Giới thiệu

Thuở hồng hoang sơ khai, trải qua bao lượng kiếp, thiên địa dần đi vào ổn định dưới sự cai quản của Đạo Tổ Hồng Quân và sáu vị Thánh nhân: Tam Thanh (Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên), Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Tuy nhiên, sự yên bình giả tạo ấy nhanh chóng bị phá vỡ khi Cộng Công, trong cơn cuồng nộ sau khi bại trận dưới tay Chúc Dung, đã húc gãy Bất Chu Sơn – trụ chống trời.

Thiên khuyết sụp đổ, nước từ thiên hà và khí hỗn độn tràn xuống nhân gian, đẩy vạn vật sinh linh vào cảnh diệt vong.

Nữ Oa nương nương dốc sức luyện đá vá trời nhưng lực bất tòng tâm.

Đúng vào thời khắc sinh tử tồn vong ấy, một đạo tử kim quang mang mang theo uy áp hủy thiên diệt địa từ sâu trong hồng hoang bay tới.

Đó là "Hồng Mông Tử Kim Bảng" – một quyển trục thần bí mang sức mạnh trấn áp vạn cổ.

Quyển trục này không chỉ dễ dàng vá lại thiên khuyết mà còn chấn nhiếp lục thánh, thậm chí đả thương cả Đạo Tổ Hồng Quân, cưỡng ép thay thế Thiên Đạo ý chí, mở ra một kỷ nguyên hoàn toàn mới cho hồng hoang.

Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế với mục đích công bố các bảng xếp hạng vạn vật trong thiên địa, mở đầu là "Pháp Bảo Thiên".

Sự xuất hiện của bảng xếp hạng này đã làm đảo lộn mọi nhận thức của chúng sinh.

Những pháp bảo trấn giáo lừng danh như Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Tru Tiên Tứ Kiếm hay Hỗn Độn Chung – vốn được coi là những Tiên Thiên Chí Bảo mạnh nhất – nay chỉ ngậm ngùi xếp ở vị trí ngoài Top 20.

Sự thật này khiến các Thánh nhân bẽ mặt, tâm thần bất định, còn chúng sinh thì hoang mang tột độ.

Càng chấn động hơn khi bảng xếp hạng dần hé lộ những bí mật đen tối của hồng hoang.

Vu tộc và Yêu tộc bị phơi bày tội ác tàn sát hàng ngàn vạn nhân tộc để luyện chế Trảm Yêu Kiếm và Đồ Vu Kiếm.

Sự việc này đẩy Nhân tộc đến bước đường cùng, họ cầu cứu Nữ Oa nhưng không được đáp lại.

Trong cơn tuyệt vọng và phẫn uất, Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của Tam Tổ đã tự chặt xương cắt thịt, tuyên bố đoạn tuyệt quan hệ với Nữ Oa, tự cường đứng lên giữa trời đất.

Chính lúc này, một biến số khôn lường xuất hiện: Tam Thất – một nữ Thánh nhân tuyệt sắc, lạ mặt, tự xưng là tỳ nữ của một "Chủ nhân" thần bí, đã ra tay bảo hộ Nhân tộc, không ngại đối đầu trực diện với Nữ Oa và cả Vu – Yêu nhị tộc.

Khi những thứ hạng cao nhất của "Pháp Bảo Thiên" được công bố, cả hồng hoang chìm trong sự kinh hãi.

Top 15 pháp bảo mạnh nhất, bao gồm cả những Hỗn Độn Chí Bảo và Hư Vô Cấp Pháp Bảo chưa từng nghe tên như Hỗn Độn Châu, Diệt Thế Đại Ma, Thiên Cơ Lâu...

đều thuộc sở hữu của một cái tên duy nhất: Trường Không.

Trường Không là ai?

Đây trở thành câu hỏi lớn nhất, ám ảnh từ các bậc Thánh nhân đến chúng sinh muôn loài.

Nhân vật này không chỉ sở hữu kho tàng pháp bảo áp đảo cả Đạo Tổ mà còn có những thuộc hạ là Thánh nhân hùng mạnh như Tam Thất và Yêu Yêu.

Sự tồn tại của Trường Không như một bàn tay vô hình thao túng cả hồng hoang, khiến các thế lực cũ phải dè chừng run sợ.

Căng thẳng leo thang khi Nữ Oa, vì bị tổn thương lòng tự trọng và bị khiêu khích, đã trút giận lên phương Tây, dẫn đến cuộc đại chiến kinh thiên động địa với Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Cuộc chiến của các Thánh nhân khiến trời đất đảo điên, Linh Sơn bị hủy hoại, buộc Đạo Tổ Hồng Quân (dù đang bị thương) phải hiện thân can thiệp.

Ngay sau đó, Hồng Mông Tử Kim Bảng tiếp tục công bố "Linh Căn Thiên".

Một lần nữa, cái tên Trường Không lại thống trị bảng xếp hạng với những linh căn kỳ dị được "lai ghép" và cải tạo mang sức mạnh phi thường, đẩy những linh căn nổi tiếng như Nhân Sâm Quả hay Bàn Đào xuống hàng thứ yếu.

Câu chuyện mở ra một cục diện hồng hoang đầy biến động, nơi các Thánh nhân không còn là chúa tể tuyệt đối, những bí mật vạn cổ bị phơi bày, và sự trỗi dậy của một thế lực ẩn dật mang tên Trường Không đang dần thay đổi trật tự của tam giới.

Liệu Trường Không là thần thánh phương nào?

Mục đích của hắn là gì?

Và hồng hoang sẽ đi về đâu dưới sự sắp đặt của Hồng Mông Tử Kim Bảng?

Tất cả chỉ mới bắt đầu.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 357

Chương 358

Chương 359

Chương 360

Chương 361

Chương 362

Chương 363

Chương 364

Chương 365

Chương 366

Chương 367

Chương 368

Chương 369

Chương 370

Chương 371

Chương 372

Chương 373

Chương 374

Chương 375

Chương 376

Chương 377

Chương 378

Chương 379

Chương 380

Chương 381

Chương 382

Chương 383

Chương 384

Chương 385

Chương 386

Chương 387

Chương 388

Chương 389

Chương 390

Chương 391

Chương 392

Chương 393

Chương 394

Chương 395

Chương 396

Chương 397

Chương 398

Chương 399

Chương 400

Chương 401

Chương 402

Chương 403

Chương 404

Chương 405

Chương 406

Chương 407

Chương 408

Chương 409

Chương 410

Chương 411

Chương 412

Chương 413

Chương 414

Chương 415

Chương 416

Chương 417

Chương 418

Chương 419

Chương 420

Chương 421

Chương 422

Chương 423

Chương 424

Chương 425

Chương 426

Chương 427

Chương 428

Chương 429

Chương 430

Chương 431

Chương 432

Chương 433

Chương 434

Chương 435

Chương 436

Chương 437

Chương 438

Chương 439

Chương 440

Chương 441

Chương 442

Chương 443

Chương 444

Chương 445

Chương 446

Chương 447

Chương 448

Chương 449

Chương 450

Chương 451

Chương 452

Chương 453

Chương 454

Chương 455

Chương 456

Chương 457

Chương 458

Chương 459

Chương 460

Chương 461

Chương 462

Chương 463

Chương 464

Chương 465

Chương 466

Chương 467

Chương 468

Chương 469

Chương 470

Chương 471

Chương 472

Chương 473

Chương 474

Chương 475

Chương 476

Chương 477

Chương 478

Chương 479

Chương 480

Chương 481

Chương 482

Chương 483

Chương 484

Chương 485

Chương 486

Chương 487

Chương 488

Chương 489

Chương 490

Chương 491

Chương 492

Chương 493

Chương 494

Chương 495

Chương 496

Chương 497

Chương 498

Chương 499

Chương 500

Chương 501

Chương 502

Chương 503

Chương 504

Chương 505

Chương 506

Chương 507

Chương 508

Chương 509

Chương 510

Chương 511

Chương 512

Chương 513

Chương 514

Chương 515

Chương 516

Chương 517

Chương 518

Chương 519

Chương 520

Chương 521

Chương 522

Chương 523

Chương 524

Chương 525

Chương 526

Chương 527

Chương 528

Chương 529

Chương 530

Chương 531

Chương 532

Chương 533

Chương 534

Chương 535

Chương 536

Chương 537

Chương 538

Chương 539

Chương 540

Chương 541

Chương 542

Chương 543

Chương 544

Chương 545

Chương 546

Chương 547

Chương 548

Chương 549

Chương 550

Chương 551

Chương 552

Chương 553

Chương 554

Chương 555

Chương 556

Chương 557

Chương 558

Chương 559

Chương 560

Chương 561

Chương 562

Chương 563

Chương 564

Chương 565

Chương 566

Chương 567

Chương 568

Chương 569

Chương 570

Chương 571

Chương 572

Chương 573

Chương 574

Chương 575

Chương 576

Chương 577

Chương 578

Chương 579

Chương 580

Chương 581

Chương 582

Chương 583

Chương 584

Chương 585

Chương 586

Chương 587

Chương 588

Chương 589

Chương 590

Chương 591

Chương 592

Chương 593

Chương 594

Chương 595

Chương 596

Chương 597

Chương 598

Chương 599

Chương 600

Chương 601

Chương 602

Chương 603

Chương 604

Chương 605

Chương 606

Chương 607

Chương 608

Chương 609

Chương 610

Chương 611

Chương 612

Chương 613

Chương 614

Chương 615

Chương 616

Chương 617

Chương 618

Chương 619

Chương 620

Chương 621

Chương 622

Chương 623

Chương 624

Chương 625

Chương 626

Chương 627

Chương 628

Chương 629

Chương 630

Chương 631

Chương 632

Chương 633

Chương 634

Chương 635

Chương 636

Chương 637

Chương 638

Chương 639

Chương 640

Chương 641

Chương 642

Chương 643

Chương 644

Chương 645

Chương 646

Chương 647

Chương 648

Chương 649

Chương 650

Chương 651

Chương 652

Chương 653

Chương 654

Chương 655

Chương 656

Chương 657

Chương 658

Chương 659

Chương 660

Chương 661

Chương 662

Chương 663

Chương 664

Chương 665

Chương 666

Chương 667

Chương 668

Chương 669

Chương 670

Chương 671

Chương 672

Chương 673

Chương 674

Chương 675

Chương 676

Chương 677

Chương 678

Chương 679

Chương 680

Chương 681

Chương 682

Chương 683

Chương 684

Chương 685

Chương 686

Chương 687

Chương 688

Chương 689

Chương 690

Chương 691

Chương 692

Chương 693

Chương 694

Chương 695

Chương 696

Chương 697

Chương 698

Chương 699

Chương 700

Chương 701

Chương 702

Chương 703

Chương 704

Chương 705

Chương 706

Chương 707

Chương 708

Chương 709

Chương 710

Chương 711

Chương 712

Chương 713

Chương 714

Chương 715

Chương 716

Chương 717

Chương 718

Chương 719

Chương 720

Chương 721

Chương 722

Chương 723

Chương 724

Chương 725

Chương 726

Chương 727

Chương 728

Chương 729

Chương 730

Chương 731

Chương 732

Chương 733

Chương 734

Chương 735

Chương 736

Chương 737

Chương 738

Chương 739

Chương 740

Chương 741

Chương 742

Chương 743

Chương 744

Chương 745

Chương 746

Chương 747

Chương 748

Chương 749

Chương 750

Chương 751

Chương 752

Chương 753

Chương 754

Chương 755

Chương 756

Chương 757

Chương 758

Chương 759

Chương 760

Chương 761

Chương 762

Chương 763

Chương 764

Chương 765

Chương 766

Chương 767

Chương 768

Chương 769

Chương 770

Chương 771

Chương 772

Chương 773

Chương 774

Chương 775

Chương 776

Chương 777

Chương 778

Chương 779

Chương 780

Chương 781

Chương 782

Chương 783

Chương 784

Chương 785

Chương 786

Chương 787

Chương 788

Chương 789

Chương 790

Chương 791

Chương 792

Chương 793

Chương 794

Chương 795

Chương 796

Chương 797

Chương 798

Chương 799

Chương 800

Chương 801

Chương 802

Chương 803

Chương 804

Chương 805

Chương 806

Chương 807

Chương 808

Chương 809

Chương 810

Chương 811

Chương 812

Chương 813

Chương 814

Chương 815

Chương 816

Chương 817

Chương 818

Chương 819

Chương 820

Chương 821

Chương 822

Chương 823

Chương 824

Chương 825

Chương 826

Chương 827

Chương 828

Chương 829

Chương 830

Chương 831

Chương 832

Chương 833

Chương 834

Chương 1

Từ khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, mở ra Hồng Hoang đến nay, lại trải qua mấy lần Lượng Kiếp.

Trước có Hồng Quân Đạo Tổ thành Thánh, hóa thân hợp đạo, sau có sáu người Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thừa hưởng khí vận Thiên Đạo mà thành Thánh.

Trải qua sự gột rửa của kiếp nạn, đại địa Hồng Hoang rốt cuộc cũng dần dần bình ổn trở lại.

Thế nhưng, bỗng nhiên có một ngày, toàn bộ thiên địa Hồng Hoang mãnh liệt chấn động kịch liệt, ngay sau đó là cảnh tượng thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang.

Trong chớp mắt, khí tức Hồng Hoang cấp tốc suy bại... cả thế giới đều hóa thành một màu xám đen.

Đại năng Hồng Hoang trong lòng có cảm ứng, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy nơi sâu thẳm của thiên khuyết thủng một lỗ lớn vạn trượng, càng là trời nghiêng đất lệch, có nguy cơ phúc diệt, tựa như tận thế.

Nguyên là do Cộng Công cùng Chúc Dung đại chiến, sau khi lạc bại đã giận dữ húc vào Thiên Trụ, đâm thủng trời thành một cái động lớn vạn trượng.

Giờ phút này trên chín tầng trời, vô số năng lượng Hỗn Độn tạp loạn trút xuống, sinh linh Hồng Hoang không kịp đề phòng, lập tức tử thương quá nửa!

Số còn lại cũng đang khổ sở giãy giụa trong tuyệt vọng, thật sự quá mức thảm liệt.

Ngay tại thời khắc sinh tử tồn vong, một vị Thánh nữ thân người

đuôi rắn, đầu đội mũ phượng khăn quàng vai, tỏa ra ánh sáng bảy màu xuất hiện.

Người này chính là Nữ Oa.

Giờ phút này, nàng đang dùng tay nâng một khối đá thần thất sắc vạn trượng, dốc sức bay về phía cái lỗ hổng lớn kia.

Nàng muốn vá trời.

Tuy nhiên, càng đến gần lỗ hổng, nàng lại càng thêm mất sức, trọc khí Hồng Hoang vô tận vẫn phun trào, khiến Nữ Oa dù nâng đá thần thất sắc cũng không cách nào thuận lợi bổ thiên.

Mắt thấy Nữ Oa cùng luồng trọc khí Hỗn Độn giằng co không xong, các Thánh nhân khác tuy lòng mang thương sinh nhưng lại không thể nhúng tay, chỉ có thể đứng nhìn mà sốt ruột.

Bỗng nhiên, một đạo tử kim quang mang từ nơi sâu thẳm của Hồng Hoang lăng không bay tới.

Từng đạo ánh sáng tử kim chói mắt nở rộ trên vòm trời, chiếu rọi hỗn độn vô tận.

Sau khi ánh hào quang chiếu rọi thiên địa lược bớt ảm đạm, chúng Thánh nhân mới phát hiện, đó cư nhiên là một quyển trục che khuất bầu trời.

Tử kim quyển trục này tựa hồ có thần diệu trấn áp vạn cổ, bao trùm chư thiên.

Lúc này, quyển trục che trời ấy chỉ hơi mở ra một chút, liền có một cỗ thần uy hạo đãng khó diễn tả tỏa ra.

Luồng trọc khí Hỗn Độn vô tận kia vừa chạm phải cỗ thiên uy hạo đãng này, trong nháy mắt liền bị phá tan sạch sẽ.

Nữ Oa đang nâng đá thần vạn trượng lập tức cảm thấy nhẹ bẫng,

vận khởi pháp lực, nghịch thiên mà lên, nâng đá thần lấp vào chỗ thủng trên vòm trời, vừa vặn lấp đầy lỗ hổng kia.

Sau đó Nữ Oa lại vận khởi đại pháp lực, nung đá vá trời.

Rốt cuộc cũng tu bổ hoàn thành lỗ hổng kia.

Ngay sau đó, vô tận công đức hạ xuống, nãi là Thiên Địa Đại Đạo tặng thưởng cho chư vị Thánh nhân bổ thiên.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Nguyên Thủy, Thái Thượng, Thông Thiên vì lòng mang thương sinh, mỗi người được một thành tạo hóa; Nữ Oa luyện đá vá trời, độc chiếm năm thành tạo hóa.

Nhưng mà, mấy vị Thánh nhân nhận được tạo hóa lại không hề có chút vui mừng nào.

Sáu thân ảnh che khuất bầu trời toàn bộ tụ hội một chỗ, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào tử kim họa quyển đang che phủ thiên khung kia.

Từ khi vạn cổ đản sinh đến nay, bọn họ chưa từng thấy qua pháp bảo này.

Họa quyển thần bí này nghiễm nhiên là một siêu cấp chí bảo.

Chỉ mới mở ra một chút liền phá tan hỗn độn loạn lưu vô tận sạch sẽ.

Việc này quả thực có chút khó tin.

Mấy vị Thánh nhân đưa mắt nhìn nhau, khó giấu được nỗi kích động trong lòng.

Đồng thời, mắt của bọn họ cũng dần dần đỏ lên.

Cho dù bọn họ đều đã thành Thánh, đạt đến cảnh giới tâm cảnh khó nhiễm bụi trần, nhưng giờ phút này trong lòng vẫn dấy lên vạn trượng kinh đào.

Bởi vì trong nhận thức của bọn họ, trừ Tạo Hóa Ngọc Điệp của lão sư ra, không có bất kỳ một kiện pháp bảo nào có uy lực như thế.

Quyển trục này vẻn vẹn chỉ mới mở ra một chút, cư nhiên đã phá khai vô tận Hỗn Độn chi lực, tuyệt đối mạnh hơn Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ các loại chí bảo quá nhiều.

Điều này sao có thể không khiến bọn họ động lòng?

Ngoài sáu tôn Thánh nhân, tử kim quyển trục trên vòm trời cũng hấp dẫn đông đảo đại năng Hồng Hoang khác.

Rốt cuộc tử kim họa quyển này xuất thế thanh thế cực kỳ to lớn.

Nhất là cỗ thần uy hạo đãng lộ ra kia, trực tiếp làm kinh diễm ức vạn chúng sinh Hồng Hoang.

Tất cả đại năng hiện tồn đều dồn ánh mắt về nơi này, chăm chú theo dõi từng cử động.

Tam Thanh vốn là một thể, tâm linh tương thông, giờ phút này, trong mắt ba người đồng thời bắn ra vô tận thần quang, ánh mắt phảng phất chứa đựng Thiên Diễn Đại Đạo.

Đây là thần thông độc hữu của Tam Thanh bọn họ.

Có thể thôi diễn Thiên Đạo, động sát thiên cơ, vạn vật Hồng Hoang đều có thể nhìn thấu bản nguyên, không gì không biết, không gì không hiểu.

Nhưng mà khi ánh mắt bọn họ vừa tiếp xúc với tử kim quyển trục kia, tử kim quyển trục phảng phất sở hữu vô tận đạo ý, thần uy hạo đãng, lẫm nhiên bất khả xâm phạm.

Chương 2

Trong nháy mắt liền đánh tan thần quang trong mắt Tam Thanh, đôi mắt đau nhói, cư nhiên chảy ra huyết lệ.

Đồng thời, ba thân thể vĩ ngạn kia cũng không chống đỡ nổi nữa, chật vật lùi lại, bộ dáng cực kỳ thê thảm.

Bộ dáng này của Tam Thanh lập tức khiến đại năng Hồng Hoang một phen xôn xao.

Ba tôn Thánh nhân cư nhiên đồng thời bị tử kim quyển trục này đánh bị thương đẩy lui?

Đây quả thực là chuyện khó mà tưởng tượng, trực tiếp điên đảo nhận thức của bọn họ.

Tam Thanh là người phương nào?

Bàn Cổ Nguyên Thần kết hợp Tiên Thiên Thanh Khí mà thành.

Được Khai Thiên công đức tạo hóa, lại tu luyện vô số năm, sáng lập đại giáo, nhận được công đức giáo hóa vạn dân, lúc này mới thành tựu Thánh nhân tôn vị.

Cho dù là phóng mắt khắp toàn bộ Hồng Hoang, Tam Thanh đồng khí liên chi cũng đáng gọi là đệ nhất!

Vậy mà Tam Thanh cường hãn như thế lại vẫn bị tử kim quyển trục này đánh lui?

Đây rốt cuộc là tình huống gì?

Ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều hít vào một ngụm khí lạnh, đầu óc có chút không phản ứng kịp.

Nhìn thấy Tam Thanh bị chấn lui, Tây Phương Tiếp Dẫn Thánh

nhân sắc mặt vui vẻ: "Đông Phương Tam Thánh bị chấn lui rồi?

Chẳng lẽ tử kim quyển trục này cùng Tây Phương ta hữu duyên?" Nói đến đây, tròng mắt đều trở nên đỏ ngầu.

Chuẩn Đề Thánh nhân bên cạnh Tiếp Dẫn cũng gật đầu, ánh mắt lưu lộ ra vẻ hân hoan: "Xem ra cơ duyên để Tây Phương ta quật khởi chính là rơi vào trên tử kim quyển trục này..." Nói xong, Chuẩn Đề vươn tay chộp về phía vòm trời, bàn tay kia trong nháy mắt biến thành một bàn tay khổng lồ che trời.

Bàn tay khổng lồ mang theo hoàng hoàng thiên uy, trực tiếp chộp tới tử kim quyển trục.

Nhưng mà, tử kim quyển trục kia chỉ tản mát ra đạm đạm tử kim chi khí, bàn tay che trời liền trực tiếp sụp đổ.

Không chỉ như thế, bản thể Chuẩn Đề Thánh nhân cũng lọt vào phản phệ.

Cánh tay phải trực tiếp nổ tung giữa không trung, hóa thành một đoàn huyết vụ.

Thân thể to lớn lảo đảo rồi ngã gục xuống đất.

Thậm chí còn liên lụy đến Tiếp Dẫn bên cạnh, Tiếp Dẫn cũng miệng phun máu tươi, ngã nhào xuống đất.

Tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này, tròng mắt sắp rớt ra ngoài.

Sáu vị Thánh nhân trong thiên địa, khoảnh khắc liền có năm vị bị tử kim quyển trục này đánh bị thương?

Chuyện này thật sự là quá mức không thể tin nổi.

Đây rốt cuộc là vật gì?

Cư nhiên có thể tản mát ra khí tức cường tuyệt như thế?

Thật sự là quá đáng sợ a?

Sáu vị Thánh nhân trong nháy mắt chỉ còn lại một mình Nữ Oa.

Nữ Oa đầu đội mũ phượng khăn quàng vai, diễm áp Hồng Hoang, nhìn tử kim quyển trục một cái, cực kỳ tự giác lui lại mấy bước.

Nàng cũng không cho rằng mình mạnh hơn Tam Thanh.

Nhìn thấy cảnh tượng này, ức vạn sinh linh Hồng Hoang một phen xôn xao!

Tam Thanh bị đánh lui, Tây Phương Nhị Thánh bị đánh ngã, Nữ Oa tự động thối lui.

Rốt cuộc là Thánh nhân quá yếu?

Hay là tử kim quyển trục này quá mạnh?

Những gì xảy ra hôm nay quả thực vượt quá tưởng tượng của bọn họ, lưu lại ấn tượng vĩnh thế khó phai.

Nhưng ngay tại lúc này, thương khung lại hiện dị tượng.

Sắc mặt sáu vị Thiên Đạo Thánh nhân đột nhiên trở nên khó coi.

Chỉ thấy lỗ hổng lớn trên trời kia dường như vẫn chưa được vá chắc chắn, nương theo tiếng động lạ, lại có rất nhiều vết nứt hư không xuất hiện trên trời cao mênh mang.

Những vết nứt hư không này lớn dần với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Vết nứt như mạng nhện, trong nháy mắt đã lan tràn nửa bầu trời.

Nhìn thấy cảnh tượng này, sắc mặt ức vạn sinh linh Hồng Hoang kịch biến.

Lỗ hổng thiên khuyết tuy được Nữ Oa vá lại thành công, nhưng đã không còn hoàn mỹ, không thể chịu đựng được Hỗn Độn chi lực bên

ngoài thiên khung nữa, bầu trời sắp vỡ nát.

Hồng Hoang chỉ sợ trong khoảnh khắc sẽ triệt để bị khuynh phúc.

Ngay tại thời điểm ngàn cân treo sợi tóc, quyển trục che khuất bầu trời kia bỗng nhiên lần nữa phóng ra ánh sáng tử kim.

Sau đó liền từ từ trải ra trên vòm trời, cư nhiên triệt để ngăn chặn và che lấp những vết nứt đang tiếp tục vỡ vụn kia.

Quyển trục này như một miếng vá, đính chặt vào trong thiên khung, triệt để tu bổ những vết nứt kia lại.

Theo quyển trục mở ra, tử kim chi khí vô tận nở rộ trên bầu trời Hồng Hoang, tràn ngập khắp thế gian.

Vô cùng dị tượng lần lượt hiển hóa, khiến cho toàn bộ Hồng Hoang đều sản sinh ra vô tận tường thụy, linh khí vốn hơi khô bại lại một lần nữa mãnh liệt bùng phát.

Hồi lâu sau, tử kim quyển trục này mới rốt cục triệt để mở ra.

Quyển trục sau khi mở ra trở nên to lớn vô cùng, vắt ngang nơi thanh minh, che khuất bầu trời, hoành quán thiên khung, không biết dài bao nhiêu vạn trượng.

Trên tử kim quyển trục có mấy chữ lớn: Hồng Mông Tử Kim Bảng!

"Hồng Mông Tử Kim Bảng?" Ức vạn sinh linh Hồng Hoang không ai không ngẩng đầu nhìn trời, nhìn bảng danh sách uy nghiêm kia.

Chỉ thấy năm chữ lớn này đang tản mát ra đầy trời đạo vận cùng vô tận thần uy, tựa hồ sở hữu Đại Đạo bản nguyên.

Vẻn vẹn mấy chữ liền có thể uy chấn Hồng Hoang.

Chính là thứ này, trước sau đánh lui Đông Phương Tam Thánh, lại đánh ngã Tây Phương Nhị Thánh, còn chấn nhiếp Nữ Oa phải thối lui.

Càng là di bổ thiên khung đang sắp sụp đổ.

Thứ này hiển nhiên là một kiện siêu cấp chí bảo, sở hữu thần uy quỷ thần khó lường.

Sáu vị Thánh nhân trong thiên địa đều vô duyên với bảo vật này.

Như vậy, ắt sẽ thành toàn cho sinh linh Hồng Hoang khác.

Ai nếu đạt được Hồng Mông Tử Kim Bảng này, tất có thể uy chấn thiên hạ.

Từ đây Hồng Hoang đổi trời mới!

Trong nháy mắt, tiếng hít thở của tất cả đại năng đều trở nên thô nặng, dục vọng trong lòng bốc lên.

Trên chín tầng trời, có một tòa Vạn Cổ Tiên Cung, khí tức phiêu phiêu miểu miểu, ẩn tàng nơi sâu thẳm thiên khung, đây là Thiên Đình.

Trong Thiên Đình, có hai vị đại năng phong tư vô song đang đưa mắt nhìn về phía vòm trời.

Ánh mắt kia tựa hồ có thể xuyên thủng hư vọng, nhìn thấu thiên địa.

Người cầm đầu, chính là Thiên Đế Đế Tuấn, vạn yêu chi thủ, thống lĩnh thiên hạ quần yêu: "Hồng Mông Tử Kim Bảng này rốt cuộc là vật gì?

Cư nhiên ngay cả Thánh nhân cũng không phải đối thủ?

Thật sự vượt quá tưởng tượng, vật này xuất thế, ngay cả khí vận Yêu tộc cũng bị ảnh hưởng...

Không biết đối với Yêu tộc là phúc hay họa a..." Người còn lại là Đông Hoàng Thái Nhất, phụ trách chỉ huy đại chiến với Vu tộc, lúc này hắn cũng đồng dạng nhìn về phía vòm trời: "Vì sao ta cảm giác Hồng Mông Tử Kim Bảng này có quan hệ với ta?

Chẳng lẽ vật này hợp cai quy ta sở hữu?" Nghĩ tới đây, trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra vẻ cuồng nhiệt.

Đế Tuấn khẽ nhíu mày: "Truyền bản đế pháp chỉ, chúng yêu Hồng Hoang tốc về Thiên Đình cùng đạo tràng của mình, để quan sát biến cố." ...

Tại chính trung tâm đại địa Hồng Hoang, có một tòa siêu cấp cự điện, khí thế hùng hồn, đại khí bàng bạc, sở hữu vô biên khí vận, nãi là Tổ Vu Đại Điện, thánh địa của Vu tộc.

Ngay lúc này, có mười đạo thân hình to lớn vĩ ngạn hiển hóa, chính là Thập Nhị Tổ Vu đỉnh thiên lập địa.

Người cầm đầu, chính là thủ lĩnh Thập Nhị Tổ Vu - Đế Giang: "Chúc Dung và Cộng Công thật sự là quá đáng, cư nhiên gây ra họa sự bực này... họa cập Hồng Hoang... làm cho Vu tộc bình bạch thừa nhận hứa nhiều cừu hận...

Khả ố đến cực điểm!" Sau lưng có một người khác nói: "Đại ca, hai người bọn họ phạm vào sát kiếp bực này, chỉ sợ không lâu nữa sẽ phải ứng kiếp mà đi, đến lúc đó Thập Nhị Tổ Vu mất đi hai người, làm sao còn có thể tổ thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Ma Đại Trận?

Làm sao còn có thể thất địch lại Tiên Thiên Yêu Tộc kia?" Nhất thời các Tổ Vu khác cũng thở dài một tiếng, dần dần trầm mặc.

Đế Giang sắc mặt khó coi, ngẩng đầu nhìn về phía Hồng Mông Tử Kim Bảng che khuất bầu trời kia.

"Truyền lệnh xuống, tất cả Vu tộc quay về thánh địa, bảo tồn thực lực, tĩnh quan thiên địa biến đổi." ...

Tại sâu dưới lòng đất Hồng Hoang có một khu vực đặc thù.

Khu vực này là một không gian ngầm thần kỳ, ẩn tàng một biển máu bàng bạc vô biên.

Chương 3

Tương truyền biển máu này là rốn Bàn Cổ biến thành, là nơi chí âm, chí tà, tất cả khí tức âm tà trong Hồng Hoang đều hội tụ về đây, là nơi cực ác chân chính.

Bỗng nhiên biển máu này cuộn lên vạn trượng ba đào, từ trong biển máu dâng lên một thân ảnh huyết sắc hùng vĩ.

Thân ảnh này mặc trường bào huyết sắc, râu tóc đều đỏ, đoan tọa trên một đài sen huyết sắc cực kỳ quái dị, chậm rãi xuất hiện.

Người này chính là Minh Hà Lão Tổ xú danh chiêu to.

Lúc này hắn cũng ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt tựa hồ có thể xuyên phá hư vọng, trực đạt thiên khung, trong miệng lẩm bẩm: "Vật này cùng A Tu La tộc ta hữu duyên...

Cơ hội thành Thánh của lão phu có lẽ ứng tại trên Hồng Mông Tử Kim Bảng này..." ...

Tại phía Tây Hồng Hoang, có một ngọn thần sơn tên là Côn Luân.

Côn Luân cao vô biên, hầu như ngang bằng Thiên Trụ.

Trên đỉnh thần sơn có một tòa đại điện mênh mông vô bờ, đại năng Hồng Hoang Tây Vương Mẫu, Đông Vương Công đang ở nơi này.

Chỉ thấy hai người này cũng đưa mắt nhìn về phía vòm trời, trong mắt lưu lộ vẻ chấn động, cũng lộ ra vẻ hỏa nhiệt.

"Bảo vật bực này, không biết từ đâu tới, cư nhiên có thể tu bổ thiên khuyết, thật sự là không thể tin nổi..." Người còn lại nói: "Sáu vị Thánh nhân trước mặt Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng phải thối lui, chẳng lẽ trên Đại La Thánh Nhân, còn có..." Người kia vội vàng bịt

miệng hắn lại, không để hắn tiếp tục nói hết. ...

Tại cực Bắc Hồng Hoang, có một vùng đại dương mênh mông, tên là Bắc Minh.

Trong Bắc Minh dựng dưỡng một quái vật khổng lồ, chính là Yêu Sư Côn Bằng hào xưng lên như diều gặp gió chín vạn dặm.

Chỉ thấy giờ phút này quái vật khổng lồ kia từ Bắc Minh ngoi đầu lên, ánh mắt nhìn thẳng vòm trời.

Trong mắt tựa hồ có thần sắc kích động, hắn nhìn Hồng Mông Tử Kim Bảng trên kia, tựa hồ cảm thấy có chút quen thuộc, nhưng lại nghĩ không ra đã gặp ở nơi nào.

Thật sự khiến hắn khốn hoặc không thôi. ...

Tại cực Nam Hồng Hoang, có một đầu sinh vật cực kỳ hoa lệ, chính là con khổng tước đầu tiên trong thiên địa.

Khổng tước này tuy không phải tiên thiên sinh linh, nhưng có năng lực che giấu thiên cơ, thực nãi dị loại.

Con khổng tước này cũng ngẩng cao đầu, nhìn kim bảng vô cùng sáng chói trên vòm trời.

Ánh mắt lưu lộ vẻ kinh hãi: "Hoặc là cơ duyên trọng phản tổ mạch nằm ngay trên kim bảng này...

Đã Thánh nhân vô duyên... vậy thì còn một đường sinh cơ..." Ức vạn sinh linh Hồng Hoang giờ phút này đều tâm thần sôi trào.

Chính cái gọi là thiên địa bảo vật, người có đức chiếm lấy, Thánh nhân vô duyên... vậy những người khác sẽ có cơ hội.

Ngay khi tâm thần sinh linh Hồng Hoang dao động, đột nhiên có một bàn tay khổng lồ thông thiên xuất hiện nơi sâu thẳm trời cao.

Nhìn thấy bàn tay này, toàn bộ Hồng Hoang trong khắc này đều

bùng nổ.

Cự thủ thông thiên này vừa xuất hiện, vô tận hư không dường như đều bị áp sập.

Khí tức bàng bạc uy nghiêm tràn ngập thiên địa, đông đảo sinh linh Hồng Hoang đều trợn mắt há mồm.

Đồng dạng đều là bàn tay che trời, Đạo Tổ chi thủ so với tay của Chuẩn Đề Thánh nhân lại mạnh hơn ngàn vạn lần?

Cự thủ này vừa xuất hiện, vô tận uy áp bao trùm Hồng Hoang, nơi đi qua, sinh linh ven đường không ai không run lẩy bẩy.

Năng lượng bàng bạc vô cùng khiến hư không đều run rẩy, tựa hồ khó mà thừa nhận đạo ý bàng bạc đó.

Dưới sự chú ý của ức vạn sinh linh, bàn tay che trời này trực tiếp chộp về phía Hồng Mông Tử Kim Bảng đang tràn ngập thiên khung.

Tất cả đại năng đều hiểu, thiên uy hạo đãng như thế, tự nhiên là vị Đạo Tổ đã sớm hóa thân hợp đạo kia ra tay.

Vốn còn có người hoài nghi Hồng Mông Tử Kim Bảng này là pháp bảo của Đạo Tổ, nay xem ra hiển nhiên không phải.

Đã Đạo Tổ ra tay, chỉ sợ kiện pháp bảo di thiên này sẽ bị Đạo Tổ đoạt được.

Nhưng mà ngay tại lúc này, kim bảng bàng đại kia bỗng nhiên tử kim quang mang đại thịnh, chiếu rọi thiên địa, khí tức bàng bạc cũng tản mát ra.

Cỗ khí tức này tựa hồ một chút cũng không yếu hơn Đạo Tổ.

Khí tức vô tận tựa hồ muốn nuốt chửng đất trời, xóa bỏ hết thảy.

Vô tận tử kim quang mang bắt đầu diễn hóa trong hư không, sau đó thế mà diễn hóa ra một bàn tay tử kim khổng lồ.

Quy mô cùng uy thế của cự thủ này tựa hồ lại muốn mạnh hơn Đạo Tổ gấp mười gấp trăm lần, không biết bao nhiêu vạn dặm.

Giá thế che khuất bầu trời kia tựa như hủy thiên diệt địa, động tĩnh to lớn khiến ức vạn sinh linh đều kinh sợ.

Thiên địa chấn chiến, hoàn vũ kích động.

"Oanh!" Một tiếng nổ lớn như sơn hô hải khiếu vang lên.

Cư nhiên trực tiếp đánh tan cự thủ của Đạo Tổ, tử kim đại thủ vẫn không bỏ qua, mang theo đạo vận Đại Đạo hạo hãn vô biên, trực tiếp vỗ về phía sâu thẳm thiên khung, muốn hoành đẩy hết thảy.

Một lát sau, cự thủ này liền biến mất nơi sâu thẳm thiên khung.

Ngay sau đó liền truyền đến một tiếng kêu đau đớn.

Tựa hồ có sinh linh nào đó bị cự thủ di thiên này đánh bị thương.

...

Tất cả sinh linh đều đại kinh thất sắc, có người còn mặt như tro tàn.

Đạo Tổ bị đánh bị thương...

Đây là sự tình kinh hãi bực nào?

Ức vạn sinh linh không ai không sợ vỡ mật.

Đạo Tổ không phải đối thủ của Hồng Mông Tử Kim Bảng này...

Ngay tại lúc này, Hồng Mông Tử Kim Bảng tràn ngập thiên khung tỏa ra hai màu tử kim đại thịnh, biến bố trời cao, lan tràn toàn bộ hư không.

Cư nhiên trực tiếp che lấp Tiên Thiên Thanh Khí, thay vào đó là nhị khí Tử Kim.

Đông đảo sinh linh Hồng Hoang sắc mặt đại biến.

Hồng Mông Kim Bảng thế mà che giấu ý chí của Hồng Quân Đạo Tổ... thay vào đó là ý chí của Tử Kim Thần Bảng...

Điều này có nghĩa là... tại giờ khắc này, Hồng Hoang đổi trời.

Loại biến hóa này khiến các đại năng đều sợ vỡ mật.

Vô số năm qua, bọn họ đâu từng thấy qua cảnh tượng này?

Hồng Quân Đạo Tổ hóa thân Thiên Đạo đều bị thương trước mặt dị bảo này.

Đây thực sự là cảnh tượng khó tưởng tượng.

Tục ngữ nói, trước có Hồng Quân sau có Trời.

Thực lực của Hồng Quân Đạo Tổ hiển nhiên đã đạt tới cảnh giới không thể khám phá.

Nhưng cho dù như thế, trước mặt Hồng Mông Tử Kim Bảng vẫn bị thương.

Hồng Mông Tử Kim Bảng thậm chí trực tiếp che lấp ý chí của Hồng Quân Đạo Tổ, tước đoạt quyền khống chế Thiên Đạo của ông ta.

Đây là vĩ lực đáng sợ cỡ nào?

Còn có ai dám dòm ngó kiện bảo vật này?

Một tia tham lam trong lòng mọi người đã sớm triệt để tan thành mây khói.

Đây không phải bảo vật bọn họ có thể dòm ngó!

Đạo Tổ đều đã bị thương, bọn họ lại tài đức gì?

Loại cảm giác này, sáu vị Thánh nhân cảm thụ sâu nhất.

Trước mặt Hồng Quân Đạo Tổ, bọn họ cũng bất quá chỉ là tồn tại như sâu kiến.

Nhưng Hồng Quân Đạo Tổ được Thiên Đạo tán thành kia trước mặt Tử Kim Bảng nghiễm nhiên cũng biến thành sâu kiến...

Điều này thật sự vượt ra khỏi tưởng tượng, điên đảo nhận thức của bọn họ.

Thiên Đạo Thánh nhân đều nơm nớp lo sợ, huống chi sinh linh Hồng Hoang khác?

Ức vạn chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu, khẩn trương nhìn về phía trời cao đang tràn ngập nhị khí Tử Kim.

Theo nhị khí Tử Kim lan tràn thiên khung, linh khí Hồng Hoang tựa hồ càng phát ra nồng đậm.

Chương 4

Cỗ ý vị suy bại ẩn ước lộ ra của toàn bộ Hồng Hoang triệt để biến mất, thay vào đó là một loại sinh cơ bồng bột cực kỳ nồng đậm đang nở rộ.

Toàn bộ thiên địa Hồng Hoang trong khắc này tựa hồ đều hoan đằng sôi trào.

Minh minh chi trung có cỗ ý chí Đại Đạo đang hoan hô nhảy nhót.

Theo nhị khí Tử Kim lan tràn, bất quá chỉ một lát sau, linh khí Hồng Hoang tựa hồ triệt để sôi trào, linh khí sôi trào tựa như quả bóng được bơm hơi cấp tốc bành trướng.

Rất nhanh, thiên địa linh khí liền nồng đậm gấp mấy lần, trình độ nồng đậm của linh khí thực sự vượt quá tưởng tượng.

Các loại linh khí thuộc tính tràn ngập Hồng Hoang.

Tiên Thiên Thanh Khí...

Âm Dương Nhị Khí...

Ngũ Hành Linh Khí...

Huyền Hoàng Chi Linh Khí...

Các loại linh khí tràn ngập thiên địa, toàn bộ thiên địa Hồng Hoang cũng trở nên hào quang diễm diễm, quang hoa tứ xạ.

Tựa như một phương thiên địa mới.

Vô số đại năng trong thiên địa đều cảm nhận được cỗ biến hóa này.

Bọn họ thậm chí có thể cảm giác được vạn vật chi linh của Hồng Hoang đều đang nhả cũ nạp mới.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang cũng trở nên chung linh tú mẫn hẳn lên.

Chính là Tử Kim Hồng Mông hoán tân thiên, Hồng Hoang nhật nguyệt hoán tân nhan!

Biến hóa này của Hồng Hoang khiến tất cả mọi người đều cảm giác không thể tin nổi.

Thế giới Hồng Hoang thăng hoa, trực tiếp khiến cho pháp lực của những đại năng kia cũng tinh tấn thêm vài phần.

"Bảo vật này cư nhiên có uy năng như thế?

Toàn bộ Hồng Hoang đều nhân bảo vật này xuất thế mà được thăng hoa về chất, thật sự có vĩ lực hóa mục nát thành thần kỳ, thảo nào ngay cả lão sư cũng không phải đối thủ..." Nguyên Thủy Thiên Tôn lẩm bẩm, đồng thời trong lòng cũng không ngừng run rẩy.

Thái Thượng Thánh nhân râu tóc bạc trắng bên cạnh nói: "Sư đệ chớ có vọng ngôn, lời này sao có thể nói lung tung?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhẹ nhàng thở dài một tiếng, ngậm miệng không nói.

Bên cạnh có một vị đại thánh đầu trọc nói: "Năm đó Bàn Cổ đại thần khai thiên, Đại Đạo năm mươi, Thiên diễn bốn chín, độn đi một, khiến cho Đại Đạo Hồng Hoang tàn khuyết không đầy đủ, dẫn đến Hồng Hoang hơi có vẻ rách nát.

Nay Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, trực tiếp thay thế một đạo độn đi kia, bổ toàn Đại Đạo Hồng Hoang, tịnh tước đoạt quyền khống chế của lão sư, hình thành một phương thiên địa mới, cơ duyên cùng nguy cơ cùng tồn tại a...

A Di Đà Phật..." Tên trọc đầu này là Tây Phương Tiếp Dẫn Thánh nhân, so với Chuẩn Đề Thánh nhân thì hắn còn tính là hậu đạo.

Vì thế một lời nói toạc ra thiên cơ.

Nghe được lời này, mấy vị Thánh nhân khác cũng mặc nhiên không nói.

Bọn họ đồng dạng trong lòng hiểu rõ.

Hiện giờ thiên địa đổi mới, bọn họ có cơ hội lần nữa hoạch đắc cơ duyên, thực lực đại tiến.

Nhưng cũng đồng dạng sản sinh nguy cơ to lớn.

Nói không chừng các đại năng khác sẽ dẫn đầu hoạch đắc cơ duyên, thực lực đột phi mãnh tiến, vượt qua mấy người bọn họ, uy hiếp địa vị của bọn họ.

Một vị cự nhân đỉnh thiên lập địa khác sắc mặt khó coi: "Mấy vị Thánh nhân chúng ta trong Lượng Kiếp lần này có thể nói là mất hết mặt mũi, thực tại nan kham, sự đã đến nước này, chẳng lẽ còn muốn ở đây tiếp tục mất mặt hay sao?" Nói xong, hắn với sắc mặt nan kham chào hỏi Thái Thượng cùng Nguyên Thủy một tiếng, xoay người bước ra một bước, biến mất tại chân trời.

Người này chính là Thông Thiên Thánh nhân tính tình nóng nảy.

Thái Thượng cùng Nguyên Thủy nhìn nhau, hơi lộ vẻ bất đắc dĩ, sau đó cũng xoay người bước đi.

Trong khoảnh khắc, những thân ảnh vô cùng vĩ ngạn kia đã biến mất vô tung.

Nữ Oa Thánh nhân tiên tư mạn diệu, diễm áp Hồng Hoang, hơi trầm ngâm một lát, chào hỏi Tây Phương Nhị Thánh một tiếng rồi cũng biến mất nơi chân trời.

Tây Phương Nhị Thánh nhìn nhau, tựa hồ trong lòng không cam.

Nhưng cũng biết sự không thể làm, xoay người hướng Tây, hoành độ mà đi. ...

Thân tư vĩ ngạn của Thánh nhân tuy rằng biến mất không thấy, nhưng sinh linh Hồng Hoang khác lại vẫn sôi trào...

Hiện giờ Hồng Hoang lột xác, hách nhiên thăng hoa, thực lực mỗi người đều có tiến triển nhảy vọt, nói không chừng cơ hội thành Thánh mới đang ở ngay trước mắt...

Điều này sao có thể không khiến bọn họ kích động sôi trào?

Ức vạn sinh linh Hồng Hoang toàn bộ đều lộ ra vẻ cuồng nhiệt, ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào thiên khung mới.

Ngay tại thời khắc này, ý chí Đại Đạo mênh mông cuồn cuộn hàng lâm Hồng Hoang.

Trong cõi u minh, ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều có sở cảm ứng.

Chỉ thấy trên Hồng Mông Tử Kim Bảng quán xuyên toàn bộ hư không kia, nhị khí Tử Kim bắt đầu dần dần sôi trào.

Sau đó trên quyển trục to lớn bắt đầu diễn hóa vô cùng Đại Đạo.

Từng cái đồ đằng Đại Đạo hiển hóa xuất hiện trên quyển trục.

Theo đồ đằng Đại Đạo lần lượt hiển hóa, từng cái văn tự Đại Đạo xuất hiện trên bầu trời.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang toàn bộ thấy rõ ràng.

Văn tự trên vòm trời phân minh chính là 《Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Pháp Bảo Thiên》!

Mấy chữ này tản mát ra vô tận nhị khí Tử Kim trong không trung, vô cùng quỷ dị, nói không hết vẻ hoa lệ.

Trên quyển trục to lớn kia, trừ 《Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Pháp Bảo Thiên》 ra, còn có rất nhiều văn tự Đại Đạo hơi ảm đạm: 《Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Linh Căn Thiên》, 《Hồng Mông Tử

Kim Bảng chi Khí Vận Thiên》, 《Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Tiên Tư Thiên》, 《Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Thực Lực Thiên》...

Chỉ là những văn tự này giờ phút này hơi ảm đạm.

Hạng mục chân chính được công bố đầu tiên, là Pháp Bảo Thiên...

Nhìn thấy những văn tự này xong, đông đảo sinh linh Hồng Hoang toàn bộ sôi trào.

Tất cả sinh linh đều đã trong lòng đốn ngộ. 《Hồng Mông Tử Kim Bảng》 này là một kiện vô thượng chí bảo toàn tri toàn năng.

Đối với hết thảy sự vật trong Hồng Hoang không gì không biết, không gì không hiểu.

Thông hiểu hết thảy thiên cơ Hồng Hoang, nhìn thấu hết thảy ẩn bí Hồng Hoang.

Từ hôm nay trở đi, Hồng Mông Tử Kim Bảng che khuất bầu trời này sẽ sắp xếp tất cả sự vụ Hồng Hoang theo thứ tự, sau đó công bố ra ngoài. 《Hồng Mông Tử Kim Bảng》, kỳ thực nói trắng ra chính là muốn tiến hành xếp hạng đối với hết thảy pháp bảo trong thiên địa Hồng Hoang.

Nhìn thấy nơi này, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều sôi trào lên.

Hồng Hoang nhiều đại năng như vậy, rốt cuộc ai cao ai thấp, rốt cuộc ai là la ai là ngựa?

Là thời điểm dắt ra thi thố một phen...

Nhất thời, ánh mắt mọi người đều cuồng nhiệt nhìn về phía vòm trời kia. ...

Hồng Mông Tử Kim Bảng che khuất bầu trời vẫn tử khí tràn ngập, bảng xếp hạng Pháp Bảo còn chưa chân chính công bố, nhưng

đông đảo đại năng Hồng Hoang đã bắt đầu nghị luận ầm ĩ.

Rất nhiều thanh âm đại đạo đã vang vọng không ngừng trên bầu trời Hồng Hoang: "Không biết Hồng Mông Tử Kim Bảng này rốt cuộc có chuẩn xác hay không, tưởng rằng những pháp bảo trong truyền thuyết kia đều sẽ nhất nhất lên bảng chứ?" "Nếu thật phải luận pháp bảo, đoán chừng vẫn là Tiên Thiên Chí Bảo của Tam Thanh Thánh nhân lợi hại, Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Tru Tiên Tứ Kiếm." "Ngay tại lúc nãy khi trời sập đất nứt, ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo của Tam Thanh Thánh nhân còn các hiển thần uy, bảo hộ thương sinh Hồng Hoang, tất nhiên có thể chiếm cứ vị trí đầu bảng!" "Cái này còn chưa chắc, ta cảm thấy chí bảo lợi hại nhất là Hỗn Độn Chung trong tay Đông Hoàng Thái Nhất bệ hạ, chỉ cần đứng trên đỉnh đầu, có thể tiên thiên bất bại, đồng dạng cũng thuộc hàng ngũ Tiên Thiên Chí Bảo, đoán chừng có thể đứng đầu bảng!" "Chẳng lẽ các ngươi đã quên Ma Tổ La Hầu năm đó sao?

Là người tranh phong cùng Đạo Tổ Hồng Quân, sau lại La Hầu tuy thân chết, nhưng cây Thí Thần Thương trong tay hắn vẫn tồn tại ở Hồng Hoang, nếu luận đầu bảng, còn phải là Thí Thần Thương, dù sao cũng là bảo vật sát phạt vô song!" "Hừ, các ngươi thật đúng là cô lậu quả văn, chẳng lẽ đều quên Hồng Quân Đạo Tổ rồi sao?

Trong tay Hồng Quân Đạo Tổ chính là có Tạo Hóa Ngọc Điệp, Tạo Hóa Ngọc Điệp là Hỗn Độn Chí Bảo, Vạn Đạo Nguyên!

Cùng cấp bậc với Bàn Cổ Khai Thiên Phủ, tuy rằng đã rách nát, tàn khuyết không đầy đủ, nhưng đại bộ phận Ngọc Điệp lại nằm trong tay Đạo Tổ, nếu thật muốn luận đầu bảng, còn phải là Tạo Hóa Ngọc Điệp..." "Tạo Hóa Ngọc Điệp tuy rằng cường hãn, nhưng dù sao tàn phá không trọn vẹn...

Nếu thật sự xếp nó vào đầu bảng, đoán chừng sẽ có rất nhiều

người không phục...” Bảng Pháp Bảo Hồng Hoang sắp công bố.

Rất nhiều đại năng giờ khắc này nghị luận ầm ĩ.

Bảng danh sách tuy rằng còn chưa công bố, nhưng đã hoàn toàn điều động lòng hiếu kỳ của bọn họ.

Dù sao đây cũng là chuyện bát quái lớn nhất toàn bộ Hồng Hoang.

Những đại năng trong truyền thuyết kia, cùng với pháp bảo trong truyền thuyết đều sẽ nhất nhất lên bảng.

Đến lúc đó sẽ thỏa mãn lòng hiếu kỳ lớn nhất của bọn họ.

Thậm chí sinh ra tranh chấp lẫn nhau.

Dù sao đều là đại năng có chút thủ đoạn, các loại thanh âm đại đạo vang lên không ngừng trên bầu trời Hồng Hoang, đều đang ủng hộ cường giả mình sùng bái.

Thậm chí có kẻ không phục lẫn nhau, đã bắt đầu ra tay đánh nhau.

...

Thông Thiên Thánh nhân đã trở lại Bích Du Cung ở Kim Ngao Đảo, lăng không hư tọa, ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm Hồng Mông Tử Kim Bảng trên vòm trời.

Chương 5

Quanh thân có bốn thanh tiên kiếm phiêu phù bất định.

"Bảng xếp hạng pháp bảo sao?

Bản tọa trong tay pháp bảo vô số, vô luận là Lục Hồn Phiên, hay là Tru Tâm Tỏa, Tử Kim Chùy, món nào không phải là bảo vật uy chấn Hồng Hoang?

Càng chưa nói đến Tru Tiên Tứ Kiếm sát phạt vô song?

Vị trí đầu bảng này định nhiên thuộc về Thông Thiên ta!" Thông Thiên Giáo Chủ tin tưởng mười phần, trong tay hắn có Tru Tiên Tứ Kiếm, sát phạt vô song, phi tứ thánh bất khả phá, bảo vật như thế, nhất định sẽ đứng vị trí đầu bảng. ...

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn tóc tai bù xù cũng đồng dạng gắt gao nhìn chằm chằm Hồng Mông Tử Kim Bảng trên cao.

Trong tai nghe những người khác nghị luận, trong mắt lộ ra vẻ khinh thường: "Bất quá chỉ là hạng thấp sinh noãn hóa (sinh ra từ ẩm ướt, nở ra từ trứng), cư nhiên cũng dám vọng tự phỉ bạc?" Nguyên Thủy Thiên Tôn luôn luôn cao ngạo, xưa nay coi thường những kẻ sâu kiến kia.

Trong tay hắn có Bàn Cổ Phiên do lưỡi búa Khai Thiên Phủ biến thành, Tru Tiên Tứ Kiếm kia tuy rằng hào xưng sát phạt vô song, nhưng thật muốn luận lực công kích, Bàn Cổ Phiên của hắn cũng không kém cạnh.

Lại thêm Bàn Cổ Phiên có năng lực trấn áp khí vận, thật muốn luận bài danh, hắn tuyệt không tin Bàn Cổ Phiên của mình sẽ đứng sau

Tru Tiên Tứ Kiếm. ...

Trong Đâu Suất Cung trên chín tầng trời, Thái Thượng Lão Tử đang ngồi xếp bằng trên một cái bồ đoàn kỳ dị, quan sát sinh linh Hồng Hoang.

Lại ngẩng đầu nhìn Hồng Mông Tử Kim Bảng nơi sâu thẳm thiên khung, bỗng nhiên mở mắt, lộ ra một biểu tình kỳ dị.

"Đã sinh linh Hồng Hoang đều hiếu kỳ, vậy hãy để bọn họ hảo hảo nhìn một chút xem một chút đi..." Trong ánh mắt tựa hồ có khinh miệt, lại có vận vị khác.

Trong các Thánh nhân, Thái Thượng Lão Tử nội tình thâm hậu nhất.

Vô luận là Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, hay là Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, mỗi một dạng đều cường đại đến mức không thể tin nổi.

Nếu thật muốn luận xếp hạng pháp bảo, trừ Tạo Hóa Ngọc Điệp của lão sư ra, những kẻ khác ông đều không phục. ...

Tại Tổ Vu Điện ở trung tâm đại địa Hồng Hoang.

Mười hai thân ảnh che khuất bầu trời đang lẳng lặng đứng ở đó.

Không ai không ngẩng đầu nhìn lên trời cao, không khí có chút trầm mặc.

Vu tộc bọn họ nguyên thần có khuyết, do đó không thạo sử dụng pháp bảo, sở trường là nhục thân.

Hiện giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng dẫn đầu công bố bảng Pháp Bảo, hiển nhiên không có chuyện gì của Vu tộc bọn họ.

Một vị Tổ Vu tính tình hơi nóng nảy mở miệng: "Cái gọi là pháp bảo, bất quá là tà môn ngoại đạo mà thôi, tự nhiên không cần để ý."

Một vị Tổ Vu khác gật đầu xưng phải: "Xác thực là không cần để ý, Vu tộc chúng ta đỉnh thiên lập địa, sở trường là nhục thân, chỉ bằng nhục thân là có thể giao thủ cùng Yêu tộc, những pháp bảo kia dù sao cũng là ngoại vật, ỷ vào pháp bảo chẳng qua là bọn sâu kiến mà thôi..." Thập Nhị Tổ Vu người một câu ta một lời bình luận, nhưng Đế Giang cầm đầu lại vẫn không nói gì.

Cho dù như thế, hắn vẫn cảm giác có chút khó chịu.

Hiện giờ bảng Pháp Bảo xuất thế, tất nhiên lại làm cho Yêu tộc kia đại xuất danh tiếng...

Huyền Minh ở một bên tiến lên một bước: "Đại ca không cần lo lắng, ngày sau Hồng Mông Tử Kim Bảng này công bố bảng Nhục Thân, tưởng tất chính là lúc huynh đệ tỷ muội chúng ta xưng bá." Nghe xong, Đế Giang gật đầu, sắc mặt mới có sở hảo chuyển. ...

Trong Thiên Đình hạo hãn, có hai đạo thân hình vĩ ngạn, phong tư vô song đang lẳng lặng đứng đó nhìn lên trời cao.

Trong đó một vị là Thiên Đế Đế Tuấn.

Vị còn lại là Đông Hoàng Thái Nhất.

Đế Tuấn nhìn chằm chằm quyển trục khổng lồ trên vòm trời, trong mắt tự có thần hỏa lưu chuyển: "Hiền đệ, bảng Pháp Bảo lần này chính là lúc Yêu tộc ta đại hiển thần uy, lấy uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung của đệ, mặc kệ thế nào, đều là tồn tại bảo ba tranh một, thật đúng là đáng mừng." Đông Hoàng Thái Nhất cũng đồng dạng ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm thiên khung, hắn đối với việc Hỗn Độn Chung của mình xếp thứ mấy không có hứng thú lắm, ngược lại cực kỳ hứng thú với Hồng Mông Tử Kim Bảng che khuất bầu trời kia.

Nghe được huynh trưởng nói, hắn ngạo nhiên cười một tiếng:

“Đại huynh lời ấy sai rồi, Hà Đồ Lạc Thư của huynh cũng là bảo vật cực kỳ cường đại, tưởng tất trên bảng danh sách kia tất nhiên cũng là danh liệt tiền mao.” ...

Bảng xếp hạng pháp bảo còn chưa chân chính công bố, toàn bộ Hồng Hoang đã phong khởi vân dũng.

Vô số sinh linh đều đang lẳng lặng chờ đợi thời khắc bảng danh sách công bố.

Dù sao bọn họ cũng muốn nhất thám cứu cánh, những pháp bảo trong truyền thuyết kia rốt cuộc xếp hạng thế nào?

Rốt cuộc lại có được uy lực đáng sợ ra sao?

Hồi lâu sau, nhị khí Tử Kim tràn ngập thiên khung dần dần sôi trào lên.

“Ông...” Toàn bộ thiên địa Hồng Hoang tựa hồ trong khắc này đều phát ra tiếng nổ vang.

Ức vạn sinh linh trong khắc này đều có sở cảm ứng, toàn bộ Hồng Hoang trong nháy mắt liền an tĩnh lại.

Tất cả mọi người đều đưa mắt quan vọng.

Tất cả mọi người đều đang chờ đợi kiện pháp bảo đầu tiên xuất hiện.

Kiện pháp bảo đầu tiên xuất hiện, chính là cánh cửa của bảng danh sách pháp bảo này.

Dưới sự chú mục của ức vạn sinh linh, bảng danh sách hoành quán toàn bộ thiên khung bỗng nhiên phóng thích ra một tia kim quang nồng đậm.

Đạo kim quang này trực tiếp hiển hóa giữa thiên địa, sau đó liền có một đạo hư ảnh pháp bảo to lớn không biết bao nhiêu phàm, dần dần

trình hiện trong kim quang, cuối cùng ngưng tụ thành hình.

Hư ảnh pháp bảo này triệt để tiến vào tầm mắt của sinh linh Hồng Hoang. ...

Tất cả sinh linh nhìn thấy hư ảnh pháp bảo kia đều sôi trào lên.

Thật đúng là ngàn gọi vạn kêu mới bước ra!

Trong hư không, ánh sáng kim sắc vô tận dần dần ngưng tụ giữa không trung, cuối cùng chậm rãi hình thành một tòa linh lung bảo tháp.

Hư ảnh kim sắc linh lung bảo tháp này hiển hóa giữa không trung, nhìn qua cực kỳ to lớn, che khuất bầu trời, bất kỳ một vị sinh linh nào đều có thể nhìn rõ ràng.

"Ra rồi, ra rồi, pháp bảo đầu tiên là một tòa bảo tháp?" "Trong Hồng Hoang pháp bảo loại bảo tháp có không ít, rốt cuộc là tôn bảo tháp nào đây?" "Cũng không biết bảo tháp này rốt cuộc sở hữu thần uy bực nào?

Cư nhiên có thể được liệt vào Hồng Mông Tử Kim Bảng?" "Rốt cuộc là vị đại thần thông nào sở hữu tôn bảo tháp này?" Kiện bảo tháp này vừa xuất hiện, tất cả sinh linh đều sôi trào lên.

Tất cả sinh linh đều đang nghị luận ầm ĩ, chờ mong Hồng Mông Tử Kim Bảng giới thiệu.

Trừ sinh linh bình thường ra, còn có rất nhiều đại thần thông cũng chú ý tới kiện pháp bảo này.

Chính cái gọi là bảo vật có duyên thì được.

Nếu kiện bảo vật này là vật vô chủ, hoặc là chủ nhân của kiện bảo vật này đức không xứng vị, vậy kiện bảo vật này nên đổi chủ rồi.

Thân tại một nơi nào đó ở Hồng Hoang, một vị đại năng nhìn thấy cự đại linh lung bảo tháp này, trong lòng khẽ động.

Trong tay liền xuất hiện một tôn bảo tháp kim quang lấp lánh.

Nhìn bảo tháp trong tay, lại nhìn hư ảnh khổng lồ giữa không trung, vị đại năng này lập tức kích động.

Đây không phải là Thất Bảo Linh Lung Tháp của hắn sao?

Thất Bảo Linh Lung Tháp của hắn đăng lên bảng xếp hạng pháp bảo rồi?

Hóa ra đại năng này chính là Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Nhiên Đăng Đạo Nhân kích động xong lại có chút thất lạc.

Vốn còn tưởng rằng bằng vào bảo vật này ít nhất cũng có thể danh liệt tiền mao, vạn vạn không ngờ tới, cư nhiên chỉ là tồn tại cấp bậc cửa ngõ...

Điều này làm cho hắn ít nhiều có chút buồn bực. ...

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời, chờ Hồng Mông Tử Kim Bảng giới thiệu về kiện pháp bảo này.

Hồng Mông Tử Kim Bảng quả nhiên không làm mọi người thất vọng.

Chỉ thấy đầy trời tử khí sôi trào trong không trung, sau đó liền có một luồng tử khí bắn tới bên cạnh hư ảnh linh lung bảo tháp, hiển hóa ra mấy dòng văn tự Đại Đạo to lớn. [“Hồng Hoang pháp bảo bài hành bảng hạng một trăm: Thất Bảo Linh Lung Tháp.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bên trong tháp tổng cộng có bảy kiện pháp bảo cử thế vô song, phân biệt là Tam Túc Kim Ô Tinh Phách, Côi Tiên Kiếm, Kinh Thần Kích, Càn Khôn Đao, Thiên La Tán, Tịnh Thế Phất Trần, Chiến Thiên Thứ.

Ngoài ra, trong tháp còn có Càn Khôn Tu Di Chi Giới, có thể trấn áp người khác trong tháp, vĩnh thế không được xoay mình!

Chủ nhân: Nhiên Đăng Đạo Nhân!"] Mấy dòng văn tự Đại Đạo này xuất hiện giữa không trung, đập vào mi mắt tất cả mọi người.

"Tê..." Nhìn thấy dòng chữ này xong, hầu như tất cả sinh linh đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Tất cả sinh linh hầu như toàn bộ bị chấn kinh.

Vạn vạn không ngờ tới, chỉ là pháp bảo như cánh cửa nhập môn mà cư nhiên lại cường hãn như thế.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo như vậy mới kham kham chỉ xếp hạng một trăm?

Tồn tại như cánh cửa nhập môn?

Toàn bộ đại địa Hồng Hoang tổng cộng mới có bao nhiêu Tiên Thiên Linh Bảo?

Đối với kẻ yếu tiểu mà nói, bọn họ đâu từng thấy qua pháp bảo cường đại như thế?

Cú sốc như sấm đánh ngang tai khiến bọn họ khó mà thích ứng.

Chương 6

Đối với những đại năng đạo pháp cao thâm kia mà nói, kết quả này cũng là một cú sốc cực kỳ không nhỏ.

Nhiên Đăng Đạo Nhân dù sao cũng là một trong những đại năng nổi danh của thế giới Hồng Hoang.

Đạo pháp đã đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh, tại đại địa Hồng Hoang cũng là thanh danh hiển hách.

Kiện Thất Bảo Linh Lung Tháp trong tay hắn đồng dạng cũng là uy trấn Hồng Hoang.

Vạn vạn không ngờ tới, pháp bảo cường hãn như vậy, cư nhiên mới vừa vặn đăng lên bảng xếp hạng?

Điều này thật sự là quá mức khó tin rồi?

Cái ngạch cửa này cũng quá cao rồi?

Mấy vị Thánh nhân khác nhìn thấy kiện pháp bảo này cũng không khỏi gật đầu ứng doãn.

Kiện pháp bảo này tự nhiên vẫn tính là không tệ, cho dù là bọn họ cũng có phần thưởng thức.

Không khỏi đối với những pháp bảo tiếp theo càng thêm mong đợi.

Lại qua một lát, hư ảnh kim sắc cùng văn tự Đại Đạo tử sắc kia lập tức hóa thành một đạo lưu quang, bắn tới vị trí thấp nhất của Thiên Pháp Bảo trên Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Theo kiện pháp bảo này biến mất, lại có một đoàn khí tức kim sắc bay đến giữa không trung bắt đầu hiển hóa.

Không lâu sau, giữa không trung hiển hóa ra một cái gương cực kỳ

to lớn.

Cái gương to lớn này tựa hồ cũng không có gì kỳ đặc.

Chỉ là hai bên nhan sắc bất đồng, một mặt màu đen, một mặt màu trắng.

Nhìn thấy cái gương kỳ dị này, vô số sinh linh lại một lần nữa sôi trào lên.

Lòng hiếu kỳ trong lòng bị triệt để kích phát.

Tất cả mọi người đều mỏi mắt mong chờ, chờ tư liệu chi tiết về cái gương này.

Hồng Mông Tử Kim Bảng quả nhiên không làm mọi người thất vọng.

Lại có một đạo khí tức tử sắc hiển hóa ra giữa không trung.

Mấy dòng văn tự Đại Đạo lăng không hiển hiện: [“Hồng Hoang pháp bảo bài hành bảng hạng chín mươi chín: Âm Dương Bảo Giám.

Vị chúc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bảo kính này phân âm dương hai mặt, mặt âm là đen, chủ sát phạt!

Mặt dương là trắng, chủ sinh cơ!

Mặt đen chiếu người, có thể sát sinh!

Mặt trắng chiếu người, có thể sinh hoàn!

Chủ nhân: Xích Tinh Tử!”] Tin tức này vừa ra, đông đảo sinh linh lần nữa nhiệt tình dâng cao...

Kiện pháp bảo này cũng cực kỳ không đơn giản a, thậm chí có thể nói là có chút biến thái.

Không chỉ có thể giết người, còn có thể cứu người.

Mặt đen chiếu người, có thể định người chết.

Mặt trắng chiếu người, có thể cứu người sống.

Quả nhiên không hổ danh xưng Âm Dương Bảo Giám.

Chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lợi hại như thế mới chỉ xếp hạng chín mươi chín?

Vậy phía trước lại nên lợi hại bao nhiêu đây?

Nghĩ tới đây, cảm xúc của mọi người càng thêm dâng cao.

Chỉ là Xích Tinh Tử này là ai?

Vô số đại năng đưa mắt nhìn nhau.

Có rất nhiều người cũng chưa từng nghe qua cái tên này.

Chẳng lẽ chỉ là một tiểu nhân vật danh bất kiến kinh truyện?

Như vậy, bọn họ há chẳng phải có cơ hội giết người đoạt bảo?

Nhất thời hơi thở của rất nhiều người đều trở nên thô trọng.

Toàn bộ Hồng Hoang trong khắc này có vô số tiếng thở dốc như trâu vang vọng thiên địa.

Thiên thiên những thanh âm này phát ra cùng một lúc, thực sự có chút quái dị.

Sau một khắc toàn bộ Hồng Hoang lại quỷ dị đình trệ, làm cho vô số đại năng đều cảm giác có chút xấu hổ.

Có đại năng hắc hắc cười lạnh mấy tiếng, nhịn không được nhắc nhở: "Xích Tinh Tử nãi là người của Xiển Giáo môn hạ Nguyên Thủy Thánh nhân, danh liệt một trong Thập Nhị Kim Tiên, cảnh giới Đại La Kim Tiên, nếu có ý tưởng, có thể thử một lần...

Hắc hắc..." Người này hiển nhiên sở hữu ác thú vị nào đó.

Cư nhiên công bố tình huống của Xích Tinh Tử ra chúng.

Nghe được lời này, có rất nhiều người hít vào một ngụm khí lạnh.

Thân phận Xích Tinh Tử này cư nhiên không đơn giản như thế?

Bản thân sở hữu cảnh giới Đại La Kim Tiên không nói, càng là đệ tử tọa hạ của Nguyên Thủy Thánh nhân...

Ai dám trêu chọc?

Nhất thời toàn bộ Hồng Hoang triệt để an tĩnh lại.

Chỉ có hư ảnh Âm Dương Bảo Giám to lớn giữa không trung xoay tròn không ngừng.

"Hừ..." Một lát sau lại có một thanh âm vang vọng thiên địa.

Đoán chừng người này chính là Xích Tinh Tử đi?

Bất quá cả phiến đại địa Hồng Hoang lại tịch tĩnh không tiếng động.

Trước không nói thực lực người này như thế nào, đơn độc thân phận kia của hắn liền làm cho người khác cảm giác da đầu tê dại.

Dù sao cũng là môn hạ Thánh nhân, ai dám đi xúc cái rủi ro này?

Sau một khắc, kim quang vô tận trên thiên khung lần nữa sôi trào...

Sau đó lại có một đạo hư ảnh to lớn hiển hóa giữa không trung...

Tất cả mọi người đều gắt gao nhìn chằm chằm đạo hư ảnh kia.

Rốt cục đạo hư ảnh kia ngưng tụ thành công.

Là một đạo cực kỳ to lớn...

"Đây là một cây... quải trượng?" Tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn nhau.

Nhìn ánh sáng kim sắc hạo đãng giữa không trung, bộ dáng ngưng tụ ra phân minh chính là một kiện pháp bảo quải trượng...

Kiện quải trượng tạo hình kỳ dị này được chế tạo từ gỗ không rõ tên.

Đỉnh quải trượng điêu khắc một cái đầu rồng cực kỳ uy vũ khí thế hùng hồn.

Kiện quải trượng này xoay tít không ngừng giữa không trung, trương hiển vô tận phương hoa của nó...

Một lát sau, một luồng tử sắc khí tức tràn ngập không trung, hiện ra mấy dòng chữ Đại Đạo: ["Pháp bảo bài hành bảng hạng chín mươi tám: Long Đầu Quải Trượng.

Vị chúc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, quải trượng này trấn áp vô số tinh phách Long tộc thượng cổ, một khi thi triển, sẽ sở hữu lực lượng vạn long gào thét.

Chủ nhân: Đông Vương Công!"] Dòng văn tự Đại Đạo này vừa ra, tất cả mọi người lại một lần nữa hít vào một ngụm khí lạnh.

Pháp bảo sấn thủ của Nam Tiên chi thủ Đông Vương Công, cư nhiên vẻn vẹn xếp tại hạng chín mươi tám?

Vị trí này tựa hồ có chút quá thấp rồi?

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang pháp bảo có thể mạnh hơn Long Đầu Quải Trượng cũng rải rác không có mấy.

Lại cư nhiên vẻn vẹn chỉ xếp tại hạng chín mươi tám.

Sắc mặt Đông Vương Công cũng có chút khó coi.

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng có thể bằng vào Long Đầu Quải Trượng này, định nhiên có thể danh liệt tiền mao.

Nay xem ra, cư nhiên mới kham kham lên bảng!

Bất quá Long Đầu Quải Trượng đã có thể xếp hạng trong một trăm bảng Hồng Hoang, đảo cũng có thể miễn cưỡng tiếp thu...

Lại có một đạo kim sắc quang mang chiếu rọi thiên địa trên không trung, hiển hóa tạo hóa.

Biến thành một cây kéo to lớn kim quang lấp lánh, bộ dáng hàn quang lấp lánh kia khiến người ta nghe tin đã sợ mất mật. [“Pháp bảo bài hành bảng hạng chín mươi bảy: Kim Giao Tiễn!

Chương 7

Kéo này do hai con yêu long biến thành, hái thiên địa linh khí, thụ nhật nguyệt tinh hoa, lĩnh ngộ kim duệ chi khí, ở trên không trung uốn lượn lên xuống, đầu giao như kéo, đuôi giao như cổ, tung nhiên là đắc đạo thần tiên, cũng khó tránh khỏi bị cắt làm hai đoạn.

Chủ nhân: Tam Tiêu!"] Chúng nhân Bích Du Cung ở Kim Ngao Đảo nhìn thấy kiện pháp bảo này xuất hiện xong, lập tức ồ lên một tiếng kinh hô.

Là bảo vật của Tam Tiêu sư muội, Kim Giao Tiễn của Tam Tiêu sư muội lên bảng.

Lập tức liền vang lên một mảnh tiếng chúc mừng.

Ba vị khuynh thành giai nhân tướng mạo giống nhau như đúc tiếp nhận người khác chúc mừng, ánh mắt cũng lộ ra vẻ hân hoan.

Pháp bảo này vừa ra, toàn bộ đại địa Hồng Hoang lại một lần nữa vang lên một mảnh tiếng kinh thán.

Kiện Kim Giao Tiễn này tuyệt phi bảo vật tầm thường, kỳ đặc nhất là do hai con yêu long biến thành, có thể tự hành tu luyện, theo thời gian gia thâm, chỉ sợ uy lực kiện bảo vật này càng thịnh.

Rất nhiều người đều ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm cây kéo kim sắc giữa không trung kia.

Trong mắt lưu lộ vẻ tham lam.

Tam Tiêu là người phương nào?

Bọn họ cũng không biết, hoặc là một người danh bất kiến kinh truyện.

Nếu có cơ hội, định đương giết người đoạt bảo.

Rất nhiều người đều đang suy nghĩ trong lòng như thế, tham lam càng thậm.

Ngay tại lúc này, thanh âm ác thú vị kia lần nữa truyền khắp thiên địa: "Tam Tiêu là ba vị tuyệt thế mỹ nhân, phân biệt là Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, nhân thử tục xưng Tam Tiêu, thực lực nãi là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, môn hạ Thông Thiên Thánh nhân, nếu có ý tưởng có thể thử một lần, không chỉ có thể đạt được bảo vật, còn có cơ hội ôm mỹ nhân về nhà..." Nghe được lời nói trêu tức này, thiên địa gian lại một lần nữa trầm mặc...

Tuy rằng Đại La Kim Tiên tại Hồng Hoang cường giả đông đúc thâm bất khả trắc cũng không tính là gì.

Nhưng quan trọng là, đối phương nãi là đệ tử môn hạ Thánh nhân.

Ai dám đắc tội vị Thông Thiên Thánh nhân cực kỳ bao che khuyết điểm kia?

Chính cái gọi là dưới Thánh nhân đều là sâu kiến.

Bất kỳ ai trước mặt Thánh nhân đều bất quá là tồn tại như sâu kiến, ai dám làm càn?

Đồng thời rất nhiều người đều cảm thấy phẫn nộ đối với thanh âm trêu tức kia.

Cũng không biết tên kia rốt cuộc là ai, quả thực làm người ta chán ghét.

Mấy lần vạch trần tâm tư người khác, khiến người ta xấu hổ lại có chút phẫn nộ.

Một lát sau, kim sắc quang mang trong thiên địa lần nữa sôi trào.

Một kiện pháp bảo dạng đao xuất hiện giữa thiên địa. ["Pháp bảo

bài hành bảng hạng chín mươi sáu, Quỷ Xa Phá Thiên Đao, vị chúc Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, tuy nhiên là linh bảo, nhưng thực nãi đại hung chi bảo, không chỉ thương tổn người, đồng dạng thương tổn chủ, sát phạt vô song, sở hữu uy lực phá thiên.

Chủ nhân: Quỷ Xa!"] "Yêu đao kia của Quỷ Xa sao?" Trên Thiên Đình, Đế Tuấn nghe đến đó lẩm bẩm, tuy rằng có chút ngoài ý muốn, nhưng lại có chút vui sướng.

Quỷ Xa là một trong mười vị đại tướng của Yêu tộc, hiện giờ tu vi đã tới cảnh giới Chuẩn Thánh, coi như là tướng tài đắc lực của hắn.

Yêu đao trên tay hắn đích xác uy lực vô cùng.

Có thể đăng lên bảng xếp hạng này, hiển nhiên cũng là tạo hóa của Quỷ Xa.

Người của Vu tộc nghe được tên Quỷ Xa, nguyên một đám cũng hận nghiến răng nghiến lợi.

Rất nhiều Đại Vu đều từng ăn quả đắng trong tay Quỷ Xa, hiện giờ tên của Quỷ Xa xuất hiện trên bảng pháp bảo, tự nhiên làm cho bọn họ cực kỳ thống hận. ["Pháp bảo bài hành bảng hạng chín mươi lăm: Hạo Thiên Kính, Hạo Thiên Kính vị chúc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể soi rọi cửu thiên, xuyên thủng hư vọng, nhìn thấu hết thảy yêu ma quỷ quái.

Chủ nhân: Hạo Thiên!"] Khi kiện pháp bảo này xuất hiện, toàn bộ thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa kinh thán.

Hạo Thiên bất quá chỉ là đồng tử của Hồng Quân Đạo Tổ mà thôi.

Sau khi Hồng Quân Đạo Tổ hóa thân hợp đạo, Tử Tiêu Cung do Hạo Thiên cùng Dao Trì trông coi.

Vạn vạn không ngờ tới, khu khu một cái đồng tử, cư nhiên cũng

có pháp bảo cường lực như thế.

Thật sự là làm cho rất nhiều đại năng Hồng Hoang mặt mũi không ánh sáng.

Phải biết rằng năm đó người đi Tử Tiêu Cung nghe Đạo Tổ giảng đạo đạt hơn ba ngàn vị, lại không ngờ để một vị đồng tử như vậy chiếm tiên cơ. ["Pháp bảo bài hành bảng hạng chín mươi tư: Thanh Tịnh Lưu Ly Bình, vị chúc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sở hữu năng lực tịnh hóa thế gian vạn vật, là khắc tinh của hết thảy sức mạnh âm tà, có thể hóa phàm vi tiên, sở hữu lực lượng hóa mục nát thành thần kỳ.

Chủ nhân: Từ Hàng Chân Nhân!"] ... ["Pháp bảo bài hành bảng hạng tám mươi: Cửu Long Thần Hỏa Tráo.

Vị chúc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trong Cửu Long Thần Hỏa Tráo dựng dục một không gian kỳ đặc, nuôi dưỡng chín ngọn lửa Hồng Hoang Thần Hỏa, một khi phóng thích, có uy năng đốt núi nấu biển, có thể thiêu biến Hồng Hoang.

Chủ nhân: Thái Ất Chân Nhân."] ... ["Pháp bảo bài hành bảng hạng bảy mươi: Định Hải Châu.

Vị chúc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cộng hai mươi bốn viên, mỗi một viên đều có uy lực bao trùm tứ hải, hai mươi bốn viên cùng xuất, sở hữu năng lực quỷ thần khó lường.

Chủ nhân: Triệu Công Minh!"] ... ["Pháp bảo bài hành bảng hạng sáu mươi: Nhật Nguyệt Tử Kim Chuông.

Vị chúc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lắc một cái có thể ra thần hỏa, lắc hai cái có thể ra thần yên, lắc ba cái phi sa tẩu thạch, thiên hôn địa ám, sở hữu thần lực làm trời đất tối tăm, quỷ thần sầu.

Chủ nhân: Tái Thái Tuế."] Theo từng kiện pháp bảo hiển hóa ra,

từng dòng tin tức cũng không đoạn xuất hiện.

Tiếng kinh hô của toàn bộ Hồng Hoang cũng càng ngày càng rõ ràng.

Thanh âm cũng trở nên càng ngày càng lớn.

Hiển nhiên, theo thứ tự xếp hạng càng cao, cảm xúc của sinh linh cũng càng phát ra dâng cao.

Không chỉ làm cho bọn họ được một phen mãn nhãn, càng là làm cho bọn họ mở rộng tầm mắt.

Siêu cấp pháp bảo của những đại năng kia lần lượt lượng tướng.

Mỗi một kiện pháp bảo đều có thể kinh diễm chúng nhân.

Chỉ có điều trong lòng bọn họ cũng dâng lên một cỗ nghi hoặc.

Những pháp bảo trên bảng xếp hạng kia, không phải của môn đồ Thánh nhân thì chính là của đại năng Yêu tộc.

Những pháp bảo uy trấn Hồng Hoang kia hiện giờ đã hầu như đều xuất hiện...

Tiếp theo rốt cuộc là những pháp bảo nào?

Chẳng lẽ còn ẩn tàng rất nhiều pháp bảo không muốn người biết sao?

Cứu cánh thục cường thục nhược?

Ôm tâm tình như vậy, tâm thái của mọi người càng phát ra dâng cao. ...

Tại một sơn cốc cực kỳ thần bí ở Hồng Hoang.

Trong sơn cốc có một tòa đại điện kim bích huy hoàng cực kỳ to lớn.

Trên môn bài đại điện viết ba chữ lớn "Thiên Cơ Lâu".

Lúc này trong đại điện, có một vị nam tử cực kỳ anh tuấn, đang tà mị nằm nghiêng trên ghế lớn.

Lộ ra biểu tình tà mị, uống rượu ngon, thật không thoải mái.

Bên cạnh hắn, có một vị nữ tử mặc hồng y.

Hồng y nữ tử kia, dung mạo vô cùng yêu diễm, có loại kinh diễm điên đảo chúng sinh!

Giờ phút này, hồng y nữ tử đang chăm chú đánh đàn.

Tiếng đàn kia, khi thì phiêu miểu như tơ liễu trong gió; khi thì sắt âm trầm ổn như tùng reo bên vách núi.

Khi thì sắt âm kích ngang, khi thì cầm âm không mông.

Ở chính giữa đại điện.

Còn có một vị nữ tử thân mặc hắc sắc bạc sa.

Nữ tử này khuynh quốc khuynh thành, mắt sáng răng trắng, giữa mi tâm vẽ một đóa Bỉ Ngạn Hoa kinh diễm vô biên.

Mị hoặc chúng sinh, trong mắt tràn ngập nhu tình.

Giờ phút này, dưới tiếng đàn, nàng đang phiên phiên khởi vũ, hắc sa y tùy gió bay múa, phảng phất như một tiên tử, một tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian, thần bí như vậy, thuần khiết như vậy, làm cho người ta không muốn đi quấy rầy, cũng không muốn đi khinh nhờn.

Quả thực là một vị nữ tử diễm áp Hồng Hoang.

Lúc này nàng dừng bước nhảy, nói với nam tử đang ngồi tà mị kia: "Chủ nhân, quyển trục kia của ngài chạy ra ngoài hồ nháo rồi kìa, có muốn thu hồi lại không?" Nam tử tà mị kia hơi có chút không vui: "Quản nó làm gì?

Tiếp tục tấu nhạc, tiếp tục múa!" Hắc sa nữ tử nghịch ngợm bĩu môi.

Tùy tức lần nữa phiên phiên khởi vũ...

Chương 8

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều đang chờ đợi Bảng xếp hạng Pháp bảo tiếp tục công bố danh sách.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang hạo hãn vô biên, đối với tu sĩ bình thường mà nói thì gần như là vô cùng tận.

Có lẽ thực sự ẩn giấu những pháp bảo không ai biết đến cũng không chừng.

Ánh mắt của hầu hết sinh linh đều chăm chú nhìn vào Hồng Mông Tử Kim Bảng che khuất bầu trời kia.

Hôm nay bảng xếp hạng đã công bố đến vị trí thứ năm mươi mấy.

Những pháp bảo uy chấn Hồng Hoang đa số đều đã xuất hiện.

Tuy nhiên vẫn còn hơn năm mươi vị trí chưa được tiết lộ.

Điều này có chút đáng suy ngẫm.

Sự tò mò của mọi người ngày càng dâng cao.

Từng người một thần tình đều khẩn trương, lại có không ít người nghị luận sôi nổi. "Pháp bảo được tiết lộ phía trước, ngoại trừ đệ tử Thánh nhân ra, thì có rất nhiều đều nằm trong tay Yêu tộc, có lẽ Yêu tộc mới là nhân vật chính của tương lai..." "Chớ có nói bậy, ai cũng biết hiện nay thế lực Vu tộc còn to lớn hơn Yêu tộc rất nhiều.

Vu tộc trời sinh nguyên thần có khuyết điểm, nhưng nhục thân lại cực kỳ cường hãn.

Tương lai nếu có thể công bố Bảng xếp hạng Nhục thân, tất nhiên Vu tộc sẽ chiếm hết danh tiếng, hiện tại đoạn ngôn Yêu tộc chấp chưởng Hồng Hoang là nói quá sớm." Nghe được lời này, người kia

vội vàng im miệng.

Dù sao những đại năng Yêu tộc và Vu tộc vẫn đang nhìn chằm chằm, vạn nhất đắc tội bọn họ, tùy tiện phái một tên lâu la đến cũng đủ cho hắn chịu đựng. "Không biết các ngươi có phát hiện hay không, những pháp bảo danh thanh hiển hách trong Hồng Hoang cơ bản đều đã xuất hiện...

Thế nhưng phía trước vẫn còn hơn năm mươi chỗ trống...

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Người nói hiển nhiên cũng là một vị đại năng, lời này vừa thốt ra, lập tức dẫn tới sự cộng hưởng của những đại năng khác.

Sự thật xác thực như thế, quả thật có chút đáng suy ngẫm. "Thật hy vọng nhanh chóng công bố, ta ngược lại thật sự nóng lòng muốn biết trong Hồng Hoang rốt cuộc còn ẩn giấu pháp bảo như thế nào..." "Nếu người sở hữu không có đủ bối cảnh hoặc thực lực, một khi bị lộ ra ánh sáng, tất nhiên sẽ dẫn tới họa sát thân.

Nói không chừng đến lúc đó Hồng Hoang lại sẽ dấy lên một hồi tinh phong huyết vũ a..." Theo đám người nghị luận sôi nổi, Bảng xếp hạng Pháp bảo cũng lần lượt tiết lộ.

Rốt cục đã đến vị trí thứ 51.

Tất cả mọi người đều kích động đến run rẩy.

Sau khi pháp bảo này được công bố, chính là Top 50 pháp bảo mạnh nhất Hồng Hoang.

Đến lúc đó, mới là cuộc quyết đấu đỉnh cao thực sự.

Hồng Mông Tử Kim Bảng khổng lồ lại có một đạo kim quang rơi xuống giữa không trung.

Đạo kim sắc quang mang này hiển hóa, rốt cục lộ ra một thanh

thước đo màu đỏ tím.

Thanh thước này có chút cổ quái, vừa giống thước, lại có chút giống ngọc đao.

Đám người nhìn thấy thanh thước này xong, lập tức kinh hô lên.

Bởi vì pháp bảo này thực sự là quá nổi tiếng, rất nhiều người đều suy đoán nó ít nhất cũng có thể lọt vào Top 20... thậm chí có cơ hội tranh đoạt Top 10.

Nhưng vạn vạn không ngờ tới, nó cư nhiên chỉ xếp hạng 51...

Điều này thực sự là quá mức phỉ di sở tư.

Rất nhiều người đều đang thống khổ rên rỉ trong lòng.

Sự sùng bái vô tận đối với pháp bảo này cũng ảm đạm đi.

Chẳng lẽ pháp bảo này cũng không cường đại như trong truyền thuyết?

Chỉ là hữu danh vô thực mà thôi?

Điều này thực sự làm bọn hắn thất vọng tràn trề.

Ngay cả chủ nhân của thanh thước này, sau khi thấy pháp bảo của mình chỉ xếp hạng 51, cũng là thất vọng vô cùng, sắc mặt ẩn ẩn có chút trắng bệch.

Hắn đối với pháp bảo này có thể nói là tràn đầy hy vọng.

Từ thời thượng cổ đến nay, pháp bảo này đã theo hắn giết địch vô số.

Trong lòng hắn, pháp bảo này ít nhất cũng có thể vững vàng lọt vào Top 15... thậm chí có cơ hội lọt vào Top 10.

Lại vạn vạn không ngờ tới, cư nhiên chỉ xếp hạng 51, địa vị thấp như vậy...

Thật sự vượt quá tưởng tượng của hắn.

Ngay tại lúc thiên địa đại năng một mảnh xôn xao, một đạo Tiên thiên tử khí xuất hiện, sau đó trong hư không trình hiện Đại đạo văn tự: [“Bảng xếp hạng Pháp bảo hạng 51: Càn Khôn Xích.

Phẩm cấp: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Càn Khôn Xích nội hàm Càn Khôn nhất khí, do thế giới âm dương Càn Khôn hợp nhất hình thành, đại biểu thế giới âm dương!

Sở hữu thần lực hám động Hồng Hoang, thậm chí có thể trong thời gian ngắn điên đảo âm dương Hồng Hoang.

Chủ nhân: Nhiên Đăng!”] Đám người đang nghị luận sôi nổi sau khi nhìn thấy Đại đạo văn tự miêu tả về pháp bảo này, không khỏi tặc lưỡi.

Sau đó lại dần dần sôi trào lên.

Pháp bảo Càn Khôn Xích trong truyền thuyết này, một điểm cũng không yếu, thậm chí có thể nói là mạnh đến biến thái.

Sở hữu thần lực hám động Hồng Hoang, còn có thể trong thời gian ngắn điên đảo âm dương Hồng Hoang.

Pháp bảo như vậy, ngươi nói nó yếu sao?

Đây quả thực là trò cười lớn nhất thiên hạ.

Thế nhưng pháp bảo như vậy cư nhiên chỉ xếp hạng 51 trên Bảng xếp hạng?

Điều này thực sự quá mức phỉ di sở tư rồi đi?

Chẳng lẽ quyền uy của bảng xếp hạng này có vấn đề?

Sắc mặt tất cả mọi người đều âm trầm bất định, trong lòng có chút hoài nghi.

Thế nhưng hoài nghi qua đi, tất cả mọi người lại đều lắc đầu.

Hồng Mông Tử Kim Bảng này có thể tu bổ trời thiếu, lại lực địch Lục đại Thánh nhân, thậm chí ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng bị đánh bị thương.

Bảng danh sách mà nó xếp hạng ra quyết nhiên sẽ không có giả.

Như thế xem ra, sự tình đã rất rõ ràng.

Trong Hồng Hoang túc túc còn có năm mươi kiện pháp bảo uy lực vượt xa Càn Khôn Xích.

Ngay tại lúc chúng nhân Hồng Hoang kinh thán, một đạo âm thanh cực kỳ to lớn vang vọng thiên địa.

Thanh âm này chính là do Nhiên Đăng đạo nhân phát ra: "Càn Khôn Xích chỉ xếp hạng 51 sao?

Bần đạo không phục..." Đạo thanh âm này cực kỳ to rõ, gần như vang vọng khắp toàn bộ đại địa Hồng Hoang, bất kỳ ai cũng nghe được rõ ràng.

Bần đạo không phục...

Bần đạo không phục...

Không phục...

Tất cả mọi người đều dấy lên vẻ đồng tình đối với Nhiên Đăng đạo nhân.

Sự thật cũng xác thực như thế.

Càn Khôn Xích đã cường đại đến tình trạng như vậy, có thể nói là biến thái.

Có thể trong thời gian ngắn điên đảo âm dương Hồng Hoang, đây là năng lực đáng sợ bực nào?

Nhưng dù Càn Khôn Xích cường đại như thế, lại vẫn xếp hạng 51...

Xác thực là khiến người ta đáng đồng tình.

Ngay tại lúc này lại có một đạo thanh âm vô cùng to lớn vang vọng thiên địa: "Nhiên Đăng đạo hữu, chớ vội vàng, hãy xem pháp bảo tiếp theo xếp hạng rốt cuộc như thế nào..." "Hồng Mông Tử Kim Bảng này sở hữu uy thế như vậy, bảng danh sách nó liệt kê ra, tính quyền uy tưởng hẳn sẽ không có giả..." Người nói chuyện nãi là Trấn Nguyên Tử, người có chút giao tình với Nhiên Đăng...

Nghe qua tựa hồ là đang an ủi Nhiên Đăng, nhưng ngữ khí lại có chút cổ quái.

Thậm chí có một cỗ hương vị hả hê nồng đậm lộ ra.

Lời này vừa nói ra, cả phiến thiên địa ẩn ẩn ước ước lộ ra vài tiếng cười nhạo.

Nhiên Đăng đạo nhân nãi là một trong những Tiên thiên sinh linh, bản thân đã cực kỳ cường đại.

Sau này lại lần lượt tại Tử Tiêu Cung nghe giảng ba lần, thuộc về một trong Hồng Trần Tam Thiên Khách.

Cho dù là tại toàn bộ Hồng Hoang mà nói, ngoại trừ Thánh nhân, cũng là một trong những tồn tại cường đại nhất.

Chương 9

Thế nhưng hai kiện pháp bảo cường lực trong tay hắn xếp hạng đều không cao.

Trong đó một kiện Thất Bảo Linh Lung Tháp chỉ xếp hạng 100.

Kiện pháp bảo thứ hai được ký thác kỳ vọng cao là Càn Khôn Xích, cư nhiên cũng chỉ xếp hạng 51.

Đối mặt tình huống này, tự nhiên sẽ có người cười thầm.

Nghe được những âm thanh này, sắc mặt Nhiên Đăng đạo nhân đột nhiên đen lại.

Những kẻ này cư nhiên dám chế giễu hắn?

Quả thực là quá mức khả ố.

Hắn miệng hơi há, muốn nói cái gì đó, nhưng cuối cùng không nói ra khỏi miệng.

Mà là ánh mắt âm u nhìn lên bầu trời.

Hắn ngược lại muốn nhìn thật kỹ xem, xếp trước hắn đều là pháp bảo gì?

Dựa vào cái gì có thể xếp trước Càn Khôn Xích?

Pháp bảo xếp hạng 50, nếu không thể mạnh hơn Càn Khôn Xích, vậy thì đủ để chứng minh bảng xếp hạng này chẳng qua là một trò cười mà thôi.

Ngay lúc này, giữa không trung Tử Kim nhị khí nồng đậm lại lần nữa sôi trào.

Nhìn thấy động tĩnh này, tất cả mọi người đều kích động lên, trừng lớn mắt, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm lên cao. "Nhanh đi ra,

ta ngược lại muốn nhìn xem rốt cuộc là bảo vật gì nằm trên Càn Khôn Xích." "Là bảo vật trong Top 50 rồi, tưởng hẳn tự nhiên là cực kỳ cường đại đi?" "Bần đạo cũng vô cùng hiếu kỳ, sau khi bảo vật này đi ra, không biết có thể làm cho Nhiên Đăng đạo nhân bội phục hay không?" Thiên không trung Tử Kim nhị khí ngày càng nồng đậm.

Sau đó một đạo kim quang kịch liệt biến đổi giữa không trung, cuối cùng diễn hóa thành một cây trúc.

Cây trúc này nhìn qua tựa hồ còn có chút khô héo, bộ dáng cũng không đẹp mắt.

Nhưng sau khi cây trúc này xuất hiện, toàn bộ Hồng Hoang mãnh liệt vang lên một mảnh âm thanh hít vào khí lạnh.

Thiên tính vạn tính, thế nào cũng không tính tới bảo vật này cư nhiên xuất hiện.

Điều này thực sự là quá khiến người ta phỉ di sở tư.

Tất cả mọi người đều nhận ra, pháp bảo này nãi là pháp bảo thành danh của Chuẩn Đề Thánh nhân - Lục Căn Thanh Tịnh Trúc.

Nãi là do linh căn cực kỳ cường đại "Khổ Trúc" làm thành, tương truyền uy lực cực mạnh.

Vẫn luôn là vật yêu thích của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Lại không nghĩ tới cư nhiên xếp ở vị trí thứ 50?

Vị trí này có chút xấu hổ rồi.

Nói cao không cao, nói thấp không thấp.

Nhưng đối với Thánh nhân mà nói thì có chút thấp.

Giờ phút này, hai vị Thánh nhân thân tại Tây Phương Đại Tu Di Sơn cũng là sắc mặt có chút khó coi.

Trong đó Tiếp Dẫn đạo nhân đầu trọc kinh hô: "Sư đệ...

Chuyện gì xảy ra?

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc của ngươi sao có thể mới xếp thứ 50?" Tiếp Dẫn đạo nhân thậm chí có chút hoài nghi tính quyền uy của bảng xếp hạng này.

Uy lực Lục Căn Thanh Tịnh Trúc của sư đệ rốt cuộc thế nào, hắn tự nhiên là thập phần rõ ràng.

Uy lực cường đại như thế, cư nhiên chỉ xếp hạng 50, điều này thực sự là quá mức phỉ di sở tư.

Giờ phút này thiên khung thượng vô tận tử khí hiển hóa ra mấy hàng Đại đạo văn tự: [“Bảng xếp hạng Pháp bảo hạng 50: Lục Căn Thanh Tịnh Trúc.

Phẩm cấp: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nguyên hình là một trong Thập đại Tiên thiên Linh căn - Khổ Trúc, được Chuẩn Đề đạo nhân đoạt được luyện chế thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Có thể phong tỏa lục cảm, bế tắc lục thức, biến người thành nhân trệ (người lợn), cho dù là Thánh nhân cũng khó mà tránh né, cũng có thể trợ người tu luyện, lục căn thanh tịnh mới là đạo, vô dục vô cầu mới thành không.

Chủ nhân: Chuẩn Đề!”] Nhìn thấy hàng chữ này, sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân trở nên phức tạp, sau đó lại lộ ra một nụ cười khổ: "Tiếp Dẫn sư huynh, Hồng Mông Tử Kim Bảng này sở hữu uy lực như thế, ngay cả vô biên thiên khung cũng có thể tu bổ, định nhiên là sẽ không sai sót." Nói đến đây hắn hơi dừng lại một lát, sau đó lại nói: "Xem ra, Hồng Hoang vô biên này còn có rất nhiều sự tình chúng ta chưa biết, Tây Phương muốn đại hưng, gánh nặng đường xa a..." Nói

đến đây hắn cười khổ lắc đầu.

Tiếp Dẫn đạo nhân bên cạnh cũng thâm dĩ vi nhiên (cho là đúng), sắc mặt đồng dạng cũng trở nên có chút thận trọng.

Thẳng đến lúc này chúng nhân Hồng Hoang mới phản ứng lại, sau đó liền như vỡ tổ, triệt để sôi trào.

Pháp bảo của Thánh nhân lên bảng... thế mà cũng chỉ là xếp hạng 50? "Thật hay giả?

Pháp bảo cường hãn như vậy mới xếp hạng 50?

Quá mức bất khả tư nghị rồi đi?" "Hạng 50 đã mạnh như vậy rồi?

Vậy pháp bảo phía trước lại nên mạnh thành cái dạng gì?

Quả thật là làm người ta chờ mong..." Tại Thiên Đình vô biên vô tận, có hai tôn Đại đế phong tư vô song đang ngồi ở đó quan sát thiên địa.

Trong đó một vị nãi là Vạn Yêu Chí Tôn - Đế Tuấn.

Một vị khác thì là Vô Song Đông Hoàng - Thái Nhất.

Chỉ thấy Thái Nhất cười khinh miệt: "Là Lục Căn Thanh Tịnh Trúc của tên tiện hóa Chuẩn Đề sao?

Không nghĩ tới mới xếp hạng 50?

Xem ra cũng chẳng qua như thế." Vạn Yêu Chí Tôn Đế Tuấn cũng gật đầu: "Từ sau khi Tây Phương bị Ma Tổ La Hầu luyện hóa khí vận, Tây Phương liền trở nên nghèo nàn không chịu nổi, trong tay hai vị Thánh nhân cũng chỉ có mấy dạng pháp bảo miễn cưỡng còn nói được, có thể có bảo vật lên bảng đã là không tệ rồi!" Nghe được đại ca nói thế, Thái Nhất cũng gật đầu, thâm biểu tán đồng.

Bất quá ý trào phúng trong mắt càng thêm nồng đậm.

Đế Tuấn lại nói: "Tây Phương tuy rằng nghèo nàn, nhưng hai tôn Thánh nhân kia lại không thể khinh thường, hai người chúng ta đến nay vẫn chưa tìm được pháp môn thành Thánh, vạn vạn không thể đại ý." Thái Nhất gật đầu, lại nhìn Hỗn Độn Chung trong tay, khóe miệng dần dần lộ ra một biểu tình cổ quái.

Trong Bích Du Cung tại Kim Ngao Đảo, Thông Thiên Thánh nhân đã lấy ra một hồ lô rượu bắt đầu uống.

Quỳnh tương ngọc dịch kia độ số cực cao, cho dù là Thánh nhân cũng có thể say ngã.

Lúc này Thông Thiên Thánh nhân đã có mấy phần men say.

Nhìn thấy Lục Căn Thanh Tịnh Trúc xuất hiện trên bảng xếp hạng, cho dù là Thông Thiên cũng có chút ngạc nhiên.

Hắn đối với Lục Căn Thanh Tịnh Trúc kia vẫn có sở hiểu biết, bản thân nó chính là một trong mười đại linh căn của thiên địa.

Tên tiện nhân Chuẩn Đề kia lấy sáu đốt đỉnh cao nhất, luyện chế thành Lục Căn Thanh Tịnh Trúc.

Theo lý thuyết không nên xếp hạng thấp như vậy...

Hiện nay lại xuất hiện tại vị trí thứ 50...

Điều này có chút đáng suy ngẫm.

Thông Thiên mang theo vài phần men say lộ ra một biểu tình cổ quái, khóe miệng tựa hồ còn có một chút trào lộng.

Tại Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy Lục Căn Thanh Tịnh Trúc lên bảng, khóe miệng dần dần lộ ra một vẻ khinh thường.

Hắn đối với hai vị Thánh nhân Tây Phương xưa nay vẫn xem thường.

Bọn họ mượn cơ duyên thành Thánh mà lão sư tặng cho, lập xuống bốn mươi tám đại hoành nguyện, hướng Thiên đạo mượn công đức mới miễn cưỡng thành Thánh.

Thánh nhân như vậy sao có thể so sánh với Huyền môn chính thống của hắn? "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc kia cũng bất quá là thứ đồ chơi tầm thường, có thể xếp hạng 50 đã là không tệ.

Còn muốn thế nào?" Sự trào lộng nơi khóe miệng Nguyên Thủy Thiên Tôn càng thêm rõ ràng, sau đó lại quay đầu nhìn thoáng qua Bàn Cổ Phiên đứng sừng sững sau lưng mình, trên mặt lộ ra biểu tình đắc ý.

Bàn Cổ Phiên của hắn sát phạt vô song, lại có năng lực trấn áp khí vận.

Trừ cái đó ra, hắn còn có rất nhiều pháp bảo cường lực, nghĩ đến đều là bảo vật có thể lên bảng.

Xem ra lần xếp hạng này, Nguyên Thủy Thánh nhân hắn tất nhiên sẽ độc chiếm đầu bảng.

Không chỉ riêng mấy vị Thiên đạo Thánh nhân này, những người khác cũng cảm thấy có chút bất khả tư nghị.

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc uy chấn Hồng Hoang, nay lại chỉ xếp hạng 50.

Quả thực là có chút quá thấp đi?

Tất cả mọi người giờ khắc này đều bắt đầu nghị luận phân phân.

Nhưng lại ngại mặt mũi của Chuẩn Đề Thánh nhân, chỉ có thể thì thầm to nhỏ.

Chuẩn Đề Thánh nhân sắc mặt cực kỳ khó coi, trong lòng nghẹn một ngụm ác khí nhưng khó mà giải phóng.

Cuối cùng nhìn chằm chằm vào Nhiên Đăng đạo nhân: "Nhiên Đăng, Lục Căn Thanh Tịnh Trúc của bản thánh xếp trên Càn Khôn Xích của ngươi, ngươi có phục hay không?" Lời này vừa nói ra, toàn bộ Hồng Hoang đang tạp loạn trong nháy mắt yên tĩnh trở lại.

Tiếng hít thở của tất cả mọi người đều trở nên nhỏ đi.

Ngay vừa rồi, Nhiên Đăng đạo nhân còn ở giữa thiên địa hô to không phục, cực kỳ nghi ngờ thứ hạng Càn Khôn Xích của mình.

Chương 10

Hiện tại Chuẩn Đề Thánh nhân đang nghẹn khí liền mở miệng phát vấn.

Giờ phút này toàn bộ Hồng Hoang yên tĩnh quỷ dị.

Tất cả mọi người đều đang chờ Nhiên Đăng đạo nhân trả lời. "....." Nhưng mà tất cả mọi người đều thất vọng.

Cả phiến thiên địa vẫn cực kỳ trầm mặc.

Nhiên Đăng không có trả lời Chuẩn Đề Thánh nhân.

Trên thực tế hắn cũng không cách nào trả lời.

Uy lực Lục Căn Thanh Tịnh Trúc của Chuẩn Đề Thánh nhân xác thực ở trên Càn Khôn Xích của hắn.

Xếp hạng tự nhiên là ở phía trước hắn.

Xa xa tại nơi hẻo lánh, Nhiên Đăng đạo nhân sắc mặt biến thành màu đen, mí mắt đều đang co giật không ngừng.

Hắn cảm giác trên mặt nóng rát đau đớn, tựa hồ thật sự bị Chuẩn Đề Thánh nhân tát mạnh một cái lên mặt. "Hừ!" Theo tiếng hừ của Chuẩn Đề Thánh nhân truyền ra, đại địa Hồng Hoang mới lại dần dần náo nhiệt lên.

Chỉ là mục tiêu bàn luận đều rơi vào trên người Nhiên Đăng đạo nhân.

Nhiên Đăng đạo nhân đã trở thành mục tiêu hí hước của chúng nhân Hồng Hoang.

Lại qua một lát, pháp bảo tiếp theo cũng công bố ra.

Pháp bảo này vừa ra, cả phiến Hồng Hoang lần nữa sôi trào.

Cư nhiên lại là một kiện pháp bảo của Thánh nhân?

Đây rốt cuộc là tình huống gì?

Bảng xếp hạng mới vừa qua một nửa, pháp bảo của Thánh nhân liền lần lượt xuất hiện?

Khi nào thì pháp bảo của Thánh nhân cũng trở nên không đáng giá như thế rồi? ["Bảng xếp hạng Pháp bảo hạng 49: Tiếp Dẫn Thần Tràng.

Phẩm cấp: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Phật môn chí bảo, sở hữu đại đạo chi âm, phát thanh như lôi đình, đối với nguyên thần chi lực có sự khắc chế tiên thiên, phàm là kẻ có nguyên thần đều bị khắc chế.

Chủ nhân: Tiếp Dẫn Thánh nhân."] Tất cả mọi người nhìn thấy một màn trước mắt này, thậm chí có cảm giác vô lực muốn thổ tào (phàn nàn).

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc của Chuẩn Đề Thánh nhân lên bảng xong, Tiếp Dẫn Thần Tràng của Tiếp Dẫn Thánh nhân cũng kế tiếp lên bảng.

Như vậy đã có hai kiện pháp bảo Thánh nhân lên bảng...

Pháp bảo lợi hại như thế, cư nhiên trên bảng danh sách này chỉ xếp hạng 49.

Tại Bát Bảo Công Đức Trì ở Tây Phương Đại Tu Di Sơn, Chuẩn Đề Thánh nhân nhìn về phía Tiếp Dẫn Thánh nhân đang mặt lộ vẻ sầu khổ, khẽ thở dài: "Sư huynh, Tây Phương ta và huynh vốn đã nghèo nàn, pháp bảo trên tay liêu liêu vô kỷ (ít ỏi không có mấy).

Hiện nay Lục Căn Thanh Tịnh Trúc của ta và Tiếp Dẫn Thần Tràng của huynh xếp hạng đều không cao, xem ra trên Bảng xếp hạng

Pháp bảo, Tây Phương đại khái cũng chỉ dừng bước tại đây..." Nghe được lời này, Tiếp Dẫn Thánh nhân sắc mặt càng thêm bi khổ.

Bất quá chung quy vẫn là mở miệng an ủi: "Sư đệ không cần quá mức bi khổ, trên tay đệ còn có Thất Bảo Diệu Thụ, cũng còn có Gia Trì Thần Xử, hai kiện pháp bảo này uy lực vô cùng, tự nhiên đều sẽ lên bảng..." Chuẩn Đề Thánh nhân gật đầu, nhưng vẫn có chút khổ sở.

Tiếp Dẫn Thánh nhân cũng tâm trạng không cao, bất quá ánh mắt hắn khẽ chuyển, sau đó liền niệm một câu Phật hiệu: "A Di Đà Phật, Nhiên Đăng đạo hữu, Tiếp Dẫn Thần Tràng của bản thánh xếp trước Càn Khôn Xích của ngươi, ngươi có phục hay không?" Lời này vừa nói ra, toàn bộ Hồng Hoang lần nữa yên tĩnh trở lại.

Vạn vạn không ngờ tới Tiếp Dẫn Thánh nhân luôn luôn từ bi, cư nhiên cũng có thể nói ra lời như vậy?

Đây chẳng phải là đang vả mặt Nhiên Đăng đạo nhân sao?

Chuẩn Đề đạo nhân vừa vả mặt Nhiên Đăng xong, Tiếp Dẫn đạo nhân liền khẩn cấp theo sát phía sau.

Nhị vị Thánh nhân Tây Phương này quả thực chính là hai tôn "hoạt bảo" (cây hài).

Bị hai vị Thánh nhân này trêu chọc, cũng không biết Nhiên Đăng đạo nhân có chịu đựng nổi hay không.

Giờ phút này Nhiên Đăng đạo nhân thân tại nơi hẻo lánh, sắc mặt triệt để biến thành màu gan heo.

Ánh mắt hận hận nhìn về phía Tây Phương, trong mắt gần như muốn phun ra lửa. "Hai tên tiện nhân này thực sự khinh người quá đáng..." Nhiên Đăng đạo nhân mặt màu gan heo trong lòng phát ngoan, nhưng lại chỉ có thể lẩm bẩm một mình.

Dù sao đối phương nãi là Thánh nhân.

Hắn chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh, xa xa không phải là đối thủ của Thánh nhân, bởi vậy cũng chỉ có thể nhẫn nhục chịu đựng.

Rất nhanh, Tiếp Dẫn Thần Tràng thanh thế cực kỳ to lớn giữa không trung liền biến mất không thấy.

Tử Kim nhị khí lần nữa sôi trào không nghỉ.

Pháp bảo tiếp theo trên không trung cũng dần dần hiển hóa thành hình.

Cư nhiên là một thanh trường kiếm.

Cái này khiến đám người có chút buồn bực.

Trong Hồng Hoang pháp bảo trường kiếm thực sự là quá nhiều.

Có rất nhiều pháp bảo trường kiếm danh bất kiến kinh truyện (không ai biết đến) nhưng cực kỳ cường hãn.

Không nhận ra pháp bảo này là tình hữu khả nguyên.

Nhưng những đại năng chân chính kia lại trong lòng nhất động.

Bọn hắn nhận ra đây là pháp bảo của ai.

Chỉ thấy giữa không trung có một thanh cổ kiếm âm sâm sâm, tối tăm u ám.

Thân kiếm đầy những ám văn hình thoi, nãi là đồ hình hoa sen xanh (thanh liên), khắc có triện thể minh văn thần bí hai chữ "Thanh Bình".

Mũi kiếm không phải bằng phẳng thẳng tắp, sống lưng rõ ràng thành tuyến phong, chỗ rộng nhất ước chừng tại nửa thước cán kiếm.

Sau đó theo hình vòng cung thu vào trong, đến mũi kiếm lại lần nữa lồi ra rồi mới thu tụ thành mũi nhọn, toàn thân thanh quang mênh mông, mang lại cho người ta cảm giác lạnh như băng tuyết, lại sắc

bén chém sắt như chém bùn.

Nhưng lại bởi vì kim quang lấp lóe, thực sự là quá mức chói mắt, dẫn đến những kẻ thực lực yếu nhỏ không cách nào nhìn chân thiết (rõ ràng).

Tiếng nghị luận của mọi người dần dần lớn lên, nhưng trước sau vẫn không phân tích ra đây là bảo vật gì.

Theo Đại đạo văn tự hiển hóa ra từ tử khí trên bầu trời, chúng nhân Hồng Hoang lại lần nữa hít sâu một hơi khí lạnh.

Đây rốt cuộc là cái quỷ gì?

Cư nhiên lại là một thanh bảo kiếm của Thánh nhân?

Khi nào thì pháp bảo của Thánh nhân rẻ rúng như vậy?

Cư nhiên tiếp liền xuất hiện ba kiện pháp bảo Thánh nhân?

Điều này thực sự là quá mức phỉ di sở tư đi?

Rất nhiều người đều hai mặt nhìn nhau, kinh ngạc trong lòng không cách nào diễn tả.

Có một vị đại năng ung dung mở miệng: "Có lẽ những pháp bảo tiếp theo đa số đều là pháp bảo của Thánh nhân rồi chăng?

Dù sao những pháp bảo danh chấn Hồng Hoang khác, cái nào nên xuất hiện cũng đều đã xuất hiện, tiếp theo có lẽ chính là lúc các Thánh nhân so bì gia sản..." Lời này vừa nói ra, mọi người đều gật đầu tán thành!

Xác thực như thế.

Trong Hồng Hoang những pháp bảo danh thanh hiển hách nên lên bảng cũng đều đã lên bảng.

Chúng nhân ngẩng đầu nhìn trời.

Bộ dáng bảo kiếm kia vẫn còn đó.

Đại đạo văn tự kia cũng vẫn còn đó: ["Bảng xếp hạng Pháp bảo hạng 48: Thanh Bình Kiếm.

Phẩm cấp: Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo.

Do lá sen của Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành, sở hữu sát lục chi ý cực mạnh, nãi là sát sinh chi kiếm, vạn vật đều có thể trảm, giết người không dính nhân quả.

Chủ nhân: Thông Thiên!"] Thông Thiên Thánh nhân tại Bích Du Cung trên Kim Ngao Đảo cũng là ánh mắt khẽ động.

Pháp bảo của người khác xếp hạng không như ý, hắn còn có ý trêu chọc nhiều phần.

Trong nháy mắt liền luân đến phiên mình...

Quả thật có chút không quá thoải mái.

Thanh Bình Kiếm này của chính mình rốt cuộc như thế nào, tự nhiên là không cần nói nhiều.

Uy danh càng là chấn nhiếp toàn bộ Hồng Hoang.

Nãi là lá sen của Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành, bản thân liền có vô biên công đức.

Pháp bảo cực kỳ cường hãn như vậy, cư nhiên cũng chỉ xếp hạng 48?

Thông Thiên Giáo Chủ vốn xưa nay xem náo nhiệt không chê chuyện lớn, uống một ngụm quỳnh tương ngọc dịch xong, cũng mở miệng: "Nhiên Đăng đạo hữu, Thanh Bình Kiếm của bản thánh còn ở đầu trên Càn Khôn Xích của ngươi, ngươi có phục hay không?" Lời này vừa nói ra, toàn bộ đại địa Hồng Hoang lập tức vang lên một mảnh tiếng cười ha hả.

Chương 11

Chuyện này thật là quá thú vị...

Xem ra Nhiên Đăng đạo nhân này quả thật có chút bi thảm.

Pháp bảo nhà mình xếp hạng 51, trong lòng bất mãn, liền kêu gào lên tiếng, lớn tiếng tuyên tiết ý bất phục trong lòng mình.

Vạn vạn không ngờ tới chính là, xếp hạng trên hắn cư nhiên toàn bộ đều là pháp bảo của Thánh nhân.

Chuẩn Đề Lục Căn Thanh Tịnh Trúc...

Tiếp Dẫn Thần Tràng...

Thông Thiên Thanh Bình Kiếm...

Hơn nữa các Thánh nhân còn lần lượt mở miệng chất vấn... hỏi hắn phục hay là không phục?

Hiển nhiên các Thánh nhân đều đem nỗi u buồn trong lòng phát tiết lên đầu Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng bi thảm cứ như vậy trở thành ống trút giận của các Thánh nhân.

Nghe được lời này của Thông Thiên, Nhiên Đăng đạo nhân suýt chút nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Sắc mặt cũng triệt để đen lại.

Lồng ngực kịch liệt phập phồng, cừu hận trong mắt gần như hóa thành thực chất. "Đáng chết Chuẩn Đề..." Dù sao Chuẩn Đề là người đầu tiên trêu chọc hắn, cừu hận đối với y tự nhiên cũng là sâu nhất.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang cười ha hả, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Ngọc Hư Cung, cùng với Thái Thượng Lão Tử trong

Đâu Suất Cung sắc mặt lại có chút không dễ nhìn.

Thông Thiên Giáo Chủ Thanh Bình Kiếm cư nhiên cũng mới chỉ xếp hạng 48, tự nhiên làm cho bọn hắn cảm giác khó chịu.

Tam Bảo Ngọc Như Ý và Bàn Long Biển Quải trong tay bọn hắn cùng xuất một nguồn với Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ.

Uy lực kia có thể nói là kẻ tám lạng người nửa cân.

Thanh Bình Kiếm bài vị thấp, pháp bảo trong tay bọn hắn tự nhiên cũng cao không được bao nhiêu.

Điều này tự nhiên làm cho bọn hắn cảm giác khó chịu, khác xa dự kỳ trong lòng.

Quả bất kỳ nhiên, xếp hạng thứ 47 chính là Bàn Long Biển Quải của Thái Thượng Lão Tử. [“Bảng xếp hạng Pháp bảo hạng 47: Bàn Long Biển Quải.

Phẩm cấp: Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo.

Do hoa sen của Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành, sở hữu sát lục chi ý cực mạnh, nãi là sát sinh chi quải, vạn vật đều có thể trảm, giết người không dính nhân quả.

Chủ nhân: Thái Thượng!”] Quả nhiên như Thái Thượng Lão Tử sở tưởng.

Thanh Bình Kiếm đã xuất hiện, vậy Bàn Long Biển Quải của hắn, cùng với Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn bản thân liền đồng khí liên chi, tự nhiên là xếp hạng kẻ tám lạng người nửa cân.

Cái tiếp theo nghĩ đến liền là Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thái Thượng Lão Tử râu tóc bạc trắng không khỏi bĩu môi, đồng thời lại lắc đầu.

Nguyên bản dựa theo thiết tưởng của hắn, ba kiện pháp bảo này của ba huynh đệ bọn hắn bản thân chính là Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành, lại có công đức gia trì, xếp hạng thế nào cũng phải ở khoảng hạng 20, thậm chí còn cực có khả năng lọt vào Top 20.

Hiện nay lại đều ở vị trí 47, 48, cũng chỉ miễn cưỡng mạnh hơn Càn Khôn Xích của Nhiên Đăng đạo nhân một chút mà thôi.

Xếp hạng như vậy quả thực làm hắn khó mà hài lòng.

Thái Thượng Lão Tử có chút "lão ngoan đồng" trong mắt hiện lên một tia cười nhạt: "Nhiên Đăng, như thế nào?" Lời này tuy ngắn, nhưng đồng dạng cũng vang vọng Hồng Hoang.

Lần này sinh linh Hồng Hoang tuy rằng không có cười vang, nhưng cũng đều cười nhẹ.

Nhiên Đăng đạo nhân cũng quá thảm đi?

Cứ như vậy trở thành ống trút giận cho các Thánh nhân?

Trước là Chuẩn Đề đạo nhân, sau đó là Tiếp Dẫn đạo nhân, rồi đến Thông Thiên, hiện tại lại biến thành Thái Thượng Lão Tử...

Mỗi vị Thánh nhân đều lấy Nhiên Đăng làm thành ống trút giận.

Điều này sao có thể không bi thảm đây?

Nghe được lời này, thân thể Nhiên Đăng đạo nhân mãnh liệt run lẩy bẩy.

Mấy vị Thánh nhân giữa thiên địa này thực sự là khinh người quá đáng.

Chẳng lẽ thật sự đều coi Nhiên Đăng hắn thành quả hồng mềm

sao?

Bất quá hắn chung quy vẫn hít sâu một hơi, đem cơn phẫn nộ vô biên kia áp chế xuống.

Đối phương dù sao cũng là Thái Thượng Lão Tử.

Đại ca trong Tam Thanh, đồng thời cũng là Huyền môn lĩnh tụ.

Trong các Thánh nhân, ước chừng tu vi của hắn cũng là cao nhất.

Tuyệt không phải tồn tại mà Nhiên Đăng hắn có thể chống lại.

Vì lẽ đó, cục tức này nhịn cũng phải nhịn, không nhịn cũng phải nhịn.

Theo Bàn Long Biển Quải của Thái Thượng Lão Tử biến mất, Tử Kim nhị khí trên không trung lại lần nữa sôi trào.

Pháp bảo tiếp theo, rất nhanh liền hiển hóa ra.

Nãi là một kiện Ngọc Như Ý cực kỳ xinh đẹp.

Đầu Như Ý hình đám mây (khánh vân), có ba viên bảo châu vô cực khảm nạm trong đó.

Cán Như Ý có chín con kim long lên xuống khác biệt, không con nào giống con nào, chín con kim long mỗi con một thần vận.

Ngụ ý: Bát hoang lục hợp, duy ngô độc tôn.

Đuôi Như Ý hình linh chi, có năm phúc đồ văn, mỗi đạo đồ văn tuy rằng hình thể khác nhau, nhưng tinh túy thần tựa.

Ngụ ý: Tiên phúc vĩnh hưởng, thánh thọ vô cương.

Đám người nhìn thấy pháp bảo xinh đẹp như thế, không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Rất nhanh, tử sắc khí tức liền hiển hóa ra Đại đạo văn tự: [“Bảng xếp hạng Pháp bảo hạng 46: Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Phẩm cấp: Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo.

Do củ sen của Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành, sở hữu sát lục chi ý cực mạnh, nãi là sát sinh chi ngọc, vạn vật đều có thể trảm, giết người không dính nhân quả.

Chủ nhân: Nguyên Thủy!"] Nhìn thấy Tam Bảo Ngọc Như Ý nhà mình mới chỉ xếp hạng 46, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có ý u buồn.

Trong mắt tinh quang lóe lên, lập tức cũng đồng dạng mở miệng: "Nhiên Đăng đạo nhân, Tam Bảo Ngọc Như Ý của bản thánh xếp trước Càn Khôn Xích của ngươi, ngươi có dị nghị gì không?" Lời này của Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa thốt ra, toàn bộ bầu trời Hồng Hoang lại lần nữa tràn ngập tiếng cười vang.

Thân ở nơi hẻo lánh, Nhiên Đăng đạo nhân sắc mặt đen kịt, rốt cục nhẫn nại không được, một ngụm máu tươi phun ra.

Tưởng hắn đường đường là Tiên thiên sinh linh Nhiên Đăng đạo nhân, cao thủ cảnh giới Chuẩn Thánh, hiện nay cư nhiên trở thành đối tượng trào phúng của mọi người?

Nhiên Đăng đạo nhân khóe miệng rỉ máu, ánh mắt lộ ra ý điên cuồng.

Những kẻ gọi là Thánh nhân này, đã không nể mặt hắn như thế, hắn tự nhiên cũng không cần phải cố kỵ nữa.

Cùng lắm thì sau này điên cuồng đào tẩu là được chứ gì?

Hắn muốn quyết tâm đào tẩu, Thánh nhân cũng rất khó làm gì được hắn.

Lại nói, môn hạ Thánh nhân còn có rất nhiều môn đồ.

Đã bọn họ không cho chính mình mặt mũi, chính mình liền giết

môn đồ bọn họ, gặp một cái giết một cái, gặp một đôi giết một đôi.

Nghĩ tới đây, Nhiên Đăng đạo nhân đã quyết định xé rách da mặt liền phá khẩu đại mạ: "Mẹ kiếp, Nguyên Thủy đáng chết, thứ rác rưởi cao không thành thấp không liền như ngươi thì lại mạnh hơn bản tọa chỗ nào?" Nhiên Đăng đạo nhân biệt khuất đã lâu, đâu còn chú ý hình tượng gì?

Trực tiếp liền phá khẩu đại mạ.

Hắn phẫn nộ đã lâu nên thanh âm cực kỳ to lớn.

Thanh âm to lớn kia tràn ngập cả bầu trời.

Vô số sinh linh Hồng Hoang đều nghe rõ mồn một.

Thanh âm kia tựa như lôi đình nổ vang giữa không trung hồi lâu.

Trực tiếp làm cho đông đảo sinh linh Hồng Hoang kinh sợ đến "ngoại tiêu lý nộn" (cháy đen ngoài da, nát bấy bên trong).

Tên Nhiên Đăng đạo nhân này quả thật có huyết tính!

Thánh nhân chẳng qua chỉ mở miệng trêu chọc vài câu, Nhiên Đăng đạo nhân trực tiếp liền mở miệng chửi ầm lên rồi. "Hít..." Vô số tiếng hít vào khí lạnh vang vọng thiên địa.

Gan to tày trời...

Không nói đến sinh linh Hồng Hoang khác, chỉ nói Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chương 12

Giờ phút này đầu óc cũng là ong ong vang lên không ngừng.

Trong nhất thời cư nhiên triệt để mộng (choáng váng).

Hắn cũng vạn vạn không ngờ tới Nhiên Đăng - cái tên xương mềm này cư nhiên vào lúc này bạo phát?

Phản ứng lại, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cảm giác trên mặt nóng rát đau.

Cái tên nhu nhược xui xẻo này, cư nhiên trước mặt đông đảo sinh linh Hồng Hoang phá khẩu đại mạ hắn.

Thực sự là đáng chết.

Tội đại ác cực.

Sau đó hắn cũng mãnh liệt hừ lạnh một tiếng.

Đạo thanh âm này tại toàn bộ đại địa Hồng Hoang nháy mắt nổ vang, âm thanh to lớn tựa như lôi đình oanh minh không dứt: "Nhiên Đăng?

Ngươi dám nhục mạ bản thánh?

Có gan thì nói lại một lần nữa xem?" Đã sớm quyết định xé rách da mặt, Nhiên Đăng hiện tại di nhiên bất cụ (thản nhiên không sợ): "Nguyên Thủy lão tặc, đã ngươi muốn nghe, vậy ngươi liền nghe cho kỹ đây!" Thanh âm to lớn vang vọng thiên địa.

Nhiên Đăng đạo nhân cách không đối mạ Nguyên Thủy Thánh nhân, tơ hào không sợ. "Ta Nhiên Đăng nói ngươi Nguyên Thủy nãi là một lão tặc, văn không thành võ không xong, trong Tam Thanh thì ngươi rác rưởi nhất.

Luận pháp lực, ngươi không bằng Thái Thượng, luận chiến lực, ngươi cũng không bằng Thông Thiên.

Ta nói ngươi là một lão tặc, nói ngươi là một thứ rác rưởi, ngươi phục, hay là không phục?" "Còn ở nơi này cười nhạo bản tọa?

Ngươi lại mạnh hơn bản tọa chỗ nào?" Đạo thanh âm này nãi là Nhiên Đăng đạo nhân hàm hận mà phát ra, thanh âm to lớn như sơn hô hải khiếu vang vọng không ngừng giữa thiên địa. "Hít..." Giữa thiên địa lần nữa vang lên tiếng hít vào khí lạnh.

Trừ cái đó ra, không còn thanh âm nào khác.

Tất cả mọi người đều tâm đảm câu liệt (sợ vỡ mật).

Không ai không bội phục dũng khí vô biên kia của Nhiên Đăng đạo nhân.

Chỉ riêng cái huyết khí này của Nhiên Đăng đạo nhân, Hồng Hoang hiếm thấy.

Tất cả mọi người nguyên bản còn đối với tao ngộ của Nhiên Đăng cảm giác có vài phần đồng tình.

Hiện nay vừa nhìn, không ai không đối với Nhiên Đăng đạo nhân giơ ngón tay cái lên.

Đối mặt Thánh nhân đều dám phá khẩu đại mạ, còn có cái gì là hắn không dám làm đây?

Từ nay về sau, Nhiên Đăng chính là một "chân nam nhân".

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe được lời này càng là nổi trận lôi đình.

Nhiên Đăng cái thứ xui xẻo này cư nhiên xem thường hắn như thế?

Lão tặc?

Rác rưởi?

Văn không thành võ không xong?

Pháp lực không bằng Thái Thượng?

Chiến lực không bằng Thông Thiên?

Giờ phút này Nguyên Thủy Thiên Tôn toàn thân run lẩy bẩy.

Tâm cảnh "vạn pháp bất xâm thượng thiện nhược thủy" kia, tại thời khắc này bị lời nói của Nhiên Đăng đạo nhân phá cho sạch sẽ.

Nhưng mà hắn cao ngạo lại xưa nay vụng miệng, cư nhiên trong nhất thời không tìm được từ ngữ để cãi lại...

Môi mấp máy muốn nói cái gì đó, lại cư nhiên không biết nên nói từ ngữ gì?

Nguyên Thủy Thiên Tôn không có cãi lại, toàn bộ Hồng Hoang trong nhất thời cư nhiên yên tĩnh quỷ dị...

Nguyên Thủy Thánh nhân không có cãi lại, ai lại dám hồ loạn xen vào đây?

Đâu Suất Cung, Thái Thượng nghe được lời này, không khỏi lộ ra một nụ cười mỉm.

Tuy rằng Nhiên Đăng cái tên ngốc này mắng là nhị đệ của hắn, nhưng hắn lại không có tức giận.

Trong lòng còn có một loại mạc danh thoải mái.

Dù sao Nhiên Đăng tên ngốc kia lúc mắng nhị đệ, cũng ngầm nâng hắn lên một cái.

Vô hình trung liền nâng cao vị trí của hắn, điều này sao có thể không làm cho hắn cảm giác thư sướng ni?

Tại Bích Du Cung, Thông Thiên Thánh nhân nghe được lời này

đồng dạng cảm giác vô cùng thoải mái.

Hắn biết, vị nhị ca này của hắn xưa nay có chút xem thường hắn.

Cũng có chút xem thường Tiệt Giáo của hắn.

Cho rằng đệ tử Tiệt Giáo bất quá là đám "thấp sinh noãn hóa" (sinh ra từ nơi ẩm thấp, từ trong trứng nở ra), khó đăng đại nhã chi đường.

Chỉ vì việc này, hai người còn cãi nhau vài lần.

Hiện nay vị nhị ca này bị mắng, Thông Thiên cũng là cảm giác toàn thân thông thấu.

Nhiên Đăng đạo nhân này trong vô hình cũng vì hắn trút một ngụm ác khí.

Đặc biệt là câu nói kia nói đặc biệt hay.

Luận chiến lực, nhị ca hắn quả thật không phải là đối thủ của hắn.

Dù sao hắn có Tru Tiên Tứ Kiếm.

Phi tứ thánh bất khả phá.

Cho dù nhị ca hắn sở hữu Bàn Cổ Phiên, cũng không phải đối thủ của hắn.

Trong Thiên Đình, Đế Tuấn cùng Thái Nhất cũng là hai mặt nhìn nhau.

Vạn vạn không ngờ tới Nhiên Đăng đạo nhân này cư nhiên sở hữu phách lực như thế.

Đối với Nguyên Thủy Thánh nhân phá khẩu đại mạ.

Đông Hoàng Thái Nhất hắc hắc cười ra tiếng: "Nhiên Đăng lão đầu này quả thật có chút ý tứ...

Đảo lại làm cho ta có chút lau mắt mà nhìn." Đế Tuấn nhìn Thái Nhất đang âm dương quái khí, cũng là có chút dở khóc dở cười.

Tại Tổ Vu Điện khổng lồ, có mười hai đạo thân thể vô cùng vĩ ngạn đang ngồi theo hình tròn tại đó.

Bọn họ chính là Vu Tộc Thập Nhị Tổ Vu.

Hiện nay Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố nãi là Bảng Pháp Bảo.

Cùng Vu tộc bọn hắn quan hệ không lớn.

Bởi vậy bọn hắn liền vẫn luôn chờ đợi Bảng Nhục Thân công bố.

Bảng Nhục Thân không đợi được, lại đợi được Nhiên Đăng đạo nhân đối với Nguyên Thủy Thánh nhân phá khẩu đại mạ.

Từng người một đều cười đến rũ rượi.

Những Thánh nhân khác thì cũng thôi, bọn hắn cùng Tam Thanh quan hệ cũng không tốt.

Thập Nhị Tổ Vu nãi là tinh huyết của Bàn Cổ đại thần biến thành.

Tam Thanh nãi là nguyên thần của Bàn Cổ đại thần biến thành.

Song phương đều nhìn đối phương không thuận mắt.

Nhiên Đăng đạo nhân cái tên ngốc kia, cư nhiên dám mắng Nguyên Thủy, bọn hắn tự nhiên là vui vẻ xem náo nhiệt.

Vô cùng mỹ diễm Hậu Thổ cùng Huyền Minh nhìn thấy mười vị huynh trưởng bất chấp hình tượng nằm trên mặt đất cười to, cũng là không khỏi cười khổ không thôi.

Trong huyết hải thao thiên, đang có một tôn thân ảnh khổng lồ ngồi ngay ngắn trên đài sen huyết sắc tạo hình kỳ dị.

Đạo thân ảnh này cực kỳ to lớn, đầu tóc rối bời, lông mày và râu

đều đỏ.

Thân khoác một trường bào huyết sắc, trong ngực ôm hai thanh sát lục chi kiếm một đen một trắng.

Lúc này cư nhiên hắc hắc hắc cười lên.

Tiếng cười này lại có chút khàn khàn khó nghe, mang lại cho người ta một loại cảm giác rợn cả tóc gáy. "Nhiên Đăng cái tên trâu mũi lão đạo này, cư nhiên cũng có một ngày nở mày nở mặt...

Đảo lại làm cho Minh Hà ta lau mắt mà nhìn, nếu ngày nào đó đến Tây Phương, đương nhiên phải mời hắn hảo hảo uống một chén huyết tửu..." Nói rồi lại hắc hắc hắc cười lên.

Minh Hà Lão Tổ luôn luôn nhìn mấy vị Thánh nhân kia không sướng!

Bất quá là ỷ vào cơ duyên, thành tựu cảnh giới Thánh nhân, đi trước hắn một bước mà thôi.

Chương 13

Ngày thường từng tên một đều hếch mũi lên trời.

Hắn xưa nay nhìn không thuận mắt.

Hiện nay Nhiên Đăng đạo nhân dám phá khẩu đại mạ, tự nhiên là giành được hảo cảm của Minh Hà Lão Tổ.

Trên đại địa Hồng Hoang có một tiên sơn, tên viết Vạn Thọ Sơn.

Trên núi có một tiên cung, tên viết Ngũ Trang Quán.

Trong Ngũ Trang Quán có một vị đắc đạo lão tiên!

Chính là Trấn Nguyên Tử...

Lúc này Trấn Nguyên Tử đứng tại đỉnh tiên sơn, nhìn về phương xa.

Khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ.

Nguyên bản hắn chẳng qua là cùng hảo hữu Nhiên Đăng đạo nhân của mình mở một cái vui đùa, làm dịu một chút tâm tình u buồn của y.

Lại vạn vạn không ngờ tới, sự tình thế mà phát triển đến tình trạng như thế.

Thực sự là tội nghiệt a.

Nghĩ tới đây hắn không khỏi có chút hối hận.

Cũng không biết Nhiên Đăng đạo nhân có thể vượt qua kiếp nạn này hay không.

Lúc này toàn thân phát run, trầm mặc hồi lâu Nguyên Thủy Thiên Tôn rốt cục phản ứng lại.

Hắn bản thân nãi là Thánh nhân.

Hà tất phải đấu võ mồm cùng tên Nhiên Đăng kia?

Cùng tên Nhiên Đăng xui xẻo kia đấu võ mồm, bình bạch hạ thấp thân phận.

Trực tiếp xuất thủ, đem đối phương trấn sát là được! "Nhiên Đăng lão tặc, ngươi đang ở đâu?

Có dám hiện thân làm một trận với bản thánh không?" Nói xong, Tam Bảo Ngọc Như Ý trong tay mãnh liệt ném ra ngoài.

Tam Bảo Ngọc Như Ý trực tiếp lượn lờ sát lục chi khí làm người ta nghe tin đã sợ mất mật, từ trong Ngọc Hư Cung bay ra.

Trong nháy mắt như vượt qua thời không trường hà xuất hiện tại không trung Hồng Hoang.

Uy áp vô thất kia, làm cho đám người cảm giác được một cỗ cảm giác đại nạn lâm đầu.

Tam Bảo Ngọc Như Ý này tuy rằng trên Bảng xếp hạng Pháp bảo chỉ xếp hạng 46, nhưng lại không ai dám khinh thường bảo vật này.

Dù sao nãi là Tiên Thiên Cực Phẩm Công Đức Linh Bảo.

Bản thân chính là sát lục chi ngọc, giết người không dính nhân quả.

Có ai dám can đảm coi thường đâu?

Chỉ thấy chân thân Tam Bảo Ngọc Như Ý hoành quán thượng không, không khí giữa thiên địa tựa hồ đều ngưng trệ lại.

Uy áp hạo hạo đãng đãng kia không gì không chương hiển pháp lực cường đại của nó.

Tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn chân thân của Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Trong mắt lộ ra thần sắc diễm tiện.

Ngay tại lúc này, tận cùng thiên địa có một đạo thanh âm hiêu trương truyền tới: "Nguyên Thủy lão thất phu, cái loại mặt hàng như ngươi, tìm được bản tôn trước rồi hãy nói...

Ha ha ha..." Đạo thanh âm này cực tẫn ý hiêu trương.

Tựa hồ có loại cảm giác trời không sợ đất không sợ.

Nhưng thực tắc Nhiên Đăng đã bắt đầu chật vật đào tẩu.

Lai nguyên của thanh âm cũng là không ngừng biến hóa.

Khiến người ta sờ không rõ Nhiên Đăng rốt cuộc đang ở phương vị nào?

Phóng lời tàn nhẫn nhất, làm người hèn nhát nhất sao?

Loại biến hóa này làm cho rất nhiều người dở khóc dở cười.

Cái tên Nhiên Đăng này...

Khi nào thì trở nên không biết xấu hổ như vậy?

Nguyên bản còn tưởng rằng sẽ có kịch vui để xem.

Hiện nay xem ra, kịch vui này là không cách nào trình diễn rồi.

Nguyên Thủy Thánh nhân cũng là giận điên.

Giữa không trung kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo - Tam Bảo Ngọc Như Ý đang tản ra hoàng hoàng thiên uy.

Nhưng lại như một con ruồi không đầu, không có mục tiêu, loạn chuyển khắp nơi.

Bởi vì nó trước sau không có bắt được khí tức của Nhiên Đăng đạo nhân.

Ngay tại lúc này một đạo thanh âm mang mang miểu miểu truyền ra: "Nguyên Thủy, tạm thời chờ đợi một chút, đợi Bảng xếp hạng

Pháp bảo triệt để công bố xong rồi làm chuyện khác cũng được...

Pháp bảo tiếp theo lập tức sắp công bố..." Đạo thanh âm này tuy rằng không có ý hạo hãn, nhưng lại có cảm giác phiêu miểu, làm cho người ta đem lòng kính trọng.

Chính là Huyền môn lĩnh tụ Thái Thượng Lão Tử...

Đối mặt tình huống này, Nguyên Thủy Thiên Tôn bất đắc dĩ cũng chỉ có thể thu hồi Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Trên bầu trời hạo hãn Tử Kim nhị khí lại lần nữa bắt đầu sôi trào.

Lực chú ý của rất nhiều người lại bị dời đi lên.

Rốt cuộc là pháp bảo như thế nào, có thể xếp trên Thanh Bình Kiếm, Bàn Long Biển Quải, Tam Bảo Ngọc Như Ý đây?

Không trung hạo đãng kim sắc quang mang lại lần nữa quay cuồng.

Cuối cùng hiển hóa ra một thanh trường kiếm.

Thanh trường kiếm này vừa xuất hiện, rất nhiều người đều mù tịt.

Có thể xếp trên Tam Bảo của Tam Thanh, theo lý thuyết danh tiếng phải cực kỳ to lớn.

Nhưng thanh trường kiếm này lại tướng mạo xấu xí, tựa hồ không ai nhận biết.

Đây là một thanh trường kiếm phổ thông bình thường, tịnh không có chỗ gì hiếm lạ.

Nhưng kiếm này vừa ra, Thập Nhị Tổ Vu trong Tổ Vu Đại Điện trong nháy mắt sắc mặt đại biến.

Bởi vì thanh trường kiếm này nãi là pháp bảo mà Thập Nhị Tổ Vu gần đây bí mật luyện chế.

Còn chưa chân chính tu luyện thành công, cư nhiên bị Hồng Mông Tử Kim Bảng bộc quang ra rồi...

Như thế chẳng phải là đại sự bất diệu? "Đại ca, vạn vạn không ngờ tới thanh trường kiếm này cư nhiên bị bộc quang ra?

Hiện nay biết làm thế nào cho phải?" Thân ảnh vĩ ngạn nhất là Đế Giang cũng là đầy mặt cười khổ: "Không sao cả, sớm muộn cũng có ngày bộc quang, sớm một ngày muộn một ngày mà thôi, tùy nó đi..." "Người đời đều đồn đại, Vu tộc chúng ta nguyên thần có khuyết, không cách nào vận dụng pháp bảo, hiện nay lại thiên thiên bị chúng ta luyện chế ra một kiện, bây giờ xuất hiện trước thế nhân, cũng tốt, để chúng nhân Hồng Hoang được mở mang tầm mắt..." Không qua bao lâu thời gian, không trung tử khí di mạn, hiển hóa ra mấy hàng Đại đạo văn tự: [“Bảng xếp hạng Pháp bảo hạng 45: Trảm Yêu Kiếm.

Nãi là Vu tộc chém giết ngàn vạn Nhân tộc, lấy tinh huyết Nhân tộc luyện chế, đối với Yêu tộc sở hữu thiên khắc chi lực, có thể hủ bại nhục thân Yêu tộc, ăn mòn nguyên thần Yêu tộc, không yêu nào không khắc, uy lực cường tuyệt!

Nhân vì chỉ châm đối với Yêu tộc, nên xếp hạng 45.

Chủ nhân: Thập Nhị Tổ Vu!”] Pháp bảo này vừa ra, toàn bộ Hồng Hoang trong nháy mắt một mảnh xôn xao.

Vu tộc có thể vận dụng pháp bảo rồi sao?

Rốt cuộc là tình huống gì?

Vu tộc nguyên thần có khuyết, trời sinh không cách nào sử dụng pháp bảo, không pháp tu luyện công pháp, chỉ có thể cường hóa nhục thân Vu tộc.

Pháp bảo này là chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ chỉ dùng nhục thân liền có thể động dụng pháp bảo này

sao?

Chém giết ngàn vạn Nhân tộc luyện chế Trảm Yêu Kiếm?

Điều này cũng quá mức huyết tinh rồi đi?

Quả thực là sát lục ngập trời.

Sắc mặt tất cả mọi người đều trở nên cực kỳ khó coi.

Trong đầu hiện ra một màn vô cùng thê thảm kia, ngàn vạn Nhân tộc bị tàn sát không còn một mống...

Đó tuyệt đối là kết cục thảm tuyệt nhân hoàn...

Nghĩ tới đây sắc mặt bọn hắn thậm chí có chút trắng bệch.

Chương 14

Ngàn vạn chúng...

Đây là một số lượng đáng sợ bực nào?

Vu tộc làm như thế, chẳng lẽ không sợ có thương thiên hòa, tao ngộ báo ứng sao?

Trong nhất thời ánh mắt các đại năng Hồng Hoang nhìn về phía Vu tộc đều thay đổi.

Vạn vạn không ngờ tới Vu tộc cư nhiên có thể ngoan độc đến tình trạng như vậy.

Vì đối phó Yêu tộc, cư nhiên tàn sát ngàn vạn chúng Nhân tộc, luyện chế cái gọi là Trảm Yêu Kiếm này.

Thực sự là...

Trong lòng tất cả đại năng đều run rẩy.

Nhân tộc chính là vật chủng do Nữ Oa nương nương đoàn thổ (nặn đất) tạo ra, Vu tộc tàn sát bừa bãi như vậy thực sự tốt sao?

Chẳng lẽ bọn hắn không sợ bị Nữ Oa nương nương trả thù sao?

Vu tộc quả thật là to gan lớn mật...

Bầu không khí toàn bộ Hồng Hoang trong nháy mắt trở nên quỷ dị.

Càng là ẩn ẩn ước ước cô lập Vu tộc ra.

Dù sao cách làm bực này của Vu tộc thực sự là hãi nhân thính văn.

Lúc này trong Thiên Đình, hai vị đại năng phong tư vô song kia càng là giận không kìm được.

Đông Hoàng Thái Nhất vốn tính tình nóng nảy trực tiếp lên tiếng:

"Đế Giang, không ngờ tới Vu tộc các ngươi cư nhiên ác độc như thế, ám trung luyện chế kiếm khắc chế Yêu tộc, quả nhiên là ti bỉ vô sỉ.

Vu tộc các ngươi không hổ là chủng tộc dơ bẩn nhất Hồng Hoang thế giới, đáng bị diệt tuyệt, đợi chuyện nơi đây kết thúc, các ngươi cứ chờ đại quân Yêu tộc ta đi..." Đông Hoàng Thái Nhất tính tình xưa nay bạo táo.

Nhìn thấy Vu tộc cư nhiên luyện chế Trảm Yêu Kiếm, tự nhiên là giận không kìm được.

Thiên Đế Đế Tuấn cũng là mở miệng: "Không nghĩ tới các ngươi cư nhiên ti bỉ đến trình độ như thế, quả thật là nhân thần cộng phẫn, đáng bị diệt tuyệt!" Hai tôn đại năng Yêu tộc này phá khẩu đại mạ.

Những người khác tự nhiên là không dám xen vào.

Trong Tổ Vu Điện, Thập Nhị Tổ Vu sắc mặt có chút khó coi, nhưng cũng tịnh không có trả treo.

Nghiêm túc nói đến, Vu tộc xác thực là có chút hạ lưu.

Tàn sát ngàn vạn Nhân tộc, dùng tinh huyết Nhân tộc luyện chế Trảm Yêu Kiếm.

Quả thực có thương thiên hòa...

Thanh Trảm Yêu Kiếm này bọn hắn có thể nói là giấu cực kỹ.

Chỉ chờ lúc đại quyết chiến đến làm một cái xuất kỳ bất ý.

Lại vạn vạn không ngờ tới, cư nhiên bị Hồng Mông Tử Kim Bảng sớm công bố ra.

Trong Thập Nhị Tổ Vu, chỉ có đại ca Đế Giang cầm đầu mặt lộ vẻ cười lạnh: "Đế Tuấn, Thái Nhất, chớ có nói những lời vả mặt này, việc làm của Yêu tộc các ngươi, chẳng lẽ chúng ta lại không biết sao?" "Liên hợp Thánh nhân lược đoạt khí vận Vu tộc ta..." "Trượng

vào thế đại của Yêu tộc, lược đoạt tạo hóa Hồng Hoang..." "Ám trung tàn sát rất nhiều đại năng Hồng Hoang..." "Mười mặt trời hoành không, thiêu đốt đại địa Hồng Hoang..." "Từng cọc từng kiện ác hành này, còn nhiều hơn việc Vu tộc ta tác ác đa đoan gấp bội..." Nói rồi trong ngữ khí mang theo nhiều phần khinh thường.

Sự thật cũng xác thực như thế.

Vu tộc cùng Yêu tộc đã tiến hành một phen đại quyết chiến!

Thập Nhị Tổ Vu bọn hắn bố hạ Thập Nhị Chư Thiên Thần Sát Đại Trận.

Yêu tộc Đế Tuấn cùng Thái Nhất, lĩnh hàm ba trăm sáu mươi lăm vị Đại Yêu bố hạ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Kết quả là Yêu tộc nhân thủ không đủ.

Vu tộc chiếm thượng phong, toàn diện hoạch thắng...

Chính lúc muốn công phá Yêu tộc Thiên Đình, lại bị Đạo Tổ xuất thủ ngăn trở.

Cũng định ra ước định vạn năm không được khai chiến.

Lúc này mới cho Yêu tộc cơ hội thở dốc.

Vu tộc tự nhiên là căm phẫn bất bình.

Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nghe được lời này cũng là cười ha hả: "Vu tộc các ngươi vô cớ tàn sát Nhân tộc, đạt tới ngàn vạn chúng, thực sự có thương thiên hòa, hạng chủng tộc dơ bẩn như các ngươi, trời muốn diệt các ngươi, các ngươi làm gì được trời?" Nói rồi liền cười ha hả.

Nghe được lời này, lãnh tụ Vu tộc Đế Giang lại mặt lộ vẻ khinh thường.

Thanh âm hồn hậu mà lại trầm trọng truyền khắp thiên địa: "Đế

Tuấn, Thái Nhất, các ngươi thực nãi là ngụy quân tử tiểu nhân, Vu tộc ta tu Vu cùng Yêu tộc các ngươi cộng lập thiên địa!

Chẳng lẽ các ngươi tưởng rằng những việc các ngươi làm, Hồng Mông Tử Kim Bảng lại không biết hiểu?" "Thiên hạ chúng sinh đều không biết sao?" Đạo thanh âm này mang theo vô cùng uy nghiêm, ầm ầm truyền khắp thiên địa...

Lời này vừa thốt ra.

Đông đảo sinh linh mãnh liệt kinh hãi.

Đế Giang nói lời này là có ý gì?

Chẳng lẽ...

Yêu tộc cũng...

Sắc mặt của hứa đa đại năng đại biến, nháy mắt trở nên trắng bệch khi nghĩ đến một khả năng.

Chẳng lẽ Yêu tộc cũng đang âm thầm đồ sát sinh linh trong thiên hạ hay sao?

Nếu thật sự là như vậy, thì quả thực quá mức đáng sợ.

Thanh âm hồn hậu của Đế Giang lại một lần nữa vang vọng không trung: “Hồng Mông Tử Kim Bảng đã công bố Trảm Yêu Kiếm của Vu tộc ta, vậy thứ mà Yêu tộc các ngươi luyện chế cũng đừng hòng che giấu.

Cứ đợi Hồng Mông Tử Kim Bảng vạch trần bộ mặt hư ngụy của các ngươi đi...” “Để cho chúng sinh Hồng Hoang đều nhìn xem Yêu tộc các ngươi là cái thứ gì...” Nghe được lời này, trong lòng hứa đa đại năng lộp bộp một tiếng.

Chính gọi là không có lửa làm sao có khói.

Đế Giang của Vu tộc đã nói ra những lời như vậy, chứng tỏ Yêu

tộc âm thầm cũng đang luyện chế thứ gì đó.

Xem ra Yêu tộc và Vu tộc quả nhiên đều không phải thứ tốt lành gì.

Trên Thiên Đình, Đế Tuấn và Thái Nhất liếc nhìn nhau, trong ánh mắt cũng đột nhiên lộ ra một tia lo lắng.

Nếu thật sự đem pháp bảo bọn hắn âm thầm luyện chế công bố ra công chúng... vậy thì mặt mũi Yêu tộc bọn hắn xem như mất hết.

"Thái Nhất hiền đệ, đệ xác định giấu ở trong Hỗn Độn Chung không có vấn đề chứ?" Thái Nhất cũng có chút cười khổ: "Đại ca, sự đã đến nước này, cũng chỉ có thể giấu món pháp bảo kia trong Hỗn Độn Chung, rốt cuộc có giấu được hay không thì đệ cũng không biết nữa...

Dù sao cũng không còn nơi nào cất giữ tốt hơn..." Đế Tuấn cũng bất đắc dĩ lắc đầu.

Xem ra cũng chỉ có thể như thế.

Là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi...

Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, đem rất nhiều chuyện ẩn bí đều công bố ra ngoài.

Cũng không biết sau khi thật sự bị phơi bày, sẽ mang lại hậu quả gì cho Hồng Hoang.

Trên bầu trời, Tử Kim nhị khí lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Qua một lát, kim quang đại thịnh, lại có một kiện pháp bảo hiển hóa ra.

Ức vạn sinh linh Hồng Hoang nhìn kỹ lại, cư nhiên lại là một thanh trường kiếm.

Chỉ thấy thanh trường kiếm này tựa kiếm phi kiếm, tựa đao phi

đao.

Thân kiếm không phải thẳng tắp, mà uốn lượn một đường cong quỷ dị.

Một bên là lưỡi kiếm, giờ phút này đang tỏa ra lưu quang đỏ thẫm.

Một bên khác lại như răng sói đan xen ngang dọc.

Kiếm này vừa xuất hiện, Đế Tuấn và Thái Nhất trong Thiên Đình lập tức sắc mặt đại biến, cực kỳ khó coi...

Vạn lần không ngờ bọn hắn đã giấu thanh kiếm này trong Hỗn Độn Chung mà vẫn không giấu được.

Chỉ sợ Yêu tộc cũng giống như Vu tộc, sắp phải ngã một cái nhào thật đau trước mặt chúng nhân Hồng Hoang.

Sau khi kim quang hiển hóa thanh kiếm, tử khí lại một lần nữa bắt đầu sôi trào, sau đó Đại Đạo văn tự dần dần hiện hình trên không trung: [“Pháp bảo bảng xếp hạng đệ tứ thập tứ vị (44): Đồ Vu Kiếm.

Lấy thân cây Phù Tang Thần Thụ để luyện hóa, uống tinh huyết và hồn phách của mấy ngàn vạn Nhân tộc để tế luyện, hiện nay đã đại thành, chuyên phá nhục thân Vu tộc.

Đại Vu, Tổ Vu đều có thể chém giết, uy lực vô cùng.

Do chỉ nhắm vào Vu tộc, nên xếp hạng 44.

Chủ nhân: Đế Tuấn!”] Mấy dòng Đại Đạo văn tự này vừa xuất hiện, toàn bộ Hồng Hoang một mảnh xôn xao.

Không ai không thần sắc hãi nhiên nhìn về phía Thiên Đình.

Toàn bộ Hồng Hoang triệt để lâm vào hỗn loạn.

Hóa ra không chỉ Vu tộc lén lút chém giết Nhân tộc để luyện kiếm, mà Yêu tộc cũng làm y như vậy.

Chương 15

Chỉ sợ số lượng Nhân tộc bị Yêu tộc chém giết còn nhiều hơn gấp mấy lần...

Cứ như vậy, cả hai tộc Vu Yêu...

đều không phải loại tốt lành gì.

Sát niệm thao thiên như thế, quả thực khiến người ta giận sôi gan...

Rất nhiều đại năng Hồng Hoang thầm mắng trong lòng.

Đồng thời, bọn hắn đều hướng ánh mắt về phía Oa Hoàng Cung.

Nhân tộc dù sao cũng là vật chủng do Nữ Oa nương nương tạo ra khi thành thánh.

Vu tộc và Yêu tộc tàn sát bừa bãi như vậy, thật sự ổn sao?

Nữ Oa nương nương chẳng lẽ thật sự mặc kệ?

Tất cả mọi người đều đang chờ Nữ Oa nương nương phản hồi...

Tuy nhiên, bên trong Oa Hoàng Cung sâu thẳm trên thiên khung, trước sau vẫn không có bất kỳ thanh âm nào truyền xuống.

Điều này làm cho sắc mặt hứa đa người biến đổi liên tục.

Từ sau khi Nữ Oa nương nương tạo nhân, cơ bản cũng không còn quản đến Nhân tộc...

Hồng Hoang đại năng vốn tưởng rằng Nữ Oa nương nương là đang ma luyện Nhân tộc...

Nhưng nay xem ra tịnh không phải như thế.

Nhân tộc đây là bị Nữ Oa triệt để vứt bỏ a...

Vô số người lộ ra vẻ đồng tình.

Nhân tộc cư nhiên cứ như vậy bị Vu tộc và Yêu tộc tàn sát, thực sự là quá mức thê thảm.

Hoàn cảnh Hồng Hoang vốn đã ác liệt vô cùng.

Nhân tộc nhỏ yếu, sinh tồn cực kỳ gian nan, trước sau đều giãy giụa bên bờ vực sinh tử.

Cộng thêm các loại tai nạn ở Hồng Hoang lạc dịch bất tuyệt, Nhân tộc đã đến tình cảnh kéo dài hơi tàn.

Giờ đây Vu tộc và Yêu tộc còn chuyên môn bắt giữ Nhân tộc, đồ sát để tu luyện Đồ Vu Kiếm, Trảm Yêu Kiếm.

Nhân tộc yếu ớt hiện tại đã như chuột chạy qua đường, thoi thóp chờ chết.

Nói không chừng qua một đoạn thời gian nữa, Nhân tộc này sẽ triệt để diệt tuyệt.

Vật chủng đại diệt tuyệt...

Nghĩ tới đây, hứa đa đại năng đều rùng mình ớn lạnh.

Lúc này, tại một góc của đại địa Hồng Hoang, có vô số Nhân tộc đang đứng đó.

Trên mặt tất cả mọi người đều đầm đìa nước mắt.

Dù sao hết thảy chuyện này đối với bọn hắn mà nói thực sự là quá mức tàn khốc.

Từ khi bọn hắn sinh da, đối mặt với điều kiện tàn khốc đến đâu, tiên bối Nhân tộc cũng chưa từng bỏ cuộc.

Tương phản, bọn hắn nỗ lực bính bác, liều chết phấn đấu, mang theo dục vọng chiến đấu vô tận, người trước ngã xuống người sau

tiến lên.

Tất cả chỉ là muốn bảo lưu lại một tia hương hỏa huyết mạch cuối cùng cho Nhân tộc, không để Nhân tộc bị diệt tuyệt.

Bọn hắn đấu với trời, đấu với đất, đấu với các sinh linh Hồng Hoang khác.

Bọn hắn chính là muốn tụ long ý chí chiến đấu mạnh nhất, sau đó đứng vững gót chân trong Hồng Hoang, lập địa mà sinh.

Làm một tộc quần đỉnh thiên lập địa.

Làm một chủng tộc có máu có thịt.

Thế nhưng ngay tại giờ khắc này, bọn hắn lại triệt để thương tâm thất vọng.

Nữ Oa thánh mẫu đã sáng tạo ra bọn hắn, vì sao lại đối với bọn hắn mặc kệ không quan tâm?

Ngày thường mặc kệ, để Nhân tộc tự do phấn đấu thì cũng thôi.

Nhưng hiện nay Vu tộc và Yêu tộc tàn sát nhân loại bừa bãi.

Làm Thánh mẫu của nhân loại, vì sao Nữ Oa lại không quan tâm?

Đã như vậy, lúc đầu vì sao lại sáng tạo Nhân tộc?

Chẳng lẽ vẻn vẹn chỉ vì công đức tạo nhân để thành tựu Thánh cảnh thôi sao?

Lúc này, toàn bộ Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, quỳ rạp xuống đất, thành kính hướng về Oa Hoàng Cung quỳ lạy: "Nhân tộc vạn thỉnh Nữ Oa Thánh mẫu làm chủ cho Nhân tộc..." "Nhân tộc vạn thỉnh Nữ Oa Thánh mẫu làm chủ cho Nhân tộc..." Thanh âm này lúc đầu cực nhỏ.

Một lát sau, đạo thanh âm này như tinh hỏa liệu nguyên, truyền

khắp đại địa Hồng Hoang.

Tất cả Nhân tộc hiện còn sống đều quỳ rạp xuống đất, kỳ cầu Nữ Oa thánh nhân.

Thanh âm cũng dần dần trở nên như sơn hô hải khiếu.

Thanh âm hạo hãn bàng bạc kia triệt để áp đảo hết thảy Hồng Hoang.

Giữa cả thiên địa chỉ còn lại tiếng cầu khẩn kinh thiên động địa của Nhân tộc.

Bọn hắn chưa bao giờ cần Nữ Oa che chở, tất cả Nhân tộc đều sẽ tự mình tranh thủ.

Hiện tại, giờ khắc này, đối mặt bất công, đối mặt đồ lục, bọn hắn cần chẳng qua là một cái công đạo mà thôi.

Bọn hắn chỉ cần Nữ Oa Thánh mẫu đứng ra, đòi cho bọn hắn một cái công đạo.

Chỉ thế mà thôi.

Tiếng hô vang dội vẫn cứ xé lòng nột hảm.

Tất cả Nhân tộc đều quỳ rạp, kỳ cầu Nữ Oa đòi lại công đạo.

Tất cả đại năng đều bị Nhân tộc yếu ớt như sâu kiến làm cho chấn động.

Thập Nhị Tổ Vu tại Tổ Vu Điện, hai vị Yêu Chủ tại Thiên Đình, sắc mặt đều trở nên cực kỳ khó coi.

Nhân tộc nhỏ yếu kia, đám gia hỏa như sâu kiến, cư nhiên cũng có đảm phách như thế?

Đây chẳng phải là làm cho Vu tộc và Yêu tộc cực kỳ nan kham sao?

Đây chẳng phải là đang đánh vào mặt bọn hắn sao?

Bọn hắn mấy lần muốn mở miệng, lại trước sau không nói ra được gì...

Tiếng hô hoán khấp huyết cùng tiếng gào thét như sơn hô hải khiếu của Nhân tộc vẫn cứ tiếp diễn.

Toàn bộ Nhân tộc rải rác khắp Hồng Hoang đều đang khấp huyết nột hảm.

Nghị lực bất khuất, ý chí vạn cổ bất hủ kia thật sâu chấn động các sinh linh khác.

Bọn hắn yêu cầu thật sự không nhiều, chỉ là cầu Nữ Oa Thánh mẫu xuất thủ đòi lại một cái công đạo.

Chỉ thế mà thôi.

Giờ khắc này, ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm về hướng Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa Thánh nhân... rốt cuộc sẽ quyết trạch như thế nào?

Nhưng mà sự tình khiến người ta ngoài ý muốn đã xuất hiện.

Oa Hoàng Cung vẫn trước sau giữ sự trầm mặc.

Không có bất kỳ tin tức nào truyền ra.

Vị nữ Thánh nhân duy nhất giữa thiên địa kia trước sau không nói một lời.

Có rất nhiều đại lão trong lòng dần dần minh ngộ.

Nữ Oa làm sao đòi công đạo cho Nhân tộc đây?

Đây là chuyện không thể nào.

Nhân tộc tuy rằng thê thảm, cũng bất quá là si tâm vọng tưởng mà thôi.

Nữ Oa Thánh nhân tuy quý là Thánh mẫu Nhân tộc, nhưng đồng dạng cũng là Yêu tộc Đại Thánh.

Nàng tạo nhân cũng chỉ vẻn vẹn vì công đức thành thánh mà thôi.

Nếu nói đến thân phận chân chính, Nữ Oa nương nương đương nhiên là Yêu tộc Đại Thánh.

Vì Nhân tộc mà đi đòi công đạo ở Yêu tộc ư?

Chuyện này gần như là không thể.

Chương 16

Lại nói, dưới Thánh nhân đều là sâu kiến!

Hiện nay Hồng Mông Tử Kim Bảng hiện thế, Hồng Hoang tất nhiên sẽ tao ngộ biến cách trọng đại.

Tại thời khắc mấu chốt này, Nữ Oa quyết nhiên sẽ không vì Nhân tộc mà xuất đầu.

Tiếng hô vang trời vẫn cứ tiếp diễn.

Vô số Yêu tộc và Vu tộc nhìn về phía Nhân tộc với ánh mắt càng ngày càng bất thiện.

Tiếp theo phải xem thái độ cuối cùng của Nữ Oa nương nương.

Nếu Nữ Oa nương nương vẫn không biểu thái, nói không chừng tiếp theo sẽ là lúc Yêu tộc và Vu tộc cùng nhau đồ sát Nhân tộc.

Nhân tộc này quả thực quá mức khả hận.

Không phải chỉ giết mấy người của Nhân tộc thôi sao?

Có cần thiết phải như vậy không?

Nhân tộc tuy sinh mệnh lực yếu ớt, nhưng sinh sôi cực nhanh, giết thêm một ít nữa chắc cũng không diệt tộc đâu nhỉ?

Hứa đa Đại Vu của Vu tộc, cùng Đại Yêu của Yêu tộc đã rục rịch.

Chỉ cần Nương nương không biểu thái, chính là thời cơ bọn hắn đồ sát Nhân tộc.

Ít nhất cũng phải giết chết mấy tên lĩnh tụ Nhân tộc này.

Hứa đa đại năng nhìn Nhân tộc với ánh mắt càng thêm bi mẫn.

Chủng tộc đáng thương...

Cho dù cốt khí của các ngươi có thể lay động thiên địa, thì lại như thế nào đây?

Sâu kiến trước sau vẫn chỉ là sâu kiến mà thôi.

Oa Hoàng Cung trước sau không có bất kỳ sinh khí nào.

Tiếng hô như sơn hô hải khiếu của Nhân tộc cũng dần dần thấp xuống, cuối cùng biến mất không thấy.

Nữ Oa nương nương lại trước sau không có bất kỳ phản ứng gì.

Nữ Oa nương nương đây là đã triệt để vứt bỏ Nhân tộc rồi a...

Rất nhiều người đã triệt để phản ứng lại.

Nói trắng ra, Nữ Oa nương nương tuy là Thánh mẫu Nhân tộc, nhưng cũng bất quá là Yêu tộc tu luyện đến cảnh giới Thánh nhân mà thôi.

Lại làm sao có thể vì Nhân tộc khu khu bọn hắn mà hướng Yêu tộc đòi lại công đạo?

Nhiều người cười ra nước mắt...

Để Nữ Oa hướng Yêu tộc đòi lại công đạo...

Thật đúng là ngu xuẩn a.

Trong mắt hứa đa người thấu lộ ra hận ý điên cuồng.

Lĩnh tụ Nhân tộc hiện tại: Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, phân phân đứng dậy.

Càng ngày càng nhiều Nhân tộc đi theo các lĩnh tụ đứng thẳng người lên.

Kể từ hôm nay, Nhân tộc bọn hắn và Nữ Oa không còn nửa phần quan hệ.

Lĩnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị lãng thanh nói: “Mặc kệ xuất phát

từ mục đích gì, Nữ Oa nương nương đã sáng tạo ra Nhân tộc, Nhân tộc liền phải cảm tạ hậu ân của Nữ Oa nương nương." Thanh âm tuy không lớn, nhưng lại quỷ dị truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Bất kỳ đại năng nào cũng đều nghe được rõ ràng.

Tất cả mọi người đều đem ánh mắt hướng về nơi này.

Nói xong, hắn dẫn đầu hướng về phía Oa Hoàng Cung cúi đầu vái một cái.

Nhân tộc phía sau khẩn trương làm theo Toại Nhân Thị, đồng dạng hướng về Oa Hoàng Cung cúi đầu.

Rất nhanh trên đại địa Hồng Hoang, Nhân tộc ở khắp nơi toàn bộ đều cúi đầu, không một ngoại lệ.

Trong minh minh có một đạo khí vận cự đại hàng lạc xuống Oa Hoàng Cung.

Đây là Nhân tộc sau khi chém đứt tất cả tình phân với Nữ Oa, đánh dấu sự bồi thường khí vận cho Nữ Oa.

Toại Nhân Thị sau khi cúi đầu đứng dậy, cầm lấy một thanh khảm đao trong tay, hung hăng chém vào cánh tay trái của chính mình, nháy mắt máu tươi chảy ròng, trực tiếp chém xuống một khối thịt lớn, lần nữa nói: "Hôm nay Hồng Hoang Nhân tộc mỗi người cắt một miếng thịt, thường hoàn ân đức Nữ Oa, từ nay về sau Nhân tộc và Nữ Oa không còn quan hệ!" Lời này vừa ngoan vừa tuyệt, tuy thanh âm không lớn, nhưng lại đồng dạng truyền khắp Hồng Hoang.

Tựa hồ Thiên đạo trong minh minh đều bị lay động...

Giờ khắc này, Nhân tộc tại tất cả các góc ngách đều mang sắc mặt lạnh lùng, cầm lấy vũ khí bên người toàn bộ vung về phía bản thân.

Khảm đao, cuốc, dao phay, trường kiếm, trường mâu...

Trên mặt mỗi một người đều mang theo vẻ quyết tuyệt, không một ngoại lệ.

Hung hăng chém xuống một khối thịt của bản thân rơi xuống đất.

Biểu hiện tàn nhẫn kia của Nhân tộc lập tức làm cho vô số đại năng sắc mặt kịch biến.

Vạn lần không ngờ Nhân tộc cư nhiên có thể có khí phách như thế.

Thực sự siêu hồ tưởng tượng.

Nếu lần này Nhân tộc gặp đại kiếp mà không chết, ngày sau, đại địa Hồng Hoang tất sẽ do nhân loại chúa tể.

Đây là lần đầu tiên Nhân tộc chân chính đứng trên đại vũ đài Hồng Hoang, xuất hiện trước mặt các đại năng.

Trong lòng tất cả đại năng đều dũng hiện ra một ý nghĩ: Nhân tộc nếu kiếp này không diệt, đáng vĩnh thế trường tồn.

Cho đến lúc này, vị nữ Thánh nhân trong Oa Hoàng Cung vẫn không có bất kỳ tin tức gì.

Tất cả mọi người đều cảm thán, dù sao cũng là Thánh nhân.

Quả thật là vô hỉ vô bi, tâm cảnh kia như ngoan thạch, hào vô phá trán.

Nhân tộc cho dù làm đến bước này, vẫn không đả động được Nữ Oa phân hào.

Lĩnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị thu hồi thanh khảm đao cự đại trong tay, đứng giữa thiên địa, lãng thanh nói: "Tất cả Nhân tộc nhi lang nghe lệnh!

Đem cái eo đều thẳng lên cho lão tử!

Nhân tộc chúng ta nãi là thiên sinh địa dưỡng, cùng người khác không còn bất kỳ quan hệ nào, thân phận cực kỳ tôn quý.

Trừ thiên địa ra, không cần kính kẻ khác nữa.

Ai nếu không thẳng lưng lên, coi chừng lão tử chém hắn một đao!" Lời này thanh âm tuy không lớn, nhưng lại ung dung truyền khắp Hồng Hoang.

Tất cả Nhân tộc cùng đại năng đều nghe rõ mồn một.

Tại giờ khắc này, mỗi một người Nhân tộc đều thẳng tắp sống lưng.

Ánh mắt trở nên vưu kỳ hung lệ.

Hồng Hoang to lớn, không còn gì phải sợ.

Khí tức trên người cũng dần dần biến hóa.

Vốn dĩ còn có chút co rúm, nhát gan sợ phiền phức, giờ khắc này khí tức bỗng nhiên trở nên khí huyết thao thiên, dũng vãng vô tiền, bách chiết bất nạo.

Vô số Nhân tộc biến hóa trực tiếp ảnh hưởng đến Hồng Hoang quảng mậu vô biên.

Lúc này bầu trời Hồng Hoang phong vân dũng động, khí tức biến đổi liên tục.

Hứa đa người sau khi nhìn thấy sự biến hóa của Hồng Hoang, đều khâm phục khí phách của Nhân tộc.

Lúc này, một vị lĩnh tụ khác của Nhân tộc là Hữu Sào Thị nói: "Đại huynh nói có lý, Nhân tộc chúng ta thiên sinh địa dưỡng, mỗi một người đều là anh hùng hảo hán, mỗi một người đều đỉnh thiên lập địa.

Lại làm sao phải sợ đám hàng sắc dơ bẩn Tổ Vu kia?

Cùng với đám cầm thú Yêu tộc kia?" "Từ hôm nay trở đi, bọn hắn chính là kẻ địch vĩnh thế của Nhân tộc, gặp một giết một, gặp hai giết một đôi!" Lời này vừa nói ra, Hồng Hoang Nhân tộc cười vang.

Thanh âm cự đại, vang vọng thiên địa.

Sự tình hôm nay đã sớm khiến Nhân tộc triệt để tuyệt vọng.

Không phải diệt vong trong tuyệt vọng, thì chính là quật khởi trong tuyệt vọng.

Nhân tộc hiển nhiên đã chọn về sau.

Chính gọi là không phá thì không lập.

Nhân tộc trải qua việc này, đã giống như niết bàn, triệt để trọng sinh.

Chính như lĩnh tụ đã nói, mỗi một người Nhân tộc đều là anh hùng hảo hán đỉnh thiên lập địa.

Lại làm sao phải sợ đám súc sinh thành tinh, cùng với đám Vu nhân dơ bẩn kia?

Theo tiếng cười lớn của Nhân tộc, Vu tộc và Yêu tộc đều sắc mặt đại biến.

Chương 17

Bọn hắn cư nhiên bị nhân loại như sâu kiến chế giễu?

Sĩ khả nhẫn, thục bất khả nhẫn.

Ngay lập tức có hứa đa Đại Yêu, Đại Vu trực tiếp lao về phía các lĩnh tụ Nhân tộc.

Thề phải chém giết triệt để đám lĩnh tụ này!

Nhưng mà hiện tại Nhân tộc đã sớm dục hỏa trọng sinh, đối mặt với đám súc sinh đã từng sợ hãi kia, giờ lại chẳng còn sợ nữa.

“Liệt trận...

Nghênh địch...” “Liệt trận...

Nghênh địch...” Hứa đa trưởng giả Nhân tộc đức cao vọng trọng hô hào các chiến sĩ Nhân tộc, bảo hộ tầng tầng lớp lớp cho các lĩnh tụ.

Mỗi một người Nhân tộc đều rút ra yêu đao, phối kiếm của bản thân.

Mỗi một người Nhân tộc đều chiến ý ngang dương, khí huyết thao thiên, mang theo hạo đãng thiên uy.

Yêu tộc?

Bất quá là đám súc sinh thành tinh.

Vu tộc?

Bất quá là thứ dơ bẩn huyết mạch.

Có gì phải sợ?

Ngay tại thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, bỗng nhiên có một đạo thanh âm thanh việt truyền khắp thiên địa: “Từ hôm nay trở đi, Nhân

tộc do ta thủ hộ, ai dám động thủ?" Lời này vừa nói ra, chúng đa sinh linh Hồng Hoang nháy mắt đại kinh thất sắc.

Nhân tộc có ta thủ hộ, ai dám xuất thủ?

Câu nói này vẫn cứ dập dờn không dứt giữa thiên địa.

Hứa đa người đều vô cùng hiếu kỳ.

Rốt cuộc là ai cư nhiên dám có đảm lượng như thế?

Nhân tộc hiện nay tuy đã quật khởi ngạo cốt, nhưng đồng thời cũng đắc tội cả Vu tộc lẫn Yêu tộc.

Càng là đắc tội với Nữ Oa Thánh nhân!

Đối mặt với tình huống này, người này vẫn dám xuất ngôn bảo hộ Nhân tộc.

Chẳng lẽ kẻ này muốn chết sao?

Hay là thật sự có tình tiết, không sợ hai tộc Vu Yêu?

Cho dù không sợ hai tộc Vu Yêu, chẳng lẽ ngay cả Nữ Oa Thánh nhân cũng không sợ hãi sao?

Phải biết hiện nay Nhân tộc đã đắc tội Nữ Oa thê thảm rồi.

Lúc này xuất hiện bảo hộ Nhân tộc, chẳng phải là đang tìm chết sao?

Người này rốt cuộc là ai?

Cư nhiên dám có đảm phách như thế?

Vô số đại năng đều đang nhìn quanh Hồng Hoang, muốn tìm ra người này.

Ngay khi các đại năng Hồng Hoang đang tìm kiếm, tại một chỗ hư không trên bầu trời Hồng Hoang bỗng nhiên sinh ra gợn sóng không gian.

Một đạo thân ảnh sau đó bước ra.

Thân ảnh này vừa xuất hiện, lập tức có một đạo uy áp vô thất bỗng nhiên khuếch tán, triệt để trấn áp đám Đại Yêu và Đại Vu đang lao về phía Nhân tộc.

Cảm nhận được luồng khí tức này, chúng đa đại năng Hồng Hoang nháy mắt sắc mặt đại biến, lộ ra biểu tình như gặp quỷ.

Không thể không sợ hãi... bởi vì tất cả sinh linh Hồng Hoang đều cảm nhận rõ ràng Thánh nhân uy áp từ trên người kẻ này.

Người này... nãi là một Thánh nhân hàng thật giá thật.

Người này rốt cuộc là ai?

Một tôn Thánh nhân xa lạ?

Tất cả mọi người đều hung hăng nuốt nước miếng, gian nan ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy trong hư không có một tôn thân ảnh hào vô tỳ vết, cực kỳ hoàn mỹ.

"Đây là một tôn...

Nữ Thánh?" Tất cả mọi người sau khi nhìn thấy thân ảnh này, không ai không ánh mắt tan rã, lộ ra vẻ si ngốc.

Thân ảnh trong hư không kia quả thực quá mức hoàn mỹ, không có một tơ một hào tỳ vết, hầu như có thể nói là cử thế vô song.

Ngắn ngủi kinh hồng nhất miết, đã kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang.

Chỉ thấy đạo thân ảnh trên không trung kia tịnh không mang giày, lộ ra một đôi ngọc túc cực kỳ nhỏ nhắn, tinh oánh dịch thấu.

Đôi ngọc túc này khẽ đung đưa trong không trung, khiến người ta

tâm viên ý mã, huyết mạch bành trướng.

Lại nhìn lên trên, sẽ phát hiện nữ tử này mặc một bộ váy dài màu đen.

Váy này mỏng như cánh ve, dải lụa phiêu dao, lộ ra đôi chân ngọc cực kỳ tu trường, hình dáng cực đẹp như quỷ phủ thần công điêu khắc.

Làn da như dương chi bạch ngọc, hạo nguyệt đương không, trực tiếp làm lóa mắt chúng sinh Hồng Hoang, ánh mắt mê ly.

Nhìn lên nữa sẽ phát hiện dung mạo nữ tử này càng thêm cử thế vô song.

Nữ tử này da dẻ mịn màng, mi mục như họa, hết thảy đều hoàn mỹ đến cực hạn.

Ánh mắt lưu quang lấp lánh, tựa hồ làm cho thiên địa nhật nguyệt đều ảm đạm thất sắc.

Trong mắt lưu quang kia có một loại mị ý câu nhân tâm phách, phảng phất muốn mị hoặc thương sinh.

Hách nhiên mỹ diễm không gì sánh được.

Xa xa nhìn lại, nữ tử này uyển như tuyệt thế tiên tử bước ra từ trong Hỗn Độn, không nhiễm nửa điểm phàm tục hồng trần.

Nữ tử này toàn thân trên dưới, tất cả trang phục, trang sức đều là màu đen.

Nhưng làn da lại như dương chi bạch ngọc, lấp lánh tỏa sáng trong hư không, tạo thành sự tương phản mãnh liệt với trang phục màu đen của nàng.

Toàn thân nàng trừ hai màu đen trắng ra, duy chỉ có đôi môi hồng kiều diễm như châu điểm xuyết trong đó.

Màu sắc tiên diễm lượng lệ kia chiếu rọi giữa thiên địa, phảng phất cả thiên địa chỉ còn lại hai màu trắng đen, duy có một vệt chu hồng kia mới là màu sắc duy nhất giữa thiên địa.

Tất cả mọi người đều bị nữ tử này làm cho kinh diễm.

Đây là một nữ tử cử thế vô song.

Đây là một Nữ Thánh diễm áp Hồng Hoang...

Thiên địa gian từ khi nào lại có một tôn Thánh nhân như vậy?

Vì sao chưa từng gặp qua?

Chẳng lẽ là đại năng ẩn tàng vạn cổ của Hồng Hoang?

Bỗng nhiên toát ra một nữ tử lại là Thánh nhân?

Điều này cũng quá quỷ dị rồi?

Rốt cuộc là từ đâu chui ra?

Từ thời kỳ thượng cổ đến nay, không còn Thánh nhân nào xuất thế nữa.

Nhưng vị Nữ Thánh trước mắt này là thế nào?

Khí tức trên người nữ tử này như lâm vực sâu, phân minh chính là một vị Thánh nhân hàng thật giá thật.

Rốt cuộc là thành thánh như thế nào?

Là thành thánh lúc nào?

Chẳng lẽ thế gian Hồng Hoang này còn có cơ duyên thành thánh khác sao?

Thế giới Hồng Hoang này rốt cuộc còn có bao nhiêu Thánh nhân ẩn tàng?

Nghĩ tới đây, tiếng hít thở của vô số người lại lần nữa trở nên thô trọng.

Không chỉ vì khuynh thế phương hoa của nữ tử này, mà còn vì cơ hội thành thánh mới đã xuất hiện.

Nữ tử trước mắt chính là khế cơ thành thánh.

Chỉ cần làm rõ ràng nàng thành thánh như thế nào, là có thể đạt được pháp môn thành thánh mới.

Chương 18

Nhất thời ánh mắt vô số người nhìn về phía nữ tử này đều trở nên nóng bỏng.

Có người thèm muốn mỹ mạo của vị Nữ Thánh này.

Lại có người thèm muốn pháp môn thành thánh của nàng.

Chỉ trong nháy mắt, vị nữ Thánh nhân này đã biến thành con cừu non trong mắt chúng nhân Hồng Hoang...

Một con cừu non sở hữu cảnh giới Thánh nhân...

Nghĩ thế nào cũng thấy quái dị.

Trong Thiên Đình, hai vị phong tư vô song là Đế Tuấn và Thái Nhất cũng để lộ ra một tia kinh diễm.

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất độc thân, sau khi nhìn thấy nữ tử này, trong mắt đều là vẻ si mê.

Nữ tử này thực sự quá mức mỹ diễm, đối với hắn mà nói quả thực có một loại dụ hoặc trí mạng.

"Đại ca, nữ tử này đệ muốn, vô luận như thế nào đệ cũng muốn có được nàng!" Nói đến đây, tiếng thở dốc của hắn đều trở nên thô trọng.

Bất kể là phương pháp thành thánh của nữ tử này, hay là bản thân vị Nữ Thánh này...

đối với hắn đều có lực dụ hoặc trí mạng.

Tại Huyết Hải thao thiên, thân ảnh to lớn kia nhìn thấy nữ tử trước mắt, đồng tử cũng hơi co rụt lại, trong mắt thấu lộ vẻ không thể tin nổi.

Thiên địa gian từ khi nào lại lòi ra thêm một tôn nữ Thánh nhân?

Từ thời thượng cổ, sau khi thiên địa sơ khai không lâu, hắn đã thức tỉnh thần trí, một mực tu luyện đến nay, chưa từng phát hiện Hồng Hoang cư nhiên còn ẩn tàng một tôn Thánh nhân như vậy.

Đối với hắn mà nói, đây quả thực là tồn tại không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết hắn đã tu luyện ra bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử phân thân, những phân thân này toàn bộ tản ra khắp nơi ở Hồng Hoang.

Làm thủ đoạn bảo mệnh đồng thời cũng thu thập tình báo cho hắn.

Nhưng dù vậy, hắn vẫn không hề phát hiện ra chút manh mối nào.

Sao có thể không kinh hãi?

Chẳng lẽ thế giới Hồng Hoang còn có rất nhiều đại năng ẩn tàng?

"Hiện nay Hồng Hoang phong vân biến hóa... vẫn là trốn ở hang ổ tu luyện là thượng sách..." Đạo thân ảnh này lẩm bẩm tự nói, đồng thời thân thể to lớn dần dần ẩn mình vào trong Huyết Hải.

Tại khu vực Nam Man Hồng Hoang, con Khổng Tước cực kỳ to lớn kia cũng ngẩng đầu, nhìn thân ảnh mỹ diễm vô biên kia, trong mắt đồng dạng thấu lộ thần sắc không thể tin.

Hắn sở hữu khả năng tham tra thiên cơ, hoặc là mông tế thiên cơ.

Cả thế giới Hồng Hoang chỉ có phần hắn lừa gạt người khác, người khác tuyệt không có khả năng lừa gạt hắn.

Thế nhưng vị Nữ Thánh trước mắt này là thế nào?

Rốt cuộc là Thánh nhân từ đâu tới?

Giờ khắc này hắn cảm giác có chút mờ mịt.

Vị Côn Bằng hào xưng phù dao trực thượng cửu vạn lý kia cũng từ Bắc Minh Hải hạo đãng vô biên thò người ra, nhìn chằm chằm thân ảnh trên không trung, trong mắt thấu lộ ý nghi hoặc!

Đạo thân ảnh trên không trung kia vì sao lại quen thuộc như thế?

Chẳng lẽ hắn đã gặp qua đối phương lúc nào đó?

Thập Nhị Tổ Vu trong Tổ Vu Đại Điện...

Nhiên Đăng đạo nhân ẩn tàng nơi nào đó...

Trấn Nguyên Tử Ngũ Trang Quán Vạn Thọ Sơn...

Thái Thượng Lão Tử Đâu Suất Cung...

Nguyên Thủy Thiên Tôn Ngọc Hư Cung...

Thông Thiên Thánh nhân Bích Du Cung Kim Ngao Đảo...

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề Thánh nhân Đại Tu Di Sơn Tây Phương Giáo...

Lúc này, tất cả đại năng trên đại địa Hồng Hoang đều đem ánh mắt dán chặt vào vị Nữ Thánh thần bí này.

Nhất thời, toàn bộ Hồng Hoang phong vân biến ảo, càn khôn lôi động.

Ngay tại lúc này, lại có một đạo thân ảnh xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang...

Đạo thân ảnh này đồng dạng vô cùng mạn diệu.

Tuy rằng khí tức hoàn toàn khác biệt với vị Nữ Thánh xa lạ kia, nhưng cũng là một nữ tử diễm áp Hồng Hoang.

Chỉ thấy nữ tử này ba ngàn tóc xanh rũ xuống uyển như thác nước, đôi mắt vô cùng xinh đẹp đóng mở tựa như ngày đêm thay thế.

Thân mặc phượng quan hà bí vô cùng diễm lệ, nhìn qua dị thường

kinh diễm.

Thân hình tu trường, nhẹ nhàng thư triển, vẻn vẹn chỉ là thân tư mông lung này tựa hồ cũng có thể nhiếp nhân tâm phách.

Sau khi nhìn thấy nữ tử này, tiếng hít khí lạnh trong Hồng Hoang liên tiếp vang lên.

Vị nữ tử xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang này chính là Nữ Oa Thánh nhân.

Chỉ thấy sau khi Nữ Oa Thánh nhân xuất hiện, liền đối đầu với nữ tử thần bí kia, tựa hồ có địch ý mạc danh.

"Hai vị nữ Thánh nhân này thực sự quá mức kinh diễm...

Quả thực có thể nói là diễm áp Hồng Hoang..." Trong Hồng Hoang có đại năng nhìn nhìn nữ tử thần bí, lại nhìn nhìn Nữ Oa Thánh nhân, lộ ra một bộ dáng hồn xiêu phách lạc.

Không chỉ riêng hắn, còn có rất nhiều đại năng đều cảm giác tim đập đột nhiên gia tốc, toàn thân huyết mạch bành trướng.

Dù sao hai vị nữ tử trên không trung thực sự quá mức mỹ diễm.

Đó là hai loại mỹ cảm hoàn toàn khác biệt.

Vị nữ tử thần bí kia khiến người ta liếc mắt nhìn một cái liền quên mất nàng có Thánh nhân đạo quả.

Tổng thể nhìn qua nhu nhu nhược nhược, mỹ diễm vô biên, khiến người ta nhịn không được huyết mạch phẫn trương, tâm viên ý mã, hận không thể đem nàng ấn vào trong lòng mà nhào nặn một phen.

Đó là một loại khí tức có thể kích khởi dục vọng của người ta.

Còn Nữ Oa Thánh nhân thì là một loại khí tức thánh khiết, một loại khí tức chỉ có thể nhìn từ xa mà không thể dâm loạn.

Rõ ràng đều là nữ tử, rõ ràng đều là Thánh nhân, nhưng cảm giác mang lại khác biệt một trời một vực...

Hai vị Nữ Thánh trên không trung kia tuyệt đối là tồn tại diễm áp Hồng Hoang, cử thế vô song.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều lẳng lặng chờ đợi sự tình phát triển.

Nữ Oa nương nương xuất hiện, vậy có nghĩa là Nữ Oa nương nương muốn làm khó dễ rồi.

Cũng không biết vị nữ tử kia có thể chống đỡ nổi hay không...

Trên không trung, Nữ Oa gắt gao nhìn chằm chằm nữ tử trước mắt, trong ánh mắt cẩn thận mà lại tràn ngập địch ý.

Hồi lâu sau Nữ Oa mới mở miệng: "Ngươi là người phương nào?" Nghe được Nữ Oa đặt câu hỏi, nữ tử thần bí đối diện cười khẽ, xảo tiếu nhược hi, có loại mị thái điên đảo chúng sinh.

"Hồi lời Nữ Oa tỷ tỷ, tiểu nữ tử vô danh vô tính, là một cô nhi được Chủ nhân thu dưỡng, ban tên: Tam Thất." Lời này vừa nói ra, chúng đa đại năng Hồng Hoang một mảnh xôn xao, không ai không cảm thấy thiên lôi cuồn cuộn, không thể tin nổi.

Tam Thất?

Cái tên này có chút quái dị nha, chưa từng nghe nói Hồng Hoang còn có nhân vật cỡ này.

Càng kỳ lạ hơn là, vị nữ tử sở hữu cảnh giới Thánh nhân trước mắt này, còn có Chủ nhân?

Có phải thật vậy không?

Dù sao tin tức này thực sự quá mức phỉ di sở tư.

Chủ nhân của Thánh nhân?

Chẳng lẽ lại là một tôn Thánh nhân nữa sao?

Nghĩ tới đây, hứa đa người đều kêu rên trong lòng.

Mảnh đại địa Hồng Hoang này rốt cuộc còn ẩn tàng bao nhiêu đại năng a?

Còn để cho người ta sống nữa không?

Thân ở trên không trung, Nữ Oa đối mặt với câu trả lời của nữ tử, đôi mắt cũng bỗng nhiên co rụt lại, thần tình hơi đổi.

Vị nữ tử phong hoa tuyệt đại đối diện này còn có một vị Chủ nhân?

Chủ nhân của nữ tử này chẳng lẽ cũng là một vị Thánh nhân?

Như vậy, sự tình liền trở nên có chút phức tạp.

"Tam Thất muội muội, Nhân tộc này đại nghịch bất đạo, vứt bỏ căn khí, không chỉ đoạn tuyệt quan hệ với tỷ tỷ ta, còn đối với Vu tộc và Yêu tộc chửi ầm lên.

Chương 19

Muội muội vì sao còn muốn che chở Nhân tộc đê tiện này?" Nữ Oa đầu tiên mở miệng làm khó dễ.

Kỳ thực Nữ Oa tịnh không phải muốn để Nhân tộc triệt để diệt tuyệt.

Nàng cũng không có tâm tư như vậy.

Khi Nhân tộc bức bách nàng biểu thái, kỳ thực nàng cũng tương đương khó chịu.

Dù sao Nhân tộc là sinh da trong tay nàng.

Nay đi đến bước này, sao có thể không làm nàng cảm giác khó chịu?

Chỉ là nàng cũng có lý do không cách nào xuất thủ, chỉ thế mà thôi.

Bỗng nhiên toát ra một nữ nhân, miệng miệng tiếng tiếng nói muốn bảo vệ Nhân tộc.

Điều này kích khởi ý tật đố trong lòng nàng.

Nhân tộc nãi là do nàng sáng tạo.

Bất kể là diệt vong hay hưng thịnh, đều phải do Nữ Oa nàng định đoạt.

Đối phương đã muốn thủ hộ Nhân tộc, vậy nàng càng muốn ra tay với Nhân tộc.

Tuyệt không thể để đối phương được như ý.

Nhân tộc là do nàng sáng tạo, mặc kệ thế nào đều phải do nàng tới quyết định.

Cần gì người khác nhúng tay?

Nếu không, danh tiếng của Nữ Oa nàng sẽ bị tổn hại.

Tam Thất đối diện lại mỉm cười, tiếu nhan như hoa, xán lạn vô cùng.

"Nữ Oa tỷ tỷ, ngươi vẫn là đừng làm khó Tam Thất, nhiệm vụ che chở Nhân tộc là Chủ nhân giao xuống, Tam Thất nếu không thể hoàn thành, Chủ nhân sẽ đánh mông..." Tam Thất vừa nói ra lời này, thần sắc của tất cả đại năng Hồng Hoang đều trở nên quái dị.

Nhiệm vụ Chủ nhân an bài... nếu không thể hoàn thành, Chủ nhân sẽ đánh mông...

Đánh mông Thánh nhân...

Lại nhìn xem Tam Thất mỹ diễm vô biên, trong đầu hiện lên hình ảnh kia, lập tức khiến người ta huyết mạch bành trướng.

Có vô số người thậm chí trực tiếp chảy máu mũi.

Nghe được lời này, sắc mặt Nữ Oa Thánh nhân lập tức đen lại.

Nữ tử đối diện này cư nhiên không biết tốt xấu như thế?

Lời của mình đã nói rất rõ ràng, đối phương lại vẫn cứ bác bỏ mặt mũi của nàng.

Điều này làm cho nàng rất không vui: "Chẳng lẽ Tam Thất muội muội chấp ý muốn bảo vệ Nhân tộc sao?" Ngữ khí lời này đã có chút biến lạnh, thậm chí có chút lược vi cương ngạnh.

Tam Thất tiếu nhan như hoa gật gật đầu, cười híp mắt nhìn Nữ Oa, trên gương mặt thấu lộ ra một vẻ yêu diễm kinh người: "Đúng thế ni, đúng thế ni, Tam Thất chính là muốn bảo vệ Nhân tộc ni, Nữ Oa tỷ tỷ ngươi muốn thế nào?

Không vui sao?

Vậy ngươi nói cho muội muội nghe một chút, vì sao không vui ni?" "Thứ tỷ tỷ không cần, chẳng lẽ còn không cho phép người khác cần sao?

Khó trách Chủ nhân thường nói Nữ Oa tỷ tỷ là một con xà yêu...

Như kim xem ra, tỷ tỷ quả nhiên giống xà yêu ni..." Nói rồi liền khẽ cười lên, nụ cười kia điên đảo chúng sinh.

Hồng Hoang chúng sinh nghe được lời này, không ai không trợn mắt há hốc mồm.

Nữ Oa...

Xà yêu?

Nữ tử này thật đúng là dám nói a...

Dùng ngữ khí nhu nhu nhược nhược kia lại nói Nữ Oa là xà yêu...

Quả thực là dùng ngữ khí nhu nhược nhất để nói những lời tàn nhẫn nhất.

Nữ tử tên là Tam Thất này tuyệt đối không dung khinh thường.

Cư nhiên dám trực tiếp nộ đỗi Nữ Oa Thánh nhân.

Điều này ít nhất chứng minh nàng tịnh không sợ hãi Nữ Oa.

Nữ Oa nghe được lời này cũng là khóe miệng co giật, lửa giận trong lòng dần dần sôi trào.

Nàng vạn lần không ngờ đối phương cư nhiên không nể mặt mũi như thế.

Trước mặt chúng sinh Hồng Hoang nói nàng là xà yêu...

Đây chẳng phải là đang khiêu khích sao?

Nữ Oa mặt trầm như nước, khí tức Thánh nhân trên người bỗng bột phát ra.

Theo khí tức Nữ Oa Thánh nhân bạo phát, cả đại địa Hồng Hoang tựa hồ đều âm u xuống.

Áp lực bàng bạc kia bao trùm cả Hồng Hoang.

Tất cả đại năng đều cảm nhận được luồng khí tức này, sắc mặt hơi đổi.

Nữ Oa nương nương đây là chuẩn bị ra tay rồi sao?

Thật đúng là có chút mong đợi ni...

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào hai thân tư diễm áp Hồng Hoang trên không trung, tĩnh chờ sự thái phát triển.

Tam Thất mỉm cười, đối mặt với khí tức cường tuyệt của Nữ Oa vẫn nhiên không sợ: "Xà yêu tỷ tỷ quả nhiên lợi hại ni, đây là chuẩn bị ra tay với muội muội sao?

Tỷ tỷ cũng đừng hối hận yêu..." Thanh âm này vô cùng mềm mại, mang theo vài phần lười biếng, cực kỳ êm tai.

Lời này có thể nói là phách lối vô hạn, không hề có chút ý sợ hãi nào.

Lúc này sắc mặt Nữ Oa nương nương đã triệt để đen lại.

Đối phương cư nhiên không hề cho nàng chút mặt mũi nào.

"Đã như vậy, ngươi và ta đành phải đánh qua một trận..." Theo tiếng nói vừa dứt, khí tức trên người Nữ Oa nương nương càng thêm sôi trào, quay cuồng không dứt.

Ngay tại lúc sắp sửa ra tay, trên bầu trời ung dung truyền đến một đạo thanh âm.

Chính là vị Huyền Môn lĩnh tụ Thái Thượng Lão Tử.

"Nữ Oa sư muội, việc này tạm thời bỏ qua đi, Nhân tộc đã thoát ly

quan hệ với ngươi, vậy cứ để nó tự sinh tự diệt đi.

Trước mắt quan trọng nhất vẫn là Hồng Mông Tử Kim Bảng...

Thả tiên chờ đợi bảng đan yết hiểu rồi hãy nói...” Nghe được lời này, sắc mặt Nữ Oa nương nương âm trầm bất định, mấy lần biến ảo, rốt cục vẫn là không có tiếp tục ra tay.

Mà là thật sâu nhìn nữ tử trước mắt một cái, xoay người về Oa Hoàng Cung.

Hứa đa đại năng nhìn thấy Nữ Oa bãi thủ, không ai không âm thầm chép miệng.

Không ngờ kết quả cuối cùng cư nhiên là Nữ Oa thối lui.

Hai vị khuynh thành giai lệ tịnh không có chân chính giao thủ.

Tam Thất vẫn luôn cười hì hì nhìn thấy Nữ Oa hồi chuyển, nụ cười càng thêm rạng rỡ.

Đồng dạng cũng xoay người, thân ảnh biến mất giữa thiên địa, chỉ để lại một câu nói nhàn nhạt: “Nhân tộc từ nay về sau do tiểu nữ tử thủ hộ, ai nếu còn dám can đảm đồ sát, vậy thì thừa thụ cơn giận của Thánh nhân đi...” Ngữ khí nhưng vẫn mềm mềm nhu nhu, duyệt nhĩ êm tai cực kỳ.

Nhưng lời nói này lại cực tàn nhẫn.

Ai nếu dám can đảm lần nữa đồ sát Nhân tộc, tất sẽ phải chịu đựng lửa giận của Thánh nhân.

Có thể nói đây là lời uy hiếp tàn nhẫn nhất rồi.

Ánh mắt hứa đa đại năng lấp lóe bất định.

Đây là một vị nữ Thánh nhân thần bí... nói không chừng trong tay nắm giữ pháp môn thành thánh khác.

Vô luận như thế nào, nhất định phải ép nàng xuất hiện lần nữa.

Đương nhiên đó chỉ là nói sau.

Hiện tại quan trọng nhất vẫn là Hồng Mông Tử Kim Bảng kia.

Tất cả mọi người đều đem ánh mắt lần nữa nhìn về phía thiên khung.

Chỉ thấy Tử Kim nhị khí trên bầu trời đã sớm sôi trào không dứt.

Kiện pháp bảo tiếp theo cũng sắp hiển hóa ra.

Không bao lâu sau, kiện pháp bảo tiếp theo đã hiển hóa.

Chương 20

Nãi là một tòa cung điện linh lung dịch thấu.

Khi tòa cung điện này xuất hiện, hứa đa đại năng ngay lập tức đã nhận ra.

Đây chính là pháp bảo của Yêu Sư Côn Bằng, Yêu Sư Cung.

Có thể nói kiện pháp bảo này uy lực vô cùng.

Nghe đồn bên trong Yêu Sư Cung có càn khôn khác!

Có một vùng thiên địa riêng biệt.

Vùng thiên địa này cực kỳ kỳ đặc, lại vô cùng to lớn, cho dù là Côn Bằng che khuất bầu trời, tại không gian này cũng có thể tự do bay lượn, còn có thể trấn áp vạn vật thế gian.

Rất nhiều Đại Vu đều đã ăn thiệt thòi lớn trước kiện pháp bảo này.

Ngay cả Thập Nhị Tổ Vu đối mặt với pháp bảo này cũng pha cảm đau đầu.

Pháp bảo cường đại như thế, cư nhiên cũng chỉ xếp hạng 43...

Vậy hơn bốn mươi kiện pháp bảo phía trước rốt cuộc là pháp bảo như thế nào?

Mỗi một vị đại năng đều đang mong đợi bảng xếp hạng tiếp theo.

Vị Côn Bằng trong Bắc Minh Hải kia nhìn thấy pháp bảo của mình cư nhiên chỉ xếp hạng 43, lập tức có chút não nộ.

Hắn sở hữu khả năng trấn áp vô tận, bằng vào bảo vật này từng đánh bại vài vị Tổ Vu.

Chính là một kiện pháp bảo như vậy, cư nhiên xếp hạng thấp hèn thế này?

Điều này sao có thể không làm Côn Bằng cảm thấy nóng nảy?

Hắn rốt cục cũng thể hội được tâm cảnh của Nhiên Đăng đạo nhân lúc trước.

Thứ hạng như vậy quả thực làm cho người ta vô cùng bực bội.

Qua một lát, Tử Kim nhị khí trên không trung lần nữa sôi trào không dứt.

Một kiện pháp bảo cực kỳ quái dị xuất hiện trên không trung.

Chính là Gia Trì Thần Xử của Chuẩn Đề đạo nhân.

Gia Trì Thần Xử của Chuẩn Đề đạo nhân nãi là chí bảo của Tây Phương Giáo!

Sở hữu lực trấn áp khí vận.

Đồng thời cũng sở hữu năng lực vô thượng kim cương.

Nãi là một kiện pháp bảo cực kỳ cao mãnh.

Cho dù đánh lên người Thánh nhân, Thánh nhân cũng đau đớn khó nhịn.

Một kiện pháp bảo cường lực như thế, cư nhiên chỉ xếp hạng 42?

Lúc này sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Pháp bảo hắn lấy ra được cũng chỉ có ba món kia.

Phân biệt là Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, Gia Trì Thần Xử, cùng với Thất Bảo Diệu Thụ.

Hiện nay Lục Căn Thanh Tịnh Trúc của hắn xếp hạng 50.

Gia Trì Thần Xử cư nhiên cũng chỉ mới xếp hạng 42.

Tiếp theo đáng mong chờ chỉ có Thất Bảo Diệu Thụ.

Như vậy, cơ bản đã có thể đoán định, Chuẩn Đề đạo nhân hắn chính là Thánh nhân nghèo nhất.

Tiếp Dẫn đạo nhân ở một bên nhìn sắc mặt có chút phát đen của Chuẩn Đề đạo nhân, cũng không khỏi thở dài một tiếng: "Sư đệ không cần lo lắng, thứ hạng trên Pháp Bảo Bài Hành Bảng phổ biến thiên thấp rất nhiều, pháp bảo cường đại trong thế giới Hồng Hoang hiện tại trừ mấy kiện pháp bảo trên tay Thánh nhân ra, hầu như đã toàn bộ lên bảng rồi, phía sau rốt cuộc còn ẩn tàng cái gì ai cũng không biết, chỉ có thể trước tĩnh quan kỳ biến thôi..." Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt âm trầm gật gật đầu.

Trên Thiên Đình, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai người nhìn nhau cười một tiếng: "Gia Trì Thần Xử của Chuẩn Đề Thánh nhân xếp hạng 42, xem ra cũng chỉ thế thôi." Thái Nhất nói chuyện xưa nay xương cuồng.

Pháp bảo của Chuẩn Đề Thánh nhân xếp hạng thấp như thế, hắn đã có chút coi thường Chuẩn Đề Thánh nhân.

Vô phi là mượn khí vận của Thiên Đạo để trở thành Thánh nhân mà thôi.

Nếu thật sự luận về sức chiến đấu, nói không chừng Chuẩn Đề Thánh nhân còn không bằng chính mình.

Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng nghĩ như vậy, trong lòng càng thêm hỏa nhiệt.

Đối với hai vị Thánh nhân phương Tây, hắn luôn luôn không có bao nhiêu ý tôn kính.

Nhìn thấy biểu hiện của Thánh nhân phương Tây trên bảng pháp bảo, hắn càng thêm có chút khinh thường.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng mỉm cười: "Chuẩn Đề lão bất hưu này, hai ba món đồ chơi trên tay xem ra đều chẳng ra sao cả a, thế là đã có hai cái lên bảng...

Thật đúng là làm mất mặt Thánh nhân..." Trong Đâu Suất Cung, Thái Thượng Lão Tử thì sắc mặt có chút nan kham: "Gia Trì Thần Xử này tuy rằng bình thường, nhưng thế nào cũng tính là có vài phần uy lực, cư nhiên vẻn vẹn chỉ xếp đến hơn 40 vị...

Xem ra nước trong Hồng Hoang này thật đúng là rất sâu ni...

Cho dù lão phu hào xưng Huyền Môn lĩnh tụ, xem ra cũng không thể chủ quan...

Nếu không dễ dàng lật thuyền trong mương..." Rất nhanh, kiện pháp bảo tiếp theo liền hiển hóa trên không trung.

Nãi là một cái bồ đoàn tạo hình kỳ dị.

Sau khi nhìn thấy kiện pháp bảo này xuất hiện, tất cả mọi người đều hiểu ra.

Pháp bảo bồ đoàn trong thế giới Hồng Hoang cũng chỉ có một cái.

Đó chính là Phong Hỏa Bồ Đoàn của Thái Thượng Lão Tử.

Sau đó tử khí trên không trung di mạn.

Đại Đạo văn tự hiển hóa, quả nhiên là Phong Hỏa Bồ Đoàn của Thái Thượng Lão Tử. ["Pháp bảo bảng xếp hạng đệ tứ thập nhất vị (41): Phong Hỏa Bồ Đoàn.

Thuộc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nãi là một kiện tọa thiền chí bảo, tu luyện trên Phong Hỏa Bồ Đoàn có thể đạt tới tâm cảnh vô thượng vô vi, đồng thời Phong Hỏa Bồ Đoàn lại ám hàm hai đạo phong hỏa đại đạo, ngồi trên bồ đoàn tu luyện, có thể trợ giúp chủ nhân tu luyện Phong Hỏa Đại Đạo.

Chủ nhân: Thái Thượng!"] Kiện pháp bảo này vừa công bố ra trong Hồng Hoang, sinh linh Hồng Hoang lập tức lại một lần nữa xôn xao.

Toàn bộ lộ ra vẻ diễm tiện.

Không hổ là Thái Thượng.

Không hổ là Huyền Môn lĩnh tụ.

Một cái bồ đoàn ngồi tu đạo cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, còn ẩn tàng đạo ý của Phong Hỏa Đại Đạo.

Thực sự là bảo vật khó có thể tưởng tượng.

Nếu là ngồi trên bồ đoàn như vậy tu luyện, kia chẳng phải là một ngày tiến vạn dặm?

Nhất thời tiếng kinh thán diễm tiện truyền khắp các nơi Hồng Hoang.

Nghe tiếng mọi người diễm tiện, Thái Thượng Lão Tử vuốt vuốt râu, trong mắt thấu lộ thần sắc đắc ý.

Tuy rằng thứ hạng các pháp bảo trứ danh Hồng Hoang phổ biến tương đối thấp, nhưng một cái bồ đoàn của hắn cũng có thể xếp hạng 41, hiển nhiên hắn vẫn là tương đối hài lòng.

Trừ Bàn Long Thiên Quải, Phong Hỏa Bồ Đoàn ra, hắn còn có mấy kiện pháp bảo.

Mỗi một kiện pháp bảo đều cực kỳ cường đại.

Từ trước mắt mà xem, trừ Tạo Hoá Ngọc Điệp của Lão sư ra, phỏng chừng cũng là hắn xếp hạng cao nhất đi?

Điều này sao có thể không làm hắn đắc ý?

Ngay lúc này, lại có hư ảnh của hai kiện pháp bảo xuất hiện trên

không trung.

Hư ảnh hai kiện pháp bảo này vừa ra, lập tức khiến chúng đa đại năng Hồng Hoang một mảnh kinh hô.

Vạn lần không ngờ hai kiện pháp bảo này cư nhiên xuất hiện sớm như thế...

Thực sự là nằm ngoài dự liệu của người khác.

Hai kiện pháp bảo hiển hóa trên không trung nãi là hai thanh trường kiếm, một đen một trắng, đang huyền phù bất định trong không trung, nhìn qua cực kỳ quỷ dị.

Hai kiện pháp bảo này vừa ra, chúng sinh Hồng Hoang đều kinh...

Hai kiện pháp bảo hiển hóa trên không trung chính là Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm của Minh Hà Lão Tổ.

Rất nhanh Đại Đạo văn tự cũng hiển hóa trên không trung. ["Pháp bảo bảng xếp hạng đệ tứ thập vị (40): Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm.

Nguyên Đồ: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sát phạt chí bảo, giết người không dính nhân quả.

Là cụ hiện hóa của Sát Đạo giữa thiên địa, kẻ cùng lúc chưởng trì Nguyên Đồ A Tỳ tức là Sát Đạo Chi Chủ.

Công năng thiên hướng đồ sát.

Là một trong những kiếm khí nổi danh nhất thiên địa.

Chương 21

Chủ nhân: Minh Hà."] Đại Đạo văn tự xuất hiện trên không trung xong, hứa đa người đều phân phân kinh thán.

Lại có rất nhiều người cảm thấy khó hiểu.

Vì sao Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm cư nhiên xuất hiện sớm như thế?

Hai thanh kiếm này tại thế giới Hồng Hoang uy danh viễn bá đã lâu, nãi là hai thanh Sát Đạo Chi Kiếm, vừa vặn phối hợp với Sát Đạo của Minh Hà.

Minh Hà Lão Tổ chứng đạo thành thánh pháp môn tự xưng là: Sát thiên, sát địa, sát chúng sinh.

Do đó hai thanh kiếm này đi theo bên cạnh Minh Hà, cũng không biết đã đồ sát bao nhiêu sinh linh Hồng Hoang, sớm đã là nhuốm máu vô số.

Nhưng mà điều làm người ta càng thêm quỷ dị chính là, hai thanh thần kiếm này cư nhiên giết người không dính nhân quả!

Cái này có chút biến thái siêu hồ tưởng tượng rồi.

Hai thanh trường kiếm như vậy cư nhiên chỉ vỏn vẹn xếp hạng 40?

Có phải thật vậy không?

Hứa đa người đều nảy sinh nghi hoặc đối với Pháp Bảo Bài Hành Bảng.

Tạm thời khoan nói đến chúng sinh Hồng Hoang, cho dù là chính mình Minh Hà Lão Tổ cũng có chút ngoài ý muốn.

“Vẻn vẹn chỉ xếp hạng 40 thôi sao?” Đạo thân ảnh huyết sắc thao thiên kia đang lẩm bẩm tự nói.

Theo dự tưởng của hắn, hai thanh thần kiếm này thế nào cũng có thể xếp hạng trong khoảng top 10...

Nếu chân chính luận về lực sát thương, hai thanh thần kiếm này của hắn tuyệt đối xứng đáng với cái tên này.

Thế nhưng hiện nay lại cư nhiên chỉ xếp thứ 40...

Cái này có chút hố cha.

Minh Hà Lão Tổ mở đôi mắt vẩn đục ra, gắt gao nhìn chằm chằm lên không trung.

Giờ khắc này hắn cũng thể hội được ý nghĩ của Nhiên Đăng đạo nhân.

Trách không được Nhiên Đăng đạo nhân lại gào thét không phục ni.

Càn Khôn Xích kia của Nhiên Đăng đạo nhân xác thực là tương đương không tệ.

Theo lý thuyết thế nào cũng nên xếp hạng khoảng hai ba mươi trên bảng xếp hạng Hồng Hoang.

Cuối cùng lại chỉ xếp hạng 51.

Hai thanh thần kiếm của chính mình vốn nên xếp hạng khoảng thứ 10, hoặc là nói đỉnh đa cũng chỉ mười mấy hạng...

Nhưng mà cuối cùng lại xếp ở hạng 40...

Tịnh không phải nói pháp bảo của bọn hắn không cường đại, mà là nói thứ hạng của tất cả pháp bảo chỉnh thể đều bị đẩy lùi lại khoảng hai mươi hạng.

Lần này ngược lại là có kịch hay để xem rồi...

Chúng sinh Hồng Hoang nghị luận ầm ĩ.

Mỗi người đều nảy sinh hoài nghi đối với bảng xếp hạng pháp bảo.

Bảo vật sát phạt như Nguyên Đồ A Tỳ mà thứ hạng cũng không cao, vậy rốt cuộc bảo vật như thế nào thứ hạng mới tính là cao đây?

Tất cả mọi người đều càng thêm mong chờ đối với những pháp bảo tiếp theo.

Mỗi một người đều gắt gao ngẩng đầu, lực chú ý toàn bộ hối tụ vào đó.

Không bao lâu sau, khí tức màu vàng đầy trời lại lần nữa bắt đầu sôi trào.

Rốt cuộc lại có pháp bảo muốn ra lò rồi sao?

Hứa đa người đều gắt gao nhìn chằm chằm lên không trung.

Chỉ thấy khí tức màu vàng sôi trào một hồi lâu sau, rốt cuộc diễn hóa ra một kiện pháp bảo.

Nãi là một thứ giống như cái roi liễu.

Sau đó Đại Đạo văn tự hiển hóa xuất hiện. [“Pháp bảo bảng xếp hạng đệ tam thập cửu vị (39): Tạo Nhân Tiên.

Thuộc Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo!

Tuy rằng phẩm giai không cao, nhưng sở hữu vô thượng công đức tạo nhân, nãi là công đức chí bảo, sở hữu lực quỷ thần khó lường, roi có thể đánh vạn vật chúng sinh.

Chủ nhân: Nữ Oa!”] Kiện pháp bảo này sau khi xuất hiện, toàn bộ Hồng Hoang lần nữa một mảnh xôn xao.

Lại là một kiện pháp bảo của Thánh nhân.

Công đức chí bảo tạo nhân của Nữ Oa nương nương cư nhiên cũng chỉ vỏn vẹn xếp hạng 39?

Đây rốt cuộc là tình huống gì?

Vì sao thứ hạng lại thấp như thế?

Đến giờ khắc này hứa đa người đều hiểu ra.

Tịnh không phải những pháp bảo này không mạnh, mà là thứ hạng của những pháp bảo này thống nhất bị đẩy lùi lại khoảng hai mươi hạng...

Điều này thực sự là quá mức phỉ di sở tư.

Pháp bảo như Tạo Nhân Tiên đều xếp hạng thấp hèn thế này.

Thời chí như kim, ánh mắt hứa đa người đều ngưng trọng, gắt gao nhìn chằm chằm thiên khung, nhìn Hồng Mông Tử Kim Bảng hạo đãng vô biên kia.

Bọn hắn ngược lại muốn nhìn kỹ một chút, pháp bảo xếp ở phía trước rốt cuộc là cái gì?

Tâm tình của hứa đa người đều đặc biệt khẩn trương.

Do đó ngược lại cũng cảm giác thời gian trôi qua đặc biệt nhanh.

Không bao lâu sau lại một kiện pháp bảo hiển hóa trên không trung.

Chỉ thấy kiện pháp bảo này nãi là một bức quyển trục.

Theo quyển trục trên không trung chậm rãi triển khai, trong hình vẽ chính là một bức Bát Quái Càn Khôn Đồ cực kỳ thần bí quỷ dị.

Kiện pháp bảo này vừa xuất, toàn bộ Hồng Hoang lại một lần nữa một mảnh xôn xao.

Lại là một kiện pháp bảo của Thánh nhân.

Đây không phải là Càn Khôn Đồ của Thái Thượng Lão Tử sao?

Từ Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm bắt đầu, những pháp bảo này mỗi một kiện đều là uy lực vô cùng, vốn nên xếp hạng trong top 10!

Vì sao hiện tại mới hơn ba mươi vị đã lần lượt xuất hiện?

Ngay tại lúc này, Đại Đạo văn tự trên thiên khung xuất hiện: ["Pháp bảo bảng xếp hạng đệ tam thập bát vị (38): Càn Khôn Đồ.

Thuộc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Trong đồ sở hữu Càn Khôn Bát Quái, Càn Khôn Thiên Địa, Thiên Địa Càn Khôn, Càn là trời, Khôn là đất, Càn dĩ dịch tri, Khôn dĩ giản năng.

Một đồ tại thủ, càn khôn trong tay ta.

Chủ nhân: Thái Thượng."] Hứa đa người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây rốt cuộc là cái quỷ gì?

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang giờ khắc này loạn thành một đoàn.

Các loại thanh âm tạp loạn vô chương phân phân xuất hiện.

Tất cả mọi người đều cảm giác không thể tin nổi.

Trừ những đại năng này ra, cho dù là mấy tôn Thánh nhân kia cũng cảm giác có chút không thể tin nổi, một đám không ai không sắc mặt nan kham.

Càn Khôn Đồ của Thái Thượng Lão Tử theo lý thuyết ít nhất cũng nên xếp hạng mười mấy, như kim cư nhiên chỉ xếp hạng 38?

Điều này quả thực là khó có thể tưởng tượng.

"Chư vị chớ ồn ào, thả tĩnh xem bài hành rốt cuộc như thế nào?"

Lần này lên tiếng nãi là Thông Thiên Thánh nhân vẫn luôn trầm mặc ít lời.

Hắn cũng cảm giác sự tình có chút quỷ dị.

Chẳng lẽ nói giữa thiên địa này còn có ba mươi bảy, ba mươi tám kiện pháp bảo uy lực mạnh hơn Càn Khôn Đồ sao?

Nếu quả thật như thế, chỉ sợ thế giới Hồng Hoang này sắp biến thiên rồi.

Nghe được Thánh nhân mở miệng, tất cả mọi người đều an tĩnh lại, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hồng Mông Tử Kim Bảng trên thiên khung, chờ bảng đan pháp bảo công bố.

Nhất thời, hứa đa người đều cảm giác thời gian trôi qua quá chậm, ngắn ngủi một lát thời gian lại chờ đợi vô cùng dày vò.

Rất nhanh kiện pháp bảo tiếp theo liền công bố ra.

Đó là một lá cờ cực kỳ to lớn.

Chương 22

Lá cờ này tựa hồ có chút quái dị, nhìn qua hiện ra hình tam giác.

Hứa đa đại thần sau khi nhìn thấy kiện pháp bảo này liền phản ứng lại.

Đây lại là một kiện pháp bảo của Thánh nhân.

Đó không phải chính là Lục Hồn Phiên của Thông Thiên Thánh nhân sao?

Theo Đại Đạo văn tự hiển hóa, rốt cục xác định tên gọi của kiện pháp bảo này. ["Pháp bảo bảng xếp hạng đệ tam thập thất vị (37): Lục Hồn Phiên.

Thuộc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bảo vật này uy lực vô cùng, sở hữu khả năng cải biến Địa Thủy Hỏa Phong của vũ trụ, xóa bỏ thiên số, trọng tố vạn vật.

Viết tên sáu người lên Lục Hồn Phiên, là có thể lấy mạng sáu người, Thánh nhân cũng khó đỡ.

Chủ nhân: Thông Thiên!"] Mấy dòng Đại Đạo văn tự này xuất hiện xong, toàn bộ thế giới Hồng Hoang càng là một mảnh xôn xao.

Lục Hồn Phiên cường hãn như thế, cư nhiên cũng chỉ xếp hạng 37?

Rất nhiều người thậm chí tại thời khắc này bắt đầu rên rỉ.

Chuyện này quả thực khó có thể tưởng tượng.

Ngay cả Thông Thiên Thánh nhân, sắc mặt cũng vô cùng khó coi.

Kiện Lục Hồn Phiên này hắn tuy rằng rất ít động dụng, nhưng trừ đi Tru Tiên Tứ Kiếm, đây chính là pháp bảo mạnh nhất của hắn.

Bây giờ lại chỉ xếp tại vị trí thứ ba mươi bảy...

Tính tình vốn luôn lãnh đạm như Thông Thiên, tại thời khắc này cũng nhịn không được thầm mắng.

Ngay trong tiếng giao đàm hoảng loạn của chúng nhân Hồng Hoang, lại có một kiện pháp bảo thần bí được vén lên bức màn che mặt.

Lần này, đồng dạng cũng là hai kiện pháp bảo cùng xuất hiện.

Một kiện là cái quyển trục.

Một kiện khác lại là một quyển sách.

Hai kiện pháp bảo này vừa ra, rất nhiều người đều kinh hô thành tiếng. "Hà Đồ Lạc Thư..." Hà Đồ Lạc Thư có thể nói là uy danh hiển hách.

Tại đại địa Hồng Hoang, gần như là không ai không biết, không người không hay.

Trong nhận thức của nhiều người, đây tuyệt đối là pháp bảo xếp hạng trong mười vị trí đầu.

Bây giờ tại trên bảng danh sách cũng chỉ xếp hạng ba mươi sáu.

Đại đạo văn tự sau đó bắt đầu hiển hóa: ["Pháp bảo bảng xếp hạng đệ tam thập lục vị: Hà Đồ Lạc Thư.

Phẩm cấp: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Hà Đồ miêu tả vô tận tinh hà, có thể dựa vào bảo vật này bày ra Nhị Thập Bát Tinh Túc Đại Trận.

Lạc Thư viết thiên địa huyền hoàng, vũ trụ chí lý, dựa vào bảo vật này có thể bày ra Hoàng Đạo Thập Nhị Cung Đại Trận.

Chủ nhân: Đế Tuấn."] Đại đạo văn tự xuất hiện, rất nhiều người

đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Bọn hắn đều nghe nói qua uy danh Hà Đồ Lạc Thư, nhưng lại không biết công năng cụ thể là như thế nào.

Hiện nay được miêu tả ra, quả nhiên chấn kinh nửa cái Hồng Hoang.

Nhị Thập Bát Tinh Túc Đại Trận...

Hoàng Đạo Thập Nhị Cung Đại Trận...

Nghe đều chưa từng nghe nói qua.

Yêu Tộc Đế Tuấn ẩn tàng quả thật sâu a...

Tại bên trong Thiên Đình vô tận, hai tôn thân ảnh phong tư vô song kia cũng là có chút thác ngạc.

Trong đó Đông Hoàng Thái Nhất mày hơi nhíu lại: "Đại huynh, xin chớ lo lắng, theo lý thuyết Hà Đồ Lạc Thư của huynh bài danh không chỉ dừng ở đây, thiết nghĩ khẳng định là có nguyên nhân khác." Đế Tuấn lắc đầu cười khổ: "Cũng không phải là pháp bảo của ta quá yếu, mà là bảng danh sách này có chút vấn đề, chớ nói là ta, pháp bảo của những Thánh nhân kia không phải cũng xếp hạng ở đây sao?

Hãy lẳng lặng chờ đợi đi..." Một lát thời gian qua đi.

Lại có một kiện pháp bảo hiển hóa ra ngoài.

Kiện pháp bảo này đồng dạng là một cái quyển trục.

Quyển trục tại không trung dần dần triển khai.

Chỉ thấy bên trong quyển trục, chính là một mảnh sơn hà xã tắc.

Lại là một kiện Thánh nhân pháp bảo!

Rất nhiều người đều kinh hô thành tiếng.

Đây chẳng phải là Sơn Hà Xã Tắc Đồ của Nữ Oa nương nương

hay sao?

Theo sau Hà Đồ Lạc Thư, Sơn Hà Xã Tắc Đồ cũng ngay lập tức xuất hiện.

Không bao lâu sau, đại đạo văn tự cũng tại không trung hiển hiện: ["Pháp bảo bảng xếp hạng đệ tam thập ngũ vị: Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Phẩm cấp: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đây là giang sơn xã tắc chí bảo, bên trong có một phương thiên địa, sở hữu Thất Tông Tội chi lực của thiên địa, phàm kẻ có dục vọng, nhập vào bảo vật này, chịu sự trấn áp, Thánh nhân cũng khó thoát!

Chủ nhân: Nữ Oa!"] Cường đại như Sơn Hà Xã Tắc Đồ mà thứ hạng cũng mới chỉ là ba mươi mấy...

Vô số sinh linh Hồng Hoang đều bị chấn kinh đến trợn mắt há hốc mồm.

Những pháp bảo cường đại danh chấn Hồng Hoang kia, đại bộ phận đều đã xuất hiện.

Nhưng mấu chốt của vấn đề là toàn bộ đều kẹt lại ở khoảng hạng ba mươi, bốn mươi.

Chỉ có rất ít vài kiện pháp bảo là còn chưa xuất hiện.

Vậy xếp hạng phía trước rốt cuộc là những pháp bảo nào?

Rất nhiều người tính tình nóng nảy đều cảm giác sắp phát điên.

Ngay tại lúc này, Tử Kim nhị khí tràn ngập khung trời lại một trận hào quang sáng chói.

Lại có một đạo pháp bảo hư ảnh hiển hóa mà ra.

Kiện pháp bảo này nhìn qua tựa như một khúc cành cây khô, đang

tại không trung tán phát ra hào quang, khẽ xoay tròn.

Pháp bảo này vừa ra, toàn bộ Hồng Hoang lại là một mảnh chấn kinh.

Tất cả mọi người đều nhận thức kiện pháp bảo này.

Đây chẳng phải là Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề Thánh nhân sao?

Đại đạo văn tự đều không cần nhìn, tất cả mọi người đều đối với pháp bảo này cực kỳ hiểu rõ.

Kiện pháp bảo này tên là Thất Bảo Diệu Thụ, hay còn gọi là Thất Bảo Xoát Diệu Thụ.

Chính là Tây Phương Chuẩn Đề Thánh nhân dùng bản thể Bồ Đề Thụ của mình thủ xuống một tiết, phối hợp với: Kim, Ngân, Lưu Ly, Pha Lê, Xà Cừ, Xích Châu, Mã Não; bảy loại bảo vật luyện hóa vô số năm mới rèn đúc thành công.

Hiệu xưng "vô vật bất xoát" (không vật gì không quét được), uy lực cực mạnh.

Một tôn Thánh nhân pháp bảo cường tuyệt như vậy, cư nhiên cũng mới xếp hạng thứ ba mươi bốn...

Toàn bộ sinh linh trên đại địa Hồng Hoang vẫn cứ nghị luận không thôi.

Tuy nhiên, Tây Phương Đại Tu Di Sơn, Chuẩn Đề Thánh nhân sắc mặt lại lạnh lẽo.

Hắn chỉ cảm giác toàn thân phát lạnh.

Rốt cuộc... vẫn là dừng bước ở đây?

Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt phát xanh, thậm chí mồ hôi lạnh toát ra.

Ba kiện pháp bảo đắc ý nhất của hắn, hiện nay đều đã lên bảng.

Phân biệt là: Xếp hạng thứ 50 Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, xếp hạng thứ 42 Gia Trì Thần Xử, xếp hạng thứ 34 Thất Bảo Diệu Thụ.

Ba kiện pháp bảo cường đại nhất của hắn đã tận giai lên bảng...

Coi như là triệt để dừng bước tại đây!

Tiếp theo, bảng xếp hạng cùng hắn không còn quan hệ.

Nghĩ tới đây, Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt không khỏi càng thêm khó coi.

Hắn quay đầu lại nhìn về phía sư huynh muốn nói cái gì đó, lại phát hiện sắc mặt sư huynh càng thêm khó coi.

Chuẩn Đề đạo nhân sững sờ, sau đó liền phản ứng lại, không khỏi đồng tình với sư huynh nhà mình.

Chương 23

Ba kiện pháp bảo cường đại nhất của mình, mặc kệ như thế nào, tổng coi như là đã lên bảng.

Nhưng pháp bảo của sư huynh đến nay lại chỉ mới lên bảng một kiện.

Như vậy xem ra, mình lại còn mạnh hơn sư huynh nhiều.

Tiếp Dẫn sư huynh có ba kiện pháp bảo cường đại nhất, phân biệt là xếp hạng thứ 49 Tiếp Dẫn Thần Tràng, cùng với Thập Nhị Phẩm Kim Liên và Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ chưa lên bảng.

Hai kiện pháp bảo này tuy rằng đồng dạng cực kỳ cường đại, nhưng lại có chênh lệch với Thất Bảo Diệu Thụ của mình.

Hiện nay Thất Bảo Diệu Thụ của mình đều đã lên bảng rồi, chỉ sợ hai kiện pháp bảo của sư huynh không còn cơ hội nữa...

Nghĩ tới đây, Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi lần nữa thở dài một hơi.

Tây Phương bọn họ vốn đã bần tích (nghèo nàn), so với Đông Phương phú trọc (giàu có), y nguyên vẫn kém quá xa a...

Nhiệm vụ phục hưng Tây Phương đại giáo y nguyên xa xa không hẹn ngày về...

Tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ đã say hơn một nửa, nhìn xem Thất Bảo Diệu Thụ trong hư không, không khỏi lộ ra nụ cười khinh miệt. "Thất Bảo Diệu Thụ sao?

Cũng chỉ đến thế mà thôi..." Xem ra tên Chuẩn Đề kia cũng chỉ dừng bước ở đây.

Trong Đâu Suất Cung, Thái Thượng Lão Tử cũng là khẽ cười một tiếng.

Thất Bảo Diệu Thụ kiện pháp bảo này tại Tây Phương mà nói cũng coi như là độc thụ nhất trí.

Nhưng cho dù như thế, lại cũng chỉ là miễn cưỡng xếp tại vị trí thứ ba mươi bốn.

Như vậy xem ra, những pháp bảo tiếp theo cùng Tây Phương không còn duyên phận nữa rồi.

Tuy rằng đông đảo pháp bảo Hồng Hoang bài danh đều tụt lại phía sau, nhưng Thái Thượng Lão Tử lại không lo lắng.

Dù sao hắn còn có hai kiện pháp bảo vô cùng cường đại chưa có lên bảng, tự nhiên là lòng tin tràn đầy.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng dạng mặt lộ vẻ khinh thường.

Vu Tộc cùng Yêu Tộc bất hòa, giữa các Thánh nhân đồng dạng cũng như thế.

Đông Phương Thánh nhân cùng Tây Phương Thánh nhân cũng là bất hòa.

Tây Phương dừng bước ở đây, thân là Đông Phương Thánh nhân, hắn tự nhiên là vui vẻ cao hứng.

Cái bảng xếp hạng này tuy rằng có chút quỷ dị, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng dạng không sợ.

Trong tay hắn cũng còn có hai kiện pháp bảo vô cùng cường đại còn chưa xuất hiện trên bảng.

Tiếp theo chính là cuộc giác trục giữa các Đông Phương Thánh nhân bọn họ.

Kim quang xán lạn, tử khí sôi trào.

Lại có một kiện pháp bảo tại không trung hiển hóa ra ngoài.

Pháp bảo này vừa ra, cả thế giới Hồng Hoang lại lần nữa một mảnh ồ lên, còn có rất nhiều thanh âm hít vào khí lạnh.

Nguyên lai kiện pháp bảo này, chính là Lưu Tô Hồng Tú Cầu của Nữ Oa nương nương.

Kiện pháp bảo này tại thế giới Hồng Hoang đồng dạng cũng là uy danh hiển hách, gần như là không ai không biết, không người không hay!

Đây chính là pháp bảo thành danh của Nữ Oa nương nương, lấy được từ Phân Bảo Nhan!

Cũng là pháp bảo có lực công kích mạnh nhất của Nữ Oa nương nương.

Cho dù là đánh lên người Thánh nhân, Thánh nhân cũng là đau đớn khó nhịn, một cái xử lý không tốt liền sẽ thần tiêu hồn tán.

Quả thực là sát thánh chí bảo.

Không nghĩ tới sát thánh chí bảo đáng sợ như thế, cư nhiên cũng mới xếp hạng ba mươi ba.

Nữ Oa nương nương lúc này cũng là sắc mặt khẽ biến.

Mấy kiện pháp bảo cường đại nhất trong tay nàng cơ bản đã toàn bộ lên bảng rồi.

Phân biệt là: Hạng 39 Tạo Nhân Tiên, hạng 35 Sơn Hà Xã Tắc Đồ, hạng 33 Lưu Tô Hồng Tú Cầu.

Cũng không còn bất luận pháp bảo nào mạnh hơn Hồng Tú Cầu nữa rồi.

Tuy rằng thứ hạng đều rất cao, đều là ba mươi mấy, nhưng là những thứ hạng tiếp theo lại cùng nàng vô duyên.

Giờ khắc này, Nữ Oa nương nương cũng tại trong lòng cười khổ.

Nguyên bản còn tưởng rằng bằng vào pháp bảo của mình, có thể giành được một thứ hạng không tệ.

Hiện nay mới hạng ba mươi mấy, chính mình liền bị loại rồi.

Là vị Thánh nhân thứ hai bị loại...

Điều này sao có thể không làm cho Nữ Oa nương nương cảm giác có chút nan kham đây?

Chúng sinh Hồng Hoang lại không có bất kỳ một người nào giễu cợt Nữ Oa.

Dù sao ba kiện pháp bảo của Nữ Oa nương nương đều xếp tại hàng ba mươi mấy, đã là tương đương khó năng khả quý rồi.

Lại có người nào dám can đảm giễu cợt nàng đâu?

Chúng sinh Hồng Hoang y nguyên đang nghị luận ầm ĩ, không bao lâu sau, lại có một kiện pháp bảo xuất thế.

Đây là một đoàn đồ vật màu trắng, giống khói mù, lại giống đám mây, nhìn qua vô cùng thần bí, mông mông lung lung, khiến người ta nhìn không rõ rốt cuộc là vật gì.

Nhưng sau khi nhìn thấy vật này, mọi người lại trong nháy mắt liền kích động lên.

Tất cả mọi người đều đứng lên, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn bảo vật trước mắt.

Thậm chí còn có rất nhiều đại năng kích động đến toàn thân run lẩy bẩy.

Kiện pháp bảo này tại Hồng Hoang mà nói tuyệt đối cũng là tồn tại đỉnh tiêm nhất.

Hôm nay rốt cuộc được thấy chân dung, điều này sao có thể không làm cho bọn họ kích động vạn phần đây?

Thậm chí còn có rất nhiều người cho rằng bảo vật này có khả năng đoạt giải quán quân, cũng coi như là một trong những hạt giống đoạt giải.

Lại vạn vạn không nghĩ tới bây giờ liền xuất hiện, cư nhiên chỉ xếp tại vị trí thứ ba mươi hai...

Chuyện này quả thực là làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Sau đó đại đạo văn tự bắt đầu hiển hóa: ["Pháp bảo bảng xếp hạng đệ tam thập nhị vị: Chư Thiên Khánh Vân.

Phẩm cấp: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo (hoặc Bán Bộ Tiên Thiên Chí Bảo).

Đây là phòng thân chí bảo, treo ở đỉnh đầu liền có thể đứng ở thế bất bại.

Chủ nhân: Nguyên Thủy!"] Dòng văn tự này sau khi xuất hiện, toàn bộ chúng nhân Hồng Hoang tận giai bắt đầu sôi trào lên.

Đại đạo văn tự tuy rằng miêu tả cực kỳ đơn giản, nhưng trên thực tế lại không hề như thế.

Kiện phòng thân chí bảo này tuyệt không đơn giản!

Nó chính là hạo nhiên chính khí trong lòng Bàn Cổ đại thần biến thành, đẳng cấp tuy rằng chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng nếu luận uy lực, chỉ sợ sẽ cùng Tiên Thiên Chí Bảo tịnh liệt.

Sau khi Bàn Cổ vẫn lạc, nó trở thành phòng thân chí bảo của Hồng Quân lão tổ.

Về sau, trước khi Hồng Quân lão tổ thân hợp Thiên Đạo đã đem bảo vật này ban cho Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng để phòng thân hộ thể.

Bảo vật này treo ở đỉnh đầu, liền có thể đứng ở thế bất bại.

Tế xuất ra càng là chư tà lui tránh, vạn pháp bất triêm (không dính), ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ.

Vô số kim đăng, kim liên, anh lạc, thùy châu đầy trời rơi xuống như nước nhỏ trước hiên nhà liên tục không ngừng, nối liền không dứt.

Chính là pháp bảo cường đại như thế, cư nhiên tại trên bảng danh sách chỉ xếp hạng ba mươi hai...

Điều này sao có thể không làm cho chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc đây?

Sao có thể không làm cho chúng sinh Hồng Hoang sôi trào đây?

Bảo vật này vừa ra, cho dù là Nguyên Thủy Thánh nhân cũng là mãnh liệt đứng lên, trong mắt thấu lộ ra vẻ không thể tin được.

Chư Thiên Khánh Vân chính là pháp bảo phòng thủ mạnh nhất của hắn.

Có thể nói chỉ cần có pháp bảo này, hắn liền tiên thiên đứng ở thế bất bại.

Nhưng cho dù pháp bảo mạnh như thế, thứ hạng cũng thấp như vậy, kia những pháp bảo phía trước rốt cuộc là thứ gì?

Nguyên Thủy Thiên Tôn thậm chí có loại cảm giác muốn chửi ầm lên.

Kiện pháp bảo này trong tâm mục hắn ít nhất cũng là tồn tại "bảo

ngũ tranh tam" (giữ hạng 5 tranh hạng 3).

Hiện nay lại sớm như vậy liền xuất hiện...

Không nói Nguyên Thủy Thánh nhân, cho dù là Kim Ngao Đảo Bích Du Cung Thông Thiên Giáo Chủ giờ phút này cũng là vạn phần kinh ngạc.

Kiện pháp bảo này của sư huynh, hắn tự nhiên là biết rõ.

Chương 24

Nếu luận lực phòng ngự, trừ kiện pháp bảo kia của Thái Thượng Lão Tử và Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất ra, gần như không có bất kỳ pháp bảo nào có thể cùng nó chống lại.

Tuyệt đối là tồn tại có lực phòng ngự đỉnh tiêm nhất, thậm chí có thể nói là Top 3 phòng ngự Hồng Hoang.

Nhưng mà chính là pháp bảo như vậy, cư nhiên hiện tại liền xuất hiện sao?

Đâu Suất Cung, Thái Thượng Lão Tử nhìn thấy Chư Thiên Khánh Vân của Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi xuất hiện, cũng là bỗng nhiên đứng dậy, thân thể đều có chút run lẩy bẩy, trong mắt đồng dạng toát ra vẻ không thể tin.

Bảo vật phòng thân này của Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện, vậy liền đại biểu cho pháp bảo của chính mình cũng sắp xuất hiện.

Dù sao bảo vật của hắn cùng bảo vật này của Nguyên Thủy Thiên Tôn công năng có chút tương tự, trên thực lực cũng kém không lớn.

Nếu bảo vật của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã xuất hiện, thiết nghĩ bảo vật tiếp theo sẽ là kiện bảo vật kia của hắn.

Nghĩ tới đây, Thái Thượng Lão Tử sắc mặt cực kỳ khó coi, đồng dạng cũng có xúc động muốn chửi ầm lên.

Nguyên bản hắn đối với kiện bảo vật này của mình còn ký thác kỳ vọng cao, lại thế nào cũng có thể tranh cái Top 5...

Hiện nay mới hạng ba mươi mấy liền muốn xuất hiện.

Trong lòng phẫn nộ khiến cho râu hắn đều run rẩy lên.

Mà Tây Phương Đại Tu Di Sơn, hai vị Thánh nhân thì ánh mắt toát ra vẻ ghen tỵ.

Tại sao Đông Phương vật bảo thiên hoa, bảo vật vô số, Tây Phương lại bần tích như thế.

Điều này sao có thể không làm cho bọn họ cảm thấy ghen tỵ?

Trong Huyết Hải thao thiên, đạo huyết sắc thân ảnh kia nhìn xem đám mây mù trên bầu trời, lại nhìn xem Hắc Bạch nhị kiếm trong ngực mình, trên mặt không khỏi lộ ra biểu tình dược dược dục thí (nóng lòng muốn thử).

Hắn ngược lại là muốn thử một chút, kiện pháp bảo này có phải hay không như trong truyền thuyết tiên thiên bất bại.

Trong Thiên Đình, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy Chư Thiên Khánh Vân, khóe miệng không khỏi toát ra một vòng trào lộng.

Nếu thật muốn luận về lực phòng ngự, Đông Hoàng Chung của hắn mới là tồn tại đệ nhất trong Hồng Hoang.

Chư Thiên Khánh Vân?

So với Đông Hoàng Chung của hắn còn kém xa.

Trong Tổ Vu Điện, mười hai đạo thân thể che khuất bầu trời kia nhìn thấy Chư Thiên Khánh Vân, cũng là lộ ra một vòng trào lộng...

Phòng ngự bảo hộ sao?

Bất kỳ bảo vật phòng ngự nào tại trước mặt Vu Tộc bọn họ đều là thùng rỗng kêu to.

Chỉ cần Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vừa ra, bất kỳ bảo vật phòng ngự nào đều là thùng rỗng kêu to.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận ầm ĩ, lại có một kiện pháp bảo xuất hiện tại thiên địa gian.

Đây là một tôn bảo tháp chín tầng.

Bảo tháp này vừa ra, cả mảnh Hồng Hoang lại một lần nữa sôi trào, thanh âm lớn chưa từng có.

Tất cả mọi người đều nhận ra kiện bảo vật truyền kỳ này.

Đây là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Căn bản cũng không cần đại đạo văn tự giải thích, tất cả mọi người đều đối với kiện bảo vật này lòng dạ biết rõ.

Thậm chí đối với lai lịch kiện bảo vật này cũng đồng dạng lòng dạ biết rõ.

Nghe nói chính là sau khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, Đại Đạo cảm thấy Bàn Cổ khai thiên tích địa là thiện cử vô lượng, đặc biệt hạ xuống vô lượng công đức dùng để chứng kiến.

Sau đó có vài phần vô lượng công đức dung hợp Huyền Hoàng chi khí, dần dần ngưng kết thành một tôn bảo tháp.

Bảo tháp lúc đầu có vạn trượng, không bao lâu sau liền ngưng thành một tòa tiểu tháp cao một thước.

Kiện Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp này đồng dạng cũng là một kiện phòng ngự chí bảo.

Rất nhiều người đều hoài nghi lực phòng ngự của kiện phòng ngự chí bảo này thậm chí còn muốn vượt qua Chư Thiên Khánh Vân.

Kiện bảo tháp này không chỉ phòng ngự vô địch, thời điểm dùng cho công kích đồng dạng cũng cực kỳ cường hãn.

Nghe nói có thể thu phục tất cả yêu ma, sở hữu khả năng trấn quỷ sát, trừ yêu ma, là khắc tinh của tất cả yêu tà quỷ mị, sở hữu hạo đại vô trù chi lực (sức mạnh to lớn không gì sánh được).

Nhưng mà chính là pháp bảo như vậy lại vẻn vẹn chỉ xếp tại vị trí

thứ ba mươi mốt.

Chuyện này cũng có chút thao đản (khốn nạn) rồi.

Xếp hạng trên kiện bảo vật này rốt cuộc là những thứ gì đây?

Quả thực là làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Tất cả mọi người đều đem ánh mắt gắt gao nhìn về phía hư không, chờ mong kiện bảo vật thứ ba mươi xuất thế.

Mãi cho đến hồi lâu sau, Tử Kim nhị khí trên bầu trời lần nữa bắt đầu phong khởi vân dũng.

Một tôn kim sắc đại đỉnh xuất hiện tại không trung...

Nhìn thấy tôn kim sắc đại đỉnh này xuất hiện, rất nhiều người sắc mặt cuồng biến, bởi vì bọn hắn đồng dạng cũng nhận ra được kiện bảo vật này.

Kiện pháp bảo này sau khi xuất hiện, trong lòng tất cả mọi người đồng thời thán phục quyền uy của Hồng Mông Tử Kim Bảng...

Kiện bảo vật này xếp tại phía trước Hồng Tú Cầu, Chư Thiên Khánh Vân, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, tất cả mọi người đều thán phục không thôi!

Không có bất kỳ một người nào sẽ chất nghi cái xếp hạng này.

Tất cả đại năng Hồng Hoang toàn bộ tán thành cái xếp hạng này.

Chỉ bởi vì cái kim sắc đại đỉnh này tên là: Càn Khôn Đỉnh.

Không bao lâu sau, tử sắc khí tức lấp lóe bất định, đại đạo văn tự xuất hiện tại trong hư không: ["Pháp bảo bảng xếp hạng đệ tam thập vị: Càn Khôn Đỉnh.

Phẩm cấp: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo (hoặc Bán Bộ Tiên Thiên Chí Bảo).

Sở hữu thần lực cải tử hoàn sinh, hóa hủ hủ vi thần kỳ.

Chủ nhân: Hồng Quân."] Đại đạo văn tự tuy rằng cực kỳ đơn giản, nhưng lại không có bất kỳ người nào chất nghi cái xếp hạng này.

Tất cả mọi người đều nghe nói qua truyền thuyết về Càn Khôn Đỉnh.

Trong truyền thuyết, Càn Khôn Đỉnh chính là đài sen của Sáng Thế Thanh Liên biến thành, gần như có thể nói là độc đắc thiên địa tạo hóa.

Công năng cơ bản nhất của Càn Khôn Đỉnh chính là phản bản quy nguyên (trở lại cội nguồn).

Bất kỳ một vật gì rơi vào trong Càn Khôn Đỉnh đều sẽ bị Càn Khôn Đỉnh phân giải thành sức mạnh nguyên thủy nhất.

Trừ cái đó ra, Càn Khôn Đỉnh còn có công năng thần kỳ "hóa phàm vi tiên".

Đem một khối phàm thiết ném vào trong Càn Khôn Đỉnh, khi lấy ra, khối phàm thiết này sẽ trở thành Hậu Thiên Pháp Bảo.

Đem Hậu Thiên Linh Bảo ném vào trong Càn Khôn Đỉnh, sau khi lấy ra liền sẽ biến thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Chính là thần kỳ như thế.

Hai cái công năng này còn chỉ là tồn tại cơ bản nhất.

Nếu như dùng Càn Khôn Đỉnh luyện khí, luyện đan, đồng dạng có công hiệu hóa hủ hủ vi thần kỳ.

Kiện Càn Khôn Đỉnh này công dụng cực rộng, quả thực vô sở bất dụng kỳ cực (không gì không làm được).

Nếu đại thần thông chân chính sử dụng Càn Khôn Đỉnh, thậm chí

có thể luyện hóa nửa cái Hồng Hoang, thực là có thể xưng đại khủng bố.

Hồng Quân Đạo Tổ trước khi hóa thân hợp đạo, gần như đem tất cả pháp bảo toàn bộ tặng ra ngoài, chỉ để lại Tạo Hoá Ngọc Điệp cùng với kiện Càn Khôn Đỉnh này.

Đủ để thấy, cho dù là Hồng Quân Đạo Tổ đối với Càn Khôn Đỉnh cũng đặc biệt yêu thích.

Càn Khôn Đỉnh, lực áp Chư Thiên Khánh Vân cùng với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Tất cả mọi người đều cảm thấy thật sâu thán phục...

Ngay tại lúc này, tại Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử lại là bỗng nhiên run lẩy bẩy, trong mắt toát ra vẻ không thể tin.

Xảy ra chuyện gì?

Tại sao Địa Thư của hắn lại không có lên bảng?

Chẳng lẽ Địa Thư thi rớt sao?

Dù sao Càn Khôn Đỉnh đều đã lên bảng rồi.

Địa Thư của hắn tái cường đại thế nào, cũng không có khả năng mạnh hơn Càn Khôn Đỉnh, cũng tuyệt đối không có khả năng xếp trước Càn Khôn Đỉnh.

Như vậy xem ra... liền đại biểu cho Địa Thư của hắn thi rớt.

Nghĩ tới đây, Trấn Nguyên Tử sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Theo lý thuyết Địa Thư của hắn tuyệt đối không có khả năng sẽ thi rớt.

Dù nói thế nào, Địa Thư của hắn cũng phải mạnh hơn Nhiên Đăng Thất Bảo Linh Lung Tháp, Xích Tinh Tử Âm Dương Kính, Đông

Vương Công Long Đầu Quải Trượng rất nhiều.

Chương 25

Nhưng là vì cái gì trên bảng danh sách lại không có Địa Thư đâu?

Chẳng lẽ thật sự thi rớt?

Hay là nói Địa Thư xếp hạng còn tại trước Càn Khôn Đỉnh?

Trong lúc nhất thời Trấn Nguyên Tử toàn thân đều run lẩy bẩy, con mắt cũng trở nên một mảnh tinh hồng, ánh mắt gắt gao nhìn về phía khung trời.

Hắn có rất nhiều pháp bảo cường lực, nhưng có tư cách xếp lên bảng xếp hạng cũng chỉ có duy nhất kiện Địa Thư này.

Nếu là Địa Thư thi rớt, vậy cũng liền mang ý nghĩa hắn Trấn Nguyên Tử thi rớt.

Điều này tự nhiên là làm cho hắn cực kỳ khó chịu...

Bảng xếp hạng đã đến cảnh giới này, trừ đi bốn cái Tiên Thiên Chí Bảo của thế giới Hồng Hoang ra, cơ bản đã toàn bộ lên bảng rồi.

Vậy thì tiếp theo, hẳn là đến Tiên Thiên Chí Bảo xếp hạng rồi chứ?

Tất cả mọi người đều tâm thần kích động nhìn chằm chằm Hồng Mông Tử Kim Bảng trên khung trời.

Tiếp theo mới là thời khắc kích động lòng người nhất, đồng dạng cũng là thời khắc chứng kiến kỳ tích.

Kim sắc quang mang trên khung trời bỗng nhiên lần nữa lấp lóe.

Kim quang sáng chói rốt cục tại Hồng Hoang thượng không diễn hóa ra một kiện pháp bảo thần bí.

Đó là một cây thước màu tím mông lung.

Lúc này, vô tận uy áp của kiện thước này tràn ngập thiên địa, uy chấn hoàn vũ.

Bảo vật này vừa ra, rất nhiều đại năng Hồng Hoang thân thể kịch chấn.

Sao lại đem kiện bảo vật này quên đi chứ?

Kiện bảo vật này đã rất lâu đều không có xuất thế rồi.

Quá nhiều quá nhiều người đều đem kiện bảo vật này quên lãng.

Rất nhiều người đều ánh mắt tinh hồng nhìn qua kiện bảo vật này, bọn hắn đều biết đây là vật gì.

Kiện pháp bảo này, chính là khắc tinh của pháp bảo xếp hạng thứ 31 Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Nghe nói kiện bảo tháp kia đứng ở đỉnh đầu, liền có vô tận huyền hoàng công đức chi khí rủ xuống, công đức bất tận, phòng ngự bất phá, vĩnh lập thế bất bại.

Nhưng sự vô tuyệt đối.

Hồng Hoang Đại Đạo chú trọng chính là cân bằng chi đạo, vạn vật tương sinh tương khắc, nãi thành nhất luân hồi.

Tuyệt đối không có pháp bảo nào chân chính lập ở thế bất bại.

Tương phản với kiện Linh Lung Bảo Tháp kia, chính là kiện công kích hình công đức chí bảo này —— Hồng Mông Lượng Thiên Thước.

Năm đó Khai Thiên Công Đức có vài tia cùng Hồng Mông Chi Khí gặp nhau, liền hình thành kiện Hồng Mông Lượng Thiên Thước này.

Nghe nói lực công kích của Hồng Mông Lượng Thiên Thước gần như có thể cùng Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn đánh đồng.

Hiện nay kiện pháp bảo này xuất hiện tại bảng xếp hạng thứ hai mươi chín, tuyệt đối không có bất kỳ người nào sẽ chất nghi.

Một lát sau đại đạo văn tự xuất hiện: ["Pháp bảo bảng xếp hạng đệ nhị thập cửu vị: Hồng Mông Lượng Thiên Thước.

Phẩm cấp: Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo.

Sở hữu Khai Thiên Công Đức hộ hữu, giết người không dính nhân quả, sở hữu đại năng trượng lượng thiên địa.

Chủ nhân: Tam Thất!"] Hồng Hoang ức vạn vạn chúng sinh, nhìn thấy chủ nhân của Hồng Mông Lượng Thiên Thước, lập tức thân thể run rẩy dữ dội.

Tam Thất?

Đây không phải là vị nữ thánh xa lạ lúc trước đã lên tiếng muốn che chở Nhân tộc sao?

Kiện Hồng Mông Lượng Thiên Thước này, cư nhiên tại trong tay vị nữ thánh nhân kia?

Khó trách đối mặt với Nữ Oa Thánh nhân uy hiếp lại không chút nào sợ hãi.

Có kiện pháp bảo này trong tay, ít nhất tại phương diện lực công kích sẽ không sợ Nữ Oa, nói không chừng còn muốn hơi mạnh hơn Nữ Oa nương nương nữa...

Như vậy xem ra, nhất định phải đối với vị nữ thánh nhân xa lạ tên gọi Tam Thất kia coi trọng đầy đủ.

Bản thân có được tu vi Thánh nhân, lại có Hồng Mông Lượng Thiên Thước tại thân!

Càng quan trọng hơn là, sau lưng vị nữ thánh này còn đứng một vị chủ nhân thần bí khó lường...

Tất cả mọi người đều nhớ tới vị nữ thánh diễm áp Hồng Hoang kia...

Muốn từ trên người nàng đạt được cơ hội thành thánh, chỉ sợ sẽ không quá dễ dàng...

Mỗi vị đại năng đều dấy lên tư tự cực kỳ phức tạp.

Rất nhiều rất nhiều đại năng đều tại trong lòng đánh cùng một cái chủ ý: Chờ Hồng Mông Tử Kim Bảng qua một đoạn, trước tiên đối với Nhân tộc xuất thủ, đem vị nữ thánh tên gọi Tam Thất này bức ra rồi nói sau...

Ngay tại lúc này, Thái Thượng Lão Tử sắc mặt cũng cực kỳ khó coi.

Tam Thất trong tay có Hồng Mông Lượng Thiên Thước, chính là khắc tinh trên phương diện phòng ngự của hắn.

Hiện nay khắc tinh của hắn xuất hiện, sao có thể không làm cho hắn cảm thấy sắc mặt khó coi đây?

Từ nay về sau, hình tượng vô địch kia của hắn đã xuất hiện sơ hở.

Cái sơ hở này, ngay tại trong tay Tam Thất.

Ngay tại lúc đông đảo đại năng Hồng Hoang suy nghĩ lung tung, đầy trời tinh quang trên không trung lần nữa sôi trào lên, đem ánh mắt tất cả mọi người toàn bộ hấp dẫn qua.

Bọn hắn ngược lại là muốn hảo hảo nhìn một chút, rốt cuộc là pháp bảo gì có thể xếp trước Càn Khôn Đỉnh và Hồng Mông Lượng Thiên Thước.

Lần này đầy trời kim quang sôi trào càng thêm lợi hại, quy mô cũng là lớn chưa từng có.

Rất nhiều người ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hồng Hoang

thượng không, khẩn trương mà lại hưng phấn.

Ngay tại lúc này, đầy trời kim quang kia cư nhiên tại không trung bỗng nhiên một phân thành bảy, tổng cộng chia làm bảy phần.

Sau đó bảy đạo kim quang đầy trời kia riêng phần mình diễn hóa ra một đạo ảnh tượng che khuất bầu trời.

Nhìn thấy loại tràng cảnh này, chúng nhân Hồng Hoang lập tức kinh ngạc đến ngây người.

Đồng thời xuất hiện bảy kiện bảo vật?

Chẳng lẽ là tịnh liệt?

Hay là có nguyên nhân gì khác?

Chỉ thấy bảy đạo cự đại ảnh tượng trên không trung, cư nhiên là bảy cái... hồ lô?

Không sai, bảy đạo ảnh tượng trên không trung cư nhiên là bảy cái hồ lô nhan sắc khác nhau, che khuất bầu trời?

Đồng thời có bảy kiện hồ lô pháp bảo che khuất bầu trời xuất hiện tại thượng không, tràng diện kia cực kỳ chấn hám.

Mỗi một kiện hồ lô đều tán phát ra quang mang riêng phần mình, nhìn qua vô cùng thần bí.

Tất cả mọi người đều gắt gao ngẩng đầu nhìn xem bảy cái hồ lô che khuất bầu trời trên cao kia.

Trong đầu hồi tưởng lại một đoạn quá vãng.

Truyền thuyết tại thời kỳ thượng cổ, dưới chân núi Côn Luân có một luồng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, tên là: Hồ Lô Tiên Đằng.

Nghe nói Hồ Lô Tiên Đằng này tại thời kỳ Hỗn Độn cũng đã sinh ra.

Trên Hồ Lô Tiên Đằng kết bảy cái hồ lô nhan sắc khác nhau, về sau bị bảy vị đại năng lấy đi.

Chẳng lẽ chính là bảy cái hồ lô này sao?

Ngay tại lúc mọi người ngẩng đầu ngưỡng vọng bảy cái hồ lô này, tử khí tràn ngập không trung bắt đầu sôi trào.

Có bảy đoạn đại đạo văn tự, tại không trung phía dưới hồ lô lần lượt hiển hóa.

Mỗi một đoạn văn tự ứng đối một cái hồ lô.

Tất cả đại năng Hồng Hoang tận giai gắt gao nhìn chằm chằm văn tự phía trên, hi vọng giải tỏa đoạn bí văn thượng cổ này. ["Tử Kim Sắc Hồ Lô, tên là: Tử Kim Hồng Hồ Lô.

Tử Kim Hồ Lô nội tàng một đạo kim sắc quang mang thần kỳ, về sau một phân thành hai, hóa thành: Tam Vị Chân Hỏa và Huyền Băng Hàn Khí, mượn nhờ Lưỡng Nghi pháp lực, hai luồng chân khí tương sinh tương khắc, tự thành càn khôn.

Có thể hấp nạp vạn vật, thôn phệ thiên địa.

Chủ nhân: Thái Thượng!"] ["Tử Hồng Sắc Hồ Lô, tên là: Cửu Cửu Tán Phách Hồng Hồ Lô.

Hồ lô nội ẩn tàng một đạo hồng sắc quang mang thần kỳ, hóa thành: Vô tận độc sa (cát độc), có thể thôn phệ nhục thân, ô nhiễm nguyên thần, uy lực vô cùng.

Chủ nhân: Tam Thất!"] ["Tử Bạch Sắc Hồ Lô, tên là: Trảm Tiên Hồ Lô.

Hồ lô nội dựng dưỡng một bạch sắc quang mang thần kỳ, bạch sắc quang mang về sau hóa thành: Trảm Tiên Phi Đao.

Chương 26

Phi đao kia cao hơn ba trượng, bên trên hiện ra một vật, dài bảy tấc, có lông mày có mắt, trong mắt hai đạo bạch quang, có thể đóng đinh nguyên thần trong Nê Hoàn Cung của tiên yêu quỷ mị, dù có biến hóa cũng không thể đào tẩu; trên đỉnh bạch quang kia xoay tròn như phong luân, chỉ một hai vòng, đầu tự nhiên rơi xuống đất.

Chủ nhân: Lục Áp."] ["Tử Thanh Sắc Hồ Lô, tên là: Tử Thanh Kim Hồ Lô.

Hồ lô nội uẩn dưỡng một đạo thanh quang, thanh quang này thần bí khó lường, có thể uẩn dưỡng vô số pháp bảo.

Chủ nhân: Nữ Oa."] ["Tử Hoàng Sắc Hồ Lô, tên là: Tử Hoàng Thủy Hỏa Hồ Lô.

Thủy Hỏa Hồ Lô nội uẩn dưỡng một đạo hoàng sắc quang mang, hoàng sắc quang mang này hóa thành hai cái tiên thiên sinh linh, một đạo có thể biến thành Thủy chi đại đạo, một đạo có thể biến thành Hỏa chi đại đạo, uy lực vô cùng, thần bí khó lường.

Chủ nhân: Thông Thiên."] ["Tử Lục Sắc Hồ Lô, tên là: Tử Lục Huyền Hồ Lô.

Hồ lô nội uẩn dưỡng một đạo lục sắc quang mang thần kỳ, đạo lục sắc quang mang này sở hữu vô hạn sinh cơ, có thể tăng lên phẩm chất đan dược, gia tăng tính năng của đan dược.

Chủ nhân: Hạo Thiên."] ["Tử Hắc Sắc Hồ Lô, tên là: Tử Hắc Hỗn Độn Hồ Lô.

Hỗn Độn Hồ Lô nội sở hữu một đạo hắc sắc quang mang, chính là Tiên Thiên Hỗn Độn Khí, có thể tự thành một tiểu phiến Hỗn Độn

giới.

Chủ nhân: Nguyên Thủy."] Bảy đoạn đại đạo văn tự này sau khi xuất hiện, tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Đoạn tin đồn thời kỳ thượng cổ này bọn hắn đều biết, nhưng là biết đến lại cũng không quá tường tận.

Bảy cái hồ lô nhan sắc khác nhau này bị Hồng Mông Tử Kim Bảng bộc quang ra ngoài, tất cả mọi người lúc này mới chợt hiểu ra.

Nguyên lai bảy cái hồ lô do luồng tiên đằng kia kết ra trong thiên địa, là bị mấy vị đại năng này đạt được...

Khả năng có sai lệch cũng chính là Cửu Cửu Tán Phách Hồng Hồ Lô rồi.

Hồ lô này cũng là uy danh hiển hách, chính là thời kỳ thượng cổ Hồng Vân sở hữu.

Hồng Vân sau khi chết, kiện hồ lô này bị vị nữ thánh nhân tên là Tam Thất kia đoạt được rồi sao?

Vị nữ thánh nhân tên gọi Tam Thất kia khó trách sẽ không sợ hãi Nữ Oa nương nương.

Trong tay có Hồng Mông Lượng Thiên Thước bảo vật như vậy, lại có Cửu Cửu Tán Phách Hồng Hồ Lô.

Thật muốn giao thủ, nói không chừng Nữ Oa nương nương còn muốn tại trong tay nàng chịu thiệt thòi ngầm đây.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang nhìn chằm chằm những cái hồ lô kia cùng đại đạo văn tự trên cao cẩn thận quan sát, lại có một đoạn đại đạo văn tự thình lình xuất hiện tại khung trời: ["Pháp bảo bảng xếp hạng đệ nhị thập bát vị: Thất Sắc Hồ Lô.

Mỗi một sắc hồ lô, đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Thất Sắc Hồ Lô sau khi hội tụ, có thể trọng phản Tiên Thiên Linh Căn: Hỗn Độn Hồ Lô Đằng.

Bởi vậy xếp hạng thứ hai mươi tám!"] Lời vừa nói ra, ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang lập tức một mảnh ồ lên.

Bảy cái hồ lô nhan sắc khác nhau này, tuy rằng mỗi một cái đều cực kỳ cường đại, nhưng là so sánh với Hồng Mông Lượng Thiên Thước, Càn Khôn Đỉnh, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Chư Thiên Khánh Vân các loại, xác thực là kém một chút ý tứ.

Những hồ lô này xếp hạng tại trên những pháp bảo này là có chút vấn đề.

Nhưng là bảy kiện pháp bảo này chính là đồng căn đồng nguyên, sau khi hội tụ, nói không chừng uy lực sẽ tăng gấp bội, còn có thể trọng phản Hỗn Độn Hồ Lô Đằng.

Vậy thì là chuyện khác.

Hỗn Độn Hồ Lô Đằng kia chính là bảo vậtản sinh tại trong thế giới Hỗn Độn khi Hồng Hoang chưa mở, tự nhiên là sở hữu một chút công năng quỷ thần khó lường.

Như vậy xem ra, bảy cái hồ lô xếp tại pháp bảo bảng xếp hạng thứ hai mươi tám ngược lại cũng tình hữu khả nguyên.

Hồng Hoang ức vạn vạn chúng sinh, không ai không thán phục quyền uy của Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Ẩn bí như vậy đều bị Hồng Mông Tử Kim Bảng cấp triệt để đào ra.

Qua một lát, bảy cái hồ lô che khuất bầu trời trên không trung liền phong khởi vân dũng biến mất không thấy.

Tất cả mọi người lại một lần nữa khẩn trương lên.

Không ai không trừng lớn mắt nhìn xem khung trời.

Tất cả mọi người đều đang mong đợi pháp bảo tiếp theo rốt cuộc là cái gì?

Một lát thời gian sau, Hồng Hoang thượng không đang an tĩnh lại lần nữa sôi trào.

Kim quang cực kỳ chói mắt che khuất bầu trời kia, bỗng nhiên chia làm sáu đoàn kim sắc quang mang bắn tới giữa không trung.

Sau đó sáu đoàn quang mang này tại không trung dần dần hiển hóa, hình thành sáu kiện pháp bảo hình dạng khác nhau.

Sáu kiện pháp bảo này vừa ra, cả đại địa Hồng Hoang lại lần nữa một mảnh sôi trào.

Lần này tình huống cùng lần trước tương tự sao?

Cư nhiên một lần tính xuất hiện sáu kiện pháp bảo?

Chẳng lẽ sáu kiện pháp bảo này cũng là đồng căn đồng nguyên sao?

Nhưng là nhìn hình tượng kia tựa hồ không quá giống a?

Chỉ thấy sáu kiện pháp bảo này hình dạng khác nhau, nhìn không ra rốt cuộc là thứ gì, nhưng không ngoại lệ đều tán phát ra quang mang cực kỳ cường đại.

Tử sắc khí tức trên không trung dần dần hiển hóa ra sáu đạo đại đạo văn tự.

Hồng Hoang ức vạn vạn chúng sinh từ bên trái nhìn sang. ["Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng, phẩm cấp: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Yêu đạo thần đăng, dựng dục một âm một dương, hai đạo Thúy Quang Yêu Hỏa.

Đèn này có thể đem âm dương linh khí chuyển hóa lưỡng nghi.

Chủ nhân đèn, nếu tiến vào trong đó tu hành, dị thường tấn tốc, mà lại còn có thể gia tăng đối với thiên địa đại đạo lĩnh ngộ.

Chủ nhân: Đế Tuấn."] Nhìn thấy những đại đạo văn tự này, đông đảo đại năng Hồng Hoang không ai không kinh thán.

Bọn hắn từ trước tới nay chưa từng nghe nói qua kiện pháp bảo này.

Nghiêm túc nói lên, Yêu Tộc Đại Đế Đế Tuấn chưa thật sự dùng qua kiện pháp bảo này một lần.

Ẩn tàng quả thực đủ sâu.

Đây là lần đầu tiên xuất hiện, xác thực là bị Hồng Mông Tử Kim Bảng bộc quang ra ngoài.

Ngày sau phải ngưng thần đề phòng, vạn nhất đụng phải Đế Tuấn, một cái không chú ý liền sẽ lật thuyền trong mương.

Sau đó chúng sinh Hồng Hoang lại lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía kiện pháp bảo thứ hai.

Kiện pháp bảo thứ hai nhìn qua lược hiển âm trầm, tựa hồ còn có chút quỷ dị.

Tựa hồ nhìn thoáng qua liền cho người ta một loại cảm giác lông tóc dựng đứng.

Sau đó mọi người liền đem ánh mắt nhìn về phía đại đạo văn tự. ["U Minh Linh Cữu Đăng, phẩm cấp: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đây là Quỷ đạo thần đăng.

Trong đèn có một đoàn "hôi sắc hỏa diễm", tên gọi "U Minh Quỷ Hỏa".

Lửa này đi thẳng U Minh, có khả năng hiển hiện tình cảnh một đời của người chết, càng có thể thiêu tẫn thế gian bất kỳ u minh nào.

Chủ nhân: Nhiên Đăng!"] Nhìn thấy kiện pháp bảo này giải thích xong, rất nhiều người đều là âm thầm chặc lưỡi.

Trách không được nhìn qua có chút đáng sợ, khí tức khủng bố kia quả nhiên là làm cho người ta cảm giác có chút quỷ dị.

Nguyên lai là Quỷ đạo thần đăng.

Chủ nhân ngọn đèn này còn là Nhiên Đăng đạo nhân.

Như vậy xem ra, cái tên Nhiên Đăng đạo nhân này cũng là tương đương đến không được a.

Cư nhiên có ba kiện pháp bảo lên bảng, so với Thánh nhân cũng một điểm không kém.

Phân biệt là: Hạng 100 Thất Bảo Linh Lung Tháp, hạng 51 Càn Khôn Thước, một trong hạng 27 U Minh Linh Cữu Đăng.

Tuy rằng Nhiên Đăng đạo nhân trở thành trò cười cho mọi người, đồng thời còn bởi vậy đắc tội Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng mọi người lại không hề xem thường Nhiên Đăng đạo nhân, thậm chí còn âm thầm kính bội.

Dù sao cũng là vạn cổ đại năng, tuyệt đối không thể khinh địch coi thường.

Dù sao người ta thế nhưng là tồn tại ngay cả Nguyên Thủy Thánh nhân cũng dám đỗi.

Chúng sinh Hồng Hoang mang theo tâm tình phức tạp, trừng to mắt lại nhìn về phía pháp bảo tiếp theo. ["Âm Dương Nhật Nguyệt Đăng, phẩm cấp: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đây là Thần đạo chí bảo, trong đèn dựng dục Âm Dương Thần

Hoả, có thể hóa Âm Dương nhị khí, có thể thiêu hoá thế gian vạn vật, có thể thao túng nhân tâm, luyện tâm thần người thành khôi lỗi.

Chủ nhân: Tiếp Dẫn!"] (Lời ngoài lề: Trong Tây Du Ký chuột tinh trộm uống dầu đèn, chính là đèn này, Âm Dương nhị khí trong đèn hóa thành Thanh Hà, Tử Hà nhị tiên tử.) Kiện pháp bảo này vừa ra, đông đảo đại năng Hồng Hoang lại lần nữa một mảnh kinh thán.

Kiện pháp bảo này cũng đoan đích là lợi hại.

Âm Dương Thần Hoả còn có thể luyện nhân tâm thần, đem người biến thành khôi lỗi.

Nếu thật sự cường đại như thế, ngày sau nhìn thấy Tiếp Dẫn Thánh nhân còn phải đi đường vòng mà đi.

Dù sao Tây Phương Nhị Thánh đều không phải là mặt hàng tốt gì.

Chương 27

Vạn nhất một cái không cẩn thận bị hắn luyện thành khôi lỗi, chẳng phải là ô hô ai tai?

Tây Phương Giáo Đại Tu Di Sơn, Chuẩn Đề Thánh nhân nhìn về phía Tiếp Dẫn Thánh nhân: "Chúc mừng sư huynh lại một kiện pháp bảo lên bảng." Dù sao Chuẩn Đề Thánh nhân đã triệt để dừng bước tại đây, vậy thì tiếp theo cũng chỉ có thể nhìn sư huynh.

Tiếp Dẫn Thánh nhân gật gật đầu, sắc mặt lúc này mới hơi dễ nhìn một chút.

Các Thánh nhân trong thiên địa đều có vài kiện pháp bảo lên bảng!

Duy có Tiếp Dẫn hắn pháp bảo chỉ lên bảng một cái Tiếp Dẫn Thần Tràng, thực sự là quá mức nan kham.

Tuy rằng còn chưa có bị người chú ý tới, nhưng chính hắn cũng khó mà nhẫn thụ.

Hiện nay Âm Dương Nhật Nguyệt Đăng cũng lên bảng.

Tuy rằng từ số lượng đi lên nói hắn y nguyên lạc hậu, nhưng là lại tổng coi như đền bù cục diện xấu hổ kia của hắn.

Hồng Hoang chúng sinh lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía kiện pháp bảo thứ tư. ["Bát Cảnh Cung Đăng, phẩm cấp: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Địa đạo thần đăng.

Trong đèn có một đoàn tử sắc hỏa diễm, tên gọi "Phần Thiên Tử Hỏa", lửa này uy lực vô cùng, có khả năng phần thiên chử hải (đốt trời nấu biển), tương truyền lửa này có khả năng thăm dò vạn linh.

Chủ nhân: Thái Thượng!"] Hồng Hoang ức vạn vạn sinh linh, nhìn thấy những đại đạo văn tự này, lại lần nữa một mảnh ồ lên.

Lại là một kiện bảo đăng cường lực lên bảng.

Như vậy xem ra, sáu kiện pháp bảo xếp hạng thứ hai mươi bảy, hẳn là đều là thần đăng.

Mọi người không kịp chờ đợi nhìn về phía kiện pháp bảo thứ năm.

Quả nhiên, lại là một kiện thần đăng. ["Ngọc Hư Lưu Ly Đăng, phẩm cấp: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đây là Thiên đạo thần đăng, trong đèn dựng dục Lưu Ly Vạn Linh Dịch, lửa này thần bí khó lường, quỷ thần khó cản, chính là Thiên Đạo Chi Hỏa.

Chủ nhân: Nguyên Thủy!"] Lại là một kiện thần đăng cực kỳ cường hãn.

Đồng thời ngọn đèn này còn là Thiên Đạo thần đăng.

Như vậy xem ra, kiện thần đăng tiếp theo đoán chừng chính là Nhân Đạo thần đăng rồi chứ?

Tất cả mọi người đều đem ánh mắt nhìn về phía kiện pháp bảo cuối cùng. ["Bảo Liên Đăng, Cực Phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo, Nhân Đạo thần đăng.

Trong đèn ẩn chứa chính là Thất Bảo Diệu Hỏa, truyền thuyết lửa này chính là đoàn thần hoả đệ nhất trong thiên địa, từng chiếu sáng Hỗn Độn, phụ trợ Bàn Cổ khai thiên.

Thiên hoả này cuối cùng hóa thành Thất Bảo Diệu Hỏa, phàm người có thất tình lục dục đều chịu khắc chế; nhất định phải ủng có sức mạnh nhân từ vô cùng mới có thể thúc giục, trong đó sở hữu thần lực chấn hám thiên địa, nghịch chuyển càn khôn.

Chủ nhân: Nữ Oa!"] Đến tận đây, lục đại pháp bảo trong thiên địa tận giai lộ diện.

Lúc này, bên trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương nhìn thấy tên của mình, cũng là vui vẻ.

Nguyên bản coi là Hồng Tú Cầu lên bảng về sau, pháp bảo bảng xếp hạng từ đây cùng nàng vô duyên, lại không nghĩ tới Bảo Liên Đăng cư nhiên cũng lên bảng.

Ngược lại thật đúng là một cái niềm vui ngoài ý muốn.

Thế giới Hồng Hoang tất cả đại năng toàn bộ đều nhìn đến như si như say.

Một lần tính xuất hiện bảy đại pháp bảo, hoặc là một lần tính xuất hiện sáu đại pháp bảo, viễn viễn muốn so với một kiện lại một kiện xuất hiện sướng hơn quá nhiều.

Tối thiểu nhất có thể làm cho người ta một lần nhìn cho đã mắt.

Sáu đại linh đăng trên không trung y nguyên đang lấp lóe không ngừng.

Rất nhiều người đã phản ứng lại, sáu đại thần đăng này không phải đại biểu cho Lục Đạo: Thiên, Địa, Nhân, Thần, Quỷ, Yêu sao?

Mỗi một đạo đều có một thần đăng đối ứng...

Cũng không biết là trùng hợp, hay là trong cõi u minh tự có thiên ý.

Hồi lâu sau, trên bầu trời lại có một đoàn tử sắc khí tức lớn hạ xuống. ["Pháp bảo bảng xếp hạng đệ nhị thập thất vị: Lục Linh Đăng.

Sáu ngọn thần đăng này đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Sau khi hội tụ, có thể tạo thành Lục Linh Đăng Hỏa Luân Hồi Trận, trận này có thể thiêu hoá Thiên Đạo Thánh Nhân.

Vì vậy, xếp hạng thứ hai mươi bảy..."] Nhìn thấy những đại đạo văn tự này, rất nhiều người lúc này mới ý do vị tẫn (chưa thỏa mãn) lắc đầu than thở.

Đồng thời trong lòng cũng minh ngộ rất nhiều chuyện, cũng đã biết rất nhiều ẩn bí trước kia không biết.

Nguyên lai sáu ngọn thần đăng này còn có thể tạo thành Lục Linh Đăng Hỏa Luân Hồi Trận.

Đồng thời cái Lục Linh Đăng Hỏa Trận này còn có thể thiêu hoá Thánh nhân.

Trách không được lực áp Thất Sắc Hồ Lô, xếp hạng thứ hai mươi bảy.

Tất cả mọi người đều đối với quyền uy của Hồng Mông Tử Kim Bảng tin tưởng không nghi ngờ.

Dù sao từ lúc bắt đầu bảng pháp bảo hạng một trăm, một mực xếp tới hạng hai mươi bảy, chưa từng xuất hiện bất kỳ sai sót nào.

Tuy rằng có một số người cảm thấy không phục, nhưng theo bảng danh sách công bố, những người kia không ai không ngoan ngoãn ngậm miệng.

Tiếp theo, Tử Kim nhị khí trên bầu trời lại bắt đầu sôi trào.

Tất cả mọi người đều biết, bảng danh sách kế tiếp sắp muốn công bố.

Vội vàng trừng lớn mắt gắt gao nhìn chằm chằm khung trời.

Quả nhiên, kim sắc khí tức tràn ngập trên bầu trời dẫn đầu bắt đầu sôi trào.

Sau đó một phân thành năm, trực tiếp chiếu xạ đến giữa không trung.

Tất cả mọi người lại một lần nữa kích động lên.

Năm đoàn kim quang?

Chẳng lẽ lần này lại là nhiều kiện pháp bảo sao?

Năm đoàn kim quang trên không trung dần dần bắt đầu hiển hóa.

Quả nhiên hiển hóa ra năm kiện pháp bảo.

Chính là năm kiện pháp bảo dạng lá cờ.

Năm kiện bảo kỳ này vừa ra, cả thế giới Hồng Hoang một mảnh thanh âm chấn kinh.

Bởi vì năm kiện pháp bảo này tất cả mọi người đều nhận biết, đồng dạng cũng là pháp bảo chúng nhân Hồng Hoang đều rất hướng tới.

Tử sắc đại đạo văn tự trên khung trời bắt đầu hiển hóa.

Bên phải kiện pháp bảo thứ nhất chính là Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ. ["Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ sau khi triển khai, sở hữu khả năng khống mộc vô biên, sở hữu Mộc chi đại đạo.

Còn có bạch khí che trời treo trên cao, kim quang vạn đạo, có thể đánh rơi pháp bảo của người, cũng có thể quang mang quấn thân, uy lực vô cùng.

Chủ nhân: Tiếp Dẫn!"] Mọi người một mảnh kinh hô.

Vạn vạn không nghĩ tới, kiện Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ này cư nhiên tại trong tay Tiếp Dẫn Thánh nhân!

Tiếp Dẫn vừa mới lên bảng một kiện Âm Dương Nhật Nguyệt Đăng, hiện tại lại lên bảng một kiện Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, ngược lại thật đúng là không dung khinh thường.

Đều đồn đại Tây Phương bần tích, hiện nay xem ra ngược lại cũng ngôn bất tẫn kỳ thực (lời đồn không đúng sự thật).

Đông Phương chi kỳ trong Ngũ Hành Kỳ cư nhiên rơi vào trong tay Tây Phương Thánh nhân, không thể không nói là cái châm chọc cực lớn.

Mọi người lần theo ánh mắt lại nhìn kiện pháp bảo thứ hai. ["Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ.

Cờ này sở hữu Thủy chi lực vô biên, sở hữu Thủy chi đại đạo.

Có thể mông lung càn khôn, che khuất bầu trời, chư tà lui tránh, vạn pháp bất xâm.

Chủ nhân: Minh Hà!"] Nhìn thấy hai chữ Minh Hà, rất nhiều người đều kinh hãi thất sắc.

Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ đã biến mất rất lâu, hồi lâu không có hiện thế tại Hồng Hoang.

Không nghĩ tới cư nhiên để Minh Hà lão tổ đoạt được.

Minh Hà lão tổ bản thân đã có sát phạt chí bảo Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm; hiện nay lại đạt được Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, ngược lại thật sự là như hổ thêm cánh.

Ngay tại lúc mọi người chậc chậc xưng kỳ, lại nhìn về phía kiện pháp bảo thứ ba. ["Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ, một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hay còn gọi Tụ Tiên Kỳ.

Tiên thiên có được Tây Phương Canh Kim chi đại đạo, sử dụng lên che khuất bầu trời, vô số Tây Phương Canh Kim chi lực bắn ra bốn phía, giống như thiên hoa loạn trụy (hoa trời rơi loạn), uy lực vô cùng.

Chương 28

Chủ nhân: Tây Vương Mẫu!"] Kiện pháp bảo này mọi người ngược lại là tương đối quen thuộc, bởi vì Tây Vương Mẫu thường xuyên sử dụng kiện pháp bảo này.

Mọi người rất nhanh lại đem ánh mắt nhìn về phía kiện pháp bảo thứ tư. ["Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ, một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Sở hữu khống hỏa chi lực, sở hữu Hỏa chi đại đạo, sau khi sử dụng cờ này, thiên địa vạn hỏa đều có thể nghe theo hiệu lệnh.

Chủ nhân: Thái Thượng!"] Lá cờ đỏ rực rỡ này xuất thế về sau, rất nhiều người đều mắt lộ vẻ diễm tiện (hâm mộ thèm muốn).

Ly Địa Diễm Quang Kỳ sở hữu khống hỏa chi năng a, ai mà không hâm mộ chứ?

Mọi người lại đem ánh mắt nhìn về phía lá cờ cuối cùng. ["Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ: một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Có được Thổ chi đại đạo, đứng tại trên đại địa Hồng Hoang, đem cờ này treo ở đỉnh đầu, có thể lập thế bất bại, thi triển thì kim liên vạn đóa, vô vật khả phá, chư tà lui tránh, vạn pháp bất xâm.

Chủ nhân: Nguyên Thủy!"] Rốt cục, Đông Tây Nam Bắc Trung Ngũ Hành Kỳ trên bầu trời toàn bộ lộ ra chân dung, tại không trung bay phần phật, thật là uy phong.

Vô số đại năng Hồng Hoang không ai không diễm tiện mà nhìn cờ xí trên bầu trời...

Một lát sau lại có đại đạo văn tự xuất hiện. ["Pháp bảo bảng xếp

hạng đệ nhị thập lục vị: Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ.

Mỗi một phương cờ xí đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Ngũ kỳ hội tụ, có thể hóa Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, có thể ngũ trận luân chuyển.

Ngũ Hành Đại Trận phân biệt là: Đông Phương Thanh Mộc Trận, Bắc Phương Minh Thủy Trận, Tây Phương Canh Kim Trận, Nam Phương Diễm Hỏa Trận, Trung Ương Huyền Thổ Trận."] "Nguyên lai Ngũ Hành Kỳ sau khi hội tụ, có thể tạo thành Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận a..." "Cái này thật đúng là lần đầu tiên nghe nói..." "Tuy rằng khả năng gom đủ Ngũ Hành Kỳ tính không lớn, nhưng một khi gom thành, lại là một cái Sát Thánh đại trận a...

Quả nhiên không thể khinh thường..." "Vạn vạn không nghĩ tới, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cư nhiên tại trong tay Tiếp Dẫn đạo nhân...

Đông Phương Kỳ lại rơi xuống trong tay Tây Phương Thánh nhân...

Không thể không nói là cái châm chọc a..." "Nói cái này làm gì, Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ không phải cũng rơi xuống trong tay Minh Hà rồi sao?" "Các ngươi nói xem Thất Sắc Hồ Lô, Lục Linh Thần Đăng, cùng với Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, có thể gom thành công hay không a?" "Ta thấy khả năng không lớn đâu?" Tất cả mọi người đều nhìn về phía khung trời, nghị luận ầm ĩ. "Các ngươi nói xem xếp hạng pháp bảo vị trí tiếp theo có phải hay không cũng là mấy cái?" "Cái này ai biết được?

Dù sao cái Hồng Mông Tử Kim Bảng này quả nhiên là lợi hại, cứ cái xếp hạng này thì tất cả mọi người đều bội phục..." Nghe được lời này, vô số người đều gật đầu đồng ý.

Xác thực như thế...

Cứ nhìn cái bảng pháp bảo này xếp... hào vô sai sót.

Ai có thể không phục đâu?

Ngay tại lúc này, trong khung trời lại bắn xuống bốn đạo kim sắc quang mang.

Nhìn thấy bốn đạo quang mang này xuất hiện, tất cả mọi người lại lần nữa kinh động lên. "Quả nhiên...

Lại là bốn kiện pháp bảo đồng đài sao?" "Trước là Thất Hồ Lô, lại là Lục Linh Đăng, vừa rồi lại là Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, lần này lại là bốn đạo quang mang?

Rốt cuộc là bốn kiện pháp bảo như thế nào đây?" "Vừa rồi ta còn không chú ý, ngươi nói thế quả nhiên là như vậy..." "Chẳng lẽ pháp bảo xếp hạng ở phía trước đều là tổ hợp sao?" Tất cả mọi người đều kích động lên.

Bốn đạo kim sắc quang mang trên không trung bắt đầu hiển hóa.

Có bốn đạo pháp bảo che khuất bầu trời, rốt cục hiển hóa ra ngoài. "Đó là??

Liên hoa?" "Không đúng, không phải liên hoa, đây là bốn tôn liên đài!" "Đây là Chí Tôn Liên Đài..." Tất cả mọi người nhìn về phía hư không, trong mắt dần dần toát ra thần sắc hỏa nhiệt.

Rốt cục có đại đạo văn tự bắt đầu xuất hiện.

Đại đạo văn tự ngoài cùng bên trái viết: ["Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên.

Phẩm cấp: Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Là hạt sen chưa trưởng thành của Sáng Thế Thanh Liên biến thành, sở hữu Công Đức Kim Diễm, sở hữu vô tận Công Đức chi lực.

Đoan tọa liên đài, chỉ cần công đức bất tận, liền sẽ vĩnh lập bất

bại.

Chủ nhân: Tiếp Dẫn!"] "Oanh....." Cả cái Hồng Hoang rốt cục sôi trào lên.

Bầu không khí cũng dần dần đi hướng cao trào.

Cái Thập Nhị Phẩm Công Đức Liên Đài này, cư nhiên tại trong tay Tiếp Dẫn đạo nhân.

Vị Tây Phương Thánh nhân này ngược lại thật đúng là hảo thủ đoạn...

Rất nhiều bảo vật Đông Phương đều bị vị Thánh nhân này đoạt được!

Nghĩ lại thật đúng là làm cho người ta nổi nóng đâu...

Trong Thiên Đình, hai vị thân tư vĩ ngạn kia nhìn thấy kim sắc liên đài này cũng là càng thêm khó chịu. "Đại huynh, Tây Phương hai vị Thánh nhân kia ngược lại thật không phải thứ tốt lành gì, Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, cùng với Thập Nhị Phẩm Công Đức Liên Đài này cư nhiên đều để hai kẻ đê tiện kia lộng qua, làm cho người ta hảo sinh nổi nóng..." Thiên Đế Đế Tuấn sắc mặt cũng là có chút nan kham.

Hắn quý là Yêu Tộc Thiên Đế, thân phận vô cùng tôn quý, cũng mới chỉ có hai kiện pháp bảo lên bảng.

Không nghĩ tới có rất nhiều đồ tốt đều bị Tây Phương đoạt được, hắn sao có thể không nổi nóng?

Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ giờ phút này cũng có chút nổi nóng.

Pháp bảo bảng xếp hạng xếp tới hiện tại, hắn Thông Thiên Thánh nhân cũng bất quá mới có ba kiện pháp bảo lên bảng.

Tây Phương Tiếp Dẫn kia tài đức gì?

Cư nhiên đã có bốn kiện pháp bảo lên bảng?

Điều này sao có thể không làm cho hắn nổi nóng đây?

Thông Thiên Giáo Chủ vốn sát phạt chi khí cực nặng, giờ phút này cũng đối với Tiếp Dẫn đạo nhân nảy sinh sát ý.

Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng dạng cảm giác cực kỳ khó chịu.

Pháp bảo như Thập Nhị Phẩm Liên Đài hắn đều không có, kia Tây Phương Tiếp Dẫn có công đức gì?

Cư nhiên sở hữu Thập Nhị Phẩm Công Đức Liên Đài?

Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn luôn vô cùng cao ngạo, ánh mắt chuyển hướng Tây Phương, trong mắt toát ra vẻ ngưng trọng.

Xem ra không thể lại xem thường Tây Phương.

Hai tên gia hỏa Tây Phương kia đều đem tay thò đến Đông Phương rồi.

Lại tiếp tục, còn không biết bọn hắn ổi tỏa phát dục thành cái dạng gì nữa...

Tây Phương Giáo Đại Tu Di Sơn, Chuẩn Đề đạo nhân lần nữa nhìn thấy Tiếp Dẫn danh hào, lập tức vui vẻ: "Sư huynh, liên đài kia của huynh cũng lên bảng rồi, như vậy xem ra, huynh liền có bốn kiện pháp bảo lên bảng...

Đáng vui đáng mừng a!" Đầu trọc Tiếp Dẫn Thánh nhân khẽ gật đầu: "Không nghĩ tới có thể kẻ đến sau mà vượt trước, ngược lại cũng là cái niềm vui ngoài ý muốn...

Tổng coi như không có quá mức mất mặt..." Nói đến đây hắn hơi ngừng lại một lát, sau đó lần nữa nói ra: "Chỉ là như vậy xem ra, tình

huống của ta cũng bại lộ không sai biệt lắm...

Cũng không biết là phúc hay họa..." Nói xong mi mục biến đổi lại thành một bộ dáng sầu mi khổ kiểm.

Chuẩn Đề Thánh nhân nhìn thấy Tiếp Dẫn Thánh nhân biến hóa bộ dáng này, không khỏi ánh mắt hơi liếc xéo.

Đồng thời cũng tại trong lòng phỉ báng: Ngươi liền biết đủ đi...

Ta đến bây giờ mới tổng cộng ba kiện pháp bảo lên bảng...

Đã ngồi vững cái danh đầu "Thánh nhân yếu nhất"...

Nói đến đây ánh mắt hắn hơi lạnh lẽo, hiển nhiên hắn có chút không vui.

Lúc này trong không trung lại có đại đạo văn tự hiển hóa.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy văn tự trên khung trời, không ai không bỗng nhiên biến sắc.

Sắc mặt tất cả đại năng toàn bộ trở nên cực kỳ khó coi.

Thậm chí có người trực tiếp ngã nhào trên đất.

Trên mặt mỗi đại năng đều lộ ra một bộ biểu tình kinh hãi muốn chết. "Làm sao có thể?

Tên của tên kia làm sao lại xuất hiện?" "Tên kia không phải đã chết rồi sao?" "Chẳng lẽ tên kia..... còn chưa chết?

Hắn còn sống sao?" Sắc mặt đông đảo đại năng Hồng Hoang tận giai biến thành màu xám trắng.

Trong đồng tử cũng thấu lộ ra sợ hãi thật sâu.

Thế nhưng trong lời đồn đại, kẻ kia chẳng phải đã chết từ lâu rồi sao?

Chương 29

...

Vì cớ gì tên của hắn lại xuất hiện thêm một lần nữa?

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn cái tên trên thiên khung kia, không ai là không tim đập chân run.

Thời đại mà đối phương xuất thế, cách hiện tại thực sự đã quá mức cửu viễn.

Cái danh thanh vô địch kia, cùng với thần uy cái thế kia, vẫn cứ đè nặng trong lòng đông đảo đại năng Hồng Hoang.

Tại thời kỳ viễn cổ, nhân vật này chính là tồn tại hằng áp tất cả địch nhân, dùng chiến lực vô thượng thống trị cả một thời kỳ. "Kẻ kia không phải đã sớm vẫn lạc rồi sao?" Thân tại một nơi nào đó, Nhiên Đăng đạo nhân lẩm bẩm tự nói.

Trong ấn tượng của hắn, khi thời đại Thần Ma viễn cổ kết thúc, kẻ kia cũng đã vẫn lạc rồi mới đúng.

Nhưng hiện tại, cái tên của kẻ kia cư nhiên lại một lần nữa xuất hiện.

Hơn nữa còn đứng tên trên Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Việc này thực sự là quá mức phỉ di sở tư.

Đừng nói là Chuẩn Thánh như Nhiên Đăng đạo nhân, cho dù là mấy vị Thánh nhân kia, sau khi nhìn thấy cái tên này cũng là đại kinh thất sắc.

Sự chấn kinh vô song kia, thậm chí khiến đại não bọn hắn trống

rỗng một mảng.

Nghe đồn tại thời đại khủng bố viễn cổ kia, cho dù là tuyệt thế nhân vật như Hồng Quân Đạo Tổ, ở trước mặt hắn đều phải kém hơn ba phần.

Đó chính là cường giả trấn áp một đời từ vạn cổ trước, thậm chí khiến Hồng Quân Đạo Tổ cũng phải cúi đầu xưng thần.

Hồng Hoang phương Tây sở dĩ trở nên thảm đạm như thế, cũng có liên quan đến người này.

Chỉ vì cái tên của người này —— nãi là Ma Tổ La Hầu.

Trên bầu trời, Đại Đạo văn tự hiện ra như sau: [“Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, nãi là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, do hạt sen chưa trưởng thành của Sáng Thế Thanh Liên biến hóa mà thành.

Sở hữu Diệt Thế Hắc Diễm, sở hữu vô biên sát lục, bạo ngược, hủy diệt chi khí, thuộc về hung sát dị bảo.

Chủ nhân: La Hầu.”] Sau khi nhìn thấy cái tên này, tất cả mọi người tại Hồng Hoang đều hít ngược một hơi khí lạnh.

Trong mắt toát ra thần sắc kinh khủng.

Bất kể là ai, đều đã từng nghe nói qua danh hiệu của Ma Tổ La Hầu.

La Hầu nãi là một trong Tiên Thiên Thần Thai Ma thời thượng cổ.

Tự sáng lập Ma Đạo, hào xưng Ma Đạo Tổ Sư.

Sau đó thiên địa Hồng Hoang dần dần bị ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân nắm giữ, dần dần ảnh hưởng đến La Hầu đang tu luyện trong bóng tối.

La Hầu liền âm thầm châm ngòi quan hệ tam tộc, lược đoạt khí vận tam tộc, đùa bỡn Long Phượng Kỳ Lân trong lòng bàn tay.

Cuối cùng ba tộc triển khai Long Phượng đại kiếp kinh thiên động địa.

Sau đại kiếp, sinh linh Hồng Hoang mười không còn một.

Cuối cùng Chân Long, Chân Phượng cùng Thủy Kỳ Lân toàn bộ biến mất tại đại địa Hồng Hoang.

Ba tộc hiện còn tồn tại, chẳng qua chỉ là một ít tạp chủng có chút huyết mạch mà thôi.

Sau đó La Hầu lại tại đại địa phương Tây hấp thu thiên địa linh khí cùng tinh huyết oán khí của tam tộc, cuối cùng hy sinh chín phần mười linh khí của phương Tây, tế luyện ra Tru Tiên Tứ Kiếm cùng Tru Tiên Kiếm Trận, những sát khí trùng thiên chấn kinh Hồng Hoang.

Sau đó La Hầu tay cầm Tru Tiên Tứ Kiếm cùng Thí Thần Thương xuất hiện tại đại địa Hồng Hoang, chúng sinh lập tức rơi vào sinh tử đại nạn, vô số chủng tộc bị phúc diệt ngay thời khắc này...

Ngay tại quan đầu nguy cơ, rất nhiều đại năng giả Tiên Thiên tự phát tổ chức trừ ma liên quân, lấy Hồng Quân Lão Tổ, Dương Mi Đại Tiên, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ bốn người cầm đầu, tại Tổ mạch thế giới phương Tây —— Tu Di Sơn hội chiến La Hầu Ma Giáo, cùng phá Tru Tiên Kiếm Trận.

Hồng Quân Lão Tổ chủ công Tru Tiên Kiếm môn, Dương Mi Đại Tiên chủ công Lục Tiên Kiếm môn, Âm Dương Lão Tổ chủ công Hãm Tiên Kiếm môn, Càn Khôn Lão Tổ chủ công Tuyệt Tiên Kiếm môn.

Tuy nhiên, uy lực Tru Tiên Kiếm Trận há có thể tầm thường so sánh.

Tuy rằng bốn người chia nhau tiến công một tòa kiếm môn, nhưng vô cùng kiếm ý tản mát ra từ Tru Tiên Tứ Kiếm vẫn trọng thương ba

người Dương Mi, Âm Dương, Càn Khôn.

Trái lại, Hồng Quân Lão Tổ vì có Chư Thiên Khánh Vân che chở nên không bị tổn hại.

Âm Dương Lão Tổ và Càn Khôn Lão Tổ trước sau tự bạo nguyên thần trọng thương Ma Tổ La Hầu.

Hồng Quân Lão Tổ cùng Dương Mi Đại Tiên lúc này mới phá được trận này.

Truyền thuyết kể rằng Hồng Quân Lão Tổ cùng Dương Mi Đại Tiên đã giết chết La Hầu.

Nhưng vạn vạn không ngờ đến lúc này, danh hiệu La Hầu cư nhiên lại hiện ra.

Điều này sao có thể không khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc đây?

Đây chính là nhân vật trong truyền thuyết còn mạnh hơn cả Hồng Quân Đạo Tổ a.

Chẳng lẽ nhân vật như vậy lại muốn xuất thế sao?

Trong lòng tất cả mọi người đều hoang mang lo sợ.

Đặc biệt là Thông Thiên Giáo Chủ.

Sau khi nhìn thấy cái tên này càng là tâm kinh đảm chiến.

Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay hắn chính là do Ma Tổ La Hầu luyện hóa.

Hiện tại Ma Tổ La Hầu xuất hiện, chỉ sợ lộng không tốt, Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay hắn liền khó giữ được a...

Điều này sao có thể không khiến hắn đảm chiến tâm kinh ni?

Đúng lúc này, trên bầu trời lại có Đại Đạo văn tự hạ xuống.

["Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, do hạt sen chưa trưởng thành của Sáng Thế Thanh Liên biến hóa mà thành, nãi là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Dựng dục Hồng Liên Nghiệp Hỏa, ý dụ là vô vật bất phần (không gì không đốt), nghiệp hỏa đều có thể thiêu đốt hầu như không còn, là chí bảo công phòng kiêm bị.

Chủ nhân: Minh Hà!"] Ngay khi tâm thần mọi người vẫn còn đang động đoán, lại có một kiện bảo vật xuất thế.

Sau khi nhìn thấy danh hiệu Minh Hà Lão Tổ, lại chấn kinh rất nhiều người.

Pháp Bảo Bài Hành Bảng liệt kê đến đây, Minh Hà Lão Tổ đã ba lần lên bảng rồi.

Quả thực là khủng bố như vậy.

Pháp Bảo Bài Hành Bảng liệt kê đến hiện tại, mọi người đã kinh ngạc đến mức hoa mắt chóng mặt, thậm chí đều nảy sinh một loại cảm giác mệt mỏi.

Dù sao những sự chấn kinh liên tiếp kia, thực sự là khiến bọn hắn có chút tiếp ứng không xuể.

Phiến khắc thời gian, lại có một hàng Đại Đạo văn tự xuất hiện. ["Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, do hạt sen chưa trưởng thành của Sáng Thế Thanh Liên biến hóa mà thành, nãi là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Dựng dục Tịnh Liên Yêu Hoả.

Thế gian hết thảy yêu ma quỷ quái, yêu tà quỷ mị, đều có thể tịnh hoá.

Thuộc về chí bảo công phòng kiêm bị.

Chủ nhân: Yêu Yêu!"] Lần này tất cả mọi người toàn bộ đều ngây ngẩn cả người.

Yêu Yêu này là người phương nào?

"Ngươi biết Yêu Yêu này là ai không?" "Ta cũng chưa từng nghe nói qua người này..." "Sẽ không lại là một vị đại năng ẩn tàng vạn cổ chứ?" "Hẳn là... sẽ không đâu nhỉ?

Làm gì có nhiều đại năng như vậy?" Tất cả mọi người đều tại thời khắc này bắt đầu nghị luận ầm ĩ.

Bọn hắn chưa bao giờ nghe nói qua cái tên quái dị như thế.

Một người xa lạ như thế, cư nhiên có thể sở hữu Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên?

Rốt cuộc là một nhân vật danh bất kiến kinh truyền, hay là giống như Tam Thất, là một đại năng ẩn tàng?

Tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn nhau...

Trên Thiên Đình, Đế Tuấn cùng Thái Nhất cũng là đưa mắt nhìn nhau.

Vô số năm qua, bọn hắn chưa từng nghe nói qua cái tên này...

Bên trong Tổ Vu đại điện, Thập Nhị Tổ Vu cũng đồng dạng nhìn nhau.

Dù sao bọn hắn từ thời thượng cổ đã xuất sinh rồi...

Nếu vị Yêu Yêu này thật sự là một vị đại năng, bọn hắn khẳng định phải quen biết...

Đã liền bọn hắn đều không quen biết, vậy chứng minh vị Yêu Yêu này nãi là một tiểu nhân vật danh bất kiến kinh truyền...

Tại cực Bắc Hồng Hoang, Bắc Minh Chi Hải.

Con Côn Bằng che khuất bầu trời kia lần nữa trồi lên mặt nước.

Chương 30

Lúc này, con Côn Bằng này cũng lộ ra vẻ nghi hoặc.

Cái tên Yêu Yêu này đối với hắn mà nói tựa hồ có chút quen thuộc a.

Rốt cuộc là đã gặp ở nơi nào?

Hay là đã nghe nói qua?...

Trong Huyết Hải, đạo huyết sắc thân ảnh che khuất bầu trời kia lúc này cũng lược vi ngưng trọng.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên này, tuyệt không phải bảo vật tầm thường có thể so sánh.

Hắn bản thân liền sở hữu Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tự nhiên mười phần rõ ràng sự lợi hại của những liên đài này.

Vị tên là Yêu Yêu này có thể sở hữu thập nhị liên đài...

Hắn tuyệt không tin là một tiểu nhân vật danh bất kiến kinh truyền...

Còn tại Đại Tu Di Sơn Tây Phương Giáo, hai vị Thánh nhân lúc này ánh mắt lộ ra vẻ hưng phấn.

Chuẩn Đề Thánh nhân cùng Tiếp Dẫn Thánh nhân nhìn nhau một cái, đều nhìn ra ý tứ trong mắt đối phương.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên... có duyên với đại giáo phương Tây...

Bảo vật bực này, đáng thuộc về đại giáo phương Tây...

Ngay khi chúng nhân Hồng Hoang nghị luận ầm ĩ, trên bầu trời có Đại Đạo văn tự hạ xuống: "Pháp Bảo Bài Hành Bảng vị trí thứ hai

mươi lăm: Tứ Phương Liên Đài.

Mỗi một phương liên đài đều dựng dục hỏa diễm độc đặc, mỗi một phương liên đài đều là uy lực vô thất.

Sau khi Tứ Phương Liên Đài hội tụ, sẽ phản bản hồi nguyên, trở lại thành hạt sen của Sáng Thế Thanh Liên, Sáng Thế Thanh Liên có hi vọng trọng sinh." Đoạn Đại Đạo văn tự này rơi xuống, cả phiến thế giới Hồng Hoang nháy mắt liền dấy lên oanh nhiên đại chấn.

Trở lại thành hạt sen Sáng Thế Thanh Liên?

Sáng Thế Thanh Liên có hi vọng trọng sinh?

Thảo nào bốn tôn liên đài này có thể lực áp Ngũ Hành Kỳ.

Xếp tại vị trí này tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì.

Chỉ là bảo vật có thể lực áp Tứ Phương Liên Đài lại là vật gì đây?

Tất cả mọi người đều không tự chủ được mà chờ mong.

Khi tử kim nhị khí biến bố bầu trời Hồng Hoang lần nữa sôi trào, tất cả đại năng thế giới Hồng Hoang cũng đồng thời sôi trào lên.

Ánh mắt mọi người gắt gao nhìn chằm chằm bầu trời, muốn nhìn cho rõ ngọn ngành.

Phiến khắc sau đó, có ba đạo kim quang đồng thời rơi xuống.

Lần này sôi trào càng thêm lợi hại.

"Ba đạo kim quang?" "Đây chẳng phải là nói có ba kiện bảo vật?" "Trước là Thất Sắc Hồ Lô, lại là Lục Linh Thần Đăng, rồi đến Ngũ Hành Kỳ, vừa rồi là Tứ Phương Liên Đài, vậy hiện tại ba đạo kim quang này là bảo vật gì?" Tất cả mọi người đều nghị luận ầm ĩ.

Ba đạo kim quang này tại không trung dần dần hội tụ thành hình.

Rất nhiều người nhìn thấy pháp bảo hội tụ thành hình, trong lòng

đốn ngộ.

“Đây là...

Sách?” “Trừ Hà Đồ Lạc Thư ra...

Còn lại sách tịch pháp bảo...” “Thiên, Địa, Nhân, Tam Thư...” Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều một mảnh ồ lên.

Ba kiện sách tịch pháp bảo tổ hợp... chẳng phải chính là Thiên, Địa, Nhân Tam Thư sao?

Hồng Mông Tử Kim Bảng này quả nhiên là xếp không sai, một chút sai sót cũng không có.

Thiên không trung, Đại Đạo văn tự bắt đầu rơi xuống. [“Thiên Thư: danh viết 《Phong Thần Bảng》 hoặc 《Chân Linh Thánh Bảng》, phụ trợ pháp bảo: Đả Thần Tiên.

Ghi chép Thiên Đạo.

Dùng để ước thúc chúng thần, khí vật tiêu trừ nhân quả của thiên địa đại kiếp.

Mỗi khi một lượng kiếp mở ra, liền có thể sắc phong 365 lộ Chính Phúc Chủ Thần, 2000 Phó Chủ Thần, 84000 Thần Sát Đinh Giáp cùng Thiên Binh Thiên Tướng.

Phong Thần Bảng chủ yếu dùng để tiêu trừ thế gian nhân quả nghiệp lực!

Chủ nhân: Nguyên Thủy!”] [“Địa Thư: danh viết 《Sơn Hải Kinh》 hoặc 《Thiên Địa Bảo Giám》, phụ trợ pháp bảo: 《Đại Địa Thai Mô》.

Ghi chép Địa Đạo.

Trừ cái đó ra còn ghi chép sâm la vạn vật trong thiên địa.

Không gì không biết, không gì không hiểu!

Đồng thời còn có được vô biên phòng thủ chi lực, đứng trên mặt đất liền có vô cùng Địa Đạo gia trì.

Chủ nhân: Trấn Nguyên Tử!"] ["Nhân Thư: danh viết 《Sổ Sinh Tử》 hoặc 《Tam Sinh Minh Thư》.

Phụ trợ pháp bảo là: Phán Quan Bút.

Ghi chép Nhân Đạo.

Trừ cái đó ra còn ghi lại danh sách tất cả người và súc vật tại Hồng Hoang, bao hàm dương thọ kỳ hạn cùng âm thọ kỳ hạn, chủ yếu chuyên dùng để khống chế sinh tử, chức năng chính là định người sinh tử, phán người âm dương.

Chủ nhân: Tam Thất!"] Chúng nhân nhìn Thiên Địa Nhân Tam Thư che khuất bầu trời, trong lòng chấn kinh không cách nào ngôn biểu.

Trong lòng mỗi người đều ngũ vị tạp trần.

Đã sớm nghe nói qua uy danh của Thiên Địa Nhân Tam Thư, hiện tại xem như đã kiến thức được tác dụng chân chính của chúng.

Lúc này, tại Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử toàn thân đều run lẩy bẩy.

Nội tâm kích động không gì diễn tả được.

Ngay vừa rồi hắn còn tưởng rằng pháp bảo của chính mình rớt bảng.

Cái loại tình cảm thất lạc ủ rũ kia hầu như chôn vùi hắn.

Phải biết rằng bảo vật hắn lấy ra được cũng chỉ có hai dạng.

Trong đó một dạng là Linh Căn, một dạng khác chính là Địa Thư.

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng Địa Thư của mình sẽ rớt bảng, không nghĩ tới cuối cùng vẫn đăng thượng Pháp Bảo Bài Hành Bảng.

Nếu hắn Trấn Nguyên Tử thật sự rớt bảng, vậy trò đùa liền khai lớn rồi.

Bất quá Địa Thư của hắn rốt cuộc cũng không làm chính mình thất vọng.

Lúc này, Đại Đạo văn tự tổng kết cũng rơi xuống. ["Pháp Bảo Bài Hành Bảng vị trí thứ hai mươi bốn: Thiên Địa Nhân Tam Thư, vị thuộc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tam thư hợp nhất, có thể hình thành Hỗn Độn Thư, nhân thử bài danh Pháp Bảo Bảng vị trí thứ hai mươi bốn."] Đại Đạo văn tự vừa ra, rất nhiều người lại cảm giác thiên lôi cuồn cuộn.

"Có thể tam thư hợp nhất?" "Hỗn Độn Thư?" "Hồng Mông Tử Kim Bảng này quả nhiên ngưu bức, bí văn như vậy cư nhiên cũng biết..." "Hồng Mông Tử Kim Bảng này rốt cuộc từ đâu tới?

Vì sao bất cứ ẩn bí nào cũng không giấu được nó?" "Nghe thế nào cũng chưa từng nghe nói qua ni?" Bất quá cho dù như thế, rất nhiều đại năng coi như vẫn bình tĩnh...

Dù sao kinh ngạc mà Hồng Mông Tử Kim Bảng mang đến cho bọn hắn đã viễn viễn vượt qua phạm vi bọn hắn thừa thụ.

Về cơ bản đều đã sắp chết lặng rồi.

Chỉ là tất cả mọi người đều nảy sinh vô tận nghi vấn.

Thiên địa gian trừ bỏ ba bốn dạng Tiên Thiên Chí Bảo chưa xuất hiện ra, cái nên xuất hiện đều đã xuất hiện.

Bọn hắn thực sự nghĩ không ra còn có pháp bảo cường lực gì chưa xuất hiện trên bảng xếp hạng.

Vậy còn hơn hai mươi kiện pháp bảo kia, rốt cuộc là thứ gì?

Vô số đại năng Hồng Hoang tuy rằng mặt ngoài tương đối bình tĩnh, nhưng thực tế kỳ vọng trị trong lòng đã đạt đến đỉnh phong.

Phiến khắc sau đó, trên bầu trời lại có vô hạn kim quang rơi xuống.

Lần này quy mô kim quang càng thêm to lớn.

Hầu như có loại cảm giác thiên hoa loạn trụy, đất dũng kim liên.

Dù sao Pháp Bảo Bài Hành Bảng đã xếp đến danh ngạch hai mươi mấy rồi, pháp bảo phía trước càng ngày càng cường đại, cảnh tượng tạo thành tự nhiên cũng càng ngày càng hoành đại.

Nhìn thấy cảnh tượng bực này, tất cả mọi người đều lẩm bẩm tự nói.

Lần này không phải nhiều kiện pháp bảo, mà là lại trở về một kiện.

Vậy kiện pháp bảo này rốt cuộc là vật gì?

Rốt cuộc là pháp bảo như thế nào có thể lực áp Thiên Địa Nhân Tam Thư đây?

Chương 31

Phiến khắc sau đó, kim sắc quang mang kia rốt cuộc hiển hóa ra một kiện pháp bảo.

Nãi là một cái đại chung lộ ra hoàng hoàng thiên uy.

Chỉ thấy bên ngoài đại chung có nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong vờn quanh trên đó.

Bên trong chung thể có sơn xuyên đại địa, Hồng Hoang vạn tộc ẩn hiện trong đó.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, hỗn độn thánh uy chấn nhiếp hoàn vũ...

Trong Thiên Đình, hai vị Tôn giả nhìn thấy cái đại chung này liền mãnh nhiên đứng dậy, trong mắt lộ ra thần sắc không thể tin nổi.

Trong ấn tượng của bọn hắn, kiện pháp bảo này nãi là tồn tại tranh đoạt bảng thủ (đứng đầu bảng).

Vì sao hiện tại liền xuất hiện chứ?

Đế Tuấn sắc mặt khó coi nhìn Thái Nhất: "Hiền đệ, Hỗn Độn Chung của đệ cư nhiên chỉ xếp vị trí thứ 23?

Việc này thực sự là có chút bất khả tư nghị rồi a?" Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt cũng cực kỳ khó coi.

Môi run rẩy nhưng lại nói không ra lời.

Kiện Hỗn Độn Chung này của hắn chính là Tiên Thiên Chí Bảo a.

Vì sao hiện tại liền xuất hiện?

Chẳng lẽ nói thiên địa Hồng Hoang này có hơn hai mươi kiện Hồng Hoang Chí Bảo sao?

Việc này thực sự là có chút quá mức bất khả tư nghị rồi chứ?

Bất quản thế nào, hắn đều có chút khó tin...

Tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Thánh nhân sau khi nhìn thấy kiện pháp bảo này cũng từ trong vân đoan bỗng nhiên đứng dậy.

Kiện pháp bảo này hắn vô cùng rõ ràng hiểu biết.

Dù sao kiện pháp bảo này hào xưng là tồn tại có lực phòng ngự đệ nhất thế giới Hồng Hoang.

Mà Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay hắn lại là sát phạt đệ nhất.

Chính là tồn tại Mâu và Thuẫn.

Không nghĩ tới kiện pháp bảo này cư nhiên hiện tại liền xuất hiện.

Cái này xuất hiện cũng quá sớm đi?

Phải biết rằng kiện pháp bảo này chính là Tiên Thiên Chí Bảo a.

Kiện Hỗn Độn Chung này hiện tại liền xuất hiện...

Vậy chẳng phải ý nghĩa Tru Tiên Tứ Kiếm của hắn cũng lập tức sắp xuất hiện sao?

Như vậy, Tru Tiên Tứ Kiếm của hắn còn xếp không lọt top 20?

Thông Thiên Giáo Chủ sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Nếu thật sự như thế, đối với Thánh nhân bọn hắn mà nói quả thực chính là tai nạn.

Thế giới Hồng Hoang ít nhất ẩn tàng hơn hai mươi kiện Tiên Thiên Chí Bảo...

Đây là tồn tại đáng sợ đến mức nào?

Bên trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng dạng cũng hách nhiên đứng dậy, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hỗn Độn

Chung giữa không trung.

Hỗn Độn Chung xuất hiện...

Vậy Bàn Cổ Phiên của hắn chẳng phải đồng dạng cũng sắp xuất hiện?

Hắn đương nhiên biết điều này có ý nghĩa gì...

Rất nhiều đại năng Hồng Hoang tại thời khắc này triệt để kích động lên.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đã toàn bộ xếp hạng hoàn thành.

Tiếp theo xếp hạng, đó chính là tồn tại Tiên Thiên Chí Bảo rồi...

Vô tận tử khí kia rất nhanh liền diễn hóa thành Đại Đạo văn tự. ["Pháp Bảo Bài Hành Bảng vị trí thứ hai mươi ba: Hỗn Độn Chung.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Hỗn Độn Chung huyền diệu vô hạn, tạo hóa vô cùng.

Có thể cấm cố thời gian, trấn áp không gian.

Phản lại bất kỳ công kích của bảo vật thần binh nào và vô thị hết thảy thương hại của thần thông pháp thuật.

Công kích phòng ngự nhất thể cụ bị, đỉnh trên đầu tiên lập bất bại.

Tiếng chuông hạo đãng, vũ trụ hoàng hoàng, thiên địa thất sắc, càn khôn động dao.

Chủ nhân: Thái Nhất!"] "Quả nhiên, Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung vẻn vẹn chỉ xếp hạng thứ 23." "Nói cách khác từ vị trí thứ 23 trở đi, ít nhất cũng đều là tồn tại Tiên Thiên Chí Bảo..." "Thế giới Hồng Hoang còn ẩn tàng hơn hai mươi kiện Tiên Thiên Chí Bảo..." "Ngẫm lại thật TM đáng sợ..." "Xác thực như thế...

Ta hiện tại cảm giác như bị chó cắn vậy..." "Vốn dĩ cảm giác Hỗn

Độn Chung có thể đoạt quán quân, cư nhiên hiện tại liền xuất hiện...

Cái này con mẹ nó không hố cha sao?" "Xếp hạng phía trước rốt cuộc đều là thứ gì?" "Thực sự là làm cho người ta khó có thể tưởng tượng..." Toàn bộ bầu trời Hồng Hoang, các loại thanh âm tạp loạn vang vọng không ngừng.

Tất cả mọi người đều đang chờ mong kiện bảo vật tiếp theo.

Vẻn vẹn chỉ là phiến khắc thời gian, tất cả mọi người lại cảm giác độ nhật như niên.

Rốt cuộc, tử kim nhị khí di mạn thiên không lần nữa sôi trào lên.

Lại có một kiện pháp bảo hiển hóa ra...

"A...

Không nghĩ tới cư nhiên là vật này?" "Kiện bảo vật này xếp trước Hỗn Độn Chung đảo cũng có thể nói xuôi được..." "Hỗn Độn Chung lực phòng ngự Hồng Hoang đệ nhất, kiện bảo vật này xếp trước Hỗn Độn Chung, chẳng lẽ có thể phá khai phòng ngự của Hỗn Độn Chung?" "Ngươi hỏi ta sao?

Ngươi hỏi ta thì ta hỏi ai?" "Kiện pháp bảo này còn ở trước Hỗn Độn Chung, đoán chừng là bởi vì kiện pháp bảo này nãi là công kích hình đi?" "Cái này cũng không nhất định, dù sao một kiện này là pháp bảo Thánh nhân, mà Hỗn Độn Chung lại chỉ là pháp bảo của Đông Hoàng Thái Nhất, người thi triển bất đồng, uy lực tự nhiên cũng không tương đồng..." Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn thương khung, nghị luận ầm ĩ, tham thảo không ngớt.

Chỉ bởi vì kiện pháp bảo trên không trung kia tên gọi là: Bàn Cổ Phiên.

Tất cả mọi người đều đối với Bàn Cổ Phiên cực kỳ rõ ràng, cũng minh bạch lai lịch Bàn Cổ Phiên.

Bàn Cổ Phiên nãi là Khai Thiên Thần Phủ, lưỡi búa biến thành, uy lực vô cùng.

Nãi là Khai Thiên khí nhận, chủ áo nghĩa "Phá".

Thi triển pháp này: Xé Hỗn Độn, liệt thời không, khai tịch vô biên "Thế giới Hồng Hoang".

Tạo Hóa Huyền Quang, chủ áo nghĩa "Lập".

Thi triển pháp này: Phân âm dương, lý ngũ hành, diễn sinh vô cùng "Địa Thủy Hỏa Phong".

Hồng Mông Giới Chướng, chủ áo nghĩa "Cấm".

Thi triển pháp này: Loạn Hỗn Nguyên, mông càn khôn, diễn hóa vô tận "Thế giới Hỗn Độn".

Thiên Địa Đồng Thương, chủ áo nghĩa "Diệt".

Thi triển pháp này: Phá thiên địa, tuyệt cổ kim, hủy diệt vô số "Hoàn vũ thế giới"...

Tất cả từ ngữ hoa lệ cũng không cách nào hình dung sự cường đại của Bàn Cổ Phiên.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn lá cờ cực kỳ cự đại trên không trung kia, nhìn đến như si như say.

Uy danh Bàn Cổ Phiên đã sớm nghe nói qua, nhưng lần này mới là chân chính kiến thức được!

“Bàn Cổ Phiên thật là uy phong a...” “Nghe đồn luận lực sát thương chân chính, một điểm cũng không kém hơn Tru Tiên Tứ Kiếm...” “Nghe đồn luận lực sát thương đơn thể, Bàn Cổ Phiên mới là tồn tại xếp hạng đệ nhất...” “Các ngươi nói Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung, rốt cuộc ai mạnh ai yếu?” “Cái này ai biết?

Nghe nói hai kiện pháp bảo này nãi là đồng xuất nhất nguyên, sẽ

không tự tương tàn sát đâu.” Tất cả đại năng Hồng Hoang tẫn giai nghị luận ầm ĩ.

Rất nhanh Đại Đạo văn tự xuất hiện. [“Pháp Bảo Bài Hành Bảng vị trí thứ hai mươi hai: Bàn Cổ Phiên.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Bàn Cổ Phiên sở hữu uy xé rách Hỗn Độn, sức mạnh phấn toái chư thiên thời không, đạo tạo hóa vô cực, công thống ngự vạn pháp áo nghĩa, năng lực khai tịch thiên địa hoàn vũ.

Hơn nữa có thể thao túng thiên địa chi uy, công phạt vô song, tạo hóa vô cùng.

Chủ nhân: Nguyên Thủy!”] Sau khi nhìn thấy Đại Đạo văn tự, rất nhiều đại lão lại một lần nữa ngộ ra: “Hỗn Độn Chung cùng Bàn Cổ Phiên đều xuất hiện, cái tiếp theo hẳn là Thái Cực Đồ rồi đi?” “Huynh đệ ngôn chi hữu lý nha...

Ba kiện pháp bảo này nãi là đồng xuất nhất nguyên, Hỗn Độn Chung Bàn Cổ Phiên xuất hiện, Thái Cực Đồ tự nhiên cũng là theo sát phía sau...” “Tạm thả tĩnh quan kỳ biến đi...” Tất cả mọi người đều còn tâm tình khẩn trương, nhìn thiên khung.

Không quá phiến khắc thời gian, lại có kim quang rơi xuống.

Tại không trung hiển hóa ra một bức đồ họa.

Chính là Thái Cực Đồ uy danh hiển hách của thế giới Hồng Hoang.

Chương 32

"Quả nhiên là Thái Cực Đồ..." "Thái Cực Đồ này quả nhiên hùng vĩ..." "Thái Cực Đồ thật sự có thể lực áp Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên sao?" "Ngươi hỏi ta ta nào biết?

Ta chính là cái Tiểu Nhị Bức..." "Tiểu Nhị Bức..." Có vài người nghe được lời này không khỏi dở khóc dở cười.

Thái Cực Đồ, phân thanh lý trọc, định Địa, Thủy, Hỏa, Phong, bao la vạn tượng. ["Pháp Bảo Bài Hành Bảng vị trí thứ hai mươi mốt: Thái Cực Đồ.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Khai Thiên Thần Phủ nhân thừa thụ không nổi trở lực khai thiên, đầu búa hóa thành Thái Cực Đồ.

Phòng ngự cường hãn vô cực, trong đó ẩn chứa âm dương chí lý, huyền ảo vô cực.

Đây nãi là Thái Cực Tứ Tượng, chi pháp biến hóa vô cùng; tâm tưởng hà vật, hà vật tiện kiến; tâm lự bách sự, bách sự tức chí.

Tế xuất ra, chư tà bất xâm, vạn pháp bất phá, người sở hữu liền sẽ lập ở thế bất bại.

Trừ cái đó ra còn có năng lực trấn áp vô tận khí vận.

Chủ nhân: Thái Thượng!"] "Thiên địa bản vô cực...

Vô cực sinh thái cực...

Thái cực sinh âm dương...

Âm dương sinh tứ tượng...

Tứ tượng hóa bát quái...

Thị vi Thái Cực Đồ...” Thanh âm của vị tên gọi là Tiểu Nhị Bức kia truyền ra...

“Được a, Tiểu Nhị Bức...

Không nghĩ tới ngươi còn hiểu được đạo lý bực này...

Quả nhiên có chút đạo hạnh, bội phục, bội phục...” “Cút xéo, Tiểu Nhị Bức cũng là để ngươi gọi sao?” Nhất thời gian cả đại địa Hồng Hoang cười thành một đoàn...

Mà bên trong Thiên Cơ Lâu thần bí, vị hắc y nữ tử kia cũng là cười đến ngã trước ngã sau.

“Chủ nhân...

Người này thật tên là Tiểu Nhị Bức sao?

Còn thật sự là có chút ý tứ...” Vị nam tử trẻ tuổi lược vi liếc mắt nhìn bầu trời một cái, trong ánh mắt say lờ đờ cũng toát ra một vệt tiếu ý: “Cái tên này... nãi là túc địch của vị ngụy quân tử kia...

Tự nhiên là mười phần có ý tứ...” “Ngụy quân tử túc địch?” Tam Thất tựa hồ minh bạch cái gì...

Tiếu ý trong mắt càng sâu...

“Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ đều xuất hiện...

Cái tiếp theo... hẳn là Tru Tiên Tứ Kiếm rồi đi?” “Thế nhưng...

Mấy kiện Tiên Thiên Chí Bảo này đều xuất hiện...

Vậy phía trước còn hơn hai mươi vị ni...

Rốt cuộc đều là thứ biến thái gì?” “Huynh đệ, ngươi nhỏ giọng chút, hiện tại mấy tôn Thánh nhân kia đều cực kỳ bất sảng, nếu không cẩn thận chọc giận bọn hắn, chỉ sợ sẽ lấy ngươi khai đao...” “Trước đừng thảo luận, vẫn là xem xếp hạng trước đi...” “Có thể lực áp Khai

Thiên Tam Bảo...

Ta đảo muốn nhìn xem...

Rốt cuộc là pháp bảo như thế nào?" Cả đại địa Hồng Hoang hiện tại đã loạn thành một đoàn.

Khai Thiên Tam Bảo cư nhiên chỉ xếp tại vị trí hơn hai mươi...

Trực tiếp đánh vỡ nhận tri của chúng nhân Hồng Hoang.

Việc này làm sao có thể không loạn ni?...

Trong Thiên Đình, Thái Nhất và Đế Tuấn đồng dạng sắc mặt cực kỳ khó coi...

Vạn vạn không nghĩ tới Hỗn Độn Chung cư nhiên mới chỉ xếp vị thứ 23...

Điều này khiến Đông Hoàng Thái Nhất luôn luôn vô cùng cao ngạo có chút khó mà nhẫn thụ.

Trong tâm mục của hắn, Hỗn Độn Chung chính là tồn tại xếp hạng đệ nhất.

Hiện tại lại xếp tại vị trí thứ 23.

Cũng chính là nói ít nhất còn có hai mươi hai kiện pháp bảo uy lực trên Hỗn Độn Chung.

Đông Hoàng Thái Nhất làm sao có thể không nổi nóng ni?

Mà trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng dạng cảm giác mất hết mặt mũi.

Trong ấn tượng của hắn, Bàn Cổ Phiên tuyệt đối là tồn tại tiền tam danh.

Cũng chỉ có Tạo Hoá Ngọc Điệp của Lão sư mới có thể xếp trên Bàn Cổ Phiên.

Cho dù là Thái Cực Đồ xếp trước Bàn Cổ Phiên, hắn cũng có chút không quá tán thành.

Tuy nhiên vạn vạn không ngờ tới, Bàn Cổ Phiên của hắn cư nhiên mới xếp hạng thứ 22.

Chênh lệch này cũng thực sự quá lớn rồi đi?

Giờ khắc này đầu hắn chuyển hướng về một phương khác của thiên khung.

Sư huynh Thái Thượng của hắn chính ở phương vị đó.

"Thái Thượng sư huynh...

Thái Cực Đồ của huynh cũng chỉ xếp hạng 21, không biết huynh có cảm tưởng gì đây?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về phương vị kia lẩm bẩm tự nói...

Chính như Nguyên Thủy Thiên Tôn sở liệu, tâm tình của Thái Thượng Lão Tử giờ phút này cũng vưu kỳ đê hạ...

Thái Cực Đồ mà hắn ký thác kỳ vọng cao nhất, cư nhiên mới xếp đến vị thứ 21...

Giờ khắc này Thái Thượng Lão Tử sắc mặt cực kỳ ngưng trọng.

Quay đầu nhìn về phía Đông phương, trong miệng cũng là lẩm bẩm tự nói: "Kiện pháp bảo xếp hạng thứ 20 kia, đoán chừng chính là bảo vật của Thông Thiên sư đệ rồi đi?" "Xem ra nước của thiên địa Hồng Hoang này còn thật sự là rất sâu...

Không chỉ dũng hiện ra nữ thánh như Tam Thất, và đại năng tên là Yêu Yêu, càng đem tin tức La Hầu chưa chết cũng công bố ra ngoài..." "Hồng Hoang...

Đây là muốn biến thiên a..." Thái Thượng Lão Tử nhìn chằm chằm không trung, nhìn Hồng Mông Tử Kim Bảng che khuất bầu trời kia

lẩm bẩm tự nói.

So sánh với Yêu Yêu, Tam Thất, cùng với La Hầu, hắn càng để ý vẫn là cái Hồng Mông Tử Kim Bảng này.

Ngay khi Hồng Hoang ức vạn vạn chúng sinh kinh thán, tử kim nhị khí giữa không trung lần nữa bắt đầu sôi trào.

Tùy hậu liền có bảo vật tại không trung hiển hóa ra.

Hồng Hoang ức vạn vạn chúng sinh lần nữa sôi trào lên...

Lần này bọn hắn phỏng đoán cư nhiên mảy may không sai.

"Quả nhiên...

Quả nhiên là kiện pháp bảo này..." Tất cả mọi người đều âm thầm kinh thán.

Bọn hắn đoán tưởng quả nhiên không có sai.

Đã Khai Thiên Tam Bảo đều xuất hiện, vậy cái tiếp theo chính là Tru Tiên Tứ Kiếm.

Quả nhiên, mạn thiên kim quang giữa không trung hiển hóa ra chính là Tru Tiên Tứ Kiếm kia.

Trong không trung, bốn thanh tiên kiếm phân biệt tản phát ra bốn đạo quang mang hắc, bạch, thanh, hồng.

Vưu kỳ là kiếm khí vô song kia, trực chỉ thương khung, thậm chí có loại giá thế muốn trảm phá thương khung.

Cán kiếm của bốn thanh tiên kiếm nhan sắc khác biệt kia phân biệt khắc mấy chữ: Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm!

Tứ kiếm này sát khí vô song.

Tứ kiếm hợp nhất, nãi là đệ nhất bảo khí sát phạt công nhận của

Hồng Hoang.

Trừ cái đó ra còn có Hồng Hoang đệ nhất thần trận, Tru Tiên Kiếm Trận gia trì.

Tru Tiên Tứ Kiếm cộng thêm Tru Tiên Thần Trận, tuyệt đối là tồn tại công kích lực mạnh nhất thế giới Hồng Hoang.

Hào xưng phi tứ thánh bất khả phá.

Điều này cũng đủ thấy Tru Tiên Tứ Kiếm phối hợp Tru Tiên Kiếm Trận cường hãn đến đâu. [“Pháp Bảo Bài Hành Bảng vị trí thứ hai mươi: Tru Tiên Tứ Kiếm!

Tiên Thiên Chí Bảo.

Tứ kiếm này treo ngược không trung, kiếm khí có thể điên đảo càn khôn, kiếm quang nhoáng lên, mặc cho là vạn kiếp thần tiên cũng khó thoát tai kiếp này.

Chương 33

Xưa từng có thơ khen rằng: "Phi đồng phi thiết diệc phi cương, tẳng tại Tu Di Sơn hạ tàng.

Bất dụng âm dương điên đảo luyện, khởi vô thủy hỏa thối phong mang.

Tru Tiên lợi, Lục Tiên vong, Hãm Tiên tứ xử khởi hồng quang.

Tuyệt Tiên biến hóa vô cùng diệu, Đại La Thần Tiên huyết nhiễm thường." Chủ nhân: Thông Thiên!"] Tê...

Tất cả mọi người đều hít ngược một hơi khí lạnh.

Quả nhiên là Tru Tiên Tứ Kiếm trong truyền thuyết.

Uy lực chính là vô song.

Tru Tiên Tứ Kiếm tuyệt đối là tồn tại khó có thể tưởng tượng.

"Tiểu Nhị Bức tiền bối, ngài nói Tru Tiên Tứ Kiếm cùng Bàn Cổ Phiên so sánh, rốt cuộc ai lợi hại?" Có đạo thanh âm vang vọng thiên địa Hồng Hoang.

Thanh âm của đại năng tên gọi Tiểu Nhị Bức kia cực kỳ bất tiết: "Cái này còn phải hỏi sao?" "Vậy ngài nói thử xem a?

Rốt cuộc ai lợi hại?" Biểu tình trên mặt Tiểu Nhị Bức càng thêm trào phúng, lỗ mũi đều muốn triều thiên rồi: "Theo lý thuyết, Bàn Cổ Phiên nãi là Bàn Cổ búa lưỡi biến thành, lai lịch càng thêm cường đại một chút, nhiên nhi Tru Tiên Tứ Kiếm này thì là Ma Tổ La Hầu luyện hóa khí vận cả Tây Hồng Hoang, cộng thêm vô số thần ma huyết mạch luyện chế, thật muốn luận công kích lực, chỉ sợ là tương soa không lớn.

Nhưng Tru Tiên Tứ Kiếm này còn có Tru Tiên Kiếm Trận phối hợp, như vậy Bàn Cổ Phiên liền rơi xuống hạ phong rồi...

Dù sao một khi phối hợp thi triển ra, phi tứ thánh bất khả phá...

Đương nhiên là Tru Tiên Tứ Kiếm càng lợi hại một chút...

Cho nên tại trên xếp hạng, Tru Tiên Tứ Kiếm càng vì dựa trước một chút..." "Tê...

Không hổ là Tiểu Nhị Bức tiền bối!

Ngôn chi hữu lý!

Ngôn chi hữu lý!" "Tiểu Nhị Bức tiền bối quả nhiên có kiến thức..." "Tiểu Nhị Bức là phương nào đại lão?

Cư nhiên sở hữu kiến thức như thế..." "Tiểu Nhị Bức thái làm cho người ta bội phục...

Rốt cuộc là đại nhân vật nơi nào?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối quả nhiên là tấm gương của ngã đạo, tiểu nhân kính bội, kính bội..." "....." Nhất thời gian cả thiên địa Hồng Hoang toàn bộ đều là thanh âm khen ngợi Tiểu Nhị Bức.

Những thanh âm này khiến rất nhiều đại năng Hồng Hoang sắc mặt co giật không thôi.

"Tiểu Nhị Bức tiền bối, vậy ngài lại nói xem pháp bảo như thế nào có thể xếp trước Tru Tiên Tứ Kiếm?" "Đúng nha, Tiên Thiên Chí Bảo như Tru Tiên Tứ Kiếm cư nhiên cũng mới xếp tại vị trí thứ 20, vậy phía trước rốt cuộc là loại bảo vật nào?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối chỉ điểm cho chúng ta một phen đi...

Thực sự là làm ta buồn bực muốn chết..." "Tiểu Nhị Bức tiền bối, còn thỉnh ngài bất lận tứ giáo..." Phiến khắc thời gian, rất nhiều đại năng Hồng Hoang lại bắt đầu để vị Tiểu Nhị Bức tiền bối này phỏng

đoán pháp bảo phía trước.

Người tên là Tiểu Nhị Bức tiền bối kia, nghe được tiếng cung duy của rất nhiều đại năng Hồng Hoang, không khỏi cũng là có chút đắc ý: "Theo ta phỏng đoán...

Chỉ sợ xếp tại trên Tru Tiên Tứ Kiếm, vẫn là Thí Thần Thương trong truyền thuyết kia..." "Thí Thần Thương?" Tiểu Nhị Bức vừa nói ra lời này, tất cả mọi người đều kinh hãi.

Vạn vạn không nghĩ tới Tiểu Nhị Bức tiền bối thế mà lại nói ra cái tên này.

"Tiểu Nhị Bức tiền bối phỏng đoán Thí Thần Thương?" "Kiện ma đạo chí bảo kia không phải đã biến mất rồi sao?" "Có phải thật vậy hay không?

Nghe đồn kiện ma đạo pháp bảo kia đã trở thành toái phiến?

Hẳn là không tồn tại ở đời nữa chứ?" Tại sát na này, tư tưởng của tất cả mọi người đều bị người tên là Tiểu Nhị Bức này mở ra mạch suy nghĩ.

Nếu kiện pháp bảo này còn tồn tại, hoàn toàn chính xác có khả năng xếp trên Tru Tiên Tứ Kiếm.

Dù sao ngay cả tên của Ma Tổ La Hầu đều xuất hiện, Thí Thần Thương lần nữa hiện thế cũng không phải là không thể nào.

Trên đỉnh thiên khung, tử kim nhị khí kia lần nữa bắt đầu sôi trào.

Khi kiện pháp bảo kia hiển hóa ra, cả chúng sinh Hồng Hoang mãnh nhiên lại là một mảnh ồ lên.

Cư nhiên bị tên Tiểu Nhị Bức này phỏng đoán mảy may không sai.

Xếp hạng trên Tru Tiên Tứ Kiếm, chính là Thí Thần Thương đã biến mất đã lâu kia...

Tùy hậu Đại Đạo văn tự hàng lạc. [“Pháp Bảo Bài Hành Bảng vị trí thứ mười chín: Thí Thần Thương.

Nãi là Tiên Thiên Chí Bảo.

Ma Đạo chí bảo.

Do rễ của Sáng Thế Thanh Liên biến hóa, hấp thu tất cả lệ khí của thế giới Hỗn Độn biến dị mà thành.

Thiên địa gian đệ nhất ma binh, sát lục vô song.

Chủ nhân: La Hầu!”] “Oanh...!” Sau khi Đại Đạo văn tự xuất hiện, cả thế giới Hồng Hoang nháy mắt sôi trào lên.

Cả Hồng Hoang đều không còn bình tĩnh nữa.

Vô số sinh linh Hồng Hoang trợn mắt há hốc mồm nhìn tin tức công bố trên bảng danh sách, toàn bộ đều sợ choáng váng.

Không chỉ ngay cả Ma Tổ La Hầu xuất hiện, mà ngay cả Thí Thần Thương này cũng hoàn hoàn chỉnh chỉnh xuất hiện.

Chẳng lẽ hắn tịnh không bị Hồng Quân Lão Tổ giết chết sao?

Mà là vẫn luôn ẩn tàng trong bóng tối?

Như vậy...

Hồng Hoang nguy rồi.

Lúc này cả Hồng Hoang triệt để sôi trào chí cực, ồ lên một mảnh.

Rất nhiều sinh linh Hồng Hoang đều khó có thể tin kết quả này.

Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Thánh nhân sắc mặt cực kỳ khó coi: “Không nghĩ tới tên kia cư nhiên còn chưa vẫn lạc, cư nhiên vẫn luôn ẩn tàng trong Hồng Hoang...

Như vậy...” Thông Thiên Thánh nhân lẩm bẩm tự nói, tùy hậu sắc mặt khẽ biến.

Liên mang đem Tru Tiên Tứ Kiếm huyền phù bên người mình triệt để thu lại.

La Hầu không diệt... trong tay còn có Thí Thần Thương... vậy ít nhất cũng có thể đại biểu đại bộ phận chiến lực của La Hầu y nguyên tồn tại...

Như vậy, Tru Tiên Tứ Kiếm của hắn e rằng khó bảo toàn...

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt cũng là khó coi.

Năm xưa lão sư Hồng Quân Đạo Tổ của bọn hắn cũng không phải là đối thủ của người này, còn phải liên hợp Âm Dương Lão Tổ, Dương Mi Đại Tiên các loại người mới đánh bại được người này.

Không nghĩ tới người này lại không chết.

Hiện nay Thí Thần Thương cũng y nguyên ở trong tay hắn...

Nói không chừng tùy thời sẽ ngóc đầu trở lại.

"Hồng Hoang muốn loạn rồi..." Ngay khi ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang trong lòng hoàng khủng, lại có một kiện pháp bảo tại không trung hiển hóa ra.

Chỉ thấy đây là một pháp bảo dạng cây quạt.

"Đây là thứ gì?" "Xếp hạng cư nhiên còn trên Thí Thần Thương?" "Đây là một cái quạt?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối, đây là vật gì?" "Còn thỉnh Tiểu Nhị Bức tiền bối giải hoặc..." Tại giờ khắc này rất nhiều đại năng Hồng Hoang lại một lần nữa nhớ tới Tiểu Nhị Bức tiền bối.

Bởi vậy liên mang hướng Tiểu Nhị Bức tiền bối tuân vấn.

Lúc này, người tên là Tiểu Nhị Bức tiền bối kia phá khẩu đại mạ: "Ta đều nói rồi, ta chẳng qua là cái Tiểu Nhị Bức, làm sao biết nhiều như vậy?

Các ngươi không đi hỏi Thánh nhân, hỏi ta cái tên Tiểu Nhị Bức này làm gì?

Chẳng lẽ các ngươi cho rằng Thánh nhân còn không bằng ta vị Tiểu Nhị Bức này?" "....." Tất cả mọi người đều im lặng.

Ai dám hỏi Thánh nhân ni?

Dù sao Thánh nhân trong lòng đang lúc não nộ.

Những pháp bảo cường lực của các Thánh nhân về cơ bản toàn bộ đều lên bảng rồi.

Không một ngoại lệ, toàn bộ đều ở sau hạng hai mươi.

Xếp hạng không tốt như thế, tự nhiên là trong lòng vạn phần não nộ.

Lúc này, đạo thanh âm trên bầu trời kia lần nữa truyền đến: "Có vấn đề vẫn là đi hỏi Thái Thượng Thánh nhân đi, Thái Thượng Thánh nhân chính là đại người thắng, túc túc có tám kiện pháp bảo lên bảng..." Nghe được Tiểu Nhị Bức nói thế, tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người.

Thái Thượng Lão Tử Thánh nhân lên bảng tám kiện pháp bảo?

Chẳng lẽ là thật?

Như vậy, Thái Thượng Thánh nhân há không phải thành người thắng lớn nhất?

Trên người cư nhiên có tám kiện pháp bảo lên bảng, ủy thực là có chút bất khả tư nghị.

Không nói người khác, cho dù là Thái Thượng nghe được lời này cũng là sửng sốt.

Hắn có tám kiện pháp bảo lên bảng sao?

Chương 34

Hắn còn thật không chú ý lắm ni?

Tùy hậu hắn liền cẩn thận tính toán một chút.

Biểu tình trên mặt dần dần bình ổn lại, cũng dễ nhìn hơn rất nhiều.

Bất quản như thế nào, địa vị của hắn vẫn như cũ là tồn tại không thể lay động.

Hồng Hoang ức vạn vạn chúng sinh sau khi thất thần, cũng bắt đầu cẩn thận tính toán: Bài danh thứ 47: Bàn Long Thiên Quải.

Bài danh thứ 41: Phong Hỏa Bồ Đoàn.

Bài danh thứ 38: Càn Khôn Đồ.

Bài danh thứ 31: Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Bài danh thứ 28: Một trong Thất Sắc Hồ Lô - Tử Kim Hồ Lô.

Bài danh thứ 27: Một trong Lục Linh Đăng - Bát Cảnh Cung Đăng.

Bài danh thứ 26: Một trong Ngũ Hành Kỳ - Nam Phương Ly Hỏa Diễm Quang Kỳ.

Cùng với bài danh thứ 21: Thái Cực Đồ.

Tính toán như vậy, Thái Thượng Thánh nhân quả nhiên có tám kiện pháp bảo lên bảng.

Nếu không phải bị cao thủ tên là Tiểu Nhị Bức kia nhắc nhở, bọn hắn hầu như đều đem sự tình này bỏ quên.

Hồng Mông Tử Kim Bảng pháp bảo thiên nãi là từ vị trí thứ một trăm bắt đầu xếp.

Nhưng bởi vì Thất Sắc Hồ Lô, Lục Linh Đăng, Ngũ Hành Kỳ các loại có tồn tại bảo vật tịnh liệt, nghiêm túc tính ra, lần này pháp bảo xếp hạng tổng cộng có 120 kiện pháp bảo lên bảng.

Trong 120 kiện bảo vật, Thái Thượng Lão Tử liền lên bảng tám kiện.

Ủy thực là có chút bất khả tư nghị rồi.

Tuy rằng có một số là hiềm nghi tịnh liệt thủ xảo, nhưng cũng đồng dạng không thể không bội phục...

Quả nhiên không hổ là Hồng Hoang đệ nhất cao thủ, tồn tại Huyền Môn đệ nhất lĩnh tụ.

Tất cả mọi người đều phân phân hãi nhiên.

"Tiểu Nhị Bức tiền bối quả nhiên thần cơ diệu toán..." "Vạn vạn không nghĩ tới Tiểu Nhị Bức tiền bối cư nhiên tâm linh thông thấu như thế!" "Không hổ là Tiểu Nhị Bức tiền bối, bội phục bội phục..." "Vị tiền bối này không thẹn đại danh Tiểu Nhị Bức, thực sự làm ngã bối cảnh ngưỡng không thôi." "Thái Thượng Thánh nhân tổng cộng lên bảng tám kiện pháp bảo, vậy những Thánh nhân khác thì sao?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối, pháp bảo của những Thánh nhân khác xếp hạng như thế nào?" "Vạn vọng Tiểu Nhị Bức tiền bối bất lận tứ giáo..." Nhất thời gian toàn bộ bầu trời Hồng Hoang, thanh âm loạn thất bát tao lần nữa vang vọng không ngừng...

Lúc này, tại Đại Tu Di Sơn Tây Phương Giáo, Chuẩn Đề Thánh nhân và Tiếp Dẫn Thánh nhân sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Đồng dạng đều là Thánh nhân, không nghĩ tới chênh lệch giữa bọn hắn cư nhiên lớn như thế.

Vẻn vẹn chỉ là pháp bảo lên bảng của một mình Thái Thượng Lão Tử, liền nhiều hơn tổng số của hai người bọn hắn cộng lại.

Điều này sao có thể không khiến hai vị Thánh nhân phương Tây cảm thấy khó xử ni?

Hai vị Thánh nhân ánh mắt đồng thời cũng bắt đầu lấp lóe.

Việc này, bọn hắn liền muốn động thân đi tìm vị nhân vật tên là Yêu Yêu kia.

Nếu chỉ là một mặt hàng phổ thông, vậy Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên của hắn, liền quy Tây Phương sở hữu rồi.

Ai bảo Tây Phương bần tích (nghèo nàn) ni?...

Rốt cuộc người tên là Tiểu Nhị Bức kia một lần nữa phát thoại: "Trừ Thái Thượng Thánh nhân độc chiếm vị trí đầu ra, Nguyên Thủy Thánh nhân cũng là theo sát phía sau, cộng có bảy kiện pháp bảo lên bảng!" Lời này vừa nói ra, đông đảo sinh linh Hồng Hoang đốn thời kinh hãi...

Nguyên Thủy Thánh nhân có bảy kiện lên bảng sao?

Cư nhiên có nhiều như thế?

Cùng Thái Thượng Thánh nhân chỉ kém một kiện thôi?

Không cảm giác Nguyên Thủy Thánh nhân có nhiều bảo vật lên bảng như vậy a?

Tùy hậu chúng sinh Hồng Hoang liền bắt đầu tế đếm bảo vật lên bảng của Nguyên Thủy Thánh nhân.

Nguyên Thủy Thánh nhân trong lòng kinh ngạc, cũng bắt đầu kiểm kê bảo vật lên bảng của chính mình: Bài danh thứ 46: Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Bài danh thứ 32: Chư Thiên Khánh Vân.

Bài danh thứ 28: Một trong Thất Sắc Hồ Lô - Tử Hắc Hỗn Độn Hồ Lô.

Bài danh thứ 27: Một trong Lục Linh Đăng - Ngọc Hư Lưu Ly Đăng.

Bài danh thứ 26: Một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ - Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Bài danh thứ 24: Một trong Thiên Địa Nhân Tam Thư - Thiên Thư Phong Thần Bảng.

Bài danh thứ 22: Bàn Cổ Phiên.

Chúng sinh Hồng Hoang kiểm kê xuống, hách nhiên phát hiện Nguyên Thủy Thiên Tôn quả nhiên có bảy kiện pháp bảo lên bảng.

Vẻn vẹn chỉ kém Thái Thượng Lão Tử một kiện pháp bảo.

Quả nhiên không hổ là Xiển Giáo Thiên Tôn.

Cái này lập tức lại câu khởi hứng thú của chúng sinh Hồng Hoang.

"Tiểu Nhị Bức tiền bối, vậy những Thánh nhân khác ni?" "Những Thánh nhân khác đều có bao nhiêu kiện pháp bảo lên bảng ni?" Tất cả mọi người đều không kịp chờ đợi chờ câu trả lời của Tiểu Nhị Bức.

Người tên là Tiểu Nhị Bức kia lược vi trầm ngâm phiến khắc, sau đó nói: "Xếp hạng người thứ ba hẳn là Thông Thiên Thánh nhân, cộng có bốn kiện pháp bảo lên bảng.

Tuy rằng Nữ Oa Thánh nhân và Tiếp Dẫn Thánh nhân về số lượng pháp bảo trì bình với Thông Thiên Thánh nhân, nhưng rõ ràng hàm kim lượng pháp bảo của Thông Thiên Thánh nhân muốn cao hơn quá nhiều quá nhiều.

Dù sao có Tru Tiên Tứ Kiếm tại, tuy rằng hẳn lên bảng pháp bảo không nhiều, nhưng chiến đấu lực so với Thái Thượng Thánh nhân cùng Nguyên Thủy Thánh nhân, mảy may không nhường nhịn." Lời này vừa ra, mọi người sửng sốt.

Tùy hậu liền bắt đầu kiểm kê pháp bảo của Thông Thiên Thánh nhân, phân biệt là: Bài danh thứ 48: Thanh Bình Kiếm.

Bài danh thứ 37: Lục Hồn Phiên.

Bài danh thứ 28: Một trong Thất Sắc Hồ Lô - Tử Hoàng Thủy Hỏa Hồ Lô.

Cùng với bài danh thứ 20: Tru Tiên Tứ Kiếm.

Quả nhiên là có bốn kiện pháp bảo lên bảng.

Tuy rằng nhìn qua số lượng pháp bảo lược thiếu, nhưng pháp bảo lên bảng của Thông Thiên Thánh nhân tịnh không có thủy phân.

Toàn bộ đều là pháp bảo cường lực hàng thật giá thật.

Hơn nữa còn có Tru Tiên Tứ Kiếm tại.

Ai cũng không dám tiểu thứ Thông Thiên Thánh nhân.

Chúng nhân không ai không đối với người tên Tiểu Nhị Bức này bội phục không thôi.

Lúc này thanh âm của Tiểu Nhị Bức lần nữa truyền ra: "Tiếp theo chính là Nữ Oa Thánh nhân và Tiếp Dẫn Thánh nhân, hai vị Thánh nhân này đều có bốn kiện pháp bảo lên bảng, rốt cuộc ai mạnh ai yếu, các ngươi tự mình kẻ nhân từ thấy nhân từ, kẻ trí giả thấy trí tuệ đi..." Nghe được Tiểu Nhị Bức nói thế, rất nhiều người đều là sửng sốt.

Tùy hậu bắt đầu kiểm kê pháp bảo của Tiếp Dẫn Thánh nhân: Bài danh thứ 49: Tiếp Dẫn Thần Tràng.

Bài danh thứ 27: Một trong Lục Linh Đăng - Âm Dương Nhật Nguyệt Đăng.

Bài danh thứ 26: Một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ - Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Bài danh thứ 25: Một trong Tứ Phương Liên Đài - Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên.

Không nhiều không ít, vừa vặn bốn kiện thần binh.

Tùy hậu chúng sinh Hồng Hoang lại bắt đầu kiểm kê pháp bảo của Nữ Oa Thánh nhân: Bài danh thứ 39: Tạo Nhân Tiên.

Bài danh thứ 35: Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Bài danh thứ 33: Hồng Tú Cầu.

Bài danh thứ 27: Một trong Lục Linh Đăng - Bảo Liên Đăng.

Không nhiều không ít, cũng là bốn kiện pháp bảo.

Hai vị Thánh nhân này đều có bốn kiện pháp bảo lên bảng, rốt cuộc ai mạnh ai yếu ni?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang âm thầm so sánh, bỗng nhiên có một thanh âm cực kỳ to rõ vang vọng thiên địa.

"Tiểu Nhị Bức đạo hữu, vậy Chuẩn Đề Thánh nhân lên bảng mấy vị pháp bảo a?

Nói ra cho đại gia hỏa nghe một chút!" Chúng nhân nghe được lời này không khỏi sững sờ, tùy hậu mặt lộ vẻ cổ quái.

Đạo thanh âm này cực kỳ quen thuộc.

Trước đó chính là đạo thanh âm này đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn phá khẩu đại mạ.

Người này, không phải chính là Nhiên Đăng đạo nhân đã sớm đào thoán sao?

Không nghĩ tới Nhiên Đăng đạo nhân này giờ phút này mở miệng xen vào, đoán chừng là Nhiên Đăng đạo nhân còn mang thù đi?

Dù sao người đầu tiên thủ tiếu Nhiên Đăng đạo nhân, chính là

Chuẩn Đề Thánh nhân.

Giờ khắc này tất cả mọi người đều cảm giác có mấy phần cổ quái.

Chương 35

Đồng thời cũng làm cho người ta cảm giác có mấy phần hiếu kỳ.

Không biết Chuẩn Đề Thánh nhân rốt cuộc lên bảng mấy kiện pháp bảo.

Chỉ là đã hồi lâu không nghe được tên của Chuẩn Đề Thánh nhân rồi...

Tất cả mọi người đều dỏng tai lên tĩnh thính câu trả lời của Tiểu Nhị Bức đạo hữu.

Bất quá phiến khắc, thanh âm của Tiểu Nhị Bức quả nhiên truyền ra: "Hồi ức lời Nhiên Đăng đạo hữu, Tây Phương Chuẩn Đề Thánh nhân cộng có ba kiện pháp bảo lên bảng!" Lời này vừa nói ra...

Tây Phương Chuẩn Đề Thánh nhân sắc mặt liền triệt để đen xuống.

Dù sao bị người khác đương chúng điểm phá, xác thực là có chút mất mặt.

Chúng sinh Hồng Hoang theo sự nhắc nhở của Tiểu Nhị Bức tiền bối, sau đó bắt đầu kiểm kê pháp bảo của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Bài danh thứ 50: Lục Căn Thanh Tịnh Trúc.

Bài danh thứ 42: Gia Trì Thần Xử.

Bài danh thứ 34: Thất Bảo Diệu Thụ.

Quả nhiên không nhiều không ít, vừa vặn ba kiện.

Lúc này thanh âm tiện tiện của Nhiên Đăng đạo nhân truyền ra: "Chuẩn Đề, bần đạo cũng có ba kiện pháp bảo lên bảng, U Minh Linh Cữu Đăng của ta xếp hạng thứ 27, còn xếp trước Thất Bảo Diệu Thụ

của ngươi, ngươi có phục hay không?" Lời này vừa nói ra.

Rất nhiều sinh linh Hồng Hoang trực tiếp phun cơm.

Nguyên văn lời của Chuẩn Đề Thánh nhân, cư nhiên bị Nhiên Đăng đạo nhân nguyên phong bất động truyền trở về.

Đây chẳng phải là đang đánh vào mặt Chuẩn Đề Thánh nhân sao?

Thậm chí có thể nói đem mặt Chuẩn Đề Thánh nhân đánh đến bốp bốp vang dội.

Hồng Hoang ức vạn vạn chúng sinh, nghe được lời của Nhiên Đăng đạo nhân không khỏi cảm giác Nhiên Đăng đạo nhân có chút ti bỉ.

Nhưng Nhiên Đăng đạo nhân ti bỉ lại có chút đáng yêu.

Thực sự là làm cho người ta nhịn không được cười.

Nhiên Đăng đạo nhân nói lời này không sai.

Hắn bản thân cũng có ba kiện pháp bảo lên bảng, một điểm cũng không kém hơn Chuẩn Đề Thánh nhân.

Phân biệt là: Bài danh thứ 100: Thất Bảo Linh Lung Tháp (tương lai là bảo tháp của Thác Tháp Lý Thiên Vương).

Bài danh thứ 51: Càn Khôn Xích.

Bài danh thứ 27: Một trong Lục Linh Đăng - U Minh Linh Cữu Đăng.

Tuy rằng bài vị của U Minh Linh Cữu Đăng lược vi có chút thủ xảo, nhưng vô luận nói như thế nào đều phải cao hơn Thất Bảo Diệu Thụ.

Điểm này là không thể nghi ngờ.

Nhiên Đăng đạo nhân vừa nói ra lời này, đốn thời liền chọc cho

Chuẩn Đề Thánh nhân sắc mặt phát đen, trong lòng giận dữ.

"Nhiên Đăng lão đạo, cái tên hàm hóa đáng chết nhà ngươi, có bản lĩnh thì đi ra, để bản tọa xoát ngươi một thụ!" Hồng Hoang ức vạn vạn sinh linh, bất cứ vị nào đều nghe ra được, Chuẩn Đề Thánh nhân giờ phút này là giận không kềm được.

Bản thân hắn chỉ có ba kiện pháp bảo lên bảng, tại trong các Thánh nhân thuộc về tồn tại đội sổ.

Lại bị Nhiên Đăng đạo nhân tu nhục một phen như vậy, tự nhiên là có chút thẹn quá hóa giận.

Lại nghe được thanh âm tiện tiện của Nhiên Đăng đạo nhân lần nữa truyền đến: "Chuẩn Đề lão đạo, còn muốn đối với lão phu xuất thủ?

Ngươi tính là cái thá gì?

Cho dù là muốn giết lão phu, ngươi cũng phải xếp ở phía sau Nguyên Thủy, luân cũng luân không đến ngươi..." "Chỉ bằng cái loại Thánh nhân rác rưởi nhất như ngươi, còn dám trào tiếu lão phu?

Cho ngươi cơ duyên thành thánh, ngươi thành thánh đều thượng thả khó khăn, còn muốn lập hạ bốn mươi tám đại hoành nguyện, mượn công đức từ Thiên Đạo mới miễn cưỡng thành thánh, hiện nay cũng dám đối với lão phu sủa loạn?

Rác rưởi..." Nhiên Đăng đạo nhân giờ phút này rốt cuộc tìm được cơ hội trút giận.

Cái miệng kia tựa như phun phân, trực tiếp phun cho Chuẩn Đề Thánh nhân hồn bất thủ xá.

"Nhiên Đăng, cái thứ xui xẻo nhà ngươi, nói rõ ràng cho bản tọa, ai là rác rưởi?

Ai là Thánh nhân yếu nhất?

Đáng chết...

Ngươi cái thứ xui xẻo tội đáng vạn chết...” Nghe được những lời thẹn quá hóa giận của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Tất cả mọi người đều muốn cười, lại cưỡng ép nhịn xuống.

Muốn cười lại không dám cười, hầu như muốn đem chúng sinh Hồng Hoang nhịn đến nội thương.

Vạn vạn không nghĩ tới, Nhiên Đăng đạo nhân cư nhiên tiện đến tình trạng như thế!

Trực tiếp quang minh chính đại nói Chuẩn Đề Thánh nhân là Thánh nhân yếu nhất.

Một chút mặt mũi cũng không lưu lại cho Chuẩn Đề Thánh nhân.

Khó trách Chuẩn Đề Thánh nhân sẽ thẹn quá hóa giận.

Lúc này, Nhiên Đăng đạo nhân không biết thân tại phương nào lại một lần nữa phách lối nói: “Bần đạo nói chính là ngươi, nói chính là cái loại mặt hàng ti bỉ như ngươi, Chuẩn Đề ngươi chính là Thánh nhân yếu nhất.” “Thế nào?

Ngươi còn không phục?

Bần đạo hỏi ngươi, ngươi đánh thắng được Thái Thượng Lão Tử không?

Người ta nãi là Huyền Môn lĩnh tụ công nhận, tu vi đệ nhất nhân Hồng Hoang công nhận, tám kiện pháp bảo lên bảng xếp hạng, người ta nhường ngươi hai cái chân một cái tay, ngươi đều không phải đối thủ của người ta.” “Ngươi...” Chuẩn Đề đạo nhân tuy rằng thịnh nộ, nhưng lại không nói ra được bất cứ lời nào, hắn xác thực không phải đối thủ của Thái Thượng Lão Tử...

Lời này của Nhiên Đăng đạo nhân có thể nói là khiến Thái Thượng Lão Tử tâm hoa nộ phóng.

Không khỏi khiến Thái Thượng Lão Tử nhìn hắn với con mắt khác, trong lòng đối với Nhiên Đăng đạo nhân cũng có vài phần hảo cảm...

"Lại nói đến Nguyên Thủy, Nguyên Thủy tuy rằng hư ngụy một chút, nhưng pháp lực tu vi người ta bày ở đó, lại có bảy kiện pháp bảo lên bảng, cái Bàn Cổ Phiên kia vừa ra, hãn phùng địch thủ, không đem c*t của ngươi đánh văng ra sao?" "Ngươi...

Tốt cho cái thứ xui xẻo nhà ngươi...

Nói chuyện thô bỉ như thế..." Lời này giản trực chọc cho Chuẩn Đề Thánh nhân tức đến phá khẩu đại mạ.

Nhưng hắn lại thực sự không biết nên phản bác như thế nào.

Thật muốn để hắn cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn giao thủ, hắn còn thật không phải đối thủ của người ta...

Lúc này trong Ngọc Hư Cung, trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lưu lộ ra thần sắc khinh thường.

Hắn xưa nay liền chướng mắt Nhị Thánh phương Tây.

Dù sao Nhị Thánh phương Tây khi thành thánh còn cần phải mượn công đức từ Thiên Đạo, nghiêm túc tính ra, Nhị Thánh phương Tây cũng chẳng qua là Ngụy Thánh mà thôi.

Lấy hắn so sánh cùng Nhị Thánh phương Tây?

Há chẳng phải là chê cười?

Nhiên Đăng cái tên lão đạo mũi trâu kia lần này nói một điểm cũng không sai, Nhị Thánh phương Tây nếu thật sự dám đến, Bàn Cổ Phiên của chính mình vừa ra tay, thật có thể đem Nhị Thánh phương Tây

đánh cho văng c*t ra...

Lúc này thanh âm tiện tiện của Nhiên Đăng lại một lần nữa truyền đến: "Thông Thiên Thánh nhân thì càng đừng nhắc tới, người ta Tru Tiên Tứ Kiếm tại tay, cho dù là Thái Thượng và Nguyên Thủy cũng phải da đầu tê dại, càng hoảng luận loại mặt hàng như ngươi?" "Ngươi...

Ngươi cái tên Nhiên Đăng đáng chết!

Đừng để bản tôn nhìn thấy ngươi, nếu không bản tôn tuyệt không tha cho ngươi..." Chuẩn Đề Thánh nhân tức đến toàn thân phát run.

Nhưng hắn lại thủy chung không tìm được lý do phản bác.

Thông Thiên Thánh nhân tay cầm Tru Tiên Tứ Kiếm, kiếm trận vừa ra, phi tứ thánh bất khả phá.

Hắn tự nhiên không có khả năng là đối thủ của Thông Thiên Thánh nhân, điều này làm cho hắn không cách nào phản bác...

Trong Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ lúc này hồ quỳnh tương ngọc dịch trong tay cũng bị hắn uống cạn.

Lúc này cả người đều lâm vào trạng thái say rượu, trực tiếp tứ ý nằm trên vân đoan.

Nghe được lời này của Nhiên Đăng đạo nhân, Thông Thiên Thánh nhân mạc danh kỳ diệu ừng ực vài câu, khóe miệng lưu lộ ra một vệt trào lộng...

Lời nói của Nhiên Đăng đạo nhân lại một lần nữa truyền đến: "Tiếp Dẫn Thánh nhân thì càng đừng nhắc tới, lão gia hỏa này nhìn qua sầu mi khổ kiểm, thực tắc tâm cơ thâm trầm nhất, nhìn qua không hiển sơn không lộ thủy, nhưng âm thầm ẩn tàng rất nhiều tu vi pháp lực, ngươi tự nhiên cũng không phải đối thủ...

Vô luận là tâm cơ hay là pháp lực, người ta bán ngươi ngươi đều không biết...” “.....” Lời này, Chuẩn Đề Thánh nhân không có trả treo, sự thật là hắn cũng không cách nào trả treo.

Tiếp Dẫn Thánh nhân nãi là đại huynh của hắn, hai người cùng nhau tại đại địa phương Tây sáng tạo ra Tây Phương Giáo.

Tiếp Dẫn Thánh nhân tu vi như thế nào, hắn tự nhiên là rõ ràng nhất.

Chính mình còn thật không phải đối thủ của Tiếp Dẫn sư huynh.

Lúc này, lời nói của Nhiên Đăng đạo nhân lại truyền đến: “Lại nói đến Nữ Oa Thánh nhân, Nữ Oa Thánh nhân tuy rằng luôn luôn thâm cư thiển xuất, nhưng trên người người ta công đức lớn nhất, không chỉ có công đức tạo nhân, càng có công đức bổ thiên tại thân.

Còn là tôn Thánh nhân thứ nhất trừ Đạo Tổ ra, thành thánh sớm hơn bất kỳ ai.

Ngươi so với người ta Nữ Oa... cũng là kém xa tít tắp, nói ngươi là Thánh nhân yếu nhất, ngươi còn không phục?” Lời này vừa ra, còn thật sự là chọc cho Chuẩn Đề Thánh nhân tức điên rồi.

Chương 36

Tính đi tính lại, chính mình cư nhiên thật sự trở thành Thánh nhân yếu nhất?

Như vậy, thể diện hắn để đâu?

Để mặt hắn hướng vào đâu?

Lời đã đến nước này, vô luận như thế nào hắn đều nhất định phải mở miệng phản bác.

Nếu không hắn liền thật sự trở thành Thánh nhân yếu nhất.

“Đương chân là hồ thuyết bát đạo, Nữ Oa Thánh nhân nãi là một nữ lưu chi bối, làm sao có thể cùng bản tọa đánh đồng?” Oa...

Chuẩn Đề Thánh nhân vừa nói ra lời này.

Cả đại địa Hồng Hoang, một mảnh ồ lên.

Rất nhiều đại năng trực tiếp kích động lên.

Chuẩn Đề Thánh nhân đây là rơi vào trong cạm bẫy của Nhiên Đăng đạo nhân rồi.

Mắc mưu lớn của Nhiên Đăng!

Lần này, Chuẩn Đề Thánh nhân chính là đắc tội thảm Nữ Oa nương nương rồi.

Ngay khi ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang đang hả hê, một đạo thanh âm thanh liệt từ thiên khung truyền xuống... "Chuẩn Đề, cái gì gọi là hạng nữ lưu?

Cái gì gọi là không thể cùng ngươi đánh đồng?

Ngươi nói cho rõ ràng xem!" Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang

nghe thấy lời này lập tức hiểu rõ.

Chuẩn Đề thánh nhân đã rơi vào bẫy của Nhiên Đăng đạo nhân, quả nhiên đã chọc giận Nữ Oa thánh nhân rồi.

Hiện nay Nữ Oa nương nương lên tiếng, e rằng Chuẩn Đề thánh nhân sẽ không có quả ngon để ăn.

Giờ phút này, tại Tây Phương giáo Đại Tu Di Sơn, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân cũng đen kịt đến cực hạn.

Hắn biết mình đã trúng kế của Nhiên Đăng.

Nhưng chuyện đã đến nước này, hắn cũng không còn cách nào khác.

Nhiên Đăng đạo nhân quả nhiên mưu kế thâm sâu, bất luận thế nào cũng khiến hắn khó xử.

Nếu hắn không lên tiếng phản bác, thì chắc chắn sẽ mang danh thánh nhân yếu nhất.

Nếu lên tiếng phản bác, khẳng định sẽ đắc tội một tôn thánh nhân.

Nhưng phóng lao thì phải theo lao, cho dù đắc tội Nữ Oa thánh nhân cũng không thể rơi xuống hạ phong.

Nếu không, chẳng những đắc tội Nữ Oa, mà còn phải ngồi vững cái danh thánh nhân yếu nhất, đúng là được không bù nổi mất.

Vì vậy, hắn chỉ có thể kiên trì phản bác: "Nữ Oa nương nương không cần hồ giảo man triền, ý tứ là gì chẳng lẽ ngươi còn không hiểu sao?" Hiện tại Chuẩn Đề thánh nhân chỉ hy vọng Nữ Oa xuống nước, nếu không sự tình thật sự có chút khó giải quyết.

Nghe thấy lời này, Nữ Oa càng thêm tức giận phiền não.

Nàng vốn dĩ đã bị chuyện Nhân tộc cùng vị nữ thánh tên Tam Thất kia chọc cho có chút bực bội.

Hiện nay Chuẩn Đề thánh nhân này muốn bóp quả hồng mềm, lại dám bóp lên đầu nàng sao?

Sĩ khả nhẫn, thục bất khả nhẫn! "Hảo cho một cái Chuẩn Đề, cư nhiên dám coi thường bản tôn như vậy?

Hiện tại bản tôn liền hạ chiến thư, đợi Hồng Mông Tử Kim Bảng pháp bảo bài hành bảng kết thúc, ngươi và ta sẽ làm một trận!

Phải phân cao thấp, nếu không tên man di phương Tây nhà ngươi còn không biết thủ đoạn của Nữ Oa ta!" Nghe thấy lời này, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân càng thêm âm trầm.

Nhưng chuyện đã đến nước này, cũng chỉ có thể gượng chống: "Sợ ngươi chắc?" Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang nghe thấy hai vị thánh nhân giao phong, lập tức hứng thú bừng bừng.

Thánh nhân chi chiến a...

Từ thời thượng cổ mấy người thành thánh đến nay, chưa từng giao thủ lại lần nào.

Hiện giờ Nữ Oa nương nương muốn cùng Chuẩn Đề thánh nhân giao thủ rồi.

Nữ Oa hạ chiến thư, Chuẩn Đề cũng đã ứng chiến.

Đây tuyệt đối là đại sự oanh động vạn cổ.

Chuẩn Đề thánh nhân và Nữ Oa nương nương rốt cuộc ai cao ai thấp?

Rốt cuộc ai mới là thánh nhân yếu nhất?

Chỉ đợi bảng xếp hạng pháp bảo kết thúc thôi.

Tất cả mọi người đều càng thêm mong chờ. ...

Tại một sơn cốc cực kỳ ẩn bí trên đại địa Hồng Hoang.

Có một cung điện cực kỳ to lớn và kim bích huy hoàng.

Trong cung điện có một người thanh niên, đang nửa nằm nửa ngồi cực kỳ hưởng thụ trên đùi một vị nữ tử.

Vị nữ tử này, chính là vị nữ thánh xa lạ tên gọi Tam Thất từng xuất hiện tại Hồng Hoang.

Lúc này, Tam Thất đang nhẹ nhàng bóp vai cho người thanh niên kia.

Trong mắt Tam Thất tràn ngập hình bóng người thanh niên này.

Thần sắc si mê nồng đậm trong mắt nàng khiến người ta phải ghen tị.

Bên cạnh người thanh niên này, còn có một vị nữ tử khác.

Vị nữ tử này cũng sở hữu dung mạo diễm áp Hồng Hoang.

Thậm chí, nàng so với Tam Thất còn nhiều hơn vài phần mị hoặc, đơn giản là có loại mỹ diễm điên đảo chúng sinh.

Giờ khắc này, vị nữ tử này đang đặt đôi chân của người thanh niên lên đùi mình, nhẹ nhàng xoa bóp.

Thủ pháp nhẹ nhàng, quả thực chưa từng nghe thấy.

Giống như đôi chân này là bảo vật tốt nhất trong thiên địa, khiến nàng yêu thích không buông tay.

Lúc này, Tam Thất ghé đôi môi đỏ mọng vào bên tai người thanh niên, chậm rãi thở hổn hển, nhẹ nhàng hỏi: "Chủ nhân, người nói xem hai người kia ai mạnh ai yếu?" Tuy nhiên người thanh niên chỉ nhẹ nhàng ngáy ngủ, cũng không trả lời.

Nữ tử đang tỉ mỉ xoa bóp chân cho người thanh niên kia nhẹ nhàng liếc Tam Thất một cái: "Tiểu Thất, chủ nhân mệt mỏi, đừng quấy rầy chủ nhân nghỉ ngơi..." Tam Thất lược có chút ủy khuất, đôi môi đỏ

kinh diễm Hồng Hoang hơi chu lên: "Biết rồi, Yêu Yêu tỷ." Nói xong, ánh mắt nàng liền nhìn về phía thiên khung... "Yêu Yêu tỷ, tỷ nhìn xem, là pháp bảo của tỷ xuất hiện kìa..." Yêu Yêu mỉm cười, mí mắt cũng không chớp lấy một cái, ánh mắt thủy chung vẫn rơi vào trên đôi chân trước mắt. ...

Lúc này, vầng sáng màu tím trên thiên khung bao trùm pháp bảo đã lơ lửng hồi lâu.

Đại đạo văn tự rốt cục cũng hạ xuống. [“Pháp bảo bài hành bảng hạng 18: Cửu Bảo Lưu Vân Phiến.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Lấy vạn khoảnh tường vân thiên ngoại, dung nạp trăm loại công đức vào bên trong, dung hợp chín loại thiên ngoại chí bảo, tạo hóa tự thành.

Có thể xu cát tị hung, gặp dữ hóa lành, có đại thần thông biết quá khứ hiểu tương lai, công đức gia thân, vạn pháp bất xâm.

Quạt một cái, có thể ra vô tận khí vận; quạt hai cái, có thể ra đầy trời công đức; quạt ba cái, có thể khiến người trực thông Hỗn Nguyên Đại La.

Chủ nhân: Yêu Yêu!”] Thông tin về chiếc quạt này vừa xuất hiện. "Oanh..." Cả Hồng Hoang đều sôi trào.

Tiếng huyên náo lớn chưa từng có.

Tất cả mọi người đều rên rỉ.

Cái vị Yêu Yêu này muốn nghịch thiên a...

Cư nhiên sở hữu bảo vật ngưu bức như thế.

Còn để cho người khác sống hay không?

Cửu Bảo Lưu Vân Phiến...

Tiên Thiên Chí Bảo...

Tạo hóa tự thành...

Quạt ba cái, có thể khiến người trực thông Hỗn Nguyên Đại La...

Đây là ý gì?

Hỗn Nguyên Đại La không phải là cảnh giới Thánh nhân sao?

Chương 37

Dùng cái quạt này quạt mấy cái, là có thể tu thành Thánh nhân? "Trời ơi..." "Thánh nhân từ khi nào lại rẻ rúng như vậy?" "Từ khi khai thiên tích địa đến nay, cả thế giới Hồng Hoang tổng cộng cũng chỉ xuất hiện bảy vị Thánh nhân, hiện tại ngươi nói với ta dùng quạt quạt mấy cái là có thể thành Thánh nhân?" "Ta sao lại cảm giác cái này là đang chém gió nhỉ?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối...

Ngài còn đó không?

Ngài nói xem công năng của pháp bảo này rốt cuộc có phải là thật hay không?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối?

Ngài còn đó không?" "Đừng quấy rầy Tiểu Nhị Bức tiền bối nữa...

Không nói lời nào chính là không có ở đây, nói không chừng ngài ấy đi ỉa rồi..." "..." Công năng của pháp bảo này trực tiếp chấn kinh toàn bộ thiên địa Hồng Hoang.

Dù sao công năng kia thật sự là quá biến thái.

Thảo nào có thể lực áp Tru Tiên Tứ Kiếm và Thí Thần Thương.

Công năng này, quả thực quá mức khủng bố. ...

Tại Thiên Đình, hai đạo thân ảnh vĩ ngạn nhìn thấy pháp bảo này, bỗng nhiên đứng dậy, trong mắt lộ ra thần sắc không thể tin nổi.

Vô số năm qua, huynh đệ bọn họ vẫn luôn tìm kiếm cơ hội thành thánh...

Nhưng trước sau vẫn không thu hoạch được gì.

Cái Cửu Bảo Lưu Vân Phiến này quạt mấy cái là có thể thành thánh?

Nếu là thật, vậy cơ hội thành thánh của huynh đệ bọn họ đang ở ngay trước mắt rồi.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau.

Đều có thể nhìn ra dã vọng trong mắt đối phương. "Cái người tên Yêu Yêu này... nói không chừng phải diệt nàng ta..." Hai người đã bị kích khởi lòng tham lam vô hạn.

Cái người tên Yêu Yêu này, không chỉ sở hữu Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, còn sở hữu Cửu Bảo Lưu Vân Phiến, loại Tiên Thiên Chí Bảo như này... thật sự là khí vận ngập trời. ...

Tại Vu Tộc thánh địa, bên trong Tổ Vu Điện to lớn.

Mười hai đạo thân ảnh che khuất bầu trời cũng bỗng nhiên đứng dậy.

Ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm chiếc quạt trên bầu trời.

Vu Tộc bọn họ bởi vì nguyên thần có khiếm khuyết, không cách nào tu luyện, tự nhiên là không có cơ hội thành thánh.

Hiện nay chiếc quạt này quạt một cái liền sở hữu cơ hội thành thánh.

Vậy thời cơ Vu Tộc bọn họ triệt để quật khởi há chẳng phải sắp đến rồi sao?

Đợi mười hai Tổ Vu bọn họ toàn bộ thành thánh, lại thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, vậy Yêu Tộc tuyệt đối không thể ngăn cản.

Ước chừng đến lúc đó ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không thể ngăn cản.

Như thế, thế giới Hồng Hoang này há chẳng phải trở thành của Vu Tộc bọn họ?

Nhất thời, mười hai người toàn bộ lộ ra thần sắc tham lam nồng đậm. ...

Tại sâu trong lòng đất phương Tây, có một đạo thân ảnh bỗng nhiên từ trong Huyết Hải bay ra.

Chính là người được xưng tụng Thánh nhân chi hạ đệ nhất nhân - Minh Hà Lão Tổ.

Giờ phút này hắn cũng gắt gao nhìn chằm chằm chiếc quạt trên bầu trời, cả người kích động đến run rẩy.

Vừa rồi hắn còn đang trộm vui mừng trong Huyết Hải, bởi vì hắn có ba kiện pháp bảo lên bảng xếp hạng.

Phân biệt là: Hạng 40 Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm; Hạng 26 Ngũ Hành Kỳ chi nhất Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ; Hạng 25 Tứ Phương Liên Đài chi nhất Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Thành tích bực này, sao có thể không khiến hắn trộm vui?

Dù sao so với một trong Lục Thánh là Chuẩn Đề thánh nhân còn tốt hơn nhiều.

Chính vào lúc hắn đang hí hửng, bảng xếp hạng pháp bảo lại xuất hiện bảo vật có thể khiến người thành thánh.

Tự nhiên là làm hắn kinh hãi đến thất điên bát đảo.

Hắn tuy được xưng là Thánh nhân chi hạ đệ nhất nhân, nhưng dưới Thánh nhân đều là sâu kiến!

Chỉ có thành tựu Thánh nhân, mới có thể tùy ý tung hoành tiêu sái.

Xem ra thanh Cửu Bảo Lưu Vân Phiến này chính là khế cơ thành thánh của hắn a? ...

Ngay khi ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang vẫn còn đang trong trạng thái chấn kinh.

Tử kim nhị khí trên bầu trời lần nữa sôi trào lan tràn.

Kiện pháp bảo tiếp theo sắp xuất thế...

Quy mô tử kim nhị khí tràn ngập bầu trời càng thêm to lớn vô biên.

Dù sao từ Hỗn Độn Chung bắt đầu, tất cả pháp bảo đã trở thành cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo.

Tử kim nhị khí diễn hóa pháp bảo động tĩnh cũng càng thêm bàng nhiên hạo hãn.

Hồi lâu sau, khí tức kim sắc vô biên rốt cục diễn hóa ra một kiện pháp bảo.

Chỉ là kiện pháp bảo này nhìn thế nào cũng thấy quỷ dị.

Tất cả mọi người nhìn thấy pháp bảo này xong đều có chút cạn lời.

Bởi vì nhìn bộ dáng pháp bảo này, cư nhiên là một cỗ quan tài?

Quan tài cũng có thể trở thành pháp bảo sao?

Tất cả đại năng Hồng Hoang cơ bản đều ngơ ngác nhìn nhau.

Một cỗ quan tài cư nhiên cũng có thể xếp trên bảng xếp hạng pháp bảo?

Hơn nữa còn là xếp hạng 17?

Điều này sao có thể không làm cho chúng sinh linh Hồng Hoang cảm thấy có chút khó coi?

Một cỗ quan tài cư nhiên cũng có thể áp chế Cửu Bảo Lưu Vân Phiến xuống?

Việc này thật sự là quá mức không thể tin nổi đi?

Chẳng lẽ cỗ quan tài này sở hữu công hiệu thần bí?

Ngay lúc mọi người nghi hoặc, đại đạo văn tự rốt cục hiển hóa ra:

[“Pháp bảo bài hành bảng hạng 17: Trấn Thiên Quan.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Là đệ nhất hung sát dị bảo trong Hồng Hoang.

Do tinh huyết nguyên thần của ba ngàn Tiên Thiên Thần Thai Ma biến thành, là vật có tử khí nặng nhất trong thiên địa.

Sở hữu thần diệu trấn áp thiên địa, trấn thiên thiên động, trấn địa địa run, bên trong có vô tận tử khí, có thể trấn áp ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang, kẻ nhập quan, các loại thần thông pháp bảo đều vô dụng, nhất thời tam khắc sẽ hóa thành vũng máu.

Chủ nhân: Tam Thất!”] Hít...

Đoạn đại đạo văn tự này vừa ra, toàn bộ sinh linh trên đại địa Hồng Hoang hít ngược một hơi khí lạnh.

Trấn Thiên Quan?

Có thể trấn áp thiên địa?

Có thể trấn áp ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang? "Ta thao..." Vô số đại năng nhìn thấy chỗ này, không chỉ hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, sau đó mắng to lên tiếng.

Khó trách Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Tru Tiên Tứ Kiếm... những Tiên Thiên Chí Bảo như vậy lại xếp ở vị trí hai mươi mấy.

Mấy thứ xếp hạng mười mấy quả nhiên đều là mấy món siêu cấp biến thái.

Cái này mẹ nó còn có thể tính là pháp bảo sao?

Xuất hiện một cái, quạt mấy cái là có thể thành thánh...

Lại xuất hiện thêm một cái, cư nhiên có thể mai táng ức vạn vạn

sinh linh Hồng Hoang...

Thật là làm cho người ta rợn cả tóc gáy.

Chương 38

Cái người tên Tam Thất này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Chí bảo ngưu bức như vậy cư nhiên cũng là của nàng?

Tất cả mọi người đều hồi tưởng lại nữ tử diễm áp chúng sinh kia...

Khó trách nữ thánh tên Tam Thất ấy một điểm cũng không sợ hãi Nữ Oa nương nương.

Hai người nếu thật sự động thủ, e rằng Nữ Oa còn phải chịu thiệt lớn.

Đơn giản nhìn vào pháp bảo là có thể thấy được manh mối...

Hạng 29 Hồng Mông Lượng Thiên Thước...

Hạng 28 Thất Sắc Hồ Lô chi nhất Cửu Cửu Tán Phách Hồng Hồ Lô.

Hạng 24 Thiên Địa Nhân Tam Thư chi nhất Sổ Sinh Tử.

Hạng 17 Trấn Thiên Quan...

Còn để cho người ta sống hay không?

Rất nhiều người đều thống khổ rên rỉ lên tiếng...

Nguyên bản còn tưởng rằng nữ tử kia nãi là khế cơ thành thánh mới...

Tất cả mọi người đều coi nàng như một con dê béo đợi làm thịt.

Hiện nay xem ra... nữ tử tên Tam Thất này nãi là một tôn siêu cấp đại sát thần a? "Tiểu Nhị Bức tiền bối, ngài còn đó không?

Ngài có quen biết vị nữ thánh tên Tam Thất này không?" Có người

thử mở miệng hỏi thăm vị Tiểu Nhị Bức tiền bối kia. "Đừng gọi ta...

Ta đang tìm chỗ đi ỉa...

Chậm chút nữa là bĩnh ra quần rồi...

Mẹ nó quá biến thái..." "..." Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang đều cảm thấy cạn lời.

Dù sao lực chấn hám mà kiện pháp bảo này mang lại cho mọi người thực sự là quá mức cường đại.

Một lát sau, tử kim nhị khí trên không trung lần nữa bắt đầu lan tràn sôi trào.

Kiện pháp bảo tiếp theo sắp xuất thế.

Rất nhiều người còn chưa kịp phản ứng lại từ sự kinh ngạc về Trấn Thiên Quan, lại phải khẩn trương thu dọn tâm tình, chuẩn bị xem kiện pháp bảo tiếp theo.

Kim quang che khuất bầu trời trên không trung lấp lánh hồi lâu, rốt cục hiển hóa ra một kiện pháp bảo.

Đây là một món đồ kỳ hình quái trạng.

Có chút giống tháp... lại có chút không giống lắm.

Mọi người đều đưa mắt nhìn nhau.

Ai cũng không biết đó rốt cuộc là thứ gì?

Chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi đại đạo văn tự.

Hồi lâu sau, đại đạo văn tự rốt cục hiển hóa ra. [“Pháp bảo bài hành bảng hạng 16: Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Nãi là do đầu lâu của Bàn Cổ đại thần cộng thêm Khai Thiên công đức cùng tinh hoa của Sáng Thế Thanh Liên biến thành.

Vạn vật không thể phá, vạn pháp không thể xâm.

Treo trên đỉnh đầu, vạn vật sinh linh Hồng Hoang đều phải quỳ xuống hành lễ, không thể khởi tâm phản kháng, không thể khởi tâm tà mị, Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không ngoại lệ!

Chủ nhân: Yêu Yêu!”] "Oanh..." "Cái gì?

Cưỡng ép quỳ xuống?" "Thánh nhân cũng bị bức bách phải quỳ xuống?" "Ngoạ tào..." "Ai tới cứu vớt tâm linh nhỏ bé của ta đi?" Cả đại địa Hồng Hoang lần nữa sôi trào.

Cho dù đông đảo sinh linh đều cảm giác cuồng loạn... nhưng chúng sinh Hồng Hoang vẫn hưng phấn đến biến thái.

Lại mẹ nó là một món đồ siêu cấp biến thái.

Rất nhiều người đã kinh ngạc đến cảnh giới cực độ mệt mỏi.

Tuy nhiên tinh thần lại cực độ phấn khích.

Dù sao những pháp bảo này lần lượt phá vỡ cực hạn mà bọn họ có thể chịu đựng.

Loại trạng thái vừa mệt mỏi vừa phấn khích kia khiến bọn họ cảm giác có chút phát điên.

Kiện pháp bảo này càng làm cho cảm xúc của bọn họ thêm dâng cao.

Đầu cái của Bàn Cổ đại thần biến thành?

Còn có công đức Khai Thiên cùng tinh hoa Sáng Thế Thanh Liên?

Treo trên đỉnh đầu, liền tương đương với Bàn Cổ đại thần đích thân tới?

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều phải quỳ xuống hành lễ?

Còn không nổi lên được tâm phản kháng?

Thánh nhân cũng không thể ngoại lệ? "Mẹ ta ơi..." Ai mà mang thứ này ra, há chẳng phải có thể hiệu lệnh cả Hồng Hoang?

Thánh nhân cũng phải quỳ xuống cho hắn?

Việc này ai mà chịu được?

Hiện tại kiện pháp bảo này đang nằm trong tay người tên Yêu Yêu.

Vấn đề mấu chốt là Yêu Yêu này rốt cuộc là ai?

Chẳng lẽ là chủ nhân của vị nữ thánh tên Tam Thất kia?

Tam Thất kia từng nói, nàng còn có một vị chủ nhân.

Biểu hiện không tốt còn phải bị đánh đòn...

Chẳng lẽ chủ nhân của nàng chính là cái người tên Yêu Yêu này?

Vị Yêu Yêu này trong tay có kiện pháp bảo này, há chẳng phải thành tồn tại hiệu lệnh Hồng Hoang?

Xem ra Hồng Hoang thật sự sắp biến thiên rồi...

Rất nhiều đại năng Hồng Hoang giờ khắc này cảm thấy sự thất bại thật sâu.

Bất kể là về tâm lý hay là sinh lý, đều có chút khó mà chịu đựng.

Rất nhiều đại năng dứt khoát nằm thẳng xuống đất.

Như vậy chẳng những khiến thân tâm được thả lỏng, lúc ngửa mặt nhìn bảng xếp hạng còn thoải mái hơn.

Rất nhiều đại năng thấy bộ dáng này xong, cũng bắt chước làm theo, đều bắt đầu "nằm thẳng".

Chỉ trong chốc lát, bất kể là Nhân tộc, hay Yêu tộc, Vu tộc, hay là các loại sơn thạch tinh quái, yêu ma quỷ quái khác, toàn bộ sinh linh vật chủng Hồng Hoang cư nhiên toàn bộ nằm thẳng...

Một màn này thực sự là có chút không thể tin nổi. ...

Giờ phút này trong Tổ Vu đại điện, sắc mặt mười hai Tổ Vu cũng bỗng nhiên trở nên khó coi.

Bàn Cổ có thể nói là Phụ thần của bọn họ.

Nhưng đầu cái của Phụ thần bọn họ cư nhiên biến thành một kiện pháp bảo, còn bị người tên Yêu Yêu đoạt được.

Việc này đối với bọn họ mà nói tuyệt đối là không thể dung nhẫn.

Trừ cái đó ra, còn có thủ đoạn cưỡng ép người khác quỳ xuống kia, thực sự là có chút không thể tin nổi.

Vu Tộc bọn họ làm sao có thể quỳ xuống trước người khác?

Thế nào là Vu?

Trên một nét gạch ngang đỉnh thiên, dưới một nét gạch ngang lập địa.

Chương 39

Vu Tộc chính là chủng tộc đỉnh thiên lập địa, sao có thể dung nhẫn loại sự tình này phát sinh?

Mười hai Tổ Vu nhìn nhau.

Bất kể là cơ duyên thành thánh, hay là đầu cái của Phụ thần bọn họ, bọn họ nhất định phải đoạt được. ...

Trong Thiên Đình, hai đạo thân ảnh vĩ ngạn đồng thời cũng kinh hãi vạn phần.

Mục tiêu cả đời của hai huynh đệ bọn họ chính là quân lâm Hồng Hoang.

Bọn họ cũng đang dẫn dắt Yêu tộc làm như vậy.

Tuy nhiên cái Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp này vừa ra, tất cả nỗ lực của bọn họ há chẳng phải đều thành công cốc?

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều phải quỳ xuống trước đối phương, Thánh nhân cũng không thể ngoại lệ.

Như vậy, người tên Yêu Yêu này há chẳng phải thành chủ nhân Hồng Hoang?

Hai huynh đệ nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương cảm nhận được sự lo lắng nồng đậm. ...

Không chỉ có mười hai Tổ Vu và Đế Tuấn, Thái Nhất.

Giữa thiên địa, sáu vị Thánh nhân kia đồng dạng bỗng nhiên biến sắc.

Bọn họ là ai?

Bọn họ là Thánh nhân vạn cổ trường tồn, vĩnh thế bất diệt.

Sao có thể quỳ xuống trước người khác?

Bọn họ tuyệt không cho phép chuyện như vậy phát sinh.

Xem ra, đợi bảng xếp hạng pháp bảo kết thúc, nhất định phải hảo hảo nghiên cứu một phen. ...

Giờ phút này ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang, trên tới Thánh nhân, dưới đến lê dân bách tính, toàn bộ đều lo lắng.

Đúng lúc này, tử kim nhị khí trên không trung lần nữa bắt đầu sôi trào.

Tất cả mọi người đều biết, kiện pháp bảo tiếp theo sắp sửa xuất thế.

Khí tức kim sắc sôi trào trên không trung rất nhanh lại diễn hóa ra một kiện pháp bảo.

Kiện pháp bảo này lại là một thứ kỳ hình quái trạng.

Cư nhiên... có chút giống ngón tay?

Tất cả mọi người đều mờ mịt.

Bọn họ chưa từng biết lại có thứ như vậy.

Vật này lại có công hiệu thần kỳ gì sao? "Tiểu Nhị Bức tiền bối...

Ngài ỉa xong chưa?

Ngài có thể giảng giải cho chúng ta một chút đây rốt cuộc là vật gì không?" "Quỳ cầu Tiểu Nhị Bức tiền bối chỉ điểm..." "Thời khắc mấu chốt vẫn phải để Tiểu Nhị Bức tiền bối ra tay..." Trong khoảng thời gian chờ đợi đại đạo văn tự, rất nhiều người lại nhớ tới vị Tiểu Nhị Bức tuy danh bất kiến kinh truyện nhưng lại cực kỳ lợi hại kia.

Sau đó chúng sinh Hồng Hoang lại bắt đầu hình thức thỉnh giáo.

Những tiếng "Tiểu Nhị Bức tiền bối", "Tôn kính Tiểu Nhị Bức..."

vang lên che khuất bầu trời khiến rất nhiều đại năng Hồng Hoang dở khóc dở cười.

Cái tên gì thế này...

Bình bạch kéo thấp đẳng cấp của Hồng Hoang.

Theo mọi người thỉnh giáo, thanh âm của Tiểu Nhị Bức rốt cục cũng truyền ra: "Các ngươi không nhìn thấy đây là một cái ngón tay sao?

Hoặc có lẽ là đồ vật đeo trên tay...

Đã không phải công kích chí bảo, cũng không phải phòng ngự chí bảo, xem ra có liên quan tới khí vận đi?" Nghe thấy thanh âm của Tiểu Nhị Bức, mọi người sửng sốt.

Ngón tay có liên quan tới khí vận?

Cái này đúng là chưa từng nghe nói qua.

Đã Tiểu Nhị Bức tiền bối đều đã chỉ điểm, bọn họ cũng chỉ có thể chờ đợi đại đạo văn tự xuất hiện.

Sau một hồi chờ đợi dài đằng đẵng, đại đạo văn tự rốt cục xuất hiện. [“Pháp bảo bài hành bảng hạng 15: Ngón Tay Vàng.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Có khả năng tước đoạt khí vận.

Đeo trên tay chính là Khí Vận Chi Chủ.

Điểm ai người đó sống, chỉ ai người đó chết!

Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không ngoại lệ.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân!”] Đại đạo văn tự xuất hiện xong, tất cả mọi người đều hai mặt nhìn nhau.

Sau đó cư nhiên không tự chủ được mà vỗ tay.

Tiếng vỗ tay vang vọng khắp Hồng Hoang.

Dù sao ức vạn vạn sinh linh toàn bộ vỗ tay, thanh thế kia quả nhiên cực kỳ kinh người.

Vị Tiểu Nhị Bức tiền bối tôn kính kia nói không sai chút nào.

Không ngờ vị Tiểu Nhị Bức tiền bối này cư nhiên sở hữu bản sự như thế.

Kiện chí bảo trên không trung quả nhiên là một kiện chí bảo quan hệ với khí vận.

Chỉ cần đeo lên cái gọi là Ngón Tay Vàng này, là có thể biến thành Khí Vận Chi Chủ.

Thậm chí còn có thể tước đoạt khí vận của người khác.

Điểm ai, người đó chết?

Chỉ ai, người đó sống?

Thánh nhân cũng không ngoại lệ?

Khó trách kiện pháp bảo này có thể xếp trước Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp.

Xác thực là rất biến thái.

Tuy rằng nghe rất đơn giản, nhưng sự thật lại không giống nhau.

Hồng Hoang Khí Vận Chi Chủ, một khi thật sự bị Ngón Tay Vàng này điểm trúng, Thánh nhân cũng phải hồn phi phách tán...

Tồn tại điểm ai người đó chết, chỉ ai người đó sống nha...

Nghĩ tới thôi đã làm cho người ta lông tóc dựng đứng, rợn cả tóc gáy.

Ta nếu nhìn ngươi không vừa mắt, một chỉ điểm xuống, cho dù là Thánh nhân cũng phải lập tức vẫn lạc.

Đây là chí bảo đáng sợ bực nào a, thực sự là siêu việt tưởng tượng.

Chỉ là chủ nhân của chí bảo này - Trường Không đạo nhân lại là ai?

Vô vàn nghi hoặc hiện lên trong lòng các sinh linh Hồng Hoang.

Bản thân vị Tam Thất kia và vị Yêu Yêu kia đã đủ biến thái rồi, hiện nay cư nhiên lại xuất hiện một vị Trường Không đạo nhân?

Việc này đả kích bọn họ cực kỳ lớn. "Tiểu Nhị Bức tiền bối, ngài có quen biết vị Trường Không đạo nhân này không?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối, cư nhiên lại lòi ra thêm một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo từ khi nào lại rẻ rúng như vậy?" "Cái Hồng Mông Tử Kim Bảng này một phát liền giúp chúng sinh Hồng Hoang khai quật ra mấy vị đại thần thông giả ẩn tàng, quả nhiên là toàn tri toàn năng!" "Không biết Trường Không đạo nhân này và Tam Thất có quan hệ gì không?" "Thật là nghĩ kỹ thì thấy cực sợ, người có thể sở hữu loại chí bảo này, tuyệt đối không phải hạng người tầm thường." "Không biết Tiểu Nhị Bức tiền bối có biết lai lịch Trường Không đạo nhân này không?" Nhưng mọi người chờ đợi hồi lâu, Tiểu Nhị Bức tiền bối lại vẫn không lên tiếng.

Mọi người hiểu rõ, cho dù là vị Tiểu Nhị Bức tiền bối kia, cũng không biết lai lịch của Trường Không đạo nhân này. "Thế giới Hồng Hoang, tiếp theo e là phải náo nhiệt rồi...

Những đại năng ẩn tàng kia phỏng chừng đều sẽ bị Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố ra hết..." "Cứ theo trước mắt mà xem, vị Tam Thất, Yêu Yêu, cùng với Trường Không đạo nhân kia, chí ít cũng đều là tồn tại Thánh cảnh..." "Không biết mấy vị Thánh nhân Tam Thanh bọn họ có thể chống đỡ được không..." "Đừng quên, còn có La Hầu vị Ma Tổ kia nữa..." Rất nhiều người đều cảm thán trong lòng.

Tất cả mọi người đều cảm thấy chấn kinh đối với vị Trường Không đạo nhân đột nhiên xuất hiện này.

Những đại năng ẩn tàng này rốt cuộc có mục đích gì?

Đại năng sở hữu pháp bảo cường hãn như thế, lại vẫn luôn trốn ở trong tối, chẳng lẽ có dã tâm gì không muốn người biết?

Tại Oa Hoàng Cung, vị nam tử duy nhất, sắc mặt cũng cực kỳ khó coi: "Tiểu muội, chúng ta có thể nói đều là một mạch Hồng Quân, nói không chừng, Hồng Hoang này ngoại trừ một mạch Hồng Quân ra, còn có truyền thừa tu luyện khác.

Chương 40

Tiểu muội ngàn vạn lần không thể sơ suất, nước ở Hồng Hoang sâu như thế, huynh muội chúng ta e rằng nắm chắc không được, ngày sau còn cần nỗ lực tu luyện, tĩnh quan kỳ biến mới là thượng sách." Vị nam tử này chính là huynh trưởng của Nữ Oa - Phục Hy.

Nữ Oa nghe thấy lời huynh trưởng cũng gật đầu, sắc mặt xác thực là có chút khó coi.

Không đơn giản là xuất hiện Thí Thần Thương, Cửu Bảo Lưu Vân Phiến, Trấn Thiên Quan, Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp, Ngón Tay Vàng... những Tiên Thiên Chí Bảo như vậy.

Mà còn vì Hồng Mông Tử Kim Bảng đào ra La Hầu, Tam Thất, Yêu Yêu, Trường Không... những đại năng bực này. ...

Ngay khi ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang đều đang vì danh hiệu Trường Không này mà chấn hám.

Tử kim nhị khí trên bầu trời lần nữa bắt đầu sôi trào.

Lại có một kiện pháp bảo, dần dần hiển hóa thành hình.

Pháp bảo xuất hiện lần này nãi là một chiếc bút lông có tạo hình cực kỳ quỷ dị.

Cán bút không biết làm từ chất liệu gì, có chút giống dây leo, lại có chút giống rễ cây.

Nhìn qua cong cong vẹo vẹo, nhưng lại cực kỳ phù hợp đường cong của tay.

Ngòi bút không biết làm từ cái gì, nhìn qua giống lông động vật, lại có chút giống sợi kim loại, càng giống như tơ tuyến do đại đạo đạo vận hiển hóa.

Chiếc bút lông này xuất hiện giữa không trung, tản ra quang mang oánh oánh.

Rất nhiều người đều đưa mắt nhìn nhau.

Lại là một kiện siêu cấp chí bảo, nhưng bọn họ lại hoàn toàn không biết gì cả.

Chỉ có thể chờ đợi đại đạo văn tự giáng lâm.

Sau sự chờ đợi dài đằng đẵng, đại đạo văn tự rốt cục xuất hiện. ["Pháp bảo bài hành bảng hạng 14: Như Ý Tạo Hóa Bút.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Có khả năng thư viết đại đạo chí lý.

Cũng sở hữu năng lực đoạt lấy thiên địa tạo hóa.

Có thể lấy đi tạo hóa của người khác, tước đoạt khí vận, căn nguyên, pháp lực cùng hết thảy của người khác.

Cũng có thể tặng cho người khác tạo hóa.

Một bút họa thánh, một bút thành tro.

Chủ nhân: Trường Không!"] "Oanh!!!" Mọi người lần nữa lại nhìn thấy hai chữ Trường Không quen thuộc kia.

Lập tức cả Hồng Hoang sôi trào. "Kiện Tiên Thiên Chí Bảo này lại là của Trường Không đạo nhân..." "Trường Không đạo nhân này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Vì sao từ vạn cổ tới nay, chưa từng nghe nói qua danh hiệu của hắn?" "Phúc duyên của người này cũng quá tốt rồi đi?" "Xác thực là rất khủng bố..." Khoan nói đến các đại năng Hồng Hoang bình thường, cho dù là mấy vị Thánh nhân, sắc mặt bọn họ cũng triệt để biến đổi.

Không thể không coi trọng cái người tên Trường Không này.

Đợi bảng pháp bảo kết thúc, nhất định phải thôi toán một chút xem Trường Không, Yêu Yêu... rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Đúng lúc này, tử kim nhị khí trên bầu trời lần nữa lấp lánh.

Lại có một quyển trục bắt đầu dần dần hiển hóa thành hình giữa không trung...

Mọi người kiệt tận toàn lực, nhìn về phía quyển trục kia.

Chỉ thấy đó là một bức đồ họa có tạo hình kỳ dị.

Tại phía Bắc đồ họa, vẽ một mảng đại dương mênh mông.

Lúc này đại dương đang tản ra sóng to gió lớn ngập trời, dường như muốn dìm ngập thế gian vạn vật.

Tại phía Tây đồ họa, là một đoàn kim loại mạc danh.

Đoàn kim loại này lúc này đang tản ra vô cùng vô tận canh kim chi khí.

Khí tức này lộ ra cảm giác sắc bén vô tận, dường như muốn đâm rách thiên khung.

Tại phía Nam đồ họa, thì là một biển lửa hạo hãn vô biên.

Biển lửa này trực tiếp hình thành một cái hỏa chi luyện ngục.

Hỏa chi luyện ngục kia dường như sở hữu khả năng phần hóa thiên địa vạn vật.

Tại phía Đông đồ họa, lại có một cây Thông Thiên Kiến Mộc.

Cây đại thụ thông thiên này, cắm rễ phương Đông, che khuất bầu trời.

Tại trung ương đồ họa, thì lại có một nắm hoàng thổ.

Nắm hoàng thổ này điểm xuyết ở trung ương đồ họa, trong nháy

mắt liền gia tăng vài phần cảm giác hậu trọng.

Bức đồ họa này miêu tả dường như là Tiên Thiên Ngũ Hành linh lực?

Rất nhiều người trong lòng lược có minh ngộ.

Một lát sau, rất nhiều đại đạo văn tự hạ xuống. ["Pháp bảo bài hành bảng hạng 13: Càn Khôn Ngũ Hành Đồ.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Bên trong hàm chứa Hồng Hoang Thiên Địa Ngũ Hành đại đạo.

Người sở hữu có thể một mình tham ngộ Ngũ Hành đại đạo, mượn nhờ Càn Khôn Ngũ Hành Đồ, tại trong cơ thể mình diễn hóa ra Ngũ Hành đại luân hồi.

Tu thành ngũ thánh chi lực.

Phân biệt là: Hỏa Thánh, Thủy Thánh, Mộc Thánh, Kim Thánh, Thổ Thánh.

Chủ nhân: Trường Không!"] Pháp bảo này vừa ra, chúng sinh Hồng Hoang lập tức bị chấn kinh đến thất điên bát đảo.

Từng người mắt lệch mồm méo, trợn mắt há hốc mồm.

Dù sao kiện pháp bảo này thực sự là siêu việt tưởng tượng.

Thậm chí có rất nhiều người trực tiếp kích động đến ngất đi.

Lại là một cái pháp bảo siêu cấp biến thái.

Cư nhiên có thể dựa vào kiện pháp bảo này để tu ra ngũ thánh chi lực?

Một người liền tương đương với năm Thánh?

Còn có thể diễn hóa Ngũ Hành đại luân hồi trong cơ thể mình?

Khi mọi người lần nữa trợn mắt há hốc mồm nhìn cái danh hiệu

lấp lánh kia, ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang toàn bộ kinh ngốc. "Sao lại thế này?

Kiện Tiên Thiên Chí Bảo này lại là của Trường Không đạo nhân?" "Có phải thật hay không?

Trường Không đạo nhân này rốt cuộc là ai nha?" "Pháp bảo trong tay cư nhiên toàn bộ đều là Tiên Thiên Chí Bảo?" "Có cần phải biến thái như vậy không?

Có khi nào bảng xếp hạng pháp bảo bị lỗi rồi không?" "Hồng Mông Tử Kim Bảng tuyệt đối sẽ không sai, vậy thì chỉ có thể nói rõ, Trường Không đạo nhân này nãi là một vị thần thánh ẩn tàng." "Cũng không biết tu vi của Trường Không đạo nhân này rốt cuộc thế nào?

So với Thái Thượng Lão Tử, ai mạnh ai yếu?" "Cái này ai mà biết được?" "Nhưng chỉ nói riêng về pháp bảo mạnh yếu, khẳng định là Trường Không đạo nhân ngưu bức..." Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang đều nằm trên mặt đất, mở ra hình thức chém gió.

Dù sao chỉ riêng Trường Không đạo nhân đã tiếp liền sở hữu mấy kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Thực sự là siêu việt tưởng tượng của tất cả mọi người.

Những chí bảo này mỗi một cái đều sở hữu sức mạnh vô song.

Hoặc là sở hữu lực tạo thánh, hoặc là sở hữu uy sát thánh.

Thực sự là cường đại siêu việt tưởng tượng.

Ngay khi chúng sinh nghị luận, lại có một kiện pháp bảo hiển hóa xuất hiện.

Pháp bảo hiển hóa ra lần này, nãi là một tôn bảo vật hình dáng cổ tháp.

Nhìn qua có chút cổ phác, thậm chí còn có chút cũ nát.

Không có chỗ nào bắt mắt.

Nhưng chính một tôn pháp bảo như vậy, lại cư nhiên trần liệt tại pháp bảo bài hành bảng hạng 12?

Chương 41

Kiện pháp bảo này lại có công hiệu thần kỳ gì?

Một lát sau đại đạo văn tự hạ xuống. [“Pháp bảo bài hành bảng hạng 12: Hồng Mông Phù Đồ Tháp.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Sở hữu một trong những đại đạo mạnh nhất trong Tam Thiên Đại Đạo: Phù Đồ Đạo!

Thế gian vạn vật giai phù đồ!

Phù Đồ Đạo xuất thế, vạn đạo thần phục thoái lui.

Nơi có Phù Đồ Đạo, chính là tuyệt địa của Tam Thiên Đại Đạo, quanh thân bao phủ Phù Đồ đại đạo, liền có thể trở thành một trong những vương giả của Tam Thiên Đại Đạo.

Chủ nhân: Trường Không!”] Nhìn thấy kiện pháp bảo này xong, rất nhiều người đều trừng lớn mắt.

Trong mắt toát ra thần sắc hãi tuyệt.

Kiện pháp bảo này triệt để đánh vỡ nhận thức của bọn họ. "Đại đạo còn phân mạnh yếu sao?" "Đại đạo mạnh nhất là có ý gì?" "Chẳng lẽ đại đạo thế gian cũng có xếp hạng?" Rất nhiều chúng sinh Hồng Hoang, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, trong mắt đều lộ ra vẻ mờ mịt.

Lúc này có một thanh âm truyền ra: "Nhìn bộ dạng chưa thấy việc đời của các ngươi kìa..." Mọi người vừa nghe, cư nhiên là vị đại năng tên gọi Tiểu Nhị Bức kia.

Từng người lập tức giống như nhìn thấy cứu tinh. "Tiểu Nhị Bức

tiền bối, quỳ cầu chỉ điểm..." "Thỉnh cầu Tiểu Nhị Bức tiền bối giải thích một phen..." "Tiểu Nhị Bức tiền bối, ta đem bà xã ta hiến cho ngài, ngài giảng giải cho chúng sinh Hồng Hoang một chút đi..." "Tử quỷ..." Thiên địa vạn vật nghe thấy lời này lập tức cười vang.

Cả phiến thiên địa lần nữa vang lên những tiếng cung duy Tiểu Nhị Bức.

Hồi lâu sau thanh âm của Tiểu Nhị Bức mới lại truyền ra. "Chính cái gọi là thiên địa vô cực, đại đạo càn khôn.

Cái vô cực này chính là đại đạo.

Vô cực sinh đại đạo, đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam.

Tam sinh vạn vật, vạn vật phụ âm nhi bão dương, trùng khí dĩ vi hòa." "Câu nói này rốt cuộc là ý gì đây?

Nói trắng ra, vô tận đạo tàng, cộng sinh ra Thiên, Địa, Nhân tam trọng đạo tàng.

Là Thiên Đạo đạo tàng, Địa Đạo đạo tàng, Nhân Đạo đạo tàng.

Thiên Địa Nhân tam thư kia, chính là ghi lại đạo tàng của Thiên Địa Nhân tam đạo." "Mỗi một trọng đạo tàng, đều thống lĩnh một ngàn đại đạo, vạn điều tiểu đạo.

Hợp lại, tổng xưng Tam Thiên Đại Đạo...

Vô tận tiểu đạo...

Đắc một tiểu đạo, có thể tu thành Đại La...

Đắc một đại đạo, có thể chứng đạo Hỗn Nguyên...

Hiểu chưa?

Đám người chưa từng thấy qua sự đời các ngươi?" Lời này của Tiểu Nhị Bức vừa ra, thế giới Hồng Hoang lập tức ồ lên một mảnh.

Đắc một tiểu đạo, là có thể tu luyện thành Đại La Kim Tiên?

Đắc một đại đạo, là có thể tu thành Thánh nhân?

Vạn lần không ngờ tới còn có phân chia đại đạo tiểu đạo.

Nghe Tiểu Nhị Bức điểm hóa...

Tất cả mọi người đều giật mình tỉnh ngộ.

Không khỏi nảy sinh ý kính bội đối với vị Tiểu Nhị Bức này. "Tiểu Nhị Bức tiền bối, sao ngài biết nhiều như vậy?

Chẳng lẽ ngài cũng tu thành cảnh giới Thánh nhân?" "Mấy chuyện này chỉ là thường thức Hồng Hoang mà thôi, những đại năng chân chính kia chẳng thèm mở miệng giải thích với các ngươi...

Đừng có đại kinh tiểu quái..." "..." Cho dù như thế, chúng sinh Hồng Hoang cũng không khỏi nảy sinh ý kính bội từ đáy lòng đối với vị Tiểu Nhị Bức này.

Mãi đến lúc này, mọi người lại đưa ánh mắt nhìn về phía Hồng Mông Phù Đồ Tháp trên không trung.

Cái Hồng Mông Phù Đồ Tháp này liền sở hữu một trong những đại đạo mạnh nhất của Tam Thiên Đại Đạo là Phù Đồ Đạo?

Không hổ là chí bảo xếp hạng 12...

Quả nhiên là cường đại đến biến thái.

Chỉ là pháp bảo cường đại như thế, chủ nhân cư nhiên vẫn là Trường Không... "Cái tên này rốt cuộc là ai nha?

Cái này cũng quá hung mãnh đi?" "E rằng cái tên này từ hôm nay trở đi sẽ triệt để dương danh khắp Hồng Hoang..." "Nói không chừng Trường Không đạo nhân này chính là chủ nhân của Tam Thất kia..." "Khả năng chính là cái tên Trường Không này muốn bảo hộ Nhân tộc...

Cho nên mới phái Tam Thất kia ra..." "Cũng không biết Trường Không đạo nhân này có thủ đoạn gì, không chỉ sở hữu nhiều chí bảo như thế, còn sở hữu mỹ nhân như Tam Thất...

Thực sự là làm người ta hâm mộ a..." "Vị nữ thánh xa lạ tên Tam Thất kia, chỉ riêng tướng mạo mà nói, hầu như có thể nói là diễm áp chúng sinh, cũng chỉ Nữ Oa nương nương mới có thể so sánh với nàng...

Chủ nhân của nàng nếu thật là Trường Không đạo nhân này...

Quả thật là diễm phúc không cạn...

Hâm mộ chết người khác a..." Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang đều bắt đầu thảo luận không ngừng nghỉ.

Mục tiêu thảo luận chính là cái tên sáng chói trên không trung kia: Trường Không...

Từ hôm nay trở đi, ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang đều nhớ kỹ cái tên Trường Không này. ...

Tại Thiên Cơ Lâu thần bí.

Tam Thất thánh nhân một thân hắc y cũng khẽ cười: "Cái tên gọi Tiểu Nhị Bức này quả thật có chút ý tứ..." ...

Một lát sau, tử kim nhị khí trên không trung lần nữa lan tràn.

Lại có một kiện pháp bảo hiển hóa tại không trung...

Chỉ thấy đó là một thanh trường đao kỳ hình quái trạng.

Đó là một kiện pháp bảo bọn họ chưa từng thấy qua.

Đường cong của thanh đao này dường như có chút quỷ dị, nhưng rốt cuộc quỷ dị ở chỗ nào lại không nói ra được.

Chỉ là thanh đao này vừa ra, khí tức giữa thiên địa lại bỗng nhiên

tối sầm lại.

Dường như không chịu nổi sát ý của thanh đao này.

Khí tức lộ ra trên thân đao kia, cư nhiên bất giác khiến cho tâm tình của chúng nhân Hồng Hoang cũng trở nên ảm đạm.

Trong lòng mỗi người dường như đều bị đè lên một tảng đá lớn, lộ ra vài phần áp ức.

Sau khi đao này xuất hiện, cả đại địa Hồng Hoang cư nhiên bất giác yên tĩnh trở lại.

Không ai không yên lặng nhìn thanh trường đao trên không trung.

Mãi hồi lâu sau, đại đạo văn tự trên không mới hạ xuống. [“Pháp bảo bài hành bảng hạng 11: Thất Thương Ly Hận Đao.

Binh trung tà hoàng.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Là túc địch của Đại Đạo Chí Tôn Kiếm.

Thế gian thất thương, thất hận, thất khổ, thất thống, thất tuyệt, thất tội, thất tình, hội tụ mà thành, tự thành đao này, nãi là thứ binh khí chí sát, chí ác, chí lệ, chí trọc, chí hung, chí tà, chí hình của thế gian.

Có thể một đao đoạn thiên, có thể một đao phúc địa.

Chủ nhân: Trường Không!”] Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy những dòng đại đạo văn tự này, lập tức từng người chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

Đơn giản nhìn từ tên của pháp bảo này, là biết đây tuyệt đối là một kiện đại hung chi vật.

Có thể một đao đoạn thiên.

Cũng có thể một đao phúc địa...

Thực sự là cường đại khó có thể tưởng tượng.

Thanh đao này, hầu như là tập hợp mọi cảm xúc tiêu cực của thế gian.

Cũng không biết muốn thi triển đao này, rốt cuộc cần điều kiện thế nào. "Thất Thương Ly Hận Đao?" "Binh trung tà hoàng sao?" "Thanh đao này, coi như là đệ nhất đao của Hồng Hoang rồi nhỉ?" "Chỉ là pháp bảo cường hãn như thế, cư nhiên cũng có túc địch sao?

Chương 42

Đại Đạo Chí Tôn Kiếm, lại là vật gì?" "Chẳng lẽ pháp bảo xếp hạng 10, chính là Đại Đạo Chí Tôn Kiếm?" "Vậy Đại Đạo Chí Tôn Kiếm lại cường đại đến trình độ nào?" "..." Tất cả mọi người đều lẩm bẩm tự nói.

Thanh âm lại ít nhiều lộ ra vài phần khiếp đảm, thậm chí có vài phần cảm giác sợ hãi.

Đao này vừa ra, cư nhiên trực tiếp ảnh hưởng đến ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang.

Đủ để thấy sát khí của đao này nặng bao nhiêu.

Tất cả mọi người đều ánh mắt mê ly nhìn thanh trường đao trên không trung.

Cảm giác áp ức trong lòng càng thêm nồng đậm.

Mãi đến hồi lâu, mọi người đều chưa hồi thần lại. [“Pháp bảo bài hành bảng hạng 10: Đại Đạo Chí Tôn Kiếm.

Kiếm đạo chí tôn, càng là binh trung chí tôn.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Sở hữu một trong những đại đạo mạnh nhất của Tam Thiên Đại Đạo: Chí Tôn Đạo.

Kiếm này, cũng có thể xưng là Đế Vương Kiếm, Bá Vương Kiếm, Quang Minh Kiếm, Quân Tử Kiếm...

Kiếm này, có thể diệt hết thảy đạo, có thể phá hết thảy pháp, thiên hạ vạn đạo, đều phải cúi đầu xưng thần.

Chủ nhân: Trường Không!”] Mãi cho đến khi thanh Đại Đạo Chí

Tôn Kiếm sở hữu hoàng hoàng thiên uy này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang mới từ trong đao ý của Thất Thương Ly Hận Đao phản ứng lại.

Không ai không diễm tiện nhìn Chí Tôn Kiếm trên không trung. "Đây chính là chí bảo xếp hạng 10 bảng pháp bảo sao?" "Quả nhiên không hổ là thiên địch của Thất Thương Ly Hận Đao, đại đạo chí tôn...

Quả nhiên cường hãn..." "Thanh kiếm này sở hữu một trong những đại đạo mạnh nhất là Chí Tôn Đạo...

Không biết so với Phù Đồ Đạo kia, ai mạnh ai yếu?" "Chí Tôn Đạo...

Phù Đồ Đạo...

Từ tên gọi mà xem cảm giác đều rất điếu..." "Hẳn là vẫn là Chí Tôn Đạo mạnh hơn một chút chứ?

Dù sao Đại Đạo Chí Tôn Kiếm xếp hạng phải cao hơn Phù Đồ Tháp một chút..." "Cái này cũng không nhất định a...

Cái này chỉ có thể nói rõ Chí Tôn Kiếm mạnh hơn Phù Đồ Tháp, nhưng không thể định tính là Chí Tôn Đạo mạnh hơn Phù Đồ Đạo chứ?" "Nói mấy chuyện vô dụng này làm gì?

Chúng ta lại không cách nào lĩnh ngộ những chí cường đại đạo này...

Nếu như có thể lĩnh ngộ một điều tiểu đạo, cũng coi như là tạ ơn trời đất rồi..." Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang đều nghị luận ầm ĩ... "Đại Đạo Chí Tôn Kiếm sở hữu Chí Tôn Đại Đạo cũng mới chỉ xếp hạng 10 sao?" "Thực sự là không thể tưởng tượng, mười hạng đầu bảng pháp bảo đều là tồn tại thế nào?" "Bất luận thế nào, Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân Đạo Tổ còn chưa xuất hiện, ta vẫn

thủy chung kiên tin Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân Đạo Tổ là mạnh nhất." "Vẫn là không nên sớm hạ kết luận, đỡ đến lúc đó bị vả mặt..." "Thật không ngờ cái người tên Trường Không đạo nhân này, cư nhiên biến thái như thế, bảng xếp hạng pháp bảo từ hạng 15 bắt đầu, liền toàn bộ đều là pháp bảo của hắn..." "Như thế xem ra, cái người tên Trường Không đạo nhân này, tất nhiên là chủ nhân của Tam Thất kia rồi..." "Hắn muốn bảo vệ Nhân tộc...

Yêu tộc, Vu tộc, cùng với Nữ Oa thị quyết nhiên không động được Nhân tộc..." "Đừng thảo luận mấy cái này nữa, có quan hệ gì với chúng ta đâu?

Chính cái gọi là thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp ương, vẫn là quan tâm bảng xếp hạng pháp bảo trước đi..." "Sau khi bảng xếp hạng pháp bảo kết thúc, Nữ Oa nương nương sẽ cùng Chuẩn Đề thánh nhân khai chiến, không biết hai người bọn họ rốt cuộc ai mạnh ai yếu?" "Từ từ mà xem đi, còn khối kịch hay, bảng xếp hạng pháp bảo kết thúc còn có các bảng khác..." "Đợi tất cả các bảng công bố hoàn thành, thế giới Hồng Hoang này mới bắt đầu chân chính biến thiên..." Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn Đại Đạo Chí Tôn Kiếm trên không trung, sau đó mạn bất kinh tâm nghị luận ầm ĩ.

Sau khi cảm giác mệt mỏi sau cơn chấn kinh biến mất, cư nhiên nảy sinh vài phần thích ý.

Những đại năng kia nói đúng, thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp ương.

Chỉ có thể lẳng lặng chờ sự thái biến hóa thôi.

Lúc này, tử kim nhị khí trên không trung lần nữa sôi trào.

Tất cả mọi người lại một lần nữa kích động.

Mười hạng đầu bảng xếp hạng pháp bảo rốt cục sắp công bố rồi

sao?

Chúng sinh Hồng Hoang nằm trên mặt đất nhìn thiên khung.

Tử kim nhị khí tràn ngập trên không trung càng thêm sôi trào không thôi.

Hồi lâu sau, cư nhiên diễn hóa ra một quyển sách.

Quyển sách này mang theo khí tức cực kỳ cường hãn vô dữ luân bỉ uy áp cả Hồng Hoang.

Một lát sau đại đạo văn tự hiển hóa trên không trung. [“Pháp bảo bài hành bảng hạng 9: Đại Đạo Bảo Điển.

Tiên Thiên Chí Bảo.

Cộng mười vạn tám ngàn cuốn, sau khi Tạo Hóa Ngọc Điệp rách nát, Đại Đạo Bảo Điển ghi chép rất nhiều đại đạo, nắm giữ rất nhiều đại đạo bản nguyên, bất luận kẻ nào cũng có thể từ trong Đại Đạo Bảo Điển tham ngộ đến tuyệt thế đại đạo thuộc về riêng mình.

Trừ cái đó ra, Đại Đạo Bảo Điển còn ghi chép rất nhiều kinh thế bí văn như « Già Thiên », « Đấu Phá Thương Khung », « Đấu La Đại Lục », « Tử Xuyên », « Thôn Phệ Tinh Không »...

Chủ nhân: Trường Không!”] "Ta thao...

Không hổ là tồn tại xếp hạng 9 bảng pháp bảo...

Cư nhiên có mười vạn tám ngàn cuốn...

Cái này há chẳng phải thành đệ nhất bảo điển của Hồng Hoang?" "Cư nhiên còn ghi chép rất nhiều đại đạo..." "Ai nếu nắm giữ bảo điển này, há chẳng phải nắm giữ tất cả đại đạo?" "Có bảo điển này trong tay, bất luận đại đạo nào cũng chỉ là vật trong túi mà thôi." "Khó trách quyển sách này có thể xếp trước Đại Đạo Chí Tôn Kiếm, thực sự là mạnh đến mức có chút ly phổ a..." "Bất quá sự tình cũng có chút

quỷ dị, Đại Đạo Bảo Điển ghi chép tất cả đại đạo cũng mới chỉ xếp hạng 9...

Phía trước đều là mấy thứ biến thái gì nha?" "Không biết vị Trường Không đạo nhân kia có hào phóng hay không, hoặc có thể cho mượn một hai cuốn để tỉ mỉ quan ma một phen..." "Mỗi người đều có thể từ trong pháp bảo này tham ngộ ra đại đạo thuộc về chính mình sao?" "Quả nhiên thần diệu vô cùng a..." "Chỉ là cái « Đấu Phá Thương Khung » thần bí kia lại là thứ gì?" "« Đấu Phá Thương Khung »? « Đấu La Đại Lục »? « Thôn Phệ Tinh Không »? « Tử Xuyên »?

Mấy cái này đều là mấy thứ đồ chơi gì?

Nghe tên dường như rất điếu?" "Ngươi không thấy đại đạo văn tự viết sao, những thứ này đều là kinh thế bí văn...

Phỏng chừng là mấy thứ rất điếu đi?" "..." Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang đều bắt đầu thảo luận không ngừng. "Tiểu Nhị Bức tiền bối, ngài còn đó không?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối, ngài giảng giải cho chúng ta một chút đi, « Đấu Phá Thương Khung » rốt cuộc là thứ gì?" "Còn có « Đấu La Đại Lục », « Tử Xuyên », « Tu La Võ Thần », « Thôn Phệ Tinh Không » đều là mấy thứ gì?" "Ta đã nói rồi, đừng hỏi ta nữa, ta mẹ nó chỉ là một tên tiểu nhị bức, có cái gì không hiểu thì đi hỏi mấy tôn thánh nhân ấy..." "..." "Không hổ là Tiểu Nhị Bức tiền bối, phát nộ cũng cá tính như vậy..." Mọi người tuy rằng ồn ào nhốn nháo, nhưng Đại Đạo Bảo Điển trên không trung xác thực là khiến bọn họ triệt để kinh sợ.

Đại Đạo Bảo Điển ghi chép rất nhiều đại đạo...

Tổng cộng có mười vạn tám ngàn cuốn...

Hiển nhiên tất cả mọi người đều bị Đại Đạo Bảo Điển này dọa sợ.

Thông tin về kiện bảo vật này vừa ra, cả thế giới Hồng Hoang trong nháy mắt tạc liệt.

Cho dù là ở ngoài Hồng Hoang, cũng có thể nghe thấy thanh âm hít ngược khí lạnh chỉnh tề của chúng sinh Hồng Hoang.

Không khí thế giới Hồng Hoang dường như trong khoảnh khắc này đều loãng đi.

Đây chính là uy lực của Đại Đạo Bảo Điển.

Ngay khi mọi người đang kinh thán.

Tử kim nhị khí trên bầu trời lần nữa bắt đầu sôi trào.

Trong lòng mọi người đều hiểu, kiện pháp bảo tiếp theo sắp đến rồi...

Tử kim nhị khí trên không trung lan tràn càng thêm lợi hại.

Mãi rất lâu sau, mới rốt cục gian nan ngưng tụ thành một kiện pháp bảo.

Chỉ thấy kiện pháp bảo này là một cái viên bàn to lớn.

Trên viên bàn lộ ra một số quang mang hi kỳ cổ quái, khiến người ta nhìn không rõ.

Kiện pháp bảo này vừa ra, lập tức giống như núi lửa bạo phát sâu dưới ngàn trượng hàn băng.

Cả Hồng Hoang trong khoảnh khắc này bỗng nhiên nhấc lên sóng to gió lớn.

Vô số người đều thất thanh kinh hô.

Trong không trung dường như lan tràn một tia kinh sợ. "Đây...

Đây là Tạo Hóa Ngọc Điệp..." "Sao lại xuất hiện sớm như vậy?" "Tạo Hóa Ngọc Điệp cường đại như thế, cư nhiên chỉ xếp hạng 8?"

"Không ngờ nguyên mạo của Tạo Hóa Ngọc Điệp, cư nhiên là một cái viên bàn..." "Xong rồi...

Tín ngưỡng của ta sụp đổ rồi..." "Thế giới Hồng Hoang hết cứu rồi...

Pháp bảo mạnh nhất cư nhiên mới chỉ xếp hạng 8..." Trong khoảnh khắc này, tất cả sinh linh Hồng Hoang toàn bộ loạn cào cào.

Chớ nói là những hậu bối Hồng Hoang này, cho dù là những sinh linh tiên thiên kia cũng rất ít người từng thấy qua Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Nhưng cũng không ảnh hưởng đến sự hướng về của bọn họ đối với Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tạo Hóa Ngọc Điệp thậm chí trở thành tín ngưỡng của bọn họ.

Không ngờ Tạo Hóa Ngọc Điệp cư nhiên giờ khắc này hiển hiện ra.

Dù sao đây chính là kiện pháp bảo có danh tiếng lớn nhất trong thế giới Hồng Hoang.

Thực sự là khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Chương 43

Pháp bảo thành tựu Hồng Quân Đạo Tổ.

Tồn tại được xưng là pháp bảo đệ nhất Hồng Hoang.

Bảng xếp hạng này mới hạng 8 đã xuất hiện...

Nói cách khác, bảy kiện pháp bảo phía trước toàn bộ đều phải vượt qua Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Đúng lúc này đại đạo văn tự hiển hóa ra. ["Pháp bảo bài hành bảng hạng 8: Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Chí cao vô thượng Hỗn Độn Chí Bảo.

Sở hữu Hỗn Độn Pháp Tắc Vô Cực chi lực.

Ghi chép hết thảy chân lý sinh mệnh.

Vô Cực hóa vạn đạo, thuộc về ngọn nguồn của vạn đạo.

Chủ nhân: Trường Không (Hồng Quân)."] Từ Tạo Hóa Ngọc Điệp bắt đầu, bảng xếp hạng pháp bảo lại lên một tầng thứ.

Bảng xếp hạng pháp bảo từ hạng 100 đến hạng 24, toàn bộ đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Từ hạng 23 đến hạng 9, toàn bộ đều là Tiên Thiên Chí Bảo.

Hiện tại lại từ hạng 8 bắt đầu, toàn bộ thành chí cao vô thượng Hỗn Độn Chí Bảo.

Mà bản thân là Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp cư nhiên chỉ xếp hạng 8.

Nói cách khác phía trước chí ít còn có bảy kiện Hỗn Độn Chí Bảo...

Quả thực là có chút không thể tin nổi.

Mọi người đều biết, trong thế giới Hồng Hoang tổng cộng có ba kiện Hỗn Độn pháp bảo.

Phân biệt là Khai Thiên Thần Phủ, Sáng Thế Thanh Liên, cùng với Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Khai Thiên Thần Phủ sau khi khai thiên, hóa thành ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Sáng Thế Thanh Liên cũng hóa thành vô số kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng bị đánh thành mảnh vỡ.

Nhưng so sánh ra, Tạo Hóa Ngọc Điệp còn lưu lại một bộ phận uy năng của Hỗn Độn Chí Bảo.

Cho nên chúng sinh Hồng Hoang vẫn luôn cho rằng, Tạo Hóa Ngọc Điệp mới là thủ khoa của tất cả pháp bảo.

Không ngờ hạng 8 cư nhiên đã xuất hiện...

Nói cách khác, vẫn luôn có mấy kiện chí bảo ẩn tàng, chưa từng cho người biết đến.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng biết sự khác biệt giữa Hỗn Độn Chí Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo.

Sức mạnh của Hỗn Độn Chí Bảo nãi là Hỗn Độn Pháp Tắc.

Mà sức mạnh của Tiên Thiên Chí Bảo và Tiên Thiên Linh Bảo thì là Đại Đạo.

Hỗn Độn Pháp Tắc tự nhiên là mạnh hơn Đại Đạo...

Đúng lúc này, chúng sinh Hồng Hoang bỗng nhiên phát hiện, tên chủ nhân của Tạo Hóa Ngọc Điệp cư nhiên là Trường Không.

Tên của Hồng Quân còn ở sau Trường Không.

Phát hiện này lập tức làm chúng sinh Hồng Hoang kinh ngốc.

Đây là tình huống gì?

Tạo Hóa Ngọc Điệp rõ ràng nắm giữ trong tay Hồng Quân Đạo Tổ.

Vì sao cột chủ nhân lại hiển thị là Trường Không?

Vấn đề xuất ở đâu?

Chúng sinh Hồng Hoang đều có chút khô miệng đắng lưỡi nói không ra lời.

Lúc này, người tên Tiểu Nhị Bức kia lần nữa mở miệng: "Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp đã thành mảnh vỡ, tưởng tất đại bộ phận mảnh vỡ đều ở trong tay cái người tên Trường Không này, có khả năng hai mươi bốn phiến trong tay Hồng Quân Đạo Tổ chỉ là một bộ phận nhỏ..." "Là như vậy sao?" Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới phản ứng lại.

Thật đúng là có khả năng như Tiểu Nhị Bức đã nói.

Đại bộ phận mảnh vỡ đều ở trong tay cái người tên Trường Không kia.

Chỉ có một bộ phận nhỏ mới ở trong tay Hồng Quân Đạo Tổ.

Cả Hồng Hoang trong khoảnh khắc này sôi trào đến cực điểm, ồ lên một mảnh.

Tất cả mọi người đều cho rằng Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân Đạo Tổ định nhiên là bảng thủ.

Vạn lần không ngờ tới, chỉ là hạng 8 đã xuất hiện.

Hơn nữa chủ nhân chân chính của Tạo Hóa Ngọc Điệp còn không

phải Hồng Quân Đạo Tổ!

Cái này liền có chút xấu hổ rồi... ...

Tại Thiên Đình, hai người Đế Tuấn, Thái Nhất cũng lộ vẻ cười lạnh.

Hai người bọn họ luôn luôn khó chịu với Đạo Tổ.

Bởi vì lúc trước khi Đạo Tổ giảng đạo, Đạo Tổ đem cơ duyên thành thánh tặng cho người khác, khiến cho hai người bọn họ thiếu hụt cơ hội thành thánh.

Hai người bọn họ vẫn luôn ghi hận trong lòng.

Hiện nay nảy sinh biến cố này, hai người bọn họ cư nhiên cảm giác trộm sướng trong lòng. ...

Trong Tổ Vu Đại Điện, mười hai Tổ Vu đồng dạng cũng đang cười lạnh.

Thế giới Hồng Hoang này là do Phụ thần bọn họ khai tịch ra.

Phụ thần chết rồi, Hồng Quân Đạo Tổ này cư nhiên tác oai tác phúc trong thế giới Hồng Hoang.

Điều này sao có thể không làm bọn họ nảy sinh tâm kết?

Nhất là lần Vu Yêu quyết chiến trước, bọn họ hầu như đã muốn đánh bại Yêu tộc rồi.

Đạo Tổ này lại xuất thủ ngăn cản.

Thực sự là làm bọn họ căm tức.

Hiện nay cái xếp hạng này tự nhiên làm bọn họ trộm sướng. ...

Trừ Vu Yêu nhị tộc ra, mấy tôn Thánh nhân kia đồng dạng cũng hai mặt nhìn nhau. ...

Tam Thập Tam Thiên.

Bên trong Tử Tiêu Cung tràn ngập hỗn độn khí tức.

Hai cái đồng tử cũng trợn mắt há hốc mồm.

Hai đồng tử này, nãi là Hạo Thiên và Dao Trì!

Sau khi lão sư hóa thân hợp đạo, Tử Tiêu Cung liền do hai người bọn họ trông coi.

Lúc này, trước mặt Hạo Thiên và Dao Trì, có một vị lão giả râu tóc trắng xóa, sắc mặt âm trầm.

Người này chính là Đạo Tổ Hồng Quân.

Hồng Quân Tổ Sư từ sau khi hóa thân hợp đạo, đã hồi lâu không xuất hiện.

Không ngờ lúc này lại trở về Tử Tiêu Cung.

Chỉ thấy Hồng Quân Tổ Sư tuy râu tóc đều trắng, nhưng phong tư phi phàm, mày kiếm mắt sáng, phong thần tuấn lãng.

Giữa cử thủ đầu túc đều có đại đạo đạo vận lưu động.

Chỉ là Hồng Quân Đạo Tổ lúc này, sắc mặt lại cực kỳ tái nhợt, có vẻ rất suy yếu.

Khi Hạo Thiên và Dao Trì nhìn xuống dưới, lại bỗng nhiên kinh hãi thất thanh.

Chỉ thấy trên lồng ngực Hồng Quân Đạo Tổ, thình lình có một vũng máu lớn.

Vũng máu này dường như còn có quang mang màu đen...

Hiển nhiên Hồng Quân Đạo Tổ bị thương không nhẹ. "Đạo Tổ, ngài làm sao vậy?" Hạo Thiên và Dao Trì vội vàng tiến lên nâng đỡ.

Chương 44

Đạo Tổ dưới sự nâng đỡ của hai người ngồi vào thượng vị. "Không sao!

Các ngươi cứ lui xuống trước đi!" Giờ khắc này, Hồng Quân Đạo Tổ ánh mắt âm trầm nhìn Tạo Hóa Ngọc Điệp trên không trung.

Dưới ánh mắt hào vô tình tự, cổ tỉnh vô ba lộ ra một mảnh hàn băng. "Vốn tưởng rằng hết thảy Hồng Hoang đã nằm trong lòng bàn tay...

Không ngờ lại xảy ra nhiều biến cố như vậy...

Không chỉ La Hầu trở về...

Còn xuất hiện một số thánh nhân lung tung rối loạn khác..." "Cái tên gọi Trường Không này... cũng không phải hạng người dễ đối phó...

Không ngờ Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay ta cư nhiên cũng chỉ là một bộ phận nhỏ..." "Xem ra... khiêu chiến mới lại xuất hiện..." Hồng Quân Đạo Tổ tay cầm mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, ánh mắt bao quát cả Hồng Hoang.

Tại một khắc này, hắn lại trở thành Đạo Tổ chí cao vô thượng kia!

Thống ngự ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang.

Nãi là tồn tại chí cao vô thượng...

Qua một lát, hắn lại ngẩng đầu nhìn lên Hồng Mông Tử Kim Bảng trên không trung. "Đây rốt cuộc là thứ gì?

Uy lực cư nhiên cường hãn như thế?

Không chỉ làm ta bị thương, còn che đi Thiên Đạo ý chí của ta..."

Suy tư hồi lâu cũng không có đầu mối gì, Hồng Quân Đạo Tổ sau đó liền an tĩnh ngồi tại thượng vị, nhắm mắt trầm tư.

Lúc này không trung lại có dị động.

Giữa không trung, sau một hồi lâu Tử Kim nhị khí tràn ngập, rốt cuộc cũng hiển hóa ra pháp bảo tiếp theo.

Chỉ thấy một cái quyển trục hiện ra giữa trời!

Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy quyển trục này, trong nháy mắt liền nảy sinh một cảm giác quen thuộc.

Quyển trục này... luồng Tử Kim nhị khí quen thuộc này...

Đây chẳng phải là Hồng Mông Tử Kim Bảng sao?

Thứ này cũng xuất hiện ư?

Trên Pháp Bảo Bài Hành Bảng, Hồng Mông Tử Kim Bảng này cư nhiên chỉ xếp hạng bảy?

Có phải là thật hay không?

Thứ này chính là vật trực tiếp tu bổ thiên khuyết, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng bị đánh bị thương...

Lại càng là tồn tại toàn tri toàn năng...

Một thứ bá đạo như vậy cư nhiên chỉ xếp hạng bảy? [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 7: Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Chí cao vô thượng Hỗn Độn Chí Bảo.

Sở hữu Hỗn Độn Tử Kim Pháp Tắc.

Dựng dục vô tận Tử Kim nhị khí, có di thiên chi năng, toàn tri toàn năng.

Chủ nhân: Trường Không!] Đại đạo văn tự của Hồng Mông Tử Kim Bảng lần này ngược lại cực kỳ đơn giản.

Có lẽ là tự mình khen mình nên có chút ngại ngùng.

Tuy nhiên, dù đại đạo văn tự đơn giản như vậy, mọi người cũng đều tin phục.

Dù sao nguyên thân của Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng đang treo giữa không trung kia.

Cái dáng vẻ che khuất bầu trời ấy, quả thực khiến người ta sợ mất mật.

Như vậy cũng thôi đi, nó lại càng trực tiếp khiến Hồng Quân Đạo Tổ bị thương...

Những bảng xếp hạng này đều do Hồng Mông Tử Kim Bảng sắp xếp ra.

Làm sao có thể không khiến chúng nhân tin phục?

Qua một lát, lại có một kiện pháp bảo xuất hiện.

Chỉ thấy pháp bảo này là một viên châu to bằng mắt rồng.

Viên châu nhỏ này xám xịt, không có chỗ nào nổi bật.

Nhưng chính một viên châu nhỏ bé như vậy, lại tản ra khí tức Hỗn Độn ngập trời. [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 6: Hỗn Độn Châu.

Chí cao vô thượng Hỗn Độn Chí Bảo.

Bên trong có một Hỗn Độn tiểu thế giới, sở hữu Hỗn Độn Pháp Tắc.

Khi Bàn Cổ khai thiên, tránh thoát Khai Thiên Đại Kiếp, du ly tại trong Hỗn Độn.

Trừ cái đó ra, còn có bốn mươi chín trọng Hỗn Độn cấm chế, mỗi một trọng cấm chế đều là một đạo Hỗn Độn Pháp Tắc.

Bốn mươi chín trọng Hỗn Độn cấm chế gia thân, Hỗn Độn Ba

Ngàn Thần Ma cũng không thể phá.

Chủ nhân: Trường Không!] Hồng Hoang chúng sinh trợn mắt há hốc mồm nhìn Hỗn Độn Châu giữa không trung, từng người từng người toàn bộ choáng váng. "Chẳng lẽ là ta mù rồi sao?

Kiện Hỗn Độn Chí Bảo này cư nhiên có thể quan áp Hỗn Độn Thần Ma?" "Thảo nào Hỗn Độn Châu này còn mạnh hơn Tạo Hóa Ngọc Điệp..." "Bên trong có một phương tiểu thế giới...

Tức là nói bên trong Hỗn Độn Châu là một vùng Hỗn Độn khác..." "Trừ cái đó ra còn có bốn mươi chín trọng Hỗn Độn cấm chế...

Mỗi một trọng cấm chế đều là một đạo pháp tắc...

Hỗn Độn Thần Ma không thể phá..." Toàn bộ Hồng Hoang sôi trào tới cực điểm...

Hứng thú của tất cả sinh linh đều bị điều động.

Phải biết rằng những pháp bảo này mỗi một kiện đều là chí cao vô thượng Hỗn Độn Chí Bảo.

Mỗi một kiện đều là bảo vật có thể so sánh với Khai Thiên Thần Phủ.

Bọn họ tự nhiên là phải mở to hai mắt nhìn cho rõ ràng.

Trong tiếng kinh hô của ức vạn chúng sinh Hồng Hoang, pháp bảo tiếp theo rốt cuộc cũng hiện ra. [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 5: Hỗn Độn Thánh Kiếm.

Lại tên Cửu Tiêu Thần Kiếm Điệp.

Là chí cao vô thượng Hỗn Độn Chí Bảo.

Hỗn Độn Thánh Kiếm chia làm chín kiếm.

Mỗi một kiếm đều ẩn chứa chín mươi chín đạo Hỗn Độn Pháp

Tắc, mỗi một kiếm đều sở hữu uy thế vô thất, chín kiếm cùng xuất, có thể đoạn Hỗn Độn vạn cổ; chín kiếm cùng xuất, có thể tổ Cửu Cửu Hỗn Độn Vạn Kiếm Trận.

Chủ nhân: Trường Không!] "Oanh..." Sinh linh toàn bộ thế giới Hồng Hoang lần nữa sôi trào...

Không chỉ là vì Hỗn Độn Thánh Kiếm này cường hãn.

Càng là bởi vì hai chữ kia: Trường Không!

Từ Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng mười lăm bắt đầu, cho tới bây giờ.

Tất cả pháp bảo toàn bộ đều là của Trường Không đạo nhân.

Việc này thực sự là có chút quá mức không thể tưởng tượng nổi. "Cái tên Trường Không đạo nhân này rốt cuộc là kẻ nào vậy?" "Từ đâu chui ra một người như vậy?" "Chẳng lẽ không có đại thần thông nào muốn thôi diễn một chút lai lịch của người này sao?

Cái này cũng vị miễn quá kinh khủng rồi hả?" "Một mình hắn hầu như lũng đoạn những chí bảo mạnh nhất." "Quả thực là như thế, đoán chừng mấy vị trí đầu bảng cũng đều là của hắn a?" Dù sao cái tên Trường Không này mọi người đều đã nhìn đến mức có chút chết lặng.

Thực sự là có chút siêu hồ tưởng tượng.

Hồng Hoang chúng sinh bình thường ở nơi đó miên man suy nghĩ.

Nhưng những Thánh nhân kia cũng đồng dạng đang miên man suy nghĩ.

Nếu thủ đoạn của người này không cường đại, vậy những pháp bảo này e là sẽ giữ không được. ...

Chương 45

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán, vị Trấn Nguyên Tử kia giờ phút này cũng tràn đầy rung động.

Địa Thư Sơn Hải Kinh của hắn xếp tại hạng hai mươi bốn, nguyên bản là một chuyện cực kỳ khiến hắn vui mừng.

Nhưng mà theo những Tiên Thiên Chí Bảo cùng Hỗn Độn Chí Bảo phía trước nhất nhất được công bố, phần vui sướng kia sớm đã biến mất không thấy, còn lại chỉ là vô tận khiếp sợ.

Giờ phút này hắn quay đầu lại, nhìn Tiên Thiên Linh Căn trong Ngũ Trang Quán của mình, trong mắt lộ ra thần sắc đắc ý. "Pháp Bảo Bài Hành Bảng ta có thể xếp tại hạng hai mươi bốn, đã là niềm vui ngoài ý muốn, tiếp theo cứ chờ Linh Căn Bài Hành Bảng..." Pháp Bảo Bài Hành Bảng này kết thúc về sau, Nữ Oa nương nương còn ước chiến Chuẩn Đề thánh nhân.

Cũng không biết hai vị thánh nhân kia rốt cuộc mưu đồ cái gì.

Đều là thánh nhân đại năng sinh tồn vô số năm, tâm thái lại kém như thế.

Muốn ở trước mặt Hồng Hoang chúng sinh đại chiến một trận...

Thực sự là có chút trò đùa.

Trấn Nguyên Tử ngoài miệng tuy lẩm bẩm như thế, nhưng kỳ thật hắn cũng hiếu kỳ.

Nữ Oa thánh nhân và Chuẩn Đề thánh nhân, rốt cuộc ai mạnh ai yếu?

Từ xưa đến nay cái danh hiệu thánh nhân yếu nhất cứ rơi trên đầu hai người này.

Phen này giao thủ, ai yếu ai mạnh đến lúc đó có thể thấy rõ ràng. ...

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh mỗi người một ý, pháp bảo tiếp theo đã hiển hóa giữa không trung.

Chỉ thấy đó là một pháp bảo tạo hình kỳ lạ.

Có chút giống cây gậy.

Lại có chút giống đầu thương.

Thậm chí còn có chút giống đao kiếm.

Cũng không biết là thứ gì.

Hồng Hoang chúng sinh đều ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi mê mang không thôi.

Chỉ là tất cả mọi người đều lặng ngắt như tờ, một mực chờ đợi đại đạo văn tự.

Dù sao ai cũng không nhận ra món đồ chơi này.

Mạo muội nói chuyện chỉ tổ chiêu người chê cười.

Không bao lâu, đại đạo văn tự thình lình xuất hiện. [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 4: Phách Địa Thần Tạc (Đục Thần Xẻ Đất).

Chí cao vô thượng Hỗn Độn Chí Bảo.

Cùng Khai Thiên Thần Phủ đồng thời xuất thế, hai kiện chí cao vô thượng Hỗn Độn Chí Bảo đồng dạng sở hữu Lực Chi Pháp Tắc, tương sinh tương khắc.

Đều có uy năng khai thiên tích địa, trảm phá Hỗn Độn, sát phạt chi lực vô song, cùng Khai Thiên Thần Phủ liệt kê ngang hàng.

Chủ nhân: Trường Không.] Đại đạo văn tự vừa ra.

Toàn bộ ức vạn sinh linh Hồng Hoang tâm thần kịch liệt chấn động.

Vạn lần không ngờ tới kiện Phách Địa Thần Tạc này cư nhiên cùng Khai Thiên Thần Phủ đồng thời xuất thế?

Thậm chí tác dụng đều không sai biệt lắm?

Một cái có thể Khai Thiên?

Một cái có thể Phách Địa?

Mấu chốt của vấn đề nằm ở chỗ Khai Thiên Thần Phủ sớm đã phân giải thành ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Mà kiện Phách Địa Thần Tạc này cư nhiên vẫn hoàn chỉnh tồn tại.

Hơn nữa chủ nhân vẫn là cái người tên gọi Trường Không kia.

Cái tên Trường Không kia rốt cuộc là thứ gì?

Vì sao cư nhiên có thể đạt được nhiều chí bảo nhận chủ như vậy?

Còn để cho người khác sống nữa hay không?

Đã có rất nhiều người nhịn không được chửi ầm lên trong lòng...

Ngay tại lúc này trên bầu trời, Tử Kim nhị khí lần nữa bắt đầu sôi trào.

Top 3 Pháp Bảo Bài Hành Bảng rốt cuộc sắp công bố rồi sao?

Lần này, Tử Kim nhị khí trên không trung càng thêm kéo dài.

Pháp bảo thứ ba rốt cuộc vẫn là hiển hóa ra. [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 3: Diệt Thế Đại Ma (Cối Xay Lớn Diệt Thế).

Chí cao vô thượng Hỗn Độn Chí Bảo.

Tử địch của Sáng Thế Thanh Liên, sở hữu người đứng đầu Hỗn Độn Pháp Tắc: Diệt Chi Pháp Tắc.

Có thể nghiền nát hết thảy sự vật Hồng Hoang Hỗn Độn.

Có thể đem Hồng Hoang Hỗn Độn, thiên địa vạn vật toàn bộ

nghiền diệt, trọng hóa Hồng Mông.

Cao ba vạn ba ngàn ba trăm ba mươi ba vạn km, rộng sáu vạn sáu ngàn sáu trăm sáu mươi sáu vạn km, dài chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín vạn km.

Chủ nhân: Trường Không!] "Hít..." "Thứ thật kinh khủng..." "Diệt Thế...

Đại Ma?" "Tử địch của Sáng Thế Thanh Liên?

Diệt Chi Pháp Tắc?" "Làm sao lại có loại đồ vật biến thái này?" "Tồn tại có thể nghiền diệt cả Hỗn Độn?" "Thảo nào thứ này có thể xếp trước Phách Địa Thần Tạc tề danh cùng Khai Thiên Thần Phủ...

Quả thực còn mạnh hơn hai kiện chí bảo kia..." "Tức là nói thế giới Hồng Hoang chúng ta đang sinh tồn này, người ta nhấc tay một cái liền có thể nghiền diệt..." Ngay tại nháy mắt này, ức vạn chúng sinh Hồng Hoang đều lâm vào tuyệt vọng.

Hóa ra chính mình trong mắt người khác cũng bất quá chỉ là con sâu cái kiến.

Trong nháy mắt, Hồng Hoang chúng sinh đều cảm thấy vạn niệm nguội lạnh.

Ngay tại lúc này, vị có tên là "Tiểu Nhị Bức" kia lần nữa mở miệng. "Các ngươi lo cái tâm này làm gì?

Thật là ăn cơm rau muống lo chuyện bao đồng, thứ này rốt cuộc có uy lực kia hay không còn là một chuyện, cho dù là thật sự có uy lực đẳng cấp đó, nếu không có thực lực như Bàn Cổ đại thần, cũng là không cách nào vận dụng đẳng cấp chí bảo này..." "Nhìn cái dạng nơm nớp lo sợ của các ngươi xem...

So với Nhiên Đăng tiền bối thì các ngươi còn kém xa, người ta Nhiên Đăng tiền bối còn đốp chát với cả mấy vị thánh nhân!

Hừ..." "..." Tiểu Nhị Bức nói câu này vừa ra.

Ức vạn chúng sinh Hồng Hoang cư nhiên không lời nào để phản bác.

Bất quá ngược lại thật sự làm cho mọi người phản ứng lại.

Pháp bảo diệt thế tồn tại là một chuyện.

Có thể dùng hay không lại là một chuyện khác.

Lại nói, người ta cũng sẽ không động một chút là liền diệt thế.

Như vậy xem ra, ức vạn chúng sinh Hồng Hoang quả thật còn kém hơn Nhiên Đăng đạo nhân nhiều lắm.

Lúc này thanh âm lược hiển hèn mọn bỉ ổi của Nhiên Đăng đạo nhân truyền tới. "Tiểu Nhị Bức đạo hữu...

Không ngờ ngươi cư nhiên coi trọng Nhiên Đăng như thế, quá khen quá khen." "Nếu bần đạo kiếp này bất diệt, định sẽ tìm ngươi hảo hảo uống thượng vài chén...

Đến lúc đó say mèm một trận, mới hiển bản sắc anh hùng..." Vị tên gọi Tiểu Nhị Bức kia cười ha ha: "Nhiên Đăng đạo hữu khách khí...

Dễ nói dễ nói...

Nếu có chỗ dùng được tại hạ, tại hạ định sẽ xả thân bồi quân tử..." "..." Nhất thời hai vị mặt dày cực điểm này, cư nhiên ngay trước mặt Hồng Hoang chúng sinh kết giao bằng hữu.

Một phen giao đàm này, cho dù là Nguyên Thủy thánh nhân cũng đối với Nhiên Đăng đạo nhân không có hận thấu xương như vậy nữa.

Để hai người làm ầm ĩ như vậy, trong lòng Hồng Hoang chúng sinh cũng không còn sợ hãi quá độ, chốc lát thời gian lại lần nữa náo nhiệt lên.

Qua một hồi lâu sau, Tử Kim nhị khí trên không trung rốt cuộc lần nữa bắt đầu sôi trào.

Hồng Hoang chúng sinh lại một lần nữa khẩn trương.

Pháp Bảo Bài Hành Bảng tổng cộng còn kém hai danh ngạch.

Pháp bảo xếp hạng thứ hai rốt cuộc sắp đi ra.

Kỳ vọng của tất cả mọi người cũng đạt tới cao nhất.

Chương 46

Rốt cuộc là thứ gì xếp hạng còn trên cả Diệt Thế Đại Ma đây?

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên trời cao, sợ bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Tử Kim khí tức ngưng tụ tại không trung một lát.

Lại vẻn vẹn chỉ hình thành một đoàn khí.

Bên trong rốt cuộc là vật gì lại nhìn không rõ ràng.

Ức vạn chúng sinh Hồng Hoang đều mở to hai mắt nhìn chằm chằm thương khung, nhưng nhìn không ra đây rốt cuộc là vật gì.

Tử Kim nhị khí thực sự là quá mức nồng nặc.

Đại đạo văn tự lại đã hàng lâm. [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 2: Hồng Mông.

Chí cao vô thượng Hồng Mông Chí Bảo.

Là nguồn gốc của hết thảy Hỗn Độn Hồng Hoang.

Thủy tổ của Pháp tắc.

Bản nguyên của tất cả.

Đầu nguồn của hết thảy lực lượng.

Chủ nhân: Trường Không!] Chúng nhân có chút phản ứng không kịp.

Cho dù đại đạo văn tự cũng giới thiệu phi thường lung tung.

Càng đừng nói Hồng Hoang chúng sinh đang không sờ được đầu não.

Hồng Mông?

Vậy cái Hồng Mông này rốt cuộc là thứ gì?

Hồng Mông cũng là pháp bảo sao?

Bị người ta xem như pháp bảo để sử dụng?

Hỗn Độn, Hồng Hoang, nguồn gốc của tất cả.

Nghĩ một chút liền thập phần đáng sợ.

Thứ này rốt cuộc là vật gì?

Lại sở hữu sức mạnh như thế nào?

Đây là thứ vượt ra khỏi phạm vi nhận thức của bọn họ. ...

Hồng Hoang chúng sinh tuy rằng không hiểu lắm Hồng Mông này rốt cuộc là vật gì!

Nhưng là những Thánh nhân kia cùng với Chuẩn Thánh xác thực là cực kỳ rõ ràng.

Thế giới khởi nguyên vốn là hư vô.

Hư Vô sinh Hồng Mông, Hồng Mông sinh Hỗn Độn, Hỗn Độn khai Hồng Hoang.

Pháp Bảo Bài Hành Bảng đến vị trí thứ ba, Hỗn Độn Chí Bảo xếp xong rồi.

Vậy vị trí thứ hai này lại biến thành Hồng Mông Chí Bảo: Hồng Mông?

Vậy vị trí đầu bảng lại là chí bảo gì?

Chẳng lẽ là Chí Tôn Bảo cấp bậc Hư Vô?

Nghĩ tới đây, sắc mặt các Thánh nhân cũng đều trở nên khó coi.

Nhất là Thái Thượng Lão Tử thực lực thâm cao nhất.

Pháp Bảo Bài Hành Bảng từ hạng tám Tạo Hóa Ngọc Điệp bắt

đầu, cũng đã trở thành Hỗn Độn Chí Bảo.

Hôm nay vị trí thứ hai này quả thực vượt ra khỏi nhận thức của bọn họ.

Còn không biết vị trí thứ nhất này rốt cuộc là vật gì?

Hồng Hoang chúng sinh không tự chủ được khẩn trương lên.

Toàn bộ từ dưới đất đứng dậy, gắt gao nhìn chằm chằm Hồng Mông Tử Kim Bảng giữa không trung.

Tiếp theo chính là vị trí đệ nhất của Pháp Bảo Bài Hành Bảng...

Quả nhiên là ngàn hô vạn gọi mới đi ra.

Chung quy đã đến thời khắc kích động lòng người nhất. ...

Sau một hồi lâu.

Tử Kim nhị khí trên không trung lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Di mạn toàn bộ hư không, tất cả Tử Kim nhị khí toàn bộ gia nhập quá trình diễn hóa lần này.

Tựa hồ diễn hóa kiện pháp bảo này cực kỳ khó khăn.

Rất lâu rất lâu về sau.

Kiện pháp bảo này rốt cuộc diễn hóa thành công.

Sau đó liền ngưng tụ thành một cái cung điện.

Chỉ thấy cung điện không trung này: *Kiến thái phủ chi quảng khai hề, quan thánh đức chi sở doanh.* *Kiến cao môn chi tha nga hề, phù song khuyết hồ thái thanh.* *Lập trung thiên chi hoa quan hề, liên phi các hồ tây thành.* *Lâm chương thủy chi trưởng lưu hề, vọng viên quả chi tư vinh.* *Lập song đài vu tả hữu hề, hữu ngọc long dữ kim phượng.* *Liên nhị kiều vu đông tây hề, nhược trường không chi hà vinh.* *Phủ hoàng đô chi hoành lệ hề, khám vân hà chi phù động.*

Hân quần tài chi lai tụy hề, hiệp phi hùng chi cát mộng. *Ngưỡng xuân phong chi hòa mục hề, thính bách điểu chi bi minh.* *Thiên vân viên kỳ ký lập hề, gia nguyện đắc nhi hoạch sính.* *Dương nhân hóa vu vũ nội hề, tẫn túc cung vu thượng kinh.* *Duy hoàn văn chi vi thịnh hề, khởi túc phương hồ thánh minh!* *Hưu hĩ mỹ hĩ!

Huệ trạch viễn dương.* *Dực tá ngã hoàng gia hề, ninh bỉ tứ phương.* *Đồng thiên địa chi quy lượng hề, tề nhật nguyệt chi huy quang.* *Vĩnh quý tôn nhi vô cực hề, đẳng quân thọ vu đông hoàng.* *Ngự long kỳ dĩ ngao du hề, hồi loan giá nhi chu chương.* *Ân hóa cập hồ tứ hải hề, gia vật phụ nhi dân khang.* *Nguyện tư đài chi vĩnh cố hề, nhạc chung cổ nhi vị ương.* Đương nhiên là quỳnh lâu ngọc vũ, tiên nhạc phiêu phiêu, lâu đài yểm ánh!

Hồng Hoang ức vạn chúng sinh nhìn lầu các giữa không trung, lập tức lâm vào vẻ si mê.

Tất cả mọi người đều hãm sâu trong đó, khó có thể tự kiềm chế.

Lầu các không trung thực sự là hùng vĩ vô biên.

Tú lệ vô cùng.

Khó có thể dùng ngôn ngữ diễn tả sự mỹ diệu của lầu các này.

Một lát sau, đại đạo văn tự rốt cuộc hạ xuống: [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 1: Thiên Cơ Lâu.

Hư Vô cấp pháp bảo.

Công năng không rõ.

Chủ nhân: Trường Không!] "Vãi chưởng..." "Thiên Cơ Lâu?" "Đây rốt cuộc là cái gì?" "Món đồ chơi gì vậy?

Chỉ một cái tên?

Thiên Cơ Lâu?

Công năng không rõ?" "Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng không cách nào tham trắc công năng cụ thể của Thiên Cơ Lâu sao?" "Đây không phải là hố cha sao?

Chờ nửa ngày thời gian liền chờ được một cái công năng không rõ?" "Được rồi...

Thế này là không tệ rồi, có thể bày ra cho các ngươi kiến thức một phen cũng đã là vô cùng đáng quý..." "Nói có lý, nếu không có cái Hồng Mông Tử Kim Bảng này, chỉ sợ chúng ta còn như ếch ngồi đáy giếng, cho rằng Tạo Hóa Ngọc Điệp mới là pháp bảo mạnh nhất!" "Những tin tức này còn chưa đủ nhiều sao?

Tối thiểu cho chúng ta biết tên, còn cho chúng ta biết phẩm cấp pháp bảo, đã là cực kỳ vô cùng đáng quý rồi..." "Cũng không biết Thiên Cơ Lâu cấp bậc Hư Vô này rốt cuộc có uy lực gì?" "Mặc kệ thứ này rốt cuộc là uy lực gì, ít nhất cũng phải mạnh hơn cái gọi là Hồng Mông kia nhiều lắm..." "Lần này ta coi như là biết thế giới bản nguyên." Hư Vô -> Hồng Mông -> Hỗn Độn -> Hồng Hoang...

Hồng Hoang chúng sinh tại thời khắc này triệt để sôi trào.

Thi nhau biểu đạt cảm thụ của mình.

Có người cảm thấy thất vọng.

Còn có người cảm thấy thỏa mãn...

Các loại cảm xúc này, không phải trường hợp cá biệt. ...

Lúc này, trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ đang ngồi tại thượng vị, cẩn thận ngưng thị bảng danh sách.

Trong mắt càng thêm âm trầm.

Nguyên bản hắn cho rằng Tạo Hóa Ngọc Điệp, Khai Thiên Phủ chi lưu chính là pháp bảo mạnh nhất rồi.

Vạn lần không ngờ tới còn có Hồng Mông ở trên Khai Thiên Thần Phủ, Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tại trên Hồng Mông lại có Thiên Cơ Lâu cấp bậc Hư Vô...

Nội tâm Hồng Quân Đạo Tổ chấn động không tên.

Chương 47

Những pháp bảo này đừng nói người khác, cho dù là hắn - vị Đạo Tổ này cũng chưa từng nghe nói qua.

Đồng thời hắn cũng nảy sinh hứng thú nồng hậu đối với vị tên gọi Trường Không đạo nhân kia.

Rốt cuộc là tồn tại như thế nào có thể sở hữu những pháp bảo như vậy?

Hắn ngược lại muốn nhìn một chút.

Trường Không đạo nhân này đến tột cùng là thần thánh phương nào?

Rốt cuộc có tài đức gì, có thể sở hữu nhiều bảo vật mạnh mẽ như thế?

Nếu thực lực không đủ, chỉ sợ những bảo vật này sẽ triệt để đổi chủ. ...

Hồng Hoang chúng sinh y nguyên nghị luận ầm ĩ.

Lúc này Tử Kim nhị khí trên không trung hơi tiêu tán một chút.

Danh sách hoàn chỉnh của Pháp Bảo Bài Hành Bảng đều hiển lộ ra.

Hạng 100: Thất Bảo Linh Lung Tháp - Nhiên Đăng.

Hạng 99: Âm Dương Kính - Xích Tinh Tử.

Hạng 98: Long Đầu Quải Trượng - Đông Vương Công.

Hạng 97: Kim Giao Tiễn - Tam Tiêu.

Hạng 96: Quỷ Xa Phá Thiên Đao - Quỷ Xa.

Hạng 95: Hạo Thiên Cảnh - Hạo Thiên.

Hạng 94: Thanh Tịnh Lưu Ly Bình - Từ Hàng (Quan Âm). ...

Hạng 80: Cửu Long Thần Hỏa Tráo - Thái Ất Chân Nhân. ...

Hạng 70: Định Hải Châu - Triệu Công Minh. ...

Hạng 60: Nhật Nguyệt Tử Kim Chuông - Tái Thái Tuế. ...

Hạng 51: Càn Khôn Thước - Nhiên Đăng (kiện thứ 2).

Hạng 50: Lục Căn Thanh Tịnh Trúc - Chuẩn Đề thánh nhân.

Hạng 49: Tiếp Dẫn Thần Tràng - Tiếp Dẫn thánh nhân.

Hạng 48: Thanh Bình Kiếm - Thông Thiên thánh nhân.

Hạng 47: Bàn Long Biển Quải - Thái Thượng Lão Tử.

Hạng 46: Tam Bảo Ngọc Như Ý - Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hạng 45: Trảm Yêu Kiếm - Thập Nhị Tổ Vu.

Hạng 44: Đồ Vu Kiếm - Đế Tuấn, Thái Nhất.

Hạng 43: Yêu Sư Cung - Côn Bằng.

Hạng 42: Gia Trì Thần Xử - Chuẩn Đề thánh nhân (kiện thứ 2).

Hạng 41: Phong Hỏa Bồ Đoàn - Thái Thượng Lão Tử (kiện thứ 2).

Hạng 40: Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm - Minh Hà.

Hạng 39: Tạo Nhân Tiên - Nữ Oa thánh nhân.

Hạng 38: Càn Khôn Đồ - Thái Thượng Lão Tử (kiện thứ 3).

Hạng 37: Lục Hồn Phiên - Thông Thiên thánh nhân (kiện thứ 2).

Hạng 36: Hà Đồ Lạc Thư - Đế Tuấn.

Hạng 35: Sơn Hà Xã Tắc Đồ - Nữ Oa thánh nữ (kiện thứ 2).

Hạng 34: Thất Bảo Diệu Thụ - Chuẩn Đề thánh nhân (kiện thứ 3 -

dừng ở đây!).

Hạng 33: Hồng Tú Cầu - Nữ Oa thánh nhân (kiện thứ 3).

Hạng 32: Chư Thiên Khánh Vân - Nguyên Thủy thánh nhân (kiện thứ 2).

Hạng 31: Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp - Thái Thượng Lão Tử (kiện thứ 4).

Hạng 30: Càn Khôn Đỉnh - Hồng Quân Đạo Tổ.

Hạng 29: Hồng Mông Lượng Thiên Thước - Tam Thất.

Hạng 28: Thất Sắc Hồ Lô (Tử Kim Hồng Hồ Lô - Thái Thượng; Cửu Cửu Tán Phách Hồng Hồ Lô - Tam Thất; Trảm Tiên Phi Đao - Lục Áp; v.v...).

Hạng 27: Lục Linh Đăng (Yêu Đăng - Đế Tuấn; Quỷ Đăng - Nhiên Đăng; Thần Đăng - Tiếp Dẫn; Địa Đăng - Thái Thượng; Thiên Đăng - Nguyên Thủy; Nhân Đăng/Bảo Liên Đăng - Nữ Oa).

Hạng 26: Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ.

Hạng 25: Tứ Phương Liên Đài.

Hạng 24: Tam Thư (Thiên Thư - Nguyên Thủy; Địa Thư - Trấn Nguyên Tử; Nhân Thư - Tam Thất).

Hạng 23: Hỗn Độn Chung - Đông Hoàng Thái Nhất. (Tiên Thiên Chí Bảo).

Hạng 22: Bàn Cổ Phiên - Nguyên Thủy.

Hạng 21: Thái Cực Đồ - Thái Thượng Lão Tử.

Hạng 20: Tru Tiên Tứ Kiếm - Thông Thiên thánh nhân.

Hạng 19: Thí Thần Thương - La Hầu (kiện thứ 2).

Hạng 18: Cửu Bảo Lưu Vân Phiến - Yêu Yêu (kiện thứ 2).

Hạng 17: Trấn Thiên Quan - Tam Thất.

Hạng 16: Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp - Yêu Yêu (kiện thứ 3).

Hạng 15: Ngón Tay Vàng - Trường Không.

Hạng 14: Như Ý Tạo Hóa Bút - Trường Không.

Hạng 13: Càn Khôn Ngũ Hành Đồ - Trường Không.

Hạng 12: Hồng Mông Phù Đồ Tháp - Trường Không.

Hạng 11: Thất Thương Ly Hận Đao - Trường Không.

Hạng 10: Đại Đạo Chí Tôn Kiếm - Trường Không.

Hạng 9: Đại Đạo Bảo Điển - Trường Không.

Hạng 8: Tạo Hóa Ngọc Điệp - Trường Không, Hồng Quân. (Hỗn Độn Chí Bảo).

Hạng 7: Hồng Mông Tử Kim Bảng - Trường Không.

Hạng 6: Hỗn Độn Châu - Trường Không.

Hạng 5: Hỗn Độn Thánh Kiếm - Trường Không.

Hạng 4: Phách Địa Thần Tạc - Trường Không.

Hạng 3: Diệt Thế Đại Ma - Trường Không.

Hạng 2: Hồng Mông - Trường Không. (Hồng Mông Chí Bảo).

Bảng Thủ - Hạng 1: Thiên Cơ Lâu - Trường Không. (Hư Vô Chí Bảo). ...

Hồng Mông Tử Kim Bảng - Pháp Bảo Thiên, đã hoàn hoàn toàn toàn triển hiện tại trước mắt Hồng Hoang chúng sinh.

Chương 48

Hồng Hoang chúng sinh đều ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung.

Những pháp bảo rậm rạp chằng chịt cùng tên người rậm rạp chằng chịt kia đều nằm trong Thiên Pháp Bảo.

Khi Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy hai chữ Trường Không xếp hàng đầu, lập tức toàn bộ hít một hơi lãnh khí.

Ức vạn Hồng Hoang thánh nhân toàn bộ mộng bức.

Chủ nhân từ hạng mười lăm đến hạng nhất của Pháp Bảo Bài Hành Bảng, cư nhiên toàn là hai chữ Trường Không.

Cái tên Trường Không đạo nhân này... rốt cuộc là ai?

Vì sao lại biến thái như thế?

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều cảm thấy bất khả tư nghị.

Dù sao màn này thực sự là quá mức rung động và cay mắt.

Dựa theo dự tính của bọn họ, Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân Đạo Tổ lẽ ra phải là tồn tại xếp hạng nhất.

Không ngờ vẻn vẹn chỉ xếp hạng tám...

Hơn nữa chủ nhân chân chính của Tạo Hóa Ngọc Điệp còn là Trường Không...

Người chiến thắng lớn nhất trong bảng danh sách này chính là vị Trường Không thần bí kia.

Một người độc chiếm mười lăm vị trí đầu của chí bảo.

Người chiến thắng thứ hai hẳn là Thái Thượng Lão Tử, chừng tám kiện pháp bảo lên bảng.

Thứ ba là Nguyên Thủy Thiên Tôn với bảy kiện.

Thứ tư là Nữ Oa nương nương với năm kiện.

Sau đó là Thông Thiên thánh nhân và Tiếp Dẫn thánh nhân, có bốn kiện.

Rồi đến Chuẩn Đề thánh nhân, có ba kiện.

Trừ mấy vị thánh nhân chúng sở chu tri (ai cũng biết) này ra.

Vị nữ thánh tên gọi Tam Thất kia cũng có bốn kiện pháp bảo lên bảng.

Người tên gọi Yêu Yêu kia cũng có ba kiện.

Còn có Minh Hà lão tổ, Nhiên Đăng đạo nhân, đồng dạng đều có ba kiện pháp bảo lên bảng.

Bảng danh sách này đã công bố ra, thực sự là rung động vô biên...

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh nghị luận, trên bầu trời lại có đại đạo văn tự hạ xuống.

Hào quang lóng lánh kia, Tử Kim nhị khí vô biên trên không trung sôi trào không nghỉ.

Từng dòng tin tức xuất hiện trước mắt mọi người. [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 100 đến 80, thưởng đại đạo chúc phúc một lần, Tử Kim nhị khí tẩy lễ một lần, có xác suất nhất định tăng lên uy lực pháp bảo; chủ nhân được thưởng một vạn năm pháp lực!] ... [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 79 đến 60, thưởng đại đạo chúc phúc ba lần, Tử Kim nhị khí tẩy lễ ba lần, có xác suất nhất định tăng lên uy lực pháp bảo; chủ nhân được thưởng mười vạn năm pháp lực!] ... [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 59 đến 40, thưởng đại đạo chúc phúc sáu lần, Tử Kim nhị khí tẩy lễ sáu lần, xác suất lớn tăng lên uy lực pháp bảo; chủ nhân được thưởng một triệu năm pháp lực!] ... [Pháp Bảo Bài

Hành Bảng hạng 39 đến 20, thưởng đại đạo chúc phúc chín lần, Tử Kim nhị khí tẩy lễ chín lần, thưởng một phần đại đạo toái phiến, xác suất lớn tăng lên uy lực pháp bảo, có xác suất tăng lên phẩm cấp pháp bảo; chủ nhân được thưởng ba triệu năm pháp lực!] ...

Phần thưởng của Pháp Bảo Bài Hành Bảng từng hạng từng hạng chậm rãi công bố.

Toàn bộ Hồng Hoang, ức vạn sinh linh toàn bộ ngẩng đầu nhìn lên đại đạo văn tự giữa không trung.

Theo phần thưởng từng hạng công bố, cả thế giới Hồng Hoang đều oanh động rồi...

Tất cả mọi người đều ghen tị nhìn chằm chằm văn tự phía trên.

Loại hâm mộ đó là không cách nào dùng ngôn ngữ biểu đạt rõ ràng. "Phần thưởng của Pháp Bảo Bài Hành Bảng này cũng thực sự là quá mức kinh người rồi chứ?" "Không chỉ pháp bảo có cơ hội tăng lên, ngay cả chủ nhân pháp bảo cũng có cơ hội tăng lên...

Cái này cũng quá kinh khủng rồi a?" "Trời ơi...

Đại đạo chúc phúc...

Tử Kim nhị khí tẩy lễ...

Phần thưởng này cũng quá biến thái rồi chứ?" "Đây còn chưa tính là chỗ kinh khủng nhất, chẳng lẽ các ngươi không phát hiện sao?

Phần thưởng cho chủ nhân pháp bảo mới tính là kinh khủng!" "Vạn năm pháp lực, mười vạn năm pháp lực, trăm vạn năm pháp lực...

Tuyệt đối là phần thưởng biến thái nhất..." "Những người lên bảng kia thoáng cái liền sinh ra chênh lệch rất lớn với chúng ta...

Từ nay về sau, những người kia sẽ biến thành tuyệt thế thiên kiêu

chân chính...

Chúng ta... chỉ có thể 'a a' thôi..." "Haizz...

Ta nếu là có một kiện pháp bảo lên bảng thì tốt rồi...

Những phần thưởng này vị miễn cũng quá mức phong phú.

Thực sự là khiến người ta hâm mộ tới cực điểm a..." "Đừng hâm mộ nữa, phần thưởng kinh khủng như vậy không có quan hệ gì với đám tôm tép chúng ta đâu..." "Tuy rằng có người bằng vào những pháp bảo này đạt được sự tăng lên cực lớn, nhưng chân chính được lợi lớn nhất vẫn là mấy vị thánh nhân kia...

Tính kỹ một chút, mấy vị thánh nhân kia đều tăng lên mấy trăm vạn năm thậm chí trên ngàn vạn năm pháp lực, mạnh lại càng mạnh hơn, cũng bất quá là dệt hoa trên gấm mà thôi..." Hồng Hoang vô lượng chúng sinh đều trợn mắt há hốc mồm nhìn đại đạo văn tự trên bầu trời, trong mắt toát ra ý chấn động vô cùng.

Lúc này, phần thưởng Pháp Bảo Bài Hành Bảng y nguyên đang tiếp tục xuất hiện. [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 19 đến 15, thưởng đại đạo chúc phúc chín lần, Tử Kim nhị khí tẩy lễ chín lần, chín phần đại đạo toái phiến, trăm phần trăm tăng lên uy năng pháp bảo; thưởng chủ nhân sáu triệu pháp lực.] Phần thưởng này vừa ra, toàn bộ Hồng Hoang càng thêm sôi trào.

Nhưng mà phần thưởng rung động lòng người kia y nguyên đang tiếp tục. [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 14 đến 10, thưởng đại đạo chúc phúc chín lần, Tử Kim nhị khí tẩy lễ chín lần, chín phần đại đạo toái phiến, một dòng đại đạo hoàn chỉnh; thưởng chủ nhân chín triệu năm pháp lực!] [Pháp Bảo Bài Hành Bảng hạng 9, thưởng đại đạo chúc phúc chín lần, Tử Kim nhị khí tẩy lễ chín lần, chín phần đại đạo toái phiến, chín dòng đại đạo hoàn chỉnh; thưởng chủ nhân lực lượng một kỷ nguyên!] "Oanh..." Sau khi phần thưởng này xuất hiện, ức vạn

chúng sinh Hồng Hoang lần nữa sôi trào.

Cư nhiên một lần khen thưởng chín dòng đại đạo.

Hơn nữa còn thưởng lực lượng một kỷ nguyên.

Thực sự là quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Đây còn không phải mấu chốt của vấn đề.

Mấu chốt của vấn đề là, những phần thưởng này từ đầu đến cuối đều thuộc về người tên là Trường Không kia...

Lúc này đại đại văn tự lần nữa hạ xuống. [Phần thưởng Pháp Bảo Bài Hành Bảng dừng ở đây...

Bảng danh sách tiếp theo, ba ngày sau công bố!] Sau đó đại đạo văn tự trên không trung liền minh minh hóa hư, trực tiếp biến mất không thấy.

Cái này trực tiếp khiến cho toàn bộ Hồng Hoang chúng sinh ngây ngẩn cả người.

Tình huống gì đây?

Phần thưởng mới chỉ đến hạng chín liền kết thúc?

Tám vị trí đầu của Pháp Bảo Bài Hành Bảng cư nhiên không có phần thưởng?

Việc này thực sự là quá mức không thể tưởng tượng nổi a?

Đây rốt cuộc là tình huống gì?

Cái quỷ gì vậy?

Phần thưởng cho pháp bảo phía trước đâu?

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh không rõ nguyên do, thanh âm của tên Tiểu Nhị Bức kia lần nữa truyền đến: "Từ hạng tám Tạo Hóa Ngọc Điệp bắt đầu, tất cả pháp bảo đã biến thành Hồng Hoang Chí

Bảo.

Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng bất quá chỉ xếp hạng bảy mà thôi, nghiễm nhiên đã mất đi tư cách tiếp tục tặng quà, cho nên phần thưởng bảng pháp bảo chỉ dừng lại đến hạng chín..." Tiểu Nhị Bức vừa thốt ra lời này, Hồng Hoang chúng sinh lập tức sững sờ.

Sau đó liền đều phản ứng lại.

Quả thật đúng như Tiểu Nhị Bức tiền bối nói.

Bản thân cũng chỉ là Hồng Mông Tử Kim Bảng xếp hạng bảy, xác thực là mất đi tư cách tiếp tục khen thưởng nữa.

Lại nói, pháp bảo phía trước bảng pháp bảo đều là tồn tại trên đẳng cấp Hỗn Độn Chí Bảo, cũng không cần cái gọi là phần thưởng này nữa rồi. ...

Ba mươi ba tầng trời bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân Đạo Tổ an tĩnh ngồi ở nơi đó, cẩn thận thôi diễn lai lịch Trường Không đạo nhân.

Hạo Thiên cùng Dao Trì hai vị đồng tử đồng nữ an tĩnh thủ hậu ở bên.

Cho đến rất lâu về sau, thân thể Hồng Quân Đạo Tổ khẽ run lên.

Chương 49

Sau đó từ trong trạng thái nhập định tỉnh lại.

Trên mặt cũng hiện ra một tia thần sắc khó tin. "Cái gọi là Trường Không kia... rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Cư nhiên một chút khí tức cũng thôi toán không ra?

Tình huống gì?" Theo lý thuyết, người này chỉ cần còn sống liền sẽ có khí tức.

Có khí tức liền sẽ có nhân quả, hắn liền có thể căn cứ nhân quả thôi toán ra hết thảy tin tức của người này.

Nhưng mà hắn thôi toán hồi lâu, lại bất kỳ tin tức gì đều thôi toán không ra.

Điều này sao có thể không khiến hắn kinh ngạc?

Hồng Quân bản thân chính là một trong Hỗn Độn Tiên Thiên Thần Thai Ma.

Cũng là một vị Hỗn Độn Thần Ma sống lâu nhất.

Hơn nữa đã tu luyện tới cảnh giới Thân Hợp Đạo.

Thậm chí có thể nói, Hồng Quân chính là người chiến thắng lớn nhất.

Nhưng mà dù vậy, trong hình ảnh hắn thôi diễn cũng chỉ có thể nhìn thấy một mảnh hư vô.

Liên quan tới Trường Không đạo nhân, bất kỳ tin tức gì đều không có thôi toán ra được... "Chẳng lẽ...

Trường Không đạo nhân này tu vi mạnh hơn ta rất nhiều sao?" Nghĩ tới đây tinh thần của hắn không khỏi căng thẳng.

Nếu thật là như thế, chỉ sợ tuyệt đối là tai nạn của Hồng Hoang chúng sinh. ...

Lúc này Hồng Hoang chúng sinh y nguyên còn chưa từ trong sự khiếp sợ kia thanh tỉnh lại.

Đa số mọi người đều đang đàm luận về Pháp Bảo Bài Hành Bảng.

Cũng có rất nhiều người đang đàm luận Nữ Oa nương nương cùng với Chuẩn Đề thánh nhân, rốt cuộc ai mạnh ai yếu?

Còn có người đang đàm luận vị nữ thánh nhân tên là Tam Thất kia...

Thậm chí còn có rất nhiều người đang đàm luận Vu Yêu nhị tộc rốt cuộc có ra tay với Nhân tộc hay không?

Nếu Vu Yêu nhị tộc thật sự ra tay với Nhân tộc, vị nữ thánh nhân tên là Tam Thất kia rốt cuộc còn có thể lộ diện không?

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh nghị luận, trên bầu trời Hồng Hoang bỗng nhiên xuất hiện một cỗ áp lực mạc danh kỳ diệu.

Cỗ khí tức này vừa ra, Hồng Hoang chúng sinh lập tức sợ hãi. "Đây là... cỗ khí tức này là chuyện gì xảy ra?" Lúc này, cỗ khí thế bàng bạc vô cùng kia phảng phất bao trùm cả Hồng Hoang.

Loại uy áp kinh khủng đó khiến cho rất nhiều người đều cảm thấy phát hoảng.

Hồng Hoang ức vạn chúng sinh tại một khắc này đều mạc danh kỳ diệu tim đập nhanh.

Càng có vô số kẻ yếu chịu đựng cỗ áp bách này mà phủ phục trên mặt đất.

Tất cả mọi người đều đang nghi hoặc, cỗ uy hiếp này rốt cuộc đến từ phương nào?

Vĩ lực kinh người kia, cùng với năng lượng kinh khủng có thể vặn vẹo thời không, tuyệt đối là khí tức chỉ có thánh nhân mới có thể sở hữu. "Chẳng lẽ...

đây là Nữ Oa nương nương muốn ra tay rồi?" Rất nhiều đại năng Hồng Hoang tại một khắc này sắc mặt đều trở nên khó coi.

Pháp Bảo Bài Hành Bảng cũng cáo một đoạn lạc rồi.

Nữ Oa nương nương đây là rốt cuộc muốn ra tay với vị Chuẩn Đề thánh nhân phương Tây kia rồi sao?

Dù sao cỗ khí tức hủy thiên diệt địa giữa không trung kia, xác thực là khí tức của Nữ Oa nương nương.

Giờ phút này, cỗ uy áp kinh khủng tuyệt luân kia trong nháy mắt liền bao trùm tứ cực bát hoang.

Có rất nhiều người thực lực nhỏ yếu tại một khắc này thậm chí vụng trộm chửi thầm.

Cái Hồng Hoang này bản thân liền đã không thái bình rồi, lại hiện ra La Hầu, Tam Thất, Yêu Yêu, Trường Không chờ đại năng thần bí.

Tại thời khắc này Nữ Oa nương nương phát cái điên gì?

Ngay tại lúc này tận cùng chân trời, bỗng nhiên xuất hiện một đạo ánh sáng màu đỏ nhàn nhạt.

Một lát sau, ánh sáng màu đỏ này từ tận cùng bầu trời hoành khóa mà đến, mang theo uy lực vô biên trấn áp về phía đại địa phương Tây.

Ức ức vạn chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy ánh sáng màu đỏ này, lập tức kích động lên.

Có người năng lực chịu đựng kém, thân thể đều bắt đầu lẩy bẩy phát run. "Đây là..." "Hồng Tú Cầu..." Rất nhiều người đều đang lẩm bẩm tự nói.

Ánh sáng màu đỏ mang theo đầy trời quạ đen kia, chính là Hồng Tú Cầu của Nữ Oa nương nương, tồn tại hạng ba mươi ba trên Pháp Bảo Bài Hành Bảng.

Từng tôn từng tôn đại năng Hồng Hoang, toàn bộ ngẩng đầu nhìn đạo hồng quang kia, hầu như đều sắp bị dọa cho ngu người.

Giờ phút này, Hồng Tú Cầu mang theo uy áp ngập trời từ phương Đông xuất hiện, trực tiếp hướng về phương Tây hoành độ mà đi, trong nháy mắt cũng đã biến mất không thấy.

Tất cả đại năng trong lòng triệt để minh bạch.

Nữ Oa nương nương bản thân liền bị vị nữ thánh xa lạ tên gọi Tam Thất kia chọc cho nổi giận.

Thiên thiên (lại cứ) cái tên Chuẩn Đề thánh nhân phương Tây kia khẩu vô già lan (mồm miệng không che đậy), cư nhiên ăn nói ngông cuồng, có ngôn luận coi thường Nữ Oa.

Nữ Oa tự nhiên sẽ không tha cho hắn.

Ngay tại lúc này.

Thân ảnh đầu người mình rắn, mỹ diễm vô biên kia từ trong Oa Hoàng Cung một bước đạp ra.

Sau đó liền theo sát Hồng Tú Cầu hoành độ mà đi.

Một lát sau, có một đạo thanh âm thanh việt bỗng nhiên vang vọng thiên địa: "Phương Tây Chuẩn Đề, đã ngươi ăn nói ngông cuồng, coi thường ngô, vậy liền ra tay, hảo hảo làm một trận đi!" "Để tiểu nữ tử hảo hảo nhìn xem, ngươi rốt cuộc có thủ đoạn gì mà dám coi thường ngô." Hồng Hoang đại năng trong nháy mắt hoảng hốt.

Ngay tại lúc Pháp Bảo Bài Hành Bảng còn chưa có hoàn thành, Nữ Oa nương nương liền đã hạ chiến thư với toàn bộ phương Tây.

Hôm nay bảng xếp hạng pháp bảo kết thúc, Nữ Oa nương nương chung quy vẫn là quyết định ra tay đòi nợ.

Lần này nhưng là có kịch vui để xem rồi...

Dù sao trận chiến giữa Nữ Oa và Chuẩn Đề hầu như liền đại biểu cho việc ai mới là thánh nhân yếu nhất!

Phương Đông có tứ thánh, phân biệt là Tam Thanh cùng Nữ Oa.

Nữ Oa là vị có thực lực yếu nhất trong tứ thánh phương Đông.

Dù sao nàng không thích tranh đoan, thủ đoạn công kích cũng bình thường.

So với Tam Thanh, tự nhiên là kém hơn một chút.

Mà phương Tây thì có nhị thánh!

So sánh ra, xác thực là Chuẩn Đề kém hơn một chút.

Thánh nhân kém nhất phương Đông cùng thánh nhân kém nhất phương Tây...

Bên thua tự nhiên sẽ trở thành thánh nhân yếu nhất.

Nhất thời, ánh mắt của tất cả mọi người đều dán chặt vào phương Tây.

Dù sao trừ bỏ thời đại của Hồng Quân Đạo Tổ ra, thánh nhân chi chiến vẫn là lần đầu tiên phát sinh.

Bởi vậy tuyệt đối không thể bỏ qua. ...

Đâu Suất Cung, Thái Thượng Lão Tử lúc này nhíu mày, biểu tình có chút không vui.

Nữ Oa nương nương hành động này có chút mạo thất.

Như ngày hôm nay Hồng Mông Tử Kim Bảng vấn thế, các loại bảng danh sách cũng muốn nối đuôi nhau xuất thế.

Rất nhiều chuyện còn chưa có làm rõ ràng, Nữ Oa lại không kịp chờ đợi muốn ra tay với Chuẩn Đề...

Xác thực là có khiếm khuyết cân nhắc.

Giờ phút này hắn nhíu mày, sau đó liền bấm đốt tính toán hướng đi của sự kiện này.

Nhưng mà lại từ đầu đến cuối không có tính ra kết quả.

Chương 50

Cuối cùng thở dài một tiếng, buông tha thôi diễn thiên cơ. "Thánh nhân chi chiến tuyệt không phải chuyện nhỏ, mong rằng sự thái sẽ không triệt để mất khống chế..." Thái Thượng Lão Tử dù sao cũng là thủ lĩnh Huyền Môn.

Trong lòng suy nghĩ sự tình cũng muốn nhiều hơn so với những thánh nhân khác. ...

Mà trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cũng là nhíu mày.

Hắn cũng có chút không quá cao hứng, trong lòng không khỏi chửi thầm Nữ Oa nương nương là cái "mụ đàn bà điên".

Thái Thượng Lão Tử luôn luôn ru rú trong nhà.

Thông Thiên Giáo Chủ tính khí quái đản táo bạo, luôn luôn không hỏi thế sự.

Bởi vậy, rất nhiều công việc của đại địa Hồng Hoang hầu như đều là Nguyên Thủy Thiên Tôn ra mặt.

Bởi vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiễm nhiên coi mình là chủ nhân Hồng Hoang.

Chỉ là hành động hôm nay của Nữ Oa khiến cho sự tình đi tới trạng thái mất khống chế.

Điều này làm cho hắn rất là khó chịu.

Ngoài mặt thì là chuyện riêng của Nữ Oa cùng Chuẩn Đề.

Nhưng từ phương hướng lớn mà nói, xác thực là sự va chạm lần đầu của Hồng Hoang phương Đông và phương Tây.

Nếu là Nữ Oa thắng, rất có khả năng khiến cho sinh linh phương Tây phẫn khái.

Dù sao Nữ Oa viễn độ đại chiến với Chuẩn Đề của Tây Phương Giáo, đại có giá thế Nữ Oa huề thiên uy phương Đông bắt nạt phương Tây.

Nếu là Nữ Oa bại, chỉ sợ phương Đông đều phải triệt để sôi trào.

Dù sao Nữ Oa đại chiến Chuẩn Đề, không có người nào hy vọng Nữ Oa sẽ thất bại.

Lần này Nữ Oa tây độ, một cái xử lý không tốt, liền có khả năng cực lớn sẽ dẫn tới đại chiến. "Đáng chết Nữ Oa...

Thật không ngờ tính khí cư nhiên hẹp hòi như thế...

Nói ngươi mấy câu liền hô đánh hô giết..." Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút căm giận bất bình.

Đồng thời cũng ở trong lòng chửi thầm Chuẩn Đề đạo nhân: "Chính mình là cái thứ hàng gì còn không biết sao?

Thành thánh đều phải hướng thiên đạo mượn nhân quả rác rưởi...

Cư nhiên còn coi thường Nữ Oa là người thành thánh đầu tiên...

Tên này quả thật là đủ khôi hài..." ...

Mà tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên thánh nhân giờ phút này nằm trên đám mây, ánh mắt tà tà nhìn về phía phương Tây.

Trong mắt toát ra thần sắc trào phúng. "Đánh đi, đánh đi...

Đánh sớm đánh muộn cũng một cái dạng...

Đánh chết một cái bớt đi một cái..." Thông Thiên thánh nhân từ trước đến nay tính khí quái dị, luôn luôn xem náo nhiệt không chê chuyện lớn.

Hắn tay cầm Tru Tiên Tứ Kiếm cùng Tru Tiên Kiếm Trận, nhìn ai cũng là cắm rơm bán đầu (coi như rác rưởi).

Trong hàng thánh nhân, cho dù là hai vị sư huynh của hắn, hắn cũng phần nhiều có ý coi nhẹ.

Càng không cần bàn tới những thánh nhân khác. ...

Mà lúc này, đỉnh núi Đại Tu Di Thánh Sơn của Tây Phương Giáo, có một cây bồ đề cự thụ che khuất bầu trời.

Gốc bồ đề cổ thụ này che khuất bầu trời, vô cùng to lớn, ẩn ước trong lúc đó bao phủ cả thế giới phương Tây.

Thế giới phương Tây nguyên bản vô cùng cằn cỗi, dưới sự bao phủ của cây bồ đề cự thụ này, tựa hồ cũng trở nên an ổn.

Sinh linh phương Tây sinh hoạt bi khổ, dưới sự chiếu cố của gốc thông thiên cổ thụ này cũng miễn cưỡng có thể sinh sống.

Dưới gốc cổ thụ này đang ngồi ngay ngắn một lão giả đầu trọc mặt mũi khô táo.

Tổ hợp này chính là Tây Phương Nhị Thánh.

Thông thiên cự thụ chính là Chuẩn Đề đạo nhân.

Lão giả đầu trọc chính là Tiếp Dẫn đạo nhân.

Bởi vì phương Tây cằn cỗi, chúng sinh linh sinh hoạt bi khổ, bởi vậy Chuẩn Đề đạo nhân thường xuyên biến hóa bản thể, bao phủ phương Tây, che chở sinh linh phương Tây.

Giờ phút này hắn mới vừa biến về bản thể không bao lâu, Nữ Oa thánh nhân liền hoành độ phương Tây...

Việc này làm cho Chuẩn Đề thánh nhân phẫn nộ vô cùng.

Chỉ thấy một trận quang mang tốc biến.

Bồ đề cự thụ thương mang kình cổ, che khuất bầu trời kia huyễn hóa thành một tôn đạo nhân đầu vãn song kế, sắc mặt vàng vọt.

Chính là vị Chuẩn Đề thánh nhân kia.

Giờ phút này, Chuẩn Đề thánh nhân nhìn về phía hư không phương Đông, trong mắt toát ra sắc chấn nộ. "Giỏi cho Nữ Oa ngươi, Hồng Hoang đại kiếp sắp đến, ngươi cư nhiên còn muốn ra tay với ta, quả nhiên là một mụ điên..." Chuẩn Đề thánh nhân biến thành đạo nhân căm giận bất bình.

Mà Tiếp Dẫn thánh nhân đầu trọc bên cạnh khẽ than thở, sắc mặt phát khổ.

Phương Tây bọn họ làm sao lại thê thảm như thế chứ?

Từ thời thượng cổ, linh khí phương Tây bị tên La Hầu đáng chết kia rút sạch.

Từ đó phương Tây tiên thiên bất túc, trở nên vô cùng cằn cỗi.

Bởi vậy vô số năm qua bị mấy vị thánh nhân phương Đông coi thường.

Thiên thiên vị sư đệ này của hắn lại có chút không an phận thủ thường, gây ra rất nhiều họa sự.

Hôm nay càng là tại cái mùa đa sự này, lại đắc tội Nữ Oa thánh nhân...

Bằng không rước lấy nhiều mầm tai vạ như vậy cho phương Tây.

Tiếp Dẫn đạo nhân ngẩng đầu nhìn về hư không nơi xa, trong ánh mắt toát ra một tia ngưng trọng.

Hiển nhiên, hắn cũng nắn bóp không chuẩn thực lực của Nữ Oa thánh nhân rốt cuộc như thế nào?

Tương truyền, Nữ Oa nương nương là vị có thực lực yếu nhất

trong các thánh nhân.

Thứ nhì chính là sư đệ Chuẩn Đề đạo nhân của hắn.

Nhưng mà Tiếp Dẫn đạo nhân lại không cho là như vậy.

Nữ Oa thánh nhân là tôn giả đầu tiên thành thánh.

Đồng thời cũng là thánh nhân có khí vận trên người nhiều nhất.

Thực lực tuyệt đối không thể khinh thường.

Sư đệ nhà mình một cái xử lý không tốt, chỉ sợ còn phải chịu thiệt thòi lớn. "Chuẩn Đề, Nữ Oa tây lai, kẻ đến không thiện, ngươi phải cẩn thận ứng đối!" Chuẩn Đề đạo nhân hung hăng gật đầu.

Sau đó liền nhìn về phía phương Đông.

Không bao lâu, tận cùng phương Đông liền có một tia ánh sáng màu đỏ lấp lóe mà đến.

Chính là Hồng Tú Cầu mang theo vô tận uy áp kia.

Trận chiến Chuẩn Đề vs Nữ Oa mà Hồng Hoang chúng sinh mong đợi đã lâu... sắp sửa mở màn.

Chuẩn Đề đạo nhân ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hồng Tú Cầu trên bầu trời.

Sau đó liền lấy ra Thất Bảo Diệu Thụ, nghiêm trận chờ đợi.

Thất Bảo Diệu Thụ bản thân chính là nhánh cây Chuẩn Đề đạo nhân lấy xuống từ trên bản thể chính mình, dùng nhánh cây này kết hợp với Ngạnh Hỏa Tử Kim, Huyền Diễm Lưu Ly các loại bảy món bảo vật luyện chế mà thành.

Hiệu xưng "vô vật bất xoát" (không gì không gạt bỏ được).

Lại xưng Thất Bảo Diệu Xoát Thụ, hoặc là Thất Bảo Diệu Thụ Trượng.

Trong Pháp Bảo Bài Hành Bảng xếp tại hạng ba mươi bốn.

Vừa vặn ở phía sau Hồng Tú Cầu xếp hạng ba mươi ba.

Giờ phút này, Hồng Tú Cầu che khuất bầu trời kia hướng về Chuẩn Đề thánh nhân nện thẳng xuống đầu!

Chương 51

Chuẩn Đề thánh nhân sớm đã nghiêm trận chờ đợi, xách theo Thất Bảo Diệu Thụ liền hướng về phía Hồng Tú Cầu xoát qua.

Thất Bảo Diệu Thụ hiệu xưng vô vật bất xoát, quả nhiên là cường hãn tuyệt luân.

Chỉ thấy Chuẩn Đề thánh nhân xoát một cái như vậy, liền có thất thải lưu quang lấp lóe mà ra, chiếu rọi chư thiên.

Thất thải quang mang này nhìn như cực kỳ đơn giản, nhưng lại mang theo một cỗ hạo đãng thiên uy.

Sau đó, cỗ lực lượng này liền va chạm cùng một chỗ với Hồng Tú Cầu, nhất thời cư nhiên giằng co không xong. "Oanh oanh..." Hai cỗ khí tức hạo đãng thương mang bỗng nhiên bạo phát giữa không trung, trực tiếp hình thành thanh âm như sấm rền.

Sức mạnh to lớn kia trực tiếp khiến cho đại địa phương Tây đều mãnh liệt rung động.

Lực trùng kích vô cùng vô tận rất nhanh liền bao trùm cả đại địa phương Tây.

Thấy tình hình này, Tiếp Dẫn thánh nhân đầu trọc trực tiếp tế ra Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên của mình.

Rất nhanh liền có một cỗ khí tức màu vàng hạo đãng dũng mãnh hiện ra, hộ lấy sinh linh phương Tây.

Thất Bảo Diệu Thụ sở hữu thất sắc lưu quang và Hồng Tú Cầu sở hữu hạo đãng thiên uy không biết giằng co bao lâu.

Hai cỗ sức mạnh vĩ ngạn vô cùng kia mới dần dần biến mất.

Thất Bảo Diệu Thụ cũng lần nữa trở về trong tay Chuẩn Đề đạo nhân.

Mà Hồng Tú Cầu của Nữ Oa thì xoay tròn tích lưu lưu không ngừng giữa không trung.

Chuẩn Đề thánh nhân tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ sắc mặt hơi âm trầm.

Hai người vừa mới giao thủ một cái này, hắn cũng đã thấm thía lĩnh hội được tình trạng của Nữ Oa phong bà nương kia.

Quả nhiên là thâm bất khả trắc.

Nếu hắn một cái không tra, chỉ sợ thật đúng là sẽ chịu thiệt thòi lớn.

Ánh mắt Chuẩn Đề gắt gao nhìn về phía phương Tây, khóe mắt lại phát hiện rất nhiều sinh linh phương Tây đang phủ phục trên mặt đất.

Trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ phiền táo.

Để uẩn của phương Tây vốn dĩ đã quá mức nông cạn.

Nữ Oa kia cư nhiên còn tây độ mà đến, thực sự là khiến người ta não hận.

Không bao lâu sau, bỗng nhiên có một đạo tạo hóa huyền quang từ tận cùng bầu trời bắn tới.

Sau đó giao chức ra đạo vận che khuất bầu trời giữa không trung.

Tại sâu trong những đạo vận kia, có một thân ảnh dáng người thon dài bước ra.

Người này chính là Nữ Oa nương nương từ phương Đông tây độ mà đến.

Nữ Oa dung mạo khuynh quốc khuynh thành, thân mặc Ngũ Đức Phiêu Miểu Linh Tú Y.

Bộ dáng phượng quan hà bí kia thật đúng là kinh diễm mọi người Hồng Hoang.

Chỉ là dung nhan Nữ Oa nương nương giờ phút này lại mông mông lung lung, tựa hồ bị sức mạnh của dòng sông thời không che giấu, khiến người ta nhìn không chân thiết.

Duy nhất có thể để người đời nhìn chân thiết chính là đôi mắt thanh triệt kia.

Nữ Oa xuất hiện ở nơi này chỉ lẳng lặng đứng giữa không trung, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Chuẩn Đề.

Trực tiếp nhìn đến mức Chuẩn Đề một trận chột dạ.

Chuẩn Đề có chút thẹn quá hóa giận, sau đó mở miệng: "Nữ Oa thánh nhân, ý này là sao?

Cư nhiên tùy ý công kích sinh linh phương Tây ta?

Quả thực coi thường Thiên Đạo sao?" Chuẩn Đề thánh nhân phẫn nộ đi đầu làm khó dễ.

Trực chỉ Nữ Oa công kích phương Tây.

Cái mũ lớn trực tiếp chụp lên đầu Nữ Oa.

Đem chuyện này trực tiếp tăng lên tới một cái cao độ.

Nữ Oa nương nương nhìn Chuẩn Đề đang nghĩa phẫn điền ưng, khóe miệng lại ngậm lấy một tia trào lộng.

Địa vị của Chuẩn Đề thánh nhân trong lòng nàng là hàng lại hàng.

Chính mình rõ ràng là nhắm vào hắn mà đến.

Hắn lại chỉ trích chính mình tàn sát sinh linh Hồng Hoang.

Quả thực là đổi trắng thay đen...

Ngôn luận này của Chuẩn Đề thánh nhân đồng dạng cũng khiến Hồng Hoang chúng sinh nhìn đến trợn mắt há hốc mồm.

Người đời đều nói Chuẩn Đề thánh nhân không biết xấu hổ.

Hôm nay xem ra quả nhiên như thế.

Rõ ràng là Nữ Oa thánh nhân hạ chiến thư với Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề thánh nhân cũng tiếp nhận.

Việc đã đến nước này, Chuẩn Đề lại nói lảng sang chuyện khác.

Điều này sao có thể không khiến Hồng Hoang chúng sinh cảm thấy kinh ngạc? ... "Chuẩn Đề, một lát trước, ngươi từng xuất ngôn nhục ta." "Hôm nay ngô tây độ mà đến, chính là muốn cùng ngươi nhất quyết cao thấp." "Ngô ngược lại muốn nhìn một chút ngươi có bản sự bực nào, cư nhiên coi thường nữ lưu chi bối (hạng đàn bà con gái) ta đây..." Lời này của Nữ Oa nương nương có thể nói là giết người tru tâm.

Ngôn ngữ tuy rằng không nhiều, nhưng lại chỉ thẳng vào căn bản sự tình.

Nghe được lời này, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân đen như đít nồi. "Nữ Oa đáng chết.

Phong bà nương đáng chết..." Trong lòng Chuẩn Đề hung hăng chú mạ, ngoài miệng cũng đồng dạng không có dừng lại: "Bản tọa chưa từng coi thường ngươi?

Là Nữ Oa ngươi lấy lòng tiểu nhân đo lòng quân tử rồi...

Vở kịch này bất quá chỉ là hiểu lầm, ngươi nếu dừng tay lui về, việc này có thể coi như thôi.

Ngươi nếu y nguyên chấp mê bất ngộ, khi dễ sinh linh phương

Tây ta...

Bản tọa cũng sẽ không khách khí..." Nghe được lời này, Nữ Oa nương nương không khỏi giận quá thành cười.

Cái tên Chuẩn Đề thánh nhân này thật đúng là khôi hài.

Vạn lần không ngờ tới hắn cư nhiên không biết xấu hổ như thế.

Quả thực chính là một tên lưu manh vô lại.

Nếu tiếp tục đấu võ mồm cùng tên vô lại này, ngược lại hiện ra cách cục nhà mình nhỏ đi.

Khóe miệng Nữ Oa nương nương lộ ra một tia trào lộng, sau đó nói: "Chớ có ở đây phí sức mồm mép, bản tọa tây lai, chính là muốn trừng phạt cái tên hàm hồ khẩu vô già lan nhà ngươi, xem đánh!" Nói xong, Lưu Tô Hồng Tú Cầu trong hư không liền trực tiếp hướng về phía Chuẩn Đề thánh nhân nện tới.

Khí thế che khuất bầu trời kia có thể nói là đại khủng bố vô biên.

Nữ Oa nương nương bản thân liền bởi vì chuyện của Nhân tộc mà chịu một bụng ác khí.

Lại bởi vì vị nữ thánh tên gọi Tam Thất kia lại chịu thêm một bụng khí.

Không ngờ cái tên Chuẩn Đề này cư nhiên cũng vào thời khắc cuối cùng nắn quả hồng mềm nắn đến trên đầu nàng.

Điều này sao có thể không khiến nàng nổi nóng?

Mà Chuẩn Đề đạo nhân thì sắc mặt cực kỳ âm trầm.

Vạn lần không ngờ tới, Nữ Oa nương nương nói đánh là đánh.

Quả thực chính là một mụ điên.

Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng chửi thầm, đồng thời Thất Bảo

Diệu Thụ trên tay cũng không nhàn rỗi, liên liên huy động, đánh thành một đoàn với Hồng Tú Cầu.

Vô biên đạo vận chi lực lấp lóe không ngừng trên bầu trời phương Tây.

Phương Tây vốn dĩ hơi yếu ớt, hôm nay dưới sự đối chọi của hai cỗ đại lực bàng bạc cũng là dao động lắc lư.

Đông đảo sinh linh Hồng Hoang gắt gao nhìn chằm chằm phương Tây.

Thánh nhân chi chiến, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Tự nhiên là không muốn bỏ qua bất kỳ chi tiết nào.

Chỉ thấy Hồng Tú Cầu của Nữ Oa nương nương điên cuồng oanh tạc đối với Chuẩn Đề giữa không trung.

Mà Chuẩn Đề thì tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, mỗi khi xoát động liền có thất sắc lưu quang tốc biến.

Thất sắc lưu quang kia tổng có thể tại thời khắc mấu chốt nhất ngăn cản Hồng Tú Cầu đang điên cuồng oanh tạc kia lại.

Chương 52

...

Trong Thiên Đình, ánh mắt của Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cũng là gắt gao nhìn chằm chằm phương Tây.

Hai người bọn họ đều là người vô cùng cao ngạo, nguyên bản còn có chút ý khinh thị đối với Chuẩn Đề cùng Nữ Oa.

Nữ Oa và Chuẩn Đề, mặc kệ ai thắng ai mạnh, tóm lại đều là kẻ đứng chót trong đám thánh nhân.

Hôm nay hai vị thánh nhân này vừa giao thủ, cái sự động dao che khuất bầu trời kia thật đúng là không dung khinh thường.

Bởi vậy, sắc mặt Đế Tuấn cùng Thái Nhất cũng dần dần trở nên ngưng trọng.

Thánh nhân không hổ là thánh nhân.

Tục ngữ nói, dưới thánh nhân đều là sâu kiến.

Hai người bọn họ có mạnh hơn nữa, trước mặt thánh nhân y nguyên chỉ là con sâu cái kiến.

Ý khinh thị trong lòng kia cũng dần dần thu lại. ...

Trong Tổ Vu đại điện, Thập Nhị Tổ Vu đồng dạng cũng ánh mắt khó coi nhìn về phía phương Tây.

Vu tộc có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, có thể triệu hoán ra Bàn Cổ hư ảnh, uy lực chân chính thậm chí còn trên cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc.

Bởi vậy tự nhiên là cực kỳ ngạo mạn.

Hôm nay phương Tây Nữ Oa đại chiến cùng Chuẩn Đề, trong

nháy mắt liền để cho bọn họ nhìn thấy uy lực chân chính của thánh nhân.

Mỗi một lần giơ tay nhấc chân đều mang theo hoàng hoàng thiên uy.

Tổng coi như là để cho bọn họ kiến thức được thánh nhân chi lực chân chính...

Vô số đại năng Hồng Hoang tại một khắc này toàn bộ quan chú trận chiến này.

Hai người giao thủ trong giây lát, vậy mà vẫn luôn bất phân thắng bại.

Nữ Oa nương nương hừ lạnh một tiếng, lập tức thi triển pháp lực vô biên.

Hồng Tú Cầu xếp hạng thứ ba mươi ba kia sau khi tiếp nhận pháp lực vô biên của Nữ Oa, bỗng nhiên biến lớn che khuất bầu trời.

Lúc này, Hồng Tú Cầu hoành quán hư không, tựa như một khối thiên thạch tuyệt thế, mang theo khí thế đại khủng bố, trực tiếp đập về phía Chuẩn Đề đạo nhân.

Sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân âm trầm, ngẩng đầu nhìn Hồng Tú Cầu che khuất bầu trời trên không trung, ánh mắt lộ ra vẻ não hận.

Thật không ngờ Nữ Oa này vừa bắt đầu đã ra tay độc ác như vậy.

Hắn lập tức cũng thi triển ra vô tận thần thông của bản thân.

Tay phải lật một cái, trong hư không liền hiển hóa ra một tòa Đại Tu Di Sơn to lớn ngàn vạn dặm.

Tòa Đại Tu Di Sơn này chính là đạo trường của Tây Phương giáo, nãi là do Chuẩn Đề thánh nhân căn cứ vào đạo trường Tây Phương giáo mà diễn hóa ra.

Đại Tu Di Sơn rộng ức vạn dặm sơn hà, nhìn qua vô cùng hùng vĩ, vô số đạo vận biến bố bên trên, tràn ngập hoàng hoàng thiên uy, trực tiếp va chạm về phía Hồng Tú Cầu đang che khuất bầu trời kia.

Hồng Tú Cầu mang theo chi uy ngập trời, hướng về phía Đại Tu Di Sơn trấn áp tứ cực bát hoang mà đến, mang theo thế 'nhất lực phá vạn pháp'. "Oanh..." Hai luồng khí tức vô cùng vô tận giao hối trên không trung.

Chỉ trong nháy mắt, liền tạo ra cảnh tượng thiên băng địa liệt, vạn vật ai oán.

Toàn bộ miền Tây Hồng Hoang đều triệt để chấn động.

Vô số quy tắc Đại Đạo điên cuồng tán loạn.

Rốt cuộc sự va chạm giữa Thánh nhân thực sự là quá mức khủng bố.

Vô số đại năng Hồng Hoang thi nhau than thở không thôi.

Từ sau Thượng Cổ đại kiếp đến nay, đây là lần đầu tiên phát sinh Thánh nhân chi chiến chân chính.

Cảnh tượng kinh thiên động địa kia quả nhiên khiến người ta chấn kinh.

Hai vị Thánh nhân vẻn vẹn chỉ là một lần va chạm, khí kình vô thượng khủng bố tuyệt luân kia đã phù diêu trực thượng, trong nháy mắt xuyên thủng ức vạn dặm sơn hà.

Mỗi một vị đại năng Hồng Hoang đều dùng ánh mắt diễm tiện nhìn xem hai vị Thánh nhân.

Sức mạnh trong lúc giơ tay nhấc chân, quả nhiên không hổ danh Thánh nhân.

Hai luồng sức mạnh vẫn tiếp tục va chạm.

Cuối cùng, Đại Tu Di Sơn do Chuẩn Đề đạo nhân mượn nhờ sức mạnh Thất Bảo Diệu Thụ diễn hóa ra dần dần bắt đầu sụp đổ.

Từng mảng lớn mảnh vỡ Đại Tu Di Sơn không ngừng tán loạn.

Mà Hồng Tú Cầu của Nữ Oa nương nương thì một đường tiến tới, dường như sau khi phá tan Đại Tu Di Sơn vẫn còn dư lực công kích Chuẩn Đề thánh nhân.

Chúng sinh Hồng Hoang sau khi nhìn thấy một màn này, không ai không kinh hãi muốn tuyệt.

Mà sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân giờ khắc này cũng thay đổi.

Thật không ngờ Đại Tu Di Sơn do hắn diễn hóa lại bị Hồng Tú Cầu của Nữ Oa nương nương 'nhất lực phá vạn pháp' phá tan.

Đôi con ngươi lãnh đạm vô tình giờ khắc này cũng lưu lộ ra thần sắc chấn kinh.

Nữ Oa...

Thánh nhân đầu tiên trong thiên địa... quả nhiên không thể khinh thường.

Nhìn Hồng Tú Cầu đang lao tới, Chuẩn Đề đạo nhân tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ khẽ quét một cái.

Thất sắc quang mang vô cùng huyến lệ lần nữa tốc biến mà ra, lập tức quét sạch sẽ uy lực vô biên của Hồng Tú Cầu.

Nữ Oa nương nương vẫy tay một cái, Hồng Tú Cầu liền đảo ngược bay về.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn đến như si như say.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của bọn họ, chiến đấu giữa Thánh nhân muốn trong thời gian ngắn phân ra thắng bại hiển nhiên là không thể nào.

Đây tuyệt đối là một trận long tranh hổ đấu siêu cấp.

Cảnh tượng sơn băng địa liệt kia tự nhiên khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh hãi vạn phần. "Đây chính là Thánh nhân chi chiến sao?" Rất nhiều người đều lẩm bẩm tự nói.

Ngay cả hạng người như Đế Tuấn, Thái Nhất cũng cảm thấy tâm kinh đảm chiến.

Dù sao cũng là Thánh nhân, trong tay vô số át chủ bài.

Chuẩn Đề thánh nhân và Nữ Oa thánh nhân rất nhanh lại chiến cùng một chỗ. "Oanh...

Oanh..." Hai người sở hữu kinh thiên vĩ lực không ngừng so tài trên không trung.

Thần lực đầy trời không ngừng sụp đổ khiến vô số đại năng sợ hãi.

Lúc này Chuẩn Đề thấy đánh lâu không thắng, liền lần nữa lấy ra một bảo vật.

Chính là Lục Căn Thanh Tịnh Trúc.

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc cũng là một trong những pháp bảo vô thượng của Chuẩn Đề đạo nhân, nguyên hình là một trong Thập đại Tiên Thiên Linh Căn - Khổ Trúc.

Sau khi bị Chuẩn Đề đạo nhân đoạt được, lấy sáu đốt Khổ Trúc luyện chế thành kiện Lục Căn Thanh Tịnh Trúc này.

Cuối cùng luyện thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Kiện pháp bảo này có thể phong ấn lục cảm, lục thức của người khác, biến người ta thành nhân trệ.

Đến lúc đó một khi bị phong ấn lục cảm, cũng chỉ có thể mặc người chém giết.

Trên Pháp Bảo Bảng xếp hạng thứ năm mươi.

Chuẩn Đề đạo nhân tay cầm Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, nhẹ nhàng điểm về phía Nữ Oa.

Lập tức liền có một luồng sức mạnh xám ngoét hướng về phía Nữ Oa nương nương mà đến.

Luồng khí tức xám ngoét này một khi cận thân, chỉ sợ lục thức của Nữ Oa đều sẽ bị triệt để phong ấn.

Đến lúc đó Nữ Oa nương nương cũng chỉ có thể mặc hắn chém giết.

Nghĩ tới đây, tâm tình Chuẩn Đề thánh nhân cũng dần dần sướng khoái hẳn lên.

Chỉ cần trận chiến hôm nay hắn có thể lực áp Nữ Oa một đầu, vậy Tây Phương giáo của hắn tất sẽ danh thanh đại chấn.

Năng lượng xám ngoét của Lục Căn Thanh Tịnh Trúc trực tiếp ập vào mặt Nữ Oa.

Ngay tại thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, Nữ Oa nương nương vẫy tay phải một cái.

Sau đó liền xuất hiện một cái đèn tạo hình kỳ dị.

Chương 53

Cái đèn này đại thể có hình dạng hoa sen, nhìn qua cực kỳ xinh đẹp.

Đây chính là kiện thần kỳ bảo của Nữ Oa nương nương - Bảo Liên Đăng.

Bảo Liên Đăng nãi là đứng đầu Tứ Linh Đăng, xếp hạng hai mươi bảy trên Pháp Bảo Bảng.

Ngọn đèn này cao ước chừng chín tấc, thông thể khiết bạch, uyển như băng tuyết, hình dạng giống như đóa sen nở rộ.

Kích thước ước chừng bằng cái bát, tim sen chính là tim đèn.

Trong đèn dựng dục Thất Bảo Diệu Hỏa.

Phàm là kẻ có thất tình lục dục đều chịu sự khắc chế của Bảo Liên Đăng.

Giờ phút này Bảo Liên Đăng vừa ra, lập tức bộc phát ra một vệt hỏa quang nhàn nhạt.

Đạo hỏa quang này hộ vệ bên người Nữ Oa nương nương, trong nháy mắt liền thiêu rụi năng lượng màu xám do Lục Căn Thanh Tịnh Trúc tán phát ra.

Nhìn thấy biến cố này, sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân lập tức trở nên cực kỳ khó coi.

Nguyên bản hắn còn muốn dùng Lục Căn Thanh Tịnh Trúc lập công, lại vạn lần không ngờ cư nhiên vô công mà lui.

Điều này sao có thể không khiến hắn cảm thấy thất vọng?

Mà Nữ Oa nương nương xác thực mặt lộ vẻ khinh thường.

Nghiêm túc nói đến, Nữ Oa nương nương tuyệt đối có thể nói là một trong những Thánh nhân giàu có nhất.

Pháp bảo lên Pháp Bảo Bảng đã có năm kiện.

Trừ cái đó ra, còn có rất nhiều pháp bảo cường lực chưa từng lên bảng.

Tự nhiên là không sợ Lục Căn Thanh Tịnh Trúc của Chuẩn Đề đạo nhân.

Cho dù không có Bảo Liên Đăng, nàng cũng có pháp bảo khác có thể khắc chế.

Lúc này, Nữ Oa nương nương điều khiển Hồng Tú Cầu ở phía trước chủ công, Bảo Liên Đăng ở phía sau chủ phòng.

Nhất chiêu nhất thức cực có chương pháp.

Mà Chuẩn Đề đạo nhân cũng đồng dạng như thế.

Tay trái Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, tay phải Thất Bảo Diệu Thụ.

Hai kiện pháp bảo trên bảng đồng dạng cực kỳ cường đại.

Một cái chủ công, một cái chủ phòng.

Nhất thời hai người lại triệt để giằng co.

Đông đảo đại năng Hồng Hoang trực tiếp nhìn đến như si như say.

Thánh nhân chiến đấu quả nhiên cực có chương pháp.

Nhất là những Đại Đạo chi lực tràn ngập bên người bọn họ khiến chúng đại năng Hồng Hoang nhìn thèm thuồng đến cực điểm.

Những Đại Đạo chi lực kia chỉ có Thánh nhân mới có thể động dụng.

Đây cũng là bản chất khác biệt giữa Thánh nhân và sinh linh bình thường.

Giờ phút này sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân cực kỳ khó coi.

Hắn vạn lần không ngờ Nữ Oa, một kẻ nữ lưu, lại khó chơi như vậy.

Sắc mặt có chút khó coi, trên đầu Thánh nhân lần nữa xuất hiện một bảo vật!

Đương đầu nện về phía Nữ Oa nương nương.

Mọi người nhìn thấy kiện pháp bảo này xuất hiện, lập tức lại một mảnh kinh hô. "Đây là...

Gia Trì Thần Xử?" Pháp bảo hình dạng cây chùy xuất hiện trên đỉnh đầu Chuẩn Đề đạo nhân chính là một kiện pháp bảo khác của hắn: Gia Trì Thần Xử.

Sở hữu phật pháp cao thâm gia trì, thần lực vô biên.

Kiện Gia Trì Thần Xử này đồng dạng có tên trên Pháp Bảo Bảng, xếp hạng thứ bốn mươi hai, hiển nhiên cũng cực kỳ cường đại.

Nữ Oa nương nương nhìn thấy kiện pháp bảo này cũng sắc mặt thận trọng, vội vàng triệu hồi Hồng Tú Cầu, chặn đứng công kích của Gia Trì Thần Xử giữa không trung.

Lập tức hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo uy lực cực mạnh bắt đầu giác lực trên không trung, hỗ tương bất phân thắng bại.

Nhìn thấy tình huống này, sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân biến đến cực kỳ khó coi.

Vạn lần không ngờ ba kiện pháp bảo trên bảng cùng xuất hiện mà vẫn không thể làm gì được Nữ Oa nương nương.

Điều này sao có thể không khiến hắn nổi nóng?

Đã pháp bảo không thể chiếm được thượng phong, vậy thì chỉ có thể nhìn vào ngạnh thực lực cá nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt phát lạnh, trong lòng phát nộ, lập tức chuẩn bị thi triển đại thần thông.

Thần thông này nãi là thành quả tu luyện vô số năm qua của hắn.

Chỉ cần thần thông này vừa ra, nhất định phải bắt lấy Nữ Oa thánh nhân kia. "Phồn hoa lạc mạc tam thiên giới, đại mộng sơ tỉnh vật tiên giác, song đao phong kiếm ý như mộng, như lộ như huyễn giai như không." Theo tiếng ngâm xướng của Chuẩn Đề thánh nhân, khí tức trên người hắn cũng dần dần trở nên cường đại.

Khí tức vô song kia trực tiếp kinh động ức vạn chúng sinh Hồng Hoang.

Đại Đạo chi lực giữa thiên địa đều mạc danh kỳ diệu run rẩy.

Hứa đa vật thể thần bí như hải thị thận lâu, lần lượt hiển hóa trên không trung.

Vô biên hải dương... sùng sơn tuấn lĩnh... lục địa quảng mậu vô biên...

Tầng tầng lớp lớp phô diễn ra, hình thành một cái Tam Thiên Đại Thế Giới như mộng như ảo.

Thần thông này chính là siêu cấp đại thần thông mà Chuẩn Đề đạo nhân gần đây mới nghiên cứu ra: "Ba Ngàn Đại Thế Giới".

Nhất niệm sinh hóa tam thiên giới, tam thiên thế giới lạc phồn hoa.

Chuẩn Đề thánh nhân diễn hóa Ba Ngàn Đại Thế Giới này như mộng như ảo, mà lại phi mộng phi ảo.

Ba Ngàn Đại Thế Giới này chấp chưởng sinh tử, mà lại phi sinh phi tử.

Quả thật là diệu pháp Phật môn vô thượng huyền diệu.

Theo pháp lực của Chuẩn Đề thánh nhân không ngừng gia trì, Ba

Ngàn Đại Thế Giới này càng phát ra rõ ràng.

Sau đó, Ba Ngàn Đại Thế Giới cực kỳ bàng đại vô song kia trực tiếp trấn áp về phía Nữ Oa nương nương.

Chuẩn Đề muốn dùng pháp lực của Ba Ngàn Đại Thế Giới này triệt để trấn áp Nữ Oa.

Đông đảo đại năng Hồng Hoang nhìn thấy thiên uy hạo nhiên kia, không ai không kinh hãi vạn phần.

Chuẩn Đề đạo nhân này cư nhiên có thần thông như thế!

Quả nhiên là khủng bố như vậy.

Chiêu pháp thuật Ba Ngàn Đại Thế Giới này càng là làm cho bọn họ nghe chưa từng nghe, thấy chưa từng thấy.

Vĩ lực vô biên kia tựa thực tựa hư, trực tiếp ảnh hưởng đến Hồng Hoang đại thế giới chân thực.

Thật thật giả giả khiến người ta phân biệt không rõ, nhưng lực đạo vô song kia lại là chân chân thực thực tồn tại.

Thế nhưng Nữ Oa nương nương nhìn thấy Ba Ngàn Đại Thế Giới của Chuẩn Đề thánh nhân, cư nhiên không biết vì sao lại bật cười.

Chuẩn Đề thánh nhân ở trước mặt nàng thi triển thủ đoạn sinh hóa, thật đúng là có chút khôi hài, có chút ngu xuẩn.

Nữ Oa nương nương là người phương nào?

Đại Địa Chi Mẫu, Nhân Tộc Chi Mẫu, Yêu Tộc Chi Mẫu (danh xưng tôn kính).

Tương truyền Nữ Oa nương nương lĩnh ngộ Sinh Hóa Đại Đạo, có thể trong một ngày sinh hóa bảy mươi lần biến hóa, càng là phỏng theo bản thân, nặn đất tạo người.

Nữ Oa nương nương sở hữu thần thông quảng đại sinh hóa vạn vật, mỗi ngày ít nhất có thể sáng tạo ra bảy mươi dạng vật chủng.

Nếu luận Sinh Hóa Sáng Tạo Đại Đạo, Nữ Oa nếu nói thứ hai, thế giới Hồng Hoang không ai dám nói thứ nhất.

Lại vạn lần không ngờ, Chuẩn Đề đạo nhân cư nhiên ở trước mặt nàng thi triển cái gọi là "sức mạnh sinh hóa sáng tạo", tịnh thả còn sáng tạo ra cái gọi là Ba Ngàn Đại Thế Giới này.

Đây há không phải là múa rìu qua mắt thợ?

Thật đúng là khiến người ta cảm thấy buồn cười.

Chỉ thấy Nữ Oa nương nương cười khẽ, trước người đột nhiên xuất hiện một chiếc roi.

Chiếc roi này có chút giống cành liễu, lại có chút giống dây leo, chu thân bao phủ vô biên Tạo Hóa Công Đức chi lực.

Chương 54

Chính là Tạo Nhân Tiên của Nữ Oa nương nương!

Siêu cấp Công Đức Chí Bảo, xếp hạng ba mươi chín trên Pháp Bảo Bảng.

Nãi là pháp bảo khi Nữ Oa nương nương chứng đạo thành thánh.

Chỉ thấy Nữ Oa tay cầm Tạo Nhân Tiên, đối với Ba Ngàn Đại Thế Giới trước mắt nhẹ nhàng hất lên.

Sự tình vô cùng khủng bố trong nháy mắt liền xuất hiện.

Chỉ thấy trên Tạo Nhân Tiên cư nhiên vung ra một đạo Công Đức chi lực vô song.

Đạo Công Đức chi lực kia trực tiếp tán phát ra ánh sáng vô thượng, hiện ra một vệt màu xanh nhàn nhạt, có một loại mỹ cảm vô song.

Ba Ngàn Đại Thế Giới che khuất bầu trời kia cư nhiên trong nháy mắt băng tán, chi ly phá toái trong hư không.

Tràng cảnh quỷ dị mà lại kham xưng khủng bố kia khiến toàn bộ chúng sinh Hồng Hoang nhìn đến trợn mắt hốc mồm.

Mà lúc này sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân vô cùng ngưng trọng.

Vạn lần không ngờ Ba Ngàn Đại Thế Giới của hắn cư nhiên bị Nữ Oa nương nương phá một cách dễ dàng như vậy...

Thực sự là có chút siêu hồ tưởng tượng.

Nguyên bản hắn còn trông cậy vào chiêu này kiến công lập nghiệp.

Kỳ thực sắc mặt Nữ Oa nương nương cũng có chút khó coi.

Từ bề ngoài nhìn vào, nàng phá Ba Ngàn Đại Thế Giới kia tương đối dễ dàng, nhưng thực tắc viễn viễn không đơn giản như trong tưởng tượng.

Đây dù sao cũng là đại chiêu do Thánh nhân tu hành, uy lực hiển nhiên cũng cực mạnh.

Tay phải cầm Tạo Nhân Tiên của nàng giờ khắc này cũng đang run nhè nhẹ.

Pháp thuật Phật môn quỷ dị kia quả nhiên có chút thủ đoạn.

Ức vạn đại năng Hồng Hoang đều nhìn đến trợn mắt hốc mồm.

Thánh nhân chi chiến quả nhiên không phải chuyện đùa.

Đồng thời mọi người cũng nhìn Nữ Oa thánh nhân với cặp mắt khác xưa.

Nguyên lai vô số năm qua, bọn họ đều luôn xem thường Nữ Oa nương nương.

Dù sao Nữ Oa nương nương luôn luôn thâm cư giản xuất, lại là nữ thánh duy nhất.

Nhân thử, mọi người đều tưởng rằng chiến lực nàng không mạnh.

Không ngờ một phen giao thủ này, Nữ Oa nương nương cư nhiên còn chiếm thượng phong.

Thật là khiến mọi người điên đảo tưởng tượng đối với Nữ Oa nương nương.

Ngay cả Chuẩn Đề thánh nhân đang đối chiến cũng có chút phát mộng.

Bất quá sau đó chúng sinh Hồng Hoang liền phản ứng lại.

Nữ Oa nương nương dù sao cũng là vị tồn tại thành thánh đầu tiên

(sau Hồng Quân), còn là vị Thánh nhân có công đức hùng hậu nhất.

Thực lực lại làm sao có thể yếu đây?

Trải qua lần va chạm này, sát khí trên người Nữ Oa nương nương càng thêm nghiêm trọng, khí tức cũng mãnh liệt đề thăng, lần nữa phát động tấn công mãnh liệt.

Mà Chuẩn Đề thánh nhân vừa kinh vừa giận, cũng vội vàng chiêu giá.

Tay trái Thất Bảo Diệu Thụ, tay phải Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, mỗi một chiêu mỗi một thức cực có chương pháp, tổng có thể tại thời khắc mấu chốt ngăn cản Nữ Oa nương nương cuồng oanh loạn tạc.

Nữ Oa nương nương thì sắc mặt phát hàn.

Phía trước nhất có Hồng Tú Cầu mang theo chư thiên thần lực điên cuồng oanh tạc.

Phía sau thì có Nữ Oa nương nương tay cầm Tạo Nhân Tiên thỉnh thoảng huy động, mỗi một lần tổng có thể đái động uy lực ngập trời.

Mà Bảo Liên Đăng kia thì hộ trì Nữ Oa chu toàn.

Thời gian dài giao thủ, Chuẩn Đề và Nữ Oa cư nhiên ai cũng không làm gì được đối phương.

Chuẩn Đề đạo nhân càng đánh càng kinh hãi.

Lúc này nội tâm hắn cũng có chút hoảng khủng bất an.

Đối phương nãi là nữ thánh duy nhất, hắn nếu là không bắt được, chỉ sợ cái danh hiệu "yếu nhất trong Lục Thánh" khó mà vứt bỏ.

Nghĩ tới đây hắn càng thêm phát ngoan, mỗi một chiêu mỗi một thức đều là dốc hết toàn lực.

Nhược yếu luận khởi ngạnh thực lực bản thân cùng pháp lực cao

cường, tự nhiên là Thái Thượng Lão Tử cao nhất.

Trừ cái đó ra, Thái Thượng Lão Tử còn có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp phòng thủ chí bảo, còn có Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ làm tối cường để uẩn, cộng thêm nhiều pháp bảo thượng bảng bàng thân!

Còn có thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh, Thái Thượng Lão Tử gần như có thể nói là tồn tại bất bại.

Trừ Thái Thượng Lão Tử ra, chỉ sợ vị thứ hai chính là Thông Thiên Giáo Chủ tính khí quái dị kia.

Bản thân là Tam Thanh, lại có Tru Tiên Tứ Kiếm bàng thân, sát phạt chi lực chân chính khiến ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng có chút tê da đầu.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn thực lực đồng dạng thâm bất khả trắc, trong tay sở hữu Chư Thiên Khánh Vân phòng thủ, lại có Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên.

Trong lòng Chuẩn Đề, sư huynh Tiếp Dẫn của hắn xếp thứ tư, thành phủ cực thâm, pháp lực tiến triển cực nhanh, nói không chừng có cơ hội tranh đoạt top 3.

Trong lòng Chuẩn Đề, bản thân hắn đại khái xếp thứ năm.

Cuối cùng mới là nữ lưu chi bối Nữ Oa nương nương.

Nhưng vạn lần không ngờ tới chính là, thực lực Nữ Oa nương nương cư nhiên cường hãn như thế.

Nếu không nghiêm túc đối đãi, chỉ sợ thật sự dễ dàng lật thuyền trong mương.

Nghĩ tới đây Chuẩn Đề đạo nhân càng là trong lòng phát ngoan, các loại thủ đoạn công kích không muốn sống ném ra ngoài.

Chuẩn Đề thánh nhân cùng Nữ Oa thánh nhân chiến đấu không muốn sống, khiến chúng sinh Hồng Hoang nhìn đến như si như say. "Nữ Oa nương nương thực lực mạnh như thế sao?" Tây Côn Luân, Đông Vương Công ánh mắt sáng rực nhìn về phía Tây Phương, trong mắt lộ ra thần sắc không thể tin.

Mà Tây Vương Mẫu bên cạnh hắn nhẹ nhàng liếc hắn một cái: "Ngươi cho rằng thế nào?

Chẳng lẽ ngươi cũng cho rằng Nữ Oa nương nương mới là Thánh nhân yếu nhất sao?" Đông Vương Công nghe được lời này, ngượng ngùng cười một tiếng.

Tây Vương Mẫu tiếp tục nói: "Vị muội muội này của ta xưa nay tính khí cương ngạnh, mấy ngày nay liên tiếp chịu tức giận, nghĩ đến trong lòng phẫn nộ không thôi.

Chuẩn Đề thánh nhân kia muốn bóp quả hồng mềm, bóp đến trên đầu nàng, nàng tự nhiên sẽ không thiện bãi cam hưu." Nói đến đây, trong mắt Tây Vương Mẫu toát ra thần sắc hâm mộ. "Trách không được đều nói Thánh nhân phía dưới đều là sâu kiến, cho dù là Chuẩn Thánh như chúng ta so với Thánh nhân, cũng là châu chấu đá xe a..." Đông Vương Công cũng thâm hữu đồng cảm gật đầu: "Chuẩn Thánh cùng Thánh nhân sai biệt nhìn như chỉ có một bước, nhưng một bước này có thể nói là lạch trời a..." Hai người dần dần thổn thức.

Tại một tuyệt địa thần bí, Nhiên Đăng đạo nhân đang ẩn tàng tại đây!

Giờ phút này hắn cũng ngẩng đầu chăm chú nhìn lên không trung.

Nữ Oa thánh nhân cùng Chuẩn Đề thánh nhân chiến đấu động tĩnh thật sự là quá lớn.

Cho dù ở biên giới Hồng Hoang, hắn cũng có thể nhìn thấy nhất

thanh nhị sở, trong lòng đồng dạng nổi lên một mảnh gợn sóng. "Đây chính là Thánh nhân chi lực sao?" Nhiên Đăng đạo nhân lẩm bẩm tự nói.

Bản thân hắn là cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh, cũng là một trong số những cường giả có tên tuổi trong thiên địa.

Tuy nhiên so với Thánh nhân, lại vẫn như cũ kém quá xa!

Hôm nay rốt cuộc kiến thức được chênh lệch với Thánh nhân.

Trong Thiên Đình, Đế Tuấn cùng Thái Nhất cũng lẩm bẩm. "Thái Nhất hiền đệ, ngươi có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trong tay, liệu có thể giao thủ với Thánh nhân?" Thái Nhất nghe Đế Tuấn hỏi, không khỏi cười khổ: "Đại huynh, ngươi nghĩ quá đơn giản rồi.

Muốn thôi động Hỗn Độn Chung, bản thân phải hao phí vô biên pháp lực.

Cho dù Hỗn Độn Chung trong tay, cũng đỉnh đa có thể ngăn cản Thánh nhân vài lần công kích mà thôi.

Khi bản thân pháp lực tiêu hao không còn, cũng chẳng qua là dê béo chờ làm thịt." Nghe Thái Nhất trả lời, Đế Tuấn cũng không khỏi lộ ra một vệt cười khổ.

Yêu tộc bọn họ thế lực trải rộng toàn bộ Hồng Hoang, cao thủ vô số.

Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Sư Côn Bằng, mỗi một vị đều là siêu cấp cường giả bất thế xuất.

Trừ cái đó ra, còn có rất nhiều Đại Yêu vạn cổ.

Nhưng cho dù như thế, bọn họ ở trước mặt Thánh nhân cũng chẳng qua là sâu kiến mà thôi.

Trong đại điện Thập Nhị Tổ Vu, mười hai đạo thân ảnh cũng sắc

mặt ngưng trọng.

Vu tộc bọn họ trời sinh nguyên thần có khuyết, không cách nào tu luyện thiên địa nguyên khí, cũng không cách nào ngưng tụ pháp lực bản thân, chỉ có thể tu luyện sức mạnh nhục thân.

Tuy rằng ở phương diện nhục thể, Vu tộc có thể nói là được trời ưu ái, nhưng lại cũng đoạn tuyệt cơ hội thành thánh.

Bây giờ rốt cục kiến thức được thực lực chân chính của Thánh nhân, tự nhiên khiến trái tim trầm tịch của bọn họ cũng dần dần xao động.

Chương 55

Xem ra Vu tộc bọn họ nhất định phải tìm kiếm cơ duyên thành thánh, nếu không Vu tộc nguy rồi.

Nơi sâu trong Huyết Hải ở Tây Phương đại địa, Minh Hà Lão Tổ lần nữa hiện ra, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm bầu trời Hồng Hoang.

Thánh nhân chi chiến có thể nói là phát sinh ngay trên đỉnh đầu hắn, hắn tự nhiên cảm xúc sâu nhất.

Lần này Hồng Mông Tử Kim Bảng hoành không xuất thế, hắn cũng trong biến cố này vớt được chỗ tốt cực lớn.

Tiếp theo chính là lúc tìm kiếm cơ duyên thành thánh.

Lần này nếu vẫn không nắm lấy cơ hội, chỉ sợ ngày sau không còn khả năng thành thánh.

Tây Phương đại địa, hai tôn vạn cổ đại năng vẫn đang điên cuồng hung mãnh chiến đấu.

Không biết qua bao lâu, hai vị Thánh nhân kia rốt cục dừng tay.

Xem ra trong thời gian ngắn hai người ai cũng không thể chiếm thượng phong.

Bất quá Nữ Oa nương nương lược hiển phong khinh vân đạm, mà Chuẩn Đề đạo nhân đánh lâu không thắng, sắc mặt có chút biến đen. "Xem ra nhất định phải dùng thời gian nhanh nhất bắt lấy Nữ Oa thánh nhân..." Chuẩn Đề thánh nhân thầm nghĩ trong lòng.

Mặc kệ nói thế nào, ra tay với một vị nữ lưu chi bối, bản thân cũng đã rơi vào hạ thừa.

Nếu còn không bắt được, chẳng phải trở thành trò cười cho Hồng Hoang?

Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt âm trầm, nhìn Nữ Oa nương nương: "Nương nương muốn dừng tay tại đây, hay là nhất định phải phân cao thấp?" Đến cảnh giới như bọn họ bây giờ, làm qua một trận coi như xong.

Muốn chân chính phân thắng bại thực sự có chút gian nan.

Dù sao đều đạt tới cảnh giới Thánh nhân, bất tử bất diệt, vô bi vô thương.

Nữ Oa nương nương thì lạnh lùng nhìn Chuẩn Đề đạo nhân: "Chuẩn Đề, lúc trước ngươi xuất ngôn nhục mạ ta, hôm nay ta tới Tây Phương, tự nhiên là muốn phân cao thấp." Nữ Oa nương nương tự nhiên là không chịu dễ dàng thiện bãi cam hưu.

Bản thân vì chuyện Nhân tộc đã sứt đầu mẻ trán, Chuẩn Đề tên tiện nhân này còn muốn bóp quả hồng mềm bóp đến trên đầu nàng, sao có thể không khiến nàng nộ hỏa trung thiêu?

Chuẩn Đề đạo nhân thấy Nữ Oa nương nương không chịu bỏ qua, không khỏi thở dài một hơi, sau đó ánh mắt lộ ra vẻ nanh tiếu: "Ngươi thật coi bần đạo không có thủ đoạn sao?" Trong mắt mang theo một tia tàn nhẫn cùng chiến ý ngập trời.

Đến cảnh giới này của bọn họ, tự nhiên đều nắm giữ vô số át chủ bài, không có bất kỳ ai là dễ chơi.

Nói đến đây, thân thể gầy gò của Chuẩn Đề từ từ đứng thẳng lên.

Theo thân thể đĩnh trực, cư nhiên cũng tán phát ra một tia vĩ ngạn.

Đồng thời, một luồng uy áp cực mạnh mãnh nhiên tán phát, càn quét tứ cực bát hoang.

Sau đó trên người hắn phật quang phổ chiếu, dần dần diễn hóa thành một tôn thân ảnh chí cao vô thượng che khuất bầu trời.

Thân ảnh này nhìn qua vô cùng to lớn, lại có chút tranh nanh khả bố, khiến người ta vọng nhi sinh úy.

Đương chân thị: Diệu diễn tam thừa giáo, tinh vi vạn toàn pháp.

Mạn dao lộ vĩ phún ngọc châu, chấn động lôi đình động cửu thiên.

Theo đạo thân thể che khuất bầu trời này xuất hiện, một cỗ vĩ lực thao thiên khủng bố tuyệt luân hoành khóa thời không mà ra.

Đại đạo chí lý trấn áp vạn bàn diệu pháp phù động trên thân thể to lớn kia.

Chúng sinh Hồng Hoang đều nheo mắt nhìn kỹ.

Chỉ thấy đó là một tôn thân ảnh màu vàng vô cùng bàng bạc.

Dùng lời nói Tây Phương giáo, đây là "Kim Thân".

Mà dùng lời nói Đông Phương Huyền Môn, đây là "Pháp Tướng Thiên Địa".

Chỉ thấy tôn Kim Thân Pháp Tướng vô cùng bàng bạc này toàn thân trên dưới đều tán phát kim quang ngập trời, chiếu rọi toàn bộ Tây Phương.

Chuẩn Đề thánh nhân đối mặt với Nữ Oa nương nương đang thịnh khí lăng nhân, không khỏi thi triển ra Kim Thân chi lực của hắn!

Đạo Kim Thân này tuy rằng toàn thân phát ra ánh sáng vàng, nhưng lại vô cùng quỷ dị.

Sở hữu túc túc mười tám cánh tay, hai mươi bốn cái đầu.

Mỗi một khuôn mặt đều vô cùng tranh nanh, so với lệ quỷ còn đáng sợ hơn nhiều.

Bộ dáng khủng bố kia quả thực vô cùng quỷ dị.

Thế nhưng thân thể quỷ dị này lại tán phát ra khí tức trang nghiêm thần thánh.

Thần thánh và quỷ dị kết hợp thể...

Ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Vạn lần không ngờ Chuẩn Đề đạo nhân khi nghiêm túc lại khủng bố như thế.

Khí tức cường hoành tuyệt luân kia trực tiếp kinh động ức vạn chúng sinh!

Bộ dáng Chuẩn Đề đạo nhân thực sự quá mức hãi nhân...

Cái bộ dáng không cân đối cực kỳ quỷ dị này, sao có thể không khiến người ta cảm thấy sợ hãi?

Nhất là mười tám cánh tay của tôn quái vật khổng lồ này còn riêng phần mình nắm giữ một kiện pháp bảo.

Tỷ như Thất Bảo Diệu Thụ, Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, Gia Trì Thần Xử, Anh Lạc Tán Cái, Hoa Quan Ngư Tràng, Họa Long Thương vân vân...

Trong đó uy lực mạnh nhất đương nhiên là ba kiện pháp bảo thượng bảng kia.

Chuẩn Đề đạo nhân như vậy ai có thể chiến thắng?

Nữ Oa nương nương đối mặt với quái vật khổng lồ như thế, còn có thể bảo trì ưu thế sao?

Dù sao lúc này Nữ Oa nương nương trước mặt Chuẩn Đề thánh nhân, quả thực giống như một con kiến hôi nhỏ bé.

Nhưng Nữ Oa nương nương "nhỏ bé" nhìn thấy tổng thể che

khuất bầu trời kia, khóe miệng không khỏi lộ ra một vệt trào lộng. "Chuẩn Đề, chẳng lẽ ngươi cho rằng Nữ Oa ta không có thủ đoạn sao?" Nữ Oa nương nương mỉm cười.

Chuẩn Đề có thủ đoạn, nàng Nữ Oa đồng dạng cũng có.

Bất quá Nữ Oa cũng lược vi có chút kinh ngạc.

Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân tu luyện là thuật của Tây Phương giáo, bọn họ mệnh danh là "Phật môn pháp thuật".

Chính sở vị Phật bản thị Đạo.

Cái gọi là Phật môn pháp thuật này rõ ràng là bàng môn tả đạo, lại bị Chuẩn Đề đạo nhân tu luyện ra cảm giác hoàng hoàng thiên uy, nghiễm nhiên bị hắn tu thành danh môn chính đạo.

Nữ Oa nương nương cười lạnh, cũng quyết định không giấu nghề nữa.

Thân thể chấn động, đồng dạng có một luồng hào quang che khuất bầu trời tán phát.

Tiếp đó là khí tức tường thụy vô tận tán phát ra.

Theo tường thụy vô biên chậm rãi tản đi, lại có một đạo thân ảnh che khuất bầu trời xuất hiện giữa thiên địa.

Đạo thân ảnh này chính là Pháp Tướng Thiên Địa của Nữ Oa nương nương.

Chỉ thấy đó là một tôn nữ thần đỉnh thiên lập địa.

Nữ thần nhìn qua trang nghiêm vô cùng, đứng trên hoa sen vô cùng to lớn lại cực kỳ thần thánh.

Toàn bộ hình tượng nữ thần nhìn qua đỉnh thiên lập địa, thân dưới là đuôi rắn khổng lồ cuộn trên liên hoa bảo tọa.

Thánh nhân Kim Thân to lớn này đồng dạng có thất thải quang mang lấp lóe bất định.

Uy thế do năng lượng che khuất bầu trời của Chuẩn Đề thánh nhân tán phát ra, trong nháy mắt liền bị phá nát bấy. "Oa...

Mau nhìn mau nhìn, đó là Pháp Tướng Thiên Địa của Nữ Oa thánh nhân sao?" "Kim Thân của Nữ Oa nhìn qua một điểm cũng không kém Chuẩn Đề thánh nhân a..." "Đây chính là sức mạnh chân chính của Thánh nhân sao?" Ức vạn chúng sinh Hồng Hoang phân phân kinh thán.

Dù sao bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Thánh nhân Kim Thân.

Cũng không biết Pháp Tướng Thiên Địa tinh thần của các Thánh nhân khác rốt cuộc là bộ dáng bực nào.

Chỉ thấy Pháp Tướng Thiên Địa Kim Thân của Nữ Oa thánh nhân tóc dài đến eo, như lụa bay ở sau lưng.

Dung mạo ngọc nhuận, lại khuynh quốc khuynh thành, chính là dáng vẻ của Nữ Oa nương nương.

Tôn nữ thần Kim Thân này mặc váy dài lụa trắng, giờ phút này đang đứng trên liên hoa bảo tọa.

Đuôi rắn tinh oánh dịch thấu cuộn ở bên trên nhìn qua pha hữu kỷ phân mị lực.

Tay phải đặt trước ngực bắt quyết mạc danh.

Chính là: Chu thần khinh khải lộng từ bi, đại từ đại bi tương trang nghiêm!

Tại mi tâm của nàng càng là ngưng tụ một đạo văn lộ thần bí mạc trắc.

Đạo văn lộ này tựa hồ nãi là một cái văn tự đồ đằng thần bí, nhìn

qua vô cùng huyền diệu.

Bên cạnh Nữ Oa Kim Thân đồng dạng gia trì rất nhiều pháp bảo.

Chương 56

Trên đỉnh đầu lơ lửng một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo - Vô Cực Tán.

Sau ót thì phiêu phù Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ - Ngũ Hành Linh Châu.

Phiêu Miểu Linh Tú Bạch Hà Y trên người cũng là một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo vạn pháp bất xâm.

Sợi dây lụa bên eo thì là Phiêu Miểu Triển Thiên Đái.

Đồng thời, Hồng Tú Cầu, Bảo Liên Đăng, Tạo Nhân Tiên, Sơn Hà Xã Tắc Đồ vân vân thì hoàn nhiễu, bay múa không ngừng bên cạnh Nữ Oa Kim Thân.

Chuẩn Đề đạo nhân nhìn Nữ Oa nương nương hiện ra Pháp Tướng Thiên Địa, khóe miệng lưu lộ ra một vệt âm ngoan tiếu ý. "Đợi chính là ngươi." Sau đó Chuẩn Đề liền mãnh nhiên gầm thét một tiếng.

Tiếng gầm thét này như sấm sét nổ vang, sơn hô hải khiếu truyền ra, do như sư tử gầm thét.

Chính là Phật môn thần thông: "Sư Tử Hống!" Nhất thời toàn bộ đại địa Hồng Hoang đều quanh quẩn vô thượng huyền âm hạo hạo đãng đãng mang mang miểu miểu kia.

Sau đó liền thấy một cái thủ chưởng của hắn hóa thành hoàng kim cự chưởng, trực tiếp khuynh phúc về phía Nữ Oa nương nương.

Thủ chưởng kia tràn ngập Đại Đạo chi lực, trong nháy mắt hóa thành to ngàn vạn trượng, mang theo uy lực khủng bố vô song càn quét về phía Nữ Oa nương nương, thề phải một chưởng đánh bay Nữ

Oa.

Nhìn thấy tràng cảnh này, Nữ Oa cũng mặt lộ vẻ không vui.

Bảo Liên Đăng hoàn nhiễu bên người nàng mãnh nhiên nổi lên một vệt hỏa quang nhàn nhạt.

Những hỏa quang này tinh tinh điểm điểm, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt.

Tuy nhiên khi rơi vào trên bàn tay to lớn che khuất bầu trời kia, cư nhiên trong nháy mắt bộc phát ra liệt diễm ngập trời, trực tiếp thiêu rụi bàn tay to lớn kia!

Nhưng điều này lại không làm Chuẩn Đề thánh nhân bị thương mảy may.

Chỉ thấy Chuẩn Đề đạo nhân mặt lộ vẻ cười lạnh, vô số bàn tay to cầm các loại pháp bảo hung mãnh đập loạn về phía Nữ Oa nương nương.

Mà Nữ Oa nương nương thì mặt lộ vẻ hơi lạnh, lại không có bất kỳ cử động gì.

Những pháp bảo vây quanh bên người nàng bắt đầu tứ tán xuất kích.

Hồng Tú Cầu bỗng nhiên biến thành quái vật khổng lồ, xuyên qua xuyên lại trong vô số cự thủ.

Mỗi lần chớp động một cái tổng có thể bức bách vài cánh tay to phải hồi phòng.

Mà Bảo Liên Đăng thì tán phát ra một đạo hỏa quang nhàn nhạt, những hỏa quang này nhìn qua cực kỳ ảm đạm, nhưng chỉ cần đụng phải kim sắc đại thủ, liền sẽ bộc phát ra uy lực biến thái, trực tiếp thiêu rụi bàn tay to kia.

Tạo Nhân Tiên trên không trung cũng không ngừng vung vẩy, mỗi một cái đều có thể chuẩn xác đánh trúng một cái kim sắc đại thủ.

Dưới tác dụng của số kiện siêu cấp pháp bảo, bất kỳ thủ đoạn công kích nào của Chuẩn Đề đều không thể cận thân.

Tuy nhiên mười tám cánh tay của Chuẩn Đề vẫn cứ cuồng oanh loạn tạc!

Nhất thời phạm vi Nữ Oa nương nương thân xử trở thành tụ tập địa của bạo tạc.

Vô số Đại Đạo đạo vận, vô số không gian loạn lưu, quả thực đều muốn dìm ngập Nữ Oa nương nương trong đó.

Trên mặt Chuẩn Đề đạo nhân vẫn có vẻ điên cuồng.

Mười tám cánh tay to che khuất bầu trời cầm pháp bảo đều tiếp đãi lên người Nữ Oa nương nương.

Mỗi một lần công kích đều tràn ngập Đại Đạo chi lực khủng bố... "Oanh...

Oanh...

Oanh..." Cũng không biết oanh tạc bao lâu, Nữ Oa nương nương ở trung tâm vụ nổ rốt cuộc có chút không kiên nhẫn.

Chỉ thấy không trung bỗng nhiên vươn ra một đạo lục sắc quang mang từ trong trung tâm vụ nổ.

Đạo năng lượng này chính là Tạo Nhân Tiên của Nữ Oa nương nương!

Nữ Oa nương nương tay cầm Tạo Nhân Tiên lục ý dạt dào, trực tiếp quất về phía thân thể che khuất bầu trời của Chuẩn Đề thánh nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân chỉ lo cuồng oanh loạn tạc, nhất thời không

chú ý, cư nhiên bị Tạo Nhân Tiên quất trúng. "Chát!" Thanh âm này cực kỳ thanh thúy mà lại vang dội.

Kim Thân che khuất bầu trời kia dưới đòn roi của Tạo Nhân Tiên cư nhiên lảo đảo một cái, lui về phía sau mấy bước.

Cái này lập tức làm Chuẩn Đề thánh nhân mộng.

Không quang là Chuẩn Đề thánh nhân mộng, ức vạn chúng sinh Hồng Hoang đều cảm thấy mộng bức.

Trong Thiên Đình, Đế Tuấn Thái Nhất...

Thập Nhị Tổ Vu tại Vu tộc thánh địa...

Côn Bằng tại Bắc Minh Chi Hải...

Minh Hà tại Vô Biên Huyết Hải...

Trấn Nguyên Tử tại Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán...

Nhiên Đăng đạo nhân ẩn tàng tại thần bí chi địa...

Tất cả mọi người đều lâm vào trạng thái mộng bức, nhất thời cư nhiên phản ứng không kịp.

Dù sao hiện trường biến hóa thực sự là quá mức quỷ dị.

Vừa rồi còn là tràng cảnh địa động sơn dao, trong nháy mắt liền trở nên lặng ngắt như tờ.

Chuẩn Đề thánh nhân cuồng oanh loạn tạc hồi lâu lại hào vô thành quả, mà Nữ Oa nương nương chỉ dùng Tạo Nhân Tiên xếp hạng ba mươi chín nhẹ nhàng quất một cái liền trực tiếp làm Chuẩn Đề thánh nhân lảo đảo.

Dưới sự mục đổ của chúng sinh Hồng Hoang, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân đen lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Cho dù tràn ngập kim quang lấp lóe, mọi người vẫn nhìn ra sắc

mặt đen như đáy nồi của Chuẩn Đề thánh nhân.

Hắn cư nhiên chịu thiệt thòi lớn như thế trong tay Nữ Oa nương nương?

Điều này thực sự khiến hắn khó mà nhẫn thụ.

Vô số năm qua, hắn có từng chịu qua thiệt thòi ngầm như thế?

Thật khiến hắn khó mà tiếp thụ. "Nữ Oa nương nương phải chú ý..." Sau đó khí tức trên người Chuẩn Đề thánh nhân mãnh nhiên lần nữa thăng hoa.

Hắn muốn thi triển một đại chiêu, lấy đó để vãn hồi nhan diện Thánh nhân.

Chỉ thấy mười tám bàn tay sau lưng hắn nhẹ nhàng lay động, cư nhiên sản sinh ra vô số huyễn ảnh.

Sau đó những huyễn ảnh kia đều biến hóa thành vô số đại thủ che khuất bầu trời, đồng thời cuồng oanh loạn tạc về phía Nữ Oa nương nương.

Đây chính là đỉnh cấp thần thông của Tây Phương giáo: Thiên Thủ Cẩu Đà!

Tràng cảnh kình đào hải lãng kia trực tiếp chấn kinh ức vạn chúng sinh Hồng Hoang.

Không ngờ Chuẩn Đề thánh nhân còn có thủ đoạn bực này, thực sự là khiến người ta khó mà tưởng tượng.

Dù sao thế của Thiên Thủ Cẩu Đà thực sự có chút khủng bố.

Mà Nữ Oa nương nương đối mặt với công kích Thiên Thủ Cẩu Đà của Chuẩn Đề, sắc mặt cũng dần dần trở nên ngưng trọng.

Sau đó liền thấy Nữ Oa nương nương mặt cực kỳ ngưng trọng ngâm xướng chú ngữ mạc danh.

Thanh âm ngâm xướng chú ngữ của Nữ Oa nương nương cực kỳ vang dội, gần như có thể nói là vang vọng nửa cái Hồng Hoang.

Tuy nhiên bất kỳ người nào cũng không nghe rõ Nữ Oa nương nương ngâm xướng rốt cuộc là chú ngữ gì.

Giây lát sau, Nữ Oa nương nương mặt cực kỳ túc mục chỉ về phía trước, trong miệng trịnh trọng mà lại to lớn nói: "La Sinh Môn!" Ba chữ "La Sinh Môn" vừa ra, toàn bộ đại địa Hồng Hoang dường như run rẩy trong giờ khắc này.

Sau đó liền thấy một cái đại môn cực kỳ khủng bố, có thể nói là che khuất bầu trời xuất hiện giữa thiên địa.

Cánh cửa to lớn che khuất bầu trời kia hoành đáng tại trong đại địa.

Bên trên đại môn khổng lồ điêu khắc vô số cự xà, uyển như địa ngục của loài rắn, tràng cảnh kia quả thật là khủng bố vô biên.

La Sinh Môn vô cùng khủng bố này triệt để cách tuyệt Nữ Oa và Chuẩn Đề.

Công kích Thiên Thủ Cẩu Đà của Chuẩn Đề đạo nhân đều bị La Sinh Môn này chặn lại.

Bất kỳ công kích nào đụng phải La Sinh Môn này đều giống như đá chìm đáy biển, tiêu thất vô tung.

Không biết qua bao lâu, Thiên Thủ Cẩu Đà chi lực của Chuẩn Đề thánh nhân rốt cục dần dần dừng lại.

Mà La Sinh Môn của Nữ Oa cũng dần dần trở nên hư ảo, cuối cùng biến mất vô hình.

Tất cả công kích Thiên Thủ Cẩu Đà của Chuẩn Đề thánh nhân cư nhiên toàn bộ đều bị La Sinh Môn của Nữ Oa nương nương chặn lại.

Điều này khiến tất cả mọi người đều giật nảy cả mình.

Mà Chuẩn Đề thánh nhân cũng triệt để ngây ngẩn cả người.

Ngay tại lúc này, Nữ Oa nương nương tay cầm Tạo Nhân Tiên, lần nữa quất về phía Chuẩn Đề.

Chương 57

"Chát..." Chuẩn Đề thánh nhân vừa mới lực kiệt, một cái không quan sát, lần nữa bị Nữ Oa nương nương quất trúng.

Lập tức lảo đảo một cái, lui về phía sau mấy bước, suýt chút nữa ngã sấp xuống đất.

Giờ khắc này hắn triệt để mộng.

Hắn cư nhiên lại một lần nữa bị Nữ Oa nương nương quất trúng?

Hắn lại một lần nữa chịu thiệt thòi lớn trong tay Nữ Oa nương nương?

Đây đối với hắn mà nói quả thực là kỳ sỉ đại nhục.

Hắn thành thánh vô số năm qua lịch kinh số kiếp, có từng tao ngộ qua sỉ nhục như thế?

Huống chi chúng sinh Hồng Hoang đều quan chú trận chiến này.

Hắn lại liên tục hai lần bị Nữ Oa quất trúng.

Thực sự là khiến hắn khó mà nhẫn thụ.

Nữ Oa nương nương đây là đang sỉ nhục hắn.

Đồng thời cũng là đang sỉ nhục Tây Phương giáo bọn họ.

Nghĩ tới đây, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân dần dần trở nên tranh nanh.

Tình cảm bạo ngược trong lòng gần như muốn khiến hắn phát điên.

Mang theo vẻ điên cuồng, khí tức trên người Chuẩn Đề thánh nhân lần nữa thăng hoa.

Khí thế kình đào hải lãng kia tựa hồ muốn hủy thiên diệt địa.

Sau đó thân thể to lớn kia trực tiếp trùng kích về phía Nữ Oa nương nương.

Đồng thời còn khu động mười tám món pháp bảo, đều công kích về phía Nữ Oa nương nương.

Nhất thời toàn bộ thiên địa Tây Phương bỗng nhiên bắt đầu động lãng.

Các loại bảo quang lấp lóe đầy trời, các loại Đại Đạo chi lực không ngừng oanh tạc.

Toàn bộ đại địa Tây Phương trong giờ khắc này đều bắt đầu run rẩy.

Tràng cảnh địa động sơn dao kia uyển như thế giới tận thế lần nữa.

Sinh linh Tây Phương cho dù được Tiếp Dẫn thánh nhân bảo hộ, vẫn như cũ cảm giác khổ không thể tả.

Mà đối mặt với Chuẩn Đề thánh nhân điên cuồng, Nữ Oa nương nương lại cực kỳ bình tĩnh.

Hồng Tú Cầu, Bảo Liên Đăng, Tạo Nhân Tiên, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Ngũ Hành Linh Châu, Phiêu Miểu Triền Thiên Đái, các loại quang mang đồng dạng lấp lóe không ngừng.

Hai tôn Pháp Tướng Thiên Địa che khuất bầu trời kia thậm chí còn mãnh nhiên va chạm vào nhau. "Oanh...

Oanh...

Oanh..." Lực trùng kích to lớn kia chấn hám lòng người!

Vô số loại pháp bảo tương hỗ sát phạt đối đụng trên không trung.

Nhưng bất kỳ pháp bảo nào trước mặt Hồng Tú Cầu oanh tạc đều rơi xuống hạ phong.

Dù sao Hồng Tú Cầu nãi là tồn tại xếp hạng thứ ba mươi ba.

Hồng Tú Cầu một đường hoành trùng trực chàng, tồi khô lạp hủ làm tổn hại mấy kiện pháp bảo của Chuẩn Đề thánh nhân.

Đối mặt với tình huống này, Chuẩn Đề thánh nhân cũng là trong lòng phát ngoan, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay liên liên quét động, lúc này mới miễn cưỡng ngăn cản được uy lực của Hồng Tú Cầu.

Nhưng cho dù như thế, Chuẩn Đề thánh nhân khiêu chiến hai người cũng dần dần rơi xuống hạ phong.

Dù sao vô luận là pháp lực hay là pháp bảo, Nữ Oa đều là chiếm thượng phong.

Chuẩn Đề thánh nhân tuy rằng nộ khiếu liên liên, nhưng lại vô sự vu bổ, chỉ có thể bị Nữ Oa nương nương đè lên đánh, thậm chí bắt đầu liên tục bại lui. "Chát!" Tạo Nhân Tiên trong tay Nữ Oa nương nương lại một lần nữa quất đánh lên trên người Chuẩn Đề thánh nhân.

Chênh lệch giữa hai người rốt cuộc bắt đầu dần dần hiển hiện.

Chuẩn Đề thánh nhân khi thành thánh, bản thân đã phi thường miễn cưỡng, liên tục phát hạ bốn mươi tám đại hoành nguyện, mượn một chút công đức của Thiên Đạo mới miễn cưỡng thành thánh.

So với Nữ Oa xác thực là thua kém nhiều.

Trừ cái đó ra, tính năng tổng thể trên pháp bảo cũng có chênh lệch nhất định.

Hắn tuy rằng tay cầm mười tám món pháp bảo, nhưng có thể sinh ra uy hiếp đối với Nữ Oa nương nương cũng chỉ có ba kiện pháp bảo

thượng bảng là Thất Bảo Diệu Thụ, Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, Gia Trì Thần Xử mà thôi.

Mà pháp bảo trong tay Nữ Oa nương nương đều là tồn tại cực cao trên bảng xếp hạng.

Mỗi một kiện pháp bảo đều có thể mang đến ý uy hiếp cường đại cho Chuẩn Đề thánh nhân.

Trừ cái đó ra, Nữ Oa nương nương còn có đông đảo pháp bảo phòng thủ: Phiêu Miểu Triền Thiên Đái, Vô Cực Tán Cái, Ngũ Hành Linh Châu, Phiêu Miểu Linh Tú Y...

Nhân thử, trải qua giao chiến dài dằng dặc, rốt cục đả áp khí diễm kiêu ngạo kia của Chuẩn Đề thánh nhân xuống.

Khi Hồng Tú Cầu lần nữa nện xuống, thân thể Chuẩn Đề đạo nhân trong nháy mắt ngã chổng vó, suýt chút nữa từ giữa không trung cắm đầu xuống.

Uy lực to lớn của Hồng Tú Cầu suýt chút nữa khiến mười tám món pháp bảo của hắn đều tuột tay mà bay.

Giờ phút này Kim Thân to lớn kia cũng tạc liệt, mặt ngoài Kim Thân tán phát ra vết rạn như mạng nhện, nhìn qua xúc mục kinh tâm.

Dù sao cú đánh này của Nữ Oa nương nương thực sự là quá mức kinh diễm.

Chuẩn Đề đạo nhân thở hổn hển một hơi, ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa sung hay vô biên phẫn nộ.

Chỉ thấy quang mang trên người hắn khẽ lóe lên, Kim Thân đầy vết nứt trong nháy mắt liền được hắn tu phục hoàn thành.

Nhìn thấy tình huống này, chúng sinh Hồng Hoang không ai không kinh thán.

Thánh nhân nãi là tồn tại bất tử bất diệt, quả nhiên không phải không có đạo lý.

Chút thương tích này đối với Chuẩn Đề thánh nhân mà nói, quả thực có thể hốt lược bất kế.

Bất quá Nữ Oa nương nương có thể nhiều lần quất đánh Chuẩn Đề, có thể làm cho y mất mặt mũi, luân vi tiếu bính, hiển nhiên cũng là cực kỳ nan năng khả quý.

Đối mặt với tình huống này, Chuẩn Đề thánh nhân càng phát ra phẫn nộ, thậm chí còn có chút thẹn quá hóa giận. "Nữ Oa...

Đây đều là ngươi bức ta..." Chỉ thấy hắn mãnh nhiên gầm thét một trận, lập tức mười tám cánh tay toàn bộ lòng bàn tay hướng lên trên giơ quá đỉnh đầu, tựa hồ đang nâng vật gì vô song.

Sau đó liền có một luồng khí tức kinh hãi tuyệt luân từ trên tay hắn truyền ra.

Chúng sinh Hồng Hoang đều cảm thụ được một cỗ áp bách lực vô cùng cường tuyệt, sau đó phân phân hãi nhiên nhìn chằm chằm Chuẩn Đề.

Vạn lần không ngờ Chuẩn Đề còn có thần thông kinh hãi dục tuyệt như vậy.

Giờ phút này mười tám cánh tay của Chuẩn Đề đều hướng lên trời!

Thần thông mạc danh trong lòng bàn tay nâng lên dần dần thành hình, cư nhiên ngưng tụ thành một mảnh không gian nhỏ.

Theo pháp lực của Chuẩn Đề đạo nhân không ngừng ngưng tụ, trong không gian thần bí kia bỗng nhiên sinh ra rất nhiều ảnh tượng, tựa hồ đang diễn hóa thần thông siêu tuyệt gì đó.

Không bao lâu sau, ảnh tượng này dần dần rõ ràng.

Chúng sinh Hồng Hoang chấn kinh phát hiện, mảnh không gian thần bí kia cư nhiên sinh ra rất nhiều sinh linh.

Rất nhiều sinh linh tổ hợp thành Phật Quốc.

Nhìn kỹ lại, bên trong là từng tòa điện đường cao lớn lại cực kỳ thần thánh.

Vô số sinh linh thần bí đoan tọa ở bên trong, trang nghiêm lại thần thánh, từ bi lại tường hòa.

Cầm đầu nãi là ba vị Đại Phật siêu cấp.

Phân biệt là: Quá Khứ Đại Phật, Hiện Tại Đại Phật, cùng với Tương Lai Đại Phật.

Trừ ba tôn Đại Phật Quá Khứ - Hiện Tại - Tương Lai ra, còn có ba trăm vị khác, tứ đại Bồ Tát, Bát Đại Kim Cương, thập bát vị La Hán, năm trăm Tôn Giả, ba ngàn Yết Đế, cùng với ức vạn phật tử.

Những ảnh tượng này y y hiển hóa mà thành, "Chưởng Trung Thế Giới" kia cũng càng phát ra rõ ràng.

Siêu cấp trấn áp chi lực vô song đang dần dần hình thành.

Chư đa đại năng nhìn thấy cảnh tượng bực này, sắc mặt cũng là nhất biến tái biến.

Xem ra tất cả mọi người đều coi thường Chuẩn Đề thánh nhân.

Không ngờ Chuẩn Đề thánh nhân cư nhiên còn âm thầm giấu giếm thủ đoạn như vậy.

Thủ đoạn của Thánh nhân, chiến đấu của Thánh nhân quả nhiên không thể diễn tả bằng lời.

Thần thông Phật môn Tây Phương này của Chuẩn Đề quả nhiên

độc cụ nhất cách.

Trước là diễn hóa Đại Tu Di Sơn trấn áp, sau là Ba Ngàn Đại Thế Giới, rồi lại là Thiên Thủ Cẩu Đà.

Chương 58

Hiện tại lại xuất hiện Chưởng Trung Phật Quốc vô song này!

Mỗi một dạng thần thông đều có thần lực kinh thiên vĩ lực.

Thần thông Phật môn này hiển nhiên khác biệt rất lớn với Đạo môn Huyền phái.

Rất nhiều người vẫn là lần đầu tiên chân chính kiến thức được thần thông Phật môn.

Bên trong Đâu Suất Cung, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử cũng khẽ biến.

Từ sau thời kỳ Thượng Cổ, hắn cũng không còn thấy Tây Phương Nhị Thánh ra tay.

Không ngờ vô số năm qua đi, Tây Phương Nhị Thánh cư nhiên khai phát ra thủ đoạn như vậy.

Tuy rằng Chuẩn Đề chiếm hạ phong trong chiến đấu với Nữ Oa, nhưng hắn cũng không thể không bội phục Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Hiển nhiên Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đã tìm lối tắt, thậm chí còn tu luyện ra thần thông Phật môn quảng đại như thế.

Có những thần thông Phật môn này, gần như đã có thể phân đình kháng lễ với Đạo môn Huyền phái rồi.

Điều này khiến vị Huyền Môn lãnh tụ như hắn làm sao có thể không kinh ngạc?

Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử lược vi có chút khó coi.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hiển nhiên đều có thủ đoạn độc đáo.

Bề ngoài nhìn qua Tây Phương Nhị Thánh không đủ gây lo lắng,

nhưng nếu thật sự xem thường hai vị này, chỉ sợ còn thật sự phải chịu thiệt thòi lớn.

Bên trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng dạng sắc mặt đại biến.

Hắn cũng không ngờ Tây Phương Nhị Thánh lại có thần thông như vậy.

Như hôm nay Tây Phương Nhị Thánh đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến địa vị của hắn.

Tây Phương Phật môn ẩn ẩn có cảm giác phân đình kháng lễ với Huyền Môn.

Thân là Huyền Môn chính thống, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên trong lòng không sướng.

Thái Thượng Lão Tử thanh tĩnh vô vi, xưa nay không hỏi thế sự.

Thông Thiên Giáo Chủ tính khí hiêu trương quai lệ, thích trộn lẫn cùng hạng người phi mao đái giác.

Nữ Oa nương nương nãi là một nữ lưu chi bối, cũng xưa nay thâm nhập thiển xuất.

Như hôm nay toàn bộ thế giới Hồng Hoang gần như có thể nói là Nguyên Thủy Thiên Tôn định đoạt.

Bây giờ Tây Phương khai phát ra thủ đoạn cường lực như thế, ẩn ước đối kháng với Đông Phương, dã tâm của Tây Phương Nhị Thánh đã rõ rành rành.

Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi phát lạnh, cuối cùng nhìn về phía Nữ Oa.

Nếu không có Nữ Oa mậu nhiên ra tay, còn thật không biết hiểu thủ đoạn của Tây Phương Nhị Thánh.

Hiện tại cũng chỉ có thể hi vọng Nữ Oa có thể đỉnh trụ công kích của Chuẩn Đề...

Vô luận như thế nào tuyệt đối không thể mất mặt mũi cùng địa vị của Đông Phương Huyền Môn, nếu không chỉ sợ Đông Phương Huyền Môn nguy rồi.

Mà tại Bích Du Cung trên đảo Kim Ngao, Thông Thiên Giáo Chủ lúc này lại nổi lên hứng thú.

Dù sao thủ đoạn Chuẩn Đề Tây Phương thi triển ra có phần mới lạ, khiến hắn không khỏi nảy sinh nồng hậu hứng thú đối với Tây Phương giáo. "Có nên hay không qua một thời gian nữa đi Tây Phương đi một chuyến?

Đi Tây Phương cảm thụ một chút chiêu thức hi kỳ cổ quái này cũng rất tốt..." Thông Thiên Giáo Chủ thầm lầm bầm, ánh mắt lại càng phát ra sáng ngời.

Lúc này hắn đã định ra chủ ý, tìm cơ hội nhất định phải đi Tây Phương đi một chuyến cảm thụ một chút.

Minh Hà Lão Tổ dưới đáy Huyết Hải nhìn uy thế hạo đãng trên đỉnh đầu, khóe miệng lưu lộ ra một vệt trào lộng. "Vô số năm trôi qua, không ngờ Chuẩn Đề tên gia hỏa này cư nhiên tu luyện chiêu này đến cảnh giới như thế..." Khóe miệng tuy rằng lược vi có chút trào lộng, nhưng trong đồng tử lại có ý chấn kinh.

Hắn chính là từng nếm thử uy lực chiêu này.

Thời kỳ Thượng Cổ, hắn từng giao thủ với Chuẩn Đề.

Lúc đó Chuẩn Đề còn chưa thành thánh, chiêu này cũng còn chỉ là một cái hình thức ban đầu.

Cuối cùng hắn chính là bại dưới chiêu này của Chuẩn Đề, thậm chí còn vì thế mà trả giá nặng nề, tổn thất hàng trăm vạn Huyết Tích

Tử phân thân.

Như hôm nay chiêu này của Chuẩn Đề đã đại thành, hãy xem Nữ Oa có thể phá giải hay không.

Vô số chúng sinh Hồng Hoang vẫn đang kinh thán.

Pháp lực Thánh nhân bàng bạc của Chuẩn Đề vẫn đang tiếp tục gia trì.

Yết Đế, Bồ Tát, Kim Cương, La Hán, Tôn Giả trong Chưởng Trung Phật Quốc kia đồng thời không hẹn mà cùng bắt đầu tụng xướng kinh văn.

Những kinh văn này từ trong Chưởng Trung Phật Quốc thấu lộ ra, nhất thời thiên địa Hồng Hoang tràn ngập âm thanh mê ly.

Những thanh âm này tựa hồ không chỗ nào không lọt, vang vọng thiên địa Hồng Hoang.

Ức vạn chúng sinh Hồng Hoang đều trầm luân trong thủ đoạn ngâm xướng của Phật môn này.

Âm thanh mỹ diệu kia tựa hồ có thủ đoạn tẩy não, khiến cho chúng sinh Hồng Hoang đều nảy sinh ý hướng về Tây Phương đại giáo, tựa hồ Tây Phương giáo mới là quy túc cuối cùng của bọn họ.

Ngay tại lúc này, bỗng nhiên một tiếng hừ lạnh truyền ra.

Chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn lên tiếng nhắc nhở.

Chúng sinh Hồng Hoang bỗng nhiên bừng tỉnh.

Mọi người phản ứng lại, không ai không toát mồ hôi lạnh đầy mặt.

Không ngờ thủ đoạn này của Chuẩn Đề cư nhiên còn có khả năng mê hoặc thương sinh, quả thực khiến người ta cảm thấy khủng bố.

Chuẩn Đề đạo nhân ánh mắt mê ly nhìn Chưởng Trung Phật Quốc của hắn.

Đạo thần thông này là biểu hiện thành tựu cao nhất trong tạo nghệ Phật môn của Chuẩn Đề đạo nhân, cũng là nơi ký thác đại nguyện vọng trong lòng hắn.

Hắn hi vọng rốt cục có một ngày có thể độ hóa thiên hạ chúng sinh, đem toàn bộ thế giới Hồng Hoang quy tại dưới trướng Phật môn Tây Phương giáo.

Hắn hi vọng bất kỳ ngóc ngách nào của đại địa Hồng Hoang đều có thể nhìn thấy thân ảnh đệ tử Phật môn.

Đây là tất sinh đại nguyện của hắn, cũng là mục tiêu phấn đấu cả đời này của hắn.

Chuẩn Đề đạo nhân nâng Chưởng Trung Phật Quốc, ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa nương nương, khóe miệng lưu lộ ra một vệt cười gằn. "Nữ Oa...

Chiêu này, ta xem ngươi phá thế nào." Sau đó Chuẩn Đề thánh nhân liền đẩy thẳng thần thông Chưởng Trung Phật Quốc này về phía Nữ Oa.

Hắn muốn dùng sức mạnh chúng sinh Chưởng Trung Phật Quốc nhất cử trấn áp Nữ Oa.

Mà Nữ Oa nương nương cảm thụ được khí tức vô song này, sắc mặt cũng đại biến.

Cho dù là nàng, cũng cảm nhận được nguy hiểm vô biên.

Lộng không tốt, còn thật có khả năng chịu thiệt thòi lớn trên chiêu này.

Nhân thử, cho dù là Nữ Oa nương nương cũng phải thận trọng đối

đãi.

Chỉ thấy nàng hít sâu một hơi, biểu tình ngưng trọng nhìn Chuẩn Đề thánh nhân một cái.

Sau đó vươn tay, từ trong những pháp bảo lơ lửng bên người nàng, chọn ra một món.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy Nữ Oa nương nương lấy ra bảo vật này, lập tức liền kích động lên.

Kiện pháp bảo này chính là Sơn Hà Xã Tắc Đồ, xếp hạng thứ ba mươi lăm trên Pháp Bảo Bảng.

Kiện pháp bảo này sau khi xuất hiện vẫn luôn ở trạng thái "nước chảy bèo trôi", Nữ Oa nương nương cũng chưa từng thực sự động dụng.

Nhưng nay, đối mặt với Chưởng Trung Phật Quốc của Chuẩn Đề thánh nhân, Nữ Oa nương nương rốt cuộc cũng quyết định sử dụng kiện pháp bảo này.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ nãi là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chí bảo của giang sơn xã tắc.

Bên trong chứa đựng một phương thiên địa, sở hữu lực lượng của thiên địa thất tông tội.

Phàm là kẻ có dục vọng, một khi bị hút vào bảo vật này, chấp nhận sự trấn áp của nó, thì Thánh nhân cũng khó mà trốn thoát!

Nữ Oa nương nương muốn dùng pháp bảo này để trấn áp toàn bộ sinh linh trong Chưởng Trung Phật Quốc.

Ngươi Chưởng Trung Phật Quốc có mạnh hơn nữa thì thế nào?

Đem toàn bộ sinh linh của ngươi trấn áp hết, như vậy chẳng phải Chưởng Trung Phật Quốc của ngươi sẽ trở thành một thế giới trống

rỗng sao?

Nữ Oa nương nương tay cầm Sơn Hà Xã Tắc Đồ, nhẹ nhàng mở ra.

Chỉ thấy trong họa quyển là một bức tranh giang sơn xã tắc vô cùng bàng bạc.

Giang sơn xã tắc vô biên kia giờ khắc này lại tản mát ra khí thế trấn áp thiên địa, uy chấn hoàn vũ.

Cảm nhận được cỗ khí tức này, sắc mặt của rất nhiều đại lão đều trở nên khó coi.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ này quả nhiên sở hữu vô thượng thần uy.

Chương 59

Khí tức thôn thổ bất định kia thật sự là uy lực vô cùng. "Đi..." Một thanh âm nhàn nhạt thốt ra.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ liền phiêu phù giữa không trung, tản mát ra quang mang nhàn nhạt.

Theo quang mang bùng nổ, Sơn Hà Xã Tắc Đồ cũng mãnh liệt đón gió căng phồng.

Trong nháy mắt đã đạt tới hàng ngàn vạn trượng.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ che khuất bầu trời đứng sừng sững giữa không trung.

Giờ khắc này, chính thức phóng ra quang mang xám xịt.

Đạo quang mang này vừa tiếp xúc với Chưởng Trung Phật Quốc, hai cỗ sức mạnh trong nháy mắt liền giằng co.

Sức mạnh của Chưởng Trung Phật Quốc chủ về hủy diệt, muốn hủy diệt Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Mà sức mạnh của Sơn Hà Xã Tắc Đồ lại là lôi kéo, nó muốn đem Chưởng Trung Phật Quốc triệt để trấn áp vào trong đồ.

Chuẩn Đề đạo nhân ánh mắt dữ tợn, gắt gao nhìn chằm chằm lên không trung. "Oanh long!" Hai cỗ sức mạnh vô biên va chạm giữa không trung, thực sự khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Bên trong Chưởng Trung Phật Quốc vạn phật triều tông, lại có vô số phật âm truyền ra, tựa hồ khiến người ta trầm mê.

Mà bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ lại có vô tận xã tắc chi lực.

Hai cỗ thần thông chi lực vô biên điên cuồng sát phạt lẫn nhau trên

không trung.

Sơn hà chấn động, đại địa run rẩy.

Nếu không phải có Tiếp Dẫn đạo nhân hộ vệ sinh linh phương Tây, chỉ sợ sinh linh phương Tây dưới hai cỗ sức mạnh này đã tử thương vô số.

Các sinh linh khác cũng kinh hãi vạn phần nhìn hai người đang giao phong.

Đây chính là sức mạnh chân chính của Thánh nhân.

Đây chính là nội tại chân chính của Thánh nhân.

So với chiến đấu giữa các Thánh nhân, những trận chiến khác quả thực là tiểu vu gặp đại vu.

Cuối cùng, sau một hồi lâu, thiên địa bên trong Chưởng Trung Phật Quốc cư nhiên bắt đầu dần dần sụp đổ.

Bộ dáng kia thật sự khiến người ta hoảng sợ.

Trời sập đất nứt, thế giới sụp đổ.

Vô số sinh linh bị Sơn Hà Xã Tắc Đồ lôi kéo ra ngoài, triệt để trấn áp vào trong.

Trong thần sắc hãi nhiên của Chuẩn Đề đạo nhân, Chưởng Trung Phật Quốc rốt cuộc toàn diện sụp đổ.

Vô số năng lượng loạn lưu đều bị Sơn Hà Xã Tắc Đồ trấn áp.

Theo Chưởng Trung Phật Quốc sụp đổ, thân thể Chuẩn Đề đạo nhân chấn động mạnh, cuối cùng cư nhiên không kiên trì nổi, triệt để ngã nhào xuống đất.

Mà Nữ Oa nương nương cũng vì lực phản chấn cực lớn kia mà liên tiếp lui về phía sau, bất quá chung quy vẫn là kiên trì được, không

có xuất hiện sự thất thố.

Nhất thời, cả thiên địa cư nhiên lần nữa quỷ dị bình tĩnh lại.

Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy cảnh này không khỏi đưa mắt nhìn nhau.

Chiến đấu đến tình cảnh này, hai người cư nhiên vẫn bất phân thắng bại.

Bất quá nhìn từ tràng diện, ngược lại là Nữ Oa nương nương chiếm thượng phong.

Không chỉ nhiều lần quất roi Chuẩn Đề, hơn nữa Nữ Oa cuối cùng tuy rằng cũng liên tiếp lui về phía sau, nhưng chung quy đã đứng vững thân thể.

Mà Chuẩn Đề đạo nhân chiến đấu đến hiện tại cũng không chiếm được bao nhiêu tiện nghi, đặc biệt là thời khắc cuối cùng còn ngã một cái.

Nhìn từ tràng diện, xác thực là Chuẩn Đề đã chịu thiệt thòi.

Chuẩn Đề đạo nhân âm trầm nhìn Nữ Oa, trong mắt gần như muốn phát điên.

Nữ Oa nương nương nhìn Chuẩn Đề lộ ra ý điên cuồng trên mặt, khóe miệng nở một nụ cười tà mị.

Tên Chuẩn Đề đáng chết này, bóp quả hồng mềm lại bóp đến trên đầu nàng.

Hôm nay nhất định phải cho hắn kiến thức một chút thực lực của Đông Phương Huyền Môn.

Nữ Oa nương nương cười lạnh, thu lại Thánh nhân kim thân, hiện ra thân thể kiều tiếu khả ái của mình.

Nhưng cho dù như thế, lại có một cỗ khí tức càng thêm hung mãnh

bàng bạc tản mát ra.

Cỗ khí tức này so với khí tức lúc trước còn cường đại hơn rất nhiều.

Tại hư không sau lưng Nữ Oa nương nương, mãnh liệt xuất hiện một đạo hư ảnh vô cùng to lớn.

Nữ Oa nương nương đã đánh ra chân hỏa, rốt cuộc từ bỏ sử dụng Pháp Tướng Thiên Địa, mà là sử dụng bản thể chi lực.

Chỉ là bản thể chi lực của nàng cũng thực sự quá mức khổng lồ.

Hư ảnh sau lưng nàng vừa xuất hiện, tựa hồ cả Hồng Hoang đều chìm vào bóng tối.

Khung cảnh che khuất bầu trời kia thực sự khiến người ta trợn mắt há hốc mồm.

Tất cả mọi người đều nhìn đến khô cả miệng lưỡi.

So với bản thể che khuất bầu trời của Nữ Oa nương nương, Pháp Tướng Thiên Địa của hai người lúc trước quả thực là tiểu vu gặp đại vu.

Lần này Hồng Hoang sở hữu sinh linh đều bị Nữ Oa nương nương trấn trụ.

Nữ Oa nương nương thật sự là đánh ra chân hỏa, không tiếc hiện ra chân thân cũng muốn triệt để trấn áp, đánh bại Chuẩn Đề thánh nhân.

Quả nhiên vẫn là không nên tùy tiện trêu chọc nữ nhân thì tốt hơn.

Nữ nhân nhỏ mọn một khi nổi giận, đó tất nhiên là thiên băng địa liệt.

Mà lúc này Chuẩn Đề đạo nhân nhìn thấy tình cảnh này của Nữ Oa nương nương, sắc mặt cũng đen tới cực điểm.

Vạn lần không ngờ tới Nữ Oa làm việc quyết tuyệt đến tình trạng như vậy.

Chỉ thấy hắn thu hồi Bồ Đề Kim Thân, xoay người lại, đáp xuống Đại Tu Di Sơn, rất nhanh liền đi tới bên cạnh Tiếp Dẫn thánh nhân. "Sư huynh, trận chiến này đánh đến tình trạng này, chỉ sợ hung hiểm vạn phần, sư đệ lỡ như không cẩn thận thì có khả năng một đi không trở lại.

Nếu thật sự như thế, Tây Phương đại địa đành phải dựa vào ngươi chống đỡ rồi." Nói xong, Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt cực kỳ ngưng trọng còn thi lễ một cái với Tiếp Dẫn thánh nhân.

Tiếp Dẫn đạo nhân mặt lộ vẻ bi khổ: "Sư đệ, Nữ Oa nữ nhân kia hiện giờ đã phát điên rồi, ngươi chịu thua một cái thì có làm sao đâu?

Tái thuyết, dù sao cũng là ngươi đuối lý trước, chịu thua, nói vài lời tốt đẹp, coi như trả xong nhân quả này đi..." Chiến đấu đến tình trạng này đã là vượt xa tưởng tượng.

Đây tịnh không phải phân cao thấp cần bộc phát sức mạnh, đây quả thực là đang phân sinh tử.

Hắn không muốn để sư đệ mình đi mạo hiểm.

Dù sao Tây Phương tổng cộng chỉ có hai tôn Thánh nhân.

Sư đệ một khi xuất hiện bất kỳ sơ thất nào, đối với Tây Phương bọn họ đều là tổn thất cực kỳ trọng đại.

Nếu thật sự bất hạnh chiến tử, Tây Phương Giáo sẽ tổn thất một nửa giang sơn.

Cho nên nói chiến đấu với con mụ điên này đến tình trạng này hiển nhiên là được không bù mất.

Mà Chuẩn Đề đạo nhân lại chắp tay sau lưng, xoay người lại, nhìn

hư ảnh che khuất bầu trời nơi xa, trong miệng lẩm bẩm tự nói: "Sư huynh, chuyện này chỉ sợ không phải chịu thua đơn giản như vậy.

Con mụ điên này đánh đến tình trạng này, quyết nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Hơn nữa, chiến đấu đến nước này, đã quan hệ đến thể diện của sinh linh Tây Phương ta, cũng quan hệ đến khẩu khí bất diệt trường tồn kia của sinh linh Tây Phương ta.

Nếu hôm nay sư đệ chịu thua, chỉ sợ sinh linh Tây Phương từ nay về sau sẽ thấp hơn người ta một cái đầu, Tây Phương cũng sẽ vĩnh viễn không có ngày ngóc đầu lên được.

Đánh đến cuối cùng, có lẽ ta thật sự không phải đối thủ của con mụ điên kia, nhưng hôm nay bất luận như thế nào cũng không thể cúi đầu." Nói xong hắn liền giá vân bay đi.

Chỉ để lại Tiếp Dẫn đạo nhân mặt đầy vẻ bi khổ.

Giờ phút này sắc mặt hắn bi khổ, ánh mắt chớp động.

Trái tim giếng cổ không gợn sóng của hắn giờ khắc này cũng dấy lên sóng to gió lớn.

Mấy lần muốn động thân, lại chán nản từ bỏ.

Đây là nhân quả giữa sư đệ và Nữ Oa, hắn tự nhiên không thể tùy ý nhúng tay.

Nếu hắn thật sự nhúng tay, chẳng phải thành hai đánh một sao?

Như vậy, sự kiên trì trong lòng sư đệ cũng trở nên hào vô ý nghĩa.

Đã sư đệ muốn phát điên, vậy liền để sư đệ triệt để điên một lần đi.

Sư đệ dù sao cũng thủ đoạn thông thiên, đọ sức với con mụ điên Nữ Oa này, còn chưa chắc hươu chết về tay ai đâu.

Chuẩn Đề đạo nhân giá vân đi tới giữa không trung.

Chương 60

Hít sâu một hơi, khí tức trên người đồng dạng mãnh liệt bùng nổ.

Cũng có một kiện quái vật khổng lồ hư ảnh bùng nổ ra giữa không trung.

Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy quái vật khổng lồ sau lưng hai người, lập tức kinh hãi vạn phần.

Hai tôn quái vật khổng lồ kia thực sự là quá mức khủng bố.

Quái vật khổng lồ sau lưng Nữ Oa nương nương nãi là một con Thế Giới Đại Xà che khuất bầu trời.

Thế Giới Đại Xà kia cuộn mình sau lưng Nữ Oa, gần như chiếm cứ nửa cái thiên địa, quả thực có uy năng thôn thiên phệ địa (nuốt trời ăn đất), thực sự quá mức hãi nhân, tất cả mọi người đều cảm thấy kinh khủng.

Mà lúc này sau lưng Chuẩn Đề đạo nhân đồng dạng có một đạo thân ảnh mơ hồ xuất hiện.

Theo thân thể hắn dần dần đứng thẳng, khí tức trên người càng phát ra ngưng trọng, giống như một cây trường thương muốn đâm thủng thiên địa.

Theo sự đứng thẳng của thân thể, thân ảnh màu xanh lục sau lưng hắn cũng dần dần rõ ràng.

Dưới ánh mắt chăm chú của Hồng Hoang chúng sinh, hư ảnh che khuất bầu trời kia đón gió liền lớn, rất nhanh liền hóa thành một gốc Thế Giới Cự Thụ đỉnh thiên lập địa.

Gốc cổ thụ này chính là bản thể của Chuẩn Đề đạo nhân, nãi là thượng cổ Canh Kim Bồ Đề.

Gốc Bồ Đề thụ này đồng dạng che khuất bầu trời, gần như chiếm cứ nửa tôn thiên địa.

Vô số rễ cây cắm sâu vào lòng đất, cũng không biết rốt cuộc sâu bao nhiêu.

Bồ Đề cự thụ cường hãn tuyệt luân như thế, chỉ cần cắm rễ vào đại địa, liền có thể mượn lực từ đại địa, trở thành tồn tại vô địch sao?

Trừ cái đó ra, còn có vô số cành lá vươn vào sâu trong hư không, liếc mắt nhìn không thấy điểm cuối.

Tán cây to lớn như thế, ước chừng cũng có thể mượn lực từ thương khung sao?

Giờ khắc này, gốc Bồ Đề cự thụ này vừa xuất hiện liền che khuất bầu trời, tựa hồ bao trùm cả Tây Phương.

So với Thế Giới Đại Xà che khuất bầu trời của Nữ Oa nương nương cũng không kém bao nhiêu.

Hồng Hoang ức vạn vạn chúng sinh nhìn thấy hai tôn quái vật khổng lồ vô cùng vô tận này, không ai không kinh hãi thất sắc.

Khung cảnh này thực sự có chút kinh thán.

Hai người này xem ra đều đánh ra chân hỏa, ngay cả bản thể của chính mình cũng hiển hóa ra.

Đây là chuẩn bị triệt để phân cao thấp sao?

Nghĩ tới đây, rất nhiều sinh linh đều cảm thấy có chút sợ hãi.

Đồng thời cũng thầm mắng trong lòng: Tây Phương Chuẩn Đề quả thật tội đáng vạn chết, ngươi không có việc gì trêu chọc người ta Nữ Oa nương nương làm gì?

Rõ ràng chính là mình yếu nhất, còn sống chết không thừa nhận.

Như vậy chẳng phải là hãm hại Hồng Hoang chúng sinh sao?

Nếu thật muốn đến tình trạng phân cao thấp sinh tử, chỉ sợ đối với cả Hồng Hoang mà nói cũng là tai nạn cực kỳ to lớn.

Tái thuyết, ngươi đều ở trong tay Nữ Oa nương nương chịu nhiều thiệt thòi như vậy, khẳng định không phải đối thủ của người ta a, làm gì còn muốn sĩ diện cãi láo chứ?

Trong lòng rất nhiều người đều hiện lên suy nghĩ như vậy.

Hôm nay Chuẩn Đề thánh nhân tựa hồ có chút không biết điều.

Mà Nữ Oa nương nương nhìn thấy cự thụ che khuất bầu trời kia, trong mắt lộ ra một tia trào phúng.

Nàng đã nhiều lần lưu tình, thế nhưng Chuẩn Đề đạo nhân vẫn bỏ ngoài tai, nay còn muốn cùng nàng tử khái đến cùng.

Đã như vậy, vậy liền triệt để đánh hắn nằm bò ra đi.

Nữ Oa nương nương trong lòng phát ngoan.

Thế Giới Đại Xà che khuất bầu trời sau lưng nàng mãnh liệt ngửa mặt lên trời tê hống.

Tức thì cả Hồng Hoang thế giới đều địa động sơn diêu.

Thanh âm sơn hô hải khiếu kia vang vọng thiên địa.

Mà Chuẩn Đề đạo nhân cũng đồng dạng hô ứng từ xa.

Bồ Đề thụ sau lưng hắn cành lá rung động, âm thầm tích súc sức mạnh.

Sâu trong hư không tựa hồ cũng chịu không nổi thông thiên Bồ Đề thần lực, bắt đầu sản sinh văn lộ như thủy văn.

Cái giá thế địa động sơn diêu kia uyển như tận thế.

Tất cả mọi người đều trong lòng lẫm nhiên, hai tôn Thánh nhân

này sắp sửa phân ra cao thấp rồi, cũng không biết Hồng Hoang thế giới này có thể chịu đựng được hay không.

Không khí càng phát ra khẩn trương.

Hồng Hoang ức vạn vạn chúng sinh đều cảm thấy hô hấp có chút khó khăn.

Tất cả mọi người đều nín thở, cẩn thận quan chú bước phát triển tiếp theo của sự thái.

Ngay tại thời khắc ngàn cân treo sợi tóc này, mãnh liệt có một đạo quang vựng giống như lôi đình bắn về phía bên này.

Sau đó đạo lôi đình quang mang này hóa thành một đạo đại đạo đạo vận uy lực vô cùng, chắn ngang giữa hai vị Thánh nhân, triệt để tách hai người ra.

Khi đại đạo đạo vận kia tiêu tán, Hồng Hoang chúng sinh mới nhìn ra được, nguyên lai là Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Pháp bảo bài hành bảng thượng xếp hạng thứ bốn mươi sáu.

Do củ sen của Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên biến thành.

Cũng là pháp bảo Nguyên Thủy Thiên Tôn thường dùng nhất.

Mọi người nhìn thấy kiện Tam Bảo Ngọc Như Ý này, không ai không đại hãi...

Đây là Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay sao?

Bất quá sau đó Hồng Hoang chúng sinh lại thích nhiên...

Chuẩn Đề thánh nhân cùng Nữ Oa thánh nhân giao chiến đến tình trạng này, đã vượt ra khỏi phạm vi Hồng Hoang sinh linh có thể chịu đựng.

Một cái xử lý không tốt, chỉ sợ Hồng Hoang thế giới lần nữa sụp đổ.

Nếu mặc kệ hai người giao thủ tiếp, Hồng Hoang sinh linh tất sẽ tử thương thảm trọng.

Tiếp Dẫn đạo nhân thân phận mẫn cảm, không thích hợp ra tay ngăn cản, dù sao dễ dàng cho người ta hiềm nghi Tây Phương muốn "quần ẩu" (đánh hội đồng).

Vì vậy Nguyên Thủy Thiên Tôn ra mặt điều đình là thích hợp nhất. "Chuẩn Đề đạo hữu, Nữ Oa sư muội, hai người các ngươi hay là dừng tay tại đây đi.

Nếu còn tiếp tục chiến đấu, chỉ sợ Hồng Hoang sinh linh sẽ chết vô số.

Đến lúc đó lần nữa dẫn phát Hồng Hoang sụp đổ, thì khó mà thu dọn được." Lúc này Chuẩn Đề đạo nhân sửng sốt.

Hắn đã làm xong chuẩn bị cá chết lưới rách, lại không ngờ tới tại thời khắc mấu chốt này, Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên ra tay điều đình.

Sớm làm cái gì đi rồi?

Chuẩn Đề đạo nhân có chút không cam lòng.

Dù sao trong trận giao chiến này hắn chiếm hạ phong, còn chịu một số thiệt thòi lớn.

Nếu không thể vãn hồi cục diện mà dừng tay tại đây, chỉ sợ cái danh hiệu Thánh nhân yếu nhất vẫn là phải rơi trên đầu hắn.

Hắn tự nhiên là có chút nổi nóng.

Mà Nữ Oa nương nương sắc mặt cũng có chút nan kham.

Lúc Tây Phương Chuẩn Đề vũ nhục nàng, Ngọc Thanh Nguyên

Thủy không xuất hiện chi viện nàng...

Nay nàng muốn ra tay giáo huấn Chuẩn Đề, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đi ra ngăn cản.

Nữ Oa nương nương sắc mặt không vui nhìn Tam Bảo Ngọc Như Ý, nhàn nhạt mở miệng: "Đã Nguyên Thủy sư huynh ý chí giá lâm, vậy xin mời Nguyên Thủy sư huynh làm chủ đi.

Tây Phương Chuẩn Đề vũ nhục ta, nợ xuống nhân quả, hắn nên hoàn trả như thế nào?" Đã Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn đều xuất hiện, về tình về lý đều phải cho hắn vài phần mặt mũi.

Dù sao mấy vị Thánh nhân Đông Phương còn tính là tương đối hòa thuận. "Chuyện này..." Nữ Oa nương nương vừa đặt câu hỏi, ngược lại làm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn phát sầu.

Dù sao việc này là Chuẩn Đề đuối lý, người ta tìm tới cửa, Chuẩn Đề còn sống chết không thừa nhận.

Hiện giờ sự tình làm lớn, dính dáng đến thể diện của sinh linh Tây Phương.

Cái này nên làm thế nào cho phải?

Nhất thời cư nhiên ngẩn người tại đương trường.

Ngay tại lúc này, Chuẩn Đề thánh nhân sắc mặt biến đen tiến lên vài bước: "Việc này nãi là một hiểu lầm, lại không ngờ tới Nữ Oa nương nương cư nhiên canh cánh trong lòng.

Ta Chuẩn Đề cũng không phải người không nói đạo lý, đem hiểu lầm này nói rõ cũng liền thôi, còn thỉnh Nữ Oa nương nương lui về đi..." Lời này vừa nói ra, Nữ Oa nương nương không khỏi giận quá hóa cười! "Hiểu lầm?

Chương 61

Quả nhiên là hảo một cái hiểu lầm..." Thật không ngờ tới Chuẩn Đề đạo nhân kia da mặt dày đến trình độ vô song.

Rõ ràng chính là đối với nàng xuất ngôn bất tốn, miệng miệng tiếng tiếng nói nàng là hạng nữ lưu!

Miệng miệng tiếng tiếng không thể so sánh với hắn.

Nay lại một miệng đoạn ngôn đây là cái hiểu lầm?

Thật sự là khiến người ta cảm thấy buồn cười. "Nói như vậy vẫn là ta trách oan ngươi?" Nữ Oa nương nương cười lạnh một tiếng, "Sự tình tiền nhân hậu quả, ức vạn vạn Hồng Hoang chúng sinh đều nghe được rõ ràng rành mạch...

Hiện giờ ngươi lại chỉ nói hiểu lầm?

Ngươi coi Nữ Oa ta là người nào?

Thật coi Nữ Oa ta có thể mặc ngươi nắn bóp sao?

Ngươi là khi dễ Nữ Oa ta yếu đuối vô năng, hay là khi dễ sinh linh Đông Phương ta hủ bại vô tri?" Nữ Oa vừa nói ra lời này, trực tiếp khiến cho rất nhiều đại năng Đông Phương chú ý.

Mặc kệ là Yêu tộc Đế Tuấn, Thái Nhất, hay là Tổ Vu tộc Thập Nhị Tổ Vu, lại hoặc giả các đại lão Đông Phương khác, phân phân phóng ra khí tức bản thân để thanh viện Nữ Oa nương nương.

Dù sao Tây Phương Nhị Thánh xưa nay ti bỉ vô sỉ, so sánh ra, bọn họ tự nhiên nguyện ý ủng hộ Nữ Oa nương nương.

Giờ khắc này vô số đại năng Đông Phương đều phóng ra khí thế cường hoành của mình, cùng Nữ Oa nương nương hô ứng từ xa.

Đây đã không còn là chuyện của một mình Nữ Oa nương nương nữa, đã thăng cấp lên vấn đề thể diện của sinh linh Đông Tây phương...

Thánh nhân Tây Phương vũ nhục Thánh nhân Đông Phương, hơn nữa còn cự tuyệt không thừa nhận, thái độ ác liệt.

Sinh linh Đông Phương bọn họ tuyệt không nguyện ý cứ thế nhẫn nhục chịu đựng, thà rằng ngắn ngủi buông xuống ân oán riêng, cũng phải đồng cừu địch khái ủng hộ Nữ Oa.

Chuẩn Đề đạo nhân cảm nhận được vô số đạo khí tức cường đại của Đông Phương, không khỏi trong lòng lạnh một nửa.

Bởi vì hắn đã cảm ứng được cừu hận của sinh linh Đông Phương đối với hắn đã dần dần nồng đậm.

Không khéo ngày sau sẽ vì chuyện này mà khiến hai bên quyết liệt.

Nghĩ tới đây Chuẩn Đề đạo nhân lại không khỏi có chút hối hận.

Sớm biết thế hắn đi trêu chọc tên Nhiên Đăng đạo nhân kia làm gì?

Nay trúng cái bẫy của Nhiên Đăng đạo nhân, ngạnh sinh sinh đem chính mình bức lên tuyệt lộ.

Bất quá sự đã đến nước này, chỉ có thể là một con đường đi đến tối.

Mặc kệ sự tình phát triển đến tình trạng nào, hắn nhất định phải lấy ra thái độ của mình, nhất định phải cứng rắn lên.

Nếu không Tây Phương sẽ triệt để thấp hơn một cái đầu, đến lúc đó vĩnh viễn không có ngày ngóc đầu lên được.

Nữ Oa nương nương nhíu mày, nhìn Tam Bảo Ngọc Như Ý phiêu phù bất định giữa không trung, trầm mặc một lát: "Nguyên Thủy sư huynh, việc này ngươi đừng quản nữa, đây là chuyện của ta và Chuẩn

Đề.

Tên này cư nhiên dám vũ nhục ta, thực sự là khinh người quá đáng.

Không đem hắn triệt để trấn áp, ác khí trong lòng tiểu muội khó bình.

Chỉ sợ sinh linh Đông Phương cũng sẽ có oán khí..." Nghe được Nữ Oa nương nương nói thế, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm giác một trận đầu to.

Vạn lần không ngờ tới thái độ hai người cư nhiên đều cứng rắn như vậy.

Xem ra cái chức người hòa giải này tịnh không dễ làm a.

Thái độ hai người đều cứng rắn như vậy, chuyện này chẳng phải là muốn đi vào ngõ cụt?

Nghĩ tới đây Nguyên Thủy Thiên Tôn thậm chí cảm giác da đầu có chút tê dại.

Theo ba người trầm mặc, không khí càng phát ra ngưng trọng.

Nữ Oa nương nương nhíu mày, nhìn Tam Bảo Ngọc Như Ý trước mắt, ngữ khí dần dần lãnh đạm: "Nguyên Thủy sư huynh, ngươi nhường hay là không nhường?" Nữ Oa nương nương trong lòng cực kỳ không vui.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bản thân là Thánh nhân Đông Phương, không hướng về mình cũng liền thôi, cư nhiên còn ngăn cản mình đòi lại công đạo.

Trong lòng có lửa giận, cho nên thái độ cũng cực kỳ cứng rắn.

Thế Giới Đại Xà hư ảnh sau lưng nàng cũng càng phát ra bạo táo.

Cả thiên địa tựa hồ đều khó mà thừa tải con Thế Giới Đại Xà này.

Tam Bảo Ngọc Như Ý dừng ở giữa hai người, trên dưới trầm phù bất định.

Hồi lâu sau, thanh âm của Nguyên Thủy Thiên Tôn từ chân trời truyền đến: "Nữ Oa sư muội, tịnh phi sư huynh thiên vị, mà là việc này náo động tĩnh có chút lớn.

Bởi vì nguyên nhân Vu tộc, thiên khuyết sụp đổ, nay dẫn ra rất nhiều sự đoan.

Cái Hồng Mông Tử Kim Bảng kia vẫn y nguyên chắn ngang thiên khung, các loại bảng danh sách cũng còn chưa từng công bố, Hồng Hoang thế giới sắp tiến vào kỷ nguyên mới.

Tại lúc này động thủ hiển nhiên không phải hành động sáng suốt, sư muội hãy về trước chờ đợi, ngày sau sư huynh làm chủ cho ngươi, ngươi thấy thế nào?" Nữ Oa nương nương nghe được Nguyên Thủy Thiên Tôn nói thế, sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Thái độ của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã rất rõ ràng.

Đây không phải là muốn lực bảo Chuẩn Đề Tây Phương sao?

Sự tình náo đến tình trạng này đều không thể đòi lại công đạo, còn nói cái gì ngày sau đòi công đạo cho nàng?

Đây chẳng phải là coi Nữ Oa nàng là kẻ ngốc sao?

Nhìn Tam Bảo Ngọc Như Ý trước mắt, khóe miệng Nữ Oa nương nương dần dần lộ ra một tia trào phúng.

Vẫn luôn không phát hiện Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên là một tên ngụy quân tử, uổng phí nàng đối với vị sư huynh này còn khá nhiều kính trọng.

Nữ Oa nương nương nhắm mắt lại, hít mạnh một hơi, lúc mở ra, trong mắt sung mãn hỗn độn sát ý.

Các kiện pháp bảo vẫn luôn vây quanh bên người Thế Giới Đại Xà cũng bắt đầu tản mát ra khí tức ngập trời. "Sư huynh, nếu ngươi không thể chủ trì công đạo, vậy xin mời ngươi tránh ra đi..." Thái độ của Nữ Oa nương nương cứng rắn chi cực.

Ức vạn vạn nữ tu sĩ Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy Nữ Oa thái độ cứng rắn như thế trên mặt không ai không lộ ra vẻ sùng bái.

Mà Đế Tuấn cùng Thái Nhất nhìn nhau một cái, trong mắt cũng lộ ra thần sắc kích động.

Nữ Oa nương nương là Yêu Tộc Đại Thánh của bọn họ, tuy rằng ngại vì thánh nhân tôn vị mà vạch rõ giới hạn với Yêu tộc, nhưng thực tế Nữ Oa vẫn luôn là chỗ dựa của Yêu tộc.

Nay thái độ Nữ Oa càng cứng rắn, liền đại biểu cho Nữ Oa vô sở bất cụ, thực lực càng mạnh.

Hai người bọn họ tự nhiên trong lòng vui sướng.

Mà Vu tộc Thập Nhị Tổ Vu thì mặt lộ vẻ hả hê.

Dù sao Vu tộc quan hệ với các Thánh nhân đều không tốt.

Vu tộc tuy rằng khí vận ngập trời, nhưng lại không có bất kỳ một vị Thánh nhân nào nguyện làm hậu thuẫn cho Vu tộc, đều muốn trừ Vu tộc cho sướng.

Cho nên quan hệ giữa Vu tộc và các Thánh nhân cực kỳ căng thẳng.

Nay Thánh nhân khai chiến, đánh chết một cái thiếu một cái, bọn họ tự nhiên là vui vẻ xem náo nhiệt.

Trong Thao Thiên Huyết Hải, Minh Hà lão tổ nhìn về phía này, trong mắt cũng lộ ra ý khâm phục.

Thật không ngờ tới con mụ Nữ Oa kia thái độ cư nhiên cứng rắn

như vậy.

Không chỉ cứng rắn với Chuẩn Đề, càng là đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không lưu tình mặt!

Nhìn khuôn mặt kiều diễm của Nữ Oa, ngọn lửa trong mắt Minh Hà lão tổ càng phát ra vượng thịnh. "Nữ Oa bà nương này quả nhiên không tệ...

Chỉ tiếc nàng đi trước bản tôn...

Nếu không phải như thế, lão tổ ta định đương bắt nàng về, nếm thử mùi vị của nàng..." Nói xong hắc hắc cười ra tiếng, thanh âm kia thậm chí ổi tỏa.

Sau đó hắn lại nghĩ tới Tam Thất nữ thánh diễm áp cả Hồng Hoang kia...

Nữ thánh xa lạ đó, xét về dung mạo, tựa hồ còn muốn mạnh hơn Nữ Oa nửa bậc... "Cũng không biết từ đâu toát ra nữ thánh...

Đây chính là hai vị nữ thánh nhân duy nhất của Hồng Hoang thế giới a...

Cũng không biết hai người ai mạnh ai yếu..." Minh Hà lão tổ lẩm bẩm tự nói.

Tại Bích Du Cung trên Kim Ngao Đảo, Thông Thiên giáo chủ lại lộ ra ánh mắt trào phúng.

Nhìn về phía Tây Phương biểu tình càng phát ra khinh thường.

Chuẩn Đề thánh nhân của Tây Phương quả thật là không có tiền đồ, cư nhiên bị Nữ Oa - một nữ nhân thu thập đến thảm như vậy, còn phải để Nguyên Thủy Thiên Tôn đi ra thu dọn tàn cuộc.

Bất quá nhìn cái giá thế này, Nữ Oa bà nương này tựa hồ không cho Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mũi a? "Có muốn hay không... lão

phu cũng đi góp vui một chút?" Thông Thiên giáo chủ xưa nay xem náo nhiệt không chê chuyện lớn, giờ khắc này cũng là dược dược dục thí (nóng lòng muốn thử).

Bất quá hắn chung quy vẫn là nhẫn nại được.

Chương 62

Có Nguyên Thủy Thiên Tôn ở đó, còn có Thái Thượng Lão Tử kia, hắn ra tay xác thực là không quá thích hợp.

Nữ Oa nương nương từng bước tiến lên, mà Thế Giới Đại Xà sau lưng nàng cũng càng phát ra tứ ý xương cuồng.

Đại xà kia tản mát ra sát khí ngập trời, trong mắt lộ ra vô tận dục vọng, tựa hồ muốn thôn thiên phệ địa.

Không khí rất nhanh lại lần nữa hạ xuống điểm băng.

Ngay tại lúc ức vạn vạn Hồng Hoang chúng sinh hít ngược khí lạnh, trên bầu trời lần nữa truyền đến một tiếng thở dài tang thương.

Sau đó từ phương Đông đột nhiên bắn xuống một đạo quang mang xám xịt.

Đạo quang mang này sau đó liền trực tiếp dừng lại bên cạnh Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Mọi người nhìn lại, lại phát hiện là một cây gậy chống có tạo hình cực kỳ quái dị.

Cây gậy này tựa hồ do gỗ không biết tên chế tạo, tạo hình cực kỳ quái dị, cong cong vẹo vẹo, tựa hồ có chút khó coi.

Tại đỉnh gậy, bàn toàn một con thần bí giao long.

Cây gậy này chính là Thái Thượng Lão Tử Bàn Long Thiên Quải.

Do hồng hoa của Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên biến thành!

Pháp bảo bài hành bảng thượng, xếp hạng thứ bốn mươi bảy.

Cùng Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng

xuất nhất mạch.

Chỉ thấy cây gậy tạo hình kỳ dị này sau khi xuất hiện, cắm thẳng vào trên đại địa Hồng Hoang.

Đại địa Hồng Hoang vẫn luôn chiến đấu cư nhiên dưới tác dụng của cây gậy này mà đình chỉ chiến đấu.

Vẻn vẹn chỉ là một cái như vậy, mọi người liền nhìn ra được pháp lực cường tuyệt của Thái Thượng Lão Tử.

Không hổ là Huyền Môn khôi thủ.

Không hổ là Thái Thượng Lão Tử.

Chỉ với thực lực này, tuyệt đối có thể uy chấn Hồng Hoang. "Cùng là Thiên Đạo Thánh nhân, sư huynh muội đồng môn, cãi nhau như thế còn ra thể thống gì?

Chẳng phải để Hồng Hoang chúng sinh linh chê cười?" Thái Thượng Lão Tử lời này có thể nói cực nặng.

Nhưng hắn nãi là Tam Thanh chi thủ, lại là Hồng Hoang Huyền Môn đại sư huynh, đứng đầu Thánh nhân, uy lực tự nhiên cũng là cao nhất.

Thanh âm của Thái Thượng Lão Tử truyền đến sau, cả Hồng Hoang thế giới phảng phất tìm được chủ tâm cốt, đều nghe theo Thái Thượng Lão Tử an bài. "Nữ Oa sư muội, thả nghe Nguyên Thủy sư huynh ngươi một lời, hôm nay tạm thời lui đi.

Chờ ngày sau Hồng Hoang ổn định, Nguyên Thủy sư huynh ngươi tự nhiên sẽ đòi lại công đạo cho ngươi..." Chuẩn Đề đạo nhân nghe được lời này, sắc mặt càng phát ra đen lại.

Tìm ta đòi công đạo?

Bản tọa bất quá là trúng quỷ kế của Nhiên Đăng đạo nhân, nói vài

câu không nên nói, các ngươi cứ từng cái từng cái muốn tới đòi công đạo?

Rốt cuộc là nguyên nhân gì?

Chẳng lẽ các ngươi không biết sao?

Hay là nói Thánh nhân Đông Phương bản thân liền coi thường Tây Phương như thế?

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân cũng càng ngày càng đen.

Bất quá hắn chung quy vẫn là nhịn được.

Dù sao thực lực yếu chính là nguyên tội.

Ai bảo tự thân thực lực yếu đâu?

Mà Nữ Oa nương nương sắc mặt cũng khựng lại.

Thái Thượng Lão Tử lời này là ý gì?

Ngày sau cho nàng một cái thuyết pháp?

Đây chẳng phải là giống như Nguyên Thủy Thiên Tôn dỗ gạt nàng sao?

Hôm nay náo đến tình trạng này đều không đạt được kết quả mong muốn, ngày sau cho nàng một cái thuyết pháp?

Đây quả thực là buồn cười.

Lửa giận trong lòng Nữ Oa nương nương càng phát ra sôi trào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng với Thái Thượng Lão Tử cư nhiên đem an nguy của Hồng Hoang áp lên trên người nàng?

Dùng an nguy của Hồng Hoang để áp nàng?

Đây chẳng phải là chuyện cười?

Nàng chỉ là tới đòi lại một cái công đạo, cùng Hồng Hoang an nguy

lại có quan hệ gì?

Cho dù là thiên phiên địa phúc thì như thế nào?

Tính tình quật cường của Nữ Oa nương nương tuyệt không cho phép chính mình cứ thế từ bỏ. "Nguyên Thủy sư huynh, Lão Tử sư huynh, đây là muốn thiên vị Chuẩn Đề thánh nhân sao?

Đã như vậy, chi bằng xuống đây cùng tiểu muội luận bàn một trận...

Ngoài ra, đừng có động một chút là đem an nguy của Hồng Hoang áp lên đầu ta.

Nghiêm túc nói ra, Nữ Oa ta luyện đá vá trời, Hồng Hoang chúng sinh đều còn nợ ta một đoạn nhân quả.

Coi như hôm nay Hồng Hoang sụp đổ tan tành, cũng bất quá là trả lại đoạn nhân quả này của ta mà thôi...

Hai vị sư huynh có dị nghị gì không?" Lời này vừa nói ra, đông đảo đại năng Hồng Hoang mãnh liệt sửng sốt.

Vạn lần không ngờ tới thái độ Nữ Oa nương nương cư nhiên cứng rắn đến tình trạng như vậy!

Cư nhiên chủ động mở miệng khiêu khích Thái Thượng Lão Tử.

Phải biết Thái Thượng Lão Tử, chính là đệ nhất cường giả được công nhận a...

Nhưng thái độ Nữ Oa lại vẫn như cũ cứng rắn như thế.

Chẳng lẽ thật có chỗ dựa sao?

Xem ra Nữ Oa nương nương hôm nay nhất định phải xả ra cục tức này rồi.

Thái độ cứng rắn chưa từng thấy.

Mà tại Tam Thập Tam Thiên Ngoại, Thái Thượng Lão Tử trong Đâu Suất Cung nghe được Nữ Oa nói thế cũng là sửng sốt.

Vạn lần không ngờ tới Nữ Oa nương nương cư nhiên nói như thế, cư nhiên chút nào không có lưu mặt mũi cho hắn.

Lời nói kia quả thực là uy hiếp trần trụi.

Điều này làm cho đạo tâm vô số năm qua không gợn sóng cũng sinh ra gợn sóng.

Hồi lâu sau Thái Thượng Lão Tử mới hồi phục: "Sư muội chớ có vọng ngôn, sư huynh xưa nay thanh tịnh vô vi, không thích tranh đấu, lại làm sao sẽ cùng ngươi khởi tranh chấp chứ?

Chỉ là chuyện hôm nay náo động thực sự có chút lớn, vi huynh lúc này mới xuất hiện muốn bình ổn việc này.

Đã Nữ Oa sư muội trong lòng không vui, vậy liền tùy Nữ Oa sư muội đi...

Sư huynh cũng không quản nữa...

Bất quá... các ngươi làm ra động tĩnh nếu là quá mức to lớn, kinh động đến Lão sư ngài...

Hậu quả các ngươi tự phụ đi...

Lão sư bản thân đã bị thương... tâm tình cực độ không tốt, nếu gây ra họa đoan gì, hy vọng các ngươi có thể chịu đựng được!" Nói xong, cây Bàn Long Thiên Quải cắm trên mặt đất trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang, biến mất tại chân trời.

Mà Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn bồi hồi hồi lâu giữa không trung, cũng đồng dạng biến mất không thấy.

Đã Thái Thượng Lão Tử đều điều đình thất bại, vậy Nguyên Thủy Thiên Tôn hắn tự nhiên là cũng không có cái thực lực này...

Theo pháp bảo của hai vị Thánh nhân biến mất, Hồng Hoang chúng sinh phân phân phát ra một tiếng kinh thán.

Hai vị Thánh nhân cư nhiên cứ thế lui đi.

Như vậy...

Nữ Oa nương nương cùng Chuẩn Đề thánh nhân, trận chiến này là khó tránh khỏi rồi sao?

Hai người rốt cuộc là tiếp tục chiến đấu, hay là bãi thủ giảng hòa đây?

Nghĩ đến cảnh tượng Thánh nhân tử chiến, tâm tình Hồng Hoang chúng sinh lập tức phức tạp lên.

Chương 63

Có chút khẩn trương... lại có chút chờ mong...

Còn chưa xuất hiện Hồng Hoang Thực Lực Bảng đâu, Nữ Oa thánh nhân cùng Chuẩn Đề thánh nhân liền muốn phân ra cao thấp rồi sao?

Hồng Hoang thế giới có thể hay không vì chiến tranh của hai người mà hủy hoại trong chốc lát?

Nếu hai người cứ thế bãi thủ giảng hòa, vậy sẽ kết thúc bằng phương thức như thế nào đây?

Biểu tình trên mặt Nữ Oa nương nương không ngừng biến đổi.

Trong lòng ảo não đồng thời lại có chút lo lắng.

Lời nói của Thái Thượng Lão Tử tịnh không phải không có đạo lý.

Lão sư hiện giờ đã bị thương, nếu thật muốn kinh động hắn ra... chỉ sợ thật đúng là sẽ không có kết quả tốt gì.

Nhưng nàng lại không cam lòng cứ thế dừng tay.

Đối mặt với sự vũ nhục của Chuẩn Đề thánh nhân, nàng thực sự là khó mà nuốt trôi cục tức này.

Suy tư hồi lâu, Nữ Oa nương nương rốt cuộc hít sâu một hơi.

Tại không trung liên tiếp đạp vài bước, khí tức trên người mãnh liệt lần nữa bùng nổ.

Đối mặt với khí tức sôi trào của Nữ Oa nương nương, Chuẩn Đề thánh nhân tự nhiên là ngưng thần giới bị.

Ngay tại lúc Chuẩn Đề thánh nhân ngưng thần giới bị, Hồng Tú Cầu của Nữ Oa nương nương mang theo thánh nhân uy áp vô tận,

mãnh liệt đập về phía dưới.

Cái này lập tức làm cho Hồng Hoang chúng sinh ngẩn người.

Hồng Tú Cầu của Nữ Oa nương nương tịnh không phải hướng về phía Chuẩn Đề thánh nhân, cũng tịnh không phải hướng về phía Tiếp Dẫn đạo nhân mà đi.

Phương hướng kia nãi là...

Tây Phương đạo trường Đại Tu Di Sơn?

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh phát mộng, Hồng Tú Cầu trực tiếp đập về phía Đại Tu Di Sơn.

Chỉ thấy trên Hồng Tú Cầu mãnh liệt bùng nổ ra một cỗ khí tức vô cùng vô tận.

Cỗ khí tức này giống như trường hồng quán nhật, trực tiếp xuyên thủng thời không, mang theo vĩ lực kinh diễm vô cùng, triệt để đập vào Đại Tu Di Sơn. "Oanh long long..." Sát na gian cả Tây Phương đại địa kịch liệt lay động.

Phảng phất trời sập đất nứt, cả phiến đại địa Tây Phương đều kịch liệt rung chuyển.

Cái bộ dáng địa động sơn diêu, sơn hô hải khiếu kia uyển như xảy ra siêu cấp địa chấn.

Đông đảo sinh linh Tây Phương phủ phục trên mặt đất, phân phân kêu rên.

Uy lực cực lớn của Hồng Tú Cầu cư nhiên trực tiếp đem Đại Tu Di Sơn oanh kích đến chi ly phá toái.

Giờ này khắc này trong Đại Tu Di Sơn, đông đảo sinh linh tứ tán mà chạy...

Chuẩn Đề thánh nhân mộng.

Tiếp Dẫn đạo nhân cũng mộng.

Hồng Hoang ức vạn vạn chúng sinh đều trợn mắt há hốc mồm...

Tất cả mọi người đều không tự chủ được nuốt nước miếng, cảm giác có chút khô cả miệng lưỡi.

Hiển nhiên bọn họ đều nhìn ra được Nữ Oa nương nương đây là có ý gì!

Nữ Oa nương nương đây là không chuẩn bị ra tay nữa!

Nhưng trong lòng cục tức kia khó xả, liền hủy Tây Phương Giáo đạo trường Đại Tu Di Sơn.

Mục đích làm như vậy chủ yếu chính là vì lập uy.

Vì Nữ Oa chính mình lập uy, đồng thời cũng là vì sinh linh Tây Phương lập uy... "Nữ Oa...

Ngươi cư nhiên dám hủy đạo trường Tây Phương ta?" Mãnh liệt, một cỗ thanh âm vô cùng oán nộ vang vọng thiên địa.

Sự phẫn nộ ngập trời cùng oán hận vô cùng vô tận kia, mỗi người đều nghe được rõ rõ ràng ràng.

Nguyên lai là Chuẩn Đề thánh nhân triệt để phát nộ.

Chỉ thấy hắn ánh mắt đỏ ngầu, nghiến răng nghiến lợi nhìn Nữ Oa. "Nữ Oa...

Khinh người quá đáng...

Sao dám khi dễ Tây Phương đại giáo ta?" Lời còn chưa dứt, khí tức vô cùng khủng bố trên người lần nữa sôi trào.

Bồ Đề cổ thụ che khuất bầu trời sau lưng cũng lần nữa bắt đầu đung đưa.

Bồ Đề cổ thụ cắm rễ vào cực sâu trong đại địa, có thể mượn lấy

vô tận chi lực của đại địa.

Cành lá trên đỉnh đầu cũng như tán ô vươn vào sâu trong thương khung, đồng dạng cũng có thể mượn lấy sức mạnh từ trong thương khung.

Giờ khắc này cả Tây Phương đại địa đều bị Bồ Đề cự thụ bao trùm.

Quả thật có thể xưng là che khuất bầu trời.

Hôm nay Nữ Oa cư nhiên vũ nhục Tây Phương như thế... thực sự là tội đáng vạn chết.

Cảm giác sỉ nhục kịch liệt kia giống như vạn tiễn xuyên tâm, làm cho Chuẩn Đề đạo nhân đau đớn muốn chết.

Đạo trường Tây Phương Giáo của bọn họ cư nhiên dưới sự chứng kiến của chúng mục khuê khuê Hồng Hoang bị người ta hủy diệt.

Điều này làm cho thể diện Chuẩn Đề thánh nhân hắn để vào đâu?

Nếu cứ như vậy để Nữ Oa nương nương toàn thân trở ra, vậy chẳng phải thành một cái chê cười tày trời?

Tạm thời không nói Chuẩn Đề đạo nhân phẫn nộ vô biên, cho dù là Tiếp Dẫn đạo nhân xưa nay tính tình tốt, giờ khắc này cũng là khó nhịn lửa giận.

Cái bộ mặt bi khổ kia đã sớm biến mất sạch sẽ, thay vào đó là vô cùng dữ tợn cùng khủng bố!

Giờ khắc này hắn rốt cuộc quyết định muốn ra tay.

Hắn dù sao thân phận có chút mẫn cảm, nguyên bản vẫn luôn dùng trạng thái bàng quan để xem sự thái phát triển.

Nhưng nay Nữ Oa nương nương cư nhiên ngay cả đạo trường

Tây Phương cũng hủy, thực sự là khinh người quá đáng.

Vì vậy hắn cũng quyết định muốn ra tay.

Giờ khắc này tại sau lưng Tiếp Dẫn thánh nhân, đồng dạng hiện ra một tôn thân ảnh chí cao vô thượng.

Đạo thân ảnh này toàn thân bao trùm kim quang xán lạn, quả thật là ráng màu đầy trời, phật quang phổ chiếu.

Đây là thánh nhân bản nguyên chi lực của Tiếp Dẫn đạo nhân, cùng bản thể của Nữ Oa nương nương và Chuẩn Đề đạo nhân là thần thông ngang hàng.

Chỉ thấy tôn thân ảnh này nhìn qua có chút quỷ dị, nãi là một tôn Vạn Cổ Cổ Phật che khuất bầu trời.

Tôn Cổ Phật này giờ khắc này hiện ra tượng nộ mục kim cương, nhìn qua uy nghiêm vô cùng.

Dưới chân Cổ Phật có một tòa đài sen kim quang đầy trời, chính là Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên - một trong Tứ Phương Liên Đài xếp hạng thứ hai mươi lăm trên Pháp Bảo Bảng.

Trên đỉnh đầu Cổ Phật thì lơ lửng một pháp bảo thần bí, tạo hình nhìn qua có chút quái dị, chính là Tiếp Dẫn Thần Tràng xếp hạng thứ bốn mươi chín trên Pháp Bảo Bảng.

Trước người Cổ Phật còn có một lá cờ màu xanh đón gió phấp phới, lá cờ này chính là Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ - một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ xếp hạng thứ hai mươi sáu trên Pháp Bảo Bảng.

Trừ ba kiện pháp bảo đã lên bảng này ra, trong tay Cổ Phật còn cầm một chuỗi niệm châu, cũng là pháp bảo Tiếp Dẫn thánh nhân thường dùng, Cực Phẩm Niệm Châu.

Cực Phẩm Niệm Châu cộng hai mươi bốn hạt, mỗi một hạt đều

có vĩ lực ngập trời.

Trên người Cổ Phật mặc một kiện cà sa tạo hình kỳ dị nhưng lại nạm đầy bảo vật, đồng dạng cũng là một kiện pháp bảo thủ hộ mạnh mẽ.

Bên cạnh Vạn Cổ Cự Phật còn lơ lửng một phương Bát Bảo Công Đức Trì.

Công Đức Trì này giống như một dòng suối trong, đang ùng ục toát ra linh khí.

Khiến cho tôn Vạn Cổ Cự Phật này càng phát ra uy nghiêm!

Giờ khắc này tuy rằng hiện ra bộ dáng nộ mục kim quang, nhưng lại quỷ dị lộ ra một cỗ khí tức bi thiên mẫn nhân, quả thật là quái dị chi cực.

Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy khí tức bi thiên mẫn nhân kia, thậm chí đều có loại xúc động muốn trầm luân.

Tựa hồ đại địa Hồng Hoang này bản thân chính là bể khổ trầm luân.

Ngươi khổ, ta khổ, chúng sinh đều khổ.

Duy có tiếp thụ Tiếp Dẫn thánh nhân phổ độ mới có thể thoát ly bể khổ, tựa hồ duy có nhập Tây Phương Giáo của hắn mới có thể đạt được thiên địa tạo hóa.

Chương 64

Giờ khắc này tôn vạn cổ pháp tướng này sau khi xuất hiện, liền một bước bước đến phía trước Chuẩn Đề thánh nhân.

Khí tức ngập trời trên người tựa hồ so với Chuẩn Đề thánh nhân còn mạnh hơn rất nhiều.

Nữ Oa nương nương nhìn thấy tôn Cổ Phật này, hốc mắt cũng là hơi co rụt lại.

Xem ra Tiếp Dẫn thánh nhân ẩn tàng khá sâu a.

Đơn thuần từ cỗ khí tức này mà nói, liền so với Chuẩn Đề thánh nhân mạnh hơn rất nhiều rất nhiều...

Nguyên bản đều cho rằng Tiếp Dẫn thánh nhân trong các Thánh nhân xếp hạng cũng là tồn tại phía sau, như nay xem ra... tựa hồ lại tịnh phi như thế...

Không chỉ là Nữ Oa nương nương kinh thán, ngay cả Thái Thượng Lão Tử trong Đâu Suất Cung tại Tam Thập Tam Thiên Ngoại cũng là mắt lộ vẻ chấn kinh.

Vạn lần không ngờ tới cái tên Tiếp Dẫn thánh nhân này cư nhiên ẩn tàng sâu như thế...

Cho dù là Thái Thượng Lão Tử cũng từ trên người Tiếp Dẫn thánh nhân cảm nhận được cảm giác uy hiếp thật sâu.

Xem ra Hồng Hoang chúng sinh đều xem thường Tiếp Dẫn thánh nhân a.

Tiếp Dẫn thánh nhân cùng Chuẩn Đề thánh nhân hoàn toàn không thể đánh đồng.

Chuẩn Đề thánh nhân cho dù là ở trong tay Nữ Oa đều nhiều lần chịu thiệt, đã ngồi vững danh hiệu Thánh nhân yếu nhất.

Mà khí tức hồn hậu trên người Tiếp Dẫn thánh nhân, cho dù là Thái Thượng Lão Tử cũng âm thầm kinh hãi. "Cái lão gia hỏa này ẩn tàng sâu như thế...

Chẳng lẽ hắn là hướng về phía ta?" Thái Thượng Lão Tử lẩm bẩm tự nói.

Thái Thượng Lão Tử nãi là lãnh tụ Thánh nhân Đông Phương, mà Tiếp Dẫn đạo nhân lại là lãnh tụ Thánh nhân Tây Phương.

Thái Thượng Lão Tử xưng là Huyền Môn khôi thủ, mà Tiếp Dẫn đạo nhân lại là lãnh tụ Phật Môn Tây Phương...

Thật muốn luận về thân phận địa vị, hai người kỳ thực chênh lệch tịnh không quá lớn.

Chỉ là Tây Phương yếu thế đã lâu, tất cả mọi người đều xem thường vị Tiếp Dẫn này.

Nghĩ tới đây Thái Thượng Lão Tử không khỏi ánh mắt ngưng trọng lên.

Cái gọi là sư tử vồ thỏ cũng cần toàn lực, nếu không phải Nữ Oa nương nương lần này ra tay, thật đúng là có khả năng để Tiếp Dẫn thánh nhân tiếp tục ẩn tàng, nói không chừng một cái lộng không tốt sẽ lật thuyền trong mương.

Tại Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn giờ khắc này cũng cảm giác có chút kinh hãi.

Tiếp Dẫn thánh nhân giờ khắc này tản mát ra khí thế mang theo hoàng hoàng thiên uy.

Từ khí tức kia nhìn lại, thậm chí có xu thế ẩn ẩn áp đảo hắn...

Điều này làm cho sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trở nên cực kỳ khó coi.

Hắn xưa nay đều xem thường Tây Phương Nhị Thánh, lại vạn lần không ngờ tới Tây Phương Tiếp Dẫn thực lực đã cùng hắn ngang hàng, thậm chí có xu thế áp đảo hắn.

Điều này làm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn luôn cao ngạo làm sao có thể nhẫn thụ?

Giờ khắc này ánh mắt chớp động, trong lòng đã có định kế.

Ngày sau nếu có thời gian, hắn cũng muốn Tây độ Hồng Hoang, hảo hảo hội một hội hai tên gia hỏa không biết da mặt này.

Hai tên gia hỏa này thực sự quá không biết xấu hổ, không chỉ quanh năm cướp đoạt bảo vật tại Đông Phương, còn âm thầm chặn đánh đại năng Đông Phương.

Nhưng bởi vì hai người này quanh năm bán thảm, Thánh nhân Đông Phương cũng không quá mức quan chú.

Nay xem ra, Tây Phương Tiếp Dẫn thực lực đã âm thầm phát triển đến tình trạng này.

Tại Bích Du Cung trên Kim Ngao Đảo, biểu tình ngoạn vị trên mặt Thông Thiên giáo chủ dần dần biến mất, thay vào đó là sự ngưng trọng.

Đơn thuần từ khí tức trên người Tiếp Dẫn thánh nhân mà nói, đã đủ để thất địch (ngang sức) với Thông Thiên giáo chủ, thậm chí còn từ trên người Tiếp Dẫn thánh nhân cảm nhận được cảm giác uy hiếp nồng đậm.

Thông Thiên giáo chủ tự nhiên là sắc mặt ngưng trọng: "Cái lão gia hỏa này..." Trừ Thánh nhân ra, các đại năng Hồng Hoang khác đồng dạng cảm thấy chấn kinh.

Yêu tộc Đế Tuấn, Thái Nhất...

Bắc Minh Yêu Sư Côn Bằng...

Huynh trưởng của Nữ Oa là Phục Hy trong Oa Hoàng Cung...

Thập Nhị Tổ Vu trong Tổ Vu đại điện...

Trấn Nguyên Tử tại Ngũ Trang Quán ở Vạn Thọ Sơn...

Nhiên Đăng ẩn tàng tại nơi thần bí...

Minh Hà trong Thao Thiên Huyết Hải...

Con Khổng Tước tại vùng Nam Man Hồng Hoang...

Tây Vương Mẫu, Đông Vương Công tại Côn Luân Sơn...

đều bị Tiếp Dẫn thánh nhân làm kinh ngạc.

Tất cả mọi người đều không ngờ tới Tiếp Dẫn thánh nhân cư nhiên "cẩu" (ẩn nhẫn) như thế...

Hiển nhiên, Tiếp Dẫn thánh nhân đã lừa gạt ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang.

Lúc này, trong Thiên Cơ Lâu tại sơn cốc thần bí.

Nam tử trẻ tuổi cực kỳ anh tuấn kia vẫn như cũ nửa dựa nửa tựa nằm trong lòng nữ thánh nhân tên là Tam Thất, trầm trầm ngủ.

Tam Thất diễm áp Hồng Hoang đang nhẹ nhàng xoa bóp vai cho nam tử trẻ tuổi này.

Bên cạnh hai người, nữ tử tên là Yêu Yêu kia thì đang xoa bóp bắp chân cho hắn.

Giờ khắc này, nữ tử tên Tam Thất mở miệng: "Yêu Yêu tỷ, ngươi nói Nữ Oa và Tiếp Dẫn thánh nhân kia ai mạnh hơn?" Nữ tử tên Yêu Yêu ngẩng đầu nhìn Tam Thất một cái, nhẹ nhàng nói: "Nếu nhìn từ pháp lực, vẫn là Tiếp Dẫn hơn nửa bậc!

Nhưng nữ tử Nữ Oa kia lại sở hữu khí vận ngập trời, chiến đấu lên càng thêm được trời cao ưu ái.

Hai người này muốn phân ra thắng bại, chỉ sợ cũng là cực khó!

Bất quá hai người này đánh không nổi đâu... vị Ngụy quân tử kia nhưng thời khắc đều nhìn chằm chằm nơi đó đấy..." "Ngụy quân tử..." Tam Thất đôi môi đỏ mọng khẽ bĩu môi, tựa hồ có chút không quá cao hứng...

Có Ngụy quân tử kia quan chú... phỏng chừng là không có kịch hay để xem rồi.

Nữ Oa nương nương nhìn thấy Tiếp Dẫn thánh nhân bộ dáng sắc mặt bất thiện, trong mắt lộ ra một tia ngưng trọng, sau đó đồng dạng một bước bước ra!

Thế Giới Đại Xà che khuất bầu trời sau lưng cũng mãnh liệt tê hống, một bộ dáng muốn thôn thiên phệ địa.

Nhất thời cả Tây Phương đại địa trở nên vô cùng chật chội.

Dù sao có ba phần thân ảnh vô cùng vĩ ngạn chen chúc tại đó: Bồ Đề Cổ Thụ che khuất bầu trời, Vạn Cổ Cự Phật lực có thể chống trời, còn có Thế Giới Đại Xà thôn thiên phệ địa.

Bộ dáng này quả thực làm cho Hồng Hoang chúng sinh nhìn đến kinh hãi tuyệt luân.

Ức vạn vạn Hồng Hoang chúng sinh đều không ngờ tới sự tình cư nhiên đi đến tình trạng này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng với Thái Thượng Lão Tử đều xuất hiện ngăn cản, lại vẫn như cũ không có ngăn cản được.

Bất quá nói đi cũng phải nói lại, Nữ Oa nương nương cũng quá cường thế đi?

Cư nhiên ngạnh sinh sinh hủy đạo trường của người khác.

Tây Phương Nhị Thánh cũng có chút không biết xấu hổ, rõ ràng nhục mạ người khác trước, lại cưỡng từ đoạt lý sống chết không thừa nhận, thực sự là khiến người ta chán ghét.

Bất quá tựu tình huống trước mắt mà xem, hai vị Thánh nhân Tây Phương đều muốn ra tay, Nữ Oa nương nương xem ra có chút độc mộc nan chi a...

Tiếp Dẫn thánh nhân lại bước lên một bước: "Nữ Oa, nguyên bản đây chỉ là chuyện của ngươi và Chuẩn Đề sư đệ, ta Tiếp Dẫn tịnh không muốn quản!

Nhưng ngươi lại hết lần này tới lần khác vũ nhục Tây Phương đại giáo, hiện giờ càng là hủy Tây Phương Giáo đạo trường, thật coi ta không dám đem ngươi mẫn diệt sao?" Thanh âm của Tiếp Dẫn đạo nhân cực kỳ áp ức, nhưng lại quỷ dị truyền khắp cả Hồng Hoang.

Khí tức vô cùng áp ức kia trực tiếp khiến cho thiên địa biến sắc.

Uy áp vô địch của Thánh nhân tràn ngập, cả đại địa Hồng Hoang long xà khởi lục.

Cái bộ dáng nộ mục kim cương, hàng yêu trừ ma kia đâu còn là lão phật từ bi?

Hoàn toàn chính là một phái ma đạo tổ sư.

Dù sao Tiếp Dẫn thánh nhân mới là Đại Thánh của Tây Phương, Chuẩn Đề thánh nhân ở trước mặt hắn một điểm cũng không dám lỗ mãng, mỗi một lần đều là cung cung kính kính xưng một tiếng đại sư huynh.

Nhìn thấy bộ dáng này của Tiếp Dẫn thánh nhân, đông đảo đại năng Hồng Hoang đều ách nhiên...

Vạn lần không ngờ tới Tiếp Dẫn bình thường cực kỳ từ bi phát khởi nộ, cư nhiên là bực này mô dạng, quả thực là vô cùng khủng bố, thâm bất khả trắc.

Nữ Oa nương nương thật sâu nhìn Tiếp Dẫn thánh nhân một cái, lửa giận trong mắt cũng mãnh liệt sôi trào.

Tây Phương hai người này thật không biết xấu hổ.

Trước mặt ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang nhục mạ nàng không nói, chính mình đòi lại một cái công đạo, hủy đạo trường hắn còn là nhẹ.

Chương 65

"Tiếp Dẫn, ngươi nếu muốn động thủ, cứ việc tới đây thử một chút...

Ta Nữ Oa tiếp lấy chính là..." Thanh âm này có chút khinh nhu, lại có chút lãnh đạm, nhưng đạo thanh âm này lại trong nháy mắt truyền khắp đại địa Hồng Hoang, tất cả mọi người đều nghe được rõ ràng rành mạch.

Chỉ là bọn hắn đều kinh ngạc với đảm phách của Nữ Oa nương nương, dám một mình một người lực kháng Tây Phương Nhị Thánh.

Thế nhưng vô luận thế nào cường ngạnh, đối phương dù sao cũng là hai tôn Đại Thánh...

Nữ Oa một người thực sự là có chút độc mộc nan chi.

Nghe được Nữ Oa nương nương khiêu chiến, thanh âm của Tiếp Dẫn thánh nhân cũng là áp ức đến cực điểm: "Nương nương cùng Chuẩn Đề sư đệ ta làm qua một trận, Tây Phương ta cũng không chiếm tiện nghi của ngươi, tiếp theo sẽ do ta Tiếp Dẫn đến lĩnh giáo thủ đoạn của nương nương!" Lời này vừa nói ra, trên người tôn Vạn Cổ Lão Phật kia có vô số kim quang tung hoành giao thác tốc biến mà ra.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Liên Đài còn lại càng là tản mát ra khí tức công đức ngập trời.

Vô số đại đạo chi liên bằng không tốc biến, quả thật là thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên vô thượng kỳ quái.

Mà Nữ Oa nương nương tự nhiên cũng là không sợ, Thế Giới Đại Xà che khuất bầu trời sau lưng thân thể uốn éo, vô biên vĩ lực dần dần

thích phóng...

Hồng Hoang thời không đều có chút vặn vẹo.

Từ hình tượng mà nhìn, Thế Giới Chi Xà sau lưng Nữ Oa nương nương càng giống là một tôn tuyệt thế yêu nghiệt, chút nào không có giá thế Công Đức Thánh nhân.

Ngay tại lúc hai tôn thân ảnh vĩ ngạn sắp sửa va chạm, một cỗ dao động quỷ dị mãnh liệt xuất hiện giữa thiên địa Hồng Hoang.

Trong lòng tất cả mọi người đồng thời "lộp bộp" một cái, đều cảm nhận được sự tồn tại quỷ dị mà lại che khuất bầu trời kia.

Chẳng lẽ là??

Hồng Quân Đạo Tổ ra tay?

Hồng Quân Đạo Tổ sớm đã không biết đạt tới cảnh giới gì, sở hữu khả năng hóa thân hợp đạo, thậm chí có thể nói là tồn tại chấp chưởng Thiên Đạo!

Tuy rằng bị Hồng Mông Tử Kim Bảng đột nhiên xuất hiện bức lui ý chí, nhưng từ căn nguyên mà nói, Hồng Quân Đạo Tổ vẫn y nguyên là đệ nhất cao thủ Hồng Hoang.

Tất cả mọi người đều có cảm ứng, ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung.

Hồng Mông Tử Kim Bảng tuy rằng che khuất bầu trời, trực tiếp chắn ngang hư không, nhưng thương khung vẫn cứ có nơi trống trải.

Ngay tại nơi trống trải của thương khung kia, chậm rãi phù hiện ra một khuôn mặt cực kỳ đơn giản.

Khuôn mặt này tịnh không thể nhìn rõ diện khổng cụ thể, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn cái đại khái.

Khuôn mặt này vừa xuất hiện, đạo vận hỗn loạn tại Tây Phương

lập tức ngừng nghỉ.

Linh khí đang sôi trào cũng ổn định lại.

Cả Hồng Hoang đại địa trong nháy mắt an tĩnh.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời, gắt gao nhìn về phía khuôn mặt kia.

Dù sao đây là Hồng Quân Đạo Tổ hiển hóa, vô số năm qua còn có thể nhìn thấy Hồng Quân Đạo Tổ, hiển nhiên cũng là chuyện cực kỳ may mắn.

Thậm chí còn có cực nhiều sinh linh trực tiếp thần phục quỳ xuống đất.

Dù sao Hồng Quân Đạo Tổ nãi là tồn tại chí cao vô thượng, gần như có thể nói là tín ngưỡng của ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang.

Khuôn mặt này xuất hiện, đồng thời cũng có vô số thanh âm vang vọng thiên địa: "Đệ tử Thái Thượng, kiến quá Lão sư!" "Đệ tử Nguyên Thủy, kiến quá Lão sư!" "Đệ tử Thông Thiên, kiến quá Lão sư!" Tại giờ khắc này, vô số thanh âm vang vọng thiên địa.

Những Hồng Trần Tam Thiên Khách còn tồn hoạt đều nhất nhất hướng Hồng Quân hành lễ.

Biến cố này cũng ép buộc Tây Phương Nhị Thánh cùng Nữ Oa tạm dừng can qua, hướng Đạo Tổ hành lễ.

Khuôn mặt cực kỳ đơn giản sâu trong thương khung trầm mặc một lát, sau đó ánh mắt vọng về phía Tây Phương: "Việc này dừng ở đây...

Nay Hồng Hoang dị số tùng sinh, chư vị còn cần đồng khí liên chi, các tư kỳ chức (ai ở chỗ nấy), án bộ tựu ban (làm theo khuôn phép), để ứng biến Hồng Hoang biến cố...

Các về các nơi, tĩnh quan Hồng Hoang đại biến đi..." Lời này vừa nói ra, khuôn mặt che trời kia dần dần biến mất không thấy.

Nhưng cỗ khí thế vô cùng bàng bạc kia lại vẫn y nguyên trường tồn giữa thiên địa.

Điều này đủ để thấy được vô thượng uy áp của Hồng Quân Đạo Tổ, bất kỳ người nào cũng không dám khinh cử vọng động nữa.

Mãi cho đến thật lâu thật lâu sau, cỗ khí tức này mới dần dần tiêu tán.

Hồng Hoang sinh linh cũng lần nữa trở nên náo nhiệt.

Tất cả mọi người lần nữa nhìn về phía Tây Phương.

Hiển nhiên chiến đấu của Tây Phương Tam Thánh đã không cách nào tiếp tục được nữa.

Dù sao Hồng Quân Đạo Tổ đều xuất hiện, ba người bọn họ có không cam lòng nữa cũng vô năng vi lực.

Tiếp Dẫn thánh nhân thu hồi pháp tướng, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Nữ Oa: "Nữ Oa đạo hữu, việc này chưa xong, Tây Phương Giáo ta nhớ kỹ...

Ngày sau nhất định phải lại hướng Nữ Oa đạo hữu thỉnh giáo!" Nói xong liền bỗng nhiên xoay người, chút nào không có dây dưa dài dòng.

Mà Chuẩn Đề đạo nhân sau lưng Tiếp Dẫn thánh nhân tựa hồ còn tâm có không cam lòng, ánh mắt hận hận nhìn chằm chằm Nữ Oa, muốn nói cái gì đó nhưng chung quy không có nói ra khỏi miệng, đi theo bước chân Tiếp Dẫn đạo nhân xoay người rời đi.

Chỉ để lại oán khí ngập trời cùng sự oán hận của vô tận sinh linh Tây Phương Hồng Hoang.

Trận chiến Thánh nhân đột như kỳ lai này giống như một màn kịch, cứ như vậy hạ màn.

Nghiêm túc nói ra, Nữ Oa nương nương đại hoạch toàn thắng.

Tây Phương Nhị Thánh có thể nói là tiền mất tật mang.

Chuẩn Đề thánh nhân không chỉ mất mặt mũi, ngồi vững danh hiệu Thánh nhân yếu nhất, càng là nhan diện đại điệt (mất sạch mặt mũi).

Ngay cả Tây Phương Giáo đạo trường cũng bị Nữ Oa hủy.

Giờ khắc này, Chuẩn Đề thánh nhân cùng Tiếp Dẫn thánh nhân đứng trên phế tích Đại Tu Di Sơn, vẻ mặt bi khổ.

Đệ nhất linh mạch Tây Phương cứ thế bị hủy, bọn họ cũng mất đi đạo trường, sao có thể không cảm thấy trong lòng ức uất chứ? "Tiếp Dẫn sư huynh, việc này nên làm thế nào cho phải?" Tiếp Dẫn lược vi trầm ngâm một lát: "Chuẩn Đề sư đệ, vi huynh tự có biện pháp...

Hãy xem thần thông của sư huynh!" Tiếp Dẫn tuy nói như vậy, nhưng nhìn sang sư đệ Chuẩn Đề bên cạnh, hắn vẫn lược vi có chút than thở.

Hôm nay tai họa này có thể nói là do Chuẩn Đề gây ra.

Không chỉ khiến danh tiếng của bản thân đại giảm, mà còn liên lụy đến danh thanh của Tây Phương giáo bị tổn hại.

Nhưng hắn lại không cách nào trách tội Chuẩn Đề được.

Dù sao hắn bình thường tu hành, còn phải ngưỡng trượng sư đệ rất nhiều.

Bản thể của Chuẩn Đề nãi là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Cánh Kim Bồ Đề, bản thân tức thông Phật tính.

Ở bên cạnh Chuẩn Đề tu hành đối với hắn mà nói cũng là làm ít

công to.

Hắn có thể có tu vi như hôm nay, sư đệ có thể nói là công lao không thể bỏ qua.

Nghiêm túc tính toán lại, hắn còn nợ Chuẩn Đề sư đệ rất nhiều nhân quả, tự nhiên là không cách nào trách tội. "Sư đệ không cần lo lắng, thả xem thần thông của sư huynh!" Sau đó Tiếp Dẫn Thánh nhân hai tay hợp thập, thi triển ra vô thượng thần thông.

Theo đại pháp lực cuộn trào, cả phiến đại địa phương Tây lần nữa bắt đầu sôi trào.

Căn cơ của Đại Tu Di Sơn càng là mãnh liệt run rẩy, cảnh tượng đất rung núi chuyển uyển như thế giới tận thế.

Sau đó Tiếp Dẫn Thánh nhân mở hai tay đang hợp thập ra, nhẹ nhàng nâng lên trên.

Căn cơ Đại Tu Di Sơn cũng mạnh mẽ bắt đầu nâng cao.

Bộ dáng ầm ầm kia quả thực là kinh động đến Hồng Hoang chúng sinh.

Không tiêu tốn bao lâu thời gian, Đại Tu Di Sơn đã bị hủy diệt kia dưới vô biên vĩ lực của Tiếp Dẫn Thánh nhân, cư nhiên lại một lần nữa hình thành một tòa sơn mạch vĩ ngạn.

Sơn mạch này hình trạng có chút tương tự với Đại Tu Di Sơn ban đầu, lại có chút bất đồng.

Chỉ là mạn thiên đạo vận cùng linh khí, xác thực là so với Đại Tu Di Sơn cũ kém hơn một bậc.

Dù sao linh mạch của Đại Tu Di Sơn đã bị hủy một lần, cho dù là trọng chú, cũng rất khó khôi phục lại cấp độ ban đầu...

Tiếp Dẫn Thánh nhân thần sắc túc mục: "Từ hôm nay trở đi, đạo

tràng Tây Phương giáo tái lập, danh hiệu đạo tràng cải thành: Linh Sơn!" "Danh hiệu Tây Phương đại giáo cải thành: Phật Giáo!" "Chúng đa Phật môn đệ tử, phải nhớ kỹ mối nhục ngày hôm nay..." Đây là ý tưởng mà Tiếp Dẫn Thánh nhân cảm khái sinh ra sau khi mục đổ thần thông Chưởng Trung Phật Quốc của Chuẩn Đề.

Thần thông kia của sư đệ xác thực là không tệ, ý tưởng cũng vưu kỳ tân dĩnh.

Tây Phương đại giáo sở hữu Quá Khứ, Hiện Tại, Tương Lai tam tôn Phật Tổ!

Trừ cái đó ra còn có ba trăm Yết Đế, Tứ Đại Bồ Tát, Bát Đại Kim Cương, Thập Bát La Hán, Ngũ Băm Tôn Giả...

Trừ cái đó ra còn có vô số Phật môn trụ trì, tán tu.

Xác thực là cực hữu ý tưởng.

Đem Tây Phương giáo cải thành Phật giáo, xác lập hệ thống tu luyện nghiêm minh cùng thân phận địa vị, quả thực là cực kỳ không tệ.

Chuẩn Đề Thánh nhân thấy Tiếp Dẫn an bài như thế, trong lòng nhất thời vô cùng vui sướng.

Đây là tâm nguyện bình sinh của hắn.

Xem ra sư huynh cũng nhận khả nguyện vọng của hắn, dùng hình thức này để ủng hộ hắn.

Chương 66

...

Nữ Oa nương nương nhìn thấy Tiếp Dẫn Thánh nhân trọng chú Đại Tu Di Sơn, không khỏi bĩu môi.

Bất quá chung quy vẫn là không có tiếp tục ra tay.

Dù sao Lão sư (Hồng Quân) đều đã xuất hiện ngăn cản rồi, nếu còn tiếp tục hạ thủ, chính là có chút không biết tốt xấu.

Xem ra ân oán với Tây Phương Nhị Thánh cũng dừng ở đây thôi.

Nữ Oa lược vi trầm ngâm một lát, sau đó liền một bước bước ra, biến mất tại thiên địa phương Tây, đi thẳng về đạo tràng Oa Hoàng Cung của nàng.

Chỉ là qua một lát thời gian, nàng liền xuất hiện tại Hồng Hoang Đông Vực!

Nữ Oa nương nương lần nữa nhìn thấy tộc thủ lĩnh kia trên đại địa Hồng Hoang, không khỏi cảm thấy một trận phiền táo.

Cái Nhân tộc đáng chết này... bản thân chính là chủng tộc do nàng niết tạo ra, nay cư nhiên phản xuất môn hạ của nàng, phản bội ý chí của nàng, thực sự là khiến người ta não hận.

Nữ Oa não hận chi dư, trực tiếp ném ra Hồng Tú Cầu, nện về phía vị lãnh tụ Nhân tộc kia.

Nếu cái này thật sự nện trúng, chỉ sợ mấy vị lãnh tụ Nhân tộc ít ỏi kia sẽ đương trường tễ mệnh.

Vô số đại năng Hồng Hoang trơ mắt nhìn Nữ Oa trút giận một màn này, lại không ai dám lên tiếng.

Dù sao Nữ Oa nương nương hiện tại đang ở trên đầu sóng ngọn gió, ai dám xúc phạm nàng?

Phải biết rằng ngay cả Chuẩn Đề Thánh nhân cũng chịu thiệt lớn trong tay nàng. ...

Tại Thiên Cơ Lâu bên trong sơn cốc thần bí.

Nam tử trẻ tuổi dưới sự phục sức của hai vị giai nhân khuynh thế, ngủ đến chính hương.

Lúc này mi đầu hắn hơi hơi nhíu một cái, tựa hồ mơ thấy thứ gì đó khiến hắn không vui.

Trong miệng nhẹ nhàng lầm bầm: "Đem con mụ kia đuổi đi cho Lão tử... nhìn khiến người ta chán ghét..." Trong miệng lầm bầm lầu bầu, sau đó lại ngủ thiếp đi.

Tiếng ngáy nhẹ nhàng truyền ra, uyển như một đứa trẻ sát thị khả ái.

Ngay tại lúc Tam Thất đang thất thần, Yêu Yêu nhìn Tam Thất nói: "Tam Thất, muội biết Chủ nhân xưa nay thích thanh tịnh, việc này còn phải phiền muội đi một chuyến rồi..." Nói xong, nữ tử tên Yêu Yêu liền đứng dậy, đem nam tử trẻ tuổi từ trong lòng Tam Thất bế sang lòng mình.

Chỉ thấy đây là một thân ảnh mị hoặc như yêu tinh, một bộ hồng y, nhìn qua vô cùng yêu diễm.

Đây là một nữ tử đẹp đến mức khiến người ta kính sợ...

Đây là một hồng nhan họa thủy chân chính, họa thủy hoắc loạn thiên hạ chúng sinh.

Vẻ đẹp của nàng căn bản vô tích khả tầm, đó là sự dụ hoặc mà bất kỳ ai cũng không thể nắm bắt.

Tam Thất đứng dậy, đối với Yêu Yêu khẽ cười một tiếng: "Yêu Yêu tỷ, đám gia hỏa bên ngoài quả thực khiến người ta chán ghét...

Thật là một khắc cũng không được an sinh...

Muội đi một lát sẽ trở lại!" Tam Thất rất nhanh liền biến mất tại Thiên Cơ Lâu.

Chỉ còn lại nam tử trẻ tuổi cùng Yêu Yêu.

Yêu Yêu nhìn Chủ nhân trong lòng, trong mắt lưu lộ ra sự mê tuý vô hạn. "Ưm...

Chủ nhân..." Sau đó liền cúi người xuống, đôi môi đỏ mọng vô cùng kiều diễm kia ấn lên môi nam tử trẻ tuổi.

Nam tử trẻ tuổi tựa hồ có sở cảm ứng, vươn đầu lưỡi liếm liếm. "Đừng nháo..." Sau đó liền xoay người một cái, trong tiếng kinh hô của Yêu Yêu, đem nàng như búp bê vải ôm vào trong lòng. ...

Ngay tại lúc Hồng Tú Cầu che khuất bầu trời nện xuống nơi tụ tập của thủ lĩnh Nhân tộc, từ sâu trong thiên khung bỗng nhiên bay tới một phiến lưu sa che phong tế nhật...

Phiến lưu sa màu đỏ này uyển như thiên hà, từ tận cùng thiên khung bay xuống, trực tiếp hình thành một sa mạc cát đỏ.

Sa mạc này ngưng tụ thành một bàn tay cát đỏ khổng lồ che trời, trực tiếp ngăn cản Hồng Tú Cầu của Nữ Oa lại.

Mặc cho Hồng Tú Cầu kia uy lực mười phần thế nào, pháp lực thao thiên ra sao, lại thủy chung không cách nào vượt qua bàn tay cát đỏ kia nửa bước.

Biến cố đột ngột xuất hiện này trong nháy mắt làm kinh ngạc ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang.

Mặc cho ai cũng không nghĩ tới, cư nhiên có người dám ngăn trở

Nữ Oa, tịnh thả còn thành công ngăn cản được.

Việc này thực sự khiến người ta cảm thấy phỉ di sở tư.

Phải biết Hồng Tú Cầu của Nữ Oa nương nương bài danh thứ ba mươi ba trên Pháp Bảo Bảng, uy lực cực kỳ cường kình, ngay cả Chuẩn Đề Thánh nhân cũng rất khó chiêu giá.

Thế mà lại bị phiến lưu sa màu đỏ này khinh nhi dịch cử (dễ dàng) ngăn lại.

Thực sự là khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Hiện tại Nữ Oa đang ở trên đầu sóng ngọn gió, lúc này trêu chọc Nữ Oa, chẳng phải là trêu chọc một vị ôn thần sao?

Rốt cuộc là ai ăn gan hùm mật gấu?

Tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn về phía thương khung, muốn tìm tòi nghiên cứu.

Chỉ thấy tận cùng thương khung, y cựu có vô tận lưu sa cuồn cuộn không ngừng truyền xuống, tại không trung hình thành một biển sa mạc.

Phiến lưu sa này phô thiên cái địa, nhìn qua quả thực khủng bố dị thường.

Không chỉ như thế, còn có yên vụ màu đỏ từ trong lưu sa phun ra.

Tất cả mọi người đều cảm thụ được sự uy hiếp sâu sắc.

Lưu sa đỏ thẫm phô thiên cái địa...

Yên vụ màu đỏ khiến linh hồn người ta cũng cảm thấy run rẩy... "Đây là..." "Đây là Cửu Cửu Tán Phách Hồng Hồ Lô?" Có đại năng Hồng Hoang kinh hô thất thanh.

Trong truyền văn, Cửu Cửu Tán Phách Hồng Hồ Lô nãi là pháp

bảo của Hồng Vân lão tổ.

Đáng tiếc Hồng Vân cuối cùng thân thủ dị xứ, bị Yêu Sư Côn Bằng giết chết.

Kiện Tán Phách Hồng Hồ Lô này cũng biến mất vô tung.

Mọi người đều tưởng rằng bị Côn Bằng đoạt được, nhưng sự thật lại bị vị nữ thánh xa lạ tên là Tam Thất kia lấy đi...

Lúc trước vị nữ thánh xa lạ kia đã từng có tiếp xúc ngắn ngủi với Nữ Oa nương nương, không nghĩ tới lần này cư nhiên trực tiếp giao thủ.

Đã Tán Phách Hồng Hồ Lô đều xuất hiện, như vậy nàng cũng...

Tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn về phía thiên khung, trong mắt lưu lộ ra thần sắc khát vọng.

Quả nhiên, một lát sau, có một đạo thân ảnh kinh diễm đến cực hạn ánh vào trong mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Vừa mới xuất hiện, liền lại một lần nữa kinh diễm chúng sinh.

Vị nữ Thánh nhân tên là Tam Thất này y cựu là bộ dáng hắc y đó.

Đôi ngọc túc cực kỳ tinh oánh vô hà, vô cùng hoàn mỹ kia vẫn để trần, khiến chúng sinh thần hồn điên đảo.

Bên trên là một bộ váy lụa mỏng màu đen (hắc sắc bạc sa quần), mỏng như khói nhẹ, váy đai phiêu phi, một đôi chân dài tuyệt đẹp như ẩn như hiện.

Nhan sắc càng là kinh diễm, diện như ngưng chi, mi mục như họa.

Giữa lúc mi mục đóng mở, nghiễm nhiên là một cỗ khí phách diễm áp chúng sinh.

Xa xa nhìn lại, tựa như một tuyệt thế tiên tư từ trong Hỗn Độn đi

ra.

Tiên tư vô song, xuất trần bất nhiễm, quả thực là nửa điểm phàm trần không dính thân!

Làn da khiết bạch như ngọc, váy dài hắc sa tinh oánh dịch thấu, giữa thiên địa lại một lần nữa chỉ còn lại hai màu trắng đen.

Duy nhất có đôi môi đỏ mọng vô cùng kinh diễm kia điểm xuyết giữa thiên địa, phảng phất là nhan sắc kinh diễm nhất của thế giới Hồng Hoang.

Duy nhất bất đồng với lần trước là, lần này bên hông nàng treo một cái hồ lô màu đỏ.

Hồ lô này cao ba thước ba tấc, thông thể do như lưu ly đỏ rực chế tạo mà thành, nhìn qua vô cùng tinh xảo.

Chính là thất sắc hồ lô chi nhất bài danh thứ hai mươi tám trên Pháp Bảo Bảng: Tán Phách Hồng Hồ Lô. "Lão thiên gia... nữ tử này thực sự là quá mức kinh diễm rồi đi?" "Thật muốn hôn trạch một lần a..." "Rất muốn biết chủ nhân của nàng rốt cuộc là ai?

Có thể sở hữu nữ nhân như vậy... cũng không biết là tư vị thực cốt tiêu hồn thế nào..." "Về mặt nhan sắc mà nói, Nữ Oa nương nương một điểm cũng không kém...

Chương 67

nhưng về mặt khí chất, tựa hồ có chút khiếm khuyết..." "Xuỵt... ngươi không muốn sống nữa sao?

Nữ Oa nương nương bản thân đang tức giận, ngươi nói như vậy chẳng phải là đổ thêm dầu vào lửa?" Vô số chúng sinh Hồng Hoang hoàn toàn hãm nhập vào trong mỹ sắc của Tam Thất, khó lòng tự kiềm chế.

Cho dù là những đại năng đạo tâm ổn như bàn thạch cũng khó mà chống cự dung mạo của nàng!

Nữ Oa nương nương nhìn thấy Tam Thất lần nữa xuất hiện, sắc mặt mạnh mẽ âm trầm xuống.

Vạn vạn không nghĩ tới, nữ Thánh nhân tên Tam Thất này cư nhiên nói được làm được.

Nàng tâm thần phiền táo chi dư, chỉ muốn đối với Nhân tộc lược thi tiểu trừng.

Nàng mới vừa muốn ra tay, nữ tử này liền đi ra.

Sự đáo như kim, Nữ Oa càng phát ra bạo táo.

Nguyên bản ngụm ác khí trong lòng chưa trút sạch, nay nộ hỏa càng là lần nữa sôi trào.

Nàng cũng không tin mình thật sự không bằng nữ tử tên Tam Thất này. "Muội muội, ngươi và ta tịnh vô ân oán, vì sao nhất nhi tái, tái nhi tam ngăn cản ta?

Chẳng lẽ thật coi Nữ Oa ta dễ bắt nạt hay sao?" Giờ khắc này Nữ Oa đã là mặt lạnh như sương.

Tam Thất đồng dạng cảm thấy có vài phần không vui.

Nàng đang yên tĩnh bồi tiếp Chủ nhân, con xà yêu chết tiệt này lại ở Hồng Hoang nháo đằng không dứt, còn quấy rầy đến Chủ nhân ngủ, thực sự tội đáng vạn chết. "Xà yêu, đừng gọi ta là muội muội... ngươi không có tư cách đó!" "Ngươi..." Nghe được lời này, Nữ Oa mạnh mẽ cứng lại!

Nữ Oa mặt lạnh như sương giờ phút này sắc mặt cũng âm trầm xuống.

Nữ nhân xinh đẹp bản thân chính là thiên địch của nhau!

Huống chi Tam Thất một điểm thể diện cũng không lưu cho Nữ Oa. "Tam Thất, ngươi và ta tố vô ân oán, nếu thức thời thì mau chóng rời đi!

Nhân tộc này bản thân chính là do Bản thánh sáng tạo, Bản thánh cho dù là diệt tuyệt bọn chúng, đó cũng là chuyện của Bản thánh, người khác vô quyền can thiệp!" Tam Thất giờ phút này lại là khinh mạn cười một tiếng: "Quả thực là con xà yêu bá đạo a...

Chính mình vứt bỏ đồ vật thì phải hủy diệt sao?

Lại nói, Nhân tộc nãi là bỉnh thừa thiên địa khí vận mà sinh, bất quá là mượn tay ngươi mà thôi...

Ngươi thật sự cho rằng Nhân tộc cùng ngươi có quan hệ rất lớn sao?

Thật là buồn cười..." Nữ Oa nương nương sắc mặt âm trầm: "Nói như vậy ngươi là không lui?" "Không lui thì thế nào?

Ngươi làm gì được ta?" Tam Thất tự tiếu phi tiếu.

Gương mặt diễm áp Hồng Hoang kia ẩn ẩn ước ước thấu lộ ra một mạt cao ngạo.

Nữ Thánh nhân sất trá phong vân (hô mưa gọi gió) nhất Hồng Hoang, tại trước mặt nàng cũng là liên liên ăn quả đắng.

Ngay cả dung mạo tựa hồ cũng có xu thế bị nàng áp chế.

Nàng tự nhiên cũng là có tư bản kiêu ngạo.

Nghe được lời nói phóng túng như thế của Tam Thất, Nữ Oa không khỏi hít sâu một hơi. "Đã như vậy... nói không chừng phải làm qua một trận rồi..." Miệng nói như vậy, Hồng Tú Cầu trước người mạnh mẽ tán phát ra ánh sáng đỏ nhàn nhạt, quay tích lưu lưu không ngừng.

Mà Tam Thất cũng lưu lộ ra một mạt trào lộng, tự nhiên là di nhiên bất cụ: "Ngươi dám lần nữa ra tay với Nhân tộc, không chỉ chọc giận ta, càng là xúc phạm nghịch lân của Chủ nhân...

Hôm nay ta liền thử xem xà yêu ngươi rốt cuộc có thủ đoạn gì?" Nói xong, Tán Phách Hồng Hồ Lô treo bên hông cũng lại một lần nữa phun ra lưu sa đỏ thẫm.

Khoảnh khắc gian liền hình thành một sa mạc cát, sóng cát cuồn cuộn, uy thế cực kỳ hãi nhân.

Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy biểu hiện của hai vị nữ Thánh nhân, đốn thời lần nữa tới hứng thú.

Nữ Oa cùng vị nữ thánh tên Tam Thất này muốn đấu pháp?

Hai vị nữ thánh duy nhất của thế giới Hồng Hoang muốn giao thủ sao?

Mỗi người trong lòng đều trở nên nóng rực.

Nữ Oa tự nhiên không cần phải nói nhiều, Hồng Hoang Đệ Nhất Công Đức Thánh Nhân, vị nữ thánh đầu tiên, cũng là người thành thánh đầu tiên trừ Đạo Tổ, thực lực còn trên cả Chuẩn Đề Thánh

nhân, có thể nói là thâm bất khả trắc.

Trong tay còn có năm kiện pháp bảo lên bảng: Tạo Nhân Tiên, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Hồng Tú Cầu, Tử Thanh Hồ Lô, Bảo Liên Đăng.

Nhưng nữ Thánh nhân tên Tam Thất này tựa hồ đồng dạng cũng là tồn tại thâm bất khả trắc.

Bản thân sở hữu pháp lực không thua kém Nữ Oa Thánh nhân, còn có một vị Chủ nhân thần bí mạc trắc.

Trừ cái đó ra, pháp bảo của nàng thậm chí còn ẩn ước chiếm thượng phong.

Có tổng cộng bốn kiện pháp bảo nằm trên bảng: Hồng Mông Lượng Thiên Thước (hạng 29), Tán Phách Hồng Hồ Lô (hạng 28), Thiên Địa Nhân Tam Thư - Sổ Sinh Tử (hạng 24), Trấn Thiên Quan (hạng 17).

Đặc biệt là Trấn Thiên Quan kia, chính là Tiên Thiên Chí Bảo, bài danh còn trên cả Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Tru Tiên Tứ Kiếm...

Hầu như có thể nói là nghiền ép bất kỳ pháp bảo nào của Nữ Oa.

Nữ Oa nương nương giao thủ với địch nhân như vậy, có thể chiếm được tiện nghi sao?

Bầu không khí giữa Nữ Oa nương nương cùng Tam Thất đã hạ xuống điểm đóng băng.

Hai người giằng co trên không trung.

Ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang đều nhìn hai đạo thân ảnh vô cùng diễm lệ kia, ánh mắt lưu lộ ra thần sắc kích động.

Trận chiến này tuyệt đối sướng hơn xem Chuẩn Đề nhiều.

Pháp bảo của hai người cũng đều thấu lộ ra vĩ lực vô cùng cường

hãn.

Hồng Tú Cầu trước người Nữ Oa đã biến thành một quả cầu lớn che khuất bầu trời.

Các pháp bảo khác cũng dược dược dục thí (nóng lòng muốn thử).

Mà hồ lô bên hông Tam Thất thì cuồn cuộn không ngừng thích phóng ra lưu sa đỏ thẫm, hình thành biển cát phô thiên cái địa, nương theo yên vụ có khả năng hủ thực nguyên thần... quy mô vô thượng kia thực sự khiến người ta cảm thấy hoảng sợ.

Đến những pháp bảo khác thì chưa xuất hiện.

Ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang đều khẩn trương nuốt một ngụm nước bọt.

Nữ Oa giao phong với Tam Thất, cảm giác mong chờ thậm chí còn mãnh liệt hơn nhiều so với Nữ Oa đấu Chuẩn Đề...

Dù sao Tam Thất là một vị nữ thánh xa lạ, thủ đoạn rốt cuộc như thế nào vẫn là một ẩn số.

Hoặc hứa có thể từ thủ đoạn của nàng nhìn ra nàng rốt cuộc thành thánh như thế nào.

Nếu thực lực không bằng Nữ Oa, chỉ sợ đông đảo đại năng Hồng Hoang sẽ ùa lên, không chỉ cướp pháp bảo, còn bức hỏi pháp môn thành thánh.

Nếu có thể đạt được nữ nhân này...

đó cũng là một chuyện cực kỳ mỹ diệu.

Chúng sinh Hồng Hoang vừa mang tâm tình phức tạp, vừa quan khán hai người trên không! ...

Nữ Oa gắt gao nhìn chằm chằm Tam Thất, ánh mắt có vài phần ngưng trọng.

Đối phương tuy rằng danh bất kiến kinh truyện, nhưng lại sở hữu pháp bảo khủng bố, tuyệt đối không thể khinh thị.

Mà Tam Thất đối diện thì ánh mắt đạm nhiên hơn nhiều, thậm chí còn có loại ý cười nhàn nhạt.

Nữ Oa nương nương nhìn đến nhíu mày, pháp lực trên người cuộn trào.

Hồng Tú Cầu mạnh mẽ trướng lớn, trực tiếp trấn áp về phía Tam Thất. ...

Ngay tại thời khắc ngàn cân treo sợi tóc này, cả Hồng Hoang bỗng nhiên run lên một cái.

Sau đó có một cỗ ba động quỷ dị xuất hiện tại đại địa Hồng Hoang.

Tất cả sinh linh cảnh giới hữu sở cảm ứng, ngẩng đầu nhìn về phía thương khung.

Chỉ thấy trên thương khung, Hồng Mông Tử Kim Bảng lại một lần nữa bắt đầu tán phát ra Tử Kim nhị khí vô biên vô tận.

Kim quang xán lạn vô cùng, cùng với tử khí yên vận hoành sinh, khiến chúng sinh Hồng Hoang hoa mắt thần mê. "Đây là..." "Bảng đan tiếp theo muốn công bố rồi sao?" "Đã qua ba ngày rồi ư?" Có vài đại năng lẩm bẩm tự nói.

Thời gian trôi qua cũng quá nhanh đi?

Chương 68

Chỉ là xem Nữ Oa cùng Chuẩn Đề Thánh nhân đại chiến một trận, cũng chưa phân ra cao thấp, đã qua ba ngày?

Cũng không biết bảng đan thứ hai rốt cuộc là bảng đan gì?

Bảng đan tiếp theo sắp yết hiểu, chỉ sợ cả Hồng Hoang lại muốn dấy lên một hồi tinh phong huyết vũ a...

Pháp Bảo Bảng xuất hiện đã tiết lộ rất nhiều bí mật: Vu tộc Trảm Yêu Kiếm, Yêu tộc Đồ Vu Kiếm, La Hầu chưa chết, nữ thánh Tam Thất, cường giả Yêu Yêu, còn có gã gia hỏa tên Trường Không...

Trừ cái đó ra còn công bố mười mấy kiện Tiên Thiên Chí Bảo cùng bảy tám kiện Hỗn Độn Chí Bảo, cùng với Hồng Mông Chí Bảo chí cao vô thượng.

Còn có ban thưởng khiến người ta cực kỳ diễm tiện, động một chút là thưởng trăm vạn năm pháp lực tu vi...

Thực sự là làm người ta hâm mộ chết được. "Cũng không biết bảng đan tiếp theo rốt cuộc là gì..." "Không biết lần này là vị đại năng nào độc lĩnh phong tao a?" "Bảng đan tiếp theo rốt cuộc muốn yết hiểu rồi sao?" Một lát sau, dị tượng trên không trung càng phát ra sôi trào, trực tiếp hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người. ...

Nữ Oa nương nương cũng khựng lại, sau đó quay đầu nhìn về phía Tam Thất, ánh mắt thật sâu quét một cái: "Thiên địa xuất hiện biến cố, tạm thời tha cho ngươi một lần...

Đợi bảng đan kết thúc lại chiến!" Tam Thất cười híp mắt quét Nữ Oa một cái: "Tùy ngươi...

Ngươi muốn chiến lúc nào, tiểu nữ tử tùy thời phụng bồi!

Bất quá lời đừng nói đầy như vậy, cẩn thận ngày sau hối hận!" Nữ Oa đồng khổng vi co lại, cũng không nói thêm gì nữa, sau đó liền xoay người biến mất tại chân trời, trở về Oa Hoàng Cung.

Mà Tam Thất liếc nhìn Hồng Mông Tử Kim Bảng trên đỉnh đầu, ánh mắt lưu lộ ra một mạt ý cười.

Nếu chúng sinh Hồng Hoang biết Tử Kim Bảng này bất quá là đồ vật Chủ nhân tùy tiện viết ra chơi, đến lúc đó sẽ có cảm tưởng gì?

Tam Thất lại liếc nhìn Nhân tộc trên mặt đất, trong mắt lưu lộ ra một mạt bất đắc dĩ.

Thật đúng là một tộc đáng thương...

Bất quá trong lòng lại có chút cảm động.

Tộc này dám tranh với thiên, tranh với địa!

Dám không sợ cường quyền của Vu tộc Yêu tộc.

Cho dù là nhân loại chi mẫu Nữ Oa, bọn họ cũng có thể quyết liệt.

Cốt khí kia quả thực là hám thiên động địa.

Chủng tộc như vậy đáng giá bảo hộ.

Bất quá Chủ nhân đã muốn bảo vệ bọn họ, ai dám động đến bọn họ một ngón tay, nàng tuyệt đối sẽ khiến kẻ đó hối hận.

Sau đó nàng cũng một bước bước ra, cả người biến mất không thấy.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy tận giai minh bạch, bởi vì Hồng Mông Tử Kim Bảng đệ nhị bảng sắp công bố, Nữ Oa nương nương cùng Tam Thất tạm thời đình chỉ can qua.

Đợi mọi việc trần ai lạc định, nói không chừng xung đột sẽ lại nổi lên.

Nữ Oa cùng Tam Thất tận giai thối lui, ánh mắt của ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang gắt gao nhìn chằm chằm lên thương khung.

Chỉ thấy Hồng Mông Tử Kim Bảng hoành quán thương khung kia, Tử Kim nhị khí càng phát ra nồng nặc.

Bảng đan hạng mục thứ hai dần dần rõ ràng.

Theo đó, một cỗ sinh cơ bàng bạc mạnh mẽ dũng nhập vào thế giới Hồng Hoang.

Hồng Hoang thế giới giống như được bơm vào vô hạn sinh cơ.

Thế gian vạn vật, hoa cỏ cây cối, tại giờ khắc này tựa hồ đều nhận được vô biên ân trạch, điên cuồng phi trướng.

Cỗ khí tức này cùng khí tức khi Pháp Bảo Bảng xuất thế hoàn toàn bất đồng.

Lúc trước Pháp Bảo Bảng xuất thế, Tử Kim nhị khí di mạn hư không, linh khí Hồng Hoang trực tiếp nồng nặc gấp mấy lần, thậm chí nhiều nơi hình thành linh tuyền thánh địa!

Vì biến cố như vậy, pháp lực của rất nhiều đại năng đều tăng cường không ít.

Mà lần này bảng đan thứ hai xuất thế, lại là bơm vào vô hạn sinh cơ cho Hồng Hoang.

Biến hóa như vậy trực tiếp chấn kinh ức vạn vạn chúng sinh, nguyên một đám đều trợn mắt há hốc mồm. "Chẳng lẽ mỗi một cái bảng đan xuất thế, đều bơm vào Hồng Hoang một cỗ năng lượng hay sao?" Nếu thật sự như thế... chuyện đó quá mức khủng bố rồi.

Như vậy Hồng Hoang chẳng phải là muốn tăng cường gấp bội lần nữa?

Lúc này, sơn xuyên thảo mộc Hồng Hoang đều cảm thụ được cỗ

sinh mệnh khí tức vô hạn này, phân phân lay động hấp thu.

Một khi bắt được khí tức này, trong nháy mắt liền điên cuồng sinh trưởng, thậm chí có cái trực tiếp bạo tăng hai ba lần.

Mà sinh linh bình thường cảm thụ được khí tức này, cũng rõ ràng cảm giác được thân thể biến hóa cực lớn, tựa hồ biến trẻ lại, thọ mệnh cũng được cải thiện cực đại. "Bảng đan thứ hai rốt cuộc là bảng đan gì?

Cư nhiên có sinh mệnh khí tức nồng nặc như thế?" "Chẳng lẽ là Hồng Hoang Thọ Mệnh Bảng?

Muốn so ai sống lâu sao?" "Đừng có nói hươu nói vượn...

Thọ Mệnh Bảng xếp kiểu gì?

Chỉ cần đạt tới Đại La Kim Tiên cảnh giới thì hầu như đã vĩnh thùy bất hủ, mỗi người đều là trường sinh bất tử, so thế nào?" "..." "Đúng rồi... có thể hỏi thăm Tiểu Nhị Bức tiền bối nha..." "Tiểu Nhị Bức tiền bối... ngài biết bảng đan thứ hai là bảng gì không?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối quỳ cầu tứ giáo..." "Tiểu Nhị Bức tiền bối... vừa rồi Nữ Oa đại chiến Chuẩn Đề, sao ngài không bình luận một phen?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối... ba ngày không gặp, tiểu nhân nhớ ngài rồi..." Nhất thời cả Hồng Hoang lại một lần nữa sôi trào lên.

Dù sao linh khí cùng sinh mệnh khí tức của thế giới đều tăng lên, trước mắt xem ra tuyệt đối là chuyện tốt.

Kháp phùng Hồng Mông Tử Kim Bảng đệ nhị bảng muốn vấn thế, bầu không khí cũng pha vi hoạt dược.

Không bao lâu, thanh âm của Tiểu Nhị Bức quả nhiên truyền ra: "Cái này còn phải hỏi sao?

Các ngươi không thấy thảo mộc Hồng Hoang đều đang điên cuồng sinh trưởng à?

Sau này có thể đừng hỏi mấy câu đê đoan (trình độ thấp) như vậy được không?

Đã rất rõ ràng... bảng đan tiếp theo chính là...

Hồng Hoang Linh Căn Bảng!" "Linh Căn Bảng?" Chúng sinh Hồng Hoang ngẩn người.

Bảng đan thứ hai thật sự là Linh Căn Bảng sao?

Lúc này Tử Kim nhị khí trên không càng phát ra nồng nặc, sau đó liền có đại đạo văn tự vô cùng sáng chói dần dần hiển hóa trên Hồng Mông Tử Kim Bảng. [Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Linh Căn Thiên!] Thấy dòng chữ này, sinh linh Hồng Hoang lần nữa sôi trào. "Ta khảo (vãi)..." "Tiểu Nhị Bức tiền bối quả nhiên thâm mưu viễn lự... cư nhiên bị tiền bối nói phân hào không sai..." "Quả nhiên là Hồng Hoang Linh Căn Bảng...

Vị tiền bối tên Tiểu Nhị Bức này quả thật là thần thông quảng đại..." Bảng đan này xuất hiện, rất nhiều người đều trở nên hưng phấn vô cùng, nhất là những đại năng thiện trường thảo dược chi đạo.

Dù sao bảng đan này đối với sinh linh bình thường cũng là thiên đại cơ duyên.

Pháp bảo cường đại bọn họ khó mà sở hữu, nhưng một số linh căn cường đại danh bất kiến kinh truyện, sinh linh bình thường lại có khả năng phát hiện không ít.

Nói không chừng có khả năng đăng thượng Linh Căn Bảng, như vậy chẳng phải cũng nhận được phần thưởng biến thái kia rồi? "Bảng đan này là Linh Căn Bảng, vậy đối với Trấn Nguyên Tử đại tiên mà nói, khả vị là tin tức tốt động trời.

Nhân Sâm Quả thụ của ngài ấy chính là Tiên Thiên Thập Đại Linh Căn chi nhất, có cơ hội đứng đầu bảng a!" "Cái này chưa chắc, phải

biết trong tay Chuẩn Đề Thánh nhân có Khổ Trúc - một trong Tiên Thiên Thập Đại Linh Căn, nói không chừng Chuẩn Đề Thánh nhân có thể đứng đầu bảng?" "Ta thấy chưa hẳn, dù sao Chuẩn Đề Thánh nhân đã lấy sáu đốt Khổ Trúc luyện thành Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, Khổ Trúc không vẹn toàn, chỉ sợ chưa chắc có thể đứng đầu bảng!" "Các ngươi sao lại quên Bàn Đào thụ của Tây Vương Mẫu rồi?

Ta cảm giác Bàn Đào thụ của Tây Vương Mẫu mới là tồn tại đăng đỉnh." "Mấy lời này khoan hãy nói quá sớm, Pháp Bảo Bảng thì thế nào?

Hai mươi món pháp bảo đứng đầu kia chúng ta nghe đều chưa từng nghe qua..." ...

Bảng đan còn chưa chân chính yết hiểu, nhưng hứng thú của sinh linh Hồng Hoang đã bị triệt để khơi gợi lên.

Tất cả mọi người đều hứng thú bừng bừng nhìn chằm chằm thương khung, kỳ đài bảng đan yết hiểu.

Tại Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử đồng dạng ngẩng đầu nhìn thiên khung, trong mắt lưu lộ ra thần sắc vui sướng. "Rốt cuộc chờ đến Linh Căn Bảng rồi sao?

Rốt cuộc đến ngày Trấn Nguyên Tử ta dương mi thổ khí rồi...

Ta có Nhân Sâm Quả thụ trong tay, nãi là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, cả Hồng Hoang cũng rất ít có linh căn thất địch, hoặc hứa trong top ba sẽ có ta một tịch...

Tiếp theo... nên là thời khắc Trấn Nguyên Tử ta danh dương Hồng Hoang rồi!" Tại Côn Luân Sơn, Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu lúc này cũng kích động.

Chương 69

Hai người nhìn nhau, thậm chí kích động ôm lấy nhau.

Tây Vương Mẫu tay nắm Tiên Thiên Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ, nãi là một trong những linh căn cường đại nhất Hồng Hoang.

Lần này công bố là Linh Căn Bảng, như vậy Tây Vương Mẫu cùng Đông Vương Công tác vi thiên hạ quần tiên chi thủ, tất tương dương mi thổ khí.

Lúc trước Pháp Bảo Bảng công bố bọn họ đã uất ức hồi lâu, tiếp theo rốt cuộc cũng đến thời khắc bọn họ danh dương Hồng Hoang rồi.

Nụ cười trên mặt hai người khó mà ức chế.

Tại Hạo Hãn Thiên Đình, hai đạo thân ảnh vĩ ngạn kia cũng có chút kích động.

Lần này công bố nãi là Linh Căn Bảng, Yêu tộc bọn họ đồng dạng cũng có vô thượng linh căn, chính là Phù Tang Thần Thụ! "Ha ha...

Yêu tộc ta đồng dạng có Tiên Thiên Linh Căn, lần này Linh Căn Bảng Yêu tộc ta tất tương lần nữa danh đầu đại chấn!" Đông Hoàng Thái Nhất cười cuồng vọng vang vọng thiên địa.

Đế Tuấn cũng là tươi cười đầy mặt.

Thái Nhất nói không sai, Tiên Thiên Linh Căn Phù Tang Mộc nắm giữ trong tay bọn họ, lần này Linh Căn Bảng, bằng vào Phù Tang Thần Thụ tổng cai danh liệt tiền mao rồi chứ?

Tại cực Nam Hồng Hoang, có một lão giả tóc trắng trán cực kỳ to lớn.

Lão giả này nãi là Nam Cực Tiên Ông, cũng là một trong Hồng

Trần Tam Thiên Khách.

Giờ phút này lão giả cũng kích động lên.

Trong đạo tràng của hắn đồng dạng có một cây Hỏa Táo Thần Thụ, lần này Linh Căn Bảng, Hỏa Táo Thần Thụ tất nhiên bảng thượng hữu danh.

Ngọc Hư Cung!

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt vẫn luôn không tốt lắm.

Hắn có bảy kiện pháp bảo lên Pháp Bảo Bảng, theo lý thuyết là chuyện đáng vui, nhưng vì Trường Không đạo nhân xuất hiện khiến tâm tình hắn cực kém.

Thậm chí còn vì Nhiên Đăng đạo nhân làm hắn mất hết mặt mũi.

Vừa rồi lại phát hiện Tiếp Dẫn Thánh nhân pháp lực thần thông tựa hồ tịnh không dưới hắn, thậm chí ẩn ẩn có xu thế áp đảo hắn.

Hắn luôn luôn cao ngạo tự nhiên là tâm tình không sảng khoái.

Bất quá giờ phút này hắn rốt cuộc tâm tình cũng thư sướng lên. "Linh Căn Bảng...

Ha ha..." Hắn sở dĩ thư sướng là vì trong tay nắm giữ một cây Cực Phẩm Linh Căn ẩn tàng cực sâu, các Thánh nhân khác tịnh không biết. "Lần này Linh Căn Bảng tổng quy phải là bần đạo rồi chứ?

Tin tưởng có linh căn này, tất nhiên có thể dương oai cả Hồng Hoang..." Tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ sắc mặt âm trầm xuống.

Hắn cảm giác rất không sảng khoái, bởi vì hắn luôn luôn không cảm mạo với hoa hoa thảo thảo, lại thêm cũng không biết luyện đan, nhân thử đối với mấy thứ đó chưa bao giờ để tâm.

Nay công bố Linh Căn Bảng, chỉ sợ vô duyên với hắn rồi.

Đâu Suất Cung.

Thái Thượng Lão Tử nhìn thấy Linh Căn Bảng xuất hiện thì tâm tình tương đối thư sướng.

Pháp Bảo Bảng công bố hắn cũng coi như đại xuất phong đầu.

Nay công bố Linh Căn Bảng, hắn tự nhiên cũng có thể đại xuất phong đầu, bởi vì trong Đâu Suất Cung tàng trữ rất nhiều linh căn thần kỳ, nói không chừng cũng có thể lên bảng.

Trừ cái đó ra, hắn còn ẩn tàng một gốc linh căn đã lâu, tin tưởng có linh căn đó, tất nhiên có thể danh liệt tiền mao.

Tây Phương Linh Sơn.

Chuẩn Đề Thánh nhân cùng Tiếp Dẫn Thánh nhân đã an bài xong xuôi mọi sự vụ Linh Sơn, Tây Phương giáo cải thành Phật giáo, vừa mới an đốn.

Hồng Mông Tử Kim Bảng đệ nhị bảng dĩ nhiên là Linh Căn Bảng, đây đối với Phật giáo mà nói tuyệt đối là hỉ tấn. "Sư đệ, Hồng Mông Tử Kim Bảng này cuối cùng cũng quyến cố Tây Phương Linh Sơn ta..." Tiếp Dẫn đầu trọc nhìn Chuẩn Đề mỉm cười. "Lần này... tất nhiên là thời điểm Tây Phương Phật giáo ta danh dương Hồng Hoang!" Chuẩn Đề Thánh nhân nhìn Tiếp Dẫn cũng kích động gật đầu liên tục.

Tây Phương giáo có mấy cây linh căn cực kỳ cường đại, ví dụ như Bát Bảo Công Đức Liên sinh trưởng trong Bát Bảo Công Đức Trì, hay Cực Phẩm Linh Căn Khổ Trúc trong tay Chuẩn Đề.

Càng quan trọng hơn là bản thân Chuẩn Đề sư đệ, bản thể chính là Bồ Đề Cự Thụ, nay lại tu luyện đến Thánh nhân cảnh giới.

Sư đệ nếu không thể đoạt bảng thủ Linh Căn Bảng, thiên lý ở đâu? ...

Ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang, tẫn giai ngẩng đầu nhìn về phía thương khung!

Đại đạo văn tự khổng lồ trên không trung y cựu tán phát quang mang sáng chói.

Rất nhiều người đều phúc lâm tâm chí, lẳng lặng chờ đợi bảng đan công bố.

Lúc này Tử Kim nhị khí vẫn đang sôi trào, chỉ là sâu trong đó lại có mạn thiên lục quang thấu lộ ra.

Cỗ ánh sáng màu xanh lục này mang theo sinh mệnh khí tức vô cùng hạo hãn trực tiếp hàng lâm xuống đại địa Hồng Hoang.

Theo đó, khí tức hậu trọng của Hồng Hoang mãnh nhiên ngưng trọng gấp mấy lần.

Loại biến hóa này chúng sinh đều có thể cảm ứng được.

Sau khi lục quang rơi xuống, khí tức màu vàng đầy trời rốt cuộc bắt đầu ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một cây đại thụ thần bí mạc trắc.

Trên cây treo không ít linh quả hình bầu dục... "Đây là..." Ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang nhìn thấy linh căn đầu tiên hiển hóa, đốn thời như nước sôi vỡ tổ. "Quả nhiên là thiên hô vạn hoán thủy xuất lai..." "Linh căn đầu tiên xuất hiện chính là cổ thụ thần kỳ này sao?

Rốt cuộc là cây gì?

Ai nhận ra được?" "Thực vật Hồng Hoang nhiều như vậy, ai mà nhận ra?" "Vẫn là chờ bảng đan yết hiểu đi..." Tuy rằng mới chỉ là linh căn thứ một trăm, nhưng vẫn sở hữu chấn hám cùng mong chờ vô cùng. ... "Đây là Hỏa Táo Thụ của ta?" Tại cực Nam Hồng Hoang, vị lão giả râu tóc bạc trắng kia thân thể mạnh mẽ cứng đờ.

Lão giả này có cái trán cực kỳ to lớn, chính là Nam Cực Đạo Nhân (Nam Cực Tiên Ông).

Hắn lúc này mạnh mẽ run rẩy, không biết là hưng phấn hay là thất lạc.

Nguyên bản hắn còn tưởng rằng bằng vào Hỏa Táo Thụ này có thể đạt được thành tích không tệ, vạn vạn không nghĩ tới cư nhiên mới bài danh thứ một trăm, miễn cưỡng lên bảng.

Điều này làm hắn hưng phấn chi dư lại cảm thấy có chút mạc danh thất lạc. "Vô Lượng Thiên Tôn... bài danh thứ một trăm cũng không tệ... tổng so với lạc bảng (rớt bảng) mạnh hơn nhiều..." Nam Cực Tiên Ông trong lòng hung hăng tự an ủi.

Một lát sau, tử sắc khí tức trên không bắt đầu ngưng tụ thành đại đạo văn tự: [Hồng Hoang Linh Căn Bảng đệ 100 vị: Xích Tinh Hỏa Táo Thụ.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Hỏa thuộc tính linh căn, 333 năm một lần nở hoa, 333 năm một lần kết quả, 333 năm một lần thành thục, cộng kết 333 quả Hỏa Táo, mỗi một quả đều có hỏa tính linh khí.

Phàm nhân phục dụng có thể ngưng luyện gân cốt nội tạng, trọng hồi thanh xuân, thọ mệnh tăng thêm 333 năm; Tu hành giả thực dụng, có thể tăng thêm 333 năm pháp lực!

Chủ nhân: Nam Cực Đạo Nhân!] Dòng chữ này chậm rãi xuất hiện, sinh linh Hồng Hoang đều nhìn rõ ràng minh bạch.

Tiếng hít hà lại một lần nữa vang lên thử khởi bỉ phục.

Không nghĩ tới mới thứ 100 đã cường đại như thế, bất kể đối với sinh linh bình thường hay đại năng đều có uy lực bất tục. "Nam Cực Đạo Nhân này là ai?

Sao ta chưa từng nghe nói qua?" "Trên Pháp Bảo Bảng tịnh không có tên người này, nhưng lại có linh căn cường đại như vậy, chẳng lẽ là một tiểu nhân vật danh bất kiến kinh truyện?

Hay là một vị siêu cấp đại năng?" "Nếu là đức bất phối vị, hắc hắc..." "Không biết thì hỏi Tiểu Nhị Bức tiền bối đi..." Nhất thời chúng sinh lại bắt đầu hỏi thăm.

Hồi lâu sau, thanh âm của vị Tiểu Nhị Bức lại truyền ra: "Chủ nhân cây này cũng coi như có chút thần thông, nãi là một trong Hồng Trần Tam Thiên Khách lúc trước, pháp lực tịnh không cao thâm, cũng chỉ Đại La Kim Tiên thực lực thôi, nhưng lại tu ra một ít môn đạo khác, miễn cường cũng có Chuẩn Thánh cấp biệt chiến đấu lực.

Ai nếu có ý đồ với hắn, có thể đi thử một chút..." Lời này vừa ra, rất nhiều người có ý đồ đốn thời như ăn phải cứt chó, cảm giác có chút buồn nôn.

Hồng Trần Tam Thiên Khách...

Đại La Kim Tiên pháp lực...

Sở hữu Chuẩn Thánh thực lực...

Người như vậy tại Hồng Hoang tuyệt đối là tồn tại cực kỳ cường hãn.

Mạo muội đi trêu chọc đại năng như vậy, chỉ sợ sẽ chết rất thảm.

Chương 70

...

Trong chốc lát, Hỏa Táo Thụ biến mất.

Lại có một đạo linh căn hiển hóa ra.

Y cựu là một cây quả thụ thần bí, chỉ là nhìn qua có chút thấp bé, không có ti hào kỳ dị.

Trên cây treo đầy những quả màu đỏ thần kỳ, to cỡ nắm tay, như đèn lồng treo trên cây, nhìn qua sát thị hảo khán. "Đây là cái gì?

Sao ta chưa từng thấy bao giờ?" "Đừng nói là ngươi, ta cũng chưa từng thấy..." Đâu Suất Cung nội, Thái Thượng Lão Tử cũng có chút nghi hoặc.

Hắn cực kỳ thiện trường luyện đan, linh căn Hồng Hoang phần lớn đều biết, nhưng linh căn trước mắt quả thật lần đầu tiên nhìn thấy.

Đại đạo văn tự rơi xuống: [Hồng Hoang Linh Căn Bảng đệ 99 vị: Thần Thánh Bình An Quả.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Nguyên bản nãi là một linh thụ bình thường, bị thần bí đại năng chiết ghép (giá tiếp) mà thành.

Sinh trưởng ra Thần Thánh Bình An Quả hương vị ngọt ngào thanh thuần, nhập khẩu tức hóa, vô cùng sảng khoái.

Phục dụng một quả có thể tẩy địch nhục thân, đạt được cơ hội đốn ngộ, bình bạch hoạch đắc vô tận tạo hóa.

Chủ nhân: Trường Không Đạo Nhân!] Cái này khiến chúng sinh

Hồng Hoang lần nữa sôi trào.

Nguyên bản tưởng rằng Trường Không độc bá Pháp Bảo Bảng cũng thôi, không ngờ mới linh căn thứ hai đã lại xuất hiện tên này.

Linh Căn Bảng sẽ không lại để Trường Không đạo nhân bá bảng chứ?

Nếu thật như thế, còn để người khác sống thế nào? "Ông trời ơi... cái tên này sao lại xuất hiện nữa?" "Gã này cũng quá khủng bố rồi đi?" "Rốt cuộc là ai nha?

Các Thánh nhân sao không bắt hắn ra?" "Ngươi nghĩ nhiều rồi, Pháp Bảo Bảng thứ bảy là Hồng Mông Tử Kim Bảng đã có uy lực che khuất bầu trời, bức lui ý chí Đạo Tổ, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng chịu thiệt ngầm, ai có thể bắt hắn ra?" "Lời ấy sai rồi, pháp bảo cường đại là một chuyện, dùng được hay không là chuyện khác, ta cũng không tin tên Trường Không này còn có thể mạnh hơn Đạo Tổ..." "Bàn mấy cái vô dụng đó làm gì?

Hiện tại là Linh Căn Bảng, Trường Không này tuyệt đối là một lão âm bức (kẻ nham hiểm)...

ẩn tàng rất nhiều bí mật, chúng ta vẫn là cẩn thận vi diệu!" "Không biết Thần Thánh Bình An Quả mùi vị thế nào?

Có thể tẩy địch nhục thân, còn được cơ hội đốn ngộ... thật là hâm mộ a..." Tuy rằng nghị luận phân phân, nhưng mọi người nhất trí cho rằng Linh Căn Bảng không thể nào lại bị Trường Không một mình chiếm hết.

Dù sao bọn họ đều biết rất nhiều linh căn cấp bậc biến thái...

Ngay lúc đó, lại một kiện linh căn xuất hiện.

Chỉ thấy linh căn này tướng mạo kỳ đặc, tựa hồ là dây leo thần bí, loan loan khúc khúc, có nhiều lá cây cỡ bàn tay điểm xuyết, dưới lá

che lấp những chùm quả màu tím.

Tạo hình kỳ hình quái trạng, không ai nhận ra. "Đây lại là cái gì?" "Cái thứ này màu tím... từng chùm từng chùm... nhìn có chút kỳ quái, có độc không?

Là độc quả?" Đại đạo văn tự rơi xuống: [Hồng Hoang Linh Căn Bảng đệ 98 vị: Thủy Tinh Bồ Đào.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Nguyên bản chỉ là một dây leo bình thường, bị thần bí đại năng chiết ghép mà thành.

Quả thực chua ngọt ngon miệng, nước nôi phong phú, uẩn hàm rất nhiều đại đạo đạo vận, có thể cải tạo Đạo thể của tu luyện giả.

Trường kỳ phục dụng còn có thể diên niên ích thọ, tối cao có thể duyên thọ vạn năm.

Chủ nhân: Trường Không Đạo Nhân!] "Thủy Tinh Bồ Đào?

Cải thiện Đạo thể?

Phàm nhân duyên thọ vạn năm?" "Lại là cái tên Trường Không đạo nhân này?" "Chẳng lẽ hắn thật sự muốn lại một lần nữa bá bảng sao?" "Lão thiên gia...

đây rốt cuộc là gã biến thái thế nào?" Ức vạn vạn đại năng Hồng Hoang đều không ngờ mới bắt đầu đã bị Trường Không đạo nhân bá bảng. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng đệ 97 vị: Tương Tư Lê...

Chủ nhân: Trường Không!] [Hồng Hoang Linh Căn Bảng đệ 96 vị: Mật Tiễn Cáp Mật Qua...

Chủ nhân: Trường Không!] [Hồng Hoang Linh Căn Bảng đệ 95 vị: Phỉ Thúy Tây Qua...

Chủ nhân: Trường Không!] [Hồng Hoang Linh Căn Bảng đệ 94 vị:

Bạch Ngọc Lệ Chi...

Chủ nhân: Trường Không!] ...

Từng đạo linh căn hiển hóa, ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang xem đến trợn mắt há hốc mồm, thậm chí có người đau khổ nhắm mắt lại.

Bởi vì chủ nhân của những linh căn này cư nhiên toàn bộ đều là Trường Không!

Những linh căn này nguyên bản đều là linh căn bình thường, sau đó bị thần bí đại năng chiết ghép cải tạo mà thành...

Điều này chẳng phải nói tên Trường Không đạo nhân này có thể tùy tiện cải tạo linh căn?

Giản trực siêu hồ tưởng tượng.

Nhất là mấy vị Thánh nhân, sắc mặt cơ hồ khó coi đến cực hạn.

Lúc này bảng đan đã công bố đến vị trí thứ 80.

Từ hạng 99 đến hạng 80, toàn bộ đều là siêu cấp linh căn do Trường Không đạo nhân cải tạo chiết ghép mà thành.

Nói không chừng còn có rất nhiều linh căn thần bí chưa lên bảng...

Lúc này lại có một đạo linh căn thần bí xuất hiện.

Chỉ là linh căn này có chút quái dị, nãi là một chiếc mộc trượng... nhìn qua giống binh khí pháp bảo hơn là linh căn.

Khác với chúng sinh Hồng Hoang đang ngơ ngác, Vu tộc cùng rất nhiều Đại Vu lại kích động lên.

Bọn họ đều nhận ra thứ này.

Ánh mắt kích động nhìn về phía Khoa Phụ.

Khoa Phụ cũng là một trong những siêu cấp Đại Vu dưới trướng

Thập Nhị Tổ Vu, danh tiếng hách hách.

Mộc trượng trên trời kia không phải là thứ trong tay Khoa Phụ sao?

Khoa Phụ giờ phút này cũng mặt đầy vui mừng.

Vạn vạn không nghĩ tới hắn cư nhiên cũng có linh căn lên bảng.

Người khác không biết, hắn lại rõ ràng, pháp trượng trong tay hắn chính là một linh căn thần kỳ.

Đại đạo văn tự hiển hiện: [Hồng Hoang Linh Căn Bảng đệ 79 vị: Tam Thiên Đào Lâm.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Nguyên bản nãi là một linh chủng thuở thiên địa sơ khai, trải qua vô số năm tháng, rốt cuộc trưởng thành Tam Thiên Lý Đào Lâm, đạt được cơ duyên khai mở linh trí, hóa hình thành một Đào Hoa Yêu, hiện nay đã tu luyện đến Đại La Kim Tiên cảnh giới.

Hóa thành mộc trượng, đi theo bên cạnh Khoa Phụ.

Chủ nhân: Khoa Phụ!] Oa...

Đây là một Đào Hoa Đại Yêu đã tu luyện đến Đại La Kim Tiên... cư nhiên tâm cam tình nguyện đi theo bên cạnh Khoa Phụ, hóa thành mộc trượng...

Tất cả Đại Vu đều nhìn Khoa Phụ với ánh mắt quỷ dị.

Lúc trước Khoa Phụ truy đuổi Thập Đại Kim Ô, kiệt sức ngã xuống bên bờ Vị Thủy, Hậu Nghệ đến thì hắn đã hấp hối.

Sau khi Hậu Nghệ bắn rụng chín con Kim Ô trở về tìm xác Khoa Phụ, lại thấy Khoa Phụ thần kỳ tử nhi phục sinh.

Hỏi nguyên nhân hắn cứ ấp úng.

Giờ xem ra khẳng định là do Đào Hoa Yêu này cứu.

Có khả năng vì cục diện Vu Yêu bất lưỡng lập, Đào Hoa Yêu mới hóa thành mộc trượng.

Khoa Phụ cái gã này... cư nhiên ám trung kim ốc tàng kiều.

Ban ngày là mộc trượng, buổi tối còn không biết biến thành cái gì để quỷ hỗn với Khoa Phụ đây.

Nhất thời tất cả Đại Vu đều cười vang.

Chương 71

Khoa Phụ mặt đỏ bừng, ôm Đào mộc trượng vào trong lòng nữu niết.

Ngay lúc Vu tộc đang cười vang, trên không trung bỗng nhiên truyền đến một đạo thanh âm phẫn nộ... "Khá cho ngươi một ả Đào Hoa Yêu, bản thân nãi là thuộc về Yêu tộc, cư nhiên lại lẩn trốn bên trong Vu tộc." "Chẳng lẽ ngươi không biết Vu Yêu thế bất lưỡng lập sao?

Ngươi làm như thế, thực là phản đồ của Yêu tộc... tội đáng muôn chết!" Đạo thanh âm này vô cùng uy nghiêm, vang vọng khắp cả thiên địa Hồng Hoang.

Chính là thanh âm của Đông Hoàng Thái Nhất.

Mộc trượng trong ngực Khoa Phụ nghe thấy thanh âm này, khẽ run lên một cái, tựa hồ có chút kinh sợ.

Khoa Phụ cảm nhận được điều đó, ánh mắt hơi trầm xuống. "Thái Nhất, Yêu tộc các ngươi kiến lập Thiên Đình, ý đồ là gì, rõ rành rành như ban ngày, sinh linh toàn bộ Hồng Hoang đều chán ghét!" "Chẳng lẽ vạn vật sinh linh trong thiên hạ không nghe theo ý chỉ của các ngươi, toàn bộ đều là phản đồ hay sao?" Lời này vừa nói ra, lập tức dẫn tới một tràng tiếng trầm trồ khen ngợi từ phía Vu tộc.

Lúc này, thanh âm hùng hồn của Đế Giang cũng truyền ra: "Vị Đào tiên này đã cứu Khoa Phụ!

Vậy chính là đại ân nhân của Vu tộc ta, từ nay về sau liền gia nhập Vu tộc chúng ta, có Vu tộc ta bảo hộ, cùng Yêu tộc các ngươi có quan hệ gì?" "Đám cầm thú các ngươi, quả nhiên là hư ngụy đến cực điểm." Lời này của Đế Giang lập tức chọc giận chúng Yêu tộc.

Rất nhiều thanh âm chửi rủa vang vọng khắp thiên địa. "Đế Giang đáng chết..." "Đám người huyết mạch bẩn thỉu các ngươi..." "Vu tộc to gan... cư nhiên dám nhục mạ Yêu tộc..." Vu tộc cùng Yêu tộc xưa nay vốn có thế cừu.

Đế Giang mở miệng nhục mạ Yêu tộc, lập tức liền dẫn tới sự phẫn nộ của Yêu tộc... nhao nhao chửi rủa phản kích.

Đối mặt với tình huống này, Vu tộc tự nhiên là không cam lòng yếu thế. "Chúng ta huyết mạch bẩn thỉu?

Huyết dịch trên người chúng ta mang theo huyết mạch của Phụ thần Bàn Cổ, cư nhiên dám mắng chúng ta huyết mạch bẩn thỉu?" "Đám thấp sinh noãn hóa (loài sinh ra từ chỗ ẩm ướt, nở ra từ trứng) các ngươi... mới là thứ bẩn thỉu..." "Yêu Đế Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất các ngươi, cũng chẳng qua là hai con súc sinh lông lá mà thôi... cư nhiên còn dám trào phúng Vu tộc chúng ta?" Nhất thời, tiếng chửi rủa vang vọng khắp thiên địa.

Thậm chí còn có rất nhiều lời lẽ cực kỳ dơ bẩn, ô uế.

Sắc mặt của rất nhiều đại năng Hồng Hoang đều cứng đờ.

Cảnh tượng này thực sự khiến người ta cảm thấy nan kham.

Cả phiến đại địa Hồng Hoang vang vọng những từ ngữ ô uế, thực sự là khiến người ta xấu hổ.

May mắn thay đúng lúc này, trên không trung lại có một kiện linh căn xuất hiện.

Theo linh căn trên không trung hiển hóa, tiếng chửi rủa vang vọng thiên địa lúc này mới chậm rãi biến mất không thấy.

Ánh mắt của tất cả mọi người lần nữa hội tụ vào trong hư không.

Chỉ thấy lần này xuất hiện nãi là một cây Đào thụ cực kỳ to lớn.

Cây Đào thụ này tuy rằng thấp bé, nhưng diện tích chiếm đất lại cực rộng.

Tạo hình kỳ đặc, nhưng tịnh không có quả.

Chỉ là một cây Đào thụ thuần túy.

Sau khi cây Đào thụ này hiển hóa thành công, quang mang kim sắc đầy trời kia tịnh không có rút đi, ngược lại ở bên cạnh cây Đào thụ này lại một lần nữa bắt đầu hiển hóa.

Một lát sau, lại có một cây Liễu thụ cực kỳ to lớn xuất hiện giữa không trung. "Sao lại xuất hiện hai cây linh căn?" "Đào thụ và Liễu thụ?

Chẳng lẽ hai vị bọn họ là cùng một gốc sinh đôi sao?" "Đừng có nói nhảm, Đào thụ và Liễu thụ làm sao có thể cùng một gốc sinh đôi?" "Vậy đây lại là tình huống gì?" "Chẳng lẽ ngay cả Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng không phân rõ hai cây linh căn này ai cao ai thấp sao?" "Tuyệt đối không có khả năng, Hồng Mông Tử Kim Bảng là tồn tại bực nào?

Làm sao có thể không phân rõ hai cái cây ai cao ai thấp?" "Hoặc là có nguyên nhân khác chăng?

Chúng ta cứ cẩn thận nhìn xem là được!" Một lát sau, Đại Đạo văn tự xuất hiện tại không trung. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 78: Đào Tinh, Liễu Quỷ.

Nãi là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Các tự đạt được cơ duyên, khai mở linh trí, tu thành Đại Yêu.

Hiện tại là cảnh giới Kim Tiên.

Đào Liễu rễ cuộn ba mươi dặm, hái linh khí của thiên địa, thụ tinh hoa của nhật nguyệt, đạt được tạo hóa của thiên địa, tu thành cảnh

giới Kim Tiên, tuy rằng cảnh giới không cao, nhưng có thiên phú thần thông bàng thân, một kẻ mắt có thể quan sát ngoài ngàn dặm, một kẻ tai có thể nghe xa vạn dặm, tục xưng Thiên Lý Nhãn, Thuận Phong Nhĩ.

Chủ nhân: Không!] "Ta kháo..." "Thiên Lý Nhãn, Thuận Phong Nhĩ?" "Thiên phú thần thông này cư nhiên biến thái như vậy?" "Lại là linh căn tu thành tinh..." "Thảo nào Hồng Mông Tử Kim Bảng đem cây Đào thụ và cây Liễu thụ này gộp lại cùng một chỗ, thì ra một kẻ là Thiên Lý Nhãn, một kẻ là Thuận Phong Nhĩ..." "Hai kẻ này quả thật là có chút thủ đoạn..." "Hai kẻ này đã đạt được tạo hóa tu luyện thành yêu rồi, cũng không biết hiện tại ẩn tàng tại nơi nào..." "Nếu có thể gặp phải hai kẻ này, nhất định phải bắt bọn chúng về luyện hóa, đem Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ luyện hóa vào trên người mình, há chẳng phải sướng thay?" "Đừng có mẹ nó nói nhảm nữa, người ta có thần thông như vậy, ngươi bắt không được người ta đâu..." Giờ khắc này, cả Hồng Hoang lại một lần nữa nghị luận ầm ĩ.

Dù sao thần thông như Thiên Lý Nhãn, Thuận Phong Nhĩ vẫn là cực kỳ hiếm thấy. ...

Trong tiếng nghị luận của chúng sinh Hồng Hoang, rất nhiều linh căn chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy xuất hiện trước mắt mọi người.

Trực tiếp làm cho ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang được mở rộng tầm mắt.

Thứ hạng trên Linh Căn Bảng cũng dần dần đề cao.

Trong nháy mắt đã đến hạng sáu mươi mấy.

Sự nhiệt tình cùng cảm giác mong chờ của tất cả sinh linh Hồng Hoang cũng tại giờ khắc này dần dần leo lên đến đỉnh điểm.

Lúc này trên không trung xuất hiện nãi là một đóa liên hoa cực kỳ xinh đẹp.

Lá sen xanh biếc, ngó sen trắng ngần, hoa sen kiều diễm ướt át, đang lay động tư thái mạn diệu giữa không trung.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận, Đại Đạo văn tự khoan thai đến muộn. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 65: Thái Ất Đạo Liên.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Sở hữu vô tận đại đạo đạo vận, cùng với sinh chi linh lực.

Có thể dùng ngó sen của Đạo Liên, chú tạo Siêu Cấp Hậu Thiên Đạo Thể...

Đạo thể này lực lớn vô cùng, không sợ ngũ hành chi lực, không nằm trong ngũ hành, độc đắc thiên địa tạo hóa!

Chủ nhân: Thái Ất Chân Nhân!] (Chú tạo thân thể, linh căn khiến Na Tra chết đi sống lại!) "Oa..." "Vạn lần không nghĩ tới tên tử quỷ Thái Ất Chân Nhân kia cư nhiên còn có bảo vật như vậy." "Lão gia hỏa này ẩn tàng quả thật là sâu..." "Lão gia hỏa này vận khí cũng thật không tệ, Cửu Long Thần Hoả Tráo của hắn cũng đã lên Pháp Bảo Bảng... hiện nay cư nhiên lại có linh căn lên Linh Căn Bảng..." "Thật sự là khiến người ta hâm mộ muốn chết..." "Thực lực bản thân của lão gia hỏa này, cũng chỉ là cảnh giới Đại La Kim Tiên, bất quá là ngưỡng trượng thân phận môn đồ Thánh nhân mà thôi." "Nói cũng đúng, nếu không có lớp thân phận này, chỉ sợ pháp bảo cùng linh căn của hắn sớm đã bị người ta cướp đi rồi..." Giờ khắc này, tại Kim Quang Động, Thái Ất Chân Nhân cũng lộ ra sắc mặt hân hoan.

Trên Pháp Bảo Bảng có đại danh của hắn.

Hiện nay trên Linh Căn Bảng cũng đồng dạng khắc lên đại danh

của hắn.

Coi như là đã lộ mặt rồi.

Lúc này các Kim Tiên khác của Xiển Giáo cũng liên tục chúc mừng hắn.

Thái Ất Chân Nhân vội vàng đáp lễ, đối với các sư huynh đệ nhà mình cực kỳ khách khí.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng lộ ra vẻ mặt hâm mộ... "Hiện nay Linh Căn Bảng đã xếp tới hạng sáu mươi mấy..." "Không biết phía trước đều là những tồn tại như thế nào..." "Nói những thứ này làm gì? Từ từ chờ đợi là được, ngược lại ta cho rằng Nhân Sâm Quả Thụ của Trấn Nguyên Tử tại Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán mới là bảng thủ!" "Cái này còn chưa chắc... Ta cho rằng Phù Tang Thần Thụ của Yêu tộc mới là tồn tại xếp hạng đệ nhất..." "Ta lại cho rằng Khổ Trúc trong tay Tây Phương Chuẩn Đề Thánh nhân là đương thế đệ nhất." "Rất khó nói a... kính thỉnh quan chú đi..." Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang thảo luận, lại có một đạo hư ảnh thần bí xuất hiện giữa không trung.

Chúng sinh Hồng Hoang tất cả đều trợn mắt há hốc mồm nhìn lên bầu trời...

Chỉ thấy đạo hư ảnh này cực kỳ quái dị.

Ngoại hình giống như một khối đá hình bầu dục đầy vết nứt.

Hư ảnh khối đá này nhẹ nhàng lắc lư giữa không trung.

Theo sự lắc lư của nó, từng luồng từng luồng khí tức Thổ chi đạo di mạn ra ngoài.

Tựa hồ hiển đến đặc biệt cường đại.

Hư ảnh này vừa ra, toàn bộ chúng sinh Hồng Hoang đều ngơ ngác.

"Đây là cái quỷ gì?" "Đây là Linh Căn Bảng, sao lại chui ra một hòn đá?" "Đúng nha, thứ này càng nhìn càng giống tảng đá, sao lại xuất hiện trong Linh Căn Bảng chứ?" "Kỳ tai, quái tai!" "Việc này có gì hi kỳ cổ quái?

Cả Hồng Hoang to lớn vô cùng, xuất hiện một ít thứ hi kỳ cổ quái, cũng là tình hữu khả nguyên..." "Hay là hỏi thăm Tiểu Nhị Bức tiền bối một chút đi..." "Không biết Tiểu Nhị Bức tiền bối có biết món đồ vật này hay không!" "Khẩn thỉnh Tiểu Nhị Bức tiền bối tứ giáo..." Nhất thời, cả Hồng Hoang lại vang lên một mảnh thanh âm thỉnh giáo.

Tuy nhiên hồi lâu trôi qua, thanh âm của Tiểu Nhị Bức tiền bối y nguyên không có xuất hiện.

Mọi người đều hiểu ra, cho dù là Tiểu Nhị Bức tiền bối thần thông quảng đại, không gì không biết kia cũng không biết đây là thứ gì.

Chương 72

Xem ra chỉ có thể chờ đợi Pháp Bảo Bảng giải thích thôi.

Ngay trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang tiêu cấp chờ đợi, Đại Đạo văn tự rốt cuộc hạ xuống. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 64: Siêu Cường Kiên Quả (Super Wall-nut).

Nguyên bản nãi là một quả hạch bình thường, được đại năng thần bí cải tạo mà thành, sở hữu ý thức nhất định, sở hữu lực phòng ngự cùng tự chữa trị vô song, sau khi tổn thương có thể trong khoảnh khắc tự chữa trị, cho dù là Thánh nhân công kích cũng có thể ngăn cản ba lần!

Chủ nhân: Tam Thất!] "Tê..." "Siêu Cường Kiên Quả?

Đây lại là cái quỷ gì a?" "Lại là một thứ chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy..." Đây lại là thứ bị người ta cải tạo...

Do quả hạch thần bí cải tạo mà thành...

Rốt cuộc là loại kỳ tư diệu tưởng nào mới có thể cải tạo ra loại đồ vật thần kỳ này?

Sở hữu lực phòng ngự và khả năng tự chữa trị cấp bậc biến thái...

Cho dù là Thánh nhân công kích cũng có thể ngăn cản ba lần...

Cái này cũng quá mức biến thái rồi a?

Vả lại chủ nhân của kiện linh căn này vẫn là vị nữ Thánh nhân tên là Tam Thất kia...

Điều này đã đoạn định một sự thật: Vị chủ nhân mà Tam Thất nhắc tới, chính là Trường Không Đạo Nhân xưng bá Pháp Bảo Bảng.

Cũng là vị Trường Không Đạo Nhân này muốn bảo vệ Nhân tộc,

cho nên mới phái Tam Thất đi ra.

Nếu không, chúng sinh Hồng Hoang còn không biết có một vị đại năng như vậy.

Rốt cuộc là từ đâu tới một kẻ biến thái như vậy a?

Rất nhiều người đều cảm thấy da đầu tê dại.

Xưng bá Pháp Bảo Bảng... còn có thể trực tiếp cải tạo quả thụ thần kỳ... hiện nay lại chế tạo ra Siêu Cường Kiên Quả có ý thức nhất định... ...

Bên trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn cực kỳ ngưng trọng.

Vị Trường Không Đạo Nhân xa lạ kia cư nhiên đem quả hạch bình thường cải tạo thành quả hạch có thể ngăn cản Thánh nhân công kích, thậm chí còn có ý thức nhất định.

Cho dù là Lão sư của bọn hắn, cũng không nhất định có thể làm được a...

Xem ra vị Trường Không Đạo Nhân này mới là nguy hiểm lớn nhất của Hồng Hoang... ...

Trong Đâu Suất Cung, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử cũng cực kỳ âm trầm.

Hắn gần như có thể đoạn định, vị cường giả xa lạ này, ít nhất cũng là tồn tại phân đình kháng lễ cùng Lão sư.

Nếu không thì không có khả năng lộng ra nhiều thứ hi kỳ cổ quái như vậy.

Hướng đi ngày sau của Hồng Hoang, còn phải xem Hồng Quân Đạo Tổ cùng vị tên là Trường Không Đạo Nhân này.

Hồng Hoang tương lai, tất nhiên là phái của Đạo Tổ cùng phái của

Trường Không Đạo Nhân đấu đá... ...

Còn Thông Thiên Giáo Chủ tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung thì đã hưng phấn lên.

Hắn đối với vị tên là Trường Không Đạo Nhân này sinh ra hứng thú cực kỳ nồng hậu.

Hắn thật muốn một kiếm bổ ra đầu của vị Trường Không Đạo Nhân kia, xem kỹ bên trong chứa đều là những thứ gì.

Những thứ như Siêu Cường Kiên Quả cư nhiên đều bị hắn sáng tạo ra.

Thực sự là khó có thể tưởng tượng... ...

Ngay lúc các Thánh nhân đều lâm vào kinh ngạc, trên không trung lại có một kiện linh căn xuất hiện!

Chỉ thấy giữa không trung hiển hóa ra đạo hư ảnh kia, đồng dạng là một thứ hi kỳ cổ quái.

Cái thứ tròn vo, đen thui này, tựa hồ có chút giống củ khoai tây, lại có chút giống hòn đá.

Mà bên cạnh thứ này tựa hồ còn di mạn một tầng khí tức thổ sắc nhàn nhạt, tựa hồ muốn đem chính mình ẩn tàng đi.

Cái thứ này dưới sự che giấu của luồng khí tức kia, giống hệt như cục đất trên mặt đất không khác chút nào.

Nếu ném trên mặt đất, người bình thường quả thật là khó có thể phát hiện.

Tất cả mọi người đều nhìn thứ này, hai mặt nhìn nhau.

Đây lại là cái đồ chơi gì?

Vốn dĩ bọn họ còn tưởng rằng Linh Căn Bảng chỉ là hoa cỏ cây

cối.

Hiện nay xem ra, hình như tịnh không phải như thế, những thứ hi kỳ cổ quái này cũng có thể lên Linh Căn Bảng a.

Có đại năng nhỏ giọng nghị luận: "Chẳng lẽ cái thứ này cũng là bị tên Trường Không Đạo Nhân kia cải tạo?" "Rất có khả năng, vẫn là chờ đợi Đại Đạo văn tự đi!" Chúng sinh Hồng Hoang thảy đều nghị luận ầm ĩ.

Chờ đợi đằng đẵng rốt cuộc trôi qua, Đại Đạo văn tự rốt cuộc hàng lâm. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 63: Thổ Đậu Địa Lôi (Potato Mine).

Nguyên bản chỉ là một củ khoai tây bình thường.

Được đại năng thần bí cải tạo mà thành.

Sở hữu ý thức nhất định, có được công kích lực vô song.

Nếu tiến vào phạm vi công kích của nó, trong nháy mắt sẽ bộc phát ra lực lượng bạo tạc vô song, Thánh nhân cũng có thể bị nổ thương.

Chủ nhân: Tam Thất.] "Thứ có thể nổ thương Thánh nhân?" "Có chút biến thái a..." "Quả nhiên..." "Thứ thần bí này lại là bị tên Trường Không Đạo Nhân kia cải tạo mà thành..." "Tên Trường Không Đạo Nhân này quả nhiên là hạng người tâm tư ác độc, cư nhiên nghiên cứu chế tạo ra thứ ác độc như vậy." "Xác thực là ác độc, thứ này xem xét chính là làm ra để đánh lén." "Không thể không nói, tên Trường Không Đạo Nhân này quả thật là kỳ tư diệu tưởng, cư nhiên làm ra thứ ngay cả Thánh nhân cũng có thể nổ thương...

Thực sự là khiến người ta kinh thán..." "Trường Không Đạo Nhân nghiên cứu chế tạo ra nhiều thứ thần kỳ như vậy, không phải là muốn một lần hành động hố giết Thánh nhân Hồng Hoang chứ?" "Thật đúng

là có khả năng này..." Theo đám người nghị luận, sinh linh Hồng Hoang lập tức lâm vào một mảnh hoảng sợ.

Càng thảo luận thì kết quả này càng có khả năng xuất hiện.

Tự nhiên là khiến bọn hắn hoảng sợ vạn phần.

Nếu thật sự Thánh nhân đều bị phúc diệt, vậy Hồng Hoang này há chẳng phải thành hậu hoa viên của Trường Không Đạo Nhân?

Như vậy, sinh linh Hồng Hoang há chẳng phải thảy đều trở thành tẩu cẩu của Trường Không Đạo Nhân?

Nhất thời, tất cả sinh linh đều hy vọng các vị Thánh nhân lôi vị Trường Không Đạo Nhân này ra.

Đồng thời cũng giải cứu vị Tam Thất diễm áp Hồng Hoang kia ra, trợ nàng thoát ly khổ hải... ...

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy da đầu tê dại, lại có một kiện linh căn xuất hiện trên không trung.

Hư ảnh này vừa xuất hiện, ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang lập tức cảm thấy rợn tóc gáy.

Bởi vì đây lại là một loài thực vật có tạo hình vô cùng kỳ quái.

Loài thực vật này nhìn qua vô cùng quỷ dị.

Phía dưới nãi là ba phiến lá xanh chống đỡ...

Phía trên lá xanh, lại là cành lá cực kỳ mảnh khảnh.

Cành lá vừa nhỏ vừa dài, uyển như thiên xà.

Tại đỉnh đoan cành lá, lại là một cái đầu cực kỳ to lớn.

Cái đầu này đang há ra cái miệng đỏ lòm như chậu máu.

Bên trong cái miệng đỏ lòm có vô số răng nanh lộ ra.

Nhìn qua vừa quỷ dị lại khủng bố, thậm chí còn có chút dữ tợn.

"Ta kháo..." "Đây lại là cái đồ chơi gì a?

Sao lại đáng sợ như vậy?" "Thứ này không phải lại là do tên Trường Không Đạo Nhân kia cải tạo đấy chứ?" "Ta đoán chừng thứ này thật đúng là có khả năng chính là do tên Trường Không Đạo Nhân kia cải tạo!" "Nếu không thì nơi nào có thứ buồn nôn xấu xí như vậy chứ?" "Mặc kệ như thế nào, ta là đối với vị Trường Không Đạo Nhân này tâm phục khẩu phục rồi..." "Chỉ riêng sức sáng tạo kinh thiên địa khấp quỷ thần, thiên mã hành không này, xác thực là đáng giá kính bội!" "Loài thực vật quái dị này quả thật là biến thái, cái đầu to như vậy...

đoán chừng có thể nuốt trôi một ngọn núi lớn đi?" "Ai biết được?" "Chờ Đại Đạo văn tự đi!" "....." Ngay lúc Hồng Hoang đang nghị luận...

Đại Đạo văn tự rốt cuộc khoan thai đến muộn. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 62: Tử Ngọc Thực Thánh Hoa (Purple Jade Chomper).

Nguyên bản nãi là một đóa hoa độc bình thường, bị đại năng thần bí cải tạo mà thành.

Sở hữu ý thức nhất định, sở hữu năng lực thôn phệ vô song, sau khi tiến vào phạm vi công kích, cho dù là Thánh nhân, cũng có thể một ngụm thôn phệ, bên trong miệng có một không gian tù cấm thần bí, Thánh nhân cũng khó có thể phá giải.

Chương 73

Chủ nhân: Tam Thất!] "Thực Thánh Hoa có thể ăn Thánh nhân?" "Thánh nhân muốn phá giải cũng rất khó khăn?" "Quả nhiên lại là thứ bị Trường Không Đạo Nhân cải tạo mà thành..." "Thảo nào vị Tam Thất thánh nhân kia đối mặt với Nữ Oa áp bách y nguyên không sợ hãi..." "Nói cũng đúng, không chỉ sở hữu mấy kiện chí bảo trên Pháp Bảo Bảng, ngay cả trên Linh Căn Bảng cũng có mấy kiện linh căn quỷ dị..." "Nữ Oa nương nương đối đầu với nàng, chỉ sợ thật đúng là khó có thể kháng hành..." "Nói có lý, khoan hãy nói pháp bảo của Tam Thất, chỉ nói mấy loài thực vật trên Linh Căn Bảng này, Siêu Cường Kiên Quả có thể ngăn cản Thánh nhân công kích, Thực Thánh Hoa có thể thôn phệ Thánh nhân, cái gì mà Thổ Đậu Địa Lôi kia, cho dù là Thánh nhân cũng có thể bị nổ thương...

Nữ Oa hoàn toàn không lại gần được a..." "Cái tên Trường Không Đạo Nhân này đối với Tam Thất thánh nhân thật đúng là sủng ái, linh căn lợi hại như vậy đều tặng cho Tam Thất thánh nhân..." "Ngươi đây không phải nói nhảm sao?" "Ta nếu là có nữ nhân như Tam Thất thánh nhân, ta đánh gãy xương sườn hầm canh cho nàng uống..." "Cút đi..." "....." Tất cả mọi người nhìn Thực Thánh Hoa trước mắt, lại hồi tưởng lại dung nhan diễm áp Hồng Hoang của Tam Thất, thảy đều toát ra thần sắc si mê... ...

Còn Nữ Oa trong Oa Hoàng Cung thì sắc mặt triệt để đen lại.

Nàng hai lần giao phong cùng vị nữ Thánh nhân tên là Tam Thất kia, đều tại trên đầu môi rơi vào hạ phong.

Hiện nay xem ra, cho dù là ở trên dung mạo, trên thực lực, tựa hồ cũng đều có xu thế bị Tam Thất áp chế.

Điều này tự nhiên làm cho Nữ Oa khó chịu.

Vô số năm qua Nữ Oa đều là nữ Thánh duy nhất trong thiên địa... lại thêm dung mạo tuyệt mỹ, thực lực cường tuyệt vô cùng.

Sinh linh toàn bộ Hồng Hoang đều đối với nàng tôn sùng có thừa.

Hiện nay vị tên là Tam Thất thánh nhân kia xuất hiện, trực tiếp phân đi một hơn nửa độ quan tâm của Nữ Oa.

Trực tiếp dẫn đến tâm thái của Nữ Oa đều muốn nổ tung.

Phục Hy bên cạnh Nữ Oa nhìn Nữ Oa cũng có chút thở dài. "Tiểu muội, gặp chuyện thiết ký đừng xúc động." "Chờ thật sự dò xét rõ ràng nội tình của đối phương hãy nói." Hắn thật đúng là lo lắng tiểu muội của mình lại một lần nữa mạo mạo thất thất chạy ra ngoài đại chiến với Tam Thất kia.

Nếu thắng thì còn tốt.

Nếu thực lực đối phương cường tuyệt, há chẳng phải là muốn chịu thiệt thòi?

Nữ Oa chỉ gật gật đầu, nhưng tịnh không nói gì.

Cái gọi là Thực Thánh Hoa trên không trung kia đã dần dần biến mất.

Kiện linh căn tiếp theo đã dần dần lộ ra một cái đại thể.

Chỉ thấy đó là một gốc cây khô có tạo hình kỳ dị.

Gốc cây này cao thấp ước chừng một người, lại vô cùng thô tráng.

Tuy nhiên sự tình quỷ dị chính là gốc cây này cư nhiên toát ra hừng hực liệt diễm.

Bất kỳ người nào cũng từ trên luồng liệt diễm kia cảm nhận được một cỗ khí tức bạo liệt. "Đây lại là cái quỷ gì?" "Gốc cây bốc lửa?"

"Nhìn qua tựa hồ tịnh không có địa phương gì kỳ quái a?

Bất quá chỉ là một gốc cây bốc lửa mà thôi." "Ngươi thật đúng là dám nói, linh căn xuất hiện trên Hồng Hoang Linh Căn Bảng, ngươi cư nhiên cũng dám coi thường?" "Thật là kẻ vô tri không sợ, ngươi nếu không biết thì đừng nói chuyện, không ai cười nhạo ngươi..." "Chính là, ngay cả Tiểu Nhị Bức tiền bối đều đang giữ yên lặng..." Chúng sinh Hồng Hoang nghị luận ầm ĩ.

Trong sự chờ đợi tiêu cấp của mọi người, Đại Đạo văn tự rốt cuộc hạ xuống. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 61: Thần Hoả Thụ Thung (Torchwood).

Nguyên bản chỉ là một gốc cây khô bình thường, được đại năng thần bí cải tạo mà thành, sở hữu ý chí nhất định, bản thân có được Thần Hoả gia trì, có được tính thiêu đốt bạo liệt vô song, Thánh nhân cũng có thể bị đốt bị thương.

Cũng có thể gia trì Thần Hoả cho năng lượng công kích khác, có được đặc tính gia trì Thần Hoả, công kích lực tăng gấp bội.

Chủ nhân: Tam Thất!] ... [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 60: Oản Đậu Xạ Thủ (Peashooter).

Nguyên bản chỉ là một cây đậu Hà Lan bình thường, trải qua đại năng thần bí cải tạo mà thành.

Sở hữu ý chí nhất định.

Trừ cái đó ra còn sở hữu tính công kích cực mạnh.

Có thể miệng phun bom đậu.

Nếu bị bắn trúng nhiều lần, cho dù Thánh nhân cũng có khả năng bị thương.

Chủ nhân: Tam Thất.] ... [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 59:

Oản Đậu Gia Đặc Lâm (Gatling Pea).

Nguyên bản chỉ là Oản Đậu Xạ Thủ bình thường, trải qua đại năng thần bí thăng cấp cải tạo mà thành, sở hữu ý chí nhất định, công kích lực nãi là gấp mười lần Oản Đậu Xạ Thủ, có thể liên tục công kích nhiều lần, nếu bị liên tục bắn trúng, cho dù là Thánh nhân, cũng có khả năng bị thương vẫn lạc.

Chủ nhân: Tam Thất!] ... [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 58: Ngọc Mễ Gia Nông Pháo (Cob Cannon).

Nguyên bản chỉ là một linh căn bình thường.

Được đại năng thần bí tìm được, cải tạo mà thành.

Có được ý chí nhất định.

Có thể phóng xuất ra Ngọc Mễ Gia Nông Pháo vô song.

Nếu bị Ngọc Mễ Gia Nông Pháo bắn trúng, Thánh nhân cũng thân chịu trọng thương, hoặc có khả năng vẫn lạc.

Chủ nhân: Tam Thất!] ...

Nhất thời, Hồng Hoang Linh Căn Bảng cư nhiên bị Tam Thất bá bảng (chiếm bảng).

Rất nhiều người đều không đành lòng nhìn thẳng.

Cái Hồng Hoang Linh Căn Bảng này từ hạng 80 đến hạng 99, đã toàn bộ bị Trường Không Đạo Nhân bá bảng.

Không nghĩ tới mới đến hạng 50-60, cư nhiên lại bị Tam Thất bá bảng.

Bảng danh sách này thực sự là khiến người ta khó có thể nhìn thẳng.

Vả lại những loài thực vật này toàn bộ đều cực kỳ quái dị.

Nãi là bị người ta cải tạo mà thành.

Thảy đều là những thứ có tính công kích.

Thực sự là khiến người ta khó có thể tưởng tượng. ...

Không bao lâu sau, Pháp Bảo Bảng đã xếp tới hạng 50. "Rốt cuộc sắp đến top 50 Linh Căn Bảng rồi sao?" "Lúc trước khi công bố Pháp Bảo Bảng, top 50 cùng 50 hạng sau trực tiếp lên một cái đẳng cấp, thậm chí có thể nói không thể so sánh nổi." "Tin tưởng Linh Căn Bảng cũng là như thế..." "Thật đúng là khiến người ta mong chờ nha..." "Từ hạng 50 bắt đầu, bất kể là linh căn cũng tốt, hay là chủ nhân cũng tốt, đã rất khó lại có kẻ yếu." Dù sao Hồng Hoang Linh Căn Bảng xếp hạng top 50.

Mỗi một cây đều là tồn tại vô cùng cường hãn.

Kẻ yếu tiểu tự nhiên không có khả năng được bọn chúng tán thành.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều khóa chặt trên Hồng Hoang Linh Căn Bảng.

Lúc này tử kim nhị khí trên không trung cũng càng phát ra sáng chói đến cực điểm.

Dù sao sắp công bố tồn tại trong top 50 rồi.

Ngay cả tử kim nhị khí cùng các loại ý tượng trên không trung đều rõ ràng tăng lên một cái đẳng cấp.

Rốt cuộc có một đạo khí tức kim sắc rơi xuống giữa không trung bắt đầu hiển hóa.

Tất cả mọi người đều nín thở quan sát tỉ mỉ, sinh sợ bỏ lỡ một phân một hào.

Rốt cuộc có một cây cổ thụ tạo hình kỳ quái xuất hiện giữa thiên

địa...

Chỉ thấy đây là một cây cổ thụ tạo hình cực kỳ quái dị.

Tướng mạo cực kỳ thấp bé, nhưng tán cây cực kỳ to lớn kia lại thiên thiên bao phủ hơn trăm dặm.

Tại dưới tán cây kia, hình thành một phiến không gian cực kỳ quỷ dị.

Phiến không gian này tựa hồ có năng lượng kỳ dị bao phủ.

Dưới tàng cây rốt cuộc có cái gì?

Khiến người ta nhìn không chân thực. "Đây lại là thứ gì?" "Cây này mọc như thế thấp bé, nhưng tán cây lại to lớn đến quỷ dị..." "Cái thứ này tổng sẽ không phải là do tên Trường Không Đạo Nhân kia cải tạo nữa chứ?" "Cây thần thụ này cùng những linh căn phía trước kia có bản chất khác biệt, tất nhiên sẽ không còn là linh căn cải tạo nữa." "Vẫn là chờ Đại Đạo văn tự hàng lâm đi." Tử sắc quang mang trên không trung tốc biến.

Đại Đạo văn tự rốt cuộc hiển hóa mà ra. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 49: Bất Tử Thần Thụ.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Sở hữu Bất Hủ chi lực, có thể vạn cổ trường tồn, vĩnh thế bất hủ.

Sinh trưởng cực kỳ chậm chạp, trải qua vô tận tuế nguyệt mới sinh trưởng thành quy mô này.

Chu thân thấu lộ sinh cơ bất hủ, phàm nhân sinh hoạt ở dưới cũng có thể trường sinh bất lão, dung nhan không khô.

Đạt được thiên địa tạo hóa, khai mở linh trí, tu thành Đại Yêu, sở hữu tu vi Chuẩn Thánh.

Chương 74

Thị vi Bất Tử Đạo Nhân!

Chủ nhân: Không!] "Bất Tử Thần Thụ?

Sở hữu Bất Hủ chi lực?" Sau khi Đại Đạo văn tự xuất hiện, đông đảo sinh linh Hồng Hoang nhao nhao hãi nhiên.

Không nghĩ tới xếp hạng thứ 49 này cư nhiên là Bất Tử Thần Thụ.

Cho dù là sinh linh bình thường, sinh hoạt dưới tàng cây cũng có thể dung nhan bất lão, trường sinh bất tử.

Đảo thật là vô cùng cường đại.

Vả lại cây thần thụ này còn tu thành tu vi Chuẩn Thánh, xưng hào Bất Tử Đạo Nhân.

Thế nhưng Bất Tử Đạo Nhân này lại là ai?

Chúng sinh Hồng Hoang sao lại chưa từng nghe nói qua người này chứ?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang hai mặt nhìn nhau.

Thanh âm của Tiểu Nhị Bức kia lần nữa truyền ra: "Vị Bất Tử Đạo Nhân này cũng tương đương đến được, nãi là một trong những tiên thiên sinh linh, cũng là một trong Hồng Trần Tam Thiên Khách năm xưa." "Hiện nay đã tu luyện đến cảnh giới Chuẩn Thánh, một thân Bất Hủ chi lực kia thậm chí khủng bố, cùng Nhiên Đăng nãi là chí giao hảo hữu...

Nếu có nghi vấn, có thể đi hỏi thăm tên Nhiên Đăng đạo nhân kia..." Một trong Hồng Trần Tam Thiên Khách?

Chí giao hảo hữu của Nhiên Đăng?

Chúng sinh Hồng Hoang hai mặt nhìn nhau.

Rất nhiều đại năng đã đem sự chú ý chuyển hướng về phía Tiểu Nhị Bức tiền bối.

Cũng không biết người tên là Tiểu Nhị Bức này rốt cuộc là người phương nào?

Trừ bỏ sự tình liên quan tới Trường Không Đạo Nhân ra, đối với hết thảy sự vật Hồng Hoang gần như không gì không biết, không gì không hiểu.

Vị Tiểu Nhị Bức tiền bối này rốt cuộc lại là tồn tại như thế nào đây? ...

Tất cả mọi người đều đối với vị tiền bối tên là Tiểu Nhị Bức này sinh ra hứng thú cực kỳ nồng hậu.

Vị Tiểu Nhị Bức tiền bối này tưởng tất cũng là một đại năng.

Đến lúc đó Hồng Mông Tử Kim Bảng khẳng định sẽ công bố tin tức của hắn.

Ngay tại giờ khắc này.

Một lát sau lại có một đạo linh căn xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy đây là một cây thảo mộc có tạo hình kỳ dị.

Cây cỏ nhỏ này bản thân có được hai màu lam ngân.

Hai màu lam ngân đan xen vào nhau, nhìn qua cực kỳ huyến lệ.

Tản ra quang mang mông lung giữa không trung. "Cây cỏ nhỏ này ngược lại là có chút thần kỳ." "Bất quá nãi là một cây cỏ nhỏ, cư nhiên liền xông vào top 50 Linh Căn Bảng." "Không biết cây cỏ nhỏ này lại có chỗ nào thần kỳ!" Một lát sau, Đại Đạo văn tự đẩu nhiên

hàng lâm. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 48: Lam Ngân Hoàng Thảo (Blue Silver Emperor).

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Vua của Lam Ngân Thảo trong thiên hạ, sở hữu lực lượng phụ trợ vô song.

Ai nếu đạt được cây cỏ này, có thể trong nháy mắt thu hoạch được mười vạn năm pháp lực.

Còn có thể thu hoạch được mười loại Hồn Hoàn thần kỹ.

Đồng thời cũng có thể thu hoạch được linh tính của vô số thảo mộc pháp lực.

Chủ nhân: Đường Tam!] "Lam Ngân Hoàng?" "Công năng này ngưu bức a..." "Một nháy mắt liền có thể thu hoạch được mười vạn năm pháp lực tu vi..." "Cái tên Đường Tam này lại là ai?" "Sao lại chưa từng nghe nói qua nhỉ?

Chẳng lẽ lại là một vị đại năng ẩn tàng hay sao?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối, ngài có quen biết vị Đường Tam này không?" "Quỳ cầu Tiểu Nhị Bức tiền bối chỉ điểm..." Chỉ là trong nháy mắt, cả đại địa Hồng Hoang liền một lần nữa trở nên hỗn loạn không thôi.

Tất cả mọi người đều biết Tiểu Nhị Bức tiền bối không gì không biết, không gì không hiểu.

Cho nên một khi gặp phải đồ vật không biết tên, liền nhớ tới vị Tiểu Nhị Bức tiền bối này.

Quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người.

Tiểu Nhị Bức toàn bị mở miệng: "Vị Đường Tam này cũng là một kẻ kỳ ba, nguyên bản chỉ là một tiểu nhân vật danh bất kiến kinh truyện, nhưng sau khi đạt được Lam Ngân Hoàng, pháp lực trong nháy

mắt bạo tăng, tu thành cảnh giới Chuẩn Thánh." "Năm xưa cũng là một trong Hồng Trần Tam Thiên Khách, chỉ là người này luôn luôn thần xuất quỷ một... hiện nay đã rất lâu không có xuất hiện tại đại địa Hồng Hoang..." Nghe được Tiểu Nhị Bức tiền bối giải thích, rất nhiều đại năng Hồng Hoang không khỏi âm thầm tặc lưỡi.

Thế giới Hồng Hoang này quả nhiên ẩn tàng cực sâu.

Hồng Mông Tử Kim Bảng vừa công bố, trực tiếp lộ ra ánh sáng rất nhiều đại năng.

Lúc này tử kim nhị khí trên không trung, lại một lần nữa bắt đầu sôi trào run rẩy.

Lại có một gốc linh căn hiển hóa tại không trung.

Nãi là một cây cổ thụ tạo hình cực kỳ cổ quái.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa cũng chú ý tới cây cổ thụ này.

Lập tức liền kinh hô thành tiếng: "Phục Hy sư huynh, gốc linh căn này không phải chính là cây Ngộ Đạo Trà Thụ kia của huynh sao?" "Cây linh căn này cường đại như thế, làm sao có thể chỉ xếp tại hạng bốn mươi mấy?" Phục Hy bên cạnh Nữ Oa cũng thần sắc phức tạp.

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng cây Ngộ Đạo Trà của chính mình thế nào cũng có thể xếp tại hạng mười mấy.

Hiện nay lại vẻn vẹn chỉ xếp tại hạng 47.

Thực sự là khiến hắn thất vọng ê chề.

Hắn không khỏi quay người lại nhìn Nữ Oa nương nương: "Tiểu muội, xem ra Linh Căn Bảng này cũng giống như Pháp Bảo Bảng a...

Khả năng lại sẽ bạo xuất hứa đa tồn tại chúng ta khó có thể tưởng tượng..." "Nếu không lấy sự cường đại của Ngộ Đạo Trà Thụ, định nhiên không có khả năng chỉ lấy được hạng bốn mươi mấy!" Nữ Oa

cũng sắc mặt nan kham gật gật đầu.

Nàng ngẩng đầu nhìn cây Ngộ Đạo Trà Thụ to lớn trên không trung, cũng lược vi có chút thất thần. "Vốn dĩ tưởng rằng Hồng Hoang Linh Căn Bảng này sẽ tương đối bình tĩnh, hiện nay xem ra, tựa hồ tịnh không phải như thế." "Cũng không biết sẽ bộc quang ra vị đại thần thông giả nào sẽ độc lĩnh phong tao." Ngay lúc Nữ Oa thất thần, Đại Đạo văn tự trên không trung hiển hóa xuất hiện. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 47: Ngộ Đạo Trà Thụ.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Cố danh tư nghĩa, trên cây trà di mạn các loại đạo vận.

Mỗi một phiến lá trà đều có đại đạo đạo ý riêng biệt.

Đại năng uống vào, có thể trợ người ngộ đạo.

Chủ nhân: Phục Hy!] Sau khi Đại Đạo văn tự xuất hiện, cả Hồng Hoang trong nháy mắt nổ tung.

Nếu nói linh căn khác bọn hắn khả năng tịnh không hiểu rõ.

Nhưng cây Ngộ Đạo Trà đại danh đỉnh đỉnh này, bọn hắn nhưng đều đã nghe nói qua.

Không nghĩ tới cư nhiên chỉ xếp tại hạng 47.

Vị trí này cũng quá mức chấn hám rồi.

Rất nhiều người đều nghị luận ra: "Ta sao lại có một loại cảm giác quen thuộc nhỉ?" "Nói không chừng Linh Căn Bảng lần này cũng giống như Pháp Bảo Bảng, khả năng sẽ bộc quang ra rất nhiều đại năng ẩn tàng a?" "Cũng không biết phía trước rốt cuộc còn có bao nhiêu linh căn khiến chúng ta khó có thể tưởng tượng..." "Ngay cả Ngộ Đạo Trà của Phục Hy cũng mới vẻn vẹn chỉ xếp tại hạng bốn mươi mấy, thực sự là quá mức kinh tủng." "Linh Căn Bảng lần này

xét về trình độ đặc sắc, tuyệt đối sẽ không thấp hơn Pháp Bảo Bảng a..." Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Đại Tiên kia cũng ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung.

Trong mắt Trấn Nguyên Đại Tiên tắc thấu lộ ra một vệt cổ quái. "Ngộ Đạo Trà của Phục Hy chỉ xếp tại hạng 47 sao?" "Quả nhiên vẫn là không được a...

Khu khu một cây Ngộ Đạo Trà, có thể xếp tại hạng 47, dĩ nhiên là không tệ..." "Cái Hồng Hoang Linh Căn Bảng này, còn phải xem Nhân Sâm Quả Thụ của ta...

Chờ lúc Nhân Sâm Quả Thụ lên bảng, tất nhiên có thể chấn nhiếp Hồng Hoang!" Trấn Nguyên Tử tại giờ khắc này tràn đầy vô tận tự tin.

Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ giờ phút này cũng mạnh mẽ đứng dậy.

Hắn cùng Phục Hy vẫn là có chút giao tình.

Phục Hy cũng từng nhiều lần dùng Ngộ Đạo Trà chiêu đãi hắn.

Hắn tự nhiên biết diệu dụng của Ngộ Đạo Trà.

Chỉ là không nghĩ tới Ngộ Đạo Trà của Phục Hy cư nhiên mới chỉ xếp tại hạng 47...

Thứ hạng này tự nhiên là cực kỳ không lý tưởng.

Hắn thậm chí ngửi thấy được một loại mùi vị mạc danh.

Cái Hồng Hoang Linh Căn Bảng này sao lại giống Pháp Bảo Bảng như thế nhỉ?

Đoán chừng cái Hồng Hoang này còn ẩn tàng rất nhiều linh căn thần kỳ a? ...

Chương 75

Còn trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn tắc hừ lạnh một tiếng!

Đối với kết quả này thậm chí có chút bỉ di.

Hắn xưa nay đối với kẻ ăn bám nữ nhân (ăn cơm mềm) như Phục Hy nhìn không vừa mắt.

Cái tên Phục Hy này đường hoàng ăn bám muội muội chính mình.

Ngưỡng trượng thần uy của Nữ Oa hành tẩu Hồng Hoang, thực sự là khiến người ta coi thường.

Quả thực là sỉ nhục lớn của thế giới Hồng Hoang.

Một số đại thần thông giả có linh căn, từng cái đều vô cùng tự tin.

Tơ hào không có bởi vì duyên cớ Ngộ Đạo Trà của Phục Hy mà chịu ảnh hưởng.

Trong chốc lát, lại có một kiện linh căn xuất hiện tại không trung...

Một gốc lại một gốc siêu cấp linh căn dần dần bộc lộ mà ra. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 46: Thất Hương Long Nhãn Quả.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Nãi là linh căn đáy biển, bảy ngàn năm mới kết thành bảy quả linh quả.

Mỗi một quả linh quả đều có thất long chi lực, sau khi phục dụng, nhục thân có thể đạt được tạo hóa, thậm chí có khả năng tiến hóa thành Chân Long chi thân.

Chủ nhân: Không!] "Oa...

Đây là một kiện bảo vật vô chủ..." "Cây linh căn này từ trước tới nay chưa từng bị người ta phát hiện qua..." "Cũng không biết rốt cuộc ở nơi nào..." "Đoán chừng trước kia là ở trong tay Long tộc...

Về sau Chân Long phúc diệt... lúc này mới hạ lạc không rõ..." ...

Một gốc lại một gốc linh căn rất nhanh liền xuất hiện tại không trung.

Trong Hồng Hoang vang lên từng tràng lại từng tràng tiếng kinh thán. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 45: Thất Tinh Kim Ngân Hoa.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn...

Chủ nhân: Thất Tinh Chân Nhân!] [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 44: Thúy Lục Dương Liễu.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn...

Chủ nhân: Từ Hàng Chân Nhân!] ...

Có rất nhiều linh căn sinh linh Hồng Hoang không quen thuộc dần dần hiển hóa mà ra, vị liệt Hồng Hoang Linh Căn Bảng.

Đối với chúng sinh Hồng Hoang mà nói, đều là những cái tên xa lạ.

Rất nhiều người đều là líu lưỡi.

Nhao nhao cảm thấy vô cùng chấn kinh.

Theo Linh Căn Bảng công bố, chúng sinh Hồng Hoang mới cảm thấy nước ở Hồng Hoang thực sự là quá sâu.

Không chỉ có rất nhiều linh căn chưa từng nghe thấy xuất hiện.

Chủ nhân của bọn chúng cũng đại đa số đều là tồn tại danh thanh không hiển.

Mà những linh căn mọi người quen thuộc cũng đại đa số đều lên

bảng rồi.

Chỉ là giống như Pháp Bảo Bảng, thứ hạng đều không cao.

Gần như đều bị kẹt tại vị trí ba bốn mươi.

Cũng không biết linh căn phía trước rốt cuộc đều là những thứ gì.

Thực sự là khiến người ta khó có thể tưởng tượng. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 38: Cửu U Mạn Đà La.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Sinh trưởng tại Cửu U chi địa.

Trên thân sở hữu sức mạnh chí âm chí nhu, gần như là khắc tinh của bất kỳ cương dương chi lực nào trong thiên hạ.

Trừ cái đó ra, cũng có kịch độc cực kỳ cường hãn.

Có thể xưng là kịch độc chi vật đệ nhất Hồng Hoang.

Linh căn này hậu nhân đạt được tạo hóa, khai mở linh trí, trở thành đại năng Hồng Hoang, tu thành cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chủ nhân: Cửu U Mạn Đà La.] "Cảm giác cái Cửu U Mạn Đà La này thật mạnh a..." "Sở hữu chí nhu chí âm chi lực, còn sở hữu độc tính cực kỳ cường hãn...

Ai nếu sở hữu gốc linh căn này, há chẳng phải có thể độc biến Hồng Hoang?" "Đừng ở chỗ này không tưởng nữa, Cửu U Mạn Đà La đã đạt được tạo hóa khai mở linh trí, tu thành đại năng Chuẩn Thánh rồi...

Há là thứ rác rưởi như ngươi có thể nhớ thương?" "Nói cũng đúng, nếu là vì nói bậy đắc tội tôn Mạn Đà La đại năng này, há chẳng phải là muốn xui xẻo lớn?" "....." Một khắc sau, một gốc lại một gốc siêu cấp linh căn hiện thế.

Sinh linh cả Hồng Hoang coi như là tại giờ khắc này được nhìn thấy việc đời.

Những linh căn này đại đa số danh thanh không hiển.

Nhưng mỗi một gốc đều có công diệu thần kỳ.

Những đại năng đạt được cũng đều giấu giấu diếm diếm.

Tuy nhiên lại bởi vì duyên cớ của Hồng Mông Tử Kim Bảng, tại giờ khắc này triệt để bộc quang ra.

Sinh linh Hồng Hoang tự nhiên là đại khai nhãn giới.

Đúng vào lúc này, lại có một loài thực vật hiển hóa tại không trung.

Đây là một loài thực vật tạo hình cực kỳ quái dị.

Có chút giống dây leo.

Thiên thiên trên dây leo này lại có đóa hoa tạo hình cực kỳ to lớn.

Đóa hoa này thấu lộ ra nhan sắc đỏ tươi.

Nhìn qua rất có chút quỷ dị.

Thậm chí còn có chủng cảm giác đáng sợ.

Ai cũng không biết đây là vật gì.

Lại là một cây siêu cấp linh căn từ trước tới nay chưa từng hiện thế. ...

Minh Hà Lão Tổ tại Vô Tận Huyết Hải, sau khi nhìn thấy loài thực vật này, xác thực mãnh nhiên kinh hãi.

Loài thực vật này chính là đồ vật của hắn.

Vốn dĩ trong thâm tâm hắn, loài thực vật này thế nào cũng có thể xếp tại khoảng hạng mười?

Thế nhưng đây mới là hạng 26, cư nhiên cũng đã xuất hiện.

Thật đúng là khiến hắn thất vọng ê chề.

Một lát sau Đại Đạo văn tự xuất hiện. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 26: Huyết Hải Liên Đế.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Nãi là Huyết Hải thai bàn sở hóa, hấp thu vô cùng huyết sát chi lực của Huyết Hải ngưng tụ mà thành.

Mấy vạn năm mới có thể kết xuất một chi liên đế.

Chín ngàn chín trăm chín mươi chín năm, liên đế gia tăng một đường huyết văn, khi thành thục tổng cộng có chín đạo huyết văn.

Nếu có thể ăn một mảnh cánh hoa, nhục thân sẽ nhận được tẩy lễ to lớn, bằng không tăng thêm vô số khí huyết, chỉ bằng nhục thân, liền có thể đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Minh Hà!] Cây linh căn này sau khi xuất hiện, trong nháy mắt liền hấp dẫn sự chú ý của tất cả sinh linh Hồng Hoang.

Tất cả mọi người đều đem ánh mắt hội tụ lên bầu trời.

Thậm chí còn có rất nhiều người bị tác dụng của Huyết Hải Liên Đế này cấp trấn trụ.

Chỉ cần ăn một mảnh cánh hoa, nhục thân liền có thể đạt được tẩy lễ, thậm chí đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Tác dụng này không thể bảo là không cường đại.

Quan trọng hơn chính là kẻ sở hữu nó, nãi là Minh Hà Lão Tổ. "Minh Hà Lão Tổ này ẩn tàng cũng quá sâu đi?

Chương 76

Cư nhiên còn ẩn tàng một gốc Cực phẩm linh căn như vậy!" "Thật không nghĩ tới Minh Hà Lão Tổ còn có bảo bối như vậy..." "Cái này cũng không có gì đáng hi kỳ, Minh Hà Lão Tổ cho dù là ở trong Chuẩn Thánh, cũng là loại đỉnh tiêm nhất, ẩn tàng mấy dạng bảo bối cũng là nói được..." "Bản thân Minh Hà Lão Tổ đã có ba kiện pháp bảo đăng lên Pháp Bảo Bảng." "Hiện nay lại có linh căn lên bảng, hoàn toàn có thực lực cùng Thánh nhân bẻ cổ tay rồi..." "Nói có lý...

Minh Hà Lão Tổ khiếm khuyết chỉ là một cái cơ duyên thành Thánh mà thôi..." "Cái Hồng Mông Tử Kim Bảng này cũng xác thực cường đại, linh căn ẩn tàng sâu hơn nữa dưới Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng không chỗ che thân." "Nếu không phải vì Hồng Mông Tử Kim Bảng, chỉ sợ cả Hồng Hoang ai cũng không biết Minh Hà Lão Tổ cư nhiên còn ẩn tàng một gốc linh căn cường hãn như thế a?" "Ta hiện tại đều bị những đại năng này hù dọa đến hoảng hoảng hốt hốt... còn tưởng rằng gốc linh căn này lại là của tên Trường Không Đạo Nhân kia chứ... may mắn không phải tên gia hỏa biến thái kia..." "Không nghĩ tới Minh Hà Lão Tổ ngày thường kêu đánh kêu giết, vô cùng bạo táo hiêu trương, cư nhiên cũng ẩn tàng bảo bối như vậy..." "Cũng không biết tiếp theo sẽ có con hắc mã nào toát ra đây..." ...

Minh Hà Lão Tổ tại Vô Tận Huyết Hải nhìn thứ hạng trên Linh Căn Bảng.

Tịnh không có tơ hào vui sướng, ngược lại có rất nhiều cảm giác tức giận.

Bảo bối hẳn ẩn tàng lâu như thế, cư nhiên trên Linh Căn Bảng chỉ xếp hạng 26.

Điều này đối với hắn mà nói không có tơ hào cảm giác vui sướng nào.

Minh Hà Lão Tổ tuy rằng biết sẽ lại một lần nữa thu hoạch được phần thưởng to lớn, nhưng mà lại luôn có chút không cam tâm.

Lúc này, trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương cùng Phục Hy hai người cũng đang thì thầm to nhỏ. "Biểu muội, không nghĩ tới ngay cả cái tên gia hỏa bạo tính khí Minh Hà Lão Tổ này cũng ẩn tàng bảo bối như vậy, tiếp theo e rằng sẽ có càng nhiều thứ khủng bố bị bộc quang ra!" Nữ Oa nương nương gật gật đầu: "Mặc kệ nói thế nào nữa, thực lực tên gia hỏa Minh Hà Lão Tổ này vẫn là không tệ, coi là đại thần thông giả đỉnh tiêm của Hồng Hoang..." "Hết thảy bảo vật Huyết Hải đản sinh, thảy đều quy về hắn... trong tay hắn tự nhiên là có rất nhiều bảo vật..." "Hiện nay đã bộc quang ra rất nhiều linh căn thần kỳ rồi..." "Không biết tiếp theo lại sẽ có thứ thần kỳ gì bị bộc quang ra..." ...

Côn Luân Sơn, Tây Vương Mẫu cùng Đông Vương Công cũng đang thì thầm to nhỏ. "Không nghĩ tới Minh Hà thiếu tâm nhãn này cũng lưu lại một tay." Đông Vương Công âm trầm gật gật đầu.

Giờ phút này tâm tình của hắn cực độ khó chịu.

Hắn tuy rằng xưng là người đứng đầu nam tiên Hồng Hoang, nhiên mà rất nhiều người đối với hắn lại là khịt mũi coi thường.

Điều này làm cho hắn xưa nay tích oán đã lâu.

Hiện nay Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế.

Long Đầu Quải Trượng của hắn tuy rằng lên bảng, nhưng mà lại chỉ ở hạng 98.

Hiện nay công bố cái Linh Căn Bảng này, hắn lại tịnh không có linh căn lên bảng!

So ra vị đứng đầu nam tiên như hắn có chút danh quá kỳ thực.

Tây Vương Mẫu tịnh không có chú ý tới thần sắc âm trầm kia của hắn, thích ý duỗi lưng một cái, tiếp tục nói: "Nếu luận thực lực, hai người chúng ta khả năng không bằng hắn, nếu luận pháp bảo, hai người chúng ta cũng chỉ là mỗi người có một kiện pháp bảo lên bảng mà thôi." "Nhưng mà hiện tại xếp chính xác là Linh Căn Bảng, mặc cho Huyết Hải Liên Đế kia có mạnh hơn nữa, ở trước mặt Bàn Đào Thụ của ta, cũng chỉ có thể là bị trấn áp..." Nói đoạn, Tây Vương Mẫu thiên kiều bá mị kia che miệng khẽ cười lên.

Nàng đối với Bàn Đào Thụ của chính mình có tin tưởng cực lớn.

Đông Vương Công nghe được lời này của Tây Vương Mẫu, sắc mặt âm trầm kia lúc này mới thoáng có chỗ hòa hoãn. ...

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lược vi có chút kinh ngạc.

Không nghĩ tới hàng Minh Hà Lão Tổ này cư nhiên còn ẩn tàng một kiện bảo bối như vậy.

Bất quá cũng chỉ là lược vi có chỗ kinh ngạc mà thôi.

Trong tay hắn nhưng là ẩn tàng một kiện siêu cấp linh căn a.

Tại trước mặt gốc linh căn này, Huyết Hải Liên Đế của Minh Hà Lão Tổ cũng chẳng qua là một tên đàn em mà thôi. ...

Trong Đâu Suất Cung, Thái Thượng Lão Tử cũng là có chút nghi hoặc.

Tại thời kỳ Thượng Cổ, hắn cũng từng đi Vô Tận Huyết Hải làm khách, từng cùng Minh Hà Lão Tổ luận đạo.

Nhưng lại tơ hào không có cảm nhận được sự tồn tại của gốc linh căn này.

Xem ra Minh Hà Lão Tổ này cũng không giống như biểu hiện thiếu tâm nhãn như thế. ...

Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Thánh nhân giờ phút này tắc sắc mặt âm trầm xuống.

Hắn xưa nay cùng vị Minh Hà Lão Tổ này không đối phó.

Tựu luận Kiếm đạo Hồng Hoang, Thông Thiên Thánh nhân đương thuộc Hồng Hoang đệ nhất.

Mà Minh Hà Lão Tổ sở hữu Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm, đương thuộc về Hồng Hoang đệ nhị.

Đệ nhất cùng đệ nhị, bản thân liền có quan hệ cạnh tranh.

Hiện nay Minh Hà Lão Tổ lại có siêu cường linh căn như Huyết Hải Liên Đế lên bảng, mà Thông Thiên Thánh nhân hắn lại tịnh không có linh căn lên bảng.

Như vậy, Thông Thiên Thánh nhân hắn há chẳng phải rơi vào hạ thừa?

Tại trên Pháp Bảo Bảng, Thông Thiên Thánh nhân có bốn kiện pháp bảo lên bảng.

Mà Minh Hà Lão Tổ có ba kiện pháp bảo lên bảng.

Hiện nay lại thêm Linh Căn Bảng Huyết Hải Liên Đế.

Đường đường Thông Thiên Thánh nhân hắn, há chẳng phải ngang hàng với Minh Hà Lão Tổ rồi?

Điều này làm cho Thông Thiên Thánh nhân làm sao sảng khoái nổi?

Giờ phút này trong lòng Thông Thiên Thánh nhân âm thầm đả định chủ ý, chờ có thời gian, hắn nhất định phải đi Vô Tận Huyết Hải kia, hảo hảo gõ một gõ Minh Hà Lão Tổ này.

Minh Hà Lão Tổ ẩn tàng gốc linh căn này làm cho Thông Thiên Thánh nhân đặc biệt khó chịu! ...

Mà tại Linh Sơn, Tiếp Dẫn Thánh nhân cùng Chuẩn Đề Thánh nhân cũng là hai mặt nhìn nhau.

Phương Tây Hồng Hoang bần tích vô cùng, xuất hiện cường giả cũng chẳng qua chỉ có vài vị kia.

Trừ bỏ Tiếp Dẫn Thánh nhân cùng Chuẩn Đề Thánh nhân ra, Minh Hà Lão Tổ này chính là cường giả mạnh nhất phương Tây.

Chỉ là hai vị Thánh nhân cùng Minh Hà Lão Tổ xưa nay bất hòa.

Cho nên, hai vị Thánh nhân thường xuyên đi tìm Minh Hà Lão Tổ gây phiền phức.

Đây cũng là nguyên nhân Minh Hà Lão Tổ thời gian gần đây tương đối yên tĩnh.

Tuy nhiên hai vị Thánh nhân này cũng không nghĩ tới Minh Hà Lão Tổ còn giấu bảo bối như vậy.

Hoặc là có thời gian nên đi Huyết Hải kia một chuyến.

Chỉ là cái Tiên Thiên đại trận mà Minh Hà Lão Tổ mượn nhờ Vô Biên Huyết Hải tổ kiến kia, khiến cho hai vị Thánh nhân pha vi đau đầu. ...

Ngay lúc ức vạn vạn Hồng Hoang chấn kinh, lại có một kiện linh căn hư ảnh tại không trung dần dần hiển hóa thành hình.

Trong vô biên kim quang trên không trung kia, có một đạo quang mang kim hoàng sắc nhàn nhạt chiếu rọi thiên địa.

Dưới quang mang, có một đóa liên hoa kim sắc dần dần hiển hiện ra, sau đó liền đập vào trong tầm mắt của chúng sinh Hồng Hoang.

Chỉ là thế giới Hồng Hoang có rất nhiều linh căn liên hoa, chỉ nhìn

ngoại hình này lại không cách nào nhận ra rốt cuộc là kiện linh căn nào.

Một lát sau liền có Đại Đạo văn tự rơi xuống. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 25: Bát Bảo Công Đức Liên.

Nãi là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Đản sinh từ Bát Bảo Công Đức Trì của phương Tây.

Tại trong Công Đức Trì tiếp thụ công đức uẩn dưỡng, lại đạt được Bát Bảo tư nhuận, trải qua vô số năm mới uẩn dưỡng thành công, liên hoa này sở hữu vô tận công đức, treo trên đỉnh đầu, có thể đạt được vô tận công đức gia trì, sở hữu lực phòng ngự cực mạnh, tru tà thối lui, vạn pháp bất xâm!

Chủ nhân: Tiếp Dẫn Thánh nhân!] Sau khi Đại Đạo văn tự xuất hiện, rất nhiều sinh linh Hồng Hoang lại một lần nữa trợn mắt há hốc mồm.

Sớm đã nghe nói phương Tây vô cùng bần tích, hiện nay xem ra tựa hồ tịnh không phải như thế a?

Cư nhiên lại là một cây Cực phẩm linh căn chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy.

Hai vị Thánh nhân phương Tây này ẩn tàng quả thật là cực sâu.

Nếu không phải bởi vì duyên cớ của Hồng Mông Tử Kim Bảng, chỉ sợ ai cũng không tưởng tượng nổi cư nhiên còn giấu bảo vật như vậy. "Tiếp Dẫn Thánh nhân này quả thật là có vô cùng để uẩn..." "Cây Bát Bảo Công Đức Liên này đản sinh từ Bát Bảo Công Đức Trì, hai kiện đồ vật này hỗ trợ lẫn nhau, tin tưởng sẽ có tạo hóa cực kỳ cường hãn!" "Vốn dĩ còn tưởng rằng Tiếp Dẫn Thánh nhân cùng Chuẩn Đề Thánh nhân không sai biệt lắm..." "Hiện nay xem ra, Tiếp Dẫn Thánh nhân còn cường đại hơn tưởng tượng rất nhiều a..." Ức vạn vạn sinh

linh Hồng Hoang thảy đều thì thầm to nhỏ. ...

Trong Thiên Đình, Đế Tuấn cùng Thái Ất cũng là sắc mặt nan kham.

Bọn hắn tuy rằng cùng Vu tộc đánh đến thiên hôn địa ám, nhưng lại cùng Vu tộc có một cái nhận thức chung.

Đó chính là xưa nay bất hòa với phương Tây.

Phương Tây càng là cường đại, bọn hắn càng là khó chịu.

Đế Tuấn âm trầm mặt, trong miệng lẩm bẩm tự nói: "Không biết đám hàng sắc bẩn thỉu Vu tộc kia có cảm tưởng gì..." ...

Chương 77

Nhiên mà Linh Căn Bảng y nguyên đang tiếp tục công bố.

Rất nhanh lại có một kiện linh căn hiển hóa ra trên không trung.

Chỉ thấy đây là một đóa hoa có tạo hình cực kỳ quái dị.

Lại là một cây linh căn ai cũng chưa từng thấy qua. "Đây lại là bảo vật gì?" "Ngươi hỏi ta ta hỏi ai đây?" "Không thấy Tiểu Nhị Bức tiền bối đều không lên tiếng sao?" "Vẫn là chờ đợi Đại Đạo văn tự!" Rốt cuộc sau một hồi chờ đợi đằng đẵng, một chuỗi Đại Đạo văn tự hiển hóa ra trên không trung.

Chuỗi Đại Đạo văn tự này sau khi xuất hiện, đồng tử của chúng sinh Hồng Hoang thảy đều phóng đại.

Trong mắt lại một lần nữa toát ra thần sắc chấn kinh.

Vạn lần không nghĩ tới Bắc Minh Côn Bằng cư nhiên còn có bảo vật như vậy.

Văn tự đại đạo giữa không trung, tất cả mọi người đều nhìn đến chân chân thiết thiết.

Kiện linh căn này chính là bảo vật thuộc về Côn Bằng. ["Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 24: Khỉ La Uất Kim Hương.

Cực phẩm Tiên Thiên linh căn, sinh ra từ đáy biển Bắc Minh Hải.

Chính là bạn sinh linh thảo của Côn Bằng lúc sinh ra.

Khỉ La Uất Kim Hương có đoạt tạo hóa của thiên địa, mỗi vạn năm có thể sinh trưởng thành một đóa hoa, sau khi phục dụng có thể tịnh hoá huyết mạch bản thân, đạt được trăm vạn năm pháp lực gia trì!

Chủ nhân: Côn Bằng!"] Kiện linh căn này xuất thế, lại một lần nữa khiến vô lượng sinh linh Hồng Hoang chấn kinh.

Rất nhiều đại năng đều nhìn đến mức trợn mắt há hốc mồm.

Vạn vạn lần không ngờ tới Yêu Sư Côn Bằng cư nhiên cũng ẩn giấu một kiện siêu cấp linh căn như vậy.

Chỉ là ăn một đóa hoa, liền có thể đạt được trăm vạn năm pháp lực gia trì.

Cái này mẹ nó cũng quá kinh khủng rồi a?

Thậm chí còn kinh khủng hơn nhiều so với Huyết Hải Liên Đế của Minh Hà lão tổ.

Thật sự là khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

"Không ngờ Côn Bằng sinh ra tại Bắc Minh, cư nhiên còn có bạn sinh linh thảo, thật sự là làm người ta hâm mộ chết đi được..." "Thảo nào nhục thân của tên Côn Bằng này, hầu như có thể so sánh với Tổ Vu, hóa ra là có linh căn như vậy gia trì!" "Đa tạ Hồng Mông Tử Kim Bảng a, nếu không chúng ta nằm mơ cũng tưởng tượng không nổi, trong tay những đại thần thông giả này cư nhiên nắm giữ linh căn cường hãn kinh khủng như thế!" "Hiệu quả của những linh căn này mạnh mẽ quả thực khó có thể tưởng tượng, động một chút là có thể tiết kiệm được mấy chục, thượng trăm vạn năm khổ tu pháp lực!" "Đám tôm tép rác rưởi như chúng ta làm sao so bì được nha?" "Thật đúng là người so với người tức chết người..." "Thật là khiến người ta khả hận...

Chỉ hận chúng ta sinh quá muộn, những tài nguyên vô song này đều bị những đại thần thông giả kia chiếm cứ hết rồi, nếu không chúng ta tất nhiên cũng có thể bảng thượng hữu danh..." Vô tận sinh linh Hồng Hoang, hết thảy đều mồm năm miệng mười, chúng thuyết

phân vân.

Dù sao tất cả mọi người đều cảm thấy kinh hãi vạn phần.

Nếu không để cho người ta phát tiết một phen, quả thật là cực kỳ khó chịu.

Bắc Minh Chi Hải vô biên, bỗng nhiên có một tôn quái vật khổng lồ trồi lên mặt nước.

Chính là Côn Bằng già thiên tế nhật kia.

Bắc Minh Chi Hải vô biên vô tận, dường như cũng khó có thể chứa nổi tôn quái vật khổng lồ này.

Giờ khắc này, đầu cự côn ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung.

Trong ánh mắt toát ra biểu tình coi như hài lòng.

Nếu thật muốn luận về thực vật Hồng Hoang, hoặc là linh căn, số lượng kia tuyệt đối là cực kỳ kinh khủng.

Tuyệt đối phải nhiều hơn vô số lần so với chúng sinh Hồng Hoang.

Số lượng khổng lồ như thế, Khỉ La Uất Kim Hương của hắn có thể bảng thượng hữu danh, còn xếp tại vị trí thứ 24, đã là cực kỳ khó năng khả quý rồi.

Đồng thời, trong mắt Côn Bằng cũng toát ra thần sắc chờ mong.

“Khỉ La Uất Kim Hương của ngô xếp tại vị trí thứ 24, đã là khó năng khả quý, tiếp theo ngô ngược lại muốn nhìn xem còn có những linh căn nào xếp tại phía trước ngô, nhìn xem chủ nhân của bọn chúng lại là ai?” “Nếu là kẻ có thực lực cường đại cũng thì thôi, nếu là kẻ tịch tịch vô danh, vậy thì đem tính mệnh cùng với linh căn, cùng nhau giao cho ngô đi!” “Tiếp theo phỏng chừng sẽ có kịch hay để xem rồi, Côn Bằng xưa nay vẫn luôn hẹp hòi...” “Kẻ nào nếu xếp tại phía

trước hắn, khiến hắn khó chịu, định nhiên phải xui xẻo lớn...” Khỉ La Uất Kim Hương giữa không trung cùng văn tự đại đạo dần dần biến mất.

Lại có một kiện linh căn xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Chỉ thấy linh căn này là một đóa hoa có tạo hình kỳ dị.

Đóa hoa này chỉ có một cành trơ trọi.

Đỉnh cành có một đóa tiên hoa vô cùng yêu diễm, lại không có một chiếc lá cây nào.

Thật sự là có chút quỷ dị.

Chúng sinh Hồng Hoang, hết thảy đều ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi.

Ai cũng không nhận ra đây rốt cuộc là thứ gì.

Cho dù là Thái Thượng Lão Tử trong Đâu Suất Cung cũng là không hiểu ra sao.

Một lát sau rốt cục có văn tự đại đạo rơi xuống. [“Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 23: Hoàng Tuyền Bỉ Ngạn Hoa.

Cực phẩm Tiên Thiên linh căn.

Sinh trưởng bên bờ U Minh Hoàng Tuyền.

Linh căn này có được nguyền rủa chi lực vô song.

Phàm là kẻ đụng phải hoa này, sẽ mạc danh nhiễm phải nguyền rủa.

Sớm muộn sẽ bị nguyền rủa chi lực phản phệ, chết bất đắc kỳ tử.

Cho dù là Thánh nhân cũng khó có thể ngăn cản.

Chủ nhân: Tam Thất!”] “Oa...!” “Hoàng Tuyền Bỉ Ngạn Hoa?”

“Đóa hoa quỷ dị sinh trưởng tại bờ sông Hoàng Tuyền?” “Hoàng Tuyền này lại ở nơi nào?

Các ngươi có ai nghe nói qua Hoàng Tuyền ở nơi nào chưa?” “Không biết...

Vẫn là hỏi một chút Tiểu Nhị Bức tiền bối đi...” Nhất thời đại địa Hồng Hoang, lại một lần nữa vang lên đầy trời tiếng kêu gọi Tiểu Nhị Bức.

“Tiểu Nhị Bức tiền bối có ở đó hay không?” “Quỳ cầu Tiểu Nhị Bức tiền bối chỉ điểm...” “Tiểu Nhị Bức tiền bối, biết Hoàng Tuyền này rốt cuộc ở nơi nào chăng?” “Tiểu Nhị Bức tiền bối chỉ điểm một chút, đám phác nhai chúng ta đi...” Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang kỳ phán, vị tiền bối tên là Tiểu Nhị Bức kia quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người, mở miệng nói chuyện.

“Từ khi khai thiên tích địa tới nay, Tiên Thiên thanh khí dần dần bay lên, cuối cùng hình thành thiên khung, nơi cao nhất của thiên khung, thì xưng là Thanh Minh!” “Mà Tiên Thiên trọc khí kia thì dần dần lắng xuống, cuối cùng hình thành đại địa Hồng Hoang.

Mà nơi sâu nhất của đại địa Hồng Hoang, thì xưng là Cửu U.” “Hoàng Tuyền này chính là dòng sông quỷ dị tại vùng đất Cửu U.

Cửu U Mạn Đà La xếp hạng thứ 38, cùng với Hoàng Tuyền Bỉ Ngạn Hoa xếp hạng thứ 23 này, hết thảy đều sinh trưởng tại nơi sâu nhất của đại địa Hồng Hoang...” “Đó là nơi người bình thường khó có thể đến được...

Nghe nói cho dù là Thánh nhân, cũng khó có thể đến được U Minh Hoàng Tuyền.

Ta cũng chỉ là nghe qua lời đồn này mà thôi...” Nghe được Tiểu Nhị Bức tiền bối giải thích, đa phần sinh linh Hồng Hoang đều tán

thán không thôi.

Vạn vạn lần không ngờ tới vị Tiểu Nhị Bức tiền bối này cư nhiên biết nhiều như thế.

Lập tức, trên bầu trời lại vang lên một mảnh tiếng tán thán.

Giờ khắc này, vị tiền bối tên là Tiểu Nhị Bức, quả thực trở thành thần tượng của chúng sinh Hồng Hoang.

Vị này thật sự là không gì không biết, không gì không hiểu.

Tuy nhiên lại có một vấn đề mê hoặc chúng sinh Hồng Hoang.

Theo lời Tiểu Nhị Bức tiền bối, U Minh Hoàng Tuyền là nơi sâu nhất của đại địa Hồng Hoang, cho dù là Thánh nhân cũng khó có thể đến được.

Nhưng Bỉ Ngạn Hoa sinh trưởng tại bờ sông Hoàng Tuyền lại có chủ nhân.

Chủ nhân của hoa này, chính là vị Tam Thất nữ thánh xa lạ kia...

Chẳng lẽ Tam Thất nữ thánh từng đi qua vùng đất Hoàng Tuyền sao?

Hay là chủ nhân của Tam Thất thánh nhân, vị Trường Không đạo nhân quỷ dị khó lường kia từng đi qua U Minh Hoàng Tuyền?

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang hoài nghi, Hoàng Tuyền Bỉ Ngạn Hoa trên bầu trời dần dần biến mất.

Lại có một cây linh căn xuất hiện tại không trung.

Chỉ thấy đây là một cây ba tiêu thụ.

Đa phần sinh linh Hồng Hoang đều nhận ra cây này.

Chỉ là cây ba tiêu thụ này xác thực có chút quái dị.

Cây ba tiêu thụ thông thiên này, cư nhiên nắm giữ hai phiến lá cây.

Một phiến lá cây bên trái là một mảnh hỏa hồng.

Phiến lá cây bên phải thì là một mảnh thanh sắc.

Nhìn qua muốn bao nhiêu quỷ dị liền có bấy nhiêu quỷ dị.

Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này lại một lần nữa đưa mắt nhìn nhau.

Ba tiêu thụ cực kỳ thường thấy, nhưng ba tiêu thụ quái dị như thế, bọn hắn lại chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy.

Cũng không biết cây ba tiêu thụ này rốt cuộc là linh căn của người nào...

Chương 78

Trong Đâu Suất Cung, Thái Thượng Lão Tử nhìn thấy linh căn này, không khỏi toát ra một nụ cười nhàn nhạt.

Bởi vì cây ba tiêu thụ thần kỳ này, chính là linh căn của hắn.

Không ngờ cư nhiên xếp tại hạng 22 trên Linh Căn Bảng.

Ngược lại làm cho hắn có chút vui mừng.

Một lát thời gian qua đi, văn tự đại đạo hiển hóa ra giữa không trung. ["Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 22: Thủy Hỏa Ba Tiêu.

Cực phẩm Tiên Thiên linh căn.

Sinh ra tại đỉnh Thủ Sơn.

Linh căn này có được Thủy Chi Đạo Vận cùng Hỏa Chi Đạo Vận vô song.

Trong cơ thể tự thành càn khôn, tự có tạo hóa.

Thủy Chi Đại Đạo cùng Hỏa Chi Đại Đạo tương hỗ dung hợp, cùng tồn tại một thể.

Hai phiến Thủy Hỏa Ba Tiêu diệp, bị Thái Thượng Lão Tử luyện thành hai thanh Ba Tiêu Thần Phiến, một thanh quạt Ba Tiêu sở hữu Thần Hoả Đại Đạo, thanh quạt Ba Tiêu còn lại sở hữu Quỳ Thủy Đại Đạo.

Chủ nhân: Thái Thượng!"] Oanh...

Văn tự đại đạo xuất hiện, vô lượng sinh linh Hồng Hoang hết thảy đều bùng nổ.

Tất cả mọi người đều biết Thái Thượng Lão Tử sở hữu hai thanh quạt Ba Tiêu.

Hai thanh quạt Ba Tiêu này đồng dạng thần lực vô song.

Tuy rằng không có đăng lên Pháp Bảo Bảng, nhưng không có bất kỳ người nào dám xem thường hai kiện thần phiến này.

Thái Thượng Lão Tử bình thường luyện đan, hai thanh Ba Tiêu Thần Phiến này xuất lực khá nhiều.

Vạn vạn lần không ngờ tới cư nhiên là xuất từ Thủy Hỏa Ba Tiêu Thụ.

Quả thật là khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

"Thái Thượng Thánh nhân cũng quá giàu có rồi a?" "Bản thân đã có tám kiện pháp bảo đăng lên Pháp Bảo Bảng, bây giờ lại có linh căn lên bảng...

Còn để cho người khác sống nữa hay không?" "Hư...

Nhỏ giọng chút, chẳng lẽ ngươi không muốn sống nữa?" "Lời tuy như thế, nhưng các vị Thánh nhân xác thực là giàu có đến mức quá phận..." "Các vị Thánh nhân này ỷ vào thực lực bản thân cường đại, điên cuồng lược đoạt tại đại địa Hồng Hoang..." "Thảo nào Hồng Hoang nhiều năm đều không có sản sinh đại năng...

Cảm giác những tài nguyên cường đại kia đều bị các Thánh nhân chiếm cứ hết rồi..." "Vẫn là nhỏ giọng chút đi...

Có thể mở mang tầm mắt đã là không tệ rồi..." "Linh Căn Bảng đã xếp tới vị trí thứ 22...

Nghĩ tới nghĩ lui thật đúng là làm người ta kích động nha..." "Sắp sửa công bố danh sách Top 20...

Tuyệt đối sẽ lại dũng hiện một nhóm lớn siêu cấp linh căn..." "Linh Căn Bảng bài danh rốt cuộc như thế nào, đối với Hồng Hoang lại có biến hóa gì đây?" Có vài người trong lòng có chút kinh khủng.

Một lát thời gian trong nháy mắt mà qua.

Kim sắc quang mang giữa không trung lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Từng mảng lớn kim sắc quang mang biến ảo giữa không trung, bắt đầu diễn hóa.

Cuối cùng diễn hóa thành một cây cổ thụ phổ thông.

Cây cổ thụ này cũng không thậm chí cao lớn, ước chừng cũng chỉ cao hai ba mét, không có gì khác biệt so với cây bụi bình thường.

Tuy nhiên ngay tại trong đám lá cây nồng đậm kia, lại có hai đạo quang mang cực kỳ chói mắt lấp lánh.

Cho dù lá cây kia cực kỳ nồng đậm, nhưng cũng che dấu không được hai đạo quang mang chói mắt này.

Trong đó một đạo quang mang hiện ra màu xanh nhàn nhạt, nhìn qua sương mù mông lung một mảnh.

Bên trong quang mang rốt cuộc là thứ gì lại làm cho người ta nhìn không rõ ràng.

Đạo quang mang còn lại thì là màu trắng bạc.

Trong quang mang trắng bạc còn có tia điện tế mật lấp lánh, nhìn qua vô cùng thần dị.

"Đây là linh căn gì?" "Sao chưa từng nhìn thấy bao giờ?" "Cái cây này nhìn qua bình thường, duy nhất làm cho người ta đáng giá chú ý chính là hai đạo quang mang này..." "Cũng không biết hai đoàn quang mang kia rốt cuộc là thứ gì?" "Phỏng chừng đầy trời thần linh cũng không biết đây là cái gì đâu a?" "Vẫn là chờ đợi văn tự đại đạo đi." "Hồ loạn suy đoán, chỉ tổ rước lấy người khác cười chê." Tất cả mọi người đều đang thì thầm to nhỏ.

Ngược lại là không có ai lớn tiếng ồn ào.

Tất cả mọi người đều đang chờ đợi văn tự đại đạo nhất ngữ định càn khôn.

Trải qua chờ đợi dài dằng dặc, văn tự đại đạo rốt cục xuất hiện: ["Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 21: Cực Phẩm Tiên Hạnh Thụ.

Cực phẩm Tiên Thiên linh căn.

Sinh ra tại Chung Nam Tiên Sơn.

Cây này mười vạn năm cộng kết hai quả.

Một quả sở hữu Phong Chi Đại Đạo.

Một quả sở hữu Lôi Chi Đại Đạo, sau khi thực dụng, có thể trực tiếp lĩnh ngộ Phong Lôi nhị đạo, đồng thời thực dụng, thậm chí có thể khiến chủ nhân nhục thân thành thánh.

Chủ nhân: Vân Trung Tử."] (Lôi Chấn Tử ăn hai quả Tiên Hạnh kia, chính là do cây này kết ra!) "Oa kháo..." "Sở hữu Phong Lôi nhị đạo..." Toàn bộ thế giới Hồng Hoang lần nữa bắt đầu sôi trào.

Tiếng ồn ào kia cũng là huyên náo tận trời.

"Lại là một cây Tiên Thiên linh căn sở hữu song trọng đạo ý..." "Thứ hạng của linh căn này, còn ở trên Thủy Hỏa Ba Tiêu...

Đủ để thấy uy lực của nó..." "Chỉ là vị Vân Trung Tử này là ai?

Tại sao chưa từng nghe qua danh hào này?" "Cũng không biết vị Vân Trung Tử này là một vị siêu cấp đại năng, hay là một tiểu bối tịch tịch vô danh." "Không biết thực lực của Vân Trung Tử này như thế nào?" "Vân Trung Tử...

Ta nhận thức Vân Trung Tử...

Hắn bản thân chẳng qua là Đại La Kim Tiên cảnh giới mà thôi,

ngược lại là không có gì đặc biệt, nhưng hắn là đệ tử môn hạ của Nguyên Thủy Thánh nhân...” Theo người này giải thích, nội tâm rất nhiều người đều sản sinh gợn sóng đặc thù.

Nếu như có thể tước đoạt cây cực phẩm linh căn này... há chẳng phải có thể dương danh Hồng Hoang?

Không chỉ có thể trực tiếp thu hoạch được Phong Lôi đại đạo, còn có thể đạt được phần thưởng của Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Nghĩ tới đây, có rất nhiều đại năng kìm nén không được, chuẩn bị lén lút hành động.

Dù sao Vân Trung Tử cũng chỉ là một tiểu nhân vật danh bất kiến kinh truyện.

Nhưng tất cả mọi người lại kiêng kị uy nghi của Thánh nhân.

Nếu linh căn không chiếm được, còn đắc tội với Thánh nhân, vậy mẹ nó không phải là tự hại mình sao?

Bên trong Vô Tận Huyết Hải, Minh Hà lão tổ cũng lặng lẽ hiển hóa ra bản thể.

Minh Hà lão tổ thân mặc trường bào huyết sắc, đầu tóc rối bù, ánh mắt phức tạp nhìn về hướng Chung Nam Sơn một chút, trong miệng lẩm bẩm thì thầm: “Chung Nam Sơn cự ly Vô Tận Huyết Hải của ta cũng không xa...” “Chính cái gọi là bảo vật có duyên giả thì được, cực phẩm Tiên Thiên linh căn cũng là như thế...

Xem ra kiện linh căn này hợp cai quy về lão tổ sở hữu a...” “Thánh nhân cách nơi này cực xa...

Nghĩ đến dưới tình huống thốt nhiên không kịp đề phòng cũng khó có thể đến nơi, lão tổ ta đoạt được linh căn, tức khắc quay về Vô Tận Huyết Hải, nghĩ đến thời gian hẳn là tới kịp.” Minh Hà lão tổ lược vi chần chờ một lát.

Một khắc sau, thân ảnh Minh Hà lão tổ liền mãnh nhiên biến mất.

Vô Tận Huyết Hải kia, thì mãnh nhiên nổi lên sóng máu ngập trời.

Huyết hải đại lãng hạo hãn vô biên, bành phái vô tận kia, hầu như muốn nghiền ép ức vạn dặm hư không.

Tại Vô Tận Bắc Minh, Côn Bằng cũng đồng dạng lộ ra ý nghĩ tham lam.

Cây Tiên Hạnh Thụ này, đối với Côn Bằng mà nói quả thực sở hữu dụ hoặc trí mạng.

Dù sao Côn Bằng sở hữu hai loại pháp tướng.

Côn Chi Pháp Tướng hạo hãn vô biên, tu luyện chính là Lôi Chi Đại Đạo.

Bằng Chi Pháp Tướng phù dao trực thượng, tu luyện thì là Phong Chi Đại Đạo.

Tiên Hạnh Thụ kia ám hàm Phong Lôi đại đạo, vừa vặn phù hợp khẩu vị của Côn Bằng.

Há chẳng phải thiên hàng phúc duyên?

Cho dù đối phương là thánh nhân môn đồ, cũng nhất định phải xuất thủ thử một lần.

Chính cái gọi là dưới Thánh nhân đều là sâu kiến.

Thân phận Thánh nhân vô cùng tôn quý, nghĩ đến hẳn là sẽ không tùy ý xuất thủ.

Dù sao hắn nếu xuất thủ... cũng có hiềm nghi thưởng đoạt linh căn.

Côn Bằng lão tổ suy tư hồi lâu, cuối cùng vẫn quyết định xuất thủ.

“Linh căn như vậy hợp cai Côn Bằng ngô sở hữu, cái gọi là Vân

Trung Tử kia hà đức hà năng?

Chương 79

Hắn cũng xứng?" Nói xong, con cự côn có thể hình hạo hãn vô biên, liếc mắt nhìn không thấy bờ bến kia mãnh nhiên nhảy lên mặt nước.

Một giây sau, trực tiếp hóa thành siêu cấp Đại Bằng...

Hai cánh Đại Bằng, giống như đám mây rủ xuống từ chân trời.

Đại Bằng giương cánh, phù dao trực thượng cửu vạn lý, trực tiếp từ thượng không Hồng Hoang bay về phía Chung Nam Sơn.

Dọc đường tản mát ra khí tức vô tận kia, trực tiếp khiến ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang da đầu tê dại.

Côn Bằng hào xưng Yêu Sư.

Thiên phú bản thân vô song, sáng lập yêu chi văn tự, tổ kiến yêu đạo truyền thừa, đồng dạng cũng là một vị Tiên Thiên đại năng công đức vô lượng.

Chỉ nói về cá nhân thực lực, Côn Bằng chút nào không kém hơn Đế Tuấn, Thái Nhất là bao.

Tại Ngọc Trụ Động ở Chung Nam Sơn, Vân Trung Tử thì là mục lộ vẻ thất vọng.

"Làm sao có thể chứ?" "Làm sao có thể mới chỉ xếp hạng thứ 21?" "Phải biết rằng Tiên Hạnh Thụ của ngã, chính là danh liệt một trong Thập đại Tiên Thiên linh căn a..." "Tại sao mới chỉ xếp thứ 21?" Vân Trung Tử đầy mặt đều là vẻ khó tin.

Hiển nhiên hắn có chút không cách nào thừa nhận kết quả này.

Nguyên bản hắn còn muốn dựa vào Tiên Hạnh Thụ, ít nhất cũng

phải đạt được vị trí top 5 Linh Căn Bảng.

Đến lúc đó có thể dương danh toàn bộ Hồng Hoang.

Ai ngờ kết quả này lại chênh lệch quá lớn so với dự kỳ của hắn.

So với bài danh trong lòng hắn thật sự là một trời một vực.

Điều này làm cho hắn có chút khó có thể nhẫn nhịn.

"Hồng Mông Tử Kim Bảng này có phải hay không bị lỗi rồi?" "Cực phẩm Tiên Hạnh Thụ của ngã vị liệt Thập đại Tiên Thiên linh căn...

Làm sao có thể chỉ xếp hạng 21?" "Hồng Mông Tử Kim Bảng tất nhiên là sai lầm rồi...

Bần đạo không phục..." Vân Trung Tử ngửa mặt lên trời gào thét.

Giờ khắc này, thanh âm của Vân Trung Tử vang vọng toàn bộ Hồng Hoang.

Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang, hết thảy đều nghe được thanh âm của Vân Trung Tử.

Nhưng tất cả mọi người đều không hẹn mà cùng bĩu môi.

Vân Trung Tử cái tên này... thật mẹ nó được tiện nghi còn ra vẻ...

Làm sao lại khiến người ta chán ghét như vậy chứ?

Có vài đại năng nhịn không được mở miệng: "Đừng có được tiện nghi còn ra vẻ nữa, những linh căn trên bảng kia, cái nào không phải là cực phẩm Tiên Thiên linh căn?" "Chính là...

Kiện linh căn này có thể rơi vào trong tay ngươi, đã là thiên đại tạo hóa rồi..." "Nói đúng lắm, ngươi nho nhỏ một cái Vân Trung Tử, hà đức hà năng?" Nhất thời, chúng sinh Hồng Hoang lập tức mở ra hình thức trào phúng đối với Vân Trung Tử.

Nghe được đầy trời tiếng quát mắng này... sắc mặt Vân Trung Tử lúc xanh lúc trắng.

Sau đó không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

Những tên này... chẳng qua là ăn không được nho thì nói nho chua.

Ngay tại lúc Vân Trung Tử chuẩn bị mở miệng phản bác, mãnh nhiên một đạo thanh âm truyền đến từ phía sau lưng Vân Trung Tử: "Khu khu một con kiến hôi, cũng xứng sở hữu cực phẩm Tiên Thiên linh căn bực này?

Hanh..." Thanh âm này đột ngột xuất hiện, trực tiếp dọa Vân Trung Tử toàn thân run lên.

Cấp bách quay đầu lại lần theo thanh âm nhìn tới.

Nhìn thấy người đứng phía sau kia, lập tức vong hồn giai mạo...

Một cỗ hàn ý thấu xương dâng lên trong lòng hắn, nháy mắt lan tràn toàn thân.

Chỉ thấy phía sau có một thân ảnh cao lớn đứng ở nơi đó.

Thân ảnh này mặc một bộ trường bào huyết sắc, tóc dài huyết sắc xõa tung phiêu dật, đang múa theo gió...

Trong ngực ôm hai thanh hắc bạch trường kiếm sắc bén vô cùng.

Người này...

Người này không phải là Minh Hà lão tổ sao?

Tại sao Minh Hà lão tổ lại xuất hiện ở nơi này?

Sau khi nhìn thấy người tới là Minh Hà lão tổ, Vân Trung Tử lập tức cảm giác da đầu tê dại.

"Minh...

Hà lão tổ...

Ngươi tới nơi này làm gì?" Vân Trung Tử tâm thần bất định, vừa lui về phía sau vừa âm thầm đề phòng, dĩ nhiên là sợ hãi đến cực điểm.

Kinh khủng ngoài ra, cũng đem Chiếu Yêu Kiếm của mình lấy ra.

Do không được hắn không sợ hãi.

Minh Hà lão tổ từ thời thượng cổ đã uy danh hiển hách, thực lực dĩ nhiên đạt tới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Trong tay càng có ba kiện pháp bảo đăng lên Pháp Bảo Bảng: bài danh thứ 40 sát phạt chi kiếm Nguyên Đồ, A Tỳ; bài danh thứ 26 Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ chi nhất Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ; bài danh thứ 25 Tứ Phương Liên Đài chi nhất Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Mức độ giàu có bực này, cho dù là so với Thánh nhân, cũng là chút nào không rơi xuống hạ phong.

Hiện tại đang xếp hạng Hồng Hoang Linh Căn Bảng, Minh Hà lão tổ cũng có Tiên Thiên linh căn lên bảng, chính là Huyết Hải Liên Đế bài danh thứ 26 kia.

Chính là một gã vô cùng cường hãn như vậy, lại mãnh nhiên xuất hiện tại đạo trường của mình.

Điều này sao có thể không dọa Vân Trung Tử tâm đảm câu liệt chứ?

Trong truyền thuyết, Minh Hà lão tổ tự sáng tạo Sát Đạo.

Sát thiên, sát địa, sát chúng sinh.

Công sát vô song.

Gia hỏa như vậy xuất hiện ở nơi này, ý đồ đã rất rõ ràng...

Minh Hà lão tổ nhìn Vân Trung Tử liên liên lui về phía sau, run lẩy

bẩy, trong mắt toát ra một nụ cười khinh thường.

Thánh nhân môn đồ thì thế nào?

Thật sự là nhập không được pháp nhãn của hắn.

"Đem linh căn giao ra đây, lão tổ có thể lưu ngươi toàn thây." Vân Trung Tử đang run lẩy bẩy nghe được lời này, sắc mặt lập tức đỏ bừng: "Minh Hà lão tổ, linh căn này chính là của bần đạo, còn xin lão tổ tốc tốc thối lui!" Vân Trung Tử âm thầm giữ một cái tâm nhãn, thanh âm nói chuyện cực kỳ to lớn.

Nghĩ đến sẽ có rất nhiều người có thể nghe được động tĩnh bên này.

Vân Trung Tử cho dù là đảm chiến tâm kinh, nhưng nếu để hắn cứ như vậy đem Tiên Hạnh Thụ giao ra, hắn thật đúng là tâm có không cam lòng.

Minh Hà lão tổ liếc hắn một cái: "Linh căn như Cực Phẩm Tiên Hạnh Thụ, không phải con kiến hôi như ngươi có thể sở hữu." "Ngươi giao hay là không giao?" "Ngươi nếu chấp mê bất ngộ, vậy thì chỉ có thể để lão tổ đích thân động thủ..." Hỏa khí của Minh Hà lão tổ cũng dần dần bốc lên.

Thanh âm nói chuyện cũng là càng ngày càng lớn.

Cuối cùng hầu như truyền khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang nghe được thanh âm của Minh Hà lão tổ lập tức chấn hám cùng cực.

Minh Hà lão tổ xuất thủ đi cướp đoạt linh căn Tiên Hạnh kia sao?

Bất kể nói thế nào, cái tên Vân Trung Tử này cũng là đệ tử của Nguyên Thủy Thánh nhân a...

Chẳng lẽ Minh Hà lão tổ xương cuồng đến mức ngay cả Nguyên

Thủy Thánh nhân cũng không sợ sao?

Chúng sinh Hồng Hoang tại một khắc này bắt đầu dần dần có chút kích động...

Dù sao Linh Căn Bảng khác với Pháp Bảo Bảng.

Những pháp bảo cường lực kia, hết thảy đều nắm giữ trong tay đại năng Hồng Hoang.

Những đại năng kia không phải bản thân thực lực cường hãn, thì là bối cảnh hùng hậu.

Mà Linh Căn Bảng thì khác.

Có rất nhiều linh căn không rõ lai lịch, nắm giữ trong tay người bình thường.

Tiên Hạnh Thụ xếp hạng 21 này chính là một ví dụ.

Vân Trung Tử tuy rằng cũng là Thánh nhân môn đồ, nhưng hiển nhiên không có tư cách sở hữu linh căn như vậy.

Sớm muộn đều sẽ có đại năng xuất thủ.

Chỉ là mọi người không ngờ tới người đầu tiên xuất thủ cư nhiên là Minh Hà lão tổ.

Chương 80

Minh Hà lão tổ sở hữu vô tận thủ đoạn bảo mệnh, thật đúng là có cái gan này.

"Minh Hà lão tổ chẳng lẽ không sợ chết sao?" "Chẳng lẽ hắn không sợ Nguyên Thủy Thánh nhân sao?" "Cái này còn phải nói sao?

Hắn khẳng định sợ hại Nguyên Thủy Thánh nhân a, nhưng Minh Hà lão tổ tuy rằng chỉ là Chuẩn Thánh, cũng sở hữu rất nhiều thần thông vô song, nghe nói tu luyện ra bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử phân thân, hoặc giả là có chỗ ỷ trượng đi..." "Minh Hà lão tổ tuy rằng không phải là đối thủ của Nguyên Thủy Thánh nhân, nhưng có những phân thân này tại, tưởng tất Nguyên Thủy Thánh nhân nhất thời bán hội cũng giết không hết, nói không chừng còn có thể khiến Nguyên Thủy Thánh nhân phiền toái không thôi..." "Huống chi, Minh Hà lão tổ ỷ vào Vô Tận Huyết Hải, tu thành một cái Huyết Hải Đại Trận..." "Cho dù là Thánh nhân cũng khó có thể công phá..." "Đánh rắm...

Thánh nhân là tồn tại bực nào?

Đó là tồn tại lịch vạn kiếp mà bất diệt, Hồng Hoang phá diệt cũng có thể vạn cổ bất hủ, há có thể phá không ra khu khu Huyết Hà Đại Trận?" "Minh Hà lão tổ cho dù bất địch Thánh nhân, nhưng khẳng định cũng có những bài tẩy khác, nếu không hắn sẽ không gan to bằng trời xuất thủ thưởng đoạt, Vân Trung Tử dù sao cũng là đệ tử của Nguyên Thủy Thánh nhân." "Minh Hà lão tổ này vẫn luôn là một kẻ điên...

Hành sự xưa nay vô cùng kiêu trương, nói không chừng thật đúng là có một ít thủ đoạn khác..." Có vài người nghe được lời nói như vậy

không khỏi hãi nhiên.

Minh Hà lão tổ này quả nhiên là cường hãn vô cùng.

Có người y nguyên có chút không phục: "Nguyên Thủy Thánh nhân nếu thật sự nổi giận, trực tiếp đem Minh Hà lão tổ vây khốn tại Vô Tận Huyết Hải...

Minh Hà lão tổ há chẳng phải bị triệt để tù cấm rồi?" Người kia lại lộ ra một tiếng cười lạnh: "Vừa rồi đều đã nói qua...

Minh Hà lão tổ tu luyện ra bốn ức tám ngàn vạn vạn Huyết Thần Tử phân thân." "Ai biết hắn đem những phân thân này giấu ở chỗ nào?" "Có những Huyết Thần Tử phân thân đếm không hết kia, đem Minh Hà lão tổ vây khốn tại Huyết Hải, quả thực là si tâm vọng tưởng." "Chỉ cần Minh Hà lão tổ muốn, hắn liền có thể mượn nhờ những Huyết Thần Tử phân thân này xuất hiện tại bất kỳ ngóc ngách nào của đại địa Hồng Hoang..." "Đem nguyên thân hắn vây khốn tại Vô Tận Huyết Hải lại có tác dụng gì?" Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều ách nhiên...

Đồng thời nhận thức đối với Minh Hà lão tổ cũng lên một cái đài giai.

Thật không ngờ Minh Hà lão tổ này cư nhiên cường hãn đến tình trạng như thế.

Đây mẹ nó lại là một vị đại năng có thể miễn cưỡng bẻ tay đôi với Thánh nhân.

Lúc này, thanh âm hồn hậu mà lại khàn khàn của Minh Hà lão tổ vang vọng thiên địa.

"Vân Trung Tử, ngươi giao hay là không giao?" Hiển nhiên nộ khí của Minh Hà lão tổ đã đạt đến đỉnh phong.

"Minh Hà lão tổ...

Linh căn này chính là của Vân Trung Tử ngã...

Ngươi đừng hòng si tâm vọng tưởng...

Vân Trung Tử ngã chính là Thánh nhân môn đồ, chẳng lẽ ngươi thật dám ra tay với ngã?" Minh Hà lão tổ lại xì cười một tiếng.

Một khắc sau, trực tiếp tại Chung Nam Sơn dấy lên sóng máu ngập trời.

Sóng máu ngập trời vô tận này trực tiếp nương theo sát khí huyết tinh trùng thiên, đánh vào toàn bộ Chung Nam Sơn.

Trong nháy mắt, toàn bộ Chung Nam Sơn liền địa động sơn dao.

Uy áp vô tận bao phủ toàn bộ Chung Nam Sơn.

Trong nháy mắt, toàn bộ sinh linh Chung Nam Sơn liền trực tiếp chết tuyệt!

Thao thao huyết hải trực tiếp phù hiện tại Chung Nam Sơn, phảng phất muốn dùng vô tận huyết hải chi lực, đè sập cả phiến Chung Nam Sơn.

Vân Trung Tử vốn muốn chật vật đào thoán, lại bị một mảnh huyết lãng đánh trúng, trực tiếp bị đánh bay lên cao không.

Sinh linh phụ cận Chung Nam Sơn nhìn thấy một màn này, không ai không run lẩy bẩy, không khỏi chấn hám chí cực.

Rốt cục cảm nhận được uy nghiêm vô biên của Minh Hà lão tổ.

"Vân Trung Tử, nếu còn không đem linh căn giao ra đây, bản tôn không ngại tức khắc tống ngươi nhập luân hồi." Thanh âm hạo đãng vô biên này trực tiếp vang vọng cả thiên địa.

Rất nhiều sinh linh nhỏ yếu ý thức được một điểm: Thực lực nhỏ yếu chính là nguyên tội.

Nếu chiếm được chí bảo gì, lại bị Hồng Mông Tử Kim Bảng bộc quang ra, thật đúng là chưa chắc đã là một chuyện tốt.

Tại cái Hồng Hoang người ăn thịt người này, bảo vật cũng không phải là người có duyên thì được, mà là người có thực lực cường đại mới có thể sở hữu.

Trước mắt, Vân Trung Tử không phải vì thế mà gặp đại họa này sao?

Giữa không trung, Vân Trung Tử vô cùng chật vật bò lên.

Trong mắt toát ra thần sắc vô cùng phức tạp.

Muốn nói cái gì đó nhưng lại không dám nói.

Cuối cùng hận hận liếc Minh Hà lão tổ một cái, phất trần trong tay quét qua, một cây linh căn bộ dáng phổ thông liền xuất hiện giữa không trung.

Linh căn tuy rằng cực kỳ phổ thông, nhưng hai quả Tiên Hạnh ngưng tụ Phong Lôi bản nguyên kia, lại tản mát ra quang huy nhàn nhạt.

Minh Hà lão tổ nhìn thấy cây linh căn này, trong mắt toát ra một nụ cười lạnh.

Đang muốn tiến lên lấy linh căn, lại mãnh nhiên một trận cuồng phong đại tác...

Tùy theo đạo cuồng phong gào thét này, một đạo thân ảnh già thiên tế nhật từ cửu thiên chi thượng hô khiếu mà đến.

Tiên Hạnh Thụ vừa mới xuất hiện giữa không trung, dĩ nhiên biến mất vô ảnh vô tung.

Mà đạo thân ảnh già thiên tế nhật giữa không trung kia, hai cánh chấn động, sát na gian thân tư tung hoành, phù dao trực thượng, trực

tiếp biến mất tại thượng không Chung Nam Sơn.

Minh Hà lão tổ ngây ngẩn cả người...

Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang cũng trợn tròn mắt.

Cực phẩm linh căn đây là bị người cướp đoạt rồi?

Ai có đảm lượng như thế, cư nhiên dám miệng hùm đoạt thức ăn?

Thân ảnh già thiên tế nhật kia...

Tốc độ hô khiếu nhi chí, phù dao trực thượng kia...

"Côn Bằng lão tổ..." "Là Côn Bằng lão tổ từ trong tay Minh Hà lão tổ đoạt đi linh căn..." Nhất thời chúng sinh Hồng Hoang không ai không hưng phấn dị thường.

Cây linh căn này không chỉ hấp dẫn Minh Hà lão tổ, đồng dạng cũng hấp dẫn Côn Bằng lão tổ.

Côn Bằng lão tổ càng là miệng hùm đoạt thức ăn, triệt triệt để để chơi xỏ Minh Hà lão tổ một vố.

Quả nhiên là trình diễn một vở kịch lớn.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều hứng thú, hận không thể tận mắt chứng kiến Minh Hà lão tổ cùng Côn Bằng lão tổ đại chiến.

Đáng tiếc chính là Côn Bằng lão tổ hô khiếu nhi chí, phù dao nhi tẩu, sớm đã không biết bay đi nơi nào.

Minh Hà lão tổ hiển nhiên cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt.

"Côn Bằng..." Minh Hà lão tổ nhìn thân ảnh Côn Bằng biến mất, thanh âm cực nộ vang vọng toàn bộ Hồng Hoang.

Nương theo tiếng gào thét này, Minh Hà lão tổ càng là trực tiếp kinh khởi sóng máu ngập trời, vô cùng sát khí biến bố thiên địa.

Chung Nam sơn mạch tại một khắc này rốt cục chịu không nổi,

ầm ầm sụp đổ.

Linh căn dĩ nhiên bị Côn Bằng lão tổ lược tẩu, Minh Hà lão tổ muốn đoạt lại dĩ nhiên là không có khả năng.

Dù sao thực lực hai người tương đương, mà tốc độ Hồng Hoang vô song của Côn Bằng cũng làm cho Minh Hà lão tổ không thể làm gì.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy cảnh này không khỏi nghị luận ầm ĩ.

"Yêu Sư Côn Bằng chẳng lẽ cũng không sợ Nguyên Thủy Thánh nhân sao?" "Hắn cư nhiên cũng hạ thủ?" Có người cười lạnh: "Thực lực của Côn Bằng lão tổ còn cần phải nói nhiều sao?" "Từ thời thượng cổ, Côn Bằng lão tổ cũng đã đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh đỉnh phong, thượng cổ đại năng Hồng Vân lão tổ cũng chết trong tay Côn Bằng." "Thực lực của hắn so với Thiên Đế Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, chút nào không hề thua kém." "Đối mặt Minh Hà lão tổ tự nhiên là chút nào không sợ, lại thêm tốc độ Hồng Hoang vô song của hắn, cho dù là Thánh nhân, phỏng chừng cũng không nhất định đuổi kịp, coi như đuổi kịp, hắn khả năng cũng có thủ đoạn bảo mệnh khác, hắn có gì phải sợ?" "..." Vị đại năng tâm mang hoài nghi kia trợn mắt há hốc mồm.

Cẩn thận ngẫm lại thật đúng là như thế.

Minh Hà lão tổ sở hữu phân thân đếm không hết, lại cùng Vô Tận Huyết Hà luyện thành một thể, thủ đoạn bảo mệnh có thể nói là Hồng Hoang nhất tuyệt.

Mà tốc độ của Côn Bằng lão tổ lại là Hồng Hoang vô song, cho dù là Thánh nhân cũng rất khó nắm bắt, đồng dạng cũng là thủ đoạn bảo mệnh siêu tuyệt.

Thảo nào Vu tộc Thập Nhị Tổ Vu cùng Thiên Đế Yêu Tộc đều

không dám xuất thủ, mà hai tôn đại năng này lại dám xuất thủ.

Nhất thời chúng sinh Hồng Hoang, không ai không nghị luận ầm ĩ.

Trong Thiên Đình, Thiên Đế Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất giờ khắc này không khỏi kích động.

"Tốt...

Tốt...

Không hổ là Yêu Sư Côn Bằng..." Giờ khắc này hai vị đại năng thậm chí kích động đến có chút thất thái.

Vạn vạn lần không ngờ tới Yêu Sư Côn Bằng, cư nhiên từ trong tay Minh Hà lão tổ lược đoạt linh căn như thế.

Côn Bằng lão tổ cử động lần này, thật sự là làm cho Yêu tộc nở mày nở mặt.

Đây thật sự là tin tức khiến người ta phấn chấn.

Yêu tộc đang đại hưng dã.

Lúc trước khi Pháp Bảo Bảng công bố, Yêu tộc chính là một trong những kẻ thắng lớn.

Có rất rất nhiều pháp bảo cường lực nắm giữ trong tay Yêu tộc.

Hôm nay Linh Căn Bảng công bố, Yêu tộc tất nhiên lại là một trong những kẻ thắng lớn.

Điều này hầu như là chuyện có thể dự kiến.

Bản thân Yêu Sư Côn Bằng liền sở hữu một cây linh căn, chính là Khỉ La Uất Kim Hương xếp hạng thứ 24.

Hôm nay lại lược đoạt Tiên Hạnh Thụ xếp hạng thứ 21.

Chương 81

Như vậy, Côn Bằng một người liền nắm giữ hai cây linh căn.

Mà trong tay Thiên Đế, đồng dạng cũng nắm giữ mấy cây linh căn tạm thời còn chưa lên bảng.

Chờ mấy cây linh căn này lên bảng, Yêu tộc tất nhiên có thể uy chấn toàn bộ Hồng Hoang.

Thiên Đế Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, tự nhiên là cực kỳ hưng phấn.

Trong khi đó, tại Tổ Vu đại điện, Thập Nhị Tổ Vu thì cảm giác cực kỳ khó chịu.

Dù sao Yêu Sư Côn Bằng cũng là đại năng Yêu tộc...

Rất nhiều Đại Vu đều ăn quả đắng trong tay Côn Bằng.

Hôm nay Côn Bằng đạt được chỗ tốt như vậy, tự nhiên là khiến người ta khó chịu.

Do đó rất nhiều đại năng không khỏi phá khẩu đại mạ.

So với Côn Bằng, Tổ Vu càng thích Minh Hà lão tổ hơn.

Dù sao Vu tộc chính là Bàn Cổ huyết mạch sở hóa, mà Vô Tận Huyết Hải cùng Minh Hà lão tổ thì là do rốn của Bàn Cổ hóa thành.

Nếu thật muốn luận, Minh Hà lão tổ cùng Vu tộc còn có quan hệ huyết thống đây này.

Do đó những năm gần đây, quan hệ giữa Vu tộc và Minh Hà lão tổ xưa nay không tệ.

Hôm nay Minh Hà lão tổ ăn quả đắng, Yêu tộc được tiện nghi, tự nhiên dẫn tới Vu tộc khó chịu.

Vô số thanh âm phá khẩu đại mạ vang vọng thiên địa.

Mà Yêu tộc cũng không cam chịu yếu thế, đồng dạng kịch liệt hoàn kích.

Nhất thời trong thiên địa vang lên vô số tiếng chửi bới.

Dù sao Vu tộc cùng Yêu tộc tích oán đã lâu, chỉ cần chờ được bất kỳ cơ hội nào, bọn họ đều sẽ công kích lẫn nhau.

Rất nhiều đại năng nghe được tiếng chửi rủa dơ bẩn không chịu nổi của Hồng Hoang, không khỏi ngửa mặt lên trời thở dài.

Cũng không biết ngày tháng như thế này khi nào mới chấm dứt a?

Ngay tại lúc Vu tộc và Yêu tộc Hồng Hoang phá khẩu đại mạ, một đạo thanh âm vô cùng hùng hồn lại tràn ngập nộ ý vang vọng thiên địa: "Minh Hà, Côn Bằng, việc làm của hai người các ngươi hôm nay, Nguyên Thủy ta ghi nhớ.

Ngày sau, Nguyên Thủy ta định đương thay đệ tử đòi lại công đạo." Lời nói này phiêu phiêu đãng đãng truyền ra giữa không trung.

Rất nhiều người đều sợ đến mức thân thể run lên một trận.

Xem ra việc làm của hai người bọn họ, chung quy vẫn là dẫn tới sự bất mãn của Nguyên Thủy Thánh nhân.

Vậy tiếp theo, khẳng định có kịch hay để xem rồi.

Cũng không biết Côn Bằng lão tổ và Minh Hà lão tổ, có thể từ dưới tay Nguyên Thủy Thánh nhân tẩu thoát hay không?

Nghĩ đến tất nhiên là cơ hội xa vời, cho dù hai người bọn họ mạnh hơn nữa, ở trước mặt Thánh nhân, cũng chẳng qua là tồn tại như sâu kiến.

Hai người bọn họ, đỉnh đa tính là con sâu kiến khá lớn mà thôi.

Hoặc giả có thể cắn Nguyên Thủy Thánh nhân một cái, nhưng chung quy sẽ bị Nguyên Thủy Thánh nhân một cước dẫm chết.

Rất nhiều người tại một khắc này đều lắc đầu than thở, hai vị Chuẩn Thánh đại năng này, khả năng cuối cùng sẽ bị tham tâm của chính mình hại chết.

Ngay tại lúc chúng sinh nghị luận, không trung lại có một linh căn đản sinh.

Chỉ thấy linh căn này là một thần thụ cực kỳ cự đại.

Thần thụ này hiển hóa ra giữa không trung, trực tiếp cao vút trong mây.

Nhìn qua liền có một loại cảnh tượng cao phong lượng tiết.

Trừ cái đó ra, dường như còn sở hữu công năng thần bí.

Sau khi cây thần thụ này xuất hiện giữa không trung, trực tiếp đem sự chú ý của tất cả mọi người lần nữa kéo lại.

Tiên Hạnh Thụ xếp hạng 21 tuy rằng bị cướp, nhưng Côn Bằng lão tổ cùng Minh Hà lão tổ cũng không có trực tiếp triển khai công kích, do đó đã không có gì đáng xem.

Tự nhiên là đều đem ánh mắt chú ý tới cổ thụ trên không trung.

Tất cả mọi người đều nhìn cây cổ thụ kia, trong mắt toát ra vẻ thần vãng.

So với Tiên Hạnh Thụ hơi có vẻ trung dung kia, thần thụ này mới càng giống là linh căn vô song.

Dù sao chỉ nhìn từ bề ngoài, linh căn này đẹp hơn quá nhiều quá nhiều.

Một lát sau văn tự đại đạo công bố: [“Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 20: Ngô Đồng Thần Thụ.

Cực phẩm Tiên Thiên linh căn.

Sinh ra tại Hồng Hoang Nam Hoang.

Bên trong Ngô Đồng Thần Thụ sở hữu số lượng Tiên Thiên thanh khí cực kỳ khổng lồ, có thể trợ người tu luyện, trừ cái đó ra lại có Tiên Thiên Thần Thai Hỏa đại đạo.

Là Thần Hoả Diệu Thụ, vốn do Nguyên Phượng đoạt được, sau quy về con gái của Nguyên Phượng, Khổng Tuyên đoạt được.

Chủ nhân: Khổng Tuyên!"] "Tê..." "Ngô Đồng Thần Thụ..." "Thần thụ này, cư nhiên chính là Ngô Đồng Thần Thụ của Phượng Hoàng nhất tộc?" "Nguyên Phượng đều chết đi vô số năm rồi...

Cây Ngô Đồng Thần Thụ này lại vẫn còn sao?" "Con gái Nguyên Phượng?

Khổng Tuyên?" "Nguyên Phượng trước khi chết còn sinh hạ một nữ nhi sao?" "Từ sau đại kiếp thượng cổ, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc sớm đã triệt để diệt tuyệt, những vật chủng hiện còn cũng chẳng qua là sở hữu một ít huyết mạch tạp chủng mà thôi." "Chẳng lẽ Chân Phượng nhất tộc tịnh không có diệt tuyệt sao?" "Cái vị Nguyên Phượng chi nữ Khổng Tuyên này lại là chuyện gì xảy ra?" "Oa...

Lại có một vị siêu cấp đại năng bị bộc quang rồi sao?" "Nước ở thế giới Hồng Hoang này thật mẹ nó sâu!" "Đúng nha, đúng nha, nếu không phải Hồng Mông Tử Kim Bảng hiện thế, chúng ta thật đúng là không biết thế giới Hồng Hoang cư nhiên ẩn tàng nhiều đại năng như thế..." "Sáo lộ Hồng Hoang sâu a..." "Bây giờ ta mẹ nó nhìn ông cụ ven đường cũng cảm thấy thâm bất khả trắc..." "Tại sao người khác đều trâu bò như vậy, chúng ta lại rác rưởi thế này?" "Cút...

Rác rưởi chỉ có ngươi mà thôi...

Ta cũng là tồn tại rất trâu bò..." "Nói thật cho ngươi biết đi..." "Ta

ngả bài rồi...

Ta không giả bộ nữa...

Ta chính là Trường Không đạo nhân...” “Cút cút cút cút, cút...” “Bớt ở chỗ này xàm ngôn...” “Khả năng Khổng Tuyên này, chính là căn cơ cuối cùng của Chân Phượng nhất tộc rồi đi?” “Chỉ là không biết thực lực của Khổng Tuyên này rốt cuộc thế nào?” “Trong tay nắm giữ siêu cấp linh căn như Ngô Đồng Thần Thụ, không chỉ bị Hồng Mông Tử Kim Bảng bộc quang ra, ngay cả thân phận của nàng đều bị bộc quang ra rồi...” “Ngươi nói xem điều này có thể rước lấy họa sát thân cho nàng hay không?” “Không biết những đại năng kia có thể dung nàng hay không...” “Nguyên Phượng dư nghiệt a...

Phượng Hoàng nhất tộc đều đã biến mất vô số năm rồi...

Phỏng chừng những Thánh nhân kia sẽ không để nàng tồn hoạt đâu?” “Cái này ai biết được?” “Các ngươi chẳng lẽ không có phát hiện sao?” “Minh Hà lão tổ đã bay về phía phương nam rồi...” “Lại có kịch hay để xem rồi...” “Cái gì?” “Minh Hà lão tổ muốn ra tay với Khổng Tuyên?” Chúng sinh Hồng Hoang giật mình kinh hãi, vội vàng nhìn lại.

Chỉ thấy đạo thân ảnh vĩ ngạn kia mang theo huyết tinh khí tức vô song, gào thét hướng về phía Nam Môn Hồng Hoang mà đi.

Tại một khắc này chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa sôi trào.

Tất cả mọi người đều mang theo ngọn lửa bát quái vô song.

Vừa rồi Côn Bằng lão tổ cùng Minh Hà lão tổ tịnh không có giao thủ chính diện.

Điều này làm cho rất nhiều người xem náo nhiệt không khỏi có chút ủ rũ.

Hôm nay Minh Hà lão tổ nhắm vào vị Khổng Tuyên này mà đi!

Phỏng chừng lại là một trận đại chiến thiên băng địa liệt đi?

Dù sao xem náo nhiệt không ngại chuyện lớn, tất cả mọi người đều tĩnh quan sự thái phát triển.

Tại vùng đất Nam Man Hồng Hoang, con khổng tước khổng lồ kia lúc này cũng sắc mặt cực kỳ khó coi.

Nàng vốn là sinh linh đản sinh trước khi Nguyên Phượng vẫn lạc.

Bởi vì lúc đó Nguyên Phượng thân thụ trọng thương, dẫn đến nàng tiên thiên có khuyết, cũng không có trở thành Phượng Hoàng, mà là trở thành con khổng tước đầu tiên giữa thiên địa.

Tuy nhiên dù là như thế, thiên phú của nàng cũng là vô song.

Tuy rằng không có trở thành Chân Chính Phượng Hoàng, nhưng lại đạt được thiên phú của Phượng Hoàng nhất tộc.

Tốc độ tu luyện kia quả thật là vô cùng kinh khủng.

Vốn dĩ chỉ là một hậu thiên sinh linh, lại ngạnh sinh sinh bằng vào thiên phú của chính mình, trực tiếp tu luyện đến Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Thậm chí càng là tu ra thần thông độc hữu của chính mình: Ngũ Sắc Thần Quang.

Hầu như có thể nói là thanh xuất vu lam nhi thắng vu lam.

Ngũ Sắc Thần Quang này, nghe nói có công năng thần kỳ vô vật bất xoát.

Nghe nói cho dù ngay cả pháp bảo của Thánh nhân cũng có thể xoát đi.

Quả thực là uy lực vô cùng.

Ngũ Sắc Thần Quang này không chỉ có thể xoát thế gian vạn vật,

còn có năng lực che giấu thiên cơ, thật đúng là thần thông cử thế vô song.

Bởi vì duyên cớ của Ngũ Sắc Thần Quang, vô số đại năng Hồng Hoang, hết thảy đều không biết thế gian còn có nhân vật số má như Khổng Tuyên.

Không thể không nói, Khổng Tuyên này cũng đủ thần bí.

Nếu không phải duyên cớ Hồng Mông Tử Kim Bảng, chỉ sợ người khác còn không biết đại địa Hồng Hoang có nhân vật như Khổng Tuyên.

Hôm nay lại bởi vì Ngô Đồng Thần Thụ, bị Hồng Mông Tử Kim Bảng trực tiếp bộc quang ra.

Lại là một tôn ẩn thế đại năng lần đầu tiên xuất hiện trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Chương 82

Minh Hà lão tổ lại hoành độ mà đến, tưởng tất sẽ là một màn đại kịch cực kỳ đặc sắc.

Giờ khắc này, tại vùng đất Nam Man Hồng Hoang, con khổng tước khổng lồ này tản mát ra quang mang nhàn nhạt.

Ngũ thải quang mang ánh chiếu thiên địa, trực tiếp khiến cho vùng đất Nam Man Hồng Hoang đều sáng rực lên.

Lập tức liền hóa thành một nữ tử thân khoác ngũ thải hà y.

Chỉ thấy nữ tử này ngẩng đầu nhìn lên thiên khung.

Phương hướng kia, đang có một đạo khí tức huyết khí ngập trời cấp tốc mà đến.

Sắc mặt Khổng Tuyên lược vi có chút khó coi.

Một lát sau, một đạo huyết sắc thân ảnh già thiên tế nhật hướng về phía nơi này cấp tốc bay tới.

Nhìn thấy huyết sắc thân ảnh này, trên mặt Khổng Tuyên bỗng nhiên toát ra một nụ cười khinh thường.

Cái tên này quả nhiên là có chút không biết xấu hổ a.

Minh Hà lão tổ này chịu tức ở chỗ Côn Bằng lão tổ, lại chạy tới nơi này giương oai.

Chẳng lẽ thật coi Khổng Tuyên ta là quả hồng mềm hay sao?

Nếu Hồng Mông Tử Kim Bảng đã đem ta bại lộ ra...

Vậy cũng không có tất yếu ẩn tàng tiếp nữa.

Đã như vậy...

Khổng Tuyên không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

Đã ngươi dám đến...

Vậy ta liền cùng ngươi so tài một trận đi.

Lập tức, Khổng Tuyên thẳng người, giống như một cây trường thương đứng ở nơi đó, chờ đợi Minh Hà lão tổ.

Chỉ là một lát thời gian, Minh Hà lão tổ liền huề đái huyết tinh khí tức ngập trời gào thét mà đến.

Trong nháy mắt Minh Hà lão tổ liền đứng ở đối diện Khổng Tuyên.

Minh Hà lão tổ cẩn thận đánh giá, không khỏi giật mình kinh hãi.

Chỉ thấy nữ tử này thân tài cực kỳ cao gầy, thân khoác ngũ thải hà y.

Toàn thân cao thấp đều toát ra một cỗ khí tức ưu mỹ mà lại trí thức.

Tướng mạo lại là cực kỳ mỹ mạo, dường như có thể mị hoặc thương sinh.

Quả thật là một nữ tử phong hoa tuyệt đại yêu diễm a.

Ngay tại lúc Minh Hà lão tổ kinh ngạc, Khổng Tuyên cũng đang quan sát vị đại năng trong truyền thuyết này...

Chỉ thấy Minh Hà lão tổ toàn thân cao thấp bao trùm một bộ trường bào huyết sắc.

Trên trường bào tản mát ra huyết tinh khí tức nhàn nhạt.

Hiển nhiên, bộ trường bào này là một kiện pháp bảo cực kỳ lợi hại.

Mà Minh Hà lão tổ thân tài cao lớn, tóc tai bù xù xõa sau ót, lúc này

đang ôm trong lòng hai thanh hắc bạch tiên kiếm.

Phỏng chừng chính là Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm trên Pháp Bảo Bảng đi?

Minh Hà lão tổ nhìn Khổng Tuyên một cái, lập tức thản nhiên mở miệng: "Ta không quản ngươi là ai, cũng không quản ngươi là dư nghiệt gì, đem Ngô Đồng Thần Thụ giao ra đây...

Nếu không tất khiến ngươi chết không có chỗ chôn!" Ngữ khí xương cuồng mà lại kiêu trương.

Chút nào không đem Khổng Tuyên trước mắt để vào trong mắt.

Chính như Chuẩn Đề Thánh nhân đã nói, chẳng qua là một nữ lưu chi bối, còn có thể lật trời được hay sao?

Khổng Tuyên nhìn Minh Hà lão tổ vô cùng kiêu trương trước mắt, thản nhiên cười: "Thế nào?

Ăn thiệt thòi trước mặt Côn Bằng, liền muốn chạy đến trước mặt ta giương oai sao?" Minh Hà lão tổ lập tức sững sờ.

Trong ánh mắt nhìn về phía Khổng Tuyên cũng tràn ngập sát ý.

Cái gia hỏa này thật đúng là, chuyện nào không nên nói lại cứ nói.

Thật là một nha đầu nhanh mồm nhanh miệng.

Nhìn thấy chính mình xuất hiện cư nhiên tịnh không sợ hãi.

Minh Hà lão tổ ánh mắt hơi co rụt lại: "Nói như vậy, ngươi là không chuẩn bị đem linh căn kia giao ra?" Khổng Tuyên nhìn Minh Hà lão tổ trước mắt thần sắc tê lợi, trong mắt cũng là toát ra một vẻ ngưng trọng.

"Muốn từ trong tay ta lấy được linh căn, thì phải xem ngươi có bản lãnh đó hay không!" Lời này của Khổng Tuyên có thể nói là cực kỳ kiêu trương.

Nháy mắt liền kinh động ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang.

Không ngờ nữ tử tên là Khổng Tuyên này cư nhiên kiêu trương như thế.

Đối mặt Minh Hà lão tổ cư nhiên chút nào không sợ.

Tuyệt đối lại là một vị siêu cấp đại năng.

Minh Hà lão tổ nộ ý càng thịnh.

Không ngờ cái gọi là Khổng Tuyên này cư nhiên chút nào coi thường hắn.

Ánh mắt Minh Hà lão tổ càng phát ra sắc bén.

"Đã như vậy, vậy liền so tài một trận đi..." "Lão tổ không chỉ muốn lấy linh căn của ngươi, càng muốn tính mệnh của ngươi!" Ngôn tẫn vu thử, chỉ thấy hắn một kiếm liền bổ tới.

Kiếm khí vô song kia dường như muốn rạch phá trường không, trực tiếp chém về phía Khổng Tuyên.

Cảm giác vô cùng sắc bén kia, nháy mắt liền khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm giác da đầu tê dại.

Minh Hà lão tổ tuy rằng ăn quả đắng trong tay Côn Bằng lão tổ, nhưng lại không có bất kỳ người nào dám xem thường Minh Hà lão tổ.

Đây là một vị đại năng miễn cưỡng có thể cùng Thánh nhân kháng hành một hai, thậm chí có thể nói là tồn tại cường đại có thể bẻ tay đôi với Thánh nhân.

Ai dám khinh nhờn?

Huống chi trong truyền thuyết, Minh Hà lão tổ chính là Kiếm đạo đệ nhất nhân ngoại trừ Thông Thiên Thánh nhân.

Cũng tức là nói, từ trên phương diện Kiếm đạo tạo nghệ, toàn bộ thế giới Hồng Hoang ngoại trừ Thông Thiên Thánh nhân ra, không còn ai là đối thủ của Minh Hà.

Chúng sinh Hồng Hoang đã từ trong kiếm khí vô song kia cảm nhận được áp bách lực vô cùng cường hãn.

Cỗ sát khí sát phạt vô song kia quả nhiên là rất giỏi!

Khổng Tuyên cũng là nháy mắt trở nên ngưng trọng.

Trong mắt toát ra một vẻ tim đập nhanh nhàn nhạt.

Tại một nháy mắt này, nàng phảng phất rơi vào trong một mảnh thế giới vị tri.

Thế giới này một mảnh tử tịch, sung túc vô biên sát lục cùng với vô biên ác mộng.

Khổng Tuyên cắn môi, cảm nhận được kiếm khí tê liệt trường không kia, lập tức ánh mắt càng phát ra ngưng trọng.

Trên tay quang mang biến ảo, liền có một thanh trường đao cực kỳ cự đại xuất hiện trong tay.

Thanh trường đao này vừa xuất hiện, tất cả mọi người hết thảy đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Kiện pháp bảo này... dường như có chút biến thái nha.

Rất nhanh trên kiện pháp bảo vô cùng dữ tợn này liền bộc phát ra đao khí vô song, thẳng tắp chém về phía đạo kiếm khí kia.

Minh Hà lão tổ vs Khổng Tuyên, chính thức bắt đầu.

"Oanh..." Hai cỗ kiếm khí cùng đao khí vô song tiếp xúc với nhau giữa không trung, nháy mắt liền bộc phát ra năng lượng loạn lưu vô cùng bàng bạc.

Minh Hà lão tổ cùng Khổng Tuyên cũng là đồng thời không tự chủ được lùi lại mấy bước.

Cảm nhận được cỗ năng lượng hạo hãn bàng bạc này, Minh Hà lão tổ cũng là giật mình kinh hãi.

Lập tức liền nhìn về phía trước.

Chỉ thấy Khổng Tuyên thân mặc ngũ thải hà y, thân tài cao gầy, dung mạo yêu diễm đang lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Trên tay phải thì là cầm một thanh linh bảo vô cùng cự đại.

Thanh linh bảo này cực kỳ cự đại, sợ không phải có bốn năm mét dài...

Khổng Tuyên tuy rằng cao gầy, nhưng thân tài lại cực kỳ mảnh mai.

Thân tài mảnh mai như nàng, trong tay cầm pháp bảo dài bốn năm mét, thị giác trùng kích kia thật sự là quá mức to lớn.

Rất nhiều người nhìn thấy cảnh tượng bực này, hết thảy đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Chương 83

Thanh pháp bảo kia chính là một thanh siêu cấp Lãnh Diễm Cứ.

Lãnh Diễm Cứ có lẽ có chút xa lạ, nhưng Thanh Long Yển Nguyệt Đao kia, tưởng tất mọi người đều thập phần quen thuộc.

Khổng Tuyên đang dùng tay phải đơn thủ cầm thanh Thanh Long Yển Nguyệt Đao cự đại chừng bốn năm mét kia.

Thị giác trùng kích kia thật sự là quá mức mãnh liệt.

Cho dù là Minh Hà lão tổ cũng là đồng khổng hơi co lại, trong lòng chấn hám.

Thật là một tuyệt thế nữ võ thần...

Có vài đại năng Hồng Hoang, ánh mắt thấu qua ức vạn vạn dặm, sau khi nhìn thấy cảnh tượng bên này cũng là chấn kinh vạn phần.

Không ngờ nữ tử tên là Khổng Tuyên này cư nhiên hãn dũng như thế.

Thậm chí chỉ từ trên khí thế mà nói, cư nhiên còn mãnh liệt hơn so với Minh Hà lão tổ...

Không hổ thân cụ Chân Phượng huyết mạch...

Chỉ riêng khí tức cường hãn này, cho dù là những đại năng kia cũng thật sâu bội phục.

Chỉ là mọi người nghĩ đến Hồng Hoang vẫn luôn ẩn tàng một vị siêu cấp đại năng như vậy, liền cảm thấy có chút da đầu tê dại...

Tạm thời không nói đến những chúng sinh Hồng Hoang kia, cho dù là Thánh nhân cũng cảm thấy chấn kinh.

Trong Đâu Suất Cung, Thái Thượng Lão Tử lúc này cũng lược

cảm thấy kinh ngạc.

Trừ đi Hồng Quân Đạo Tổ đã sớm hóa thân hợp đạo ra, hắn chính là khôi thủ Huyền Môn Hồng Hoang, cũng là đệ nhất cao thủ được Hồng Hoang công nhận.

Tuy nhiên dù là như thế, hắn cũng không biết Hồng Hoang còn ẩn tàng một vị Phượng tộc dư nghiệt như vậy...

Trong Bích Du Cung ở Kim Ngao Đảo, Thông Thiên Thánh nhân lúc này cũng lược vi có chút kinh ngạc.

Kiếm ý của Minh Hà lão tổ hắn vẫn là tương đối tán thành.

Sát phạt kiếm đạo của Minh Hà lão tổ cực kỳ thuần túy, thậm chí có chút đáng xem.

Lại không ngờ trong Hồng Hoang cư nhiên còn ẩn tàng một vị cao thủ dùng đao.

Thông Thiên Thánh nhân chậc chậc xưng kỳ, cũng là bị câu khởi hứng thú nồng đậm...

Mà hai vị Thánh nhân Tây Phương Linh Sơn, thì là có chút hâm mộ.

Trong thần sắc hâm mộ, thậm chí còn có chút tham lam.

Bọn hắn không chỉ nảy sinh tham lam chi ý đối với Ngô Đồng Thần Thụ của Khổng Tuyên, bọn hắn thậm chí cũng nảy sinh tham lam chi dục đối với bản thân Khổng Tuyên.

Đại địa Tây Phương vốn cực kỳ nghèo nàn, nếu có thể độ hóa Khổng Tuyên vào trong Tây Phương Giáo, Tây Phương Giáo há chẳng phải bình bạch tăng thêm một vị siêu cấp đại năng?

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang chấn kinh, Minh Hà lão tổ hít sâu một hơi, khí tức trên thân lần nữa mãnh nhiên bộc phát.

Một cỗ kiếm ý lăng lệ vô song phù dao trực thượng, xông thẳng lên trời.

Nương theo kiếm đạo khí tức của Minh Hà lão tổ thăng đẳng, vùng đất Nam Man Hồng Hoang thậm chí tản mát ra vô số tiếng nổ mạnh.

Trừ cái đó ra, khí tức huyết tinh vô biên ngoài cơ thể Minh Hà lão tổ cũng là sôi trào, cùng kiếm khí phù dao trực thượng của Minh Hà lão tổ xa xa hô ứng.

Cảm nhận được khí tức vô song của Minh Hà lão tổ, Khổng Tuyên thần sắc túc mục, khí tức trên thân đồng dạng sôi trào dựng lên.

Đao ý bá đạo tuyệt luân vô song kia trực tiếp bắt đầu va chạm cùng kiếm ý của Minh Hà lão tổ giữa không trung.

Theo hai cỗ khí tức va chạm, vô số sinh linh tại vùng đất Nam Man Hồng Hoang thảm thiết kêu gào liên liên.

Những sinh linh này từng cái lăn lê bò toài, rời xa nơi đây.

Dù sao ý chí của hai tôn Chuẩn Thánh đại năng so đấu, há là những gia hỏa nhỏ yếu như bọn hắn có thể thừa nhận?

Minh Hà lão tổ bản thân chính là bỉnh thừa Sát Đạo mà sinh, tự sáng tạo Sát Đạo, tự hào Sát Đạo tổ sư.

Dục muốn sát thiên, sát địa, sát chúng sinh.

Do đó kiếm ý kia của hắn sở hữu khí tức sát phạt vô song.

Khí tức vô cùng sắc bén kia, cho dù là sinh linh khác cũng cảm thấy có chút khó chịu.

Kiếm ý phù dao trực thượng kia, quả thực có loại nhuệ khí sát phá vạn vật.

Mà đao ý của Khổng Tuyên thì là không giống nhau.

Đao ý của Khổng Tuyên, dường như là một cái tự thành thiên địa luân hồi.

Đã có lực nhu hòa như gió xuân hiu hiu, lại có công cương cường trảm phá thiên khung.

Đã sẽ không lộ ra quá mức nhu nhược, lại sẽ không quá mức cương cường.

Khí tức nhu trung đái cương kia phảng phất như tự thành luân hồi, sinh sinh bất tức.

Giờ khắc này đao ý quỷ dị này đồng dạng phù dao trực thượng, đối kháng lẫn nhau với kiếm khí sát lục kia.

Từ trên tràng diện nhìn lại, kiếm ý sát lục huyết sắc của Minh Hà lão tổ dường như muốn mạnh hơn một chút.

Khí tức tinh hồng kia chiếm cứ nửa bầu trời, dường như áp ức lấy đao ý, phạm vi chiếm cứ cũng lớn hơn một chút.

Đao ý của Khổng Tuyên tuy rằng nhìn qua chiếm cứ hạ phong, nhưng trên thực tế tình huống lại không giống nhau.

Bởi vì đao ý của Khổng Tuyên cương nhu tịnh tế, âm dương hiệp điều, tiêu hao cũng lược vi ít hơn một chút.

Tuy rằng nhìn qua chiếm cứ hạ phong, nhưng sát lục kiếm khí của Minh Hà lão tổ cư nhiên chút nào chiếm không được tiện nghi.

Tràng cảnh như vậy trực tiếp khiến cho chúng sinh Hồng Hoang phân phân hãi nhiên không thôi.

Hai người khí tức so đấu hồi lâu, lại phát hiện cư nhiên ai cũng không làm gì được đối phương.

Thấy cảnh này, Khổng Tuyên lại đột nhiên táo bạo hẳn lên.

Khổng Tuyên thân hình mảnh mai tay phải xách theo Thanh Long

Yển Nguyệt Đao vô cùng cự đại kia, một bước bước ra, trực tiếp xuất hiện tại phía trước Minh Hà lão tổ, trực tiếp cuồng phách mà đi.

Đao ý vô song kia như cùng một đạo thất luyện, rạch phá thương khung, trực tiếp chém về phía Minh Hà lão tổ.

Minh Hà lão tổ tay trái hắc sắc trường kiếm, tay phải bạch sắc trường kiếm, cũng đồng thời chém về phía Khổng Tuyên.

Hai đạo kiếm khí hắc bạch trực tiếp dấy lên một mảnh tinh phong huyết lãng.

Hai cỗ sức mạnh mãnh nhiên va chạm giữa không trung.

"Oanh..." Một tiếng nổ vang, thanh âm bùng nổ vang vọng thiên địa.

Vô tận đao ý cùng vô cùng kiếm ý tứ hạ bay múa giữa không trung.

Vô số năng lượng cũng nổ tung tại phiến không trung này.

Động tĩnh sơn hô hải khiếu kia, trực tiếp khiến cho hai vị đại năng liên liên lui về phía sau.

Hồi lâu sau, năng lượng vô song này mới hoán tán...

Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy cảnh tượng chiến đấu vô song này, tâm tình đều trở nên hỏa bạo hẳn lên.

Vạn vạn lần không ngờ tới hai người cư nhiên chiến đấu đến trình độ như thế.

Thật sự là khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Minh Hà lão tổ sắc mặt âm trầm, tay cầm hắc bạch nhị kiếm, thân thể trực tiếp hóa thành một đạo huyết sắc trường hồng, chợt lóe lên rồi biến mất.

Trong nháy mắt liền xuất hiện trước mặt Khổng Tuyên, trực tiếp triển khai công kích trực tiếp nhất về phía Khổng Tuyên.

Mỗi một chiêu mỗi một thức đều mang theo vô cùng kiếm ý.

Khí tức sát phạt kia, dường như muốn trực tiếp xé rách Khổng Tuyên.

Mà Khổng Tuyên tay phải cầm Thanh Long Yển Nguyệt Đao cự đại lại chút nào không sợ, tay phải cầm Yển Nguyệt Đao đồng dạng vọt lên.

Thanh Long Yển Nguyệt Đao cự đại kia nhìn qua cực kỳ bổn chuyết, nhưng ở trong tay Khổng Tuyên lại nhẹ như không vật.

Mỗi một lần huy động, tổng có thể khắp đáo hảo xử địa hóa giải đi công kích của Minh Hà lão tổ.

Hai người trực tiếp lao vào nhau, quấn lấy nhau mà đánh.

Cư nhiên là một trạng thái phân đình kháng lễ, ai cũng không làm gì được đối phương.

Sinh linh Nam Man Hồng Hoang đều trố mắt đứng nhìn.

Những đại năng ở nơi xa cũng từng người từng người trợn mắt há hốc mồm, có chút sững sờ.

Thật không ngờ Khổng Tuyên bỗng nhiên toát ra này lại cường hãn như thế.

Cư nhiên có thể chiến đấu với Minh Hà Lão Tổ đến tình huống ly phổ như vậy.

Thực sự là vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn.

Điều này khiến bọn hắn chấn động không thôi, có chút phản ứng không kịp.

Hai người vẫn như cũ chiến đấu cùng một chỗ.

Chương 84

Tiếng vang to lớn chấn động thiên địa.

Minh Hà Lão Tổ canh chuẩn thời cơ, đột nhiên lui lại.

Lập tức song kiếm trong tay trọng trọng chém xuống. "Huyết Hải Thao Thiên Trảm..." Theo Minh Hà Lão Tổ gào thét, lập tức một cỗ huyết tinh chi khí vô song bỗng nhiên bốc lên.

Sau đó, cỗ huyết tinh chi khí này càng phát ra nồng đậm.

Trong khoảnh khắc, liền hóa thành một đạo uông dương huyết hải mạn vô thiên tế.

Cỗ uông dương huyết hải này mang theo khí thế vô song, thanh thế thao thiên, trực tiếp hướng về phía Khổng Tuyên chém tới.

Kiếm khí huyết hải hạo đãng vô biên kia, tựa hồ muốn đem Khổng Tuyên triệt để dìm ngập.

Huyết hải vô cùng bàng bạc hùng hồn, thực sự là quá mức cường hãn.

Rất nhiều đại năng Hồng Hoang đều xem đến ngây người.

Chiêu này của Minh Hà Lão Tổ thanh thế to lớn, quy mô như thế, cơ hồ muốn sánh ngang với quy mô cuộc chiến của Thánh Nhân rồi.

Tuy rằng không có uy lực Thánh Nhân xuất thủ, nhưng nhìn quy mô lại cũng có chút tương tự.

Không thể không bội phục chiến lực vô biên kia của Minh Hà Lão Tổ.

Cũng không biết nữ tử tên là Khổng Tuyên này có thể ứng phó được hay không.

Dù sao lão quái vật như Minh Hà Lão Tổ, từ thời Thượng Cổ cũng đã tu luyện đến Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Là một trong những Chuẩn Thánh siêu quần bạt tụy nhất trong thế giới Hồng Hoang.

So sánh với lão quái vật như vậy, Khổng Tuyên vẫn là lộ ra lược hơi có chút non nớt.

Dù sao đơn thuần từ chiêu thức này của Minh Hà Lão Tổ liền có thể nhìn ra được, Minh Hà Lão Tổ khủng bố đến rối tinh rối mù.

Tùy tùy tiện tiện một chiêu liền trực tiếp hình thành một mảnh U Minh Huyết Hải mới.

Cá nhân thực lực dù cường đại đến đâu, đối mặt với cả một phiến uông dương đại hải, cũng khó tránh khỏi sẽ sinh ra ảo giác bản thân nhỏ bé.

Nhưng mà, một giọng nói bình ổn mà lại lãnh tĩnh, lại từ trong vô tận huyết hải truyền ra. "Phá..." Lập tức, chúng sinh Hồng Hoang liền nhìn thấy một cỗ đao khí vô song, cực kỳ sắc bén to lớn, trực tiếp từ trong uông dương huyết hải tuôn ra.

Cỗ đao khí vô song này mang theo giá thế hung dũng bành phái, tựa hồ muốn đem vô tận huyết hải này chẻ làm hai.

Nguyên lai là Khổng Tuyên tay phải đơn độc cầm Lãnh Diễm Cứ, nhắm ngay khe hở của thao thiên huyết lãng, một đao bổ ra.

Nơi đó chính là nơi bạc nhược của vô tận huyết hải.

Uông dương huyết hải che khuất bầu trời kia, bị đao khí hạo đãng vô biên trảm phá thiên khung của Khổng Tuyên trực tiếp chém làm đôi.

Từ giữa đó phách thành hai đoạn.

Bộ dáng thanh thế hạo đãng này, thực sự là khủng bố đến cực điểm.

Minh Hà Lão Tổ nhìn thấy tràng cảnh này cũng là lược có chút kinh ngạc.

Không ngờ Khổng Tuyên này cư nhiên cứ như vậy phá vỡ huyết hải kiếm khí của hắn.

Thực sự là có chút siêu việt tưởng tượng.

Cho dù là hắn đã đối với Khổng Tuyên đầy đủ coi trọng rồi, nhưng mà thực lực của Khổng Tuyên vẫn cường đại vượt quá dự liệu.

Một chiêu Thao Thiên Huyết Hải này của hắn, có thể nói là cực kỳ cường đại.

Cơ hồ có thể nói là gặp mạnh thì mạnh, huyết hải vô biên kia không chỉ có thể dìm ngập địch nhân, còn có thể thôn phệ pháp lực người khác.

Lại vạn vạn không ngờ tới, cư nhiên bị Khổng Tuyên dễ dàng phá giải như thế, điều này thực sự là để cho hắn chấn kinh.

Mà Khổng Tuyên thân hình yểu điệu, lại đơn thủ nắm lấy Thanh Long Yển Nguyệt Đao to lớn vô cùng, một bước bước ra, liền xuất hiện ở giữa không trung.

Ánh mắt thẳng tắp nhìn qua Minh Hà Lão Tổ, trong mắt tàn phá bừa bãi sát ý.

Một chiêu huyết hải kiếm khí này của Minh Hà Lão Tổ, tuy rằng thanh thế to lớn, khí thế bàng bạc.

Nhưng mà đối với nàng tới nói, lại cũng không có tác dụng gì.

Dù sao phạm vi công kích càng rộng, liền đại biểu cho sơ hở càng

nhiều.

Coi như là không có sơ hở, nàng cũng có thể bằng vào thực lực cường hãn của bản thân, chế tạo sơ hở.

Cho nên nói một chiêu huyết hải kiếm khí này của Minh Hà Lão Tổ, tuy rằng trong mắt người khác là cực kỳ cường hãn, nhưng ở trong mắt nàng, lại là không có gì đáng khen.

Khổng Tuyên xuất hiện tại giữa không trung xong, liền không chút do dự.

Cầm Thanh Long Yển Nguyệt Đao to lớn kia ở trong không trung luân một vòng, lập tức trọng trọng hướng về phía Minh Hà Lão Tổ chém tới!

Sau đó liền có một đạo đao khí kinh thiên, lăng không xuất hiện, trực tiếp trảm hướng Minh Hà Lão Tổ.

Đao khí này tựa hồ sở hữu uy lực quán xuyên thiên địa.

Tựa hồ có khí tức mẫn diệt thương sinh.

Khí tức cường hãn như thế, cho dù là Minh Hà Lão Tổ cũng là sắc mặt khó coi.

Trong tay Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm giao thoa lấy nâng lên trên một cái.

Liền có hai cỗ hắc bạch kiếm khí bày ra hình giao thoa, trực tiếp giết hướng đao khí của Khổng Tuyên.

Sau đó đao kiếm khí tức lại một lần nữa bộc phát.

Hai người cũng không thể không lần nữa lùi lại.

Minh Hà Lão Tổ y quyết phiêu phiêu, sắc mặt biến đen.

Vốn cho rằng gốc siêu cấp linh căn kia chỉ là dễ như trở bàn tay,

bây giờ lại diễn biến thành một trận di thiên đại chiến.

Thực sự là để cho hắn sắc mặt khó coi.

Chẳng lẽ muốn lại một lần nữa trộm gà không được còn mất nắm gạo sao?

Lửa giận trong lòng Minh Hà Lão Tổ bồng bột mà phát.

Lần này Minh Hà Lão Tổ tắc suất tiên hướng về phía Khổng Tuyên mà đến!

Hai người này đều là đối thủ cực kỳ cường hãn.

Trong đó một cái chính là kiếm đạo cao thủ.

Một cái khác thì là cường giả trên đao đạo.

Hai người giờ phút này hoàn toàn đã động chân hỏa.

Trong lòng nín một ngụm khí kia.

Chỉ muốn ở trên đao kiếm tranh cái cao thấp, ai cũng không có vận dụng thần thông khác.

Minh Hà Lão Tổ một mực không có động dụng Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, cùng với các thần thông khác.

Mà Khổng Tuyên cũng không chuẩn bị động dụng Niết Bàn Chân Hỏa cùng với Ngũ Sắc Thần Quang.

Thề muốn ở trên đao kiếm phân cái cao thấp.

Hai người một phen đối chiến này kéo dài thật lâu.

Minh Hà Lão Tổ tâm thần phức tạp, cư nhiên trong thời gian ngắn rơi vào hạ phong.

Nhất thời rất khó lật bàn, chỉ có thể lui lại lui nữa, một lát sau dần dần bị Khổng Tuyên cuồng bạo áp chế.

Trận chiến đấu vô song này trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang nhìn đến nhiệt huyết sôi trào.

Vạn vạn không ngờ tới, vị đại năng tên gọi Khổng Tuyên này cư nhiên áp chế Minh Hà Lão Tổ.

Thực sự là làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Tình huống này trực tiếp làm cho chúng sinh Hồng Hoang sôi trào lên.

Dù sao tràng diện như thế, vạn cổ khó gặp.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều cảm giác Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, đảo cũng tịnh không phải là chuyện xấu gì.

Ít nhất để cho chúng sinh Hồng Hoang biết được rất nhiều bí văn.

Nhận biết được rất nhiều đại năng ẩn tàng.

Càng là làm cho Hồng Hoang náo nhiệt hẳn lên.

Đại năng tên là Khổng Tuyên trước mắt này, không phải là lần đầu tiên xuất hiện ở trước mặt chúng sinh sao?

Nữ Oa nương nương vừa cùng Chuẩn Đề thánh nhân trải qua một trận đại chiến.

Minh Hà Lão Tổ cùng Côn Bằng lão tổ lại từng có giao phong ngắn ngủi.

Chương 85

Bây giờ vị đại năng tên Khổng Tuyên này lại cùng Minh Hà Lão Tổ đại chiến.

Chúng sinh Hồng Hoang làm quần chúng ăn dưa, thực sự là cảm thấy vô cùng quá đã nghiền.

Giờ phút này, thấy Khổng Tuyên áp chế Minh Hà Lão Tổ, lập tức càng phát ra hưng phấn.

Minh Hà Lão Tổ tuy rằng tạm thời chiếm cứ hạ phong, nhưng là bọn hắn lại một chút cũng không lo lắng.

Dù sao Minh Hà Lão Tổ có rất nhiều thủ đoạn, còn có pháp bảo vô cùng cường hãn cũng không có động dụng.

Bây giờ chỉ là đối bính trên kiếm đạo cùng đao đạo mà thôi.

Lúc này, rất nhiều đại năng Hồng Hoang không tự chủ được vì vị đại năng tên gọi Khổng Tuyên này cố lên cổ vũ.

Bọn hắn tuy rằng không biết Khổng Tuyên, đối với thần thông của Khổng Tuyên cũng không quá hiểu rõ.

Nhưng là gia hỏa này có thể áp chế Minh Hà Lão Tổ, đã là thắng được hảo cảm của chúng sinh Hồng Hoang.

Nếu có thể nhìn Minh Hà Lão Tổ bị thiệt thòi, bọn hắn tự nhiên là vui ở trong đó.

Minh Hà Lão Tổ vừa đánh vừa lui.

Mà Khổng Tuyên thì là từng bước ép sát.

Rất nhanh hai người chiến đấu liền đến trình độ gay cấn. "Huyết Hà Kiếm Ý — Phá Thiên Sát!" Minh Hà Lão Tổ vì cứu vãn cục thế,

lại một lần nữa dùng ra một ký sát chiêu.

Chỉ thấy kiếm khí màu đỏ ngòm trực tiếp ngưng thành một tuyến, hư không lóe lên, liền lăng không kích xuyên đao ý của Khổng Tuyên đạo nhân.

Sau khi kích xuyên đao ý, sát khí huyết sắc này ngưng thành một tuyến, sức mạnh cũng không có tiêu tán, mà là tiếp tục hướng về phía Khổng Tuyên bạo xạ mà đi.

Hiển nhiên, nhất tuyến kiếm khí vô song này sở hữu năng lực xuyên thấu cực kỳ cường hãn.

Cảm nhận được cỗ khí tức này, Khổng Tuyên cũng là sắc mặt biến đổi.

Nàng đã cảm nhận được cảm giác uy hiếp nồng đậm.

Không tự chủ được dừng lại thân thể.

Thanh Long Yển Nguyệt Đao to lớn trong tay hoành ngang trước người.

Bằng vào uy lực của Thanh Long Yển Nguyệt Đao, trực tiếp đem một chiêu này ngăn trở xuống.

Thanh Long Yển Nguyệt Đao này của Khổng Tuyên tuy rằng không có đăng lên Pháp Bảo Bảng, nhưng hiển nhiên cũng là linh bảo vô cùng cường đại.

Nếu thứ hạng của Pháp Bảo Bảng nhiều hơn một chút, một thanh đại đao vô cùng to lớn này tất nhiên là bảng thượng hữu danh.

Theo Khổng Tuyên đem một chiêu này thành công tiếp hạ, hai người liền lại một lần nữa tách ra.

Hai người nhìn nhau, ánh mắt hướng về đối thủ cũng trở nên ngưng trọng rất nhiều.

Minh Hà Lão Tổ kinh ngạc vì đối phương cư nhiên chỉ bằng thực lực trên đao đạo liền có thể áp chế chính mình.

Thực sự là để cho hắn khó có thể tưởng tượng.

Vô số năm đến nay, cũng chỉ có Thông Thiên thánh nhân kia ở trên kiếm đạo hơn hắn một bậc.

Trừ Thông Thiên thánh nhân ra, trên đao kiếm giao phong, lại không người nào là đối thủ của hắn.

Mà nghiêm khắc tới nói, vị Khổng Tuyên này vẫn là hậu bối của hắn.

Điều này sao có thể không làm cho hắn kinh hãi đây?

Mà Khổng Tuyên cũng là kinh hãi.

Vừa rồi nàng rõ ràng chiếm được ưu thế cực lớn.

Không ngờ đối phương chỉ là xuất một chiêu, liền có thể nghịch cảnh lật bàn.

Quả nhiên là sở hữu tình huống cực kỳ thâm hậu. "Không tệ, thật sự phi thường không tệ, không ngờ thế giới Hồng Hoang này còn có người có thể cùng kiếm đạo tu vi của Lão tổ ta thế lực ngang nhau." Minh Hà Lão Tổ nói, "Trừ Thông Thiên thánh nhân kia ra, ngươi vẫn là người đầu tiên.

Ngươi ở trên đao đạo tạo nghệ, có thể xưng Hồng Hoang đệ nhất, Lão tổ ta nguyện xưng ngươi là Hồng Hoang Đao Đạo Đệ Nhất." Nghe được câu này, Khổng Tuyên thì là mỉm cười, không thèm để ý.

Hồng Hoang Đao Đạo Đệ Nhất?

Khổng Tuyên từ chối cho ý kiến.

Nàng đã bằng vào Ngũ Sắc Thần Quang có thể mông tế thiên cơ của tự thân, cẩu thả vô số năm.

Kết quả hôm nay bị Hồng Mông Tử Kim Bảng bộc quang.

Đã bộc quang, nàng liền muốn ở trong cả cái Hồng Hoang dương danh lập vạn.

Minh Hà Lão Tổ nhìn xem Khổng Tuyên, thản nhiên mở miệng: "Nhị kiếm trong tay Lão tổ chính là bạn sinh linh bảo của Lão tổ, tên là Nguyên Đồ, A Tỳ.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sát lục bảo khí, Pháp Bảo Bảng bài danh thứ bốn mươi." Minh Hà Lão Tổ giới thiệu bảo kiếm của chính mình cho Khổng Tuyên.

Hắn sở dĩ hành kính như vậy, cũng là kính trọng đối với Khổng Tuyên.

Đối thủ có thể ở trên tạo nghệ đao đạo chiến cùng hắn đến trình độ như thế, đáng giá hắn khâm phục.

Đối diện, Khổng Tuyên tà bãi cự đại trường đao trong tay, cũng là nhàn nhạt mở miệng: "Đao này tên là Lãnh Diễm Cứ, vị thuộc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cán đao chính là tinh hoa chi cán của Ngô Đồng Thần Thụ làm thành, đao phong chính là Chân Phượng huyết tinh sở luyện, tuy rằng bảng thượng vô danh, nhưng đồng dạng uy lực vô cùng.

Ngày sau nếu có cơ hội, nhất định phải tìm được bảng thượng pháp bảo, bằng đao này, trảm phá bảo vật có tên trên bảng, lấy đó chứng đạo nhập bảng!" Nghe được Khổng Tuyên trả lời, Minh Hà Lão Tổ gật gật đầu.

Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm trong tay hắn hướng lai không cùng pháp bảo tịch mịch vô danh đối chiến.

Trường đao của đối phương tuy rằng không có nhập bảng, nhưng hiển nhiên cũng là sở hữu uy lực vô song.

Có tư cách làm đối thủ của Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm.

Hai người lẫn nhau giới thiệu pháp bảo trong tay xong, liền chuẩn bị một vòng giao phong mới.

Ánh mắt Minh Hà Lão Tổ cũng dần dần trở nên sắc bén.

Kiếm ý uẩn hàm trong mắt kia, tựa hồ đều có thể đâm rách thiên khung.

Phảng phất chỉ cần nhìn hắn một cái liền có thể bị đâm bị thương.

Minh Hà Lão Tổ dù sao chính là lấy sát nhập đạo.

Sát khí vô song kia, quả thật không phải thường nhân có thể so sánh.

Minh Hà Lão Tổ nhìn về phía Khổng Tuyên, ánh mắt càng ngày càng nhuệ lợi.

Trong song mục tựa hồ uẩn dưỡng vô biên kiếm khí.

Sau đó liền có một đạo thanh âm uy nghiêm mà lại kinh tủng truyền ra. "Huyết Hà Thái Dương Trảm!" Chỉ trong một sát na, vô tận huyết tinh chi khí trên thân Minh Hà Lão Tổ liền triệt để sôi trào.

Phảng phất nước sôi nấu mở.

Huyết tinh chi khí cực kỳ bàng bạc vô song kia cũng tại giữa hắc bạch nhị kiếm dần dần ngưng tụ.

Theo khí thế gia kịch, một cái huyết sắc thái dương vô cùng to lớn, có thể xưng che khuất bầu trời lăng không xuất hiện.

Huyết sắc thái dương này vừa xuất hiện, liền phong khởi vân dũng, phong lôi hô khiếu.

Cảm nhận được khí tức vô song kia, rất nhiều đại năng đều sắc mặt đại biến.

Minh Hà Lão Tổ này đảo thật là cường hãn vô cùng.

Rất nhiều đại năng cùng thời kỳ với Minh Hà Lão Tổ cũng là than thở.

Đã rất nhiều năm không có nhìn thấy Minh Hà Lão Tổ xuất thủ.

Hôm nay vừa thấy, Minh Hà Lão Tổ quả thật đã đến một cái cảnh giới cao thâm mạc trắc.

Bên trong Thiên Đình, Thiên Đế Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cũng là sắc mặt ngưng trọng. "Minh Hà Lão Tổ này quả thật là sở hữu một chút thần thông vô song!" "Không thể coi thường cái tên hàng sắc bẩn thỉu này..." Nghe được lời nói của Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng là thận trọng gật gật đầu.

Đương kim đại địa Hồng Hoang, nếu nói ai còn có khả năng thành thánh, Minh Hà Lão Tổ tất nhiên chiếm giữ một chỗ cắm dùi.

Bây giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế.

Cách cục đại địa Hồng Hoang bỗng nhiên bội tăng.

Khi Pháp Bảo Bảng xuất thế, linh khí thiên địa Hồng Hoang trực tiếp tăng gia mấy lần.

Bây giờ Linh Căn Bảng xuất thế, sinh khí thiên địa Hồng Hoang đồng dạng cũng tăng gia mấy lần.

Hoặc giả tương lai bảng danh sách khác xuất thế, linh khí khác trong thiên địa đồng dạng cũng sẽ bội tăng.

Như thế mà nói, tất nhiên sẽ có cơ hội thành thánh mới xuất hiện.

Xem ra là thời điểm sớm làm chuẩn bị rồi.

Mà trong Tổ Vu Đại Điện, Thập Nhị Tổ Vu cũng là cực kỳ hưng phấn.

Chương 86

Quan hệ của bọn hắn có thể nói cùng Minh Hà Lão Tổ tương đương không tệ.

Minh Hà Lão Tổ giờ phút này đại phát thần uy, bọn hắn tự nhiên là cảm thấy cực kỳ cao hứng.

Lúc này, Đế Giang - người đứng đầu Thập Nhị Tổ Vu, nội tâm đã hoạt lạc hẳn lên.

Hoặc giả nên rút thời gian mời Minh Hà Lão Tổ tới, mọi người khai hoài sướng ẩm một phen.

Hoặc giả là bởi vì quan hệ huyết duyên, Minh Hà Lão Tổ cùng Thập Nhị Tổ Vu bọn hắn tương đối thân thiết, ngược lại cùng Tiên Thiên Yêu Tộc quan hệ không tốt.

Lúc này trong lòng Đế Giang đã nảy sinh ý nghĩ lôi kéo Minh Hà Lão Tổ.

Theo thời gian trôi qua, huyết sắc thái dương trên không trung càng phát ra to lớn.

Cả không gian vào giờ khắc này cũng sinh ra gợn sóng.

Tựa hồ thừa thụ không nổi uy lực vô biên của huyết sắc thái dương kia.

Đối diện Minh Hà Lão Tổ, Khổng Tuyên nhìn thấy huyết sắc thái dương che khuất bầu trời này cũng là cực kỳ ngưng trọng.

Nghiêm túc nói đến, nàng có mấy loại thủ đoạn có thể diệt đi một chiêu này của đối phương.

Vô luận là dùng pháp bảo khác, hoặc là thần thông khác.

Nàng đều có rất nhiều biện pháp có thể diệt đi chiêu này.

Nhưng là nàng lại không cam tâm.

Nếu nàng thật sự làm như thế, vậy liền đại biểu cho nàng ở trên tạo nghệ đao đạo không bằng Minh Hà Lão Tổ!

Như vậy nàng liền rơi vào hạ phong.

Nàng tự nhiên là không cam tâm làm như thế.

Nàng chính là muốn ở trên đao ý cùng kiếm ý, cùng Minh Hà Lão Tổ phân cái cao thấp.

Nhất niệm chí thử, trên cây đại đao siêu cấp kia của nàng, đồng dạng cũng có một đạo quang mang vô cùng kinh diễm bỗng nhiên tán phát ra.

Đạo quang mang này vô song, quả thực muốn kinh diễm chúng sinh.

Nhân thử, Khổng Tuyên hít sâu một hơi.

Lập tức cầm lấy Lãnh Diễm Cứ, tay trái thận trọng nắm đi lên.

Lần thứ nhất, hai tay cầm đao.

Đủ để có thể thấy được sự nhận khả của nàng đối với chiêu này.

Khổng Tuyên lẳng lặng đứng ở nơi đó, cẩn thận quan khán huyết sắc thái dương của đối phương.

Mà huyết sắc thái dương trên đỉnh đầu Minh Hà Lão Tổ càng phát ra ngưng luyện.

Khí thế vô song kia càng phát ra bàng bạc.

Uy năng tán phát ra cơ hồ muốn để cho những người khác hít thở không thông.

Khổng Tuyên nhìn xem huyết sắc thái dương trên không trung, con

mắt từ từ híp lại.

Thiên đại địa đại, vào giờ khắc này, lại không có bất kỳ cái gì đồ vật có thể ánh nhập mi mắt của nàng.

Lãnh Diễm Cứ trong tay cũng là tán phát ra hàn quang vô song.

Đây là một thanh tiên bảo ngạo cốt tranh tranh.

Lần này Pháp Bảo Bảng cư nhiên không có lên bảng, tự nhiên là để cho thanh tiên bảo ngạo cốt tranh tranh này khó chịu.

Thanh thần đao này thậm chí nhiều lần thôi thúc Khổng Tuyên ra ngoài tầm bảo.

Chỉ cần tìm được bảo vật trên bảng, nó liền muốn một đao chém nát, lấy đó chứng đạo nhập bảng.

Vô số năm qua, chủ nhân Khổng Tuyên lần thứ nhất buông ra tay chân đại chiến.

Nó tự nhiên cũng cảm thấy rất là hưng phấn.

Một lát sau, huyết sắc thái dương vô song kia rốt cục đạt đến cực hạn mà không gian có thể thừa thụ.

Minh Hà Lão Tổ tóc tai bù xù cười ha ha, hắc bạch nhị kiếm hướng về phía bên này hất lên.

Huyết sắc thái dương vô song kia liền hướng về phía Khổng Tuyên nơi này cấp tốc bay tới.

Khổng Tuyên nhìn thấy nơi này diện sắc phát hàn, ánh mắt ngưng trọng.

Chỉ thấy nàng hít sâu một hơi, tung người nhảy lên.

Bay đến giữa không trung, hai tay cầm đao, mang theo khí thế dũng mãnh tồi khô lạp hủ, trực tiếp hướng về phía huyết sắc thái dương to

lớn kia bay qua.

Đối mặt huyết sắc thái dương vô cùng tuyệt luân kia, thân hình mảnh mai của Khổng Tuyên vào giờ khắc này trở nên vô cùng nhỏ bé.

Họa diện như vậy thực sự là làm cho người ta đảm chiến tâm kinh.

Họa diện như vậy thực sự là vô cùng kinh diễm.

Vào giờ khắc này, trong mắt chúng sinh Hồng Hoang, vị đại năng tên Khổng Tuyên này cư nhiên kinh diễm như thế.

Hảo một vị đại năng.

Hảo một vị tuyệt thế nữ võ thần.

Bên kia Minh Hà Lão Tổ thấy Khổng Tuyên biểu hiện như vậy, cũng là giật nảy cả mình.

Đối phương đây là muốn bằng vào ý chí đao đạo thuần túy nhất để phá Huyết Hà Thái Dương của hắn sao?

Vạn vạn không ngờ tới đối phương cư nhiên to gan lớn mật đến trình độ như thế.

Trong nháy mắt, Khổng Tuyên đã xuất hiện ở trước người huyết sắc thái dương.

Khổng Tuyên hai tay cầm đao bỗng nhiên kiều quát một tiếng.

Lãnh Diễm Cứ cực kỳ đơn giản kia trực tiếp mang theo đao mang kinh thiên, hướng về phía huyết sắc thái dương to lớn kia phách trảm mà đi. "Oanh long long..." Theo Lãnh Diễm Cứ tiếp xúc cùng huyết sắc thái dương kia, một đạo thanh âm vô song trong nháy mắt vang vọng thiên địa.

Sau đó liền có hai đạo năng lượng cực kỳ cường hãn tại không trung bạo tạc ra.

Năng lượng loạn lưu đầy trời trực tiếp hướng về phía tứ phương phi xạ mà đi.

Xung kích ba chưa từng có kia như sơn hô hải khiếu tản ra hướng về phía Nam Man chi địa.

Cả vùng đất Nam Man vào giờ khắc này cũng bỗng nhiên chấn động.

Nhìn thấy cảnh tượng vô song này, ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa sôi trào.

Vạn vạn không ngờ tới, chiến đấu giữa hai người cư nhiên mãnh liệt đến trình độ như thế.

Trong ánh mắt của tất cả mọi người đều toát ra thần sắc kinh hãi muốn tuyệt.

Lần giao phong này của hai người hoàn toàn đạt đến uy lực khi Thánh Nhân giao chiến.

Dưới sự tận mắt chứng kiến của ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang, Huyết Hà Thái Dương cực kỳ to lớn, có thể xưng che khuất bầu trời kia, cư nhiên bị Khổng Tuyên trực tiếp một cắt làm hai.

Tràng cảnh kia thực sự là quá mức làm cho người ta rung động.

Cho dù là những viễn cổ đại năng kia cũng là tràn đầy sắc mặt khâm phục.

Vạn vạn không ngờ tới Khổng Tuyên bỗng nhiên xuất hiện này cư nhiên có thể chiến đấu với Minh Hà Lão Tổ đến trình độ như thế.

Thực sự là khó có thể tưởng tượng.

Điều này liền đại biểu cho vị nữ tử này, ít nhất cũng cùng Minh Hà Lão Tổ bất phân thắng bại.

Tất cả mọi người chú ý trận chiến này, cư nhiên cùng một thời

khắc toàn bộ nuốt một ngụm nước bọt.

Tràng cảnh này thực sự là làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Cho dù là rất nhiều đại năng đầu óc đều có chút chuyển không được ngoặt tới.

Lúc này Khổng Tuyên thân mặc ngũ thải hà y, đang từ không trung chậm rãi rơi xuống.

Y mệ liệp liệp, giống như tuyệt thế nữ tiên.

Bên kia Minh Hà Lão Tổ nhìn thấy đối phương cư nhiên trực tiếp mà lại bạo lực phá vỡ Huyết Hà Thái Dương của hắn như thế, cũng là kinh ngạc đến mức trợn mắt há hốc mồm.

Một lát sau, ánh mắt lại toát ra thần sắc dở khóc dở cười.

Gia hỏa này...

Quả nhiên không phải là hạng dễ nhằn.

Nhớ tới vô số năm trước, hắn đã từng viễn độ phương đông, tìm đến Thông Thiên giáo chủ kia đàm đạo kiếm đạo.

Khi đó Thông Thiên giáo chủ còn chưa thành thánh.

Lúc ấy hai người đánh cũng là khó phân thắng bại.

Chương 87

Khi luận bàn cùng Thông Thiên giáo chủ, hắn cũng từng thi triển qua Huyết Hà Thái Dương này.

Cho dù là Thông Thiên giáo chủ lúc ấy, đối với một chiêu này của hắn cũng đưa ra nhận khả cực cao!

Thông Thiên giáo chủ cuối cùng vẫn là bằng vào kiếm đạo vô địch kia của hắn mới miễn cưỡng thắng nửa bậc.

Nhưng mà Khổng Tuyên này lại là chuyện gì xảy ra?

Cư nhiên cứ như vậy phá giải Huyết Hà Thái Dương của hắn?

Thực sự là để cho hắn khó có thể tưởng tượng.

Lúc này sắc mặt Minh Hà Lão Tổ càng phát ra trầm trọng.

Hắn đã cảm giác được.

Khổng Tuyên đối diện này tuyệt đối không phải là đối thủ có thể dễ dàng đánh bại.

Nếu là không sử xuất ra cả người giải số, chỉ sợ còn thật khó có thể làm bị thương đối phương mảy may.

Có thể nói Khổng Tuyên trước mắt này chính là một đối thủ khác trong kiếm đạo của hắn.

Nếu không thể bằng vào kiếm đạo thuần túy nhất của chính mình kích bại người này, chỉ sợ ngày sau kiếm đạo sẽ trở nên không còn thuần túy.

Nếu thật sự xảy ra tình huống này...

Hậu quả khó mà lường được.

Nghĩ tới đây, sát đạo kiếm ý vô cùng thuần túy kia của Minh Hà Lão Tổ lại một lần nữa điên cuồng tăng lên.

Mà Khổng Tuyên đối diện Minh Hà Lão Tổ cũng là mặt trầm như nước.

Nàng phá giải một chiêu này của đối phương, tuy rằng nhìn qua đơn giản, nhưng cơ hồ cũng là sử xuất ra cả người giải số.

Đối phương dù sao cũng là thượng cổ đại năng tồn tại từ khi thiên địa đản sinh đến nay.

Đối phương thế nhưng là cao thủ cùng thế hệ với mẫu thân nàng.

Cho dù là mẫu thân của nàng, đối với Minh Hà Lão Tổ cũng cực kỳ nhận khả.

Nếu luận bàn về tình huống thực sự, so với nàng còn thâm hậu hơn nhiều.

Nhân thử, nàng phá một chiêu này cũng là cực kỳ gian nan.

Khí tức vô song trên người Minh Hà Lão Tổ lại một lần nữa thăng hoa.

Cả phiến không gian vào giờ khắc này đều sinh ra vô số tiếng khí bạo.

Bên người Minh Hà Lão Tổ càng là xuất hiện nhiều vô số kể kiếm khí tỉ mỉ...

Tất cả đại năng quan khán trận chiến này đều là sắc mặt đại biến.

Minh Hà Lão Tổ đây là muốn phát điên rồi sao?

Vị đại năng tên là Khổng Tuyên này cư nhiên bức Minh Hà Lão Tổ đến mức này.

Quả thật là khó có thể tưởng tượng...

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, có rất nhiều người ở phụ cận điên cuồng rút lui.

Sợ bị tai bay vạ gió, vô tội chết đi.

Nếu thật sự như thế thì xui xẻo rồi.

Tất cả mọi người đều nhìn ra được, Minh Hà Lão Tổ cùng vị đại năng tên gọi Khổng Tuyên này coi như là chân chính giang thượng (đối đầu).

Minh Hà Lão Tổ sở hữu sát phạt kiếm đạo vô song.

Mà Khổng Tuyên thì sở hữu siêu cấp đao đạo Hồng Hoang vô song.

Hai người chiến đấu đến trình độ này, thi triển cũng bất quá là đao kiếm ý chí thuần túy nhất.

Ai cũng không có động dụng thủ đoạn khác.

Nếu ai tại trận đao kiếm so đấu này động dụng thủ đoạn khác, vậy liền đại biểu cho thua một bậc.

Cho dù là chân chính chiến lực thắng qua đối phương, kia cũng là sự tình mất mặt.

Cho nên hai người này đều nín một hơi này.

Xem ra tính tình của hai vị đại năng này còn thật sự là ngưu tầm ngưu mã tầm mã.

Bất quá tất cả mọi người lại đều đối với Minh Hà Lão Tổ lo lắng.

Minh Hà Lão Tổ tuy rằng xưng là kiếm đạo tạo nghệ Hồng Hoang đệ nhị, nhưng vô số năm đến nay, Minh Hà Lão Tổ đã rất ít hạ công phu trên kiếm đạo.

Dù sao Minh Hà Lão Tổ còn muốn tu hành Minh Hà Đại Pháp của

hắn, còn muốn thi triển Huyết Thần Tử phân thân của hắn, còn muốn hạ công phu trên Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên và Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ...

Nếu thật sự chỉ là so đấu trên tạo nghệ đao kiếm, Minh Hà Lão Tổ còn thật không nhất định liền thắng được đối phương.

Dù sao vị Khổng Tuyên đại năng này là bỗng nhiên toát ra.

Ai biết vị Khổng Tuyên đại năng này còn có hay không thần thông khác nữa?

Nhìn xem Minh Hà Lão Tổ bộc phát khí tức vô song kia, đao đạo ý chí vô song trên thân Khổng Tuyên đồng dạng lại một lần nữa thăng hoa.

Kiếm đạo ý chí thuần túy kia của Minh Hà Lão Tổ chính là siêu cấp sát phạt kiếm đạo.

Mà cỗ đao ý này của Khổng Tuyên thì càng thêm lộ ra bá đạo vô biên.

Đao, bản thân liền là bá giả trong binh khí, đi cũng là con đường bá đạo.

Mà Lãnh Diễm Cứ trong tay Khổng Tuyên thì có thể xưng tụng là vương giả trong đao đạo.

Khổng Tuyên tu luyện đao ý cũng sở hữu sự bá đạo vô song.

Nhân thử hai cái tương gia tự nhiên là bá đạo vô hạn.

Hai cỗ khí tức lại một lần nữa tại trên thân hai người sôi trào mà ra.

Bá đạo đao ý.

Sát lục kiếm ý.

Trực tiếp tại không trung hỗ tương đối trì.

Nhìn qua hai đạo ý chí này phân đình kháng lễ, bất phân thượng hạ.

Theo hai cỗ khí tức vô song này trần hiêu nhi thượng (bốc lên), đại địa Hồng Hoang lại một lần nữa sôi trào.

Rất nhiều người đều than thở không thôi.

Dù sao chiến đấu cấp bậc này thực sự là không thấy nhiều.

Ánh mắt Minh Hà Lão Tổ gắt gao nhìn chằm chằm Khổng Tuyên.

Thần sắc trong mắt càng phát ra sắc bén.

Khí tức vô song trên người rốt cục súc thế hoàn thành.

Không gian vào giờ khắc này đều trở nên vặn vẹo. "Huyết Hải Phù Đồ..." Minh Hà Lão Tổ thần sắc túc mục bạo quát một tiếng, sau đó liền một bước bước ra.

Lập tức tại không trung liên đạp chín bước.

Mỗi một bước đều là một cái dấu chân huyết sắc.

Mỗi một bước đều mang theo đại đạo đạo vận đầy trời.

Sau đó liền kiệt tận toàn lực chém ra một kiếm.

Chiêu này chính là một trong những chí cường kiếm của Minh Hà Lão Tổ.

Cũng là một trong những thủ đoạn áp đáy hòm của Minh Hà Lão Tổ.

Vô số năm qua cũng bất quá thi triển hai lần mà thôi.

Tính cả lần này cũng bất quá là thi triển ba lần.

Kiếm này vừa ra, khí thế thôi khô lạp hủ kia, khí tức hủy diệt vạn vật kia, quả thực là kinh thiên động địa.

Vào giờ khắc này, cả phiến không gian tựa hồ đều bị nhuộm thành nhan sắc máu tươi.

Khí tức huyết tinh thao thiên kia trực tiếp ảnh hưởng đến cả vùng đất Nam Man Hồng Hoang.

Tất cả đại năng Hồng Hoang vào giờ khắc này đều trợn mắt há hốc mồm.

Dù sao uy thế chiêu này to lớn thực sự làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Chiêu này chính là một trong những kiếm mạnh nhất của Minh Hà Lão Tổ.

Kiếm này vừa ra, tinh phong huyết vũ vô tận kia trực tiếp lan tràn đến cả Nam Man Hồng Hoang.

Chương 88

Ngạnh sinh sinh đem cả vùng đất Nam Man Hồng Hoang biến thành tràng sở giống như huyết sắc luyện ngục.

Quả thật không hổ danh xưng Huyết Hải Phù Đồ.

Tất cả đại năng Hồng Hoang nhìn thấy chiêu này đều cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Cho dù là Thông Thiên giáo chủ ở Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, nhìn thấy chiêu này cũng là vô cùng thận trọng.

Vứt bỏ chênh lệch về pháp lực giữa hai người, chỉ lấy tạo nghệ kiếm đạo mà nói, Minh Hà Lão Tổ này quả thật là đi đến tình trạng đăng phong tạo cực.

Nếu chỉ lấy tạo nghệ kiếm đạo mà nói, Minh Hà Lão Tổ dĩ nhiên không kém hơn hắn bao nhiêu.

Đối diện Minh Hà Lão Tổ, Khổng Tuyên lúc này cũng đột nhiên bạo khởi.

Hai tay nắm chặt Lãnh Diễm Cứ, khí tức trên thân đồng dạng thăng đẳng dựng lên.

Đối với Minh Hà Lão Tổ đang tóc tai bù xù chính là đột nhiên chém mạnh một cái.

Sau đó liền có một cỗ đao ý vô song trực tiếp hướng về phía Huyết Hải Phù Đồ của Minh Hà Lão Tổ chém tới! "Thần Hoàng Bá Nguyên Trảm!" Theo Khổng Tuyên kiều quát, cỗ đao ý vô song kia mang theo ý chí khủng bố dũng mãnh lao tới phía trước.

Nhưng mà trên Lãnh Diễm Cứ kim sắc quang mang vẫn luôn lấp lóe không ngừng.

Tầng tầng lớp lớp đao ý hướng về phía trước tuôn ra.

Số lượng kia cực kỳ to lớn, vô số kể, dùng mãi không cạn.

Đồng dạng hình thành một mảnh hải dương đao ý.

Hải dương đao ý tầng tầng lớp lớp cùng Huyết Hải Phù Đồ của Minh Hà Lão Tổ trực tiếp tại không trung đối đâm vào nhau.

Chỉ trong nháy mắt, không gian liền sinh ra vô số vết rạn.

Năng lượng vô tận trực tiếp hóa thành mảnh vỡ năng lượng, từng mảnh từng mảnh biến mất.

Kim sắc đao ý hải dương cùng uông dương huyết hải không ngừng bị phấn vụn.

Oanh oanh oanh oanh...

Hai cỗ năng lượng tại không trung hỗ tương bạo tạc, uyển như một bức cảnh tượng thế giới tận thế.

Nhưng mà trung tâm bạo tạc, hai người vẫn như cũ đang kiệt tận toàn lực thôi động năng lượng của chính mình.

Nghiễm nhiên chiến đấu lần này của bọn hắn đã đến thời khắc mấu chốt.

Nếu không có một người ngã xuống, bọn hắn là quyết nhiên sẽ không bỏ qua.

Những đại năng quan chiến phụ cận nhìn thấy tràng cảnh này xong, không ai không hung hăng nuốt nước miếng, lấy đó để phóng thích tâm tình vô cùng khẩn trương thảm thắc kia.

Dù sao chiến đấu như vậy thực sự là quá mức khoa trương.

Hai người rõ ràng chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng lại làm ra tràng cảnh chiến đấu của Thánh Nhân.

Vụ nổ kịch liệt kia vẫn như cũ đang tiếp diễn.

Bộ ngũ thải hà y trên người Khổng Tuyên thích phóng ra ngũ thải quang mang nhàn nhạt, đem tất cả bạo tạc toàn bộ ngăn cách ra.

Hiển nhiên ngũ thải hà y này của nàng là một kiện siêu cấp phòng ngự chí bảo.

Cư nhiên đem những năng lượng bạo tạc kia toàn bộ ngăn cách, không có làm bị thương Khổng Tuyên mảy may.

Mà Minh Hà Lão Tổ tóc tai bù xù cũng là như thế.

Huyết sắc trường bào mặc trên người hắn rất rõ ràng cũng là một kiện cực phẩm pháp bảo.

Huyết sắc trường bào kia tại lúc này thích phóng ra tầng tầng lớp lớp huyết sắc năng lượng, cấu trúc nên từng tầng từng tầng phòng ngự.

Kéo dài thật lâu sau đó, năng lượng vô song của hai người vẫn như cũ đang tấn công mãnh liệt.

Minh Hà Lão Tổ kiên định tin tưởng chính mình sẽ không ở trên tạo nghệ đao kiếm thua bởi bất luận kẻ nào.

Mà Khổng Tuyên cũng đồng dạng sở hữu tín niệm như vậy.

Theo pháp lực phát ra, huyết sắc hải dương của Minh Hà Lão Tổ cùng đao ý hải dương của Khổng Tuyên vẫn như cũ đang tiếp tục đối công.

Năng lượng to lớn kia trực tiếp khiến cho Nam Man Hồng Hoang địa động sơn diêu. "Ta phụng khuyên ngươi vẫn là nhận thua đi, nghiêm túc nói đến, ngươi dù sao vẫn tính là tiểu bối của Lão tổ, ngươi là không cách nào chiến thắng Lão tổ." Ánh mắt cực kỳ yêu diễm của Khổng Tuyên lại liếc Minh Hà Lão Tổ một cái.

Trong mắt tuy rằng thần thông (có thần thái), lại không có nói bất kỳ lời nói gì.

Nàng tuyệt sẽ không cứ thế nhận thua.

Hồi lâu sau, hai cỗ năng lượng đặc thù này rốt cục trước sau đồng thời suy yếu, cuối cùng biến mất vô hình.

Hai người cũng là sững sờ.

Vạn vạn không ngờ tới công kích lần này của hai người cư nhiên lại một lần kẻ tám lạng người nửa cân.

Điều này thực sự là để cho bọn hắn khó có thể tưởng tượng.

Đến tình cảnh này, đã khó có thể thu tay lại.

Thần sắc Minh Hà Lão Tổ càng phát ra dữ tợn. "Đã không nhận thua, vậy thì đi chết cho Lão tổ đi..." Minh Hà Lão Tổ thẳng tắp hướng về phía Khổng Tuyên vọt tới, chuẩn bị muốn lần nữa cận thân tư sát.

Mà Khổng Tuyên tịnh không có lựa chọn giữ một khoảng cách, đồng dạng khi thân tiến lên.

Trong tay nắm lấy Lãnh Diễm Cứ cực kỳ khoa trương kia, đương đầu bổ tới.

Chính cái gọi là "nhất lực phá vạn pháp".

Ở trước mặt đao pháp đại khai đại hợp, khí thế vô song của nàng, Minh Hà Lão Tổ cư nhiên nhất thời cũng không chiếm được tiện nghi. "Oanh oanh oanh oanh..." Thời gian một lát, hai người liền giao thủ trên ngàn chiêu.

Sau đó liền các tự bay ngược trở về.

Khổng Tuyên bị Minh Hà Lão Tổ đâm trúng hai kiếm.

Tuy rằng bị ngũ thải hà y ngăn cản, nhưng lại vẫn như cũ đau nhức khó có thể nhẫn nhịn.

Minh Hà Lão Tổ cũng bị Khổng Tuyên một đao chém tại trước ngực.

Tuy rằng bị huyết sắc pháp y ngăn cản, nhưng sắc mặt Lão tổ dữ tợn, hiển nhiên cũng không dễ chịu.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy hai người chiến đấu đến tình huống như thế, trực tiếp trợn mắt há hốc mồm.

Bởi vì Ngô Đồng Thần Thụ khỏa linh căn này dẫn phát chiến đấu, cư nhiên đến trình độ như thế.

Chiến đấu như vậy cũng quá mức kịch liệt đi?

Hai người dù sao đều là cấp bậc Chuẩn Thánh, siêu cấp đại năng.

Cư nhiên buông tha các thần thông khác của mỗi người, chỉ là cận thủ cầm đao kiếm chém nhau.

Thực sự là làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Một lát sau, hai người lại một lần nữa chiến đấu cùng một chỗ.

Lần này hai người đánh càng thêm điên cuồng.

Thậm chí hoàn toàn buông tha phòng ngự, trực tiếp hướng về phía đối phương phách trảm.

Chiến đấu hồi lâu, Minh Hà Lão Tổ canh chuẩn thời cơ, tay phải cầm bạch sắc thần kiếm, dùng góc độ cực kỳ điêu toản trực tiếp hướng về phía cổ Khổng Tuyên chém tới.

Tại thời khắc ngàn cân treo sợi tóc này, Khổng Tuyên tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể nghiêng cổ một cái.

Bạch sắc thần kiếm sát qua cổ nàng, lóe lên một cái.

Bạch quang tốc biến, trong nháy mắt có một đạo huyết hoa kinh diễm phun ra.

Minh Hà Lão Tổ đắc thủ, trực tiếp đâm rách cổ Khổng Tuyên, cắt đứt đại động mạch của Khổng Tuyên.

Nhưng mà còn không đợi hắn rút thân trở về, Lãnh Diễm Cứ to lớn của Khổng Tuyên trực tiếp hướng về phía Minh Hà Lão Tổ thiết (cắt) đi qua.

Trong ánh mắt kinh hãi của Minh Hà Lão Tổ, thần đao to lớn kia cư nhiên trực tiếp đem Minh Hà Lão Tổ yêu trảm (chém ngang lưng).

Triệt để đem hắn chém thành hai đoạn.

Tất cả mọi người đều ngẩn ra.

Từng người từng người trợn mắt há hốc mồm nói không ra lời.

Vạn vạn không ngờ tới hai tôn đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh này cư nhiên chiến đấu đến tình huống như thế.

Cái này cũng quá mức thảm liệt đi?

Cho dù chiến đấu đến cảnh giới này, hai người cũng không có phân ra thắng bại?

Đây quả thực chính là sự tình làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Chương 89

Minh Hà Lão Tổ một kiếm chém đứt cổ Khổng Tuyên?

Khổng Tuyên một đao đem Minh Hà Lão Tổ chém làm hai?

Trình độ thảm liệt này thực sự là làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Rất nhiều người đem tròng mắt đều trừng ra ngoài.

Còn có rất nhiều đại năng nhìn thấy tràng cảnh này xong, không khỏi dở khóc dở cười.

Hai người này...

Cần thiết sao?

Vì một ngụm khí trong lòng, cư nhiên buông tha rất nhiều thần thông không dùng, chỉ cầm đao kiếm chém nhau.

Cuối cùng lại rơi vào kết cục như thế. "Xùy xùy xùy..." Cổ Khổng Tuyên vẫn như cũ đang máu tươi cuồng phún.

Tất cả mọi người đều sẽ hoài nghi, nếu tiếp tục phun xuống như vậy, có thể hay không triệt để mất máu mà chết a?

Đường đường một tôn Chuẩn Thánh đại năng cuối cùng rơi vào kết cục mất máu mà chết, thực sự là đủ buồn cười.

Đồng thời tất cả mọi người cũng tại oán trách Minh Hà Lão Tổ.

Cái lão bất hưu này...

Cư nhiên không hiểu được thương hương tiếc ngọc.

Thực sự là có chút đáng giận.

Sắc mặt Khổng Tuyên lược hơi có chút trắng bệch.

Tay trái bôi một cái ở chỗ vết thương của mình, vết thương to lớn kia lập tức liền được tu phục lại.

Nhưng mà một khắc sau vết thương to lớn kia lại lại một lần nữa nứt toác ra, máu tươi tiếp tục cuồng phún không chỉ.

Đây chính là uy lực của cực phẩm tiên kiếm kia của Minh Hà Lão Tổ.

Chỉ cần bị Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm đâm trúng, vết thương vĩnh viễn đều sẽ không khép lại.

Ánh mắt Khổng Tuyên lạnh lùng nhìn thoáng qua Minh Hà Lão Tổ ở phía xa.

Lập tức chỗ vết thương bỗng nhiên dâng lên một đoàn ngũ thải hỏa diễm.

Chính là thần thông đặc thù của Khổng Tuyên — Niết Bàn Thần Hoả.

Đoàn thần hỏa này bất quá là một đạo hỏa miêu (ngọn lửa) nhỏ bé.

Hỏa miêu tuy nhỏ, nhưng thiêu đốt lại cực kỳ kịch liệt.

Tại chỗ vết thương của Khổng Tuyên kịch liệt thiêu đốt.

Một lát sau, liền đem sát lục kiếm ý của Minh Hà Lão Tổ thiêu đốt hầu như không còn.

Sau đó quang mang lấp lóe.

Vết thương to lớn mới dũ hợp như lúc ban đầu, không chút dấu vết.

Mà đối diện Khổng Tuyên, tình cảnh của Minh Hà Lão Tổ đồng dạng có chút khó coi.

Bởi vì hắn cư nhiên trực tiếp bị vị hậu bối này chém thành hai

đoạn.

Vô số năm đến nay, hắn vẫn là lần đầu tiên đụng phải tràng cảnh khó coi như thế.

Nửa người trên cùng nửa người dưới trực tiếp hóa thành vô tận huyết thủy, cuối cùng kết nối lại cùng nhau.

Nhưng mà lại từ đầu đến cuối không cách nào dũ hợp.

Minh Hà Lão Tổ ánh mắt khó coi dùng thần kiếm chém một cái, trực tiếp đem huyết thịt dính nhiễm bất hủ đao ý của Khổng Tuyên chém ra ngoài.

Lúc này mới đem thân thể biến thành hai đoạn nối lại trở về.

Lúc này sắc mặt hai người này đều là có chút khó coi.

Hai người cư nhiên chiến đấu đến tình huống này đều không cách nào phân ra thắng bại.

Xem ra tạo nghệ đao kiếm của hai người thực sự là chênh lệch không lớn.

Ánh mắt Minh Hà Lão Tổ cực kỳ âm u.

Ai cũng có thể nhìn ra được sự bạo ngược trong mắt hắn.

Hắn lần này xuất hiện ở trước mắt chúng sinh Hồng Hoang, bất quá là vì cướp đoạt một gốc thần thụ.

Không ngờ lúc cướp đoạt Cực Phẩm Tiên Hạnh Thụ thì bị Côn Bằng hố một đạo.

Bây giờ cướp đoạt Ngô Đồng Thần Thụ này, lại dẫn đến việc hắn xuất hiện tình cảnh khó coi như thế.

Sao có thể không làm cho hắn lửa giận sôi trào chứ?

Minh Hà Lão Tổ ánh mắt âm u nhìn chằm chằm Khổng Tuyên.

Sau đó liền có một cái liên hoa đỏ như máu xuất hiện ở dưới thân hắn.

Liên hoa đỏ như máu này tại không trung biến hóa tạo hình, cuối cùng biến thành một cái đài sen huyết sắc.

Đây chính là một trong Tứ Phương Liên Đài, xếp hạng thứ hai mươi lăm trên Pháp Bảo Bảng của Minh Hà Lão Tổ — Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Liệt hỏa hồng liên này sở hữu nghiệp hỏa chi lực vô song.

Hồng Liên Nghiệp Hỏa kia có thể xưng tụng là một trong những hỏa diễm cường đại nhất.

Trong truyền thuyết, Hồng Liên Nghiệp Hỏa này thậm chí ngay cả nhân quả chi lực đều có thể thiêu đốt hầu như không còn.

Đoan đắc (quả thực) là cường hoành vô thất.

Minh Hà Lão Tổ lúc này đứng ở trên Nghiệp Hỏa Hồng Liên, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Khổng Tuyên: "Khổng Tuyên đạo hữu quả nhiên là hảo thủ đoạn.

Đã đao kiếm tạo nghệ không cách nào phân ra cao thấp chân chính, vậy liền dùng ra bản lĩnh khác phân cái cao thấp đi." Tại một khắc này, Minh Hà Lão Tổ như cùng mãnh thú thoát lồng.

Trong mắt thấu lộ ra chiến ý hừng hực.

Mà Khổng Tuyên cũng là cực kỳ não nộ.

Minh Hà Lão Tổ cái lão bất hưu này...

Tựa hồ có chút quá phận.

Chẳng lẽ thật sự coi Khổng Tuyên nàng thành quả hồng mềm sao?

Nàng bản thân liền bởi vì Hồng Mông Tử Kim Bảng đem nàng bộc

quang ra, mà cảm thấy có chút não nộ.

Bây giờ Minh Hà Lão Tổ này cư nhiên khi thượng môn lai (kéo đến tận cửa), cướp đoạt Ngô Đồng Thần Thụ của nàng.

Tại trong tay Minh Hà Lão Tổ, nàng còn ăn thiệt thòi lớn như vậy.

Thực sự là để cho nàng não nộ.

Nàng cũng tuyệt không muốn cứ như vậy buông tha Minh Hà Lão Tổ.

Minh Hà Lão Tổ chủ động khiêu khích, chính hợp ý nàng.

Chỉ thấy thân thể nàng hơi hoảng một cái, liền có một cỗ thần hỏa vô cùng bàng bạc che khuất bầu trời từ trên người nàng bốc cháy lên.

Cỗ thần hỏa này vừa mới xuất hiện, trực tiếp biến thành thần diễm che khuất bầu trời.

Tựa hồ sở hữu uy năng phần sơn chử hải (đốt núi nấu biển).

Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này đều cảm nhận được cảm giác uy hiếp vô song.

Đạo thần hỏa này chính là Niết Bàn Chân Hỏa độc hữu kia của Khổng Tuyên!

Từ sau khi Chân Phượng nhất tộc tiêu thất hầu như không còn, trong thiên địa duy nhất còn có thể thi triển Niết Bàn Chân Hỏa, chính là Khổng Tuyên.

Xem ra hai vị siêu cấp đại năng này đều nhịn không được muốn thi triển thủ đoạn khác.

Minh Hà Lão Tổ chân đạp Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, trên thân đồng dạng thiêu đốt Hồng Liên Liệt Hỏa che khuất bầu trời.

Theo ánh mắt hai người biến hóa, khí tức trong không trung lại một lần nữa trở nên băng lương.

Rõ ràng hai cỗ thần hỏa tại không trung tàn phá bừa bãi, nhưng mà chúng sinh Hồng Hoang lại vẫn như cũ cảm nhận được lãnh ý.

Ngay tại lúc hai người sắp sửa động thủ!

Cuối chân trời, bỗng nhiên chậm rãi truyền đến một tiếng thở dài.

Một tiếng thở dài này tựa hồ sở hữu vĩ lực vô biên, cư nhiên trực tiếp công phá chiến ý ấp ủ đã lâu của hai người.

Nghe được tiếng thở dài này, Minh Hà Lão Tổ cùng Khổng Tuyên lập tức sắc mặt cứng đờ.

Bọn hắn đều nghe ra chủ nhân của thanh âm này là ai...

Chương 90

Chính là Huyền Môn khôi thủ, người đứng đầu Tam Thanh — Thái Thượng Lão Tử.

Thanh âm thở dài này qua đi, liền có một đạo thanh âm hơi có vẻ uy nghiêm truyền tới: "Nhị vị đến đây là kết thúc đi...

Nếu lại tiếp tục chiến đấu nữa, sinh linh Nam Man Hồng Hoang sẽ tổn thất thảm trọng...

Đến lúc đó chọc Hồng Mông Tử Kim Bảng không vui, sẽ có hậu quả khó mà lường được!" Nghe được lời nói của Thái Thượng Lão Tử, Minh Hà Lão Tổ cùng Khổng Tuyên đều là sững sờ.

Lập tức sắc mặt khó coi xuống.

Lúc trước khi Hồng Mông Tử Kim Bảng hiện thế, Hồng Quân Đạo Tổ đã từng nổi lên ý cướp đoạt, lại bị Hồng Mông Tử Kim Bảng một chưởng phách về.

Dẫn đến Đạo Tổ cũng ăn ám khuy (thiệt thòi ngầm).

Di thiên đại chưởng ấn kia còn rõ mồn một trước mắt đâu.

Ngay tại lúc hai người thất thần, lời nói của Thái Thượng Lão Tử lại một lần nữa truyền tới: "Nhị vị vẫn là ngẩng đầu nhìn xem Hồng Mông Tử Kim Bảng đi..." Nghe được Thái Thượng Lão Tử nhắc nhở, không chỉ hai người này, ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung.

Vừa nhìn phía dưới không khỏi vong hồn giai mạo (hồn xiêu phách lạc)...

Trên bầu trời, Hồng Mông Tử Kim Bảng hiển thị linh căn, vẫn như cũ là Ngô Đồng Thần Thụ bài danh thứ hai mươi kia. "Chuyện gì

xảy ra?" "Thời gian đã trôi qua lâu như vậy rồi, tại sao Hồng Mông Tử Kim Bảng không có đổi mới?" "Chẳng lẽ Tử Kim Bảng cũng đang quan khán Minh Hà Lão Tổ cùng Khổng Tuyên đại chiến sao?" "Chẳng lẽ là xuất phát từ nhân tính hóa, Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng đang chờ đợi hai người chiến đấu kết thúc sao?" "Thời gian đã trôi qua lâu như vậy rồi, cư nhiên không có đổi mới..." Tất cả mọi người đều cảm thấy bất khả tư nghị.

Dù sao Minh Hà Lão Tổ cùng Khổng Tuyên chiến đấu đến cảnh huống như thế, thời gian đã trôi qua rất lâu rồi.

Hồng Mông Tử Kim Bảng lại một mực không có đổi mới.

Nếu không phải Thái Thượng Lão Tử nhắc nhở, chỉ sợ tất cả mọi người đều còn chưa có phát hiện đâu.

Sắc mặt lược hơi có chút khó coi, Minh Hà Lão Tổ hận hận trừng mắt nhìn Khổng Tuyên một cái, sau đó liền trực tiếp thối lui.

Đã Thái Thượng Lão Tử đều lên tiếng, hai người bọn hắn hiển nhiên là không cách nào tiếp tục chiến đấu nữa.

Sau khi Minh Hà Lão Tổ thối lui, Khổng Tuyên mỹ diễm cũng hóa thành một đạo ngũ thải lưu quang, biến mất tại chân trời.

Dù sao nàng vẫn là lần đầu tiên xuất hiện dưới chúng mục khuê khuê (mọi người nhìn chằm chằm), điều này làm cho nàng ít nhiều có chút không thích ứng.

Tiền một khắc hai người còn đánh đến bỏ sống quên chết, hậu một khắc, hai người liền trực tiếp toàn bộ thối lui.

Giờ phút này, lực chú ý của tất cả mọi người lần nữa trở lại trên Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Ngô Đồng Thần Thụ mà Hồng Mông Tử Kim Bảng hiển hóa ra mới dần dần biến mất không thấy.

Sau đó kim sắc khí tức lại một lần nữa tại không trung tràn ngập ra.

Tất cả đại năng Hồng Hoang đều biết, linh căn bài danh thứ mười chín trên Linh Căn Bảng muốn xuất hiện.

Đây chính là tồn tại bài danh thứ mười chín.

Tuyệt đối sở hữu thần lực vô song.

Tất cả mọi người đều toát ra thần sắc siêu cấp chờ mong.

Nếu chủ nhân linh căn siêu cấp cường đại thì cũng thôi đi, nếu chủ nhân linh căn chỉ là một kẻ bình dung chi bối, tin tưởng sẽ có vô số người phong ủng nhi chí (ùn ùn kéo đến) đi đoạt linh căn kia.

Một lát sau, kim sắc quang mang tại không trung hiển hóa thành hình.

Hiển hóa lại là một mảnh rừng cây rậm rạp chằng chịt.

Chúng sinh Hồng Hoang ngửa nhìn rừng cây cơ hồ bao trùm nửa cái thiên khung kia, không ai không trong mắt toát ra vẻ chấn động.

Một phiến thần thụ này cực kỳ thê mỹ.

Bởi vì chỉ có một phiến thân cây trắng bệch, lại không có bất kỳ cái gì lá xanh.

Chi can trắng bệch mà lại cô độc kia mọc thành các loại hình trạng, có chút thê lương mỹ cảm.

Chẳng lẽ tồn tại xếp hạng thứ mười chín trên Linh Căn Bảng, chính là một phiến rừng cây này sao?

Dù sao những thần thụ này nhìn qua có chút lạ lẫm.

Tất cả mọi người đều hai mặt nhìn nhau.

Ai cũng không nhận ra linh căn này rốt cuộc là thần vật bực nào.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang hai mặt nhìn nhau, có người mở miệng hỏi thăm: "Quỳ cầu Tiểu Nhị Bức tiền bối đi ra chỉ điểm..." "Đúng, có việc hỏi Tiểu Nhị Bức tiền bối...

Tiểu Nhị Bức tiền bối không gì không biết, không gì không hiểu, ngài ấy tất nhiên biết đây là linh căn gì." "Quỳ cầu Tiểu Nhị Bức tiền bối chỉ điểm sai lầm..." "Đúng nha...

Đại đạo văn tự còn chưa xuất hiện, thực sự là cấp chết người..." Trong khoảnh khắc, trên không trung cả Hồng Hoang lại một lần nữa tràn ngập vô số thanh âm gọi "Tiểu Nhị Bức"...

Đại đạo văn tự xuất hiện tương đối chậm chạp.

Nhân thử rất nhiều người che giấu không được lòng hiếu kỳ, cũng gia nhập hàng ngũ hỏi thăm Tiểu Nhị Bức tiền bối.

Hồi lâu sau, thanh âm của Tiểu Nhị Bức tiền bối (Tiền bối 2B) liền truyền ra: "Đám người các ngươi còn thật sự là không có kiến thức...

Đây không phải là Nguyệt Quế Thần Thụ trên Thái Âm Tinh sao?" "Oa..." "Đây chính là Nguyệt Quế Thần Thụ?" "Nguyệt Quế Thần Thụ thê mỹ như thế sao?" "Không hổ là bạn sinh linh căn của ba vị nữ thần Hi Hòa, Thường Hi, Vọng Thư..." "Vẫn luôn nghe đồn ba vị nữ thần sở hữu mỹ mạo vô biên, cũng không có chân chính kiến thức qua...

Không biết các nàng dáng dấp ra sao..." "Ta khuyên ngươi vẫn là nhỏ giọng một chút đi!" "Chẳng lẽ ngươi không biết các nàng là nữ nhân của Yêu Hoàng Đế Tuấn?" "Đế Tuấn là nhân vật bậc nào?

Yêu Tộc Yêu Hoàng, thân phận địa vị vô cùng sùng cao, ngươi cư nhiên dám kỵ du thê tử của hắn?

Chẳng lẽ không muốn sống?" "Yêu Tộc mỗi người một ngụm

nước bọt liền có thể dìm chết ngươi..." Trong thiên địa vang lên một mảnh thanh âm bỉ di.

Người kia rốt cuộc không dám nói lời nào nữa.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, đại đạo văn tự mới khoan thai chậm rãi đến. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng bài danh thứ mười chín: Nguyệt Quế Thần Thụ.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Đản sinh từ Thái Âm Tinh.

Mượn nhờ vĩ lực vô biên của Thái Âm Tinh, từ đó đản sinh ra vô thượng linh căn.

Sở hữu Thái Âm Chi Lực vô song, nữ tử nếu mượn nhờ Nguyệt Quế Thần Thụ tu luyện, có thể tẩy địch nhục thân, trọng tố thể phách, cuối cùng tu thành Vô Thượng Tiên Thể.

Trừ cái đó ra, Nguyệt Quế Thần Thụ còn có dược tính vô song, chính là khắc tinh của tất cả độc vật.

Chủ nhân: Hi Hòa, Thường Hi.] Đại đạo văn tự xuất hiện xong, trong thiên địa lại một lần nữa vang lên một mảnh tiếng kinh thán.

Sở hữu Thái Âm Chi Lực vô song.

Có thể giúp trợ nữ tử tu thành Vô Thượng Tiên Thể.

Trách không được ba vị tiên tử trên Thái Âm Tinh băng thanh ngọc khiết, mị lực vô biên.

Có Thái Âm Nguyệt Quế Thần Thụ tại, bất kỳ nữ tử xấu xí nào cũng có thể tu thành tiên thể mị lực vô biên...

Thực sự là làm cho người ta hâm mộ muốn chết.

Đây quả thực chính là bảo vật mà ức vạn vạn nữ tính Hồng

Hoang mộng tưởng tha thiết.

Trừ cái đó ra còn có dược lý vô song kia.

Khắc tinh của tất cả độc vật trong thiên hạ.

Khó trách Nguyệt Quế Thần Thụ này có thể bài danh thứ mười chín.

Thực sự là cường đại vượt quá tưởng tượng.

Tất cả mọi người đều đối với Yêu Hoàng Đế Tuấn toát ra thần sắc hâm mộ.

Thần thụ như thế nắm giữ ở trong tay thê tử Yêu Hoàng, không phải giống như nắm giữ ở trong tay chính hắn sao?

Trong Thiên Đình, Đông Hoàng Thái Nhất chuyển hướng huynh trưởng. "Huynh trưởng, Nguyệt Quế Thần Thụ của hai vị tẩu tẩu bài danh thứ mười chín, quả thật là đáng mừng!" Yêu Hoàng Đế Tuấn thản nhiên gật gật đầu.

Ánh mắt toát ra một vòng ý cười.

Sau đó chung quy lại thở dài một tiếng. "Vốn cho rằng Nguyệt Quế Thần Thụ ít nhất cũng có thể xếp tại trước mười...

Không ngờ lại chỉ bài danh thứ mười chín, cũng là làm cho người ta có chút thất vọng rồi..." Đông Hoàng Thái Nhất trợn trắng mắt.

Hắn phát hiện huynh trưởng của chính mình từ sau khi làm Yêu Hoàng, cũng trở nên có chút hư ngụy.

Ngôn luận như vậy có thể nói là tương đương Versailles (Phàm Nhĩ Tái - khoe khoang trá hình).

Đông Hoàng Thái Nhất nhịn không được mở miệng đỗi: "Đại huynh, ngươi liền biết đủ đi, Nguyệt Quế Thần Thụ của hai vị tẩu tẩu bài danh thứ mười chín, đã là tương đương không tệ.

Trừ Nguyệt Quế Thần Thụ bài danh thứ mười chín ra, trên tay Yêu Sư Côn Bằng còn có hai gốc linh căn, Yêu Tộc chúng ta đã có ba gốc linh căn lên bảng.

Trừ ba gốc linh căn này ra, trong tay chúng ta còn có linh căn ẩn tàng...

Vẫn như cũ có hi vọng tranh quan (tranh top đầu)!" Nghe được Đông Hoàng Thái Nhất mở miệng đỗi, Yêu Hoàng Đế Tuấn cười ha ha một tiếng, chút nào không có để ở trong lòng.

Chương 91

Tâm tình cực độ vui sướng.

Sau đó tròng mắt xoay chuyển: "Còn phải phái người đi tìm vị Khổng Tuyên kia, Khổng Tuyên kia không chỉ thực lực siêu cấp cường đại, trong tay lại có linh căn như Ngô Đồng Thần Thụ.

Nếu có thể chiêu lãm nàng qua đây để ta sử dụng, thực lực Yêu Tộc Thiên Đình chúng ta tất nhiên bạo trướng." Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất sáng lên: "Huynh trưởng, ý nghĩ này thực không tồi, Khổng Tuyên kia sở hữu thủ đoạn thông thiên, so với huynh đệ chúng ta và Yêu Sư Côn Bằng cũng không kém bao nhiêu, nếu nàng thật sự đáp ứng gia nhập Thiên Đình, thực lực Yêu Tộc chúng ta tất nhiên sẽ bạo trướng." Lập tức, Đông Hoàng Thái Nhất liền đi xuống an bài nhân thủ, đi tìm kiếm Khổng Tuyên kia.

Mà trong Tổ Vu Đại Điện, lại đột nhiên truyền ra thanh âm đập phá đồ đạc...

Yêu tộc lại có thêm một gốc linh căn, xếp hạng mười chín.

Điều này tự nhiên khiến Mười Hai Tổ Vu cực kỳ khó chịu.

Xa Bỉ Thi tính tình nóng nảy càng là trực tiếp bắt đầu đập phá.

Năm xưa khi công bố Pháp Bảo Bảng, Yêu tộc đã chiếm hết tiện nghi, khiến các Đại Vu mười phần khó chịu.

Giờ đây lại công bố Linh Căn Bảng, cư nhiên lại để tử đối đầu Yêu tộc chiếm hết danh tiếng, thực sự là làm bọn hắn uất nghẹn một hơi.

Đế Giang cầm đầu liếc nhìn Xa Bỉ Thi một cái: "Được rồi, tạm thời nhẫn nại...

Ngày sau khi Nhục Thể Bảng công bố, tất nhiên là lúc Tổ Vu chúng ta dương danh." Xa Bỉ Thi lúc này mới hung hăng gật đầu. ...

Cũng không biết qua bao lâu, trên không trung phiến rừng Nguyệt Quế Thần Thụ che khuất bầu trời cùng Đại Đạo văn tự rốt cuộc biến mất.

Hào quang kim sắc che khuất bầu trời lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Theo kim quang sôi trào, sự hứng thú của hồng hoang chúng sinh lại một lần nữa được đẩy lên trạng thái cao nhất.

Linh căn tiếp theo chính là tồn tại xếp hạng mười tám trên Linh Căn Bảng.

Càng ngày càng nhiều linh căn với uy lực vô song hiện thế, trực tiếp để ức vạn chúng sinh Hồng Hoang mở rộng tầm mắt, tự nhiên càng thêm kỳ vọng vào những linh căn tiếp theo.

Bảng xếp hạng đã đến nước này, mỗi một gốc linh căn còn lại đều sở hữu uy lực siêu cấp biến thái, vô cùng luân bỉ.

Tất cả mọi người đều cảm thấy có thể chứng kiến thịnh huống như vậy, chứng tỏ đời này không uổng công sống.

Trên không trung, kim sắc quang mang biến hóa ngày càng chói mắt.

Hồi lâu sau, rốt cuộc ngưng tụ ra một gốc Tiên Thiên Linh Căn.

Gốc Tiên Thiên Linh Căn này là một cây tùng thụ vô cùng to lớn.

Cây tùng này to lớn vô cùng, gần như có thể xưng là che khuất bầu trời, so với bản thể Bồ Đề Cự Thụ của Chuẩn Đề Thánh nhân dường như cũng không kém bao nhiêu.

Nhìn qua vô cùng cổ phác thương kình, đạo vận thần bí vô tận bao

trùm trong đó.

Cây này bút thẳng chọc trời, sở hữu khí tiết vô song cùng thần uy thao thiên.

Gốc linh căn vĩ ngạn vô cùng này sau khi xuất hiện giữa không trung, trực tiếp chấn hám hồng hoang chúng sinh. "Oa...

Đây là một cây siêu cấp tùng thụ..." "Chỉ nhìn ngoại hình cây tùng này dường như phi thường cường hãn..." "Cây này che khuất bầu trời, nhìn qua vô cùng hùng vĩ, so với bản thể Chuẩn Đề Thánh nhân dường như cũng không kém cạnh a..." "Cái này còn phải nói sao?

Cây tùng này xếp hạng mười tám trên Linh Căn Bảng, hiển nhiên là tồn tại vô cùng khủng bố..." "Cũng không biết thần thụ cường hãn như thế nắm trong tay vị đại năng nào..." "Không biết thần thụ này rốt cuộc có công hiệu gì...

Vẫn là chờ Đại Đạo văn tự giải thích đi..." "Vị Tiểu Nhị Bức tiền bối kia cũng không có giải thích, xem ra hắn cũng không biết đây là linh căn gì chăng?" ...

Lời nói của người này dường như kích thích đến vị tiền bối tên là Tiểu Nhị Bức kia.

Âm thanh của Tiểu Nhị Bức tiền bối xa xa truyền ra: "Cây này tên là Ngũ Châm Tùng...

Quả thật sở hữu một ít thần lực vô song..." "Oa..." "Tiểu Nhị Bức tiền bối lợi hại như vậy sao?" "Dường như không có chuyện gì có thể làm khó được hắn a?" "Thật muốn biết Tiểu Nhị Bức tiền bối rốt cuộc là người phương nào..." "Đại năng cái gì cũng biết, cái gì cũng hiểu như thế, quả thực khiến người ta kinh thán..." "Từ giờ trở đi, ta chính là người hâm mộ của Tiểu Nhị Bức tiền bối...

Ai nói gì cũng không quan trọng..." "Ta cũng thế, ta cũng thế, ai

dám phỉ báng Tiểu Nhị Bức tiền bối, ta là người đầu tiên không buông tha hắn..." Lời nói của người kia tựa như đốm lửa, như tinh hỏa liệu nguyên, nháy mắt đạt được vô số người tán thành.

Nhất thời danh tiếng của vị tiền bối tên Tiểu Nhị Bức cực thịnh, không khỏi khiến rất nhiều đại nhân vật dở khóc dở cười.

Giây lát sau, Đại Đạo văn tự biến hóa. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng mười tám: Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng.

Là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Sinh trưởng trong vô tận hư không, mỗi một chiếc lá tùng đều có lực phá không, bị lá tùng này đâm trúng, cho dù là Đại La Kim Tiên, pháp lực cũng sẽ trút xuống ngàn dặm.

Trừ cái đó ra, bốn vạn chín ngàn năm kết bốn mươi chín quả tùng, mỗi một quả tùng đều hội tụ Tiên Thiên Ngũ Hành chi khí, ăn một quả liền tương đương với khổ tu bốn vạn chín ngàn năm.

Chủ nhân: Thái Thượng!] "Oanh..." Sau khi Đại Đạo văn tự xuất hiện, vô lượng sinh linh đều kinh ngạc đến ngây người.

Uy lực của Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng này cũng quá mức cường đại rồi đi?

Mỗi một chiếc lá tùng đều có lực phá không?

Đây là cái năng lực quỷ quái gì?

Cũng thực sự là quá biến thái.

Chỉ nhìn bộ dáng cây tùng này, liền sở hữu vô biên vô tận lá tùng.

Quả thực là đếm mãi không hết, dùng mãi không cạn!

Ai nếu dám can đảm xâm phạm, trực tiếp rải một nắm lá tùng là xong...

Cho dù là Đại La Kim Tiên bị đâm trúng, pháp lực cũng sẽ trút xuống ngàn dặm.

Cái này thực sự là quá mức biến thái rồi đi?

Trừ cái đó ra còn có tùng quả kia.

Ăn một quả tùng liền tương đương với khổ tu bốn vạn chín ngàn năm...

Vậy tùy tiện ăn mấy quả, liền sở hữu mấy chục vạn năm pháp lực.

Đây quả thực là năng lực nghịch thiên. ... "Ta thao..." Tại giờ khắc này, bọn hắn đều cảm thấy nghèo từ.

Quả thực không có cách nào dùng ngôn ngữ hình dung độ mạnh mẽ của gốc linh căn này.

Rốt cuộc còn để cho người ta sống hay không?

Theo Đại Đạo văn tự giáng lâm, hồng hoang chúng sinh triệt để sôi trào.

Cùng lúc đó, bọn hắn cũng chú ý tới, chủ nhân gốc linh căn này cư nhiên là Thái Thượng Lão Tử.

Như vậy, Thái Thượng Lão Tử liền có hai gốc linh căn lên bảng.

Phân biệt là hạng hai mươi hai Thủy Hỏa Ba Tiêu cùng hạng mười tám Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng.

Nhìn thấy tin tức này, hồng hoang chúng sinh lập tức hâm mộ. "Thái Thượng Lão Tử không hổ là Huyền Môn thủ đồ, thực sự là cường đại đến mức thái quá." "Thái Thượng Lão Tử quả thật là không có kẽ hở, mặc kệ là pháp bảo lên bảng hay là linh căn lên bảng, đều là vô cùng cường hãn, thực sự là làm người ta hâm mộ." "Vạn vạn không nghĩ tới, Tiên Thiên Linh Căn Ngũ Châm Tùng cư nhiên

nằm trong tay Thái Thượng Lão Tử." "Linh căn cường đại như thế, cư nhiên cũng mới chỉ xếp hạng mười tám, thực sự là khó có thể tưởng tượng phía trước rốt cuộc đều là thứ gì." "Sao ta có loại dự cảm không tốt nhỉ?

Chẳng lẽ Linh Căn Bảng cũng giống như Pháp Bảo Bảng, bị người triệt để bá bảng sao?" "Trong truyền văn Ngũ Châm Tùng vô cùng cường hãn, cũng mới chỉ xếp hạng mười tám...

Cái này có chút siêu việt tưởng tượng rồi..." "Thái Thượng Lão Tử ẩn giấu cũng quá sâu...

Trong tay không chỉ có Thủy Hỏa Ba Tiêu Thụ, còn có Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng..." "Trong hồng hoang chúng sinh giàu có nhất đó là Thái Thượng Lão Tử rồi...

Hắn có nhiều bảo vật hơn nữa cũng là bình thường..." "Ngươi nói đó là trước kia...

Tại trước mặt Trường Không đạo nhân, Thái Thượng Lão Tử tính là cái thá gì..." "Oa...

Ngươi tên gia hỏa này thật đúng là gan to bằng trời...

Cư nhiên dám mắng Thái Thượng Lão Tử...

Chẳng lẽ ngươi không muốn sống nữa sao?

Thái Thượng Lão Tử là tồn tại bực nào?

Thủ đoạn thông thiên, Huyền Môn thủ đồ, há có thể bị ngươi tùy ý nhục mạ?" "Ta...

Ta cũng không phải là muốn mắng hắn...

Chỉ là muốn phát biểu một chút quan điểm của ta mà thôi..." "Bất quá nói đi cũng phải nói lại, công hiệu của Tiên Thiên Linh Căn Ngũ Châm Tùng này cũng quá nghịch thiên rồi đi?

Ăn một quả tùng liền có thể lĩnh ngộ Ngũ Hành chi khí...

Càng có thể tiết kiệm bốn vạn chín ngàn năm khổ tu...

Cường đại đến siêu việt tưởng tượng...

Đây quả thực là thiên tứ thần vật a..." "Không biết trong tay Thái Thượng Lão Tử còn có linh căn nào khác hay không..." Mà trong Đâu Suất Cung, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử thì lại biến thành màu đen.

Giờ phút này, chòm râu bạc trắng của hắn đều run rẩy.

Trong mắt thấu lộ ra thần sắc không thể tin nổi.

Chương 92

Có bài học từ Pháp Bảo Bảng, mục tiêu của hắn đã hạ xuống rồi lại hạ.

Nhưng kết quả cuối cùng lại khiến hắn cực kỳ thất vọng.

Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng mà hắn ký thác kỳ vọng cao, cư nhiên chỉ xếp hạng mười tám trên Linh Căn Bảng.

Cũng tức là nói thứ hạng tiếp theo không còn bất cứ quan hệ gì với hắn nữa.

Nghĩ tới đây, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử càng thêm đen lại, trong mắt toát ra vẻ âm vụ vô song.

Có lẽ hồng hoang chúng sinh đều cho rằng thứ hạng này của hắn rất không tệ, nhưng đối với chính bản thân hắn mà nói thì cực kỳ không hài lòng.

Bất quá cuối cùng cũng không thể làm gì.

Giờ phút này hắn coi như rốt cuộc cũng hiểu được cảm giác của Nhiên Đăng đạo nhân khi ngửa mặt lên trời gào thét lúc trước. ...

Mà trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là chấn kinh không thôi.

Nguyên lai trong tay Thái Thượng Lão Tử còn nắm giữ Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng, loại siêu cấp linh căn này!

Thái Thượng Lão Tử trong tay có Thủy Hỏa Ba Tiêu Thụ hắn tự nhiên là biết rõ, chỉ là không nghĩ tới ngoại trừ gốc cây kia, Đại huynh còn nắm giữ cả Ngũ Châm Tùng.

Nếu là không có Hồng Mông Tử Kim Bảng này, chỉ sợ vị sư

huynh này của hắn còn không biết muốn giấu đến bao giờ.

Nghĩ tới đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi đạm nhiên cười một tiếng.

Vị sư huynh này của hắn giấu giấu diếm diếm thì thế nào?

Còn không phải dừng bước tại mười tám cường?

Mà Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn trong tay hắn nắm giữ lại y nguyên chưa có bộc quang.

Điều này cũng mang ý nghĩa thứ hạng linh căn của hắn còn muốn cực kỳ gần phía trước.

Có lẽ linh căn của hắn có thể cầm xuống hạng nhất Hồng Hoang Linh Căn Bảng cũng không chừng. ...

Trong khi đó, tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ giờ phút này sắc mặt đã liên tục biến hóa.

Lúc này, hắn thậm chí có chút ngồi không yên.

Vạn vạn không nghĩ tới nội tình của Đại sư huynh hắn cư nhiên thâm hậu như thế.

Ngoại trừ Thủy Hỏa Ba Tiêu Thụ, cư nhiên còn có Tiên Thiên Ngũ Châm Tùng.

Thực sự là có chút siêu việt tưởng tượng.

Mà Nhị ca Nguyên Thủy Thiên Tôn của hắn trong tay đồng dạng cũng nắm giữ một gốc linh căn.

Như vậy...

Trong Tam Thanh chỉ có Thông Thiên Giáo Chủ hắn là không có linh căn...

Nghĩ tới đây, sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ bỗng nhiên trở nên

khó coi, thậm chí biến thành xanh mét.

Ánh mắt xa xa nhìn về phía Đâu Suất Cung và Ngọc Hư Cung, trong mắt thậm chí thấu lộ ra một vệt đạm mạc lãnh ý.

Vạn vạn không nghĩ tới...

Tên hề cuối cùng cư nhiên là chính bản thân hắn. ...

Trong Oa Hoàng Cung, sắc mặt Nữ Oa nương nương cũng biến đến có chút khó coi.

Bởi vì trong tay nàng cũng không có linh căn gì.

Do đó trên Linh Căn Bảng tự nhiên là vô duyên với nàng.

Điều này làm cho nàng luôn có chút không thoải mái.

Bây giờ Thái Thượng Lão Tử trong Tam Thanh liên tục lên bảng, khiến Nữ Oa nương nương nháy mắt cảm nhận được áp lực cực lớn.

Xem ra nội tình của vị Đại sư huynh này, quả nhiên là thâm hậu nhất. ...

Tây Phương Linh Sơn, Tiếp Dẫn Thánh nhân cùng Chuẩn Đề Thánh nhân thì lại có chút vui mừng.

Bọn hắn tuy rằng kinh ngạc việc trong tay Thái Thượng Lão Tử có linh căn như Ngũ Châm Tùng, nhưng lại có một tia vui sướng không che giấu được.

Tây Phương Giáo đã có một gốc siêu cấp linh căn đăng lên Linh Căn Bảng.

Mà trong tay Tây Phương Chuẩn Đề vẫn còn có linh căn chưa có lên bảng.

Điều này mang ý nghĩa tại Linh Căn Bảng, Tây Phương Giáo bọn hắn cũng sẽ đại xuất phong đầu.

Chuyện này tự nhiên khiến hai vị Thánh nhân cảm thấy cực kỳ vui vẻ. ...

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất trong Thiên Đình; Thập Nhị Tổ Vu tại Vu Tộc thánh địa; Tây Vương Mẫu, Đông Vương Công tại Côn Luân Sơn; Trấn Nguyên Tử tại Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán...

Mỗi một vị đại năng trong lòng đều là chấn kinh không thôi.

Vô số năm trước bọn hắn liền nghe nói qua Tiên Thiên Linh Căn Ngũ Châm Tùng, cũng đã từng nhiều lần tìm kiếm nhưng trước sau không tìm được.

Vạn vạn không nghĩ tới, cư nhiên bị Thái Thượng Lão Tử đoạt được.

Nếu không phải vì Hồng Mông Tử Kim Bảng, bọn hắn thật đúng là không biết.

Thái Thượng Lão Tử này...

ẩn giấu cũng quá sâu một chút.

Chỉ là những đại năng này cũng không nghĩ tới, linh căn khủng bố như thế cư nhiên mới chỉ xếp hạng mười tám.

Tiếp theo có kịch vui để xem rồi...

Tiếp theo còn không biết chừng sẽ xuất hiện thứ đồ vật siêu cấp biến thái gì đây. ...

Thiên Ngoại Thiên Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân Đạo Tổ ngồi ở thượng vị, giống như Thiên Đế, quan sát hồng hoang, lẳng lặng nhìn xem ức vạn chúng sinh muôn hình muôn vẻ.

Lúc này nhìn thấy Ngũ Châm Tùng trên Linh Căn Bảng, cũng hơi

có chút kinh ngạc.

Hắn đối với Ngũ Châm Tùng vẫn là cực kỳ hiểu rõ, cũng biết gốc linh căn này nắm giữ trong tay Thái Thượng Lão Tử.

Nhưng mà cho dù là Lão Tổ chính mình, cũng không nghĩ tới gốc linh căn này cư nhiên chỉ xếp hạng mười tám...

Điều này khiến hắn cũng nảy sinh nghi hoặc nhàn nhạt.

Bởi vì cho dù là hắn, cũng kiểm kê không ra mấy gốc linh căn mạnh hơn Ngũ Châm Tùng.

Chuyện này làm cho Đạo Tổ ít nhiều sinh ra một chút ảo giác khó chịu.

Chẳng lẽ Linh Căn Bảng này giống như Pháp Bảo Bảng y hệt sao?

Lại muốn hiện ra rất nhiều siêu cấp linh căn không ai biết đến sao?

Đạo Tổ lẩm bẩm một mình. ...

Đúng lúc này, khí tức kim sắc vô song trên bầu trời dần dần tiêu tán.

Ngũ Châm Tùng che khuất bầu trời giữa không trung cũng dần dần biến mất.

Thay vào đó là một đạo kim sắc quang mang cực kỳ cường hãn khác.

Đạo kim sắc quang mang này sau khi xuất hiện, liền bỗng nhiên bắt đầu lấp lóe.

Hồi lâu sau, rốt cuộc trên không trung hiển hóa ra một gốc linh căn vô song.

Chỉ thấy đây là một cây trúc vô cùng thúy lục.

Giờ khắc này, thân trúc xanh biếc vô cùng tinh oánh dịch thấu, nhìn

qua vô cùng xinh đẹp.

Thực vật xinh đẹp như thế, quả thực là ân tứ của đại địa hồng hoang.

Lúc này giữa không trung, cây trúc này đang theo gió lay động.

Tuy rằng nhìn qua có chút đơn bạc, nhưng lại trực trùng thiên tế, dường như có xu thế muốn chống phá thiên địa.

Cây trúc đơn bạc này bên thân còn bao phủ quang mang thúy lục sắc nhàn nhạt.

Trong quang mang sở hữu sinh cơ vô song, cùng đạo ý vô cùng cường hãn.

Chương 93

Quả nhiên không hổ mỹ danh siêu cấp linh căn.

Hồng hoang chúng sinh nhìn thấy cây trúc xanh biếc này, không ai không thấy tâm vãng thần trì!

Có chút đại năng nhìn thấy cây trúc này, dường như trong lòng minh ngộ, lập tức lẩm bẩm một mình: "Cây trúc sở hữu lực thông thiên...

Tiên Thiên Khổ Trúc..." Rất nhiều người nghe được lời này lập tức sững sờ, ngay sau đó liền bừng tỉnh đại ngộ.

Trong thế giới Hồng Hoang, siêu cấp trúc linh căn đoán chừng cũng chỉ có Khổ Trúc trong tay Chuẩn Đề Thánh nhân kia đi?

Giây lát thời gian, Đại Đạo văn tự rốt cuộc rơi xuống. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng mười bảy: Tiên Thiên Khổ Trúc.

Là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Sinh trưởng tại phương Tây đại địa, Khổ Trúc này sở hữu Tiên Thiên Lục Căn linh khí.

Có thể cường hóa Lục Căn chi lực của sinh linh Hồng Hoang, cũng có thể tước đoạt Lục Căn chi công của sinh linh.

Trong trúc còn có một luồng Tiên Thiên Thanh Khí, thanh khí này có thể tẩy địch thiên hạ vạn vật sinh linh, là khắc tinh của bất kỳ yêu ma quỷ quái nào.

Chủ nhân: Chuẩn Đề.] Theo Đại Đạo văn tự rơi xuống, hồng hoang chúng sinh một mảnh kinh thán.

Quả nhiên là Khổ Trúc trong truyền thuyết kia.

Nhìn Đại Đạo văn tự giới thiệu Khổ Trúc chi lực, quả nhiên vô cùng cường đại.

Sở hữu Lục Căn linh lực.

Hà vi Lục Căn?

Lục Căn chính là: Nhãn (Mắt), Nhĩ (Tai), Tị (Mũi), Thiệt (Lưỡi), Thân (Thân thể), Ý (Ý thức).

Tác dụng của Khổ Trúc liền ứng tại trên Lục Căn này.

Có thể dùng Lục Căn linh lực, tăng cường giác quan của sinh linh Hồng Hoang.

Có thể làm cho mỗi một sinh linh đều biến thành Bách Vị Thiệt, Thiên Lý Nhãn, Thuận Phong Nhĩ, Vạn Lý Tị, Thiên Chuyển Thân, Thanh Minh Ý.

Cũng có thể dùng Lục Căn linh lực này phong sát Lục Căn của người khác, phong ấn lục thức của đối phương.

Trừ cái đó ra, Tiên Thiên Thanh Khí bên trong Khổ Trúc còn là khắc tinh của hết thảy yêu ma quỷ quái.

Chuẩn Đề Thánh nhân tháo xuống sáu đốt Khổ Trúc, liền tu luyện thành Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, đứng hàng thứ năm mươi trên Pháp Bảo Bảng, liền đủ để thấy chỗ cường đại của Tiên Thiên Khổ Trúc này.

Thái Thượng Lão Tử sau khi nhìn thấy thứ hạng này, trong lòng khó tránh khỏi có chút khó chịu.

Khổ Trúc kia cư nhiên còn xếp trên Ngũ Châm Tùng.

Đối với Thái Thượng Lão Tử mà nói, đây quả thực là một cái sỉ nhục.

Trong ấn tượng của hắn, Khổ Trúc kia tuy rằng không tệ, nhưng

so với Ngũ Châm Tùng thì còn có chênh lệch không nhỏ.

Bây giờ bộc quang ra, uy lực chân chính của Khổ Trúc còn ở trên Ngũ Châm Tùng.

Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử trực tiếp trở nên khó coi, càng thêm âm vụ. ...

Mà hai vị Thánh nhân Tây Phương Giáo thì mặt lộ vẻ vui mừng.

Khổ Trúc xếp hạng mười bảy trên Linh Căn Bảng, đã là thành tích tương đương không tệ.

Đáng tiếc Chuẩn Đề đạo nhân vẫn hơi có chút bất mãn: "Mới chỉ là xếp hạng mười bảy nha..." Tiếp Dẫn Thánh nhân mặt khổ qua mở miệng khuyên giải: "Sư đệ chớ nhiễu, thứ hạng như thế đã là tương đương không tệ rồi.

Hãy xem Pháp Bảo Bảng kia, Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên Thánh nhân cũng mới chỉ xếp hạng hai mươi, Khổ Trúc có thể lấy được thứ hạng này đã là tương đương hiếm có.

Huống chi trừ Khổ Trúc cùng Bát Bảo Công Đức Liên ra, bản thân ngươi liền là một gốc siêu cấp linh căn...

Nói không chừng bản thể của ngươi còn có thể đoạt được vị trí đầu bảng...

Lần này Tây Phương chúng ta đã là đại phóng dị thải." Lời này có thể nói cực kỳ đúng trọng tâm.

Bát Bảo Công Đức Liên xếp hạng hai mươi lăm.

Tiên Thiên Khổ Trúc xếp hạng mười bảy.

Trừ cái đó ra, bản thể Chuẩn Đề chính là một gốc siêu cấp linh căn.

Tây Phương Giáo tất nhiên còn có hy vọng đoạt giải quán quân.

Chuẩn Đề đạo nhân mặt có chút đắc ý.

Hắn bản thân liền là một gốc siêu cấp Canh Kim Bồ Đề.

Nếu luận linh căn, có thể so sánh với hắn, cơ hồ không có.

Sau khi Khổ Trúc của phương Tây đăng lên bảng xếp hạng, Huyền Môn phương Đông đều giữ sự trầm mặc.

Vạn vạn không nghĩ tới, Linh Căn Bảng cư nhiên để Tây Phương Giáo đại xuất phong đầu.

Thực sự là làm cho sinh linh phương Đông đều cảm thấy khó chịu.

...

Ngay tại lúc hồng hoang chúng sinh nghị luận, Khổ Trúc trên không trung dần dần biến mất.

Một đạo kim sắc quang mang hoành vĩ khác tại không trung biến hóa, dần dần diễn hóa thành một đạo linh căn thần bí khác.

Linh căn này nhìn qua cực kỳ thần bí, lại vô cùng hùng vĩ.

Lá cây rậm rạp, cành khô phô thiên cái địa, trực tiếp hình thành một đạo cảnh sắc kỳ lạ mà huyễn lệ.

Khiến hồng hoang chúng sinh kinh ngạc chính là, đạo linh căn này cư nhiên là hai đạo linh căn vừa giống dây leo vừa giống cây lớn, quấn quanh lẫn nhau mà thành.

Hai đạo linh căn quấn quít cùng một chỗ, cuối cùng không phân biệt lẫn nhau.

Tại trên thần thụ này, còn có hừng hực liệt diễm bốc cháy.

Liệt diễm kia dường như sở hữu lực phá hoại vô song.

Hồng hoang chúng sinh đều cảm nhận được một cỗ áp bách của hỏa diễm. ...

Nhìn thấy cự thụ vô song giữa không trung kia, tất cả mọi người trong lòng đốn ngộ. "Hai gốc linh căn tương hỗ quấn quanh mà thành...

Trên cây thiêu đốt hỏa diễm thần bí vô song...

Còn có cành khô uyển chuyển khúc chiết phô thiên cái địa kia...

Đây chẳng phải là Phù Tang Thần Thụ trong truyền thuyết dựng dục ra Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất sao?

Phù Tang Thần Thụ đứng hàng mười sáu trên Linh Căn Bảng sao?" Trong truyền văn, Phù Tang Thần Thụ là linh căn bạn sinh của Đế Tuấn cùng Thái Nhất.

Nghe nói mặt trời mọc dưới Phù Tang, vịn vào cây mà bay lên.

Ý tứ chính là nói, trong truyền văn Thái Dương xuất phát từ dưới cây Phù Tang.

Đương nhiên đây cũng chỉ là truyền văn mà thôi.

Bất quá Phù Tang Thụ ngược lại là đã từng dựng dục mười đứa con trai của Thiên Đế Đế Tuấn, cũng chính là mười con Kim Ô hoành không kia.

Có lẽ đây cũng là xuất xứ của truyền văn này đi.

Chỉ thấy giữa không trung, thần thụ này lá như dâu, lại như kim.

Hai cây đồng căn tương sinh tương hỗ rúc vào nhau, do đó có tên gọi là Phù Tang.

Ức vạn chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy thần thụ thiêu đốt vô tận liệt diễm trên không trung, trong mắt không ai không lộ ra vẻ hâm mộ ghen ghét.

Siêu cấp linh căn như vậy cư nhiên nắm giữ trên tay Đế Tuấn cùng Thái Nhất.

Yêu tộc thực sự là giàu có đến mức quá phận.

Ngay tại lúc hồng hoang chúng sinh xì xào bàn tán, Đại Đạo văn tự rốt cuộc rơi xuống. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng mười sáu: Phù Tang Thần Thụ.

Là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Hỏa tính linh căn trong Tiên Thiên Ngũ Hành linh căn, sở hữu Thái Dương Chân Hỏa cực kỳ cường hoành.

Cây này tuy rằng cả đời không kết quả, nhưng lại có Phù Tang Hoa vô song, bên trong Phù Tang Hoa sở hữu Hỏa Chi Đạo Vận vô song, bất kỳ người nào cũng có thể căn cứ vào đạo vận trong hoa mà lĩnh ngộ Hỏa Chi Đại Đạo.

Chủ nhân: Đế Tuấn, Thái Nhất.] Đại Đạo văn tự giáng lâm về sau, rất nhiều đại năng Hồng Hoang trong lòng thích thích nhiên...

Quả nhiên là Phù Tang Thần Thụ vô cùng cường hãn trong truyền văn.

Có thể xếp hạng mười sáu, quả nhiên một điểm cũng không thiệt thòi.

Có thể từ trong Phù Tang Hoa kia lĩnh ngộ Hỏa Chi Đại Đạo.

Chương 94

Nếu là thật sự có thể lĩnh ngộ, há không phải có cơ duyên thành thánh?

Hỏa Chi Linh Căn trong Tiên Thiên Ngũ Hành...

Có thể lĩnh ngộ Hỏa Chi Đại Đạo...

Nghĩ một chút đều thấy cường đại đáng sợ. ...

Mà Đế Tuấn cùng Thái Nhất trong Thiên Đình thì sắc mặt có chút khó coi.

Phù Tang Thần Thụ chính là linh căn nơi bọn hắn đản sinh.

Bọn hắn vốn cho rằng Phù Tang Thần Thụ thế nào cũng có thể xông vào mười hạng đầu?

Giờ đây lại chỉ xếp vị trí mười sáu.

Chuyện này cùng kỳ vọng của bọn hắn chênh lệch khá lớn, thậm chí còn có một tia thất lạc nhàn nhạt.

Yêu tộc đến đây, tất cả linh căn đã toàn bộ lên bảng. ...

Rất nhiều đại năng nhìn thấy Phù Tang Thần Thụ, cũng là cực kỳ kinh thán.

Không thể không bội phục sự giàu có của Yêu tộc.

Linh Căn Bảng tổng cộng có một trăm gốc linh căn lên bảng.

Giờ đây Yêu tộc đã có bốn đại thần bí linh căn lên bảng.

Phân biệt là Khỉ La cùng Kim Hương của Côn Bằng xếp hạng hai mươi bốn, Tiên Hạnh Thụ xếp hạng hai mươi mốt, Nguyệt Quế Thần Thụ xếp hạng mười chín, cùng với Phù Tang Thần Thụ xếp hạng

mười sáu.

Thực sự là trở thành người thắng lớn nhất trên Linh Căn Bảng.

Ngay tại lúc hồng hoang chúng sinh nghị luận, năm bút Phù Tang Thần Thụ to lớn trên không trung rốt cuộc biến mất.

Một đạo linh căn thần bí khác xuất hiện giữa thiên địa.

Giờ khắc này, tất cả sinh linh đều ngẩng đầu nhìn lên đạo linh căn kia.

Linh căn này vô cùng lạ lẫm, ai cũng nhận không ra đây rốt cuộc là linh căn gì.

Chỉ là linh căn này nhìn qua có chút trung dung.

Cây cối cũng không cao lớn, nhìn qua chỉ là một loại thực vật phổ thông.

So với Ngô Đồng Thần Thụ che khuất bầu trời, Nguyệt Quế Thụ, Ngũ Châm Tùng, Khổ Trúc, Phù Tang Thần Thụ các loại, thực sự là không có tính so sánh.

Ngược lại là có chút tương tự với Tiên Hạnh Thụ cực kỳ trung dung kia, giống như một cây ăn quả bình thường.

Tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn nhau, trong mắt toát ra thần sắc tò mò.

Hồi lâu sau, rốt cuộc có Đại Đạo văn tự giáng lâm.

Hồng hoang chúng sinh nhìn thấy Đại Đạo văn tự xong, từng người không ai không trợn mắt há hốc mồm.

Vạn vạn không nghĩ tới cư nhiên là gốc thần thụ này.

Hơn nữa ai cũng không nghĩ tới, gốc thần thụ này cư nhiên vẫn luôn nắm giữ trong tay Nguyên Thủy Thánh nhân.

Nguyên bản còn tưởng rằng Nguyên Thủy Thánh nhân trong tay cũng không có linh căn.

Không nghĩ tới Nguyên Thủy Thánh nhân ẩn giấu cũng sâu như thế.

Cho dù là Thái Thượng Lão Tử ở Đâu Suất Cung, sắc mặt cũng biến đến có chút khó coi.

Hắn có thể nói là đối với gốc thần thụ này thần vãng đã lâu, vô số năm qua vẫn luôn cầu mà không được, ngàn vạn lần không nghĩ tới gốc thần thụ này cư nhiên cuối cùng rơi vào trong tay Nguyên Thủy Thánh nhân.

Trên không trung, Đại Đạo văn tự vẫn y như cũ vô cùng lộng lẫy. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng mười lăm: Hoàng Trung Lý.

Là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Thổ thuộc tính linh căn trong Tiên Thiên Ngũ Hành linh căn, sở hữu Thổ Chi Đại Đạo.

Cây này một Nguyên Hội mới nở hoa, một Nguyên Hội mới kết quả, một Nguyên Hội mới thành thục, nếu muốn ăn được ít nhất cần chờ đợi ba Nguyên Hội mới có thể ăn được.

Hoa có hình dạng giống như hoa sen, quả có hình dạng giống như trân châu.

Thần Tiên nếu là ngửi một cái hương hoa có thể được "vạn năm đạo hạnh", nếu là may mắn ăn một quả, có thể nháy mắt trở thành "Đại La Kim Tiên", có thể tu thành vô thượng nhục thể, siêu thoát vận mệnh, thiên địa diệt mà bản thân bất diệt.

Chủ nhân: Nguyên Thủy Thiên Tôn.] ...

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm Đại Đạo văn tự trên không trung, trên mặt lộ ra vẻ chấn hám.

Ngửi một cái, có thể được vạn năm đạo hạnh...

Ăn một quả có thể trực nhập Đại La Kim Tiên...

Cái này cũng vẫn là thứ yếu.

Chủ yếu nhất là còn có thể tu thành vô thượng nhục thể.

Có thể đem nhục thể tu luyện tới trình độ thiên địa diệt mà bản thân bất diệt.

Đây rốt cuộc là năng lực biến thái dường nào a?

Nếu không phải Hồng Mông Tử Kim Bảng, chỉ sợ bọn hắn vĩnh viễn cũng không biết thế gian còn có linh căn biến thái như thế.

Hơn nữa chủ nhân của vô thượng linh căn này còn là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Không hổ là Tam Thanh, mỗi một vị đều giàu có đến cực hạn.

Những linh căn này mỗi một nơi đều có thể gây ra tinh phong huyết vũ, mỗi một gốc linh căn đều có thể làm cho toàn bộ Hồng Hoang chấn động.

Linh căn vô song như thế lần lượt xuất hiện trên không trung, tự nhiên là để cho những sinh linh nhỏ bé kia được một phen mở rộng tầm mắt.

Trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút ngưng trọng.

Trước đó hắn còn lời thề son sắt, tràn đầy lòng tin, cho rằng bằng vào Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn Hoàng Trung Lý của chính mình tất nhiên có thể danh liệt tiền mao.

Giờ đây lại chỉ xếp hạng mười lăm.

Cái này có chút hố cha.

Nhìn xem thứ hạng trên không trung, trong mắt hắn có mấy phần nộ hỏa.

Vạn vạn không nghĩ tới linh căn của hắn cư nhiên chỉ xếp ngay trên Phù Tang Thần Thụ một bậc.

Ngay cả Nhân Sâm Quả của Trấn Nguyên Tử cũng không bằng sao?

Điều này làm cho hắn cảm thấy có mấy phần khó coi.

Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn toát ra một tia sợ hãi.

Linh căn cường đại như thế, cư nhiên cũng mới chỉ xếp hạng mười lăm...

Chẳng lẽ Linh Căn Bảng thật sự muốn giống y hệt như Pháp Bảo Bảng sao?

Trong ấn tượng của hắn, linh căn Hồng Hoang trên cơ bản đều đã xuất hiện.

Ngoại trừ Nhân Sâm Quả Thụ cùng Bàn Đào Thụ, cái gì nên lên bảng đã toàn bộ lên bảng rồi.

Vậy phía trước còn có mười mấy cái chỗ trống.

Quả nhiên lại muốn xuất hiện một ít thứ biến thái... ...

Mà tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ giờ phút này trực tiếp biến thành màu gan heo.

Chỉ thấy hắn ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm không trung, trong mắt toát ra vẻ khó tin.

Đại Đạo văn tự trên không trung vẫn rạng ngời rực rỡ.

Hoàng Trung Lý...

Nguyên Thủy Thiên Tôn...

Những chữ này thật sâu kích thích hắn.

Nhìn thấy những tin tức kia, hắn không khỏi một trận phát lăng, thậm chí có chút mộng bức.

Cho dù là hắn cũng không biết trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên còn nắm giữ loại siêu cấp linh căn này.

Như vậy...

Trong Tam Thanh chỉ có Thông Thiên Thánh nhân hắn không có linh căn.

Đây chẳng phải là rơi xuống hạ phong?

Thái Thượng Lão Tử sở hữu Thủy Hỏa Ba Tiêu cùng Ngũ Châm Tùng.

Chương 95

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sở hữu Hoàng Trung Lý...

Cảm tình chỉ có chính mình mới là tên hề?

Giờ khắc này sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ vưu kỳ khó coi.

Không thể không nói hai vị sư huynh của hắn ẩn giấu cũng quá sâu. ...

Mà Đế Tuấn cùng Thái Nhất trong Thiên Đình sắc mặt cũng phức tạp hẳn lên.

Bởi vì bọn hắn cũng dần dần phản ứng lại.

Những linh căn vô cùng cường đại của thế giới Hồng Hoang đã cơ bản toàn bộ lên bảng rồi.

Như vậy tiếp theo...

Lại muốn xuất hiện tình huống giống y hệt Pháp Bảo Bảng rồi.

Lại muốn hiện ra một nhóm lớn siêu cấp linh căn... "Cũng không biết sau khi những linh căn này công bố, sẽ ảnh hưởng hướng đi của toàn bộ thế giới Hồng Hoang đến trình độ nào..." Ngay tại một khắc sau.

Trên không trung lại có một đạo linh căn che khuất bầu trời xuất hiện.

Sau khi linh căn này hiện thân, sinh linh Hồng Hoang toàn bộ si mê.

Chỉ thấy đây lại là một gốc cự thụ che khuất bầu trời sừng sững giữa không trung.

Tất cả mọi người nhìn xem cổ thụ này, trong lòng cũng đang run lẩy bẩy.

Thần thụ này thực sự làm cho người ta khó có thể tưởng tượng, phảng phất bao trùm mười vạn vạn dặm không gian.

Cành lá như tán dù trực tiếp vươn hướng thương khung thâm xử, biến mất trong tầm mắt hồng hoang chúng sinh.

Đây là một gốc Thế Giới Cổ Thụ vô song!

Thương kình cổ phác, cường đại đến khó có thể tưởng tượng.

Mà trên cổ thụ này, lại có rất nhiều dây leo sống nhờ uốn lượn rủ xuống.

Mỗi một cây dây leo đều giống như một con thiên xà, vô phong tự động giữa không trung.

Cảnh tượng như vậy thực sự là siêu việt tưởng tượng.

Trên cổ thụ này còn bao phủ một loại khí tức thần bí khó lường.

Cỗ khí tức này làm cho rất nhiều người đều cảm thấy đảm chiến tâm kinh.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên cổ thụ thương kình cổ phác mà lại vô cùng hùng tráng này.

Cự thụ xuất hiện trực tiếp chấn hám tất cả mọi người.

Cho dù không cần Đại Đạo văn tự, tất cả mọi người cũng đều nhận ra nó.

Gốc cổ thụ này, chính là Thảo Hoàn Đan trong truyền văn, cũng chính là Nhân Sâm Quả Thụ trong truyền thuyết.

Rất nhiều người chỉ là nghe qua danh đầu của Nhân Sâm Quả Thụ, nhưng lại chưa từng kiến thức qua.

Nhân Sâm Quả Thụ bây giờ bị Hồng Mông Tử Kim Bảng bộc quang, quả nhiên là trực tiếp kinh diễm ức vạn chúng sinh Hồng

Hoang.

Giờ khắc này thế giới Hồng Hoang quỷ dị an tĩnh lại.

Rất nhiều người đều đắm chìm trong vẻ đẹp vô song kia.

Bất tri bất giác, Đại Đạo văn tự liền trực tiếp rơi xuống. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng mười bốn: Nhân Sâm Quả Thụ, lại tên Thảo Hoàn Đan.

Là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Mộc thuộc tính linh căn trong Tiên Thiên Ngũ Hành linh căn.

Là thần thụ diên thọ siêu quần bạt tụy nhất.

Ba ngàn ba trăm năm mới nở hoa, ba ngàn ba trăm năm mới kết quả, ba ngàn ba trăm năm mới thành thục, vạn năm mới có thể thành thục ba mươi ba quả Nhân Sâm.

Ngửi một cái có thể sống ba trăm sáu mươi tuổi, ăn một cái liền có thể sống bốn vạn bảy ngàn năm.

Trừ cái đó ra còn có Ngũ Hành Mộc Chi Đại Đạo, sở hữu sinh mệnh khí tức vô song.

Cho dù thần hồn câu diệt, nhưng nếu còn một hơi thở, Nhân Sâm Quả Thụ y nguyên có thể làm cho ngươi khôi phục như lúc ban đầu.

Chủ nhân: Trấn Nguyên Tử!] Đại Đạo văn tự xuất hiện về sau, trực tiếp kinh diễm vô số sinh linh.

Thần thụ diên thọ siêu quần bạt tụy nhất, sở hữu Nhân Sâm Quả công năng cực kỳ cường đại.

Ngửi một cái sống ba trăm sáu mươi tuổi, ăn một quả sống bốn vạn bảy ngàn năm.

Trừ cái đó ra còn có Mộc chi linh khí cùng sinh mệnh khí tức vô song.

Cho dù thần tiêu hồn tán, Nhân Sâm Quả Thụ cũng có thể cứu sống ngươi...

Cái này cũng quá cường hãn đi?

Như vậy, chỉ cần nắm giữ thần thụ này, há không phải có thể vĩnh sinh bất tử?

Quả thực là bug vô song.

Hồng hoang chúng sinh đều diễm tiện không thôi, nhao nhao nghị luận. "Ngũ Hành Linh Căn, vừa xuất hiện đã là ba gốc..." "Đoán chừng những linh căn tiếp theo y nguyên là Ngũ Hành Linh Căn..." "Sở hữu Hỏa Chi Đại Đạo Phù Tang Thần Thụ!" "Sở hữu Thổ Chi Đại Đạo Hoàng Trung Lý!" "Sở hữu Mộc Chi Đại Đạo Nhân Sâm Quả Thụ!" "Xem ra tiếp theo chính là linh căn sở hữu Thủy Chi Đại Đạo cùng Kim Chi Đại Đạo rồi đi?" "Những linh căn này thật đúng là cường đại a..." ...

Ngay tại lúc hồng hoang chúng sinh nghị luận, Trấn Nguyên Tử ở Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán sắc mặt lại bỗng nhiên biến đen.

Nguyên bản Trấn Nguyên Tử vẫn luôn cực kỳ tự tin, thậm chí có thể nói là lấy một loại tư thái của người thắng cuộc quan sát Linh Căn Bảng công bố, cực kỳ nhẹ nhõm thảnh thơi.

Thỉnh thoảng còn tiến hành bình phẩm Linh Căn Bảng.

Mặc kệ là Thái Thượng Lão Tử Ngũ Châm Tùng, hay là Chuẩn Đề Thánh nhân Khổ Trúc, lại hoặc là Đế Tuấn Thái Nhất Phù Tang Thần Thụ, Nguyên Thủy Thiên Tôn Hoàng Trung Lý...

Trấn Nguyên Tử đều là vô cùng tự tin.

Hắn kiên định tin tưởng Nhân Sâm Quả Thụ nhà mình muốn mạnh hơn bọn họ rất nhiều.

Kết quả lại tại vị trí thứ mười bốn trên Linh Căn Bảng nhìn thấy Nhân Sâm Quả Thụ của chính mình.

Trấn Nguyên Tử bỗng nhiên đứng phắt dậy, gắt gao nhìn chằm chằm tin tức trên không trung, thậm chí có chút trợn mắt há hốc mồm. "Làm sao có thể?" "Bần đạo Nhân Sâm Quả Thụ cư nhiên chỉ xếp hạng mười bốn trên Linh Căn Bảng?" "Cho dù là không được hạng nhất cũng không nên xuất hiện sớm như vậy a?" Trấn Nguyên Tử hoàn toàn choáng váng.

Hắn thậm chí hoài nghi mình nhìn lầm.

Đối với kết quả này hắn hoàn toàn khó có thể nhẫn thụ.

Thế nhưng Đại Đạo văn tự trên không trung đang bày biện rõ ràng rành mạch ở nơi đó.

Thậm chí ngay cả năng lực hắn vẫn luôn ẩn giấu cũng bị Đại Đạo văn tự bộc quang ra.

Nhưng mà cho dù như thế, Nhân Sâm Quả Thụ lại y nguyên chỉ xếp hạng mười bốn.

Cái này làm sao để hắn thừa nhận?

Trong nội tâm trực tiếp nhấc lên kinh đào hải lãng.

Nhìn xem thứ hạng công bố trên Linh Căn Bảng, Trấn Nguyên Tử trực tiếp ngồi không yên, thậm chí có một loại bất an ẩn ẩn ước ước không ngừng cảnh báo hắn.

Dù sao những linh căn mà mọi người quen thuộc kia cơ bản đều đã lên bảng.

Tiếp theo, cũng chỉ còn lại Bàn Đào Thụ của Tây Vương Mẫu.

Thế nhưng y nguyên còn có mười ba cái chỗ trống.

Phía trước những linh căn kia rốt cuộc là cái gì?

Người sở hữu lại là ai?

Là Tam Thất thần bí khó lường kia?

Hay là Yêu Yêu hoàn toàn không biết gì cả?

Lại hoặc là Ma Đạo Tổ Sư La Hầu?

Hay là vị Trường Không đạo nhân bá bảng Pháp Bảo Bảng kia?

Sắc mặt Trấn Nguyên Tử tại một khắc này trở nên cực kỳ khó coi.

Dù sao thứ hạng này cùng thứ hạng hắn suy nghĩ trong lòng chênh lệch thực sự là quá lớn.

Hồng hoang chúng sinh cũng phản ứng lại, không khỏi mở miệng hỏi thăm. "Ngũ Châm Tùng vô cùng cường đại xếp hạng mười tám...

Khổ Trúc đồng dạng cường đại xếp hạng mười bảy...

Chương 96

Phù Tang Thần Thụ sở hữu Hỏa Chi Đại Đạo xếp hạng mười sáu...

Hoàng Trung Lý sở hữu Thổ Chi Đại Đạo xếp hạng mười lăm...

Nhân Sâm Quả Thụ sở hữu Mộc Chi Đại Đạo xếp hạng mười bốn..." "Những thứ hạng này dường như cũng không quá cao a?" "Đâu chỉ là không cao?

Quả thực là có chút lạc hậu..." "Đây đều là những linh căn cường đại được công nhận từ khi khai thiên tích địa tới nay a..." "Quả thật là có chút siêu việt tưởng tượng..." "Ta có một loại dự cảm không tốt...

Một màn trước mắt này dường như đã từng quen biết...

Tiếp theo sẽ không phải lại muốn bộc quang một vị nhân vật giống như Trường Không đạo nhân chứ?" "Chẳng lẽ lại sẽ có người muốn bá bảng sao?" "Không quá khả năng đi?

Nếu quả thật như vậy, há không phải muốn nghịch thiên rồi?" "Không có gì là không thể nào, vẫn là trước tĩnh quan kỳ biến đi..." Thanh âm trên bầu trời vô cùng tạp loạn, thậm chí còn có tiếng tranh cãi kịch liệt.

Các loại thanh âm chấn kinh, kinh nghi bất định chập trùng không ngừng tại đại địa Hồng Hoang.

Rất nhiều người dường như không cách nào tiếp nhận kết quả này, có người thậm chí trực tiếp vì đại năng mình sùng bái mà bắt đầu đánh nhau với người khác.

Ngay tại lúc này, Nhân Sâm Quả Thụ che khuất bầu trời trên không trung rốt cuộc biến mất không thấy, lại một lần nữa trả lại cho

thế giới Hồng Hoang một mảng thanh minh.

Không có Nhân Sâm Quả Thụ phô thiên cái địa, cảm giác đè nén trong lòng chúng sinh Hồng Hoang cũng dần dần biến mất.

Bọn hắn toàn bộ ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung, đều đang chờ đợi linh căn tiếp theo xuất hiện.

Bọn hắn ngược lại muốn xem xem rốt cuộc là linh căn gì có thể xếp trước Nhân Sâm Quả Thụ.

Dù sao Nhân Sâm Quả Thụ cường hãn như thế, lại chỉ xếp hạng mười bốn, vậy chứng tỏ mười ba linh căn phía trước mỗi một cái đều sở hữu uy năng vô song.

Ngay tại lúc hồng hoang chúng sinh khẩn trương chờ đợi, kim sắc khí tức trên không trung rốt cuộc bắt đầu diễn hóa.

Bất quá theo kim sắc khí tức diễn hóa, tất cả mọi người đều nhìn ra được, đây là một mảnh rừng cây do những thần thụ quy mô hạo đãng vô biên tạo thành, cũng không phải là một gốc linh căn đơn độc.

Tất cả mọi người nội tâm đều kích khởi kinh đào hải lãng, thậm chí có rất nhiều người đều kích động đến run lẩy bẩy.

Thứ hạng còn ở trước Nhân Sâm Quả Thụ, hơn nữa còn là cả một mảnh linh căn.

Đáp án đã hiển nhiên dễ thấy. ...

Cơ hồ tất cả sinh linh đều biết đây rốt cuộc là linh căn gì.

Quả nhiên, theo kim sắc quang mang trên không trung biến hóa, phiến linh căn kia rốt cuộc chân chân chính chính xuất hiện tại trước mắt người đời.

Chúng nhân nhìn thấy một mảnh thần thụ này về sau, quả nhiên nhao nhao kinh thán không thôi.

Quả nhiên là linh căn trong truyền văn.

Trên không trung, thần thụ lít nha lít nhít, cơ hồ trải rộng toàn bộ hư không, làm cho người ta liếc mắt nhìn không thấy bờ bến.

Chỉ thấy đây là một mảnh Bàn Đào Thần Thụ hạo đãng vô biên.

Giây lát sau, Đại Đạo văn tự giáng lâm. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng mười ba: Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ.

Là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Thủy linh căn trong Ngũ Hành linh căn, sở hữu Thủy Chi Đại Đạo.

Nguyên bản chỉ là một gốc linh căn giữa thiên địa, nhưng gặp phải Khai Thiên đại kiếp lôi kích, hóa thành ba ngàn sáu trăm gốc thần thụ.

Chia làm Thượng - Trung - Hạ tam phẩm.

Ăn hạ phẩm, có thể thành tiên đắc đạo.

Ăn trung phẩm, có thể hà cử phi thăng, trường sinh bất lão.

Ăn thượng phẩm, có thể thiên địa kỳ tú, nhật nguyệt đồng canh.

Trừ cái đó ra, Bàn Đào Thần Thụ còn có Thủy Chi Đại Đạo.

Tu luyện dưới tàng cây, có thể tham ngộ Thủy Chi Đại Đạo.

Chủ nhân: Tây Vương Mẫu.] Tin tức này vừa ra, hồng hoang chúng sinh nhao nhao kinh thán.

Không hổ là Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ của Tây Vương Mẫu.

Thủy Chi Linh Căn, một trong Ngũ Hành Linh Căn.

Tuy rằng từ công năng cụ thể mà xem, công năng của Bàn Đào Thụ hơi có chút bình thường, nhưng vấn đề mấu chốt ở chỗ số lượng vô cùng to lớn.

Từ nguyên bản một gốc thần thụ, trực tiếp hóa thành ba ngàn sáu trăm gốc.

Đây mới là vấn đề mấu chốt.

Sở hữu số lượng Bàn Đào Thụ to lớn như thế, liền sở hữu thần thông có thể bán sỉ tạo tiên.

Có thể lợi dụng Bàn Đào Thụ trên tay, bán sỉ chế tạo Tiên nhân.

Tây Vương Mẫu cùng Đông Vương Công được xưng là thiên hạ Nam tiên chi thủ, Nữ tiên chi thủ cũng là có đạo lý nhất định.

Mấy vị Thánh nhân sau khi thành thánh cơ hồ không hỏi thế sự, dẫn đến việc thiên hạ hiện nay Yêu tộc cùng Vu tộc phân đình kháng lễ.

Mà Tiên nhân dưới sự dẫn dắt của hai vị Tiên thủ, có thể cùng Vu Yêu hai tộc tịnh liệt thiên địa, Bàn Đào Thụ này hiển nhiên là công không thể bỏ qua.

Tất cả mọi người đều diễm tiện nhìn xem Bàn Đào Thụ, trong mắt không ai không toát ra vẻ thèm muốn.

So với Hoàng Trung Lý, Nhân Sâm Quả, Bàn Đào mới là thứ hồng hoang chúng sinh thèm muốn nhất.

Dù sao số lượng Bàn Đào cực lớn.

Nếu có thể cùng Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu kết thiện duyên, nói không chừng liền có cơ hội nếm thử tư vị Bàn Đào kia.

Tất cả mọi người tâm tại một khắc này đều trở nên nóng rực. ...

Mà Tây Vương Mẫu tại Côn Luân Sơn thì mắt lộ vẻ khó tin.

Kết quả trước mắt này thực sự là vượt quá dự liệu của nàng. "Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ bản thân có tiềm lực xung kích bảng thủ, cho dù kém đi nữa cũng nên cầm một cái trong mấy hạng đầu, giờ đây lại chỉ xếp hạng mười ba trên Linh Căn Bảng..." Không nói Tây Vương Mẫu, cho dù là Đông Vương Công, sắc mặt cũng là có chút

khó coi.

Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ chính là nội tình thâm hậu nhất của hai người bọn họ.

Giờ đây lại chỉ xếp hạng mười ba.

Như vậy...

Danh xưng Nam tiên chi thủ cùng Nữ tiên chi thủ của bọn hắn dường như có chút hữu danh vô thực.

Năm xưa khi Pháp Bảo Bảng công bố, hai người bọn họ cũng chỉ có mỗi người một kiện pháp bảo lên bảng.

Bây giờ Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ được ký thác kỳ vọng cao cũng không đạt được thành tích tốt, tự nhiên là làm cho hai người bọn họ cảm thấy vô cùng thất vọng. ...

Tạm thời không nói đến Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công sắc mặt biến thành khó coi, tại Tây Phương Linh Sơn, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh nhân giờ phút này cũng biến đến cực kỳ khó nhìn.

Bởi vì hắn dường như đã dự liệu được sự tình không tốt sắp phát sinh.

Thiên địa xác thực là có Ngũ Hành Linh Căn.

Bây giờ Ngũ Hành Linh Căn này lần lượt lên bảng.

Hỏa, Thủy, Thổ, Mộc linh căn đã toàn bộ xuất hiện.

Tiếp theo chính là Kim linh căn.

Mà thế giới Hồng Hoang có tư cách đăng lên bảng xếp hạng Kim linh căn, liền chỉ có một gốc.

Đó chính là Tây Phương Canh Kim Bồ Đề.

Canh Kim Bồ Đề, chẳng phải là Chuẩn Đề đạo nhân sao?

Sự tình đến nước này, sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân tự nhiên là biến đến cực kỳ khó nhìn.

Nguyên bản hắn còn nghĩ bằng vào nội tình của mình muốn bắt lấy vị trí bảng thủ Linh Căn Bảng, bây giờ nhìn lại cơ hồ là không thể nào.

Ngũ Hành Linh Căn đã có bốn vị xuất hiện, còn lại liền chỉ có hắn.

Cũng tức là nói linh căn xếp hạng mười hai, chính là Chuẩn Đề đạo nhân.

Sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân tự nhiên là cực kỳ khó coi.

Mà Tiếp Dẫn Thánh nhân bên cạnh hắn sắc mặt đồng dạng có chút không dễ nhìn.

Nguyên bản hắn cũng cho rằng bằng vào nội tình sư đệ mình sở hữu tiềm lực đoạt giải quán quân rất lớn.

Bây giờ nhìn lại, sư đệ dường như cũng chỉ dừng bước ở đây...

Thảo nào tâm tình sư đệ lại biến đến cực kỳ khó chịu. ...

Chương 97

Sinh linh Hồng Hoang y nguyên đang nhìn Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ che khuất bầu trời trên không trung.

Bàn Đào vô cùng kiều diễm trên cây quả thực dụ hoặc tất cả mọi người Hồng Hoang.

Giây lát thời gian, Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ rốt cuộc biến mất giữa thiên địa.

Hồng hoang chúng sinh lúc này mới thu hồi ánh mắt, bắt đầu nghị luận ầm ĩ, trong mắt cũng toát ra vẻ hâm mộ vô tận.

Tất cả mọi người đều bắt đầu phỏng đoán linh căn xếp hạng mười hai rốt cuộc là vật gì?

Bây giờ đông đảo linh căn Hồng Hoang đã toàn bộ lên bảng, thế nhưng phía trước y nguyên còn mười mấy vị trí trống.

Cũng không biết phía trước rốt cuộc đều là linh căn thế nào, có lẽ lại có thể hiện ra rất nhiều siêu cấp đại năng ẩn tàng.

Giây lát sau, kim sắc quang mang trên không trung lại một lần nữa bắt đầu dũng động.

Theo kim sắc quang mang dũng động, cảm xúc của rất nhiều người cũng dần dần biến đến cao vút.

Tiên Thiên Linh Căn xếp hạng mười hai rốt cuộc muốn xuất hiện sao?

Rất nhiều người đều là kích động vạn phần.

Bọn hắn ngược lại muốn xem xem rốt cuộc là linh căn gì có thể xếp trước Bàn Đào Thụ.

Kim sắc khí tức trên không trung diễn hóa thật lâu.

Rốt cuộc diễn hóa ra một đạo cự thụ che khuất bầu trời.

Đạo cự thụ này vô cùng to lớn, hoành quán giữa thiên địa, nhìn qua hùng vĩ vô cùng.

Dường như có chút tương tự với Nhân Sâm Quả Thụ xuất hiện phía trước.

Đồng dạng thương kình cổ phác, đồng dạng che khuất bầu trời.

Khác biệt lại ở chỗ tướng mạo hai gốc thần thụ có chút bất đồng.

Gốc thần thụ này dường như so với Nhân Sâm Quả Thụ thiếu đi mấy phần sinh cơ, nhưng lại tăng thêm mấy phần khí tức sắc bén.

Rễ cây của cự thụ này dường như cắm sâu vào nơi cực sâu trong lòng đất, không biết vươn hướng nơi nào.

Mà những nhánh cây vô tận kia giống như lợi kiếm, trực tiếp vươn hướng hư không thâm xử, làm cho người ta liếc mắt nhìn không thấy đầu.

Cây này vừa xuất hiện liền che khuất bầu trời, dường như bao trùm nửa cái Hồng Hoang.

Cây này vừa ra, sinh linh Hồng Hoang đều hãi nhiên.

Gốc siêu cấp linh căn này, sao lại quen thuộc như thế nhỉ?

Bởi vì ngay tại vừa rồi, ức vạn chúng sinh Hồng Hoang còn nhìn thấy qua gốc thần thụ này.

Đây chẳng phải là bản thể Canh Kim Bồ Đề Thụ của Chuẩn Đề Thánh nhân sao?

Tê...

Làm sao lại đem gốc linh căn vô song này quên mất chứ?

Linh căn có thể tu thành Thánh nhân cảnh giới a...

Tuyệt đối là cường hãn vô song...

Ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn về phía Tây Phương.

Ánh mắt kia dường như có thể xuyên thủng ức vạn dặm thời gian, trực tiếp rơi vào trên người Chuẩn Đề Thánh nhân.

Lúc này sắc mặt Chuẩn Đề Thánh nhân trực tiếp đen đến cực hạn.

Nguyên bản hắn còn tưởng rằng bằng vào tự thân nội tình, sở hữu tiềm lực đoạt giải quán quân cực lớn, lại không tế cũng có thể tranh cái trước ba...

Giờ đây lại chỉ đạt được thành tích hạng mười hai.

Thực sự là làm cho người ta cảm thấy thất vọng.

Lúc này hồng hoang chúng sinh cũng đều phản ứng lại.

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ ngũ hành linh căn đã xuất hiện bốn vị.

Như vậy một gốc tiếp theo, tự nhiên là lão đại của Ngũ Hành Linh Căn, Kim thuộc tính linh căn.

Kim thuộc tính linh căn, chẳng phải là Chuẩn Đề đạo nhân sao?

Bài danh của Hồng Mông Tử Kim Bảng này quả nhiên là sở hữu uy tín lực vô song.

Mặc kệ từ bất kỳ một cái phương diện nào mà xem, không có chút sai lầm.

Giây lát thời gian, tử sắc khí tức phù động trên không trung, Đại Đạo văn tự rốt cuộc hiển hóa xuất hiện. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng mười hai: Canh Kim Bồ Đề Thụ.

Là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Kim chi linh căn trong Ngũ Hành linh căn, sở hữu Kim Chi Đại Đạo.

Sở hữu nhuệ kim khí tức vô song.

Trừ cái đó ra, Canh Kim Bồ Đề còn được xưng là Trí Tuệ Chi Thụ, Ngộ Đạo Chi Thụ, có trí tuệ vô song, có thể nhìn thấu hết thảy bản nguyên thế gian.

Ngoài ra, còn có thể thả ra Trí Tuệ Thần Quang, phụ trợ người khác tu luyện, sở hữu năng lực đoạt thiên địa tạo hóa.

Thượng cổ thời kỳ, ngẫu nhiên đạt được cơ duyên, mở ra linh trí, đến nay đã tu thành Thánh cảnh.

Chủ nhân: Chuẩn Đề Thánh nhân bản thể.] Đoạn Đại Đạo văn tự này vừa ra, hồng hoang chúng sinh lập tức vang lên một mảnh thanh âm hít vào khí lạnh.

Quả nhiên là bản thể Bồ Đề Thần Thụ của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Tất cả mọi người nhìn xem Đại Đạo văn tự trên không trung đều toát ra vẻ chấn hám.

Thảo nào Chuẩn Đề đạo nhân có thể sở hữu thực lực vô song.

Bản thể Bồ Đề Cự Thụ quả nhiên vô cùng cường hãn.

Bản thân liền là Kim chi linh căn đứng đầu Ngũ Hành Linh Căn, sở hữu Kim Chi Đại Đạo.

Trừ cái đó ra càng là được xưng là Trí Tuệ Thần Thụ, có thể nhìn thấu hết thảy bản nguyên thế gian, tự thân tu thành Thánh nhân cảnh giới không nói, còn có thể thả ra Trí Tuệ Thần Quang, phụ trợ người khác tu luyện.

Vị thủ thánh Tây Phương là Tiếp Dẫn Thánh nhân thực lực cường hãn như thế, tất nhiên có công lao của Bồ Đề Thần Thụ.

Nghĩ tới đây, tất cả mọi người đều không khỏi toát ra thần sắc hâm mộ.

Thật đúng là cường hãn vô song a.

Bản thể Canh Kim Bồ Đề của Chuẩn Đề Thánh nhân xác thực là cường đại làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Thế nhưng cho dù là linh căn lợi hại như thế, cư nhiên cũng mới chỉ xếp hạng mười hai?

Vậy những thứ phía trước rốt cuộc là cái đồ chơi gì a?

Thực sự là làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Lòng hiếu kỳ của tất cả mọi người tại một khắc này đều nổ tung.

Cơ hồ ánh mắt tất cả sinh linh đều gắt gao nhìn chằm chằm thương khung.

Bọn hắn muốn ngay lập tức biết được siêu cấp linh căn tiếp theo rốt cuộc là thứ gì.

Một lát sau, kim sắc khí tức trên không trung lại một lần nữa thăng hoa...

Nhìn thấy kim sắc khí tức vô song kia, tất cả mọi người đều kích động lên.

Bọn hắn biết, linh căn xếp hạng mười một rốt cuộc muốn xuất hiện.

Tất cả mọi người đều ánh mắt chăm chú nhìn xem không trung, không muốn bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào.

Kim sắc khí tức ngày càng nồng đậm.

Linh căn xếp hạng mười một rốt cuộc hiển hóa xuất hiện.

Chỉ là linh căn xuất hiện trên không trung xác thực có chút quái dị.

Chỉ thấy đó là một mảnh rừng dây leo to lớn vô cùng.

Phiến dây leo này to lớn vô cùng, cơ hồ lại muốn bao trùm toàn bộ

thương khung.

Nhìn thấy dây leo quy mô to lớn như thế, tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn nhau.

Đây lại là cái đồ chơi gì?

Chẳng lẽ linh căn xếp hạng mười một trên Linh Căn Bảng chính là một mảnh dây leo như vậy sao?

Phiến dây leo này dường như vô cùng to lớn, nhưng lại tịnh không có chỗ nào hi kỳ a?

Chính là một mảnh dây leo như vậy, cũng có thể xếp trước Canh Kim Bồ Đề sao?

Dường như có chút không quá làm cho người ta tin phục a.

Nhưng mà đúng vào lúc này, cũng không biết rốt cuộc là ai, bỗng nhiên kêu lên một tiếng: "Mọi người mau nhìn!" Nhìn cái gì?

Chương 98

Chúng nhân đây không phải đều đang nhìn sao?

Phiến dây leo này dường như không có chỗ nào hi kỳ cổ quái a.

Tất cả mọi người đều cảm thấy khó hiểu.

Bất quá một lát sau, trong mắt bọn hắn trực tiếp toát ra vẻ chấn hám vô song.

Bởi vì bọn hắn cũng phát hiện một sự tình không thể tưởng tượng nổi.

Quả thực là siêu việt tưởng tượng.

Chỉ thấy những dây đằng mạn che khuất bầu trời kia tựa hồ như sống lại ngay tại khắc này.

Tất cả các nhánh dây leo đều đang chậm rãi nhúc nhích.

Dường như chúng không phải là thực vật, mà là một loại sinh linh quỷ dị.

Tình huống này quả thực khiến chúng sinh da đầu tê dại.

Mà đằng mạn trên không trung kia vẫn không ngừng biến hóa.

Mỗi một sợi đằng mạn đều đang tiến hành sự nhu động quỷ dị vô cùng.

Tất cả đằng mạn đan xen, chen chúc và co rút lại.

Thế nhưng độ dài của khu rừng đằng mạn này lại không ngừng kéo dài về hai phía.

Cảnh tượng kia thực sự là quá mức quỷ dị.

Rất nhiều người đều cảm thấy da đầu tê dại.

Khu rừng đằng mạn này trên không trung vẫn không ngừng biến hóa, rốt cuộc kéo dài đến bao lâu, tất cả mọi người đều không biết.

Cảnh tượng khó tin này vẫn đang tiếp tục diễn ra.

Đằng mạn không ngừng nén lại, trở nên không một kẽ hở, thậm chí có thể nói là càng ngày càng rắn chắc.

Mà độ dài kia lại đã không cách nào đo lường được nữa.

Loan loan khúc khúc, trực tiếp vắt ngang cả hư không.

Hồng Hoang chúng sinh, người nhìn ta, ta nhìn ngươi, đều từ trong mắt đối phương thấy được biểu tình kinh hãi vô cùng.

Cho dù là những đại năng tu luyện đến cảnh giới Chuẩn Thánh kia, cũng cảm thấy có chút quái dị.

Đế Tuấn, Thái Nhất trong Thiên Đình...

Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu tại Côn Luân Sơn...

Thập Nhị Tổ Vu tại Tổ Vu Đại Điện...

Minh Hà Lão Tổ trong Vô Tận Huyết Hải...

Côn Bằng Lão Tổ trở về Bắc Minh...

Trấn Nguyên Tử tại Ngũ Trang Quán Vạn Thọ Sơn...

Những đại năng Chuẩn Thánh sinh ra từ thời Thượng Cổ này cũng đưa mắt nhìn nhau.

Trong mắt thấu lộ ra thần sắc không thể tin nổi.

Cho dù bọn họ là những kẻ thủ nhãn thông thiên, cũng chưa từng biết thế gian Hồng Hoang này cư nhiên còn có loại đằng mạn quỷ dị như thế.

Mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân cũng đồng dạng như thế.

Từ khi thiên địa đản sinh đến nay, bọn họ đã sinh ra ý thức.

Đến nay đã không biết trôi qua bao nhiêu tuế nguyệt.

Chưa từng biết Hồng Hoang đại địa cư nhiên còn có sinh linh quỷ dị như vậy.

Quả thực chính là tồn tại siêu hồ tưởng tượng.

Cuối cùng, phiến rừng đằng mạn vô biên vô tế này toàn bộ thăng lên hư không.

Lúc này, phiến đằng mạn kia đã hoàn toàn biến thành một hình ống dài vô cùng cự đại.

Thân thể cực dài ở trên không trung uyển như linh xà, không ngừng hí nháo.

Tựa hồ biến thành một sinh vật giống như cự xà dài mấy vạn trượng.

Hồng Hoang chúng sinh đều xem đến trợn mắt há hốc mồm.

Cả đời bọn họ cũng chưa từng nhìn thấy cảnh tượng quỷ dị mà lại hoành tráng như thế này.

Đây thực sự là tồn tại khiến người ta khó mà tưởng tượng nổi.

Phiến rừng đằng mạn che khuất bầu trời kia, tại khắc này cư nhiên biến thành một loại sinh vật không rõ.

Một lát sau, mãnh liệt có một tiếng rống vô cùng to lớn lại chấn động lòng người vang vọng thiên địa.

Hồng Hoang chúng sinh trong lòng chấn động dữ dội.

Thanh âm này vô cùng to lớn lại hùng vĩ.

So với tiếng sư tử hống còn uy nghiêm hơn.

So với cự hùng gào thét có vẻ càng có sức mạnh hơn.

So với tiếng báo tử lại muốn mỹ diệu hơn nhiều.

So với tiếng hổ gầm hiển nhiên lại càng cao ngang.

Đó là một loại thanh âm chân chính lăng giá trên vạn thú.

Đó là thanh âm chỉ có vạn thú chi vương chân chính mới có thể tán phát ra.

Thực vật... biến thành động vật?

Hồng Hoang ức vạn vạn chúng sinh đều có một loại cảm giác hoang đường tuyệt luân.

Mãi cho đến lúc này, mọi người mới nhìn rõ phiến thực vật trên không trung kia rốt cuộc là vật gì.

Giữa không trung, đó là một con vạn cổ trường long che khuất bầu trời, dài đến mấy vạn trượng.

Thông thể bích lục, có sừng rồng mặc lục và ngũ trảo sắc bén.

Bờm rồng rậm rạp màu thâm lục bồng bềnh phi dương.

Long lân màu thâm lục mỹ lệ như bảo thạch.

Cùng với đôi mắt tinh oanh lục sắc tràn ngập cảm giác thần bí.

Đây không phải là một con cự long vô cùng hãi nhân sao?

Hơn nữa còn là thanh lục sắc vạn trượng cự long.

Tất cả mọi người tại khắc này tựa hồ minh ngộ ra một số chuyện.

Trước mắt con cự long thâm lục sắc do đằng mạn cấu thành này, tràn ngập uy nghiêm và sức mạnh.

Nhìn bộ dáng này, so với Viễn Cổ Long Tộc tựa hồ còn muốn hùng tráng uy nghiêm hơn nhiều.

Đây quả thực là chuyện không dám tưởng tượng.

Hiện tại Tứ Hải Long Tộc ở trước mặt nó, nghiễm nhiên biến thành một con trạch (lươn/cá chạch).

Nên chính là sinh vật không rõ trong truyền thuyết rồi.

Con thanh sắc cự long này, hẳn chính là trong truyền thuyết —— Thanh Long!

Nhìn thấy con vạn cổ cự long này xong, tất cả Hồng Hoang sinh linh đều hít sâu một hơi khí lạnh.

Hồng Hoang đại địa vẫn luôn lưu truyền thuyết pháp về Tứ Thánh Thú.

Tương truyền từ khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, Hồng Hoang đại địa cực kỳ không ổn định.

Tại thời khắc quan trọng này có bốn vị siêu cấp đại năng đứng ra.

Có sự giúp đỡ của bốn vị đại năng này, cuối cùng mới ổn định được Hồng Hoang thiên địa.

Bốn vị đại năng này, chính là Tứ Thánh Thú trong truyền thuyết: Thanh Long...

Bạch Hổ...

Chu Tước...

Huyền Vũ...

Bất quá tất cả mọi người đều chỉ là nghe nói, chứ tịnh không có gặp qua.

Chương 99

Không nghĩ tới bởi vì quan hệ của Hồng Mông Tử Kim Bảng cư nhiên đem Thanh Long bộc quang ra rồi.

Nếu Thanh Long là thật, vậy thì truyền thuyết Tứ Thánh Thú đều là thật?

Nếu quả thật như thế...

Tứ Thánh Thú trong truyền thuyết, chí ít cũng đều là cấp bậc Thánh Nhân.

Nghĩ đến đây, tất cả mọi người đều lần nữa hít sâu một hơi khí lạnh.

Lại có bốn vị đại năng ẩn tàng bị bộc quang ra rồi sao?

Tùy theo Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố, cư nhiên bộc quang nhiều siêu cấp đại năng như thế.

Những siêu cấp sinh linh ẩn tàng vạn cổ kia dần dần bị phơi bày.

Tất cả mọi người tại khắc này mới ý thức được Hồng Hoang thật sự là thâm bất khả trắc.

Cũng không phải chỉ có vài tôn Thánh Nhân ngoài mặt đơn giản như vậy.

Đến nay, đã bộc quang rất nhiều kẻ biến thái.

Đầu tiên là Ma Tổ La Hầu tử nhi phục sinh...

Thời kỳ Thượng Cổ, Hồng Quân Đạo Tổ liên hợp Dương Mi Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ chờ rất nhiều đại năng mới hợp lực trấn sát hắn.

Ma Tổ La Hầu kia cho dù không phải Thánh Nhân, cũng chí ít có

thực lực Thánh Nhân.

Không nghĩ tới hắn cư nhiên sống lại.

Còn có vị Tam Thất Nữ Thánh Nhân kia...

Cho dù là công kích cường lực của Nữ Oa nương nương, cũng bị nàng nhẹ nhàng ngăn cản lại.

Vị tên là Yêu Yêu kia, hoặc giả cũng là một vị Thánh Nhân...

Còn có Trường Không Đạo Nhân chế bá Pháp Bảo Bảng...

Sự thật khách quan đã chứng minh, Trường Không Đạo Nhân chính là chủ nhân của Tam Thất Nữ Thánh.

Cái tên Trường Không Đạo Nhân kia, tự nhiên không cần nghĩ, cũng là một vị Thánh Nhân.

Trừ cái đó ra, cư nhiên ngay cả một trong Tứ Thánh Thú là Thanh Long cũng bộc quang.

Đã có Thanh Long, vậy liền đại biểu Tứ Thánh đều tồn tại.

Đây lại là bốn tôn cường giả cấp bậc Thánh Nhân.

Trừ những Thánh Nhân này ra, Hồng Mông Tử Kim Bảng còn bộc quang rất nhiều đại năng khác.

Ví dụ như Bất Tử Đạo Nhân...

Ví dụ như Đường Tam...

Ví dụ như Thất Tinh Chân Nhân...

Còn có Cửu U Mạn Đà La...

Rất nhiều người đều ngửa mặt lên trời thở dài.

Xem ra Hồng Hoang thật sự sắp biến thiên rồi.

Lúc này Đại Đạo văn tự mới rốt cục khoan thai đến muộn: [Hồng

Hoang Linh Căn Bảng hạng 11: Hỗn Độn Thanh Long Đằng.

Đản sinh từ Linh căn Hỗn Độn, khi Hồng Hoang chưa xuất hiện, liền đã trường tồn trong Hỗn Độn, sau được Hỗn Độn tạo hóa, khai mở linh trí, cuối cùng dưới sự dạy bảo của đại năng thần bí, tu luyện đắc đạo.

Trở thành Hỗn Độn Thanh Long.] Lần này Đại Đạo văn tự cực kỳ đơn giản.

Chỉ là khu khu mấy dòng chữ mà thôi.

Nhưng lại xác thực thân phận đối phương nãi là một trong Tứ Thần Thú - Thanh Long.

Tại khắc này tất cả mọi người đều cảm giác có chút da đầu tê dại.

Hồng Hoang đại địa cư nhiên ẩn tàng nhiều đại năng như thế.

Quả thực là siêu hồ tưởng tượng.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ lúc này cũng là mày hơi nhíu lại.

Hắn cũng là sinh linh đản sinh từ Hỗn Độn.

Cũng nghe qua truyền thuyết Tứ Thánh Thú.

Nhưng lại chưa bao giờ gặp qua.

Vốn cho rằng chỉ là truyền thuyết tam sao thất bản.

Không nghĩ tới cư nhiên là thật.

Dù sao Thanh Long đều đã bị bộc quang rồi.

Nếu quả thật như thế, Tứ Thánh Thú chỉ sợ đều là cấp bậc Thánh Nhân.

Như thế, trong Hồng Hoang quang những cường giả Thánh cấp ẩn tàng cũng không dưới sáu bảy vị.

Cơ hồ ngang bằng với cường giả Thánh cấp ngoài mặt của Hồng Hoang.

Chuyện này sao có thể?

Đây tuyệt đối là chuyện khiến hắn khó mà nhẫn nhịn.

Hồng Quân Đạo Tổ mày hơi nhíu lại, mặt có vẻ không vui!

Nhìn nhìn chiếc nhẫn trong tay, nhẹ nhàng ma sát vài cái, trên mặt toát ra nụ cười ý vị thâm trường. "Chờ hết thảy trần ai lạc định, chính là lúc Hồng Quân ta ra tay..." "La Hầu?

Tam Thất?

Yêu Yêu?

Trường Không Đạo Nhân?

Tứ Thánh Thú?" Trên mặt Hồng Quân toát ra một tia trào lộng. "Hiện tại liền để các ngươi nhảy nhót vài ngày đi, chờ hết thảy trần ai lạc định, Lão tổ ta tất định đích thân ra tay.

Để cho các ngươi nhìn xem vì sao Lão tổ ta được xưng là Đạo Tổ, vì sao được xưng là Tiên Đạo Chí Tôn!" Giờ khắc này sắc mặt Hồng Quân Đạo Tổ đặc biệt dữ tợn, nếu để người khác nhìn thấy, chỉ sợ tất nhiên sẽ tim mật phát run.

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh chấn kinh, Tử Kim nhị khí đầy trời trên không trung lần nữa bắt đầu rung động.

Từng đạo từng đạo quang mang kim sắc vô cùng sáng chói dần dần sáng lên, sau đó liền có một đoàn kim sắc quang mang hàng lâm tại bán không bắt đầu diễn hóa ra một đạo linh căn.

Thật lâu sau đó, rốt cục có một đạo linh căn xuất hiện tại trong hư không.

Đầu tiên xuất hiện trước mắt chúng sinh chính là một cành liễu

thúy lục thông thể tinh oanh, vô cùng xinh đẹp hiển hóa trên không trung.

Cành liễu này vừa xuất hiện, liền trực tiếp tán phát ra hào quang vô cùng huyễn lệ.

Đạo hào quang lục sắc này tựa hồ muốn đâm rách thương khung.

Chiếu rọi thiên hạ chúng sinh đều không mở mắt nổi.

Thật lâu sau đó, mọi người mới nhìn rõ đó rốt cuộc là vật gì.

Chỉ thấy không trung có rất nhiều cành liễu thúy lục vô cùng, kiều diễm ướt át, tùy gió mà động trên không trung.

Từng tia từng tia quang mang thúy lục chiếu rọi hư không.

Sau đó liền có một cỗ khí thế vô cùng cường đại tịch quyển toàn bộ Hồng Hoang.

Ngay cả Hồng Hoang hư không đều sản sinh từng đạo gợn sóng.

Cỗ khí tức vô cùng chấn động lòng người này vừa xuất hiện, liền trực tiếp chấn hám chúng sinh.

Hiện tại linh căn này ở trên không trung, động tĩnh giống hệt như lúc Thanh Long Đằng Mạn xuất thế.

Hiển nhiên, cây linh căn này chí ít cũng không kém hơn Hỗn Độn Thanh Long Đằng kia.

Cây liễu che khuất bầu trời kia tứ ý trương dương phi vũ trên không trung.

Rất nhiều người đều bị cây siêu cấp liễu thụ này làm cho chấn động.

Đã Hỗn Độn Thanh Long Đằng thuộc về Hỗn Độn Linh Căn, vậy cây liễu che khuất bầu trời này, lại là một cây Hỗn Độn Linh Căn a.

Ánh mắt tất cả mọi người đều hỏa nhiệt nhìn chằm chằm cây liễu trên không trung.

Trong mắt không ai không thấu lộ ra khát vọng thật sâu.

Một lát sau, tử sắc quang mang bắt đầu sôi trào trên không trung.

Thật lâu sau đó, Đại Đạo văn tự lúc này mới khoan thai rơi xuống.

Chương 100

[Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 10: Không Tâm Dương Liễu, Hỗn Độn Linh Căn, có được vô biên Hỗn Độn linh khí.

Trừ cái đó ra, bên trong thân cây dương liễu tự thành một phiến không gian, sở hữu Không Gian Đại Đạo.

Khi thiên địa chưa khai, liền đã đản sinh thần thức, cuối cùng tu luyện đắc đạo, trở thành Dương Mi Đại Tiên.] Đại Đạo văn tự hiển hóa trên không trung xong, ức vạn vạn Hồng Hoang sinh linh đều trợn mắt há hốc mồm.

Rất nhiều đại năng đều đã bị dọa cho ngốc.

Dương Mi Đại Tiên?

Linh căn trên không trung này cư nhiên là Dương Mi Đại Tiên?

Trong truyền thuyết Dương Mi Đại Tiên không phải đã vẫn lạc rồi sao?

Vì sao lại xuất hiện lần nữa?

Tại trong lời đồn, thời kỳ Thượng Cổ, Ma Tổ La Hầu vô cùng xương quyết, thậm chí luyện hóa khí vận toàn bộ tây bộ Hồng Hoang để luyện chế Tru Tiên Tứ Kiếm.

Lúc đó dưới sự hiệu triệu của Đạo Tổ, có vài vị lão tổ xuất thế, phò trợ Đạo Tổ Hồng Quân trừ ma.

Trong đó mấy người chủ yếu nhất chính là Dương Mi Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ.

Về sau Càn Khôn Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ vẫn lạc.

Dương Mi Lão Tổ cũng thân chịu trọng thương.

Lúc này mới thành công trừ bỏ La Hầu Ma Tổ.

Nghe nói về sau Dương Mi Đại Tiên cùng Hồng Quân Đạo Tổ hai người lý niệm bất hợp, đại chiến một trận.

Từ đó về sau Dương Mi Đại Tiên liền biến mất tại thiên địa gian.

Tất cả mọi người đều cho rằng Dương Mi Đại Tiên đã chết, không nghĩ tới cư nhiên lại xuất hiện lần nữa.

Không nghĩ tới không chỉ Ma Tổ La Hầu tử nhi phục sinh, ngay cả Dương Mi Đại Tiên cũng lại xuất thế.

Thật sự là khó mà tưởng tượng.

Nghe nói Dương Mi Đại Tiên thành Thánh còn trước cả Hồng Quân Đạo Tổ.

Bởi vì bên trong rỗng ruột, uẩn hàm sức mạnh không gian, cho nên vô tâm, bất kỳ pháp bảo nào đối với hắn cũng vô hiệu, bất kỳ pháp thuật pháp lực nào đối với hắn cũng vô hiệu, chuẩn xác mà nói không có bất kỳ sự vật nào có thể làm hắn bị thương.

Câu nói này tuy rằng có chút khoa trương, nhưng cũng đủ để nhìn ra thực lực của Dương Mi Đại Tiên.

Nghe nói trận chiến đấu giữa Hồng Quân Đạo Tổ và Dương Mi Đại Tiên kia, quy mô vô cùng cự đại.

Hồng Quân đem tất cả pháp bảo đều dùng, nhưng toàn bộ bị Dương Mi Đại Tiên thu đi, bởi vì bản thân hắn chính là một cái cây rỗng ruột, sức mạnh không gian vô tận bên trong vô cùng cường hãn.

Bất kể Hồng Quân dùng bao nhiêu pháp bảo, toàn bộ bị thu.

Về sau Hồng Quân bại phục, Dương Mi Đại Tiên đem bảo vật toàn bộ quy hoàn, cũng nói cho Hồng Quân biết, khi Hồng Quân đắc đạo, Dương Mi đã sớm hơn Hồng Quân ba ngàn năm.

Bởi vì không thích dương danh, rất ít người biết hắn, hắn cũng không muốn quá hỏi tạp sự thế gian.

Về sau vị Dương Mi Đại Tiên này liền biến mất không tung tích.

Tất cả mọi người đều cho rằng hắn đã chết.

Không nghĩ tới tại khắc này cư nhiên lại lộ diện.

Giờ khắc này tất cả mọi người đều sôi trào đến cực điểm, ồ lên một mảnh.

Ngay cả Hỗn Độn Thanh Long vừa rồi, cũng không chấn động bằng tin tức này.

Tất cả sinh linh tại khắc này đều có chút khó tin.

Dù sao đây chính là Dương Mi Đại Tiên a.

Lúc Ma Tổ La Hầu xương quyết tại Hồng Hoang, Hồng Hoang đại địa còn chưa có Thánh Nhân chân chính.

La Hầu tuy rằng mượn nhờ Thí Thần Thương và Tru Tiên Tứ Kiếm, sở hữu thực lực Thánh Nhân, nhưng có phải Thánh Nhân chân chính hay không còn chưa rõ ràng.

Mà Dương Mi lại không giống a.

Dương Mi chính là tồn tại có thể so vai với Hồng Quân Đạo Tổ đã đắc đạo.

Nghe nói thành Thánh còn trước cả Hồng Quân.

Nghiêm túc nói ra, Dương Mi Đại Tiên mới là tôn Thánh Nhân đệ nhất của Hồng Hoang.

Chuyện này sao có thể không khiến người ta kinh ngạc chứ?

Tên này vẫn luôn lén lén lút lút trốn ở Hồng Hoang thế giới, rốt cuộc là đang mưu đồ cái gì đây?

Nếu không phải Hồng Mông Tử Kim Bảng bộc quang, chỉ sợ Dương Mi Đại Tiên còn muốn tiếp tục che che lấp lấp ẩn tàng.

Chẳng lẽ hắn thật sự có mưu đồ?

Lúc này cho dù là Tam Thanh, sắc mặt bọn họ cũng đều trở nên cực kỳ khó coi.

Thần thức đặc thù của Tam Thanh bắt đầu giao hối trên bầu trời Hồng Hoang.

Thông Thiên: "Thật không nghĩ tới Dương Mi Đại Tiên cư nhiên lại xuất thế, vốn còn tưởng rằng hắn đã vẫn lạc rồi chứ, đây chính là tồn tại so được với Lão sư a...

Chuyện này phải làm sao cho phải?" Nguyên Thủy: "Sư đệ chớ nên quá mức kinh ngạc, Lão sư đã đạt được Thiên Đạo nhận khả, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân chân chính, cơ hồ có thể nói là người đại diện của Thiên Đạo, trong tay chưởng khống vượt qua ba phần Đại Đạo, đã xa xa không phải Dương Mi Lão Tổ có thể so sánh." Lão Tử: "Nguyên Thủy sư đệ nói đúng, Sư tôn ngài lão nhân gia trong tay nội tình vô số, chúng ta làm đệ tử thì đừng nên lo lắng..." Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương cũng trợn mắt há hốc mồm nhìn cây liễu cự đại kia.

Thật lâu đều không có phản ứng lại.

Biểu tình của Nữ Oa cũng dần dần có chút phức tạp: "Thật không nghĩ tới Dương Mi Đại Tiên này cư nhiên còn sống, nếu không phải Hồng Mông Tử Kim Bảng này, chỉ sợ còn thật bị hắn tiếp tục ẩn tàng xuống dưới.

Cũng không biết hắn ẩn tàng vạn cổ rốt cuộc có mưu đồ gì." Đại huynh Phục Hy bên cạnh Nữ Oa cũng có chút nan kham: "Tiểu muội, ngày sau huynh muội ta hành sự nhất định phải càng thêm thận trọng

một chút.

Có Hồng Mông Tử Kim Bảng này, mới biết được nước ở Hồng Hoang đại địa sâu bao nhiêu, Hồng Hoang đại địa rốt cuộc ẩn tàng bao nhiêu cao thủ, trước mắt hoàn toàn không biết gì cả.

Tiểu muội vạn vạn không thể bởi vì tu vi Thánh Nhân của bản thân liền bễ nghễ thiên hạ." Nữ Oa nương nương gật đầu.

Nàng cũng cảm giác một số tác vi lúc trước của chính mình ít nhiều có chút mạo thất rồi.

Trong Thiên Đình, Thiên Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, sắc mặt cũng trở nên có chút nan kham.

Mục tiêu trong lòng hai người bọn họ chính là thành tựu cảnh giới Thánh Nhân, sau đó quân lâm Hồng Hoang.

Như hôm nay Hồng Mông Tử Kim Bảng liên tiếp bộc quang đại năng cảnh giới Thánh Nhân, trực tiếp khiến trong lòng hai người nhấc lên vạn trượng ba đào.

Chuyện này sao có thể không làm hai vị Yêu Tộc hoàng giả đa tâm chứ?

Mỗi bộc quang một vị đại năng, hai người bọn họ liền tim đập chân run một phen.

Trước mắt không chỉ bộc quang ra một trong Tứ Thánh Thú là Thanh Long, ngay cả Dương Mi Lão Tổ thời kỳ Thượng Cổ cũng xuất hiện.

Chỉ sợ đây tuyệt đối không phải là một điềm báo tốt a.

Hồng Hoang đại địa, trong Tổ Vu Điện thánh địa Vu Tộc.

Mười hai đạo thân ảnh che khuất bầu trời, vô cùng vĩ ngạn đang lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Giờ khắc này, mười hai vị bọn họ cũng đều ngẩng đầu ngưỡng vọng tin tức Dương Mi Đại Tiên trên không trung.

Trong lòng đồng dạng nhấc lên sóng to gió lớn.

Dương Mi Đại Tiên trên không trung này bọn họ tự nhiên cũng rất quen thuộc.

Đối phương nãi là sinh linh Hỗn Độn.

Điều này cũng có nghĩa là trước khi Bàn Cổ khai thiên, cây dương liễu rủ xuống che khuất bầu trời này đã đản sinh trong Hỗn Độn rồi.

Lại ý nghĩa là Hỗn Độn Thần Ma còn tồn hoạt.

Đế Giang cầm đầu mở miệng an bài: "Truyền lệnh xuống, vị Dương Mi Đại Tiên này cùng Vu Tộc ta tịnh không có bất kỳ qua cát gì.

Ngày sau vô luận là ai nhìn thấy Dương Mi Đại Tiên, nhất định phải lui tránh ba xá, không thể bình bạch đắc tội một vị đại năng như vậy.

Để Vu Tộc tử dân đều chú ý vị đại năng này." Thanh âm từ Tổ Vu Đại Điện tựa như lôi minh truyền ra ngoài.

Có người nhận được tin tức, rất nhanh liền truyền bá ra trong Vu Tộc.

Vu Tộc cùng Yêu Tộc bản thân liền đã bất hòa, thường xuyên đều sẽ có ma sát cự đại phát sinh.

Nếu lại bình bạch đắc tội vị đại năng này, vậy Vu Tộc há không phải muốn xui xẻo lớn?

Lúc này tại Tử Tiêu Cung chí cao vô thượng.

Hồng Quân Đạo Tổ ngồi trên cao, mày cũng hơi nhíu lại.

Dưới ánh mắt cổ tỉnh không sóng cũng thấu lộ ra một tia hàn lãnh.

Rất hiển nhiên, cho dù là Hồng Quân Đạo Tổ cũng không nghĩ tới Dương Mi Đại Tiên cư nhiên lại xuất hiện.

Đoan tọa trên thần ỷ chí cao vô thượng, ánh mắt Hồng Quân Đạo Tổ phủ khám toàn bộ Hồng Hoang.

Một khắc này, Hồng Quân Đạo Tổ như cùng Chí Cao Thần phủ khám toàn bộ Hồng Hoang, thống ngự Hồng Hoang vạn giới chúng sinh.

Mặc kệ là sáu vị Thánh Nhân khác cũng tốt, hay là Yêu Tộc Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng thế, hay hoặc giả là mười hai Tổ Vu trong Tổ Vu Đại Điện, thảy đều không có bí mật bị Hồng Quân Đạo Tổ dòm ngó.

Chương 101

Sau đó trong mắt lại có một tia băng lương chi ý phù hiện ra. "Dương Mi...

Vì sao ngươi lại lần nữa xuất hiện đây?" Trong mắt Hồng Quân Đạo Tổ lưu lộ ra một tia dữ tợn đáng sợ.

Lúc trước, hắn xác thực là đã ăn chút thiệt thòi ngầm trong tay Dương Mi.

Đây cũng là sơ hở duy nhất trong đạo tâm vạn cổ bất phá của Hồng Quân Đạo Tổ.

Hắn tuyệt không cho phép sơ hở đạo tâm của mình tái hiện.

Như hôm nay Dương Mi đã xuất hiện, liền chỉ có thể để hắn vẫn lạc thôi.

Hắn cũng không tin mình đã đạt được Thiên Đạo nhận khả mà còn không phải đối thủ của Dương Mi kia.

Chỉ sợ Dương Mi kia mạnh hơn nữa, cũng không có Thiên Đạo gia trì hắn mạnh hơn.

Chỉ thấy hắn vung tay phải lên, liền có hai mươi bốn phiến Tạo Hoá Ngọc Điệp xuất hiện bên người.

Mỗi một phiến Tạo Hoá Ngọc Điệp đều uẩn hàm đại đạo chí lý cực kỳ khủng bố.

Hai mươi bốn phiến Tạo Hoá Ngọc Điệp đều tán phát ra quang lượng vô biên, phiêu phù bất định bên người hắn. "Dương Mi, đợi ta thôi toán ra vị trí của ngươi, chính là lúc ngươi vẫn lạc!" Một lát sau, Hồng Quân Đạo Tổ liền lấy Tạo Hoá Ngọc Điệp, bắt đầu cưỡng ép thôi diễn.

Tại cực sâu trong Hồng Hoang đại địa, có một phiến không gian thần bí.

Dưới lòng đất không gian này thì có một đạo linh tuyền.

Trong linh tuyền đang hướng ra ngoài tán phát cuồn cuộn linh khí.

Mà phía trên linh tuyền này, có một đạo thân ảnh mặc trường bào màu nguyệt bạch đang bàn toạ ngồi ở chỗ này.

Đạo thân ảnh này tựa hồ bế quan ẩn tàng tại nơi đây đã ức vạn vạn năm.

Nhưng một khắc sau, thân thể đạo thân ảnh này lại mãnh liệt chấn động.

Lập tức liền từ trên linh tuyền đi xuống.

Bởi vì một khắc này hắn cảm giác như ngồi bàn chông.

Tựa hồ có một loại nguy cơ cảm chưa từng có đang bao trùm lấy hắn.

Điều này làm cho hắn cực kỳ khó chịu. "Chuyện gì xảy ra?

Vì sao lại đột nhiên nảy sinh cảm giác nguy cơ cự đại như thế?" Người này chính là Dương Mi Đại Tiên ẩn tàng vạn cổ.

Từ thời kỳ Thượng Cổ, sau khi hắn chiến cùng Hồng Quân Đạo Tổ một trận, liền vẫn luôn du lịch tại Hồng Hoang đại địa.

Về sau Hồng Quân Đạo Tổ đạt được tạo hóa, đạt được Thiên Đạo nhận khả, thậm chí có tư cách hóa thân hợp đạo.

Từ đó về sau, Hồng Quân Đạo Tổ liền mãn Hồng Hoang tìm kiếm Dương Mi Đại Tiên.

Dương Mi Đại Tiên đại cảm bất diệu, lúc này mới ẩn tàng tiềm tâm tu luyện.

Chính gọi là Hồng Hoang không tính năm, hắn cư nhiên ở chỗ này vẫn luôn ẩn tàng đến bây giờ.

Thế nhưng không nghĩ tới tại khắc này cư nhiên xuất hiện nguy cơ cự đại như trời sập đất lún.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ là bởi vì Hồng Mông Tử Kim Bảng?

Lúc này trên bầu trời Hồng Hoang, cây dương liễu cự đại kia vẫn dao duệ giữa không trung.

Điều này làm cho Dương Mi Đại Tiên mày nhíu chặt.

Chẳng lẽ là Hồng Quân Đạo Tổ kia lại đang tìm ta?

Dương Mi Đại Tiên thật sâu lâm vào trong sự hoài nghi.

Chẳng lẽ sau khi Hồng Quân hóa thân hợp đạo, cư nhiên đã mạnh như vậy rồi sao?

Ngay tại lúc Dương Mi Đại Tiên tim mật phát run, trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ lúc này bỗng nhiên mở mắt.

Trong mắt lưu lộ ra vẻ không thể tin nổi.

Bởi vì hắn đã tính ra nơi ở của Dương Mi Đại Tiên.

Cùng lúc đó, còn tính ra một ít chuyện khác của Dương Mi Đại Tiên.

Không nghĩ tới vị nhân xưng "Tiểu Nhị Bức" vẫn luôn cực kỳ sinh hoạt kia, cư nhiên chính là Dương Mi Đại Tiên.

Thực sự là vượt ra khỏi tưởng tượng của Hồng Quân Đạo Tổ.

Dương Mi Đại Tiên từ thời kỳ Thượng Cổ đã thành tựu cảnh giới Thánh Nhân, cư nhiên còn có ác thú vị như vậy.

Hồng Quân Đạo Tổ lược có chút kinh ngạc, tại một khắc này

mãnh liệt thích phóng ra khí thế thao thiên.

Trong nháy mắt, cỗ uy áp vô dữ luân bỉ kia nháy mắt liền truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Tại khắc này, cả thế giới Hồng Hoang phảng phất như trời muốn sập.

Vô số Hồng Hoang sinh linh bị cỗ uy áp đột nhiên xuất hiện này triệt để chấn nhiếp.

Thanh âm độc hữu kia của Hồng Quân Đạo Tổ, sở dĩ chỉ có một khắc truyền khắp thiên địa. "Thật không nghĩ tới đường đường Dương Mi Đại Tiên ngươi cư nhiên có ác thú vị như thế, hóa thân 'Tiểu Nhị Bức', cố lộng thiên hạ chúng sinh." Đạo thanh âm vô cùng hoang lương này vừa ra, Hồng Hoang chúng sinh tại khắc này nháy mắt nổ tung. "Cái gì?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối cư nhiên là Dương Mi Đại Tiên?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối mà ta sùng bái nhất, cư nhiên là Dương Mi Đại Tiên?

Có phải là thật hay không?" "Oa kháo...

Bất quý là Tiểu Nhị Bức tiền bối...

Ngưu bức nha..." Ức vạn vạn Hồng Hoang chúng sinh, tại khắc này đều trợn mắt há hốc mồm.

Ai cũng không nghĩ tới Tiểu Nhị Bức tiền bối không gì không biết, thần thông quảng đại kia nguyên lai là Dương Mi Đại Tiên trong truyền thuyết.

Khó trách đối phương không gì không biết, không gì không hiểu.

Chân chính thân phận cư nhiên là Dương Mi Đại Tiên.

Ngay tại lúc chúng sinh kinh thán, toàn bộ bầu trời tại khắc này mãnh liệt tối sầm lại vài phần.

Sau đó liền có một bàn tay che trời (di thiên đại thủ) từ trong Tử Tiêu Cung thò ra.

Bàn tay che trời này tựa hồ sở hữu chi năng thông thiên triệt địa, mang theo thần uy vô cùng khủng bố vỗ về phía một nơi.

Hiển nhiên Hồng Quân Lão Tổ đã tỏa định phương vị của đối phương.

Nơi cự thủ này đi qua, sinh linh dọc đường không ai không run lẩy bẩy.

Uy áp vô cùng vô tận kia trực tiếp khiến Hồng Hoang chúng sinh cảm thấy tuyệt vọng.

Tất cả mọi người đều trừng lớn mắt, nhìn thấy bàn tay che trời kia trấn áp về hướng đó. "Đây là Hồng Quân Đạo Tổ muốn ra tay sao?" "Hồng Quân Đạo Tổ chẳng lẽ đã biết phương vị của Tiểu Nhị Bức tiền bối, không, Dương Mi Đại Tiên rồi sao?" "Cỗ uy áp lệnh linh hồn đều run rẩy này, chính là thực lực của Hồng Quân Đạo Tổ sao?

Quả nhiên là thâm bất khả trắc a..." "Chính gọi là Thánh Nhân phía dưới đều là kiến hôi...

Rốt cục lại lần nữa lĩnh hội được sức mạnh chân chính..." "Trước mặt cỗ lực lượng này, ta ngay cả tâm phản kháng cũng không có...

Thực sự là khủng bố a..." Hồng Hoang ức vạn vạn chúng sinh, tại khắc này đều sôi trào đến cực điểm.

Cho dù là sáu vị Thánh Nhân Hồng Hoang, cùng với những khôi thủ Vu Tộc Yêu Tộc, lúc này cũng là tim mật phát run.

Vạn vạn không nghĩ tới Dương Mi Đại Tiên cư nhiên dẫn đến Hồng Quân Đạo Tổ ra tay.

Chẳng lẽ Dương Mi Đại Tiên thật sự đã sản sinh uy hiếp đối với

Đạo Tổ sao?

Vì sao Đạo Tổ lại không kịp chờ đợi mà ra tay chứ?

Hồng Quân Đạo Tổ lần này ra tay, trực tiếp khiên động trái tim bất an của Hồng Hoang chúng sinh.

Cự chưởng rạch phá thương khung mang theo ý chí nghiền nát hư không của Đạo Tổ hạ xuống về một phương hướng.

Phương hướng này chính là phương hướng của Dương Mi Đại Tiên.

Tại nội bộ không gian thần bí sâu trong lòng đất kia, Dương Mi Đại Tiên sau khi cảm thụ được cỗ khí tức này, trong mắt lưu lộ ra thần sắc bạo nộ.

Không nghĩ tới Hồng Quân Đạo Tổ thật sự ra tay với hắn. "Thực sự là khinh người quá đáng, chỉ vì thời kỳ Thượng Cổ từng đánh bại ngươi một lần, ngươi liền muốn đuổi tận giết tuyệt sao?" Lời nói của Dương Mi Đại Tiên như cùng lôi đình trực tiếp truyền khắp thiên địa.

Thanh âm vô cùng cự đại, tất cả mọi người đều nghe được rõ ràng rành mạch.

Tại một khắc này thiên hạ chúng sinh đều ồ lên một mảnh.

Bởi vì đạo thanh âm cự đại này, xác thực là thanh âm của Tiểu Nhị Bức kia.

Chương 102

Điều này cũng xác thực việc Tiểu Nhị Bức chính là Dương Mi Đại Tiên.

Một khắc sau, sâu trong lòng đất, mãnh liệt liền có vô số đạo cành liễu phá thổ mà ra.

Sau đó liền có một cây Dương Liễu Không Tâm vô cùng cự đại xuất hiện tại thiên địa gian.

Sau đó Hồng Hoang chúng sinh liền nhìn thấy cây thần thụ che khuất bầu trời này.

Thần thụ này vừa xuất hiện, liền có vô số đạo cành liễu tùy gió mà động.

Một đạo lại một đạo lục sắc quang mang tùy theo cành liễu dũng động liền xuất hiện trong hư không.

Năng lượng tiên lục sắc hỗ tương giao chức trên không trung, tựa hồ hình thành một cái đại trận thần bí, lại muốn dùng đại trận này đối kháng bàn tay che trời của Hồng Quân Đạo Tổ. "Cây siêu cấp thần thụ này chính là Linh Căn Bảng hạng 10 Không Tâm Dương Liễu sao?" "Đây chính là chân thân của Tiểu Nhị Bức tiền bối sao?" "Thật không nghĩ tới Hồng Quân Đạo Tổ cư nhiên sẽ ra tay với Tiểu Nhị Bức tiền bối...

Chẳng lẽ Tiểu Nhị Bức tiền bối thật sự tại kiếp nạn khó thoát rồi sao?" "Hồng Quân Đạo Tổ đều ra tay rồi a...

Cho dù là Thánh Nhân trong mắt ngài khả năng cũng là kiến hôi, Tiểu Nhị Bức tiền bối nguy hiểm rồi..." "Đạo Tổ vì sao lại muốn ra tay với Dương Mi Đại Tiên vậy?" "Ngươi hỏi ta ta hỏi ai?

Dương Mi Đại Tiên tiềm tàng tại Hồng Hoang thế giới, nói không chừng rắp tâm hại người, Đạo Tổ ra tay tự nhiên là có nguyên nhân..." Tại trong lòng rất nhiều người, Tiểu Nhị Bức tiền bối đã thâm nhập lòng người.

Không nghĩ tới Đạo Tổ lại thôi toán ra vị trí của hắn.

Không khỏi có loại bi ai mạc danh dâng lên trong lòng.

Cường như đại năng cỡ Dương Mi Đại Tiên, cũng không cách nào chân chính tung hoành Hồng Hoang sao?

Xác thực là cảm thấy khả bi.

Dương Mi Đại Tiên đắc đạo còn sớm hơn Hồng Quân Đạo Tổ.

Chỉ là vô số năm xuống tới, Hồng Quân Đạo Tổ hóa thân hợp đạo, vượt lên trước, đã bỏ xa Dương Mi Đại Tiên rồi.

Trên thiên khung, đạo cự thủ che khuất bầu trời kia trực tiếp vỗ tới cây liễu vô tận.

Mà vô tận cành liễu của Không Tâm Dương Liễu thì bạo phát ra vô số đạo lục sắc thần quang.

Những quang mang này tung hoành giao thác trên không trung, trực tiếp hình thành một cái đại trận, nghênh đón một kích này của Hồng Quân Đạo Tổ. "Oanh..." Tại một khắc này toàn bộ Hồng Hoang tựa hồ đều chấn chiến.

Quang mang chói mắt trực tiếp thiểm diệu hư không, tựa hồ chiếu sáng toàn bộ Hồng Hoang.

Mãi cho đến thật lâu sau đó, cả phiến thiên địa mới dần dần khôi phục sáng ngời.

Cự thủ che khuất bầu trời của Đạo Tổ cũng tiêu tán.

Cây thần thụ Không Tâm Dương Liễu sừng sững trên Hồng

Hoang đại địa kia cũng đã biến mất.

Phiến thiên địa này lại phảng phất như tao ngộ thiên tai.

Cả phiến đại địa tựa hồ bằng không lõm xuống hơn trăm mét.

Rất nhiều nơi thậm chí còn bốc lên lôi hỏa vô cùng khủng bố.

Đủ để thấy được trình độ khủng bố của một cái tát này của Hồng Quân Đạo Tổ.

Chẳng lẽ Linh Căn Bảng hạng 10 Không Tâm Dương Liễu cứ như vậy vẫn lạc rồi sao? "Tiểu Nhị Bức tiền bối sẽ không phải chết rồi chứ?" "Ai...

Tín ngưỡng của ta sụp đổ rồi...

Ngay vừa rồi Tiểu Nhị Bức tiền bối còn cùng chúng ta nói chuyện phiếm mà..." "Không nghĩ tới khoảnh khắc liền tao ngộ tai ương ngập đầu...

Thực sự là bi ai a..." "Đạo Tổ cũng có chút quá mức bá đạo rồi a?" "Dương Mi Đại Tiên cũng không phải người thập ác bất xá gì, thời kỳ Thượng Cổ còn từng cùng Đạo Tổ cùng nhau chém giết La Hầu, Đạo Tổ đây là làm gì?" "Ta cũng có cảm giác như vậy...

Đạo Tổ tựa hồ có chút quá bá đạo...

Hoàn toàn đem Hồng Hoang đại địa trở thành hậu hoa viên của chính mình..." "So sánh với Đạo Tổ, ta tựa hồ càng thích Tiểu Nhị Bức tiền bối hơn ——" "Hết cách rồi, Hồng Quân Đạo Tổ đều đã đạt tới cảnh giới hóa thân hợp đạo...

Cả Hồng Hoang đại địa thì thực lực của ngài ấy là mạnh nhất...

Lời của ngài ấy tự nhiên chính là thánh chỉ..." "Chuyện này cũng không chắc...

Hồng Mông Tử Kim Bảng liền đả thương qua Đạo Tổ..." "Vị

Trường Không Đạo Nhân kia chế bá Pháp Bảo Bảng, nói không chừng Trường Không Đạo Nhân liền có thể chém giết Đạo Tổ..." "Câm miệng!

Ngươi ở nơi này nói hươu nói vượn cái gì?

Đạo Tổ há là hạng người như ngươi có thể nghị luận?" "——" Tại khắc này, Hồng Hoang chúng sinh đều nghị luận ầm ĩ.

Cơ bản đều sản sinh bất mãn nhất định đối với Đạo Tổ.

Dù sao người ta Dương Mi Đại Tiên cái gì cũng không làm, Đạo Tổ lại muốn ra tay đem người gạt bỏ.

Thực sự là có chút quá đáng. "Nước ở Hồng Hoang đại địa quá sâu rồi...

Há là hạng người như chúng ta có thể thảo luận?

Cẩn ngôn thận hành a..." "Tiểu Nhị Bức tiền bối sẽ không phải thật sự cứ thế mà chết chứ?" "Tiểu Nhị Bức tiền bối thành Thánh còn trước cả Hồng Quân Đạo Tổ, Hồng Quân Đạo Tổ muốn gạt bỏ hắn hẳn là cũng phải động dụng một số thủ đoạn chứ?" Thiên hạ chúng sinh giờ phút này đều sắc mặt trắng bệch.

Một màn vừa rồi thực sự là quá mức kinh hãi.

Cho dù là cường như Dương Mi Đại Tiên, ở trước mặt Hồng Quân Đạo Tổ cũng dễ dàng bị đánh bại như thế.

Không khỏi cho Hồng Hoang chúng sinh một loại cảm giác thỏ tử hồ bi (thỏ chết cáo thương).

Đây cũng là nguyên do chúng sinh dần dần nảy sinh bất mãn đối với Đạo Tổ.

Mà sâu trong thiên khung, trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ vẫn nhiên ngồi ở chỗ cực cao.

Ánh mắt sáng quắc nhìn xuống phiến thiên địa phía dưới kia.

Tựa hồ đang tìm kiếm cái gì trong phiến thiên địa đó.

Mà phiến thiên địa kia, xác xác thực thực không có khí tức của Dương Mi Đại Tiên.

Cũng tức là nói Dương Mi Đại Tiên xác xác thực thực bị một kích này của hắn đánh giết rồi.

Hồng Quân Đạo Tổ lúc này mới thu hồi ánh mắt.

Trong mắt không khỏi lâm vào trầm tư.

Nhớ năm đó Dương Mi Lão Tổ ý khí phong phát cùng hắn cùng nhau đại chiến Ma Tổ La Hầu.

Càn Khôn Lão Tổ tự bạo thân vong, Âm Dương Lão Tổ liều chết cũng chém La Hầu một đao.

Chỉ có Dương Mi Lão Tổ cùng Hồng Quân Đạo Tổ chiến đấu đến cuối cùng!

Về sau Dương Mi Lão Tổ cùng Hồng Quân Đạo Tổ lý niệm bất hợp.

Hai người cuối cùng đại đả xuất thủ, đường ai nấy đi.

Lại về sau, Hồng Quân Đạo Tổ đạt được vô tận công đức, cuối cùng chứng đạo thành Thánh.

Khi hắn lần nữa tương ngộ Dương Mi Đại Tiên, lại phát hiện Dương Mi Đại Tiên cư nhiên thành Thánh trước hắn ba ngàn năm...

Cuối cùng còn bại trong tay Dương Mi Đại Tiên.

Chuyện này quả thực trở thành ác mộng của Hồng Quân Đạo Tổ.

Từ đó về sau vô số năm, Hồng Quân Đạo Tổ lâm vào trạng thái phong ma.

Điên cuồng ngộ đạo, điên cuồng tu luyện.

Hoặc giả là bởi vì loại trạng thái phong ma này, làm cho Hồng Quân Đạo Tổ tiến nhập một loại cảnh giới kỳ quái.

Tại trong loại cảnh giới này, cuối cùng câu thông được ý chí Thiên Đạo.

Đạt được Thiên Đạo nhận khả.

Hóa thân hợp đạo.

Trực tiếp siêu thoát cảnh giới Thánh Nhân phổ thông, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Hơn nữa còn có thể mượn nhờ sức mạnh Thiên Đạo.

Từ đó chân chính trở thành Hồng Hoang Chí Tôn.

Cơ hồ có thể nói chính là Dương Mi Đại Tiên đã thành toàn nên Hồng Quân hiện tại.

Chuyện này tự nhiên làm cho Hồng Quân cảm khái vạn thiên.

Lúc này Hồng Quân lược có tiếc nuối: "Dương Mi...

Vô số năm trước...

Từ khi được Thiên Đạo nhận khả, thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân tới nay, coi như là nhất mã đương tiên trên con đường đại đạo, không nghĩ tới lần nữa tương ngộ với ngươi, ngươi lại trở nên nhu nhược không chịu nổi như thế...

Đảo lại làm cho Lão tổ ta hảo sinh thất vọng a..." Dương Mi Đại Tiên vẫn luôn là tồn tại như ác mộng của Hồng Quân Lão Tổ.

Chương 103

Như hôm nay Dương Mi Đại Tiên ở trước mặt Hồng Quân Đạo Tổ lại không chịu nổi một kích như vậy.

Tự nhiên cũng làm cho Hồng Quân Đạo Tổ buồn vô cớ.

Lúc này Hồng Hoang đại địa một mảnh ai thán.

Đều toát ra một loại cảm giác thỏ tử hồ bi.

Bầu không khí Hồng Hoang đại địa tại một khắc này cũng trở nên vô cùng trầm trọng.

Ngay tại lúc này, không biết là ai bỗng nhiên phát ra một tiếng kinh thán: "Mau nhìn...

Tiểu Nhị Bức tiền bối giống như chưa chết...

Mau nhìn Hồng Mông Tử Kim Bảng..." Cái này lập tức làm cho toàn bộ Hồng Hoang ồ lên một mảnh.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu ngưỡng vọng.

Chỉ thấy trên Linh Căn Bảng của Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Tại vị trí hạng 10 kia, mấy chữ Dương Mi Đại Tiên vẫn rạng rỡ sinh huy.

Lần này lập tức chấn kinh chúng sinh. "Hồng Mông Tử Kim Bảng lợi hại như thế, tuy nhiên không thể nào sẽ xuất hiện sai lầm, đã tên Dương Mi Đại Tiên vẫn ở trên bảng danh sách, vậy liền đại biểu Dương Mi Đại Tiên còn chưa chết..." "Thật sao?

Tiểu Nhị Bức tiền bối của ta chưa chết?" Hồng Hoang chúng sinh tại khắc này đều kinh ngốc.

Không nghĩ tới Dương Mi Đại Tiên cư nhiên thật sự chưa chết.

Cũng không biết Dương Mi Đại Tiên rốt cuộc có thần thông gì?

Cư nhiên có thể sống sót trước mặt Hồng Quân Đạo Tổ?

Chuyện này quả thực là khó mà tưởng tượng.

Thậm chí có rất nhiều đại năng tại khắc này kích động đứng dậy.

Có rất nhiều người tại khắc này khóc không thành tiếng.

Tiểu Nhị Bức tiền bối chưa chết, đối với Hồng Hoang chúng sinh mà nói ý nghĩa cực kỳ trọng đại.

Chí ít miễn trừ loại cảm giác thỏ tử hồ bi kia.

Thậm chí tại khắc này rất nhiều sinh linh còn hoan hô lên.

Tiếng hoan hô này dần dần vang vọng thiên địa.

Quy mô cũng càng ngày càng lớn.

Vô luận Yêu Tộc hay là Vu Tộc, hay hoặc giả là tiên thiên sinh linh khác, cư nhiên tại khắc này đoàn kết chưa từng có.

Dương Mi Đại Tiên có thể đào thoát từ trong tay Hồng Quân Đạo Tổ, đây cơ hồ đại biểu cho thảo căn khiêu chiến quyền uy nha.

Mà đoan tọa trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ lúc này cũng là thần sắc cứng lại.

Dương Mi cư nhiên còn chưa chết?

Điều này làm cho Hồng Quân Đạo Tổ không gì làm không được tại khắc này cũng lưu lộ ra thần sắc nghi hoặc.

Rốt cuộc là tình huống gì?

Xác xác thực thực không có khí tức Dương Mi a.

Cho dù là Hồng Quân Đạo Tổ cũng lục soát không được bất kỳ khí tức nào của Dương Mi.

Mà Tử Kim Hồng Mông Bảng kia lại là chuyện gì xảy ra?

Chỉ thấy trên Linh Căn Bảng, danh hào Dương Mi vẫn rạng rỡ sinh huy ở đó.

Chẳng lẽ tịnh không có giết chết Dương Mi đạo nhân?

Mà là để cho hắn trốn rồi sao?

Một khắc này, hai mươi bốn phiến Tạo Hoá Ngọc Điệp bên người Hồng Quân Đạo Tổ tái hiện.

Bắt đầu thôi diễn nhân quả của Dương Mi đạo nhân.

Nửa ngày sau, Hồng Quân Đạo Tổ nghi hoặc mở mắt.

Cư nhiên ngay cả một tia một hào nhân quả chi lực đều không thôi toán được.

Rốt cuộc là tình huống gì?

Hồng Hoang đại địa đã không còn nhân quả của Dương Mi đạo nhân.

Nhưng danh hào của Dương Mi đạo nhân lại xác xác thực thực xuất hiện tại Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Lúc này sắc mặt Hồng Quân Đạo Tổ có chút nan kham.

Dương Mi đạo nhân là trốn thế nào đây?

Ngay cả hắn đường đường Đạo Tổ đều không tìm thấy thân ảnh Dương Mi?

Dương Mi Đạo Tổ rốt cuộc đi phương nào?

Chẳng lẽ —— Dương Mi đi Hỗn Độn ngoài Hồng Hoang?

Cái ý nghĩ này ức chế không nổi mà toát ra.

Còn thực sự có khả năng này.

Nếu Dương Mi đi Hỗn Độn ngoài Hồng Hoang, vậy cũng xác thực không dễ thôi diễn.

Sau đó, Hồng Quân Đạo Tổ lại cười lạnh.

Chỉ cần ngươi dám xuất hiện tại Hồng Hoang đại địa, tất sát chi —— Ngay tại lúc này.

Tử Kim nhị khí vô tận trên bầu trời lần nữa bắt đầu sôi trào lên.

Từng đạo từng đạo kim sắc quang hoa lần nữa lấp lóe thiên địa.

Hồng Hoang chúng sinh đều có sở cảm ứng.

Chú ý lực của tất cả mọi người lần nữa chuyển đến không trung.

Nhìn thấy Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 9, rốt cục muốn công bố rồi sao?

Có thể lực áp linh căn của Dương Mi Đại Tiên, lại là vật gì đây?

Dù sao Hồng Hoang chúng sinh một khắc này gián tiếp ý thức được nước ở Hồng Hoang quá sâu.

Cho dù là một trong Tứ Thánh Thú là Thanh Long, cùng với Không Tâm Dương Liễu, cũng mới xếp hạng 11, hạng 10 Linh Căn Bảng.

Canh Kim Bồ Đề, Bàn Đào Thụ, Nhân Sâm Quả Thụ, thứ hạng đều còn dựa vào sau hơn.

Phía trước rốt cuộc là những kẻ biến thái gì đây?

Lòng hiếu kỳ của tất cả mọi người, tại khắc này đều bị xách lên.

Chỉ thấy khí tức kim sắc đầy trời bắt đầu diễn hóa trên không trung.

Lần này tốc độ diễn hóa cực kỳ chậm chạp.

Hiển nhiên linh căn xếp hạng 9 này cực kỳ không đơn giản.

Thật lâu sau đó mới có một cái hình mẫu đại thể xuất hiện tại

không trung.

Linh căn này vừa xuất hiện, Hồng Hoang sinh linh đều hít sâu một hơi khí lạnh.

Chỉ thấy đây là một cây thần thụ vô cùng hạo đãng, vô cùng thương kình cổ phác.

Cây thần thụ này là một cây bàng đại nhất trong tất cả linh căn từ trước tới nay.

Cho dù là Ngô Đồng Thần Thụ thẳng xông lên trời, Nhân Sâm Quả Thụ che khuất bầu trời, hay hoặc giả là một cây Canh Kim Bồ Đề kia, đều xa xa so không được với cây thần thụ này...

Loại khí tức vô cùng hoang lương tán phát ra trên cây này, bất kỳ người nào đều có thể cảm ứng được.

Bất kỳ người nào đều có thể từ trên cây thần thụ này nhìn thấy tuế nguyệt kiến chứng.

Thân cây vô cùng loang lổ kia cho người ta tinh thần trùng kích đặc biệt mãnh liệt.

Cho dù là chúng vị Thánh Nhân cũng là trong lòng chấn động dữ dội.

Trong mắt bọn họ không ai không thấu lộ ra thần sắc tham lam thật sâu.

Thần thụ như vậy, tất nhiên sở hữu ẩn bí vô tận.

Chỉ cần có thể đạt được cây thần thụ này, cổ kế liền có thể phá giải rất nhiều ẩn bí vạn cổ không giải được.

Thật lâu sau đó, Đại Đạo văn tự mới rốt cục rơi xuống. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 9: U Minh Thần Thụ.

Chương 104

Thuộc về Hỗn Độn Linh Căn.

Cắm rễ ở nơi u minh sâu nhất Hồng Hoang, thân cây quán xuyên toàn bộ Hồng Hoang thiên địa, lá vô tận vươn hướng nơi thanh minh sâu nhất thiên khung.

Chân chính quán xuyên thiên địa.

Rễ cây đạt được Địa Đạo tư nhuận, thân cây đạt được Nhân Đạo tư nhuận, cành cây được Thiên Đạo tư nhuận, chân chính Tam Đạo quán thông nhất thể, đạt được U Minh Thần Thụ này, liền tương đương với đạt được Tam Đạo gia trì.

Chủ nhân: Trường Không Đạo Nhân.] Oanh...

Nhìn thấy tự hào Trường Không Đạo Nhân quen thuộc trên không trung kia, cả Hồng Hoang sinh linh tại khắc này đều mộng bức.

Tất cả mọi người đều mắt tròn mắt dẹt.

Đây rốt cuộc là cái quỷ gì?

Trường Không Đạo Nhân lại ra rồi.

Lại là tên này...

Giờ khắc này Hồng Hoang tựa như nổ tung, triệt để sôi trào không chỉ.

Thật không nghĩ tới cái tên Trường Không Đạo Nhân này cư nhiên lại xuất hiện.

Chẳng lẽ tên này lại muốn lần nữa xưng bá Linh Căn Bảng sao?

Nếu thật là như vậy, vậy cái tên Trường Không Đạo Nhân này cũng quá biến thái rồi.

Xưng bá Pháp Bảo Bảng không nói, như hôm nay lại muốn xưng bá Linh Căn Bảng.

Thật là khủng bố như vậy.

Những linh căn xếp hạng đằng trước kia, nếu thật sự toàn bộ đều là thuộc về Trường Không Đạo Nhân, vậy thì quá mức khủng bố.

Cộng thêm Thần Thánh Bình An Quả, Thủy Tinh Bồ Đào, Tương Tư Lê, Mật Tiễn Cáp Mật Qua, những linh căn kia...

Lại thêm những linh căn như Siêu Cường Kiên Quả, Thổ Đậu Địa Lôi, Thực Thánh Hoa, Thần Hoả Thụ Thung, Oản Đậu Gatling, Ngọc Mễ Gia Nông Pháo của Tam Thất Thánh Nhân...

Hai người cộng lại, cơ hồ chưởng khống một nửa linh căn a...

Thực sự là khủng bố đến cực điểm.

Tất cả mọi người đều nghị luận ầm ĩ.

Tạm thời không nói Hồng Hoang phổ thông sinh linh, cho dù là Tam Thanh Thánh Nhân, giờ khắc này sắc mặt cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Nguyên thần ba người lần nữa bắt đầu giao hối trên không trung.

Thông Thiên Thánh Nhân người đầu tiên biểu đạt ý không sướng của mình: "Hai vị sư huynh, các ngươi nói cái tên Trường Không Đạo Nhân này rốt cuộc là lai lịch gì?

Không chỉ xưng bá Pháp Bảo Bảng, như hôm nay ngay cả Hồng Hoang Linh Căn Bảng trước mắt, chẳng lẽ cũng muốn bá chiếm không thành?" Thông Thiên Thánh Nhân ngữ khí cực kỳ khó chịu.

Cỗ sát ý trong lòng thậm chí đều che giấu không được.

Trong Tam Thanh Thánh Nhân, tính tình của hắn cũng là phách lối quai lệ nhất.

Nguyên Thủy Thánh Nhân cũng mở miệng: "Vạn cổ tới nay đều chưa từng nghe nói qua tên này, hắn ẩn tàng sâu như thế, rốt cuộc có mưu đồ gì?

Ngay cả Hỗn Độn Linh Căn như U Minh Thần Thụ, cư nhiên cũng nắm giữ trong tay hắn...

Thực sự là có chút siêu hồ tưởng tượng..." Thái Thượng Lão Tử cũng lược vi thán tức: "Xem ra là nhãn giới của chúng ta chật hẹp, nước ở Hồng Hoang thế giới sâu hơn tưởng tượng nhiều, tiếp xuống vạn sự nhất định phải lượng sức mà hành.

Phải biết Hồng Hoang chúng sinh cũng đều đang nhìn chúng ta đấy..." Lời nói của Thái Thượng Lão Tử rơi xuống, ba người không khỏi lâm vào một mảnh trầm mặc.

Chính như Thái Thượng Lão Tử nói.

Thân phận bọn họ cực kỳ mẫn cảm.

Chúng đa sinh linh Hồng Hoang thế giới đều đang nhìn nhất cử nhất động của bọn họ.

Hình thế nhất định phải mưu định rồi sau đó mới động.

Trừ bỏ Tam Thanh ra, rất nhiều đại năng khác cũng là tâm thần động đãng.

Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất trong Thiên Đình...

Thập Nhị Tổ Vu trong Tổ Vu Đại Điện...

Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu tại Côn Luân Sơn...

Minh Hà Lão Tổ trong Vô Tận Huyễn Hải...

Trấn Nguyên Tử tại Ngũ Trang Quán Vạn Thọ Sơn...

Tất cả đại năng tại khắc này đều tâm thần động đãng.

Thứ hạng Hồng Hoang Linh Căn Bảng bây giờ đã đến lúc công bố Top 10.

Tại thời khắc cực kỳ mẫn cảm này, cái tên Trường Không Đạo Nhân cư nhiên lại một lần nữa xuất hiện.

Điều này hiển nhiên chấn kinh toàn bộ Hồng Hoang.

Nhất thời tất cả mọi người hứng thú đối với Trường Không Đạo Nhân trực tiếp đạt đến cực hạn.

Tại Tử Tiêu Cung chí cao vô thượng.

Hồng Quân Đạo Tổ giờ phút này cư cao lâm hạ nhìn toàn bộ Hồng Hoang.

Mày cũng nhíu chặt lại.

Cái tên Trường Không Đạo Nhân trên không trung kia tại khắc này chói mắt chưa từng có.

Thận trọng chi ý trong mắt cũng trực tiếp đạt đến đỉnh phong.

Cái tên Trường Không Đạo Nhân này không chỉ xưng bá Pháp Bảo Bảng.

Như hôm nay xem ra, tựa hồ lại muốn xưng bá Linh Căn Bảng a.

Thực sự là khó mà tưởng tượng tên kia rốt cuộc từ đâu tới nhiều bảo bối như vậy.

Cái tên Trường Không Đạo Nhân này sở hữu nhiều bảo bối như vậy, vì sao chưa bao giờ xuất hiện tại Hồng Hoang thế giới, chẳng lẽ là thật sự có mưu đồ?

Hồng Quân Đạo Tổ, thân là tồn tại chí cao vô thượng nhất Hồng Hoang thế giới, tại một khắc này tâm tình của hắn đặc biệt khó chịu.

Bởi vì cái tên Trường Không Đạo Nhân này cho hắn cảm giác

nguy cơ chưa từng có.

Điều này làm cho hắn như gai ở sau lưng, như xương mắc ở họng.

Hồng Mông Tử Kim Bảng trên không trung này đã làm cho hắn chịu chút thương nhỏ.

Vậy thân là chủ nhân của nó, Trường Không Đạo Nhân lại nên mạnh đến tầng thứ nào đây?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Hồng Quân Đạo Tổ càng phát ra đen lại.

Xem ra tiếp xuống chuyện Vu Yêu Lượng Kiếp phải để sang một bên.

Mục đích chủ yếu chính là tìm kiếm cái tên Trường Không Đạo Nhân này.

Nhìn xem hắn vẫn luôn trốn tránh tại Hồng Hoang rốt cuộc có mục đích gì.

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh nghị luận ầm ĩ.

Hồng Mông Tử Kim Bảng vắt ngang nửa cái thiên khung lần nữa tán phát ra Tử Kim nhị khí thao thiên.

Hiển nhiên kiện linh căn tiếp theo sắp xuất thế rồi.

Ánh mắt Hồng Hoang chúng sinh đều tỏa định thương khung.

Chỉ thấy linh căn một khắc này tướng mạo có chút quái dị.

Nãi là một cây thực vật loại bụi cây thấp bé.

Cây thực vật này tướng mạo có chút quái dị.

Toàn thân cao thấp mọc đầy gai nhọn.

Trên mỗi một cái gai nhọn đều lấp lóe hàn quang vô cùng dữ tợn lại khủng bố.

Mỗi một cây gai nhọn đều giống như là một thanh tuyệt thế lợi kiếm.

Vô cùng đại đạo, đạo vận bao trùm chung quanh cây thực vật thấp bé này.

Những đại đạo đạo vận này tựa hồ chịu ảnh hưởng của cây thực vật này, thấu lộ ra một loại khí tức vô cùng sắc bén.

Cỗ khí tức này cho người ta một loại ảo giác đâm rách thiên khung.

Linh căn này vừa xuất hiện trên thiên khung, tất cả mọi người đều hít sâu một hơi khí lạnh.

Khí tức thật sắc bén.

Quả thực là khiến người ta cảm thấy da đầu tê dại.

Đây rốt cuộc lại là vật gì?

Chương 105

Cỗ khí tức này lại là chuyện gì xảy ra?

Sở hữu linh căn khí tức vô cùng sắc bén?

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm linh căn trên thương khung kia, lẳng lặng chờ đợi Đại Đạo văn tự xuất hiện.

Thật lâu sau đó tử sắc khí tức trên không trung mới bắt đầu tràn ngập.

Đại Đạo văn tự khoan thai rơi xuống. [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 8: Kinh Cức Kiếm Thụ.

Hỗn Độn Linh Căn, đản sinh từ Hỗn Độn khi thiên địa chưa khai.

Mỗi vạn năm có thể sinh thành một quả kiếm thứ (gai kiếm), mỗi một quả kiếm thứ đều có tầng thứ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đạt được linh căn này, liền tương đương với đạt được vô tận Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Chủ nhân: Trường Không Đạo Nhân!] Oanh!!!

Tin tức này vừa công bố.

Cả Hồng Hoang ồ lên một mảnh.

Tất cả mọi người đều bị tác dụng của linh căn này làm cho chấn kinh.

Đây quả thực chính là linh căn siêu hồ tưởng tượng. "Kinh Cức Kiếm Thụ?" "Mỗi một cái gai kiếm trên cây này, đều là một thanh Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?" "Mẹ ta ơi...

Như thế, chỉ cần đạt được cây linh căn này, liền tương đương với đạt được vô số Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?" "Cái này cũng quá

khủng bố rồi a?

Thực sự là quá mức nghịch thiên...

Có thể nói, chỉ cần đạt được cây linh căn này, liền trực tiếp trở thành người giàu có nhất Hồng Hoang..." "Mỗi vạn năm liền có thể đản sinh một cái Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo...

Đây quả thực là siêu hồ tưởng tượng..." Hồng Hoang chúng sinh từng cái đều trợn mắt há hốc mồm, tất cả mọi người đều gần như thạch hoá.

Một lát sau tiếng chất vấn kinh người cùng tiếng thảo luận như thiên lôi tạc liệt trực tiếp sôi trào tại Hồng Hoang.

Một khắc này, cả thế giới Hồng Hoang trực tiếp nổ tung.

Cái Hồng Hoang này rốt cuộc làm sao vậy?

Vì sao cư nhiên sẽ có nhiều đồ vật hi kỳ cổ quái như thế chứ?

Cây Kinh Cức Kiếm Thụ xếp hạng 8 này, tuy rằng nhìn qua không cường đại bằng U Minh Thần Thụ, Không Tâm Dương Liễu, Hỗn Độn Thanh Long Đằng, nhưng giá trị chân chính quả thực không kham nổi tưởng tượng.

Phải biết đây mới chỉ là siêu cấp linh căn xếp hạng 8 a.

Linh căn xếp hạng 8 liền khủng bố như thế, vậy linh căn đằng trước há không phải càng thêm biến thái?

Tác dụng của những linh căn này đã xa xa đánh vỡ giá trị quan của Hồng Hoang chúng sinh.

Tân tân khổ khổ tu luyện vô số năm, lại không bằng người ta ăn một quả Bàn Đào, hoặc là Nhân Sâm Quả.

Tân tân khổ khổ tu luyện vô số năm, lại không bằng người ta Không Tâm Dương Liễu, U Minh Thần Thụ tự mang đại đạo đạo

vận.

Tân tân khổ khổ tu luyện vô số năm, thật vất vả đạt được một cái linh bảo không tệ, lại không bằng người ta Kinh Cức Kiếm Thụ mỗi vạn năm liền có thể sinh thành một cái Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Như thế chăm chỉ tu luyện, lại còn có ý nghĩa gì đây?

Hiệu quả của những linh căn này thực sự là quá khủng bố.

Trực tiếp đánh vỡ thế giới quan của Hồng Hoang chúng sinh.

Một khắc này, rất nhiều người đều cảm nhận được tuyệt vọng vô tận.

Một khắc sau.

Lại có vô số kim sắc khí tức hàng lâm.

Lại có một đạo siêu cấp linh căn xuất hiện tại trước mặt Hồng Hoang chúng sinh.

Hồng Hoang chúng sinh cơ bản đều mang theo tâm tình tuyệt vọng ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy linh căn trên không trung kia cực kỳ quái dị.

Đó là một vật có bộ dáng bán thấu minh.

Từ nơi sâu nhất thiên khung rủ xuống.

Tại trong hư không phiêu phiêu đãng đãng, như ẩn như hiện.

Bản thân linh căn này liền hiện ra trạng thái bán thấu minh.

Quanh thân trên dưới lại tán phát ra thanh khí vô tận.

Cho dù là những siêu cấp đại năng kia, cũng không nhất định có thể phát hiện.

Sau khi nhìn thấy vật này, tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn

nhau.

Hiển nhiên đây lại là một vật văn sở vị văn, kiến sở vị kiến.

Thật lâu sau đó, Đại Đạo văn tự rốt cục rơi xuống: [Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 7: Thanh Minh Phiêu Đái, Hỗn Độn Linh Căn.

Sau khi khai thiên tích địa, phiêu đái này liền bám vào nơi thanh minh cao nhất thiên khung, cho nên gọi là Thanh Minh Phiêu Đái.

Phiêu đái này tự mang Tiên Thiên Thanh Khí vô dữ luân bỉ, có thể phục dụng, cũng có thể luyện hóa.

Sau khi phục dụng, trực tiếp đạt được Tiên Thiên Thanh Khí tẩy lễ.

Nhục thân sẽ toàn phương vị đề thăng cường độ, khiến nhục thân thoát đi phàm thể, thành tựu Tiên Thiên Đạo Thai, có thể bình bộ thanh vân, trực đạt thánh cảnh bản chân.

Chủ nhân: Trường Không Đạo Nhân.] Nhìn thấy Đại Đạo văn tự trên không trung.

Hồng Hoang vô lượng sinh linh tại khắc này đều như tao ngộ thiên lôi quán đỉnh.

Tiếp nhận sự trùng kích cự đại nhất.

Một cây siêu cấp linh căn này, cư nhiên lại là Trường Không Đạo Nhân kia.

Thực sự là siêu hồ tưởng tượng.

Tại một khắc này ánh mắt của Hồng Hoang sinh linh đều trở nên có chút chết lặng.

Bởi vì một màn này cực kỳ quen thuộc.

Lúc trước thời điểm Pháp Bảo Bảng, cơ hồ chính là Trường

Không Đạo Nhân lũng đoạn Pháp Bảo Bảng.

Cho dù là Thái Thượng Lão Tử có tám kiện pháp bảo lên bảng, ở trước mặt vị Trường Không Đạo Nhân này, cũng biến thành một trò cười.

Rất nhiều người tại khắc này lại một lần nữa nghị luận lên. "Chẳng lẽ cái tên Trường Không Đạo Nhân này lại muốn xưng bá Linh Căn Bảng sao?" "Có thể hay không đi ra cá nhân đánh bại hắn?

Ta không muốn lại nhìn thấy tên của hắn..." "Thật không nghĩ tới Hồng Hoang thế giới, cư nhiên còn ẩn tàng một vị biến thái như vậy...

Hắn rốt cuộc đang mưu hoa cái gì?

Vì sao ta có một loại cảm giác bất an lo sợ chứ?" "Ngươi quản những thứ này làm gì?

Mặc kệ là vị Trường Không Đạo Nhân này cũng tốt, hay hoặc giả là vị Hồng Quân Đạo Tổ kia cũng thế, đều không phải thứ tốt lành gì, cho dù là trời sập cũng có đất đỡ, đám điểu ti (dân đen) chúng ta chỉ quản xem náo nhiệt mà thôi..." "Nói cũng đúng, Hồng Hoang thế giới ai định đoạt, cùng chúng ta có quan hệ gì?

Những tiểu nhân vật như chúng ta cũng xác thực chỉ có thể xem náo nhiệt..." "Nói đi cũng phải nói lại, cái Thanh Minh Phiêu Đái này hình như rất lợi hại...

Sở hữu Tiên Thiên Thanh Khí vô biên vô tận..." "Sau khi ăn hết, còn có thể trực tiếp khiến nhục thân thoát ly phàm khu, thành tựu Tiên Thiên Đạo Thai...

Chỉ có cường giả Chuẩn Thánh mới có thể thành tựu Tiên Thiên Đạo Thai a..." "Cũng tức là nói ăn một miếng Thanh Minh Phiêu Đái, liền trực tiếp trở thành cường giả Chuẩn Thánh rồi sao?" "Chỉ sợ không có đơn giản như vậy chứ?

Các ngươi không thấy được sao?

Sau khi phục dụng trực đạt thánh cảnh bản chân...

Rốt cuộc có ý gì?

Không cần nói nhiều rồi chứ?" Có một số người âm thầm tắc lưỡi.

So với Thanh Minh Phiêu Đái này.

Mặc kệ là Tiên Hạnh cũng tốt, hay hoặc giả là Nhân Sâm Quả cũng thế, Nhâm Thủy Bàn Đào cũng được, trực tiếp trở thành linh căn phổ thông rồi.

Điều này trực tiếp làm cho rất nhiều đại nhân vật không khỏi dở khóc dở cười. "Ta sao lại cảm giác cái Hồng Hoang Linh Căn Bảng này lại muốn bị Trường Không Đạo Nhân bá bảng rồi?" "Cái tên này thật đúng là biến thái...

Không chỉ xưng bá Hồng Hoang Pháp Bảo Bảng, như hôm nay lại muốn xưng bá Hồng Hoang Linh Căn Bảng...

Còn để cho người khác sống hay không?" "Ai...

Những Thánh Nhân kia ở trước mặt Trường Không Đạo Nhân đều ách khẩu vô ngôn, chúng ta lại có biện pháp gì chứ?

Vẫn là an an tâm tâm mà ăn dưa đi..." "Ngôn chi hữu lý, Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, liền ý vị cách cục Hồng Hoang sắp sửa cải biến, chúng ta chỉ là tĩnh quan kỳ biến mà thôi..." Mà Long Tộc trong Tứ Hải, nhìn Thanh Minh Phiêu Đái trên không trung, cũng không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Cái Thanh Minh Phiêu Đái này thực sự là quá giống hải đái (rong biển/tảo bẹ).

Chương 106

Bất luận mô dạng hay là tướng mạo, đều giống nhau như đúc với hải đái.

Chỉ bất quá người ta mọc ở trong hư không mà thôi.

Màu sắc cũng là màu trong suốt.

Tứ Hải Long Tộc nhìn nhìn hải đái trong biển, lại nhìn xem Thanh Minh Phiêu Đái trên không trung.

Trong mắt đều lưu lộ ra thần sắc ghét bỏ.

Vì sao trong biển lại không có bảo vật như vậy chứ?

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh nghị luận.

Kim sắc quang mang trên không trung lần nữa bắt đầu lấp lóe.

Điều này ý vị như thế nào, Hồng Hoang sinh linh tự nhiên rõ ràng hơn ai hết.

Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 6 sắp sửa xuất thế.

Tất cả mọi người tại khắc này, đều kích động lên.

Bảng xếp hạng Linh căn Hồng Hoang tiến hành đến lúc này, hiển nhiên đã đến giai đoạn gay cấn nhất.

Hứng thú của rất nhiều người cũng đã hoàn toàn bị khơi dậy.

Linh căn xếp hạng thứ sáu sắp sửa được công bố.

Tất cả mọi người đều ngước mắt nhìn lên trời, nôn nóng chờ đợi.

Hồi lâu sau, khí tức màu vàng kim trên không trung rốt cuộc cũng bắt đầu sôi trào.

Trái tim của mọi người vào giờ khắc này cũng theo đó mà căng

thẳng.

Linh căn xếp hạng thứ sáu rốt cuộc sắp xuất hiện sao?

Chỉ thấy khí tức màu vàng kim kia dần dần bắt đầu diễn hóa trên không trung.

Một lát sau, một gốc linh căn hình người dần dần thành hình.

Sau khi gốc linh căn hình người này xuất hiện, trong nháy mắt liền có một cỗ sinh mệnh khí tức vô cùng vô tận khuếch tán ra.

Tất cả mọi người đều trừng lớn mắt, há hốc mồm. "Sao lại là một tên hình người?

Đây rốt cuộc là thứ gì?" "Nhìn qua giống như là một cây thần dược hình người, cũng không biết thần dược này rốt cuộc là linh căn gì, chỉ nhìn tinh khí sinh mệnh vô cùng tận kia, dường như còn khủng bố hơn tất cả linh căn phía trước, chẳng trách tên này có thể xếp ở vị trí thứ sáu trên Linh Căn Bảng." "Không biết gốc linh căn này nằm trong tay ai, sẽ không lại nằm trong tay Trường Không đạo nhân đó chứ?" "Sinh mệnh khí tức thật khủng bố, gốc linh căn này cũng quá đáng sợ rồi?

Tên này cư nhiên là linh căn hình người, có phải đại biểu cho việc hắn cũng đã hóa hình hay không?" "..." Tất cả mọi người đều nhìn linh căn trên không trung mà nghị luận ầm ĩ.

Linh căn xếp hạng thứ sáu a, đây hiển nhiên không phải thứ tầm thường gì.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, khí tức màu tím trên không trung lan tràn, văn tự Đại Đạo rốt cuộc cũng xuất hiện. [“Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 6: Hỗn Độn Thần Thảo.

Hỗn Độn linh căn.

Chủng loài thần kỳ sinh ra từ Hỗn Độn.

Là đại bổ dược chí cương chí dương.

Sở hữu sinh mệnh khí tức vô song.

Mỗi một cái rễ phụ của Hỗn Độn Thần Thảo đều chứa đựng tinh khí sinh mệnh thần kỳ, sở hữu công năng đoạt thiên địa tinh khí tạo hóa.

Phàm nhân nếu đến gần, hít một hơi có thể sống chín vạn năm!

Ăn một cái rễ phụ, có thể sống chín chín tám mươi mốt vạn năm.

Nếu ăn hết toàn bộ, sẽ tu thành Hỗn Độn Đạo Thể, hoặc có thể tu thành Chí Dương Đạo Thể.

Được Đại Đạo quyến cố, có thể đi thẳng tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Có được thần thức nhất định, nhưng chưa hóa hình.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân."] Sau khi văn tự Đại Đạo xuất hiện, trong nháy mắt liền lay động trái tim của sinh linh Hồng Hoang.

Tất cả mọi người vào giờ khắc này, đều bị chấn động đến mức thất điên bát đảo.

Văn tự Đại Đạo vẫn phiêu đãng trên không trung, trực tiếp dấy lên từng đợt sóng to gió lớn trong lòng chúng sinh Hồng Hoang.

Tất cả mọi người đều như tượng gỗ, ngây ngốc đứng tại chỗ.

Hiển nhiên sự chấn hám mà văn tự Đại Đạo mang lại cho bọn hắn quả thực không gì sánh kịp.

Bọn hắn thậm chí không thể dùng ngôn ngữ để diễn tả sự rung động sâu trong nội tâm mình.

Sau khi văn tự Đại Đạo xuất hiện, bọn hắn đều đã hiểu rõ.

Đây không phải là nhân sâm cực kỳ thường thấy tại thế giới Hồng Hoang sao?

Nhân sâm có thể nói là linh dược cực kỳ phổ biến.

Căn cứ vào niên hạn khác nhau, công năng cũng không giống nhau.

Nhân sâm dưới ngàn năm, chỉ là phàm dược, chỉ có tác dụng với người trần mắt thịt.

Nhân sâm trên ngàn năm đã có thể gọi là linh dược, cho dù là đối với người tu hành cũng có công hiệu không nhỏ.

Lại có rất nhiều nhân sâm đạt tới vạn năm, mười vạn năm.

Những nhân sâm này đã có thể gọi là cực phẩm linh dược, đối với rất nhiều đại năng đều có công hiệu thần kỳ.

Mà gốc linh căn trên không trung này, tuy rằng tên là Hỗn Độn Thần Thảo, nhưng tất cả mọi người đều hiểu ra.

Đây là một củ nhân sâm sinh ra từ thời kỳ viễn cổ Hỗn Độn...

Cách nay rốt cuộc bao nhiêu năm, ai cũng không biết.

Nhưng công năng của củ nhân sâm này lại được viết rõ ràng rành mạch.

Phàm nhân chỉ cần ngửi một hơi tinh khí của nó, là có thể sống chín vạn năm.

Điều này quả thực vượt xa tưởng tượng của mọi người.

Chỉ ngửi một hơi, sống chín vạn năm...

Nếu có được may mắn bằng trời, có thể ăn được một cái rễ nhỏ của nó, là có thể sống tám mươi mốt vạn năm.

Tròn tám mươi mốt vạn năm a...

Đây rốt cuộc là khái niệm gì?

Có thể để phàm nhân sinh tồn lâu như vậy, đây quả thực là chuyện khó mà tưởng tượng nổi.

Nếu có hạnh phúc đem nó một ngụm nuốt vào, trực tiếp liền có thể đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là cảnh giới thế nào?

Đây không phải là cảnh giới Thánh nhân sao?

Ăn gốc linh căn này, trực tiếp là có thể bạch nhật phi thăng, trở thành cảnh giới Thánh nhân rồi.

Thần dược sở hữu lực lượng tạo Thánh a...

Quan trọng hơn là, chủ nhân của gốc thần dược này, cư nhiên lại là Trường Không đạo nhân!

Tuy rằng tất cả mọi người đều đã dự đoán được kết quả này, nhưng khi kết quả này chân chính xuất hiện, vẫn triệt để chấn kinh thiên hạ chúng sinh.

Xem ra tên này thật sự muốn xưng bá Linh Căn Bảng rồi... "Ta cảm giác thật không chân thực a...

Cái Hồng Mông Tử Kim Bảng này có phải là hàng giả không?

Tại sao tất cả đồ tốt đều bị Trường Không đạo nhân đạt được thế?" "Hồng Mông Tử Kim Bảng là hàng giả?

Đừng ở chỗ này si tâm vọng tưởng nữa, sau khi Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất hiện tại hư không, trực tiếp đem ý chí của Hồng Quân Đạo Tổ cũng cách tuyệt rồi...

Cho dù là Hồng Quân Đạo Tổ ở trước mặt nó cũng bị thương không nhẹ, tồn tại bực này sao có thể là hàng giả?" "Nhưng tên này nếu thật sự sở hữu nhiều bảo bối như vậy, vì sao vô số năm qua vẫn

luôn không lộ ra chút dấu vết nào?" "Trước đừng quản những thứ này, vẫn là tiếp tục xem Tử Kim Bảng công bố linh căn đi, tiếp theo chính là top 5, thật sự rất mong chờ nha..." "Linh căn sở hữu lực lượng tạo Thánh a...

Thật đúng là khiến người ta hâm mộ không thôi..." Ngay giữa lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, Hồng Mông Tử Kim Bảng hoành quán cả bầu trời kia lại một lần nữa có động tĩnh.

Tử kim nhị khí kia nồng đậm chưa từng có.

Lại có rất nhiều thiên địa dị tượng xuất hiện trên không trung.

Vô tận kim quang diễn hóa ra đủ loại Đại Đạo kim liên.

Mà khí tức màu tím di mạn nửa bầu trời kia thì diễn hóa ra vô số thụy thú.

Kim liên nở rộ giữa không trung, thụy thú màu tím chạy chồm, không gì không hiển lộ sự tôn quý cùng hoa lệ đến cực hạn.

Chương 107

Đủ loại dị tượng trên bầu trời trong nháy mắt liền hấp dẫn ánh mắt của sinh linh Hồng Hoang.

Đồng thời trong lòng bọn hắn cũng hiểu, đây là phương thức chúc mừng đặc thù của Hồng Mông Tử Kim Bảng đối với linh căn top 5.

Lúc trước khi công bố Pháp Bảo Bảng cũng giống hệt như vậy.

Thứ hạng càng cao, dị tượng trên không trung càng thêm to lớn.

Chúng sinh Hồng Hoang tận mắt nhìn thấy vô tận dị tượng trên không trung, tim đều đập mạnh, đối với top 5 Hồng Hoang Linh Căn Bảng cũng càng thêm mong chờ. "Linh căn hạng 6 đã sở hữu lực lượng tạo Thánh, cũng không biết linh căn trong top 5 rốt cuộc đều là thứ gì..." "Vô tận kim quang và tử khí trên không trung kia sái lạc xuống, vì sao ta cảm giác thoải mái như vậy?" "Quả nhiên như thế...

Ám thương nhiều năm chưa lành của ta, cư nhiên vào thời khắc này cũng chuyển biến tốt...

Thật sự là vượt quá tưởng tượng..." "Ta cũng vậy a...

Vì sao ta cảm giác thư sướng chưa từng có?

Cảm giác thân thể bị thấu chi đều đã khôi phục lại...

Có phải tuổi thọ của ta lại được bù đắp lại rồi không?" Rất nhiều người vào giờ khắc này kinh hỉ hét lớn.

Động tĩnh trên không trung thật sự là quá mức to lớn, rất nhiều người đều nhận được chỗ tốt.

Đây quả thực là chuyện chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, ánh sáng màu vàng kim vô tận trên không trung trở nên sáng chói vô cùng.

Dần dần, một đạo linh căn dữ dội khác biệt từ từ triển hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Theo đạo linh căn này xuất hiện, trong nháy mắt liền hút hết ánh mắt của vô lượng sinh linh Hồng Hoang.

Chỉ thấy đây là một bụi cỏ nhỏ tinh xảo trong suốt.

Bụi linh thảo tinh xảo trong suốt này cũng không có quá nhiều khác biệt so với phàm cỏ thông thường.

Bụi cỏ nhỏ này có tổng cộng chín phiến lá trong suốt như ngọc.

Mỗi một phiến lá đều có một màu sắc đặc thù.

Phân biệt là: Hắc, Bạch, Xích, Cam, Hoàng, Lục, Thanh, Lam, Tử.

Chín phiến lá, chín loại màu sắc.

Nhìn qua vừa hài hòa lại vừa quỷ dị, quả thật là không thể dùng ngôn ngữ để diễn tả.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy bụi cỏ nhỏ kỳ quái trước mắt, đều cảm thấy có chút quái dị.

Bụi linh thảo này tuy rằng có chút kỳ quái, nhưng so với những linh căn khác, dường như cũng không quá nổi bật a?

Cư nhiên có thể xếp ở vị trí thứ 5 Linh Căn Bảng...

Điều này có chút đáng để suy ngẫm.

Vào giờ khắc này, tất cả mọi người đều mong chờ chưa từng có.

Văn tự Đại Đạo luôn có chút chậm chạp mới đến.

Khoảng thời gian chờ đợi văn tự Đại Đạo này quả thực là một sự giày vò to lớn.

Hồi lâu hồi lâu sau, văn tự Đại Đạo lúc này mới khoan thai xuất hiện trên không trung. [“Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 5: Hỗn Độn Cửu Đạo Thảo.

Hỗn Độn linh căn.

Nguyên bản chỉ là Hỗn Độn tiên thảo.

Trước sau có chín vị Hỗn Độn Thần Ma ngã xuống trên Hỗn Độn Cửu Đạo Thảo.

Máu huyết của chín vị Hỗn Độn Thần Ma tẩm bổ tiên thảo này, tiên thảo đắc Hỗn Độn tạo hóa, từ đó sở hữu pháp tắc của chín vị Thần Ma, mỗi một phiến lá đều chứa đựng một đạo Hỗn Độn Pháp Tắc.

Kẻ có được tiên thảo này, có thể từ trong đó lĩnh ngộ chín loại Hỗn Độn Pháp Tắc.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân.”] Tin tức này vừa ra, chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa bị kinh động.

Giữa thiên địa bỗng nhiên vang lên một mảng thanh âm hít vào khí lạnh.

Thật sự là khó mà tưởng tượng gốc linh căn này cư nhiên cường đại đến tình trạng này.

Sự chấn hám to lớn khó diễn tả bằng lời trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang tê dại da đầu. ------- Tây Phương Linh Sơn, Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Thánh nhân giờ phút này hai mặt nhìn nhau.

Trong mắt cảnh giới lộ ra vẻ chấn hám.

Chuẩn Đề Thánh nhân hít sâu một hơi khí lạnh: "Đại huynh, cái tên Trường Không đạo nhân này thật sự là quá mức hung hãn rồi,

chiếm giữ Pháp Bảo Bảng không tính, hiện giờ đây là xu thế muốn chiếm luôn Linh Căn Bảng a?" "Không biết Hồng Quân Đạo Tổ có ẩn tàng linh căn nào không?" Tiếp Dẫn Thánh nhân mở miệng nói: "Hồng Quân Đạo Tổ nãi là đường đường Thánh nhân chi sư, pháp bảo hiện nay của Hồng Hoang hơn phân nửa đều là xuất từ tay ngài, vì vậy ngài ấy có cực ít danh thứ trên Pháp Bảo Bảng cũng là tình hữu khả nguyên.

Nhưng linh căn thì không nhất định rồi...

Linh Căn Bảng đã công bố đến giai đoạn hiện tại, những thứ được công bố đều là Hỗn Độn linh căn, Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc có linh căn cường đại hay không vẫn là một ẩn số." Theo lời nói của hai người rơi xuống, biểu tình cả hai đều trở nên có chút lạc lõng.

Bọn hắn thật đúng là không hy vọng cái tên Trường Không đạo nhân này một mình lớn mạnh.

Nếu thật sự như vậy, cơ hội của Tây Phương giáo bọn hắn sẽ càng thêm ít ỏi.

Lại thêm Nữ Oa nương nương vừa mới đại náo Tây Phương giáo một trận, trực tiếp khiến uy vọng của Tây Phương hạ xuống lại hạ.

Tây Phương muốn quật khởi, liền chỉ có thể dựa vào nhiều bảo vật trên Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Đáng tiếc những pháp bảo đã công bố trên bảng đều nằm trong tay đại năng.

Tình huống Linh Căn Bảng cũng cơ bản tương tự.

Cơ hội để Tây Phương giáo quật khởi hiển nhiên cực kỳ ít ỏi.

Điều này tự nhiên khiến hai người bọn hắn càng thêm buồn bực. ------- Tại Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán, Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử lúc này thần sắc trở nên càng thêm phức tạp.

Trên mặt cũng đầy vẻ ngây ngốc.

Thần sắc thất vọng lại càng mãnh liệt.

Nguyên bản hắn còn tưởng rằng có thể dựa vào Nhân Sâm Quả Thụ của mình, thế nào cũng có thể tranh thủ một cái top 3 Linh Căn Bảng.

Cuối cùng lại chỉ xếp hạng thứ 14.

Mà linh căn được công bố vào lúc này đều đã trở thành Hỗn Độn linh căn.

Công năng của mỗi một gốc Hỗn Độn linh căn đều trở nên vô cùng cường đại.

Điều này trực tiếp phá vỡ thế giới quan của Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử tự nhiên là không cách nào thừa thụ. -------- Tại Thiên Đình.

Thiên Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai người đứng sóng vai nhau, đồng thời mục trừng khẩu ngốc nhìn thần dược trên Linh Căn Bảng.

Suy cho cùng, Hỗn Độn Cửu Đạo Thảo trên không trung kia thật sự là quá mức chấn hám.

Sở hữu chín đạo Hỗn Độn Pháp Tắc.

Điều này ý nghĩa là gì?

Chỉ cần đạt được gốc linh căn này, từ trong đó tham ngộ ra một tia Hỗn Độn Pháp Tắc, là có thể khiến người chứng đạo thành Thánh.

Đây chính là chín cái cơ duyên thành Thánh a.

Sao có thể không khiến hai người bọn hắn kích động?

Mộng tưởng tất sinh của hai người bọn hắn chính là chứng đạo

thành Thánh, sau đó quân lâm Hồng Hoang.

Đáng tiếc hai nguyện vọng này bọn hắn thủy chung không đạt thành.

Thậm chí còn có loại cảm giác càng về sau càng đuối sức.

Hiện giờ xuất hiện siêu cấp linh căn như vậy, tự nhiên khiến nội tâm hai người sôi trào không thôi.

Đáng tiếc vô luận là Hỗn Độn Thần Thảo hay là Hỗn Độn Cửu Đạo Thảo, toàn bộ đều nắm giữ trong tay Trường Không đạo nhân.

Điều này khiến hai người cảm thấy có chút thất lạc không thôi. "Hiền đệ, hay là phái ít nhân thủ đi tìm kiếm vị Trường Không đạo nhân kia một chút?" Thiên Đế Đế Tuấn dẫn đầu đặt câu hỏi.

Chỉ cần tìm được Trường Không đạo nhân thì sẽ dễ làm việc hơn nhiều.

Vô luận như thế nào cũng phải từ trong tay Trường Không đạo nhân đạt được một ít cơ duyên thành Thánh.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất lược vi tự khảo một lát, cuối cùng vẫn lắc đầu. "Huynh trưởng, việc này còn cần bàn bạc kỹ hơn.

Chương 108

Vẫn là xem các vị Thánh nhân kia có ý tưởng gì hay không đi, Yêu tộc chúng ta khoảng thời gian này bản thân đã có chút lúng túng, vẫn là trước tiên tạm thời yên ổn một thời gian rồi hãy nói.

Hoặc là đám Vu tộc không não kia sẽ dẫn đầu động thủ cũng không chừng, có bọn hắn làm người dò đường cho chúng ta chẳng phải là tốt lắm sao?" Nghe được lời của Đông Hoàng Thái Nhất, Thiên Đế Đế Tuấn gật đầu.

Xem ra tạm thời cũng chỉ có thể như thế. -------- Trong Tử Tiêu Cung sâu tận thiên khung.

Hồng Quân Đạo Tổ nhìn thấy tin tức về Hỗn Độn linh căn, trong mắt cũng có hào quang kinh người chớp động.

Những linh căn này đều vô cùng cường đại.

Cho dù là mạnh như Đạo Tổ, cũng là đỏ mắt vô cùng.

Nhất là gốc Hỗn Độn Cửu Đạo Thảo này, đối với lão mà nói quả thực sở hữu dụ hoặc trí mạng.

Bởi vì bản thân Hồng Quân Đạo Tổ cũng là một trong những Hỗn Độn Thần Ma.

Lão cũng chỉ bất quá nắm giữ một tia Hỗn Độn Pháp Tắc mà thôi.

Nếu thật sự nắm giữ gốc linh căn này trong tay, lão liền có thể lĩnh ngộ các Hỗn Độn Pháp Tắc khác.

Điều này đối với lão quả thực có lực dụ hoặc kinh người.

Đồng thời, lão cũng nảy sinh sát cơ nồng đậm đối với kẻ tên là Trường Không đạo nhân kia.

Chính cái gọi là thất phu vô tội, hoài bích kỳ tội.

Tên Trường Không đạo nhân này trong tay cư nhiên nắm giữ nhiều bảo vật như thế, thật sự là vượt quá tưởng tượng của Hồng Quân Đạo Tổ.

Vô luận là những pháp bảo cấp bậc Hỗn Độn kia, hay là linh căn cấp bậc Hỗn Độn, lão đều nhất định phải lấy được. "Cũng không biết tên kia rốt cuộc kiếm đâu ra những bảo vật này?

Chẳng lẽ hắn thật sự ẩn tàng trong bóng tối có mưu đồ gì sao?" Nghĩ tới đây, Hồng Quân Đạo Tổ trực tiếp cảm thấy như có gai ở sau lưng. "Tiếp theo, là lúc nên để mấy vị đệ tử kia xuất thủ..." Hồng Quân Đạo Tổ lẩm bẩm tự nói.

Đợi sự tình cáo một giai đoạn, lão liền chuẩn bị để mấy vị đệ tử Thánh nhân dưới trướng xuất thủ tìm kiếm vị Trường Không đạo nhân này.

Có bọn họ làm tiên phong, vừa vặn có thể dò xét thủ đoạn của vị Trường Không đạo nhân này.

Ngay tại lúc này, tử kim nhị khí trên không trung lại một lần nữa bắt đầu triệt để sôi trào.

Thiên địa dị tượng cũng dần dần trở nên càng thêm to lớn.

Đại Đạo kim liên trên không trung gần như tràn ngập nửa cái bầu trời.

Mà thụy thú do khí tức màu tím hiển hóa ra cũng chạy đua trên không trung.

Trái tim của tất cả mọi người vào giờ khắc này đều trở nên sống động.

Bọn hắn đều biết, Linh căn xếp hạng thứ tư trên Hồng Hoang Linh

Căn Bảng sắp xuất thế rồi.

Thời khắc kích động lòng người nhất sắp đến.

Rất nhiều người vào giờ khắc này đều kích động đến mức cả người run lẩy bẩy.

Khí tức màu vàng kim che khuất bầu trời kia thủy chung vẫn đang diễn hóa.

Hồi lâu hồi lâu sau, mới lại có một gốc linh căn thần kỳ xuất hiện bên trong thiên khung.

Chỉ thấy đó là một gốc siêu cấp linh căn chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy.

Gốc linh căn này to lớn hơn tất cả linh căn khác, nhìn qua tựa hồ có chút tương tự với U Minh Thần Thụ kia, cực kỳ có cảm giác đánh vào thị giác.

Khi chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa quan sát tỉ mỉ, lại đều đắm chìm trong mị lực của gốc thần thụ này.

Đây là một gốc thần thụ cực kỳ xinh đẹp.

Tuy rằng không biết là loại thực vật nào, nhưng lại không trở ngại mọi người thưởng thức nó.

Thân cây uốn lượn cong queo đi thẳng lên thiên khung kia dường như ám hàm thiên địa chí lý nào đó.

Mỗi một góc độ uốn lượn luôn có thể vừa đúng mang lại một loại mỹ cảm cực hạn.

Tán cây đột nhiên nở rộ sâu trong thiên khung kia, giống như một cái lọng che vô cùng hoa lệ, trực tiếp kinh diễm ức vạn chúng sinh Hồng Hoang.

Lá cây của gốc linh căn này, mỗi một phiến đều to lớn như nửa

ngọn núi đá.

Trên lá cây khổng lồ có rất nhiều văn lý thần kỳ.

Những đường vân mạch lạc này tựa hồ giống như đồ đằng thần kỳ nào đó, lại có chút giống phù lục thần kỳ, cho người ta một loại cảm giác không nói rõ được cũng không tả rõ được.

Tất cả mọi người đều trầm mê trong vẻ đẹp của linh căn này, khó mà tự kiềm chế.

Cổ thụ thần bí này là gốc cây hoa lệ nhất, xinh đẹp nhất trong tất cả các linh căn được công bố đến nay.

Vạn vật sinh linh Hồng Hoang đều từ trong gốc thần thụ này tìm được ưu điểm mà mình thưởng thức, thật sâu lâm vào trong đó.

Linh căn chết tiệt này... tựa hồ có một loại mị lực như ác mộng.

Ngay tại lúc lặng yên không một tiếng động này, khí tức màu tím trên không trung bắt đầu dần dần sôi trào.

Văn tự Đại Đạo khoan thai đến chậm, chung quy vẫn là hiển hóa ra. [“Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 4: Bích Lạc Ác Mộng Thụ.

Hỗn Độn linh căn.

Chủ nhân của linh căn này bởi vì đặc tính của nó, gọi nó là: Đại Yên.

Linh căn này toàn thân bao phủ vô tận Bích Lạc chi khí.

Tu luyện dưới tàng cây, có thể được Bích Lạc chi khí tẩy lễ, có thể tu luyện thành Tiên Thiên Bích Lạc Thể, trực đạt cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Trừ cái đó ra, hoa của Bích Lạc Ác Mộng Thụ còn sở hữu khả năng ác mộng.

Trải qua tay nghề đặc thù, có thể chế thành 'Hương Yên' trong truyền thuyết.

Dùng thần hỏa châm lửa loại Hương Yên này, khí ác mộng sinh ra khi thiêu đốt tiến vào cơ thể sẽ khiến người ta bất giác đi vào ác mộng.

Tất cả những gì xuất hiện trong ác mộng đều có thể cụ thể hóa tại hiện thực.

Pháp bảo, linh căn, thần thú, mỹ nữ, công pháp, thần thông, kiến trúc vân vân, tất cả đều có thể cụ thể hóa thành sự thật.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân."] Tin tức này vừa ra, thân tâm sinh linh Hồng Hoang chấn động mạnh.

Quả nhiên...

Quả nhiên lại là Trường Không đạo nhân sao?

Chúng sinh Hồng Hoang trong lúc đảm chiến tâm kinh, lại có chút tập mãi thành quen.

Đồng thời, tất cả mọi người đều chấn kinh vì sự cường đại của gốc linh căn thần thụ này!

Bích Lạc Ác Mộng Thụ.

Hỗn Độn linh căn có chứa Bích Lạc chi khí.

Nếu tu luyện dưới gốc cây này thì có thể được Bích Lạc chi khí tẩy lễ, có thể trở thành Tiên Thiên Bích Lạc Thể, nếu thời gian tu luyện lâu, càng là đi thẳng tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đây thật sự là chuyện vượt quá tưởng tượng.

Chỉ vỏn vẹn tu luyện dưới tàng cây linh căn là có thể tu thành cảnh giới Thánh nhân?

Năng lực này xác thực là có chút biến thái rồi.

Trừ cái đó ra, gốc thần thụ này còn có khả năng ác mộng cực kỳ khủng bố...

Trải qua thủ đoạn đặc thù có thể chế thành một loại đồ vật gọi là "Hương Yên".

Châm lửa loại Hương Yên này có thể sinh ra khí ác mộng.

Hít khí ác mộng vào cơ thể là có thể đi vào trạng thái ác mộng.

Tất cả những gì mơ thấy trong ác mộng đều có thể cụ thể hóa ra hiện thực.

Nói cách khác...

Nếu trong mộng mơ thấy một mỹ nữ, vậy mỹ nữ này liền xuất hiện tại Hồng Hoang.

Nếu trong mộng mơ thấy một kiện siêu cấp pháp bảo... kiện siêu cấp pháp bảo này cũng đồng dạng có thể xuất hiện tại Hồng Hoang.

Rất nhiều người nghĩ tới đây, không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh.

Năng lực này cũng thật sự là quá mức biến thái rồi?

Đây hoàn toàn là chuyện khó mà tưởng tượng nổi.

Chương 109

Có thứ đồ vật gọi là Hương Yên này, chẳng phải là muốn cái gì có cái đó?

Như thế, chỉ cần có được Hương Yên, chẳng phải sẽ trở thành người giàu có nhất toàn Hồng Hoang?

Cho dù là gốc Kinh Cức Kiếm Thụ kia cũng xa xa không sánh bằng...

Bích Lạc Ác Mộng Thụ xếp hạng thứ tư này quả nhiên biến thái đến cực điểm.

So với gốc thần thụ này, Hỗn Độn Cửu Đạo Thảo, Hỗn Độn Nhân Sâm, Thanh Minh Phiêu Đái, Kinh Cức Kiếm Thụ vân vân đều rơi xuống hạ phong.

Xếp hạng thứ tư đã cường hãn như thế, vậy ba vị trí đầu rốt cuộc lại đều là thứ gì đây?

Tất cả mọi người đều dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn chằm chằm thiên khung.

Bên dưới sắp sửa công bố top 3.

Thời khắc kích động lòng người nhất rốt cuộc cũng đến.

Top 3 Linh Căn Bảng, rốt cuộc đều là những thứ cường hãn gì?

Hồi lâu hồi lâu sau, khí tức màu vàng kim trên không trung rốt cuộc lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Linh căn top 3 mà mọi người chờ đợi đã lâu rốt cuộc sắp xuất hiện giữa thiên địa.

Tất cả mọi người đều hưng phấn khó diễn tả bằng lời.

Lần này khí tức màu vàng kim trên không trung đặc biệt nhiều.

Tràng diện kia cũng đặc biệt to lớn.

Vô số khí tức màu vàng kim diễn hóa kịch liệt trên không trung, bộ dáng kia thật sự là khiến người ta đảm chiến tâm kinh.

Hồi lâu hồi lâu sau, mới có một gốc siêu cấp linh căn mơ hồ xuất hiện trong mắt chúng sinh.

Chỉ thấy đây là một gốc linh căn vô cùng kỳ quái mà lại quỷ dị.

Thân cây của linh căn này vô cùng thô to, thân cây thô to vô cùng tận này xông thẳng lên mây xanh, uyển như cự trụ chống trời!

Thân chính thô to vô cùng tận này thẳng tắp xông lên trời, không có chút nào cong queo, trừ cái đó ra, bất cứ cành lá nào cũng không có.

Chỉ có thân chính vô cùng thô to lại hùng hồn kia.

Đạo thân chính này kéo dài đến tận sâu trong thiên khung, tại nơi đó mới dần dần sinh ra một ít cành cây uốn lượn cong queo.

Những cành cây này tuy rằng nhìn qua có chút nhỏ yếu bên cạnh thân chính, nhưng thực chất cũng là to lớn đến mức khiến người ta đảm chiến tâm kinh.

Những cành cây vô cùng to lớn này quấn quanh giao triền lẫn nhau giữa không trung.

Những cành cây này giống như thiên xà giao triền củ thác cùng một chỗ, bộ dáng cuộn mình vặn vẹo kia thậm chí khiến người nhìn có chút khủng bố.

Có rất nhiều đại năng ngước mắt nhìn lại, chỉ thấy siêu cấp linh căn này sau khi xuyên thủng tầng mây, vẫn như cũ thẳng tắp phóng về phía thiên khung, rốt cuộc vươn hướng nơi nào lại nhìn không rõ.

Tất cả mọi người không ai không hãi nhiên...

Vạn vạn không ngờ tới ánh sáng màu vàng kim vô tận cư nhiên không thể diễn hóa trọn vẹn gốc siêu cấp linh căn này.

Đây vẫn là trường hợp đặc biệt đầu tiên tính đến hiện tại.

Cư nhiên ngay cả vô tận tử kim nhị khí cũng không hiển hóa hoàn thành.

Điều này ý nghĩa là gốc thần thụ này to lớn hạo đãng vô biên.

Cho dù là siêu cấp linh căn U Minh Thần Thụ quán xuyên u minh thanh minh kia cũng không to lớn như vậy. "Đây rốt cuộc là thứ gì?" "Gốc linh căn này là gốc lớn nhất tính đến hiện tại." "Thật sự là vượt quá tưởng tượng a, gia hỏa to lớn bực này vì sao xưa nay chưa từng nhìn thấy?" Gốc thần thụ này xác thực là có chút kinh người rồi, trực tiếp chấn hám tất cả sinh linh.

Những sinh linh này tự nhiên là đảm chiến tâm kinh.

Ngay lúc bọn hắn nghị luận, khí tức màu tím vô cùng hạo đãng trên không trung mới rốt cuộc hạ xuống văn tự Đại Đạo.

Tất cả mọi người đều ngước mắt ngưỡng vọng, nhìn về phía văn tự Đại Đạo kia. [“Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 3: Thông Thiên Kiến Mộc.

Vốn là Hỗn Độn linh căn.

Sau khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, sáng tạo thế giới Hồng Hoang, gốc Hỗn Độn linh căn này bị đại năng thần bí tìm được, trồng tại thế giới Hồng Hoang.

Nhân vì gốc Hỗn Độn linh căn này quá mức to lớn, vì vậy Thông Thiên Kiến Mộc này một nửa ở tại thế giới Hồng Hoang, một nửa còn lại kéo dài đến vô tận Hỗn Độn bên ngoài thiên ngoại.

Nó to lớn vô biên, chín khúc liên hoàn, quán thông thiên địa.

Cây này cống hiến pha đại đối với thế giới Hồng Hoang, ổn định căn cơ của thế giới Hồng Hoang, lại có rất nhiều lần âm thầm bảo hộ thế giới Hồng Hoang khỏi tai ương diệt đỉnh.

Nãi là thần thụ công đức vô lượng.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân."] "Hít..." Rất nhiều người vào giờ khắc này hít ngược một hơi khí lạnh.

Siêu cấp thần thụ tên là Thông Thiên Kiến Mộc này quả nhiên to lớn vô biên, cư nhiên có một nửa ở thế giới Hồng Hoang, một nửa kéo dài đến thế giới Hỗn Độn.

Rốt cuộc to lớn đến tầng thứ nào, thật sự là vượt quá tưởng tượng.

Tất cả mọi người đều có chút tê dại da đầu.

Cư nhiên ngay cả thế giới Hồng Hoang vô cùng to lớn cũng không thể chứa nổi gốc thần thụ này.

Gốc thần thụ này lại một lần nữa phá vỡ thế giới quan của chúng sinh Hồng Hoang.

Trong lòng tất cả mọi người đều dấy lên sóng to gió lớn.

Đồng thời, gốc Thông Thiên Kiến Mộc này cư nhiên còn âm thầm nhiều lần che chở Hồng Hoang.

Điều này ý nghĩa là gì?

Điều này ý nghĩa là thế giới Hồng Hoang đã từng có vài lần tao ngộ tai ương diệt đỉnh, nhưng trong tình huống chúng sinh Hồng Hoang đều không hay biết gì, đã được gốc thần thụ này bảo hộ.

Hồng Hoang thế giới còn có tai ương diệt đỉnh?

Chúng sinh Hồng Hoang sắc mặt đều trắng bệch, sâu trong đồng tử đều lộ ra một tia sợ hãi.

Rốt cuộc trong Hỗn Độn có tồn tại thế nào có thể uy hiếp đến thế giới Hồng Hoang?

Uy hiếp như vậy rốt cuộc còn tồn tại hay không?

Nếu có một ngày gốc Thông Thiên Kiến Mộc này che chở không nổi nữa, vậy thế giới Hồng Hoang chẳng phải là muốn tao ngộ tai ương diệt đỉnh?

Vì sao lại như vậy?

Trong thế giới Hỗn Độn rốt cuộc ẩn tàng siêu cấp đại năng thế nào?

Nghĩ tới đây, rất nhiều người đều có chút run lẩy bẩy, da đầu tê dại.

Đồng thời lại có chút may mắn, may nhờ có Thông Thiên Kiến Mộc.

Nếu không phải Thông Thiên Kiến Mộc tồn tại, chỉ sợ thế giới Hồng Hoang còn tồn tại hay không vẫn là một ẩn số.

Khoan nói đến vô lượng sinh linh Hồng Hoang, cho dù là mấy tôn Thánh nhân cũng cảm giác da đầu tê dại.

Cho dù mạnh như bọn hắn, cũng là lần đầu tiên nghe nói việc này.

Tam Thanh Thánh nhân lại một lần nữa bắt đầu giao lưu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn: "Sư huynh, văn tự Đại Đạo hiển hóa trên không trung nói Thông Thiên Kiến Mộc che chở Hồng Hoang, việc này không biết huynh nhìn nhận thế nào?" Thông Thiên Giáo Chủ ở Kim Ngao Đảo Bích Du Cung cũng là lần đầu tiên cảm thấy tê dại da đầu.

Việc này cho dù là hắn cũng bị chấn kinh. "Nếu Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố ra, tất nhiên là thật rồi.

Điều này nói rõ trong vô tận Hỗn Độn có vài nguy hiểm chưa biết vẫn luôn sinh ra uy hiếp đối với Hồng Hoang.

Nguyên lai thế giới Hồng Hoang vẫn luôn ở trong nguy hiểm...

Chậc chậc..." Thông Thiên Thánh nhân nói đến đây liền không nói được nữa.

Tin tức này đả kích đối với hắn hiển nhiên cũng đặc biệt to lớn.

Hồi lâu sau, Thái Thượng Lão Tử mới lược vi có chút than thở: "Hai vị sư đệ, sự tình quả nhiên vượt quá tưởng tượng của chúng ta, thế giới Hồng Hoang do Phụ thần khai tịch quả nhiên là đa tai đa nạn a...

Không ngờ tới Thông Thiên Kiến Mộc cư nhiên âm thầm nhiều lần che chở Hồng Hoang...

Vậy với tư cách chủ nhân của Thông Thiên Kiến Mộc, tên Trường Không đạo nhân thần bí kia có phải cũng đang âm thầm che chở Hồng Hoang hay không?" Thái Thượng Lão Tử vừa nói ra lời này, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đều giật mình.

Việc này bọn hắn thật đúng là chưa bao giờ nghĩ tới.

Nếu thật sự như thế, vậy vô lượng sinh linh Hồng Hoang nhưng là nợ người ta lượng lớn nhân quả.

Suy cho cùng ngay cả linh căn của người ta đều đang che chở Hồng Hoang...

Điều này thật sự là vượt ra khỏi tưởng tượng của ba người bọn hắn.

Ngay tại lúc này, lại có một đạo thanh âm truyền tới. "Ba vị sư huynh chớ nên lo lắng, cho dù là tên Trường Không đạo nhân kia vẫn luôn che chở Hồng Hoang, tưởng tất cũng không có lòng tốt gì.

Chương 110

Trước mắt thứ chúng ta cần cân nhắc chính là làm thế nào phá trừ vận mệnh bị nuôi nhốt (quyển dưỡng)..." Người xen vào, nãi là tôn nữ Thánh nhân đầu tiên của thế giới Hồng Hoang, Nữ Oa nương nương.

Nữ Oa nương nương vừa nói ra lời này, Tam Thanh lập tức không nói gì nữa.

Nữ Oa nương nương nói đúng.

Cho dù là vị Trường Không đạo nhân kia vẫn luôn âm thầm bảo hộ Hồng Hoang, nói không chừng cũng thật sự không có lòng tốt gì.

Ai biết hắn bảo hộ Hồng Hoang là xuất phát từ mục đích gì chứ?

Đồng thời Nữ Oa nương nương cũng ném ra một mệnh đề to lớn.

Bao gồm cả mấy tôn Thánh nhân bọn hắn, sinh linh Hồng Hoang bất quá là sinh linh bị nuôi nhốt mà thôi.

Vô luận là Hồng Quân Đạo Tổ chưởng khống Hồng Hoang, hay là Trường Không đạo nhân chưởng khống Hồng Hoang, hai vị này mới là chủ nhân thế giới Hồng Hoang.

Những kẻ khác đều là sinh linh bị nuôi nhốt mà thôi.

Nghĩ tới đây, Đông Phương Tứ Thánh nhất thời có chút buồn bực, không khỏi bảo trì trầm mặc.

Bọn hắn rốt cuộc có thể đánh vỡ vận mệnh bị nuôi nhốt hay không đây?

Haizz...

Nhất thời Đông Phương Tứ Thánh ở trên cao khoan thai thở dài. ---------- Tại Tây Phương Linh Sơn, hai vị Thánh nhân lúc này cũng

đang thì thầm to nhỏ.

Chuẩn Đề đạo nhân thân hình thấp bé, dung mạo khô gầy quay đầu lại nhìn sư huynh nhà mình. "Tiếp Dẫn sư huynh, Thông Thiên Kiến Mộc âm thầm che chở Hồng Hoang sao?

Không biết tin tức bậc này có mấy phần độ khả tín?" Vị Tiếp Dẫn Thánh nhân đầu trọc, mặt lộ vẻ mướp đắng kia cũng là khẽ thở dài: "Sư đệ, tin tức nếu đã xuất hiện, tưởng tất sẽ không sai.

Suy cho cùng Bàn Cổ, Hồng Quân bọn người đều là Hỗn Độn Thần Ma.

Bàn Cổ năm đó sau khi khai thiên, hấp dẫn vô số Hỗn Độn Thần Ma tới, Bàn Cổ sau khi lực chiến, cuối cùng lực kiệt mà chết.

Thời kỳ viễn cổ đã có vô số Hỗn Độn Thần Ma, hiện tại trong Hỗn Độn tự nhiên cũng có rất nhiều sinh vật chưa biết...

Nói không chừng, nếu như không có gốc Thông Thiên Kiến Mộc này, chỉ sợ Hồng Hoang rất có khả năng đã tao ngộ tai ương diệt đỉnh..." Nói đến đây, Tiếp Dẫn Thánh nhân dung mạo lộ vẻ mướp đắng không khỏi niệm một câu Phật hiệu.

Mà Chuẩn Đề Thánh nhân thân hình thấp bé nghe đến đó cũng thần sắc ảm đạm.

Nguyên bản hắn còn tưởng rằng Thánh nhân bọn hắn đã là chúa tể thiên địa Hồng Hoang, hắn chỉ cần cùng mấy tôn Thánh nhân phương Đông đánh cờ là được.

Vạn vạn không ngờ tới Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố gốc Thông Thiên Kiến Mộc này, trực tiếp phá vỡ thế giới quan của hắn. -------- Trên cao vị chí cao vô thượng tại Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân Đạo Tổ dung mạo cực kỳ khó coi ngồi ở đó.

Hạo Thiên đồng tử và Dao Trì đồng nữ phía dưới cảm ứng được lửa giận của chủ nhân, đều không dám lên tiếng.

Lúc này Hồng Quân Đạo Tổ nội tâm trực tiếp dấy lên sóng to gió lớn.

Vạn vạn không ngờ tới cư nhiên còn có chuyện như vậy.

Năm đó lão đạt được Thiên Đạo ưu ái, sở hữu tư cách Hóa Thân Hợp Đạo, trở thành đệ nhất cường giả thiên địa Hồng Hoang!

Lão liền cho rằng mình là chúa tể thiên địa Hồng Hoang.

Sáu vị Thánh nhân đồ đệ dưới trướng cũng bất quá là lão chế tạo ra giúp lão quản lý Hồng Hoang mà thôi.

Vạn vạn không ngờ tới, sự tình phát triển vượt ra khỏi dự đoán của lão.

Cư nhiên có người vẫn luôn âm thầm bảo hộ Hồng Hoang.

Nói cách khác lão tự cho là chúa tể, bất quá là trò cười trong mắt người khác mà thôi.

Điều này sao có thể khiến lão tiếp thụ được chứ?

Thông Thiên Kiến Mộc nhiều lần âm thầm bảo hộ Hồng Hoang, vậy còn chủ nhân của gốc linh căn này thì sao?

Cái kẻ gọi là Trường Không đạo nhân kia lại là người thế nào?

Nhất thời sắc mặt Hồng Quân Đạo Tổ trở nên cực kỳ khó coi.

Ngay khi đông đảo đại năng Hồng Hoang lâm vào tự mình hoài nghi, khí tức màu vàng kim trên không trung lại một lần nữa bắt đầu lan tràn.

Linh căn xếp hạng thứ hai Hồng Hoang Linh Căn Bảng, sắp sửa xuất thế rồi sao?

Lần này quy mô tử kim nhị khí trên không trung trở nên càng thêm kịch liệt.

Ánh sáng màu vàng kim hạo hạo đãng đãng kia, gần như có hơn một nửa đều đang tiến hành diễn hóa trên không trung.

Hiển nhiên muốn diễn hóa ra gốc linh căn xếp hạng thứ hai này là cực kỳ khó khăn.

Ánh sáng màu vàng kim vô cùng hạo đãng trên không trung trực tiếp đem lực chú ý của chúng sinh lại một lần nữa hấp thụ qua.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi cắt ngang suy nghĩ của mình, đều ngẩng đầu nhìn lên thiên khung.

Linh căn xếp hạng thứ hai Hồng Hoang Linh Căn Bảng sắp sửa xuất thế rồi sao?

Rất nhiều người đều lẩm bẩm tự nói, trong mắt đều lưu lộ ra thần sắc thần vãng.

Linh căn xếp hạng thứ ba Thông Thiên Kiến Mộc đã cường đại như thế, vậy linh căn xếp hạng thứ hai lại là tồn tại thế nào đây?

Hồi lâu hồi lâu sau, ánh sáng màu vàng kim trên không trung mới dần dần diễn hóa ra một cái hình thức ban đầu đại thể.

Muốn lại một lần nữa diễn hóa ra chi tiết cụ thể, xác thực là đã không có khả năng.

Hiển nhiên sự cường đại của gốc thần thụ này, cho dù là Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng khó mà diễn hóa.

Hoặc có lẽ sự cường đại của gốc thần thụ này đã viễn viễn vượt ra khỏi cực hạn mà Hồng Mông Tử Kim Bảng có thể thừa thụ.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn lại, cực lực quan sát siêu cấp linh căn vô cùng hạo đãng trên không trung kia.

Chỉ thấy phóng mắt nhìn đi, trên không trung đều là màu xanh lục hạo hạo đãng đãng.

Muốn nhìn rõ hơn nữa lại đã là tuyệt đối không có khả năng.

Chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này đều ồ lên một mảnh.

Điều này ý nghĩa là gì bọn hắn đương nhiên biết.

Linh căn xếp hạng thứ ba Thông Thiên Kiến Mộc bởi vì quá mức hạo đãng to lớn nên diễn hóa không ra.

Siêu cấp linh căn xếp hạng thứ hai này hiển nhiên cũng là tình huống tương tự.

Hoặc có lẽ kim quang đầy trời cũng chỉ là diễn hóa ra một phần mười bản tôn của nó mà thôi?

Thậm chí ngay cả dung mạo cụ thể của gốc thần thụ này đều không có diễn hóa ra.

Điều này cũng đủ để nói rõ, sự cường đại của gốc siêu cấp linh căn này khó mà tưởng tượng nổi!

Tất cả mọi người vào giờ khắc này đều kích động lên.

Đây rốt cuộc là một loại linh căn thế nào đây?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang chờ đợi dằng dặc, khí tức màu tím trên không trung rốt cuộc cũng bắt đầu diễn hóa văn tự Đại Đạo.

Hồi lâu sau, văn tự Đại Đạo mới hạ xuống. ["Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 2: Thế Giới Thụ.

Tên gọi: Thái Thuỷ.

Nãi là Hỗn Độn linh căn đỉnh tiêm nhất, sinh trưởng ở trong vô tận Hỗn Độn, cắm rễ tại vô tận Hỗn Độn, cũng là một trong những sinh linh Hỗn Độn đỉnh tiêm nhất.

Nguyên bản du đãng trong vô tận Hỗn Độn, lấy sinh linh Hỗn Độn làm thức ăn, sau này gặp được đại năng thần bí, sau khi giao thủ cùng đại năng thần bí kia thì cam bái hạ phong, bị đại năng thần bí mời tới che chở Hồng Hoang.

Ỷ trượng thân thể vô lượng của nó đem toàn bộ Hỗn Độn triệt để che chở trong đó, thời khắc bảo hộ Hồng Hoang miễn tao ngộ sinh linh Hỗn Độn công kích.

Nó to lớn vô lượng, không hoa lại có thể sinh quả, mỗi một trái cây đều là một không gian nhỏ.

Mỗi một không gian nhỏ đều có khả năng trở thành thiên địa mới.

Cho nên gọi là Thế Giới Thụ.

Chủ nhân: Thái Thuỷ."] Sau khi văn tự Đại Đạo xuất hiện trên không trung, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều kinh ngốc.

Tất cả mọi người vào giờ khắc này đều hít sâu một hơi khí lạnh.

Vạn vạn không ngờ tới linh căn xếp hạng thứ hai Linh Căn Bảng cư nhiên là linh căn cường đại như thế.

Đây quả thực là chuyện khó mà tưởng tượng nổi.

Đồng thời, tin tức hấp thụ ánh sáng cùng một chỗ với Thế Giới Thụ cũng xác thực là vô cùng chấn động lòng người.

Trực tiếp kích phá tam quan của tất cả mọi người vào giờ khắc này.

Siêu cấp linh căn sinh ra trong vô tận Hỗn Độn...

Chương 111

Tên gọi Thái Thuỷ...

Cũng là một trong những sinh linh cường đại nhất trong Hỗn Độn...

Lấy sinh linh Hỗn Độn làm thức ăn...

Sau đó gặp được đại năng thần bí trong Hỗn Độn, giao thủ cùng đại năng thần bí xong thì cam bái hạ phong...

Được mời tới bảo hộ thế giới Hồng Hoang...

Tin tức này thật sự là quá mức chấn động lòng người, quả thực khiến người ta có chút khó mà nhẫn thụ.

Nguyên lai bảo hộ thế giới Hỗn Độn không chỉ có Thông Thiên Kiến Mộc sao?

Thế Giới Thụ càng thêm to lớn, càng thêm cường đại kia cũng đang âm thầm bảo hộ thế giới Hồng Hoang sao?

Rất nhiều người vào giờ khắc này đều nuốt một ngụm nước bọt.

Bọn hắn cảm giác cổ họng mình có chút đau rát...

Đồng thời, đầu óc vào giờ khắc này cũng hoàn toàn phát mộng.

Bọn hắn thật sự là phản ứng không kịp.

Nguyên bản bọn hắn vẫn luôn được người khác bảo hộ sao?

Một loại cảm giác vô cùng hoang đường dâng lên trong lòng mọi người.

Loại cảm giác đó thật sự là không cách nào diễn tả. --------- Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ chí cao vô thượng giờ phút này

cũng cảm giác giống như thiên lôi cuồn cuộn, khiến lão có chút khó chịu.

Một loại hình ảnh hoang đường lại quỷ dị xuất hiện trong đầu lão.

Tại trong vô tận Hỗn Độn, bỗng nhiên bị một vị đại năng thần bí khai tịch ra một không gian khổng lồ vô cùng thanh minh.

Tất cả sinh linh Hỗn Độn đều thèm nhỏ dãi ba tấc đối với không gian khổng lồ này.

Thế là rất nhiều sinh linh Hỗn Độn bắt đầu xâm phạm không gian tên là Hồng Hoang này.

Vị đại năng khai tịch không gian này vì bảo hộ không gian, lực chiến đông đảo sinh linh Hỗn Độn, cuối cùng lực kiệt mà chết.

Vị đại năng này chính là Bàn Cổ khai tịch thế giới Hồng Hoang.

Thế là có rất nhiều sinh linh Hỗn Độn quan vọng, nhân cơ hội này trộm lén lút tiềm nhập vào thế giới Hồng Hoang.

Trong đó liền bao gồm chính lão, Hồng Quân đạo nhân.

Cũng bao gồm tử đối đầu của lão là Dương Mi đại tiên.

Còn có Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ vân vân.

Sau đó càng ngày càng nhiều sinh linh Hỗn Độn muốn tiến trú không gian tên là Hồng Hoang này, lại bị một vị đại năng thần bí ngăn cản.

Vị đại năng thần bí này trước tiên mời tới Thế Giới Thụ làm tầng dù bảo hộ thứ nhất của thế giới Hồng Hoang.

Lại đem Thông Thiên Kiến Mộc di thực tới, để thế giới Hồng Hoang và Thông Thiên Kiến Mộc hợp hai làm một, bắt buộc Thông Thiên Kiến Mộc cũng phải bảo hộ Hồng Hoang, trở thành tầng dù bảo hộ thứ hai của thế giới Hồng Hoang!

Trừ cái đó ra, vị đại năng thần bí này lại bồi dưỡng bốn con thần thú cường lực.

Để Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước bốn con thần thú này thủ hộ tại bốn phương vị Đông Tây Nam Bắc của thế giới Hồng Hoang, trở thành tầng dù bảo hộ thứ ba của thế giới Hồng Hoang.

Dưới tầng tầng lớp lớp, lúc này mới bảo hộ được thế giới Hồng Hoang yên ổn...

Nghĩ tới đây Hồng Quân Đạo Tổ không khỏi tê dại da đầu.

Nguyên bản lão còn tưởng rằng mình trở thành chúa tể thế giới Hồng Hoang.

Hiện giờ xem ra, vẫn luôn có một vị đại năng thần bí đang âm thầm bảo hộ cả cái Hồng Hoang a.

Vị đại năng thần bí này rốt cuộc thủ đoạn như thế nào?

Pháp lực cảnh giới tu luyện đến tầng thứ nào?

Lão hoàn toàn không biết gì cả.

Nghĩ tới đây, sắc mặt Hồng Quân Đạo Tổ không khỏi âm trầm xuống.

Nguyên bản lão tưởng rằng mình là chúa tể giữa thiên địa Hồng Hoang, không ngờ tới cư nhiên là bị người khác nuôi nhốt.

Điều này tự nhiên là khiến lão khó mà thừa thụ.

Giờ phút này, lão âm trầm mặt, trong tay bất giác ma sát chiếc nhẫn cổ xưa kia.

Tùy hậu liền lộ ra nụ cười âm trầm.

Lão sở dĩ đem gần như toàn bộ pháp bảo của bản thân tặng ra ngoài, chủ yếu cũng là không còn cần những thứ kia nữa.

Đồ vật bên trong chiếc nhẫn của lão mới chính là tất cả tình trạng của lão.

Có những thứ trong nhẫn, lão liền không tin mình sẽ đấu không lại vị đại năng thần bí kia.

Thông Thiên Kiến Mộc thì như thế nào?

Thế Giới Thụ thì như thế nào?

Lão tự nhiên cũng có thủ đoạn khác.

Nghĩ tới đây không khỏi cười âm trầm.

Đồng thời, tử kim nhị khí trên không trung rốt cuộc lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Tồn tại xếp hạng nhất Hồng Hoang Linh Căn Bảng rốt cuộc sắp xuất thế rồi sao?

Vào giờ khắc này tất cả mọi người đều gắt gao nhìn chằm chằm bầu trời Hồng Hoang.

Xếp hạng thứ hai đã cường hãn như thế, vậy bảng thủ rốt cuộc lại là thứ gì đây?

Trong lòng mọi người không chỉ dấy lên sóng to gió lớn.

Đồng thời, chúng sinh Hồng Hoang lại đang tò mò linh căn xếp hạng đầu bảng có phải là của Hồng Quân Đạo Tổ hay không?

Suy cho cùng Hồng Quân Đạo Tổ một gốc linh căn cũng chưa lên bảng!

Nói không chừng Hồng Quân Đạo Tổ cũng có linh căn ẩn tàng.

Rốt cuộc như thế nào, chỉ đợi bảng thủ công bố.

Chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này đều lưu lộ ra sự kích động khó diễn tả bằng lời.

Hồng Quân Đạo Tổ nếu có thể hoạch đắc bảng thủ Linh Căn Bảng, tất nhiên có thể chấn động vô lượng chúng sinh Hồng Hoang, đồng thời cũng có thể đánh vỡ sự lũng đoạn của Trường Không đạo nhân.

Nếu Hồng Quân Đạo Tổ không có linh căn như vậy, tất nhiên lại để Trường Không đạo nhân triệt để lũng đoạn Linh Căn Bảng rồi.

Nghĩ đến Trường Không đạo nhân vô cùng khủng bố kia, trái tim mọi người đều bao phủ một mạt âm u.

Mây đen này phảng phất áp bách chúng sinh Hồng Hoang, hồi lâu khó tan.

Lại thêm thế giới Hồng Hoang mà bọn hắn dựa vào để sinh tồn cư nhiên vẫn luôn được người khác bảo hộ, chỉ sợ khiến bọn hắn càng khó mà tiếp thụ.

Ngay dưới sự chứng kiến của chúng sinh Hồng Hoang, ánh sáng màu vàng kim trên không trung hiển hóa thiên địa.

Vô tận dải lụa cùng tường thụy đầy trời đều sôi trào trên không trung!

Thanh thế hạo đãng kia to lớn chưa từng có.

Gần như cả hư không đều bị dị tượng vô cùng to lớn này triệt để bao phủ.

Hồi lâu hồi lâu sau, rốt cuộc có một đạo linh căn hiển hóa trên không trung.

Chỉ thấy đó là một loại sinh vật lớn cỡ nắm tay.

Gốc linh căn này vừa xuất hiện, gần như làm kinh rớt cằm của chúng sinh Hồng Hoang.

Quy mô tử kim nhị khí trên không trung vô cùng hạo đãng, động

tĩnh vô cùng to lớn kia... không ngờ tới cuối cùng cư nhiên lại lộng ra một thứ như vậy?

Sự tương phản của thứ này cũng quá lớn rồi?

Chỉ một món đồ chơi nhỏ như vậy, cần thiết phải lộng ra động tĩnh lớn thế sao?

Rất nhiều người đều có chút dở khóc dở cười, tròng mắt đều sắp rớt xuống.

Bọn hắn quả thực khó mà tưởng tượng, chính là món đồ chơi nhỏ cỡ nắm tay này lại xưng bá hạng nhất Hồng Hoang Linh Căn Bảng?

Phải biết những linh căn đã công bố kia, mỗi một gốc đều có uy lực vô cùng cường hãn.

Mỗi một gốc đều có thần thông cực kỳ khủng bố.

Nhất là những siêu cấp linh căn xếp hạng đầu kia, thậm chí đều biến thành tồn tại che chở thế giới Hồng Hoang.

Mà món đồ chơi nhỏ xếp hạng nhất này có tư cách gì có thể xếp hạng nhất?

Chương 112

Nếu không có năng lực đặc thù, tưởng tất tất cả mọi người đều sẽ không tán thành.

Ngay tại lúc này, văn tự Đại Đạo rốt cuộc thi thi nhiên hạ xuống. ["Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 1: Chí Tôn Hỗn Độn Đa Nhục.

Hỗn Độn Chí Tôn linh căn.

Sở hữu lực lượng Hỗn Độn vô song.

Được vị đại năng thần bí nào đó tìm được từ trong vô tận Hỗn Độn, bởi vì ngoại hình cực kỳ được ưa thích, được đặt tại Tàng Thư Các bên trong Thiên Cơ Lâu.

Quanh năm bầu bạn bên cạnh vị đại năng thần bí này, thời khắc tiếp thụ sự uẩn dưỡng của vị đại năng thần bí này.

Lại nhận được sự hun đúc của vô số Đại Đạo bảo vật và cổ tịch, đã sở hữu lực lượng thần bí khó lường.

Vật này tuy nhỏ nhưng thiên tư vô hạn.

Từng cùng Thế Giới Cổ Thụ luận đạo, cho dù là Thế Giới Cổ Thụ cũng khâm phục không thôi, thậm chí còn cam bái hạ phong.

Thế Giới Cổ Thụ từng tán mỹ Chí Tôn Hỗn Độn Đa Nhục là đệ nhất linh căn Hỗn Độn.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân."] Văn tự Đại Đạo rốt cuộc xuất hiện tại hư không.

Tất cả mọi người đều xem đến âm thầm líu lưỡi.

Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục?

Một món đồ chơi nhỏ bé như thế, cư nhiên có thể khiến Thế Giới

Cổ Thụ cam bái hạ phong sao?

Vậy bên trong cơ thể nhỏ bé của nó rốt cuộc ẩn tàng năng lượng to lớn đến mức nào?

Quả thực là khó mà tưởng tượng.

Đồng thời cũng bị lời lẽ của văn tự Đại Đạo làm cho có chút dở khóc dở cười.

Nguyên bản là linh căn trong Hỗn Độn bị đại năng thần bí tìm được...

Còn đại năng thần bí cái gì...

Ngươi cứ nói thẳng là Trường Không đạo nhân không phải được rồi sao?

Dù sao chủ nhân cũng là Trường Không đạo nhân...

Rất nhiều người vào giờ khắc này không khỏi bĩu môi.

Rất nhiều người vào giờ khắc này ghen tị đến đỏ cả mắt.

Cái tên Trường Không đạo nhân này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Vì sao tất cả đồ tốt của thế giới Hồng Hoang đều bị hắn đoạt được rồi?

Đồng thời, có rất nhiều người đều nảy sinh ý thất vọng đối với Hồng Quân Đạo Tổ.

Nguyên bản còn tưởng trông cậy vào lão đánh vỡ sự lũng đoạn của Trường Không đạo nhân, hiện giờ lại phát hiện Hồng Quân Đạo Tổ căn bản là không có linh căn.

Điều này sao có thể không khiến chúng sinh cảm thấy thất vọng đối với lão chứ?

Năm đó lúc đối phó tiền bối Tiểu Nhị Bức lại quyết tuyệt như vậy, nhất định phải đuổi tận giết tuyệt tiền bối Tiểu Nhị Bức, bước tiền bối Tiểu Nhị Bức sống sờ sờ vào trong Hỗn Độn.

Thật là đáng ghét.

Tiền bối Tiểu Nhị Bức người ta rõ ràng cái gì cũng không làm, liền nhất định phải ra tay với người ta.

Hiện giờ đến lúc này, lại bó tay chịu trói với Trường Không đạo nhân đang xưng bá hai cái bảng đơn.

Đạo Tổ cũng chỉ là kẻ bắt nạt kẻ yếu sợ kẻ mạnh mà thôi...

Rất nhiều người vào thời khắc này không khỏi nảy sinh ý xem thường đối với Hồng Quân Đạo Tổ.

Năm đó khi Pháp Bảo Bảng xuất thế, thiên hạ chúng sinh đều cho rằng Tạo Hóa Ngọc Điệp của lão có thể xếp hạng nhất Hồng Hoang Pháp Bảo Bảng.

Kết quả cuối cùng lại chỉ xếp hạng tám.

Hơn nữa đại bộ phận Tạo Hóa Ngọc Điệp còn nằm trong tay Trường Không đạo nhân người ta.

Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Hồng Quân Đạo Tổ vẻn vẹn chỉ là một bộ phận cực nhỏ.

Hiện giờ Linh Căn Bảng lại công bố.

Hồng Quân Đạo Tổ khi đối mặt với tiền bối Tiểu Nhị Bức Dương Mi thì ra tay vô cùng ngoan độc, lại bó tay chịu trói đối với Trường Không đạo nhân lại một lần nữa bá bảng.

Thật sự là bắt nạt kẻ yếu sợ kẻ mạnh...

Chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này nghị luận ầm ĩ.

Đến đây, tất cả linh căn lên bảng đều đã toàn bộ được công bố.

Ánh sáng màu vàng kim vô biên vô tận cùng khí tức màu tím hạo hạo đãng đãng trên không trung rốt cuộc tiêu tán sạch sẽ.

Bảng đơn thứ hai của Hồng Mông Tử Kim Bảng, Hồng Hoang Linh Căn Bảng cũng rốt cuộc hoàn hoàn toàn toàn bại lộ trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này đều xem đến mục trừng khẩu ngốc.

Từ hạng một trăm đến hạng nhất, trên bảng đơn to lớn kia thống kê rõ ràng rành mạch.

Bên trong những linh căn này có thần thụ, có linh thảo, có bảo dược, có dây leo, có linh quả, trừ cái đó ra càng có một ít thứ hy kỳ cổ quái khác.

Có thứ đã đạt được tạo hóa tu luyện thành tinh, có thứ thì công năng vô cùng kinh người.

Tất cả linh căn toàn bộ triển hiện trước mặt người đời.

Mỗi một gốc linh căn đều có một đoạn cố sự khó quên, mỗi một gốc linh căn đều có một đoạn kinh lịch khó quên.

Nhất thời chúng sinh Hồng Hoang đều xem đến si mê...

Có người lẩm bẩm tự nói: "Nguyên bản tưởng rằng Nhân Sâm Quả Thụ và Bàn Đào Thụ chính là linh căn mạnh nhất rồi, không ngờ tới đều nằm ngoài hạng mười..." "Từ hạng mười một Hỗn Độn Thanh Long Đằng trở đi, những linh căn phía trước đều là siêu cấp linh căn sinh ra từ Hỗn Độn...

Thật sự khiến người ta kinh hãi..." "Nói có lý, kỳ thật những linh căn phía trước kia cũng không tính là xuất từ thế giới Hồng Hoang,

linh căn xếp hạng cao nhất của thế giới Hồng Hoang vẫn là Tiên Thiên Ngũ Hành linh căn, Canh Kim Bồ Đề, Nhâm Thủy Bàn Đào, Nhân Sâm Quả Thụ, Hoàng Trung Lý, Phù Tang Thần Thụ." "Nói ra thì ta vẫn thích Kinh Cức Kiếm Thụ hơn, mỗi vạn năm là có thể sinh ra một cái gai kiếm Kinh Cức siêu cấp, mỗi một cái gai kiếm liền tương đương với một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo...

Quả thực là phát tài a..." "Ta vẫn thích Bích Lạc Ác Mộng Thụ...

Không biết cái gọi là 'Hương Yên' kia chế tác như thế nào?

Hít khí ác mộng vào cơ thể là có thể mộng tưởng thành chân a...

Quả thực là khó mà tưởng tượng..." Chúng sinh Hồng Hoang nhìn một trăm gốc linh căn trên không trung, đều ở đó nghị luận ầm ĩ.

Những linh căn kia trên không trung vô cùng rõ ràng.

Xếp hạng như sau: Hồng Hoang Linh Căn hạng 100: Xích Tình Hỏa Tảo Thụ — Nam Cực đạo nhân.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 99: Thần Thánh Bình An Quả — Trường Không đạo nhân.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 98: Thủy Tinh Bồ Đào — Trường Không đạo nhân.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 97: Tương Tư Lê — Trường Không đạo nhân.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 96: Mật Tiễn Cáp Mật Qua — Trường Không đạo nhân.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 95: Phỉ Thúy Tây Qua — Trường Không đạo nhân.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 94: Bạch Ngọc Lệ Chi — Trường Không đạo nhân. ...

Hồng Hoang Linh Căn hạng 79: Tam Thiên Lý Đào Lâm (hóa thân thành Đào Mộc Trượng) — Khoa Phụ.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 78: Đào Tinh, Liễu Quỷ (Thiên Lý Nhãn, Thuận Phong Nhĩ). ...

Hồng Hoang Linh Căn hạng 65: Thái Ất Đạo Liên (hoa sen cấp Na Tra trọng tố nhục thân) — Thái Ất Chân Nhân.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 64: Siêu Cường Kiên Quả — Tam Thất.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 63: Thổ Đậu Địa Lôi — Tam Thất.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 62: Thực Thánh Hoa — Tam Thất.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 61: Thần Hỏa Thụ Thung — Tam Thất.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 60: Oản Đậu Xạ Thủ — Tam Thất.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 59: Oản Đậu Gatling — Tam Thất.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 58: Ngọc Mễ Gia Nông Pháo — Tam Thất.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 57: Đại Đạo Hướng Nhật Quỳ — Tam Thất. ...

Hồng Hoang Linh Căn hạng 49: Bất Tử Thụ (đã hóa hình) — Bất Tử đạo nhân.

Chương 113

Hồng Hoang Linh Căn hạng 48: Lam Ngân Hoàng — Đường Tam.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 47: Ngộ Đạo Trà — Phục Hy.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 46: Thất Hương Long Nhãn Quả (tàng thân đáy biển).

Hồng Hoang Linh Căn hạng 45: Thất Tinh Kim Ngân Hoa (đã hóa hình) — Thất Tinh chân nhân.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 44: Thúy Lục Liễu Thụ — Từ Hàng chân nhân. ...

Hồng Hoang Linh Căn hạng 38: Cửu U Mạn Đà La (đã hóa hình) — Cửu U Mạn Đà La. ...

Hồng Hoang Linh Căn hạng 26: Huyết Hải Liên Đế — Minh Hà Lão Tổ.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 25: Bát Bảo Công Đức Liên — Tiếp Dẫn thánh nhân.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 24: Khỉ La Uất Kim Hương — Côn Bằng Lão Tổ.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 23: Hoàng Tuyền Bỉ Ngạn Hoa — Tam Thất.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 22: Thủy Hỏa Ba Tiêu Thụ — Thái Thượng Lão Tử.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 21: Tiên Hạnh Thụ — Côn Bằng Lão Tổ (cướp từ tay Vân Trung Tử, cây thứ hai).

Hồng Hoang Linh Căn hạng 20: Ngô Đồng Thần Thụ — Khổng

Tuyên.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 19: Nguyệt Quế Thần Thụ — Hi Hòa tỷ muội.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 18: Ngũ Châm Tùng — Thái Thượng Lão Tử (cây thứ hai).

Hồng Hoang Linh Căn hạng 17: Tiên Thiên Khổ Trúc — Chuẩn Đề thánh nhân.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 16: Phù Sang Thần Thụ (Hỏa linh căn trong Ngũ Hành linh căn) — Đế Tuấn, Thái Nhất.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 15: Tiên Thiên Hoàng Trung Lý (Thổ linh căn trong Ngũ Hành linh căn) — Nguyên Thủy thánh nhân.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 14: Nhân Sâm Quả Thụ (Mộc linh căn trong Ngũ Hành linh căn) — Trấn Nguyên Tử.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 13: Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ (Thủy linh căn trong Ngũ Hành linh căn) — Tây Vương Mẫu, Đông Vương Công.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 12: Canh Kim Bồ Đề Thụ (Kim linh căn trong Ngũ Hành linh căn) — Chuẩn Đề thánh nhân (cây thứ hai).

Hồng Hoang Linh Căn hạng 11: Hỗn Độn Thanh Long Đằng (Hỗn Độn linh căn, đã hóa hình) — Thanh Long.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 10: Không Tâm Dương Liễu (Hỗn Độn linh căn, đã hóa hình) — Dương Mi Đại Tiên.

Hồng Hoang Linh Căn hạng 9: U Minh Thần Thụ (Hỗn Độn linh căn) — Trường Không đạo nhân.

Hỗn Độn Linh Căn hạng 8: Kinh Cức Kiếm Thụ (Hỗn Độn linh căn) — Trường Không đạo nhân.

Hỗn Độn Linh Căn hạng 7: Thanh Minh Phiêu Đái (Hỗn Độn linh căn) — Trường Không đạo nhân.

Hỗn Độn Linh Căn hạng 6: Hỗn Độn Thần Thảo (Hỗn Độn linh căn, nhân sâm) — Trường Không đạo nhân.

Hỗn Độn Linh Căn hạng 5: Hỗn Độn Cửu Đạo Thảo (Hỗn Độn linh căn) — Trường Không đạo nhân.

Hỗn Độn Linh Căn hạng 4: Bích Lạc Ác Mộng Thụ (Hỗn Độn linh căn, yên thảo) — Trường Không đạo nhân.

Hỗn Độn Linh Căn hạng 3: Thông Thiên Kiến Mộc (Hỗn Độn linh căn) — Trường Không đạo nhân.

Hỗn Độn Linh Căn hạng 2: Thế Giới Thụ (Hỗn Độn linh căn) — Trường Không đạo nhân.

Hỗn Độn Linh Căn hạng 1: Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục (Hỗn Độn linh căn) — Trường Không đạo nhân.

Tất cả linh căn trên Hồng Hoang Linh Căn Bảng đều được viết rõ ràng rành mạch trong thiên Linh Căn của Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Đông đảo sinh linh không chút che giấu nào lộ ra thần sắc hâm mộ.

Giữa không trung, cái tên Trường Không đạo nhân xuất hiện thành từng mảng lớn, thực sự khiến cho tất cả sinh linh khó mà tin nổi.

Từng đôi mắt kinh hãi đều nhìn chằm chằm lên trời cao.

Mọi người đều vô cùng kinh ngạc.

Cảm xúc bị đè nén bấy lâu của rất nhiều người vào giờ khắc này như núi lửa phun trào, bắt đầu tuôn ra xối xả. "Ông trời của ta ơi, cái vị Trường Không đạo nhân này cũng quá mức nghịch thiên rồi đi?" "Lời này một chút cũng không giả, Trường Không đạo nhân quả nhiên là vô cùng quái thai, tên hắn trên Linh Căn Bảng chễm chệ hơn hai

mươi vị trí...

Nói cách khác, hơn một phần năm linh căn trên bảng đều nằm trong tay hắn..." "Vị Tam Thất kia cũng rất cường đại a...

Những linh căn cực kỳ quái dị kia cũng đều nằm trong tay nàng...

Cái gì mà Thần Hỏa Thụ Thung...

Oản Đậu Xạ Thủ...

Oản Đậu Gatling...

Ngọc Mễ Gia Nông Pháo, những thứ cực kỳ cổ quái này lại đều có thể mang đến uy hiếp cực lớn cho Thánh nhân a..." "Chủ tớ hai người bọn họ, gần như chiếm cứ nửa giang sơn của Linh Căn Bảng a...

Thực sự là siêu hồ tưởng tượng..." "Hồng Quân Đạo Tổ đâu?

Vì sao không có danh hiệu của Hồng Quân Đạo Tổ?

Đường đường là Hồng Hoang Đạo Tổ, trong tay sẽ không thể không có linh căn chứ?

Chẳng lẽ chúng ta lúc trước đều hiểu lầm ngài ấy?" "Hồng Quân Đạo Tổ đã là tồn tại cấp Chí Tôn, ngài ấy cần những linh căn này làm gì?

Cho dù có, cũng sẽ tặng cho đệ tử dưới trướng, cho nên khả năng là không giữ lại cho mình đâu..." "Thật không ngờ mấy người đứng đầu Linh Căn Bảng đều đang yên lặng bảo hộ Hồng Hoang...

Thực sự là làm chúng ta xấu hổ chết đi được...

Ta cũng muốn đi Vực Ngoại chiến trường nhìn xem, đi xem những sinh vật Hỗn Độn kia rốt cuộc là thứ gì?" "Thôi đi, ta khuyên ngươi đừng có si tâm vọng tưởng nữa...

Những sinh vật mạnh mẽ như vậy, bảo hộ Hồng Hoang đều có

chút miễn cưỡng, ngươi nếu đi ra ngoài, chỉ sợ cho người ta nhét kẽ răng cũng không đủ..." "Haizz..." Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận, không trung lần nữa có dị tượng hạo hạo đãng đãng...

Ức vạn sinh linh, tất cả đều lần nữa ngẩng đầu nhìn trời!

Linh Căn Bảng đã kết thúc.

Vậy động tĩnh hiện tại là gì?

Chẳng lẽ là phần thưởng mà Hồng Mông Tử Kim Bảng ban tặng?

Tử khí cùng kim quang vốn đã bình ổn, nay lại một lần nữa bắt đầu sôi trào giữa không trung.

Những người đã có một lần kinh nghiệm trong lòng đều hiểu rõ.

Phần thưởng của Linh Căn Bảng sắp sửa công bố.

Tâm tình kích động của tất cả mọi người vào giờ khắc này không thể diễn tả bằng lời.

Nhất là những đại năng có linh căn thượng bảng.

Mỗi một người đều vô cùng kích động.

Lúc trước khi công bố Pháp Bảo Bảng, phần thưởng của tất cả mọi người đều vô cùng phong hậu.

Lần này định nhiên cũng sẽ không quá kém.

Tất cả mọi người đều khẩn trương chờ đợi dị tượng trên không.

Mà bên trong Tử Tiêu Cung chí cao vô thượng, sắc mặt Hồng Quân Đạo Tổ cũng trở nên đặc biệt khó coi.

Vào giờ khắc này, chúng sinh Hồng Hoang hoàn toàn coi nhẹ sự tồn tại của hắn.

Điều này làm cho sắc mặt hắn biến hóa mấy lần, âm trầm đến mức sắp nhỏ ra nước.

Mà Dao Trì đồng nữ và Hạo Thiên đồng tử nhìn thấy biểu tình này của Đạo Tổ, vội vàng trốn ra phía sau không dám ló mặt.

Dao Trì nơm nớp lo sợ nói: "Hồng Quân lão gia đây là thế nào?

Vô số năm qua, ta chưa từng thấy sắc mặt ngài ấy khó coi như vậy bao giờ..." Hạo Thiên sắc mặt cũng có chút khó coi: "Vô số năm qua, ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy lão gia có biểu tình này, đoán chừng là bởi vì vị Trường Không đạo nhân kia đi?

Nói không chừng Trường Không đạo nhân đã trở thành uy hiếp đối với lão gia, sắc mặt lão gia mới trở nên khó coi như vậy?" Dao Trì cũng không tự chủ được gật đầu: "Quả thật có khả năng, ngươi nhìn xem Trường Không đạo nhân kia, không chỉ xưng bá Pháp Bảo Bảng, bây giờ lại xưng bá Linh Căn Bảng, việc này tự nhiên khiến lão gia cực kỳ khó chịu, nói không chừng còn có thể chống lại lão gia, lão gia tự nhiên là..." Hạo Thiên đồng tử vội vàng bịt miệng Dao Trì: "Suỵt...

Ngươi nhỏ giọng một chút, nhưng ngàn vạn lần đừng để lão gia nghe được, cẩn thận lão gia nổi giận, giáng xuống trừng phạt..." Tùy tức liền cao giọng, lớn tiếng nói: "Lão gia tự nhiên là tồn tại vĩ đại nhất Hồng Hoang thế giới, ai cũng không có khả năng chống lại lão gia, cái tên Trường Không đạo nhân kia nếu gặp lão gia, chỉ sợ giống như chuột qua đường, lão gia nhà chúng ta tùy tiện xuất thủ một cái, liền có thể triệt để chém giết hắn..." Nói xong những lời này, Hạo Thiên mới vội vàng kéo Dao Trì đi. ------- Ngay lúc Hồng Quân Đạo Tổ rơi vào trầm tư, tiếng nghị luận của cả Hồng Hoang càng lúc càng mãnh liệt.

Phần thưởng của Hồng Mông Tử Kim Bảng sắp xuất thế.

Lần này phần thưởng Linh Căn Bảng rốt cuộc là những thứ gì đây?

Đối với cục diện Hồng Hoang, lại có thay đổi như thế nào?

Tất cả mọi người đều đang mong chờ phần thưởng rơi xuống. "Tuy rằng không có phần của ta...

Chương 114

Nhưng ta vẫn muốn biết phần thưởng rốt cuộc là thứ gì?" "Đã có vết xe đổ, phần thưởng của Hồng Hoang Linh Bảo Bảng phong hậu siêu hồ tưởng tượng, phần thưởng lần này tất nhiên cũng vô cùng kinh người, chúng ta cứ tận tình mong chờ đi, quả thật là làm cho người ta thèm thuồng a." "Chỉ tiếc cho vị Vân Trung Tử kia, vốn dĩ trong tay hắn có một cây Tiên Hạnh Thụ xếp hạng hai mươi mốt, cuối cùng lại bị Côn Bằng Lão Tổ cướp đoạt." "Ngươi mau thôi đi, chính gọi là thất phu vô tội, mang ngọc có tội, trong tay hắn đã có linh căn như vậy, sớm muộn gì cũng sẽ bị người khác cướp đoạt, nếu không tin ngươi cứ nhìn kỹ danh sách Linh Căn Bảng xem, vị nào không phải là đại năng Chuẩn Thánh trở lên?

Hắn khu khu chỉ là một vị Đại La Kim Tiên, hà đức hà năng?" Vị đại năng này vừa mở miệng, lập tức khiến người khác ngẩn người.

Không khỏi lần nữa nhìn kỹ Linh Căn Bảng.

Quả nhiên là thế.

Vô luận là Nam Cực đạo nhân sở hữu Xích Tình Hỏa Tảo, hay là Vu tộc Khoa Phụ sở hữu Tam Thiên Lý Đào Lâm, hay là Bất Tử đạo nhân do Bất Tử Thần Thụ hóa hình, Đường Tam sở hữu Lam Ngân Hoàng, Phục Hy sở hữu Ngộ Đạo Trà.

Những người này tất cả đều là cường giả Chuẩn Thánh!

Còn về Côn Bằng Lão Tổ, Minh Hà Lão Tổ, Đế Tuấn, Thái Nhất, Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu, vị nào không phải là siêu cấp cường giả Chuẩn Thánh?

Còn về Tam Thất và Trường Không đạo nhân thì càng khỏi phải bàn.

Hai vị đại năng này từ lúc Pháp Bảo Bảng đã bá bảng rồi.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, Hồng Mông Tử Kim Bảng nằm ngang giữa hư không rốt cục sinh ra biến hóa mới.

Chỉ thấy tử sắc khí tức suất tiên sôi trào giữa không trung.

Đại đạo văn tự bắt đầu dần dần hạ xuống. ["Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 80 đến 100, linh căn thưởng vạn năm sinh mệnh tinh khí, linh căn thôi thục (thúc đẩy chín) một lần, chủ nhân thưởng vạn năm pháp lực tu vi, Tiên Thiên Thanh Khí một luồng."] Sau đó, kim quang vô cùng vô tận trên không trung, xen lẫn đại lượng khí vận cùng số lượng công đức cực kỳ to lớn, bắt đầu hướng về các nơi tại Hồng Hoang hạ xuống.

Rất nhanh, những phần thưởng số lượng khổng lồ kia đã tìm được chủ nhân của mình. "Oanh....." Giờ khắc này tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

Sau khi Đại đạo văn tự xuất hiện, sinh linh Hồng Hoang đều sôi trào.

Vạn lần không ngờ tới, phần thưởng mở đầu cư nhiên lại phong hậu như thế.

Linh căn thưởng vạn năm sinh mệnh tinh khí, thôi thục một lần.

Chủ nhân thưởng vạn năm pháp lực, một luồng Tiên Thiên Thanh Khí.

Phần thưởng như vậy quả thực là siêu hồ tưởng tượng.

Linh căn xếp hạng cuối cùng đều có phần thưởng phong hậu như thế, vậy linh căn phía trước phần thưởng lại nên phong hậu bao nhiêu?

Rất nhiều người đều diễm tiện nhìn về phía hư không.

Tử sắc khí tức trên không lại lần nữa bắt đầu tràn ngập.

Đại đạo văn tự rất nhanh lại lần nữa giáng lâm. ["Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 60 đến 79, linh căn thưởng 10 vạn năm sinh mệnh tinh khí, linh căn thôi thục hai lần, chủ nhân thưởng 10 vạn năm pháp lực đạo hạnh, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Huyền Hoàng chi khí mười luồng."] Sau khi Đại đạo văn tự công bố, sinh linh Hồng Hoang lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Quy mô sôi trào lần này càng thêm mãnh liệt.

Tất cả mọi người đều hâm mộ nhìn những phần thưởng kia.

Mười vạn năm sinh mệnh tinh khí nha...

Các loại linh căn thôi thục hai lần cơ hội...

Chủ nhân còn được thưởng mười vạn năm pháp lực tu vi.

Lần này còn có Tiên Thiên Thanh Khí và Huyền Hoàng chi khí.

Thực sự là làm cho người ta hâm mộ chết đi được.

Mỗi một luồng Tiên Thiên Thanh Khí hoặc là Huyền Hoàng chi khí đều vô cùng quý trọng.

Nếu hấp thu những thanh khí và Huyền Hoàng chi khí này, đối với căn nguyên bản thân tất nhiên có sự tẩy lễ và đề thăng trọng đại.

Những chỗ tốt này quả thực là khó mà tưởng tượng.

Hồng Hoang thế giới tự nhiên vô cùng chấn động, ồ lên một mảnh.

Các đại năng biến bố tại các động thiên phúc địa khắp Hồng Hoang không ai không nghị luận ầm ĩ.

Rất nhanh, Đại đạo văn tự trên không trung lại lần nữa bắt đầu giáng lâm. ["Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 40 đến 59, linh căn

thưởng trăm vạn năm sinh mệnh tinh khí, linh căn thôi thục ba lần.

Chủ nhân thưởng trăm vạn năm pháp lực tu vi, Tiên Thiên Thanh Khí trăm luồng, Huyền Hoàng chi khí trăm luồng, U Minh chi khí trăm luồng."] Theo Hồng Mông Tử Kim Bảng từ từ công bố phần thưởng, tất cả đại năng có linh căn thượng bảng đều vô cùng vui sướng.

Mãn kiểm đều là sắc mặt vui mừng thỏa mãn.

Trong lòng càng là vô cùng phấn chấn.

Mà những sinh linh không có linh căn thì đều lộ ra thần sắc thèm muốn.

Dưới sự chứng kiến của vô số sinh linh Hồng Hoang, phần thưởng Linh Căn Bảng lại một lần nữa rơi xuống. ["Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 20 đến 39, linh căn thưởng 300 vạn năm sinh mệnh tinh khí, linh căn thôi thục ba lần, chủ nhân nhận được 300 vạn năm pháp lực tu vi, tùy ý nhận được một số mảnh vỡ Đại Đạo, có thể từ trong mảnh vỡ Đại Đạo trực tiếp lĩnh ngộ Đại Đạo."] "Oanh....." Giờ khắc này Hồng Hoang thế giới trực tiếp nổ tung.

Vạn lần không ngờ tới phần thưởng lần này cư nhiên phong hậu như thế.

Ba trăm vạn năm pháp lực đạo hạnh a.

Trừ cái đó ra còn có rất nhiều mảnh vỡ Đại Đạo.

Có thể từ trong những mảnh vỡ Đại Đạo này trực tiếp lĩnh ngộ Đại Đạo a.

Nếu thật sự có thể từ trong những mảnh vỡ Đại Đạo này lĩnh ngộ, vậy thực lực tất sẽ đột phi mãnh tiến.

Quả thực là phần thưởng siêu hồ tưởng tượng.

Vô số người nhìn thấy những phần thưởng này, không ai không

đấm ngực dậm chân.

Hận không thể lập tức ra tay đi cướp những mảnh vỡ Đại Đạo này.

Bất quá lại không có người nào dám tùy ý động thủ.

Dù sao người nhận được những phần thưởng này trên cơ bản đều là những siêu cấp Chuẩn Thánh.

Há có thể tùy ý trêu chọc?

Ngay trong tiếng nghị luận của chúng sinh Hồng Hoang, lại có Đại đạo văn tự giáng lâm. ["Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 12 đến 19.

Thưởng linh căn 600 vạn năm sinh mệnh tinh khí.

Linh căn thôi thục sáu lần.

Chủ nhân thưởng 600 vạn năm pháp lực tu vi.

Một sợi Đại Đạo hoàn chỉnh."] Tin tức này vừa ra, vô số sinh linh Hồng Hoang đều hâm mộ đến trợn mắt hốc mồm.

Phần thưởng này thực sự là quá mức khủng bố rồi đi?

Không chỉ thưởng 600 vạn năm sinh mệnh tinh khí và pháp lực đạo hạnh, còn thưởng một sợi Đại Đạo hoàn chỉnh.

Phải biết rằng một sợi Đại Đạo hoàn chỉnh chính là một cái cơ duyên thành Thánh a.

Nếu là phúc trạch thâm hậu, nói không chừng những người đạt được cơ duyên Đại Đạo này có thể dựa vào đó mà dòm ngó đến cơ hội thành Thánh.

Việc này thực sự là khó mà tưởng tượng.

Mà tại phương Tây Linh Sơn, hai vị Thánh nhân đều kích động đến mày dạn mặt cười.

Nhất là Chuẩn Đề thánh nhân.

Khuôn mặt xấu xí khô quắt kia đều sắp cười nở hoa.

Tiếp Dẫn thánh nhân ở bên cạnh nhìn sư đệ mình, không khỏi a a cười một tiếng: "Sư đệ, đáng mừng đáng mừng!" Việc này đối với phương Tây Chuẩn Đề mà nói xác thực là một cái tin tức tốt tày trời.

Bởi vì phương Tây Chuẩn Đề có hai kiện siêu cấp linh căn thượng bảng.

Phân biệt là Khổ Trúc hạng mười bảy, cùng với Canh Kim Bồ Đề hạng mười hai.

Có thể nói lần Linh Căn Bảng này, Chuẩn Đề thánh nhân chính là người thắng lớn nhất.

Phần thưởng lần này hắn có thể thu hoạch gấp đôi.

Đây đối với hắn mà nói thực sự là niềm vui ngoài ý muốn.

Nghe Tiếp Dẫn sư huynh chúc mừng, Chuẩn Đề thánh nhân không dám chậm trễ, vội vàng hồi phục: "Đại huynh, cùng vui cùng vui, huynh cũng có Bát Bảo Công Đức Liên thượng bảng!" Lời tuy nói thế, nhưng vẻ đắc ý trên mặt lại không cách nào diễn tả.

Sau khi nhận được song trọng phần thưởng này, hắn không tin mình còn đánh không lại Nữ Oa thánh nhân.

Nếu có cơ hội định phải cùng Nữ Oa thánh nhân tái chiến.

Nhất định phải thoát khỏi danh hiệu Thánh nhân yếu nhất.

Nếu không hắn cả đời này đều sẽ không cam tâm.

Tiếp Dẫn thánh nhân nhìn Chuẩn Đề thánh nhân đang mày dạn mặt cười cũng a a cười một tiếng.

Chương 115

Sư đệ nhà mình thực lực cường đại lên, hắn tự nhiên cũng vui lây. ------- Thời điểm này, phương Đông Tứ Thánh cũng bắt đầu giao đàm giữa không trung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mở miệng trước tiên: "Thái Thượng sư huynh, Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố lần này, huynh có thể coi là một trong những người thắng lớn nhất rồi, lần trước huynh đã nhận được tám phần thưởng, lần này huynh lại sắp nhận được hai phần thưởng, bản thân huynh vốn là Huyền Môn đứng đầu, nay thực lực lại lần nữa đột phi mãnh tiến a, thực sự là đáng mừng đáng mừng a!" Lời này tuy rằng nói cực kỳ khách khí, nhưng trong ngữ khí lại ít nhiều có chút không sảng khoái.

Thái Thượng Lão Tử tự nhiên cũng nghe ra được, bất quá lại không để ý lắm mà a a cười một tiếng.

Sau đó cũng đạm nhiên mở miệng: "Nguyên Thủy sư đệ, đệ cũng đừng có vọng tự phỉ bạc, lúc Pháp Bảo Bảng xếp hạng, đệ cũng có 7 kiện pháp bảo thượng bảng, nhận được 7 trọng phần thưởng, nay Linh Căn Bảng đệ cũng có linh căn thượng bảng, cũng nhận được một trọng phần thưởng, coi như là rất tốt rồi." Nghe được lời của Thái Thượng Lão Tử, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này mới trở nên dễ nhìn hơn một chút.

Thái Thượng Lão Tử nói không sai.

Trừ Thái Thượng Lão Tử ra, hắn cũng coi là người thắng lớn thứ hai.

Lúc này Thông Thiên Giáo Chủ du du nói: "Hai vị các ngươi chỉ lo mình đạt được phần thưởng, ngay cả sư đệ cũng bỏ mặc, thật đúng là

đáng ghét." Lời của Thông Thiên Giáo Chủ có chút chua lòm.

Hai vị Thánh nhân nghe thấy lời này, chỉ a a cười một tiếng tịnh không coi là chuyện to tát.

Ngay tại lúc này, thanh âm của Nữ Oa nương nương truyền đến tai ba người.

Trong ngữ khí ít nhiều có chút khinh miệt: "Các ngươi cũng đừng ở chỗ này tâng bốc nhau nữa.

Người thắng chân chính vẫn là Chuẩn Đề phương Tây.

Tên Chuẩn Đề kia không chỉ có Khổ Trúc hạng mười bảy.

Bản thể hắn là Canh Kim Bồ Đề cũng xếp hạng mười hai.

Một mình hắn liền độc chiếm ngàn vạn năm pháp lực đạo hạnh.

Các ngươi còn ở đó tự biên tự diễn...

Tâm thật là lớn!!!" Nữ Oa nương nương nói lời này có thể bảo là cực ngoan độc.

Câu nói này kẹp dao mang gậy nói ra, trực tiếp khiến Tam Thanh á khẩu không trả lời được.

Tỉ mỉ tính toán lại thì đúng thật là vậy.

Người thắng lớn nhất Linh Căn Bảng lần này xác thực là Chuẩn Đề thánh nhân.

Một mình hắn liền độc chiếm chỗ tốt lớn như vậy.

Nếu nói trước kia hắn là Thánh nhân yếu nhất, nay cộng thêm ngàn vạn năm pháp lực gia trì...

Ai là Thánh nhân yếu nhất thật đúng là khó mà nói...

Thảo nào Nữ Oa nương nương lại kẹp dao mang gậy trào phúng Tam Thanh bọn họ...

Tính toán như vậy, sắc mặt Tam Thanh thánh nhân đều trở nên có chút khó coi.

Trừ Chuẩn Đề thánh nhân ra, Tiếp Dẫn thánh nhân kia cũng có một cây Bát Bảo Công Đức Liên xếp hạng hai mươi lăm...

Ngoài mấy vị Thánh nhân này ra, Yêu tộc thu hoạch cũng cực kỳ khả quan.

Dù sao Yêu Sư Côn Bằng và Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, ba người cộng lại liền có bốn cây linh căn thượng bảng.

Thực sự là có chút siêu hồ tưởng tượng rồi.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, tử kim nhị khí trên không trung lại lần nữa bắt đầu sôi trào.

Lại có Đại đạo văn tự rơi xuống. ["Hồng Hoang Linh Căn Bảng hạng 10 đến 11, thưởng linh căn 900 vạn năm sinh mệnh tinh khí, linh căn thôi thục chín lần.

Linh căn chủ nhân thưởng 900 vạn năm pháp lực đạo hạnh.

Ba sợi Đại Đạo hoàn chỉnh."] Phần thưởng này xuất hiện xong, ức vạn chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa bắt đầu sôi trào. 900 vạn năm sinh mệnh tinh khí... 900 vạn năm pháp lực đạo hạnh...

Trừ cái đó ra, còn có ba sợi Đại Đạo hoàn chỉnh.

Phần thưởng này cũng thực sự là quá mức phỉ di sở tư rồi đi?

Phải biết rằng mỗi một sợi Đại Đạo đều là một cái cơ duyên thành Thánh a.

Dương Mi Đại Tiên hạng mười và Thanh Long - một trong Tứ Thánh Thú hạng mười một đều nhận được ba lần cơ duyên thành Thánh.

Phần thưởng như vậy thực sự là quá mức khủng bố.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn Đại đạo văn tự trên không trung đều nghị luận ầm ĩ.

Tất cả mọi người vào giờ khắc này đều lộ ra thần sắc tham lam.

Tựu tại lúc này, không trung Đại đạo văn tự lại lần nữa hiển hóa. ["Hồng Hoang Linh Căn Bảng xếp hạng: Hạng 9 đến Hạng 1.

Không có phần thưởng."] Đoạn văn tự này xuất hiện xong, chúng sinh Hồng Hoang ồ lên một mảnh. "Tình huống gì?" "Xếp hạng càng cao cư nhiên lại không có phần thưởng sao?" "Phần thưởng tổng cộng chỉ phát đến hạng mười a, vì sao những người xếp hạng đầu lại toàn bộ không có phần thưởng?" Đây rốt cuộc là quỷ gì?

Phần thưởng phía trước đâu?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang buồn bực, có vài người liền nhớ lại lúc Pháp Bảo Bảng trao thưởng.

Khi đó tám vị trí đầu bảng cũng là không có phần thưởng.

Linh Căn Bảng cũng là như thế sao?

Lúc này có một thanh âm truyền khắp thiên địa: "Những phần thưởng này, đều là do Hồng Mông Tử Kim Bảng ban xuống.

Mà chủ nhân của Hồng Mông Tử Kim Bảng lại là vị Trường Không đạo nhân kia, việc này tương đương với Trường Không đạo nhân đang phát phần thưởng cho chúng sinh Hồng Hoang.

Hắn tự mình phát phần thưởng cho mình thì có tác dụng gì?" Lời này vừa ra, lập tức giống như lôi đình, làm chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc đến ngây người.

Sự thật xác thực là như thế.

Những phần thưởng này đều là Hồng Mông Tử Kim Bảng phát xuống.

Mà chủ nhân Hồng Mông Tử Kim Bảng lại là vị Trường Không đạo nhân kia.

Chẳng phải chính là Trường Không đạo nhân đang phát phúc lợi cho cả chúng sinh Hồng Hoang sao?

Hồng Mông Tử Kim Bảng thông qua phương thức xếp hạng, đem những người ưu tú nhất Hồng Hoang chọn lựa ra, sau đó cấp dư phần thưởng phong hậu.

Mặc kệ là Pháp Bảo Bảng hay là Linh Căn Bảng, xếp hạng cao nhất đều là Trường Không đạo nhân.

Chính mình thưởng cho mình, tự nhiên là không có ý nghĩa gì.

Tuy rằng đã nghĩ thông suốt vấn đề này, nhưng lại có vấn đề lớn hơn bao phủ trong lòng chúng sinh Hồng Hoang.

Hồng Mông Tử Kim Bảng làm như vậy rốt cuộc là có đồ mưu gì?

Hay nói cách khác vị Trường Không đạo nhân kia rốt cuộc có đồ mưu gì?

Chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này cảm thấy như lọt vào sương mù.

Tức tiện là mấy vị Thánh nhân kia cũng nghĩ không ra nguyên cớ.

Động một tí là thưởng thượng trăm vạn năm pháp lực.

Động một tí là Đại Đạo hoàn chỉnh.

Phương thức khen thưởng như vậy thực sự là siêu hồ tưởng tượng.

Rốt cuộc là nguyên nhân gì khiến vị Trường Không đạo nhân kia làm như thế?

Chẳng lẽ Trường Không đạo nhân thật sự có đồ mưu gì sao?

Chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này không khỏi nhớ lại cảnh tượng lúc Hồng Quân Đạo Tổ thành Thánh.

Hồng Quân Đạo Tổ thành Thánh, cũng là đại tứ phân phát bảo vật.

Đem bảo vật trong tay đều phân phát xuống.

Đồng thời còn mở lớp giảng đạo.

Trước sau tổng cộng ba lần giảng đạo.

Hồng Hoang thế giới hiện nay, những cường giả đại danh đỉnh đỉnh cơ bản đều là Hồng Trần Tam Thiên Khách (ba nghìn khách chốn hồng trần) năm đó.

Trừ cái đó ra, Hồng Quân thánh nhân còn ban cho bảy đạo cơ duyên thành Thánh.

Khi đó trực tiếp chấn kinh cả Hồng Hoang.

Cuối cùng bảy đạo cơ duyên thành Thánh này đã thành tựu sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân!

Mà nay vị Trường Không đạo nhân này lại lấy hình thức bảng xếp hạng điên cuồng phân phát phần thưởng.

Tuy rằng hình thức khác với Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng bản chất lại giống nhau.

Chương 116

Hoàn toàn chính là chuyện phúc trạch Hồng Hoang.

Chỉ là Trường Không đạo nhân này làm như thế, rốt cuộc có mục đích gì?

Vị Trường Không đạo nhân này và Hồng Quân Đạo Tổ liệu có đi đến mặt đối lập hay không?

Tất cả mọi người đều điên cuồng sai trắc.

Bởi vì bọn họ thực sự là không biết Trường Không đạo nhân này rốt cuộc là dụng ý gì?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang đoán già đoán non, không trung lại có Đại đạo văn tự rơi xuống. ["Linh Căn Bảng này có chỗ sai lệch, do các linh căn như Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, Sáng Thế Thanh Liên đã tiêu biến, cho nên không nằm trong danh sách."] ["Bảng danh sách tiếp theo nãi là: Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Tọa Kỵ Thiên (Bảng Thú Cưỡi), ba ngày sau yết hiểu."] Sau đó tử kim nhị khí trên không trung liền có chỗ thu liễm.

Hồng Mông Tử Kim Bảng kia cũng lược vi ảm đạm xuống.

Chỉ có hai bảng danh sách quy mô hoành tráng là Pháp Bảo Bảng và Linh Căn Bảng vẫn dập dờn tỏa sáng giữa không trung.

Rất nhiều đại năng nhìn hai cái bảng danh sách đang tỏa sáng kia, có chút ý do vị tận (chưa thỏa mãn).

Liên tục xem hai cái bảng danh sách, nhưng vẫn như cũ chưa đã thèm.

Bảng danh sách tiếp theo... nãi là làm Tọa Kỵ Bảng sao?

Có rất nhiều người vào giờ khắc này lẩm bẩm tự nói.

Thời gian ba ngày...

Có lẽ có thể tìm được một con tọa kỵ không tồi đi?

Nếu thật có thể tìm được một con tọa kỵ thượng bảng, tất nhiên có thể nhận được phần thưởng cực kỳ phong hậu kia.

Nghĩ tới đây tất cả mọi người đều hỏa nhiệt hẳn lên.

Ngẫm lại thời gian ba ngày hẳn là đủ rồi.

Chỉ là ba ngày này xác thực là có chút ngắn.

Muốn trong vòng ba ngày bắt được một con tọa kỵ có khả năng thượng bảng, xem ra chỉ có thể đem ánh mắt nhìn về phía Yêu tộc rồi.

Tại giờ khắc này...

Rất nhiều người đều đem ánh mắt vọng về phía Yêu tộc.

Yêu tộc có vô số đại yêu.

Nếu bắt một con về làm thú cưỡi, nghĩ đến vẫn là có thể. ---------- Mà tại Thiên Đình, Đông Hoàng Thái Nhất cùng Thiên Đế Đế Tuấn lúc này sắc mặt lập tức biến đổi.

Bởi vì hai người bọn họ đều cảm nhận được một cỗ khí tức đặc thù.

Bảng danh sách tiếp theo công bố nãi là Tọa Kỵ Bảng.

Chỉ sợ sẽ có vô số người đem ánh mắt nhìn về phía Yêu tộc đi?

Như vậy, Yêu tộc há chẳng phải trở thành đối tượng săn bắt của chúng sinh trong thiên hạ?

Việc này còn ra thể thống gì?

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt nan kham nói với Thiên Đế Đế Tuấn: "Đại huynh, việc này sợ là nguy hiểm rồi..." "Lộng không tốt

Yêu tộc ta lần này sẽ tổn thất thảm trọng." Thiên Đế Đế Tuấn tự nhiên là sắc mặt nan kham gật gật đầu.

Việc này tuyệt không thể khơi dòng.

Một khi như thế, hậu quả không dám tưởng tượng.

Đế Tuấn quay đầu lại nhìn Đông Hoàng Thái Nhất một cái: "Xem ra việc này, còn phải cần Hỗn Độn Chung của đệ chấn nhiếp một phen." Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu: "Lý đương như thế, chúng ta phải cảnh cáo trước một chút những kẻ đang ký du (nhòm ngó) Yêu tộc kia, ai nếu dám cả gan ra tay với Yêu tộc, tất khiến hắn chết không có chỗ chôn." Nói xong, Đông Hoàng Thái Nhất vẫy tay phải một cái.

Trong tay liền xuất hiện một cái chuông đồng thần bí.

Cái chuông đồng này chính là kiện Hỗn Độn Chung trong tay Đông Hoàng Thái Nhất, nãi là tồn tại Tiên Thiên Chí Bảo.

Tại Pháp Bảo Bảng xếp hạng thứ hai mươi ba.

Khẩn cân (ngay sát) phía sau Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ.

Hỗn Độn Chung sở hữu cái uy trấn áp "Hồng Hoang thế giới", cái lực xoay chuyển "Chư thiên thời không", cái công diễn biến "Thiên Đạo huyền cơ", cái năng luyện hóa "Địa Thủy Hỏa Phong".

Nổi lên màu Hỗn Độn Huyền Hoàng, bên ngoài chuông có nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong hoàn nhiễu bên trên; bên trong chuông có sơn xuyên đại địa, Hồng Hoang vạn tộc ẩn hiện trong đó.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, Hỗn Độn thánh uy chấn nhiếp hoàn vũ.

Hỗn Độn Chung huyền diệu vô hạn, tạo hóa vô cùng.

Có thể cấm cố thời gian, trấn áp không gian.

Phản đạn bất cứ công kích của bảo vật thần binh và thương hại

của tất cả thần thông pháp thuật nào.

Công phạt phòng ngự nhất thể cụ bị, đỉnh trên đầu tiên lập bất bại, tiếng chuông hạo đãng, vũ trụ hoàng hoàng, thiên địa thất sắc, càn khôn rung chuyển, cái uy của Hỗn Độn Chí Bảo hiển lộ rõ ràng.

Sau khi Hỗn Độn Chung xuất hiện trong tay Đông Hoàng Thái Nhất, liền vận dụng pháp lực đẩy về phía trước một cái.

Hỗn Độn Chung ngay lập tức thoát khỏi tay Đông Hoàng Thái Nhất, đi tới ngay phía trên Thiên Đình, biến thành một cái chuông lớn vô cùng hạo đại, đang tản ra khí tức xám xịt cường đại.

Rất nhiều đại năng đều có sở cảm ứng.

Tận lực đưa mắt nhìn lại.

Tại tận cùng thiên địa, loáng thoáng liền thấy được kiện Tiên Thiên Chí Bảo vô cùng hùng hồn này.

Tất cả mọi người đều lộ ra thần sắc kinh hãi.

Đây là Hỗn Độn Chung trong tay Đông Hoàng Thái Nhất.

Hắn muốn làm gì?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang kinh hãi, Hỗn Độn Chung mãnh nhiên run lên một cái. "Đang ----------" Lập tức liền có một cỗ tiếng chuông chấn nhân tâm phách, trường minh bất chỉ.

Thanh âm hạo hạo đãng đãng kia như sơn hô hải khiếu, trực tiếp vang vọng khắp thiên địa Hồng Hoang.

Cùng lúc đó, còn có một cỗ dao động mắt trần có thể thấy, hướng về cả thiên địa Hồng Hoang dập dờn lan ra.

Hồng Hoang đại năng nhìn thấy cảnh tượng Hỗn Độn Chung bực này, lập tức trong lòng hiểu rõ.

Đây là vị Đông Hoàng Thái Nhất bá đạo kia phát ra cảnh cáo.

Ai nếu dám ra tay với thế lực Yêu tộc Thiên Đình, tất nhiên sẽ chịu sự đả kích hủy diệt tính.

Đây là đang cảnh cáo chúng sinh Hồng Hoang a.

Tuy rằng đông đảo đại năng đều có chút không quá thoải mái, nhưng cũng không thể làm gì.

Hiện nay trong thiên hạ thực lực cường hãn nhất chính là Vu tộc và Yêu tộc.

Vu tộc chưởng khống đại địa Hồng Hoang.

Yêu tộc chưởng khống thượng không Hồng Hoang, thành lập Thiên Đình.

Thiên Đình tồn tại một ngày, Yêu tộc sẽ chịu được sự che chở.

Dù sao thực lực Yêu tộc cường hãn.

Mặc kệ là Thiên Đế Đế Tuấn, hay là Đông Hoàng Thái Nhất, hoặc giả là Yêu Sư Côn Bằng.

Mỗi một vị đều là tồn tại kham xưng Thánh Nhân trở xuống vô địch.

Trừ cái đó ra, Yêu tộc còn có rất nhiều đại tướng.

Cường giả Chuẩn Thánh cũng có mấy chục vị.

Ai dám khinh dịch trêu chọc Yêu tộc chứ?

Tại giờ khắc này, chúng sinh Hồng Hoang đều trong lòng lẫm nhiên.

Xem ra thật đúng là không thể tùy tùy tiện tiện đánh chủ ý lên Yêu tộc rồi.

Nếu bị phát hiện, chỉ sợ Thiên Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái

Nhất nhất định sẽ tìm tới cửa...

Đến lúc đó chẳng phải là quá xui xẻo sao? "Hừ...

Hai con súc sinh lông lá này quản cũng quá rộng rồi đi?" "Thiên địa Hồng Hoang lớn như vậy, tổng có Yêu tộc không thuộc về thế lực Thiên Đình chứ?" "Nói cũng đúng, rất nhiều ngõ ngách nơi Hồng Hoang đại địa đều có rất nhiều hung thú thượng cổ." "Những tên kia, từng tên từng tên thực lực cường hãn, lại không có chỗ dựa, bắt bọn chúng thì Thiên Đình chắc sẽ không quản đâu nhỉ?" "Nói cũng đúng, hay là đi xuống biển bắt mấy con rồng về làm thú cưỡi?" "Mau đừng xàm xí nữa, hiện tại Long tộc dưới biển kia đều là mấy tên huyết mạch không thuần, không so được với Long tộc chân chính thượng cổ, thực lực cũng bình thường, bắt bọn chúng đa phần không thể thượng bảng..." "Nói cũng phải, ta biết một chỗ bí cảnh, bên trong có một con thượng cổ ác thú hung tàn, không biết có ai nguyện ý cùng đi trước hay không?" "Bần đạo định nhiên sẽ bồi thường cho ngươi thù lao phong hậu..." Rất nhiều người vào giờ khắc này nghị luận ầm ĩ.

Tuy rằng không thể động đến người của Yêu tộc, nhưng còn có rất nhiều yêu vật có thể tìm kiếm.

Có mấy kẻ tính tình nóng nảy đã bắt đầu lạp bang kết phái đi tìm kiếm rồi. ---------- Nhìn thấy tình huống này, trong Thiên Đình, Đế Tuấn và Thái Nhất cười lạnh lắc đầu.

Chương 117

Những kẻ này chính là thiếu đòn.

Nếu không hảo hảo gõ một trận, chỉ sợ Yêu tộc vẫn sẽ tổn thất thảm trọng.

Lúc này Đế Tuấn lắc đầu, sau đó liền mở miệng: "Đi mời những Yêu Tướng kia của Yêu tộc qua đây đi, cộng đồng thương nghị một chút công việc Tọa Kỵ Bảng này." Đông Hoàng Thái Nhất nghe được lời này, lập tức liền ngẩn ra. "Đại huynh, lời này là có ý gì?" Thiên Đế Đế Tuấn cười thần bí một cái. "Tọa Kỵ Bảng lần này, Yêu tộc chúng ta trời sinh đã có ưu thế to lớn, nếu không hảo hảo lợi dụng, há chẳng phải lãng phí cơ hội này?" Nghe được lời nói của Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hít sâu một hơi khí lạnh. "Cái này....." Vạn lần không ngờ huynh trưởng cư nhiên có ý tứ này.

Nếu thật sự làm như thế, há chẳng phải bị người trong thiên hạ sỉ cười?

Đông Hoàng Thái Nhất kinh nghi bất định nhìn huynh trưởng, trong mắt lộ ra thần sắc kinh hãi.

Thiên Đế Đế Tuấn lúc này lại lộ ra một nụ cười lạnh: "Đây là cơ hội để Yêu tộc ta lớn mạnh, lại có gì không thể chứ?" "Pháp Bảo Bảng lúc trước, cùng với Linh Căn Bảng vừa rồi, Yêu tộc chúng ta đều thu hoạch được chỗ tốt to lớn, có những chỗ tốt này, Yêu tộc chúng ta có thể nói là tiến bộ rất nhiều." "Nếu có thể trong Tọa Kỵ Bảng lần này cũng chiếm được tiên cơ, vậy thực lực Yêu tộc tất sẽ triệt để vượt qua Vu tộc, đến lúc đó, Yêu tộc chúng ta liền có thể nhất thống thiên địa Hồng Hoang rồi." Đông Hoàng Thái Nhất nghe huynh trưởng nói thế, sắc mặt lập tức kinh hãi.

Bất quá tỉ mỉ nghĩ lại, huynh trưởng nói xác thực có đạo lý.

Hiện tại dù sao cũng là đang cướp đoạt chỗ tốt thực thực tại tại.

Chỉ cần một khi lên bảng, tất nhiên sẽ thu hoạch được chỗ tốt ngạch lớn.

Vì mấy thứ hư vô mờ mịt mà khốn nhiễu, từ bỏ những chỗ tốt thực tế này, thực sự là có chút không nên.

Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu xưng phải.

Vẫn là đại huynh nhìn đến khai (nhìn thấu đáo).

Phiến khắc thời gian, liền có hơn mười vị Yêu tộc cùng nhau đi tới đại điện.

Hơn mười vị Yêu tộc này, mỗi một người đều có thực lực cấp bậc Chuẩn Thánh.

Mỗi một người đều là đại yêu danh chấn Hồng Hoang.

Đầu tiên tiến vào chính là Yêu Tộc Thập Đại Yêu Thánh đại danh đỉnh đỉnh: Kế Mông, Anh Chiêu, Phi Đản, Phi Liêm, Cửu Anh, Thương Dương, Bạch Trạch, Khâm Nguyên, Thử Thiết, Quỷ Xa.

Sau lưng Thập Đại Yêu Thánh này, lại có rất nhiều đại yêu thực lực không thua kém gì Yêu Thánh, phân biệt là Giải Trĩ, Thao Thiết, Cùng Kỳ, Gia Kiền, vân vân.

Những đại yêu danh chấn Hồng Hoang này, đều là một trong những Hồng Trần Tam Thiên Khách năm đó.

Sau này Đế Tuấn và Thái Nhất thành lập Yêu Tộc Thiên Đình, những đại yêu này đầu quân mà đến, đều nhận được sự lễ ngộ của Đế Tuấn và Thái Nhất.

Địa vị của những người này tại Yêu Tộc Thiên Đình cũng cực kỳ cao.

Lúc này, những đại yêu cấp bậc Chuẩn Thánh này đi tới đại điện, chào hỏi lẫn nhau rồi ngồi xuống.

Tỉ mỉ tính toán, những đại năng cấp bậc Chuẩn Thánh tại tràng cư nhiên không dưới hai ba mươi vị.

Điều này đủ thấy thực lực Yêu tộc quả thực là mạnh đến khủng bố.

Đây còn chưa phải toàn bộ chiến lực cao cấp của Yêu tộc.

Còn có rất nhiều người trấn thủ ở bên ngoài, không thể kịp thời trở về.

Trong đó bao gồm cả Yêu Sư Côn Bằng.

Đế Tuấn và Thái Nhất ngồi ở ghế trên, cười a a nhìn đại yêu tại tràng. "Chư vị huynh đệ dạo này vẫn tốt chứ?" Đông đảo đại yêu cũng hòa nhã vui vẻ chào hỏi với hai vị thủ não.

Hồi lâu sau, Thiên Đế Đế Tuấn mở miệng trước tiên: "Tin tưởng chư vị huynh đệ đối với việc huynh đệ ta gọi các ngươi tới có chỗ nghi hoặc." Nói đến đây, hắn lược vi dừng lại một lát: "Mọi người đều biết, Hồng Mông Tử Kim Bảng đột nhiên hiện thế.

Nói không chừng cục diện Hồng Hoang cũng sẽ vì vậy mà thay đổi.

Hai bảng danh sách đầu tiên của Hồng Mông Tử Kim Bảng là Pháp Bảo Bảng và Linh Căn Bảng, tin tưởng có vài huynh đệ đã nhận được rất nhiều chỗ tốt đi?" Lời của Đế Tuấn rơi xuống, đông đảo đại yêu đều đem ánh mắt nhìn về phía Quỷ Xa và những người khác.

Bao gồm cả Quỷ Xa, xác thực có vài người nhận được chỗ tốt to lớn.

Thế nhưng làm cho người khác hâm mộ đã lâu rồi.

Nhất là Quỷ Xa kia.

Cây đao Quỷ Xa Phá Thiên của hắn nhận được tử kim nhị khí tẩy lễ, phẩm chất có thể nói là có sự đề thăng cực lớn.

Người khác hâm mộ đến đỏ cả mắt.

Đế Tuấn lại lần nữa cười a a nói: "Bảng danh sách tiếp theo nãi là Tọa Kỵ Bảng, không biết huynh đệ có cái nhìn như thế nào?" Chư vị Yêu tộc Chuẩn Thánh đều đưa mắt nhìn nhau.

Đế Tuấn cười a a nhìn mọi người.

Thái Nhất ở bên cạnh lược vi có chút nóng nảy, không khỏi mở miệng nói: "Ý của đại huynh ta rất rõ ràng, chính là để các ngươi bái hai người chúng ta làm chủ.

Như vậy các ngươi liền biến thành tọa kỵ của huynh đệ chúng ta.

Với thực lực của các ngươi, tin tưởng tất nhiên có thể thượng bảng.

Đến lúc đó các ngươi làm tọa kỵ cũng có thể nhận được phần thưởng ngạch lớn.

Mà chúng ta làm chủ nhân của các ngươi, cũng có thể nhận được phần thưởng.

Tin tưởng sau khi Tọa Kỵ Bảng kết thúc, thực lực tổng thể của Yêu tộc ta tất nhiên sẽ lên một tầm cao mới.

Đến lúc đó đối mặt Vu tộc, tự nhiên là y nhiên bất cụ (vẫn không sợ hãi)." Lời này vừa ra, hơn hai mươi vị đại năng Chuẩn Thánh tại tràng, sắc mặt đều biến đổi.

Thật không ngờ hai vị đại năng Yêu tộc cư nhiên có suy nghĩ như vậy.

Như thế chẳng phải bọn họ toàn bộ đều biến thành nô lệ?

Chuyện này sao có thể để bọn họ chấp nhận được chứ?

Nhất thời hơn hai mươi vị Yêu tộc Đại Thánh đều sắc mặt đen sì.

Thiên Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã sớm liệu đến phản ứng của mọi người, bởi vậy chỉ mỉm cười, sau đó mặt không đỏ tim không đập nói: "Chư vị huynh đệ không cần đa tâm.

Đây cũng là vì đại nghiệp của Yêu Tộc Thiên Đình chúng ta mà suy nghĩ, vẫn là hi vọng các ngươi có thể hy sinh một chút đi...

Huynh đệ chúng ta tịnh không có tâm tư xấu xa gì khác, tất cả toàn bộ đều là xuất phát vì đại nghiệp Yêu tộc." Lời này vừa ra, sắc mặt mọi người tại tràng đều đen xuống.

Cái này cũng quá không biết xấu hổ rồi đi?

Cái gì gọi là để chúng ta hy sinh một chút?

Hai vị các ngươi sao không hy sinh một chút đi?

Đế Tuấn và Thái Nhất thật sự là vô sỉ đến cực điểm.

Cái chủ ý ép người thế này cư nhiên đều bị hai người bọn họ nghĩ ra được.

Để cho hai ba mươi người tại tràng đều bái hai gã làm tôn, như vậy chẳng phải nói hai người bọn họ liền có thể độc chiếm hai ba mươi phần thưởng?

Hai người này miệng đầy nhân nghĩa nói vì đại cục, miệng đầy nhân nghĩa nói cùng thắng, nhưng thực chất chỗ tốt chân chính chẳng phải đều bị hai người bọn họ chiếm hết?

Nghĩ tới đây sắc mặt mọi người càng thêm đen.

Tuy rằng đều nghĩ đến Thiên Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất có chút không biết xấu hổ, nhưng tịnh không lập tức mở miệng phản bác.

Dù sao súng bắn chim đầu đàn.

Ai nếu dẫn đầu phản bác, há chẳng phải chọc Thiên Đế và Đông Hoàng không vui?

Nói không chừng từ nay về sau liền không có ngày lành mà qua.

Đế Tuấn thân là Yêu Hoàng, tự nhiên biết thủ đoạn uy bức lợi dụ.

Không khỏi lần nữa mở miệng: "Chư vị huynh đệ có thể cân nhắc một chút, việc này xác thực là vì Yêu tộc chúng ta suy nghĩ.

Ngoài ra, để các ngươi bái ta làm chủ, cũng chẳng qua là cái danh hão mà thôi.

Huynh đệ chúng ta làm như vậy toàn là nhắm vào phần thưởng của Tọa Kỵ Bảng mà đi, chư vị huynh đệ ngàn vạn lần đừng đa tâm." "Huynh đệ chúng ta tự nhiên không có khả năng thật sự coi các ngươi như tọa kỵ mà đối đãi, hy vọng các ngươi đừng nghĩ nhiều.

Tương tác giữa huynh đệ chúng ta tất cả vẫn như cũ, sở dĩ như thế, cũng chỉ là hi vọng nhận được một ít phần thưởng mà thôi.

Đến lúc đó các ngươi nhận huynh đệ ta làm chủ, chỉ cần thượng bảng, vô luận tọa kỵ hay chủ nhân đều có phần thưởng.

Nếu thật nhận được phần thưởng phong hậu kia, há chẳng phải 'bách xích can đầu' (trăm thước đầu sào) tiến thêm một bước?

Thực lực Yêu tộc chúng ta há chẳng phải sẽ đại trướng?" Đế Tuấn nói những lời này có thể bảo là cực có trình độ.

Đem quan hệ lợi hại trong đó giải thích rõ ràng rành mạch, trực tiếp khiến mọi người tại tràng ngẩn ra.

Nếu thật sự là như thế...

Hình như cũng khả thi...

Vào giờ khắc này nhịp tim của rất nhiều người đều lược vi gia tốc.

Dù sao phần thưởng của Hồng Mông Tử Kim Bảng thực sự quá mức dụ người rồi.

Dựa vào thực lực cấp bậc Chuẩn Thánh của bọn họ, chỉ cần trở thành tọa kỵ, tất nhiên có cơ hội thượng bảng.

Đến lúc đó phần thưởng phong hậu kia phát xuống...

Chương 118

Lúc này, mọi người đưa mắt nhìn nhau.

Càng ngày càng cảm thấy biện pháp này dường như khả thi.

Dù sao bọn họ đều là cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh.

Tu luyện bình thường ngày thường tác dụng đã cực kỳ bé nhỏ.

Trừ đạo hạnh gia thâm một chút ra, những thứ khác tịnh không có mảy may tiến cảnh.

Nếu thật sự có thể mượn cơ hội này nhận được phần thưởng, tức tiện là xấu mặt trước chúng sinh Hồng Hoang một chút, cũng là hoàn toàn có thể chấp nhận.

Rất nhiều đại năng tại tràng giờ khắc này đều đã động tâm.

Trong đám người, Bạch Trạch nhìn chằm chằm Đế Tuấn và Thái Nhất, trong mắt thấu lộ ra một mảnh hỗn độn chi sắc.

Hiển nhiên, vị đại năng tên Bạch Trạch này đang thi triển một loại thần thông nào đó.

Rất nhiều đại năng đều đem ánh mắt nhìn về phía Bạch Trạch.

Pháp lực đạo hạnh của Bạch Trạch nãi là tồn tại siêu quần bạt tụy giữa chúng nhân, thậm chí không yếu hơn Đế Tuấn và Thái Nhất bao nhiêu.

Trừ cái đó ra, Bạch Trạch này còn có một hạng siêu cấp thần thông.

Đó chính là Bạch Trạch sở hữu cái năng thông hiểu thiên địa.

Hào xưng trên thông thiên văn địa lý, dưới tường lông gà vỏ tỏi.

Có thể nhìn quá khứ, hiểu tương lai.

Còn có thể dòm ngó nhân tâm.

Cơ bản có thể nói là không gì không biết, không gì không hiểu.

Yêu tộc chính là lợi dụng thần thông này của Bạch Trạch, mấy lần dòm ngó bí mật Vu tộc.

Trong giao chiến giữa hai tộc, cũng nhiều lần chiếm cứ tiên cơ.

Có thể nói Bạch Trạch đối với Yêu tộc mà nói công lao không thể bỏ qua.

Lúc này Bạch Trạch đang thi triển tuyệt kỹ dòm ngó nhân tâm.

Tất cả mọi người đều đang lẳng lặng chờ tin tức của Bạch Trạch.

Một lát sau, đôi mắt vô cùng hỗn độn kia của Bạch Trạch mới dần dần khôi phục thanh minh.

Phát hiện mọi người đều đang nhìn hắn, hắn không khỏi nhẹ nhàng gật đầu.

Mọi người lúc này mới như trút được gánh nặng mà gật đầu theo.

Hắn đã dòm ngó được tâm thanh của Đế Tuấn và Thái Nhất.

Chủ ý của hai người này tuy rằng có chút tổn hại danh dự, cũng có chút tư tâm, nhưng xác xác thực thực không có ý nghĩ bách hại (hãm hại) mọi người tại tràng.

Hai người bọn họ xác thực là muốn thông qua biện pháp này để nhận được một ít chỗ tốt.

Biện pháp này nếu thật sự khả thi, đoán chừng Yêu tộc thật sự có thể nhận được rất nhiều chỗ tốt.

Khi Bạch Trạch đem ánh mắt lần nữa chuyển qua nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất, lại phát hiện hai người bọn họ mặt sắc bất thiện nhìn

mình, dường như có chút nổi giận.

Bạch Trạch lập tức giật mình kinh hãi.

Đế Tuấn và Thái Nhất dù sao cũng là người đứng đầu Yêu tộc.

Việc làm này của mình tự nhiên sẽ chọc hai người bọn họ nổi giận.

Bạch Trạch len lén lau mồ hôi lạnh trên mặt.

Lộng không tốt chỉ sợ hai người này sẽ nảy sinh sát ý với mình.

Dù sao mình dòm ngó tâm tư bọn họ, đây tuyệt đối là một cái đại kỵ.

Sau đó, hắn liền đứng dậy đầu tiên, hành lễ với Đế Tuấn và Thái Nhất: "Bạch Trạch nguyện ý bái Thiên Đế vi chủ, chỉ là hy vọng Thiên Đế có thể thiện đãi huynh đệ." Nghe được lời này, Đế Tuấn lập tức vui vẻ, việc này xem ra sắp thành.

Sau đó liền nghiêm túc nói: "Bản tọa - Yêu Tộc Thiên Đế, hôm nay lấy đạo tâm thề, Bạch Trạch nhận ta làm chủ, ta tuyệt sẽ không lấy thân phận chủ nhân tự cư, hoặc là cưỡng bách Bạch Trạch, bắt Bạch Trạch làm chuyện vi phạm ý nguyện, việc làm này hoàn toàn là bởi vì phần thưởng của Hồng Mông Tử Kim Bảng, cùng những thứ khác hết thảy không quan hệ." Yêu Tộc Thiên Đế Đế Tuấn vào giờ khắc này trịnh trọng kỳ sự phát thệ.

Sắc mặt Bạch Trạch lúc này mới dễ nhìn hơn một chút.

Hắn cũng biết mình làm có chút quá phận rồi.

Dòm ngó tâm tư Thiên Đế, đây là tử tội.

Thiên Đế tịnh không có tâm tồn sát ý với hắn, đã nói lên là cực kỳ khai ân rồi.

Những người khác nhìn thấy Bạch Trạch dẫn đầu nhận chủ,

không khỏi đưa mắt nhìn nhau.

Sau đó mọi người liền nhao nhao đứng dậy. "Quỷ Xa nguyện bái Đông Hoàng làm chủ!" "Kế Mông nguyện bái Thiên Đế làm chủ!" "Thương Dương nguyện bái Thiên Đế làm chủ!" "Thử Thiết nguyện bái Đông Hoàng làm chủ!" "....." ---------- Không bao lâu sau, hơn hai mươi ba mươi vị đại năng cấp bậc Chuẩn Thánh tại tràng, tất cả đều bái Thiên Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất làm chủ.

Đế Tuấn và Thái Nhất cảm nhận được sự liên kết nguyên thần như có như không kia, khóe miệng hai người bất giác giương lên, lộ ra độ cong vui sướng.

Chuyện này rốt cục hoàn thành.

Có thể nói mọi thứ đều nằm trong im lặng (tẫn tại bất ngôn trung).

Đây chính là chuyện nhất cử đa đắc (một mũi tên trúng nhiều đích).

Nếu thật sự có thể thượng bảng, đến lúc đó tất nhiên có thể nhận được Hồng Mông Tử Kim Bảng ban thưởng.

Vô luận là những Yêu Thánh này, hay là hai vị bọn họ, thực lực tất nhiên đều sẽ đột phi mãnh tiến.

Đến lúc đó tất nhiên sẽ vượt qua Vu tộc một đoạn dài.

Diệt đi Vu tộc quả thực là dễ như trở bàn tay.

Yêu tộc bọn họ sẽ trở thành chân chính quân lâm thiên hạ.

Nghĩ tới đây, Đế Tuấn và Thái Nhất không khỏi lộ ra nụ cười đắc ý.

Hồng Mông Tử Kim Bảng Tọa Kỵ Thiên sắp sửa công bố.

Quan hệ lợi hại trong đó, Tổ Vu tự nhiên cũng biết rõ ràng rành mạch.

Bởi vậy, Thập Nhị Tổ Vu lúc này cũng tụ tập tại Tổ Vu Đại Điện thương thảo đối sách.

Huyền Minh có tướng mạo cực kỳ xinh đẹp lần đầu tiên mở miệng: "Chư vị huynh trưởng, Hồng Mông Tử Kim Bảng đã có hai cái bảng danh sách công bố rồi.

Lúc Pháp Bảo Bảng, chúng ta đã chịu một cái thiệt thòi lớn, bất cứ phần thưởng nào cũng không vớt được, để cho Yêu tộc kia chiếm được rất nhiều tiện nghi rồi.

Linh Căn Bảng đồng dạng cũng là như thế, Yêu tộc cũng là chiếm được rất nhiều tiện nghi, cứ đà này, Vu tộc chúng ta tình cảnh kham ưu a." Lời của Huyền Minh, những Tổ Vu khác tự nhiên cũng rõ ràng.

Thế nhưng cho đến hiện tại lại tịnh không nghĩ ra phương pháp phá giải.

Lại thêm cái Tọa Kỵ Bảng này, Tổ Vu chỉ sợ lại không vớt được tiện nghi gì.

Như thế, xác thực như Huyền Minh nói, tiền cảnh kham ưu.

Chúc Dung tính tình khá nóng nảy nói: "Vu tộc chúng ta đỉnh thiên lập địa, xưa nay không thèm những thủ đoạn khác, xác thực cũng không có tọa kỵ, như thế, Vu tộc thật đúng là phải chịu thiệt thòi lớn, việc này biết làm thế nào cho phải?" Những Tổ Vu khác cũng là một mảnh mờ mịt.

Tại giờ khắc này, bọn họ đều cảm nhận được áp lực cường đại.

Xa Bỉ Thi nhìn mọi người mở miệng nói: "Những kẻ Yêu tộc có tọa kỵ cũng không có bao nhiêu, lần này bọn chúng cũng không nhất định có thể vớt được chỗ tốt lớn bao nhiêu đâu." Những người khác gật gật đầu.

Xác thực như thế.

Yêu tộc đối với chuyện tọa kỵ rất là bài xích, đoán chừng là có liên quan đến xuất thân.

Bởi vậy, người có tọa kỵ cũng xác thực là không nhiều.

Lần xếp hạng Tọa Kỵ này, Yêu tộc nghĩ đến tịnh sẽ không chiếm được tiện nghi lớn bao nhiêu.

Nhưng thủ lĩnh Tổ Vu là Đế Giang lại lắc đầu thở dài: "Sự tình chỉ sợ tịnh không đơn giản như thế, bọn chúng chỉ cần tùy tiện tìm mấy đại yêu, để cho bọn chúng nhận Đế Tuấn làm chủ là được." Đây cũng là chỗ hắn luôn lo lắng.

Lời này vừa ra, các Tổ Vu khác cũng là kinh hãi.

Tỉ mỉ nghĩ lại thật đúng là có khả năng này.

Đại yêu tu luyện tới cảnh giới Chuẩn Thánh, Yêu tộc có rất nhiều.

Nếu thật sự để bọn chúng nhận Đế Tuấn làm chủ, vậy Đế Tuấn há chẳng phải một mình liền xưng bá Tọa Kỵ Bảng?

Bọn họ quá hiểu rõ Yêu tộc rồi.

Yêu tộc tuyệt đối có thể làm ra loại chuyện không biết xấu hổ này.

Hậu Thổ một bên cũng lược vi thở dài: "Nếu quả thật như thế, vậy thế cân bằng Vu Yêu hai tộc liền bị phá vỡ rồi.

Trải qua sự gia trì của ba lần bảng danh sách, thực lực Yêu tộc tất nhiên đại tiến, vậy Vu tộc sẽ triệt để bị Yêu tộc áp chế, dù chúng ta muốn bảo trì hiện trạng cũng là rất khó..." Ngay khi các Tổ Vu vắt hết óc suy nghĩ, có một thanh âm bỗng nhiên truyền ra: "Bọn chúng có thể, chúng ta tự nhiên cũng có thể." Đám người tìm danh vọng khứ (nhìn theo tiếng nói), cư nhiên phát hiện là Xa Bỉ Thi.

Xa Bỉ Thi nhìn thấy ánh mắt của mọi người, không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh: "Bọn chúng Yêu tộc có rất nhiều đại yêu, Vu tộc chúng

ta tự nhiên cũng có rất nhiều Đại Vu.

Bọn chúng có thể để những đại yêu kia nhận chủ, Vu tộc chúng ta vì sao không thể chứ?

Chương 119

Phản chính là bọn chúng không biết xấu hổ trước, chúng ta chỉ bất quá là phản kích mà thôi." Lời này vừa ra, mọi người lập tức ngẩn ra.

Cái ý tưởng này dường như thật sự khả thi.

Mọi người không khỏi đưa mắt nhìn nhau.

Đế Giang cầm đầu thì sắc mặt có chút nan kham, vội vàng xua tay: "Việc này e rằng không được, chúng ta nãi là Vu tộc đỉnh thiên lập địa.

Trên người chảy xuôi dòng máu của Phụ Thần Bàn Cổ, sao có thể làm loại chuyện thất thể thống này chứ?

Nếu thật như thế, há chẳng phải bị chúng sinh Hồng Hoang cười rụng cả răng sao?" Xa Bỉ Thi lại mở miệng: "Đại huynh, rốt cuộc thế nào còn xem huynh định đoạt.

Rốt cuộc là thể diện Vu tộc quan trọng, hay là sự duy trì nòi giống Vu tộc quan trọng?

Tất cả đều xem huynh.

Lần này, nếu thật lại để Yêu tộc nhận được chỗ tốt to lớn, chỉ sợ Vu tộc chúng ta... tiền đồ kham ưu..." Lời này nói ra có thể bảo là cực kỳ nghiêm trọng.

Các Tổ Vu khác nghe đến đó cũng nhao nhao gật đầu nhận đồng.

Xa Bỉ Thi nói cực đúng.

Vu tộc xác thực là đến lúc sinh tử tồn vong.

Trong Thập Nhị Tổ Vu, Cộng Công và Chúc Dung luôn luôn bất hòa.

Lại thêm bị người khác khiêu khích, che mờ tâm trí.

Hai người một phen đại chiến, cuối cùng dẫn đến Cộng Công giận dữ húc Bất Chu Sơn, trời sập đất lún.

Bởi vậy hai vị Đại Vu này phạm phải sát nghiệt quá nhiều.

Nói không chừng lúc nào đó, hai vị Tổ Vu này sẽ phải ứng kiếp.

Tại thời khắc gian nan này, Yêu tộc nếu lần nữa nhận được chỗ tốt to lớn, vậy cán cân Vu Yêu nhị tộc sẽ bị phá vỡ.

Vu tộc rất có khả năng cứ thế mà lụi bại.

Xác thực là đến lúc sinh tử tồn vong.

Tác vi người đứng đầu Thập Nhị Tổ Vu, Đế Giang thở dài một hơi: "Ta vẫn là cảm giác có chút không thỏa đáng, Yêu tộc bản thân chính là một ít súc sinh trong thiên địa.

Tức tiện những đại yêu kia thật sự trở thành tọa kỵ của Đế Tuấn và Thái Nhất, cũng miễn cưỡng có thể nói được.

Vu tộc chúng ta lại không có cái tiền lệ này a, huống chi trên người chúng ta chảy xuôi dòng máu Phụ Thần Bàn Cổ, sao có thể vì tranh đoạt lợi ích mà biến thành kẻ vô sỉ chứ?

Hoặc là đợi chúng ta vượt qua đoạn thời gian này, lúc Nhục Thân Bảng công bố, Vu tộc chúng ta tất nhiên có thể nhận được chỗ tốt to lớn, tự nhiên có thể bù đắp chênh lệch giữa hai bên..." Lời tuy nói thế, nhưng Đế Giang nói lời này tịnh không có bao nhiêu tự tin (để khí).

Bởi vì hắn cũng không biết lúc nào mới công bố Nhục Thân Bảng.

Nếu Hồng Mông Tử Kim Bảng tịnh không có Nhục Thân Bảng, vậy bọn họ Vu tộc chẳng phải bị hố to rồi sao?

Xa Bỉ Thi hít sâu một hơi khí lạnh: "Đại huynh, huynh lúc nào trở nên hủ lậu như thế rồi?

Chúng ta cùng Yêu tộc chiến tranh bản thân chính là ngươi chết ta sống.

Nếu thật sự để Yêu tộc chiếm lĩnh tiên cơ, vậy Vu tộc chúng ta muốn truy lại là khó rồi.

Vu tộc chúng ta đã đến lúc sinh tử tồn vong, chẳng lẽ vì cái gọi là danh tiếng mà phải diệt tộc sao?" "Vu tộc một khi lụi bại, chỉ sợ trong khoảnh khắc liền sẽ bị quần khởi nhi công chi (xúm vào đánh hội đồng).

Chỉ riêng những sát kiếp mà Vu tộc chúng ta phạm phải, huynh cho rằng bọn chúng sẽ buông tha Vu tộc chúng ta sao?" Xa Bỉ Thi nói những lời này chém đinh chặt sắt.

Tất cả mọi người vào giờ khắc này đều trầm mặc.

Đại ca Đế Giang nói cũng có đạo lý.

Bọn họ bản thân nãi là Vu tộc đỉnh thiên lập địa.

Trên không kính trời, dưới không kính đất, chỉ kính Phụ Thần của bọn họ.

So với những Yêu tộc súc sinh thành tinh kia thì trân quý hơn nhiều.

Làm ra chuyện bực này xác thực là hữu tổn danh thanh Vu tộc rồi...

Nếu có thể trụ được qua đoạn thời gian này, đợi đến khi Nhục Thân Bảng công bố, Vu tộc tự nhiên là thực lực đại tiến.

Khả nhược thị (nhưng nếu) đoạn thời gian này xông không qua nổi...

Tất cả liền khó nói.

Mà Xa Bỉ Thi nói cũng rất đúng.

Vu tộc xác thực là đến lúc sinh tử tồn vong.

Thập Nhị Tổ Vu, tùy thời đều có khả năng mất đi hai vị.

Thời khắc này lại để Yêu tộc nhận được phần thưởng ngạch lớn, rất có khả năng thế cân bằng Vu Yêu nhị tộc cứ thế bị phá vỡ.

Thậm chí cứ thế, vĩnh viễn không đuổi kịp lại được.

Mọi người đều đem ánh mắt vọng về phía Đế Giang.

Đế Giang nãi là người đứng đầu Vu tộc.

Cũng có thể nói là người quyết sách chân chính của Vu tộc.

Tất cả mọi người đều đang chờ hắn quyết sách.

Mà lúc này trong mắt Đế Giang lại lộ ra thần sắc vô cùng do dự.

Xa Bỉ Thi xác thực không biết nên quyết trạch như thế nào.

Nhìn thấy đại ca như vậy, hắn không khỏi lần nữa mở miệng: "Đại ca, việc này không thể do dự, ai cũng không biết Đế Tuấn và Thái Nhất đã làm đến địa bộ nào." "Hai người bọn hắn bản thân đã từ Pháp Bảo Bảng và Linh Căn Bảng thu được lợi ích khổng lồ." "Nếu lần này bọn hắn lại để chúng đại yêu bái bọn hắn làm chủ, hai người kia thậm chí có khả năng nhất cử thành Thánh." "Đến lúc đó, kết cục của Vu tộc chúng ta chính là thây sơn biển máu." Nghe được lời này, Đế Giang chung quy thở dài một tiếng.

Tùy hậu liền mở miệng nói: "Các ngươi hãy lui ra trước đi, để ta một mình ở đây tĩnh lặng một chút." Các Tổ Vu khác đưa mắt nhìn nhau.

Giờ khắc này bọn hắn đã minh bạch, Đế Giang đã đồng ý chuyện này.

Chỉ là nhất thời còn chưa thể tiếp nhận, cần một chút thời gian để bình phục tâm tình phức tạp mà thôi.

Các Tổ Vu đều mang theo tâm tư riêng rời đi.

Trong khoảnh khắc, tại Vu tộc thánh địa Tổ Vu đại điện, chỉ còn lại một mình Đế Giang.

Đại điện giờ khắc này cũng trở nên cực kỳ yên tĩnh.

Hắn xoay người lại, nhìn pho tượng Bàn Cổ khổng lồ sau lưng, trong mắt toát ra vẻ thổn thức vô tận. *** Tạm thời không nhắc đến quyết sách bẩn thỉu của Vu tộc và Yêu tộc.

Tại Tây Phương Phật Giáo Linh Sơn, Chuẩn Đề thánh nhân cùng Tiếp Dẫn thánh nhân sắc mặt giờ khắc này trở nên cực kỳ khó coi.

Bởi vì Tây Phương xưa nay bần tích, cơ bản cũng không có thụy thú, thần thú nào thực lực khá giả.

Vì vậy, hai vị thánh nhân Tây Phương cũng không thu phục được tọa kỵ thích hợp.

Nếu tùy tiện bắt một con thần thú làm tọa kỵ, chẳng phải là quá mất mặt sao?

Ngồi trên thần thú mà chạy còn không nhanh bằng cưỡi mây, vậy thì quả thực trở thành trò cười.

Do đó, hai người bọn hắn xuất hành vẫn luôn là cưỡi mây ngự gió.

Tiếp Dẫn thánh nhân còn đỡ, dù sao cũng có Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Liên Đài để chống đỡ thể diện.

Mà Chuẩn Đề thánh nhân thì cái gì cũng không có.

Hầu như có thể nói, Chuẩn Đề thánh nhân là kẻ nghèo nhất trong các Thánh nhân.

So sánh như vậy, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân tự nhiên có chút nan kham.

Tiếp Dẫn thánh nhân nhìn Chuẩn Đề thánh nhân, khẽ thở dài: "Tây Phương chúng ta xác thực bần tích, xem ra bảng danh sách lần này cùng Tây Phương đại giáo chúng ta tịnh không có quan hệ gì rồi." Chuẩn Đề thánh nhân sắc mặt khó coi gật đầu.

Khi Linh Căn Bảng công bố lần trước, Chuẩn Đề thánh nhân có thể nói là người thu lợi lớn nhất.

Không ngờ đảo mắt sang bảng danh sách tiếp theo lại chẳng liên quan gì đến hắn.

Tuy rằng cực kỳ không cam lòng, nhưng cũng không thể làm gì. *** Lúc này tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ lại trở nên nóng rực.

Không ngờ bảng danh sách tiếp theo cư nhiên là Tọa Kỵ Bảng.

Vậy chẳng phải đã đến lúc Thông Thiên Giáo Chủ hắn nở mày nở mặt rồi sao?

Bởi vì hắn không chỉ có Khuê Ngưu là tọa kỵ, mà trong bóng tối còn ẩn giấu một đầu tọa kỵ khác.

Đầu tọa kỵ này chưa từng lộ diện trước mắt người đời!

Đoán chừng ngay cả hai vị sư huynh của hắn cũng không biết.

Hai con tọa kỵ này một khi lộ diện, tất nhiên có thể làm kinh ngạc thế nhân.

Chương 120

Thông Thiên Giáo Chủ giờ phút này đắc ý vô cùng.

Lần trước Linh Căn Bảng tịnh không có chút liên quan nào tới hắn, lần này tổng cũng nên đến lượt hắn dương danh rồi chứ?

Giây lát sau, hắn cười lớn tứ ý.

Lần này rốt cuộc cũng đến phiên hắn, trong lòng dâng lên cảm giác hãnh diện.

Hiện tại hắn chỉ chờ Tọa Kỵ Bảng công bố mà thôi. *** Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cũng lộ ra thần sắc kinh hỉ.

Bởi vì toàn bộ Hồng Hoang đều biết, Nguyên Thủy Thiên Tôn hắn là người trọng thể diện nhất.

Mỗi lần xuất hành bài tràng đều cực lớn.

Hai con tọa kỵ của hắn tại cả Hồng Hoang đều là hách hách hữu danh.

Trong đó một con là Tứ Bất Tượng, con thứ hai là Cửu Long Thần Niện.

Như hôm nay công bố là Tọa Kỵ Bảng, vậy Nguyên Thủy Thiên Tôn hắn tự nhiên lại có thể đạt được thành tích cực tốt.

Nhất là Cửu Long Thần Niện kia, tất nhiên có thể chiếm được thứ hạng cực cao.

Đến lúc đó lại có hải lượng phần thưởng ban xuống.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức có chút kích động.

Cuối cùng lại đến lúc hắn nở mày nở mặt rồi. *** Trong Đâu Suất

Cung, Thái Thượng Lão Tử lúc này lại lược có chút kinh ngạc.

Hồng Hoang thế giới cư nhiên còn có Tọa Kỵ Bảng sao?

Nếu thật sự như thế, vậy Thái Thượng Lão Tử hắn tất nhiên danh liệt tiền mao.

Người khác đều biết tọa kỵ của hắn là Bản Giác Thanh Ngưu, nhưng thân phận chân chính của Bản Giác Thanh Ngưu lại không ai biết rõ.

Nếu thật sự công bố ra, chỉ sợ tất nhiên sẽ làm Hồng Hoang chúng sinh kinh ngạc rớt cằm.

Thái Thượng Lão Tử khóe miệng toát ra một tia cười lạnh.

Mặc kệ Hồng Mông Tử Kim Bảng kia có âm mưu gì!

Mặc kệ Trường Không đạo nhân kia có âm mưu gì!

Trước tiên cứ đem lợi ích thực tế nắm vào tay rồi tính sau. *** Trong Oa Hoàng Cung, Phục Hy lúc này sắc mặt lộ ra vẻ kinh hỉ, quay đầu nhìn về phía Nữ Oa: "Biểu muội, lần này muội tất nhiên lại muốn danh liệt tiền mao.

Đoán chừng sẽ có rất nhiều chỗ tốt có thể lấy." Nữ Oa nương nương lúc này rốt cuộc cũng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Sự thật cũng xác thực như thế.

Nữ Oa nương nương tuy rằng ngày thường thâm cư giản xuất, nhưng nàng cũng có mấy đầu thụy thú làm tọa kỵ.

Hồng Hoang chúng sinh hầu như đều còn chưa biết hiểu.

Nàng tin tưởng bằng vào thực lực tọa kỵ của mình, tất nhiên có thể tại Tọa Kỵ Bảng thượng danh liệt tiền mao.

Đến lúc đó tự nhiên cũng có thể thu hoạch rất nhiều chỗ tốt. ***

Thời gian ba ngày chớp mắt đã qua.

Ngày này vừa mới rạng sáng, ức vạn chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đã không thể chờ đợi được mà nhìn về phía thiên khung.

Hôm nay chính là ngày Hồng Mông Tử Kim Bảng Tọa Kỵ Thiên công bố.

Mọi người chuẩn bị ba ngày nay, rốt cuộc thế nào?

Cuối cùng cũng sắp thấy phân hiểu.

Đợi đã hồi lâu, Hồng Mông Tử Kim Bảng trên không trung mãnh liệt chấn động nhẹ.

Trong nháy mắt, từ trong bảng phóng thích ra lượng lớn Tử Kim nhị khí vô cùng tận.

Những luồng khí này hạo hạo đãng đãng xuất hiện trong cả phiến hư không.

Ức vạn sinh linh Hồng Hoang nhìn thấy cảnh tượng này đều kích động hẳn lên. "Cuối cùng cũng bắt đầu rồi sao?" "Kim bảng rốt cuộc sắp bắt đầu rồi?" Mọi người đều trừng to mắt nhìn kỹ thiên khung.

Ngay tại lúc chúng sinh chờ mong, Tử Kim nhị khí trên không trung kịch liệt quay cuồng sôi trào, giống như nước sôi tạo ra tiếng vang thật lớn.

Theo Tử Kim nhị khí sôi trào, bỗng nhiên có một cỗ lực lượng thần bí, minh minh chi trung hàng lâm xuống Hồng Hoang đại địa.

Cỗ lực lượng này tuy rằng vô hình vô tướng, không nhìn thấy không sờ được, nhưng Hồng Hoang sinh linh đều có thể cảm nhận rõ ràng.

Mọi người giờ khắc này đều phát ra tiếng hoan hô kinh thiên. "Quả nhiên..." "Trước khi bảng danh sách yết hiểu quả nhiên còn có

phần thưởng..." Bất kể là đại năng hay là sinh linh bình thường, giờ khắc này đều vô cùng vui sướng.

Đây quả thực là cảnh tượng phổ thiên đồng khánh.

Tất cả mọi người đều rõ ràng, lúc trước Pháp Bảo Bảng hàng lâm, linh khí toàn bộ Hồng Hoang đại địa nhận được ân tứ, trực tiếp nồng đậm lên gấp mấy lần.

Sau đó Linh Căn Bảng công bố, Hồng Mông Tử Kim Bảng lại hạ xuống hải lượng sinh mệnh tinh khí.

Bất kể là vật chủng nào đều cảm nhận được sinh mệnh tinh khí tẩy lễ, tuổi thọ bằng không tăng thêm rất nhiều.

Hiện giờ, Tọa Kỵ Bảng công bố, lại sẽ hạ xuống loại năng lượng nào đây?

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh chờ mong, cỗ năng lượng vô hình vô tướng, hạo hạo đãng đãng kia rốt cuộc hạ xuống.

Chỉ trong nháy mắt, ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều rùng mình một cái.

Tùy hậu liền cảm thấy một cỗ thanh minh chưa từng có.

Hai mắt cũng sáng ngời chưa từng thấy, não hải cũng một mảnh thanh minh.

Cảm giác như vậy, lập tức khiến người ta cảm thấy vô cùng thư sướng. "Đây là..." Có người cảm thấy kinh ngạc. "Đây là một loại sức mạnh có thể đề thăng thiên phú?" Vô lượng chúng sinh giờ khắc này đều trợn mắt há hốc mồm.

Tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được thiên phú của chính mình trong giờ khắc này tăng cường rất nhiều.

Đó là một loại cảm giác không thể diễn tả bằng lời.

Sự thanh minh trong não hải kia lại là huy chi bất khứ.

Có rất nhiều người thậm chí trong giờ khắc này nảy sinh cảm giác đốn ngộ.

Mọi người đều cảm nhận được thiên phú của mình tăng lên gấp bội.

Phiến khắc sau, ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều sôi trào hoan hô.

Hồng Mông Tử Kim Bảng hiện thế quả nhiên là phúc duyên tày trời.

Cho dù là chúng sinh Hồng Hoang không có tư cách lên bảng, cũng có thể nương theo bảng danh sách công bố mà thu hoạch được lượng lớn chỗ tốt.

Lần thứ nhất Pháp Bảo Bảng, linh khí Hồng Hoang thế giới được đề thăng cực đại.

Lần thứ hai Linh Căn Bảng, chúng sinh nhận được hải lượng sinh mệnh tinh khí.

Lần thứ ba công bố Tọa Kỵ Bảng này, Hồng Hoang chúng sinh cảm giác lại một lần nữa nhận được sự đề thăng thần bí.

Đây quả thực là Hồng Mông Tử Kim Bảng đang chúc phúc chúng sinh.

Thực tại khó mà tưởng tượng, Hồng Mông Tử Kim Bảng vì sao lại có thần thông ba cập thiên hạ thương sinh như vậy?

Chẳng lẽ tất cả căn nguyên đều là do Trường Không đạo nhân đứng sau Hồng Mông Tử Kim Bảng sao?

Rất nhiều người giờ khắc này đối với Trường Không đạo nhân đều nảy sinh một tia hảo cảm.

Vô luận như thế nào, dù sao cũng là pháp bảo của người ta chúc

phúc.

Hồng Hoang chúng sinh đều thừa thụ tạo hóa của người ta.

Chính gọi là "ăn của người ta thì miệng mềm, cầm của người ta thì tay ngắn".

Hồng Hoang chúng sinh vừa ăn vừa cầm thế này, sao có thể không cảm thấy nợ ân tình ni?

Ngay tại lúc này, Tử Kim nhị khí kịch liệt sôi trào trên không trung rốt cuộc mới coi như tiêu đình một lát.

Tùy hậu liền có một luồng tử sắc khí tức hàng lâm xuống giữa không trung, sau đó tràn ngập một nửa hư không, biến thành Đại Đạo văn tự: [“Sắp công bố Hồng Mông Tạo Hóa Bảng chi Tọa Kỵ Thiên.”] "Oa...

Cuối cùng cũng bắt đầu rồi..." "Hảo kích động a..." "Cho dù là không có tọa kỵ, loại cảm giác này cũng là kích tình chấn phấn a..." Hồng Hoang chúng sinh lại một lần nữa bắt đầu nghị luận ầm ĩ.

Cho dù là những siêu cấp đại năng kia, giờ khắc này cũng cảm thấy cực kỳ hưng phấn.

Tất cả mọi người đều ngước nhìn trời.

Chương 121

Phiến khắc sau lại có một luồng tử sắc khí tức hàng lâm hư không, tràn ngập Đại Đạo đạo vận, hiển hóa thiên địa. ["Nhân vì có một số kẻ gần đây tác tệ, xí đồ lừa gạt Hồng Mông Tử Kim Bảng, nên thành tích của những kẻ tác tệ không được liệt nhập bảng danh sách."] Tin tức này vừa ra, Hồng Hoang chúng sinh lập tức một mảnh ồ lên.

Hồng Hoang thiên địa giờ khắc này giống như cái nồi nổ tung, triệt để bắt đầu sôi trào. "Có người tác tệ?" "Làm sao có thể có người tác tệ ni?" "Có người tác tệ là ý gì?" "Thứ đồ chơi này cũng có thể tác tệ sao?" Mọi người đều đưa mắt nhìn nhau.

Thực tại không rõ, Đại Đạo văn tự trên không trung rốt cuộc là có ý gì?

Có người tác tệ bị Hồng Mông Tử Kim Bảng phát hiện rồi? ["Danh sách tác tệ như sau: Đế Tuấn, Thái Nhất, Quỷ Xa, Thương Dương, Bạch Trạch, Phi Liêm..."] Theo Đại Đạo văn tự đem danh sách những kẻ tác tệ nhất nhất công bố, Hồng Hoang chúng sinh lập tức sững sờ.

Tùy hậu liền sắc mặt cổ quái hẳn lên.

Những đại nhân vật kia từng cái đều là nhân tinh, nhìn thấy danh sách xong, lập tức liền phản ứng lại.

Yêu tộc đánh chủ ý gì, bọn họ trong nháy mắt liền minh bạch rõ ràng.

Rất nhiều người trong lòng đều nảy sinh một loại cảm giác hoang đường.

Thương Dương, Quỷ Xa, Bạch Trạch...

đều là Yêu Thánh trong Thiên Đình a.

Như hôm nay vì tranh đoạt phần thưởng bảng xếp hạng, đều trở thành tọa kỵ của người khác sao?

Phải biết rằng những người này đều là Chuẩn Thánh đại năng a, đều là mục tiêu sùng bái của vô số sinh linh Hồng Hoang.

Không ngờ cư nhiên làm ra chuyện tổn hại uy nghiêm, hạ tác như thế này.

Chẳng lẽ bọn hắn không cảm thấy mất mặt sao?

Phải biết rằng tin tức Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố ra, cả Hồng Hoang đều có thể nhìn thấy.

Chẳng lẽ bọn hắn vì phần thưởng thật sự buông xuống cái giá của chính mình sao?

Hồng Hoang chúng sinh nhìn những cái tên đại năng trên không trung, trong khoảnh khắc, ảo tưởng thần bí khó lường về Chuẩn Thánh đại năng trong đầu bọn họ toàn bộ sụp đổ.

Dù sao chuyện này thực tại là phỉ di sở tư.

Trong Thiên Đình, Thiên Đế Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất giờ phút này sắc mặt đều trở nên có chút khó coi.

Vạn vạn không nghĩ tới việc này cư nhiên thất bại.

Thất bại thì cũng thôi đi, cư nhiên còn bị Hồng Mông Tử Kim Bảng bộc quang ra ngoài.

Thực tại là chọc cho hai người giận đến mức nghẹn họng.

Lửa giận trong mắt hai người hầu như muốn xé nát Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Cái ngã này té có hơi đau rồi.

Mà ở sau lưng hai người, chúng đại yêu thánh sắc mặt cũng đen lại.

Việc này cũng quá mất mặt.

Thật là trộm gà không thành còn mất nắm gạo!

Nhìn về phía Hồng Mông Tử Kim Bảng, ánh mắt cũng trở nên có chút phẫn hận.

Ngay tại lúc này, có một đạo thanh âm vô cùng hùng hồn truyền khắp thiên địa. "Phi!

Các ngươi Yêu tộc quả nhiên đều là bọn hạ tiện.

Cư nhiên làm ra chuyện ti liệt như thế.

Các ngươi cũng đừng gọi là Thập Đại Yêu Thánh nữa, đổi tên gọi là Thập Đại Tọa Kỵ đi...

Ha ha ha ha..." Đạo thanh âm này tự nhiên là thanh âm của Vu tộc Đế Giang.

Thanh âm của hắn giống như lôi đình, trực tiếp vang vọng Hồng Hoang thiên địa.

Là tử đối đầu của Yêu tộc, Vu tộc tự nhiên sẽ không bỏ qua bất kỳ cơ hội nào để chế giễu Yêu tộc.

Yêu tộc đã làm ra chuyện hạ tác như thế, tự nhiên phải hảo hảo trào phúng một phen.

Cùng lúc đó, đại phiến thanh âm của Vu tộc đồng thời vang vọng thiên địa. "Thật không ngờ Yêu tộc cư nhiên là chủng tộc hạ tác như thế, cư nhiên sẽ làm ra chuyện hạ tiện như vậy, đều sắp cười rụng răng hàm rồi." "Đường đường là Chuẩn Thánh cường giả, cư nhiên buông bỏ tôn nghiêm cho người khác làm tọa kỵ, quả thật là để Hồng

Hoang chúng sinh mở rộng tầm mắt." "Đây chính là Yêu tộc sao?

Còn tự vũ Thiên Đình...

Quả thật là đáng thương đáng tiếc!" "Theo ta thấy Yêu tộc cũng chỉ có thế..." Thanh âm của đông đảo Đại Vu giờ khắc này giống như lôi đình, trực tiếp tại thiên địa gian oanh minh không dứt.

Mỗi đạo thanh âm đều có sức mạnh trực kích tâm linh, trực tiếp làm cho sắc mặt chúng Yêu tộc càng thêm khó coi.

Nhưng bọn hắn lại không biết phản bác thế nào.

Dù sao chuyện thủ lĩnh Yêu tộc làm xác thực có chút bất sỉ.

Loại cảm giác biệt khuất này vô cùng khó chịu.

Chúng đại năng trong Thiên Đình giờ phút này sắc mặt càng thêm nan kham.

Chuyện này làm thực tại quá mất mặt.

Thể diện của Yêu tộc Thiên Đình trong giờ khắc này quả thực đều muốn mất sạch.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều đỏ bừng mặt, trong mắt sát ý dũng động, hận không thể giết xuống Thiên Đình ngay lập tức.

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh cười nhạo, thanh âm Đông Hoàng Thái Nhất vang lên bên tai mọi người: "Chư vị không cần để ý, Vu tộc cũng không có mấy ngày lành để sống đâu." Nói xong, liền trực tiếp triệu hoán ra Hỗn Độn Chung. "Keng..." Thanh âm kịch liệt mãnh nhiên oanh minh giữa thiên địa.

Tiếng vang vô cùng kịch liệt này trực tiếp át đi tiếng mạn mạ của người Vu tộc.

Lại có gợn sóng nhàn nhạt trực tiếp xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang.

Mọi người đều có thể từ trong tiếng vang kịch liệt này cảm nhận được sự phẫn nộ vô song.

Đến đây, Vu tộc cũng không tiếp tục mạn mạ nữa.

Vu tộc thủ lĩnh Đế Giang nghe thấy thanh âm dần dần yếu đi, xoay người nhìn mọi người sau lưng: "Mau mắng a, hiện tại không mắng, còn đợi khi nào?

Đợi một lát nữa là mắng không được nữa đâu...

Đến lúc đó chính là người ta mắng chúng ta rồi..." Các Tổ Vu đứng sau lưng Đế Giang nghe được lời đại ca, không ai không dở khóc dở cười.

Không ngờ Đế Giang cư nhiên còn có một mặt khả ái như thế.

Bên kia Xa Bỉ Thi mở miệng: "Ta giọng lớn, để ta mắng, rốt cuộc mắng cái gì tốt đây?" Hậu Thổ chớp chớp mắt: "Hay là mắng bọn hắn là súc sinh đi?" Bên kia Cú Mang nói: "Hỏi bọn hắn đã làm tọa kỵ, có thể làm tọa kỵ cho chúng ta hay không?" Những Tổ Vu này từng người trên mặt lộ ra ánh mắt trào phúng, bắt đầu một vòng mạn mạ mới.

Những thanh âm này lần nữa vang vọng thiên địa.

Hồng Hoang chúng sinh đều nghe rõ mồn một.

Nhưng những Yêu tộc kia lại không cách nào mở miệng phản bác, chỉ đành lộ vẻ bất đắc dĩ, đành phải làm như không nghe, giả bộ không biết.

Thế này lại càng cho Vu tộc cơ hội kiêu ngạo. "Yêu tộc sao không nói lời nào rồi?

Các ngươi không phải rất biết mắng sao?" "Các ngươi nói chuyện đi chứ?

Từng cái ngày thường kiêu ngạo lắm mà?" "Đều là lũ súc sinh thấp sinh noãn hóa, da mặt quả nhiên tương đương dày, cứ cái đức hạnh như các ngươi mà còn muốn làm thiên địa chi chủ sao?

Hỏi xem Hồng Hoang chúng sinh đáp ứng hay không đáp ứng?" Lời nói của Đế Giang càng là nhắm ngay vào Đế Tuấn và Thái Nhất. "Các ngươi những Yêu tộc đại năng này trở thành tọa kỵ của Đế Tuấn và Thái Nhất.

Vậy hai con Kim Ô các ngươi sẽ không cũng trở thành tọa kỵ của người khác rồi chứ?

Ha ha ha ha..." Tiếng trào phúng cự đại hồi dang trong thiên địa.

Hồng Hoang chúng sinh đều toát ra một tia cười khẽ!

Lần đầu tiên cảm thấy Vu tộc còn đáng yêu đến thế.

Đại Đạo văn tự hạo hạo đãng đãng trên không trung y nguyên còn đang tiếp tục. [“Danh sách tác tệ như sau: Đế Tuấn, Thái Nhất, Quỷ Xa...

Đế Giang, Cú Mang, Chúc Dung, Cộng Công, Xa Bỉ Thi, Hậu Thổ, Huyền Minh...

Hậu Nghệ, Xi Vưu, Cửu Phượng, Khoa Phụ, Hình Thiên...”] Theo tên của người Vu tộc xuất hiện trên bảng danh sách tác tệ, tiếng cười nhạo điên cuồng của Vu tộc đột ngột biến mất.

Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy một màn này, lập tức thần sắc cổ quái nhìn về phía Vu tộc...

Tên của Vu tộc cũng xuất hiện trên bảng danh sách tác tệ...

Chương 122

Đây chẳng phải là giống y hệt Yêu tộc sao?

Mọi người trong giờ khắc này đều cảm thấy dở khóc dở cười.

Vốn còn tưởng rằng Vu tộc có cốt khí...

Không ngờ cùng Yêu tộc y hệt nhau.

Vì chỗ tốt, đều con mẹ nó biến thành kẻ hèn nhát...

Hồng Hoang chúng sinh trên trán lập tức toát ra vạch đen.

Rất nhiều người đưa mắt nhìn nhau, thực tại có loại cảm giác á khẩu không trả lời được.

Vừa rồi bọn họ còn tưởng rằng Vu tộc cùng Hồng Hoang chúng sinh đứng chung một chiến tuyến, thậm chí còn đối với tiếng mắng của Vu tộc cảm thấy trầm trồ khen ngợi.

Không ngờ trong khoảnh khắc Vu tộc cũng giống như Yêu tộc quang vinh lên bảng.

Cái này cũng có chút quá vô sỉ rồi chứ? "Không ngờ Vu tộc thế mà cũng sẽ làm ra chuyện vô sỉ như vậy a?" "Ngày thường ta cảm giác Vu tộc vẫn là rất hàm hậu...

Sao cũng làm ra chuyện thế này ni?" "Cái tên Vu tộc Đế Giang và Xa Bỉ Thi kia, đều sắp làm ta cười chết...!" "Đoán chừng Yêu tộc hiện tại đều tức nổ phổi rồi chứ?

Ha ha ha...

Cư nhiên bị Vu tộc mắng oan lâu như vậy, đều không dám phản bác..." Hồng Hoang chúng sinh giờ khắc này nghị luận ầm ĩ.

Rất nhiều người đều là dở khóc dở cười.

Lại có rất nhiều người không khỏi đối với Vu Yêu nhị tộc thầm mắng, đối với hai chủng tộc này cảm thấy cực kỳ bất mãn.

Hai chủng tộc này quả nhiên đều không phải thứ tốt lành gì, hạ tiện rất.

Chuyện như vậy đều làm được.

Trời không diệt bọn hắn thì còn đợi khi nào?

So với Nhân tộc thiết cốt tranh tranh, hai chủng tộc này tuy rằng cường đại nhưng lại càng thêm ti liệt, thực tại là có nhục thể diện Hồng Hoang chúng sinh. "..." Mà những đại yêu trong Thiên Đình giờ khắc này cũng là kinh ngây người.

Hồi lâu sau mới phản ứng lại.

Hóa ra Vu tộc cư nhiên cũng đánh chủ ý tương tự.

Lại cũng bị Hồng Mông Tử Kim Bảng bộc quang ra ngoài, trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

Bình bạch tao ngộ nhiều vũ nhục như vậy, Yêu tộc chúng đại năng sao có thể không phẫn nộ ni?

Ngay tại chỗ, Yêu tộc lập tức bắt đầu phá khẩu đại mạ: "Còn tưởng rằng Vu tộc các ngươi có bao nhiêu cốt khí, không phải cũng đi theo chúng ta học sao?" "Vu tộc các ngươi quả nhiên đều không phải thứ tốt, cư nhiên vừa ăn cướp vừa la làng!" "Lũ huyết mạch bẩn thỉu các ngươi quả nhiên từng cái đều không biết xấu hổ..." "Không biết xấu hổ cẩu tặc..." "Không hổ là lũ gia hỏa huyết mạch bẩn thỉu..." Nhiều người đều tức giận không nhẹ.

Trong giờ khắc này tự nhiên là khuynh tận sở hữu, bính tận toàn lực mà mạn mạ.

Các loại từ ngữ vũ nhục đều nói ra hết.

Nhất thời thanh âm hạo hạo đãng đãng từ Thiên Đình phiêu đãng mà xuống, trực tiếp quán nhập vào tai Hồng Hoang chúng sinh. "..." Mà Vu tộc bên dưới tự nhiên cũng sớm có chuẩn bị.

Vu tộc tụ tập cùng một chỗ cũng bắt đầu một vòng mạn mạ mới.

Một phen mắng qua mắng lại này, trực tiếp mắng cho Hồng Hoang thiên địa khí tức hạo đãng.

Cả phiến thiên địa tựa hồ trong giờ khắc này cũng nảy sinh một tia phản ứng quỷ dị.

Những từ ngữ không chịu nổi lọt tai kia, cho dù Hồng Hoang chúng sinh cũng có chút khó mà nhẫn thụ.

Vu tộc và Yêu tộc là hai chủng tộc lớn nhất thiên địa tính đến hiện tại.

Nhân khẩu bàng đại kia quả thực tính bằng hàng tỷ tỷ.

Hầu như chiếm cứ hai phần ba sinh linh Hồng Hoang thế giới.

Thực tại là siêu hồ tưởng tượng.

Theo tiếng chửi rủa càng lúc càng kịch liệt, Yêu tộc và Vu tộc trong giờ khắc này đều rục rịch ngóc đầu, hận không thể giết về phía đối phương, đại chiến ba trăm hiệp.

Nghiễm nhiên một bộ dáng sắp mất khống chế.

Ngay tại lúc này, Đại Đạo văn tự tuyên bố danh sách tác tệ trên không trung rốt cuộc mới dần dần lui đi.

Thay vào đó, là kim sắc quang mang đầy trời bắt đầu sôi trào.

Dị tượng trên không trung vô cùng to lớn.

Hồng Hoang chúng sinh cùng với Vu Yêu nhị tộc lúc này mới dần dần bình tức mạn mạ, đem sự chú ý một lần nữa quay về bầu trời.

Nhìn bộ dáng này, Tọa Kỵ Bảng rốt cuộc cũng muốn công bố rồi sao?

Quả nhiên là san san lai trì.

Nếu là chậm thêm một chút, nói không chừng Yêu tộc và Vu tộc đã muốn khai chiến rồi.

Phiến khắc sau, rốt cuộc có một đại đoàn kim sắc quang mang rơi vào giữa không trung, bắt đầu diễn hóa một loại sinh linh thần bí.

Hồi lâu sau, một sinh vật bàng đại xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang.

Chúng sinh đều ngước mắt nhìn lên.

Chỉ thấy quái vật khổng lồ kia là một con thiên mã cực kỳ thần tuấn.

Con thiên mã này toàn thân đỏ như than lửa, không có nửa sợi lông tạp sắc.

Trên đầu sinh ra một cái sừng độc nhất.

Tướng mạo cực kỳ hùng vĩ.

Từ đầu đến đuôi ít nhất cũng dài một trượng rưỡi, từ móng đến đỉnh đại khái cũng cao một trượng (dài khoảng 5-6 mét, cao khoảng 2-3 mét).

Thực tại là một con thiên mã cực kỳ cường đại.

Con ngựa này lúc này đang bôn tẩu trên không trung, có tư thế đằng không nhập hải.

Mỗi một tiếng hí vang gào thét đều chấn động lòng người.

Quả thật là: "Bôn đằng vạn lý đãng trần ai, độ thủy đăng sơn tử vụ khai.

Xế đoạn ti cương dao ngọc bí, hỏa long phi hạ cửu thiên lai." Nhìn thấy con ngựa cực kỳ thần tuấn này, Hồng Hoang chúng sinh đều lộ ra thần sắc diễm tiện. "Hảo một con siêu cấp thần mã..." "Chưa thấy vị đại năng nào có một con tọa kỵ như thế nha?" "Không biết rốt cuộc là thần vật của ai..." Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy con siêu cấp thần mã này, tròng mắt đều kích động đến đỏ lên.

Chờ đợi hồi lâu, Đại Đạo văn tự mới thi thi nhiên rơi xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng đệ nhất bách vị: Thần thú Cát Lượng.

Thượng cổ thần thú, trên thân bỉnh thừa thiên địa thụy khí, thần thú này xuất hiện thì thiên địa đại tường, người chủ cưỡi nó thêm thọ vạn năm.

Thực lực là Đại La Kim Tiên chi cảnh.

Chủ nhân: Nhân tộc Toại Hỏa Thị."] ["Tưởng lệ bài danh: Thưởng cho tọa kỵ một vạn năm pháp lực, chủ nhân một vạn năm pháp lực."] Tin tức này vừa ra, trực tiếp chấn kinh đông đảo sinh linh Hồng Hoang. "Cái gì?

Đây chính là thần thú Cát Lượng ư?" "Sớm đã nghe nói qua truyền văn về nó, không ngờ hiện giờ mới được thấy chân dung..." "Quả nhiên không thẹn với danh thần thú..." Rất nhiều người trong giờ khắc này đều vì thế mà điên cuồng. "Mẹ nó... vẻn vẹn chỉ là một con tọa kỵ, cư nhiên đã có thực lực Đại La Kim Tiên...

Còn mạnh hơn ta rất nhiều..." "Thật con mẹ nó... người so với người tức chết người..." Hồng Hoang chúng sinh đều chịu chấn động cực kỳ cự đại.

Chính gọi là tự thức phong hoa bỉ thiên cao, mộng tỉnh tài tri bất như cẩu!

Tu luyện vô số năm, thế mà ngay cả tọa kỵ cũng không xứng làm...

Rất nhiều người không chịu nổi sự chất nghi trong lòng, rơi vào sự tự nghi ngờ sâu sắc.

Đây mới chỉ là tọa kỵ xếp hạng thứ một trăm, cư nhiên đã là cảnh giới Đại La Kim Tiên sao?

Môn hạm chính là cảnh giới Đại La Kim Tiên sao?

Hiện giờ Hồng Hoang tuy rằng cực kỳ đỉnh thịnh, hào xưng Chuẩn Thánh đi đầy đất, Đại La nhiều như chó, nhưng cũng không cường đến mức biến thái như vậy chứ?

Khu khu một con tọa kỵ liền có thực lực Đại La Kim Tiên, điều này sao có thể không làm cho Hồng Hoang chúng sinh chịu trùng kích cực lớn?

Rất nhiều người giờ khắc này tâm thần động đãng, đạo tâm đều không ổn định.

Cái này ai có thể chịu nổi?

Trăm vạn năm khổ tu, cư nhiên không bằng một con tọa kỵ của người ta?

Chương 123

Hơn nữa con tọa kỵ kia còn là một đầu siêu cấp thần thú cảnh giới Đại La Kim Tiên...

Hồng Hoang chín thành chín sinh linh đều không bằng con tọa kỵ này.

Con tọa kỵ này, trở tay là có thể phúc diệt vô số sinh linh.

Rất nhiều người giờ khắc này lắc đầu thở dài.

Đây chính là Hồng Hoang thế giới a.

Cường giả tế tế, thâm bất khả trắc.

Chính gọi là Kim Tiên không bằng chó, Đại La đi đầy đất, Chuẩn Thánh mới có thể run một cái.

Có một số người tịnh không nhận ra con siêu cấp thần thú này, thế là liền mở miệng hỏi thăm. "Cát Lượng này không phải là ngựa bình thường sao?" "Lại là thần thú thế nào ni?" Nghe thấy có người phát vấn, có người giải thích: "Đây là thượng cổ kỳ thú, được xưng là một loại nhân thú, chu vi thân thể tán phát một loại khí tức quỷ dị, nếu hữu hạnh có thể cưỡi thần thú này, có thể hoạch đắc chín ngàn tuổi thọ mệnh." Lời nói của người này vừa dứt, Hồng Hoang chúng sinh một mảnh ồ lên.

Vạn vạn không nghĩ tới thần thú này cư nhiên còn có tác dụng như thế ni?

Rất nhiều người nhìn thấy thần thú bôn tẩu trên không trung kia, ánh mắt đều trở nên xích hồng.

Nhất là khi Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy chủ nhân của thần thú này cư nhiên là vị thủ lĩnh Nhân tộc Toại Hỏa Thị kia, ánh mắt

đều tật đố đến phát hồng.

Khu khu một Nhân tộc nhược tiểu, có tư cách gì có thể hoạch đắc thần thú như vậy?

Vô số người giờ khắc này lại rục rịch ngóc đầu.

Đáng tiếc nghĩ đến Tam Thất thần bí khó lường kia, tất cả mọi người lại ngạnh sinh sinh kìm nén xuống.

Tam Thất thần bí khó lường kia, ngay cả mặt mũi của Nữ Oa nương nương cũng không cho.

Mở miệng là "xà yêu", ngậm miệng là "xà yêu".

Lúc trước nàng đã buông lời, do nàng che chở Nhân tộc.

Ai dám trêu chọc Nhân tộc chính là đối địch với nàng.

Xem ra thần thú này cũng chỉ có thể tưởng tượng mà thôi. "Đáng chết, lúc trước sao ta lại không biết tìm một con tọa kỵ ni?" Có đại năng tại giờ phút này hối hận không kịp.

Nhất là nghĩ đến những cường địch bị bọn hắn chém giết, lập tức hối hận đấm ngực dậm chân.

Thật là quá lãng phí.

Nếu sớm biết còn có loại chỗ tốt này, lúc trước thu bọn hắn thành tọa kỵ thì tốt biết bao?

Cần gì phải sính nhất thời chi khoái ni?

Cùng lúc đó mọi người cũng phát hiện một hiện tượng kỳ quái.

Lần này khác với hai lần trước là, lần này trực tiếp ghi rõ phần thưởng.

Tọa kỵ thưởng cái gì, chủ nhân thưởng cái gì, ngay tại chỗ liền chú thích rõ ràng rành mạch.

Mọi người nhìn thấy, chỉ là hạng một trăm, tọa kỵ và chủ nhân phân phân thưởng một vạn năm tu vi.

Quả thật là làm người ta hâm mộ chết được. *** Trong Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ lúc này thì lẩm bẩm tự nói: "Cát Lượng này tựa hồ cũng còn có thể, cư nhiên có thực lực Đại La Kim Tiên rồi?

Đáng tiếc thần thú như vậy cư nhiên rơi vào trong tay Nhân tộc, thật là đáng tiếc." Thông Thiên Giáo Chủ luôn luôn cực kỳ hứng thú với các loại thần thú.

Trong Kim Ngao Đảo Bích Du Cung của hắn có rất nhiều thần thú.

Hiện giờ con thần thú trên không trung này tự nhiên cũng gợi lên hứng thú của hắn.

Đáng tiếc cuối cùng lại thuộc sở hữu của Nhân tộc. *** Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh nghị luận, càng nhiều tọa kỵ tương kế xuất hiện. [“Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng bài danh đệ cửu thập cửu vị: U Minh Thần Hỏa Mãng.

Cự mãng đản sinh linh trí từ thời thượng cổ, ngẫu nhiên đạt được cơ duyên, tiến vào U Minh chi địa, hoạch đắc U Minh Thần Hỏa, sau khi có được Thần Hỏa thì uy lực vô cùng, cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Thiên Hỏa Chân Quân.”] [“Tưởng lệ bài danh: Thưởng cho tọa kỵ hai vạn năm tu vi.

Thưởng cho chủ nhân hai vạn năm pháp lực tu vi.”] *** [“Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng bài danh đệ cửu thập bát vị: Hỏa Vân Thần Thú.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Hỏa Vân Chân Nhân.”] [“Tưởng lệ bài danh: Thưởng cho tọa kỵ ba vạn năm pháp lực tu vi, thưởng cho chủ nhân ba vạn năm pháp lực tu vi.”] *** [“Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng bài danh đệ

cửu thập thất vị: Cáp Mô Văn Thái (Gamabunta).

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Diệu Mộc Sơn Cáp Mô Tiên Nhân."] ["Tưởng lệ bài danh: Thưởng cho tọa kỵ bốn vạn năm pháp lực tu vi.

Thưởng cho chủ nhân bốn vạn năm pháp lực tu vi."] *** ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng bài danh đệ cửu thập lục vị: Vạn Xà (Manda).

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Long Địa Động Đại Xà Tiên Nhân."] ["Tưởng lệ bài danh: Thưởng cho tọa kỵ năm vạn năm pháp lực tu vi.

Thưởng cho chủ nhân năm vạn năm pháp lực tu vi."] *** ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng bài danh đệ cửu thập ngũ vị: Khoát Du (Katsuyu).

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Thấp Cốt Lâm Cương Thủ Tiên Nhân."] ["Tưởng lệ bài danh: Thưởng cho tọa kỵ sáu vạn năm pháp lực tu vi.

Thưởng cho chủ nhân sáu vạn năm pháp lực tu vi."] *** Các loại tọa kỵ tương kế xuất hiện trên không trung, trực tiếp dẫn tới từng tràng kinh thán của Hồng Hoang chúng sinh.

Ngay tại lúc này, kim sắc khí tức trên không trung lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Rất nhiều người đều trừng lớn mắt nhìn kỹ.

Phiến khắc sau, đoàn kim sắc khí tức kia rốt cuộc tại không trung diễn hóa ra một đầu thần thú.

Chỉ thấy đó là một con lão hổ thông thể phát hắc.

Con thần hổ này nhìn qua vô cùng ngạo khí lại thần kỳ.

Thông thể đen nhánh, không có một sợi lông tạp sắc nào khác.

Quả thật là kỳ dị vô cùng.

Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy con hắc sắc thần hổ này không ai không tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy thần hổ màu đen.

Con thần hổ này lại là tọa kỵ của ai đây?

Tựa hồ có chút quen mắt a?

Có rất nhiều người lẩm bẩm tự nói, tựa hồ đã từng thấy qua con thần thú này ở đâu đó, nhưng nhất thời lại không nhớ ra được.

Phiến khắc sau liền có Đại Đạo văn tự rơi xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng bài danh đệ cửu thập tứ vị: Huyền Minh Hắc Hổ.

Đản sinh từ thời thượng cổ, thiên địa dị chủng, từng nuốt chửng một luồng Huyền Minh chi khí, luyện hóa xong hình thành Huyền Minh yêu lực độc hữu của bản thân, Đại La Kim Tiên chi cảnh.

Chủ nhân: Triệu Công Minh."] ["Tưởng lệ bài danh: Thưởng cho tọa kỵ tám vạn năm pháp lực đạo hạnh.

Thưởng cho chủ nhân tám vạn năm pháp lực đạo hạnh.

Chuẩn Thánh đốn ngộ một lần."] Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy phần thưởng này, lập tức sửng sốt.

Chuẩn Thánh đốn ngộ một lần?

Phần thưởng này cũng quá phong hậu rồi chứ?

Cơ hội đốn ngộ này tương đương nan đắc.

Không chỉ có ích với Chuẩn Thánh, đối với Đại La Kim Tiên mà nói càng là hữu dụng.

Phần thưởng phía trước chỉ là pháp lực đạo hạnh, bắt đầu từ thứ

hạng này xuất hiện đốn ngộ cấp bậc Chuẩn Thánh.

Đây quả thực là sự bay vọt về chất. "Hồng Mông Tử Kim Bảng này quả nhiên là bút tích thật lớn nha..." Hồng Hoang chúng sinh trong giờ khắc này không khỏi bắt đầu tán thán.

Đối với những tu sĩ cấp bậc Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên mà nói, phần thưởng này căn bản không có tác dụng gì mấy, bởi vì thực lực bọn hắn yếu ớt, lý giải đối với Đại Đạo cũng cực nhỏ.

Nhiên nhi đối với người cảnh giới Đại La Kim Tiên mà nói thì lại khác.

Muốn bách xích can đầu tiến thêm một bước, nhất định phải bắt đầu đốn ngộ, bắt đầu tham ngộ "Đạo"!

Bất quản đại đạo tiểu đạo, chỉ có ngươi tham ngộ đến cảnh giới nhất định, mới có thể đánh vỡ thiên địa gông cùm xiềng xích, thành tựu Chuẩn Thánh cảnh giới cường giả.

Loại cơ duyên đốn ngộ này có thể nói là cực kỳ nan đắc.

Có người chung sinh đều không thể đốn ngộ, bị kẹt chết tại cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chương 124

Mà có đại năng lại có thể nhất triều đốn ngộ.

Đây chính là chỗ nan đắc của cơ duyên đốn ngộ.

Mà chỉ là bài danh thứ chín mươi bốn Huyền Minh Hắc Hổ và Triệu Công Minh, là có thể đạt được loại cơ duyên đốn ngộ này rồi...

Điều này thực tại là siêu hồ tưởng tượng.

Vậy phần thưởng cho những thứ hạng cao nhất lại nên là cái gì đây?

Tất cả mọi người trong giờ khắc này đều trở nên nóng rực. *** Tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung.

Có ba vị nữ tử tướng mạo giống nhau như đúc, khuynh quốc khuynh thành.

Ba vị nữ tử này chính là Tam Tiêu trong truyền thuyết.

Trong đó người nhỏ nhất là Quỳnh Tiêu cổ linh tinh quái, nhìn thấy tin tức trên trời sau, không khỏi kinh hô lên: "Hai vị tỷ tỷ mau nhìn, huynh trưởng lên bảng!" "Triệu Công Minh huynh trưởng lên bảng, quả thật là tạo hóa a..." Vân Tiêu và Bích Tiêu đồng dạng cũng là hân hỉ gật đầu.

Huynh trưởng có thể đạt được tạo hóa như vậy, quả thật là đáng mừng.

Mà một bên Triệu Công Minh cũng là cực kỳ giật mình. "Mới xếp hạng thứ chín mươi bốn, liền có thể hoạch đắc một lần cơ hội đốn ngộ sao?" Phần thưởng này cũng quá phong hậu đi?

Hồng Mông Tử Kim Bảng ra tay cũng quá hào phóng rồi.

Mới hạng chín mươi bốn cư nhiên đã được phần thưởng như vậy.

Nhất thời cư nhiên khiến Triệu Công Minh cảm thấy có chút không biết làm sao.

Xem ra Hồng Mông Tử Kim Bảng ra tay càng ngày càng hào phóng.

Tam Tiêu trong đó lão đại Vân Tiêu ôn thanh tế ngữ nói: "Chúc mừng huynh trưởng, thật là đáng mừng, tin tưởng huynh rất nhanh là có thể tễ thân trở thành Chuẩn Thánh đại năng rồi." Lúc này hai vị mỹ nữ kia cũng vây lại.

Quỳnh Tiêu cổ linh tinh quái che miệng cười khẽ: "Huynh trưởng lập tức sắp trở thành Chuẩn Thánh, ta xem ai còn dám bắt nạt chúng ta, hi hi!" Ba tỷ muội vây quanh Triệu Công Minh, ríu rít cười không ngừng.

Triệu Công Minh lúc này mới dần dần phản ứng lại, không khỏi có chút cảm thán: "Cái Hồng Mông Tử Kim Bảng này, quả thật là bút tích thật lớn..." Tam Tiêu cũng tán đồng gật đầu.

Các nàng cũng nhìn ra được, phần thưởng Hồng Mông Tử Kim Bảng càng ngày càng phong hậu.

Triệu Công Minh than thở xong, tùy hậu liền mở miệng: "Kỳ thực ta cự ly Chuẩn Thánh cảnh giới cũng chỉ kém lâm môn nhất cước, cho ta cơ hội đốn ngộ lần này, nói không chừng cũng là một sự lãng phí." Lời này quả thực nói cực kỳ kiêu ngạo.

Nếu để các Đại La Kim Tiên khác nghe được lời này còn không tức chết sao?

Phần thưởng như vậy quả thực là cầu còn không được.

Cái tên Triệu Công Minh đáng chết này cư nhiên còn không muốn?

Nghe được lời nói của huynh trưởng, Quỳnh Tiêu cổ linh tinh quái nhất hai mắt tỏa sáng: "Đại ca, cơ hội đốn ngộ này nếu huynh dùng không đến, chi bằng tặng cho đại tỷ đi?" "Đại tỷ sử dụng vừa vặn thích hợp, nếu như đại tỷ cũng có thể trở thành Chuẩn Thánh cảnh giới, vậy thật là song hỷ lâm môn." "Đến lúc đó chúng ta cũng có thể đi ngang trong cả Hồng Hoang rồi..." Nghe được lời này, Vân Tiêu không khỏi cười khổ lắc đầu. "Đại ca đừng nghe tiểu muội nói hươu nói vượn, huynh có cơ duyên này, nhất định phải hảo hảo lợi dụng, chí ít cũng có thể rút ngắn thời gian tấn thăng thành Chuẩn Thánh." "Cho dù là thật sự không cần, nói không chừng cũng có thể dựa vào cơ duyên này ổn định cảnh giới của huynh, nhất định phải nắm chắc thời cơ." Nghe được lời ấy, Triệu Công Minh lại có chút không để ý lắm.

Hắn tính tình xưa nay cao ngạo.

Nếu không dùng ngoại vật mà có thể đột phá cảnh giới, hắn tự nhiên sẽ không lựa chọn lợi dụng ngoại vật. "Cơ duyên này ta còn thật không nhất định có thể dùng tới, nếu có thể tặng, ta liền đem nó tặng cho muội.

Dù sao ta không thể thời thời khắc khắc thủ hộ bên cạnh các muội, vạn nhất đến lúc đó có chuyện gì, muội cũng có thể tự do ứng đối." Vân Tiêu nghe được lời này, không khỏi thở dài một hơi, sau đó quay đầu lại hung hăng trừng Quỳnh Tiêu một cái.

Quỳnh Tiêu sợ hãi rụt cổ lại. *** Ngay tại lúc mấy huynh muội bọn họ nói chuyện, Hồng Hoang chúng sinh y nguyên đang nghị luận ầm ĩ. "Ta đã nói con Huyền Minh Hắc Hổ này tương đối quen mắt mà, hóa ra là tọa kỵ của Triệu Công Minh đạo hữu." "Triệu Công Minh là ai?" Có người tịnh không nhận ra vị đại năng này, không khỏi mở miệng hỏi thăm.

Người lúc trước mở miệng giải đáp: "Triệu Công Minh đạo hữu nãi là môn đồ Thông Thiên thánh nhân, làm người trung thành hàm hậu, cực kỳ không tệ.

Rất nhiều năm trước cũng đã tu luyện đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nói không chừng lúc này đã có một chân bước vào hàng ngũ Chuẩn Thánh rồi.

Có thể nói phần thưởng lần này đối với hắn mà nói giống như nắng hạn gặp mưa rào vậy." "Quan trọng hơn là Triệu Công Minh đạo hữu còn có ba cô em gái sinh ba." "Nãi là Tam Tiêu đại danh đỉnh đỉnh, tướng mạo kia, thân tài kia... quả thực là nhất tuyệt a..." Nói rồi người nọ không tự chủ được liếm môi.

Những người khác không khỏi đưa mắt nhìn nhau.

Rõ ràng đang nói Triệu Công Minh, cái tên này lại cứ kéo đến trên người muội muội Triệu Công Minh.

Quả đúng là một kẻ háo sắc. *** Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh nghị luận, kim sắc khí tức trên không trung lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Phiến khắc sau, có một đại đoàn kim sắc khí tức hàng lâm giữa không trung, bắt đầu kịch liệt nhuyễn động.

Hồi lâu sau, rốt cuộc có một đầu thần thú xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy đó là một đầu thần thú bộ dáng con hươu.

Thần thú này vừa xuất hiện, ánh mắt tất cả mọi người đều sáng lên.

Con thần lộc này cũng quá xinh đẹp đi?

Tướng mạo thực tại là quá thảo hỉ.

Toàn thân trên dưới đều là màu trắng tuyết chói mắt.

Lông tơ bóng loáng giống như gấm vóc, xinh đẹp chí cực.

Tứ chi thon dài, giống như quyền trượng, thẳng tắp mà lại cao quý.

Đôi sừng phân nhánh đứng thẳng của nó, hiển đắc quật cường, cương ngạnh như vậy.

Đôi mắt màu nâu sáng lấp lánh của nó, đã có thiện lương, cũng có tăng ác, đã có dũng cảm, cũng có trí tuệ.

Cái cổ thon dài của nó đĩnh lập, tượng trưng cho bất khuất.

Cái eo hình sóng lượn của nó phủ bộ lông thuần trắng, thật là xinh đẹp, bốn cái chân thẳng đứng tựa hồ tụ tập toàn bộ sức mạnh toàn thân.

A, đây rốt cuộc là thần thú thế nào đây?

Nó quá đẹp.

Tất cả mọi người đều bị con thần thú kỳ diệu này hấp dẫn.

Con thần thú này cũng quá xinh đẹp đi?

Rất nhiều người đều nảy sinh hứng thú nồng hậu với chủ nhân của nó.

Rốt cuộc là ai mới sở hữu tọa kỵ xinh đẹp như vậy ni?

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh xì xào bàn tán, tử sắc khí tức trên không trung rốt cuộc bắt đầu diễn hóa.

Phiến khắc sau, liền có một dòng Đại Đạo văn tự đẩu nhiên hạ xuống. [“Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng bài danh đệ cửu thập tam vị: Bạch Lộc.

Thụy thú của Hồng Hoang đại địa, thọ mệnh cực dài, thú này xuất

hiện thì thiên địa khang thái, cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Nam Cực Tiên Nhân.”] [“Tưởng lệ bài hành: Thưởng cho tọa kỵ mười vạn năm pháp lực đạo hạnh.

Thưởng cho chủ nhân mười vạn năm pháp lực đạo hạnh, Chuẩn Thánh đốn ngộ một lần.”] Nhìn thấy Đại Đạo văn tự xuất hiện giữa không trung, rất nhiều người đều ồ lên một mảnh.

Dù sao Nam Cực Tiên Nhân cũng không phải nhân vật xa lạ gì.

Tên này bản thân đã là cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh.

Cũng là một trong ba nghìn hồng trần khách lúc trước đi Tử Tiêu Cung nghe giảng.

Lần trước Linh Căn Bảng, Nam Cực đạo nhân này liền có một cây Xích Tinh Hỏa Tảo Thụ xếp hạng thứ một trăm, cũng thu được phần thưởng không nhỏ.

Như hôm nay lại có một con thần thú lên Tọa Kỵ Bảng hạng chín mươi ba.

Cái tên này quả nhiên là cái gì cũng không rớt lại.

Rất nhiều người không khỏi chua xót bĩu môi.

Nam Cực Tiên Ông này tuy rằng mỗi bảng danh sách đều xếp ở cuối, nhưng mỗi bảng đều có tên.

Quả thật là không thể để người ta coi thường.

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng nhân phát toan, kim sắc quang mang trên không trung lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Theo kim sắc quang mang sôi trào, trái tim táo động bất an của Hồng Hoang chúng sinh cũng khẩn trương theo.

Thần thú tiếp theo sắp sửa công bố sao?

Hồi lâu sau, kim sắc quang mang trên không trung càng thêm sôi trào.

Rốt cuộc có một thần thú xuất hiện.

Chỉ thấy đầu lâu thần thú này tựa như cự long, vô cùng uy nghiêm.

Chương 125

Khác với cự long là trên đầu có một chiếc sừng độc nhất.

Chiếc sừng này hơi cong, thẳng tắp đâm lên thương khung.

Thể hình xác thực có chút giống ngựa, nhưng lại hùng tráng hơn ngựa vạn bội.

Hình trạng chỉnh thể có chút giống hươu, nhưng lại ưu nhã hơn hươu rất nhiều.

Toàn thân trên dưới bao phủ lân phiến màu đen.

Lúc này con thần thú này xuất hiện, liền tại không trung mãnh liệt gào thét.

Thanh âm như lôi đình, sơn hô hải khiếu truyền khắp thiên địa.

Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy thần thú thần tuấn như thế, lập tức phân phân hãi nhiên.

Đây không phải chính là một con kỳ lân màu đen sao?

Kỳ lân thuần chủng tại thượng cổ thời kỳ đã biến mất không thấy, đây bất quá chỉ là một con kỳ lân tạp huyết mà thôi, nhưng vẫn không cách nào che giấu sự thần tuấn của con kỳ lân này.

Rất nhiều người nhìn thấy thần thú trên không trung đều cảm thấy chấn hám mạc danh.

Hồng Hoang đại địa, kỳ lân tạp huyết hiện còn rất nhiều.

Nhưng có thể thần tuấn như thế lại là cực ít.

Cũng không biết là tọa kỵ vị đại năng nào thu phục.

Thực tại lệnh người ta diễm tiện không thôi.

Ngay tại lúc Hồng Hoang chúng sinh hâm mộ, tử sắc khí tức di mạn, Đại Đạo văn tự rốt cuộc bắt đầu hàng lâm. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng bài danh đệ cửu thập nhị vị: Mặc Kỳ Lân.

Một trong những á chủng Kỳ Lân, trong cơ thể sở hữu huyết mạch Kỳ Lân hùng hậu, nhục thân cực kỳ cường hãn.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Kim Linh Thánh Mẫu."] ["Tưởng lệ bài danh: Thưởng cho tọa kỵ hai mươi vạn năm pháp lực đạo hạnh.

Thưởng cho chủ nhân hai mươi vạn năm pháp lực đạo hạnh.

Chuẩn Thánh đốn ngộ một lần."] Nhìn thấy tin tức này xuất thế, Hồng Hoang chúng sinh lập tức lần nữa sôi trào.

Mặc Kỳ Lân hạng chín mươi hai, phần thưởng phong hậu hơn Bạch Lộc hạng chín mươi ba rất nhiều.

Phần thưởng pháp lực đạo hạnh, một chút liền thành hai mươi vạn năm.

Thực tắc là lệnh người ta hâm mộ không thôi.

Kim Linh Thánh Mẫu kia, Hồng Hoang chúng sinh cũng hiểu biết nhiều, nãi là đệ tử môn hạ Tiệt Giáo giáo chủ Thông Thiên thánh nhân.

Con Mặc Kỳ Lân này của nàng, Hồng Hoang chúng sinh cũng biết.

Nghe nói Mặc Kỳ Lân này là một con thượng cổ Kỳ Lân sinh ra cùng một con Thần Ngưu.

Sau khi sinh ra, toàn thân đen kịt, cố thử đặt tên Mặc Kỳ Lân.

Nghe nói là một con thần thú cực kỳ hung hãn, pháp lực thông thiên.

Cuối cùng bị Kim Linh Thánh Mẫu thu phục. *** Trong Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, đông đảo đệ tử Tiệt Giáo nhìn thấy con thần thú này lại là một mảnh kinh hô. "Mau nhìn mau nhìn, đây là Mặc Kỳ Lân của sư tỷ." "Kế tiếp Triệu Công Minh sư huynh, Tiệt Giáo chúng ta lại có một vị sư tỷ lên bảng..." "Thật là đề khí nha..." Tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, chúng đệ tử Tiệt Giáo giờ khắc này không ai không hoan hỉ nhảy nhót.

Kim Linh Thánh Mẫu có thể nói là đại nhân vật đỉnh đỉnh hữu danh của Tiệt Giáo.

Hiện giờ sư tỷ cũng lên bảng rồi, tự nhiên là khiến người ta tâm triều bành phái. "Hạng thứ chín mươi hai sao?" Kim Linh Thánh Mẫu giờ khắc này cũng lẩm bẩm tự nói.

Có thể nói pháp lực của nàng đã là không thấp.

Không ngờ ngẫu nhiên một lần thu phục tọa kỵ, cư nhiên lại tranh khí như thế, vì nàng hoạch đắc một đại cơ duyên như vậy.

Đảo hoàn chân thị một cái ý ngoại chi hỉ.

Dù sao đến cấp bậc này, một lần cơ hội đốn ngộ liền thắng qua ngàn vạn năm bế quan.

Kháp xảo còn là tại thời gian điểm vô cùng quan kiện này.

Kim Linh Thánh Mẫu làm đệ tử Thông Thiên thánh nhân, dã tâm xưa nay cực lớn.

Hiện giờ Vu Yêu nhị tộc đại chiến đang đến thời khắc quan kiện, lại có Hồng Mông Tử Kim Bảng hoành không xuất thế.

Chính là lúc Hồng Hoang phong khởi vân dũng, xung đột kịch liệt nhất.

Tại thời khắc quan kiện này, nàng lấy được một phần thưởng như

vậy, không thể không nói, đây xác thực là một cái ý ngoại chi hỉ. *** Lúc này, tất cả mọi người đều khẩn trương nhìn chằm chằm bầu trời.

Bất kể là phàm tục sinh linh, hay là tu hành giả như Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, hay là đại năng như Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh.

Tất cả mọi người đều gắt gao chú thị bầu trời.

Dưới sự chú thị của mọi người, Hồng Mông Tử Kim Bảng y nguyên đang đâu vào đấy công bố.

Mỗi khi công bố một tin tức, mỗi khi xuất hiện một con siêu cấp thần thú, đều có thể chọc cho Hồng Hoang chúng sinh kinh hô liên liên.

Dù sao mỗi một con tọa kỵ cùng chủ nhân của bọn chúng đều là siêu cấp ẩn bí của thế giới Hồng Hoang.

Theo Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố, tất cả mọi người đều phát hiện ra, phần thưởng lần này quả thật cực kỳ phong hậu.

Cơ bản cứ cách năm sáu thứ hạng, phần thưởng liền có thể sinh ra một lần chất biến.

Thực tại là nhìn đến Hồng Hoang chúng sinh đảm chiến tâm kinh.

Đa số người tuy rằng nhìn đến đảm chiến tâm kinh, nhưng cũng chỉ có thể xem náo nhiệt mà thôi.

Dù sao thần thú xếp hạng một trăm đều là cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Sinh linh bình thường tự nhiên là chỉ có thể xem náo nhiệt. *** Tọa Kỵ Bảng rất nhanh liền công bố đến sáu mươi mấy tên.

Bầu không khí Hồng Hoang chúng sinh cũng càng ngày càng nhiệt liệt.

Phiến khắc sau thần thú trên không trung đã biến mất không thấy.

Mạn thiên tử khí trên không trung lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Trái tim của tất cả mọi người đều đi theo khẩn trương lên.

Hồi lâu sau, không trung cư nhiên diễn hóa ra hai con thần điểu.

Nhìn thấy hai con thần điểu quái dị này, Hồng Hoang chúng sinh lập tức một mảnh kinh hô.

Đây rốt cuộc lại là thứ gì?

Sao lại quái dị như thế ni?

Tất cả mọi người đều bị hai con thần điểu trên không trung làm cho kinh ngạc đến thất điên bát đảo.

Dù sao gia hỏa trên không trung thực tại là quá mức quái dị.

Vô số người đều kinh hãi muốn chết.

Chỉ thấy giữa không trung, hai con thần điểu kia mỗi con dường như chỉ mọc một nửa thân mình.

Mỗi con thần điểu chỉ có một cái cánh.

Mỗi con thần điểu chỉ có một con mắt.

Mỗi con thần điểu chỉ có một cái chân.

Loại sinh vật này quả thực là quái dị đến cực điểm.

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào hai con thần điểu trên không trung, mắt chữ A mồm chữ O. "Thế giới Hồng Hoang còn có loại sinh vật này sao?" "Quả nhiên là đại thiên thế giới, không thiếu cái lạ..." "Hai con thần điểu này cư nhiên mỗi con chỉ mọc một nửa...

Thật sự là quá mức quái dị rồi..." "Rốt cuộc là kẻ nào sở hữu thứ thần kỳ này?" "Loại thần điểu chỉ mọc một nửa này có thần thông gì sao?

Cư nhiên có thể xếp hạng sáu mươi mấy trên Tọa Kỵ Bảng?" "Đúng vậy, chuyện này quả thực khó mà tưởng tượng nổi..." "Loại này nhìn qua có chút dọa người...

Vẫn là chờ Đại Đạo văn tự giải thích đi." Nhiều người nhìn thấy hai con thần điểu trên không trung, đều có chút rùng mình.

Vốn dĩ là hai con thần điểu có tướng mạo cực kỳ xinh đẹp, nhưng chuyện quái dị là cư nhiên chỉ mọc có một nửa.

Như thế, chuyện này quả thực quỷ dị đến cực điểm.

Bất cứ ai cũng không ngờ tới, thế giới Hồng Hoang cư nhiên còn có sinh vật như vậy.

Chương 126

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang chậc lưỡi lấy làm kỳ lạ, Côn Luân Sơn lại truyền ra một đạo thanh âm kinh hỷ.

Người này chính là Đông Vương Công.

Bởi vì hai con huyền điểu thần kỳ trên không trung kia chính là tọa kỵ của hắn.

Không ngờ hai con huyền điểu này lại không phụ sự mong đợi của mọi người, cư nhiên xếp hạng sáu mươi mấy.

Quả nhiên là đáng mừng.

Tây Vương Mẫu bên cạnh nhìn về phía Đông Vương Công, biểu tình cũng là nở nụ cười ôn nhu.

Hết thảy đều không cần nói nên lời!

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, dòng Đại Đạo văn tự kia rốt cục mới khoan thai tới chậm. [Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 65: Bỉ Dực Điểu.

Thiên địa dị chủng, thế gian chỉ có một đôi này.

Thư hùng song thể, uy lực vô cùng.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Đông Vương Công.] [Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ thưởng ba triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Chủ nhân thưởng ba triệu năm pháp lực đạo hạnh, cơ duyên đốn ngộ ba lần.

Tiên Thiên Thanh Khí ba luồng, Cửu Chuyển Kim Đan ba viên.] "Hít..." Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này hít ngược một hơi khí

lạnh. "Phần thưởng quả thực phong phú a..." "Hai con quái thai này gọi là Bỉ Dực Điểu sao?" "Tên thì nghe rất hay, tướng mạo lại cư nhiên xấu xí như thế..." Nhiều đại năng giờ khắc này không khỏi lắc đầu.

Đều cảm thấy con thần thú này dường như có chút danh không xứng với thực.

Có lẽ là cảm nhận được sự chất vấn của chúng sinh Hồng Hoang, hai con thần điểu này ở trên không trung kêu dài một tiếng.

Trực tiếp chấn cánh bay lên.

Sau đó dưới ánh mắt của ức vạn chúng sinh Hồng Hoang, hai con thần điểu này cư nhiên hợp hai làm một.

Trong đó một con thần điểu chỉ mọc thân thể bên trái, mà con thần điểu còn lại thì chỉ mọc thân thể bên phải.

Hai con thần điểu từ trung gian bắt đầu dính sát vào nhau, trong nháy mắt liền trở thành một chỉnh thể.

Bỉ Dực Điểu sau khi hợp hai làm một, trực tiếp trở thành một con thần điểu khí thế vô cùng hùng liệt.

Con thần điểu này ở trên không trung ngửa mặt lên trời kêu dài.

Thanh thế to lớn, rất có vài phần giá thế của cường giả.

Trừ bỏ khí tức cường hãn vô cùng kia, con thần điểu này còn xinh đẹp như một con uyên ương cực kỳ thần kỳ.

Nhiều người đều bị vẻ đẹp của nó làm cho kinh ngạc đến ngây người. "Mẹ kiếp...

Như vậy cũng được sao?" "Thật đúng là khó mà tưởng tượng, hai con thần điểu này cư nhiên hợp hai làm một?" "Quả nhiên là đại thiên thế giới, không thiếu cái lạ a...

Thật sự là siêu việt tưởng tượng..." "Đây rốt cuộc là thần điểu gì?

Cư nhiên còn có loại công năng thần kỳ này?" Tại giờ phút này, tất cả mọi người đều hồi tưởng lại vị tiền bối kỳ quái vô sở bất năng, vô sở bất hiểu kia.

Nếu là vị tiền bối kia ở đây, tất nhiên có thể giải thích cho chúng sinh Hồng Hoang rõ ràng rành mạch.

Đáng tiếc vị đại năng kia lại bị Hồng Quân Đạo Tổ bức đi tới vùng đất Hỗn Độn vô tận, cũng không biết đến nay là sống hay chết.

Có lẽ là cảm nhận được sự thắc mắc của chúng sinh Hồng Hoang, Đông Vương Công không khỏi hừ lạnh một tiếng! "Thật là một đám gia hỏa chưa từng thấy qua sự đời." "Hồng Mông Tử Kim Bảng đã công bố rồi, hai đầu thần thú này của bản tọa tên là Bỉ Dực Điểu." "Trong đó một con tên là Kiêm Kiêm, con còn lại tên là Man Man." "Loài điểu này tại thiên địa Hồng Hoang cũng chỉ có một đôi này, một mái một trống, mỗi con chỉ có một mắt một cánh, trống mái phải chắp cánh cùng bay, cho nên thường ví với phu thê ân ái, cũng ví với tình thâm nghĩa trọng, hình bóng không rời, người yêu nhau." Đông Vương Công vừa nói ra lời này, chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới đều hiểu rõ.

Trách không được hai con thần điểu này mỗi con đều mọc một nửa.

Nguyên lai còn có căn nguyên như vậy, quả thật là: "Vân lộ cao tường Bỉ Dực Điểu, Long trì đích chủng tịnh đầu liên.

Hải thệ sơn minh đồng tâm vĩnh kết, Thiên cao địa khoát bỉ dực tề phi." Chúng sinh Hồng Hoang đều chậc lưỡi lấy làm kỳ lạ.

Trách không được Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu ân ái như thế.

Nguyên lai tọa kỵ của người ta đều là tượng trưng cho tình yêu.

Bỗng nhiên tại giờ khắc này, chúng sinh Hồng Hoang đều có chút chua xót.

Rõ ràng đang công bố Tọa Kỵ Bảng, lại mạc danh kỳ diệu bị thồn một miệng "cẩu lương".

Cư nhiên để Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu tú ân ái một phen trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Nhiều người đều không tự chủ được bĩu môi.

Chính cái gọi là con đường tu hành kỳ lộ đằng đẵng, cơ bản trước mặt bất kỳ một người tu hành nào cũng đều là sự tồn tại cô độc.

Nếu có thể trong sinh mệnh dài dằng dặc có một vị đạo lữ tri kỷ, thực sự là một chuyện khiến người ta hâm mộ.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang đang hâm mộ đến chua lòng, con Bỉ Dực Điểu thần kỳ trên không trung kia biến mất giữa thiên địa.

Dòng Đại Đạo văn tự to lớn kia cũng dần dần biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim sắc quang mang khác.

Tất cả mọi người đều biết con tọa kỵ tiếp theo sắp sửa xuất hiện trước mặt chúng sinh Hồng Hoang rồi.

Từng người đều vô cùng kích động.

Thật lâu sau, kim sắc quang mang trên không trung rốt cục diễn hóa ra một đầu thần thú.

Chỉ thấy đó là một đầu hỏa diễm dị thú vô cùng hung hãn.

Cụ thể là hình dạng gì, khó mà diễn tả bằng lời.

Nhưng thân thể kia cao tới vài chục trượng, chỉnh thể nhìn qua vô cùng hùng hồn.

Tứ chi cực kỳ thô tráng, phảng phất như kình thiên cự trụ.

Phần cuối là móng vuốt khổng lồ vô cùng sắc nhọn, đang lấp lóe quang mang vô cùng hàn lãnh trên không trung.

Trên cái đầu lâu to lớn của nó, có một cái miệng to như chậu máu đầy răng nhọn, trong đôi mắt to lớn quả thực không nhìn thấy con ngươi, mà là hai đoàn hỏa diễm đang thiêu đốt.

Hơn nữa, trên bề mặt thân thể con dị thú khổng lồ này, thình lình khắp nơi đều là lửa nóng hừng hực thiêu đốt, phảng phất hỏa diễm chính là một bộ phận thân thể của nó.

Còn chưa đợi nó tiếp cận, từ xa xa đã bị cỗ khí nóng rực kia phun trào đến không thể chịu đựng.

Con hỏa diễm dị thú này xuất hiện trong hư không, dường như nhiệt độ của thiên địa Hồng Hoang giờ khắc này đều chịu ảnh hưởng, mãnh liệt tăng cao.

Nhìn thấy con hỏa diễm dị thú vô cùng vô tận này, chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đều mãnh liệt thở dốc.

Đơn thuần từ hình thể này mà xem, tuyệt đối không phải là thần thú bình thường, mà là một con hỏa diễm yêu thú.

Giá thế vô song kia quả thật là vô cùng khủng bố. "Con hỏa diễm yêu thú này thật hung mãnh a...

Rốt cuộc là yêu thú của ai?" "Quả thực là như thế, nhìn bộ dáng yêu thú này, quả thật là khủng bố tuyệt luân." "Cũng không biết là tên gia hỏa nào, cư nhiên có phúc khí sở hữu yêu thú như vậy, thực sự là hâm mộ chết đi được." Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đều nghị luận ầm ĩ.

Ý hâm mộ trong lời nói không cách nào che giấu.

Thật lâu sau, Đại Đạo văn tự mới rơi xuống từ không trung. [Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 64: Xích Diễm Thú.

Hung thú của hỏa diễm, lực khống hỏa thiên hạ vô song.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Chúc Dung.] [Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ thưởng bốn triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Chủ nhân thưởng bốn triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Cơ duyên đốn ngộ bốn lần, Tiên Thiên Thanh Khí bốn luồng, Cửu Chuyển Kim Đan bốn viên.] "Cái hỏa diễm yêu thú này gọi là Xích Diễm Thú sao?" "Quả nhiên không thẹn uy danh Xích Diễm Thú, uy lực bậc này quả thật là...

Từ từ, chủ nhân cư nhiên là...

Chúc Dung?" "Chủ nhân Xích Diễm Thú cư nhiên là Tổ Vu Chúc Dung?" "Có lầm hay không?

Các Tổ Vu không phải không có tọa kỵ sao?" "Đúng vậy...

Chưa từng thấy qua Vu Tộc cư nhiên cũng có tọa kỵ...

Con Xích Diễm Thú này lại là chuyện gì xảy ra?" "Chẳng lẽ là thủ đoạn bí mật Chúc Dung Tổ Vu vẫn luôn ẩn giấu?" Chúng sinh Hồng Hoang, giờ khắc này đều một phen xôn xao.

Ai cũng không ngờ tới, Tổ Vu cư nhiên còn có một tôn siêu cấp yêu thú như vậy...

Chuyện này quả thực nằm ngoài dự liệu của bọn hắn.

Cho dù là Yêu Tộc, giờ khắc này cũng trực tiếp ngây ngẩn cả người.

Chương 127

Bọn họ cùng Vu Tộc đại chiến qua vô số trận.

Mặc kệ là đơn đấu hay là đánh hội đồng, vô số năm qua đều đã đánh vô số lần.

Nhưng lại chưa bao giờ thấy qua Chúc Dung cư nhiên còn có một tôn siêu cấp yêu thú như vậy.

Đừng nói là Yêu Tộc, cho dù là mười mấy vị Tổ Vu còn lại cũng là mắt chữ A mồm chữ O.

Chúc Dung khi nào cư nhiên còn có một con yêu thú như vậy?

Bọn họ cũng chưa từng thấy qua a? "Chúc Dung, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" "Ngươi gia hỏa này cư nhiên còn giấu một con yêu thú?

Ngươi rốt cuộc có phải là Vu Tộc hay không?" "Chẳng lẽ là gian tế do Yêu Tộc phái tới?" Đế Giang "ác độc" nhìn chằm chằm Chúc Dung.

Các Tổ Vu khác cũng là vây quanh lên, ánh mắt tò mò nhìn Chúc Dung.

Bọn họ ở chung vô số năm qua, cũng chưa từng nghe Chúc Dung nhắc tới.

Tên gia hỏa này thủ đoạn bảo mật cũng thật không tệ a.

Chúc Dung nhìn đông đảo huynh đệ tỷ muội vây quanh bên người mình, không khỏi cười gượng một tiếng: "Cái kia...

Các ngươi nghe ta giải thích..." "Nói, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" "Cái kia...

Chư vị huynh đệ nghe ta giải thích..." "Vô số năm trước, ta từng một mình ra ngoài xông pha.

Sau lại đến một nơi tên là Phần Hương Cốc, nơi đó có một chỗ siêu cấp địa mạch, địa hỏa tại nơi đó tán phát ra, trở thành một mảnh đại dương hỏa diễm hung mãnh mênh mông." "Con Xích Diễm Thú này, chính là sinh linh đản sinh từ đại dương hỏa diễm kia.

Lúc đầu ta từng cùng nó đại chiến một trận, cuối cùng thu phục nó về." "Tên gia hỏa này trên người sở hữu Địa Hỏa Chi Tâm, hầu như có thể nói là linh của địa hỏa, ta đối với nó rất là yêu thích, liền vẫn luôn đặt nó ở trên người." Chúc Dung vừa giải thích với mọi người, vừa vén tóc lên.

Lại phát hiện ở trong mái tóc rối bời của hắn, đang nằm sấp một sinh linh màu đỏ to bằng bàn tay, lúc này đang ngủ say.

Tên gia hỏa này thoạt nhìn qua, có chút giống chuột.

Nhìn kỹ lại có ba phần giống mèo.

Nãi là một con sinh linh nằm giữa chuột và mèo.

Các vị Tổ Vu nhìn lại, trong mắt nhao nhao toát ra thần sắc kinh kỳ.

Đặc biệt là hai vị nữ Tổ Vu Huyền Minh và Hậu Thổ, nhìn thấy sinh vật kỳ quái này, mắt đều sáng lên.

Xích Diễm Thú trên bầu trời nhìn qua thần uy to lớn, không ngờ tiểu gia hỏa trước mắt này cư nhiên đáng yêu như thế.

Đảo thật có chút vượt ra khỏi tưởng tượng. "Thật không ngờ ngươi một nam nhân thô bỉ không chịu nổi như vậy, cư nhiên còn âm thầm nuôi một con linh thú thế này..." Hậu Thổ sau khi nhìn thấy con linh thú này, ít nhiều có chút kinh hỉ.

Muốn ôm qua, cẩn thận yêu thương một phen.

Đáng tiếc Chúc Dung vội vàng tránh đi. "Cẩn thận một chút, tên gia hỏa này tính khí cũng không tốt." Nghe được lời này, Hậu Thổ và Huyền Minh lúc này mới than thở lắc đầu.

Tuy nhiên dù là vậy, nhưng các vị Đại Vu xác thực tương đối an ủi.

Lúc Linh Căn Bảng, Đại Vu Khoa Phụ của bọn họ lên bảng.

Hiện giờ Tọa Kỵ Bảng, Chúc Dung của bọn họ cư nhiên cũng lên bảng rồi.

Chuyện này đối với Vu Tộc bọn họ mà nói tự nhiên là một chuyện vui sướng.

Dù sao trọng tại tham dự.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang chậc lưỡi lấy làm kỳ lạ, con Xích Diễm Thú khổng lồ trên không trung rốt cục biến mất.

Đại Đạo văn tự cũng biến mất hầu như không còn.

Nhiều người giờ khắc này lại một lần nữa kích động lên.

Đây là con dị thú tiếp theo sắp sửa xuất thế a.

Hiện giờ Tọa Kỵ Bảng xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang thật đúng là mở rộng tầm mắt.

Có rất nhiều thần thú, hoặc là yêu thú trong truyền văn hiện giờ nhất nhất hiện ra.

Đảo thật đúng là làm cho chúng sinh Hồng Hoang mở rộng tầm mắt.

Cho dù là không chiếm được phần thưởng, mở mang tầm mắt, nhìn cho đã mắt, cũng là chuyện tương đối không tệ.

Phiến khắc sau, quả nhiên có một đạo kim sắc quang mang hiện ra trên không trung.

Sau đó ngay dưới sự chăm chú của chúng sinh Hồng Hoang biến thành một con khỉ nhỏ màu xám.

Con khỉ nhỏ này cũng không lớn, nhìn qua cũng chỉ to bằng bàn tay.

Có vài người thực lực yếu, đều nhìn không rõ đây là thứ gì.

Chính là một con khỉ nhỏ bình thường không có gì lạ như vậy, cư nhiên lại xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang. "Đây là một con... khỉ con?" "Cái thứ này cũng quá nhỏ đi?" "Đúng vậy, con khỉ nhỏ này cũng quá nhỏ đi?

Tiểu gia hỏa như vậy sao có thể làm tọa kỵ chứ?" "Xác thực như thế, một thứ to bằng bàn tay, rốt cuộc làm sao có thể làm tọa kỵ?" "Cái này các ngươi liền cô lậu quả văn rồi?

Cái bảng danh sách này tuy rằng tên là Tọa Kỵ Bảng, nhưng cũng không nhất định chỉ có tọa kỵ mới có thể lên bảng a?" "Ai nếu như có sủng vật loại thần thú, linh thú, yêu thú, nói không chừng cũng là có thể lên bảng, đừng có cứng nhắc như vậy được không?" "..." Nghe được lời giải thích của người này, nhiều đại năng không khỏi gật đầu tại giờ khắc này.

Người này nói có lý.

Tuy rằng tên là Tọa Kỵ Bảng, nhưng là cũng không nhất định chỉ có tọa kỵ mới có thể lên bảng.

Nói không chừng một số thần thú đồng dạng cũng có thể lên bảng.

Sau khi nghĩ thông suốt chuyện này, chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa nhìn về phía con khỉ nhỏ trên không trung.

Nhưng là nhìn trái nhìn phải lại cũng không có phát hiện con khỉ này rốt cuộc có chỗ nào hơn người. "Chỉ một thứ nhỏ bé như vậy cũng có thể xếp trước Xích Diễm Thú sao?" "Sẽ không lầm chứ?

Tiểu đông tây cỡ này có thể có uy lực gì?" Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này lại một lần nữa sôi trào lên.

Con khỉ nhỏ này thực sự là quá bình thường, xám xịt, chút nào không có địa phương hơn người.

Duy nhất khác biệt với khỉ bình thường, là trên trán con khỉ này có một đường chỉ màu đen.

Trừ cái đó ra không còn bất kỳ chỗ kỳ quái nào, một thứ như vậy, lúc này xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang, xác thực là có chút ly phổ.

Có lẽ là cảm nhận được sự chất vấn của chúng sinh Hồng Hoang, con khỉ nhỏ xám xịt này ở trên không trung vò đầu bứt tai, trong mắt phân minh toát ra ý khinh thường.

Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này, đều xôn xao. "Đây là???

Bị con khỉ nhỏ này bỉ thị rồi?" "Vãi...

Đáng chết...

Cư nhiên bị khỉ cấp bỉ thị..." "Mẹ nó chứ..." Nhiều người giờ khắc này cảm thấy dở khóc dở cười.

Cư nhiên bị một con khỉ bỉ thị...

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang đều dở khóc dở cười, bỗng nhiên, có một đạo tiếng vang kỳ quái xuất hiện giữa thiên địa.

Chỉ nghe thấy "răng rắc răng rắc..." vang lên không ngừng. "Thanh âm gì?" Chúng sinh Hồng Hoang, đều đưa mắt nhìn lại.

Liền thấy được một cảnh tượng quỷ dị trên không trung, tức thì

làm cho người ta cảm thấy da đầu tê dại.

Chỉ thấy con khỉ nhỏ xám xịt trên không trung kia, thân thể trực tiếp vặn vẹo thành một đoàn.

Nhiều khớp xương trực tiếp hiện ra phương hướng tương phản.

Thực sự là có chút siêu việt tưởng tượng rồi.

Theo thân thể khỉ nhỏ không ngừng vặn vẹo, đồng thời cũng vang lên thanh âm "răng rắc răng rắc..." Dường như là thanh âm cốt tiết kịch liệt run rẩy ma sát.

Trong ánh mắt kinh hãi của chúng sinh Hồng Hoang, con khỉ nhỏ xám xịt này bắt đầu nảy sinh dị biến.

Thân thể vốn dĩ vô cùng gầy nhỏ, quỷ nhiên gian, đột nhiên phồng lên vô số cơ bắp thô to rắn chắc.

Xương cốt cũng trong tiếng ca ca tác hưởng, chậm rãi biến lớn.

Trong tầm mắt rõ ràng của tất cả mọi người, con khỉ vốn to bằng bàn tay cư nhiên lớn lên cao bằng một người?

Hơn nữa vẫn như cũ đang nhanh chóng biến lớn.

Trong nháy mắt đã vượt qua chiều cao bình thường của nhân loại.

Từng khối từng khối cơ bắp trên cánh tay, lồng ngực, bụng của con khỉ này dần dần phồng lên.

Chương 128

Nhìn qua vừa dữ tợn lại khủng bố.

Giờ khắc này cái đầu của nó cũng dần dần biến lớn.

Trong miệng thậm chí mọc ra răng nanh cực kỳ sắc bén lại siêu dài, lúc này đang tản ra quang mang cực kỳ hàn lãnh.

Đôi tay khổng lồ kia, tại giờ khắc này cũng sinh ra móng vuốt sắc bén.

Khoảnh khắc gian, con khỉ nhỏ màu xám này cư nhiên ngay dưới sự chăm chú của chúng sinh Hồng Hoang, biến thành một con thần hầu che khuất bầu trời.

Nhìn thể tích con khỉ này, chút nào không nhỏ hơn con Xích Diễm Thú lúc trước.

Thậm chí so với con Xích Diễm Thú kia còn muốn dữ tợn hơn rất nhiều.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy thần hầu như vậy không ai không chậc lưỡi lấy làm kỳ lạ.

Nhưng là dị biến của con thần hầu này còn chưa kết thúc.

Chỉ thấy nó duỗi móng vuốt ra, sử dụng móng tay sắc bén, nhẹ nhàng rạch một cái trên trán mình.

Trong nháy mắt ngay tại giữa đường chỉ đen trên trán rạch ra một khe hở.

Sau đó hai cái móng vuốt đồng thời vạch về hai bên.

Khoảnh khắc gian liền có một đạo tử sắc quang mang chiếu xạ đi ra.

Đạo quang mang này vô cùng nồng đậm, chiếu xạ tại giữa thiên địa rạng rỡ sinh huy, dường như sở hữu uy lực thần kỳ.

Trong tử sắc quang mang này, lại có một mảnh tinh hồng quang mang, loáng thoáng lộ ra.

Cho người ta một loại cảm thụ cực kỳ thị huyết.

Thật lâu sau tử sắc quang mang kia mới dần dần biến mất hầu như không còn.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới nhìn rõ ràng rành mạch.

Nguyên lai trên trán lại mở ra thêm một con mắt.

Con mắt này là thụ đồng (con ngươi dọc), sát khí thị huyết trong khoảnh khắc bạo lộ không bỏ sót.

Nguyên lai vẫn là một con linh hầu linh hoạt to bằng bàn tay, trong khoảnh khắc liền biến thành một con Tam Nhãn Hung Hầu.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy biến hóa của con thần hầu này, không ai không chậc lưỡi lấy làm kỳ lạ.

Nhiều người đều chịu chấn kinh to lớn.

Vốn dĩ còn tưởng là con khỉ phổ phổ thông thông, không ngờ là một con Tam Nhãn Hung Hầu tuyệt thế.

Quả thật là lệnh chúng sinh Hồng Hoang mở rộng tầm mắt.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, tử sắc khí tức giữa không trung diễn hóa ra mấy hàng Đại Đạo văn tự. [Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 63: Tam Nhãn Linh Hầu.

Thượng cổ thần thú, thiên tính thông linh, não có trí tuệ, trong ngực có càn khôn, nắm giữ nhiều chí lý, lực có thể thao thiên.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Nhiên Đăng Đạo Nhân.] [Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ thưởng năm triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Chủ nhân thưởng năm triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Cơ duyên đốn ngộ năm lần, Tiên Thiên Thanh Khí năm luồng, Cửu Chuyển Kim Đan năm viên.] "Hít..." Con thần hầu này cư nhiên là của Nhiên Đăng Đạo Nhân?

Nhiên Đăng Đạo Nhân tên gia hỏa này...

Nhiều người không khỏi đối với hắn kính bội lên.

Tên gia hỏa này quả nhiên vẫn là có chút thủ đoạn.

Không chỉ trong tay có mấy món pháp bảo đăng lên Pháp Bảo Bảng, linh thú dưới trướng cư nhiên cũng đăng lên Tọa Kỵ Bảng.

Quả thật là khiến người ta diễm tiện a.

Cái lão gia hỏa này, hoàn toàn chính xác là có thực lực nhất định.

Đối phương dù sao cũng là một trong ba nghìn khách hồng trần lúc ban đầu, thực lực tự nhiên là vô cùng cường hãn.

Tuy rằng bị những Thánh nhân kia đi ở phía trước, nhưng những Chuẩn Thánh trường tồn vạn cổ này, tự nhiên cũng là không thể khinh thường.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận về Nhiên Đăng Đạo Nhân, con linh hầu thần kỳ trên không trung kia đã biến mất không thấy.

Đại Đạo văn tự cũng triệt để biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim sắc quang mang khác.

Thật lâu sau, đoàn quang mang này mới dần dần diễn hóa thành một con thần thú.

Chỉ thấy con thần thú này tướng mạo vô cùng thần kỳ.

Đầu lâu đại ước có chút giống sư tử, nhưng lại muốn thần tuấn hơn sư tử rất nhiều.

Mắt như đồng linh (chuông đồng), thỉnh thoảng sẽ có khói lửa từ trong mắt toát ra, bộ dáng đẳng cấp kia, rất là hãi nhân.

Miệng như miệng rồng, hai bên miệng mọc mấy cọng râu rồng cực dài, lúc này đang tùy gió phiêu đãng, nhìn qua vô cùng thần kỳ.

Trên đầu mọc một cái độc giác, nhìn qua cong cong khúc khúc, tại đỉnh đoan độc giác này, thiêu đốt một đoàn kim sắc hỏa diễm.

Mà thân thể con này tắc có chút giống báo, trên thân thể mọc đầy rất nhiều đốm lốm đốm.

Những đốm này thỉnh thoảng sẽ phun ra kim sắc hỏa diễm.

Đây là một con thần thú biết phun lửa.

Tứ chi cực kỳ thô tráng, trên móng vuốt có lợi trảo cực dài, nhìn qua chấn hám nhân tâm.

Con thần thú này cực cao lại dài, lúc này đang bôn tẩu trên không trung.

Trên độc giác, trong mắt, trong miệng, cùng với trên những đốm kim sắc trên người nó, thỉnh thoảng đều sẽ phun ra từng cỗ từng cỗ thần hỏa.

Rất rõ ràng, nó cùng Xích Diễm Thú tuy rằng đều thuộc về hỏa thuộc tính thần thú, nhưng lại có thuộc tính hoàn toàn khác biệt.

Kia là một con cái thế hung thú.

Mà con này lại là một con thần thú vô cùng uy nghiêm.

Cứ từ tướng mạo mà xem, liền vô cùng thần tuấn.

Một con thần thú vô cùng thần tuấn như vậy, nhiều người đều lộ ra ánh mắt khao khát.

Nếu có thể cưỡi một con thần thú như vậy ra cửa, tất nhiên là vô cùng lạp phong (oai phong).

Tất cả mọi người đều diễm tiện nhìn đầu thần thú này, trong mắt toát ra thần sắc hâm mộ.

Thật lâu sau Đại Đạo văn tự, thong dong rơi xuống. [Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 62: Hỏa Nhãn Kim Tinh Thú.

Thần thú thuộc tính Hỏa, khả năng khống hỏa thiên hạ vô song.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Độ Ách Chân Nhân.] [Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ thưởng sáu triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Chủ nhân thưởng sáu triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Cơ duyên đốn ngộ sáu lần, Tiên Thiên Thanh Khí sáu luồng, Cửu Chuyển Kim Đan sáu viên.] "Con thần thú này gọi là Hỏa Nhãn Kim Tinh Thú sao?" "Quả nhiên không thẹn là siêu cấp thần thú." "Cái Độ Ách Chân Nhân này là ai?

Vì sao chưa từng nghe nói qua chứ?" "Tên gia hỏa này cư nhiên có thể đạt được thần thú như vậy, đảo thật là khiến người ta hâm mộ a." "Nếu là một đại năng thì cũng thôi, nếu là một tiểu nhân vật danh bất kiến kinh truyện, chỉ sợ đầu Hỏa Nhãn Kim Tinh Thú thần kỳ này sẽ bị người ta lược đoạt a..." "Hỏa Nhãn Kim Tinh Thú cảnh giới Đại La Kim Tiên a...

Chậc chậc...

Thật là bảo bối tốt..." Ngay tại lúc này, có một đạo thanh âm truyền khắp thiên địa. "Ta nhận thức Độ Ách Chân Nhân này, hắn cư

trú lâu dài ở Côn Luân, làm hàng xóm với Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công, bản thân cũng là một Tiên Thiên sinh linh thực lực cường hãn.

Nghe nói cũng là một trong ba nghìn khách hồng trần lúc ban đầu, thực lực có khả năng đã đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh rồi...

Coi như là một gia hỏa tương đối cường hãn..." Nghe được thanh âm của người này, nhiều người không khỏi lắc đầu than thở.

Lại có một vị đại năng bị hấp thụ ánh sáng đi ra...

Thực sự là siêu việt tưởng tượng a.

Sáu triệu năm pháp lực đạo hạnh a...

Sáu lần cơ hội đốn ngộ a...

Quả thật là làm người khác thèm muốn.

Tại lúc chúng sinh Hồng Hoang một phen nghị luận, kim sắc khí tức giữa không trung rốt cục lại có dị động.

Trái tim nóng bỏng của nhiều người lại một lần nữa bị nhen nhóm.

Chương 129

Lại có một tôn siêu cấp thần thú muốn xuất hiện sao?

Nhiều người giờ khắc này không khỏi trở nên hỏa nhiệt.

Lần này Kim Bảng công bố, thực sự là nhìn đã mắt.

Thật lâu sau, đoàn kim sắc quang mang trên không trung rốt cục diễn hóa ra một con siêu cấp thần thú.

Bất quá con thần thú này cư nhiên cùng con Hỏa Nhãn Kim Tinh Thú lúc trước tướng mạo cực kỳ tương tự.

Đồng dạng là đầu sư tử, đồng dạng là mắt như đồng linh, miệng như miệng rồng.

Tại hai bên miệng đồng dạng có mấy cọng râu rồng cực dài.

Trên đỉnh đầu đồng dạng cũng mọc một cái độc giác.

Bộ dáng độc giác cong cong khúc khúc này, cực kỳ tương tự với con Hỏa Nhãn Kim Tinh Thú kia.

Nhưng khác biệt với Hỏa Nhãn Kim Tinh Thú là, con thần thú này dường như là một con thủy thuộc tính thần thú.

Trong mắt thỉnh thoảng sẽ có từng đoàn từng đoàn thủy khí toát ra.

Trên độc giác của con thần thú này, thì thủy chung bao phủ một đoàn bọt nước.

Trên người con thần thú này đồng dạng cũng mọc rất nhiều đốm.

Bất quá những đốm này lại không phải màu vàng, mà là đốm màu lam.

Trên đốm thỉnh thoảng sẽ có hàn băng toát ra.

Hàn băng chi khí âm u lạnh lẽo kia, thỉnh thoảng bốc lên. "Tên gia hỏa này làm sao tướng mạo y hệt thần thú phía trước vậy?" "Đúng vậy...

Quả thực chính là y hệt...

Chẳng lẽ không phải là song bào thai chứ?" "Thật đúng là có loại khả năng này...

Hai tên gia hỏa này dù sao lớn lên y hệt nhau...

Có khả năng cực lớn là song bào thai..." "Ngươi đây không phải là nói nhảm sao?

Hai con thần thú này rõ ràng bất đồng." "Con trước nãi là hỏa thuộc tính thần thú, con này nãi là thủy thuộc tính thần thú, chính cái gọi là thủy hỏa bất dung, làm sao có thể là song bào thai chứ?" "Cùng lắm tính là hai con thần thú này thuộc cùng một chủng tộc." "Thật đúng là có loại khả năng này...

Vẫn là xem Đại Đạo văn tự đi..." Nhiều người giờ khắc này, đều nghị luận ầm ĩ.

Dù sao hai con thần thú này lớn lên y hệt nhau, trực tiếp kích khởi lòng hiếu kỳ của chúng sinh Hồng Hoang.

Thật lâu sau, Đại Đạo văn tự rốt cục phủ xuống. [Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 61: Bích Thủy Kim Tinh Thú.

Thượng cổ thần thú, đồng thời cũng là Thủy chi thụy thú.

Khả năng khống thủy cực kỳ cường hãn, cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Phục Hy.] [Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ thưởng bảy triệu năm pháp lực đạo hạnh, chủ nhân thưởng bảy triệu năm pháp

lực đạo hạnh.

Cơ duyên đốn ngộ bảy lần, Tiên Thiên Thanh Khí bảy luồng, Cửu Chuyển Kim Đan bảy viên.] "Nguyên lai con thần thú này gọi là Bích Thủy Kim Tinh Thú a?" "Thật đúng là cùng một chủng tộc, con thần thú trước gọi là Hỏa Nhãn Kim Tinh Thú, con thần thú này tắc là Bích Thủy Kim Tinh Thú, thật đúng là cùng một chủng tộc đồng căn đồng nguyên." "Con thủy thuộc tính thần thú này, đồng dạng soái khí a, thật đúng là khiến người ta hâm mộ." "Phục Hy đại thần hảo phúc khí." "Phục Hy đại thần không hổ là siêu cấp đại năng, mỗi một cái bảng danh sách đều bảng thượng hữu danh." "Lúc Pháp Bảo Bảng, Phục Hy Cầm của Phục Hy đại thần liền xếp sau Càn Khôn Xích của Nhiên Đăng Đạo Nhân, xếp hạng thứ 52." "Lúc Linh Căn Bảng công bố, Ngộ Đạo Trà của Phục Hy đại thần lại xếp hạng thứ 47." "Hiện giờ Tọa Kỵ Bảng công bố, Bích Thủy Kim Tinh Thú của Phục Hy đại thần lại xếp hạng thứ 61." "Mỗi một cái bảng danh sách, đều có thể bảng thượng hữu danh, thực sự là khiến người ta hâm mộ vô cùng." "Nhân gia dù sao cũng là Phục Hy đại thần, huynh trưởng của Nữ Oa nương nương, tự nhiên là thâm bất khả trắc..." "Nói có lý...

Nữ Oa nương nương có thể thành tựu Thánh nhân chi vị, Phục Hy đại thần cũng là công không thể bỏ..." "..." Nhiều người bắt đầu đàm luận về Phục Hy.

Trên mặt mỗi người đều toát ra thần tình sùng kính ngưỡng mộ.

Phục Hy đại thần tại Hồng Hoang có thể nói là danh tiếng cực tốt.

Hầu như tất cả mọi người đều có hảo cảm với hắn.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, trong Oa Hoàng Cung, Phục Hy đại thần tắc là lược vi than thở.

Không ngờ Bích Thủy Kim Tinh Thú của hắn mới xếp hạng sáu mươi mấy.

Điều này làm cho hắn ít nhiều có chút thất vọng. "Không ngờ Bích Thủy Kim Tinh Thú của ta cuối cùng mới xếp đến hạng 61...

Thực sự là làm cho ta có chút thất vọng a..." Nữ Oa nương nương tắc là lược vi gật đầu: "Kỳ thực cũng được rồi...

Dù sao cũng coi như là bảng thượng hữu danh...

Hơn nữa cũng có thể đạt được phần thưởng không nhỏ, coi như là không tệ rồi." Phục Hy nghe được lời này của Nữ Oa nương nương chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu.

Đây cũng coi như là một loại tự mình an ủi đi.

Tại trong sự kinh thán tiếp liên của chúng sinh Hồng Hoang, các tọa kỵ trên Hồng Mông Tử Kim Bảng liên tục xuất hiện.

Đủ loại thượng cổ thần thú, tiếp liên hiện ra trong mắt người đời Hồng Hoang.

Trực tiếp dẫn tới chúng sinh Hồng Hoang kinh thán liên hồi.

Quả thực có thể nói là nhìn đã mắt.

Đông phương mấy tôn Thánh nhân, đều có tọa kỵ cực kỳ cường lực.

Bọn họ cũng không lo lắng, chỉ là lẳng lặng chờ tọa kỵ của mình lên bảng mà thôi.

Nhưng là Tây Phương Nhị Thánh lại không có khí định thần nhàn như vậy.

Tiếp Dẫn Thánh nhân sầu mi khổ kiểm. "Haiz..." "Sư huynh...

Vì sao sầu mi khổ kiểm như thế?" "Tọa Kỵ Bảng tiếp liên xuất thế...

Đông phương một số nhân vật Đại La Kim Tiên, cư nhiên đều có

một số tọa kỵ cực kỳ không tệ." "Mà Tây Phương Giáo chúng ta lại một con cũng không có...

Cái này một chút, Tây Phương Giáo chúng ta hầu như phải trở thành trò cười cho người trong thiên hạ rồi..." Cơ vu tình huống loại này, Tiếp Dẫn Thánh nhân tự nhiên là sầu mi khổ kiểm.

Không cần nhìn cũng biết, hai người bọn họ lần này coi như là triệt để ngã ngựa rồi.

Đường đường cường giả cảnh giới Thánh nhân, cư nhiên ngay cả cái tọa kỵ cũng không có.

Haiz...

Cũng không phải nói hai người bọn họ tìm không thấy.

Mà là những con có thể tìm được bọn họ đều chướng mắt.

Nếu là tùy tiện lộng một cái tọa kỵ đến, kết quả lại không chạy nhanh bằng chính mình cưỡi mây.

Còn muốn lãng phí nhiều tài nguyên.

Bọn họ đồ cái gì chứ?

Vì thế vô số năm trôi qua, hai người bọn họ thủy chung đều không có tọa kỵ.

Nếu là dĩ vãng thì cũng thôi.

Vô phi chính là lúc xuất hành, bài diện thượng hơi yếu một chút.

Hai vị Thánh nhân bọn họ đã sớm xem thể diện là chuyện tương đối nhạt.

Nhân thử đảo cũng không có gì.

Nhưng là hiện giờ công bố Tọa Kỵ Bảng.

Tất cả Thánh nhân đều có tọa kỵ cực kỳ cường hãn.

Duy độc Tây Phương Nhị Thánh bọn họ không có tọa kỵ lên bảng.

Nếu là bị kẻ tò mò nhắc tới, Tây Phương Giáo bọn họ nơi nào còn có thể diện?

Nếu cứ kéo dài như thế, chỉ sợ Tây Phương Giáo bọn họ muốn chiêu lãm nhân thủ đều thành nan đề rồi.

Đông phương Tiệt Giáo hào xưng Hữu Giáo Vô Loại.

Tại cục thế Vu Yêu xưng bá hiện giờ, Tiệt Giáo cũng có thể hào xưng Vạn Tiên Lai Triều, thực lực không thể bảo là không cường đại.

Mà Xiển Giáo tắc là đều thu một số Phúc Đức Chân Quân.

Mỗi một vị thực lực đều là cực kỳ cường hãn.

Mỗi một người căn nguyên, thiên phú, đều là sự tồn tại vô dữ luân bỉ.

Nhưng là Tây Phương Giáo thì sao?

So với hai đại giáo phái này, Tây Phương Giáo thực sự là quá mức nhỏ yếu một chút.

Nhân tài điêu tàn, nhân vật có thể thành khí tương đương hiếm thấy.

Cho dù là nhập giáo, hai người bọn họ cũng không có bảo vật gì tặng cho.

Như thế...

Chương 130

Tây Phương Giáo khi nào mới có thể triệt để hưng thịnh chứ?

Đây tự nhiên là nguyên nhân hắn sầu mi khổ kiểm.

Chuẩn Đề Thánh nhân nghe được lời nói của Tiếp Dẫn Thánh nhân, cũng là lược vi than thở một tiếng. "Đây cũng là chuyện không có biện pháp, hiện giờ mất bò mới lo làm chuồng, vẫn chưa muộn, tranh thủ đem những đại năng trên các bảng danh sách kia khuyến thuyết đến Tây Phương Giáo ta đi!" "Chúng ta cũng chỉ có thể như thế, Hồng Mông Tạo Hóa Bảng coi như là vạch trần sự nghèo nàn của Tây Phương Giáo ta, nhưng cũng hướng chúng ta bạo lộ ra nhiều nhân tài có thể bồi dưỡng...

Ngày sau định phải lôi kéo bọn họ qua đây..." "Đến lúc đó liền xem vị nào cùng Tây Phương Giáo chúng ta hữu duyên..." Hai vị Thánh nhân Tây Phương Giáo tâm sự nặng nề nhìn bảng danh sách giữa không trung, câu được câu không tán gẫu.

Đủ loại siêu cấp tọa kỵ, vẫn như cũ đang hiển hóa trên không trung.

Tại trong từng đợt từng đợt kinh thán của chúng sinh Hồng Hoang, rất nhiều thần thú bạo lộ trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Theo danh sách đề tiền (tăng lên), nhiều người đều ức chế không nổi xúc động nội tâm chính mình.

Không bao lâu, Tọa Kỵ Bảng xếp hạng đã xếp tới hạng 27.

Khi con thần thú xếp hạng 27 trên không trung biến mất, trái tim của tất cả mọi người lại một lần nữa treo lên.

Phía dưới liền là tọa kỵ xếp hạng 26 rồi.

Cũng không biết là tọa kỵ của vị đại năng nào.

Có thể xếp tại hạng 26, đã là tương đối cao.

Phiến khắc sau kim sắc quang mang trên không trung rốt cục diễn hóa ra một con thần thú.

Con thần thú này vừa xuất hiện trên không trung, sau đó liền có một cỗ hỏa lãng nóng rực, mãnh liệt tịch quyển ra giữa không trung.

Cỗ hỏa lãng này cực kỳ nồng liệt, thổi quét đại địa Hồng Hoang.

Trực tiếp khiến cho nhiệt độ đại địa Hồng Hoang giờ khắc này đều mạc danh tăng cao rất nhiều.

Tất cả mọi người giờ khắc này, đều nhìn đến thập phần rõ ràng.

Đây lại là một con hỏa diễm thần thú.

Con thần thú này cực kỳ to lớn, nãi là một con hỏa diễm thần điểu.

Con hỏa diễm thần điểu này triển khai đôi cánh chừng ngàn trượng.

Thân thể cực kỳ to lớn, triển khai đôi cánh dường như có thể nâng lên một ngọn núi nhỏ.

Con thần điểu này toàn thân trên dưới đều bao phủ nham tương độ ấm cực cao.

Mỗi một lần chấn động cánh, dường như đều có nham tương rơi xuống.

Cũng may cự điểu trên không trung này nãi là hư ảnh.

Nếu con cự điểu này chân thực xuất hiện tại thiên địa Hồng Hoang, tất nhiên sẽ mang đến tai nạn rất lớn cho đại địa Hồng Hoang.

Đây còn không phải là chỗ kỳ đặc nhất của nó.

Chỗ kỳ quái nhất, mà là đôi mắt của nó.

Mỗi một con mắt đều vô cùng to lớn, bên trong mắt đều có hai cái đồng khổng.

Hai con mắt tổng cộng có bốn cái đồng khổng.

Đây chính là Trùng Đồng (mắt kép) trong truyền thuyết.

Con hỏa diễm thần điểu này xuất hiện trên không trung, trực tiếp kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang.

Con thần điểu này tuy rằng tướng mạo vô cùng dữ tợn, thậm chí còn có chút xấu xí, nhưng là siêu cấp uy lực mà con thần điểu này toát ra, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy tim mật run rẩy. "Con thần điểu này thật đúng là uy lực vô cùng..." "Cũng không biết là ai mới có tư cách sở hữu gia hỏa như vậy..." "Cái này thật đúng là khiến người ta hâm mộ a..." "Không hổ là sự tồn tại xếp hạng 26, xác xác thực thực so với mỗi một con thần thú phía trước đều muốn cường đại hơn rất nhiều." "Con thần điểu này, cũng là hỏa thuộc tính thần thú cường hãn nhất tính đến hiện tại rồi chứ?" "Xác thực như thế, mặc kệ là con Xích Diễm Thú kia, hay là con Hỏa Nhãn Kim Tinh Thú kia, đều so không bằng con thần điểu này!" "Cũng không biết là vị đại năng nào mới có phúc khí như vậy..." Thật lâu sau, rốt cục có Đại Đạo văn tự rơi xuống. [Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 26: Tử Đồng Trùng Minh Điểu.

Thượng cổ dị thú, tính tình quái đản, sát khí cực nặng, cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Cửu Thiên Huyền Nữ.] [Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ thưởng mười triệu năm pháp lực tu vi.

Chủ nhân thưởng mười triệu năm pháp lực tu vi.

Cơ duyên đốn ngộ mười lần.

Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng.

Cửu Chuyển Kim Đan mười viên.

Tùy cơ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo một kiện.] "Oa...

Cái phần thưởng này dường như phong phú đến có chút quá phận đi..." "Quả thực là phần thưởng toàn phương vị a...

Cái này quả thực chính là muốn gì có nấy...

Còn thưởng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo..." "Quả nhiên là hâm mộ chết người ta rồi..." "Con siêu cấp thần thú này tên là Tử Đồng Trùng Minh Điểu sao?" "Đảo là nghe nói qua uy danh con thần thú này, nhưng là lại chưa từng thấy qua.

Không ngờ con thần thú này cư nhiên ở trên tay Cửu Thiên Huyền Nữ..." "Cửu Thiên Huyền Nữ a...

Mỹ nhân nổi danh của đại địa Hồng Hoang..." "Buông con thần thú kia ra...

Để ta tới...

Ta nguyện ý làm thần thú dưới khố Cửu Thiên Huyền Nữ..." "Cút đi...

Ta còn nguyện ý đây...

Tới phiên cũng không tới phiên ngươi..." "..." Chúng sinh Hồng Hoang, tại giờ khắc này lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Cửu Thiên Huyền Nữ nãi là mỹ nhân hách hách nổi danh trên đại địa Hồng Hoang, diễm danh quan tuyệt Hồng Hoang.

Quan trọng nhất chính là một vị đại mỹ nhân như vậy, lại xưa nay độc lai độc vãng.

Cũng chính là nói, ai cũng có khả năng ôm được mỹ nhân về.

Hầu như có thể nói, Cửu Thiên Huyền Nữ là nữ tính được hoan

nghênh nhất đại địa Hồng Hoang.

Nhiều người đều là fan trung thành của nàng.

Hiện giờ tên Cửu Thiên Huyền Nữ xuất hiện trên Tọa Kỵ Bảng, tự nhiên là nhận được một trận thổi phồng của chúng sinh Hồng Hoang.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang thổi phồng Cửu Thiên Huyền Nữ, tại một chỗ thần bí, có một vị nữ tử mặc bạch y đang lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Vị bạch y nữ tử này chính là Cửu Thiên Huyền Nữ.

Lúc này nàng đang lẳng lặng đứng ở nơi đó, ánh mắt ngẩn ngơ nhìn về phía trước.

Trong đôi mắt lại mất đi tiêu cự.

Nàng dường như lâm vào một loại trầm tư.

Mà ở sau lưng nàng, đang nằm sấp một con thần điểu to lớn vô cùng.

Con thần điểu này, chính là Tử Đồng Trùng Minh Điểu xếp hạng 26 trên Tọa Kỵ Bảng.

Lúc này, con thần điểu này nằm sấp sau lưng Cửu Thiên Huyền Nữ, ngoan ngoãn y như một con gà mái.

Cửu Thiên Huyền Nữ lúc này lâm vào hồi ức thật sâu.

Lúc trước khi nàng mới đắc đạo, sinh tính hiếu động nàng liền quyết định ra cửa du lịch Hồng Hoang.

Sau lại nàng liền phát hiện con thần điểu đã tu luyện đến cảnh giới Đại La Kim Tiên này.

Ngay lập tức nàng liền quyết định muốn thu phục con thần điểu

này.

Nào ngờ con thần điểu này cư nhiên chiến lực vô song!

Dưới sự giao thủ, nàng cư nhiên rơi vào hạ phong.

Đối mặt với thần hỏa của con thần điểu này, nàng không có biện pháp ứng đối, thậm chí tùy thời đều có nguy cơ mất mạng.

Ngay tại lúc nàng triệt để thất bại, sinh mệnh nguy kịch, bỗng nhiên có một đạo thân ảnh vô cùng vĩ ngạn từ trên trời giáng xuống.

Đạo thần ảnh này sau khi xuất hiện, vẻn vẹn chỉ là duỗi ngón tay ra một cái, liền trực tiếp phóng xuất ra vô biên vĩ lực, triệt để trấn áp con thần điểu này.

Đem nàng từ trong tay con thần điểu này cứu xuống.

Lúc này, nàng mới nhìn rõ, đạo thân ảnh vô cùng vĩ ngạn này, cư nhiên là một nam tử trẻ tuổi vô cùng anh tuấn.

Vị nam tử trẻ tuổi này mắt say lờ đờ, trong tay cầm một bầu rượu, trên miệng còn điêu (ngậm) một thứ đồ vật không ngừng nhả ra khói mù.

Cả người dường như hiện ra trạng thái say rượu, ở nơi đó đông đảo tây oai.

Hình tượng dường như có chút phóng túng bất kham.

Khi đó, cái tên nam tử trẻ tuổi phóng túng này cư nhiên còn nâng cằm nàng lên, khinh miệt điều hí nàng, còn trong miệng phun ra khói thuốc, tán mỹ nàng là cái mỹ nhân.

Lúc ấy trực tiếp làm nàng sợ tới mức luống cuống tay chân.

Sau lại cái nam tử trẻ tuổi thần bí kia sau khi điều hí nàng một trận, liền buông lỏng nàng ra.

Chương 131

Đem con thần điểu bị trấn áp tặng cho nàng.

Đồng thời còn tặng cho nàng một bộ công pháp.

Bộ công pháp kia tên là 《 Cửu Thiên Ngọc Nữ Tâm Kinh 》.

Sau đó nam tử trẻ tuổi đi đứng xiêu vẹo kia cứ thế biến mất không thấy.

Cửu Thiên Huyền Nữ từ đó liền bắt đầu tu luyện bộ 《 Cửu Thiên Ngọc Nữ Tâm Kinh 》 kia.

Không ngờ bộ công pháp này, cư nhiên sở hữu lực lượng quỷ thần khó lường.

Nàng mới tu luyện ngắn ngủi vài ngàn năm, cư nhiên trực tiếp tu luyện đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

Không chỉ có như thế.

Từ khi nàng tu luyện bộ công pháp này tới nay, dung mạo biến hóa cực lớn.

Cả người cũng càng ngày càng trở nên kiều diễm ướt át.

Thậm chí đơn thuần từ dung mạo mà nói, nàng chút nào không kém vị Nữ Oa nương nương diễm áp Hồng Hoang kia.

Cửu Thiên Huyền Nữ cũng không biết vị người trẻ tuổi kia đưa cho nàng bộ công pháp này rốt cuộc là có ý gì.

Sau khi trải qua chuyện kia, Cửu Thiên Huyền Nữ đối với vị nam tử trẻ tuổi kia càng ngày càng hiếu kỳ.

Hiện giờ nàng rốt cục biết được nam tử trẻ tuổi kia rốt cuộc là người phương nào.

Tất nhiên là vị Trường Không đạo nhân xưng bá Pháp Bảo Bảng, xưng bá Linh Căn Bảng kia.

Tại giờ khắc này, tâm cảnh của nàng xảy ra chuyển biến kịch liệt.

Nàng bức thiết muốn gặp lại người trẻ tuổi kia.

Thậm chí sâu trong nội tâm còn có một loại khát vọng loáng thoáng.

Đó là một loại cảm thụ nói không rõ tả không ra.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang vẫn như cũ đàm luận Cửu Thiên Huyền Nữ, con Trùng Đồng Trùng Minh Điểu cực kỳ to lớn trên không trung biến mất không thấy.

Những dòng Đại Đạo văn tự kia cũng đã biến mất không thấy.

Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này lại một lần nữa khẩn trương lên.

Tọa kỵ xếp hạng 25 rốt cục sắp xuất hiện sao?

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu ngưỡng vọng.

Tất cả mọi người đều gắt gao nhìn chằm chằm hư không, sinh sợ bỏ lỡ một tia một hào chi tiết.

Chỉ thấy phiến kim sắc quang mang trên không trung kia kiệt tận toàn lực diễn hóa.

Thật lâu sau, hoàn rốt cục diễn hóa ra một sinh linh to lớn.

Sinh linh này vừa ra, trực tiếp tản mát ra một cỗ khí tức khủng bố.

Vô số sinh linh nhìn thấy đầu sinh vật này, đều sắc mặt đại biến.

Chỉ thấy đầu sinh linh trên không trung này cực kỳ to lớn, dường như có thể chiếm cứ nửa bên trời cao.

Nhiều người cẩn thận ngưỡng vọng, rốt cục phát hiện đó là một

đầu cự long cực kỳ to lớn.

Đầu cự long này ít nhất cũng có vạn mét, lúc này đang bàn toàn phi vũ trên không trung.

Chu vi thân thể bao phủ vô tận hỏa diễm.

Con hỏa long vô tận này, hầu như có thể dùng từ "che khuất bầu trời" để hình dung.

Đó là thị giác trùng kích cực kỳ mãnh liệt.

Cái đầu lâu kia vô cùng uy nghiêm, cái miệng rộng bố mãn răng nanh mãnh liệt mở ra, dường như là cái hang lớn sâu không thấy đáy.

Đặc biệt là hai hàm răng như đao trời kia vô cùng sắc bén. "Đây là...

Chân Long?" "Chân Long nhất tộc không phải đã diệt tuyệt rồi sao?

Vì sao cư nhiên lại có Chân Long xuất hiện?" Nhiều người giờ khắc này, đều cảm thấy chấn kinh kinh thế hãi tục. "Chẳng lẽ Chân Long cũng không có diệt tuyệt sao?" "Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nhìn giá thế đầu Chân Long trên không trung này, tuyệt đối là một con Chân Long." "Xác thực như thế, con rồng này với những con ngụy long ở tứ hải kia có sự khác biệt về bản chất, rốt cuộc là có chuyện gì?" Nhiều người giờ khắc này đều bắt đầu nghị luận ầm ĩ.

Chuyện này trực tiếp đánh vỡ nhận thức của bọn họ.

Hồng Hoang đã sớm không còn tung tích Chân Long.

Cho dù là mấy vị Thánh nhân kia, cũng không cho phép Chân Long y nhiên còn tồn tại ở đại địa Hồng Hoang.

Đại địa Hồng Hoang hiện tồn những Tứ Hải Long Tộc này, đa số đều là do cự mãng, hoặc là cá chép tiến hóa mà đến, nghiêm túc mà nói

chỉ là một số ngụy long.

Cho dù là những thần thú sở hữu huyết mạch Chân Long kia, tại thiên địa Hồng Hoang cũng rất khó sinh tồn.

Dưới sự chỉ sử của Thánh nhân, nhiều đại năng tìm kiếm khắp thế giới những thần thú như vậy.

Đến nay thần thú sở hữu huyết mạch Chân Long đã càng ngày càng thưa thớt rồi.

Thế nhưng con Chân Long này rốt cuộc lại là chuyện gì xảy ra đây?

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang chất vấn, rốt cục lại có Đại Đạo văn tự phủ xuống. [Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 25: Thái Dương Thiên Long.

Thượng cổ Chân Long, con của Long Hoàng, trải qua Đông Hoàng Thái Nhất cải tạo, cuối cùng cải biến thành Thái Dương Thiên Long, cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Thái Nhất.] [Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ thưởng mười triệu năm pháp lực tu vi.

Chủ nhân thưởng mười triệu năm pháp lực tu vi.

Cơ duyên đốn ngộ mười lần, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Cửu Chuyển Kim Đan mười viên, tùy cơ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hai kiện.] "Con thần long này cư nhiên là Thái Dương Thiên Long sao?" Nhiều người như có điều suy nghĩ.

Nếu thật sự như thế, chuyện này dường như còn có thể nói thông.

Bởi vì Thái Dương Thiên Long của Đông Hoàng Thái Nhất, rất nhiều người đều vô cùng quen thuộc.

Đầu Thái Dương Thiên Long này: Tên gọi "Ngao Nguyệt".

Tọa kỵ của Yêu Tộc Đông Hoàng Thái Nhất.

Là con trai của Long Vương, Long Hoàng của Long Tộc thời Long Hán Sơ Kiếp.

Lúc đầu khi Thái Dương Thiên Long sinh ra, vừa khéo gặp Cửu Tinh Liên Châu.

Cửu Tinh Liên Châu trực tiếp dẫn đến huyết mạch của Thái Dương Thiên Long biến dị, trở thành một con Ma Long, thậm chí trực tiếp thôn phệ một nửa pháp lực của mẫu thân hắn, dẫn đến mẫu thân hắn khó sinh mà chết.

Lúc này, vừa khéo gặp Long Tộc cùng Phượng Tộc đại chiến.

Nghe được tin tức này Long Hoàng, tâm thần động đãng phía dưới, bị Phượng Tộc đánh lén, đại mất mặt mũi.

Bởi vậy, Long Hoàng đối với con Ma Long này cực kỳ không thích.

Tại trong Long Tộc, con Ma Long này cũng thường xuyên lọt vào sự cừu thị.

Cuối cùng bách vu bất đắc dĩ, con Ma Long này liền bị ép rời khỏi Long Tộc.

Sau đó con Ma Long này liền du đãng tại thế gian, cuối cùng bị Côn Bằng Lão Tổ phát hiện.

Khi Côn Bằng Lão Tổ chính muốn bắt nó ăn thịt, Đông Hoàng Thái Nhất kịp thời đuổi tới.

Tế xuất Hỗn Độn Chung, từ trong tay Côn Bằng Lão Tổ cứu ra con Ma Long này.

Nhưng là con Ma Long này cũng đã bị Côn Bằng đánh thành trọng thương, chỉ sợ không bao lâu nữa là phải bỏ mạng hoàng tuyền.

Nhìn thấy con Ma Long này, Đông Hoàng Thái Nhất cực kỳ yêu thích, không tiếc lấy bản nguyên Thái Dương Kim Diễm của bản thân, toàn lực cứu trị Ma Long Ngao Nguyệt.

Cuối cùng cứu sống được con Ma Long này.

Ma Long Ngao Nguyệt cảm niệm ân đức của Đông Hoàng, liền từ đó tự hào là "Thái Dương Thiên Long", lấy thân phận tọa kỵ của Đông Hoàng, lưu lại bên cạnh Đông Hoàng.

Vô số năm trôi qua.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đều đã diệt tuyệt.

Mà con Thái Dương Thiên Long này, lại vẫn như cũ thủ tại bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất.

Nghiêm túc mà nói, con cự long này bởi vậy cũng coi như là đào qua một kiếp.

Bất quá con cự long này cũng đã không phải là cự long chân chính.

Bởi vì huyết mạch Long Tộc trên người đã thiếu đi rất nhiều, càng nhiều hơn chính là huyết mạch Kim Ô do Thái Dương Kim Diễm diễn hóa ra.

Bởi vậy, nghiêm túc mà nói, con Thái Dương Thiên Long này cũng tịnh không phải là Long Tộc thuần chính.

Chương 132

Nhớ tới đoạn quá khứ này, rất nhiều đại năng, đều thổn thức không thôi.

Lúc đầu Long Hán đại kiếp, thiên hạ sinh linh mười không còn một.

Đảo thật đúng là năm tháng vô cùng thê thảm nha.

Lại có nhiều người không khỏi đồng tình với Thái Dương Thiên Long.

Bị chủng tộc của chính mình vứt bỏ, tuy rằng được người cứu, nhưng cũng cuối cùng luân lạc trở thành một con tọa kỵ.

Sau lại chủng tộc nhà mình còn triệt để diệt tuyệt.

Thực sự là...

Nhiều người mềm lòng giờ khắc này đều không dám tiếp tục nghĩ xuống.

Thực sự là quá thảm.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang lược vi có chút trầm mặc, con Thái Dương Thiên Long che khuất bầu trời trên không trung kia biến mất không thấy.

Đại Đạo văn tự về Thái Dương Thiên Long cũng đồng dạng biến mất.

Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này mới lược vi có chút phản ứng lại.

Con tọa kỵ tiếp theo sắp sửa xuất hiện sao?

Nhiều người lại có chút mong đợi.

Tọa Kỵ Bảng xếp hạng đến bây giờ, đều là một số sự tồn tại có vị trí cực cao rồi.

Thực lực con sau cường hãn hơn con trước.

Lai lịch con sau lớn hơn con trước.

Làm cho chúng sinh Hồng Hoang nhìn đến như si như say.

Ngay tại lúc này, rốt cục lại có một đoàn kim sắc quang mang lớn xuất hiện tại giữa không trung.

Thật lâu sau, lại có một tôn thần thú diễn hóa ra.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu ngưỡng vọng.

Chỉ thấy đó lại là một con viễn cổ thần điểu.

Con thần điểu này ngoại hình có chút giống sếu đầu đỏ, nhưng là lại muốn đẹp hơn sếu đầu đỏ vô số lần.

Đặc biệt là cái đầu lâu kia, cư nhiên có vài phần tương tự với nhân loại.

Mãnh liệt liếc mắt nhìn qua, dường như giống một mỹ nhân trang điểm đậm, cư nhiên có vài phần mị lực.

Thể hình cũng muốn to lớn hơn rất nhiều rất nhiều lần, hầu như không nhỏ hơn bao nhiêu so với Thái Dương Thiên Long vừa rồi.

Con thần điểu này toàn thân trên dưới bao phủ lông vũ xen kẽ đỏ lam.

Trên mỗi một chiếc lông vũ đều có hoa văn thần kỳ.

Những hoa văn này cực kỳ phức tạp, có chút giống đồ đằng, lại có chút giống phù chú.

Bất cứ ai cũng có thể từ trên lông vũ này cảm nhận được một cỗ cảm giác uy hiếp vô dữ luân bỉ.

Càng vì kỳ quái là, con thần điểu này cư nhiên chỉ có một chân.

Một cái chân dài vô cùng tu trường, chống đỡ thân thể vô cùng to lớn.

Cực kỳ quỷ dị.

Nhưng là lại có một loại mị lực khác thường. "Thần điểu một chân?" "Đây lại là thần thú gì?" Giờ khắc này, chúng sinh Hồng Hoang đều ngỡ ngàng.

Từ trước đến nay chưa từng nhìn thấy qua một con thần điểu chỉ có một chân.

Theo Tọa Kỵ Bảng công bố, càng ngày càng nhiều vật chủng thần kỳ xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang, lần này lại lần khác trùng kích nhận thức của bọn hắn.

Hôm nay ngay cả thần điểu một chân cũng xuất hiện, trực tiếp phá vỡ thế giới quan của muôn vàn sinh linh.

Ngay tại lúc chúng sinh kinh thán, văn tự Đại Đạo rốt cục hạ xuống. [“Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 24: Tất Phương.

Thượng cổ dị thú, thần điểu phá hiểu, tiếng kêu ẩn chứa lực lượng phá tan màn đêm.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Đế Tuấn.”] [“Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực.

Chủ nhân được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực, mười lần cơ hội đốn ngộ, mười sợi Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, ba kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ngẫu nhiên.”] “Oa...

Phần thưởng này thật mẹ nó phong phú...

Quả thực là muốn gì có nấy...” “Con thần điểu này tên là Tất Phương sao?” “Không thể ngờ được, con thần điểu này lại là tọa kỵ của Thiên Đế Đế Tuấn.” “Đế Tuấn cũng có tọa kỵ a?

Hắn xuất hành xưa nay đều ngồi trên chiến xa mà...” “Nguyên lai còn tưởng rằng hắn không có tọa kỵ chứ...

Không ngờ lại ẩn giấu một con thần điểu như vậy...” “Người ta dù sao cũng là Thiên Đế, Yêu Tộc Đại Đế, làm sao có thể không có tọa kỵ chứ?” “Nói cũng đúng...” “Chỉ là Đế Tuấn chưa bao giờ cưỡi qua...

Quả thực là nhịn được giỏi thật...” Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đều nghị luận ầm ĩ.

Sau một hồi lâu, con thần điểu khổng lồ trên không trung kia rốt cục biến mất không thấy.

Mà đông đảo sinh linh trên mặt đất thì vẫn chưa thỏa mãn.

Dù sao vật chủng thần kỳ như vậy, nhìn thế nào cũng không thấy đủ.

Một lát sau, lại có một đoàn kim sắc quang mang xuất hiện tại bầu trời Hồng Hoang.

Chúng sinh đều khẩn trương quan sát.

Hồi lâu sau, rốt cục lại có một đầu quái vật khổng lồ xuất hiện trong hư không.

Nhìn thấy quái vật khổng lồ này, rất nhiều người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Chỉ thấy quái vật khổng lồ trên không trung kia nhìn không ra là chủng loại gì.

Mặt mũi giống ngựa mà lại không phải ngựa.

Móng giống trâu mà lại không phải trâu.

Đuôi giống lừa nhưng lại không phải lừa.

Sừng giống hươu nhưng lại không phải hươu.

Sau một hồi lâu, kim quang kịch liệt trên không trung rốt cục diễn hóa hoàn thành.

Hư ảnh thần thú này đã sinh động như thật xuất hiện giữa không trung.

Đôi sừng như cổ thụ, chòm râu tùy phong phiêu đãng, còn có lân phiến giống như long lân, cùng với đôi mắt hỏa nhãn kim tinh.

Tất cả đều rõ ràng rành mạch xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy hình ảnh đầu thần thú này, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây không phải chính là con thần thú Tứ Bất Tượng của Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?

Đầu thần thú này sao giờ mới xuất hiện?

Chúng sinh nhìn thần thú khủng bố trên không trung, đều trợn mắt há hốc mồm.

Đầu thần thú này xuất hiện cũng quá sớm đi?

Đây mới là hạng 23 a.

Sao lúc này đã xuất hiện rồi?

Một lát sau, văn tự Đại Đạo buông xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 23: Tứ Bất Tượng.

Thượng cổ dị thú, bỉnh thừa khí vận thiên địa, ứng vận mà sinh.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Nguyên Thủy Thiên Tôn."] ["Phần thưởng xếp hạng:

Tọa kỵ được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực.

Chủ nhân được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực, mười lần cơ hội đốn ngộ, mười sợi Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, bốn kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ngẫu nhiên."] "Tứ Bất Tượng của bản thánh mới chỉ xếp hạng 23 sao?" Nhìn thấy Tứ Bất Tượng xuất hiện trên không trung, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng hơi sững sờ, sau đó liền gật đầu.

"Xếp hạng tuy rằng không cao lắm, nhưng cũng nằm trong dự liệu." Nguyên Thủy Thiên Tôn híp mắt gật đầu.

Tọa kỵ chân chính hiện tại của hắn cũng không phải là Tứ Bất Tượng.

Tứ Bất Tượng chỉ là bầu bạn với hắn một đoạn thời gian vào thời kỳ thượng cổ mà thôi.

Hiện tại hắn sớm đã không cưỡi Tứ Bất Tượng nữa.

Chương 133

Tọa kỵ xuất hành hiện tại của hắn, chính là Cửu Long Trầm Hương Niện do Hồng Quân Đạo Tổ ban tặng.

Cửu Long Trầm Hương Niện, chính là sản vật chế tác từ linh căn Trầm Hương Mộc thời thượng cổ.

Trầm Hương Mộc tuy rằng không thể đăng lên Linh Căn Bảng, nhưng hiển nhiên cũng là linh căn cực kỳ cường đại.

Nếu Linh Căn Bảng có thể tăng thêm vài danh ngạch, hắn tin tưởng Trầm Hương Mộc tất nhiên có thể bảng thượng hữu danh.

Cửu Long Trầm Hương Niện do Trầm Hương Mộc cường đại chế tác mà thành, lại thêm các loại thần thạch, bảo thạch, kim loại điểm xuyết trong đó.

Tại bên trong Càn Khôn Đỉnh luyện chế rất nhiều năm, về sau lại hấp nạp vô số nhật nguyệt tinh hoa cùng thiên địa sơn hà chi khí, mới rốt cục luyện thành chiếc Trầm Hương Niện này.

Nói Trầm Hương Niện là một kiện pháp bảo cũng không đủ.

Nó sở hữu lực phòng ngự vô song, chu thân bao phủ Âm Dương linh khí, linh khí lưu chuyển cơ hồ có thể nói là không gì không phá.

Trừ cái đó ra, kéo Trầm Hương Niện chính là khôi lỗi luyện chế từ chín con Ngũ Trảo Kim Long.

Mỗi một con khôi lỗi đều có thực lực Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Chín con Ngũ Trảo Kim Long Đại La Kim Tiên đỉnh phong cộng thêm Trầm Hương Niện, tổ hợp xưng là Cửu Long Trầm Hương Niện.

Với tọa kỵ cường lực như thế, hắn có lòng tin tuyệt đối có thể xưng bá Tọa Kỵ Bảng lần này.

Vì vậy, việc Tứ Bất Tượng xuất hiện ở vị trí thứ 23, hắn cũng không để ý lắm, ung dung thưởng thức rượu ngon, khí định thần nhàn, vô cùng đắc ý. ---------- Tại Bích Du Cung trên Kim Ngao Đảo, Thông Thiên Giáo Chủ nhìn thấy Tứ Bất Tượng trên không trung, cũng lược vi có chút kinh ngạc.

"Tứ Bất Tượng của Nguyên Thủy sư huynh xếp hạng 23 sao?

Chỉ bằng con Tứ Bất Tượng kia, có thể xếp hạng 23 cũng coi là tương đối khá rồi..." Thông Thiên Giáo Chủ khẽ gật đầu, sau đó nhìn phần thưởng trên không trung, cũng lược vi có chút động tâm.

Một ngàn vạn năm đạo hạnh pháp lực, cho dù là đối với Thánh Nhân mà nói, cũng là pha vi thèm thuồng.

Dù sao đồ tốt càng nhiều càng tốt.

Bất quá Tứ Bất Tượng của Nguyên Thủy Thiên Tôn xếp hạng 23, Thông Thiên Giáo Chủ tịnh không lộ ra ánh mắt khinh thị.

Dù sao chúng sinh Hồng Hoang đều biết, gia để của Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng phong hậu.

Tọa kỵ chủ lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn là Cửu Long Trầm Hương Niện kia, cũng không phải là con Tứ Bất Tượng này.

Trong lòng Thông Thiên Giáo Chủ lúc này cũng trở nên có chút hỏa nhiệt.

"Không biết Quỳ Ngưu của bản toạ rốt cuộc xếp tại thứ hạng gì đây?

Tái thế nào cũng có thể danh liệt tiền mao a?" Hắn đối với tọa kỵ của mình cực kỳ tự tin.

Hắn chưa bao giờ tin tưởng tọa kỵ của mình sẽ kém hơn ai.

Quỳ Ngưu của hắn so với Cửu Long Trầm Hương Niện của Nguyên Thủy Thiên Tôn, ít nhất cũng là tồn tại cùng cấp bậc.

Trừ đi con Quỳ Ngưu mà ai cũng biết kia, hắn còn ẩn giấu một con tọa kỵ.

Chúng sinh Hồng Hoang đều không biết hiểu.

Con tọa kỵ này nếu hấp quang, tất nhiên có thể làm chúng sinh Hồng Hoang kinh rớt cằm.

Nghĩ tới đây, Thông Thiên Giáo Chủ không khỏi hắc hắc cười rộ lên.

Tây Phương Nhị Thánh hai cái tên nghèo khổ kia, ngày bình thường đều là cưỡi mây, đoán chừng là không có tọa kỵ gì.

Đạo Tổ Hồng Quân lúc này thân vô trường vật, đem tất cả bảo vật toàn bộ phân phát ra ngoài, tin tưởng trên người cũng không có cái gọi là tọa kỵ gì.

Như vậy người có năng lực cạnh tranh bảng thủ, cũng chỉ có Đông Phương Tứ Thánh.

Tam Thanh bọn họ cộng thêm một Nữ Oa.

Trừ cái đó ra, còn có tên Trường Không đạo nhân thần bí khó lường kia.

"Lần này... cái tên Trường Không đạo nhân kia sẽ không còn bá bảng nữa chứ?" Nếu Trường Không đạo nhân lại bá bảng... quả thực chính là thiên lý nan dung a.

Thông Thiên Giáo Chủ tay nắm hai đầu siêu cấp tọa kỵ, giờ phút này cực kỳ chờ mong.

Theo bảng xếp hạng dần dần công bố, tọa kỵ của đa số đại năng

Hồng Hoang cơ bản đều đã lên bảng.

Tỷ như Nhiên Đăng đạo nhân, tỷ như Phục Hy đại thần, tỷ như Đông Hoàng Thái Nhất, còn có Thiên Đế Đế Tuấn.

Vậy tiếp theo rốt cuộc lại là ai đây?

Ngay tại lúc Thông Thiên Giáo Chủ chờ mong, Tử Kim nhị khí trên không trung rốt cục lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Rốt cục lại sắp có tọa kỵ xuất hiện sao?

Mọi người lại một lần nữa bắt đầu khẩn trương lên.

Tọa kỵ cường đại có thể xếp trên Tứ Bất Tượng lại là cái gì đây?

Kim sắc khí tức trên không trung diễn hóa tựa hồ có chút gian nan.

Hồi lâu sau mới lại có một tôn siêu cấp thần thú xuất hiện tại không trung.

Sau khi đầu thần thú này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang một mảnh xôn xao.

Bởi vì đầu thần thú này tướng mạo cư nhiên vô cùng kỳ lạ, thân kiêm bách gia chi chúng (mang đặc điểm của trăm loài).

Nhưng lại không biết rốt cuộc là vật chủng gì.

Đảo thật là hi kỳ cổ quái, nhìn qua thậm chí còn có một chút quỷ dị, so với Tứ Bất Tượng kia còn muốn kỳ quái hơn nhiều.

"Thứ này rốt cuộc lại là cái gì?" "Tướng mạo này cũng quá quỷ dị đi?" "Quả thật là một loại sinh vật kỳ quái, nhưng trên thân lại lưu chuyển khí tức thụy thú...

Chẳng lẽ lại là một loại siêu cấp thần thú nào đó sao?" Chỉ thấy thạch thú trên không trung kia, tuyệt đối là tập bách gia chi trưởng.

Mọc ra một cái đầu hổ, lại to lớn hơn đầu hổ rất nhiều.

Trên đỉnh đầu mọc ra một cây độc giác thẳng tắp tận trời, nhìn qua vô cùng sâm hàn.

Hai bên đầu hổ thì mọc ra tai chó.

Thân thể thì có chút quái dị, chính là một cái thân rồng.

Sau thân rồng thì là đuôi sư tử, bốn cái chân dài vừa thô vừa tráng, hoàn hoàn toàn toàn chính là chân kỳ lân.

Nhiều người nhìn thấy nơi này không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

"Thứ này rốt cuộc là cái gì?

Nhìn bộ dáng này quả thật là có chút khủng bố a..." "Tựa rồng không phải rồng, tựa hổ không phải hổ, tựa sư tử không phải sư tử, tựa kỳ lân không phải kỳ lân, tựa chó không phải chó...

Quả thật là có chút cổ quái..." "Chỉ riêng tướng mạo này so với Tứ Bất Tượng đều khó coi hơn nhiều...

Rõ ràng là một con thụy thú, mỗi một cái bộ phận đều vô cùng đẹp mắt, nhưng gom lại cùng một chỗ xác thực có chút quỷ dị rồi..." "Vẫn là chờ văn tự Đại Đạo buông xuống đi...

Bằng vào chúng ta đoán cả một đời cũng đoán không ra đây là thứ gì..." Chúng sinh Hồng Hoang nhao nhao nhiễu nhiễu nghị luận.

Không có người nào có thể nhận ra đây là thứ gì.

Cho dù là mấy vị Thánh Nhân, nhìn thấy đầu thần thú này cũng là lược vi có chút mờ mịt.

Đây lại là một vật chủng chưa từng xuất hiện.

Tại lúc chúng sinh Hồng Hoang chờ mong, rốt cục có văn tự Đại Đạo buông xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 22: Đế Thính.

Thượng cổ thần thú, sở hữu khả năng giám thính thiên địa, có thể khuy tham thiên địa đại đạo, cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Địa Tạng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực.

Chủ nhân được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực, mười lần cơ hội đốn ngộ, mười sợi Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, bốn kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ngẫu nhiên."] "Thần thú này tên là Đế Thính sao?" "Văn tự Đại Đạo buông xuống, trừ danh tự ra cái gì cũng không nói a...

Có ai biết thần thú này rốt cuộc có thần thông gì không?" Bầu trời Hồng Hoang giờ khắc này, ai nấy đều toát ra thần sắc tuân vấn.

Hồi lâu sau, trên bầu trời mới ung dung truyền đến một tiếng thở dài.

Nghe được tiếng thở dài này, chúng sinh Hồng Hoang đều an tĩnh lại.

Tất cả mọi người đều nghe ra chủ nhân của thanh âm này.

Đạo thanh âm vô cùng uy nghiêm này chính là Nguyên Thủy Thánh Nhân.

Chẳng lẽ Nguyên Thủy Thánh Nhân muốn giải thích cho mọi người lai lịch con thần thú này sao?

Một lát sau, thanh âm của Nguyên Thủy Thiên Tôn quả nhiên truyền ra: "Thần thú này tên là Đế Thính, cũng có thể gọi là Cửu Bất Tượng." "Thân rồng biểu thị cát tường, đầu hổ biểu thị trí dũng, tai chó biểu thị thiện thính, đuôi sư tử biểu thị có tính nhẫn nại, chân kỳ lân biểu thị tứ bình bát ổn, lấy thiện làm bảo.

Nhân thử, lại duyên xưng là 'Cửu Bất Tượng'." "Đế Thính dính vào 'Cửu khí', tức là: Linh khí, thần khí, phúc khí, tài khí, duệ khí, vận

khí, triêu khí, lực khí và cốt khí." "Có thể nổi lên tác dụng 'Tịch tà', 'Tiêu tai', 'Hàng phúc', 'Hộ thân'.

Trừ cái đó ra, con Cửu Bất Tượng này tinh thông phật lý, thông nhân tính, tránh tà ác, được xem là tượng trưng cho cát tường." "Cửu Bất Tượng trừ những năng lực này ra, lại có một hạng thần thông, đó chính là thiện ở linh thính thế gian vạn vật, đặc biệt thiện ở khuy tham lòng người.

Chương 134

Thiện ác của lòng người, tại trước mặt nó biểu lộ không bỏ sót, cố xưng là Đế Thính." Nguyên Thủy Thánh Nhân hiếm thấy giải thích nhiều như vậy trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Mọi người nghe Nguyên Thủy Thánh Nhân giải thích xong, không ai không hít vào một ngụm khí lạnh.

Nguyên lai con thần thú này cường đại như thế sao?

Thiện ở khuy tham thiên địa vạn vật?

Đặc biệt là thiện ở khuy tham lòng người?

Nếu quả thật như thế, ai ở trước mặt nó, chẳng phải như bị lột sạch quần áo sao?

Nghĩ tới đây, chúng sinh Hồng Hoang đều rùng mình.

Quả nhiên là một đầu thần thú khủng bố.

Cái tên gia hỏa gọi là Địa Tạng này quả thực là phúc duyên thâm hậu, cư nhiên có thể hoạch đắc siêu cấp tọa kỵ như vậy.

Giản trực là làm người khác hâm mộ chết được.

"Không biết cái tên Địa Tạng này là đại năng phương nào, hay là tiểu nhân vật danh bất kiến kinh truyện?" "Cái này ai mà biết được chứ?

Tưởng tất là một đại năng đi?

Nếu là một tiểu nhân vật, lại làm sao có thể hàng phục thần thú như vậy?" "Thần thú này tên là Cửu Bất Tượng, chỗ Nguyên Thủy Thánh Nhân còn có một đầu Tứ Bất Tượng...

Có thể hay không là cùng một vật chủng?" "Chẳng lẽ còn có Ngũ

Bất Tượng, Lục Bất Tượng, Thất Bất Tượng, Bát Bất Tượng sao?" "Cái này cũng có chút tào lao rồi đi?" Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đều nghị luận ầm ĩ. --------- Mà thân xử Tây Phương, hai vị Thánh Nhân lúc này thì là đưa mắt nhìn nhau, đều có thể từ trên mặt đối phương nhìn ra thần sắc vui sướng.

"Đây là một con thần thú tinh thông Phật pháp sao?" "Hơn nữa còn có thể thiện ở linh thính thế gian vạn vật?" "Thần thú này cùng Tây Phương ta hữu duyên a..." Tiếp Dẫn Thánh Nhân lược vi có chút than khí.

Trong tiếng than thở, còn lược vi có chút vui sướng.

Mà Chuẩn Đề Thánh Nhân, cũng là gật đầu khẽ cười.

"Người tên là Địa Tạng kia cũng cùng Tây Phương Giáo chúng ta hữu duyên, chỉ nghe tên hắn liền biết hiểu rồi.

Địa Tạng cái tên này hàm chứa thất ý: Một năng sinh nghĩa, hai năng nhiếp nghĩa, ba năng tái nghĩa, bốn năng tàng nghĩa, năm năng trì nghĩa, sáu năng y nghĩa, bảy năng kiên lao bất động nghĩa, dụ Địa Tạng có một khỏa Bồ Đề diệu tâm, kiên như kim cương, không thể phá hư." "Ngày sau nhất định phải đem gia hỏa này độ hóa đến Tây Phương Cực Lạc Tịnh Thổ, có thể phong làm Địa Tạng Vương Bồ Tát.

Thần thú này, có thể phong làm Đế Thính hộ pháp." Nghe được Chuẩn Đề Thánh Nhân an bài, Tiếp Dẫn Thánh Nhân mỉm cười gật đầu, trong miệng xưng thiện. --------- Hồi lâu sau, đầu thần thú trên không trung rốt cục biến mất không thấy.

Văn tự Đại Đạo cũng khẩn trương biến mất theo.

Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này lại cảm nhận được một vệt kích tình trước đó chưa từng có.

Rốt cục lại sắp có thần thú xuất thế sao?

Rất nhiều người giờ khắc này đều kích động đến run lẩy bẩy.

Theo Tọa Kỵ Bảng công bố, rất nhiều người trực tiếp là mở rộng tầm mắt.

Bây giờ vị thần thú tiếp theo sắp đăng tràng, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên là không thể chờ đợi được nữa.

Hồi lâu sau, rốt cục có một đạo thân ảnh xuất hiện tại bầu trời Hồng Hoang.

Chỉ thấy đây là một con phi cầm vô cùng to lớn.

Nhìn qua vô cùng thần dị thả cao ngạo.

Toàn thân cao thấp toàn bộ đều là vũ dực màu vàng óng.

Kim sắc vũ dực dưới sự chiếu rọi của ánh mặt trời kim quang lấp lóe, cực kỳ xinh đẹp.

Kim sắc cự đại phi cầm này lúc này đang chấn cánh, toàn thân cao thấp đều thiêu đốt hỏa diễm hừng hực, quả thực là huyễn lệ vô biên.

Kim sắc cự đại phi cầm bao phủ tại vô tận biển lửa bên trong, làm chúng sinh kinh hãi.

Biển lửa thiêu đốt bên người phi cầm cũng là kim quang một mảnh.

Vô số kim sắc khí tức tại không trung lấp lánh, quả thực là mỹ diễm vô phương.

Lúc này, cự đại phi cầm kia đang triển cánh bay cao.

Đôi cánh kia vô cùng to lớn, song dực triển khai, đại có dấu hiệu che khuất bầu trời.

"Đây là...

Kim Phượng?" Đa số người đều là một mảnh hãi nhiên.

Thân thể to lớn, khí tức hạo đãng trên không trung kia, cư nhiên là một con Kim Sắc Phượng Hoàng?

Trong truyền thuyết Phượng tộc không phải đã biến mất rồi sao?

Sao y nguyên còn có Phượng tộc tồn tại?

Con Kim Sắc Phượng Hoàng này lại là tọa kỵ của ai?

Trong lòng rất nhiều người đều kinh hãi không thôi.

Như hôm nay Hồng Hoang đại địa, Chân Long, Chân Phượng, Chân Kỳ Lân tam tộc đã đều biến mất tại thiên địa.

Hồng Hoang đại địa hiện còn tam tộc, không phải á phẩm chủng thì chính là tạp huyết vật chủng.

Chẳng lẽ con phượng hoàng này cũng là tạp huyết vật chủng sao?

Trong lòng rất nhiều người giờ khắc này đều trở nên thập phần hỏa nhiệt.

Có lẽ có thể liên lụy ra một ít bí văn của Long Hán Đại Kiếp.

Dù sao Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc di lưu huyết mạch đều có lên bảng.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, rốt cục có văn tự Đại Đạo hạ xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 21: Kim Phượng.

Sở hữu huyết mạch Thượng cổ Chân Phượng, thân phận tôn quý, thiên phú siêu tuyệt, cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chủ nhân: Tây Vương Mẫu."] ["Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực.

Chủ nhân được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực, mười

lần cơ hội đốn ngộ, mười sợi Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, năm kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ngẫu nhiên.

Đại Đạo toái phiến một phần."] "Tê..." "Tọa Kỵ Bảng hạng 21 Kim Phượng Hoàng, cư nhiên cũng đã là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh rồi sao?" "Cái này cũng quá khủng bố đi?

Cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đều thành tọa kỵ?" "Trời ạ...

Thật con mẹ nó sống uổng phí vô số năm...

Nguyên bản ta còn tưởng rằng mình có chút thực lực...

Hôm nay xem ra ngay cả tọa kỵ nhà người ta cũng không bằng..." "Chúng sinh Hồng Hoang, bản thân cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh mới có bao nhiêu?

Không ngờ lại có nhiều người trở thành tọa kỵ như vậy..." "Không biết những Chuẩn Thánh cường giả này là tự nguyện hay là bị ép buộc..." "Ta nhớ ra rồi, bên người Tây Vương Mẫu xác thực là có đi theo một đầu Kim Phượng Hoàng..." "Chỉ là Tây Vương Mẫu luôn luôn đối với nàng sủng ái có thừa, rất ít cưỡi đi.

Không nghĩ tới cư nhiên đều đã là cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh...

Thật sự là siêu hồ tưởng tượng..." "Thảo nào Tây Vương Mẫu rất ít cưỡi, đều đã tu luyện tới cảnh giới Chuẩn Thánh rồi, cho dù là Tây Vương Mẫu, đối với nàng cũng phải khách khí ba phần a..." "Nói có lý..." "Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công dù sao cũng là người đứng đầu thiên hạ quần tiên, xác thực là có nhất định tư bản.

Vô luận là Pháp Bảo Bảng, hay là Linh Căn Bảng, lại hoặc là Tọa Kỵ Bảng, đều có thể bảng thượng hữu danh, thực tại là nội tại thâm hậu." ---------- Trong Côn Luân Sơn, Tây Vương Mẫu và Đông Vương

Công nhìn nhau cười một tiếng.

Tọa kỵ của hai người bọn họ đều đã đăng lên bảng xếp hạng.

Bài danh đều tương đối khá.

Tự nhiên là một chuyện đáng giá chúc mừng. ---------- Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, Kim Sắc Phượng Hoàng khổng lồ trên không trung rốt cục biến mất không thấy.

Văn tự Đại Đạo cũng khẩn trương biến mất theo.

Rất nhiều người giờ khắc này lại bắt đầu kích động.

Thần thú hạng 20 sắp công bố rồi.

Kích động trong lòng chúng sinh khó dùng lời diễn tả được.

Hồi lâu sau, lại có một đoàn kim sắc quang mang xuất hiện tại không trung.

Sau đó đoàn kim sắc quang mang này tại không trung bắt đầu gian nan diễn hóa.

Trải qua một lát thời gian, rốt cục lại có một đầu siêu cấp thần thú xuất hiện.

Sát na gian, liền có một con tiên cầm che khuất bầu trời giương cánh mà ra.

Lại là một con siêu cấp thần điểu.

Tất cả mọi người nhìn thấy đầu phi cầm này, đều toát ra thần sắc kích động.

Tiên điểu che khuất bầu trời trên không trung kia, là cao ngạo như thế, là tôn quý như thế.

Giản trực chính là cao không thể chạm.

Chương 135

Tất cả mọi người đều ngước mắt nhìn về phía thiên khung, nhìn chằm chằm con thần điểu kia...

Chỉ thấy đó là một con thần bí cự điểu không thể dùng ngôn ngữ diễn tả.

Đó là một con tiên điểu vô cùng thần bí, kiêu ngạo và huyễn lệ.

Lông vũ ngũ sắc quang mang tại không trung rạng rỡ sinh huy.

Đó quả thực là sinh vật xuất sắc nhất, trân quý nhất trong thiên địa.

Có rất nhiều đuôi vũ thanh sắc huyễn lệ tập hợp xuất hiện sau lưng tiên điểu.

Những cái lông vũ kia, quả thực là thứ mỹ diệu nhất trong thiên địa.

Tất cả mọi người đều si mê tiến vào, thật sâu hãm nhập đến bên trong mị lực vô biên kia, khó mà tự kiềm chế.

Vũ dực bao phủ thanh sắc thần quang, thể thái hoàn mỹ, lông vũ cực kỳ xinh đẹp thả thần bí, không chỗ nào không chương hiển uy nghi của điểu trung chi hoàng.

Đặc biệt nhất là, thể hình che khuất bầu trời lại cho người ta một loại tư thái cực kỳ ưu mỹ.

Đây là ưu việt trời sinh.

Bất luận kẻ nào cũng không thể siêu việt sự ưu mỹ đó.

Chỉ cần nhìn một chút, liền sẽ bị mị lực thần bí kia thật sâu hãm nhập trong đó, khó mà tự kiềm chế.

“Đây là...” “Con thần điểu này cư nhiên cùng con Kim Sắc Phượng Hoàng lúc trước cực kỳ tương tự...” “Con trước chính là Kim Phượng của Tây Vương Mẫu, con Thanh Sắc Phượng Hoàng này chẳng lẽ...” “Chẳng lẽ là Thanh Loan trong truyền thuyết?” Nghĩ đến Thanh Loan, tất cả mọi người đều kích động lên.

Trước mắt Thanh Loan hoạt động tại Hồng Hoang thiên địa chỉ có một con.

Đó chính là con Thanh Loan vẫn luôn canh giữ bên người Nữ Oa nương nương.

Chẳng lẽ con thần điểu vô cùng cao quý này chính là con Thanh Loan bên người Nữ Oa nương nương sao?

Một lát sau văn tự Đại Đạo rốt cục buông xuống. [“Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 20: Thanh Loan.

Sở hữu huyết mạch Thượng cổ Phượng tộc, thần điểu thuộc tính Băng.

Thân phận tôn quý, thiên phú siêu tuyệt.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chủ nhân: Nữ Oa.”] [“Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực.

Chủ nhân được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực, mười lần cơ hội đốn ngộ, mười sợi Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, năm kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ngẫu nhiên.

Đại Đạo toái phiến hai phần.”] “Quả nhiên là Thanh Loan thần điểu của Nữ Oa nương nương!” “Thần thú cường đại như vậy mới chỉ xếp hạng 20 sao?” “Xem ra Tọa Kỵ Bảng này, thật sự có miêu nị a...” “Sẽ không phải lại xuất hiện vị đại năng nào đó lại một lần nữa

bá chiếm Tọa Kỵ Bảng chứ?" "Nếu thật là như vậy, kia trò đùa liền lớn rồi..." "Nói không chừng vẫn là vị Trường Không đạo nhân kia?" "Hắn đã có thể xưng bá Pháp Bảo Bảng, xưng bá Linh Căn Bảng, hoàn toàn có thực lực xưng bá Tọa Kỵ Bảng..." "Tất cả chỉ có thể lẳng lặng chờ bảng danh sách công bố..." Tất cả mọi người giờ khắc này đều bắt đầu bất an lo lắng.

Vô cùng cường đại Nhật Kim Long, Tất Phương, Tứ Bất Tượng, Đế Thính, Kim Phượng, Thanh Loan.

Thần thú cường đại như vậy đã toàn bộ lên bảng rồi.

Nhưng trên bảng xếp hạng y nguyên còn có 20 danh ngạch.

Điều này thật sự là có chút khó mà tưởng tượng.

Rất có thể lại một lần nữa phát sinh sự tình mà chúng sinh Hồng Hoang đều không nguyện ý nhìn thấy. ---------- Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương nhìn Thanh Loan trên không trung, cũng là hơi có chút phát lăng.

Không ngờ thần điểu của nàng cư nhiên mới chỉ xếp hạng 20.

Vị trí này, so với vị trí trong tưởng tượng của nàng, thật sự là không cao lắm a.

Bất quá sau đó nàng lại nghĩ đến Tứ Bất Tượng của Nguyên Thủy Thiên Tôn mới xếp hạng 23, tựa hồ cũng không có khó mà tiếp nhận như vậy.

Chỉ là lúc này trong lòng Nữ Oa nương nương cũng thập phần hiếu kỳ.

Rốt cuộc đều là những tọa kỵ như thế nào mới có thể xếp trước Thanh Loan của nàng đây?

Sẽ không phải cái tên chủ nhân Tam Thất kia, lại muốn bá bảng

chứ?

Nghĩ tới đây sắc mặt Nữ Oa nương nương đều đen lại.

Nếu là cái tên Trường Không đạo nhân kia lại bá bảng...!

Chuyện này cũng có chút quá phận rồi đi?

Ngay tại lúc Nữ Oa nương nương tâm phiền ý loạn, không trung lại có kim quang buông xuống.

Thần thú hạng 19 rốt cục sắp xuất hiện sao?

Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đều ngẩng đầu nhìn trời.

Chỉ thấy trên bầu trời là một con sư tử vô cùng to lớn hạo hãn.

Thân thể con sư tử này vô cùng to lớn, nhìn qua tối thiểu cũng có kích thước bằng cả ngọn núi.

Toàn thân cao thấp mọc đầy lông tóc màu nâu.

Đặc biệt là chỗ cổ của nó, lông tóc màu nâu cực dài, cơ hồ bao trùm nửa bên thân thể sư tử, nhìn qua vô cùng hùng tráng uy vũ.

Quỷ dị nhất làm cho người ta chú ý, là con sư tử này cư nhiên sở hữu chín cái đầu lâu.

Mỗi một cái đầu lâu đều vô cùng to lớn, nhìn qua vô cùng dữ tợn.

Chín cái đầu lâu tụ tại một chỗ, nhìn qua vô cùng quỷ dị.

Đây là một con Cửu Đầu Sư Tử thân thể to lớn.

Lúc này thân hình vô cùng hùng tráng kia lăng không đạp trên tường vân, thân thể run lên, tựa hồ liền có vô cùng sức mạnh bạo lộ ra.

Cửu Đầu Sư Tử toàn thân lấp lóe kim quang, tản mát ra khí thế cường thịnh, kim sắc lông tóc uyển như vô số kiếm khí, không ngừng lay động.

Graooo!

Chín cái đầu lâu phát ra một trận tiếng rống.

Thanh âm vô cùng uy nghiêm vang vọng thiên địa.

Nhìn thấy Cửu Đầu Hùng Sư uy vũ thần kỳ như thế, chúng sinh Hồng Hoang đều hít vào một ngụm khí lạnh.

"Hùng sư mọc ra chín cái đầu lâu sao?" "Không hổ là tồn tại có thể lực áp Kim Phượng Hoàng và Thanh Loan...

Nhìn giá thế này quả nhiên uy lực vô cùng." "Một đầu hùng sư như vậy, cho dù là trong đám đại năng Chuẩn Thánh, cũng là tồn tại cực kỳ cường hãn rồi đi?" "Một đầu hùng sư uy lực vô cùng như vậy, vì sao chưa từng gặp qua chứ?" "Không biết là vị đại năng nào sở hữu hùng sư như vậy?" Rất nhiều đại năng giờ phút này da đầu tê dại nhìn tên gia hỏa trên không trung.

Vừa cảm thấy sợ hãi lại vừa cảm thấy hâm mộ.

Tọa kỵ như vậy, ai không muốn sở hữu chứ?

Một lát sau văn tự Đại Đạo buông xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 19: Cửu Linh Nguyên Thánh.

Thượng cổ thần thú.

Sư tộc chi vương.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chủ nhân: Thái Ất Thiên Tôn."] ["Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực.

Chủ nhân được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực, mười lần cơ hội đốn ngộ, mười sợi Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, năm kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ngẫu nhiên.

Đại Đạo toái phiến ba phần."] "Thái Ất Thiên Tôn?

Hồng Hoang thiên địa tịnh không có nhân vật Thái Ất Thiên Tôn này a?

Chẳng lẽ là Thái Ất Chân Nhân?

Một trong Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên?" "Kháo...

Tình huống gì?

Chỉ cái tên kia cũng xứng làm chủ nhân của Cửu Linh Nguyên Thánh?" "Chủ nhân cảnh giới Đại La Kim Tiên, tọa kỵ xác thực cảnh giới Chuẩn Thánh, chuyện này chẳng phải là đang nói nhảm sao?" "Ta cũng cảm giác sự tình có chút không thích hợp...

Thái Ất Chân Nhân viễn không phải đối thủ của đầu Cửu Linh Nguyên Thánh này...

Làm sao có thể sẽ sở hữu tọa kỵ như vậy chứ?" Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này một mảnh xôn xao.

Chủ nhân mới cảnh giới Đại La Kim Tiên, thân dưới tọa kỵ cư nhiên là cảnh giới Chuẩn Thánh, đây chẳng phải là đang hố cha sao?

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, có một vị viễn cổ đại năng mở miệng: "Đầu Cửu Linh Nguyên Thánh này, chính là đại năng xuất thế từ thời kỳ thượng cổ, thời thượng cổ cũng đã thành tựu cảnh giới Chuẩn Thánh." "Về sau cũng từng tại Tử Tiêu Cung nghe giảng, là một trong Hồng Trần Tam Thiên Khách." "Nghe nói thực lực vô cùng cường hãn, rống to một tiếng, dưới có thể nhập Hoàng Tuyền, trên có thể nhập Cửu Tiêu, đoan đích thị uy lực vô cùng." "Gia hỏa này vẫn luôn không hợp nhãn với Nguyên Thủy Thánh Nhân, sau khi Nguyên Thủy Thánh Nhân thành thánh, hắn y nguyên gan to bằng trời nói xấu Nguyên Thủy Thánh Nhân sau lưng." "Về sau Nguyên Thủy Thánh Nhân não nộ xuất thủ, trực tiếp trấn áp hắn, lúc này mới

hóa thành nguyên hình.” “Về sau Nguyên Thủy Thiên Tôn giao con thần thú này cho Thái Ất Chân Nhân quản hạt, trên danh nghĩa quy Thái Ất Chân Nhân sở hữu, nhưng Thái Ất Chân Nhân lại xưa nay không dám thừa kỵ.” Theo vị đại năng này giải thuyết tường tận, chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới biết hiểu nguyên lai còn có một đoạn uyên nguyên như vậy.

Nguyên bản là Hồng Trần Tam Thiên Khách thực lực vô cùng cường kình, cuối cùng cư nhiên luân lạc làm tọa kỵ cho Đại La Kim Tiên.

Quả thực là làm người ta thổn thức không thôi.

Tại lúc chúng sinh Hồng Hoang thổn thức, Cửu Đầu Sư Tử trên không trung biến mất không thấy.

Lại có một đoàn kim sắc khí tức lớn hiển hóa xuất hiện trên không trung.

Chương 136

Tọa kỵ hạng 18 rốt cục sắp xuất hiện sao?

Xếp hạng đến cấp độ này dĩ nhiên là tồn tại cực cao.

Không biết lại là tồn tại như thế nào, có thể xếp trước Cửu Đầu Sư Tử.

Một lát sau, lại có một đoàn kim sắc quang mang tại không trung hiển hóa.

Cuối cùng cư nhiên hiển hóa đi ra, là một thứ tạo hình kỳ dị.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy thứ này, đều trợn mắt há hốc mồm.

"Đây là cái thứ gì?" "Đây là một... con muỗi?" "Loại vật này cũng có thể làm tọa kỵ sao?" "Dị thú như thế này, cư nhiên cũng xếp hạng trên Cửu Đầu Sư Tử?" "Cái này tựa hồ có chút biến thái đi?" "Thứ này chẳng lẽ cũng là thiên địa dị chủng hay sao?" Chúng sinh Hồng Hoang đều chưa từng nghĩ đến, cư nhiên trên bảng xếp hạng xuất hiện một con muỗi.

Đây quả thực là thiên cổ kỳ đàm.

Một lát sau văn tự Đại Đạo hạ xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng xếp hạng 18: Huyết Sí Hắc Văn.

Thị huyết yêu văn.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chủ nhân: Minh Hà Lão Tổ."] ["Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực.

Chủ nhân được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực, mười

lần cơ hội đốn ngộ, mười sợi Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, năm kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ngẫu nhiên.

Đại Đạo toái phiến bốn phần."] Khi chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy tên Minh Hà Lão Tổ lại một lần nữa xuất hiện trên bảng xếp hạng, lập tức kinh thán.

Minh Hà Lão Tổ này thực sự là quá mức khủng bố.

Luận độ giàu có, cơ bản đều sắp so được với Thánh Nhân.

Pháp Bảo Bảng thì có vài món pháp bảo lên bảng.

Linh Căn Bảng thì cũng có linh căn lên bảng.

Hôm nay Tọa Kỵ Bảng xếp hạng, cư nhiên cũng có dị thú xếp ở hạng 18.

Đây quả thực là chuyện không dám tưởng tượng.

Chỉ là dị thú của Minh Hà Lão Tổ này hình như có chút kỳ quái.

Huyết Sí Hắc Văn?

Vì sao xưa nay chưa từng nhìn thấy qua chứ?

Minh Hà Lão Tổ ngày bình thường luôn luôn thâm cư giản xuất.

Ngẫu nhiên đi ra, cũng là đoan tọa trên Nghiệp Hỏa Hồng Liên kia.

Không ngờ sau lưng cư nhiên còn ẩn giấu một con dị thú như vậy?

Ngay tại lúc này, có một đạo thanh âm truyền khắp thiên địa.

Chúng sinh Hồng Hoang đều có thể nghe được rõ ràng.

Đây là thanh âm của Tây Phương Chuẩn Đề Thánh Nhân.

"Con dị thú này cũng coi là rất giỏi, chính là sinh linh thứ hai đản sinh bên trong Vô Tận Huyết Hải, coi như là cùng Minh Hà Lão Tổ

đồng căn đồng nguyên.” “Dị thú này thiên phú dị bẩm, sở hữu một cái miệng hút có thể xưng là chí bảo.

Cơ bản không cần tu luyện, cũng không cần ngộ đạo, chỉ cần không ngừng thôn phệ, tu vi của nó liền có thể một mực gia tăng, cơ hồ có thể nói là không có bất kỳ bình cảnh nào.” “Minh Hà, đáng mừng đáng chúc a.” Chuẩn Đề Thánh Nhân xa xa nói với Minh Hà Lão Tổ.

Khi thanh âm của hắn vừa rơi xuống, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một mảnh xôn xao.

Con muỗi này cũng quá biến thái đi?

Quả thực là siêu hồ tưởng tượng.

Không cần tu luyện, cũng không cần ngộ đạo.

Chỉ cần không ngừng dùng cái miệng kia thôn phệ là được?

Như vậy tu luyện cũng quá dễ dàng đi.

Chỉ cần tìm cơ hội hút nhiều một chút thiên tài địa bảo, vậy thực lực há chẳng phải đột phi mãnh tiến?

Thảo nào con muỗi này có thể áp chế Cửu Đầu Sư Tử.

Nói không chừng dưới cơ duyên xảo hợp, con muỗi này còn có thể đem Cửu Đầu Sư Tử thôn phệ luôn.

Vừa nghĩ tới đây, rất nhiều người đều rùng mình.

Sinh linh đản sinh từ Vô Tận Huyết Hải, quả thật là khủng bố vô cùng.

Vô luận là Minh Hà Lão Tổ kia, hay là con muỗi Huyết Hải này, đều là quỷ dị khủng bố.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang da đầu tê dại, con muỗi này

mới rốt cục biến mất không thấy.

Một lát thời gian, lại có một đoàn kim sắc quang mang lăng không hạ xuống.

Tọa kỵ hạng 17 rốt cục sắp xuất hiện sao?

Lại là gia hỏa như thế nào có thể xếp trước con muỗi kia đây?

Kim sắc khí tức trên không trung lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Tiếng hít thở của chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này cũng dần dần trở nên thô trọng.

Đây chính là tồn tại xếp hạng 17 a.

Cũng không biết là đại lão phương nào mới có năng lực sở hữu thần vật.

Hồi lâu, thật lâu sau, kim sắc quang mang trên không trung mới dần dần diễn hóa ra một vật thể.

Chỉ thấy xuất hiện tại không trung cư nhiên là một đoàn vân vụ màu đỏ.

Mông mông lung lung rốt cuộc nhìn cái gì cũng không chân thiết.

Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đều đưa mắt nhìn nhau.

"Đây lại là cái thứ gì?" "Vân vụ màu đỏ?" "Cái này cũng không phải sinh linh gì a?" "Tọa Kỵ Bảng, cố danh tư nghĩa chính là linh thú, lộng ra một đoàn vân vụ này là ý gì?" "Chẳng lẽ đoàn vân vụ này cũng là sinh linh sao?" Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đưa mắt nhìn nhau.

Bởi vì ai cũng không biết đoàn vân vụ màu đỏ này rốt cuộc là cái gì.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang hoang mang, văn tự Đại Đạo

lúc này mới rốt cục hạ xuống. [“Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 17: Hồng Vân.

Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Chủ nhân: Trấn Nguyên Tử.”] [“Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực.

Chủ nhân được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực, mười lần cơ hội đốn ngộ, mười sợi Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, năm kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ngẫu nhiên.

Hoàn chỉnh Đại Đạo một điều.”] “Cái gì?” “Thứ trên không trung kia cư nhiên là Hồng Vân?” “Chẳng lẽ là Hồng Vân Lão Tổ?” “Hồng Vân Lão Tổ không phải đã chết rồi sao?” “Vì sao hắn cư nhiên lại xuất hiện tại Hồng Hoang thiên địa?” “Còn trở thành tọa kỵ của Trấn Nguyên Tử?” “Đây quả thực là chuyện không thể tưởng tượng nổi a...

Tại thời kỳ thượng cổ hắn cũng đã chết rồi...” Không ngoại hồ chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này nhao nhao đại kinh thất sắc.

Bởi vì Hồng Vân Lão Tổ đã từng cũng là một đại siêu cấp cường giả trong thiên địa.

Vốn là đám mây đầu tiên của Hồng Hoang thiên địa đắc đạo sau khi thiên địa sơ khai.

Vô số năm trước liền từng là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh.

Lúc Hồng Quân Đạo Tổ giảng bài tại Tử Tiêu Cung, Hồng Vân đạo nhân còn từng chiếm cứ một cái bồ đoàn.

Quả thực là phúc trạch thâm hậu.

Chỉ là về sau Hồng Vân Lão Tổ bị Tây Phương Nhị Thánh ti bỉ lừa gạt.

Không chỉ đem chỗ ngồi của mình nhường ra, còn bức bách Côn Bằng cũng nhường chỗ ngồi.

Chuyện này trực tiếp làm Côn Bằng Lão Tổ não nộ không thôi.

Về sau Hồng Vân Lão Tổ vẫn là đạt được một tia cơ hội thành thánh cuối cùng mà Hồng Quân Đạo Tổ ban cho.

Đáng tiếc dẫn tới Côn Bằng Lão Tổ sát ý.

Côn Bằng Lão Tổ nửa đường kiếp sát Hồng Vân Lão Tổ.

Hai người sau một trận đại chiến, Hồng Vân Lão Tổ bất địch, cuối cùng nhục thân bị diệt.

Nguyên thần tuy rằng được Cửu Cửu Hồng Hồ Lô che chở tịnh không có triệt để tiêu tán, nhưng cuối cùng cũng là bị tổn thương nghiêm trọng.

Về phần hạ lạc cuối cùng của nguyên thần Hồng Vân Lão Tổ thì không ai biết.

Có người nói hắn chuyển thế trọng sinh, có người nói hắn thần hồn câu tán.

Rốt cuộc là tình huống như thế nào ai cũng không biết hiểu, phản chính là chúng thuyết phân vân.

Chương 137

Nhưng đã biết đích xác là, một tia cơ duyên thành thánh kia cũng không biết biến mất phương nào.

Cửu Cửu Tán Phách Hồng Hồ Lô kia cuối cùng rơi vào tay vị nữ thánh Tam Thất.

Những cái khác thì không được biết rồi.

Không nghĩ tới thời cách vô số năm, bản thể Hồng Vân Lão Tổ cư nhiên lại xuất hiện tại Hồng Hoang thiên địa.

Đây quả thực là chuyện khó mà tưởng tượng.

Nhiều người giờ khắc này không khỏi bắt đầu sai trắc.

Năm đó Hồng Vân Lão Tổ nhục thân bị diệt, chẳng lẽ làm chí giao hảo hữu, Trấn Nguyên Tử đã âm thầm đem bản thể Hồng Vân bị đánh tan, một lần nữa hóa thành năng lượng mây, lại thu tập lại rồi sao?

Đoán chừng là tình huống này.

Nếu không một mảng lớn hồng vân trên không trung kia rốt cuộc là từ đâu mà đến?

Nghĩ tới đây, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi đối với Trấn Nguyên Tử toát ra ánh mắt khâm phục.

Trấn Nguyên Tử không hổ danh quân tử.

Năm đó tuy rằng không thể cứu được Hồng Vân đạo nhân, nhưng ít ra cũng đem thi thể Hồng Vân đạo nhân thu tập trở về, không đến mức để Hồng Vân đạo nhân thi cốt vô tồn.

Nhiều người giờ khắc này cũng toát ra một vệt cảm thương.

Bản thân là một vị đại năng trong thiên địa, không nghĩ tới cuối

cùng cư nhiên rơi vào kết cục như vậy.

Quả thật là làm người ta thổn thức không thôi.

Một lát sau, đoàn vân vụ to lớn trên không trung dần dần biến mất không thấy.

Lại có một đoàn tinh quang kịch liệt tại không trung hiển hóa.

Tọa kỵ hạng 16 rốt cục sắp xuất hiện sao?

Bài danh càng ngày càng gần phía trước, rất nhiều người cũng càng phát ra khẩn trương kích động.

Xếp hạng đến lúc này, nghiễm nhiên đã đến giai đoạn gay cấn.

Những cự thú bị bạo lộ ra, cái sau so với cái trước càng hung tàn, càng thần tuấn.

Không biết thần thú hạng 16 rốt cuộc lại là cái gì đây?

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, rốt cục có một con thần thú vô cùng to lớn xuất hiện tại thiên địa.

Đây là một con hắc sắc cự xà che khuất bầu trời, vô cùng to lớn.

Con hắc sắc cự xà này chậm rãi phù hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Thoạt nhìn, cư nhiên cùng bản thể Nữ Oa nương nương có chút tương tự.

Cự xà này thông thể đen nhánh, tướng mạo vô cùng dữ tợn.

Đặc biệt là cái miệng to như chậu máu kia, cơ hồ có loại cảm giác thôn thiên phệ địa.

Trừ cái đó ra, đôi mắt như chuông đồng, bên trong là đồng khổng dựng thẳng.

Nhìn một cái, quả thực có loại hàn lãnh chấn hám nhân tâm.

“Đây là???” “Đây là rắn?” “Trời ạ!

Sao lại đáng sợ như vậy?” “Ta xưa nay không dám tưởng tượng, trên thế giới còn có đại xà khủng bố như thế...” “Con rắn này thực sự là quá mức đáng sợ đi?” Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đều cảm thấy da đầu tê dại.

Thứ đồ vật như vậy đột nhiên xuất hiện tại bầu trời Hồng Hoang, mặc kệ là ai cũng sẽ cảm thấy vài phần kinh cụ.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang sắc mặt trắng bệch nhìn chằm chằm nó, không trung lại có một đoàn kim quang bằng không tạc hiện, lại một lần nữa bắt đầu diễn hóa.

Nhìn thấy tràng cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa bắt đầu chấn kinh.

“Chẳng lẽ lại sắp xuất hiện một đầu cự xà xấu xí như thế nữa sao?” Có một số người nghĩ đến khả năng này, trực tiếp da đầu tê dại.

Cho dù như thế, lại y nguyên nhịn không được cẩn thận quan sát.

Hồi lâu sau, đoàn kim sắc quang mang này rốt cục diễn hóa thành hình.

Lần này diễn hóa ra thì là một con thần thú cực kỳ xinh đẹp uy vũ.

Cư nhiên là một con Bạch Long.

Con Bạch Long này trên thân tản mát ra ánh sáng lưu ly tinh oánh dịch thấu.

Bộ dáng vô cùng xinh đẹp tinh oánh dịch thấu kia, so với hắc xà thì quả thực chính là sinh vật tốt đẹp nhất thế gian.

“Con Bạch Long này lại là chuyện gì xảy ra?” “Hai chủng loại này vì sao cùng nhau xuất hiện tại không trung?” “Chẳng lẽ hắc xà cùng Bạch Long này là một cái tổ hợp hay sao?” Chúng sinh Hồng Hoang

đều nghĩ tới khả năng này.

Nếu không vì sao lại cùng nhau xuất hiện tại không trung chứ?

Rốt cuộc là vị đại năng nào có thể đồng thời sở hữu hai tôn thần thú này đây?

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi âm thầm cân nhắc. ---------- Mà lúc này trong Oa Hoàng Cung, sắc mặt Nữ Oa nương nương đột nhiên trở nên khó coi.

Hai con thần thú này chính là sủng vật của nàng, cũng là tọa kỵ của nàng.

Không nghĩ tới mới xếp đến hạng 16 đã xuất hiện.

Điều này so với nhận thức trong tưởng tượng của nàng thực sự là sai biệt quá lớn.

Trong nhận thức của nàng, hai tôn thần thú này của nàng ít nhất cũng có thể xếp tại mấy vị trí đầu.

Không ngờ mới hạng 16 cư nhiên đã xuất hiện.

Trước mắt nhìn toàn bộ thế giới Hồng Hoang, trừ đi tọa kỵ của Tam Thanh chưa xuất hiện, tọa kỵ của các đại năng khác cơ bản đã toàn bộ xuất hiện.

Nói cách khác, bảng danh sách lần này, rất có thể lại muốn bị người khác bá bảng rồi...

Nghĩ tới đây, sắc mặt Nữ Oa nương nương càng thêm khó coi.

Ngay tại lúc này, văn tự Đại Đạo trên không trung thi thi nhiên hạ xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 16: Đằng Xà, Bạch Ly.

Đều là thượng cổ thần thú, thời kỳ thượng cổ dĩ nhiên trở thành một đôi.

Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Chủ nhân: Nữ Oa."] ["Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực.

Chủ nhân được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực, mười lần cơ hội đốn ngộ, mười sợi Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, năm kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ngẫu nhiên.

Hoàn chỉnh Đại Đạo hai điều."] "Hắc xà, Bạch long này cư nhiên là của Nữ Oa nương nương sao?" "Hắc xà Bạch long quả nhiên là một đôi nha..." "Chưa từng thấy Nữ Oa nương nương cưỡi qua..." "Tính cả Thanh Loan xếp hạng 20 kia, Nữ Oa nương nương đã có ba con thần thú lên bảng...

Thật là khủng bố như vậy..." "Xác thực như thế...

Nếu luận độ giàu có...

Nữ Oa nương nương cho dù là trong Thánh Nhân cũng là danh liệt tiền mao..." Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đều nghị luận ầm ĩ.

Mỗi người đều toát ra thần sắc hâm mộ.

Hồi lâu sau, thân ảnh hạo hạo đãng đãng trên không trung cùng với văn tự Đại Đạo mới dần dần biến mất hầu như không còn.

Thay vào đó là một đoàn kim quang khác vô cùng kịch liệt.

Khi đoàn kim quang này xuất hiện tại Hồng Hoang thiên địa, chúng sinh Hồng Hoang đều tại giờ khắc này kích động lên.

Thần thú hạng 15 rốt cục sắp xuất hiện sao?

Quả thật là làm người tâm thần động đãng.

Không biết rốt cuộc là thần thú như thế nào có thể xếp trước Đẳng Xà và Bạch Long.

Hồi lâu sau, đạo kim sắc quang mang trên không trung mới diễn hóa thành công.

Chỉ thấy xuất hiện tại không trung chính là một mảnh đại dương hạo hạo đãng đãng.

Mảnh đại dương này cơ hồ chiếm cứ nửa cái thiên khung.

Mà bên trong đại dương này tựa hồ có sinh vật gì đang dần dần nổi lên.

Chúng sinh Hồng Hoang chăm chú nhìn chằm chằm bầu trời, trong mắt toát ra thần tình vô cùng khẩn trương.

Hồi lâu sau, bằng không nổ vang một đạo lôi đình.

Có một tôn sinh vật cực kỳ to lớn, đột nhiên xuất hiện trên mảnh đại dương này.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn rõ tôn thần thú này xong, lập tức tâm thần câu chấn.

Chỉ thấy đây lại là một con thần thú kỳ hình quái trạng.

Thần thú này thân thể vô cùng bàng bạc to lớn, hình dạng đại thể nhìn qua có chút giống trâu khổng lồ.

Chương 138

Nhưng lại so với trâu khổng lồ thân thể uy vũ hùng tráng hơn gấp nhiều lần.

Toàn thân cao thấp đều bao phủ làn da màu xanh dày nặng.

Thân thể bàng bạc to lớn tại không trung run lên, liền có từng luồng từng luồng năng lượng to lớn dập dờn tản ra, trực tiếp ảnh hưởng tới đại dương bàng bạc trong hư không.

Tuy nhiên, dưới thân thể vô cùng to lớn của con thần thú này, cư nhiên chỉ mọc ra một cái chân to.

Cái chân to này mọc ngay dưới bụng thân thể to lớn.

Cái chân này vô cùng thô tráng, uyển như kình thiên cự trụ, vững vàng chèo chống thân thể to lớn kia.

Bởi vì duyên cớ một chân, dưới ngoại biểu vô cùng hung hãn cư nhiên còn có một tia hoạt kê và khả ái.

Lại nhìn đầu lâu con thần thú này, tựa hươu không phải hươu, tựa trâu không phải trâu, nhìn không rõ rốt cuộc giống cái gì.

Trên trán mọc ra một con mắt to lớn.

Bên trong con mắt to lớn này tựa hồ còn uẩn nhưỡng một loại lôi đình thiểm điện nào đó.

Cả con cự thú nhìn qua vô cùng thương mang hạo hãn.

Nhìn thấy con thần thú này xuất hiện tại bầu trời Hồng Hoang, chúng sinh Hồng Hoang đều một mảnh kích động.

Bởi vì bọn hắn đều nhận biết con thần thú này.

Đây không phải chính là Quỳ Ngưu của Thông Thiên Thánh Nhân

sao?

Quỳ Ngưu tuy rằng lớn lên giống trâu, nhưng cũng không phải là trâu, mà là một con siêu cấp lôi thú đản sinh từ thượng cổ.

Mỗi một lần xuất nhập tất nhiên bạn theo mưa gió sấm chớp.

Quang mang phát ra từ trong mắt giống như nhật nguyệt, chói mắt vô cùng.

Trừ cái đó ra, tiếng rống của Quỳ Ngưu này giống như lôi minh thiểm điện, tiếng vang vô cùng.

Truyền thuyết con thần thú này từ thời kỳ thượng cổ đã hấp thu linh khí hoàn vũ, hái tinh túy nhật nguyệt, sớm đã tu luyện tới cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chỉ là con thần thú này luôn luôn tương đối điệu thấp, vẫn luôn canh giữ bên cạnh Thông Thiên Giáo Chủ mà thôi.

Ngay tại lúc này văn tự Đại Đạo mới khoan thai tới chậm. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 15: Quỳ Ngưu.

Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Chủ nhân: Thông Thiên Thánh Nhân."] ["Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực.

Chủ nhân được thưởng một ngàn vạn năm tu vi pháp lực, mười lần cơ hội đốn ngộ, mười sợi Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, năm kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ngẫu nhiên.

Hoàn chỉnh Đại Đạo ba điều."] Văn tự Đại Đạo hạ xuống, trực tiếp là một chùy định âm.

"Oanh!!!" Sát na gian liền có một cỗ khí tức vô cùng mãnh liệt trực tiếp từ Bích Du Cung trên Kim Ngao Đảo trùng kích mà đến.

Ti ti lữ lữ linh lực kiếm khí nhập nhãn có thể thấy được bạo phát tại toàn bộ Hồng Hoang thiên địa.

Giờ khắc này, chúng sinh Hồng Hoang đều tâm sinh kính sợ.

Kiếm ý vô cùng lăng lệ kia tại Hồng Hoang thiên địa trực tiếp hình thành vô số đạo kiếm khí.

Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đều cảm nhận được ảo giác như gai ở sau lưng.

Tất cả nguyên nhân chỉ là Thông Thiên Giáo Chủ sau khi nhìn thấy tên của mình, nhất thời không có khống chế được tâm tình kích động kia.

Thông Thiên Giáo Chủ và hai vị Thánh Nhân phương Tây cũng không giống nhau.

Hai vị Thánh Nhân phương Tây không cần thể diện, nhưng Thông Thiên Giáo Chủ vẫn là cần.

Hôm nay Tọa Kỵ Bảng công bố, đầu Quỳ Ngưu mà hắn ký thác kỳ vọng cư nhiên mới chỉ xếp hạng 15.

Điều này tự nhiên là làm hắn có chút khó chịu.

"Bản toạ đảo muốn nhìn xem, rốt cuộc là những tọa kỵ gì cư nhiên có thể xếp ở phía trước." Thông Thiên Giáo Chủ lúc này vô cùng phẫn hận, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm bầu trời.

Dù sao chuyện này thực sự là vượt quá tưởng tượng của hắn.

Hắn biết trước mắt còn chưa lên bảng chỉ có Thanh Ngưu của Thái Thượng Lão Tử, cùng với Cửu Long Trầm Hương Niện của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trừ đi hai tọa kỵ này, còn có mười mấy vị trí tọa kỵ mạnh hơn tọa kỵ của hắn sao?

Thông Thiên Giáo Chủ tự nhiên là bách tư bất đắc kỳ giải.

Tư chất Quỳ Ngưu rốt cuộc như thế nào, cơ bản không cần nói.

Thời kỳ thượng cổ cũng đã tu thành cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chính mình hàng phục nó cũng hao phí vô số tâm lực.

Về sau lại tốn hao lượng lớn bảo vật.

Hôm nay thực lực Quỳ Ngưu đã không yếu hơn đám đại năng kia bao nhiêu.

Rốt cuộc lại có những tọa kỵ nào có thể xếp trước mặt nó đây? -------- Tạm thả không nói Thông Thiên Giáo Chủ.

Cho dù là Thái Thượng Lão Tử, nhìn thấy bảng danh sách này cũng là hơi kinh ngạc.

Quỳ Ngưu của Thông Thiên Giáo Chủ rốt cuộc mạnh bao nhiêu, hắn tự nhiên là cực kỳ rõ ràng.

Không nghĩ tới cư nhiên cũng mới xếp hạng 15.

Đã như vậy, Thanh Ngưu của hắn đoán chừng cũng sẽ không cao đến đâu.

Bởi vì bản thân Thanh Ngưu của hắn cũng không tương bác (ngang ngửa) với Quỳ Ngưu của Thông Thiên Giáo Chủ.

Qua hồi lâu, con Quỳ Ngưu thanh thế vô cùng to lớn trên không trung dần dần biến mất hầu như không còn.

Thay vào đó là một đoàn kim quang kịch liệt khác.

Tất cả mọi người đều biết, tọa kỵ hạng 14 sắp xuất hiện.

Hồi lâu sau, đoàn kim sắc khí tức trên không trung mới dần dần trở nên rõ ràng.

Từ bên trong diễn hóa ra một con siêu cấp thần thú.

Đập vào mi mắt chúng sinh Hồng Hoang đầu tiên là một mảnh thanh sắc thần quang.

Hồi lâu sau, thanh sắc thần quang này mới dần dần trở nên ảm đạm, sau đó từ bên trong toát ra một sinh vật bộ dáng trâu xanh.

Đầu trâu xanh này vô cùng thần tuấn, tướng mạo cực kỳ hùng vĩ, lúc này đang ngửa mặt lên trời gào thét.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy sinh vật này xong lại là một mảnh xôn xao.

Bởi vì chúng sinh Hồng Hoang đối với đầu trâu xanh này cực kỳ quen thuộc.

Đây không phải chính là Bản Giác Thanh Ngưu của Thái Thượng Lão Quân sao?

Bản Giác Thanh Ngưu chính là tọa kỵ của Thái Thượng Lão Tử, rất nhiều người đều đã gặp.

Bản thể của nó chính là thượng cổ thụy thú "Hủy", trừ tên và mạo giống "Ngưu", những cái khác cùng "Ngưu" không có một chút quan hệ.

Bất quá loại sinh vật Hủy này dáng dấp rất giống trâu nước, nhưng da lông là màu xanh đen, chính giữa đỉnh trán mọc ra một cái sừng trâu kình thiên.

Bởi vì dáng dấp giống trâu, cho nên chúng sinh Hồng Hoang đều xưng nó là Bản Giác Thanh Ngưu.

Lại một lần nữa cẩn thận dò xét.

Chỉ thấy con Thanh Ngưu này tướng mạo vô cùng hùng hồn: *Độc giác tham soa, song mâu hoảng lượng.

Đỉnh thượng thô bì đột, nhĩ căn hắc nhục quang.

Thiệt trường thì giảo tị, khẩu khoát bản nha hoàng.

Mao bì thanh tự điện, cân luyên ngạnh như cương.

Bỉ tê nan chiếu thủy, tượng cổ bất canh hoang.

Toàn vô suyễn nguyệt lê vân dụng, đảo hữu khi thiên chấn địa cường.* Nhất thời vô số người không khỏi tán thán đầu thần thú này uy nghiêm.

Sau khi nhìn thấy thần thú này xuất hiện, ánh mắt Thái Thượng Lão Tử trở nên có chút cổ quái.

Thứ hạng này so với dự tính của hắn thực sự chênh lệch quá lớn.

Nhưng bởi vì có con Quỳ Ngưu của Thông Thiên Giáo Chủ xếp trước đó, việc Thanh Ngưu của hắn xếp hạng mười bốn cũng coi như có thể tha thứ.

Dù sao Thanh Ngưu của hắn cùng Quỳ Ngưu của Thông Thiên Giáo Chủ cũng kẻ tám lạng người nửa cân, xác thực rất khó phân định cao thấp.

Vậy xếp ở phía trước lại là giống loài gì đây?

Giờ khắc này, lòng hiếu kỳ của Thái Thượng Lão Tử đã bị kích thích trực tiếp.

Hồi lâu sau, con Thanh Ngưu trong không trung cũng biến mất không thấy.

Chương 139

Thay vào đó là một đoàn kim quang kịch liệt khác.

Hồi lâu sau, kim quang này mới ẩn ẩn biến mất, thay vào đó là một chiếc loan giá vô cùng xa hoa.

Chỉ thấy chiếc loan giá này giờ phút này đang tỏa ra hào quang ngũ quang thập sắc giữa không trung, trong đó càng ẩn ẩn ước ước có đại đạo đạo vận hiển lộ ra.

Quả thật là chí bảo hoa lệ nhất trong thiên địa.

Mà ở trước thân loan giá này, lại có chín con kim long giương nanh múa vuốt, kéo loan giá bôn tẩu trong hư không.

Thanh thế kia quả thực là vô cùng hạo đại, bộ dáng kia quả thực kinh diễm chúng sinh.

Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy một chiếc thần xa như vậy, trong lòng lập tức sáng tỏ.

Đây không phải là chiếc Cửu Long Trầm Hương Liễn của Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?

Kế tiếp Khuê Ngưu của Thông Thiên Giáo Chủ, Thanh Ngưu của Thái Thượng Lão Tử, Cửu Long Trầm Hương Liễn của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng xuất hiện sao?

Truyền thuyết Cửu Long Trầm Hương Liễn là vô thượng bảo vật do Hồng Quân đạo nhân dùng Càn Khôn Đỉnh luyện chế ròng rã mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm mới thành.

Lấy linh căn Hồng Hoang là gỗ Trầm Hương làm khung xe, trên hái Cửu Thiên Ngũ Thải Thần Thạch, dưới tập hợp Cửu U Ngũ Khí Huyền Kim, hấp thu tinh hoa nhật nguyệt tinh thần, nạp thần tú của

thiên địa sơn hà mà luyện chế thành.

Âm dương cực khí lưu chuyển, ngũ hành linh quang du tẩu.

Trên liễn xa có chín con ngũ trảo kim long cuộn quanh.

Khi liễn xa xuất hành, chín con ngũ trảo kim long liền sẽ cùng nhau bay ra kéo động liễn xa.

Bảo vật thần kỳ như vậy, cư nhiên cũng chỉ xếp ở vị trí thứ mười ba thôi sao?

Việc này cũng có chút biến thái rồi đó?

Rốt cuộc còn có sinh vật gì có thể xếp trước Cửu Long Trầm Hương Liễn đây?

Mãi đến lúc này, đại đạo văn tự mới khoan thai đến chậm. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 13: Cửu Long Trầm Hương Liễn.

Có được thực lực Chuẩn Thánh.

Chủ nhân: Nguyên Thủy Thiên Tôn."] ["Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ thưởng ngàn vạn năm pháp lực tu vi.

Chủ nhân thưởng ngàn vạn năm pháp lực tu vi, cơ hội đốn ngộ mười lần, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Cửu Chuyển Kim Đan mười viên, ngẫu nhiên Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo năm kiện, hoàn chỉnh đại đạo năm điều."] Sau khi đại đạo văn tự xuất hiện, bên trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này trở nên cực kỳ khó coi.

Không nghĩ tới Cửu Long Trầm Hương Liễn của hắn, cư nhiên cuối cùng cũng chỉ xếp hạng mười ba.

Bất kể là Tứ Bất Tượng hay là Cửu Long Trầm Hương Liễn, thứ hạng đều không cao.

Điều này trực tiếp khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn thất vọng tràn

trề.

Đồng thời, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng trở nên có chút nan kham.

Xem ra Tọa Kỵ Bảng y nguyên đại sự không ổn a.

Tọa kỵ của đông đảo đại năng Hồng Hoang cơ bản đã lên bảng hết rồi, thế nhưng phía trước vẫn còn mười hai chỗ trống.

Chẳng lẽ thật sự lại bị tên Trường Không đạo nhân kia bá bảng một lần nữa sao?

Giờ khắc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn có đạo tâm vô cùng kiên nghị, dường như cũng có chút tâm thần thất thủ.

Bất quá sự đã đến nước này, cũng không có biện pháp nào khác, chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến.

Ngay lúc Hồng Hoang chúng sinh đang nghị luận, hình ảnh khổng lồ trong không trung rốt cuộc biến mất không thấy, đại đạo văn tự cũng rốt cuộc tiêu tán.

Hồi lâu sau lại có một đạo kim sắc quang mang biến hóa.

Chỉ là lần này kim sắc quang mang đặc biệt to lớn, dường như trực tiếp chiếm cứ nửa cái thương khung.

Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy kim quang lần này to lớn như thế, lập tức từng người đều triệt để hưng phấn hẳn lên.

Bọn hắn ngược lại muốn nhìn xem, rốt cuộc là sinh vật gì có thể mạnh hơn Cửu Long Trầm Hương Liễn.

Dù sao Cửu Long Trầm Hương Liễn bản thân đã tương đương với một kiện siêu cấp pháp bảo, lại thêm chín con rồng gia trì, cũng mới chỉ xếp hạng mười ba.

Tồn tại xếp hạng trước Cửu Long Trầm Hương Liễn, nếu không

có ưu thế áp đảo, chỉ sợ cũng không cách nào khiến người ta tin phục.

Hồi lâu sau, kim quang quy mô vô cùng hạo đãng trên không trung rốt cuộc diễn hóa thành hình.

Có một vùng uông dương đại hải được diễn hóa ra giữa không trung.

Vùng biển rộng lớn kia lúc này đang cuộn trào sóng gió ngập trời, thanh thế quả thực vô cùng kinh người!

Mà bên trong vùng uông dương đại hải kia, lại có một hòn đảo khổng lồ sừng sững giữa đại dương.

Cảnh sắc trên đảo vô cùng tú lệ, linh khí nồng nặc bao trùm trong đó, nghiễm nhiên là một phái tiên gia cảnh tượng.

Mặc kệ sóng gió ngập trời kia, hòn đảo tự nhiên vẫn lù lù bất động.

Hồng Hoang chúng sinh sau khi nhìn thấy cảnh tượng này, lập tức một mảnh ngạc nhiên.

Rõ ràng là Tọa Kỵ Bảng, là xếp hạng cho tọa kỵ, lại không phải xếp hạng cho Động Thiên Phúc Địa, lòi ra một hòn đảo là chuyện gì xảy ra?

Ngay lúc Hồng Hoang chúng sinh đang tự trào, bỗng nhiên một ý nghĩ xuất hiện trong não hải bọn hắn, uyển như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đánh cho Hồng Hoang chúng sinh thất điên bát đảo.

Tất cả mọi người giờ khắc này đều nghĩ đến một khả năng.

Rõ ràng công bố là Tọa Kỵ Bảng, thế nhưng lại lòi ra một hòn đảo...

Chẳng lẽ hòn đảo này chính là một sinh vật hay sao?

Ý nghĩ này sau khi toát ra, trực tiếp như cỏ dại sinh trưởng dã man

trong đầu chúng sinh.

Chẳng lẽ hòn đảo này là vật sống?

Hồng Hoang chúng sinh dụi dụi con mắt, cẩn thận nhìn lại.

Chỉ thấy kia xác xác thực thực là một hòn đảo cực kỳ to lớn.

Cảnh sắc trên đảo cực kỳ tú lệ, các loại sơn phong, sơn cốc, hồ nước, rừng rậm, cái gì cần có đều có.

Giữa sơn phong và sơn cốc còn có vô số cung điện ẩn tàng trong đó.

Thô sơ giản lược tính toán, những cung điện này chỉ sợ không dưới vạn cái, đủ để thấy hòn đảo này lớn đến mức nào.

Đây rốt cuộc là hòn đảo nào đây?

Hồng Hoang chúng sinh đưa mắt nhìn lại, lại bởi vì linh khí cực kỳ nồng nặc dẫn đến nhìn không chân thiết.

Tất cả mọi người không khỏi than thở, nếu như hòn đảo khổng lồ này là một sinh vật, xếp trước Cửu Long Trầm Hương Liễn cũng là tình hữu khả nguyên.

Dù sao nhìn từ quy mô, Cửu Long Trầm Hương Liễn liền rơi xuống hạ phong.

Hồi lâu sau, rốt cuộc có đại đạo văn tự hàng lâm. [“Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 12: Kim Ngao.

Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Chủ nhân: Thông Thiên Thánh Nhân.”] [“Phần thưởng xếp hạng: Tọa kỵ thưởng ngàn vạn năm pháp lực tu vi.

Chủ nhân thưởng ngàn vạn năm pháp lực tu vi, cơ hội đốn ngộ mười lần, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Cửu Chuyển Kim Đan

mười viên, ngẫu nhiên Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo năm kiện, hoàn chỉnh đại đạo sáu điều."] "Lại là tọa kỵ của Thông Thiên Thánh Nhân?" "Kim Ngao?" "Ngoạ tào...

Hòn đảo này là Kim Ngao Đảo?" Chúng nhân nghĩ thông suốt mấu chốt trong đó, lập tức như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp ngây ra như phỏng.

Đạo trường của Thông Thiên Thánh Nhân chính là tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, cũng có thể nói đại bản doanh Tiệt Giáo chính là ở Kim Ngao Đảo Bích Du Cung.

Trách không được gọi là Kim Ngao Đảo, nguyên lai hòn đảo này bản thân chính là một đầu Huyền Quy vô cùng to lớn.

Thông Thiên Giáo Chủ đem đạo trường đặt trên lưng con Huyền Quy này...

Như vậy, Kim Ngao Đảo tự nhiên liền thành tọa kỵ của Thông Thiên Giáo Chủ.

Tin tức này vừa ra, trực tiếp chấn kinh ức vạn vạn Hồng Hoang chúng sinh.

Ai cũng không nghĩ tới, Thông Thiên Giáo Chủ cư nhiên còn ẩn tàng một đầu siêu cấp thần thú như vậy.

Đầu lão quy này trưởng thành đến quy mô như thế, cũng không biết đã trải qua bao nhiêu kiếp số, hoặc giả thuyết, đầu lão quy này rất có khả năng cũng là Hỗn Độn Thần Ma tàn dư.

Tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, tâm thái Thông Thiên Giáo Chủ lúc này cũng không tốt lắm.

Con Kim Ngao vô cùng to lớn này là thần vật hắn ẩn tàng đã lâu.

Nguyên bản còn tưởng rằng Kim Ngao và Quỳ Ngưu có thể thay

hắn tranh thủ một thành tích tương đối không tệ.

Không nghĩ tới Quỳ Ngưu cuối cùng chỉ xếp hạng mười lăm, mà Kim Ngao hắn ký thác kỳ vọng cao lại chỉ xếp hạng mười hai, ngay cả top 10 đều không vào được.

Thực sự là khiến hắn có chút thất vọng.

Bên trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cũng có chút nan kham.

Vạn vạn không nghĩ tới Thông Thiên Giáo Chủ cư nhiên còn ẩn tàng một đầu thần thú như thế, ngay cả hắn là sư huynh cũng không biết.

Quả thật khiến hắn xuất hồ ý liêu.

Chương 140

Tuy nhiên, tức liền Kim Ngao cường đại như vậy cũng chỉ xếp hạng mười hai, vậy phía trước rốt cuộc là những tồn tại như thế nào?

Nguyên Thủy Thiên Tôn thực sự có chút tưởng tượng không ra.

Hồi lâu sau, vùng biển cực kỳ to lớn trong không trung cùng con lão quy sừng sững giữa đại dương dần dần biến mất hầu như không còn, thay vào đó là một đoàn kim quang vô cùng to lớn khác.

Đoàn kim quang này trên không trung chia làm bốn, sau đó liền riêng phần mình diễn hóa.

"Chẳng lẽ có bốn con thần thú muốn đồng thời xuất hiện sao?" Hồng Hoang chúng sinh đều khẩn trương ngẩng đầu nhìn lên thiên khung.

Dù sao có bốn con thần thú cùng xuất hiện, lại là tồn tại xếp hạng cao như vậy, tự nhiên khiến Hồng Hoang chúng sinh vô cùng khẩn trương.

Hồi lâu sau, bốn đoàn kim quang kịch liệt kia rốt cuộc diễn hóa ra bốn đạo siêu cấp sinh linh.

Bốn tôn siêu cấp sinh vật che khuất bầu trời, họa loạn thương sinh xuất hiện trên không trung, trực tiếp chấn hám vô số sinh linh.

Chỉ thấy bên trái nhất là một đầu siêu cấp Kim Cương, thân thể ước chừng vạn trượng, che khuất bầu trời, vô cùng hùng tráng.

Đầu tựa tinh tinh, đầu trắng lông dài, răng máu vuốt vàng.

Lông tóc nồng đậm tùy phong phiêu đãng, toàn thân trên dưới bao trùm cơ bắp cực kỳ hùng hồn, đặc biệt là hai khối cơ ngực siêu cấp to lớn cùng tám múi cơ bụng vô cùng hoàn mỹ, không chỗ nào không

biểu thị lực lượng vô song của nó.

Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy sinh vật này, không khỏi trong lòng tán thán: Tốt một đầu siêu cấp yêu hầu họa loạn thương sinh.

Hồng Hoang chúng sinh lại đem ánh mắt nhìn về phía tôn thứ hai.

Chỉ thấy lại là một đầu siêu cấp thần hầu, ngân phát bích nhãn.

Con thần hầu này tướng mạo đồng dạng vô cùng dữ tợn, đôi mắt màu xanh biếc uyển như một đôi chuông đồng, đang tản ra quang mang thị huyết.

Trong cái miệng lớn như chậu máu có răng nanh cực dài lộ ra, nhìn qua cực kỳ hung tàn.

Toàn thân bao trùm lông tóc cực dài màu bạc, tùy phong phiêu đãng tạo thành cảm giác như sóng biển.

Cấu tạo thân thể con thần hầu này có chút khác biệt với con thứ nhất.

Con thứ nhất giống tinh tinh, gần như là một con Kim Cương siêu cấp cự đại hóa.

Mà con ngân phát bích nhãn này cấu tạo thân thể lại có chút tương tự nhân loại, gần như coi là một con nhân viên (người vượn).

So với con thứ nhất, thân thể nó càng thêm thẳng tắp, tứ chi cũng càng thêm thon dài một chút, đặc biệt là hai cánh tay kia, quả thực thô tráng đến biến thái.

Hai cánh tay của con thứ nhất đã kham xưng Kỳ Lân Tí, nhưng hai cánh tay của Thông Tí Viên Hầu lại càng cường tráng đến mức biến thái, cực dài, gần như buông thõng đến đầu gối.

Cơ bắp càng là tạc liệt, nhìn qua cực kỳ không cân xứng với thân thể.

Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy bộ dáng này, quả thực đều có xúc động muốn ngất đi, nhưng lại có một loại mỹ cảm quỷ dị, khiến người ta nhìn qua thực sự có cảm giác đảm chiến tâm kinh.

Hồng Hoang chúng sinh vội vàng nhìn lại tôn thứ ba.

Chỉ thấy đó là một tôn Hoàng Kim Cự Viên vô cùng hùng tráng, che khuất bầu trời, chí ít cũng cao vạn trượng.

Lông tóc màu vàng cực dài tùy phong phiêu đãng, chói lọi sinh huy, quả thực vô cùng hùng tráng côi lệ.

Không trung Hoàng Kim Cự Viên che khuất bầu trời quả thực vô cùng uy vũ.

Vạn vạn không nghĩ tới chân thân của Tôn Ngộ Không cư nhiên y nguyên đẹp mắt như vậy.

Đầu Hoàng Kim Cự Viên này so với con đầu trắng mình xanh mặt mũi dữ tợn thứ nhất, và con nhân viên toàn thân lông dài sở hữu Kỳ Lân Tí thứ hai, quả thực muốn đẹp mắt hơn quá nhiều lần.

Tức liền là Hồng Hoang chúng sinh, giờ khắc này cũng không khỏi tán thán, trước mắt đầu Hoàng Kim Cự Viên này tuyệt đối là một trong những cự thú đẹp mắt nhất.

Hồng Hoang chúng sinh giờ khắc này không kịp chờ đợi đi xem con thần hầu thứ tư.

Chỉ thấy con thần hầu này có chút tương tự với Hoàng Kim Cự Viên kia, đồng dạng cũng là một con Hoàng Kim Cự Viên cực kỳ xinh đẹp.

Chỉ là lông tóc trên người con này lược ngắn hơn một chút, cái đuôi sau lưng lại dài hơn một chút.

Khác biệt quan trọng nhất nằm ở trên đầu lâu.

Hai bên đầu con thần hầu này phân biệt có ba cái lỗ tai nhọn hoắt.

Trái phải mỗi bên một cái tai hướng lên trời, có thể nghe trộm hết thảy đại đạo bí pháp trên trời!

Trái phải mỗi bên một cái tai bằng phẳng, có thể kiêm thính Hồng Hoang thế gian vạn vật tâm sinh!

Trái phải mỗi bên một cái tai hướng xuống đất, có thể nghe hiểu U Minh Hoàng Tuyền vạn quỷ gào thét nộ hống.

"Tê..." Bốn con thần hầu thanh thế hạo đại này xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang, trực tiếp kinh diễm chúng sinh.

"Bốn đầu thần hầu này chẳng lẽ là một tổ hợp hay sao?" Nếu bốn con thần hầu này thật sự là một tổ hợp, xếp trước Kim Ngao dường như cũng là tình hữu khả nguyên.

Hồi lâu sau, rốt cuộc có đại đạo văn tự hàng lâm. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 11: Hỗn Thế Tứ Hầu (Linh Minh Thạch Hầu, Thông Tí Viên Hầu, Xích Khào Mã Hầu, Lục Nhĩ Di Hầu).

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân."] "Trường Không đạo nhân?" "Tên của Trường Không đạo nhân lại xuất hiện?" "Tê...

Chẳng lẽ từ giờ khắc này bắt đầu thật sự lại muốn bá bảng rồi sao?" Có rất nhiều người giờ khắc này trực tiếp ai thán lên tiếng.

Chẳng lẽ Hồng Hoang thiên địa thật sự không có ai có thể đánh bại vị Trường Không đạo nhân này rồi sao?

Thậm chí còn có một số người cảm thấy trong lòng tuyệt vọng, lệ rơi đầy mặt.

Mà lại có một số người thì đối với bốn con thần hầu vô cùng kinh thán, quả nhiên là một tổ hợp tên là Hỗn Thế Tứ Hầu.

Điều này thực sự siêu hồ tưởng tượng của Hồng Hoang chúng sinh, dù sao ai cũng chưa từng nghe nói qua Hỗn Thế Tứ Hầu.

Tại Oa Hoàng Cung, sắc mặt Nữ Oa nương nương lúc này cũng có chút nan kham.

Bởi vì nàng cư nhiên cảm ứng được con Hoàng Kim Cự Viên kia dường như có duyên với nàng.

Không khỏi bắt đầu bấm đốt tính toán thiên cơ.

Tính tới tính lui, sắc mặt lại trở nên cực kỳ kinh hãi.

Con Hoàng Kim Cự Viên kia vốn nên xuất từ trong tay nàng, là một khối linh thạch còn dư lại sau khi nàng sáng tạo Ngũ Thải Thần Thạch bổ thiên.

Khối linh thạch này dưới cơ duyên xảo hợp đạt được đại cơ duyên, đạt được Thiên Ngoại Linh Thai, cuối cùng mới có thể sinh thành con Hoàng Kim Cự Viên kia.

Thế nhưng nàng luyện đá bổ thiên tịnh không có sản sinh linh thạch dư thừa a.

Đây rốt cuộc là tình huống gì?

Hơn nữa duyên phận giữa nàng và đầu Hoàng Kim Cự Viên kia cũng bị người ta cưỡng ép tiệt hồ.

Cái này tự nhiên khiến Nữ Oa nương nương có chút khó chịu.

Bởi vì nàng đã biết, đây khẳng định chính là tên Trường Không đạo nhân kia giở trò quỷ.

Giờ khắc này, Nữ Oa nương nương hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Hoặc giả tên Trường Không đạo nhân kia cũng nắm giữ thủ đoạn luyện chế Ngũ Thải Thần Thạch, âm thầm tự mình luyện chế rồi tiệt

thủ cái Thiên Ngoại Linh Thai kia...

Lúc này, Chuẩn Đề thánh nhân phương Tây nhìn thấy bốn con thần hầu trong không trung, sắc mặt biến đổi.

Bởi vì hắn cảm ứng được con cự viên màu vàng kia dường như cũng có thần kỳ duyên phận với hắn, nhưng luồng duyên phận này lại bị thần bí đại năng chém đứt.

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân khẽ biến, bắt đầu bấm đốt tính toán thiên cơ.

Trong quá trình tính toán, sắc mặt nhất biến tái biến, cuối cùng mở mắt ra, ánh mắt toát ra thần sắc kinh hãi muốn tuyệt.

Con Hoàng Kim Cự Viên tên là Linh Minh Thạch Hầu kia vốn không nên xuất thế, chí ít hiện tại còn xa xa chưa tới thời gian xuất thế.

Thế nhưng vì sao cư nhiên sớm xuất thế lâu như vậy?

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân có chút nan kham.

Con Hoàng Kim Cự Viên kia vốn nên là đồ đệ của hắn, kết quả lại bị tên Trường Không đạo nhân kia tiệt hồ.

Cái này tự nhiên khiến tâm tình hắn cực độ khó chịu.

Tây Phương Giáo lại muốn tổn thất một vị đại năng.

Ngay lúc Hồng Hoang chúng sinh kinh thán, bốn tôn thần hầu che khuất bầu trời trong không trung biến mất không thấy, thay vào đó là một đoàn kim quang kịch liệt khác.

Hồi lâu sau, đoàn kim quang này lại một lần nữa thành công diễn hóa ra một đầu siêu cấp sinh vật.

Đầu sinh vật này vừa xuất hiện, trực tiếp tản mát ra một cỗ hoàng hoàng thiên uy vô song.

Chỉ thấy đó là một đầu yêu thú không biết tên, ngoại biểu nhìn qua vô cùng dữ tợn, khiến người ta trông mà phát khiếp.

Đầu cự thú này đi thẳng, toàn thân đen kịt một màu, lại có văn lộ màu đỏ sẫm quấn quanh ngực và cổ.

Những văn lộ này lúc này tựa như huyệt dịch, theo hô hấp của nó hốt minh hốt ám lấp lóe, dường như thai nghén uy lực vô song.

Một đôi móng vuốt tuy rằng cũng đồng dạng to lớn, nhưng ở trên người nó cư nhiên lại có vẻ hơi ngắn nhỏ.

Sau lưng còn tha một cái đuôi vô cùng thô tráng, theo bước chân nó lắc lư trái phải, nhìn qua khiến người ta kinh hãi muốn tuyệt.

Hồng Hoang chúng sinh hà từng nhìn thấy qua sinh vật xấu xí như thế?

Chương 141

Rất nhiều người giờ khắc này đều hít sâu một hơi.

Đây là một đầu ma thú không biết tên, hắc sắc ma khí ngập trời trên người hung mãnh quay cuồng, trực tiếp khiến bầu trời giờ khắc này đều tối sầm lại.

Lúc này, quái vật khổng lồ này đang đi lại trên không trung, mỗi lần bước ra kình thiên cự cước, tổng có thể dẫn phát tường vân trên bầu trời Hồng Hoang chấn chiến không thôi.

"Đây rốt cuộc là sinh vật gì?

Sao nhìn qua khủng bố như thế?" "Ông trời của ta ơi...

Ma thú như vậy ai dám ngồi...

Đây sẽ không phải lại là tọa kỵ của Trường Không đạo nhân chứ?" "Sinh vật chết tiệt này quả thực vô cùng xấu xí..." Ngay lúc chúng sinh lẩm bẩm thì thầm, đại đạo văn tự rốt cuộc rơi xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 10: Ca Tư Lạp (Godzilla).

Có được thực lực Thánh Nhân.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân!

Chú: Đây là vật chủng do Trường Không đạo nhân chế tạo."] Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy tin tức này, lập tức một mảnh xôn xao.

Không nghĩ tới là vật chủng do Trường Không đạo nhân chế tạo ra.

Hơn nữa cái tên gia hỏa vô cùng xấu xí này cư nhiên có thực lực cấp bậc Thánh Nhân.

Tuy rằng không nói là cảnh giới Thánh Nhân, nhưng lại có thực lực Thánh Nhân, cái này quả thực là vô cùng khủng bố.

Kinh khủng nhất chính là Trường Không đạo nhân cư nhiên có thể chế tạo vật chủng cấp bậc Thánh Nhân...

Giờ khắc này, tức liền là mấy vị Thánh Nhân cũng cảm thấy da đầu tê dại.

Cái này trực tiếp vượt ra khỏi nhận tri của bọn hắn.

Điều này đại biểu cái gì?

Đại biểu tên Trường Không đạo nhân kia có được thực lực "Tạo Thánh".

Như vậy, địa vị của bọn hắn tại Hồng Hoang sẽ tao ngộ khiêu khích nghiêm trọng, tự nhiên khiến bọn hắn nảy sinh phẫn khái.

Mà tại Tử Tiêu Cung, sắc mặt Hồng Quân Đạo Tổ lúc này cũng biến đến có chút nan kham.

Vạn vạn không nghĩ tới tên Trường Không đạo nhân này cư nhiên còn có thực lực Tạo Thánh.

Như vậy, thân phận Đạo Tổ Hồng Hoang của hắn sẽ khó bảo toàn.

Sắc mặt Hồng Quân Đạo Tổ giờ khắc này tự nhiên trở nên cực kỳ khó coi, trong mắt thậm chí còn dũng động chút hứa sát ý.

Xem ra việc tìm ra tên Trường Không đạo nhân này đã là lửa sém lông mày.

Ngay lúc bao quát Đạo Tổ cùng chúng sinh kinh thán, sinh linh vô cùng xấu xí kia mới dần dần biến mất, thay vào đó là một đoàn kim sắc quang mang khác.

Đoàn kim quang khổng lồ kia điên cuồng diễn hóa trên không

trung, dường như còn có chút khó khăn.

Hồi lâu sau mới có một đạo thân ảnh to lớn xuất hiện giữa thiên địa.

Chỉ thấy đây là một đạo thân ảnh hình tròn vô cùng nguy nga, thân thể to lớn dường như hàm cái nửa biên thương khung.

Đây cũng là sinh vật to lớn nhất xuất hiện tính đến hiện tại.

Sinh vật này vừa ra, chúng sinh coi như chân chính lĩnh lược được cái gì mới là chân chính che khuất bầu trời.

Sinh linh to lớn như thế, toàn bộ thiên khung Hồng Hoang dường như đều muốn không chứa nổi nữa.

Hồng Hoang chúng sinh kiệt tận toàn lực nhìn lại mới có thể miễn cưỡng phân biệt ra đó là một con thần quy vô cùng to lớn.

Vẻn vẹn chỉ là bốn cái chân của nó cũng đã có mấy vạn trượng dài, đại bộ phận thân thể càng là trực tiếp một nhập vân đoan.

Hồng Hoang chúng sinh ẩn ẩn ước ước nhìn thấy một cái mai rùa màu đen.

Cái mai rùa màu đen này phảng phất là vô số tinh thể tổ hợp mà thành, tinh oánh dịch thấu, đen như huyền mặc.

Trên mai rùa to lớn vô biên này phù hiện ra vô số văn lộ, phảng phất ám hàm một loại thiên địa đại đạo chí lý nào đó, quả thực có loại cảm giác mê hoặc chúng sinh.

Cùng lúc đó, còn có một cái đầu rồng vô cùng to lớn.

So với cự long chân chính, cái đầu rồng này chỉ là không có sừng rồng mà thôi.

Ngoài ra, sau lưng con Huyền Quy che khuất bầu trời này tịnh không có đuôi rùa, mà là từ sau lưng toát ra một con cự xà vô cùng thô

to.

Con cự xà này cực dài, thân thể vô cùng thô tráng uyển như Thế Giới Cự Xà, cuộn tại trên mai Huyền Vũ.

Cái đầu rắn vô cùng to lớn cao cao nhếch lên trên lưng rùa, bễ nghễ thiên hạ.

"Đây là sinh vật gì?

Cư nhiên còn to lớn hơn Kim Ngao nhiều như vậy?" "Đầu lão quy kia ở trước mặt sinh vật này quả thực là tiểu vu gặp đại vu rồi..." Hồng Hoang thiên địa giờ khắc này triệt để sôi trào.

Tất cả mọi người đều như kiến bò trên chảo nóng, nghị luận ầm ĩ.

Phiến khắc sau, rốt cuộc có đại đạo văn tự rơi xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 9: Huyền Vũ.

Một trong Tứ Thánh Thú.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân."] Tin tức này vừa công bố, toàn bộ Hồng Hoang trong nháy mắt tạc liệt.

Rất nhiều người đều có thể nghe được thanh âm hít sâu một hơi chỉnh tề.

Tức liền là mấy vị Thánh Nhân lúc này cũng theo bản năng nín thở.

Huyền Vũ?

Một trong Tứ Thánh Thú Huyền Vũ sao?

Trong truyền văn, Hồng Hoang có tứ đại siêu cấp Thánh Thú, từ hoàn cổ đến nay vẫn luôn hộ vệ tứ cực Hồng Hoang, phân biệt là Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ.

Thanh Long tại Linh Căn Bảng thời điểm đã từng lên bảng một lần.

Không nghĩ tới lần này xuất hiện cư nhiên là Huyền Vũ, hơn nữa Huyền Vũ còn lấy hình thức tọa kỵ xuất hiện trên Tọa Kỵ Bảng.

Cũng chính là nói, một trong Tứ Thánh Thú - Huyền Vũ đã trở thành tọa kỵ của Trường Không đạo nhân?

Đông đảo đại năng Hồng Hoang giờ khắc này tâm huyết quay cuồng, tu vi đều nhịn không được động chạy, đặc biệt là tên chủ nhân của Huyền Vũ cư nhiên là Trường Không đạo nhân.

Lại là Trường Không đạo nhân!

Tên Trường Không đạo nhân này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Hắn không chỉ là chủ nhân của Thanh Long Thánh Thú, đồng dạng cũng là chủ nhân của Huyền Vũ Thánh Thú.

Chẳng lẽ chủ nhân của Huyền Vũ Thánh Thú toàn bộ đều là Trường Không đạo nhân sao?

Đây quả thực là sự tình khó có thể tưởng tượng.

Rất nhiều đại năng trong lòng nổi lên hàn ý thấu xương.

Tên Trường Không đạo nhân này quả nhiên biến thái đến cực điểm, Thiên Chi Tứ Linh thủ hộ Hồng Hoang cư nhiên đã có hai vị bị thuần hóa, vậy những con khác có thể hay không cũng...

Nghĩ tới đây, rất nhiều người đều không dám nghĩ tiếp nữa.

Hồi lâu sau, thân ảnh Huyền Vũ vô biên vô tế, hạo hạo đãng đãng mới dần dần biến mất hầu như không còn, thay vào đó là một đoàn kim sắc quang mang khác.

Đoàn kim sắc quang mang này xuất hiện tại hư không, Hồng

Hoang chúng sinh liền lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Đã một trong Tứ Thánh Thú - Huyền Vũ đều xuất hiện, như vậy vị tiếp theo có thể hay không lại là một con Tứ Thần Thú đây?

Hồng Hoang chúng sinh giờ khắc này không ai không chờ mong.

Dù sao Huyền Vũ có thực lực Thánh Nhân một khi xuất hiện, vị tiếp theo nói không chừng thật sự có khả năng chính là một trong Tứ Thánh Thú.

Hồi lâu sau, kim sắc quang mang trong không trung rốt cuộc có động tĩnh.

Kim sắc quang mang hạo hạo đãng đãng tiêu thất, xuất hiện trước mắt Hồng Hoang chúng sinh cư nhiên là một ngọn lửa nhỏ.

Đạo hỏa miêu này dường như cực nhỏ, tùy thời đều có nguy hiểm phúc diệt, mọi người thậm chí đều nhìn không chân thiết.

Phiến khắc sau, đạo hỏa miêu này đã biến đến lớn như bánh xe.

Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy ngọn lửa nhỏ cỡ bánh xe này có chút buồn bực.

Chẳng lẽ vị tiếp theo chính là ngọn lửa này sao?

Ngay lúc Hồng Hoang chúng sinh buồn bực, ngọn lửa nhỏ kia đã biến đến cực kỳ to lớn, hình thành một hỏa đoàn khổng lồ đường kính mười mấy mét, hung mãnh bành trướng thiêu đốt giữa không trung.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được nhiệt độ vô song.

Lại qua một lát, hỏa cầu khổng lồ kia y nguyên tiếp tục bành trướng, trong nháy mắt đã biến thành một hỏa cầu to lớn hơn ngàn thước, đem toàn bộ bầu trời đều nhuộm thành một màu đỏ rực.

Hồng Hoang chúng sinh nhìn hỏa cầu to lớn này, không ai không gian nan nuốt nước miếng.

Chương 142

Lại qua một lát, hỏa cầu này tiếp tục biến lớn, trực tiếp biến thành kích thước mấy vạn trượng.

Hồng Hoang chúng sinh giờ khắc này tẫn giai đều cảm nhận được nhiệt độ cực cao, quả thực chính là cảnh tượng thế giới tận thế.

Tất cả mọi người giờ khắc này đã minh bạch, hỏa cầu trong không trung kia hẳn chính là một trong Tứ Thánh Thú - Chu Tước.

Quả nhiên, ngay dưới sự chứng kiến của Hồng Hoang chúng sinh, một trong Tứ Thánh Thú - Chu Tước lần đầu hiện thân trước mặt mọi người.

Hỏa cầu mấy vạn trượng trong không trung mãnh nhiên trong một phần mười giây bỗng nhiên từ giữa phân liệt ra.

Cảnh tượng này trực tiếp dẫn đến Hồng Hoang chúng sinh đồng thời thét lên chói tai.

Tràng cảnh kia thực sự quá mức khủng bố, tuyệt đối là cảnh tượng uyển như thế giới tận thế.

Quang mang chói mắt kia khiến tất cả mọi người không thể không nheo mắt lại mới có thể nhìn rõ.

Mãi hồi lâu sau, tất cả mọi người mới chú ý tới, nguyên lai hỏa cầu kia tịnh không phải nứt ra mà là đang duỗi người.

Đó cũng không phải hỏa cầu gì, mà là một con chim lửa đỏ rực.

Đó là một con chim lửa to lớn đến mức làm người ta không cách nào tưởng tượng, đang duỗi ra đôi cánh vũ dực rộng lớn tối thiểu vượt qua ba vạn trượng.

Cẩn thận nhìn kỹ, chim lửa trong không trung có vũ quan màu đỏ tươi mỹ lệ, thân thể cùng lông vũ xích hồng thiêu đốt mãnh liệt, còn có mười tám đạo lông đuôi dài nhỏ lấp lánh phát sáng đang tùy phong phi vũ.

Chu Tước!

Là Chu Tước!

Theo Chu Tước giương cánh bay cao trên không trung, hỏa vũ vô tận trút xuống uyển như một bức tranh thế giới tận thế.

Cũng may đây chỉ là kim quang diễn hóa ra hư ảnh, nhưng tức liền như thế vẫn khiến rất nhiều đại năng Hồng Hoang giờ khắc này cảm nhận được kinh khủng.

Đại đạo văn tự thi thi nhiên rơi xuống. [“Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 8: Chu Tước.

Hỗn Độn sinh linh, một trong Tứ Thánh Thú, cảnh giới Thánh Nhân.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân.”] “Thái bất khả tư nghị...

Thánh Thú Chu Tước cư nhiên thật sự tồn tại...” “Quả nhiên không ngoài dự liệu...

Chủ nhân của Thánh Thú Chu Tước vẫn là tên Trường Không đạo nhân kia!” Giờ khắc này, mọi người đối với chủ nhân của Chu Tước Thánh Thú đã không còn để ý lắm, ngược lại cảm thấy chấn hám trước sự tồn tại chân thực của Thần Thú Chu Tước.

Chu Tước Thần Thú luận thể tích tuy rằng nhỏ hơn Huyền Vũ rất nhiều, nhưng bộ dáng Chu Tước Thánh Thú xuất trường lại chấn hám hơn Huyền Vũ nhiều.

Hồng Hoang chúng sinh tự nhiên là kinh thán không thôi.

Ngay trong sự kinh thán của Hồng Hoang chúng sinh, Chu Tước cao tường trên bầu trời rốt cuộc biến mất, thay vào đó là một đoàn kim quang kịch liệt khác.

Hồng Hoang chúng sinh giờ khắc này lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Hạng bảy rốt cuộc lại là ai đây?

Tứ Thánh Thú tính đến hiện tại đã xuất hiện hai đầu, như vậy tiếp theo hẳn là hai con còn lại trong Tứ Thánh Thú rồi a?

Nghĩ ắt hẳn không phải Bạch Hổ thì chính là Thanh Long đã từng xuất hiện một lần.

Ngay lúc Hồng Hoang chúng sinh đang nghị luận, đoàn kim quang vô cùng kịch liệt kia rốt cuộc bắt đầu hiển hóa.

Sau khi kim quang biến mất, thay vào đó cư nhiên là bạch quang đầy trời.

Trong những bạch quang này thấu lộ ra một vệt túc sát chi khí vô song.

Toàn bộ Hồng Hoang thiên địa dường như giờ khắc này đều run rẩy lên, tựa hồ không cách nào thừa thụ sát khí vô song kia.

Bạch sắc thần quang che khuất bầu trời di mạn hồi lâu sau mới dần dần biến mất hầu như không còn.

Nơi tận cùng bạch quang là một đạo bạch sắc cự thú tản phát vương đạo bá khí xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang.

Đầu bạch sắc cự thú này toàn thân trên dưới không nhuốm bụi trần, dường như là động vật thuần khiết nhất trong thiên địa.

Một thân lông tóc trắng muốt cực dài bao phủ lấy cự thú, nhìn qua vô cùng uy võ thần tuấn.

Thân thể vạn trượng ở trong không trung dường như có vẻ hơi chật chội.

Chỉ thấy nó ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gào thét chấn hám nhân tâm, trong nháy mắt liền có một cỗ áp bách lực đến từ cường giả như hồng thủy dũng hướng tứ dã.

Sát na gian bách thú thần phục, những sinh linh thực lực nhỏ yếu thậm chí giờ khắc này cũng có một loại xúc động muốn triều bái.

Hồng Hoang chúng sinh giờ khắc này đều nhìn đến thanh thanh sở sở minh minh bạch bạch.

Bạch sắc cự thú sở hữu thần lực như thế, không phải chính là một trong Tứ Thánh Thú - Bạch Hổ sao?

Truyện văn Bạch Hổ bên trong Tứ Thánh Thú dường như là vị có công kích lực đột xuất nhất.

Bây giờ nhìn giá thế vô song của nó, xác thực là khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Đầu bạch sắc thần thú này tung hoành gào thét hồi lâu trong không trung mới rốt cuộc biến mất không thấy.

Theo Bạch Hổ biến mất, áp bách cảm vô song kia cũng dần dần biến mất, Hồng Hoang chúng sinh mới cảm giác được hô hấp thuận sướng, đồng thời cũng không khỏi cảm thấy tâm quý.

Bạch Hổ không hổ là Sát Phạt Thần Thú, quả thực vô cùng đáng sợ.

Ngay lúc Hồng Hoang chúng sinh kinh thán, không trung lại một lần nữa phân liệt ra một đạo kim quang vô song.

Theo đạo kim quang này rơi xuống, Hồng Hoang chúng sinh giờ khắc này tẫn giai đều hoan hô lên.

Con thần thú tiếp theo gần như không cần đoán cũng biết, tất nhiên là Thanh Long Thánh Thú đã từng xuất hiện một lần.

Theo kim quang kịch liệt diễn hóa, rốt cuộc có một đạo sinh linh vô cùng cường hãn xuất hiện tại Hồng Hoang thiên địa.

Trong không trung, đó là một con vạn cổ trường long che khuất bầu trời, đạt tới số vạn trượng.

Thông thể bích lục, có sừng rồng màu xanh đen và ngũ trảo sắc bén, bờm rậm rạp màu xanh thẫm bồng bềnh phi dương, long lân thâm lục mỹ lệ như bảo thạch, cùng đôi mắt màu xanh lục tinh oánh tràn ngập cảm giác thần bí.

Đây không phải là một con cự long vô cùng kinh người sao?

Hơn nữa còn là thanh sắc vạn trượng cự long, so với Viễn Cổ Long Tộc dường như còn hùng tráng uy nghiêm hơn rất nhiều.

Con thanh sắc cự long này chẳng phải chính là Thanh Long đã xuất hiện một lần sao?

Lúc này, Thanh Long che khuất bầu trời, uốn lượn bàn toàn trên không trung mãnh nhiên phát ra một tiếng nộ hống chấn hám nhân tâm.

Hồng Hoang chúng sinh trong lòng chấn động mạnh.

Đạo thanh âm này vô cùng to và rõ lại hoành vĩ, so với Sư Tử Hống còn uy nghiêm hơn, so với Cự Hùng gào thét càng có lực lượng hơn, so với thanh âm Báo Tử lại mỹ diệu hơn rất nhiều, so với tiếng Hổ gầm hiển nhiên lại càng cao vút.

Đó là một loại thanh âm chân chính lăng giá trên vạn thú, chỉ có Vạn Thú Chi Vương chân chính mới có thể phát ra.

Tất cả mọi người đều nhìn thân ảnh cao quý trong không trung, trong lòng vô cùng tán thán, không hổ là một trong Tứ Thần Thú -

Thanh Long.

Hồng Hoang chúng sinh tức liền là nhìn lại một lần nữa vẫn cảm thấy vô cùng chấn hám.

Đến tận đây, Tứ Thánh Thú thủ vệ Hồng Hoang đã xuất hiện hết: Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, xếp hạng từ thứ sáu đến thứ chín, toàn bộ lên bảng.

Hơn nữa chủ nhân của bọn chúng thế mà toàn bộ đều là Trường Không đạo nhân.

Nhất thời đông đảo đại năng Hồng Hoang trong lòng đều dâng lên một cỗ cảm giác không chân thực.

Tên Trường Không đạo nhân kia thật sự mạnh đến tình trạng này sao?

Càng làm cho Hồng Hoang chúng sinh hoài nghi chính là, Tứ Thánh Thú đều xuất hiện, cao nhất là Thanh Long cũng mới chỉ xếp hạng sáu.

Vậy phía trước những sinh vật kia rốt cuộc lại là thứ cao thâm mạt trắc gì đây?

Phiến khắc sau rốt cuộc lại có một đại đoàn tinh quang hiển hóa trong không trung.

Theo kim quang ba động, mãnh nhiên có một cỗ khí tức hạo hãn bàng bạc khuếch tán ra.

Sau khi cảm nhận được cỗ khí tức này, tức liền là Tam Thanh Thánh Nhân cùng Nữ Oa Thánh Nhân giờ khắc này sắc mặt cũng đồng thời đại biến.

Bởi vì cỗ khí tức này xung kích bọn hắn thực sự quá lớn, tức liền đạo tâm cổ tỉnh bất ba của bọn hắn lúc này cũng khó lòng giữ vững

bình tĩnh.

Cỗ khí tức này đối với bọn hắn mà nói thực sự quá mức quen thuộc, quả thực là tồn tại ác mộng.

Hồi lâu sau, có một đạo thân ảnh cực kỳ bàng bạc hạo hãn xuất hiện giữa thiên địa, trực tiếp dẫn phát sóng to gió lớn trong Hồng Hoang chúng sinh.

Bởi vì trình độ to lớn của sinh vật trong không trung kia quả thực không cách nào ngôn biểu.

Thân thể to lớn vô song kia gần như đều muốn đuổi kịp bầu trời Hồng Hoang rồi.

Phải biết rằng trong Tứ Thánh Thú, con Huyền Vũ có thể hình to lớn nhất ở trước mặt con thần thú này cũng có vẻ hơi nhỏ nhắn xinh xắn.

Chỉ thấy đầu sinh vật này xấu xí đến mức không thể tưởng tượng, cũng không biết cụ thể là vật chủng gì.

Nhưng thân thể che khuất bầu trời cùng cỗ khí tức quỷ dị bàng bạc hạo hãn kia trực tiếp khiến Hồng Hoang chúng sinh kinh khủng không thôi.

Chỉ thấy tiếng máu trong cơ thể nó lưu động như thiên lôi cuồn cuộn, uyển như đại giang đại hà đang tràn lan lao nhanh.

Tiếng tim đập to lớn uyển như lôi cổ, từng nhịp từng nhịp vang vọng tại Hồng Hoang thiên địa.

Trên lợi trảo của cự thú này lấp lóe hàn quang vô song, dường như có thể trực tiếp xé rách ức vạn vạn dặm thời không.

Chương 143

Mỗi một khối lân phiến trên người cự thú đều như dãy núi khổng lồ, to lớn vượt quá tưởng tượng.

Một đôi mắt vô cùng bàng bạc hạo hãn lúc này đang toát ra ánh mắt sâm hàn.

Đầu sinh vật này vừa xuất hiện, trong Hồng Hoang thế mà vạn bàn câu tịch.

Tất cả sinh linh, bao quát rất nhiều đại năng, dưới đạo âm ảnh này sắt sắt phát run, thậm chí sợ hãi không dám nói lời nào.

Hồi lâu sau mới có đại năng mở miệng hỏi thăm: "Đây rốt cuộc là yêu thú gì?

Cư nhiên to lớn đến trình độ như thế?" "Tứ Thánh Thú vô cùng hạo hãn bàng bạc kia cư nhiên cũng không to lớn bằng con yêu thú này...

Thực sự là vượt quá tưởng tượng a..." "Sinh vật to lớn như thế vì sao chưa bao giờ xuất hiện qua?" Một vị đại năng khác tâm đảm câu liệt, dù sao hình ảnh trong không trung thực sự quá mức khủng bố.

Một vị Yêu Tộc Chuẩn Thánh đại năng lúc này tâm đảm câu liệt, tức liền hắn đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới, nhưng khi nhìn thấy hư ảnh hung thú che khuất bầu trời kia cũng nhịn không được sợ hãi.

Đơn thuần từ cái hư ảnh này mà xem, đầu hung thú này tất nhiên có được thực lực cấp bậc Thánh Nhân, thậm chí còn cường đại hơn Tứ Thánh Thú một chút.

Ngay lúc Hồng Hoang chúng sinh kinh thán, đại đạo văn tự lúc này mới chậm rãi rơi xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 5: Thú

Hoàng Thần Nghịch.

Cảnh giới Thánh Nhân.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân.”] “Thú Hoàng Thần Nghịch?

Có ai biết đây rốt cuộc là lai lịch gì không?” “Cái gọi là Thú Hoàng này là ai?” “Vì sao chưa bao giờ nghe nói qua?” Tại Bắc Minh Chi Hải, vị Yêu Sư Côn Bằng có thân thể vô cùng to lớn lúc này cũng đang sắt sắt phát run, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, sắc mặt khó coi tới cực điểm.

“Cái tên gia hỏa biến thái kia cư nhiên còn sống sao?

Trong truyền văn không phải đã chết rồi sao?

Vì sao hắn còn sống?” Côn Bằng lão tổ có chút thất thái, sau đó liền phản ứng lại, trực tiếp xoay người lặn vào đáy biển Bắc Minh, dường như muốn trốn tránh cái gì.

Trở lại Yêu Sư Cung, sắc mặt Yêu Sư Côn Bằng y nguyên có chút trắng bệch.

Hắn đã nhớ tới đoạn ký ức cực kỳ cửu viễn kia.

Tại không biết bao nhiêu vạn vạn năm trước, Hồng Hoang thiên địa mới sơ khai, thời kỳ đó được người xưng là Hoang Cổ.

Tại thời kỳ Hoang Cổ, Bàn Cổ khai thiên xong, có rất nhiều Hỗn Độn Thần Ma xâm nhập vào Hồng Hoang.

Bàn Cổ đại thần lực kiệt liền cùng đông đảo Hỗn Độn Thần Ma đại chiến.

Sau khi giết chết đông đảo Hỗn Độn Thần Ma, Bàn Cổ đại thần rốt cuộc lực kiệt mà chết.

Về sau những Hỗn Độn Thần Ma tàn dư kia liền bái vị Thú Hoàng Thần Nghịch này làm tôn!

Tại thời kỳ Hoang Cổ đó, Bàn Cổ vừa chết, Thú Hoàng Thần Nghịch chính là vô thượng tồn tại.

Vị Thú Hoàng này thần uy cái thế, uy lực vô cùng, trấn áp thế gian hết thảy địch, lấy chiến lực vô thượng thống trị toàn bộ thời đại Hoang Cổ.

Khi đó, Đạo Tổ Hồng Quân, Ma Tổ La Hầu cùng Long Phượng Kỳ Lân tam tộc các loại nhân vật tuyệt thế đã lần lượt xuất thế, nhưng những nhân vật này tao ngộ Thú Hoàng Thần Nghịch lại y nguyên khó có thể tranh phong, đều bị hắn ổn ổn áp đảo phong đầu.

Tại thời đại Hoang Cổ kia, Thú Hoàng Thần Nghịch chính là đệ nhất nhân đương chi vô quý.

Về sau bởi vì Thú Hoàng Thần Nghịch thực sự quá mức bạo ngược, rất rất nhiều Hỗn Độn Ma Thú thoát ly Thần Nghịch chưởng khống.

Mãi cho đến cuối cùng, Hồng Hoang đông đảo sinh linh quần khởi nhi công chi, lúc này mới dẫn đến Thú Hoàng Thần Nghịch vẫn lạc.

Tuy nhiên không nghĩ tới vô số năm trôi qua, Thú Hoàng Thần Nghịch cư nhiên lại một lần nữa xuất hiện, hơn nữa còn thành tựu cảnh giới Thánh Nhân.

Đây quả thực là sự tình khó có thể tưởng tượng, khó trách Côn Bằng lão tổ sẽ có chút tâm kinh đảm chiến.

Bên trong Tổ Vu Đại Điện, mười hai Tổ Vu nhìn hư ảnh trong không trung, đồng dạng từng người trong lòng vô cùng chấn hám.

“Đầu yêu thú này quả thực là uy lực vô cùng, nhục thân thực sự quá cường hãn rồi...” - Xa Bỉ Thi không khỏi tán thán mở miệng, trong ngôn ngữ tràn đầy thần sắc kính bội.

Tổ Vu tiên thiên nguyên thần có thiếu khuyết, tịnh không thể tu

luyện nguyên thần, chỉ có thể tu luyện nhục thân.

Cho nên nhục thân Vu Tộc phóng mắt toàn bộ Hồng Hoang có thể so sánh cũng phi thường ít.

Đây cũng là chỗ Vu Tộc kiêu ngạo nhất.

Hư ảnh Thần Nghịch xuất hiện, mười hai Tổ Vu tự nhiên cực kỳ kinh thán, phương hướng bọn hắn quan tâm tự nhiên cũng là nhục thân.

Mà Đế Giang, người đứng đầu mười hai Tổ Vu, sắc mặt lại có chút nan kham: "Đây...

Hẳn chính là một trong những Hỗn Độn Ma Thú xâm nhập thế giới Hồng Hoang kia đi?" - Nhãn giới của hắn tự nhiên cực cao, tự nhiên có thể nhìn ra lai lịch đầu Hỗn Độn Ma Thú này.

Tại Oa Hoàng Cung, mâu quang Nữ Oa nương nương lưu chuyển, trong mắt thấu lộ ra vẻ quỷ dị thật sâu.

"Không nghĩ tới tên gia hỏa này cư nhiên còn chưa chết sao?" - Nữ Oa nương nương trong lòng lẫm nhiên.

Nàng tự nhiên đã từng tự mình trải qua thời đại kia, cũng từng tận mắt nhìn thấy đầu hung thú này đại sát tứ phương.

Bây giờ thời gian đã trôi qua vô số năm, hồi tưởng lại y nguyên còn sợ hãi.

Dù sao Lượng Kiếp Hung Thú còn ở trước Long Hán Đại Kiếp, quy mô vô song kia hiện tại nhớ lại vẫn cảm thấy thập phần đáng sợ.

"Đầu hung thú này tại thời kỳ Thượng Cổ đã thân tử đạo tiêu, vì sao lại một lần nữa xuất hiện đây?

Chẳng lẽ là tên Trường Không đạo nhân chết tiệt kia cứu sống nó sao?" Nữ Oa nương nương sắc mặt nan kham lẩm bẩm, nàng thực sự

nghĩ không ra nguyên nhân trong đó.

Lúc này, trong Đâu Suất Cung, Thái Thượng Lão Tử cũng mạnh mẽ mở mắt ra, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm không trung, trong mắt đồng dạng toát ra thần sắc khó có thể tin.

"Tên gia hỏa này sao lại xuất hiện đây?" Thái Thượng Lão Tử trong mắt toát ra một vệt bất đắc dĩ.

Tức liền là hắn cũng vạn vạn không nghĩ tới trên Tọa Kỵ Bảng cư nhiên xuất hiện tên của Thú Hoàng Thần Nghịch.

Chuyện này trực tiếp liên quan đến một bí mật cực lớn.

Tại Hồng Hoang thiên địa hiện nay, nhân vật chính là Yêu Tộc và Vu Tộc.

Yêu Tộc chấp chưởng Thiên Đình, Vu Tộc hành tẩu đại địa, chính là thời gian Vu Yêu Lượng Kiếp.

Mà trước Vu Yêu Lượng Kiếp là kiếp nạn của Ma Tổ La Hầu.

Trước nữa là thời kỳ Long Tộc, Phượng Tộc, Kỳ Lân tam tộc xưng bá, gọi là Long Hán Đại Kiếp.

Mà trước đại kiếp này nữa gọi là Hung Thú Đại Kiếp.

Tại thời kỳ đó, Bàn Cổ thân tử, Hồng Hoang đại địa biến địa đều là chỗ khủng bố.

Vô số Hỗn Độn Hung Thú hoành hành tứ phương, sát lục vô số.

Mà đầu yêu thú trong không trung kia chính là chúa tể thời kỳ đó.

Nguyên bản tưởng rằng gia hỏa này đã chết đi, không nghĩ tới vô số năm sau cư nhiên lại một lần nữa xuất hiện, thực sự vượt quá phạm vi nhận tri của Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử lúc này không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu: "Con

hung thú này xuất hiện cũng không biết là phúc hay họa...

Còn có tên Trường Không đạo nhân kia cư nhiên đem con hung thú này đều thuần phục rồi...

Hi vọng hắn sẽ không họa loạn Hồng Hoang a." Ngay lúc con cự đại hung thú trên bầu trời Hồng Hoang biến mất, Hồng Hoang chúng sinh mới dần dần ổn định lại.

Hung thú trong không trung kia thực sự quá mức khủng bố, trực tiếp áp ức hô hấp của Hồng Hoang chúng sinh đều có chút khó khăn.

Bây giờ hung thú biến mất, coi như trả lại cho thiên địa một cái lãng lãng càn khôn.

Ngay lúc Hồng Hoang chúng sinh đang thở dốc, lại có một đại đoàn kim sắc quang mang xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang.

Cái tên mới sắp đến rồi sao?

Hồng Hoang chúng sinh nhao nhao vươn cổ muốn nhìn một chút phong thái tọa kỵ xếp hạng thứ ba.

Hồi lâu sau kim sắc quang mang kia mới dần dần biến mất, thay vào đó là một con Dương Đà (Alpaca) màu trắng lông xù.

Sinh linh này tịnh không lớn, chỉ có một nửa kích thước ngựa bình thường, làm một cái tọa kỵ dường như có chút miễn cưỡng.

Sinh linh màu trắng này sau khi xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang, đông đảo đại năng lập tức ngây ngẩn cả người.

Bởi vì vật nhỏ này căn bản không có uy áp đáng sợ gì, cũng không có phát quang phát nhiệt, cũng không có hỏa diễm, thủy khí, lôi đình các loại, trên người cái gì cũng không có.

Cái đuôi ngắn nhỏ kia nhếch lên nhếch xuống, nhìn qua còn rất đáng yêu.

Hồng Hoang chúng sinh tự nhiên ngây ra như phỏng.

Đây là cái đồ chơi gì?

Thứ đồ này cũng có thể xếp trước Thú Hoàng Thần Nghịch sao?

Nhìn qua tịnh không có chỗ nào hi kỳ cổ quái a?

Hồng Hoang chúng sinh không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Cùng lúc đó, cả phiến thiên địa giờ khắc này liền quỷ dị an tĩnh lại.

Hồi lâu sau, đại đạo văn tự hàng lâm. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 4: Thảo Nê Mã.

Sinh trưởng tại Mã Lạp Cách Bích Thần Thú.

Chương 144

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân.”] “Thảo Nê Mã?” Có người nghe nói qua thứ này sao?

“Sinh trưởng tại Mã Lạp Cách Bích?

Đây lại là cái địa phương nào?” Hồng Hoang chúng sinh không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Bất kể là nơi gọi là Mã Lạp Cách Bích kia hay là đầu thần thú tên là Thảo Nê Mã kia, bọn hắn đều chưa từng nghe nói qua.

Dù sao có thể xếp tại Tọa Kỵ Bảng thứ tư, thậm chí ngay cả Thú Hoàng Thần Nghịch đều áp chế, tất nhiên là có thủ đoạn độc đáo của mình.

Đầu thần thú tên gọi Thảo Nê Mã trong không trung lúc này hất cổ một cái, sau đó liền hướng về phía dưới phun ra một ngụm dịch thể màu trắng đục.

Đoàn dịch thể màu trắng này vừa xuất hiện, hư không lập tức sinh ra một đạo ba văn thần kỳ, một ngụm dịch thể vẩn đục kia cư nhiên thật sự xuất hiện trong hư không Hồng Hoang.

“Tình huống gì?” “Trong không trung diễn hóa không phải là hư ảnh sao?” “Dịch thể thần thú kia phun ra vì sao cư nhiên thật sự xuất hiện?” “Chẳng lẽ nó đang phát ra cảnh cáo với Hồng Hoang sao?” Hồng Hoang chúng sinh giờ khắc này tẫn giai một mảnh xôn xao.

Chỉ thấy dịch thể màu trắng kia trực tiếp rơi xuống mặt đất.

Dịch thể màu trắng vừa rơi xuống đất, trong nháy mắt liền bốc lên cuồn cuộn khói đặc.

Dịch thể màu trắng kia quả thực coi thổ địa như không có gì, trực tiếp như rơi tự do hướng sâu trong lòng đất rơi xuống.

Dọc đường đi qua hết thảy đều bị hủ thực thành không.

Chỉ là thời gian phiến khắc, cư nhiên liền hủ thực thành một cái hố động khổng lồ.

Một trượng, trăm trượng, vạn trượng...

Trong nháy mắt, dịch thể màu trắng cư nhiên đã hủ thực ra một tòa động sâu vạn trượng.

Nhưng cái này y nguyên còn xa mới kết thúc, y nguyên đang lấy tốc độ cực nhanh hướng phía dưới hủ thực mà đi, cũng không biết khi nào mới có thể đình chỉ.

Thập vạn trượng...

Bách vạn trượng...

Thiên vạn trượng...

Y nguyên đang tiếp tục hướng phía dưới hủ thực...

Đông đảo đại năng Hồng Hoang giờ khắc này đều trực tiếp nhìn choáng váng mắt.

Dịch thể màu trắng này đã bay nhanh vượt ra khỏi phạm vi thần thức của bọn hắn, lại y nguyên đang tiếp tục hướng phía dưới hủ thực.

Hồng Hoang chúng sinh giờ khắc này tẫn giai phát truật.

Ngụm nước bọt màu trắng này cũng sẽ không đem đại địa hủ thực xuyên thấu chứ?

Thần thức của đông đảo đại năng Hồng Hoang hướng về phía cái thâm uyên vô cùng to lớn kia dò xét.

Cũng không biết qua bao lâu, ngụm dịch thể màu trắng kia rốt cuộc gặp trở ngại.

Chỉ thấy đó là một tầng màng mỏng tản ra khí tức vô cùng sấm nhân.

"Đó là cái gì?" "Đây sẽ không phải đến chỗ sâu nhất dưới lòng đất rồi chứ?" "Linh khí thật nồng nặc a..." "Kia rốt cuộc là..." Ngay lúc Hồng Hoang chúng sinh nghị luận ầm ĩ, tầng quang mô màu đen kia cư nhiên bị hủ thực xuyên thấu.

Sát na gian, liền có vô số oán khí dọc theo địa động dũng mãnh lao lên.

Trong nháy mắt liền có vô số đạo oán khí, quỷ khốc lang hào triều thượng dũng qua.

Cẩn thận xem xét, những oán khí oan hồn quỷ khốc lang hào này thế mà không thiếu tàn hồn cảnh giới Đại La Kim Tiên nãi chí Chuẩn Thánh.

Cảnh tượng này thực sự quá mức khủng bố.

Hồng Hoang chúng sinh lúc này mới phản ứng được, tầng quang mô màu đen kia định nhiên là đường phân cách giữa Hồng Hoang đại địa và Cửu U Huyền Minh.

Đầu thần thú kia một ngụm nước bọt trực tiếp đốt xuyên Hồng Hoang đại địa và U Minh Cửu U, dẫn đến tàn hồn nơi đó nhao nhao dũng mãnh lao lên.

Nếu thật sự để bọn chúng xông lên, tất nhiên sẽ khiến Hồng Hoang chúng sinh sinh linh đồ thán.

Ngay lúc Hồng Hoang chúng sinh đại loạn, tại Tổ Vu Đại Điện, Hậu Thổ lúc này chợt chấn động, dường như tiến vào một loại cảnh giới huyền chi lại huyền, diệu chi lại diệu.

Trong đầu dường như có một đạo thanh âm thần kỳ đang cổ hoặc nàng: “Vu Tộc các ngươi nghiệp lực quấn thân, rất nhiều vong hồn Hồng Hoang chúng sinh đều là bị tai bay vạ gió mà chết, nguyên bản mệnh không đáng tuyệt lại bị Vu Tộc các ngươi hại chết.

Vu Tộc các ngươi lại không có bảo vật trấn áp khí vận, trí sử Vu Tộc các ngươi nghiệp lực quấn thân.

Bây giờ có một cơ hội có thể tẩy xoát nghiệp lực Vu Tộc các ngươi, không biết ngươi có nguyện ý chăng?” Bên tai Hậu Thổ, có một đạo thanh âm mạc danh thủy chung đang cổ hoặc nàng, trực tiếp khiến Hậu Thổ lâm vào cảnh giới si ngốc.

Cảm nhận được cổ hoặc, nàng trong lòng khó tránh khỏi vạn phần lo lắng, không khỏi đứng ở nơi đó si si ngốc ngốc phát vấn: “Vậy...

Ta nên làm thế nào đây?” Đạo thanh âm sở hữu cổ hoặc chi lực kia thì thầm bên tai Hậu Thổ.

Hậu Thổ nghe xong không khỏi sững sờ, lập tức trong mắt khôi phục thanh minh.

Xoay người nhìn xem mười vị huynh trưởng bên cạnh cùng khuê mật, lại nhìn xem trong cái hang lớn vạn trượng nơi xa kia oan hồn đang hung mãnh bành phái bôn dũng mà đến, thần sắc nàng nghiêm lại!

Trong lòng đã hạ quyết tâm. "Ta là Hậu Thổ, cảm niệm chúng sinh Hồng Hoang tạo nhiều sát nghiệp, khiến cho nghiệp lực thiên địa tích tụ.

Sát kiếp trước sau không dứt, oan hồn Hồng Hoang không chốn nương thân." "Hôm nay, ta nguyện lấy thân hóa nhập đạo.

Diễn hóa Thiên đạo, Nhân đạo, A Tu La đạo, Ác Quỷ đạo, Súc Sinh đạo, Địa Ngục đạo." "Tại nơi sâu thẳm của U Minh khai tịch

Lục Đạo Luân Hồi.

Phàm là sinh linh Hồng Hoang sau khi chết, tất cả đều có thể nhập U Minh Lục Đạo Luân Hồi, dựa vào thiện ác công đức khi còn sống mà quyết định luân hồi của kiếp sau." Thanh âm của Hậu Thổ ầm ầm vang vọng khắp thiên địa.

Một lát sau, cả phiến thiên địa bắt đầu sôi trào, chấn động.

Dưới lòng đất Hồng Hoang, vùng đất U Minh Hoàng Tuyền bắt đầu mở rộng với tốc độ mắt thường có thể thấy được, phảng phất như bị người ta dùng một đao chém ra.

Sau đó, bóng dáng xinh đẹp của Hậu Thổ liền xuất hiện trong hư không, trực tiếp hóa thành một đạo thân ảnh vĩ ngạn, rồi hóa thành Lục Đạo Luân Hồi, rơi vào nơi U Minh Hoàng Tuyền.

Theo việc Hậu Thổ thâm nhập U Minh Hoàng Tuyền, trên không trung một mảng lớn tường thụy hoành tráng giáng lâm.

Mây lành đầy trời hóa thành phi cầm tẩu thú, lại có rồng phượng hí vang trên không trung, đua nhau bôn tẩu.

Ngoài ra còn có cánh hoa kỳ dị rơi lả tả, hình thành biển hoa rợp trời.

Vô số Đại Đạo kim liên bằng không xuất hiện.

Theo công đức đầy trời rơi xuống, khí tức của Hậu Thổ, người đã thân tại U Minh, tăng lên theo đường thẳng.

Chỉ một lát sau, trực tiếp thăng lên cảnh giới Thánh Nhân.

Rất nhiều đại năng vào giờ khắc này đều cảm nhận được rõ ràng. "Không thể nào, chuyện này rốt cuộc là sao?" "Hậu Thổ tịnh không có được Hồng Mông Tử Khí, cũng không đạt được cơ duyên thành thánh mà Hồng Mông Tử Kim Bảng ban thưởng, sao có thể bỗng nhiên

thành thánh được chứ?" Bao gồm cả các Thánh nhân, rất nhiều người đều không thể tin nổi nhìn một màn trước mắt này.

Vu tộc nguyên thần có khuyết thiếu cũng có thể thành thánh sao?

Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này dường như đã hiểu ra đôi chút.

Hậu Thổ hóa thân Lục Đạo Luân Hồi, bổ toàn Đại Đạo, để cho đông đảo sinh linh từ không đến có, từ có đến không, hình thành một vòng tuần hoàn hoàn mỹ.

Thiên địa đại đạo cảm niệm sự cống hiến to lớn của Hậu Thổ, đặc biệt ban cho Hậu Thổ vị trí Minh Giới Thánh Nhân.

Vô số oan hồn Hồng Hoang, ngay khoảnh khắc Lục Đạo Luân Hồi hình thành, nháy mắt liền cảm nhận được một cỗ triệu hoán trong cõi minh minh.

Vô số oan hồn đều đi đến U Minh.

Oán khí giữa thiên địa cũng giảm mạnh.

Nghiệp lực bao trùm lên Vu tộc cũng theo đó mà tụt xuống.

Hậu Thổ thành tựu Thánh nhân, thu hoạch được hải lượng công đức, đồng thời Vu tộc hiển nhiên cũng nhận được sự che chở.

Tại đại điện Tổ Vu, đông đảo Tổ Vu càng là phẫn nộ không thôi. "Hậu Thổ vì sao lại làm ra quyết định này?

Quả thực là quá lỗ mãng, quả thực là ngu xuẩn cực điểm..." Chúc Dung ngữ khí rất là phẫn nộ.

Nhưng trong ngữ khí phẫn nộ, loáng thoáng lại lộ ra sự yêu thương.

Hậu Thổ và Huyền Minh là hai vị nhỏ nhất trong số bọn họ, cũng là hai muội muội được mọi người yêu thương nhất.

Không ngờ Hậu Thổ cư nhiên không hề có điềm báo trước liền hóa thân thành Lục Đạo.

Tuy rằng thành tựu thánh vị, nhưng ngày sau sợ là có khổ đầu để ăn.

Hắn tự nhiên là cực kỳ đau lòng.

Mà Cộng Công cùng Chúc Dung vốn luôn bất hòa, nghe nói như thế, Cộng Công không khỏi phản bác: "Hậu Thổ làm như thế, cũng coi như là vì Vu tộc ta tích đức hành thiện, ngươi cư nhiên nói Hậu Thổ như vậy?" "Tích đức hành thiện sao?

Chuyện tiếu lâm, Vu tộc chúng ta cần Hậu Thổ muội muội vì chúng ta tích đức hành thiện sao?" Hai người không khỏi bắt đầu châm chọc nhau, một lát sau cư nhiên liền đánh nhau.

Các Tổ Vu khác không khỏi ghét bỏ liếc hai người một cái.

Hai tên này thật đúng là hay gây sự.

Mấy chục vạn năm qua, hai người như nước với lửa, thường xuyên đại chiến.

Chương 145

Lần này trời sập đất nứt, cũng là do nguyên nhân từ hai người bọn họ.

Vốn dĩ hai người bọn họ sắp phải ứng kiếp mà đi, nhưng nhờ công đức của Hậu Thổ, thời gian ứng kiếp của cả hai ngược lại được trì hoãn.

Đế Giang, người đứng đầu Thập Nhị Tổ Vu, giờ khắc này sắc mặt trở nên đặc biệt khó coi.

Mười hai Tổ Vu đã mất đi Hậu Thổ, Chúc Dung cùng Cộng Công cũng sắp phải ứng kiếp.

Đến lúc đó mười hai Tổ Vu sẽ mất đi ba người.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không cách nào bày ra được nữa.

Tương lai đối mặt với Yêu tộc thế nào đây? "Được rồi, các ngươi yên lặng chút cho ta." Hậu Thổ đã rời đi, hai đại Tổ Vu này còn ở nơi này đại sảo đại nháo, trực tiếp khiến Đế Giang tính khí vốn không tốt nổi trận lôi đình.

Nghe được lão đại phát nộ, Chúc Dung và Cộng Công lúc này mới khôi phục yên tĩnh.

Đông đảo Tổ Vu quay đầu nhìn về phía cái hố sâu vực thẳm kia.

Lúc này muội muội Hậu Thổ của bọn họ đang ở dưới vực sâu, nơi Hoàng Tuyền Cửu U, trấn áp vô tận oan hồn.

Những oan hồn vô tận bên trong vực sâu kia đang cùng Hậu Thổ Bình Tâm nương nương triển khai kịch liệt bác đấu.

Oan hồn giữa thiên địa bản thân số lượng đã nhiều đến khủng bố, cộng thêm những oan hồn bị trấn áp nơi U Minh đếm không xuể, cho dù là Hậu Thổ Bình Tâm nương nương đã thành thánh, nhất thời cũng có chút ứng phó không xuể.

Sau đó liền có một tiếng thở dài tang thương truyền ra: "Chư vị Thánh nhân... còn xin ra tay trợ giúp một chút!" Bình Tâm Hậu Thổ nương nương dù sao mới vừa vặn thành thánh, đối mặt với oan hồn nhiều vô tận của thiên địa Hồng Hoang tự nhiên là có chút quá sức.

Lúc này những oan hồn cường lực bên trong vực sâu vẫn đang gào thét giãy dụa đi lên.

Bình Tâm nương nương nhất thời không cách nào rảnh tay, chỉ có thể mượn nhờ sức mạnh của các Thánh nhân khác. "Chư vị sư huynh giúp ta chặn lại lỗ hổng là được, phòng ngừa âm linh và tàn hồn chạy ra ngoài.

Ta cần xử lý một đoàn độc vật này trước." Thanh âm của Hậu Thổ nương nương truyền ra.

Nàng mới vừa vặn thành thánh, khó tránh khỏi có chút lực bất tòng tâm. "Thiện!" Trong ánh mắt kinh ngạc của chúng sinh Hồng Hoang, một bức họa trục phiêu phiêu đãng đãng từ trên bầu trời bay tới.

Trên bức họa có một đôi âm dương ngư đang nhẹ nhàng chuyển động.

Lúc này, đôi âm dương ngư này đang tản ra âm dương nhị khí, hướng về phía địa quật kia trấn áp xuống.

Pháp bảo này chính là Thái Cực Đồ, xếp hạng thứ 21 trên Pháp Bảo Bảng.

Thái Cực Đồ chính là một trong Khai Thiên Tam Bảo, vị trí Cực Phẩm Chí Bảo, tự nhiên là uy lực vô cùng.

Trấn áp những tàn hồn này tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

Cho dù là tàn hồn cảnh giới Đại La Kim Tiên hay tàn hồn cảnh giới Chuẩn Thánh, đối mặt với âm dương nhị khí, tất cả đều tan chảy thành từng đoàn quỷ khí trong tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Bên trong Tổ Vu điện, Đế Giang đứng ở nơi đó, ánh mắt lược có chút thương cảm.

Năm đó mười hai Tổ Vu bọn họ cùng nhau sinh ra, mười hai người tung hoành tiêu sái vô số năm, không ngờ Hậu Thổ nửa đường đi trước rời đi.

Còn có hai gã Thủy Hỏa Tổ Vu kia cũng sắp sửa rời đi.

Đến lúc đó mười hai Tổ Vu sẽ mất đi ba, chỉ sợ Vu tộc cự ly phân băng ly tích cũng không xa.

Đứng sau lưng Đế Giang, Huyền Minh có chút căm phẫn bất bình: "Dựa vào cái gì các Thánh nhân khác đều có thể tiêu dao tự tại, duy chỉ có Hậu Thổ của chúng ta lại phải ở bên dưới trấn thủ những thứ ghê tởm kia chứ?" Lúc này, người đời đều biết Hậu Thổ thân hóa luân hồi nhận được sắc phong của thiên địa, trở thành Thánh nhân, nhưng lại không ai biết Hậu Thổ đã rất khó rời khỏi vùng đất huyền minh đó rồi.

Chúng sinh Hồng Hoang đều đang quan sát sự thái phát triển.

Những oan hồn kia sau khi đụng phải âm dương ngư liền trực tiếp tan chảy thành từng đoàn quỷ khí, không có chút lực đề kháng nào.

Khác biệt duy nhất chính là tiếng kêu thảm thiết bọn chúng phát ra càng thêm thê lương.

Ngay tại lúc này, trong bóng tối truyền đến một thanh âm tựa hồ đã từng quen biết. "Lão Tử, đã lâu không gặp a..." Theo thanh âm truyền bá, một cỗ khí tức Chuẩn Thánh đỉnh phong tại sâu trong lòng đất

khuếch tán ra.

Cỗ khí tức này lúc này đang táo động bất an, dường như muốn đào tẩu khỏi lòng đất.

Nếu thật sự bị Hậu Thổ hóa Lục Đạo Luân Hồi trấn áp, vậy thì hắn coi như triệt triệt để để xong đời.

Hắn cần phải vào thời gian này tìm cơ hội rời đi.

Thái Thượng Lão Tử nghe được thanh âm này, trong mắt không khỏi hiện lên một đạo kinh ngạc.

Bởi vì hắn đã nghe ra chủ nhân thanh âm này là ai.

Nhưng hắn lại mặc không lên tiếng, khống chế Thái Cực Đồ tiếp tục trấn áp.

Thanh âm dưới lòng đất tiếp tục truyền ra: "Bản toạ khác với những quỷ vật kia, Bản toạ vẫn còn ký ức quá khứ, thần thức và thủ đoạn.

Nghiêm túc mà nói, cùng sinh linh khác tịnh không có gì khác biệt, ngươi hẳn là nên thả ta rời đi, đây là ngươi nợ ta." Thanh âm này càng nói càng lớn, cuối cùng dường như còn có chút kích động.

Thái Thượng Lão Tử nghe nói như thế mí mắt không chớp, đạm mạc nói: "Chết rồi chính là chết rồi, không liên quan gì đến thần thức ký ức." Hậu Thổ hóa thân Lục Đạo Luân Hồi, ý nghĩa của nàng chính là phân định ranh giới sinh và tử.

Chết rồi thì nên hồn quy địa phủ!

Tuyệt đối không thể để cho những âm linh này bước qua ranh giới âm dương, lần nữa xuất hiện tại đại địa Hồng Hoang.

Nghe được lời nói của Thái Thượng Lão Tử, thanh âm kia càng phát ra phẫn nộ: "Thế nào là sinh?

Thế nào là tử?

Sinh tử há là do ngươi định đoạt?" Giờ khắc này, vị đại năng kia kịch liệt gào thét.

Vô số năm qua, hắn chịu đủ loại tra tấn ám vô thiên nhật đó rồi.

Cơ hội ngay tại trước mắt, hắn tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha.

Lúc này, chúng sinh Hồng Hoang đều nín thở ngưng thần chú ý nơi đây.

Địa phủ cùng với Lục Đạo Luân Hồi là sự vật mới vừa đản sinh, trước mắt quy tắc còn chưa rõ ràng.

Người tuy rằng chết rồi, nhưng vẫn còn ký ức, có tư tưởng, vậy sinh linh như thế rốt cuộc tính là sống hay tính là chết đây?

Nghe được lời nói như vậy, Thái Thượng Lão Tử không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh: "Nói ngươi sống ngươi liền sống, không sống cũng sống.

Nói ngươi chết ngươi liền chết, không chết cũng chết." Nghe được lời nói bá đạo như vậy, chúng sinh Hồng Hoang đều mặc nhiên.

Từ xưa đến nay, sinh và tử vẫn là một mệnh đề cực kỳ to lớn.

Cùng Thánh nhân tham thảo sinh tử?

Đây chẳng phải là tự tìm khổ sao?

Lời của Thái Thượng Lão Tử, thoạt nghe qua dường như bá đạo có chút không giảng lý lẽ, nhưng cẩn thận ngẫm lại liền có thể minh bạch.

Thần thức và ký ức tịnh không thể đánh đồng với sinh tử.

Tên kia mưu toan dùng ký ức để đánh tráo khái niệm sinh tử phán

định, quả thực chính là một chuyện tiếu lâm.

Theo Thái Thượng Lão Tử dứt lời, Thái Cực Đồ gia tăng lực đạo.

Cái động lớn bị nước bọt thiêu xuyên kia hoàn toàn bị trấn áp xuống.

Âm linh cùng tàn hồn bên trong động lớn đều bị trấn áp hoàn tất.

Nhưng Thái Thượng Lão Tử nhìn cái động sâu này lại có chút mê mang.

Hắn cũng không biết vá đất...

Chuyện này phải làm sao cho phải?

Cái hố sâu cự đại này trực tiếp xuyên thủng, hiện tại đã liên tiếp đến U Minh chi địa.

Nếu làm không tốt, những âm linh, tàn hồn ở Địa phủ kia chỉ sợ vẫn sẽ chạy ra.

Chẳng lẽ muốn trấn áp ở chỗ này mãi sao?

Điều này không khỏi làm cho Thái Thượng Lão Tử có chút bất đắc dĩ.

Mà tại U Minh chi địa, Hậu Thổ nương nương một bên trấn áp vô tận oan hồn, một bên xử lý bãi nước bọt màu trắng kia, nhất thời cư nhiên bận đến sứt đầu mẻ trán.

Ngay tại lúc này, một đạo thân ảnh yểu điệu vô cùng tốt đẹp từ sâu trong hư không đi tới.

Mông lung khiến cho chúng sinh Hồng Hoang nhìn không rõ dung mạo của nàng.

Đạo nhân ảnh này vô cùng yêu diễm lại mị hoặc.

Toàn thân da thịt tinh oánh dịch thấu, tựa như mỹ ngọc hoàn mỹ

vô hà nhất giữa thiên địa.

Trên người bao phủ một tầng hắc sắc bạc sa đạm đạm.

Hai màu đen trắng trực tiếp hình thành một sự đối lập tiên minh.

Giờ khắc này, phảng phất thiên địa Hồng Hoang đều biến thành hai màu đen trắng, không còn bất kỳ màu sắc nào khác.

Chương 146

Hấp dẫn sự chú ý của người khác nhất chính là làn môi đỏ mọng kia, phảng phất là màu sắc kinh diễm nhất giữa thiên địa.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy nhân ảnh này, không ai không ngẩn người ngay tại chỗ.

Đây chính là vị Tam Thất nữ thánh dám cả gan khiêu khích Nữ Oa nương nương.

Không ngờ vị Tam Thất thánh nhân này cư nhiên lại xuất hiện.

Chúng sinh Hồng Hoang không ai không lộ ra thần sắc diễm tiện.

Nữ nhân này quả thực chính là yêu nghiệt diễm áp Hồng Hoang, họa loạn thương sinh a.

Không ngờ lúc này, nàng cư nhiên lại một lần nữa xuất hiện.

Tiếng hít thở của tất cả mọi người giờ khắc này đều trở nên thô trọng, loáng thoáng có vô tận dục vọng bị khơi mào.

Dù sao cũng là người diễm áp thiên địa Hồng Hoang, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của Tam Thất. "Chủ nhân bảo ta đến thiện hậu cho Tiểu Bạch..." Thanh âm của nàng ngọt mà không ngấy, tô mà không nhuyễn, mị mà không tục, dục mà không dâm.

Mỹ nhân động lòng người như thế, thanh âm tô nhuyễn mỹ diệu như thế, cho dù là trong mộng cũng không cách nào tái hiện.

Đây thật sự là thanh âm mà sinh linh Hồng Hoang có thể sở hữu sao?

Cỗ sức mạnh thần bí lệnh người trầm túy trong thanh âm kia, quả

thực còn hấp dẫn hơn cả đại đạo chi âm.

Từ trong lời nói của nàng, chúng sinh Hồng Hoang sát giác được rất nhiều tin tức.

Con sinh vật tên là Thảo Nê Mã kia tên gọi là Tiểu Bạch.

Là chủ nhân bảo nàng đến thiện hậu.

Điều này tự nhiên làm cho chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy kinh thán.

Chỉ thấy Tam Thất nữ thánh, một cái thiểm thân liền đi tới trước cái hố sâu to lớn kia.

Cách không vươn ra một ngón tay, liền có một cỗ năng lượng màu huyền hắc từ đầu ngón tay nàng dật xuất.

Cỗ năng lượng này trực tiếp men theo hố sâu to lớn kia phù dao hạ xuống, rất nhanh liền dập dờn ra từng tầng từng tầng gợn sóng.

Trong ánh mắt kinh ngạc của chúng sinh Hồng Hoang, tầng cách mô giữa đại địa Hồng Hoang và Huyền Minh chi địa cư nhiên tự động dũ hợp.

Sau khi tầng cách mô này dũ hợp, cái hố động này cũng liền không sao cả, bất cứ người nào cũng có thể tu phục hoàn thành.

Nhân ảnh mỹ diệu của Tam Thất nữ thánh vi vi nhất tiếu: "Chư vị, hữu duyên tái kiến!" Nói xong, liền xoay người đi về phía hư không!

Dường như dùng một tầng thứ cực kỳ cao thâm rời xa Hồng Hoang.

Đạo sắc đen kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang kia càng ngày càng nhạt, thân ảnh kia cũng càng ngày càng xa, mãi đến hồi lâu sau mới biến mất không thấy.

Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này mới hồi phục tinh thần lại, không khỏi xì xào bàn tán. "Tam Thất nữ thánh thật đẹp a..." "Thật hâm mộ vị Trường Không đạo nhân kia... cư nhiên sở hữu nữ nhân như vậy..." "Ta cũng thật muốn tìm một nữ nhân rồi..." "Từ sau khi gặp qua Tam Thất nữ thánh... những nữ nhân khác đều là hạng gà đất chó sành... không lọt nổi vào pháp nhãn của ta nữa..." "Làm thế nào mới có thể gặp lại nàng một lần nữa đây?" "Nữ thần của ta...

đừng rời xa ta..." Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang than vãn, Thái Cực Đồ của Thái Thượng Lão Tử qua loa xoay vài vòng, đất đá hai bên động lớn áp tới.

Một lát sau, cái động huyệt quán xuyên đại địa kia liền bị lấp bằng.

Tại U Minh Cửu U Hoàng Tuyền sâu trong lòng đất, nơi đây trực tiếp trở thành đại dương oán khí vô biên vô tận.

Trên biển oán khí trôi nổi vô số tàn hồn, âm linh, âm khí từng trận, quỷ khí di mạn.

Bốn phương tám hướng đều là tiếng khóc kêu làm người ta rợn cả tóc gáy.

Thực sự là nơi đại khủng bố.

Cho dù là Đại La Kim Tiên rơi vào đây, khoảnh khắc cũng sẽ tẩu hỏa nhập ma, sau đó bị những oán linh vô tận này nuốt sống. "Bình Tâm, ngươi không có khả năng vĩnh viễn trấn áp bọn ta..." "Ngươi có thực lực Thánh nhân lại có thể thế nào?

Sớm muộn gì cũng sẽ bị bọn ta xé nát..." "Vì sao phải trấn áp bọn ta ở chỗ này?

Bọn ta không phục..." Vô số oán linh giờ khắc này hung mãnh gào thét.

Bọn chúng đa phần đều là hàm hận mà chết, trong nội tâm tràn ngập phẫn hận vô tận.

Ý niệm oán hận kia tự nhiên là kinh thiên động địa.

Hiện nay vô số oán linh đều bị Hậu Thổ nương nương trấn áp.

Nếu thật sự vĩnh sinh bị trấn áp tại nơi này, chẳng phải là sẽ vĩnh viễn không thấy mặt trời?

Biển oán khí do những oán linh này hình thành vây quanh nữ tử áo trắng kia.

Có rất nhiều oán linh cường đại thỉnh thoảng vây quanh nữ tử áo trắng bay múa lên xuống, trong miệng càng là không ngừng tản mát ra tiếng khóc kêu cổ hoặc nhân tâm.

So với sự hung ác của biển oán khí vô biên vô tận hạo hạo đãng đãng kia, thân ảnh vị nữ tử áo trắng này lại nhỏ bé như thế, thậm chí không có chút tính khả bỉ nào.

Nhưng đạo thân ảnh nhỏ bé này lại vĩ ngạn như thế.

Chính vì có nàng, mới đem vô tận oán khí cùng âm linh của thiên địa Hồng Hoang tụ tập tại nơi này, khiến cho đám oán khí này thành thành thật thật ở lại đây, không cách nào thoát ly trói buộc đi tai họa Hồng Hoang, chỉ có thể thành thật chờ đợi ở đây, chờ đợi Lục Đạo Luân Hồi thẩm phán.

Đạo thân ảnh màu trắng này, chính là Hậu Thổ nương nương hóa thân Lục Đạo Luân Hồi.

Hậu Thổ nương nương khác với những vị Thánh nhân khác.

Những vị Thánh nhân khác là Thiên Đạo Thánh Nhân, cần có cơ hội thành thánh do Hồng Quân Đạo Tổ ban tặng, tự nhiên là tự do tự tại.

Nhưng Hậu Thổ nương nương lại không giống vậy.

Nàng hóa thân Lục Đạo Luân Hồi, coi như là dung hợp với Địa Đạo, đã trở thành một phần của Địa Đạo, chỉ sợ rất khó thoát ly Địa Đạo, chỉ có thể vô bi vô hỉ đoan tọa trên phiến đại dương oán khí không có biên tế này, dùng pháp lực Thánh nhân cùng đạo tâm của chính mình trấn áp oán khí vô cùng tích lũy từ khi Hồng Hoang khai thiên tích địa đến nay.

Lúc này Hậu Thổ đang ở U Minh Địa Phủ cũng lược vi thở dài một hơi.

Địa Phủ mới sáng lập nhân số không đủ, chỉ có mình nàng độc thân một người.

Trước mắt Lục Đạo Luân Hồi cũng thùng rỗng kêu to.

Vấn đề này vốn nên do Vu tộc tử vong sau đại kiếp Vu Yêu đến giải quyết, nhưng không biết xuất hiện sai lệch ở đâu, nàng cư nhiên sớm hóa thân hợp đạo.

Mục đích nàng thành thánh cũng bất quá là vì bảo toàn Vu tộc mà thôi.

Ngày sau Vu tộc một khi lạc bại trong đại kiếp, cũng có thể có một chốn dung thân tại Địa Phủ.

Nhưng hiện tại Vu Yêu Lượng Kiếp cuối cùng cũng không biết phát triển thành tình huống gì.

Hoặc hứa là vì U Minh bại lộ, nàng cư nhiên chịu sự cổ hoặc, sớm hợp đạo...

Khả năng là thiên địa đại đạo đã lừa gạt nàng.

Nàng sớm hóa thân hợp đạo, tuy rằng thành tựu Thánh nhân, nhưng trong thời gian ngắn cũng khó có thể xử quyết những oan hồn u

linh kia, nàng cũng chỉ có thể dùng pháp lực Thánh nhân mạnh mẽ trấn áp.

Hậu Thổ nương nương ngước mắt nhìn trời.

Con thú cưỡi Thảo Nê Mã của Trường Không đạo nhân kia, một bãi nước miếng liền có thể xé rách đại địa.

Nếu vị Trường Không đạo nhân kia xuất hiện tại Địa Phủ, tưởng chừng việc trấn áp U Minh chi địa cũng chỉ nằm trong một ý niệm của hắn thôi nhỉ?

Ngay khi Hậu Thổ lẩm bẩm tự nói, bỗng nhiên có một đạo thân ảnh xuất hiện tại nơi này.

Nhìn thấy đạo thân ảnh này, Hậu Thổ sững sờ. "Tam Thất?" Tùy tức liền kinh ngạc hẳn lên.

Tam Thất nữ thánh diễm áp Hồng Hoang này đột nhiên xuất hiện ở đây là vì chuyện gì cơ chứ?

Tam Thất ngọt ngào cười một tiếng, đối với Hậu Thổ nói: "Tỷ tỷ có đại nghị lực đại trí tuệ, vì thương sinh Hồng Hoang cam nguyện xả bỏ bản thân, vĩnh trụy U Minh, thực sự là làm người ta khâm phục." Hậu Thổ nghe nói như thế, không khỏi hơi sững sờ, cuối cùng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Kỳ thực nàng là chịu sự cổ hoặc mà thôi, đâu có vĩ đại như Tam Thất nói chứ?

Tam Thất mỉm cười: "Chủ nhân bảo ta qua đây giúp đỡ Hậu Thổ tỷ tỷ này..." Chỉ thấy tay phải Tam Thất lóe lên, một cái hộp màu huyền hắc liền xuất hiện trong tay phải.

Tam Thất trịnh trọng đưa cái hộp này vào trong tay Hậu Thổ. "Đây là Trấn Thiên Quan, Tiên Thiên Chí Bảo, tưởng chừng ngươi cũng biết, có thể cho ngươi mượn sử dụng." Hậu Thổ nhìn thấy cái hộp

nhỏ này, không khỏi hơi sững sờ, sắc mặt lập tức biến đổi liên tục.

Tam Thất nữ thánh muốn đem Trấn Thiên Quan cho chính mình mượn?

Đây đối với Hậu Thổ mà nói quả thực chính là một niềm vui ngoài ý muốn.

Phải biết rằng Trấn Thiên Quan này là Tiên Thiên Chí Bảo a.

Có Trấn Thiên Quan này, những oan hồn nơi U Minh Địa Phủ sẽ không còn thành uy hiếp nữa.

Phải biết món Tiên Thiên Chí Bảo này, chúng sinh Hồng Hoang đều có thể trấn áp, khu khu oan hồn u linh, quả thực không thành vấn đề. "Như thế, Hậu Thổ xin tạ ơn trước." Nói xong Hậu Thổ liền cầm Trấn Thiên Quan trong tay.

Chương 147

Tam Thất trong tiếng cười khẽ liền biến mất không thấy.

Hậu Thổ nhìn Trấn Thiên Quan trong tay, không khỏi hơi phát lạnh.

Đối phương khinh miêu đạm tả liền đem món siêu cấp chí bảo này đặt ở chỗ mình?

Thực sự là khó có thể tưởng tượng.

Đối phương không quản ngàn dặm xa xôi chạy tới một chuyến, chính là vì đưa món chí bảo này cho mình sao?

Tại đại địa Hồng Hoang lại là một phen cảnh tượng khác.

Việc này vừa xong, ánh mắt chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa nhìn về phía thương khung.

Chỉ thấy hư ảnh thần thú Thảo Nê Mã trên không trung đã sớm biến mất không thấy, thay vào đó là một đoàn kim quang kịch liệt khác.

Tồn tại xếp hạng thứ ba trên Tọa Kỵ Bảng sắp sửa xuất thế.

Trong sự chờ mong khẩn trương của chúng sinh Hồng Hoang, hồi lâu thật lâu sau, rốt cục lại có một cái hư ảnh kỳ quái xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy đây là sinh vật cao cỡ một người, nhìn qua có chút tương tự với gấu, nhưng chỉnh thể lại béo tròn vo.

Thân thể hiện ra hai màu sắc cực đoan, thân thể tuyết trắng mà tứ chi lại đen kịt một màu.

Trên khuôn mặt tròn vo kia cũng là một mảnh lông tóc màu trắng,

chỉ có lông tóc quanh mắt là màu đen, nhìn qua vô cùng quái dị.

Lúc này sinh vật này trên đầu còn đội nón lá, trên lưng cõng một cây trường côn.

Chỉnh thể hình tượng vừa có chút hoạt kê lại có chút buồn cười.

Hình tượng như vậy trực tiếp dẫn tới Hồng Hoang một trận kinh nghi. "Đây lại là thứ gì?" "Tên này có chút quỷ dị nha...

Chẳng lẽ là một loại gấu nào đó?" Chúng sinh Hồng Hoang lẩm bẩm tự nói.

Ngay tại lúc này Đại Đạo văn tự rốt cục hạ xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 3: Công Phu Hùng Miêu.

Bản thể là Thực Thiết Thú.

Được đại năng thần bí siêu cấp cải tạo mà thành.

Sở hữu sức mạnh cùng công phu vô song, cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân."] "Công Phu Hùng Miêu?" "Thực Thiết Thú?" "Các ngươi có ai biết Thực Thiết Thú này là cái quái gì không?" Vô số người không khỏi nghi hoặc đặt câu hỏi, trong lòng bao phủ sương mù không hiểu.

Thú Hoàng Thần Nghịch xếp hạng thứ năm trên Tọa Kỵ Bảng, chỉ vẻn vẹn hư ảnh đã có thể tản mát ra uy áp mạc đại, khiến cho rất nhiều người đều chịu không nổi, thậm chí còn suýt chút nữa bị trọng thương.

Con thần thú tên Thảo Nê Mã xếp hạng thứ tư kia, một bãi đờm đặc liền xuyên thủng đại địa Hồng Hoang, hại Hậu Thổ của Vu tộc phải hóa thân hợp đạo.

Nhưng xếp hạng thứ ba, lại là một tên như thế này sao?

Tên này nhìn qua hàm thái khả cúc, không có một tia một hào uy hiếp lực, thậm chí còn có chút đáng yêu, khác biệt một trời một vực với những hình ảnh trước đó.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang y nguyên có chút kinh dị, thực sự là không biết cái gọi là Công Phu Hùng Miêu này rốt cuộc có thủ đoạn gì?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, hình ảnh Công Phu Hùng Miêu trên không trung dần dần biến mất hầu như không còn, thay vào đó là một phiến kim quang kịch liệt khác.

Phiến kim quang này quy mô vô cùng to lớn, hạo hạo đãng đãng xuất hiện giữa không trung.

Dường như tồn tại xếp hạng thứ hai muốn hiển hóa cực kỳ khó khăn.

Tất cả mọi người giờ khắc này lại bắt đầu kích động hẳn lên.

Sắp sửa công bố thân phận của hạng hai rồi.

Điều này sao có thể không làm cho mọi người cảm thấy kích động được chứ?

Rất nhiều đại năng đã không thể chờ đợi được nữa.

Nhưng khi sinh vật trên không trung hiển hóa ra, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một phen xôn xao.

Rất nhiều người đều choáng váng.

Bởi vì thứ diễn hóa ra trên không trung... cư nhiên là một con sâu trắng trắng mập mập?

Một con sâu trắng trắng mập mập?

Nhìn con sâu trắng trắng mập mập kia đang nhúc nhích trên không trung, sắc mặt tất cả mọi người đều có chút trắng bệch.

Đây chính là Tọa Kỵ Bảng a...

Xuất hiện một con sâu là cái quỷ gì???

Hồng Hoang lập tức nổ tung.

Giữa thiên địa tràn ngập tiếng huyên náo to lớn.

Tất cả mọi người đều cảm thấy hoang đường và khó có thể lý giải.

Tồn tại xếp hạng thứ hai trên Tọa Kỵ Bảng cư nhiên là một con sâu.

Chuyện này quả thực là sự tình mà chúng sinh Hồng Hoang khó có thể tưởng tượng.

Tất cả mọi người giờ khắc này cũng càng phát ra tò mò.

Một con sâu có thể có tác dụng gì?

Chính là một con sâu như vậy cư nhiên áp đảo tọa kỵ của rất nhiều đại năng sao?

Hồi lâu sau, Đại Đạo văn tự lúc này mới chậm chạp rơi xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng 2: Đại Đạo Chi Thư.

Sinh linh Hỗn Độn, lấy gặm nhấm Đại Đạo làm thức ăn.

Ngoài ra, bất kỳ vật thể nào cũng có thể thôn phệ, nuốt trời, nuốt đất, nuốt Đại Đạo.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân."] "Hít..." "Đại Đạo Chi Thư?" "Lấy thôn thực Đại Đạo làm thức ăn?" "Chỉ một con sâu thịt như vậy cũng có thể thôn phệ Đại Đạo sao?" Rất nhiều người giờ khắc này đều cảm thấy da đầu tê dại, thậm chí từ tận đáy lòng có một loại sợ hãi.

Chỉ một con sâu thịt như vậy có thể nuốt trời, nuốt đất, nuốt Đại

Đạo?

Khẩu khí vị miễn cũng quá lớn một chút a?

Rất nhiều người đều có chút không quá tin tưởng.

Nhưng Đại Đạo Chi Thư cùng với Đại Đạo văn tự kia viết rành rành trên không trung, cũng không do bọn họ không tin.

Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đều cảm thấy có chút da đầu tê dại.

Hồi lâu sau, con mọt sách màu trắng trên không trung mới dần dần biến mất hầu như không còn.

Thay vào đó là một đoàn kim quang đầy trời khác.

Tồn tại xếp hạng thứ nhất trên Tọa Kỵ Bảng rốt cục sắp sửa xuất hiện sao?

Hồi lâu thật lâu sau, rốt cục có một đạo thân ảnh xuất hiện tại thiên địa Hồng Hoang.

Chỉ thấy đó là một đạo thân ảnh mông mông lung lung, nhìn qua có chút kỳ kỳ quái quái.

Bề ngoài nhìn qua vuông vuông vức vức, giống như cái hộp thần bí chế tác bằng kim loại nào đó.

Phía dưới cái hộp thần bí này còn có bốn cái bánh xe hình tròn.

Vật thể kim loại thần bí này xuất hiện tại hư không xong, chúng sinh Hồng Hoang lập tức trở nên không có bất kỳ tiếng động nào.

Bởi vì bọn họ căn bản cũng không biết đây rốt cuộc là vật thể gì, cũng không biết thứ này có tác dụng gì. "Đây lại là vật gì?" "Cái này vừa nhìn chính là đồ vật dùng kim loại chế tác, thứ này cũng có thể coi là tọa kỵ sao?" "Cửu Long Trầm Hương Liễn của Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể coi là tọa kỵ, thứ này tự nhiên cũng có thể coi là tọa

kỵ rồi..." "Thứ này rốt cuộc có tác dụng gì a?" "Thật đúng là tm cổ quái..." "Vô luận là hạng bốn Thảo Nê Mã, hay là hạng ba Công Phu Hùng Miêu, hoặc giả là hạng hai Đại Đạo Chi Thư, đều là những thứ hi kỳ cổ quái." "Tồn tại xếp hạng đệ nhất này cũng là vô cùng cổ quái, cụ thể là gì, xem ra cũng chỉ có thể chờ đợi Đại Đạo văn tự." Chúng sinh Hồng Hoang chờ đợi hồi lâu sau, Đại Đạo văn tự lúc này mới rốt cục hạ xuống. ["Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng hạng nhất: Hồng Hoang Chiến Xa.

Đại năng thần bí hao phí vô tận tâm lực, vô số bí bảo chế tác mà thành.

Đại năng thần bí gọi nó là: Lao Tư.

Vật này tuy là vật thể kim loại, nhưng lại sở hữu ý thức nhất định, cũng có thể bạo phát ra pháp lực cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chủ nhân: Trường Không đạo nhân."] "Hồng Hoang Chiến Xa?" "Lao Tư?" "Đây là thứ cổ quái gì?" "Vật thể kim loại cũng sản sinh ra ý thức sao?

Quả nhiên là có chút ý tứ a..." "Đây là một món đồ vật bị Trường Không đạo nhân chế tạo ra sao?" "Vị Trường Không đạo nhân này quả nhiên lợi hại a... không thể không bội phục..." Theo sự kinh thán của chúng sinh Hồng Hoang, tử kim nhị khí trên không trung rốt cục triệt để tiêu tán.

Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng đã toàn bộ xuất hiện trong hư không.

Từ hạng một trăm đến hạng nhất, rõ ràng rành mạch in trong hư không. [Danh sách Tọa Kỵ Bảng từ hạng 100 đến hạng 1 được liệt kê lại] Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Tọa Kỵ Thiên, giờ khắc này rốt cục vẫn là kết thúc.

Chương 148

Người thắng lớn nhất bảng danh sách này y nguyên là vị Trường Không đạo nhân kia.

Cộng thêm Tọa Kỵ Bảng, Trường Không đạo nhân đã trước sau ba lần hoàn toàn bá bảng.

Chuyện này thực sự là quá mức kinh thế hãi tục, thế nào cũng làm cho người ta không cách nào tin tưởng.

Huống chi trong những tọa kỵ này, còn có Tứ Đại Thánh Thú, Thú Hoàng Thần Nghịch chờ những tồn tại nghịch thiên bực này.

Thực sự là siêu hồ tưởng tượng.

Nhất là những tọa kỵ xếp hạng đầu kia: Thảo Nê Mã, Công Phu Hùng Miêu, Đại Đạo Chi Thư, Hồng Hoang Chiến Xa.

Mỗi một cái đều là vật thần bí kinh thế hãi tục, chưa từng xuất hiện tại thế giới Hồng Hoang, thực sự là đổi mới nhận thức của bọn họ đối với chúng sinh Hồng Hoang.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Nữ Oa chờ những Thánh nhân này, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, đã là tồn tại toàn tri toàn năng rồi.

Tuy nhiên lại đều bị vị Trường Không đạo nhân này đoạt nổi bật.

Thực sự là vượt quá tưởng tượng của bọn họ.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, tử sắc khí tức lần đầu tiên xuất hiện trên không trung. ["Ba ngày sau công bố bảng danh sách mới, chúng sinh Hồng Hoang kính thỉnh mong chờ."] Những dòng Đại Đạo văn tự này xuất hiện xong, chúng sinh vốn lược có chút mệt mỏi lại một lần nữa bắt đầu kích động hẳn lên.

Hiện nay đã liên tiếp công bố ba cái bảng danh sách, phân biệt là Pháp Bảo Bảng, Linh Căn Bảng, Tọa Kỵ Bảng.

Vậy bảng danh sách thứ tư rốt cuộc là cái gì đây?

Rất nhiều người giờ khắc này đều mong chờ.

Rất nhiều người không chỉ kích động đến run lẩy bẩy.

Chẳng lẽ là Mỹ Nhân Bảng?

Hay hoặc là Hồng Hoang Thực Lực Bảng?

Tiếng hít thở đều trở nên thô trọng.

Dù sao cũng chỉ ba ngày thời gian, rất nhanh liền có thể trôi qua.

Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này dứt khoát buông xuống tất cả sự tình trong tay, sau đó bắt đầu chờ đợi.

Càng có rất nhiều người trực tiếp lấy ra mỹ tửu giai hào, ngay tại chỗ tịch địa nhi tọa, uống rượu chờ đợi.

Dù sao Hồng Mông Tử Kim Bảng giáng thế, các loại bảng danh sách xuất thế, nãi là sự kiện lớn nhất vạn cổ đến nay của thế giới Hồng Hoang, bất cứ người nào cũng không muốn cứ như vậy bỏ lỡ.

Hồng Hoang bất ký niên, ba ngày thời gian đảo mắt đã trôi qua.

Đến ngày thứ ba, chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đều bắt đầu sôi trào.

Rất nhiều người đều khẩn trương đứng lên, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm bầu trời.

Bởi vì hôm nay là ngày bảng danh sách mới yết hiểu.

Rốt cuộc yết hiểu chính là bảng danh sách nào đây?

Khi yết hiểu bảng danh sách, lại sẽ có tưởng thưởng như thế nào đây?

Chúng sinh Hồng Hoang dù sao cũng đã ăn rất nhiều ngon ngọt, tự nhiên mong chờ vạn phần.

Ngay trong sự chờ đợi khẩn trương của chúng sinh Hồng Hoang, không trung rốt cục có động tĩnh.

Hồng Mông Tử Kim Bảng treo cao tại thiên khung, giờ khắc này mãnh nhiên bắt đầu chấn động.

Vô biên vô tận tử kim nhị khí phảng phất tìm được cửa xả lũ, hung dũng bành phái dũng nhập vào thế giới Hồng Hoang.

Trong nháy mắt đã di mạn thiên khung.

Cảnh tượng che khuất bầu trời kia khiến chúng sinh Hồng Hoang nhìn mà kích động không thôi.

Bảng danh sách mới rốt cục sắp bắt đầu lại một lần nữa rồi sao?

Một lát sau, rốt cục có Đại Đạo văn tự rơi xuống. ["Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Tiên Tư Thiên."] "Tiên Tư Thiên?" "Tiên Tư Bảng là bảng danh sách như thế nào?

Cái tên này dường như có chút lung thống a..." "Đã là Tiên Tư, vậy có phải là muốn tổng hợp nhiều phương diện để tiến hành so sánh hay không?" "Ví dụ như tướng mạo?

Ví dụ như xuất xứ?

Phong độ các loại?" "Hoặc hứa thật đúng là có khả năng này, cổ kế là tổng hợp bình định tướng mạo khí độ..." "Bảng danh sách này, khả năng chính là bình chọn những đại nhân vật phong hoa tuyệt đại kia đi?" "Như thế này, Hồng Mông Tử Kim Bảng xem như muốn bài xuất tuyệt thế nhân vật rồi a..." Một đám đại năng Hồng Hoang đều là chấn hám mạc danh.

Chỉ nhìn danh hào bảng danh sách này, bọn họ cũng đã đoán ra

được manh mối nhất định.

Cái Tiên Tư Bảng này, nghiễm nhiên chất lượng phải cao hơn nhiều so với bảng danh sách trước đó.

Dù sao tại đại địa Hồng Hoang, có rất nhiều đại năng không coi trọng tọa kỵ, cũng có rất nhiều đại năng không coi trọng linh căn.

Nhưng bảng danh sách này trực tiếp quan hệ đến thiên hạ thương sinh, bất kỳ chủng tộc nào cũng có thể đăng lên bảng danh sách.

Chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên là cực kỳ quan chú.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang chờ đợi, trong cõi minh minh có một cỗ đại lực đẩu nhiên giáng xuống thiên địa Hồng Hoang.

Cảm nhận được cỗ sức mạnh vô cùng này, sinh linh Hồng Hoang lại một lần nữa bạo phát một trận reo hò.

Mỗi một lần công bố một bảng danh sách mới, sẽ có sức mạnh mới bạo phát trong thiên địa.

Không biết lần này bạo phát ra lại là sức mạnh như thế nào đây?

Hồi lâu sau, cỗ năng lượng bàng bạc hạo hãn này rốt cục giáng xuống đại địa Hồng Hoang.

Tất cả mọi người giờ khắc này thân thể đều khựng lại.

Tất cả mọi người đều mạc danh kỳ diệu cảm thấy thân nhiệt của mình mãnh nhiên dâng cao rất nhiều.

Thậm chí giờ khắc này, mỗi một người đều biến thành một cái hỏa lò, nhiệt độ cao thực sự là có chút kinh người.

Sau đó liền cảm nhận được tự thân khí huyết mạc danh kỳ diệu tăng cao một đoạn.

Trong cơ thể khí huyết như rồng, tim đập như trống trận.

Theo khí huyết tăng cao, tất cả mọi người đều cảm thấy nhục thân của mình giờ khắc này tăng cường rất nhiều.

Rất nhiều ám tật trên thân thể giờ khắc này đều mãnh nhiên chuyển biến tốt. "Đây là sức mạnh tăng cường nhục thân khí huyết sao?

Vì sao ta cảm giác tự thân khí tức cư nhiên biến cường?" "Vết thương ta chịu nhiều năm trước, giờ khắc này cũng chuyển biến tốt." "Khí huyết ta cũng biến cường..." Rất nhiều người trước tiên liền phát hiện biến hóa của thân thể mình, lập tức kinh hỉ mạc danh.

Dù sao chúng sinh Hồng Hoang đều thu hoạch được chỗ tốt thực thực tại tại.

Tất cả mọi người đều vô cùng vui sướng.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang vui sướng, trên không trung đã có một đoàn kim sắc quang mang rơi xuống.

Nguyên lai nhân vật xếp hạng thứ 100 trên Tiên Tư Bảng đã xuất hiện.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngước mắt nhìn lại.

Chỉ thấy đó là một vị tuyệt mỹ nữ tử thân hình kiều tiểu linh lung.

Vị nữ tử này thân mặc ngũ thải hà y, nhìn qua mị lực vô hạn.

Quả nhiên là một vị tiên nữ phong tư vô song.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy vị nữ tử này xuất hiện, không ai không tán thán không thôi. "Không hổ là Tiên Tư Bảng, xuất hiện nhân vật đầu tiên cư nhiên đã là một đại mỹ nữ." "Có ai biết nàng không?" "Tiểu nương tử này thật đúng là tm xinh đẹp, không biết là tiểu nương tử nhà ai." Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, Đại Đạo văn tự giáng lâm. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 100:

Khâm Nguyên.

Cảnh giới Chuẩn Thánh, một trong Thập Đại Yêu Thánh, bản thể là Uyên Ương Độc Phong."] ["Phần thưởng xếp hạng: Vạn năm pháp lực tu vi, Tiên Thiên Thanh Khí một luồng."] "Cư nhiên là nàng?" "Hạng một trăm chính là nhân vật cấp bậc Thập Đại Yêu Thánh sao?" Danh sách vừa công bố, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một phen xôn xao.

Không hổ là một đại Yêu Thánh, cư nhiên trực tiếp đăng lâm Tiên Tư Bảng.

Trong truyền văn, Khâm Nguyên là nữ tính duy nhất trong Thập Đại Yêu Thánh, chân thân là một con Uyên Ương Độc Phong.

Đuôi mọc ra độc châm thần cầm, độc tính kịch liệt, chích thú thú chết, chích cây cây khô, có khả năng độc diệt vạn vật.

Cũng là người trong Yêu tộc chỉ dựa vào độc tính đã có thể chống lại Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi của Vu tộc.

Nàng tuy thân tàng kịch độc, nhưng tính cách lại tương đối ôn hòa, sau khi hóa hình là một vị tuyệt mỹ tiên tử thân mặc ngũ sắc thải y.

Trường kỳ cư ngụ ở Thiên Đình, dễ dàng sẽ không động thủ với người khác, nhưng điều kiện tiên quyết là ngươi không thương hại nàng.

Không ngờ lần này cư nhiên trực tiếp đăng lên Tiên Tư Bảng. "Không hổ là Khâm Nguyên yêu thánh, trực tiếp đăng lên Tiên Tư Bảng." "Phóng mắt nhìn khắp Hồng Hoang, tiên tư của Khâm Nguyên yêu thánh cũng có thể xếp trong một trăm vị trí đầu, ai dám không phục?" Chúng sinh Yêu tộc giờ khắc này đều hoan hô nhảy nhót.

Đây dù sao cũng là một tin tức đáng giá phấn chấn lòng người.

Dù sao lúc ở Tọa Kỵ Bảng, Yêu tộc còn ngã một cái té ngã thật

lớn.

Chương 149

Ngoại trừ Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ra, toàn bộ Yêu tộc trên dưới cư nhiên không có một người nào lên bảng.

Điều này tự nhiên là làm cho bọn họ cực kỳ bị đè nén.

Đương kim thời đại, Yêu tộc chưởng quản Thiên Đình, hầu như có thể nói là một trong những bá chủ Hồng Hoang.

Ngoại trừ Vu tộc có thể so tay với Yêu tộc, ai thấy Yêu tộc mà không phải cúi đầu?

Yêu tộc bản thân mỗi một người đều là kỳ dị linh thú giữa thiên địa thành tinh, chỉ cần hiện ra bản thể, chẳng phải mạnh hơn đại đa số tọa kỵ sao?

Nhân thử đại bộ phận Yêu tộc đều không kỵ tọa kỵ.

Không ngờ cư nhiên suýt chút nữa bị linh phong (ăn trứng ngỗng/ số 0).

Cộng thêm thủ não Yêu tộc quyết sách thất ngộ, trực tiếp mất mặt mũi trước chúng sinh Hồng Hoang, bình bạch làm rớt không ít thanh uy của Yêu tộc.

Nhưng hiện tại Tiên Tư Bảng công bố, người đầu tiên chính là Yêu Thánh của Yêu tộc bọn họ, tự nhiên là đề khởi sĩ khí.

Lại nói, luận hàm kim lượng, Tọa Kỵ Bảng căn bản cũng không pháp đánh đồng với Tiên Tư Bảng.

Lần này công bố Tiên Tư Bảng, Yêu tộc định nhiên là nở mày nở mặt.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng lộ vẻ hân hỉ, lập

tức mở miệng: "Phàm là bảng thượng hữu danh, làm vẻ vang cho Yêu tộc ta, muốn ban thưởng gì có thể cứ việc nói ra." Tâm tình đại hảo, Thiên Đế Đế Tuấn giờ khắc này trực tiếp hứa hẹn ban thưởng.

Lần này Thiên Tư Bảng, hắn và Đế Tuấn tổng toán không phải cô gia quả nhân nữa rồi.

Xem ra lần này người Yêu tộc lên bảng chỉ nhiều không ít.

Mà Khâm Nguyên yêu thánh lúc này tâm tình cũng là có chút vui sướng.

Tu luyện vô số năm, nàng tự nhiên là cực kỳ tự tin, nàng tịnh không cho rằng chính mình sẽ yếu hơn bất luận kẻ nào.

Hôm nay Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố Tiên Tư Bảng này, Khâm Nguyên nàng bảng thượng hữu danh, tổng toán là nở mày nở mặt.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, lại có một đạo kim sắc thần quang bắt đầu diễn hóa trên không trung.

Hồi lâu sau, kim sắc thần quang rốt cục diễn hóa ra một đạo thân ảnh.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy thân ảnh này, không ai không kinh thán.

Quả nhiên lại là một vị đại năng phong tư vô song.

Chỉ thấy đạo nhân ảnh trên không trung kia cực kỳ hùng tráng, thân mặc một bộ long lân áo giáp, nhìn qua vô cùng hùng vĩ bá khí.

Nhân thân mà long thủ, song thủ kỳ hình quái trạng, giống như là một đôi ưng trảo.

Trong tay cầm một thanh tam xóa cương thương, lúc này đang lấp lánh phát quang trên không trung.

Sau lưng sinh ra rất nhiều vũ mao, có rất nhiều vũ mao từ bên trong long lân áo giáp thấu lộ ra ngoài.

Tuy rằng có chút quái dị, nhưng lại càng thêm vài phần hùng tráng.

Đạo thân ảnh này vừa ra, đông đảo đại năng Yêu tộc lại nhấc lên một hồi kinh hô.

Bởi vì đạo thân ảnh vô cùng hùng tráng trên không trung này lại là một vị Yêu Thánh trong số bọn họ.

Người này tên là Kế Mông, một trong Thập Đại Yêu Thánh thanh danh hiển hách của Yêu tộc, cũng coi như lập được vô số hãn mã công lao cho Yêu tộc.

Rất nhiều đại lão Hồng Hoang đều biết vị đại nhân vật này.

Hiện nay vị đại nhân vật này cư nhiên theo sát Khâm Nguyên yêu thánh cũng lên bảng rồi.

Tiếp liền có hai vị Yêu Thần lên bảng, thực sự là khủng bố như vậy.

Yêu tộc quả nhiên vô cùng cường hãn.

Mà Kế Mông trong Thiên Đình nhìn thấy thân ảnh trên không trung cũng mỉm cười.

Xem ra Hồng Mông Tử Kim Bảng cho rằng tiên tư của hắn cũng rất không tệ a.

Ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang, tiên tư của hắn cư nhiên có thể xếp ở một trăm vị trí đầu, đương chân là một phần vinh dự độc đáo. ...

Mà chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên đồng dạng cũng là kinh thán một mảnh.

Truyện văn bên trong Yêu tộc có Thập Đại Yêu Thánh, mỗi một vị

đều là cao thủ bất thế xuất trong thế giới Hồng Hoang.

Tại Tiên Tư Bảng cư nhiên liên tiếp xuất hiện hai vị, thực sự là đủ kinh người.

Trong tiếng kinh hô của chúng sinh Hồng Hoang, từng vị từng vị đại năng được công bố ra.

Mỗi một nhân vật đều là nhân vật phong tư cái thế giữa thiên địa Hồng Hoang.

Trong nháy mắt, Tiên Tư Bảng đã tiết lộ sáu bảy mươi vị phong tư vô song đại năng.

Mỗi một vị đều là đại năng uy chấn Hồng Hoang, mỗi một vị tại đại địa Hồng Hoang đều là thanh danh hiển hách.

Hiện nay liên tiếp xuất hiện trên Tiên Tư Bảng, tự nhiên dẫn tới chúng sinh Hồng Hoang từng tràng kinh hô.

Hàm lượng của Tiên Tư Bảng này tự nhiên là cực cao, xa xa muốn cao hơn nhiều so với Tọa Kỵ Bảng, tự nhiên là dẫn tới chúng sinh Hồng Hoang một mảnh kinh thán.

Theo Tiên Tư Bảng công bố, những đại năng kia dường như cũng có thể phỏng đoán ra một chút quy luật.

Cái Tiên Tư Bảng này xem ra yêu cầu đối với tướng mạo cực cao.

Tuy rằng không thiếu người có tướng mạo quái dị lên bảng, nhưng những người lên bảng lại không có một ai xấu xí, mỗi một vị đều sở hữu mị lực độc đáo.

Mỗi một vị đều là phong tư vô song đại năng.

Ngoài ra, cái Phong Tư Bảng này dường như đối với tu vi cảnh giới cũng có yêu cầu không nhỏ.

Bởi vì những người lên bảng đều là cường giả cấp bậc Chuẩn

Thánh.

Cái Phong Tư Bảng này không chỉ yêu cầu tướng mạo đẹp, còn yêu cầu thực lực cường hãn.

Ngoài ra còn phải sở hữu mị lực độc đáo.

Xem ra bảng danh sách này là một cái tổng hợp bình định.

Bảng danh sách này khả năng còn đặc sắc hơn Tọa Kỵ Bảng nhiều.

Các bảng danh sách khác hoặc nhiều hoặc ít còn có thể suy đoán tám chín phần mười, nhưng bảng danh sách này hoàn toàn không thể dự đoán.

Dù sao tu sĩ Hồng Hoang ức ức vạn, hạng người kinh tài tuyệt diễm vô số!

Chỉ bất định sẽ có những siêu cấp đại năng nào xuất hiện tại bảng xếp hạng.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang khẩn trương nghị luận, trên không trung lại có một đạo kim sắc quang mang biến ảo.

Sau đó liền xuất hiện một cái thân ảnh.

Khi nhìn thấy thân ảnh này, mọi người đều mộng.

Bởi vì hư ảnh trên không trung kia hách nhiên là một tiểu nữ hài nhi.

Tiểu nữ hài nhi này chừng tám chín tuổi, cột hai bím tóc đuôi ngựa, tướng mạo khả ái, cả người nhìn qua có chút ngây thơ. "Đây là ai?" Lần này, chúng sinh Hồng Hoang đều nghi hoặc.

Tiểu nữ hài nhỏ như vậy cũng có thể đăng lên Tiên Tư Bảng sao?

Chẳng lẽ tiểu nữ hài này có bản lĩnh độc đáo gì sao?

Dù sao tám chín mươi vị trí phía trước đều là những nhân vật anh hùng phong tư vô song.

Không ngờ bỗng nhiên lại toát ra một tiểu nữ oa oa phấn điêu tế trác.

Đảo hoàn chân thị xuất hồ ý liêu.

Những đại năng phía trước không ai không tướng mạo xuất chúng, pháp lực siêu tuyệt, sở hữu mị lực độc đáo của riêng mình.

Tiểu nữ hài này tuy rằng tinh điêu tế trác, nhưng có thể có pháp lực gì?

Chúng sinh Hồng Hoang thực sự là đầu óc mơ hồ.

Một tiểu gia hỏa nào đó cũng có thể đăng lên Phong Tư Bảng sao?

Ngay khi đang buồn bực, Đại Đạo văn tự rốt cục rơi xuống: ["Hồng Hoang Phong Tư Bảng hạng 90: Dao Trì.

Thị nữ trong Tử Tiêu Cung.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Vô số năm qua vẫn luôn thủ hộ trong Tử Tiêu Cung, tuổi tác tuy nhỏ nhưng thiên phú kinh người, ngày sau sẽ trở thành người đức cao vọng trọng, tương lai đáng mong chờ, vì vậy lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Thưởng mười vạn năm pháp lực đạo hạnh, mười luồng Tiên Thiên Thanh Khí."] "Oanh..." "Tiểu nữ hài này là thị nữ trong Tử Tiêu Cung?" "Tiểu nữ hài nhỏ như vậy cư nhiên đã là cảnh giới Chuẩn Thánh rồi?" "Thực sự là có chút vượt quá tưởng tượng a..." "Không hổ là thị nữ tọa hạ Đạo Tổ...

Quả nhiên cường đại đến thái quá..." "Hồng Mông Tử Kim Bảng nói nàng tương lai sẽ đăng lâm cao vị...

Tiểu nữ hài này thật đúng là không đơn giản..." "Có Đạo Tổ gia trì,

tất nhiên là tương lai đáng mong chờ..." Chúng sinh Hồng Hoang giờ khắc này đều diễm tiện nhìn tiểu nữ hài trên không trung.

Người ta tuổi còn nhỏ đã đăng lên Phong Tư Bảng rồi, ngoài ra càng là người bên cạnh Đạo Tổ nữa chứ?

Có thể hầu hạ bên cạnh Đạo Tổ, tự nhiên sẽ không phải là nhân vật tầm thường gì.

Chương 150

Người ngoài muốn tiếp cận Đạo Tổ còn không có cơ hội đâu.

Thân phận như vậy, cho dù là các Thánh nhân gặp xong cũng phải lễ nhượng ba phần.

Quả thực là làm chúng sinh Hồng Hoang ghen tị chết mất.

Trong Tử Tiêu Cung, Hạo Thiên cũng kích động hẳn lên. "Dao Trì, chúc mừng chúc mừng a..." "Có thể xếp hạng 90 trên Phong Tư Bảng, đã là làm chúng sinh Hồng Hoang ghen tị rồi." Dao Trì đồng nữ nghe được Hạo Thiên chúc mừng, không khỏi nhẹ nhàng cười một tiếng: "Đã ta lên bảng, ngươi không có lý do gì không lên bảng, nói không chừng người kế tiếp chính là ngươi, đồng hỉ đồng hỉ." Hạo Thiên nghe được lời của Dao Trì, không khỏi cũng lộ ra nụ cười.

Dao Trì nói rất đúng.

Dao Trì đều lên bảng rồi, vậy vô luận thiên phú, tư chất, tu vi hay là tướng mạo, chính mình đều không ở dưới đối phương.

Dao Trì đều có thể lên bảng, chính mình không có lý do gì sẽ không lên bảng.

Một lát sau, thân ảnh Dao Trì đã biến mất không thấy.

Trong tiếng thở dài của chúng sinh Hồng Hoang, lại có một đạo kim sắc quang mang biến ảo.

Lần này diễn hóa ra y nguyên là một thân ảnh nhỏ bé.

Nhìn thấy lại là một thân ảnh nhỏ bé, chúng sinh Hồng Hoang lại là một phen kinh ngạc.

Chỉ thấy đạo thân ảnh này đồng dạng cực kỳ nhỏ nhắn, bộ dáng

một tiểu nam hài tám chín tuổi.

Trên đầu cột hai cái bím tóc nhỏ chọc trời, nhìn qua vừa hoạt kê lại vừa khả ái.

Trên người mặc một bộ đạo bào màu huyền bạch, tướng mạo cực kỳ khả ái.

Bộ dáng phấn điêu ngọc trác kia trực tiếp kinh diễm chúng nhân Hồng Hoang.

Tiểu nam hài này cùng tiểu nữ hài phía trước cộng lại, chẳng phải chính là một đôi kim đồng ngọc nữ sao?

Chẳng lẽ tiểu nam hài này cũng là đồng tử trong Tử Tiêu Cung?

Cho dù là những đại năng đã từng nghe giảng trong Tử Tiêu Cung thời thượng cổ cũng có chút nghi hoặc khó hiểu.

Dù sao thời kỳ thượng cổ bọn họ nghe giảng trong Tử Tiêu Cung thì vẫn chưa có cặp kim đồng ngọc nữ này.

Nếu tiểu đồng tử này và Dao Trì kia là một đôi, khẳng định là sau này Đạo Tổ lại thu nhận hai người, để bọn họ trông coi Tử Tiêu Cung.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang xì xào bàn tán, Đại Đạo văn tự hạ xuống. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 89: Hạo Thiên.

Đồng tử trong Tử Tiêu Cung, cảnh giới Chuẩn Thánh, vô số năm qua vẫn luôn thủ hộ trong Tử Tiêu Cung, tuổi tác tuy nhỏ nhưng thiên phú khí vận đều vô song, ngày sau sẽ đăng lâm cao vị, hào lệnh Hồng Hoang, vì vậy lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Thưởng hai mươi vạn năm pháp lực đạo hạnh.

Mười luồng Tiên Thiên Thanh Khí."] "Đăng lâm cao vị, hào lệnh Hồng Hoang là có ý gì?" Nhìn thấy tin tức này, chúng sinh Hồng

Hoang không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Nhất là Yêu tộc Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, cùng với Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc.

Sắc mặt mọi người giờ khắc này mãnh nhiên trở nên cực kỳ khó coi.

Dù sao thế giới Hồng Hoang nãi là do hai tộc Vu Yêu nắm giữ.

Nhưng Hồng Mông Tử Kim Bảng lại nói, ngày sau Hạo Thiên sẽ đăng lâm cao vị, hào lệnh Hồng Hoang.

Đây là ý gì?

Ngày sau tên Hạo Thiên này sẽ trở thành đại năng chúa tể Hồng Hoang sao?

Mọi người lại liên tưởng đến Dao Trì đồng nữ trước đó, lúc ấy Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng nói nàng sẽ biến thành một người đức cao vọng trọng.

Như thế, sắc mặt chúng sinh Hồng Hoang đều trở nên có chút khó coi.

Một người sẽ biến thành người đức cao vọng trọng, một người khác sẽ đăng lâm cao vị, hào lệnh Hồng Hoang.

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ Hồng Hoang giờ khắc này nhanh chóng trở nên yên tĩnh lại.

Hồng hoang chúng sinh, tại giờ khắc này khí tức trở nên cực kỳ quỷ dị.

Chẳng lẽ ngày sau Hạo Thiên kia sẽ biến thành Hồng Hoang chúa tể?

Một tiểu nam hài sẽ trở thành Hồng Hoang thiên địa chúa tể?

Rốt cuộc có phải là sự thật hay không?

Nếu thực sự như vậy, thì lượng tin tức này quả thực là quá lớn.

Bất kể là Yêu tộc hay Vu tộc, sát nghiệp tạo ra thực sự là quá mức to lớn.

Bất luận là kẻ nào chấp chưởng Hồng Hoang, chỉ sợ đều sẽ có người không phục.

Mà Hạo Thiên đồng tử này lưng dựa Hồng Quân Đạo Tổ.

Nếu như có thể đạt được sự ủng hộ của Hồng Quân Đạo Tổ, lại thêm vào tu vi Chuẩn Thánh cảnh giới của chính hắn, chỉ sợ thật sự có khả năng đăng lâm cao vị.

Trong nháy mắt, Hồng hoang chúng sinh liền nghĩ thông suốt rất nhiều sự tình.

Ánh mắt nhìn về phía Vu Yêu nhị tộc cũng không khỏi trở nên thương hại.

Hai chủng tộc này đại chiến bỏ sinh quên tử, mục đích không phải là vì xưng bá Hồng Hoang sao?

Nhưng người ta Hồng Mông Tử Kim Bảng nói rõ rành rành, tương lai đăng lên cao vị chính là Hạo Thiên này.

Vậy Vu Yêu nhị tộc há không phải là 'tiền mất tật mang', mất cả chì lẫn chài sao?

Nghĩ thông suốt điểm này, Hồng hoang chúng sinh lại lộ ra một nụ cười lạnh.

Vu Yêu nhị tộc cho đến nay đã là thiên nộ nhân oán, sát nghiệp vô số.

Rất nhiều người mong ngóng hai tộc mau chóng chết tuyệt đi.

Tại Thiên Đình, sắc mặt của Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cực kỳ khó coi, thậm chí có cảm giác như vừa nuốt phải ruồi bọ. "Đại huynh, chẳng lẽ Vu Yêu nhị tộc đều thất bại sao?

Chấp chưởng thiên địa cư nhiên là cái tên tiểu đồng tử này?" Đông Hoàng Thái Nhất gắt gao nhìn chằm chằm không trung, sắc mặt đen như đáy nồi.

Mà Yêu Đế Đế Tuấn sắc mặt cũng càng thêm nan kham, sát ý trong mắt hung dũng bành trướng thấu lộ ra ngoài.

Tương lai của Hồng Hoang cư nhiên do một tên đồng tử nắm giữ, quả thực chính là trò cười lớn nhất thiên hạ. "Thử tử, tuyệt không thể lưu." "Cho dù là cùng đám chủng tộc bẩn thỉu kia hợp tác, cũng không tiếc." "Thật không ngờ Hồng Quân Đạo Tổ cư nhiên ủng hộ một tên đồng tử như vậy, đây há chẳng phải là đang nói đùa sao?" "Đại huynh, việc này còn phải bàn bạc kỹ hơn, dù sao sau lưng đối phương chính là Đạo Tổ a...

Một cái lộng không tốt liền sẽ mang đến tai ương ngập đầu cho Yêu tộc chúng ta." Yêu Đế Đế Tuấn lộ ra một nụ cười lạnh: "Ngày sau tên kia đăng lâm cao vị, đệ tưởng hắn sẽ buông tha cho Vu Yêu nhị tộc chúng ta sao?

Đến lúc đó tất nhiên sẽ đuổi tận giết tuyệt Vu Yêu nhị tộc, chết sớm hay chết muộn đều giống nhau, còn không bằng chủ động xuất kích." "Đạo Tổ... hẳn là sẽ không ra tay chứ?

Hơn nữa, Yêu tộc chúng ta thế lực vô cùng bàng bạc, cho dù là ngài ấy muốn ra tay cũng có chút khó khăn đi?" Đông Hoàng Thái Nhất có chút thấp thỏm lo âu, trong lòng đồng dạng kinh nghi bất định.

Yêu tộc thế lực vô cùng to lớn.

Khắp Hồng Hoang thiên địa đều có đại năng Yêu tộc.

Trong đó cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh cũng không dưới trăm vị.

Đỉnh cấp cường giả cũng rất nhiều.

Thập Đại Yêu Thánh, Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Hoàng Phục Hy, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Sư Côn Bằng, vị nào không phải là siêu cấp Chuẩn Thánh đại năng danh thanh hiển hách?

Sau lưng Yêu tộc còn có một vị Nữ Oa Thánh nhân tọa trấn.

Thế lực như vậy, tại Hồng Hoang thiên địa mà nói, đã là tồn tại cực kỳ cường hãn.

Cho dù là Đạo Tổ muốn động thủ, tưởng chừng cũng sẽ có chỗ kiêng kỵ a?

Yêu Đế Đế Tuấn trong mắt lưu lộ ra một tia cười lạnh: "Đạo Tổ là nhân vật bực nào?

Thánh nhân chi sư, Hồng Hoang đệ nhất cao thủ, bất kỳ kẻ nào ở trước mặt ngài ấy đều là tồn tại như sâu kiến, người như vậy há sẽ để ý Yêu tộc và Vu tộc?

Cho dù Đạo Tổ không ra tay, ngài ấy cũng có vô số thủ đoạn chỉnh chết Yêu tộc và Vu tộc.

Thượng Cổ Hung Thú đại kiếp, cùng với Long Hán đại kiếp, cái nào không phải do ngài ấy giở trò?

Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc chưởng quản thiên địa, cuối cùng còn không phải bị ngài ấy đùa bỡn trong lòng bàn tay?

Như hôm nay Vu Yêu nhị tộc đối mặt tình huống tương tự, chúng ta nhất định phải như giẫm trên băng mỏng mới được a..." Đông Hoàng Thái Nhất mặc nhiên.

Trong đại điện Tổ Vu, mười một Tổ Vu sắc mặt cũng có chút nan

kham.

Đế Giang sắc mặt đồng dạng khó coi.

Hắn cũng không ngờ tới tương lai chấp chưởng Hồng Hoang thiên địa cư nhiên là một tên đồng tử nho nhỏ này.

Quả thực là có chút vượt quá tưởng tượng.

Trong tâm trí hắn, kẻ có tư cách chấp chưởng Hồng Hoang thiên địa, cho dù không phải là Vu tộc, thì cũng phải là Yêu tộc có thể cùng Vu tộc phân đình kháng lễ.

Bỗng nhiên toát ra một tên đồng tử, cư nhiên cũng có thể chưởng khống Hồng Hoang sao?

Chương 151

Chẳng lẽ Hồng Quân Đạo Tổ sau lưng hắn muốn động thủ với Vu Yêu nhị tộc?

Nghĩ tới đây, Đế Giang trong lòng lẫm nhiên.

Xem ra tiền cảnh của Vu tộc càng thêm gian nan rồi.

Sự tình đến nước này cũng chỉ có thể đi bước nào tính bước ấy.

Ngay tại lúc Hồng hoang chúng sinh kinh nghi bất định, hư ảnh Hạo Thiên đồng tử trên không trung rốt cuộc biến mất không thấy.

Thay vào đó là một đoàn kim sắc quang mang khác.

Đoàn quang mang này trực tiếp đem sự chú ý của Hồng hoang chúng sinh hấp dẫn qua.

Phong Tư Bảng vị đại năng tiếp theo sắp xuất thế rồi sao?

Tất cả mọi người đều ngước mắt nhìn trời.

Kim sắc quang mang trục tiệm tiêu tán, thay vào đó là một đạo thân ảnh vô cùng vĩ ngạn.

Chỉ thấy thân ảnh này vô cùng cao lớn khôi ngô, gần như có vạn trượng cao, phảng phất đầu đội trời, chân đạp đất.

Lúc này đạo huyết ảnh kia đang ngang đầu ưỡn ngực đứng giữa thiên địa.

Nhìn thấy thân ảnh vô cùng cao lớn này, Hồng hoang chúng sinh không ai không ồ lên một mảnh.

Chúng nhân nỗ lực ngẩng đầu nhìn lại, nhưng lại nhìn không thấy đỉnh đầu của cự nhân này.

Đứng dưới chân hắn, bọn họ tựa như một con kiến hôi.

Chỉ thấy mắt hắn sáng ngời có thần, phảng phất là hai cái hỏa lò giữa thiên địa.

Đôi tai kia cũng cực kỳ to lớn, phảng phất có thể nghe được thanh âm tứ phương bát hướng.

Sống mũi cao thẳng, cánh tay cường tráng.

Đặc biệt làm cho người ta chấn động chính là đôi chân vô cùng thô tráng kia, vừa nhìn liền biết cực kỳ am hiểu chạy trốn, vượt núi qua sông quả thực không thành vấn đề.

Đạo thân ảnh này vừa xuất hiện tại Hồng Hoang đại địa, Hồng hoang chúng sinh đều nhận ra.

Kẻ này chẳng phải là một trong các Đại Vu của Vu tộc, kẻ lúc trước truy đuổi Thập Đại Kim Ô của Yêu tộc - Khoa Phụ sao?

Đơn thuần nhìn thể hình che khuất bầu trời của tên này, đăng lên Phong Tư Bảng tự nhiên là không thành vấn đề. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 88: Khoa Phụ.

Vu tộc Đại Vu.

Nhục thân có thể đạt Chuẩn Thánh cảnh giới.

Phong tư vô song, tương lai sẽ lưu danh vạn vạn năm.

Vì vậy đăng lên Hồng Hoang Tiên Tư Bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Pháp lực đạo hạnh một triệu năm, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng."] Lúc này, khí thế của Vu tộc trên đại địa Hồng Hoang dâng cao một mảnh.

Khoa Phụ không hổ là Vu tộc Đại Vu, quả nhiên là giúp Vu tộc nở mày nở mặt, cư nhiên trực tiếp xếp tại hạng 88.

Quả thực là đáng vui đáng mừng.

Vô số tiếng chúc mừng vang lên.

Khoa Phụ cũng là hắc hắc cười ngây ngô.

Cây trượng đào mộc trong tay Khoa Phụ cũng hơi cong, nhẹ nhàng chạm vào thân thể Khoa Phụ, hiển nhiên cũng là đang chúc mừng hắn.

Mà đám Yêu tộc trong Thiên Đình thì trợn mắt nhìn trừng trừng.

Khoa Phụ có thể nói là sinh tử cừu địch của bọn hắn.

Nhìn thấy Khoa Phụ lên bảng, bọn hắn tự nhiên cảm thấy trong lòng khó chịu, hận không thể giết chết hắn ngay tại chỗ.

Ngay trong bầu không khí vô cùng quỷ dị đó, Phong Tư Bảng đang dần dần hé lộ.

Hồng hoang chúng sinh tự nhiên là kinh diễm một phen.

Khi đạo thân ảnh tiếp theo mãnh liệt lộ ra, Hồng hoang chúng sinh lập tức xôn xao.

Lúc đạo thân ảnh kia xuất hiện trên không trung, Hồng hoang chúng sinh đều trợn mắt há hốc mồm.

Tên này vì sao xuất hiện sớm như vậy?

Chẳng lẽ là nhầm lẫn rồi sao?

Tên này mặc kệ là thực lực hay là thiên phú, không nên xuất hiện sớm như vậy a.

Thế nhưng thân ảnh của hắn lại rành rành xuất hiện trên không trung, quả thực gây ra sự oanh động cho Hồng hoang chúng sinh.

Chỉ thấy không trung xuất hiện một đạo thân ảnh che khuất bầu trời.

Đạo thân ảnh này cực kỳ to lớn, trên thân mặc một bộ huyết sắc trường bào.

Huyết sắc trường bào cực dài, đem thân thể hắn hoàn toàn bao bọc ở bên trong.

Có hai thanh thần kiếm như ẩn như hiện lộ ra.

Trong đó một thanh hắc sắc trường kiếm lưu lộ ra nồng đậm huyết tinh chi khí.

Thanh còn lại là bạch sắc trường kiếm, lưu lộ ra sát phạt chi khí trùng thiên.

Năng lượng huyết sắc ngập trời cùng sát khí ngập trời di mạn trên không trung, khiến tất cả mọi người đều cảm thấy kinh hồn bạt vía.

Một mái tóc dài xõa tung bay sau đầu, không gió mà bay.

Kẻ này từng nhiều lần xuất hiện tại Hồng Hoang, chẳng phải là Minh Hà Lão Tổ hào xưng lấy sát chứng đạo sao?

Vì sao Minh Hà Lão Tổ xuất hiện sớm như vậy?

Bảng xếp hạng này mới chỉ đến hạng sáu mươi mấy thôi nha?

Minh Hà Lão Tổ là nhân vật bực nào?

Nghe đồn đó là tồn tại cường đại Chuẩn Thánh đỉnh phong, tại toàn bộ Hồng Hoang đều là siêu cấp đại năng uy danh hách hách.

Bất luận là Yêu tộc Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, hay là Thập Nhị Tổ Vu, lại hoặc là Tây Vương Mẫu ở Côn Luân Sơn, nhìn thấy Minh Hà Lão Tổ đều cực kỳ khách khí.

Trong tay lại có vô số pháp bảo cường lực.

Tên như vậy mới xếp tại hạng sáu mươi mấy, đây cũng quá thấp đi?

Điều này quả thực quá mức ngoài ý muốn.

Dựa theo Hồng hoang chúng sinh dự đoán, Minh Hà Lão Tổ cho dù

không vào được hai mươi hạng đầu, cũng sẽ bồi hồi ở khoảng hạng ba mươi.

Dù sao căn nguyên, xuất thân, thực lực, thiên phú đều bày ở đó.

Hắn chính là sinh linh Huyết Hải trời sinh đất dưỡng, phong tư tự nhiên sẽ không quá kém.

Thế nhưng lại chỉ xếp hạng sáu mươi mấy.

Quả thực là có chút quá thấp.

Lúc này Đại Đạo văn tự đã xuất hiện trên không trung. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 66: Minh Hà Lão Tổ.

Sinh linh đản sinh từ Vô Tận Huyết Hải, một trong ba ngàn khách hồng trần, thực lực siêu tuyệt, tự sáng tạo Tu La nhất tộc, mở ra đại đạo riêng, bởi vậy lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Pháp lực tu vi 20 vạn năm, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng."] Nhìn Đại Đạo văn tự trên không trung, Hồng hoang chúng sinh vẫn như cũ có chút buồn bực.

Lão già kia lên bảng sớm như vậy, chẳng lẽ có bí mật gì không thể cho ai biết sao?

Ngay tại lúc Hồng hoang chúng sinh buồn bực, Minh Hà Lão Tổ lại là giận tím mặt.

Pháp lực trong cơ thể lưu chuyển, ầm vang bộc phát.

Cả tòa Hồng Hoang trong khắc này nháy mắt liền cảm nhận được vô tận huyết tinh chi khí.

Xem ra vị Minh Hà Lão Tổ trong Vô Tận Huyết Hải kia là nổi giận rồi.

Lúc này Minh Hà Lão Tổ phẫn nộ vô cùng.

Hắn vạn lần không ngờ tới thứ hạng của mình cư nhiên thấp như

vậy.

Ai cũng biết, Hồng hoang chúng sinh đều là chú trọng da mặt, càng đừng nói là loại tồn tại đỉnh cấp đại năng như Minh Hà Lão Tổ.

Lấy thực lực, thân phận cùng địa vị của Minh Hà Lão Tổ, xếp hạng 66 hiển nhiên là sự tình cực kỳ mất mặt.

Hắn thậm chí đã tưởng tượng ra Hồng hoang chúng sinh đang trào phúng mình như thế nào.

Vừa nghĩ đến đây, sắc mặt Minh Hà Lão Tổ đều có chút phát xanh.

Hồi lâu sau hắn mới hoàn hồn lại, nhìn Tiên Tư Bảng trên không trung, không khỏi trầm mặc.

Thứ hạng của chính mình tuyệt đối có vấn đề.

Vẻn vẹn chỉ xếp hạng 66, vị miễn có chút quá thấp.

Chương 152

Chẳng lẽ là do xuất thân?

Chính mình đản sinh từ Vô Tận Huyết Hải, hoặc có lẽ bởi vì xuất thân dơ bẩn nên mới xếp hạng 66 sao?

Minh Hà Lão Tổ lúc này vô cùng âm trầm.

Hắn ngược lại muốn nhìn xem xếp ở trước mặt hắn đều là ai.

Ngay tại lúc Minh Hà Lão Tổ âm trầm, rốt cuộc lại có một đạo thân ảnh xuất hiện tại Hồng Hoang thiên địa.

Chỉ thấy xuất hiện trên không trung là một vị bạch y đạo nhân.

Kẻ này thân mặc một bộ bạch sắc trường bào, đầu đội tử kim quan miện, bên hông đeo một thanh trường kiếm, bàn tay nhẹ nhàng ấn tại trên chuôi kiếm.

Quả thực là một vị phong tư hơn người!

Một đôi mắt ôn nhuận lưu lộ ra vô hạn sát ý.

Vô số khí tức trùng thiên dập dờn trên không trung.

Tay kia của kẻ này cầm một cây gậy chống tạo hình kỳ dị.

Đỉnh gậy có một cái đầu rồng vô cùng dữ tợn.

Lúc này, cây gậy chống kia đang tản mát ra khí tức huyền chi lại huyền.

Kẻ này chẳng phải là Đông Vương Công sao?

Phút chốc sau Đại Đạo văn tự rơi xuống. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 65: Đông Vương Công.

Một trong ba ngàn khách hồng trần, thống lĩnh Hồng Hoang quần

tiên.

Được Hồng Quân Đạo Tổ phong làm thiên hạ nam tiên chi thủ.

Thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Nhưng khí vận không tốt, sắp sửa vẫn lạc chuyển sinh, vì vậy xếp hạng 65."] ["Phần thưởng xếp hạng: Pháp lực tu vi 30 vạn năm, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng."] "Oanh..." Tin tức này vừa ra, Hồng hoang chúng sinh lập tức trợn mắt há hốc mồm, sau đó liền trực tiếp sôi trào lên.

Đông Vương Công là ai?

Thiên hạ nam tiên chi thủ.

Thực lực cực kỳ cường hãn.

Đạo Tổ đích thân phong làm nam tiên chi thủ.

Cư nhiên cũng chỉ mới xếp hạng 65 thôi sao?

Quan trọng hơn là Phong Tư Bảng đã tiết lộ ra một số sự tình.

Vị thiên hạ nam tiên chi thủ Đông Vương Công này sắp sửa phải vẫn lạc a.

Đây là tin tức kinh người bực nào?

Nhất thời thiên hạ lại càng xôn xao một mảnh.

Rốt cuộc là ai khiến Đông Vương Công vẫn lạc?

Chẳng lẽ là Yêu tộc?

Hay là Vu tộc?

Thật đúng là nghi vấn đầy trời.

Đông Vương Công nếu vẫn lạc, vậy Côn Luân tiên sơn há không phải chỉ còn lại Tây Vương Mẫu?

Tây Vương Mẫu trong tay có nhiều bảo vật như vậy, chỉ bằng một mình nàng có thể giữ được sao?

Rất nhiều người giờ khắc này tâm tư không khỏi rục rịch.

Mà tại Côn Luân Sơn, Đông Vương Công sắc mặt mãnh liệt cứng đờ.

Trong nội tâm Đông Vương Công bỗng nhiên sinh ra một cỗ sát ý.

Chính mình sắp sửa vẫn lạc?

Tin tức này rốt cuộc có phải là thật hay không?

Hồng Hoang đại địa có thực lực khiến mình vẫn lạc, tổng cộng cũng chỉ có mấy nhà kia.

Trừ bỏ Thánh nhân, thì cũng chỉ có Yêu tộc, Vu tộc.

Cho dù là đại năng như Minh Hà Lão Tổ và Côn Bằng, cũng chưa chắc có thể ổn thắng chính mình.

Chẳng lẽ là Vu Yêu nhị tộc muốn ra tay sao?

Nghĩ tới đây, Đông Vương Công trong lòng bỗng nhiên sinh ra một cỗ nộ hỏa.

Bất kể là Vu tộc hay Yêu tộc, xem ra mình đều phải sớm làm chuẩn bị.

Đông Vương Công nội tâm có chút phát lạnh, ẩn ẩn ước ước có loại dự cảm bất tường.

Thời gian trước hắn cứ luôn tâm kinh nhục khiêu, lại thủy chung không biết nguyên nhân.

Hôm nay nguyên nhân rốt cuộc bộc lộ ra, đây là điềm báo sắp vẫn lạc a?

Nghĩ tới đây, Đông Vương Công không khỏi nghi hoặc.

Rốt cuộc là ai muốn dồn mình vào chỗ chết?

Chẳng lẽ là Yêu tộc?

Đông Vương Công nhất thời không khỏi lâm vào trầm tư.

Tây Vương Mẫu ở bên cạnh nhìn về phía Đông Vương Công, ánh mắt cũng biến đổi.

Phu quân nhà mình sắp sửa vẫn lạc sao?

Nghĩ tới đây, sắc mặt Tây Vương Mẫu dần dần trở nên âm trầm.

Xem ra chung quy là có người nhìn hai người bọn họ không vừa mắt a.

Không biết là Vu tộc hay là Yêu tộc đây?

Đông Vương Công nếu vẫn lạc, chỉ sợ rất nhanh sẽ đến lượt mình rồi đi?

Sắc mặt Tây Vương Mẫu dần dần trở nên âm trầm.

Đã có người muốn chơi bọn họ, vậy thì đến đây đi.

Kẻ nào to gan dám ra tay, tất nhiên phải để đối phương trả giá đắt.

Ngay tại lúc Hồng hoang chúng sinh cùng Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu chấn kinh, không trung lại có dị biến.

Lại có một đạo kim sắc quang mang xuất hiện giữa thiên địa.

Chỉ thấy đó là một thiếu nữ cực kỳ mỹ mạo, lúc này đang lăng không đứng tại hư không.

Nhất thế độc lập, phong tư vô song.

Từ trên nhìn xuống, chỉ thấy thiếu nữ này có một mái tóc dài, đang tùy gió nhẹ nhàng lay động.

Tóc mai cực kỳ liêu nhân, nhưng cũng không che được khuôn mặt tinh xảo của nàng.

Đôi lông mày lá liễu cong cong cực kỳ xinh đẹp, như trăng như móc câu, làm nổi bật đôi mắt kia phá lệ linh động.

Mà đôi mắt tựa như bảo thạch kia trong veo vô cùng, trong đồng tử quang mang chớp động, tựa như nữ tiên không nhiễm phàm trần.

Làn da chừng như búng tay có thể phá, thân hình châu tròn ngọc sáng.

Eo nhỏ cực kỳ tinh tế, dụ nhân đến cực điểm.

Lại nhìn xuống dưới, chính là một đôi chân ngọc thon dài thẳng tắp, dưới lớp trường váy màu lục như ẩn như hiện.

Rõ ràng chỉ là một đạo hư ảnh, chỉ là đơn đơn giản giản đứng tại hư không, lại tản mát ra sức dụ dỗ không cách nào chống cự.

Đây là ai?

Rất nhiều người nhìn thấy đạo thân ảnh trên không trung kia đều toát ra biểu tình khó có thể chống cự.

Thậm chí còn có rất nhiều người hung hăng nuốt một ngụm nước miếng.

Dù sao thân ảnh trên không trung cũng quá xinh đẹp.

Cho dù là những đại năng đã trải qua ức vạn vạn năm tuế nguyệt, đối mặt với dung mạo như vậy cũng có chút khó có thể chống cự.

Chính gọi là Phong Tư Bảng, Phong Tư Bảng, dung mạo tự nhiên cũng là chiếm cứ một phần rất lớn.

Rất nhanh liền có Đại Đạo văn tự buông xuống. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 64: Bích Tiêu.

Chương 153

Đồ đệ của Tiệt Giáo Thông Thiên Thánh nhân, Tiệt Giáo nhị đại đệ tử.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên."] ["Phần thưởng xếp hạng: Pháp lực tu vi 40 vạn năm, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng."] Nhìn thấy tin tức này, Hồng hoang chúng sinh đều trợn mắt há hốc mồm. "Đây là tình huống gì?" "Phía trước đều là cảnh giới Chuẩn Thánh, sao bỗng nhiên lại toát ra một cái Đại La Kim Tiên đây?" "Chẳng lẽ lớn lên xinh đẹp thật sự có thể mài ra cơm ăn?" Rất nhiều người giờ khắc này dường như đã hiểu ra.

Xem ra lớn lên xinh đẹp quả thật có thể mài ra cơm ăn. "Nghĩ đến vị Bích Tiêu tiên tử này dung mạo quá xinh đẹp, mục này cộng điểm quá cao, đền bù cho những thiếu sót khác." Hồng hoang chúng sinh nghe được lời này, đều gật đầu.

Dù sao đây là Tiên Tư Bảng, lại không phải thực lực bảng.

Thực lực thấp tự nhiên cũng có khả năng lên bảng.

Như vậy thì có thể giải thích thông rồi. "Xác thực như thế, loại dung mạo tuyệt đại phong hoa này, chỉ sợ vô số năm cũng rất khó xuất hiện một người..." Ngay tại lúc này, Hồng Hoang thượng không lại có một đạo thân ảnh cấp tốc biến hiện.

Chỉ thấy lại là một nữ tử có dung mạo vô cùng kinh diễm.

Vị nữ tử này dung mạo đồng dạng khuynh quốc khuynh thành, gần như có thể nói dung mạo của nàng cùng Bích Tiêu phía trước giống nhau như đúc, chỉ là ăn mặc trên người bất đồng mà thôi.

Vị tiên tử này thân mặc một bộ trường bào màu nguyệt hoàng, lại

có một phen phong vị khác. "Sao lại thế này?

Nữ nhân này sao lại cùng vị bệ hạ lúc nãy giống nhau như đúc vậy?" "Sẽ không phải là song bào thai chứ?" "Có khả năng này, dù sao lớn lên thật sự là quá giống, thật sự rất khó phân biệt." "Song bào thai nha...

Nếu có thể đem cặp chị em hoa này lộng tới tay... kia thật là sướng đến tận nhà..." "Cút sang một bên đi...

Người ta là cao đồ của Thông Thiên Giáo Chủ, cứ như ngươi rác rưởi thế này còn có ý đồ với người ta, ngươi xứng sao?" Hồng hoang chúng sinh nhìn tiên tử cực kỳ xinh đẹp trên không trung, xì xào bàn tán.

Một lát sau Đại Đạo văn tự buông xuống. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 63: Quỳnh Tiêu.

Đồ đệ của Tiệt Giáo Thông Thiên Thánh nhân.

Tiệt Giáo nhị đại đệ tử.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Dung mạo khuynh thành, phong tư vô song, bởi vậy lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Pháp lực tu vi 50 vạn năm, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng."] "Quả nhiên là song bào thai a, vị phía trước gọi là Bích Tiêu, vị phía sau này gọi là Quỳnh Tiêu..." "Quả thực là một cặp chị em hoa kinh diễm Hồng Hoang...

Cũng không biết tương lai ai có thể ôm được mỹ nhân về..." Vô số người nhìn hai đạo thân ảnh trên không trung, đều lưu lộ ra thần sắc hâm mộ.

Phút chốc sau trên không trung lại có một đạo thân ảnh cấp tốc biến hiện.

Khi đạo thân ảnh này xuất hiện, tất cả mọi người đều chấn kinh.

Bởi vì lại là một vị nữ tử kinh diễm Hồng hoang chúng sinh.

Hơn nữa dung mạo vị nữ tử này cùng hai vị phía trước quả thực giống nhau như đúc, hoàn toàn chính là từ một khuôn mẫu khắc ra.

Chỉ thấy vị này thân mặc một bộ trường váy màu nguyệt bạch, ôn uyển đứng giữa không trung.

Tất cả mọi người đều bị khí tức ôn uyển kia mê hoặc. "Hóa ra không phải song bào thai... mà là tam bào thai nha?" "Không ngờ tới cư nhiên là tam bào thai xuất chúng như vậy...

Quả thực là làm người khác hâm mộ chết mất..." "Ba người các nàng hoàn toàn có thể tạo thành một cái Thiên Địa Nhân Tam Tài Trận..." "Xác thực như thế, trong truyền văn những người như vậy đều là tâm linh tương thông...

Một người trong lòng suy nghĩ, hai người còn lại đều ngầm hiểu." "Nếu là có thể được một người trong đó ưu ái, nói không chừng là có thể trực tiếp đạt được ba vị mỹ kiều nương..." "Nếu thật sự như vậy, há chẳng sướng rơn?" "Ngươi mau dẹp đi...

Bớt ở chỗ này xàm ngôn loạn ngữ...

Cứ như ngươi là tinh cóc ghẻ...

Quả thực là cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga..." ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 62: Vân Tiêu.

Đồ đệ của Tiệt Giáo Thông Thiên Thánh nhân.

Tiệt Giáo nhị đại đệ tử.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Dung mạo khuynh thành, phong tư vô song, bởi vậy lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Pháp lực tu vi 60 vạn năm, Tiên Thiên

Thanh Khí mười luồng."] Hồng hoang chúng sinh nhìn chữ viết trên không trung, không ai không tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Một lát sau có một đoàn khí tức kim sắc xuất hiện trên không trung.

Đoàn kim sắc quang mang này dần dần bắt đầu diễn hóa.

Phút chốc sau có một đạo thân ảnh xuất hiện.

Chỉ thấy kẻ này tay cầm một thanh tiên kiếm, y bào bay phần phật.

Trên thân mặc một bộ đạo bào màu huyền thanh, tướng mạo châu tròn ngọc sáng.

Mi mục hòa ái, sắc mặt từ tường.

Dưới khóe miệng có một chòm râu dài ba thước, tùy gió phiêu đãng.

Thật giống như tiên nhân từ không trung đi ra, nhìn qua cực kỳ bất phàm.

Nhìn thấy đạo thân ảnh lạ lẫm này, tất cả mọi người đều không nói gì.

Đã những đại lão kia không nhận ra, nghĩ đến cũng giống như Tam Tiêu, lại là một vị tiểu bối trẻ tuổi.

Phút chốc sau, Đại Đạo văn tự buông xuống. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 61: Quảng Thành Tử.

Đệ tử môn hạ của Xiển Giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thập Nhị Kim Tiên đứng đầu.

Có tư chất Chuẩn Thánh.

Ngày sau sẽ thành Chuẩn Thánh.

Vì vậy lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Pháp lực đạo hạnh

70 vạn năm.

Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng."] Nhìn thấy đạo thân ảnh này, có người gật đầu xưng tán, cũng có người lắc đầu thở dài.

Một số tiểu bối cư nhiên tại trên Tiên Tư Bảng vượt qua Minh Hà Lão Tổ, Đông Vương Công các loại.

Xem ra là giang sơn đời nào cũng có tài nhân xuất hiện, các lĩnh phong tao mấy vạn năm a... "Kế tiếp đệ tử Tiệt Giáo, đệ tử Xiển Giáo cũng có người lên bảng sao?" "Quảng Thành Tử này tuy rằng chỉ là một tiểu bối, tu hành tuế nguyệt còn nông cạn, nhưng tiềm lực lại phi thường to lớn." "Đúng vậy...

Đại Đạo văn tự đã nói rồi...

Quảng Thành Tử có tư chất thành tựu Chuẩn Thánh, ngày sau sẽ thành tựu Chuẩn Thánh...

Đến lúc đó lại là một tôn siêu cấp đại năng a." "Khó trách vị Thánh nhân Xiển Giáo kia cực kỳ coi trọng hắn, gần như là khuynh nang tương thụ...

Quảng Thành Tử này cũng là tương đối đột xuất, có thể trở thành người đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên, xác thực là tương đối khó được rồi..." Hồng hoang chúng sinh, tại giờ khắc này đều nghị luận phân phân.

Cái tên Quảng Thành Tử này, ngược lại so với Tam Tiêu tiên tử thì quen thuộc hơn vài phần.

Dù sao môn đồ Xiển Giáo cũng không có nhiều như vậy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên Giáo Chủ bất đồng.

Thông Thiên Giáo Chủ thu đồ đệ không nhìn xuất thân, chỉ bằng sở thích cá nhân, bởi vậy đệ tử môn hạ cực nhiều, hào xưng 'Vạn tiên

lai triều'.

Mà Xiển Giáo thì bất đồng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thu đồ đệ cực kỳ nghiêm khắc.

Bất luận thiên phú, căn nguyên, xuất thân, khí vận, tất cả đều cần khảo sát.

Một phen khảo sát xuống, người có tư cách trở thành đệ tử của hắn tự nhiên ít lại càng ít.

Bởi vậy Hồng Hoang đại năng đối với đệ tử Xiển Giáo ấn tượng liền sâu thêm vài phần.

Dù sao người ít dễ nhớ.

Trừ cái đó ra còn có một nguyên nhân quan trọng, đó chính là bản thân Quảng Thành Tử cũng rất bất phàm.

Hắn là đại đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên.

Thánh nhân đại đệ tử, tự nhiên có thể giành được một chút sự chú ý.

Không chỉ là những Hồng Hoang đại năng kia, cho dù là một số sinh linh bình thường, đối với Quảng Thành Tử cũng là có nghe thấy.

Lần này Quảng Thành Tử lên bảng, hắn ngược lại cũng không khiến cho Hồng Hoang đại năng quá mức phản cảm.

Mà Xiển Giáo chúng nhân nhìn thấy Quảng Thành Tử lên bảng, lập tức cực kỳ hưng phấn.

Chương 154

"Không ngờ Đại sư huynh cư nhiên lên bảng...

Không hổ là Đại sư huynh Xiển Giáo a..." "Sư huynh có thể xếp tại Tiên Tư Bảng hạng 61, quả thực là đáng vui đáng mừng a..." "Đó là đương nhiên, dù sao cũng là Đại sư huynh Xiển Giáo, cho dù phóng mắt khắp Hồng Hoang, đó cũng là xếp được thứ tự..." "Đại sư huynh là người đầu tiên của Xiển Giáo chúng ta lên bảng, nếu trong chúng ta còn có người có thể lên bảng, vậy chẳng phải là xếp trước Đại sư huynh sao?" Lời này vừa nói ra, rất nhiều người đều trầm mặc.

Câu nói này xác thực là có lý.

Nếu Xiển Giáo không còn ai lên bảng, sẽ hiển lộ ra Xiển Giáo có chút thế đơn lực bạc.

Nếu Xiển Giáo có người lên bảng, vậy chẳng phải là xếp ở trên Đại sư huynh?

Như vậy chẳng phải là đắc tội Đại sư huynh?

Xem ra dù thế nào đều có chút vấn đề a.

Lần này Xiển Giáo chúng nhân lập tức sắc mặt trở nên có chút nan kham.

Nếu là không còn ai lên bảng nữa, Xiển Giáo đối mặt Tiệt Giáo liền rơi vào hạ phong.

Chẳng lẽ Xiển Giáo bọn họ còn không bằng đám mang lông đội sừng của Tiệt Giáo kia sao?

Nhưng nếu là còn có người lên bảng, tất nhiên sẽ đắc tội Đại sư huynh.

Chúng nhân từng người trở nên lo lắng sốt ruột.

Đặc biệt là đông đảo đệ tử đối với tính cách của Nguyên Thủy Thiên Tôn cực kỳ hiểu rõ.

Trong các Thánh nhân, nếu luận về trình độ sĩ diện, Nguyên Thủy Thiên Tôn xưng thứ hai, cổ kế không ai dám xưng đệ nhất.

Nếu đệ tử Xiển Giáo bị đệ tử Tiệt Giáo áp chế, lão sư tất nhiên sẽ nổi trận lôi đình.

Lúc này, Quảng Thành Tử không khỏi mở miệng: "Các ngươi hoảng cái gì?

Há có thể bởi vì những chuyện này mà loạn đạo tâm?

Xiển Giáo đệ tử chúng ta nếu có người có thể tiếp tục lên bảng, tất nhiên có thể được lão sư hắn lão nhân gia ban thưởng, tất cả mọi người cũng có thể đạt được một ít chỗ tốt.

Nếu các ngươi từng người đều không biết cố gắng, không cách nào lên bảng, cho dù là ta cũng sẽ đi theo gặp tai ương." Nghe được lời của Đại sư huynh, chúng nhân không ai không gật đầu xưng phải. "Đại sư huynh anh minh." "Đại sư huynh nói cực phải..." Đông đảo đệ tử vội vàng xưng tán.

Lúc này trên không trung lại có một đạo kim sắc khí tức tràn ngập ra.

Hồi lâu sau, lại có một đạo thân ảnh xuất hiện giữa thiên địa.

Khi đạo thân ảnh này xuất hiện, Hồng hoang chúng sinh đều vang lên một tiếng hít vào khí lạnh.

Chỉ thấy xuất hiện trên không trung đạo thân ảnh này lại là một vị nữ tử.

Nữ tử này dung mạo cực kỳ tú lệ, như trăng non tỏa ánh sáng

trong trẻo, cũng như cây hoa tích tuyết trắng.

Nãi là một vị nữ tử cực kỳ đoan trang tú lệ, lại cực đẹp.

Chỉ thấy nàng đôi mắt sáng ngời, giống như ẩn chứa vô tận thần quang.

Môi hồng răng trắng, làn da uyển như mỡ đông lòe mắt chúng sinh.

Chỉ thấy nàng lẳng lặng đứng ở nơi đó, lại có một cỗ khí tức mâu thuẫn thấu lộ ra.

Rõ ràng nhìn qua cực kỳ đoan trang tú lệ, lại có vẻ đẹp câu hồn đoạt phách, quả thực làm cho người ta khó có thể tự kiềm chế. "Xịt keo!" Một tiếng mãnh liệt hít nước miếng vang vọng thiên địa.

Trong chốc lát, Hồng hoang chúng sinh vang lên một mảng âm thanh nuốt nước miếng, thay nhau vang lên, quả thực là khó có thể tưởng tượng. "Người này là ai?

Nếu luận mỹ mạo so với Tam Tiêu nương nương cũng kẻ tám lạng người nửa cân." Lời nói của người này trực tiếp gây ra một làn sóng tán thán của Hồng hoang chúng sinh!

Nữ tử trên không trung này xác thực là dung mạo tú lệ, phẩm mạo đoan trang, rất là hấp dẫn ánh mắt người khác. "Không biết ngày sau Hồng Mông Tử Kim Bảng có thể có chuyên môn Tiên Nữ Bảng hay không a?" Thanh âm này vừa ra, đông đảo đại năng không ai không nhao nhao ghé mắt. "Diệu a...

Đạo huynh quả nhiên là nhân tài..." "Hẳn là có...

Các loại bảng danh sách đều sẽ có...

Không chỉ có Mỹ Nữ Bảng, còn sẽ có Thực Lực Bảng..." "Bảng danh sách phía sau mới là tinh hoa chân chính..." Đông đảo Hồng

Hoang đại năng tại giờ khắc này nói nói cười cười, hoàn toàn là thả bay tự ngã.

Ngay tại lúc này trên không trung có Đại Đạo văn tự buông xuống. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 60: Từ Hàng Đạo Nhân.

Môn đồ của Xiển Giáo Nguyên Thủy Thánh nhân.

Một trong Thập Nhị Kim Tiên.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Người này thân mang đại khí vận, có năng lực xu cát tị hung, gặp dữ hóa lành, ngày sau sẽ hóa thân trở thành Quan Thế Âm Bồ Tát.

Vì vậy lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Pháp lực tu vi 80 vạn năm, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng."] "Oa...

Xiển Giáo cư nhiên lại có một người lên bảng..." "Không hổ là Thánh nhân môn đồ a..." "Tư chất đệ tử Xiển Giáo xác thực là cực cao, bất luận là tư chất, tướng mạo, khí độ, xuất thân, khí vận, đều là hạng người cực kỳ xuất chúng." "Không hổ là Nguyên Thủy Thánh nhân..." Hồng hoang chúng sinh, tại giờ khắc này không ai không tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Càng có rất nhiều người tán thán không thôi.

Mà Xiển Giáo chúng nhân thì đưa mắt nhìn nhau.

Tất cả mọi người đều quay đầu nhìn về phía một người.

Chỉ thấy đó là một bạch diện văn sĩ.

Bạch diện văn sĩ này chính là Từ Hàng Đạo Nhân.

Tất cả mọi người đều cho rằng Từ Hàng Đạo Nhân là một nam nhân.

Nhưng Hồng Mông Tử Kim Bảng đã hấp quang ra, Từ Hàng Đạo

Nhân là một nữ nhân.

Nghĩa là vô số năm qua, Từ Hàng Đạo Nhân vẫn luôn là nữ giả nam trang?

Cái này quả thực quá mức nghe rợn cả người đi?

Từ Hàng Đạo Nhân vì sao làm như vậy?

Chẳng lẽ có nỗi khổ gì?

Hay là có sở thích gì?

Từ Hàng Đạo Nhân nhìn ánh mắt chư vị sư huynh đệ, sắc mặt cũng hơi ửng đỏ.

Kỳ thật nàng cũng có nỗi khổ bất đắc dĩ, lúc này mới ẩn tàng thân phận vô số năm.

Vạn lần không ngờ tới, hôm nay cư nhiên bị Hồng Mông Tử Kim Bảng hấp quang.

Thật đúng là có chút 'hố cha'.

Mà lúc này Từ Hàng Đạo Nhân cũng có chút mộng.

Hồng Mông Tử Kim Bảng không chỉ hấp quang thứ hạng của nàng, mà còn lực áp Đại sư huynh Quảng Thành Tử một đầu.

Như vậy chẳng phải làm cho Đại sư huynh Quảng Thành Tử của nàng rất mất mặt?

Từ Hàng Đạo Nhân thấp thỏm lo âu liếc Quảng Thành Tử một cái, lại phát hiện Quảng Thành Tử sắc mặt như thường, tịnh không có bất kỳ biến hóa nào.

Từ Hàng Đạo Nhân lúc này mới hơi thở dốc.

Nếu thật sự chọc sư huynh tâm tình không tốt, chỉ sợ ngày tháng sau này của nàng cũng không quá dễ chịu.

Bất quá nàng lại ngẩng đầu ngưỡng vọng không trung.

Trên không trung viết rõ rành rành, nàng ngày sau sẽ hóa thành Quan Âm Bồ Tát.

Đây lại là ý gì?

Quan Âm Bồ Tát?

Đây rất rõ ràng chính là xưng hô của Tây Phương Giáo.

Nghĩa là nàng ngày sau sẽ phản bội Xiển Giáo, gia nhập Tây Phương Giáo sao?

Nghĩ tới đây, sắc mặt Từ Hàng Đạo Nhân có chút trắng bệch.

Vạn cổ ẩn bí như vậy, cư nhiên cứ thế bị Hồng Mông Tử Kim Bảng hấp quang ra sao?

Không biết Xiển Giáo đại lão gia lúc này cảm tưởng thế nào?

Lúc này Từ Hàng Đạo Nhân một chút vui sướng cũng không có, thậm chí có loại cảm giác tâm kinh nhục khiêu.

Tuy rằng các sư huynh đệ khác không nói gì, nhưng trong ánh mắt nhìn về phía nàng đã lưu lộ ra hoặc nhiều hoặc ít ý tứ cổ quái.

Điều này không khỏi làm cho Từ Hàng Đạo Nhân âm thầm kêu oan.

Chương 155

Nàng thật sự chưa từng nghĩ tới muốn phản bội Xiển Giáo a.

Nàng cũng không biết cái Quan Âm Bồ Tát này là chuyện gì xảy ra a?

Lúc này nàng hận không thể tìm cái kẽ đất chui xuống.

Ngay tại lúc Từ Hàng Đạo Nhân thấp thỏm lo âu, trên không trung lại có dị động.

Không trung một đoàn kim quang hách nhiên diễn hóa ra một đạo thất thải thân ảnh.

Đạo thân ảnh này dáng người thon dài, thân mặc ngũ thải hà y, dung mạo khuynh quốc khuynh thành.

Nhìn thấy nữ tử này, Hồng hoang chúng sinh không khỏi một mảnh kinh thán.

Nữ nhân này chẳng phải là Khổng Tuyên, kẻ từng cùng Minh Hà Lão Tổ đại chiến một trận sao?

Khổng Tuyên này cũng lên bảng rồi hả?

Lúc trước bởi vì một cây siêu cấp linh căn, trực tiếp đem Khổng Tuyên này bộc lộ tại trước mặt Hồng hoang chúng sinh.

Sau đó Khổng Tuyên còn cùng Minh Hà Lão Tổ đang nảy sinh tham lam chi ý đại chiến một trận.

Tại trên đao kiếm võ nghệ gần như có thể nói là bất phân thắng bại.

Khi đó trực tiếp kinh diễm Hồng Hoang ức vạn chúng sinh.

Không ngờ tới lần này trên bảng, tên gia hỏa tên là Khổng Tuyên

lại xuất hiện.

Truyền văn Khổng Tuyên này có được huyết mạch tinh thuần của Nguyên Phượng.

Hôm nay xếp tại Tiên Tư Bảng hạng 59, tất nhiên cũng là danh xứng với thực.

Ngay tại lúc Hồng hoang chúng sinh nghị luận, lại có một đại đoàn kim quang xuất thế.

Lại có một vị tiên nhân xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy đây là một lão giả đoan tọa trên mình bạch lộc.

Lão giả này tay cầm một cây gậy chống, nhìn qua pha có tư thế trưởng giả.

Kẻ này một thân bạch sắc đạo bào, râu và tóc trên người đều hoa râm một mảnh.

Nhưng trán lão giả này đặc biệt to lớn, nhìn qua có chút giống quả đào mật úp ngược trên đầu.

Tuy rằng thoạt nhìn có chút xấu xí, nhưng nhìn kỹ lại, thậm chí có một chút phong vị độc đáo.

Kẻ này chẳng phải là Nam Cực Tiên Ông sao?

Thật không ngờ tên này cư nhiên lợi hại như vậy.

Mặc kệ là bảng danh sách nào, tên này đều lên bảng.

Thật đúng là một tên phúc trạch thâm hậu.

Ngay tại lúc Hồng hoang chúng sinh kinh thán, Đại Đạo văn tự buông xuống hư không. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 58: Nam Cực Tiên Ông.

Thực lực Chuẩn Thánh, Hồng Hoang phúc đức chi tiên, phúc trạch

thâm hậu, có đại khí vận gia trì."] ["Phần thưởng xếp hạng: Một triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng."] Ngay tại lúc Hồng hoang chúng sinh kinh thán, bảng danh sách vẫn như cũ đang tiếp tục hé lộ.

Rất nhiều đại năng nhất nhất bộc lộ trong bảng danh sách.

Ví dụ như Yêu tộc Thập Đại Chiến Thánh Thử Thiết, Phi Đản, v.v...

Một số Đại Vu của Tổ Vu cũng lần lượt lên bảng.

Mỗi một người gần như đều là cảnh giới Chuẩn Thánh.

Mỗi một người đều có uy năng ngập trời.

Gần như đều là đại nhân vật động ngón tay liền có thể làm cho một phương thiên địa vì đó run rẩy.

Mà Hồng hoang chúng sinh lại đều cảm giác có chút không đúng.

Bảng xếp hạng này mới đến hạng 50 mấy, những đại năng kia sao đều xuất hiện cả rồi?

Mà Hồng Mông Tử Kim Bảng vẫn như cũ ngay ngắn trật tự hé lộ. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 50: Yêu Thánh Bạch Trạch.

Cảnh giới Chuẩn Thánh, Thượng Cổ Thụy Thú, trên thân có đại khí vận gia trì.

Vì vậy lên bảng."] ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 49: Đại Vu Hình Thiên.

Sở hữu nhục thân Chuẩn Thánh đỉnh phong, Vu tộc Chiến Thần, trên thân sở hữu ý chí vạn cổ bất khuất, ý chí này có thể kinh thiên hám địa, bởi vậy lên bảng."] ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 48: Đại Vu Hậu Nghệ.

Sở hữu nhục thân Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Vu tộc Chiến Thần.

Từng có công với Hồng Hoang thiên địa.

Trên thân có đại khí vận gia trì.

Vì vậy lên bảng."] Tên trên Hồng Mông Tử Kim Bảng từng cái một công bố ra, Hồng hoang chúng sinh cũng là hết đợt này đến đợt khác kinh hô.

Những người này không có một ai là hạng người tầm thường vô vị, thậm chí cơ bản đều có thể nói là đại năng thân cư cao vị.

Bất luận là ai xuất hiện tại Hồng Hoang, đều có thể làm cho một phương thiên địa vì đó run rẩy.

Mà lúc này ẩn tàng trong bóng tối, Nhiên Đăng Đạo Nhân thì có chút kinh ngạc.

Hôm nay trên bảng có rất nhiều người thực lực đều kẻ tám lạng người nửa cân với hắn.

Không ngờ những nhân vật kia lại dẫn đầu lên bảng.

Điều này làm cho Nhiên Đăng Đạo Nhân không khỏi cảm giác có chút đắc ý.

Xem ra thứ hạng của hắn nhất định là phi thường cao rồi.

Đám người Minh Hà Lão Tổ, Đông Vương Công đều mới sáu mươi mấy vị.

Hôm nay cũng đã đến bốn mươi mấy vị, lại vẫn như cũ chưa công bố tên của hắn.

Như vậy chẳng phải mang ý nghĩa thứ hạng của hắn phi thường cao?

Ngay tại lúc Nhiên Đăng Đạo Nhân lẩm bẩm một mình, lại có một đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung.

Hồng Hoang đông đảo đại năng nhìn thấy thân ảnh này, không khỏi biến sắc. "Sao lại thế này?

Vì sao là tên này?" Hồng hoang chúng sinh không khỏi có chút thất thái.

Bởi vì thứ hạng của tên này cư nhiên cao như vậy?

Đây quả thực chính là sự tình khó có thể tưởng tượng!

Chỉ thấy đạo thân ảnh trên không trung kia tuy rằng có chút cao lớn, nhưng lại mập mạp tròn vo, đem cả bộ đạo bào đều căng phồng lên, nhìn qua thậm chí có chút khôi hài.

Đối với người này, Hồng Hoang đông đảo đại năng cơ bản đều có nghe thấy.

Bởi vì hắn cùng vị Quảng Thành Tử kia là giống nhau.

Quảng Thành Tử là thủ tịch đại đệ tử môn hạ Xiển Giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Mà đạo thân ảnh trên không trung này, nãi là thủ tịch đại đệ tử môn hạ Tiệt Giáo Thông Thiên Giáo Chủ.

Lúc này Đại Đạo văn tự trên không trung buông xuống. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 47: Đa Bảo Đạo Nhân.

Đại đệ tử môn hạ Tiệt Giáo Thông Thiên Giáo Chủ.

Thiên phú xuất chúng, căn cước đột xuất, đại khí vận gia thân, tương lai là nhất giáo chi chủ, là thủ não lĩnh tụ của một phương môn phái.

Vì vậy lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Pháp lực tu vi 300 vạn năm, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Thiên Địa Huyền Hoàng

Đan một viên."] Lúc này vô số Hồng hoang chúng sinh, đại năng hoàn toàn không dám tin vào mắt mình.

Không ngờ Đa Bảo Đạo Nhân này cư nhiên xếp hạng 47.

Đây quả thực là sự tình không dám tưởng tượng, thực sự siêu ra khỏi suy nghĩ của tất cả mọi người.

Dù sao cái thứ hạng này cũng quá cao đi?

Khu khu một tên Thánh nhân đệ tử, cư nhiên liền xếp trong vòng 50 hạng đầu.

Thứ hạng này đã tương đương cao, quả thực là đánh bại đông đảo Tiên Thiên sinh linh. "Tiên Tư Bảng này rốt cuộc là xếp hạng như thế nào?

Thứ hạng này vị miễn cũng quá cao đi?" "Nếu là có một số hậu bối xếp hạng sáu bảy mươi, ngược lại cũng miễn cưỡng có thể tiếp nhận.

Chương 156

Thế nhưng hôm nay đều đã đến top 50 rồi, y nguyên có hậu bối xuất hiện...

Điều này đối với thế hệ trước Hồng Hoang cường giả mà nói, chẳng lẽ không phải là một sự sỉ nhục sao?" "Đa Bảo Đạo Nhân này tướng mạo cũng rất bình thường a?

Thậm chí có thể nói có chút trung dung, thân thể phì nộn như vậy, hoàn toàn không có khí thế gì đáng nói, cứ loại tướng mạo này là làm sao lên bảng đây?" "Nói đúng nha, luận tu vi tên này kém xa, luận tướng mạo tên này cũng kém xa, càng đừng nói khí chất, tên này rốt cuộc là làm sao lên bảng?" Trong giờ khắc này, rất nhiều người đều kinh nghi bất định, thanh âm chất nghi ầm ĩ.

Dù sao trước mắt Đa Bảo Đạo Nhân thực sự là quá mức bình thường, thậm chí hào không có chỗ nào xuất sắc.

Ngay cả Hậu Nghệ, Hình Thiên, Bạch Trạch, những nhân vật danh thanh hiển hách như vậy cũng xếp ở phía sau hắn.

Đây quả thực chính là sự tình bất khả tư nghị.

Việc này ngay cả Thánh nhân cũng kinh nghi bất định.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn giờ phút này sắc mặt biến đen.

Hắn Xiển Giáo đại đệ tử xếp hạng 61, mà Tiệt Giáo đại đệ tử lại có thể xếp đến hạng 47.

Một phen đối so như vậy, Xiển Giáo của hắn tự nhiên là rơi vào hạ phong.

Điều này làm cho kẻ cực kỳ sĩ diện như hắn làm sao có thể chịu

được.

Khuôn mặt đen sì phân minh bày ra thần sắc âm tình bất định.

Bất quá khi hắn nhìn thấy dòng chữ trên không trung, sắc mặt lúc này mới dần dần chuyển biến tốt đẹp. "Đa Bảo Đạo Nhân...

Tên này tương lai muốn phản bội a..." Nguyên Thủy Thiên Tôn lẩm bẩm.

Sau đó sắc mặt mới dần dần hơi dễ nhìn một chút.

So với cái tên Đa Bảo Đạo Nhân không bớt lo này, Quảng Thành Tử môn hạ của hắn vẫn là tương đối đáng tin.

Bất quá Nguyên Thủy Thiên Tôn sau đó lại nghĩ tới Từ Hàng Đạo Nhân.

Lúc trước khi Từ Hàng Đạo Nhân lên bảng, Đại Đạo văn tự cũng viết rõ rành rành, ngày sau Từ Hàng Đạo Nhân sẽ hóa thân trở thành Quan Âm Bồ Tát.

Quan Âm Bồ Tát...

Đây rất rõ ràng chính là xưng hô của Tây Phương Giáo.

Ngày sau vị đệ tử Từ Hàng này của hắn cũng muốn phản bội?

Nhưng Từ Hàng Đạo Nhân luôn luôn đối với hắn trung thành cảnh cảnh.

Trong đông đảo đệ tử, nàng có thể nói là trung thành nhất một người.

Muốn nói nàng phản bội?

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có chút không quá tin tưởng.

Cho dù là tin tưởng Quảng Thành Tử phản bội, hắn cũng không tin Từ Hàng Đạo Nhân sẽ phản bội.

Thế nhưng Đại Đạo văn tự trên không trung viết rõ rành rành, ngày sau Từ Hàng Đạo Nhân sẽ hóa thân trở thành Quan Âm Bồ Tát. "Chẳng lẽ...

Nàng là phụng mệnh lệnh của bản thánh, bí mật đi Tây phương nằm vùng sao?" Nguyên Thủy Thánh nhân càng nghĩ càng thấy có khả năng này.

Phái một đệ tử đi Tây phương nằm vùng, đây là suy nghĩ từ hồi lâu trước kia của hắn, chỉ là trong lòng vẫn luôn chưa chốt được nhân tuyển.

Hôm nay xem ra, khả năng chính là đệ tử Từ Hàng này rồi.

Nghĩ tới đây, sắc mặt Nguyên Thủy Thánh nhân lúc này mới dần dần đẹp lên.

Mà Hồng hoang chúng sinh tại giờ khắc này vẫn như cũ nghị luận phân phân. "Chẳng lẽ Đa Bảo Đạo Nhân này ngày sau sẽ phản bội Tiệt Giáo tự lập môn phái sao?" "Bởi vì quan hệ này nên Đa Bảo Đạo Nhân mới lên bảng sao?

Đại Đạo văn tự viết thanh thanh sở sở, Đa Bảo Đạo Nhân tương lai là nhất giáo chi chủ, thủ não lĩnh tụ của một phương môn phái, xem ra đại khái suất là thật rồi..." Tại giờ khắc này Hồng hoang chúng sinh không ai không tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Lúc này, trong Bích Du Cung tại Kim Ngao Đảo, Thông Thiên Giáo Chủ cũng mày nhíu chặt.

Trên Tiên Tư Bảng thủ tịch đại đệ tử của hắn, Đa Bảo Đạo Nhân có thể xếp tại hạng 47, nguyên bản là sự tình đáng vui đáng mừng.

Nhưng sự chú ý của hắn lại tịnh không đặt ở chuyện thứ hạng cao thấp này.

Thứ hạng này còn chưa đến mức làm cho Thông Thiên Giáo Chủ

kinh ngạc.

Dù sao Thông Thiên Giáo Chủ nãi là Thiên Đạo Thánh nhân.

Chỉ cần không dính dáng đến Thánh nhân, cho dù là hồng thủy ngập trời, kình đào hải lãng, đối với Thông Thiên Giáo Chủ mà nói, cũng đều chỉ là một đóa bọt nước trong ao nhỏ mà thôi, đỉnh đa xem như con kiến hôi tương đối lớn trở mình một cái.

Thứ chân chính làm cho Thông Thiên Giáo Chủ kinh nghi bất định, chính là một dòng Đại Đạo văn tự trên không trung kia.

Tương lai nhất giáo chi chủ?

Thủ não lĩnh tụ của một phương môn phái?

Đây là ý gì?

Đây há chẳng phải là dự báo Đa Bảo Đạo Nhân sẽ phản bội hắn?

Sau đó muốn tự lập môn hộ?

Cho dù là Thông Thiên Giáo Chủ đối với Đa Bảo Đạo Nhân mười phần tin tưởng, lúc này cũng không khỏi sinh ra một ít suy đoán.

Dòng Đại Đạo văn tự kia tựa như một cây gai, hung hăng đâm vào trong lòng hắn, làm cho Thông Thiên Giáo Chủ nhịn không được đối với Đa Bảo Đạo Nhân nảy sinh một ít nghi kỵ.

Nếu tên này trong tương lai thật sự phản bội chính mình, vậy xác thực là thật sự đáng giết.

Trong giờ khắc này, trong lòng Thông Thiên Giáo Chủ thậm chí nảy sinh một tia sát ý.

Bất quá Thông Thiên Giáo Chủ tuy rằng trong lòng suy đoán, nhưng lại tịnh không có động tác gì.

Quang bằng một dòng Đại Đạo văn tự này, còn chưa đủ để hắn

đối với đại đệ tử của mình làm chút gì đó.

Dù sao còn chưa tới cái tình trạng kia.

Lại nói, tin tưởng cũng sẽ có một ít nguyên nhân khác.

Đa Bảo Đạo Nhân vô số năm qua cẩn thận tỉ mỉ, đối với hắn có dị tâm hay không, Thông Thiên Giáo Chủ vẫn rất rõ ràng.

Chuyện tương lai thì tương lai hãy nói.

Thông Thiên Giáo Chủ dù sao nãi là Thiên Đạo Thánh nhân, tâm hung vô cùng khoát đạt.

Mà lúc này Đa Bảo Đạo Nhân đã ẩn tàng tại một cái góc, chỉ thấy hắn ngẩng đầu nhìn trời, sắc mặt trở nên có chút nan kham.

Hồng Mông Tử Kim Bảng này là chuyện gì xảy ra?

Vì sao lại nói hắn ngày sau sẽ trở thành thủ lĩnh của một phương môn phái?

Lúc này Đa Bảo Đạo Nhân nhìn Đại Đạo văn tự trên không trung, tim đập không khỏi gia tốc.

Trong lòng hắn đích đích xác xác có suy nghĩ như vậy.

Dù sao thành Thánh làm Tổ, ai không hy vọng chứ?

Nhưng đây cũng chỉ là suy nghĩ mà thôi.

Thậm chí có thể nói Hồng hoang chúng sinh mỗi người đều có huyễn tưởng như vậy.

Suy nghĩ như vậy, chính mình cũng chưa bao giờ biểu lộ ra ngoài.

Thế nhưng cứ như vậy nhẹ nhàng bâng quơ liền bị Hồng Mông Tử Kim Bảng bộc quang?

Lúc này Đa Bảo Đạo Nhân không khỏi mồ hôi lạnh toát ra.

Chính mình nên giải thích vấn đề này với Thông Thiên Giáo Chủ

như thế nào đây?

Dù sao ở thế giới Hồng Hoang, sư mệnh lớn hơn trời.

Sự tình chính mình đào ly sư môn, tự mình thành lập giáo phái, quả thực chính là đại nghịch bất đạo.

Nghĩ tới đây, sắc mặt Đa Bảo Đạo Nhân liền có chút hoảng sợ.

Sư tôn Thông Thiên Giáo Chủ của hắn khẳng định cũng đã biết chuyện này.

Ngày sau e là hắn sẽ 'được' nếm mùi đau khổ rồi.

Ngay tại lúc Đa Bảo Đạo Nhân kinh hồn bạt vía, Tiên Tư Bảng tiếp liền hé lộ.

Rất nhanh cũng đã đến hạng ba mươi mấy.

Mà lúc này Nhiên Đăng Đạo Nhân thì khẩn trương hẳn lên.

Hôm nay đã đến hạng ba mươi mấy, hắn lại còn chưa có lên bảng.

Điều này tự nhiên làm cho hắn vô cùng khẩn trương.

Có rất nhiều đại năng thực lực tương đương với hắn đều đã lên bảng.

Chương 157

Nguyên bản chính mình còn dâm dâm tự đắc, thứ hạng của mình đều ở phía trước đám người kia, thực là không tồi.

Nhưng thứ hạng càng công bố lên cao, hắn liền có chút không giữ được bình tĩnh, đồng thời cũng khẩn trương đến tim gan run rẩy.

Chẳng lẽ thứ hạng của mình còn muốn cao hơn nữa sao?

Lúc này Nhiên Đăng Đạo Nhân đã không còn lòng tin nữa.

Dù sao những đại năng xếp hạng ba bốn mươi thực sự là đều quá cường hãn.

Ngay cả hắn cũng không dám nói ổn thắng. "Chẳng lẽ... chính mình sẽ rớt bảng sao?" Suy nghĩ này vừa ra, thân thể Nhiên Đăng Đạo Nhân trong khắc này đều lảo đảo một cái, thậm chí đều có chút đứng không vững.

Dù sao tâm tình đại khởi đại lạc, vừa rồi còn tại đỉnh núi, hôm nay đã trực tiếp ngã xuống đáy cốc, đả kích này đối với hắn thực sự là quá mức to lớn.

Hồi lâu sau Nhiên Đăng Đạo Nhân mới hoàn hồn lại. "Bảng danh sách này nãi là Tiên Tư Bảng, tịnh không phải dựa vào thực lực phân chia.

Lấy thiên tư, ngộ tính, căn nguyên, khí phách của bần đạo, nghĩ đến xếp hạng tại hai ba mươi cũng không phải là không có khả năng." Nhiên Đăng Đạo Nhân lẩm bẩm một mình, tự mình an ủi.

Trong tiếng lẩm bẩm của Nhiên Đăng Đạo Nhân, Tiên Tư Bảng đang tiếp liền hé lộ.

Hôm nay ngay cả Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc cũng đã có vài vị

lên bảng.

Mà sắc mặt Nhiên Đăng Đạo Nhân thì càng ngày càng khó coi.

Bởi vì cho dù là chính hắn cũng cảm giác có chút không chắc chắn rồi.

Ngay tại lúc này trên không trung lại có một đạo thân ảnh xuất hiện.

Chỉ thấy đó là một người trẻ tuổi mặc hắc sắc trường bào.

Người trẻ tuổi này tướng mạo cực kỳ anh tuấn, một thân hắc sắc trường bào chương hiển ra mị lực độc đáo.

Thân ảnh này Hồng hoang chúng sinh gần như đều nhận ra.

Kẻ này chính là Yêu tộc Yêu Sư Côn Bằng Lão Tổ.

Bản thể nãi là một con Côn Bằng to lớn vô cùng.

Thiên phú vô cùng xuất chúng, là một trong những cường giả nổi danh của Hồng Hoang thiên địa.

Nghe đồn Côn Bằng Lão Tổ tự sáng tạo ra văn tự Yêu tộc, lập xuống hãn mã công lao cho sự truyền thừa của Yêu tộc, được Hồng Hoang Yêu tộc tôn làm Yêu Sư.

Cho dù là Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy Côn Bằng cũng là tương đối khách khí.

Trừ cái đó ra, thực lực tên này cường đại đến biến thái.

Hồng Vân Lão Tổ thời Thượng Cổ liền vẫn lạc trong tay Côn Bằng Lão Tổ.

Là bạn chí giao của Hồng Vân Lão Tổ, vô số năm qua Trấn Nguyên Tử vẫn luôn muốn báo thù, lại thủy chung không dám ra tay với Côn Bằng, chính là bởi vì hắn đối mặt Côn Bằng cũng không có

nắm chắc tất thắng.

Cho dù là đối mặt với Minh Hà Lão Tổ sát khí ngập trời kia, Côn Bằng Lão Tổ cũng mảy may không sợ, thậm chí còn từ trong tay Minh Hà Lão Tổ cướp đoạt một cây siêu cấp linh căn.

Điều này đủ để thấy được thực lực của Côn Bằng Lão Tổ.

Sau khi thân ảnh Côn Bằng Lão Tổ xuất hiện tại hư không, Hồng hoang chúng sinh tự nhiên lại là một phen kinh thán.

Mà Nhiên Đăng Đạo Nhân nhìn thấy Côn Bằng Lão Tổ lên bảng, chỉ cảm giác trong não ong một tiếng, lập tức tầm mắt liền bắt đầu trời đất quay cuồng.

Nhất thời đạo tâm của chính mình đều có chút không giữ được.

Chính mình đây là thật sự rớt bảng...

Cho dù Nhiên Đăng Đạo Nhân có cuồng vọng tự đại, cũng sẽ không cho rằng mình có thể tại trên Tiên Tư Bảng địch lại Côn Bằng Lão Tổ.

Dù sao sự khủng bố của Côn Bằng Lão Tổ, Hồng hoang chúng sinh gần như không ai không biết, không ai không hiểu.

Bất luận xuất thân, hay là thiên phú, lại hoặc là khí vận, hay là tướng mạo hoặc khí chất, Côn Bằng Lão Tổ đều là cực kỳ ưu tú.

Một thân tu vi đã đạt tới Chuẩn Thánh đỉnh phong, cũng là đạt tới tồn tại 'Thánh nhân dưới vô địch'.

Là một kẻ đặc thù nhất trong Yêu tộc, thậm chí không chịu Đế Tuấn và Thái Nhất quản hạt.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn thấy hắn cũng phải lễ nhượng ba phần.

Đồng thời, Côn Bằng còn là một trong những địch thủ của Vu tộc.

Thậm chí còn có vài vị Tổ Vu cũng không chiếm được tiện nghi trong tay Côn Bằng.

Điều này cũng đủ để nói rõ chỗ biến thái của hắn.

Dù sao nhân vật có thể hào xưng Yêu Sư, Vạn Yêu chi sư, tự nhiên là làm cho Yêu tộc vô cùng kính bội.

Nhân vật như vậy, xa xa mạnh mẽ hơn Nhiên Đăng Đạo Nhân hắn rất nhiều lần.

Xem ra chính mình thật sự rớt bảng...

Sắc mặt Nhiên Đăng Đạo Nhân trắng bệch.

Mà chúng sinh Hồng Hoang tại giờ khắc này, tất cả đều là một mảnh kinh thán.

Rất nhiều người đều nhao nhao mở miệng. "Côn Bằng lão tổ thiên tư cực kỳ cường hãn, có thể xưng là trấn áp một cái thời đại." "Côn Bằng lão tổ có thể tự sáng tạo Yêu tộc văn tự, tự nhiên là thiên phú siêu tuyệt." "Tại thời kỳ thượng cổ, Hồng Quân Đạo Tổ thành Thánh, lúc giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, Yêu Sư Côn Bằng chính là khách quen trong Tử Tiêu Cung." "Côn Bằng lão tổ khi đó, cũng đã là tồn tại để chúng sinh Hồng Hoang cảnh ngưỡng rồi..." "Nói có lý a...

Hồng Trần Tam Thiên Khách đương thời, hầu như chính là những tồn tại cường đại nhất Hồng Hoang hiện tại..." Rất nhiều đại năng cổ lão tại giờ khắc này nhao nhao mở miệng kinh thán.

Đều là có chút hoài niệm sự tình thời kỳ thượng cổ.

Cùng lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang cũng đối với Côn Bằng lão tổ cực kỳ tán thán.

Coi như là Hồng Trần Tam Thiên Khách, Côn Bằng lão tổ cũng là tồn tại danh liệt tiền mao nhất.

Năm đó Đạo Tổ giảng đạo.

Người dự thính có ba ngàn.

Nhưng bồ đoàn, lại chỉ chuẩn bị sáu cái.

Sáu người ngồi lên bồ đoàn kia, hiện tại tất cả đều đã thành Thánh.

Trở thành Hồng Hoang Lục Thánh thanh danh hiển hách hiện tại.

Mà Yêu Sư Côn Bằng, nguyên bản cũng chiếm cứ một cái danh ngạch.

Chỉ bất quá cuối cùng, Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân diễn kịch tại nơi đó.

Lão hảo nhân Hồng Vân đạo nhân nhường ra bồ đoàn của mình.

Dẫn đến Côn Bằng lão tổ chịu chèn ép, bị ép nhường ra cái bồ đoàn kia.

Lúc này mới bỏ lỡ cơ duyên thành Thánh.

Nếu không phải như thế, nói không chừng hiện tại Yêu Sư Côn Bằng đã là tồn tại Thánh Nhân rồi.

Dù sao tư chất của Côn Bằng lão tổ, xác xác thực thực có tư chất thành Thánh!

Như hôm nay Côn Bằng lão tổ xếp hạng thứ ba mươi.

Cái này tương đương với chặn đứt đạo lộ của những chúng sinh khác.

Muốn xếp trên Côn Bằng lão tổ, tất nhiên là cực kỳ gian nan.

Có người đang lải nhải bàn tán, mà những người khác nghe được những lời này cũng là thâm dĩ vi nhiên.

Dù sao Tiên Tư Bảng công bố đến hiện tại, bọn hắn đã coi như là

tìm tòi ra quy luật nhất định.

Muốn đăng lên Tiên Tư Bảng, đại thể chính là mấy bộ phận: Phân biệt là thiên phú tư chất, căn nguyên xuất xứ, thực lực, cùng với phong tư dung mạo các loại.

Mà mấy phương diện này, Côn Bằng lão tổ đều là cực kỳ cường hãn.

Nghe chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, Nhiên Đăng đạo nhân sắc mặt càng phát ra có chút khó coi.

Như hôm nay Côn Bằng lão tổ đã lên bảng, xếp tại vị trí thứ ba mươi.

Mà dưới ba mươi vị, lại không có tên của hắn.

Cái này mang ý nghĩa, Nhiên Đăng đạo nhân hắn không có xếp vào Tiên Tư Bảng này.

Nhiên Đăng đạo nhân hắn thật sự rớt bảng.

Việc này không khỏi khiến Nhiên Đăng đạo nhân cảm giác da mặt nóng ran.

Giống như có kim châm vào đạo tâm của hắn, nhất thời cư nhiên khiến hắn không đất dung thân.

Nhiên Đăng đạo nhân hắn tu hành ức vạn vạn năm.

Một thân pháp lực tu vi cũng là Chuẩn Thánh.

Chương 158

Tại đại địa Hồng Hoang, cũng là hạng người thanh danh hiển hách.

Coi như không bằng Thập Nhị Tổ Vu, Côn Bằng lão tổ, Minh Hà lão tổ... những tồn tại như vậy, hắn nhận.

Coi như không bằng những Đại Vu của Vu tộc và Yêu Thánh của Yêu tộc, hắn cũng nhận.

Thế nhưng đám Tam Tiêu, Quảng Thành Tử... rõ ràng chỉ là một đám hậu bối mà thôi.

Thực lực cũng không mạnh bao nhiêu, thiên phú tư chất các loại cũng đều bình thường, lại đều đã lên bảng.

Thế nhưng Nhiên Đăng đạo nhân hắn cư nhiên không lên bảng?

Cũng chính là nói mình ngay cả đám người kia cũng không bằng?

Dựa vào cái gì?

Dựa vào cái gì bọn hắn đều có thể lên bảng, chính mình lại không thể lên bảng?

Lúc này Nhiên Đăng đạo nhân toàn thân run lẩy bẩy.

Thậm chí phẫn nộ đến cực điểm.

Mà điểm Nhiên Đăng đạo nhân không lên bảng này, có rất nhiều đại năng đều đã ý thức được.

Nhiên Đăng đạo nhân bản thân là tồn tại cực kỳ cường hãn.

Lúc công bố Pháp Bảo Bảng, Nhiên Đăng đạo nhân có ba kiện pháp bảo lên bảng, trực tiếp chấn kinh rất nhiều đại lão.

Lại thêm thực lực Nhiên Đăng đạo nhân cực kỳ cường hãn.

Theo lý thuyết Tiên Tư Bảng, Nhiên Đăng đạo nhân không có khả năng rớt bảng a.

Thế nhưng như hôm nay công bố đến hiện tại, lại vẫn như cũ không có tên Nhiên Đăng đạo nhân.

Chẳng lẽ thứ hạng Nhiên Đăng đạo nhân còn muốn ở trên Côn Bằng lão tổ?

Rất nhiều người không khỏi cảm thấy vô cùng nghi hoặc. "Ta có cái vấn đề muốn thỉnh giáo chư vị đại năng?" "Không biết tiên tư của Nhiên Đăng đạo nhân kia so với Yêu Sư Côn Bằng thế nào?" Câu nói này trực tiếp vang vọng thiên địa Hồng Hoang.

Tự nhiên là đưa tới sự chú ý của rất nhiều đại năng.

Lúc này có người mở miệng trả lời: "Đạo hữu ngươi đây không phải là biết rõ còn cố hỏi sao?" "Nhiên Đăng đạo nhân kia tu vi cực cao, chính là một trong những cường giả nổi danh tại đại địa Hồng Hoang, nhưng so với Côn Bằng lão tổ, vậy thì kém xa, luận thiên phú, tự nhiên cũng là xa xa không bằng." Hai vị đại năng này mở miệng, hai người kẻ xướng người hoạ, giống như là đang hát song hoàng.

Chúng sinh Hồng Hoang tất cả đều nghe được rõ ràng rành mạch.

Đám người không khỏi âm thầm gật đầu.

Câu trả lời của người kia có thể nói là cực kỳ trúng khẩn.

Nhiên Đăng đạo nhân tuy rằng thanh danh hiển hách, nhưng so với Côn Bằng lão tổ, còn muốn kém một chút.

Lúc này người mở miệng hỏi thăm kia lại một lần nữa mở miệng: "Đã là như thế, Nhiên Đăng đạo nhân cũng không có khả năng xếp hạng trước Côn Bằng lão tổ lạp?" "Thế xem ra Nhiên Đăng đạo nhân

há chẳng phải rớt bảng?" Người này vừa thốt ra lời này, trực tiếp chấn kinh chúng sinh Hồng Hoang.

Không khỏi nhắc nhở chúng sinh Hồng Hoang.

Xếp hạng đến hiện tại, Nhiên Đăng đạo nhân còn thật không có lên bảng. "Sẽ không đâu?

Nhiên Đăng đạo nhân thật sự rớt bảng rồi sao?" "Theo đạo lý nói, Nhiên Đăng đạo nhân tuy rằng không bằng Côn Bằng lão tổ, nhưng cũng phải lên bảng a..." "Thật là kỳ quái...

Quảng Thành Tử, Tam Tiêu, Nam Cực Tiên Ông, Từ Hàng đạo nhân...

đều lên bảng rồi, vì cái gì Nhiên Đăng đạo nhân không có lên bảng?

Chẳng lẽ hắn không xứng sao?" "Không có lên bảng, tự nhiên chứng minh hắn không xứng." "Không nên a...

Nhiên Đăng đạo nhân ngay cả Thánh Nhân cũng dám mắng, vô luận là đảm phách hay là khí độ, tự nhiên đều là bất phàm, vì cái gì sẽ không có lên bảng ni?" "Quả thực là kỳ tai quái tai!" "Chư vị tạm thời đừng vội cái quan định luận, vạn nhất Nhiên Đăng đạo nhân dung mạo vô song, thật sự có thể xếp trước Côn Bằng lão tổ thì sao?" Nhất thời, đại năng Hồng Hoang tại giờ khắc này, tất cả đều bắt đầu sôi trào.

Có ít người đang âm thầm truyền âm.

Cũng có ít người trực tiếp mở miệng, thanh âm truyền khắp Hồng Hoang.

Có ít người là thật sự nghi hoặc không hiểu.

Lại có ít người thì là mở miệng trào phúng, âm dương quái khí.

Lại có ít người thì là nhìn khá thoáng, cho rằng đây bất quá là hiện tượng bình thường mà thôi.

Dù sao tu sĩ Hồng Hoang ức ức vạn chúng.

Cho dù là những đại năng vô cùng cường hãn kia, cũng là đếm không hết.

Nhưng có thể chen thân vào bảng danh sách cũng bất quá chỉ là một trăm người.

Cho dù là không lên được Tiên Tư Bảng, cũng không thể nói người ta không phải là đương thế cường giả.

Chỉ bất quá Nhiên Đăng đạo nhân trước đó thực sự là quá mức nhảy nhót rồi.

Tại giờ khắc này, tự nhiên là tuỳ tiện dẫn tới đại phê trào phúng.

Lúc này, Nhiên Đăng đạo nhân ẩn tàng trong bóng tối hầu như đều muốn tức đến thổ huyết.

Bất quá hắn chung quy vẫn là nhẫn nại được, không có lại nói chuyện.

Ngay tại lúc này, có một vị đại năng thượng cổ mở miệng nói chuyện.

Rất nhiều người đều nhận ra vị đại năng thượng cổ này.

Người này cũng là một trong Hồng Trần Tam Thiên Khách năm đó.

Tu luyện không biết bao nhiêu ức vạn năm.

Cùng Nhiên Đăng đạo nhân đồng dạng đều là thượng cổ Chuẩn Thánh.

Chỉ thấy đạo thanh âm vô cùng trầm ổn này mở miệng nói: "Nhiên

Đăng đạo nhân bất quá là cái thứ hàng sắc đen đủi, cũng xứng lên Tiên Tư Bảng?" Lời này vừa nói ra, chúng sinh Hồng Hoang tất cả đều kinh ngạc.

Nhiên Đăng đạo nhân bản thể chẳng lẽ có ẩn bí gì? "Còn thỉnh đại năng chỉ giáo a..." "Thỉnh vị tiền bối này giải thích tường tận một phen như thế nào?" "Quỳ cầu chỉ giáo..." "Vị đại năng này mau nói kỹ một chút, rốt cuộc là tình huống gì?" Lời nói của vị đại năng này trực tiếp gợi lên hứng thú của chúng sinh Hồng Hoang.

Dù sao chuyện như vậy thế nhưng là thiên cổ bí văn a.

Chẳng lẽ bản thể Nhiên Đăng đạo nhân thật sự có ẩn bí gì không thành?

Đây chính là thượng cổ kỳ văn nha.

Ai có thể không hiếu kỳ ni?

Nhất thời chúng sinh Hồng Hoang không khỏi mong đợi vạn phần.

Ngay tại lúc này, một đạo thanh âm vô cùng cực nộ, vang vọng thiên địa. "Ngươi dám...!!!" "Ngươi nếu dám nói ra, bần đạo tất sát chi!" Tất cả mọi người đều có thể từ trong câu nói này nghe được ý kinh nộ vô tận kia.

Người này, chính là Nhiên Đăng đạo nhân đã hồi lâu không từng lên tiếng.

Xem ra lời nói của người kia trực tiếp chọc giận Nhiên Đăng đạo nhân.

Lúc này mới dẫn đến Nhiên Đăng đạo nhân mở miệng phát nộ.

Thế nhưng vị đại năng kia đồng dạng cũng là sinh linh thượng cổ.

Đối mặt Nhiên Đăng đạo nhân uy hiếp, không sợ hãi chút nào.

Không khỏi cười lạnh lên tiếng: "Có gì không dám?" "Chỉ bằng

ngươi cũng muốn giết ta sao?

Còn kém xa lắm!" "Nhiên Đăng ngươi bất quá là cái tấm ván quan tài thành tinh... có tư cách gì đăng lên Tiên Tư Bảng?

Có tư cách gì dương ngôn muốn giết ta?" "Nhiên Đăng ngươi bất quá là cái thứ hàng sắc đen đủi mà thôi, còn muốn trốn trốn tránh tránh...

Nên biết giấy không gói được lửa, tổng sẽ có ngày bị hấp thụ ánh sáng, ta bất quá sớm nhắc một câu mà thôi!" Oanh!!!

Vị đại năng này quả nhiên là ngữ bất kinh nhân tử bất hưu.

Cư nhiên trực tiếp liền vạch trần tình huống thật của Nhiên Đăng đạo nhân.

Câu nói này nói xong, Hồng Hoang trực tiếp nổ tung. "Cái gì?

Nhiên Đăng đạo nhân cư nhiên là tấm ván quan tài thành tinh?" "Có phải thật hay không?

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Ta làm sao cảm giác không quá tin tưởng ni?" "Vị kia cũng là một cái siêu cấp đại năng, lời hắn nói làm sao có thể là giả ni?" "Vị đại năng kia cùng Nhiên Đăng đạo nhân có thù gì?

Chương 159

Oán gì?

Cư nhiên hiện thân vạch trần tình huống thật của Nhiên Đăng đạo nhân?" "Việc này đoán chừng tám chín phần mười, Nhiên Đăng đạo nhân căn cước xưa nay thần bí khó lường, có người nói hắn là Tiên Thiên đệ nhất khẩu quan tài, cũng có người nói hắn là ngọn Linh Cữu Đăng kia... phản chính đều cùng quan tài thoát không được quan hệ gì..." "Không phải đâu, không phải đâu?

Một cái quan tài cũng muốn lên Tiên Tư Bảng?

Cái này nếu là thật sự lên Tiên Tư Bảng, vậy tuyệt đối là vô cùng đen đủi a..." "Thảo nào cái tên này có thể từ dưới tay Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy Thánh Nhân đào tẩu ni..." "Cảm tình là hắn trốn đến địa phương ẩn tàng bản thể đi?" Nhất thời, chúng sinh Hồng Hoang một mảnh xôn xao, tất cả đều bắt đầu trào phúng mãnh liệt.

Cùng lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang cũng hiểu rõ, Minh Hà lão tổ vì sao mới xếp tại vị trí thứ sáu mươi sáu.

Bởi vì Minh Hà lão tổ xuất thân cũng không quá tốt.

Chính là đản sinh trong Vô Tận Huyết Hải vô cùng ô uế.

Tuy rằng vô cùng cường đại, nhưng ít nhiều cũng có một chút đen đủi.

Lúc này mới miễn cưỡng xếp tại vị trí thứ sáu mươi sáu.

Lúc này chúng sinh Hồng Hoang, vẫn như cũ đang chế giễu Nhiên Đăng đạo nhân.

Dù sao tất cả mọi người đều có tâm lý cừu phú.

Nhiên Đăng đạo nhân vô cùng cường hãn gặp nạn!

Chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên là thích bỏ đá xuống giếng.

Mà Nhiên Đăng đạo nhân ẩn tàng trong bóng tối, lúc này sắc mặt lúc xanh lúc trắng.

Không nghĩ tới vừa mới áp xuống nộ hỏa vô tận kia, liền bị người vạch trần tình huống thật.

Giờ khắc này tất cả mọi người đều đang cười nhạo hắn.

Quả thực là vô cùng trát tâm (đau lòng).

Mỗi một câu nói đều chọc vào chỗ đau của hắn.

Cái gọi là giết người tru tâm, cũng bất quá như thế đi?

Lúc này Nhiên Đăng đạo nhân tức đến run lẩy bẩy.

Nắm đấm đều siết đến khục khặc rung động.

Phải biết đây chính là tấm màn che thẹn hắn ẩn tàng sâu nhất, không muốn nhắc tới nhất a.

Không nghĩ tới lại bị người trực tiếp chọc ra.

Nhiên Đăng đạo nhân lúc này trong lòng cũng minh bạch.

Đoán chừng còn thật sự có khả năng giống như người kia nói.

Hắn không cách nào đăng lên Tiên Tư Bảng, là bởi vì duyên cớ xuất thân của mình.

Bản thể của hắn là ván quan tài, người biết được vô cùng ít.

Thế nhưng lại vẫn như cũ có một ít đại năng cổ lão có thể biết được.

Dù sao ức vạn vạn năm tuế nguyệt đi tới, cái này cũng tịnh không tính là sự tình quá ẩn bí.

Đa số người vẫn là nể mặt mũi chính mình vài phần, không nhắc tới chuyện này.

Không nghĩ tới như hôm nay cư nhiên bị người nhắc tới.

Thực sự là khiến Nhiên Đăng đạo nhân não nộ. "Ngươi cái tên đáng chết này... ngày sau bần đạo tất lấy mạng chó của ngươi." Nhiên Đăng đạo nhân giờ khắc này hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Hận không thể trực tiếp đem đại năng kia chém giết tại chỗ.

Mà đại năng kia thì là hắc hắc cười một tiếng.

Hắn căn bản cũng không sợ Nhiên Đăng đạo nhân.

Tuy rằng hắn không phải đối thủ của Nhiên Đăng đạo nhân, nhưng lại hoàn toàn có thực lực có thể từ trong tay Nhiên Đăng đạo nhân đào thoát.

Bởi vậy tự nhiên là di nhiên bất cụ.

Mà ngay tại lúc này, bỗng nhiên có một đạo thanh âm vô cùng bàng bạc hạo hãn truyền tới. "Nhiên Đăng, bản thánh tìm được ngươi, ẩn tàng thật đúng là sâu ni, chết đi." Chúng sinh Hồng Hoang nghe được thanh âm này, tất cả đều lông tóc dựng đứng.

Đều là có một loại cảm giác đại nạn lâm đầu.

Tất cả mọi người, tất cả đều ngẩng đầu nhìn trời.

Chỉ thấy không trung có một cái đồ vật cự đại, mang theo uy áp vô thượng hướng về phương xa trấn áp mà đi.

Đồ vật kia mang theo uy lực hạo hạo đãng đãng, trực tiếp gào thét mà đi.

Tất cả mọi người đều thấy rõ ràng rành mạch.

Đây chẳng phải là thanh Tam Bảo Ngọc Như Ý trong tay Nguyên

Thủy Thánh Nhân sao?

Tồn tại xếp hạng thứ bốn mươi sáu trên Pháp Bảo Bảng.

Tuy rằng xếp hạng tịnh không tính là quá cao.

Nhưng đây lại là Nguyên Thủy Thánh Nhân xuất thủ.

Vậy tự nhiên là uy lực vô cùng.

Trong truyền thuyết Tam Bảo Ngọc Như Ý chính là Tam Thập Lục Phẩm Tịnh Thế Thanh Liên biến thành.

Hoa sen hóa thành Bàn Long Thiên Quải của Thái Thượng Lão Tử.

Lá sen hóa thành Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ.

Mà ngó sen, thì là hóa thành kiện Tam Bảo Ngọc Như Ý này.

Trước mắt, Tam Bảo Ngọc Như Ý trên bầu trời mang theo thiên địa chi uy, đang hướng về một cái phương hướng trấn áp mà đi.

Nhìn thấy cảnh tượng này, chúng sinh Hồng Hoang tất cả đều một mảnh xôn xao.

Năm đó lúc công bố Pháp Bảo Bảng, Nhiên Đăng đạo nhân đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn nói năng lỗ mãng.

Trực tiếp chọc cho Nguyên Thủy Thiên Tôn giận tím mặt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liền đối với Nhiên Đăng đạo nhân xuất thủ qua một lần.

Đáng tiếc khi đó cự ly thực sự là quá mức xa xôi.

Cư nhiên may mắn bị cái tên Nhiên Đăng đạo nhân này đào tẩu.

Lần này, Nguyên Thủy Thiên Tôn hiển nhiên đã tính chuẩn vị trí của Nhiên Đăng đạo nhân.

Trực tiếp hướng về vị trí Nhiên Đăng đạo nhân trấn áp mà đi.

Nhiên Đăng đạo nhân lần này e sợ là tại kiếp nạn khó thoát.

Mà lúc này Nhiên Đăng đạo nhân ẩn tàng tại nơi thần bí, cũng là kinh nộ không thôi.

Vạn vạn không nghĩ tới, chỉ là nói hai câu nói, liền bị Nguyên Thủy Thánh Nhân tìm chuẩn vị trí của hắn.

Quả nhiên là họa từ miệng mà ra a.

Như hôm nay sự tình đã đến nước này, nhưng làm thế nào cho phải?

Nguyên Thủy Thánh Nhân dùng Tam Bảo Ngọc Như Ý trấn áp mà đến.

Cho dù trong tay hắn sở hữu pháp bảo cường lực.

Nhưng không có pháp lực cường đại duy trì.

Pháp bảo thi triển ra cũng giống như khác biệt một trời một vực.

Tại trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, bất quá chính là tồn tại như sâu kiến.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trở tay liền có thể trấn áp.

Kinh nộ không thôi, Nhiên Đăng đạo nhân sắc mặt kịch biến.

Chẳng lẽ thật liền đến tình cảnh sơn cùng thủy tận sao?

Chẳng lẽ liền thật sự thúc thủ chịu trói sao?

Nhiên Đăng đạo nhân sắc mặt trở nên vô cùng dữ tợn.

Sắc mặt kịch liệt giãy dụa.

Thân thể cũng run lẩy bẩy.

Chương 160

Hồi lâu sau, Nhiên Đăng đạo nhân làm ra một cái quyết định.

Chỉ là trên mặt rõ ràng có sự không cam lòng.

Bất quá việc này đã không có dư địa hòa hoãn.

Cũng chỉ có thể như thế. "Nguyên Thủy Thánh Nhân thỉnh thứ tội, Nhiên Đăng nguyện thần phục." Thanh âm cực nộ của Nhiên Đăng đạo nhân tại giờ khắc này truyền khắp thiên địa Hồng Hoang.

Nghe được lời này tất cả mọi người đều là sững sờ. "Nhiên Đăng đạo nhân muốn thần phục Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?" "Đây chẳng phải là nói nhảm sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã tìm được vị trí của hắn, không thần phục chính là chết, để ngươi ngươi chọn thế nào?" "Nói cũng phải, bất luận kẻ nào ở trước mặt Thánh Nhân đều là sâu kiến, lần trước Nhiên Đăng đạo nhân có thể chạy trốn, chủ yếu là cự ly quá mức xa xôi, Nguyên Thủy Thánh Nhân không có tính chuẩn vị trí của hắn." "Như hôm nay Nguyên Thủy Thánh Nhân tìm được vị trí của hắn, trở tay liền có thể trấn áp..." "Nhiên Đăng đạo nhân biểu thị nguyện ý thần phục, Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể hay không muốn hắn?" "Đoán chừng sẽ nhận a?

Nhiên Đăng đạo nhân nói thế nào cũng là siêu cấp Chuẩn Thánh đại năng, người như vậy gia nhập Xiển Giáo, Xiển Giáo tự nhiên là thực lực tăng nhiều a..." "Nói đến cũng đúng...

Nếu như ta là Nguyên Thủy Thánh Nhân, ta cũng nhận..." Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận ầm ĩ.

Tam Bảo Ngọc Như Ý mang theo hạo đãng thiên uy trên không

trung ngừng lại. "Nhiên Đăng?

Ngươi nói ngươi muốn thần phục bản tọa?" Nhiên Đăng đạo nhân ẩn tàng trong bóng tối sắc mặt hôi bại một mảnh.

Thậm chí còn có mấy giọt mồ hôi chảy xuống.

Đủ để chứng minh hắn lúc này khẩn trương. "Hồi bẩm Nguyên Thủy Thánh Nhân, Nhiên Đăng mạo phạm Thánh Nhân, thực thuộc vô ý, hoàn thỉnh Thánh Nhân lưu một con đường sống!" "Tức khắc bắt đầu, Nhiên Đăng mặc cho Thánh Nhân điều khiển, vạn tử bất từ." Nghe được thanh âm như vậy, thượng không Hồng Hoang một mảnh yên tĩnh.

Tất cả mọi người đều đang chờ Nguyên Thủy Thánh Nhân đáp phục.

Hồi lâu sau, thanh âm Nguyên Thủy Thánh Nhân mới truyền ra. "Ngươi cái thứ hàng sắc đen đủi đáng chết, cư nhiên dám vũ nhục bản tọa, bản tọa nguyên bản muốn dồn ngươi vào chỗ chết!" "Nhưng ngươi đã thần phục, bản tọa cũng liền bất tiện ra tay nữa." "Nếu không thể khiến bản tọa hài lòng, ngày sau tất sát chi." "Cút đến Ngọc Hư Cung đi." Tam Bảo Ngọc Như Ý mang theo uy lực vô biên hạo hạo đãng đãng trên không trung giờ khắc này cũng trường khu mà về.

Chúng sinh Hồng Hoang, tại giờ khắc này không ai không âm thầm tặc lưỡi.

Sự tình phát triển, không nghĩ tới cư nhiên đi đến một bước này.

Nguyên Thủy Thánh Nhân dù sao cũng là người cực kỳ sĩ diện.

Không nguyện ý tại trước mặt chúng sinh Hồng Hoang sát sinh.

Coi như là tha cho Nhiên Đăng đạo nhân một mạng.

Cùng lúc đó, Xiển Giáo của Nguyên Thủy Thánh Nhân lại có thể

khoách đại thế lực.

Quả nhiên là nhất cử đa đắc.

Chúng sinh Hồng Hoang, tự nhiên là nghị luận ầm ĩ.

Kỳ thực việc này đối với Nhiên Đăng đạo nhân mà nói cũng là một chuyện tốt.

Nhiên Đăng đạo nhân không chỉ đắc tội Nguyên Thủy Thánh Nhân.

Đồng dạng cũng đắc tội Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Như hôm nay gia nhập vào Xiển Giáo, cũng coi là có một cái nơi che chở.

Chuẩn Đề Thánh Nhân, không có khả năng lại tiếp tục đối với hắn ra tay.

Sự tình phát triển đến giai đoạn như thế, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lắc đầu thở dài.

Có chút ám thán đồng thời lại có chút hâm mộ.

Hồi lâu sau, chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới lại đem ánh mắt tập trung đến trên Tiên Tư Bài Hành Bảng.

Thân ảnh Côn Bằng vẫn như cũ đang hiển hóa tại không trung.

Mà Đế Tuấn cùng Thái Nhất tại Thiên Đình, thì là cẩn thận nhìn xem Côn Bằng hư ảnh, đồng thời cũng cẩn thận nhìn xem bảng danh sách này. "Xem ra cái Tiên Tư Bảng này, cùng rất nhiều phương diện đều có quan hệ a..." "Thiên phú, tư dung, khí phách, cảnh giới, căn nguyên, tựa hồ đều có liên hệ nhất định." Hai người bọn họ một mực tại nghiên cứu cái bảng danh sách này.

Đến thời khắc như hôm nay, hai người bọn họ rốt cục đại thể suy nghĩ ra căn cứ của bảng danh sách này.

Về cơ bản đã suy đoán tám chín phần mười.

Tiên tư, tiên tư.

Tự nhiên là dung mạo phong tư càng tốt, tác dụng đưa đến trong xếp hạng cũng chính là càng lớn.

Cũng giống như đám Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu.

Sở dĩ đăng lên bảng xếp hạng, một bộ phận nguyên nhân rất lớn chính là vì tướng mạo và tư dung.

Các nàng tướng mạo cực kỳ đột xuất, coi như là đền bù phương diện khác không đủ.

Lại tiếp theo, thì là cùng tu vi cảnh giới và thiên phú có quan hệ.

Hai cái này cũng là chiếm cứ một hạng rất lớn.

Thậm chí có thể nói là hỗ trợ lẫn nhau.

Nếu như tu vi không đủ, thiên tư cũng có thể bù đắp.

Cũng giống như những cường giả hậu bối kia.

Tuy rằng cảnh giới đều không cao, thế nhưng lại có thiên phú trở thành Chuẩn Thánh đại năng.

Đoán chừng bảng xếp hạng cũng sẽ đem thiên phú này coi như một loại hiện tượng thực lực đi.

Mà một điều cuối cùng thì là ngay cả xuất xứ cũng phải cộng vào.

Bản thể trước khi hóa hình là vật gì?

Đối với cái bảng danh sách này ảnh hưởng cũng cực lớn.

Nếu như là vật dơ bẩn, xếp hạng chỉ sợ sẽ rất khó dựa vào trước.

Ví dụ như Minh Hà lão tổ.

Ví dụ như Nhiên Đăng đạo nhân.

Hai người này tuy rằng đều cực kỳ cường đại.

Nhất là Minh Hà lão tổ kia, tại Hồng Hoang đều là cường giả uy danh hiển hách.

Thế nhưng bởi vì xuất thân của hắn không quá tốt.

Chính là từ trong Vô Tận Huyết Hải hóa hình mà ra.

Cho nên mới vẻn vẹn chỉ là xếp tại vị trí thứ sáu mươi sáu.

Mà Nhiên Đăng đạo nhân càng là đáng tiếc.

Hắn xuất thế từ ván quan tài, cư nhiên trực tiếp liền rớt bảng.

Nếu là xuất xứ cực tốt, chỉ sợ xếp hạng cũng sẽ tương đối dựa vào trước.

Mấy cái yêu cầu của hạng bảng danh sách này, đoán chừng chính là tổng hợp bình định của tư dung, cảnh giới, thiên phú, cùng với xuất xứ đi.

Trừ cái đó ra còn có khí độ các loại, hoặc giả cũng có ảnh hưởng nhất định.

Mà Côn Bằng tại Bắc Minh Chi Hải cũng là có ý nghĩ như thế.

Hắn đối với bài danh này của mình coi như là tương đối hài lòng.

Dù sao tu sĩ Hồng Hoang cổ vãng kim lai tích lũy, chỉ sợ có ức vạn vạn chúng.

Mà tại trong nhiều tu sĩ như thế, Côn Bằng hắn có thể xếp tại Top 30, đã là tồn tại tương đương cường hãn.

Cái này hầu như liền đại biểu cho vô luận là tướng mạo, hay là thiên phú, hay là căn nguyên xuất xứ, hắn đều không thấp hơn người khác.

Cái này liền đủ để có thể thấy được hàm kim lượng của cái Tiên

Tư Bảng này.

Đứng tại Bắc Minh Hải, Côn Bằng lão tổ lúc này ánh mắt cũng toát ra ý cười nhàn nhạt.

Sau đó lại đem ánh mắt nhìn tại Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Hắn xếp tại vị trí thứ ba mươi.

Cũng chính là nói còn có hai mươi chín tên gia hỏa, xếp tại phía trước hắn.

Hắn ngược lại muốn nhìn một chút, những tên gia hỏa xếp tại trước mặt hắn rốt cuộc đều là thần thánh phương nào?

Rất nhanh liền lại có một đạo kim sắc khí tức xuất hiện tại không trung.

Đoàn kim sắc quang mang kia tại không trung dần dần diễn hóa, hồi lâu sau, rốt cục có một đạo thân ảnh xuất hiện tại thiên không.

Chỉ thấy thân ảnh trên không trung này, chính là một cái trung niên đạo sĩ.

Chương 161

Đạo sĩ trung niên này tướng mạo cực kỳ anh tuấn.

Thậm chí có vài phần tiêu sái chi ý.

Lão đạo này đầu đội tử kim quan, nhìn qua rất là hoa lệ.

Trên thân mặc một kiện vô ưu hạc sưởng, nhìn qua khí thế mười phần.

Dải lụa màu tím buộc tại bên hông.

Dưới chân mang một đôi giày leo núi (đăng cao tiên ngoa).

Tướng mạo thì là cực kỳ anh tuấn.

Thoạt nhìn uyển như tướng mạo của một đồng tử trẻ tuổi.

Ba chòm râu dê tại dưới cằm nhẹ nhàng phiêu dương.

Quả nhiên là một vị tiên gia đạo nhân.

Nhìn thấy người này xuất hiện về sau, sắc mặt Côn Bằng lão tổ soạt một cái biến đổi.

Kỳ thực hắn vẫn luôn có chút xem thường đạo sĩ này.

Từ đáy lòng đều chướng mắt đạo sĩ này.

Thế nhưng vạn vạn không nghĩ tới, đạo sĩ này tại Tiên Tư Bảng xếp hạng cư nhiên ở trên hắn.

Đây chẳng phải là trước mặt mọi người đánh mặt hắn sao?

Côn Bằng đạo nhân tự nhiên là có chút khó chịu.

Mà chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy thân ảnh này xuất hiện về sau, cũng là có chút chấn kinh.

Bởi vì người này chính là Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử trong truyền thuyết.

Trấn Nguyên Tử xuất hiện về sau, Côn Bằng lão tổ sắc mặt không khỏi có chút khó coi.

Bởi vì hắn luôn luôn xem thường Trấn Nguyên Tử, lại không nghĩ tới xếp hạng của đối phương cư nhiên ở trên hắn.

Mà đông đảo đại năng Hồng Hoang tại giờ khắc này cũng bị chấn trụ. "Trấn Nguyên Tử tiền bối làm sao khủng bố như vậy a?" "Thứ hạng Tiên Tư Bảng cư nhiên so với Yêu Sư Côn Bằng còn cao hơn..." "Thật không nghĩ tới Trấn Nguyên Tử tiền bối cư nhiên cường hãn như thế!" "Trấn Nguyên Tử tiền bối cũng là một trong Hồng Trần Tam Thiên Khách, cho dù là ở bên trong ba ngàn người kia, cũng là tồn tại đỉnh tiêm nhất, xếp tại danh thứ này cũng là tình hữu khả nguyên." "Các ngươi nhìn hư ảnh Trấn Nguyên Tử, bộ dáng quang mang sáng chói kia quả nhiên là vô cùng cường hãn, lúc Côn Bằng lão tổ hư ảnh xuất hiện, cũng không có cảnh tượng như vậy." "Cái này nói rõ tiên tư của Trấn Nguyên Tử, so với Côn Bằng lão tổ muốn cao hơn không ít ni." "Địa Tiên Chi Tổ xếp hạng cao như thế, tưởng tất cùng Nhân Sâm Quả Thụ có quan hệ, hắn quanh năm phục dụng linh căn như Nhân Sâm Quả, tất nhiên là được lợi pha đa (rất nhiều)..." Chúng sinh Hồng Hoang, tại giờ khắc này vô cùng hâm mộ.

Mà ngay tại lúc này, tắc có một thanh âm truyền ra.

Thanh âm này hơi có vẻ già nua, nhưng lại vô cùng hào mại.

Khiến người ta vừa nghe liền từ trong lòng sinh ra một cỗ khí thế bễ nghễ thiên hạ. "Lão phu vạn cổ tu luyện, như hôm nay Tiên Tư Bảng có thể xếp tại trước Côn Bằng, cũng coi như không uổng phí thời gian." Nói xong, thanh âm già nua hào mại này cười ha ha.

Nói lời này không phải người khác, chính là Địa Tiên Chi Tổ Trấn

Nguyên Tử xếp tại trước Côn Bằng.

Lúc này Địa Tiên Chi Tổ cười ha ha, hiển nhiên là tâm tình phi thường không tệ.

Nghe được lời nói như vậy, có người phản ứng kịp. "Địa Tiên Chi Tổ, Trấn Nguyên Tử tiền bối tiên tư vô song, cư nhiên trực tiếp vượt qua Côn Bằng lão tổ kia, thực sự là tấm gương của ngã bối." "Không hổ là Địa Tiên Chi Tổ, uy lực vô cùng..." "Chúc mừng chúc mừng nha..." Rất nhiều người tại giờ khắc này bắt đầu chúc mừng Trấn Nguyên Tử.

Dù sao Trấn Nguyên Tử trong tay nắm giữ siêu cấp linh căn như Nhân Sâm Quả Thụ.

Nếu có thể cùng hắn tạo mối quan hệ.

Ăn vào một quả Nhân Sâm Quả, vậy há chẳng phải cơ duyên thiên đại?

Rất nhiều đại năng, ngươi một lời ta một câu trực tiếp trò chuyện lửa nóng.

Mà Côn Bằng lão tổ, lúc này tắc có chút khó chịu.

Bất quá ngược lại cũng tịnh không có nói cái gì.

Mãi cho đến hồi lâu sau, thân ảnh Trấn Nguyên Tử kia mới dần dần biến mất tại không trung.

Thay vào đó là một đoàn kim sắc quang mang khác.

Đoàn kim sắc quang mang này tại không trung kịch liệt hiển hóa.

Hồi lâu sau, đoàn thân ảnh này mới dần dần hiển hóa thành công.

Chỉ thấy đó là một đạo thân ảnh già thiên tế nhật (che khuất bầu trời).

Thân ảnh này cực kỳ cự đại.

Hiển nhiên lại là một vị siêu cấp cường giả Vu tộc.

Chúng sinh Hồng Hoang cẩn thận nhìn lại.

Đây chẳng phải là Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm, một trong Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc sao?

Đã có mấy vị Tổ Vu lên bảng.

Không nghĩ tới thời điểm thứ hai mươi tám vị, Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm lên bảng.

Trong truyền văn Chúc Cửu Âm tướng mạo cực kỳ kỳ lạ.

Đầu người thân rồng, toàn thân đỏ chót.

Thân thể dài chừng vạn dặm, nghe nói quang mang trên người có thể chiếu rọi nửa toà Hồng Hoang.

Nắm giữ sức mạnh thời gian.

Mở mắt ra tắc là ban ngày.

Nhắm mắt lại tắc là đêm tối.

Cái này liền đủ để nói rõ uy lực của Chúc Cửu Âm. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bài Hành Bảng đệ 28 vị: Tổ Vu Chúc Cửu Âm.

Một trong Thập Nhị Tổ Vu.

Bàn Cổ tinh huyết biến thành.

Chưởng khống sức mạnh thời gian.

Thực lực là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Bởi vậy lên bảng."] Nhìn xem bảng danh sách này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi chậc chậc xưng kỳ.

Chúc Cửu Âm không hổ là Thập Nhị Tổ Vu, trực tiếp dẫn tới

đông đảo đại năng Hồng Hoang kinh thán không thôi. "Trong truyền văn, tại trong Thập Nhị Tổ Vu, thực lực Thời Gian Tổ Vu, cũng là có thể danh liệt tiền mao, không nghĩ tới hôm nay cư nhiên từ trên Tiên Tư Bảng đạt được ấn chứng." "Người ta dù sao cũng là Thập Nhị Tổ Vu, tự nhiên là mạnh, không còn lời nào để nói." Trong truyền văn những Tổ Vu này, toàn bộ đều là tinh huyết của Bàn Cổ biến thành.

Thiên phú tự nhiên là vô cùng cường hãn.

Hơn nữa tại trước Chúc Cửu Âm, cũng đã có nhiều vị Tổ Vu lên bảng.

Cho dù là những Tổ Vu thực lực thiên nhược kia, tại trên Tiên Tư Bảng xếp hạng cũng là cực kỳ dựa vào trước.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, Chúc Cửu Âm mở miệng.

Thanh như lôi đình, trực tiếp vang vọng toàn bộ Hồng Hoang. "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, thừa nhượng, tại hạ hư cao một vị, hổ thẹn hổ thẹn." Mà Trấn Nguyên Tử thì là mỉm cười. "Dễ nói, dễ nói...

Chúc Cửu Âm đạo hữu danh bất hư truyền a...

Cho dù là tại trong Thập Nhị Tổ Vu, xếp hạng cũng là tồn tại cực kỳ dựa vào trước, bần đạo bội phục." "Y bần đạo thấy, ngươi so với Côn Bằng kia lại muốn mạnh hơn rất nhiều, ha ha ha..." "Địa Tiên Chi Tổ khiêm tốn, xếp hạng của ngươi không phải cũng ở trên Côn Bằng kia sao?

Ha ha ha ha..." Hai người ngôn từ ở giữa tựa hồ tương đương hợp nhau.

Dù sao địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu.

Côn Bằng lão tổ chém giết chí giao hảo hữu của Địa Tiên Chi Tổ là Hồng Vân đạo nhân.

Tự nhiên là cực kỳ không thích Côn Bằng.

Mà Vu tộc lại là sinh tử đại địch của Yêu tộc.

Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử cố ý nói như thế, chủ yếu cũng là vì để ác tâm Côn Bằng lão tổ.

Mà tại trong Bắc Minh Chi Hải vô tận, Yêu Sư Côn Bằng sắc mặt bỗng nhiên tối sầm. "Tức chết bản tọa dã." Yêu Sư Côn Bằng có nộ hỏa đang thiêu đốt.

Cái tên Trấn Nguyên Tử này cư nhiên dám công nhiên khiêu khích chính mình.

Thực sự là khiến hắn não nộ.

Còn có Tổ Vu Chúc Cửu Âm kia, thực sự là đáng hận vô cùng.

Chương 162

Việc này trực tiếp khiến Côn Bằng lão tổ tương đối sĩ diện cảm giác nhận lấy vũ nhục to lớn.

Dù sao vạn cổ đến nay, phóng nhãn Hồng Hoang, hắn đều xưng được là thiên kiêu.

Sau khi Yêu tộc Thiên Đình thành lập, hắn càng là được vạn yêu tôn sùng là Vạn Yêu Chi Sư, vị cao quyền trọng.

Không nghĩ tới giờ khắc này hai người kia cư nhiên trêu chọc như thế.

Đem mặt mũi của hắn triệt để ném xuống đất giẫm đạp.

Cái này sao có thể không khiến Côn Bằng nộ hỏa trung thiêu ni?

Loại vũ nhục này, trừ bỏ tại vạn cổ trước kia, tại trong Hồng Quân Tử Tiêu Cung có một lần ra, hắn rốt cuộc không có tao ngộ qua sỉ nhục to lớn như thế. "Trấn Nguyên Tử...!" "Chúc Cửu Âm...!" "Các ngươi cư nhiên ti bỉ như thế...!" Côn Bằng lão tổ lúc này hận nghiến răng nghiến lợi.

Hận không thể lập tức xuất thủ, đem hai cái gia hỏa ti bỉ vô sỉ này chém giết.

Hai cái gia hỏa này cư nhiên dám công nhiên khiêu khích hắn, thực sự là tứ vô kỵ đạn.

Bất quá Yêu Sư Côn Bằng lúc này lại không có xúc động.

Dù sao còn đang công bố Tiên Tư Bảng.

Nguyên nhân Trấn Nguyên Tử nhằm vào hắn, Côn Bằng lão tổ cũng rõ ràng.

Không gì khác hơn là liên lụy đến ức vạn vạn năm trước.

Đạo Tổ tại Tử Tiêu Cung giảng đạo.

Tổng cộng chuẩn bị sáu cái bồ đoàn.

Sáu cái vị trí này nguyên bản thuộc về Tam Thanh, Nữ Oa, Côn Bằng cùng với Hồng Vân.

Về sau Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai vị gia hỏa không biết xấu hổ tới rồi khóc thiên gọi địa.

Nhìn thấy tràng cảnh như vậy, cái tên lão hảo nhân đáng chết Hồng Vân cư nhiên nhường ra vị trí của mình.

Cuối cùng bức bách Côn Bằng chịu chế giễu, liên lụy Côn Bằng mất đi vị trí.

Côn Bằng tự nhiên hoài hận trong lòng.

Về sau Đạo Tổ cũng cho Hồng Vân một cái cơ duyên thành Thánh.

Mà sau khi nghe giảng kết thúc, Côn Bằng lão tổ nửa đường chặn đứng Hồng Vân đem hắn chém giết.

Mà Trấn Nguyên Tử thì là chí giao hảo hữu của Hồng Vân kia.

Bản thể bị đánh tan của Hồng Vân đến nay còn nắm giữ tại trong tay Trấn Nguyên Tử ni.

Lúc này Côn Bằng lão tổ tuy rằng phẫn nộ, thế nhưng cũng không có đánh mất lý trí.

Hiện tại còn chưa tới thời cơ xuất thủ. "Đợi đến thời lai vận chuyển, nhất định phải hai người các ngươi gấp trăm lần hoàn trả." Yêu Sư Côn Bằng trong lòng liên liên chuyển động.

Sát ý trong lòng ức chế không nổi bạo phát ra.

Ngay tại lúc này, lại có một đại đoàn kim sắc quang mang xuất

hiện tại không trung.

Lần này chúng sinh Hồng Hoang, lại một lần nữa hưng phấn lên.

Đại năng xếp hạng thứ hai mươi bảy muốn xuất hiện sao?

Kim sắc khí tức trên không trung kịch liệt diễn hóa.

Lại có một đạo thân ảnh cự đại diễn hóa đi ra.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy thân ảnh này về sau, tất cả đều hơi sững sờ.

Không nghĩ tới cư nhiên lại là một vị Tổ Vu.

Khi Tổ Vu này triệt để diễn hóa đi ra về sau, chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới nhìn rõ ràng.

Đây chẳng phải là Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu sao? ["Hồng Hoang Tiên Tư Bài Hành Bảng đệ 27 vị: Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu.

Một trong Thập Nhị Tổ Vu.

Bàn Cổ tinh huyết biến thành.

Chưởng khống Kim chi lực.

Thực lực là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Bởi vậy lên bảng."] Chúng sinh Hồng Hoang tại giờ khắc này không khỏi một mảnh kinh thán.

Thực lực Vu tộc quả nhiên là vô cùng cường hãn.

Đã tiếp liên xuất hiện hai vị Tổ Vu.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, không trung lại tiếp liên xuất hiện hai vị Tổ Vu. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bài Hành Bảng đệ 26 vị: Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi.

Một trong Thập Nhị Tổ Vu.

Bàn Cổ tinh huyết biến thành.

Chưởng khống Độc chi lực.

Thực lực là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Bởi vậy lên bảng."] Chúng sinh Hồng Hoang tại giờ khắc này tất cả đều bị chấn hám khó mà nói ra lời.

Vu tộc không hổ là chủng tộc chấp chưởng đại địa Hồng Hoang.

Để uẩn quả nhiên là vô cùng thâm hậu.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, không trung lại có một đạo thân ảnh hiển hóa đi ra.

Chỉ thấy lần này hiển hóa đi ra chính là một tiên tử cực kỳ xinh đẹp.

Mỹ mạo của vị tiên tử này tựa hồ đã vượt ra khỏi nhận thức của chúng sinh Hồng Hoang.

Lúc này, xung quanh thân ảnh này mông mông lung lung, uyển như có yên hà nhẹ nhàng bao phủ, không giống người Hồng Hoang.

Vẻn vẹn chỉ là nhìn đạo thân ảnh mông lung bị vân hà bao phủ này, cũng đã khiến vô số sinh linh tâm viên ý mã rồi.

Khi yên hà bao phủ tản ra, tiên tư của vị này rốt cục lộ ra thân hình.

Chọc cho chúng sinh Hồng Hoang một mảnh kinh hô.

Người này ngũ quan tuyệt mỹ, quả nhiên là mỹ diễm không thể phương vật.

Thân hình càng là thướt tha đa tư, đường cong uyển chuyển.

Mỗi một tấc da thịt đều giống như ngọc thạch điêu khắc mà thành.

Thêm một phần tắc béo, thiếu một phần tắc gầy.

Quả nhiên là: Vạn hóa tham soa thùy tín đạo, bất dữ phàm tục liệt đồng phương.

Chúng sinh Hồng Hoang tại giờ khắc này, tất cả đều nhìn có chút ngốc trệ.

Hồng Hoang to lớn tại giờ khắc này vậy mà quạ cũng không kêu.

Phảng phất tại giờ khắc này toàn bộ đều bị mỹ mạo của nữ tử này xạ khứ tâm thần. "Con bà nó, thật đúng là mỹ diễm không thể phương vật." Có một vị đại năng Hồng Hoang giờ khắc này phát ngôn, đánh vỡ bình tĩnh.

Lời nói của hắn vừa rơi xuống, giống như nhen nhóm tinh hỏa trên thảo nguyên.

Toàn bộ Hồng Hoang một khắc sau uyển như nổ tung.

Thanh âm nghị luận thay nhau vang lên. "Nữ tử này là ai nha?

Làm sao xinh đẹp như vậy?" "Vì cái gì ta xưa nay chưa từng gặp qua nữ tử này?" "Nữ tử này nhìn qua một chút cũng không kém hơn Tam Tiêu và Từ Hàng đạo nhân a...

Tựa hồ còn muốn xinh đẹp rất nhiều." "Ta nếu là có thể cùng nữ tử này cộng độ xuân tiêu...

Cho dù là chết, ta cũng nguyện ý..." "Ta cũng có ý nghĩ như vậy...

Nữ tử này thật tm mỹ (quá đẹp)...

Ta nguyện từ bỏ trăm năm thọ mệnh, cùng nữ tử này cộng độ xuân tiêu..." "Ngươi nghĩ hay lắm, ngươi cũng đã là Đại La Kim Tiên, thọ mệnh hầu như có thể nói là vô hạn, từ bỏ trăm năm thọ mệnh, cùng nữ tử này cộng độ xuân tiêu?

Ngươi làm sao không đi chết đi ni?" "Hắc hắc hắc..." Ngay tại lúc Hồng Hoang nghị luận, đại đạo văn tự rốt cục rơi xuống. ["Hồng

Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng đệ 25 vị: Hi Hòa.

Chương 163

Đản sinh từ Thái Âm Tinh, thê tử của Yêu Đế Đế Tuấn, tướng mạo xuất chúng, thiên phú tuyệt giai, bởi vậy lên bảng."] Chúng sinh Hồng Hoang sau khi nhìn thấy một dòng đại đạo văn tự này, trong nháy mắt một mảnh xôn xao. "Đây chính là Hi Hòa nữ thần trong truyền thuyết sao?

Quả nhiên là mỹ diễm vô phương a..." "Ngươi không phải muốn hi sinh trăm năm tuổi thọ, cùng nàng nhất hoan sao?

Đi a...

Ngươi đi a..." "...

Đây là nữ thần của ta...

Ta làm sao có thể sẽ khinh nhờn nữ thần của ta ni?..." Chúng sinh Hồng Hoang tại giờ khắc này tất cả đều nghị luận ầm ĩ.

Dù sao nữ tử như vậy thực sự là quá hiếm thấy.

Lại là nữ nhân của Yêu Đế Đế Tuấn.

Đây cũng không phải là bình hoa phổ thông.

Nghe nói Đồ Vu Kiếm kia của Yêu tộc, cũng là dưới sự chủ trì của nữ tử này triển khai tu luyện.

Rất rõ ràng, đây là một đóa hoa vừa kiều vừa diễm lại vừa độc.

Nhìn một chút cũng liền thôi.

Nếu như thật dám đi trêu chọc nàng, chỉ sợ chết rất thảm.

Mà Hi Hòa trong Thiên Đình nhìn thấy mình xuất hiện trên Tiên Tư Bảng, tự nhiên cũng là cực kỳ vui vẻ.

Dù sao chúng sinh Hồng Hoang ức vạn vạn.

Chính mình có thể xếp tại Tiên Tư Bảng đệ 25 vị, đã là cực kỳ khó năng khả quý rồi.

Bất quá Hi Hòa nhìn Đế Tuấn không hề có phản ứng, không khỏi cảm nhận được vài phần ủy khuất. "Chàng không yêu ta..." Ngữ khí u oán, bộ dáng nũng nịu, lập tức khiến Đế Tuấn có chút đau đầu.

Có chút không chịu nổi nàng, chỉ có thể đem ánh mắt chuyển qua, nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất ở một bên.

Nhìn thấy biểu tình đại ca truyền đệ tới cầu cứu, Đông Hoàng Thái Nhất cũng là sắc mặt biến đổi.

Vội vàng trốn sang một bên.

Hắn hoàn toàn không có ý tưởng muốn thay huynh trưởng giải vây.

Dù sao hắn xác thực là không am hiểu nam hoan nữ ái.

Nhìn thấy Đông Hoàng Thái Nhất trốn sang một bên, Đế Tuấn không khỏi cảm thán.

Huynh đệ của mình quả nhiên không dựa vào được a.

Chỉ có thể quay đầu lại kiên trì nói ra: "Ta làm sao lại không yêu nàng ni?

Yêu nàng còn không kịp ni." Hi Hòa nhìn thấy biểu tình của phu quân, có chút bất mãn: "Vậy chàng nhìn thấy ta lên bảng, chàng vì cái gì không có cảm giác kinh hỉ ni?" "Lời nói của chúng sinh Hồng Hoang, đa phần có ý khinh nhờn đối với ta, chàng vì cái gì cũng không có phản ứng ni?" Đế Tuấn không khỏi đổ mồ hôi lạnh ròng ròng: "Phu nhân đăng lên bảng xếp hạng, ta tự nhiên là hân hoan vạn phần a...

Lại nói, đám người kia cũng chỉ là miệng lưỡi trơn tru mà thôi,

bản đế cũng không thể đem bọn hắn đều chém giết đi?

Đây là chuyện tốt, cũng đủ để nói rõ mỹ mạo của phu nhân." "Ha ha..." Đế Tuấn có chút miệng đắng lưỡi khô.

Hắn tuy rằng là Yêu tộc đường đường Yêu Đế.

Thế nhưng đối phó nữ nhân quả thật là cực không am hiểu.

Hi Hòa u oán nhìn Đế Tuấn một chút: "Phu quân rất vui vẻ sao?

Vui vẻ ở đâu ni?

Vì cái gì ta một chút đều không có nhìn ra được ni?" Nhìn thấy biểu tình u oán của Hi Hòa, Đế Tuấn trong lòng nhảy một cái.

Không khỏi vội vàng khua tay múa chân biểu diễn. "Nha...

Phu nhân đăng lên Tiên Tư Bảng rồi ni...

Cư nhiên tại Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 25 vị?" "Nha...

Phu nhân thật bổng...

Phu nhân thật lợi hại...

Phu quân thực sự là quá hâm mộ...

Có thể cưới được phu nhân quả thực chính là vinh hạnh của phu quân..." "Oa...

Phu nhân quá lợi hại, ta thật vui vẻ..." Hi Hòa nhìn Đế Tuấn biểu diễn khoa trương kia, không khỏi trợn trắng mắt.

Phu quân biểu diễn thực sự là quá khoa trương đi?

Hi Hòa hai mắt chuyển một cái, nảy ra ý hay, không khỏi mở miệng chất vấn: "Nếu như ta cùng Thái Nhất bị Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vây khốn, phu quân cứu ai trước?" Đế Tuấn lập tức liền ngẩn ngơ.

Vạn vạn không nghĩ tới, phu nhân cư nhiên sẽ hỏi ra vấn đề như

vậy.

Thực sự là khiến hắn trở tay không kịp.

Nhìn thấy phu quân ngẩn ngơ, Hi Hòa bất mãn: "Phu quân chàng do dự, chàng cư nhiên không trả lời, chàng không yêu ta." Đế Tuấn không khỏi đổ mồ hôi lạnh ròng ròng.

Vội vàng mở miệng: "Phu nhân nói lời gì vậy?

Ta không yêu nàng lại yêu ai ni?

Ta đương nhiên sẽ cứu nàng trước." Nghe được phu quân trả lời, Hi Hòa coi như hài lòng.

Sau đó liền lược đái mong đợi hỏi thăm: "Vì cái gì ni?" Đế Tuấn trầm tư một lát, sau đó trả lời: "Bởi vì Thái Nhất có Hỗn Độn Chung a, coi như là bị Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vây khốn, nhất thời bán hội cũng không có tính mạng chi ưu..." Nghe được lời nói như vậy, Hi Hòa yên lặng nắm chặt nắm đấm.

Hiển nhiên câu trả lời của Đế Tuấn tịnh không thể khiến nàng hài lòng.

Hi Hòa hít sâu một hơi, không khỏi một lần nữa bắt đầu đặt câu hỏi: "Nếu như hôm đó Thái Nhất không có mang Hỗn Độn Chung theo bên người ni?

Chàng cứu ai trước?" Đế Tuấn hơi sững sờ.

Không rõ thê tử hỏi chuyện rốt cuộc là hàm nghĩa gì.

Chỉ có thể thành thành thật thật trả lời: "Cái này là không thể nào, Hỗn Độn Chung chính là Tiên Thiên Chí Bảo, sớm đã thông linh, coi như cự ly Thái Nhất mười vạn tám nghìn dặm, cũng có thể chuyển di tức thời tới." Hi Hòa không khỏi tức đến giậm chân.

Phu quân làm sao xuẩn như vậy ni?

Quả thực chính là một cái đầu gỗ a...

Chính mình năm đó làm sao coi trọng cái đầu gỗ này ni? "Ta nói hắn không mang, vậy hắn chính là không mang, chàng mau nói cho ta biết, nếu như hai chúng ta bị vây khốn, hắn lại không mang Hỗn Độn Chung, chàng sẽ làm thế nào ni?" Đế Tuấn lược vi suy tư một lát: "Vậy phải xem Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận rốt cuộc ổn không ổn định?" Nghe được phu quân nói thế, Hi Hòa không khỏi tức đến giậm chân. "Làm sao lại phiền như vậy nha?

Đại trận ổn không ổn định có cái gì khác biệt?

Chàng chẳng lẽ không biết ta muốn nghe cái gì sao?" Đế Tuấn xác thực không rõ Hi Hòa vì cái gì sẽ tức giận?

Bởi vì hắn đối với nữ nhân thực sự là biết một chút ít.

Nếu luận thiên hạ bá quyền, các loại mưu kế, Đế Tuấn tự nhiên là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nhưng nếu là luận nữ nhân, Đế Tuấn thực sự là không hiểu rõ lắm.

Chỉ có thể nói thật. "Đại trận ổn không ổn định, tự nhiên có khác biệt rồi, nếu như đại trận phi thường ổn định, vậy người không được cứu đi cũng chỉ có thể chờ chết." "Vậy nếu như đại trận tương đối ổn định, chàng rốt cuộc muốn cứu ai ni?" Đế Tuấn mỉm cười, không khỏi cùng Hi Hòa đối mặt: "Cái kia còn cần nói sao?

Tự nhiên là cứu Thái Nhất a..." Nghe được lời nói như vậy, sắc mặt Hi Hòa đều đen lại.

Vạn vạn không nghĩ tới phu quân của mình cư nhiên nói ra lời như vậy.

Thực sự là quá khiến nàng thất vọng.

Uổng phí chính mình vô số năm qua, vẫn luôn yên lặng thủ hộ tại bên cạnh hắn. "Chàng quả nhiên là không yêu ta, vậy mà đi cứu Thái Nhất, đem ta lưu tại trong đại trận chờ chết..." Nghe được lời nói như vậy, Đế Tuấn trực tiếp gấp đến độ giống như kiến bò trên chảo nóng. "Ta không phải không yêu nàng nha...

Nếu như Thái Nhất chết rồi...

Ta cũng cô chưởng nan minh (vỗ tay một mình khó kêu)...

Chỉ sợ Vu tộc sớm muộn cũng sẽ không bỏ qua hai người ngươi ta...

Đến lúc đó hai người ngươi ta nhưng vẫn phải chết..." Hi Hòa nghe được lời nói như vậy, không khỏi từng bước ép sát: "Cho nên ni?

Nói ra lý do xem?" Lúc này, trên mặt Đế Tuấn toát ra một vòng nụ cười đắc ý.

Hắn sở dĩ trả lời như vậy tự nhiên là có nguyên nhân.

Chương 164

"Ta trước đem Thái Nhất cứu sống, sau đó lợi dụng Hỗn Độn Chung của Thái Nhất lại đi tìm nàng, nếu như thuận lợi, chúng ta liền đều có thể tồn hoạt, nếu như không thuận lợi, ta cũng sẽ vì nàng báo thù, tổng so với ba người chúng ta toàn bộ chết đi muốn tốt hơn nhiều a?" Hắn nhiệt thiết cùng Hi Hòa đối mặt.

Hi vọng có thể đạt được phu nhân khen ngợi.

Hi Hòa nghe được lời nói như vậy, không khỏi toát ra một vòng nụ cười.

Chỉ là cỗ nụ cười này thấy thế nào đều có một loại cảm giác nguy hiểm. "Phu quân của ta quả nhiên thông minh, không hổ là Yêu Đế uy chấn Hồng Hoang..." "Đi chết đi...!" Tại trong ánh mắt khủng bố của Đế Tuấn.

Một cỗ năng lượng bàng bạc hạo đãng trực tiếp oanh tại trên người Đế Tuấn.

Oanh...

Trực tiếp đem Đế Tuấn oanh bay ra ngoài. ...

Ngay tại lúc này, không trung lại có một đạo kim quang xuất hiện.

Nhìn thấy đoàn kim quang này xuất hiện về sau, chúng sinh Hồng Hoang tại giờ khắc này, không khỏi lại một lần nữa mong đợi.

Tiên Tư Bảng xếp hạng đệ 24 vị tồn tại, sắp muốn xuất hiện sao?

Hồi lâu sau, không trung quả nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh.

Đạo thân ảnh này tuy rằng không có to lớn hạo hãn như thế, nhưng lại sở hữu thần lực vô cùng.

Đại thể liếc mắt nhìn lại, chỉ thấy đó là một trung niên nhân nho nhã.

Trung niên nhân này tướng mạo cực kỳ anh tuấn.

Một đầu tóc dài màu bạc, cẩn thận tỉ mỉ chải tại sau đầu.

Đủ để có thể thấy được đây là một người vô cùng nghiêm cẩn.

Lúc này hắn đang khoanh chân ngồi tại không trung.

Trước người bày biện một cây trường cầm tạo hình kỳ dị.

Tựa hồ là đang đàn cầm.

Thân ảnh này xuất hiện tại không trung về sau, chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa vang lên một mảnh kinh thán.

Bất quá lần này ngược lại là không có thanh âm chất nghi và không hiểu gì.

Bởi vì danh đầu của người này tại Hồng Hoang cực kỳ cự đại.

Hầu như có thể nói là không ai không biết không người không hay.

Người này, không phải huynh trưởng của Nữ Oa, Phục Hy đại thần sao?

Phục Hy đại thần tại toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều là không ai không biết, không người không hay!

Dù sao phóng nhãn toàn bộ Hồng Hoang, không phải thân phận Thánh Nhân, lại vẫn như cũ làm huynh trưởng của Nữ Oa Thánh Nhân, vạn cổ đến nay, cũng chỉ có Phục Hy vị này.

Có thể nói Phục Hy đại thần phong tư, xuất xứ, tướng mạo tất cả đều là không thể soi mói.

Ở vào cái tên này, hoàn toàn chính là thực chí danh quy.

Mà lúc này trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa Thánh Nhân nhìn thấy

bài danh này cũng là toát ra một nụ cười nhàn nhạt. "Huynh trưởng, cái bài danh này huynh còn hài lòng không?" Phục Hy thì là mỉm cười gật gật đầu: "Cái bài danh này cũng coi như có thể, dù sao cũng coi như là vào Hồng Hoang Top 30." Nghe được Phục Hy trêu chọc.

Nữ Oa cũng có chút nhịn không được cười.

Bất quá nàng lại không có cười ra tiếng.

Mà là lược vi có chút cẩn thận liếc không trung một chút.

Sau đó liền mở miệng hỏi thăm: "Huynh trưởng, theo ý của huynh, xếp tại trước huynh 23 người kia, lại sẽ là ai ni?" Nghe được lời như vậy, Phục Hy không khỏi toát ra thần sắc trầm mặc.

Sau đó liền mở miệng: "Cái bảng xếp hạng này chỉ sợ thật đúng là có chút quỷ dị." "Trước mắt trong Vu tộc, còn có ba vị Tổ Vu không có lên bảng, phân biệt là Huyền Minh, Hậu Thổ, cùng với Đế Giang.

Yêu tộc đồng dạng cũng có Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai vị.

Trừ bỏ năm người này ra, đoán chừng cũng chỉ có mấy vị Thánh Nhân kia...

Tính cả Vu Yêu nhị tộc mấy người này, cùng với mấy vị Thánh Nhân các muội, cái này cũng mới chỉ là hơn mười người...

Thực sự là cùng tưởng tượng của ta cách xa nhau quá nhiều a..." "Bảng danh sách này rốt cuộc xếp thế nào, cho dù là ta cũng khó mà phỏng đoán." Nói đến đây, Phục Hy không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

Nữ Oa nương nương thì là đồng dạng gật gật đầu.

Phục Hy phân tích cùng nàng suy nghĩ, kỳ thực cũng không kém bao nhiêu.

Kỳ thực chân chính có ai lên bảng Nữ Oa nương nương tịnh

không phải rất để ý.

Nữ Oa nương nương chân chính để ý thì là giữa mấy vị Thánh Nhân bọn họ, thục cao thục đê (ai cao ai thấp).

Dù sao cái bảng danh sách này cũng không vẻn vẹn chỉ là danh thứ đơn giản như thế.

Còn quan hệ đến phần thưởng ngạch lớn.

Dù sao những bảng danh sách phía trước Nữ Oa đã nếm được ngon ngọt.

Những phần thưởng bảng danh sách kia đều vô cùng phong phú.

Cho dù là Thánh Nhân như nàng đều vô cùng động tâm.

Nếu như có thể tại Tiên Tư Bảng xếp hạng cao hơn một chút, vậy thì là chuyện tốt nhất rồi.

Nữ Oa nương nương trong lòng lẩm bẩm tự ngữ.

Kỳ thực trong lòng nàng đã minh bạch.

Cái bảng danh sách Hồng Mông Tử Kim Bảng này, chính là thời cơ đuổi siêu Thánh Nhân khác.

Chỉ cần đạt được chỗ tốt càng lớn, đuổi siêu Thánh Nhân khác là không nói chơi.

Nữ Oa nương nương tự nhiên là cực kỳ mong đợi.

Trước mắt Tiên Tư Bảng đã công bố đến đệ 24 vị.

Rất nhanh liền muốn công bố đệ 23 vị.

Nữ Oa nương nương lúc này trái tim kia, cũng trở nên một mảnh lửa nóng.

Ngay tại lúc này, rốt cục lại có một đoàn kim quang xuất hiện tại không trung!

Tồn tại xếp hạng thứ 23, rốt cục sắp muốn công bố rồi sao?

Chúng sinh Hồng Hoang tại giờ khắc này lại một lần nữa bắt đầu kích động lên.

Tiên Tư Bảng xếp tới nước này, đã đến lúc cao trào.

Ngay tại lúc này đoàn kim quang trên không trung rốt cục diễn hóa ra một đạo thân ảnh nam tử.

Chỉ thấy đó là một nam tử vô cùng kinh diễm.

Một đôi mắt xinh đẹp như đá mã não màu đen, chỉ là mắt của hắn không có quang huy thanh trừng của bảo thạch, mà là mang theo vẻ tử tịch hoang vu như hoang mạc.

Chúng sinh Hồng Hoang, trong lòng chấn động, bởi vì bọn hắn chưa từng thấy qua con mắt xinh đẹp như vậy, cũng chưa từng thấy qua con mắt tuyệt vọng như vậy.

Chỉ thấy nam tử này tựa hồ có loại khí tức phóng đãng bất kham, một đầu tóc dài xen lẫn vô số sợi bạc trực phiêu nhi hạ (bay thẳng xuống), kiệt ngạo bất tuần trương dương trong gió.

Hai màu đen trắng tương phản, đối lập mãnh liệt, sấn đến trong mắt như đá mã não thấu ra yêu khí khó nói lên lời.

Nhưng khó che giấu ngũ quan tinh xảo, đường cong vừa khắc sâu lại nhu hòa, hoàn mỹ đến như ngọc thạch điêu thành.

Phối với một đầu tóc nửa đen nửa trắng, gương mặt còn có trĩ khí lộ ra một cỗ tang thương dị dạng và tà mị.

Hắn cho người ta cảm giác, liếc mắt nhìn qua tựa hồ rất rõ ràng, nhưng lưu vân vô căn, thủy ảnh vô hình, phong quá vô ngân, dưới một phần rõ ràng lại là mười phần khó mà nắm bắt.

Nhân vật như vậy ngược lại là bình sinh ít thấy.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy nam tử trước mắt này, không ai không chậc chậc xưng kỳ.

Người này không nghĩ tới cư nhiên anh tuấn đến cực điểm.

Cho dù là tại toàn bộ thế giới Hồng Hoang, cũng là tồn tại cực hiếm thấy.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, đại đạo văn tự giáng lâm. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng đệ 23 vị: Đế Giang, đứng đầu Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, Không Gian Tổ Vu, Bàn Cổ tinh huyết biến thành, cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, bởi vậy lên bảng."] Đại đạo văn tự vừa xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang tất cả đều kinh thán. "Đây chính là Đế Giang đứng đầu Thập Nhị Tổ Vu?" "Dáng dấp cư nhiên anh tuấn như thế?" "Ta kháo (đệch), có lầm hay không?" "Vu tộc cũng có nhân vật tướng mạo anh tuấn như thế sao?" Thân ảnh trên không trung kia, quả thực chính là mỹ nam tử vô cùng tà mị.

Ai cũng không nghĩ tới, cư nhiên là Đế Giang của Vu tộc. "Nghiêm túc nói đến, ta cũng không nghĩ tới Đế Giang cư nhiên dáng dấp soái (đẹp trai) như thế..." "Mỗi một lần gặp hắn, trên người hắn luôn luôn bao phủ năng lượng vô dữ luân bỉ, dẫn đến nhìn không chân thiết, không nghĩ tới chân thân cư nhiên anh tuấn tiêu sái như thế..." "Oa kháo...

Quả thật là yêu rồi yêu rồi..." "Đế Giang đại nhân...

Chương 165

Ta nguyện sinh khỉ con cho ngài..." "Đế Giang Tổ Vu...

Ta nguyện vô thường gia nhập Vu tộc..." Chúng sinh Hồng Hoang tại giờ khắc này triệt để sôi trào.

Ai cũng không nghĩ tới Đế Giang cư nhiên soái như thế.

Hèn chi có thể đăng lên Tiên Tư Bảng đệ 23 vị ni.

Tiên nam nhân như thế ai không hiếm lạ ni? "Như hôm nay khôi thủ Vu tộc đã hiện thân, hai vị hoàng giả Yêu tộc kia, chỉ sợ cũng phải xuất hiện..." "Nói cũng phải, không biết hai vị đại nhân Yêu tộc kia tướng mạo như thế nào?" "Tưởng tất hẳn là cũng là nhân vật vô cùng anh tuấn đi?" "Nếu là quá mức xấu xí, há chẳng phải tại trước mặt Đế Giang mất mặt mũi?" "Đây là Tiên Tư Bảng, không chỉ nhìn mặt có được hay không?

Thực lực cũng là một bộ phận..." Rất nhiều đại năng một bên nghị luận một bên cảm khái.

Cái Tiên Tư Bảng này tịnh không thể trực tiếp thể hiện ra chiến lực.

Vậy tương lai sẽ có Chiến Lực Bảng phát bố sao?

Nếu như thật có Chiến Lực Bảng, vậy cảnh tượng ngày sau, tất nhiên là vô cùng náo nhiệt.

Đoán chừng cảnh tượng khi đó sẽ viễn siêu hiện tại gấp trăm lần.

Tuy rằng Tiên Tư Bảng cũng chiếm được tán thành rộng rãi.

Nhưng dù sao quy tắc tính toán của bảng danh sách này tương đối phức tạp.

Có rất nhiều người còn chưa tham ngộ phương pháp tính toán.

Tương đối phía dưới trực tiếp bộc lộ Chiến Lực Bảng, vậy thì vô cùng trực quan.

Thục cường thục nhược (ai mạnh ai yếu), quả thực là dễ như trở bàn tay liền có thể phân biệt.

Rất nhiều đại năng tại giờ khắc này không khỏi mong đợi.

Không biết cái bảng danh sách tiếp theo rốt cuộc là bảng danh sách gì?

Là Mỹ Nhân Bảng?

Hay là Chiến Lực Bảng ni?

Rất nhiều người tại giờ khắc này đều trở nên lửa nóng.

Ngay tại lúc chúng sinh Hồng Hoang cười nói nghị luận, lại có một đoàn kim quang xuất hiện tại không trung.

Đoàn kim quang này đồng dạng vô cùng cự đại.

Hồi lâu sau, mới lại có một đạo thân ảnh diễn hóa đi ra.

Chỉ thấy thân ảnh trên không trung kia là một vị nam tử trẻ tuổi.

Trên thân mặc một bộ cừu y màu trắng.

Bên ngoài khoác áo choàng màu xanh.

Cả người nhìn qua vô cùng đĩnh bạt.

Phảng phất là một vị tuyệt thế tiên nhân.

Mặc sắc trường phát (tóc đen dài).

Tóc đen một nửa đã thúc tại trong ngọc quan, một nửa trường trường rủ xuống một bên vai.

Càng sấn đến dung như mỹ ngọc, thật không phụ danh "Trích

tiên", tiện là thần tiên trên trời, cũng chưa chắc có được ngọc thanh thần vận này.

Nhìn thấy thân ảnh này xuất hiện tại không trung về sau, chúng sinh Hồng Hoang lại là một mảnh kinh thán. "Oa kháo...

Lại là một vị tuyệt thế soái ca a..." "Người này lại là ai?" "Người này xinh đẹp như thế, thực sự là khiến người ta khó mà tưởng tượng, tựa hồ so với nữ tử bình thường đều muốn xinh đẹp rất nhiều ni..." "Ngươi dùng từ xinh đẹp hình dung nam tử này, há chẳng phải là đang vũ nhục hắn sao?" "Nói cũng phải, đơn khán tướng mạo nam tử này tựa hồ một chút cũng không dưới Đế Giang a..." "Đặc miêu, đây là Tiên Tư Bảng a, hay là Mỹ Nam Bảng?

Làm sao lên bảng tất cả đều là một đám soái ca?" "Không phải soái ca chính là mãnh nam...

Thật đúng là khiến người ta mở rộng tầm mắt..." "Đừng có ở đó hồ thuyết bát đạo...

Trên bảng danh sách này đồng dạng cũng có rất nhiều mỹ nữ a..." Chúng sinh Hồng Hoang tại giờ khắc này không ai không kinh thán.

Ngay tại lúc này lại có đại đạo văn tự giáng lâm. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng đệ 22 vị: Đông Hoàng Thái Nhất, Tam Túc Kim Ô đản sinh từ trên Thái Dương Tinh.

Huyết mạch siêu tuyệt, thiên phú siêu tuyệt, thân cư cao vị, đại khí vận gia thân, bởi vậy lên bảng."] "Tư..." "Soái ca trẻ tuổi này cư nhiên là Đông Hoàng Thái Nhất?" "Đông Hoàng Thái Nhất dáng dấp soái như thế sao?

Quả thực là khủng bố như tư..." "Ta cũng không nghĩ tới Đông Hoàng Thái Nhất cư nhiên dáng dấp soái như thế...

Xác thực là có chút khó mà tưởng tượng." "Các ngươi nói là Đông

Hoàng Thái Nhất soái nha, hay là Đế Giang soái nha?" "Ta vẫn là thích Đế Giang...

Đế Giang càng có nam nhân vị (mùi vị đàn ông)...

Ánh mắt kia...

Quả thực tuyệt..." "Ta cũng thích Đế Giang...

Đế Giang sở hữu một loại mị lực đáng chết, quả thực mê chết ta..." "Ta thích Đông Hoàng Thái Nhất...

Đông Hoàng Thái Nhất soái là một loại cảm giác yêu diễm...

Thực sự là nhìn đến mức ta cũng phải rung động... "..." Chúng sinh Hồng Hoang, cư nhiên tại giờ khắc này đàm luận xem rốt cuộc ai soái hơn.

Thật đúng là khiến rất nhiều người đều dở khóc dở cười.

Nhưng không thể không thừa nhận chính là, vô luận là Đế Giang hay là Thái Nhất đều là soái đến có chút hợp lý.

Hèn chi những nữ nhân kia sẽ phạm hoa si (mê trai).

Chúng sinh Hồng Hoang nam nhân đều cảm thấy có loại xúc động quỷ dị.

Thật đúng là cảm giác xúc động khiến người ta buồn nôn.

Ngay tại lúc này, rốt cục lại có một đạo kim quang xuất hiện tại không trung.

Vào khoảnh khắc này, chúng sinh Hồng Hoang vô cùng mong chờ...

Ai có thể xếp trên Đế Giang, Thái Nhất đây?

Khối kim quang giữa không trung kịch liệt diễn hóa.

Hồi lâu sau, rốt cuộc cũng có một đạo thân ảnh hiện ra.

Nhìn thấy thân ảnh này, chúng sinh Hồng Hoang trong lòng đều chấn động.

Chỉ thấy người trong không trung lại là một nam tử trẻ tuổi.

Nam tử trẻ tuổi này khí thế bất phàm, chắp tay đứng thẳng.

Nhìn qua, thân ảnh của hắn vô cùng vĩ ngạn.

Lúc này, hắn mặc một bộ trường bào màu đen (huyền sắc).

Trên trường bào thêu hình một con Kim Ô màu vàng rực rỡ vô cùng to lớn.

Tổng thể nhìn qua khí thế mười phần.

Trên đầu đội mũ miện châu quan, mười hai chuỗi ngọc rủ xuống, che khuất đôi mắt mang theo thần thái vô tận của hắn.

Nam tử trẻ tuổi này dung mạo cũng cực kỳ anh tuấn, có vài phần tương tự với Đông Hoàng Thái Nhất.

Khác biệt với Đông Hoàng Thái Nhất ở chỗ, khí tức trên người nam tử này cực kỳ hậu trọng, thiếu đi vài phần hoa lệ và sắc bén, nhưng lại nhiều hơn vài phần ổn trọng và thành thục.

Trên người kẻ này, khí tức đế vương cực kỳ nồng đậm.

Nhìn thấy thân ảnh vô cùng vĩ ngạn này, chúng sinh Hồng Hoang đều đã minh bạch.

Người này tất là Thiên Đình chi chủ, Yêu Đế Đế Tuấn.

Phiến khắc sau, văn tự Đại Đạo giáng lâm. [“Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 21: Yêu Đế Đế Tuấn.

Sinh ra từ Tam Túc Kim Ô trên Thái Dương Tinh.

Huyết mạch siêu tuyệt, thiên phú siêu tuyệt, thân cư địa vị cao, đại khí vận gia thân, vì vậy lên bảng.”] Nhìn thấy văn tự Đại Đạo, rất

nhiều người vào giờ khắc này kích động lên.

“Đế vương chi khí trên người kẻ này nồng đậm như thế, quả nhiên là Yêu Đế Đế Tuấn nha...” “Dung mạo Đế Tuấn dường như còn muốn đẹp hơn Đông Hoàng Thái Nhất một chút a...” “Dung mạo Đế Tuấn quả thực tuyệt, lại thêm khí tức đế vương trên người kia...

Thực sự là mê chết người ta rồi...” “Cũng bình thường thôi, ta vẫn thích Tổ Vu Đế Giang hơn, ánh mắt của ngài ấy quả thực tuyệt...

Ánh mắt ưu sút, khí tức đạm mạc, cùng với khí tức người sống chớ gần kia...

Đó mới là soái ca chân chính được không?” “Chẳng lẽ các ngươi không có ai thích Côn Bằng sao?

Ngã cảm giác Côn Bằng rất soái nha?

Chương 166

Côn Bằng lão tổ mới là món ăn của ta...” “.....” Chúng sinh nữ tử Hồng Hoang vào giờ khắc này lại bắt đầu mê trai.

Kỳ thực cũng không thể trách các nàng.

Khi trên bảng xếp hạng xuất hiện mỹ nữ, nam nhân chúng sinh Hồng Hoang nghĩ chắc cũng có biểu tình như vậy.

Mà Đế Tuấn trong Thiên Đình, sắc mặt lại hơi đổi.

Thứ hạng này của hắn tuy nói đã tương đối cao, nhưng bản thân hắn lại cũng không quá hài lòng.

Trong lòng hắn, hắn cảm thấy mình xếp tại vị trí hai mươi mốt là có chút thấp.

Dù sao ở phía trên hắn còn có hai mươi vị trí nữa.

Điều này liền có chút khủng bố rồi.

Hơn hai mươi vị đại năng trực tiếp nghiền ép hắn...

Hắn thân là Yêu tộc chi chủ, tự nhiên là có chút tâm không cam lòng.

Bất quá hắn lại nghĩ đến việc mình có thể lăng giá trên Tổ Vu đứng đầu là Đế Giang, lại cảm thấy vô cùng hả giận.

Dù sao vị trí của hắn cao hơn Đế Giang, đối với Yêu tộc mà nói cũng là một sự tình thập phần nở mày nở mặt.

Nhưng khi nghĩ đến một người nào đó, Đế Tuấn lại có chút khó chịu.

Mười hai Tổ Vu, còn có hai vị Tổ Vu chưa lên bảng.

Một vị là Hậu Thổ đã thành tựu Thánh Nhân.

Còn có một vị là nữ tử còn lại trong mười hai Tổ Vu - Huyền Minh.

Dựa theo mỹ mạo của nàng, nghĩ chắc cũng có thể lên bảng.

Nghĩ tới đây tâm tình Đế Tuấn bỗng nhiên trở nên có chút kém.

Bị hai nữ tử Vu tộc nghiền ép, xác thực là làm cho hắn có chút khó chịu a.

Ngay khi sắc mặt Đế Tuấn biến đen, lại có một đại đoàn kim sắc quang mang xuất hiện giữa không trung.

Khối kim quang kia bắt đầu kịch liệt diễn hóa.

Hồi lâu sau, rốt cuộc lại có một đạo thân ảnh vô cùng mỹ diễm xuất hiện.

Cư nhiên lại xuất hiện một vị nữ tử.

Sau khi nữ tử này xuất hiện, tiếng hít thở của chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa trở nên thô trọng.

Nữ tử trong không trung này thực sự là quá mức xuất chúng.

Chỉ thấy nàng da như tuyết, uyển như đệ nhất bảo ngọc giữa thiên địa.

Đôi mắt tựa như một làn nước mùa thu.

Khi liếc mắt nhìn quanh, tự có một khí chất thanh nhã cao quý.

Tất cả mọi người đều vì đó mà ghé mắt.

Thậm chí khiến người ta sinh ra một loại cảm giác tự ti mặc cảm, không dám khinh nhờn.

Trong khí tức lãnh ngạo linh động kia, lại thấu lộ ra vẻ câu hồn nhiếp phách.

Quả thực có loại mỹ cảm khiến người ta hồn xiêu phách lạc.

Dưới sự ánh chiếu của bộ váy dài cung trang, nữ tử tuyệt sắc trong không trung y phục thắng tuyết, tay áo rộng tung bay.

Lần này lại đến lượt nam nhân Hồng Hoang thế giới bắt đầu nghị luận ầm ĩ.

"Nữ tử này lại là ai?" "Dung mạo như vậy thực sự là quá mức kinh diễm rồi..." "Nữ nhân trên cái danh sách này quả nhiên chiếm tiện nghi a...

Nữ tử này xếp hạng cư nhiên còn ở trên đám người Đế Giang, Thái Nhất, Đế Tuấn." "Nữ nhân xếp hạng liền có chút bất đồng rồi...

Đoán chừng cũng là do mỹ mạo chiếm tỷ lệ quá lớn đi..." "Nói có lý, xếp hạng của nữ nhân có chút nhiều nước (không thực chất), nhìn xem dung mạo thưởng thức một phen cũng coi như xong..." "Nhìn khí thế nữ tử này, hẳn là Tây Vương Mẫu trong truyền thuyết đi?" "Quả thật có khả năng, Tây Vương Mẫu, không hổ là thiên hạ nữ tiên chi thủ, mỗi một cái bảng danh sách đều lên bảng, để uẩn hùng hậu không cách nào phỏng đoán a..." Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang nghị luận, không trung có văn tự Đại Đạo xuất hiện. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 20: Tây Vương Mẫu.

Sinh ra từ Côn Luân tiên sơn, thiên hạ nữ tiên chi thủ, thân phận tôn quý, vì vậy lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Pháp lực tu vi ngàn vạn năm, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Cửu Chuyển Kim Đan mười viên, Đại Đạo toái phiến một phần."] "Quả nhiên là Tây Vương Mẫu, cư nhiên xếp hạng 20, quả thực là khủng bố như vậy." "Nữ tiên chi thủ Tây Vương Mẫu xếp hạng 20, mà nam tiên chi thủ Đông Vương Công lại xếp hạng 65, cái chênh lệch này có chút lớn a..." "Văn tự Đại Đạo đã nói qua rồi, trong tương lai không xa, Đông Vương Công sẽ vẫn lạc, đây có khả năng chính là nguyên nhân khiến

Đông Vương Công xếp hạng thấp đi?" "Đông Vương Công nếu như vẫn lạc rồi...

Tây Vương Mẫu có thể giữ được nhiều bảo vật như vậy sao?" "....." Chúng sinh Hồng Hoang, vào giờ khắc này nghị luận ầm ĩ.

Rất nhiều người cũng dấy lên dục vọng trong lòng.

Đông Vương Công vẫn lạc mà đi, Tây Vương Mẫu chẳng phải sẽ biến thành quả phụ sao.

Nếu như có thể đạt được sự ưu ái của nàng, vậy mỹ nhân như thế, cùng với nhiều bảo vật như vậy, há chẳng phải là...

Nghĩ tới đây, có ít người đã lại một lần nữa nổi lên lòng tham.

Nếu thật sự có thể cầu được ước thấy, vậy thì đúng là một bước lên trời rồi.

Rất nhiều người vào giờ khắc này không khỏi thầm mắng lên.

Tên Đông Vương Công chết tiệt này, sao còn không vẫn lạc đi?

Đáng thương cho Đông Vương Công, hắn đâu biết rằng chúng sinh Hồng Hoang đều đang mong chờ hắn chết.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang trong lòng thầm mang sát ý, thân ảnh Tây Vương Mẫu trong không trung dần dần biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim quang kịch liệt khác.

Đoàn kim quang này đang hiển hóa giữa không trung, trực tiếp kéo lại tâm tư của rất nhiều người.

Hồi lâu sau, đoàn kim quang kia rốt cuộc diễn hóa thành hình.

Chúng sinh định thần nhìn lại, cư nhiên lại là một vị nữ tử thiên kiều bá mị.

Chỉ thấy nữ tử trong không trung cực kỳ mạo mỹ, ước chừng bộ

dáng hơn hai mươi tuổi.

Dung mạo tú lệ đoan trang cùng cực.

Một đôi mắt cực kỳ linh động, uyển như hai con tinh linh kiều tiếu khả nhân, quả nhiên là mỹ diễm không gì sánh được.

Làn da trắng nõn như trứng gà vừa bóc, đôi mắt to chớp chớp phảng phất biết nói chuyện, đôi môi đỏ nhỏ nhắn cùng làn da trắng càng thêm phân minh.

Một đôi lúm đồng tiền nhỏ phân bố đều ở hai bên má, cười nhạt một cái, lúm đồng tiền như ẩn như hiện, đáng yêu như thiên tiên.

Tóc dài rủ thẳng xuống mắt cá chân, xõa tóc ra, thanh ti tùy gió vũ động, phát ra mùi thơm ngát.

Eo thon nhỏ, tứ chi thon dài, có khí chất thoát tục như tiên tử.

Mặc một bộ bạch y dài chấm đất, bên trên thêu hoa văn hồ điệp (bươm bướm) chìm, mái tóc đen dùng lưu tô hồ điệp buộc nhẹ nhàng.

"Nữ tử này là ai?

Cư nhiên xuất chúng như thế?" "Nhìn dung mạo nữ tử này, dường như so với Tây Vương Mẫu còn muốn hơn một bậc." "Nữ tử này dung mạo nhìn qua càng thêm trẻ tuổi, Tây Vương Mẫu tuy rằng nhìn qua tuổi tác thiên đại, nhưng lại càng có dụ hoặc, ta vẫn là thích Tây Vương Mẫu..." "Ta thích nữ tử trước mắt này..." "Chỉ là không biết nữ tử trước mắt này rốt cuộc là ai a..." "Thật muốn một lần chiêm ngưỡng dung nhan a..." Khi vị nữ tử này xuất hiện, các nam đồng bào Hồng Hoang lại bắt đầu xao động bất an.

Phiến khắc sau, Đại Đạo văn tự xuất hiện. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 19: Huyền Minh.

Vũ Chi Tổ Vu trong Thập Nhị Tổ Vu, do tinh huyết Bàn Cổ hóa

thành.

Bất luận dung mạo, thiên tư, xuất thân, cảnh giới đều giai, vì vậy lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Ngàn vạn năm pháp lực tu vi, Cửu Chuyển Kim Đan mười viên, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Đại Đạo toái phiến hai phần."] "Vị nữ tử này cư nhiên là Vu tộc Huyền Minh sao?" "Tổ Vu Huyền Minh cư nhiên lớn lên đẹp mắt như vậy?

Wow...

Xuất hồ ý liệu của ta..." "Vu tộc xưa nay vốn xuất mỹ nữ, ví dụ như Huyền Minh, ví dụ như Cửu Phượng, còn có vị đã thành tựu Thánh Nhân cảnh giới là Hậu Thổ." "Quả nhiên mỹ diễm vô phương a..." "Thực sự là làm cho người khác hâm mộ chết mất..." "Không ngờ Huyền Minh cư nhiên xếp hạng 19, lực áp Phục Hy, Đế Giang, Thái Nhất, Đế Tuấn, cùng với Tây Vương Mẫu..." "Lớn lên xinh đẹp quả nhiên có thể mài ra cơm ăn a..." "Vẫn luôn nghe thấy đại danh Tổ Vu Huyền Minh, lại chưa từng nhìn thấy nàng, hôm nay xem xét, quả nhiên mỹ diễm không gì sánh được." "....." Chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này nghị luận ầm ĩ.

Tình cảm hâm mộ khó nói lên lời.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, lại có một đạo kim quang xuất hiện giữa không trung.

Đoàn kim quang này kịch liệt giãy dụa diễn hóa.

Hồi lâu sau mới lại diễn hóa ra một cái thân ảnh.

Chúng sinh Hồng Hoang chỉ liếc mắt một cái, lập tức sắc mặt đại biến, kinh hãi đến tâm thần kịch chấn.

Không chỉ là sinh linh bình thường, cho dù là Thiên Đình Đế Tuấn, Thái Nhất, cùng với Thập Nhị Tổ Vu ở hạ giới, mỗi một sinh linh

nhìn thấy đạo ảnh tượng kia, đều cảm giác đại não trống rỗng.

Tất cả sự chấn hám trước đó đều không bằng một phần vạn của giờ khắc này.

Thanh âm của rất nhiều người lúc này đều bắt đầu phát run.

"Chuyện gì xảy ra?" "Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" "Vì sao Thánh Nhân mới chỉ xếp hạng 18?" Không thể không khiến bọn họ kinh ngạc, bởi vì đạo thân ảnh giữa không trung kia, chính là một trong Tây Phương Nhị Thánh - Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Đây mới chỉ là hạng 18 nha.

Vì sao Chuẩn Đề Thánh Nhân lại xuất hiện chứ?

Chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này đã toàn bộ chấn kinh.

Chỉ thấy đạo thân ảnh kia nhìn qua có chút gầy gò.

Chương 167

Thân thể khô gầy như que củi mặc một bộ đạo bào màu vàng đất.

Hình tượng xám xịt kia khiến chúng sinh Hồng Hoang đều có chút trợn mắt hốc mồm.

Thân thể vốn đã thấp bé còn có chút còng xuống.

Về phần dung mạo thì là có chút bình thường, hoàn hoàn toàn toàn chính là bộ dáng một lão giả bình thường.

Diện dung hiện ra màu vàng đất.

Dung mạo cũng có chút ổi tỏa (bỉ ổi).

Đôi mắt tam giác nho nhỏ kia thấu lộ ra vận vị mạc danh.

Một đầu tóc khô bị một cây trâm gỗ tùy ý buộc sau đầu.

Trong tay cầm một nhánh cây hào quang bảo khí.

Chính là pháp bảo thành danh của Chuẩn Đề Thánh Nhân: Thất Bảo Diệu Thụ.

Người này chẳng phải chính là một trong Tây Phương Nhị Thánh - Chuẩn Đề Thánh Nhân sao?

Vì sao lại xuất hiện sớm như vậy?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, văn tự Đại Đạo giáng lâm. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 18: Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Bản thể là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn - Canh Kim Bồ Đề Thụ.

Thân cụ vô cùng tạo hóa.

Có đại khí vận gia thân.

Thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân.

Vì vậy lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Ngàn vạn năm pháp lực đạo hạnh, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Cửu Chuyển Kim Đan mười viên, Đại Đạo toái phiến ba phần."] Văn tự Đại Đạo bất quá chỉ ngắn ngủi vài dòng!

Thư tả phảng phất bất quá chỉ là một cái tên bình thường mà thôi.

Thế nhưng chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này đã toàn bộ chấn kinh.

Thời không vào giờ khắc này đều phảng phất định cách (ngưng đọng) lại.

Không có bất kỳ một người nào có động tác.

Cũng không có bất kỳ một người nào lên tiếng.

Dù sao cái xếp hạng này thực sự là quá mức chấn hám rồi.

Mức độ chấn hám viễn siêu tất cả những thứ khác.

Đường đường là một trong sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang.

Đường đường là Tây Phương Nhị Thánh - Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Cư nhiên tại Tiên Tư Bảng chỉ vẻn vẹn xếp hạng 18.

Vô số tu sĩ vào giờ khắc này đều giống như cảm thụ được thiên toàn địa chuyển (trời đất quay cuồng).

Cái chấn kinh này, thực sự là vượt ra khỏi tưởng tượng.

Dù sao trong nhận thức của bọn hắn, thế giới Hồng Hoang tổng cộng cũng chỉ có vài vị Thánh Nhân như vậy.

Ý nghĩ này đã thâm căn cố đế rồi.

Hôm nay Chuẩn Đề Thánh Nhân vô cùng cường hãn lại chỉ xếp

hạng 18.

Vậy 17 người phía trước hắn rốt cuộc đều là thần thánh phương nào?

Chẳng lẽ tại thế giới Hồng Hoang còn ẩn tàng nhiều tồn tại có thể so vai với Thánh Nhân như vậy sao?

Cái xếp hạng này uyển như một cây búa tạ vạn quân mãnh liệt nện vào trong lòng tất cả mọi người.

Hận không thể nghiền nát toàn bộ tâm mạch bọn họ.

Đúng lúc này, bỗng nhiên có một vị đại năng mở miệng nói chuyện, giọng nói ép xuống cực thấp: "Cái xếp hạng này có chút kỳ quái, cũng không phải những người khác có thể xếp trước Chuẩn Đề Thánh Nhân, mà là thứ hạng của Chuẩn Đề Thánh Nhân có chút thấp rồi..." "Rốt cuộc là nguyên nhân gì khiến Chuẩn Đề Thánh Nhân xếp hạng thấp như vậy?" Vị đại năng này sau khi phát hiện, liền nhịn không được mở miệng nói ra phát hiện của mình.

Trải qua vị đại năng này nhắc nhở, tất cả mọi người đều phản ứng lại.

Từng cái đều như ở trong mộng mới tỉnh.

Sự thật cũng quả nhiên như thế.

Chúng sinh Hồng Hoang, những kẻ nên lên bảng đều đã lên bảng.

Ví dụ như Vu tộc Thập Nhị Tổ Vu, cùng với đông đảo Đại Vu.

Yêu tộc Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Phục Hy, Hi Hòa...

Còn có những môn đồ Thánh Nhân, còn có những khách nghe giảng trong ba ngàn Hồng Trần Khách.

Kẻ nên lên bảng đã toàn bộ lên bảng rồi, chưa lên bảng đoán chừng cũng không lên được nữa.

Trong thế giới Hồng Hoang, còn lại cũng chỉ có vài vị Thánh Nhân kia.

Cũng có nghĩa là những tồn tại xếp trước Chuẩn Đề Thánh Nhân, chí ít đều là nhân vật cấp bậc Thánh Nhân.

Nghĩ tới đây, chúng sinh Hồng Hoang đều một phen chấn kinh.

Nếu thật sự như thế, vậy sự tình này liền lớn chuyện rồi.

Thế giới Hồng Hoang cư nhiên ẩn tàng nhiều Thánh Nhân như thế.

Đây thực sự là sự tình siêu hồ tưởng tượng a.

Thế giới Hồng Hoang chẳng lẽ thật sự có nhiều đại năng Thánh Nhân tồn tại như vậy sao?

Hay là nói Hồng Mông Tử Kim Bảng lần này thật sự xuất hiện sai lầm?

Chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này đều nghị luận ầm ĩ.

Mà Chuẩn Đề Thánh Nhân tại Tây Phương Linh Sơn vào giờ khắc này sắc mặt cũng trở nên cực kỳ khó coi.

"Thánh Nhân đầu tiên lên bảng lại là bản tôn sao?" "Hơn nữa mới chỉ xếp hạng 18?" Sắc mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân lúc này muốn bao nhiêu khó coi liền có bấy nhiêu khó coi.

Đó là một loại buồn bực cùng táo bạo chưa từng có.

Tiên Tư Bảng tuy là bình định tổng hợp, nhưng cũng có quan hệ móc nối với thực lực.

Hôm nay trong các Thánh Nhân, hắn là người đầu tiên lên bảng, liền đã chứng thực hắn là Thánh Nhân yếu nhất.

Kết quả như vậy khiến hắn cực kỳ khó mà chấp nhận.

Nhất là mấy ngày trước, hắn mới cùng Nữ Oa nương nương đại chiến một trận.

Cuối cùng chịu không ít thiệt thòi trong tay Nữ Oa nương nương.

Như vậy xem ra...

đa phương diện nghiệm chứng...

Hắn, Chuẩn Đề Thánh Nhân, quả nhiên là Thánh Nhân yếu nhất...

Nếu không phải nguyên nhân này, vậy thì là nguyên nhân gì đây?

Chẳng lẽ là vì mình lớn lên quá xấu?

Nghĩ tới đây, đạo tâm thượng thiện nhược thủy vốn vẫn lù lù bất động của Chuẩn Đề Thánh Nhân lúc này cũng run rẩy.

Hắn luôn luôn cực kỳ giữ thể diện.

Tuy rằng thường xuyên làm chút chuyện không cần mặt mũi, nhưng lại không thích người khác nói ra nói vào.

Hôm nay một cú này trực tiếp chứng thực danh hiệu Thánh Nhân yếu nhất, điều này làm cho hắn tự giác thể diện bị tổn hại, có chút khó mà chấp nhận kết quả này.

Phải biết hắn mới chỉ xếp hạng 18 nha...

Trọn vẹn có 17 người muốn cao hơn hắn.

Chỉ cần trong 17 người này xuất hiện một vị không phải Thánh Nhân, vậy mặt mũi Chuẩn Đề Thánh Nhân hắn coi như mất hết.

Hắn đường đường Thánh Nhân cảnh giới, nếu bị kẻ không phải Thánh Nhân vượt qua, đây chẳng phải thành một cái chê cười tày trời?

Tiếp Dẫn Thánh Nhân ở một bên nhìn Chuẩn Đề Thánh Nhân tức giận đến toàn thân run lẩy bẩy, cũng không khỏi thở dài một tiếng.

Ai bảo hai người bọn họ thành Thánh cực kỳ miễn cưỡng chứ.

Lúc trước bốn người phương Đông liên tiếp thành Thánh, chỉ còn lại hai người phương Tây bọn họ.

Bọn họ bị áp lực bức bách, đi theo chư vị đại năng phương Đông học tập, kiến lập Tây Phương Giáo, hy vọng dùng công đức giáo hóa sinh linh phương Tây để thành Thánh.

Tuy nhiên công đức không đủ, hai người phương Tây bọn họ y nguyên không cách nào thành Thánh.

Chương 168

Cuối cùng hai người bọn họ đi đường tắt mới trở thành Thánh Nhân.

Bởi vì đại đa số công đức của bọn họ đều là mượn, tự nhiên là cảnh giới tương đương bất ổn.

So với Tứ Thánh phương Đông, hai người phương Tây bọn họ có thể nói là từng bước gập ghềnh.

Mỗi một bước đều đi đến nơm nớp lo sợ, sinh sợ tùy thời đều sẽ rớt xuống khỏi cảnh giới Thánh Nhân.

Lúc trước bọn họ phát ra bốn mươi tám đại hoành nguyện, mượn Thiên Đạo công đức mới miễn cưỡng thành Thánh.

Nhưng thành cũng bại cũng tại bốn mươi tám đại hoành nguyện kia.

Dù sao lúc trước bốn mươi tám đại hoành nguyện bọn họ phát ra thực sự là khó mà đạt thành.

Năm đó bốn mươi tám đại hoành nguyện kia, đại thể ý tứ chính là dùng Đại Đạo bản thân, độ hóa thế gian sinh linh hướng thiện, độ hóa thế gian sinh linh bình an, độ hóa thế gian sinh linh hỉ nhạc (vui vẻ), độ hóa thế gian sinh linh kiện toàn, độ hóa thế gian sinh linh tâm tưởng sự thành...

Cuối cùng bọn họ dùng bốn mươi tám đại hoành nguyện này mượn vô tận công đức, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi đạo.

Tuy nhiên thế gian sinh linh nhiều biết bao nhiêu?

Cho dù Tiếp Dẫn Thánh Nhân cùng với Chuẩn Đề Thánh Nhân thủ

đoạn thông thiên, đó cũng là sự tình không thể làm gì.

Bởi vậy hai người bọn họ từ đầu đến cuối nợ Thiên Đạo rất nhiều công đức, tự thân cảnh giới cũng không ổn định, tùy thời đều có nguy hiểm rớt xuống Thánh cảnh.

Nhưng Tây Phương Nhị Thánh, hai vị ti bỉ vô sỉ tiện nhân này, còn thực sự là có chút thủ đoạn.

Cư nhiên để bọn họ tìm được biện pháp phá giải, cũng coi là lợi hại.

Hai người bọn họ hợp lực thành lập một cái gọi là Tây Phương Cực Lạc Tịnh Thổ tại Tây Phương Đại Tu Di Sơn.

Hào xưng Tây Phương Cực Lạc Tịnh Thổ là nơi Chân - Thiện - Mỹ nhất trong thiên địa, cũng là nơi thần thánh nhất thế giới Hồng Hoang.

Cái gọi là Cực Lạc Tịnh Thổ này cũng coi là có chút thủ đoạn, có lực tẩy não cực kỳ cường hãn.

Phàm là sinh linh tiến vào Cực Lạc Tịnh Thổ này, liền sẽ bị tẩy não.

Sau khi bị tẩy não, liền được thiện niệm, được bình an, được kiện toàn, được hỉ nhạc.

Lợi dụng biện pháp này để lừa gạt Thiên Đạo, cũng coi như là vẹn toàn đạo niệm, cuối cùng phá trừ nguy cơ lần này.

Biện pháp này quả thực chính là tự mình dối người a.

Không chỉ lừa gạt Thiên Đạo, ngay cả chính mình cũng lừa gạt luôn.

Chính cái gọi là mắt không thấy tâm không phiền.

Hai người bọn họ kiến lập cái gọi là Cực Lạc Tịnh Thổ ngay tại

đạo trường của mình, sau đó trốn ở bên trong.

Phóng tầm mắt nhìn tới, toàn bộ đều là sinh linh bên trong Cực Lạc Tịnh Thổ.

Như vậy liền có thể bảo toàn đạo tâm bọn họ không bị tổn hại.

Chí ít sinh linh bên ngoài Cực Lạc Tịnh Thổ, cùng hai người bọn họ liền không có quan hệ.

Dù sao mắt bọn họ cũng không nhìn thấy.

Hai người bọn họ nhờ đó mới vượt qua nguy cơ tùy thời rớt xuống Thánh cảnh, nhưng cũng hạn chế hành động của hai người bọn họ.

Bởi vậy hai người bọn họ cực ít đi lại tại thế giới Hồng Hoang.

Cho dù là đi ra, thời gian cũng cực kỳ ngắn ngủi, rất nhanh liền phải trở về.

Bởi vì những loại ẩn bí này, hai người bọn họ xác thực là Thánh Nhân có tình trạng để uẩn thiển bạc nhất.

So với các Thánh Nhân khác xác thực là tương đối chịu thiệt.

Đồng thời việc Chuẩn Đề Thánh Nhân đại chiến cùng Nữ Oa Thánh Nhân cũng ấn chứng điểm này.

Nữ Oa có thể nói là tồn tại không am hiểu đánh nhau nhất trong các Thánh Nhân, nhiên dù là như thế, Chuẩn Đề Thánh Nhân y nguyên chịu rất nhiều thiệt thòi trong tay Nữ Oa.

Hôm nay Tiên Tư Bảng xếp hạng này, càng là chứng thực việc Chuẩn Đề Thánh Nhân yếu nhất.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân nhìn Chuẩn Đề Thánh Nhân trong trạng thái như thế cũng là không thể làm gì, cuối cùng cũng chỉ có thể lắc đầu than thở.

“Sư đệ, hôm nay Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, thiên địa hình thế đột nhiên thay đổi.

Chúng ta hai người vẫn là có cơ hội, chỉ riêng Linh Căn Bảng, đệ đã lấy được mấy ngàn vạn năm pháp lực đạo hạnh.

Hoặc hứa tái đạt được một chút phần thưởng, thực lực đệ có thể đạt được tăng lên nhảy vọt.” Chuẩn Đề Thánh Nhân nghe được lời nói của Tiếp Dẫn Thánh Nhân, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu.

Xem ra cũng chỉ có thể như thế.

Hồng Mông Tử Kim Bảng hiện thế, tất nhiên là có mục đích chân chính.

Chỉ cần những bảng danh sách này toàn bộ công bố hoàn thành, kịch tình chân chính sẽ lập tức triển khai.

Mục đích của Hồng Mông Tử Kim Bảng rốt cuộc là gì?

Chúng sinh Hồng Hoang ngày sau rốt cuộc sẽ phát triển thế nào?

Đến lúc đó liền có thể thấy rõ ràng.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, ảnh tượng Chuẩn Đề Thánh Nhân trong không trung dần dần biến mất hầu như không còn.

Thay vào đó là một đoàn kim quang kịch liệt khác.

Đoàn kim quang này cực kỳ cự đại, đang gian nan hiển hóa ra một đạo thân ảnh khác giữa không trung.

Hồi lâu sau, đạo thân ảnh này rốt cuộc diễn hóa ra.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngước mắt nhìn lên.

Bọn họ ngược lại muốn nhìn xem kẻ xếp trên Chuẩn Đề Thánh Nhân rốt cuộc là ai.

Chỉ thấy đó là một thân ảnh vĩ ngạn.

Đạo thân ảnh này phong tư phi phàm, thân hình to lớn, nhìn qua cực kỳ khí phách.

Dung mạo càng là mày kiếm mắt sáng, phong thần ngọc lãng, quả thực là anh tuấn tiêu sái cùng cực.

Trừ cái đó ra, vị đại năng này giơ tay nhấc chân, phảng phất có Đại Đạo nghênh hợp.

Khi đôi mắt đóng mở, đôi mắt kia hữu như nhật nguyệt song tinh, thực sự là sắc bén cùng cực.

Thế nhưng chính là một vị siêu cấp đại năng như vậy, lúc này sắc mặt lại trắng bệch như giấy, thân thể cũng nhẹ nhàng lay động, nhìn qua cực kỳ suy yếu.

Khi mọi người nhìn xuống phía dưới, toàn bộ đều lộ ra biểu tình kinh hãi.

Chỉ thấy trên đạo thân ảnh vĩ ngạn kia, thình lình có một cái lỗ thủng cực kỳ khủng bố.

Cái lỗ thủng này to bằng miệng bát, quán thông từ ngực ra sau lưng, hai bên trong suốt, ở giữa không có một tia một hào huyết nhục nào dính liền.

Đồng thời tạo hình cái lỗ thủng cự đại này tương đối kỳ quái, hoàn toàn chính là bộ dáng một cái bàn tay.

Lúc này cái lỗ thủng này đang ồ ồ chảy máu tươi.

Máu tươi chảy ra lại hiện ra một loại màu đen huyền bí quỷ dị.

"Cái này..." Nhìn thấy một màn khủng bố như thế, đông đảo đại năng Hồng Hoang đều kinh khủng vạn phần.

Nhìn giá thế (tư thế) của người trên không trung kia, phân minh cũng là một tôn Thánh Nhân.

Nhưng một tôn Thánh Nhân như vậy, vì sao lại thâm thụ trọng thương?

Điều này thực sự là quá mức khủng bố rồi.

"Đây rốt cuộc là ai?" "Nếu là người bình thường chịu thương tổn như vậy, chỉ sợ sớm đã chết ba lần rồi..." Một màn như vậy xác thực là có chút làm người ta sợ hãi.

Rất nhiều người đều có chút run lẩy bẩy, thậm chí đều không thể giữ vững tâm thái bình ổn.

"Vị Thánh Nhân lạ lẫm này rốt cuộc là ai?" "Bị trọng thương như thế, trên Tiên Tư Bảng lại y nguyên xếp trên Chuẩn Đề Thánh Nhân, đây có phải đại biểu cho việc người này mạnh hơn Chuẩn Đề Thánh Nhân rất nhiều hay không?" "Thánh Nhân xa lạ...

Trước ngực có một vết thương hình bàn tay..." "Người này...

Người này là..." "Người này là Tiền bối Tiểu Nhị Bức?" Thanh âm này vừa ra, chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này đều ồ lên một mảnh.

Còn thực sự có khả năng này.

Chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này không khỏi trở nên hỏa nhiệt.

Dương Mi Đại Tiên "Tiểu Nhị Bức" tiền bối cũng là một gia hỏa có ác thú vị, giảng giải cho mọi người rất nhiều điểm kiến thức, thậm chí còn cùng mọi người hòa mình vào một chỗ, thâm thụ chúng sinh Hồng Hoang yêu thích.

Thế nhưng khi Linh Căn Bảng công bố, lại đem chân thân của Tiểu Nhị Bức tiền bối là Không Tâm Dương Liễu bạo lộ ra.

Kết quả bị Đạo Tổ Hồng Quân suy tính ra, Tiểu Nhị Bức tiền bối

chính là Dương Mi Đại Tiên.

Kết quả cách ức vạn vạn dặm thời không, Hồng Quân Đạo Tổ trực tiếp xuất thủ, thề phải chém giết Dương Mi Đại Tiên.

Cuối cùng trọng thương Dương Mi Đại Tiên.

Bất quá Dương Mi Đại Tiên cũng là có chút thủ đoạn, từ trong tay Hồng Quân Đạo Tổ đào thoát, chạy tới vùng đất Hỗn Độn vô tận, cũng không biết hiện tại thế nào.

Không ngờ trên Tiên Tư Bảng, Dương Mi Đại Tiên lại xuất hiện.

Chương 169

Vào giờ khắc này Hồng Hoang Chuẩn Thánh không khỏi ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Dương Mi Đại Tiên.

Dù sao đây là "Tiểu Nhị Bức tiền bối" mà bọn họ yêu thích, có rất nhiều người đều có ý thân cận với ngài ấy.

Đồng thời có rất nhiều đại năng vào giờ khắc này bắt đầu nghị luận sự tình giữa Dương Mi Đại Tiên và Hồng Quân Đạo Tổ.

Cư thuyết Dương Mi Đại Tiên đối với Hồng Hoang đại địa cũng có đại công đức.

Lúc trước khi Thú Hoàng Thần Nghịch đi đến cùng đồ mạt lộ, Dương Mi Đại Tiên cũng từng xuất thủ.

Sau đó Thú Hoàng Thần Nghịch lạc bại, chính thức mở ra thời đại Long Hán Lượng Kiếp.

Về sau nữa, Ma Tổ La Hầu dị quân đột khởi, trong tay sở hữu Thí Thần Thương, lại luyện hóa Tru Tiên Tứ Kiếm, sát phạt chi lực đạt tới đỉnh phong, hầu như không kém gì Thú Hoàng Thần Nghịch thời kỳ viễn cổ.

Ngay khi Ma Tổ La Hầu gây họa cho thương sinh, Dương Mi Đại Tiên cùng Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Hồng Quân Đạo Tổ... cùng nhau xuất thủ, triệt để trấn áp Ma Tổ La Hầu.

Có thể nói là thanh danh hiển hách.

Bất quá cuối cùng Dương Mi Đại Tiên và Hồng Quân Đạo Tổ lý niệm bất hợp, hai người ra tay đánh nhau.

Nghe đồn Hồng Quân Đạo Tổ dùng hết các loại pháp bảo nhưng y nguyên không phải đối thủ của Dương Mi Đại Tiên.

Nguyên lai Dương Mi Đại Tiên thành đạo còn trước Hồng Quân Đạo Tổ ba ngàn năm.

Sau này Dương Mi Đại Tiên liền biến mất tại thiên địa gian.

Mà Hồng Quân Đạo Tổ thì dị quân đột khởi, cuối cùng tu luyện trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, triệt để trở thành chúa tể Hồng Hoang đại địa, không có người thứ hai, còn đạt được Thiên Đạo tán thành, có thể hóa thân hợp đạo.

Vô số năm sau, khi Dương Mi Đại Tiên lại một lần nữa lộ diện, lại bị Hồng Quân Đạo Tổ cách ức vạn vạn dặm thời không, trực tiếp một chưởng đánh tan.

Quả thật là tạo hóa trêu ngươi.

Rất nhiều người đều cảm thấy bất bình thay cho Dương Mi Đại Tiên.

Dương Mi Đại Tiên cũng là có công đức to lớn đối với chúng sinh Hồng Hoang, xưa nay cũng chưa từng gây họa cho thương sinh.

Không ngờ Hồng Quân Đạo Tổ cư nhiên cứ phải đuổi tận giết tuyệt!

Thực sự là quá mức bá đạo rồi.

Đúng lúc này có văn tự Đại Đạo giáng lâm. [“Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 17: Dương Mi Đại Tiên.

Bản thể là Hỗn Độn Linh Căn - Không Tâm Dương Liễu.

Thân cụ vô cùng tạo hóa.

Có đại khí vận gia thân.

Thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân.

Vì vậy lên bảng.”] [“Phần thưởng xếp hạng: Ngàn vạn năm pháp

lực đạo hạnh, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Cửu Chuyển Kim Đan mười viên, Đại Đạo toái phiến bốn phần."] "Quả nhiên là Tiểu Nhị Bức tiền bối, quả nhiên là Dương Mi Đại Tiên..." "Rất nhiều người vào giờ khắc này kinh thán liên liên..." "Không ngờ Dương Mi Đại Tiên thâm thụ trọng thương đều có thể xếp trước Chuẩn Đề Thánh Nhân, nếu như không bị thương, chỉ sợ xếp hạng còn muốn dựa vào phía trước..." "Không hổ là Tiểu Nhị Bức tiền bối mà ta kính ngưỡng..." Rất nhiều người vào giờ khắc này trực tiếp vang lên một mảnh kinh thán, ý sùng kính trong mắt bộc lộ ra ngoài.

Vài vị Thánh Nhân khác vào giờ khắc này cũng cảm giác có chút kinh ngạc.

Không ngờ cái vị Dương Mi Đại Tiên này cư nhiên có địa vị cao như thế trong lòng chúng sinh Hồng Hoang?

Quả thật là kỳ tai quái tai!

Mà Chuẩn Đề Thánh Nhân tại Tây Phương Linh Sơn, lúc này sắc mặt thì hơi dễ nhìn hơn một chút.

Xếp trước hắn cư nhiên là Dương Mi Đại Tiên.

Như vậy xem ra ngược lại cũng có thể nói thông được.

Dù sao Dương Mi Đại Tiên là vị Thánh Nhân chân chính đầu tiên trong thiên địa, thành Thánh còn sớm hơn Hồng Quân Đạo Tổ.

Xếp ở trước hắn, cũng miễn cưỡng có thể nói được.

Bất quá hắn ngược lại muốn tiếp tục nhìn xuống, còn hạng 16 rốt cuộc là ai?

Nếu không thể phục chúng, hắn tất nhiên sẽ xuất thủ, một chưởng đánh chết kẻ đó...

Lúc này Chuẩn Đề Thánh Nhân trong lòng lửa giận tràn lan, sát ý

sôi trào, đâu còn có bộ dáng cao tăng Phật môn gì nữa?

Hồi lâu sau, đạo thân ảnh trong không trung rốt cuộc biến mất không thấy.

Thay vào đó là một đoàn kim quang cực kỳ kịch liệt khác.

Đoàn kim quang này điên cuồng giãy dụa hiển hóa trong không trung.

Hiển nhiên tồn tại xếp hạng càng cao, tốc độ hiển hóa cũng liền càng chậm.

Điều này đủ để nói rõ mấu chốt của vấn đề.

Hồi lâu thật lâu sau khối kim quang kia mới rốt cuộc hiển hóa thành hình.

Chỉ thấy tại trong không trung xuất hiện một đạo thân ảnh vô cùng vĩ ngạn.

Sau khi nhìn thấy thân ảnh này xuất hiện, đồng tử Chuẩn Đề Thánh Nhân hơi co lại.

Vạn vạn không ngờ sư huynh của hắn cư nhiên mới chỉ xếp hạng 16?

Như vậy, Tây Phương Nhị Thánh bọn họ há chẳng phải toàn quân bị diệt rồi sao?

Giờ khắc này sắc mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân không những không chuyển biến tốt, ngược lại đen càng triệt để.

Chỉ thấy đạo thân ảnh trong không trung cực kỳ vĩ ngạn, dáng người cực kỳ cao lớn uy vũ.

Trên người mặc một chiếc cà sa quái dị màu đỏ.

Trên cà sa khảm nạm rất nhiều bảo thạch kỳ dị.

Các loại hoàng kim, kim cương, mithril (mật ngân), mỹ ngọc, châu báu khảm nạm trong đó.

Nhìn qua ngũ quang thập sắc, cực kỳ hoa lệ.

Mà dung mạo người này thì có chút bình thường.

Da dẻ hiện ra màu vàng.

Hai hàng lông mày cực dài rủ xuống hai bên má.

Biểu tình cả người thì là một bộ mặt khổ qua (mướp đắng).

Lúc này đang làm ra một bộ biểu tình bi thiên mẫn nhân (thương xót người trời), nhìn qua ngược lại là có vài phần bộ dáng từ tường.

Bất quá lại đội một cái đầu to lớn, nhìn qua có chút hoạt kê, lại có chút buồn cười.

Người này tay trái cầm một cái pháp bảo cự đại, chính là Tiếp Dẫn Thần Tràng xếp hạng 49 trên Pháp Bảo Bảng.

Tay phải thì cầm một chuỗi niệm châu, cũng là pháp bảo thành danh của Tiếp Dẫn Thánh Nhân: Cực Phẩm Niệm Châu.

Kiện pháp bảo này tuy rằng không thể lên bảng, nhưng cũng là tồn tại cực kỳ cường hãn.

Nhìn thấy thân ảnh này, chúng sinh Hồng Hoang đều có chút trợn mắt hốc mồm.

Hồng Hoang đại địa phù hợp cái dạng mạo này, cũng chỉ có vị còn lại của Tây Phương Nhị Thánh, chính là Tây Phương Đại Thánh - Tiếp Dẫn Thánh Nhân.

Vạn vạn không ngờ Tiếp Dẫn Thánh Nhân cư nhiên bám gót Chuẩn Đề Thánh Nhân và Dương Mi Đại Tiên cũng lên bảng rồi.

Xếp hạng đồng dạng cũng không cao, vẻn vẹn chỉ là xếp hạng 16

trên Tiên Tư Bảng.

Thực sự là có chút nằm ngoài dự liệu của chúng sinh Hồng Hoang.

Phải biết Tiếp Dẫn Thánh Nhân và Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng không giống nhau.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân một tay xúc thành sự xuất hiện của Tây Phương Nhị Thánh.

Luận thực lực, Tiếp Dẫn Thánh Nhân cũng cường hãn hơn Chuẩn Đề Thánh Nhân rất nhiều.

Không ngờ cư nhiên cũng chỉ mới xếp hạng 16.

Xem ra phương Tây chung quy là để uẩn thiển bạc, xem ra chung quy cũng phải dừng bước tại đây.

Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ cùng với Nguyên Thủy Thiên Tôn của phương Đông nhìn thấy cảnh tượng như vậy không khỏi toát ra một tia cười lạnh.

Hai người phương Tây xem ra chung quy là không được.

Xếp hạng như vậy xác thực là không cao.

Chỉ bằng cái xếp hạng như vậy mà cũng muốn cùng phương Đông chống lại, đây quả thực là trò cười cho thiên hạ.

Chỉ riêng một mình Nữ Oa Thánh Nhân liền trực tiếp đánh Chuẩn Đề Thánh Nhân ngẩng đầu không nổi.

Cho dù là Tiếp Dẫn Thánh Nhân kia, tình huống cũng sẽ không tốt hơn chỗ nào.

Ngay trong ánh mắt trào phúng của chúng sinh Hồng Hoang và chư Thánh phương Đông, thân ảnh Tiếp Dẫn Thánh Nhân trong không trung tiêu thất tại thiên địa gian.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới thở dài một hơi.

Chương 170

Vị tiếp theo chính là Tiên Tư Bảng hạng 15.

Không biết lại là tồn tại như thế nào đây?

Trong sự mong chờ khẩn trương của chúng sinh Hồng Hoang, lại có một đạo kim sắc quang mang xuất hiện tại gian thiên địa.

Sau khi đoàn quang mang này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang trong nháy mắt liền giống như nước sôi vỡ tổ.

Tất cả mọi người đều gắt gao nhìn chằm chằm không trung, muốn nhìn kỹ xem tồn tại có thể lực áp ba vị Thánh Nhân trên Tiên Tư Bảng rốt cuộc là ai?

Hồi lâu sau, đạo kim quang trong không trung rốt cuộc diễn hóa ra một đạo thân ảnh.

Đạo thân ảnh này cực kỳ uy vũ hùng tráng, nhìn qua vô cùng thần võ.

Người này cao ước chừng tám thước, đang ngẩng đầu ưỡn ngực đứng giữa thiên địa.

Một thân ngạo cốt, sừng sững trên thiên khung.

Một đầu tóc ngắn pha lẫn màu xám trắng, dưới ánh kim quang chiếu rọi lấp lánh ngân quang sáng chói.

Bộ râu quai nón màu bạc từ hai bên tóc mai chỉ thẳng xuống cằm, tuy rằng tăng thêm cho hắn vài phần hung ác, nhưng người này nhìn qua lại đầy mặt chính khí.

Lông mày rậm phi dương, một đôi mắt hổ quắc thước hữu thần.

Thu hút sự chú ý nhất chính là tai phải của hắn, bởi vì trên tai phải

hắn có treo một cái quy xác (mai rùa) to bằng quả trứng gà.

Trên cái quy xác này điêu khắc văn lộ cực kỳ phức tạp, nhìn qua giống như đồ đằng thần bí, lại có chút giống phù ấn thần bí.

Lúc này, đạo thân ảnh vĩ ngạn này đang ngẩng đầu nhìn trời, trong ánh mắt dường như có nỗi lo lắng thật sâu.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy hư ảnh này, lập tức liền hai mặt nhìn nhau.

Bởi vì đạo thân ảnh này cư nhiên lại là một tồn tại lạ lẫm.

Hơn nữa khí tức nồng đậm trên người đạo thân ảnh này không gì không biểu thị rõ hắn là một tồn tại giống như Thánh Nhân.

Chẳng lẽ lại là một Thánh Nhân lạ lẫm?

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Người này xuất hiện thực sự là có chút đột ngột, trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang có chút trở tay không kịp.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang buồn bực, văn tự Đại Đạo đẩu nhiên giáng lâm. [“Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 15: Huyền Vũ.

Một trong Tứ Thánh Thú, tọa kỵ của Trường Không đạo nhân, trấn thủ Hồng Hoang Bắc Cực.

Trên người có đại khí vận gia thân, cũng có đại công đức, vì thế lên bảng.”] [“Phần thưởng xếp hạng: Ngàn vạn năm pháp lực đạo hạnh.

Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Cửu Chuyển Kim Đan mười viên, Đại Đạo toái phiến 5 phần.”] “Người này cư nhiên là Huyền Vũ sao?” “Đây chính là hóa thân của một trong Tứ Thánh Thú - Huyền Vũ?” Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy đây không khỏi một phen kinh thán.

Huyền Vũ từng nằm trong danh sách đầu bảng Tọa Kỵ Bảng, thình lình xuất hiện tại Tiên Tư Bảng.

Song bảng đều là danh liệt tiền mao (đứng top đầu).

"Vậy tiếp theo có thể hay không là..." "Có thể hay không là ba con Thần Thánh Thú còn lại trong Tứ Thánh Thú?" "Hôm nay đã Tứ Thần Thú Huyền Vũ đều xuất hiện...

Đoán chừng là ba con Thần Thú khác cũng muốn xuất hiện..." Rất nhiều người vào giờ khắc này trong lòng đồng cảm liên liên gật đầu, đều nín thở chờ đợi bọn họ lần nữa công bố.

Thân ảnh vô cùng vĩ ngạn trong không trung Đại Đạo rốt cuộc biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim sắc quang mang khác.

Đoàn kim sắc quang mang này bắt đầu kịch liệt diễn hóa trong không trung.

Hồi lâu sau rốt cuộc diễn hóa thành hình.

Chỉ thấy xuất hiện trong không trung là một vị thiếu nữ thiên kiều bá mị.

Vị thiếu nữ này thân hình thon dài, lồi lõm có hứng thú, nhìn qua vô cùng dụ nhân.

Trên người mặc một bộ trường váy tơ lụa màu đỏ.

Cái trường váy tơ lụa màu đỏ này dài hơn thân thể nàng rất nhiều, lúc này đang tùy gió phiêu đãng, bay phần phật.

Trên trường váy thỉnh thoảng có ngọn lửa toát ra, mỗi một luồng ngọn lửa đều có vô biên đạo vận tràn ngập.

Nhìn kỹ lại, cái trường váy màu đỏ này cư nhiên là do hỏa diễm cấu thành, quả thật là khủng bố như vậy.

Thiếu nữ kia dung mạo vô cùng kinh diễm, mái tóc đen búi thành kiểu phi thiên kế, hiện rõ vẻ hoa lệ cao quý.

Thiếu nữ này da dẻ cực kỳ trắng nõn tinh oánh tựa tuyết, quả thực là mỹ diễm chúng sinh.

Một nốt chu sa chí điểm tại mi tâm nàng, bằng không tăng thêm vài phần dụ hoặc.

Sau khi đạo thân ảnh này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lại là một phen kinh thán.

Nữ tử này thực sự là quá mức kinh diễm rồi.

Chúng đa nữ tử xuất hiện trên Tiên Tư Bảng ở trước mặt vị nữ tử này dường như trực tiếp rớt xuống hạ tầng.

"Vị nữ tử này lại là ai?" "Nữ tử này chẳng lẽ chính là một trong Tứ Thần Thú?" "Trường váy do hỏa diễm tạo thành...

Có phải là vị Chu Tước kia không?" "Nữ tử trước mắt này hẳn là Chu Tước rồi đi?" Rất nhiều người vào giờ khắc này không ai không tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Tuy rằng văn tự Đại Đạo còn chưa xuất hiện, nhưng chúng sinh Hồng Hoang đã đều biết rõ rồi.

Tồn tại xếp hạng 14 trên Tiên Tư Bảng tất nhiên chính là đầu Chu Tước này.

Hồi lâu sau, trong không trung quả nhiên có văn tự Đại Đạo giáng lâm. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 14: Thánh Thú Chu Tước.

Một trong Tứ Thánh Thú.

Tọa kỵ của Trường Không đạo nhân.

Trên người có đại khí vận gia thân, cũng có đại công đức tại thân.

Trấn thủ Hồng Hoang Nam Cực.

Vì thế lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Ngàn vạn năm pháp lực đạo hạnh, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Cửu Chuyển Kim Đan mười viên, Đại Đạo toái phiến sáu phần."] "Nữ tử này quả nhiên là một trong Tứ Thánh Thú - Chu Tước..." "Không ngờ Chu Tước hóa thành hình người cư nhiên kinh diễm như thế...

Yêu rồi yêu rồi..." "Ngươi cần phải cẩn thận một chút...

Bị Chu Tước biết, coi chừng thiêu chết ngươi..." "Từ hôm nay trở đi, Chu Tước chính là nữ thần của ta...

Sau này Chu Tước chính là tín ngưỡng của ta...

Ai nếu dám chửi bới Chu Tước, ta con mẹ nó liền liều mạng với hắn..." "Sau hôm nay Chu Tước cũng là nữ thần của ta...

Hỏa diễm nữ thần của ta...

Nga...

Mộng trung nữ thần..." "Các ngươi sao lại ghê tởm như vậy chứ?

Chỉ biết ở chỗ này ý dâm..." "....." Khi nam tử kinh thán, nữ tử thì biểu lộ ra ý chán ghét.

Nhưng các nam tử lại hắc hắc cười một tiếng, lại một lần nữa ngẩng đầu nhìn lên.

Đạo thân ảnh kia là như thế yểu điệu, là như thế dụ hoặc nhân tâm, nhất định phải nhìn cho kỹ.

Dù sao đạo thân ảnh này rất nhanh liền biến mất rồi.

Quả nhiên, trong ánh mắt lưu luyến không rời của chúng sinh Hồng Hoang, thân ảnh Chu Tước rốt cuộc biến mất ở chân trời.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lưu luyến không rời thu hồi

ánh mắt.

Cùng lúc đó lại một lần nữa bắt đầu mong chờ vị đại năng tiếp theo.

Rất nhanh trong không trung lại có một đạo kim sắc quang mang biến ảo.

Đạo kim sắc quang mang này diễn hóa trong không trung hồi lâu, cuối cùng lại có một đạo thân ảnh xuất hiện.

Chỉ thấy đạo thân ảnh kia là một nam tử trẻ tuổi mặc một thân bạch bào.

Nam tử này mặc một bộ bạch sắc trường bào hoa lệ, tại vạt áo thêu một vài ám hoa (hoa văn chìm) cực kỳ tinh xảo.

Tổng thể nhìn qua đại khí bàng bạc.

Bộ trường bào này dường như có chút bó người, trực tiếp câu lặc ra thân hình thon dài đĩnh bạt của hắn.

Một đầu tóc dài cũng hiện ra màu trắng như trăng (nguyệt bạch sắc), cùng với bạch sắc trường bào kia tôn nhau lên (tương đắc ích chương).

Lúc này, những sợi tóc trắng kia được một sợi dây lụa trắng nhẹ nhàng buộc sau đầu, nhìn qua vừa cao quý lại hoa lệ.

Lại nhìn dung mạo nam tử trẻ tuổi này, cực kỳ lập thể, uyển như bạch ngọc điêu khắc.

Khuôn mặt cực kỳ lãnh tĩnh kia, cho dù là kiêu dương trên trời đều vì đó mà thất sắc.

Giơ tay nhấc chân, không gì không hiển lộ rõ vẻ tôn quý cùng lãnh liệt.

Chương 171

Giữa những cử chỉ, có một cỗ sát khí vô cùng lãnh liệt sung mãn trong thiên địa.

Cỗ sát khí này dường như có loại hàn ý thấu xương...

Khiến rất nhiều đại năng Hồng Hoang vào giờ khắc này đều không tự chủ được mà rùng mình một cái.

Trừ cái đó ra, lại có một cỗ vương giả chi khí uy chấn thiên hạ bộc phát ra.

Cỗ khí tức này dường như có chút tương tự với khí tức trên người Đế Tuấn, trời sinh đã có một bộ vương giả chi khí như quân lâm thiên hạ, cho người ta một loại cảm giác áp bách cực kỳ cường hãn.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy nam tử bạch y vô cùng hàn lãnh trước mắt này, không ai không rùng mình một cái, dường như bị sát khí của nam tử bạch y làm chấn nhiếp.

"Người này...

Chẳng lẽ chính là con Bạch Hổ sát khí nặng nhất trong Tứ Thánh Thú sao?" "Nhìn khí chất bực này, dường như tám chín phần mười rồi..." "Nhìn khí chất Bạch Hổ này, còn thực sự là sát khí ngút trời..." "Nam tử này vừa ra, độ ấm Hồng Hoang vào giờ khắc này đều mạc danh kỳ diệu thấp xuống vài phần...

Quả nhiên cường hãn..." "Chính là không biết Tứ Thánh Thú so với Tam Thanh ai mạnh ai yếu a..." "Cái này còn phải nói sao...

Khẳng định là Tam Thanh mạnh a...

Tam Thanh đến hiện tại đều chưa xuất hiện trên bảng xếp hạng,

điều này đã đủ để nói rõ vấn đề rồi." "Cái này ai biết được chứ?

Đây là Tiên Tư Bảng, lại không phải Thực Lực Bảng..." "Nghiêm túc mà nói, có thể có sát khí như vậy, đại năng Hồng Hoang đại địa chỉ có một vị, đó chính là Thông Thiên Thánh Nhân trong Tam Thanh, các Thánh Nhân khác về phương diện sát khí đều kém hơn một chút..." "Còn đúng là như thế...

Chỉ có khí tức của Thông Thiên Giáo Chủ là có chút tương tự với vị Bạch Hổ này..." Đúng lúc này không trung văn tự Đại Đạo giáng lâm. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 13: Thánh Thú Bạch Hổ, một trong Tứ Thánh Thú, thủ hộ Hồng Hoang Tây Cực, tọa kỵ của Trường Không đạo nhân.

Thân có đại khí vận gia thâm, cũng có đại công đức, vì thế lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Ngàn vạn năm pháp lực đạo hạnh, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Cửu Chuyển Kim Đan mười viên, Đại Đạo toái phiến 7 phần."] "Vị bạch bào nam tử này quả nhiên chính là Bạch Hổ trong truyền thuyết a..." "Vậy tiếp theo, tất nhiên chính là Thanh Long đứng đầu Tứ Thánh Thú..." "Chúng ta vẫn là đừng đoán mò nữa...

Kính thỉnh chờ mong đi..." Hồi lâu thật lâu sau, đạo bạch bào niên khinh nam tử trong không trung rốt cuộc cũng biến mất không thấy.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới thở phào một hơi.

Dù sao sát khí của Bạch Hổ thực sự là quá mức nồng đậm rồi, ngay cả nhiệt độ thiên địa Hồng Hoang cũng bị ảnh hưởng.

Sau khi Bạch Hổ biến mất, nhiệt độ thiên địa Hồng Hoang đều tăng cao vài phần.

Ngay tại thời gian đoạn này, lại có một đoàn kim sắc quang mang xuất hiện giữa không trung.

Đoàn quang mang này bắt đầu kịch liệt diễn hóa giữa không trung.

Nhìn thấy đoàn kim quang này, chúng sinh Hồng Hoang rốt cuộc kích động lên.

Rốt cuộc có phải là Thanh Long hay không?

Lập tức liền muốn công bố rồi.

Hồi lâu sau, đoàn kim quang trong không trung mới rốt cuộc diễn hóa ra một nam tử trẻ tuổi.

Chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này đều ngẩng đầu nhìn trời.

Rốt cuộc có phải là Thánh Thú Thanh Long hay không, bọn họ phải nhìn cho kỹ.

Trực tiếp xuất hiện trong không trung y nguyên là một nam tử trẻ tuổi.

Nam tử trẻ tuổi này một thân trường bào màu xanh (thanh sắc), nhìn qua cực kỳ vừa người.

Tổng thể là một bộ dáng thư sinh.

Bên hông đeo một thanh trường kiếm, trong tay còn cầm một cây quạt xếp.

Lúc này đang ở trong không trung không nhanh không chậm phe phẩy quạt xếp, uyển như một vị tuyệt thế giai công tử.

Lại nhìn bộ dáng thư sinh này, đó gọi là một cái thanh lãng soái khí.

Da trắng thắng sương tuyết, tóc đen tựa yêu tinh.

Đôi mắt lãng nhật nguyệt, đôi mày tụ phong vân.

Tuyền tiên (Tiên trên suối) bất nhược thử (chẳng qua cũng chỉ

như thế), Nguyệt Thần ứng vô hình.

Một ngày chắp cánh đi, phượng cao vu (hơn hẳn) Tam Thanh.

Quả thật là một vị mỹ nam tử ôn nhuận như ngọc.

Rất nhiều nữ tử vào giờ khắc này lại chảy nước miếng.

"Không hổ là một trong Tứ Thánh Thú - Thanh Long a...

Quả nhiên thật soái..." "Thật muốn sinh con cho Thanh Long..." "Lão thiên nột..." "Vì sao Tứ Thánh Thú đều là soái ca mỹ nữ a?" Câu nói này trực tiếp làm chúng sinh Hồng Hoang sững sờ.

Cẩn thận hồi tưởng lại, còn đúng là như thế.

Vô luận là Huyền Vũ ban đầu, hay là Chu Tước, hay là Bạch Hổ, hay là Thanh Long hiện tại, mỗi một người đều là hạng người kinh diễm chúng sinh.

Tưởng tượng Tam Thanh...

Lại tưởng tượng Tây Phương Nhị Thánh...

Quả thực không có cách nào nhìn rồi...

Đồng dạng đều là Thánh Nhân cảnh giới, vì sao lại không cách nào đánh đồng với Tứ Thần Thú chứ?

Rất nhiều người vào giờ khắc này không khỏi lắc đầu than thở.

"Ta con mẹ nó (TMD)..." "Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ...

Cư nhiên bá chiếm Tiên Tư Bảng...

Phải biết bọn họ toàn bộ đều chỉ là tọa kỵ của Trường Không đạo nhân a..." "Đây đối với Hồng Hoang mà nói chính là một cái sỉ nhục a..." "Tọa kỵ nhà người ta đều ở vị trí đầu trên bảng xếp hạng...

Đây quả nhiên là sỉ nhục của chúng sinh Hồng Hoang a..." "Sỉ

nhục mẹ ngươi...” “.....” Rất nhiều người vào giờ khắc này không khỏi nảy sinh phân kỳ, thậm chí còn cãi vã.

Cho dù là văn tự Đại Đạo xuất hiện trong không trung cũng không màng xem. [“Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 12: Thánh Thú Thanh Long, một trong Tứ Thánh Thú, trấn thủ Hồng Hoang Đông Cực, tọa kỵ của Trường Không đạo nhân, có đại khí vận gia thân, cũng có đại công đức, vì thế lên bảng.”] [“Phần thưởng xếp hạng: Ngàn vạn năm pháp lực đạo hạnh, Tiên Thiên Thanh Khí mười luồng, Cửu Chuyển Kim Đan mười viên, Đại Đạo toái phiến 8 phần.”] Hồi lâu thật lâu sau, ảnh tượng Thanh Long trong không trung mới dần dần biến mất hầu như không còn.

Sự tranh nghị của chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này cũng rốt cuộc biến mất.

Tất cả mọi người vào giờ khắc này rốt cuộc lại bắt đầu ngẩng đầu nhìn lên.

Người còn xếp trước Thanh Long rốt cuộc lại là ai?

Trước mắt chúng sinh Hồng Hoang chưa lên bảng cũng chỉ có Tam Thanh và Nữ Oa.

Tiếp theo rốt cuộc là ai?

Rốt cuộc là đại năng thần bí hay là Tam Thanh đây?

Rất nhiều người bắt đầu nghị luận ở chỗ này.

Nếu là Tam Thanh, tất nhiên cũng sẽ có phân cao thấp.

Rốt cuộc ai cao ai thấp, tất nhiên lại là một phen tư bản để đàm luận.

Ngay khi chúng sinh đàm luận, rốt cuộc lại có một đạo quang mang vô cùng sáng chói xuất hiện giữa không trung.

Chỉ thấy đạo quang mang kia vô cùng sáng chói, kim quang lấp lánh trực tiếp chiếu rọi nửa bầu trời, sau đó liền bắt đầu kịch liệt diễn hóa.

Hồi lâu sau, rốt cuộc có một đạo thân ảnh xuất hiện trên bầu trời.

Đạo thân ảnh này xuất hiện xong, chúng sinh Hồng Hoang lập tức biến thành một mảnh kinh thán.

Vạn vạn không ngờ, người đầu tiên xuất hiện cư nhiên là hắn.

Đây quả thực là đánh vỡ nhận thức của thế giới Hồng Hoang.

Chỉ thấy xuất hiện trong không trung là một vị lão giả ăn mặc cực kỳ nghiêm cẩn.

Chỉ thấy hắn diện dung vô cùng đoan trang, thấu lộ ra ý nhân từ vô tận.

Hiển nhiên vị lão giả này là có đại từ bi.

Ánh mắt cực kỳ hòa ái, phảng phất thấu lộ ra trí tuệ vô tận.

Một chòm râu dài dưới cằm trực tiếp rủ xuống ngực, lúc này đang theo gió nhẹ nhàng phiêu đãng.

Mà một đầu tóc dài màu trắng cũng được chải chuốt chăm chú, cẩn thận tỉ mỉ rủ xuống sau đầu.

Tóc trắng cùng râu bạc trong không trung tương đắc ích chương, hình thành một loại mị lực độc đáo.

Chỉ thấy lão giả này lúc này đang ngồi xếp bằng trên một cái bồ đoàn.

Tay phải cầm thanh pháp bảo mà chúng sinh Hồng Hoang đều quen thuộc, chính là kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cực kỳ cường hãn: Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Mà tay trái thì hướng lên niết một cái pháp quyết mạc danh, hiển nhiên đang tu luyện công pháp.

Nhìn thấy thân ảnh này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang đều một phen kinh hô!

Vạn vạn không ngờ người đầu tiên xuất hiện trong Tam Thanh cư nhiên là hắn.

Kẻ này, chẳng phải là lão nhị trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?

Chương 172

Tại sao người xuất hiện đầu tiên lại là Nguyên Thủy Thiên Tôn chứ?

Chuyện này quả thực siêu hồ tưởng tượng.

Như vậy chẳng phải đại biểu rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn là kẻ kém nhất trong Tam Thanh sao?

Điều này bảo Nguyên Thủy Thiên Tôn, kẻ vốn coi trọng sĩ diện nhất, biết giấu mặt vào đâu?

Hồng Hoang chúng sinh lập tức bắt đầu bàn tán xôn xao, thì thầm to nhỏ.

Tuy rằng không ai dám lớn tiếng huyên náo, nhưng những tiếng xì xào bàn tán đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn đang ở Ngọc Hư Cung lại nghe đến rõ mồn một.

Lúc này sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng nhiên đen lại, triệt để biến thành màu gan heo.

Chỉ thấy sắc mặt hắn vô cùng khó coi nhìn chằm chằm lên bầu trời, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin nổi.

Vạn vạn lần không nghĩ tới, Nguyên Thủy Thiên Tôn hắn lại là người đầu tiên trong Tam Thanh xuất hiện...

Điều này chẳng phải đại biểu hắn là kẻ kém nhất trong Tam Thanh?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn càng trở nên khó coi hơn.

Nhất là tiếng nghị luận của chúng sinh Hồng Hoang trực tiếp

khiến da mặt hắn nóng ran.

Nhìn về phía Hồng Mông Tử Kim Bảng, trong mắt hắn tràn đầy ý lạnh.

Hồng Mông Tử Kim Bảng cho rằng hắn là kẻ kém nhất Tam Thanh?

Bất luận là Pháp Bảo Bảng, hay là Linh Căn Bảng, hay là Tọa Kỵ Bảng, thứ hạng của hắn đều cực kỳ không tệ.

Thế nhưng đến Tiên Tư Bảng này, hắn lại thành kẻ bét bảng?

Chuyện này sao có thể khiến hắn cam tâm chứ?

Sự không cam lòng cùng lửa giận ngập trời tràn ngập nội tâm hắn.

Bất quá hắn dù sao cũng là Thánh nhân, lại cực kỳ giữ thể diện, tự nhiên không thể tùy ý phát tác, chỉ có thể cưỡng chế nhẫn nại.

Ngay lúc này, Đại Đạo văn tự trên không trung giáng xuống. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 11: Nguyên Thủy Thiên Tôn, một trong Tam Thanh, Bàn Cổ đại thần nguyên thần sở hóa, Thiên Đạo Thánh Nhân, trên thân mang đại khí, lại có đại công đức, được trời ưu ái, tạo hóa vô cùng, đặc cách lên bảng!"] ["Phần thưởng xếp hạng: Ngàn vạn năm pháp lực đạo hạnh, mười luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, 9 phần Đại Đạo Toái Phiến."] Sau khi Đại Đạo văn tự xuất hiện trên không trung, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cảm giác mặt đỏ bừng.

Đồng thời trong lòng lại có chút bất mãn.

Nếu nói không bằng Thái Thượng Lão Tử, hắn cũng nhận.

Dù sao đối phương nãi là đại huynh của hắn, cũng là thủ lĩnh Huyền Môn phương Đông, thủ tịch đại đệ tử của Đạo Tổ, nội hàm xác thực là vô cùng thâm hậu.

Thế nhưng hiện giờ ngay cả tiên tư của Thông Thiên cũng muốn cao hơn hắn.

Chuyện này bảo hắn làm sao có thể thừa thụ?

Tự nhiên là khiến hắn vừa kinh vừa giận.

Nhất là tiếng nghị luận của chúng sinh Hồng Hoang, thậm chí đã kích khởi sát ý của hắn.

Bất quá hắn cũng chỉ có thể cưỡng chế nhẫn nại.

Hồi lâu sau, Đại Đạo văn tự trên không trung mới dần dần hạ xuống.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này mới trở nên dễ coi hơn một chút.

Một lát sau, lại có một đạo kim sắc quang mang xuất hiện trên không trung.

Đạo kim quang này sau khi xuất hiện liền điên cuồng giãy dụa diễn hóa.

Dù sao xếp hạng càng cao, thực lực thường cũng càng cường đại, muốn diễn hóa ra cũng càng thêm khó khăn.

Thật lâu sau đó, rốt cuộc lại có một đạo thân ảnh xuất hiện trên bầu trời.

Chỉ thấy xuất hiện trên không trung lại là một vị bạch phát lão giả.

Tướng mạo lão giả tóc trắng này có chút kỳ lạ.

Tóc trắng trên đỉnh đầu có chút thưa thớt, loáng thoáng lộ ra đỉnh đầu đầy nếp nhăn.

Nhưng bên trong những nếp nhăn kia cư nhiên cũng lộ ra một loại đạo vận thâm sâu.

Quả thực là khủng bố như vậy.

Chỉ thấy trán hắn cực kỳ đầy đặn, đội một cái tử sắc đỉnh quan, đem mái tóc thưa thớt tùy ý búi lên, đỉnh ở trên đầu.

Nhìn qua cực kỳ tùy ý, ngược lại phù hợp với lý niệm đạo pháp tự nhiên của hắn.

Sau đó liền thấy hắn tóc trắng lông mày trắng, râu ria cũng là màu trắng.

Đồng dạng cũng là đoan tọa trên một cái bồ đoàn có tạo hình cực kỳ quái dị.

Cái bồ đoàn kia trình hiện ra hai màu xanh đỏ quỷ dị.

Chính là Phong Hỏa Bồ Đoàn xếp hạng thứ 41 trên Pháp Bảo Bảng.

Nhìn thấy thân ảnh này xuất hiện, Hồng Hoang chúng sinh lại một mảnh xôn xao.

Trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn lên bảng đầu tiên đã dẫn phát chúng sinh Hồng Hoang nghi hoặc.

Không ngờ vị thứ hai trong Tam Thanh xuất hiện lại là Thái Thượng Lão Tử?

Đây rốt cuộc là cái quỷ gì?

Chuyện này quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

Thái Thượng Lão Tử vẫn luôn là thủ lĩnh Huyền Môn.

Thực lực cũng là tồn tại cao siêu nhất.

Bất luận nhìn từ phương diện nào cũng đều không có chút sơ hở.

Thế nhưng lại lên bảng trước cả Thông Thiên Giáo Chủ?

Là Thông Thiên Giáo Chủ quá mạnh?

Hay là Thái Thượng Lão Tử quá yếu?

Rất nhiều người đều nghi hoặc khó giải.

Tại Tây Phương Linh Sơn, Chuẩn Đề thánh nhân cũng thực sự kinh ngạc một chút.

Thái Thượng Lão Tử cư nhiên lên bảng trước.

Điều này chẳng phải có ý nghĩa là Nữ Oa nương nương phương Đông và Thông Thiên thánh nhân đều sẽ xếp trước Thái Thượng Lão Tử?

Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề thánh nhân không khỏi lộ ra một nụ cười âm ngoan.

Hắn dường như đã tìm được đột phá khẩu để ly gián Tam Thanh.

Tam Thanh phương Đông nếu cứ mãi cùng một giuộc, chỉ sợ phương Tây sẽ vĩnh viễn không có ngày nổi danh.

Nếu có thể thành công ly gián Tam Thanh, vậy cơ hội phương Tây quật khởi đến rồi.

Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề thánh nhân không khỏi lưu lộ ra một tia đắc ý.

Trong Tam Thanh vẫn luôn ẩn ẩn lấy Thái Thượng Lão Tử làm đầu.

Bất quá Thái Thượng Lão Tử tu luyện nãi là Vô Vi Đại Đạo, xưng là đạo pháp tự nhiên, thuận theo tự nhiên.

Ngày thường cũng là bộ dáng thanh tĩnh vô vi.

Rất nhiều sự tình trên đại địa Hồng Hoang hắn đều buông tay mặc kệ, cơ bản đều giao cho Nguyên Thủy Thiên Tôn đi xử lý.

Không biết khi Thái Thượng Lão Tử nhìn thấy thứ hạng này, liệu

có thể tiếp tục thanh tĩnh vô vi được nữa hay không?

Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề thánh nhân không khỏi lưu lộ ra một tia tò mò.

Mà lúc này bên trong Bát Cảnh Cung.

Đoan tọa trên Phong Hỏa Bồ Đoàn, Thái Thượng Lão Tử nhìn thấy hình ảnh của mình trên không trung cũng kinh nộ không thôi, sắc mặt cũng khẽ biến. "Bản thánh mới chỉ xếp hạng 10?" Lúc này Thái Thượng Lão Tử lược có chút kinh nộ.

Vốn dĩ hắn tự đánh giá thứ hạng của mình cũng không tính quá cao, nhưng dù thế nào cũng có thể lọt vào top 5 chứ?

Dù sao trừ bỏ Đạo Tổ Hồng Quân, cũng chỉ có vị Trường Không đạo nhân thần bí khó lường kia là có khả năng xếp trước hắn.

Tính như vậy mới có hai người.

Hắn dự đoán mình hẳn là vững vàng trong top 5, đã là chừa lại không ít đường lui rồi.

Thế nhưng đây mới chỉ là hạng 10, thân ảnh của mình đã xuất hiện trên không trung.

Điều này tự nhiên khiến Thái Thượng Lão Tử có chút không chịu nổi. "Trước mắt, Thông Thiên và Nữ Oa đều chưa xuất hiện, điều này cũng có nghĩa là hai người bọn họ ở trên Bản thánh sao?" Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử có chút âm trầm bất định.

Chương 173

Đạo Tổ Hồng Quân ở trên hắn, việc này tự nhiên không có bất kỳ tranh nghị gì.

Nhưng Thông Thiên và Nữ Oa xếp trên hắn, lại dựa vào cái gì?

Nữ Oa xếp trên có lẽ là chiếm tiện nghi nhờ dung mạo đẹp mắt, đảo cũng miễn cưỡng có thể nói được.

Nhưng lão út trong Tam Thanh là Thông Thiên Giáo Chủ, cư nhiên cũng có thể xếp trên hắn sao?

Một cử đem cả hai người ca ca đều nghiền ép rồi?

Thái Thượng Lão Tử thực sự có chút nghĩ không thông.

Hắn chỉ cảm giác nội tâm mình một mảnh rung động.

Cảm giác đạo tâm vạn cổ bất biến kia, giờ phút này đều có chút nứt vỡ.

Bên trong Bích Du Cung tại Kim Ngao Đảo, Thông Thiên Giáo Chủ lúc này nhìn hình ảnh Thái Thượng Lão Tử trên không trung cũng có chút kinh nghi bất định.

Sao lại thế này?

Tại sao đại ca và nhị ca đều lên bảng rồi mà hắn lại chưa lên bảng?

Chẳng lẽ hắn trượt bảng?

Khả năng này cực nhỏ.

Vậy rốt cuộc là vì sao?

Chẳng lẽ tiên tư của mình, cư nhiên xếp trên hai vị ca ca sao?

Nghĩ đến khả năng này, Thông Thiên Giáo Chủ không khỏi lộ ra một nụ cười.

Nếu thật sự như thế, vậy thì đúng là nở mày nở mặt.

Chỉ là không biết hai vị ca ca kia rốt cuộc có cảm tưởng gì đây?

Lúc này Hồng Hoang chúng sinh nghị luận đã rất ít.

Phần lớn đại năng chỉ có thể yên lặng quan khán.

Việc này đã quan hệ đến tôn nghiêm của Tam Thanh, bọn họ thực sự không dám vọng nhiên nghị luận.

Những đại năng kia dám trêu chọc Chuẩn Thánh như Nhiên Đăng đạo nhân, nhưng đối mặt với Thánh nhân lại đều không dám vọng gia nghị luận.

Tuy rằng bọn họ từng người nói chuyện ít đi, chỉ dám thảo luận trong tối, nhưng hoạt động trong lòng lại chẳng ít hơn trước kia chút nào.

Hồng Hoang Lục Thánh, rốt cuộc ai mạnh ai yếu?

Vẫn luôn không có một định luận.

Nhưng lại có thể từ Tiên Tư Bảng này dòm ngó một hai.

Tuy rằng không phải chiến lực chân chính, nhưng cũng có thể có tác dụng tham khảo nhất định.

Xác thực là có thể được mở rộng tầm mắt.

Hồng Hoang Lục Thánh đầu tiên lên bảng chính là Chuẩn Đề thánh nhân.

Sau đó là Tiếp Dẫn thánh nhân phương Tây.

Hai người cách một Dương Mi Đại Tiên.

Sau đó là Tứ Thánh Thú.

Tiếp nữa liền là Nguyên Thủy thánh nhân và Thái Thượng Lão Tử.

Thông Thiên thánh nhân và Nữ Oa nương nương vẫn luôn chưa xuất hiện.

Nữ Oa nương nương có lẽ bởi vì dung mạo xinh đẹp nên thứ hạng cao một chút.

Nhưng Thông Thiên thánh nhân là thế nào đây?

Nói cách khác, Thông Thiên thánh nhân mới là thánh nhân mạnh nhất trong Hồng Hoang Lục Thánh sao?

Rất nhiều người giờ khắc này đều có suy nghĩ như vậy, nhưng lại không dám tùy ý nói ra.

Giây lát sau, Đại Đạo văn tự giáng lâm trên bầu trời. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 10: Thái Thượng Lão Tử, người đứng đầu Tam Thanh, Thiên Đạo Thánh Nhân, Nhân Giáo Giáo Chủ, Bàn Cổ đại thần nguyên thần sở hóa, trên thân có đại khí vận, cũng có đại công đức, nhân thử lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Ngàn vạn năm pháp lực đạo hạnh, mười luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, một điều Đại Đạo hoàn chỉnh."] Khi nhìn thấy phần thưởng xếp hạng, Hồng Hoang chúng sinh trong nháy mắt kinh ngạc.

Phần thưởng giờ khắc này bỗng nhiên hình thành sự thăng cấp về chất.

Đại Đạo hoàn chỉnh cư nhiên lại xuất hiện.

Điều này đại biểu cho cái gì?

Một điều Đại Đạo hoàn chỉnh, chính là đại biểu cho một cơ duyên thành thánh a...

Nói cách khác, trong tay Thái Thượng Lão Tử lại có thêm một đạo cơ duyên thành thánh.

Đây quả thực là phúc nguyên tày trời.

Thực sự là khó có thể tưởng tượng.

Thái Thượng Lão Tử chỉ có một vị đệ tử, đó chính là Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng giống như Thái Thượng Lão Tử, đều tương đối thích thanh tĩnh vô vi, bởi vậy tại Hồng Hoang tương đối điệu thấp.

Nhưng Huyền Đô Đại Pháp Sư đã là tu vi Chuẩn Thánh thực sự.

Cơ duyên thành thánh trong tay Thái Thượng Lão Tử này, cuối cùng liệu có rơi vào tay Huyền Đô Đại Pháp Sư hay không?

Rất nhiều người giờ khắc này không khỏi đoán già đoán non.

Ngay tại lúc này, thân ảnh Thái Thượng Lão Tử và Đại Đạo văn tự trên không trung rốt cuộc biến mất.

Mà mọi người đều biết tiếp theo là một đạo kim quang kịch liệt khác.

Thấy kim quang trên không trung bắt đầu diễn hóa mãnh liệt, trái tim rất nhiều người mạc danh kỳ diệu đập mạnh.

Xếp hạng thứ 9, rốt cuộc có phải là Thông Thiên Giáo Chủ trong Tam Thanh hay không?

Hay là Nữ Oa nương nương phương Đông?

Rất nhiều người đều nảy sinh nghi hoặc.

Theo kim quang trên không trung diễn hóa, trái tim mọi người đều treo lên tận cổ họng.

Mỗi người đều khẩn trương vô cùng nhìn chằm chằm kim quang.

Thật lâu sau, kim quang trên không trung rốt cuộc diễn hóa thành hình.

Chỉ thấy nãi là một vị trung niên đạo nhân.

Người này thân hình vô cùng vĩ ngạn, thân mặc một bộ đạo bào rộng thùng thình màu xanh.

Trên thanh sắc đạo bào này in đồ đằng thần bí, khi tùy gió phiêu lãng trên không trung lộ ra vô tận đạo vận.

Sau lưng đeo một thanh trường kiếm màu xanh, chính là Thanh Bình Kiếm xếp hạng thứ 48 trên Pháp Bảo Bảng.

Một đầu tóc dài hoa râm bay sau đầu, lược có chút lăng loạn.

Hai bên gò má có râu đẹp buông xuống.

Tướng mạo thì cực kỳ bá đạo.

Khuôn mặt vuông vức, đôi mắt phượng dài nhỏ, không chỗ nào không lộ ra bá khí vô tận.

Trên tay phải cầm một cây phất trần.

Khi phất trần khẽ quét qua liền có một cỗ khí tức sắc bén vô tận khuếch tán ra.

Cỗ khí tức này quả thực mang theo ảo giác đâm thủng trời xanh.

Ý vị sát lục vô tận kia trực tiếp khiến Hồng Hoang chúng sinh tê dại da đầu.

Vị trung niên đạo nhân này khí tức thực sự quá mức hung hãn.

Cỗ sát khí kia thực sự chấn động lòng người.

Khi Hồng Hoang chúng sinh nhìn rõ đạo thân ảnh này, không ai không khỏi sợ hãi trong lòng.

“Quả nhiên...” “Thông Thiên Giáo Chủ quả nhiên xếp trên Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử...” “Nói cách khác trong Tam Thanh luận phong tư, Thông Thiên Giáo Chủ mới là tồn tại mạnh nhất...” “Ta bỗng nhiên lại nhớ tới câu nói kia của Nhiên Đăng đạo nhân...” “Lúc trước khi công bố Pháp Bảo Bảng, Nhiên Đăng đạo nhân liền nói qua, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới là kẻ yếu nhất trong Tam Thanh...” “Hiện giờ xem ra, dường như đúng là có chuyện như vậy a...” “Suỵt...” “Ngươi không muốn sống nữa sao?

Cư nhiên dám vọng nghị Tam Thanh thánh nhân?” “Nguyên Thủy thánh nhân cực kỳ giữ thể diện, nếu chọc giận hắn, trực tiếp trấn sát ngươi...

đến lúc đó chẳng phải xui xẻo?” Giờ khắc này Hồng Hoang chúng sinh lại một lần nữa bắt đầu nghị luận phân vân.

Mỗi một người đều cảm nhận được chấn động cực lớn.

Hiện tại xem ra, Tam Thanh khả năng phải một lần nữa xếp hạng.

Tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ lúc này ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng.

Chương 174

Hắn có thể trấn áp hai vị sư huynh trên Tiên Tư Bảng, hiển nhiên cũng là niềm vui ngoài ý muốn.

Đồng thời cũng không khỏi đại tán thưởng Hồng Mông Tử Kim Bảng có nhãn quang.

Không chỉ là tiên tư, tức tiện là bảng thực lực, hắn cũng tin tưởng chính mình sẽ không yếu hơn hai vị sư huynh.

Mà sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn tại Ngọc Hư Cung và Thái Thượng Lão Tử tại Bát Cảnh Cung thì đều có chút khó coi.

Hai vị huynh trưởng bọn họ cư nhiên bị lão út Thông Thiên thánh nhân vượt qua.

Thực sự là có chút nan kham, đều cảm thấy mặt mũi không còn chút ánh sáng.

Ngay khi Hồng Hoang chúng sinh nghị luận, Đại Đạo văn tự trên không trung rốt cuộc giáng lâm. [“Hồng Hoang Tiên Tư Bảng hạng 9: Thông Thiên Giáo Chủ, một trong Tam Thanh, Thiên Đạo Thánh Nhân, Tiệt Giáo Giáo Chủ, Bàn Cổ đại thần nguyên thần sở hóa, trên thân có đại khí vận, cũng có đại công đức, nhân thử lên bảng.”] [“Phần thưởng xếp hạng: Ngàn vạn năm pháp lực đạo hạnh, mười luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, hai điều Đại Đạo hoàn chỉnh.”] Tin tức này vừa xuất thế, mọi người lập tức kinh thán một mảnh.

Lần này Thông Thiên Giáo Chủ có thể trở thành kẻ thắng lớn nhất.

Cư nhiên trực tiếp thắng được hai đạo cơ duyên thành thánh.

Chuyện này quả thực là khó có thể tưởng tượng.

Không biết hai đạo cơ duyên thành thánh này Thông Thiên Giáo Chủ rốt cuộc sẽ sử dụng như thế nào?

Không biết là tự mình sử dụng hay là thưởng ban cho đệ tử của mình.

Rất nhiều người nhìn về hướng Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, trong mắt đều lộ ra thần sắc hỏa nhiệt.

Hồi lâu sau thân ảnh trên không trung cùng với Đại Đạo văn tự mới rốt cuộc biến mất.

Rất nhiều người lúc này mới thở phào một hơi, chuyển sang tiếp tục chờ đợi vị tiếp theo trên Tiên Tư Bảng.

Không biết rốt cuộc là ai có thể lực áp Tam Thanh trên Tiên Tư Bảng đây...

Mà lúc này Thông Thiên Giáo Chủ tự nhiên là tâm thần thư sướng, không khỏi ha ha cười lớn.

"Không ngờ lần này Thông Thiên ta cư nhiên trở thành kẻ thắng lớn nhất, ha ha ha..." Thanh âm kiêu ngạo của Thông Thiên Giáo Chủ lúc này trực tiếp truyền khắp thiên địa Hồng Hoang.

Ngữ khí kiêu ngạo cùng bộ dáng hưng phấn kia, Hồng Hoang chúng sinh đều nhìn nghe rõ rõ ràng ràng.

Vô số người không khỏi bĩu môi.

Xem ra Thông Thiên Giáo Chủ rất hài lòng đối với thứ hạng này a.

Nhìn cái bộ dáng đắc ý kia kìa.

Chỉ là không biết Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử có hài lòng với thứ hạng này không?

Đoán chừng là không quá hài lòng đi?

Ngay tại lúc này, thanh âm của Nguyên Thủy Thiên Tôn quả nhiên truyền ra: "Bảng danh sách này có sai sót cũng không chừng, Thông Thiên sư đệ chớ nên dương dương tự đắc!" Lời này của Nguyên Thủy Thiên Tôn nói có chút chua ngoa.

Đối với thứ hạng này hắn tự nhiên là không mấy thừa nhận.

Nếu hắn thừa nhận bảng danh sách này, chẳng phải là thừa nhận chính mình là kẻ yếu nhất trong Tam Thanh sao?

Mà Thông Thiên Giáo Chủ nghe được lời nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn, không khỏi lộ ra một tia trào lộng, vị huynh trưởng này của mình quả thật là thú vị.

Hắn xếp ở phía trước thì có thể, người khác xếp phía trước thì là bảng danh sách có sai sót?

Như vậy chẳng phải chuyện tốt đều bị huynh trưởng nhà mình chiếm hết?

Thông Thiên Giáo Chủ lúc này lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường: "Sao vậy, Nguyên Thủy sư huynh ngươi không phục sao?" Lời này vừa nói ra, Hồng Hoang chúng sinh lập tức cứng họng.

Thông Thiên Giáo Chủ đây là muốn va chạm với Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?

Phải biết rằng đây chính là lần đầu tiên Tam Thanh va chạm a.

Không biết lại có thể bắn ra hỏa hoa như thế nào đây?

Thanh âm lược hiển âm trầm của Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền ra: "Bảng danh sách này nãi là Tiên Tư Bảng, ba người ngươi và ta đều cùng xuất từ một nguồn gốc, bất luận căn nguyên, thiên phú, cơ hồ đều giống nhau, bảng danh sách này không biết có căn cứ gì, cư nhiên đem ngươi xếp trước Thái Thượng sư huynh, có lẽ là có chút sai sót đi." Nghe được những lời này, Thông Thiên Giáo Chủ không

khỏi hắc hắc cười ra tiếng.

Sự trào lộng trong ngữ khí của hắn tất cả mọi người đều nghe được rõ ràng.

"Sư huynh, Hồng Mông Tử Kim Bảng xếp hạng đến hiện tại, đã từng có bất kỳ sai sót nào chưa?" "Thông Thiên ta thật vất vả mới giành được vị trí đầu một lần, ngươi liền nói Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất hiện sai sót?" "Rốt cuộc là có dụng ý gì?" "Ngươi hành xử như vậy, tâm hung khí độ như vậy làm sao có thể làm sư huynh của ta?" Những lời này của Thông Thiên Giáo Chủ có thể nói là cực kỳ tàn nhẫn, đại có một loại cảm giác giết người tru tâm.

Hồng Hoang chúng sinh nghe được những lời này cũng không khỏi thâm biểu tán đồng.

Bất luận là Pháp Bảo Bảng hay là Linh Căn Bảng, thứ hạng của Nguyên Thủy Thiên Tôn đều cao hơn Thông Thiên Giáo Chủ, chỗ tốt đạt được cũng nhiều hơn Thông Thiên Giáo Chủ rất nhiều.

Hiện giờ Tiên Tư Bảng xếp hạng xuất thế, Thông Thiên Giáo Chủ thật vất vả mới ngóc đầu lên một lần, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nói bảng danh sách có sai sót.

Làm huynh trưởng mà nói ra những lời như vậy, xác thực là có khiếm khuyết suy xét.

Hành vi như vậy cho người ta cảm giác có chút hẹp hòi.

Khó trách người ta Thông Thiên Giáo Chủ sẽ tức giận.

Nghe được lời nói của Thông Thiên Giáo Chủ, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đen lại.

Vạn vạn lần không nghĩ tới Thông Thiên Giáo Chủ cư nhiên không nể mặt hắn như thế.

Nói chính mình không phối làm sư huynh của hắn?

Thực sự là lẽ nào lại như vậy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang muốn nói gì đó, lại bị một đạo thanh âm cắt ngang.

Hóa ra là Chuẩn Đề thánh nhân phương Tây.

Thanh âm của Chuẩn Đề thánh nhân truyền ra: "Nguyên Thủy sư huynh, tạm thời an tâm chớ vội!" "Đúng như ngài đã nói, ba người các ngài nãi là cùng xuất từ một nguồn gốc, bất luận là thiên phú, căn nguyên, thực lực, khí vận, cơ bản tương đương." "Có thể nói cơ hồ không có phân cao thấp." "Thông Thiên sư huynh có thể xếp ở phía trước, nói không chừng là bởi vì trong ba người các ngài, hắn tuổi nhỏ nhất, được Thiên Đạo quyến cố, sư huynh không cần để trong lòng." Nghe được lời nói của Chuẩn Đề phương Tây, Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ sửng sốt.

Bất quá chung quy cũng không nói gì thêm.

Chuẩn Đề phương Tây đây là đang cho hắn một cái bậc thang hạ đài, hắn lại làm sao có thể không nhìn ra chứ?

Bởi vậy liền bảo trì trầm mặc, không nói gì nữa.

Mà Thông Thiên Giáo Chủ nghe được thanh âm này thì có chút nộ bất khả át.

Bởi vì chính mình tuổi nhỏ?

Thiên Đạo quyến cố?

Chuẩn Đề phương Tây đây là đang đánh rắm sao?

Không ngờ chính mình thật vất vả mới đạt được một danh thứ tốt, hai người này kẻ xướng người hoạ liền đem chính mình biếm thành một văn không đáng?

Tính tình nóng nảy của Thông Thiên Giáo Chủ tự nhiên là giận không kìm được.

"Nguyên Thủy, ngươi nếu không phục, hai ta tỷ thí một trận là được." "Há có thể để tên tiện nhân phương Tây này hỗ loạn chõ mõm vào?" Lúc này thanh âm trầm thấp của Thông Thiên Giáo Chủ ầm ầm truyền khắp thiên địa.

Tất cả mọi người đều nghe được rõ ràng.

Thông Thiên Giáo Chủ lúc này đang áp ức lửa giận trong lòng, trực tiếp mắng Chuẩn Đề thánh nhân là tiện nhân phương Tây.

Xem ra Thông Thiên Giáo Chủ căn bản không đem Chuẩn Đề thánh nhân để vào mắt.

Nói đến cũng phải, Chuẩn Đề thánh nhân ở trong tay Nữ Oa nương nương đều chịu thiệt thòi lớn, Thông Thiên thánh nhân xưa nay sát phạt vô song tự nhiên sẽ không để hắn vào mắt.

Ngay tại lúc này, thiên địa phương Tây lại có một đạo thanh âm du du truyền tới.

"Haiz...

Thông Thiên sư huynh, bản tôn cũng là vì khuyên can mà đến, ngài làm sao có thể mắng chửi người chứ?" "Hai người các ngài cùng là Tam Thanh, náo loạn quá cương, chung quy không được đẹp mắt." "Ngài nhìn xem bản tôn, tại trên bảng danh sách này mới xếp hạng thứ mười tám, bản tôn giống nhau không coi là chuyện to tát." "Ngài đã xếp trước Nguyên Thủy sư huynh và Lão Tử sư huynh, đó liền là bản lĩnh của ngài, ngài lại hà tất xuất ngôn chế giễu chứ?" "Bản tôn không nói nữa là được...

Haiz..." Tùy sau đó quả nhiên không còn tiếng động.

Bất quá Hồng Hoang chúng sinh lúc này lại không khỏi bĩu môi.

Thánh nhân phương Tây này quả nhiên có chút không biết xấu hổ a.

Ngoài mặt là đang khuyên can, trong tối chẳng phải là đang châm ngòi ly gián sao?

Người ta Thông Thiên Giáo Chủ khi nào thì xuất ngôn chế giễu rồi?

Đây chẳng phải là đang trào phúng người ta Thông Thiên Giáo Chủ là tiểu nhân đắc chí sao?

Ngoài ra, luôn miệng nói Thông Thiên Giáo Chủ xếp trước Nguyên Thủy thánh nhân và Thái Thượng thánh nhân, đây không phải là đang đánh vào mặt hai người bọn họ sao?

Cái tên Chuẩn Đề phương Tây này... quả nhiên không có lòng tốt gì a.

Đây chẳng phải là cố tình muốn khiến Tam Thanh mâu thuẫn sao?

Lúc này Thông Thiên Giáo Chủ tự nhiên cũng nghe ra được, nhưng tính tình hắn vừa thối vừa cứng, mồm miệng lại có chút vụng về, tự nhiên khinh thường giải thích.

"Sư huynh đệ chúng ta nói chuyện, đâu có phần cho ngươi xen mồm?" Thông Thiên Giáo Chủ lúc này nghẹn một bụng tức, lại đem ánh mắt đối chuẩn Ngọc Hư Cung.

"Nguyên Thủy, ngươi uổng làm sư huynh của ta." Lời này vừa nói ra, Hồng Hoang chúng sinh đều cảm giác trong lòng không ổn.

Lời này của Thông Thiên Giáo Chủ một chút cũng không lưu lại thể diện cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chương 175

Nguyên Thủy Thiên Tôn là kẻ sĩ diện nhất, như vậy chẳng phải hai người sẽ huyên náo đến mức cực điểm?

“Thông Thiên, ngươi ý này là sao?” “Cư nhiên dám nói chuyện với huynh trưởng như thế?

Nghiệt chướng!” Những lời này nói ra cực nặng.

Mặc cho ai cũng nghe ra được, lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nộ bất khả át.

Hồng Hoang chúng sinh giờ khắc này không ai không run lẩy bẩy.

Tất cả mọi người đều cảm giác đại sự không ổn.

Nói không chừng sau Nữ Oa nương nương và Chuẩn Đề thánh nhân, lại sẽ bùng nổ một trận thánh nhân đại chiến.

Nói đến thì chiến tranh giữa Tam Thanh còn chưa từng bùng nổ bao giờ.

Rất nhiều người giờ khắc này vừa sợ hãi đồng thời lại có chút chờ mong.

Thanh âm khinh thường của Thông Thiên Giáo Chủ lại một lần nữa truyền ra.

“Lần này Tiên Tư Bảng, Thông Thiên ta thực thực tại tại xếp ở trước ngươi, ngươi nếu không phục cứ việc tới chiến.” “Liên hợp với tiện nhân phương Tây xuất ngôn sỉ nhục ta, không làm nổi huynh trưởng của ta.” Lời nói của Thông Thiên Giáo Chủ cường ngạnh chưa từng có, trực tiếp đem thể diện của Nguyên Thủy Thiên Tôn ném xuống đất.

Nguyên Thủy Thiên Tôn giờ khắc này tự nhiên là khí cấp bại hoại.

"Đã như vậy, sư huynh liền lĩnh giáo thủ đoạn của ngươi một chút." Oanh!!!

Giờ khắc này cả Hồng Hoang đều chấn động.

Chẳng lẽ trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ thực sự muốn khai chiến sao?

Ai cũng không nghĩ tới, chỉ vì một cái xếp hạng, sự tình cư nhiên phát triển đến tình trạng này.

Hồng Hoang chúng sinh giờ khắc này vừa sợ hãi lại có chút kích động.

Tam Thanh chi chiến a...

Đây là chuyện chưa từng có.

"Các ngươi mau nhìn, kia là cái gì?" Hồng Hoang chúng sinh theo tiếng nhìn lại.

Chỉ thấy tại phương Đông, không biết từ lúc nào, bầu trời phương Đông lặng lẽ xuất hiện vô số tơ mỏng màu ngân bạch.

Những tơ mỏng này bay lượn hỗn loạn trên không trung.

Mỗi một đạo tơ mỏng đều tản mát ra khí tức sắc bén vô song.

Cỗ khí tức này dường như ngay cả thiên địa đều có thể cắt đứt.

Nhiệt độ của cả Hồng Hoang giờ khắc này dường như đều thấp xuống vài phần.

"Đó là cái gì?" "Đó là...

đó là kiếm khí sao?" "Đó là kiếm khí của Thông Thiên thánh nhân?" "Không hổ là Thông Thiên thánh nhân...

Cảnh tượng bực này quả thực là thiên tai nha..." Rất nhiều người

ngẩng đầu ngưỡng vọng, lẩm bẩm tự nói.

Ngay tại lúc này, có một đạo kiếm minh vang vọng Hồng Hoang, như sấm sét chấn điếc tai nhức óc vang lên.

Thánh nhân chi chiến đã đến tình trạng ngàn cân treo sợi tóc.

"Nguyên Thủy, lời này là do ngươi nói, vậy sư đệ liền xuất chiêu." Tùy sau đó, những kiếm khí che khuất bầu trời kia trực tiếp dấy lên sóng to gió lớn.

Kiếm khí như đại dương mênh mông sôi trào không dứt trên không trung, sát ý tràn ngập chân trời lộ ra khí tức vô cùng.

Ngay tại lúc này, bên trong Ngọc Hư Cung.

Mãnh nhiên có một lá cờ khổng lồ phấp phới tung bay phía trên Ngọc Hư Cung.

Lá đại kỳ này chính là Bàn Cổ Phiên xếp hạng thứ 22 trên Pháp Bảo Bảng.

Đây chính là chí cường pháp bảo của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nãi là một trong Khai Thiên Tam Bảo, do lưỡi búa Bàn Cổ biến thành, thuộc về Tiên Thiên Chí Bảo, tự nhiên là uy lực vô cùng.

Ai cũng không nghĩ tới, Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa ra tay chính là pháp bảo mạnh nhất.

Điều này đủ để thấy lửa giận trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn đã đến trình độ nào.

"Nếu ngươi muốn chiến, vậy thì chiến." Đánh rồi, đánh rồi.

Rốt cuộc cũng đánh nhau rồi sao?

Hồng Hoang chúng sinh giờ khắc này vừa cảm thấy sợ hãi, lại cảm giác có chút kích thích.

Dù sao đây cũng là thánh nhân chi chiến a.

Chiến đấu giữa Tam Thanh, đây vẫn là chuyện xưa nay chưa từng có.

Nếu có thể từ trong đó lĩnh ngộ được cái gì, vậy quả thực có thể chém gió cả đời.

Bàn Cổ Phiên khẽ rung động, trực tiếp nghiền nát tất cả kiếm khí phụ cận Ngọc Hư Cung.

Bộ dáng uy lực vô cùng kia trực tiếp khiến Hồng Hoang chúng sinh âm thầm líu lưỡi.

Xem ra kiếm khí đầy trời kia đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn không có chút uy hiếp nào.

Keng...

Tranh!

Tranh!

Tranh!

Tranh!

Liên tiếp bốn thanh cổ kiếm từ tận cùng bầu trời bay tới.

Hồng Hoang chúng sinh đều thần sắc hãi nhiên.

Bốn thanh thần kiếm này, chẳng phải là thần kiếm trấn giữ của Thông Thiên Giáo Chủ sao?

Tru Tiên Tứ Kiếm xếp hạng thứ 20 trên Pháp Bảo Bảng, hiện giờ rốt cuộc cũng muốn xuất hiện trong thiên địa Hồng Hoang sao?

Trong truyền thuyết, Tru Tiên Tứ Kiếm chính là do Ma Tổ La Hầu lợi dụng kiếp khí vô tận giữa thiên địa cùng tất cả linh khí của đại địa phương Tây mới tế luyện ra được.

Nghe đồn ngày kiếm thành, cả đại địa Hồng Hoang đều bị chấn động.

Cảnh tượng quỷ khóc sói gào kia trực tiếp chấn kinh ức vạn chúng sinh Hồng Hoang.

Nghe đồn sát phạt chi khí chân chính của Tru Tiên Tứ Kiếm thậm chí còn vượt qua cả Bàn Cổ Phiên.

Hiện giờ bốn thanh tiên kiếm này rốt cuộc cũng sắp xuất thế sao?

Hồng Hoang chúng sinh kiệt tận toàn lực nhìn về phía không trung, lại chỉ thấy được bốn đạo quang mang.

Còn về bộ dáng cụ thể của tiên kiếm lại nhìn không rõ ràng.

Có vài đại năng không khỏi lẩm bẩm tự nói.

"Đạo quang mang huyết sắc kia hẳn là Lục Tiên Kiếm đi?" "Đạo quang mang màu đen kia... hẳn là Tuyệt Tiên Kiếm..." "Quang mang màu xanh biếc hẳn là Hãm Tiên Kiếm..." "Cuối cùng đạo quang mang màu tím kia, hẳn là Tru Tiên Kiếm..." Chỉ thấy bốn đạo quang mang chói mắt vô cùng lăng không hư độ, cơ hồ xuyên việt nửa toà Hồng Hoang, sau đó liền thẳng tắp rơi xuống bốn phương hướng của Ngọc Hư Cung, trực tiếp đem Ngọc Hư Cung phong tỏa lại.

Thanh âm có chút hờ hững của Thông Thiên Giáo Chủ truyền ra: "Nếu ngươi không phục, vậy thì phá Tru Tiên Kiếm Trận của ta đi, nếu không thể phá trận, ngươi cứ vĩnh viễn ở lại trong Ngọc Hư Cung đừng ra nữa." Thông Thiên Giáo Chủ xưa nay sát phạt quyết đoán.

Lần này Nguyên Thủy Thiên Tôn khi dễ hắn như thế, tự nhiên khiến hắn lửa giận đốt lòng.

Nhất là Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên sử dụng Bàn Cổ Phiên đầu tiên, trực tiếp khiến Thông Thiên Giáo Chủ lấy ra Tru Tiên Tứ

Kiếm.

Kiếm khí bốn màu phân biệt từ Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm trào ra, trực tiếp đem toàn bộ Ngọc Hư Cung hoàn toàn bao vây lại.

Dưới sự bao phủ của kiếm khí vô tận, Ngọc Hư Cung giờ khắc này đều bắt đầu khẽ run rẩy.

Tất cả đệ tử Ngọc Hư Cung cảm nhận được sát khí vô song kia, không ai không run lẩy bẩy.

Sát khí của Thông Thiên Giáo Chủ há là hạng dễ chơi?

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên là giận tím mặt.

"Tốt tốt tốt, hôm nay liền để ngươi nhìn xem thủ đoạn của ta." Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt pháp quyết, Bàn Cổ Phiên phía trên Ngọc Hư Cung khẽ lắc một cái, lập tức liền có vô thượng thần uy trùng tiêu nhi khởi.

Cảnh tượng kia quả thực ngay cả hư không cũng vặn vẹo.

Uy lực vô tận giống như sóng lớn cuồn cuộn dũng mãnh lao về phía Tru Tiên Tứ Kiếm.

Đáng tiếc lại ngay cả một bọt sóng cũng không lật lên được, trực tiếp bị kiếm khí vô cùng kia cắn nuốt.

Nhìn thấy cảnh tượng bực này, Thông Thiên Giáo Chủ không khỏi xì cười một tiếng.

"Chỉ thế thôi sao?" "Quả thật là trò cười cho thiên hạ, thực lực như vậy làm sao làm được sư huynh của ta?

Chỉ tổ khiến người ta sỉ cười mà thôi..." Thông Thiên Giáo Chủ lúc này cười ha hả.

Hắn đã dám dùng Tru Tiên Tứ Kiếm, tự nhiên là đối với Tru Tiên Kiếm Trận của mình tràn đầy tin tưởng.

Chương 176

Hắn cũng biết Tru Tiên Kiếm Trận của mình không thể gây ra thương tổn thực chất bao lớn cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng lại hoàn toàn có năng lực vây khốn Nguyên Thủy Thiên Tôn ở nơi đó.

Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn đột phá khốn cảnh của Tru Tiên Kiếm Trận, chỉ sợ là cực khó.

Thông Thiên Giáo Chủ xưa nay tính tình sái thoát.

Hắn đối với thiên địa này cơ hồ không có vướng bận, chẳng qua chỉ cầu một sự thống khoái tiêu sái mà thôi.

Thật vất vả mới nở mày nở mặt một hồi, Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên liên hợp với tiện nhân phương Tây trào phúng hắn.

Quả thực là lẽ nào lại như vậy.

Nếu không làm ra phản kích, chẳng phải để Hồng Hoang chúng sinh xem trò cười sao?

Mà lúc này, đông đảo đệ tử tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung nhìn thấy cảnh tượng bực này, đều kích động lên.

Rất nhiều người vành mắt đều đỏ.

"Đại lão gia vô số năm qua đều không ra tay, không ngờ đại lão gia vừa ra tay lại bá đạo như thế..." "Giáo chủ đại nhân của chúng ta thật lợi hại...

Cư nhiên ngay cả Nguyên Thủy sư bá cũng vây khốn được..." Rất nhiều người giờ khắc này đều kích động đến run rẩy.

Kiếp này không hối hận nhập Tiệt Giáo, kiếp sau vẫn làm người Bích Du!

Thông Thiên Giáo Chủ ra tay, đối với bọn họ mà nói quả thực là nở mày nở mặt.

Mà lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe được lời nói kiêu ngạo kia của Thông Thiên Giáo Chủ, lập tức tức giận đến mặt đỏ bừng.

Khởi hữu thử lý, quả thực là khởi hữu thử lý.

Vị tam đệ này cư nhiên quả thật không để hắn vào mắt.

Việc này có thể nhịn, nhưng thục không thể nhịn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang lửa giận đốt lòng, pháp quyết trong tay vừa bấm, Bàn Cổ Phiên khổng lồ kia dao động càng thêm lợi hại, trực tiếp huy xuất từng đạo gợn sóng đủ để dời non lấp biển.

Sức mạnh vô tận kia trực tiếp khiến Hồng Hoang chúng sinh xem đến tê dại da đầu.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đều là tồn tại thành thánh vô số năm.

Thánh nhân vĩ lực kinh khủng bực nào?

Năng lượng bên trong Tru Tiên Kiếm Trận quả thực đạt tới tầng thứ hủy thiên diệt địa.

Thánh nhân vĩ lực quả thực kham xưng đại khủng bố.

Theo vô tận vĩ lực va chạm, Tru Tiên Kiếm Trận giờ khắc này đều bắt đầu không ngừng run rẩy, nhưng đại bộ phận sức mạnh cơ hồ đều bị kiếm khí vô cùng kia tiêu ma hầu như không còn.

Vô tận vĩ lực do Bàn Cổ Phiên thích phóng ra, thủy chung không

cách nào đột phá Tru Tiên Tứ Kiếm phong tỏa.

Năng lượng bên trong cả kiếm trận cuồng oanh loạn tạc, tiếng nổ mạnh khổng lồ kia quả thực còn to lớn hơn tiếng sấm sét rất nhiều.

Quả thật là khủng bố như vậy.

Mà đông đảo đệ tử trong Ngọc Hư Cung thì khẩn trương nhìn lên bầu trời.

Bọn họ dù sao cự ly gần nhất, cảnh tượng trời long đất lở đẳng cấp kia trực tiếp khiến bọn họ xem đến tê dại da đầu.

Rất nhiều người đều sắc mặt tái nhợt.

Cự ly gần quan khán thánh nhân chi chiến, cảnh tượng khủng bố bực này thực sự là khiến bọn họ suốt đời khó quên.

“Thông Thiên sư thúc thế mà vì vài câu khẩu giác liền muốn cùng sư tôn khai chiến, thực sự là mạc danh kỳ diệu...” “Thông Thiên sư thúc và sư tôn chúng ta cùng là Tam Thanh thánh nhân, thực lực chỉ sợ sàn sàn như nhau...

Lộng không tốt chỉ sợ Ngọc Hư Cung của chúng ta sẽ bị hủy hoại mất...” “Tính tình Thông Thiên sư thúc cư nhiên bạo táo như thế...

Thực sự là...

Haiz...” “Thông Thiên sư thúc thân là đệ đệ của sư tôn chúng ta, cư nhiên bất tôn như thế, thực sự là nghiệt chướng...” “Những lời này sư tôn chúng ta có thể nói, chúng ta lại nói không được...

Cẩn thận họa từ miệng mà ra a...” Mà Nhiên Đăng đạo nhân vừa mới gia nhập Ngọc Hư Cung, trở thành Phó giáo chủ Xiển Giáo, lúc này lại có chút ủ rũ cụp đuôi, thậm chí có chút não nộ.

Đây quả thực là vừa thoát miệng cọp lại vào hang sói.

Mới vừa gia nhập Ngọc Hư Cung, không ngờ Ngọc Hư Cung cư

nhiên liền gặp đại nạn.

Đồng thời Nhiên Đăng đạo nhân cũng không khỏi chửi ầm lên đối với Chuẩn Đề thánh nhân.

Việc này phát triển đến tình trạng như vậy, Chuẩn Đề thánh nhân phương Tây kia có thể nói là công không thể bỏ.

Mấy câu nói kia của Chuẩn Đề thánh nhân, tuy rằng nhìn qua là khuyên giải, nhưng thực ra là đang châm ngòi ly gián.

Đoán chừng Chuẩn Đề thánh nhân phương Tây giờ phút này hẳn là vô cùng đắc ý đi?

Nhiên Đăng không khỏi âm thầm nguyền rủa.

Đúng như Nhiên Đăng suy nghĩ, tại Tây Phương Linh Sơn, Chuẩn Đề thánh nhân lúc này cực kỳ hưng phấn.

Chỉ thấy hắn nhìn về phương Đông, khóe miệng lộ ra một nụ cười nhẹ.

"Đánh đi, đánh đi, đánh chết một cái thiếu một cái..." Bên kia Tiếp Dẫn thánh nhân nhìn bộ dáng này của Chuẩn Đề thánh nhân, không khỏi lắc đầu thở dài, dường như có chút thất vọng đối với biểu hiện này của sư đệ, nhưng cũng đồng dạng đưa mắt nhìn về phương Đông.

Tuy rằng sư đệ biểu hiện có chút khinh phù, nhưng việc sư đệ làm trên chuyện này coi như không tệ.

Tam Thanh thánh nhân phương Đông nếu cứ mãi cùng một giuộc, cộng thêm một Nữ Oa nương nương, vậy phương Đông tất nhiên vững như Thái Sơn.

Phương Tây cực kỳ nghèo nàn, chỉ sợ sẽ vĩnh viễn không có ngày nổi danh.

Chỉ có Tam Thanh thánh nhân phương Đông nảy sinh phân kỳ, tốt nhất là mạnh ai nấy làm, như vậy phương Tây muốn nhúng tay liền đơn giản hơn nhiều.

Huống chi Thông Thiên thánh nhân và Nguyên Thủy thánh nhân đại chiến, cũng có thể xem bọn hắn rốt cuộc tu luyện đến cảnh giới nào.

Chính gọi là một hòn đá trúng nhiều con chim.

Lúc này, Tây Phương Nhị Thánh không khỏi xem đến như si như say.

Mà đại chiến tại Ngọc Hư Cung vẫn cứ tiếp tục tiến hành.

Sự oanh tạc vô song kia trực tiếp khiến Ngọc Hư Cung vốn chung linh tú mẫn trở nên cảnh còn người mất.

Mọi người trong Ngọc Hư Cung không khỏi âm thầm kinh hãi.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, chỉ sợ Ngọc Hư Cung sẽ triệt để phá bại, đến lúc đó thế gian sẽ không còn Ngọc Hư Cung.

Mà Quảng Thành Tử, người đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên, lúc này cũng lo lắng không yên nhìn trận giao phong trên bầu trời.

Suy nghĩ của hắn xa hơn người khác rất nhiều.

Hôm nay một trận chiến này, bất luận kết quả như thế nào, chỉ sợ Xiển Giáo và Tiệt Giáo rốt cuộc không thể thân mật khăng khít như ngày xưa nữa.

Nói không chừng còn sẽ vì thế mà trở mặt thành thù, đến lúc đó trở thành cừu địch lớn nhất của nhau.

Như vậy chẳng phải là hại người sao?

Những chúng sinh Hồng Hoang nơi xa kia, tự nhiên cũng là xem đến như si như cuồng.

Thông Thiên đại chiến Nguyên Thủy, cảnh tượng như vậy vạn cổ khó gặp, hiện giờ cư nhiên thực thực tại tại phát sinh ngay trước mắt, thực sự là khiến Hồng Hoang chúng sinh vừa kinh vừa hỉ.

"Không biết Nguyên Thủy thánh nhân và Thông Thiên thánh nhân rốt cuộc ai mạnh a?" "Hẳn là Nguyên Thủy thánh nhân mạnh hơn đi?

Nguyên Thủy thánh nhân dù sao cũng là lão nhị trong Tam Thanh, nội hàm phải mạnh hơn Thông Thiên thánh nhân một chút chứ?" "Cái này chưa chắc đâu, Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay Thông Thiên thánh nhân xưng là Hồng Hoang sát phạt đệ nhất, cộng thêm Tru Tiên Trận Đồ tổ thành Tru Tiên Kiếm Trận, nghe đồn phi Tứ Thánh bất khả phá." "Xác thực như thế, Tru Tiên Kiếm Trận tuy rằng không làm gì được Nguyên Thủy thánh nhân, nhưng thật sự có khả năng vây khốn Nguyên Thủy thánh nhân trong trận...

Không thấy Nguyên Thủy thánh nhân lâu như vậy vẫn chưa phá trận sao?" Rất nhiều người đều ngẩng đầu ngưỡng vọng.

Năng lượng vĩ nhân trên không trung vẫn cứ cuồng oanh lạm tạc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này dường như đã đánh ra chân hỏa, bắt đầu không chút kiêng nể thi triển thủ đoạn thánh nhân.

Dù sao nếu thời gian dài không cách nào phá trận, chẳng phải là ngồi thực danh tiếng hắn không bằng Thông Thiên Giáo Chủ?

Chuyện này sao có thể để hắn nhẫn nhịn chứ?

Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn uy năng đại thịnh, chỉ trong vài hơi thở, Ngọc Hư Cung đã tao ngộ rất nhiều ba cập.

Rất nhiều nơi thậm chí đều bắt đầu sụp đổ.

Tức tiện Ngọc Hư Cung có đại trận do Nguyên Thủy Thiên Tôn bố hạ, cũng rất khó ngăn cản vĩ lực xung kích của hai vị thánh nhân.

Bất quá công kích của hai vị thánh nhân cũng không phải nhắm vào Ngọc Hư Cung, Ngọc Hư Cung tổng cũng có thể ngăn cản một trận.

Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn sở hữu chi uy tê liệt hỗn độn, nghe đồn còn có sức mạnh phấn toái chư thiên thời không, tạo hóa vô cực chi đạo, thống ngự vạn pháp áo nghĩa chi công.

Nghe đồn chỉ cần có đủ pháp lực, đủ để khai tịch thiên địa hoàn vũ.

Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn đem đại lượng pháp lực bản thân trút vào Bàn Cổ Phiên, Bàn Cổ Phiên lập tức liền bộc phát ra uy lực khủng bố khó có thể tưởng tượng.

Cho dù là Tru Tiên Kiếm Trận vô cùng ổn cố, giờ khắc này đều bắt đầu nổ vang.

Chương 177

Tru Tiên Tứ Kiếm giờ khắc này cũng bắt đầu khẽ run rẩy, dường như khó có thể thừa thụ uy lực to lớn của Bàn Cổ Phiên.

Nhiên nhi Bàn Cổ Phiên uy lực có trút xuống bao nhiêu, cư nhiên thủy chung không cách nào trùng phá Tru Tiên Kiếm Trận.

Tru Tiên Kiếm Trận lúc này vẫn như cũ là lao không thể phá.

Tru Tiên Kiếm Trận ẩn chứa thánh nhân sát cơ, cùng với sự đa đoan biến hóa của Tru Tiên Kiếm Trận Đồ.

Kiếm khí vô cùng kia như khói, như mưa, như sương, như mây, sinh sôi không ngừng, miên diên bất tuyệt, uyển như một mảnh đại dương kiếm khí khiến người ta cảm thấy tuyệt vọng.

Tru Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, bốn thanh tiên kiếm phân biệt trấn thủ tại bốn phương hướng Đông Tây Nam Bắc của Ngọc Hư Cung.

Bốn thanh thần kiếm hợp vây, hình thành một tòa thiên địa đại thế, trực tiếp đem Ngọc Hư Cung vây khốn ở bên trong.

Mặc cho Bàn Cổ Phiên có uy lực vô cùng cỡ nào, cũng chỉ có thể trấn trụ một cái phương vị trong đó, đối với cả tòa Tru Tiên Kiếm Trận sinh sôi không ngừng mà nói cơ hồ là cực kỳ bé nhỏ.

Chỉ cần Thông Thiên Giáo Chủ không lơi lỏng, mặc cho Nguyên Thủy Thiên Tôn có bản lĩnh tày trời, chỉ sợ cũng không cách nào từ trong Tru Tiên Kiếm Trận thoát thân mà ra.

Lúc này cục diện liền giằng co.

Tru Tiên Kiếm Trận đã hình thành thế hợp vây.

Hùng vĩ chi lực vô song đã hình thành.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bị vây khốn bên trong đã là cô chưởng nan minh.

Nhìn thấy cảnh tượng bực này, Hồng Hoang chúng sinh không khỏi nghị luận phân vân.

"Thời gian dài như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn không thể phá trận a..." "Còn thật là, như vậy xem ra, dường như đúng là Thông Thiên Giáo Chủ mạnh hơn một bậc..." "Nói cũng không thể nói như vậy, chỉ có thể nói rõ Tru Tiên Kiếm Trận càng thêm lợi hại, pháp lực hai người rốt cuộc ai mạnh ai yếu thì không thể biết được..." "Pháp bảo cũng là một phương diện thực lực a...

Trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn pháp bảo đông đảo, tự nhiên cũng có thể sử dụng a..." "Ngươi đây không phải là đang nói nhảm sao?

Bàn Cổ Phiên xếp hạng thứ 22 trên Pháp Bảo Bảng đều không thể phá trận, những pháp bảo khác lại có thể có tác dụng gì chứ?" "Trước mặt Tru Tiên Kiếm Trận, tức tiện là Thái Thượng Lão Tử cũng phải bị vây khốn...

Trận chiến này nói lên không được vấn đề gì..." Vô số đại năng Hồng Hoang giờ khắc này bắt đầu nghị luận phân vân, ai cũng không cách nào thuyết phục đối phương.

Dù sao Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn là tín ngưỡng của rất nhiều người.

Mà đông đảo đệ tử trong Ngọc Hư Cung lúc này thì dần dần cảm thấy hoảng loạn.

Nguyên bản bọn họ còn rất có lòng tin đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn, thế nhưng hiện tại xem ra, lòng tin lại đã dần dần tiêu ma hầu

như không còn.

Đã rất lâu rồi, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều không thể phá trận.

Có đệ tử không khỏi lo lắng mở miệng: "Còn đánh tiếp nữa, chỉ sợ Ngọc Hư Cung sẽ triệt để biến mất a..." Dù sao lúc này Ngọc Hư Cung đã chịu thương hại cực lớn.

Trận pháp thủ hộ Ngọc Hư Cung đã có chút lực bất tòng tâm.

Lại tiếp tục đánh xuống, khi trận pháp thủ hộ Ngọc Hư Cung bị phá, chính là lúc Ngọc Hư Cung hóa thành bột mịn.

Đệ tử bọn họ cũng sẽ tao ngộ tai ương ngập đầu.

Nhất thời gian tất cả mọi người đều cảm thấy có chút hoảng sợ.

Ngay tại lúc này, mãnh nhiên có một đạo thiên uy huy hoàng truyền tới.

"Đủ rồi..." "Hai người các ngươi chẳng lẽ còn chưa náo đủ sao?" "Chẳng lẽ không sợ mất mặt?" Thái Thượng Lão Tử hiển nhiên cũng đã động nộ.

"Tam Thanh vốn là nhất thể, có chuyện gì không thể thương lượng?" "Cứ phải ở trước mặt Hồng Hoang chúng sinh động thủ sao?" "Hai người các ngươi còn hiềm mất mặt không đủ?" Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng có khí, lớn tiếng gầm thét: "Lời Nguyên Thủy nói tin rằng ngươi cũng nghe thấy, căn bản là không để ta vào mắt...

Thực sự là khả ác chí cực..." Thông Thiên Giáo Chủ thật vất vả mới có một cơ hội ngóc đầu lên, lại bị Nguyên Thủy Thiên Tôn liên phúng thứ đái hề lạc, Thông Thiên Giáo Chủ tự nhiên là không chịu nổi.

Mà hai người tại phen này giao thủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn

không thể phá khai trận pháp, hiển nhiên cũng là lửa giận đốt lòng.

"Từ hôm nay trở đi, Nguyên Thủy Thiên Tôn ta cùng ngươi thế bất lưỡng lập..." Bàn Cổ Phiên huyền phù bên người hắn hô khiếu vang dội.

Nghe được lời nói như vậy, Thông Thiên Giáo Chủ tự nhiên là di nhiên bất cụ.

"Ta sợ ngươi không thành?

Có thủ đoạn ngươi cứ việc sử ra..." Nói xong còn cười lạnh hai tiếng, trong mắt lộ ra ý vị trào phúng.

Xem ra khổ đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa ăn còn chưa đủ a.

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn không phục, vậy thì tìm cơ hội, lại cho hắn ăn chút khổ đầu, để hắn hảo hảo làm người.

Nghe được lời nói như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn càng là nộ bất khả át.

Bàn Cổ Phiên bên người mãnh nhiên run lên, tùy sau đó liền có một cỗ vô biên thần uy tiếp thiên nhi khởi.

Vừa rồi hắn cư nhiên không thể phá khai trận pháp, trong lòng đang một bụng tức đây.

Hiện giờ Thông Thiên Giáo Chủ lại một lần nữa khiêu khích, hắn làm sao có thể nhẫn nhịn?

Ngay khi hai người lại một lần nữa giao chiến, không trung bỗng nhiên truyền đến một đạo thần quang vô song.

Đạo thần quang vô song này dường như mang theo uy lực khủng bố.

Hai người còn chưa phản ứng lại, Tru Tiên Tứ Kiếm và Bàn Cổ Phiên cư nhiên liền bị đạo thần quang này cuốn đi.

Hai người lập tức đại kinh thất sắc.

Cư nhiên có người từ dưới mí mắt bọn họ trộm đi pháp khí thành danh?

Nếu chuyện này truyền ra, vậy thể diện hai người bọn họ để vào đâu?

Hai người đang muốn đứng dậy truy kích, lại có một đạo thanh âm uy nghiêm vang lên trong đầu bọn họ.

"Hai người các ngươi náo đủ chưa?" Câu nói này mang theo vô biên uy nghiêm, lại có khí tức khủng bố tuyệt luân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ thân thể cứng đờ.

Động tĩnh phen này của hai người, đây là kinh động đến lão sư sao?

Hai người thân thể run lên, vội vàng cúi đầu.

"Lão sư!!" Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ mặt không biểu tình.

Mới một đoạn thời gian không chú ý, Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn liền đánh nhau rồi.

Thực sự là khiến hắn có chút nóng nảy.

Bản thân đang lúc thiên địa đại biến, hai người này lại náo ra sự tình như vậy, thực sự là khiến hắn có chút không sảng khoái.

Cũng may cũng không náo đến cảnh giới không thể vãn hồi.

Hồng Quân Đạo Tổ không vui nhìn hai vị đệ tử phía dưới, trong mắt lộ ra thần sắc chỉ tiếc rèn sắt không thành thép: "Các ngươi có biết sai?" Nghe được lão sư vấn tội, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng có khí, không khỏi hướng lão sư cáo trạng: "Thỉnh lão sư chủ trì

công đạo, Thông Thiên tính tình bạo táo, cư nhiên vô cớ liền muốn ra tay, đệ tử cũng là bị ép ra tay mà thôi.” “Còn thỉnh lão sư minh xét, đệ tử bảng thượng có tên, Nguyên Thủy sư huynh lại cố ý vô tình lên tiếng trào phúng, thực sự là khiến đệ tử tức không chịu được, đệ tử lúc này mới ra tay.” Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ lúc này đều đã đánh ra hỏa khí.

Hai người không chỉ không cảm thấy chính mình sai, còn muốn Hồng Quân lão sư vì bọn họ vấn trách đối phương.

Hai người tranh chấp như vậy, Hồng Quân Đạo Tổ càng thêm tức giận.

Nguyên bản hắn còn cực kỳ hài lòng đối với thủ hạ Tam Thanh, hiện giờ xem ra, chẳng phải cũng biến thành xuẩn hóa?

Hiện tại thiên địa đại biến, Hồng Mông Tử Kim Bảng bằng không xuất thế, các loại bảng danh sách hoành không xuất thế, liên lụy ra rất nhiều đại năng, còn liên lụy rất nhiều bí văn.

Ngay tại lúc thiên địa kinh biến này, hai đệ tử này cư nhiên ra tay nội hồng, thực sự là khiến hắn không bớt lo.

Không khỏi xuất khẩu mắng thầm.

“Hiện tại đều là lúc nào rồi?

Hai người các ngươi lại không có nhãn lực như thế sao?” “Quả thật là hai tên xuẩn hóa!

Thái Thượng, ngươi thân là huynh trưởng của bọn họ, không thể kịp thời ngăn cản, cũng đáng chịu trừng phạt.” “Việc này dừng ở đây, khi nào phản tư rõ ràng rồi, lại đến Tử Tiêu Cung thu hồi pháp bảo đi.

Nếu là còn chưa đánh đủ, liền tới tìm vi sư.” “Vi sư tự nhiên sẽ phụng bồi tới cùng, nếu không dám đến thì cút xéo...” Hồng Quân quả thật là bị hai cái tên này chọc tức không nhẹ, đại mạ một trận, khí tức

vĩ ngạn vô cùng kia liền biến mất không thấy.

Thái Thượng Lão Tử ở một bên cũng là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

"Hai người các ngươi thật là hồ nháo, chẳng qua chỉ là thứ tự trước sau mà thôi, tranh cái gì mà tranh?

Chẳng phải để người ngoài xem trò cười?" Thông Thiên Giáo Chủ có chút chịu ủy khuất, không phục phản vấn: "Những bảng danh sách phía trước, các ngươi đều chiếm được rất nhiều chỗ tốt, hiện giờ tổng cũng đến lượt ta, Nguyên Thủy lại mở miệng chế giễu, tính là huynh trưởng gì chứ?" Nguyên Thủy Thiên Tôn thì có chút trầm mặc.

Hắn là nói một ít lời không nên nói, nhưng hắn thân là huynh trưởng, nói vài câu tự nhiên cũng có thể nói được.

Thái Thượng Lão Tử áp xuống bất mãn trong lòng, chậm rãi nói: "Nguyên Thủy thân là huynh trưởng của ngươi, nói ngươi vài câu còn nói không được sao?

Ngươi phát tỳ khí lớn như vậy làm gì?

Chẳng lẽ không sợ để Hồng Hoang chúng sinh chê cười?" Thông Thiên Giáo Chủ mím môi không nói chuyện nữa.

Mà Thái Thượng Lão Tử thì lại quay đầu nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Ba người chúng ta vốn là cùng xuất từ một nguồn gốc, Thông Thiên có thể hoạch đắc một danh thứ tốt, tự nhiên cũng là đáng giá chúc mừng, ngươi sao có thể sính cái lợi khẩu thiệt?

Thông Thiên tính tình gì ngươi còn không biết sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là bĩu môi quay mặt đi, không nói gì nữa.

Thái Thượng Lão Tử sắc mặt đen lại.

“Được rồi, cứ như vậy lui đi, hết thảy chờ Tiên Tư Bảng xếp hạng kết thúc rồi nói sau.” Thông Thiên Giáo Chủ nhìn hai người một cái, trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang biến mất ở chân trời.

Thái Thượng Lão Tử nhìn nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt có chút đen, đồng dạng cũng xoay người biến mất không thấy.

Chương 178

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy không khỏi âm thầm tặc lưỡi.

Bọn họ không hề biết Đạo Tổ đã ra tay, chỉ nghĩ rằng Thái Thượng Lão Tử ra mặt, bắt hai người ngừng đấu pháp.

Không ngờ sự việc cuối cùng lại diễn biến đến mức độ này, thực sự khiến chúng sinh Hồng Hoang được một phen mở rộng tầm mắt, lại có thể chứng kiến rõ ràng trận đấu pháp giữa Thông Thiên giáo chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trận đấu pháp này của hai người tuy thời gian không dài, nhưng quá trình lại vô cùng gay cấn, những cảnh tượng kinh tâm động phách thực sự khiến chúng sinh Hồng Hoang xem đến như si như túy.

Tuy nhiên, từ cục diện mà xem, dường như Thông Thiên giáo chủ đã chiếm thế thượng phong.

Thông Thiên giáo chủ ra tay trước dùng Tru Tiên Tứ Kiếm phong tỏa tứ phương Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn từ đầu đến cuối đều không thể đột phá phong tỏa của Tru Tiên Tứ Kiếm.

Mặc cho Bàn Cổ Phiên uy lực vô cùng, nhưng vẫn không thể phá được Tru Tiên Kiếm Trận.

Trong truyền thuyết, Tru Tiên Kiếm Trận phi tứ thánh bất khả phá, xem ra lời đồn không sai.

Không ngờ cuộc chiến này giữa Thông Thiên Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thánh Nhân lại kết thúc không rõ ràng như vậy.

Chúng sinh Hồng Hoang còn chưa xem đã mắt.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang còn đang kinh ngạc, một đoàn kim quang rực rỡ bỗng xuất hiện trên không trung.

Đoàn kim quang đó sau khi xuất hiện liền bắt đầu diễn hóa.

Ánh vàng chói lọi vô ngần xuất hiện, lập tức thu hút lại ánh mắt của chúng sinh Hồng Hoang.

Mọi người vẫn còn đang chìm đắm trong trận đại chiến kia, trong nháy mắt, Tiên Tư Bảng lại có đại năng mới sắp xuất hiện.

Chẳng lẽ đây chính là vị tồn tại xếp hạng 8 trên Tiên Tư Bảng sao?

Thứ hạng này có thể nói là tương đối cao.

Rốt cuộc là ai đây?

Điều này lập tức khơi dậy lòng hiếu kỳ của chúng sinh Hồng Hoang.

Tất cả mọi người đều chăm chú nhìn lên bầu trời, không muốn bỏ lỡ một chi tiết nào.

Hồi lâu sau, kim quang trên trời cuối cùng cũng diễn hóa ra thân ảnh của một nữ tử.

Thấy thân ảnh này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

"Là một nữ nhân?" "Chẳng lẽ là Nữ Oa nương nương sao?

Trong số các Thánh nhân chỉ còn Nữ Oa nương nương chưa lên bảng." "Đúng… rất có khả năng là Nữ Oa nương nương…" Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này bàn tán sôi nổi.

"Không đúng…" "Người này không phải Nữ Oa nương nương…" "Quả nhiên không phải Nữ Oa nương nương… Vậy rốt cuộc là ai?" "Chẳng lẽ là vị Tam Thất nữ thánh kia sao?" "Không đúng, cũng

không phải Tam Thất, cách ăn mặc của Tam Thất không phải thế này…" "Người này??" Mọi người đều chăm chú nhìn lên bầu trời.

Rất nhiều người vào khoảnh khắc này nuốt nước bọt.

Không khí dường như cũng trở nên nóng bức.

Bởi vì dung mạo của nữ tử trên không trung này không hề thua kém bất kỳ ai, thậm chí còn có phần hơn.

Chỉ thấy đó là một thiếu nữ khoảng hai mươi tuổi.

Thân hình đầy đặn, đường cong lả lướt.

Những đường cong tuyệt diệu ấy phảng phất như tuyệt thế vưu vật do trời đất thai nghén mà thành.

Một thân huyền sắc trường bào, hoàn mỹ phác họa ra thân thể vô cùng kinh diễm kia, khiến chúng sinh Hồng Hoang nhìn mà không khỏi ngưỡng mộ.

Mà dung mạo của nàng cũng vô cùng tinh xảo.

Làn da trắng nõn như tuyết, dưới ánh mặt trời chiếu rọi tựa như tuyệt thế mỹ ngọc, trong suốt lấp lánh.

Đôi mày như liễu như mây, hình dáng cực đẹp, tôn lên đôi mắt vô cùng quyến rũ.

Đôi mắt trong veo thấy đáy, tựa như một đầm nước lạnh ngàn năm không gợn sóng.

Mũi nhỏ mà thẳng, xinh xắn đáng yêu.

Đôi môi anh đào gợi cảm cực kỳ đầy đặn.

Tất cả ngũ quan hoàn mỹ kết hợp lại quả thực đẹp đến kinh diễm.

Đó là một vẻ đẹp băng thanh ngọc khiết, không dám xâm phạm.

"Đây là… đây là tiểu muội…" Bất chợt, một giọng nói khổng lồ

vang vọng khắp đất trời.

Âm thanh to lớn như sấm sét.

Mọi người đều nghe ra đó là giọng của Cú Mang thuộc Vu tộc.

"Tiểu muội?" "Đây là… đây là Hậu Thổ nương nương đã thành thánh?" "Đây là Hậu Thổ, một trong Thập Nhị Tổ Vu?" Mọi người vào khoảnh khắc này đều đã phản ứng lại.

Thân ảnh vô cùng mỹ diễm trên không trung kia chẳng phải là Hậu Thổ của Vu tộc sao?

Nay nàng đã trở thành Địa Đạo Thánh Nhân, càng thêm mỹ diễm khôn tả, khiến cho chúng sinh Hồng Hoang trong chốc lát không nhận ra đó là Hậu Thổ nương nương.

Bây giờ phản ứng lại, rất nhiều đại năng Hồng Hoang không khỏi xuýt xoa tán thưởng.

Không ngờ sau khi thành thánh, Hậu Thổ nương nương lại xếp hạng 8 trên Tiên Tư Bảng.

Chỉ nhìn dung mạo hiện tại của Hậu Thổ nương nương, quả thực là danh xứng với thực.

Đại đạo văn tự lúc này mới chậm rãi xuất hiện. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng, hạng 8: Tổ Vu Hậu Thổ, một trong Thập Nhị Tổ Vu, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, trong lòng có cảm ngộ, hóa thân Lục Đạo Luân Hồi, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, đại khí vận gia thân, lại có đại công đức, vì vậy được lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Một vạn năm pháp lực đạo hạnh, mười luồng Tiên Thiên Thanh Khí, một viên Bổ Thần Đan."] Sau khi thấy đại đạo văn tự xuất hiện, rất nhiều người vào khoảnh khắc này đều phát hiện ra điểm kỳ lạ.

Phần thưởng lần này có chút quái dị.

Không hề thưởng hoàn chỉnh đại đạo, cũng không thưởng Cửu Chuyển Kim Đan, thay vào đó lại là một viên Bổ Thần Đan?

Bổ Thần Đan là thứ gì?

Chẳng lẽ là thần dược có thể bổ sung nguyên thần?

Nghĩ đến đây, tiếng hít thở của chúng sinh Hồng Hoang bỗng trở nên nặng nề.

Lẽ nào thật sự là thần dược chữa trị và bổ sung nguyên thần sao?

Nếu thật sự như vậy, vậy thì Vu tộc… Tất cả mọi người đều cảm thấy có chuyện chẳng lành.

Nếu việc này là thật, chẳng phải là đã cho Vu tộc một cơ duyên trời cho sao?

Hít…!

Vu tộc bẩm sinh nguyên thần khiếm khuyết!

Không thể tu luyện đại đạo, chỉ có thể chuyển hướng tu luyện nhục thân vốn đã vô cùng cường hãn.

Nếu viên Bổ Thần Đan này thật sự có thể tu bổ nguyên thần, vậy thì thật quá kinh khủng rồi.

Đây chẳng phải là mở ra một con đường lớn cho Vu tộc sao?

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này đều xôn xao, trong mắt lộ ra vẻ khó tin.

Mà các Tổ Vu và Đại Vu của Vu tộc lúc này, hơi thở cũng dần trở nên nặng nhọc.

Hậu Thổ có được kỳ ngộ như vậy, nếu thật sự tu bổ được nguyên thần, chiến lực của Vu tộc tất sẽ tăng vọt.

Đế Tuấn là gì?

Thái Nhất là gì?

Đến lúc đó trước mặt Vu tộc đều là đàn em.

Các Tổ Vu trong điện Tổ Vu cũng mang vẻ mặt phức tạp nhìn về phương xa.

Không biết sau khi Hậu Thổ nhận được viên Bổ Thần Đan này, sẽ tự mình dùng, hay là giữ lại để nghiên cứu?

Tâm tình của rất nhiều người đều có chút thấp thỏm không yên.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy nghĩ phức tạp, U Minh Địa Phủ vào khoảnh khắc này lại có dị động.

"Kiệt kiệt kiệt kiệt, kiệt kiệt kiệt… Bình Tâm, sớm muộn gì ngươi cũng sẽ bị chúng ta đồng hóa, biến thành đồng loại của chúng ta…" "Ngươi có được Bổ Thần Đan thì sao chứ?

Chẳng phải vẫn chỉ có thể ở nơi U Minh tối tăm không thấy mặt trời này thôi sao?" "Chúng ta đều là oan hồn, trên người đều có oan khuất ngút trời và nhân quả to lớn, ngươi cưỡng ép trấn áp chúng ta ở đây, ngươi sẽ không được chết yên lành…" "Sớm muộn gì chúng ta cũng sẽ xé nát nguyên thần của ngươi…" "Bình Tâm, chúng ta đều chết oan, vì sao ngươi lại lòng dạ sắt đá như vậy?" "Thật không ngờ ngươi là một nữ tử lòng dạ hiểm độc… ngươi sẽ không được chết yên lành…" "…" Vô số oán linh vây quanh Hậu Thổ bay lượn, không ngừng phát ra những âm thanh nhiễu loạn tâm trí.

Những âm thanh này tự nhiên cũng ảnh hưởng nhất định đến Hậu Thổ, khiến tâm cảnh của nàng vào lúc này cũng sinh ra biến hóa, vẻ mặt cũng mấy lần thay đổi.

Nhưng cuối cùng nàng vẫn chỉ khẽ thở dài một tiếng.

Những oan hồn này dù có chết oan thì cũng là chuyện không thể làm khác được, chỉ có thể trấn áp ở đây.

Oán khí trên người không tiêu tan, sẽ không thể đầu thai chuyển thế.

Dù nàng đã tạo ra Lục Đạo Luân Hồi, nhưng những oán linh này vẫn không thể chuyển thế trọng sinh.

Đây cũng là nguyên nhân khiến Hậu Thổ đau đầu nhức óc.

Chương 179

May mà Tam Thất xa lạ kia đã cho nàng mượn Trấn Thiên Quan.

Nàng cũng không biết vì sao Tam Thất lại cho nàng mượn Trấn Thiên Quan, đây chính là siêu cấp chí bảo vượt qua cả Tru Tiên Tứ Kiếm, cứ thế yên tâm giao cho mình sao?

Hậu Thổ đến giờ vẫn không hiểu nổi.

Nhưng hiện tại nàng quả thực cần món siêu cấp chí bảo này.

Chỉ thấy nàng lật tay phải, Trấn Thiên Quan liền xuất hiện trong lòng bàn tay.

Lúc này Trấn Thiên Quan cực kỳ nhỏ, chỉ bằng một thỏi son.

Trấn Thiên Quan đang xoay tròn không ngừng trong lòng bàn tay Hậu Thổ, sau đó từng luồng huyền sắc khí tức tỏa ra.

Cảm nhận được luồng khí tức này, đám oan hồn kinh hãi, hét lên một tiếng rồi tan tác như chim vỡ tổ.

Hậu Thổ nhìn đám oan hồn cuồng loạn chạy trốn, không khỏi lại thở dài một hơi.

Cũng không biết đến khi nào mình mới có thể thoát khỏi nơi này.

Hơi phiền muộn, nàng không khỏi bói cho mình một quẻ.

Quẻ tượng lại hiện ra đại cát.

Điều này không khỏi khiến Hậu Thổ cảm thấy kinh ngạc.

"Chẳng lẽ ta sắp thoát khỏi nơi này sao?" "Hiện nay U Minh Địa Phủ vô cùng hỗn loạn… Nói một cách nghiêm túc, hiện tại chỉ có một mình Hậu Thổ ta…" "Nếu ta thoát khốn, ai sẽ đến tiếp quản U Minh Địa Phủ?" Hậu Thổ nghĩ mãi không ra, cuối cùng cũng chỉ có thể hóa

thành một tiếng thở dài thườn thượt. --------- Thân ảnh mỹ diễm của Hậu Thổ trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Điều này mới làm tỉnh lại những người có tâm tư phức tạp trong chúng sinh Hồng Hoang.

Mà Nữ Oa nương nương trong Oa Hoàng Cung thì vui mừng khôn xiết.

Những đại năng mà chúng sinh Hồng Hoang quen thuộc đều đã lên bảng, chỉ có tên của nàng là chưa xuất hiện.

Nếu là người khác, còn lo lắng mình có bị rớt bảng hay không.

Nhưng Nữ Oa nương nương hoàn toàn không có nỗi lo này.

Dù sao nàng cũng là Thiên Đạo, Công Đức Thánh Nhân, còn từng là Yêu Hoàng của Yêu tộc, lại là Thánh Mẫu của Nhân tộc.

Một chút tự tin này Nữ Oa nương nương vẫn có.

Điều này ít nhất cho thấy, Nữ Oa nương nương đã chen chân vào top bảy.

Nói không chừng, cái tên tiếp theo chính là nàng.

Đối với điều này, Nữ Oa nương nương cũng không phải hoàn toàn không lường trước.

Khi Tiên Tư Bảng xếp đến hạng tám mươi mấy, thân là Thánh Nhân, nàng đã nhìn ra rất nhiều manh mối.

Tất cả các hạng mục đánh giá, bất kỳ hạng mục nào của nàng trước mặt chúng sinh Hồng Hoang đều là tồn tại đỉnh cao nhất.

Bất luận là xuất thân, thiên phú, hay dung mạo, hầu như đều là tồn tại đỉnh cao nhất trong thế giới Hồng Hoang.

Tam tỷ muội Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, cùng với Từ Hàng

Đạo Nhân kia, có thể dựa vào tuyệt đại phong tư mà lên Tiên Tư Bảng, điều này cho thấy dung mạo rất quan trọng.

Còn có Hi Hòa, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh, càng là dựa vào phong tư xuất sắc mà xếp hạng rất cao.

Nếu luận về dung mạo và phong tư, cả thế giới Hồng Hoang, trừ Tam Thất ra, Nữ Oa tự hỏi sẽ không thua bất kỳ ai trong số họ.

Cộng thêm các yếu tố khác như xuất thân, thiên phú, tu vi, tin rằng tất nhiên có thể giành được một thứ hạng cực cao.

Dù sao Tam Thanh Thánh Nhân và Tây Phương Nhị Thánh đều đã lên bảng, còn có Hậu Thổ vừa mới thành Địa Đạo Thánh Nhân, còn lại cũng chỉ có mình.

"Không biết cuối cùng sẽ xếp hạng bao nhiêu đây?" Nữ Oa nương nương lúc này trong lòng mừng thầm.

Vừa nghĩ đến những phần thưởng hậu hĩnh đến biến thái kia, Nữ Oa nương nương liền có chút kích động.

Có lẽ có thể dựa vào bảng xếp hạng này, để tiến thêm một bước nữa chăng?

Đến lúc đó, thực lực của các Thánh nhân có lẽ thật sự phải viết lại.

Đây là điều Nữ Oa nương nương đã mong đợi từ vạn cổ đến nay.

Ngay lúc Nữ Oa nương nương đang mong đợi, thân ảnh của Hậu Thổ cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim quang rực rỡ khác.

Đến lúc này, ánh mắt Nữ Oa nương nương chăm chú nhìn lên bầu trời.

Sẽ là mình chứ?

Dù sao các Thánh nhân mà chúng sinh Hồng Hoang quen thuộc đều đã lên bảng, bây giờ chỉ còn lại mình.

Sẽ là mình sao?

Giờ khắc này Nữ Oa nương nương vô cùng kích động.

Hồi lâu sau, đoàn kim quang rực rỡ trên trời cuối cùng cũng hiện ra một thân ảnh.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu trông mong.

Dù sao đây cũng là tồn tại xếp hạng bảy, là cường giả trên Tiên Tư Bảng áp đảo Lục Thánh Hồng Hoang.

Rốt cuộc là tồn tại như thế nào?

Một lát sau, quá trình diễn hóa cuối cùng cũng hoàn thành.

Xuất hiện trên không trung lại là một đoàn hắc vụ nồng đậm.

Đoàn hắc vụ này bao trùm cả bầu trời, loáng thoáng có tiếng quỷ khóc sói tru truyền ra.

Âm thanh này trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang nghe mà tê cả da đầu.

Các loại âm thanh đó thật sự quá kinh khủng.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi nhìn nhau.

Bọn họ chưa bao giờ thấy sinh linh như vậy.

Kẻ ẩn mình dưới lớp hắc vụ rốt cuộc là ai?

Một số đại năng lúc này đã mơ hồ có một dự cảm chẳng lành, đều cảm thấy một điềm gở từ thân ảnh này.

Rất lâu, rất lâu sau, làn khói đen che trời lấp đất trên không trung cuối cùng cũng tan đi.

Một thân ảnh vô cùng quái dị xuất hiện trước mắt chúng sinh

Hồng Hoang.

Chỉ thấy đó là một người trẻ tuổi vô cùng tà dị.

Dung mạo kẻ này cực kỳ tà khí, trên mặt toàn là những đường vân màu đỏ sẫm, trông có chút đáng sợ.

Đôi mắt như mắt rắn, kinh khủng vô cùng.

Con ngươi trong mắt là dạng dọc, lộ ra ánh sáng âm hàn vô tận.

Trên đầu mọc hai chiếc sừng ngắn, trên sừng thỉnh thoảng lóe lên ánh sáng tím đáng sợ, dường như ẩn chứa pháp lực cực lớn.

Từng luồng cảm giác kinh tâm động phách hiện ra trước mắt chúng sinh Hồng Hoang, khiến nhiều người vào khoảnh khắc này tim lạnh đi một nửa.

Điều khiến người ta kinh dị nhất chính là thân thể của hắn.

Chỉ thấy dưới eo của hắn, lại toàn là thân rắn.

Điều quái dị là, dưới eo không phải là đuôi rắn bình thường, mà phần cuối lại phân nhánh, chia thành ba cái đầu rắn.

Lúc này, ba cái đầu rắn đó ở sau lưng người này, ngẩng cao đầu, ánh mắt vô cùng âm lãnh.

Khí tức khát máu đó lan tỏa khắp đất trời Hồng Hoang.

Thấy cảnh tượng quỷ dị và kinh khủng như vậy, tất cả mọi người đều hít một hơi khí lạnh.

Thậm chí có rất nhiều người lùi lại liên tục, có kẻ còn vấp ngã xuống đất.

Dung mạo của kẻ này thực sự quá kinh khủng.

Lại là sự kết hợp giữa người và rắn.

Đây rốt cuộc là quái vật gì?

“Kẻ này rốt cuộc là ai?” “Tại sao lại có sinh linh kinh khủng như vậy?” “Gã này thật quá biến thái… ta nhìn mà thấy buồn nôn…” Nhiều người vào khoảnh khắc này không khỏi bàn tán xôn xao.

Mà các đại năng khác của Hồng Hoang, khi thấy thân ảnh này, thì có chút lạnh cả người.

Đặc biệt là mấy vị Thánh nhân, đều nhận ra thân ảnh này.

Thân ảnh trên không trung chính là đại năng thời thượng cổ, đối đầu với Đạo Tổ Hồng Quân - Ma Tổ La Hầu.

Những người khác ở Hồng Hoang không nhận ra, nhưng thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, bọn họ đều biết người này.

Kẻ này thời thượng cổ cũng là một đại năng xưng bá một thời.

Chương 180

Khi đó Đạo Tổ Hồng Quân còn thua xa La Hầu.

La Hầu sát phạt vô song, đến giai đoạn sau còn trực tiếp rút cạn toàn bộ linh khí phía tây Hồng Hoang, luyện hóa thành Tru Tiên Tứ Kiếm.

Phía tây Hồng Hoang trở nên hoang vu như vậy, chính là vì Ma Tổ La Hầu.

Ban đầu, Đạo Tổ Hồng Quân liên hợp với Dương Mi Đại Tiên, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ chờ đợi rất nhiều đại năng thượng cổ, cuối cùng mới phá được Tru Tiên Tứ Kiếm Kiếm Trận, cùng La Hầu triển khai đại chiến nhục bác.

Cuối cùng Càn Khôn Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ tự bạo thân vong, Đạo Tổ Hồng Quân và Dương Mi Đại Tiên liên thủ, cuối cùng mới chém giết được La Hầu.

Không ngờ gã này lại không chết, ban đầu còn lên Pháp Bảo Bảng, bây giờ lại trực tiếp lên Tiên Tư Bảng, tự nhiên khiến mấy vị tiên nhân này cảm thấy áp lực vô cùng.

Gã này lại một lần nữa xuất thế, tất sẽ mang đến tai nạn không gì sánh bằng cho cả Hồng Hoang.

Giờ khắc này, bất luận là Tam Thanh Thánh Nhân, Tây Phương Nhị Thánh, hay Nữ Oa nương nương, đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Mà trong Tử Tiêu Cung tối cao, Đạo Tổ Hồng Quân đang ngồi trên thượng vị cũng mang ánh mắt nặng nề nhìn thân ảnh này, trong mắt lộ vẻ hoài niệm.

Ban đầu gã này gây họa cho chúng sinh Hồng Hoang, mình liên

hợp với nhiều đại năng trấn sát gã này, mới nhận được vô số công đức, cuối cùng thành thánh.

Nói ra thì việc mình thành thánh, gã này cũng coi như cống hiến không ít.

Nay mình đã tu luyện đến cảnh giới Đại Đạo, cũng có thể hóa thân hợp đạo, không biết gã này bây giờ tu luyện đến cảnh giới nào rồi?

Đạo Tổ Hồng Quân lẩm bẩm, ngữ khí đầy vẻ giễu cợt.

Có lẽ khi gặp lại, thân phận của hai người tất sẽ đảo ngược.

"La Hầu… La Hầu… ngươi lại không chết… Nếu đã như vậy, thì hãy để Hồng Hoang này náo nhiệt lên đi.

Đợi đám các ngươi lần lượt xuất thế… lão tổ ta sẽ giết sạch một lượt." Giờ khắc này, Đạo Tổ Hồng Quân sát ý lẫm liệt.

Dáng vẻ này, đâu còn là dáng vẻ của Đạo Tổ nữa?

Sở dĩ Đạo Tổ Hồng Quân đem hết pháp bảo của mình tặng đi, một là những pháp bảo đó đối với ông ta tác dụng không còn lớn, hai là vì ông ta đã có những lá bài tẩy mạnh hơn.

Có những lá bài tẩy đó, ông ta hoàn toàn có thể xưng bá Hồng Hoang.

Nay Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, các loại vai hề nhảy nhót bị phơi bày ra, xem ra những lá bài tẩy của mình, cũng sắp đến lúc phải lộ ra rồi.

Đạo Tổ Hồng Quân lẩm bẩm, sát khí vô tận tràn ngập cả Tử Tiêu Cung.

Hạo Thiên và Dao Trì càng kinh hãi đến run rẩy, nhưng cũng không dám nói gì.

Hồi lâu sau, thân ảnh vô cùng quỷ dị của La Hầu cuối cùng cũng

biến mất trên không trung.

Vào khoảnh khắc này, cả trời đất Hồng Hoang dường như lại khôi phục sự trong sáng.

Đám mây u ám bao trùm trong lòng chúng sinh Hồng Hoang cũng tan đi không ít.

Dù sao hình tượng của La Hầu thực sự quá quỷ dị, nhiều người hồi tưởng lại cũng cảm thấy không rét mà run.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang vẫn còn đang kinh hãi, trên không trung lại có một đoàn kim quang rơi xuống.

Vị tồn tại xếp hạng sáu trên Tiên Tư Bảng cuối cùng cũng sắp xuất hiện sao?

Rốt cuộc là tồn tại như thế nào mới có thể xếp hạng sáu trên Tiên Tư Bảng?

Rốt cuộc là gã nào, có thể trên Tiên Tư Bảng áp chế La Hầu?

Dù sao La Hầu cũng là Ma Tổ thượng cổ.

Có thể xếp trên hắn, e rằng lại là một kẻ biến thái đến cực điểm?

Sẽ là Đạo Tổ Hồng Quân sao?

Dù sao thân ảnh của Đạo Tổ Hồng Quân đến giờ vẫn chưa xuất hiện.

Sẽ là Nữ Oa nương nương sao?

Dù sao tên của Nữ Oa nương nương đến giờ cũng chưa xuất hiện.

Nếu nói Nữ Oa nương nương sẽ rớt bảng, không ai tin cả.

Nếu đã như vậy, Nữ Oa nương nương có thể xếp hạng sáu, áp chế La Hầu không?

Mọi người vào khoảnh khắc này đều vô cùng mong đợi, trong lòng

nhiều người đều mong chờ Nữ Oa nương nương lên bảng.

Đoàn kim quang rực rỡ trên không trung vẫn đang diễn hóa, dường như gặp phải trở ngại gì đó, quá trình diễn hóa vô cùng gian nan.

Rất lâu, rất lâu sau, mới cuối cùng có một thân hình mơ hồ xuất hiện trên không trung.

Nhiều người đều ngẩng đầu nhìn.

Một lát sau, chúng sinh Hồng Hoang lại vô cùng thất vọng.

Thân ảnh trên không trung kia, tuy chưa thực sự diễn hóa ra, chỉ là một hình dáng mơ hồ, nhưng rõ ràng không phải là một nữ tử.

Xem ra, không phải là Nữ Oa nương nương mà chúng sinh Hồng Hoang mong đợi.

Nhiều người không khỏi có chút thở dài.

Chúng sinh Hồng Hoang cẩn thận nhìn thân ảnh trên không trung.

Chỉ thấy đó là một thiếu niên mặc y phục lụa là sặc sỡ.

Màu sắc y bào vô cùng tươi đẹp, đỏ rực tím ngắt, vừa có vẻ hoa lệ, lại có nét yêu diễm, thuộc về một loại cảm giác không thể hình dung.

Dung mạo thiếu niên này cực kỳ anh tuấn, gần như mang một chút cảm giác yêu diễm.

Lúc này hắn đang lặng lẽ đứng trên không trung.

Trên không trung, hắn sinh động và yêu diễm đến vậy, sau khi xuất hiện liền rực rỡ chói mắt, phảng phất như môi trường xung quanh cũng vì sự xuất hiện của hắn mà phát sáng lên.

“Thiếu niên này là ai?” “Thiếu niên xinh đẹp này chính là tồn tại xếp hạng sáu sao?” “Xinh đẹp thì có xinh đẹp, nhưng lại không hề

cảm nhận được khí tức cường hãn nào cả?" "Lại là một siêu cấp biến thái ẩn mình sao?" "Không biết người trẻ tuổi này rốt cuộc là ai?" "Có phải là Trường Không đạo nhân trong truyền thuyết không?" "Trường Không đạo nhân nên là một lão già sắp chết chứ?

Nếu trẻ như vậy, ta có chút không chấp nhận được…" Nhiều người nhìn thiếu niên trên không trung, không ai không kinh ngạc.

Dù sao thân ảnh xuất hiện trên không trung này là tồn tại áp chế La Hầu.

Nếu không phải là một người danh tiếng lẫy lừng, rõ ràng không thể phục chúng.

Ngay lúc này, đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng giáng lâm. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng, hạng 6: Thần Nghịch.

Vạn thú chi hoàng, cường giả viễn cổ, nội tình cường hãn, căn nguyên vô địch, từng xưng bá một phương, hiện là tọa kỵ của Trường Không đạo nhân, vì vậy được lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Một vạn năm pháp lực đạo hạnh, mười luồng Tiên Thiên Thanh Khí, một viên Vạn Thú Tinh Huyết Đan."] "Thần Nghịch?" "Hắn chính là Thần Nghịch?" "Từng xếp hạng năm trên Tọa Kỵ Bảng, Thú Hoàng Thần Nghịch?" Ngoài Ma Tổ La Hầu ra, lại xuất hiện một siêu cấp đại năng nữa sao?

Nếu nói về Thú Hoàng Thần Nghịch, e rằng còn mạnh hơn La Hầu rất nhiều.

Khi trời đất Hồng Hoang mới mở, vô số Hỗn Độn hung thú tràn vào Hồng Hoang, Bàn Cổ đại thần cùng chúng lực chiến, cuối cùng kiệt sức mà chết.

Những Hỗn Độn hung thú chưa chết liền tôn Thần Nghịch làm vua.

Thần Nghịch từ đó tự xưng là Thú Thần.

Sau đó, Thần Nghịch dựa vào uy áp vô địch, trực tiếp thống trị thời đại thượng cổ.

Khi đó, bất luận là Hồng Quân hay La Hầu, hay là các nhân vật tuyệt thế của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đều đã xuất thế, nhưng cũng chỉ có thể bị Thần Nghịch này áp chế, không một ai có thể tranh phong.

Sau này Hỗn Độn hung thú xảy ra bạo loạn, cộng thêm các nhân vật đỉnh cao của thế giới Hồng Hoang ra tay, người này lẽ ra đã vẫn lạc rồi.

Dù sao đó là chuyện xảy ra sớm hơn Long Hán sơ kiếp rất nhiều năm.

Mọi người đều tưởng hắn đã chết, không ngờ khi công bố Tọa Kỵ Bảng, người này lại xuất hiện.

Nhân vật kinh khủng mạnh mẽ như vậy, lại trở thành tọa kỵ của Trường Không đạo nhân.

Nay trên Tiên Tư Bảng lại xếp hạng sáu, thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng của chúng sinh.

"Thần Nghịch này chính là dáng vẻ này sao?" Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thân ảnh trên không trung, lẩm bẩm.

Đây chẳng phải là một thiếu niên cực kỳ tinh xảo sao?

Lại là hung thú chi hoàng thượng cổ trấn áp nhiều đại năng sao?

Quả nhiên là không thể trông mặt mà bắt hình dong.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang thì thầm, Nữ Oa nương nương trong Oa Hoàng Cung đã kích động đến đỏ bừng cả mặt.

Tiên Tư Bảng đã công bố đến hạng sáu, mà vẫn không có tên

nàng.

Ngay cả Ma Tổ La Hầu và Thú Hoàng Thần Nghịch đã lên bảng, mà vẫn không có tên nàng.

Sắc mặt Nữ Oa nương nương lúc này đã trở nên có chút khó coi.

Bởi vì nàng không tin tiên tư của mình có thể vượt qua Thần Nghịch và La Hầu… thế nhưng hai người họ đều đã lên bảng, mà vẫn không có thân ảnh của mình.

Nghĩ đến đây, tim Nữ Oa nương nương cũng run rẩy.

"Lẽ nào nói…" "Lẽ nào ta sắp rớt bảng rồi sao?" Trái tim của Nữ Oa nương nương không khỏi run lên bần bật.

Nàng vạn lần không ngờ sự tình lại phát triển theo hướng này.

Chương 181

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, trên không trung cuối cùng lại có một đoàn kim quang rơi xuống.

Đoàn kim quang này diễn hóa trên không trung hồi lâu, cuối cùng cũng có một thân ảnh hiện ra.

Thân ảnh này vừa xuất hiện, tâm trạng căng thẳng kích động của Nữ Oa nương nương cuối cùng cũng được xoa dịu.

Thân thể luôn căng cứng, vào khoảnh khắc này cũng thả lỏng.

"Cuối cùng…" "Cuối cùng cũng lên bảng rồi sao?" "Hạng 5…" Nữ Oa nương nương lẩm bẩm.

Sợi dây thần kinh căng như dây đàn trước đó, cuối cùng cũng được nới lỏng.

Nàng thậm chí còn nghi ngờ mình sẽ rớt bảng.

Nay cuối cùng cũng lên bảng, tâm trạng căng thẳng đến cực điểm đột nhiên thư thái, thậm chí khiến Nữ Oa nương nương cảm thấy có chút mệt mỏi.

Có thể xếp hạng 5.

"Không biết phần thưởng rốt cuộc là những thứ gì đây?" Nữ Oa nương nương vào khoảnh khắc này cũng không khỏi bắt đầu mong đợi.

Thứ hạng càng cao, phần thưởng càng biến thái.

Không biết nàng có thể nhận được phần thưởng như thế nào.

Hồi lâu sau, thân ảnh mơ hồ trên không trung cuối cùng cũng hoàn toàn hiện ra.

Chỉ thấy đó là một thân ảnh tuyệt thế mà độc lập.

Thân ảnh này tắm trong ngũ sắc thần quang, giống như nữ thần độc nhất vô nhị của thế giới Hồng Hoang.

Ba ngàn sợi tóc xanh buông xuống, tựa như từng dải thiên hà.

Đôi mắt mở ra, tỏa ra thần quang vô cùng kiều diễm quyến rũ.

Đặc biệt là thân ảnh này còn mặc phượng quan hà bí, thực sự quá kiều diễm động lòng người, quả thực thể hiện sự thần kỳ của tạo vật đất trời Hồng Hoang.

Chẳng phải là nữ thần số một của thế giới Hồng Hoang từ trước đến nay, Nữ Oa nương nương sao?

"Quả không hổ là Nữ Oa nương nương, tiên tư lại nằm trong top năm Hồng Hoang…" "Vẻ đẹp của Nữ Oa nương nương, thiên hạ vô song…" "Không hổ là nữ thần Hồng Hoang… không hổ là nữ thần trong mộng của ta…" "Vốn dĩ Nữ Oa nương nương cũng là nữ thần của ta, nhưng bây giờ không phải nữa rồi, bây giờ Tam Thất mới là nữ thần của ta…" "Ta cũng thích Tam Thất hơn một chút…" Nhiều người vào khoảnh khắc này lẩm bẩm.

Nhưng tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời, thỏa thích thưởng thức vẻ đẹp của Nữ Oa nương nương.

Nữ Oa nương nương từ trước đến nay luôn là nữ thần được chúng sinh Hồng Hoang tôn sùng nhất.

Không nói đến đàn ông, ngay cả phụ nữ cũng sẽ bị vẻ đẹp của nàng mê hoặc.

Dù sao cũng là tồn tại khiến quần phương phải ghen tị.

Ngoài những đại năng Hồng Hoang đó ra, các Thánh nhân cũng chăm chú nhìn lên bầu trời, ánh mắt lộ vẻ ngưỡng mộ.

Không ngờ lần này người được lợi lớn nhất lại là Nữ Oa.

Nhưng so với cái tên này, các Thánh nhân lại quan tâm hơn đến phần thưởng.

Dù sao thứ hạng đã đến top năm, chắc hẳn phần thưởng sẽ cực kỳ hậu hĩnh?

Trên đảo Kim Ngao, trong Bích Du Cung, Thông Thiên giáo chủ ánh mắt sắc như dao.

"Phần thưởng của Nữ Oa nương nương… chắc sẽ không phải là đại đạo chứ?" Phần thưởng mà Hồng Mông Tử Kim Bảng đưa ra, về cơ bản có thể nói là cực kỳ phù hợp với người lên bảng.

Từ phần thưởng của Hậu Thổ nương nương thuộc Vu tộc là có thể thấy được.

Vu tộc bẩm sinh nguyên thần khiếm khuyết, phần thưởng lên bảng chính là Bổ Thần Đan, quả thực là phần thưởng thích hợp nhất.

Nữ Oa nương nương lại sẽ nhận được phần thưởng gì đây?

"Cũng không biết phần thưởng này sẽ nâng thực lực của nàng lên tầng thứ nào?" Thông Thiên giáo chủ lẩm bẩm, ngữ khí lộ rõ vẻ ngưỡng mộ.

Nhưng cũng không quá bận tâm chuyện này.

Dù sao phần thưởng có tốt đến đâu, đó cũng là của Nữ Oa.

Mình có Tru Tiên Kiếm trong tay, chắc hẳn thực lực Nữ Oa có mạnh đến đâu, cũng sẽ không mạnh hơn Nguyên Thủy Thánh Nhân.

Nguyên Thủy Thánh Nhân trong tay mình còn không chiếm được chút lợi thế nào, huống chi là Nữ Oa nương nương?

Ngay lúc Thông Thiên Thánh Nhân đang ngưỡng mộ, sắc mặt của Chuẩn Đề Thánh Nhân ở phương Tây lại sầm xuống.

Dù sao hiện tại có thể nói hắn và Nữ Oa nương nương là kẻ thù không đội trời chung.

Nữ Oa nương nương nhận được lợi ích càng nhiều, khoảng cách giữa hắn và Nữ Oa nương nương tự nhiên càng lớn.

Nếu lại giao đấu, e rằng hắn càng không phải là đối thủ của Nữ Oa nương nương?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân càng đen đến cực điểm, mơ hồ có một luồng phiền não bộc phát ra.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân bên cạnh khẽ thở dài, sắc mặt trực tiếp biến thành mặt khổ qua.

Ý nghĩ của sư đệ Thánh Nhân, ông ta tự nhiên hiểu rõ.

Đừng nói là sư đệ, ngay cả ông ta cũng trong lòng phiền não.

Nữ Oa nương nương nếu có thể nhận được lợi ích cực lớn, thậm chí còn có khả năng vượt qua cả ông ta.

Như vậy, Tây Phương Nhị Thánh chẳng phải thật sự trở thành kẻ đội sổ sao?

Nghĩ đến đây, Tiếp Dẫn Thánh Nhân khẽ thở dài một tiếng, không khỏi mở miệng nhắc nhở: "Sư đệ, vạn vật thế gian đều có duyên pháp, vạn bàn vạn pháp đều có một đường sinh cơ, sư đệ không cần quá để ý.

Sau này tự nhiên sẽ còn có cơ hội khác." Chuẩn Đề Thánh Nhân nghe vậy, sắc mặt mới hơi khá hơn một chút, nhưng cuối cùng vẫn có chút âm trầm.

Lúc này đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng giáng lâm. ["Hồng Hoang Tiên Tư Bảng, hạng 5: Nữ Oa.

Yêu hoàng, Nhân tộc Thánh Mẫu, Công Đức Thánh Nhân, đại khí

vận gia thân, lại có đại công đức, vật báu trời ban, phong tư vô song.

Vì vậy được lên bảng."] ["Phần thưởng xếp hạng: Một vạn năm pháp lực đạo hạnh, mười luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười viên Cửu Chuyển Kim Đan, Công Đức Thiên Thê."] Sau khi đại đạo văn tự xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại một phen kinh ngạc.

"Không hổ là Nữ Oa nương nương…" "Hồng Mông Tử Kim Bảng đều khen nàng là phong tư vô song…" Nhiều người vào khoảnh khắc này không khỏi kinh ngạc.

Mà các Thánh nhân lại nhìn vào phần cuối của đại đạo văn tự.

Phía sau đại đạo văn tự rõ ràng rành mạch viết "Công Đức Thiên Thê".

Công Đức Thiên Thê này rốt cuộc là vật gì?

Chẳng lẽ là một món pháp bảo nào đó?

Nhưng cũng không nói rõ cấp bậc của món pháp bảo này.

Các Thánh nhân không khỏi cảm thấy có chút phiền muộn.

Nếu hấp tấp mở miệng hỏi thăm lại có vẻ không thỏa đáng, chỉ có thể âm thầm suy đoán.

Mà Nữ Oa nương nương trong Oa Hoàng Cung, lúc này đang vô cùng kích động.

Nàng đang kích động nhắm mắt lại, cảm nhận tư vị của một vạn năm pháp lực đạo hạnh rót vào cơ thể.

Đó là một cảm giác cực kỳ hưởng thụ.

Ngoài ra, những phần thưởng khác cũng đã từ hư không mà đến.

Cảm nhận được tác dụng của Công Đức Thiên Thê, Nữ Oa nương nương vào khoảnh khắc này đột nhiên mở mắt, trong mắt lộ ra vẻ khó

tin, sau đó lại có một tia cuồng hỉ bộc lộ ra.

Niềm vui đó quả thực khó mà tự kiềm chế, thân thể vào khoảnh khắc này cũng run rẩy, thậm chí có cảm giác muốn vui quá hóa khóc.

Phục Hy Yêu Hoàng bên cạnh, thấy muội muội vui mừng như vậy, không khỏi mỉm cười.

"Tiểu muội, Công Đức Thiên Thê đó rốt cuộc có tác dụng gì?

Mà lại khiến muội vui mừng đến mức này?" Nữ Oa nương nương phản ứng lại, quay đầu nhìn huynh trưởng, trong mắt lộ ra cuồng hỉ.

"Huynh trưởng, đại hỉ, đại hỉ a…" Sau đó Nữ Oa nương nương hít sâu vài hơi, miễn cưỡng ổn định lại.

"Công Đức Thiên Thê này, quả thực uy lực vô cùng… Dùng cho ta, quả thực là thích hợp không gì bằng.

Công Đức Thiên Thê, có thể trong cõi u minh dùng công đức đúc thành thang trời, dùng thang trời tranh độ, không cùng chúng sinh một hàng.

Một luồng công đức có thể hóa thành một bậc thang, nếu leo đến cực hạn, liền có thể phá cảnh, thẳng đến Đại Đạo!

Đây là Hồng Mông Tử Kim Bảng, hay nói đúng hơn là Trường Không đạo nhân kia, đã cho ta một kỳ ngộ thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân a…" Lời này vừa nói ra, Phục Hy đột nhiên kinh hãi, cảm thấy tóc gáy dựng đứng, không thể tin được nhìn Nữ Oa nương nương.

Hồng Mông Tử Kim Bảng lại trực tiếp ban cho Nữ Oa nương nương một cơ hội thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân?

Điều này cũng quá kinh khủng rồi?

Tính đến hôm nay, cả trời đất Hồng Hoang, Đại Đạo Thánh Nhân chỉ có một mình Hồng Quân đạo nhân.

Ngoài Hồng Quân đạo nhân ra, ngay cả người có thực lực cao thâm nhất là Thái Thượng Lão Tử, cũng chỉ là Thiên Đạo Thánh Nhân mà thôi, cách Đại Đạo Thánh Nhân còn xa vời vợi.

Nhưng không ngờ Hồng Mông Tử Kim Bảng lại trực tiếp ban cho Nữ Oa nương nương một đạo kỳ ngộ thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân.

Đây chính là kỳ ngộ độc nhất vô nhị trong thế giới Hồng Hoang, quả thực khó mà tưởng tượng.

Chương 182

Ngay lúc này, bỗng có năm luồng dao động vô cùng quỷ dị đồng thời xuất hiện giữa trời đất.

Năm luồng năng lượng này vừa xuất hiện liền lập tức biến mất, nhưng tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được, năm luồng năng lượng này chẳng phải là năm vị Thánh nhân còn lại ngoài Nữ Oa nương nương sao?

Bọn họ làm sao vậy?

Lại đồng thời không khống chế được khí tức của mình?

Chẳng lẽ bị kích thích gì sao?

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này không khỏi thắc mắc.

Lẽ nào là vì phần thưởng của Nữ Oa nương nương?

Phần thưởng của Nữ Oa nương nương lại mạnh mẽ đến mức đó sao?

Lại có thể đồng thời kinh động cả năm vị Thánh nhân?

Chẳng lẽ là vì Công Đức Thiên Thê này?

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi thắc mắc.

Mà lúc này Thái Thượng Lão Tử ở Bát Cảnh Cung, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Hiển nhiên lời nói của Nữ Oa nương nương và Phục Hy Yêu Hoàng, ông ta đã nghe thấy.

Tác dụng của Công Đức Thiên Thê càng khiến ông ta kinh hãi đến mức không khống chế được khí tức của mình.

Cái gọi là Công Đức Thiên Thê, thực chất là dùng công đức đúc thành bậc thang.

Công đức càng nhiều, bậc thang càng cao.

Dùng bậc thang công đức để tranh độ, đạt đến đỉnh phong, liền có thể đột phá sự trói buộc của Thiên Đạo Thánh Nhân, từ đó phá cảnh, trở thành cảnh giới như Lão sư, tức là Đại Đạo Thánh Nhân.

Cũng có nghĩa là, Nữ Oa nương nương đã nhận được kỳ ngộ thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân.

Phần thưởng này quả thực khó mà tưởng tượng.

Ban đầu Lão sư sở dĩ thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân, cũng là vì nhận được sự công nhận của Thiên Đạo, có thể cùng Thiên Đạo hóa thân hợp đạo, cuối cùng dưới sự giúp đỡ của Thiên Đạo, mới thành công phá cảnh, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Mà Công Đức Thiên Thê trong tay Nữ Oa nương nương, quả thực là khế cơ thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân được đo ni đóng giày cho nàng.

Dù sao nếu luận về công đức, vẫn là công đức trên người Nữ Oa nương nương là sâu dày nhất.

Dựa vào công đức hiện tại của Nữ Oa nương nương, ít nhất cũng có thể đúc ra rất nhiều bậc thang.

Nếu Nữ Oa nương nương có thể lại nhận được thêm một ít đại công đức, có lẽ thật sự có thể dựa vào đại công đức mà vũ hóa đăng lâm đại đạo.

Điều này tự nhiên khiến Thái Thượng Lão Tử ngưỡng mộ không thôi.

Đến lúc đó, thân phận của Nữ Oa nương nương sẽ hoàn toàn khác

với bọn họ.

Tâm tình của Thái Thượng Lão Tử lúc này vừa phức tạp, vừa ngưỡng mộ.

Ông ta tuy tự xưng đạo pháp tự nhiên, thanh tĩnh vô vi, nhưng làm sao có thể thực sự làm được?

Đạo tâm thanh tĩnh vô vi, thượng thiện nhược thủy, vào khoảnh khắc này đều bị phá vỡ. --------- Mà lúc này, Tiếp Dẫn Thánh Nhân và Chuẩn Đề Thánh Nhân ở phương Tây cũng nhìn nhau.

Vạn lần không ngờ, Nữ Oa nương nương lại từ Hồng Mông Tử Kim Bảng nhận được một cơ duyên lớn như vậy.

Dù sao lời này là do chính miệng Nữ Oa nương nương nói ra.

Nếu việc này là thật, vậy Nữ Oa nương nương thậm chí có khả năng một bước vượt qua Thái Thượng Lão Tử, trở thành người thứ hai trong thế giới Hồng Hoang phá cảnh thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Điều này quả thực là chuyện khó mà tưởng tượng.

"Chẳng lẽ thật sự để cho mụ đàn bà thối kia thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân sao?" Chuẩn Đề Thánh Nhân mặt mày đen sì lẩm bẩm, giọng điệu chua loét ai cũng có thể nghe ra.

"Sư huynh… có lẽ Công Đức Thiên Thê… có duyên với phương Tây chúng ta…" Tiếp Dẫn Thánh Nhân nhìn Chuẩn Đề Thánh Nhân mắt tóe lửa, không khỏi khẽ thở dài.

"Không, sư đệ, cơ duyên đó thuộc về Nữ Oa nương nương, vô duyên với phương Tây chúng ta." Nghe sư huynh phủ nhận, Chuẩn Đề Thánh Nhân mím môi.

"Sư huynh, Công Đức Thiên Thê, có duyên với phương Tây chúng ta…" Giọng điệu cực kỳ cứng rắn, tia lửa trong mắt càng sâu.

Kỳ ngộ như vậy, nếu vô duyên với phương Tây, chẳng phải sẽ hối hận cả đời sao?

Tiếp Dẫn Thánh Nhân thở dài một tiếng, sau đó nói: "Sư đệ, cơ duyên này thật sự vô duyên với phương Tây chúng ta.

Chúng ta thành thánh đã rất miễn cưỡng, đến nay vẫn còn nợ Thiên Đạo rất nhiều công đức.

Nếu cơ duyên này thật sự cho chúng ta, trong tay chúng ta cũng là củ khoai lang nóng.

Đối với chúng ta mà nói, căn bản không có công đức để đúc thang trời.

Khế cơ thành tựu đại đạo này, đối với phương Tây chúng ta mà nói, quả thực là gân gà.

Sư đệ ngươi phải nhìn cho rõ." Tiếp Dẫn Thánh Nhân khổ tâm khuyên nhủ.

Nghe những lời này, đôi mắt tóe lửa của Chuẩn Đề Thánh Nhân liền ảm đạm đi.

Sư huynh nói không sai, bọn họ đến nay vẫn còn nợ công đức, cho dù cái gọi là Công Đức Thiên Thê này cho bọn họ, bọn họ cũng không có công đức để đúc thang trời.

"Ai…" Chuẩn Đề Thánh Nhân thở dài thườn thượt, cả người có chút suy sụp.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân nhìn Chuẩn Đề Thánh Nhân suy sụp cũng không biết làm sao, cuối cùng cũng đành bất lực nhắm mắt lại.

Mà Thông Thiên Thánh Nhân ở Bích Du Cung trên đảo Kim Ngao, lúc này cũng lộ vẻ kinh hãi.

Vạn lần không ngờ, người đầu tiên nhận được kỳ ngộ trở thành

Đại Đạo Thánh Nhân lại là Nữ Oa nương nương.

Như vậy, Nữ Oa nương nương chẳng phải đã đi trước tất cả bọn họ sao?

Điều này khiến Thông Thiên Thánh Nhân vốn luôn hiếu thắng, có chút khó mà chịu đựng được.

Ông ta Thông Thiên tuyệt không phải là người cam nguyện làm kẻ dưới người.

Xem ra ông ta cũng phải tìm cơ hội để có được kỳ ngộ.

Sắc mặt Thông Thiên Thánh Nhân trở nên nóng rực, ánh mắt chăm chú nhìn lên bầu trời, thậm chí có một luồng tham lam trực tiếp lộ ra.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn ở Ngọc Hư Cung lúc này sắc mặt cũng có chút khó coi, thậm chí có thể nói là đã đen đến cực điểm.

Bản thân ông ta vốn là người sĩ diện nhất.

Bị Thông Thiên làm cho mất mặt một phen không nói, lại còn để cho một nữ nhân như Nữ Oa nương nương đi trước.

Thực sự khiến ông ta Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy khó chịu.

Ánh mắt chăm chú nhìn lên bầu trời, thần sắc cũng trở nên âm trầm bất định.

"Nếu Nữ Oa này thật sự trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, chẳng phải có thể cùng Lão sư phân cao thấp sao?" Điều này tự nhiên khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể chịu đựng được.

Lúc này trong ánh mắt âm tình bất định của ông ta, không ai biết ông ta rốt cuộc có suy nghĩ gì.

Ngay lúc các đại năng Hồng Hoang đang kinh hồn bạt vía, thân ảnh Nữ Oa trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim quang khác.

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này đều ngẩng đầu nhìn trời.

Hạng tư, cuối cùng cũng sắp được công bố sao?

Trái tim của chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này trở nên nóng rực.

Bảng xếp hạng đến đây đã đến giai đoạn gay cấn.

Hạng 4 rồi.

Chúng sinh Hồng Hoang ức vạn vạn, có thể xếp hạng bốn trên Tiên Tư Bảng, tuyệt đối là vinh hạnh trời cho.

Đoàn kim quang trên không trung vẫn đang cố gắng diễn hóa.

Lần này thời gian diễn hóa cực dài, dường như cực kỳ khó khăn.

Hiển nhiên hạng tư tất là một vị siêu cấp đại năng.

Rất lâu, rất lâu sau, đoàn kim quang trên không trung mới cuối cùng diễn hóa ra một thân ảnh.

Đáng tiếc thân ảnh này có chút mơ hồ.

Lại qua một hồi lâu, thân ảnh mơ hồ này mới dần dần rõ nét.

Chỉ thấy thân ảnh này là một lão đạo sĩ tiên phong đạo cốt.

Cách ăn mặc của lão đạo này tuy bình thường, thậm chí có thể nói là có chút nghèo nàn, nhưng chính là ứng với câu nói của đạo nhân, không câu nệ sự vật, không vướng bận nơi chốn, nương theo vật mà ngao du tâm trí, không vì vật mà đổi dời.

Chỉ cần liếc mắt một cái, lão đạo này dường như tuổi tác đã rất cao.

Tuy trông mặt mày hồng hào, dung quang rạng rỡ, nhưng vẫn

không che giấu được những nếp nhăn như cây tùng khô.

Nhưng những nếp nhăn này dường như lại ẩn chứa một chút vận vị khó tả, lại cho người ta một cảm giác tiên phong đạo cốt, uy nghi đường đường.

Chương 183

Mọi người cẩn thận nhìn kỹ, lại thấy một luồng khí tức quý không thể tả toát ra.

Trong vẻ rạng rỡ lại toát lên sự tôn sùng đạo đức!

Khắp nơi đều toát lên khí tức tự nhiên vô vi, hư tĩnh thủ nhu, đại công vô tư, không tranh khiêm hạ, pháp thiên tướng địa.

Quả thực là một vị lão đạo đắc đạo.

Đạo gia lấy tự nhiên, giản dị, mộc mạc, thanh tịnh cao viễn.

Mọi người bất giác nhìn thêm vài lần, lại phát hiện khí tức của vị lão giả này biến đổi liên tục, luôn luôn không thể nắm bắt.

Bây giờ nhìn lại, lại phát hiện lão đạo này dường như lại biến thành một lão nhân hiền từ.

Tóc tuy có chút thưa thớt, nhưng lại được chải chuốt cẩn thận, không một chút lộn xộn.

Từng sợi tóc bạc bên trong còn xen kẽ vài sợi tóc đen.

Nếp nhăn trên mặt phảng phất như đang kể lại những thăng trầm của năm tháng.

Chính là một vị lão nhân hiền từ như vậy, lúc này đang ngồi trên một chiếc thần ỷ cao cao tại thượng, ánh mắt lộ vẻ hiền từ, nhìn xuống chúng sinh.

"Người này…" "Lão đạo này là ai?" "Lại là một vị tồn tại chưa từng đi lại trên đại địa Hồng Hoang sao?" "Chưa bao giờ thấy qua vị lão đạo sĩ này?" "Khí tức trên người lão đạo sĩ này như vực sâu, tuy đang cười, nhưng ta lại cảm nhận được sự run rẩy từ linh hồn…"

“Khí tức của lão đạo này dường như còn mạnh hơn cả Tam Thanh Thánh Nhân…” “Chẳng lẽ…” “Chẳng lẽ người này chính là Đạo Tổ Hồng Quân sao?” “Thật có khả năng này, khí tức trên người này biến đổi liên tục, lúc trước còn là một lão nhân hiền từ, lúc sau đã trở thành một lão giả âm trầm đầy sát khí, một lát sau lại biến thành một lão đạo đạo pháp tự nhiên… thực sự kinh khủng như vậy…” “Đạo Tổ chỉ xếp hạng tư thôi sao?” Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này lẩm bẩm, nhiều người có chút kinh nghi bất định.

Người bình thường chỉ nghe danh Đạo Tổ, chứ chưa từng có tư cách gặp được Đạo Tổ thật sự.

Vào khoảnh khắc này bọn họ đều tỏ ra nghi ngờ.

Mà những đại năng thượng cổ kia, thì đều trong lòng kinh hãi.

Lão đạo trên không trung kia chính là thần thoại của thế giới Hồng Hoang - Đạo Tổ Hồng Quân.

Không ngờ đây mới chỉ là hạng tư, Đạo Tổ Hồng Quân đã xuất hiện.

Thực sự có chút khó mà tưởng tượng.

Đặc biệt là ba ngàn khách hồng trần kia!

Mỗi người đều kinh hãi vạn phần.

“Cái gì?” “Làm sao có thể?” Sau khi hình ảnh Đạo Tổ Hồng Quân xuất hiện, các đại năng không thể kìm nén được nữa, từng người một đều kinh hô thành tiếng.

Đạo Tổ Hồng Quân là nhân vật như thế nào?

Đó là vạn tiên chi tổ.

Lại chỉ xếp hạng tư trên Tiên Tư Bảng này?

Có nhầm không vậy?

Phải biết từ ức vạn vạn năm qua của Hồng Hoang, trừ Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa ra, trên con đường tu hành này, Đạo Tổ Hồng Quân luôn là người đi tiên phong của tất cả mọi người.

Thậm chí có thể nói ông ta là ngọn đèn chỉ đường cho tu tiên nhất đạo.

Nói Đạo Tổ Hồng Quân khai sáng tiên đạo cũng không quá lời.

Từ vạn cổ trước, cho đến tận bây giờ, trên con đường này tất cả cường địch đều bị Đạo Tổ Hồng Quân đánh bại.

Bất luận là Thú Thần thượng cổ Thần Nghịch, hay Ma Tổ La Hầu, hay Dương Mi Đại Tiên, đều đã không còn là đối thủ của Đạo Tổ Hồng Quân nữa.

Từ vạn cổ đến nay, Đạo Tổ Hồng Quân gần như có thể nói là người đứng đầu Hồng Hoang không ai sánh bằng.

Gần như có thể nói Đạo Tổ Hồng Quân chính là thần thoại của thế giới Hồng Hoang.

Thế mà Đạo Tổ như vậy, lại chỉ xếp hạng tư trên Tiên Tư Bảng này sao?

Điều này khiến tất cả các đại năng đều cảm thấy vô cùng hoảng sợ.

Phải biết đây là Tiên Tư Bảng chứ không phải Pháp Bảo Bảng, cũng không phải Tọa Kỵ Bảng, hay Linh Căn Bảng.

Tuy trên ba bảng trước, thứ hạng của Đạo Tổ Hồng Quân rất thấp, nhưng không một ai dám coi thường ông ta.

Bởi vì những pháp bảo, tọa kỵ, linh căn của thế giới Hồng Hoang, có rất rất nhiều đều là do Đạo Tổ Hồng Quân tặng đi.

Về điểm này, tất cả mọi người đều lòng dạ biết rõ.

Nhưng bây giờ bảng xếp hạng lại là Tiên Tư Bảng, Đạo Tổ Hồng Quân cũng chỉ xếp hạng tư?

Vậy ba người đứng đầu rốt cuộc là những tồn tại kinh thế như thế nào?

Mà Đạo Tổ Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung cũng sầm mặt.

"Bản tọa chỉ xếp hạng tư thôi sao?" Trái tim Đạo Tổ Hồng Quân chìm xuống đáy!

Ông ta vốn nghĩ rằng Tiên Tư Bảng này, là nơi mình và Trường Không đạo nhân thần bí kia tranh đoạt ngôi vị thứ nhất.

Dù sao ông ta Hồng Quân gần như có thể nói là đã khai sáng con đường tu tiên của cả thế giới Hồng Hoang, được chúng sinh Hồng Hoang tôn xưng là tiên đạo chi tổ!

Nếu luận về tiên tư, ai có thể hơn được Hồng Quân ông ta?

Nhưng hiện thực lại tàn khốc như vậy.

Ông ta không những không lên được ngôi vị thứ nhất, thậm chí còn không vào được top hai, top ba, chỉ miễn cưỡng xếp hạng tư.

Vậy ba người đứng đầu rốt cuộc là ai?

Trường Không đạo nhân sao?

Còn có nữ thánh tên là Tam Thất kia?

Ngoài hai vị này ra, còn ai nữa?

Đạo Tổ Hồng Quân nghĩ mãi không ra.

Tính thế nào cũng vẫn thiếu một người.

Lẽ nào là tồn tại trên Tọa Kỵ Bảng sao?

Thảo Nê Mã?

Công Phu Hùng Miêu?

Đại Đạo Chi Thư?

Nhưng ba sinh vật kỳ lạ này rõ ràng đều chưa hóa hình.

Vậy là tồn tại trên Linh Căn Bảng sao?

Bích Lạc Ác Mộng Thụ?

Hay là Thông Thiên Kiến Mộc?

Thế Giới Thụ?

Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục?

Nhưng những linh căn này cũng chưa hóa hình.

Vậy rốt cuộc là ai?

Lúc này sắc mặt Đạo Tổ Hồng Quân cũng trở nên có chút âm trầm bất định.

Dù sao Thú Hoàng Thần Nghịch và Ma Tổ La Hầu đã lên bảng, Dương Mi Đại Tiên cũng đã lên bảng, Tứ Đại Thánh Thú cũng đã lên bảng.

Vậy còn lại là ai?

Đạo Tổ Hồng Quân, ánh mắt âm trầm nhìn chằm chằm vào Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Ngay lúc này, thân ảnh Đạo Tổ Hồng Quân cuối cùng cũng biến mất giữa trời đất.

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này mới hơi thở dốc.

Một lát sau lại có một đoàn kim quang xuất hiện trên không trung.

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này trực tiếp dấy lên một phen kinh hô.

Top ba trên Tiên Tư Bảng, cuối cùng cũng sắp được tiết lộ sao?

Rốt cuộc là ai có thể xếp trên cả Đạo Tổ?

Nhiều người đã mong đợi từ lâu.

Đoàn kim quang này diễn hóa trên không trung hồi lâu, cuối cùng cũng có một thân ảnh hiện ra.

"Là nàng?" Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này xôn xao, nhưng sau đó lại là một phen kinh ngạc.

Kết quả này xem ra ngoài dự đoán, nhưng dường như lại hợp tình hợp lý.

Dù sao thân ảnh này thực sự quá kinh diễm.

Từ dưới nhìn lên, chỉ thấy một đôi ngọc túc trắng nõn không tì vết, trong suốt lấp lánh đang lộ ra giữa không trung, nhẹ nhàng đung đưa, trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang một trận tâm viên ý mã.

Chỉ riêng đôi ngọc túc này, dường như đã trở thành bảo vật quyến rũ nhất giữa trời đất.

Chương 184

Nhìn lên trên, chỉ thấy trên người thân ảnh này, mặc một chiếc váy dài bằng lụa mỏng màu đen.

Chiếc váy đen này mỏng như lụa nhẹ, dải váy bay phấp phới, thực sự kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang.

Dưới chiếc váy, lộ ra một đôi chân dài trắng nõn không tì vết.

Đôi chân này cực kỳ thon dài, hình dáng cực đẹp, trắng nõn không tì vết, tựa như mỹ ngọc kinh diễm nhất thế gian.

Thấy đến đây, trời đất Hồng Hoang trực tiếp vang lên một tràng tiếng hít khí lạnh.

Nhìn lên trên nữa, là thân hình vô cùng kiêu hãnh.

Quả thực là "hoành khán thành lĩnh trắc thành phong, viễn cận cao đê các bất đồng".

Dưới ngọn núi, là vòng eo thon gọn đột ngột, khiến người ta khó mà tưởng tượng vòng eo nhỏ nhắn như vậy, làm sao có thể chống đỡ được ngọn núi khổng lồ kia?

Nhìn lên trên nữa, dung nhan lại càng kinh diễm hơn.

Mặt ngưng tụ vẻ đẹp ngọc ngà, mày như tranh vẽ.

Dung nhan đó quả thực là tồn tại áp đảo chúng sinh.

Ba ngàn phiền não ti nhẹ nhàng buông sau gáy, lúc này đang theo gió bay tán loạn.

Những điểm sáng lấp lánh từ ba ngàn phiền não ti đó tuôn ra, quả thực mê hoặc chúng sinh.

Nhìn từ xa, nữ tử này tựa như tuyệt thế tiên tử bước ra từ Hỗn

Độn Chung, không nhiễm một chút bụi trần Hồng Hoang.

Cách ăn mặc của nữ tử này có thể nói là đơn giản đến cực hạn, nhưng lại kinh diễm đến cực hạn.

Một chiếc váy dài màu đen, đến cả tóc dài, mày liễu, con ngươi, đều là màu đen.

Nhưng làn da lại trong suốt lấp lánh, trắng đến chói mắt, trực tiếp thể hiện một sự tương phản cực hạn.

Toàn thân trên dưới ngoài hai màu đen trắng này ra, chỉ có đôi môi đỏ như anh đào điểm xuyết trong đó, trực tiếp chiếu rọi trời đất Hồng Hoang, phảng phất như chỉ còn lại một vệt đỏ này.

"Quá kinh diễm rồi...

Nữ tử này thực sự quá đỗi kinh diễm...

Đơn giản là vượt qua tất cả những người trước đó..." Trong Hồng Hoang, có tu sĩ vào khoảnh khắc này lẩm bẩm một mình, lộ ra bộ dạng hồn bất phụ thể.

Đây là một vị đại năng cảnh giới Đại La Kim Tiên, căn cơ cực kỳ sâu dày, cũng có một vài thủ đoạn, trong Hồng Hoang khá có danh tiếng.

Thế nhưng dù vậy, vào khoảnh khắc này, y cũng cảm thấy tim mình đập điên cuồng, toàn thân huyết mạch sôi trào.

Tình huống này không phải là cá biệt.

Rất rất nhiều đại năng vào lúc này đều lộ ra biểu cảm tương tự.

Mặc dù bóng hình này đã nhiều lần xuất hiện trong thiên địa Hồng Hoang, nhưng lúc này khi hư ảnh vừa hiện ra, chúng sinh Hồng Hoang vẫn có chút không chịu nổi.

Bóng hình này tuy thần sắc lạnh lùng, không hề làm ra bất kỳ tư

thái quyến rũ nào, nhưng đã đoạt đi tâm thần của ức vạn sinh linh Hồng Hoang.

Lúc này, trong Hồng Hoang, phàm là tu sĩ dưới Chuẩn Thánh, không ai không cảm thấy tâm thần chấn động, trong lòng có một ngọn lửa hừng hực đang bùng cháy.

Ngay cả những đại năng Chuẩn Thánh đạo tâm vững như bàn thạch cũng có thoáng chốc thất thần.

Hư ảnh này quả thực khiến họ kinh ngạc như thấy thiên nhân.

"Không ngờ tiên tư của Tam Thất nữ thần lại xếp trước cả Đạo Tổ...

Quả nhiên là danh xứng với thực a..." "Suỵt... lời như vậy tuyệt đối không được nói ra miệng... trong lòng biết là được rồi...

Ngươi còn muốn nói ra, chẳng phải là tìm chết sao?" "Đa tạ đạo hữu nhắc nhở..." "Ai... thật đáng ghen tị với vị Trường Không đạo nhân kia a..." "Mỹ nhân như vậy, ở chỗ Trường Không đạo nhân, lại chỉ là một thị nữ..." "Còn không biết Trường Không đạo nhân ngược đãi nữ thần của ta thế nào nữa...

Nghĩ đến thôi ta đã thấy đau lòng rồi..." "Thật muốn đánh phá Thiên Cơ Lâu, cướp nữ thần của ta ra..." "Tin rằng Tam Thất nữ thần tất sẽ bị tư thái anh vĩ của ta khuất phục..." "Oẹ... sao ta lại buồn nôn thế này?

Trước hết ngươi lấy lá rau trong miệng ra đi..." "Còn cả cái miệng đầy răng vàng khè của ngươi nữa... thực sự khiến ta buồn nôn..." "Ngươi hiểu cái gì?

Đây mới là mị lực của ta...

Hàm răng vàng này của ta có thể gặm nát cả Hồng Hoang đấy..." "Năm xưa Minh Hà lão tổ có một phân thân Huyết Thần Tử chết đi...

chính nhờ hàm răng vàng này của ta, đến cả xương cốt cũng bị ta nuốt chửng, vì thế ta mới có được thân tu vi này...” “Cút... ngươi tránh xa ta ra một chút... thật là quá buồn nôn... oẹ...” Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này đều nghị luận sôi nổi.

Tất cả mọi người đều dán mắt lên không trung, ánh mắt lộ vẻ si ngốc.

Thậm chí cả nữ nhân cũng không ngoại lệ.

Dù sao thì Tam Thất nữ thánh thực sự quá kinh diễm.

Bất kỳ ai cũng không thể thoát khỏi mị lực của nàng.

Đó là một loại mị lực diễm áp Hồng Hoang.

Mãi một lúc lâu sau, bóng hình Tam Thất nữ thánh mới dần dần biến mất khỏi thiên địa Hồng Hoang.

Mọi người đều cảm thấy chưa thỏa mãn.

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất ở Thiên Đình.

Khi lần đầu tiên nhìn thấy nữ nhân này, trong lòng hắn đã nảy sinh dục vọng không gì sánh bằng, thề phải đoạt được nàng.

Sau này biết đối phương lại là Thánh nhân, Đông Hoàng Thái Nhất làm việc đã ổn thỏa hơn nhiều.

Dục vọng sâu trong đáy lòng cũng không còn biểu hiện ra một cách trần trụi.

Nhưng khi nữ tử này xuất hiện, dục vọng trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất vẫn khó có thể chống cự.

Lúc này nội tâm hắn như trống trận, đập thình thịch không ngừng.

Khí huyết toàn thân vào lúc này đều bắt đầu sôi trào.

“Tam Thất…” “Tam Thất... ta phải có được nàng...” “Dốc hết tất

cả cũng phải có được nàng...” Đông Hoàng Thái Nhất lúc này lẩm bẩm một mình, cả người cũng trở nên vô cùng nóng rực.

Mãi một lúc lâu sau, trên không trung cuối cùng lại có một đoàn kim quang rơi xuống.

Đây là sắp tiết lộ sự tồn tại xếp hạng thứ hai trên Tiên Tư Bảng sao?

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này đều có chút sôi trào.

Người xếp hạng thứ hai rốt cuộc là ai?

Chẳng lẽ chính là Trường Không đạo nhân kia sao?

Hiện tại người có tư cách lên bảng dường như cũng chỉ có Trường Không đạo nhân thôi nhỉ?

Trừ Trường Không đạo nhân ra, dường như không ai có tư cách lên bảng.

Nói không chừng lại có thể phơi bày ra một vị siêu cấp đại năng… Nhiều người vào lúc này đều căng thẳng nhìn lên trời.

Tất cả mọi người đều có chút tâm triều dâng trào.

Tiên Tư Bảng cuối cùng đã đến thời khắc cao trào nhất rồi sao?

Mọi thứ cuối cùng sẽ được định đoạt vào lúc này… Đoàn kim quang khổng lồ trên không trung vẫn đang diễn hóa kịch liệt.

Lần này dường như đã khó khăn đến cực hạn.

Tốc độ diễn hóa không chỉ cực chậm, mà còn có chút miễn cưỡng.

Mọi người đều có thể nhìn ra, đoàn kim quang kia thật sự có cảm giác lực bất tòng tâm.

Mãi một lúc lâu sau, mới có một bóng hình hơi mờ ảo diễn hóa ra.

Chỉ thấy đó là một diệu ảnh yểu điệu mang theo tất cả những từ

ngữ mỹ hảo… Chỉ là bóng hình này trông có chút mờ ảo, phảng phất như có một lớp màng mỏng dày ngăn cách với thế giới Hồng Hoang, khiến chúng sinh Hồng Hoang không thể nhìn rõ dung mạo cụ thể của nàng.

Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này đều có chút kinh ngạc.

Bóng hình này tuy nhìn không rõ, nhưng lại dường như có một sức mạnh thần bí khiến người ta say mê.

Sức mạnh này đơn giản là còn hấp dẫn hơn bất cứ thứ gì trên đời.

Bóng hình này phảng phất như là sự vật đẹp nhất trong trời đất.

Chương 185

Sinh linh Hồng Hoang, mãi không thể dời mắt đi.

Ngay cả những đại năng Chuẩn Thánh kia cũng có chút khó tự chủ.

Nhiều người dụi mắt, cố gắng nhìn kỹ.

Chỉ thấy đó là một bóng hình màu đỏ rực.

Người này mặc một kiện y bào màu đỏ rực, có chút giống áo choàng, lại có chút giống áo khoác lớn… Chiều dài của y phục đã vượt xa bóng hình kia, hình thành một màu sắc kinh diễm trong thiên địa.

Một cỗ khí tràng cực mạnh, vào lúc này bỗng nhiên phun trào xuống.

Dường như khí tức của tất cả mọi người dưới cỗ khí tràng này đều trở nên có chút suy yếu.

Về phần dung mạo của người này, dường như càng khó nhìn rõ.

Lớp màng mỏng dày kia đã ngăn cản cảm tri của chúng sinh Hồng Hoang về dung mạo của nàng.

Nhưng khí tức toả ra từ trên người nàng lại khiến người ta say đắm, mê mẩn như vậy.

Nếu có một từ để hình dung nữ nhân này, thì từ đó nhất định là: yêu diễm.

Đây là một nữ tử đẹp đến mức yêu diễm.

Cộng thêm cỗ khí tràng độc đáo kia, đơn giản chính là một vị yêu diễm nữ hoàng.

Dường như ngay cả vị Tam Thất diễm áp chúng sinh kia, ở trước mặt nữ tử này cũng có vẻ không bằng.

Mặc dù không thể nhìn rõ cụ thể, nhưng hình tượng tổng thể chúng sinh Hồng Hoang đã quan sát ra được.

Áo choàng lớn hình dáng như ngọn lửa rực cháy, thân hình nóng bỏng ẩn hiện dưới lớp áo.

Dung mạo ẩn hiện càng có một cảm giác yêu dị.

Ánh mắt tà mị kia dường như bẩm sinh đã mang mị cốt.

Đó là một vẻ đẹp không thể dùng ngôn ngữ miêu tả.

Tuyệt đối là nữ nhân xinh đẹp nhất mà chúng sinh Hồng Hoang từng thấy.

Cũng là nữ tử gợi cảm và yêu diễm nhất.

Tất cả mọi người ở trước mặt nàng dường như đều rơi vào thế hạ phong.

Ngay cả Tam Thất diễm áp Hồng Hoang, ở trước mặt nữ tử này, dường như cũng có phần kém hơn.

"Người này... rốt cuộc là ai?" "Nữ tử xuất chúng như vậy, vì sao trước nay chưa từng gặp qua?" "Sau khi nhìn thấy nữ tử này, ta bỗng nhiên rất muốn tìm một vị đạo lữ song tu..." "Không biết làm sao mới có thể gặp lại nàng một lần..." "Tam Thất nữ thần của ta, ở trước mặt nàng dường như cũng bị hạ bệ rồi..." "Ta vẫn thích Tam Thất hơn, khí tràng của nữ tử này quá mạnh mẽ... thực sự là không 'hold' nổi a..." "Hai người các ngươi thật là có mới nới cũ... chẳng lẽ Nữ Oa nương nương của ta lại kém hơn hai người họ sao?" "Nữ Oa nương nương tự nhiên là không kém... cũng là tồn tại diễm áp chúng sinh Hồng Hoang... nhưng có lẽ là nhìn nhiều quá rồi... cảm giác không thần bí bằng hai vị nữ tử này..." "Nếu nói về dung mạo, Nữ Oa, Tam

Thất, và vị nữ tử này gần như có thể nói là bất phân cao thấp...” “Nhưng xét về khí chất, Nữ Oa nương nương quả thực là kém hơn một chút...” “Không biết vị nữ tử này rốt cuộc họ tên là gì?” “Ta quyết định rồi, từ hôm nay trở đi, nàng chính là nữ vương của ta, ta nguyện thần phục dưới váy đỏ của nàng...” “Con cóc tinh nhà ngươi cũng xứng sao?

Ta là tiên thạch thượng cổ thành tinh, ta nguyện làm đá lót chân cho nàng...” “...” Nhiều người vào lúc này nghị luận sôi nổi, không ai không thể hiện sự khao khát đối với vẻ đẹp của nữ tử này.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là những kẻ bất tài tự huyễn mà thôi.

Mãi một lúc lâu sau, trên không trung cuối cùng cũng có đại đạo văn tự giáng lâm. [“Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 2: Yêu Yêu.

Cảnh giới Bán Bộ Đại Đạo.

Đại khí vận gia thân.

Thiên phú, căn nguyên, tư dung, đều vô địch... vì vậy lên bảng.”] “Yêu Yêu?” Chúng sinh Hồng Hoang ngẩn ra.

“Nữ tử này tên là Yêu Yêu?” “Nàng chính là Yêu Yêu?” Tất cả mọi người vào lúc này, đều một phen xôn xao.

Không ngờ nữ tử này lại chính là vị Yêu Yêu năm xưa.

Khi Bảng Pháp Bảo Hồng Hoang công bố, Yêu Yêu này danh tiếng lẫy lừng.

Có mấy kiện pháp bảo vô cùng biến thái đều nằm trong tay Yêu Yêu.

Ví dụ như một trong Tứ Phương Liên Đài - Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên.

Ví dụ như Cửu Bảo Lưu Vân Phiến có năng lực tạo Thánh.

Còn có Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp có thể trấn áp chúng sinh Hồng Hoang.

Có những pháp bảo này, Yêu Yêu này gần như là vương giả của tất cả sinh linh Hồng Hoang...

Sau này Yêu Yêu này khá kín tiếng.

Bất luận là Bảng Linh Căn hay Bảng Tọa Kỵ, đều không có tên trên bảng.

Không ngờ đến Bảng Tiên Tư lại xuất hiện ở vị trí thứ 2.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới nhớ lại vị nữ tử này.

Không ngờ nữ tử này lại kinh diễm đến vậy.

Thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng của mọi người.

Đồng thời, đại đạo văn tự còn tiết lộ một điểm.

Nữ tử tên Yêu Yêu này lại là Bán Bộ Đại Đạo!

Điều này có nghĩa là gì?

Điều này đại biểu cho việc nữ tử tên Yêu Yêu này đã vượt qua Hồng Hoang Lục Thánh, là người thứ hai chỉ sau Đạo Tổ Hồng Quân.

Bán Bộ Đại Đạo a...

Đây là cảnh giới đáng sợ đến mức nào?

Lúc này sắc mặt Hồng Hoang Lục Thánh đều trở nên có chút khó coi, thậm chí biến thành một màu xám tro.

Vốn dĩ sáu người họ còn tưởng rằng họ chính là chúa tể của thiên địa Hồng Hoang.

Không ngờ vì Hồng Mông Tử Kim Bảng mà lại xuất hiện thêm nhiều Thánh cảnh như vậy...

Ngoài ra còn phơi bày ra cả Yêu Yêu, một Bán Bộ Đại Đạo.

Điều này trực tiếp phá vỡ thế giới quan của họ trong vô số năm qua, tự nhiên khiến họ khó có thể chấp nhận.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thánh nhân ở Tây Phương Linh Sơn sắc mặt khó coi nhất.

Hai người họ thành Thánh là khó khăn nhất.

Miễn cưỡng thành Thánh xong còn suýt nữa rơi rụng cảnh giới.

Từ đó về sau, hai người họ vẫn luôn tìm kiếm cơ duyên đột phá, hy vọng có thể vượt qua Đông Phương Tứ Thánh.

Chỉ cần vượt qua Đông Phương Tứ Thánh, họ có thể chấn hưng Tây Vực Hồng Hoang.

Chỉ là vạn vạn không ngờ đại địa Hồng Hoang hiện nay đã sinh ra cường giả Bán Bộ Đại Đạo.

So với người ta, cách cục của hai người họ thực sự quá nhỏ bé.

Mà Đông Phương Tam Thanh lúc này sắc mặt cũng có chút khó coi.

Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên thánh nhân.

Hai người họ còn đang tranh cao thấp, người ta lại đã âm thầm đột phá đến Bán Bộ Đại Đạo rồi.

Chỉ cần tiến thêm một bước, là có thể đạt đến cảnh giới như Đạo Tổ.

Điều này sao có thể không khiến hai người họ cảm thấy có chút khó xử?

Cùng lúc đó, một cảm giác uy hiếp nặng nề cũng tự nhiên nảy sinh.

Đó là sự run rẩy từ linh hồn.

Lại có người âm thầm không một tiếng động đột phá đến Bán Bộ Đại Đạo.

Người này rốt cuộc có mưu đồ gì?

Thái Thượng Lão Tử, lúc này nhíu chặt mày.

Trừ Đạo Tổ Hồng Quân ra, vốn dĩ ông ta luôn là người đứng đầu Huyền Môn Hồng Hoang.

Hiện tại bỗng nhiên xuất hiện một cường giả Bán Bộ Đại Đạo.

Chương 186

Vậy ông ta… Đạo tâm vốn luôn thanh tịnh vô vi của Thái Thượng Lão Tử, vào lúc này cũng bắt đầu run rẩy.

Hít sâu một hơi, sau đó liền ngẩng đầu nhìn trời.

Không biết lão sư Hồng Quân Đạo Tổ lúc này đang có cảm nghĩ gì?

Có lẽ lúc này cũng cảm nhận được một sự uy hiếp nhất định rồi chăng?

Đúng như Thái Thượng Lão Tử dự liệu.

Lúc này Đạo Tổ Hồng Quân, trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lão đã hóa thân hợp đạo vô số năm, có thể nói bất cứ sự vật nào trong thiên địa Hồng Hoang đều không thoát khỏi mắt lão.

Lại không ngờ có người ngay dưới mí mắt mình thành tựu Bán Bộ Đại Đạo.

Đối với địa vị thống trị của lão mà nói, đây tuyệt đối là sự khiêu khích nghiêm trọng nhất.

Đây là chuyện tuyệt đối không thể dung thứ.

Xem ra phải tìm ra kẻ tên Yêu Yêu này.

Vừa hay lão cũng rất có hứng thú với Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp làm từ xương sọ Bàn Cổ.

Còn cả Cửu Bảo Lưu Vân Phiến kia, lão cũng khá có hứng thú.

Đạo Tổ Hồng Quân lúc này thần sắc có chút âm trầm.

Nhưng cuối cùng vẫn không hề hoảng sợ.

Chỉ cần đối phương chưa thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân, đối với lão mà nói tất cả đều là kiến hôi.

Chẳng qua con kiến này hơi lớn một chút mà thôi.

Bị con kiến này cắn một phát có lẽ sẽ có chút phiền phức.

Nhưng lão tin chỉ cần mình nhấc chân lên, là có thể giẫm chết con kiến lớn này.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh thán, bóng hình diễm áp Hồng Hoang kia cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự cũng theo đó mà biến mất.

Thay vào đó, là một đoàn kim quang khổng lồ cuối cùng.

Đoàn kim quang này lớn chưa từng thấy.

Tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Nhìn thấy đoàn kim quang này, sinh linh Hồng Hoang đều vô cùng mong đợi.

Cuối cùng cũng đợi được đến khoảnh khắc này rồi sao?

Ngôi vị đứng đầu Tiên Tư Bảng, hạng nhất, sắp được tiết lộ rồi sao?

Chín mươi chín vị đại năng đứng đầu Tiên Tư Bảng, tuy mỗi người đều là siêu cấp đại năng hoành áp một đời.

Nhưng so với người đứng đầu Tiên Tư Bảng, cùng lắm cũng chỉ là món khai vị mà thôi.

Hiện tại mới là lúc tiết lộ phần quan trọng nhất của Tiên Tư Bảng.

Trong lòng chúng sinh Hồng Hoang đều có một cái tên đang vang vọng.

Có phải là Trường Không đạo nhân cực kỳ thần bí kia không?

Nếu không phải Trường Không đạo nhân thì còn là ai?

Lòng nhiều người vào lúc này đều trở nên cực kỳ nóng bỏng.

Người này thần bí khó lường.

Bao gồm cả Thánh nhân, lại không một ai có thể tính ra được lai lịch căn nguyên của người này.

Người này cực kỳ bất phàm.

Bảng Pháp Bảo, Bảng Linh Căn, Bảng Tọa Kỵ, đều bị người này bá chiếm.

Vậy bảng đơn thứ tư này, ngôi vị đầu bảng Tiên Tư Bảng, có phải lại là hắn không?

Có phải thật sự là vị Trường Không đạo nhân kia không?

Dưới sự mong đợi của vạn chúng.

Đoàn kim quang kịch liệt kia cuối cùng cũng bắt đầu diễn hóa.

Lần diễn hóa này đặc biệt dài.

Mãi một lúc lâu sau mới có một bóng hình nhàn nhạt, hiện ra trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

"Bùm!!!" Bỗng nhiên có một tiếng nổ trầm vang truyền ra.

Bóng hình đại đạo do kim quang trên không trung diễn hóa ra đột nhiên nổ tung thành một đoàn thần quang, ánh sáng rực trời.

Tựa như một đóa pháo hoa huy hoàng.

"Sao thế?" "Sao vậy?" "Đã xảy ra chuyện gì?" Tất cả mọi người vào lúc này đồng thời hỏi.

Cảnh tượng xảy ra trên không trung khiến họ hoàn toàn mù mờ.

“Chẳng lẽ là dị tượng của người hạng nhất?” Nhiều đại lão vào lúc này bắt đầu suy đoán.

Nhưng tất cả mọi người đều không có nhiều tự tin.

Cũng không biết rốt cuộc là chuyện gì.

Vì sao đại đạo kim quang lại tự dưng phát nổ?

Vụ nổ vừa rồi quá hoa lệ.

Giống như ức vạn đóa pháo hoa nổ tung trên bầu trời.

Cảnh tượng đó trực tiếp làm kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang.

Rốt cuộc là tình huống gì?

Tất cả mọi người đều không hiểu.

Cảnh tượng trên không trung này trực tiếp vượt ra ngoài dự liệu của chúng sinh Hồng Hoang.

Thực ra trong lòng mọi người đều có một lựa chọn không chắc chắn.

Tồn tại xếp hạng nhất, có lẽ lại là người tên Trường Không đạo nhân.

Chỉ là vì sao bóng hình này lại không diễn hóa ra được?

Chẳng lẽ không phải là Trường Không đạo nhân?

Trong Tử Tiêu Cung, Đạo Tổ Hồng Quân lúc này cũng nhắm chặt hai mắt, kinh ngạc bắt đầu suy diễn.

Trong suy đoán của lão, tồn tại xếp hạng nhất có khả năng chính là Trường Không đạo nhân kia.

Dù sao Tiên Tư Bảng xếp đến bây giờ, cũng chỉ có Trường Không đạo nhân có tư cách lên bảng.

Mãi một lúc lâu sau, Đạo Tổ Hồng Quân suy diễn kết thúc, nhưng

vẫn không suy diễn ra được kết quả.

Điều này không khỏi khiến Đạo Tổ Hồng Quân có chút tức giận.

Không khỏi híp mắt nhìn lại.

Kim quang trên không trung vẫn đang gian nan diễn hóa.

Nhưng mỗi khi diễn hóa đến một mức độ nhất định, lại xảy ra một vụ nổ kịch liệt.

Lúc này cả bầu trời Hồng Hoang đã rực rỡ sắc màu.

Cùng với vô số kim quang nổ tung, và từng tiếng sấm sét vang động, trực tiếp chấn động cả thiên địa Hồng Hoang lúc này cũng bắt đầu run rẩy.

Đạo Tổ Hồng Quân dù sao thực lực cũng cao tuyệt.

Với thần mục của lão, tự nhiên có thể nhìn rõ.

Trong dòng chảy kim quang hỗn loạn khắp trời, có một bóng hình vẫn luôn đang diễn hóa.

Nhưng mỗi khi diễn hóa đến một mức độ nhất định, liền trực tiếp nổ tung.

Những đóa thần quang nổ tung rực rỡ kia, giống như bị một sức mạnh nào đó ra tay dẫn bạo.

Lại khiến cho kim quang đầy trời cũng không làm gì được.

Là có người đang ra tay ngăn cản kim quang diễn hóa sao?

Hay là với năng lực của kim quang, căn bản không đủ để vẽ ra bóng hình này?

Bất kể là khả năng nào, đều đã mạnh đến mức biến thái.

Chương 187

Ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân lúc này cũng khó có thể tin được.

Nếu thật sự như vậy, tu vi của Trường Không đạo nhân này thật sự cao hơn mình rất nhiều sao?

Hay là Trường Không đạo nhân này cũng là một Đại Đạo Thánh Nhân?

Ngay khi Đạo Tổ Hồng Quân đang kinh ngạc nghi ngờ.

Chúng sinh Hồng Hoang dường như cũng đã phản ứng lại.

Chuyện này có chút không đúng.

Vụ nổ trên không trung đã kéo dài rất lâu rồi.

Đây rốt cuộc là tình huống gì?

Tại sao bóng hình của người hạng nhất vẫn chưa diễn hóa ra?

Nhiều đại năng miễn cưỡng có thể nhìn thấy cảnh tượng sâu nhất trong vụ nổ.

Chỉ thấy trong kim quang đầy trời có một bóng hình đang không ngừng diễn hóa.

Nhưng mỗi lần mới xuất hiện một đường nét đại khái, liền nổ tung.

Dường như là bóng hình này sở hữu thần uy không gì sánh bằng, khiến cho kim quang đầy trời này mãi không thể diễn hóa ra được.

Tất cả mọi người vào lúc này đều phản ứng lại.

Người xếp hạng nhất chắc chắn là Trường Không đạo nhân.

Ngoài hắn ra, cả thế giới Hồng Hoang, không còn ai có bản lĩnh

như vậy.

“Sao thế?

Chẳng lẽ Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng khó sinh sao?” Có nhiều đại năng chờ đợi đã lâu, đã có chút bất mãn.

Dù sao họ đã chờ đợi quá lâu rồi.

Chính là để chứng kiến tồn tại đứng đầu Tiên Tư Bảng.

Nhưng lại mãi không diễn hóa ra được.

Điều này sao có thể khiến họ cam tâm?

“Chư vị, thực ra ta có một ý nghĩ táo bạo!” Lúc này có một vị đại năng Chuẩn Thánh đột nhiên lên tiếng.

Người này ở đại địa Hồng Hoang cũng là một cường giả danh tiếng lâu năm.

Trên đại địa Hồng Hoang cũng là một tồn tại khá có danh vọng.

Hiện tại y lên tiếng, những người khác tự nhiên phải cho y vài phần nể mặt.

“Không biết vị đạo huynh này đã nhìn ra điều gì chăng?” “Đạo hữu có cao kiến gì?

Xin nói rõ…” “Đạo huynh có lời gì, xin cứ nói thẳng.” Lời của người kia trực tiếp thu hút sự chú ý của không ít người.

Người đó không khỏi cười hắc hắc.

“Bảng đơn này là Tiên Tư Bảng, tức là dung mạo của người lên bảng cực kỳ quan trọng…” Người đó nói năng ấp úng, cứ thích câu người.

Lần này trực tiếp chọc giận mọi người.

“Có lời thì mau nói, có rắm thì mau thả…” “Ngươi rốt cuộc muốn

nói gì?" Người đó dường như đã chọc giận chúng nộ.

Vì vậy vội vàng nói: "Thực ra các ngươi có cảm thấy có khả năng này không?" "Chính là Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng có giới hạn trắc toán." "Người này bất kể là dung mạo hay thiên phú, hay các phương diện khác đều đã vượt qua giới hạn đó?" "Như vậy, Hồng Mông Tử Kim Bảng có phải là không diễn hóa ra được không?" Nghe câu trả lời như vậy, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi nhìn nhau.

"Vượt qua giới hạn trắc toán của Hồng Mông Tử Kim Bảng?" "Hồng Mông Tử Kim Bảng ngay cả Đạo Tổ cũng có thể trắc toán ra, ngươi không phải là muốn nói người này mạnh hơn cả Đạo Tổ chứ?" Trong đám người một vị cường giả Chuẩn Thánh khí vũ hiên ngang khinh thường lên tiếng.

Nhưng lời này vừa nói ra, lập tức liền ngây người.

Mà vô số đại năng có mặt tại đây đều như bị sét đánh.

Hình như thật sự có khả năng này.

Dù sao từ khi Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, bất kỳ bảng đơn nào cũng đều bị Trường Không đạo nhân này bá chiếm.

Nghĩ đến Tiên Tư Bảng này cũng không ngoại lệ.

Nếu thật sự như vậy, Trường Không đạo nhân này thật sự có khả năng vượt qua Đạo Tổ Hồng Quân!

Như vậy, thì thật sự là có kịch hay để xem.

Cục diện thế giới Hồng Hoang sẽ từ lúc này bắt đầu thay đổi.

Từ cục diện một mình Đạo Tổ Hồng Quân độc bá, hoàn toàn chuyển biến thành cục diện song hùng tranh bá.

Một bên là Đạo Tổ Hồng Quân, một bên khác chính là Trường Không đạo nhân thần bí khó lường này.

Nhiều người vào lúc này tâm tư đều trở nên linh hoạt.

Lúc này, vụ nổ kịch liệt trên không trung cuối cùng cũng bắt đầu dần dần lắng xuống.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy kim quang đầy trời, nhưng không còn bóng hình nào nữa.

Hiển nhiên những năng lượng màu vàng kia đã hao hết.

Nhưng lại không ngưng tụ ra được bóng hình của người hạng nhất.

Đến hiện tại, cũng không biết người hạng nhất rốt cuộc là ai.

Nhiều người vào lúc này không khỏi lộ ra vẻ bất mãn.

Họ chờ đợi đã lâu, lại nhận được một kết quả như vậy sao?

Đúng lúc này, khí tức màu tím trên không trung cuối cùng cũng bắt đầu lan tỏa.

Đại đạo văn tự cũng sắp xuất hiện.

Nhiều người đều mở to mắt nhìn kỹ.

Đã không thể nhìn rõ dung mạo người hạng nhất, vậy xem người hạng nhất rốt cuộc là ai thì chắc là được chứ?

Một lát sau quả nhiên có đại đạo văn tự giáng lâm. [“Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 1: Trường Không đạo nhân!”] Nhìn thấy dòng đại đạo văn tự ngắn gọn này, nhiều đại năng vào lúc này tim đập thình thịch.

Quả nhiên là Trường Không đạo nhân.

Người xếp hạng nhất Tiên Tư Bảng quả nhiên là Trường Không đạo nhân.

Chỉ là đáng tiếc, không thể nhìn thấy tôn dung của Trường Không

đạo nhân… Nhiều người đều cảm thấy chưa thỏa mãn.

"Có thể cho thêm chút thông tin được không?" "Chờ đợi đã lâu chỉ ra được một chút thông tin như vậy sao?" "Chỉ ra được một cái tên, tại sao những thứ khác một chút cũng không giới thiệu?" Vô số người không khỏi bĩu môi.

Dù sao chờ đợi đã lâu, lại không thể nhìn thấy tôn dung của người hạng nhất là Trường Không đạo nhân.

Thôi thì cũng đành.

Lại ngay cả những thông tin khác cũng không có.

Chỉ thấy được một cái tên mà thôi.

Thực sự có chút tiếc nuối.

Đúng lúc này, trên không trung ức vạn đạo quang hoa biến đổi nhanh chóng.

Thần quang màu vàng và khí tức màu tím chiếu rọi đại địa Hồng Hoang, soi rọi cả mây trời nơi chân trời cũng rực rỡ, lưu quang vạn dặm.

Hồng Mông Tử Kim Bảng trên không trung Hồng Hoang vào lúc này càng thêm vô cùng tôn quý.

Bảng đơn thứ 4 cũng dần dần bắt đầu trở nên sáng tỏ.

Bốn bảng đơn khổng lồ trên không trung rực rỡ huy hoàng.

Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Pháp Bảo Thiên.

Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Linh Căn Thiên.

Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Tọa Kỵ Thiên.

Còn có Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Tiên Tư Thiên.

Bốn đại bảng đơn trên không trung rực rỡ huy hoàng.

Đặc biệt là Tiên Tư Thiên, toàn bộ diện mạo dù sao cũng là lần đầu tiên hoàn chỉnh hiện ra trước mắt chúng sinh Hồng Hoang, gần như thu hút toàn bộ ánh mắt của chúng sinh Hồng Hoang.

Thứ hạng từ 100 đến 1, đều được viết rõ ràng trên bảng đơn khổng lồ này.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 100: Khâm Nguyên.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 99: Kế Mông. ---------- Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 90: Dao Trì.

Chương 188

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 89: Hạo Thiên. --------- Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 66: Minh Hà Lão Tổ.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 65: Đông Vương Công.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 64: Bích Tiêu tiên tử.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 63: Quỳnh Tiêu tiên tử.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 62: Vân Tiêu tiên tử.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 61: Quảng Thành Tử.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 60: Từ Hàng đạo nhân.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 59: Khổng Tuyên đạo nhân.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 58: Nam Cực Tiên Ông.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 57: Thử Thiết.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 56: Phi Đản. --------- Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 50: Bạch Trạch.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 49: Hình Thiên Đại Vu.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 48: Hậu Nghệ Đại Vu.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 47: Đa Bảo đạo nhân. --------- Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 30: Côn Bằng lão tổ.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 29: Trấn Nguyên Tử.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 28: Tổ Vu Chúc Cửu Âm.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 27: Tổ Vu Nhục Thu.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 26: Tổ Vu Xa Bỉ Thi.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 25: Thiên Hậu Hi Hòa.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 24: Phục Hy.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 23: Tổ Vu Đế Giang.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 22: Đông Hoàng Thái Nhất.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 21: Thiên Đế Đế Tuấn.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 20: Tây Vương Mẫu.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 19: Tổ Vu Huyền Minh.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 18: Chuẩn Đề thánh nhân.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 17: Dương Mi thánh nhân.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 16: Tiếp Dẫn thánh nhân.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 15: Thánh thú Huyền Vũ.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 14: Thánh thú Chu Tước.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 13: Thánh thú Bạch Hổ.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 12: Thánh thú Thanh Long.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 11: Nguyên Thủy thánh nhân.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 10: Thái Thượng thánh

nhân.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 9: Thông Thiên thánh nhân.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 8: Hậu Thổ thánh nhân.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 7: Ma Tổ La Hầu.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 6: Thú Hoàng Thần Nghịch.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 5: Nữ Oa thánh nhân.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 4: Hồng Quân đạo tổ.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 3: Tam Thất thánh nhân.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 2: Yêu Yêu thánh nhân.

Hồng Hoang Tiên Tư Bảng xếp hạng thứ 1: Trường Không đạo nhân.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu nhìn bảng xếp hạng Tiên Tư trên không trung, ánh mắt không ai không lộ ra vẻ chấn động.

"Thật không ngờ trên Tiên Tư Bảng lại đa số là người của Vu Yêu nhị tộc." "Nói cũng phải, trừ những đại năng ai cũng biết ra, người của Vu Yêu nhị tộc lên bảng nhiều nhất a..." "Xem ra hai chủng tộc này quả thực là tồn tại mạnh mẽ nhất..." "Xem ra tương lai vô số năm nữa vẫn là hai chủng tộc này định đoạt a..." "Vu tộc trừ mười hai Tổ Vu toàn bộ lên bảng ra, còn có nhiều Đại Vu lên bảng, tính kỹ lại, ước chừng có hơn hai mươi người..." "Yêu tộc cũng mạnh đến biến thái a, Thiên Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Sư Côn Bằng, Thiên Hậu Hi Hòa, đều nhận được thứ hạng không tồi, Thập Đại Yêu Thánh cơ bản cũng đều lên bảng, tính kỹ lại cũng có mười mấy người..." "Vẫn là Vu tộc chiếm thượng phong, không chỉ

số người lên bảng đông đảo, thứ hạng cũng đều rất cao a, Nhục Thu, Xa Bỉ Thi, Đế Giang, Huyền Minh, thứ hạng đều nằm trong top 30." "Đặc biệt là Hậu Thổ kia, lại xếp ở vị trí thứ 8, quả thực là khủng bố như vậy a..." Nghe những lời này, nhiều người đều vô cùng tán đồng, gật gật đầu.

Lúc này lại có người nói.

"Điểm chú ý của các ngươi có sai lệch rồi, các ngươi nhìn kỹ đi, Hồng Quân Đạo Tổ xếp thứ tư không có phần thưởng." Lời này vừa ra, chúng đa đại năng lập tức kinh ngạc.

Hồng Quân Đạo Tổ quả nhiên không có phần thưởng.

Không chỉ Hồng Quân Đạo Tổ, mà Tam Thất thánh nhân, Yêu Yêu thánh nhân, Trường Không đạo nhân cũng không có phần thưởng.

Điều này đại biểu cho cái gì?

Điều này đại biểu cho việc từ khi Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, Hồng Quân Đạo Tổ không hề nhận được bất kỳ một chút lợi ích nào từ Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Ngoài ra, chúng sinh Hồng Hoang còn có một phát hiện trọng đại.

Trường Không đạo nhân không nhận được phần thưởng, cũng có thể lý giải.

Dù sao Hồng Mông Tử Kim Bảng là của Trường Không đạo nhân.

Tam Thất thánh nhân không nhận được lợi ích cũng có thể lý giải.

Dù sao Tam Thất thánh nhân là thị nữ của Trường Không đạo nhân.

Nhưng tại sao Yêu Yêu cũng không nhận được phần thưởng?

Chẳng lẽ Yêu Yêu cũng giống như Đạo Tổ, bị lạnh nhạt?

Hay là Yêu Yêu này căn bản chính là thị nữ của Trường Không đạo nhân?

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Nếu thật sự như vậy, Trường Không đạo nhân này thật sự là lợi hại.

Không chỉ sở hữu Tam Thất, ngay cả Yêu Yêu Bán Bộ Đại Đạo cũng trở thành thị nữ của hắn.

Thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng của chúng sinh Hồng Hoang.

E rằng Yêu Yêu này rất có khả năng cũng là thị nữ của Trường Không đạo nhân.

Như vậy, một suy đoán quan trọng xuất hiện trong đầu chúng sinh Hồng Hoang.

Chẳng lẽ Trường Không đạo nhân cũng là Đại Đạo Thánh Nhân?

Phát hiện này không đơn giản.

Nếu thật sự như vậy, thiên địa Hồng Hoang thật sự sắp biến thiên rồi a.

Đúng lúc này, lại có một thanh âm xuất hiện trên bầu trời thiên địa Hồng Hoang.

"Đại địa Hồng Hoang lại có nhiều Thánh nhân như vậy sao?" Lời này vừa ra, chúng sinh Hồng Hoang đều kinh hãi.

Nhiều Thánh nhân như vậy?

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lại ngẩng đầu nhìn trời!

Bốn bảng đơn trên không trung vẫn rực rỡ huy hoàng.

Mọi người không khỏi bắt đầu quan sát kỹ lưỡng.

Một lát sau, chúng sinh Hồng Hoang đều kinh hãi.

Bởi vì từ vị trí thứ mười tám của Tiên Tư Bảng trở đi, toàn bộ đều là Thánh nhân.

Thế giới Hồng Hoang lại đột nhiên xuất hiện nhiều Thánh nhân như vậy sao?

Sau khi kiểm đếm kỹ lưỡng, chúng sinh Hồng Hoang đều kinh hãi… Điều này cũng quá khủng bố rồi đi?

Điều này trực tiếp vượt ngoài sức tưởng tượng của chúng sinh Hồng Hoang.

Chương 189

Vạn vạn không ngờ, thế giới Hồng Hoang lại ẩn giấu nhiều đại năng như vậy.

Ngoài Tây Phương Nhị Thánh, Đông Phương Tam Thanh, Nữ Oa mà mọi người đều biết, lại phơi bày ra hơn mười vị cường giả từ Thánh nhân trở lên.

Lần lượt là Dương Mi đại tiên, Hậu Thổ mới thành Thánh, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, tứ đại Thánh thú.

Ma Tổ La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch, Tam Thất nữ thánh, Yêu Yêu nữ thánh, cùng với Trường Không đạo nhân.

Cộng thêm Hồng Quân Đạo Tổ, không nhiều không ít, mười tám vị cường giả cấp Thánh.

Con số này cũng thực sự quá khủng bố rồi.

Ngoài Lục Thánh và Đạo Tổ vốn có của Hồng Hoang, lại một lúc xuất hiện thêm mười một vị cường giả Thánh nhân xa lạ.

Nhìn lại các bảng đơn khác, sắc mặt nhiều người càng trở nên khó coi.

"Ngoài mười tám vị cường giả cấp Thánh này, còn có một số đại năng từ Thánh cảnh trở lên tồn tại." "Ví dụ như Thảo Nê Mã chưa hóa hình, Công Phu Hùng Miêu, Đại Đạo Chi Thư, Thông Thiên Kiến Mộc, Thế Giới Thụ, Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục, tính như vậy, chiến lực từ thành tích trở lên của thế giới Hồng Hoang lại nhiều đến hơn hai mươi vị..." Nghe những lời này nhiều người đều cảm thấy da đầu tê dại.

Nếu Hồng Mông Tử Kim Bảng không xuất thế, mọi người còn

không biết thế giới Hồng Hoang lại có nhiều cao thủ Thánh cảnh như vậy.

Sau khi Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, lại trực tiếp công bố nhiều cao thủ cấp Thánh như vậy!

Đây đơn giản là chuyện vượt ngoài sức tưởng tượng.

"Ta cũng coi như hành tẩu Hồng Hoang nhiều năm, tại sao trước nay chưa từng phát hiện những đại năng ẩn giấu này?" "Vốn tưởng thế giới Hồng Hoang chỉ có vài vị Thánh nhân... giờ tính lại, lại có hơn hai mươi vị..." "Quả nhiên là khủng bố như vậy...

ẩn giấu cũng quá sâu..." "Những đại năng này tại sao trước nay chưa từng đi lại trong thế giới Hồng Hoang?

Chẳng lẽ có âm mưu gì không ai biết?" Nhiều người vào lúc này không ai không cảm thấy da đầu tê dại, toàn thân phát lạnh.

Thế giới Hồng Hoang ẩn giấu cao thủ cấp Thánh lại nhiều đến như vậy.

Nói không chừng ngoài những cao thủ ẩn giấu này, còn có một số đại năng khác đang ẩn náu.

Giờ xem ra, nước trong thế giới Hồng Hoang thực sự quá sâu.

Xem ra những đại năng kia đối với Hồng Hoang hiểu biết, cũng chỉ giới hạn ở một lớp mỏng trên mặt nước mà thôi. --------- Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh hãi.

Có một hẻm núi thần bí.

Trong hẻm núi này có một tòa lầu các khổng lồ.

Trong lầu các có một người trẻ tuổi không thể hình dung đang ngủ say.

Người trẻ tuổi này chính là Trường Không đạo nhân kinh động ức

vạn sinh linh Hồng Hoang.

Bên cạnh người trẻ tuổi này, có hai vị nữ tử thiên kiều bá mị đang hầu hạ.

Hai vị nữ tử này chính là Tam Thất và Yêu Yêu diễm áp chúng sinh Hồng Hoang.

Yêu Yêu lúc này đang đưa bàn tay ngọc ngà của mình ra nhẹ nhàng xoa bóp thái dương cho Trường Không đạo nhân.

Đôi tay đó uyển chuyển như hồ điệp, bay lượn trên thái dương của nam tử trẻ tuổi.

Lại như chuồn chuồn lướt nước, bay lượn quanh thái dương của nam tử trẻ tuổi.

Mỗi một lần tiếp xúc, đều có thể vừa đúng lúc mang lại cảm giác cực kỳ thoải mái cho nam tử trẻ tuổi.

Mỗi một lần tiếp xúc, liền có một đạo năng lượng trong suốt lấp lánh, từ đầu ngón tay Yêu Yêu truyền vào trán của nam tử trẻ tuổi, khiến cho nam tử trẻ tuổi duy trì sự vui vẻ liên tục.

Mà vị Tam Thất diễm áp chúng sinh Hồng Hoang kia... thì ở bên kia, lại đang xoa bóp chân cho vị nam tử trẻ tuổi này.

Đôi chân hôi của nam tử trẻ tuổi, trong mắt Tam Thất lại như một đôi tuyệt thế trân bảo, đặt trong lòng bàn tay mà cẩn thận xoa bóp.

Thần tình vừa ôn nhu lại vừa tinh tế.

Ai có thể ngờ được Tam Thất diễm áp Hồng Hoang, lúc này lại hèn mọn như vậy.

Bầu không khí này có chút biến thái quỷ dị, lại có chút ôn nhu khó thấy.

Mãi một lúc lâu sau, nam tử trẻ tuổi cuối cùng cũng chậm rãi tỉnh

lại.

Hắn đã ngủ mười mấy ngày, hiển nhiên ngủ có chút mơ màng.

Hai mắt mơ màng mở ra, có một đạo thần vận không gì sánh bằng, từ trong đôi mắt tỏa ra.

Thần quang chói mắt đó trong khoảnh khắc khiến cho không gian này cũng sáng lên.

Mãi một lúc lâu sau, thần quang mới dần dần ẩn đi.

Tam Thất và Yêu Yêu đột nhiên vui mừng.

"Chủ nhân ngài tỉnh rồi?" Nam tử trẻ tuổi mỉm cười, quay đầu nhìn hai vị nữ tử bên cạnh.

"Lần này ta ngủ bao lâu rồi?" Yêu Yêu nhẹ nhàng chỉnh lại y phục cho nam tử trẻ tuổi, dịu dàng nói: "Chủ nhân, lần này ngài ngủ mười hai ngày..." "Mười hai ngày sao?

Xem ra lần này tổn hao có chút lớn a..." Nam tử trẻ tuổi khẽ thở dài.

"Xem ra...

đám người bên ngoài gần đây càng ngày càng hung mãnh..." "Thái Thủy kia cũng đã phàn nàn với ta rồi..." "Xem ra nàng ấy chống đỡ cũng có chút gian nan a..." Nghe lời của nam tử trẻ tuổi, Tam Thất và Yêu Yêu đều im lặng...

Mãi một lúc lâu sau, Yêu Yêu thăm dò lên tiếng: "Chủ nhân và Thái Thủy tỷ tỷ cũng đừng quá liều mạng, dù sao còn có Kiến Mộc nữa…" "Còn có Tứ Thánh Thú, còn có La Hầu và Thần Nghịch những kẻ đó..." "Thực sự không được, còn có Chí Tôn Đa Nhục mà chủ nhân vẫn luôn mang theo bên mình, thực lực của nó cũng mạnh đến biến thái." "Dưới nhiều tầng bảo hộ, chắc chắn có thể bảo vệ Hồng Hoang

bình an.” “Ai...” Nghe những lời này, nam tử trẻ tuổi cũng thở dài một tiếng.

Trong tiếng thở dài có một vận vị không thể nói rõ.

Lời tuy nói vậy, nhưng những năm gần đây, đám người bên ngoài càng ngày càng bạo ngược, khiến cho Thái Thủy chống cự cũng càng ngày càng gian nan, thậm chí đến mức phải mượn sức mạnh của mình.

Hiện tại sức mạnh của Thái Thủy, cộng thêm sức mạnh của mình, mới miễn cưỡng có thể bảo vệ Hồng Hoang bình an.

Không biết sau này còn có thể chống đỡ được không?

Dù sao đám người bên ngoài, số lượng thực sự quá lớn.

Nam tử trẻ tuổi thở dài một tiếng!

Sau đó liền đưa tay phải ra, ngón giữa và ngón trỏ thông thiên, chỉ về phía Tam Thất.

Tam Thất trong nháy mắt tâm lĩnh thần hội, vội vàng lấy ra một vật màu trắng, dài bằng cây bút bi, tự tay đưa đến tay nam tử trẻ tuổi.

Nam tử trẻ tuổi cầm lấy, sau đó liền ngậm vào miệng.

Bên kia đầu ngón tay Yêu Yêu đột nhiên bùng lên một ngọn lửa, châm điếu thuốc màu trắng kia.

Nam tử trẻ tuổi ngậm trong miệng, có chút phiền muộn, liền hít mạnh một hơi.

Một lát sau, liền có một làn khói trắng, lượn lờ bay lên, khiến cho không gian này thêm một chút vận vị thần kỳ.

Vật mà nam tử trẻ tuổi ngậm trong miệng, chính là hoa của Bích Lạc Ác Mộng Thụ được chế tạo đặc biệt, làm thành điếu thuốc thơm.

Cũng là thứ mà Tô Trường Không khá thích.

Tô Trường Không nhả khói một hồi, sau đó liền quay đầu nhìn Tam Thất.

"Nhân tộc thế nào rồi?" Tam Thất vội vàng trả lời: "Chủ nhân, Vu Yêu nhị tộc đã ngầm ra tay với Nhân tộc, bị ta ngăn cản rồi." "Thánh mẫu Nhân tộc Nữ Oa cũng đã ra tay với Nhân tộc, đoán chừng Nữ Oa cũng chỉ mang mục đích trừng phạt nhẹ, cũng bị ta ngăn cản rồi..." "Hiện tại Nhân tộc vẫn còn khá ổn định, không có ai ra tay với Nhân tộc nữa." Nam tử trẻ tuổi nghe những lời này khẽ gật đầu, sau đó liền lên tiếng phân phó: "Nhân tộc là nhân vật chính của thiên địa tương lai, cũng là chủ nhân của khí vận tương lai." "Ngươi nhất định phải trông coi cho ta, có bất kỳ sai sót nào ta sẽ hỏi tội ngươi." "Vâng, chủ nhân." Tam Thất đặt vị trí của mình rất thấp.

Lời phân phó của chủ nhân, nàng luôn phụng như thánh chỉ.

Nam tử trẻ tuổi lại hỏi: "Hồng Mông Tử Kim Bảng hiện tại đã công bố mấy bảng đơn rồi?" Tam Thất trầm ngâm một lát, đi đến sau lưng nam tử trẻ tuổi, nhẹ nhàng bóp vai cho hắn, sau đó khẽ đáp: "Chủ nhân, đến hiện tại, tổng cộng đã công bố bốn bảng đơn, lần lượt là Bảng Pháp Bảo, Bảng Linh Căn, Bảng Tọa Kỵ, và Bảng Tiên Tư vừa mới công bố." Nam tử trẻ tuổi nghe xong gật đầu.

"Nếu vậy, thì tạm dừng một chút đi..." Tam Thất khẽ gật đầu.

Tô Trường Không trầm ngâm một lát, liền lại lên tiếng hỏi: "Thần Nghịch, La Hầu bọn họ mang theo Tiểu Bạch, Hùng Miêu, Tứ Hầu, Ca Tư Lạp bọn họ, tuần tra Hồng Hoang nhiều năm, có cá lọt lưới nào trốn vào không?" Tam Thất trầm ngâm một lát, sau đó liền nhỏ giọng trả lời: "Chủ nhân, đám người bên ngoài thật sự lợi hại." "Cho dù có Thái Thủy tỷ tỷ làm bình chướng, Kiến Mộc ở phía sau bổ sung, lại có Tứ Linh Thánh Thú trấn thủ tứ phương." "Nhưng quả nhiên như

chủ nhân dự liệu, vẫn có không ít cá lọt lưới lẻn vào, nhưng đã bị Thú Thần và La Hầu bọn họ chém giết hết rồi." "Có lẽ vài ngày nữa họ sẽ trở về nghỉ ngơi vài ngày." Nam tử trẻ tuổi gật đầu.

"Bảo chúng nó tuần tra cẩn thận một chút, nếu gặp phải kẻ không thể địch lại, có thể truyền tin về, ta sẽ cách không trấn sát." "Vâng, chủ nhân." Bên kia Yêu Yêu nói: "Chủ nhân, sự tình thật sự nguy cấp đến mức này sao?

Mượn tay Hồng Mông Tử Kim Bảng, phát ra nhiều phần thưởng như vậy, thật sự thích hợp sao?" "Cơ duyên thành Thánh đã phát ra nhiều như vậy." "Thậm chí ngay cả cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân, cũng đã phát ra một cái, chẳng lẽ chủ nhân không lo lắng sẽ xảy ra chuyện gì loạn sao?" Nghe Yêu Yêu hỏi, nam tử trẻ tuổi khẽ thở dài.

"Dù sao cũng đã bảo vệ Hồng Hoang bao nhiêu năm, ta đã có chút mệt rồi, nghĩ rằng Thái Thủy, Kiến Mộc, Tứ Linh Thú bọn họ, cũng đều có chút mệt mỏi rồi chứ?" "Tiếp theo, cũng đến lúc họ ra tay bảo vệ Hồng Hoang rồi..." "Hiện tại chẳng qua là cho họ một chút ngọt ngào mà thôi... sau này còn phải trông cậy vào họ ra sức a..." "Chủ nhân... e rằng đám Thánh nhân do Hồng Quân đứng đầu, mưu đồ bất chính, dù sao một lượng lớn phần thưởng đã được phân phát vào tay họ." "Lần này Hồng Mông Tử Kim Bảng phơi bày ra lượng lớn thông tin, nếu để họ cảm nhận được nguy cơ... e rằng họ sẽ dẫn đầu ra làm một số chuyện không có lợi cho chủ nhân..." Nghe những lời như vậy, nam tử trẻ tuổi khinh thường lắc đầu.

"Hồng Quân kia chính là một tên ngụy quân tử..." "Bề ngoài là Đạo Tổ của thế giới Hồng Hoang, sau lưng lại làm nhiều chuyện lén lút..." "Nói nghiêm túc, hắn chính là ma đầu lớn nhất của thế giới Hồng Hoang..." "Nhưng tên ngụy quân tử đó trong tay nắm giữ không ít át chủ bài!" "Nếu hắn thành thật một chút, còn có thể giữ lại cho

hắn một cái mạng chó." "Nếu hắn không thành thật..." "Ta không ngại trừ tên hắn..." Nam tử trẻ tuổi giọng điệu tàn nhẫn, trong giọng nói tràn đầy sát ý không gì sánh bằng.

Hiển nhiên đối với Đạo Tổ Hồng Quân cực kỳ khó chịu!

Liều sống liều chết bảo vệ thế giới Hồng Hoang này, tên kia lại ở trong thế giới Hồng Hoang tác oai tác phúc.

Thực sự khiến hắn khó chịu.

Nam tử trẻ tuổi chần chừ một lát, sau đó liền phân phó Tam Thất: "Bảo Hồng Mông Tử Kim Bảng tạm thời dừng lại, vài ngày nữa đi một vòng, chọn vài nhân vật vừa mắt, dẫn đến Thiên Cơ Lâu, chỉ điểm một chút, tạo ra thêm vài Thánh nhân, sau đó hãy công bố bảng tiếp." "Vâng, chủ nhân." Nghe chủ nhân phân phó, Tam Thất phụng như thánh chỉ.

Nam tử trẻ tuổi lại nhả khói một hồi, sau đó ánh mắt lướt qua người Tam Thất và Yêu Yêu, tà mị cười một tiếng.

Chương 190

“Rảnh rỗi không có việc gì, múa một khúc cho chủ nhân xem đi?” Tam Thất và Yêu Yêu thẹn thùng cười một tiếng, đều từ trên mặt đối phương nhìn ra vẻ thẹn thùng.

“Muội muội, lần này ta sẽ đàn một khúc, muội múa một khúc cho chủ nhân xem nhé.” Tam Thất mặt hơi đỏ, ngoan ngoãn gật đầu.

Yêu Yêu đứng dậy ôm đến một cây cổ cầm, đặt cây cổ cầm cổ kính lên án kỷ, sau đó liền đặt hai tay lên dây đàn.

Trầm tư một lát, liền bắt đầu gảy đàn.

“Tranh tranh tranh...” Lúc đầu, tiếng đàn như sấm sét, dường như muốn phá vỡ hỗn độn, trả lại cho trời đất một càn khôn sáng láng.

Trong chớp mắt, tiếng đàn lại biến đổi, sắc như kiếm bén, dường như muốn xuyên thủng sương mù, mang đến cho Hồng Hoang cuồn cuộn một chút ý vị đại đạo.

Dường như trong một khoảnh khắc có thể khiến người khác tiến vào ảo cảnh.

Đó là một loại cầm âm của hiệp khách đại nghĩa.

Nếu là sinh linh bình thường ở đây, chắc chắn có thể từ trong tiếng đàn này nghe thấy một hiệp khách cầm kiếm đi khắp Hồng Hoang, vì dẹp tan bất bình mà phấn đấu.

Đó là một loại khí tức và cảnh giới hào hùng tráng lệ, thậm chí dường như còn có năng lực quái lực loạn thần.

Nam tử trẻ tuổi đã hưởng thụ nhắm mắt lại.

Yêu Yêu nhìn thấy cảnh này mỉm cười, thủ pháp gảy đàn biến đổi,

tiếng đàn cũng theo đó mà thay đổi.

Lúc này tiếng đàn như gió thổi qua rừng trúc, trong trẻo ngọt ngào, dường như có thể mang đến cho người ta một cảm giác u sầu như cách một đời.

Cảm giác u sầu này dường như là tình cảm lo nước lo dân của một đại năng.

Nếu là sinh linh bình thường ở đây, thông qua khúc đàn này, dường như có thể nhìn thấy sự cô độc và tịch mịch của một siêu cấp đại năng.

Đó là một sự tịch mịch không ai thấu hiểu và một sự vô vị của độc cô cầu bại, thậm chí còn có một ý cảnh "người đời cười ta quá điên cuồng, ta cười người đời không nhìn thấu".

Quả thực là kiếm khí trì không nhất thủy hàn, du nhân lai thử bằng lan xử.

Thế gian vạn sự tiêu khê tẫn, chỉ hữu thanh trâm hành tận nan!

Hiệp khách sinh, chu trang mộng, nhân tại thế, thần diệc nan.

Nhất kiếm đoạn vạn cổ, hiệp khách tiêu dao du.

Đây là một loại đại ý cảnh chưa từng có, cũng là một loại đại vận vị của đao quang kiếm ảnh.

Một kiếm hiệp khách, tung hoành Hồng Hoang.

Âm thanh trầm thấp mà phiêu miểu kia vẫn đang vang vọng.

Tiếng đàn trong trẻo sâu thẳm của cổ cầm vẫn đang tiếp tục.

Cảm giác hào hùng tráng lệ, khiến cho vị nam tử trẻ tuổi này có một ảo giác bị chìm đắm vào trong đó.

Tiếng đàn này, dường như đã đạt đến ý cảnh thổi phá Hồng

Hoang, tế thế chúng sinh, siêu việt vạn vật, dung nhập vào đại đạo trời đất.

Tiếng đàn dần dần lại trở nên trong trẻo sáng láng, dường như có thể trực tiếp xuyên thấu thiên linh cái, đạt đến sâu thẳm đáy lòng người.

Tất cả tạp niệm và tạm bợ đều bị tiếng đàn này chém đứt.

Đạo bất túc thuận, nghịch bất túc ưu!

Vô dục vô cầu, vô thành vô bại.

Vô sở cầu, vô sở y, vô sở thị.

Nhất âm thành hiệp, nhất khúc hóa Hồng Hoang.

Ngay lúc cao trào, tiếng đàn lại đột ngột chuyển hướng.

Ngón tay thon dài của Yêu Yêu gảy mạnh trên dây đàn, tiếng đàn cũng trở nên sắc bén cao vút, như vô số con ngựa hoang đang tung hoành phi nước đại, lòng đầy nhiệt huyết.

Khi đến cao trào nhất, tiếng đàn lại một lần nữa đột ngột chuyển biến, từ cao trào tráng lệ trực tiếp biến thành trữ tình.

Tiếng đàn lúc này trở nên du dương trong trẻo, uyển chuyển như suối núi giữa thanh loan nô đùa, lại uyển chuyển như bướm hoa bay lượn trong biển hoa.

Một lát sau, tiếng đàn phảng phất lại hóa thành một con phượng hoàng rực rỡ.

Con phượng hoàng này bay vút lên trời, đầu đội vương miện, sau lưng chín đuôi, uyển chuyển như thần phượng thượng cổ.

Lúc này, hỏa phượng do ảo hóa ra liền tan biến, thay vào đó là một tiếng đàn tuyệt mỹ.

Khúc này, chính là "Phượng Cầu Hoàng" vô cùng thần kỳ.

Theo tiếng đàn tuyệt mỹ, Tam Thất đã chờ đợi đã lâu cuối cùng cũng bắt đầu múa lượn.

Sau khi Tam Thất bắt đầu múa, trên không trung trong nháy mắt liền xuất hiện vô số cánh hoa kiều diễm.

Những cánh hoa này nhẹ nhàng bay lượn giữa trời đất, hương hoa thấm vào ruột gan khiến người ta mê đắm.

Trong mưa hoa đầy trời!

Một nữ tử áo đen đẹp như thiên tiên phiêu diêu như bay, chính là Tam Thất diễm áp Hồng Hoang.

Chỉ thấy nàng nhẹ nhàng ưu mỹ, dáng múa phiêu dật như tiên, cực kỳ có sức quyến rũ.

Một bộ hắc sa, càng tôn lên vẻ nghi thái vạn thiên của nàng.

Chỉ riêng dáng múa của nàng, tuyệt đối là hiếm có trong thế giới Hồng Hoang.

Theo tiếng đàn của Yêu Yêu dần dần cao trào, Tam Thất lấy chân làm trung tâm, nhẹ nhàng duỗi tay áo dài, thân hình kiều diễm theo đó xoay tròn.

Một lát sau càng xoay càng nhanh, đột nhiên từ mặt đất bay lên.

Biển hoa đầy trời trực tiếp bao quanh nàng thành một vòng.

Giữa những cử chỉ, biển hoa kia lại trực tiếp biến thành mười mấy dải lụa.

Dải lụa do hoa tươi tạo thành nhẹ nhàng bay lượn quanh Tam Thất.

Hoa tươi đầy trời, y quyết phiêu phiêu, uyển như Lăng Ba tiên tử.

Thực sự là kinh diễm đến cực điểm.

Theo tiếng đàn đạt đến đỉnh phong, vũ điệu của Tam Thất cũng đã gần kết thúc.

Nàng đang múa trong sân, thân hình càng ngày càng nhanh.

Bàn tay ngọc ngà uyển chuyển lưu luyến, váy áo bay phấp phới.

Đôi mắt nước long lanh như khói, muốn nói lại thôi!

Lúc này, cả người Tam Thất như hoa trong sương, mông lung phiêu miểu, đẹp không sao tả xiết.

Đây là một loại gợi cảm gần trong gang tấc, lại là một vẻ đẹp xa không thể với tới.

Một lát sau, lớp áo sa mỏng màu đen bị Tam Thất nhẹ nhàng vung ra, trong nháy mắt liền xuất hiện một phong tư vô cùng huy hoàng. --------- Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, hơi thở của nam tử trẻ tuổi có chút nặng nề, trong mắt cũng lộ ra nụ cười tà mị.

"Lại đây..." Tam Thất có chút thẹn thùng, cùng với mưa hoa đầy trời, thân thể xoay tròn, đến bên cạnh nam tử trẻ tuổi.

Nam tử trẻ tuổi ha ha cười lớn, một tay liền ôm Tam Thất vào lòng.

"Yêu Yêu cũng lại đây cho ta!" Trong khoảnh khắc, liền bắt đầu một trận đại chiến.

Nam tử trẻ tuổi một chọi hai vẫn chiếm thế thượng phong. ---------- Mà lúc này chúng sinh Hồng Hoang vẫn đang nhìn Hồng Mông Tử Kim Bảng rực rỡ huy hoàng.

Bốn đại bảng đơn trên không trung tỏa ra thần quang không gì sánh bằng.

Tất cả mọi người đều có chút kinh ngạc.

Thậm chí có người từ Bảng Pháp Bảo, Bảng Linh Căn, Bảng Tọa Kỵ, Bảng Tiên Tư xem một mạch, trong lòng kinh ngạc không thể nào hơn.

Đúng lúc này, trên không trung lại có đại đạo văn tự giáng lâm. ["Bảng đơn tiếp theo của Hồng Mông Tử Kim Bảng sẽ được công bố sau một trăm năm, kính mời chúng sinh mong đợi."] Đại đạo văn tự tỏa ra đạo vận mênh mông, trên không trung rực rỡ huy hoàng.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy đại đạo văn tự, lập tức có chút kinh ngạc.

"Sao thế?" "Tại sao phải một trăm năm sau mới công bố bảng đơn tiếp theo?" "Mỗi lần khoảng cách giữa các bảng đơn không phải đều là ba ngày sao?" "Lần này tại sao lại thành một trăm năm?" "Chẳng lẽ có biến cố gì sao?" Nhiều người không khỏi âm thầm kinh ngạc.

Còn có nhiều bảng đơn chưa công bố.

Ví dụ như Mỹ Nhân Bảng, ví dụ như Nhục Thân Bảng, ví dụ như Thực Lực Bảng.

Những bảng đơn quan trọng đó còn chưa được công bố.

Sẽ không xảy ra biến cố, cứ thế mà dừng lại chứ?

Chúng sinh Hồng Hoang không ai không nghị luận sôi nổi.

Còn có nhiều đại năng vô cùng lo lắng.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang cũng không làm gì được, chỉ có thể âm thầm chờ đợi.

Chương 191

Đồng thời, những đại năng nhận được phần thưởng cũng có thời gian để tiêu hóa phần thưởng nhận được.

Đối với chúng sinh Hồng Hoang, một trăm năm thời gian cũng chỉ là thoáng qua, rất nhanh liền có thể trôi qua.

Vì vậy, Hồng Hoang lúc này mới dần dần lắng xuống.

Gần đây không có bất kỳ đại sự nào xảy ra.

Ngay cả Vu Yêu nhị tộc cực kỳ náo nhiệt, thời gian này cũng vô cùng an phận.

Thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa rơi vào một mảnh yên tĩnh.

Tất cả mọi người đều đang yên lặng chờ đợi một trăm năm sau, đều đang yên tĩnh chờ đợi bảng đơn của một trăm năm sau.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang bồn chồn chờ đợi, sâu trong không trung, đột nhiên truyền đến một đạo thần quang rực rỡ kinh thế hãi tục.

Đạo quang mang này trực tiếp giáng lâm trên bầu trời Hồng Hoang, trong nháy mắt liền kinh động ánh mắt của chúng đa đại năng Hồng Hoang.

Chỉ thấy đạo quang mang này rơi xuống, một mỹ nhân áo đen, như mộng như ảo giáng lâm.

Chính là Tam Thất nữ thánh diễm áp Hồng Hoang.

Tam Thất vừa hiện thân, trực tiếp liền thu hút ánh mắt của chúng sinh Hồng Hoang.

Vô số người trong nháy mắt lộ ra vẻ say đắm.

Dù sao Tam Thất tuyệt mỹ hoàn vũ, khiến nhiều người đều tự thấy xấu hổ.

Cùng lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang cũng không khỏi âm thầm kinh ngạc.

"Tam Thất nữ thánh lần này đột nhiên giáng lâm, là có chuyện gì sao?" "Hiện tại trời đất không có biến cố gì, Tam Thất tại sao lại tự dưng xuất hiện?" "Rốt cuộc là tình huống gì?

Chẳng lẽ thế giới Hồng Hoang có biến cố gì?" Nhiều người đều mắt chữ O mồm chữ A nhìn Tam Thất trên không trung.

Chỉ thấy tiên nữ trên không trung tiên tư mạn diệu, y quyết phiêu phiêu, ba ngàn sợi tóc xanh trên không trung bay lượn.

Thực sự có cảm giác diễm áp Hồng Hoang.

Đúng lúc này, Tam Thất nữ thánh trên không trung lên tiếng: "Đại Trường Không tôn chủ pháp chỉ." Thanh âm vô cùng mạn diệu vừa dứt, cả Hồng Hoang trong nháy mắt như vỡ chợ.

"Tam Thất nữ thánh là tuyên đọc pháp chỉ cho Trường Không đạo nhân sao?" "Chẳng lẽ Trường Không đạo nhân kia có ý chỉ gì sao?" "Tên đó trực tiếp xưng bá bốn bảng đơn, chắc chắn là có thực lực không gì sánh bằng, không biết Tam Thất đại diện truyền đạt rốt cuộc là ý chỉ gì?" "Không ngờ giọng nói của Tam Thất nữ thánh lại hay đến vậy...!!

Yêu rồi... yêu rồi..." "Tại sao Tam Thất từ mọi phương diện đều hoàn mỹ như vậy?" "Không biết Trường Không đạo nhân kia có ngược đãi nàng không?

Vừa nghĩ đến khả năng này, ta đã có chút khó chịu..." "Tam Thất là thị nữ của người ta, liên quan gì đến ngươi?" "Tam Thất là nữ thần trong mộng của ta... ngươi nói có liên quan đến ta không?" "..." Tất cả

mọi người đều ngẩng đầu nhìn Tam Thất, chờ đợi lời của Tam Thất.

Thanh âm vô cùng trong trẻo mà mạn diệu kia, lại một lần nữa truyền khắp trời đất.

"Trời đất bất nhân, coi vạn vật như chó rơm, Trường Không đạo chủ cảm ngộ nỗi khổ của chúng sinh Hồng Hoang, đặc biệt ban ra vài suất." "Người nhận được suất có thể đến Thiên Cơ Lâu, diện kiến Trường Không đạo chủ, đồng thời còn có thể quan sát quá trình Hồng Hoang khai tịch, cùng lúc đó, cũng có khả năng nhận được cơ duyên khác." "Cái gì?" Chúng sinh Hồng Hoang, vào lúc này đều kinh ngạc.

"Thiên Cơ Lâu lại muốn mở suất?" "Người nhận được suất có thể đến Thiên Cơ Lâu quan sát quá trình Hồng Hoang khai tịch?" "Vậy chẳng phải là có thể nhìn thấy Bàn Cổ đại thần trong truyền thuyết rồi sao?" "Đây là cơ duyên trời cho a... thực sự khó có thể tưởng tượng." "Quan sát một lần quá trình diễn hóa sinh diệt của Hồng Hoang, chắc chắn sẽ có đại ngộ, lĩnh ngộ tuyệt thế thần thông không phải là nói suông." "Chỉ là không biết lần này mở suất có bao nhiêu suất a?" "Ngoài ra, không biết ai có thể nhận được suất như vậy?" Vào lúc này, chúng sinh Hồng Hoang đều bị kinh động.

Ngay cả những Thánh nhân kia, vào lúc này cũng bị kinh động.

Họ đương nhiên biết Thiên Cơ Lâu là nơi như thế nào.

Thiên Cơ Lâu, là tồn tại xếp hạng nhất trên Bảng Pháp Bảo.

Rất nhiều bảo vật trên bảng, đều được cất giữ trong Thiên Cơ Lâu.

Nếu có thể tiến vào Thiên Cơ Lâu, chẳng phải là có cơ hội có thể nhận được những pháp bảo, linh căn, tọa kỵ trên bảng sao?

Cùng lúc đó, Thiên Cơ Lâu cũng là đạo trường của vị thần bí nhân Trường Không đạo nhân.

Vừa hay có thể nhân cơ hội này thăm dò hư thực của Trường Không đạo nhân kia.

Tâm tư của tất cả mọi người vào giờ khắc này đều trở nên nóng rực.

Không biết Tam Thất nữ thánh tuyển người rốt cuộc có yêu cầu như thế nào?

Tam Thất nữ thánh là muốn tuyển Thánh nhân ư?

Hay là tuyển Chuẩn Thánh?

Tất cả mọi người đều có chút đoán không ra.

Phương Tây hai vị Thánh nhân lúc này cũng đang lẩm bẩm. "Sư huynh, lần này Thiên Cơ Lâu mở ra danh ngạch, có thể tiến vào Thiên Cơ Lâu tham quan một lần, không biết danh ngạch này cùng chúng ta có duyên phận hay không..." Chuẩn Đề thánh nhân sắc mặt có chút âm trầm.

Thời gian gần đây hắn đã chịu không ít đả kích, rốt cuộc không còn cỗ khí thế trương cuồng như xưa nữa.

Tiếp Dẫn thánh nhân ánh mắt rực rực nhìn chằm chằm về phía Đông, trong mắt toát ra một tia nóng bỏng. "Vô luận như thế nào chúng ta đều phải đi tới đó.

Danh ngạch rốt cuộc cùng chúng ta phương Tây có duyên hay không, chúng ta đều phải tranh thủ một phen...

Cho dù là bánh từ trên trời rơi xuống, nếu chúng ta chạy chậm, cái bánh này cũng sẽ rơi vào miệng kẻ khác mất..." Nghe được lời nói này, Chuẩn Đề thánh nhân gật gật đầu.

Xem ra cũng chỉ có thể như thế.

Mặc kệ cơ duyên này cùng bọn hắn có duyên hay không, bọn hắn

đều phải tranh thủ một phen.

Chính như sư huynh nói, cơ duyên đều là do tranh thủ mà đến.

Năm đó cơ hội thành thánh của bọn hắn chẳng phải cũng là như vậy mà đến sao?

Hai người sắp xếp một phen, trực tiếp cưỡi mây mà đi.

Thiên Cơ Lâu bên trong bảo vật vô số, vô luận như thế nào bọn hắn đều muốn đoạt được một cái danh ngạch.

Tại Bát Cảnh Cung, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử lúc này cũng trở nên có chút nóng rực.

Vô số năm qua hắn vẫn luôn là Huyền Môn đứng đầu, là tồn tại để ức vạn sinh linh Hồng Hoang thế giới kính ngưỡng.

Cho dù là các Thánh nhân khác khi gặp hắn, cũng phải cung cung kính kính tôn xưng một tiếng sư huynh.

Chỉ là từ khi Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, cho hấp thụ ánh sáng rất nhiều đại năng, khiến cho vị Huyền Môn đứng đầu này nảy sinh cảm giác nguy cơ cực lớn.

Bây giờ có cơ duyên Thiên Cơ Lâu như vậy, hắn quyết nhiên sẽ không bỏ qua.

Nghĩ đến đây, Thái Thượng Lão Tử biểu tình nghiêm túc, trực tiếp cưỡi lên Bản Giác Thanh Ngưu, hướng về phía Tam Thất mà đi.

Lúc này tại Ngọc Hư Cung, thần sắc Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có chút kích động.

Thiên Cơ Lâu cư nhiên mở ra danh ngạch, có thể tiến vào Thiên Cơ Lâu tham quan một lần, trừ cái đó ra còn có thể quan sát quá trình Hồng Hoang diễn hóa.

Đây thực sự là cơ duyên tày trời.

Từ khi Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất hiện đến nay, tâm tình của hắn có thể nói là phập phồng lo sợ.

Trước có Nhiên Đăng đạo nhân nhục mạ hắn là Thánh nhân yếu nhất, sau lại ở trong tay Thông Thiên Giáo Chủ chịu thiệt thòi ngầm, tâm tình cực độ khó chịu, thậm chí có thể nói là mặt mũi mất hết.

Như hôm nay Thiên Cơ Lâu mở ra danh ngạch, danh ngạch này hắn thế tất yếu phải đạt được một cái.

Nếu không, cái danh hiệu "Tam Thanh yếu nhất" thật sự sẽ rơi vào trên đầu hắn.

Điều này bảo hắn làm sao có thể nhẫn nhịn?

Lược vi trầm tư chốc lát, Nguyên Thủy Thiên Tôn chiêu tới Tứ Bất Tượng, xoay người cưỡi lên.

Sau đó lại gọi Nhiên Đăng đạo nhân cùng Quảng Thành Tử, dẫn dắt hai người phi độn mà đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lần này xuất hành có thể nói là cực kỳ điệu thấp.

Cửu Long Trầm Hương Liễn cũng không hề động dụng, ngược lại là cưỡi lên Tứ Bất Tượng đã nhiều năm chưa từng cưỡi.

Dù sao lần này xuất hành chính là vì cầu danh ngạch, cũng không phải là vì để trang bức.

Vì vậy hắn tự nhiên muốn điệu thấp một chút.

Nếu là chọc Tam Thất không thoải mái, chẳng phải là được không bù nổi mất?

Tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ lúc này lại có chút phát lăng.

Không nghĩ tới cái vị Trường Không đạo nhân kia cư nhiên muốn

mở ra đạo trường của mình?

Chẳng lẽ Trường Không đạo nhân cũng muốn thu đồ đệ, kiến lập đạo thống của riêng mình sao?

Nếu quả thật như thế, vậy bọn hắn những Thánh nhân này chẳng phải là một chút cơ hội cũng không có rồi?

Dù sao bọn hắn đều thuộc về phái Hồng Quân Đạo Tổ.

Nếu Trường Không đạo nhân chỉ đơn thuần muốn phát phúc lợi, bọn hắn những Thánh nhân này còn có cơ hội.

Nếu là Trường Không đạo nhân muốn kiến lập đạo thống, chỉ sợ cơ hội của bọn hắn cực kỳ xa vời.

Chương 192

Coi như thật sự chiếm được kỳ ngộ, chỉ sợ Hồng Quân Đạo Tổ cũng sẽ ngăn cản.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên Giáo Chủ không khỏi lắc đầu.

Đạo lý thiển hiển như thế, hai vị sư huynh của hắn cư nhiên không nhìn thấu.

Xem ra tâm tư hai người bọn họ cũng không đơn thuần như vậy.

Thông Thiên Giáo Chủ khóe miệng câu lặc ra một tia trào phúng.

Bất quá suy tư chốc lát, chung quy vẫn là cưỡi lên Quỳ Ngưu dương trường mà đi.

Dù sao Tây Phương Nhị Thánh và hai vị sư huynh của hắn đều đã xuất động rồi.

Nếu hắn không có chút động tác nào, chỉ sợ sẽ có vẻ không hợp thói thường, ngoài ra cũng sẽ chọc cho hai vị sư huynh của hắn khó chịu.

Nếu làm như vậy thì có chút được không bù nổi mất.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương nhìn Tam Thất trên bầu trời, sắc mặt thì có chút âm trầm bất định.

Bởi vì duyên cớ Nhân tộc, nàng còn cùng Tam Thất náo loạn một chút không vui, năm đó thậm chí suýt chút nữa đánh nhau.

Không nghĩ tới hôm nay Tam Thất này cư nhiên mang đến tin tức kinh người như thế.

Vậy nàng là đi, hay là không đi đây?

Nếu là không đi, chẳng phải là cực kỳ dễ dàng đánh mất một cái

đại cơ duyên?

Nếu đi, cơ duyên này cũng chưa chắc đã thật sự rơi vào trên người Nữ Oa nương nương nàng.

Nữ Oa nương nương lúc này tự nhiên là do dự bất định.

Tựa hồ nhìn ra Nữ Oa do dự, Phục Hy đại thần mở miệng khuyên giải: "Tiểu muội, vô luận như thế nào, muội đều cần phải cùng ta đi một chuyến.

Ai cũng không biết danh sách rốt cuộc thuộc về ai, nếu muội và ta có tên trong danh sách, người lại không đến, chẳng phải là bình bạch đánh mất một cái đại cơ duyên?" "Lại nói, muội vừa mới đạt được cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân, hầu như có thể nói là do chủ nhân nhà người ta ban cho.

Vô luận như thế nào, đều cần phải cùng người ta hòa hoãn quan hệ một chút.

Muội chính là khẩu xà tâm phật, Nhân tộc dù sao cũng là do muội tự tay tạo ra, muội sẽ không dễ dàng vứt bỏ Nhân tộc, người khác không biết, chẳng lẽ vi huynh còn không biết sao?

Muội cứ tùy ta đi một chuyến đi..." Nữ Oa nương nương liếc huynh trưởng một cái, cuối cùng vẫn gật đầu.

Huynh trưởng nói rất có lý.

Chính mình thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân là do Hồng Mông Tử Kim Bảng ban cho, nói trắng ra, chẳng phải là do chủ nhân của Tam Thất - Trường Không đạo chủ ban cho sao?

Quá khứ cho người ta chịu thua một chút, tựa hồ cũng có thể nói được.

Hai người lập tức cưỡi lên tọa kỵ của mình, phóng lên tận trời.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Hồng Hoang phong thanh hạc lệ.

Trừ Thánh nhân ra, hứa hứa đa đa đại năng đồng dạng đạp gió mà đến.

Trong đó bao gồm rất nhiều cường giả Hồng Hoang uy danh hiển hách.

Bất quá chỉ trong giây lát, bên người Tam Thất liền vây quanh rất nhiều đại năng.

Thế nhưng tất cả mọi người đều đứng cách khá xa, ai cũng không dám tùy tiện tới gần.

Những vị trí kia đều là vị trí lưu lại cho những đại năng chân chính.

Không có ai dám không biết tốt xấu, đến lúc đó nếu chọc những đại năng kia không vui, chỉ sợ sẽ chết rất khó coi.

Ngay tại lúc này, Hồng Hoang đại địa ầm ầm chấn động.

Rất nhiều người trong khắc này đều cảm thấy kinh khủng.

Tại hiện trường, chúng sinh Hồng Hoang quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tại tận cùng thiên địa xuất hiện rất nhiều cự nhân.

Những cự nhân này mỗi một người đều là đỉnh thiên lập địa, mỗi một người đều có khả năng dời núi lấp biển.

Khi những cự nhân này xuất hiện, tất cả mọi người đều cảm thấy da đầu tê dại.

Những cự nhân này mỗi lần bước ra một bước liền trực tiếp xuyên việt vô số sơn xuyên hà lưu, Hồng Hoang đại địa liền chấn động ba phần.

Những cự nhân này tổng cộng chỉ bước vài bước, khoảng cách xa xôi như vậy cư nhiên chớp mắt đã tới nơi.

Nhìn thấy một màn này, rất nhiều đại năng không khỏi khẩn trương nuốt một ngụm nước bọt.

Tất cả mọi người đều nhận thức những cự nhân này.

Đây chẳng phải là những Đại Vu của Vu tộc sao?

Lúc này hiển hóa ra hình thái cự nhân, chính là hình thái chiến đấu của Vu tộc.

Vu tộc như vậy, quả thực là khủng bố như vậy.

Mỗi một Vu tộc ở trạng thái chiến đấu đều là một vị siêu cấp Thái Thản (Titan), mỗi một vị siêu cấp Thái Thản đều có năng lực gánh vác bầu trời, có thể xưng là bản thu nhỏ của Bàn Cổ đại thần.

Tại trên vai, trên đầu lâu của mười mấy vị cự nhân này còn đứng rất nhiều thân ảnh.

Sau khi nhìn thấy những thân ảnh này, đông đảo đại năng Hồng Hoang không ai không cảm thấy đảm chiến tâm kinh.

Bởi vì đứng trên thân những Vu tộc Thái Thản này, chẳng phải là các Tổ Vu và những siêu cấp Đại Vu danh chấn Hồng Hoang sao?

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn kỹ lại, chỉ thấy Vu tộc Thái Thản đi đầu tiên, trên đỉnh đầu đứng hai người.

Một người trong đó chính là người đứng đầu Thập Nhị Tổ Vu - Đế Giang.

Sau lưng Đế Giang chính là Huyền Minh Tổ Vu, người xếp hạng thứ mười chín trên Tiên Tư Bảng.

Trên những Vu tộc Thái Thản phía sau thì là các Tổ Vu khác, còn có Hậu Nghệ, Hình Thiên, Khoa Phụ, Cửu Phượng... những siêu cấp Đại Vu này.

Mỗi một vị Đại Vu đều là tồn tại có tên trên Tiên Tư Bảng, mỗi

một vị Đại Vu toàn bộ đều là cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh.

Trừ số ít vài Đại Vu trấn thủ tại Tổ Vu đại điện, cao tầng Vu tộc trên cơ bản đã toàn bộ đến nơi này.

Sau khi Vu tộc đến, bầu không khí nơi này chợt trở nên yên tĩnh.

Tất cả mọi người đều không tự chủ được mà co người lại phía sau, sinh sợ chọc giận những người này.

Đám Vu tộc này chính là tồn tại giết người không chớp mắt.

Đế Giang dẫn dắt đông đảo Vu tộc đại năng đến nơi, liền hướng về phía Tam Thất trên không trung hành lễ: "Đế Giang dẫn dắt Vu tộc chúng nhân, kiến quá Tam Thất thánh nhân." Theo động tác của Đế Giang, vô luận là Tổ Vu, Đại Vu, hay là những Vu tộc Thái Thản hóa thân chiến đấu dưới trướng bọn họ, tất cả đều hướng về phía Tam Thất hành lễ.

Quy mô kia thực sự là vô cùng hùng vĩ.

Rất nhiều người trong khắc này đều âm thầm tắc lưỡi.

Không nghĩ tới Vu tộc vốn vô cùng cao ngạo, cư nhiên cũng hiểu lễ phép như thế, thực sự là làm kinh rớt cằm chúng sinh Hồng Hoang.

Bất quá nghĩ lại cũng đúng, Vu tộc cũng từ trên Hồng Mông Tử Kim Bảng đạt được rất nhiều chỗ tốt.

Như hôm nay Vu tộc chúng nhân tới đây cũng là vì cơ duyên hư vô mờ mịt kia, mặc kệ về tình hay về lý, tổng quy phải đối với vị Tam Thất này khách khí một chút.

Còn về việc trong lòng người Vu tộc rốt cuộc nghĩ thế nào, người khác liền không biết.

Nói không chừng người Vu tộc lúc này cũng ngầm chứa sát ý?

Nhìn thấy Vu tộc hiểu lễ phép như thế, Tam Thất hơi cười một

tiếng, lập tức gật gật đầu, coi như là chào hỏi.

Một khắc này, trái tim của rất nhiều người phảng phất như lỡ nhịp, trong mắt đều là dung mạo cười tươi như hoa của Tam Thất.

Tam Thất giờ phút này thực sự là mỹ diễm vô phương.

Sau khi chào hỏi, đông đảo Vu tộc liền an tĩnh đứng tại đó.

Trong lúc nhất thời khí tức nơi này liền lắng xuống.

Bất quá chỉ trong chốc lát, vô số cỗ khí tức bàng đại lại từ tận cùng thiên địa truyền tới.

Những khí tức này vừa xuất hiện, sắc mặt chúng sinh nơi này biến đổi liên tục, tất cả đều ngước mắt nhìn lại.

Chỉ thấy nơi tận cùng bầu trời có mấy chục đạo thân ảnh rậm rạp chằng chịt bay tới.

Khi nhìn rõ những thân ảnh này, trong lòng mọi người đều lạnh lẽo.

Bay về phía này, chẳng phải là những đại năng của Yêu tộc sao?

Đi đầu tiên trong đông đảo thân ảnh chính là một cái loan giá Kim Ô khổng lồ.

Trên loan giá cự đại này đứng mấy người.

Cầm đầu chính là Yêu Đế Đế Tuấn, bên kia là Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai đạo thân ảnh này đều vô cùng vĩ ngạn.

Nhìn thấy hai vị Yêu tộc đại đế tướng mạo anh tuấn, uy vũ như vậy, trong ánh mắt phần đông đại năng đều toát ra thần sắc sợ hãi.

Không nghĩ tới hai vị đại đế Yêu tộc cư nhiên cũng xuất hiện ở nơi này.

Chương 193

Xem ra Yêu tộc đối với danh ngạch hư vô mờ mịt này cũng cực cảm thấy hứng thú a?

Tại một bên khác của loan giá Kim Ô, đứng một vị nữ tử thiên kiều bá mị, khuynh quốc khuynh thành.

Chính là Thiên Hậu Hi Hòa.

Phía sau loan giá thì đứng mấy chục vị cường giả: Bạch Trạch, Quỷ Xa, Khâm Nguyên...

Thập đại Yêu Thánh đều có mặt.

Trừ cái đó ra còn có rất nhiều Chuẩn Thánh đại yêu khác.

Tỉ mỉ đếm lại, cư nhiên không dưới ba bốn mươi vị.

Quy mô bực này của Yêu tộc thực sự làm chấn động chúng sinh Hồng Hoang.

Rất nhiều người theo bản năng tránh xa Yêu tộc.

Nếu luận sát khí, Yêu tộc chúng nhân chỉ sợ còn hơn Vu tộc rất nhiều!

Nhất là Yêu tộc cậy vào sau lưng có Nữ Oa nương nương chống lưng, tàn sát mấy ngàn vạn Tiên Thiên Nhân tộc, luyện chế Đồ Vu Kiếm chuyên khắc chế nhục thân Vu tộc.

Ngoài ra, Yêu tộc còn ham thích ăn thịt người.

Vô số năm qua đã không biết có bao nhiêu Nhân tộc chết thảm trong miệng Yêu tộc.

Những Yêu tộc kia xưng thịt Nhân tộc không chỉ mỹ vị, mà còn cảm nhận được tinh huyết chi lực thuần túy từ trong đó, có thể phụ

trợ Yêu tộc tu luyện.

Rất nhiều đại năng thấy cảnh tượng này cũng chỉ có thể mắt nhắm mắt mở.

Dù sao thế lực Yêu tộc quá lớn, ai cũng không dám tùy tiện đắc tội bọn hắn.

Hiện giờ Yêu tộc xuất hiện, các đại năng khác tự nhiên là kính nhi viễn chi.

Sau khi Yêu tộc xuất hiện tại vùng trời này, Đế Tuấn và Thái Nhất liền suất lĩnh đông đảo đại năng Yêu tộc hành lễ với Tam Thất.

Yêu tộc có xương cuồng đến đâu cũng không dám xương cuồng trước mặt Tam Thất.

Vị Tam Thất này dù sao cũng là Thánh nhân, là tồn tại có thể chống lại Nữ Oa nương nương.

Huống chi, trong tay vị Tam Thất này còn nắm giữ rất nhiều pháp bảo uy lực vô cùng.

Ví dụ như Trảm Tiên Hồng Hồ Lô (một trong Thất Sắc Hồ Lô), Nhân Thư "Sổ Sinh Tử" (một trong Thiên Địa Nhân Tam Thư), Hồng Mông Lượng Thiên Thước giết người không dính nhân quả, còn có Trấn Thiên Quan hào xưng trấn sát Hồng Hoang thiên địa.

Trừ những pháp bảo này ra, Tam Thất còn nắm giữ rất nhiều thực vật kỳ dị đã được cải tạo: Thần Hoả Thụ Thung, Oản Đậu Xạ Thủ, Oản Đậu Gia Đặc Lâm, Ngọc Mễ Gia Nông Pháo, v.v...

Rất nhiều người đều suy đoán, sở hữu nhiều bảo vật bàng thân như vậy, chiến đấu lực của Tam Thất cực có khả năng còn ở trên Nữ Oa nương nương.

Người Yêu tộc nhìn thấy nàng, tự nhiên là tương đối khách khí.

Thấy người Yêu tộc hành lễ, Tam Thất hơi gật đầu, xem như đã chào hỏi.

Thấy tình hình này, Đế Tuấn phất tay một cái, người Yêu tộc liền dừng lại tại một phương thiên địa khác.

Lần này, đã là mệnh lệnh của Tam Thất thánh nhân thay mặt Trường Không đạo chủ tuyển chọn mấy vị hữu duyên giả tiến vào Thiên Cơ Lâu, tất nhiên còn muốn chờ những đại năng khác.

Yêu tộc sau khi an định lại, ánh mắt quét mắt một vòng, cuối cùng dừng lại trên người Vu tộc.

Rất nhiều đại yêu vào giờ khắc này không khỏi thầm mắng, không nghĩ tới đám gia hỏa bẩn thỉu này cư nhiên cũng xuất hiện ở nơi đây, thực sự là có chút đảo lộn khẩu vị.

Mà Vu tộc nhìn thấy đông đảo Yêu tộc xuất hiện, đồng dạng cũng là thầm mắng không thôi.

Đám súc sinh thành tinh Yêu tộc này cư nhiên dám coi thường Vu tộc bọn hắn!

Thực sự là đáng hận.

Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc nhìn Đế Giang và Huyền Minh các Tổ Vu, không khỏi toát ra một ánh mắt khát máu.

Hắn vươn bàn tay, tại cổ mình vẽ ngang một đường, làm ra một tư thế chém đầu, đồng thời khóe miệng cũng lộ ra một biểu tình tà mị.

Nhìn thấy Thái Nhất khiêu khích, ánh mắt Đế Giang cũng lạnh lẽo, sau đó cũng toát ra một nụ cười âm ngoan, vươn lưỡi liếm liếm môi.

Một cỗ sát ý khát máu phóng lên tận trời.

Đế Giang vốn vô cùng anh tuấn, vào giờ khắc này cư nhiên trở nên có chút tà ý, uyển như một tôn ma đầu khát máu.

Mà những Vu tộc phía sau Đế Giang thấy cảnh tượng này cũng là phẫn hận bất bình, không khỏi bắt đầu âm thầm mắng mẹ.

Lúc đầu Vu Yêu hai tộc còn hơi có chút khắc chế.

Chốc lát sau, thanh âm hai tộc càng lúc càng lớn, chuyển mắt liền huyên náo thẳng lên trời, bầu không khí đã đến tình trạng không thể điều hòa.

Chúng sinh Hồng Hoang đưa mắt nhìn về phía Tam Thất, lại thấy Tam Thất chỉ lạnh lùng đứng ngoài quan sát, chút nào không có ý tứ muốn khuyên giải.

Đây là chuyện rất rõ ràng, Tam Thất chỉ quan tâm Nhân tộc, đối với tranh chấp giữa Vu Yêu hai tộc, Tam Thất rất rõ ràng là không muốn quản.

Đối mặt tình huống này, tiếng mạn mạ của Vu Yêu hai tộc dần dần trở nên cao vút.

Các loại từ ngữ bẩn thỉu đều từ trong miệng hai tộc truyền ra, trực tiếp khiến các đại năng tại hiện trường mắt trợn tròn.

Phải biết rằng Vu Yêu hai tộc tại đây đều là siêu cấp đại năng khiến chúng sinh Hồng Hoang kính ngưỡng, mỗi một vị đều là cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh, mỗi một vị đều sở hữu rất nhiều người hâm mộ.

Vậy mà những siêu cấp đại năng này lại thô bỉ chửi nhau như thế, hình ảnh này thực sự vượt quá tưởng tượng của chúng sinh.

Ngay cả Tổ Vu Huyền Minh và Thiên Hậu Hi Hòa cũng gia nhập hàng ngũ chửi nhau, hình ảnh thực sự là không thể lọt mắt.

Hồng Hoang đại lục rộng lớn vào giờ khắc này cũng tràn ngập siêu cấp lệ khí.

Sự tình càng diễn càng liệt, ngay cả Đế Giang và Đế Tuấn cũng gia nhập hàng ngũ chửi bới. "Vu tộc chúng ta nãi là tinh huyết Bàn Cổ phụ thần biến thành!

Chúng ta Thập Nhị Tổ Vu đứng giữa thiên địa, tựa như Bàn Cổ phụ thần tại thế, lý nên chấp chưởng thiên địa.

Yêu tộc các ngươi chẳng qua là hạng đạo chích tiểu nhân, sao dám thô lỗ nhục mạ Vu tộc như thế?" Đế Giang đứng trên đỉnh đầu Thái Thản Cự Vu, tuy là tư thế ngửa đầu, nhưng mi vũ gian lại dương dật vô biên bá khí.

Đế Giang dù sao cũng là người đứng đầu Thập Nhị Tổ Vu, vô luận là từ thân phận địa vị hay thực lực bản thân đều là tồn tại không thể bắt bẻ. "Đế Tuấn và Thái Nhất hai tên tiểu nhi, lập tức thối lui khỏi Thiên Đình, giao ra Hỗn Độn Chung, phụng Vu tộc làm chủ, Vu tộc có thể tha cho các ngươi một mạng!" Thanh âm Đế Giang cực lớn, lời này trực tiếp truyền khắp Hồng Hoang thiên địa.

Rất nhiều đại năng nghe được lời nói như vậy, không ai không run lẩy bẩy.

Chẳng lẽ Vu Yêu hai tộc thật sự muốn khai chiến lần nữa sao?

Nếu quả thật như thế, Hồng Hoang thiên địa lại sẽ lần nữa tiến vào cảnh tượng sinh linh đồ thán a.

Rất nhiều người trong khắc này không khỏi kêu rên.

Mà trên loan giá Kim Ô giữa không trung, Đế Tuấn và Thái Nhất ánh mắt lộ ra cười lạnh: "Vu tộc các ngươi chẳng qua là một đám dòi bọ bẩn thỉu mà thôi, cũng dám nói các ngươi có huyết mạch Bàn Cổ đại thần?

Phi... bớt dát vàng lên mặt mình đi...

Các ngươi mới là chủng tộc bẩn thỉu nhất trong thiên địa... là vật

chủng đáng phải biến mất nhất!

Cư nhiên còn dám để chúng ta phụng ngươi làm chủ?

Quả thực là chê cười, khẩu khí thật lớn!" Tính khí của Vu tộc Xa Bỉ Thi cũng cực kỳ bạo nộ: "Huyết mạch chúng ta bẩn thỉu?

Hai vị các ngươi cũng chẳng qua là hai con súc sinh lông lá mà thôi...

Nếu còn dám ăn nói ngông cuồng, liền tiễn các ngươi đi bồi mấy con súc sinh lông lá kia!" Nói xong liền cười ha hả.

Lời này có thể nói là cực kỳ kiêu trương.

Bất quá nghiêm túc mà nói, lời này nói một chút tật xấu cũng không có.

Đế Tuấn và Thái Nhất là Tiên Thiên sinh linh Kim Ô xuất thân, tuy rằng Tiên Thiên vô cùng cường đại, nhưng hình tượng kia xác thực là không được đẹp mắt cho lắm, gọi là "súc sinh lông lá" cũng không quá đáng.

Lời này trực tiếp chọc trúng chỗ đau của Đế Tuấn và Thái Nhất.

Hai người sắc mặt biến đến cực kỳ khó coi.

Đế Tuấn có mười đứa con, trong đó chín đứa đều bị Đại Vu Hậu Nghệ bắn chết.

Hiện tại cũng chỉ còn lại một đứa, nhưng đứa này cũng bị dọa ra bóng ma tâm lý, chỉ sợ ngày sau cũng không cách nào kế thừa đại vị.

Lời nói của Xa Bỉ Thi quả thực là xát muối lên miệng vết thương của hắn.

Giờ khắc này sắc mặt Đế Tuấn đen đến cực hạn.

Chỉ thấy hắn vung tay lên, một đạo quang mang thần bí mãnh

nhiên triển hiện trong thiên địa.

Đạo quang mang này xuất hiện giữa không trung sau đó nhanh chóng biến lớn, tựa hồ che khuất nửa bầu trời.

Thiên khung vào giờ khắc này lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được trở nên thâm thúy tối đen.

Trên bầu trời lúc này chỉ còn lại ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao lớn sáng ngời treo cao.

Tất cả mọi người đều kinh hãi.

Chương 194

Thủ đoạn che khuất bầu trời này của Đế Tuấn chính là Hà Đồ Lạc Thư - pháp bảo xếp hạng thứ ba mươi sáu trên Pháp Bảo Bảng.

Ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao trên không trung kia cũng không phải là tinh thần chân chính, mà là do Hà Đồ Lạc Thư diễn hóa mà thành.

Đây là trận pháp Đế Tuấn vô số năm qua lĩnh ngộ ra từ trong Hà Đồ Lạc Thư.

Yêu tộc có thể dựa vào Hà Đồ Lạc Thư tạo thành Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận.

Những ngôi sao sáng ngời này chính là mắt trận của Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận.

Hiện giờ Hà Đồ Lạc Thư vừa ra, hầu như liền đại biểu chiến tranh sắp sửa nổ ra.

Đế Tuấn gầm thét: "Yêu tộc chúng nhân, khởi trận đồ Vu!" Đông đảo Yêu tộc phía sau trong khắc này cũng là mãnh liệt đáp lại.

Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận chân chính cần ba trăm sáu mươi lăm vị siêu cấp đại năng mới có thể bày thành.

Yêu tộc tại hiện trường xa xa không đủ, nhưng lại đủ ba mươi sáu vị.

Ba mươi sáu vị cũng có thể tạo thành một cái đại trận trạng thái nguyên thủy nhất, có thể nói là bản siêu cấp đơn giản hóa.

Phối hợp với Hà Đồ Lạc Thư, uy lực đồng dạng không thể khinh thường.

Huống chi nhân viên Vu tộc tại hiện trường cũng không nhiều, Thập Nhị Tổ Vu đều thiếu mất mấy vị, hiển nhiên là lưu lại nhân thủ trấn thủ Tổ Vu đại điện rồi.

Đông đảo Đại Vu tại hiện trường tự nhiên là bày không thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Đã Vu tộc bày không được trận pháp này, Yêu tộc tự nhiên không có gì phải sợ.

Đế Giang lúc này nhìn thấy động tĩnh của Yêu tộc, cũng toát ra một ánh mắt khát máu, sau đó đứng dậy gầm thét: "Vu tộc nhi lang, theo ta phạt thiên!" Đông đảo Vu tộc lúc này cũng hung mãnh gầm thét.

Yêu tộc tuy rằng bày trận pháp, nhưng hiển nhiên cũng chỉ bất quá là hình thái nguyên thủy nhất, cũng không có gì đáng sợ.

Ngay tại một khắc đại chiến sắp nổ ra này, bầu trời lược hiển tối đen bỗng nhiên có một đạo kim quang vô cùng chói mắt xuất hiện, sau đó liền có một tiếng chuông vang dày nặng như hoàng chung đại lữ vang vọng thiên địa.

Đạo kim quang này vô cùng sáng chói đoạt mục, chiếu rọi phiến thiên địa kín không kẽ hở này đến đèn đuốc sáng trưng.

Tất cả mọi người đều biết đây là Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất, tồn tại xếp hạng thứ 23 trên Pháp Bảo Bảng, một trong Khai Thiên Tam Bảo.

Đông Hoàng Thái Nhất là muốn xuất thủ trước sao?

Rất nhiều người trong lòng lẫm nhiên, kinh khủng không thôi, tất cả đều rời xa nơi này.

Phiến thiên địa này rất nhanh cũng chỉ còn lại Vu Yêu hai tộc.

Nhưng mà ngay khi đại chiến sắp nổ ra, giữa không trung bỗng nhiên có một đạo thiên uy huy hoàng mãnh liệt truyền đến.

Cỗ khí tức vô cùng vô tận này vừa xuất hiện, sát na liền đem sát khí vô hình trong thiên địa quét sạch sành sanh.

Trong nháy mắt, khí tức của Vu Yêu song phương đều bị áp chế xuống.

Vu Yêu song phương phảng phất đều bị giội một gáo nước lạnh lên đầu, cảm xúc cuồng nhiệt kia cũng dần dần tỉnh táo lại.

Vô luận là Yêu tộc hay Vu tộc chúng nhân, tất cả đều ngước mắt nhìn trời.

Chỉ thấy giữa không trung có một đạo thân ảnh lược hiển già nua xuất hiện.

Thân ảnh xuất hiện này nhìn qua cực kỳ già nua, là một lão giả râu tóc trắng xóa.

Tóc trắng trên đỉnh đầu có chút thưa thớt, thậm chí loáng thoáng có thể nhìn thấy da đầu đầy nếp nhăn.

Những sợi tóc thưa thớt kia tùy ý búi thành một cái phát kế, nhìn qua có chút tự nhiên lại có chút tùy ý.

Tướng mạo lão giả này cũng có chút bình thường, trên mặt có rất nhiều nếp nhăn.

Mặc dù như thế, làn da lại cực kỳ hồng nhuận, thiên đình cũng cực kỳ bão mãn.

Quả thực là một lão đầu mâu thuẫn mà lại quỷ dị.

Lúc này, lão đầu này đang cưỡi trên một đầu tọa kỵ cự đại.

Tọa kỵ này là một sinh vật có bộ dáng Thanh Ngưu (trâu xanh).

Bộ dáng tuy rằng có chút tương tự Thanh Ngưu, nhưng lại thần tuấn hơn Thanh Ngưu vô cùng, xa không phải Thanh Ngưu bình thường có thể so sánh.

Vị trí trán trên đỉnh đầu mọc ra một cái sừng trâu chọc trời, nhìn qua vô cùng thần dị.

Nhìn kỹ lại, chỉ thấy Thanh Ngưu này vô cùng hùng hồn: "Độc giác trùng thiên, song mâu do như đăng hỏa.

Đỉnh thượng thô bì ngốc, nhĩ căn hắc nhục quang.

Thiệt trường thì giảo tị, khẩu khoát bản nha hoàng.

Bì mao thanh tự điện, âm luyên ngạnh như cương." Đầu thần thú này chẳng phải là tọa kỵ Bản Giác Thanh Ngưu của Thái Thượng Lão Tử sao?

Lão giả như vậy, thần thú như vậy, lại có khí phách như thế...

Đây chẳng phải là Huyền Môn đứng đầu Thái Thượng Lão Tử sao?

Thái Thượng Lão Tử tới?

Trong lúc nhất thời Vu Yêu hai tộc lập tức có chút kinh hãi.

Trách không được lão giả này vừa xuất hiện, trực tiếp liền đem sát khí vô cùng của Vu Yêu hai tộc tách ra.

Nguyên lai là Thái Thượng Lão Tử giá lâm.

Thái Thượng Lão Tử cưỡi Bản Giác Thanh Ngưu hư đạp vài bước trong không trung, ánh mắt liếc nhìn Vu Yêu hai tộc một cái: "Tam Thất thánh nhân tại đây, há dung lũ tiểu nhân các ngươi ở chỗ này hồ nháo?" Đế Tuấn và Thái Nhất hai người hướng về phía Thái Thượng Lão Tử hành lễ, sau đó liền thu hồi pháp bảo, dẫn dắt Yêu tộc lui sang một bên.

Bên kia, Đế Giang đồng dạng cũng là như thế, thu long thủ hạ của mình, an tĩnh đứng tại một bên Hồng Hoang đại địa.

Bất quá so sánh ra, tính khí Đế Giang tựa hồ cứng hơn một chút, cư nhiên không có hành lễ với Thái Thượng Lão Tử.

Điều này làm cho chúng sinh Hồng Hoang không khỏi thầm tắc lưỡi.

Đế Giang này quả thật là không sợ chết.

Thái Thượng Lão Tử là người phương nào?

Thủ đồ của Hồng Quân Đạo Tổ a...

Huyền Môn đứng đầu vô số năm qua.

Có thể gặp Thái Thượng Lão Tử một lần đã là vinh hạnh tày trời.

Không nghĩ tới Đế Giang lại thác đại như thế.

Trách không được Tam Thanh đều có chút không quá thích Vu tộc, thái độ như vậy ai có thể thích?

Thái Thượng Lão Tử cũng hơi nhíu mày, thật sâu trừng mắt nhìn Đế Giang một cái, lập tức lắc đầu than thở.

Đế Giang đối với hắn bất kính cũng không phải ngày một ngày hai, hắn cũng không quá để ở trong lòng, mà là xoay người lại, nhìn về phía Tam Thất đang kinh diễm chúng sinh giữa không trung.

Vị nữ tử này lần đầu tiên xuất hiện trước mặt chúng sinh Hồng Hoang còn bị coi là một con dê đợi làm thịt.

Về sau liên tiếp xuất hiện, đã triển hiện ra thực lực vô cùng vô tận.

Chiến đấu lực chân chính của nàng đoán chừng không thua kém gì Tam Thanh bọn hắn.

Trừ cái đó ra, sau lưng nữ nhân này còn đứng vị đại năng tên là

Trường Không đạo nhân kia.

Trước khi địch hay bạn chưa rõ ràng, tôn trọng tất yếu vẫn là cần thiết.

Thái Thượng Lão Quân hướng về phía Tam Thất hơi gật đầu: "Nghe nói Tam Thất đạo hữu truyền ý chỉ của Trường Không đạo chủ, bởi vậy lão đạo cũng tới góp vui, còn mong Tam Thất đạo hữu không chê." Lời nói của Thái Thượng Lão Tử trung chính bình hòa, không kiêu ngạo không tự ti.

Ngữ âm nhàn nhạt tựa hồ ẩn chứa vô tận thần diệu.

Nghe được lời nói như vậy, Tam Thất cũng hơi gật gật đầu: "Thái Thượng thánh nhân khách khí." Tam Thất đối với Thái Thượng Lão Tử vẫn là tương đối khách khí.

Thái Thượng Lão Tử là một vị lão đạo đáng tôn trọng.

Ít nhất Thái Thượng Lão Tử vô số năm qua vẫn luôn âm thầm duy trì Hồng Hoang ổn định.

Nếu thật sự mặc cho Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tây Phương Nhị Thánh làm bậy, Hồng Hoang đại địa còn chỉ không định loạn thành bộ dáng gì nữa.

Vì vậy, Tam Thất đối với lão đầu này vẫn có nhất định hảo cảm.

Hai người chào hỏi qua loa xong liền ai nấy trầm mặc.

Tam Thất không có dục vọng mở miệng nói chuyện nữa, mà Thái Thượng Lão Tử nãi là nhân tinh vô số năm, tự nhiên cũng không có khả năng chủ động bắt chuyện.

Chốc lát sau, phương thiên địa này cư nhiên quỷ dị bình tĩnh lại.

Tam Thất và Thái Thượng Lão Tử không nói lời nào, những người khác ai cũng không lên tiếng nữa, đều lẳng lặng đứng ở đó giữ

gìn an định.

Qua một lát, bầu trời phía xa bỗng nhiên cuồng phong gào thét.

Theo đạo cuồng phong hô khiếu này, một đạo thân ảnh che khuất bầu trời từ trên chín tầng trời gào thét mà đến.

Đạo thân ảnh này to lớn tựa hồ có loại ảo giác che khuất thiên địa.

Mọi người còn chưa phản ứng kịp, đạo thân ảnh che khuất bầu trời kia song sí chấn động, sau đó liền biến mất không thấy, hóa thành một vị nam tử áo đen trẻ tuổi.

Vị nam tử áo đen này tướng mạo cực kỳ anh tuấn, khí tức lãnh liệt trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang thấy phát lạnh.

Chương 195

Tất cả mọi người đều phản ứng kịp, người này chẳng phải là Côn Bằng xếp hạng thứ 30 trên Tiên Tư Bảng sao?

Côn Bằng lão tổ này cũng không đơn giản, thượng cổ thời kỳ đã trở thành siêu cấp đại năng, thậm chí ngay cả Hồng Vân cũng chết ở trong tay hắn.

Côn Bằng xuất hiện trên bầu trời, ánh mắt quét một vòng, sau khi nhìn thấy Tam Thất và Thái Thượng Lão Tử tại hiện trường thì nhãn thần hơi co rụt lại.

Sau đó hắn hướng về phía hai vị Thánh nhân hơi gật đầu, liền thiểm thân đi tới bên cạnh Đế Tuấn và Thái Nhất.

Hắn nãi là Yêu Sư của Yêu tộc.

Bởi vì ngày thường không thích những tác phong quan trường kia, lại ham thích tung hoành tiêu sái, bởi vậy rất ít xuất hiện trong Thiên Đình.

Chỉ có khi Vu Yêu nhị tộc đại chiến, hoặc là khi cần Côn Bằng xuất thủ, Côn Bằng mới có thể xuất hiện.

Hắn cũng là người duy nhất trong Yêu tộc có đặc quyền này.

Sau khi Côn Bằng xuất hiện, Đế Tuấn và Thái Nhất đều cùng hắn chào hỏi.

Sau đó chúng sinh liền lại yên tĩnh.

Đã Tam Thất còn chưa phát thoại, bọn hắn tự nhiên là không dám tùy ý hồ ngôn loạn ngữ.

Ngay tại lúc này, chúng sinh Hồng Hoang lại cảm nhận được một

cỗ khí tức.

Sau đó chúng sinh liền đều ngước mắt nhìn lên.

Rất nhanh, tại tận cùng thiên địa liền xuất hiện một đầu sinh vật to lớn.

Sinh vật này lăng không hư độ, tựa hồ có chút lơ đãng đạp bộ pháp, nhưng mỗi một bước bước ra đều có thể lược qua vô tận thời không, trong nháy mắt liền xuất hiện bên cạnh chúng sinh Hồng Hoang.

Chỉ thấy đây là một đầu sinh vật nhìn không ra chủng loài gì: Song giác như cổ thụ, râu ria tùy gió phiêu đãng, còn có một ít lân phiến giống như long lân.

Diện mục có chút giống ngựa, móng có chút giống trâu, cái đuôi có chút giống lừa, thân thể có chút giống hươu.

Đây chính là hình tượng tổng thể.

Nhìn thấy sinh vật này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi hít sâu một hơi.

Đây chẳng phải là thần thú Tứ Bất Tượng của Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?

Tồn tại xếp hạng thứ hai mươi ba trên Tọa Kỵ Bảng.

Chẳng lẽ Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tới nơi này rồi hả?

Mọi người nhìn về phía thần thú, chỉ thấy một vị lão giả đang đoan tọa trên đó.

Sau khi nhìn thấy lão giả này, chúng sinh Hồng Hoang không ai không hít sâu một hơi.

Chỉ thấy lão giả này ăn mặc cực kỳ nghiêm cẩn, trên thân mặc một bộ trường bào cực kỳ hoa lệ, diện dung cũng vô cùng đoan trang, tựa

hồ có thể từ trên khuôn mặt hắn nhìn ra đại từ bi.

Lão giả này ánh mắt lại cực kỳ hiền lành, phảng phất thấu lộ vô tận trí tuệ.

Dưới cằm một lọn râu dài trực tiếp rủ xuống tới ngực, lúc này đang theo gió nhẹ nhàng phiêu đãng.

Một đầu tóc dài trắng như tuyết cũng được chải cẩn thận tỉ mỉ, không chút cẩu thả rủ xuống sau đầu.

Tóc dài màu trắng cùng râu bạc tương đắc ích chương.

Người này, chẳng phải là Xiển Giáo đại lão gia Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?

Không nghĩ tới kế tiếp Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tới.

Mà sau lưng Nguyên Thủy Thiên Tôn còn có hai vị đại năng.

Một vị trong đó là một đạo nhân trung niên.

Khí tức trên người đạo nhân trung niên này tựa hồ có chút quỷ dị, rốt cuộc quỷ dị ở chỗ nào lại khó mà diễn tả bằng lời.

Mọi người nhìn kỹ, chỉ thấy hắn thân mặc Tố Bạch Lưu Vân Bào, nhìn qua cực kỳ chỉnh tề không nhiễm một hạt bụi.

Chân đạp Hắc Văn Phúc Vân Lý, tựa hồ sở hữu chi lực chỉ xích thiên nhai.

Quỷ dị nhất chính là trên tay đạo nhân trung niên này cầm hai kiện pháp bảo đặc thù: Một trản đèn dầu cổ xưa và một cây thước dài. "Đây là...

đây là Nhiên Đăng đạo nhân?" Đám người tại hiện trường có người từng gặp Nhiên Đăng đạo nhân, có người thì chưa từng gặp, nhưng từ hai kiện pháp bảo trên tay đạo nhân này liền có thể nhìn ra

được, người này chính là Nhiên Đăng đạo nhân.

Bởi vì hai kiện pháp bảo kia, một kiện là Càn Khôn Xích xếp hạng thứ năm mươi mốt trên Pháp Bảo Bảng, kiện còn lại là U Minh Linh Cữu Đăng - một trong Lục Đạo Bảo Đăng.

Hai kiện pháp bảo này chúng sinh Hồng Hoang đều đã thấy qua mô dạng.

Đạo nhân này tay cầm hai kiện pháp bảo này, chẳng phải đại biểu chính là Nhiên Đăng đạo nhân sao?

Trách không được Nhiên Đăng đạo nhân đối với việc không có lên Tiên Tư Bảng có chút canh cánh trong lòng.

Nhiên Đăng đạo nhân này tướng mạo xác thực là tương đối không tệ, lên Tiên Tư Bảng hiển nhiên là dư xài.

Đáng tiếc xuất thân của hắn là cỗ quan tài đệ nhất thiên địa - Tàng Đạo Huyền Quan.

Xuất thân của hắn đã liên lụy hắn, khiến hắn không thể lên Tiên Tư Bảng a.

Tên gia hỏa này từng dõng dạc xưng Nguyên Thủy Thiên Tôn là Thánh nhân yếu nhất.

Thông qua trận chiến giữa Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên thánh nhân thời gian trước mà xem, tên gia hỏa này nói cư nhiên một chút cũng không sai.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thật sự có khả năng là người yếu nhất trong Tam Thanh thánh nhân.

Dù sao Thông Thiên thánh nhân vây khốn Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại không cách nào phá trận, coi như là chịu thiệt thòi không nhỏ.

Như hôm nay nhìn lại, tên gia hỏa này quả thật là một cái miệng quạ đen.

Chúng sinh Hồng Hoang thổn thức không thôi, lại đưa ánh mắt nhìn sang bên kia.

Chỉ thấy bên kia cũng là một đạo nhân, thân mặc huyền thanh sắc đạo y, tướng mạo châu viên ngọc nhuận, mi mục hiền lành, sắc mặt từ tường, dưới khóe miệng có một lọn râu dài ba thước tùy gió phiêu đãng, trong tay cầm một thanh tiên kiếm, khí thế phi phàm.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy người này trong lòng cũng lẫm nhiên.

Người này không phải là Quảng Thành Tử sao?

Không nghĩ tới Nguyên Thủy Thiên Tôn lần này đi ra, cư nhiên đem cả Nhiên Đăng đạo nhân và Quảng Thành Tử dẫn theo.

Chúng sinh Hồng Hoang quét mắt trên người hai người hồi lâu, lúc này mới lại chuyển ánh mắt về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đương nhiên, chỉ là lén lén lút lút dò xét mà thôi, bọn hắn cũng không dám xúc phạm mi đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt quét một vòng, nhìn thấy đã tụ tập rất nhiều sinh linh, ánh mắt hơi nhíu lại, tựa hồ có chút không vui, nhưng chung quy không nói gì.

Trước là hướng về phía Thái Thượng Lão Tử hơi gật đầu, sau đó liền nói với Tam Thất thánh nhân thiên kiều bá mị: "Không hổ là diễm áp Hồng Hoang Tam Thất nữ thánh, văn danh bất như kiến diện, lão đạo hữu lễ." Tam Thất đôi mắt đang híp lại lúc này mới mở ra: "Nguyên Thủy thánh nhân khách khí." Ngữ khí lược vi có chút lãnh đạm, tựa hồ không nguyện nói nhiều.

Nguyên Thủy thánh nhân gật gật đầu, chút nào không để ý.

Hai người cũng không có chút giao tình nào, hỗ tương chào hỏi cũng chỉ là vì thể diện bên ngoài dễ nhìn mà thôi.

Hắn lần này là hướng về phía danh sách Thiên Cơ Lâu mà đến, cũng không phải là hướng về phía Tam Thất mà đến.

Sau đó, hắn liền cưỡi Tứ Bất Tượng đi tới bên người Thái Thượng thánh nhân, cùng Thái Thượng thánh nhân trò chuyện.

Chốc lát sau, một phương thiên địa này lại một lần nữa tiến vào tịch tĩnh.

Rất nhiều sinh linh vào giờ khắc này không khỏi bắt đầu mong đợi.

Vị đại năng tiếp theo xuất hiện ở nơi này sẽ là ai đây?

Dù sao một lần có thể nhìn thấy nhiều đại năng như thế, thậm chí còn có thể nhìn thấy mấy vị Thánh nhân, đây thực sự là cơ duyên tày trời.

Chốc lát sau, phiến thiên địa này bỗng nhiên vang lên một đạo phong lôi chi âm.

Phong lôi chi âm bỗng nhiên bạo táo lên, tựa hồ có một đạo sấm sét nổ tung trên bầu trời.

Theo tiếng phong lôi cự đại, chân trời có một đầu thần thú vô cùng to lớn ngự lôi mà đến.

Đại thể hình dạng giống như một con trâu lớn (Cự Ngưu), nhưng lại uy vũ hùng tráng hơn Cự Ngưu gấp nhiều lần.

Khắp toàn thân đều bao phủ một lớp da dày màu xanh.

Tại dưới thân thể cao lớn kia lại mọc ra một cái chân độc nhất.

Cái chân này nhìn qua vô cùng thô tráng, uyển như kình thiên thần trụ, vững vàng chống đỡ lấy thân thể cao lớn kia.

Theo đầu thần thú này xuất hiện, giữa không trung liền có từng cỗ từng cỗ năng lượng bàng đại nhộn nhạo tản ra.

Những năng lượng lôi đình này trực tiếp hình thành một phiến lôi đình hải dương giữa không trung.

Phiến lôi đình hải dương cự đại này nâng đỡ cái chân độc nhất của thần thú, cấp tốc mà đến.

Trên thân quái vật khổng lồ này, đang ngồi xếp bằng một vị đạo nhân trung niên.

Đạo nhân trung niên này mặc một bộ trường bào rộng thùng thình màu xanh.

Trên trường bào in đồ đằng thần bí, tựa hồ có đạo vận thần bí mạc trắc bám vào trên đó.

Sau lưng thì cõng một thanh bảo kiếm màu xanh.

Chương 196

Mái tóc có chút hoa râm tùy ý xõa sau đầu, tựa hồ có vẻ hơi lộn xộn.

Hai bên gò má có râu dài phiêu lạc rủ xuống.

Tướng mạo thì có chút bá đạo: Khuôn mặt phương phương chính chính, mắt phượng (đan phượng nhãn) tế trường, không gì không thấu lộ ra một cỗ khí tức bễ nghễ thiên hạ.

Nhất là trên người đạo nhân này còn có một cỗ khí tức vô cùng sắc bén.

Rất nhiều người nhìn thấy vị đạo nhân trung niên này đều có chút da đầu tê dại, tựa hồ bị kiếm khí sắc bén kia đâm đến mở không ra mắt.

Tất cả mọi người trong lòng đều minh bạch, vị này chính là vị đại năng cuối cùng trong Tam Thanh - Thông Thiên thánh nhân a?

Tên gia hỏa này thật không tầm thường, trực tiếp thi triển ra Tru Tiên Tứ Kiếm, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vây khốn được, thực sự là khủng bố như vậy.

Cưỡi Thông Thiên Quỳ Ngưu, Thông Thiên Giáo Chủ đảo lại có vẻ lạc lạc đại phương: "Bần đạo Thông Thiên, kiến quá Tam Thất đạo hữu.

Thật không nghĩ tới trong thiên địa cư nhiên còn có đạo hữu như Tam Thất, ta Thông Thiên coi như là được kiến thức rồi." Nói xong, liền hơi chắp tay, sau đó cười ha hả.

Thái độ này của Thông Thiên chọc Tam Thất cũng nở nụ cười.

So với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tam Thất tựa hồ thích Thông

Thiên hơn một chút.

Tam Thất đồng dạng hướng về phía Thông Thiên hơi gật đầu, coi như là chào hỏi một cái.

Thông Thiên cũng không có để ý, khu sử Thông Thiên Quỳ Ngưu liền đi tới một bên khác của Thái Thượng Lão Tử.

Chỉ là cự ly lại hơi có chút xa.

Đến tận bây giờ, ba người đã nảy sinh hiềm khích, tự nhiên sẽ không giống như trước kia nữa.

Thái Thượng Lão Tử thì cười hả hả chào hỏi với Thông Thiên.

Ngay tại lúc này, phía xa lại có một đạo thân ảnh to lớn xuất hiện.

Đạo thân ảnh to lớn kia trực tiếp thu hút ánh mắt mọi người tại hiện trường.

Tất cả mọi người đều ngước mắt nhìn lại, chỉ thấy trên đường chân trời bỗng nhiên bay tới một con phi cầm khổng lồ.

Con phi cầm này nhìn qua vô cùng thần dị và cao ngạo, khắp toàn thân đều là vũ dực màu vàng.

Những vũ dực màu vàng kia dưới ánh mặt trời chiếu rọi kim quang lấp lánh, rực rỡ sinh huy, quả thực là vật chủng kinh diễm nhất trong Hồng Hoang thiên địa.

Con phi cầm màu vàng khổng lồ này khi chấn cánh bay lượn, khắp toàn thân lại thiêu đốt hỏa diễm kịch liệt.

Những hỏa diễm này tinh tinh điểm điểm vẫn lạc xuống, quả thực là huyến lệ vô cùng.

Mạn thiên hỏa diễm cùng khí tức màu vàng trùng thiên lấp lóe không ngừng trên không trung.

Cánh của cự đại phi cầm này vỗ một cái, trong nháy mắt liền vượt qua ức vạn dặm thời không, chuyển mắt liền xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Tất cả mọi người không ai không hãi nhiên, gắt gao nhìn chằm chằm phi cầm cự đại trên không trung, ánh mắt toát ra thần sắc hoài niệm.

Đây không phải là Kim Phượng Hoàng xếp hạng thứ hai mươi mốt trên Tọa Kỵ Bảng sao?

Chủ nhân của Kim Phượng Hoàng nãi là Tây Vương Mẫu.

Cũng tức là Tây Vương Mẫu đã tới?

Chúng sinh Hồng Hoang ngẩng đầu trương vọng, quả nhiên phát hiện trên lưng Kim Phượng Hoàng có một vị mỹ phụ vô cùng kinh diễm.

Chính là Tây Vương Mẫu - nữ tiên đứng đầu trong truyền văn.

Tại bên người Tây Vương Mẫu còn đứng một vị nam tử trung niên khí vũ hiên ngang.

Nam tử trung niên này chính là Hồng Hoang nam tiên đứng đầu - Đông Vương Công.

Đông Vương Công tuy rằng tướng mạo vô cùng anh tuấn, nhưng trên người lại có một cỗ khí tức mộ khí trầm trầm.

Tất cả mọi người đều có thể nhìn ra được, Đông Vương Công chỉ sợ thật sự thời gian không còn nhiều.

Lần này qua đây, hoặc giả cũng là đang tìm kiếm một đường sinh cơ phá giải ách vận này a?

Nếu lần này không cách nào đạt được cơ duyên phá trừ nguy cơ, cũng chỉ có thể ngày sau tìm phương pháp khác.

Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công sau khi xuất hiện, ánh mắt quét một vòng liền hơi kinh hãi.

Nguyên lai nơi này đã có vô số đại năng xuất hiện.

Vu tộc và Yêu tộc đã toàn bộ đến nơi này!

Trừ cái đó ra, Yêu Sư Côn Bằng, Tam Thanh các loại cũng đã toàn bộ đến đông đủ.

Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công trước là cùng Tam Thanh chào hỏi, sau đó lại hướng về phía Tam Thất trên không trung hành lễ, thái độ cực kỳ ôn thuận.

Bộ dáng khiêm tốn hữu lễ của hai người cũng thắng được một chút hảo cảm của Tam Thất, nàng hướng về phía hai người đáp lễ lại.

Thấy Tam Thất thánh nhân cư nhiên đối với hai người này lễ phép như thế, chúng sinh Hồng Hoang cũng là thất kinh.

Xem ra Tam Thất nữ thánh rất có hảo cảm với hai người này a.

Không biết cái danh sách kia có một phần cho hai người này hay không?

Rất nhiều người trong khắc này không khỏi hâm mộ Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu lúc này mới tìm một vị trí, an tĩnh đứng tại đó.

Dù sao Tam Thanh thánh nhân và Tam Thất thánh nhân đều ở đây.

Vu Yêu hai tộc đều phải thành thành thật thật đứng một bên, hai người bọn họ đồng dạng cũng là như thế.

Đối mặt những đại năng này, hai người bọn họ thực sự là không có quyền lên tiếng.

Thiên địa phương này lại một lần nữa lâm vào yên tĩnh.

Rất nhiều người không khỏi có chút buồn bực, vị Tam Thất thánh nhân này rốt cuộc còn đang chờ ai?

Đông đảo đại năng tại hiện trường còn chưa đủ để nàng chọn lựa sao?

Phải biết rằng những cường giả đỉnh tiêm nhất Hồng Hoang đại địa đã có một nửa hội tụ tại đây.

Nhưng nhìn khí thế này của Tam Thất, lại chút nào không có ý tứ muốn mở miệng.

Rất nhiều đại lão tại hiện trường cũng chỉ có thể an tĩnh chờ đợi.

Chốc lát sau, có một đạo khí tức huyết tinh thao thiên dựng lên.

Cảm nhận được cỗ khí tức này, rất nhiều người đều giật mình...

Cỗ khí tức huyết tinh này...

Chẳng lẽ là Minh Hà Lão Tổ tới sao?

Mọi người ngước mắt nhìn lại, quả nhiên phát hiện tại bầu trời phương Tây có một đạo thân ảnh huyết sắc.

Đạo thân ảnh này nhìn qua cực kỳ vĩ ngạn, thân thể hùng vĩ mặc một bộ trường bào huyết sắc.

Khí tức huyết tinh thao thiên kia chính là từ trên người người này tán phát ra.

Quả nhiên là Minh Hà Lão Tổ sát khí đầy trời.

Đạo thân ảnh huyết sắc kia hoá thành một đạo cầu vồng máu, chỉ trong nháy mắt đã xuất hiện tại trong phiến thiên địa này, bất quá lại cách mọi người hơi xa một chút.

Sau khi xuất hiện, Minh Hà Lão Tổ hướng về phía Tam Thất lược

vi hành lễ, liền an tĩnh đứng tại đó, thậm chí đều không nhìn Tam Thanh một cái, nhưng lại đem ánh mắt dừng lại trên người Yêu tộc.

Mọi người nhìn theo ánh mắt hắn, nguyên lai hắn nhìn chính là Côn Bằng lão tổ hóa thân thành nam tử áo đen.

Mọi người lúc này mới chợt hiểu ra, đều minh bạch hai người bọn họ đã kết thù hằn.

Năm đó Minh Hà Lão Tổ nhìn trúng cây Tiên Hạnh Thụ (Wind Thunder Apricot), đang muốn xuất thủ thưởng đoạt thì cuối cùng lại bị Côn Bằng lão tổ nẫng tay trên, dẫn đến khỏa linh căn kia rơi vào trong tay Côn Bằng lão tổ.

Hai người từ đó coi như là kết một mối thù lớn.

Cũng có thể nói Côn Bằng lão tổ cậy vào tốc độ của mình, làm cho Minh Hà Lão Tổ chịu một chút thiệt thòi.

Minh Hà Lão Tổ với tính cách nhai tí tất báo (thù dai) kia hiển nhiên đã hận Côn Bằng lão tổ.

Côn Bằng nhìn Minh Hà đang trừng mình, không khỏi toét miệng cười, trong mắt thấu lộ ra thần sắc ngoạn vị.

Cái tên Minh Hà Lão Tổ bẩn thỉu này đến nay còn ghi hận trong lòng sao?

Côn Bằng khinh thường cười một tiếng.

Hắn tự nhiên không sợ Minh Hà Lão Tổ.

Nếu đối phương dám tới, chính mình định nhiên không khách khí.

Ngay tại lúc hai người ám tống sát khí qua ánh mắt, không trung lại có dị động.

Nguyên lai là Trấn Nguyên Tử không tiếng động đã đến.

Ai cũng không nghĩ tới Trấn Nguyên Tử cư nhiên điệu thấp như thế, cũng không biết đã tới từ lúc nào.

Hồi lâu sau, mọi người mới phát hiện Trấn Nguyên Tử đã yên lặng đứng tại đó.

Chương 197

Trong nháy mắt liền đưa tới một trận oanh động không nhỏ.

Bởi vì Trấn Nguyên Tử cũng đem ánh mắt nhìn về phía Côn Bằng lão tổ.

Trong lòng mọi người cũng đều minh bạch, Côn Bằng tại thượng cổ thời kỳ chém giết chí giao hảo hữu của Trấn Nguyên Tử là Hồng Vân đạo nhân.

Trấn Nguyên Tử vẫn luôn ghi hận trong lòng.

Xem ra Côn Bằng lão tổ thụ địch rất nhiều.

Nhưng bản thân Côn Bằng lão tổ lại chút nào không thèm để ý.

Coi như là địch nhân nhiều hơn nữa cũng không làm gì được hắn.

Bầu không khí vào giờ khắc này quỷ dị yên tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người đều mặc không lên tiếng, nhưng lại có sát khí dũng động trong không trung.

Giữa Vu tộc và Yêu tộc sát khí lẫm nhiên.

Giữa Minh Hà Lão Tổ và Côn Bằng lão tổ cũng sung xích sát khí.

Hiện giờ lại thêm một cái Trấn Nguyên Tử...

Không khí càng phát ra quỷ dị.

Rất nhiều người đều thấy tâm kinh nhục khiêu.

Nếu không phải có Tam Thất nữ thánh, Hồng Hoang đại địa tuyệt không có khả năng sẽ có nhiều đại năng tụ tập tại đây như thế.

Đám người lại một lần nữa chờ đợi chốc lát.

Tận cùng thiên địa lại bỗng nhiên có một đầu siêu cấp thần thú

xuất hiện giữa không trung.

Chỉ thấy đó là một con tiên cầm che khuất bầu trời.

Sau khi nhìn thấy con tiên điểu này, tất cả mọi người đều toát ra thần sắc kích động.

Bởi vì chúng sinh Hồng Hoang đều nhận thức con Huyền Điểu này.

Tất cả mọi người đều ngước mắt nhìn lại, chỉ thấy đó là một con tiên điểu vô cùng thần bí, kiêu ngạo lại huyến lệ.

Lông vũ ngũ thải quang mang lấp lánh rực rỡ trong không trung.

Đó quả thực là sinh vật xuất sắc nhất trong thiên địa.

Lại có rất nhiều lông đuôi màu xanh cực kỳ huyến lệ xuất hiện sau lưng thần điểu.

Những lông vũ kia cực dài, tản mát ra thần quang xanh biếc mênh mang, quả thực có thể xưng là thứ mỹ diệu nhất thế gian.

Tất cả mọi người đều si mê, thật sâu hãm vào trong mị lực vô biên kia, khó mà tự kiềm chế.

Đôi cánh của nó lấp lánh thần quang màu xanh, thân hình hoàn mỹ, bộ lông vũ cực kỳ xinh đẹp và thần bí.

Tất cả đều thể hiện uy nghi của vua các loài chim.

Điều kỳ lạ nhất là thân hình của nó tuy che trời lấp đất nhưng lại cho người ta một cảm giác vô cùng tao nhã.

Đây là một sự ưu việt bẩm sinh.

Là một vẻ đẹp mà không ai có thể vượt qua.

"Đây là..." "Đây chẳng phải là Thanh Loan của Nữ Oa nương nương sao?" Chẳng lẽ Nữ Oa nương nương cũng đến?

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngước mắt nhìn lên.

Quả nhiên trên thân Thanh Loan, họ nhìn thấy hai bóng người.

Một trong hai bóng người đó đẹp tuyệt trần, nghiêng nước nghiêng thành.

Nàng mặc phượng quan hà bí.

Vẻ rạng ngời ấy quả thực khiến chúng sinh Hồng Hoang tự thấy hổ thẹn.

Đó không phải Nữ Oa nương nương thì là ai?

Bên cạnh Nữ Oa nương nương còn có một người đàn ông trung niên vô cùng nho nhã.

Người đàn ông trung niên này tướng mạo cực kỳ anh tuấn.

Một mái tóc dài màu bạc được búi gọn gàng, không một sợi rối.

Đủ để thấy đây là một người vô cùng nghiêm cẩn.

Nhìn thấy bóng người này, chúng sinh Hồng Hoang đều hiểu ra, đây chính là huynh trưởng của Nữ Oa nương nương, Yêu Hoàng Phục Hy.

Không ngờ Nữ Oa nương nương và Yêu Hoàng Phục Hy cũng đến.

Nhiều người bất giác cảm thấy hứng thú.

Nữ Oa và Tam Thất đã nhiều lần nảy sinh địch ý, thậm chí có hai lần suýt nữa đã ra tay đánh nhau.

Không ngờ lần này Nữ Oa lại thật sự đến.

Thế nhưng chúng sinh Hồng Hoang lại vô cùng ngưỡng mộ Nữ Oa nương nương.

Bởi vì Nữ Oa nương nương là người được lợi lớn nhất kể từ khi

Hồng Mông Tử Kim Bảng được công bố.

Không chỉ nhận được mấy chục triệu năm pháp lực đạo hạnh, mà còn có được cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân.

Phần thưởng biến thái như vậy, ngay cả các Thánh nhân khác cũng chưa từng có được.

Điều này sao có thể không khiến chúng sinh Hồng Hoang ngưỡng mộ cho được?

Ngay cả Tam Thanh có mặt tại đây, khi nhìn thấy Nữ Oa trước mắt, trong ánh mắt cũng lộ ra vẻ hâm mộ.

Nếu Nữ Oa nương nương thật sự tìm ra được phương pháp sử dụng cụ thể, rất có thể sẽ đi trước tất cả mọi người một bước, đạt đến Bán bộ Đại Đạo.

Hoặc trực tiếp trở thành Đại Đạo Thánh Nhân... cũng không phải là không có khả năng.

Đến lúc đó, nàng sẽ là một nhân vật có thể sánh ngang với Đạo Tổ. ...Tam Thanh Thánh nhân tự nhiên tâm tư phức tạp.

Sau khi hai người xuất hiện tại mảnh thiên địa này.

Nữ Oa nương nương nhìn Tam Thất trên không trung, sắc mặt có chút khó xử.

Nàng muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng lại không nói ra.

Mâu thuẫn giữa hai người đã đến mức gần như không thể hòa giải.

Nguyên nhân chính là Nhân tộc.

Tuy nàng là Thánh Mẫu của Nhân tộc, đã tạo ra Nhân tộc.

Nhưng kể từ khi bước vào thời đại Vu Yêu, nàng đã bị các Thánh

nhân khác trấn áp.

Nữ Oa nương nương tự nhiên biết rõ, Vu Yêu hai tộc đang trải qua lượng kiếp.

Đây là chuyện do chính Hồng Quân Đạo Tổ sắp đặt, không ai có thể ngăn cản.

Với tư cách là Thánh nhân của Yêu tộc, nàng tự nhiên cũng bị các Thánh nhân khác giám sát.

Sau này Nữ Oa nương nương cuối cùng cũng phản ứng lại.

Nhân tộc mà nàng tạo ra, là sinh ra thuận theo Thiên Địa đại đạo.

Chẳng qua Thiên Địa đại đạo đã mượn tay nàng để sinh ra mà thôi.

Sau đại kiếp Vu Yêu, Nhân tộc mới là chủng tộc đỉnh cao duy nhất trong đại thế Hồng Hoang.

Khí vận của họ quả thực khó mà tưởng tượng nổi.

Nếu sau này tất cả khí vận đó đều thuộc về một mình Nữ Oa nương nương, chắc chắn có thể thúc đẩy Nữ Oa nương nương trở thành một tồn tại ngang hàng Đại Đạo Thánh Nhân.

Hồng Quân Đạo Tổ tự nhiên không thể để chuyện như vậy xảy ra.

Vì thế, mới có chuyện Thái Thanh Thái Thượng Lão Tử sáng lập Nhân giáo, mượn Nhân tộc để chứng đạo thành Thánh.

Mục đích chính là để chia cắt khí vận của Nhân tộc.

Năm đó Vu Yêu hai tộc tàn sát Nhân tộc, tạo ra Trảm Yêu Kiếm, Đồ Vu Kiếm.

Nàng thật sự không thể ra tay.

Bởi vì sau lưng chuyện này đều có bóng dáng của mấy vị Thánh nhân khác.

Nếu nàng mạnh mẽ can thiệp, còn không biết sự việc cuối cùng sẽ diễn biến đến mức độ nào.

Không ngờ chuyện này lại bị Hồng Mông Tử Kim Bảng trực tiếp phơi bày.

Chương 198

Nhân tộc trong cơn bi phẫn đã bức cung Nữ Oa.

Nữ Oa nương nương thực sự cũng có nỗi khổ riêng, không thể ra tay.

Không ngờ Nhân tộc lại cắt thịt quyết liệt.

Cứ như vậy, khí vận Nhân tộc, chẳng phải là không còn một chút quan hệ nào với Nữ Oa sao?

Chủng tộc do chính mình khổ cực tạo ra, lại không còn liên quan gì đến mình nữa?

Đây mới là nguyên nhân khiến Nữ Oa sau này hoàn toàn nổi điên.

Lại thêm sau đó không biết từ đâu mọc ra một Tam Thất.

Điều này càng làm cho Nữ Oa nương nương trở nên hung bạo hơn.

Bây giờ Nữ Oa nương nương đã nhận được cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân từ Hồng Mông Tử Kim Bảng, có thể nói là người được lợi lớn nhất.

Vì thế tâm trạng vô cùng phẫn uất mới có chút chuyển biến tốt đẹp.

Chỉ là khi gặp lại Tam Thất, ít nhiều có chút lúng túng.

Còn có một loại đố kỵ không thể nói thành lời.

Yêu Thánh Phục Hy bên cạnh thấy Nữ Oa nương nương có biểu cảm như vậy, không khỏi khẽ thở dài.

Y trước tiên cúi đầu chào Tam Thanh Thánh nhân.

Sau đó liền quay người lại, nhìn Tam Thất.

"Phục Hy bái kiến Tam Thất Thánh nhân." "Lần đầu gặp mặt, mong Tam Thất Thánh nhân không tiếc lời chỉ giáo." Tam Thất khẽ gật đầu với Yêu Hoàng Phục Hy.

Sau đó quay đầu nhìn Nữ Oa.

Trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười như không cười.

"Xà yêu tỷ tỷ cũng đến rồi sao?" Nghe những lời này, khóe miệng Nữ Oa nương nương khẽ giật giật.

Tam Thất này thật là đáng ghét.

Rõ ràng tươi cười như hoa, rõ ràng giọng nói ngọt ngào.

Nhưng lời nói ra, sao lại ác độc như vậy?

Xà yêu tỷ tỷ, xà yêu tỷ tỷ... thực sự quá khó nghe.

Nữ Oa liếc Tam Thất một cái, ngược lại quay người đến bên cạnh Thông Thiên Thánh nhân.

So với Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa nương nương càng muốn tiếp cận Thông Thiên Thánh nhân hơn.

Còn Phục Hy thì có chút lúng túng.

Y lại chào Tam Thất một lần nữa.

Rồi lóe mình đến bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn.

Dù sao y cũng là Yêu Đế của Yêu tộc.

Bây giờ tự nhiên là đứng về phía Yêu tộc.

Nhìn thấy vị trí đứng này, tâm tư của chúng sinh Hồng Hoang trong khoảnh khắc này trở nên linh hoạt.

Đông phương tứ thánh trong khoảnh khắc này dường như đã có sự chia rẽ.

Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đứng gần nhau hơn.

Rất rõ ràng hai người họ cùng tiến cùng lùi.

Bên kia, Thông Thiên giáo chủ, tuy đứng cũng không xa, nhưng ít nhiều có chút ngăn cách.

Nữ Oa nương nương cuối cùng lựa chọn đứng bên cạnh Thông Thiên giáo chủ.

Cứ như vậy, cục diện Đông phương tứ thánh vào lúc này sắp thay đổi sao?

Nhiều người thấy cách đứng như vậy đều nảy sinh những suy nghĩ độc đáo của riêng mình.

Nếu Thánh nhân, cũng vì một loại lợi ích nào đó mà bắt đầu chọn phe.

Vậy những sinh linh Hồng Hoang khác chẳng phải còn thảm hơn sao?

Đúng như câu nói thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp họa.

E rằng sau này thế giới Hồng Hoang sẽ không có ngày nào yên ổn.

Nhiều người vào lúc này đều bắt đầu thở dài.

Tuy nhiên đến hôm nay, Tam Thất vẫn không có ý định mở miệng.

Chẳng lẽ người mà Tam Thất chờ vẫn chưa xuất hiện?

Chẳng lẽ Tam Thất đang đợi Tây phương nhị thánh?

Để Tam Thanh và Nữ Oa chờ đợi lâu như vậy, chỉ là để đợi Tây phương nhị thánh?

Sắc mặt nhiều người có chút kỳ quái.

Tây phương nhị thánh thật sự quan trọng đến vậy sao?

Chẳng lẽ trong danh sách sẽ có Tây phương nhị thánh?

Nếu thật sự như vậy, chẳng phải là quá hời cho hai tên tiện nhân phương Tây kia sao?

Ngay lúc mọi người đang nghi hoặc.

Phía chân trời phương Tây có một luồng hào quang rực rỡ giáng lâm.

Chỉ thấy kim quang đầy trời vô cùng chói mắt.

Trong kim quang, lại có nhiều mây lành, hóa thành chim bay thú chạy, cúi mình mà đến.

Càng có vô số đóa hoa kỳ dị, trực tiếp hình thành một trời hoa bay.

Trong luồng hào quang rực rỡ này, có hai bóng người xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Mọi người nhìn rất rõ.

Một trong số đó là một lão giả đầu trọc.

Lão giả đầu trọc này có một khuôn mặt khổ qua, hai hàng lông mày cực dài.

Trên người khoác một chiếc cà sa màu đỏ rực.

Trên cà sa có khảm rất nhiều bảo vật.

Vẻ ngũ quang thập sắc trông cực kỳ chói mắt.

Trên tay cầm một chuỗi niệm châu cực phẩm.

Theo từng hạt niệm châu lăn đi, có một luồng khí tức bàng bạc mênh mông, lúc ẩn lúc hiện.

Lại có cảm giác phú quý.

Người còn lại là một đạo nhân thấp bé.

Đạo nhân này dáng người thấp nhỏ, trông thậm chí còn có chút còng lưng.

Những nếp nhăn trên mặt như những con mương dọc ngang chằng chịt.

Mái tóc rối bù được một cành cây buộc tùy ý trên đỉnh đầu.

Trên tay đạo nhân này lại cầm một món bảo vật ngũ quang thập sắc.

Hai người này chính là Tây phương nhị thánh.

Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Thánh nhân.

Sau khi thấy hai người xuất hiện.

Nhiều người bất giác bĩu môi.

Hai tên này rõ ràng là nghèo nhất.

Thậm chí có thể nói là Thánh nhân nghèo nhất.

Ra ngoài ngay cả một con thú cưỡi cũng không có, chỉ có thể cưỡi mây mà đi.

Lại cứ thích phô trương thanh thế lớn như vậy.

Thật là quá giả tạo.

Nhiều đại năng phương Đông vào lúc này, đều quay đầu đi.

Chương 199

Không muốn nhìn hai kẻ giả tạo này.

Hai kẻ giả tạo này, quanh năm trốn trong cái gọi là thế giới Cực Lạc ở phương Tây.

Bình thường rất ít khi xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang.

Có thể thấy Tây phương nhị thánh hoạt động trên đại địa Hồng Hoang, có thể nói là chuyện cực kỳ khó khăn.

Nhưng mỗi lần hai người họ xuất hiện, đều là đến đại địa Hồng Hoang để cướp đoạt.

Chọn đúng thời cơ, trong thời gian ngắn nhất cướp đi lượng lớn bảo vật của Hồng Hoang.

Sau đó nhanh chóng quay về cái gọi là thế giới Cực Lạc.

Từ pháp bảo của hai người là có thể nhìn ra manh mối.

Một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ là Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, lại xuất hiện trong tay Tiếp Dẫn Thánh nhân.

Điều này đối với sinh linh phương Đông chẳng phải là một sự sỉ nhục sao?

Hở một tí là nói bảo vật này cùng Tây phương hữu duyên, bảo vật kia cùng Tây phương hữu duyên.

Hữu duyên cái mẹ ngươi...

Nhiều người vào lúc này đều thầm chửi rủa.

Lần này, hai người phương Tây chắc chắn là đang nhòm ngó danh ngạch có thể tiến vào Thiên Cơ Lâu.

Thực sự là ti tiện vô sỉ đến cực điểm.

Đương nhiên đây cũng chỉ là phản ứng trong lòng mọi người mà thôi.

Đối phương dù sao cũng là Thánh nhân.

Ai dám đối với Thánh nhân mà làm càn.

Tây phương nhị thánh thấy Tam Thanh và Nữ Oa ở đây, không khỏi tiến lên cười ha hả chào hỏi.

Miệng luôn gọi sư huynh sư huynh, trông vô cùng thân thiết.

Trong Tam Thanh, Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thì trả lời có lệ.

Còn Thông Thiên giáo chủ và Nữ Oa nương nương thì lười nhìn.

Thông Thiên giáo chủ cực kỳ cao ngạo, trước nay luôn coi thường hai người phương Tây.

Còn Nữ Oa nương nương cách đây không lâu mới đại chiến với Chuẩn Đề Thánh nhân.

Quan hệ giữa hai bên trở nên vô cùng căng thẳng.

Hai người họ hận Nữ Oa nương nương còn không kịp, làm sao có thể tiến lên chào hỏi chứ?

Hai người phương Tây sau khi chào hỏi Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, liền cười ha hả quay người nhìn về phía Tam Thất.

“Không hổ là Tam Thất nữ thánh diễm áp Hồng Hoang, quả nhiên là phong tư trác tuyệt.” “Tam Thất Thánh nhân diện mạo cực thiện, quả nhiên cùng ta Tây phương hữu duyên...” “Nếu có thời gian, xin mời Tam Thất Thánh nhân đến Tây phương Cực Lạc của chúng ta ngồi chơi, cũng để hai người chúng ta làm tròn bổn phận chủ nhà.”

Chuẩn Đề Thánh nhân nói xong liền cười ha hả.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy bộ dạng cười như không cười của Chuẩn Đề, ai nấy đều lộ ra vẻ ghê tởm...

Quả nhiên... hai tên này quả nhiên không biết xấu hổ đến cực hạn.

Gặp ai cũng nói cùng Tây phương hữu duyên.

Bây giờ đối mặt với Tam Thất nữ thánh, lại cũng nói ra những lời như vậy.

Thật sự là không biết xấu hổ đến cực hạn.

Tam Thất nữ thánh cùng Tây phương hữu duyên?

Hữu duyên cái mẹ ngươi...

Nhiều người vào lúc này đều chửi ầm lên.

Đương nhiên cũng chỉ là chửi trong lòng mà thôi.

Lúc này, Tiếp Dẫn Thánh nhân vẫn luôn cười ha hả cũng mở miệng nói.

"Sư huynh đệ hai chúng ta đường xá xa xôi, không ngờ chư vị đã đợi lâu, thật là xin lỗi." "Nếu chúng ta đã đến, vậy xin mời Tam Thất nữ thánh bắt đầu đi." Thì ra là Tiếp Dẫn Thánh nhân, thấy các đại năng Hồng Hoang đã đến đông đủ, chỉ còn lại hai sư huynh đệ bọn họ.

Không ngờ chúng sinh lại đợi lâu như vậy.

Điều này không khỏi khiến y cảm thấy có chút bất ngờ.

Vì thế liền cho rằng Tam Thất nữ thánh, và chúng sinh Hồng Hoang đang đợi hai người bọn họ.

Thế là vội vàng mở miệng.

Giọng điệu tuy có chút áy náy, nhưng trong lời nói lại có một vẻ đắc ý.

Nghe những lời này, Tam Thất Thánh nhân nhíu mày.

Nhưng lại không nói gì.

Chỉ là vẫn phiêu diêu đứng trên không trung, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim.

Không hề đáp lại Tiếp Dẫn Thánh nhân.

Điều này lập tức khiến Tiếp Dẫn Thánh nhân có chút lúng túng.

Nhưng Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Thánh nhân trước nay mặt dày vô cùng.

Thấy Tam Thất Thánh nhân không để ý đến hai người bọn họ, họ cũng không tức giận.

Cười ha hả đứng sang một bên.

Nhưng một số đại năng có tâm tư tỉ mỉ cũng nhìn ra một tia u ám trên khuôn mặt của hai người.

Cùng lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này lại có chút nghi hoặc.

Lục vị Thánh nhân của đại địa Hồng Hoang đã đến đông đủ.

Ngoài ra, các đại năng khác cũng đã đến đông đủ.

Nhưng Tam Thất nữ thánh vẫn không có ý định bắt đầu.

Chẳng lẽ người mà Tam Thất chờ vẫn chưa đến?

Rốt cuộc là ai có mặt mũi lớn như vậy?

Mọi người đều nhìn nhau.

Trong quá trình này, lại có nhiều đại năng xuất hiện.

Nhưng những người này so ra thì trọng lượng lại không đủ.

Rất rõ ràng không phải là người mà Tam Thất chờ.

Vậy người mà Tam Thất chờ là ai?

Chẳng lẽ là Hồng Quân Đạo Tổ?

Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này không khỏi nảy sinh một ý nghĩ như vậy.

Ý nghĩ này vừa nảy sinh, chúng sinh Hồng Hoang lập tức cảm thấy một trận kinh ngạc.

Chẳng lẽ Tam Thất nữ thánh thật sự muốn đợi Đạo Tổ?

Nhưng Hồng Quân Đạo Tổ có đến không?

Nhiều người vào lúc này trong lòng đều nghi hoặc.

Ngay cả lục vị Thánh nhân có mặt, nhìn ánh mắt Tam Thất, cũng kinh nghi bất định.

Lục vị Thánh nhân đã tụ tập đầy đủ ở đây.

Nhưng Tam Thất nữ thánh vẫn tiếp tục chờ đợi.

Vậy trong thế giới Hồng Hoang còn có người đáng để chờ đợi, cũng chỉ có Hồng Quân Đạo Tổ.

Nhưng Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc có đến hay không, ai mà biết được?

Lúc này không khí cũng dần dần trở nên xao động.

Thậm chí nhiều người còn sinh ra chút oán khí.

Giữa không khí xao động bất an này, bỗng nhiên lại có một con thần thú xuất hiện ở cuối chân trời.

Cùng với sự xuất hiện của thần thú này, liền có một luồng nhiệt khí nóng rực đột ngột quét qua Hồng Hoang.

Luồng nhiệt khí này cực kỳ mãnh liệt, trực tiếp khiến nhiệt độ của thiên địa Hồng Hoang vào lúc này tăng lên rất nhiều một cách khó

hiểu.

Chúng sinh Hồng Hoang, ngẩng đầu nhìn lên.

Chương 200

Chỉ thấy đó là một con thần điểu lửa.

Thần điểu lửa này giang rộng đôi cánh, to đến ngàn trượng.

Thân thể nó cực kỳ to lớn, dường như có thể nâng cả một dãy núi nhỏ.

Trên thân thần điểu này lại phủ đầy nham thạch nóng chảy có nhiệt độ cực cao.

Mỗi lần vỗ cánh, nhiệt độ lại đột ngột tăng lên vài phần.

Nhìn thấy con thần điểu này, chúng sinh Hồng Hoang đều có chút kinh ngạc.

Con thần điểu này, cực kỳ bất phàm.

Tướng mạo tuy vô cùng hung tợn xấu xí, nhưng trong mỗi con mắt lại có hai đồng tử.

Hai con mắt cộng lại, tổng cộng có bốn đồng tử.

Đây chẳng phải là Tử Đồng Trùng Minh Điểu xếp hạng 24 trên Bảng Thú Cưỡi sao?

Chủ nhân của con thần điểu này hình như tên là Cửu Thiên Huyền Nữ.

Chẳng lẽ Cửu Thiên Huyền Nữ cũng đến?

Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này, ánh mắt đều trở nên nóng rực.

Cửu Thiên Huyền Nữ cũng là một siêu cấp mỹ nhân vang danh trên đại địa Hồng Hoang.

Nghe nói cũng là một nữ tử diễm áp Hồng Hoang.

Nhưng lại độc lai độc vãng.

Dường như cực kỳ lạnh lùng cao ngạo.

Đối với bất kỳ nữ tử nào trên đại địa Hồng Hoang cũng không tỏ vẻ thân thiện.

Chúng sinh Hồng Hoang, đều ngước mắt nhìn lên.

Quả nhiên liền thấy một nữ tử áo trắng lặng lẽ đứng trên thân thần điểu.

Đó không phải là Cửu Thiên Huyền Nữ mà chúng sinh Hồng Hoang ngưỡng mộ sao?

Cửu Thiên Huyền Nữ sau khi đến đây, liền trực tiếp nhảy xuống từ trên thân thần điểu.

Mà con thần điểu đó thì nằm phục sau lưng nàng.

Một khắc trước còn là thần điểu hung danh hiển hách, một khắc sau đã biến thành một con gà mái ngoan ngoãn.

Lúc này, Cửu Thiên Huyền Nữ đứng trên đại địa Hồng Hoang, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào Tam Thất trên không trung.

Cả người lại rơi vào trong hồi ức.

Vô số năm trước nàng đã tu luyện đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Lúc đó ra vào Hồng Hoang, cầm kiếm đi khắp thiên hạ.

Kết quả không cẩn thận lại đụng phải con tuyệt thế hung điểu sau lưng nàng.

Con tuyệt thế hung điểu này tên là Tử Đồng Trùng Minh Điểu, chiến lực vô song.

Sau một hồi giao thủ, Cửu Thiên Huyền Nữ tự nhiên là rơi vào thế

hạ phong.

Đối mặt với thần hỏa của con hung điểu này, nàng hoàn toàn không có cách nào đối phó.

Ngay lúc sắp mất mạng, bỗng nhiên có một bóng người vĩ ngạn từ trên trời giáng xuống.

Thì ra là một nam tử trẻ tuổi say rượu.

Bóng người đó chỉ liếc nhìn con hung điểu này một cái.

Con hung điểu này trong nháy mắt liền bị kinh hãi.

Không còn ý định phản kháng nữa.

Sau đó người trẻ tuổi kia lại duỗi một ngón tay.

Con hung điểu này liền bị trấn áp hoàn toàn.

Sau này nam tử trẻ tuổi say rượu dường như thật sự say rồi.

Cuối cùng ngã đầu vào lòng nàng, ngủ khò khò.

Lúc đó trực tiếp dọa nàng sợ đến mức không biết phải làm sao.

Nàng liền chỉ có thể ôm nam tử trẻ tuổi say rượu đó, suốt mười mấy ngày.

Sau đó nam tử say rượu tỉnh lại, phóng đãng nâng cằm nàng lên, khinh miệt trêu chọc nàng.

Miệng còn nhả khói, luôn miệng khen nàng là mỹ nhân.

Sau đó nam tử trẻ tuổi kia liền tặng con tuyệt thế hung điểu này cho mình, còn thuận tiện để lại một bộ công pháp.

Điều này mới thành tựu cảnh giới Chuẩn Thánh của mình.

Sau này mình chưa từng gặp lại y nữa.

Điều này trực tiếp khiến nội tâm nàng nảy sinh một loại dục vọng

gần như biến thái...

Chỉ hy vọng trong đời có thể gặp lại nam tử trẻ tuổi đó một lần.

Nếu có thể gặp lại một lần, thì chết cũng không hối tiếc.

Đây cũng là nguyên nhân vô số năm qua, nàng vẫn luôn đi lại trên Hồng Hoang.

Bây giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, phơi bày ra rất nhiều bí mật.

Cửu Thiên Huyền Nữ gần như có thể khẳng định, nam tử mà nàng gặp năm đó chắc chắn là Trường Không đạo nhân có tên trên bảng.

Vì thế, nàng bất luận thế nào cũng không lãng phí cơ hội này.

Nếu không gặp lại được nam tử đó, nàng thậm chí nghi ngờ mình sẽ phát điên.

Cửu Thiên Huyền Nữ sau khi đến đây, liền vẫn luôn yên tĩnh đứng ở một góc.

Ánh mắt của nhiều đại năng di chuyển qua lại trên người các nữ tử.

Trước nhìn Tây Vương Mẫu, sau đó nhìn Huyền Minh của Vu tộc, rồi lại quay đầu nhìn Thiên hậu Hi Hòa, lại nhìn Cửu Thiên Huyền Nữ.

Cuối cùng lại dán mắt vào Nữ Oa nương nương và Tam Thất Thánh nhân.

Thực sự là mãn nhãn đến cực hạn.

Mấy vị nữ tử kinh diễm nhất thế giới Hồng Hoang, đã tụ tập đầy đủ ở đây.

Quả thật là diễm áp Hồng Hoang a.

Ngay lúc này, Tam Thất mở mắt nhìn về phía Cửu Thiên Huyền Nữ.

Trong ánh mắt lộ ra một vẻ kỳ dị.

Nhưng cuối cùng lại không nói gì.

Đúng lúc này, trên không trung bỗng nhiên có một luồng uy áp cực kỳ khủng bố giáng lâm.

Luồng khí tức này vừa xuất hiện, các đại năng có mặt đều giật nảy mình.

Nhiều người vào lúc này sắc mặt đều trở nên trắng bệch.

Trong lòng mỗi người đều bao trùm một cảm giác vô cùng đau khổ.

Mỗi người dường như đều thấy trong lòng mình một hư ảnh.

Đó là một lão giả mặc đạo bào trắng, tiên phong đạo cốt, râu tóc bạc trắng.

Khí tức trên người dường như quỷ dị bất định.

Lúc thì trở nên yếu ớt, lúc thì sát khí ngút trời, lúc lại biến thành một lão giả từ tường.

Trong lòng mọi người có mặt dường như đều có thể thấy lão giả này.

Mọi người trong lòng đều hiểu rõ, luồng khí tức này chính là khí tức của Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ, tuy chân thân không giáng lâm, nhưng khí tức của Hồng Quân Đạo Tổ đã giáng lâm.

Điều này đại biểu cho việc Hồng Quân Đạo Tổ cũng đang quan tâm đến chuyện này.

Chẳng lẽ Hồng Quân Đạo Tổ cũng muốn tranh giành cơ duyên này sao?

Hồng Quân Đạo Tổ muốn đối đầu sớm với Trường Không đạo nhân sao?

Nhiều đại năng vào lúc này trong lòng không cam tâm.

Ngay cả mấy vị Thánh nhân kia, trong lòng cũng có ý nghĩ không thoải mái.

Chương 201

Hồng Quân Đạo Tổ đã là cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân rồi, thậm chí có thể hóa thành Hợp Đạo, là chúa tể thật sự của thế giới Hồng Hoang.

Nếu y muốn tranh một danh ngạch, ai có thể tranh được với y?

Đúng lúc này, cuối cùng cũng có một giọng nói vang vọng khắp thiên địa.

Thì ra là giọng nói mềm mại mà lại quyến rũ của Tam Thất.

"Nếu các vị đại năng đã đến đông đủ, vậy tiểu nữ tử cũng không đợi nữa." Giọng nói này vang vọng khắp thiên địa.

Hơi dừng lại một chút, rồi lại nói tiếp: "Trường Không Đạo Chủ thương xót chúng sinh Hồng Hoang khổ cực, con đường phía trước gian nan, tu hành không dễ, đặc biệt ban cho mấy danh ngạch quan sát quá trình diễn hóa của Hồng Hoang." "Điều này mới để tiểu nữ tử ra tuyên đọc ý chỉ." "Vô số năm qua, Trường Không Đạo Chủ đã định sẵn người được chọn." "Nếu có đại năng nào không được chọn, mong các vị đừng tức giận, sau này vẫn còn cơ hội." Tam Thất Thánh nhân quét mắt một vòng qua chúng sinh Hồng Hoang.

Cuối cùng dừng lại ở phương vị của Vu tộc.

"Danh ngạch đầu tiên, thuộc về Huyền Minh của Vu tộc." Huyền Minh hơi sững sờ, có chút không dám tin nhìn chúng sinh Hồng Hoang.

Kinh ngạc phát hiện chúng sinh Hồng Hoang đều đang nhìn mình.

Huyền Minh lúc này mới phản ứng lại.

Danh ngạch đầu tiên lại rơi vào đầu mình sao?

Đây quả thực là niềm vui lớn từ trên trời rơi xuống.

"Bái tạ Tam Thất Thánh nhân, bái tạ Trường Không Đạo Chủ." Huyền Minh kích động cúi lạy Tam Thất.

Vào lúc này nàng thậm chí có cảm giác không chân thực.

Vạn vạn không ngờ niềm vui lớn từ trên trời này lại giáng xuống đầu mình.

Danh ngạch đầu tiên không những không rơi vào đầu Thánh nhân, cũng không rơi vào người Hồng Quân Đạo Tổ, ngược lại lại rơi vào người một Tổ vu như mình.

Thực sự khiến nàng hạnh phúc không tả xiết.

Lúc này các Tổ vu của Vu tộc, kinh hỉ nhìn nàng.

Đây quả thực là đại cơ duyên của Vu tộc a.

Kể từ khi Hậu Thổ thoát ly Vu tộc, trở thành Địa Đạo Thánh nhân, cảm giác nguy cơ của Vu tộc càng ngày càng nghiêm trọng.

Thiếu Hậu Thổ, Vu tộc không thể bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Tuy có các Đại vu khác có thể miễn cưỡng thay thế, nhưng uy lực rõ ràng không thể so sánh được.

Gần đây, trạng thái của Cộng Công và Chúc Dung ngày càng tệ.

Hai người thậm chí bắt đầu hôn mê bất tỉnh.

Hai người họ đã phạm phải sát kiếp to lớn, đâm sập Bất Chu Sơn, làm thủng một lỗ lớn trên trời xanh, trực tiếp dẫn đến chúng sinh Hồng Hoang lầm than.

Bây giờ quả báo cuối cùng cũng đến.

Hai người này sắp ứng kiếp mà đi.

Nghĩ đến đây, Đế Giang càng thêm đau lòng.

Không ngờ Thập Nhị Tổ vu tình như thủ túc của bọn họ, bây giờ mười hai người đã mất đi ba.

Điều này tự nhiên khiến y có cảm giác thỏ chết cáo buồn.

Vào thời khắc quan trọng này, không ngờ Huyền Minh lại nhận được lợi ích như vậy.

Điều này đối với Vu tộc thực sự là niềm vui lớn từ trên trời rơi xuống.

Nói không chừng Huyền Minh có thể nhân cơ hội này, tìm ra phương pháp tu phục nguyên thần.

Đến lúc đó Vu tộc của bọn họ chắc chắn có thể tiến thêm một bước.

Bên kia mấy vị Thánh nhân, đều nhíu mày.

Ai cũng không ngờ, danh ngạch đầu tiên, lại rơi vào người Vu tộc.

Mấy vị Thánh nhân này kỳ thực đều biết rõ, kết cục của Vu Yêu hai tộc e rằng đều không tốt đẹp.

Dù sao lần Vu Yêu Lượng Kiếp này, là do chính Đạo Tổ chủ trì.

Không ngờ sự việc đến bây giờ, danh ngạch đầu tiên lại rơi vào đầu Vu tộc.

Không biết điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Chẳng lẽ Trường Không Đạo Chủ muốn chống lưng cho Vu tộc?

Nhưng mấy vị Thánh nhân kia vẫn khá tự tin.

Danh ngạch còn lại chắc là của Thánh nhân thôi?

Lúc này, giọng nói mềm mại cực kỳ êm tai của Tam Thất, lại một lần nữa truyền ra.

“Danh ngạch thứ hai, Thường Nga của Yêu tộc.” “Cái gì?

Lại là Thường Nga?” “Thường Nga là ai vậy?” “Tại sao trước đây chưa từng nghe qua cái tên này?” “Thường Nga là con gái của Yêu Đế Đế Tuấn và Thiên hậu Hi Hòa, nghe nói tướng mạo xinh đẹp như hoa.” “Xinh đẹp như hoa sao không có trên Bảng Tiên Tư?

Ta không tin lắm.” “Ngươi biết cái gì?

Bảng Tiên Tư là tổng hợp đánh giá xuất thân, tiên tư, thực lực, cảnh giới, thiên phú.” “Thường Nga bây giờ còn nhỏ, tự nhiên là có chút thiệt thòi.” “Thì ra là vậy, không ngờ Yêu tộc lại ẩn giấu sâu như vậy...” “Đế Tuấn tên này còn lén lút giấu một đứa con gái...” Nhiều người vào lúc này lẩm bẩm.

Trong mắt lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

Dung mạo của Đế Tuấn đã cực kỳ nổi bật, dung mạo của Thiên hậu Hi Hòa tự nhiên cũng như vậy.

Con gái của hai người họ, chắc cũng nổi bật tương tự?

“Thật muốn gặp vị Thường Nga này xem rốt cuộc trông như thế nào?” “Sao không chọn Thánh nhân?” “Chẳng lẽ đều là đã định sẵn?” Nhiều người vào lúc này nghị luận sôi nổi.

Hai danh ngạch, Tam Thất đều không chọn Thánh nhân.

Điều này có phải có nghĩa là, Thánh nhân căn bản không có danh ngạch?

Liệu có phải mấy danh ngạch còn lại toàn bộ đều là Chuẩn Thánh?

Tâm tư của nhiều đại năng Chuẩn Thánh, vào lúc này đều trở nên linh hoạt.

Nếu quả thật như vậy, vậy thì bọn họ đều có cơ hội rồi.

Tất cả mọi người đều dán mắt nóng rực vào Thiên hậu của Yêu

tộc.

Lúc này Thường Nga cũng hơi sững sờ.

Danh sách này dường như có chút kỳ quái?

Không chọn phụ thân của mình là Đế Tuấn, cũng không chọn thúc thúc là Đông Hoàng Thái Nhất, ngay cả Yêu Hoàng Phục Hy cũng không chọn.

Mẫu thân của mình cũng không chọn.

Ngược lại lại chọn mình?

Thường Nga có chút phản ứng không kịp.

Nhưng một lát sau, thiếu nữ này liền kích động hẳn lên.

Chúng sinh lúc này mới thấy trong đám người Yêu tộc có một thiếu nữ.

Chỉ thấy đó là một nữ tử mặc váy dài sa trắng.

Giống như Tam Thất, một đôi ngọc túc nhỏ nhắn, lộ ra bên ngoài.

Nàng mặc một chiếc váy dài hoa lệ màu trắng, có một khuôn mặt cực kỳ tinh xảo tuyệt mỹ.

Lúc này trên khuôn mặt đó tràn đầy vẻ kích động.

Chúng sinh Hồng Hoang, thấy nữ tử này không khỏi kinh ngạc.

Thiếu nữ tên Thường Nga này, lại không hề thua kém mẫu thân của nàng là Hi Hòa.

Quả thật là một nữ tử thiên kiều bách mị!

Trong Vu tộc chọn một nữ tử, trong Yêu tộc cũng chọn một nữ tử?

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi nhìn nhau.

Chuyện này dường như thật có chút quỷ dị.

Vu tộc không chọn Đế Giang, ngược lại chọn Huyền Minh là phận nữ lưu.

Yêu tộc cũng không chọn Đế Tuấn và Thái Nhất, ngược lại chọn Thường Nga là hậu bối.

Nhưng bất luận thế nào chuyện này cũng đáng vui mừng.

Dù sao Vu tộc có người được chọn, Yêu tộc cũng có người được chọn.

Ít nhất không bị rơi vào thế hạ phong.

Kết quả này Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng...

Chương 202

đều có thể chấp nhận.

Nhưng danh ngạch này lại khiến một số người khác cảm thấy không thoải mái.

"Không công bằng... một chút cũng không công bằng..." "Tại sao hai danh ngạch đầu tiên lại cho Vu Yêu hai tộc?" "Tại sao không cho chúng ta một chút cơ hội?" Nhiều người vào lúc này trong lòng không cam tâm.

Chuẩn Đề Thánh nhân và Tiếp Dẫn Thánh nhân phương Tây, càng không cam tâm.

Bọn họ đang nghĩ dựa vào cơ hội lần này, đuổi kịp khoảng cách với các Thánh nhân khác.

Vạn vạn không ngờ liên tục xuất hiện hai danh ngạch, lại không có duyên với hai người bọn họ?

Hai người nhìn nhau.

Trong ánh mắt lộ ra một tia lo lắng.

Không biết danh ngạch cuối cùng có lướt qua hai người bọn họ hay không.

Có nhiều đại năng vào lúc này bắt đầu kháng nghị.

"Không phục, chúng ta không phục!" "Thật là vô lý!" "Danh sách này chúng ta không phục?" "Huyền Minh lên bảng thì thôi, dù sao cũng là một Tổ vu, trên Hồng Hoang cũng là đại năng vang danh." "Tại sao lại chọn Thường Nga là một tiểu bối?" "Rõ ràng chỉ là một tiểu bối, có tư cách gì mà có thể tiến vào Thiên Cơ Lâu?" "Lại có tư cách gì mà có thể đi quan sát quá trình Hồng Hoang khai tịch?" "Chúng ta cần một

lời giải thích!" Chính là cái gọi là pháp bất trách chúng.

Chỉ cần có một người dẫn đầu, tất cả mọi người đều bùng nổ.

Những người có mặt ở đây về cơ bản đều là đại năng Chuẩn Thánh, tệ nhất cũng là Đại La Kim Tiên.

Nhưng lại bị một tiểu bối Yêu tộc vượt mặt.

Bọn họ làm sao có thể phục khí được?

Ngay cả người trong Yêu tộc cũng có chút không phục.

Trong chốc lát tiếng huyên náo vang trời.

Tất cả mọi người đều yêu cầu một lời giải thích.

Danh sách này rốt cuộc là dựa vào tiêu chuẩn gì mà bình chọn?

Mấy vị Thánh nhân kia thì trơ mắt nhìn chúng sinh phẫn nộ.

Bọn họ cũng có chút nghi hoặc.

Rõ ràng có lựa chọn tốt hơn.

Dù sao Hồng Hoang lục thánh đều đang đợi.

Thậm chí ý chí của Hồng Quân Đạo Tổ cũng ở đây.

Tại sao Tam Thất lại làm ngơ?

Ngược lại lại chọn hai vị kia?

Lúc này, bọn họ yên lặng quan sát chúng sinh Hồng Hoang kháng nghị.

Còn Tam Thất nữ thánh lúc này, thì cười như không cười liếc nhìn chúng sinh Hồng Hoang một cái.

Trong mắt lộ ra một tia trào phúng.

Những tên này của Hồng Hoang... thật đúng là ngu không tả nổi...

Chẳng trách chủ nhân cực kỳ không thích bọn họ.

Chủ nhân liều sống liều chết bảo vệ, chính là một đám ngu xuẩn như vậy sao?

Vào lúc này, trong lòng Tam Thất, không khỏi dâng lên một tia đau đớn.

Nàng vì chủ nhân của mình mà cảm thấy đau lòng.

Đó là một cảm giác thấy không đáng thay cho chủ nhân.

Tam Thất yên lặng đứng trên không trung.

Ánh mắt lướt qua từng khuôn mặt của những người đó.

Cùng với ánh mắt của Tam Thất lướt qua, tất cả mọi người đều tim đập thình thịch.

Tiếng huyên náo vang trời dần dần nhỏ lại, cuối cùng gần như không nghe thấy.

Tất cả đều cúi đầu xuống.

Mọi người đều như bị dội một gáo nước lạnh.

Lúc này, nhiều người thậm chí còn cảm thấy run rẩy.

“Chuyện gì vậy?” “Tại sao đột nhiên lại trở nên nóng nảy như vậy?” “Tình huống gì đây?” “Lá gan của ta từ khi nào trở nên lớn như vậy?

Lại dám khiêu khích Thánh nhân?” Có vô số người vào lúc này đều run rẩy.

Trong lòng không hiểu rốt cuộc là chuyện gì.

Mà rốt cuộc là chuyện gì, Tam Thất quả thực rõ ràng minh bạch.

Đám ngu xuẩn này, đã bị Thánh nhân dắt mũi rồi.

Tam Thất cười như không cười liếc nhìn mấy vị Thánh nhân kia một cái.

Ý trào phúng trong mắt càng đậm!

Chỉ thấy bên hông nàng quang mang lóe lên, liền có một chiếc hồ lô đỏ cực kỳ kinh diễm xuất hiện bên hông.

Chiếc hồ lô đỏ này tinh xảo trong suốt, tựa như được chế tác từ loại hồng phỉ đẹp nhất thế gian.

Trong mái tóc sau gáy của Tam Thất nữ thánh, cũng có một chiếc trâm ngọc phát ra ánh sáng rực rỡ.

Chiếc trâm ngọc này nhìn tổng thể, có hình dạng một cái thước.

Trông cực kỳ rực rỡ.

Cùng với hai luồng quang mang sáng lên, giọng nói có phần lười biếng của Tam Thất, truyền khắp thiên địa.

"Thiên Cơ Lâu ta làm việc, cần gì phải giải thích cho người khác?" "Quyết định của chủ nhân tiểu nữ tử, ai dám chất vấn?" "Tiểu nữ tử hy vọng các ngươi có thể hiểu rõ, cơ duyên của Thiên Cơ Lâu, muốn cho ai thì cho người đó." "Đến lượt các ngươi xen vào sao?" "Ai có vấn đề, có thể đứng ra, tiểu nữ tử sẽ giải đáp ngay tại chỗ." "Ai không phục, cũng cùng đứng ra, tiểu nữ tử sẽ tiếp hết." Giọng nói mềm mại, cực kỳ êm tai của Tam Thất truyền ra.

Giọng nói du dương đó truyền khắp thiên địa.

Nhưng ngữ khí lại cực kỳ cứng rắn.

Đây chính là dùng giọng nói mềm mại nhất, nói ra lời lẽ cứng rắn nhất.

Đó là một sự tương phản cực kỳ mạnh mẽ.

Cùng với lời nói rơi xuống, có một luồng khí tức khổng lồ đột ngột phun trào.

Luồng khí tức tuyệt cường đó ập đến.

Chúng sinh Hồng Hoang, vào lúc này, đều cảm thấy linh hồn run rẩy.

Thậm chí nhiều người vào lúc này còn run rẩy.

Những sinh linh lúc trước náo loạn ồn ào nhất, vào lúc này đều cúi gằm đầu xuống.

Còn các đại năng khác cũng ánh mắt thận trọng nhìn Tam Thất.

Chiếc hồ lô bên hông Tam Thất, tất cả mọi người đều biết rõ.

Chính là Tán Phách Hồng Hồ Lô, một trong Thất Sắc Hồ Lô xếp hạng 28 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Vốn thuộc về Hồng Vân đạo nhân.

Không biết vì sao, lại lưu lạc đến tay Tam Thất.

Lúc đó Tam Thất chính là dựa vào pháp bảo này, chặn được Hồng Tú Cầu của Nữ Oa.

Lúc đó chiếc hồ lô đỏ này phun ra một biển sa mạc bao la.

Biển sa mạc được tạo thành từ Tán Phách Hồng Sa này, gần như bao phủ nửa bầu trời.

Cảnh tượng lúc đó, nhiều đại năng vẫn còn nhớ như in.

Còn cây trâm trong mái tóc sau gáy Tam Thất, lúc này cũng tỏa ra thần quang vô song.

Chúng sinh cố gắng nhìn kỹ, lại thấy đó là một chiếc thước có hình dạng kỳ dị.

Liên tưởng đến pháp bảo trong tay Tam Thất mà Hồng Mông Tử Kim Bảng đã phơi bày.

Tất cả mọi người trong nháy mắt liền hiểu rõ pháp bảo này rốt cuộc là vật gì?

Đây chẳng phải là Hồng Mông Lượng Thiên Thước xếp hạng 29 trên Hồng Mông Tử Kim Bảng sao?

Pháp bảo này nghe nói tràn ngập vô tận công đức chi lực, giết người không dính nhân quả.

Chương 203

Không ngờ lại bị Tam Thất dùng làm trâm cài tóc.

Thật là phung phí của trời.

Trong lòng nhiều đại năng, tuy nghĩ như vậy, nhưng vào lúc này lại đều trở thành rùa rụt cổ.

Tam Thất nữ thánh này trông yếu ớt đến cực hạn, dường như một cơn gió cũng có thể thổi ngã.

Nhưng chính là một tồn tại yếu ớt như vậy, lại đối với Nữ Oa mở miệng xà yêu, ngậm miệng xà yêu.

Nữ Oa lại không làm gì được nàng.

Điều này đã đủ để nói lên vấn đề.

Không ai dám chọc vào Tam Thất.

Lúc mới xuất hiện, mọi người còn tưởng nàng là một con cừu non.

Bây giờ xem ra quả thực là một con sói.

Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này, đều im lặng không một tiếng động.

Ngay cả Vu Yêu hai tộc đông người thế mạnh, vào lúc này cũng trầm mặc.

Tam Thất lại quay người, ánh mắt nhìn về phía mấy vị Thánh nhân bên cạnh.

"Không biết mấy vị đạo hữu có dị nghị gì không?" Lục thánh Hồng Hoang bên cạnh, chỉ cười ha hả.

Nhưng không ai nói gì.

Bây giờ tình hình không rõ, không ai có thể làm chuyện đắc tội Tam Thất.

Tam Thất ánh mắt quỷ dị nhìn mấy vị Thánh nhân một cái.

Sau đó liền thu hồi ánh mắt.

“Sau đây công bố danh ngạch thứ ba.” Tam Thất quét mắt một vòng.

“Danh ngạch tiếp theo là Hậu Thổ của Vu tộc.” Lời này vừa ra, mọi người có mặt không nhịn được lại một phen xôn xao.

Không ngờ danh ngạch thứ ba lại là Hậu Thổ của Vu tộc?

Cứ như vậy, Tổ vu chẳng phải là có hai vị được chọn sao?

Tất cả mọi người nhìn về phía Vu tộc, thần sắc đều trở nên quỷ dị.

Tại sao nhiều chuyện tốt như vậy đều bị Vu tộc chiếm hết?

Chẳng lẽ Vu tộc đã tặng quà rồi?

Trong chốc lát các Tổ vu vui mừng khôn xiết.

Còn Yêu tộc đối diện thì lửa giận ngút trời, từng người một trừng mắt nhìn.

Đúng lúc này, trong cõi u minh có một giọng nói huyền diệu, từ sâu dưới lòng đất truyền ra.

“Đa tạ hảo ý của Tam Thất nữ thánh, chỉ là Địa Phủ mới thành lập, tiểu nữ tử thân hóa Lục đạo luân hồi, thực sự không thể thoát thân được...” “Hậu Thổ nguyện từ bỏ cơ hội này, xin Tam Thất nữ thánh hãy tặng cơ hội này cho những người khác trong Vu tộc.” Nghe giọng nói của Hậu Thổ truyền đến, chúng sinh Hồng Hoang lập tức

sững sờ.

Địa Đạo Thánh nhân Hậu Thổ, lại nguyện ý từ bỏ cơ hội này sao?

Nhiều người vào lúc này đều ngây ra.

Vạn vạn không ngờ Hậu Thổ lại có thể làm đến mức này.

Thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng của chúng sinh Hồng Hoang.

Vào lúc này, nhiều người đều đối với Hậu Thổ nảy sinh lòng kính phục.

Đây là một sự kính phục từ tận đáy lòng, không phân biệt chủng tộc, không phân biệt thù hận.

Tam Thất lúc này lại lộ ra một nụ cười nhẹ.

Lập tức có một loại khí tức mê hoặc chúng sinh.

"Hậu Thổ, pháp bảo ta cho ngươi mượn ngươi không biết dùng sao?" "Có pháp bảo đó ở đây, bất kỳ u linh oan hồn nào cũng không thể gây ra sóng gió." "Đến lúc đó, ngươi cứ theo ta đi là được, mọi chuyện khác đã có ta." Giọng nói yếu ớt này rất nhanh liền truyền khắp thiên địa Hồng Hoang.

Nhiều người đều nghe rõ ràng.

Tam Thất và Hậu Thổ còn có giao tình?

Tam Thất từng cho Hậu Thổ mượn pháp bảo?

Nhiều người vào lúc này phát hiện ra một bí mật lớn.

Cái Cửu Cửu Tán Phách Hồng Hồ Lô kia đang treo bên hông nàng, cái Hồng Mông Lượng Thiên Thước kia đang cắm trong mái tóc sau gáy nàng.

Vậy rốt cuộc nàng đã cho Hậu Thổ mượn pháp bảo nào?

Là Nhân Thư Sinh Tử Bộ, một trong Thiên Địa Nhân Tam Thư?

Hay là cái Trấn Thiên Quan được xưng là có thể trấn áp vạn vật Hồng Hoang?

Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này lần lượt đoán già đoán non, nhưng đoán không ra được gì.

Qua một lát sau, giọng nói của Hậu Thổ truyền đến.

"Tuân theo pháp chỉ của Tam Thất Thánh nhân." Tam Thất mỉm cười.

"Khách sáo rồi." Hai người một lời một câu, đã định đoạt danh ngạch thứ ba.

Điều này lập tức khiến sắc mặt của sáu vị Thánh nhân khác tối sầm lại.

Danh ngạch trước đó không chọn Thánh nhân, bọn họ cũng không tiện nói gì.

Danh ngạch thứ ba cuối cùng cũng chọn Thánh nhân, lại là Hậu Thổ vừa mới thành tựu Địa Đạo Thánh nhân...

Điều này có chút đáng để suy ngẫm.

Chẳng lẽ những cường giả lão làng đều nằm ngoài danh sách sao?

Sắc mặt mấy vị Thánh nhân khác tự nhiên cực kỳ khó coi.

Xem ra lần này thật sự phải rớt đài rồi?

Quan sát quá trình Hồng Hoang khai tịch, thực ra chỉ là thứ yếu.

Quan trọng là không có cơ hội tiến vào Thiên Cơ Lâu a.

Lục vị Thánh nhân vào lúc này, đều nhìn nhau.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tính tình thẳng thắn, mấy lần đều muốn mở miệng, nhưng mấy lần lại dừng lại, cuối cùng hóa thành một

tiếng thở dài thườn thượt.

Rốt cuộc có mấy danh ngạch còn không rõ.

Bây giờ chỉ có thể tiếp tục chờ đợi.

Thông Thiên Thánh nhân lúc này cũng ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào Tam Thất.

Bởi vì y dường như đã phát hiện ra một quy luật quỷ dị.

Suy đoán của y rốt cuộc có đúng không?

Cứ xem danh sách tiếp theo công bố là biết.

Một lát sau.

Tam Thất lại một lần nữa mở miệng.

"Danh ngạch thứ tư có thể tiến vào Thiên Cơ Lâu, liền cho Nữ Oa Thánh nhân đi." Lời này vừa ra.

Sắc mặt Thông Thiên giáo chủ hơi thay đổi.

Bởi vì danh ngạch này gần như giống hệt với suy đoán trong lòng y.

Bởi vì y đã đoán ra được, người mà Tam Thất chọn, đều là nữ tính.

Ngay cả khi danh ngạch có nhiều hơn nữa, ước chừng cũng đều là nữ tính nhận được danh ngạch.

Cơ hội để đại năng nam tính nhận được danh ngạch có thể nói là gần như không có.

Đầu tiên là Huyền Minh, sau đó là Thường Nga, rồi đến Hậu Thổ, bây giờ lại là Nữ Oa.

Thông Thiên giáo chủ lúc này thậm chí còn có suy nghĩ kỳ quái.

Tam Thất này đang chọn hậu cung cho chủ nhân của nàng ta sao?

Toàn chọn những đại năng nữ tính diễm áp Hồng Hoang.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Thông Thiên giáo chủ không khỏi trở nên kỳ quái.

Nữ Oa có thù với Tam Thất a.

Nói cho cùng, mối thù này không hề nhỏ.

Chương 204

Tại sao Tam Thất lại giao danh ngạch này cho Nữ Oa?

Chẳng lẽ thật sự chỉ vì Nữ Oa xinh đẹp sao?

Thần tình của Thông Thiên giáo chủ lúc này càng lúc càng kỳ quái.

Ánh mắt nhìn Nữ Oa cũng trở nên có chút quỷ dị.

Y quay đầu nhìn Nữ Oa.

"Chúc mừng, Nữ Oa đạo hữu." "Nói không chừng có thể nhân cơ hội này một bước lên trời." Lời nói tuy là chúc mừng, nhưng trong ngữ khí đó luôn có một cảm giác kỳ quái.

Ánh mắt nhìn Nữ Oa cũng cực kỳ cổ quái.

Có lẽ lần sau gặp Nữ Oa...

Nữ Oa có khả năng sẽ biến thành một phu nhân...

Thông Thiên giáo chủ càng nghĩ càng thấy kỳ quái.

Khí tức lộ ra trong ánh mắt, không biết là may mắn hay là buồn cười.

Nữ Oa nương nương lúc này cũng có chút vui mừng.

Nhưng dù vậy, nàng vẫn nghe ra được ý vị khó hiểu trong lời nói của Thông Thiên giáo chủ.

Không khỏi hơi nghiêng đầu, liếc nhìn Thông Thiên một cái.

Trong mắt dường như ẩn chứa ý hỏi.

Thông Thiên Thánh nhân nhìn Nữ Oa phong tình vạn chủng, càng thêm khẳng định khả năng đó trong lòng.

Nhưng y cuối cùng không nói ra.

Có một số lời không thể nói ra.

Giống như Nữ Oa bây giờ, trông như nhận được cơ duyên to lớn, thực tế rất có thể đã biến thành cừu non lạc vào miệng cọp.

"Chúc mừng Nữ Oa Thánh nhân!" "Không chỉ nhận được cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân, còn nhận được cơ duyên tiến vào Thiên Cơ Lâu." "Bây giờ xem ra dường như vẫn là Nữ Oa Thánh nhân đi trước chúng ta, đáng mừng đáng mừng." Nữ Oa tuy nghe ra lời nói của đối phương có chút kỳ quái, nhưng cũng không cứng rắn hỏi.

Mà là gật đầu.

Nàng cũng cảm thấy vận may của mình dạo này thật sự quá tốt.

Chẳng lẽ là Thiên Đạo đang chiếu cố sao?

Không chỉ vừa mới nhận được kỳ ngộ thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân, bây giờ lại nhận được cơ hội tiến vào Thiên Cơ Lâu.

Gần như có thể nói là người được lợi lớn nhất kể từ khi Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế.

Phải biết rằng nàng và Tam Thất không hợp nhau a.

Đến hôm nay, Tam Thất vẫn luôn miệng gọi nàng là xà yêu.

Nhưng không ngờ danh ngạch tiến vào Thiên Cơ Lâu lại rơi vào đầu nàng.

Ngoài ra, Nữ Oa lại có một nỗi lo sâu sắc.

"Liệu có phải lừa mình đến Thiên Cơ Lâu, rồi ngầm ra tay hạ sát không?" Nữ Oa cũng có nỗi lo như vậy.

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại, dường như lại không có khả năng này.

Trường Không đạo nhân kia muốn xóa sổ mình, chắc sẽ không tốn

công tốn sức như vậy.

Xem ra cũng chỉ có thể đi một bước xem một bước.

Nhân cơ hội này đi gặp Trường Không Đạo Chủ kia.

Bên kia, nhị thánh phương Tây và Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này sắc mặt đã tối sầm lại.

Bọn họ dường như đã cảm thấy đại sự không ổn rồi.

Bây giờ đã công bố bốn danh ngạch, nhưng vẫn không có danh ngạch của bọn họ.

Chẳng lẽ trong danh sách không có bọn họ sao?

Là bọn họ không đủ tư cách?

Hay là nguyên nhân khác?

Mấy vị Thánh nhân quả thực trăm mối không lời giải.

Trừ bọn họ ra, ý chí của Hồng Quân Đạo Tổ, cũng không có động tĩnh.

Phải biết rằng ý chí của Hồng Quân Đạo Tổ đã giáng lâm nơi này a.

Bất luận thế nào, cũng phải phân một danh ngạch cho Hồng Quân Đạo Tổ chứ?

Trong Hồng Hoang này còn có ai có tư cách hơn Hồng Quân Đạo Tổ sao?

Nếu không cho Hồng Quân Đạo Tổ một danh ngạch, chẳng phải là đắc tội chết với Hồng Quân Đạo Tổ sao?

Đến bây giờ Đạo Tổ còn chưa có danh ngạch, bọn họ chắc càng không có cửa.

Điều này khiến các vị Thánh nhân có mặt cực kỳ không thoải mái.

Chắc là danh ngạch thật sự không có duyên với bọn họ.

Nghĩ đến đây Tây phương nhị thánh lập tức sốt ruột.

Tiếp Dẫn Thánh nhân vội vàng mở miệng: "Nữ Oa nương nương, Tây phương giáo của chúng ta trước nay nghèo khó." "Sinh linh phương Tây càng là khổ không tả xiết, sư huynh đệ hai chúng ta không ngại vạn dặm đến đây, cũng là vì mưu cầu một con đường thoát cho sinh linh phương Tây." "Không biết ngài có thể nhường danh ngạch này cho hai người chúng ta không?" "Hai người chúng ta chắc chắn sẽ ghi nhớ đại công đức của Nữ Oa nương nương." "Dù sao Nữ Oa nương nương đã nhận được cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân, cơ hội này đối với Nữ Oa nương nương mà nói cũng như gân gà." "Nữ Oa nương nương nếu có thể giao cơ hội này cho Tây phương chúng ta, hai người chúng ta nhất định sẽ thay mặt sinh linh Tây phương cảm kích không xiết." Lời này vừa ra, trực tiếp khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử sững sờ.

Hai người họ tuy biết Tây phương nhị thánh có chút không biết xấu hổ, nhưng lại không ngờ lại không biết xấu hổ đến mức này.

Trực tiếp mở miệng cứng rắn đòi Nữ Oa.

Đây là một chút mặt mũi cũng không cần nữa sao?

Nữ Oa nương nương lại không thèm liếc y một cái.

Bên kia Thông Thiên giáo chủ lại khinh bỉ cười một tiếng.

Vị Tam Thất nữ thánh này đang chọn phi tần cho chủ nhân người ta, sao có thể nhường danh ngạch cho hai lão già các ngươi được?

Tây phương nhị thánh thấy Nữ Oa nương nương không để ý đến bọn họ, sắc mặt không khỏi trở nên âm u.

Nữ Oa nương nương này quả nhiên không coi bọn họ ra gì.

Lại không thèm để ý.

Thật sự khiến hai người họ có chút tức giận, nhưng cũng không thể làm gì.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang thầm kinh ngạc, Tam Thất mở miệng tuyên bố: "Danh ngạch cuối cùng..." Nghe những lời này, tất cả mọi người đều sững sờ.

Tổng cộng chỉ có năm danh ngạch sao?

Ngay cả mấy vị Thánh nhân kia, vào lúc này cũng có chút buồn bực.

Đã đến danh ngạch cuối cùng rồi sao?

Chắc chắn là của Hồng Quân Đạo Tổ.

Dù sao trong Hồng Hoang này còn ai có tư cách hơn Hồng Quân Đạo Tổ sao?

Tất cả mọi người không còn bất kỳ kỳ vọng nào nữa.

Đây chắc chắn là danh ngạch của Đạo Tổ.

Tam Thất hơi dừng lại một chút, liền mở miệng nói: "Danh ngạch cuối cùng, thuộc về Cửu Thiên Huyền Nữ!" "Oanh!!!" Tất cả mọi người vào lúc này đều sôi trào.

Các đại năng có mặt, tất cả đều xôn xao.

"Tình huống gì vậy?" "Chúng ta không nghe nhầm chứ?

Tại sao không phải là Hồng Quân Đạo Tổ?" "Chẳng lẽ Hồng Quân Đạo Tổ cũng không có tư cách sao?" "Thiên Cơ Lâu Trường Không Đạo Chủ, lại thật sự không chọn Hồng Quân Đạo Tổ?" Tất cả mọi người vào lúc này đều ngây người.

Danh ngạch cuối cùng, lại không phải là Hồng Quân Đạo Tổ.

Điều này quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng của chúng sinh Hồng Hoang.

Thật không ngờ Trường Không đạo nhân lại trực tiếp đắc tội chết với Hồng Quân Đạo Tổ.

Cứ như vậy chẳng phải là bất tử bất hưu với Hồng Quân Đạo Tổ sao?

Vị Trường Không Đạo Chủ này, rốt cuộc có át chủ bài gì?

Lại có thể coi thường Hồng Quân Đạo Tổ?

Còn Chuẩn Đề Thánh nhân và Tiếp Dẫn Thánh nhân phương Tây thì nhìn nhau.

Một lúc lâu sau, cả hai đều thấy trong mắt đối phương một tia phấn khích.

Lần này chuyện có ý nghĩa rồi.

Chương 205

Danh ngạch cuối cùng, lại không phải là Hồng Quân Đạo Tổ, mà là Cửu Thiên Huyền Nữ không có tiếng tăm gì.

Lần này hai người họ, trong lòng đã cân bằng rồi.

Hai người họ tuy không được lợi gì, nhưng Tam Thanh cũng không được lợi gì.

Chỉ là hời cho Nữ Oa Thánh nhân kia.

Tam Thất thần bí này rõ ràng không hợp với Nữ Oa, lại cứ cho Nữ Oa một danh ngạch.

Thật là có chút khó mà tưởng tượng.

Quan trọng là năm người được chọn này, cũng không biết là dựa vào điều kiện gì mà chọn ra.

Cùng lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này, dường như đều ý thức được một điểm trước đó.

Rõ ràng chúng sinh Hồng Hoang đều đã đến đông đủ, nhưng Tam Thất lại tiếp tục chờ đợi rất lâu.

Vốn dĩ mọi người đều cho rằng đang đợi Hồng Quân Đạo Tổ.

Không ngờ người mà Tam Thất thật sự chờ đợi lại là vị Cửu Thiên Huyền Nữ này.

Thậm chí còn đem danh ngạch cuối cùng này cho Cửu Thiên Huyền Nữ.

Chẳng lẽ nữ nhân này có điểm gì kỳ dị sao?

Nhiều người đều nhìn nữ nhân này, trong mắt lộ ra vẻ kinh nghi bất định.

Còn Cửu Thiên Huyền Nữ vẫn luôn yên tĩnh đứng ở một góc lúc này cũng sững sờ.

Sau đó liền lộ ra vẻ cuồng hỉ.

Vào lúc này, đã là lệ rơi đầy mặt.

Bao năm mong chờ, bao năm khát vọng, vào lúc này cuối cùng cũng sắp thành hiện thực rồi sao?

Cuối cùng cũng sắp được gặp, người đàn ông đã khiến nàng mê đắm đến thần hồn điên đảo rồi sao?

Giây phút này, Cửu Thiên Huyền Nữ thậm chí vui đến bật khóc.

Bóng hình mà nàng hằng mơ ước cuối cùng sắp được gặp rồi sao?

Chỉ cần đạt thành sở nguyện, dù có chết cũng đáng.

Ngay lúc này, một giọng nói lạnh lùng truyền đến.

"Huyền Nữ, ngươi có tư cách gì để nhận được danh ngạch này?" "Còn không mau giao danh ngạch ra?" "Chẳng lẽ ngươi muốn đám Thánh nhân chúng ta đi một chuyến tay không sao?" Chuẩn Đề Thánh nhân lúc này vô cùng tức giận.

Thật không ngờ hai người huynh đệ phương Tây bọn họ lại không có nổi một suất.

Xem ra chỉ có thể cướp lấy danh ngạch từ trên người Cửu Thiên Huyền Nữ này.

Dù sao ngoài Cửu Thiên Huyền Nữ và Nữ Oa ra, ba danh ngạch còn lại đều thuộc về người của Vu Yêu nhị tộc.

Hiện tại hai tộc này chính là chúa tể của đất trời, đều có thủ đoạn sánh ngang với Thánh nhân, thực sự không dễ chọc vào.

Hơn nữa, hai tộc này còn đang ở trong vòng xoáy của Vu Yêu

Lượng Kiếp, không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Vì vậy, hắn mới nhắm vào Cửu Thiên Huyền Nữ, thậm chí còn lôi cả danh hiệu của các Thánh nhân khác ra để dọa nạt nàng.

Nghe những lời này, Cửu Thiên Huyền Nữ lau vệt nước mắt trên má, ngẩng đầu nhìn về phía Chuẩn Đề Thánh nhân.

Hồi lâu sau, nàng đột nhiên nở một nụ cười giễu cợt.

"Thấy Vu Yêu nhị tộc không dễ chọc sao?" "Cho nên liền đến bắt nạt ta?" Lời này của Cửu Thiên Huyền Nữ có thể nói là đâm thẳng vào tim đen, một câu đã vạch trần bản chất của sự việc.

Chết nàng còn không sợ, Chuẩn Đề Thánh nhân thì có gì đáng sợ chứ?

Lời vừa dứt, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh nhân lập tức tối sầm lại.

Lời của nữ tử này là có ý gì?

Chẳng lẽ nói hắn sợ Vu Yêu nhị tộc sao?

Thật là vô lý.

Hắn đường đường là Thánh nhân, sao có thể sợ mấy con kiến hôi đó được?

Lúc này, giọng nói của Cửu Thiên Huyền Nữ lại vang lên lần nữa.

"Thế nhân đều khen ngươi tinh thông thiên địa chí lý, trí tuệ vô song, nay xem ra, dường như là ngu muội tột cùng." "Danh ngạch này vì sao lại rơi vào tay ta?

Chẳng lẽ ngươi chưa từng suy nghĩ qua sao?" "Ngươi không nghĩ ra nguyên nhân trong đó sao?" Cửu Thiên Huyền Nữ lúc này nắm chặt hai tay, đối mặt với Chuẩn Đề Thánh nhân mà không hề sợ hãi.

Chết còn không sợ, Chuẩn Đề Thánh nhân có gì phải sợ?

Nếu không thể gặp lại bóng hình mà mình hằng mơ ước, nàng sống trên đất Hồng Hoang này còn có ý nghĩa gì nữa?

Chẳng lẽ lại một lần nữa biến thành cái xác không hồn sao?

Giờ phút này, Cửu Thiên Huyền Nữ mắt đỏ hoe, gắt gao nhìn chằm chằm Chuẩn Đề Thánh nhân.

Trên người nàng thậm chí còn toát ra một luồng ý chí bất khuất.

Lời này vừa nói ra, không chỉ Chuẩn Đề Thánh nhân hơi sững sờ, mà chúng sinh Hồng Hoang nghe thấy cũng đều ngẩn người.

Đúng vậy.

Cửu Thiên Huyền Nữ tuy dung mạo cực kỳ diễm lệ, thậm chí không thua kém Nữ Oa nương nương, nhưng sau lưng nàng lại không có bất kỳ thế lực nào.

Rất rõ ràng, nàng chỉ là một kẻ cô độc.

Một người như vậy, tại sao danh ngạch cuối cùng lại rơi vào tay nàng?

Chẳng lẽ sự việc còn có nội tình khác sao?

Hay là Tam Thất quen biết Cửu Thiên Huyền Nữ?

Trong nhất thời, ánh mắt chúng sinh Hồng Hoang nhìn về phía Cửu Thiên Huyền Nữ bất giác trở nên có chút kỳ quái.

Cách đây không lâu, mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang cùng các đại năng khác đều đã đến đủ, nhưng Tam Thất Thánh nhân vẫn tiếp tục chờ đợi.

Lúc đó, mọi người đều cho rằng người mà Tam Thất Thánh nhân chờ đợi là Hồng Quân Đạo Tổ.

Sau đó, ý chí của Hồng Quân Đạo Tổ giáng lâm, Tam Thất Thánh

nhân mới bắt đầu công bố danh sách.

Nay xem ra rõ ràng không phải.

Người mà Tam Thất Thánh nhân chờ đợi, hiển nhiên chính là Cửu Thiên Huyền Nữ.

Dù sao, sau khi Cửu Thiên Huyền Nữ đến thì danh sách mới được chính thức công bố, và danh sách cuối cùng còn thuộc về Cửu Thiên Huyền Nữ.

"Chẳng lẽ..." "Chẳng lẽ Tam Thất Thánh nhân quen biết Cửu Thiên Huyền Nữ?" "Hoặc là nói Cửu Thiên Huyền Nữ và Trường Không đạo chủ có gian tình?" "Cho nên danh ngạch của Cửu Thiên Huyền Nữ là đã được sắp đặt từ trước?" Ánh mắt của mọi người nhìn Cửu Thiên Huyền Nữ lập tức thay đổi.

Mà Tam Thất Thánh nhân lúc này nhìn Cửu Thiên Huyền Nữ, trong mắt cũng lộ ra một tia tán thưởng.

Nàng đương nhiên là quen biết vị Cửu Thiên Huyền Nữ này, bởi vì trước kia từng nghe chủ nhân nhắc đến nàng.

Lần tuyển chọn này, tự nhiên cũng có một suất của nàng.

Ngoài ra, Tam Thất dường như nhìn thấy bóng dáng của chính mình trên người Cửu Thiên Huyền Nữ.

Nhưng Huyền Nữ cũng quả thực là thông minh tuyệt đỉnh, lại biết mượn thế.

Nàng biết mình cô thân một mình, thế đơn lực bạc, mấy câu nói đã dấy lên sự nghi ngờ của đông đảo đại năng có mặt.

Cứ như vậy, không ai dám ra tay với nàng trước.

Bởi vì nàng đã thành công khiến cho mình và chủ nhân dính líu quan hệ.

Đây chính là mượn thế, trong nháy mắt đã thay đổi tình cảnh của mình.

Không hổ là nữ tử mà chủ nhân từng để mắt tới.

Cái suy nghĩ thông minh xảo diệu này, thật khiến người ta kinh ngạc.

Giọng nói lười biếng của Tam Thất lại một lần nữa vang lên.

"Danh ngạch do chủ nhân định ra, há là các ngươi có thể tùy tiện dòm ngó sao?" "Chuẩn Đề Thánh nhân, ngươi làm vậy có hơi quá rồi đó?" "Tiểu nữ tử hy vọng chỉ lần này, không có lần sau." "Kẻ nào dám uy hiếp Huyền Nữ, dòm ngó danh ngạch một lần nữa." "Tất sẽ giết không tha." Lời này vừa dứt, trong nháy mắt một luồng khí tức kinh khủng bao trùm toàn trường.

Luồng khí tức này lại không hề yếu hơn bất kỳ một vị Thánh nhân nào có mặt.

Cảm nhận được luồng khí tức này, tất cả mọi người đều có chút kinh ngạc.

Không hổ là Tam Thất Nữ Thánh... luồng khí tức này thật là vô cùng mãnh liệt.

Chuẩn Đề Thánh nhân mím môi, cuối cùng không nói được lời nào.

Xem ra lần này danh ngạch thật sự vô duyên với phương Tây rồi.

Các sinh linh khác của Hồng Hoang tuy trong lòng không phục, nhưng cuối cùng cũng không nói được gì.

Chương 206

Tam Thất Thánh nhân quét mắt nhìn một vòng: "Đây mới chỉ là đợt danh ngạch đầu tiên, sau này sẽ còn có những danh ngạch khác, các vị đại năng cũng không cần phải nản lòng." "Nói không chừng qua vài ngày nữa, chủ nhân tâm huyết dâng trào, lại phát ra danh ngạch." "Bất luận là muốn kết giao với chủ nhân, hay là muốn xin cơ duyên từ chủ nhân, đến lúc đó đều sẽ có cơ hội." Nghe những lời này, sắc mặt chúng sinh Hồng Hoang có phần dễ coi hơn nhiều.

Nếu sau này còn có danh ngạch, vậy thì mọi chuyện đều dễ nói.

Thiên Cơ Lâu Trường Không đạo chủ đã phát danh ngạch, tất nhiên sẽ không chỉ có một lần này.

Sau này có lẽ vẫn còn cơ hội.

Tâm tư của mọi người đều trở nên linh hoạt.

Có lẽ nên tìm cơ hội làm thân với Tam Thất Thánh nhân, nói không chừng có thể nhận được danh ngạch lần sau.

Dù sao Trường Không đạo chủ bây giờ có thể nói là người giàu có nhất thế giới Hồng Hoang, ngay cả cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh nhân cũng có thể ban tặng, thực sự là ngoài sức tưởng tượng.

Trên không trung, Tam Thất lại nói: "Ngoài ra, triệu tập mọi người đến đây còn có một việc khác." "Có một số chuyện, chủ nhân nhờ ta dặn dò mọi người." "Hiện nay thế giới Hồng Hoang rất không yên ổn, ngấm ngầm xuất hiện nhiều nguy cơ." "Chủ nhân nhà ta vì việc này cũng bận đến sứt đầu mẻ trán." "Chủ nhân hy vọng các vị có thể an phận một chút, có thù hận với nhau, hoặc muốn tranh đoạt bá quyền." "Gần đây đều tạm dừng lại, an ổn sống qua một thời gian rồi hãy nói." "Đừng để thế giới Hồng Hoang này vô cớ tăng thêm nhiều sát

nghiệt.” “Kẻ nào không nghe khuyên can, dù là đại tộc hay là cá nhân, rất có thể sẽ tự rước lấy họa diệt vong, đến lúc đó đừng trách tiểu nữ tử không nhắc nhở.” “Đến lúc đó, nếu người khác ra mặt, sẽ không dễ nói chuyện như tiểu nữ tử đâu.” “Lúc đó xui xẻo chính là các ngươi đó.” Đoạn thoại này của Tam Thất có thể nói là cực kỳ mềm mỏng.

Giọng nói mềm mại, ngọt ngào.

Âm thanh tê dại đó cực kỳ dễ nghe, nhưng lời nói ra lại tràn đầy sát khí.

Ngoài ra còn tiết lộ những thông tin khác.

Nhiều đại năng đều có chút nghi hoặc.

“Gần đây Hồng Hoang không yên ổn sao?” Lời của Tam Thất quả thực nói có chút không rõ ràng.

Hầu hết mọi người đều không hiểu tại sao.

Gần đây thế giới Hồng Hoang rất yên bình mà.

Đại chiến giữa Vu tộc và Yêu tộc cũng đã bị Hồng Quân Đạo Tổ ra lệnh dừng lại.

Trong vòng vạn năm, Vu Yêu hai tộc không được khai chiến.

Vu Yêu hai tộc đều không khai chiến, các đại năng khác cũng không ra tay gây rối.

Hiện tại, sự việc trọng đại nhất ở Hồng Hoang chính là Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Tại sao Tam Thất Thánh nhân lại nói Hồng Hoang gần đây không yên ổn?

Chẳng lẽ...

Nhiều người vào lúc này lại nghĩ đến thông tin được tiết lộ khi

Linh Căn Bảng công bố.

Có người đang âm thầm bảo vệ Hồng Hoang...

Lúc đó, trên Hồng Mông Tử Kim Bảng đã giải thích rõ ràng.

Linh Căn Bảng xếp hạng thứ ba Thông Thiên Kiến Mộc, là do một đại năng thần bí di thực đến để bảo vệ Hồng Hoang.

Linh Căn Bảng xếp hạng thứ hai Thế Giới Cổ Thụ Thái Sơ, cũng là do một đại năng thần bí mời đến để bảo vệ Hồng Hoang.

Ngoài Thông Thiên Kiến Mộc và Thế Giới Cự Thụ ra, Tứ Đại Thánh Thú trên Tọa Kỵ Bảng cũng là những tồn tại bảo vệ Hồng Hoang.

Nay lại liên tưởng đến lời của Tam Thất, nhiều người vào lúc này đều có chút rùng mình.

Chẳng lẽ thế giới Hồng Hoang thật sự không yên ổn sao?

Nếu những thông tin này đều là thật, vậy thế giới Hồng Hoang thật sự không thể xem là yên ổn.

Nhưng lại có một số người lại coi thường.

Cái gọi là trời sập đã có người cao chống đỡ, liên quan gì đến mấy kẻ tép riu như bọn họ?

Không chỉ có Hồng Quân Đạo Tổ, còn có Thiên Đạo Thánh nhân, còn có vô số Chuẩn Thánh...

Lúc này, đông đảo sinh linh có mặt đều rơi vào trầm tư, trong nhất thời lại im lặng một cách quỷ dị.

Tam Thất nhìn những người đang im lặng, sau đó lại thản nhiên lên tiếng.

“Chuyện lần này đến đây thôi.” “Năm vị nhân tuyển mà tiểu nữ tử

chọn ra hãy chuẩn bị, theo ta vào Thiên Cơ Lâu đi.” Câu nói này lập tức làm mọi người bừng tỉnh.

Năm vị nhân tuyển được chọn cuối cùng cũng sắp được vào Thiên Cơ Lâu rồi sao?

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

Ngay cả mấy vị Thánh nhân kia vào lúc này cũng đặc biệt ghen tị.

Chỉ thấy Thái Thản của Vu tộc là Huyền Minh chào hỏi với các đại năng Vu tộc, sau đó liền lóe người xuất hiện trên không trung.

Chúng sinh nhìn theo, chỉ thấy Huyền Minh có dung mạo cực kỳ xuất chúng, trông khoảng ngoài hai mươi tuổi.

Dung mạo đoan trang tú lệ, một đôi mắt cực kỳ linh động.

Cả người trông như tinh linh nhân gian, mỹ diễm không gì sánh bằng.

Đặc biệt là mái tóc dài sau lưng nàng, suối tóc đó lại rủ thẳng đến gót chân, lúc này đang bay múa theo gió, hương thơm lan tỏa.

Thân thể mảnh mai, tứ chi thon dài, quả thực là tinh linh nhân gian.

Nhiều người đều nhìn Huyền Minh với ánh mắt ghen tị.

Dù sao cũng là nhân vật xếp hạng thứ mười chín trên Tiên Tư Bảng.

Xét trên Tiên Tư Bảng, Huyền Minh có thể coi là người đứng đầu dưới Thánh nhân...

Quả nhiên là mỹ diễm không gì sánh bằng.

Mọi người không khỏi lại mong chờ nhân vật thứ hai.

Trong đám Yêu tộc, Thường Nga có chút rụt rè đứng ra.

Sau khi chào hỏi với các đại năng Yêu tộc và cha mẹ, nàng cũng

lóe người xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy thiếu nữ này trông còn nhỏ hơn một chút, khoảng mười bảy, mười tám tuổi, mặc một bộ bạch y, da dẻ cũng cực kỳ trắng nõn.

Màu trắng này phảng phất như màu sắc thuần khiết nhất giữa đất trời.

Một đoàn bạch quang mờ ảo như khói sương bao phủ lấy thiếu nữ.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn kỹ lại, thấy thiếu nữ tên Thường Nga này có dung mạo cực kỳ giống mẹ mình, ngũ quan tuyệt mỹ, thân hình cũng yểu điệu thướt tha.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy Thường Nga xinh đẹp như vậy, cũng không khỏi một trận kinh ngạc.

“Nữ tử như vậy sao không thể lên Tiên Tư Bảng nhỉ?

Tiếc quá…” “Không phải đã nói rồi sao?

Đây là Tiên Tư Bảng, không phải bảng xếp hạng nhan sắc, cần phải xem xét tổng hợp nhiều phương diện mới có thể lên bảng.” “Nữ tử hậu bối này tuy dung mạo kinh diễm, nhưng dù sao tuổi còn quá nhỏ, các phương diện khác có chút không đủ, nên chưa lên bảng được.....” Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này không khỏi lại mong chờ nhân tuyển thứ ba.

Nhưng ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía Cửu Thiên Huyền Nữ ở trong góc.

Phải biết rằng Cửu Thiên Huyền Nữ là nhân tuyển đã được định sẵn.

Tuy không có bối cảnh, nhưng dường như lại là tồn tại có bối cảnh lớn nhất trong mấy người ở đây.

Cửu Thiên Huyền Nữ lúc này cũng có chút kích động.

Nàng vung tay, con Trùng Đồng Khổng Tước Minh Điểu khổng lồ kia liền hóa thành một con chim sẻ nhỏ, đậu trên vai nàng.

Nàng cũng lóe người xuất hiện trên không trung, đứng ở một bên khác của Thường Nga.

Chỉ thấy da nàng trắng như tuyết, trong suốt như pha lê, tựa như một khối mỹ ngọc của đất trời.

Đứng bên cạnh Thường Nga trắng nõn vô cùng, nàng không hề bị lép vế.

Đôi mắt nàng như một dòng suối trong, khi đưa mắt nhìn, tự có một luồng khí tức ngọc nữ, thậm chí còn tạo ra một cảm giác khiến người ta tự thấy hổ thẹn.

Nhưng mỗi cử chỉ, hành động của nàng lại có một tư thái câu hồn đoạt phách, quả thực có một vẻ đẹp khiến người ta hồn xiêu phách lạc.

Nhiều người không khỏi kinh ngạc.

Không hổ là Cửu Thiên Huyền Nữ diễm áp chúng sinh.

Mỹ danh của Cửu Thiên Huyền Nữ, gần như có thể nói là diễm áp Hồng Hoang.

Trên Tiên Tư Bảng, Cửu Thiên Huyền Nữ cũng xếp ở vị trí thứ ba mươi mốt, ngay sau Côn Bằng, đủ để thấy nữ tử này xuất sắc đến mức nào.

Lúc này, ánh mắt chúng sinh Hồng Hoang lại nhìn về phía Nữ Oa.

Nhân tuyển thứ tư chính là Nữ Oa nương nương.

Nữ Oa nương nương khẽ bĩu môi, sau đó liền chào hỏi với Thông Thiên, lại gật đầu với huynh trưởng Yêu Hoàng Phục Hy ở xa.

Sau đó, nàng xuất hiện ở một bên khác của Cửu Thiên Huyền Nữ.

Nữ Oa vừa xuất hiện, ba nữ tử kia liền lùi lại vài bước.

Dù sao Nữ Oa cũng là nữ tiên đệ nhất Hồng Hoang từ nhiều năm nay, là nữ Thánh nhân đầu tiên của thế giới Hồng Hoang.

Bất kỳ ai ở trước mặt nàng cũng sẽ cảm nhận được áp lực.

Chúng sinh Hồng Hoang cố nén ý bất kính, ngẩng đầu nhìn lên.

Chương 207

Chỉ thấy đó là một bóng hình tuyệt thế độc lập, toàn thân tắm trong ánh sáng thần kỳ nhàn nhạt.

Dưới ánh sáng này, Nữ Oa nương nương giống như nữ thần độc nhất vô nhị của thế giới Hồng Hoang.

Ba ngàn sợi tóc xanh sau lưng lúc này được búi thành một kiểu tóc vô cùng tôn quý.

Trông nàng cực kỳ cao sang.

Đôi mắt khi mở khi nhắm, lưu lộ ra rõ ràng là thần quang kiều diễm minh mị.

Đặc biệt là trên người Nữ Oa, còn mặc phượng quan hà bí, lập tức có một luồng khí tràng mạnh mẽ hiện ra.

Chúng sinh Hồng Hoang, vào lúc này không khỏi kinh ngạc.

Không hổ là Nữ Oa nương nương, quả thực có tư chất mê đảo chúng sinh.

Nhìn bốn vị nữ tử xinh đẹp tuyệt trần trên không trung, nhiều người lại bắt đầu mong chờ Hậu Thổ.

Tuy đều đã từng thấy bóng dáng của mấy vị nữ tử này trên không trung, nhưng đó chỉ là hư ảnh mà thôi.

Nay có thể tận mắt nhìn thấy chân thân, quả thực khiến người ta vô cùng kích động.

Mọi người đều biết, Hậu Thổ nương nương hiện đang ở Cửu U Huyền Minh Địa Phủ, có lẽ đến đây sẽ có chút phiền phức, nhưng mọi người đều có thể chờ đợi.

Lúc này, dưới Cửu U Địa Phủ.

Vô số oan hồn xa xa vây quanh Hậu Thổ Bình Tâm nương nương, nhưng lại không dám tiến lên nữa.

Chỉ vì bên cạnh Hậu Thổ có một cái hộp nhỏ.

Cái hộp này, trên Bảng xếp hạng Pháp bảo, là bảo vật cấp Tiên Thiên Chí Bảo vượt qua cả Tru Tiên Tứ Kiếm.

Đại đạo hung sát dị bảo - Trấn Thiên Quan.

Lúc này, Hậu Thổ đứng dậy, ánh mắt nhìn chằm chằm Trấn Thiên Quan trước mặt, khẽ cúi đầu.

"Hậu Thổ tạm thời rời đi, mọi việc ở U Minh Địa Phủ xin nhờ vào ngươi." Trấn Thiên Quan hóa thành cái hộp nhỏ trước mặt lúc này khẽ rung lên, dường như đồng ý với lời của Hậu Thổ.

Trấn Thiên Quan cùng Tam Thất tâm linh tương thông, tự nhiên biết sự việc quan trọng.

Nhận được hồi đáp, Hậu Thổ mới quay người lại nhìn những oan hồn ở xa.

"Có Trấn Thiên Quan ở đây, chắc các ngươi cũng không gây ra được sóng gió gì." "Hôm nay Hậu Thổ đi rồi sẽ về." "Đợi Hậu Thổ trở về, tất sẽ trấn sát hết các ngươi." Sau đó, nàng hóa thành một luồng u quang bay vút lên trời.

Lúc này, chúng sinh Hồng Hoang đã chờ đợi rất lâu.

Ngay khi nhiều người có chút không kiên nhẫn, cuối cùng lại có một luồng khí tức khổng lồ nhanh chóng đến gần.

Đây rõ ràng là khí tức của Thánh nhân, nhưng luồng khí tức này lại có cảm giác hoàn toàn khác với Tam Thanh, Tây phương nhị Thánh, Nữ Oa...

Nhưng nhiều người trong lòng đều hiểu rõ.

Hồng Hoang Lục Thánh là Thiên Đạo Thánh nhân, còn Hậu Thổ là Địa Đạo Thánh nhân.

Đại đạo khác nhau, tự nhiên khí tức cũng khác nhau.

Tất cả mọi người đều phấn chấn.

Hậu Thổ cuối cùng cũng sắp ra rồi sao?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang mong chờ, một luồng khí tức u tối, mơ hồ xuất hiện trên không trung.

Sau đó, luồng khí tức này lắc mình một cái, liền hiện ra hình bóng một nữ tử.

Nhiều người đều ngẩng đầu nhìn.

Chỉ thấy đó là một thiếu nữ khoảng ngoài hai mươi tuổi.

Thân hình đầy đặn, đường cong tinh tế.

Đường cong tuyệt diệu đó phảng phất như món quà hoàn mỹ mà trời đất sinh ra.

Một bộ trường bào màu đen đã phác họa hoàn hảo thân thể kinh diễm vô cùng đó, khiến chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy mà không khỏi một trận kinh ngạc.

Mà dung mạo của nàng cũng vô cùng tinh xảo.

Hai hàng lông mày như liễu như mây, hình dạng cực đẹp, tôn lên đôi mắt vô cùng minh mị, thực sự là đáng yêu tột cùng.

Còn có đôi môi anh đào gợi cảm, cực kỳ đầy đặn.

Ngũ quan hoàn mỹ kết hợp lại quả thực đẹp đến cực hạn.

Bóng hình này chính là tồn tại xếp hạng thứ tám trên Tiên Tư Bảng, cũng là người trong thời gian gần đây ngẫu nhiên cảm ngộ

được Địa đạo, cuối cùng thành tựu Địa Đạo Thánh nhân Hậu Thổ.

Hậu Thổ xuất hiện, trước tiên chào hỏi với người của Vu tộc.

Người của Vu tộc cũng một phen kinh hô, niềm vui sướng rõ ràng không thể diễn tả bằng lời.

Vu tộc tuy mất đi Hậu Thổ vị Tổ Vu này, nhưng lại sinh ra một vị Thánh nhân.

Quả nhiên là một được một mất, tự có thiên định.

Hậu Thổ sau đó lại hành lễ với Nữ Oa bên cạnh.

Dù sao Nữ Oa cũng là Thánh nhân viễn cổ đã thành thánh từ lâu, lễ nghi cần thiết vẫn phải có.

Sau đó lại chào hỏi với ba vị nữ tử khác.

Bây giờ, năm danh ngạch cuối cùng đã tập trung đủ.

Chúng sinh Hồng Hoang, không ai không ghen tị nhìn năm bóng hình hoàn mỹ vô cùng trên không trung, nước miếng trong miệng sắp chảy ra.

Mọi người lưu luyến không rời nhìn năm bóng hình trên không.

Lại nhìn Tam Thất đứng ở xa, tươi cười rạng rỡ.

Cảnh tượng như vậy thực sự là quá hiếm có, quả thực là cảnh đẹp không sao tả xiết.

Nhiều người vào lúc này thậm chí còn thi triển đại pháp lực, ngưng tụ lại hình ảnh của khoảnh khắc này, để sau này có thể xem lại.

Ngay lúc này, Tam Thất mới lười biếng tiến lên.

“Nếu mấy vị đã chuẩn bị xong, vậy thì theo ta đi.” Theo đó, nàng vung tay phải.

Sâu trong thương khung, đột nhiên bắn ra một đạo thần quang huyền diệu.

Đạo thần quang này ban đầu rất nhỏ, một lát sau đột nhiên trở nên vô cùng mênh mông cuồn cuộn, dường như trực tiếp phá vỡ vô tận thanh minh.

Một lát sau, trên bầu trời liền xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ.

Trong vòng xoáy, có vô số thần quang tuôn ra.

Bên trong vô tận thần quang, có một hạp cốc thần bí.

Trong hạp cốc đang sừng sững một tòa miếu vũ lầu các hùng vĩ.

Chỉ thấy lầu các này, cửa cao sừng sững, cửa sổ tựa trời xanh.

Lập trên cao hoa quan, nối liền phi các tới Tây thành.

Nhìn sông Chương nước chảy dài, ngắm vườn quả sum suê.

Hai đài đứng hai bên tả hữu, có ngọc long cùng kim phượng.

Nối hai cầu về đông tây, như cầu vồng trên không.

Hàng tỷ chúng sinh Hồng Hoang, nhìn lầu các trên không, lập tức rơi vào vẻ si mê.

Tất cả mọi người đều chìm đắm trong đó, khó có thể tự thoát ra.

Lầu các trên không thực sự là vô cùng hùng vĩ, vô cùng tú lệ.

"Đây là Thiên Cơ Lâu sao?" "Đây là nơi Thiên Cơ Lâu tọa lạc sao?

Thiên Cơ Lâu cuối cùng đã hiện thế, cuối cùng đã lộ diện trong Hồng Hoang sao?" Nhiều người đều điên cuồng nhìn vào trong.

Chỉ có thể nhìn ra bên trong là một sơn cốc khổng lồ.

Tòa Thiên Cơ Lâu vô cùng cao lớn hùng vĩ này, sừng sững bên trong sơn cốc đó.

Còn sơn cốc này rốt cuộc ở nơi nào, thì không nhìn rõ được.

“Linh lực thật nồng đậm...” “Mức độ nồng đậm của linh khí này thực sự ngoài sức tưởng tượng...” “Không biết Thiên Cơ Lâu này rốt cuộc tọa lạc ở nơi nào nhỉ?” Nhiều người đều lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

Tam Thất khẽ cười.

“Mấy vị theo ta đi.” Sau đó, nàng xoay người tiến vào trong vòng xoáy.

Mấy người còn lại tự nhiên là nhìn nhau.

Người đầu tiên bước vào vòng xoáy lại là Cửu Thiên Huyền Nữ.

Chỉ thấy nàng không chút do dự liền đi theo.

Chương 208

Bây giờ trong đầu nàng, chỉ có bóng hình của Trường Không đạo nhân, không còn gì khác.

Nàng chỉ nghĩ có thể sớm gặp được y một chút.

Mà mấy người kia, cũng theo sau.

Khi mấy người toàn bộ bước vào bên trong vòng xoáy đó, vòng xoáy lập tức khép lại hoàn toàn.

Chúng sinh Hồng Hoang không còn nhìn thấy gì nữa.

Cho đến lúc này, chúng sinh Hồng Hoang không ai không than thở.

Không ngờ cơ duyên tốt đẹp như vậy lại trôi đi ngay trước mắt mọi người.

Người thật sự nhận được cơ duyên lại chỉ có năm người đó, thực sự khiến chúng sinh Hồng Hoang ghen tị không thôi.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, luồng khí tức vô cùng quỷ dị, huyền diệu trên không trung, không biết từ lúc nào đã tiêu tan.

Luồng khí tức đó chính là ý chí của Hồng Quân Đạo Tổ.

Cùng với sự tiêu tan ý chí của Hồng Quân Đạo Tổ, Thông Thiên giáo chủ cũng cưỡi con Quỳ Ngưu khổng lồ quay người rời đi, thẳng tiến về Kim Ngao Đảo Bích Du Cung của mình!

Lại không hề chào hỏi hai vị huynh trưởng của mình.

Có thể thấy Tam Thanh thực sự đã nảy sinh mâu thuẫn.

Ít nhất Nguyên Thủy Thánh nhân và Thông Thiên Thánh nhân đã có địch ý với nhau.

Thái Thượng Lão Tử cũng khẽ thở dài.

Không ngờ Tam Thanh cùng chung một nguồn cội, cuối cùng lại đi đến bước đường này, thực sự khiến ông có chút đau lòng.

Ông chào hỏi Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng cưỡi con Thanh Ngưu một sừng rời đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cưỡi Tứ Bất Tượng, sắc mặt cũng có chút âm trầm.

Vốn dĩ ông đến đây là để tranh đoạt cơ duyên, không ngờ không vớt vát được chút cơ duyên nào, chỉ đến xem một màn náo nhiệt mà thôi.

Chúng sinh còn bị Tam Thất Thánh nhân kia cảnh cáo một phen...

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày âm trầm, cưỡi Tứ Bất Tượng định quay người rời đi.

"Sư huynh xin dừng bước..." Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Thánh nhân ở một bên, ngăn Nguyên Thủy Thiên Tôn lại, đến bên cạnh ông, thì thầm to nhỏ.

Hồi lâu sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn quay mặt lại nhìn hai người bên cạnh, vẻ mặt cũng âm trầm bất định, dường như đang suy nghĩ điều gì.

Hai vị Thánh nhân phương Tây này quả nhiên không phải hạng tốt lành gì, lại khuyên mình cùng đi Tử Tiêu Cung tìm lão sư.

Xem ra đối với việc không nhận được danh ngạch, Tây phương nhị Thánh vẫn có chút không cam lòng.

Nay khuyên mình cùng họ đi Tử Tiêu Cung, chắc cũng chẳng có ý tốt gì.

Mình có nên đi không?

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cũng có chút dao động.

Dù sao đã lâu không gặp Đạo Tổ, đi bái kiến một chút cũng tốt.

Nhưng nếu hai tên này không có ý tốt, chọc giận lão sư, chẳng phải là hỏng bét sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh ngạc bất định nhìn hai người.

Ông cũng biết hai người này khuyên mình, e là thật sự không có ý tốt gì.

Nhưng Bàn Cổ Phiên của ông đến nay vẫn còn ở Tử Tiêu Cung, cũng phải đến Tử Tiêu Cung diện kiến lão sư, lấy lại Bàn Cổ Phiên.

Nhìn hai người bên cạnh, Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng vẫn gật đầu, quyết định đi một chuyến.

Sau đó liền cưỡi Tứ Bất Tượng, đi đầu cưỡi mây rời đi.

Tây phương nhị Thánh lập tức mừng rỡ, vội vàng theo sau.

Tại Tử Tiêu Cung, Tây phương nhị Thánh và Nguyên Thủy Thiên Tôn đã đứng trên đại điện khổng lồ.

Ở nơi cao nhất của đại điện, ngồi chính là Hồng Quân Đạo Tổ đang nhắm mắt dưỡng thần!

"Lão sư, Trường Không đạo chủ kia quả thực có chút quá đáng." Chuẩn Đề Thánh nhân lúc này đã bắt đầu lải nhải.

"Danh sách vào Thiên Cơ Lâu, ngoài Nữ Oa sư muội ra, mấy vị Thánh nhân khác lại không ai có được.

Như vậy cũng thôi đi, lại ngay cả lão sư cũng không có tên trong danh sách, thực sự là không biết lễ số." "Đây chẳng phải là đóng cửa không cho lão sư vào sao?" "Thật là vô lý..." Chuẩn Đề Thánh nhân lải nhải không ngừng, bất bình thay cho Hồng Quân Đạo Tổ.

Chuẩn Đề Thánh nhân làm vậy, chủ yếu cũng là muốn Hồng Quân Đạo Tổ ra tay.

Nếu Hồng Quân Đạo Tổ ra tay, vũng nước đục Hồng Hoang này sẽ bị khuấy đảo hoàn toàn.

Đến lúc đó, Tây phương nhị Thánh bọn họ có thể đục nước béo cò.

Đây cũng là biện pháp bất đắc dĩ.

Ai bảo phương Tây của họ nghèo nàn như vậy?

Không làm vậy, phương Tây sẽ không có cơ hội quật khởi.

Nhưng chút tâm tư nhỏ này của hắn, làm sao có thể qua mắt được Hồng Quân Đạo Tổ?

"Đủ rồi, chuyện này đến đây thôi." "Hai vị các ngươi về trước đi." "Ngọc Thanh ở lại Tử Tiêu Cung suy ngẫm một chút, khi nào suy ngẫm xong thì lấy lại Bàn Cổ Phiên." Hồng Quân Đạo Tổ có chút lạnh lùng, rất nhanh liền hạ lệnh.

Lúc này, ngài mới từ từ mở mắt, thần quang trong mắt biến đổi nhanh chóng, dường như có vô tận năng lượng bão táp đang diễn hóa.

Mọi chuyện từ đầu đến cuối, Hồng Quân Đạo Tổ sớm đã có tính toán.

Lúc này, ngài đang phóng thần thức ra ngoài, cẩn thận dò xét từng động tĩnh của Hồng Hoang.

Ngài muốn tìm ra vị trí của Thiên Cơ Lâu trong Hồng Hoang, sau đó kiểm soát chặt chẽ.

Ngoài ra, ngài cũng đang tìm cách phá giải Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Hồng Mông Tử Kim Bảng như một miếng vá khổng lồ, ghim chặt

trên bầu trời, thậm chí còn trực tiếp phóng ra uy áp vô tận, trong thời gian ngắn đã ép ý chí của Hồng Quân Đạo Tổ ra khỏi Thiên Đạo, từ đó phá vỡ việc Hồng Quân Đạo Tổ hóa thân hợp đạo.

Nếu Hồng Quân Đạo Tổ cứng rắn tiến vào cảnh giới hóa thân hợp đạo lần nữa, tự nhiên cũng có thể, nhưng không thể tránh khỏi việc sẽ lại xung đột với Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Dù sao lúc đó ngài nhất thời không để ý, lại bị Hồng Mông Tử Kim Bảng làm bị thương.

Đây đối với ngài tuyệt đối là một sự sỉ nhục.

Sai lầm tương tự ngài sẽ không phạm lần thứ hai.

Đợi sau khi nghiên cứu thấu đáo Hồng Mông Tử Kim Bảng, Thiên Cơ Lâu, Trường Không đạo nhân...

đến lúc đó mới ra tay.

Chỉ cần ra tay, tất sẽ là trấn áp như sấm sét.

Hồng Quân Đạo Tổ, trong mắt tràn ngập sát ý.

Chính là ứng với câu nói đó: Khi quyền lực và thực lực đạt đến đỉnh phong, tiên tức là ma, ma tức là tiên.

Còn Cửu Thiên Huyền Nữ, Hậu Thổ, Thường Nga bọn họ, lúc này đã theo Tam Thất đến sơn cốc thần bí, xuất hiện bên dưới Thiên Cơ Lâu.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, thấy trước mắt nhất là một bậc thang đá gồm sáu nghìn chín trăm chín mươi chín khối Hỗn Độn Ngọc Thạch quý giá.

Cuối bậc thang, là tòa cung điện lầu các hùng vĩ cao vạn trượng, bốn phía không thấy điểm cuối.

Nó lặng lẽ đứng đó.

Mọi người nhìn xa, thấy trên cửa lớn của tòa cung điện lầu các khổng lồ, có ba chữ lớn cực kỳ cổ xưa, chói mắt hiện ra trước mặt.

Chính là "Thiên Cơ Lâu".

Lúc này ba chữ này đang tỏa ra đạo vận vô song.

Một luồng khí tức vô cùng sắc bén, từ ba chữ này toát ra, dường như ẩn chứa một luồng đại đạo chi ý.

Khí tức sắc bén và đạo vận uy nghiêm vô cùng đó, phảng phất như tỏa ra một loại ma lực quỷ dị, trực tiếp đánh vào linh hồn của mấy người.

Trực tiếp khiến linh hồn của Cửu Thiên Huyền Nữ, Huyền Minh, Thường Nga ba người run rẩy.

Dù sao thực lực của họ yếu hơn một chút, thân thể vào lúc này đều có chút run rẩy.

Rõ ràng họ từ ba chữ này cảm nhận được áp lực vô song.

Áp lực cuồn cuộn đó khiến họ run rẩy từ tận đáy lòng.

Ngay cả Nữ Oa và Hậu Thổ, dưới luồng khí tức này, cũng cảm thấy có chút không thoải mái.

Ba chữ lớn này tựa như chúa tể của trời đất, đạo lệnh của thế giới, khiến người ta không dám khinh nhờn.

"Ba chữ lớn này, lại khiến tinh thần ta hoảng hốt, thật không thể tin nổi?" Thường Nga trong lòng có chút sợ hãi.

Dù sao trong năm người này, nàng là nhỏ nhất, thực lực cũng yếu nhất, khó tránh khỏi có chút sợ hãi.

Mà Huyền Minh lúc này thì hai mắt sáng rực.

Chương 209

Dù sao nàng cũng là một trong các Tổ Vu, từ xưa đến nay chiến lực của nàng vô cùng mạnh mẽ.

Bên cạnh lại có hảo khuê mật Hậu Thổ, nàng tự nhiên không hề lo sợ.

"Hậu Thổ, lần này Trường Không đạo nhân mời chúng ta đến Thiên Cơ Lâu quan sát quá trình Hồng Hoang khai tịch." "Chúng ta nhất định không thể lãng phí danh ngạch." "Cũng vừa hay có thể gặp mặt Trường Không đạo chủ thần bí khó lường kia." Huyền Minh lúc này mắt sáng rực.

"Nếu hắn trông đẹp trai, tỷ muội nhất định sẽ hạ gục hắn." Nữ tử Vu tộc vốn dĩ tương đối phóng khoáng, Huyền Minh tự nhiên cũng kế thừa được tinh túy đó.

Lời này vừa nói ra, lập tức thu hút mấy ánh mắt lườm nguýt.

Hậu Thổ cũng không khỏi lắc đầu thở dài.

Người tỷ muội này cũng quá mất mặt đi?

Lời như vậy cũng có thể nói ra miệng?

Nàng không khỏi liếc nhìn Tam Thất bên cạnh, lại phát hiện Tam Thất tươi cười nhìn mấy người, trong nụ cười dường như ẩn chứa một hương vị không tên.

Điều này trực tiếp khiến Hậu Thổ da đầu tê dại.

Nhìn bộ dạng này của Tam Thất, dường như thật sự không có ý tốt gì.

Nhưng dù vậy, Hậu Thổ vẫn cứng rắn đến bên cạnh Tam Thất.

“Đa tạ Tam Thất Thánh nhân cho mượn Trấn Thiên Quan.” “Nếu không có Trấn Thiên Quan, e rằng Hậu Thổ cũng không thể đến đây.” Lời này nói ra có thể nói là cực kỳ thành khẩn.

Mấy vị nữ tử khác nghe vậy lập tức sững sờ, không ngờ Tam Thất và Hậu Thổ đã gặp nhau một lần, và Tam Thất Thánh nhân còn cho Hậu Thổ mượn Tiên Thiên Chí Bảo Trấn Thiên Quan.

Lúc này, Tam Thất nhìn Hậu Thổ cũng khẽ cười.

“Không sao, pháp bảo đó cứ tạm thời để ở đó đi.” “Sau này ta sẽ đích thân đi một chuyến, đem Nhân Thư Sinh Tử Bộ, một trong ba sách Thiên Địa Nhân, giao cho ngươi.” “Có Nhân Thư Sinh Tử Bộ, sẽ có thể phụ trợ ngươi ổn định U Minh Địa Phủ.” Nghe những lời này, Hậu Thổ lại kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ Tam Thất lại giúp đỡ nàng như vậy, không chỉ cho nàng mượn Trấn Thiên Quan để trấn áp U Minh Địa Phủ, còn muốn đem cả Nhân Thư Sinh Tử Bộ giao cho nàng.

Điều này khiến Hậu Thổ có chút thụ sủng nhược kinh.

Thấy ánh mắt của Hậu Thổ, Tam Thất khẽ cười, vẻ đẹp trong khoảnh khắc đó lập tức làm kinh ngạc mấy vị nữ tử còn lại.

“Đừng đứng ngây ra đây nữa, mau vào Thiên Cơ Lâu đi.” Nói rồi, nàng liền dẫn mọi người đi về phía trước.

Mấy vị nữ tử lần lượt theo bước Tam Thất, bước lên bậc thang lên trời, rất nhanh liền đến trước cửa cung điện khổng lồ.

Cánh cửa vô cùng dày nặng xa hoa kia từ từ mở ra.

Mấy vị nữ tử tò mò nhìn vào trong, lập tức trợn tròn mắt, chết lặng nhìn cảnh tượng bên trong.

Tất cả mọi người đều bị chấn động.

Bởi vì bên trong Thiên Cơ Lâu lại là một thế giới khác.

Cùng với cánh cửa từ từ mở ra, thế giới này cũng hiện ra trước mắt mọi người.

Ban đầu là mây mù lượn lờ, mờ ảo không nhìn rõ.

Khi xuyên qua lớp mây mù này, liền phát hiện bên trong là một thế giới khác.

Sông núi, trời đất, nhật nguyệt tinh thần, hoa cỏ cây cối, chim bay thú chạy, không thiếu thứ gì.

Quả thực là một nơi siêu cấp vật báu thiên hoa.

Ngoài ra còn có rất nhiều sự vật thần kỳ chưa từng nghe, chưa từng thấy.

Ví dụ như những con kiến to hơn cả voi, còn có những đóa hoa thần kỳ che trời lấp đất, thậm chí còn có vô số sinh vật khổng lồ, đi lại trong không gian này.

Nhìn đến đây, mấy người lập tức kinh ngạc, bởi vì họ lại nhìn thấy vô số loại Thụy thú thượng cổ, thậm chí còn có mấy đầu hung thú.

Tử Ngọc Kỳ Lân...

Cửu Vĩ Thiên Hồ...

Kim Ti Lưu Vân Thỏ...

Bạch Ngọc Huyền Dương...

Thiên Thanh Ngưu Mãng...

Hỏa Diễm Tử Kim Sư...

Các loại sinh linh kỳ dị ở đây nhiều không đếm xuể.

Quả thực là một thế giới kỳ quang lục ly, mỹ diễm vô biên.

Ngay cả Nữ Oa nương nương kiến thức rộng rãi, lúc này cũng sững sờ.

Vẻ mặt của nàng có chút giống mấy người kia.

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ không thể tin nổi, ánh mắt ngơ ngác nhìn về phía trước, bởi vì trong không gian này, nàng lại nhìn thấy vô số linh căn thần kỳ.

Cửu Diệp Lan Chi Thảo...

Hoàng Tuyền Tam Sinh Hoa...

Huyền Dương Hổ Bì Lan...

Đại Lực Thần Thảo...

Thậm chí cả những loại đã lên Linh Căn Bảng như Thần Thánh Bình An Quả, Thủy Tinh Bồ Đào, Mật Tiễn Cáp Mật Qua, ở đây cũng không thiếu thứ gì.

Mấy người đi sau Tam Thất không nhịn được dụi mắt, trên mặt lộ ra vẻ chết lặng.

Họ cảm giác mình sắp sụp đổ rồi.

Hoa hoa cỏ cỏ tùy tiện ở đây lại đều là thiên tài địa bảo đỉnh cấp?

Điều này cũng quá khoa trương đi?

Những hoa hoa cỏ cỏ này, đều là linh căn đỉnh cấp, dù không lên được Linh Căn Bảng, cũng là tồn tại vô cùng biến thái.

Mà những linh căn đã lên Linh Căn Bảng cũng có rất nhiều.

Không ngờ những siêu cấp linh căn này, lại bị tùy ý trồng ở đây như cỏ dại, thậm chí cho người ta cảm giác phung phí của trời.

Phải biết rằng mỗi một cây cỏ, mỗi một con vật ở đây, nếu xuất hiện ở Hồng Hoang đại địa, đều sẽ thu hút vô số đại năng thèm nhỏ

dãi, ngay cả Thánh nhân cũng sẽ thèm thuồng.

Không ngờ lại bị trồng ở đây, coi như cây xanh bình thường?

Nữ Oa nương nương trong lòng thầm mắng.

Những người từ Thiên Cơ Lâu ra rốt cuộc là quái vật gì?

Lại phung phí của trời như vậy, thực sự là quá đáng tiếc.

Mấy người càng đi vào trong, càng phát hiện linh khí bên trong nồng đậm đến mức biến thái.

Mức độ nồng đậm của linh khí này, vượt xa Hồng Hoang gấp mười, trăm, nghìn lần.

Dù linh khí Hồng Hoang đã được tăng cường rất nhiều, nhưng so với ở đây, quả thực là không thể so sánh.

Tam Thất dẫn đường phía trước đột nhiên tăng tốc, thi triển thần thông Chỉ Xích Thiên Nhai.

Mỗi bước đi, đều có thể vượt qua vô số sông núi.

Mấy người phía sau lập tức vội vàng theo kịp.

Cả nhóm lúc này liền tập trung đi đường, không khí trong nhất thời trở nên yên tĩnh.

Ngay lúc này, "Ầm!!!" Thiên địa vào lúc này đột nhiên chấn động một cái, sau đó từ xa đi tới một cây cột chống trời.

Mấy người lập tức sững sờ, ngẩng đầu nhìn lên.

Đâu phải là cột chống trời gì, rõ ràng là chân của một đầu tuyệt thế hung thú.

Nhìn kỹ lại, lại phát hiện trong dãy núi xa xa, xuất hiện một đầu tuyệt thế hung thú.

Mấy vị đại năng vào lúc này lập tức bị chấn động, không khỏi dần

dần dừng bước.

Tam Thất thấy mấy người dừng bước, ngẩng đầu quan sát, liền cũng dừng lại, kiên nhẫn chờ đợi.

Con hung thú khổng lồ vô cùng đó, trong sương mù dày đặc từ từ đi về phía này.

Mỗi bước đi đều có thể khiến đại địa rung chuyển.

Cùng với việc con hung thú khổng lồ này đến gần, sương mù dày đặc bao trùm dãy núi cũng bị nó khuấy động thành một luồng khí lưu khổng lồ.

Cảnh tượng cát bay đá chạy đó trực tiếp khiến mấy người phải nheo mắt lại.

"Ầm ầm!!!" Cùng với việc con hung thú thượng cổ này dần dần đến gần, mọi người có mặt mới miễn cưỡng nhìn rõ dung mạo của nó.

Chỉ thấy ngoại hình của con hung thú này vô cùng dữ tợn, khiến người ta nhìn vào có một cảm giác sợ hãi.

Con quái vật khổng lồ này đi thẳng đứng, ngoại hình đen kịt, lại có những đường vân màu đỏ sẫm quấn quanh ngực và cổ.

Cùng với việc nó di chuyển, những đường vân này giống như máu, lúc sáng lúc tối chớp nháy, cho người ta cảm giác kinh hãi tột độ.

Chương 210

Họ đã từng thấy sinh vật kinh khủng như vậy bao giờ đâu.

Chỉ riêng cái ngoại hình này thực sự là quá xấu xí, kinh khủng.

"Ầm..." "Ầm..." Con quái vật khổng lồ này, mỗi lần bước ra đôi chân to như cột chống trời, đều có thể gây ra chấn động giữa trời đất, dường như xảy ra động đất vậy.

"Nó đến rồi..." Thường Nga sắc mặt trở nên có chút tái nhợt, trong lòng lộ ra một tia sợ hãi.

Mà Huyền Minh thì lại hứng thú nhìn con tuyệt thế hung thú này.

"Chân thân của tên này lại kinh khủng như vậy sao?" Tổ Vu Huyền Minh lẩm bẩm.

"Tên này, không phải chính là con Godzilla xếp hạng thứ mười trên bảng xếp hạng tọa kỵ của Hồng Mông Tử Kim Bảng sao?" "Giới thiệu của Đại đạo văn tự, con Godzilla này có thực lực cấp Thánh nhân... nay xem ra... quả nhiên kinh khủng như vậy..." Theo giới thiệu của Huyền Minh, Thường Nga mới phản ứng lại.

Nhìn kỹ lại, chẳng phải chính là con Godzilla xếp hạng thứ mười trên Tọa Kỵ Bảng sao?

Chỉ là mức độ kinh khủng của chân thân này, lại mạnh hơn hư không chi ảnh kia quá nhiều, đến nỗi nàng nhất thời không nhận ra.

Không lâu sau, con tuyệt thế hung thú che trời lấp đất này đã đến gần.

Mấy người đứng dưới thân con tuyệt thế hung thú này, còn không bằng một con kiến nhỏ bé.

Dưới cảnh tượng như vậy, ngay cả Cửu Thiên Huyền Nữ, Tổ Vu Huyền Minh, cũng căng thẳng nuốt nước bọt, huống chi là Thường Nga thực lực thấp nhất.

Ngay khi mấy người đang kinh hãi không thôi, "Ầm!!!" Lại có một tiếng động lớn xuất hiện sau lưng.

Cùng lúc đó, cả vùng đất vào lúc này cũng rung chuyển dữ dội, trực tiếp chấn động đến mức mấy người có chút đứng không vững.

Mấy người quay đầu nhìn kỹ, lại cũng bị chấn động đến mức không thể tả.

Bởi vì sau lưng họ, lại xuất hiện một đầu tuyệt thế hung thú.

Chỉ thấy thân thể của con hung thú này vô cùng to lớn, không hề nhỏ hơn Godzilla trước mặt.

Đầu trắng, thân xanh, bộ lông rậm rạp lúc này bay bay theo gió.

Trên người con hung thú này, toàn thân phủ đầy cơ bắp cực kỳ cường tráng, đặc biệt là ngực trước.

Hai khối cơ ngực siêu to khổng lồ đó, lớn đến ngoài sức tưởng tượng, thực sự có chút đột ngột.

Dưới hai khối cơ ngực khổng lồ vô cùng này, xuất hiện tám khối cơ bụng hoàn mỹ.

Thân hình như vậy, trực tiếp làm xấu hổ hàng tỷ nam tử Hồng Hoang.

Mà hai cánh tay của con tuyệt thế hung thú này, tựa như cánh tay kỳ lân, trông vô cùng to lớn vạm vỡ.

Quả thực là một con siêu cấp kim cương náo loạn chúng sinh...

Nhìn thấy con siêu cấp hung thú này, Cửu Thiên Huyền Nữ dường như đã phản ứng lại.

“Đây là...” “Đây không phải chính là Thông Tí Viên Hầu, một trong Hỗn Thế Tứ Hầu trên Tọa Kỵ Bảng sao?” Mấy người kia hơi sững sờ, cũng liền phản ứng lại.

Trên Tọa Kỵ Bảng, Hỗn Thế Tứ Hầu xếp hạng thứ mười một, ngay sau Godzilla.

Không ngờ hai con tuyệt thế hung thú này, lại đối đầu nhau vào lúc này.

Chẳng lẽ hai con tuyệt thế hung thú muốn phát động một trận đại chiến?

Tam Thất khẽ cười: “Hai tên này vừa từ bên ngoài về, lâu ngày không gặp, đây là muốn so tài tay chân đây mà…” “Lui sang một bên đi, hai tên này gây chuyện động tĩnh không nhỏ đâu.” Nghe những lời này, mấy người vội vàng cưỡi tường vân, bay xa.

Huyền Minh, Cửu Thiên Huyền Nữ, Thường Nga, vì thực lực nên bay xa hơn một chút.

Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ thì lại gần hơn.

Hai người họ đều rất hứng thú với hai con tuyệt thế hung thú này, muốn xem xem trên Tọa Kỵ Bảng xếp hạng cao như vậy, rốt cuộc có thực chất không?

Thông Tí Viên Hầu đột nhiên ngửa mặt lên trời gầm thét, hai cánh tay kỳ lân khổng lồ, đấm thùm thụp vào cơ ngực của mình.

Theo sau đó là chiến ý ngút trời.

Tiếng động lớn tựa như sấm sét, gầm thét dữ dội với Godzilla đối diện.

Rõ ràng Thông Tí Viên Hầu đang khiêu khích.

Mà con Godzilla hung khí ngút trời kia, thấy con yêu hầu chết tiệt

này lại dám khiêu khích, lập tức nổi giận.

Nó ngửa mặt lên trời gầm rú, tiếng động lớn như sơn hô hải khiếu, kinh động thương khung.

Bộ dạng nhe răng trợn mắt, cũng là khí thế ngút trời.

Cảnh tượng như vậy, không khỏi khiến mấy vị nữ tử âm thầm nuốt nước bọt, rõ ràng là có chút căng thẳng.

Hai con hung thú này, đây là chuẩn bị quyết một trận sinh tử sao?

Thế trận này quả thực có chút kinh khủng.

Hai con quái vật khổng lồ phảng phất như đang đứng trên lôi đài được vạn chúng chú mục, đối đầu nhau.

Hiện tại tuy chỉ là gầm thét, nhưng thực tế chiến tranh đã bắt đầu.

Bởi vì hai con tuyệt thế hung thú này đang so đấu khí thế.

Đây là một cuộc chiến tranh vô hình.

Cùng với tiếng gầm thét của hai con tuyệt thế hung thú, không khí vào lúc này dường như cũng bị bóp méo.

Godzilla đột nhiên dậm chân, lại một lần nữa phát ra tiếng gầm rú như sấm sét.

Vào lúc này, chân đạp đại địa, đầu đội mây xanh Godzilla, phảng phất như là thiên hạ vô địch.

Mà Thông Tí Viên Hầu đối diện cũng không chịu kém cạnh.

"Hống!!!" Thông Tí Viên Hầu, đột nhiên một trận đấm ngực dậm chân, hai cánh tay kỳ lân khổng lồ, hung hăng đập xuống đất.

Cùng với bụi đất bay mù mịt, uy áp vô cùng cuồn cuộn trên người Thông Tí Viên Hầu cũng dâng lên.

Nó là Hỗn Thế Tứ Hầu, nó là Thông Tí Viên Hầu, sao có thể sợ

Godzilla đối diện được?

Godzilla đối diện thấy cảnh này, trong lòng đại nộ, đột nhiên lao về phía Thông Tí Viên Hầu.

Đôi chân như cột trời kia, trực tiếp làm đại địa rung chuyển một trận đất rung núi chuyển.

"Đùng!" "Đùng!" "Đùng!" Ban đầu hành động chậm chạp, mấy bước sau liền trực tiếp chạy nhanh lên, lao thẳng về phía Thông Tí Viên Hầu.

Mà Thông Tí Viên Hầu cũng không chịu kém cạnh, sau một trận đấm ngực dậm chân dữ dội, cũng nhanh chóng lao về phía Godzilla.

Hai con tuyệt thế hung thú, trong ánh mắt của mấy người, va chạm mạnh vào nhau.

"Ầm!!!" Khí kình kinh khủng, trực tiếp bắn ra hai bên, thổi bay đến mức mấy người có chút không mở nổi mắt.

Hai con quái vật khổng lồ này va chạm vào nhau, liền bắt đầu so kè sức lực, nhưng lại là thế quân lực địch, không làm gì được đối phương.

Godzilla đột nhiên dùng đầu húc vào ngực Thông Tí Viên Hầu, trực tiếp húc Thông Tí Viên Hầu lảo đảo.

Mà Thông Tí Viên Hầu cũng không phục, một cú đấm móc hung hăng đấm vào đầu Godzilla, trực tiếp đấm đến mức Godzilla mắt nổ đom đóm.

Trong ánh mắt của mấy người, hai con quái vật khổng lồ này lập tức như mấy bà hàng tôm hàng cá đánh nhau, bắt đầu làm tổn thương nhau, trông không có chút quy tắc nào.

Đấm đá loạn xạ, thế trận thực sự có chút khó coi, nhưng mỗi

chiêu mỗi thức đều mang theo khí tức hung mãnh vô cùng.

Cảnh tượng như vậy trực tiếp khiến người ta xem mà chết lặng.

Va chạm!!!

Đụng độ!!!

Xé cắn!!!

Trận chiến của hai con tuyệt thế hung thú tràn ngập mỹ học bạo lực.

Cảnh chiến đấu như vậy, hoàn toàn khác với cảnh chiến đấu của các đại năng Hồng Hoang.

Trận chiến của các đại năng Hồng Hoang thường tương đối văn minh, về cơ bản đều là pháp bảo va chạm, cùng các loại thần thông của bản thân, hoặc là dựa vào pháp lực vô địch của mình để nghiền ép.

Loại đối chiến trực tiếp thịt đấu thịt như thế này, cực kỳ hiếm thấy, tự nhiên là khiến mấy người xem mà chết lặng.

Hai con hung thú này bản thân chính là danh từ của sức mạnh.

Hai con quái vật khổng lồ va chạm vào nhau, loại chiến đấu cứng đối cứng đó trực tiếp khiến mấy vị nữ tử nhiệt huyết sôi trào, ngay cả Nữ Oa nương nương cũng xem đến vô cùng đã mắt.

Dù sao chiến đấu như vậy mới thật sự là thống khoái.

Hai con quái vật khổng lồ, giao chiến cứng đối cứng đã lâu, trong lần va chạm cuối cùng, mới lần lượt lùi lại.

So sánh ra, Godzilla lùi lại ít hơn một chút, dù sao thân thể nó nặng hơn, gầm bệ cũng tương đối ổn định hơn.

Nhưng so sánh ra, Godzilla lại có vẻ có chút chật vật, thân thể có

chút bầm dập.

Mà Thông Tí Viên Hầu thì trực tiếp lùi ra mấy nghìn dặm, thân hình lại có vẻ hơi tiêu sái.

Chương 211

Có lẽ đây là Thông Tí Viên Hầu cố ý làm vậy, có thể là cách nó dùng để giải tỏa lực.

Nhưng xét về kinh nghiệm chiến đấu, hai con tuyệt thế hung thú này, đều cực kỳ mạnh mẽ, giao chiến đã lâu, lại nhất thời không phân được cao thấp.

Godzilla lúc này lại có chút không phục, ngửa mặt lên trời gầm thét một tiếng, lại một lần nữa tiếp tục lao tới.

Mà Thông Tí Viên Hầu, thì không muốn tiếp tục loại chiến đấu vô cùng thô lỗ này nữa.

Nó tuy cũng sức mạnh vô cùng, nhưng so với Godzilla, sự linh hoạt lại là ưu điểm của nó.

Cách chiến đấu như vậy không phải sở trường của nó.

Lâu dài cứng đối cứng với Godzilla, rõ ràng là có chút lỗ mãng.

Rất nhanh nó liền không còn đối đầu trực diện với Godzilla nữa, mà là di chuyển xung quanh Godzilla.

Thân thể vô cùng linh hoạt đó, lại khiến Godzilla nhất thời rơi vào thế hạ phong.

Bởi vì thể hình Godzilla thực sự là quá cồng kềnh, so với Thông Tí Viên Hầu, về mặt linh hoạt nó kém hơn rất nhiều.

Nhưng may là Godzilla còn có một cái đuôi khổng lồ.

Cái đuôi khổng lồ này rất linh hoạt, mỗi lần bị Thông Tí Viên Hầu ép vào thế hạ phong, cái đuôi này đều lập công, ngăn cản Thông Tí Viên Hầu tiếp tục tấn công.

Dù sao nếu bị cái đuôi khổng lồ này quét trúng, ngay cả Thông Tí Viên Hầu cũng có chút không chịu nổi.

Hai con hung thú khổng lồ vô cùng, chiến đấu mãi không dứt.

Thông Tí Viên Hầu có chút tức giận, "vút" một tiếng liền nhảy vọt lên không trung, hai tay nắm quyền hung hăng đấm xuống mặt Godzilla.

Hai cánh tay kỳ lân vô cùng thô tráng đó, cơ bắp cuồn cuộn, trực tiếp tạo ra một luồng lực đạo khổng lồ vô song.

"Ầm..." Cú đấm này của Thông Tí Viên Hầu, nặng nề đấm vào mặt Godzilla.

Trong chớp mắt đã đấm ngã Ca Tư Lạp.

"Ầm!!!" Thân thể vô cùng to lớn của Ca Tư Lạp đổ ầm xuống đất.

Nhưng Ca Tư Lạp dù sao cũng là tuyệt thế hung thú vô cùng cường hãn.

Dù đã ngã xuống đất, nó vẫn vung chiếc đuôi khổng lồ quật về phía Thông Tí Viên Hầu.

"Bốp!!!" Cú quật này giáng mạnh lên người Thông Tí Viên Hầu.

Ca Tư Lạp cuối cùng cũng trút được cơn tức trong lòng.

Lần này, Thông Tí Viên Hầu cũng bị đánh bay ra ngoài, ngã lăn trên mặt đất.

Trong chốc lát, cả hai con quái vật khổng lồ đều ngã sõng soài trên mặt đất.

Thế nhưng Thông Tí Viên Hầu lại linh hoạt hơn Xích Khao Mã Hầu rất nhiều.

Nó đột nhiên bay vọt lên, sau đó giáng một cú đá trời giáng xuống

ngực Ca Tư Lạp.

Ca Tư Lạp vừa định giãy giụa đứng dậy, lại một lần nữa bị Thông Tí Viên Hầu đá ngã.

Lúc này, Thông Tí Viên Hầu đã cưỡi lên người Ca Tư Lạp.

Móng vuốt sắc bén đột nhiên ghì chặt lấy cổ Ca Tư Lạp, ấn mạnh nó xuống đất.

Ngay sau đó, nó tung một quyền nhắm thẳng vào đầu Ca Tư Lạp.

"Ầm!!!" "Ầm!!!" "Ầm!!!" Thông Tí Viên Hầu đấm hết quyền này đến quyền khác vào mặt Ca Tư Lạp.

Bộ dạng điên cuồng đó khiến mấy vị nữ tử nhìn mà tê cả da đầu.

Chỉ trong chốc lát, Ca Tư Lạp đã máu me đầy mặt, tình hình trở nên tồi tệ.

Trong nháy mắt đã không biết nó đã ăn bao nhiêu quyền của Thông Tí Viên Hầu.

Cảnh tượng như vậy khiến mấy vị nữ tử không nỡ nhìn tiếp.

Hằng Nga không khỏi tò mò hỏi: "Chẳng phải Ca Tư Lạp xếp hạng cao hơn Thông Tí Viên Hầu sao?" "Nhìn tình hình này, Ca Tư Lạp dường như sắp thua rồi?" "Lẽ nào xếp hạng của Hồng Mông Tử Kim Bảng không chuẩn?" Tam Thất mỉm cười: "Cứ xem kỹ đi, sẽ có bất ngờ đấy." Nghe những lời này, mấy người vội vàng chuyển ánh mắt qua.

Chỉ thấy Ca Tư Lạp đã ngừng những phản kháng vô ích.

Nhưng dù vậy, Thông Tí Viên Hầu vẫn đang điên cuồng đánh đập Ca Tư Lạp, không hề có dấu hiệu dừng lại, thậm chí còn ngày càng táo bạo hơn.

Sức mạnh toàn thân cuồn cuộn, một quyền lại một quyền giáng

xuống mặt, đầu và thân của Ca Tư Lạp.

Trông nó như thể đã dùng hết sức bình sinh, với tư thế không đập chết Ca Tư Lạp thì không bỏ cuộc.

Tiếng động khổng lồ vang lên như sấm sét.

"Ầm!!" "Ầm!!" "Ầm!!" Thông Tí Viên Hầu vẫn tung từng quyền, hung hãn đấm vào Ca Tư Lạp.

Lúc này, Ca Tư Lạp dường như không còn sức phản kháng, chỉ có thể bị động chịu đòn.

Nhưng mấy vị nữ tử khác lại phát hiện, ở phần đuôi của Ca Tư Lạp đột nhiên phát ra một luồng nhiệt tuyến dữ dội.

Cùng với sự xuất hiện của luồng nhiệt này, nhiệt độ của đất trời dường như cũng đột ngột tăng cao.

Một lát sau, luồng nhiệt này theo đuôi lan lên trên.

Cùng lúc đó, những tấm vảy trên lưng nó cũng sáng rực lên.

Cuối cùng, nguồn năng lượng vô song này trực tiếp truyền đến đỉnh đầu nó.

Luồng năng lượng này, ngay cả Nữ Oa và Hậu Thổ cũng cảm nhận được sự uy hiếp sâu sắc.

Lúc này, Thông Tí Viên Hầu dường như cũng cảm nhận được nguy hiểm cực độ.

Nó siết chặt hai nắm đấm, giơ cao lên trời, rồi hung hăng giáng xuống lồng ngực Ca Tư Lạp, trực tiếp đấm cho Ca Tư Lạp hộc máu tươi, lồng ngực lõm vào một nửa.

Tuy nhiên, dù vậy, Thông Tí Viên Hầu vẫn cảm nhận được nguy hiểm cường đại.

Nó dùng sức hai chân, vừa định nhảy ra thì đã bị chiếc đuôi khổng lồ của Ca Tư Lạp quấn chặt lấy cổ, hung hăng quật xuống đất.

Thông Tí Viên Hầu còn chưa kịp thoát ra, cái miệng khổng lồ của Ca Tư Lạp đã mở ra.

Một luồng năng lượng xạ tuyến khổng lồ trực tiếp bắn vào người Thông Tí Viên Hầu.

Luồng nhiệt tuyến này vô cùng mạnh mẽ.

Ngay cả Nữ Oa và Hậu Thổ cũng cảm nhận được sự uy hiếp vô song.

Những ngọn lửa kinh hoàng bùng phát dọc theo đường đi của tia năng lượng gần như có thể làm tan chảy và bốc hơi mọi vật chất, huống chi là năng lượng ở trung tâm của nó.

Giây tiếp theo, Thông Tí Viên Hầu đau đớn gầm lên.

Tiếng gào thét thê lương khiến mấy vị nữ tử tê cả da đầu.

Rõ ràng bị đòn này đánh trúng, Thông Tí Viên Hầu cũng cực kỳ đau đớn.

Hồi lâu sau, tia năng lượng của Ca Tư Lạp mới dừng lại.

Nó giãy giụa bò dậy, nhìn Thông Tí Viên Hầu đang nằm bất động ở phía xa, rồi ngửa mặt lên trời gầm giận dữ, tiếng gầm như sấm.

Cuối cùng nó cũng trút được cơn uất ức trong lòng.

Bị Thông Tí Viên Hầu đè nén suốt một thời gian dài khiến nó vô cùng khó chịu.

Thông Tí Viên Hầu nằm bất động ở phía xa, hồi lâu không cử động, lúc này đột nhiên ngồi bật dậy, thở ra một luồng khí nóng.

Nó cúi đầu nhìn thân thể mình, chỉ thấy rất nhiều lông tóc đã bị đốt

cháy sạch.

Hình tượng cực kỳ hùng vĩ ban đầu, giờ đây trông có mấy phần hài hước, đặc biệt là vùng ngực và bụng, thậm chí còn có một mảng lớn vết bỏng.

Thông Tí Viên Hầu thở hổn hển một tiếng, lắc lắc đầu, dường như vẫn còn hơi choáng váng.

Sau đó, nó bật người đứng dậy, trừng mắt giận dữ nhìn Ca Tư Lạp ở phía xa.

Nó đã rất cẩn thận rồi, không ngờ lại bị tia năng lượng của Ca Tư Lạp đánh trúng, điều này khiến nó vô cùng tức giận.

Bởi vì nó đã cảm nhận được, đòn tấn công lần này đã gây ra ảnh hưởng không nhỏ cho nó, thậm chí sức mạnh cũng đã yếu đi đôi chút.

Cảm giác này khiến Thông Tí Viên Hầu phẫn nộ.

Chỉ thấy nó đột nhiên móc tai, từ bên trong lấy ra một cây kim thêu.

Cây kim thêu này trắng như ngọc, trông vô cùng đẹp mắt.

Cầm trong tay, khẽ lay động theo gió, cây kim thêu liền bùng lên một luồng bạch ngọc chi khí.

Trong quá trình ánh sáng biến đổi nhanh chóng, nó đã biến thành một cây Kình Thiên Cự Côn toàn thân trắng như ngọc.

Đây chính là Kình Thiên Bạch Ngọc Trụ khá nổi danh trong Hồng Hoang.

Lúc này, khí tức trên người Thông Tí Viên Hầu cầm Kình Thiên Bạch Ngọc Trụ lại thay đổi.

Nó đột nhiên nhảy vọt lên không trung, trực tiếp dùng gậy đập vào đầu Ca Tư Lạp.

Ca Tư Lạp trong nháy mắt lại bị đập ngã xuống đất, đồng thời đầu cũng vỡ toác chảy máu.

Chương 212

Ca Tư Lạp vô cùng tức giận, đột nhiên lật người, dùng đuôi quét vào người Thông Tí Viên Hầu, trực tiếp quấn lấy cổ Thông Tí Viên Hầu rồi quật mạnh xuống đất.

Thông Tí Viên Hầu liền bị quật ngã.

Hai con tuyệt thế hung thú này cùng lúc lật người bò dậy.

Thông Tí Viên Hầu tay cầm Kình Thiên Bạch Ngọc Trụ, múa vài đường côn hoa, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Ca Tư Lạp.

Mà Ca Tư Lạp cũng có chút tức giận, khí tức trên người trong khoảnh khắc này sôi trào mãnh liệt.

Một luồng uy áp Thánh nhân đột nhiên được giải phóng.

Theo luồng khí tức này được giải phóng, sâu trong da của Ca Tư Lạp dần dần hiện lên một màu đỏ.

Một lát sau, ánh sáng đỏ trên người càng lúc càng đậm.

Cùng lúc đó, nhiệt độ trong không gian này cũng đột ngột tăng cao.

Mấy vị nữ tử có mặt sau khi cảm nhận được luồng khí tức này, đều lộ vẻ kinh ngạc.

Chẳng trách Ca Tư Lạp lại xếp trên cả Thông Tí Viên Hầu.

Hóa ra Ca Tư Lạp quả thực mạnh hơn Thông Tí Viên Hầu.

Luồng khí tức này, chính là khí tức Thánh nhân thực sự.

Thông Tí Viên Hầu tuy trong hàng ngũ Chuẩn Thánh được coi là tồn tại vô địch, nhưng dù sao vẫn chưa thành Thánh nhân, do đó e rằng sẽ có chút thiệt thòi.

Ngay lúc này, Tam Thất lên tiếng: "Được rồi, náo cũng náo đủ rồi, đánh cũng đã nghiền, đến đây thôi." "Đánh nữa thì có chút quá đáng, đặc biệt là Ca Tư Lạp, chịu thiệt rồi là muốn dùng Hồng Liên Chân Hỏa để kích hoạt Hồng Liên hình thái sao?" "Mau thu Hồng Liên chi hỏa lại đi." Giọng Tam Thất mềm mại yếu ớt, âm thanh cũng không lớn.

Nhưng hai con tuyệt thế hung thú nghe xong lại chợt run lên, dường như bị dọa sợ điều gì.

Khí tức vô song trên người liền lập tức thu lại.

Trong khoảnh khắc, hai con tuyệt thế hung thú biến thành động vật ăn cỏ hiền lành.

Thông Tí Viên Hầu nhe miệng cười, thu Kình Thiên Bạch Ngọc Trụ lại, nhảy tới, một tay ôm lấy cổ Ca Tư Lạp, kêu lên chí chóe, tỏ vẻ rất nhiệt tình.

Mà Ca Tư Lạp lại có chút tức giận, thỉnh thoảng gầm lên.

Hai con tuyệt thế hung thú cứ thế lôi lôi kéo kéo đi về phía xa.

"....." Nhìn thấy cảnh tượng này, mấy vị nữ tử đều toát mồ hôi.

Hóa ra hai con tuyệt thế hung thú này là bạn thân của nhau sao?

Vừa rồi còn đánh nhau sống chết, bây giờ đã ôm cổ nhau rời đi?

Cảnh tượng thay đổi cũng quá lớn rồi đi?

Khiến mấy người nhất thời không phản ứng kịp.

Cảnh tượng trời long đất lở vừa rồi, chỉ là hai con hung thú lâu ngày không gặp tỷ thí với nhau thôi sao?

Nếu thật sự là như vậy, thì quả thực quá kinh khủng.

Chỉ là tỷ thí đã có uy lực đáng sợ như vậy, nếu thật sự không chết không thôi, hai con tuyệt thế hung thú này không biết sẽ chiến đấu đến mức nào nữa.

Nhưng mấy người đều nhìn ra được, Ca Tư Lạp quả thực mạnh hơn Thông Tí Viên Hầu một chút.

Nguyên nhân mạnh hơn, có lẽ chính là Hồng Liên Chân Hỏa mà Tam Thất đã nói.

Mà Thông Tí Viên Hầu cũng mạnh một cách biến thái.

Rõ ràng chỉ là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, lại có thể chiến đấu với Ca Tư Lạp đến mức độ này, thậm chí ở một mức độ nào đó, còn tạm thời áp chế được Ca Tư Lạp.

Không hổ là tồn tại xếp thứ mười một và thứ mười trên Bảng Tọa Kỵ.

Hung thú như vậy nếu xuất hiện ở đại địa Hồng Hoang, tất nhiên có thể kinh động nửa giang sơn Hồng Hoang.

Cửu Thiên Huyền Nữ nhìn con thần điểu đang đứng trên vai mình, không khỏi bĩu môi.

Con thần điểu này của nàng tuy cũng thần kỳ, nhưng so với hai con hung thú này, thực sự không có gì để so sánh.

Nói không chừng sẽ bị hai con tuyệt thế hung thú này một tát vỗ chết.

Tên này lên Bảng Tọa Kỵ, ban đầu còn tưởng là một chuyện đáng tự hào, bây giờ xem ra, quả thực không đáng nhắc tới.

Cửu Thiên Huyền Nữ có chút dở khóc dở cười.

"Đường còn xa, mấy vị mau đi theo." Tam Thất với dung nhan khuynh quốc khuynh thành thản nhiên nói.

Mấy vị nữ tử đều gật đầu, sau đó liền đi theo bước chân của Tam Thất.

Hằng Nga thực lực yếu nhất, do đó cũng nhát gan nhất, liền đi sát phía sau Nữ Oa.

Nữ Oa dù sao cũng là đại thánh Yêu tộc, đối với Hằng Nga khá là chiếu cố.

Mà Huyền Minh và Hậu Thổ thì đi cùng nhau.

Chỉ có Cửu Thiên Huyền Nữ là một mình, nhưng cũng đi sát phía sau mọi người.

Mọi người nhất thời im lặng đi đường.

Tuy nhiên, trong lúc mấy người đang khẩn trương đi đường, lại đột nhiên cảm nhận được mấy luồng khí tức vô cùng bàng bạc mênh mông.

Mấy luồng khí tức này, mỗi một luồng đều vô cùng cường hãn.

Điều này lập tức khiến mấy người lại kinh ngạc.

Lúc này năm người giống như mấy bà nhà quê, bộ dạng hết kinh ngạc này đến kinh ngạc khác thực sự có chút hài hước.

Tam Thất liếc nhìn mấy người phía sau một cái.

Có lẽ là cố ý khoe khoang, nàng lại dẫn năm vị nữ tử rẽ sang một hướng khác.

Năm vị nữ tử cũng chỉ có thể đi sát theo sau nàng.

Bọn họ rất nhanh đã tiếp cận mấy luồng khí tức đó.

Luồng khí tức kia thực sự có chút kinh khủng, khiến Nữ Oa cũng phải nhíu mày.

Tuy nhiên Tam Thất vẫn tiếp tục đi về phía trước, mấy vị nữ tử

khác cũng chỉ có thể đi theo sát.

Khi đến gần, mấy vị nữ tử liền phát hiện trên không có hai con khỉ, không khỏi kinh ngạc.

"Chuyện gì vậy?" "Sao lại có hai con khỉ nữa?" "Chẳng lẽ hai con khỉ này cũng là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu sao?" Mấy vị nữ tử nhìn qua, chỉ thấy một trong hai con khỉ có bộ lông màu vàng cực kỳ rậm rạp.

Lúc này, bộ lông vàng của con khỉ này đang bay phấp phới trong gió, lấp lánh tỏa sáng.

Ngũ quan của con khỉ này cũng cực kỳ tuấn mỹ, đôi mắt vô cùng linh động, như một tuyệt thế mỹ hầu.

Nhìn thấy cảnh tượng này, mấy vị nữ tử lập tức hiểu ra.

Đây chẳng phải là Linh Minh Thạch Hầu, một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, xếp thứ mười một trên Bảng Tọa Kỵ sao?

Mà đối diện Linh Minh Thạch Hầu, lại có một con khỉ khác.

Con khỉ này có tướng mạo khá giống Linh Minh Thạch Hầu, thậm chí có thể nói là cực kỳ tương tự.

Lông của con khỉ này tuy có ngắn hơn một chút, nhưng cũng lấp lánh ánh vàng.

Còn một điểm khác biệt nữa là, đuôi của con khỉ này dường như dài hơn một chút, trông cũng có vẻ có lực hơn.

Điều khiến người ta kinh ngạc hơn nữa là, con khỉ này lại có sáu cái tai lớn.

Hai tai hướng lên trời, hai tai ngang bằng, hai tai hướng xuống đất.

Thật là hiếm thấy.

Hai con khỉ đều vô cùng linh động, vô cùng đáng yêu.

Mấy vị nữ tử cũng nhận ra con khỉ này.

Đây chẳng phải là con Lục Nhĩ Mi Hầu còn lại trong Hỗn Thế Tứ Hầu sao?

Huyền Minh nhỏ giọng lẩm bẩm: "Cái gì vậy chứ?" "Rõ ràng là đến gặp Trường Không đạo chủ, lại gặp trước ba con khỉ…" Nghe thấy sự bất mãn của Huyền Minh, Hậu Thổ không khỏi dở khóc dở cười.

"Đừng nói bậy, thần vật như vậy, nhiều người muốn gặp còn không được.

Cứ quan sát kỹ đi.

Hai con khỉ này dường như đang thăm dò lẫn nhau, nói không chừng rất nhanh sẽ lại có một trận đại chiến.

Đối với chúng ta mà nói, đây cũng là một cơ duyên." Mấy vị nữ tử được nhắc nhở, liền nhìn lên.

Quả nhiên liền phát hiện hai con khỉ trên không dường như đang thăm dò lẫn nhau, chiến ý giữa hai con khỉ dâng trào.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Hằng Nga không khỏi lên tiếng.

"Đều là Hỗn Thế Tứ Hầu, sao hai con khỉ này lại nhỏ như vậy?

Cũng chỉ ngang với người thường chúng ta thôi nhỉ?" Nghe Hằng Nga hỏi, Nữ Oa nương nương mỉm cười.

Chương 213

"Đây mới là chân thân của khỉ, con Thông Tí Viên Hầu lúc trước, đó là đã hiển hóa ra hình thái chiến đấu của mình.

Nói không chừng hai con khỉ này, trong chiến đấu cũng sẽ lộ ra bản thể của mình." Nghe câu trả lời này, Hằng Nga không khỏi gật đầu.

Mấy người bọn họ tuy chú ý đến hai con khỉ trên không, nhưng Nữ Oa và Hậu Thổ lại chú ý đến hai bóng người khác ở phía xa.

Hai bóng người đó đang ngồi ở nơi rất xa uống trà luận đạo.

Trên người hai người họ, Nữ Oa nương nương rõ ràng cảm nhận được hai luồng khí tức kinh khủng vô song.

So với hai con khỉ này, hai kẻ kia mới là đại năng thực sự.

Nữ Oa và Hậu Thổ ngưng thần nhìn chăm chú.

Khi quan sát kỹ hơn, sắc mặt hai người càng lúc càng khó coi.

Chỉ thấy một trong hai người là một thanh niên vô cùng tà dị.

Người này có tướng mạo cực kỳ tà khí, trên mặt và trên người đều là những đường vân màu đỏ sẫm, trông có chút đáng sợ.

Đôi mắt như mắt rắn, lộ ra ánh nhìn âm hàn.

Trên đầu có hai cái sừng ngắn, dưới eo là thân rắn, và ở phần đuôi lại phân nhánh, chia thành ba cái đầu rắn.

"La Hầu…" Không ngờ lại nhìn thấy Ma Tổ ở đây.

Mà bóng người còn lại, thì mặc một bộ trường bào màu đỏ tươi vô cùng lộng lẫy, trông vừa hoa lệ lại vừa yêu diễm.

Bóng người này lại có dung mạo của một thiếu niên, âm nhu mà lại có chút yêu diễm, trông thậm chí còn đẹp hơn cả phụ nữ.

"Thú Thần…" Không ngờ lại gặp hai kẻ này ở đây.

Xem ra, Trường Không đạo chủ mạnh hơn Hồng Quân Đạo Tổ rất nhiều, rất nhiều lần.

Phải biết rằng bất kể là Thú Thần hay La Hầu, đều là những nhân vật có thể sánh ngang với Đạo Tổ.

Không ngờ hai người này lại đều xuất hiện ở đây, thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Sắc mặt của Hậu Thổ và Nữ Oa đều trở nên có chút khó coi.

Lẽ nào Trường Không đạo chủ này thật sự không có ý tốt?

Nhưng những cao thủ này ngày thường chưa bao giờ đi lại trên đại địa Hồng Hoang.

Thật là nghĩ mãi không ra.

Nữ Oa nhìn xa xa.

Bất kể là Thú Thần hay La Hầu, lúc này đều đang quay lưng về phía bọn họ, ngồi trên đất, dường như đang nói chuyện gì đó, thỉnh thoảng lại chỉ trỏ vào hai con khỉ trên không.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của mấy người, hai người quay đầu lại, phát hiện Tam Thất đang cười tủm tỉm nhìn họ.

Hai kẻ đó ngẩn ra, sau đó liền hướng về phía này, cúi đầu chào từ xa, dường như rất kính trọng Tam Thất.

Tam Thất thì cười tủm tỉm, vẫy vẫy tay với họ.

Hai người họ lại cúi chào một lần nữa, rồi mới quay đầu đi, tiếp tục nhìn hai con khỉ trên không.

Nhìn thấy cảnh tượng này, mấy người lập tức kinh ngạc.

Không ngờ Tam Thất ở đây lại có quyền lực lớn như vậy?

Bất kể là Ca Tư Lạp, hay Hỗn Thế Tứ Hầu, hay là Thú Thần, La Hầu, lại đều vô cùng cung kính với Tam Thất.

Xem ra vị thị nữ Tam Thất này cũng không hề đơn giản.

Ngay lúc mọi người đang kinh ngạc, hai con khỉ trên không cuối cùng cũng có động tĩnh.

Chỉ thấy Linh Minh Thạch Hầu khẽ lật tay, trong tay liền xuất hiện một cây trường côn màu vàng đen, trực tiếp vác cây trường côn lên vai phải, trông vô cùng bá khí.

Nó lộn một vòng trên không, trực tiếp khiến những đám mây lành trên không vỡ tan.

Những đám mây lành vỡ vụn như một cơn bão cát, cuốn đi tứ phía, trong nháy mắt đã dọn sạch một khoảng không gian lớn.

Sự thay đổi đột ngột này, lập tức khiến Huyền Minh, Hằng Nga, Cửu Thiên Huyền Nữ và mấy vị nữ tử khác khẩn trương nuốt nước bọt, mở to mắt.

Cách xuất hiện của con khỉ này cũng quá ngầu rồi đi?

Quá đỉnh.

Lại thêm tướng mạo của con khỉ này cực kỳ đẹp, đẹp hơn nhiều so với con Thông Tí Viên Hầu gặp lúc trước.

Mà con khỉ còn lại, trên tay cũng lóe lên ánh sáng.

Một cây trường côn vàng ròng xuất hiện trong tay nó.

Nó đạp lên hư không, cả người như một viên đạn pháo, đột nhiên bắn ra, trực tiếp xuất hiện ở phía bên kia của Linh Minh Thạch Hầu.

Cách xuất hiện như vậy cũng ngầu không kém.

"Con khỉ này cũng bá khí quá…" "Nói về tướng mạo, hai con khỉ này đều đẹp, đẹp hơn con Thông Tí Viên Hầu kia nhiều…" "Chỉ không biết hai con khỉ này ai cao ai thấp đây?" "Hai con khỉ này lẽ nào cũng lâu ngày không gặp, muốn tỷ thí sao?" Có lẽ là vì cùng nhau đến đây, hoặc là vì lý do khác, mà mấy vị nữ tử này lại trở nên thân thiết.

Hằng Nga, Cửu Thiên Huyền Nữ, Huyền Minh, và Hậu Thổ, quan hệ lại trở nên khá tốt.

Trong khoảnh khắc này, bốn người phụ nữ này lại thảo luận với nhau.

Chỉ là bốn người họ với Nữ Oa vẫn có một chút khoảng cách.

Dù sao Nữ Oa cũng là Thánh nhân viễn cổ, uy danh lâu nay khiến nàng có chút xa cách.

Ngay lúc mấy vị nữ tử đang kinh ngạc thán phục, chiến ý của hai con khỉ đã đạt đến đỉnh điểm.

Linh Minh Thạch Hầu tay cầm một cây trường côn màu vàng đen, còn Lục Nhĩ Mi Hầu thì cầm một cây trường côn vàng ròng.

Lông tóc trên người hai con khỉ bay phấp phới trong gió, như ngọn lửa vàng rực vô cùng đẹp mắt.

Hồi lâu sau, Lục Nhĩ Mi Hầu dùng chân phải đạp lên hư không, sau đó liền có một tiếng nổ vang lên, cả người nó như một thanh kiếm sắc, lao về phía Linh Minh Thạch Hầu.

Không khí trong khoảnh khắc này cũng tạo ra từng vòng từng vòng sóng khí.

Đối mặt với sự tấn công của Lục Nhĩ Mi Hầu, Linh Minh Thạch Hầu cũng bước một bước ra, cầm lấy cây trường côn vàng đen trong

tay, trực tiếp đập về phía đối phương.

"Ầm!!!" Hai cây thần côn trực tiếp đập vào nhau, phát ra tiếng động khổng lồ vô song.

Sau đó liền có một luồng sóng xung kích vô song lan ra.

Nhiều sinh linh trong khoảnh khắc này cũng bị ảnh hưởng.

Nhưng sinh linh ở đây cảnh giới đều là tồn tại vô cùng cường đại, không hề để ý.

Còn có nhiều sinh linh dường như đã quen với điều này, tự mình nằm đó ngủ say.

Nhưng đối với mấy vị nữ tử mà nói, đây lại là cảnh tượng cực kỳ hiếm thấy.

Mỗi người đều nhìn chăm chú.

Chỉ thấy hai con khỉ đang nhe răng trợn mắt nhìn đối phương, cây gậy trong tay dùng hết sức ép về phía đối phương, nhưng vẫn không thể phân cao thấp.

"Mạnh quá!" Huyền Minh trong khoảnh khắc này cũng hai mắt tỏa ra kim quang.

Bản thân nàng là Tổ vu của Vu tộc, nhục thân vô cùng cường đại.

Cách chiến đấu của hai con thần hầu này có chút tương tự với Vu tộc, tự nhiên khiến Huyền Minh nhiệt huyết sôi trào, thậm chí trực tiếp kích thích chiến ý của nàng, chỉ hận không thể tự mình xuống sân cùng chúng một trận.

Hai người đối đầu trên không hồi lâu, nhưng vẫn không thể chiếm được ưu thế về sức mạnh, cuối cùng mỗi người lùi lại mấy bước.

Một lát sau, hai con thần hầu lại một lần nữa giao chiến với nhau.

“Ầm!!” Hai con thần hầu lại một lần nữa dùng hết sức giao thủ.

Nhưng lần này, hai con thần hầu vẫn không thể phân thắng bại.

Sức mạnh khổng lồ trực tiếp đẩy hai con khỉ lùi lại mấy nghìn mét, đạp vỡ những đám mây lành dọc đường.

Hồi lâu sau, hai con thần hầu này mới ổn định được thân hình, rồi lại một lần nữa lao về phía đối phương.

“Ầm… Ầm… Ầm…” “Keng… Keng… Keng…” Hai con thần hầu quấn lấy nhau, bắt đầu những đòn tấn công nhanh và mạnh.

Lần này, tốc độ của hai con khỉ nhanh đến cực hạn.

Hai cây trường côn vô song, mỗi giây tấn công lẫn nhau với tốc độ kinh hoàng hàng trăm lần.

Thân hình hai người cũng lộn nhào lên xuống trên không, tốc độ nhanh đến mức chỉ có thể nghe thấy âm thanh mà không thể nhìn thấy thân thể.

Chỉ có Hậu Thổ và Nữ Oa mới có thể theo kịp tốc độ của hai con khỉ này.

Ba vị nữ nhân còn lại đều có chút miễn cưỡng.

Hai con khỉ này tung hoành trên không, mỗi lần giao thủ đều dùng hết sức, mỗi lần va chạm đều khiến hổ khẩu đau nhức.

Tuy nhiên những đau đớn này lại càng kích phát hung tính của chúng, chiến đấu cũng càng điên cuồng hơn.

“Cảm thấy thế nào?” Hậu Thổ huých vào Huyền Minh bên cạnh.

Chương 214

Huyền Minh ánh mắt lộ ra vẻ trịnh trọng.

“Hai con thần hầu này mỗi con đều rất mạnh.

Mỗi con đều có thực lực cấp bậc Tổ vu.

Tuy chưa thực sự lộ ra hình thái chiến đấu, nhưng quy mô năng lượng này, lại không kém con Thông Tí Viên Hầu lúc trước.” Thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Hậu Thổ nghe những lời này cũng gật đầu.

Lời của Huyền Minh cực kỳ xác đáng.

Trong lúc hai người nói chuyện, cuộc va chạm trên không vẫn tiếp tục.

Hai con thần hầu cực kỳ cường hãn này vẫn đang tung hoành trên không.

Hai cây thần côn vô song, va chạm dữ dội trên không.

Thần uy mênh mông đó, lại không hề kém cuộc đại chiến của Thông Tí Viên Hầu và Ca Tư Lạp lúc trước.

Hồi lâu sau, hai con thần hầu va chạm rồi lại một lần nữa tách ra.

Những mảng mây lành lớn trên không cũng lại một lần nữa bị chấn động.

Hai con thần hầu thì chiến ý dâng trào nhìn đối phương, dường như ai cũng không phục ai.

Cuối cùng, Linh Minh Thạch Hầu đã thi triển ra một tuyệt thế thần thông.

Hai người vẫn không phục, lại một lần nữa như sao băng trực tiếp va vào nhau.

Ở trên không, chúng thỏa sức giải phóng pháp lực vô song của mình.

Hai con khỉ đại khai đại hợp, khí thế vô song trực tiếp khuấy động nửa bầu trời.

Hậu Thổ nhìn hai con khỉ trên không, đến bên cạnh Nữ Oa, khẽ hỏi: "Hai con khỉ này rốt cuộc ai cao ai thấp đây?

Không biết Nữ Oa nương nương có cao kiến gì không?" Nữ Oa ánh mắt có phần ngưng trọng, nhìn hai con khỉ trên không, rồi nói: "Hai con khỉ trên không này căn nguyên phi phàm, dù nhìn khắp cả Hồng Hoang, cũng là tồn tại cực kỳ hiếm có.

Lại được cao nhân chỉ điểm, nội tình hiển nhiên là vô cùng sâu dày.

Con khỉ tay cầm gậy vàng ròng, có sáu tai kia, thủ đoạn thông thần, thường biết trước địch thủ, đòn tấn công của đối phương còn chưa đến, nó đã phản ứng trước rồi, gần như có thể nói là đứng ở thế bất bại.

Còn con khỉ tay cầm gậy vàng đen kia, thiên phú chiến đấu cũng có thể nói là kinh khủng, côn pháp trong tay đại khai đại hợp, trông như điên cuồng không có dấu vết, nhưng chính côn pháp như vậy, lại thường có thể bất ngờ, nói không chừng còn có thể phá giải được chiêu thức của đối phương." "Do đó, rốt cuộc ai mạnh ai yếu còn thật khó nói, ngay cả ta cũng không nhìn ra." Nghe lời của Nữ Oa, Hậu Thổ mỉm cười.

Nhãn lực của Nữ Oa quả nhiên lợi hại, một lời đã nói rõ phong cách chiến đấu của hai người.

Lục Nhĩ Mi Hầu sở hữu đôi tai có thể nghe lén vạn vật thế gian, do đó khi chiến đấu thường biết trước địch thủ.

Thường thì Linh Minh Thạch Hầu còn chưa động thủ, binh khí của Lục Nhĩ Mi Hầu đã xuất hiện ở vị trí thích hợp, hoặc là tấn công, hoặc là phòng ngự, luôn khiến Linh Minh Thạch Hầu một phen luống cuống tay chân.

Nói thật ra, dưới cảnh giới tương đương, Lục Nhĩ Mi Hầu quả thực là tồn tại đứng ở thế bất bại.

Tuy nhiên đối thủ của nó lại là Linh Minh Thạch Hầu.

Linh Minh Thạch Hầu sinh tính thuần lương, đơn thuần đến cực hạn, lại thêm thiên phú biến thái của nó, gần như có thể nói là sinh ra để chiến đấu.

Do đó, cây gậy trong tay nó về cơ bản đều không qua suy nghĩ.

Mỗi một gậy vung ra, đều là chiêu thức vô cùng kinh diễm, ngay cả Lục Nhĩ Mi Hầu có thể nghe lén vạn vật thế gian cũng cảm thấy có chút tán thưởng.

Phong cách chiến đấu của hai con thần hầu này khác nhau một trời một vực.

Lục Nhĩ Mi Hầu là loại phong cách mọi thứ đều trong tầm kiểm soát, thiên hạ đại thế đều trong tay!

Còn Linh Minh Thạch Hầu, thì sinh ra để chiến đấu, thường có linh cảm chợt lóe, luôn có những nước đi thần sầu bất ngờ.

Do đó Nữ Oa và Hậu Thổ hai người quả thực không nhìn ra được ai cao ai thấp.

"Ầm… ầm… ầm…" Linh Minh Thạch Hầu và Lục Nhĩ Mi Hầu trên cao vẫn không ngừng tung hoành.

Hai người có thể nói là rất hiểu nhau, do đó chiến đấu càng lúc càng kịch liệt.

Mỗi chiêu mỗi thức đều dùng hết sức.

Dưới cường độ chiến đấu cao, không khỏi khiến tâm thần hai người có chút hoảng hốt.

Lục Nhĩ Mi Hầu nhân lúc Linh Minh Thạch Hầu xoay người, cây trường côn vàng ròng trong tay đâm ra, trực tiếp đâm trúng bụng Linh Minh Thạch Hầu, khiến Linh Minh Thạch Hầu bay ra ngoài.

Linh Minh Thạch Hầu bay ra mấy nghìn mét mới ổn định được thân thể, nhe răng trợn mắt xoa bụng, rõ ràng chiêu này đã gây ra thương tổn nghiêm trọng cho nó.

Lục Nhĩ Mi Hầu được thế không tha người, vung trường côn trực tiếp tấn công tới.

Uy lực mạnh mẽ đó, khiến ánh mắt Linh Minh Thạch Hầu co giật.

Nó vội vàng vung cây trường côn vàng đen trong tay.

Trường côn vàng đen trong nháy mắt biến lớn cực nhanh, chỉ trong chớp mắt đã biến thành một cây Kình Thiên Cự Trụ.

Lục Nhĩ Mi Hầu còn chưa phản ứng kịp, đã bị Kình Thiên Cự Trụ đột nhiên xuất hiện trước mắt đập trúng.

"Bốp" một tiếng liền bị đập bay ra ngoài, trong miệng có máu tươi phun ra, nhuộm đỏ cả bầu trời.

Cây trường côn này không tầm thường.

Nó là pháp bảo mà Trường Không đạo nhân ban cho, có thể tùy theo ý của Linh Minh Thạch Hầu, tùy ý biến đổi lớn nhỏ, chuyển biến các loại hình dạng.

Lục Nhĩ Mi Hầu không đề phòng, trực tiếp chịu thiệt lớn.

Linh Minh Thạch Hầu ngửa mặt lên trời cười dài.

“Lục Nhĩ Mi Hầu, ăn một gậy của gia gia ngươi!” Linh Minh Thạch Hầu miệng phá lên cười lớn, sau đó liền ôm cây trường côn hoàn toàn không tương xứng với thân thể mình, hung hăng đập về phía Lục Nhĩ Mi Hầu.

Mấy vị nữ tử phía dưới đều mắt chữ O mồm chữ A.

“Lẽ nào sắp phân thắng bại rồi sao?” “Sao cây gậy đó lại biến lớn như vậy?” “Gậy thật kinh khủng… Lại có thể biến to biến nhỏ, biến dài biến ngắn…” Hằng Nga lẩm bẩm.

“Ầm…” Lúc này cây trường côn vàng đen vô cùng khổng lồ trực tiếp đè lên người Lục Nhĩ Mi Hầu.

Trường côn vàng đen vẫn đang tiếp tục dài ra, trực tiếp đè Lục Nhĩ Mi Hầu, hướng về mặt đất mà kéo dài.

Cảnh tượng này thực sự quá kinh người.

Nếu thật sự bị cây trường côn vô song này trấn áp xuống mặt đất, e rằng con thần hầu kia cũng phải biến thành thịt nát.

Lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu, dùng lưng đỡ lấy phần đuôi của trường côn vàng đen.

Áp lực kinh khủng đó, trực tiếp đè nó đến không thở nổi.

Gió cuồng bên tai vẫn đang gào thét.

Nó dùng hết sức muốn ổn định thân thể, nhưng Linh Minh Thạch Hầu ở trên vẫn đang dùng hết sức đè xuống, khiến nó căn bản không dừng lại được.

Lục Nhĩ Mi Hầu không khỏi bộc phát sự tức giận sâu sắc.

Nó không muốn cứ thế nhận thua.

Chỉ thấy trong mắt nó đột nhiên bùng lên ánh sáng đỏ rực, lông vàng toàn thân cũng bắt đầu dựng đứng lên.

Thân thể có phần gầy yếu lại trong khoảnh khắc này trở nên vạm vỡ, sau đó liền gầm lên một tiếng: "Dừng lại cho lão tử…" "A a a a…!" Cùng với tiếng gầm hết sức của Lục Nhĩ Mi Hầu, âm thanh chấn động đến tai điếc mắt hoa trực tiếp khiến mấy vị nữ tử kinh hãi đến tột cùng.

Lục Nhĩ Mi Hầu thật sự dùng nhục thân đỡ được đòn tấn công của trường côn vàng đen.

Mà lúc này, khoảng cách giữa Lục Nhĩ Mi Hầu và mặt đất cũng chỉ còn mấy trăm mét.

Lục Nhĩ Mi Hầu đột nhiên chấn động, thân thể lóe lên, liền thoát ra khỏi phía dưới cây trường côn khổng lồ.

Lục Nhĩ Mi Hầu đang bốc hỏa, tụ lại sức mạnh vô song, nắm chặt cây trường côn trong tay, hung hăng đập mạnh vào trường côn vàng đen.

"Ầm…" Lại trong nháy mắt đẩy bay cả trường côn vàng đen và Linh Minh Thạch Hầu ra ngoài.

Cảnh này khiến mấy vị nữ tử đều vô cùng kinh ngạc.

Hai con thần hầu này, thật sự có thần lực trời ban.

Bất kể là Linh Minh Thạch Hầu, hay Lục Nhĩ Mi Hầu, đều sở hữu sức mạnh kinh thiên động địa, không hề kém Ca Tư Lạp và Thông Tí Viên Hầu.

Điều này sao có thể không khiến mấy vị nữ tử kinh ngạc?

Trong ánh mắt kinh ngạc của mấy vị nữ tử, chỉ thấy Linh Minh Thạch Hầu từ sau gáy rút ra một nắm lông khỉ, sau đó liền cho vào

miệng nhai.

Một lát sau, nó phun ra không trung.

Những sợi lông khỉ bị nhai nát, trong nháy mắt đã được phun ra, ngưng tụ pháp lực vô biên, trong nháy mắt đã biến hóa thành vô số hóa thân ngoại thể của Linh Minh Thạch Hầu, chớp mắt đã phủ kín cả bầu trời.

Bầu trời dường như cũng trực tiếp trở nên tối sầm lại.

Một mảng đen kịt, toàn bộ đều là hóa thân ngoại thể.

Những bóng người đó e rằng có đến mấy nghìn đạo.

Sự biến hóa như vậy trực tiếp khiến mấy vị nữ tử kinh ngạc.

Thần thông như vậy dù sao cũng không thường thấy.

Chương 215

Ngay cả Nữ Oa, ánh mắt cũng hơi co lại, trong mắt lộ ra vẻ hơi kinh ngạc.

Không ngờ con khỉ này lại có thần thông như vậy.

Thực ra nàng có thể cảm ứng được một tia khí cơ yếu ớt trên người con khỉ này.

Con khỉ này dường như vốn có duyên với nàng, nhưng lại bị người ta cứng rắn cắt đứt duyên phận này.

Khi Bảng Tọa Kỵ hiện thế, Nữ Oa nương nương liền cảm ứng được.

Bây giờ gặp được chân thân, Nữ Oa nương nương tự nhiên cảm ứng càng mãnh liệt hơn.

Lúc này, mấy nghìn phân thân trên không, trực tiếp bao vây Lục Nhĩ Mi Hầu.

Ngay cả Lục Nhĩ Mi Hầu cũng khó mà chống đỡ.

Đối mặt với cảnh tượng này, Lục Nhĩ Mi Hầu từ bỏ phòng ngự, trực tiếp bước một bước ra, liền thi triển ra một loại thần thông Chỉ Xích Thiên Nhai.

Cùng với một bước của nó, không gian dường như gập lại dưới chân, cả người trong nháy mắt đã biến mất trong biển mây.

Linh Minh Thạch Hầu cũng ngẩn ra, vội vàng thi triển thần thông đuổi theo.

Ngay lúc này, trong biển mây, đột nhiên có một luồng khí tức vô cùng cường tuyệt lộ ra.

Cùng lúc đó, một bàn tay vô cùng khổng lồ, trực tiếp từ trong biển mây vỗ xuống.

Bàn tay này vô cùng khổng lồ, dường như có sức chống đỡ cả trời đất.

Mấy vị nữ tử nhìn đến đây lập tức cảm thấy tâm tình bùng nổ, rõ ràng đều kích động đến cực hạn.

"Đây là muốn thi triển ra hình thái chiến đấu sao?" Mấy vị nữ tử đều ngẩng đầu nhìn lên.

Cùng với sự xuất hiện của bàn tay, năng lượng bàng bạc vô song, trực tiếp khiến hư không cũng có chút run rẩy, dường như không thể chịu đựng được sức mạnh đó.

Trong khoảnh khắc này, Linh Minh Thạch Hầu trên không cũng sắc mặt đại biến.

Chỉ thấy nó ngẩng đầu nhìn bàn tay che trời lấp đất trên không, không khỏi lộ ra một nụ cười.

Chỉ thấy nó dùng chân trái đạp mạnh lên không trung, dường như có sức định càn khôn.

Chân phải cũng đạp lên hư không, dường như muốn đạp vỡ càn khôn.

Hai tay đột nhiên đấm vào ngực, đồng thời cũng ngửa mặt lên trời gầm giận dữ.

Trong vẻ mặt kinh hãi đến tột cùng của mấy vị nữ tử, thân thể Linh Minh Thạch Hầu cũng đột nhiên phình to ra.

Chỉ trong chốc lát, Linh Minh Thạch Hầu thân thể có phần mảnh mai, lại lắc mình một cái, trực tiếp biến thành một con hoàng kim cự viên vô cùng hùng tráng.

Con hoàng kim cự viên này che trời lấp đất, dường như cao đến vạn trượng.

Bộ lông vàng cực dài bay phấp phới trong gió, lấp lánh tỏa sáng.

Thật là vô cùng hùng tráng và tráng lệ.

Mấy vị nữ tử chăm chú nhìn lên không trung, trong mắt lộ ra vẻ chấn động.

Con hoàng kim cự viên che trời lấp đất trên không, thật sự vô cùng đẹp mắt.

Con hoàng kim cự viên này, so với con Thông Tí Viên Hầu đầu bạc thân xanh, mặt mũi hung tợn kia, đẹp hơn rất nhiều, rất nhiều lần.

Mà lúc này, bên trong biển mây vô tận, chân thân của Lục Nhĩ Mi Hầu, cũng cùng với bàn tay khổng lồ đó lộ ra.

Thân thể hai con quái vật khổng lồ có chút tương tự, đều là hoàng kim cự viên che trời lấp đất.

Chỉ là lông của Lục Nhĩ Mi Hầu ngắn hơn một chút, đuôi thì dài hơn một chút.

Khác biệt quan trọng nhất, vẫn là tai của hai con cự hầu.

Tai của Lục Nhĩ Mi Hầu lúc này cũng biến thành nhọn hoắt.

Bên trái bên phải mỗi bên đều có một tai hướng lên trời, dường như có thể nghe lén mọi bí pháp đại đạo trên trời.

Bên trái bên phải mỗi bên đều có một tai ngang bằng, dường như có thể giám sát tâm thanh của vạn vật Hồng Hoang.

Bên trái bên phải mỗi bên đều có một tai hướng xuống đất, dường như có thể nghe hiểu tiếng gào thét của vạn quỷ ở U Minh Hoàng Tuyền.

Lục Nhĩ Mi Hầu cũng hóa thành cự viên, vỗ một tát về phía Linh Minh Thạch Hầu.

Mà Linh Minh Thạch Hầu cũng vỗ một tát ra, trong nháy mắt đã chống đỡ được đòn tấn công của Lục Nhĩ Mi Hầu.

Cùng với động tác của hai con hoàng kim cự viên này, đột nhiên có một luồng sóng xung kích vô song lan ra trên không.

Cảnh tượng chiến đấu quả nhiên là cực kỳ kinh khủng.

Mấy vị nữ tử nhìn con quái vật khổng lồ che trời lấp đất trên không, đều mắt chữ O mồm chữ A.

Nhìn hai con quái vật khổng lồ trên không, rồi nhớ lại con Thông Tí Viên Hầu đã thấy lúc trước, mấy vị nữ tử không khỏi kinh ngạc thán phục.

Cuối cùng cũng được mở mang tầm mắt.

Những con thần hầu này có thể xếp ở vị trí thứ mười một trên Bảng Tọa Kỵ, rõ ràng là danh xứng với thực.

Mấy người ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy cuộc chiến của hai con thần hầu trên không đã đến mức độ gay cấn.

Hai con thần hầu này, rốt cuộc ai mạnh ai yếu?

Trực tiếp khơi dậy sự tò mò của mấy vị nữ tử.

Dù chiến đấu lực có gần nhau đến đâu, cũng sẽ có cao thấp chứ?

Hai con thần hầu trên không va chạm hồi lâu sau lại một lần nữa đối đầu với nhau.

Hai con thần hầu đối đầu một lúc, liền mỗi người lấy ra binh khí của mình.

Lục Nhĩ Mi Hầu tay cầm trường côn vàng ròng, trực tiếp đập về phía Linh Minh Thạch Hầu.

Một gậy này trực tiếp xé rách không khí, khuấy động phong vân, quả thực có uy lực vô song.

Mọi người không khỏi lại nhớ đến dáng vẻ Thông Tí Viên Hầu tay cầm trường côn.

Thông Tí Viên Hầu tay cầm trường côn, ngay cả Ca Tư Lạp xếp hạng trên nó cũng phải chịu thiệt.

Mà thần thông cầm trường côn của Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không hề kém.

Đối mặt với một đòn này của Lục Nhĩ Mi Hầu, Linh Minh Thạch Hầu đối diện cũng đột nhiên nghênh đón.

"Ầm!!!" Hai cây thần côn vô song lại một lần nữa va chạm.

Lập tức liền tạo ra tiếng nổ vô song và tiếng gió sấm gào thét.

Sóng xung kích uy lực vô cùng trực tiếp đánh tan rất nhiều mây lành khí vận!

Ngay cả mấy vị nữ tử ở phía dưới cũng bị ảnh hưởng.

Nữ Oa không khỏi bĩu môi.

Mấy con khỉ này quả thực lợi hại.

Rõ ràng là thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh, bạo phát ra chiến đấu lực lại mạnh như vậy.

Quả thực là thiên phú kinh người.

Có lẽ sau Ca Tư Lạp, bốn con khỉ này, nói không chừng sau này đều sẽ thành Thánh.

Tuy đại địa Hồng Hoang không còn cơ duyên thành Thánh, nhưng

Thiên Cơ Lâu lại không thiếu.

Trong tình huống này, bốn con khỉ này tất nhiên sẽ thành Thánh.

Nghĩ đến đây, Nữ Oa nương nương không khỏi có chút ghen tị.

Khi xưa nàng thành Thánh, đã phải trải qua muôn vàn khổ cực.

Không ngờ mấy con khỉ của Thiên Cơ Lâu cũng có thể thành Thánh… Hai con hoàng kim cự viên vô cùng khổng lồ trên không, vẫn đang chiến đấu dữ dội.

Trận chiến cấp độ này thực sự quá hung mãnh.

Hai cây trường côn trên không không ngừng va chạm, mỗi lần đều có thể phát ra sóng xung kích vô song, mỗi lần đều có thể chấn động khiến mây lành trên không cuồn cuộn không ngừng.

Âm thanh khổng lồ, như núi hô biển gầm vang vọng trời đất.

Hằng Nga, Huyền Minh và những người khác cũng âm thầm lè lưỡi.

Lúc này, hai con thần hầu trên không đã chiến đấu đến mức quên cả bản thân.

Vẻ mặt hung tợn đó, trông thậm chí có chút đáng sợ.

Lục Nhĩ Mi Hầu giỏi lắng nghe, có thể tra lễ, biết trước sau, vạn vật đều rõ.

Linh Minh Thạch Hầu thông biến hóa, nhận thiên thời, biết địa lợi, dời sao đổi vạch.

Hai con thần hầu đều là thừa hưởng khí vận trời đất mà sinh ra, đều sở hữu năng lực không thể tưởng tượng nổi.

Chương 216

Chiến đấu quả thực là uy lực vô cùng.

Mấy vị nữ tử, đều xem đến say mê.

Tuy nhiên theo thời gian trôi qua, mấy vị nữ tử đã phát hiện ra một điều.

Cán cân thắng lợi, dường như đang dần dần nghiêng về phía Linh Minh Thạch Hầu.

Và tình huống này ngày càng rõ ràng.

Linh Minh Thạch Hầu dần dần chiếm được ưu thế.

Cục diện từ thế giằng co, chuyển thành áp đảo Lục Nhĩ Mi Hầu.

Nhìn thấy tình huống này, mấy vị nữ tử trong lòng kinh ngạc.

"Hai con thần hầu chiến đấu đến mức độ này đều không dừng lại, thật sự muốn phân cao thấp sao?" Thần Nghịch và La Hầu ở xa, rõ ràng cũng phát hiện ra điều này, liền thì thầm với nhau, dường như đang nói chuyện gì đó.

Lúc này, ngay cả Lục Nhĩ Mi Hầu trên không, dường như cũng có chút lo sợ.

Bởi vì nó phát hiện, con khỉ thối này lại có sức bền như vậy?

Hai người bọn họ đã lâu không gặp, nhưng mỗi lần gặp mặt, đều sẽ tỷ thí một phen, mỗi lần đều không phân cao thấp.

Không ngờ lần này sự việc lại có chuyển biến?

Chính mình không còn là đối thủ của con khỉ thối này nữa?

Lục Nhĩ Mi Hầu càng nghĩ càng kinh ngạc và tức giận.

Điều này khiến Lục Nhĩ Mi Hầu rất uất ức.

Sự thật cũng là như vậy.

Không chỉ chính nó âm thầm kinh ngạc, mà mấy vị nữ tử có mặt cũng nhìn ra được.

Lục Nhĩ Mi Hầu dường như đã dần dần có dấu hiệu kiệt sức.

Còn Linh Minh Thạch Hầu, thì càng chiến càng hăng.

Linh Minh Thạch Hầu dường như thật sự sắp chiến thắng rồi.

Một lát sau, cục diện thay đổi chóng mặt.

Lục Nhĩ Mi Hầu dường như đã không chống đỡ nổi, bắt đầu liên tục lùi lại.

Ngay lúc quan trọng này, Lục Nhĩ Mi Hầu đã nghiến răng nghiến lợi, dùng hết sức, đột nhiên ném cây trường côn trong tay ra.

Linh Minh Thạch Hầu không đề phòng, trực tiếp bị đập trúng vai.

Cùng lúc đó, Linh Minh Thạch Hầu cũng rơi vào biển mây lành vô tận.

Lần này, biển mây lành vô tận, lập tức liền nổi lên sóng cao mấy nghìn trượng.

Tiếng núi hô biển gầm, chấn nhiếp trời đất.

"Lục Nhĩ Mi Hầu muốn lật ngược tình thế sao?" Mấy vị nữ tử kinh ngạc thất sắc.

Không ngờ con khỉ này lại có khí phách như vậy, lại dám ném binh khí của mình đi.

Nếu không đánh trúng, chẳng phải là phải tay không nghênh đón đòn tấn công của đối phương sao?

Trong trận chiến kịch liệt như vậy, còn dám ném binh khí của

mình, quả thực là khí phách phi phàm.

Ngay lúc mọi người đang tò mò, biển mây vô tận, lại một lần nữa sôi trào.

Hoàng kim cự viên, Linh Minh Thạch Hầu từ trong biển mây nhảy ra.

Cùng nó ra ngoài, còn có cây trường côn vàng đen đã biến thành vô cùng khổng lồ.

Lúc này cây trường côn đã biến thành một cây thần trụ che trời lấp đất.

Hoàng kim cự viên cao vạn trượng, ôm cây thiết côn vô cùng khổng lồ, gào thét đập về phía con hoàng kim cự viên còn lại.

Mà con hoàng kim cự viên còn lại, Lục Nhĩ Mi Hầu ánh mắt lạnh lùng.

Cây trường côn vàng trong tay nó, cũng biến thành vô cùng khổng lồ.

Hai cây trường côn trên không đột nhiên tiếp xúc.

"Ầm!!!" Tiếng động khổng lồ, như núi hô biển gầm truyền ra.

Sóng xung kích có thể nhìn thấy bằng mắt thường, lao về tứ phía, trực tiếp khiến biển mây kịch liệt cuồn cuộn sôi trào.

Lần giao thủ này của hai con khỉ thanh thế thực sự quá lớn, đều bị lực phản chấn đẩy bay ngược trở lại, dọc đường trực tiếp dấy lên biển mây cao ngàn trượng.

Lục Nhĩ Mi Hầu ánh mắt lạnh lùng, thần binh trong tay đột nhiên biến dài, biến thành một cây trường thương tuyệt thế, thẳng tắp đâm về phía Linh Minh Thạch Hầu.

"Ầm!!!" Cây trường côn cực dài này, trực tiếp đâm vào cơ bụng

khổng lồ của Linh Minh Thạch Hầu, trực tiếp đẩy Linh Minh Thạch Hầu bay ngược trở lại.

Linh Minh Thạch Hầu đang nhe răng trợn mắt, khóe miệng lại đột nhiên lộ ra một nụ cười.

Cùng lúc bị Lục Nhĩ Mi Hầu đâm trúng, hai cánh tay của nó lại ôm cây trường côn to gấp mấy lần thân thể mình, đột nhiên đập về phía Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu nhất thời không để ý, trực tiếp bị đòn này đập trúng.

"Ầm!!!" Lần này lập tức khiến Lục Nhĩ Mi Hầu có chút choáng váng.

Thân thể khổng lồ cũng bay ngược trở lại.

Mà lúc này Linh Minh Thạch Hầu lại toàn thân tỏa ra lệ khí, đuổi theo Lục Nhĩ Mi Hầu, cây trường côn trong tay lại một lần nữa đập về phía Lục Nhĩ Mi Hầu.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Lục Nhĩ Mi Hầu hóa thành hoàng kim cự viên đột nhiên gào thét, hai mắt sung huyết, trực tiếp biến thành một con hoàng kim bạo viên.

Niềm tin không chịu thua khiến nó đặc biệt táo bạo.

Cánh tay phải vung ngang chắn trước người, trực tiếp đỡ lấy cây thần côn đang đập tới.

"Ầm!!!" Cây trường côn trực tiếp đập vào cánh tay Lục Nhĩ Mi Hầu, trong nháy mắt khiến cánh tay Lục Nhĩ Mi Hầu mất đi tri giác.

Nhưng Lục Nhĩ Mi Hầu lại không hề sợ hãi.

Nó là ai?

Nó là Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu sao có thể chịu thua?

Chỉ thấy nó nắm tay trái, tức giận lao về phía Linh Minh Thạch Hầu.

Mà chiến ý trong mắt Linh Minh Thạch Hầu cũng đạt đến cực hạn.

Hai người bọn họ có thể nói là cực kỳ quen thuộc.

Từ khi gặp nhau đến nay chưa bao giờ phân thắng bại.

Bây giờ chiến đấu đến cảnh giới này vẫn là lần đầu tiên.

Thắng bại đã ở ngay trước mắt rồi.

Trái tim của Linh Minh Thạch Hầu tự nhiên cũng trở nên vô cùng nóng bỏng.

Nó cũng không biết tại sao, trong vô thức có một luồng sức mạnh, không ngừng từ sâu trong cơ thể tuôn ra, dường như có sức mạnh vô tận.

Đây cũng là nguyên nhân Linh Minh Thạch Hầu càng chiến càng hăng.

Lục Nhĩ Mi Hầu tay không tấc sắt cùng Linh Minh Thạch Hầu trong khoảnh khắc, đã giao thủ hơn mười chiêu, nhưng thân thể lại càng lúc càng nặng nề.

Mà Linh Minh Thạch Hầu đối diện lại càng chiến càng hăng, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Lục Nhĩ Mi Hầu đã dần dần không theo kịp.

"Ầm!" Lục Nhĩ Mi Hầu siết chặt hai nắm đấm, hung hăng đập về phía Linh Minh Thạch Hầu, thề phải đập nát đầu Linh Minh Thạch Hầu.

Mà Linh Minh Thạch Hầu lại gào lên một tiếng, biến mất trước mắt, sau đó liền có gió lốc sau gáy!

Trường côn của Linh Minh Thạch Hầu dừng lại bên tai Lục Nhĩ Mi Hầu.

Kình phong cuồng bạo, thổi lông khỉ của Lục Nhĩ Mi Hầu bay phấp phới, tạo thành từng đợt từng đợt sóng.

Trong khoảnh khắc này, hình ảnh cuối cùng đã đóng băng trên không.

Hai con hoàng kim cự viên khổng lồ, đứng quay lưng vào nhau.

Lục Nhĩ Mi Hầu ở tư thế lao tới.

Còn Linh Minh Thạch Hầu, thì ở phía sau Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lúc này nó một tay cầm ngược trường côn, đầu còn lại của trường côn thì dừng lại bên tai Lục Nhĩ Mi Hầu.

Mấy vị nữ tử đều nhìn ra được, người chiến thắng của trận đại chiến này, chính là Linh Minh Thạch Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu mặt đầy bạo lệ, dung nhan vặn vẹo.

Chương 217

Trong lòng dường như có chút không cam tâm.

Nó chưa bao giờ nghĩ rằng mình lại thật sự thua Linh Minh Thạch Hầu.

Điều này khiến nó có chút khó chịu.

Hồi lâu sau, Linh Minh Thạch Hầu thu lại cây trường côn.

"Lục Nhĩ Mi Hầu, ngươi thua rồi." Linh Minh Thạch Hầu khẽ nói, trong mắt lộ ra vẻ kiêu ngạo.

Đây chính là Linh Minh Thạch Hầu, bản thân nó chính là tồn tại cực kỳ lạnh lùng kiêu ngạo, chưa bao giờ nghĩ đến việc che giấu cảm xúc của mình.

Mà lúc này trong mắt Lục Nhĩ Mi Hầu lóe lên một tia không cam lòng sâu sắc, nhưng cuối cùng vẫn không nói gì.

"Thua rồi, ta quả thực đã thua.

Không ngờ sức bền của tên nhà ngươi lại mạnh mẽ như vậy… chiến đấu đến cục diện này còn có thể càng chiến càng hăng…" Sắc mặt Lục Nhĩ Mi Hầu không tốt.

"Nói, rốt cuộc là chuyện gì?" Nếu nói về bản lĩnh thực sự, nó không hề thua Linh Minh Thạch Hầu.

Nhưng không ngờ nó đã kiệt sức, mà Linh Minh Thạch Hầu lại càng đánh càng mạnh, dường như có pháp lực vô biên.

Nếu cứ tiếp tục đánh, người thua cũng là nó.

Nó cũng không phải là người thua không nổi.

Thua chính là thua, không có gì đáng mất mặt.

Linh Minh Thạch Hầu hắc hắc cười.

“Không phải ta mạnh, mà là ngươi đến cuối cùng đã yếu đi.

Nói, có phải ngày thường ngươi toàn đi chơi với khỉ cái không?” Nghe những lời này, Lục Nhĩ Mi Hầu không khỏi giận sôi lên.

Y liền tung một cước đá vào mông Linh Minh Thạch Hầu, trực tiếp đá bay hắn đi.

“Cút ngay, thắng rồi còn ở đây làm người khác ghê tởm.” Linh Minh Thạch Hầu kinh hô một tiếng.

Hắn vạn lần không ngờ, Lục Nhĩ Mi Hầu lại chơi trò vô lại, thậm chí còn dám đánh lén vào mông hắn.

Nổi giận đùng đùng, Linh Minh Thạch Hầu liền xông tới vật lộn với Lục Nhĩ Mi Hầu.

Nhưng mấy vị nữ tử đều có thể nhìn ra, tình cảm của hai con khỉ này cực tốt, hiện tại chẳng qua chỉ là đang đùa giỡn mà thôi.

Huyền Minh không khỏi kinh ngạc thán phục.

“Vốn là đến gặp Trường Không đạo chủ.” “Không ngờ lại được gặp Hỗn Thế Tứ Hầu và Ca Tư Lạp trước.” Bên cạnh, Hậu Thổ khẽ nói: “Gặp được Hỗn Thế Tứ Hầu và Ca Tư Lạp là chuyện nhỏ.” “Còn gặp được cả Thú Thần Thần Nghịch và La Hầu.” Nghe những lời này, Cửu Thiên Huyền Nữ, Huyền Minh, Thường Nga cả ba người đều ngẩn ra.

“Thần Nghịch?

La Hầu?” Theo ánh mắt của Hậu Thổ nhìn sang, quả nhiên liền phát hiện hai bóng người.

Hai bóng người này từ xa đến gần, nhanh chóng tiếp cận bên này.

Một trong số đó là một thiếu niên mỹ diễm mặc y phục đỏ tím sặc

sỡ.

Người còn lại là La Hầu với dáng vẻ vô cùng hung tợn đáng sợ.

Thân dưới của hắn là thân rắn.

Ba cái đầu rắn sau gáy La Hầu đang lạnh lùng nhìn về phía này.

Cảnh tượng này quả thực vô cùng kinh khủng.

Trong lúc hai người đang nhanh chóng tiếp cận, miệng vẫn còn đang tranh cãi điều gì đó.

Dường như Thú Thần đang đòi La Hầu Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, còn La Hầu lúc này hình như đang giở trò ăn vạ.

Theo sau cuộc tranh cãi, hai người nhanh chóng đến gần.

Nữ Oa và Hậu Thổ đứng ở phía trước, ánh mắt hai vị nữ tử tràn đầy cảnh giác.

Bất kỳ ai trong hai vị này đều là tồn tại có thể nghiền ép Đạo Tổ thời xa xưa, tự nhiên là vô cùng cường hãn.

Hai người họ đương nhiên phải tập trung tinh thần đề phòng.

Ba vị nữ tử còn lại thì cẩn thận đứng ở phía sau.

Sau khi hai người đến gần, mấy vị nữ tử liền cảm nhận được một luồng khí tức ập vào mặt.

Hai người kia không hề cố ý bộc lộ khí tức của mình, nhưng mấy vị nữ tử vẫn cảm nhận được áp lực cuồn cuộn từ trên người họ.

Đó là một loại áp chế đến từ linh hồn, dường như là cảm giác sinh vật cấp thấp bị sinh vật cấp cao áp bức một cách tự nhiên.

Hai người đến gần, liền trực tiếp hành lễ với Tam Thất.

"Tam Thất cô nương." Tam Thất gật đầu, cười tươi nhìn hai người: "Các ngươi đã về?" "Khoảng thời gian này đã vất vả cho các

ngươi rồi!" Thú Thần và La Hầu cười ha ha: "Có thể làm việc cho chủ nhân, không vất vả." Tam Thất gật đầu, sau đó liền thở dài, vẻ mặt buồn bã.

"Gần đây, đám gia hỏa bên ngoài càng lúc càng điên cuồng." "Thái Thủy tỷ tỷ cũng có chút không chống đỡ nổi rồi." "Đã phàn nàn với chủ nhân mấy lần." "Cách đây không lâu, chủ nhân còn cho Thái Thủy tỷ tỷ mượn pháp lực của mình." "Vì chuyện này mà chủ nhân đã ngủ say mười mấy ngày đấy." Nghe những lời này, Thú Thần và La Hầu bất giác trầm mặc.

Một lát sau, La Hầu lên tiếng: "Chẳng trách, gần đây số lượng những con cá lọt lưới xâm nhập vào Hồng Hoang tăng mạnh." "Có Thái Thủy làm lá chắn đầu tiên, lại có Thông Thiên Kiến Mộc làm lá chắn thứ hai." "Còn có Tứ Thánh Thú trấn giữ ở tứ cực của trời đất." "Vậy mà vẫn có không ít cá lọt lưới lẻn vào." "Mấy năm gần đây, những thứ bị ta chém giết đã vượt quá mười mấy con." Ở bên kia, sắc mặt Thú Thần cũng trở nên ngưng trọng.

"Thực ra ta quen thuộc với chúng hơn một chút." "Số lượng của những thứ đó cực kỳ khổng lồ, chiếc bánh ngọt khổng lồ Hồng Hoang này đã bị chúng phát hiện rồi." "E rằng tương lai sẽ còn có nhiều thứ hơn nữa đến gần." "Dù chủ nhân pháp lực thông thiên, e rằng phòng thủ cũng sẽ rất khó khăn." Trong nhất thời, không khí giữa mấy người trở nên trầm mặc.

Mấy vị nữ tử phía sau Tam Thất nghe mà không hiểu gì cả, nhưng dường như lại hiểu ra rất nhiều chuyện.

Kết hợp với những gợi ý của Hồng Mông Tử Kim Bảng, dường như một mạch lạc tổng thể đã hiện ra trước mắt mấy vị nữ tử.

Thế giới Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang dường như có thứ gì đó đang nhòm ngó Hồng Hoang, cho nên vẫn luôn xâm phạm Hồng

Hoang.

Nhưng mười mấy vị đại năng do Trường Không đạo chủ đứng đầu đã vô số năm qua vẫn luôn dốc hết tâm sức bảo vệ Hồng Hoang.

Đây cũng là lý do vì sao thế lực này rõ ràng vẫn luôn ở trong Hồng Hoang, nhưng lại rất ít khi bị người khác phát hiện.

Nếu quả thực là như vậy, thì sự tình đúng là lớn chuyện rồi. .....

Dù là Nữ Oa nương nương, sắc mặt cũng khó coi.

Nàng không biết suy đoán của mình đúng hay sai, nhưng nếu sự tình thật sự là như vậy, thì Trường Không đạo chủ tuyệt đối là một người đáng khâm phục.

So với Trường Không đạo chủ, tầm nhìn của các Thánh nhân như họ quả thực là quá nhỏ bé.

Dù là sư phụ của họ, cũng xa xa không bằng Trường Không đạo chủ.

Sư phụ của họ tuy đã đạt tới cảnh giới Đại Đạo, và có thể hợp đạo với hóa thân của Thiên Đạo.

Nhưng vô số năm qua, tinh lực của sư phụ đều đặt vào việc giám sát chúng sinh Hồng Hoang, chưa bao giờ nghiêm túc xem xét đến an nguy của Hồng Hoang.

Lại là Trường Không đạo chủ, vẫn luôn thống lĩnh các đại năng bảo vệ Hồng Hoang.

Mà chúa tể của Hồng Hoang, lại là sư phụ của họ.....

Điều này khiến sắc mặt Nữ Oa nương nương có chút khó coi.

Cách đây không lâu, nàng còn vì bảng xếp hạng chiến lực Thánh nhân mà chạy đến phương Tây đại chiến một trận với Chuẩn Đề thánh nhân.

Bây giờ xem ra, dường như đúng là có chút ngu xuẩn. .....

Nữ Oa nương nương lúc này không khỏi lộ ra một tia tự giễu, đối tượng chế giễu chính là bản thân nàng.

Chỉ mấy ngày trước, nàng còn vì chuyện Nhân tộc thuộc về ai mà nảy sinh xung đột với Tam Thất.

Dường như thật sự có chút không nên.

Nhân tộc bị Vu Yêu hai tộc bức hại, nàng sở dĩ không ra tay, chủ yếu cũng là do mấy vị Thánh nhân khác kiềm chế.

Nhân tộc đã thoát ly quan hệ với nàng, nàng nổi giận, chủ yếu cũng là vì biết Nhân tộc là chủ nhân của trời đất trong tương lai.

Khí vận trên người Nhân tộc gần như có thể nói là vô biên vô tận.

Nếu Nhân tộc thật sự thoát ly quan hệ với nàng, thì những khí vận này sẽ không còn duyên phận với nàng nữa.

Đây cũng là nguyên nhân khiến nàng tức giận.

Bây giờ nhìn lại, chuyện này quả thực có phần ngu muội.

Lúc này, Nữ Oa nương nương càng lúc càng mong chờ được gặp Trường Không đạo chủ.

Rốt cuộc đó là một kẻ như thế nào?

Mấy vị nữ tử khác phía sau cũng đều có suy nghĩ của riêng mình.

Một lúc lâu sau, Tam Thất lên tiếng: “Ta còn có chút chuyện, cần phải đi gặp chủ nhân.” “Chúng ta tạm biệt ở đây đi.” Thú Thần có chút tò mò: “Mấy vị phía sau là?” Tam Thất khẽ cười.

“Chủ nhân cho mấy suất, bảo ta tùy ý chọn mấy người, vào Thiên Cơ Lâu nhận một chút cơ duyên, đồng thời cũng có cơ hội quan sát toàn bộ quá trình Hồng Hoang khai tịch.” “Mấy vị này chính là những

người ta đã chọn từ Hồng Hoang.” Nghe vậy, Thú Thần không khỏi dở khóc dở cười.

“Tam Thất cô nương, ngươi không phải đang hồ đồ sao?

Sao lại toàn chọn nữ tử thế này?” “Ngươi không sợ các nàng tranh giành sủng ái với ngươi à?.....” “Ủa?

Chương 218

Nữ Oa?

Còn có tiểu nha đầu Vu tộc?" Ngay lúc Thú Thần đang lải nhải không ngừng, La Hầu ở bên cạnh có chút kinh ngạc.

Thực ra hắn có quen biết Nữ Oa.

Thời Ma Đạo chi tranh, hắn và Hồng Quân đã triển khai một cuộc tranh đấu kịch liệt trên đại địa Hồng Hoang.

Lúc đó Nữ Oa đã có chút danh tiếng, La Hầu tự nhiên là nhận ra nàng.

Mà Hậu Thổ và Huyền Minh của Vu tộc hắn cũng nhận ra, thậm chí vô số năm trước còn từng gặp mặt một lần.

Bây giờ gặp lại, cuối cùng cũng nhớ ra.

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc của La Hầu, Nữ Oa có chút cẩn thận liếc nhìn đối phương một cái, rồi hơi lạnh lùng chắp tay với La Hầu, coi như hành lễ.

Bốn vị nữ tử phía sau cũng răm rắp làm theo Nữ Oa hành lễ với hai người.

Tam Thất khẽ cười: "Thiên phú của mấy vị nữ tử này đều không tệ." "Một trong số đó còn từng có duyên gặp chủ nhân một lần." "Nếu chủ nhân gặp, nói không chừng sẽ thích." La Hầu và Thú Thần không khỏi lắc đầu cười khổ.

"Ta đi bái kiến chủ nhân trước, chuyện khác tính sau." Nói xong, Tam Thất chào một tiếng, liền dẫn mấy vị nữ tử đi xa.

Thú Thần và La Hầu phía sau không khỏi lắc đầu thở dài.

“Lòng dạ của Tam Thất cô nương đúng là rộng thật a.....” “Chủ nhân bảo cô ấy chọn mấy người, cô ấy lại mang về năm nha đầu thiên kiều bách mị.” “Lẽ nào thật sự không sợ bị đoạt sủng sao?” La Hầu liếc Thú Thần một cái: “Ngươi biết cái quái gì, mấy nữ tử này không thể gây uy hiếp cho Tam Thất cô nương được.” Nghe La Hầu ngấm ngầm mắng chửi, Thú Thần khó chịu.

“Ngươi thua cược rồi, mau đưa Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên ra đây.” La Hầu liếc Thú Thần một cái.

“Ngươi đừng hòng, chúng ta có thể chơi ba ván thắng hai.” “Ta không tin Lục Nhĩ Mi Hầu sẽ thua Linh Minh Thạch Hầu.” “Thua là thua, mau đưa đây.....” “Được lắm Thần Nghịch, ngươi dám sờ ngực ta?

Cho lão tử chết.....” “Ối...

La Hầu ngươi to gan rồi... lại dám đánh lén ta.....” Trong nhất thời, một trận đại chiến kinh thiên động địa đã bùng nổ giữa Thần Nghịch và La Hầu. .....

Lúc này, năm vị nữ tử đã theo Tam Thất rời xa nơi này.

“Mấy vị mau theo ta, nói không chừng chủ nhân đã chờ lâu rồi.” Tam Thất đột nhiên tăng tốc độ đi đường.

Nữ Oa nương nương phất tay áo rộng, liền có một luồng ánh sáng mông lung bao bọc lấy mấy vị nữ tử.

Tốc độ cũng đột nhiên tăng lên, bám sát theo sau Tam Thất thánh nhân.

Cũng không biết đã qua bao lâu, vẫn chưa đến được đích.

Điều này không khỏi khiến mấy vị nữ tử âm thầm lè lưỡi.

Thế giới này, dường như không nhỏ hơn thế giới Hồng Hoang a?

Với tốc độ như vậy, đi một quãng đường dài, e rằng cũng có thể vượt qua nửa cái Hồng Hoang rồi?

Ngay lúc mấy vị nữ tử đang kinh ngạc, mấy người cuối cùng cũng đến được ngọn núi cao nhất của thế giới Vô Cực này.

Chỉ thấy đây là một dãy núi trập trùng không dứt.

Vô số ngọn núi như đang triều bái, bao quanh ngọn núi khổng lồ hùng vĩ nhất ở trung tâm.

Ngọn núi đó cao không biết bao nhiêu!

Cuối cùng đâm thẳng vào mây xanh.

Giữa mây mù giăng lối, một cái liếc mắt không thể nhìn thấy điểm cuối.

Quả thực là sừng sững giữa trời đất, uy nghi vạn cổ.

Tam Thất nữ thánh một đường phi nhanh.

Nữ Oa dẫn theo mọi người cũng bám sát theo sau.

Càng leo lên cao càng kinh hãi.

Không ngờ ngọn núi này lại cao đến như vậy, tựa như một cây cột chống trời, đâm thẳng lên trời cao vạn mét.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, mấy người rất nhanh đã đến đỉnh của cây cột chống trời.

Kinh ngạc phát hiện nơi đây lại chống đỡ một hòn đảo bay khổng lồ.

Hòn đảo này rộng lớn vô biên.

Trên hòn đảo bay này, có vô số cảnh quan kỳ dị.

Có vô số ngọn núi kỳ vĩ, những hẻm núi tráng lệ, quả thực là cảnh sắc đẹp nhất giữa trời đất.

Con đường ván gỗ khúc khuỷu hiểm trở lượn quanh sườn núi, như những dải lụa phiêu đãng giữa non xanh nước biếc, tạo thành một khung cảnh độc đáo và lộng lẫy.

Giữa hẻm núi sâu thẳm, khí núi mờ ảo bốc lên, như một tấm lụa mỏng thần kỳ, tinh xảo mà uyển chuyển vẽ nên một bức tranh sơn thủy.

Mấy người đi đến đỉnh núi, gió vi vu từ thung lũng không người, sương mù mờ mịt sinh ra từ khe sâu.

Nhìn xuống biển mây sóng cuộn, xa xa những ngọn núi mờ ảo.

Trong lòng rộn ràng niềm vui trở về, tâm hồn ồn ào gợn lên sự tĩnh lặng đoan trang, có thể nói: Người đi trong thiên đình, lòng chứa vạn dặm mây.

Quan trọng hơn là, trong dãy núi này có vô số cung điện, lầu các, đình đài.

Trên đỉnh núi cảnh sắc tú lệ này, lại có một quần thể cung điện.

Mấy người rất nhanh liền đến quần thể cung điện này.

Chỉ thấy quần thể cung điện này quả thực quá kinh diễm.

Quả thực như lần đầu lên thượng giới, chợt vào thiên đường.

Chỉ thấy nơi đây vạn đạo kim quang cuồn cuộn như cầu vồng đỏ, ngàn luồng khí lành phun ra sương tím.

Xa xa đã thấy nơi đây được tạo nên từ mỹ ngọc xanh biếc, được trang hoàng bằng bảo thạch sáng chói, thực sự là rực rỡ chói mắt.

Nhìn thấy cảnh tượng này, mấy vị nữ tử đều âm thầm lè lưỡi.

Bởi vì bất kể là Oa Hoàng Cung của Nữ Oa, hay là đại điện Tổ Vu của Huyền Minh, Hậu Thổ, hay là Thiên Cung của Thường Nga, so với nơi này đều kém xa.

Thiết kế ở đây tinh xảo, trang trí hoa lệ, quả thực là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Quan trọng hơn là, nồng độ linh khí ở đây quả thực là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Dường như những kiến trúc này căn bản không phải là kiến trúc của thế giới Hồng Hoang, rõ ràng đây là một phong cách khác.

Ngay lúc mấy người đang ngẩn ngơ, Tam Thất đi vào trước.

Mấy người cẩn thận đi theo vào.

Chỉ thấy những vật dụng bên trong càng hoa lệ đến cực điểm.

Còn có rất nhiều thứ chưa từng thấy được bày biện bên trong.

Trong lúc mọi người còn đang thất thần, một bóng người liền xuất hiện trước mắt họ.

Chỉ thấy người này mặc một bộ y bào màu đỏ rực, giống như áo choàng, lại giống như áo khoác lớn, tạo thành một cảnh quan độc đáo.

Về dung mạo của người này thì càng đạt đến cực hạn, thậm chí Tam Thất đứng trước mặt người này cũng có phần thua kém.

Đây là một nữ tử đẹp đến yêu diễm, quả thực chính là một đời Yêu Hoàng.

Thân hình nóng bỏng ẩn hiện dưới lớp áo khoác.

Gương mặt mỹ diễm đến cực hạn càng có một vẻ yêu kiều.

Khí tức toát ra từ ánh mắt, quả thực là trời sinh mị cốt.

Đó là một nữ tử không thể dùng lời lẽ để diễn tả, cũng là người phụ nữ đẹp nhất trong thế giới Hồng Hoang.

Khí tức quyến rũ, dáng vẻ yêu mị đó thực sự là độc nhất vô nhị.

Nhìn thấy người này, dù là Nữ Oa và Hậu Thổ, lúc này cũng ngây

người.

Đây chẳng phải là Yêu Yêu xếp hạng thứ hai trên bảng Tiên Tư của Hồng Mông Tử Kim Bảng sao?

Đây chính là một vị đại nhân vật trong truyền thuyết a.

Không chỉ xếp thứ hai trên bảng Tiên Tư, trong tay còn nắm giữ rất nhiều siêu cấp pháp bảo.

Ví dụ như Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, một trong Tứ Phương Liên Đài, xếp hạng 25 trên bảng pháp bảo; Cửu Bảo Lưu Vân Phiến xếp hạng 18 trên bảng pháp bảo; và cả Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp cực kỳ đáng sợ kia, đều nằm trong tay người này.

Bây giờ gặp được người thật, còn chấn động hơn nhiều so với hư ảnh trên Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Mọi người ở trước mặt nàng đều cảm thấy tự ti, dù là Nữ Oa và Hậu Thổ cũng không ngoại lệ.

Đặc biệt người này còn là Bán bộ Đại Đạo, nói cách khác, người này đã sắp đuổi kịp Hồng Quân Đạo Tổ.

Đây quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Chương 219

Trước mặt người này, dù là Nữ Oa và Hậu Thổ, cũng cảm thấy mình thấp hơn một bậc.

Ngay lúc họ đang ngẩn ngơ, Yêu Yêu khẽ cười: "Tam Thất, về rồi à?" "Yêu Yêu tỷ, Tam Thất về rồi, mấy vị này là những người được chọn." Yêu Yêu đánh giá mấy người một lát, sau đó liền gật đầu.

Khi nhìn thấy Nữ Oa và Hậu Thổ cũng ngẩn ra, rồi quay đầu nhìn về phía Tam Thất.

"Bảo ngươi đi chọn mấy người thích hợp." "Sao ngươi lại mời cả Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương đến đây?" "Đây không phải là hồ đồ sao?" Trong giọng nói có chút dở khóc dở cười.

Bởi vì nàng biết, chủ nhân không thích Nữ Oa cho lắm.

Bây giờ tiểu Thất lại đưa Nữ Oa về, nói không chừng sẽ khiến chủ nhân không vui.

Tam Thất bĩu môi, nháy mắt với Yêu Yêu.

Thấy vậy, Yêu Yêu có chút dở khóc dở cười.

Chỉ mong chủ nhân sau khi thấy Nữ Oa sẽ không có phản ứng quá khích.

Nếu vì Nữ Oa mà khiến chủ nhân tức giận, thì đúng là được không bù mất.

"Để lát nữa chủ nhân xử lý ngươi, con nhóc chết tiệt." "Mau dẫn người vào đi, chủ nhân có lẽ đã chờ lâu rồi." Tam Thất cười hắc hắc, liền dẫn mấy người đến một đại điện đặc biệt.

Sau khi đến đại điện, họ liền thấy một nam tử trẻ tuổi.

Nam tử này đang ngồi quay lưng về phía họ.

Mấy người vội vàng cúi người hành lễ với Trường Không đạo chủ, dù là Nữ Oa và Hậu Thổ cũng không ngoại lệ.

Dù sao cũng ăn của người ta, miệng mềm tay ngắn, hai người họ đều nhận được lợi ích to lớn, hành lễ với người ta tự nhiên là chuyện nên làm.

"Chủ nhân, con đã đưa người đến rồi." Tam Thất đến bên cạnh nam tử trẻ tuổi, nhẹ nhàng nói.

Giọng nói mềm mại dịu dàng, vô cùng dễ nghe.

Nam tử trẻ tuổi gật đầu.

Sau đó, bồ đoàn dưới thân hắn nhẹ nhàng xoay chuyển, cả người liền quay lại.

Mấy vị nữ tử lúc này mới có thể nhìn thấy nam tử trẻ tuổi này.

Nam tử trẻ tuổi này chính là Trường Không đạo chủ uy chấn Hồng Hoang sao?

Chỉ thấy đây là một nam tử trẻ tuổi có thân hình cực kỳ cao ráo, khoảng một mét chín.

Trên thân hình cao ráo mặc một chiếc trường bào màu đen, đang yên tĩnh ngồi xếp bằng ở đó.

Đột nhiên, một luồng uy áp đáng sợ toát ra, trực tiếp trấn áp khiến mấy người không thể động đậy.

Uy nghiêm vô thượng đó khiến người ta cảm thấy như đang đối mặt với vực sâu, thậm chí còn có một sự thôi thúc không thể kìm nén muốn cúi đầu lạy bái.

Dường như hắn chính là cường giả chí tôn của trời đất.

Mọi lời nói, hành động, cử chỉ của hắn, toàn thân trên dưới đều ẩn chứa vô tận lực lượng đại đạo pháp tắc.

Dường như hắn chính là vương giả trong đại đạo pháp tắc, bất kỳ pháp tắc, đại đạo nào trước mặt hắn đều phải thần phục.

Mấy vị nữ tử chỉ yên lặng nhìn hắn một cái, khí tức trên người đã có chút không ổn định, thậm chí còn mơ hồ cảm thấy mình dường như đã đột phá vô số bình cảnh, dường như từ nay về sau tu luyện đều sẽ thuận buồm xuôi gió.

Dù là Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ vào khoảnh khắc này cũng cảm nhận được sự thăng tiến không thể tưởng tượng.

Đó không phải là pháp lực tăng lên, mà là cảm ngộ đối với đại đạo, đối với pháp tắc.

Đó là một loại thể ngộ không thể diễn tả bằng lời.

Hai người vào khoảnh khắc này đều kinh hãi thất sắc, hoàn toàn không thể tưởng tượng được, Trường Không đạo chủ này lại đạt đến trình độ kinh thế hãi tục như vậy.

Bản thân họ đã là cảnh giới Thánh nhân, bất luận là đối với đại đạo hay là đối với pháp tắc lý giải, đã hình thành nên hệ thống độc hữu của mình.

Muốn lần nữa đốn ngộ, quả thực là khó như lên trời.

Đặc biệt là đối với Nữ Oa nương nương, vô số năm qua, cơ hội đốn ngộ như vậy gần như là đếm trên đầu ngón tay.

Vậy mà bây giờ chỉ nhìn Trường Không đạo chủ một cái, nàng dường như đã đốn ngộ ra rất nhiều điều?

Đây quả thực là chuyện không thể tin được a.

Chỉ nhìn Trường Không đạo chủ một cái, đã trực tiếp tương

đương với việc quan sát tất cả các đại đạo pháp tắc?

Điều này cũng quá biến thái rồi?

Trời ơi...

đây còn là người sao?

Nữ Oa nương nương lúc này có chút run sợ trong lòng.

Chỉ riêng luồng khí tức này, dường như đã đạt đến trình độ của Hồng Quân Đạo Tổ.

Về thực lực thật sự của người này rốt cuộc ra sao, vẫn còn chưa biết được.

Nàng chưa bao giờ tưởng tượng được rằng đại địa Hồng Hoang lại còn ẩn giấu một đại năng như vậy.

Xem ra tầm nhìn của nàng quả thực có chút nhỏ bé.

Nữ Oa nương nương lại liên tưởng đến vô số kỳ ngộ mà Hồng Mông Tử Kim Bảng ban tặng, trong lòng càng thêm chấn động không thôi.

Trường Không đạo chủ này, ngay cả cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân cũng ban xuống.

Còn không biết trong tay Trường Không đạo tổ này rốt cuộc có bao nhiêu bảo vật nữa.

"Các ngươi đến rồi?" Ngay lúc mấy vị nữ tử đang ngẩn người, một giọng nói vô cùng uy nghiêm từ miệng nam tử trẻ tuổi truyền ra.

Theo sau lời nói của nam tử trẻ tuổi, trên người hắn đột nhiên bộc phát ra một luồng khí thế vô cùng nặng nề.

Mấy vị nữ tử trong nháy mắt cảm thấy mình nhỏ bé như con kiến.

Đó là một loại khắc chế chân chính đến từ linh hồn.

Đó là một loại cảnh báo đến từ thiên địch.

Lúc này, nam tử trẻ tuổi đứng dậy.

Thân hình cao ráo thẳng tắp mà hùng tráng.

Lập tức, một luồng khí tức vô cùng đáng sợ lại lần nữa bộc phát.

Luồng khí thế uy chấn thiên hạ vô địch đó, không gì không thể hiện rằng hắn là một vị thần ma cao cao tại thượng.

Dường như bất kỳ sinh vật nào ở trước mặt hắn đều là con kiến.

Mặt mấy vị nữ tử trắng bệch, dường như căn bản không thể chịu đựng được uy thế của nam tử này, linh hồn cũng đang run lẩy bẩy.

Dù là Nữ Oa và Hậu Thổ, vào khoảnh khắc này dường như cũng không thể nảy sinh nửa điểm ý niệm phản kháng.

Hậu Thổ lúc này cũng run sợ trong lòng.

"Vạn lần không ngờ Trường Không đạo chủ lại đáng sợ như vậy..." Mấy vị nữ tử khác cũng tương tự.

Họ thề rằng, họ chưa bao giờ nhìn thấy uy thế đáng sợ như vậy.

Dù họ đã từng gặp Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng xét về khí thế này, dường như cũng có phần thua kém.

Thế gian này thật sự có tồn tại khủng bố tuyệt luân như vậy sao?

Mấy người dù trong mơ cũng không ngờ, Trường Không đạo chủ lại cao cao tại thượng đến vậy.

"Tam Thất, biểu hiện không tệ." "Mấy người ngươi mang về bất luận là thiên phú hay căn cơ, đều rất tốt....." "Ủa??

Sao lại là năm vị nữ tử?" Trường Không đạo nhân dường như có chút kinh ngạc.

Nhìn năm người đang cúi đầu trước mắt, dường như vẫn chưa

phản ứng kịp.

Tam Thất chạy ra ngoài một chuyến, lại mang về năm vị nữ tử?

Một nam nhân cũng không có?

Trường Không đạo nhân quay mặt lại, liếc Tam Thất một cái.

Lại thấy Tam Thất đang nháy mắt với hắn, thậm chí còn để lộ ra một tia ái muội.

Điều này không khỏi khiến Trường Không đạo chủ dở khóc dở cười.

Mình bảo cô ấy ra ngoài tìm mấy người có thiên phú không tệ để chỉ bảo một chút, không ngờ lại mang về năm tiểu nương tử.

Đây là đang tuyển phi cho hắn sao?

Trường Không đạo chủ trừng mắt nhìn cô một cái đầy bất mãn, sau đó liền quay người lại, nhìn năm nữ tử phía trước.

Cái nhìn này không sao, nhưng lập tức khiến cả Trường Không đạo chủ cũng giật mình.

"Tam Thất, sao ngươi lại đưa cả Nữ Oa tới đây?" "Hả?

Sao Hậu Thổ cũng đến?" "Ngươi đưa hai nữ nhân này đến làm gì?" Nghe những lời này, Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ không khỏi co giật khóe miệng.

Chương 220

Cái gì gọi là bị người ta đưa đến?

Cái gì gọi là đưa hai nữ nhân này đến làm gì?

Hai người họ rất tệ sao?

Vào khoảnh khắc này, Nữ Oa và Hậu Thổ lại bất giác lộ ra một tia oán niệm.

Mà Tam Thất bên cạnh thì cười hắc hắc.

"Chủ nhân, ngài cũng biết đó, con không thích đám đàn ông thối tha kia." "Ngài bảo con đi chọn người, con chỉ có thể chọn phụ nữ thôi." "Thế nhưng nữ nhân ở Hồng Hoang đại địa toàn là một đám dưa vẹo táo nứt, thật sự không có mấy người lọt vào mắt con." "Chỉ có thể kéo Nữ Oa và Hậu Thổ đến cho đủ số thôi..." "Lát nữa sẽ xử lý ngươi sau..." Trường Không đạo nhân hung hăng trừng mắt nhìn Tam Thất một cái.

Hắn đối với Nữ Oa thực sự là không có cảm tình.

Nữ nhân này chẳng qua chỉ là một con xà yêu ích kỷ mà thôi, chỉ biết hút lấy công đức khổng lồ từ Nhân tộc, nhưng lại không hề để Nhân tộc trong lòng.

Loại động vật máu lạnh ích kỷ như vậy, sao Tam Thất lại đưa nàng ta đến đây?

Trường Không đạo nhân biết rất rõ ràng, bất luận là trong Vu Yêu Lượng Kiếp, hay là trong Phong Thần Đại Kiếp tương lai, con xà yêu này đối với Nhân tộc đều là có hại vô lợi.

Trường Không đạo nhân nhìn nàng ta trước giờ đều không thuận mắt.

Nhưng Nữ Oa đã đến rồi, Trường Không đạo chủ cũng không nói thêm gì nữa.

Tam Thất nghe lời của chủ nhân, cảm nhận được sự không vui trong lòng chủ nhân, bất đắc dĩ lè lưỡi.

Rõ ràng đối với lời uy hiếp của Trường Không đạo chủ cũng không để trong lòng.

Tiếng cười này lại lộ ra một tia ái muội vô tận, dường như có một loại khí tức dụ người từ trên người nàng tỏa ra.

Dáng vẻ này, quả thực là muốn mê hoặc thương sinh.

Nàng dường như đã nghĩ đến chủ nhân sẽ trừng phạt mình như thế nào.

Trường Không đạo chủ lại lần nữa trừng mắt nhìn cô một cái, sau đó liền thu liễm khí tức trên người.

"Có bạn từ phương xa đến, chẳng vui sao?" "Mấy vị đã đến rồi, vậy thì là khách." "Mau đứng dậy đi." "Không cần hành đại lễ như vậy." "Trường Không ta cũng là người hiếu khách." Mấy vị nữ tử nghe lời của Trường Không đạo nhân, không ai không co giật khóe miệng.

Vốn còn tưởng rằng Trường Không đạo chủ cực kỳ nghiêm túc, không ngờ lại khác xa với hình tượng trong lòng.

Nhưng như vậy cũng tốt, ít nhất không còn cảm giác bị áp bức nữa.

Mấy người lúc này mới ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy Trường Không đạo chủ thân hình cao ráo, to lớn, dung mạo lại càng anh tuấn tuyệt luân.

Gương mặt như điêu khắc, ngũ quan phân minh, có góc có cạnh,

tuấn mỹ vô cùng.

Đồng thời, toàn thân trên dưới lại tràn ngập khí dương cương cực kỳ nồng đậm.

Bề ngoài trông có vẻ phóng đãng bất kham, nhưng trong mắt lại vô tình để lộ ra một tia tinh quang sắc bén, khiến người khác không dám nhìn thẳng.

Đây là một nam tử cực kỳ có tính xâm lược.

Mái tóc dài đen dày được chải chuốt cẩn thận ra sau gáy, rồi được một sợi dây lụa màu đen tùy ý buộc lại.

Hai bên thái dương có mấy lọn tóc dài theo gió bay phất phới.

Một đôi lông mày rậm mà dài.

Sở hữu một đôi mắt băng giá u tối sâu thẳm.

Mỗi khi đôi mắt mở ra, ánh mắt đều như một thanh kiếm sắc bén, đâm thẳng vào lòng người.

Sống mũi cao thẳng, đôi môi hồng vừa phải.

Cả người đều trông hoang dã bất kham, nhưng lại cực kỳ có tính xâm lược.

Nhìn thấy dung mạo này của Trường Không đạo chủ, mấy người đều ngẩn ra.

Đại địa Hồng Hoang, điều kiện gian khổ, cộng thêm các sinh linh nam tính đối với ngoại hình của mình cũng không mấy quan tâm.

Hóa thân của một số người là sự kết hợp giữa quái vật và cơ thể người, nhiều người cũng đã quen không thấy lạ.

Nhưng sau khi nhìn thấy Trường Không đạo chủ, mấy vị nữ tử cuối cùng cũng được biết thế nào mới là mỹ nam tử chân chính?

Trước mặt Trường Không đạo tổ, cái gì Đế Giang, cái gì Thái Nhất, cái gì Chuẩn Đề, Dương Mi, Hồng Quân, thực sự là không thể nhìn.

Trường Không đạo tổ mới là mỹ nam tử Hồng Hoang chân chính, thực thực tại tại.

Chẳng trách Hồng Mông Tử Kim Bảng không thể diễn hóa ra được.

Dung mạo như vậy, khí tức như vậy, dựa vào mô phỏng là không thể mô phỏng ra được.

Nếu cưỡng ép mô phỏng, thì cũng chỉ là vẽ hổ không thành lại ra chó mà thôi.

Ngay lúc mấy vị nữ tử đang ngẩn ngơ đánh giá Trường Không đạo chủ, Trường Không đạo chủ cũng đang đánh giá năm vị nữ tử này.

Đầu tiên là Nữ Oa, sau đó là Hậu Thổ, rồi đến Huyền Minh, rồi đến Thường Nga.

Khi nhìn thấy nữ tử cuối cùng, Trường Không đạo chủ ngẩn ra.

Bởi vì nữ tử trước mắt này dường như có chút quen thuộc, không khỏi nhìn chằm chằm vào nữ tử này.

Mà nữ tử cuối cùng này chính là Cửu Thiên Huyền Nữ.

Lúc này, nàng đang ngẩn ngơ nhìn chằm chằm vào Trường Không đạo chủ, đã là nước mắt lưng tròng.

Cửu Thiên Huyền Nữ nhìn nam tử quen thuộc mà xa lạ trước mắt.

Chính là hắn, chính là nam tử này.

Hại mình ngày đêm mong nhớ, ăn không ngon ngủ không yên.

Hại mình tìm kiếm khắp Hồng Hoang.

Trời mới biết những năm này nàng đã trải qua như thế nào.

Năm đó gặp gỡ một lần, dáng vẻ của Trường Không đạo chủ đã bén rễ nảy mầm trong lòng nàng, vô số năm qua điên cuồng sinh sôi trong lòng nàng.

Bây giờ có thể gặp lại nam tử này một lần, dù có chết cũng đáng.

Trong khoảnh khắc, Cửu Thiên Huyền Nữ đã nước mắt lưng tròng.

Mà Trường Không đạo chủ lúc này nhìn nàng, cũng có chút ngẩn ra.

Nữ tử này dường như có chút quen mắt?

Nhưng đã gặp ở đâu thì nhất thời lại không nhớ ra.

Nhìn dáng vẻ nước mắt lưng tròng của nữ tử này, dường như oán niệm rất sâu.

Trong lúc Trường Không đạo chủ ngẩn người, trong mắt nhanh chóng lóe lên một tia thần vận khó hiểu.

Sau đó có nhiều hình ảnh lóe lên trong đầu Trường Không đạo nhân.

Nhìn thấy những hình ảnh biến đổi nhanh chóng trong mắt, Trường Không đạo chủ cuối cùng cũng nhớ lại đầu đuôi sự việc.

Nguyên lai vào vô số năm trước, hắn từ vùng Hỗn Độn vô tận trở về Hồng Hoang.

Bởi vì cuối cùng đã giải quyết được một phiền toái lớn, khiến tâm trạng hắn cực kỳ thoải mái, thế là liền uống rượu.

Không ngờ rượu ngon mà Yêu Yêu đặc biệt ủ cho hắn, độ cồn

cực cao, lại khiến hắn trong vô thức uống đến say ngà ngà.

Chính trong trạng thái này, hắn đã gặp gỡ vị nữ tử trẻ tuổi này.

Vị nữ tử trẻ tuổi lúc đó đang bị một con gà rừng nhỏ đuổi theo.

Nhìn nữ tử trẻ tuổi có chút đáng thương, hắn liền tiện tay trấn áp con gà rừng nhỏ đó, và còn căn cứ vào căn cơ của vị nữ tử trẻ tuổi này, tiện tay sáng tạo ra một bộ công pháp Ngọc Nữ Chân Kinh.

Sau đó thấy vị nữ tử trẻ tuổi này dung mạo xinh đẹp, còn ra tay trêu ghẹo người ta một phen.

Không ngờ vô số năm sau, người ta lại tìm đến tận cửa.

Còn là do Tam Thất đích thân mang về.

Điều này lập tức khiến Trường Không đạo nhân dở khóc dở cười.

Nghiệt duyên a.....

đây thật sự là một đoạn nghiệt duyên.....

Nhìn nữ tử trước mắt ngày càng xinh đẹp, Trường Không đạo chủ có chút thở dài.

Sau đó liền giang hai tay ra.

Cửu Thiên Huyền Nữ nhìn nam tử đang giang hai tay, trực tiếp khóc không thành tiếng.

Giống như chim non về tổ, không thể chờ đợi mà lao vào vòng tay của nam tử trẻ tuổi này.

Cửu Thiên Huyền Nữ vùi sâu vào lòng nam tử trẻ tuổi, tham lam hít thở khí tức trên người hắn.

Nhắm mắt lại, lúc này lại cảm thấy vô cùng hạnh phúc.

Chương 221

Dù trời có sập đất có lở, nàng cũng không muốn rời khỏi vòng tay của hắn nữa.

"Nha đầu năm xưa đã lớn rồi sao?" Nam tử trẻ tuổi cười ha ha.

Hắn chỉ là có chút cảm khái mà thôi, chứ không có suy nghĩ gì khác.

Mà mấy vị nữ tử khác phía sau, vào khoảnh khắc này lại kinh hãi không thôi.

Quả nhiên..... quả nhiên Cửu Thiên Huyền Nữ và Trường Không đạo chủ có gian tình.....

Trong mắt mấy người đều dấy lên ngọn lửa hóng chuyện hừng hực.

Chẳng trách năm xưa các đại năng Hồng Hoang đều tề tựu, Tam Thất nữ thánh vẫn luôn chờ đợi.

Nguyên lai Tam Thất chờ đợi lại thật sự là Cửu Thiên Huyền Nữ, và đã giao suất cuối cùng cho nàng.

Năm xưa Chuẩn Đề thánh nhân còn uy hiếp Cửu Thiên Huyền Nữ, bảo Cửu Thiên Huyền Nữ nhường suất này ra.

Cửu Thiên Huyền Nữ lúc đó liền lên tiếng, chất vấn Chuẩn Đề thánh nhân: "Ngươi là một Thánh nhân, lẽ nào ngươi không nghĩ qua vì sao ta lại có được suất này sao?" Lời của Cửu Thiên Huyền Nữ lúc đó đã khiến Chuẩn Đề thánh nhân ngớ người ra.

Sau đó liền không còn ai dám động đến Cửu Thiên Huyền Nữ nữa.

Bây giờ xem ra, giữa hai người quả nhiên có câu chuyện.

Dù là Nữ Oa và Hậu Thổ, lúc này trên mặt cũng bùng lên ngọn lửa hóng chuyện hừng hực.

Một lúc lâu sau, Cửu Thiên Huyền Nữ mới rời khỏi vòng tay của Trường Không đạo nhân.

Tuy vẫn còn lệ vương trên má, nhưng biểu tình lại lộ ra vẻ như được tắm gió xuân, quả thực là mâu thuẫn đến cực điểm.

Trường Không đạo nhân thì cười hắc hắc.

"Nha đầu lừa đảo năm xưa, nay cũng đã lớn rồi..." Cửu Thiên Huyền Nữ dường như có chút xấu hổ, ánh mắt lảng tránh.

Trường Không đạo nhân cười như không cười liếc nàng một cái, sau đó liền quay người lại, nhìn về phía mấy vị nữ tử khác.

"Khách đến là khách, các ngươi tạm thời chờ một lát." "Để Tam Thất tiếp các ngươi, hôm nay sẽ chiêu đãi các ngươi một phen." Nói xong liền lắc đầu bỏ đi.

Nghe những lời này, Tam Thất chua loét nói: "Thật không ngờ chủ nhân lại vì các ngươi mà tự mình xuống bếp, dù là ta, cũng đã lâu lắm rồi chưa được nếm.

Các ngươi coi như là có phúc khí rồi." Nghe lời của Tam Thất, mấy vị nữ tử không khỏi nhìn nhau.

Trường Không đạo chủ tự mình xuống bếp sao?

Họ đều là siêu cấp đại năng của thế giới Hồng Hoang, sớm đã không ăn ngũ cốc nhiều năm, đối với ham muốn ăn uống cũng không mấy xem trọng.

Nhưng nghe giọng điệu của Tam Thất, dường như vô cùng ngưỡng mộ.

Lẽ nào Trường Không đạo tổ tự mình xuống bếp, có huyền cơ gì

sao?

Mấy vị nữ tử cũng chỉ có thể đứng đó chờ đợi một cách lúng túng.

Không lâu sau, Trường Không đạo tổ tự mình bưng lên hai cái chậu lớn.

Chỉ là hai cái chậu lớn này đều được đậy lại, cũng không biết bên trong đựng thứ gì.

Sau đó Trường Không đạo chủ liền gọi Tam Thất.

Tam Thất không khỏi bĩu môi, sau đó liền không khí bốc lên một ngọn lửa dữ dội.

Ngọn lửa này dưới sự khống chế của Tam Thất, nhiệt độ dần dần trở nên cực thấp.

Trường Không đạo tổ lúc này không biết từ đâu mang đến một con dã thú thần bí.

Con dã thú này đã sớm được xử lý xong, sau đó liền đặt lên giá lửa để nướng.

Theo ngọn lửa nướng, thịt của con dã thú này dần dần biến thành màu vàng óng.

Từng giọt từng giọt mỡ, ngưng tụ thành giọt nước nhỏ xuống ngọn lửa, càng làm cho ngọn lửa bùng cháy dữ dội hơn.

Trong khoảnh khắc, trong đại điện này liền có một mùi thơm tỏa ra.

Mấy vị nữ tử nhìn nhau.

Không ngờ Trường Không đạo chủ địa vị cao như vậy lại bình dị gần gũi đến thế sao?

Phải biết đây là Trường Không đạo chủ a.....

Trường Không đạo tổ xưng bá bốn bảng xếp hạng của Hồng Hoang a.

Lại đích thân xuống bếp vì họ.

Tuy chỉ là ham muốn ăn uống, nhưng cũng đáng để kiêu ngạo.

Dù sao Trường Không đạo chủ cũng là tồn tại có thể sánh ngang với Hồng Quân Đạo Tổ a.

Nếu là trước kia, đây quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Mấy vị nữ tử ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào Trường Không đạo chủ.

Mấy người kỳ lạ phát hiện, Trường Không đạo chủ lúc này lại cực kỳ anh tuấn tiêu sái.

Quả nhiên đàn ông nghiêm túc đều rất đẹp trai.

Theo sau việc Trường Không đạo chủ nướng thịt, mùi vị cực kỳ thơm ngon càng lúc càng nồng nàn, trực tiếp khiến mấy người tứa nước miếng, không khỏi nuốt nước bọt ừng ực.

Dù là Tam Thất, cũng ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào miếng thịt này.

Lại thấy Trường Không đạo chủ lại không hề vội vàng.

Xem xét lửa, sau đó liền từ bên cạnh lấy ra một cái giá, trên giá bày biện rất nhiều bình lọ.

Sau đó dưới ánh mắt ngạc nhiên của mấy người, Trường Không đạo chủ rắc những loại gia vị không rõ tên lên thịt nướng, sau đó lại lấy ra một cây cọ, dùng cây cọ này chấm một ít gia vị không rõ tên, rồi phết lên thịt.

Theo động tác của Trường Không đạo chủ, mùi thơm trong không khí càng lúc càng nồng đậm.

Một lúc sau, Trường Không đạo chủ ngửi một cái.

"Được rồi, có thể ăn rồi." Mấy người đã sớm chờ đến có chút không kiên nhẫn.

Chỉ cảm thấy mùi thơm đó dường như len lỏi vào từng lỗ chân lông.

Dường như từ các lỗ chân lông trên cơ thể đều chui vào.

Cẩn thận ngửi một cái, thân thể liền như bay lên.

Không cần nhìn cũng biết, thực sự là quá ngon rồi.

Mấy người có mặt đều thèm nhỏ dãi.

Mấy vị nữ tử này, đều là đại năng Hồng Hoang, thậm chí còn có hai vị Thánh nhân.

Sớm đã không ăn ngũ cốc không biết bao nhiêu năm, ngày thường cũng chỉ ăn chút tiên quả, uống chút quỳnh tương ngọc dịch.

Không ngờ lại bị món ngon do Trường Không đạo chủ tự tay làm khơi dậy con sâu tham ăn.

Trong bụng mấy người phụ nữ, lập tức phát ra tiếng kêu ùng ục.

Trường Không đạo chủ cười ha ha, liền cầm con thú nướng này đến đại điện, đặt lên bàn ăn.

"Tam Thất, đi gọi Yêu Yêu tỷ của ngươi vào đây." Tam Thất hung hăng nuốt nước bọt, không tình nguyện đi ra ngoài.

Một lát sau, Tam Thất đã dẫn Yêu Yêu vào.

"Chủ nhân." Yêu Yêu đến trước mặt Trường Không đạo nhân, nói nhỏ nhẹ.

Trường Không đạo nhân cười ha ha.

"Hôm nay có khách đến, cùng ăn với họ một chút." "Vâng!" "Các

vị mời ngồi.” Yêu Yêu nhiệt tình mời mấy người, giống như một nữ chủ nhân.

Pháp lực ngưng tụ, miếng thịt nướng liền được pháp lực nâng lên không trung.

Pháp lực ngưng tụ thành dao, cắt thịt nướng thành từng miếng nhỏ.

Sau đó mở nắp hai cái chậu lớn ra, để lộ ra đồ vật bên trong.

“Chủ nhân rất ít khi ra tay xuống bếp.” “Ngày thường đều là ta chăm sóc sinh hoạt của chủ nhân, lần này các ngươi đến, chủ nhân cũng có hứng thú.” “Các ngươi vừa hay có cơ hội nếm thử tay nghề của chủ nhân.” “Đây chính là cơ duyên vạn cổ khó gặp.” Yêu Yêu biết, chủ nhân có thể xuống bếp một lần là khó khăn đến mức nào.

Chỉ có nếm qua tài nấu nướng của chủ nhân, mới biết thế nào là mỹ vị nhân gian.

Mỹ vị như vậy quả thực khiến người ta không thể ngừng lại.

“Các ngươi đừng nhìn những món ăn này tướng mạo tầm thường, đợi các ngươi thực sự nếm qua sẽ biết.” “Mau mau nếm thử đi.” Yêu Yêu nhiệt tình mời mấy vị nữ tử.

Mà tiểu nha đầu Tam Thất này, đã sớm không thể chờ đợi mà ngồi xuống, gắp một miếng thịt không rõ tên liền nhét vào miệng, sau đó liền lộ ra vẻ mặt say sưa.

Đây chính là cơ hội ngàn năm khó gặp.

Nếu không nhân cơ hội này mặt dày ăn nhiều một chút, sau này sẽ không được ăn nữa.

Mấy vị nữ tử nhìn vẻ mặt kinh ngạc bất định của Tam Thất.

Chương 222

Thật sự ngon đến vậy sao?

Nhìn vẻ mặt say sưa của Tam Thất, mấy người khác cũng vội vàng không thể chờ đợi gắp thịt trong chậu lớn nhét vào miệng.

Dù sao mùi thơm đó thực sự là quá nồng nàn, dù là những người đã sớm không ăn ngũ cốc, vào khoảnh khắc này cũng không thể chịu đựng được.

Thường Nga ăn vào miệng một giây, liền trợn to mắt, mắt tròn miệng dẹt.

“Oa...

đây là cái gì?” “Cái này cũng quá ngon rồi?” “Lại còn ngon hơn cả thịt rồng?” Mắt Thường Nga sáng lên, tham lam nhìn mỹ thực trên bàn.

Nàng chưa bao giờ được ăn món ngon như vậy.

Vội vàng múa tay múa chân liên tục gắp bảy tám miếng thịt nhét vào miệng.

Vào khoảnh khắc này nàng hận không thể mọc thêm mấy cái miệng.

Món ngon như vậy quả thực khiến người ta chảy nước miếng ba nghìn thước, quả thực là cảm giác không thể ngừng lại.

Về phần Nữ Oa và Hậu Thổ bên cạnh, tướng ăn cực kỳ ưu nhã, nhưng tốc độ ăn lại cũng cực nhanh.

Trong nhất thời mọi người lại yên tĩnh lại, bao gồm cả Tam Thất, mấy vị nữ tử đều đang ăn như hổ đói.

Mà Yêu Yêu thì thay Trường Không đạo nhân làm tròn bổn phận chủ nhà!

Trường Không đạo nhân cười tủm tỉm nhìn mấy người ăn như hổ đói, nằm trên chiếc ghế dài bên cạnh, ở đó nhả khói phun sương, trông có vẻ cực kỳ thảnh thơi.

"Thế nào?

Có hợp khẩu vị không?" Mấy vị nữ tử vội vàng gật đầu lia lịa.

Bất luận là thịt nướng kia, hay là hai chậu thức ăn này, hương vị đều cực kỳ thơm ngon.

Đó quả thực là hương vị chưa từng có.

Một lát sau, trên bàn đã là một mớ hỗn độn.

Mấy vị đại năng đều ngồi phịch trên ghế ăn, hai tay ôm cái bụng tròn vo.

"Ai nha, ta chưa bao giờ được ăn thứ gì ngon như vậy, thật là sống uổng phí bao nhiêu năm nay....." "Xem ra lần này thật sự là đáng đến....." Mấy vị nữ tử vào khoảnh khắc này dường như cũng đã bỏ xuống khoảng cách, trò chuyện với nhau.

Dù sao họ đều là lần đầu tiên ăn được món ngon như vậy, tự nhiên là rất khó giữ miệng.

Mấy người đều cảm thấy no đến sắp nổ tung.

Lúc này, Yêu Yêu cười tươi hái một ít tiên quả từ bên ngoài vào.

"Hương vị của những thứ này khá ngon, tin rằng các ngươi đều sẽ thích." Sau đó liền đặt các loại hoa quả lên bàn.

Mấy vị nữ tử đưa mắt nhìn, sau khi nhìn thấy những thứ trên bàn, lập tức kinh ngạc.

Những thứ trên bàn đó, chẳng phải là quả thực có tên trên bảng Linh Căn sao?

Thần thánh bình an quả.....

Phỉ thúy tây qua.....

Bạch ngọc lệ chi.....

Thủy tinh bồ đào.....

Mật tiễn cáp mật qua.....

Đây đều là bảo vật trên bảng Linh Căn a.

Lại được hào phóng như vậy mang ra chiêu đãi họ sao?

Mắt của mấy vị nữ tử đều sắp lồi ra.

Ngẩng đầu nhìn Yêu Yêu đang cười tươi, lại nhìn Trường Không đạo nhân vẫn đang nằm đó nhả khói phun sương.

Mấy vị nữ tử nuốt nước bọt, sau đó liền vội vàng ra tay.

Mỗi người trong tay đều cầm mấy loại quả thực, dù là Nữ Oa và Hậu Thổ cũng không ngoại lệ.

Dù sao đây cũng là bảo vật khó có được a.

Sau khi mấy người ăn hoa quả xong, lập tức cảm thấy mình ăn no căng.

Đó là cảm giác sắp nổ tung.

Đúng lúc này, mấy vị nữ tử đột nhiên bụng kêu như sấm.

Cái bụng căng phồng đó, mắt thường có thể thấy đang phập phồng cuồn cuộn.

Rõ ràng, bụng của họ đang ấp ủ một trận bão táp kinh thiên.

Mấy vị nữ tử sắc mặt lập tức đại biến, dù là Nữ Oa nương

nương và Hậu Thổ cũng không ngoại lệ.

Tam Thất che miệng cười khẽ, sau đó liền chỉ một hướng.

Mấy vị nữ tử liền bay đi.

Đồng thời trong lòng họ nảy sinh một ý niệm kỳ quái.

Nhục thân của họ đã cực kỳ mạnh mẽ, theo lý mà nói không nên xuất hiện tình huống này.

Nhưng vì sao lại có sự thay đổi này xuất hiện?

Chỉ vì ăn một ít hoa quả sao?

Một lúc lâu sau, mấy vị nữ tử liền đi ra.

Lúc này mấy vị nữ tử đều có chút kinh ngạc bất định.

Vừa rồi họ liền cảm thấy bụng như sấm, đau quặn vô cùng.

Sau đó liền bài tiết ra một đống lớn đồ bẩn đen kịt.

Tuy mấy vị nữ tử đều cảm thấy có chút buồn nôn, nhưng trong khoảnh khắc này mấy người lại cảm thấy tinh thần sảng khoái, tinh lực cũng dị thường dồi dào.

Thân thể như được thay da đổi thịt, nhẹ nhàng vô cùng.

Vào khoảnh khắc này, họ thậm chí cảm thấy thân thể còn khỏe mạnh hơn trước kia rất nhiều.

Dù là Nữ Oa và Hậu Thổ cũng cảm nhận được sự thay đổi nhất định.

Làn da vào khoảnh khắc này cũng trở nên trong suốt như ngọc, trắng nõn như ngà.

Rõ ràng nhục thân của họ đã tiến thêm một bước.

Trong vô thức đã tiến hành một lần dịch kinh tẩy tủy, thay da đổi thịt trong truyền thuyết.

Rõ ràng sự thay đổi này là do những quả linh căn đó mang lại.

Quả thực là mạnh mẽ, có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Vì những quả thực này, nhục thân của họ gần như đã đạt đến cảnh giới vô ô vô cấu.

Dù là nhục thân của Nữ Oa và Hậu Thổ, cũng đã có những thay đổi không nhỏ.

Mấy người tự nhiên đều là kinh hỉ không thôi.

Một lát sau, Trường Không đạo nhân quay đầu lại nhìn mấy vị nữ tử trước mặt.

Ánh mắt lướt qua từng người một, cuối cùng dừng lại trên người Nữ Oa.

"Xà yêu, đã đến thì cũng đến rồi, cũng đã thấy rồi, vậy mời ngươi về cho." Trong giọng nói có một sự chán ghét không thể che giấu.

Lời này vừa ra, không khí lập tức cứng lại.

Mấy vị nữ tử có mặt đều ngẩn ra.

Quay đầu lại nhìn về phía Trường Không đạo nhân, lại thấy Trường Không đạo nhân ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào Nữ Oa, trong mắt nhanh chóng biến thành vẻ lạnh lùng.

Mấy người lúc này mới nhớ lại.

Trường Không đạo nhân và Tam Thất từ trước đến nay đều không thích Nữ Oa.

Thậm chí vì duyên cớ Nhân tộc, Tam Thất và Nữ Oa còn nảy sinh mấy lần xung đột.

Tuy xung đột cuối cùng đều không hoàn toàn bùng nổ, nhưng xung đột đó lại thực sự tồn tại.

Lần này Tam Thất sở dĩ chọn Nữ Oa đến, có lẽ thật sự như Tam Thất nói, nữ tử ở đại địa Hồng Hoang, có thể lọt vào mắt Tam Thất, quả thực rất ít.

Nữ Oa rất có khả năng là bị Tam Thất kéo đến cho đủ số.

Trong nhất thời, ánh mắt của mấy người rơi vào trên người Nữ Oa.

Họ cùng đến với Nữ Oa, bây giờ Nữ Oa phải rời đi trước?

Họ có nên đi theo không?

Chương 223

Dù sao so với Trường Không đạo chủ, lúc này sắc mặt Nữ Oa cũng đã từ kinh ngạc phản ứng lại, sắc mặt trở nên có chút âm trầm.

Nhưng nghĩ đến lời của huynh trưởng, hít sâu một hơi, thái độ hơi hạ thấp.

"Trường Không đạo chủ, lần đầu gặp mặt, Nữ Oa có lễ." "Chuyện trước kia có lẽ có chút hiểu lầm....." "Chuyện Nhân tộc không phải là bản ý của ta." "Ta....." Nữ Oa còn chưa kịp nói xong, Trường Không đạo nhân đã cắt ngang nàng, ngay cả cơ hội giải thích cũng không cho nàng.

"Ta không muốn nghe ngươi nói nữa....." "Vì ta thấy ghê tởm." "Bây giờ đến cũng đã đến rồi, ăn cũng đã ăn rồi." "Thiên Cơ Lâu của ta không hề bạc đãi ngươi." "Ngươi có thể nhận được cơ duyên từ Hồng Mông Tử Kim Bảng, cũng là bản lĩnh của ngươi, ta cũng không thu hồi." "Biết điều thì lui đi, trước khi ta đổi ý..." Sắc mặt Trường Không đạo nhân cực kỳ lạnh lùng, đã là sát ý dâng trào.

Nữ Oa nhìn Trường Không đạo chủ trên mặt mơ hồ lộ ra sát ý, sắc mặt cũng trở nên có chút đen lại.

Không ngờ Trường Không đạo chủ lại không cho nàng chút mặt mũi nào.

Mình đã nhận được rất nhiều lợi ích từ Hồng Mông Tử Kim Bảng, thậm chí còn nhận được cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân.

Vốn còn nghĩ đến việc hòa hoãn quan hệ, nguyên lai đây đều là nàng đơn phương tình nguyện.

Người ta từ trước đến nay chưa bao giờ coi trọng nàng, thậm chí vào khoảnh khắc này, còn sỉ nhục nàng không chút kiêng nể.

Điều này không khỏi khiến sắc mặt nàng đen lại, sự kiêu ngạo trên người cũng từ từ dâng lên.

"Chỉ vì Nhân tộc sao?" Trường Không đạo nhân quay đầu lại, trịnh trọng nhìn nàng một cái, trong mắt lộ ra một vẻ kỳ diệu khó hiểu, nhưng trong vẻ đó lại ẩn chứa sự chán ghét sâu sắc.

"Chỉ vì Nhân tộc." "Câu trả lời này đã hài lòng chưa?" "Nhân lúc ta chưa đổi ý, mau cút....." "Vừa rồi không nổi giận đã là nể mặt ngươi rồi.

Nhìn thấy ngươi, lão tử thấy ghê tởm." Nói xong liền quay đầu đi, bắt đầu nhả khói phun sương, thậm chí hứng thú nói chuyện với Nữ Oa cũng không còn.

Vì Nữ Oa, Nhân tộc đã phải chịu bao nhiêu bức hại?

Thậm chí Phong Thần Đại Kiếp trong tương lai, Nhân tộc hoàn toàn mất đi khí vận, trở thành chó săn của Thiên Đạo, cũng phần lớn là vì con Nữ Oa trước mắt này.

Hắn đối với con yêu nữ này thực sự không có chút hảo cảm nào.

Cái gọi là Thánh mẫu của Nhân tộc, chẳng qua chỉ là một cái danh hão mà thôi.

Kỳ thực nói trắng ra cũng chỉ là một con xà yêu đắc đạo.

Mong một con xà yêu nhân từ, có thể sao?

Tuy trong lúc Nhân tộc bị bức hại, Nữ Oa không thể ra tay, cũng có nguyên nhân do các Thánh nhân khác cản trở.

Nhưng mỗi khi Nhân tộc gặp đại kiếp sinh tử, Nữ Oa chưa bao giờ ra tay.

Điều này đã đủ để nói lên vấn đề.

Thậm chí trong Phong Thần Đại Kiếp, còn gia nhập vào hàng ngũ bức hại Nhân tộc, cuối cùng khiến Nhân tộc luân lạc thành chó săn của Thiên Đạo.

Trường Không đạo nhân làm sao có thể không cảm thấy chán ghét con xà yêu này?

Nhìn thấy tình huống này, Tam Thất bên cạnh trong lòng thầm kêu không ổn.

Biết rằng lần này thật sự là mình làm sai.

Chủ nhân bảo nàng đến thế giới Hồng Hoang chọn người, nàng lại không vừa mắt mấy ai.

Con xà yêu Nữ Oa này có mấy phần tư sắc, vì vậy suy đi tính lại, cũng đã chọn con xà yêu vào.

Không ngờ lại gây ra sự không vui cho chủ nhân.

Mà Yêu Yêu ở bên kia, thì đứng dậy nhìn về phía Nữ Oa, vẻ mặt lộ ra vẻ lạnh lùng.

"Mời đi..." "Khuyên ngươi nên biết thời thế, nếu chậm một chút, ngươi muốn đi cũng không đi được đâu." Lúc này Yêu Yêu hiểu được suy nghĩ của chủ nhân, cũng hiểu được sát cơ ẩn giấu trong lòng chủ nhân, vì vậy mới lên tiếng khuyên nhủ.

Nếu Nữ Oa thật sự không biết điều, cuối cùng cũng chỉ có thể nhận lấy kết cục máu đổ năm bước.

Tại Thiên Cơ Lâu, tại nơi này, cái gọi là Nữ Oa này thậm chí còn không bằng một con kiến.

Sắc mặt Nữ Oa vào khoảnh khắc này không khỏi trở nên âm trầm bất định.

Nàng lại phải chịu đựng sự sỉ nhục lớn như vậy ở đây?

Quả thực là không thể nhẫn nhịn được.

Vì tâm trạng, cả người cũng thở dốc kịch liệt, tạo thành một khung cảnh độc đáo.

Nhưng hình ảnh này trong mắt Trường Không đạo nhân lại vô cùng xấu xí.

Nữ Oa gắt gao nhìn chằm chằm Trường Không đạo nhân.

Ánh mắt âm tình bất định, dường như đang ấp ủ điều gì.

Nhưng cuối cùng nàng vẫn kiềm chế lại.

Bởi vì nàng biết mình hoàn toàn không phải là đối thủ của y.

Nơi này là Thiên Cơ Lâu, cũng không phải nơi để nàng làm càn.

Cuối cùng, nàng chỉ có thể dùng giọng trầm thấp nói: "Nếu đã như vậy, cáo từ." "Núi cao sông dài, giang hồ đường xa, chúng ta hữu duyên tái kiến." Nói xong liền quay đầu bỏ đi.

Nhưng trong mắt lại rõ ràng ấp ủ sự điên cuồng.

Bất kỳ ai phải chịu sự vũ nhục như vậy cũng đều có chút không thể chịu đựng nổi.

Trong mắt nàng lộ ra một tia hận ý điên cuồng.

Đi cùng với hận ý còn có sát ý ngút trời.

Nàng chưa bao giờ hận một người đến thế.

Dù cho nàng đã nhận được lợi ích lớn nhất từ người này, nhưng hận ý đối với Trường Không đạo nhân cũng đã đạt đến đỉnh điểm.

Nàng bất giác thầm niệm trong lòng: "Trường Không đạo nhân… Trường Không đạo nhân đáng chết…" "Để ta tìm được cơ hội, nhất định sẽ khiến ngươi sống không bằng chết…" Nàng chưa bao giờ

phải chịu sự sỉ nhục như vậy.

Lúc này, Nữ Oa dường như đã bước vào trạng thái hắc hóa.

Nữ Oa nương nương rời khỏi đại điện, liền điên cuồng bay lượn trong thế giới của Thiên Cơ Lâu. --------- Còn lại bốn vị nữ tử, lúc này đều có chút run rẩy sợ hãi.

Đi cũng không được, ở lại cũng không xong.

Chỉ có thể ngây ngốc đứng tại chỗ.

Bên cạnh, Tam Thất chỉ lẳng lặng đứng đó, đáng thương nhìn Trường Không đạo nhân.

Bởi vì nàng đã ý thức được mình đã sai.

Xem ra lần này thật sự phải nhận trừng phạt rồi.

Lúc này Yêu Yêu đi tới, hung hăng trừng mắt nhìn Tam Thất một cái, rồi đến bên cạnh Trường Không đạo nhân, nhẹ nhàng xoa bóp cho y.

Trường Không đạo nhân gối đầu vào lòng nàng, thở ra một làn khói đậm, sau đó hơi nhíu mày, rồi thở dài một tiếng: "Ta có phải quá mềm lòng rồi không?" "Nữ Oa...

đáng giết!" "Không chỉ để nàng ta nhận được vô số cơ duyên thành thánh, còn để nàng ta đi ngay trước mắt… Ai…" Theo tiếng thở dài của Trường Không đạo nhân, Yêu Yêu đứng sau lưng y, nhẹ nhàng xoa bóp.

Thủ pháp thuần thục đó khiến Trường Không đạo nhân không khỏi thoải mái nằm trong lòng Yêu Yêu.

"Chủ nhân làm bất cứ chuyện gì cũng đều đúng cả…" "Không cần lo nghĩ nhiều… chẳng qua chỉ là một con xà yêu mà thôi…" Trường Không đạo nhân lại cười khổ lắc đầu.

Nữ Oa đâu chỉ đơn giản là một con xà yêu bình thường?

Nữ Oa nương nương không chỉ sáng tạo ra Nhân tộc, mà còn có công đức vá trời.

Theo lý mà nói, nàng là một vị thánh nhân được người đời kính ngưỡng.

Nhưng đối với Nhân tộc, Nữ Oa quả thực là một cơn ác mộng.

Sáng tạo ra Nhân tộc, lại chẳng hề quan tâm đoái hoài, mặc cho Vu Yêu nhị tộc tàn sát.

Tuy cũng có ý định cứu giúp, nhưng lại bị các thánh nhân khác dễ dàng ngăn cản.

Cuối cùng, với tư cách là Thánh Mẫu của Nhân tộc, Nữ Oa lại trơ mắt nhìn Vu Yêu nhị tộc bức hại Nhân tộc.

Đến cuối cùng trong Phong Thần đại kiếp, nàng lại dễ dàng bị Tây phương nhị thánh lừa gạt, tự mình ra tay bức hại Nhân hoàng Đế Tân đương thời, cuối cùng khiến cho Nhân tộc, chủ nhân của thiên địa, trở thành con rối của Thiên Đạo, trở thành chó săn cho Thiên Đạo.

Đây là điều Trường Không đạo nhân không thể dung thứ, cũng là nguyên nhân trong lòng y tràn đầy sát ý.

Nhưng cuối cùng y vẫn thả Nữ Oa đi.

Ai… Một lúc lâu sau, Trường Không đạo nhân từ trong lòng Yêu Yêu ngồi dậy.

“Không dọa các ngươi chứ?” “Ta và Nữ Oa có chút thù oán.” “Cho nên mới đuổi nàng ta đi.” Mấy vị nữ tử vội vàng gật đầu.

Trường Không đạo nhân cười ha ha.

“Không cần nghiêm túc như vậy.” “Chính thức giới thiệu với các ngươi, ta tên thật là Tô Trường Không, các ngươi cứ gọi ta là Trường

Không là được.” Mấy vị nữ tử lại một lần nữa vội vàng gật đầu.

Lời tuy nói vậy, nhưng nào có ai dám gọi như thế?

Nếu thật sự gọi như vậy, e rằng Tam Thất và Yêu Yêu sẽ ăn tươi nuốt sống bọn họ mất.

Thấy cảnh này, Tô Trường Không không khỏi cảm thấy có chút vô vị.

Sau đó liền thản nhiên mở miệng: “Nếu đã như vậy, thì để Yêu Yêu dẫn các ngươi đi quan sát quá trình Hồng Hoang khai tịch đi.” “Tin rằng sẽ giúp tu vi của các ngươi tăng lên rất nhiều.” “Có vấn đề gì, đợi các ngươi quan sát xong rồi ra ngoài nói sau.” Nghe lời của Tô Trường Không, Yêu Yêu gật đầu: “Mấy vị đi theo ta.” Hậu Thổ, Huyền Minh, Thường Nga, Cửu Thiên Huyền Nữ vội vàng đứng dậy, đi theo Yêu Yêu.

Chương 224

Chỉ có Cửu Thiên Huyền Nữ đi ba bước lại ngoái đầu một lần.

Nàng không hứng thú với cái gọi là quá trình diễn hóa Hồng Hoang, nhưng Trường Không đạo chủ đã sắp xếp như vậy, nàng cũng chỉ có thể đi theo bước chân của mấy vị nữ tử kia.

Sau khi mấy vị nữ tử đi xa, chỉ còn lại Trường Không và Tam Thất.

"Nói đi, ta nên phạt ngươi thế nào đây?" Tam Thất đứng trước mặt Trường Không đạo nhân, cúi gằm đầu, không dám nói lời nào.

Dáng vẻ này đáng yêu bao nhiêu thì có bấy nhiêu, ngoan ngoãn bao nhiêu thì có bấy nhiêu.

Thấy dáng vẻ này của Tam Thất, trong mắt Trường Không đạo nhân lộ ra một tia cười.

"Hay là, chủ nhân phạt ngươi luyện Yoga nhé?" "Dù sao ngươi cũng đã lâu không luyện Yoga… ta vẫn còn rất nhớ đấy." Nghe lời của chủ nhân, mặt Tam Thất đỏ bừng.

"Chủ nhân, lúc trước ngài nói với Tam Thất, Yoga là để rèn luyện thân thể." "Có thể tăng độ dẻo dai của cơ thể, còn có thể tạo dáng." "Nhưng mà chủ nhân lần nào cũng không dùng vào việc chính đáng, toàn làm những chuyện khiến người ta xấu hổ, Tam Thất không thích, Tam Thất ngại ngùng." Nghe vậy, Trường Không đạo nhân trừng mắt.

"Đừng có nói bậy bạ, những động tác đó đều là tinh hoa đấy." "Đây là ta khổ công suy nghĩ rất lâu mới nghĩ ra, rất có ích cho cơ thể." "Ta chỉ truyền cho một mình ngươi thôi đấy, Yêu Yêu ta còn

chưa truyền thụ.” Nghe những lời như vậy, sắc mặt Tam Thất càng lúc càng đỏ.

Cũng không biết trong đầu chủ nhân nghĩ toàn những thứ gì, thế mà ngay cả những động tác Yoga đáng xấu hổ đó cũng nghĩ ra được.

Trường Không đạo nhân thấy Tam Thất do dự không quyết, liền một tay kéo nàng qua.

“Nói, rốt cuộc có làm Yoga cho chủ nhân không?” Tam Thất có chút ngượng ngùng, vẫn còn ngoan cố chống cự: “Chủ nhân, thanh thiên bạch nhật, trời quang mây tạnh, ngài lại bắt Tam Thất tu luyện Yoga, dụng tâm khó lường… Tam Thất không chịu đâu…” Nghe Tam Thất lại một lần nữa từ chối, Trường Không đạo nhân suy nghĩ một lát: “Nếu ngươi không muốn tu luyện Yoga, vậy thì thi triển thổi tiêu thần thuật đi.” Nghe vậy, Tam Thất ngẩn ra.

“Chủ nhân, thổi tiêu thần thuật là gì ạ?” Trong ánh mắt nghi hoặc của Tam Thất, Trường Không đạo nhân ghé sát vào tai nàng, nhẹ nhàng nói: “Như thế này… như thế này… như thế kia… cứ như vậy…” Theo lời truyền thụ của Trường Không đạo nhân, sắc mặt Tam Thất càng lúc càng đỏ.

“Nghe có vẻ khó quá… ta hình như học không được…” Trường Không đạo nhân trừng mắt.

“Cái này có gì khó?

Yêu Yêu tỷ tỷ của ngươi thổi tiêu thần thuật đã tu luyện đến cảnh giới đăng phong tạo cực rồi.” “Ta tin ngươi cũng không kém đâu…” Nghe những lời như vậy, ý chí của Tam Thất có chút hoảng hốt, nhưng cuối cùng vẫn giữ vững được điểm mấu chốt, đáng thương nói: “Chủ nhân… thật sự khó lắm ạ… hay để ta học hỏi Yêu Yêu tỷ thêm mấy ngày nữa nhé?” “Hay là ta vẫn thi triển Yoga nhé?” Giọng Tam Thất rụt rè yếu ớt quả thực hay vô cùng.

Nghe những lời như vậy, Trường Không đạo chủ hơi sững sờ, rồi bật cười.

"Như vậy cũng tốt, gần đây chủ nhân ta vừa hay luyện được hai bộ thương pháp." "Một bộ thương pháp là Linh Xà Thám Động, bộ còn lại là Trực Đảo Hoàng Long." "Hôm nay chủ tớ hai ta so tài một phen." "Xem xem là Yoga đại pháp của ngươi lợi hại, hay là thương pháp của ta cao hơn một bậc." Ngay sau đó hai người liền diễn ra một trận so tài kịch liệt.

Cuối cùng Tam Thất bại trận thảm hại.

Mà Trường Không đạo nhân lại chưa được thỏa mãn.

Chỉ thấy trong mắt y lóe lên một đạo thần quang, nghĩ đến Nữ Oa vẫn đang xoay vòng như ruồi không đầu.

Sau đó cả người liền biến mất không thấy đâu.

Lúc này Nữ Oa nương nương vẫn đang bay lượn trong thế giới rộng lớn này.

Nhưng nàng vẫn mãi không tìm được lối ra, chỉ có thể loanh quanh ở đây như một con ruồi không đầu.

Đúng lúc này, một cảm giác nguy hiểm cực lớn đột nhiên bao trùm lấy tâm trí Nữ Oa nương nương.

Cảm giác nguy hiểm này khiến tim nàng đập loạn xạ.

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một đạo kiếm khí vô song.

Luồng kiếm khí này mạnh hơn kiếm khí của Thông Thiên thánh nhân vô số lần.

Chỉ thấy ánh sáng lóe lên, đạo kiếm khí này dường như muốn xé rách bầu trời.

Đạo kiếm khí vô thượng này tựa như tia chớp từ thời viễn cổ, lại như thiên địa đại đạo uy lực vô cùng, lóe lên trong hư không rồi biến mất, ngông cuồng mà bất khả nhất thế.

Mây nổi, gió giật sấm vang… Nữ Oa nương nương còn chưa kịp phản ứng, đạo kiếm khí đó đã đâm thẳng tới.

Trong khoảnh khắc, đạo kiếm khí đã đâm vào người Nữ Oa nương nương.

Chỉ trong nháy mắt, Nữ Oa nương nương đã bị trọng thương, từ trên trời rơi xuống.

Thân thể cũng vào lúc này run rẩy kịch liệt.

Hai tay vội vàng vung lên, dường như muốn phản kích, nhưng hai tay vừa động được mấy cái thì mặt đã đỏ bừng, một ngụm máu tươi phun ra.

Khí tức trên người cũng triệt để suy yếu.

Trong sát na, Nữ Oa nương nương mặt như tro tàn, không còn sức phản kháng.

Nàng cũng là một tồn tại thành thánh từ vạn cổ trước, vạn lần không ngờ mình lại không chịu nổi một hiệp.

Người tới rốt cuộc là ai?

Sao lại khủng bố đến mức này?

Điều này thực sự vượt ngoài nhận thức của nàng.

Chỉ riêng đạo kiếm khí này đã mạnh hơn Thông Thiên giáo chủ, người được xưng là kiếm đạo đệ nhất nhân của Hồng Hoang, quá nhiều lần, thậm chí không thể so sánh được.

Rơi xuống đất, Nữ Oa lúc này vừa kinh vừa giận.

Nàng đã hối hận vì đã đi theo Tam Thất thánh nhân đến đây, nếu không sao có thể rơi vào tình cảnh này?

Ngay lúc Nữ Oa đang âm thầm căm hận, một bóng đen xuất hiện trước mặt nàng.

Nữ Oa giật mình, vừa kinh vừa giận ngẩng đầu nhìn lên, lại phát hiện ra một bóng người trần như nhộng.

"Là ngươi?" "Ngươi muốn làm gì?" Vừa nhìn một cái, Nữ Oa nhất thời hồn bay phách lạc.

Lẽ nào… Nghĩ đến một khả năng nào đó, mặt Nữ Oa như tro tàn.

Bởi vì bóng người trước mắt không phải ai khác, chính là Trường Không đạo chủ vừa mới rời đi không lâu.

Chỉ là lúc này, hình tượng của Trường Không đạo chủ thực sự có chút khó coi, trên người không một mảnh vải che thân… Trường Không đạo chủ sắc mặt âm trầm nhìn Nữ Oa, trong hai mắt bùng lên một ngọn lửa khó hiểu.

"Ta cảm nhận được trong lòng ngươi có sát ý với ta." "Không ngờ ngươi lại to gan lớn mật dám có ác ý với ta." "Nếu đã như vậy, sao có thể dễ dàng tha cho ngươi?" Sau đó y liền nở một nụ cười quỷ dị.

Nụ cười này tràn đầy tà ác và một ý vị khó hiểu, khiến Nữ Oa nhìn mà da đầu tê dại.

Nàng không biết Trường Không đạo chủ vừa rồi còn vô cùng nho nhã, tại sao lúc này lại trở nên điên cuồng như vậy?

Đợi lúc Nữ Oa còn đang ngẩn người, cả người Trường Không đạo chủ đã điên cuồng lao tới.

Xoẹt… Nữ Oa kinh hãi đến tột cùng lúc này mới phản ứng lại, sau đó liền điên cuồng giãy giụa, thậm chí tay chân cùng dùng, đấm đá

loạn xạ.

Những thủ đoạn có thể dùng được, vào lúc này đều đã dùng hết.

Hai người rất nhanh đã lao vào trận chiến kịch liệt.

Tuy nhiên, lúc này nàng đã bị trọng thương, sao có thể là đối thủ của Trường Không đạo chủ?

Chỉ trong chốc lát, nàng đã hoàn toàn thất bại.

Đối mặt với Trường Không đạo chủ, nàng quả thực chỉ là một con cừu non chờ làm thịt.

Trong tiếng kinh hô của Nữ Oa, bộ phượng quan hà bí đó trực tiếp bị Trường Không đạo chủ xé thành mảnh vụn.

Tuy bộ y phục này bản thân cũng là một kiện pháp bảo cực kỳ mạnh mẽ, nhưng trước thần lực vô tận của Trường Không đạo tổ, quả thực chỉ là trò trẻ con.

Lúc này nàng vẫn đang điên cuồng chống cự giãy giụa, nhưng những đòn tấn công của nàng dường như lại đang góp vui cho Trường Không đạo chủ, trực tiếp trợ trưởng cho khí thế ngông cuồng của y.

Cuối cùng, trong tiếng kinh hô đẫm nước mắt của Nữ Oa, nàng vẫn hoàn toàn bại dưới tay Trường Không đạo chủ, để cho Trường Không đạo chủ triệt để đạt được mục đích. --------- Đây dù sao cũng là một trải nghiệm chưa từng có.

Cũng không biết đã qua bao lâu, có lẽ là mấy canh giờ, hoặc là mấy ngày, Trường Không đạo chủ vô cùng bạo ngược, trong mắt lộ ra vẻ điên cuồng mới thỏa mãn.

Sau khi thỏa mãn, Trường Không đạo chủ nhìn Nữ Oa nước mắt lưng tròng, trong lòng dâng lên một cảm giác kỳ quái.

Mẹ nó chứ, mình đã làm cái chuyện quái gì thế này?

Đến cảnh giới của mình rồi, cũng sẽ làm chuyện như vậy sao?

Trường Không đạo chủ dường như cũng có chút không tin mình sẽ làm ra chuyện như vậy.

Lẽ nào đây chính là bản tính xấu xa của đàn ông?

Hay là do mình tu luyện vẫn chưa đủ?

Vào lúc này, y không tự chủ được mà lộ ra vẻ dở khóc dở cười.

Năm xưa khi y còn chưa xuyên việt, tên trên mạng của y là: Ghen Tị Hứa Tiên Dám Xà.

Lần này thì hay rồi, không cần ghen tị nữa, mình thật sự đã xà rồi… Vào lúc này, y không khỏi bắt đầu oán hận Tam Thất.

Đều tại con nha đầu chết tiệt đó, khơi dậy hứng thú của y, nhưng lại không thể để y thỏa mãn, mới gây ra chuyện hồ đồ này.

Y không khỏi lại quay đầu nhìn nữ tử bên cạnh, chỉ thấy trong ánh mắt nữ tử lộ ra vẻ tro tàn chết chóc, đồng thời còn có mối thù khắc cốt ghi tâm.

Trong lúc nhất thời, hai người rơi vào sự im lặng quỷ dị.

Một cơn gió nhẹ thổi qua, nhưng không thể thổi đi chút nào sự ngượng ngùng.

Một lúc lâu sau, Nữ Oa quay đầu lại, nhìn Trường Không đạo chủ bên cạnh, trong mắt lộ ra sát ý điên cuồng.

Sát ý lạnh lẽo này khiến Tô Trường Không có chút ngượng ngùng.

Đó là một màu sắc không mang bất kỳ cảm xúc nào, chỉ có sự giết chóc thuần túy và dục vọng hủy diệt điên cuồng.

Chương 225

Ánh mắt này khiến Trường Không đạo chủ có chút áy náy.

Ngay cả bản thân y cũng không ngờ, có một ngày mình lại làm ra chuyện hoang đường như vậy.

Đều tại con nghịch nữ Tam Thất đáng chết kia… Trường Không hơi trầm ngâm một lát, cuối cùng tay phải vung lên, liền có một đạo sức mạnh vô song hiện ra.

Luồng sức mạnh này rót vào người Nữ Oa, Nữ Oa đang bị trọng thương trong khoảnh khắc đã bình phục.

Sau đó Tô Trường Không lại vung tay lần nữa, rất nhanh liền xuất hiện một hố đen.

Bên ngoài hố đen kết nối với thế giới Hồng Hoang bên ngoài Thiên Cơ Lâu.

Đây là thông đạo thế giới được mở ra thành công cho Nữ Oa.

Thấy thông đạo thế giới này, trong mắt Nữ Oa mới dần có chút phản ứng.

Sau khi đứng dậy, trên người ánh sáng lóe lên, thân hình bốc lửa đến cực điểm liền được một bộ y phục phiêu diêu linh tú che phủ.

Sau đó nàng lạnh lùng nhìn Trường Không một cái, xoay người một bước bước ra, biến mất ở chân trời.

Khóe miệng Trường Không hơi động, muốn nói gì đó nhưng cuối cùng vẫn không nói ra.

Chuyện này quả thực là y đã làm sai… một khắc trước y còn hận không thể giết chết Nữ Oa, một khắc sau lại làm ra chuyện dở khóc

dở cười.

Đúng lúc này, một cơn gió nhẹ thổi qua, Yêu Yêu xuất hiện trước mặt Trường Không đạo nhân.

"Chủ nhân, tư vị thế nào?" Nghe Yêu Yêu hỏi, Trường Không đạo nhân không khỏi đảo mắt.

"Sớm không đến, muộn không đến!!!" "Đợi tối nay ta xử lý ngươi…" Nhìn dung nhan của Yêu Yêu còn hơn cả Nữ Oa, Trường Không đạo nhân liền có chút bốc hỏa.

"He he…" Yêu Yêu mềm mại đến cực hạn, tự mình hầu hạ chủ nhân mặc y phục.

Dáng vẻ chu đáo đó, e rằng có thể khiến cho chúng đại năng Hồng Hoang ghen tị chết đi được. --------- Lại nói về thiên địa Hồng Hoang.

Từ khi Hồng Mông Tử Kim Bảng tạm dừng, Tam Thất nữ thánh lựa chọn mấy vị đại năng trong thiên địa Hồng Hoang, thiên địa Hồng Hoang bây giờ đã ổn định hơn rất nhiều.

Mọi người đều biết Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, dính líu đến rất nhiều đại năng, tất nhiên sẽ gây ra náo loạn lớn.

Sau này Hồng Hoang sẽ ra sao?

Mọi người đều không biết.

Tất cả mọi người đều vô cùng cẩn thận.

Thế nhưng ngay hôm nay, trên bầu trời Hồng Hoang đột nhiên xuất hiện một luồng khí tức.

Rất nhiều đại năng Hồng Hoang ngay lập tức cảm nhận được luồng khí tức này.

Nhiều người trên mặt không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đây không phải là khí tức của Nữ Oa nương nương sao?

Chuyện gì thế này?

Nàng không phải đã bị Tam Thất thánh nhân chọn đi rồi sao?

Sao chỉ cách một ngày đã quay lại Hồng Hoang rồi?

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên.

Bóng người trên không trung quả thực là bóng của Nữ Oa.

Vào lúc này, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Tại sao chỉ có Nữ Oa xuất hiện?

Bốn vị đại năng còn lại tại sao không xuất hiện?

Chẳng lẽ đã gặp bất trắc?

Hay là có ẩn tình gì khác?

Trong lòng mọi người đều dấy lên một mối nghi ngờ sâu sắc.

Thế nhưng Nữ Oa sau khi xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang, liền bay thẳng lên trời, ngay cả Oa Hoàng Cung cũng không về.

Nhìn phương hướng của Nữ Oa, rõ ràng là Tử Tiêu Cung trên Cửu Tiêu.

"Nữ Oa đây là muốn đi tìm Hồng Quân lão tổ sao?" "Rốt cuộc là chuyện gì, mà lại khiến Nữ Oa vội vã như vậy?" Nhiều người đều lộ ra vẻ nghi hoặc.

Cùng với sự xuất hiện của Nữ Oa, Hồng Hoang nhất thời bị kinh động.

Đúng là rút dây động rừng.

Mấy vị thánh nhân khác cũng đồng thời bay lên, phương hướng rõ ràng đều là Tử Tiêu Cung.

Nữ Oa nương nương từ Thiên Cơ Lâu trở về, tự nhiên mang theo bí mật động trời.

Mấy vị thánh nhân khác, tự nhiên không thể bỏ qua chuyện này.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của tất cả mọi người đều đổ dồn về Tử Tiêu Cung.

Có lẽ rất nhanh sẽ có bí mật kinh thiên động địa, từ Tử Tiêu Cung truyền ra.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đều đang chú ý đến Tử Tiêu Cung, một bóng người lại xuất hiện ở hải ngoại của Hồng Hoang.

Một lát sau, bóng người này đã đặt chân lên một hòn đảo thần bí.

Khí tức trên người này vô cùng to lớn, chính là Đông Vương Công vẫn luôn ở núi Côn Luân.

"Bồng Lai… cuối cùng cũng để ta tìm lại được rồi sao?" "Lần này, chắc là có thể tránh được mọi tai ương rồi chứ?" "Tiếp theo sẽ ẩn mình ở đây, hy vọng có thể tránh qua được kiếp này." Đông Vương Công lúc này lẩm bẩm một mình.

Khi y xuất hiện trên Tiên Tư Bảng, thấy những dòng chữ đại đạo đó, y đã cảm thấy đại sự không ổn.

Trên chữ đại đạo ghi rõ, y sắp phải vẫn lạc.

Từ lúc đó y đã ý thức được điều không hay.

Nay Hồng Hoang sóng yên biển lặng, y mới nhân cơ hội này tìm được Bồng Lai tiên đảo.

Năm xưa nghe giảng ở Tử Tiêu Cung, Đạo Tổ ban xuống sáu thánh vị, còn điểm định Nam Tiên Chi Thủ và Nữ Tiên Chi Thủ.

Sau đó Đông Vương Công từ đó liền bắt đầu một đời huy hoàng.

Với tính cách tâm cao khí ngạo, y thật sự xem mình là thủ lĩnh của quần tiên thiên hạ.

Tại Bồng Lai tiên đảo sáng lập Tử Phủ, ra sức chiêu mộ quần tiên thiên hạ.

Điều này trực tiếp gây ra sự bất mãn của rất nhiều đại năng.

Nhưng Đông Vương Công dù sao cũng là Nam Tiên Chi Thủ do Đạo Tổ điểm định, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn y mọi bề.

Lại vạn lần không ngờ Đông Vương Công lại càng ngày càng quá đáng, thậm chí còn xây dựng Thiên Cung trên bầu trời.

Cuối cùng đã chạm đến lợi ích của Yêu tộc Đế Tuấn.

Đế Tuấn dẫn theo một lượng lớn Yêu tộc trực tiếp đến Đông Hải.

Đông Vương Công tâm cao khí ngạo dẫn theo quần tiên dưới trướng ứng chiến.

Trận chiến này, quả thực đánh đến trời long đất lở.

Cuối cùng, Tử Phủ của Đông Vương Công bị Yêu tộc do Đế Tuấn dẫn đầu triệt để đánh tan.

Đông Vương Công cũng bị Đế Tuấn đánh trọng thương, cuối cùng trốn đến Côn Luân, được Tây Vương Mẫu che chở.

Từ đó Thiên Cung do Đông Vương Công xây dựng cũng bị Yêu tộc chiếm lĩnh, đổi thành Yêu Đình của Yêu tộc.

Vô số năm qua Đông Vương Công vẫn luôn ở núi Côn Luân.

Vốn y tưởng rằng có thể bình an vô sự, không ngờ Hồng Mông Tử Kim Bảng lại tiết lộ rằng y sắp phải vẫn lạc.

Đông Vương Công trong lòng nản lòng thoái chí, quyết định đánh cược lần cuối cùng, lúc này mới trốn đi hải ngoại.

Không ngờ lại để y một lần nữa tìm thấy Bồng Lai tiên đảo.

Nơi này dù sao cũng là đại bản doanh trước đây của y, đối với y vẫn có ý nghĩa đặc biệt.

“Bồng Lai tiên đảo, lúc nào cũng trôi nổi bất định, cực kỳ khó tìm.” “Cho dù là Đế Tuấn và Thái Nhất tay mắt thông thiên, trong thời gian ngắn cũng không thể nào tìm được.” Đông Vương Công lẩm bẩm.

Sự thật cũng đúng là như vậy.

Bồng Lai tiên đảo thuộc một trong ba đảo hải ngoại.

Chỉ khi tìm được cơ duyên mới có thể đặt chân lên đảo này.

Nếu cơ duyên không đến, cho dù lật tung cả biển lớn tìm kiếm, e rằng cũng rất khó tìm được Bồng Lai tiên đảo.

Vào thời thượng cổ, y cũng là do cơ duyên xảo hợp mới tìm được cơ duyên này.

Nay lại một lần nữa đặt chân lên Bồng Lai tiên đảo, hiển nhiên cũng cảm khái vạn phần.

Chương 226

"Ẩn mình ở đây một thời gian, có lẽ có thể tránh qua kiếp này." Đông Vương Công thở ra một hơi dài, sau đó dùng thần thức quét khắp cả Bồng Lai tiên đảo.

Nhưng thần thức vừa quét qua, Đông Vương Công lại bị ngơ ngác.

Bởi vì Bồng Lai tiên đảo lúc này đã trở nên vô cùng xa lạ.

Không chỉ vành ngoài của tiên đảo xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, mà bên trong tiên đảo cũng có thể nói là nghiêng trời lệch đất.

"Chuyện gì thế này?" "Tại sao biến hóa lớn như vậy?" Nhìn Bồng Lai tiên đảo trước mắt, Đông Vương Công cũng có chút ngây người.

Trong ký ức của y, Bồng Lai tiên đảo không phải như thế này.

Năm xưa y được Hồng Quân Đạo Tổ phong làm Nam Tiên Chi Thủ, sau đó lại tìm thấy Bồng Lai tiên đảo vô cùng thần kỳ này, thế là y liền lập nên Tử Phủ ở đây, nhất thời phong quang vô nhị.

Ký ức từ rất lâu trước đây, vẫn luôn biến đổi, bao gồm cả trận đại chiến cuối cùng, mình bại dưới tay Đế Tuấn.

Từng cảnh tượng đó nhanh chóng lướt qua trước mắt.

"Bồng Lai tiên đảo không phải thế này mới đúng chứ?" "Rốt cuộc là tình huống gì đây?" Đông Vương Công lẩm bẩm.

Thế là y liền dựa vào pháp lực của mình bắt đầu thôi diễn.

Nhưng dù y thôi diễn thế nào, cũng mãi không ra kết quả.

Nhưng dù vậy, Đông Vương Công lại yên tâm hơn.

“Nếu đã không tính ra được gì…” “Vậy thì chứng tỏ biến hóa này là do chính Bồng Lai tiên đảo sinh ra…” Nhìn Bồng Lai tiên đảo trước mắt, Đông Vương Công cực kỳ hài lòng.

Bởi vì Bồng Lai tiên đảo hiện tại, huyền diệu hơn trước đây rất nhiều.

Chỉ riêng khí tức hùng hồn đó, đã vượt xa quá khứ.

Biến hóa như vậy khiến Đông Vương Công mừng rỡ không thôi.

Càng huyền diệu càng tốt, đây chính là thứ y cần.

Một hòn tiên đảo như vậy vừa hay có thể trở thành bến cảng tránh bão cho y.

Tốt nhất là huyền diệu đến mức Yêu tộc vạn thế cũng không tìm được.

Đông Vương Công trong lòng cũng hiểu rõ, tuy hiện nay Yêu tộc thế lớn, được xưng là một trong hai cực của Hồng Hoang, nhưng Yêu tộc cũng chưa chắc có thể cười đến cuối cùng.

Dù sao đại địch của họ là Vu tộc vẫn còn đó.

Hơn nữa Hồng Quân Đạo Tổ năm xưa định ra, vạn năm không được tái chiến, thời hạn này sắp đến rồi.

Cộng thêm hiện nay Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, tương lai rốt cuộc ra sao, không ai biết được.

Y tin rằng chỉ cần mình vẫn luôn ẩn mình ở Bồng Lai tiên đảo, tất sẽ có cơ hội quật khởi lần nữa.

Nói không chừng Yêu tộc sẽ bị diệt vong trước.

Đông Vương Công trong lòng lẩm bẩm, sau đó liền đi vào bên trong Bồng Lai tiên đảo.

Tuy nhiên, khi y vừa bước vào một bước, liền đột nhiên có một luồng áp lực bàng bạc truyền đến.

Điều này nhất thời khiến Đông Vương Công kinh nghi bất định.

"Đây là…!" "Đây là cấm chế?" "Rốt cuộc là tình huống gì?" "Tại sao lại tự dưng có nhiều cấm chế như vậy?" Đông Vương Công có chút khó hiểu.

Bồng Lai đảo trước đây không có nhiều cấm chế như vậy.

"Chẳng lẽ đây là tự nhiên sinh ra?" "Hay là trong khoảng thời gian này có người đã đặt chân lên Bồng Lai đảo?" Đông Vương Công trong lòng có chút kinh ngạc, lại có chút nghi hoặc.

Bồng Lai tiên đảo không phải là hòn đảo bình thường, nếu không có cơ duyên đặc biệt, thì không thể tiến vào hòn đảo này.

Nay cơ duyên này đang nằm trong tay mình, y không tin ngoài y ra, người khác còn có thể tiến vào hòn đảo này.

Nếu đã nghĩ không thông, Đông Vương Công dứt khoát không nghĩ nữa, chuyển sang luyện hóa những cấm chế này.

Chỉ cần y luyện hóa những cấm chế này, đến lúc đó những cấm chế này sẽ do y sử dụng.

Nói không chừng còn có thể nhân cơ hội này, đột phá cảnh giới. --------- Ngay lúc Đông Vương Công bí mật ẩn náu ở Bồng Lai tiên đảo, Đế Tuấn ở Thiên đình đã nhận được tin tức.

Đại yêu dưới trướng đến bẩm báo, Đông Vương Công đã rời khỏi núi Côn Luân, chuyển đến vùng biển vô tận.

Còn biến mất ở đâu thì thực sự không biết.

"Chẳng lẽ… chẳng lẽ là Bồng Lai tiên đảo?" Đế Tuấn lẩm bẩm.

Đế Tuấn và Đông Vương Công có thể nói là tử địch, hai người ở

thời thượng cổ đã giao chiến vô số lần.

Sau đó Đông Vương Công ẩn náu ở núi Côn Luân.

Trong núi Côn Luân có rất nhiều đại năng, cho dù là Yêu tộc bọn họ cũng không thể tùy tiện xông vào.

Vì vậy mới tha cho Đông Vương Công một mạng.

Nay không ngờ tên này lại lén lút chạy ra ngoài, e là muốn tìm một nơi để trốn đi.

Ở hải ngoại có thể ẩn náu, e rằng cũng chỉ có đạo trường ban đầu của y, Bồng Lai tiên đảo.

Dù sao vạn cổ trước đây Đông Vương Công cũng dựa vào Bồng Lai tiên đảo để quật khởi, từng một thời thống lĩnh vạn tiên.

Sau một trận đại chiến, Đông Vương Công chạy đến núi Côn Luân, mà Đế Tuấn cũng đã từng phái người ra biển tìm kiếm ba đảo hải ngoại đó, nhưng cuối cùng lại không thu được gì.

Nay tên Đông Vương Công đó thật sự lại chạy đến Bồng Lai đảo sao?

Nghĩ đến đây, ngọn lửa giận trong lòng Đế Tuấn không còn kìm nén được nữa.

Yêu tộc đối mặt với Vu tộc bản thân đã có áp lực rất lớn, nếu lại để Đông Vương Công quật khởi, Yêu tộc chẳng phải là trước sau đều có địch sao?

"Các ngươi theo ta ra biển." Đế Tuấn một tiếng hạ lệnh, sau đó liền đi đầu lao ra ngoài.

Một lát sau đã hóa thành một con Tam Túc Kim Ô vô cùng khổng lồ.

Cảnh giới khủng bố Chuẩn Thánh đỉnh phong trong nháy mắt

bùng phát ra.

Hai cánh vỗ một cái, liền với tốc độ cực nhanh lao về phía hải ngoại.

Mà sau lưng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng hiện ra bản thể, theo sát đại ca.

Sau lưng hai vị Yêu Hoàng, là mấy vị Yêu Thánh: Kế Mông, Quỷ Xa, v.v.

Mấy vị này đều là những người uy danh hiển hách trong thế giới Hồng Hoang, mỗi một vị đều có thực lực vô song.

Lúc này, mấy chục người trực tiếp hùng hùng hổ hổ tiến về Đông Hải, thế tất phải tìm được Đông Vương Công, sau đó một lần đánh giết.

Nếu Đông Vương Công cứ ở núi Côn Luân làm một con rùa rụt cổ, Yêu tộc thật sự không tiện động thủ.

Nay Đông Vương Công lại lén lút chạy ra ngoài, chẳng phải là cho bọn họ một cơ hội hạ sát thủ sao?

Lúc này, mấy chục vị đại năng Yêu tộc đông tiến, trong nháy mắt đã gây ra sự chú ý của vô số người.

Chúng nhân Hồng Hoang vốn còn đang chú ý đến Tử Tiêu Cung, đại năng Yêu tộc vừa xuất hiện, trong nháy mắt đã thu hút sự chú ý của chúng sinh Hồng Hoang.

Đặc biệt là trong Tổ Vu đại điện, có tám bóng người vô cùng vĩ ngạn, tề tựu đến đây.

Mấy người đều sắc mặt ngưng trọng nhìn lên hư không.

Gần đây, Vu tộc sống không được tốt.

Chúc Dung và Cộng Công phạm phải sát kiếp, nay đã bị phản phệ,

mỗi ngày thống khổ không muốn sống, nói không chừng rất nhanh sẽ phải vẫn lạc.

Hậu Thổ thành tựu Địa Đạo thánh nhân, đã thoát ly khỏi hàng ngũ Tổ Vu.

Nay Hậu Thổ cùng Huyền Minh, đều bị Tam Thất chọn trúng, đến Thiên Cơ Lâu.

Vì vậy Thập Nhị Tổ Vu chỉ còn lại tám vị.

Hiện tại Vu tộc tự nhiên là lòng người hoang mang.

Lúc này Yêu tộc có dị động, ngay lập tức đã gây ra sự chú ý của các Tổ Vu.

"Đế Tuấn và Thái Nhất dẫn theo Yêu tộc, đám cầm thú đó đi về phía đông, rốt cuộc là muốn làm gì?" Tổ Vu Xa Bỉ Thi mở miệng, sắc mặt ngưng trọng.

Bọn họ những Tổ Vu này, với tư cách là lãnh đạo mạnh nhất của Vu tộc, mỗi một người đều rất hiểu rõ tình hình hiện tại.

Thế lực mà Yêu tộc xuất động lần này đã khiến bất kỳ ai cũng phải kinh hồn bạt vía.

Thánh nhân không ra tay, ngoài Vu tộc ra, thế lực này đã không có ai có thể chống lại được.

"Yêu tộc đông tiến, thậm chí xuất động một nửa sức mạnh, chắc là đã phát hiện ra chuyện gì, chúng ta tuyệt đối không thể để chúng được như ý." Trận chiến giữa Vu Yêu nhị tộc, ban đầu là Vu tộc chiếm ưu thế, sau đó bị Đạo Tổ gọi dừng lại, vạn năm không được tái chiến.

Nay vạn năm sắp trôi qua, thực lực Vu tộc tổn thất lớn, tuyệt đối không thể để Yêu tộc vào thời khắc mấu chốt này lại nhận được cơ

duyên, nếu không Vu tộc sẽ không thể chống lại được.

"Đại ca nói phải, nay vạn năm sắp qua, Hậu Nghệ, Hình Thiên, Xi Vưu bọn họ còn cần một thời gian để trưởng thành." "Nếu lại để Yêu tộc nhận được cơ duyên, hậu quả không thể lường được." Nay Thập Nhị Tổ Vu không đầy đủ, muốn thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, tất phải cần các Đại Vu khác thay thế.

Điều này tự nhiên là cực kỳ gian nan.

Đế Giang hơi suy nghĩ một lát.

Chương 227

"Một bước chậm, bước nào cũng chậm, tuyệt đối không thể để Yêu tộc chiếm được tiên cơ, đi." Nói rồi Đế Giang mạnh mẽ dậm chân một cái, cả người như một viên đạn, ầm ầm bay lên bầu trời.

Mấy bóng người khác cũng theo sát.

Ngoài những Tổ Vu đó, còn có mấy vị Đại Vu.

Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này, đều một phen xôn xao.

"Vu Yêu nhị tộc muốn làm gì?" "Tại sao chúng đều chạy đến Đông Hải?" "Không phải là muốn quyết chiến ở Đông Hải chứ?" "Đi… chúng ta cũng đi xem…" Ngay lập tức có rất nhiều đại năng gọi đồng bạn cùng nhau đến Đông Hải.

Bất luận thế nào, cũng phải đến Đông Hải xem một lần.

Không chỉ là những người nhàn rỗi này, mà còn có rất nhiều Hồng Trần tam thiên khách, vào lúc này cũng không kìm được, động thân đến Đông Hải.

Lúc này mục đích của tất cả cường giả Hồng Hoang chỉ có một, đó chính là Đông Hải.

Thiên Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ở phía trước nhất vừa nhanh chóng tức tốc lên đường, vừa vận chuyển thuật thôi diễn, không ngừng xác định phương vị.

Thời thượng cổ, bọn họ đã từng đặt chân lên Bồng Lai tiên đảo, và đã từng giao chiến với Đông Vương Công trên Bồng Lai tiên đảo.

Trên Bồng Lai tiên đảo có lưu lại khí tức độc hữu của Kim Ô nhất mạch bọn họ.

Người khác muốn tìm Bồng Lai tiên đảo, khó như lên trời, mà Kim Ô nhất mạch bọn họ lại có thủ đoạn độc đáo của riêng mình.

Tuy nhiên, dù vậy, hai vị Yêu Hoàng dẫn theo chúng đa đại năng Yêu tộc lại lượn vòng như ruồi không đầu.

Thậm chí nhiều đại năng Yêu tộc cũng đã sinh lòng bất mãn, nhưng lại không có ai lên tiếng, vì bọn họ cũng biết Bồng Lai tiên đảo là phù bình không rễ!

Vị trí không lúc nào không thay đổi, tự nhiên là rất khó tìm được.

Đế Tuấn và Thái Nhất hai người liên hợp thôi diễn, không ngừng thay đổi phương vị.

Rất lâu rất lâu sau, cuối cùng cũng thấy được một hòn đảo nhỏ.

Thấy hòn đảo nhỏ này, Đế Tuấn không khỏi cười lớn.

"Chính là nơi này." Chỉ thấy trên hòn đảo đó tiên quang lượn lờ, tỏa ra vô số ánh huy hoàng và thần hà, chiếu rọi xung quanh như tiên cảnh.

Đây chẳng phải là Bồng Lai tiên đảo danh tiếng lẫy lừng thời thượng cổ sao?

Cũng không biết trên Bồng Lai tiên đảo này rốt cuộc có tạo hóa gì, mà lại khiến cho tên phế vật Đông Vương Công kia một bước lên trời!

Trực tiếp trở thành Nam Tiên Chi Thủ của Hồng Hoang.

Xem ra hòn đảo này tuyệt không đơn giản như bề ngoài.

Y đã từng phái người tìm kiếm hòn đảo này, tìm kiếm vô số năm, nhưng vẫn mãi không tìm được.

Lần này y sở dĩ tìm được, chủ yếu cũng là dựa vào khí tức lưu lại từ vô số năm trước, cộng thêm nhân quả giữa y và Đông Vương

Công.

Dưới sự liên hệ của đa trọng nhân quả, cuối cùng mới lại thấy được hòn tiên đảo này.

Khí tức của Đông Vương Công chính là ở đây.

Vù!!!

Đế Tuấn tốc độ cực kỳ biến thái, ức vạn vạn dặm thời không trong nháy mắt đã đến.

Trở thành cường giả đầu tiên đặt chân lên Bồng Lai tiên đảo.

Sau đó từng cường giả Yêu tộc, cũng đều đáp xuống hòn đảo này.

Mà sau Yêu tộc, lại có rất nhiều đại năng theo sau.

Mỗi một vị đều là đại năng danh chấn Hồng Hoang.

Một lát sau lại có mười mấy đạo khí tức mạnh mẽ xuất hiện.

Mọi người quay đầu nhìn lại, lại là người của Vu tộc đến.

Đế Tuấn và Thái Nhất cũng hơi ngẩn ra, không ngờ rút dây động rừng.

Động tĩnh này của Yêu tộc, lại lôi kéo hơn nửa đại năng Hồng Hoang, ngay cả đám người Vu tộc kia cũng đến.

Chúng nhân Yêu tộc không khỏi trừng mắt giận dữ với Vu tộc.

Mà chúng nhân Vu tộc lại cười hắc hắc, chỉ đứng ở vành ngoài.

Yêu tộc làm gì bọn họ không quan tâm, nhưng nếu Yêu tộc được lợi, bọn họ không bằng lòng.

Thà mình không được lợi, cũng không thể để Yêu tộc được lợi.

Đây chính là suy nghĩ của chúng nhân Vu tộc.

Không chỉ Vu Yêu nhị tộc, trong khoảng thời gian này lại có rất

nhiều đại năng lục tục đến, trong đó thậm chí không thiếu những Hồng Trần tam thiên khách đã vang danh Hồng Hoang từ thời thượng cổ.

Còn có nhiều người đến đây, nhưng lại không lộ thân hình, chỉ lẳng lặng quan sát trên trời.

Nhưng đại đa số người đều biết, đây chính là Bồng Lai tiên đảo.

Đông Vương Công ở thời thượng cổ, đã nhận được đại cơ duyên trên Bồng Lai tiên đảo, vì vậy một lần vang danh thiên hạ.

Nay Bồng Lai tiên đảo tái hiện, nói không chừng lại có vô tận cơ duyên xuất thế.

Không chỉ Yêu tộc, mà các đại năng khác vào lúc này cũng trở nên nóng lòng. --------- "Chuyện gì thế này?

Sao lại có nhiều người đến vậy?" Đông Vương Công vào lúc này sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

"Nơi này là Bồng Lai tiên đảo mà…" "Bọn họ làm sao phát hiện ra?" Lúc này, Đông Vương Công không khỏi rơi vào sự hối hận sâu sắc.

Sớm biết như vậy y đã không ra khỏi núi Côn Luân.

Núi Côn Luân là thánh địa trong lòng chúng sinh Hồng Hoang hiện nay, không chỉ có đại năng như Tây Vương Mẫu, mà ngay cả đạo trường trước đây của Tam Thanh cũng ở núi Côn Luân.

Vu Yêu nhị tộc bất luận thế nào cũng không dám làm càn.

Nhưng sau khi chữ đại đạo giáng lâm, Đông Vương Công vẫn luôn kinh hồn bạt vía, thậm chí một lần nghi ngờ là người bên trong núi Côn Luân muốn hạ sát thủ với y, lúc này mới nhân cơ hội trốn ra, muốn tìm một nơi để triệt để ẩn náu.

Lại vạn lần không ngờ, vừa ra khỏi núi Côn Luân không lâu, lại bị tìm thấy, thực sự khiến y kinh hồn bạt vía.

"Chẳng lẽ thiên mệnh thật sự không thể trái sao?" Đông Vương Công kinh hồn bạt vía, vội vàng tiến vào bên trong Bồng Lai tiên đảo.

Hiện tại Bồng Lai tiên đảo đầy rẫy cấm chế tiên thiên.

Trong khoảng thời gian này y đã luyện hóa được mấy đạo cấm chế tiên thiên.

Trong thời gian ngắn, y đã luyện hóa được năm đạo cấm chế.

Tốc độ như vậy tự nhiên là khiến y kinh hỉ không thôi.

Nhưng càng luyện hóa càng khiến y kinh hồn bạt vía, vì y phát hiện cấm chế tiên thiên trên Bồng Lai tiên đảo, đâu chỉ mấy trăm đạo?

Mấy ngàn đạo?

Quả thực là vô số.

Y cũng không biết Bồng Lai tiên đảo trong vô số năm qua tại sao lại trưởng thành đến mức này.

Nhưng đối với y mà nói, đây là chuyện vui trời ban.

Bởi vì ở thời thượng cổ, y đã nhận được cơ duyên trời ban ở Bồng Lai tiên đảo.

Nay đây là lại có cơ duyên sắp giáng lâm sao?

Ngay lúc Đông Vương Công kinh hỉ đan xen, Vu Yêu nhị tộc, đặt chân lên Bồng Lai tiên đảo.

Lần này nhất thời khiến Đông Vương Công chân run như cầy sấy.

Bản thân y đã không phải là đối thủ của Đế Tuấn, Yêu tộc lại phái ra trận thế lớn như vậy, không đến mức đó chứ?

Yêu tộc sở dĩ phái nhiều đại năng như vậy, chủ yếu cũng là nghĩ

đến Bồng Lai tiên đảo.

Không ngờ lần này lại mèo mù vớ cá rán, thật sự để Yêu tộc bắt gặp Bồng Lai tiên đảo.

Đông Vương Công lúc này đã tiến vào bên trong cấm chế của Bồng Lai tiên đảo, đối phương trong thời gian ngắn còn chưa phát hiện ra y.

Nhưng không có cách nào khác, cũng chỉ có thể liều mạng luyện hóa cấm chế tiên thiên.

Dù sao chúng cường giả Yêu tộc đang chặn ở bên ngoài, y muốn trốn cũng không có chỗ trốn.

E rằng một lát nữa, Yêu tộc sẽ bắt đầu luyện hóa cấm chế.

Nếu để Yêu tộc đuổi kịp tiến độ, chỉ sợ mình có một trăm cái mạng, cũng không đủ cho đối phương giết. --------- Mà lúc này chúng đại năng ở vành ngoài Bồng Lai tiên đảo cũng vô cùng chấn động.

Bọn họ đều cảm nhận được linh lực vô song từ Bồng Lai tiên đảo.

Linh lực nồng đậm đến mức kinh người như vậy, quả thực là chưa từng nghe thấy.

“Bồng Lai tiên đảo lại có linh khí nồng đậm như vậy sao?” “Chẳng trách Đông Vương Công năm xưa có thể dựa vào hòn đảo này, một lần trở thành Nam Tiên Chi Thủ.” “Hòn đảo này quả nhiên ẩn giấu bí mật kinh người.” Mọi người đều kinh hãi vô cùng.

Chương 228

Có nhiều người đã đến đây vào thời thượng cổ, nhưng thời thượng cổ, hòn đảo này còn chưa có biến hóa kinh người này.

Vô số năm sau lại một lần nữa đặt chân lên hòn đảo này, biến hóa lại lớn như vậy.

Nơi này chẳng lẽ vẫn luôn ẩn giấu một vị siêu cấp đại năng sao?

Nếu thật sự vẫn luôn ẩn giấu siêu cấp đại năng, vậy người này là ai?

Chẳng lẽ là Bất Tử đạo nhân?

Hay là Thất Tinh chân nhân?

Nhiều người vào lúc này trong lòng nóng lên.

Nếu không có đại năng, chỉ sợ Bồng Lai tiên đảo, lại dựng dục ra tuyệt thế cơ duyên.

Lúc này Yêu Đế Đế Tuấn cũng mang theo nghi hoặc.

Thời thượng cổ y đã từng đến nơi này, Bồng Lai tiên đảo lúc đó còn không phải như thế này.

Nay lại một lần nữa đặt chân lên Bồng Lai tiên đảo, biến hóa lại lớn như vậy?

Rốt cuộc là tình huống gì?

Yêu Đế Đế Tuấn, ngẩng đầu nhìn chăm chú, khoảnh khắc tiếp theo liền sắc mặt biến đổi, vì tầm mắt trong nháy mắt đã bị cản trở.

Ngoài ra, y còn thấy được những cấm chế dày đặc.

Cấm chế trên Bồng Lai tiên đảo này, lúc này ít nhất cũng ẩn chứa

hàng ngàn vạn đạo cấm chế.

Hơi phân biệt một chút, Đế Tuấn càng thêm chấn động.

"Lại toàn bộ đều là cấm chế tiên thiên!!!" Đế Tuấn bản thân là Yêu Đế, tự nhiên là nhãn giới bất phàm.

Nay vừa nhìn một cái, lại thấy được vô số cấm chế tiên thiên dày đặc.

Chẳng lẽ là cấm chế do chính Bồng Lai tiên đảo sinh ra sao?

Đế Tuấn lúc này lộ ra vẻ vui mừng.

"Người sống một đời, cỏ cây một thu." "Đã đến nơi này, tất nhiên phải đoạt được bảo vật nơi này." "Còn về Đông Vương Công… tuy danh nghĩa vẫn là quần tiên chi thủ, nhưng thực tế đã trở thành một kẻ cô gia quả nhân mà thôi, giết sớm giết muộn cũng như nhau." Hiện tại cơ duyên trên Bồng Lai tiên đảo mới là trọng trung chi trọng.

Lúc này Thái Nhất cũng ánh mắt rực rỡ nhìn cấm chế trước mắt.

Dù y thân là Đông Hoàng của Yêu tộc, cũng bị cảnh tượng trước mắt chấn động sâu sắc.

Y và huynh trưởng sinh ra vô số năm qua, sớm đã trở thành người đứng đầu Yêu tộc, nhãn giới đủ để ngạo thị Hồng Hoang.

Nay lại thấy được nhiều cấm chế như vậy trên một hòn đảo, thực sự là quá khủng bố.

"Hòn tiên đảo này lại huyền diệu như vậy sao?" "Là vì tên Đông Vương Công kia sao?" "Hay là vì duyên cớ khác?" "Chẳng lẽ có liên quan đến Trường Không đạo chủ sao?" Đông Hoàng Thái Nhất tâm tư kín đáo, suy nghĩ một hồi nhưng vẫn không giải được.

Vạn cổ trước, hai người bọn họ đã tự tay đánh bại Đông Vương Công, nhưng vào thời khắc mấu chốt Đông Vương Công lại trốn

thoát, nói không chừng chính là vì nguyên nhân của Bồng Lai tiên đảo này.

Lúc này trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất như có vạn con kiến bò, thực sự là ngứa ngáy khó chịu.

Xem ra muốn tiến vào bên trong Bồng Lai tiên đảo, tất phải xử lý những cấm chế này trước đã.

Đông Hoàng Thái Nhất liếc mắt một cái, chỉ thấy chúng nhân Vu tộc đang đứng ở xa, hổ thị đam đam.

Mà những đại năng danh chấn Hồng Hoang kia cũng đang dòm ngó ở gần đó, chờ thời cơ hành động.

Thấy cảnh này, Đông Hoàng Thái Nhất mày nhíu chặt.

Không ngờ đám ruồi bọ này đều theo tới.

Nhưng hiện tại hiển nhiên không phải là thời gian quyết chiến với Vu tộc.

Một là vạn năm kỳ hạn chưa đến, hai là sau trận đại chiến thời thượng cổ, Yêu tộc tổn thất thảm trọng, đại yêu cần thiết để bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận còn chưa đủ.

Cộng thêm Đồ Vu Kiếm còn chưa chuẩn bị xong, con bài trong tay còn chưa đủ để thắng chắc Vu tộc.

Nghĩ đến đây, trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe lên một đạo sát ý.

Trọng trung chi trọng hiện nay chính là phải đoạt được cơ duyên Bồng Lai tiên đảo trước.

Sau đó y liền quay người lại, nhìn chúng đa đại yêu Yêu tộc sau lưng.

“Chư vị huynh đệ, ai có tự tin có thể phá giải những cấm chế

này?" Nghe Đông Hoàng Thái Nhất hỏi, nhiều đại năng Yêu tộc đều im lặng.

Nếu bảo bọn họ liều mạng với Vu tộc, bọn họ thật sự không ngại.

Bảo bọn họ đi phá giải cấm chế, đây chẳng phải là làm khó bọn họ sao?

Một lát sau, cuối cùng cũng có một vị đại năng đứng ra.

"Để ta đi thử một chút… không nhất định thành công." Mọi người nhìn lại, lại phát hiện là Yêu Soái Kế Mông.

"Đi đi!" Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn đều gật đầu.

Hiện nay phá trừ cấm chế tiên thiên của Bồng Lai tiên đảo là việc cấp bách.

Nhưng y lại không dám phá trừ những cấm chế này, lỡ như chọc phải một vị thánh nhân, chẳng phải là xui xẻo sao?

Cũng chỉ có thể để cường giả dưới trướng đi dò đường.

Dù sao không phải y tự mình động thủ, cho dù thật sự có cường giả xuất hiện, tổn thất đó cũng có thể nằm trong phạm vi chịu đựng. ---------- Bên kia, chúng nhân Vu tộc thấy Yêu tộc có người luyện hóa cấm chế, nhất thời có chút ngồi không yên.

"Huynh trưởng, Yêu tộc động thủ rồi… chúng ta có nên ra tay không?" "Không thể để Yêu tộc chiếm tiên cơ được…" "Chỉ e bên trong hòn Bồng Lai tiên đảo này, ẩn chứa đại cơ duyên thần bí." Câu Mang vào lúc này có chút sốt ruột.

Mười hai Vu tộc bọn họ, ai nấy bản lĩnh phi phàm, mỗi một vị đều là đại năng danh chấn Hồng Hoang, là do tinh huyết của Bàn Cổ hóa thành, sao lại không nhìn ra Bồng Lai tiên đảo ẩn chứa cơ duyên?

Nói không chừng cơ duyên này thậm chí còn liên quan đến Trường

Không đạo chủ thần bí kia.

Nếu cơ duyên thần bí này, bị Yêu tộc đoạt trước, Vu tộc chẳng phải càng thêm nguy hiểm sao?

"Chúng ta không vội." Đế Giang cười lạnh một tiếng, nhìn chúng nhân Yêu tộc trước mắt, trong mắt lộ ra vẻ trào phúng.

Y với tư cách là thủ lĩnh của Thập Nhị Tổ Vu, tự nhiên là trong lòng có sẵn thao lược.

"Sự tình không đơn giản như vậy." "Cơ duyên bên trong rốt cuộc là gì còn chưa biết." "Cứ để Yêu tộc dò đường cho chúng ta đi, ngươi không thấy Đế Tuấn Thái Nhất cũng vô cùng thận trọng sao?" "Điều này chứng tỏ Yêu tộc cũng không nắm chắc, nếu bên trong đột nhiên xuất hiện một vị thánh nhân đại năng." "Chỉ e Yêu tộc cũng sẽ ăn không tiêu." "Chúng ta cứ tạm thời tĩnh quan kỳ biến đi." Lời của Đế Giang vừa dứt, các vị đại năng khác cũng liên tục gật đầu.

Yêu tộc nếu chỉ vì Đông Vương Công mà đến, thì cũng thôi.

Nếu Yêu tộc là vì cơ duyên bên trong mà đến, tất nhiên không thể để Yêu tộc được như ý.

Nay linh khí trên Bồng Lai tiên đảo, thực sự nồng đậm đến biến thái, nói không chừng thật sự có cường giả ở đây.

Thậm chí còn có khả năng nơi này chính là đạo trường của Trường Không đạo chủ.

Nếu không cẩn thận, sẽ có thể gặp phải tai họa diệt vong.

Mà lúc này, các đại năng khác thấy Yêu tộc ra tay, cũng có chút rục rịch.

Nhiều người nhìn chằm chằm vào vô số đạo cấm chế che trời lấp đất trước mắt, kinh ngạc không thôi.

“Tại sao Bồng Lai tiên đảo lại có nhiều cấm chế như vậy?” “Chẳng lẽ thật sự có đại năng nào ẩn náu ở đây sao?” “Có thể là Trường Không đạo chủ trong truyền thuyết không?” Nhiều người thì thầm, không ai là không hai mắt phát nhiệt nhìn chằm chằm vào cấm chế trên không.

Nhưng mỗi người đều vô cùng thận trọng, vì ngay cả Yêu tộc vô cùng mạnh mẽ, cũng chỉ phái một vị Yêu Soái đi dò đường mà thôi.

Những người khác sao dám khinh cử vọng động?

“Chúng ta cứ xem tình hình đã, nếu Yêu tộc có thể phá giải luyện hóa.” “Đến lúc đó chúng ta liền theo sau.” “Nói không chừng cũng có thể luyện hóa cấm chế.” “Chỉ cần chúng ta có thể luyện hóa một hai đạo cấm chế, đối với tu luyện cũng có ích lợi trọng đại.” Nhiều đại năng tuần sơn vào lúc này âm thầm truyền âm, chuẩn bị kết bè kết phái.

Dù sao nơi này có Vu Yêu nhị tộc ở đây, bọn họ nếu không kết bè kết phái, rất khó kiếm được lợi.

Bọn họ tuy thèm thuồng, nhưng suy nghĩ của bọn họ lại giống như Vu tộc, trước tiên để Yêu tộc thử nước.

Dù sao là Yêu tộc dẫn mọi người đến đây, nói không chừng Yêu tộc nắm giữ bí mật gì cũng không chừng.

Mà lúc này Đông Vương Công ở bên trong, lại lòng như lửa đốt.

Bởi vì y dựa vào đạo tiên duyên ban đầu, đi đầu luyện hóa được mấy đạo cấm chế, lại vòng qua không ít, lúc này mới đi trước chúng nhân Yêu tộc.

Y có thể nhìn thấy bên ngoài Bồng Lai tiên đảo, nhưng những người bên ngoài lại không nhìn thấy y.

Nay thấy Yêu tộc động thủ, Đông Vương Công tự nhiên là tương

đối sốt ruột.

Nay đây mới chỉ là Yêu tộc Kế Mông bắt đầu luyện hóa, nếu đợi đến khi những đại năng kia toàn bộ ra tay, chỉ e Đông Vương Công y sẽ nguy hiểm.

"Hô… nhất định phải bình tĩnh… ngàn vạn lần phải bình tĩnh…" "Bồng Lai tiên đảo, vô số năm trước vốn là đạo trường của ta…" "Tự nhiên sẽ chiếm ưu thế hơn bọn họ, bọn họ tuyệt đối không thể đạt được tốc độ của ta…" Đông Vương Công vừa lẩm bẩm, vừa liều mạng luyện hóa cấm chế, thậm chí cưỡng ép mình bình tĩnh lại.

Y trong lòng vô cùng rõ ràng, nếu một khi bị những người bên ngoài phát hiện, chỉ e y sẽ phải chết không có chỗ chôn.

Chưa nói đến ân oán giữa y và Yêu tộc, chỉ nói trong tay y còn có cơ duyên của Bồng Lai tiên đảo, điều này đã đủ để những đại nhân đó xé xác y rồi.

Đông Vương Công một khắc cũng không dám trì hoãn, liều mạng tăng tốc luyện hóa cấm chế.

Mà vành ngoài Bồng Lai tiên đảo, lúc này lại đột nhiên truyền đến một tiếng động trầm đục.

Lần này trong nháy mắt đã kinh động rất nhiều đại năng.

Chương 229

Thì ra là thân thể của Kế Mông Yêu tộc bị hất bay ra ngoài, sau đó mạnh mẽ đập xuống mặt biển.

Cảnh tượng này lập tức khiến đồng tử của không ít đại năng co rụt lại.

"Sao vậy?" Rất nhiều đại yêu vội vàng tiến lên xem xét.

Mà Kế Mông lúc này đã bay lên trở lại.

"Cấm chế này quả thực vô cùng huyền diệu, mỗi một đạo cấm chế đều là tiên thiên mà thành." "Vừa rồi sắp luyện hóa hoàn thành một đạo cấm chế, nhất thời không cẩn thận đã xảy ra sai sót." Vị đại tướng Yêu tộc này hung hăng lắc lắc đầu, trong mắt loé lên một tia huyền quang.

Sau đó, y liền bay qua một lần nữa.

Chỉ trong khoảnh khắc, một đạo huyền quang liền hiện ra, nhanh chóng biến đổi trong tay Kế Mông.

Huyền quang trong tay y tựa như một con trường xà phát sáng, đang lấp lánh trong tay.

Kế Mông đã luyện chế thành công một đạo cấm chế.

Thấy cảnh này, mọi người lập tức nóng mắt cả lên.

"Chư vị huynh đệ, ra tay đi, có thủ đoạn gì cứ việc dùng hết ra." Đế Tuấn hét lớn một tiếng.

Lập tức, mấy chục bóng người bay thẳng ra ngoài.

Tất cả mọi người đều nhắm vào một đạo cấm chế, bắt đầu ra tay luyện hóa.

Cảnh tượng này những người khác tự nhiên cũng nhìn thấy rõ ràng.

“Chúng ta cũng lên...

Tuyệt đối không thể để chúng chiếm tiên cơ.” Đế Giang, thủ lĩnh Thập Nhị Tổ Vu, hét lớn một tiếng.

Hơn mười bóng người lập tức lao tới.

Những người khác thấy cảnh tượng này cũng vội vàng ra tay.

Dù sao Vu Yêu nhị tộc đều đã ngồi không yên, bọn họ tự nhiên không thể tụt lại quá xa.

“Xông, xông, xông...” “Cướp trước một đạo cấm chế dễ luyện hóa.” Một đám đại năng đã rình rập bên ngoài từ lâu cũng tranh nhau lao tới.

Dù sao cũng là Vu Yêu nhị tộc ra tay trước, cho dù thật sự có vấn đề, cũng là trừng phạt Vu Yêu nhị tộc đầu tiên.

Trong nhất thời, phương thiên địa này vô số pháp lực lưu chuyển, lập tức trở nên náo nhiệt.

Vu tộc, Yêu tộc, cùng với đông đảo tán tiên đều bận rộn tại đây.

Nhưng điều kỳ quái là chiến tranh lại không hề bùng nổ.

Hai tộc vốn căm hận nhau vô cùng lại như có một sự ăn ý ngầm.

Yêu tộc ở phía bắc, Vu tộc ở phía nam.

Những tán tiên còn lại thì ở giữa hai tộc Vu Yêu.

Đây chính là tiên thiên cấm chế...

đối với bất kỳ ai cũng là thứ vô cùng quan trọng.

Ai cũng muốn luyện hóa được một đạo.

Chỉ cần luyện hóa được một đạo, tương lai dù là luyện đan hay

luyện pháp bảo, đều có tác dụng vô cùng mạnh mẽ.

Thế nhưng, khi mọi người bắt đầu luyện hóa, vấn đề lại liên tiếp xuất hiện.

"Chuyện gì thế này?

Bần đạo đã luyện chế hồi lâu, tại sao không có động tĩnh gì?" "Tại sao pháp lực của ta không những không luyện hóa được cấm chế, mà ngược lại còn bị hấp thu?" "Mỗi khi luyện hóa được một chút, cấm chế này lại hồi phục một chút, thật là gặp quỷ." Ngay sau đó, rất nhiều đại năng đều lộ vẻ kinh nghi bất định.

Tình huống họ gặp phải đều không giống nhau, nhưng không nghi ngờ gì, quá trình luyện hóa của mỗi người đều gặp vấn đề.

Ngay cả những Tổ Vu và đại thánh Yêu tộc cũng không có ai luyện hóa thành công.

Bận rộn cả buổi trời mà không thu được gì.

"Cấm chế này, tại sao lại mạnh đến mức độ này?" Rất nhiều đại năng không khỏi cảm thấy rùng mình.

"Chẳng lẽ nơi đây là đạo trường của Trường Không đạo chủ?" "Nếu không thì tại sao những cấm chế này lại mạnh mẽ như vậy?" Cường độ của những cấm chế này quả thực không thể tưởng tượng nổi, ngay cả Chuẩn Thánh cũng khó lòng luyện hóa.

E rằng cơ duyên ẩn giấu bên trong đây quả là hiếm thấy trên đời.

Rất nhiều đại năng trong lòng không cam tâm, nhưng lại không có cách nào, chỉ có thể chuyển ánh mắt về phía Vu Yêu nhị tộc.

Vừa nhìn, lập tức khiến không ít đại năng lấy lại được tự tin.

Bởi vì Vu Yêu nhị tộc cũng khó mà luyện hóa được.

Ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn, Tổ Vu Đế

Giang cũng không thu được kết quả gì.

"Tình hình gì đây?" "Kế Mông làm sao luyện hóa thành công?" "Tại sao những người khác đều không luyện hóa được?" Phải biết rằng những người trong Vu Yêu nhị tộc đều là những thiên kiêu tuyệt thế, mỗi một vị đều là tồn tại vô cùng cường hãn.

Bọn họ cũng luyện hóa không thành công?

Chẳng lẽ phải Thánh nhân mới có thể luyện hóa sao?

Kế Mông lại làm thế nào mà thành công?

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Kế Mông.

Thấy vẻ mặt của mọi người, Kế Mông có chút ngơ ngác: "Ta đụng phải đạo cấm chế kia đặc biệt đơn giản, chỉ cần dùng sức phá giải là được." "Chuyện khác ta không biết...

Đừng nhìn ta..." --------- Trong nháy mắt đã ba ngày trôi qua.

Trừ đạo cấm chế đầu tiên của Kế Mông ra, không một ai có thể luyện hóa thành công.

Điều này thực sự khiến mọi người lửa giận ngút trời.

Rất lâu rất lâu sau đó, cuối cùng cũng có một thanh âm vang dội truyền ra.

"Thì ra là thế...

Như vậy cũng được sao?" "Quả thật là vô cùng tinh diệu." Đế Tuấn phá lên cười lớn.

Pháp lực trên người hắn cuồn cuộn dâng trào, như thủy triều không ngừng công kích cấm chế trước mắt.

Mà đạo cấm chế trước mắt hắn, dưới sự công kích không ngừng, mắt thấy sắp bị phá vỡ.

Lúc này, tâm tình của Yêu Đế Đế Tuấn vô cùng sảng khoái.

Vốn dĩ tốc độ luyện hóa của hắn cũng không khác những người khác là bao, nhưng ngay vừa rồi, hắn dường như đã tìm ra quy tắc của đạo cấm chế này.

Một tia lĩnh ngộ về quy tắc này đã giúp hắn tìm ra quy luật của đạo cấm chế.

Điều này lập tức khiến Yêu Đế Đế Tuấn vui mừng khôn xiết.

Phải biết rằng, trình độ trận pháp của hắn có thể xưng là tuyệt đỉnh Hồng Hoang.

Bất luận là Hoàng Đạo Thập Nhị Cung đại trận, hay là Nhị Thập Bát Tinh Tú đại trận, hắn đều thông thạo như lòng bàn tay.

Sau này lại nhờ Hà Đồ Lạc Thư dẫn dắt, thành công lĩnh ngộ ra Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, nhờ đó mới có thể đối kháng với Vu tộc.

Có thể nói về trình độ trận pháp, trừ Thông Thiên Thánh nhân lĩnh ngộ Tru Tiên Kiếm Trận và Vạn Tiên Trận ra, hắn, Đế Tuấn, chính là đệ nhất Hồng Hoang.

Lần luyện hóa cấm chế này, lập tức khiến hắn vượt xa các đại năng khác.

"Cấm chế nhỏ nhoi, trước mặt bản tọa còn muốn kéo dài hơi tàn?

Thần phục đi!" Đế Tuấn hét lớn một tiếng.

Lượng pháp lực bàng bạc vô tận trong cơ thể hắn oanh kích lên trên cấm chế.

Cuối cùng, cấm chế trước mặt hắn cũng rung chuyển một trận.

Sau đó, một tiếng vang cực lớn truyền ra.

“Ầm!!!” Cùng với tiếng vang định đoạt này, hắn cuối cùng cũng đã phá vỡ đạo cấm chế.

Đạo cấm chế trước mắt hắn sau đó biến thành một đạo thần quang giống như trường xà, xuất hiện trong tay hắn.

“Thành công rồi!” Đế Tuấn ha ha cười lớn.

Cùng với việc luyện hóa đạo cấm chế này, trình độ trận pháp của hắn thậm chí còn có được cảm ngộ cực lớn.

Cùng với việc phá trừ đạo cấm chế này, hắn cuối cùng cũng có thể tìm cơ hội nhìn trộm tình hình bên trong.

Vừa nhìn, sắc mặt Đế Tuấn lập tức tái nhợt.

“Sao có thể như vậy?” Giọng hắn lúc này thậm chí còn run rẩy.

Bởi vì hắn nhìn thấy bên trong Bồng Lai tiên đảo, cấm chế ngày càng nhiều, thậm chí nhìn không thấy điểm cuối.

Cho dù là Yêu Đế Đế Tuấn, lúc này cũng bị chấn động mạnh.

Vạn vạn không ngờ tới cấm chế lại nhiều đến mức biến thái.

Chương 230

Giờ đây phá vỡ một đạo cấm chế, hắn cuối cùng cũng được chứng kiến cảnh tượng bên trong.

Giờ khắc này, hắn thậm chí không kìm được mà đổ một giọt mồ hôi lạnh.

"Những cấm chế này là chuyện gì?" "Một hòn đảo có thể tiên thiên sinh ra nhiều cấm chế như vậy sao?" Đây là một chuyện đáng để mọi người hoài nghi.

Mà ở một bên khác, Đông Vương Công thì toàn thân đã ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Giờ khắc này hắn gần như sợ đến hồn vía lên mây.

"Nguy hiểm quá, vậy mà chỉ còn thiếu một khắc nữa..." Lúc này, Đông Vương Công ở bên trong cấm chế mồ hôi lạnh túa ra, thậm chí có cảm giác như vừa sống sót sau tai kiếp.

Mấy ngày trước, khi thấy đông đảo đại năng cùng nhau ra tay luyện hóa cấm chế, hắn đã biết đại sự không ổn.

Ngay vừa rồi, suýt chút nữa đã dọa hắn hồn bay phách lạc.

Bởi vì hắn vừa mới luyện hóa xong một đạo cấm chế, Đế Tuấn vậy mà đã theo sát luyện hóa xong một đạo.

Chỉ một chút nữa thôi là bị Đế Tuấn phát hiện.

"Xem ra phải nghĩ cách rồi..." "Cứ liều mạng như thế này... ta, Đông Vương Công, sớm muộn cũng bị hao chết..." "Chẳng lẽ trời thật sự muốn diệt ta, Đông Vương Công sao?" Tuy rằng việc hắn làm cũng giống như các đại năng bên ngoài, nhưng tâm trạng lại hoàn toàn khác.

Những người bên ngoài xem những cấm chế này là cơ duyên, tự nhiên càng ngày càng hưng phấn, mỗi khi luyện hóa một đạo cấm chế tương đương với việc nhận được một kiện bảo vật.

Nhưng Đông Vương Công thì không như vậy.

Nếu luyện hóa chậm một chút, e rằng tính mạng nhỏ của hắn cũng khó giữ.

Tâm trạng căng thẳng như vậy khiến Đông Vương Công có chút không chịu nổi.

Đông Vương Công lúc này nhìn về phía sâu trong Bồng Lai tiên đảo, miệng lẩm bẩm.

"Không biết cơ duyên ẩn giấu bên trong có thể giúp ta giải quyết nguy cơ này không?" Tuy vạn cổ trước đây, hắn từng nắm giữ Bồng Lai tiên đảo, nhưng Bồng Lai tiên đảo lúc đó còn xa mới biến thái như bây giờ.

Hiện nay Bồng Lai tiên đảo đã thay đổi rất nhiều.

Bên trong rốt cuộc ẩn giấu thứ gì?

Ngay cả Đông Vương Công cũng không chắc chắn.

Nghĩ đến đây, Đông Vương Công chậm rãi đứng dậy, một lần nữa bắt đầu điên cuồng luyện hóa.

Hắn phải dùng tốc độ cực nhanh để phá vỡ tầng cấm chế tiếp theo, nếu không một khi bị Vu Yêu nhị tộc đuổi kịp tiến độ, e rằng sẽ trở nên rất thảm.

Mà đông đảo đại năng bên ngoài lúc này cũng kích động lên.

Nếu Đế Tuấn có thể phá giải cấm chế, không có lý do gì bọn họ lại không phá giải được.

Trong nhất thời, quần chúng phẫn nộ, tất cả mọi người đều đỏ

mắt bắt đầu nỗ lực luyện hóa. --------- Mà lúc này trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Hoang Lục Thánh cuối cùng đã tụ họp tại đây.

Sáu vị đại thánh ngồi ngay ngắn trong đại điện Tử Tiêu Cung.

Hiển nhiên bọn họ đang chờ đợi Hồng Quân Đạo Tổ.

Một bên, Dao Trì và Hạo Thiên thì đang bận rộn rót trà dâng nước cho mấy người.

Sáu vị Thánh nhân ngồi ngay ngắn ở đó, nhất thời không ai nói gì.

Tây Phương Nhị Thánh và Nữ Oa đã kết thù.

Thông Thiên lại cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn kết thù!

Đông Phương Thánh nhân lại có chút xem thường Tây Phương Nhị Thánh.

Vì vậy, vị trí của Hồng Hoang Lục Thánh có chút vi diệu.

Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn ngồi ở giữa.

Một bên của Nguyên Thủy Thiên Tôn là Tây Phương Nhị Thánh.

Một bên của Thái Thượng Lão Tử là Nữ Oa và Thông Thiên.

Tổng cộng sáu vị Thánh nhân, vậy mà lại chia thành ba phe.

Lúc này, sáu người tuy giữ im lặng, nhưng năm vị Thánh nhân còn lại đều đổ dồn ánh mắt về phía Nữ Oa.

Bởi vì chỉ ngắn ngủi mấy ngày không gặp, khí tức trên người Nữ Oa nương nương đã thay đổi cực lớn.

Khí tức ban đầu có chút thượng thiện nhược thủy, mang hương vị không tranh với đời.

Mà nay khí tức trên người Nữ Oa nương nương lại vô cùng hung hãn.

Loáng thoáng có một luồng nhuệ khí toát ra.

Trong nhuệ khí, lại mơ hồ ẩn giấu sát khí vô biên.

Dường như Nữ Oa nương nương vào giờ khắc này đã hắc hóa.

Thậm chí trong lệ khí đó, còn loáng thoáng lộ ra khí tức khát máu.

Cảm giác này khiến mấy vị Thánh nhân còn lại thậm chí có chút rùng mình.

Đây còn là công đức nữ thánh của thế giới Hồng Hoang sao?

Tại sao lại trở nên cực đoan như vậy?

Sự thay đổi này quả thực khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Đây đâu còn là dáng vẻ của một vị Thánh nhân?

Dường như từ một đại thánh nữ đã biến thành một đại ma nữ.

Nhất là đôi môi đỏ của Nữ Oa, lúc này vậy mà đã biến thành màu đen quỷ dị.

Đôi môi màu đen càng tăng thêm cho Nữ Oa một vẻ lạnh lùng diễm lệ, thậm chí còn có khí thế của một hắc ám nữ vương.

Đôi mắt nàng đóng mở, mơ hồ toát ra một luồng khí tức khiến người ta lạnh gáy, tựa như có một luồng ma khí hung hãn đang sôi trào bên trong.

Nữ Oa dường như đã sa đọa thành ma?

Điều này khiến năm vị Thánh nhân còn lại không khỏi thắc mắc.

Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra?

Nữ Oa và năm vị nữ tử khác theo Tam Thất nữ thánh đến thăm Thiên Cơ Lâu, tại sao những nữ tử khác không trở về, mà chỉ có một mình Nữ Oa trở về?

Trở về thì cũng thôi đi, khí tức trên người lại có sự thay đổi lớn

như vậy.

Chẳng lẽ Nữ Oa và Trường Không đạo chủ đã xảy ra xung đột lớn?

Nghĩ đến khả năng này, sắc mặt của mấy vị Thánh nhân còn lại biến đổi liên tục.

Nếu thật sự xảy ra xung đột, Nữ Oa nương nương làm sao có thể an toàn rút lui?

Nơi đó là nơi nào?

Đó là Thiên Cơ Lâu a...

Yêu Yêu và Tam Thất diễm áp Hồng Hoang đều là nữ tỳ của Trường Không đạo chủ.

Còn có một đám tọa kỵ cảnh giới Thánh nhân.

E rằng Nữ Oa thật sự khó mà toàn thân trở ra.

Hoặc có lẽ Nữ Oa đã phải chịu đựng một sự sỉ nhục nào đó trong Thiên Cơ Lâu, điều này mới dẫn đến việc Nữ Oa hắc hóa.

Thông Thiên giáo chủ bên cạnh Nữ Oa nhìn Nữ Oa với ánh mắt ngày càng quái dị.

Ban đầu khi Tam Thất chọn người, hắn đã cảm thấy có điều kỳ lạ.

Người mà Tam Thất chọn đều là những nữ tử thiên kiều bá mị.

Đó đâu phải là chọn đại năng đi quan sát Hồng Hoang khai sáng?

Rõ ràng là Tam Thất đang chọn phi tần cho chủ nhân của mình.

Lúc đó Tam Thất chọn tới chọn lui, vậy mà lại chọn trúng Nữ Oa.

Điều này khiến Thông Thiên Thánh nhân cảm thấy có chút kỳ lạ.

Tam Thất rõ ràng có thù với Nữ Oa, tại sao lại chọn trúng Nữ Oa chứ?

Nay Nữ Oa trở về đầu tiên, e rằng thật sự đã bị sỉ nhục trong Thiên Cơ Lâu.

Trường Không đạo nhân thần bí khó lường...

Khí tức đại biến, dẫn đến Nữ Oa hắc hóa...

Chương 231

Chẳng lẽ...

Nghĩ đến đây, Thông Thiên Thánh nhân không khỏi cười hắc hắc.

E rằng thế giới Hồng Hoang từ nay về sau đã thiếu đi một vị công đức nữ thánh, mà lại có thêm một vị ma nữ muốn báo thù.

Mấy vị Thánh nhân có mặt ở đây hiển nhiên đều có ý đồ riêng.

Ngay lúc mọi người đang có những suy nghĩ riêng, trong đại điện bỗng có một luồng khí tức vô thượng giáng lâm.

Mấy vị Thánh nhân trong lòng chấn động.

Đây là lão sư của họ, Hồng Quân Đạo Tổ, đã đến.

Lập tức, họ vội vàng đứng dậy.

"Cung nghênh lão sư." Hồng Quân Đạo Tổ xuất hiện, liền ngồi ngay ngắn ở vị trí cao nhất trong đại điện, nhìn mấy người đệ tử bên dưới, khẽ gật đầu, sau đó ánh mắt dừng lại trên người Nữ Oa.

Bởi vì Nữ Oa lúc này, thay đổi thực sự quá lớn, hoàn toàn không còn khí thế của một công đức Thánh nhân, ngược lại giống như đã biến thành một đại ma nữ.

Chẳng lẽ Nữ Oa ở trong Thiên Cơ Lâu đã xảy ra biến cố gì sao?

Ánh mắt Hồng Quân Đạo Tổ lóe lên, cuối cùng mở lời.

"Các ngươi cứ ngồi đi, không cần đa lễ." "Nữ Oa, ngươi đến cầu kiến ta, có việc gì?" Nữ Oa hướng về phía Hồng Quân Đạo Tổ chắp tay, trong mắt lóe lên vô số quang mang, sau đó đột nhiên mở miệng: "Bẩm lão sư, chuyến đi Thiên Cơ Lâu lần này..." "Nữ Oa quả thực đã gặp được vị được gọi là Trường Không đạo chủ." Lời này vừa ra,

mấy vị Thánh nhân có mặt đều sững sờ.

Mấy vị Thánh nhân đều quay mặt lại, ánh mắt rực lửa nhìn chằm chằm Nữ Oa.

Nữ Oa có sự thay đổi lớn như vậy, xem ra thật sự có liên quan đến Trường Không đạo chủ.

Bầu không khí trong đại điện nhất thời trở nên quỷ dị.

Hồi lâu sau, Hồng Quân Đạo Tổ mở lời: "Nói rõ ràng." Nữ Oa nương nương trong mắt lóe lên một tia thần sắc quỷ dị.

"Trường Không đạo chủ... là một tuyệt thế đại ma đầu, đáng giết!!!" "Nếu không sau này Hồng Hoang tất loạn, đến lúc đó tất sẽ sinh linh đồ thán, thảm không nỡ nhìn!!!" "Nếu thật sự đến lúc đó, e rằng Hồng Hoang sẽ bị hủy diệt trong gang tấc." "Biết đâu bây giờ chính là thời cơ tốt nhất để chém giết hắn." "Nếu không ra tay, Hồng Hoang tất sẽ rơi vào vô biên địa ngục." Lời nói của Nữ Oa nương nương vô cùng cứng rắn, có thể thấy nàng đã hận Trường Không đạo chủ đến cực điểm.

Lời nói này có thể nói là vô cùng lạnh lẽo, tràn đầy sát ý.

Mấy vị Thánh nhân bên cạnh đều lộ vẻ quái dị, đồng thời cũng có chút kinh hãi.

Thật sự nghiêm trọng đến vậy sao?

Lời nói của Nữ Oa rốt cuộc có bao nhiêu phần sự thật?

Mấy vị Thánh nhân không khỏi lộ ra mấy phần thần sắc quái dị.

Chỉ mới mấy ngày ngắn ngủi, Nữ Oa rốt cuộc đã trải qua chuyện gì?

Lại trở nên sát khí ngút trời như vậy?

Chẳng lẽ Trường Không đạo nhân kia thật sự là một tuyệt thế đại

ma đầu?

Nhưng trên Hồng Mông Tử Kim Bảng rõ ràng nói có đại năng thần bí đang bảo vệ Hồng Hoang.

Thậm chí cả Thế Giới Thụ, Thông Thiên Kiến Mộc cũng đang âm thầm bảo vệ Hồng Hoang.

Là chủ nhân của chúng, vị đại năng thần bí âm thầm bảo vệ Hồng Hoang, tự nhiên chính là Trường Không đạo nhân.

Nhưng tại sao lời nói của Nữ Oa nương nương lại trái ngược như vậy?

Rốt cuộc ai đang nói dối?

Hồng Mông Tử Kim Bảng đang nói dối sao?

Hay là Nữ Oa nương nương đang nói dối?

Trong nhất thời, mấy vị Thánh nhân lại không đoán ra được manh mối.

Nhưng một bên, Thông Thiên Thánh nhân, ánh mắt lại lộ ra một tia quái dị.

Xem ra giữa Nữ Oa và Trường Không đạo chủ, quả nhiên đã xảy ra một số chuyện không thể miêu tả được.

Nữ Oa có thể đã chịu thiệt thòi rất lớn, dẫn đến tính tình đại biến.

Lời nói của Nữ Oa, e rằng độ tin cậy không cao.

Lúc này, Thông Thiên giáo chủ sắc mặt quái dị, bởi vì có một số chuyện hắn nhìn rất thấu triệt.

Giờ khắc này, không khỏi nhìn Nữ Oa một cái đầy thâm ý.

Nhưng hắn không vạch trần suy nghĩ của Nữ Oa.

Hồng Hoang ra sao thì có quan hệ gì đến hắn?

Đối với hắn, Hồng Hoang càng loạn, càng vui.

Lập tức, hắn quay mặt đi, không nói một lời.

Lúc này, mấy vị Thánh nhân khác đều không xen vào, mà đều chờ đợi Nữ Oa nói tiếp.

Nữ Oa trầm mặc một lúc, trong mắt lóe lên một tia hận ý khắc cốt ghi tâm, sau đó sát ý ngút trời tuôn ra.

"Đệ tử quả thực đã tiến vào Thiên Cơ Lâu." "Nhưng Thiên Cơ Lâu rốt cuộc ở phương nào, đến nay đệ tử vẫn không biết." "Trong Thiên Cơ Lâu có một phương thiên địa mênh mông, thiên địa đó dường như không nhỏ hơn thế giới Hồng Hoang, đệ tử đối với nơi đó cũng chỉ biết một nửa, nhưng mức độ nồng đậm của các loại linh khí bên trong quả thực đến mức kinh người." "Cường độ năng lượng đó, vượt xa Hồng Hoang trăm lần, nghìn lần, thậm chí vạn lần." "Đó là một nơi vượt ngoài sức tưởng tượng." Nghe đến đây, những người khác đều hít một hơi khí lạnh.

Không hổ là Thiên Cơ Lâu xếp hạng nhất trên Pháp Bảo Bảng.

Quả thực có chút khó có thể tưởng tượng.

Nữ Oa trầm mặc một lúc, lại mở lời.

"Phương thiên địa trong Thiên Cơ Lâu đó, quả thật có tạo hóa vô song." "Tùy tiện một ngọn cỏ dại cũng có năng lực mạnh mẽ sánh ngang siêu cấp linh căn." "Tùy tiện một con thần thú, gần như đều có thể sánh ngang với những thần thú trên Tọa Kỵ Bảng." "Có thể nói Trường Không đạo chủ một mình đã nắm giữ số bảo vật sánh ngang với toàn bộ Hồng Hoang." Lời này vừa ra, mấy vị Thánh nhân lập tức hít một hơi khí lạnh.

Nếu lời của Nữ Oa là thật, vậy cũng quá đáng sợ rồi?

Điều này thực sự có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Hóa ra bảo vật của Trường Không đạo nhân không chỉ có những thứ đã lên bảng sao?

Còn có vô số bảo vật chưa lên bảng sao?

Nữ Oa lại mở lời.

“Lời của đệ tử tuyệt không hư ngôn!” “Ngoài ra, đệ tử còn gặp được rất nhiều đại năng.” “Trên Tọa Kỵ Bảng, Hỗn Thế Tứ Hầu xếp thứ mười một, đệ tử đã gặp được ba trong số đó.” “Tọa Kỵ Bảng, con Ca Tư Lạp xếp thứ mười, đệ tử cũng đã gặp.” “Ngoài ra, còn có Thú Thần Thần Nghịch.” “Ma Tổ La Hầu.” “Còn có vị Yêu Yêu xếp thứ hai trên Tiên Tư Bảng.” “Những đại năng này, đệ tử đều đã gặp qua.” “Hít...” Nghe lời Nữ Oa, mấy vị Thánh nhân đều hít một hơi khí lạnh.

“Trường Không đạo nhân kia đệ tử cũng đã gặp.” “Người này thực sự là một ma đầu sát khí ngút trời, nếu người này không trừ, Hồng Hoang tất loạn.” “E rằng sau này Hồng Hoang đều sẽ trở thành bãi tha ma của hắn.” “Thú Thần Thần Nghịch là hạng người gì?” “Ma Tổ La Hầu lại là hạng người gì?” “Những kẻ như vậy, đều đã thần phục dưới chân hắn.” “Người này cụ thể ra sao, đệ tử không nói nhiều nữa.” “Lão sư cùng chư vị sư huynh tự mình suy xét đi.” Nói xong những lời này, Nữ Oa liền im lặng.

Lời đã nói đến đây, cũng không có gì để nói thêm.

Nữ Oa nương nương vào giờ khắc này đã trầm mặc.

Mấy vị Thánh nhân khác vào giờ khắc này, cũng suy tư như thủy triều.

Trường Không đạo nhân đột nhiên xuất hiện này quả thực là một phiền toái lớn, không chỉ uy hiếp đến địa vị của họ, mà còn uy hiếp đến tôn vị của lão sư.

Dù sao một núi không thể có hai hổ, một Hồng Hoang sao có thể cùng lúc dung chứa được Hồng Quân Đạo Tổ và Trường Không đạo chủ?

Ngay lúc mấy người suy tư hồi lâu, giọng nói của Đạo Tổ truyền xuống.

"Hồng Mông Tử Kim Bảng tiết lộ hắn âm thầm bảo vệ Hồng Hoang, chuyện này là thật hay giả?" Nghe Hồng Quân Đạo Tổ hỏi, Nữ Oa nương nương trong mắt lóe lên một tia quỷ dị, thậm chí còn mơ hồ lộ ra một tia trào phúng.

Vô số năm trước, Hồng Quân Đạo Tổ đã trở thành Thiên Đạo Thánh nhân, thậm chí còn được Thiên Đạo công nhận, có tư cách hợp thân hóa đạo.

Sau khi hợp thân hóa đạo, có Thiên Đạo gia trì, chiến đấu lực đuổi thẳng Đại Đạo Thánh nhân.

Nay vô số năm trôi qua, rốt cuộc khủng bố đến mức nào, không ai biết được.

Biết đâu nhiều năm trước đã thành tựu Đại Đạo Thánh nhân rồi.

Ai mà biết được?

Nhưng chính một vị Đạo Tổ được mọi người kính ngưỡng như vậy, lại luôn đặt tâm tư vào bên trong Hồng Hoang.

Cả ngày đều là âm mưu quỷ kế, cả ngày đều là tranh quyền đoạt lợi, sợ có người uy hiếp đến địa vị của mình.

Không phải nhìn chằm chằm Vu tộc, thì là nhìn chằm chằm Yêu tộc.

Thậm chí động tĩnh của mấy vị Thánh nhân bọn họ cũng nằm dưới sự giám sát của Đạo Tổ.

Ngay cả việc người khác vô số năm qua âm thầm bảo vệ Hồng Hoang cũng không biết.

Thật là nực cười.

Hồng Quân Đạo Tổ chỉ biết lừa gạt chúng sinh Hồng Hoang.

Từ sau cuộc chiến Ma Đạo đến nay, có bao nhiêu sinh linh vì bố cục của Hồng Quân Đạo Tổ mà chết đi?

Bao gồm cả Vu Yêu Lượng Kiếp lần này, cũng là do Hồng Quân Đạo Tổ âm thầm thao túng.

Nghĩ lại, thật là đáng buồn đáng tiếc.

Hồng Quân Đạo Tổ đây là xem thế giới Hồng Hoang như hậu hoa viên của mình...

Chương 232

Mấy vị Thánh nhân bọn họ, chẳng qua chỉ là con rối mà ông ta tạo ra để quản lý Hồng Hoang.

Nữ Oa nương nương trong lòng cười lạnh.

Chỉ cần Hồng Quân Đạo Tổ phân ra một chút tâm tư, cũng không đến nỗi không biết một chút nào về nguy hiểm to lớn ẩn giấu trong Hồng Hoang.

Ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang kính ngưỡng Hồng Quân Đạo Tổ, cũng chẳng qua chỉ là một tên ngụy quân tử tranh quyền đoạt lợi.

Trường Không đạo chủ kia tuy đáng hận, nhưng so với Hồng Quân Đạo Tổ, lại quang minh lỗi lạc hơn nhiều.

Trong lòng tuy phỉ báng, nhưng Nữ Oa không hề biểu lộ ra ngoài.

Suy tư một lúc, sau đó nói: "Hồng Mông Tử Kim Bảng tiết lộ hắn âm thầm bảo vệ Hồng Hoang, chuyện này e là thật." "Hắn sở dĩ vẫn chưa bắt đầu gây họa cho Hồng Hoang, e là cũng bị một số đại năng nào đó kìm chân." "Một khi hắn giải quyết xong những nguy cơ đó, sau này dẫn dắt Tam Thất, Yêu Yêu, La Hầu, Thần Nghịch... xuất hiện." "E rằng Hồng Hoang, tất nhiên sẽ sinh linh đồ thán." "Nói theo một khía cạnh khác, hắn bảo vệ Hồng Hoang, nhưng chúng sinh Hồng Hoang lại đều kính ngưỡng Đạo Tổ..." Nữ Oa nương nương nói đến đây liền dừng lại.

Ý tứ đã không cần nói cũng hiểu.

Lời đã nói đến đây, chỉ có thể dựa vào mấy người khác tự suy diễn.

Dù sao nói thẳng quá, ngược lại lại không còn ý nghĩa.

Nhưng dù vậy, sắc mặt các Thánh nhân khác đột nhiên đại biến!

Bất kể lời nói của Nữ Oa nương nương có bao nhiêu phần sự thật, câu nói này của Nữ Oa nương nương lại không sai.

Cho dù Trường Không đạo chủ kia là một đại năng cao phong lượng tiết, e rằng sau này vẫn sẽ có xung đột với họ.

Dù sao người ta đã bảo vệ Hồng Hoang, kẻ ngồi không hưởng lợi lại là Hồng Quân...

Nghĩ đến đây, các Thánh không khỏi rùng mình.

Xem ra bất kể Trường Không đạo chủ kia có phải là một ma đầu hay không, sau này sớm muộn cũng có một trận chiến.

Xem ra phải chuẩn bị sớm.

Dù sao Trường Không đạo chủ này có thể nói là sâu không lường được...

Nghĩ đến đây, mấy vị Thánh nhân không khỏi tê cả da đầu.

Ngay lúc này, Hồng Quân Đạo Tổ ngồi ở vị trí cao cuối cùng cũng lên tiếng: "Nữ Oa nói có lý." "Các ngươi cần chuẩn bị sớm, dù sao các ngươi là môn hạ đạo thống của ta, Hồng Quân." "Chính cái gọi là đạo bất đồng, bất tương vi mưu." "Xem ra uy hiếp thật sự của Hồng Hoang, từ trước đến nay chưa từng bị đoạn tuyệt." "Ta, Hồng Quân, và Trường Không đạo chủ kia, sớm muộn cũng sẽ có một trận chiến..." "Vừa hay khoảng thời gian này các ngươi đều đã nhận được không ít cơ duyên." "Thậm chí có người còn nhận được mấy đạo Đại Đạo hoàn chỉnh." "Có thể tặng cho đệ tử có cơ duyên dưới trướng làm khế cơ thành thánh." "Cũng có thể tự thân luyện hóa, tăng cường pháp lực." "Dù sao sau này các ngươi phải đối đầu với La Hầu, Thần Nghịch, Tam Thất bọn họ." "Phía Trường Không đạo chủ, Đạo Tổ ta sẽ tự mình theo dõi." "Sau này nếu có dị động, các ngươi nghe hiệu

lệnh của ta là được.” Mấy vị Thánh nhân gật đầu vâng dạ, mỗi người đều chiến ý dâng trào.

Những kẻ đó tuy cực kỳ biến thái, nhưng bọn họ cũng không phải là hạng dễ bắt nạt.

Ở trong Hồng Hoang, bọn họ thực sự không sợ hãi điều gì.

Lúc này, Nữ Oa trong lòng cười lạnh.

“Trường Không đạo chủ...” “Ngươi đã sỉ nhục ta như vậy...” “Ta, Nữ Oa, tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua cho ngươi.” “Cho dù ta không phải là đối thủ của ngươi, ta cũng tuyệt đối không để ngươi sống yên ổn.” Giờ khắc này, ánh mắt Nữ Oa lóe lên, ánh mắt lộ ra vẻ băng lãnh vô tận.

Nàng nhất định phải khiến Trường Không đạo chủ sống không bằng chết, nếu không khó giải mối hận trong lòng.

Ngay lúc này, Hạo Thiên đồng tử tiến lên bẩm báo.

“Khởi bẩm lão gia, chư vị Thánh nhân.” “Hồng Hoang hiện tại đã xảy ra một chuyện lớn.” “Hình như là Bồng Lai tiên đảo đã xuất thế.” “Yêu tộc và Vu tộc đều đã nghe tin mà đến.” “Hiện tại đã lên Bồng Lai tiên đảo, đang tìm kiếm cơ duyên bên trong.” “Lại có chuyện như vậy sao?” Mấy vị Thánh nhân cũng hơi sững sờ.

Bồng Lai tiên đảo quả thực có đại cơ duyên, ngay cả mấy vị Thánh nhân cũng rất khó tìm được vị trí của nó.

Không ngờ sau bao nhiêu năm, lại một lần nữa xuất thế sao?

Nghe những lời này, Hồng Quân Đạo Tổ có chút không kiên nhẫn.

Ông ta đối với cái gọi là Bồng Lai tiên đảo, cái gọi là cơ duyên, thực sự không thèm để vào mắt.

“Chuyện như vậy đừng làm phiền ta...” “Đều lui đi.” Nói xong,

phất phất tay.

Mấy vị Thánh nhân tâm lĩnh thần hội, vội vàng đứng dậy hành lễ, xoay người rời đi, mỗi người trở về đạo trường của mình.

Nhưng tất cả đều đổ dồn ánh mắt về Bồng Lai tiên đảo.

Dù sao cũng là Bồng Lai tiên đảo, nơi mà thượng cổ thời kỳ, Đông Vương Công đã nhận được cơ duyên.

Lần này lại xuất thế, biết đâu lại có cơ duyên cực kỳ trọng đại nào đó cũng không chừng. --------- Chính cái gọi là Hồng Hoang không tính năm tháng.

Đại năng Vu tộc và đại năng Yêu tộc đã ở Bồng Lai tiên đảo hơn một năm.

Rất nhiều người đều thu hoạch đầy đủ, đặc biệt là đông đảo đại năng của Yêu tộc và Vu tộc.

Rất nhiều người đã phá giải được mấy chục đạo cấm chế, nhận được lợi ích to lớn.

Những cấm chế này là thứ cực kỳ hiếm có, bất kể là luyện đan hay luyện khí, những cấm chế này đều vô cùng quan trọng.

Ngay lúc các đại năng bên ngoài đang hừng hực khí thế phá giải cấm chế, thì Đông Vương Công ở sâu bên trong, vào giờ khắc này lại đột nhiên mừng như điên.

Đó là một niềm vui sướng khi được tái sinh sau tai kiếp.

Hắn cuối cùng đã phá giải được cấm chế sâu nhất.

Đối với hắn, đây là một chuyện đáng vui mừng.

Người bên ngoài điên cuồng luyện hóa, đó là vì những cấm chế này là bảo vật.

Còn hắn luyện hóa cấm chế, là để chạy trốn.

Nếu chậm một chút, e rằng tính mạng cũng không giữ được.

Cứ như vậy, hắn luôn căng thẳng thần kinh, suýt chút nữa đã khiến hắn sụp đổ.

Nay hắn dựa vào một tia cơ duyên độc hữu, chuyên tìm những cấm chế tương đối dễ phá, tốc độ phá giải nhanh hơn những người khác một chút.

Vì vậy mới phá giải được đạo cấm chế cuối cùng trước mặt.

Giờ đây, hắn có thể thẳng tiến vào trong.

Đông Vương Công hít sâu một hơi, liền đứng dậy đi vào sâu trong Bồng Lai tiên đảo để tìm kiếm.

Sâu trong Bồng Lai tiên đảo, sương mù dày đặc, ngay cả thần thức của hắn cũng không thể triển khai, cuối cùng chỉ có thể tự mình tiến về phía trước tìm kiếm.

Cảnh vật dưới chân quả thực vô cùng ưu mỹ, có rừng trúc tím tĩnh mịch trong lành, lại có dòng sông nhỏ linh tú uốn lượn.

Thực sự là một siêu cấp tiên cảnh, tốt hơn rất nhiều lần so với lúc hắn ở Bồng Lai tiên đảo.

Rất lâu sau đó, hắn cuối cùng cũng nhìn thấy một cảnh tượng vô cùng chấn kinh.

Bởi vì trước mắt hắn, lại có một tòa kiến trúc kỳ quái vô cùng to lớn, cao chọc trời, khí thế bàng bạc.

Tòa kiến trúc này cao không biết bao nhiêu vạn vạn trượng.

“Đây là...” Đông Vương Công nhìn tòa kiến trúc trước mắt, trong lòng vô cùng kinh hãi.

Bởi vì khi ở bên ngoài, căn bản không nhìn thấy tòa kiến trúc khí thế bàng bạc như vậy.

Chỉ khi đến gần mới có thể nhìn thấy sự tồn tại của tòa kiến trúc này.

Nói cách khác, có người đã sử dụng không gian pháp tắc vô thượng ở đây.

Người bên ngoài tự nhiên không nhìn thấy cung điện này.

Nhưng điều khiến Đông Vương Công chấn kinh không chỉ có vậy.

Tòa cung điện này thực sự quá đồ sộ huy hoàng, ngay cả khi hắn ban đầu tự mình xây dựng thiên cung trên bầu trời, cũng hoàn toàn không thể so sánh với tòa kiến trúc có hình dáng kỳ quái này.

Đây là một phong cách chưa từng thấy.

"Rốt cuộc là ai đã xây dựng cung điện ở đây?" Đông Vương Công vào giờ khắc này lẩm bẩm, trong lòng thậm chí còn có chút kinh hãi.

Tâm tư của người này xảo diệu như vậy, tất nhiên là một vị siêu cấp đại năng.

Từ thượng cổ thời kỳ, hắn đã nhận được Bồng Lai tiên đảo này, thậm chí còn nhận được cơ duyên trên Bồng Lai tiên đảo.

Nhưng lúc này lại có một tòa cung điện vô cùng hùng vĩ tọa lạc ở đây.

Tại sao trước đây lại không hề hay biết?

Chẳng lẽ là sau khi Bồng Lai tiên đảo biến mất, vị đại năng thần bí mới đến nơi này sao?

Đông Vương Công có chút nghi hoặc, sau đó liền nhìn lên tòa cung điện khổng lồ này.

Chỉ thấy có mấy hàng chữ khổng lồ.

“Biệt nhân tiếu ngã thái phong điên.” “Ngã tiếu tha nhân khán bất xuyên.” (Người đời cười ta quá điên cuồng, Ta cười người đời nhìn không thấu) Hai hàng chữ này nguệch ngoạc, viết rất tùy ý, trông rất cẩu thả.

Nhưng lại có một loại vận vị tung hoành tiêu sái.

Cùng lúc đó, mấy hàng chữ này vẫn đang tỏa ra một luồng khí vận thần bí.

Đông Vương Công nhìn một cái liền cảm thấy trời đất quay cuồng, thậm chí hai tai cũng ong ong.

Trong nhất thời không khỏi kinh hãi.

Nơi này quả nhiên là đạo trường từng có của một vị đại năng.

Chương 233

Mấy hàng chữ này viết rất tùy ý, nhưng lại có cảm giác hồn nhiên thiên thành.

Lúc này vẫn đang tỏa ra đạo vận vô tận.

Ngoài ra dường như còn có một luồng kiếm khí vô địch.

Lúc này có vô số khí tức từ bốn chữ này tuôn ra.

Những khí tức này dần dần lan tỏa, bao trùm toàn bộ Bồng Lai tiên đảo.

Lúc này sắc mặt Đông Vương Công trắng bệch.

"Chẳng lẽ cấm chế trên hòn đảo này đều là khí tức do những đại đạo văn tự này tỏa ra sao?" "Mấy hàng chữ này lợi hại như vậy sao?" Đông Vương Công không khỏi cảm thấy có chút kinh hãi.

Những cấm chế đó rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào, hắn hiểu rõ hơn ai hết.

Ban đầu hắn còn tưởng những cấm chế này là do đại năng thần bí bố trí.

Không ngờ chỉ là khí tức do một vài văn tự tỏa ra mà thôi.

Giờ khắc này Đông Vương Công mồ hôi lạnh túa ra.

"Nơi này, chẳng lẽ từ vạn cổ trước đây đã là hành cung của đại năng thần bí sao?" "Vậy vị đại năng thần bí này rốt cuộc là ai?" "Chẳng lẽ là Trường Không đạo chủ?" "Hay là người khác?" "Vậy nơi ta từng ở trước đây là nơi nào?" "Chẳng lẽ không phải Bồng Lai tiên đảo sao?" Ngay lúc Đông Vương Công ở bên trong kinh hãi, người bên ngoài vẫn đang điên cuồng luyện hóa cấm chế.

Quả thực là một cảnh tượng hừng hực khí thế.

Thậm chí có rất nhiều đại năng đã tiến vào vùng trung tâm của cấm chế, nói không chừng không bao lâu nữa, sẽ có thể phá vỡ một con đường.

Mà ngay lúc đông đảo đại năng đang cắm đầu làm việc, lại có hai bóng người lặng lẽ bay ra.

Thần không biết quỷ không hay, không một ai phát hiện.

Mà nếu có người có thể nhìn thấy hai người này tụ lại với nhau, tất nhiên sẽ kinh ngạc đến rớt cả răng.

Không ai có thể ngờ được, hai người này lại tụ lại với nhau.

Bởi vì hai người này, chính là... hai thủ lĩnh của Vu Yêu nhị tộc đương thời.

Một người là Yêu Đế Đế Tuấn.

Còn người kia là thủ lĩnh Thập Nhị Tổ Vu, Đế Giang.

Không ai có thể ngờ được, hai chúa tể của hai tộc vốn là kẻ thù sinh tử, lại đi cùng nhau vào giờ khắc này.

Điều này tất nhiên sẽ vượt ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Phải biết rằng hai người này là kẻ thù sinh tử, thậm chí còn hận thù hơn cả mối thù giết cha, cướp vợ rất nhiều lần.

Nhưng hiện tại hai người này lại thật sự tụ lại với nhau.

Lúc này, hai người đều có ánh mắt lạnh lẽo, nhưng lại không có ý định động thủ.

Qua một lúc, thủ lĩnh Thập Nhị Tổ Vu, Đế Giang mở lời: “Nói đi, con súc sinh lông lá kia, mời ta đến đây rốt cuộc có việc gì?” Đế Giang thực sự có chút xem thường Đế Tuấn.

Nếu không phải kiêng kỵ pháp bảo của Đế Tuấn, Đế Tuấn tuyệt không phải là đối thủ của mình.

Đế Tuấn đối diện nghe lời của Đế Giang, sắc mặt lạnh đi.

"Tên đầu óc đơn giản, tứ chi phát triển nhà ngươi, nói chuyện khách khí chút đi." Đế Giang khẽ hừ một tiếng, trong mắt lộ ra vẻ khinh thường.

Đối phương cũng chỉ dựa vào pháp bảo lợi hại mà thôi, luận thực lực chân chính, căn bản không đáng xem.

Tuy nghĩ như vậy, nhưng hắn cũng không nói thêm gì.

Đối phương bây giờ tìm mình đến, chắc chắn là có chuyện muốn nói.

Thì ra vừa rồi chính là Yêu Đế Đế Tuấn của Yêu tộc, nhân lúc hỗn loạn, đã truyền tin cho Đế Giang.

Gặp mặt ở phía đông Bồng Lai ức vạn vạn dặm.

Có chuyện muốn nói với Đế Giang.

Đế Giang suy tư một lúc, cuối cùng vẫn đến.

Đế Tuấn trầm giọng nói: "Hiện tại Thánh nhân cũng đang chú ý đến Bồng Lai, cần phải nói ngắn gọn." Đế Tuấn mở lời liền tung ra một tin tức bom tấn, không khỏi khiến Đế Giang cũng giật mình.

Xem ra Đế Tuấn đã nhận được một số tin tức.

Đối phương có thể tung ra tin tức này, một mặt là thể hiện thành ý, mặt khác cũng đang ám chỉ nội dung đàm phán hôm nay không hề đơn giản.

Hiểu rõ những điều này, Đế Giang cũng không còn mỉa mai nữa, ngược lại trịnh trọng nói: "Nói đi, ngươi gọi ta đến đây, rốt cuộc có mưu đồ gì?" Đế Tuấn sắc mặt nghiêm nghị.

“Chẳng lẽ Vu tộc các ngươi, không hề cảm thấy Vu Yêu Lượng Kiếp này có chút kỳ lạ sao?” Đế Giang gật gật đầu, tiếp tục giữ im lặng, chờ đợi lời nói của Đế Tuấn.

Đế Tuấn mở lời: “Vu Yêu lưỡng tộc đại chiến vô số năm.” “Có lúc Yêu tộc chiếm thượng phong.” “Cũng có lúc Vu tộc các ngươi chiếm thượng phong.” “Ví như lần trước, vì Yêu tộc không đủ người, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận của Yêu tộc bị Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận của các ngươi phá vỡ.” “Theo lý mà nói Yêu tộc sắp thảm bại, nhưng lại bị Đạo Tổ ngăn cản.” “Và còn đặt ra quy tắc vạn năm không được tái chiến.” “Chẳng lẽ Vu tộc các ngươi không hề nghĩ tại sao sao?” Lời này vừa ra, Đế Giang trong nháy mắt sững sờ.

Xem ra Đế Tuấn và hắn đã nghĩ giống nhau.

Hắn thật sự đã nghĩ đến vấn đề này.

Hai tộc giao chiến vô số năm, Vu tộc tự nhiên có lúc rơi vào thế hạ phong, cũng có lúc rơi vào thế thượng phong.

Nhưng vô số năm qua, Vu Yêu lưỡng tộc lại luôn ở một mức độ tương đối cân bằng.

Như vậy quả thực có chút kỳ lạ, rốt cuộc là tại sao?

Những Thánh nhân kia cùng với Đạo Tổ, khiến thực lực của Vu Yêu lưỡng tộc luôn duy trì ở một mức cân bằng, rốt cuộc là vì sao?

Đế Giang trong nháy mắt đã nghĩ đến vô số khả năng.

Ở thời đại này, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đã sớm suy tàn, còn lại chẳng qua chỉ là một số ngụy long giả phượng đã mất đi bản nguyên chi lực.

Cuộc chiến Ma Đạo cũng đã bình ổn rất nhiều năm.

Thiên địa chỉ còn Vu Yêu nhị tộc quật khởi.

Vì tranh đoạt khí vận, tài nguyên và lãnh thổ của Hồng Hoang thiên địa, hai tộc đã chinh chiến với nhau vô số năm.

Đến nay đã sớm hình thành huyết hải thâm thù.

Đặc biệt là mười người con của Đế Tuấn chết đi chín người, từ đó dẫn đến một trận đại chiến.

Ban đầu Vu tộc chiếm thượng phong, lại bị Đạo Tổ ra lệnh dừng lại.

Điều này có chút kỳ lạ.

Đạo Tổ tại sao lại ra lệnh dừng lại?

Và cuộc chiến Vu Yêu cũng có chút quỷ dị, thậm chí cuối cùng còn diễn hóa thành một lượng kiếp to lớn.

Lượng kiếp này càng ngày càng kịch liệt, không thấy có xu thế dừng lại.

Tuy rằng có một số cuộc chiến là không thể tránh khỏi, nhưng cũng không đến mức lan rộng nhanh như vậy.

Hoàn toàn là có người đứng sau thúc đẩy, và còn cố ý tạo ra một sự cân bằng, chính là muốn để Vu Yêu nhị tộc bọn họ lưỡng bại câu thương.

Mỗi khi cán cân này bị phá vỡ, Đạo Tổ, hoặc các Thánh nhân khác sẽ ra tay, dẫn đến Vu Yêu nhị tộc luôn ở trong một trạng thái cân bằng.

Hai thủ lĩnh của hai tộc đã sớm có chút nghi hoặc, nhưng lại không tìm thấy bất kỳ manh mối nào.

Yêu tộc có Nữ Oa thành thánh.

Vu tộc Hậu Thổ cũng không hiểu sao lại trở thành Thánh nhân.

Đây chẳng phải lại trở thành một sự cân bằng sao?

Chẳng lẽ thật sự chỉ là trùng hợp đơn giản như vậy?

Đế Giang dường như đã ngửi thấy mùi âm mưu nào đó.

Hậu Thổ từ trước đến nay chưa từng nghĩ sẽ trở thành Địa Đạo Thánh nhân gì đó, nhưng lại đột nhiên thành thánh, điều này có chút kỳ lạ.

Nghĩ kỹ lại quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Hậu Thổ dựa vào cái gì để thành thánh?

Vu tộc thậm chí ngay cả nguyên thần cũng không hoàn chỉnh, lại không hiểu sao thành thánh.

Còn có vô số chuyện đều nói không rõ ràng.

Ngay trước đó không lâu, Nữ Oa nương nương đột nhiên truyền âm cho Đế Tuấn, ẩn ý điểm vài câu.

Đế Tuấn trong nháy mắt đã hiểu ra rất nhiều chuyện.

Nhân lúc những người khác không rảnh để ý, hắn liền trực tiếp mời riêng thủ lĩnh đối phương đến đây cùng nhau đàm phán.

Hai người nhất thời giữ im lặng.

Đế Giang sau khi được Đế Tuấn nhắc nhở, sắc mặt cũng biến đổi liên tục.

Hiển nhiên lời nói của đối phương đã khiến hắn đồng cảm.

Chương 234

Hắn tuy thấy Đế Tuấn có chút hư ngụy, nhưng những lời này của đối phương lại rất hợp ý hắn.

Đế Giang không khỏi gật gật đầu, không nhanh không chậm nói: "Quả thực như vậy, đã đến lúc nên hòa hoãn tình hình Vu Yêu nhị tộc rồi." "Không thể cứ mãi làm con cờ của Đạo Tổ." Đế Tuấn bên cạnh gật gật đầu.

"Hiện nay Hồng Mông Tử Kim Bảng hoành không xuất thế." "Đây là đại cơ duyên của chúng sinh Hồng Hoang." "Là cơ duyên của Yêu tộc ta, cũng là cơ duyên của Vu tộc ngươi." "Hai tộc chúng ta nếu còn tranh đấu nữa, e rằng ngược lại sẽ bỏ lỡ cơ hội chứng đạo." "Vì nhỏ mất lớn, ngược lại không tốt." Yêu Đế Đế Tuấn nói những lời này không nhanh không chậm, không nghe ra bất kỳ dao động tình cảm nào.

Giờ khắc này, mượn Hồng Mông Tử Kim Bảng làm cái cớ, đề xuất sách lược hưu chiến.

Đế Giang đối diện suy tư hồi lâu, cuối cùng cũng gật gật đầu, coi như đã chấp nhận lời nói của Đế Tuấn.

"Thực ra Yêu tộc các ngươi cũng nên cảm nhận được." "Hiện nay khí vận của Vu Yêu nhị tộc chúng ta đang thất thoát rất nhiều." "Nếu cứ theo quỹ đạo cũ, e rằng trong tương lai không xa, sau khi khí vận thất thoát hết, Vu Yêu nhị tộc chúng ta sẽ đi đến diệt vong." "Tin rằng đây cũng là cảnh tượng mà các đại năng khác của Hồng Hoang muốn thấy." Hai vị này đều là những nhân vật đỉnh tiêm của thế giới Hồng Hoang, đối thoại cũng rất đơn giản, ba câu hai lời đã đạt được sự đồng thuận.

Hiện tại Hồng Mông Tử Kim Bảng là chuyện quan trọng nhất, hai vị đại năng đều quyết định tạm thời hưu chiến.

Cùng với việc hai người đã nói xong, bầu không khí giữa hai người cũng dịu đi một chút.

Sau đó Đế Tuấn lại mở lời.

"Chúng ta tuy quyết định tạm thời hưu chiến, nhưng bề ngoài vẫn phải làm một chút." "Có thể thỉnh thoảng để những tên dã man đầu óc đơn giản, tứ chi phát triển của Vu tộc các ngươi qua đây chịu chết." "Chúng ta cũng sẽ phái một số sơn dã tinh quái đến nơi Vu tộc các ngươi khiêu khích, đến lúc đó các ngươi có thể tùy ý tàn sát." "Mục đích làm như vậy chủ yếu là để mê hoặc những đại năng kia." "Không thể để họ phát hiện manh mối." "Ý ngươi thế nào?" Đế Giang nghe lời Đế Tuấn, không khỏi đảo mắt.

Đế Tuấn này quả nhiên là ngụy quân tử!

Chuyện như vậy cũng nghĩ ra được.

Nhưng ý tưởng này lại không tồi.

Sau đó liền gật gật đầu.

"Nói có lý." Một lúc sau, Đế Tuấn lại nói.

"Tuy chúng ta tạm thời hưu chiến, nhưng cuộc chiến tranh bá này vẫn không thể tránh khỏi." "Chúng ta không bằng đổi thành văn đấu thế nào?" Đế Giang đảo mắt.

"Thế nào là vũ đấu?

Thế nào là văn đấu?" Đế Tuấn ha ha cười một tiếng.

"Vũ đấu, chính là hai tộc chúng ta làm một số việc bề ngoài." "Vừa không tổn hại đến căn cơ của hai tộc chúng ta, vừa có thể mê hoặc những đại năng kia." "Văn đấu, chính là ứng nghiệm trên người

Nhân tộc.” “Nữ Oa nương nương vừa mới nói cho ta biết.” “Chúa tể thiên địa tương lai, chính là những Nhân tộc kia!” “Nhân tộc sẽ là chúa tể tương lai của Hồng Hoang, là vua của khí vận.” “Nữ Oa tạo người, do đó mà thành thánh, Thái Thượng Lão Tử lập Nhân Giáo, giáo hóa vạn dân, do đó mà thành thánh.” “Nhân tộc rốt cuộc đáng sợ đến mức nào, ta cũng không cần nói nhiều nữa chứ?” “Tuy Nhân tộc hiện tại yếu đuối không chịu nổi, nhưng cũng đã có thế quật khởi... chắc ngươi cũng có chú ý.” “Sau khi Nhân tộc quật khởi, Vu Yêu lưỡng tộc cuối cùng sẽ có kết cục gì?

Ta cũng không cần nói nhiều nữa, ngươi tự nhiên hiểu rõ hơn ta.” “Muốn phá trừ ách vận của Vu Yêu nhị tộc.” “Phải kiềm chế sự quật khởi của Nhân tộc, lúc cần thiết, thậm chí còn cần phải diệt sạch toàn bộ Nhân tộc.

Nếu không, Vu Yêu tất vong.” Lời nói này của Đế Tuấn có thể nói là vô cùng ác độc.

Và những chuyện hắn nói này tuyệt đối không phải là bịa đặt, mà là do Nữ Oa nương nương truyền âm nói cho hắn biết.

Những lời này, hắn cũng đã nói đến cực hạn.

Nếu Đế Giang còn không hiểu, vậy thì Vu tộc đáng bị diệt.

Khoảng thời gian này hắn cũng đã có chút nhận ra, khí vận của Vu tộc và Yêu tộc tương đương nhau.

Đạo Tổ muốn khống chế hai tộc cùng đi đến diệt vong.

Sau khi Vu Yêu nhị tộc diệt vong, chúa tể thiên địa tương lai chính là Nhân tộc.

So với Vu Yêu nhị tộc, Nhân tộc sẽ dễ khống chế hơn nhiều.

Đây cũng là nguyên nhân Đạo Tổ chuẩn bị để Nhân tộc quật khởi.

Đồng thời, Nhân tộc quật khởi cũng là thiên ý, không thể chống lại.

Hiện tại, bọn họ phải ra tay với Nhân tộc.

Nếu không sẽ hối hận không kịp.

Đây cũng là trọng tâm của cuộc thảo luận giữa hai người khi hắn gọi Đế Giang đến.

Đế Giang nghe những lời này cũng sắc mặt đại biến.

Sự tình cuối cùng đã sáng tỏ.

Chẳng trách vô số năm qua, bất kể Yêu tộc chiếm thượng phong hay Vu tộc chiếm thượng phong, đến cuối cùng đều trở về một sự cân bằng quỷ dị.

Thì ra Đạo Tổ luôn luôn can thiệp, chính là để Vu Yêu nhị tộc diệt tuyệt.

Thật không ngờ Đạo Tổ lại ác độc như vậy.

Lời tuy như vậy, ý tứ cũng đã hiểu.

Nhưng chuyện này lại có chút khó làm.

Dù sao sau lưng Nhân tộc có Tam Thất vị Thánh nhân này.

Bọn họ nếu tùy tiện ra tay với Nhân tộc, e rằng sẽ đắc tội với vị Thánh nhân đó, thậm chí còn liên lụy đến thế lực sau lưng Tam Thất Thánh nhân.

Xem ra cái gọi là văn đấu mà Đế Tuấn đề xuất cũng không dễ làm.

Tên Đế Tuấn này miệng thì nói là văn đấu, thực chất là muốn hợp tác mà thôi.

Yêu tộc và Vu tộc trước tiên liên hợp lại, buộc hai tộc vào với nhau.

Nếu kế hoạch tiêu diệt Nhân tộc thành công, vậy mọi chuyện tự nhiên đều dễ giải quyết, chuyện của Vu Yêu nhị tộc sau này lại xử lý.

Nếu kế hoạch tiêu diệt Nhân tộc thất bại, vậy Vu Yêu lưỡng tộc không ai thoát được.

Quả thật là, một vinh cùng vinh, một tổn cùng tổn.

Nghĩ đến đây, Đế Giang không khỏi lộ ra một tia trào phúng.

Tên Đế Tuấn này quả thật là một bụng ý xấu, chẳng trách có thể nắm giữ Yêu tộc nhiều năm như vậy.

Âm mưu này, người bình thường thật không nghĩ ra được.

Đế Giang lạnh nhạt liếc Đế Tuấn một cái, sau đó liền trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang biến mất.

Mà Yêu Đế Đế Tuấn, lúc này lại lộ ra một nụ cười không thể nhận ra.

Cuối cùng cũng lừa được tên ngốc Vu tộc kia.

Nữ Oa nương nương quả thực đã nói cho hắn biết rất nhiều chuyện.

Khí vận của Yêu tộc quả thực đang dần dần trôi đi.

Yêu tộc hiện tại cũng quả thực là như đi trên băng mỏng.

Trên có chư vị Thánh nhân trấn áp, dưới có đám biến thái Vu tộc kia.

Không cẩn thận Yêu tộc thật sự có khả năng bị diệt vong.

Hắn phải vì tương lai của Yêu tộc mà tính toán.

Hợp tác sơ bộ với Vu tộc chính là chiêu đầu tiên của hắn.

Không thể để những Thánh nhân kia tùy ý bài bố.

Đế Tuấn suy tư hồi lâu, sau đó cũng hóa thành một đạo lưu quang

trong đêm tối, lặng lẽ trở về Bồng Lai tiên đảo.

Mà lúc này, cùng với việc những cấm chế đơn giản bị phá trừ, cấm chế bên trong càng ngày càng khó, có một số thậm chí còn cứng như đá, thực sự khiến bọn họ vô cùng đau đầu.

Ngay lúc này, có một vị đại năng lại phát hiện ra một manh mối.

Bởi vì hắn phát hiện cấm chế ở đây dường như có chút cộng hưởng với linh khí lan tỏa trên Bồng Lai tiên đảo.

Sau khi hắn công bố chuyện mình quan sát được, lập tức gây ra một trận xôn xao lớn.

Rất nhiều người vào giờ khắc này đều bừng tỉnh.

Mức độ nồng đậm của linh khí ở đây quả thực là biến thái.

Cứ như vậy, những linh khí này đã hình thành sương mù, lại như nước biển.

Cùng với sự dao động của linh khí, những cấm chế này dường như cũng sinh ra cộng hưởng.

Chỉ cần lĩnh ngộ ra quy luật dao động của linh khí, biết đâu sẽ có thể phá giải những cấm chế này.

Lập tức tất cả các đại năng đều tinh thần phấn chấn, dồn hết pháp lực, liều mạng luyện hóa cấm chế.

Dù sao bảo vật có duyên mới được. --------- Mà lúc này Đông Vương Công đang ở sâu trong Bồng Lai, cuối cùng cũng đã phản ứng lại, sau đó liền cười lớn.

Khi hắn nhìn thấy tòa kiến trúc khổng lồ đó, cú sốc đối với hắn thực sự quá lớn, khiến đạo tâm của hắn cũng sụp đổ, cả người thậm chí còn mơ màng.

Nay phản ứng lại, người này lại kích động lên.

Nơi này có một tòa cung điện lớn như vậy, biết đâu sẽ có vô số cơ duyên.

Cứ như vậy, biết đâu sẽ có thể giúp hắn thoát khỏi tai ách này.

Chỉ thấy hắn hít sâu một hơi, sau đó liền đi vào tòa cung điện khổng lồ này.

Cung điện này lớn như vậy, văn tự trên cung điện lại vô cùng giống với đại đạo văn tự xuất hiện trên không trung, biết đâu nơi này chính là một hành cung của Trường Không đạo chủ.

Chương 235

Cho dù nơi này đã bị bỏ hoang, nhưng đối với hắn cũng chắc chắn sẽ có thu hoạch lớn.

Huống hồ bên ngoài còn có vô số đại năng đang luyện hóa cấm chế.

Nếu hắn không thể tìm được cơ duyên bí mật, đối phương vừa vào, chính là lúc hắn vẫn lạc.

Thời gian gấp gáp, hắn vội vã tiến vào hành cung.

Trong nháy mắt, Đông Vương Công càng thêm chấn kinh.

Bởi vì bên trong cung điện này xanh tươi mơn mởn.

Không gian khổng lồ bên trong mọc vô số thực vật, như thể bước vào một bình nguyên rộng lớn.

Đông Vương Công kinh ngạc, không khỏi trực tiếp bay vào khám phá, lại phát hiện thực vật bên trong đều là những linh căn vô cùng mạnh mẽ, mỗi một cây thực vật đều có dược lực vô song.

Trong những linh căn này, lại có vô số linh thú.

Có một số linh thú mạnh mẽ, thậm chí đã đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Thực sự là vượt ngoài sức tưởng tượng, thậm chí khiến Đông Vương Công cũng có chút kinh hô.

Nhưng ngoài những thứ này ra, lại không có bất kỳ mật bảo nào khác.

Điều này không khỏi khiến Đông Vương Công có chút thất vọng.

Bởi vì những thứ này không thể giúp hắn thoát khỏi cảnh khốn

cùng này.

Đợi những tên bên ngoài kia vào, chẳng phải là đến ngày chết của hắn sao?

Tâm trạng như lửa đốt, Đông Vương Công lại một lần nữa bắt đầu tìm kiếm cực nhanh.

Sau đó, ở cuối đại điện vô cùng rộng lớn này, hắn phát hiện một hành lang.

Trong hành lang dường như còn có rất nhiều phòng trống.

Đông Vương Công cũng chỉ có thể gửi gắm hy vọng vào bên trong.

Nhưng lại qua mấy ngày, hắn vẫn không tìm thấy bất kỳ một vật gì.

Điều này không khỏi khiến hắn thất vọng đến cực điểm.

Tâm thần chán nản, Đông Vương Công trực tiếp ngã xuống đất.

Xem ra mình cũng chỉ có thể chờ chết.

Không ngờ trong cung điện khổng lồ này lại không có bảo vật gì.

Ngay lúc lòng nguội lạnh, hắn lại nhìn thấy một cuộn lụa trắng ở một góc.

Cũng không biết thứ này đã đặt ở góc này bao nhiêu vạn vạn năm, đã sớm phủ đầy bụi bặm.

Thấy thứ này, Đông Vương Công lại như nhặt được chí bảo, cực nhanh bay qua, không kịp lau chùi bụi bặm, vội vàng cầm lên xem xét.

Vừa nhìn, thân thể Đông Vương Công chấn động mạnh, sau đó liền ngửa mặt lên trời cười lớn, thậm chí khóe mắt còn rơi lệ vì vui mừng.

Thứ này đối với hắn quả thực là một cọng rơm cứu mạng.

“Trời không diệt ta, Đông Vương Công!

Trời không diệt ta, Đông Vương Công a...” Đông Vương Công đứng trên đại điện này gào thét.

Hung hăng ôm bảo vật này vào lòng.

Rất lâu rất lâu sau đó, mới bình ổn lại tâm trạng phức tạp.

Cẩn thận mở bảo vật trong lòng ra, sau đó tỉ mỉ xem xét, vẻ mặt vô cùng ngưng trọng, như thể đang hành lễ.

Chỉ thấy trên tấm lụa đó vẽ mấy bức tranh.

Thoạt nhìn, những bức vẽ này trông vô cùng đơn giản, chẳng có gì đặc biệt.

Nhưng nếu nhìn kỹ lại, sẽ thấy có chút khác biệt.

Trên đó dường như có bảy tám bức họa, trông như vài chiêu thức, vừa giống côn pháp lại vừa giống kiếm chiêu, thật sự khiến người ta không thể hiểu nổi.

Tư thế trong một vài bức họa thậm chí còn có phần quái dị, nhưng tất cả đều toát ra một luồng khí tức ngút trời.

Đông Vương Công kích động xem xét cẩn thận.

Y thấy sinh linh thi triển chiêu thức trong tranh có phần kỳ lạ.

Mặc dù nét vẽ cực kỳ tùy ý, chỉ có vài nét phác thảo, nhưng Đông Vương Công vẫn nhận ra đó dường như không phải là một con người.

Đó là một thân ảnh có chút vụng về, đầu đội nón lá, trên lưng dường như đeo một cây gậy dài.

Hình tượng vừa có chút hài hước lại vừa có chút quỷ dị.

“Đây là… Công Phu Hùng Miêu xếp hạng thứ ba trên Tọa Kỵ Bảng?” Đông Vương Công kinh ngạc không chắc chắn.

“Lẽ nào đây không phải là hành cung của Trường Không đạo chủ?

Mà là nơi ngài ấy nuôi gấu trúc??” Y nghĩ mãi không ra, bèn tiếp tục cẩn thận nghiên cứu những bức họa.

Chiêu thức trong tranh dường như có phần đơn giản, nhưng lại ẩn chứa một luồng khí tức đại đạo vô song.

Khí tức này vô cùng bao la, vô cùng nặng nề.

Trong cái nặng nề ấy lại ẩn hiện một luồng khí tức sắc bén cường hãn vô cùng.

Mặc dù khí tức này kín đáo không lộ, ẩn mà không phát, nhưng vẫn khiến Đông Vương Công nhìn mà kinh hồn bạt vía, có một cảm giác khiến y tim đập chân run.

Mặc dù chỉ là vài nét vẽ nguệch ngoạc, nhưng dường như nó lại chuyên chở một loại đại đạo cổ xưa, nặng nề vô cùng, tuyệt không phải vật phàm trần.

Khi Đông Vương Công mở tấm lụa trong tay ra hoàn toàn, một viên tiểu đan dược màu đen từ bên trong rơi ra.

Đông Vương Công thấy vậy vội vàng nhặt lên, cẩn thận quan sát.

Ngay sau đó, y nhìn vào trong, cả người lập tức chết lặng tại chỗ, đầu óc trống rỗng.

Y đã thấy cảnh tượng gì?

Y lại có thể nhìn thấy một luồng kiếm khí vô song bên trong viên đan dược này.

Đúng vậy, chỉ có một luồng kiếm khí, nhưng luồng kiếm khí này lại có uy lực không gì sánh bằng.

Nó phảng phất có thể dời non lấp biển, hàng yêu trấn ma, sắc thần, hái sao, chặt sông, phá thành, khai thiên!

Chỉ thấy trong thức hải của y, một kiếm từ phía tây tới.

Trong thoáng chốc, vạn vật đều hóa hư không.

Một kiếm tây lai, vạn đạo hàn quang trảm quỷ thần!

Trong cảm nhận của Đông Vương Công, bên trong viên đan dược bình thường, thậm chí hơi mờ đục này lại ẩn giấu một đạo đại đạo kiếm ý vô song đến vậy, thực sự khiến Đông Vương Công vui như điên.

"Chẳng lẽ hai món bảo vật này là do Trường Không đạo chủ ban cho Công Phu Hùng Miêu?" Vào khoảnh khắc này, Đông Vương Công vô cùng vui sướng.

Trên Tọa Kỵ Bảng, Thú Thần Thần Nghịch chỉ xếp hạng thứ năm.

Thần thú Thảo Nê Mã xếp hạng thứ tư, một ngụm nước bọt cũng có thể thiêu rụi cả đại địa.

Mà Công Phu Hùng Miêu xếp hạng còn trên cả hai, tự nhiên còn mạnh hơn nữa.

Chiêu thức của Công Phu Hùng Miêu hiển nhiên không tầm thường.

Vào khoảnh khắc này, hai tay của Đông Vương Công đều run rẩy.

"Trời giúp ta… quả thật là trời giúp ta…" Có được cơ duyên lớn như vậy, thực lực của hắn tất nhiên có thể tăng vọt.

Chỉ cần hắn học được kiếm chiêu vô thượng kia, lại lĩnh ngộ được một tia siêu cấp kiếm ý này, chắc chắn sẽ khiến chiến lực của hắn tăng lên gấp bội.

Đến lúc đó, cho dù là Đế Tuấn và Thái Nhất, chính mình nói không

chừng cũng có thể đối chọi ngang ngửa với bọn họ.

Niềm vui của Đông Vương Công lúc này hiển nhiên đã không thể dùng lời nói để diễn tả.

Chỉ cần y luyện hóa hai món bảo vật này, chắc chắn có thể thoát khỏi cục diện thập tử vô sinh này, thậm chí còn có khả năng quay lại làm nhục Đế Tuấn và Thái Nhất một phen.

Hai người bọn họ mang theo vô số đại năng đến đây, lại không làm gì được mình, chẳng phải sẽ trở thành trò cười hay sao?

Y liền ngồi xếp bằng tại chỗ, cẩn thận đặt tấm lụa trắng lên đầu gối mình, sau đó cầm viên đan dược lên, cẩn thận quan sát.

Vào lúc này, tay y không kìm được mà có chút run rẩy.

Luồng kiếm khí vô thượng bên trong đan dược quả thật khiến người ta kinh hồn bạt vía, hiển nhiên có uy lực vô song.

Đối với Đông Vương Công mà nói, đây tuyệt đối là bảo vật hiếm có trên đời, thậm chí có thể gọi là cơ duyên vô thượng.

Có thể phá giải nguy cơ lần này hay không, đều trông cậy vào viên đan dược này.

Nghiến răng nghiến lợi, Đông Vương Công cuối cùng cũng nuốt viên đan dược này vào bụng.

Ngay khoảnh khắc đan dược vào cơ thể, một luồng linh khí vô song lập tức cuộn trào ra.

Chương 236

Luồng linh khí vô cùng mênh mông, rộng lớn và nồng đậm này, trong nháy mắt đã lan tỏa khắp cơ thể y.

Đi cùng với linh khí, còn có một đạo kiếm khí vô cùng sắc bén và nặng nề.

Chính là luồng kiếm ý vô thượng trong viên đan dược này đã kích phát ra kiếm khí.

Lúc này, cả không gian này lập tức trở thành một biển kiếm khí.

Mà Đông Vương Công lại lập tức tiến vào trạng thái tu luyện, đốn ngộ.

Dù sao cơ hội này ngàn năm có một, quan hệ đến sinh tử của y, y không dám có chút lơ là.

Theo Đông Vương Công tu luyện, vô tận kiếm khí tràn ngập trong thiên địa này phảng phất như đã tìm được phương hướng, ào ào tụ lại về phía Đông Vương Công, gần như muốn làm y nổ tung.

Đông Vương Công tu luyện như vậy đã mấy chục năm trôi qua.

Dù sao Hồng Hoang không tính năm tháng, đối với chúng sinh Hồng Hoang, trăm năm thời gian cũng chỉ như một cái búng tay.

Trong mấy chục năm này, những đại năng bên ngoài đã luyện hóa cấm chế được bảy tám phần.

Trong đó người luyện hóa cấm chế nhanh nhất chính là Yêu Đế Đế Tuấn, vì trong khoảng thời gian này hắn đã luyện hóa được tròn một trăm đạo cấm chế.

Nhưng trải qua mấy chục năm, rất nhiều đại năng đã có chút lơ là.

Dù sao thời gian dài như vậy, mọi người vẫn không ngừng luyện hóa cấm chế, thực sự đã có chút mệt mỏi.

Luyện hóa cấm chế không giống như bế quan tu luyện.

Nếu là bế quan tu luyện, ngàn trăm năm trôi qua trong nháy mắt.

Còn luyện hóa cấm chế thì mỗi một phút một giây đều phải cẩn thận khống chế, không được phép lơ là chút nào.

Nay mấy chục năm đã qua, ai nấy đều cảm thấy mệt mỏi và chán nản.

Đối mặt với tình huống này, Đế Tuấn, Thái Nhất và Đế Giang cũng không có cách nào, chỉ có thể để thuộc hạ của mình điều chỉnh một chút. ---------- Ngay lúc này, trong cung điện khổng lồ, Đông Vương Công đã tỉnh lại.

Y thở ra một hơi trọc khí, hai mắt mở ra, lập tức có hai đạo kiếm quang vô thượng từ trong mắt bắn ra.

Cùng lúc đó, thần quang trong mắt càng thêm sắc bén vô cùng.

Hồi lâu sau, thần quang đó mới dần dần ẩn đi.

Đông Vương Công đứng dậy.

"Ha ha ha ha ha ha…." Tiếng cười này ngông cuồng đến cực điểm, dường như có một chút điên cuồng.

Lúc này, Đông Vương Công đứng thẳng người, tóc tai bù xù, toàn thân toát ra khí tức đắc ý mãn nguyện.

"Ha ha ha… Trời không sinh ta Đông Vương Công, kiếm đạo Hồng Hoang như đêm dài." Lúc này y quả thực vui như điên.

Dù sao viên đan dược y nuốt vào thực sự mạnh đến biến thái.

Cho dù y đã đánh giá rất cao, nhưng tác dụng thực tế của viên đan

dược này vẫn vượt xa dự liệu của y.

Viên đan dược này không chỉ ẩn chứa kiếm đạo vô thượng, mà còn có năng lượng vô cùng mênh mông, so với dự đoán của y còn hùng hậu hơn vô số lần.

Y có được bảo vật này, thực sự là may mắn tột cùng.

Thực lực của y nhờ vào bảo vật này cũng tăng vọt.

Vốn dĩ y đã là Chuẩn Thánh đỉnh phong, không ngờ lần này lại có thể trăm thước sào đầu, tiến thêm một bước.

Lúc này, Đông Vương Công thậm chí cảm thấy mình đã tiến vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

Cảnh giới hiện tại của y dường như đã vượt qua Chuẩn Thánh, không phải Chuẩn Thánh có thể so bì, nhưng lại chưa đạt tới cảnh giới Thánh Nhân.

Vậy đây rốt cuộc là cảnh giới gì?

Lẽ nào là Chuẩn Thánh đại viên mãn?

Đông Vương Công có chút nghi hoặc, biểu cảm cũng có chút phức tạp.

Đây là một loại lo lắng và cuồng hỉ đối với điều chưa biết.

Y lại có thể đạt tới tầng thứ này, lẽ nào sau này có cơ hội tiến vào Thánh cảnh sao?

Đông Vương Công tự nhiên là vui như điên.

Dù sao lúc này y mạnh mẽ hơn bao giờ hết.

Khí tức cuồn cuộn trên người y cực kỳ cường hãn.

Bằng tu vi pháp lực hiện tại của y, cộng thêm kiếm pháp ghi trên tấm lụa kia, y tin rằng trong Hồng Hoang, Thánh Nhân không ra, sẽ

không ai là đối thủ của y.

Nếu không có pháp bảo hỗ trợ, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn cũng không phải là đối thủ của y.

Pháp bảo trong tay hai người họ thực sự quá mạnh mẽ, đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất, trong tay sở hữu Hỗn Độn Chung, điều này mới tạo nên danh xưng Thánh hạ đệ nhất nhân của Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhưng nếu chủ nhân quá yếu, cũng không thể phát huy uy lực của món kỳ bảo này.

Vui như điên, Đông Vương Công bỗng nhiên quỳ sụp xuống đất, hướng về phía cung điện khổng lồ này mà dập đầu mấy cái thật mạnh, sau đó lẩm bẩm: "Đông Vương Công cảm tạ ơn ban thuốc của Trường Không đạo chủ.

Sau này nếu có may mắn được diện kiến thiên nhan của Trường Không đạo chủ, Đông Vương Công tất sẽ đối đãi bằng lễ thầy trò.

Sau này nếu có sai khiến, Đông Vương Công vạn tử bất từ!" Vào khoảnh khắc này, lời nói của Đông Vương Công, câu nào cũng là thật lòng.

Y vốn định lén lút đến Bồng Lai tiên đảo, sau đó trốn qua đại kiếp lần này, nhưng vạn vạn không ngờ lại bị Vu Yêu hai tộc chặn ở đây, đúng là kêu trời trời không thấu, kêu đất đất chẳng hay.

Nếu không có cung điện bỏ hoang này của Trường Không đạo chủ, e rằng y thật sự đã đi vào tuyệt cảnh, thân đầu khác nơi.

Nghĩ đến y, đường đường là Nam Tiên chi thủ của Hồng Hoang, nay lại rơi vào cảnh này, thật sự là vô cùng thê thảm.

Nay khổ tận cam lai, pháp lực càng đại trướng, y tự nhiên là cảm kích Trường Không đạo chủ vạn phần.

Một lát sau, Đông Vương Công đứng dậy.

“Đế Tuấn?

Thái Nhất?

Chúng ta còn có mấy món nợ phải tính đây, các ngươi không phải muốn tìm ta sao?

Vậy thì tới đi.

Cho dù ta không phải là đối thủ của các ngươi, các ngươi cũng không làm gì được ta.” Nói xong, y chấn động thân thể, một luồng kiếm ý cuồn cuộn từ trên người toát ra.

Trong nháy mắt, quả thật là nhuệ khí mười phần.

“Tiên chi điên, ngạo thế gian!

Hôm nay liền lấy các ngươi thử kiếm!” Nói xong, y liền bay vút đi, mặt mày dữ tợn, dáng vẻ điên cuồng.

Theo từng bước y đi ra ngoài, pháp lực trong cơ thể y vào lúc này cũng hoàn toàn sôi trào.

Trên người y bỗng nhiên sinh ra một luồng khí thế vô cùng khủng bố, tựa như một thanh tuyệt thế hảo kiếm vừa ra khỏi vỏ.

Luồng kiếm ý vô thượng đó trực tiếp nghiền nát tường vân trên thiên khung, ngay cả một phương thiên địa này dường như cũng không chịu nổi luồng kiếm ý vô song kia.

Bên ngoài Bồng Lai tiên đảo, rất nhiều đại năng đều đang toàn lực đột phá cấm chế.

Dù sao mấy chục năm đã qua, cấm chế trên đảo cũng đã bị phá gần hết, bất cứ lúc nào cũng có thể mở ra một con đường.

Những người này tự nhiên không dám lơ là.

Tuy nhiên, ngay khoảnh khắc tiếp theo, bỗng nhiên có một luồng kiếm khí ngút trời mãnh liệt tỏa ra.

Luồng khí tức sắc bén vô cùng đó gần như làm bọn họ chấn động đến đứng không vững.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên.

Luồng khí tức này phát ra từ sâu trong Bồng Lai tiên đảo, lẽ nào có đại năng cường đại nào đó bên trong tỉnh lại sao?

Nhiều người có chút kinh hồn bạt vía, nhưng nhiều hơn lại là chiến ý ngút trời.

Dù sao đại năng của Vu Yêu hai tộc đều ở đây, có gì đáng sợ chứ?

Dù trời có sập xuống, cũng có Vu Yêu hai tộc chống đỡ.

Hồi lâu sau, luồng khí tức sắc bén đó càng ngày càng mạnh.

Cùng với luồng khí tức này, có một bóng người từ từ đi ra từ bên trong.

"Nghe nói có người muốn giết ta?" Mọi người nhìn theo tiếng nói, chỉ thấy đây là một nam tử trung niên.

Người này mặc một thân trường bào màu trắng, đầu đội tử kim quan miện, bên hông treo một thanh trường kiếm, bàn tay nhẹ nhàng đặt trên chuôi kiếm.

Quả thật là một người có phong thái hơn người!

Một đôi mắt ôn nhuận lại lộ ra sát ý vô hạn.

Vô số khí tức ngút trời lượn lờ trong không trung.

Chương 237

"Người này… người này không phải là Đông Vương Công sao?

Sao lại từ bên trong đi ra?" Một đám đại năng thấy tim đập thình thịch.

Nhưng một số đại năng có tư duy nhạy bén dường như đã lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh.

Dù sao ân oán giữa Đông Vương Công và Yêu tộc cũng không phải là bí mật gì.

Thượng cổ thời kỳ, Đông Vương Công dựa vào Bồng Lai tiên đảo, sáng lập Tử Phủ.

Sau đó tại Tử Tiêu Cung, Đạo Tổ hữu ý vô ý nhắc một câu, nói Đông Vương Công có tư chất hiệu lệnh chúng tiên thiên hạ.

Từ đó Đông Vương Công trở thành Nam Tiên chi thủ của thiên hạ, một thời danh tiếng không ai bằng.

Tiếc là Đông Vương Công lòng sinh tham lam, muốn kiến lập thiên cung trên bầu trời, muốn hiệu lệnh thiên hạ, kết quả đầu tiên là xảy ra xung đột với Yêu tộc.

Sau đó Đông Vương Công và Yêu tộc liền triển khai một trận đại chiến, cuối cùng Đông Vương Công chiến bại, thiên cung cũng bị Yêu tộc cướp đi, trở thành Thiên Đình hiện tại.

Yêu tộc đã tiến hành truy sát Đông Vương Công trên nhiều phương diện.

Đông Vương Công cuối cùng trốn đến Côn Luân Sơn, nhận được sự che chở của Tây Vương Mẫu.

Cộng thêm Côn Luân Sơn có ý nghĩa trọng đại, cuối cùng Yêu tộc mới buông tha cho Đông Vương Công.

Nay Đông Vương Công rời khỏi Côn Luân Sơn, chạy đến đây, Yêu tộc tự nhiên nhận được tin tức, đến truy sát, điều này mới dẫn đến nhiều chuyện như vậy.

Rất nhiều đại năng đã đoán được tám chín phần mười câu chuyện này.

Chính vì Đông Vương Công, mọi người mới phát hiện ra Bồng Lai tiên đảo!

Đồng thời, cũng phát hiện ra vô số cấm chế trên Bồng Lai tiên đảo.

Sau đó những đại năng này lại nghi hoặc.

Đông Vương Công rõ ràng đã trốn vào bên trong, tại sao lại cả gan chạy ra?

Rốt cuộc là nguyên nhân gì?

Dù sao Yêu Đế Đế Tuấn, Thái Nhất, cùng với Thập Đại Yêu Thánh, có rất nhiều siêu cấp đại năng đều ở đây.

Y lúc này chạy ra chẳng phải là đang chờ chết sao?

Phải biết rằng Tử Phủ thanh thế lừng lẫy thời thượng cổ cũng bị diệt trong tay Yêu tộc.

Nay y thân cô thế cô lại chạy ra, lẽ nào y không sợ Yêu tộc nữa sao?

Rất nhiều đại năng vô cùng nghi hoặc.

Lúc này đám cường giả Yêu tộc cũng hơi sững sờ.

Thậm chí nhiều đại năng còn sắc mặt đại biến.

Tên Đông Vương Công chết tiệt này quả thật ngông cuồng đến cực điểm!

Rõ ràng biết bọn họ, Yêu tộc có nhiều đại năng ở đây, lại cứ nhất quyết chạy ra.

Đây là đang coi thường Yêu tộc bọn họ sao?

Từng Yêu tộc một vào lúc này không khỏi tức giận bừng bừng.

"Ngươi tên rùa rụt cổ này, lại dám chạy ra từ bên trong?

Lẽ nào là ra đây nộp mạng sao?" Quỷ Xa vào lúc này lộ ra một nụ cười lạnh.

Hắn nhìn Đông Vương Công thực sự có chút khó chịu, liền tế ra một món pháp bảo, chính là Quỷ Xa Phá Thiên Đao xếp hạng thứ chín mươi sáu trên Pháp Bảo Bảng.

Thanh Phá Thiên Đao này tạo hình cực kỳ khoa trương, lúc này đang toát ra khí tức dữ tợn.

Quỷ Xa một tay nắm chặt thanh trường đao, trong nháy mắt liền vọt lên.

Cùng lúc đó, lại có một vị cường giả khác theo sát.

Hai người bọn họ muốn cùng nhau ra tay.

Đông Vương Công lại dám công khai khiêu khích, đối với bọn họ tuyệt đối là không thể tha thứ.

Bên kia, Đông Vương Công lại lộ ra nụ cười lạnh.

Nếu nói Đế Tuấn và Thái Nhất ra tay, y còn có thể có chút kiêng dè.

Nay chỉ là hai tên yêu tướng, cũng dám kiêu ngạo trước mặt y sao?

Y chỉ thấy tay phải nắm lại, liền rút thanh trường kiếm bên hông

ra.

Trong sát na, một luồng khí tức lạnh lẽo bùng lên.

Y liên tiếp đạp mấy bước trên không trung, kiếm khí trên người bỗng nhiên bùng phát dữ dội, trong nháy mắt trở nên lẫm liệt không thể xâm phạm.

Y là ai?

Y là Nam Tiên chi thủ của Hồng Hoang, Đông Vương Công.

Mặc dù hiện tại đã trở thành một kẻ cô độc, nhưng cũng không phải ai cũng có thể bắt nạt.

Theo kiếm khí bay vút lên, cả người y cũng trở nên lẫm liệt không thể xâm phạm.

Theo luồng kiếm ý đang dâng lên, bầu trời vốn trong xanh một lát sau liền mây đen cuồn cuộn, giống như nước sôi trong nồi.

Mây đen giăng kín như thể tận thế hoàng tuyền.

Trong thiên địa đen kịt này, bỗng nhiên có một đạo kiếm quang vô song bùng phát.

Kiếm quang này đâm thủng mây đen, xé rách thiên khung, cuối cùng hình thành một đạo kiếm khí vô thượng che trời lấp đất trên không trung.

Đạo kiếm khí này vắt ngang hư không, ngông cuồng mà bất khả nhất thế.

Trong một sát na, cả thiên địa dường như đều mất đi màu sắc, chỉ còn lại đạo kiếm khí vô cùng sắc bén và quang mang vạn trượng kia.

Kiếm khí này, mang theo thế không thể cản phá, thẳng tắp đâm về phía Quỷ Xa.

Chỉ trong nháy mắt, thiên địa một mảnh tiêu điều.

Vào khoảnh khắc này, thiên địa dường như đều mất hết mọi màu sắc.

Nhiều đại năng Hồng Hoang nhìn thấy mảnh kiếm khí này không ai không sắc mặt trắng bệch.

Tạo nghệ của Đông Vương Công trên kiếm đạo tại sao lại cao đến vậy?

Nhìn đạo kiếm khí này, dường như chứng minh rằng tạo nghệ của Đông Vương Công trên kiếm đạo đã vượt qua cả Minh Hà lão tổ.

Đây quả thực là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Một lát sau, đạo kiếm khí vô tận này cuối cùng cũng tiêu tan.

Chúng đại năng có mặt cố gắng nhìn lại, nhưng ai nấy đều mắt trợn tròn miệng há hốc.

Bởi vì một kiếm này của Đông Vương Công, lại trực tiếp trọng thương hai đại chiến tướng của Yêu tộc.

Quỷ Xa lúc này toàn thân máu tươi cuồng phun, cả người như bị trọng kích, nằm rạp trên đất, muốn đứng dậy nhưng giãy giụa không nổi.

Cuối cùng trên người một trận u quang lóe lên, hóa thành bản thể của hắn, là một con Cửu Đầu Quỷ Điểu vô cùng dữ tợn đáng sợ.

Vẻ ngoài đó thực sự quá khó coi.

Mọi người nhìn sang, nửa người của con Cửu Đầu Quỷ Điểu này gần như đã bị chặt đứt, chỉ còn lại một chút da thịt nối liền.

Vô số yêu huyết rơi vãi trên đất, vô số máu tươi trên không trung hình thành một màn sương máu.

So với hắn, tên yêu tướng phía sau Quỷ Điểu thì khá hơn một chút, nhưng cũng là khí tức suy yếu, hiển nhiên cũng bị thương nặng.

Đông Vương Công một kiếm này trong nháy mắt đã đánh bại hai đại chiến tướng của Yêu tộc.

Không chỉ vậy, thanh Quỷ Xa Phá Thiên Đao của Quỷ Xa lúc này cũng đã vỡ tan tành.

Không ngờ món pháp bảo vô cùng cường hãn này lại bị Đông Vương Công một đòn đánh vỡ.

"Hít…" Nhìn thấy cảnh tượng này, chúng đại năng không ai không kinh hãi.

Đông Vương Công từ lúc nào trở nên mạnh mẽ như vậy?

Quỷ Xa hai người này cũng là cường giả cấp Chuẩn Thánh, hiện tại lại không phải là đối thủ một hiệp của y sao?

Đây rốt cuộc là chuyện gì?

Đông Vương Công từ lúc nào trở nên mạnh mẽ như vậy?

Lẽ nào Đông Vương Công ở trong Bồng Lai tiên đảo đã nhận được cơ duyên gì đó ghê gớm sao?

Nhiều người vào lúc này đều kinh hãi.

Cho dù là nhận được cơ duyên, thì cơ duyên này cũng quá khủng bố rồi đi?

Lại có thể khiến Đông Vương Công trở nên mạnh mẽ như vậy?

Chương 238

Đông Vương Công trước đây tuy cũng có thể chiến thắng Quỷ Xa, nhưng không có thực lực một chiêu trọng thương Quỷ Xa.

Nay xem ra, thực lực như vậy, kiếm khí như vậy, thậm chí còn cho người ta một cảm giác da đầu tê dại.

"Cơ duyên của Đông Vương Công rốt cuộc từ đâu mà có?

Thời gian ngắn ngủi trăm năm đã có thể khiến hắn tăng tiến lớn như vậy?" Rất nhiều đại năng vào lúc này kinh ngạc không chắc chắn, nhìn Đông Vương Công với ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

Ngay lúc mọi người đang kinh ngạc, sắc mặt Đế Tuấn có chút khó coi.

Hắn vung tay phải, hai vị đại tướng bị thương nặng liền bị hắn thu về.

Ngay cả hắn cũng không ngờ Đông Vương Công lại trở nên mạnh mẽ như vậy, thậm chí khiến hắn cũng sinh ra một luồng uy hiếp nồng đậm.

"Đông Vương Công này rốt cuộc là chuyện gì?

Tại sao tu vi của hắn lại đạt tới mức này?" Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cũng kinh ngạc không chắc chắn.

Từ vạn cổ trước, hắn và huynh trưởng đã tu luyện đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, cộng thêm pháp bảo hỗ trợ, ngoại trừ Thánh Nhân, hai người họ có thể nói là hiếm có đối thủ.

Nhưng vào khoảnh khắc này, bọn họ lại cảm nhận được sự uy hiếp sâu sắc, thậm chí khiến bọn họ có một cảm giác run rẩy.

Đây rốt cuộc là chuyện gì?

Lẽ nào tu vi của Đông Vương Công đã vượt qua hai người bọn họ sao?

Rõ ràng trăm năm trước, Đông Vương Công trước mặt Yêu tộc bọn họ còn như một con chó mất chủ.

Mà trăm năm sau, lại có gan công khai khiêu khích Yêu tộc.

Điều này không khỏi khiến hai người nhìn nhau.

Ngay lúc Đông Hoàng Thái Nhất kinh ngạc không chắc chắn, Đế Tuấn sắc mặt ngưng trọng nhìn về phía trước.

"Thái Nhất, ngươi cẩn thận cảm nhận khí tức của Đông Vương Công.

Ta cảm nhận được một luồng cảm giác quen thuộc khó hiểu trên người hắn." Nghe những lời như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất hơi sững sờ, ngay lập tức quay mặt lại, cẩn thận quan sát Đông Vương Công.

Một lát sau, sắc mặt cũng có chút quái dị.

"Trên người hắn… luồng khí tức đó dường như có chút tương tự với Công Phu Hùng Miêu… Lẽ nào hắn đã nhận được bảo vật của Công Phu Hùng Miêu?

Hoặc là hắn đã nhận được công pháp của Công Phu Hùng Miêu?" Đông Hoàng Thái Nhất, khoảnh khắc tiếp theo kinh hô.

Nếu thật sự là như vậy!

Vậy thì chuyện lớn rồi.

Điều này có nghĩa là Đông Vương Công đã có liên quan đến Trường Không đạo nhân thần bí kia.

Hoặc là Đông Vương Công đã nhận được truyền thừa của Trường Không đạo chủ.

Phát hiện như vậy, sao có thể không khiến bọn họ kinh ngạc? ---------- Lúc này trong Oa Hoàng Cung, sắc mặt Nữ Oa cũng đột nhiên âm trầm.

Bởi vì nàng vẫn luôn chú ý đến Bồng Lai tiên đảo.

Đông Vương Công từ bên trong Bồng Lai tiên đảo đi ra!

Khí tức trên người đại biến… Nàng biết ngay, Đông Vương Công này là đã nhận được cơ duyên của Thiên Cơ Lâu.

Tự nhiên khiến nàng nổi giận đùng đùng.

Trong khoảng thời gian này, chỉ cần nghĩ đến Thiên Cơ Lâu, nghĩ đến người đàn ông đó, nghĩ đến cảnh tượng từng xảy ra, nàng lại càng thêm phẫn nộ.

Tính tình của nàng cũng ngày càng nóng nảy, thỉnh thoảng lại đập phá đồ đạc, khí tức trên người cũng ngày càng không ổn định.

Khí tức lúc lên lúc xuống, biến hóa khôn lường đó, trực tiếp khiến Phục Hy có chút kinh hồn bạt vía.

Hắn thực sự không biết Nữ Oa rốt cuộc đã gặp phải chuyện gì trong Thiên Cơ Lâu, lại có thể khiến Nữ Oa biến thành bộ dạng như vậy.

Khí tức trên người Nữ Oa biến hóa thực sự quá lớn, thậm chí thỉnh thoảng còn có ma khí dâng lên.

Lẽ nào Nữ Oa sắp nhập ma sao?

Trong mắt Phục Hy lộ ra vẻ lo lắng sâu sắc.

Nhưng Nữ Oa lại coi hắn như không có gì, lúc này đang yên lặng ngồi đó, chú thị nhất cử nhất động của Bồng Lai tiên đảo, trong mắt

mơ hồ có hắc khí biến ảo.

Khi nàng hoàn toàn xác định được khí tức trên người Đông Vương Công, liền bùng nổ.

"Chết tiệt…" Nữ Oa vung tay phải, rất nhiều vật phẩm trong đại điện Oa Hoàng Cung lập tức biến thành tro bụi.

Người đàn ông đó bây giờ gần như đã trở thành ác mộng của nàng, hận không thể lập tức biến người đàn ông đó thành tro bụi.

Nhưng bây giờ Đông Vương Công lại có liên quan đến người đàn ông đó, đây tuyệt đối không phải là một điềm tốt.

Nếu Yêu tộc đồng loạt tấn công, chém giết Đông Vương Công, liệu có dẫn người đàn ông đó ra không?

Sắc mặt Nữ Oa âm trầm bất định.

Sau một hồi suy nghĩ, cuối cùng nàng đã đưa ra một quyết định.

Môi Nữ Oa khẽ động, sau đó một đạo ý chỉ được truyền đi.

Mà ở Bồng Lai tiên đảo, Đế Tuấn đột nhiên nghe thấy một giọng nói.

Chính là Nữ Oa nương nương từ vạn dặm xa truyền đến.

"Tạm thời đừng xung đột với Đông Vương Công.

Ngoài ra, hãy mang Yêu tộc rút lui, chờ thời cơ hành động." Nữ Oa cuối cùng vẫn quyết định tạm thời tránh mũi nhọn.

Bây giờ vẫn chưa phải là lúc chọc giận người đàn ông đó.

Nếu bây giờ chọc giận người đàn ông đó, e rằng hậu quả khó lường.

Vài chữ ngắn ngủi, liền khiến tâm thần Đế Tuấn đại chấn.

Đây là ý chỉ do Nữ Oa nương nương truyền đến.

Vạn vạn không ngờ, Nữ Oa nương nương lại một lần nữa truyền ý chỉ.

Lần trước Nữ Oa nương nương truyền ý chỉ, đã trực tiếp thúc đẩy Vu Yêu hai tộc ngầm liên thủ.

Không ngờ lần này Nữ Oa lại truyền ý chỉ.

Đế Tuấn không khỏi có chút nghi hoặc.

Đông Vương Công lúc này tuy vô cùng mạnh mẽ, nhưng đối mặt với đám người Yêu tộc, rõ ràng chỉ có nước rút lui.

Tuy nhiên sự thật lại vượt ngoài tưởng tượng của hắn.

Không ngờ Nữ Oa lại bảo hắn tha cho Đông Vương Công, điều này có chút khó hiểu.

Lẽ nào Nữ Oa có ý đồ khác sao?

Sắc mặt Đế Tuấn âm trầm bất định.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng quay người lại, nhìn Đế Tuấn.

Hồi lâu sau, sắc mặt Đế Tuấn hơi âm trầm, hung hăng trừng mắt nhìn Đông Vương Công một cái.

"Bộ chúng Yêu tộc, rút lui." Sau đó liền dẫn đầu hóa thành một đạo lưu quang, biến mất nơi chân trời.

Đông Hoàng Thái Nhất hơi sững sờ, sau đó cũng độn đi xa.

Các cường giả Yêu tộc khác nhanh chóng theo sau.

Cảnh tượng này, lập tức khiến đám đông đại năng xung quanh mắt trợn tròn miệng há hốc không nói nên lời.

"Chuyện gì vậy?

Yêu tộc lại rút lui sao?" Vô số người nhìn nhau.

Hiện tại Đông Vương Công đã mạnh đến mức này sao?

Lại có thể một người một kiếm dọa lui đám người Yêu tộc?

“Yêu tộc?

Cũng thường thôi!” Lúc này Đông Vương Công ngửa mặt lên trời cười lớn, trong khóe mắt thậm chí còn có chút chua xót.

Tiếng cười này vô cùng điên cuồng.

Vẻ mặt điên cuồng với mái tóc bù xù đó, còn đâu dáng vẻ của Nam Tiên chi thủ nữa?

Quả thực là một kẻ điên.

Vô số năm qua, y bị Yêu tộc truy đuổi như một con chó mất chủ, thậm chí vô số năm qua vẫn luôn trốn trong Côn Luân Sơn để được che chở.

Y, Nam Tiên chi chủ này, đến nay đã trở thành một trò cười.

Chương 239

Nay y cuối cùng cũng có thể trực diện đối mặt với Yêu tộc sao?

Đông Vương Công điên cuồng cười, cười đến khóe mắt đã có ánh sáng long lanh.

Tuy nhiên, không một đại năng nào có mặt dám coi thường y.

Chính là người đàn ông này, một người, một kiếm, đã trực tiếp dọa lui vô số cường giả Yêu tộc.

Nếu là trước đây, đây quả thực là chuyện không thể tin nổi.

Cho dù là Vu Tộc vô cùng mạnh mẽ, cũng chưa bao giờ làm được.

Hiện tại Đông Vương Công, thực lực rốt cuộc đã khủng bố đến mức nào?

Tất cả mọi người đều có chút mơ màng, cảm thấy cổ họng khô khốc, có chút không phản ứng kịp.

Lúc này, đám người Vu tộc cũng sắc mặt hơi biến đổi.

Ban đầu bọn họ theo Yêu tộc đến đây, chính là sợ Yêu tộc nhận được cơ duyên, đi trước Vu tộc bọn họ một bước.

Dù sao một bước lạc hậu, là bước bước lạc hậu.

Sau đó Đông Vương Công xuất hiện, tất cả mọi người mới phản ứng lại, Yêu tộc này là nhắm vào Đông Vương Công mà đến.

Nay lên Bồng Lai tiên đảo cũng là một điều bất ngờ.

Không ngờ sau khi Đông Vương Công xuất hiện, Yêu tộc lại rút lui trước.

Rốt cuộc là chuyện gì?

Cho dù Đông Vương Công trở nên cực kỳ mạnh mẽ, Yêu tộc cũng không có lý do gì phải sợ.

Sắc mặt Đế Giang trở nên có chút khó coi.

Hắn biết, Thánh Nhân của Yêu tộc là Nữ Oa đã trở về.

Yêu tộc sở dĩ rút lui, e rằng rất có khả năng là đã nhận được ám thị của Nữ Oa.

Đây rốt cuộc là nguyên nhân gì?

Lẽ nào Nữ Oa nương nương biết nội tình gì đó sao?

Đế Giang ngưng thần nhìn lại.

Chỉ thấy lúc này khí tức trên người Đông Vương Công cực kỳ cường hãn.

Cảm giác sắc bén đó, ngay cả Đế Giang cũng cảm nhận được sự uy hiếp.

Rất rõ ràng, thực lực hiện tại của Đông Vương Công đã không thua kém Đế Giang, thậm chí còn có khả năng mạnh hơn hắn.

Ít nhất từ khí tức mà nói là như vậy.

Qua một lát, sắc mặt Đế Giang đột nhiên biến đổi.

Cảnh giới hiện tại của Đông Vương Công dường như có chút vấn đề.

Đông Vương Công vốn là cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, chiến lực trước đây không mạnh mẽ như bây giờ.

Nhưng khí tức mà y toát ra bây giờ, rõ ràng hùng hậu hơn trước gần mười mấy lần, dường như đã vượt qua Chuẩn Thánh đỉnh phong, nhưng lại chưa đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Vượt qua hàng ngũ Chuẩn Thánh, lại không phải Hỗn Nguyên Đại

La Kim Tiên, giống như là cưỡng ép khai sáng ra một tiểu cảnh giới hoàn toàn mới.

"Sao có thể như vậy?

Đông Vương Công lại có thủ đoạn này sao?" Trong lòng Đế Giang kinh ngạc không chắc chắn.

Đông Vương Công hiện tại, tuyệt đối đã siêu thoát khỏi hàng ngũ Chuẩn Thánh, chiến đấu lực chân chính không biết đã đạt tới tầng thứ nào.

Đông Vương Công làm thế nào để đạt được cảnh giới này?

Đế Giang nghĩ mãi không ra.

Yêu tộc rút lui, Vu tộc hiện tại có chút tiến thoái lưỡng nan.

Rốt cuộc là theo Yêu tộc rút lui, tĩnh quan kỳ biến, hay là tiếp tục phá giải những cấm chế này?

Ngay lúc đám người Vu tộc và các đại năng khác đang kinh ngạc không chắc chắn, bên trong Bồng Lai tiên đảo đột nhiên phát ra một tiếng nổ trầm.

Bỗng nhiên một luồng năng lượng vô song, giống như sóng xung kích khuếch tán ra.

Chúng đại năng có mặt trong nháy mắt đều giật mình, tất cả đều bay lên không trung.

Chỉ thấy những luồng linh khí vô song trên Bồng Lai tiên đảo hóa thành một đám sương mù dày đặc, trong nháy mắt liền bao phủ toàn bộ tiên đảo.

Sự thay đổi này khiến nhiều người sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Hiện tại Yêu tộc đã rút lui, những người khác cũng không còn

hứng thú phá giải cấm chế nữa.

Dù sao Đông Vương Công dường như đã nhận được truyền thừa thần bí.

Nếu bảo vật đều bị Đông Vương Công lấy hết, bọn họ tiếp tục phá giải cấm chế, ngược lại có chút mất nhiều hơn được.

Cộng thêm Bồng Lai tiên đảo lại có biến cố phát sinh, nhiều người vào lúc này đều có chút tim đập chân run.

Những đại năng trên không trung cẩn thận quan sát sự thay đổi của Bồng Lai tiên đảo.

Chỉ thấy Bồng Lai tiên đảo vào lúc này trở nên mù mịt, hỗn độn không nhìn rõ.

Linh khí mù mịt đó lúc này lại tỏa ra hàng tỷ đạo hà quang, quả thật là lộng lẫy vô cùng.

Mỗi một đạo hà quang dường như đều ẩn chứa vô tận đạo vận, quả thật là huyền diệu khôn lường!

Một số huyền quang chiếu lên người các đại năng, trong nháy mắt liền khiến những đại năng này cảm thấy vô cùng thoải mái.

Dường như mỗi một tia pháp lực, mỗi một tấc da thịt, đều đang điên cuồng hấp thu linh khí.

Thậm chí bình cảnh bao nhiêu năm qua, vào lúc này dường như cũng có dấu hiệu đột phá.

Cảm giác này lập tức khiến vô số đại năng mặt mày vui mừng.

Rất nhiều người ào ào lao vào trong những đám sương mù này.

Đối mặt với tình huống này, một đám đại năng lập tức kinh hỉ xen lẫn, ào ào xông vào trong sương mù.

Bọn họ ai nấy đều là cường giả tồn tại vạn cổ, đối với bọn họ, một khi tiến vào bình cảnh, kẹt lại mấy ngàn mấy vạn năm là chuyện hết sức bình thường.

Nếu không nhận được cơ duyên, thậm chí hàng tỷ vạn năm cũng không thể đột phá.

Nay những linh lực triều tịch trên Bồng Lai tiên đảo này lại có thể khiến bình cảnh của bọn họ lung lay, bọn họ tự nhiên là kinh hỉ vô cùng.

Chỉ riêng linh khí triều tịch của Bồng Lai tiên đảo đã có tác dụng mạnh mẽ như vậy, vậy cơ duyên bên trong Bồng Lai tiên đảo chẳng phải là kinh thiên động địa sao?

Nhiều đại năng vào lúc này tim đập thình thịch, phấn chấn không thôi.

Tuy nhiên sự thay đổi của Bồng Lai tiên đảo vẫn chưa kết thúc, ngược lại càng ngày càng kịch liệt.

Trong sương mù cuồn cuộn, trực tiếp có vô số đạo thần quang từ bên trong chiếu ra.

Tứ phía tám hướng, tất cả đều là thần quang vô thượng, quả thật là vô cùng rực rỡ.

Hồi lâu hồi lâu sau, linh khí triều tịch che trời lấp đất mới dần dần tiêu tan.

Chúng đại năng có mặt đều ngẩng đầu nhìn lại.

Một cái nhìn, sắc mặt bọn họ lại đột nhiên cuồng biến.

Chỉ thấy Bồng Lai tiên đảo trước mắt, xa xa còn rộng lớn hơn trước vô số lần.

Các loại địa hình, cái gì cần có đều có, gần như là một tiểu đại

lục.

“Bồng Lai tiên đảo lại có thể trong nháy mắt trở nên lớn như vậy sao?

Đây rốt cuộc là làm thế nào?” Dù sao chuyện này thực sự vượt ngoài tưởng tượng.

“Lẽ nào là siêu cấp đại năng vận dụng sức mạnh không gian sao?

Điều này cũng quá xảo diệu rồi đi?” Rất nhiều đại năng lần lượt kinh thán.

Mọi người lại một lần nữa nhìn lại, lại phát hiện ở trung tâm hòn đảo khổng lồ này, có một cung điện khổng lồ tọa lạc.

Vẻ cao chót vót tận mây xanh, thực sự khiến Hồng Hoang vô cùng kinh ngạc.

Tạo hình cực kỳ quái dị, càng khiến chúng sinh tấm tắc khen ngợi.

Nhiều người vào lúc này không khỏi kinh ngạc vạn phần.

“Cung điện này quả thật vô cùng hùng vĩ, cho dù so với Thiên Đình của Yêu tộc cũng không hề thua kém a…” “Nơi này lẽ nào thật sự là nơi ở của Trường Không đạo chủ đó sao?” “Nhìn bộ dạng này dường như không giống, nơi ở của Trường Không đạo chủ là Thiên Cơ Lâu.” “Nơi này tuy vô cùng hùng vĩ, nhưng lại xa xa không bằng Thiên Cơ Lâu.” “Tòa cung điện khổng lồ này không phải Thiên Cơ Lâu, vậy rốt cuộc là đạo trường của ai?” Nhiều người ở đây bàn tán xôn xao.

Gần trăm năm qua, mục tiêu của bọn họ là tiến vào Bồng Lai tiên đảo, giành lấy cơ duyên.

Nhưng bây giờ cơ duyên khổng lồ ngay trước mắt, bọn họ lại có chút e ngại, dường như có chút không dám tiến lên.

Cảnh tượng bên này cuối cùng cũng kinh động đến mấy vị Thánh

Nhân.

Chương 240

Mấy vị Thánh Nhân không khỏi bắt đầu giao lưu với nhau.

"Không ngờ hòn đảo này lại ẩn chứa bí văn thiên cổ." "Đại điện này dường như giống một thiên điện a… không giống như một chủ điện." Giọng nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền đến tai mấy vị Thánh Nhân!

Mấy vị Thánh Nhân khác nghe thấy lời này cũng gật đầu.

Bọn họ cũng phát hiện ra điểm này.

Tòa cung điện khổng lồ này tuy vô cùng hùng vĩ, nhưng rất rõ ràng không phải là chủ điện.

Những người khác không phát hiện, nhưng bọn họ, những Thánh Nhân này, đều đã phát hiện ra.

Tòa đại điện này bất kể là kết cấu hay phương vị kiến trúc, rất rõ ràng chỉ là một tòa thiên điện mà thôi.

Mà chủ điện thật sự lại chưa hiển hiện ra.

"Tiên đảo này thực sự cực kỳ huyền diệu, chỉ nhìn linh khí trên đảo, đã vượt xa Tây Thổ." Chuẩn Đề Thánh Nhân vào lúc này ung dung mở miệng, đồng thời lại không quên than nghèo.

Dù sao cảnh tượng mà Bồng Lai tiên đảo thể hiện thực sự có chút kinh người.

Ngay cả mấy vị Thánh Nhân bọn họ, vào lúc này cũng bị chấn kinh.

"Trên hòn đảo này, có lẽ thật sự ẩn giấu truyền thừa thượng cổ." Thái Thượng Lão Tử, ung dung thở dài, trong ngữ khí lộ ra một tia

kính sợ.

Xem ra Trường Không đạo chủ quả nhiên là tồn tại vô cùng thần kỳ.

Chỉ là một đạo trường bỏ hoang, lại có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy.

“Nếu ở đó thật sự có cơ duyên gì, cũng nên rơi vào tay chúng ta.” “Đám kiến hôi kia, hà đức hà năng?” Thông Thiên Giáo Chủ ngông cuồng nhất.

Lời vừa dứt, liền trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại Kim Ngao Đảo.

Tính tình nóng nảy của y, ngay cả tọa kỵ cũng không cưỡi.

Mấy vị Thánh Nhân khác nhìn thấy hành động của Thông Thiên Giáo Chủ xong, cũng hóa thành một đạo lưu quang cấp tốc bay tới.

Kim Ngao Đảo của Thông Thiên Giáo Chủ vốn đã gần Bồng Lai tiên đảo nhất, tuyệt đối không thể để Thông Thiên Giáo Chủ chiếm được tiên cơ.

Hai vị Thánh Nhân phương Tây không khỏi thở dài.

Hai người họ ở xa Bồng Lai tiên đảo nhất.

Khoảng cách mênh mông này, tuy đối với Thánh Nhân chỉ là một lát, nhưng một lát cũng có thể làm được rất nhiều chuyện.

Hai người có chút buồn bực chỉ có thể phi hành cực tốc.

Lúc này trên Bồng Lai tiên đảo mọi người vẫn còn có chút do dự.

“Bây giờ những cấm chế đó đã biến mất, chúng ta có nên vào xem một chút không?” “Sẽ không phải là một cái bẫy chứ?” “Nói đùa, đây là nơi nào?

Người ta sẽ bày bẫy để đối phó với đám kiến hôi chúng ta sao?

Người ta muốn diệt chúng ta, vẫy tay một cái là diệt được, cần gì phải bày bẫy?" Một người thực sự không chịu nổi sự cám dỗ, nhưng một mình lại không dám đi, chỉ có thể xúi giục người khác cùng đi.

Chỉ cần có người dẫn đầu, mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn.

Ngay lúc này, một người khác lại lộ ra vẻ chế giễu.

"Nếu ngay cả chút khí phách này cũng không có, còn tu cái tiên gì nữa?

Cơ duyên ngay trước mắt, lại không dám vào xem, chỉ khiến người ta chê cười mà thôi." Khóe mắt người này lộ ra một tia chế giễu, sau đó liền hóa thành một đạo lưu quang bay qua.

"Ta đi đây!" Hành động của người này vào lúc này dường như đã trở thành một đốm lửa nhỏ cháy lan ra đồng cỏ.

Đã có người dẫn đầu, những người khác tự nhiên cũng theo sát.

Khoảnh khắc tiếp theo, vô số đại năng lần lượt hóa thành một đạo lưu quang, tranh nhau xông về phía Bồng Lai tiên đảo.

Dù sao nếu chậm trễ, e rằng cơ duyên sẽ rơi vào tay người khác.

Khi mọi người thật sự tiến vào bên trong tòa cung điện khổng lồ này, sắc mặt của tất cả mọi người đều biến đổi liên tục.

Không ngờ bên trong tòa cung điện này lại sở hữu sức mạnh không gian cực kỳ huyền ảo.

Khi mọi người tiến vào, mới phát hiện không gian bên trong tòa cung điện này rộng lớn đến khó có thể tưởng tượng, quả thực có thể gọi là chấn động.

Chỉ riêng đại điện của cung điện này, đã trực tiếp biến thành một mảnh bình nguyên khổng lồ.

Rất nhiều đại năng vào lúc này đồng loạt kinh thán.

“Sức mạnh không gian vận dụng đến mức này, thực sự vượt ngoài tưởng tượng.” Sức mạnh không gian bên trong cung điện này thực sự huyền diệu!

Trực tiếp vượt qua nhận thức của chúng đại năng.

Bọn họ tự nhiên là kinh ngạc không thôi.

Rất nhiều người tranh nhau xông vào mảnh bình nguyên này, kinh ngạc phát hiện trên bình nguyên này có rất rất nhiều linh căn thần kỳ.

Ngoài ra, còn có rất nhiều linh thú cực kỳ cường đại.

Nhìn thấy những bảo vật này, chúng đại năng đồng loạt vui mừng.

Khoảnh khắc tiếp theo, mọi người ùa lên, bắt đầu tranh đoạt.

Lại có rất nhiều người lén lút bay về phía sâu trong cung điện.

Cảnh này không qua mắt được những người khác.

Rất nhiều đại năng vào lúc này đều đã hành động.

Có lẽ bảo vật càng quý giá thì càng được cất giấu sâu bên trong.

Lúc này, Đông Vương Công đã biến mất từ lâu lại đến một vị trí khác.

Y đã nhận được cơ duyên trong cung điện, nếu ở lại bên trong, e rằng cũng khó có thu hoạch gì nữa.

Vì vậy, y mới chạy đến một vị trí khác.

Nơi y đang ở rất hẻo lánh, e rằng trong chốc lát sẽ không có ai phát hiện ra y.

Đông Vương Công lúc này tâm niệm thay đổi nhanh chóng.

Yêu tộc đã rút lui, y hoàn toàn có thể nhân cơ hội này rời đi.

Nhưng bây giờ y lại có chút không cam lòng.

Có lẽ còn có cơ duyên khác mà y chưa phát hiện.

Vì vậy, y liền chuẩn bị đợi ở đây, làm một người ôm cây đợi thỏ.

Ai nhận được cơ duyên, y liền trực tiếp xông đến.

Đông Vương Công vừa đợi vừa quan sát.

Bỗng nhiên y nhìn thấy bên ngoài hòn đảo này, còn có một hòn đảo nhỏ.

Mặc dù nói là đảo nhỏ, nhưng thực ra cũng không nhỏ, chu vi cũng phải đến hàng trăm triệu dặm, có thể gọi là cực kỳ hoành tráng.

Hòn đảo đó cho y một cảm giác cực kỳ quen thuộc.

Cùng lúc đó, có một tòa cung điện đổ nát, đứng sừng sững trên hòn đảo nhỏ đó, có ánh sáng màu tím nhàn nhạt lấp lánh.

Nhìn thấy cảnh này, cả người Đông Vương Công đều ngây ngẩn.

Bởi vì hòn đảo nhỏ này đối với y thực sự quá quen thuộc.

Vạn cổ trước y đã từng lên hòn đảo này, và còn nhận được cơ duyên trên hòn đảo đó, cuối cùng thành lập Tử Phủ.

Chỉ là hòn đảo đó so với hòn đảo khổng lồ này, liền có vẻ có chút không đáng nhắc đến.

Đông Vương Công vào lúc này tâm trạng sụp đổ.

"Hòn đảo ta vẫn luôn coi là Bồng Lai tiên đảo, chính là hòn đảo nhỏ đó sao?" Đông Vương Công vào lúc này dở khóc dở cười.

Hóa ra hòn đảo đó chỉ là đảo hộ vệ của hòn đảo này a.

Vì vậy khí tức của hai hòn đảo cực kỳ tương tự.

Khi Đông Vương Công lên hòn đảo này, còn tưởng rằng hòn đảo này chính là Bồng Lai tiên đảo trước đây, vạn vạn không ngờ lại là hai

hòn đảo hoàn toàn khác nhau.

Ngay lúc Đông Vương Công dở khóc dở cười, đám người Vu tộc vẫn luôn quan sát cũng tiến vào đại điện.

Bọn họ cuối cùng vẫn không thể từ bỏ những cơ duyên này.

Khi bọn họ vừa vào, liền phát hiện đại điện này thực sự quá khổng lồ.

Lập tức những đại năng Vu tộc này liền hoàn toàn tách ra, mỗi người đều đi tìm cơ duyên của riêng mình.

Không bao lâu sau, Đế Giang, thủ lĩnh của Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, liền cười ha hả.

Lúc này hắn tỏ ra cực kỳ hưng phấn, hiển nhiên hắn đã tìm được cơ duyên của mình.

Lúc này, hắn trực tiếp ngồi xếp bằng như không có ai bên cạnh, lại có thể tiến vào trạng thái ngộ đạo.

Chương 241

Tình huống này thực sự cực kỳ quỷ dị.

Bởi vì Vu tộc bẩm sinh nguyên thần có khuyết hãm, ngay cả Thập Nhị Tổ Vu cũng không ngoại lệ.

Vì vậy, bọn họ rất hiếm khi có cơ hội đốn ngộ, một số Đại Vu thậm chí cả đời cũng không gặp được một lần.

Không ngờ Đế Giang vừa vào đã tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Nhìn thấy trạng thái như vậy của Đế Giang, rất nhiều người đều sững sờ, sau đó liền phản ứng lại.

Bởi vì Đế Giang, thủ lĩnh của Thập Nhị Tổ Vu, chính là Không Gian Chi Tổ Vu, bản thân liền sở hữu không gian pháp tắc.

Về phương diện không gian, ngoại trừ những Thánh Nhân đó, Đế Giang hiển nhiên có thể gọi là quán tuyệt Hồng Hoang.

Mà trong đại điện, sức mạnh không gian thập phần nồng đậm, điều này trực tiếp gây ra sự cộng hưởng của Đế Giang, trực tiếp khiến Đế Giang rơi vào trạng thái đốn ngộ.

Đợi Đế Giang hoàn thành, nói không chừng thực lực lại có thể tăng mạnh.

Đế Giang đốn ngộ, trực tiếp khiến nhiều đại năng đỏ mắt ghen tị, lần lượt bắt đầu điên cuồng tìm kiếm.

Ngay lúc mọi người đang tìm kiếm cơ duyên, có sáu bóng người vô cùng cường hãn, âm thầm bay tới.

Sáu bóng người này chính là chủ thể hiện tại của Hồng Hoang, Hồng Hoang Lục Thánh.

Sáu bóng người này lần lượt xuất hiện, gào thét mà đến.

Người xuất hiện đầu tiên là Thông Thiên Thánh Nhân.

Sau đó là Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Oa Hoàng Cung của Nữ Oa hơi xa, vì vậy Nữ Oa xếp thứ tư.

Lại qua một lát, Tây Phương Nhị Thánh mới gào thét mà đến.

Sáu vị Thánh Nhân xuất hiện xong, tất cả đều không hẹn mà cùng bay về phía sâu trong đại điện.

Những cơ duyên bên ngoài này bọn họ không coi vào mắt.

Ở nơi sâu nhất của cung điện khổng lồ này, có một hành lang khổng lồ, hành lang này nối liền với rất rất nhiều không gian độc lập.

Ban đầu Đông Vương Công chính là ở đây tìm được cơ duyên.

Nay mấy vị Thánh Nhân xuất hiện, lần lượt đến trong hành lang khổng lồ này.

Khi Tây Phương Nhị Thánh cũng đến đây, lại phát hiện mấy vị Thánh Nhân khác đều đang quan sát bức tường trên hành lang.

Chỉ thấy trên tường điêu khắc rất rất nhiều phù văn thần kỳ.

Những phù văn này có cái giống đồ đằng, có cái giống tự phù, còn có một số giống như bùa vẽ quỷ.

Nhưng mỗi một phù hiệu đều toát ra khí tức cực kỳ cường đại, mỗi một phù hiệu đều nắm giữ đạo ý vô song.

Ban đầu thực lực của Đông Vương Công thấp kém, đi đến đây cũng không phát hiện ra.

Nhưng Lục Vị Thánh Nhân lại đều phát hiện ra sự khác biệt ở đây.

Những đồ đằng điêu khắc trên tường hiển nhiên vô cùng thâm ảo,

giống như là lĩnh ngộ của một vị Thánh Nhân nào đó.

Đáng sợ nhất là số lượng những bùa vẽ quỷ trên tường cực kỳ nhiều, chủng loại cũng cực kỳ phức tạp.

Các loại đạo vận, các loại pháp tắc, dường như đều có liên quan.

Thực sự khó có thể tưởng tượng, người điêu khắc rốt cuộc đã nắm giữ bao nhiêu pháp tắc.

Nhìn thấy cảnh này, Chuẩn Đề Thánh Nhân lẩm bẩm.

"Chỉ e kẻ điêu khắc những tự phù này, thực lực đã gần bằng bần đạo.

Hơn nữa lại còn uyên bác hơn bần đạo rất nhiều." Chuẩn Đề Thánh Nhân mặt lộ vẻ tự ti.

Cú đả kích này đối với hắn thực sự có chút lớn.

Hắn trước là chịu thiệt trong tay Nữ Oa, sau đó bảng danh sách liên tiếp được công bố, phần thưởng hắn nhận được cũng không nhiều.

Nay lại nhìn thấy cảnh tượng này, tự nhiên khiến Chuẩn Đề Thánh Nhân bị đả kích một chút.

Mà các Thánh Nhân khác nghe thấy lời nói của Chuẩn Đề Thánh Nhân, cũng đều đồng tình.

Nếu không đạt tới một cảnh giới nhất định, sao có thể dung nhập lĩnh ngộ của bản thân vào trong điêu khắc được?

Cũng có nghĩa là sự tồn tại điêu khắc này, gần như không thua kém Hồng Hoang Lục Thánh.

"Rốt cuộc là ai đã điêu khắc nhiều dấu vết như vậy?" Mấy vị Thánh Nhân không khỏi lẩm bẩm.

Thực ra bọn họ làm sao biết được.

Những dấu vết này, chẳng qua chỉ là móng vuốt của Công Phu Hùng Miêu tùy ý cào ra mà thôi.

Mấy vị Thánh Nhân kinh ngạc xong, liền tiếp tục tiến vào sâu bên trong.

Những điêu khắc này tuy vô cùng xảo diệu, nhưng đối với bọn họ tác dụng cũng không lớn lắm.

Dù sao đạo bất đồng, bất tương vi mưu.

Bọn họ chỉ có thể từ những điêu khắc này có chút cảm ngộ.

Hiện tại hiển nhiên là tìm kiếm cơ duyên khác, quan trọng hơn.

Nói không chừng ở nơi sâu nhất của cung điện này, còn có cơ duyên mạnh mẽ hơn đang chờ bọn họ.

Nghĩ đến đây, mấy vị Thánh Nhân không khỏi tăng tốc.

Hai bên hành lang có vô số phòng.

Lúc này, mấy vị Thánh Nhân đã ẩn thân đi trước tất cả mọi người.

Mỗi một căn phòng mấy vị Thánh Nhân đều không bỏ qua, nhưng lại không có thu hoạch gì.

Mấy vị Thánh Nhân cũng chỉ có thể tiếp tục bay về phía trước.

Rất nhanh, bọn họ đã đi đến cuối hành lang này.

Cuối cùng là một cánh cửa đá khổng lồ.

Mấy vị Thánh Nhân đẩy cửa đá ra, sau đó trước mắt bỗng trở nên quang đãng.

"Đây là đã ra khỏi cung điện sao?" Chuẩn Đề Thánh Nhân có chút nghi hoặc.

Bởi vì không gian này giống như đã tiến vào ngoại giới.

Đập vào mặt là vô số núi sông cây cối, trên trời ánh nắng phổ chiếu, cảnh sắc cũng cực kỳ tú lệ, giống như đang ở trên cao, nhìn xuống cảnh tượng Hồng Hoang.

Mà một bên Thông Thiên Giáo Chủ xác thực xuy tiếu một tiếng.

"Đúng là ít thấy mà quái.

Không gian này chẳng qua chỉ là không gian được đại năng thần bí dùng không gian pháp tắc rèn đúc mà thôi.

Có thể nói, nơi đây mới là cung điện thật sự." Mấy vị Thánh Nhân gật đầu, sau đó liền nhìn về phía xa.

Chỉ thấy trên cao, một mặt trời treo trên bầu trời, chiếu rọi cả không gian vô cùng tươi đẹp.

Tuy nhiên, phía trên mặt trời đó, lại có một khung vòm.

Khung vòm đó được xây dựng ngay trên mặt trời, giống như một chiếc lọng che trời, bao phủ toàn bộ không gian này.

Nhìn thấy cảnh tượng này, mấy vị Thánh Nhân đều bị chấn động.

Trên không trung đó căn bản không phải là mặt trời gì, mà chỉ là một khối khí tức vô cùng nóng bỏng mà thôi.

Luồng khí tức này thực sự quá nóng bỏng, tỏa ra nhiệt lượng vô tận, gần như không khác gì mặt trời của Hồng Hoang.

Mấy vị Thánh Nhân nhìn thấy cảnh tượng này cũng có chút kinh ngạc.

"Không ngờ vị đại năng này lại vận dụng sức mạnh không gian đến mức kinh diễm như vậy." Mấy vị Thánh nhân cũng chấn động khôn nguôi.

Rõ ràng nơi đây vẫn ở bên trong cung điện, nhưng lại vô cùng rộng lớn, giống như tiến vào một tiểu thế giới.

Suýt chút nữa đã mê hoặc được cả mấy vị Thánh nhân.

Sau khi phát hiện ra, mấy vị Thánh nhân cũng chấn động khôn nguôi.

Rốt cuộc là thủ đoạn gì mới có thể khiến hành cung của mình chứa được cả một tiểu thế giới?

Sơn xuyên, hà lưu, sông ngòi, hồ nước, tất cả đều có đủ.

Quan trọng hơn nữa là, vầng khí tức nóng rực treo lơ lửng trên không trung kia gần như có thể sánh ngang với mặt trời bên ngoài.

Điều này khiến mấy vị Thánh nhân có chút kinh ngạc.

Trong lúc mấy vị Thánh nhân còn đang kinh ngạc, Nguyên Thủy Thiên Tôn mắt sắc nhất.

"Trên đỉnh núi kia, lại có một tòa đạo trường." Mấy vị Thánh nhân đưa mắt nhìn lại.

Chương 242

Chỉ thấy trên đỉnh núi xa xa có một khoảng sân viện khổng lồ.

Rõ ràng chính là một tòa đạo trường.

Mấy vị Thánh nhân mừng rỡ như điên, vội vàng khởi hành đến sân viện đó xem xét.

Tuy nhiên, sau một hồi tìm kiếm, mấy người không khỏi có chút thất vọng.

Bởi vì nơi đây trống không.

Ngoài những vật dụng sinh hoạt hàng ngày ra, không còn thứ gì khác.

Rõ ràng nơi đây đã bị bỏ hoang hoàn toàn.

Ngay lúc mấy vị Thánh nhân đang thất vọng, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại phát hiện ra một bức họa quyển.

Lúc này, bức họa quyển đó được cuộn lại rất chặt, đang yên tĩnh đặt trên một chiếc bàn cũ nát.

Mặc dù bị bụi bặm bao phủ, nhưng bức họa quyển này lại tỏa ra thần quang lấp lánh nồng đậm.

Ngoài ra, còn có vô biên vô tận đạo vận đang chậm rãi lưu chuyển.

Nhìn thấy cuộn tranh này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên mừng rỡ.

Có lẽ đây chính là cơ duyên của hắn.

Sau đó, Tam Bảo Ngọc Như Ý bất ngờ xuất thủ, trực tiếp cuốn về phía cuộn tranh kia.

Cùng lúc đó, mấy vị Thánh nhân khác cũng phát hiện ra cuộn tranh này.

Tất cả đều nhận ra cuộn tranh này không hề đơn giản.

Lại có mấy đạo bảo quang vô cùng mạnh mẽ lướt qua.

Rõ ràng, mấy vị Thánh nhân khác cũng muốn đoạt lấy cuộn tranh này.

Một số đại năng từ xa theo sau mấy vị Thánh nhân, nhìn thấy cảnh tượng này, lập tức kinh hãi khôn nguôi.

Các Thánh nhân lại đồng thời ra tay.

Chẳng lẽ họ đã phát hiện ra bảo vật gì ghê gớm lắm sao?

Mọi người đưa mắt nhìn lại.

Chỉ thấy trong không gian rộng lớn này, pháp lực của Thánh nhân mênh mông, giống như muốn hủy thiên diệt địa.

Nhất thời tất cả mọi người đều vội vàng chạy trốn tứ phía, nhưng lại không cam tâm bỏ lỡ cảnh tượng trước mắt.

Chỉ có thể trốn ở xa xa âm thầm quan sát.

Dù sao đây cũng là đại chiến của Thánh nhân, vô số năm khó gặp một lần.

Phải biết rằng sáu vị Thánh nhân đã đồng thời ra tay.

Vô số người chấn động không thôi.

"Các Thánh nhân rốt cuộc đã phát hiện ra bảo vật gì?

Lại khiến họ điên cuồng như vậy?" "Còn phải nói sao, khẳng định là bảo vật cực kỳ quan trọng đối với cả Thánh nhân…" Nhiều người nhìn về phía đó từ xa.

Chỉ thấy sáu vị Thánh nhân ở đó đều đã ra tay.

Thần uy mênh mông, pháp bảo tung hoành.

Sáu vị Thánh nhân rõ ràng đều đã đánh ra lửa giận thật sự.

Rõ ràng họ đều đã nhắm trúng món bảo vật này, không ai cam tâm chắp tay nhường cho kẻ khác.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chọn đúng thời cơ, đột nhiên thi triển đại pháp lực, tóm lấy bức họa quyển vào trong tay.

Tuy nhiên, ngay lúc này, một đạo quang mang bảy màu đột nhiên rực rỡ.

Thì ra là Chuẩn Đề Thánh nhân đã tế ra Thất Bảo Diệu Thụ của y.

Thất Bảo Diệu Thụ vừa xuất hiện, lập tức ánh sáng bảy màu ngập trời, thần uy mênh mông.

Cùng lúc đó, giọng nói có phần hơi bỉ ổi của Chuẩn Đề Thánh nhân cũng truyền ra.

"Các vị đạo huynh, Tây phương ta từ xưa đến nay vốn vô cùng nghèo nàn." "Bảo vật này hữu duyên với Tây phương ta, xin các vị sư huynh hãy nhường bảo vật này cho Tây phương chúng ta đi." "Hai người Tây phương chúng ta cảm kích vô cùng." Mấy vị Thánh nhân nghe lời của Chuẩn Đề, không ai không bĩu môi.

Câu nói này của Chuẩn Đề đã nói không biết bao nhiêu năm, mấy vị Thánh nhân nghe đến tai cũng chai sạn rồi.

Thông Thiên giáo chủ tính tình nóng nảy nhất, không khỏi mở miệng mắng: "Hữu duyên cái mẹ ngươi, cút ra!" "Ầm!!!" Cuối cùng, một thanh tiên kiếm màu xanh hiện ra trước người hắn.

Sau đó liền chém mạnh một nhát.

Trên thanh tiên kiếm màu xanh, lập tức chém ra một đạo kiếm khí ngút trời không gì sánh được.

Thật sự là kiếm khí vô cùng, chấn động càn khôn.

Đối mặt với luồng kiếm khí vô cùng này, thất thải huyền quang do Thất Bảo Diệu Thụ quét ra đột nhiên vỡ tan.

Thanh Bình Kiếm và Thất Bảo Diệu Thụ đều bị đánh bay ngược trở về.

Ngay tại thời khắc mấu chốt này, lại có một đạo kim quang không gì sánh được chiếu rọi khắp trời đất.

Chính là Tiếp Dẫn Thánh nhân đứng sau lưng Chuẩn Đề Thánh nhân.

"Thông Thiên đạo hữu nói sai rồi." "Năm xưa Hồng Quân lão sư và Ma Tổ La Hầu đại chiến ở Tây phương." "Tây phương trước bị La Hầu rút cạn linh khí, sau lại bị hủy hoại tổ đình trong đại chiến." "Lão sư đã nói rõ, chúng sinh Hồng Hoang nợ Tây phương một phần nhân quả." "Thông Thiên đạo hữu sao có thể giả câm giả điếc được?" Tiếp Dẫn Thánh nhân mặt khổ qua lải nhải không ngừng, nhưng khí tức trên người lại cực kỳ mạnh mẽ.

Dưới ánh kim quang ngập trời, lại trực tiếp khống chế bức họa quyển bay về phía Chuẩn Đề Thánh nhân.

Chuẩn Đề Thánh nhân một tay tóm lấy bức họa quyển, sau đó hóa thành một luồng lưu quang điên cuồng bỏ chạy.

Mấy vị Thánh nhân khác thấy tình hình này lập tức nổi giận đùng đùng.

Người ra tay sớm nhất chính là Nữ Oa đang chìm trong lửa giận.

Lúc này, Hồng Tú Cầu của Nữ Oa mơ hồ lộ ra khí tức màu đen.

Dưới những vệt lốm đốm, uy lực dường như còn mạnh hơn trước.

Một cú nện thẳng vào lưng Chuẩn Đề Thánh nhân, trực tiếp đập y xuống dưới lòng đất.

Nhìn thấy cảnh tượng này, những sinh linh quan sát từ xa không ai không thầm lè lưỡi.

"Những vị Thánh nhân này quả nhiên biến thái đến cực điểm." "Có thể trong đời nhìn thấy mấy vị Thánh nhân đồng thời ra tay, cũng coi như không uổng kiếp này." "Không biết bảo vật này cuối cùng sẽ rơi vào tay ai đây?" "Chắc là sẽ rơi vào tay Thái Thượng Lão Tử nhỉ?

Dù sao thực lực của Thái Thượng Lão Tử là mạnh nhất." "Cũng chưa chắc, dù sao cơ duyên khí vận cũng rất quan trọng." Những đại năng vây xem từ xa kích động đến toàn thân run rẩy.

Đây chính là đấu pháp cấp bậc Thánh nhân.

Chỉ cần nhìn một cái cũng đủ để họ hưởng lợi cả đời.

Huống chi ra tay còn không chỉ là một hai vị Thánh nhân, mà là sáu vị Thánh nhân Hồng Hoang đều đã xuất thủ.

Điều này tự nhiên khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc.

Lúc này, trận chiến giữa sáu vị Thánh nhân vẫn đang tiếp diễn.

Bức họa quyển cũng không ngừng đổi chủ trong tay các vị Thánh nhân.

Nhiều đại năng vây xem dường như đã nhìn ra được không ít manh mối.

Mặc dù sáu đại Thánh nhân đều chưa thi triển thực lực chân chính của mình, nhưng vẫn có thể nhìn ra cao thấp.

Trong sáu vị Thánh nhân, Chuẩn Đề Thánh nhân dường như chịu thiệt nhiều hơn.

Mà Thái Thượng Lão Tử trông có vẻ ung dung nhất.

Bốn vị Thánh nhân còn lại biểu hiện không khác nhau nhiều.

Lúc này, cuộn tranh đó không ngừng đổi chủ trong tay mấy vị Thánh nhân.

Trong quá trình này, bức họa quyển dường như đã mở ra một góc.

Phần lớn không gian đều là trống không, chỉ có một đôi chân trẻ con lộ ra ngoài.

Nhìn thấy điều này, mấy vị Thánh nhân hơi sững sờ.

"Cuộn tranh này chẳng lẽ là một bức chân dung sao?" "Chẳng lẽ vẽ chân dung của vị Trường Không đạo chủ kia?" "Nhưng chắc không chỉ đơn giản là chân dung." "Văn tự ở cửa cung điện này đều toát ra một luồng khí tức cực kỳ mạnh mẽ." "Bức chân dung này tin rằng cũng không hề đơn giản." Lúc này, mấy vị Thánh nhân rõ ràng đã đánh ra lửa giận thật sự.

Chỉ cần ai tiếp xúc với cuộn tranh này, rất nhanh sẽ trở thành mục tiêu công kích của mọi người.

Bất kể ai cầm cuộn tranh, đều sẽ trở thành kẻ địch của mấy vị Thánh nhân còn lại.

Các Thánh nhân khác tự nhiên là đồng loạt tấn công.

Lúc này, cuộn tranh sau mấy lần đổi chủ đã rơi vào tay Nữ Oa nương nương.

Nữ Oa nương nương lúc này hóa thành một luồng lưu quang, điên cuồng chạy ra ngoài.

Cùng lúc đó, Hồng Tú Cầu hóa thành một quả cầu che trời, chặn ở phía sau.

Chương 243

Tuy nhiên, chỉ một lát sau, Hồng Tú Cầu khổng lồ này đã bị mấy vị Thánh nhân khác trực tiếp phá vỡ, lần lượt đuổi theo.

Thấy tình hình này, Nữ Oa trở nên vô cùng yêu diễm, trong mắt lóe lên hàn quang.

Sau đó, một luồng lưu quang từ trong tay nàng bay ra.

Luồng lưu quang đó trong nháy mắt tỏa ra ánh sáng rực rỡ, sau đó biến thành một bức đồ họa cực kỳ khổng lồ.

Trong đồ họa, núi sông, cây cỏ, sông ngòi, hồ nước, tất cả đều có đủ.

Bức đồ họa này trực tiếp chắn ngang sau lưng Nữ Oa.

Mấy vị Thánh nhân nhìn thấy bức đồ họa này, cũng lập tức biến sắc.

Bởi vì đây chính là Sơn Hà Xã Tắc Đồ của Nữ Oa nương nương.

Món bảo vật này cực kỳ mạnh mẽ, bản thân nó đã xếp hạng thứ ba mươi lăm trên Bảng Pháp Bảo.

Nay Nữ Oa nương nương thi triển ra, quả thật uy lực vô cùng.

Mấy vị Thánh nhân sắc mặt lạnh đi.

Thái Thượng Lão Tử cầm trong tay cây gậy, trong nháy mắt đã bị ném ra ngoài.

Trong chớp mắt, nó biến thành một cây Bàn Long Biển Quải to lớn vô cùng.

Bàn Long Biển Quải bị ông ta ném ra, trong chớp mắt hóa thành một cây gỗ khổng lồ, trực tiếp đâm về phía Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Pháp lực mênh mông vô hạn toát ra, trực tiếp đâm vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ khiến nó chấn động một trận.

Nữ Oa trở nên vô cùng yêu dị lại không hề để ý, tóm lấy cuộn tranh điên cuồng bỏ chạy.

Đáng tiếc, ngay lúc này, trước mặt lại có một mảng kim quang lớn tốc biến.

Những luồng thần quang màu vàng này dường như có sức mạnh đại từ bi, khiến Nữ Oa cũng phải sững sờ.

Ngay trong khoảnh khắc này, cuộn tranh lại một lần nữa rơi vào tay Tiếp Dẫn Thánh nhân.

Điều này không khỏi khiến Nữ Oa nổi giận đùng đùng.

Tiếp Dẫn Thánh nhân này thật đáng chết!

Trong khoảnh khắc, Nữ Oa toát ra một luồng sát khí không gì sánh được.

Luồng sát khí này ngay cả Tiếp Dẫn Thánh nhân dường như cũng bị ảnh hưởng trong chốc lát.

Tiếp Dẫn Thánh nhân cướp được cuộn tranh, lập tức hóa thành một luồng thần quang, cực tốc bay ra ngoài!

Tiếp Dẫn Thánh nhân ẩn giấu cực sâu, pháp lực cũng thần uy mênh mông.

Mấy vị Thánh nhân khác trong thời gian ngắn lại không đuổi kịp.

Ngay lúc Tiếp Dẫn Thánh nhân đang vui mừng, sau lưng lại có một trận quang mang huyền diệu xuất hiện.

Luồng quang mang này vừa xuất hiện, liền trực tiếp bao phủ lấy Tiếp Dẫn Thánh nhân.

Bị quang mang bao phủ, Tiếp Dẫn Thánh nhân sắc mặt biến đổi.

Bởi vì y phát hiện luồng quang mang này vừa xuất hiện, địa hỏa phong thủy đều tĩnh lặng.

Cùng lúc đó, một cây cầu vàng không gì sánh được, mênh mông cuồn cuộn vắt ngang giữa trời đất.

Mà lúc này, Tiếp Dẫn Thánh nhân đang bị nhốt trên cây cầu vàng này.

Nhìn thấy cảnh này, Tiếp Dẫn Thánh nhân sắc mặt đại biến.

Đây không phải là Thái Cực Đồ của Thái Thượng Lão Tử sao?

Đây là Tiên Thiên Chí Bảo a, một trong Khai Thiên Tam Bảo, xếp hạng thứ hai mươi mốt trên Bảng Pháp Bảo.

Không ngờ Thái Thượng Lão Tử lại sử dụng Thái Cực Đồ.

Ngay lúc Tiếp Dẫn Thánh nhân đang sững sờ, cuộn tranh trong tay y đã chạy đến tay Thái Thượng Thánh nhân.

Cùng với việc càng nhiều Thánh nhân hỗn chiến, đông đảo đại năng cũng theo sau.

Dù sao không ai muốn bỏ lỡ trận kinh thế đại chiến này.

Trong sân, Thái Thượng Thánh nhân liên tiếp tế ra hai kiện pháp bảo, ngay cả Thái Cực Đồ cũng đã sử dụng.

Nhất thời, Thái Thượng Thánh nhân phong quang vô nhị.

Thái Thượng Thánh nhân lấy được cuộn tranh, sắc mặt hơi trầm trọng.

Sau đó liền định mở cuộn tranh ra.

Ông ta đã bị kẹt ở cảnh giới hiện tại quá lâu rồi.

Nếu có cơ duyên có thể giúp ông ta đột phá cảnh giới hiện tại, ông

ta tất sẽ phát cuồng vì nó.

Giờ khắc này, cuộn tranh trong tay ông ta, dường như chính là cơ hội để đột phá cảnh giới.

Tuy nhiên, ngay lúc ông ta sắp mở cuộn tranh ra, lại có một đạo thất thải huyễn quang quét tới, trực tiếp quét đi cuộn tranh này.

Chính là Chuẩn Đề Thánh nhân lúc đầu có phần chịu thiệt.

Chuẩn Đề Thánh nhân lại một lần nữa lấy được cuộn tranh này.

"Các vị đạo hữu, Tây phương ta từ xưa đến nay đã vô cùng nghèo nàn, các ngươi thật sự không thể nhường cơ duyên này cho Tây phương chúng ta sao?" Chuẩn Đề Thánh nhân vừa than khổ vừa điên cuồng bỏ chạy.

Chỉ là câu nói này của y đã nói hàng ức vạn năm, những người khác nghe đến tai cũng muốn chai sạn rồi, làm sao có thể nhường cơ duyên trong tay cho Chuẩn Đề Thánh nhân được?

Nhất thời, Tam Bảo Ngọc Như Ý, Thanh Bình Kiếm, Hồng Tú Cầu, lần lượt nện về phía Chuẩn Đề Thánh nhân.

Chuẩn Đề Thánh nhân né tránh không kịp, cuối cùng bị Tam Bảo Ngọc Như Ý đập trúng.

Bức họa quyển trong tay cũng rơi xuống.

Tuy nhiên, người cuối cùng giành được cuộn tranh lại là Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử thu hồi Thái Cực Đồ, trực tiếp thi triển đại pháp lực đoạt lấy bức họa quyển.

Nhưng ngay sau đó, đột nhiên có một đạo kim quang tốc biến.

Bức họa quyển lại từ tay Thái Thượng Lão Tử rơi vào tay Tiếp Dẫn Thánh nhân.

Thì ra là Thái Thượng Lão Tử thi triển Thái Cực Đồ định trụ Tiếp Dẫn Thánh nhân, chỉ trong khoảnh khắc đó hai người đã bị tụt lại phía sau.

Thái Thượng Lão Tử lúc này mới thu hồi Thái Cực Đồ, thả Tiếp Dẫn Thánh nhân ra, hai người cùng đuổi tới.

Lúc này, trên người Tiếp Dẫn Thánh nhân vô lượng kim quang tràn ngập, bảo vệ y triệt để bên trong.

Sau đó, dưới chân liền xuất hiện một đóa kim liên.

Thì ra là một trong Tứ Phương Liên Đài, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên.

Công Đức Kim Liên xuất hiện dưới thân Tiếp Dẫn Thánh nhân, triệt để che chở cho y.

Nhiều đại năng quan sát từ xa, vào khoảnh khắc này không khỏi kinh hô thành tiếng.

Không ngờ Tiếp Dẫn Thánh nhân ngay cả Công Đức Kim Liên cũng dùng đến.

Nghe nói Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên có vô tận công đức chi lực, chỉ cần đứng trên đó là có thể vạn pháp bất xâm.

Không biết trước mặt mấy vị Thánh nhân khác có thể đứng ở thế bất bại hay không.

Nhìn thấy Tiếp Dẫn Thánh nhân liên tiếp giành được cuộn tranh này vào tay, Thông Thiên giáo chủ sắc mặt lạnh đi.

“Đảo tiên Bồng Lai xuất phát từ Đông Hải.

Đạo trường của ta, Thông Thiên giáo chủ, cũng ở Đông Hải.” “Mấy vị Thánh nhân khác đến cướp đoạt bảo vật thì thôi đi.” “Hai tên các ngươi ở Tây phương cũng chạy đến chen một chân.

Coi ta, Thông Thiên là cái gì?" Trong mắt Thông Thiên giáo chủ lộ ra vẻ lạnh lẽo không gì sánh được.

Sau đó liền thu lại Thanh Bình Kiếm trong tay.

Ngay sau đó, bên cạnh Thông Thiên giáo chủ xuất hiện bốn thanh thần kiếm vô cùng sắc bén.

Trong đó, một thanh thần kiếm toát ra màu đỏ như máu không gì sánh được, huyết tinh chi khí ngút trời.

Cùng lúc đó, còn tràn ngập một luồng khí tức quỷ dị và bất tường lạnh lẽo.

Đây chính là Tru Tiên Kiếm, đứng đầu Tru Tiên Tứ Kiếm!

Một thanh kiếm khác thì toàn thân đen kịt.

Thân kiếm đen kịt đang tỏa ra sát ý lạnh lẽo.

Thanh kiếm này chính là Lục Tiên Kiếm, một trong Tru Tiên Tứ Kiếm.

Thanh kiếm thứ ba thì toàn thân trên dưới đều tỏa ra một luồng quang mang xanh biếc.

Những điểm sáng lấp lánh này dường như khiến người ta không rét mà run.

Chương 244

Cùng lúc đó, thân kiếm cũng toát ra khí tức quỷ dị.

Thanh kiếm này chính là Hãm Tiên Kiếm, một trong Tru Tiên Tứ Kiếm.

Thanh thần kiếm cuối cùng là một thanh trường kiếm màu bạc lạnh lẽo.

Khí tức trên thân thanh trường kiếm này là sắc bén nhất trong bốn thanh kiếm, chính là Tuyệt Tiên Kiếm.

Lúc này, bốn thanh tiên kiếm này đang xoay quanh bên cạnh Thông Thiên giáo chủ không ngừng.

Sau đó, một luồng kiếm ý vô địch ngút trời bay lên.

Nhìn về phía Tiếp Dẫn Thánh nhân, ánh mắt lộ ra một tia trào phúng, sau đó lại lộ ra một tia sát ý điên cuồng.

Thông Thiên Thánh nhân xa xa chỉ một cái, Tru Tiên Tứ Kiếm toàn thân đỏ rực liền đâm mạnh về phía Tiếp Dẫn Thánh nhân.

Trong nháy mắt, một luồng huyết tinh chi khí ngút trời lan tỏa ra.

Một kiếm này vô cùng kinh diễm, gần như là một kiếm phá hư không, hàn quang rọi cửu châu.

Bốn đạo kiếm khí ngút trời trực tiếp khiến các đại năng ở xa xa kinh hồn bạt vía.

Một kiếm kia của Đông Vương Công trước đó đã là vô cùng mạnh mẽ, nhưng so với Thông Thiên giáo chủ, lại là châu chấu đá xe.

Luồng kiếm khí không gì sánh được này dường như có thể chém vỡ cả bầu trời.

“Chẳng trách Hồng Hoang đều đồn rằng Thông Thiên giáo chủ là kiếm đạo đệ nhất nhân, quả nhiên là khủng bố như vậy, danh bất hư truyền.” Dưới sự chú ý của đông đảo đại năng, đạo kiếm khí ngút trời này chém thẳng về phía Tiếp Dẫn Thánh nhân.

Kiếm khí lướt qua, bầu trời vỡ vụn từng tấc, hình thành những vết nứt như mạng nhện.

Đủ để thấy uy lực của một kiếm này.

Một kiếm hạ xuống, Tiếp Dẫn Thánh nhân lại bị chém rơi khỏi liên đài trong nháy mắt.

Mà thân hình Thông Thiên giáo chủ lóe lên, đã lấy được cuộn tranh đó vào tay.

Mấy vị Thánh nhân khác lập tức sững sờ.

Không ngờ Thông Thiên Thánh nhân lại mạnh mẽ như vậy, ra tay cũng tàn nhẫn như thế.

Thông Thiên Thánh nhân ánh mắt lạnh lẽo, trong mắt kiếm ý cuồn cuộn dâng trào.

“Bức họa quyển này, ta Thông Thiên nhất định phải có.” “Ai còn muốn cứng rắn cướp đoạt, cứ việc qua đây thử xem.” Thông Thiên Thánh nhân nói lời này vô cùng bá khí.

Dù sao hắn cũng nắm trong tay Tru Tiên Tứ Kiếm, đối mặt với bất kỳ ai hắn cũng không sợ.

Bốn thanh Tru Tiên Kiếm bên cạnh xoay quanh hắn không ngừng, từng đạo khí tức lộ ra.

Kiếm khí sắc bén đó tràn ngập bầu trời, nửa bầu trời đều là kiếm khí che trời lấp đất.

Trong nháy mắt, Tru Tiên Tứ Kiếm đã bay ra theo một góc độ

huyền diệu, lần lượt đứng vững trên không trung.

Tru Tiên Kiếm Trận, được mệnh danh là đệ nhất lực sát thương, đã được bố trí thành công một cách ấn tượng.

Những đại năng đang vây xem lúc này cũng trợn mắt há mồm.

Vạn vạn không ngờ Thông Thiên giáo chủ lại tàn nhẫn như vậy, trực tiếp bày ra Thông Thiên Kiếm Trận.

Thông Thiên Kiếm Trận được mệnh danh là Hồng Hoang đệ nhất sát trận, không ngờ Thông Thiên giáo chủ lại có thể tùy thời bố trí ra.

Như vậy, trong các Thánh nhân, Thông Thiên giáo chủ đã trở thành tồn tại đơn đả độc đấu vô địch.

Chẳng trách năm xưa ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phải chịu thiệt lớn trong tay hắn.

Điều này thật sự có chút khủng bố.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ở một bên, sau khi nhìn thấy Thông Thiên giáo chủ bày ra kiếm trận, sắc mặt lập tức đen lại.

Bởi vì hắn đã nhớ lại cảnh tượng lần trước hắn chịu thiệt lớn trong tay Thông Thiên giáo chủ.

Trong tay quang mang lóe lên, sau đó liền có một cây đại phiên che trời lấp đất xuất hiện trong tay hắn.

Chính là Bàn Cổ Phiên, một trong Khai Thiên Tam Bảo.

Chỉ thấy trên Bàn Cổ Phiên này ẩn chứa vô cùng nhân quả chi lực cùng vô tận hỗn độn chi khí.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cầm Bàn Cổ Phiên mạnh mẽ vẫy một cái, lập tức có một luồng sức mạnh vô cùng xung kích vào Tru Tiên Tứ Kiếm.

Đặc biệt là luồng năng lượng này, gần như là nhắm thẳng vào Tru Tiên Kiếm.

Cùng với việc hai luồng năng lượng tiếp xúc, lập tức vang lên tiếng nổ như sấm sét.

Tru Tiên Kiếm Trận vào khoảnh khắc này cũng sôi trào lên.

Ngay lúc hai luồng sức mạnh đang giằng co không dứt, một bên Thất Bảo Diệu Thụ, Tiếp Dẫn Thần Tràng cũng đồng dạng bay lên, lần lượt xung kích về phía hai thanh tiên kiếm còn lại của Tru Tiên Kiếm Trận.

Ba luồng thần lực vô thượng nhất thời trực tiếp va chạm vào nhau.

Những luồng vĩ lực mênh mông này đồng thời xung kích vào Tru Tiên Kiếm Trận.

Tuy nhiên, Tru Tiên Kiếm Trận quả thật là sát trận đệ nhất, lại cứng rắn đỡ được ba luồng sức mạnh này.

Ba luồng sức mạnh này dù thần uy mênh mông, dù uy lực vô cùng, nhưng cuối cùng vẫn không thể đột phá được phòng ngự của Tru Tiên Kiếm Trận.

Trực tiếp khiến những đại năng ở xa xa kia tròng mắt cũng muốn rớt ra.

Thật không ngờ Thông Thiên giáo chủ lại mạnh mẽ đến mức độ này.

Nhất thời bốn người họ liền giằng co.

Mà ánh mắt của những đại năng ở xa xa kia lại nhìn về phía hai người còn lại.

Một trong số đó là Nữ Oa đã trở nên có chút quỷ dị.

Nữ Oa dường như khí tức đại biến.

Đôi môi đỏ mọng vốn kiều diễm ướt át đã biến thành màu đen.

Phấn mắt dường như cũng biến thành màu đen nhàn nhạt.

Rõ ràng là một vị Công Đức Thánh nhân, lại có vài phần trang điểm của ma nữ.

Điều này không khỏi khiến người ta cảm thấy nghi hoặc.

Nữ Oa làm sao vậy?

Tại sao trong thời gian ngắn lại có sự thay đổi lớn như vậy?

Chỉ thấy lúc này trong mắt Nữ Oa lộ ra vẻ phức tạp.

Nhưng chỉ than thở một lát, cuối cùng vẫn không ra tay, ngược lại lựa chọn đứng ở một bên, tĩnh quan kỳ biến.

Nàng đã có được cơ hội thành tựu Đại Đạo Thánh nhân.

Cơ hội trước mắt này có thể giành được tự nhiên là tốt, không giành được cũng không sao.

Không cần thiết phải đắc tội chết với Thông Thiên Thánh nhân.

Dù sao sau chuyện này, nàng sẽ âm thầm tác hợp cho Vu Yêu nhị tộc, để Vu Yêu nhị tộc ra tay với Nhân tộc.

Tên nam nhân kia không phải muốn bảo vệ Nhân tộc sao?

Vậy thì nàng cứ nhất định muốn tập hợp sức mạnh của Vu tộc và Yêu tộc để ra tay với Nhân tộc.

Có bản lĩnh thì tàn sát hết Vu tộc và Yêu tộc đi, nếu không nàng tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha cho Nhân tộc.

Lúc này trong lòng Nữ Oa nương nương tràn ngập sát ý vô tận.

Mọi người thấy Nữ Oa nương nương đứng đó không có ý định ra tay, không khỏi quay đầu nhìn về phía Thái Thượng Lão Tử ở bên kia.

Không biết Thái Thượng Lão Tử sẽ lựa chọn thế nào?

Thái Thượng Lão Tử sắc mặt có chút âm trầm, ánh mắt lần lượt lướt qua mặt mấy người.

Biểu tình trên mặt cũng âm trầm bất định, không ai biết ông ta đang nghĩ gì.

Cuối cùng, ông ta nhìn về phía Thông Thiên giáo chủ.

Mọi người trong lòng đều thót tim một cái.

Chẳng lẽ Thái Thượng Lão Tử thật sự muốn ra tay với Thông Thiên Thánh nhân sao?

Như vậy, Tam Thanh vốn cùng chung khí phách chẳng phải sẽ triệt để đoạn tuyệt quan hệ sao?

Nhiều người vào khoảnh khắc này không khỏi lắc đầu than thở, thậm chí còn cảm thấy có chút tiếc nuối.

Chỉ thấy Thái Thượng Lão Tử nói với Thông Thiên giáo chủ: "Thông Thiên, đừng trách đại huynh, cơ duyên này đại huynh thế nào cũng phải có!" Sau đó, tay phải vung lên liền ném ra một vật.

Chỉ thấy vật này vừa xuất hiện trên không trung liền nhanh chóng khuếch đại, trong nháy mắt đã hình thành trên không trung một bức Càn Khôn Đồ che trời lấp đất.

Chính là Càn Khôn Đồ xếp hạng thứ ba mươi tám trên Bảng Pháp Bảo.

Càn Khôn Đồ này bay về phía thanh tiên kiếm cuối cùng.

Chương 245

Bức họa quyển đó, Thái Thượng Lão Tử nhất định phải có.

Mặc dù hiện tại vẫn chưa biết cuộn tranh đó rốt cuộc là gì, nhưng nó đã ức vạn vạn năm không ai xem qua, chắc chắn đã tích tụ vô số đạo vận cùng vô số khí tức quy tắc.

Đây cũng là lý do tại sao mấy vị Thánh nhân tranh giành đến đầu rơi máu chảy cũng muốn là người đầu tiên xem.

Người xem đầu tiên có thể nhận được đại cơ duyên.

Cùng với việc bốn vị Thánh nhân đồng thời phát lực.

"Ầm!!!" Một luồng uy lực ngút trời đột nhiên bùng nổ.

Tru Tiên Tứ Kiếm vào khoảnh khắc này cũng chấn động mạnh mẽ.

Một lúc lâu sau, Tru Tiên Tứ Kiếm cuối cùng cũng không chịu nổi.

Tru Tiên Kiếm Trận bị phá.

Tru Tiên Tứ Kiếm cũng lần lượt bay trở về.

Thông Thiên giáo chủ vào khoảnh khắc này thân thể đột nhiên run lên, sau đó liền có một ngụm tiên huyết trào lên.

Bốn luồng vĩ lực đột nhiên bùng nổ từ trong kiếm trận.

Uy thế ngút trời đó gần như muốn lật đổ cả trời đất này.

Đông đảo đại năng ở xa xa nhìn thấy cảnh tượng như vậy, tất cả đều không khỏi run rẩy.

Tru Tiên Kiếm Trận được mệnh danh là Hồng Hoang vô địch, cuối cùng đã bị phá dưới sự bùng nổ của bốn đại Thánh nhân.

Nhìn thấy cảnh tượng này, nhiều đại năng đều kinh hãi không thôi.

“Tru Tiên Kiếm Trận được mệnh danh là Hồng Hoang đệ nhất sát trận, lại cứ như vậy bị phá sao?” “Thông Thiên giáo chủ đã đủ lợi hại rồi, bốn đại Thánh nhân cùng xuất thủ mới phá được trận pháp.

Nếu có người phụ trợ Thông Thiên giáo chủ bố trận, chỉ sợ trận này cũng không dễ dàng bị phá như vậy.” “Dù sao Thông Thiên Thánh nhân cũng một địch bốn, các Thánh nhân khác có chút thắng không vẻ vang.” “Nào chỉ là thắng không vẻ vang?

Đơn giản là không biết xấu hổ a...” Nhiều đại năng quan sát từ xa đang nhỏ giọng thảo luận.

Tốc độ chiến đấu giữa các Thánh nhân quá nhanh, họ cũng chỉ miễn cưỡng có thể nhìn hiểu, tự nhiên là đồng loạt kinh ngạc.

Ngay lúc họ đang kinh ngạc, trận chiến của các Thánh nhân trên không trung đã đến giai đoạn gay cấn.

Cuộn tranh đó không ngừng bay lượn trên không trung, trong lúc di chuyển cũng không ngừng đổi chủ.

Mỗi lần chỉ cần có người lấy được bức họa quyển này, ngay lập tức sẽ bị các Thánh nhân khác đồng loạt tấn công.

Ngày thường, sáu vị Thánh nhân Hồng Hoang tuy đều một đoàn hòa khí, nhưng khi thực sự liên quan đến lợi ích của bản thân, ngay cả Tam Thanh vốn cùng chung khí phách cũng đã phân gia, mỗi người một ngả.

Từ cảnh tượng hiện tại mà xem, dường như đã chia thành ba phe.

Tây phương nhị thánh tự nhiên là tương trợ lẫn nhau, phối hợp khéo léo.

Hai người họ vốn không chiếm được thế thượng phong, nếu

không phối hợp một chút, chỉ sợ không có hy vọng.

Mà Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thì đi gần nhau hơn, hai người cũng là tổ hợp thế lực mạnh nhất trong sáu người.

Thông Thiên Thánh nhân thì và Nữ Oa hơi dựa vào nhau.

Vốn dĩ chiến lực của Thông Thiên Thánh nhân là mạnh nhất, nhưng Tru Tiên Tứ Kiếm bị phá, khiến hắn cũng bị một chút phản phệ, hiện tại đã không chiếm được bao nhiêu lợi thế.

Chỉ có thể cùng Nữ Oa hơi phối hợp.

Như vậy, Nữ Oa và Thông Thiên Thánh nhân có chút giật gấu vá vai.

Dù sao hai người họ cũng không phải là đối tác hợp tác thực sự, giữa hai người cũng đề phòng lẫn nhau.

Điều này cũng dẫn đến số lần họ cướp được bức họa quyển ngày càng ít.

Mỗi lần cướp được trong tay còn chưa cầm chắc đã bị các Thánh nhân khác cướp đi.

Sau một lần thất bại nữa, Nữ Oa không khỏi có chút tức giận.

Nhìn về phía mấy vị Thánh nhân khác, trong mắt cũng lộ ra vẻ âm hiểm.

Sau đó, một đạo tin tức liền được truyền đi.

Một lát sau, chỉ thấy ở cuối trời đất, có hai con Tam Túc Kim Ô che trời lấp đất xuất hiện.

Hai con Kim Ô này vừa xuất hiện, nhiệt độ của không gian này vào khoảnh khắc này đều tăng vọt lên.

Từng luồng từng luồng sóng lửa dâng lên, bùng cháy trong hư không.

Sau khi hai con Kim Ô này xuất hiện, liền lắc mình một cái, trong nháy mắt biến thành Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn.

Thì ra là Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đã cảm nhận được ý chỉ của Nữ Oa, vì vậy mới nhanh chóng bay tới.

Hai người họ đưa mắt nhìn lại, lại phát hiện sáu đạo thân ảnh ở xa xa vẫn đang tung hoành đan xen, nhưng tình hình của Nữ Oa dường như không được tốt lắm.

Mặc dù có Thông Thiên Thánh nhân tương trợ, nhưng hai người họ rõ ràng đã rơi vào thế hạ phong.

Có lẽ đây cũng là lý do Nữ Oa nương nương gọi họ đến.

Đông Hoàng Thái Nhất cười lạnh một tiếng, liền từ trong lòng lấy ra một chiếc linh đang, tiện tay ném ra.

Trong khoảnh khắc, nó biến thành một cái chuông lớn màu vàng kim, là một tôn đại chung toát ra thiên uy hoàng hoàng.

Chỉ thấy bên ngoài thân chuông có nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong vây quanh; bên trong thân chuông có núi sông đại địa, Hồng Hoang vạn tộc ẩn hiện.

Hào quang năm màu chiếu rọi chư thiên, hỗn độn thánh uy chấn nhiếp càn khôn.

Đây không phải chính là Hỗn Độn Chung, một trong Khai Thiên Tam Bảo, xếp hạng thứ hai mươi ba trên Bảng Pháp Bảo sao?

Chẳng lẽ Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn muốn ra tay?

Đó chính là thánh nhân chi chiến a.

Chỉ dựa vào Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn?

Ngay lúc các đại năng ở xa xa đang quan sát, Hỗn Độn Chung đột nhiên biến lớn, sau đó sức mạnh không gian chấn động không ngừng.

Tiếp theo, vô số đạo thân ảnh từ không trung xuất hiện.

Đông đảo đại năng quan sát từ xa lập tức kinh hãi khôn nguôi.

Trước đó Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn lui đi, còn tưởng rằng họ sợ rồi.

Không ngờ là quay về gọi cứu viện sao?

Sau khi quay lại liền trực tiếp xuất hiện ở đây.

Chẳng lẽ là phụng ý chỉ của Nữ Oa nương nương?

Chỉ thấy lúc này vẫn có vô số đại năng không ngừng từ trong Hỗn Độn Chung chạy ra.

Trong chốc lát đã có hơn ba trăm vị đại năng.

Những đại năng này càng là quần tinh lấp lánh.

Những người này, chính là chiến lực đỉnh cao nhất của Yêu tộc.

Mỗi một vị đại năng trong tay đều cầm một cây cờ đặc thù.

Sau khi tất cả những đại năng này xuất hiện, Đế Tuấn ra lệnh một tiếng, ba trăm sáu mươi lăm vị đại năng Yêu tộc trong nháy mắt đã vào vị trí, đến vị trí mà mình nên xuất hiện.

Những đại năng ở xa xa nhìn thấy bộ dạng này, lập tức kinh hãi không thôi.

Yêu tộc đang làm gì vậy?

Rõ ràng là muốn bố trận.

Sau khi hơn ba trăm vị đại năng đứng vào vị trí, những lá cờ trong tay tất cả Yêu tộc trong nháy mắt bùng nổ ra thần quang không gì sánh

được.

Trong nháy mắt, từng đạo sức mạnh thần kỳ trực tiếp hội tụ trên không trung.

Các đại năng khác vào khoảnh khắc này không ai không kinh hãi vạn phần.

Đây không phải là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mạnh mẽ nhất của Yêu tộc sao?

Đây là tồn tại có thể sánh ngang với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Yêu tộc bày ra đại trận này để làm gì?

Chẳng lẽ muốn dùng nó để cướp đoạt cơ duyên của Thánh nhân sao?

Ngay lúc những đại năng đang quan sát từ xa kinh ngạc, thần lực vô cùng do đại trận này bùng nổ cuối cùng đã hội tụ lại.

Những người cảm nhận được luồng năng lượng này, tất cả đều run sợ khiếp vía.

Luồng năng lượng này, cuối cùng dưới sự dẫn dắt của Đế Tuấn, tất cả đều truyền cho Nữ Oa.

Thần lực vô cùng vô tận, mênh mông cuồn cuộn truyền cho Nữ Oa.

Lúc này trên người Nữ Oa kim quang đại thịnh.

Chương 246

Trong kim quang ngập trời đó, mơ hồ lại toát ra từng luồng từng luồng hắc khí, hình thành một quang đoàn khổng lồ vừa quỷ dị vừa thần diệu.

Nữ Oa nhận được luồng sức mạnh này, cuối cùng đã thoát khỏi địa vị yếu thế, thậm chí mơ hồ vượt qua mấy vị Thánh nhân khác, có được tư cách đối thoại với Thái Thượng Lão Tử.

Mấy vị Thánh nhân khác nhìn thấy sự thay đổi của Nữ Oa, cũng đều tự mình dừng tay.

Nhất thời, thực lực của mấy phe lại hình thành một sự cân bằng vi diệu.

Tây phương nhị thánh cùng chung khí phách, tương trợ lẫn nhau, cũng không chịu thiệt bao nhiêu.

Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn uy lực cực mạnh, ngoài ra còn có Chư Thiên Khánh Vân phòng thủ, gần như có thể nói là công thủ toàn diện.

Cộng thêm hắn thường xuyên phối hợp với Thái Thượng Lão Tử, lại đại chiếm thượng phong.

Về phần Thông Thiên giáo chủ, tuy kiếm trận bị phá, chịu một chút phản phệ, nhưng không ai dám xem thường hắn.

Nếu lại bày ra kiếm trận một lần nữa, chỉ sợ không ai dễ chịu.

Mà Nữ Oa vốn rơi vào thế hạ phong, nhận được sự gia trì của Yêu tộc, thực lực đột nhiên tăng mạnh, trong thời gian ngắn thậm chí vượt qua cả mấy vị Thánh nhân.

Đây cũng là nguyên nhân khiến mấy vị Thánh nhân dừng tay.

Nhất thời lại đạt được một sự cân bằng vi diệu.

Quy mô đại chiến giữa các Thánh nhân cực lớn, vĩ lực vô thượng đó thậm chí đã hủy hoại không gian này gần như tan nát.

Ngay lúc mấy vị Thánh nhân lại một lần nữa rục rịch, trên không trung đột nhiên có một thân ảnh xuất hiện.

Sau khi thân ảnh này xuất hiện, trong nháy mắt liền phóng thích ra một luồng pháp lực cực kỳ bàng bạc mênh mông, cấm cố cả không gian này.

Mấy vị Thánh nhân nhìn thấy thân ảnh này, lập tức tê cả da đầu.

Bởi vì người này không phải ai khác, chính là Hồng Quân Đạo Tổ!

Sau khi Hồng Quân Đạo Tổ xuất hiện, mấy vị Thánh nhân lập tức sắc mặt đại biến, vội vàng thu lại pháp bảo của mình.

Đặc biệt là Thông Thiên giáo chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn, hai người họ đã từng bị lão sư thu pháp bảo một lần.

Nếu lại bị lão sư thu đi thì thảm rồi.

Những đại năng quan chiến ở rất xa nhìn thấy vậy cũng sắc mặt cuồng biến.

Không ngờ Hồng Quân Đạo Tổ cũng đến.

Hồng Quân Đạo Tổ là Tiên Đạo chi chủ, Vạn Tiên chi sư.

Không hề khoa trương khi nói rằng, trong Hồng Hoang, phần lớn những người tu luyện đều đi theo con đường tiên lộ do Hồng Quân khai sáng, cũng là cường giả đệ nhất Hồng Hoang từ vạn cổ đến nay.

Nhưng hiện tại có còn là đệ nhất cường giả hay không thì không ai biết.

Sau khi Hồng Quân Đạo Tổ xuất hiện, sáu vị Thánh nhân trong

nháy mắt đã ngoan ngoãn.

Hồng Quân Đạo Tổ cau mày, ánh mắt lướt qua mấy vị Thánh nhân.

Mấy vị Thánh nhân lập tức hành lễ.

Hồng Quân Đạo Tổ mở miệng trách mắng.

"Các ngươi đều là đệ tử của lão tổ ta, là đồng môn sư huynh đệ, nay tranh đấu đến mức này, còn ra thể thống gì?" Giọng nói của Hồng Quân Đạo Tổ cực kỳ âm trầm.

Các Thánh nhân tự biết mình đuối lý, tất cả đều im lặng không nói.

Hồng Quân đạo nhân ánh mắt lại một lần nữa lướt qua một vòng, sau đó liền đặt ánh mắt lên bức họa quyển kia.

Chỉ thấy ông ta đưa tay ra, bức họa quyển đó liền tự động rơi vào tay ông ta.

Sau đó, bức họa quyển này liền từ từ mở ra.

Mấy vị Thánh nhân khác nhìn bộ dạng của Đạo Tổ, không khỏi bĩu môi.

Lão sư tuy miệng thì trách mắng mấy người họ, nhưng rõ ràng cũng muốn xem bức họa quyển này.

Lão sư từ khi nào cũng trở nên giả dối như vậy?

Nữ Oa ở một bên thì ánh mắt lấp lánh.

Nay tính tình đại biến, nàng nhìn lão sư dường như cũng không còn thuận mắt như trước nữa.

Ngay lúc Hồng Quân Đạo Tổ sắp nhìn thấy bức họa quyển này, đột nhiên có một đạo quang hoa lóe lên, một hư ảnh cực nhanh xuất hiện, trong nháy mắt đã lướt qua.

Bức họa quyển trong tay Đạo Tổ lại không cánh mà bay, bị hư ảnh đó cướp đi.

Đạo Tổ sững sờ.

Lại có người dám cướp đồ trong tay ông ta?

Điều này đối với ông ta thật sự là đại bất kính.

Khi ông ta quay đầu lại, nhìn rõ người đến, lại trong nháy mắt sững sờ.

Bởi vì người cướp đồ trong tay ông ta không phải là nhân loại, mà là một loại sinh vật chưa biết.

Chỉ thấy con sinh vật này tướng mạo khá vạm vỡ, cao khoảng hai mét, tổng thể trông tròn vo, có chút hài hước.

Thân thể lại hiện ra hai màu sắc cực đoan, thân thể màu trắng như tuyết, tứ chi lại một mảng đen kịt.

Trên mặt cũng là một mảng lông trắng, chỉ có lông xung quanh mắt là màu đen.

Một đôi mắt đen kịt rất nhỏ, trông có chút quái dị, lại có chút hài hước.

Trên lưng con sinh vật này còn đeo một cây gậy dài được bọc trong vải, trên đầu đội một chiếc nón lá khổng lồ.

Hình tượng này khiến đông đảo đại năng có chút ngẩn ngơ...

"Đây là...

đây là Công Phu Hùng Miêu xếp hạng thứ ba trên Bảng Tọa Kỵ?" "Công Phu Hùng Miêu sao lại xuất hiện ở đây?" Nhất thời tất cả mọi người đều sững sờ.

Ngay cả sáu vị Thánh nhân cũng vào khoảnh khắc này cũng ngẩn

ra.

Có người mắt tinh phát hiện, sau lưng Công Phu Hùng Miêu còn có một con sinh vật khác.

Chỉ thấy đó là một con sinh vật trắng như tuyết, là một con lạc đà trắng lông xù, chỉ lớn bằng một nửa con ngựa bình thường.

Cái đuôi ngắn nhỏ vểnh lên, trông cực kỳ đáng yêu.

"Đây là...

đây là con Thần thú Thảo Nê Mã xếp hạng thứ tư trên Bảng Tọa Kỵ?" "Hai con thần thú này sao lại đến đây?" Nhiều đại năng nhìn thấy hai con sinh vật quái dị này, có chút ngẩn ngơ.

"Chẳng lẽ nơi này căn bản không phải là hành cung của Trường Không đạo nhân sao?

Mà là nơi ở của Công Phu Hùng Miêu và Thảo Nê Mã?" Sau đó, nhiều người lại lộ ra vẻ mặt cổ quái.

Hai con thần thú này không tầm thường a.

Xếp hạng thứ tư và thứ ba trên Bảng Tọa Kỵ, còn cao hơn cả Thú Hoàng Thần Nghịch.

Đặc biệt là con Thần thú Thảo Nê Mã xếp hạng thứ tư, một ngụm nước bọt đã trực tiếp thiêu xuyên Hồng Hoang đại địa.

Nghĩ đến đã thấy đủ đáng sợ.

Nay hai con thần thú này xuất hiện ở đây, chỉ sợ sẽ có đại sự xảy ra.

Mọi người đều dè chừng, nhìn hai con thần thú này.

Thảo Nê Mã toàn thân trắng như tuyết có chút lơ đãng, tùy ý đi dạo ở đó.

Mà Công Phu Hùng Miêu tròn vo thì lướt mắt một vòng, giọng nói khàn khàn truyền ra.

“Ta và Tiểu Bạch ra ngoài làm chút việc, quay về nhà đã bị các ngươi phá tan rồi a...” “Các ngươi quả nhiên là đáng ghét đến cực điểm...” Giọng nói này có chút khàn khàn, có chút thô lỗ, không giống tiếng người.

Nhưng mỗi một người đều nghe rõ ràng.

Nhất thời mọi người không ai không xấu hổ.

Họ tranh giành qua lại, cướp đoạt chẳng qua chỉ là đồ vật của Công Phu Hùng Miêu sao?

Biến cố này khiến sắc mặt của các Thánh nhân có mặt ở đây đều có chút khó coi.

Đặc biệt là mấy vị Thánh nhân kia, họ vì việc này mà đại đả xuất thủ, không ngờ cướp đoạt lại là đồ vật của một con súc sinh.

Nữ Oa có chút hắc hóa ngẩng đầu lên nhìn Công Phu Hùng Miêu trước mắt, trong mắt lộ ra hận ý.

Lại là tọa kỵ của tên nam nhân kia sao?

Nghĩ đến tên nam nhân đó, lại nghĩ đến ngày hôm đó, tất cả những gì tên nam nhân đó đã làm với nàng.

Nghĩ đến tất cả những điều này, trong mắt Nữ Oa lộ ra một luồng hận ý khắc cốt ghi tâm.

Nàng hận tên nam nhân đó, tất cả những gì liên quan đến tên nam nhân đó nàng đều hận.

Ngay lúc này, sâu trong cơ thể Nữ Oa lại dâng lên một luồng nhiệt triều.

Chương 247

Cảm giác này khiến Nữ Oa vừa kinh vừa giận.

Hận hận nhìn Công Phu Hùng Miêu và Thảo Nê Mã một cái, sau đó không để lại dấu vết lui xuống.

Bởi vì nàng là người đã từng đến Thiên Cơ Lâu, nàng cũng biết những kẻ biến thái ở Thiên Cơ Lâu rốt cuộc khủng bố đến mức nào.

Ca Tư Lạp xếp hạng thứ mười trên Bảng Tọa Kỵ chính là một cường giả cấp Thánh thực sự.

Công Phu Hùng Miêu và Thảo Nê Mã có thể xếp hạng thứ ba, thứ tư, quyết không phải là kẻ dễ đối phó.

Gây chuyện không khéo còn có thể chịu thiệt.

Nữ Oa tự nhiên là sớm có tính toán.

Nhiều đại năng nhìn hai tôn thần thú ở xa xa, không khỏi trong lòng kinh hãi.

Không biết hai tên này rốt cuộc sẽ lựa chọn thế nào?

Trực tiếp khai chiến?

Nếu trực tiếp khai chiến, hai con thần thú này có lẽ cũng không chiếm được lợi thế.

Dù sao ở đây có sáu vị Thánh nhân và Hồng Quân Đạo Tổ a...

Nhất thời, không khí lại giằng co.

Công Phu Hùng Miêu nhìn mọi người, cái miệng khổng lồ của nó lại nhếch lên một cách quỷ dị.

“Các ngươi muốn xem bức chân dung này sao?

Cho các ngươi xem cũng không sao.” Sau đó liền mở bức họa quyển ra.

Lập tức tất cả mọi người đều kích động lên.

Đây chính là bảo vật mà các Thánh nhân cũng phải tranh giành a, có thể nhìn một cái cũng là phúc phận lớn lao rồi.

Do vấn đề góc độ, Đế Tuấn đứng đối diện với Công Phu Hùng Miêu, lại là người đầu tiên nhìn thấy nội dung trên bức họa quyển.

Nhìn một cái, lập tức khiến Đế Tuấn đại kinh thất sắc.

Bởi vì hình ảnh trong bức họa quyển lại giống hệt hắn.

Đây quả thực là chuyện lạ ngàn đời.

Lại có người trông giống hệt hắn sao?

Đế Tuấn vào khoảnh khắc này cảm giác linh hồn cũng đang run rẩy.

Chỉ thấy người trong tranh, đôi mày phảng phất như đại đạo thần kiếm, trông cực kỳ hiên ngang.

Đôi mắt lại như nhật nguyệt nhị tinh, dáng vẻ không giận mà uy giống như chúa tể Hồng Hoang.

Lúc này, hình ảnh đó đang đứng trên thiên đình cao cao tại thượng, nhìn xuống Hồng Hoang, phảng phất như hắn chính là chúa tể của trời đất Hồng Hoang.

Nhìn thấy hình ảnh này, Đế Tuấn lập tức kích động lên.

“Đại trượng phu phải như thế!!!” Hình ảnh đó thực sự khiến Đế Tuấn trong lòng dâng trào.

Hình ảnh trong tranh không chỉ trông giống hệt hắn, trên đỉnh đầu còn rõ ràng đội châu quan miện lưu.

Cũng có nghĩa là người này là người thống trị cao nhất của thiên đình, cũng có thể nói người này là chúa tể Hồng Hoang.

Cảnh tượng này lập tức khiến Đế Tuấn giật nảy mình.

"Rốt cuộc là chuyện gì vậy?" "Chẳng lẽ Trường Không đạo chủ vạn cổ trước đây là chúa tể của trời đất Hồng Hoang sao?" "Tại sao lại trông giống hệt ta?" Yêu Đế Đế Tuấn sắc mặt trở nên có chút khó coi.

"Chẳng lẽ bức chân dung này căn bản không phải là Trường Không đạo nhân?

Mà là một pháp bảo có thể phản chiếu bản tâm của con người?

Bức họa quyển này chiếu ra nội tâm của ta, cũng chiếu ra dục vọng trong nội tâm ta.

Vì vậy, hiển hiện ra chính là dục vọng của ta?" Yêu Đế Đế Tuấn vào khoảnh khắc này lẩm bẩm một mình, trong mắt lộ ra thần sắc không thể tin được.

Nếu thật sự như vậy, chỉ sợ mỗi người nhìn thấy hình ảnh đều không giống nhau.

Sau đó, Đế Tuấn liền quay đầu nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh.

Mà lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất đang ngơ ngác nhìn bức họa quyển đó, sắc mặt có chút tái nhợt.

Thân thể dường như cũng run rẩy lên, trong mắt lộ ra thần sắc kinh hãi tột độ.

Đế Tuấn không khỏi có chút thắc mắc.

Đông Hoàng Thái Nhất đã nhìn thấy gì?

Lại biến thành bộ dạng này?

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại chăm chú nhìn vào bức họa quyển, trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh hãi.

Bởi vì hắn lại nhìn thấy trong bức họa quyển đó một cảnh tượng không thể tin được.

Nhân vật hiển thị trong bức họa quyển chính là chính hắn.

Ngoài chính hắn ra, trong bức họa quyển còn có một người khác.

Hắn vạn vạn không ngờ, người này lại cũng xuất hiện trong bức họa quyển.

Bởi vì người xuất hiện trong bức họa quyển chính là tẩu tẩu của hắn, Thiên hậu Hi Hòa.

Lúc này, hắn đang tung hoành trên người tẩu tẩu Thiên hậu Hi Hòa.

Cũng khó trách sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất trở nên cực kỳ khó coi.

Bức tranh như vậy bị công bố trước mặt mọi người, hắn làm sao có thể không xấu hổ?

Một lát sau, hắn đột nhiên quay đầu lại, lại phát hiện Đế Tuấn đang cười tủm tỉm nhìn hắn, dường như không có gì khác thường.

Sắc mặt khó coi của Đông Hoàng Thái Nhất vội vàng quay đầu lại, dường như có chút chột dạ.

"Chuyện gì vậy?

Đại ca không phát hiện sao?" Sau đó, hắn lại quay đầu nhìn về phía những người khác, lại phát hiện những người khác đều ánh mắt ngây ngốc nhìn bức họa quyển đó, dường như mỗi người đều bị chấn kinh cực lớn.

"Chẳng lẽ mỗi người nhìn thấy hình ảnh đều không giống nhau

sao?" Đông Hoàng Thái Nhất có chút ngẩn ngơ.

Sau đó lại một lần nữa ngẩng đầu nhìn lại, lại phát hiện bức đồ họa đó vẫn không thay đổi, vẽ chính là hắn và tẩu tẩu Hi Hòa.

Nội dung bức tranh cũng không thay đổi, vẫn đang làm những chuyện gian díu đó.

Điều này không khỏi khiến Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy kinh khủng.

Bởi vì đây là bí mật lớn nhất của hắn từ vạn cổ đến nay.

Ngoài chính hắn ra, không ai biết, sâu trong nội tâm hắn, thực ra lại có một sự mê luyến biến thái đối với tẩu tẩu.

Vô số năm qua, bí mật này vẫn luôn được giấu sâu trong nội tâm hắn, sợ bị huynh trưởng và tẩu tẩu mà hắn kính trọng nhất phát hiện.

Không ngờ bức họa quyển này lại trực tiếp chiếu ra bản tính của hắn.

Điều này không khỏi khiến Đông Hoàng Thái Nhất toàn thân lạnh toát.

Cách đây không lâu, khi hắn lần đầu tiên gặp Tam Thất, liền kinh ngạc như gặp tiên nhân, hận không thể lập tức chiếm đoạt vị Tam Thất Thánh nhân diễm áp Hồng Hoang kia.

Hắn tưởng rằng mình đã quên đi tẩu tẩu của mình, vạn vạn không ngờ sâu thẳm trong nội tâm hắn vẫn là tẩu tẩu.

Như vậy, hắn làm sao đối mặt được với huynh trưởng của mình?

"Thái Nhất, ngươi đã nhìn thấy gì?" Thái Nhất sắc mặt khó coi lắc đầu.

"Không có gì." Có những lời hắn thật sự không thể nói ra, cũng không thể nói ra.

Đế Tuấn thấy Thái Nhất có chút kỳ quặc, nhưng cũng không nói gì. ------- Tiếp Dẫn Thánh nhân ở xa xa, nhìn bức chân dung này cũng hơi ngẩn ngơ.

Bởi vì y lại nhìn thấy trên bức chân dung đó một tôn kim thân đại phật vô cùng to lớn.

Kim thân đại phật này, thân hình che trời lấp đất, trên người tỏa ra phổ độ kim quang thần uy mênh mông.

Những kim quang này gần như bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Nơi kim quang chiếu rọi, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều đạt đến cảnh giới chân thiện mỹ.

Mỗi một vị sinh linh Hồng Hoang đều đối với tôn kim thân đại phật này lộ ra thần sắc sùng kính.

Thật sự là siêu cấp kim thân đại phật vạn cổ vô song.

Tiếp Dẫn Thánh nhân trên mặt hơi lộ ra một tia cười.

Đây không phải là điều y mơ ước sao?

Đây không phải là hồng nguyện mà y đã phát ra khi thượng cổ thành thánh sao?

Chương 248

Phổ độ chúng sinh.

Y hy vọng phật quang phổ độ vô tận đó có thể chiếu rọi toàn bộ trời đất Hồng Hoang.

Cảnh tượng hiển thị trong bức chân dung chính là đã đạt được điều này.

Tiếp Dẫn Thánh nhân trong lòng có chút kích động.

"Đại thiện!" Bộ mặt khổ qua đó vào khoảnh khắc này lại cũng lộ ra chút ít nụ cười.

Thật sự khiến người ta vô cùng kinh ngạc.

Mà Chuẩn Đề Thánh nhân ở một bên, tự nhiên cũng như vậy.

Dung mạo có phần ổi tỏa của Chuẩn Đề Thánh nhân vào khoảnh khắc này lại cũng lộ ra thần sắc vui mừng.

Bởi vì y từ bức chân dung đó, lại nhìn thấy một phật quốc vô cùng rộng lớn.

Cẩn thận nhìn lại, cảnh tượng trong bức chân dung chính là tổ đình của Tây phương giáo, núi Đại Tu Di.

Trên núi Đại Tu Di xây dựng từng tòa từng tòa điện đường cực kỳ cao lớn mà thần bí.

Vô số sinh linh mạnh mẽ đang ngồi ngay ngắn bên trong, mỗi người đều lộ ra biểu tình trang nghiêm mà thần thánh.

Dáng vẻ từ bi mà tường hòa đó, quả thật đã đạt đến một loại cảnh giới chân thiện mỹ.

Phía trên cùng của bức tranh là ba vị siêu cấp đại phật, phân biệt là

Quá Khứ Phật, Hiện Tại Phật, Tương Lai Phật, Tam Thế Đại Phật.

Ngoài ra, còn có ba trăm Phật Đà vây quanh.

Ngoài ra còn có Tứ Đại Kim Cang, Bát Đại Bồ Tát, Thập Bát La Hán, Ngũ Bách Tôn Giả, Tam Thiên Yết Đế, cùng ức vạn vạn Phật tử.

Đây không phải là cảnh tượng mà Chuẩn Đề Thánh nhân mơ ước sao?

Tây phương bị Ma Tổ La Hầu rút cạn linh khí, sau đó chủ chiến trường của Ma Đạo chi tranh lại ở Tây phương, trực tiếp đánh vỡ khí vận của Tây phương.

Y và sư huynh Tiếp Dẫn Thánh nhân đã bảo vệ Tây phương ức vạn vạn năm.

Nguyện cảnh lớn nhất trong lòng Chuẩn Đề Thánh nhân chính là hoằng dương Tây phương giáo, thậm chí dựa vào nguyện cảnh này tu luyện ra một đạo thần thông Chưởng Trung Phật Quốc.

Nay nhìn thấy hình ảnh này, tự nhiên khiến y cực kỳ vui mừng.

Mà những Vu tộc ở xa xa không tham chiến, nhìn thấy bức họa quyển này cũng kích động khôn nguôi.

Bởi vì họ từ trên bức họa quyển nhìn thấy một đạo thân ảnh vô cùng mạnh mẽ.

Đạo thân ảnh này vô cùng to lớn.

Chỉ thấy đạo thân ảnh đó hai tay chống trời, chân đạp đại địa, phảng phất như muốn chống đỡ cả trời đất này ra.

Nhìn thấy hình ảnh này, đông đảo Đại Vu chấn kinh đến không thể nói nên lời.

Bóng người kia, chẳng phải chính là Phụ thần của bọn họ, Bàn Cổ Đại Thần hay sao?

Trước bóng hình vô cùng vĩ ngạn ấy là một chiếc rìu khổng lồ.

Chiếc rìu khổng lồ đó thậm chí còn cao gần bằng Bàn Cổ Đại Thần.

Vô số tộc nhân Vu tộc vào giờ khắc này đều kích động đến mức không lời nào diễn tả được.

Đây chính là Phụ thần của bọn họ, là tồn tại đã khai thiên lập địa Hồng Hoang.

Kỳ tích vĩ đại như vậy, ngoài Phụ thần Bàn Cổ của họ ra, còn có thể là ai nữa chứ? ---------- Nữ Oa, người đứng ở một vị trí khá hẻo lánh, lúc này đang nhìn chằm chằm vào bức tranh cuộn, vẻ mặt lộ ra vô cùng phức tạp.

Bởi vì nàng đã nhìn thấy chính mình trong bức tranh đó.

Lúc này, trong tranh, chính nàng đang ở trên cao vời vợi, nhìn xuống người đàn ông trước mặt.

Dưới chân nàng là thân ảnh một nam tử đang quỳ gối.

Thân hình nam tử này vô cùng vĩ ngạn, dù quỳ dưới chân nàng nhưng khí tức vẫn ngút trời.

Người đàn ông này, Nữ Oa đương nhiên nhận ra.

Chính là kẻ khiến nàng hận đến tận xương tuỷ, Trường Không đạo chủ.

Trường Không đạo chủ đang quỳ dưới chân nàng, lúc này đang cung kính nâng niu bàn chân nhỏ của nàng, tham lam hôn lên, dường như rất quyến luyến đôi ngọc túc này!

Chính bức tranh như vậy đã mang đến cho Nữ Oa một cú sốc không gì sánh bằng.

“Tại sao lại xuất hiện bóng dáng của hắn?” “Tại sao lại là cảnh

tượng như thế này?" Nội tâm Nữ Oa Nương Nương run rẩy.

Nàng vạn lần không ngờ mình lại thấy cảnh tượng như vậy trên bức tranh này.

Lẽ nào đây là điều mà nội tâm nàng mong đợi sao?

Người mà nội tâm nàng khao khát lại chính là hắn?

Sắc mặt Nữ Oa Nương Nương lúc này khó coi đến cực điểm.

Nàng nghiến chặt hàm răng ngọc, thậm chí có vài tia máu tươi chảy ra nhưng nàng không hề để ý, chỉ chăm chăm nhìn vào bức tranh trên không trung.

Cảnh tượng trên bức tranh khiến nàng khó lòng chịu đựng.

Tâm thần chấn động mạnh, nàng vậy mà bị nội thương.

Khát vọng sâu thẳm trong lòng nàng lại chính là người đàn ông đó ư?

Đúng là đáng chết!

Trong lòng Nữ Oa sát ý ngút trời.

Giờ phút này, nàng không khỏi thầm thề, nhất định phải giết chết người đàn ông đó.

Nàng nhất định phải giết chết gã đàn ông đáng chết đó!

Cùng lúc đó, Nữ Oa dường như cũng hiểu ra đây là loại tranh cuộn gì.

Bức tranh này tuyệt đối không đơn giản.

Người tu đạo nhìn thấy chính là Huyền Môn.

Người Tây Phương giáo nhìn thấy là Tổ đình phương Tây.

Các Tổ Vu nhìn thấy là Bàn Cổ.

Đế Tuấn nhìn thấy là Thiên Đế.

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy là chị dâu Hi Hòa.

Có thể nói, bức tranh này có thể phản chiếu bản tâm của người khác.

Vậy thì Hồng Quân Đạo Tổ có mặt ở đây, thứ mà ngài nhìn thấy là tồn tại như thế nào?

Ánh mắt của mọi người đều mơ hồ hướng về người ở trung tâm.

Người đó chính là Hồng Quân Đạo Tổ.

Không biết Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc đã nhìn thấy thứ gì?

Ai nấy đều có chút tò mò.

Mà Hồng Quân Đạo Tổ đứng giữa sân lúc này mặt không biểu cảm, nhưng vẫn không ngừng nhìn vào bức tranh.

Mặc dù Hồng Quân Đạo Tổ không biểu lộ gì, nhưng sự chấn động trong lòng ngài không hề nhỏ.

Bởi vì trong bức tranh này, ngài nhìn thấy chính mình.

Lúc này, ngài đang đứng trên đỉnh cao nhất của Hồng Hoang.

Dưới chân ngài là ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang.

Những sinh linh đó đều phủ phục dưới đất, tất cả đều quỳ lạy trước mặt ngài.

Rõ ràng, Hồng Quân Đạo Tổ chính là tồn tại mạnh mẽ nhất của sinh linh Hồng Hoang.

Trước mặt Hồng Quân Đạo Tổ là kẻ thù bị ngài đánh bại.

Bóng người bị đánh bại kia có chút hư vô mờ ảo, không nhìn rõ, dường như chính là vị Trường Không đạo chủ kia.

Lúc này Hồng Quân Đạo Tổ mang theo uy năng của Thiên Đạo, sở

hữu thiên uy hạo đãng, pháp lực vô cùng bàng bạc, chỉ một tay đã trấn áp được Trường Không đạo nhân.

Bức tranh này rõ ràng là tĩnh, thế nhưng Hồng Quân Đạo Tổ lại phảng phất như nhìn thấy ức vạn vạn năm tháng trôi qua.

Hồng Quân Đạo Tổ là người thế nào chứ?

Ngài tự nhiên biết nội dung bức tranh không phải là Trường Không đạo chủ, mà là phản chiếu bản tâm của ngài.

Nói cách khác, hình ảnh đó chính là suy nghĩ sâu thẳm nhất trong lòng ngài.

Vào giờ khắc này, Hồng Quân Đạo Tổ không khỏi nhắm mắt lại.

Chương 249

Vạn lần không ngờ Trường Không đạo chủ kia lại trở thành đối thủ mà Hồng Quân Đạo Tổ tâm tâm niệm niệm.

Điều này khiến Hồng Quân Đạo Tổ có chút bồn chồn.

Mọi người đều đang nhìn chằm chằm vào Hồng Quân Đạo Tổ, mà ngài thì lại im lặng nhắm mắt, suy ngẫm về ý nghĩ của mình.

Ngay lúc này, thần thú Thảo Nê Mã vốn đang lơ đễnh bỗng quay đầu lại liếc nhìn Hồng Quân Đạo Tổ một cái, trong mắt lộ ra một tia khí tức kỳ dị.

Nó khẽ phun một cái về phía Hồng Quân Đạo Tổ, liền có một cục nước bọt màu trắng sữa bay thẳng đến chỗ ngài.

Các đại năng khác thấy cảnh này lập tức bàn tán.

Con thần thú này lại dám to gan như vậy sao?

Dám nhổ nước bọt vào Hồng Quân Đạo Tổ, đây chẳng phải là tìm chết ư?

Lúc này, Hồng Quân Đạo Tổ lại mở mắt ra, nhìn cục nước bọt đang bay nhanh về phía mình nhưng không có chút phản ứng nào, ngược lại còn quay đầu nhìn mấy vị thánh nhân khác, trong mắt lộ ra một nụ cười.

Đúng vậy, Hồng Quân Đạo Tổ quả thực đang mỉm cười.

Đối mặt với sự công kích của thần thú, Hồng Quân Đạo Tổ lại lộ ra nụ cười quỷ dị.

Cục chất lỏng màu trắng sữa kia xuyên thẳng qua cơ thể Hồng Quân Đạo Tổ, rơi xuống nơi xa.

Mảnh đất nơi xa đó lập tức bốc lên một làn khói xanh, bị đốt cháy một cái hố lớn.

Mọi người trong khoảnh khắc đều hiểu ra.

Hóa ra Hồng Quân Đạo Tổ không hề giáng lâm, chỉ là ý chí của ngài tạm thời ngưng tụ thành một hư ảnh mà thôi.

Hư ảnh này đã bị thần thú Thảo Nê Mã nhìn thấu, nên nó mới nhổ nước bọt vào hư ảnh của Đạo Tổ.

Mọi người đều không nhìn ra, ai ngờ con thần thú này lại nhìn thấu.

Vô số người không khỏi lộ vẻ khâm phục đối với nó.

Đến lúc này, hư ảnh của Hồng Quân Đạo Tổ cũng dần mờ đi, cuối cùng biến mất giữa thiên địa, phảng phất như chưa từng xuất hiện.

Ngay lúc đó, con Gấu Trúc Kung Fu thân hình tròn vo, cực kỳ to lớn vung tay một cái, bức tranh cuộn liền bị thu lại.

"Được rồi, xem nhiều vô ích, đã xem qua rồi thì lui ra đi.

Trở về rồi tự mình tham ngộ là được." Giọng của Gấu Trúc Kung Fu rất khàn, âm thanh cũng kỳ quái, không giống tiếng người, nhưng những người có mặt đều nghe rõ mồn một.

Gấu Trúc Kung Fu đây là đang tiễn khách.

Nhiều đại năng vây xem vẫn chưa thỏa mãn, nhưng được Gấu Trúc Kung Fu nhắc nhở, nhiều người mới phát hiện pháp lực trong cơ thể họ đã trở nên dồi dào mạnh mẽ hơn gấp bội.

Có nhiều người bị kẹt ở bình cảnh đã lâu, nay cũng có dấu hiệu đột phá.

Mỗi người đều có tiến bộ nhất định.

Mọi người đều mừng rỡ.

Chỉ quan sát một bức tranh mà có thể giúp họ tăng tiến nhiều như vậy sao?

Tác dụng của bức tranh này quả thực quá mạnh mẽ.

Nếu được quan sát thường xuyên, chẳng phải tiến cảnh sẽ thần tốc sao?

Nếu có thể xem thêm vài lần nữa thì tốt biết mấy.

Trong mắt một số người lộ ra vẻ tham lam.

Dù nhiều người lộ vẻ tham lam, nhưng không một ai dám tiến lên gây rối.

Dù sao đây cũng là những tồn tại xếp hạng thứ ba và thứ tư trên Tử Kim Bảng.

Ánh mắt của nhiều người đều hướng về mấy vị thánh nhân có mặt.

Mấy vị thánh nhân đều đứng tại chỗ, dường như vẫn còn chút không cam lòng.

Đối mặt với tình huống này, Gấu Trúc Kung Fu tiến lên một bước.

"Sao?

Không muốn đi à?

Không muốn đi thì ở lại đây luôn đi." Lời này nói ra có chút lơ đễnh, nhưng giọng nói khàn khàn kia rõ ràng mang lại cho người ta cảm giác tim đập chân run, nhiều người cảm thấy da đầu tê dại.

Các đại năng nhìn mấy vị thánh nhân, không biết họ sẽ quyết định thế nào.

Chỉ thấy trong đám người, Nữ Oa ngẩng đầu liếc nhìn Gấu Trúc

Kung Fu một cái, sau đó dứt khoát xoay người, hóa thành một luồng lưu quang, hoàn toàn biến mất nơi chân trời.

Mọi người đều sững sờ, họ không ngờ người rời đi đầu tiên lại là Nữ Oa.

Theo sau Nữ Oa, các thánh nhân khác cũng lần lượt rời đi.

Dù sao ở lại đây cũng chẳng còn cơ duyên gì.

Hòn đảo thần này đột nhiên xuất hiện, vốn tưởng có thể giành được đại cơ duyên, ai ngờ lại là hang ổ của Gấu Trúc Kung Fu.

Nếu chủ nhân đã trở về, ở lại cũng không còn ý nghĩa gì.

Hơn nữa, con Gấu Trúc Kung Fu này e rằng cũng không phải kẻ dễ chọc.

Ngay khi các đại năng chuẩn bị rời đi cùng thánh nhân, lại nghe thấy giọng nói thô lỗ của Gấu Trúc Kung Fu vang lên.

"Kẻ vẫn luôn trốn trong góc kia có thể ra đây được rồi." Các đại năng khẽ sững sờ.

"Kẻ trốn trong góc?" "Gấu Trúc Kung Fu nói ai vậy?" Nhiều người không khỏi kinh hãi thất sắc.

Lẽ nào có người sắp gặp xui xẻo ư?

Ngay khi các đại năng đang run sợ, thì thấy một bóng người từ xa lóe lên.

Nhìn thấy bóng người này, các đại năng lập tức kinh ngạc.

Đây chẳng phải là Đông Vương Công đã lâu không gặp sao?

Lẽ nào Đông Vương Công vẫn chưa rời đi, mà vẫn luôn ẩn nấp trong bóng tối ư?

Mọi người nhìn thấy Đông Vương Công, dù trong lòng vô cùng

nghi hoặc, nhưng không dừng lại, đều tăng tốc rời khỏi nơi này.

Trong nháy mắt chỉ còn lại một mình Đông Vương Công.

Đông Vương Công xuất hiện xong liền cúi người vái Gấu Trúc Kung Fu.

"Đông Vương Công bái kiến tiền bối." Lời nói của Đông Vương Công cực kỳ cung kính, bởi vì hắn biết, truyền thừa mà hắn nhận được chính là do Gấu Trúc Kung Fu để lại.

Xét trên một phương diện nào đó, Gấu Trúc Kung Fu còn là lão sư của hắn.

Hắn tự nhiên đối với Gấu Trúc Kung Fu cực kỳ tôn trọng.

Con Gấu Trúc Kung Fu tròn vo khịt khịt mũi.

"Sao trên người ngươi lại có khí tức của ta?" Ngữ khí có chút khó hiểu.

Nó vậy mà cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc từ trên người nhân loại này.

Đông Vương Công tim đập thình thịch!

Nhưng vẫn cúi đầu, không nói gì.

Gấu Trúc Kung Fu suy nghĩ một lát, rồi quay đầu nhìn Đông Vương Công.

"Chẳng lẽ ngươi đã ăn kiếm hoàn?" Đông Vương Công cúi đầu thấp hơn.

Hắn quả thực đã ăn một viên đan dược ẩn chứa kiếm khí vô tận.

Gấu Trúc Kung Fu nhếch cái miệng rộng cười hắc hắc, sau đó không biết từ đâu lôi ra một vốc lớn.

"Có phải ngươi đã ăn thứ này không?" Đông Vương Công ngẩng

đầu nhìn, lập tức sững sờ.

Bởi vì trong bàn tay dày cộm của Gấu Trúc Kung Fu đang nắm một vốc lớn đan dược.

Những viên đan dược này giống hệt viên hắn đã ăn, không ngờ ở chỗ Gấu Trúc Kung Fu lại nhiều như vậy.

Trong mắt Đông Vương Công lóe lên một tia nóng rực, vội vàng cúi đầu.

"Hồi bẩm tiền bối, ta quả thực đã tìm thấy một viên đan dược ở đây, ban đầu tưởng là vật vô chủ nên đã ăn.

Mong tiền bối đừng trách tội." Con Gấu Trúc Kung Fu này tuy không phải nhân loại, nhưng lại xếp hạng thứ ba trên Bảng Tọa Kỵ, xếp hạng còn cao hơn cả Thú Thần.

Đông Vương Công gọi nó một tiếng tiền bối, tự nhiên là không có vấn đề gì.

Nghe những lời này, Gấu Trúc Kung Fu không khỏi nhếch miệng cười.

"Mấy thứ này là chủ nhân luyện cho ta ăn.

Chỗ ta còn đầy, ngươi muốn ăn không?

Ngươi nhận được một viên, cũng coi như là cơ duyên của ngươi, chứng tỏ chúng ta có duyên.

Chương 250

Nếu còn muốn ăn, thì bái ta làm sư đi.

Chỗ vi sư cái gì cũng có." Giọng nói khàn khàn của Gấu Trúc Kung Fu lộ ra sự dụ dỗ vô tận.

Sau đó, bàn tay kia lại vung lên, lại lôi ra một vốc đan dược nữa.

Bên kia, Đông Vương Công sững sờ.

Gấu Trúc Kung Fu lại muốn hắn bái sư?

Trong chốc lát, Đông Vương Công không khỏi lộ ra vẻ dở khóc dở cười.

Đây rốt cuộc là cơ duyên hay là cạm bẫy?

Tại sao Gấu Trúc Kung Fu lại muốn thu mình làm đệ tử?

Đông Vương Công nghĩ mãi không ra.

Nhưng nhìn thấy ánh mắt nóng rực của Gấu Trúc Kung Fu ở đằng xa, Đông Vương Công suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng cắn răng đưa ra quyết định.

"Đông Vương bái kiến sư tôn." Sau đó hắn lập tức quỳ xuống, dập đầu mấy cái.

Bái Gấu Trúc Kung Fu làm sư, cũng là gián tiếp gia nhập Thiên Cơ Lâu.

Trong Thiên Cơ Lâu, súc sinh còn có thể trở thành cường giả Thánh cảnh!

Hắn, Đông Vương Công, dù kém cỏi đến đâu, cũng không thể không bằng những súc sinh đó chứ?

Gấu Trúc Kung Fu tuy chỉ là tọa kỵ của Trường Không đạo chủ, nhưng lại xếp hạng thứ ba trên Bảng Tọa Kỵ, còn cao hơn cả Thú Thần Thần Nghịch.

Con thần thú Thảo Nê Mã có thể nhổ một bãi nước bọt đốt xuyên đại địa Hồng Hoang cũng xếp dưới Gấu Trúc Kung Fu, đủ thấy nó lợi hại thế nào.

Bái nó làm sư, cũng không có gì mất mặt.

Gấu Trúc Kung Fu thấy Đông Vương Công bái sư, không khỏi nhếch miệng cười khặc khặc.

Khặc khặc khặc khặc khặc khặc khặc...

Sau này cuối cùng cũng có một tiểu đệ sai vặt rồi.

Thời gian qua nó vẫn luôn dẫn Thảo Nê Mã đi lang thang khắp đại địa Hồng Hoang, thật sự là mệt muốn chết.

Tuy có Thảo Nê Mã làm tiểu đệ, nhưng Thảo Nê Mã tâm cao khí ngạo, cũng không nghe nó sai khiến.

Mỗi khi gặp phải sinh linh Hỗn Độn lẻn vào, phần lớn cũng là Gấu Trúc Kung Fu ra tay.

Lâu ngày đã sớm ngán rồi.

Nay thu nhận tên đệ tử này, sau này có nhiệm vụ thì có thể dẫn đệ tử đi.

Đến lúc đó có việc gì khổ cực, mệt nhọc, toàn bộ giao cho tên đệ tử này làm.

Nghĩ đến đây, Gấu Trúc Kung Fu không khỏi cười hắc hắc.

“Lại đây, lại đây, ta biết ngươi thích ăn kẹo đậu...

Chỗ ta có đầy...” Gấu Trúc Kung Fu lảo đảo đi đến bên cạnh Đông

Vương Công, đặt hai vốc kiếm đan trong tay xuống trước mặt hắn, rồi lại liên tiếp lôi ra mấy vốc nữa.

"Cầm lấy, đừng khách khí với sư phụ.

Sư phụ chẳng có gì, chỉ có kẹo đậu này là nhiều thôi.

Ăn hết lại xin lão sư, đừng khách khí..." Thấy cảnh này, Đông Vương Công không khỏi dở khóc dở cười.

Vị sư tôn hời này cũng quá hào phóng rồi đi?

Đan dược thần dị như vậy mà lại bị vị sư tôn này vốc từng vốc đem cho, thật đúng là phung phí của trời!

Đông Vương Công đau lòng nhìn đống đan dược chất thành ngọn núi nhỏ, vội vàng thu lại, còn cẩn thận tìm kiếm một lượt, sợ có bất kỳ sơ sót nào.

Gấu Trúc Kung Fu cười ha hả nhìn tên đệ tử này, càng nhìn càng hài lòng.

"Sau này cứ theo sư tôn ăn ngon mặc đẹp đi.

Sư tôn có một miếng ăn, tự nhiên sẽ không quên ngươi." Sau đó Gấu Trúc Kung Fu quay người lại, có chút tiếc nuối nhìn nơi này một cái, rồi mở miệng nói: "Đi theo sư tôn nào." Đông Vương Công khẽ sững sờ: "Đi đâu ạ?" Gấu Trúc Kung Fu cười ha hả: "Tự nhiên là theo sư tôn đến Thiên Cơ Lâu bái kiến chủ nhân.

Rất lâu trước đây, chủ nhân từng ở đây một thời gian.

Sau này bỏ hoang, nơi này cũng thành căn cứ lười biếng của ta.

Lần này đi ngang qua phát hiện có chút khác thường, mới qua xem thử.

Bây giờ chuyện đã kết thúc, sau này chắc cũng không đến nữa.

Ngươi đã bái ta làm sư, thì theo ta về Thiên Cơ Lâu đi, cũng để ra mắt chủ nhân." Nghe vậy, Đông Vương Công lập tức kinh ngạc, sau đó cảm thấy một cảm giác không chân thực.

May mắn đến cũng quá đột ngột rồi đi?

Mình vậy mà đã có được cơ hội đến Thiên Cơ Lâu rồi sao?

Cách đây không lâu, Tam Thất thánh nhân xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang, chọn năm vị đại năng đến Thiên Cơ Lâu quan sát quá trình khai thiên lập địa Hồng Hoang, hắn lại không có duyên nhận được suất.

Nay nhờ quan hệ với Gấu Trúc Kung Fu, mình đã có cơ hội đến Thiên Cơ Lâu?

Nghĩ đến đây, Đông Vương Công không khỏi trở nên nóng lòng.

Đến Thiên Cơ Lâu a...

Thậm chí có thể bái kiến vị Trường Không đạo chủ vô cùng cường hãn kia...

Đây là vinh hạnh lớn đến mức nào chứ?

Vị Trường Không đạo chủ kia là tồn tại bá chiếm cả bốn bảng xếp hạng lớn.

Bất kể là Bảng Pháp Bảo, hay Bảng Linh Căn, Bảng Tọa Kỵ, Bảng Tiên Tư, tất cả đều bị Trường Không đạo chủ bá chiếm.

Mỗi một người bên cạnh Trường Không đạo chủ đều là đại năng.

Bất kể là nữ thánh Tam Thất, hay là Yêu Yêu, hay Ma Tổ La Hầu, Thú Thần Thần Nghịch, vị nào mà không phải là cường giả cấp thánh nhân?

Ngay cả một con Thảo Nê Mã bên cạnh Trường Không đạo chủ, một bãi nước bọt cũng có thể đốt xuyên đại địa Hồng Hoang.

Nay mình cũng có cơ hội diện kiến ngài ấy sao?

Nếu biểu hiện tốt, chẳng phải có thể một bước lên trời ư?

Nghĩ đến đây, cả người Đông Vương Công đều trở nên nóng rực.

Sau đó hắn lại có chút do dự.

"Sư tôn, đệ tử có một việc muốn cầu xin." Gấu Trúc Kung Fu liếc Đông Vương Công một cái: "Nói đi, rốt cuộc có chuyện gì?" Đông Vương Công mở miệng: "Hồi bẩm sư tôn, vạn cổ trước đây đệ tử gặp nạn.

Là Tây Vương Mẫu ở núi Côn Luân, may mắn không chê bai mà thu nhận đệ tử.

Nay đã qua ức vạn vạn năm, đệ tử đã cùng Tây Vương Mẫu nảy sinh tình cảm sâu đậm.

Lúc đệ tử rời khỏi Côn Luân, đã dặn Tây Vương Mẫu ẩn nấp đi.

Nay đệ tử được sư tôn che chở, thoát khỏi đại nạn, đệ tử muốn đến tiên sơn Côn Luân tìm Tây Vương Mẫu, hy vọng vợ chồng chúng con có thể cùng nhau ở dưới trướng sư tôn.

Mong sư tôn không chê bai." Nói xong, Đông Vương Công liền cúi người lạy sâu dưới đất.

Những lời này có thể nói là cực kỳ thành khẩn.

ức vạn vạn năm trước, Đông Vương Công bị Yêu tộc truy sát, có thể nói là lên trời không lối, xuống đất không cửa.

Cuối cùng là Tây Vương Mẫu ở núi Côn Luân đã thu nhận hắn.

Vô số năm qua, hai người cũng đã nảy sinh tình cảm sâu đậm.

Mặc dù Tây Vương Mẫu đối với hắn vẫn có chút lạnh nhạt, thậm chí còn có chút xa cách, nhưng Đông Vương Công cũng có thể cảm

nhận được, Tây Vương Mẫu đối với hắn có tình nghĩa sâu nặng, nếu không cũng không thể vì hắn mà đắc tội với cả Yêu tộc.

Nay mình đã có được cơ duyên, nếu bỏ mặc Tây Vương Mẫu, ngay cả chính Đông Vương Công cũng sẽ coi thường mình.

Vì vậy, hắn mới mở miệng cầu xin sư tôn.

Gấu Trúc Kung Fu liếc Đông Vương Công một cái, rồi lập tức mở miệng: "Thôi được... vi sư sẽ đi cùng ngươi một chuyến.

Nếu Tây Vương Mẫu kia có chút tư chất, vi sư thu luôn nàng là được." Nghe lời của sư tôn, Đông Vương Công lập tức mừng rỡ, sau đó liền liên tục cảm tạ.

Một lát sau, mấy người liền ra khỏi đại điện khổng lồ.

Đông Vương Công vẫn luôn cẩn thận đi theo Gấu Trúc Kung Fu.

Ra khỏi đảo, Gấu Trúc Kung Fu há miệng, mạnh mẽ phun ra một trận sương mù dày đặc.

Sương mù nhanh chóng lan rộng, rất nhanh đã bao phủ cả hòn đảo.

Thấy tình hình này, Gấu Trúc Kung Fu không khỏi lắc đầu thở dài: "Nơi này dù sao cũng đã bỏ hoang, sau này chắc cũng không đến nữa." Sau đó nó quay đầu nhìn Đông Vương Công: "Nếu ngươi thích, sau này nơi này giao cho ngươi." "Vâng." Đông Vương Công gật đầu đồng ý.

Gấu Trúc Kung Fu liếc hắn một cái: "Thực lực của ngươi bây giờ thật sự quá yếu.

Chương 251

Đợi đến Thiên Cơ Lâu, vi sư sẽ cầu cho ngươi một ít cơ duyên, để ngươi nhanh chóng trở thành cường giả Thánh cảnh.

Đến lúc đó chủ nhân giao nhiệm vụ, ngươi liền theo vi sư, cũng tiện giúp vi sư làm vài việc lặt vặt, vi sư thật sự có chút mệt rồi." Đông Vương Công tuy không biết nhiệm vụ mà Gấu Trúc Kung Fu nói là gì, nhưng cũng chỉ có thể gật đầu đồng ý.

Khi Gấu Trúc Kung Fu, thần thú Thảo Nê Mã, và Đông Vương Công xuất hiện trên thiên địa Hồng Hoang, tất cả mọi người đều chấn kinh.

Không ngờ Đông Vương Công lại thật sự đi cùng Gấu Trúc Kung Fu.

Lẽ nào cơ duyên cuối cùng của tiên đảo Bồng Lai đã bị Đông Vương Công giành được ư?

Cảm nhận được khí tức của Đông Vương Công, chúng sinh vào giờ khắc này đều lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

Kết duyên với Gấu Trúc Kung Fu, điều này tương đương với việc kết duyên với Thiên Cơ Lâu.

Đây chính là kỳ ngộ trời ban a...

Quả nhiên là đại nạn không chết, ắt có hậu phúc.

Gấu Trúc Kung Fu, thần thú Thảo Nê Mã và Đông Vương Công một đường thẳng tiến đến núi Côn Luân, trên đường đi kinh động vô số đại năng.

Hồi lâu sau, cuối cùng cũng đến gần núi Côn Luân.

Núi Côn Luân có thể nói là vạn thần chi sơn, địa vị của nó có thể sánh ngang với thiên trụ Bất Chu sơn.

Rất nhiều đại năng Hồng Hoang đều sống ở núi Côn Luân.

Tam Thanh cũng từng ở núi Côn Luân.

Sau khi Tam Thanh phân gia, chỉ còn lại Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn ở núi Côn Luân.

Núi Côn Luân tổng cộng chia làm ba phần, lần lượt là Tây Côn Luân, Đông Côn Luân, và Trung Côn Luân.

Đạo trường Ngọc Hư Cung của Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa lạc ở Đông Côn Luân, còn đạo trường của Tây Vương Mẫu thì ở Tây Côn Luân.

Khi mấy người quang minh chính đại đến Tây Côn Luân, lập tức kinh động vô số sinh linh trong núi.

Đông Vương Công ngẩng cao đầu ưỡn ngực đi trước dẫn đường.

Gấu Trúc Kung Fu và thần thú Thảo Nê Mã thì lơ đễnh đi theo sau.

Khi xưa lúc Đông Vương Công rời khỏi núi Côn Luân, hắn và Tây Vương Mẫu đã cùng nhau bố trí rất nhiều cấm chế xung quanh đạo trường, chính là sợ có người âm mưu bất chính với Tây Vương Mẫu.

Dù sao thân phận Nam Tiên Chi Thủ và Nữ Tiên Chi Thủ của hai người họ đã gần như chỉ còn là hư danh, căn bản không còn bao nhiêu quyền lực.

Nếu có người thật sự muốn ra tay với Tây Vương Mẫu, e rằng nàng cũng khó lòng chống cự.

Nay Đông Vương Công ngẩng cao đầu ưỡn ngực trở về, rõ ràng có cảm giác dương mi thổ khí.

Ngay khi Đông Vương Công đến gần đạo trường, hắn bỗng cảm

nhận được một luồng khí tức vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Luồng khí tức này đối với Đông Vương Công cực kỳ quen thuộc, cũng có thể nói là cực kỳ xa lạ, bởi vì vạn cổ trước đây hắn đã quen biết chủ nhân của luồng khí tức này, chỉ là sau đó vẫn luôn không thể gặp lại.

Ai ngờ người này lại xuất hiện.

Mình mới rời khỏi Tây Côn Luân không lâu, tên này đã xuất hiện ở Tây Côn Luân, rốt cuộc có mưu đồ gì?

Nghĩ đến một khả năng nào đó, sắc mặt Đông Vương Công trở nên cực kỳ khó coi.

Chẳng lẽ tên này đến tìm Tây Vương Mẫu ư?

Nghĩ đến khả năng này, sắc mặt Đông Vương Công trở nên cực kỳ khó coi, tốc độ cũng đột ngột tăng lên mấy phần.

Trong khoảnh khắc hắn đã đến gần đạo trường.

Quả nhiên liền thấy bên ngoài đạo trường có một nam tử trẻ tuổi anh tuấn, còn Tây Vương Mẫu thì đang ở cửa đạo trường.

Lúc này nam tử trẻ tuổi đang nói gì đó với Tây Vương Mẫu, thần sắc có vẻ hơi kích động, vẻ mặt trông cũng khá dữ tợn.

Mà vẻ mặt của Tây Vương Mẫu cũng có chút phức tạp.

Thấy cảnh này, Đông Vương Công lập tức nổi điên.

"Âm Thực Vương!" Đông Vương Công nghiến răng nghiến lợi hét lớn, ngữ khí tràn ngập phẫn nộ vô biên.

Hắn cảm thấy cả người sắp nổ tung.

Nói rồi hắn rút thanh bội kiếm bên hông, mạnh mẽ chém tới.

Trong nháy mắt, một đạo kiếm khí kinh diễm vô cùng xé toạc

không gian, chém xuống phía dưới.

Người trẻ tuổi kia đột nhiên kinh hãi, vội vàng bay người né sang một bên, tránh được đạo kiếm khí vô song này, sau đó dứt khoát xoay người, liền thấy được Đông Vương Công mặt đầy kinh nộ.

Nam tử trẻ tuổi thấy Đông Vương Công xong, sắc mặt cũng âm trầm xuống.

"Đông Vương!" Ngữ khí lộ ra vẻ âm u.

Sắc mặt Đông Vương Công cũng cực kỳ âm trầm.

"Âm Thực Vương... ngươi đến đây làm gì?" Đông Vương Công có thể nói là tràn đầy hận thù và cảnh giác đối với Âm Thực Vương.

Âm Thực Vương cũng là một trong những sinh linh tiên thiên, một trong ba ngàn khách hồng trần ở Tử Tiêu Cung năm xưa.

Hơn nữa, Âm Thực Vương ở thời thượng cổ cũng là một siêu cấp đại năng vô cùng cường hãn, sở hữu một thân pháp lực cực kỳ mạnh mẽ, thậm chí từng có lúc áp chế cả Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu.

Sau này Âm Thực Vương quen biết Tây Vương Mẫu, bị vẻ đẹp của nàng khuất phục, từ đó trở thành cái đuôi theo sau nàng, vô số năm qua đã từ bỏ sự kiêu ngạo của mình, luôn theo sau Tây Vương Mẫu.

Sau đó, Tây Vương Mẫu lại và chính mình ngày càng thân thiết, hắn cũng và Âm Thực Vương xảy ra vô số xung đột.

Thời thượng cổ hai người đã đại chiến không biết bao nhiêu lần.

Lần cuối cùng, Âm Thực Vương cuối cùng cũng bại dưới tay mình.

Âm Thực Vương thẹn quá hóa giận đã triệt để rời đi.

Không ngờ sau bao nhiêu năm, hắn lại xuất hiện một lần nữa.

Điều này sao có thể không khiến Đông Vương Công cảm thấy tức giận?

Mà Âm Thực Vương thấy Đông Vương Công xong, sắc mặt cũng vô cùng âm trầm.

Đông Vương Công lạnh lùng liếc hắn một cái, sau đó quay người nhìn về phía Tây Vương Mẫu.

Chỉ thấy Tây Vương Mẫu cũng đang kinh hỉ nhìn hắn.

"Ngươi về rồi?" Đông Vương Công gật đầu: "Khoảng thời gian này đã vất vả cho nàng rồi, để nàng phải lo lắng sợ hãi." Âm Thực Vương ở bên cạnh chế nhạo một tiếng: "Đông Vương, ngươi vẫn giả tạo như vậy.

Ngươi bây giờ đang gặp phải đại kiếp sinh sát, không ra ngoài ứng kiếp, chạy về đây làm gì?

Ngươi muốn liên lụy Tây Vương Mẫu sao?" Đông Vương Công nghe vậy, không khỏi nổi giận: "Ta, Đông Vương Công, đi đâu cần phải giải thích với ngươi sao?

Không ngờ bao nhiêu năm qua, ngươi lại chưa chết." Âm Thực Vương cười lạnh một tiếng: "Ngươi còn chưa chết, ta sao có thể đi trước ngươi chứ?

Nay ngươi gặp kiếp nạn, e rằng rất nhanh sẽ phải ứng kiếp mà đi thôi, chậc chậc...

Ngươi cứ yên tâm mà đi, Tây Vương Mẫu tự nhiên có ta bầu bạn." "Âm Thực, ngươi đang nói gì vậy?" Tây Vương Mẫu trừng mắt, trên mặt lộ ra vẻ không vui.

Vô số năm qua, nàng và Âm Thực Vương tự nhiên cũng nảy sinh

tình cảm nồng hậu, đặc biệt là thời thượng cổ, Âm Thực Vương đã nhiều lần xả thân cứu giúp.

Nếu không có Âm Thực Vương, e rằng nàng cũng không sống được đến bây giờ.

Nàng đối với Âm Thực Vương cũng cực kỳ cảm kích.

Vô số năm qua, tình cảm của Âm Thực Vương đối với nàng, nàng sao có thể không biết?

Nhưng tình cảm là tình cảm, cảm ơn là cảm ơn!

Tây Vương Mẫu đối với Âm Thực Vương chỉ có tình cảm chị em, chứ không có tình cảm khác.

Thời thượng cổ, Đông Vương Công và Âm Thực Vương đã nảy sinh địch ý, nhiều lần xảy ra mâu thuẫn.

Hai người thậm chí có vô số lần suýt chết trong tay đối phương, điều này khiến Tây Vương Mẫu khá đau đầu.

Vì vậy nàng mới đuổi Âm Thực Vương đi.

Không ngờ đến bây giờ, Âm Thực Vương xuất hiện, Đông Vương Công cũng xuất hiện.

Giữa hai người e rằng lại là một trận đại chiến.

Đông Vương Công nghe Âm Thực Vương trào phúng, tự nhiên là nổi giận, sau đó liền vung kiếm chém tới.

Một luồng kiếm khí kinh diễm vô cùng xé toạc không gian chém về phía Âm Thực Vương.

Âm Thực Vương tự nhiên đã sớm có chuẩn bị, lấy ra một chiếc chùy sắt khổng lồ, trực tiếp lao về phía kiếm khí.

"Ầm!!!" Hai người đều nhe răng trợn mắt bay ngược trở về.

“Ngươi cũng nhận một chùy của ta đi.” Âm Thực Vương hét lớn một tiếng.

Trên chiếc chùy sắt khổng lồ đột nhiên bốc lên một luồng ngọn lửa màu tím.

Sau khi ngọn lửa màu tím bùng cháy, cả không gian lại trở nên âm u quỷ dị.

Chương 252

Rõ ràng ngọn lửa màu tím này là một luồng âm hỏa.

Nếu bị ngọn lửa này đốt trúng, linh hồn cũng có thể bị thiêu rụi.

Âm Thực Vương khống chế chiếc chùy sắt khổng lồ này, mạnh mẽ đập về phía Đông Vương Công.

Đông Vương Công mặt trầm như nước, trường kiếm bên hông đột nhiên xuất vỏ.

Một đạo kiếm khí uyển chuyển như kinh hồng đột nhiên xuất hiện, cuối cùng hung hăng chém lên chiếc đại chùy bị nhuộm thành màu tím bởi Tử Âm Hỏa.

Trong nháy mắt liền bùng nổ một tiếng nổ vô song, hai người lại một lần nữa bị chấn lùi.

Đông Vương Công mặt trầm như nước nhìn Âm Thực Vương.

Không ngờ đối phương lại trở nên mạnh mẽ như vậy, điều này thực sự nằm ngoài dự liệu của hắn.

Phải biết rằng hắn đã nhận được một số cơ duyên, thực lực vượt xa Chuẩn Thánh bình thường, không ngờ Âm Thực Vương này dường như cũng không tầm thường, lại có thể trong thời gian ngắn cùng hắn bất phân thắng bại.

Đối diện, Âm Thực Vương cũng có suy nghĩ tương tự.

Hắn nhận được Tử Âm Hỏa, uy lực tăng lên gấp bội, không ngờ lần nữa đối mặt với Đông Vương Công, vẫn không chiếm được lợi thế, thật sự vượt ngoài dự liệu của hắn.

Âm Thực Vương đang trong cơn thịnh nộ, mạnh mẽ hét lớn một

tiếng.

Chiếc chùy sắt khổng lồ bùng cháy ngọn lửa màu tím cực kỳ nồng đậm, trong nháy mắt đã tung ra chín chín tám mươi mốt chùy.

Mỗi một chùy đều ẩn chứa thần lực và ngọn lửa màu tím vô song.

Những ngọn lửa này và vô số bóng chùy trên trời mơ hồ liền thành một mảng, phảng phất như tạo thành một cái thiên la địa võng, chuẩn bị nuốt chửng hoàn toàn Đông Vương Công.

Mà Đông Vương Công, với tạo nghệ kiếm pháp đã phi phàm, kiếm quang lấp lánh, trong nháy mắt liền phát ra một trăm hai mươi tám đạo kiếm khí.

Mỗi một đạo kiếm khí đều đón lấy một bóng chùy, và đều đâm trúng điểm yếu của chiếc chùy khổng lồ.

Trong khoảnh khắc, vô số bóng chùy trên trời đều bị phá vỡ, số kiếm khí còn lại thẳng hướng đến mặt Âm Thực Vương.

Kiếm khí sắc bén vô cùng kia, ngay cả Âm Thực Vương cũng phải kinh hãi, vội vàng nhảy người né đi, nhìn Đông Vương Công với ánh mắt cực kỳ khó coi.

Thật không ngờ đối phương lại trở nên mạnh mẽ như vậy.

Cho dù mình đã có được Tử Âm Hỏa, giao thủ với Đông Vương Công xem ra vẫn có chút gian nan.

Tuy nhiên, điều này càng kích thích sự hung hãn trong lòng hắn.

Không những không lùi bước, mà còn chủ động xuất kích.

Hai người trong nháy mắt liền quấn lấy nhau giao chiến.

Bản năng chiến đấu của Âm Thực Vương cực kỳ khủng bố, nhục thân chi lực cực kỳ cường hãn, thậm chí có thể sánh ngang với các Đại Vu của Vu tộc.

Khi chiến đấu uyển như một con cự thú hung mãnh, cặp chùy sắt lớn trong tay vung lên cũng tạo ra tiếng gió rít gào.

Mà Đông Vương Công thì cảnh giới vừa mới đột phá, nhận được sự gia trì của một luồng kiếm khí vô song.

Kiếm khí ngút trời kia quả thực kinh diễm chúng sinh.

"Ầm...

Ầm...

Ầm...

Ầm....." Trong nháy mắt, hai người đã giao thủ mấy trăm hiệp.

Tây Vương Mẫu ở một bên thì âm thầm lo lắng.

Không ngờ bao nhiêu năm trôi qua, tính tình của hai người này vẫn y như trước, mỗi lần gặp mặt là phải đánh.

Thấy cảnh này, Tây Vương Mẫu không khỏi thầm lo.

Hai người này một khi đã đánh là liều sống liều chết, hy vọng đừng gây ra chuyện gì.

Hai người vẫn đang tiếp tục giao thủ.

Một lát sau, kiếm khí kinh diễm của Đông Vương Công dần dần áp chế vô số bóng chùy, và bắt đầu chiếm thế thượng phong.

Mà sắc mặt Âm Thực Vương thì ngày càng âm trầm, rõ ràng đã có chút đuối sức.

Dù đã toàn lực ứng phó, nhưng vẫn khó lòng xoay chuyển thế cục bại trận, dần dần bị ép vào thế hạ phong.

Cho dù hắn đã có được Tử Âm Hỏa, đối mặt với Đông Vương Công hiện tại, hắn vẫn không phải là đối thủ.

Trường kiếm trong tay Đông Vương Công liên tục lóe lên, giọng

nói trong trẻo cũng truyền ra: "Âm Thực, vạn cổ trước đây ngươi đã bại dưới tay ta, bây giờ ngươi vẫn không phải là đối thủ của ta." Âm Thực Vương nghe vậy, tự nhiên là nổi giận: "Đông Vương... thời thượng cổ ta đã nói rồi, ngươi không thể cho Tây Vương Mẫu một cuộc sống tốt đẹp.

Nay ngươi đã là kẻ thù của cả thế gian... lẽ nào thật sự muốn kéo Tây Vương Mẫu theo ngươi bồi táng sao?" Nghe những lời này, Đông Vương Công cười lạnh một tiếng: "Xưa khác nay khác, bây giờ ta cũng là người của Thiên Cơ Lâu rồi.

Ngay cả Đế Tuấn và Thái Nhất của Yêu tộc cũng không dám động đến ta, lấy đâu ra chuyện bồi táng?" Nghe vậy, Âm Thực Vương kinh ngạc.

Kết quả là trong lúc không để ý, trực tiếp bị kiếm khí vô thượng của Đông Vương Công đánh trúng.

Âm Thực Vương trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, thân thể mạnh mẽ lăn trên đất, chật vật không chịu nổi.

Âm Thực Vương phun ra máu tươi, bò dậy, kinh hãi nhìn Đông Vương Công: "Ngươi nói ngươi đã gia nhập Thiên Cơ Lâu?" Đông Vương Công cười lạnh một tiếng, sau đó liền quay người, cúi đầu vái về phía xa.

Mấy người lập tức kinh ngạc, nhìn theo hướng đó, chỉ thấy trên không trung ở nơi xa có hai bóng người đứng đó.

Một trong số đó đang lơ đễnh lang thang trên không, là một con lạc đà kỳ quái.

Bóng người còn lại thì có chút to lớn cồng kềnh, trông vừa giống mèo vừa giống gấu, thân thể to lớn, đầu đội nón lá, sau lưng đeo một cây gậy dài.

Hai bóng người này, chẳng phải là thần thú Thảo Nê Mã xếp hạng thứ tư và Gấu Trúc Kung Fu xếp hạng thứ ba trên Bảng Tọa Kỵ sao?

Sao bây giờ lại xuất hiện ở đây?

Tây Vương Mẫu và Âm Thực Vương cũng kinh ngạc.

Chẳng lẽ Đông Vương Công thật sự đã gia nhập Thiên Cơ Lâu sao?

Lúc này, sắc mặt Âm Thực Vương âm u bất định.

Nhìn Đông Vương Công, rồi lại nhìn Tây Vương Mẫu đang kinh ngạc, sắc mặt cuối cùng triệt để âm trầm xuống.

Sau đó, một luồng phẫn nộ vô tận đã nuốt chửng lý trí của hắn.

Vô số năm qua, hắn vẫn luôn chờ đợi cơ hội, vẫn luôn hy vọng có thể đánh bại Đông Vương Công, giành được sự ưu ái của Tây Vương Mẫu.

Thế nhưng vẫn không thể thành nguyện.

Nay Đông Vương Công đã gia nhập Thiên Cơ Lâu, hắn còn có cơ hội sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Âm Thực Vương càng thêm dữ tợn, hai mắt cũng lộ ra thần quang màu tím.

Toàn thân hắn đều bị ngọn lửa màu tím bao bọc.

Cặp đại chùy vô song kia, mang theo sức mạnh cực kỳ khủng bố lại một lần nữa lao về phía Đông Vương Công.

Có lẽ đây là cơ hội cuối cùng để giết Đông Vương Công.

Nếu lại thất bại, e rằng tương lai sẽ vĩnh viễn không có ngày ngóc đầu lên được.

Đông Vương Công đối mặt với Tử Âm Hỏa ngập trời và chiếc đại

chùy che kín bầu trời kia, sắc mặt cũng có chút ngưng trọng.

Trường kiếm trong tay mạnh mẽ đâm ra, lập tức có một đạo kiếm quang uyển chuyển như kinh hồng đột nhiên lóe lên.

Kiếm quang này uyển như một đường thẳng tắp, đâm thẳng vào chiếc cự chùy che kín bầu trời.

"Ầm!!!" Giây tiếp theo, sóng lửa tung bay, cự chùy văng lên trời.

Âm Thực Vương cũng bị đánh bay lên tận trời, sau đó lại từ trên trời rơi xuống, hung hăng đập xuống đất.

Đây dù sao cũng là trận chiến sinh tử, Đông Vương Công tuyệt đối không cho phép mình nương tay.

Thấy Âm Thực Vương thảm trạng như vậy, Tây Vương Mẫu hét lên một tiếng, vội vàng tiến lên chắn giữa hai người.

"Đông Vương, dừng tay đi.

Hắn dù sao cũng có ơn với ta... hay là tha cho hắn đi..." Trong mắt Tây Vương Mẫu có vẻ khẩn cầu.

Sắc mặt Đông Vương Công âm trầm, mơ hồ lộ ra vẻ không vui.

Không ngờ đến nước này, Tây Vương Mẫu lại còn cầu xin cho Âm Thực Vương.

Đông Vương Công còn chưa nói gì, Âm Thực Vương đã mạnh mẽ bò dậy.

"Đừng cầu xin hắn...

Ta, Âm Thực, đỉnh thiên lập địa, một đời không thua kém ai, ngươi cầu xin hắn làm gì?" Âm Thực Vương ở phía sau Tây Vương Mẫu gào thét dữ dội.

Chương 253

Thấy cảnh này, trong mắt Đông Vương Công đột nhiên lóe lên một tia sát ý.

Xem ra mình ngược lại đã trở thành người ngoài cuộc?

Giờ phút này Đông Vương Công cảm thấy mình sắp tức điên rồi.

Tây Vương Mẫu lại vì tên Âm Thực này mà cầu xin hắn?

Đây tuyệt đối là chuyện không thể tha thứ.

"Tránh ra, hôm nay ta phải giết hắn." Dáng vẻ lạnh lùng, sát ý ngút trời kia khiến Tây Vương Mẫu sững sờ.

Vô số năm qua, đây là lần đầu tiên Đông Vương Công cãi lời nàng, điều này tự nhiên khiến nàng có chút khó chịu.

Mà Âm Thực Vương ở sau lưng Tây Vương Mẫu, cũng bị tức không nhẹ, mạnh mẽ từ sau lưng nàng lao ra.

"Tái chiến, thật sự tưởng ta sợ ngươi sao?" Tử Âm Hỏa trên người hắn bàng bạc bùng cháy, trong nháy mắt đã thiêu rụi nửa bầu trời.

Pháp lực vô song trên người cũng vận chuyển cực kỳ mạnh mẽ.

Lúc này hắn có chút điên cuồng, tay cầm cự chùy, lại một lần nữa tấn công Đông Vương Công.

"Ầm……" Thế nhưng bây giờ hắn dù sao cũng không còn là đối thủ của Đông Vương Công nữa, lại một lần nữa bị Đông Vương Công chém bay ra ngoài.

"Ầm!!!" Tiếp theo, Âm Thực Vương dường như nổi điên, hết lần này đến lần khác lao tới, lại hết lần này đến lần khác bị Đông Vương

Công chém bay.

Đông Vương Công chính là muốn đánh cho đến khi hắn suy sụp, nếu không thì cơn tức trong lòng khó mà nguôi được.

Lao tới ——— Bị đánh bay ——— Lao tới ——— Bị đánh bay ——— Thân thể Âm Thực Vương vô cùng cường hãn, nhưng đối mặt với kiếm khí của Đông Vương Công, hết lần này đến lần khác bị công kích cũng khiến hắn không chịu nổi.

Cùng với số lần bị đánh bay ngày càng nhiều, khí tức của Âm Thực Vương cũng dần suy yếu, hình tượng cả người cũng cực kỳ thảm đạm.

Dáng vẻ toàn thân là máu kia, thực sự quá thê thảm.

Âm Thực Vương lúc này dường như đã rơi vào trạng thái điên cuồng, lại một lần nữa gào thét giãy giụa bay về phía Đông Vương Công.

Sự lạnh lẽo trong mắt Đông Vương Công càng đậm!

Sau đó liền có một luồng ánh sáng vô cùng sáng chói biến đổi.

Lần này Âm Thực Vương không thể chống đỡ được, cuối cùng bị kiếm khí xuyên qua ngực.

Thân thể trực tiếp bị kiếm khí vô cùng đâm thủng một lỗ lớn, cùng với đó là trái tim của hắn.

Âm Thực Vương phun ra một ngụm máu già, ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm Đông Vương Công.

"Đông Vương……" Hắn miễn cưỡng giãy giụa bò dậy.

Ngọn lửa màu tím trên người vẫn đang cháy, trong tiếng xèo xèo, da thịt mới mọc ra với tốc độ mắt thường có thể thấy, cuối cùng bù lại cái lỗ lớn kia.

Âm Thực Vương lảo đảo đứng dậy, trong mắt lộ ra ánh sáng đỏ như máu.

"Đông Vương... dù ngươi có giết ta, ta cũng sẽ không khuất phục...

Ngươi không thể mang lại hạnh phúc cho Tây Vương Mẫu...

Chỉ có ta mới là chân mệnh thiên tử của Tây Vương Mẫu..." Nghe những lời này, ánh mắt Đông Vương Công càng lạnh hơn.

"Nếu đã như vậy... vậy ta sẽ tiễn ngươi đi chết...

Ngươi chết rồi, ta xem ngươi còn lấy gì tranh giành với ta." Đông Vương Công tay cầm trường kiếm từng bước đi đến trước mặt Âm Thực Vương, giơ kiếm định đâm.

Ngay vào thời khắc mấu chốt này, phía sau lại có một luồng thần lực hùng vĩ hạo đãng ập tới.

Cảm nhận được luồng khí tức này, Đông Vương Công trực tiếp hóa thành một luồng lưu quang né đi.

Quay đầu lại, liền thấy Tây Vương Mẫu tay cầm một lá cờ dài màu trắng.

Thấy cảnh này, sắc mặt Đông Vương Công trở nên cực kỳ khó coi.

"Nàng lại vì hắn mà ra tay với ta?" Chỉ thấy Tây Vương Mẫu đứng ở xa, tay cầm lá cờ dài màu trắng, chính là một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ - Tố Sắc Vân Giới Kỳ, pháp bảo xếp hạng thứ hai mươi sáu trên Bảng Pháp Bảo.

Lúc này, trên mặt Tây Vương Mẫu cũng tràn ngập vẻ phức tạp.

Đây không phải là bản ý của nàng, nhưng nàng lại không thể không ra tay.

Sắc mặt Đông Vương Công cực kỳ khó coi, còn lộ ra vẻ không thể tin được.

Vạn lần không ngờ Tây Vương Mẫu lại làm như vậy.

"Nàng lại vì hắn mà ra tay với ta?" Điều này hiển nhiên khiến Đông Vương Công khó lòng chịu đựng.

Lúc này sắc mặt Đông Vương Công tái mét, ngữ khí lộ ra sự kìm nén vô cùng, cùng với sự thất vọng đối với Tây Vương Mẫu.

Sắc mặt Tây Vương Mẫu cũng có chút trắng bệch, thân thể dường như cũng hơi run rẩy, đôi tay ngọc cũng nắm chặt Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

Rõ ràng lúc này Tây Vương Mẫu cũng có chút căng thẳng.

"Đông Vương, ta chỉ là không muốn ngươi giết hắn thôi.

Ngươi đừng hiểu lầm, chỉ vậy thôi.

Ta và hắn dù sao cũng có đại nhân quả... không thể thấy chết không cứu..." Tây Vương Mẫu tuy giải thích như vậy, nhưng sắc mặt cũng có chút trắng bệch, bởi vì nàng biết, mình dường như đã chạm vào vảy ngược của Đông Vương Công.

E rằng cùng với việc nàng ra tay, tình cảm giữa mình và Đông Vương Công có thể cũng sẽ xuất hiện rạn nứt.

Nhưng nàng thực sự không có cách nào khác, nàng không thể trơ mắt nhìn Âm Thực chết trước mặt mình, nàng có lý do không thể không ra tay.

Mà Đông Vương Công lúc này cũng đang nhìn chằm chằm vào Tây Vương Mẫu, trong mắt lộ ra vẻ khó tin.

Vạn lần không ngờ, Tây Vương Mẫu lại thật sự ra tay với mình.

Hành động này của Tây Vương Mẫu, tự nhiên khiến hắn vô cùng

đau lòng.

Cơn đau thấu tim gan kia khiến sắc mặt hắn cũng méo mó.

Tây Vương Mẫu ở xa, sắc mặt có chút thảm trắng, nhìn Đông Vương Công mặt mày âm trầm, vội vàng giải thích: "Đông Vương, đừng nghĩ nhiều...

Thời thượng cổ, hắn từng nhiều lần xả thân cứu ta.

Nếu để hắn cứ thế chết trước mắt ta... ta không qua được cửa ải của chính mình...

Hay là tha cho hắn đi...

Ta sẽ bảo hắn đừng bao giờ xuất hiện trước mặt hai chúng ta nữa..." Trong giọng nói ít nhiều có chút khẩn cầu.

Ngay lúc này, Âm Thực Vương ở bên kia lại cười ha hả: "Ha ha ha ha...

Không ngờ phải không?

Đông Vương, ngươi không ngờ Tây Vương Mẫu sẽ ra tay với ngươi chứ?

Ta nói cho ngươi biết... trong lòng nàng, thực ra là có ta.

Khoảng thời gian ngươi ra ngoài này, chúng ta đã thổ lộ tâm tình với nhau.

Hai chúng ta, ở thời thượng cổ đã sớm có tình ý với nhau... chỉ là ngươi sau này xuất hiện hoành đao đoạt ái mà thôi.

Hai chúng ta mới là trời sinh một cặp...

Có phải cảm thấy rất đau lòng không?

Có phải cảm thấy khó lòng chịu đựng không?

Ha ha ha...

Thời thượng cổ nếu không phải ngươi hoành đao đoạt ái, Tây Vương Mẫu đã là người của ta...” Lúc này Âm Thực Vương điên cuồng gào thét.

Hắn cuối cùng vào giờ khắc này cũng có cơ hội phản kích Đông Vương Công.

Cơ hội này khiến hắn vô cùng thống khoái, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Lúc này Âm Thực Vương trông như nổi điên.

Hắn đã sớm ngứa mắt Đông Vương Công rồi.

Nếu không phải có Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu đã là người của hắn.

Chính Đông Vương Công đã hoành đao đoạt ái, hắn tự nhiên hận đến tận xương tủy.

Thời thượng cổ, hắn bại dưới tay Đông Vương Công, bèn rời đi, vẫn luôn ẩn nấp tu luyện.

Chương 254

Thực lực càng là đột phá mạnh mẽ, cộng thêm gần đây có được Tử Âm Hỏa, lúc này Âm Thực Vương cực kỳ tự tin.

Cho dù đối đầu với Yêu Đế Đế Tuấn, hay Đông Hoàng Thái Nhất, hắn tự tin mình cũng không yếu hơn bao nhiêu, huống chi là Đông Vương Công.

Kết quả không ngờ hai người gặp lại, mình lại vẫn không phải là đối thủ của Đông Vương Công.

Điều này tự nhiên khiến hắn rơi vào trạng thái suy sụp.

Vì vậy, hắn không muốn bỏ qua bất kỳ cơ hội nào để đả kích Đông Vương Công.

Thấy Âm Thực Vương trông như nổi điên, sắc mặt Tây Vương Mẫu đen lại.

Tên này thật sự không biết chữ "chết" viết thế nào.

Lẽ nào thật sự không sợ chết sao?

Mình phải nhẫn nhịn quyết liệt với Đông Vương Công mới cứu được hắn, hắn lại không biết trân trọng như vậy ư?

"Câm miệng!!!" Tây Vương Mẫu vội vàng quát lớn, vội ra hiệu cho Âm Thực Vương chạy trốn.

Nghe Tây Vương Mẫu quát, Âm Thực Vương không nói gì, ngược lại vẫn đang phá lên cười ngông cuồng.

Sự việc đến nước này, Âm Thực Vương bi ai lớn nhất là lòng đã chết, cũng không còn gì để sợ.

Thấy Âm Thực Vương như vậy, sát ý trên mặt Đông Vương Công

dâng trào.

Sát ý ngút trời kia trực tiếp khiến tường vân trên đỉnh đầu hắn cũng bị xé toạc.

Tay phải nắm chặt chuôi kiếm, thậm chí có chút trắng bệch, đủ thấy lực nắm kiếm của hắn.

Sát ý cuồn cuộn trong lòng hắn, lúc này sắp không kìm nén được mà bùng phát.

Nhưng hắn lại cố gắng kiềm chế, đang trải qua một cuộc đấu tranh nội tâm dữ dội.

Lúc này, trong lòng hắn, sinh tử của Âm Thực Vương ngược lại không còn quan trọng nữa.

Thái độ của Tây Vương Mẫu đối với hắn khiến hắn cực kỳ khó chịu.

Hắn thật sự muốn giết chết Âm Thực Vương, xem xem Tây Vương Mẫu rốt cuộc có thái độ thế nào với hắn.

Nhưng lại có chút không dám.

Nếu thật sự giết Âm Thực Vương, hai người có lẽ sẽ thật sự quyết liệt.

Ngay vào thời khắc mấu chốt này, trên không trung lại có một giọng nói khàn khàn truyền đến.

"Ồn ào!!!" Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu lúc này kinh ngạc, vội vàng quay đầu nhìn lại, phát hiện là Gấu Trúc Kung Fu vẫn luôn chờ trên không trung đã có chút không kiên nhẫn.

Chỉ thấy lúc này Gấu Trúc Kung Fu, vươn tay vỗ vỗ vào mông Thảo Nê Mã.

Thảo Nê Mã tâm lĩnh thần hội, lơ đễnh phun một cái về phía Âm

Thực Vương.

Sau đó liền có một cục chất lỏng màu trắng sữa phun về phía Âm Thực Vương.

Cục chất lỏng màu trắng sữa này hóa thành một luồng lưu quang nhàn nhạt, lóe lên rồi biến mất, tốc độ nhanh đến mức khiến người ta khó phản ứng.

Mà lúc này Âm Thực Vương vẫn đang điên cuồng gào thét, rõ ràng không nhận ra nguy cơ lớn nhất đã đến.

Tây Vương Mẫu ở một bên thì nhìn rõ, thấy tình huống này sắc mặt đại biến.

Nhưng còn chưa kịp phản ứng, cục chất lỏng màu trắng sữa kia đã trực tiếp phun lên người Âm Thực Vương.

Thân thể Âm Thực Vương vừa tiếp xúc với chất lỏng này, trong nháy mắt liền bị tiêu dung với tốc độ cực nhanh.

Chỉ trong nháy mắt, Âm Thực Vương vốn còn đang cười ngông cuồng, đã hóa thành tro bụi, không lưu lại một chút gì.

Thậm chí cặp chùy sắt khổng lồ của hắn cũng hóa thành tro bụi.

Cảnh tượng này lập tức khiến Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu sững sờ.

Chết rồi?

Cứ thế mà chết?

Giây trước còn vô cùng kiêu ngạo, giây sau Âm Thực Vương đã hóa thành tro bụi?

Hai người lúc này căn bản không phản ứng kịp.

Âm Thực Vương vô cùng mạnh mẽ cứ thế mà chết?

Cứ thế mà chết?

Dù sao chuyện xảy ra quá đột ngột, ai cũng không ngờ Âm Thực Vương lại chết một cách qua loa như vậy.

Cũng quá qua loa rồi đi?

Sự thay đổi đột ngột này khiến Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công không phản ứng kịp.

Hồi lâu sau, Tây Vương Mẫu mới phản ứng lại, sắc mặt đột nhiên đại biến, quay đầu nhìn về phía Đông Vương Công: "Ngươi giết hắn?" Khóe miệng Đông Vương Công không khỏi co giật mấy cái, nhưng cuối cùng không nói gì.

Rõ ràng là thần thú Thảo Nê Mã ra tay, có liên quan gì đến hắn chứ?

Lại không phải hắn ra tay?

Có liên quan gì đến hắn chứ?

Nhưng hắn lại lười giải thích.

Giết thì giết rồi, không có gì phải giải thích.

Giết rồi ngược lại khiến Đông Vương Công cảm thấy vô cùng sảng khoái.

Sắc mặt Tây Vương Mẫu cực kỳ khó coi, thậm chí còn có chút run rẩy.

"Ngươi để hắn chết trước mặt ta?" "Ngươi không biết ta và hắn có đại nhân quả sao?" "Dù ngươi giết hắn lúc ta không biết cũng được mà?" "Tại sao cứ phải để hắn chết trước mặt ta?" "Tại sao ngươi lại để hắn chết trước mặt ta?" Sắc mặt Tây Vương Mẫu trở nên cực kỳ khó coi, gương mặt cũng có chút méo mó, trên mặt còn vương nhiều vệt nước mắt.

“Ngươi để hắn chết trước mặt ta, rồi ta phải làm sao?” “Ngươi bảo ta phải làm sao?” “Tại sao ngươi chỉ biết nghĩ đến cảm xúc của mình, mà không thấu hiểu cho người khác?” “Tại sao ngươi không thấu hiểu cho ta?” “Ta nói còn chưa đủ rõ sao?” “Ta dù sao cũng nợ hắn đại nhân quả, không thể để hắn chết trước mặt ta, ngươi điếc rồi sao?” “Ngươi đặt ta vào đâu?” “Nói đi……” “.....” Đông Vương Công nội tâm trầm mặc.

Tuy hắn thật sự cảm thấy Âm Thực Vương chết đi thì thống khoái hơn, nhưng cái chết của Âm Thực Vương lại không liên quan đến hắn.

Đây dù sao cũng là chuyện của Gấu Trúc Kung Fu và thần thú Thảo Nê Mã làm, mình sao có thể chi phối được hai tên này?

Nhưng xem ra, Tây Vương Mẫu đã đổ cái chết của Âm Thực Vương lên đầu mình rồi.

“Đông Vương, thật không ngờ ngươi lại ích kỷ như vậy… Ta xem như đã nhìn lầm ngươi…” Khóe miệng Đông Vương Công co giật.

Chuyện này thật sự không liên quan đến hắn a… Sao Tây Vương Mẫu lại đổ chuyện này lên đầu hắn chứ?

Hồi lâu sau, giọng nói khàn khàn của Đông Vương Công vang lên: “Ta lần này trở về, không có ý định giết hắn.

Nếu hắn không đến, ta cũng không đi tìm hắn gây sự.” Giọng nói có chút cứng ngắc.

Tây Vương Mẫu quay đầu lại, cười thê lương: “Ngươi đây là đang nghi ngờ ta sao?

Ngươi đang nghi ngờ hai chúng ta có chuyện gì sao?” “.....” Sắc mặt Đông Vương Công có chút khó coi, nhưng không nói gì.

Trong chốc lát hai người không khỏi trầm mặc.

Bên kia, Gấu Trúc Kung Fu có chút không kiên nhẫn: "Đồ đệ ngoan, nhanh lên, có lời mau nói, có rắm mau thả, ta đang vội." Lời nói ít nhiều có chút thô lỗ.

Nghe Gấu Trúc Kung Fu thúc giục, Đông Vương Công hít sâu một hơi, sau đó nói rõ mục đích.

"Hiện tại ta đã là người của Thiên Cơ Lâu.

Ta lần này trở về, chính là mời nàng cùng vào Thiên Cơ Lâu.

Nàng thu dọn một chút, theo ta đến Thiên Cơ Lâu đi." Tây Vương Mẫu cắn môi, nhìn sâu vào Đông Vương Công một cái, trong mắt lộ ra ý vị khó tả.

Sau đó liền quay đầu đi, trong mắt có sự chấp nhất.

Đông Vương Công thở dài một tiếng: "Thu dọn một chút rồi đi theo ta đi!" Sự chấp nhất trong mắt Tây Vương Mẫu càng mạnh hơn: "Ta không đi… Ngươi đã vượt qua sát kiếp này, tất nhiên tương lai tươi sáng, tiền đồ vô hạn.

Sau này, đừng đến tìm ta nữa." Trong mắt lộ ra vẻ quyết tuyệt, ngữ khí cũng tràn ngập hương vị quyết tuyệt.

Nghe những lời này, đồng tử Đông Vương Công khẽ co lại: "Nàng có ý gì?" Tây Vương Mẫu trầm mặc, hồi lâu sau mới nói: "Không có ý gì…" Đông Vương Công lúc này, trong mắt cũng lộ ra một tia nhu tình: "Đừng làm loạn nữa… Chỉ cần chúng ta gia nhập Thiên Cơ Lâu, tất nhiên là Hồng Hoang mặc cho hai ta tung hoành.

Đây là một cơ duyên trời ban, dù thế nào nàng cũng phải nắm bắt." Nghe câu này, Tây Vương Mẫu cười ra nước mắt: "Đây là cơ duyên của ngươi, có liên quan gì đến ta chứ?" Biểu tình Đông Vương Công cứng lại.

Nghe thấy câu nói này, đồng tử của Đông Vương Công hơi co lại, vẻ mặt cũng âm trầm như nước.

"Chỉ vì Âm Thực sao?" "Chỉ vì cái chết của hắn sao?" Tây Vương Mẫu nhìn y một cái.

"Chỉ vì hắn...

Nghe rõ chưa?" Giọng điệu cứng rắn, mang theo vài phần quyết tuyệt.

Nghe được câu trả lời này, toàn thân Đông Vương Công run lên một cái, sắc mặt càng thêm khó coi.

Y bèn nhắm mắt lại, hít sâu một hơi.

Khi y mở mắt ra lần nữa, trong mắt đã hiện lên một vẻ lạnh lùng khác.

"Cái chết của hắn không liên quan đến ta." "Gã đó điên cuồng gào thét trước mặt sư tôn của ta, khiến sư tôn bất mãn nên mới ra tay." "Cái chết của hắn không phải bản ý của ta, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra?" Đông Vương Công mặt mày âm trầm giải thích.

Chương 255

Nhưng Tây Vương Mẫu lúc này làm sao nghe lọt tai được nữa?

Lời nói của Đông Vương Công dần trở nên mềm mỏng.

“Vô số năm qua ta nợ ngươi rất nhiều, nay cơ hội tiến vào Thiên Cơ Lâu đã ở ngay trước mắt.” “Ta không muốn ngươi bỏ lỡ.” “Ngươi cùng ta đến Thiên Cơ Lâu nhé?

Được không?” “Đến lúc đó, hai chúng ta tất nhiên có thể tung hoành Hồng Hoang, làm một đôi thần tiên quyến lữ.” “Như vậy há chẳng phải quá tuyệt vời sao?” Nói rồi, trong mắt Đông Vương Công tràn ngập vẻ dịu dàng.

Trong sự dịu dàng lại có một chút bi thương nhàn nhạt.

Đó là một thứ tình cảm dịu dàng chưa từng thấy.

Đúng là đã làm khó cho Đông Vương Công.

Vô số năm qua, y nào đã từng để lộ vẻ mặt này?

Nhìn thấy ánh mắt của Đông Vương Công, trong mắt Tây Vương Mẫu lại lộ ra một tia quật cường bất khuất.

Dù nàng có chút xúc động, nhưng Tây Vương Mẫu suy cho cùng vẫn là một người bướng bỉnh.

“Ta đã nói rồi, đây là cơ duyên của ngươi... không có chút quan hệ nào với ta cả!” Nghe lời Tây Vương Mẫu, Đông Vương Công không khỏi nở một nụ cười, nhưng nụ cười này lại vô cùng dữ tợn, cực kỳ khó coi, như đưa đám.

Bởi vì y biết, Tây Vương Mẫu có lẽ từ nay sẽ rời xa mình.

“Đừng quậy nữa được không?” “Thu dọn một chút rồi cùng ta đến

Thiên Cơ Lâu đi...” “Âm Thực chết, thật sự không phải bản ý của ta...” “Ta hy vọng ngươi cũng có thể thấu hiểu cho ta một chút, được không?” “Hắn lại không chết trong tay ta, không có quan hệ trực tiếp với ta.” “Cơ hội tốt đẹp đã ở ngay trước mắt...

đừng giở tính khí trẻ con nữa, được chứ?” Tây Vương Mẫu xoay người lại, phức tạp nhìn Đông Vương Công một cái, sau đó nở một nụ cười thê lương.

“Sao ngươi không hiểu chứ?” “Đây là cơ duyên của ngươi, không phải của ta.” “Cho dù ngươi cưỡng ép lôi ta theo, đối với ta mà nói, e rằng cũng chẳng phải chuyện tốt lành gì.” “Hơn nữa, ta cũng không muốn rời khỏi Tây Côn Luân.” “Muốn đi thì ngươi tự mình đi đi.” Tây Vương Mẫu một lần nữa cứng rắn từ chối.

Lúc này, sắc mặt Đông Vương Công biến đổi liên tục.

Y thật không ngờ Tây Vương Mẫu lại quyết tuyệt đến vậy.

Môi y hơi mấp máy, dường như còn muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng lại không nói ra, chỉ hóa thành một tiếng thở dài sâu thẳm.

Xem ra, mình cuối cùng cũng sắp mất đi nàng rồi. ...

“Xem ra tâm ý ngươi đã quyết, nếu đã như vậy, ta cũng không ép buộc nữa...” “Từ nay, ngươi và ta hai người mỗi người một ngả.” “Từ nay về sau, Hồng Hoang không còn Đông Vương Công.” Câu nói này của Đông Vương Công vang lên đanh thép.

Từng chữ từng câu bật ra từ miệng y.

Theo lời y nói, trong cõi u minh dường như có một luồng khí tức không tên dâng lên, tựa như đang đáp lại lời của y.

“Đông Vương đã ứng kiếp mà đi.” “Từ nay về sau, mọi nhân quả của Đông Vương Công, không còn liên quan gì đến ta nữa.” “Kẻ đang đứng đây, là Đông Hoa.” “Đông Vương đã ứng kiếp mà đi, Đông Hoa

Đế Quân, hiện thân!!!" Câu nói này vang lên đanh thép, mơ hồ mang theo khí tức vô thượng của kim qua thiết mã.

Vừa dứt lời, khí tức trên người Đông Vương Công đột nhiên thay đổi.

Trong cõi u minh, một luồng đại thế thiên địa từ trên người y tách ra, lại có một luồng sức mạnh khác giáng xuống cơ thể y.

Toàn bộ khí chất, khí tức, nhân quả, khí vận của y đều đại biến.

Nghiệp lực bao phủ trên người y dường như cũng có sự thay đổi cực lớn.

Dưới sự bao bọc của tất cả khí trường, dung mạo của Đông Vương Công dường như cũng trở nên lạnh lùng hơn vài phần.

Tựa như chỉ trong một hơi thở ngắn ngủi, y đã hoàn toàn biến thành một người khác.

Đông Hoa Đế Quân nhìn sâu vào Tây Vương Mẫu một cái.

"Đông Vương tuy đã mất, nhưng ơn cứu mạng của Vương Mẫu, Đông Hoa không dám quên!" "Sau này, Vương Mẫu có điều gì cần, Đông Hoa tất sẽ liều chết báo đáp!" Sau đó, y đứng giữa không trung, cúi người thật sâu về phía Tây Vương Mẫu, giữ nguyên tư thế rất lâu không đứng dậy.

Tây Vương Mẫu nhìn Đông Vương Công với khí tức đã thay đổi hoàn toàn, muốn nói điều gì đó, nhưng cuối cùng lại không nói ra.

Hồi lâu sau, nàng hơi nghiêng người đi, nhẹ nhàng lau đi giọt lệ lấp lánh nơi khóe mắt.

Lại một lát sau, Đông Hoa Đế Quân mới đứng thẳng dậy, cuối cùng nhìn sâu vào Tây Vương Mẫu một lần nữa, dường như muốn khắc ghi tất cả về nàng vào trong lòng.

Rồi sau đó, y dứt khoát xoay người, thái độ vô cùng quyết tuyệt.

Đông Hoa Đế Quân hướng về phía Kung Fu Gấu Trúc cúi đầu một cái.

"Sư tôn, chuyện nơi đây đã xong, chúng ta lập tức trở về Thiên Cơ Lâu thôi." Kung Fu Gấu Trúc thô lỗ liếc y một cái.

"Thu thập một con sâu bọ nhỏ như vậy mà cần lâu thế sao?" "Sau này truyền ra ngoài há chẳng phải làm ta mất mặt?" "Sau khi về Thiên Cơ Lâu, vi sư phải huấn luyện ngươi cho tốt, chuẩn bị tâm lý đi..." "Ngoài ra, tâm thái của ngươi cũng có chút vấn đề." "Đã nhìn trúng con mụ này, thì cứ ra tay trực tiếp, bắt về là được." "Ở đây lề mề khóc lóc làm cái trò gì?" "Mất mặt không chứ?" Kung Fu Gấu Trúc lẩm bẩm bằng giọng khàn khàn, bày tỏ sự bất mãn tột độ trong lòng mình.

Sau đó, móng vuốt khổng lồ của nó vươn ra, cùng với thần thú Thảo Nê Mã, ba người trực tiếp biến mất không thấy đâu, chỉ còn lại Tây Vương Mẫu đứng tại chỗ.

Sau khi bóng dáng mấy người biến mất, Tây Vương Mẫu mới xoay người lại, xa xăm nhìn về phương xa, sắc mặt vô cùng phức tạp.

"Đông Vương đã chết, Đông Hoa hiện thế sao?" Lúc này, trong mắt Tây Vương Mẫu cũng mơ hồ có lệ ngân.

"Xem ra cuối cùng cũng không thể quay lại quá khứ nữa rồi sao?" "Đông Hoa, chúc quân tiền đồ vạn dặm!" "Đại ước đại khứ, chí kỳ bất viễn hĩ." -------- Lúc này bên trong Thiên Cơ Lâu.

Trong tiểu thế giới khổng lồ đó, Kung Fu Gấu Trúc dẫn theo thần thú Thảo Nê Mã và Đông Hoa Đế Quân nhanh chóng xuyên không.

Mỗi một bước chân đều vượt qua ức vạn dặm sơn hà.

Cùng lúc đó, miệng nó cũng lẩm bẩm.

“Cuối cùng cũng về rồi...

đây mới là nơi cho người ở, đây mới là nhà a...” Giọng nói vừa khàn vừa khó nghe, ngữ điệu âm dương quái gở, thậm chí có phần buồn cười.

Nhưng Đông Hoa Đế Quân chỉ im lặng đi theo phía sau, tâm trạng có chút sa sút.

Lúc này, y đang quan sát khắp nơi hoàn cảnh ở đây.

Dù tâm trạng không tốt, nhưng y vẫn phát hiện ra sự phi phàm của nơi này.

Một lúc sau, cả người y trở nên kinh ngạc tột độ, thỉnh thoảng còn thốt lên những tiếng kinh thán.

Bởi vì mọi thứ ở đây đối với y đều quá mới mẻ, đều tạo ra một cú sốc không gì sánh được.

Tuỳ tiện một cọng cỏ dại đã là siêu cấp linh căn.

Tuỳ tiện một sinh vật đã là một con siêu cấp linh thú.

Điều này thực sự ngoài sức tưởng tượng.

Khi mấy người đi sâu vào trong, mắt của Đông Hoa Đế Quân gần như muốn rớt ra ngoài.

Y đã thấy gì?

Thần Thánh Bình An Quả, Tương Tư Lê, Một Kiện Cáp Mật Qua, ở đây vậy mà có đủ cả.

Thực sự ngoài sức tưởng tượng.

Phải biết những thứ này đều đã lên Bảng Linh Căn... nay lại xuất hiện thành từng mảng ở đây, quả thực khiến cằm của Đông Vương Công sắp rớt xuống đất.

Chẳng lẽ những linh căn vô cùng mạnh mẽ và đáng sợ trong thế giới Hồng Hoang, ở đây chỉ là trái cây bình thường thôi sao?

Bất kỳ sinh linh nào ở đây cũng có thể hái để ăn sao?

Đông Hoa Đế Quân vỗ trán, có cảm giác muốn ngất đi.

Dù y biết Thiên Cơ Lâu vô cùng mạnh mẽ, nhưng không bước vào Thiên Cơ Lâu thì vĩnh viễn không thể thực sự hiểu được nó.

Chỉ có người thực sự đã vào đây mới hiểu được sự khủng bố của Thiên Cơ Lâu.

Ngoài ra, còn có đủ loại linh thú, thần thú khác.

Đông Hoa Đế Quân nhìn thấy một con chuột nhỏ, vậy mà cũng là một siêu cấp linh thú: Tầm Bảo Thử.

Bên cạnh đó, còn có rất nhiều linh thú khác.

Đông Hoa Đế Quân thậm chí còn thấy ở đây một con thần thú Tỳ Hưu.

Đây quả thực là chuyện ngoài sức tưởng tượng.

Mọi thứ ở đây đều khiến Đông Hoa Đế Quân liên tục kinh thán.

Lúc này, Đông Hoa Đế Quân chẳng khác nào một lão nhà quê, cuối cùng cũng được thấy thế nào là cảnh tượng hoành tráng.

Ở đây tuỳ tiện một cọng cỏ dại là siêu cấp linh căn.

Ở đây tuỳ tiện một sinh vật, không phải linh thú thì cũng là thần thú.

Điều này thực sự đã phá vỡ thế giới quan của Đông Hoa Đế Quân.

Đông Hoa Đế Quân đi theo sau Kung Fu Gấu Trúc, vừa nhanh chóng di chuyển vừa nhìn ngó xung quanh.

Bỗng nhiên y thấy ở phía xa có một sinh vật khổng lồ.

Chỉ thấy sinh vật đó trông vô cùng xấu xí, bề ngoài một màu đen kịt.

Có những đường vân màu đỏ sậm ở ngực và cổ của con quái thú khổng lồ này.

Chương 256

Theo nhịp thở của nó, những đường vân này lúc sáng lúc tối như máu chảy.

Phía sau còn có một cái đuôi vô cùng to khoẻ.

Lúc này, con quái thú khổng lồ đang ngồi bệt ở đó, móng vuốt to lớn không biết đang cầm thứ gì nhét vào miệng.

Thấy sinh vật này, Đông Hoa Đế Quân không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Bởi vì y nhận ra sinh vật này.

Đây chẳng phải là Ca Tư Lạp xếp hạng thứ mười trên Bảng Tọa Kỵ sao?

Không ngờ sau khi thấy chân thân, nó còn đáng sợ hơn hình ảnh trên không trung gấp trăm nghìn lần.

Kung Fu Gấu Trúc rõ ràng cũng phát hiện ra Ca Tư Lạp khổng lồ kia.

Nó vung tay về phía Ca Tư Lạp, một đoàn năng lượng liền bay thẳng tới, đánh trúng vào người Ca Tư Lạp.

"Ầm!!!" Đoàn năng lượng nổ tung trên người Ca Tư Lạp.

Vụ nổ dữ dội khiến Ca Tư Lạp lảo đảo một cái.

Con hung thú khổng lồ không khỏi nổi giận, hung hãn quay đầu lại gầm lên một tiếng, bày tỏ sự phẫn nộ trong lòng.

Nhưng khi quay đầu lại thấy Kung Fu Gấu Trúc, tiếng gầm khổng lồ vốn có bỗng dưng im bặt.

Giống như bị ai đó bóp cổ, dù không một tiếng động nhưng miệng

vẫn há to... trông vô cùng tức cười.

Một lúc sau, Ca Tư Lạp dùng cái móng vuốt tuy khổng lồ nhưng hơi ngắn so với cơ thể, ra sức dụi dụi mắt, rồi lại nhìn về phía này.

Dáng vẻ đó vừa tức cười vừa buồn cười.

Khi thấy Thảo Nê Mã và Kung Fu Gấu Trúc đang nháy mắt ra hiệu với mình, Ca Tư Lạp đột nhiên kinh hãi, cơ thể run lên một cái.

Nó hú lên một tiếng quái dị, sau đó vội vàng bò dậy.

Vặn vẹo cái mông béo mập và thân thể to khỏe, nó ì ầm chạy đi.

Rõ ràng nó đã nhìn thấy kẻ khiến nó sợ hãi, trong nháy mắt đã chạy mất tăm, không biết trốn đi đâu.

Thấy cảnh này, Kung Fu Gấu Trúc không khỏi bĩu môi.

"Đúng là một tên nhát gan..." "Vẫn vô dụng như trước..." "Vẫn rác rưởi như trước..." Nghe những lời này, Đông Hoa Đế Quân không khỏi dở khóc dở cười.

Chẳng lẽ từ rất lâu trước đây, Kung Fu Gấu Trúc đã luôn bắt nạt Ca Tư Lạp sao?

Dẫn đến bây giờ Ca Tư Lạp thấy Kung Fu Gấu Trúc cứ như chuột thấy mèo.

Đúng là có chút buồn cười.

Thảo Nê Mã ở bên cạnh, thấy Ca Tư Lạp dường như cũng có hứng thú, liền "mị mị mị" đuổi theo.

Kung Fu Gấu Trúc chỉ vào Ca Tư Lạp đang chạy xa nói: "Thấy không?" "Gã đó miễn cưỡng đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Ngươi là đệ tử của ta, tự nhiên không thể làm ta mất mặt, phải nhanh chóng đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Chỉ cần có thể đánh thắng gã đó, xem như là xuất sư." Nghe những lời nói

hờ hững của Kung Fu Gấu Trúc, Đông Hoa Đế Quân không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Bảo mình đánh thắng Ca Tư Lạp?

Đúng là một mục tiêu vừa xa vời vừa vĩ đại. .....

"Theo ta, đi gặp chủ nhân thôi..." Kung Fu Gấu Trúc bước một bước, cả thân ảnh đã biến mất nơi chân trời.

Đông Hoa Đế Quân thu hồi tâm thần vội vàng đuổi theo.

Lỡ như bị sư tôn bỏ lại, thì trò đùa này lớn rồi.

Ngay khi Đông Hoa Đế Quân đang bay nhanh, thì phát hiện Kung Fu Gấu Trúc đã dừng lại.

Khi y đến gần, thấy có một bóng người đang nói chuyện với Kung Fu Gấu Trúc.

Thấy bóng người này, Đông Hoa Đế Quân không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Y đã thấy gì?

Y vậy mà lại thấy một kẻ hung danh lừng lẫy.

Chỉ thấy thân ảnh đó luôn tỏa ra khói đen, ẩn hiện trong sương mù.

Đó là một người trẻ tuổi có dung mạo vô cùng tà dị.

Khuôn mặt đầy những đường vân màu đỏ sậm, trông có phần đáng sợ.

Trên đầu mọc một đôi sừng ngắn, đôi mắt như đồng tử của rắn, cực kỳ khủng bố.

Con ngươi dựng đứng, lúc này đang lộ ra ánh mắt vô cùng âm hàn.

Nửa thân dưới là thân rắn quỷ dị, phần đuôi chẻ ra làm ba.

Ba cái đầu rắn dữ tợn đang ngẩng cao sau lưng.

Thấy thân ảnh này, Đông Hoa Đế Quân hít một ngụm khí lạnh, liên tục lùi về phía sau.

Người này thực sự quá đáng sợ, khiến Đông Hoa Đế Quân tê cả da đầu.

Bởi vì y đã nhận ra người này.

Đây chẳng phải là Ma Tổ La Hầu thời thượng cổ sao?

Đông Hoa Đế Quân thật sự không dám lại gần, vội vàng tránh xa, nhưng vẫn chú ý đến cuộc nói chuyện của hai người.

"A Bảo... khoảng thời gian này ở bên ngoài vất vả rồi phải không?" Đông Hoa Đế Quân trong lòng khẽ động: "Chẳng lẽ tên của Kung Fu Gấu Trúc là A Bảo sao?" Giọng nói thô lỗ của Kung Fu Gấu Trúc truyền đến: "Ta lười như vậy mà chủ nhân cũng phái ta ra ngoài..." "Hại ta trên đường chịu không ít khổ... ngươi xem... gầy đi nhiều rồi này..." Kung Fu Gấu Trúc lầm bầm oán trách.

Đông Hoa Đế Quân không khỏi khóe miệng co giật.

Kung Fu Gấu Trúc sắp béo thành quả bóng rồi, gầy ở chỗ nào chứ?

Ma Tổ La Hầu cười ha ha: "Ta cũng vừa mới về... gã Thần Nghịch kia cũng vừa về..." "Chỉ chờ ngươi thôi đấy..." Kung Fu Gấu Trúc mắt sáng lên: "Gã chết tiệt đó về rồi sao?" "Đúng là lâu lắm rồi không gặp hắn..." "Đúng rồi, các ngươi ra ngoài chuyến này, có thu hoạch gì không?" Nghe Kung Fu Gấu Trúc hỏi, Ma Tổ La Hầu cũng khẽ thở dài: "Chuyến này ta ra ngoài, đúng là gặp phải không ít chuyện." "Nhưng may là đám gia hỏa đó không phải thực lực yếu hơn, thì cũng là thân bị trọng thương, đều bị ta chém giết cả..." "Mà tình hình bên ngươi thế nào?" Kung Fu Gấu Trúc cũng khẽ thở dài, khuôn mặt vốn tức cười lần đầu tiên trở nên nặng nề.

“Lần này ra ngoài đúng là làm ta mệt chết đi được...” “Nếu không phải có Tiểu Bạch bên cạnh, e là thật sự không chịu nổi...” “Ta từng gặp phải một gã cực kỳ mạnh mẽ...” “Phải ta và Tiểu Bạch liên thủ mới chém giết được...” “Đám gia hỏa đó, nay ẩn nấp cũng ngày càng sâu...” “Bị ta phát hiện đã có hơn mười tên... còn không biết có bao nhiêu chưa phát hiện nữa...” “Haizz...” Nghe Kung Fu Gấu Trúc trả lời, Ma Tổ La Hầu cũng khẽ thở dài.

“Nghe Tam Thất cô nương nói, Thái Thủy ở bên ngoài chống đỡ rất vất vả.” “Đã mượn không ít sức mạnh của chủ nhân đấy...” Nghe câu hỏi này, Kung Fu Gấu Trúc hơi kinh ngạc: “Chẳng trách những năm gần đây mấy thứ đó ngày càng nhiều, đến cả Thái Thủy chống đỡ cũng ngày càng gian nan rồi sao?” Ma Tổ La Hầu gật đầu.

“Dù sao thì phương Hồng Hoang thế giới này đã bị phát hiện rồi...” “Tất cả năng lượng trong thế giới Hồng Hoang đều đã bị phân tách ra...” “Năng lượng tinh thuần như vậy đối với đám gia hỏa đó quả thực có sức hấp dẫn trí mạng...” “Ngày càng nhiều thứ quỷ quái vây quanh bên ngoài...” “Tiếp theo đây e là đến lúc chúng ta phải liều mạng rồi...” Nghe lời của Ma Tổ La Hầu, Kung Fu Gấu Trúc không khỏi khổ sở.

Ma Tổ La Hầu thấy Kung Fu Gấu Trúc như vậy, không khỏi cười ha ha: “Ngươi cũng đừng quá căng thẳng... không phải còn có chủ nhân sao?” “Có chủ nhân ở đây, bất cứ thứ gì đến cũng không lật trời được đâu!” Kung Fu Gấu Trúc gật đầu, nhưng vẻ mặt vẫn có chút khổ sở.

Một lúc sau, đôi mắt nhỏ của Kung Fu Gấu Trúc khẽ lóe lên.

“Đúng rồi... thứ đó ngươi còn không?” Nói rồi, hai cái móng vuốt đầy lông của nó chắp lại, từ từ xoa vào nhau.

Hình ảnh này thực sự có chút bỉ ổi.

Thấy bộ dạng của Kung Fu Gấu Trúc, La Hầu lập tức nhảy dựng lên.

"Ta hết rồi...

đừng có ý đồ với ta..." Kung Fu Gấu Trúc thấy bộ dạng của Ma Tổ La Hầu... trong lòng tự nhiên hiểu rõ, gã này chắc chắn là còn.

Nó không khỏi trợn trắng mắt.

"Mau đưa đây... ta ở bên ngoài bao nhiêu năm nay sắp bức điên rồi..." Ma Tổ La Hầu vẻ mặt căng thẳng nhảy dựng lên.

"Ta thật sự hết rồi, ngươi đừng có ý đồ với ta." Kung Fu Gấu Trúc A Bảo híp mắt, khàn giọng nói: "Ngươi lừa được người khác nhưng lừa được ta sao?" "Mau lấy ra đây." "Bao nhiêu năm nay ta vẫn luôn ở bên ngoài, sắp đói chết rồi." La Hầu thấy bộ dạng này của Kung Fu Gấu Trúc A Bảo, không khỏi dở khóc dở cười.

"Ta về sớm hơn ngươi một bước, vừa mới gặp Tam Thất cô nương, năn nỉ mãi mới xin được mấy cái, lúc nào có thì phải trả lại cho ta đấy." "Thứ này là chuẩn bị cho chủ nhân, là vật tư khan hiếm." "Ta cũng chỉ xin được mấy cái thôi, nhất định phải nhớ trả ta đấy." La Hầu lưu luyến không nỡ lấy ra một thứ.

Chỉ thấy đó là một vật dài hơn ngón tay một chút.

Thấy thứ này, Kung Fu Gấu Trúc vẻ mặt vui mừng.

"Đưa đây cho ngươi." Sau đó liền giật lấy, ngậm vào miệng.

Ngón tay ma sát, một ngọn lửa bỗng dưng bùng lên, đốt cháy vật đó.

Chương 257

Kung Fu Gấu Trúc híp mắt hít một hơi, trong khoảnh khắc, liền lộ ra vẻ mặt hưởng thụ, dường như từ phương diện tinh thần đã nhận được sự vui sướng cực lớn.

Sau đó liền thở ra một hơi dài, một làn khói từ miệng nó phun ra.

Dưới làn khói này, hình tượng của Kung Fu Gấu Trúc lập tức trở nên cao cấp hơn mấy bậc.

Đông Hoa Đế Quân ở xa thấy cảnh này, lập tức hiểu ra.

Đây dường như là thứ gọi là hương khói, được chế tạo đặc biệt từ hoa của cây Bích Lạc Ác Mộng.

Nghe nói thứ này có tác dụng tăng cường thần thức cực lớn, thời khắc mấu chốt còn có thể cụ thể hóa những thứ tưởng tượng trong thần thức.

Không thể nói là không mạnh mẽ.

A Bảo một hồi nhả khói, La Hầu không khỏi lộ ra vẻ mặt đau lòng.

Hắn tổng cộng cũng chỉ xin được mấy điếu từ Tam Thất cô nương, thế mà đã bị A Bảo lãng phí một điếu, thực sự khiến hắn đau lòng không thôi.

Nhưng La Hầu cũng chú ý đến Đông Hoa Đế Quân ở xa.

"Đây là ai?" Kung Fu Gấu Trúc híp mắt một lúc lâu mới nói: "Hắn à?" "Gã này vậy mà lại có được kiếm hoàn mà chủ nhân luyện chế cho ta." "Ta thấy hắn có duyên với ta, liền thu hắn làm đệ tử." "Sau này có thành tựu, cũng có thể làm một ít việc nặng nhọc cho ta." "Có hắn ở đây, ngày tháng của ta có lẽ sẽ thoải mái hơn một chút." Nghe

những lời này, La Hầu không khỏi dở khóc dở cười.

Gã này đúng là lười đến lạ kỳ.

Chủ nhân bảo nó ra ngoài tuần tra một phen, nó lại lôi cả Tiểu Bạch đi cùng.

Chuyến này e là toàn bộ đều do Tiểu Bạch ra sức.

La Hầu liếc nhìn Đông Hoa Đế Quân một cái, phát hiện Đông Hoa Đế Quân xác thực có chút thiên phú, không khỏi âm thầm gật đầu.

"Mấy ngày trước Tam Thất cô nương cũng ra ngoài chọn mấy vị..." "Giao đệ tử của ngươi cho Tam Thất cô nương đi..." "Để Tam Thất cô nương dẫn hắn đi quan sát đầu đuôi của Hồng Hoang khai tịch... biết đâu sẽ có thu hoạch..." Kung Fu Gấu Trúc A Bảo gật đầu, sau đó liền gọi Đông Hoa Đế Quân, bay về phía thánh địa ở xa.

Khi Kung Fu Gấu Trúc A Bảo dẫn Đông Hoa Đế Quân đến thánh điện, thì thấy Tam Thất và Yêu Yêu đang hầu hạ chủ nhân.

Thấy chủ nhân, mắt của Kung Fu Gấu Trúc sáng lên.

Ngay sau đó, dưới sự chứng kiến của Đông Hoa Đế Quân, nó trực tiếp một trận quang mang biến hóa, biến thành một con gấu trúc chỉ cao đến đầu gối người lớn.

Dáng vẻ tròn vo trông vô cùng đáng yêu.

Chỉ thấy nó vung vẩy tứ chi cực ngắn, vặn vẹo cái mông béo mập, chạy về phía nam tử ở xa.

Trong khoảnh khắc đã chui vào lòng nam tử, tùy ý vặn vẹo trong lòng người đó, dường như rất oan ức.

Yêu Yêu và Tam Thất ở bên cạnh thì mỉm cười.

Nam tử này chính là Trường Không đạo nhân!

Nhìn con gấu trúc đang vặn vẹo trong lòng mình, y không khỏi đau đầu, một cước liền đá con gấu trúc bay ra ngoài.

Con gấu trúc tròn vo lăn mấy vòng trên đất, rồi lại vừa lăn vừa bò chạy đến chân y, ôm chặt lấy chân Trường Không đạo nhân không buông.

Trường Không đạo nhân không khỏi dở khóc dở cười.

"Được rồi, biết ngươi oan ức... sau này không phái ngươi ra ngoài nữa." "Thế được chưa?" Con gấu trúc ngốc này lúc này mới chịu thôi.

Trường Không đạo nhân quay đầu nhìn về phía Đông Hoa Đế Quân ở xa.

"Đây là ai?" Kung Fu Gấu Trúc vội vàng kêu "u u" mấy tiếng với Trường Không đạo chủ.

Nhưng mấy người có mặt ở đây đều nghe hiểu.

Đây là đồ đệ mới thu của Kung Fu Gấu Trúc ở bên ngoài.

Mấy người không khỏi quay đầu nhìn lại.

Đông Hoa Đế Quân ở xa vội vàng quỳ xuống.

Thấy bóng người này, mấy người lập tức ngẩn ra.

Không ngờ A Bảo lại thu nhận Đông Vương Công.

Trường Không đạo chủ có chút dở khóc dở cười, quay đầu nhìn về phía A Bảo.

"Đã thu làm đệ tử rồi, thì ngươi hãy dạy dỗ cho tốt." "Đừng lãng phí một phen khổ tâm người ta theo ngươi..." "Vừa hay có mấy gã bên ngoài đang quan sát Hồng Hoang sơ khai..." "Dẫn đệ tử của ngươi đi quan sát đi..." Nghe vậy, Kung Fu Gấu Trúc vui mừng, liền kêu "chi chi oa oa" một hồi với Đông Hoa Đế Quân.

Đông Hoa Đế Quân lĩnh hội ý tứ, quỳ rạp trên đất, vội vàng tạ ơn, sau đó liền bị Kung Fu Gấu Trúc dẫn đi.

Trường Không đạo chủ không khỏi có chút dở khóc dở cười.

"Thật không ngờ, con gấu trúc này lại cũng thu đồ đệ..." Yêu Yêu che miệng cười khẽ: "Có gì đâu?

A Bảo thiên phú kinh người... thật sự nổi điên lên... dù là Thú Thần, e là cũng không phải đối thủ..." "Phải biết Thú Thần đối với nó cũng cực kỳ đau đầu đấy." "Tự nhiên là có tư cách thu đồ đệ..." Nghe những lời này, Trường Không đạo chủ không khỏi lắc đầu thở dài.

"Lại đây, Yêu Yêu, thi triển cho chủ nhân xem thần thuật thổi tiêu của ngươi đi." "Cũng để Tam Thất học hỏi một chút..." Tam Thất vô cùng xấu hổ...

"....." Hồng Hoang không ghi năm tháng.

Ba trăm năm thời gian trôi qua trong nháy mắt.

Ba trăm năm này, có thể nói là bình tĩnh, cũng có thể nói là không bình tĩnh.

Vu Yêu hai tộc lại nổi lên xung đột.

Rất nhiều người của Vu tộc chết trong tay Yêu tộc ở Thiên đình.

Yêu tộc cũng có rất nhiều người chết trong tay Vu tộc.

Cao tầng hai tộc cũng đã ra tay đối đầu.

Nhưng may là cao thủ hai tộc đều không có thương vong, cũng không xảy ra xung đột quy mô lớn.

Chết đi đều là một số già yếu bệnh tật, đối với căn cơ của hai tộc căn bản không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Ba trăm năm qua, ngoài xung đột Vu Yêu hai tộc, thế giới Hồng

Hoang vẫn tương đối bình tĩnh.

Dưới sự bình tĩnh, lại có sóng ngầm cuộn trào.

Bởi vì Hồng Mông Tử Kim Bảng, tất cả mọi người đều đang chú ý đến nó.

Ngoài ra, chúng sinh Hồng Hoang còn đang chú ý đến thế lực ngầm mà Hồng Mông Tử Kim Bảng đã phơi bày, đặc biệt là thế lực Thiên Cơ Lâu do Trường Không đạo chủ đại diện.

Thế lực này, có thể nói là ẩn giấu cực sâu.

Nhìn vào những đại năng đã được phơi bày trước màn sáng, thế lực này nghiễm nhiên đã biến thái đến cực hạn.

Trong đó, vị Tam Thất kia đã từng ra tay trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Từ thực lực mà Tam Thất thể hiện, ít nhất cũng không yếu hơn Nữ Oa nương nương, thậm chí còn có khả năng mạnh hơn.

Ngoài Tam Thất, con thần thú Thảo Nê Mã kia cũng đã từng ra tay.

Một ngụm nước bọt trực tiếp thiêu xuyên đại địa Hồng Hoang, lúc đó đã trực tiếp chấn kinh ức vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang.

Ngoài con thần thú Thảo Nê Mã này, con Kung Fu Gấu Trúc kia cũng đã từng ra tay sơ sơ ở Bồng Lai tiên đảo.

Mỗi một người đều là đại năng Thánh cảnh chính hiệu...

Đúng như câu nói Thiên Cơ Lâu xuất phẩm, tất thuộc tinh phẩm.

Bây giờ ở Hồng Hoang, tất cả mọi người đều đang chú ý đến Thiên Cơ Lâu.

Đặc biệt là trong Hồng Hoang, còn có bốn vị nữ tử hiện đang ở Thiên Cơ Lâu, cũng không biết bây giờ rốt cuộc ra sao rồi.

Có lẽ đợi sau khi bốn vị nữ tử đó xuất hiện, tất nhiên sẽ có thể gây ra một trận kinh ngạc trong Hồng Hoang chăng?

Sự bình tĩnh trên bề mặt của Hồng Hoang, chẳng qua là đang thai nghén cho một lần sôi trào tiếp theo mà thôi.

Cùng lúc đó, tất cả mọi người cũng chú ý đến một điểm khác.

Đại yêu Yêu tộc, Quỷ Xa, Phá Thiên Đao đã bị hủy, đã bị xóa tên khỏi Bảng Pháp Bảo.

Mấy vị pháp bảo xếp sau, thứ hạng đều được tăng lên một bậc.

Ngoài ra, lại có một pháp bảo mới lên bảng, chính là thanh Cự Đại Lãnh Diễm Cứ của Khổng Tuyên.

Hồng Mông Tử Kim Bảng cập nhật tức thời, cũng khiến cho nhiều đại năng khác kinh ngạc không thôi.

Ngoài ra, trong Hồng Hoang còn mơ hồ lưu truyền một chuyện khác.

Nữ Oa dường như sau khi từ Thiên Cơ Lâu trở về thì khí tức đại biến.

Cũng không biết là chuyện gì, lại có thể khiến Nữ Oa thay đổi lớn như vậy.

Cùng lúc đó, khí tức từ trong Oa Hoàng Cung cũng ngày càng mạnh mẽ.

Chương 258

Nữ Oa nương nương hiển nhiên đã bắt đầu luyện hóa cơ duyên mà nàng có được.

Dùng vô tận công đức đúc thành Công Đức Thiên Thê, dùng Công Đức Thiên Thê để tranh đoạt Đại Đạo.

Chỉ cần có đủ công đức, nói không chừng có thể tranh đoạt thành công trở thành cường giả Đại Đạo.

Không biết Nữ Oa nương nương cuối cùng rốt cuộc có thể tu thành cảnh giới nào.

Một ngày nọ, chỉ thấy Hồng Mông Tử Kim Bảng vẫn lơ lửng trên không trung Hồng Hoang suốt nhiều năm bỗng nhiên khẽ rung động.

Rất nhiều đại năng trong khoảnh khắc này đều có cảm ứng.

Vô số bóng người lần lượt dừng lại công việc đang làm, đưa mắt nhìn lên bầu trời Hồng Hoang.

Chỉ thấy trên bầu trời Hồng Hoang mây mù tan tác, từng đạo kim quang vô cùng rực rỡ bỗng nhiên xuất hiện.

Kim quang vô song này trực tiếp chiếu rọi chúng sinh Hồng Hoang, vô cùng lộng lẫy.

Ngoài kim quang, lại có một đạo tử khí lan tràn khắp bầu trời.

Kim quang chói lọi... sương mù tím đặc...

"Thời hạn ba trăm năm đã đến rồi sao?" Rất nhiều đại năng không khỏi lẩm bẩm.

Trong khoảnh khắc này, Hồng Hoang đều sôi trào lên.

"Thời hạn ba trăm năm đã đến, bảng xếp hạng thứ năm sắp công

bố rồi sao?" "Bảng xếp hạng thứ năm lại là bảng xếp hạng gì đây?" "Ba trăm năm nay đúng là làm ta bức bối chết đi được, ta vẫn luôn chờ đợi bảng xếp hạng mới được công bố..." "Lần này Hồng Mông Tử Kim Bảng cuối cùng cũng công bố lần nữa... không biết toàn bộ Hồng Hoang lại sẽ dấy lên một trận gió tanh mưa máu như thế nào a..." "Lần trước là Bảng Tiên Tư... trực tiếp phơi bày mười tám vị cường giả trên Thánh cảnh, thật đúng là kinh ngạc vô cùng." "Bốn bảng xếp hạng, Trường Không đạo chủ vẫn luôn độc chiếm vị trí đầu, không biết bảng xếp hạng thứ năm... lại sẽ có những đại năng nào lên bảng đây?" Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, trên không trung bỗng nhiên lại có dị động.

"Hồng Mông Tử Kim Bảng động rồi, sắp hiển hóa ra bảng xếp hạng thứ năm... mọi người mau nhìn..." Trong Hồng Hoang, vô lượng sinh linh đều ngẩng đầu quan sát.

Cuối cùng, một hàng chữ Đại Đạo dần dần hiện ra.

Tất cả mọi người ngay lập tức tập trung nhìn vào. -------- ["Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Nhục Thân Thiên."] "Bảng xếp hạng thứ năm, lại là Bảng Nhục Thân sao?" "Như vậy, Vu tộc chẳng phải chiếm được tiên cơ sao?" "Mấy bảng xếp hạng trước đều là Yêu tộc chiếm thế thượng phong, Bảng Nhục Thân tự nhiên là Vu tộc mạnh mẽ rồi." "Rốt cuộc thế nào cũng không nói chắc được, dù sao những Yêu tộc kia nhục thân cũng rất mạnh mẽ." Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao, trong cõi u minh có một luồng sức mạnh thần bí mênh mông bàng bạc, bỗng nhiên giáng lâm.

Trong khoảnh khắc này, chúng sinh Hồng Hoang vô lượng sinh linh đều cảm nhận được sự gia trì của luồng sức mạnh này.

Khí tức của mỗi người đều tăng vọt lên.

Cảm giác thần kỳ và huyền diệu này khiến cho vô lượng sinh linh

Hồng Hoang đều chấn động không thôi.

"Đến rồi..." "Quả nhiên là đến rồi sao?" Tất cả mọi người trong khoảnh khắc này đều kích động.

Họ cuối cùng lại được nếm trải cảm giác tăng cường toàn diện này rồi.

Thực sự khiến họ mê mẩn không thôi.

Mỗi khi có một bảng xếp hạng được công bố, sẽ có sức mạnh thần bí giáng lâm Hồng Hoang.

Ban đầu khi công bố Bảng Pháp Bảo, linh khí thế giới Hồng Hoang bỗng nhiên tăng lên mấy lần.

Khi công bố Bảng Linh Căn, sinh mệnh tinh khí của thế giới Hồng Hoang lại tăng lên mấy lần.

Khi công bố bảng xếp hạng thứ ba là Bảng Tọa Kỵ, sức mạnh thần bí có thể tăng cường thiên phú đã giáng lâm Hồng Hoang.

Khi công bố bảng xếp hạng thứ tư là Bảng Tiên Tư, lại có một loại sức mạnh có thể tăng cường khí huyết giáng lâm Hồng Hoang.

Nay muốn công bố Bảng Nhục Thân, phần thưởng mà chúng sinh Hồng Hoang chờ đợi đã lâu, cuối cùng lại xuất hiện.

Tất cả mọi người sau khi cảm nhận được luồng sức mạnh này, đều kinh ngạc không thôi.

Đây là một loại sức mạnh tăng cường bản nguyên.

Mỗi người trong khoảnh khắc này đều cảm thấy nội tình của mình đã đủ hơn rất nhiều lần.

Mỗi người trong khoảnh khắc này đều vô cùng hưng phấn, thậm chí có thể nói là phấn chấn không thôi.

Khi luồng sức mạnh vô tận này cuối cùng hoàn toàn hạ xuống, vô lượng sinh linh Hồng Hoang đều vui mừng vạn phần.

Bất luận là đại năng đã tu luyện đến cảnh giới cao thâm, hay là sinh linh bình thường, hoặc là những động thực vật kia, bản nguyên chi lực đều điên cuồng tăng lên mấy lần.

Đây thực sự là một niềm vui bất ngờ ngoài sức tưởng tượng.

Mỗi người trong lòng đều có cảm ngộ.

Thế giới Hồng Hoang dường như đang tăng cường theo một phương thức biến thái và nhanh chóng.

Tuy không biết vì sao lại như vậy, nhưng mỗi người đều nhận được sự tiến bộ vượt bậc.

Đây là một chuyện đáng để vui mừng.

Trên không trung, những dòng chữ khổng lồ dần dần in lên Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Cảm giác mong đợi của vô lượng sinh linh đều đã được đẩy lên đến đỉnh điểm.

Vô số sinh linh trong khoảnh khắc này đã bắt đầu bàn tán, thậm chí dựa theo suy nghĩ của mình, đã xếp ra một bảng xếp hạng không chính thức mà chúng sinh Hồng Hoang tương đối công nhận.

Hạng nhất, hạng hai không phải Hồng Quân Đạo Tổ thì cũng là Trường Không đạo chủ.

Ngoài hai vị đó ra, những người khác không có tư cách giành được vị trí đầu bảng.

Hạng ba là Tổ Vu Đế Giang, dù sao cũng là thủ lĩnh Vu tộc, sức mạnh cũng là người mạnh nhất, nên xếp ở vị trí thứ ba.

Vị trí thứ tư phải là Chúc Cửu Âm.

Sau đó lần lượt là Thập Nhị Tổ Vu, tiếp theo là Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn.

Bọn họ vốn là Kim Ô trong thiên địa, nhục thân tự nhiên là vô cùng mạnh mẽ.

Tiếp sau đó là Minh Hà lão tổ, linh thai sinh ra từ biển máu ngút trời, có vô tận biển máu gia trì, tự nhiên là vô cùng mạnh mẽ.

Rồi sau đó là Côn Bằng lão tổ.

Nhục thân của Côn Bằng lão tổ cũng có thể được xem là cử thế vô song.

Tiếp sau đó là mấy vị Thánh nhân.

Mấy vị Thánh nhân tuy đã thành Thánh, nhưng so ra nhục thân đều không ra sao cả...

Trong nhất thời, các loại bảng xếp hạng không chính thức mọc lên như nấm trong thế giới Hồng Hoang, thậm chí còn tranh cãi không ngừng, đều muốn để đại năng mà mình sùng bái xếp hạng cao hơn. -------- Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe chúng sinh Hồng Hoang bàn tán, không khỏi có chút bất mãn.

Những sinh linh bình thường kia, lại dám xếp hạng các Thánh nhân thấp như vậy, tự nhiên sẽ khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn bất mãn.

Tam Thanh bọn họ tuy là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, nhục thân xác thực không ra sao, nhưng dù vậy, nhục thân cũng tuyệt đối không phải những sinh linh bình thường kia có thể so sánh được. --------- Trong Yêu vực của Thiên cung vô tận.

Đế Tuấn và Thái Nhất, hai bóng người vô cùng vĩ ngạn, đứng ở nơi cao nhất của đại điện, nhìn xuống chúng sinh Hồng Hoang.

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt có chút lạnh: "Không ngờ lần này công bố ra bảng xếp hạng lại là Bảng Nhục Thân." "Đám gia hỏa Vu tộc kia, sắp được hưởng lợi lớn rồi." Đế Tuấn lại lắc đầu: "Đây cũng là chuyện không có cách nào." "Trước đây vẫn luôn là chúng ta được lợi." "Lần này công bố Bảng Nhục Thân, Vu tộc được lợi lớn cũng là không thể ngăn cản." Nghe lời của huynh trưởng, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất càng thêm khó coi.

Đế Tuấn thì lại nhìn thoáng hơn.

"Thái Nhất, ngươi cũng không cần quá lo lắng." "Yêu tộc chúng ta có nhục thân mạnh mẽ cũng không ít." "Bất luận là hai chúng ta, hay là Thập Đại Yêu Thánh." "Nhục thân đều cực kỳ mạnh mẽ, không nhất định là không thể được lợi." Nghe lời của huynh trưởng, Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu, nhưng lo lắng trong lòng vẫn không thể đè nén xuống.

"Nữ Oa nương nương truyền tin cho hai chúng ta, bảo chúng ta hợp tác với đám người Vu tộc, yêu cầu tiên diệt Nhân tộc!" "Cũng không biết Nữ Oa nương nương nghĩ thế nào, Nhân tộc là do bà ta một tay sáng tạo ra, nay lại chuẩn bị diệt đi Nhân tộc." "Như vậy, chẳng phải cũng ảnh hưởng đến chính bà ta sao?" "Xem ra Nữ Oa nương nương và đám người Thiên Cơ Lâu thật sự đã xảy ra chuyện không vui a." "Thiên Cơ Lâu muốn bảo vệ Nhân tộc, Nữ Oa lại muốn diệt Nhân tộc... haizz..." "Nữ Oa nương nương đây là muốn đấu tay đôi với Thiên Cơ Lâu a... muốn lấy Vu Yêu hai tộc chúng ta làm thương sai khiến a..." Đế Tuấn nhìn cực kỳ thấu triệt, trong mắt lộ ra vẻ sắc sảo.

"Nữ Oa nương nương vì sao lại làm như vậy?

Bà ta đã được lợi rất lớn a..." "Cơ hội thành tựu Đại Đạo Thánh nhân bà ta cũng đã có được, bà ta làm vậy có thể được gì chứ?" "Mặc

kệ Nữ Oa nương nương làm gì?" "Bọn họ bảo chúng ta làm gì thì chúng ta làm nấy thôi..." "Nữ Oa không cần thiết phải lừa gạt chúng ta." "Gần đây khí vận của Yêu tộc chúng ta và khí vận của Vu tộc xác thực đang suy giảm nhanh chóng." "Hồng Quân Đạo Tổ đây là muốn để Vu Yêu hai tộc chúng ta đồng quy vu tận a..." "Sự đến nước này, chúng ta cũng chỉ có thể đi một bước xem một bước thôi..." "Nữ Oa nương nương nói, Nhân tộc mới là thiên địa chi chủ tương lai... là vua của khí vận... nếu đã như vậy... chúng ta cứ tiên diệt Nhân tộc rồi tính sau..." "Thay vì đồng quy vu tận với đám gia hỏa Vu tộc kia...Chi bằng chủ động tìm cách phá cục..." Trong mắt Đế Tuấn tràn ngập ánh mắt sắc sảo.

Đông Hoàng Thái Nhất nghe lời của huynh trưởng, không khỏi khẽ thở dài.

Yêu tộc bọn họ rõ ràng thanh thế to lớn, không ngờ trong tối lại nguy cơ trùng trùng, nay đã đến mức như đi trên băng mỏng.

Hồng Quân Đạo Tổ lấy Yêu tộc bọn họ làm quân cờ, Nữ Oa nương nương cũng muốn lấy bọn họ làm quân cờ... bọn họ chỉ có thể miễn cưỡng cầu sinh tồn trong khe hẹp mà thôi. -------- Lúc này Tổ Vu Đại Điện lại náo nhiệt lên.

Chương 259

Có tám bóng người vô cùng vĩ ngạn đang yên lặng đứng đó.

Trên mặt mỗi người đều có chút kỳ quái, vừa bi thương lại vừa có chút hưng phấn.

Thập Nhị Tổ Vu của họ, nay chỉ còn lại tám người.

Cộng Công và Chúc Dung nay đã đến mức thoi thóp, có thể vẫn lạc bất cứ lúc nào.

Ngoài ra, thành tựu Địa Đạo Thánh nhân, Hậu Thổ và Huyền Minh đã đến Thiên Cơ Lâu.

Thập Nhị Tổ Vu hiện tại chỉ còn lại tám vị, xác thực có chút bi thương.

Nhưng trong bi thương lại có chút hưng phấn.

Nay Bảng Nhục Thân cuối cùng cũng sắp công bố rồi sao?

Bảng xếp hạng này bọn họ đã chờ đợi từ lâu rồi a.

Bảng Nhục Thân công bố, Vu tộc bọn họ tất nhiên có thể nhận được lợi ích cực lớn.

Không Gian Tổ Vu Đế Giang, thủ lĩnh của Thập Nhị Tổ Vu, lộ vẻ mong đợi: "Cuối cùng cũng đến lúc công bố Bảng Nhục Thân rồi sao?" "Đây là trời ban cơ hội tốt, cũng là cơ duyên quật khởi của Vu tộc ta a..." Gần đây, Vu tộc có chút suy yếu, đối mặt với Yêu tộc đã rơi vào thế hạ phong, điều này khiến Vu tộc Đế Giang cực kỳ lo lắng.

Nay cuối cùng cũng có cơ hội quật khởi, ông ta tự nhiên là cực kỳ hưng phấn.

Một vị Tổ Vu khác bên cạnh Đế Giang cũng cực kỳ hưng phấn.

Vị này là Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm.

Thực lực của hắn trong các Tổ Vu chỉ xếp sau đại ca Đế Giang.

Lúc này hắn không khỏi hưng phấn nói: "Đại ca, ngươi là Không Gian Tổ Vu, mà ta là Thời Gian Tổ Vu." "Hai chúng ta phân biệt nắm giữ thời gian và không gian pháp tắc, ngày thường luôn chỉ thử sơ sơ, chưa từng thực sự phân cao thấp." "Lần này cứ để Bảng Nhục Thân phân định đi..." "Nói không chừng ta còn có thể vượt qua ngươi đấy, hắc hắc..." Trong mắt Chúc Cửu Âm chiến ý ngút trời.

Đế Giang liếc hắn một cái, nhưng không nói gì.

Ông ta là Tổ Vu mạnh nhất được công nhận, Chúc Cửu Âm tuy vô cùng mạnh mẽ, nhưng so với ông ta vẫn có chút chênh lệch.

Ngoài hai vị đại năng này, các Tổ Vu khác cũng chiến ý ngút trời.

Cuối cùng cũng đến sân nhà của họ rồi sao?

Chỉ cần lên bảng, mỗi người bọn họ đều có thể nhận được lợi ích cực lớn.

Như vậy, Vu tộc lại có thể đạt được thế cân bằng với Yêu tộc rồi.

Tuy hiện tại Vu tộc và Yêu tộc ngầm liên hợp, nhưng tranh đấu cần thiết vẫn là cần.

Hai đại tộc quần đã ước định, sau này sẽ tranh đoạt tiên cơ trong việc đồ sát Nhân tộc.

Vu tộc bọn họ cũng quyết không thể lạc hậu. --------- Tại nơi sâu thẳm dưới lòng đất Hồng Hoang, có một không gian quỷ dị.

Trong không gian này có một biển máu ngút trời.

Lúc này trên biển máu ngút trời, bỗng nhiên hiện ra một khuôn mặt cực kỳ đơn giản, chính là dung mạo của Minh Hà lão tổ.

Lúc này ông ta đang nhìn lên bảng xếp hạng khổng lồ thông thiên triệt địa, vắt ngang bầu trời kia, trong mắt lộ ra vẻ quỷ dị.

"Bảng Nhục Thân sao?" Một lúc sau, Minh Hà lão tổ lộ ra nụ cười ung dung.

"Tuy nhục thân của lão tổ không dám nói xưng bá Hồng Hoang..." "Nhưng..." "Cũng quyết không thua kém bất kỳ ai..." Minh Hà lão tổ trong khoảnh khắc này lộ ra sự tự tin vô cùng.

Có sự gia trì của vô tận biển máu, nhục thân của ông ta sớm đã đạt đến cường độ cực kỳ biến thái.

Trong lòng ông ta, nhục thân của Minh Hà lão tổ, ít nhất cũng không yếu hơn đám Tổ Vu của Vu tộc kia là bao.

"Cứ xem lần này phần thưởng của Bảng Nhục Thân là gì..." Trong nhất thời, rất nhiều đại năng Hồng Hoang đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, chỉ chờ bảng xếp hạng công bố.

"Ong..." Khắc tiếp theo, thiên địa Hồng Hoang bỗng nhiên chấn động.

Trên không trung, hai luồng khí tím và vàng càng thêm nồng đậm.

Tất cả mọi người đều yên tĩnh lại, tụ tinh hội thần nhìn lên không trung, chỉ chờ Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố.

Một lúc sau, liền có một đạo kim quang vô song bỗng nhiên xuất hiện trên không trung.

Đạo kim quang này vô cùng lộng lẫy, trong nháy mắt kéo theo ức vạn vạn dặm tường thụy chi khí.

Hồi lâu sau, một bóng người vô cùng to lớn, cuối cùng cũng từ từ ngưng tụ thành hình trên không trung.

Bóng người này tỏa ra uy áp nồng đậm... trên đầu tất cả mọi

người, đều bao phủ một đám mây âm u.

“Đại năng xuất hiện đầu tiên, đã mạnh mẽ như vậy sao?” Bóng người trên hư không vô cùng lộng lẫy.

Bóng người đó cực kỳ quái dị.

Hấp dẫn nhất là một cái đầu rồng vô cùng bá đạo.

Trên đầu rồng có một đôi sừng rồng khổng lồ, trông cực kỳ bá khí.

Thân thể là hình người, hai tay được thay thế bằng hai móng vuốt chim.

Dưới cánh tay và sau lưng, mọc ra rất nhiều lông vũ.

Sau khi bóng người này xuất hiện, vô lượng sinh linh đều chấn kinh không thôi.

“Bảng Nhục Thân hạng 100 đã mạnh như vậy sao?” “Bóng người này rốt cuộc là ai đây?” “Trông quen quá?

Đầu rồng, móng chim, lưng mọc lông vũ, rất rõ ràng là đại năng Yêu tộc... là ai nhỉ?

Sao lại không nhớ ra được?” Rất nhiều người trong khoảnh khắc này vò đầu bứt tai.

“Đừng vội, lát nữa sẽ có chữ Đại Đạo giáng lâm...

đến lúc đó sẽ giải thích chi tiết cho chúng ta...” Vô số người trong khoảnh khắc này bàn tán xôn xao.

Cường giả đầu tiên được công bố trên Bảng Nhục Thân, tất nhiên là có chỗ hơn người. -------- Trong Thiên đình.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, ngay lập tức đã nhận ra người này.

Bóng người trên không trung, chẳng phải là một trong Thập Đại

Yêu Thánh của Yêu tộc bọn họ, Kế Mông sao?

Thấy bóng người này, hai người đều có chút kích động.

"Đại huynh, thật không ngờ người đầu tiên lên bảng, lại là người của Yêu tộc chúng ta." "Đây tất nhiên là một điềm tốt a... dù là Bảng Nhục Thân, Yêu tộc chúng ta cũng sẽ không rơi vào thế hạ phong." Đông Hoàng Thái Nhất lúc này mặt mày tươi cười, hiển nhiên cực kỳ hưng phấn.

Nghe những lời này, khóe miệng Yêu Đế Đế Tuấn cũng cong lên một nụ cười.

"Kế Mông có thể lên Bảng Nhục Thân, chứng tỏ các Yêu Thánh khác cũng có cơ hội..." "Như vậy, Yêu tộc ta ít nhất cũng có thể lên bảng mười vị..." Đông Hoàng Thái Nhất hưng phấn gật đầu: "Nói có lý, chỉ cần các Yêu Thánh có thể lên bảng năm sáu vị là tốt rồi." "Có huynh đệ hai chúng ta, còn có Côn Bằng kia, còn có Yêu Hoàng Phục Hy kia..." "Yêu tộc chúng ta ít nhất có mười người có thể lên bảng, thực sự là đáng mừng đáng chúc." Lúc này trong phủ đệ của Kế Mông.

Nhìn hình tượng của mình, Kế Mông cũng vô cùng hưng phấn.

"Thật không ngờ ta lại lên bảng... tuy chỉ là hạng một trăm, nhưng đây cũng là vinh dự vô thượng..." Lúc này nội tâm của hắn, bị kinh hỉ và hưng phấn tràn ngập, không khỏi gầm lên một tiếng, phát tiết niềm vui trong lòng.

Ngay lúc này, luồng tử khí vô cùng nồng đậm trên không trung cuối cùng cũng hạ xuống.

Có mấy hàng chữ Đại Đạo hiển hóa trên không trung, rõ ràng xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 100: Kế Mông Yêu tộc, cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đầu rồng, thân người, móng chim, lưng mọc lông vũ.

Vung tay có thể đánh tan trường không, mở miệng có thể phun ra sương mù.

Nếu xuất hiện cùng cuồng phong bão táp, chiến lực sẽ tăng mạnh.

Giá trị chiến lực nhục thân: 1,000,000 điểm!"] Sau khi hàng chữ Đại Đạo này xuất hiện, trong nháy mắt đã chấn kinh vô lượng sinh linh Hồng Hoang.

Rất nhiều người đều vô cùng kinh ngạc.

Tiếng hít khí lạnh vang lên không ngớt.

Mỗi người đều vô cùng chấn kinh.

Không ngờ người xuất hiện đầu tiên lại là Kế Mông Yêu tộc.

Dù sao người có danh, cây có bóng.

Rất nhiều người đều nghe nói qua vị đại năng này, nhưng lại chưa từng thấy qua.

Nay cuối cùng cũng được chứng kiến.

Ngay lúc này, có người phát hiện ra một chuyện cực kỳ cổ quái.

Chương 260

Vấn đề này vừa phát hiện, liền khiến hắn vô cùng nghi hoặc, không khỏi vội vàng lên tiếng hỏi: "Tại sao không công bố phần thưởng cùng lúc?" "Lúc công bố Bảng Tiên Tư, là xuất hiện cùng với phần thưởng luôn mà?" Nghe có người hỏi, có người khác giải thích: "Thứ này thực ra cũng không sao, phần thưởng bây giờ không công bố, sau khi xếp hạng kết thúc cũng sẽ công bố..." "Chúng ta chỉ cần xem bảng xếp hạng tiếp tục công bố là được..." "Nói cũng đúng..." Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao, bóng người khổng lồ và chữ Đại Đạo trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim quang khác.

Hồi lâu hồi lâu sau, đoàn thần quang này mới diễn hóa ra một bóng người.

Bóng người này cực kỳ to lớn, là một con quái thú khổng lồ toàn thân trắng như tuyết, trông trong suốt lấp lánh, cực kỳ xinh đẹp.

Dáng vẻ có chút giống dê, đặc biệt là còn có râu dê, trông có chút buồn cười, nhưng nhìn kỹ lại, lại có chút khác biệt.

Có chút giống sư tử, dường như cũng không giống.

So với dê thì tuấn tú hơn nhiều, lại hiền lành hơn sư tử nhiều.

Đuôi dài như mi, bốn vó như hươu nai, cuối cùng mọc ra một đôi cánh cực kỳ to lớn.

Thấy sinh vật này, tất cả mọi người đều nghi hoặc.

"Đây lại là ai?" "Tại sao lại là tạo hình của một thần thú?" Rất nhiều người đều lộ vẻ nghi hoặc.

Nhưng rất nhanh đã có người giải đáp.

“Bảng xếp hạng này là Bảng Nhục Thân, nếu đạo thể của ngươi mạnh mẽ, nói không chừng sẽ hiển hóa ra đạo thể của ngươi, nếu bản thể của ngươi mạnh mẽ, tự nhiên sẽ hiển hóa ra bản thể rồi...” Nghe vị đại năng này giải thích, rất nhiều người lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ.

Mọi người nhìn con thần thú trên không trung, không ai không trầm trồ khen ngợi.

“Không biết con thần thú này rốt cuộc là ai?” “Con thần thú này xinh đẹp như vậy... e là một vị cường giả nữ tính chăng?” “Cái này ai mà biết được?” “Yên lặng chờ chữ Đại Đạo công bố thôi...” Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang mong đợi, cuối cùng chữ Đại Đạo cũng xuất hiện. [“Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 99: Bạch Trạch Yêu tộc, cảnh giới Chuẩn Thánh.

Thú lành của thiên địa Hồng Hoang, thân sư tử, hình kỳ lân, dáng dê, đầu có hai sừng, râu dê.

Trên thông thiên văn, dưới tường địa lý, chuyện vặt vãnh đều thông hiểu, biết quá khứ, tỏ tương lai, khí vận gia thân.

Giá trị chiến lực nhục thân: 1,700,000.”] Thấy những dòng chữ Đại Đạo này, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

“Con thần thú này chính là Bạch Trạch sao?” Rất nhiều người đều đồng loạt kinh ngạc.

Bởi vì đại danh của Bạch Trạch, gần như có thể nói là vang dội khắp Hồng Hoang.

Tất cả mọi người đều nghe nói qua Bạch Trạch.

Dù sao cũng là thú lành có địa vị sùng cao trong thế giới Hồng Hoang.

Nghe nói thời thượng cổ địa vị cực kỳ sùng cao, còn từng cùng với

phượng hoàng, kỳ lân, được xem là những chủng tộc có huyết mạch cao nhất.

Cùng lúc đó, trong truyền thuyết Bạch Trạch cũng là sinh vật có trí tuệ cao nhất, có thể biết quá khứ hiểu tương lai, thông hiểu vạn vật chi tình lý, quan sát được hình thái vạn vật.

Nghe nói là chủng tộc có thể nhìn trộm Đại Đạo.

Trên đời không có bất kỳ chuyện gì có thể che mắt được Bạch Trạch.

Tất cả mọi người đều nghe qua đại danh của nó, trong Yêu tộc cũng thuộc về địa vị quân sư.

Dù là Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đối với nó cũng cực kỳ khách khí.

Không ngờ nhục thân lại cũng mạnh mẽ như vậy, thực sự ngoài sức tưởng tượng của nhiều người.

Trong lòng tất cả mọi người, Bạch Trạch là loại đại năng tinh thông các loại pháp thuật, không ngờ về mặt nhục thân cũng lên được Bảng Nhục Thân, thực sự khiến người ta ghen tị.

Còn Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn trong Thiên đình, hai người thì lộ vẻ vui mừng.

Không ngờ sau Kế Mông, Bạch Trạch cũng lên được Bảng Nhục Thân, thực sự là đáng mừng đáng chúc.

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất và Bạch Trạch quan hệ tốt nhất, Bạch Trạch lên Bảng Nhục Thân, hắn cũng thay Bạch Trạch cảm thấy hưng phấn.

Qua một hồi lâu, bóng người của Bạch Trạch cuối cùng cũng biến

mất.

Thay vào đó là một đoàn thần quang khác.

Đoàn thần quang này sau khi xuất hiện, liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Hồi lâu hồi lâu sau, cuối cùng có một bóng người xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy bóng người này cực kỳ dữ tợn, trông thậm chí còn có chút đáng sợ.

Chỉ thấy bóng người này có dáng vẻ có chút giống hươu, nhưng lại hùng tráng hơn hươu nai nhiều.

Trên người phủ đầy những vảy kỳ kỳ quái quái, trên vảy có các loại hoa văn đốm.

Còn đầu của sinh vật này, thì lại mọc có chút giống chim.

Nhìn kỹ, có chút tương tự với đại bàng.

Trên đầu còn mọc một cái sừng khổng lồ vô cùng dữ tợn và cổ quái.

Lúc này, trên sừng đang xoay quanh năng lượng nồng đậm, dường như có thể bạo phát bất cứ lúc nào.

Mà đuôi của sinh vật này thì càng kỳ quái hơn, lại mọc một cái đuôi rắn.

Thấy bóng người đáng sợ như vậy, chúng sinh Hồng Hoang không ai không hít một ngụm khí lạnh!

"Trông biến thái như vậy sao?" "Bóng người này rốt cuộc lại là ai đây?" "Chưa từng thấy qua bóng người này." "Có lẽ là đại năng ẩn giấu trong Hồng Hoang cũng không chừng..." "Bản thể của rất nhiều đại năng Hồng Hoang, đều có chút kỳ quái, không có gì lạ cả.

Cứ chờ chữ Đại Đạo thôi!" Khi chúng sinh Hồng Hoang chờ đợi hồi lâu, chữ Đại Đạo cuối cùng cũng chậm rãi xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 98: Phi Liêm Vu tộc.

Đại Vu của Vu tộc, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Là Phong Chi Đại Vu, quản lý tin tức gió từ tám phương, vận hành khí hậu của bốn mùa tiết nhật.

Chiến lực nhục thân: 2,000,000."] "Hít..." Rất nhiều người trong khoảnh khắc này hít một ngụm khí lạnh.

"Lại là Đại Vu Vu tộc, Phi Liêm." "Phi Liêm trông đáng sợ như vậy sao?" "Nếu luận thực lực nhục thân, Phi Liêm xác thực là trên Kế Mông và Bạch Trạch." "Ngươi nói thừa không?

Người ta dù sao cũng là Vu tộc a..." "Chủ yếu là dựa vào nhục thân để kiếm ăn, nhục thân làm sao có thể kém được?" "Vu tộc và Yêu tộc gần đây lại gây gổ có chút hung hăng rồi, không biết có cơ hội gặp được vị đại năng này không a..." "Thời thượng cổ, vị đại năng này từng bị thương, những năm gần đây vẫn luôn ở ẩn... không biết đã dưỡng thương xong chưa..." Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, bóng người của hắn cuối cùng cũng biến mất, chữ Đại Đạo cũng tan biến trên không trung.

Thay vào đó là một đạo kim quang khác.

Đoàn kim quang này bắt đầu diễn hóa trên không trung.

Hồi lâu sau, cuối cùng có một bóng người to lớn diễn hóa ra.

Thấy bóng người này, rất nhiều người lập tức kinh ngạc.

Bởi vì bóng người này rất nhiều người đều đã thấy qua, và cũng là một vị đại năng cực kỳ mạnh mẽ.

Chỉ thấy bóng người trên không trung cực kỳ to lớn, ngoại hình

xác thực có chút khó coi.

Hình dạng có chút giống vịt, nhưng lại thần kỳ hơn vịt rất nhiều lần.

Toàn thân trên dưới đều màu đỏ rực, phảng phất như chứa đựng vô tận sức mạnh thuộc tính hỏa.

Ngoài ra, điểm kinh ngạc nhất, là mọc ra chín cái đầu.

Mỗi một cái đầu đều vô cùng dữ tợn và khủng bố.

Tổng thể trông tương đối dữ tợn và đáng sợ.

Phải biết trong Hồng Hoang, tất cả sinh vật có chín cái đầu không nhiều lắm a.

Sinh vật này có chín cái đầu, điều này đã đủ để thấy sự mạnh mẽ của sinh vật này.

Dáng vẻ vô cùng dữ tợn này, thực sự khiến người ta có chút kinh ngạc.

Ngay lúc này, cuối cùng có một vị đại năng nhận ra sinh vật này, không khỏi kinh hô lên tiếng: "Đây không phải là Cửu Đầu Quỷ Điểu sao?" Giọng điệu của người này thậm chí còn mang theo một chút sợ hãi.

"Cửu Đầu Quỷ Điểu là ai?" Có người vội vàng lên tiếng hỏi.

Người kia không khỏi cất tiếng trào phúng: "Ngươi ngay cả Cửu Đầu Quỷ Điểu cũng không nhận ra sao?" "Ngươi cũng quá thiếu hiểu biết rồi đấy?" "Một trong Thập đại Yêu thánh của Yêu tộc, Quỷ Xa, đã nghe qua chưa?

Hắn chính là một trong Thiên Địa Ngũ Trùng đấy..." Nghe người này hỏi, vô số người hít vào một ngụm khí lạnh.

"Hồng Hoang Ngũ Trùng lại là gì?" Rất nhiều người đầu óc mơ

hồ, chưa từng nghe qua cách nói này.

Người kia lại một lần nữa lên tiếng giải thích: "Hồng Hoang Ngũ Trùng chính là năm loại sinh vật hung ác tàn bạo nhất." "Gồm: Lỏa, Lân, Mao, Vũ, Côn." "Tức là: Lục Sí Thiên Tàm, Huyết Xích Hắc Văn, Đa Mục Kim Ngô Công, Cửu Vĩ Địa Hạt, Cửu Đầu Trùng." Con Cửu Đầu Trùng, Cửu Đầu Quỷ Điểu này, chẳng phải chính là bản thể của Quỷ Xa sao?

Có một số người đã từng thấy bản thể của hắn ở Bồng Lai tiên đảo, tự nhiên không cảm thấy kinh ngạc gì.

Còn những người chưa từng thấy thì dĩ nhiên là liên tục than thở.

Trong truyền thuyết, Quỷ Xa là Yêu thánh hung hãn nhất dưới trướng Đế Tuấn.

Cũng có lời đồn nói rằng hắn là một trong Hồng Hoang Ngũ Trùng.

Bản tính cực kỳ yêu thích âm u hung sát, không phục trời không sợ đất, khát máu thành tính.

Chương 261

Cực độ hung tàn, ngay cả các Yêu thánh khác trong Yêu tộc cũng phải kiêng dè ba phần.

Nghe nói hắn vốn có mười cái đầu, là đại năng siêu cấp duy nhất trong trời đất tu thành mười cái đầu.

Tương truyền thời viễn cổ khi giao chiến với sinh linh Hỗn Độn, sau đó bị một sinh linh Hỗn Độn cắn mất một cái đầu, vì vậy mới chỉ còn lại chín cái.

Điều này khiến căn cơ của hắn không còn viên mãn, cảnh giới vì thế mà tụt lại không ít.

Nhưng cho dù như vậy, Cửu Đầu Quỷ Điểu này vẫn là đại năng siêu cấp trong hàng Chuẩn Thánh.

Thực lực chiến đấu chân chính, ngay cả trong Thập đại Yêu thánh cũng thuộc hàng đầu.

Nghe nói hắn vì muốn tu phục khiếm khuyết của bản thân nên mới đầu quân cho Yêu tộc, muốn dựa vào khí vận Yêu tộc để hồi phục thương thế, từ đó một lần nữa trở lại đỉnh phong.

Vô số năm qua, Hồng Hoang vẫn luôn lưu truyền truyền thuyết về hắn.

Không ngờ Cửu Đầu Quỷ Điểu Quỷ Xa cũng lên Bảng Nhục Thân, lại còn xếp hạng 97.

Tuy nghe qua thứ hạng không cao, nhưng thực tế hắn lại lên bảng với nhục thân tàn khuyết.

Nghĩ như vậy, tình hình lại có chút khác biệt.

“Quỷ Xa hóa ra lại mạnh mẽ đến vậy sao?” “Đó là chắc chắn...

Nghe nói trạng thái toàn thịnh của hắn thậm chí không yếu hơn Yêu sư Côn Bằng.” Rất nhiều người vào lúc này bàn tán xôn xao.

“Thật không ngờ Yêu tộc lại mạnh mẽ đến thế.” “Hiện tại đã công bố bốn danh sách, Yêu tộc vậy mà có tới ba vị lên bảng.” “Đương nhiên là khủng bố như vậy.” “Vu tộc còn chưa thực sự ra tay đâu, đợi đến khi những siêu cấp Titan của Vu tộc lên bảng, e rằng sẽ có trò hay để xem.” Rất nhiều người vào lúc này tấm tắc lấy làm lạ.

Một lát sau, cuối cùng cũng có văn tự Đại Đạo giáng xuống. [Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 97: Yêu tộc Quỷ Xa, cảnh giới Chuẩn Thánh, nguyên là Thập Thủ Quỷ Điểu, sau bị thương, rơi xuống thành Cửu Đầu Quỷ Điểu, toàn thân bao phủ bởi Quỷ khí bất diệt, nhục thân chiến lực vô song.

Giá trị chiến lực nhục thân: hai triệu chín trăm nghìn.] Nhìn thấy văn tự Đại Đạo, rất nhiều người đều có chút kinh ngạc.

Không ngờ Quỷ Xa này quả nhiên lợi hại.

Rõ ràng nhục thân tàn khuyết không chịu nổi, không thể đạt tới đỉnh phong, vậy mà vẫn lợi hại đến thế.

Quả nhiên khiến người ta kinh ngạc không thôi.

Rất lâu sau, hình ảnh Cửu Đầu Quỷ Điểu cuối cùng cũng biến mất.

Văn tự Đại Đạo cũng tan đi.

Rất nhiều người xem mà vẫn chưa thỏa mãn, đều mong đợi bảng danh sách được công bố nhanh hơn.

Rốt cuộc nếu công bố quá chậm, thật sự không có gì đáng xem.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang mong đợi, cuối cùng lại có

một vầng kim quang biến đổi.

Tất cả mọi người lại một lần nữa kích động.

Không biết vị đại năng xuất hiện tiếp theo rốt cuộc là ai?

Rất lâu rất lâu sau, cuối cùng lại có một vị đại năng xuất hiện.

Chỉ thấy bóng hình trên không trung vô cùng khổng lồ, thậm chí có thể nói là che trời lấp đất.

Chuyện kỳ quái hơn nữa đã xuất hiện, bởi vì đây lại là một sinh vật chín đầu.

"Hít..." Rất nhiều người vào lúc này không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Không phải họ thích hít khí lạnh, mà là hình ảnh trên không trung thật sự quá kinh người.

Chỉ thấy trên không là một con cự xà che trời lấp đất.

Thân thể uốn lượn của nó lượn vòng trên không, trông vô cùng đáng sợ.

Đáng sợ nhất chính là con cự xà này có chín cái đầu.

Một thân rắn, chín cái đầu.

"Chẳng lẽ..." "Chẳng lẽ đây là một trong Thập đại Yêu thánh của Yêu tộc, Cửu Anh sao?" "Không sai... bóng hình trên không trung đúng là Cửu Anh!" So với Quỷ Xa, mọi người quen thuộc với Cửu Anh hơn.

Bởi vì bản thể của Cửu Anh thường xuyên xuất hiện, rất nhiều đại năng đều đã từng thấy qua.

Cửu Anh là rắn Thủy Hỏa.

Bốn đầu rắn có thể phun nước, bốn đầu rắn có thể phun lửa.

Đầu rắn ở giữa còn có thể phun ra kịch độc, một khi dính phải liền bị ăn xương tan hồn mà chết.

Hơn nữa, trời đất còn có rất nhiều truyền thuyết về Cửu Anh.

Tương truyền Cửu Anh ra đời từ lúc trời đất mới mở.

Khi đó linh khí trời đất đậm đặc gần như thực thể, không biết đã sinh ra bao nhiêu thần thú, hung thú vô cùng mạnh mẽ.

Cửu Anh cũng ra đời vào thời điểm đó.

Nghe nói nó sinh ra trong đầm lầy sâu trong núi, nơi đó nguyên khí âm dương giao thoa, Cửu Anh nhờ đó mà hóa sinh.

Vì là thân rắn chín đầu, tiếng gào thét giống như trẻ con nên tự xưng là Cửu Anh.

Tương truyền mỗi một cái đầu là một mạng sống.

Lại vì là do linh khí âm dương trời đất giao hòa mà sinh ra, có thể nói là trời sinh đất dưỡng, vì vậy Cửu Anh không có hồn phách.

Vô hồn vô phách, sức mạnh nhục thân đặc biệt cường hãn.

Nghe nói là thân bất tử, vì mỗi một cái đầu chính là một mạng sống.

Chỉ cần còn một cái đầu, nó có thể thu thập linh khí trời đất, một lần nữa phục hồi thành chín cái đầu.

Cứ như vậy lại có thể trở về thời kỳ toàn thịnh.

Nhưng Cửu Anh cũng có kẻ thù truyền kiếp, đó chính là Đại vu Hậu Nghệ của Vu tộc.

Thời Vu Yêu đại chiến, Cửu Anh đã đối đầu với Hậu Nghệ.

Nó tự cho mình có chín cái đầu, chín mạng sống, nên không hề sợ hãi Hậu Nghệ.

Chín cái miệng cùng há ra, phun ra từng đạo từng đạo hỏa diễm, dòng nước và cả độc khí.

Những sức mạnh này trực tiếp đan xen thành một thiên la địa võng cực kỳ hung hiểm, hòng vây khốn Hậu Nghệ triệt để.

Trên thực tế, Hậu Nghệ cũng đã chịu thiệt lớn.

Hậu Nghệ vận dụng thần lực vô thượng, dùng Xạ Nhật Thần Tiễn, một tiễn liền đâm xuyên một cái đầu.

Đáng tiếc Cửu Anh chẳng những không chết, ngược lại rất nhanh đã hồi phục.

Kết quả khiến Hậu Nghệ bó tay không có cách nào.

Cuối cùng thậm chí suýt chết trong tay Cửu Anh.

Sau đó vẫn là nhờ các đại năng khác của Vu tộc ra tay cứu Hậu Nghệ ra.

Hậu Nghệ coi đó là nỗi sỉ nhục, thề phải luyện thành Cửu Tiễn Tề Phát Liên Hoàn Tiễn.

Chỉ cần luyện thành Cửu Tiễn Tề Phát, đến lúc đó có thể bắn ra chín mũi tên cùng lúc, chỉ cần đồng thời bắn trúng chín cái đầu của Cửu Anh, tất nhiên có thể giết chết Cửu Anh tại chỗ.

Chuyện này chúng sinh Hồng Hoang đều biết.

Chỉ là cho đến nay, hai người chưa từng gặp lại nhau, cũng không biết thần thông Cửu Tiễn Tề Phát mà Hậu Nghệ nói đã luyện thành hay chưa.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang than thở, cuối cùng cũng có văn tự Đại Đạo giáng xuống.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy trên không có một hàng chữ khổng lồ biến đổi. [Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 96: Yêu tộc Cửu Anh.

Cảnh giới Chuẩn Thánh, trời sinh đất dưỡng, vô hồn vô phách!

Chín đầu chín mạng, có thể trọng sinh vô hạn, nhục thân chiến lực vô song.

Giá trị chiến lực nhục thân: ba triệu tám trăm nghìn.] Nhìn thấy những văn tự Đại Đạo này, sinh linh Hồng Hoang không ai không kinh hãi.

Ai cũng không thể tưởng tượng được Cửu Anh lại mạnh mẽ đến vậy.

Giá trị chiến đấu nhục thân vậy mà đã có một bước nhảy vọt cực lớn.

Thật sự là quá đơn giản.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, rất nhiều đại năng Yêu tộc lần lượt lên bảng. [Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 95: Yêu tộc Anh Chiêu.

Tu vi Chuẩn Thánh, mặt người thân ngựa, thân có vằn hổ, lưng mọc cánh chim, tiếng như suối chảy!

Chương 262

Giá trị chiến lực nhục thân: ba triệu chín trăm chín mươi nghìn.] --------- [Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 94: Yêu tộc Tí Thiết.

Tu vi Chuẩn Thánh.

Hình giống trâu lớn, đầu có sừng lớn, lông đen kịt, ăn sắt thải ra thép, nhục thân chiến lực vô song.

Giá trị chiến lực nhục thân: bốn triệu một trăm năm mươi nghìn.] ---------- Từng đạo từng đạo thông tin về các cường giả nhục thân Hồng Hoang nhanh chóng được hiển thị.

Nhìn những thông tin được công bố, vô lượng sinh linh Hồng Hoang đều vô cùng chấn động.

Cùng lúc đó, rất nhiều người đang bàn tán xôn xao.

"Ngưỡng cửa của Bảng Nhục Thân Hồng Hoang cũng cao quá rồi đi?" "Đây mới chỉ bắt đầu thôi, vậy mà đều là những cường giả đỉnh cao của Yêu tộc..." "Bây giờ lên bảng, cơ bản đều là Thập đại Yêu thánh của Yêu tộc, không biết những cường giả phía sau là ai nhỉ?" "Thật sự không thể tưởng tượng...

Nhục thân của Thập đại Yêu thánh Yêu tộc vậy mà chỉ xếp hạng chín mươi mấy... phải biết rằng nhục thân của mỗi vị đều rất mạnh mẽ a..." "Đúng là quá khó tin, thứ hạng này trông có vẻ hơi giả...

Nhục thân của Yêu thánh Yêu tộc đều vô cùng mạnh mẽ... xếp hạng trên họ thì phải là những đại năng nào?" "Chắc là những cường giả Vu tộc xếp hạng cao rồi?

Rốt cuộc nhục thân của Vu tộc gần như có thể nói là vô song trong

Hồng Hoang." "Nếu là xếp hạng nhục thân, đúng là Vu tộc chiếm ưu thế..." "Ngay cả những Thánh nhân kia, về phương diện nhục thân cũng không bằng Vu tộc..." "Bảng Nhục Thân này, hình như là Hồng Mông Tử Kim Bảng chuyên thiết lập cho Vu tộc vậy... tiếp theo cứ chờ Vu tộc đại triển thần uy thôi..." Vô số sinh linh Hồng Hoang đều cảm thấy chấn động vì bảng danh sách.

Tại Yêu Vực Thiên Đình, đông đảo đại yêu đều hân hoan vui mừng.

Đại năng Yêu tộc cơ bản đều là sinh linh tiên thiên, nhục thân tự nhiên vô cùng mạnh mẽ.

Ngay cả so sánh nhục thân, Yêu tộc cũng có thể lên bảng, điều này đủ để nói rõ, Yêu tộc được trời ưu ái hơn Vu tộc rất nhiều.

Mà ở lãnh địa Vu tộc.

Đông đảo Đại vu nhìn thấy Yêu tộc trên không trung, cũng hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Có Đại vu lên tiếng: "Lũ súc sinh Yêu tộc đó, nhục thân đúng là rất mạnh mẽ, nhục thân của một số đại năng Yêu tộc thậm chí còn vượt qua Vu tộc chúng ta... thật đáng ghét." Một Đại vu khác lên tiếng: "Yêu tộc lên bảng, đều là Thập đại Yêu thánh.

Đợi đến lúc các Đại vu của Vu tộc chúng ta lên bảng, tự nhiên sẽ nghiền ép bọn chúng." Phản ứng của hai tộc Vu Yêu vô cùng kịch liệt, nhưng Bảng Nhục Thân không hề dừng lại.

Dưới ánh mắt của sinh linh Hồng Hoang, Bảng Nhục Thân không ngừng hiển thị những thứ hạng cao hơn.

Trong nháy mắt, đã đến hạng bảy mươi mấy của Bảng Nhục Thân Hồng Hoang.

Cảm xúc của sinh linh Hồng Hoang vào lúc này cũng bị đẩy lên

đỉnh điểm.

Trước khi Bảng Nhục Thân được công bố, họ đã sắp xếp rất nhiều bảng danh sách, chỉ là mọi người không phục lẫn nhau.

Bây giờ bảng danh sách có tính uy tín được công bố, mọi người tự nhiên vô cùng kích động.

Đồng thời họ cũng muốn xem thử, nhục thân của những đại năng siêu cấp Hồng Hoang này rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào.

Đúng lúc này, bóng hình trên không trung cuối cùng cũng biến mất, văn tự Đại Đạo cũng đã tan đi.

Thay vào đó là một vầng kim quang nồng đậm khác.

Vầng kim quang này diễn hóa trên không trung hồi lâu, cuối cùng cũng có một bóng hình xuất hiện.

Sau khi bóng hình này xuất hiện, trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc đến rớt cằm.

Bởi vì đó không phải là thân người, mà là một sinh vật to bằng lòng bàn tay.

Thứ này thực sự quá nhỏ, rất nhiều người thậm chí không nhìn rõ.

Vô số người mở to mắt nhìn kỹ, lại phát hiện đó là một con Ngọc Thiềm Thừ to bằng lòng bàn tay.

Thiềm thừ tuy là loài vật kinh tởm, nhưng con này lại hoàn toàn khác.

Con Ngọc Thiềm Thừ này toàn thân trong suốt như ngọc, trông vô cùng xinh đẹp, mỗi một chỗ đều cực kỳ thuận mắt.

Làn da màu lưu ly, ẩn hiện lộ ra một cảm giác băng thanh ngọc khiết.

Rõ ràng là một con thiềm thừ, lại toát ra một loại mị lực quỷ dị.

Thật khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc.

Ngay cả loài vật xấu xí nhất cũng có những cá thể đặc biệt băng thanh ngọc khiết, xinh đẹp đến cực hạn.

"Con thiềm thừ này lại là ai?" "Rõ ràng là Bảng Nhục Thân, sao lại xuất hiện một con thiềm thừ?" "Phía trước không phải đã nói rồi sao?

Bản thể mạnh mẽ, Tử Kim Bảng sẽ hiển thị bản thể của ngươi." "Đạo thể của ngươi mạnh mẽ, Tử Kim Bảng sẽ hiển thị đạo thể của ngươi, điều này phải xem hình thái nào của ngươi mạnh hơn." "Vậy còn những loài chưa hóa hình thì sao?" "Chưa hóa hình thì tự nhiên không tính..." "Không biết con thiềm thừ băng thanh ngọc khiết này là ai nhỉ?" "Thiềm thừ cũng có thể xinh đẹp như vậy, thật là khó tin..." Rất nhiều đại năng Hồng Hoang vào lúc này không khỏi tấm tắc lấy làm lạ.

Mỗi người đều lộ ra vẻ mặt vô cùng tò mò.

Rốt cuộc họ chưa bao giờ biết có vị đại năng nào bản thể lại là một con Ngọc Thiềm Thừ.

Đợi sau khi công bố, đây tuyệt đối lại là một tin tức trọng đại.

Hồi lâu sau, văn tự Đại Đạo cuối cùng cũng chậm rãi xuất hiện: [Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 70: Yêu tộc Hi Hòa.

Cảnh giới Chuẩn Thánh, Thái Âm Ngọc Thiềm, sinh ra từ Thái Âm Tinh, trên người mang Thái Âm chi lực.

Nhục thân cường hãn.

Giá trị chiến lực nhục thân: năm triệu sáu trăm nghìn.] Khi hàng văn tự Đại Đạo này xuất hiện, trên không trung lập tức vang lên một

tràng kinh ngạc.

“Bản thể của Hi Hòa vô cùng mỹ diễm vậy mà lại là một con thiềm thừ sao?” “Ngọc Thiềm Thừ thì sao?

Nàng vẫn là nữ thần của ta, ta vẫn yêu nàng...” “Ngươi yêu nàng thì sao?

Nàng có biết không?

Nói không chừng mỗi ngày nàng đều ở dưới háng Đế Tuấn đấy...” “Ngươi dám vũ nhục nữ thần của ta?” “Ta nói không đúng sao?

Người ta có quan hệ gì với ngươi?

Nếu không ngươi nghĩ mười con Kim Ô của người ta là sinh ra như thế nào?” “Đi chết đi...” Hai vị đại năng này đang bàn luận thì lại đánh nhau.

Thật là nực cười.

Trong Thiên Đình, Yêu đế Đế Tuấn nhìn thấy ái thê của mình lên bảng, cũng cười ha hả, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ kiêu ngạo.

Đây dù sao cũng là nữ nhân của mình, sao hắn có thể không kích động?

Mà bên cạnh, Đông Hoàng Thái Nhất, trong mắt lại lộ ra vẻ quỷ dị.

Ánh mắt ngây ngẩn nhìn Ngọc Thiềm Thừ trên không trung, trong mắt lộ ra cảm xúc phức tạp.

Trong sự phức tạp đó, ẩn hiện còn có một tia ái mộ.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn che giấu cảm xúc rất tốt.

Đây là bí mật sâu kín nhất trong lòng hắn, tuyệt đối không thể để người khác biết.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, Ngọc Thiềm Thừ và văn tự Đại Đạo trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một vầng kim quang khác.

Hồi lâu, hồi lâu sau, trong kim quang diễn hóa ra một bóng hình.

Nhìn thấy bóng hình này, đông đảo sinh linh Hồng Hoang đều kinh hô thành tiếng.

Dáng vẻ đội trời đạp đất đó thật khiến người ta kinh ngạc.

Nhìn thấy bóng hình này, tất cả mọi người đều hiểu rằng bóng hình trên không trung là người của Vu tộc.

Sở dĩ thân hình to lớn như vậy, chỉ là vì hình dạng này là hình dạng Titan của Vu tộc, cũng là hình thái chiến đấu của Vu tộc.

Vu tộc như vậy hiển nhiên là cực kỳ đáng sợ.

Chúng sinh Hồng Hoang ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy hình dạng Titan này có tướng mạo hơi xấu xí đáng sợ.

Gương mặt như búp bê, đôi mắt to màu hạt dẻ láo liên không ngừng, cho thấy hắn tinh lực dồi dào.

Hai tai vểnh cao, miệng như thỏ, quanh mép còn có vài sợi râu lưa thưa.

Tuy Titan này tướng mạo hơi xấu xí, nhưng thân hình lại cực kỳ tráng kiện.

Thân thể hùng vĩ, tứ chi thon dài.

Đứng giữa trời đất, thật là khí phái vạn thiên.

Điều khiến người ta đặc biệt chú ý là trên tai hắn treo hai con rắn vàng.

Vốn là hai con mãng xà khổng lồ, treo trên tai hắn lại biến thành

hai con rắn nhỏ quỷ dị.

Trong tay gã khổng lồ này còn cầm một cây trượng gỗ đào khổng lồ.

Cây trượng gỗ đào này tạo hình có chút quỷ dị, cong queo, nhưng đầu nhọn lại cực kỳ sắc bén, tạo thành một vật vừa giống dao kiếm vừa giống gậy chống.

Chương 263

Nhìn thấy hư ảnh này, chúng sinh Hồng Hoang một phen kinh hô.

Bởi vì bóng hình này vô cùng nổi tiếng trong Hồng Hoang.

Thậm chí có thể nói, bóng hình này là anh hùng được đông đảo sinh linh Hồng Hoang ngưỡng mộ.

Chỉ vì bóng hình này chính là Đại vu của Vu tộc: Khoa Phụ.

Vạn năm trước, mười con Kim Ô của Yêu tộc, không biết vì nguyên cớ gì, lại đột nhiên xông ra, nô đùa trên bầu trời Hồng Hoang.

Dưới sức nóng của Thái Dương Chân Hỏa vô tận trên người mười con Kim Ô, sinh linh Hồng Hoang lầm than, thậm chí xuất hiện đại hạn chưa từng có.

Trực tiếp khiến sinh linh Hồng Hoang mười phần chết chín, tổn thất thảm trọng.

Đúng vào thời khắc mấu chốt này, có một vị Đại vu của Vu tộc đứng ra.

Vị Đại vu này chính là Khoa Phụ.

Khoa Phụ hóa thành hình thái Titan khổng lồ, lớn tiếng quát mắng mười con Kim Ô.

Lúc đó mười con Kim Ô còn nhỏ, nào biết những chuyện này?

Thế là trong cơn thịnh nộ liền muốn giết Khoa Phụ, kết quả bị Khoa Phụ ba chân bốn cẳng đánh bại.

Nhưng mười con Kim Ô vẫn không phục!

Khoa Phụ liền trực tiếp đuổi theo mười con Kim Ô, thề phải đuổi chúng ra ngoài.

Khoa Phụ hai chân giẫm một cái, trong nháy mắt đã vượt qua vô số dặm, đuổi theo mười con Kim Ô đến tận Ngu Cốc.

Khi đến gần chúng, Khoa Phụ bị sức nóng nung khô cổ họng, không thể chịu nổi.

Thế là liên tiếp uống cạn nước hai con sông.

Nhưng vẫn không hết khát, hắn lại chạy về phía bắc, muốn uống nước trong Đại Trạch.

Đại Trạch còn gọi là "Hãn Hải", vô cùng rộng lớn, nước đủ cho hắn uống, nhưng hắn còn chưa chạy đến đích thì đã ngã gục bên đường.

Chuyện sau đó chúng sinh Hồng Hoang đều đã biết.

Ngay lúc Khoa Phụ sắp chết, hắn gặp được ba nghìn dặm rừng đào, cũng chính là con Đào Hoa yêu đó.

Con Đào Hoa yêu đó đã cứu sống Khoa Phụ, hóa thành cây trượng gỗ đào trong tay Khoa Phụ.

Bây giờ Khoa Phụ trong truyền thuyết xuất hiện, tự nhiên gây ra một trận kinh hô của chúng sinh Hồng Hoang.

Thấp thoáng còn có rất nhiều tiếng hoan hô ca ngợi.

Điều này đủ để thấy Khoa Phụ được yêu mến đến mức nào.

Trong lãnh địa Vu tộc, Hậu Nghệ đứng bên cạnh Khoa Phụ, không khỏi chua chát nói: “Không ngờ ngươi lại được hoan nghênh đến vậy.” “Thật là gặp quỷ.” Khoa Phụ không khỏi cười ha hả: “Hết cách rồi, ai bảo ta đẹp trai chứ...” Hậu Nghệ nhìn thấy bộ dạng này của Khoa Phụ, không khỏi trợn trắng mắt, làm bộ muốn ói.

“Cái bộ dạng quỷ quái của ngươi mà cũng đẹp trai sao?” Hậu Nghệ chỉ vào Titan trên không trung.

Khoa Phụ bĩu môi: "Nếu nói về tướng mạo, có lẽ là hơi kém một chút, chúng ta thừa nhận." "Nhưng riêng về khí chất, ta đây lúc nào cũng nắm chắc trong tay." Nghe những lời vô cùng tự luyến của Khoa Phụ, Hậu Nghệ không khỏi trợn trắng mắt, vội vàng đi sang một bên, vì hắn thật sự không chịu nổi sự tự luyến của Khoa Phụ.

Cây trượng gỗ đào trong tay Khoa Phụ cũng cong xuống một góc quỷ dị, dường như có chút ghê tởm.

Nhìn thấy bộ dạng này của cây trượng gỗ đào, Khoa Phụ không khỏi nổi trận lôi đình: "Giỏi lắm, Đào tiên, ngươi cũng dám làm nhục ta?" "Xem tối nay ta xử lý ngươi thế nào..." ...

Đúng lúc này, văn tự Đại Đạo cuối cùng cũng giáng xuống. [Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 69: Vu tộc Khoa Phụ.

Nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành.

Nhục thân chiến lực vô song.

Giá trị chiến lực nhục thân: tám triệu tám trăm nghìn.] Nhìn thấy văn tự Đại Đạo, tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Khoa Phụ chỉ cao hơn Hi Hòa một hạng, nhưng giá trị chiến lực lại chênh lệch hơn 3 triệu.

Điều này có chút vượt quá sức tưởng tượng rồi phải không?

Chẳng phải điều này có nghĩa là, giữa Hi Hòa và Khoa Phụ, chênh lệch bằng một Kế Mông cộng một Bạch Trạch cộng thêm một Phi Liêm sao?

Điều này thật sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Ai cũng không ngờ khoảng cách lại lớn đến vậy.

Sức mạnh nhục thân của Vu tộc quả thực vượt xa tưởng tượng.

Giữa tiếng kinh hô của đông đảo đại năng, văn tự Đại Đạo trên không trung và hình ảnh Titan của Vu tộc Khoa Phụ cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một vầng thần quang rực rỡ khác.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lại mong đợi vạn phần.

Bảng Nhục Thân từ một phương diện nào đó cũng là một phần của thực lực.

Nhục thân mạnh mẽ, thực lực bản thân tự nhiên cũng không yếu.

Không biết vị đại năng tiếp theo rốt cuộc là ai?

Hồi lâu sau, kim quang Đại Đạo trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra một bóng hình.

Chỉ thấy bóng hình này cũng che trời lấp đất.

Nhìn thấy bóng hình này, tất cả mọi người trong lòng đều hiểu, lại là một vị Đại vu của Vu tộc.

Cuối cùng, bóng hình này cũng hiện ra rõ ràng.

Sinh linh bình thường trong Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Bởi vì đây lại là một vị anh hùng mà họ quen thuộc.

Bóng hình này, chẳng phải chính là vị anh hùng Vu tộc Hậu Nghệ đã bắn chết chín con Kim Ô sao?

Bóng hình trên không trung che trời lấp đất, trong tay cầm một cây cung cứng khổng lồ, sau lưng đeo một ống tên, có mấy chục mũi tên đang cắm sau lưng.

Trên đầu còn đội một vương miện kết bằng lông vũ, cả người toát lên khí thế ngút trời.

Bóng hình này lập tức gây ra tiếng kinh hô của dân chúng bình

thường trong Hồng Hoang.

Bởi vì có rất nhiều đại yêu của Yêu tộc hoành hành Hồng Hoang, sau đó bị Hậu Nghệ của Vu tộc liên tiếp bắn chết.

Trong đó có Áp Du, Tạc Xỉ, Đại Phong, Phong Hi, Tu Xà, v.v.

Những đại yêu này tuy chết trong cuộc chiến Vu Yêu, nhưng đối với sinh linh bình thường của Hồng Hoang, Hậu Nghệ có thể xem là công đức vô lượng.

Nghe tiếng hoan hô của chúng sinh Hồng Hoang, trên mặt Hậu Nghệ cũng lộ ra vẻ đắc ý, quay người đi tìm bóng dáng Khoa Phụ.

"Xem xem, danh tiếng của ta có phải vang dội hơn ngươi không?" Nghe Hậu Nghệ trêu chọc, Khoa Phụ không khỏi trợn trắng mắt.

Thật không ngờ Hậu Nghệ lại khoác lác đến vậy, còn khoe khoang trước mặt hắn. [Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 68: Vu tộc Hậu Nghệ, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, Tiễn Thần của Vu tộc, nhục thân chiến lực vô song.

Giá trị chiến lực nhục thân: chín triệu ba trăm nghìn.] Nhìn thấy văn tự Đại Đạo, đông đảo sinh linh Hồng Hoang lại phân phân chấn kinh.

Không hổ là siêu cấp Đại vu của Vu tộc.

Nhục thân của Hậu Nghệ và Khoa Phụ quả thực vô cùng cường hãn.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, trên không trung lại xuất hiện một vầng kim quang.

Lại có một bóng hình trong kim quang chậm rãi thành hình.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên, lại phát hiện xuất hiện trên

không trung chỉ là một bóng hình bình thường.

Bóng hình này thậm chí có thể nói là có chút nhỏ bé.

Chúng sinh Hồng Hoang ngẩng đầu nhìn lên, lại phát hiện bóng hình nhỏ bé này là một bé gái.

Bé gái này trông vô cùng đáng yêu, dáng vẻ phấn điêu ngọc trác khiến người ta không khỏi nhìn thêm vài lần.

Nhìn thấy bóng hình nhỏ bé này, rất nhiều người đều ngơ ngác, sau đó không khỏi kinh hô thành tiếng.

"Đây không phải là đồng tử Dao Trì bên cạnh Hồng Quân Đạo Tổ sao?" "Nhục thân của tiểu đồng nữ này cũng có thể mạnh hơn Khoa Phụ và Hậu Nghệ sao?" "Ta cũng cảm thấy có chút khó tin, Hậu Nghệ, Khoa Phụ là hạng người gì?" "Là siêu cấp Đại vu của Vu tộc a, ngay cả trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang cũng là lừng lẫy danh tiếng." "Một tiểu đồng nữ như vậy lại có thể vượt qua hai người họ sao?" Có người sinh ra nghi ngờ, lần lượt bày tỏ sự bất mãn trong lòng.

Mà lại có người đáp lại: "Vượt qua Khoa Phụ và Hậu Nghệ thì sao?" "Người ta là người bên cạnh Đạo Tổ, tự nhiên là có chút cơ duyên..." Nhất thời mọi người lại chia thành hai phe.

Một bộ phận người ủng hộ Dao Trì, một bộ phận khác thì ủng hộ Hậu Nghệ của Vu tộc!

Rốt cuộc một tiểu đồng nữ vượt qua Hậu Nghệ, quả thực có chút khó tin.

Lúc này có một vị đại năng lên tiếng chốt hạ: "Không có gì là không thể, Dao Trì đồng nữ có thể lên Bảng Phong Tư đã đủ nói lên vấn đề rồi.

Lúc lên Bảng Phong Tư, văn tự Đại Đạo giải thích, Dao Trì sau

này sẽ trở thành người đức cao vọng trọng, lại là người bên cạnh Đạo Tổ, nhục thân mạnh mẽ cũng rất có khả năng." Nghe lời của vị đại năng này, cuộc tranh luận của chúng sinh Hồng Hoang cuối cùng cũng lắng xuống.

Chúng sinh Hồng Hoang trong lòng lờ mờ biết được người tiếp theo là ai.Nếu đã Dao Trì lên bảng, vậy thì đồng tử còn lại bên cạnh Đạo Tổ là Hạo Thiên tất nhiên cũng sẽ lên bảng.

Chương 264

Nói không chừng người tiếp theo chính là Hạo Thiên.

Trong chốc lát liền có văn tự Đại Đạo giáng xuống. [Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 67: Dao Trì.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Một trong hai thị giả của Tử Tiêu Cung, tuổi tuy nhỏ, thiên phú kinh người.

Đại khí vận gia thân, ngày sau công đức vô lượng.

Giá trị chiến lực nhục thân: chín triệu tám trăm nghìn.] Sau khi văn tự Đại Đạo xuất hiện, Hậu Nghệ không khỏi bĩu môi.

Bởi vì giá trị chiến lực nhục thân của đồng nữ này gần như không chênh lệch với hắn, chỉ cao hơn hắn một chút xíu.

Điều này không khỏi khiến Hậu Nghệ có chút buồn bực.

Ai gặp phải chuyện như vậy cũng sẽ có chút khó chịu.

Một lát sau, văn tự Đại Đạo trên không trung cuối cùng cũng biến mất, thay vào đó là một vầng kim quang khác.

Hồi lâu sau, vầng kim quang này cuối cùng cũng thành công diễn hóa ra một bóng hình.

Trong sự mong đợi của chúng sinh Hồng Hoang, bóng hình này cuối cùng cũng dần dần rõ ràng.

Chỉ thấy đó cũng là một bóng hình nhỏ bé.

Bóng hình này giống như Dao Trì, cũng cực kỳ nhỏ nhắn.

Trên đầu buộc hai bím tóc nhỏ chổng ngược, trông có chút hài

hước, lại có chút đáng yêu.

Trên người mặc một bộ đạo bào màu huyền trắng, dáng vẻ phấn điêu ngọc trác còn đẹp hơn cả Dao Trì.

Nhưng bóng hình này, chúng sinh Hồng Hoang đã vô cùng quen thuộc.

Đây là vị đồng tử còn lại của Tử Tiêu Cung.

Ban đầu hắn cũng đã lên Bảng Tiên Tư, xếp hạng thứ 89.

Lúc đó văn tự Đại Đạo còn hiển thị, vị tiểu đồng tử này thiên phú khí vận đều vô song, ngày sau sẽ leo lên địa vị cao.

Lúc đó còn gây ra một trận kinh ngạc của chúng sinh Hồng Hoang.

Nghe nói còn thu hút sát cơ của Yêu đế Đế Tuấn, nhưng chuyện này cũng không giải quyết được gì.

Nói không chừng khi Yêu đế Đế Tuấn và Hạo Thiên đồng tử này gặp nhau.

Văn tự Đại Đạo thong thả giáng xuống. [Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 66: Hạo Thiên.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Một trong hai thị giả của Tử Tiêu Cung, tuổi tuy nhỏ, thiên phú kinh người.

Đại khí vận gia thân, ngày sau leo lên địa vị cao, công đức vô lượng.

Giá trị chiến lực nhục thân: chín triệu chín trăm nghìn.] ---------- Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, bảng danh sách vẫn đang tiến hành một cách có trật tự.

Rất nhanh đã công bố đến hạng 51, vị tiếp theo sẽ là top 50...

Tất cả mọi người vào lúc này đều bàn tán xôn xao.

"Sắp công bố top 50 cường giả nhục thân rồi... cũng không biết là những đại năng nào a..." "Ngưỡng cửa của Bảng Nhục Thân thực sự quá cao, mở đầu đã là Thập đại Yêu thánh..." "Mỗi một vị sau đó đều là siêu cấp đại năng, thật sự có chút vượt quá sức tưởng tượng..." "Dù sao bất kể các ngươi nói thế nào, ta chỉ biết một điều, hạng nhất Bảng Nhục Thân chắc chắn thuộc về Hồng Quân Đạo Tổ." "Bởi vì bản thân ngài vốn là Tiên Thiên Hỗn Độn Thần Ma, nhục thân vô cùng mạnh mẽ, đồng thời lại tu luyện thành Thiên Đạo Thánh Nhân." "Nghe nói sau khi hóa thân hợp đạo... chiến lực của Hồng Quân Đạo Tổ đạt đến cấp bậc Đại Đạo Thánh Nhân..." "Đạo Tổ mà không giành được hạng nhất, thì đúng là gặp quỷ." "Cũng không chắc, ta cho rằng là vị Trường Không Đạo Chủ thần bí khó lường kia." "Bốn bảng danh sách trước, ngài ấy đều chiếm trọn bảng, lần này không có lý do gì không chiếm bảng." "Ngài ấy đã là thần tượng toàn năng của ta rồi... bất kể thế nào, ta đều ủng hộ Trường Không Đạo Chủ..." "Không vì cái gì khác... chỉ vì Tam Thất của ta!" "Tam Thất của ngươi?

Tam Thất là của ngươi sao?

Đừng có mà ở đây huyễn tưởng nữa..." "Mau công bố top 50 đi, ta đã có chút không thể chờ đợi được rồi." "Thật không ngờ xếp hạng Bảng Nhục Thân lại kích thích đến vậy..." "Vốn tưởng rằng nhục thân của nhiều đại năng không ra sao, không ngờ họ lại vẫn luôn ẩn giấu thực lực, lần này bị Hồng Mông Tử Kim Bảng phơi bày ra rồi." "Nếu không phải Hồng Mông Tử Kim Bảng, có đánh vỡ đầu ta cũng không nghĩ ra nhục thân của những đại năng Hồng Hoang này lại mạnh mẽ đến vậy." "Những đại năng này đứng yên cho ta đánh, ta đoán cũng không làm họ bị thương dù chỉ một chút." "Sắp xếp hạng top 50 rồi... những thần thông giả có thể xếp hạng top 50, nhục thân chắc chắn đã đạt đến mức độ cực kỳ đáng sợ... thậm chí mạnh đến

không thể tưởng tượng." Bây giờ sắp đến top 50, điều này đại biểu cho 50 vị cường giả có nhục thân đạt đến cực hạn.

Đặc biệt là đối với những cường giả bị kẹt ở đỉnh phong Chuẩn Thánh, cảnh giới pháp lực đều bị kẹt lại, gần như không có sự chênh lệch, sẽ không xuất hiện sự khác biệt quá lớn.

Vậy thì vào thời khắc này, tầm quan trọng của nhục thân liền hiện ra.

Vào thời khắc mấu chốt, tầm quan trọng của nhục thân thậm chí còn mạnh hơn một pháp bảo cường lực.

Hiện tại thông qua Bảng Nhục Thân, họ vừa hay có thể quan sát xem nhục thân của người khác rốt cuộc là tình hình thế nào.

Cứ như vậy, tương lai nếu có tranh đấu mâu thuẫn, cũng có thể đề phòng trước, chuẩn bị tốt hơn các chiến lược đối phó.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang tâm tư phức tạp, tử kim nhị khí trên không trung đột nhiên lại một lần nữa bùng nổ.

Cùng với lần bùng nổ này, còn có vô tận khí tức tường thụy.

Thậm chí có hư ảnh của Long, Phượng, Kỳ Lân và các loại thụy thú khác vây quanh.

Còn có từng đóa tường vân vô cùng lộng lẫy đồng hành.

Ngoài ra còn có rất nhiều kim liên xuất hiện.

Nhìn đến đây, tất cả mọi người đều hiểu, sắp công bố top 50 của Bảng Nhục Thân Hồng Hoang.

Hồng Mông Tử Kim Bảng đang dùng phương thức độc đáo của mình để chúc mừng những đại năng này.

Vì vậy, trước khi công bố top 50, tường thụy trên không trung trực tiếp tăng lên một bậc.

Sự đãi ngộ này quả thực không thể so sánh.

Cuối cùng, quy mô khổng lồ này diễn hóa hồi lâu, lại có một vầng kim quang hạ xuống.

Vầng kim quang này xuất hiện giữa không trung rồi bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Tất cả mọi người vào lúc này đều nhìn chằm chằm vào bầu trời, sợ sẽ bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Hồi lâu hồi lâu sau, cuối cùng cũng có một bóng hình diễn hóa ra.

Tất cả các đại năng đều ngẩng đầu quan sát.

Nhìn đại thể, trên không trung là một hình người, nhưng nhìn kỹ lại có sự khác biệt rất lớn.

Chỉ thấy đó là một hình dạng nửa người nửa thú, là một hình tượng không thể dùng lời để diễn tả, thậm chí dường như rất khó phân biệt giới tính.

Tướng mạo có một loại mị lực quỷ dị, đó là một khuôn mặt cực kỳ ưa nhìn, nhưng răng lại rất dài, có phần giống với răng hổ, sau lưng còn kéo theo một chiếc đuôi báo dài.

Hình tượng này nhìn thế nào cũng có cảm giác cuồng dã.

Nhìn tổng thể thậm chí còn có chút đáng sợ, trong sự đáng sợ lại lộ ra tia kinh diễm.

Nhìn thấy hình tượng này, rất nhiều đại năng vào lúc này đột nhiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Họ chưa bao giờ biết trên đại địa Hồng Hoang lại có sinh linh quỷ dị như vậy.

Thật sự có chút vượt quá sức tưởng tượng.

Chỉ có một số rất ít đại năng thượng cổ mới nhận ra người này rốt cuộc là ai.

"Đây không phải là..." "Đây không phải là bản thể của Nữ Tiên Chi Thủ Tây Vương Mẫu sao?" "Tây Vương Mẫu tướng mạo mỹ diễm như vậy, bản thể lại đáng sợ đến thế sao?" Có đại năng lẩm bẩm, dường như có chút không chịu nổi kết quả này.

Nhưng một người khác lại nói: "Bản thể của Tây Vương Mẫu tuy cực kỳ quỷ dị, nhưng tuyệt đối không thể nói là đáng sợ, thậm chí còn có một loại mị lực khác lạ... ta thích..." "Nếu chỉ nhìn mặt, quả thực rất có mị lực... nhưng nhìn tổng thể thì có chút đáng sợ..." Rất nhiều người ngây người bàn tán.

Đây là lần đầu tiên họ nhìn thấy bản thể của Tây Vương Mẫu.

Bảng Nhục Thân này, nói ra cũng có chút kỳ quái.

Có người vì đạo thể mạnh hơn, nên trực tiếp hiển hóa ra đạo thể.

Có người vì bản thể mạnh hơn, thì trực tiếp tiết lộ ra bản thể của đại năng.

Chính vì như vậy, mới khiến nhiều người nhìn thấy những thứ chưa từng thấy.

"Bản thể của Tây Vương Mẫu hiển nhiên là cực kỳ mạnh mẽ..." "Nhưng vạn vạn không ngờ, Tây Vương Mẫu lại chỉ xếp hạng thứ 50..." "Cường độ nhục thân của những đại năng này thực sự vượt quá sức tưởng tượng..." Ngay cả Tây Vương Mẫu ở Tây Côn Luân, lúc này cũng ngây ngốc nhìn lên trời.

Thời gian gần đây, tâm trạng của nàng cực kỳ sa sút.

Âm Thực Vương vì nàng mà chết, điều này khiến nàng vô cùng áy náy, thậm chí từng vì vậy mà rơi vào tâm ma.

Nhưng đả kích lớn hơn đối với nàng chính là tình cảm với Đông Vương Công tan vỡ.

Chương 265

Ngày đó Đông Vương Công đối mặt nàng, bi thương đến tột cùng nói: "Đông Vương đã mất, Đông Hoa mới hiện." Ý nghĩa là hai người đã ân đoạn nghĩa tuyệt.

Biến cố như vậy tự nhiên khiến Tây Vương Mẫu càng thêm bi thương.

Gương mặt của hai người đàn ông không ngừng giao nhau trước mặt nàng, cuối cùng đều rời xa nàng, khiến nàng hoàn toàn biến thành một người cô độc.

May mà còn có các thụy thú ở Côn Luân bầu bạn.

Lúc này Tây Vương Mẫu ngây ngốc ngẩng đầu nhìn trời: "Chỉ xếp hạng thứ 50 thôi sao?" Trong giọng nói có chút thất vọng...

"Âm Thực đã chết...

Đông Vương cũng mất..." "Tiếp theo... cứ sống những ngày yên tĩnh vậy." Tây Vương Mẫu lẩm bẩm.

Lúc này nàng cảm thấy vô cùng buồn chán, sự cô độc và tịch mịch vô tận bao trùm lấy nàng, khiến nàng cực kỳ khó chịu.

Nàng đã quyết định đóng cửa núi, không bao giờ nhập thế nữa.

Tại Ngũ Trang Quán trên Vạn Thọ Sơn, Trấn Nguyên Tử lúc này cũng trố mắt nhìn lên trời.

"Vạn vạn không ngờ, Tây Vương Mẫu lại chỉ xếp hạng thứ 50." Lúc này Trấn Nguyên Tử cũng mặt đầy phức tạp.

Bởi vì ông có chút giao tình với Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công.

Từ thời thượng cổ, họ đã là bạn bè quen biết nhau, còn từng cùng nhau đến Tử Tiêu Cung nghe giảng.

Nhục thân của Tây Vương Mẫu ông rất rõ, tự nhiên là sự tồn tại cực kỳ cường hãn, không ngờ xếp hạng cũng thấp như vậy.

Trấn Nguyên Tử biết, mình cũng không hơn Tây Vương Mẫu bao nhiêu.

Bây giờ Tây Vương Mẫu đã lên bảng, vậy thì tiếp theo, Trấn Nguyên Tử ông, cơ bản cũng sắp đến lượt.

"Xem ra... thế giới Hồng Hoang này còn ẩn giấu rất nhiều đại năng... tuyệt đối không thể coi thường bất kỳ ai a..." Trấn Nguyên Tử lúc này vẻ mặt vô cùng trịnh trọng.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang than thở, văn tự Đại Đạo cuối cùng cũng giáng xuống. [Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 50: Tây Vương Mẫu.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Sinh ra từ linh thai của Côn Luân, được tạo hóa của Côn Luân, diễn hóa tinh diệu của vạn vật, cuối cùng tu thành đạo quả hôm nay.

Tạo hóa vô phương.

Giá trị chiến lực nhục thân: mười bốn triệu bảy trăm nghìn.] Nhìn thấy hàng văn tự Đại Đạo này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức nổ tung.

Họ đã tự mình sắp xếp rất nhiều bảng xếp hạng không chính thức, chưa bao giờ nghĩ rằng Tây Vương Mẫu lại xếp hạng thấp như vậy.

Dù sao cũng là Nữ Tiên Chi Thủ từ vạn cổ đến nay.

Tuy đến ngày hôm nay chỉ còn lại một cái danh, nhưng Tây Vương Mẫu ở Tây Côn Luân tuyệt không phải là hữu danh vô thực.

Không ngờ lại chỉ xếp hạng thứ 50.

"Nghĩ kỹ mà sợ... vạn vạn không ngờ Nữ Tiên Chi Thủ xếp hạng lại thấp như vậy, thế giới Hồng Hoang quả nhiên sâu hơn chúng ta tưởng tượng..." "Đúng là mở mang tầm mắt, Nữ Tiên Chi Thủ mới chỉ xếp ở giữa bảng, xem ra Bảng Nhục Thân này lại là bách gia tranh minh a..." --------- Thiên Đình Yêu tộc.

Yêu đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai người không khỏi nhìn nhau cười.

"Tây Vương Mẫu này vốn dĩ không ra sao, có thể xếp ở giữa bảng cũng coi như là hiếm có rồi..." Nghe lời của huynh trưởng, Đông Hoàng Thái Nhất cũng gật đầu.

Hai người họ xưa nay vẫn không ưa Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, bây giờ thấy Tây Vương Mẫu lên bảng, hai người họ tự nhiên phải châm chọc vài câu.

Hồi lâu hồi lâu sau, bóng hình Tây Vương Mẫu trên không trung đã biến mất, văn tự Đại Đạo cũng đã biến mất.

Thay vào đó là một vầng kim quang khác, sau đó diễn hóa ra một bóng người.

Chỉ là bóng người này cực kỳ xa lạ, dường như chưa từng có ai thấy qua.

Nhất thời chúng sinh Hồng Hoang không khỏi nhìn nhau ngơ ngác.

"Gã này lại là ai?" "Tại sao chưa từng thấy qua?" "Chẳng lẽ là một vị đại năng ẩn thế sao?" Chỉ thấy bóng hình này ăn mặc có chút kỳ dị, một mái tóc dài màu trắng trông cực kỳ bắt mắt.

Trên trán còn có một hình ngọn lửa.

Đây là một bóng hình vô cùng xa lạ, tất cả mọi người đều có chút

không hiểu.

Cả Hồng Hoang nhất thời lại yên tĩnh trở lại.

Hồi lâu sau, văn tự Đại Đạo cuối cùng cũng hạ xuống.

Nhìn thấy văn tự Đại Đạo, vô số sinh linh Hồng Hoang đều chấn kinh không thôi.

Không ngờ lại là người này.

Văn tự Đại Đạo viết rành rành mạch mạch: [Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Mông, hạng 49: Thiên Hỏa Chân Quân, cảnh giới Chuẩn Thánh.

Là báu vật trong lửa, sinh ra từ tinh linh Thần Hỏa thượng cổ, sở hữu thuật khống hỏa vô song.

Nhục thân quanh năm được tinh phách của lửa rèn luyện, hồn nhiên nhất thể, cử thế vô song.

Chiến lực nhục thân: mười lăm triệu năm trăm nghìn.] Nhìn thấy hàng văn tự Đại Đạo này, vô lượng sinh linh Hồng Hoang đều chấn động không thôi.

Thiên Hỏa Chân Quân?

Tại sao chưa từng nghe qua tên của vị đại năng này?

Có thể xếp hạng 49 trên Bảng Nhục Thân, hiển nhiên là một sự tồn tại cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng tại sao chưa từng nghe qua?

Vô cùng nghi hoặc bao trùm trong lòng sinh linh Hồng Hoang.

Lần này đột nhiên xuất hiện Thiên Hỏa Chân Quân đã tạo thành một cú sốc cực lớn đối với họ.

Rốt cuộc đây là một danh hiệu cực kỳ xa lạ.

“Xem ra lại là một vị đại năng xa lạ a...” “Thế giới Hồng Hoang thực sự quá sâu...

Hồng Mông Tử Kim Bảng lại giúp chúng ta phát hiện ra một đại năng.” “Vị đại năng này không xa lạ, lúc Bảng Tọa Kỵ đã từng lên bảng, U Minh Thần Hỏa Mãng xếp hạng 99 trên Bảng Tọa Kỵ chẳng phải đang ở trong tay hắn sao?” Nghe lời của vị đại năng này, rất nhiều người lập tức kinh ngạc, vội vàng nhìn lên Bảng Tọa Kỵ, quả nhiên phát hiện ra tên của Thiên Hỏa Chân Quân.

“Quả nhiên là hắn...” “Gã này lại lợi hại đến vậy, tại sao chưa từng hoạt động trong thế giới Hồng Hoang?” “Gã này chẳng lẽ cũng là người của Thiên Cơ Lâu?” “Ta thấy không giống người Thiên Cơ Lâu, Thiên Cơ Lâu xuất phẩm, tất thuộc tinh phẩm.” “Trong Thiên Cơ Lâu, trừ bốn con khỉ kia ra, toàn bộ đều là đại năng từ Thánh cảnh trở lên.” “Thiên Hỏa Chân Quân này còn chỉ là một Chuẩn Thánh, không đủ tư cách vào Thiên Cơ Lâu.” Nghe cách nói này, mắt của nhiều người đều sáng lên, không khỏi cẩn thận tính toán thực lực của Thiên Cơ Lâu.

Godzilla...

Tứ Thánh Thú...

Thú Hoàng Thần Nghịch...

Ma Tổ La Hầu...

Kungfu Gấu Trúc...

Thần thú Thảo Nê Mã...

Đại Đạo Chi Thư...

Tam Thất Nữ Thánh...

Yêu Yêu Nữ Thánh...

Mười hai vị này, mỗi một vị đều là cường giả cấp Thánh thực thụ.

Ngoài mười hai vị này ra, còn có Thông Thiên Kiến Mộc, Thế Giới Thụ, Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục, cũng đều là những sinh vật có uy lực của Thánh nhân.

Cẩn thận tính toán một chút, trong Thiên Cơ Lâu chỉ riêng đại năng cấp Thánh nhân đã có hơn mười vị.

Điều này không khỏi khiến người ta âm thầm lè lưỡi.

Có rất nhiều người vào lúc này không khỏi lắc đầu than thở.

Xem ra sau này Hồng Hoang thật sự không yên bình nữa rồi.

Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung, tất nhiên là sinh tử đôi ngả a. ---------- Chuẩn Đề Thánh nhân ở phương Tây nhìn hư ảnh trên không trung, không khỏi cười hắc hắc: "Xem ra Thiên Hỏa Chân Quân này hữu duyên với chúng ta, con U Minh Thần Hỏa Mãng kia của hắn cũng rất hữu duyên với phương Tây chúng ta." "Sau này nếu có thời gian, nhất định phải tìm ra tung tích của hắn, độ hắn vào môn hạ phương Tây của ta." "Có thể vào môn hạ Tây Phương Giáo của ta cũng là tạo hóa của hắn rồi." Tiếp Dẫn Thánh nhân bên cạnh gật đầu khen phải.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn luận, cuối cùng lại có một bóng hình dần dần ngưng tụ thành hình.

Chỉ thấy bóng hình này cực kỳ cao lớn.

Mắt của tất cả mọi người đều sáng lên.

Bóng hình này, chắc lại là Đại vu của Vu tộc rồi?

Hồi lâu sau, bóng hình trên không trung cuối cùng cũng dần dần rõ ràng.

Chương 266

Chỉ thấy Titan khổng lồ trên không trung có ba cái đầu trâu lớn.

Trên ba cái đầu trâu, mọc hai cái sừng trâu chổng ngược, trông khí thế ngút trời, sát phạt quả quyết.

Đặc biệt là đỉnh đầu trâu, vậy mà lại tỏa ra ánh sáng màu kim loại, không cần nghĩ cũng biết đầu trâu tuyệt đối là đao thương bất nhập.

Thân thể của hắn cũng vô cùng khôi ngô, vô cùng hùng tráng, trên thân thể khôi ngô mọc sáu cánh tay, tai tấn như kích, trông khí tức ngút trời.

Sau lưng còn mọc một đôi cánh cực kỳ dữ tợn khó coi, giống như đôi cánh dơi rách nát vô cùng khó coi.

Lúc này đôi cánh rách nát này vỗ một cái, thân thể khổng lồ liền bay lên, lập tức cát bay đá chạy, thanh thế kinh người.

Dáng vẻ này quả thực là vô cùng đáng sợ.

Rất nhiều người không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Đại vu này trông cũng quá xấu rồi.

So với Đại vu này, Khoa Phụ và Hậu Nghệ trước đó quả thực là trai đẹp của Vu tộc.

"Gã này là ai vậy?" "Lại trông hung hãn như vậy?" "Cũng quá đáng sợ rồi đi?

Còn đáng sợ hơn cả bà hổ cái nhà ta nhiều..." "Vị đại năng này ngươi cũng không biết sao?" "Đây là Xi Vưu của Vu tộc a... thời thượng cổ đã có mỹ danh Chiến Thần a..." "Nghe nói Xi Vưu còn nắm giữ một nguồn năng lượng đặc thù, gần như là thân bất tử, ngay cả

khi ngươi băm hắn ra tám mảnh, dùng thần hỏa thiêu đốt, dùng huyền băng đông lạnh, hắn cũng không chết, điều này đủ để thấy hắn mạnh mẽ rồi." "Xi Vưu này lại mạnh mẽ đến vậy sao?" Nghe người này giải thích, đông đảo đại năng không khỏi âm thầm lè lưỡi.

Nếu quả thực như vậy, thì thật sự là cực kỳ đáng sợ.

Người đó lộ ra một nụ cười lạnh.

"Chiến Thần của Vu tộc há lại là hư danh?" "Ngoài Thập Nhị Tổ Vu ra, ba Đại vu mà Yêu tộc ghét nhất, Xi Vưu chính là một trong số đó." "Ba Đại vu mà Yêu tộc ghét nhất sao?" "Vậy là ba Đại vu nào?" "Ba Đại vu mà Yêu tộc ghét nhất, một trong số đó đã lên bảng, đó chính là Đại Nghệ." "Hắn thì không cần nói nhiều rồi phải không?

Không chỉ bắn chết chín người con của Đế Tuấn, ngoài ra còn bắn chết rất nhiều đại yêu, như Áp Du, Tạc Xỉ, Đại Phong, Phong Hi, Tu Xà." "Hiện tại Hậu Nghệ và Cửu Anh là tử đối đầu, Yêu tộc hận hắn đến tận xương tủy, nghe nói Hậu Nghệ thề phải luyện thành Cửu Tiễn Tề Xạ, đến lúc đó sẽ một lần chém giết Cửu Anh, cũng không biết đã luyện thành hay chưa?" "Đại vu thứ hai mà Yêu tộc hận chính là Xi Vưu." "Xi Vưu chiến lực vô song, thực lực chiến đấu chân chính còn trên cả Hậu Nghệ." "Mỗi lần đại chiến, Xi Vưu luôn xông pha đi đầu, đại yêu chết trong tay hắn còn nhiều hơn Hậu Nghệ giết, Yêu tộc tự nhiên cũng hận Xi Vưu đến tận xương tủy." Nghe đến đây, rất nhiều người không khỏi âm thầm lè lưỡi.

"Vậy Đại vu thứ ba mà Yêu tộc hận là ai?" Người đó lại giữ bí mật.

"Chắc sau Xi Vưu sẽ là vị thứ ba mà Yêu tộc hận rồi?" "Cứ chờ xem đi." Chúng sinh không khỏi bĩu môi.

Người này thật là tố chất kém, so với tiểu nhị bức tiền bối thì kém xa.

Đúng lúc này, văn tự Đại Đạo giáng xuống. [Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 48: Vu tộc Xi Vưu.

Nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, chiến ý sôi trào, khí ngút trời, nhục thân chiến lực vô song.

Giá trị chiến lực nhục thân: hai mươi bốn triệu.] Nhìn thấy văn tự Đại Đạo, đông đảo sinh linh Hồng Hoang không ai không kinh ngạc.

Giá trị chiến lực nhục thân của Xi Vưu lại mạnh mẽ đến vậy sao?

Trực tiếp là một bước nhảy vọt khổng lồ.

Thiên Hỏa Chân Quân mới có mười lăm triệu, không ngờ giá trị chiến lực của Xi Vưu trực tiếp lên đến hai mươi bốn triệu.

Bước nhảy này thực sự quá lớn, thậm chí có thể nói là có chút vượt quá sức tưởng tượng.

Bước nhảy này trực tiếp khiến đông đảo Yêu thánh của Yêu tộc trố mắt ngây người.

Một lát sau, sắc mặt của những Yêu thánh đó trở nên cực kỳ khó coi.

Đặc biệt là Kế Mông, Bạch Trạch, Quỷ Xa, v.v., những Yêu thánh Yêu tộc này.

Giá trị chiến lực nhục thân của họ mới chỉ hơn một triệu, mà giá trị chiến lực của Xi Vưu lại hơn hai mươi triệu.

Chênh lệch này thực sự quá lớn rồi phải không?

Tuy họ Vu tộc không hoàn toàn dựa vào nhục thân, nhưng chênh lệch như vậy vẫn khiến họ cảm thấy vô cùng khó chịu.

Ngay lúc đông đảo đại năng Yêu tộc sắc mặt khó coi, bóng hình

khổng lồ của Xi Vưu dần dần biến mất, văn tự Đại Đạo cũng theo đó mà biến mất.

Thay vào đó là một vầng kim quang rực rỡ khác.

Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này lại một lần nữa mong đợi.

Vị tiếp theo, rốt cuộc là ai?

Dưới ánh mắt mong chờ của chúng sinh Hồng Hoang, đoàn kim quang trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra một thân ảnh cực kỳ khổng lồ.

Nhìn thấy thân ảnh này, chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy da đầu tê dại.

Lại là một vị Đại Vu của Vu tộc nữa sao?

Nhục thân của Vu tộc quả thực vô cùng cường hãn.

Nay xếp hạng nhục thân, đối với Vu tộc mà nói quả thực là được trời ưu ái.

Hồi lâu sau, thân ảnh này cuối cùng cũng diễn hóa ra.

Nhìn thấy thân ảnh này, sắc mặt chúng sinh Hồng Hoang đều thay đổi.

Bởi vì thân ảnh này mang theo uy áp khủng bố không gì sánh được, là một gã khổng lồ đội trời đạp đất.

Khi y xuất hiện, khí thế vô tận lập tức bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được chiến ý nồng đậm.

Tay của thân ảnh này cầm một chiếc chiến phủ khổng lồ.

Nhìn từ hình tượng, lại có vài phần tương tự với Bàn Cổ đại thần.

Nhìn cảnh tượng kinh người chưa từng có này, vô số sinh linh đều

cảm thấy chấn động.

Trong khoảnh khắc, thân ảnh này cuối cùng đã diễn hóa ra một cách hoàn toàn rõ ràng.

Khi chúng sinh Hồng Ho-ang nhìn rõ, liền hít vào một ngụm khí lạnh.

Thân ảnh này cũng quá kinh người rồi đi?

Bởi vì thân ảnh này căn bản không hề có đầu.

Đây là một thi thể không đầu.

Cổ cũng chỉ còn lại một nửa.

Vết thương khổng lồ cứ thế hiện ra giữa hư không, thỉnh thoảng còn văng ra vài giọt máu tươi.

Nhìn bộ dạng đó thật sự là vô cùng khủng bố.

Đây vẫn chưa phải là điều khủng bố nhất.

Điều khủng bố nhất là, cỗ thi thể này căn bản chưa chết.

Hai vú trước ngực hóa thành một đôi mắt quỷ dị, lúc này đang lộ ra chiến ý ngút trời.

Một luồng khí tức chí lớn ngút mây, khí phách hiên ngang bùng phát.

Rốn ở vùng bụng của cỗ thi thể này thì nứt ra theo một góc độ kỳ lạ, phảng phất hình thành một cái miệng lớn như vực sâu.

Hình tượng này khủng bố đến mức không thể tả.

Rất nhiều người thậm chí nhìn đến da đầu tê dại.

Mà trên tay phải của gã khổng lồ này, lại cầm một chiếc thần phủ cực lớn.

Thần phủ này vô cùng to lớn và dữ tợn, thậm chí còn mang một

luồng khí tức thảm liệt có thể chém nát cả bầu trời.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được một luồng khí tức mục nát từ cơ thể này.

Điều đó có nghĩa là thân ảnh này quả thực đã chết.

Nhưng lại có một luồng chiến ý ngút trời, vẫn luôn ngưng tụ ý chí của chủ nhân ban đầu.

Ý chí của chủ nhân ban đầu vẫn còn bám vào nhục thân này.

Nói người này đã chết, thì người này cũng đã chết.

Nói người này chưa chết, thì người này cũng chưa chết.

"Đây là…" Rất nhiều người nhìn đến da đầu tê dại.

Giọng nói này thật sự quá khủng bố.

"Quả nhiên là y…" Một vị đại năng kinh hô thành tiếng, trong giọng nói lộ ra sự khâm phục.

"Thân ảnh này rốt cuộc là ai?" Chỉ thấy người kia thở dài một tiếng.

"Đây là thần tượng của ta.

Cũng là Đại Vu mà Yêu tộc căm hận nhất.

Chiến Thần Hình Thiên." "Hình Thiên?" "Cái gì?

Chương 267

Thân ảnh này lại là Hình Thiên!" Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi.

Bởi vì thời kỳ thượng cổ, tướng mạo của Hình Thiên cực kỳ anh tuấn, gần như có thể được xưng là người tình trong mộng của vô số nữ tử Hồng Hoang.

Vậy mà không ngờ vô số năm sau, lại biến thành bộ dạng này.

Điều này quả thực khó mà tưởng tượng.

Lúc công bố bảng Tiên Tư, hiện ra là trạng thái hoàn chỉnh của Hình Thiên.

Không ngờ bây giờ công bố bảng Nhục Thân, Hình Thiên lại đã biến thành bộ dạng này.

Thật sự vượt ngoài sức tưởng tượng.

Rất nhiều người đều có chút cảm khái.

Lúc này, vị đại năng kia lên tiếng giải thích.

"Đại Vu Hình Thiên, vốn có mỹ danh là Chiến Thần của Vu tộc, ngay cả Xi Vưu cũng là Chiến Thần, cũng đối với y vô cùng khâm phục." "Tương truyền thực lực của hắn cực kỳ gần với Tổ Vu.

Vạn năm trước, trong đại chiến giữa Vu và Yêu, Đại Vu Hình Thiên dẫn dắt bộ chúng của mình, đi trước cả mười hai Tổ Vu, trực tiếp đánh thẳng vào Thiên Đình." "Tại Thiên Đình, y đại khai sát giới, nhất thời khiến cả Thập đại Yêu Thánh đều bị chấn nhiếp." "Đủ để thấy được khí phách vô thượng của Chiến Thần Hình Thiên." "Sau đó Yêu Đế Đế Tuấn nổi giận, đích thân ra tay, chém đầu Hình Thiên." "Thế nhưng Hình Thiên vốn là Chiến Thần của Vu tộc, mang trong

mình ý chí bất khuất vạn cổ, ý chí này có thể kinh thiên động địa." "Tuy không có đầu, nhưng ý chí không tan, lấy hai vú làm mắt, lấy rốn làm miệng, vẫn hết sức chiến đấu." "Cảnh tượng thảm liệt như vậy, ngay cả Yêu Đình cũng vô cùng run rẩy." "Sau đó các Đại Vu khác lần lượt xông vào, Chiến Thần Hình Thiên lúc này mới lui xuống." Nói đến đây, người này không khỏi thổn thức.

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này cũng im lặng.

Trong mắt họ dường như đang hiện ra cảnh tượng đó.

Chiến Thần Hình Thiên ở Thiên Đình xông pha ngang dọc.

Đầu tuy bị chém rơi, nhưng thân không ngã, ý chí bất diệt, vẫn hết sức chiến đấu.

Ý chí bất khuất kinh thiên động địa đó khiến người ta động lòng.

Hốc mắt của rất nhiều người đều đã ươn ướt.

"Đây chính là Chiến Thần của Vu tộc sao?" "Quả thực đáng để người ta khâm phục…" Hốc mắt của rất nhiều thiếu nữ đều hơi hoe đỏ.

Nhìn lên thân ảnh trên không trung, không còn cảm giác sợ hãi nữa, ngược lại chỉ có sự khâm phục và kính sợ vô biên.

Một người như vậy, một anh hùng như vậy, đáng để tất cả chúng sinh Hồng Hoang ngưỡng mộ.

Vu Yêu nhị tộc tuy đều làm nhiều điều ác, nhưng so sánh ra, chúng sinh Hồng Hoang vẫn thích Vu tộc hơn một chút.

Dù sao thì Vu tộc hành sự quang minh lỗi lạc hơn nhiều.

Chiến ý chiến thiên chiến địa, không sợ chết của Vu tộc, đáng để tất cả mọi người khâm phục.

Ngay khi hốc mắt của nhiều đại năng đang ửng hồng, Đại Đạo

văn tự thong thả giáng lâm. [“Bảng xếp hạng Nhục thân Hồng Hoang, hạng 47: Vu tộc Hình Thiên.

Nhục thân đạt đến Chuẩn Thánh.

Chiến Thần của Vu tộc.

Sở hữu ý chí bất khuất vạn cổ.

Ý chí này có thể kinh thiên động địa, chiến ý ngút trời, khí phách vô song.

Trị số chiến lực nhục thân: Ba mươi ba triệu ba trăm ba mươi ba vạn.”] Vô số đại năng sau khi thấy Đại Đạo văn tự, đều gật đầu tán thành.

Hồng Mông Tử Kim Bảng đánh giá Hình Thiên rất xác đáng.

Hình Thiên, sở hữu ý chí bất khuất vạn cổ.

Chiến ý thông thiên, khí phách vô song.

Xứng với danh hiệu Chiến Thần.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang thở dài kính phục, đại năng không đầu trên không trung dần dần biến mất.

Đại Đạo văn tự cũng theo đó biến mất.

Nhưng sự kính trọng của mọi người vẫn không hề tan đi.

Một nhân vật như vậy, bất kể là ai cũng đáng được kính trọng.

Mãi cho đến khi một đoàn kim quang khác giáng xuống từ không trung, chúng sinh Hồng Hoang vẫn còn chìm đắm trong khí khái của Chiến Thần Hình Thiên, khó lòng thoát ra.

Hồi lâu sau, đoàn kim quang trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra một sinh linh.

Thân ảnh sinh linh này mới chỉ là một hư ảnh mơ hồ, nhưng lại có

một luồng khí tức không gì sánh được.

Cảm nhận được luồng khí tức này, tất cả mọi người đều sắc mặt đại biến, đồng loạt ngẩng đầu nhìn lên trời.

Một lát sau, một tiếng phượng hót vô cùng vang dội, vang khắp trời đất.

Âm thanh này vang vọng vô cùng, ai ai cũng nghe rõ mồn một.

Chỉ thấy kim quang trên không trung dần dần tan đi!

Lộ ra bên trong một thân ảnh vô cùng to lớn, che trời lấp đất.

Đây là một con chim lớn kiêu ngạo bảy màu.

Con chim lớn này đang bay lượn trên bầu trời, chiếc đuôi dài màu đỏ rực rỡ trông vô cùng hoàn mỹ.

Mỗi cử động đều thể hiện sự uy nghi kiêu ngạo và vô địch.

Mọi người đều ngây người.

"Đây lại là thứ gì?" Có người khó khăn nuốt nước bọt.

"Chẳng lẽ đây là phượng hoàng trong truyền thuyết?" "Nhưng có chút không giống phượng hoàng…" "Bất kể so với Kim Phượng của Tây Vương Mẫu, hay là so với Thanh Loan của Nữ Oa, đều có sự khác biệt rõ ràng." "Trông có vẻ giống nhưng lại không phải." "Vậy sinh vật này rốt cuộc là ai?" Tất cả sinh linh vào khoảnh khắc này đều sôi trào.

Bọn họ thật sự không thể tưởng tượng được con huyền điểu này rốt cuộc là thế nào.

Dáng vẻ của con huyền điểu này rõ ràng cực kỳ giống phượng hoàng, nhưng lại có sự khác biệt rõ rệt so với các loại phượng hoàng khác.

Lúc này, con huyền điểu khổng lồ kia vẫn đang bay lượn trên không.

Bộ lông bảy sắc cầu vồng trông long lanh trong suốt.

Cái đuôi cực dài kéo lê phía sau, quả thật vô cùng hoa lệ.

Lát sau, chỉ thấy con huyền điểu này khẽ rung mình trên không.

Cái đuôi dài vô tận kéo lê phía sau nó, lại bất ngờ dựng đứng lên sau lưng.

Trong khoảnh khắc liền hình thành một cái quạt cực lớn.

Thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức xôn xao.

Chiếc đuôi khổng lồ kia, lại vào lúc này hình thành dáng vẻ hình quạt.

Màu sắc long lanh trong suốt, dưới ánh nắng mặt trời chiếu rọi tỏa ra ánh vàng nhàn nhạt.

Ánh sáng bảy màu mờ ảo cộng thêm ánh vàng, quả thực vô cùng chói mắt, tinh xảo đến cực điểm.

Dáng vẻ lộng lẫy đó quả thực kinh diễm cả Chuẩn Thánh Hồng Hoang.

"Đây…" "Trời ơi… cái này cũng quá đẹp rồi đi?" "Còn có cả chiêu này sao?" "Đây rốt cuộc là bản thể của ai vậy?" "Cũng quá đẹp rồi đi?" "Tại sao ta cảm thấy sinh vật này còn đẹp hơn cả phượng hoàng nhỉ?" "..." Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này cuối cùng cũng được mở rộng tầm mắt.

Mọi người đều đang kích động bàn tán sôi nổi.

Đây quả thực là kỳ quan vạn cổ khó gặp a.

Theo sau huyền điểu xòe đuôi, trong thoáng chốc đại lục Hồng

Hoang, long xà trỗi dậy, gió nổi mây phun.

Dường như con huyền điểu này đã ảnh hưởng đến rất nhiều khí vận của Hồng Hoang.

Ai nấy đều ngẩng đầu nhìn trời, ngắm nhìn cảnh tượng kỳ diệu này.

Cũng không biết là ai, đột nhiên truyền ra một giọng nói.

"Không biết có ai còn nhớ, lúc Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố bảng Linh Căn, đã tiết lộ về vị Khổng Tuyên kia không." "Khổng Tuyên?" Vô số người vào khoảnh khắc này đều nhớ lại.

Khổng Tuyên này trong tay nắm giữ Ngô Đồng Thần Thụ hạng hai mươi trên bảng Linh Căn.

Khi đó còn đại chiến một trận với Minh Hà lão tổ!

Khổng Tuyên này, tạo nghệ trên đao đạo, thậm chí không thua kém tạo nghệ trên kiếm đạo của Minh Hà lão tổ.

Khi đó Minh Hà lão tổ từng nói: Khổng Tuyên chính là đệ nhất nhân đao đạo Hồng Hoang.

Mọi người đến bây giờ vẫn còn nhớ cảnh tượng thảm liệt lúc đó.

"Cái gì?" "Khổng Tuyên?

Con huyền điểu này chính là Khổng Tuyên sao?" "Con gái của Nguyên Phượng?

Con công đầu tiên giữa trời đất?" "Con huyền điểu này, chính là con công đầu tiên giữa trời đất sao?" "Quả nhiên đã được chân truyền của Phượng Hoàng nhất tộc." "Hậu sinh khả úy…" Rất nhiều người vào khoảnh khắc này đều lên tiếng tán thưởng.

Rõ ràng chỉ là một hậu bối, lại có thể chiến đấu với Minh Hà lão tổ đến cảnh giới đó.

Chương 268

Thật sự là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, Đại Đạo văn tự cuối cùng cũng giáng lâm: ["Bảng xếp hạng Nhục thân Hồng Hoang, hạng 46: Khổng Tuyên.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Bản thể là con công đầu tiên giữa trời đất.

Sức mạnh vô cùng, nuốt trời mổ đất, có sức nuốt rồng.

Trị số chiến lực nhục thân: Ba mươi chín triệu tám mươi vạn."] Thấy được tin tức này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Quả nhiên là con gái của Nguyên Phượng.

Hơn nữa trị số chiến lực nhục thân gần đạt đến bốn mươi triệu.

Quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng.

Ai nấy đều vô cùng kinh ngạc.

Rất lâu sau, con công trên không trung mới dần dần biến mất.

Đại Đạo văn tự cũng biến mất theo.

Thay vào đó là một đoàn kim quang khác.

Sau khi đoàn kim quang này xuất hiện, liền nhanh chóng khuếch tán lan rộng, trực tiếp bao trùm cả bầu trời.

Lát sau, kim quang đầy trời mới dần dần diễn hóa thành hình.

Ngay lúc này, cả Hồng Hoang đột nhiên tối sầm lại.

Cả trời đất đều trở nên u ám.

Giây tiếp theo liền có một tiếng gầm kinh thiên động địa.

Tiếng gầm này, tựa như tiếng vang khổng lồ từ vạn cổ truyền lại, trực tiếp chấn động linh hồn của chúng sinh Hồng Hoang.

Vô số sinh linh, đều ngẩng đầu quan sát.

Chỉ thấy trên không, có một vật khổng lồ che trời lấp đất, trực tiếp xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang, thậm chí che phủ cả nửa bầu trời.

Quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Tiếng gầm vạn cổ kia vẫn đang tiếp diễn.

Vào khoảnh khắc này, toàn bộ Hồng Hoang vô tận dường như rơi vào nỗi sợ hãi vĩnh hằng.

Mọi người đều vô cùng kinh hãi.

Đây rốt cuộc là thứ quỷ gì?

Lại khủng bố như vậy?

Đây rốt cuộc là ai?

Tuy nhiên thân ảnh trên không trung quá khổng lồ, một cái nhìn không thể thấy hết.

Dường như Hồng Mông Tử Kim Bảng hiểu được cảm nhận của mọi người.

Sinh vật che trời lấp đất trên không trung, đột nhiên thu nhỏ lại.

Chúng sinh Hồng Hoang, lúc này mới nhìn rõ đó là vật gì.

Chỉ thấy trên không trung là một con thần ngư vô cùng khổng lồ.

Sinh vật này có chút giống cá mập voi, lại có chút giống cá voi.

Nhưng lại huyền ảo hơn những sinh vật này rất nhiều lần.

Toàn thân trông như một lớp da màu đen.

Trên đầu mọc hai con mắt tròn xoe.

Ngoài ra, còn có hai chiếc vây cá cực kỳ khiến người ta kinh hãi.

Chỉ thấy hai chiếc vây cá bên hông nó, cực kỳ to lớn, khi duỗi ra gần như đuổi kịp chiều dài cơ thể nó.

Một vật khổng lồ như vậy, ẩn hiện trong mây mù, quả thực khiến mọi người kinh hãi.

Còn có một số chuyện cực kỳ quỷ dị.

Bên cạnh sinh vật này, còn vây quanh vô số tinh quang màu xanh lam đậm.

Những đốm sáng li ti này, xoay chuyển không ngừng quanh sinh vật này, như những con bướm xanh nhẹ nhàng, lại như những con đom đóm cực kỳ linh động.

Những tinh quang này vây quanh cơ thể nó, chậm rãi phiêu động.

Cảnh tượng như mộng như ảo này tựa thật mà không phải thật, tựa hư mà không phải hư, mỹ lệ đến mức có chút không chân thực.

"Đây là cái gì?" "Cái này cũng quá đẹp rồi đi?" "Không ngờ sinh vật này lại lớn như vậy, dù đã thu nhỏ vô số lần, vẫn che trời lấp đất." "Sinh vật này quả thực khó mà tưởng tượng." "Cũng không biết là bản thể của vị đại lão nào…" Sinh linh bình thường làm sao từng thấy qua vật khổng lồ như vậy?

Điều này tự nhiên khiến họ được mở rộng tầm mắt.

Mà một số đại năng dường như cũng có chút hiểu biết mơ hồ.

Họ dường như đã nghe nói qua sinh vật này là ai?

Nhưng nhất thời lại có chút không dám khẳng định, vì vậy liền

giữ im lặng.

Chỉ có một số rất ít đại năng, từng thấy qua sinh vật mênh mông vô biên này vào thời thượng cổ, cũng biết sinh vật này rốt cuộc là vị đại năng nào.

Nhưng lại không có ai dám nói lung tung.

Phải biết tính tình của vị đại năng này không tốt.

Một lời không hợp, vị đại năng này liền sẽ ra tay.

Vạn nhất đắc tội vị đại năng này, chỉ sợ tính mạng trong khoảnh khắc liền xong.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán sôi nổi, Đại Đạo văn tự cuối cùng cũng hạ xuống.

Thấy được dòng Đại Đạo văn tự này, vô số sinh linh kinh hô lên!

Lại là ông ta?

Chỉ thấy Đại Đạo văn tự, rõ ràng rành mạch hiện ra trên không trung. ["Bảng xếp hạng Nhục thân Hồng Hoang, hạng 45: Côn Bằng.

Yêu sư của Yêu tộc, cảnh giới Chuẩn Thánh.

Sinh ra từ sinh linh vô thượng ở Bắc Minh.

Bắc Minh có cá, tên là Côn; Côn lớn không biết mấy ngàn dặm!

Hóa thành chim, tên là Bằng; Lưng của Bằng không biết mấy ngàn dặm!

Giận dữ mà bay, cánh như mây rủ trời, giận dữ mà bay, bay vút lên chín vạn dặm.

Trị số chiến lực nhục thân: Năm mươi triệu!"] Thấy được Đại Đạo văn tự, một số sinh linh bình thường, đều kinh hô thành tiếng.

Vạn vạn không ngờ sinh vật vô cùng to lớn này, lại chính là Yêu

sư Côn Bằng.

Côn Bằng chính là đại năng có danh tiếng hiển hách nhất trong Hồng Hoang.

Thời kỳ thượng cổ, đã là đại năng không gì sánh được.

Khi đó Hồng Quân giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, Côn Bằng lão tổ còn từng nhận được cơ duyên thành thánh.

Tiếc là vì Tây phương Nhị Thánh khóc lóc than nghèo, Hồng Vân lại làm người tốt, dẫn đến Côn Bằng bị liên lụy, cuối cùng mất đi cơ hội thành thánh.

Côn Bằng lão tổ phẫn nộ trực tiếp đánh lén, giết chết Hồng Vân đạo nhân.

Từ đó về sau, không còn ai dám chọc giận Côn Bằng lão tổ nữa.

Vốn Côn Bằng lão tổ thiên phú dị bẩm, sáng tạo ra văn tự của Yêu tộc, để lại truyền thừa cho Yêu tộc, giành được rất nhiều cơ duyên và khí vận, thực lực càng lên một tầng lầu.

Ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, đối mặt với Côn Bằng cũng cực kỳ khách khí.

Không ngờ lần này, Hồng Mông Tử Kim Bảng lại để lộ bản thể của Côn Bằng lão tổ.

Quả thực khiến chúng sinh Hồng Hoang một trận kinh ngạc.

Không khỏi thán phục Hồng Mông Tử Kim Bảng xếp hạng nhục thân thật sự quá xảo diệu, trực tiếp để cho vô số sinh linh Hồng Hoang mở rộng tầm mắt, khiến cho sinh linh bình thường Hồng Hoang xem cực kỳ đã ghiền.

Họ được thấy bản thể của rất nhiều Yêu Thánh, cũng được thấy hình thể thái thản của rất nhiều đại năng Vu tộc.

Nay lại được thấy bản thể của Côn Bằng lão tổ, quả thực khiến họ xem đến như si như cuồng.

Côn Bằng lão tổ quả thực vô cùng khủng bố.

Không chỉ pháp lực cao tuyệt, thiên phú dị bẩm, mà ngay cả nhục thân cũng là một tuyệt tác của thế giới Hồng Hoang.

Chương 269

Muốn thắng được Côn Bằng lão tổ về phương diện nhục thân, thực sự quá khó khăn.

Mọi người đều vô cùng đồng tình.

Dưới Thánh nhân, Côn Bằng lão tổ cũng được xem là một trong những người đứng đầu nhất.

Nhục thân vượt qua ông ta thật sự rất ít.

Một số đại năng lúc này không khỏi lẩm bẩm.

"Đây thật sự là thần tiên đánh nhau, phàm nhân xem kịch.

Bảng xếp hạng Nhục thân Hồng Hoang lúc này thật sự gió nổi mây phun." "Đây mới chỉ là hạng 45 thôi… Đại năng như Côn Bằng lão tổ đã xuất hiện rồi…" "Thật sự vượt qua nhận thức của ngươi và ta… Trước đại thế cuồn cuộn, những kẻ quèn như chúng ta, như thuyền con trong sóng lớn, không chịu nổi một đòn." Mà Côn Bằng ở Bắc Minh Hải nhìn cảnh này, lại lạnh lùng hừ một tiếng!

Ông ta không hài lòng lắm với thứ hạng này của mình.

Sinh linh Hồng Hoang có nhục thân vượt qua ông ta, gần như có thể nói là đếm trên đầu ngón tay.

Tiếc là cuối cùng chỉ xếp hạng 45.

"Lão tổ ngược lại muốn xem xem có những ai xếp trước lão tổ." Sắc mặt Côn Bằng lão tổ có chút đen lại.

Kết quả này ông ta rất không hài lòng.

Trong tiếng than thở của chúng sinh Hồng Hoang, thân ảnh che trời lấp đất của Côn Bằng lão tổ cuối cùng cũng biến mất.

Đại Đạo văn tự cũng theo đó biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim quang khác.

Chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa trở nên vô cùng căng thẳng, đều tập trung quan sát.

Họ muốn xem xem, rốt cuộc là ai có tư cách xếp trên Côn Bằng?

Nếu thực lực không mạnh, đừng nói là Côn Bằng lão tổ, ngay cả họ cũng sẽ không phục.

Kim quang trên không trung diễn hóa hồi lâu, cuối cùng có một thân ảnh xuất hiện trên không.

Chỉ thấy diễn hóa ra là một trung niên đạo sĩ.

Thấy được trung niên đạo sĩ này, rất nhiều người đều kinh ngạc.

"Lần này xuất hiện lại là đạo thể sao?" "Nói cách khác là đạo thể của vị đại năng này, còn mạnh hơn bản thể ư?" Vô số sinh linh chăm chú quan sát.

Chỉ thấy trung niên đạo sĩ trên không trung có tướng mạo khá anh tuấn, ẩn ẩn ước ước, thậm chí còn có vài phần ý cảnh tiêu sái.

Đầu đội tử kim quan, trông cực kỳ hoa lệ.

Thân mặc một chiếc thái cực đạo bào rộng lớn, trông cũng khí thế mười phần.

Dải lụa tím thắt ở eo, chân thì đi một đôi ngẫu ti bộ vân lý.

Tướng mạo cực kỳ anh tuấn, ba chòm râu dài nhẹ nhàng bay trước ngực.

Quả thật là một vị tiên gia đạo nhân!

Thấy được thân ảnh này, Côn Bằng lão tổ ở Bắc Minh Chi Hải hơi sững sờ, sau đó sắc mặt liền lập tức thay đổi.

Bởi vì ông ta luôn xem thường đạo nhân này… vạn vạn không ngờ nhục thân của lão đạo sĩ này lại mạnh hơn ông ta sao?

Điều này khiến sắc mặt Côn Bằng lão tổ trở nên có chút khó coi, thậm chí cực kỳ khó chịu.

Bởi vì lão đạo sĩ xuất hiện này chính là người trong truyền thuyết, cùng tuổi với trời đất, đồng thời cũng là tổ của Địa Tiên, Trấn Nguyên Tử.

Nhìn thân ảnh này trên không trung, sắc mặt Côn Bằng trở nên có chút khó coi.

"Nhục thân của gã này tại sao lại xếp trên ta?" "Chẳng lẽ là vì gã này quanh năm ăn quả nhân sâm?" Nghĩ đến đây, sắc mặt Côn Bằng lão tổ mới khá hơn một chút.

Mà các đại năng Hồng Hoang khác cũng bị chấn động.

"Nhục thân của Trấn Nguyên Tử tiền bối lợi hại vậy sao?" "Nhục thân Trấn Nguyên Tử lại cao hơn Côn Bằng?

Sao ta có chút không tin nhỉ?" Dù sao bản thể của Côn Bằng vừa rồi che trời lấp đất, trông cực kỳ khủng bố.

Trấn Nguyên Tử lấy gì để so với Côn Bằng?

Rất nhiều người đều có chút không hiểu.

"Trấn Nguyên Tử tiền bối, là một trong ba ngàn khách hồng trần, cũng là một trong những tồn tại đỉnh tiêm dưới Thánh nhân, thứ hạng này cũng là hợp tình hợp lý." "Các ngươi mau nhìn, sau khi hư ảnh của Trấn Nguyên Tử xuất hiện, quang mang trên không trung rực rỡ, lúc Côn Bằng lão tổ xuất hiện, tuy thanh thế lớn, nhưng lại không có quang mang rực rỡ như vậy, điều này cho thấy Trấn Nguyên Tử quả thực mạnh hơn Côn Bằng lão tổ!" "Thứ hạng nhục thân của Trấn Nguyên Tử cao như vậy, chắc là có liên quan đến cây quả nhân sâm

của ông ấy, ông ấy quanh năm dùng quả nhân sâm, chắc là được lợi không ít." "Đây chẳng qua chỉ là xếp hạng nhục thân thôi, không thể đồng nghĩa với thực lực thật sự." "Nếu luận về thực lực thật sự, e là vẫn là Côn Bằng lão tổ cao hơn một chút." "Côn Bằng lão tổ tuy có chút thiệt thòi về pháp bảo, nhưng ông ta sáng tạo ra yêu văn, vô tận văn tự của Yêu tộc đều có thể được ông ta sử dụng, dưới sự gia trì của yêu văn, Côn Bằng lão tổ chắc chắn thắng được Trấn Nguyên Tử tiền bối!" "Điều này cũng không chắc… đợi sau này công bố bảng thực lực rồi nói." Có người nghi hoặc, có người kinh ngạc.

Thứ hạng này cuối cùng cũng được rất nhiều người công nhận.

Ngay lúc chúng sinh đang bàn luận, Đại Đạo văn tự giáng lâm. ["Bảng xếp hạng Nhục thân, hạng 44: Trấn Nguyên Tử.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Quán chủ Ngũ Trang Quán ở Vạn Thọ Sơn.

Cùng tuổi với trời đất, tổ của Địa Tiên.

Bản thể là tinh linh sinh ra từ sâu trong lòng đất, phúc trạch sâu dày, quanh năm dùng quả nhân sâm, nhục thân vô song.

Trị số chiến lực nhục thân: Sáu mươi sáu triệu."] Thấy được dòng Đại Đạo văn tự này, sắc mặt Côn Bằng lão tổ trở nên bình thường hơn một chút.

Xem ra nhục thân của Trấn Nguyên Tử cũng không mạnh hơn ông ta bao nhiêu.

Hơn nữa Đại Đạo văn tự cũng đã nói rõ.

Nhục thân của Trấn Nguyên Tử sở dĩ lại mạnh mẽ như vậy, chủ yếu là vì quanh năm dùng quả nhân sâm.

Nghĩ đến đây, Côn Bằng lão tổ không khỏi bật cười khinh miệt.

Rất nhiều đại năng Hồng Hoang đều nghe thấy tiếng của Côn Bằng lão tổ.

Trấn Nguyên Tử cũng nghe rõ mồn một.

Sắc mặt Trấn Nguyên Tử biến đổi.

Côn Bằng lại dám chế nhạo ông?

Trấn Nguyên Tử đang nổi giận không khỏi lên tiếng: "Ta, Trấn Nguyên Tử, tu luyện vô số năm, không ngờ trị số chiến lực nhục thân có thể đạt đến 'một côn rưỡi', xem như không uổng phí thời gian." Nói xong, giọng nói có phần già nua này liền ha ha cười lớn.

Nghe thấy giọng nói này, mọi người đều trợn tròn mắt.

Bởi vì đây chính là giọng của Trấn Nguyên Tử.

Nghe lời của Trấn Nguyên Tử, mọi người đều mù tịt.

"Một côn rưỡi?

Đây là có ý gì?" Rất nhiều người không khỏi âm thầm suy đoán.

Sau đó liền có đại năng phản ứng lại.

"Đây là… đây là Trấn Nguyên Tử tiền bối đang dùng Côn Bằng làm đơn vị đo lường." Qua lời của vị đại năng này, mọi người đều phản ứng lại.

Trị số chiến lực nhục thân của Yêu sư Côn Bằng, thật sự quá chẵn.

Không nhiều không ít, tròn trịa 50 triệu.

Vừa hay có thể dùng con số này làm đơn vị đo lường.

Một 'côn', chính là 50 triệu.

Cái 'một côn rưỡi' mà Trấn Nguyên Tử nói, đại khái là hơn 70 triệu.

Trị số chiến lực của Trấn Nguyên Tử là 69 triệu.

Về cơ bản cũng xem như gần bằng.

Chẳng phải là một côn rưỡi sao?

Đừng nói là không được.

Dùng đơn vị đo lường này để tính, quả thật rất thú vị.

Một 'côn', đại diện cho 50 triệu.

Quả thật vừa tiện lợi vừa trực tiếp.

Rất nhiều đại năng sau khi phản ứng lại, không khỏi bật cười.

Có người không khỏi lên tiếng nói: "Cái một côn, hai côn mà Trấn Nguyên Tử nói này quả thật xảo diệu, như vậy lại càng rõ ràng hơn." Nghe những lời hài hước như vậy, có người không khỏi cười phá lên, nhưng lại chỉ có thể âm thầm kìm nén nụ cười, không ai dám cười lớn tiếng.

Dù sao đối phương là Yêu sư Côn Bằng a, ai dám vô lễ với ông ta?

Yêu sư Côn Bằng, gần như có thể nói là nhân vật số ba của Yêu tộc, quyền cao chức trọng, bản lĩnh cũng thông thiên triệt địa.

Ai dám đắc tội ông ta chứ?

Tổ của Địa Tiên Trấn Nguyên Tử, sở dĩ cừu thị Côn Bằng lão tổ, chủ yếu cũng là liên quan đến người bạn thân của tổ của Địa Tiên Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân.

Chương 270

Những chuyện này chúng sinh Hồng Hoang đều biết.

Có người thầm nói: "Không biết vị siêu cấp đại năng tiếp theo lên bảng, trị số chiến lực nhục thân có thể đạt đến hai côn không." "Chắc là cũng gần bằng nhỉ?" "Dù sao Trấn Nguyên Tử tiền bối đã đạt đến một côn rưỡi rồi… vị đại năng tiếp theo chắc cũng gần bằng." "Còn có khả năng vượt qua hai côn nữa." Vô số đại năng, ngươi một lời ta một câu, trò chuyện sôi nổi.

Âm thanh tuy không lớn, nhưng rất nhiều người đều có thể nghe thấy, trực tiếp khiến Côn Bằng lão tổ nghe đến mặt đen như mực, càng khiến Côn Bằng lão tổ nổi giận đùng đùng.

Ngay lúc này, thân ảnh Trấn Nguyên Tử biến mất, thay vào đó là một đoàn thần quang khác.

Sau khi đoàn kim quang này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang cuối cùng cũng kích động lên.

Người xếp hạng trước Trấn Nguyên Tử cuối cùng cũng sắp xuất hiện.

Đoàn tinh quang trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra một thân ảnh.

Thân ảnh này cực kỳ to lớn, có thể nói là che trời lấp đất.

Thấy được thân ảnh này, mọi người kinh ngạc.

Lại là người của Vu tộc sao?

Rốt cuộc là ai?

Chúng sinh đều ngẩng đầu nhìn.

Chỉ thấy xuất hiện trên không trung là một nữ tử.

Vị nữ tử này tướng mạo cực kỳ xuất chúng, thậm chí còn có cảm giác ngọt ngào, nhưng trong mắt lại thỉnh thoảng lộ ra ánh mắt âm hiểm.

Quả thật là một mỹ nhân rắn rết.

Rất nhiều người vào khoảnh khắc này đều kinh ngạc.

Thân ảnh trên không trung cực kỳ to lớn, nhưng lại cực kỳ mỹ diễm.

Thân hình tuy to lớn, nhưng lại khá thon thả, có một sức hút đặc biệt.

"Người này là ai?" "Vu tộc dường như không có một người phụ nữ như vậy nhỉ?" Chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc, ai nấy đều có chút không hiểu.

Nhưng có một vị đại năng của Yêu tộc, lại vào khoảnh khắc này nghiến răng nghiến lợi.

"Người này… Vu tộc Cửu Phượng." Trong giọng nói lộ ra sự phẫn hận.

Nghe lời của người này, vô số đại năng Hồng Hoang lập tức kinh ngạc.

Người này lại là Cửu Phượng sao?

Tương truyền Cửu Phượng này, trong Vu tộc là một trường hợp đặc biệt.

Bởi vì Cửu Phượng, là em gái song sinh long phượng của Tổ Vu Cường Lương!

Là một trường hợp đặc biệt của Vu tộc.

Ngoài mười hai Tổ Vu, là Đại Vu duy nhất trong Vu tộc có Nguyên Thần.

Từ điểm này mà xem, mức độ quý hiếm của Cửu Phượng đã vượt xa Xi Vưu, Hình Thiên, Hậu Nghệ.

Tương truyền Cửu Phượng này, còn là đồ đệ của Huyền Minh.

Huyền Minh đối đãi với nàng, vừa là thầy vừa là em.

Huyền Minh đã truyền rất nhiều vu pháp của mình cho Cửu Phượng.

Không ngờ thứ hạng nhục thân của Cửu Phượng lại còn mạnh hơn Trấn Nguyên Tử.

Quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Lát sau Đại Đạo văn tự giáng lâm. ["Bảng xếp hạng Nhục thân Hồng Hoang, hạng 43: Vu tộc Cửu Phượng.

Đại Vu của Vu tộc, nhục thân đạt đến Chuẩn Thánh.

Ngoài Tổ Vu, là Đại Vu duy nhất sở hữu Nguyên Thần, một trong số ít người có khí vận lớn của Vu tộc.

Trị số chiến lực nhục thân: 98,000,000."] "Hít…" Rất nhiều cường giả Hồng Hoang hít vào một ngụm khí lạnh, đều cảm thấy vô cùng chấn kinh.

Bởi vì trị số chiến lực nhục thân của Cửu Phượng lại mạnh mẽ như vậy, trực tiếp đạt đến 98 triệu.

Phải biết Trấn Nguyên Tử mới 69 triệu, lần này đã vượt qua 30 triệu.

Quả thực khủng bố như vậy.

"Cửu Phượng… trị số chiến lực nhục thân, lại có đến hai côn, quả

thực khủng bố như vậy.” “Chẳng lẽ Cửu Phượng lợi hại hơn Côn Bằng sao?” “Chắc chắn là Côn Bằng lợi hại hơn… nhục thân của Côn Bằng lão tổ chỉ là phụ trợ mà thôi… lại không giống Vu tộc…” “Nhưng cũng là chiến lực nhục thân của Cửu Phượng mạnh hơn…” “...” Mức độ chênh lệch chiến lực nhục thân ở phía trước rất nhỏ.

Không ngờ xếp hạng càng cao, mức độ chênh lệch chiến lực nhục thân lại càng lớn.

Điều này tự nhiên khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc không thôi.

Ngay lúc này, giọng của Trấn Nguyên Tử truyền ra: “Thật không ngờ Cửu Phượng lại đạt đến hai côn.” “Dẫn trước bần đạo nửa côn, thật xấu hổ, thật xấu hổ.” Giọng của Trấn Nguyên Tử cực kỳ lớn, ầm ầm truyền khắp cả Hồng Hoang.

Ai nấy đều nghe rõ mồn một.

Ai cũng không ngờ Trấn Nguyên Tử lại nói ra những lời như vậy.

Đây chẳng phải là đang vả mặt Côn Bằng sao?

Mà lát sau, giọng nói có phần non nớt của Cửu Phượng cũng truyền ra: “Cùng tuổi với trời đất khách khí rồi, nhục thân có thể đạt đến hai côn, cũng là may mắn mà thôi.” Cửu Phượng đáp lại.

Xem ra lời lẽ giữa hai người khá hợp nhau.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lau mồ hôi lạnh.

Hai người này lại trêu chọc nhau.

Đối phương là ai?

Là Yêu sư Côn Bằng a.

Hai gã này lại coi thường Côn Bằng như vậy sao?

Quả thực là gan to bằng trời.

Mà Côn Bằng lão tổ ở Bắc Minh Chi Hải, lúc này cũng mặt đen như mực.

"Thật là tức chết ta mà." Trong mắt Côn Bằng có ngọn lửa giận bùng cháy.

Cái tên Trấn Nguyên Tử chết tiệt này, lại dám công khai trêu chọc mình, thậm chí còn dùng mình làm đơn vị đo lường.

Mở miệng ngậm miệng đều là một côn nửa côn.

Điều này khiến Yêu sư Côn Bằng, cảm nhận được sự sỉ nhục to lớn.

Côn Bằng là ai?

Từ khi khai thiên lập địa đến nay, nhìn khắp Hồng Hoang, ông ta Yêu sư Côn Bằng đều được xem là tuyệt đại thiên kiêu.

Sau khi Yêu tộc thành lập Yêu Đình, càng bái ông ta làm thầy của vạn yêu.

Vạn yêu thiên hạ, đều gọi ông ta một tiếng Yêu sư.

Quyền cao chức trọng.

Ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, và Yêu Hoàng Phục Hy, thấy Côn Bằng cũng cực kỳ kính trọng.

Không ngờ bây giờ lại bị người ta chế giễu như vậy, dẫm đạp thể diện xuống đất.

Điều này tự nhiên khiến Côn Bằng lão tổ, nổi giận đùng đùng.

Sự sỉ nhục như vậy ông ta tuyệt đối không thể chịu đựng được.

Ngoài việc vạn cổ trước, ở Tử Tiêu Cung, bị Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nguyên Thủy ba người xỉa xói một phen ra, đây là lần đầu tiên

ông ta chịu sự sỉ nhục như vậy.

Ông ta tuyệt đối không thể chịu đựng.

Không khỏi đột nhiên lên tiếng.

"Trấn Nguyên Tử… ngươi có lịch sự không?" Âm thanh ầm ầm truyền khắp cả Hồng Hoang.

Ai cũng nghe ra được, lúc này Côn Bằng lão tổ đang nổi giận đùng đùng.

"Ta Côn Bằng khuyên ngươi, từ nay về sau ở Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, ngoan ngoãn làm một con rùa rụt cổ đi." "Nếu không, lão tổ tất giết ngươi." Côn Bằng vốn là người sát phạt quả quyết.

Trấn Nguyên Tử đã chọc vào chỗ đau của Côn Bằng, Côn Bằng quyết không tha cho ông ta.

Côn Bằng là người thế nào?

Ngay cả tồn tại như Minh Hà lão tổ, cũng đã từng chịu thiệt trong tay Côn Bằng, bị cướp đi món linh căn mà Minh Hà lão tổ nhắm trúng.

Trấn Nguyên Tử cũng dám chế giễu ông ta?

Quả thật không biết chữ chết viết thế nào.

Chúng sinh Hồng Hoang nghe thấy giọng nói sát phạt quả quyết của Côn Bằng lão tổ, lập tức một trận kinh hô.

Chương 271

"Côn Bằng lão tổ chuẩn bị ra tay với Trấn Nguyên Tử sao?" "Hai người vì chuyện của Hồng Vân đạo nhân, vốn không hòa thuận." "Nhưng cũng xem như là khá kiềm chế." "Côn Bằng biết Trấn Nguyên Tử không dễ chọc." "Trấn Nguyên Tử cũng biết thủ đoạn của Côn Bằng." "Không ngờ hôm nay hai người cuối cùng cũng triệt để bùng nổ." "Nói không chừng trong tương lai không xa, Trấn Nguyên Tử tiền bối sẽ xảy ra xung đột với Côn Bằng lão tổ!" "Ai biết được hai người họ rốt cuộc ai mạnh ai yếu?" "Ta ủng hộ Côn Bằng lão tổ…" "Giết Trấn Nguyên Tử… xông vào Ngũ Trang Quán… chia nhau quả nhân sâm đó…" "Ta vẫn thích Trấn Nguyên Tử tiền bối hơn, ông ấy đạo pháp vô song, trong tay còn có chí bảo như Địa Thư Thiên Địa Bảo Giám." "Thật sự chiến đấu, nói không chừng còn mạnh hơn Côn Bằng lão tổ." Vô số đại năng lúc này đều bàn tán sôi nổi, đều đang cổ vũ cho anh hùng trong lòng mình.

Trấn Nguyên Tử lại truyền đến lời nói: "Côn Bằng, thượng cổ ngươi giết bạn thân của ta." "Còn có rất nhiều món nợ phải tính với ngươi từng cái một… thật sự nghĩ ta sợ ngươi chắc?" Trấn Nguyên Tử đáp lại cũng cực kỳ cứng rắn.

Ông ta Trấn Nguyên Tử là tổ của Địa Tiên, hiệu là cùng tuổi với trời đất, thật sự không sợ Yêu sư Côn Bằng.

Hai người công khai khiêu chiến, đều không chút kiêng dè trút giận.

Nhưng hai người biết lúc này không phải là thời cơ gây chuyện, vì vậy chỉ là chửi mắng bằng miệng, chứ không thật sự động thủ.

Không khí giữa hai người dần dần căng thẳng.

Lát sau, trên không trung truyền đến vô số tiếng nói.

Mọi người đều đang chửi mắng Trấn Nguyên Tử.

Bởi vì những người chửi mắng đó, đều là đại yêu của Yêu tộc.

Côn Bằng là Yêu sư của họ.

Tuy bình thường Côn Bằng đều độc lai độc vãng, nhưng không ảnh hưởng đến sự sùng kính của các đại yêu khác đối với Côn Bằng.

Nay Trấn Nguyên Tử và Côn Bằng đối đầu, vô số đại yêu tự nhiên là lập tức nhảy ra ủng hộ Côn Bằng.

Bất kể lúc nào, Yêu tộc cũng sẽ không chịu thua kém.

Tiếng chửi mắng che trời lấp đất trút xuống.

Nghe những lời chửi mắng này, Trấn Nguyên Tử sững sờ, sau đó liền tức đến toàn thân run rẩy.

Lũ Yêu tộc này quả thực vô cùng đáng ghét, lại sỉ nhục ông ta Trấn Nguyên Tử như vậy?

Ngay lúc Trấn Nguyên Tử chuẩn bị phản kích, trên đại địa Hồng Hoang, một làn sóng chửi mắng khác, vang dội nổi lên.

Nghe những âm thanh này, Trấn Nguyên Tử sững sờ.

Cẩn thận nhìn lại, lại là Vu tộc bắt đầu chửi.

Trong thoáng chốc tiếng chửi mẹ vang khắp Hồng Hoang.

"Bọn bây Yêu tộc còn mặt mũi không?" "Đây là chuyện của Trấn Nguyên Tử và Côn Bằng… liên quan gì đến bọn bây?" "Bọn bây chẳng lẽ mặt cũng không cần nữa sao?

Muốn lấy đông hiếp yếu à?" "Anh em Vu tộc chúng ta không đồng ý…" "Bọn bây Yêu tộc quả thực mặt cũng không cần nữa… lại muốn lấy đông hiếp yếu…" "Quả thực là vô sỉ chi vưu…" "Chúng ta Vu

tộc, chưa bao giờ thấy qua kẻ mặt dày vô sỉ như bọn bây Yêu tộc.” “…” Cái gọi là kẻ thù của kẻ thù chính là bạn.

Vu tộc lúc này đối với Trấn Nguyên Tử cũng ít nhiều sinh ra chút thiện cảm, vì vậy tự nhiên sẽ nhân cơ hội này ủng hộ Trấn Nguyên Tử.

Phải biết gã Côn Bằng này đã chém giết không ít Đại Vu, thậm chí có không ít Đại Vu bị gã Côn Bằng này ăn sống.

Bọn họ Vu tộc tự nhiên đối với Côn Bằng hận đến tận xương tủy.

Vì vậy, khi Trấn Nguyên Tử và Côn Bằng đối đầu, Vu tộc tự nhiên ủng hộ Trấn Nguyên Tử.

Cảm nhận được làn sóng chửi mắng này, Yêu tộc cũng quay đầu mũi giáo, trực tiếp nhắm vào Vu tộc.

Song phương lại triển khai một trận chửi mắng kinh thiên động địa.

Trong thoáng chốc Trấn Nguyên Tử và Côn Bằng lại trở thành người ngoài cuộc.

Nhưng Trấn Nguyên Tử cũng ít nhiều có chút cảm động.

So với Yêu tộc, Vu tộc quả thực tốt hơn một chút.

Vu Yêu hai tộc, vô số năm qua đã gây ra vô số sát nghiệt, nhưng so sánh ra, Vu tộc tốt hơn nhiều.

Hơn nữa những Đại Vu của Vu tộc, ngược lại trở thành anh hùng được chúng sinh Hồng Hoang ngưỡng mộ.

Ví dụ như Chiến Thần Hình Thiên, Chiến Thần Xi Vưu, Tiễn Thần Hậu Nghệ, còn có Bào Thần Khoa Phụ.

Trong mắt sinh linh Hồng Hoang, đều là những tồn tại đáng ngưỡng mộ.

Tương đối mà nói Yêu tộc tạo ra sát nghiệt lớn hơn.

Vì vậy, rừng rậm Hồng Hoang vẫn thích Vu tộc hơn một chút.

Dù sao người Vu tộc làm việc trực tiếp đơn giản hơn, cũng dễ tiếp xúc hơn.

Trấn Nguyên Tử trong một ý niệm, liền lóe qua rất nhiều ý nghĩ.

Sau đó liền lớn tiếng nói: "Đa tạ các vị huynh đệ Vu tộc!" "Hôm khác bần đạo nhất định sẽ đích thân đến bái kiến các vị Tổ Vu đại nhân." "Đến lúc đó lại cùng nhau uống rượu nói chuyện vui vẻ…" Giọng của Trấn Nguyên Tử ầm ầm vang khắp trời đất.

Nghe thấy giọng này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi mỉm cười.

Trấn Nguyên Tử này thật sự có chút đáng yêu, tựa như một lão ngoan đồng.

Có người trong Vu tộc lên tiếng.

"Dễ nói dễ nói, về khoản chửi người này, chúng ta Vu tộc chưa bao giờ sợ ai… ha ha…" "Đúng rồi, lúc đến mang ít quả nhân sâm đến, để chúng ta Vu tộc cũng nếm thử… ha ha ha ha…" Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi trợn mắt há mồm.

Vu tộc và Trấn Nguyên Tử lại qua lại với nhau.

Quả thật là chuyện lạ vạn cổ khó gặp.

Đối mặt với tình huống này, Yêu tộc tự nhiên là tức giận không thôi.

Các loại từ ngữ bẩn thỉu, dần dần ngày càng kịch liệt.

Vu tộc tự nhiên là phản kích.

Đế Giang trong Tổ Vu đại điện, lúc này không khỏi cười khổ.

Xem ra mối thù giữa Vu Yêu hai tộc trong thời gian ngắn thật sự rất khó xóa bỏ.

Nhìn Vu Yêu hai tộc chửi hăng như vậy, liền có thể biết mối thù giữa hai tộc sâu đến mức nào.

Mà Đế Tuấn trong Thiên Đình sắc mặt cũng có chút khó coi.

"Lũ Vu tộc đầu óc đơn giản, tứ chi phát triển này… thật đáng ghét…" Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất cũng có chút âm lãnh.

Chỉ thấy hắn lật tay phải, Hỗn Độn Chung liền xuất hiện trong tay hắn.

"Có muốn cho Vu tộc thêm chút gia vị không?" Đông Hoàng Thái Nhất hăm hở muốn thử.

Đế Tuấn bên cạnh hơi nhíu mày.

"Thái Nhất, thôi đi." "Hiện tại không nên xảy ra xung đột kịch liệt với Vu tộc." Thái Nhất bĩu môi, trong lòng không cam.

Nhưng cuối cùng vẫn nghe theo lời huynh trưởng.

Trong tiếng chửi mắng của Vu Yêu hai tộc, liên tiếp có mấy vị siêu cấp đại năng nhục thân cực kỳ cường hãn lên bảng.

Chúng sinh Hồng Hoang một bên thưởng thức Vu Yêu hai tộc chửi mắng, một bên xem các đại năng được công bố trên bảng Nhục Thân, quả thật vô cùng náo nhiệt.

Ngay lúc này, cuối cùng có một thân ảnh xuất hiện trên không trung.

Thấy thân ảnh này xuất hiện, tiếng chửi mắng của Vu Yêu hai tộc đột nhiên im bặt, phảng phất như bị ai đó bóp cổ họng, trong nháy mắt liền yên tĩnh lại.

Mọi người đều chăm chú nhìn lên không trung.

“Nàng…” “Nàng lại lên bảng?” Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn trợn mắt há mồm nhìn lên không trung, trong mắt đều lộ ra vẻ kinh hãi không thể tả.

Bởi vì thân ảnh trên không trung không phải ai khác, chính là con gái của Yêu Đế Đế Tuấn, Thường Nga a.

“Thường Nga sao lại lên bảng?” Đông Hoàng Thái Nhất quay mặt lại, nhìn về phía Đế Tuấn, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin nổi.

Thường Nga có tướng mạo cực kỳ giống mẫu hậu Hi Hòa, thậm chí còn có thế thanh xuất vu lam nhi thắng vu lam.

Đông Hoàng Thái Nhất cực kỳ yêu thích vị tiểu điệt nữ này, từ nhỏ đã cưng chiều hết mực, gần như có thể nói là còn cưng chiều Thường Nga hơn cả Hi Hòa và Yêu Đế Đế Tuấn.

Gần như có thể nói là nâng trong tay sợ rớt, ngậm trong miệng sợ tan.

Ban đầu Tam Thất nữ thánh chọn Thường Nga vào Thiên Cơ Lâu, còn khiến Đông Hoàng Thái Nhất đau lòng một trận.

Không ngờ khi công bố bảng Nhục Thân, Thường Nga lại lên bảng?

Hơn nữa còn đè bẹp Khổng Tuyên, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Cửu Phượng và một đám đại năng khác.

Sao có thể chứ?

Thường Nga trình độ thế nào, bọn họ sao có thể không biết?

Nay Thường Nga lên bảng Nhục Thân, điều này quả thực là chuyện không thể tin nổi.

Trình độ của Thường Nga muốn lên bảng Nhục Thân, quả thực là chuyện không thể.

Ngay cả ở cuối bảng, cũng là không thể.

Hạng một trăm trên bảng Nhục Thân, là Yêu Thánh Kế Mông.

Đường đường một đại Yêu Thánh mới miễn cưỡng lên bảng Nhục Thân.

Thường Nga hà đức hà năng?

Không nói đến Đông Hoàng Thái Nhất, ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn, cũng cảm thấy không thể tin nổi.

Chương 272

Hai người không khỏi nhìn nhau.

"Đại ca, sao lại thế?" "Chẳng lẽ Hồng Mông Tử Kim Bảng có sai sót?" Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất có chút khó coi.

Mà Đế Tuấn cũng có chút không rõ, không khỏi lắc đầu.

"Sự tồn tại như Hồng Mông Tử Kim Bảng không thể có sai sót…" "Nếu là thật, vậy thì có nghĩa là…" "Thường Nga ở trong Thiên Cơ Lâu đã đột phá mạnh mẽ??" Nói đến đây, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra một tia kinh hãi.

Sắc mặt Đế Tuấn cực kỳ ngưng trọng.

"E là thật." "Thường Nga chẳng qua chỉ là cảnh giới Kim Tiên mà thôi." "Luận về cường độ nhục thân, quả thực có thể xem là yếu đuối không chịu nổi gió." "Muốn lên bảng Nhục Thân là tuyệt đối không thể." "Nhưng bây giờ lại lên bảng Nhục Thân, hơn nữa còn xếp hạng 35." "Điều này có nghĩa là, Thường Nga ở trong Thiên Cơ Lâu đã đột phá mạnh mẽ, ngay cả sức mạnh nhục thân, cũng đã đạt đến mức độ kinh người." Đông Hoàng Thái Nhất khó khăn nuốt nước bọt.

"Mới bao lâu chứ?" "Chẳng qua chỉ là hai ba trăm năm, thoáng chốc đã qua." "Tiểu Thường Nga lại tiến bộ đến mức này?" "Thiên Cơ Lâu thật sự mạnh mẽ như vậy sao?" Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất có chút tái nhợt.

Sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn cũng cực kỳ ngưng trọng.

"Chỉ sợ trên thực tế, Thiên Cơ Lâu thật sự là sâu không lường được." "Từ bất kỳ phương diện nào mà xem, Thiên Cơ Lâu đều là tồn tại không thể phá giải." "Chỉ riêng về pháp bảo, Thiên Cơ Lâu đã sở

hữu Cửu Bảo Lưu Vân Phiến, Như Ý Tạo Hóa Bút, Càn Khôn Ngũ Hành Đồ và các chí bảo có thể tạo ra thánh nhân." "Thường Nga ở trong Thiên Cơ Lâu đột phá mạnh mẽ cũng là có khả năng." Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất trở nên có chút khó coi, lại có chút lo lắng.

"Không biết Thường Nga ở trong Thiên Cơ Lâu sống có tốt không?" "Không biết nàng có phải đã chịu nhiều khổ cực không…" Đông Hoàng Thái Nhất còn yêu thương tiểu Thường Nga hơn cả Đế Tuấn, vì vậy cực kỳ lo lắng.

Mà Đế Tuấn thì đang suy nghĩ những chuyện khác.

"Vô số năm qua, chúng ta vẫn luôn theo đuổi cơ hội thành thánh." "Nhưng đối với Thiên Cơ Lâu mà nói, quả thực là dễ như trở bàn tay…" "Cũng không biết là phúc hay họa…" Đế Tuấn lộ ra vẻ lo lắng nặng nề.

Trong thoáng chốc hai vị Yêu tộc đại đế lại rơi vào trầm mặc.

Mà lúc này, mấy vị Tổ Vu trong đại điện Vu tộc cũng im lặng.

Bởi vì ban đầu khi Tam Thất nữ thánh đến đại địa Hồng Hoang chọn người, họ đều đã gặp Thường Nga.

Lúc đó Thường Nga, chẳng qua chỉ là một cảnh giới Kim Tiên mà thôi, nhục thân cũng không có điểm gì nổi bật.

Mới qua hai ba trăm năm, nữ tử Yêu tộc tên Thường Nga đó đã trở nên mạnh như vậy sao?

Điều này quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng.

Nếu Thường Nga đều có thể trở nên mạnh mẽ như vậy, vậy Huyền Minh, và Hậu Thổ của Vu tộc, có được tiến bộ vượt bậc không?

Trong thoáng chốc, những Đại Vu của Vu tộc này, không khỏi suy

tư.

Trong thoáng chốc trời đất Hồng Hoang lập tức trở nên yên tĩnh.

Mọi người nhìn thân ảnh vô cùng mỹ diễm trên không trung, đều không dám lên tiếng.

Chỉ thấy thân ảnh thiếu nữ trên không trung, tỏa sáng rực rỡ.

Nhìn qua khoảng mười bảy, mười tám tuổi.

Thân mặc một bộ váy sa trắng hoa lệ, nhìn qua cực kỳ kinh diễm.

Một đôi ngọc túc nhỏ nhắn lộ ra ngoài, trông long lanh trong suốt, vô cùng xinh đẹp.

Ngoài ra, còn có một khuôn mặt cực kỳ kinh diễm tuyệt mỹ.

Da dẻ cũng cực kỳ trắng nõn.

Xung quanh cơ thể mờ ảo dường như có một lớp ánh sáng trắng như khói, như sương bao phủ.

Thấy được thân ảnh này, vô số đại năng không khỏi khó khăn nuốt nước bọt.

"Nữ tử tên Thường Nga này thật mỹ diễm…" Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, Đại Đạo văn tự thong thả giáng lâm. ["Bảng xếp hạng Nhục thân Hồng Hoang, hạng 35: Yêu tộc Thường Nga.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Con gái của Yêu Đế Đế Tuấn, Thiên Hậu Hi Hòa.

Thiên phú dị bẩm, tư chất vượt trội.

Tại Thiên Cơ Lâu được Yêu Yêu chỉ điểm, thực lực đột phá mạnh mẽ.

Nhục thân cũng tiến bộ đáng kể, vì vậy được lên bảng.

Trị số chiến lực nhục thân: Một trăm linh ba triệu."] "Hít…" Sau khi Đại Đạo văn tự xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang đều không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

"Thường Nga lại đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh rồi sao?" "Tại Thiên Cơ Lâu được Yêu Yêu chỉ điểm sao?" "Hít… Thường Nga này một bước lên trời rồi…" "Xem ra Thường Nga này sớm muộn cũng có cơ duyên thành tựu thánh nhân… thật đáng ngưỡng mộ." "Không ngờ Thường Nga này lại có cơ hội xếp hạng 35…" "Mới ngắn ngủi mấy trăm năm, lại đã thành tựu Chuẩn Thánh… còn được Yêu Yêu chỉ điểm… ngưỡng mộ chết mất thôi…" "Ai… tại sao cơ duyên đều là của người khác nhỉ?" Một số đại năng lúc này ngưỡng mộ đến mức dậm chân đấm ngực.

"Không biết Thiên Cơ Lâu lần sau tuyển người là lúc nào?" "Nếu có cơ hội được vào Thiên Cơ, đây tuyệt đối là cơ duyên lớn nhất." "Ta có một đứa con gái, trông cũng rất nổi bật, lần sau, không biết có được Tam Thất nữ thánh ưu ái không…" "Cút… con gái ngươi trông thế nào ta còn không biết sao?" "Chiều cao nhiều nhất 1 mét 5, cân nặng ít nhất cũng 300 cân…" "…" Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này, đều ngưỡng mộ đến mức sắp nổ tung.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán sôi nổi, thân ảnh mỹ diễm của Thường Nga cuối cùng cũng biến mất.

Đại Đạo văn tự cũng theo đó mà đi.

Thay vào đó là một đoàn kim quang khác.

Đoàn kim quang này nằm ngang trên không trung, liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Thân ảnh tiếp theo còn chưa thật sự xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang liền đều cảm nhận được một luồng khí huyết tinh ngút trời.

Cảm nhận được luồng khí huyết tinh này, tất cả mọi người đều sắc mặt biến đổi.

Bởi vì ai cũng biết luồng khí huyết tinh này rốt cuộc là của ai.

Trong Hồng Hoang mà có thể sở hữu loại khí tức huyết tinh này, ngoại trừ Minh Hà Lão Tổ ở Vô Tận Huyết Hải ra thì còn có thể là ai chứ?

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu nhìn lên trời.

Bọn họ muốn xem thử vị đại năng tiếp theo rốt cuộc có phải là Minh Hà Lão Tổ hay không.

Một lát sau, quả nhiên có một bóng người xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy bóng người này vô cùng khổng lồ, quả thực có cảm giác che trời lấp đất.

Trên người mặc một bộ huyết bào, huyết bào này cực dài, bao trùm toàn bộ thân ảnh vĩ ngạn vô biên.

Trên trường bào, những luồng ánh sáng màu máu mờ ảo biến ảo không ngừng.

Nhìn kỹ lại, huyết bào này rõ ràng được tạo thành từ Vô Tận Huyết Hải.

Vô số năng lượng màu máu lưu chuyển, tỏa ra khí huyết tinh ngút trời.

Bên trong huyết bào, hai thanh thần kiếm lúc ẩn lúc hiện.

Một thanh thần kiếm màu đen, đang tỏa ra khí huyết tinh ngút trời.

Thanh thần kiếm còn lại thì màu trắng, đang tỏa ra ý sát phạt ngút trời.

Cùng với sự xuất hiện của bóng người này, năng lượng màu máu vô tận và sát khí ngút trời lan tràn trên không trung, quả thực khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Nhìn kỹ lại, mới phát hiện vị đại năng này có một mái tóc dài màu máu xõa tung trên vai.

Quả nhiên là y.

Quả nhiên là Minh Hà Lão Tổ nổi danh bằng Sát đạo này.

Kẻ này không hề đơn giản.

Dùng sức một mình tạo ra Tu La nhất tộc, sát khí trùng thiên, là một trong những đại năng cổ xưa nhất giữa trời đất.

Dù là lãnh tụ Vu tộc hay Yêu Đế Đế Tuấn, khi gặp vị Minh Hà Lão Tổ này cũng phải nhường ba phần.

"Minh Hà Lão Tổ xếp hạng 34 trên Nhục Thân Bảng sao?" Rất nhiều đại năng lẩm bẩm, trong giọng nói mang theo vẻ kinh hãi, lại có chút kinh ngạc tán thưởng.

"Không hổ là Minh Hà Lão Tổ uy chấn Hồng Hoang." Giọng điệu tràn ngập sự tán thưởng sâu sắc.

Mỗi một bảng xếp hạng đều không thiếu bóng dáng của Minh Hà Lão Tổ.

Bất kể là Pháp Bảo Bảng, Linh Căn Bảng, Tọa Kỵ Bảng, hay Tiên Tư Bảng, cộng thêm Nhục Thân Bảng hiện giờ, không có một bảng nào vắng mặt.

Siêu cấp đại năng như vậy tự nhiên là đáng để người khác tán thưởng.

Giữa lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, Đại Đạo văn tự liền giáng xuống. ["Hồng Mông Nhục Thân Bảng, hạng 34: Minh Hà

Lão Tổ.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Siêu cấp đại năng sinh ra từ Vô Tận Minh Hà thời thượng cổ, là huyết hải tinh linh.

Tự sáng tạo ra Tu La nhất tộc, sát phạt vô song.

Trị số chiến lực nhục thân: 113.000.000."] Chúng sinh sau khi thấy Đại Đạo văn tự, ai nấy đều kinh ngạc tán thưởng.

Không hổ là Minh Hà Lão Tổ lừng danh vạn cổ.

Không một ai dám xem thường y, dù sao bản thân y đã mạnh đến cực hạn.

Ngoài ra, sau lưng y còn có vô số Tu La nhất tộc.

Có thể nói thực lực của Minh Hà Lão Tổ không hề thua kém Vu tộc hay Yêu tộc.

Chọc vào y cũng tương đương với việc chọc vào cả Tu La nhất tộc.

Chương 273

E rằng chỉ có siêu cấp đại năng như Côn Bằng mới dám đắc tội Minh Hà Lão Tổ thôi?

Trong mắt chúng sinh vừa kinh hãi lại vừa kính phục.

Hồi lâu sau, bóng dáng Minh Hà Lão Tổ mới biến mất.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Tức thì, lòng hiếu kỳ của chúng sinh Hồng Hoang lại bị khơi dậy.

Rốt cuộc là ai mà có thể xếp hạng trên cả Minh Hà Lão Tổ?

Luồng kim quang trên không trung bắt đầu diễn hóa kịch liệt, nhưng tốc độ diễn hóa lại càng lúc càng chậm.

Bây giờ đã đến mấy hạng ba mươi, mỗi một vị đều là siêu cấp đại năng, tốc độ diễn hóa tự nhiên là cực kỳ chậm chạp.

Hồi lâu sau mới có một bóng người xuất hiện.

Bóng người này tuy không to lớn hùng vĩ như vậy, nhưng lại sở hữu thần lực vô tận.

Nhiều đại năng đều cố gắng nhìn chăm chú.

Bóng người trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa hoàn toàn.

Chỉ thấy đây là một nam tử cực kỳ tinh tế, trông vô cùng nho nhã.

Dung mạo rất anh tuấn, dưới đôi mày kiếm là một đôi mắt lấp lánh thần quang.

Mái tóc dài màu bạc được chải chuốt tỉ mỉ sau đầu, trông vô cùng nho nhã.

Mà bên dưới thân thể của người đàn ông trung niên nho nhã này

lại là một chiếc đuôi rắn quỷ dị.

Hình tượng tổng thể trông có phần tương tự với Ma Tổ La Hầu, nhưng lại ưa nhìn hơn Ma Tổ La Hầu rất nhiều lần.

Sau khi thấy bóng người này xuất hiện, rất nhiều đại năng đều kinh ngạc thán phục!

"Đây là…" "Đây là Yêu Hoàng Phục Hy a…" Trong mắt mọi người đều lộ ra vẻ sùng kính.

Bất kể là chủng tộc nào, tất cả mọi người đều vô cùng tôn trọng y.

Ngay cả Vu tộc cũng không hề chửi bới.

Bởi vì Phục Hy tuy là Yêu Hoàng, nhưng lại rất ít khi quản chuyện của Yêu tộc, đối với cuộc chiến Vu Yêu lại càng chưa bao giờ để trong lòng.

Đồng thời y cũng rất ít khi đi lại trong Hồng Hoang, nhưng mỗi lần xuất hiện đều là tạo hóa cho sinh linh Hồng Hoang!

Ngay cả Vu tộc cũng được hưởng lợi không ít.

Thêm nữa Yêu Hoàng Phục Hy là huynh trưởng của Nữ Oa, tự nhiên không ai dám bất kính với y.

Tuy có vài người sau lưng nói Phục Hy ăn bám em gái, nhưng đó cũng chỉ là ăn không được nho thì nói nho xanh mà thôi.

Không một ai dám xem thường Phục Hy.

Năm xưa có một vị đại năng đắc tội với Phục Hy, Phục Hy cũng không để ý đến hắn.

Thấy cảnh đó, vị đại năng kia liền trở nên càn rỡ, đi khắp Hồng Hoang rêu rao rằng Phục Hy chỉ là kẻ ăn bám, căn bản không có thực lực gì.

Cuối cùng cũng đã chọc giận Phục Hy.

Sau đó, dưới sự chứng kiến của mọi người, Phục Hy lấy ra một cây trường cầm có hình dáng kỳ lạ, gảy một tiếng trước mặt công chúng.

Vị đại năng kia trong nháy mắt liền tự bạo mà chết.

Một trận chiến này đã trực tiếp chấn kinh chúng sinh Hồng Hoang, cũng là một trong những cảnh tượng nổi tiếng nhất Hồng Hoang.

Rất nhiều đại năng đến nay vẫn còn nhớ như in.

Ngay lúc chúng sinh đang kinh ngạc, Đại Đạo văn tự giáng xuống: ["Hồng Hoang Nhục Thân Bảng, hạng 33: Yêu Hoàng Phục Hy.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Huynh trưởng của Nữ Oa.

Thân người đuôi rắn, có đại khí vận gia thân, chiến lực nhục thân vô song.

Trị số chiến lực nhục thân: 121.000.000."] Sau khi thấy Đại Đạo văn tự, chúng sinh Hồng Hoang không ai không kinh ngạc tán thưởng.

"Không hổ là Phục Hy Yêu Hoàng." "Đây mới là người thắng trong cuộc sống a…" "Ghen tị thật…" Rất nhiều đại năng Hồng Hoang đều kinh ngạc, mỗi người đều ngưỡng mộ Yêu Hoàng Phục Hy không thôi.

Bóng dáng Yêu Hoàng Phục Hy trên không trung kéo dài rất lâu mới biến mất, Đại Đạo văn tự cũng theo đó mà biến mất.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu trông ngóng.

Hồi lâu sau, luồng kim quang này cuối cùng lại diễn hóa ra một

bóng người.

Chúng sinh thấy bóng người này, tức thì lại một phen kinh ngạc.

"Lại là một nữ tử sao?" "Không biết vị nữ tử này là ai nhỉ?" "Cường độ nhục thân lại có thể trên cả Minh Hà Lão Tổ và Yêu Hoàng Phục Hy?" Hồi lâu sau, bóng người này cuối cùng cũng diễn hóa hoàn chỉnh.

Chỉ thấy bóng người này cực kỳ diễm lệ.

Nổi bật nhất chính là làn da của nàng, da trắng hơn tuyết, tinh khiết trong suốt, tựa như một khối mỹ ngọc giữa trời đất.

Đôi mắt ấy như một dòng suối trong, mỗi cái liếc mắt đưa tình đều tựa như tỏa ra một luồng khí tức ngọc nữ, khiến người ta vừa nhìn đã có cảm giác tự ti mặc cảm.

Mỗi cử chỉ đều mang theo vẻ đẹp câu hồn đoạt phách.

Sau khi thấy nữ tử này, chúng sinh tức thì xôn xao.

"Lại là nàng sao?" Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ khó tin.

Bởi vì bóng người này xếp trên cả Minh Hà Lão Tổ, đây quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Bởi vì nữ tử này tuy có chút danh tiếng, nhưng lại không thể nào so sánh với Minh Hà Lão Tổ và Phục Hy.

Không ngờ nàng lại thực sự xếp trên cả Minh Hà Lão Tổ và Phục Hy, đây quả thực là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Nữ tử này chính là Cửu Thiên Huyền Nữ khá có danh tiếng.

Năm xưa khi Tam Thất Nữ Thánh chọn người vào danh sách Thiên Cơ Lâu, đã chọn trúng Cửu Thiên Huyền Nữ.

Không ngờ mới qua hai ba trăm năm, cường độ nhục thân của

Cửu Thiên Huyền Nữ đã đáng sợ như vậy rồi sao?

Thậm chí còn xếp trên cả Minh Hà Lão Tổ?

Chẳng lẽ Cửu Thiên Huyền Nữ cũng nhận được sự chỉ điểm của Yêu Yêu Nữ Thánh sao?

Nghĩ đến đây, tất cả mọi người đều hừng hực lên.

"Không biết lần sau Thiên Cơ Lâu tuyển người là khi nào nhỉ?" "Thật khiến người ta ghen tị a…" "Cửu Thiên Huyền Nữ... nàng ấy còn xinh đẹp hơn trước đây nữa..." Nhiều đại năng nghe câu này đều gật đầu tán thành.

Ba trăm năm trước Cửu Thiên Huyền Nữ đã đẹp đến cực hạn.

Thời gian trôi qua, ba trăm năm sau, không ngờ Cửu Thiên Huyền Nữ lại càng trở nên xinh đẹp hơn.

Cửu Thiên Huyền Nữ hiện giờ, chỉ xét về dung mạo thậm chí không hề thua kém Nữ Oa nương nương.

"Ai... nữ tử xinh đẹp trong Hồng Hoang đều bị chọn vào Thiên Cơ Lâu hết rồi..." "Một cọng lông cũng không chừa lại cho chúng ta a…" "Ai bảo người ta là đại năng chứ?" Rất nhiều người bàn tán sôi nổi, ai nấy đều nhìn chằm chằm vào bóng dáng Cửu Thiên Huyền Nữ trên không trung với ánh mắt nóng rực.

Có rất nhiều người thậm chí không nỡ chớp mắt, dù sao Cửu Thiên Huyền Nữ thực sự quá kinh diễm.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang mắt sáng rực lên, Đại Đạo văn tự khoan thai hạ xuống. ["Hồng Hoang Nhục Thân Bảng, hạng 32: Cửu Thiên Huyền Nữ.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Vốn là một nữ tử bình thường, được đại năng thần bí chỉ điểm, vì

thế đột phá mạnh mẽ, sau khi vào Thiên Cơ Lâu lại được Yêu Yêu chỉ điểm, thực lực tăng lên gấp bội, nhục thân cũng vậy.

Trị số chiến lực nhục thân: 129.000.000."] Sau khi thấy Đại Đạo văn tự, rất nhiều đại năng Hồng Hoang đều kinh hô.

Bởi vì Cửu Thiên Huyền Nữ thực sự phúc trạch sâu dày.

Không chỉ vào được Thiên Cơ Lâu, còn được Yêu Yêu Nữ Thánh chỉ điểm.

Điều này quả thực khiến chúng sinh ghen tị chết đi được, trực tiếp khiến thực lực tăng vọt, nhục thân cũng leo lên hạng 32 của Nhục Thân Bảng.

Nếu không vào Thiên Cơ Lâu, Cửu Thiên Huyền Nữ chắc chắn không có được cơ duyên như vậy.

Hồi lâu sau, Đại Đạo văn tự cuối cùng cũng biến mất.

Chúng sinh Hồng Hoang vẫn chưa tỉnh lại từ bóng dáng xinh đẹp của Cửu Thiên Huyền Nữ.

Nhưng một luồng kim quang bên dưới lại đột nhiên xuất hiện.

Chúng sinh Hồng Hoang ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một vật khổng lồ xuất hiện từ trong kim quang.

Chương 274

Cùng với sự xuất hiện của bóng người này, nhiệt độ của đất trời Hồng Hoang trong khoảnh khắc này cũng đột nhiên tăng lên mấy phần.

"Đây là cái gì?

Tại sao đột nhiên lại trở nên nóng như vậy?" Rất nhiều người vô cùng khó hiểu, không khỏi nhìn chăm chú.

Cuối cùng, bóng dáng khổng lồ này đột nhiên xuất hiện.

Chỉ thấy đó là một con phi cầm cực kỳ to lớn, trông vô cùng vĩ đại, thần dị và cao ngạo.

Toàn thân đều là đôi cánh lông vũ màu vàng.

Đôi cánh vàng và thần quang vàng óng, dưới ánh mặt trời chiếu rọi, lấp lánh kim quang, cực kỳ xinh đẹp.

Quả thực là thần uy cái thế, uy áp vô song.

Lúc này, con phi cầm khổng lồ màu vàng này xuất hiện trên không trung, che kín cả bầu trời.

Nó đột nhiên vỗ cánh một cái, toàn thân đều bốc lên ngọn lửa cực kỳ nóng bỏng, quả thực lộng lẫy vô cùng.

Toàn thân đều tỏa ra Thái Dương Thần Hỏa nồng đậm.

Sau khi thần điểu này xuất hiện, trên không trung tựa như xuất hiện một biển lửa vô tận, mà con thần điểu này đang tắm mình trong biển lửa, cho người ta một cảm giác kinh thế hãi tục.

Thần điểu che trời lấp đất cùng với ngọn lửa ngập trời, quả thực kinh hãi vạn phần.

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này, ai nấy đều mồ hôi như mưa, mỗi người đều cảm thấy vô cùng nóng bức.

Nhưng tất cả mọi người lại đều ngẩng đầu quan sát.

Bởi vì con thần điểu trên không trung cực kỳ đặc thù, lại có ba chân.

Dưới bụng hai bên mỗi bên một chân, ngay chính giữa bụng lại có một cái chân quỷ dị nữa.

Ba chiếc móng này tạo thành thế chân vạc, xuất hiện ngay dưới thân phi cầm, quả thực thần kỳ mà lại quái dị.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy sinh linh uy thế vô song này, tất cả mọi người trong lòng đều hiểu rõ.

Bóng người trên không trung này chính là Tam Túc Kim Ô trong truyền thuyết.

Bóng người này nếu không phải Yêu Đế Đế Tuấn, thì chính là Đông Hoàng Thái Nhất.

Bóng người trên không trung bay lượn giữa trời đất, thân thể che trời lấp đất gần như bao trùm nửa bầu trời.

Tất cả mọi người dưới uy thế vô biên đó đều có chút kinh hồn bạt vía, thậm chí có người sắc mặt tái nhợt.

Điều này đủ để thấy thần uy của con thần điểu này.

"Chỉ có một vị đại năng… rốt cuộc là ai nhỉ?" "Là Đông Hoàng Thái Nhất sao?" "Hay là Yêu Đế Đế Tuấn?" Rất nhiều người lẩm bẩm.

Một lát sau, Đại Đạo văn tự giáng xuống. ["Hồng Hoang Nhục Thân Bảng, hạng 31: Yêu tộc Đế Tuấn.

Yêu Đế của Yêu tộc.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Thân là Yêu Đế Yêu tộc, chấp chưởng sinh tử Yêu tộc, đại khí vận gia thân, chiến lực nhục thân cũng thế vô song.

Trị số chiến lực nhục thân: 143.000.000."] Nhìn thấy Đại Đạo văn tự trên không trung, chúng sinh Hồng Hoang tức thì sững sờ.

"Người lên bảng đầu tiên là Yêu Đế Đế Tuấn sao?" "Ta còn tưởng là Đông Hoàng Thái Nhất chứ." "Không ngờ Yêu Đế Đế Tuấn lại lên bảng sớm hơn Đông Hoàng Thái Nhất!" "Điều này có phải có nghĩa là Đông Hoàng Thái Nhất mạnh hơn Yêu Đế Đế Tuấn không?" Trong khoảnh khắc này, rất nhiều người lẩm bẩm.

Mọi người đều lẩm bẩm, dù sao chuyện này thực sự cực kỳ nhạy cảm.

Đông Hoàng Thái Nhất lại mạnh hơn Yêu Đế Đế Tuấn một bậc!

Không biết Yêu Đế Đế Tuấn rốt cuộc có cảm nhận gì?

Ngay cả các đại năng Yêu tộc cũng cảm thấy có chút khó tin, thậm chí còn mơ hồ có chút lúng túng.

Nhưng bọn họ lại không thể bộc phát.

Mà trên đại điện Thiên Đình, trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất cũng lộ ra một tia thần sắc quỷ dị.

Không ngờ Hồng Mông Tử Kim Bảng lại tiết lộ nhục thân của mình mạnh hơn đại ca một chút.

Như vậy, đại ca có cảm thấy có chút lúng túng không nhỉ?

Điều này khiến Đông Hoàng Thái Nhất lại có chút chột dạ.

Hắn cũng không biết sự chột dạ này từ đâu mà ra, nhưng nó cứ khiến hắn có chút không tự tại.

Yêu Đế Đế Tuấn ở bên cạnh, trong mắt cũng đột nhiên lóe lên một tia thần sắc quỷ dị.

Nhục thân của Đông Hoàng Thái Nhất lại mạnh hơn hắn sao?

Điều này tự nhiên khiến Đế Tuấn có chút không tự tại.

Nhưng Đế Tuấn là người thế nào?

Chút độ lượng này vẫn có.

Tia thần sắc quỷ dị trong mắt sau đó liền biến mất, thay vào đó là một nụ cười.

"Thái Nhất, chúc mừng, nếu ngươi vẫn chưa lên bảng, vậy tức là nhục thân của ngươi mạnh hơn ta một chút." Đông Hoàng Thái Nhất quay mặt đi, nhìn Yêu Đế Đế Tuấn một cái, thấy sắc mặt Đế Tuấn vẫn như thường, dường như không vì thế mà sinh ra bất mãn.

Đông Hoàng Thái Nhất lúc này mới thở phào một hơi.

Nếu thật sự vì chuyện này mà huynh đệ sinh ra rạn nứt, vậy mới thực sự là phiền toái.

Đông Hoàng Thái Nhất nhếch miệng cười: "Đại ca, thứ này cũng không có tính tham khảo cụ thể... cũng không nhất định chính xác như vậy." "Gần đây huynh thường xuyên tư hội với tẩu tẩu... nói không chừng bị tẩu tẩu hút cạn rồi..." "Đại ca phải nhớ kỹ a...

Sắc tự đầu thượng nhất bả đao... là dao cạo xương đó…" Nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi dở khóc dở cười: "Cút sang một bên... nói bậy bạ!" "He he..." Đông Hoàng Thái Nhất cười hì hì, nhưng biểu cảm trên mặt lại lộ ra một chút cố ý.

Hắn phải nỗ lực tạo dựng không khí tốt giữa hai huynh đệ.

Trong lúc hai huynh đệ nói cười, bóng dáng Yêu Đế Đế Tuấn trên không trung biến mất.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Hồi lâu sau, luồng kim quang này cuối cùng diễn hóa ra một bóng người.

Thấy bóng người này, tất cả mọi người đều không khỏi kinh hãi.

Bóng người này lại không phải là Đông Hoàng Thái Nhất?

Vậy bóng người này là ai?

Chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc tự nhiên cũng có nguyên nhân.

Bởi vì xuất hiện trên không trung không phải là một con Kim Ô khác, mà là một bóng người khác.

Chỉ thấy đó là một nam tử trung niên, mặc một bộ trường bào màu trắng, vạt áo dưới còn có viền vàng, trông vô cùng hoa lệ.

Trên đầu đội tử kim quan miện, eo đeo một thanh trường kiếm.

Lúc này, vị đại năng này tay nhẹ nhàng đặt trên trường kiếm, tức thì một luồng khí tức sắc bén vô biên tỏa ra.

Một lát sau, luồng khí tức sắc bén này càng lúc càng mạnh, trong đôi mắt ôn nhuận cũng lộ ra sát ý vô tận.

Rất rõ ràng, vị đại năng này là một cao thủ về kiếm đạo.

Thấy bóng người này, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Một lát sau, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen xôn xao.

Bởi vì, vị đại năng này mọi người trong Hồng Hoang đều biết.

Đây chẳng phải là Đông Vương Công sao?

Nhục thân của Đông Vương Công lại mạnh mẽ như vậy?

Rất nhiều người lộ ra vẻ không thể tin được.

Bởi vì Đông Vương Công tuy thực lực cực mạnh, nhưng lại kém

xa Yêu Đế Đế Tuấn.

Không ngờ trên Nhục Thân Bảng, Đông Vương Công lại áp đảo Đế Tuấn.

Thực sự khiến người ta khó tin.

Nhưng một số đại năng lại vô cùng tán đồng.

Bởi vì khi ở đảo tiên Bồng Lai, bọn họ đã từng thấy Đông Vương Công đại phát thần uy.

Chương 275

Vô thượng kiếm ý tung hoành khắp đảo tiên Bồng Lai quả thực kinh người!

Nếu bàn về chiến đấu lực thực sự, e rằng Đông Vương Công còn vượt qua cả Đế Tuấn.

Nhục thân của Đông Vương Công xếp trước Đế Tuấn, nghĩ lại cũng không có gì đáng trách.

Mà Đế Tuấn trong Thiên Đình, lúc này sắc mặt đột nhiên tối sầm lại.

Trong lồng ngực tựa như có một luồng khí uất nghẹn dâng lên.

Đông Hoàng Thái Nhất xếp trước hắn, hắn có thể chịu đựng được, dù sao cũng là huynh đệ của hắn.

Không ngờ tên Đông Vương Công kia lại cũng xếp trước hắn.

Điều này khiến Đế Tuấn có chút khó chấp nhận.

Ở các bảng xếp hạng khác, Đông Vương Công tuy cũng có thể lên bảng, nhưng lại cách hắn rất xa, về cơ bản đều ở cuối bảng.

Không ngờ ba trăm năm sau trên Nhục Thân Bảng, Đông Vương Công lại đột nhiên bùng nổ, một bước xông vào top 30.

Rất nhiều đại năng đều bị hắn đè dưới chân.

Ngay cả những đại năng như Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Phục Hy, Minh Hà Lão Tổ, Đế Tuấn đều bị hắn đè dưới thân.

Đặt ở trước đây, đây quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Một lát sau, Đại Đạo văn tự giáng xuống. ["Hồng Hoang Nhục Thân Bảng, hạng 30: Đông Hoa Đế Quân.

Chuẩn Thánh viên mãn, ách vận gia thân, sắp ứng kiếp, cuối cùng nhận được cơ duyên từ Công Phu Hùng Miêu của Thiên Cơ Lâu.

Bái Công Phu Hùng Miêu làm thầy, nhận được sự chỉ điểm của Công Phu Hùng Miêu, thực lực tăng vọt.

Sau đó từ bỏ tất cả nhân quả của bản thân, độn nhập Thiên Cơ Lâu, cuối cùng phá giải ách vận, lột xác hoa lệ.

Trị số chiến lực nhục thân: 155.000.000."] "Hít…" "Không hổ là Đông Vương Công, lại mạnh mẽ như vậy." "Khi Tiên Tư Bảng trước đó được công bố, Đại Đạo văn tự đã viết rõ ràng, Đông Vương Công ách vận gia thân, sắp vẫn lạc." "Không ngờ 300 năm sau đã phá giải được kiếp nạn sao?" "Không hổ là Nam Tiên chi thủ a… quả nhiên vô cùng mạnh mẽ… có thể phá giải kiếp số của bản thân, trong cả Hồng Hoang vô số năm qua cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay." "Đông Vương Công đổi tên rồi sao?

Không gọi là Đông Vương Công, mà gọi là Đông Hoa Đế Quân?

Từ bỏ tất cả nhân quả của bản thân?" "Cái gì gọi là từ bỏ tất cả nhân quả?" Có người không hiểu.

Mà một bộ phận người khác lại chú ý đến Thiên Cơ Lâu.

"Chẳng trách năm xưa ở đảo tiên Bồng Lai, Đông Vương Công lại trở nên mạnh mẽ như vậy." "Hóa ra Đông Vương Công ở đảo tiên Bồng Lai đã nhận được cơ duyên từ Công Phu Hùng Miêu a… còn bái Công Phu Hùng Miêu làm thầy?

Quả thực là cơ duyên trời cho." "Bái một con súc sinh làm thầy thì có gì hay?" Có người bĩu môi, trong mắt lộ ra ánh nhìn chua chát.

Lúc này người bên cạnh vội bịt miệng hắn lại.

"Lời này có thể nói ra sao?" "Ngươi đúng là đang tìm chết, cái gì gọi là bái súc sinh làm thầy?" "Sư tôn của người ta là Công Phu Hùng

Miêu a… Tứ Thánh Thú đều xếp dưới nó, Thú Hoàng Thần Nghịch cũng xếp dưới nó.” “Ngươi lại dám xem thường Công Phu Hùng Miêu?” “Ngươi nghĩ gì vậy?” Nghe người này chất vấn, người kia không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Hắn không phải xem thường Công Phu Hùng Miêu, chỉ là trong lòng có chút chua chát mà thôi.

Được đối phương nhắc nhở, hắn tức thì cảm thấy da đầu tê dại, trong nháy mắt đã không biết chạy đi đâu trốn rồi.

Bạn bè bên cạnh hắn không khỏi dở khóc dở cười.

“Từ nay về sau trong Hồng Hoang không còn Đông Vương Công nữa sao?” “Thay vào đó là Đông Hoa Đế Quân?” Tất cả mọi người đều đang suy ngẫm ý nghĩa trong đó.

Bởi vì đây không phải chỉ đơn giản là đổi một cái tên.

Đại Đạo văn tự đã viết rõ ràng, Đông Vương Công đây là đã vứt bỏ tất cả nhân quả của bản thân, cắt đứt mọi niệm tưởng quá khứ, đổi tên thành Đông Hoa.

Ý vị trong đó hiển nhiên khó mà diễn tả. -------- Mà Chuẩn Đề Thánh nhân của Tây Phương Giáo lúc này cũng trố mắt kinh ngạc.

“Từ bỏ mọi nhân quả quá khứ, đoạn tuyệt mọi niệm tưởng trước đây… từ nay tái sinh sao?” “Dường như… đây mới là thật sự độn nhập không môn sao?” “Đây mới là thật sự tiến vào tâm cảnh cực lạc sao?” Chuẩn Đề Thánh nhân dường như có chút cảm ngộ.

Chỉ trong khoảnh khắc, trong mắt Chuẩn Đề Thánh nhân tựa như có phật quang nhàn nhạt lộ ra.

Tiếp Dẫn tuy thấy sự thay đổi này, không khỏi mỉm cười nhàn nhạt.

Chuẩn Đề Thánh nhân quả thực có tuệ căn rất sâu, chỉ vì chuyện của Đông Vương Công mà đã có chút đốn ngộ.

Đây quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Nhìn thấy bóng dáng Đông Hoa Đế Quân và Đại Đạo văn tự, chúng sinh Hồng Hoang đều có phản ứng khác nhau.

Tây Vương Mẫu ở núi Côn Luân lúc này sắc mặt cũng có chút khó coi.

Thời gian gần đây, tâm trạng của nàng vẫn luôn khá sa sút.

Nay lại một lần nữa nhìn thấy Đông Vương Công, trong lòng nàng lại dấy lên không ít gợn sóng, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp.

Tây Vương Mẫu không khỏi thở dài một hơi.

Y đã không còn là y của nàng nữa sao?

Mà nàng cũng không còn là nàng của y nữa sao?

Cuối cùng vẫn là thời gian trôi qua, tạo hóa trêu người a.

Vô tận phức tạp cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài sâu thẳm.

Một lát sau, bóng dáng Đông Hoa Đế Quân mới biến mất.

Đại Đạo văn tự cũng theo đó mà biến mất.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Lần này, bóng người diễn hóa ra không làm mọi người thất vọng.

Bởi vì xuất hiện trên không trung, chính là một con Tam Túc Kim Ô che trời lấp đất, vô cùng khổng lồ.

Con Kim Ô này cực kỳ giống với con Kim Ô trước đó, thậm chí cả dung mạo cũng có phần tương tự, thân hình cũng cực kỳ tương tự.

Chỉ có điều con Kim Ô này trông có vẻ hùng tráng hơn mấy phần.

Dáng vẻ như vậy, thực sự khiến người ta tán thưởng không thôi.

Không cần phải nói, đây chính là một đại năng khác của Yêu tộc, Đông Hoàng Thái Nhất.

Đế Tuấn nhìn Đông Hoàng Thái Nhất: "Chúc mừng… xếp ở vị trí cao thứ 29." Đông Hoàng Thái Nhất lại cười khổ một tiếng: "Đại huynh… chuyện này có gì đáng chúc mừng đâu?" "Chỉ là hạng 29 mà thôi… phía trước còn có 28 vị nữa…" "Trừ mấy vị Tổ Vu của Vu tộc ra…" "Những đại năng khác nên lên bảng đã lên hết rồi…" "Cũng không biết những người xếp phía trước rốt cuộc là ai…" "E rằng lại bị Thiên Cơ Lâu chiếm lĩnh bảng xếp hạng…" Nói đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi lắc đầu cười khổ.

Lời nói của Đông Hoàng Thái Nhất tự nhiên đã thu hút sự chú ý của Yêu Đế Đế Tuấn.

Biểu cảm của Yêu Đế Đế Tuấn cũng có chút khó coi.

Đông Hoàng Thái Nhất nói không sai chút nào.

Bởi vì trong thế giới Hồng Hoang, trừ mấy vị Thánh nhân và mấy Tổ Vu kia ra, những đại năng nên lên bảng đã lên hết cả rồi.

Thế nhưng bảng xếp hạng đến nay mới chỉ công bố đến hạng 29, phía trước còn trống tới 28 vị trí.

Nghĩ thôi cũng thấy có chút khủng bố.

Yêu Đế Đế Tuấn mặt mày âm trầm nói: "Hiền đệ nói không sai… Nhục Thân Bảng xếp hạng đến cuối cùng, e rằng lại bị người của Thiên Cơ Lâu chiếm lĩnh." Lúc này trong lòng hắn cũng lo lắng.

Bởi vì một Thiên Cơ Lâu mạnh mẽ như vậy lại muốn bảo vệ Nhân tộc.

Khí vận của Vu Yêu hai tộc đang dần tiêu vong, chủ nhân cuối

cùng của Hồng Hoang, thực sự chính là Nhân tộc.

Vận mệnh của Yêu tộc đã đến mức cực kỳ khó xử.

Nếu cứ thuận theo tự nhiên, Đạo Tổ tất nhiên sẽ khống chế Vu Yêu hai tộc, hoàn thành Vu Yêu Lượng Kiếp.

Kết cục sau này của Yêu tộc tuyệt đối sẽ không tốt đẹp.

Cho dù may mắn không bị diệt, đợi đến khi Nhân tộc quật khởi, tất nhiên sẽ không bỏ qua cho Yêu tộc.

Yêu tộc vẫn sẽ có một kết cục vô cùng thê thảm.

Nếu bây giờ ra tay với Nhân tộc, lại sẽ triệt để đắc tội Thiên Cơ Lâu.

Yêu tộc rốt cuộc nên đi đâu về đâu?

Đế Tuấn không khỏi phiền muộn.

Hắn tuy là Yêu Đế của Yêu tộc, nhưng gánh nặng trên vai hắn có ai hiểu được?

Đế Tuấn ngẩng đầu lên, nhìn bản thể nhe nanh múa vuốt của Thái Nhất, trong mắt không khỏi lộ ra một tia biểu cảm khó xử.

Vạn ngàn tâm tư cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài không lời.

Có lẽ chỉ có Thiên Hậu Hi Hòa mới có thể hiểu được hắn chăng?

Đại Đạo văn tự vào lúc này đột nhiên giáng xuống. [“Hồng Hoang Nhục Thân Bảng, hạng 29: Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng của Yêu tộc.

Chương 276

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Thân là Đông Hoàng Yêu tộc, chấp chưởng sinh tử Yêu tộc, đại khí vận gia thân, chiến lực nhục thân cử thế vô song.

Trị số chiến lực nhục thân: 178.300.000."] Lần này chúng sinh Hồng Hoang cũng không kinh ngạc lắm.

Bởi vì tất cả mọi người đều nhận ra, sinh linh trên không trung chính là Đông Hoàng Thái Nhất.

Hồi lâu sau, bóng dáng vô cùng mạnh mẽ của Đông Hoàng Thái Nhất trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại Đạo văn tự cũng theo đó mà biến mất.

Thay vào đó là một luồng siêu cấp kim quang khác.

Tất cả mọi người đều dần trở nên hừng hực.

Rốt cuộc là sinh linh nào có thể áp chế Đông Hoàng Thái Nhất trên Nhục Thân Bảng?

Mọi người đều ngẩng đầu quan sát.

Kim quang trên không trung bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Một lát sau, kim quang đột nhiên phóng đại, một bóng người vô cùng vĩ ngạn lúc ẩn lúc hiện trên không trung.

Chỉ là bóng người này vẫn đang trong quá trình diễn hóa, cụ thể là ai, không nhìn rõ được.

Nhưng tất cả mọi người trong lòng đều hiểu rõ, bóng người đang diễn hóa trên không trung chính là hình thái chiến đấu Titan của Vu tộc.

Dù sao ngoài Vu tộc ra, giữa trời đất rất hiếm có người khổng lồ như vậy.

Hồi lâu sau, bóng người trên không trung cuối cùng dần dần mờ đi, thay vào đó là một bóng người vô cùng vĩ ngạn.

Nhìn thấy bóng dáng khổng lồ như vậy, tất cả mọi người đều kinh ngạc thốt lên.

Một số nữ tính nhát gan lúc này trực tiếp che miệng lại, dù sao bóng người này thực sự quá kinh hãi.

Chỉ thấy bóng người trên không trung là một hình tượng nửa người nửa chim.

Đầu là đầu của người bình thường, mặt chữ quốc, dung mạo bình thường.

Nhưng tiếp theo lại nối với một thân chim khổng lồ, là một hình tượng mặt người thân chim tiêu chuẩn.

Kẻ nửa người nửa chim này có dái tai rất lớn, hai bên tai đều treo một con rắn xanh.

Lúc này, hai con rắn xanh này đang nhe nanh múa vuốt trên không trung.

Mà trong tay của người khổng lồ này lại cầm một con rắn đỏ khổng lồ, còn lớn hơn hai con rắn xanh kia.

Hình tượng như vậy đã đủ đáng sợ rồi, nhưng đáng sợ hơn nữa là xung quanh bóng người này lại lan tràn vô tận lôi xà.

Vô tận sấm sét biến ảo bên cạnh bóng người này.

Nhìn từ xa, bóng người này quả thực giống như một vị Lôi Thần có hình dáng kỳ quái.

"Ầm!!!" Tất cả mọi người vào khoảnh khắc này đều kích động

lên, thậm chí hoàn toàn sôi trào huyên náo.

Bởi vì bóng người trên không trung này, tất cả mọi người đều nhận ra.

Đây là Vu tộc a, hơn nữa còn là Tổ Vu của Vu tộc!

Bóng người này chính là Điện Chi Tổ Vu, một trong mười hai Tổ Vu của Vu tộc!

Các Tổ Vu của Vu tộc cuối cùng cũng xuất hiện trên bảng xếp hạng sao?

Quả thực là đến muộn a.

Các đại năng Hồng Hoang nên lên bảng đã lên hết cả rồi.

Yêu Hoàng Phục Hy, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn, Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ, Đông Vương Công, v.v.

Những người nên lên bảng đã có mặt trên bảng hết rồi.

Bây giờ chỉ còn lại các Tổ Vu của Vu tộc và các vị Thánh nhân.

Xem ra nhục thân của Vu tộc quả nhiên mạnh mẽ a.

Người ta nói nhục thân của Tổ Vu có thể sánh ngang với Thánh nhân, thậm chí còn có thể mạnh hơn cả nhục thân của Thánh nhân.

Xem ra lời đồn không sai a.

Phải biết Điện Chi Tổ Vu Ông Tư trong số các Tổ Vu thực lực xếp sau.

Bây giờ đã xếp hạng 28, điều này đủ để chứng minh sự mạnh mẽ của nhục thân Vu tộc.

Nhưng lúc này nhiều người lại phát hiện ra một tình huống quỷ dị.

“Mười hai Tổ Vu xuất hiện rồi sao?” “Nhục thân của 12 Tổ Vu

trong Hồng Hoang đều là tồn tại đỉnh cao nhất, dù sao nguyên thần của họ có khiếm khuyết, không thể tu luyện đạo pháp." "Nhưng nhục thân đáng sợ như vậy, lại chỉ xếp hạng 28 sao?" "Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Thực sự quá kinh hãi và đáng sợ rồi phải không?" "Những kẻ xếp hạng phía trước rốt cuộc là ai vậy?

Sao ta cảm thấy có chút khủng bố nhỉ?" Vô số đại thần thông giả Hồng Hoang vào khoảnh khắc này không ai không chấn kinh.

Bóng người trên không trung dù sao cũng là Điện Chi Tổ Vu a… lại sớm đã lên bảng xếp hạng.

Điều này thực sự vượt ngoài dự liệu của đại đa số người Hồng Hoang.

Trấn Nguyên Tử ở Ngũ Trang Quán núi Vạn Thọ lúc này cũng đầy mặt kinh ngạc.

Sau khi kinh ngạc lại có chút khó tin. 12 Tổ Vu do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành… lúc này đã lên bảng rồi sao?

Quả thực là có chút quá sớm.

Mà các đại năng Vu tộc lúc này cũng từng người từng người sững sờ.

Mọi người đều lộ ra vẻ khó tin.

"Luyện chế Tổ Vu Ông Tư đại nhân lại lên bảng sớm như vậy sao?" "Có nhầm lẫn gì không?

Sao ta cảm thấy có chút không tin nổi nhỉ?" Vô số sinh linh Vu tộc vào khoảnh khắc này đều có chút không thể chấp nhận kết quả này.

Niềm kiêu hãnh của bọn họ vào khoảnh khắc này dường như có chút tan vỡ.

Trong đại điện Tổ Vu, mấy bóng người kia lúc này cũng đột nhiên cứng đờ.

Không khí đột nhiên yên tĩnh lại.

Có một giọng nói truyền ra.

“Sao có thể như vậy?

Thân thể Điện Chi của Ông Tư lại chỉ xếp hạng 28 sao?” “Chẳng lẽ Hồng Mông Nhục Thân Bảng sẽ xảy ra biến cố gì sao?” “Nếu thật sự như vậy, đối với Vu tộc chúng ta mà nói là họa không phải phúc a…” “Ta có một dự cảm không lành, tiếp theo e rằng sẽ có chuyện gì đó vượt ngoài dự liệu xảy ra.” “Ngay cả Nhục Thân Bảng, Vu tộc họ cũng không thể xưng bá sao?

Xem ra nước trong thế giới Hồng Hoang thực sự rất sâu a…” Ngay lúc tất cả đại năng đều đang chìm trong chấn động sâu sắc, trên không trung cuối cùng cũng truyền đến Đại Đạo văn tự: [“Hồng Hoang Nhục Thân Bảng, hạng 28: Tổ Vu Ông Tư.

Một trong mười hai Tổ Vu của Vu tộc, Điện Chi Tổ Vu, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành.

Mặt người thân chim, tai treo rắn xanh, tay cầm rắn đỏ, sở hữu pháp tắc Điện chi tàn khuyết.

Thân thể sấm sét, uy lực vô cùng.

Trị số chiến lực nhục thân: 219.800.000.”] Sau khi thấy tin tức này, tất cả mọi người không khỏi kinh ngạc thốt lên.

Tổ Vu không hổ là Tổ Vu!

Bước nhảy vọt quá lớn, thực sự có chút biến thái.

Trị số chiến lực nhục thân của Đông Hoàng Thái Nhất chỉ có 170

triệu, mà trị số chiến lực nhục thân của Điện Chi Tổ Vu lại đạt tới 220 triệu.

Bước nhảy vọt này cũng thực sự quá lớn rồi phải không?

Đây quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Chênh lệch giữa hai người lại có đến hơn 40 triệu.

Cũng có nghĩa là giữa hai người, lại chênh lệch cả một Hình Thiên còn hơn.

Điều này đủ để nói lên sự mạnh mẽ của nhục thân Tổ Vu.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc, bóng dáng vô cùng khổng lồ và hùng vĩ này cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một luồng thần quang khác.

Luồng kim quang này cũng vô cùng hùng vĩ và bao la.

Tuy chưa thật sự diễn hóa thành công, nhưng đã có một bóng dáng vô cùng khổng lồ hùng vĩ xuất hiện.

Chúng sinh thấy cảnh này lại một phen kinh hô.

"Chẳng lẽ lại là một vị Tổ Vu sao?" Nhiều người vào khoảnh khắc này không khỏi lẩm bẩm.

Chương 277

Hồi lâu sau, bóng dáng trên không trung này cuối cùng cũng diễn hóa ra.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy bóng dáng này, lại một phen kinh hô.

Bởi vì bóng dáng này thực sự quá khủng bố.

Nhìn hình tượng tổng thể của bóng dáng này, lại còn đáng sợ hơn cả Điện Chi Tổ Vu Ông Tư.

Chỉ thấy bóng dáng che trời lấp đất trên không trung là mặt người thân hổ.

Một gương mặt vô cùng yêu diễm lại mọc trên thân hổ.

Mà trên hai tai của nó, lại cũng đeo hai con rắn khổng lồ.

Trực tiếp khiến nhiều người rùng mình.

Hình tượng này quái dị đến mức nào thì quái dị đến mức đó.

Nhiều người thậm chí nhìn mà da đầu tê dại.

Trên thân thể con hổ đó, lại có vô số vảy bay lượn quỷ dị, trông có chút giống kỳ lân.

Lưng mọc hai đôi cánh xương khổng lồ.

Dưới thân lại cưỡi hai con sinh vật quỷ dị tựa rồng tựa rắn.

Thấy bóng dáng khủng bố như vậy, chúng sinh Hồng Hoang tức thì rùng mình.

"Vu tộc làm sao vậy a?" "Chẳng lẽ bọn họ có thù với rắn sao?" "Trên tai đeo rắn, dưới chân còn phải đạp rắn…" "Điện Chi Tổ Vu Ông Tư phía trước cũng vậy… trên tai đeo rắn, trong tay cầm rắn…"

“Người Vu tộc đều thích chơi rắn sao?” “Suỵt… ngươi không muốn sống nữa à?

Nếu chọc giận Vu tộc, cẩn thận cái mạng nhỏ khó giữ a…” “Vu tộc lại không phải Yêu tộc… Tổ Vu… vẫn tương đối dễ nói chuyện…” Chúng sinh Hồng Hoang đều bàn tán sôi nổi.

Một lát sau, Đại Đạo văn tự cuối cùng cũng hạ xuống. [“Hồng Hoang Nhục Thân Bảng, hạng 27: Vu tộc Nhục Thu.

Một trong mười hai Tổ Vu của Vu tộc, Kim Chi Tổ Vu, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Mặt người thân hổ, thân khoác vảy vàng, lưng mọc hai cánh, tai trái đeo rắn, chân đạp rồng, nắm giữ pháp tắc Kim chi tàn khuyết.

Thân thể Canh Kim, uy lực vô cùng.

Trị số chiến lực nhục thân: 224.000.000.”] Chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại một phen kinh ngạc.

“Chẳng lẽ tiếp theo đều là Tổ Vu sao?” “Cái này có chút không chắc chắn đâu?” “Dù sao nhục thân của Tổ Vu cũng có mạnh có yếu, nói không chừng giữa chừng sẽ xen kẽ các đại năng khác.” “Chúng ta cứ chăm chú quan sát đi.” “Rốt cuộc thế nào?

Một lát nữa là có thể thấy rõ.” Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang bàn luận, Đại Đạo văn tự và bóng dáng khổng lồ kia biến mất.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Một lát sau, lại có một bóng dáng vô cùng khổng lồ diễn hóa ra.

“Quả nhiên, quả nhiên lại là một vị Tổ Vu sao?” “Phải biết có tới mười hai Tổ Vu lận, đây mới chỉ lên bảng hai người mà thôi…” “Nói cũng đúng, chúng ta cứ yên lặng chờ đợi là được…” Ngay lúc mọi người bàn luận, bóng dáng trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa

ra.

Bóng dáng che trời lấp đất kia thực sự có chút khủng bố.

Lại là một kẻ mặt người thân thú.

Khuôn mặt người của kẻ này trông cực kỳ khó coi, toàn thân tím ngắt, trong màu tím thậm chí còn mơ hồ lộ ra rất nhiều hắc khí.

Trong miệng, trong mũi, trong mắt, thậm chí cả trong tai cũng đang tuôn ra độc khí màu đen.

Hình tượng này thực sự quá khủng bố, là một loại đáng sợ không thể dùng lời để miêu tả.

Ngoài ra, trên đầu mọc hai cái tai, giống như tai chó, thẳng tắp chỉ lên trời.

Hai cái tai này cực kỳ lớn.

Chuyện quỷ dị đã xảy ra, trên tai của nó lại treo hai con rắn xanh.

Thấy đến đây, mọi người trong Hồng Hoang không khỏi nổi da gà, bởi vì những người Vu tộc này thực sự có sở thích quái ác, không phải trên tai xỏ rắn, thì là trên tai treo rắn.

Chẳng lẽ những Tổ Vu này thực sự có thù oán với rắn sao?

Nhiều người không khỏi dở khóc dở cười.

Bên dưới khuôn mặt khủng bố này là thân thể của một con dã thú không tên.

Thân thể con dã thú này độc nhất vô nhị, chân sau cực ngắn, hai chi trước lại đặc biệt dài, trông nửa đứng nửa ngồi.

Trên thân của con quái vật khổng lồ này lan tràn sương mù màu tím đen nồng nặc.

Hình tượng này đáng sợ đến mức nào thì đáng sợ đến mức đó.

Thấy hình tượng này, chúng sinh Hồng Hoang đều kinh hô.

Bởi vì bọn họ đều nhận ra bóng dáng này.

"Đây chẳng phải là Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi, một trong mười hai Tổ Vu sao?" Đối với vị Tổ Vu này, chúng sinh Hồng Hoang vẫn rất hiểu rõ.

Bởi vì kẻ này sát khí đặc biệt nặng.

Yêu tộc chết trong độc khí của nó, quả thực nhiều không đếm xuể.

Kẻ này không phải là một kẻ dễ chọc.

Trong Hồng Hoang, ngay cả mấy vị Thánh nhân cũng không mấy khi chọc vào Xa Bỉ Thi.

Kẻ này một khi nổi điên lên, ngay cả Thánh nhân cũng dám hạ độc.

Nếu Thánh nhân bị nó hạ độc, cho dù không chết, e rằng cũng phải tiêu chảy mấy ngày, hoặc là đau đớn mấy ngày.

Đồng thời, Xa Bỉ Thi cũng là tồn tại khó chọc nhất trong Hồng Hoang.

Vào khoảnh khắc này, nhiều người đều lộ ra vẻ chán ghét.

Một lát sau, Đại Đạo văn tự giáng xuống. ["Hồng Hoang Nhục Thân Bảng, hạng 26: Vu tộc Xa Bỉ Thi.

Một trong mười hai Tổ Vu của Vu tộc, Độc Chi Tổ Vu, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, mặt người thân thú, hai tai tựa chó, tai treo rắn xanh.

Sở hữu pháp tắc Độc chi tàn khuyết.

Nhục thân độc tố, uy lực vô cùng.

Trị số chiến lực nhục thân: 229.800.000."] Sau khi thấy Đại Đạo

văn tự, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại một phen kinh hô.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc, bảng xếp hạng vẫn tiếp tục được công bố. ["Hồng Hoang Nhục Thân Bảng, hạng 25: Vu tộc Cường Lương.

Một trong mười hai Tổ Vu, Lôi Chi Tổ Vu, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Miệng ngậm rắn, tay cầm rắn, đầu hổ thân người, bốn móng, khuỷu tay dài, nắm giữ pháp tắc Lôi chi tàn khuyết.

Thân thể sấm sét, uy lực vô cùng.

Trị số chiến lực nhục thân: 231.800.000."] --------- ["Hồng Hoang Nhục Thân Bảng, hạng 24: Vu tộc Cú Mang.

Một trong mười hai Tổ Vu, Mộc Chi Tổ Vu, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành.

Nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Xanh như trúc biếc, thân chim mặt người, chân đạp hai rồng, nắm giữ pháp tắc Mộc chi tàn khuyết.

Thân thể cây cối, uy lực vô cùng.

Trị số chiến lực nhục thân: 236.960.000."] --------- ["Hồng Hoang Nhục Thân Bảng, hạng 23: Vu tộc Thiên Ngô.

Phong Chi Tổ Vu của Vu tộc, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành.

Nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Tám đầu mặt người, thân hổ mười đuôi, nắm giữ pháp tắc Phong chi tàn khuyết.

Nhục thân gió, uy lực vô cùng.

Trị số chiến lực nhục thân: 243.380.000."] Khi bảng xếp hạng

được công bố đến đây, nhiều đại năng Hồng Hoang đã phát hiện ra một hiện tượng kỳ lạ.

Có người thậm chí kinh hô thành tiếng.

"Sao vậy?" "Tại sao Huyền Minh vẫn chưa lên bảng?" "Phải biết Huyền Minh là người yếu nhất trong mười hai Tổ Vu, tại sao đến giờ vẫn chưa lên bảng?" Nhiều người vào khoảnh khắc này như phát hiện ra một vùng đất mới, ai nấy đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Có đại năng vào khoảnh khắc này trực tiếp kinh hô thành tiếng.

Nghe tiếng người này, tất cả mọi người đều sững sờ, sau đó cũng bắt đầu nghi hoặc.

Người này nói không sai chút nào, Huyền Minh vẫn luôn là người có thực lực yếu nhất trong mười hai Tổ Vu.

Tại sao các Tổ Vu khác đã lên bảng sáu người rồi mà Huyền Minh lại vẫn chưa lên bảng?

Chương 278

Có ẩn tình gì trong đó chăng?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghi hoặc, một đại năng khác không khỏi bĩu môi.

"Huyền Minh đã vào Thiên Cơ Lâu, nói không chừng lúc này đã nhận được tạo hóa của Thiên Cơ Lâu rồi." "Thường Nga và Cửu Thiên Huyền Nữ sau khi vào Thiên Cơ Lâu đều nhận được sự chỉ điểm của Yêu Yêu." "Hai người đó đều tiến bộ thần tốc." "Huyền Minh không có lý do gì không được chỉ điểm, nói không chừng Huyền Minh lúc này còn mạnh hơn cả Đế Giang…" Nghe lời của người này, chúng sinh Hồng Hoang đều gật đầu tán thành.

Lời này nói không sai, Huyền Minh lúc này còn không biết đã mạnh đến mức nào nữa.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này lại một phen kinh ngạc.

Cùng với việc bảng xếp hạng được công bố, sự mong đợi của họ cũng đã đạt đến đỉnh điểm.

Mỗi một đại năng đều khiến họ nhìn đến trố mắt kinh ngạc.

Dù sao bây giờ công bố đều là chân thân của mười hai Tổ Vu a… Bây giờ không xem cho kỹ thì còn đợi đến khi nào?

Cùng lúc đó, nhiều người lại có chút kinh ngạc.

"Thật không ngờ, trong mười hai Tổ Vu, Xa Bỉ Thi, Cường Lương, Nhục Thu, Cú Mang, Thiên Ngô lại không thể vào top 20, điều này thực sự khiến người ta vô cùng kinh ngạc a." "Những kẻ xếp hạng phía trước rốt cuộc sẽ đáng sợ đến mức nào nhỉ?" "Ta đã có một dự cảm không tốt… e rằng thứ hạng tiếp theo sẽ vượt ngoài sức

tưởng tượng của chúng ta.” Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc, cuối cùng lại có một luồng kim quang hạ xuống.

Luồng kim quang này sau khi xuất hiện trên không trung liền diễn hóa mãnh liệt.

Sau đó, một bóng dáng che trời lấp đất lúc ẩn lúc hiện từ trong kim quang.

Thấy bóng dáng này, nhiều đại năng trong Hồng Hoang vào khoảnh khắc này đều kinh hãi muốn chết, mồ hôi lạnh túa ra.

Lúc này, con quái vật khổng lồ xuất hiện trên không trung lại còn to lớn hơn cả thân thể của mấy vị Tổ Vu trước đó.

Nhìn từ bên ngoài, bóng dáng vô cùng khổng lồ này có chút giống rắn, nhưng lại có chút giống rồng, hoặc có thể nói là sự kết hợp giữa rồng và rắn.

Điều quái dị nhất là đầu rồng của sinh vật này có hình dáng cực kỳ quái dị.

Bất kể là mắt hay mũi, vị trí đều có chút kỳ lạ.

Rõ ràng là một cái đầu rồng vô cùng khổng lồ, nhưng khi kết hợp lại lại có chút giống mặt người.

Quả thực vô cùng quái dị.

Trên đầu có khuôn mặt người này mọc hai cái sừng vô cùng lớn, hai cái sừng này phảng phất như cây đại thụ chống trời, thẳng tắp vươn lên mây.

Một cái miệng khổng lồ cực kỳ đơn giản, hơi hé mở, liền thấy bên trong đầy rẫy vô số răng nanh, mỗi chiếc răng nanh đều sắc bén như thiên đao.

Xuyên qua răng nanh có thể thấy được tình hình bên trong, đen

ngòm một mảng sâu không thấy đáy, phảng phất như vực sâu khổng lồ.

Hai bên miệng vực sâu mọc hai bộ râu, lúc này, hai bộ râu vô cùng khổng lồ này đang bơi lượn trong không trung.

Thân thể phía sau lúc ẩn lúc hiện giữa kim quang, lớn không biết mấy vạn dặm.

Hồi lâu sau, kim quang mới cuối cùng tan biến.

Bóng dáng phía sau cuối cùng cũng lộ ra hoàn toàn.

Thân thể vô cùng khổng lồ uốn lượn sau đầu rồng, trên không trung dường như còn có vẻ có chút chật chội.

Thực sự khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Thấy con sinh vật này, tất cả mọi người đều hít một ngụm khí lạnh.

Sinh vật này tuy họ rất ít khi gặp, nhưng đều đã từng nghe nói qua.

Con sinh vật này, chẳng phải là Chúc Cửu Âm của Vu tộc sao?

Chúc Cửu Âm cũng là siêu cấp cường giả nổi tiếng nhất trong Hồng Hoang.

Y nổi danh chính là vì thân thể cực kỳ to lớn, cũng là một trong số ít những thân thể trong Hồng Hoang có thể sánh ngang với Côn Bằng.

Nghe nói Chúc Cửu Âm to lớn đến che trời lấp đất.

Mắt mở là ngày, mắt nhắm là đêm.

Hít một hơi, Hồng Hoang liền vào mùa đông.

Thở một hơi, Hồng Hoang liền vào mùa hạ.

Câu nói này tuy cực kỳ khoa trương, nhưng cũng đủ để nói lên sự mạnh mẽ của Chúc Cửu Âm.

Không ngờ Chúc Cửu Âm vô cùng mạnh mẽ lại chỉ xếp hạng 22.

Điều này thực sự khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Trong đại điện Tổ Vu, Chúc Cửu Âm nhìn hư ảnh trên không trung, không khỏi tán thưởng.

"Hồng Mông Tử Kim Bảng này quả nhiên là toàn tri toàn năng." "Lại có thể diễn hóa ta không sai một ly, ngay cả bản tôn cũng không thể tưởng tượng được." Chúc Cửu Âm tán thưởng một hồi, sau đó liền quay mặt sang nhìn Đế Giang bên cạnh.

"Đại ca, đại ca chính là đại ca." "Vốn tưởng rằng dựa vào nhục thân ta có thể mạnh hơn huynh, bây giờ xem ra hết hy vọng rồi." "Ta chỉ xếp hạng 22 trên Nhục Thân Bảng… lại còn không vào được top 20… ai…" Đế Giang bên cạnh nhìn Chúc Cửu Âm một cái, không khỏi cười ha ha.

"Muốn so với ta?

Còn kém xa lắm." Chúc Cửu Âm không khỏi bĩu môi.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc, Đại Đạo văn tự mới khoan thai hạ xuống. ["Hồng Hoang Nhục Thân Bảng, hạng 22: Vu tộc Chúc Cửu Âm.

Một trong mười hai Tổ Vu của Vu tộc, Thời Gian Tổ Vu, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Tay người thân rồng, toàn thân màu đen huyền, nắm giữ pháp tắc Thời Gian tàn khuyết.

Nhục thân thời gian, uy lực vô cùng.

Trị số chiến lực nhục thân: 319.990.000."] Sau khi thấy những Đại Đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại một phen kinh ngạc.

Bởi vì trị số chiến lực nhục thân của Chúc Cửu Âm mạnh hơn trị số chiến lực nhục thân của Thiên Ngô quá nhiều.

Trị số chiến lực nhục thân của Thiên Ngô là 243.380.000, mà trị số chiến lực nhục thân của Chúc Cửu Âm lại là 319.990.000.

Chênh lệch trong đó có thể tưởng tượng được.

Nhưng chiến lực của Chúc Cửu Âm quả thực mạnh mẽ, ngay cả trong mười hai Tổ Vu, trị số chiến lực của Chúc Cửu Âm cũng xếp hàng đầu.

Dù sao cũng là Thời Gian Tổ Vu, chiến đấu lực bùng nổ.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc, đột nhiên có một vị đại năng phát hiện ra một chuyện kỳ lạ.

"Sao vậy?" "Tại sao Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công và Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung không lên bảng?" "Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm đều đã lên bảng, tại sao Cộng Công và Chúc Dung không lên bảng?" "Chẳng lẽ Cộng Công và Chúc Dung mạnh hơn Chúc Cửu Âm sao?" "Không thể nào, tuyệt đối không thể nào." "Cho dù chiến đấu lực của Chúc Dung và Cộng Công cực kỳ mạnh mẽ, cũng không phải là đối thủ của Chúc Cửu Âm." "Vậy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" "Tại sao Thời Gian Tổ Vu đều đã lên bảng, hai vị Tổ Vu Thủy Hỏa lại không lên bảng?" "Chẳng lẽ thật sự có ẩn tình gì sao?" Vô số người không khỏi thắc mắc.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang lấy làm lạ, một ý nghĩ chợt nảy ra trong đầu tất cả mọi người.

Chẳng lẽ Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung và Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công đã không xong rồi sao?

Phải biết rằng, năm xưa bọn họ đã phạm phải sai lầm động trời, húc gãy cả núi Bất Chu, gây ra sát kiếp ngút trời.

Hai vị Tổ Vu dựa vào thực lực vô cùng cường hãn chống đỡ đến tận bây giờ đã là chuyện cực kỳ không dễ dàng.

Chẳng lẽ đến hiện tại, hai vị Tổ Vu cuối cùng cũng không chống đỡ nổi nữa sao?

Ngay cả Bảng Xếp Hạng Nhục Thân cũng không lên nổi ư?

Nghĩ đến đây, rất nhiều đại năng không khỏi lắc đầu thở dài.

Xem ra Vu tộc trong khoảng thời gian này thật sự rất thê thảm.

Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công và Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung ngay cả Bảng Xếp Hạng Nhục Thân cũng không vào được.

Mất đi hai viên đại tướng trong phút chốc, thực sự khiến người ta có chút tiếc nuối.

Rất nhiều người vào khoảnh khắc này không khỏi thì thầm bàn tán.

Vốn dĩ trong trận chiến Vu Yêu, Vu tộc chiếm thế thượng phong.

Nay tình thế xoay vần, e rằng phong thủy đã đổi chiều.

Trên không trung, thân thể khổng lồ của Chúc Cửu Âm dần dần biến mất.

Đại Đạo văn tự cũng theo đó tan biến không còn dấu vết.

Thiên địa vào khoảnh khắc này lại khôi phục sự trong sáng.

Tất cả mọi người đều thở phào một hơi.

Thứ hạng trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân càng cao, nhục thân của những đại năng này lại càng to lớn, quả thật khiến cho chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy vô cùng áp bức.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang than thở, lại có một luồng ánh sáng khác xuất hiện.

Đám ánh sáng này xuất hiện trên không trung rồi nhanh chóng khuếch tán.

Giây lát sau, một bóng hình mờ ảo hiện ra.

Theo sau sự biến mất của kim quang, một cây đại thụ to lớn không gì sánh bằng xuất hiện giữa thiên địa.

Cây đại thụ này quả thực che trời lấp đất, mức độ khổng lồ của nó khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Không gian mười vạn vạn dặm trên không trung đều bị tán cây che trời lấp đất này bao phủ.

Chương 279

Cây này vô cùng to lớn.

Cành lá rậm rạp như một chiếc ô khổng lồ, vươn thẳng vào sâu trong thương khung, dường như có thể xuyên thấu cả trời đất.

Ngoài ra, lại có vô số dây leo phụ sinh từ trên không trung uốn lượn rủ xuống.

Mỗi một sợi dây leo đều tựa như một con thiên xà, trông có phần đáng sợ.

Những sợi dây leo này theo gió lay động trên không trung, quả thực chấn động vô cùng.

Xung quanh cây đại thụ này bao phủ một lớp đạo vận Đại Đạo cực kỳ nồng đậm!

Ngoài ra, còn có những vầng sáng màu vàng nhàn nhạt, trông vừa tuyệt mỹ lại vừa thần bí.

Gió nhẹ giữa trời đất khẽ thổi qua, trên thân cây thần thụ này liền toát ra một luồng khí tức sắc bén không gì sánh bằng.

Nhìn thấy cây thần thụ này, tất cả mọi người đều trố mắt kinh ngạc, gan mật nứt vỡ.

"Đây là…" "Đây không phải là cây Bồ Đề Canh Kim sao?" "Cây Bồ Đề Canh Kim xuất hiện?" "Xếp hạng thứ 21 trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân?" Tất cả mọi người đều trợn to mắt, có chút không dám tin.

Bởi vì cây thế giới thụ xuất hiện trên không trung này, mọi người đều đã từng thấy qua.

Năm xưa khi Bảng Xếp Hạng Linh Căn được công bố, cây đại thụ này đã từng xuất hiện.

Đó chính là bản thể của Tây Phương Nhị Thánh Chuẩn Đề Thánh Nhân, cây Bồ Đề khổng lồ.

Lúc này, cây đại thụ này xuất hiện, điều đó có nghĩa là nhục thân của Chuẩn Đề Thánh Nhân lại không lọt vào top 20.

Đây là chuyện đáng sợ đến mức nào?

Điều này quả thực là một sự châm biếm to lớn.

Chuẩn Đề Thánh Nhân của phương Tây lúc này nhìn thấy bóng hình trên không trung, sắc mặt hơi sững sờ, sau đó liền tối sầm lại.

Trong mắt lộ ra vẻ không dám tin.

"Bần đạo lên bảng?" "Xếp hạng thứ 21 trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân?" Đối với Chuẩn Đề Thánh Nhân mà nói, đây là một đả kích cực lớn, gần như có thể nói là khiến y danh tiếng mất sạch.

Bởi vì nhục thân của y lại ngay cả top 20 cũng không vào được, cũng là vị Thánh nhân đầu tiên lên bảng trong số các Thánh nhân.

Xem ra danh hiệu Thánh nhân yếu nhất đã thật sự rơi vào đầu y rồi.

Ít nhất, xét về độ mạnh của nhục thân, Chuẩn Đề Thánh Nhân y là yếu nhất.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân có chút đen lại, thân thể thậm chí còn hơi run rẩy.

Biến cố này khiến y có chút không thể chấp nhận được.

Dù sao giữa các Thánh nhân, thứ quan tâm nhất chính là thể diện.

Nay Bảng Xếp Hạng Nhục Thân công bố, thể diện của y cũng

theo đó mà mất sạch.

Quan trọng hơn là, nhục thân của y còn không bằng Tổ Vu của Vu tộc.

Nhục thân của Đế Giang, còn có nhục thân của Huyền Minh vẫn chưa xuất hiện, bản thể của y lại xuất hiện trước.

Nói cách khác, về độ mạnh của nhục thân, y thậm chí còn không bằng Tổ Vu Đế Giang… Điều này đối với Chuẩn Đề Thánh Nhân quả thực là một sự sỉ nhục.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân bên cạnh Chuẩn Đề, nhìn thấy bộ dạng này của Chuẩn Đề Thánh Nhân, cũng bất giác thở dài một tiếng trong im lặng.

Y muốn mở miệng khuyên nhủ điều gì đó, nhưng lại không biết phải nói thế nào.

Chuyện này đối với Chuẩn Đề Thánh Nhân đả kích quả thực là cực lớn.

Trong phút chốc, tâm trạng của Tiếp Dẫn Thánh Nhân vào khoảnh khắc này cũng trở nên sa sút một cách khó hiểu.

Tây Phương Nhị Thánh bọn họ quả thực là cực kỳ gian nan.

Trong số các Thánh nhân, hai người bọn họ quả thực thuộc tầng lớp đội sổ.

Ngay cả một Nữ Oa cũng đã khiến Chuẩn Đề Thánh Nhân chịu thiệt lớn.

Cho dù là Tiếp Dẫn Thánh Nhân y, cũng không dám chắc có thể thắng được.

Huống chi là Tam Thanh Thánh Nhân khác?

Tây Phương giáo muốn hưng thịnh, e rằng còn khó khăn hơn trong

tưởng tượng rất nhiều. --------- Đảo Kim Ngao, Bích Du Cung.

Thông Thiên Thánh Nhân sau khi nhìn thấy bản thể của Chuẩn Đề Thánh Nhân xuất hiện, không khỏi bật cười khinh miệt, khóe miệng lộ ra vẻ khinh thường.

"Cái tên Chuẩn Đề này cũng quá mất mặt đi?" "Nhục thân lại ngay cả top 20 cũng không vào được?" "Thậm chí còn không bằng một Tổ Vu của Vu tộc… quả thực là sỉ nhục của Thánh nhân." "Thể diện của Thánh nhân đều bị Chuẩn Đề làm mất sạch rồi…" Thông Thiên Thánh Nhân một mình lẩm bẩm ở đó, nhưng âm thanh lại cực lớn.

Lời nói này như ẩn như hiện lan tỏa khắp bầu trời Hồng Hoang.

Chúng sinh Hồng Hoang tuy nghe không rõ, nhưng ý tứ mà Thông Thiên Thánh Nhân biểu đạt lại vô cùng rõ ràng.

Rõ ràng là coi thường Chuẩn Đề Thánh Nhân, cũng như cực kỳ bất mãn.

Tất cả mọi người không khỏi trong lòng rùng mình.

Thông Thiên Thánh Nhân quả nhiên không hề kiêng dè gì cả, lại ngang nhiên chế giễu Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Đây là hoàn toàn không coi Chuẩn Đề Thánh Nhân ra gì. --------- Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nghe thấy lời nói của Thông Thiên Thánh Nhân.

Khóe miệng cũng lộ ra một đường cong kỳ dị.

Lần này, y cực kỳ tán thành lời nói của Thông Thiên Thánh Nhân.

Nếu bàn về mức độ tự phụ, e rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn xứng đáng là đệ nhất Hồng Hoang.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tính tình cực kỳ cao ngạo.

Trong Hồng Hoang, người có thể lọt vào mắt xanh của y gần như

không có.

Trừ Thái Thượng Lão Tử ra, bất kỳ ai trong mắt y cũng chỉ là tồn tại như cỏ rác.

Ngay cả sư đệ Thông Thiên Giáo Chủ, y cũng có chút coi thường, bởi vì đệ tử dưới trướng Thông Thiên Giáo Chủ đa phần đều là hạng thấp sinh noãn hóa, vô cớ làm hạ thấp danh tiếng của Tam Thanh.

Thông Thiên Giáo Chủ trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn đã có nhiều điểm không bằng, huống chi là Tây Phương Nhị Thánh? --------
Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa lúc này cũng lộ ra vẻ chế giễu vô cùng rõ ràng.

Trên khuôn mặt trở nên vô cùng yêu diễm, biểu cảm chế giễu đó lại càng hiện rõ.

Năm xưa Chuẩn Đề Thánh Nhân miệng tiện, lại dám chế giễu Nữ Oa, nói Nữ Oa là phận nữ nhi, không thể sánh ngang với y.

Khi đó Nữ Oa đã cùng y đại chiến một trận, và còn khiến Chuẩn Đề Thánh Nhân chịu không ít thiệt thòi.

Từ đó, Nữ Oa càng thêm coi thường Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Nay các Tổ Vu còn chưa xếp hạng xong, Chuẩn Đề Thánh Nhân lại lên bảng trước tiên, quả thực là yếu đuối.

Ngay lúc các Thánh nhân đang khinh miệt, Đại Đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng giáng lâm.

Vô số người đều ngẩng đầu quan sát.

Nhục thân của Chuẩn Đề Thánh Nhân, trị số chiến lực rốt cuộc là bao nhiêu? [“Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 21: Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Một trong Tây Phương Nhị Thánh.

Bản thể là Cây Bồ Đề Canh Kim.

Hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, được thiên địa tạo hóa, trong Tử Tiêu Cung nhận được cơ duyên thành thánh, lập nên Tây Phương Đại Giáo, nhận được vô số công đức, cuối cùng tu thành chính quả, đắc đạo thành thánh.

Nhục thân cũng được tăng cường cực mạnh.

Trị số chiến lực nhục thân: 361.350.000."] Sau khi nhìn thấy Đại Đạo văn tự, rất nhiều người không khỏi bĩu môi.

Trị số chiến lực nhục thân của Chuẩn Đề Thánh Nhân quả thực tương đối mạnh mẽ.

Tuy thứ hạng không cao lắm, nhưng cũng không thể xem thường chút nào.

Dù sao cũng là Thánh nhân.

Dù có yếu đến đâu, cũng mạnh hơn Chuẩn Thánh rất nhiều.

Dù là Chuẩn Đề Thánh Nhân có nhục thân không mấy mạnh mẽ trong số các Thánh nhân, trị số chiến lực nhục thân cũng đã đạt đến 361.350.000, mạnh hơn Chúc Cửu Âm xếp hạng 22 đến 40 triệu.

Bề ngoài nhìn vào, chênh lệch 40 triệu không lớn, nhưng trên thực tế, chênh lệch này đã đáng sợ ngoài sức tưởng tượng.

Phải biết rằng, cường giả xếp hạng 100, trị số chiến lực nhục thân mới chỉ có 1 triệu.

So sánh như vậy, quả thật có chút ngoài sức tưởng tượng.

Nhưng dù vậy, Chuẩn Đề Thánh Nhân vẫn là người bị chế giễu.

Đường đường là Thánh nhân, Thánh nhân phương Tây uy chấn Hồng Hoang từ vạn cổ đến nay, nhục thân lại còn không bằng một Tổ Vu.

Chương 280

So sánh như vậy quả thực là một sự sỉ nhục, thật quá thảm hại.

Phải biết rằng, trong số các Tổ Vu của Vu tộc, đến nay mới chỉ có 7 vị lên bảng.

Trừ hai vị Thủy Hỏa Tổ Vu ra, còn có Huyền Minh, Hậu Thổ, và Đế Giang ba vị Tổ Vu.

Nói cách khác, ít nhất có ba vị Tổ Vu có nhục thân vượt trên Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Chuẩn Đề Thánh Nhân quả thực đã trở thành một trò cười.

Hồi lâu sau, bản thể của Chuẩn Đề Thánh Nhân biến mất không còn dấu vết.

Đại Đạo văn tự cũng theo đó mà biến mất.

Nhưng tiếng bàn tán vẫn không ngớt, điều này không khỏi khiến sắc mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân càng thêm đen lại, nhưng lại không thể phát tác.

Bởi vì một khi y phát tác, đó chẳng khác nào tức giận đến mất khôn.

Không chỉ là Thánh nhân yếu nhất, còn trở thành Thánh nhân có lòng dạ hẹp hòi nhất.

Đến lúc đó, dù chúng sinh Hồng Hoang không nói, trong lòng cũng sẽ coi thường y.

Vì vậy, y chỉ có thể gắng gượng nhẫn nhịn, dù có cắn nát răng cũng phải nuốt vào bụng.

Hồi lâu sau, cuối cùng lại có một luồng kim quang khác xuất hiện.

Luồng kim quang này xuất hiện liền vô cùng rực rỡ, ánh sáng chói lòa chiếu rọi lòng người.

Giây lát sau, lại có một bóng hình vô cùng to lớn ẩn hiện trong kim quang.

Mọi người đều ngẩng đầu quan sát.

Một bóng hình vô cùng hùng vĩ, mênh mông xuất hiện giữa trời đất.

Nhìn thấy bóng hình vô cùng quỷ dị mà lại dữ tợn trên không trung, tất cả mọi người đều có chút kinh hãi.

Xuất hiện trên không trung lại là một quả cầu màu vàng đất vô cùng to lớn.

Quả cầu này chính là thân thể không gì sánh bằng và cực kỳ dữ tợn đó.

Toàn thân nó có màu vàng đất.

Cái đầu khổng lồ nối liền với thân thể không có gì cả, chỉ có một cái miệng khổng lồ như vực sâu, cực kỳ dữ tợn, khiến cho bóng hình này giống như một cái túi lớn màu vàng đất.

Hình tượng này quả thực quá mức đáng sợ.

Nhìn thấy hình tượng này, rất nhiều người đều có chút tê dại da đầu.

Càng quỷ dị hơn lại không chỉ dừng ở đó.

Cái túi thịt khổng lồ này lại có sáu cái chân, sáu cái chân lớn xếp hàng trước sau, quả thực vô cùng khủng bố.

Trên lưng còn có bốn cái cánh khổng lồ.

Hai cái phía trước giống như cánh bướm, vô cùng lộng lẫy.

Hai cái phía sau lại như cánh chim ưng, dang rộng ra che trời lấp đất.

Hình tượng này quả thực khủng bố như vậy.

Bản thể của Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất là Tam Túc Kim Ô đã đủ dữ tợn và đáng sợ rồi, các Tổ Vu khác cũng đủ đáng sợ.

Nhưng so với thân ảnh này, lại kém xa rất nhiều.

Trước mặt sinh vật này, các sinh vật khác quả thực là con kiến so với con voi.

Ngay cả Chúc Cửu Âm, người có thực lực xếp thứ hai trong số các Tổ Vu, so với nó cũng có nhiều điểm không bằng.

Chỉ nhìn thần uy của con cự thú này, quả thực đã có chút ngoài sức tưởng tượng.

Nhìn thấy con cự thú vô cùng khủng bố và dữ tợn này, tất cả mọi người đều căng thẳng nuốt nước bọt.

"Đây là…" "Đây là bản thể của Đế Giang đại nhân, thủ lĩnh của Thập Nhị Tổ Vu." Vào khoảnh khắc này, sinh linh Hồng Hoang đều dậy sóng.

Nhìn bóng hình khổng lồ trên không trung, tất cả mọi người đều lộ vẻ chấn động vô cùng.

Về hung danh của Đế Giang, cả Hồng Hoang không ai không biết, không ai không hiểu.

Đế Giang là người nắm quyền thực tế của Vu tộc, cũng là một tồn tại siêu cấp có thể dựa vào sức mạnh nhục thân của mình để đối đầu trực diện với Hỗn Độn Chung.

Nếu bàn về thực lực chân chính của bản thân, ngay cả Đế Tuấn và

Đông Hoàng Thái Nhất so với Đế Giang, e rằng cũng có nhiều điểm không bằng.

Hai vị Yêu Đế dựa vào pháp bảo của mình mới có thể đấu ngang tài ngang sức với Đế Giang.

Điều này đủ để cho thấy sự khủng bố của Đế Giang.

Thường ngày, Đế Giang rất ít khi để lộ bản thể của mình, đa số đại năng Hồng Hoang thậm chí còn chưa từng thấy qua.

Nay Hồng Mông Tử Kim Bảng để lộ bản thể của Đế Giang, lập tức khiến vô số sinh linh kinh ngạc.

Trong truyền thuyết, bản thể của Đế Giang được gọi là Hỗn Độn, thủ lĩnh của Tứ Hung Thiên Địa.

Gần như cũng có thể gọi Hỗn Độn là thủ lĩnh của hung thú thiên hạ.

"Ngươi có mạnh đến đâu, ta vẫn là gió đông nam tây bắc." Điều này đủ để thấy sự khủng bố của Đế Giang.

Ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, khi đối mặt với Đế Giang cũng cực kỳ thận trọng.

Có lời đồn rằng Đế Giang đã nhận được một nửa tinh huyết của Bàn Cổ.

Còn lời đồn này có chính xác hay không thì không ai biết được.

Giây lát sau, Đại Đạo văn tự giáng lâm: ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 20: Vu tộc Đế Giang.

Thủ lĩnh của Thập Nhị Tổ Vu Vu tộc, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, nhục thân đạt đến Chuẩn Thánh.

Hình như túi vàng, đỏ như lửa son, sáu chân bốn cánh, hỗn độn không mặt mũi, thân mang đại khí vận, nắm giữ không gian pháp tắc

tàn khuyết, không gian nhục thân, cử thế vô song.

Trị số chiến lực nhục thân: 444.440.000."] Sự công bố của Đại Đạo văn tự trực tiếp chấn động vô số sinh linh Hồng Hoang.

Không ngờ nhục thân của Đế Giang lại mạnh mẽ đến vậy, lại đạt đến 444.440.000.

Mà nhục thân của Chuẩn Đề Thánh Nhân, chỉ có 361.350.000.

Sức mạnh nhục thân của Đế Giang, lập tức vượt qua Chuẩn Đề Thánh Nhân hơn 80 triệu.

Đây là loại biến thái gì?

Lại mạnh hơn nhục thể của Chuẩn Đề Thánh Nhân nhiều như vậy?

Quả thực khủng bố như vậy.

Nhìn đến đây, rất nhiều người không khỏi khó khăn nuốt một ngụm nước bọt.

Mức độ này, thực sự khiến người ta có chút khó có thể tưởng tượng.

Hồi lâu sau, bản thể của Đế Giang cuối cùng mới biến mất không còn dấu vết.

Đại Đạo văn tự cũng biến mất không còn dấu vết.

Nhưng rất nhiều đại năng vẫn còn có chút kinh hồn chưa định.

Dù sao bản thể của Đế Giang quả thực quá mức khủng bố.

Bản thể của Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã có chút biến thái.

Nay so với bản thể của Đế Giang, quả thực là con kiến so với con voi.

Một số sinh linh có quan hệ không tốt với Vu tộc, vào khoảnh khắc này cũng không khỏi cảm thấy có chút kinh hồn chưa định.

Mãi đến hồi lâu sau, chúng sinh Hồng Hoang mới dần dần từ trong kinh hãi phản ứng lại.

Lúc này trên không trung đã xuất hiện một luồng kim quang kịch liệt khác.

Lần này diễn hóa ra bóng hình, lại có chút nhỏ nhắn, không còn là sinh vật mênh mông vô tận đó nữa.

Hồi lâu hồi lâu sau, kim quang cuối cùng cũng dần dần tối đi.

Thay vào đó, là một thân thể vô cùng kinh diễm.

Chúng sinh Hồng Hoang, định thần nhìn lại, lại là một thiếu nữ thiên kiều bá mị.

Chỉ thấy thiếu nữ trên không trung kia cực kỳ xinh đẹp.

Nhìn qua, khoảng chừng mười tám, mười chín tuổi, hai mươi mốt.

Dung mạo cực kỳ tú lệ đoan trang, một đôi mắt quả thực linh động đến cực điểm, giống như hai tinh linh tinh nghịch đáng yêu.

Dưới sự tô điểm của đôi mắt này, cả người trông mỹ lệ không gì sánh bằng.

Làn da trắng nõn như trứng gà mới bóc, trắng trong hồng hào.

Làn da trắng trong hồng hào, trong suốt như ngọc cùng với đôi môi hồng nhỏ nhắn tạo thành sự tương phản rõ rệt.

Chương 281

Một đôi lúm đồng tiền nhỏ nhắn, cân đối phân bố hai bên má.

Khẽ cười một tiếng, lúm đồng tiền liền ẩn hiện trên má, quả thực đáng yêu đến cực hạn.

Phía sau nàng là một mái tóc cực dài, dài đến tận mắt cá chân.

Mái tóc xanh dài theo gió tung bay phía sau, tỏa ra từng trận hương thơm thanh khiết.

Vòng eo thon thả, tứ chi thon dài, tôn lên khí chất siêu phàm thoát tục như tiên tử.

Trên người mặc một bộ váy trắng dài chấm đất, trên áo thêu hoa văn hồ điệp chìm.

Mái tóc xanh cũng dùng trâm cài hồ điệp khẽ cài lại.

Trong khoảnh khắc liền có một luồng khí tức như gió xuân thổi qua lan tỏa giữa trời đất.

Nhìn thấy người phụ nữ này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang một phen kinh ngạc.

"Người phụ nữ này là ai?" "Đây không phải là...

đây không phải là Tổ Vu Huyền Minh sao?" "Tại sao xuất hiện không phải là bản thể của Huyền Minh?" "Xuất hiện ngược lại là đạo thể của Huyền Minh?" "Chẳng lẽ đạo thể của Huyền Minh còn mạnh hơn bản thể của Huyền Minh sao?" "Tại sao lại như vậy?" "Bản thể của Vu tộc đều mạnh mẽ ngoài sức tưởng tượng, tại sao Huyền Minh xuất hiện lại là đạo thể?" Điều này quả thực là một ngoại lệ.

Chúng sinh Hồng Hoang, lúc này một phen ngơ ngác.

Tất cả mọi người đều cảm thấy khó tin.

Trong truyền thuyết, bản thể của Huyền Minh là một con cự thú vô cùng dữ tợn, dung mạo cực kỳ đáng sợ, thậm chí có thể nói là cực kỳ xấu xí.

Toàn thân mọc đầy gai xương, là một kẻ vô cùng đáng sợ và dữ tợn.

Nhưng nay xuất hiện lại là đạo thể, điều này có chút khiến người ta khó hiểu.

Ngay cả các Tổ Vu trong đại điện Tổ Vu, lúc này cũng cảm thấy có chút khó tin.

"Tại sao tiểu muội hiển hóa ra lại là đạo thể?" "Đạo thể của chúng ta không mạnh mẽ, so với các đại năng khác còn kém xa." "Nếu thật sự xảy ra tranh chấp, về cơ bản vẫn phải hiển hóa bản thể, tại sao tiểu muội xuất hiện lại là đạo thể?" Mấy vị Tổ Vu trong đại điện Tổ Vu đều có chút khó tin.

Ngay cả Đế Giang, sắc mặt cũng lộ ra vẻ nghi hoặc.

Cùng lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang cũng phát hiện ra một điểm.

Bởi vì thứ hạng của Huyền Minh có chút quá cao, cao đến mức có chút ngoài sức tưởng tượng.

Huyền Minh trong số các Tổ Vu không mấy nổi bật, thậm chí có thể nói thực lực là tồn tại đội sổ.

Nhưng bây giờ dường như có chút khác biệt.

Sức mạnh nhục thân của Huyền Minh lại vượt qua cả Đế Giang.

Điều này quả thực là khó tin.

Bởi vì Đế Giang từ trước đến nay đều là cường giả số một của Vu tộc.

Hậu Thổ thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, thực lực mạnh hơn Đế Giang cũng không có gì đáng trách.

Dù sao Hậu Thổ đã thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân.

Mà Huyền Minh nay nhục thân lại cũng mạnh hơn Đế Giang, điều này có chút vấn đề rồi.

Chiến lực chủ yếu của Vu tộc chính là sức mạnh của nhục thân.

Huyền Minh xếp hạng nhục thân trên cả Đế Giang, điều này cũng có nghĩa là, thực lực của Huyền Minh phải vượt qua Đế Giang.

Thực sự ngoài sức tưởng tượng.

Điều này quả thực là chuyện khó tin.

Bởi vì Huyền Minh trong Thập Nhị Tổ Vu, thực lực luôn là hạng chót.

Nay trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, Huyền Minh lại chạy lên trên cả Đế Giang.

Điều này có chút đáng sợ rồi phải không?

Các Đại Vu của Vu tộc, đều có chút khó tin.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc sắc mặt cũng có chút lạnh đi.

Thực lực của Huyền Minh đột phá mạnh mẽ, không biết là phúc hay họa. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 19: Vu tộc Huyền Minh.

Một trong Thập Nhị Tổ Vu, do tinh huyết Vũ Chi Tổ Vu Bàn Cổ hóa thành.

Là một cự thú dữ tợn, toàn thân mọc gai xương, nắm giữ Vũ Chi Pháp Tắc bản tàn khuyết.

Sau khi vào Thiên Cơ Lâu được Yêu Yêu chỉ điểm, thực lực đột phá mạnh mẽ, đạo thể cũng như vậy.

Do đó lên bảng.

Trị số chiến lực nhục thân: 449.850.000."] Nhìn thấy Đại Đạo văn tự, chúng sinh Hồng Hoang quả nhiên một phen kinh ngạc.

Sức mạnh nhục thân của Huyền Minh quả nhiên vượt qua cả Đế Giang.

Chúng sinh Hồng Hoang, vào khoảnh khắc này không khỏi lấy làm lạ.

"Thiên Cơ Lâu thần kỳ đến vậy sao?" "Không cần biết là ai đi vào đều sẽ đột phá mạnh mẽ sao?" Rất nhiều người không khỏi lẩm bẩm.

Hằng Nga thực lực rất yếu, sau khi nhận được một số chỉ điểm ở Thiên Cơ Lâu, trực tiếp leo lên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân hạng 35.

Cửu Thiên Huyền Nữ thực lực cũng có phần yếu, trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân cũng xếp ở vị trí thứ 32.

Nay Huyền Minh, người có thực lực xếp cuối trong số các Tổ Vu, lại trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân xếp hạng 19.

Điều này quả thực là chuyện ngoài sức tưởng tượng.

Thiên Cơ Lâu quả thực quá thần kỳ rồi phải không?

Còn có người phụ nữ tên Yêu Yêu kia, quả thực có sức mạnh biến mục nát thành thần kỳ.

Mấy người phụ nữ trong tay nàng, đều có được sự thăng tiến vượt bậc.

Quả thực khủng bố như vậy.

Thiên Cơ Lâu… quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng rồi.

Hậu Thổ vốn đã thành thánh, thực lực nhục thân lại sẽ đạt đến tầng thứ nào đây?

Rất nhiều người không khỏi mong đợi.

Hậu Thổ đến nay vẫn chưa lên bảng, điều đó cho thấy nhục thân của Hậu Thổ đã có sự tiến bộ vượt bậc.

Không biết nhục thân của nàng, cuối cùng sẽ xếp hạng bao nhiêu.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang bàn tán, đạo thể của Huyền Minh cuối cùng cũng biến mất không còn dấu vết.

Đây cũng là Tổ Vu duy nhất của Vu tộc lên bảng dưới hình dạng đạo thể, cũng coi như là phá lệ.

Lúc này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lộ ra vẻ thương hại đối với Chuẩn Đề Thánh Nhân của phương Tây.

Bởi vì không chỉ Đế Giang vượt qua Chuẩn Đề, ngay cả Huyền Minh cũng vượt qua Chuẩn Đề.

Điều này đối với Chuẩn Đề Thánh Nhân mà nói, là một sự sỉ nhục mang tính thảm họa.

Giây lát sau, bóng hình của nàng đã biến mất trên không trung.

Thay vào đó là một đám thần quang khác.

Đám thần quang này quy mô cực kỳ lớn, trong nháy mắt đã bao phủ toàn bộ bầu trời Hồng Hoang.

Theo sau sự biến mất của kim quang, thứ đầu tiên xuất hiện trước mặt chúng sinh Hồng Hoang, là một cành liễu trong suốt như pha lê, vô cùng xinh đẹp.

Cành liễu này vừa xuất hiện, tức thì tỏa ra những vầng hào quang vô cùng rực rỡ.

Vầng hào quang này xanh biếc vô cùng, dường như muốn đâm thủng cả thương khung, chiếu rọi khiến sinh linh Hồng Hoang đều không mở nổi mắt.

Giây lát sau, mọi người mới dần dần thích ứng.

Chỉ thấy có vô số cành liễu mềm mại, xanh biếc mơn mởn, theo gió lay động trên không trung.

Từng tia sáng màu xanh biếc lấp lánh, tức thì có một luồng khí tức vô hình quét qua toàn bộ Hồng Hoang.

Luồng khí tức này khiến người ta vô cùng chấn động.

Nhìn đến đây, sinh linh Hồng Hoang đều sôi trào.

"Đây là?" "Đây là Tiểu Nhị Bức tiền bối lên bảng sao?" "Đây là vị Tiểu Nhị Bức tiền bối...

Dương Mi Lão Tổ a..." "Dương Mi Lão Tổ nay đã đi xa đến thế giới Hỗn Độn, không biết ngài ở thế giới Hỗn Độn sống có tốt không?" "Các ngươi mau nhìn, Dương Mi Lão Tổ đến bây giờ vẫn còn bị trọng thương a..." Mọi người nhìn theo hướng người đó chỉ, chỉ thấy thân cây vô cùng thô tráng đó, có một cái lỗ lớn.

Vị trí gần cái lỗ lớn này, còn lan tràn rất nhiều vết nứt.

Rõ ràng là bị trọng thương, đến nay vẫn chưa khá hơn.

Có rất nhiều phụ nữ mềm lòng, không khỏi khẽ nức nở.

Chương 282

“Dương Mi Đại Tiên bị trọng thương chạy vào trong Hỗn Độn... không biết sống thế nào rồi?

Hu hu...

Hồng Quân Đạo Tổ lòng dạ cũng quá độc ác rồi phải không?” “Dương Mi Đại Tiên lại không phải là người thập ác bất xá, còn vì Hồng Hoang làm ra rất nhiều cống hiến nổi bật, Hồng Quân Đạo Tổ tại sao phải làm như vậy chứ?

Hu hu...” Nghe thấy tiếng khóc của người phụ nữ, rất nhiều người cũng không khỏi lắc đầu thở dài.

Nói một cách nghiêm túc, Hồng Quân Đạo Tổ quả thực làm có chút quá đáng.

Trong tiếng thở dài của Hồng Hoang, Đại Đạo văn tự cuối cùng cũng giáng lâm. [“Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 18: Dương Mi Đại Tiên.

Bản thể là Cây Dương Liễu Rỗng Ruột, thuộc về Hỗn Độn Linh Căn.

Bên trong thân cây dương liễu tự thành một không gian, có rất nhiều khí tức không gian.

Khi thiên địa chưa khai mở, đã sinh ra linh trí.

Cuối cùng dựa vào cơ duyên, tu thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhục thân cũng vô cùng cường hãn.

Trị số chiến lực nhục thân: 450.310.000.”] Cùng với sự giáng lâm

của Đại Đạo văn tự, chúng sinh Hồng Hoang một phen kinh hô.

Sau khi kinh hô, lại là một trận hoan hô vang trời dậy đất.

Đủ để thấy địa vị của Dương Mi Đại Tiên trong lòng chúng sinh Hồng Hoang.

Dù sao một đại năng cấp Thánh nhân, lại có thể hòa đồng với bọn họ, tự nhiên là được sinh linh bình thường yêu mến.

Bản thể của Dương Mi Đại Tiên đã biến mất từ lâu, nhưng sinh linh Hồng Hoang vẫn khí thế sôi sục, tiếng hoan hô ngày càng kịch liệt, có thể át cả bụi trần.

Giữa không khí nhiệt liệt đó, đột nhiên lại có một luồng kim quang khác hạ xuống.

Sau đó có một vật khổng lồ xuất hiện trên không trung.

Nhìn thấy bóng hình này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh hô.

Sau khi kinh hô, đa số người lại có chút hả hê.

"Vị Thánh nhân này lên bảng rồi sao?

Như vậy, bọn họ chẳng phải là đến đây là hết rồi sao?" Sinh linh phương Đông đều lộ ra vẻ chế giễu.

Bởi vì bóng hình xuất hiện trên không trung này cực kỳ không biết xấu hổ, đặc biệt là đối với sinh linh phương Đông.

Đối với vị Thánh nhân này, ai nấy đều không thích.

Nay bóng hình này lên bảng, tất cả mọi người đều có chút hả hê.

Ngay cả khi bóng hình trên không trung thần uy cái thế, cũng không thể che giấu được sự chế giễu của chúng sinh Hồng Hoang đối với y.

Bóng hình trên không trung vô cùng to lớn, có thể nói là đội trời đạp đất, là một thân ảnh chí cao vô thượng.

Thân ảnh này toàn thân bao phủ bởi kim quang vô cùng rực rỡ, quả thực là hào quang ngập trời, phật quang phổ chiếu.

Người này, chính là một vị Thánh nhân khác trong hai vị Thánh nhân phương Tây, Tiếp Dẫn Thánh Nhân.

Bóng hình che trời lấp đất trên không trung cực kỳ quỷ dị, bởi vì đó là một tôn tượng gù lưng vô cùng to lớn.

Lúc này, tôn tượng gù lưng này đang hiện ra hình tượng Nộ Mục Kim Cương, nhìn qua vô cùng uy nghiêm.

Dưới chân tôn tượng gù lưng này, có một đài sen kim quang ngập trời, khiến cho tôn tượng này càng thêm uy nghiêm.

"Không ngờ Tiếp Dẫn Thánh Nhân cũng nhanh như vậy đã lên bảng rồi, ha ha…" "Ta khuyên ngươi nói chuyện chú ý một chút… người ta dù yếu cũng là một tôn vô thượng Thánh nhân, là tồn tại vạn cổ bất hủ!

Ngươi nói năng bừa bãi như vậy, chẳng lẽ không sợ rước họa vào thân sao?" Nghe người bên cạnh nhắc nhở, người đó vội vàng im miệng không nói nữa.

Người ta nhắc nhở đúng, Tiếp Dẫn Thánh Nhân dù thế nào cũng là Thánh nhân, không phải là người mà bọn họ có thể bàn luận.

Giây lát sau cuối cùng cũng có Đại Đạo văn tự giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 17: Tiếp Dẫn Thánh Nhân.

Giáo chủ Tây Phương Giáo.

Thân mang đại tạo hóa, có được khí vận vô tận, trong Tử Tiêu Cung nhận được cơ duyên thành thánh, sáng tạo Tây Phương Đại

Giáo, chấp chưởng sự hưng suy của phương Tây, phát hạ hoành nguyện, cuối cùng thành tựu cảnh giới Thánh nhân.

Trị số chiến lực nhục thân: 458.110.000."] Nhìn thấy con số như vậy, rất nhiều người không khỏi bĩu môi.

Xem ra nhục thân của Tiếp Dẫn Thánh Nhân cũng không ra sao cả, chỉ cao hơn Huyền Minh một chút xíu mà thôi.

Nay Huyền Minh tiến bộ thần tốc, nói không chừng qua một thời gian nữa, sức mạnh nhục thân của Huyền Minh sẽ vượt qua Tiếp Dẫn Thánh Nhân.

Phải biết rằng Huyền Minh còn chưa phải là Thánh nhân.

Như vậy, thứ hạng của Tiếp Dẫn Thánh Nhân tuy ở trên Huyền Minh, nhưng trước mặt Huyền Minh, hiển nhiên cũng là tồn tại như sỉ nhục.

Càng đừng nói đến Tiếp Dẫn Thánh Nhân còn xếp hạng dưới cả Đế Giang.

Bảng Xếp Hạng Nhục Thân xếp đến đây, Tây Phương Nhị Thánh coi như toàn quân bị diệt.

Chuẩn Đề Thánh Nhân xếp hạng 21, Tiếp Dẫn Thánh Nhân xếp hạng 17.

Ngũ Thánh phương Đông còn chưa thực sự xuất hiện, Tây Phương Nhị Thánh liền đã kết thúc, thực sự không có tính khiêu chiến.

Tây Phương Nhị Thánh trước mặt Ngũ Thánh phương Đông, thực sự không có khả năng so sánh.

Chúng sinh Hồng Hoang tuy không dám nói, nhưng mỗi người đều bĩu môi, ánh mắt lộ ra vẻ khinh thường.

Đường đường là hai vị Thánh nhân phương Tây, thực lực cũng chỉ có vậy.

Đặc biệt là sinh linh phương Đông, ai nấy đều vô cùng kiêu ngạo.

Hai vị Thánh nhân phương Tây này, bất luận là đối mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn, hay Thông Thiên Giáo Chủ, hay là Nữ Oa, Thái Thượng Lão Tử, hai người phương Tây đều sẽ không chiếm được chút lợi lộc nào.

Sinh linh phương Đông đối với hai người phương Tây, ai nấy đều có chút coi thường.

Mấy vị Thánh nhân kia cũng như vậy, đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Ngọc Hư Cung, vẻ chế giễu trong mắt càng thêm nồng đậm.

Hai tên phương Tây này, cũng quá không có chí tiến thủ rồi phải không?

Đây mới đến đâu chứ?

Quả thực là sỉ nhục trong giới Thánh nhân.

Cũng quá yếu rồi phải không?

Vô cớ làm mất mặt Thánh nhân.

Thông Thiên Thánh Nhân trong Bích Du Cung ở đảo Kim Ngao cũng khẽ lắc đầu.

Tây Phương Nhị Thánh cũng quá yếu rồi phải không?

Khi Nữ Oa và Chuẩn Đề Thánh Nhân đại chiến, còn gây được hứng thú cho y, cho rằng hai người phương Tây này đã đi một con đường khác, sáng tạo ra một môn Phật pháp chưa từng có.

Nay xem ra, thực lực căn bản không ra sao cả, vẫn là tồn tại đội sổ trong số các Thánh nhân.

Sau khi bóng hình của Tiếp Dẫn Thánh Nhân biến mất, thay vào đó là một đám kim quang khác.

Đám kim quang này xuất hiện xong, liền bắt đầu diễn hóa.

Chúng sinh Hồng Hoang, ai nấy đều ngẩng đầu quan sát.

Bọn họ muốn xem xem rốt cuộc là ai xếp hạng trước Tiếp Dẫn Thánh Nhân.

Hồi lâu sau cuối cùng cũng có một bóng hình xuất hiện.

Chỉ thấy đây là một người phụ nữ khoảng hai mươi tuổi, thân hình đầy đặn, đường cong cực kỳ uyển chuyển.

Có chỗ khoa trương, có chỗ kinh diễm.

Phảng phất như bóng hình này, chính là món quà hoàn mỹ mà trời đất sinh ra.

Bóng hình này mặc một bộ trường bào màu đen, lại mang đến cho người ta một sức hấp dẫn đặc biệt.

Dung mạo cũng vô cùng tinh xảo.

Hai hàng lông mày như liễu như mây, hình dáng cực đẹp, tôn lên đôi mắt vô cùng quyến rũ đó, thực sự đáng yêu đến cực điểm.

Còn có một đôi môi anh đào nhỏ nhắn vô cùng gợi cảm.

Ngũ quan hoàn mỹ kết hợp lại, quả thực mỹ lệ đến cực hạn.

Nhìn thấy bóng hình này, chúng sinh Hồng Hoang hơi sững sờ, sau đó liền kích động hẳn lên.

"Đây là… đây là Vu tộc Hậu Thổ." "Không ngờ nhục thân của Hậu Thổ lại mạnh mẽ như vậy ư?" "Người ta vốn là một trong Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc." "Nay lại trở thành Địa Đạo Thánh Nhân, nhục thân tự nhiên là đột phá mạnh mẽ." "Có thể áp đảo Tiếp Dẫn

Thánh Nhân cũng không có gì kỳ lạ.” Nghe thấy lời này, mọi người Hồng Hoang gật đầu đồng ý.

Lại có người khác bổ sung: “Nay Hậu Thổ ở Thiên Cơ Lâu, trong Thiên Cơ Lâu quả thực có những kỳ ngộ chưa biết, phàm là người tiến vào Thiên Cơ Lâu đều có được sự thăng tiến vượt bậc.” “Hậu Thổ trở nên mạnh mẽ như vậy, quả thực không có gì đáng trách.” “Các ngươi chẳng lẽ không phát hiện ra sao?

Chương 283

Bất luận là Huyền Minh hay Hậu Thổ, diễn hóa ra đều là đạo thể của họ." "Điều này cũng có nghĩa là, đạo thể của họ mạnh mẽ, đã vượt qua nhục thân của họ, đột phá cực hạn rồi." Nghe thấy lời này, chúng sinh Hồng Hoang đều hết sức tán thành.

"Thiên Cơ Lâu quả thật sâu không lường được." "Bất kỳ ai đi vào, đều có thể có được sự biến đổi về chất, điều này quả thực là chuyện ngoài sức tưởng tượng." Lời nói như vậy tức thì nhận được sự công nhận của tất cả mọi người.

Mọi người lại bắt đầu mong đợi lần tuyển người tiếp theo của Thiên Cơ Lâu.

Lần sau nếu có thể may mắn tiến vào Thiên Cơ Lâu, đó quả thực là tin vui tày trời. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 16: Vu tộc Hậu Thổ.

Một trong Thập Nhị Tổ Vu, do tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu Bàn Cổ hóa thành.

Nắm giữ Thổ Chi Pháp Tắc bản tàn khuyết.

Được Địa Đạo công nhận, thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân.

Vào Thiên Cơ Lâu, được Yêu Yêu điểm hóa, thực lực tiến cảnh nhanh chóng.

Nhục thân cũng như thế.

Trị số chiến lực nhục thân: 489.950.000."] Nhìn thấy dòng chữ lớn này, rất nhiều người đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Không hổ là Địa Đạo Thánh Nhân, vừa mới thành thánh, về phương diện nhục thân đã vượt qua Tây Phương Nhị Thánh.

Tương lai hứa hẹn.

Nói không chừng qua một thời gian nữa, chiến đấu lực của Địa Đạo Thánh Nhân Hậu Thổ nương nương, sẽ vượt qua Tây Phương Nhị Thánh.

Lại thêm sự chỉ đạo của Thiên Cơ Lâu.

Thật sự mà nói về kẻ đội sổ trong giới Thánh nhân, quả thật chính là Chuẩn Đề Thánh Nhân của phương Tây.

Trong phút chốc, tất cả mọi người không khỏi suy đoán, Tây Phương Chuẩn Đề Thánh Nhân lúc này lại là biểu cảm gì đây?

Chắc hẳn sẽ cực kỳ khó xử phải không?

Dù sao Hậu Thổ mới vừa thành thánh, nhục thân đã xếp hạng cao như vậy.

Trong quá trình chúng sinh Hồng Hoang bàn tán, bóng hình của Hậu Thổ cuối cùng cũng biến mất không còn dấu vết.

Đại Đạo văn tự cũng theo đó mà biến mất.

Thay vào đó là một đám kim quang khác.

Sắp đến là tồn tại xếp hạng thứ mười lăm rồi.

Rốt cuộc là vị đại năng nào xếp hạng trước Hậu Thổ trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân đây?

Kim quang trên không trung bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Cùng với sự biến mất dần của kim quang, có một bóng hình lộ ra.

Nhìn thấy bóng hình này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức chấn động.

"Tại sao là y?" "Chẳng lẽ y thật sự là người yếu nhất trong mấy người sao?" Bởi vì bóng hình trên không trung kia, tất cả mọi người

đều nhận ra.

Đối với sự xuất hiện của bóng hình này, chúng sinh Hồng Hoang đều cảm thấy có chút khó tin.

Bởi vì xuất hiện trên không trung là một lão giả ăn mặc cực kỳ nghiêm chỉnh.

Chỉ thấy y dung mạo vô cùng đoan trang, biểu cảm trung chính bình hòa, lộ ra ý nhân từ vô tận.

Ánh mắt cực kỳ hòa ái, trong đôi mắt, toát ra trí tuệ vô tận.

Dưới cằm có một chòm râu dài, rủ thẳng xuống ngực, lúc này đang theo gió nhẹ nhàng bay lượn.

Mà một mái tóc trắng cũng được chải chuốt gọn gàng rủ sau đầu.

Mái tóc trắng cùng với bộ râu trắng, quả thực tương phản nổi bật, nhìn qua lại hình thành một sức hấp dẫn độc đáo.

Nhìn thấy bóng hình này, tất cả mọi người đều kích động hẳn lên.

Bởi vì bọn họ đều nhận ra bóng hình này.

Lúc này, bóng hình xuất hiện trên không trung, không phải chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Tam Thanh lại là người đầu tiên lên bảng.

Điều này có nghĩa là gì?

Điều này có nghĩa là nhục thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn là yếu nhất trong Tam Thanh a… Năm xưa trên Tiên Tư Bảng, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là người đầu tiên lên bảng.

Nay đến Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cũng là người đầu tiên trong Tam Thanh lên bảng.

Điều này có nghĩa là gì?

Đây chẳng phải là nói Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là người yếu nhất trong Tam Thanh… Xem ra, danh tiếng của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phải mất đi bảy tám phần a… Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này, ai nấy đều bắt đầu thì thầm bàn tán.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ở trong Ngọc Hư Cung, gần như có thể nói là toàn tri toàn năng, tự nhiên là nghe rõ mồn một.

Biến cố như vậy, khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên biến thành màu gan lợn.

Chỉ thấy y sắc mặt vô cùng khó coi nhìn chằm chằm lên trời, trong mắt toát ra vẻ khó tin.

Vạn vạn không ngờ nay công bố Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, y lại là người đầu tiên xuất hiện.

Tình huống này đã liên tiếp xuất hiện hai lần.

Trên Tiên Tư Bảng, Nguyên Thủy Thiên Tôn là người đầu tiên xuất hiện trong Tam Thanh.

Nay đến Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn là người đầu tiên xuất hiện.

Xem ra Hồng Mông Tử Kim Bảng thật sự nhận định chính mình là người kém nhất trong Tam Thanh.

Điều này tự nhiên khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút nóng lên.

Ánh mắt nhìn về phía Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng một phen lạnh băng.

Cách xếp hạng như vậy của Âu Minh Tử Kim Bảng sao có thể khiến y cam tâm?

Lúc này, nội tâm của y tràn ngập lửa giận vô biên.

Thánh nhân sĩ diện nhất, cách xếp hạng như vậy của Hồng Mông Tử Kim Bảng, đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn là một đả kích cực lớn.

Mới vừa rồi, y còn coi thường Tây Phương Nhị Thánh, không ngờ trong nháy mắt đã đến lượt y.

Quả thực là thiên đạo tuần hoàn, trời xanh nào có tha cho ai!

Ngay lúc sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đang đen lại, Đại Đạo văn tự giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 15: Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Một trong Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành.

Hồng Mông sơ khai đã có thanh danh, luyện được Tiên Thiên tụ ngũ hành.

Đỉnh thượng tam hoa triêu bắc khuyết, hung trung ngũ khí thấu nam minh.

Quần tiên đội lý xưng Nguyên Thủy, huyền diệu môn đình thoại vị sinh.

Thái cực lưỡng nghi tịnh tứ tượng, khai thiên ngọc tử nhậm vi chi.

Phụng thiên thừa vận ngự đạo thống, tổng lĩnh vạn tiên trấn bát phương!

Trị số chiến lực nhục thân: 528.500.000."] Một đoạn lớn Đại Đạo văn tự xuất hiện trên không trung.

Đại Đạo văn tự tuy cực kỳ hoa lệ, khen Nguyên Thủy Thiên Tôn đến tột cùng, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn cảm thấy mặt đỏ bừng, bởi vì trong nhận thức của y, đây là chuyện cực kỳ mất mặt.

Mình không bằng Thái Thượng Lão Tử cũng thôi.

Thái Thượng Lão Tử dù sao cũng là đại ca trong Tam Thanh, thủ tịch đại đệ tử của Hồng Quân Đạo Tổ, khôi thủ của Huyền Môn, nội tình quả thực vô cùng sâu dày.

Mình không bằng Thái Thượng Lão Tử, y cũng có thể chịu được.

Nhưng trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, mình lại còn không bằng Thông Thiên Giáo Chủ.

Điều này khiến y làm sao chịu được?

Tự nhiên là khiến y kinh nộ đan xen.

Tiên Tư Bảng không bằng Thông Thiên Giáo Chủ, nhục thân cũng không bằng Thông Thiên Giáo Chủ.

Hai người một thời gian trước cũng có một lần đấu pháp ngắn ngủi, mình dường như thật sự không bằng Thông Thiên Giáo Chủ.

Điều này khiến trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra lửa giận vô tận.

Đặc biệt là chúng sinh Hồng Hoang đã bàn tán xôn xao, điều này khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy mất hết thể diện.

Y phải nghĩ cách, nếu không, danh hiệu Tam Thanh yếu nhất sẽ rơi vào đầu y.

Ngay lúc tâm tư Nguyên Thủy Thiên Tôn đang phức tạp, bóng hình trên không trung cuối cùng cũng biến mất không còn dấu vết.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Chương 284

Nhìn thấy đám kim quang này, trái tim của mỗi người đều thót lên, chăm chú nhìn lên không trung.

Bọn họ muốn xem xem người xếp trên Nguyên Thủy Thiên Tôn rốt cuộc là ai.

Hồi lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa thành hình.

Chỉ thấy đó là một đạo nhân trung niên.

Đạo nhân trung niên này thân hình vô cùng vĩ ngạn, mặc một bộ đạo bào rộng màu xanh, bao bọc lấy thân hình vĩ ngạn đó.

Trên đạo bào màu xanh in những đồ đằng thần bí, khi theo gió bay lượn trên không trung, lộ ra đạo vận vô tận.

Sau lưng thì đeo một thanh tiên kiếm màu xanh thẫm.

Thanh tiên kiếm này, chính là Thanh Bình Kiếm xếp hạng 48 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Một mái tóc dài hơi bạc phơ bay sau đầu, nhìn qua có chút lộn xộn, lại có một vẻ đẹp của đạo pháp tự nhiên.

Hai bên má có râu đẹp rủ xuống, lại tăng thêm mấy phần tiên phong đạo cốt.

Dung mạo cũng cực kỳ bá đạo.

Khuôn mặt vuông vức, đôi mắt dài, không gì không toát ra bá khí vô tận.

Trong bá khí, mơ hồ còn toát ra khí tức sắc bén, luồng khí tức này quả thực có ảo giác muốn đâm thủng trời cao.

Ý sát lục vô tận, trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang tê dại da đầu.

Khí tức của bóng hình này quả thực quá mức hung hãn.

Chúng sinh Hồng Hoang đều có chút chấn động.

"Quả nhiên…" "Xếp hạng trên Nguyên Thủy Thiên Tôn quả nhiên là Thông Thiên Giáo Chủ sao?" "Như vậy… Thông Thiên Giáo Chủ quả thực mạnh hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn rất nhiều…" "Không chỉ trên Tiên Tư Bảng nghiền ép Nguyên Thủy Thiên Tôn, nay trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, vẫn nghiền ép Nguyên Thủy Thiên Tôn." "Như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn chẳng phải là trở thành Chuẩn Đề của phương Đông sao?" "Phương Tây yếu nhất là Chuẩn Đề, phương Đông yếu nhất là Nguyên Thủy?" "Nay xem ra quả thực là chuyện như vậy a…" "Vốn dĩ người yếu nhất trong các Thánh nhân phương Đông nên là Nữ Oa." "Nhưng bây giờ, Nữ Oa nương nương còn chưa lên bảng…" "Điều này có nghĩa là gì?" "Nữ Oa nương nương đã nhận được cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân." "Nói không chừng hiện tại thực lực của Nữ Oa đã đột phá mạnh mẽ rồi…" "Rất có khả năng đã vượt qua Tam Thanh…" "Ta thấy không đơn giản như vậy… Nữ Oa muốn vượt qua Tam Thanh, vẫn còn rất khó." "Dù sao thực lực của Tam Thanh, mỗi người đều mạnh mẽ đến biến thái." "Ngươi không muốn sống nữa à?" "Lại dám bàn luận bừa bãi về Thánh nhân?" "Nguyên Thủy Thiên Tôn sĩ diện nhất, ngươi mà chọc giận y, người ta chỉ cần động ngón tay là có thể cách không trấn sát ngươi rồi." Chúng sinh Hồng Hoang nhìn bóng hình của Thông Thiên Giáo Chủ, ai nấy đều bàn tán xôn xao, bởi vì mỗi người đều bị chấn động cực lớn. ---------- Lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ trong Bích Du Cung ở đảo Kim Ngao, ánh mắt cũng lộ ra vẻ vui mừng.

Y tuy chỉ xếp hạng 14, nhưng lại trên bảng xếp hạng áp đảo Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Điều này đối với y cũng không có gì tiếc nuối, thậm chí còn là một niềm vui bất ngờ.

Trên Tiên Tư Bảng, y Thông Thiên là đứng đầu Tam Thanh.

Trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, y Thông Thiên xếp trên trong Tam Thanh.

So sánh như vậy, quả thực là hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn một bậc.

Thường ngày, Nguyên Thủy Thiên Tôn đa phần có ý coi thường y.

Nay Hồng Mông Tử Kim Bảng phơi bày, trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo và Bảng Xếp Hạng Linh Căn, Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy có chút thành tựu, nhưng lại bị Thái Thượng Lão Tử trấn áp.

Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ, Tiên Tư Bảng và Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, lại bị chính mình trấn áp.

Chắc hẳn sắc mặt của vị sư huynh kia, không được tốt cho lắm phải không?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ lộ ra một tia chế giễu.

Vị sư huynh này của y thường xuyên coi thường người khác, nay, cũng đến lúc người khác coi thường y rồi.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang bàn tán, Đại Đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Hồng Mông Tử Kim Bảng, hạng 14: Thông Thiên Giáo Chủ.

Một trong Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành.

Khai thiên tích địa minh đạo lý, đàm kinh luận pháp Bích Du Cung.

Ngũ khí triều nguyên truyền diệu quyết, tam hoa tụ đỉnh diễn vô sinh.

Đỉnh thượng kim quang phân ngũ thải, túc hạ hồng liên trạc vạn thành.

Bát quái tiên y phi tử khí, tam phong bảo kiếm hào Thanh Bình.

La Thiên chư thần giai tham bái, vạn tiên khấu thủ lai triều hĩ.

Trị số chiến lực nhục thân: 544.850.000."] Đại Đạo văn tự công bố ra, chúng nhân lại một phen kinh ngạc.

Thông Thiên Giáo Chủ quả thực trở thành người thắng cuộc, lại một lần nữa áp chế Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nếu trong Tam Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ đều đã lên bảng, vậy vị tiếp theo nên là lão đại trong Tam Thanh, Thái Thượng Lão Tử rồi phải không?

Ánh mắt của tất cả mọi người đều hướng về phía Bát Cảnh Cung, trên mặt mỗi người đều lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

So với Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, chúng nhân đối với Thái Thượng Lão Tử vẫn cực kỳ kính trọng.

Trong ánh mắt mong đợi của mọi người, bóng hình của Thông Thiên Giáo Chủ và Đại Đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng biến mất không còn dấu vết.

Thay vào đó, là một đám kim quang khác.

Cùng với sự xuất hiện của đám kim quang này, chúng sinh Hồng Hoang đều trở nên căng thẳng kích động.

Hạng 13, rốt cuộc là Thái Thượng Lão Tử, hay là Nữ Oa nương nương đây?

Vào thời khắc quan trọng này, không ai dám lớn tiếng ồn ào, chỉ có thể im lặng chờ đợi.

Hồi lâu sau, cuối cùng lại có một bóng hình xuất hiện.

Chỉ thấy xuất hiện trên không trung là một lão giả tóc trắng.

"Đến rồi, đến rồi." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 13, lại là Thái Thượng Lão Tử sao?" Rất nhiều người, vào khoảnh khắc này ai nấy đều bàn tán xôn xao.

Chỉ thấy trên không trung quả thực là một lão giả tóc trắng.

Lão giả tóc trắng này dung mạo có chút kỳ đặc.

Tóc trắng trên đỉnh đầu hơi thưa thớt, mơ hồ lộ ra đỉnh đầu đầy nếp nhăn.

Trong những nếp nhăn như khe rãnh đó, lại lộ ra một loại đạo ý sâu sắc, quả thực khủng bố như vậy.

Chỉ thấy trán của y cực kỳ đầy đặn, lại có chút tương tự với vị Nam Cực Tiên Ông kia.

Trên đầu thì đội một chiếc mũ đỉnh màu tím.

Những sợi tóc thưa thớt đó tùy ý buộc thành một búi tóc, liền cài ở đó, nhìn qua cực kỳ tùy ý, lại phù hợp với lý niệm đạo pháp tự nhiên của y.

Chỉ thấy râu của y cũng là màu trắng.

Khác với Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn, râu của y nhìn qua có chút lộn xộn, tổng thể nhìn qua giống như một lão già lôi thôi.

Nhưng trên người lão già lôi thôi này, lại toát ra một loại khí tức quỷ dị mà lại huyền ảo.

Nhìn thấy bóng hình này, chúng sinh Hồng Hoang xôn xao một phen, bởi vì bóng hình này, tất cả mọi người đều nhận ra.

Người này, chính là thủ lĩnh của Tam Thanh, Thái Thượng Lão Tử.

Tất cả mọi người đều đối với Thái Thượng Lão Tử cực kỳ tôn trọng.

Trong Tam Thanh, mơ hồ lấy Thái Thượng Lão Tử làm đầu.

Thái Thượng Lão Tử tu luyện là Vô Vi Đại Đạo, hiệu là đạo pháp tự nhiên, thuận kỳ tự nhiên.

Thường ngày một bộ dạng thanh tĩnh vô vi, nhưng tất cả mọi người đều đối với y cực kỳ tôn trọng.

Nhìn thấy Thái Thượng Lão Tử xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên là tương đối kinh ngạc.

Thái Thượng Lão Tử tuy lên bảng, nhưng lại có một vấn đề mới.

Tam Thanh đã toàn bộ lên bảng, nhưng Nữ Oa nương nương lại vẫn chưa lên bảng.

Điều này có nghĩa là gì?

Nữ Oa nương nương về phương diện nhục thân, đã vượt qua Tam Thanh a… Đặt ở trước kia, điều này quả thực là chuyện không thể tưởng tượng được.

Nữ Oa nương nương dù có mạnh mẽ đến đâu, cũng không thể vượt qua Tam Thanh.

Nhưng bây giờ Tam Thanh đều đã lên bảng, Nữ Oa lại vẫn chưa xuất hiện.

Điều này đủ để nói lên vấn đề rồi.

"Chẳng lẽ là vì cơ duyên đại đạo kia của Nữ Oa nương nương?" "Nữ Oa nương nương lại trở nên mạnh mẽ như vậy sao?" Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này không khỏi có chút kinh ngạc.

Thái Thượng Lão Tử là ai?

Đó chính là khôi thủ của Huyền Môn a, trong Hồng Hoang vẫn luôn là sự tồn tại vô địch.

Nay trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân lại gặp phải thất bại, quả thật khiến người ta kinh ngạc.

Chẳng lẽ Hồng Hoang thật sự sắp biến thiên rồi sao?

Ngay lúc này, Đại Đạo văn tự giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 13: Thái Thượng Lão Tử.

Một trong Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành.

Chương 285

Hỗn Độn sơ khai đạo vi tiên, thường hữu thường vô đắc tự nhiên.

Vô vi thanh tĩnh quan sự thái, thái thượng vong tình ngạo thắng tôn.

Hỗn Độn tòng lai đạo đức kỳ, toàn bằng huyền lý lập huyền cơ.

Thái cực lưỡng nghi tịnh tứ tượng, khai thiên ngọc tử nhậm vi chi.

Trị số chiến lực nhục thân: 583.300.000."] Tự nhiên là dẫn phát chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, một hơi công bố đến hạng 13.

Trong phút chốc, chúng sinh Hồng Hoang nhìn bảng xếp hạng từ từ công bố ra, toàn bộ tâm thần tê dại đến cực điểm.

Đợi đến khi bọn họ phản ứng lại, lại ai nấy đều hít một hơi khí lạnh.

Bởi vì các đại thần thông giả mà chúng nhân quen thuộc, trừ Nữ Oa ra, đã lần lượt lên bảng, lại không có một ai có thể lọt vào top 10 của Bảng Xếp Hạng Nhục Thân.

Hiện tượng này thực sự quá đáng sợ rồi.

"Điều này cũng quá đáng sợ rồi phải không?" "Trừ Nữ Oa ra, lại đã đều lên bảng rồi?" "Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Thái Thượng Lão Quân chính là Bàn Cổ chính tông Tam Thanh a…" "Lại chỉ là hạng 13, 14, 15 sao?" "Thứ hạng này cũng quá thấp rồi phải không?" "Rốt cuộc có thấp hay không?

Chúng ta một lát nữa lại xem." "Tam Thanh dù sao cũng không

giỏi về nhục thân, những đại năng phía trước nói không chừng đều là cường giả nhục thân." "Nữ Oa nương nương cũng không giỏi về nhục thân a…" "Nữ Oa nương nương đã nhận được cơ duyên thành tựu đại đạo, nói không chừng lúc này đã đi trước Tam Thanh rồi, rốt cuộc như thế nào, chúng ta còn phải quan sát kỹ." "Xem ra Hồng Hoang thật sự biến thiên rồi…" "Trấn Nguyên Đại Tiên, Minh Hà Lão Tổ, Côn Bằng Lão Tổ, người nào không phải là siêu cấp đại năng?

Người nào không phải uy danh lừng lẫy?

Nhưng bọn họ trên bảng xếp hạng cũng chỉ là hạng ba, bốn mươi… Điều này đủ để nói lên bảng xếp hạng đã vượt ngoài dự liệu rồi…" "Top 10 Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, rốt cuộc là những đại năng nào chiếm giữ đây?

Phải biết rằng rất nhiều đại năng Hồng Hoang đã ai nấy đều lên bảng rồi a?" "E rằng lại bị đám người Thiên Cơ Lâu kia chiếm bảng rồi…" "12 Tổ Vu lên bảng mười vị, không ngờ Thủy Hỏa hai vị Tổ Vu thực lực cực mạnh lại rớt bảng…" "Hai người họ nói không chừng đã vẫn lạc rồi…" "Vẫn chưa vẫn lạc… ít nhất Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung vẫn chưa vẫn lạc, trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ còn có tên của ngài ấy." "Dù là chưa vẫn lạc, e rằng cũng sắp rồi… không ngờ Chúc Dung và Cộng Công tồn tại mạnh mẽ như vậy, lại cũng đến bước đường hơi tàn… ai…" Lúc này, trong đại điện của Vu tộc, tiếng thảo luận cũng cực kỳ nhiệt liệt.

Ai nấy đều sôi nổi bàn tán.

Trong đó, một vị Tổ Vu nói: "Thật không ngờ ở Bảng Nhục Thân, Vu tộc chúng ta cũng chẳng chiếm được chút lợi thế nào...

Haiz..." Vị Tổ Vu nói lời này có chút phẫn nộ!

Một vị Tổ Vu khác cũng có chút cảm thán. "Tất cả chuyện này quả thực vượt ngoài dự liệu...

Chẳng ai ngờ thứ hạng của chúng ta lại thấp đến vậy..." "Nếu không phải có Huyền Minh muội tử và Hậu Thổ muội tử, Vu tộc chúng ta ngay cả top 20 cũng không vào được, thật đúng là sỉ nhục..." Trong phút chốc, đại điện Vu tộc không khỏi chìm vào im lặng.

Không ngờ mười hai huynh muội bọn họ, cuối cùng người tranh giành thể diện cho Vu tộc lại là Huyền Minh muội tử và Hậu Thổ muội tử.

Điều này khiến các Tổ Vu vốn đã cực kỳ coi trọng thể diện có chút không phục, nhưng lại không có chỗ trút giận, bởi vì xếp hạng ở mười mấy vị trí đầu đều là Thánh nhân.

Ngay cả Tam Thanh cũng chỉ xếp ở vị trí thứ mười bốn, mười lăm. ---------- Trong Bát Cảnh cung, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử cũng âm trầm bất định.

Vị Thánh nhân luôn thanh tĩnh vô vi lúc này cũng không thể giữ được bình tĩnh nữa.

Đối diện với thứ hạng của mình, sắc mặt y trở nên vô cùng khó coi.

Không ngờ nhục thân của y chỉ xếp ở vị trí thứ mười ba, cách xa vị trí trong lòng y. "Lẽ nào lại để Thiên Cơ Lâu bá chiếm bảng xếp hạng nữa sao?" "Thật không ngờ ngay cả top 10 cũng không vào được." "Trong Hồng Hoang này chắc chắn ẩn giấu bí mật cực lớn..." "Tại sao Thiên Cơ Lâu lại mạnh đến thế?" "Không biết đến khi nào mới có thể phơi bày hoàn toàn nội tình của Thiên Cơ Lâu ra ánh sáng..." "Haiz..." Trong nhất thời, Thái Thượng Lão Tử lại có chút phiền muộn. --------- Bên trong Tử Tiêu cung, sắc mặt Hồng Quân Đạo Tổ cũng hơi biến đổi.

Khi bảng xếp hạng được công bố, điều này đã khiến Hồng Quân Đạo Tổ nảy sinh một mối nguy cơ cực lớn.

Y cảm thấy mình dường như đang mất đi cảm giác khống chế đối với Hồng Hoang.

Nhục thân của Tam Thanh rốt cuộc mạnh yếu thế nào, y vẫn tương đối rõ ràng.

Ngay cả y cũng không ngờ Tam Thanh lại bị xếp ngoài top 10.

Điều này khiến Hồng Quân Đạo Tổ cũng khó giữ được vẻ bình tĩnh. "Thiên Cơ Lâu thật sự mạnh đến vậy sao?" "Bọn chúng ẩn mình trong Hồng Hoang, rốt cuộc muốn làm gì?" Sắc mặt Hồng Quân Đạo Tổ ngày càng ngưng trọng.

Thân ở trong Tử Tiêu cung chí cao vô thượng, ánh mắt y nhìn xuống toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Thần quang trong mắt lấp lánh, dường như muốn tìm kiếm từng tấc một.

Thế nhưng, y lại không thể nào tìm thấy mục tiêu. "Cái gọi là Thiên Cơ Lâu này, rốt cuộc ẩn giấu ở nơi nào?" Hồng Quân Đạo Tổ nhíu mày.

Ngay lúc này, luồng khí tím vàng trên không trung cuối cùng cũng sôi trào lên.

Theo sau kim quang và tử khí sôi sục, một luồng uy lực khổng lồ đột nhiên bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, lập tức thu hút toàn bộ ánh mắt của chúng sinh.

Bởi vì vị trí thứ mười hai sắp xuất hiện.

Rốt cuộc là ai xếp ở vị trí thứ mười hai?

Người có thể đè ép sự tồn tại của Thái Thượng Lão Tử, tất nhiên phải là một vị Thánh nhân ẩn thế, hoặc là Nữ Oa có thực lực đột phá mạnh mẽ.

Dưới ánh mắt chăm chú của chúng sinh Hồng Hoang, một bóng hình vô cùng vĩ ngạn hiện ra.

Khi kim quang tan đi, một luồng khí tường thụy vô tận đột nhiên lan tỏa.

Bóng hình che trời lấp đất dần dần xuất hiện trên không trung.

Bóng hình này vô cùng khổng lồ, là một vị nữ thần đội trời đạp đất.

Nữ thần trông bảo tướng trang nghiêm, bên dưới là đuôi rắn khổng lồ cuộn tròn, cả người đứng trên một bảo tọa hoa sen cực lớn.

Sau khi nhìn thấy hình tượng này, hàng tỷ chúng sinh Hồng Hoang đều kinh ngạc thán phục, bởi vì bọn họ đều nhận ra người này là ai.

Hình ảnh này bọn họ đều đã từng thấy qua, chính là pháp tướng kim thân của Nữ Oa nương nương.

Chỉ thấy tôn pháp tướng kim thân này cực kỳ xinh đẹp, dưới ánh huyền quang phổ chiếu dường như có thể ảnh hưởng đến thần thức của người khác.

Mái tóc dài như lụa bay sau lưng, dung mạo ngọc ngà, lại nghiêng nước nghiêng thành, chính là dáng vẻ của Nữ Oa nương nương.

Kim thân pháp tướng của Nữ Oa nương nương lúc này không mặc phượng quan hà bí, mà mặc một bộ váy lụa dài màu trắng.

Đuôi rắn long lanh trong suốt lộ ra ngoài, trông lại có vài phần tà mị.

Lúc này, tay phải Nữ Oa nương nương đặt trước ngực, bắt một pháp quyết thần bí, dường như mang dáng vẻ đại từ đại bi.

Nhìn thấy hình tượng này, tất cả mọi người đều có cảm giác như bị chìm đắm. "Không hổ là Nữ Oa nương nương..." "Nữ Oa nương

nương sau khi nhận được cơ duyên, thật sự đã mạnh hơn trước rất nhiều..." Vô số người đều kinh ngạc.

Mấy vị Thánh nhân khác lúc này cũng đang nhìn chằm chằm vào Nữ Oa.

Bởi vì bọn họ dường như đã phát hiện ra một dấu hiệu kỳ lạ.

Nơi mi tâm của Nữ Oa nương nương dường như ngưng tụ một hoa văn thần bí khó lường.

Hoa văn này có chút giống văn tự, lại có chút giống đồ đằng, trông vô cùng huyền diệu.

Nhưng lúc này, hoa văn này lại đang tỏa ra một luồng hắc khí quỷ dị.

Mặc dù những người khác không nhìn thấy, nhưng các Thánh nhân như bọn họ lại thấy rõ mồn một. "Nữ Oa dường như có chút cổ quái?" Tại đảo Kim Ngao, trong Bích Du cung, Thông Thiên giáo chủ nhìn chằm chằm vào Nữ Oa trên không trung. "Nữ Oa ở Thiên Cơ Lâu rốt cuộc đã gặp phải chuyện gì?

Sao biến hóa lại lớn đến thế?" Y trăm mối không có lời giải, nhưng lại không thể trực tiếp hỏi, thật sự khiến y phiền muộn đến cực điểm.

Trong Bát Cảnh cung, Thái Thượng Lão Tử cũng nhìn thấy rõ ràng, rành mạch.

Khí tức tỏa ra từ mi tâm Nữ Oa nương nương rõ ràng là một luồng ma khí.

Điều này có nghĩa là Nữ Oa dường như có dấu hiệu nhập ma.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Thái Thượng Lão Tử cũng nhíu mày.

Khí vận trên người Nữ Oa cũng không hề nhỏ.

Trước là tạo nhân, sau là vá trời, một Thánh nhân có đại khí vận như vậy, theo lý mà nói sẽ không dễ dàng nhập ma.

Nhưng luồng hắc khí tỏa ra từ mi tâm Nữ Oa nương nương lại là chuyện gì?

Lẽ nào là vì Công Đức Thiên Thê kia?

Thái Thượng Lão Tử cũng không tìm ra manh mối.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, Đại đạo văn tự cuối cùng cũng giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, vị trí thứ 12: Nữ Oa.

Công đức Thánh nhân, Yêu tộc Yêu Hoàng, Nhân tộc Thánh Mẫu, có đại khí vận gia thân, cũng có đại công đức.

Vật bảo thiên hoa, phong tư vô song.

Chương 286

Vào Thiên Cơ Lâu, được cơ duyên xảo diệu, âm dương tế hội, huyền xá viên mãn, nhục thân tăng lên mấy lần.

Chỉ số chiến lực nhục thân: sáu trăm ba mươi lăm triệu."] Khi Đại đạo văn tự giáng lâm, chúng sinh Hồng Hoang kinh hô không ngớt.

Không ngờ nhục thân của Nữ Oa nương nương lại mạnh đến vậy.

Chiến lực nhục thân của Thái Thượng Lão Tử chỉ là 583,3 triệu, mà chỉ số chiến lực nhục thân của Nữ Oa nương nương lại đạt đến 635 triệu.

Mạnh hơn Thái Thượng Lão Tử hơn năm mươi triệu.

Con số này quả thật có chút đáng sợ, thậm chí có phần vượt ngoài sức tưởng tượng.

Còn Thông Thiên giáo chủ ở Bích Du cung trên đảo Kim Ngao lại không chú ý đến chỉ số chiến lực nhục thân, mà chú ý đến những dòng Đại đạo văn tự kia.

Đại đạo văn tự viết rõ ràng rành mạch: Nữ Oa vào Thiên Cơ Lâu, được cơ duyên xảo diệu.

Ngoài ra còn có "âm dương tế hội, huyền xá viên mãn"... "Âm dương tế hội?

Huyền xá viên mãn?" Thông Thiên giáo chủ tại Bích Du cung trên đảo Kim Ngao lẩm bẩm.

Y dường như đã phát hiện ra một bí mật kinh thiên.

Thông Thiên giáo chủ chau mày, ánh mắt lộ ra vẻ nghi hoặc vô tận, lướt qua lướt lại trên Đại đạo văn tự rất lâu.

Một lát sau, biểu cảm của y có một cảm giác đáng để suy ngẫm, rồi lại lộ ra một ý vị khó tả. "Âm dương tế hội...

Ha ha...

Âm dương tế hội...

Hay cho một cái âm dương tế hội..." Thông Thiên giáo chủ lúc này không khỏi phấn khích.

Giờ phút này, y dường như đã phát hiện ra một tân thế giới.

Y dường như đã biết tại sao Nữ Oa nương nương lại biến thành bộ dạng này.

Ban đầu, khi Tam Thất đến thế giới Hồng Hoang chọn người, toàn bộ đều là nữ.

Thông Thiên Thánh nhân đã biết thế nào cũng có chuyện.

Lúc đó y đã nhìn ra manh mối.

Đây đâu phải là chọn người?

Đây rõ ràng là Tam Thất đang chọn phi tần cho chủ nhân của mình.

Nữ tử tiến vào Thiên Cơ Lâu, không khéo thật sự có khả năng bị thiệt thòi.

Bây giờ xem ra, quả nhiên đã xảy ra chuyện.

Lúc đó Nữ Oa vào Thiên Cơ Lâu chỉ mấy ngày đã ra ngoài, bây giờ lại có xu hướng hắc hóa.

Chẳng phải đã đủ để nói lên tình hình rồi sao?

Sự việc đã rất rõ ràng.

Cùng lúc đó, Đại đạo văn tự cũng đã viết rành mạch.

Giờ phút này, Thông Thiên giáo chủ hoàn toàn phấn khích, sự tò

mò về Thiên Cơ Lâu cũng đạt đến đỉnh điểm.

Chủ nhân Thiên Cơ Lâu, Trường Không đạo nhân và Nữ Oa âm dương giao hợp sao?

Vậy Trường Không đạo nhân tại sao lại làm vậy?

Lẽ nào hắn thật sự là một đại ma đầu?

Hay là Trường Không đạo nhân vốn là một đại sắc ma?

Nữ Oa thất thân...

Đây chính là kỳ văn thiên cổ của thế giới Hồng Hoang a...

Nếu bị phơi bày ra ngoài, e rằng cả thế giới Hồng Hoang sẽ phát điên mất?

Trong nhất thời, Thông Thiên giáo chủ không khỏi cười hắc hắc.

Y đã nắm được thóp của Nữ Oa, cảm thấy chuyện này càng ngày càng thú vị. ---------- Trong Oa Hoàng cung, Nữ Oa nương nương nhìn bóng hình của mình, sắc mặt đột nhiên tối sầm.

Không ngờ Hồng Mông Tử Kim Bảng lại giới thiệu nàng như vậy.

Cái gì gọi là âm dương tụ hội?

Cái gì gọi là huyền xá viên mãn?

Hồng Mông Tử Kim Bảng, đây là công bố chuyện của nàng cho chúng sinh biết sao.

Chi bằng nói thẳng Nữ Oa nàng đã thất thân cho rồi.

Lúc này, sắc mặt Nữ Oa một mảnh âm trầm, mơ hồ có hắc khí lộ ra.

Cảm tình nhục thân của mình xếp ở vị trí thứ mười hai, mình còn phải cảm ơn gã đàn ông đó sao?

Là gã đàn ông đó khiến nhục thân của mình trở nên cường hãn

như vậy sao?

Bởi vì mình đã nhận được tinh hoa của gã đàn ông đó?

Đạt đến sự cân bằng âm dương theo đúng nghĩa?

Trong mắt Nữ Oa nương nương lộ ra hận ý khắc cốt ghi tâm.

Trong hận ý lại ẩn giấu một ý vị phức tạp.

Gã đàn ông chết tiệt đó...

Có thể nói, gã đàn ông đó đã thành tựu nàng, cũng đã hủy hoại nàng hoàn toàn.

Nàng tuyệt đối sẽ không tha cho gã đàn ông đó.

Sát ý trong lòng Nữ Oa dâng trào.

Đồng thời, Nữ Oa cũng hiểu rõ, nhục thân của mình sở dĩ đột phá mạnh mẽ, đè ép Tam Thanh, nói không chừng cũng có liên quan đến bữa cơm nàng ăn ở Thiên Cơ Lâu.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Nữ Oa nương nương lại trở nên thận trọng.

Ăn một bữa cơm trong Thiên Cơ Lâu đã có thể nhận được vô tận lợi ích, quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Muốn hạ gục gã đàn ông đó, xem ra thật sự cần phải bàn bạc lại từ đầu.

Có lẽ, chỉ có ra tay với Nhân tộc mới có thể tạo thành một đột phá khẩu hữu hiệu.

Nữ Oa nương nương trong nhất thời không khỏi chìm vào trầm tư.

Đợi sau khi Bảng Nhục Thân kết thúc, nàng sẽ sắp xếp cho Vu Yêu hai tộc ra tay với Nhân tộc, xem Thiên Cơ Lâu rốt cuộc có thể

điều động bao nhiêu người.

Thiên Cơ Lâu tuy vô cùng mạnh mẽ, nhưng gã đàn ông đó còn phải bảo vệ Hồng Hoang.

Bên ngoài Hồng Hoang còn có rất nhiều thứ kiềm chế gã.

Đối với Nữ Oa, đây chính là một cơ duyên trời cho, nàng tuyệt đối không muốn bỏ qua.

Sau khi bảng xếp hạng này kết thúc, nàng sẽ ra tay với Nhân tộc.

Đến lúc đó, Tam Thất kia tất nhiên sẽ xuất hiện ở Hồng Hoang.

Chỉ cần Tam Thất xuất hiện, tất nhiên sẽ do nàng tùy ý định đoạt.

Hoặc có thể xúi giục các Thánh nhân khác cùng ra tay, liên hợp với các Thánh nhân khác giết chết Tam Thất.

Gã đàn ông đó tất nhiên sẽ phát điên phải không?

Nghĩ đến đây, Nữ Oa không khỏi lộ ra nụ cười âm hiểm.

Chỉ cần gã đàn ông đó phát điên, tất nhiên sẽ cho nàng cơ hội.

Còn Yêu Hoàng Phục Hy ở bên cạnh thì thần sắc khó tả.

Nhìn trạng thái lúc này của Nữ Oa, Phục Hy mở miệng muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng lại không nói ra, chỉ hóa thành một tiếng thở dài thườn thượt.

Nữ Oa tuy là muội muội của y, nhưng từ thời thượng cổ đã thành Thánh nhân, y đã không có quyền can thiệp vào chuyện của Nữ Oa.

Điều này khiến Phục Hy có chút tự ti, lại có chút lo lắng.

Trạng thái của Nữ Oa bây giờ rất nguy hiểm, bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra vấn đề, nhưng y lại không biết nên nhắc nhở thế nào.

Điều này khiến Phục Hy vô cùng phiền muộn, xem ra cũng chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, bóng hình Nữ Oa trên không trung mới biến mất.

Chương 287

Đại đạo văn tự cũng theo đó biến mất, thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Nhìn thấy luồng kim quang này, chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa hứng thú.

Người xếp trên Nữ Oa rốt cuộc là ai?

Phải biết nhục thân của Nữ Oa đã cực kỳ cường hãn, người có thể xếp trước nàng chắc chắn lại là một vị đại năng siêu cấp biến thái.

Sẽ là một đại năng ẩn thế siêu cấp sao?

Hay là đại năng trong Thiên Cơ Lâu?

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngước mắt trông mong, mỗi người ánh mắt đều vô cùng nóng bỏng.

Rõ ràng, đó là một cảm giác mong đợi không gì sánh bằng.

Rất lâu sau, luồng kim quang trên không trung cuối cùng cũng trở nên mờ đi.

Theo sau kim quang mờ ảo, một bóng hình vô cùng khổng lồ xuất hiện giữa trời đất.

Mọi người đều trợn to mắt, chăm chú quan sát.

Chỉ thấy đó là một bóng hình tròn, vô cùng khổng lồ, gần như che kín nửa bầu trời.

Sinh vật này cũng là sinh vật khổng lồ nhất xuất hiện từ trước đến nay.

Khi sinh vật này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang mới lĩnh giáo được thế nào là che trời lấp đất thật sự.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngước mắt trông mong.

Rất lâu sau mới miễn cưỡng phân biệt được đó là một con thần quy khổng lồ vô cùng. "Đây là??" Bóng hình trên không trung này cho người ta một cảm giác vô cùng quen thuộc. "Đây là một trong Tứ Thánh Thú bảo vệ Hồng Hoang, Thánh thú Huyền Vũ phải không?" Nhiều người kinh hô thành tiếng, bởi vì bọn họ đã từng thấy qua một lần.

Lần nữa nhìn thấy sinh vật không gì sánh bằng này, tất cả mọi người đều kinh ngạc không thôi.

Chỉ thấy bóng hình này vô cùng khổng lồ.

Chỉ riêng bốn cái chân của nó đã dài mấy vạn trượng, phần lớn thân thể càng trực tiếp chìm vào trong mây.

Chúng sinh Hồng Hoang chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy hình dạng đại khái giữa tầng mây, lờ mờ thấy một cái mai rùa màu đen.

Mai rùa màu đen này tựa như áo giáp vô cùng huyền diệu, trên lưng rùa còn có vô số gai ngược, trông vô cùng hung tợn.

Trên lưng rùa lại có một luồng hoa văn cực kỳ huyền ảo, dường như ẩn chứa chí lý của trời đất, quả thực có cảm giác mê hoặc chúng sinh.

Tất cả mọi người vào giờ phút này đều cảm thấy mai của con thần quy này là thứ cứng rắn nhất trên đời.

Đồng thời, con thần quy này còn có một cái đầu rồng vô cùng khổng lồ.

So với cự long thực sự, chỉ thiếu sừng rồng mà thôi.

Phía sau con thần quy che trời lấp đất này không có đuôi, thay vào đó là một con cự xà vô cùng to lớn hiện ra.

Con cự xà này là một dạng linh thể, cực kỳ đơn giản, uốn lượn lên trên, cuối cùng cuộn tròn trên lưng rùa khổng lồ.

Cái đầu rắn khổng lồ ngẩng cao trên lưng rùa, coi rẻ thiên hạ.

Nhìn thấy sinh vật này, chúng sinh Hồng Hoang hoàn toàn sôi trào. "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân vị trí thứ mười một, lại là Thánh thú Huyền Vũ." "Huyền Vũ xếp ở vị trí này, tất nhiên là xứng đáng." "Dù sao cũng là thần thú giỏi phòng ngự nhất, e rằng Thánh nhân cũng rất khó đột phá phòng ngự của nó?" "Huyền Vũ đã xuất hiện... vậy tiếp theo có phải là ba vị Thánh thú còn lại không?" "E là tám chín phần mười... thời thượng cổ đã nghe nói Tứ Thánh Thú vẫn luôn bảo vệ Hồng Hoang... không ngờ lại là thật..." "Không biết đối thủ của bọn họ rốt cuộc là ai?" "Lẽ nào là Hỗn Độn Thần Ma sao?" "Hỗn Độn Thần Ma không phải đã bị Bàn Cổ đại thần và Hồng Quân Đạo Tổ giết hết rồi sao?" "Bàn Cổ đại thần và Hồng Quân Đạo Tổ giết chỉ là những thần ma xâm nhập vào thế giới Hồng Hoang thôi." "Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang, tất nhiên còn có rất nhiều Hỗn Độn Thần Ma, có lẽ kẻ địch của Tứ Thánh Thú chính là bọn chúng..." "Haiz... không ngờ chúng ta vẫn luôn ở trong vòng bảo vệ của người khác... thật sự có chút vượt ngoài sức tưởng tượng..." "Đừng cảm thán nữa... những chuyện này có quan hệ gì với chúng ta chứ?" "Chúng ta vẫn nên yên tĩnh xem bảng xếp hạng đi." "....." Một lát sau, Đại đạo văn tự giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang vị trí thứ 11: Huyền Vũ.

Một trong Tứ Thánh Thú.

Vô số năm trước được đại năng thần bí chỉ điểm, cuối cùng tu thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Có lực phòng ngự vô song, có đại công đức vô tận.

Chỉ số chiến lực nhục thân: bảy trăm bảy mươi bảy triệu bảy trăm

bảy mươi bảy vạn."] Sau khi nhìn thấy Đại đạo văn tự, nhiều người có thể nghe thấy tiếng hít sâu một hơi khí lạnh đồng loạt.

Ngay cả các Thánh nhân cũng có chút kinh ngạc.

Vạn vạn không ngờ, lực lượng nhục thân của Huyền Vũ lại cường hãn đến vậy.

Chỉ số chiến lực nhục thân của Nữ Oa là 635 triệu, mà chỉ số chiến lực nhục thân của Huyền Vũ là 777,77 triệu.

Chênh lệch đến hơn 140 triệu.

Đây là chênh lệch thế nào chứ?

Giữa hai người chênh lệch bằng cả một Yêu Đế Đế Tuấn.

Điều này thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng của nhiều đại năng.

Bây giờ Huyền Vũ đã lên bảng, vậy tiếp theo có phải là các Thánh thú khác không?

Phải biết các Thánh nhân mà Hồng Hoang đều biết đã toàn quân bị diệt, chỉ còn lại Hồng Quân Đạo Tổ.

Không biết Hồng Quân Đạo Tổ xếp hạng bao nhiêu?

Một lát sau, bóng hình khổng lồ vô cùng của Huyền Vũ biến mất, thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Nhìn thấy luồng kim quang này, chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa hứng khởi.

Người xếp trên Nữ Oa rốt cuộc là ai?

Phải biết nhục thân của Nữ Oa đã cực kỳ cường hãn, người có thể xếp trước nhục thân của Nữ Oa, khẳng định lại là một vị đại năng siêu cấp biến thái.

Sẽ là đại năng ẩn thế siêu cấp sao?

Hay là đại năng trong Thiên Cơ Lâu?

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngước mắt trông mong, mỗi người ánh mắt đều vô cùng nóng bỏng.

Rõ ràng, đó là một cảm giác mong đợi không gì sánh bằng.

Rất lâu sau, luồng kim quang trên không trung cuối cùng cũng trở nên mờ đi.

Theo sau kim quang mờ ảo, một bóng hình vô cùng khổng lồ xuất hiện giữa trời đất.

Mọi người đều trợn to mắt, chăm chú quan sát.

Chỉ thấy đó là một bóng hình tròn, vô cùng khổng lồ, gần như che kín nửa bầu trời.

Sinh vật này cũng là sinh vật khổng lồ nhất xuất hiện từ trước đến nay.

Khi sinh vật này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang mới lĩnh giáo được thế nào là che trời lấp đất thật sự.

Chỉ thấy đó là một ngọn lửa nhỏ.

Ngọn lửa nhỏ này dường như cực kỳ bé nhỏ, giống như bất cứ lúc nào cũng có nguy cơ bị dập tắt.

Ngọn lửa nhỏ đến mức khiến người ta không nhìn rõ.

Một lát sau, ngọn lửa này nhanh chóng lớn lên, trong nháy mắt đã lớn như bánh xe.

Một lát sau, ngọn lửa lại một lần nữa lớn lên, chỉ trong nháy mắt đã hình thành một quả cầu lửa hung hãn bành trướng.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được nhiệt độ không gì sánh

bằng từ quả cầu lửa.

Quả cầu lửa trên không trung vẫn tiếp tục bành trướng, trong nháy mắt đã hình thành một luyện ngục lửa vô cùng khổng lồ, thiêu đốt cả bầu trời thành một màu đỏ rực.

Nhìn thấy cảnh tượng này, chúng sinh Hồng Hoang không ai không khó khăn nuốt nước bọt.

Bọn họ đã biết người xếp thứ mười là ai, nhưng biết thì biết, bọn họ vẫn vô cùng kinh ngạc, dù sao hình ảnh trên không trung thật sự có thể gọi là ngày tận thế.

Lại qua một lát, quả cầu lửa trên không trung lại trực tiếp biến thành lớn mấy vạn trượng.

Sau đó dưới sự chứng kiến của chúng sinh Hồng Hoang, quả cầu lửa khổng lồ vô cùng đột nhiên nổ tung, trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh hãi la hét.

Dù sao cảnh tượng như vậy thật sự quá đáng sợ, tuyệt đối tựa như ngày tận thế.

Sau khi ngọn lửa trên không trung nổ tung, lập tức có một sinh linh không gì sánh bằng xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy đó là một con chim lửa khổng lồ không thể tưởng tượng.

Lúc này, con chim lửa này đang dang rộng đôi cánh rộng ít nhất cũng hơn mấy vạn trượng trên không trung.

Chương 288

Nhìn kỹ sẽ phát hiện con chim lửa trên không trung có đôi cánh cực kỳ mỹ lệ, còn có mười tám chiếc lông vũ dài lấp lánh.

Trên đầu con chim lửa này còn có một cái mào thịt đỏ rực!

Sau khi con chim lửa này xuất hiện, nó liền bay lượn trên không trung.

Vô tận vũ hỏa theo nó bay lượn mà trút xuống, tựa như một cảnh tượng ngày tận thế.

Mặc dù đây chỉ là hư ảnh do kim quang diễn hóa ra, nhưng dù vậy vẫn khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy kinh hãi. "Quả nhiên là Đại đạo văn tự a..." Vô số người không khỏi tấm tắc khen ngợi.

Một lát sau, Đại đạo văn tự cuối cùng cũng giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang vị trí thứ 10: Chu Tước.

Một trong Tứ Thánh Thú.

Vô số năm trước được đại năng thần bí chỉ điểm, cuối cùng tu thành cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nắm giữ hỏa diễm pháp tắc, lực lượng hỏa diễm không gì sánh bằng, có đại công đức vô tận.

Chỉ số chiến lực nhục thân: bảy trăm bảy mươi bảy triệu bảy trăm bảy mươi tám vạn."] Nhìn thấy những dòng Đại đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi sững sờ. "Chỉ số chiến lực nhục thân của Chu Tước lại chỉ cao hơn Huyền Vũ một vạn?" Có người không khỏi trố mắt kinh ngạc.

Chỉ số chiến lực nhục thân của Huyền Vũ là 777,77 triệu, mà chỉ số chiến lực nhục thân của Chu Tước là 777,78 triệu. "Cái này có chút

ác tâm rồi phải không?" "Không biết Huyền Vũ sẽ có cảm nghĩ gì?" "Trong lòng ta, nhục thân của Tứ Thánh Thú nên là Huyền Vũ mạnh nhất, dù sao lực phòng ngự của Huyền Vũ mạnh nhất, tại sao Huyền Vũ lại xếp cuối cùng?" "Lẽ nào ngươi không nghe nói công kích chính là phòng ngự tốt nhất sao?" "Nếu Huyền Vũ và Chu Tước đối chiến... e rằng sẽ là một kết cục lưỡng bại câu thương." "Rốt cuộc ai thắng ai thua cũng khó nói, dù sao chỉ số chiến lực nhục thân của hai người chỉ chênh nhau một vạn... gần như là không có chênh lệch... chênh lệch thực sự còn phải xem thần thông mà hai Thánh thú nắm giữ." "Lực phòng ngự không chỉ dựa vào cường độ nhục thân, còn dựa vào pháp tắc nắm giữ và pháp lực." "Ta dám nói Tứ Thánh Thú cũng không nhất định có thể phá vỡ phòng ngự của Huyền Vũ, Huyền Vũ dù không thắng được các thần thú khác, các Thánh thú khác cũng không phá được phòng ngự của Huyền Vũ." "Chúng ta lo lắng chuyện này làm gì?

Cường độ nhục thân của chúng ta ngay cả một triệu cũng không có, lại đi lo lắng cho đại năng có chỉ số nhục thân hơn một trăm triệu?" "....." Dù vậy, chúng sinh Hồng Hoang vẫn xì xầm bàn tán.

Rất lâu sau, Thánh thú Chu Tước bay lượn trên bầu trời Hồng Hoang biến mất.

Tuy nhiên, trời đất vẫn chưa yên tĩnh.

Thay vào đó là một luồng kim quang kịch liệt khác.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi ngước mắt trông mong.

Người xếp thứ chín là ai?

Là Bạch Hổ sao?

Hay là Thanh Long, thủ lĩnh của Tứ Thánh?

Tất cả mọi người đều ngước mắt trông mong, không ai muốn bỏ

lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Khi kim quang trên không trung kịch liệt diễn hóa, cuối cùng một bóng hình vô cùng cường hãn xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang.

Chỉ thấy đó là một con vạn cổ trường long che trời lấp đất, dài đến mấy vạn vạn trượng, toàn thân màu xanh biếc, có sừng màu xanh mực và năm móng vuốt sắc bén.

Bờm rậm rạp màu xanh đậm bồng bềnh phiêu dật, vảy rồng đẹp như ngọc lục bảo lấp lánh trên không trung.

Nhìn thấy con cự long này, tất cả mọi người đều hoan hô.

Bởi vì bọn họ biết người xếp thứ chín là ai.

Xuất hiện trên không trung không phải là Thanh Long, một trong Tứ Thánh Thú sao?

Nhục thân của Thanh Long xếp thứ hai trong Tứ Thánh Thú.

Lúc này, con Thanh Long che trời lấp đất trên không trung đột nhiên phát ra một tiếng gầm chấn động lòng người.

Chúng sinh Hồng Hoang trong lòng chấn động mạnh.

Đây là một loại âm thanh thực sự vượt lên trên vạn thú, cũng chỉ có vạn thú chi vương thực sự mới có thể phát ra âm thanh như vậy.

Không hổ là Thanh Long, thủ lĩnh của Tứ Thánh Thú. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang vị trí thứ 9: Thanh Long.

Một trong Tứ Thánh Thú.

Vô số năm trước được đại năng thần bí chỉ điểm, cuối cùng tu thành cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nắm giữ mộc chi pháp tắc, lực lượng ngũ hành mộc vô cùng uy lực, có đại công đức vô tận.

Mấy vạn năm trước, giao chiến với địch, từng bị chặt đứt thân thể, bị ảnh hưởng đôi chút.

Chỉ số chiến lực nhục thân: bảy trăm bảy mươi bảy triệu tám mươi vạn."] Nhìn thấy những dòng Đại đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức vô cùng kinh ngạc. "Thánh thú Thanh Long từng bị kẻ địch chặt đứt?" "Rốt cuộc là kẻ địch thế nào mà có thể chặt đứt nhục thân của Thanh Long?" "Tứ Thánh Thú lại gặp phải trận chiến thảm liệt như vậy sao?" "Nghĩ đến cảnh tượng đó thật là thảm liệt vô cùng..." "Thật muốn cùng Tứ Thánh Thú tham chiến a..." "Ngươi tham chiến cái con khỉ!

Tứ Thánh Thú vô cùng mạnh mẽ còn bị thiệt, ngươi đi tham chiến?

Ở trước mặt người ta còn không bằng một con kiến hôi!

Đi là chết!" "Cũng không nhất định, chúng ta trong mắt người ta chính là kiến hôi, nói không chừng người ta còn lười ra tay ấy chứ." "....." Lần này thông tin mà Đại đạo văn tự phơi bày quả thực cực kỳ kinh hãi, lập tức dọa sợ vô số sinh linh.

Thanh Long, thủ lĩnh của Tứ Thánh Thú cũng từng bị chặt đứt nhục thân, vậy trận chiến mà Tứ Thánh Thú đã trải qua rốt cuộc thảm liệt đến mức độ nào?

Tất cả mọi người không khỏi suy tư.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy tư, thân thể Thanh Long che trời lấp đất trên không trung biến mất không thấy, thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Sau khi luồng kim quang này xuất hiện, liền bắt đầu hiện hóa dữ dội.

Trải qua một thời gian dài chờ đợi, kim quang cuối cùng cũng biến

mất, thay vào đó lại là một mảng bạch quang ngập trời.

Trong bạch quang này lộ ra một luồng khí tức tiêu sát không gì sánh bằng.

Sau khi luồng khí tức này xuất hiện, cả thế giới Hồng Hoang dường như cũng run rẩy một cái, dường như có chút không thể chịu đựng được sát khí không gì sánh bằng đó.

Sau khi sát khí che trời lấp đất biến mất, bạch quang mới dần dần mờ đi.

Ở cuối bạch quang, một con cự thú màu trắng vô cùng bá khí xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang.

Con cự thú màu trắng đó toàn thân không nhiễm một hạt bụi, dường như là sinh vật thuần khiết nhất trên đời.

Lông mao long lanh trong suốt bao phủ con cự thú, trông vô cùng hùng vĩ thần tuấn.

Thân thể lớn mấy vạn vạn trượng trên không trung dường như có chút chật chội.

Chỉ thấy nó ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gầm chấn động lòng người, trong nháy mắt một luồng áp lực không gì sánh bằng hiện ra.

Trong sát na, vô số thần thú trong trời đất Hồng Hoang đều thần phục.

Có rất nhiều sinh linh yếu ớt thậm chí đã quỳ xuống triều bái.

Chúng sinh Hồng Hoang lại phát ra một tràng hoan hô, dù sao con thần thú này cũng đã xuất hiện một lần.

Con thần thú màu trắng này không phải là Bạch Hổ, một trong Tứ Thánh Thú sao?

Trong truyền thuyết, Bạch Hổ trong Tứ Thánh Thú là vị có công kích lực nổi bật nhất.

Ngay cả Thanh Long, thủ lĩnh của Tứ Thánh Thú, nếu chỉ luận công kích lực cũng không bằng Bạch Hổ.

Nhục thân của Bạch Hổ xếp đầu trong Tứ Thánh Thú, tự nhiên cũng có đạo lý đặc thù của nó.

Con thần thú màu trắng trên không trung tung hoành gào thét rất lâu, chúng sinh Hồng Hoang đều cảm thấy hô hấp không thông.

Tứ Thánh Thú quả thực danh bất hư truyền. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang vị trí thứ 8: Bạch Hổ.

Một trong Tứ Thánh Thú.

Vô số năm trước được đại năng thần bí chỉ điểm, cuối cùng tu thành cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nắm giữ kim chi pháp tắc, lực sát phạt cử thế vô song, đồng thời thân mang đại khí vận, cũng có đại công đức.

Chỉ số chiến lực nhục thân: bảy trăm bảy mươi tám triệu tám trăm tám mươi lăm vạn."] "Không hổ là Tứ Thánh Thú a, chênh lệch cường độ nhục thân của Tứ Thánh Thú lại nhỏ đến vậy." "Cũng có nghĩa là, cường độ nhục thân của bốn vị Thánh thú gần như tương đồng, chút chênh lệch đó thậm chí có thể bỏ qua không tính." "Phân cao thấp thực sự vẫn là thần thông mà bọn họ nắm giữ." "Không biết Tứ Thánh Thú rốt cuộc ai mạnh nhất a?" "E rằng Bạch Hổ là tồn tại mạnh nhất phải không?

Dù sao luận công kích lực, Bạch Hổ là mạnh nhất." "Ta cảm thấy trong Tứ Thánh Thú mạnh nhất nên là Thanh Long, Thanh Long dù sao cũng là thủ lĩnh của Tứ Thánh Thú, thắng bại không chỉ tham khảo công kích lực, mà phải xét nhiều phương diện." "Ta cảm thấy mạnh

nhất nên là Huyền Vũ... ba vị thần thú khác có thể phá được phòng ngự của nó hay không vẫn là một ẩn số..." Chúng sinh Hồng Hoang vào giờ phút này đều nghị luận sôi nổi.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận, trên không trung lại hạ xuống một luồng kim quang.

Khi kim quang mờ đi, một bóng hình khác xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang. "Cái gì?

Lại là nàng?" "Sao có thể là nàng được?" "Mạnh như nàng mà cũng chỉ xếp ở vị trí thứ bảy sao?" Vô số đại năng Hồng Hoang nhìn thấy bóng hình này trên không trung đều có chút thất vọng.

Bởi vì bóng hình trên không trung đó đã trở thành tín ngưỡng của bọn họ, đã trở thành của bọn họ.

Chương 289

Bây giờ lại chỉ xếp hạng thứ bảy, quả thực khiến bọn họ có chút thất vọng.

Bởi vì bóng hình xuất hiện trên không trung, bọn họ đã tương đối quen thuộc, chính là vị Tam Thất diễm áp Hồng Hoang.

Làn da long lanh trong suốt, một bộ váy lụa mỏng màu đen, còn có đôi môi đỏ vô cùng yêu diễm.

Mọi thứ đều lấp lánh trên không trung, mọi thứ đều toát lên sức quyến rũ vô tận.

Nói cho đúng, Tam Thất nữ thánh tuy là thị nữ của Trường Không đạo chủ đó, nhưng cũng được coi là thiên chi kiêu nữ.

Pháp bảo trong tay cực kỳ mạnh mẽ.

Ngoài ra, Trường Không đạo chủ còn chuyên môn cải tạo cho nàng rất nhiều thực vật có năng lực đặc thù.

Rõ ràng Trường Không đạo nhân cũng cực kỳ yêu thích Tam Thất nữ thánh.

Tam Thất nữ thánh tuy trông có vẻ yếu đuối đến cực điểm, nhưng lại cực kỳ cứng rắn.

Ngay cả Nữ Oa nương nương trong tay Tam Thất cũng không chiếm được chút lợi thế nào.

Không biết sau này Nữ Oa và Tam Thất còn có va chạm nữa không?

Chúng sinh Hồng Hoang ngước mắt trông mong, mỗi người đều lộ ra thần sắc si mê.

Tam Thất a...

Chỉ xét về dung mạo khí chất, thậm chí còn hơn Nữ Oa nửa bậc...

Đó là sự tồn tại khiến tất cả mọi người vừa yêu vừa ghen tị.

Một lát sau, Đại đạo văn tự cuối cùng cũng giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang vị trí thứ 7: Tam Thất.

Thị nữ của Trường Không đạo chủ Thiên Cơ Lâu.

Vốn chỉ là một sinh linh bình thường, do thân mang đại khí vận, gặp được đại năng thần bí, nhận được tạo hóa kinh thiên.

Vạn cổ trước đã tu thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thực lực sâu không lường được, nhục thân cũng vậy.

Chỉ số chiến lực nhục thân: tám trăm bốn mươi lăm triệu tám mươi vạn."] Sau khi Đại đạo văn tự xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Bởi vì cường độ nhục thân của Tam Thất nữ thánh lại là một bước nhảy vọt cực lớn, mạnh hơn Tứ Thánh Thú rất nhiều.

Điều này đủ để thấy sự lợi hại của Tam Thất.

Nhiều người vào giờ phút này không khỏi kinh hô. "Không hổ là Tam Thất a." "Chỉ số chiến lực nhục thân lại đạt đến 845,8 triệu." "Chỉ số chiến lực nhục thân của Nữ Oa nương nương mới 635 triệu." "Chênh lệch giữa hai người đủ hơn hai trăm triệu." "Chiến đấu lực thực sự không chỉ xem nhục thân...

Ta không tin Nữ Oa yếu hơn Tam Thất." "Sự thật đã bày ra trước mắt rồi... chênh lệch chỉ số chiến lực nhục thân hai trăm triệu, thần thông khác nói không chừng chênh lệch còn lớn hơn..." "Tam Thất hiện tại chỉ tỏ ra thiện cảm với Nhân tộc, đối với những người khác vẫn là một ẩn số, dù sao ta cũng ủng hộ Nữ Oa." "Ta ủng hộ Tam

Thất... chỉ cần không ra tay với loài người... ta tin Tam Thất nữ thánh của Thiên Cơ Lâu sẽ không can thiệp vào chuyện khác." Nhiều người đều nghị luận sôi nổi.

Khi bóng hình Tam Thất nữ thánh xuất hiện, mấy vị Thánh nhân đều mở mắt nhìn sang, trong mắt ít nhiều đều có một chút ý vị khó tả.

Bây giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng đã công bố năm bảng xếp hạng, sự hiểu biết về Thiên Cơ Lâu, Tam Thất, Trường Không đạo nhân v.v... cũng đã gần như đủ.

Mỗi vị Thánh nhân đều có một chút suy nghĩ khác.

Tài nguyên Hồng Hoang chỉ có bấy nhiêu, đã bị phân chia xong.

Còn lại, có lẽ cũng chỉ là Thiên Cơ Lâu.

Thiên Cơ Lâu lúc này nắm giữ cơ duyên không gì sánh bằng, thậm chí ngay cả cơ hội thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân cũng có thể ban tặng.

Mấy vị Thánh nhân tự nhiên có một chút suy nghĩ khác.

Chỉ là bọn họ vẫn luôn quan sát động tĩnh của Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ dù sao cũng đã hóa thân hợp đạo, bây giờ đã đạt đến cảnh giới nào, không ai biết.

Nghĩ đến Hồng Quân Đạo Tổ hóa thân hợp đạo, ít nhất cũng có chiến đấu lực của Đại Đạo Thánh Nhân.

Hồng Quân Đạo Tổ gần như có thể nói là tồn tại vô địch của Hồng Hoang.

Chỉ cần Hồng Quân Đạo Tổ có động tĩnh, mấy vị Thánh nhân khác tự nhiên theo sát phía sau.

Còn lúc này, trong Oa Hoàng cung, Nữ Oa nương nương cũng đang nhìn chằm chằm vào Tam Thất, trong mắt lộ ra sát khí nồng

đậm.

Bất kể thế nào, Nữ Oa đã tràn đầy sát ý đối với Tam Thất.

Bất kể thế nào, nàng đều muốn đặt Tam Thất vào chỗ chết.

Nàng không muốn bên cạnh gã đàn ông đó có những người phụ nữ khác vây quanh.

Dù cho mình không muốn, cũng không thể để người khác hưởng không.

Lúc này Nữ Oa đã chìm vào trong chấp niệm điên cuồng.

Bởi vì Nữ Oa biết, Tam Thất chính là vảy ngược của gã đàn ông đó.

Nàng sở dĩ muốn ra tay với Nhân tộc, chính là muốn dụ Tam Thất ra ngoài.

Chỉ cần Tam Thất ra khỏi Thiên Cơ Lâu, nàng sẽ có cơ hội hãm hại Tam Thất.

Bất kể là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc, hay là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc, đều có khả năng chém giết Tam Thất.

Thật sự không được, nàng còn có thể lợi dụng các Thánh nhân khác, thậm chí lợi dụng cả Hồng Quân Đạo Tổ.

Mọi người đều cho rằng Nữ Oa là người lương thiện, nhưng bọn họ chưa từng thấy Nữ Oa khi nổi điên.

Lúc này Nữ Oa vô cùng âm u, nàng chính là muốn cho Hồng Hoang thấy sự độc ác của Nữ Oa nàng.

Nữ Oa trong lòng hiểu rõ, Tam Thất chết, gã đàn ông đó tất nhiên sẽ phát điên, đến lúc đó sẽ có cơ hội khiến gã sống không bằng chết...

Nàng chính là muốn khiến gã đàn ông đó sống không bằng chết, muốn khiến gã đau đớn không muốn sống.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này trong lòng đều có những suy nghĩ riêng.

Qua một lát, bóng hình vô cùng mỹ diễm của Tam Thất cuối cùng cũng biến mất không thấy.

Nhiều đại năng Hồng Hoang lại luyến tiếc không rời.

Rất lâu sau, chúng sinh Hồng Hoang mới tỉnh táo lại.

Tam Thất nữ thánh cũng đã lên bảng, vậy vị trí thứ sáu tiếp theo rốt cuộc là ai?

Sinh linh đều kính ngưỡng Hồng Quân Đạo Tổ, rốt cuộc xếp hạng bao nhiêu?

Một lát sau, trên không trung có một luồng kim quang không gì sánh bằng hiện hóa.

Khi luồng kim quang này xuất hiện, Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng khẽ run rẩy trên không trung, phóng ra hàng tỷ tia sáng, bao phủ hàng tỷ tỷ dặm hư không xung quanh.

Vô tận khí tím vàng lan tràn hư không.

Tất cả mọi người đều tận mắt chứng kiến dị tượng vô cùng đáng sợ này, ai nấy đều vô cùng chấn động, ai nấy đều cực kỳ mong đợi.

Dù sao top sáu sắp được công bố.

Top sáu Bảng Nhục Thân Hồng Hoang a, nghĩ thôi cũng khiến người ta có chút kích động.

Luồng kim quang trên không trung đang kịch liệt diễn hóa.

Một lát sau, cuối cùng cũng có một bóng hình thấp thoáng trong

kim quang.

Khi kim quang mờ đi, trên bầu trời đột nhiên có một luồng sương mù đen kịt lộ ra.

Theo sau làn sương đen này, lờ mờ có tiếng quỷ khóc sói tru, âm thanh này trực tiếp khiến các đại năng khác nghe mà tê cả da đầu.

Ngoài ra, lại có một loại khí tức đại bất tường toát ra.

Sau đó liền có một người trẻ tuổi vô cùng tà dị xuất hiện.

Dáng vẻ cực kỳ tà khí, trên mặt toàn là hoa văn màu đỏ sẫm, trông tương đối đáng sợ.

Một đôi mắt như mắt rắn, trên đầu có hai cái sừng ngắn, lúc này đang tỏa ra ánh sáng tím âm hàn.

Nửa thân dưới của hắn có chút tương tự Nữ Oa, là đuôi rắn, phần đuôi còn phân nhánh, chia ra ba cái đầu rắn vô cùng hung tợn.

Hình tượng thế này, thật sự quá đáng sợ.

Nhìn thấy hình tượng này, tất cả mọi người đều hít một hơi khí lạnh.

Bởi vì bóng hình này, bọn họ cũng đều nhận ra, chính là Ma Tổ La Hầu trong truyền thuyết.

Chương 290

Không ngờ Ma Tổ La Hầu trên Bảng Nhục Thân xếp hạng thứ sáu.

Tất cả mọi người đều đối với hắn mà tê cả da đầu.

Gã này thời thượng cổ là tử địch của Hồng Quân Đạo Tổ a.

Phía Tây thế giới Hồng Hoang sở dĩ cằn cỗi như vậy, chủ yếu cũng có liên quan đến La Hầu.

La Hầu trước tiên rút cạn toàn bộ linh khí phía Tây Hồng Hoang để luyện hóa Tru Tiên Tứ Kiếm, khiến phía Tây Hồng Hoang trở nên hoang vu như vậy.

Sau này Dương Mi đại tiên, Đạo Tổ Hồng Quân và những người khác, ở phía Tây cùng La Hầu triển khai đại chiến, cuối cùng chém vỡ tổ đình khí vận của phía Tây, dẫn đến phía Tây hoàn toàn suy bại.

Có thể nói tất cả mọi người đều hận La Hầu đến tận xương tủy, đặc biệt là sinh linh phía Tây, đối với La Hầu càng không có chút thiện cảm nào.

Bây giờ La Hầu lại một lần nữa lên bảng, tự nhiên gây ra sự bất mãn của các sinh linh khác.

Ngoài ra, tất cả mọi người đều có chút run sợ.

Vốn tưởng gã này đã chết rồi, không ngờ lại còn sống, thật sự có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang hoảng sợ, Đại đạo văn tự giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang vị trí thứ sáu, Ma Tổ La Hầu.

Tiên thiên sinh linh, Hỗn Độn Thần Ma, tự sáng tạo Ma đạo, tự xưng Ma Tổ.

Thân mang nghiệp lực vô biên, vốn nên vẫn lạc, sau được đại năng thần bí cứu, bị đại năng thần bí khuất phục.

Từ đó, cam tâm ở lại bên cạnh đại năng thần bí, cùng đại năng thần bí sai khiến.

Chỉ số chiến lực nhục thân: tám trăm năm mươi ba triệu."] Nhìn thấy dòng Đại đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang không ai không lắc đầu thở dài.

Một gã vốn nên vẫn lạc, lại được đại năng thần bí cứu.

Đại năng thần bí mà Đại đạo văn tự nói, e rằng chính là Trường Không đạo chủ phải không?

Trường Không đạo chủ đó cứu La Hầu, rốt cuộc là vì mục đích gì?

Mỗi người đều chìm vào trầm tư.

Một lát sau, bóng hình La Hầu biến mất.

Hắn lặng lẽ đi, cũng như hắn lặng lẽ đến.

Tuy đến đi vô tung, nhưng lại để lại đầy rẫy nghi hoặc.

Khi La Hầu biến mất, thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Theo sau sự dao động của kim quang, một luồng khí tức vô cùng mênh mông bàng bạc đột nhiên khuếch tán ra.

Cảm nhận được luồng khí tức này, nhiều người không thể giữ được bình tĩnh, bởi vì luồng khí tức này thật sự quá chấn động.

Khi kim quang mờ đi, chúng sinh Hồng Hoang đều cảm thấy đột nhiên tối sầm.

Bởi vì một bóng hình vô cùng bàng bạc mênh mông xuất hiện giữa trời đất.

Mức độ khổng lồ của sinh vật đó quả thực không lời nào tả xiết.

Thân thể không gì sánh bằng đó gần như sắp đuổi kịp cả bầu trời Hồng Hoang.

Phải biết trong Tứ Thánh Thú, thể hình lớn nhất là con Huyền Vũ đó, nhưng Huyền Vũ so với con hung thú này, quả thực là châu chấu đá xe.

Con Côn Bằng mênh mông vô biên kia, ở trước mặt sinh vật này, cũng tỏ ra tương đối nhỏ bé.

Điều này đủ để thấy sự khổng lồ của sinh vật này.

Bởi vì sinh vật này thật sự quá khổng lồ, một mắt không nhìn thấy hết, lại không nhìn ra đây rốt cuộc là vật chủng gì.

Nhưng thân thể che trời lấp đất, cùng với khí tức mênh mông bàng bạc, trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh hãi không thôi.

Tiếng tim đập của con quái vật khổng lồ này, giống như tiếng sấm trời oanh tạc, oang oang không ngừng.

Tiếng máu chảy của con quái vật khổng lồ này, tựa như sông lớn đang cuồn cuộn chảy xiết.

Móng vuốt sắc bén của con cự thú này lấp lánh hàn quang không gì sánh bằng.

Theo sau hàn quang, nhiệt độ cả Hồng Hoang dường như cũng giảm xuống.

Ngoài ra, mỗi một miếng vảy trên người con cự thú này, đều như một dãy núi, khổng lồ vượt ngoài sức tưởng tượng.

Một đôi mắt vô cùng mênh mông bàng bạc, lúc này đang lộ ra ánh

mắt lạnh lẽo.

Sinh vật này vừa xuất hiện trong Hồng Hoang, vạn vật đều im bặt.

Nhiều đại năng đều kinh hồn bạt vía, huống chi là những sinh linh bình thường.

So với con quái vật khổng lồ này, Tứ Thánh Thú vô cùng cường hãn dường như cũng rơi vào thế hạ phong.

Tất cả mọi người vào giờ phút này đều nhận ra sinh vật này, bởi vì sinh vật này không phải là Thú Hoàng Thần Nghịch trong truyền thuyết sao?

Thú Hoàng Thần Nghịch trên Bảng Tọa Kỵ, đè ép Tứ Thánh Thú, xếp ở vị trí thứ năm.

Khi ở Bảng Tiên Tư, Thú Hoàng Thần Nghịch đè ép Ma Tổ La Hầu, xếp ở vị trí thứ sáu.

Bây giờ công bố Bảng Nhục Thân, Thú Hoàng Thần Nghịch lại một lần nữa đè ép La Hầu, xếp ở vị trí thứ năm.

Quả thực mạnh mẽ đến vượt ngoài sức tưởng tượng. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang vị trí thứ 5: Thú Hoàng Thần Nghịch.

Tiên thiên sinh linh, Hỗn Độn Thần Ma.

Từng đại chiến với Bàn Cổ, trọng thương hấp hối.

Được đại năng thần bí cứu chữa, sau đó liền đi theo bên cạnh đại năng thần bí, nghe theo sự sai khiến của đại năng thần bí.

Chỉ số chiến lực nhục thân: tám trăm tám mươi ba triệu bốn mươi vạn."] Nhìn thấy những dòng Đại đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen líu lưỡi.

Xem ra tổng thể thực lực, Thú Hoàng Thần Nghịch dường như còn mạnh hơn Ma Tổ La Hầu một chút.

Vị trí thứ năm đã công bố, vậy tiếp theo sẽ là ai?

Hồng Quân Đạo Tổ vẫn chưa xuất hiện, có nghĩa là Hồng Quân Đạo Tổ đã lọt vào top bốn.

Nói không chừng Hồng Quân Đạo Tổ có khả năng tranh ngôi quán quân.

Lòng của tất cả mọi người đều trở nên nóng bỏng.

Trong ánh mắt mong đợi của chúng sinh, trên không trung cuối cùng cũng có một luồng kim quang không gì sánh bằng xuất hiện.

Luồng kim quang này khổng lồ chưa từng có!

Gần như lan tràn nửa bầu trời.

Cuối cùng sắp công bố vị trí thứ tư rồi sao?

Xếp hạng đến bây giờ đã đến giai đoạn gay cấn, tất cả mọi người đều kích động vạn phần.

Rất lâu sau, luồng kim quang trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra một bóng hình.

Đáng tiếc bóng hình này có chút mơ hồ.

Một lát sau lại xuất hiện một ông lão ăn mặc cực kỳ bình thường.

Cách ăn mặc của ông lão này thậm chí có thể nói là có chút nghèo nàn, nhưng trong mắt lại có một luồng khí tức phản phác quy chân.

Hồng quang đầy mặt, dung quang rạng rỡ, nhưng lại không che giấu được nếp nhăn đầy mặt.

Nếp nhăn trên mặt dường như đã hình thành một hoa văn quỷ dị, lờ mờ toát ra một loại vận vị chí cao vô thượng.

Mọi người nhìn kỹ, lại thấy đâu đâu cũng toát lên khí tức tự nhiên vô vi, hư tĩnh thủ nhu, đại công vô tư, không tranh khiêm hạ, pháp

thiên hướng địa.

Khí tức trên người vị lão giả này biến đổi liên tục.

Một cái nhìn qua giống như một ông lão bình thường, nhìn lại một cái lại giống một vị cao nhân đắc đạo, nhìn thêm một cái lại có chút phản phác quy chân.

Mỗi một cái nhìn đều có một loại khí tức biến ảo khó lường. "Mẹ ơi...

đây là Hồng Quân Đạo Tổ." "Hồng Quân Đạo Tổ lại xếp hạng thứ tư sao?" "Hồng Quân Đạo Tổ lợi hại như vậy mà chỉ xếp hạng thứ tư?

Còn có thiên lý nữa không?" Nhiều người không nhịn được.

Hồng Quân Đạo Tổ là người thế nào chứ?

Hỗn Độn Thần Ma, Đạo Tổ Hồng Quân a.

Trên con đường tu hành, Hồng Quân Đạo Tổ có thể nói là ngọn đèn chỉ đường cho tất cả mọi người.

Những cường giả một thời lừng lẫy, đều bại trong tay Hồng Quân Đạo Tổ.

Đây là đệ nhất nhân vạn cổ thực sự.

Chương 291

Không ngờ trên Bảng Nhục Thân ngay cả top ba cũng không vào được sao?

Vậy ba người xếp đầu rốt cuộc là những kẻ biến thái gì?

Nhiều người không khỏi đau khổ rên rỉ.

Tất cả mọi người đều hiểu, nếu không phải Hồng Quân Đạo Tổ, e rằng top mười Bảng Nhục Thân, toàn bộ đều bị Thiên Cơ Lâu bá chiếm.

Thật không ngờ mạnh như Hồng Quân Đạo Tổ lại không vào được top ba.

Khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, Đại đạo văn tự xuất hiện cũng không ai chú ý.

Dù sao tin tức này thật sự quá chấn động.

Một lát sau, Đại đạo văn tự và bóng hình Hồng Quân Đạo Tổ đã biến mất.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới hơi thở dốc.

Khi một luồng kim quang khác biến đổi, chúng sinh Hồng Hoang cuối cùng cũng kinh hô.

Top ba Bảng Nhục Thân cuối cùng sắp được công bố rồi sao?

Rốt cuộc là ai có thể xếp trên Đạo Tổ?

Nhiều người đã không thể chờ đợi được nữa.

Sẽ là Trường Không đạo nhân đó sao?

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngước mắt trông mong.

Sau đó cuối cùng cũng có một bóng hình diễn hóa ra. "Lại là nàng?" Nhiều đại năng vào giờ phút này đều xôn xao, sau đó lại là một tràng kinh hô.

Kết quả này trông có vẻ ngoài dự liệu, nhưng dường như lại hợp tình hợp lý.

Bởi vì bóng hình này thật sự quá mạnh mẽ.

Hồng Mông Tử Kim Bảng viết rõ ràng rành mạch, người này là Bán bộ Đại Đạo.

Thực lực thực sự sâu không lường được.

Hồng Quân Đạo Tổ tuy vô cùng cường hãn, nhưng chỗ cường hãn của Hồng Quân Đạo Tổ lại không phải ở nhục thân.

Vị nữ tử này ở phương diện nhục thân vượt qua Hồng Quân Đạo Tổ, cũng là điều có thể hiểu được.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn nữ tử này, tiếng thở không khỏi trở nên nặng nề.

Chỉ thấy bóng hình này hơi mờ ảo, phảng phất như cách thế giới Hồng Hoang một lớp màng mỏng, khiến chúng sinh Hồng Hoang không thể nhìn rõ dung mạo của nàng.

Nhưng dù vậy, chúng sinh Hồng Hoang vẫn vô cùng mê đắm.

Đây là một bóng hình yểu điệu mang theo tất cả những từ ngữ mỹ hảo, có một sức mạnh thần bí khiến người ta mê đắm.

Thế giới Hồng Hoang không có bất cứ thứ gì có sức hấp dẫn hơn bóng hình này, phảng phất như bóng hình này mới là sự vật mỹ hảo nhất trên đời.

Nhiều người khó khăn nuốt nước bọt, ngước mắt trông mong.

Bóng hình này mặc một chiếc áo choàng màu đỏ lửa, che nửa thân

thể lồi lõm có trật tự, hình thành một màu sắc kinh diễm giữa trời đất.

Tuy không nhìn rõ dung mạo cụ thể, nhưng tất cả mọi người đều cảm nhận được một luồng khí tức vô cùng yêu diễm.

Đây là một nữ tử đẹp đến vô cùng yêu diễm, xứng đáng là một đại yêu diễm nữ hoàng.

Còn có ánh mắt tà mị đó, quả thực là tự mang mị cốt.

Đây là một nữ tử không thể dùng ngôn ngữ để biểu đạt.

Nhìn thấy bóng hình này, nhiều người đều kinh ngạc thán phục.

Bởi vì bóng hình này bọn họ cũng nhận ra, chính là vị Bán bộ Đại Đạo Yêu Yêu.

Từ tình hình hiện tại mà xem, ba người mạnh nhất thế giới Hồng Hoang đã xuất hiện, lần lượt là Hồng Quân Đạo Tổ, Bán bộ Đại Đạo Yêu Yêu, và Trường Không đạo chủ thần bí khó lường.

Thêm một thời gian, nếu Nữ Oa nương nương có thể đột phá, có lẽ tầng lớp này còn có thể thêm vào một Nữ Oa.

Dù sao trong tay Nữ Oa nắm giữ cơ hội thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân.

Chỉ là Nữ Oa nương nương rốt cuộc khi nào đạt đến tầng lớp này, thì có chút không thể biết được.

Đại đạo văn tự đã xuất hiện trong lúc không hay biết, nhưng không ai còn chú ý đến Đại đạo văn tự nữa.

Bởi vì lúc này Đại đạo văn tự không có bất kỳ sức hấp dẫn nào.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung vào bóng hình Yêu Yêu này, phảng phất như thiếu nhìn một cái là tội lỗi thiên đại.

Rất lâu sau, bóng hình Yêu Yêu này lặng lẽ biến mất.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới như tỉnh mộng, không ai không lắc đầu thở dài.

Bán bộ Đại Đạo Yêu Yêu, đẹp biết bao?

Ngay cả Tam Thất diễm áp Hồng Hoang, ở trước mặt Yêu Yêu, khí chất cũng hơi kém một bậc.

Mỗi người đều có chút kinh ngạc.

Trong tâm trạng trăm mối ngổn ngang của chúng sinh Hồng Hoang, một luồng kim quang khác đã xuất hiện trên không trung.

Luồng kim quang này xuất hiện dường như có chút lặng lẽ.

Chúng sinh Hồng Hoang mới từ sự quyến rũ của Yêu Yêu phản ứng lại, lại một lần nữa đều ngước mắt nhìn lên trời.

Lần này chúng sinh Hồng Hoang mỗi người đều tương đối bình tĩnh.

Bởi vì bọn họ sau khi xem Yêu Yêu, phảng phất như tâm linh đều được gột rửa, mỗi người đều trở nên điềm tĩnh.

Đó là một loại gột rửa tâm cảnh và thanh tẩy linh hồn.

Ngay cả khí tím vàng trên không trung, quy mô trở nên cực kỳ khổng lồ, thậm chí có chút mênh mông, nhưng chúng sinh Hồng Hoang đã không còn lấy làm lạ.

Kim quang trên không trung vẫn đang kịch liệt diễn hóa, nhưng lần này lại đặc biệt gian nan.

Bởi vì sinh linh này quá mạnh mẽ, ngay cả Hồng Mông Tử Kim Bảng muốn hoàn toàn diễn hóa ra cũng là không thể.

Dù sao Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng có giới hạn chịu đựng.

Ban đầu khi bóng hình Trường Không đạo nhân xuất hiện, Hồng

Mông Tử Kim Bảng cũng không diễn hóa ra được.

Bây giờ lần diễn hóa này cũng như vậy.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi âm thầm suy đoán.

Lẽ nào lần này xuất hiện chính là Trường Không đạo nhân sao?

Trường Không đạo nhân trên Bảng Nhục Thân xếp hạng thứ hai sao?

Vậy người xếp hạng thứ nhất rốt cuộc là ai?

Mọi người đều ngước mắt trông mong.

Trên không trung tuy thanh thế to lớn, nhưng chúng sinh Hồng Hoang dường như đã có chút điềm tĩnh.

Khi bóng hình mênh mông trên không trung càng lúc càng rõ ràng, tất cả mọi người đều phủ định.

Bóng hình trên không trung này không phải Trường Không đạo nhân.

Bởi vì cảnh giới trên không trung là một màu xanh lục mênh mông.

Muốn nhìn rõ hơn một chút, đã là chuyện không thể.

Chúng sinh Hồng Hoang trong lòng hiểu rõ, bởi vì Hồng Mông Tử Kim Bảng đã không thể diễn hóa ra được nữa.

Tình huống này đã xuất hiện hai lần.

Một lần là khi ở Bảng Linh Căn, cái cây Thế Giới Thụ mênh mông đó.

Lần thứ hai là khi ở Bảng Tiên Tư, vị Trường Không đạo nhân kia.

Còn cảnh tượng trước mắt, rõ ràng chính là vị Thế Giới Cổ Thụ xếp hạng thứ hai trên Bảng Linh Căn.

Tên của cây Thế Giới Thụ này hình như là Thái Thủy.

Hồng Mông Tử Kim Bảng dường như đã phơi bày cây Thế Giới Thụ này vẫn luôn bảo vệ Hồng Hoang.

Về phần có phải thật không, thì có chút không thể biết được.

Một lát sau, Đại đạo văn tự cuối cùng cũng giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang vị trí thứ 2: Thế Giới Thụ.

Tên là Thái Thủy.

Là sinh linh Hỗn Độn đỉnh cao nhất.

Chương 292

Sinh trưởng trong Hỗn Độn vô tận, bén rễ trong Hỗn Độn vô tận, là sinh linh đỉnh cao nhất trong Hỗn Độn.

Lấy Hỗn Độn Thần Ma làm thức ăn, sau khi giao thủ với đại năng thần bí cam bái hạ phong, cuối cùng được đại năng thần bí mời đến bảo vệ Hồng Hoang.

Dựa vào thân thể vô lượng của nó, bảo vệ toàn bộ Hồng Hoang trong đó, không lúc nào không bảo vệ Hồng Hoang.

Lớn vô lượng, không hoa nhưng có thể kết quả, bên trong mỗi quả đều là một không gian nhỏ.

Do đó có tên là Thế Giới Thụ.

Chỉ số chiến lực nhục thân: chín mươi chín ức chín nghìn chín trăm chín mươi chín vạn."] Sau khi nhìn thấy Đại đạo văn tự xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang ngoài việc tấm tắc khen ngợi, lại không có phản ứng nào khác.

Dù sao kinh ngạc thật sự quá nhiều, cộng thêm sự gột rửa của Yêu Yêu, bọn họ dường như đã tê liệt.

Ngay cả Thế Giới Thụ đáng sợ như vậy, nhưng bọn họ lại không có bất kỳ phản ứng nào, chẳng qua chỉ là tấm tắc khen ngợi mà thôi.

Đồng thời, vào giờ phút này, chúng sinh Hồng Hoang cũng mất đi cảm giác mong đợi.

Bởi vì những người nên lên bảng đã toàn bộ lên bảng, chỉ còn lại một người chưa lên bảng.

Người đó chính là chủ nhân của Thiên Cơ Lâu, cũng là người đàn ông truyền kỳ nhất, Trường Không đạo chủ.

Một lát sau, Đại đạo văn tự đã biến mất không thấy, bóng hình Thế Giới Thụ cũng đã biến mất không thấy.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Lần này, Hồng Mông Tử Kim Bảng chỉ mang tính tượng trưng hạ xuống một tia kim quang, diễn hóa ra một hình dạng đại khái, ngoài ra không nhìn thấy gì cả.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng bất đắc dĩ bĩu môi, bởi vì bọn họ sớm đã biết sẽ là tình huống này.

Khi ở Bảng Tiên Tư, Hồng Mông Tử Kim Bảng đã cố hết sức diễn hóa, nhưng vẫn không thể diễn hóa ra bóng hình Trường Không đạo chủ, cuối cùng cũng đành bất lực, tạo ra một hình ảnh giả mà thôi.

Nhìn thấy hình ảnh này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi bĩu môi.

Trường Không đạo chủ này... rốt cuộc khi nào mới có thể phơi bày hoàn toàn?

Rốt cuộc khi nào mới có thể xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang?

Bây giờ đã công bố năm bảng xếp hạng, mỗi một bảng xếp hạng đều để gã này hoàn toàn bá chiếm.

Hồng Quân Đạo Tổ trên bảng xếp hạng hoàn toàn bị Trường Không đạo chủ đè ép, thậm chí Hồng Quân Đạo Tổ đối mặt với Yêu Yêu, dường như cũng hơi chiếm thế hạ phong.

Vào giờ phút này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi cảm thấy mờ mịt.

Tương lai của Hồng Hoang rốt cuộc sẽ như thế nào?

Hồng Quân Đạo Tổ sẽ đại chiến với Trường Không đạo chủ sao?

Hồng Quân Đạo Tổ và Trường Không đạo chủ, rốt cuộc ai mạnh ai yếu?

Ngay lúc này, cuối cùng có Đại đạo văn tự giáng lâm.

"Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 1: Trường Không Đạo Chủ." Dòng chữ Đại Đạo này cực kỳ đơn giản.

Vậy mà ngay cả chỉ số chiến lực nhục thân cũng không có.

Chuyện này cũng qua loa cho có lệ quá rồi nhỉ?

Nhìn thấy những dòng chữ Đại Đạo này, chúng nhân không ai không bĩu môi.

Nhiều người còn cảm thấy có chút chưa thỏa mãn.

"Chẳng lẽ không thể tiết lộ thêm chút thông tin nào nữa sao?" "Trường Không đạo nhân chết tiệt này..." "Nếu ngươi là một ma đầu, thì mau ra đây họa loạn Hồng Hoang đi, để chúng ta được thấy chân dung của ngươi." "Nếu ngươi thật sự là đại anh hùng bảo vệ Hồng Hoang, thì cũng xin ngươi mau ra đây, để chúng ta còn được bái lạy..." Có người lẩm bẩm trong khoảnh khắc này.

Lời nói của vị đại năng này quả thực đã nhận được sự đồng tình của rất nhiều người.

Nếu ngươi thật sự là một đại anh hùng bảo vệ Hồng Hoang, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên sẽ không quên ân đức của ngươi.

Nếu ngươi là một ma đầu họa loạn Hồng Hoang... thì ngươi ra đây đi.

Thì ngươi họa loạn Hồng Hoang đi chứ...

Chúng ta cầu xin ngươi ra đây họa loạn Hồng Hoang...

Chúng ta cầu xin ngươi đó...

Ngươi mau ra đây đi...

Ngươi mau ra đây cho chúng ta gặp mặt đi...

Cho dù ngươi thật sự là ma đầu họa loạn Hồng Hoang, chúng ta cũng nhận...

Nếu ngươi là đại anh hùng bảo vệ Hồng Hoang, vậy ngươi cũng ra đây nhận sự bái lạy của chúng ta đi chứ...

Tất cả mọi người tuy bề ngoài khá yên tĩnh, nhưng thực chất nội tâm lại vô cùng phức tạp.

Ai ai cũng mong chờ Trường Không Đạo Chủ xuất hiện.

Lúc này, kim quang và tử khí của Hồng Mông Tử Kim Bảng chiếu rọi khắp đất trời Hồng Hoang, khiến ráng mây nơi chân trời cũng trở nên lấp lánh.

Cảnh tượng vạn ngàn luồng sáng ấy, thực sự vô cùng rực rỡ.

Lúc này, Hồng Mông Tử Kim Bảng trên bầu trời Hồng Hoang cũng hiện ra vô cùng quý giá.

Năm bảng danh sách khổng lồ cũng dần dần sáng lên.

Cuối cùng năm siêu cấp bảng danh sách, cùng lúc hiện ra giữa không trung, tỏa sáng rực rỡ.

Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Pháp Bảo Thiên.

Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Linh Căn Thiên.

Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Tọa Kỵ Thiên.

Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Tiên Tư Thiên.

Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Nhục Thân Thiên.

Năm bảng danh sách khổng lồ, hoàn chỉnh hiện ra trước mắt chúng

sinh Hồng Hoang, thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

Nhưng ánh mắt của chúng sinh đều đổ dồn vào Bảng Nhục Thân.

"Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 100: Kế Mông." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 99: Bạch Trạch." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 98: Phi Liêm." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 97: Quỷ Xa." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 96: Cửu Anh." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 95: Anh Chiêu." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 94: Thử Thiết." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 70: Hi Hòa." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 69: Khoa Phụ." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 68: Đại Nghệ." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 67: Dao Trì." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 66: Hạo Thiên." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 50: Tây Vương Mẫu." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 49: Thiên Hỏa Chân Quân." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 48: Xi Vưu." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 47: Hình Thiên." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 46: Khổng Tuyên." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 45: Côn Bằng." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 44: Trấn Nguyên Tử." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 43: Cửu Phượng." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 35: Thường Nga." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 34: Minh Hà Lão Tổ." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 33: Yêu Hoàng Phục Hy." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 32: Cửu Thiên Huyền Nữ." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 31: Yêu Đế Đế Tuấn." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 30: Đông Hoa Đế Quân." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng

29: Đông Hoàng Thái Nhất." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 28: Tổ Vu Ông Tư." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 27: Tổ Vu Nhục Thu." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 26: Tổ Vu Xa Bỉ Thi." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 25: Tổ Vu Cường Lương." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 24: Tổ Vu Cú Mang." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 23: Tổ Vu Thiên Ngô." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 22: Tổ Vu Chúc Cửu Âm." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 21: Chuẩn Đề Thánh Nhân." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 20: Tổ Vu Đế Giang." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 19: Tổ Vu Huyền Minh." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 18: Dương Mi Đại Tiên." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 17: Tiếp Dẫn Thánh Nhân." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 16: Hậu Thổ Thánh Nhân." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 15: Nguyên Thủy Thiên Tôn." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 14: Thông Thiên Thánh Nhân." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 13: Thái Thượng Lão Tử." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 12: Nữ Oa Thánh Nhân." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 11: Tứ Thánh Thú chi Huyền Vũ." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 10: Tứ Thánh Thú chi Chu Tước." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 9: Tứ Thánh Thú chi Thanh Long." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 8: Tứ Thánh Thú chi Bạch Hổ." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 7: Tam Thất Thánh Nhân." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 6: Ma Tổ La Hầu." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 5: Thú Hoàng Thần Nghịch." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 4: Hồng Quân Đạo Tổ." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 3: Yêu Yêu." "Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 2: Thái

Thủy.” “Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, hạng 1: Trường Không Đạo Chủ.” Bảng danh sách hoàn chỉnh đã hiện ra giữa không trung.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn vào bảng danh sách này đều có chút kinh ngạc.

Kể từ khi Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất hiện, đến nay đã hơn ba trăm năm.

Bảng danh sách cũng đã công bố được năm cái, tiết lộ cho chúng sinh Hồng Hoang vô số bí mật.

Vẻ mặt mỗi người đều cực kỳ phức tạp.

Không biết khi nào sẽ công bố bảng danh sách thứ sáu đây?

Đợi đến khi công bố bảng danh sách thứ sáu, thế giới Hồng Hoang lại sẽ trở thành tồn tại như thế nào?

Bảng danh sách thứ sáu, rốt cuộc là ba ngày sau công bố, hay là ba trăm năm sau?

Mỗi người đều lộ ra vẻ nghi hoặc vô tận.

Đúng lúc này, tử khí trên không trung lại một lần nữa bắt đầu bùng nổ.

Trong lòng mỗi người đều run lên.

Đây là sắp bắt đầu ban phát phần thưởng sao?

Lần này phần thưởng không được công bố trước, có lẽ là tổng kết xong mới công bố cùng lúc.

Đến bây giờ, phần thưởng cuối cùng cũng được phát ra. [“Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 100, thưởng một viên Tiên Thiên Vô Cực Yêu Đan, sau khi dùng có thể nhận được vô số yêu nguyên, có tác dụng tăng cường rất mạnh đối với tư chất và ý nghĩa.”]

Phần thưởng này vừa công bố, lập tức gây ra một trận kinh hô.

Ai cũng không ngờ lần này phần thưởng lại hào phóng như vậy.

Theo thông lệ trước đây, tồn tại hạng 100 chắc chắn sẽ được thưởng một vạn năm tu vi.

Không ngờ bây giờ lại không phải như vậy, mà lại thưởng một thứ gọi là Tiên Thiên Vô Cực Yêu Đan.

Sau khi dùng không chỉ tăng yêu nguyên mà còn có thể nâng cao thiên phú.

Quả thật là phần thưởng không tồi.

Nhiều người nước miếng sắp chảy ra.

Phần thưởng này khiến nhiều người thèm nhỏ dãi. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 99, phần thưởng: một quả Thần Thánh Bình An Quả."] Nhìn thấy phần thưởng này, nhiều người bàn tán, sau đó là một trận xôn xao.

Ai cũng không ngờ lại thưởng Thần Thánh Bình An Quả.

Chương 293

Đây chính là tồn tại xếp hạng 99 trên Bảng Linh Căn a. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 98, phần thưởng: Thủy Tinh Bồ Đào."] ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 97, phần thưởng: Tương Tư Lê."] ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 96, phần thưởng: Mật Tiễn Cáp Mật Qua."] ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 95, phần thưởng: Phỉ Thúy Tây Qua."] ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 94, phần thưởng: Bạch Ngọc Lệ Chi."] Các loại phần thưởng lần lượt xuất hiện, khiến cho một đám đại năng không ai còn giữ được bình tĩnh.

Trong nháy mắt, phần thưởng đã đến hạng năm mươi mấy.

Khi phần thưởng tiếp theo xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh ngạc. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 50, phần thưởng: Tạo Hóa Ngưng Huyết Đan.

Có thể tôi luyện nhục thân, rèn luyện huyết mạch.

Sau khi luyện hóa có thể tăng cường độ nhục thân lên ba thành, cũng có thể nâng cao độ tinh thuần của huyết mạch."] Nhìn thấy phần thưởng này, tất cả mọi người đều vô cùng kinh ngạc.

Người xếp hạng năm mươi chính là Tây Vương Mẫu.

Không ngờ Tây Vương Mẫu lại nhận được phần thưởng hậu hĩnh như vậy.

Quả thực giống như được đo ni đóng giày cho nàng.

Thực sự là bảo vật không thể nào thích hợp hơn. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 49, phần thưởng: Thiên Hỏa Chân Ý.

Chân nghĩa đỉnh cấp của Hỏa chi đạo.

Sau khi tham ngộ, thuật khống hỏa sẽ được tăng lên cực lớn."] ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 48, phần thưởng: Cổ Đạo Bí Thuật.

Luyện cổ thành đạo, luyện đến cực hạn, có sức mạnh quỷ thần khó lường."] "Cái gọi là Cổ Đạo Bí Thuật này là gì vậy?" "Chưa từng nghe nói qua a?" Các loại bảng danh sách lần lượt xuất hiện, trực tiếp kinh động vô số sinh linh Hồng Hoang. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 45, phần thưởng: Vạn Yêu Bảo Thư.

Bên trong Vạn Yêu Bảo Thư ghi lại yêu tộc văn tự do Côn Bằng sáng tạo, người sở hữu có thể nhận được một phần truyền thừa của Yêu tộc, bảo vật này sẽ trở thành bảo vật truyền thế của Yêu tộc."] Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa không bình tĩnh được.

Tất cả mọi người đều đã hiểu ra.

Lần này phần thưởng là tùy người mà định.

Người xếp hạng bốn mươi lăm là Côn Bằng, phần thưởng là Vạn Yêu Bảo Thư.

Chẳng phải là quá thích hợp với Côn Bằng sao?

Tình huống này tự nhiên trực tiếp gây ra chấn động Hồng Hoang.

Tròng mắt của mỗi vị đại năng đều sắp trợn tròn.

Điều này có nghĩa là gì?

Điều này có nghĩa là Hồng Mông Tử Kim Bảng đối với các đại năng Hồng Hoang đều hiểu rõ như lòng bàn tay.

Nếu thật sự như vậy, thì sự việc thật quá đáng sợ.

Đây tuyệt đối là chuyện vượt ngoài sức tưởng tượng.

Nếu sau này có ai chọc vào Thiên Cơ Lâu, Hồng Mông Tử Kim Bảng lại hiểu rõ hắn như lòng bàn tay.

Chẳng phải là một chuyện rất kinh khủng sao?

Phần thưởng vẫn đang tiếp tục được phát ra. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 44, phần thưởng: Luyện Linh Bổ Nhục Mệ.

Luyện hóa linh khí trong trời đất, bồi bổ lại cho nhục thân, đạt đến cảnh giới tăng cường nhục thân.

Linh khí luyện hóa càng nhiều, nhục thân càng mạnh, uy năng cũng càng lớn."] Uỳnh!

Phần thưởng này vừa phát ra, lập tức gây nên sóng to gió lớn ở Hồng Hoang.

Ai cũng không ngờ, lại còn có thần thông như vậy.

Sắc mặt của tất cả mọi người đều thay đổi.

Phần thưởng này là cho Trấn Nguyên Tử a.

Trấn Nguyên Tử chưa bao giờ thiếu linh khí, đặc biệt là trong tay ông ta còn nắm giữ Nhân Sâm Quả Thụ.

Nhân Sâm Quả Thụ quả thực chính là một cỗ máy sản xuất linh khí.

Vạn Thú Sơn của Trấn Nguyên Tử vốn chỉ là một dãy núi cực kỳ bình thường, nhưng sau khi Nhân Sâm Quả Thụ tọa lạc ở đó, Vạn Thú Sơn lập tức trở thành một siêu cấp linh mạch.

Điều này đủ để thấy mức độ kinh khủng của Nhân Sâm Quả Thụ.

Bất kể ai thiếu linh khí, Trấn Nguyên Tử cũng không thiếu linh khí.

Bây giờ lại giao cho ông ta công pháp như vậy, đối với ông ta mà nói quả thực là không thể thích hợp hơn.

Tất cả mọi người trong khoảnh khắc này đều vô cùng ghen tị. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 43, phần thưởng: Vô Cực Huyết Nhục Tạo Hóa Quyết.

Có thể dùng huyết nhục tu bổ Nguyên Thần.

Nhục thân càng mạnh, Nguyên Thần tu bổ càng hoàn mỹ."] Uỳnh!

Phần thưởng này vừa xuất hiện, lập tức gây nên sóng to gió lớn ở Hồng Hoang.

Sắc mặt của tất cả mọi người đều biến đổi liên tục.

Người xếp hạng 43 là Cửu Phượng đại vu của Vu tộc.

Cửu Phượng là người duy nhất ngoài Thập Nhị Tổ Vu có Nguyên Thần.

Cửu Phượng giống như Thập Nhị Tổ Vu, Nguyên Thần tuy tàn khuyết, nhưng lại thực sự sở hữu Nguyên Thần.

Bây giờ lại thưởng cho Cửu Phượng công pháp như vậy, rốt cuộc điều này có ý nghĩa gì?

Chẳng phải điều này đại biểu cho việc Vu tộc đã nắm giữ được pháp môn tu phục Nguyên Thần sao?

Pháp môn có thể tu phục Nguyên Thần, ngoài mấy vị Thánh nhân ra, cho dù là các Chuẩn Thánh cũng không thể nắm giữ.

Nếu để Vu tộc thật sự nắm giữ pháp môn như vậy, thực lực của Vu tộc chẳng phải sẽ tăng vọt sao?

Sắc mặt của tất cả mọi người đều thay đổi.

"Địa vị bá chủ Hồng Hoang, đây là đã có định luận rồi sao?"

Nhiều người trong khoảnh khắc này không khỏi run rẩy.

Vu tộc vốn đã vô cùng cường đại, chỉ dựa vào nhục thân đã trở thành bá chủ của đất trời Hồng Hoang.

Bây giờ lại có cách để các Tổ Vu tu bổ Nguyên Thần.

Thực lực của họ chẳng phải sẽ có một bước nhảy vọt sao?

Đến lúc đó, các Tổ Vu của Vu tộc sở hữu nhục thân vô địch, lại thêm Nguyên Thần cực kỳ mạnh mẽ.

Đây chẳng phải là một phiên bản yếu hơn của Bàn Cổ sao?

Đến lúc đó, bảy tám chục Bàn Cổ đứng sừng sững giữa trời đất, đó sẽ là một cảnh tượng như thế nào?

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

"Chẳng lẽ sự cân bằng giữa hai tộc Vu Yêu thật sự sắp bị phá vỡ sao?" "Đến lúc đó Vu tộc có Nguyên Thần, sẽ không ai có thể tranh phong." Lại có người bĩu môi.

"Chưa chắc, qua mấy bảng danh sách, Yêu tộc nhận được lợi ích đã đủ nhiều rồi, bây giờ thực lực của Yêu tộc đã cực mạnh." "Mà Vu tộc gần như có thể nói là không nhận được bất kỳ phần thưởng nào, Hậu Thổ tuy đã thành thánh, nhưng lại không thể quản chuyện của Vu tộc nữa." "Ngoài ra, hai vị Tổ Vu Thủy Hỏa của Vu tộc phạm phải đại kiếp, cũng đã bị thương nặng, lúc nào cũng có dấu hiệu sẽ vẫn lạc." "Bây giờ Yêu tộc có lẽ mạnh hơn Vu tộc không ít, bây giờ Vu tộc nhận được lợi ích lớn, có lẽ hai tộc mới có thể một lần nữa trở lại thế cân bằng." Nghe người này phân tích, nhiều người không khỏi gật đầu.

Nhưng dù vậy, nhiều người vẫn phải thu lại tâm tư.

Phải biết rằng Vu tộc lên bảng ít nhất cũng gần 20 vị.

Sau khi nhận được phần thưởng, thực lực của 20 vị này tất nhiên sẽ tăng vọt.

Một số phần thưởng còn có thể chia sẻ cho người khác.

Giống như pháp môn tu bổ Nguyên Thần này.

Nếu thật sự để các Tổ Vu đó hoàn thiện Nguyên Thần, có lẽ Yêu tộc cũng rất khó chống lại.

Nhiều người không khỏi lắc đầu thở dài.

Phần thưởng vẫn đang tiếp tục được công bố. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 31, phần thưởng: Kim Khuyết Thiên Cung Ngọc Lệ Yêu Hoàng Ấn.

Ngọc tỷ của Yêu tộc, vật trấn áp khí vận."] Nhìn thấy phần thưởng này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức nghiêm lại.

Không hổ là Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Người xếp hạng 31 là Yêu Đế Đế Tuấn.

Bây giờ lại thưởng cho Đế Tuấn một cái ngọc tỷ trấn áp khí vận, quả thật vô cùng thích hợp.

Phần thưởng vẫn đang tiếp tục được phát ra.

Mỗi lần phát thưởng, đều có thể khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc một trận.

Chương 294

Chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa trở nên kinh hãi liên tục.

Lần này phần thưởng quả thực cực kỳ hào phóng, mỗi một phần thưởng đều là kinh hỉ vô cùng. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang hạng 21, phần thưởng: Càn Khôn Quyển Trục.

Càn Khôn Quyển Trục có thể phong ấn ba lần công kích của cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cực hạn.

Sau khi gặp kẻ địch có thể ném ra quyển trục, trực tiếp phóng thích thủ đoạn công kích đã được phong ấn."] Nhìn thấy phần thưởng này, sắc mặt nhiều người đều biến đổi dữ dội.

Phần thưởng này quả nhiên biến thái.

Nói cách khác, chỉ cần nắm giữ quyển trục này, là có thể phóng ra ba lần công kích của Thánh nhân đỉnh tiêm.

Bất luận là Thánh nhân đấu pháp, hay là tiểu bối ra ngoài lịch luyện, chỉ cần cầm quyển trục này, thì tương đương với có Thánh nhân hộ thể.

Cảnh tượng như vậy tưởng tượng một chút thôi cũng cảm thấy có chút kinh khủng.

Nếu hai vị Chuẩn Thánh giao chiến, một trong hai vị đột nhiên ném ra quyển trục như vậy, chẳng phải là trực tiếp oanh đối phương thành tro bụi sao?

Nhiều người đều xấu hổ.

Đặc biệt là người nhận được phần thưởng này, lại cực kỳ không biết xấu hổ.

Bởi vì người nhận được phần thưởng này chính là Chuẩn Đề Thánh Nhân, một trong Tây Phương Nhị Thánh.

Sau này hắn đấu pháp với Thánh nhân, hai người so đấu pháp lực đến thời khắc mấu chốt hắn đột nhiên ném ra một quyển trục như vậy, đối với kẻ địch cũng là một nguy hiểm cực lớn.

Nếu hắn đưa quyển trục này cho tiểu bối của Tây Phương giáo, tiểu bối của Tây Phương giáo chẳng phải là vô địch rồi sao?

Nếu thật sự như vậy, sau này thật sự phải cẩn thận người của Tây Phương giáo.

Dù sao cũng không ai biết, quyển trục này đang nằm trong tay ai.

Phần thưởng vẫn đang tiếp tục được phát ra.

Chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc, một đợt sóng cao hơn một đợt sóng.

Trong nháy mắt, bảng danh sách đã công bố đến hạng 5.

Giữa một trận kinh ngạc của chúng sinh Hồng Hoang, phần thưởng của bảng danh sách cuối cùng cũng kết thúc.

Bởi vì giống như chúng sinh dự đoán, người xếp hạng 4 Hồng Quân Đạo Tổ, người xếp hạng 3 Yêu Yêu, người xếp hạng hai Thái Thủy, và cả người xếp hạng 1 Trường Không Đạo Chủ, đều không có phần thưởng.

Có phần giống với mấy bảng danh sách trước.

Hồng Quân Đạo Tổ và Hồng Mông Tử Kim Bảng không hòa thuận!

Việc ban phát phần thưởng về cơ bản đều không có phần của Hồng Quân Đạo Tổ.

Còn Yêu Yêu và Thái Thủy, đều là người của Thiên Cơ Lâu,

không có phần thưởng cũng là bình thường.

Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang cũng đã kết thúc.

Phần thưởng của Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang cũng đã kết thúc.

Chúng sinh Hồng Hoang, trong khoảnh khắc này không khỏi suy nghĩ miên man.

Vậy bảng danh sách tiếp theo lại là bảng gì?

Khi nào công bố?

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên.

Dưới sự chú mục của chúng sinh Hồng Hoang, cuối cùng lại có một đạo kim quang hiện ra. ["Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang đến đây kết thúc, ba trăm năm sau công bố bảng mới, kính mong chờ đợi."] Dòng chữ Đại Đạo này xuất hiện một lúc lâu, sau đó liền mờ đi.

Cùng với đó, toàn bộ Hồng Mông Tử Kim Bảng, trong khoảnh khắc này cũng hơi ảm đạm đi một chút.

Tất cả mọi người mới thở phào một hơi dài.

"Ba trăm năm ư?" Ba trăm năm nói dài không dài, nói ngắn không ngắn.

Đối với sinh linh bình thường, ba trăm năm là thời gian dài đằng đẵng.

Nhưng đối với các đại năng, ba trăm năm chỉ như một cái búng tay.

Chúng sinh Hồng Hoang đã bắt đầu suy nghĩ về bảng danh sách tiếp theo.

Đúng là Hồng Hoang không tính năm tháng.

Trăm năm thời gian trôi qua trong nháy mắt.

Cả Hồng Hoang cũng yên tĩnh trở lại.

Tất cả các đại năng đều ở tại đạo trường của mình chờ đợi.

Một số đại năng nhận được phần thưởng cũng đang toàn lực luyện hóa phần thưởng.

Ví dụ như các cường giả của hai tộc Vu Yêu, ví dụ như các vị Thánh nhân.

Mỗi người đều đang toàn lực luyện hóa bảo vật.

Trăm năm qua, chúng sinh Hồng Hoang vô cùng yên tĩnh.

Nhưng trong sự yên tĩnh đó, lại có vô số người đang ngầm manh động.

Ví dụ như Đế Tuấn của Yêu tộc và Đế Giang của Vu tộc.

Hai người bọn họ đã không thể ngồi yên được nữa.

Bởi vì họ đã cảm ứng được khí vận của hai tộc Vu Yêu đang trôi đi ngày càng nhanh.

Hai tộc Vu Yêu hiện tại tuy vẫn còn xung đột, nhưng đều là những xung đột quy mô nhỏ, là tín hiệu mà hai người họ cố ý tạo ra để đánh lạc hướng chúng sinh Hồng Hoang.

Hai vị đại năng này đã ngầm tổ chức nhân thủ chuẩn bị ra tay với Nhân tộc.

Ngày hôm ấy, trong một thung lũng khổng lồ trên đại địa Hồng Hoang, lúc này là một mảnh tĩnh lặng.

Vô số hố sâu, xương gãy, thi thể hiện ra trong thung lũng.

Từng cảnh tượng máu tanh hiện ra.

Cùng lúc đó, còn có một luồng khí huyết tanh nồng đậm bốc lên trời.

Quả thật là một cảnh tượng vô cùng tiêu điều, thảm khốc tột cùng.

Cách thung lũng này không xa, là từng tòa thôn trang.

Thung lũng khổng lồ này là một trong những nơi ở của loài người.

Trước đây, nơi này cực kỳ phồn hoa, vì có mấy chục, có khi đến hàng trăm thôn trang tọa lạc tại đây, trực tiếp hình thành một tòa thành đất có quy mô cực lớn.

Vốn là một cảnh tượng vô cùng náo nhiệt, lúc này đã trở nên tiêu điều vô cùng.

Vô số thi thể đầy khắp núi đồi.

Máu tanh...

đen tối... thảm liệt...

Tất cả những từ ngữ bi thảm thê lương đều có thể dùng để hình dung nơi này.

Bởi vì ngay vừa rồi, nơi này đã trải qua một cuộc tàn sát khổng lồ.

Vô số chiến sĩ loài người, đều đã chết ở đây.

Một số người già yếu bệnh tật trốn trong địa đạo, lúc này lần lượt bò ra.

Nhìn thấy cảnh tượng vô cùng thảm liệt này, tất cả mọi người đều khóc không thành tiếng.

Cảnh tượng như vậy thực sự quá thê thảm.

Tuyệt đối là địa ngục trần gian.

Trên mặt tất cả mọi người lúc này đều lộ ra một luồng hận thù khắc cốt ghi tâm.

Họ tuy không biết là ai ra tay, nhưng cũng không cần biết.

Vì đây là chuyện rõ như ban ngày.

Kẻ có thể làm ra chuyện thảm khốc tột cùng như vậy, còn có thể là ai?

Không phải Yêu tộc, thì là Vu tộc.

Hai tộc Vu Yêu vẫn luôn muốn đặt loài người vào chỗ chết!

Cảnh tượng trước mắt đối với loài người đã không còn xa lạ.

Vì những cảnh tượng này, vô số năm trước đã xảy ra rất nhiều lần rồi.

Chương 295

Việc hai tộc Vu Yêu tàn sát loài người, vô số năm qua gần như chưa bao giờ dừng lại.

Yêu tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm, chuyên phá nhục thân của Vu tộc, cần phải tàn sát một lượng lớn loài người.

Mà Vu tộc sau khi nhận được tin tức, cũng bí mật luyện chế Trảm Yêu Kiếm.

Vu tộc vô số năm qua cũng tàn sát loài người trên diện rộng.

Vô số năm qua, số người chết trong tay Vu tộc, e rằng cũng có đến mấy chục triệu.

Hai tộc Vu Yêu cộng lại, ít nhất cũng đã tàn sát hơn một trăm triệu người của Nhân tộc.

Vô số năm qua, số người chết của loài người ít nhất cũng có mấy chục triệu đến hàng trăm triệu.

Đây là một con số kinh khủng đến mức nào.

Đây là một sự việc kinh tâm động phách đến mức nào.

Thời kỳ này loài người còn vô cùng yếu đuối, mỗi thời mỗi khắc đều đang vùng vẫy khổ sở bên bờ vực diệt vong.

Đến bây giờ, Thánh mẫu của Nhân tộc cũng đã từ bỏ Nhân tộc.

Điều này đối với loài người quả thực là tuyết rơi trên sương.

May mắn là đột nhiên xuất hiện một vị Tam Thất nữ thánh.

Nữ Oa nương nương tuy đã từ bỏ Nhân tộc, nhưng vị Tam Thất kia lại cảnh cáo rõ ràng rành mạch các đại năng Hồng Hoang: "Sau này Nhân tộc do ta bảo vệ." Nhân tộc vốn tưởng có thể sống yên ổn

vài ngày.

Không ngờ lần này lại đón nhận một cuộc đại tàn sát như vậy.

Những người già yếu bệnh tật, già trẻ mồ côi quả phụ có mặt tại hiện trường, tất cả đều run rẩy toàn thân.

Họ không phải là sợ hãi, mà là bị lòng hận thù khắc cốt ghi tâm tràn ngập nội tâm, khó lòng tự thoát ra.

Mắt của mỗi người đều trở nên đỏ ngầu.

Họ nhìn cảnh tượng trước mắt, trong đôi mắt lộ ra hận ý vô tận...

Hốc mắt của vô số người đều đỏ lên.

Một số trẻ em và phụ nữ, đã nước mắt lưng tròng.

Đây rốt cuộc là cảnh tượng thảm khốc đến mức nào?

Đây quả thực là địa ngục trần gian...

Cho dù là U Minh Địa Phủ trong truyền thuyết cũng chỉ đến thế này thôi nhỉ?

Nhân tộc của họ rốt cuộc đã làm sai điều gì?

Vô số người trong khoảnh khắc này khóc không thành tiếng.

Họ hận!

Thiên đạo bất công!

Đại đạo bất công!

Hồng Hoang trời rộng đất lớn, lại không có nơi cho Nhân tộc lập thân sao?

Vô số người đã hoàn toàn sụp đổ.

Có người khóc ngã trên đất, cảnh tượng khản giọng kiệt sức khiến người ta chấn động không thôi.

Cũng có nhiều người điên cuồng gào thét, điên cuồng chửi mắng hai tộc Vu Yêu.

Còn có người tuyệt vọng ngã quỵ.

Đại năng Hồng Hoang đông đảo, tại sao lại không có ai đến cứu Nhân tộc của họ?

Tại sao?

Tại sao lại như vậy?

Ngay khi những người già yếu bệnh tật này rơi vào sụp đổ, xa xa, đột nhiên một đoàn người ngựa lớn kéo đến.

Người dẫn đầu chính là một trong những lãnh tụ của Nhân tộc đương thời, Toại Nhân Thị.

Chỉ thấy ông ta mặt mày xanh mét, tay cầm một thanh đao sắc bén lóe hàn quang, cưỡi trên một con thần mã, một đường phi nước đại đến, tung lên một mảng bụi đất.

Toại Nhân Thị sau khi nhận được tin tức, lập tức dẫn các chiến sĩ Nhân tộc đến chi viện.

Một đường phi nước đại, chưa từng nghỉ ngơi.

Toại Nhân Thị một ngựa đi đầu, tay cầm đao sắc điên cuồng xông tới, phía sau là hơn vạn người của Nhân tộc.

Hơn vạn binh sĩ này mỗi người đều chạy như điên.

Có người vì tốc độ quá chậm, trực tiếp bị người của Nhân tộc chạy điên cuồng phía sau giẫm ngã.

Nhưng người đó lại không một lời oán thán, im lặng nằm trên đất, đợi tất cả mọi người chạy qua, mới bò dậy, bám theo sau đội ngũ, liều mạng đuổi theo.

Bởi vì, đồng bào ở xa cần họ.

Cho dù bị người khác giẫm chết, người đó cũng cam tâm tình nguyện.

Tất cả mọi người đều cắn răng, gồng mình, liều mạng chạy.

Tuy khóe mắt đều đẫm lệ, nhưng mỗi một người đều sát khí ngút trời.

Vô số tiếng gầm giận dữ gào thét, vang vọng không ngừng.

Trên người mỗi người, đều mang theo chiến ý ngút trời.

Tuy nhiên, khi họ đến gần thung lũng này, nhìn thấy cảnh tượng thảm khốc tột cùng, những người này đều sắc mặt đại biến.

Dù họ đều là những hán tử sắt đá, nhưng cảnh tượng trước mắt thực sự quá đau đớn.

Ngay sau đó, đông đảo người đều quỳ xuống đất.

Có người im lặng khóc nấc, có người đau đớn gào khóc.

Tất cả những hán tử sắt đá, không ai không đau khổ khóc lóc...

Trong phút chốc than khóc khắp nơi, oán khí ngút trời.

Họ... họ đã đến muộn rồi...

Vô số người đau khóc chảy nước mắt, đấm ngực dậm chân.

Tại sao?

Tại sao họ lại đến muộn?

Chết tiệt.

Quả thực là chết tiệt.

Thực sự là chết tiệt a...

Tại sao họ không thể đến sớm hơn một bước?

Tất cả mọi người đều rơi vào nỗi đau khổ và hối hận tột cùng.

Mỗi người đều âm thầm căm hận.

Căm hận mình vô năng, căm hận mình cứu viện chậm trễ.

Cảnh tượng trước mắt thực sự quá thảm liệt.

Hơn mười vạn người chết ngay trước mắt.

Cảnh tượng như vậy thực sự quá thảm liệt.

Những người đến chi viện đều vô cùng đau khổ.

Tuy chân của mỗi người đều sắp chạy gãy, nhưng vẫn âm thầm căm hận mình vô năng.

Tất cả mọi người đều đang tự trách không thôi.

Thậm chí có người, trực tiếp rút dao găm đâm vào chân mình.

Vì họ căm hận.

Tại sao mình lại vô dụng như vậy?

Tại sao họ lại chạy chậm như vậy?

Thể xác tuy đau, nhưng lại không thể nào làm dịu đi nỗi đau trong tâm hồn.

Đó là một loại cảm giác khiến người ta đau không muốn sống, sống không bằng chết.

Chương 296

Đó là một loại cảm giác đồng bào chết ngay trước mắt, mà mình lại bất lực.

Đó là một sự tuyệt vọng sâu sắc.

Chẳng lẽ Nhân tộc của họ thật sự đáng chết sao?

Ai có thể đến cứu Nhân tộc đây?

Trong phút chốc, mấy vạn hán tử sắt đá đều quỳ xuống đất, khóc không thành tiếng.

Còn lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, bước đi trong thung lũng khổng lồ này.

Khắp núi đồi đều là tàn tích đổ nát.

Khắp núi đồi đều là thi thể của loài người.

Những thi thể này tuy chết rất thảm, nhưng trên mặt mỗi thi thể đều vô cùng dữ tợn.

Còn có người cắn răng, ánh mắt gắt gao nhìn về phía trước, dường như trước khi chết vẫn đang tử chiến.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị cắm mạnh trường thương xuống đất, sau đó liền cúi người xuống, nửa quỳ trên đất, bế lên một cậu bé ba bốn tuổi.

Chỉ thấy phần bụng dưới của cậu bé này đã biến mất, dường như bị một loại sinh linh nào đó trực tiếp cắn đứt nuốt chửng.

Nhưng cậu bé này lại mặt mày dữ tợn, trong mắt không có chút sợ hãi nào, trong tay cầm một con dao găm, hung hăng đâm về phía trước.

Dường như lúc còn sống cậu cũng đang chiến đấu.

Dường như trong khoảnh khắc bị cắn trúng, cậu vẫn điên cuồng chiến đấu.

Toại Nhân Thị nhìn thấy cảnh tượng này, tâm thần run rẩy.

Ông cảm thấy mình dường như không thể thở được nữa.

Nỗi đau nghẹt thở đó khiến ông khó lòng chịu đựng.

Một lát sau có thứ gì đó che mờ đôi mắt ông, khiến ông không nhìn rõ.

Đồng thời sống mũi cay cay.

Cảm giác này khiến ông cực kỳ khó chịu.

Ông hung hăng thở hổn hển, hít thở không khí từng ngụm lớn, sau đó hung hăng ôm chặt cậu bé vào lòng, dường như muốn hòa tan cậu bé này vào cơ thể mình.

Rất lâu rất lâu sau đó, cũng không nỡ buông ra.

Cũng không biết qua bao lâu, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị mới buông cậu bé ra, cực kỳ nhẹ nhàng đặt cậu xuống đất, sau đó từ trên người mình xé xuống một mảnh vải thô, đắp lên người cậu bé.

Sau đó ông loạng choạng bước đến một nơi khác.

Nơi này địa thế thấp trũng, lại hình thành một cái hồ.

Đương nhiên không phải là hồ nước bình thường, mà là vì nơi này thấp trũng, vô số máu tươi tụ lại đây, hình thành một cái hồ máu tươi.

Đây rốt cuộc là cảnh tượng kinh khủng đến mức nào?

Quả thực là cảnh tượng núi thây biển máu.

Toại Nhân Thị quỳ xuống đất, đưa đôi tay run rẩy, từ trong hồ máu múc lên một vốc máu tươi.

Sau đó, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, Toại Nhân Thị

uống cạn.

Hôm nay, ông và các anh liệt của Nhân tộc, đã hoàn toàn hòa làm một.

Chuyện các anh liệt chưa hoàn thành, sẽ do ông tiếp tục hoàn thành.

Sau đó ông đột nhiên đứng dậy.

"Mối thù này, không đội trời chung..." "Nếu Nhân tộc không diệt..." "Nhất định phải giết lên Thiên đình chém sạch yêu tặc, đạp lên Vu điện, nghiền nát Vu tộc." Lời nói này của ông cực kỳ có lực.

Giọng nói tuy hơi âm trầm, nhưng lại truyền đi rất xa.

Câu nói này như một đốm lửa nhỏ, trực tiếp đốt lên ngọn lửa báo thù trong lòng Nhân tộc.

Tất cả mọi người đều đang gào thét, trong mắt tất cả mọi người đều lộ ra sự hận thù không gì sánh bằng.

Thiên đạo thì sao?

Nhân tộc nhất định phải thắng trời nửa con!

Trời nếu không công bằng, vậy thì lật tung trời này lên.

Đất nếu không bằng phẳng, vậy thì đạp nát đất này đi.

Lúc này trong Thiên Cơ Lâu, Trường Không đạo nhân đang cùng Yêu Yêu ngồi luận đạo, dường như có cảm ứng, đột nhiên ngẩng đầu.

Ánh mắt xa xăm nhìn về phía xa, trong mắt thần quang quỷ dị lấp lánh.

Ánh mắt vô cùng uy nghiêm đó trực tiếp xuyên thấu hư không ức vạn vạn dặm.

Phục thị ở một bên, Tam Thất và Yêu Yêu, nhìn thấy thần thái này của chủ nhân, biết rằng có lẽ có chuyện lớn sắp xảy ra, tự nhiên không dám lơ là.

Hồi lâu sau, Trường Không đạo nhân mới thu lại ánh mắt, sắc mặt hơi âm trầm.

"Không ngờ đám tiểu bối kia, lại thật sự dám ra tay với Nhân tộc!" Nghe lời này, Tam Thất kinh ngạc, bật người đứng dậy.

"Có người ra tay với Nhân tộc rồi sao?

Vì sao ta không cảm ứng được?

Ta vẫn luôn chú ý động tĩnh của hai tộc Yêu Vu ở Hồng Hoang mà...

Vì sao ta lại không hề cảm ứng được?" Tam Thất kinh hãi thất sắc.

Chủ nhân sắp xếp cho nàng bảo vệ Nhân tộc, bây giờ có người đã ra tay với Nhân tộc, mà nàng lại không hề cảm ứng được, thực sự khiến nàng xấu hổ không thôi.

Trường Không Đạo Chủ lắc đầu: "Có lẽ là có người đã che đậy khí vận và nhân quả của Nhân tộc." Giọng nói của Trường Không Đạo Chủ có chút âm trầm.

Nghe thấy lời nói có chút không vui của chủ nhân, Tam Thất càng thêm thấp thỏm bất an.

Ánh mắt Trường Không Đạo Chủ lóe lên, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài.

"Tam Thất...

Nhân tộc cũng đã đến lúc quật khởi rồi." Ngừng một lát, rồi tiếp tục nói: "Hay là ngươi lại đi một chuyến Hồng Hoang đi." "Ngươi đi

đến Đại Đạo Bảo Điển, chọn ra một số điển tịch hữu dụng cho Nhân tộc, cùng lúc mang ra ngoài." "Truyền thụ cho Nhân tộc." "Từ nay về sau ngươi liền làm Thụ Nghiệp Ân Sư của Nhân tộc đi." "Nhân tộc có thể quật khởi hay không, khi nào quật khởi, đều trông vào ngươi." "Nếu có vấn đề, có thể quay về thỉnh giáo Yêu Yêu tỷ của ngươi." Nghe chủ nhân sắp xếp, Tam Thất cũng hơi ngẩn người.

Chủ nhân bảo nàng chọn một số Đại Đạo Bảo Điển mang ra ngoài truyền thụ cho Nhân tộc?

Rồi để mình làm Thụ Nghiệp Ân Sư của Nhân tộc?

Chủ nhân cuối cùng cũng chuẩn bị can thiệp vào Hồng Hoang sao?

Chủ nhân trước nay đối với chuyện Hồng Hoang đều giấu như mèo giấu cứt, vô số năm qua chưa bao giờ can thiệp vào chuyện Hồng Hoang, một chút cũng không muốn can thiệp vào tiến trình của chuyện Hồng Hoang.

Bây giờ cuối cùng cũng không nhìn nổi nữa, muốn ra tay với Hồng Hoang sao?

Lại còn cho phép mình mang một phần Đại Đạo Bảo Điển ra ngoài?

Đại Đạo Bảo Điển là sách do chính tay chủ nhân viết, tổng cộng mười vạn tám nghìn quyển.

Đại Đạo Bảo Điển ghi lại muôn vàn đại đạo, nắm giữ vô số bản nguyên đại đạo, gần như có thể nói là bảo điển đệ nhất Hồng Hoang.

Ngoài ra, trong Đại Đạo Bảo Điển còn ghi lại vô số chuyện kỳ lạ.

Trong truyền thuyết, bất kỳ ai cũng có thể trong Đại Đạo Bảo Điển tham ngộ được cơ duyên thuộc về mình.

Những người theo bên cạnh chủ nhân, về cơ bản ít nhiều đều đã

xem qua một chút Đại Đạo Bảo Điển.

Chủ nhân lại quyết định để mình mang một phần ra ngoài?

Xem ra chủ nhân lần này cuối cùng cũng quyết định ra tay với Hồng Hoang rồi.

Chủ nhân trước nay không can thiệp vào chuyện Hồng Hoang, Yêu Yêu tỷ cũng đã nhiều lần hỏi, nhưng chủ nhân đều chỉ cười nhẹ, mỗi lần đều không trả lời.

Hiển nhiên chủ nhân cũng có nỗi khổ của mình, có lẽ là có nguyên nhân khác.

Hơn nữa, chủ nhân vô số năm qua vẫn luôn bảo vệ Hồng Hoang, đã khá mệt mỏi rồi.

Bây giờ lại bị những kẻ chết tiệt kia ép đến mức chủ nhân phải bảo vệ nhân loại...

Nghĩ đến đây, Tam Thất hít một hơi thật sâu, trịnh trọng quỳ xuống đất, hành lễ với chủ nhân, sau đó xoay người đi chọn Đại Đạo Bảo Điển.

Đám người kia lại thật sự dám ra tay với Nhân tộc, lại còn được các Thánh nhân che chở?

Điều này khiến ngọn lửa giận trong lòng Tam Thất bùng lên dữ dội.

Nếu những người đó đã không biết điều như vậy, vậy mình sẽ chơi với họ một trận.

Nàng muốn xem xem, rốt cuộc là Yêu tộc ra tay, hay là Vu tộc ra tay?

Ngoài ra, nàng muốn xem xem, vị Thánh nhân đã ra tay che đậy thiên cơ kia rốt cuộc là ai?

Trong khoảng thời gian gần đây, Hồng Hoang vô cùng yên tĩnh.

Chương 297

Tất cả mọi người đều đang yên ổn chờ đợi bảng danh sách thứ sáu của Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Nhưng lại có một chuyện lớn đã xảy ra trước đó.

Bởi vì lại có đại năng thần bí ra tay tàn sát Nhân tộc.

Mấy nơi tụ tập của Nhân tộc đều tổn thất nặng nề.

Trong vòng hai ngày, Nhân tộc lại bị tàn sát lặng lẽ mấy trăm vạn người.

Nhất thời chúng sinh Hồng Hoang xôn xao.

Tất cả mọi người đều đổ dồn ánh mắt về phía Yêu tộc và Vu tộc.

Vì tất cả mọi người đều biết, vô số năm trước, Vu tộc và Yêu tộc đã tiến hành săn bắt Nhân tộc trên diện rộng.

Nhân tộc là vạn vật chi linh, tiên thiên thất khiếu thông linh, tu luyện tốc độ cực nhanh, tu luyện trăm năm đã bằng các chủng tộc khác tu luyện ngàn năm.

Nhưng khổ nỗi Nhân tộc, căn bản không có pháp môn tu luyện, chỉ có thể tu luyện một số pháp môn thô thiển, tự nhiên không phải là đối thủ của hai tộc Vu Yêu.

Do đó vô số năm qua đã bị bắt đi mấy chục triệu đến hàng trăm triệu người.

Sau này vì Tam Thất xuất hiện, hai tộc Vu Yêu mới thu liễm được hai ba trăm năm.

Bây giờ Nhân tộc lại một lần nữa bị tàn sát, có phải lại là do hai tộc Vu Yêu ra tay không?

Tất cả mọi người đều đang nhìn chằm chằm vào hai tộc Vu Yêu.

Nhưng hai tộc Vu Yêu lại đều chối bay chối biến, và còn đưa ra rất nhiều bằng chứng.

Các đại yêu đại vu của hai tộc Vu Yêu, đều đang tu luyện tại đạo trường của mình, chúng sinh Hồng Hoang đều có thể làm chứng.

Sau khi hai tộc Vu Yêu phủ nhận, liền lại bắt đầu đổ lỗi cho nhau.

Yêu tộc chỉ trích Vu tộc, Vu tộc lại chỉ trích Yêu tộc.

Trong phút chốc liền phá vỡ sự yên tĩnh của Hồng Hoang.

Nhìn thấy hai tộc Vu Yêu loạn thành một đoàn, chúng sinh Hồng Hoang, không ai không bĩu môi.

Đúng là chó cắn chó một miệng lông.

Bất kể là Yêu tộc ra tay, hay là Vu tộc ra tay, tóm lại cả hai tộc đều không thoát khỏi liên quan.

Cùng lúc đó, lại có một bộ phận người nhìn về phía Oa Hoàng Cung.

Có phải là vị kia trong Oa Hoàng Cung ra tay không?

Phải biết rằng vị kia chính là người đã tự tay sáng tạo ra Nhân tộc.

Không ngờ vì một số nguyên nhân đặc biệt, dẫn đến Nhân tộc và vị Thánh nhân đó quyết liệt, trực tiếp khiến vị Thánh nhân đó mất hết mặt mũi.

Sau này lại vì thế, lại kéo ra một vị Tam Thất, khiến vị Thánh nhân đó cực kỳ không vui.

Sau này vị Thánh nhân đó còn từng ra tay với Nhân tộc, nhưng đã bị Tam Thất nữ thánh ngăn cản.

Có phải là vị Thánh nhân trong Oa Hoàng Cung ra tay không?

Nhất thời Hồng Hoang nghị luận sôi nổi.

Vậy tiếp theo, phải xem Thiên Cơ Lâu rốt cuộc có động thái gì.

Ban đầu vị Tam Thất của Thiên Cơ Lâu, chính miệng nói rằng, sau này Nhân tộc do nàng trấn giữ.

Bây giờ xảy ra chuyện lớn như vậy, chắc hẳn Thiên Cơ Lâu sẽ có phản ứng?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, đột nhiên có một luồng khí tức vô thượng, mạnh mẽ từ trên trời giáng xuống.

Luồng khí tức này trung chính bình hòa, mênh mông rộng lớn, mang theo thiên uy cuồn cuộn, trực tiếp giáng lâm vào Hồng Hoang.

Cảm nhận được luồng khí tức này, đông đảo đại năng sắc mặt biến đổi.

"Đây là..." "Đây là khí tức của Tam Thất nữ thánh!!" "Vị Tam Thất kia cuối cùng cũng lại xuất hiện ở Hồng Hoang sao?" Tất cả mọi người lập tức trở nên phấn chấn.

"Vậy tiếp theo vị Thánh nhân này rốt cuộc sẽ làm gì?" "Vị Thánh nhân này lại sẽ làm gì?" "Tìm kiếm bằng chứng hai tộc Vu Yêu tàn sát Nhân tộc, sau đó báo thù hai tộc Vu Yêu sao?" "Các Thánh nhân khác có cho phép Tam Thất Thánh nhân ra tay với sinh linh bình thường không?" Tất cả mọi người trong khoảnh khắc này, đều bị khơi dậy hứng thú cực lớn.

Họ thực sự không biết Tam Thất Thánh nhân lúc này xuất hiện, rốt cuộc sẽ có hành động gì?

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa Thánh nhân lúc này cũng mở mắt, ánh mắt sáng rực nhìn ra ngoài trời.

Nàng dường như nhìn thấy một thân ảnh ngạo nghễ độc lập, xuất

hiện giữa đất trời Hồng Hoang.

Nhìn thấy thân ảnh này, không biết vì sao, Nữ Oa đột nhiên lộ ra một nụ cười quỷ dị.

"Ngươi..." "Ngươi cuối cùng cũng đến rồi sao?" Nữ Oa nương nương lẩm bẩm.

"Từ khoảnh khắc ngươi xuất hiện, đã đại biểu cho việc ngươi đã vào lưới." "Tiếp theo, ngươi sẽ mặc ta nhào nặn." "Ta không hy vọng bên cạnh người đàn ông đó xuất hiện bất kỳ một người phụ nữ nào." "Người đầu tiên là ngươi, đợi thu thập xong ngươi, sẽ đến lượt Yêu Yêu kia." Nữ Oa nương nương lẩm bẩm, đồng thời trên mặt cũng hiện ra một vệt hắc khí nhàn nhạt.

Ngay khi Nữ Oa nương nương đang lẩm bẩm, xa xa một người đàn ông trung niên nho nhã, cuối cùng cũng phát ra một tiếng thở dài vô thanh.

Thật không ngờ sự việc lại diễn biến đến mức này.

Điều này đã vượt ngoài sức tưởng tượng của y.

Mà Tam Thất xuất hiện trên không trung cũng xa xa nhìn lại, phương hướng đó lại cũng là Oa Hoàng Cung.

Không biết là hữu ý hay vô ý, ánh mắt của hai người phụ nữ lại giao nhau trên không trung.

Nữ Oa thì trong Oa Hoàng Cung lộ ra một nụ cười lạnh, còn Tam Thất thì cũng lộ ra một nụ cười, chỉ là trong nụ cười của nàng ít nhiều có chút quỷ dị.

Sau đó Tam Thất bước một bước, liền biến mất nơi chân trời.

Lúc này Tam Thất đã xuất hiện trên bầu trời thung lũng thần bí.

Thung lũng này bốn bề là núi, lại cực kỳ rộng lớn, hình thành một

môi trường tự nhiên tốt đẹp.

Quả thực là một nơi đông ấm hạ mát.

Nơi đây vốn tụ tập mấy chục vạn người, chỉ là mấy ngày trước đã bị tàn sát sạch sẽ, chỉ còn lại một số người già yếu bệnh tật.

Quả thực thê thảm đến cực điểm.

Lúc này người chủ trì đại cục ở đây, chính là một trong mấy vị lãnh tụ của loài người, Toại Nhân Thị.

Khi đó ông nhận được tin tức, lập tức dẫn các chiến sĩ Nhân tộc đến chi viện, không ngờ vẫn đến muộn, khiến ông hối hận không thôi.

Khoảng thời gian này ông vẫn luôn ở đây chủ trì đại cục, sắp xếp cho người già trẻ nhỏ.

Đồng thời ông cũng quyết định, sẽ di dời bộ lạc của mình đến đây.

Nơi này dù sao bốn bề là núi, không gian rộng lớn, hoàn toàn có thể làm một căn cứ địa không tồi.

Ngay khi ông đang chủ trì mọi người xây dựng mộ cho các tiên liệt đã khuất, đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức vô cùng mênh mông cuồn cuộn.

Ngẩng đầu nhìn lên, lại phát hiện xuất hiện trên không trung chính là vị Tam Thất nữ thánh kia.

Nhìn thấy vị Thánh nhân này xuất hiện, đông đảo người của Nhân tộc sống mũi cay cay, đồng thời trong lòng sinh ra lòng biết ơn.

Vạn lần không ngờ, chúng sinh Hồng Hoang ức ức vạn, cuối cùng có thể ủng hộ Nhân tộc chỉ có một vị Thánh nhân xa lạ này.

Điều này khiến Nhân tộc không thể lường trước được.

Nhìn thấy Tam Thất xuất hiện, nhiều hán tử sắt đá trong khoảnh

khắc này lại bật khóc, lại một lần nữa khóc không thành tiếng.

Nhân tộc phía dưới, trong phút chốc liền quỳ xuống một mảng.

Không phải Nhân tộc yếu đuối, cũng không phải Nhân tộc nhu nhược.

Đây là một loại cảm giác quy thuộc, một loại cảm giác được công nhận.

Hóa ra Nhân tộc không bị Hồng Hoang ruồng bỏ.

Ít nhất, còn có Tam Thất nữ thánh ở đây.

Trên không trung, Tam Thất nhìn xuống vô số người của Nhân tộc, cũng có chút cảm khái.

Quả thực là một chủng tộc có vận mệnh nhiều trắc trở a.

Ai...

Tam Thất lúc này sống mũi cũng có chút cay cay.

Đứng trên không trung, nàng hơi do dự một lát, sau đó liền giơ tay lên, mang theo đạo vận đầy trời, bắt đầu vẽ vời trên không trung.

Chỉ thấy mỗi một bút của nàng đều hồn nhiên thiên thành, vừa vặn tuyệt diệu.

Dù là người của Nhân tộc yếu đuối nhìn thấy cũng sẽ cảm thấy đẹp mắt.

Lúc này trên không trung Tam Thất hạ bút như có thần trợ, tâm tay hợp nhất, miêu tả đại đạo.

Vô số đạo vận đại đạo, hướng về phía nàng hội tụ lại.

Cánh tay Tam Thất không ngừng vung lên trên không trung.

Chương 298

Chỉ thấy mỗi lần vung lên, liền có vô số đạo vận đại đạo rơi xuống hư không.

Những đạo vận đại đạo này theo cánh tay nàng vung lên, lại bắt đầu diễn hóa thiên tế trên không trung.

Hồi lâu sau, nàng mới cuối cùng dừng lại động tác.

Chỉ thấy, xuất hiện trên không trung là một bức tranh khổng lồ.

Bức tranh này cực kỳ hùng vĩ.

Hiện ra trước mắt là một chiến trường gió tanh mưa máu.

Toàn bộ bức tranh thảm liệt đến cực điểm, miêu tả chính là cảnh tượng Nhân tộc liều chết chống lại sự xâm lược của các tộc khác.

Trong bức tranh, Nhân tộc tuy là bên bị tàn sát, nhưng Nhân tộc lại vẫn ngẩng trời gào thét, hung mãnh chém giết.

Khí phách thiết huyết đó, thậm chí có thể gọi là cảm thiên động địa.

Y phục của những người này không giống nhau.

Có người mặc khôi giáp đơn giản, có người mặc da thú, còn có người mặc áo vải thô bình thường.

Vũ khí trong tay họ cũng không giống nhau.

Có trường mâu, có đại đao, có rìu, có búa lớn.

Các loại vũ khí đầy đủ cả.

Vũ khí trang bị của mỗi người tuy khác nhau, nhưng lại đều lộ ra chiến ý vô cùng dũng mãnh.

Trên người mỗi người đều mang theo tinh thần coi cái chết nhẹ tựa lông hồng.

Họ không sợ sinh tử, họ chính là muốn tắm máu phấn chiến.

Bởi vì phía sau họ là những người già yếu bệnh tật, là những người phụ nữ và trẻ em cần họ bảo vệ.

Nếu họ ngã xuống, những người phụ nữ và trẻ em phía sau sẽ gặp nạn.

Đến lúc đó, cả Nhân tộc cũng sẽ hoàn toàn xong đời.

Hương hỏa của Nhân tộc bị cắt đứt, tất nhiên là một kết cục diệt vong.

Mà chính giữa bức tranh này là nơi thảm liệt nhất.

Chính giữa bức tranh chỉ có vỏn vẹn mấy kẻ địch, nhưng thực lực của mấy kẻ địch này sâu không lường được.

Vô số người của Nhân tộc xông lên, chẳng qua chỉ là nối gót nhau đi chịu chết mà thôi.

Cụt tay gãy chân, máu chảy thành sông.

Lửa cháy khắp nơi, thảm liệt vô biên.

Quả thực là núi thây biển máu, máu chảy thành sông.

Bức tranh miêu tả là một cuộc chiến vô cùng thảm liệt, thậm chí có thể nói là thảm liệt đến cực hạn.

Đây là một trận chiến sử thi bảo vệ huyết mạch của nhân loại không bị đứt đoạn.

Nhân tộc tuy yếu đuối, nhưng cũng tuyệt đối không phải là dễ dàng để người khác bắt nạt.

Con đường phản kháng này vô cùng gập ghềnh, đầy chông gai,

nhưng họ chính là muốn từng bước từng bước đi ra một con đường máu.

Cho dù là núi thây biển máu, cũng không hề sợ hãi.

Nhìn thấy bức tranh khổng lồ trên không trung, tất cả mọi người đều bị xúc động.

Cảnh tượng trong tranh, chẳng phải chính là những gì Nhân tộc của họ đã trải qua vô số năm qua sao?

Họ một mặt trốn trong bóng tối sống lay lắt, mặt khác lại đang đối kháng với cả Hồng Hoang.

Đây chính là những gì mà tiên bối của Nhân tộc đã làm trong vô số năm qua, cũng là những gì mà Nhân tộc tương lai sẽ tiếp tục làm.

Không có bất kỳ ai từ bỏ, cũng sẽ không từ bỏ.

Nhưng bây giờ những việc họ làm, lại được vẽ thành một bức tranh, treo trên không trung.

Nhiều người nhìn mà nước mắt cứ chảy ra, lệ rơi đầy mặt.

Tất cả người có mặt tại hiện trường, đều bật khóc.

Quả thực là một cảnh tượng vô cùng gian nan.

Tam Thất sau khi vẽ xong bức tranh liền dừng lại.

Nhân tộc phía dưới, nhìn bức tranh khổng lồ trên không trung, mỗi người đều lệ rơi đầy mặt.

Chưa từng có bất kỳ ai giống như Tam Thất có thể hiểu được họ.

Tam Thất lơ lửng trên không, uyển như một vị nữ thần, thần sắc trang trọng mà nghiêm túc nói: “Tam Thất lần này ra ngoài, là phụng mệnh chủ nhân.” Giọng nói này tuy nhu hòa, nhưng lại mang theo sức mạnh vô cùng hào sảng.

Theo lời nói vừa dứt, đột nhiên một cơn gió nhẹ nổi lên.

Tam Thất nhìn lướt qua những người của Nhân tộc có mặt: "Chủ nhân của Tam Thất từng nói, phu Nhân tộc, phải vùng lên!!!" Giọng nói của Tam Thất vô cùng dịu dàng, nhưng nghe vào tai Nhân tộc, lại như một tiếng sét đánh, vang lên dữ dội.

Vô số đại năng đang chú ý đến đây, lúc này cũng đột nhiên kinh hãi!

Bởi vì theo lời nói vừa dứt, cả Hồng Hoang dường như trong khoảnh khắc này đều run rẩy một cách khó hiểu.

Trong phút chốc phong vân biến sắc, rồng rắn trỗi dậy.

Một cơn gió nhẹ từ sâu trong Hồng Hoang thổi đến, trong phút chốc mang theo khí vận vô tận.

Cả Hồng Hoang tuy không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng tất cả mọi người lại đều cảm nhận được một cách kỳ lạ một luồng khí vận đột nhiên dâng lên, dần dần trở nên sôi sục.

Luồng khí vận này tuy ban đầu yếu ớt, nhưng lại bay vút lên, sôi sục dâng trào.

Tất cả mọi người trong khoảnh khắc này đều sắc mặt đại biến.

Nhân tộc đã đến lúc quật khởi rồi sao?

Luồng khí vận này tuy so với hai tộc Vu Yêu, thực sự quá yếu ớt, nhưng luồng sinh khí bồng bột dâng trào kia, tuyệt đối là khí vận của hai tộc Vu Yêu không thể bì được.

Nhân tộc phía dưới, lúc này ánh mắt sáng rực nhìn Tam Thất.

Sắc mặt của mỗi người đều trong lúc này đột nhiên biến hóa.

Tam Thất thần tình trang nghiêm mà túc mục đứng trên không trung.

Nhắc đến chủ nhân, Tam Thất tự nhiên một mặt kính ngưỡng: "Chủ nhân từng nói, sự quật khởi của Nhân tộc, là không thể ngăn cản, Nhân tộc, phải là kẻ đi đầu vạn tộc!!!" Theo lời nói của Tam Thất vừa dứt, sâu trong Hồng Hoang đột nhiên vang lên một tiếng sét đánh.

Tiếng sấm vang rền ầm ầm truyền khắp đất trời.

Tất cả mọi người đều vì thế mà biến sắc.

Vạn tộc Hồng Hoang đều ngây người.

Nhân tộc sẽ là tiên phong của vạn tộc ư?

Khẩu khí thật lớn.

Thần sắc Tam Thất trang nghiêm, hướng về phía xa xa cúi đầu bái lạy.

Hiển nhiên, Tam Thất đang bái lạy chủ nhân từ xa, để lộ ra sự ngưỡng mộ vô tận.

Sau đó nàng ngẩng đầu nói: "Chủ nhân của Tam Thất, Trường Không đạo chủ, học thức uyên bác, tài hoa hơn người, có tài kinh thiên động địa, quỷ khóc thần sầu." "Vô số năm về trước, lúc chủ nhân buồn chán đã từng viết ra thần thư!" "Thần thư, tổng cộng mười vạn tám ngàn cuốn, lúc sách thành, Hồng Hoang chấn động, sinh linh run rẩy." "Sách này bao la vạn tượng, dung nạp trăm sông." "Thần thư có tên là: Đại Đạo Bảo Điển." "Ngày đó, chủ nhân bảo ta giữ một phần, truyền thừa cho Nhân tộc." "Giúp Nhân tộc quật khởi!" Nghe những lời này, các đại năng vẫn luôn chú ý nơi đây đột nhiên chấn động.

Nhất là Vu Yêu lưỡng tộc.

Ai cũng không ngờ Tam Thất lại làm thật?

Ngay cả Đại Đạo Bảo Điển trong truyền thuyết cũng sắp hiện thế sao?

Tương truyền Đại Đạo Bảo Điển là bộ sách toàn diện nhất Hồng Hoang, ghi lại vô số đại đạo, còn có một vài nội dung thiên mã hành không khác.

Nó xếp hạng thứ chín trên Bảng xếp hạng Pháp bảo.

Bây giờ Đại Đạo Bảo Điển hạng chín này sắp xuất thế sao?

Chúng sinh Hồng Hoang không ai không kinh ngạc.

Ngay cả mấy vị Thánh nhân lúc này cũng có chút kinh hãi.

Xem ra Nhân tộc thật sự sắp quật khởi rồi.

Vị Trường Không đạo chủ kia, ngay cả Đại Đạo Bảo Điển cũng lấy ra, thật sự quá mức kinh người.

Tất cả mọi người đều chăm chú quan sát nơi này.

Chỉ thấy Tam Thất, ánh mắt trang nghiêm.

Sau đó nàng vung tay phải, liền lấy ra một quyển sách vô cùng bình thường.

Quyển sách này cũng không biết được làm từ loại dược liệu gì, trông vô cùng phổ thông, không có chút gì bắt mắt.

Chương 299

Quyển sách này tuy vô cùng bình thường, nhưng lại mang theo một luồng khí tức vô cùng mạnh mẽ.

Khí tức này không gì sánh được, gần như có thể nói là uy hiếp toàn bộ Hồng Hoang.

Thấy vậy, rất nhiều người không khỏi kinh ngạc.

Đây là Đại Đạo Bảo Điển sao?

Hay nói cách khác quyển sách này chỉ là một phần của Đại Đạo Bảo Điển?

Tam Thất thần sắc trang nghiêm mở sách ra, rồi cất tiếng.

"Thiên hành kiện, Nhân tộc dĩ tự cường bất tức.

Địa thế khôn, Nhân tộc dĩ hậu đức tái vật." Theo lời Tam Thất vừa dứt, linh khí đất trời trong khoảnh khắc này bỗng nhiên trở nên cuồng bạo.

Tất cả đều như phát điên mà hội tụ về đây.

Còn có vô số đạo vận đại đạo, bị câu nói kinh thiên động địa, quỷ khóc thần sầu này hấp dẫn, cũng điên cuồng ập tới nơi này.

Trong khoảnh khắc, thung lũng này đã bị các loại linh khí và đạo vận lấp đầy.

Cảnh tượng này thật sự là ức vạn năm khó gặp.

Nhìn thấy cảnh tượng này, các đại năng vẫn luôn chú ý nơi đây lập tức kinh ngạc đến ngây người.

Đây là nội dung được ghi lại trong Đại Đạo Bảo Điển sao?

Lại có thể trong nháy mắt dẫn phát cộng hưởng của linh khí đất trời.

Thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Các lãnh tụ của Vu Yêu lưỡng tộc lúc này cũng đồng loạt biến sắc.

Lẽ nào Nhân tộc thật sự sắp quật khởi rồi sao?

Mà trong sơn cốc, vô số Nhân tộc lúc này không ai không kích động.

Tất cả mọi người đều vô cùng phấn chấn, thần thái như điên cuồng.

Trong mắt mỗi người đều lộ ra những tia lửa vô tận.

"Thiên hành kiện, Nhân tộc dĩ tự cường bất tức, địa thế khôn, Nhân tộc dĩ hậu đức tái vật ư?" "Tốt... tốt... thật sự là diệu thay!" Giọng nói của Tam Thất mềm mại yếu ớt, nhưng khí thế vô biên tiếp tục truyền đi.

"Thiên biến bất túc úy, tổ tông bất túc pháp, nhân ngôn bất túc tuất!" "Sinh đương tác nhân kiệt, tử diệc vi quỷ hùng!" "Ký phù du vu thiên địa, miểu thương hải chi nhất túc!" "----------" Từng câu từng câu danh ngôn chí lý siêu cấp, từ miệng Tam Thất truyền ra.

Đây đều là nội dung mà chủ nhân của nàng, Trường Không đạo nhân, đã viết trong đó.

Chủ nhân bảo nàng chọn một ít trong Đại Đạo Bảo Điển thích hợp với Nhân tộc, sau đó mang ra truyền thừa cho Nhân tộc.

Nàng vừa nhìn đã trúng ngay quyển này.

Vì vậy, liền trực tiếp lấy ra tuyên đọc.

Nàng muốn xây dựng nên cột sống tinh thần cho Nhân tộc.

Đây cũng là chuyện chủ nhân giao cho nàng làm.

Theo từng câu từng chữ của Tam Thất Thánh nhân hạ xuống, toàn bộ Nhân tộc trên khắp đại địa Hồng Hoang đều trở nên vô cùng phấn khích.

Có người thậm chí đã phấn khích đến mức điên cuồng.

Nhân tộc rải rác khắp đại địa Hồng Hoang đều quỳ rạp xuống đất, rối rít triều bái.

Giọng nói của Tam Thất lúc đầu như âm thanh đại đạo: "Trời sắp giao trọng trách cho người nào, ắt phải làm cho ý chí người đó mệt mỏi, làm cho thân thể người đó đói khát, làm cho thân thể người đó thiếu thốn!" "Học cái cao thì được cái trung, học cái trung thì được cái hạ!" "Nhân tộc hưng vong, thất phu hữu trách!" "....." Giọng nói của Tam Thất như âm thanh đại đạo, ầm ầm truyền khắp đại địa.

Dù không phải Nhân tộc cũng có thể nghe rõ mồn một.

Tất cả mọi người đều biến sắc.

Mà Nhân tộc trên đại địa Hồng Hoang, lúc này ai nấy đều phấn khích, vô cùng kích động.

Dù sao Nhân tộc thời đại này, chỉ có một số rất ít thoát khỏi trạng thái ngu muội ban đầu.

Phần lớn còn lại vẫn ở trong trạng thái mông muội, u mê ngu muội.

Đại đa số nhân loại, chỉ biết mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn thì nghỉ.

Nhân tộc lúc này, còn lâu mới có đủ lễ nghi liêm sỉ, cũng không có đủ cột trụ tinh thần và nội tình Nhân tộc, thậm chí còn chưa thật sự khai sáng ra tư tưởng văn minh độc hữu của Nhân tộc.

Thế giới tinh thần của Nhân tộc lúc này cũng như bèo không rễ, trôi nổi bấp bênh.

Những thứ này tuy trông hư vô mờ mịt, không có tác dụng gì, nhưng trên thực tế tác dụng lại cực kỳ to lớn.

Đây là nền tảng tư tưởng cho sự quật khởi của Nhân tộc, cũng là sự gia trì văn hóa từ sâu trong linh hồn, là cội nguồn cho sự ra đời của nền văn minh quật khởi của Nhân tộc.

Việc Tam Thất đang làm lúc này, chính là muốn phá vỡ toàn diện sự mê muội của Nhân tộc, khai sáng toàn diện cho Nhân tộc, xây dựng nền tảng tinh thần cho Nhân tộc.

Nếu Nhân tộc không có nền tảng tinh thần như vậy, thì Nhân tộc mãi mãi chỉ là bèo không rễ, bất cứ lúc nào cũng có thể biến mất trong dòng sông lịch sử.

Theo lời của Tam Thất nữ thánh, vô số linh khí đất trời điên cuồng ập tới đây, trực tiếp hình thành sương mù dày đặc trong thung lũng khổng lồ này.

Còn có vô số đạo vận đại đạo, bị những lời kinh thiên động địa, quỷ khóc thần sầu này hấp dẫn đến, nhưng lại như bèo không rễ, mãi không tìm được nơi đáp xuống.

Vì vậy chỉ có thể lượn lờ phía trên thung lũng.

Nhất thời, thung lũng khổng lồ này, gió nổi mây phun, trời đất biến sắc.

Ngoài ra, lại có một luồng khí tức không tên từ đây bốc lên.

Thật đúng là phong vân tế hội, rồng rắn trỗi dậy.

Sự thay đổi to lớn này gần như đã kinh động tất cả đại năng Hồng Hoang.

Ai cũng không ngờ lần này Tam Thất xuất thế, lại gây ra chấn động lớn đến như vậy, thật sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Lúc này, quyển sách trong tay Tam Thất đang tỏa ra ánh sáng vàng nhàn nhạt, dường như có vô tận công đức lực đang tỏa ra ngoài.

Bởi vì nội dung ghi trên đó, hiển nhiên đã ngầm hợp với một loại chí lý nào đó của trời đất Hồng Hoang, khiến cho quyển sách này có được công đức to lớn.

Đây chỉ là một trong mười vạn tám ngàn cuốn, gần như có thể nói là một sợi lông trong chín con trâu.

Nhưng công đức lực tỏa ra từ bên trong vẫn khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Thật sự là trời đất biến sắc, quỷ thần đều kinh.

Những công đức lực vô tận này từ quyển sách dần dần thăng hoa, cuối cùng hội tụ phía trên thung lũng này, dung hợp làm một thể với vô tận linh khí đất trời.

Mà tất cả Nhân tộc trên đại địa Hồng Hoang đều phấn khích đến điên cuồng.

Tất cả mọi người đều hiểu rằng, chỉ cần Nhân tộc thật sự nắm giữ được tinh túy của những lời này, Nhân tộc tất nhiên có thể quật khởi triệt để.

Tam Thất Thánh nhân vẫn đang tiếp tục.

"Đắc chí, thì làm cho dân được hưởng, không đắc chí, thì tu thân để thiên hạ thấy.

Cùng thì tự lo cho thân mình, đạt thì kiêm lo cho thiên hạ!" Từng điều từng điều đại đạo chí lý, từ miệng Tam Thất xuất hiện.

Cùng lúc đó, quyển sách trong tay Tam Thất cũng đang tỏa ra công

đức lực không gì sánh được.

Vô tận công đức lực bay thẳng lên trời, trong nháy mắt đã quấn lấy vô tận linh khí và rất nhiều đạo vận đại đạo phía trên thung lũng, trực tiếp hình thành những mảng mây công đức lớn.

Tình hình ở đây dường như đã lay động Hồng Mông Tử Kim Bảng đang lan tràn trên bầu trời.

Hồng Mông Tử Kim Bảng đồng thời cũng hạ xuống vô số tử kim nhị khí hô ứng từ xa.

Sự thay đổi này khiến các đại năng Hồng Hoang nhìn mà chết lặng.

Đã vô số năm rồi, họ đã bao giờ thấy lại cảnh tượng như vậy chưa?

Tuy nhiên, Tam Thất trên không trung vẫn chưa kết thúc.

"Đại năng Nhân tộc, ắt phải vì Nhân tộc lập tâm, vì Nhân tộc lập mệnh, vì Nhân tộc kế thừa tuyệt học, vì Nhân tộc khai thái bình!" "Ầm!!!" Câu nói này vừa thốt ra, lập tức đã dẫn phát sự cộng hưởng của đất trời.

Trời đất Hồng Hoang, trong khoảnh khắc này cũng đột nhiên phát ra một tiếng sấm khổng lồ.

Tiếng sấm vang rền nổ vang giữa hư không, hô ứng từ xa với giọng nói của Tam Thất.

Tuy nhiên, tiếng sấm vang rền vẫn chưa dừng lại.

Ầm ầm ầm...

Từng tiếng từng tiếng, tiếng vang khổng lồ vang vọng khắp đất trời.

Đây là đại đạo vang rền, cũng là sự kinh ngạc của trời đất Hồng

Hoang.

Lúc này, đạo vận đại đạo phía trên thung lũng đã chật ních, thậm chí đã hình thành sự biến đổi về chất, biến thành những con sóng triều tịch đạo vận, sóng sau đè sóng trước.

Mà công đức lực tỏa ra từ quyển sách bên dưới cũng tăng vọt nhanh chóng, chất chồng như núi.

Chương 300

Phải biết rằng công đức lực, chính là đại diện cho sự công nhận của đại đạo trời đất Hồng Hoang.

Nhiều công đức lực như vậy cùng lúc xuất hiện, quả thật đã lâu không thấy.

Những câu danh ngôn, chí lý mà Tam Thất nói ra đã hình thành một bộ truyền thừa văn hóa, một nền tảng tinh thần hoàn chỉnh.

Có bộ nền tảng tinh thần này, tuyệt đối có thể khiến một chủng tộc mãi mãi đứng vững trên đỉnh Hồng Hoang.

Đây là cột sống tinh thần của một chủng tộc, cũng là nền tảng để một chủng tộc có thể vĩnh thế bất diệt.

Có những câu danh ngôn đại đạo chí giản chí lý này, Nhân tộc có thể diễn hóa ra một con đường quang minh đại đạo.

Đến lúc đó Nhân tộc có thể vĩnh thế trường tồn.

Chỉ cần Nhân tộc thật sự nắm giữ được bộ chí lý này, thì tất cả Nhân tộc trong thiên hạ đều có thể được giáo hóa.

Nhân tộc Hồng Hoang, ai cũng có thể như rồng!

Ầm ầm!!!

Theo câu nói cuối cùng của Tam Thất Thánh nhân hạ xuống, một tiếng sấm vang rền còn lớn hơn nữa lại một lần nữa truyền khắp đất trời.

Tam Thất khép quyển sách trong tay lại, ngẩng đầu nhìn lên, sau đó liền bật cười ha hả.

Rồi nàng quay đầu nhìn xuống đám người bên dưới.

Chỉ thấy tất cả mọi người đều đang trong trạng thái trống rỗng, ai nấy đều ngơ ngác ngây ngốc, đều đã chìm vào thế giới tinh thần của riêng mình.

"Ầm!!!" Ngay lúc này, lại có một tiếng sấm cực lớn vang lên.

Trong đám người, lãnh tụ Toại Nhân Thị đột nhiên tỉnh lại từ trạng thái điên cuồng, nhìn Tam Thất với ánh mắt tràn đầy kính ý.

Bởi vì ngay khoảnh khắc trước đó, trong đầu ông ta như có một tia chớp chói mắt xẹt qua trong bóng tối.

Bởi vì khoảnh khắc trước đó, ông ta đã ngộ đạo.

Sau đó, rất nhiều cường giả Nhân tộc khác cũng tỉnh lại từ trong ác mộng, nhìn Tam Thất với ánh mắt không ai không tràn đầy kính ý.

Tuy rất nhiều Nhân tộc dần dần tỉnh lại, nhưng trên không trung lúc này lại phong vân tế hội.

Vô số công đức lực từ từ bốc lên, mà đạo vận đại đạo ở phía trên cùng của thung lũng lại như sóng biển từng đợt từng đợt ập xuống.

Mà xung quanh thung lũng lại tràn ngập vô tận linh khí.

Cuối cùng, ba bên đã hoàn toàn gặp nhau giữa không trung, trực tiếp phát ra tiếng đại đạo vang rền.

Tiếng ầm ầm vang vọng không dứt.

Mà những năng lượng vô cùng khổng lồ trên không trung, cuối cùng cũng đã xảy ra sự biến đổi về chất thực sự vào khoảnh khắc tiếp theo, hình thành một dị tượng trời đất vô cùng khổng lồ.

Kim quang chợt hiện giữa hư không, lan tràn khắp bầu trời.

Trong kim quang đó, lại có vô tận tử kim nhị khí từ phương đông tới, chính là sự gia trì của Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Cuối cùng, tất cả những năng lượng và khí tức này quấn lấy nhau trên không trung.

Rồi tất cả khí tức đột nhiên hóa thành các loại dị tượng.

Các loại thụy thú chạy đuổi nhau trên không trung.

Ngoài ra, mây lành cuồn cuộn, hoa trời bay lượn, hương lạ thoang thoảng...

Bầu trời còn biến ra từng đóa từng đóa đại đạo chi liên màu tử kim.

Thật đúng là hư không sinh sen, đẹp không sao tả xiết, trực tiếp biến không gian khổng lồ này thành một thế giới hoa sen.

Tất cả Nhân tộc trong thung lũng không ai không rối rít triều bái.

Họ bái không phải trời, bái cũng không phải đất, bái là Tam Thất, bái là Trường Không đạo chủ sau lưng Tam Thất.

Tất cả mọi người đều đang cảm kích ân đức của Thiên Cơ Lâu.

Bởi vì Nhân tộc trong đời này, lại có thể thấy được dị tượng trời đất như vậy, hơn nữa những dị tượng này đang từ từ hạ xuống, tự nhiên khiến họ kích động không thôi.

Đây là thật sự thiên hoa loạn trụy, bộ bộ kim liên.

Chỉ khi có đại công đức giáng lâm, giữa trời đất mới hình thành dị tượng trời đất quy mô như vậy.

Theo dị tượng trời đất giáng lâm, từng luồng từng luồng công đức lực từ trên trời giáng xuống.

Ngoài ra, còn có một luồng sức mạnh mênh mông, khó hiểu, mờ mịt ập xuống, trực tiếp tràn vào trong cơ thể tất cả Nhân tộc.

Nhân tộc có mặt tại đó đều say sưa trong đó.

Ngoài ra, còn có một âm thanh du dương từ sâu trong Hồng Hoang truyền đến.

Tiếng tiên âm êm tai đó dường như muốn truyền khắp cả Hồng Hoang.

Toàn bộ trời đất Hồng Hoang, trong khoảnh khắc này dường như đều đang ngâm xướng cho Nhân tộc, chúc mừng Nhân tộc sắp quật khởi.

Lần dị tượng trời đất này kéo dài rất lâu.

Tất cả công đức, cũng như năng lượng trong cõi u minh đều chìm vào trong cơ thể chúng sinh Hồng Hoang.

Vô số Nhân tộc tắm mình trong mây lành khắp trời.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được một cảm giác vô cùng khoan khoái, tiêu hồn thực cốt, như trong mơ.

Theo mây lành giáng lâm, các loại âm thanh kỳ dị liên tiếp vang lên.

Các cường giả Nhân tộc trong lòng không ai không vui mừng, vì đó là tiếng của các cường giả Nhân tộc liên tiếp đột phá.

Sau đó là vô tận tiếng hoan hô xuất hiện.

Những âm thanh đó là do những Nhân tộc đã đột phá phát ra.

Mỗi người đều mừng đến phát khóc.

Trong khoảnh khắc, nơi đây đã hoàn toàn sôi sục.

Từng thân ảnh từng thân ảnh lao lên trời hét lớn.

Khí tức trên người họ cũng trở nên cực kỳ mạnh mẽ.

Khí tức trên người mỗi người đều vô cùng mạnh mẽ, so với trước kia, quả thực là khác biệt giữa rồng và rắn, giữa mây và bùn.

Đây là sự mạnh mẽ mà họ mơ ước, không ngờ bây giờ lại thực hiện được một cách đơn giản như vậy.

Nhân tộc yếu đuối đến nay, luôn là đối tượng bị tàn sát.

Bây giờ cuối cùng cũng có dấu hiệu quật khởi rồi sao?

Họ tự nhiên vô cùng phấn khích.

Trong sự phấn khích đó, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đầu tiên thi lễ với Tam Thất trên không trung.

Dù sao cũng là người ta tặng cho họ tạo hóa, người ta còn nhiều lần bảo vệ Nhân tộc, đáng được Nhân tộc lễ ngộ, cũng đáng được toàn bộ Nhân tộc kính ngưỡng.

Có Tam Thất ở đây, có Trường Không đạo chủ ở đây, có Thiên Cơ Lâu ở đây, Nhân tộc sớm muộn cũng sẽ quật khởi.

Tráng thay, Nhân tộc của ta!

Hạnh thay, Nhân tộc của ta!

Tam Thất trên không trung thấy biểu hiện này của Nhân tộc cũng khá vui mừng.

Sau đó nàng liền ngồi xếp bằng.

Nội dung nàng vừa đọc chỉ là một sợi lông trong chín con trâu mà chủ nhân đã viết.

Bây giờ có thể mang lại thay đổi lớn như vậy cho Nhân tộc, quả thực đáng vui mừng.

Chủ nhân quả thực là uy lực vô cùng, tùy tay viết mấy câu đã ẩn chứa đại đạo chí lý.

Trong đôi mắt đẹp của nàng tràn đầy sự kính ngưỡng.

Tam Thất hít sâu một hơi, sau đó liền ngẩng đầu nhìn xuống chúng

sinh.

“Thế nào là đạo?” “Chúng sinh Hồng Hoang lại vì sao tu đạo?” “Các ngươi lại có tư cách gì để tu đạo?” “Đây là... vị Tam Thất này sắp bắt đầu giảng đạo sao?” Đây là điều mà tất cả mọi người đều không lường trước được.

Một đám Nhân tộc trong khoảnh khắc này kích động không tên.

Điều này có ý nghĩa gì?

Tam Thất lại muốn giảng đạo cho Nhân tộc ư?

Điều này có nghĩa là thời cơ quật khởi của Nhân tộc đã đến rồi.

Đây cũng là thời cơ tốt để họ tu hành.

Vì vậy, tất cả mọi người trong khoảnh khắc này đều ngồi xếp bằng, ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm Tam Thất.

Chương 301

Họ phải nắm bắt cơ hội này.

Phải biết rằng một Thánh nhân tầm cỡ như Tam Thất giảng đạo, thật sự là cơ hội ngàn năm có một.

Nhân tộc làm gì có phúc duyên để có được cơ hội như vậy chứ?

"Tốt quá rồi...

Tam Thất Thánh nhân, lại vì Nhân tộc chúng ta giảng đạo." "Tốt quá rồi, ta cũng có thể bước lên con đường tu hành rồi sao?" "Ta tuy miễn cưỡng bước lên con đường tu hành, nhưng lại luôn kẹt ở bình cảnh, không thể đột phá, bây giờ Thánh nhân giảng đạo, ta cuối cùng cũng có cơ hội đột phá." "Nhân tộc chúng ta cuối cùng cũng sắp quật khởi rồi..." Mà chúng sinh Hồng Hoang lúc này cũng ngẩn ra.

Tam Thất lại muốn giảng đạo sao?

Vì Tam Thất không hề che giấu, và đã hỏi một câu với chúng sinh Hồng Hoang, câu nói này trực tiếp nhắm vào chúng sinh Hồng Hoang.

Tam Thất Thánh nhân đầu tiên không phải là truyền đạo thụ nghiệp, mà là hỏi đạo trước.

Hỏi chúng sinh Hồng Hoang thế nào là đạo?

Hỏi chúng sinh Hồng Hoang vì sao tu đạo?

Đây là muốn giết người tru tâm nha.

Phải biết rằng trong Hồng Hoang, Vu tộc, Yêu tộc và những tộc khác đều có ác ý rất lớn với Nhân tộc.

Việc hỏi đạo của Tam Thất, đầu tiên là nhắm vào họ.

Tam Thất hỏi: "Thế nào là đạo?" "Chúng sinh Hồng Hoang, vì sao

tu đạo?" Câu nói này tuy cực kỳ đơn giản, nhưng trong mắt chúng sinh Hồng Hoang lại như sét đánh giữa trời quang.

Yêu đế Đế Tuấn trên Thiên đình, lúc này đang nhìn Tam Thất từ xa, ánh mắt run rẩy, thân thể mềm nhũn.

Vì câu nói này phảng phất như đang hỏi chính hắn, trực tiếp khiến hắn tâm tư bất an, ăn ngủ không yên.

Lúc này Đế Tuấn mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

"Thế nào là đạo?" "Cái gì là đạo?" "Đế Tuấn ta vì sao tu đạo?" "Đạo của ta ở đâu chứ?

Rốt cuộc là cái gì?" Lúc này Đế Tuấn cúi đầu lẩm bẩm.

Vì câu nói của Tam Thất đã hỏi thẳng vào nội tâm hắn, trực tiếp khiến hắn rơi vào sự tự nghi ngờ, trông như điên cuồng.

Trong khoảnh khắc liền trở nên tóc tai bù xù, chật vật không chịu nổi.

Ai cũng không ngờ Yêu đế Đế Tuấn chấp chưởng Yêu tộc lại có thể biến thành bộ dạng này.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh Yêu đế Đế Tuấn cũng tương tự.

Lúc này Đông Hoàng Thái Nhất thở hổn hển, mắt đỏ ngầu, ánh mắt nóng rực nhìn Tam Thất.

Lúc này Tam Thất Thánh nhân trong mắt hắn đã không còn là Tam Thất Thánh nhân nữa, mà đã biến thành chị dâu Hi Hòa của hắn.

Trong mắt hắn, Tam Thất và chị dâu Hi Hòa của hắn có ba phần tương tự.

Mỗi lần nhìn thấy Tam Thất, hắn luôn nhớ đến chị dâu của mình.

Nội dung bức thần họa nhìn thấy ở Bồng Lai tiên đảo ngày đó, phảng phất lại hiện ra trước mắt hắn.

Điều này khiến Đông Hoàng Thái Nhất cũng nảy sinh sự tự nghi ngờ.

Hắn tu đạo rốt cuộc là vì cái gì?

Vì cái gọi là Yêu tộc?

Vì đại ca của mình?

Vì dã tâm của mình?

Đông Hoàng Thái Nhất hoài nghi sâu sắc.

Đây đều không phải là chấp niệm trong lòng hắn.

Chấp niệm trong lòng hắn chỉ có một, đó chính là chị dâu của hắn...

Nhưng tại sao càng tu đạo, lại càng đau khổ hơn?

Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất lúc này vô cùng dữ tợn, thậm chí sâu trong nội tâm còn dâng lên một tia sát ý không thể giải thích được.

Tình huống như vậy không chỉ xảy ra trên người Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu đế Đế Tuấn, các đại năng khác của Yêu tộc cũng đang đối mặt với tình huống tương tự.

Ngoài ra, Vu tộc cũng như vậy.

Vu tộc cũng có rất nhiều Đại Vu rơi vào sự tự nghi ngờ sâu sắc.

Các sinh linh khác ở Hồng Hoang cũng có tình huống này.

Thậm chí có kẻ đã đổ máu bị thương.

Có rất nhiều người đã bị thương nặng, đạo tâm bị phá vỡ.

Mãi một lúc sau, mới có nhiều đại năng phản ứng lại.

“Không ổn...

đừng nghe nữa...

Tam Thất Thánh nhân đây không phải là giảng đạo, đây là cạm bẫy của Tam Thất Thánh nhân.” “Đây là cạm bẫy mà Tam Thất Thánh nhân bày ra, cũng là lời cảnh cáo của Tam Thất Thánh nhân.” Người đầu tiên phản ứng lại chính là Yêu đế Đế Tuấn, và Đế Giang Tổ Vu.

Hai vị đại năng này không khỏi bắt đầu cảnh cáo, đồng thời dùng đại pháp lực đánh thức tộc nhân của mình.

Nhưng vẫn chậm một bước.

Vu Yêu lưỡng tộc đã có không ít người bị trọng thương, đạo tâm của một số người dường như đã vỡ nát.

Thật sự là tổn thất thảm trọng.

Thậm chí ngay cả Yêu đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang Tổ Vu và những người khác cũng bị thương một chút.

Có thể nói là tổn thất thảm trọng.

“Khốn kiếp... thật là khốn kiếp...” Khoảnh khắc này, Yêu đế Đế Tuấn không khỏi mặt mày tái mét.

Rõ ràng là lời cảnh cáo của Tam Thất, Đế Tuấn lại trút giận lên người Nhân tộc.

“Nhân tộc đáng chết...

Yêu tộc ta và ngươi không đội trời chung!” Lúc này Yêu đế đang trong cơn thịnh nộ.

“Nếu không mau chóng diệt trừ Nhân tộc, đợi đến khi khí vận Nhân tộc hoàn toàn trỗi dậy, người của Yêu tộc, làm sao còn mạng sống?” Sát ý trong lòng Đế Tuấn điên cuồng dâng lên.

Mà Đế Giang của Vu tộc cũng tương tự.

Sát ý của hắn đối với Nhân tộc cũng đã đạt đến cực điểm.

Xem ra tên Yêu đế Đế Tuấn này không hề lừa hắn.

Nhân tộc không trừ, hậu họa vô cùng.

Hiện tại Nhân tộc tuy vô cùng yếu nhỏ, nhưng Nhân tộc sinh sôi nảy nở cực nhanh, ý chí cực mạnh.

Một khi để Nhân tộc quật khởi, kẻ chịu trận đầu tiên chính là Vu tộc sống trên đại địa Hồng Hoang.

Đến lúc đó Vu tộc, có thể thật sự sẽ bị diệt trong tay Nhân tộc.

Trong lúc Vu Yêu lưỡng tộc đều có ý đồ riêng, thì bên phía Nhân tộc lại quần tình kích động.

Mỗi người đều phấn khích.

Tam Thất truyền đạo trên không trung, Nhân tộc bên dưới đều nỗ lực lắng nghe.

Trên mặt mỗi người đều mang vẻ kính sợ mà lại phấn khích.

Theo Tam Thất Thánh nhân truyền đạo, trong Nhân tộc liên tiếp có tiếng kinh hô truyền ra.

Đó là vì có rất nhiều người đột phá được gông cùm của bản thân, từ một người bình thường lột xác thành một người tu luyện.

Lại có rất nhiều người phá vỡ bình cảnh, tiến vào tầng thứ sâu hơn.

Tam Thất giảng là những thứ cơ bản nhất, nhiều đại năng Hồng Hoang đều không thèm giảng.

Nhưng từ miệng Tam Thất giảng ra, lại có công hiệu siêu cấp thiên hoa loạn trụy, biến mục nát thành thần kỳ.

Đối với Nhân tộc hiện tại, không gì thích hợp hơn.

Dù sao Nhân tộc cũng là bắt đầu từ con số không, là đột phá từ không đến một.

Nhân tộc vừa mới được Đại Đạo Bảo Điển khai sáng, bây giờ lại được Tam Thất đích thân giảng đạo, lại đích thân dẫn dắt Nhân tộc đột phá từ không đến một.

Nền tảng có thể nói là cực kỳ vững chắc.

Nhóm người này, thành tựu cảnh giới sau này, không thể lường được.

Tất cả mọi người đều thần sắc kích động.

Chương 302

"Ta còn, Nhân tộc còn!" "Có chúng ta ở đây, Nhân tộc sẽ không bao giờ lạc lối!" "Tương lai của Nhân tộc, còn cần chúng ta chống đỡ." "Nhân tộc chúng ta, tuyệt không phụ lòng kỳ vọng của Tam Thất Thánh nhân." "Nhân tộc chúng ta, tuyệt không phụ lòng kỳ vọng của Trường Không đạo chủ." "Đời này không hối, sinh làm Nhân tộc!" "Bảo vệ Nhân tộc, chúng ta quyết không chối từ!" Tất cả Nhân tộc lúc này đều quần tình kích động.

Từng tiếng từng tiếng, chấn động đất trời.

Từng thân ảnh từng thân ảnh mặt mày kiên định.

Nhân tộc lúc này, đã có được cột sống tinh thần, cũng đã có được nền tảng văn hóa.

Bắt đầu từ lúc này, Nhân tộc dũng cảm, không sợ hãi.

Lúc này, chính là thời cơ quật khởi của Nhân tộc.

Yêu đế Đế Tuấn trên Thiên đình, lúc này không khỏi hừ lạnh một tiếng!

"Không ngờ Tam Thất Thánh nhân quả thật có chút bản lĩnh.

Lại dùng cách này, ban cho Nhân tộc cơ hội quật khởi, quả nhiên là thủ đoạn hay." Đế Tuấn bên cạnh mặt không biểu cảm.

"Nếu Nhân tộc thật sự quật khởi, thì tương lai của Vu Yêu lưỡng tộc, thật sự sẽ trở thành một ẩn số." Yêu đế Đế Tuấn không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

"Cho dù Nhân tộc quật khởi, Yêu tộc chúng ta cũng chưa chắc sẽ thua." Thần sắc Đế Tuấn kiêu ngạo.

Vô số năm qua Yêu tộc đã tích lũy vô số nội tình, Nhân tộc mới vừa quật khởi.

Đế Tuấn tuyệt không tin Yêu tộc sẽ bị diệt vong trong tay Nhân tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh im lặng, sau đó cũng gật đầu.

Nhân tộc yếu đuối đến nay, muốn thắng được Yêu tộc bọn họ, nói dễ hơn làm?

Huống chi, còn có Vu tộc đang lăm le bên cạnh.

Dù Nhân tộc có được sự ủng hộ của Tam Thất Thánh nhân, Nhân tộc vẫn tất bại! --------- Mà lúc này trong thung lũng khổng lồ của Nhân tộc, Nhân tộc đã dần dần sôi sục.

Mỗi người đều gào thét lên trời, mỗi người đều trút hết sự bất mãn trong lòng, mỗi người đều gầm lên trời.

Đây là oán khí mà họ đã tích tụ vô số năm qua.

Họ phải ngửa mặt lên trời gào thét.

Nhân tộc đã quật khởi.

Nếu ai còn dám ra tay với Nhân tộc, giết không tha.

Không phải tộc ta, lòng dạ ắt khác.

Kẻ dám động đến Nhân tộc, dù xa cũng giết!

Theo tiếng gào thét của Nhân tộc, khí tức trên người họ dần dần trở nên mạnh mẽ, so với trước kia, quả thực là khác biệt một trời một vực.

Đầu tiên, họ đã được nội dung trong Đại Đạo Bảo Điển thanh tẩy linh hồn, sau đó lại được dị tượng trời đất mà Tam Thất Thánh nhân dẫn đến thanh tẩy nhục thể.

Bây giờ Tam Thất Thánh nhân lại giảng đạo lần nữa, chấn động tâm linh Nhân tộc.

Cảnh giới của mỗi người đều đang đột phá mạnh mẽ.

Mà thung lũng này lại tràn ngập linh khí không gì sánh được.

Khí tức của mỗi người đều trở nên vô cùng mạnh mẽ.

Những thay đổi này của Nhân tộc, trực tiếp kinh động đến Đế Giang.

Đế Giang trong Tổ Vu đại điện, chăm chú nhìn về phía xa, ánh mắt lộ vẻ kinh hãi.

"Quả nhiên là thủ đoạn đáng sợ." Sắc mặt hắn hơi khó coi, trong mắt cũng có cảm giác kinh hồn chưa định.

Dù sao Tổ Vu của họ cũng ở gần Nhân tộc hơn một chút, những thay đổi đó của Nhân tộc, hắn có thể dễ dàng cảm nhận được.

Nhân tộc liên tiếp đột phá, tự nhiên đã kinh động đến Vu tộc.

Theo sự lớn mạnh của Nhân tộc, sắc mặt của mấy vị Tổ Vu của Vu tộc cũng trở nên hơi khó coi.

Vì quan hệ giữa Vu tộc và Nhân tộc cũng không tốt.

Yêu tộc coi Nhân tộc là thức ăn, muốn ăn thì ăn, muốn giết thì giết.

Vu tộc tuy không tàn nhẫn như vậy, nhưng cũng đã tàn sát rất nhiều Nhân tộc.

Nếu Nhân tộc thật sự quật khởi, thì kẻ chịu trận đầu tiên chính là Vu tộc.

Đế Giang không khỏi lộ ra một nụ cười khổ.

"Các ngươi thấy thế nào?" Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi nói: "Nhân tộc quả thực không tầm thường, nhận được cơ duyên mà Tam Thất

Thánh nhân ban cho, chỉ sợ tương lai thực lực sẽ đột phá mạnh mẽ.

Bọn họ dù sao cũng sống cùng chúng ta trên đại địa Hồng Hoang.

Bọn họ quật khởi, kẻ chịu trận đầu tiên chính là Vu tộc... tương lai Vu tộc đáng lo ngại a...” Lời này vừa ra, mấy người khác cũng gật đầu.

Nếu Nhân tộc thật sự quật khởi, thì con đường tương lai của Vu tộc, chỉ sợ càng thêm gian nan...

Chỉ là đối với Nhân tộc, họ rốt cuộc nên xử trí thế nào đây?

Nếu họ ra tay với Nhân tộc, đối thủ của Vu tộc là Yêu tộc, liệu có ra tay với Vu tộc không?

Như vậy, Vu tộc sẽ bị địch hai mặt.

Rất nhiều người không khỏi rơi vào lo lắng sâu sắc.

Thực ra họ không biết, đại ca Đế Giang của họ đã gặp mặt Yêu đế Đế Tuấn, và Vu tộc và Yêu tộc dưới sự mai mối của Nữ Oa, đã ngấm ngầm hợp tác.

Xung đột gần đây giữa Vu tộc và Yêu tộc, chẳng qua chỉ là hai vị quyết sách giả, làm ra vẻ mà thôi.

Nhưng người của Vu tộc tuy có chút lo lắng, nhưng cuối cùng cũng không quá coi trọng.

Nhân tộc tuy đã có thế quật khởi, nhưng tuyệt đối không đuổi kịp Vu tộc.

Nhân tộc tuy có thể sẽ xuất hiện vài nhân tài kinh thiên vĩ địa, nhưng nội tình Nhân tộc thực sự quá kém.

Nội tình như vậy không phải là một sớm một chiều có thể thay đổi, cũng không phải xuất hiện vài nhân vật cường thịnh là có thể thay đổi kết quả.

Mà tại thung lũng nơi Nhân tộc ở, vẫn có vô số người ngồi đó nghe đạo.

Tam Thất giảng đạo a... dù sao cũng là cơ hội ngàn năm khó gặp, ai cũng không muốn bỏ lỡ.

Từng luồng khí tức của Nhân tộc bùng nổ, trên người mỗi người đều có khí tức bất phàm.

Hiển nhiên, đã có rất nhiều người bước lên con đường tu đạo! --------- Trong một đống đá vụn trong thung lũng.

Cạch! vang lên một tiếng phá cảnh.

Sau đó trong một đống đá vụn, một nam tử đứng dậy, bước ra.

Nam tử này sau lưng đeo một thanh trường đao, trông cực kỳ uy phong.

Lúc này hắn mặt mày kích động, phấn khích nhìn chính mình.

Vì bình cảnh đã vây khốn hắn ba bốn năm, trong khoảnh khắc này cuối cùng cũng đã lung lay, cuối cùng đã thành công đột phá đến cảnh giới tiếp theo.

Điều này đối với hắn quả thực là niềm vui bất ngờ.

Sau đó hắn liền cúi đầu với Tam Thất trên không trung.

"Đa tạ Tam Thất Thánh nhân tứ đạo." Mà ở một bên khác, có một bé gái gầy gò như que củi.

Bé gái này quanh năm trốn tránh, dẫn đến suy dinh dưỡng, trông đen gầy.

Mà lúc này tuy hơi đen gầy, trên người nàng lại tỏa ra ánh sáng lấp lánh.

Lúc này, bé gái này đang ngơ ngác nhìn đôi tay của mình.

Vì nàng đã cảm nhận được một luồng sức mạnh mênh mông cuồn cuộn trong cơ thể.

Sự thay đổi này khiến nàng cực độ kinh hỉ.

“Đây là...” “Ta cũng đã bước lên con đường tu hành rồi sao?

Ta cũng có thể tu luyện rồi sao?” Bé gái này có chút ngây ngươi, sau đó nàng liền mừng đến phát khóc.

“Tốt quá rồi.

Thật sự tốt quá rồi.

Ta cũng có thực lực lợi hại rồi.

Chương 303

Sau này nếu có Yêu tộc tấn công, ta cũng có thể giúp mọi người chống cự rồi, ta không còn là một kẻ ai cũng ghét bỏ, một gánh nặng nữa." Bé gái này mừng đến phát khóc, thậm chí khóc không thành tiếng. ---------- Tình huống như vậy ngày càng nhiều.

Gần như đã có một nửa số người đã bước vào trạng thái tu luyện.

Điều này đối với Nhân tộc thực sự là một niềm vui bất ngờ.

Hồng Hoang không ghi năm tháng, tuế nguyệt không dấu vết.

Cũng không biết đã qua bao lâu, tiếng giảng đạo của Tam Thất cuối cùng cũng kết thúc.

Nhân tộc trong thung lũng này mới như tỉnh mộng, phản ứng lại, họ đều nhìn nhau, cảm nhận sự thay đổi của mình, rồi nhìn sự thay đổi của những người xung quanh, không ai không vui mừng khôn xiết.

Đặc biệt là lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị vốn có thực lực cực kỳ bất phàm, sau lần giảng đạo này, tiến bộ của ông ta là lớn nhất.

Sự tiến bộ vô cùng to lớn khiến lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị cũng có chút kinh hỉ.

Tam Thất đứng giữa hư không, mỉm cười với lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

"Ngươi là lãnh tụ Nhân tộc, vô số năm qua đã dẫn dắt Nhân tộc khổ sở giãy giụa trong Hồng Hoang.

Đấu với Yêu tộc, giết chóc với Vu tộc, truyền thừa ý chí bất diệt của Nhân tộc.

Lãnh tụ Nhân tộc, xứng đáng không hổ thẹn.

Công lao vất vả, có thể được một tạo hóa.” Sau đó nàng vung tay phải, liền có một quyển sách vô cùng bình thường xuất hiện trong tay Tam Thất.

Tam Thất tay phải nâng quyển sách không tên này.

“Đây là sách do chủ nhân viết, một trong những cuốn của Đại Đạo Bảo Điển, rất có duyên với ngươi, có thể truyền thừa cho ngươi.” Sau đó quyển sách này liền bay lơ lửng xuống tay Toại Nhân Thị.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị tay cầm trường mâu, lập tức vô cùng kích động.

Quyển sách trong tay ông ta chính là một trong những cuốn Đại Đạo Bảo Điển do Trường Không đạo chủ viết a...

Tương truyền ghi lại vô số đại đạo Hồng Hoang, nắm giữ rất nhiều sức mạnh bản nguyên của đại đạo.

Tương truyền bất cứ ai cũng có thể từ trong Đại Đạo Bảo Điển ngộ ra đại đạo tuyệt thế độc hữu của riêng mình.

Chính là một bộ bảo điển mạnh mẽ như vậy, lại xuất hiện trong tay mình ư?

Vị Trường Không đạo chủ trong truyền thuyết kia đã bảo Tam Thất Thánh nhân ban cho mình tạo hóa vô tận này sao?

Tâm thần chấn động, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị run rẩy mở quyển sách này ra.

Trong khoảnh khắc ông ta mở ra, một luồng khí tức vô cùng huyền diệu khó lường đột nhiên xuất hiện.

Trong khoảnh khắc, luồng khí tức vô cùng khổng lồ mênh mông, huyền diệu khó lường này liền bao phủ phía trên thung lũng.

Lập tức phía trên Hồng Hoang, gió nổi mây phun.

Vô số đại năng Hồng Hoang, trong khoảnh khắc này đều cảm nhận được sự thay đổi to lớn này.

Vô số đại năng ngẩng đầu nhìn lên sự thay đổi của bầu trời.

Rất nhiều người trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

"Đây là..." "Luồng khí tức này là sao?

Tại sao lại có một luồng khí tức như vậy đột nhiên xuất hiện?" Đừng nói là các sinh linh khác, ngay cả chúng đa đại năng Yêu tộc trên Thiên đình, cũng như chúng đa Tổ Vu trong Tổ Vu đại điện, trong khoảnh khắc này cũng đột nhiên biến sắc.

Vì họ đều từ luồng khí tức này cảm nhận được một mối uy hiếp.

"Luồng khí tức này là sao?" "Tại sao lại đáng sợ như vậy?" "Chẳng lẽ trời đất Hồng Hoang sắp có đại sự xảy ra sao?" "Hay là lại là trò quỷ của Tam Thất Thánh nhân?" Trong Thiên đình, Yêu đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt đều không được tốt.

Trong Tổ Vu đại điện, Đế Giang cũng tương tự.

Luồng khí tức không tên đột nhiên xuất hiện này, quả thực đã chấn kinh mấy vị bọn họ.

"Đại ca mau nhìn." Có một vị Tổ Vu kinh hô lên.

Đế Giang ngẩng đầu nhìn lên, lại thấy trên không trung xa xa đột nhiên xuất hiện một cột sáng không gì sánh được.

Cột sáng này dường như từ một nơi nào đó trên đại địa Hồng Hoang tỏa ra, lao thẳng lên trời, chiếu rọi đại địa Hồng Hoang, ánh sáng rực rỡ, hà quang khắp nơi.

Tất cả mọi người đều nín thở, lặng lẽ nhìn cột sáng thần thánh trên không trung.

Cột sáng thần thánh này quy mô vô cùng to lớn, chỉ nhìn quy mô

này, không hề nhỏ hơn quy mô khi Hồng Mông Tử Kim Bảng hiện thế.

Cột sáng thông thiên triệt địa này, quả thực là vạn cổ khó nghe.

Mãi rất lâu, cột sáng này vẫn chưa tiêu tan, ngược lại còn có thế ngày càng to hơn.

Chúng sinh Hồng Hoang, không ai không kinh hồn bạt vía.

Mà chúng đa Nhân tộc trong thung lũng đó, lúc này toàn bộ đều nắm chặt nắm đấm.

Tất cả mọi người đều vô cùng kích động.

Vì họ biết, cột sáng thông thiên triệt địa này, là từ quyển sách trong tay lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị tỏa ra.

Lãnh tụ Nhân tộc sắp có được cơ duyên trời ban sao?

Tất cả mọi người đều đang mong chờ.

Lãnh tụ Nhân tộc cuối cùng cũng sắp trở thành siêu cấp cường giả rồi sao?

Lãnh tụ Nhân tộc có được cơ duyên, có thể dẫn dắt Nhân tộc lớn mạnh lên không?

Tất cả mọi người đều ở đó mong đợi.

Vì Nhân tộc đã bị áp bức quá lâu quá lâu rồi.

Nếu có một vị siêu cấp đại năng quật khởi, nói không chừng thật sự có thể dẫn dắt Nhân tộc quật khởi.

Họ sẽ không bao giờ phải sống những ngày tháng bị áp bức đó nữa.

Họ sẽ không bao giờ phải sống cuộc sống thê thảm bị tùy ý sát hại đó nữa.

Từng người từng người Nhân tộc, đều nắm chặt nắm đấm, tất cả mọi người mắt không chớp nhìn lên không trung.

Sau khi cột sáng tiêu tan, có lẽ sẽ có cảnh tượng kỳ dị xuất hiện.

Cũng không biết đã qua bao lâu, cột sáng vô cùng to lớn trên không trung bắt đầu dần dần tiêu tan, cuối cùng cuối cùng, cũng trở nên mờ đi.

Sau khi ánh sáng tiêu tan, xuất hiện trên không trung, là một mảng hình ảnh vô cùng to lớn mênh mông.

Những hình ảnh này xuất hiện ngay phía trên thung lũng, như ảo ảnh trên biển.

Không chỉ Nhân tộc ở đây nhìn rõ, ngay cả Vu tộc và Yêu tộc cũng nhìn rõ mồn một.

Chỉ thấy cảnh tượng ảo ảnh trên biển kia lơ lửng trên không, hình ảnh tổng thể trông vô cùng to lớn.

Xuất hiện trên không trung là một bức tranh vô cùng tang thương.

Chính là cái gọi là tuế nguyệt đổi thay, bãi bể nương dâu.

Bức tranh trên không trung vô cùng tang thương.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang thắc mắc, có một luồng yêu khí vô tận, không biết từ đâu đột nhiên bùng phát ra.

Trong nháy mắt liền có một cảm giác hung dữ, mênh mông cuồn cuộn.

Tất cả chúng sinh Hồng Hoang đều có thể từ trong bức tranh cảm nhận được luồng khí tức mênh mông hoang sơ đó, cũng có thể từ trong hình ảnh cảm nhận được luồng yêu khí vô tận đó.

“Gầm!!!” Đó là tiếng gào thét của sinh linh viễn cổ, lại có chút giống tiếng của yêu ma tuyệt thế.

Chúng sinh Hồng Hoang, chăm chú quan sát, hình ảnh trên không trung từ xa đến gần, lại phát hiện ra nơi đó vốn là một chiến trường.

Trên chiến trường đâu đâu cũng là Yêu tộc vô tận.

Vô số sinh linh Yêu tộc tung hoành ngang ngược trên chiến trường.

Thật đúng là, yêu khí tung hoành, sát ý ngập trời.

Nhìn những hình ảnh trên không trung này, chúng đa đại năng biến sắc.

Vì xuất hiện trên không trung lại là hình ảnh Yêu tộc.

Nhưng những Yêu tộc này, đều cực kỳ xa lạ.

Vì khí tức của những Yêu tộc đó cực kỳ xa lạ, hoàn toàn khác với Yêu tộc mà chúng sinh Hồng Hoang biết đến.

Chẳng lẽ Yêu tộc vẫn luôn âm thầm ẩn giấu thực lực sao?

Nếu thật sự như vậy, thì Yêu tộc ẩn giấu cũng quá sâu rồi.

Mà trong Thiên đình, chúng đa Yêu tộc, thấy cảnh này thì cười ha hả.

"Xuất hiện trên không trung lại là hình ảnh Yêu tộc chúng ta?" "Chẳng lẽ cơ duyên này thuộc về chúng ta sao?" Rất nhiều đại yêu của Yêu tộc cực kỳ lạc quan.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu đế Đế Tuấn sắc mặt lại đột nhiên biến đổi.

Chương 304

Vì hai người họ cực kỳ rõ ràng, Yêu tộc xuất hiện trong hình ảnh trên không trung, căn bản không phải là người của họ.

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu đế Đế Tuấn, căn bản chưa bao giờ nhìn thấy những Yêu tộc trong hình ảnh đó.

"Chuyện gì vậy?" "Trong Hồng Hoang, Yêu tộc còn tồn tại một thế lực khác sao?" Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất cực kỳ khó coi.

Yêu đế Đế Tuấn cũng mặt mày trầm như nước.

"Không nhất định... nếu trong Hồng Hoang tồn tại một thế lực Yêu tộc khác, vô số năm qua đã sớm bị phát hiện rồi.

Lại nhìn khí tức của những Yêu tộc đó hoàn toàn khác với Hồng Hoang.

Đây dù sao cũng chỉ là một loại hình ảnh, có lẽ là giả, cứ xem tiếp đi." Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu, chỉ là sắc mặt vẫn còn có chút khó coi.

Mà cảnh tượng trong hình ảnh trên không trung quả thực có chút thảm liệt.

Vô số Yêu tộc vô cùng mạnh mẽ đang tàn sát những sinh linh bình thường.

Cảnh tượng này thực sự có cảm giác thảm tuyệt nhân hoàn.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang, nhìn hình ảnh này mà tê cả da đầu, đột nhiên hình ảnh lại một lần nữa thay đổi.

Một bàn tay khổng lồ che trời đột nhiên xuất hiện.

Bàn tay này cực kỳ to lớn, gần như có thể nói là che trời che đất.

Trong khoảnh khắc, bàn tay vô cùng to lớn này liền vỗ xuống.

Ầm!!

Ầm một tiếng, liền trực tiếp dọn dẹp vô số Yêu tộc.

Rất nhiều cường giả Yêu tộc lập tức bị tiêu diệt.

Đồng thời, lại có một giọng nói không gì sánh được truyền ra. ["Nhìn đứt tiên lộ, trước không thấy cổ nhân, sau không thấy người đến, ta độc lập trên đỉnh mây."] Theo lời nói vừa dứt, lại có một chưởng ấn vô cùng to lớn xuất hiện.

Lại là một chưởng vỗ xuống, lập tức lại diệt sát vô số sinh linh Yêu tộc.

Hai bàn tay hạ xuống, yêu khí vô cùng nồng đậm, lại tiêu tan hết.

Trời đất trong hình ảnh, chuyển sang một màu trong sáng.

Điều này chứng tỏ một siêu cấp đại năng trong hình ảnh đã xuất hiện.

Thực lực của vị siêu cấp đại năng này cực mạnh.

Vô số Yêu tộc thực lực cực mạnh, lại chỉ trong hai chưởng của hắn đã bị diệt sát hết, thực sự là ngoài sức tưởng tượng.

Nhìn thấy hình ảnh như vậy, Yêu tộc trong Thiên đình tự nhiên không ai không phẫn nộ.

Tuy Yêu tộc trong hình ảnh cực kỳ xa lạ, nhưng đó cũng là Yêu tộc của họ a... lại bị tàn sát trực tiếp như vậy, điều này tự nhiên khiến họ vô cùng phẫn nộ.

Rất nhiều đại năng Yêu tộc lúc này lên tiếng.

"Hình ảnh trên không trung là sao vậy?" "Chủ nhân của bàn tay này là ai?

Lại dám ra tay với Yêu tộc?" "Yêu tộc trong hình ảnh tuy cực kỳ xa lạ, nhưng đồng là Yêu tộc, nhìn họ chết như vậy, thật sự không thoải mái." "Không biết đại năng đó rốt cuộc là ai?

Lại dám tàn sát Yêu tộc, nhất định phải tìm ra hắn." "Đừng vội nổi giận, hình ảnh không nhất định là thật..." Rất nhiều đại năng Yêu tộc rối rít lên tiếng.

Dù sao hình ảnh này thực sự khiến họ không thoải mái, khiến họ vô cùng phẫn nộ.

Nhưng có một số đại năng tính toán tới tính toán lui, tính toán ra được lại luôn là một mảng hư vô.

Điều này có chút vấn đề.

Dường như hình ảnh là giả, không phải là hình ảnh thật.

Mà lúc này Vu tộc, đại đa số thì có chút vui sướng khi người gặp họa.

Họ tuy không biết hình ảnh là thật hay giả, nhưng nhìn thấy nhiều Yêu tộc như vậy chết trước mắt họ, họ vẫn rất vui vẻ.

Càng có rất nhiều Đại Vu lớn tiếng reo hò, tiếng vang vọng đất trời, tự nhiên lại một lần nữa gây ra cuộc chửi bới giữa Vu Yêu lưỡng tộc.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang đã không còn lạ gì nữa, dù sao vô số năm qua, cuộc chửi bới giữa Vu Yêu lưỡng tộc đã tiếp diễn rất nhiều rất nhiều lần rồi.

Ngay lúc này, hình ảnh trên không trung dường như lại thay đổi.

Có một thân ảnh mờ ảo dần dần xuất hiện.

Điều này trực tiếp gây ra sự tò mò của chúng sinh Hồng Hoang.

Người này rốt cuộc là ai chứ?

Có thể phát ra một bàn tay che trời như vậy, quả thực là mạnh đến ngoài sức tưởng tượng.

Trong hình ảnh, thân ảnh xuất hiện trên chiến trường dần dần rõ ràng.

Sau khi thân ảnh đó xuất hiện, các sinh linh khác trên chiến trường đều gầm thét với hắn, trong phẫn nộ lại mang theo sự hoảng sợ vô tận.

Ai cũng có thể nghe ra được, những sinh linh đó tuy gầm thét, đó cũng chỉ là gắng hết sức mà thôi, chẳng qua là đang ngụy trang sự sợ hãi trong lòng.

Rất rõ ràng họ đều rất sợ hãi thân ảnh này.

Tất cả yêu, tất cả ma, tất cả dị loại, đều gầm thét với hắn.

Tuy nhiên thân ảnh đó, lại thản nhiên bước đi, từ từ tiến lên.

Gặp trở ngại, liền tùy ý ra tay.

Một người, liền quét ngang tất cả.

Bất cứ sự vật gì trước mặt hắn, đều thành không.

Bất cứ sự vật gì trước mặt hắn, đều là kiến hôi.

Khoảnh khắc tiếp theo, đột nhiên có một tiếng chuông mênh mông vang vọng đất trời.

Sau đó liền có một cái chuông vô cùng hùng vĩ đột nhiên xuất hiện.

Trong khoảnh khắc cái chuông lớn xuất hiện, đột nhiên liền có một luồng khí tức đáng sợ lập tức bùng phát.

Luồng khí tức mênh mông cuồn cuộn này dường như xuyên qua hình ảnh truyền đến Hồng Hoang.

Luồng khí tức này vô cùng mênh mông cuồn cuộn, muốn phá nát

bầu trời, thực sự là chấn động lòng người.

Theo hình ảnh chuyển động, cũng có một giọng nói vô cùng hùng vĩ truyền ra. ["Hắc ám động loạn đến, Vô Thủy Chung gợn sóng định càn khôn!"] Theo giọng nói vừa dứt, có một người khổng lồ vàng cực kỳ to lớn, lập tức ngã xuống.

Người khổng lồ vàng này vô cùng mênh mông cuồn cuộn, toàn thân trên dưới đều tỏa ra khí tức đáng sợ đến cực điểm.

Tuy nhiên dù là một vị đại năng đáng sợ mênh mông như vậy, lại vẫn không thể ngăn cản được thân ảnh này.

Mãi rất lâu sau, thân ảnh này cuối cùng cũng từ xa đến gần, dần dần rõ ràng.

Sau lưng thân ảnh này, lại có những hư ảnh khác xuất hiện.

Hư ảnh sau lưng hắn, là Nhân tộc vô tận.

Phảng phất thân ảnh này chính là thần của Nhân tộc.

Trước mặt thân ảnh này, là cường địch vô tận vây quanh.

Tuy nhiên, đối mặt với những cường địch này, chỉ có một mình hắn mà thôi.

Thật đúng là khí thế ngút trời.

Dù nghìn vạn người, ta vẫn tiến tới!!!

Luồng khí tức siêu cường này sâu sắc chấn động linh hồn của tất cả mọi người.

Hắn bước về phía trước một bước. ["Lưng đối chúng sinh, cả đời chinh chiến!

Có ta ở đây, sau lưng ta, đều là tịnh thổ!!!"] Sau đó hắn lại một lần nữa bước ra một bước. ["Chư thiên vỡ nát, vạn cổ nhuốm máu, sát

kiếp mênh mông vô lượng, sinh linh mãi được an sinh!!!"] Thân ảnh này một bước lại một bước.

Theo hắn tiến lên, tất cả cường địch, đều bại lui.

Thật đúng là mỗi bước sen nở, đạo đài xây cao.

Theo tiếng chuông lan rộng, đến đâu, cường địch không ai không tứ tán chạy trốn.

Những cường địch vây quanh hắn, các loại yêu vật, ma vật, đều rối rít bại lui.

Chương 305

Đến cuối cùng thậm chí ngay cả dũng khí đối mặt với hắn một cái cũng không có.

Nhìn thấy đại năng khí thế ngút trời như vậy, vô số sinh linh Nhân tộc đều kích động không thôi.

Đây là cường giả Nhân tộc, cũng có thể nói là cường giả chí cao của Nhân tộc.

Nếu có cường giả như vậy, Nhân tộc tự nhiên sẽ không còn bị ức hiếp.

Mãi mãi cũng không.

Trong hình ảnh, thân ảnh đó vẫn đang một bước một bước tiến về phía trước.

Con đường này hắn đi xuống, mỗi bước đi sẽ xuất hiện một vị cường địch.

Nhưng bất kể cường địch mạnh mẽ thế nào, lại luôn không địch lại một chưởng của hắn.

Con đường này là một con đường pháp tắc vô tận, cũng là một con đường cô độc.

Hắn cứ như vậy cô độc đi đến cuối cùng, đứng trên đỉnh cao. ["Tiên lộ cuối cùng ai là đỉnh, vừa thấy Vô Thủy đạo thành không!!!"] Giọng nói này vừa dứt, chúng đa Nhân tộc đã kích động đến không chịu nổi.

Thân ảnh này thực sự quá truyền cảm hứng.

Cường giả cô độc này gánh vác chúng sinh, vì chúng sinh cả đời

chinh chiến cường địch.

Có thể nói sau lưng hắn chính là tịnh thổ, trước mặt hắn là luyện ngục vô biên.

Hắn một mình bảo vệ tịnh thổ vạn cổ, có thể nói là hộ Nhân tộc thiên cổ, diệt cường địch vô số.

Nhân tộc thấy được cường giả như vậy, tự nhiên vô cùng kích động.

"Ngầu quá... thật sự quá ngầu..." "Người tên Vô Thủy Đại Đế này, là siêu cấp cường giả của Nhân tộc sao?" "Nếu Nhân tộc thật sự sinh ra một tồn tại như vậy, Yêu tộc quyết không dám vũ nhục Nhân tộc như vậy." "Quyển sách này chính là ghi lại về Vô Thủy Đại Đế sao?" Rất nhiều người lẩm bẩm, từng tiếng từng tiếng mặc niệm, vang vọng trong lòng mọi người.

Ánh sáng trong mắt dần dần thay đổi, thay vào đó là thần sắc hy vọng.

Đó là hy vọng vào tương lai, cũng là kỳ vọng vào tương lai.

Bây giờ, quyển sách ghi lại về Vô Thủy Đại Đế, đang ở trong tay lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

Tất cả mọi người đều hiểu ý đồ của Tam Thất Thánh nhân.

Tam Thất Thánh nhân tặng cho Toại Nhân Thị quyển sách này trong Đại Đạo Bảo Điển, chính là hy vọng Toại Nhân Thị luyện thành người như Vô Thủy Đại Đế.

Toại Nhân Thị tự nhiên cũng hiểu ý đồ của Tam Thất.

Nhìn quyển sách trong tay, hắn không khỏi siết chặt nắm đấm.

"Tiên lộ cuối cùng ai là đỉnh..." "Vừa thấy Vô Thủy đạo thành không..." "Đây là cho ta một siêu cấp cơ duyên sao?" Toại Nhân Thị

lẩm bẩm.

“Ta nhất định phải trở thành người như vậy...

Ta nhất định phải trở thành người như vậy...

Nhất định...” Trong Yêu đình vô tận, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu đế Đế Tuấn sắc mặt cực kỳ khó coi.

Vì họ cảm thấy bị mạo phạm, cảm thấy một sự khiêu khích chưa từng có.

“Vô Thủy?” “Tiên lộ cuối cùng ai là đỉnh?” “Tên này kiêu ngạo như vậy sao?” Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy một sự mạo phạm nặng nề, điều này khiến Đông Hoàng Thái Nhất cực kỳ khó chịu.

Lúc này trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất tràn ngập sát ý nồng đậm.

“Theo ta thấy, chẳng qua chỉ là một kẻ ưa thể hiện.” “Nhân tộc bé nhỏ, mà cũng dám lấy Yêu tộc ta làm bối cảnh?” “Đúng là khinh người quá đáng.” “Ngông cuồng quá rồi, Nhân tộc cỏn con, sao có thể địch lại Yêu tộc vô tận của ta?” Đông Hoàng Thái Nhất sát khí lẫm liệt.

“Kẻ này nếu là giả thì thôi.” “Nếu thật sự có người này, ta nhất định sẽ tìm ra hắn, trước mặt chúng sinh Hồng Hoang, chém đầu thị chúng.” Đông Hoàng Thái Nhất lẩm bẩm trong miệng.

Sau đó, một luồng khí tức vô cùng bàng bạc, mênh mông bỗng nhiên bùng phát.

Dùng nó để thể hiện sự không vui của mình.

Bởi vì trong mắt hắn.

Hành động này quả thật có chút mạo phạm Yêu tộc.

Động thái như vậy, tự nhiên đã khơi dậy sát cơ vô tận của hắn.

Chúng sinh khác trong Hồng Hoang cũng cảm nhận được cỗ khí thế này của Đông Hoàng Thái Nhất.

Tất cả đều hơi biến sắc.

Bọn họ đương nhiên biết mục đích Đông Hoàng Thái Nhất phóng ra khí thế.

Tự nhiên là cảm thấy bị khiêu khích.

Sau đó phóng ra khí thế để đáp trả.

Sau khi cảm nhận được luồng khí tức này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen nghi hoặc.

Trước mặt Tam Thất thánh nhân.

Phóng ra khí thế như vậy.

Chẳng phải là đang khiêu khích Tam Thất thánh nhân sao?

Đông Hoàng Thái Nhất làm vậy, có phải là quá lỗ mãng không?

Đông Hoàng Thái Nhất phóng khí thế đáp trả.

Liệu có chọc giận Tam Thất thánh nhân không?

Suy cho cùng, khí tức của Đông Hoàng Thái Nhất khuếch tán khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Khí diễm ngút trời.

Ngang dọc đan xen.

Nửa già Hồng Hoang đều cảm nhận được cỗ yêu khí vô tận này.

Vì thế sắc mặt đều hơi thay đổi.

"Khí tức này của Đông Hoàng Thái Nhất, dai dẳng không tan, thật sự là có chút quá ngông cuồng rồi…" "Chẳng lẽ Yêu tộc thật sự muốn vạch mặt với Tam Thất sao?" "Hay chỉ đơn thuần là muốn bày tỏ sự bất mãn?" "Nhân tộc e rằng thật sự sắp quật khởi rồi…" "Nhân tộc

được Tam Thất thánh nhân chống lưng, bây giờ lại được ban tặng bảo vật như Đại Đạo Bảo Điển, e là rất nhanh sẽ quật khởi." "Yêu tộc xưa nay vô cùng ngang ngược, nay Nhân tộc có dấu hiệu quật khởi, tự nhiên khiến đại năng Yêu tộc bất mãn." "Nhân tộc dù sao cũng là chủng tộc bị bọn họ giẫm dưới chân, bây giờ lại được thánh nhân che chở, không biết bọn họ có ngồi yên được không…" Lúc này.

Chúng sinh Hồng Hoang đều đã cảm nhận được khí tức của Đông Hoàng Thái Nhất.

Cũng cảm nhận được sự bất mãn của hắn.

Vì vậy, liền nghị luận sôi nổi.

Đây chính là một tin tức trọng đại.

Tam Thất thánh nhân phía trên sơn cốc thần bí, cảm nhận được khí tức của Đông Hoàng Thái Nhất.

Không khỏi lộ ra một tia chế nhạo.

Nhân tộc bị tàn sát hàng loạt.

Trực tiếp khiến chủ nhân bất mãn.

Bây giờ mình còn chưa tìm bọn họ tính sổ.

Bọn họ lại dám khiêu khích trước?

Coi mình là không khí sao?

Coi Thiên Cơ Lâu là không khí sao?

Yêu tộc… thật đúng là một tộc ngu xuẩn… Chủ nhân liều sống liều chết bảo vệ chính là đám ngu xuẩn này sao?

Sự chế nhạo trên khóe miệng Tam Thất ngày càng rõ rệt.

Đông Hoàng Thái Nhất đúng là một kẻ thất phu.

Tam Thất quay đầu lại.

Nhìn về phía Toại Nhân Thị bên dưới.

“Chắc hẳn ngươi cũng biết dụng ý của ta.” “Vậy thì tiếp theo, ta sẽ cho ngươi xem.” “Thế nào là Đại Đạo Bảo Điển?” “Quyển sách này tuy chỉ là một quyển không đáng kể trong Đại Đạo Bảo Điển, nhưng vẫn sở hữu uy lực không gì sánh bằng.” Chỉ thấy khóe miệng Tam Thất thánh nhân hơi động.

Sau đó liền có một đạo ý niệm, rơi vào bên trong quyển sách trong tay Toại Nhân Thị.

Theo một niệm của Tam Thất thánh nhân hạ xuống.

Quyển thần thư trong tay Toại Nhân Thị đột nhiên run lên.

Ngay sau đó, một luồng năng lượng không gì sánh bằng bỗng nhiên bốc lên.

Trong lúc nhất thời, thanh thế mênh mông, chấn động cả bầu trời.

Cỗ năng lượng này bay lên không trung.

Sau đó liền hóa thành một bàn tay khổng lồ che trời.

Chương 306

Bàn tay khổng lồ này vô cùng to lớn.

Cảnh tượng che trời lấp đất vượt ngoài sức tưởng tượng.

Hơn nữa còn mang theo đạo vận không gì sánh bằng.

Sau khi bàn tay khổng lồ xuất hiện trên không trung.

Liền mênh mông cuồn cuộn bay về phía Thiên Đình nơi sâu trong bầu trời.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy cảnh này lập tức kinh hãi.

Không ai ngờ rằng, Tam Thất thánh nhân nói ra tay là ra tay.

Không hề do dự chút nào.

Rõ ràng, khí tức của Đông Hoàng Thái Nhất đã trực tiếp chọc giận Tam Thất thánh nhân.

Tam Thất thánh nhân xưa nay luôn cứng rắn.

Không ngờ lần này lại cứng rắn đến mức độ này.

Người ta chỉ mới phóng ra khí tức của mình một chút, đã chọc giận Tam Thất thánh nhân rồi sao?

Bàn tay khổng lồ che trời lấp đất, mênh mông cuồn cuộn bay về phía bầu trời.

Những nơi nó đi qua.

Vô số sinh linh đều run lẩy bẩy.

Dù sao thì uy áp đó thật sự quá kinh khủng.

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn trong Thiên Đình cũng đồng thời biến sắc.

Không ai ngờ rằng.

Tam Thất thánh nhân nói ra tay là ra tay.

Tuy Tam Thất thánh nhân không tự mình động thủ.

Chỉ là kích hoạt sức mạnh của quyển sách kia.

Nhưng dù vậy.

Sức mạnh mà quyển sách đó tỏa ra cũng có uy lực vô cùng.

Yêu Đế Đế Tuấn sắc mặt cuồng biến.

Bởi vì y đã cảm nhận được mối uy hiếp không gì sánh bằng.

Nếu không cẩn thận, đối với Thiên Đình thật sự là một tai họa diệt vong.

Sau đó liền thấy y hít sâu một hơi.

Hai quyền nắm chặt.

Pháp lực toàn thân dâng trào.

Một lát sau, pháp lực không gì sánh bằng cuồn cuộn bành trướng tỏa ra.

Toàn bộ Thiên Đình đều tỏa ra một luồng khí tức nóng bỏng vô cùng.

Mơ hồ còn có một luồng thái dương chân hỏa rò rỉ ra ngoài.

Sau đó.

Hai món pháp bảo vô thượng xuất hiện sau lưng y.

Trong một luồng ánh sáng chói lọi.

Có một quyển thần thư như ẩn như hiện xuất hiện.

Thần thư tỏa ra tinh quang thần bí vô cùng.

Dường như có mối liên hệ thần bí với đầy trời tinh tú.

Trong một luồng thần quang khác, lại là một bức đồ họa kỳ dị.

Cũng tỏa ra thần quang huyền ảo.

Đây chính là siêu cấp pháp bảo của y, Hà Đồ Lạc Thư.

Một tồn tại siêu cấp xếp hạng thứ 36 trên Bảng xếp hạng Pháp bảo.

Hà Đồ Lạc Thư xuất hiện sau lưng y.

Liền phóng ra tinh quang chói lọi vô cùng.

Những tinh quang này trực tiếp kết nối với hơn 300 vì sao khổng lồ ngoài trời.

Mỗi một vì sao khổng lồ dưới sự dẫn dắt của Hà Đồ Lạc Thư đều tỏa ra ánh sáng.

Năng lượng vô tận, theo những ánh sáng này, giáng lâm lên trên Hà Đồ Lạc Thư.

Hà Đồ Lạc Thư sau khi nhận được những năng lượng này, lại truyền ngược lại cho Yêu Đế Đế Tuấn.

Lúc này, ánh sáng trên người Yêu Đế Đế Tuấn tăng vọt.

Sau đó liền bước lên mấy bước.

Cũng đánh ra một chưởng.

Chưởng này tỏa ra tinh quang không gì sánh bằng.

Bất cứ ai cũng đều cảm nhận được một luồng sức mạnh tinh thần từ trong chưởng này.

Thủ đoạn như vậy thật sự vô cùng mạnh mẽ.

Một chưởng này hạ xuống.

Liền tương đương với việc gia trì sức mạnh của hơn ba trăm vì sao.

Thế che trời lấp đất bao phủ bầu trời, một chút cũng không nhỏ hơn chưởng kia.

Trong nháy mắt, hai bàn tay khổng lồ che phủ bầu trời, tức thì va chạm vào nhau.

"Ầm!!!" Theo một tiếng nổ lớn.

Một luồng sóng xung kích không gì sánh bằng đột nhiên khuếch tán ra.

Toàn bộ bầu trời vào khoảnh khắc này cũng rung chuyển.

Sự run rẩy không rõ đó, đều thể hiện thần lực vô biên của hai bàn tay này.

Ngay cả không gian cũng có thể trấn áp được.

Cùng lúc đó.

Luồng năng lượng hỗn loạn vô tận trên không trung cũng triệt để bùng phát.

Vô số đạo vận.

Quy tắc pháp lực.

Trút xuống.

Lại trực tiếp hình thành một đám mây hình nấm khổng lồ càn quét đất trời.

Bầu trời vô cùng rộng lớn mênh mông, vào khoảnh khắc này cũng rung chuyển.

Rất nhiều Yêu tộc đang lang thang bên ngoài Thiên Đình, trực tiếp bị ảnh hưởng nặng nề.

Hai cỗ sức mạnh khổng lồ va chạm tạo ra sóng xung kích, khiến bọn họ mất hết thể diện.

“Không hay rồi, mau chạy…” Những Yêu tộc lang thang bên ngoài Thiên Cung, điên cuồng chật vật tháo chạy.

Tiếc là tất cả đã muộn.

Còn có một số người muốn dốc sức chống cự.

Nhưng lại phát hiện đó chẳng qua là châu chấu đá xe, uổng công vô ích mà thôi.

Uy lực của một đòn đó thật sự quá mạnh mẽ.

Bọn họ căn bản không thể né cũng không thể chạy thoát.

Dưới sóng xung kích khổng lồ.

Những Yêu tộc lang thang bên ngoài đều bị diệt sạch.

Mọi người đều hít một hơi khí lạnh.

Trong số những Yêu tộc bị tiêu diệt này, không thiếu những đại năng.

Chương 307

Không ngờ lại bị dư ba này tàn sát sạch sẽ.

Thật sự vượt ngoài sức tưởng tượng.

Hồi lâu sau, sự rung chuyển trên không trung mới cuối cùng tan biến.

Cỗ sức mạnh do Tam Thất dẫn động.

Đã bị Đế Tuấn thành công ngăn cản.

Tuy nhiên, Yêu tộc cũng tổn thất không ít đại năng.

Coi như là mất cả chì lẫn chài.

Phải biết rằng, Tam Thất cũng không sử dụng sức mạnh thánh nhân của mình.

Chỉ dùng ý thức, dẫn động sức mạnh của thần thư trong tay Toại Nhân Thị mà thôi.

Hành động này của Tam Thất, e là đang thể hiện cho chúng sinh Hồng Hoang thấy.

Sức mạnh mà quyển thần thư kia thể hiện ra, lại khiến Yêu Đế Đế Tuấn cũng chống đỡ vô cùng chật vật.

Nếu lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị nắm giữ được cỗ sức mạnh này.

Chẳng phải là có thể đối kháng với Yêu Đế Đế Tuấn sao?

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Xem ra Nhân tộc thật sự đã có được cơ duyên quật khởi.

Ít nhất lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đã có được cơ duyên như vậy.

Nghĩ đến đây.

Hồng Hoang vạn tộc vô cùng kinh ngạc.

Không biết lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị có thể nắm giữ được sức mạnh này hay không.

Ngay lúc không trung gió yên sóng lặng.

Sức mạnh của bàn tay khổng lồ, những năng lượng tỏa ra dần dần hội tụ lại.

Cuối cùng hiện ra một bóng người màu trắng.

Bóng người màu trắng này tạm thời không thể nhìn rõ dung mạo.

Chỉ có thể nhìn ra một bóng người vô cùng vĩ ngạn.

Bóng người đó từng bước từng bước đi trên không trung.

Chỉ là động tác đơn giản.

Lại cho người ta một hình tượng anh vũ công lao cái thế.

Nhìn thấy bóng người này.

Mọi người không khỏi lại nhớ tới câu nói đó. ["Tiên lộ cuối cùng ai là đỉnh, vừa thấy Vô Thủy đạo thành không!!"] Giờ khắc này, Nhân tộc cuối cùng bắt đầu hưng phấn reo hò.

Bọn họ điên cuồng hoan hô.

Điên cuồng gào thét.

Lớn tiếng nhảy nhót.

Có người điên cuồng cười lớn.

Đây là một loại sung sướng khi được hả hê.

Đây là một loại hưng phấn và vui sướng khi chiến thắng.

Rất nhiều người cười rồi lại cười.

Nhưng lại chảy ra nước mắt.

Nhân tộc bọn họ đã đợi khoảnh khắc này quá lâu quá lâu rồi.

Đây là chiến thắng muộn màng.

Đây là thành quả của Nhân tộc kiên trì kháng chiến vô số năm.

Bây giờ bọn họ cuối cùng đã đợi được chiến thắng.

Tuy đây chỉ là một chiến thắng nhỏ bé không đáng kể.

Nhưng Nhân tộc vẫn luôn tin tưởng.

Đây chẳng qua chỉ là một sự khởi đầu.

Là sự đột phá từ không đến một.

Bọn họ tin tưởng.

Có một thì sẽ có hai.

Nhân tộc từ trước đến nay không thiếu tinh thần cống hiến và kháng cự.

Bây giờ có Tam Thất thánh nhân gia trì.

Cùng với cơ duyên mà Tam Thất thánh nhân mang lại.

Bọn họ tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Yêu tộc và Vu tộc.

Vô số Nhân tộc đã chết thảm trong tay hai tộc bọn họ.

Không một ai sẽ quên đi cảnh tượng thê thảm đó.

Cũng không một ai có thể trái với lương tâm mà nói, tha thứ cho bọn họ.

Bởi vì những người đó đều không có tư cách.

Vô số người đang điên cuồng gầm thét.

Trút ra những cảm xúc bị đè nén suốt bao năm qua.

Tại thời khắc này.

Bóng người áo trắng trên không trung, hơi xoay người.

Nhiều người Nhân tộc nhìn ngây người.

Bởi vì bóng người trên không trung lại có tướng mạo cực kỳ giống với lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

Thậm chí có thể nói là giống hệt nhau.

Điều này cũng đại biểu cho việc, thần thư trong tay ông, đã công nhận lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

Giờ khắc này, hàng vạn vạn Nhân tộc đồng thanh hô vang, niệm tụng cái tên thần kỳ.

"Vô Thủy Đại Đế… Toại Nhân Đại Đế…" "Vô Thủy Đại Đế… Toại Nhân Đại Đế…" "Vô Thủy Đại Đế… Toại Nhân Đại Đế…" Ức vạn vạn Nhân tộc đồng thanh hoan hô!

Tại thời khắc này.

Bóng người này trực tiếp cắm rễ nảy mầm trong lòng họ.

Từ đó trở nên thâm căn cố đế trong tâm trí họ.

Đây là lãnh tụ Nhân tộc của họ.

Đây là Đại Đế của Nhân tộc.

Nhân tộc sẽ vĩnh viễn không làm nô lệ!

Nhân tộc một bên hô vang, một bên ánh mắt rực lửa nhìn chằm chằm vào bóng người trên không trung.

Chỉ thấy bóng người đó, như tiên giáng trần.

Trên người tỏa ra một luồng khí tức không thể diễn tả bằng lời.

Tự tin.

Bất bại.

Vô địch.

Đây là một loại khí tức vừa tịch mịch lại vừa mạnh mẽ.

Nhìn đến đây, tiếng hoan hô của Nhân tộc càng lúc càng cao.

Trong nháy mắt liền biến thành núi hô biển gầm.

Nhân tộc tại thời khắc này đã tỏa ra chấp niệm của mình.

Chương 308

Cũng tỏa ra tiếng lòng của Nhân tộc.

Nhân tộc.

Từ thời khắc này trở đi.

Chính thức bước lên vũ đài lớn tranh giành Hồng Hoang.

Bóng người trên không trung cuối cùng cũng tan biến.

Nhưng lại để lại cho vạn tộc Hồng Hoang một ảnh hưởng khó có thể phai mờ.

Phải biết đó chỉ là năng lượng trong sách thôi.

Chỉ là một luồng năng lượng bị Tam Thất dẫn động ra mà thôi.

Lại mạnh mẽ đến như vậy.

Cỗ sức mạnh này nếu thật sự bị lãnh tụ Nhân tộc có được.

Chỉ sợ hậu quả không thể lường được.

Vô số đại năng tại thời khắc này nghị luận sôi nổi.

Còn có một số người trong lòng nảy sinh những ý nghĩ xấu.

Nhưng e ngại sự nguy hiểm của Tam Thất thánh nhân.

Không ai dám hành động thiếu suy nghĩ.

Tam Thất thánh nhân là ai chứ?

Điều này còn cần phải nói sao?

Pháp bảo yếu nhất trong tay Tam Thất thánh nhân, chính là Cửu Cửu Tán Phách Hồng Hồ Lô.

Dù vậy.

Cái hồ lô này cũng đủ để chống lại Hồng Tú Cầu của Nữ Oa.

Lúc trước, biển cát ngập trời phóng ra từ Tán Phách Hồng Hồ Lô, cái thế che trời lấp đất đó.

Đến nay vẫn khiến người ta run sợ.

Ngoài ra.

Cây thước Hồng Mông Lượng Thiên Thước giết người không dính nhân quả, cũng ở trong tay Tam Thất thánh nhân.

Nghe nói Hồng Mông Lượng Thiên Thước này, giết người không dính nhân quả, càng là khắc tinh duy nhất của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Cho dù là Thái Thượng Lão Tử đối mặt với Tam Thất cũng không thể không coi trọng.

Ngoài ra, trong tay Tam Thất còn nắm giữ Nhân Thư Sinh Tử.

Còn có dị bảo hung sát như Trấn Thiên Quan.

Đến cả Nữ Oa nương nương đối với Tam Thất thánh nhân cũng phải kiêng dè ba phần.

Lúc này Tam Thất thánh nhân đang nổi giận, ai dám ra tay với Nhân tộc chứ?

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị cầm thần thư trong tay, lúc này cũng kinh hỷ vạn phần.

Tuyệt đối không ngờ cơ duyên như vậy lại rơi vào tay mình.

Thật sự là kinh hỷ vạn phần.

Nói ra, Toại Nhân Thị cũng là một siêu cấp đại năng.

Cơ bản có thể nói, Toại Nhân Thị là người đầu tiên trong Nhân tộc khai trí.

Sau khi Toại Nhân Thị khai trí.

Liền một mực dẫn dắt Nhân tộc săn bắt cá.

Tránh né các loại hung thú cũng như sự truy sát của đại năng.

Đối với Nhân tộc mà nói, có thể xem là một ngọn đèn chỉ đường.

Sau này, Toại Nhân Thị dựa vào sự gợi ý của sấm sét trên trời.

Nghiên cứu ra cách khoan gỗ lấy lửa.

Cuối cùng trở thành người phát minh ra lửa của tiên thiên Nhân tộc.

Toại Nhân Thị từ đó bắt đầu dạy người lấy lửa.

Dùng lửa nấu chín thức ăn.

Kết thúc lịch sử ăn lông ở lỗ của nhân loại thời viễn cổ.

Được người đời tôn làm Hỏa Tổ.

Vì vậy.

Toại Nhân Thị cũng nhận được một phần công đức đáng kể.

Tuy không có bất kỳ công pháp tu luyện nào.

Nhưng dựa vào công đức cũng đã có được sức mạnh to lớn.

Dựa vào sức mạnh to lớn này, Toại Nhân Thị thậm chí còn có được thần thú xếp hạng thứ 100 trên Bảng Xếp Hạng Thú Cưỡi là Cát Lượng.

Vì vậy, Toại Nhân Thị được tất cả Nhân tộc tôn sùng.

Cuối cùng trở thành đại lãnh tụ của ức vạn vạn Nhân tộc.

Chỉ có ông mới biết áp lực trên vai mình lớn đến mức nào.

Áp lực to lớn này khiến ông như đi trên băng mỏng, kinh hồn bạt vía.

Hầu như có thể nói là ăn ngủ không yên.

Bây giờ ông có được cơ duyên to lớn này.

Cuối cùng đã có được cơ hội quật khởi.

Tự nhiên khiến ông vui đến phát khóc.

Tam Thất trên không trung nhìn Toại Nhân Thị vui mừng đến rơi lệ, cũng có chút cảm khái.

Người đàn ông cứng rắn như sắt thép này rốt cuộc đã trải qua những gì, nàng tự nhiên biết rõ.

Chỉ là khoảng thời gian đó áp lực cực lớn.

Mỗi một người trong Thiên Cơ Lâu đều vận hành đến cực hạn.

Ngay cả chủ nhân của nàng, cũng không thể không lao lực mỗi ngày.

Căn bản không có thời gian, cũng không có tay để lo việc khác.

Sau này, những thứ xâm nhập vào Hồng Hoang ngày càng nhiều.

Cuối cùng chọc giận chủ nhân.

Đã mượn một phần sức mạnh đáng kể cho Thái Thủy.

Thái Thủy nhận được sức mạnh của chủ nhân, uy lực tăng mạnh.

Ở bên ngoài đại sát tứ phương.

Triệt để trấn áp những kẻ đó.

Người của Thiên Cơ Lâu, lúc này mới có được một cơ hội thở dốc.

Lần lượt trở về Thiên Cơ Lâu để tu chỉnh.

Chủ nhân và Thiên Cơ Lâu, lúc này mới hơi rảnh rang tinh lực, để quan tâm một chút đến Nhân tộc.

Nhưng nàng cũng tin tưởng.

Có chủ nhân quan tâm.

Những ngày tốt đẹp của Nhân tộc sắp đến rồi.

Tam Thất cảm thán xong, liền nói với Toại Nhân Thị: "Có một việc cần ngươi đi làm, hãy triệu tập các thủ lĩnh Nhân tộc khác ở gần đây lại." "Bọn họ cũng có chút cơ duyên." Nhân tộc trong sơn cốc nghe thấy lời này.

Hơi ngẩn ra.

Sau đó liền bùng phát ra tiếng hoan hô không gì sánh bằng.

Thì ra người có được cơ duyên không chỉ có một mình Toại Nhân Thị.

Các lãnh tụ Nhân tộc khác cũng có thể có được cơ duyên như vậy sao?

Chương 309

Nghĩ đến đây.

Nhân tộc tự nhiên điên cuồng hoan hô nhảy nhót.

Nếu cơ duyên mà các lãnh tụ khác có được cũng giống như của Toại Nhân Thị.

Vậy thì Nhân tộc thật sự sẽ có thêm mấy vị siêu cấp đại năng.

Như vậy.

Cơ hội quật khởi của Nhân tộc càng thêm vững chắc.

Rất nhiều người không khỏi điên cuồng hoan hô với Tam Thất.

Toại Nhân Thị sau khi bái tạ, liền lập tức bắt tay sắp xếp việc này.

Cùng lúc đó.

Toại Nhân Thị cũng sắp xếp các đại năng Nhân tộc.

Tại nơi cao nhất của sơn cốc khổng lồ này.

Bắt tay xây dựng một cung điện khổng lồ.

Để Thánh Mẫu của Nhân tộc là Tam Thất nghỉ ngơi.

Sau khi Nữ Oa từ bỏ Nhân tộc.

Rất nhiều người đã coi Tam Thất là Thánh Mẫu để thờ phụng.

Coi chủ nhân của Tam Thất là Trường Không đạo chủ làm Thánh Chủ.

Bây giờ Thánh Mẫu lại giáng lâm.

Hơn nữa còn phụng mệnh Thánh Chủ, mang đến cơ duyên lớn lao.

Bọn họ tự nhiên phải xây cho Thánh Mẫu một tòa bảo điện riêng.

Rất nhanh Nhân tộc liền bắt đầu làm việc hừng hực khí thế.

Dù sao thì Nhân tộc bây giờ đã khác xưa.

Nhân tộc đã được khai sáng tinh thần.

Lại được dị tượng trời đất tẩy lễ.

Thêm vào đó là Tam Thất thánh nhân giảng đạo.

Mỗi một người Nhân tộc đều trở nên vô cùng mạnh mẽ.

Hầu như có thể nói là đã biến thành binh khí hình người.

Chặt cây, khiêng đá.

Hầu như chỉ là một cái phẩy tay.

Ngắn ngủi ba ngày trôi qua.

Liền có một cung điện vô cùng to lớn và hùng vĩ xuất hiện ở điểm cao nhất của sơn cốc.

Tòa cung điện khổng lồ này, tuy chỉ được xây trong ba ngày.

Nhưng lại không hề thô sơ chút nào.

Thậm chí còn có thể nói là cực kỳ xa hoa.

Dù sao thì Nhân tộc sinh ra đã khéo tay.

Làm những thứ xa hoa đó, quả thực là quá đơn giản.

Toàn bộ bên trong đại điện, đều được trải thảm làm từ da thú.

Những sợi lông óng ánh trên da thú đang tỏa ra ánh sáng lấp lánh, trông vô cùng đẹp mắt.

Đi trên đó cực kỳ ấm áp.

Bởi vì Nhân tộc đều biết.

Thánh Mẫu Tam Thất của Nhân tộc thích đi chân trần.

Tấm thảm da thú khổng lồ này chính là sự bảo vệ tốt nhất cho Tam Thất.

Đi vào trước tiên, là một đại điện khổng lồ.

Đại điện vô cùng xa hoa.

Nệm ngồi bằng da thú, rèm lụa mỏng.

Hơn nữa còn chuẩn bị vô số mỹ vị giai hào.

Đại điện được thiết kế theo kiểu thông tầng.

Trong đại điện có thể nhìn thấy bầu trời bên ngoài.

Có thể nói là vô cùng rực rỡ đa sắc.

Nhưng thiết kế thông tầng này lại được tính toán cực kỳ nghiêm ngặt.

Mọi góc độ của đại điện đều có thể nhìn thấy bầu trời bên ngoài.

Nhưng lại có một điểm độc đáo.

Thiết kế thông tầng này rõ ràng đã được tính toán kỹ lưỡng.

Mưa tuyết không thể từ khoảng không tiến vào đại điện.

Ngay cả gió lạnh cũng không thể vào được.

Thật sự là khéo tay đến cực điểm.

Ở phía trên cùng của đại điện.

Có một bảo tọa khổng lồ.

Bảo tọa này vô cùng lớn.

Thậm chí không thể gọi là bảo tọa.

Gọi là giường, dường như hợp lý hơn.

Trên giường trải một lớp da thú còn lộng lẫy hơn.

Bất kể là ngồi trên đó.

Hay dựa vào đó.

Hoặc là nằm.

Đều vô cùng thoải mái.

Còn hai bên đại điện.

Lại có rất nhiều gian phòng ngăn cách.

Những gian phòng này hoặc lớn hoặc nhỏ.

Mỗi một gian đều có công năng độc đáo.

Trong nhiều phòng thậm chí còn bày đầy các loại đồ vật xa hoa.

Rõ ràng là Nhân tộc chuẩn bị cho Tam Thất thánh mẫu.

Tam Thất vào đại điện xem qua.

Vẫn khá hài lòng.

Trên đại điện có hai thiếu nữ xinh đẹp tuyệt trần, đã sớm hầu hạ bên cạnh.

Còn đám người Nhân tộc thì đợi ở bên ngoài.

Không dám bước vào nửa bước.

Tam Thất đi một vòng, hài lòng gật đầu.

Nhân tộc này quả thật khéo tay.

Mọi thứ chuẩn bị đều vừa vặn.

Khiến Tam Thất khá thích.

Đám đông Nhân tộc đang chờ bên ngoài, thấy vẻ mặt vui mừng của Thánh Mẫu không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Liền ào ào lui ra ngoài.

Chương 310

Để Thánh Mẫu nghỉ ngơi cho tốt!

Lúc này lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đã tiến vào trạng thái bế quan.

Ông muốn dùng thời gian ngắn nhất để tham ngộ đại đạo trong thần thư.

Ông muốn dùng thời gian ngắn nhất để hấp thụ cơ duyên siêu cấp bên trong.

Chớp mắt đã trôi qua hơn một tháng.

Sơn cốc thần bí mà khổng lồ này.

Không lúc nào là không có Nhân tộc tiến vào.

Mọi thứ ở đây nghiễm nhiên trở thành thánh địa trong lòng Nhân tộc.

Mỗi một người đều muốn đến thánh địa.

Mỗi một người đều muốn triều bái Thánh Mẫu của Nhân tộc.

Rất nhanh nơi đây đã tụ tập đến mấy trăm vạn người.

Tuy nhiên vẫn có Nhân tộc không ngừng kéo đến.

Trong một thời gian, sơn cốc này không khỏi trở nên ồn ào náo nhiệt.

Thậm chí có phần chật chội.

May mà Thánh Mẫu của Nhân tộc là Tam Thất có thần thông to lớn.

Trực tiếp lợi dụng không gian pháp tắc vô cùng mạnh mẽ.

Khuếch đại sơn cốc khổng lồ này vô số lần.

Cho dù có thêm mấy chục triệu người đến cũng có thể chứa được.

Trong một thời gian, sơn cốc khổng lồ này trở thành tiêu điểm chú ý của chúng sinh Hồng Hoang.

Hiện tại Hồng Mông Tử Kim Bảng đã ngừng lại.

Nhân tộc lại quật khởi một cách kỳ lạ.

Thậm chí còn xảy ra xung đột kịch liệt với Yêu tộc.

Tự nhiên là đáng để chúng sinh Hồng Hoang chú ý.

Chính vào ngày hôm đó.

Trong sơn cốc đột nhiên vang lên một tràng hoan hô kinh thiên động địa.

Tiếng hoan hô khổng lồ này có thể nói là kinh thiên động địa.

Mỗi một người đều lớn tiếng hoan hô, tên của một người.

Bởi vì chính vào ngày hôm đó.

Một đại lãnh tụ khác của Nhân tộc, cuối cùng đã xuất hiện ở đây.

Đại lãnh tụ này chính là Hữu Sào Thị.

Đây cũng là một trong những đại năng của Nhân tộc.

Bởi vì chính là vị đại năng này.

Đã sáng tạo ra việc chặt cây, khai thác đá, xây dựng nhà cửa.

Nhân tộc nguyên thủy đều ở trong hang trên cây.

Hoặc là cư trú trong hang động.

Thậm chí có người còn lấy trời làm chăn, đất làm giường.

Trực tiếp sinh sống giữa trời đất.

Đây là một việc cực kỳ nguy hiểm.

Sơ sẩy một chút là có tai họa diệt vong.

Sau này vị đại năng Nhân tộc này đã phát minh ra nhà cửa.

Cũng chính là phòng ốc.

Ông dẫn dắt Nhân tộc chặt cây, dẫn dắt Nhân tộc khai thác đá.

Dẫn dắt Nhân tộc xây dựng nhà cửa.

Mới khiến Nhân tộc thoát khỏi cảnh màn trời chiếu đất gian khổ.

Có thể nói công lao của ông đối với Nhân tộc một chút cũng không kém.

Thậm chí có thể nói là công lao to lớn.

Được Nhân tộc tôn làm một đại lãnh tụ khác.

Giống như Toại Nhân Thị.

Đều là những đại lãnh tụ được Nhân tộc hết mực tôn sùng.

Bây giờ đại lãnh tụ Nhân tộc này.

Dẫn dắt mấy chục vạn Nhân tộc, vượt đường xa xôi.

Cuối cùng đã đến được sơn cốc này.

Đại lãnh tụ Nhân tộc khác là Toại Nhân Thị, đích thân dẫn người ra đón.

Hữu Sào Thị có tướng mạo là một hán tử trung niên thân hình hùng vĩ.

Hán tử trung niên này, đầu đội vòng cổ làm từ răng thú.

Tay cầm một vũ khí được mài từ một chiếc răng nanh khổng lồ.

Trông như một người khổng lồ bằng sắt thép.

Khi Hữu Sào Thị và Toại Nhân Thị ôm nhau.

Số lượng khổng lồ Nhân tộc trong sơn cốc, phát ra tiếng hoan hô vang trời.

Đây là một khoảnh khắc vĩ đại.

Cũng là một khoảnh khắc đáng ghi nhớ.

Hai vị lãnh tụ đương đại của Nhân tộc gặp lại nhau.

Không biết sẽ tạo ra tia lửa như thế nào?

"Huynh đệ, một đường dài trèo đèo lội suối, vất vả rồi." Hữu Sào Thị cười ha ha: "Không vất vả… Bây giờ Thánh Mẫu của Nhân tộc hiện thế, uy chấn Hồng Hoang." "Đám tiểu bối Vu tộc và Yêu tộc kia, đã không dám dễ dàng ra tay với Nhân tộc nữa, chỉ phái một số kẻ bẩn thỉu lén lút tấn công." "Vẫn miễn cưỡng có thể đối phó được." Toại Nhân Thị gật gật đầu.

Liền kéo tay Hữu Sào Thị: "Đến đúng lúc lắm, Thánh Mẫu của Nhân tộc đang ở trong cung điện, ta dẫn ngươi đi bái kiến." Nói rồi không để phân bua, liền kéo Hữu Sào Thị đi về phía trước.

Hữu Sào Thị tự nhiên cũng rất nóng lòng.

Bởi vì ông chỉ mới nhìn thấy hư ảnh của Thánh Mẫu Nhân tộc.

Chưa từng thật sự bái kiến Thánh Mẫu Nhân tộc.

Dưới sự dẫn dắt của Toại Nhân Thị.

Đám đông Nhân tộc đến trước cửa cung điện khổng lồ.

Ào ào quỳ xuống một mảng.

"Khởi bẩm Thánh Mẫu nương nương." "Một đại lãnh tụ khác của Nhân tộc là Hữu Sào Thị đã đến, khẩn cầu Thánh Mẫu nương nương tiếp kiến." Theo tiếng nói vừa dứt.

Mọi người đều yên tĩnh chờ đợi.

Một lát sau, cửa lớn cung điện đột nhiên mở ra.

Một trận gió thơm thổi qua.

Thánh Mẫu của Nhân tộc là Tam Thất đã xuất hiện ở giữa không trung.

Thấy Thánh Mẫu xuất hiện.

Đám đông Nhân tộc vội vàng bái lạy lần nữa: "Bái kiến Thánh Mẫu nương nương." Tam Thất trên không trung mỉm cười.

"Tất cả mau đứng dậy đi." "Không cần phải hành đại lễ với ta như vậy." "Nếu để chủ nhân biết, chỉ sợ sẽ trách phạt ta đó." Mọi người vội vàng nói.

"Đây là chúng ta tự nguyện." "Có thể hầu hạ Thánh Mẫu nương nương là vinh hạnh của Nhân tộc ta." "Chắc hẳn Thánh Chủ đại nhân sẽ không trách tội Thánh Mẫu nương nương." Lời tuy nói vậy.

Nhưng mọi người vẫn đứng dậy dưới sự chỉ thị của hai vị lãnh tụ.

Sau đó, Tam Thất chuyển ánh mắt sang người đàn ông trung niên kia.

Chương 311

“Ngươi chính là Hữu Sào Thị?” Nghe Tam Thất hỏi.

Hữu Sào Thị vội vàng cúi đầu.

Tam Thất quan sát một lượt.

Sau đó liền hài lòng gật đầu.

Hữu Sào Thị này quả thật không tệ.

Con người trung hậu, trượng nghĩa.

Càng có thể trong thô có tinh.

Lại nghĩ đến việc chặt cây khai thác đá xây nhà.

Cùng lúc đó trên người ông cũng lan tỏa rất nhiều khí vận.

Hầu như có thể nói là không thua kém Toại Nhân Thị.

Tam Thất gật đầu, sau đó nói.

“Ngươi là lãnh tụ Nhân tộc, bao năm qua dẫn dắt Nhân tộc, trải qua vô số trận chiến.” “Cũng xem như là công đức vô lượng.” “Bây giờ ngươi đã đến rồi.” “Kia có một cơ duyên muốn ban cho ngươi, hy vọng ngươi hãy trân trọng, sớm ngày có được cơ duyên trong đó.” Sau đó liền thấy Tam Thất vung tay phải.

Liền có một quyển sách xuất hiện từ không trung.

Sau khi quyển sách xuất hiện, liền trong ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người.

Từ từ rơi vào tay Hữu Sào Thị.

“Sách này là một trong những quyển của Đại Đạo Bảo Điển.” “Cũng là cơ duyên lớn lao.” “Ngươi có thể mở ra xem thử.” Hữu Sào

Thị cầm thần thư, mắt không khỏi chớp chớp.

Nhìn thần thư trong tay.

Lại nhìn Thánh Mẫu trên không trung.

Trong mắt có cảm giác không chân thật.

Cơ duyên cứ dễ dàng có được như vậy sao?

Cũng quá đơn giản rồi phải không?

Toại Nhân Thị ở bên cạnh thấy ông mãi không có động tác.

Không khỏi sốt ruột.

"Mau mở ra, mau mở ra… làm gì vậy?" Không khỏi lên tiếng quát.

Chỉ có người thật sự có được cơ duyên mới biết.

Thần thư này rốt cuộc kinh khủng đến mức nào.

Sức mạnh ẩn chứa bên trong rốt cuộc khổng lồ ra sao.

Ngay cả đến bây giờ.

Sức mạnh mà Toại Nhân Thị nắm giữ, cũng chỉ là một phần vạn trong đó.

Điều này đã khiến Toại Nhân Thị được tăng cường rất nhiều.

Bây giờ Hữu Sào Thị có được cơ duyên như vậy, lại đang ngẩn người.

Ông sao có thể không gấp được?

Hữu Sào Thị phản ứng lại.

Cảm kích nhìn Toại Nhân Thị một cái.

Sau đó liền hít sâu một hơi.

Trịnh trọng mở quyển thần thư này ra.

Theo động tác của ông.

Trong nháy mắt liền có một cỗ sức mạnh không gì sánh bằng bùng phát.

Cỗ khí tức này đang cuồn cuộn bành trướng khuếch tán ra.

Trong nháy mắt liền bao phủ toàn bộ sơn cốc.

Mà cỗ khí tức không gì sánh bằng này vẫn đang cuồn cuộn bành trướng lan ra.

Trong nháy mắt liền lan ra gần nửa Hồng Hoang.

Trong một thời gian, trên bầu trời Hồng Hoang, phong vân biến đổi, rồng rắn trỗi dậy.

Nhiều đại năng lại một lần nữa bị kinh động.

Đặc biệt là các cường giả của Vu Yêu hai tộc.

Bởi vì bọn họ đã nhìn ra.

Phương vị đó.

Chính là hướng của Nhân tộc.

Cũng có nghĩa là.

Sự rung chuyển khổng lồ này, lại là do Nhân tộc tạo ra sao?

Điều này không khỏi khiến mắt của Vu Yêu hai tộc đều đỏ lên.

Ánh mắt chăm chú nhìn về phương xa.

Chỉ thấy cỗ khí tức ở phương xa kia càng lúc càng bàng bạc, nặng nề.

Một chút cũng không kém cỗ khí tức của lần trước.

Cuối cùng, cuối cùng.

Đại địa Hồng Hoang, dường như không thể chịu đựng được khí

tức khổng lồ này.

Trực tiếp hình thành một cột sáng vô cùng lớn.

Cột sáng khổng lồ này tỏa ra từ trong sơn cốc.

Thẳng đến tận trời.

Dị tượng cột sáng xuyên qua trời đất, thật sự khiến chúng sinh kinh ngạc.

Dù sao quy mô này thật sự quá lớn.

Tự nhiên khiến bọn họ kinh hãi khôn tả.

Cỗ khí tức này vẫn đang cuồn cuộn bành trướng bùng phát.

Mỗi một người đều cảm nhận được sự uy hiếp sâu sắc.

Dường như lại có siêu cấp đại năng nào đó sắp xuất thế.

Dị tượng trời đất này thậm chí còn kinh động đến mấy vị thánh nhân kia.

Mấy vị thánh nhân đó lại một lần nữa chăm chú nhìn vào đây.

Bọn họ muốn xem.

Tam Thất lần này rốt cuộc lại giở trò quỷ gì?

Dù sao Tam Thất thánh nhân chưa từng ở lại thế giới Hồng Hoang lâu như vậy.

Nàng mấy lần xuất hiện ở Hồng Hoang đều chỉ là dừng lại trong chốc lát rồi biến mất.

Bây giờ lại ở đó hơn một tháng.

Điều này có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Chẳng lẽ Tam Thất thánh nhân không định đi nữa sao?

Hay là lần này Tam Thất thánh nhân triệt để bị chọc giận.

Quyết định ra tay tàn độc.

Triệt để dẫn dắt Nhân tộc quật khởi sao?

Mấy vị thánh nhân chăm chú quan sát nơi này.

Còn vị Nữ Oa nương nương trong Oa Hoàng Cung lúc này ánh mắt cũng có chút ngưng trọng.

Nàng đang tính kế làm thế nào để đối phó với Tam Thất.

Tam Thất lại tung ra chiêu lớn nữa sao?

Sắc mặt Nữ Oa nương nương dần trở nên lạnh lẽo.

Chương 312

Nàng muốn xem.

Tam Thất này rốt cuộc đang làm trò yêu ma gì.

Chẳng lẽ thật sự cho rằng Nhân tộc quật khởi dễ dàng như vậy sao?

Nghĩ đến đây.

Nữ Oa không khỏi lộ ra một nụ cười quỷ dị.

Chỉ sợ Tam Thất trộm gà không được còn mất nắm gạo.

Nhân tộc còn chưa quật khởi.

Đã tự nhiên mất đi nhiều bảo vật.

Nghe nói quyển thần thư trong tay lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

Chính là một trong những quyển của Đại Đạo Bảo Điển.

Cảnh tượng này, chẳng lẽ lại có một quyển Đại Đạo Bảo Điển khác xuất thế sao?

Nếu Nhân tộc không quật khởi.

Ngược lại còn làm mất Đại Đạo Bảo Điển.

Chắc hẳn sẽ khiến người đàn ông đó không vui phải không?

Nghĩ đến đây.

Nữ Oa nương nương nhìn về phương xa.

Ánh mắt lấp lóe.

Trong lòng đã có chủ ý.

Nàng muốn đợi xem.

Xem trong tay Tam Thất rốt cuộc còn có mấy quyển Đại Đạo Bảo Điển.

Khi Tam Thất thánh nhân lấy ra toàn bộ Đại Đạo Bảo Điển trong tay.

Chính là ngày Nữ Oa nàng ra tay.

Nàng chính là muốn khiến Tam Thất sống không bằng chết.

Chỉ sợ chúng sinh Hồng Hoang còn chưa biết sự tiến bộ của Nữ Oa nàng phải không?

Nếu chúng sinh Hồng Hoang biết thực lực hiện tại của mình.

Chắc chắn sẽ khiến bọn họ kinh ngạc đến rớt cằm.

Nghĩ đến đây.

Nữ Oa không khỏi lại lộ ra một nụ cười quỷ dị.

Chỉ là nụ cười này lại vô cùng âm hiểm.

Nhìn Yêu Hoàng Phục Hy bên cạnh cũng có chút tê dại da đầu. --------- Còn Nhân tộc trong sơn cốc lúc này cũng cực kỳ hưng phấn.

Bởi vì dị tượng khổng lồ này.

Bắt nguồn từ quyển sách trong tay Hữu Sào Thị.

Quyển sách đó lúc này đang được mở ra trong tay Hữu Sào Thị.

Vô số thần quang, đại đạo đạo vận, pháp tắc chi lực.

Tất cả đều do sách này tỏa ra.

Trong quyển sách này, e là lại ghi chép về một siêu cấp đại năng nữa phải không?

Chẳng lẽ lại là một vị cái gọi là Đại Đế?

Rất nhiều người kích động đến run rẩy.

Mỗi người đều ngẩng đầu nhìn trời.

Hồi lâu, hồi lâu sau.

Thần quang vô cùng to lớn thông thiên triệt địa cuối cùng cũng dần trở nên ảm đạm.

Cuối cùng không còn nghe thấy được.

Biến mất giữa trời đất.

Sau đó.

Liền có một bức tranh mới xuất hiện.

Chỉ thấy hình ảnh trên không trung.

Là một cung điện khổng lồ.

Cung điện này có hình dạng kỳ lạ.

Dường như không phải là kiến trúc trong Hồng Hoang.

Chỉ thấy khu vực mà cung điện này tọa lạc giống như một vùng trời đất mới.

Một bộ dạng hân hoan, tràn đầy sức sống.

Cùng lúc đó.

Lại có tiếng chuông sớm trống chiều.

Âm thanh vô cùng tường hòa, từ trong hình ảnh tỏa ra.

Lại cho người ta một trạng thái tâm thần an định.

Quả thật là vô cùng kỳ lạ.

Sau đó hình ảnh từ xa đến gần.

Trong cung điện to lớn mênh mông đó.

Có một bóng người tĩnh lặng ngồi ở nơi cao nhất.

Bóng người này tuy chỉ khoanh chân ngồi đó.

Lại có một luồng khí tức vô biên tỏa ra.

Cỗ khí tức này dường như ngầm hợp với chí lý của trời đất!

Tuy không thể nhìn rõ cụ thể.

Nhưng mỗi một người đều biết bóng người này, chắc chắn lại là một siêu cấp đại năng.

Hoặc là một vị cái gọi là đại đế khác.

Bóng người này.

Có thể chính là sự truyền thừa của đại lãnh tụ Nhân tộc Hữu Sào Thị.

Cũng có nghĩa là, đại lãnh tụ Nhân tộc Hữu Sào Thị, sẽ nhận được truyền thừa của bóng người này.

Ánh mắt của mọi người nhìn bóng người này vô cùng kích động.

Sợ bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Chỉ thấy bóng người này ngồi ở nơi cao nhất.

Mà ở những vị trí khác trong đại điện.

Thì có rất rất nhiều sinh linh đang ngồi.

Tại thời khắc này, chúng sinh Hồng Hoang đều đã rõ ràng.

Bóng người trong hình ảnh dường như đang giảng đạo.

Còn các sinh linh khác thì đang nghe vị đại năng này giảng bài.

Theo sự giảng đạo của vị đại năng này.

Các sinh linh bên dưới liên tiếp đột phá cảnh giới.

Tuy cảnh giới đột phá, nhưng trong hình ảnh, mỗi một người đều

giữ im lặng.

Không ai dám lên tiếng cắt ngang vị đại năng này giảng đạo.

Những điều mà vị đại năng đó giảng vô cùng uyên thâm.

Chương 313

Không giống với đại đạo mà Hồng Hoang nhận biết.

Thậm chí có cảm giác không tương thích.

Nhưng lại không ảnh hưởng đến nhận thức của chúng sinh Hồng Hoang.

Đạo mà vị đại năng trong hình ảnh giảng, rõ ràng là cực kỳ mạnh mẽ.

Bao nhiêu đông qua xuân đến.

Đệ tử đến nghe giảng hết lớp này đến lớp khác.

Tuy nhiên, hình ảnh giảng đạo vẫn không thay đổi.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Giảng đạo cuối cùng đã kết thúc.

Những sinh linh ngồi bên dưới lúc này mới lưu luyến đứng dậy.

Đầu tiên cúi đầu chào bóng người đó.

Bày tỏ lòng kính trọng cao cả trong lòng họ.

Sau đó lắc mình một cái.

Mỗi một người trong số họ đều trở thành đại năng.

Mỗi một người đều trở thành siêu cấp cường giả.

Những nhân vật lớn chiến trời đấu đất, nhìn xuống thương khung.

Một lát sau, hình ảnh lại thay đổi.

Những đại năng này đều xuất hiện trên một chiến trường.

Hình ảnh chiến trường này trông vô cùng thảm liệt.

Thậm chí dùng từ bi tráng, cũng không thể hình dung được sự thảm liệt trong hình ảnh.

Đây đâu phải là chiến tranh gì chứ?

Đây rõ ràng là một cuộc tàn sát vô cùng thê thảm.

Mà Nhân tộc trên chiến trường.

Lại là phe bị tàn sát.

Theo sự xuất hiện của những đại năng này.

Mỗi một người đều đứng trước Nhân tộc.

Mỗi một đại năng đều đang dốc toàn lực chém giết.

Đối mặt với cường địch, họ không hề sợ hãi.

Mỗi một người đều có hào khí ngút trời và sát ý vô biên.

Mỗi một người đều đang dốc toàn lực chiến đấu.

Cho dù là chết.

Họ cũng phải kéo theo vài kẻ địch đệm lưng.

Bởi vì sau lưng họ, là những Nhân tộc yếu đuối.

Sau lưng họ.

Là tịnh thổ của Nhân tộc.

Họ đang chiến đấu.

Họ đang bảo vệ Nhân tộc.

Bảo vệ ngôi nhà cuối cùng của Nhân tộc.

Nếu Nhân tộc ngã xuống.

Chỉ sợ những Nhân tộc trong hình ảnh, cuối cùng sẽ bị tàn sát sạch sẽ.

Bức tranh này thật sự quá bi tráng.

Bức tranh này, có phần giống với lúc Vô Thủy Đại Đế xuất hiện.

Đều vô cùng bi tráng và thê thảm.

Tuy nhiên, những cường giả này, dường như vẫn có chút không địch lại.

Bởi vì những đối thủ của họ thật sự quá mạnh mẽ.

Ngay cả là họ.

Cũng liên tiếp ngã xuống.

Sau đó liền binh bại như núi đổ.

Họ đang thất bại.

Dường như đã đến bờ vực sụp đổ.

Kẻ địch thật sự quá mạnh mẽ.

Số lượng kẻ địch cũng thật sự quá nhiều.

Điều này khiến họ khó có thể chống đỡ.

Tuy nhiên, mỗi một người đều cắn răng, gồng mình, liều mạng chống đỡ.

Cho dù chiến đấu đến người cuối cùng.

Họ cũng không muốn từ bỏ.

Cảnh tượng như vậy, ngay cả chúng sinh Hồng Hoang cũng có nhiều người xem đến mắt ươn ướt.

Tuy họ ngày thường cũng làm như vậy.

Nhưng để họ tận mắt chứng kiến cảnh tượng như vậy.

Cũng có chút khó có thể chịu đựng.

Đây chính là phương hướng khác nhau, cảm xúc cũng khác nhau.

Bảo bạn ăn thịt chó, bạn cảm thấy rất ngon.

Nhưng để bạn tận mắt xem quá trình giết chó.

Lại có chút tàn nhẫn.

Chính vào lúc này.

Hình ảnh trên không trung lại thay đổi.

Có một giọng nói trầm thấp truyền ra. ["Thiên cổ bao phen, lại một hồi hưng vong!"] ["Nhìn dĩ vãng, ta còn tại thế, nhắm mắt, trời liền tối, hai mắt mở, trời đất liền sáng."] ["Ta vui vẻ, Cửu Giới quang đãng, ta nổi giận, vạn tộc đều kinh, kẻ địch của ta, hoặc là đứng ra, bị ta huyết tẩy, hoặc là, sống tạm bợ qua ngày, vĩnh thế không xuất hiện!"] Giọng nói này có thể nói là cực kỳ trầm thấp.

Thậm chí không biết truyền ra từ đâu.

Nhưng chuyện kỳ lạ lại xảy ra.

Bởi vì giọng nói này trong nháy mắt liền truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Không chỉ những sinh linh trong hình ảnh.

Ngay cả người trong Hồng Hoang cũng nghe được câu nói này.

Nghe được câu nói này, chúng sinh Hồng Hoang ngẩn ra.

Sau đó liền đột nhiên hít một hơi khí lạnh.

Người này thật bá khí.

Lại có thể nói ra những lời như vậy?

Kẻ địch của hắn.

Không phải bị hắn huyết tẩy.

Thì chính là sống tạm bợ qua ngày vĩnh thế không xuất hiện?

Người này lại lợi hại đến vậy sao?

Nghĩ đến đây, nhiều đại năng không khỏi bĩu môi.

Chương 314

Bóng người này rốt cuộc ra sao, tạm thời không nói.

Chỉ là thái độ ngông cuồng này, thật sự khiến người ta không thích.

Dù sao không ai thích người ngông cuồng như vậy.

Chúng sinh Hồng Hoang tuy không thích.

Nhưng cũng ngẩng đầu quan sát.

Bởi vì hình ảnh trên không trung lại một lần nữa thay đổi.

Theo sự xuất hiện của giọng nói bá khí này.

Chiến trường vừa rồi còn vô cùng thảm liệt, tại thời khắc này lại kỳ lạ dừng lại.

Bất kể là bên giết chóc.

Hay là bên bị giết chóc.

Tại thời khắc này lại đều kỳ lạ dừng lại.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy có một bóng người xuất hiện trên chiến trường.

Bóng người này chỉ cần đứng ở đó.

Liền hình thành một phong cảnh tươi đẹp.

Như một thanh bảo kiếm vậy.

Cảnh tượng như vậy thật sự vượt ngoài sức tưởng tượng.

Chiến trường vốn sát khí ngút trời, lại tại thời khắc này kỳ lạ dừng lại.

Quả thật có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Chúng sinh Hồng Hoang, lúc này cũng nghị luận sôi nổi.

"Bóng người này chính là truyền thừa mới của Nhân tộc sao?" Mỗi một người đều lộ ra vẻ nghi hoặc.

"E là bóng người này lại là một trong những truyền thừa của Nhân tộc." "Đây dù sao cũng là thần thư do Tam Thất thánh nhân mang ra từ Thiên Cơ Lâu, chắc chắn có thần lực độc đáo." "Nhìn bóng dáng của kẻ này, dường như không yếu hơn Vô Thủy Đại Đế kia…" "Chẳng lẽ lại là một vị cái gọi là Đại Đế sao?" Mỗi một sinh linh, tại thời khắc này đều nghị luận sôi nổi.

Một lát sau.

Hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng thay đổi.

Bóng người xuất hiện trên chiến trường, cuối cùng cũng có động tác mới.

Chỉ thấy y chậm rãi tiến về phía trước.

Đối mặt với cường địch vô biên trước mặt.

Bước từng bước đi về phía trước.

Động tác của y rất nhẹ nhàng.

Cũng rất đơn giản.

Chỉ là động tác đơn giản như vậy.

Lại khiến cường địch trước mặt y từng bước lùi lại.

Trên mặt mỗi một cường địch đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Rõ ràng bọn họ đối với đại năng này cực kỳ kiêng dè.

Đại năng này chậm rãi tiến lên.

Nhẹ nhàng giơ tay.

Sau đó lại nhẹ nhàng hạ xuống.

Theo động tác của y.

Chiến trường trong hình ảnh lại đột nhiên run rẩy.

Dường như cử động của y có thần lực vô biên.

Quả thật là giơ tay, trời đất nghiêng ngả.

Hạ tay, cường địch diệt vong. ["Đại mộng ai tỉnh trước, bình sinh ta tự biết."] ["Một tay độc chiếm ba ngàn đế, hai tay đẩy ngang mười ba châu."] ["Ta, chính là chúa tể trời đất, ta, chính là ác mộng của ngươi."] ["Ta còn, Nhân tộc còn!!!"] ["Ta là, Lý Thất Dạ!!!"] Những câu nói này có thể nói là đanh thép, hữu lực.

Chúng sinh Hồng Hoang đều nghe rõ ràng.

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn trong Thiên Đình lúc này không khỏi nghiến răng nghiến lợi.

"Không thể nào." "Tuyệt đối không thể nào!" "Đại Đạo Bảo Điển lại ghi chép về hai cường giả như vậy?" "Chẳng lẽ mười vạn tám nghìn quyển Đại Đạo Bảo Điển, mỗi một quyển đều ghi chép về một cường giả như vậy sao?" Lúc này tâm thái của Đông Hoàng Thái Nhất có chút sụp đổ.

Hắn thật sự có chút khó có thể chịu đựng.

Quyển sách trước.

Ghi chép về một cường giả tên là Vô Thủy Đại Đế.

Người có được quyển sách đó, có thể nhận được truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế.

Quyển sách này.

Lại ghi chép về một cường giả tên là Lý Thất Dạ Đại Đế.

Người có được quyển sách này, có thể nhận được truyền thừa của Thất Dạ Đại Đế.

Nếu quả thật như vậy.

Thì còn ra thể thống gì?

Trong truyền thuyết, Đại Đạo Bảo Điển có mười vạn tám nghìn quyển.

Chẳng lẽ thật sự có mười vạn tám nghìn người như vậy sao?

Điều này sao có thể không khiến tâm thái của hắn sụp đổ được?

Không chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất.

Rất nhiều cường giả Yêu tộc cũng có nghi hoặc như vậy.

Hiện tại, Tam Thất thánh nhân tổng cộng đã lấy ra ba quyển Đại Đạo Bảo Điển.

Trong đó một quyển ghi chép rất nhiều danh ngôn chí lý.

Trở thành chí bảo khai sáng cho Nhân tộc.

Còn dẫn đến dị tượng trời đất vô cùng to lớn.

Tẩy rửa linh hồn của nhân loại, cũng tẩy rửa nhục thân của nhân loại.

Quyển sách thứ hai giao cho Toại Nhân Thị.

Bên trong ghi chép về truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế.

Quyển sách thứ ba này giao cho Hữu Sào Thị.

Bên trong ghi chép về truyền thừa của Thất Dạ Đại Đế… Xem ra Đại Đạo Bảo Điển quả nhiên danh bất hư truyền.

Sau này liệu có còn những truyền thừa khác không?

Rất nhiều người đều lộ ra vẻ nghi hoặc.

Mà sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn cũng có chút khó coi.

“Không thể nào, tuyệt đối không thể nào.” “Trong tay Tam Thất thánh nhân có lẽ còn có những truyền thừa khác.” “Nhưng mười vạn tám nghìn quyển Đại Đạo Bảo Điển, tuyệt đối không thể nào đều là truyền thừa của những cường giả như vậy.” Yêu Đế Đế Tuấn dứt khoát phủ nhận.

Nếu thật sự như vậy.

Thì thật sự quá kinh khủng.

Y luôn không tin sẽ có chuyện như vậy xảy ra.

Ngay lúc Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, không nói nên lời.

Đột nhiên có đại năng Yêu tộc quỳ xuống đất.

“Yêu Đế bệ hạ, Đông Hoàng bệ hạ, tiểu nhân xin chiến!” “Lần trước Vô Thủy Đại Đế kia đột nhiên ra tay, trực tiếp khiến Thiên Đình chúng ta tổn thất nặng nề.” “Bây giờ xem ra, hành động này không nghi ngờ gì là tuyên chiến với Yêu tộc ta.” “Tiểu nhân nuốt không trôi cục tức này.” “Hôm nay tiểu nhân xin chiến.” “Tin rằng Tam Thất kia là thánh nhân, sẽ không đột nhiên ra tay với tiểu nhân.” “Nhân tộc có thể ứng chiến cũng chỉ là những người bình thường mà thôi, bọn họ chắc chắn không phải là đối thủ của chúng ta.” Theo lời nói của vị đại năng này vừa dứt.

Rất nhiều đại năng đột nhiên sôi trào.

“Bệ hạ, xin chiến!!” “Bệ hạ, xin chiến!!” Các đại năng Yêu tộc ở bên cạnh lần lượt lên tiếng.

Yêu tộc bọn họ là một tồn tại vô cùng cao ngạo.

Chương 315

Sao có thể để Nhân tộc nhỏ bé tùy ý khiêu khích?

Cho dù sau lưng Nhân tộc có Tam Thất thánh nhân.

Họ cũng không cần phải sợ.

Tam Thất là thánh nhân.

Tự nhiên sẽ không dễ dàng ra tay với sinh linh bình thường.

Trong một thời gian, tiếng vang động mây trời, tiếng hô như sấm.

Đế Tuấn đứng ở nơi cao nhất của Thiên Đình.

Ánh mắt xa xăm nhìn xuống phía dưới.

Các đại năng bên dưới tuy chiến ý ngút trời.

Nhưng Yêu Đế Đế Tuấn cũng không lập tức trả lời.

Trầm tư một lát.

Mở miệng hỏi ngược lại: "Các vị, các vị cảm thấy thực lực của cái gọi là Vô Thủy Đại Đế kia như thế nào?" Nhiều đại năng Yêu tộc lập tức im lặng.

Bởi vì bọn họ đều hiểu.

Trong số họ không ai là đối thủ của Vô Thủy Đại Đế kia.

Ngay cả là Yêu Đế Đế Tuấn.

Lúc trước chống đỡ cũng rất gian nan.

Những người bên dưới trong một thời gian giữ im lặng, không thể trả lời.

Mà Bạch Trạch ở một bên lúc này lắc đầu than thở.

Sau đó liền mở miệng nói: “Quyển thần thư ghi chép về Vô Thủy Đại Đế kia quả thật cực kỳ mạnh mẽ.” “Yêu tộc bình thường là tuyệt đối không thể sánh bằng.” “Cũng không ai là đối thủ của quyển thần thư đó.” “Nhưng nói một cách nghiêm túc, đây cũng là một cơ hội.” “Dù sao lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, trong thời gian ngắn không thể phát huy được uy lực thật sự của quyển thần thư đó.” “Đến lúc đó cho dù Vô Thủy Đại Đế kia xuất hiện, e là cũng chỉ có thể miễn cưỡng phát ra mấy chiêu mà thôi, thực lực e là cũng không mạnh lắm.” “Ngoài ra, Tam Thất thánh nhân kia e là cũng sẽ không tùy tiện ra tay.” “Nếu nàng thật sự ra tay với Yêu tộc chúng ta, các thánh nhân khác cũng không phải là đồ trang trí.” “Chúng ta cần đối mặt thực sự, cũng chỉ là công kích miễn cưỡng phát ra từ thần thư ghi chép về Vô Thủy Đại Đế kia mà thôi.” Nói đến đây, trong mắt Bạch Trạch lộ ra một tia chế nhạo.

Trong truyền thuyết, Bạch Trạch trên thông thiên văn, dưới tường địa lý, không gì không biết.

Bạch Trạch tự nhiên biết tương lai của Nhân tộc.

Cũng biết tương lai của Yêu tộc.

Chỉ là y không thể tùy tiện nói lung tung.

Một khi nói ra chính là tiết lộ thiên cơ.

Còn có khả năng bị trời phạt.

Nhưng Nhân tộc khi nào nên quật khởi, y lại biết rất rõ.

Hiện tại, Nhân tộc còn lâu mới đến thời kỳ quật khởi.

Lúc này ra tay với Nhân tộc cũng sẽ không có phản phệ gì.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thấy Bạch Trạch lên tiếng, trong mắt loé lên một tia sáng kỳ dị.

Bạch Trạch lại lên tiếng ủng hộ sao?

Bạch Trạch là người trên thông thiên văn, dưới tường địa lý, thậm chí còn có thể thấu hiểu tương lai.

Ngay cả Bạch Trạch cũng đã ủng hộ.

E rằng vấn đề không lớn.

Nghĩ đến đây, Yêu Đế Đế Tuấn bất giác gật đầu.

Bạch Trạch lại một lần nữa lên tiếng.

"Thực lực tổng thể của Yêu tộc ta tự nhiên không cần phải bàn cãi." "Nhân tộc kia vĩnh viễn không thể so sánh với Vu tộc bọn chúng, cũng như Yêu tộc chúng ta." "Cho dù Nhân tộc có xuất hiện một hai nhân vật mạnh mẽ, một khi chiến tranh nổ ra, Nhân tộc vẫn không có cửa thắng." Nghe những lời này, không ít đại năng Yêu tộc đều gật đầu.

Vì cả hai bản thần thư đều lấy Yêu tộc của họ làm nền.

Điều này đối với Yêu tộc mà nói, quả thực là một sự sỉ nhục.

Bọn họ tuyệt đối không chịu đựng sự sỉ nhục như vậy, cũng tuyệt đối không thể chấp nhận.

Yêu tộc có vô số đại yêu, chưởng quản hơn nửa Hồng Hoang.

Ngoài Vu tộc ra, chưa có ai có thể tranh phong với Yêu tộc.

Cái gọi là Nhân tộc này, bọn họ trước nay chưa từng nhìn thẳng vào mắt.

Đế Tuấn suy tư hồi lâu, cuối cùng vẫn gật đầu.

"Bạch Trạch nói rất có lý, cho dù Nhân tộc nắm giữ hai bản thần thư, nhận được truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế và Thất Dạ Đại Đế, trong thời gian ngắn cũng không thể hình thành chiến lực thực sự."

“Chỉ cần bắt trọn một lưới Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị cùng các lãnh tụ khác.” “Thì Nhân tộc sẽ vĩnh viễn không có ngày ngóc đầu dậy.” “Nếu đã muốn khai chiến, vậy thì cứ lấy việc bắt giặc làm đầu.” “Chư vị cảm thấy thế nào?” Yêu Đế Đế Tuấn chậm rãi lên tiếng, nói ra suy nghĩ trong lòng mình.

Theo lời Đế Tuấn vừa dứt, đông đảo đại yêu đều nhất loạt hưởng ứng.

Nhân tộc tuy yếu ớt, nhưng số lượng lại vô cùng lớn, trải rộng khắp Hồng Hoang.

Dù có để Yêu tộc tàn sát, cũng là chuyện khá phiền phức.

Vì vậy, chẳng bằng trực tiếp chém giết lãnh tụ Nhân tộc.

Rõ ràng đây là một biện pháp cực kỳ tốt.

Đồng thời, đông đảo đại yêu còn nghĩ đến một điểm.

Nếu đã ra tay, tất nhiên phải đồ diệt sạch sẽ Nhân tộc ở cái thánh địa kia.

Nghe đồn nơi đó đã trở thành thánh địa của Nhân tộc.

Nếu đã như vậy, vậy thì san bằng cái gọi là thánh địa Nhân tộc đi, vừa hay có thể lập uy.

Về phần Tam Thất thánh nhân, Đế Tuấn chỉ cười khẩy một tiếng.

Đối phương có Tam Thất thánh nhân, chẳng lẽ Yêu tộc không có thánh nhân sao?

Yêu tộc còn có Nữ Oa nương nương nữa.

Nữ Oa nương nương đã có được cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân, nói không chừng lúc này thực lực đã sâu không lường được.

Tam Thất thánh nhân, có gì đáng sợ?

Nghĩ đến đây, Đế Tuấn liền bắt đầu bố trí.

Tuy nhiên, Đế Tuấn cũng cực kỳ cẩn thận.

Hắn cho rằng chuyện này vẫn cần phải tiến hành trong bí mật. ---------- Cho đến lúc này, hình ảnh của Thất Dạ Đại Đế trên bầu trời thánh địa Nhân tộc mới hoàn toàn tan biến.

Tự nhiên lại khiến Nhân tộc một phen reo hò.

Cả một vùng đều tràn ngập không khí vui mừng.

Lãnh tụ Nhân tộc của họ, Toại Nhân Thị, đã nhận được một bản thần thư.

Một lãnh tụ khác của Nhân tộc là Hữu Sào Thị, giờ lại nhận được thêm một bản thần thư.

Tương lai hai vị lãnh tụ này tất sẽ trở thành siêu cấp đại năng.

Nhân tộc có hy vọng quật khởi rồi.

Đây thực sự là chuyện đáng mừng đáng chúc.

Chỉ thấy Hữu Sào Thị tay cầm thần thư, cung kính cúi đầu một cái trước Tam Thất.

Sau đó, y ngạo nghễ xoay người, nhìn đám người Nhân tộc sau lưng: "Sự quật khởi của Nhân tộc, không thể dựa vào Nhân tộc Thánh Mẫu, mà phải dựa vào ngươi, ta, hắn.

Phải dựa vào tất cả chúng ta." "Nhân tộc phải tự mình cố gắng." Theo lời y vừa dứt, rất nhiều người đều trở nên hưng phấn kích động.

Từng tiếng reo hò, vào lúc này vang vọng khắp trời đất.

Bọn họ không hề sợ hãi.

Bọn họ dũng cảm tiến về phía trước.

Mỗi một bóng người đều mang vẻ mặt kiên định.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, mỗi một người Nhân tộc đều liều mạng tu luyện.

Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất có thời gian cũng sẽ chỉ điểm đôi chút.

Tam Thất chỉ tùy tiện chỉ điểm một vài phương pháp hô hấp thổ nạp, nhưng đối với Nhân tộc mà nói đã là vô thượng thần công.

Trong một thời gian, cả vùng thánh địa trở nên sôi sục.

Người người đều tu luyện.

Phong trào thượng võ vào lúc này đã hoàn toàn hình thành.

Chương 316

Các đại năng Nhân tộc đều đã nhận được truyền thừa mạnh mẽ.

Những người bình thường bọn họ cũng nhận được truyền thừa, tự nhiên không thể lãng phí cơ hội tốt như vậy.

Huống hồ Nhân tộc Thánh Mẫu còn thỉnh thoảng xuất hiện chỉ điểm.

Đối với bọn họ, đây là cơ hội ngàn năm có một.

Giữa bầu không khí sôi sục đó, thánh địa Nhân tộc cuối cùng lại đón nhận một tin vui cực lớn.

Bởi vì lại có một vị đại năng Nhân tộc khác vượt ngàn dặm xa xôi đến thánh địa.

Vị đại năng Nhân tộc này chính là một thủ lĩnh khác của Nhân tộc, Truy Y Thị.

Đây cũng là một trong những lãnh tụ của Nhân tộc, là một tồn tại cực kỳ được tôn trọng trong Nhân tộc.

Bởi vì nàng là người phát minh ra y phục trong Nhân tộc.

Khi Nhân tộc mới ra đời, vì môi trường Hồng Hoang cực kỳ khắc nghiệt, thường xuyên trời đông giá rét.

Trong môi trường vô cùng tồi tệ đó, không biết có bao nhiêu người Nhân tộc đã chết vì lạnh.

Sau đó, Truy Y Thị đã đứng ra.

Nàng dạy cho Nhân tộc dùng da thú để giữ ấm, cũng dạy cho Nhân tộc dùng lá cây để che thân.

Sau đó, nàng còn phát minh ra cách dùng sợi cây bện thành dây

thừng.

Dùng dây thừng thô để buộc da thú, lá cây, làm thắt lưng...

Dùng dây thừng mảnh có thể làm quần áo.

Từ đó, Nhân tộc có quần áo để mặc, đưa cuộc sống của con người bước vào một giai đoạn mới.

Vì vậy, mọi người vô cùng yêu mến nàng, tôn nàng làm một trong những lãnh tụ của Nhân tộc, ngang hàng với Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị.

Bây giờ vị đại năng Nhân tộc này xuất hiện ở đây, Nhân tộc nơi này tự nhiên reo hò vui mừng.

Nơi đây không hổ là thánh địa của Nhân tộc.

Hiện tại đã có ba vị lãnh tụ Nhân tộc đến đây rồi.

Đây thực sự là một chuyện đáng mừng đáng chúc.

Cùng lúc đó, Nhân tộc ở đây không khỏi trở nên sôi sục.

Hai vị đại lãnh tụ đều đã nhận được truyền thừa cực mạnh từ Thánh Mẫu.

Bây giờ vị đại lãnh tụ thứ ba xuất hiện, liệu có thể nhận được truyền thừa mới từ Thánh Mẫu không?

Tâm tư của rất nhiều người vào lúc này đều trở nên sống động.

Truy Y Thị cũng được hai vị lãnh tụ khác dẫn đến thánh điện.

Dù sao đây cũng là một lãnh tụ của Nhân tộc, có tư cách đến bái kiến Thánh Mẫu.

Nhưng lần này Thánh Mẫu không xuất hiện, mà một cơn gió thơm thổi qua, một bản thần thư từ từ bay đến, rơi vào tay Truy Y Thị.

Cùng lúc đó, có tiếng nói truyền đến: "Ngươi là lãnh tụ Nhân tộc."

“Có tư cách nhận một phần truyền thừa.” “Mong ngươi tiếp tục cố gắng, phấn đấu vì sự quật khởi của Nhân tộc.” Truy Y Thị vui mừng khôn xiết, vội vàng quỳ xuống, trịnh trọng bái lạy.

Rất lâu sau đó, mới cung kính cùng mọi người rời khỏi thánh điện.

Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị nhìn Truy Y Thị với ánh mắt nóng rực.

Bọn họ biết, bản thần thư trong tay Truy Y Thị, e rằng lại ghi lại truyền thừa của một siêu cấp đại năng.

Không biết truyền thừa này so với của bọn họ thì ai mạnh ai yếu?

Hai vị đại năng đưa Truy Y Thị đến một vùng đất cao trong sơn cốc, trịnh trọng sắp xếp ổn thỏa mọi việc.

Sau đó mới lên tiếng.

“Mọi thứ đã chuẩn bị xong.” “Tiếp theo, ngươi hãy chuẩn bị mở thần thư đi.” “Cũng để chúng ta xem xem, trong bản thần thư của ngươi, rốt cuộc ghi lại truyền thừa gì?” Truy Y Thị trịnh trọng gật đầu, nàng cũng có chút mong chờ.

Hai lần trước, chúng sinh Hồng Hoang về cơ bản đều có thể thấy rõ ràng.

Dù lúc đó nàng ở xa vạn dặm, nhưng dị tượng vô cùng hùng vĩ kia, nàng vẫn thấy rất rõ, tự nhiên khiến nàng vô cùng ngưỡng mộ.

Bây giờ cuối cùng cũng đến lượt mình, nàng đương nhiên đặc biệt căng thẳng.

Sau đó, nàng ngồi xếp bằng, hít một hơi thật sâu, rồi run rẩy mở bản thần thư ra.

Ngay khoảnh khắc bản thần thư được mở ra, lập tức có một luồng gió nhẹ từ trong sách thổi ra.

Luồng gió nhẹ này thổi lên không trung, đột nhiên hóa thành một cơn cuồng phong.

Giữa tiếng gào thét, nó thổi khắp đại địa Hồng Hoang.

Khi đông đảo đại năng Hồng Hoang cảm nhận được cơn cuồng phong này, sắc mặt đều đại biến.

Bởi vì tất cả mọi người đều cảm nhận được một luồng khí tức khó tả từ trong cơn cuồng phong.

Luồng khí tức này dường như có chút xa lạ, phảng phất không hợp với thế giới Hồng Hoang.

Khi gió nhẹ thổi khắp đại địa, tất cả mọi người đều biến sắc.

Lại là trò ma quỷ gì mà Nhân tộc bày ra đây?

Nhân tộc yếu đuối như lũ kiến hôi kia, lại có thể bày ra nhiều trò ma quỷ như vậy?

Vô số đại năng đều ngẩng đầu quan sát.

Chỉ thấy ở tận cùng trời đất, một cột sáng thông thiên triệt địa dần dần xuất hiện.

Cột sáng này lúc đầu cực kỳ nhỏ yếu, nhưng chỉ trong nháy mắt, nó đã trở nên vô cùng to lớn.

Không khác gì hai lần dị tượng trước đó, đều hình thành siêu cấp quang trụ.

Dáng vẻ thông thiên triệt địa kia, một lần nữa làm kinh ngạc chúng sinh Hồng Hoang.

Tất cả mọi người đều biến sắc.

"Lại có người nhận được truyền thừa của Tam Thất thánh nhân sao?" "Nhân tộc rốt cuộc có gì tốt?" "Yếu đuối như kiến hôi, lại được

Tam Thất thánh nhân coi trọng như vậy?" "Xem ra những gì Tam Thất thánh nhân nói không hề sai." "Lúc đó Tam Thất đã nói, Nhân tộc có bà ta bao bọc." "Bây giờ lại lấy ra nhiều lợi ích như vậy để dạy dỗ Nhân tộc, truyền thừa cho Nhân tộc, thật đáng ghen tị." "Cứ xem đã." "Vu Yêu hai tộc sẽ không để Nhân tộc quật khởi như vậy đâu." "E rằng sắp có trò hay để xem rồi." "Vu Yêu hai tộc vốn đã là kẻ thù, bây giờ lại thêm Nhân tộc sắp quật khởi." "Lượng kiếp này thật náo nhiệt a..." Đông đảo đại năng Hồng Hoang nhìn cột sáng trên trời, bàn tán xôn xao.

Rất lâu sau đó, dị tượng bồng bột và hùng vĩ vô tận trên bầu trời cuối cùng cũng tan biến.

Giờ phút này không chỉ có Nhân tộc, mà vạn tộc Hồng Hoang cũng trở nên kích động.

Truyền thừa thứ ba của Nhân tộc cuối cùng cũng sắp xuất hiện sao?

Truyền thừa thứ ba rốt cuộc là gì?

Trong chốc lát, cả Hồng Hoang đều trở nên yên tĩnh.

Mọi người đều ngước mắt nhìn trời.

Trên không trung có một bóng ảo mờ nhạt, không ngừng biến hóa.

Cùng lúc đó, một giọng nói khổng lồ vang vọng khắp nơi. ["Trải nghìn kiếp vạn hiểm, dẫu hồn phi phách tán, linh thức ta vẫn còn."] ["Chiến trăm kiếp luân hồi, dẫu lục đạo vô thường, ta vẫn trường sinh."] ["Trời đã mất Đạo, hà tất phải phụng thiên???"] Bóng người thật sự còn chưa xuất hiện, nhưng giọng nói vô cùng hùng vĩ và mạnh mẽ kia đã gầm thét trên không trung.

Nghe những lời này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen xôn xao.

Không ngờ lại là một người ngông cuồng vô tận.

Điều này thực sự ngoài sức tưởng tượng.

Ba truyền thừa của Nhân tộc, một cái ngông cuồng hơn một cái, một cái điên cuồng hơn một cái.

Thật sự khiến chúng sinh Hồng Hoang được mở rộng tầm mắt.

Người này lại dám gào thét với trời sao? ["Trời đã mất Đạo, hà tất phải phụng thiên?"] Lời này cũng quá ngông cuồng rồi đi?

Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này, không khỏi thì thầm bàn tán. ["Đạo đã chết, Ma phải sinh!"] Theo câu nói đầy sát khí ngút trời này, cuối cùng cũng có một bóng người xuất hiện.

Chỉ là khóe mắt của bóng người này đẫm lệ, đứng đó gầm thét điên cuồng.

Khí tức trên người vừa quỷ dị vừa huyền ảo, khác biệt với hai truyền thừa còn lại.

Khung cảnh trên không trung cũng cực kỳ quái dị.

Bởi vì đứng trước mặt y không phải là cái gọi là Yêu tộc, cũng không phải là cường địch, cũng không phải chủng tộc nào khác.

Bởi vì vạn tộc đều đứng sau lưng y, phảng phất như y là tồn tại bảo vệ vạn tộc.

Vạn tộc đứng sau lưng y, so với y, nhỏ bé như hạt bụi.

Mà bóng người này đối mặt, lại là bầu trời biến ảo phong vân.

Chương 317

Bởi vì cường địch mà y đối mặt, chính là Thiên Đạo.

Cũng có thể nói, là Trời đã mất Đạo.

Khi chúng sinh Hồng Hoang nhìn rõ cảnh này, lập tức một phen xôn xao.

Sắc mặt nhiều người trở nên tái nhợt vô cùng.

Dù sao thì hình ảnh này đối với họ quá mức kinh hãi.

"Bóng người này, chính là truyền thừa thứ ba của Nhân tộc sao?" "Bóng người này định làm gì?" "Hắn lại ngông cuồng như vậy?

Hắn lại muốn chiến với Trời?" "Không thể nào, tuyệt đối không thể nào, người này lại có khí phách đến thế!

Sinh linh bình thường sao có thể có gan lớn như vậy?" Rất nhiều đại năng lúc này không thể không lẩm bẩm một mình?

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, có người thậm chí đã thất hồn lạc phách.

Khung cảnh như vậy thực sự quá chấn động.

Khí phách như vậy, hành động như vậy, thật sự là hám thiên động địa.

Đừng nói là Nhân tộc, dù là Yêu tộc và Vu tộc, cũng không dám dễ dàng khiêu khích Thiên Đạo như vậy.

Bởi vì trước mặt Thiên Đạo, dù là Vu Yêu hai tộc bọn họ, cũng chỉ như kiến hôi.

Họ chưa bao giờ nghĩ rằng, lại có người cầm trường kiếm nghịch thiên mà chiến.

Người này tay cầm trường kiếm, đối mặt với thương khung, không chút sợ hãi.

Bóng người trong hình ảnh vẫn đang gầm thét điên cuồng. [“Tướng do tâm sinh, ma do tâm chủng.

Thế nào là thần tính?

Thế nào là ma tính?

Tất cả đều là nhân tính!

Thành thần hay thành ma, đều do một niệm của ta!!!”] [“Nghìn trùng kiếp, trăm đời nạn, hằng cổ xa xăm, trong một cái búng tay.”] [“Thân bất tử, hồn bất diệt, chấn động cổ kim, vô nhân địch nổi!!!”] Bóng người trong hình ảnh, vẫn đang điên cuồng gầm thét.

Chỉ là giữa tiếng gầm thét, y cũng không ngừng đổ máu.

Dù sao Thiên Đạo cũng quá mạnh mẽ, chỉ sợ hơi bất cẩn là thân tử đạo tiêu.

Thế nhưng y vẫn không lùi lại nửa bước, bởi vì y có lý do không thể lùi.

Bầu trời trong hình ảnh rõ ràng đã sấm sét nổi giận, năng lượng vô tận liên tục giáng xuống, các loại thiên phạt cuồng oanh loạn tạc.

Không gian đó rõ ràng đã trở thành luyện ngục thiên phạt.

Hình ảnh không ngừng biến hóa, khiến chúng sinh Hồng Hoang xem mà kinh hồn bạt vía.

Bởi vì sự hưng vong của chúng sinh trong hình ảnh, chỉ do một mình y quyết định.

Y thắng, chúng sinh đều sống... y bại, chúng sinh đều diệt...

Cảnh tượng này thực sự quá chấn động lòng người.

Thiên Đạo trong hình ảnh dường như cũng vô cùng tức giận.

Ngay lúc sau, bóng người đó gào thét điên cuồng, nghịch thiên mà lên. ["Đợi đến khi âm dương nghịch loạn, ta sẽ lấy máu ma nhuộm trời xanh!!!"] Ngay thời khắc mấu chốt, hình ảnh trên không trung kết thúc, không còn một chút hình ảnh nào nữa.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang lại rất lâu vẫn chưa phản ứng lại.

Mỗi người đều im lặng hồi lâu.

Thủ đoạn của người trong hình ảnh, khí phách của người đó, đều khắc sâu vào tâm linh họ.

Thực sự là hào khí ngất trời, khí thế ngút thiên.

Đặc biệt là câu nói cuối cùng, không biết đã chạm đến trái tim bao nhiêu người, khiến họ nhiệt huyết sôi trào không thôi. ["Đợi đến khi âm dương nghịch loạn, ta sẽ lấy máu ma nhuộm trời xanh!!!"] Câu nói này thực sự quá khí phách, khiến chúng sinh cảm xúc sâu sắc.

Người này là ai?

Truyền thừa này của Nhân tộc không hề đơn giản.

Thậm chí có thể nói là một tồn tại ngoài sức tưởng tượng.

Dường như còn bá khí hơn hai truyền thừa trước đó.

Mặc dù luận về uy lực thực sự, chưa chắc đã mạnh hơn hai vị Đại Đế trước, nhưng về độ bá khí, dường như có phần nhỉnh hơn.

Chúng sinh Hồng Hoang, vào lúc này không khỏi tán thưởng.

"Đại Đạo Bảo Điển, không hổ là Đại Đạo Bảo Điển, lại ghi lại nhân vật mạnh mẽ như vậy." "Tuy biết rõ người này là giả, nhưng vẫn khiến người ta khâm phục không thôi." Trong ánh mắt mỗi người đều lộ ra vẻ kính trọng.

Đó là sự kính trọng đối với anh hùng hào kiệt.

Nhân vật như vậy xứng đáng được mọi người công nhận.

Mà Truy Y Thị trong sơn cốc thần bí của thánh địa Nhân tộc lúc này cũng lẩm bẩm: "Đợi đến khi âm dương nghịch loạn, ta sẽ lấy máu ma nhuộm trời xanh!!!" Thật là một câu nói bá khí, cũng thật là một câu nói bi tráng.

"Đây chính là truyền thừa ta sẽ nhận được sao?" Truy Y Thị lẩm bẩm, trong mắt có chút mê hoặc, lại có chút hướng tới.

"Đây là muốn ta nhập ma sao?" Sau đó, đôi mắt nàng cũng khôi phục lại vẻ trong sáng.

"Vì tương lai của Nhân tộc, cho dù nhập ma thì có sao đâu?" Đúng như lời trong truyền thừa đã nói: "Tướng do tâm sinh, ma do tâm chủng, thế nào là thần tính?

Thế nào là ma tính?

Chẳng qua đều là nhân tính mà thôi!!!" "Vì Nhân tộc mà nhập ma thì có sao đâu?" "Đợi đến khi âm dương nghịch loạn, ta sẽ lấy máu ma nhuộm trời xanh..." Sau khi nghĩ thông suốt, khí tức trên người Truy Y Thị đại biến.

Khí tức trung chính bình hòa, lại trở nên vô cùng sắc bén.

Sau đó nàng đứng thẳng dậy.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị ở bên cạnh, đều cúi đầu hành lễ với nàng: "Chúc mừng, chúc mừng!!" "Đồng hỷ!" Truyền thừa như vậy, khiến Truy Y Thị rất hài lòng.

Tiếp theo nàng sẽ bế quan, nghiên cứu kỹ lưỡng nguồn sức mạnh này, cố gắng nắm giữ nó trong tay càng sớm càng tốt. --------- Lúc này trong lãnh thổ Vu tộc.

Vô số Đại Vu rơi vào trầm mặc.

"Người này thật đúng là khí thế ngút trời." "Lại dám chiến đấu cả với Thiên Đạo, thực sự ngoài sức tưởng tượng." "Đại năng như vậy nếu là người của Vu tộc ta thì tốt biết mấy." "Người này thực sự hợp khẩu vị của Vu tộc ta." Rất nhiều người vào lúc này bàn tán xôn xao.

Lời này vừa nói ra, lại không có một ai phản bác.

Bởi vì người Vu tộc coi trọng nhất chính là khí thế.

Có thể không địch lại, nhưng không thể không có khí thế.

Người Vu tộc nếu mất đi khí thế, thì cũng không còn xa thất bại.

Bây giờ nhìn thấy người có khí thế ngút trời, Vu tộc tự nhiên khá thích.

Mà mấy vị Tổ Vu trong nội bộ cũng có chút trầm mặc.

"Truyền thừa này không đơn giản a..." "Nói không chừng Nhân tộc thật sự có thể dựa vào những truyền thừa này mà quật khởi." Theo lời của Đế Giang, mấy vị Tổ Vu khác đều gật đầu.

Nhân tộc có thể nhận được truyền thừa như vậy, rõ ràng là đã có được nhân quả lớn lao.

Bây giờ có Tam Thất thánh nhân đứng sau Nhân tộc.

Ngoài ra, Thiên Cơ Lâu thần bí khó lường kia, cũng đang đứng sau Nhân tộc.

Điều này có nghĩa là gì?

Điều này có nghĩa là Nhân tộc thật sự sắp quật khởi.

Nếu Nhân tộc quật khởi, Vu tộc chẳng phải sẽ là người đứng mũi chịu sào sao?

Sắc mặt Đế Giang có chút khó coi.

“Phái vài thám tử, chú ý nhiều hơn đến Nhân tộc đi.” “Những kẻ bên Yêu tộc đều là đồ nóng tính.” “E rằng Yêu tộc sẽ ra tay, đến lúc đó, chúng ta cũng xen vào một chút.” “Vâng!!!” Lời của Tổ Vu Đế Giang vừa dứt, đã có Đại Vu nhận lệnh.

Các Tổ Vu khác cũng không phản bác.

Dù sao quyết định này của đại ca đã rất bình tĩnh.

Dù sao Vu tộc cũng đã tàn sát rất nhiều nhân loại.

Mặc dù họ bị ép luyện chế Trảm Yêu Kiếm, mục đích chính là để đối phó với Đồ Vu Kiếm của Yêu tộc, nhưng tàn sát Nhân tộc là sự thật không thể chối cãi, gây ra vô số thảm án máu chảy thành sông.

Nếu Nhân tộc thật sự quật khởi, tất nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Vu tộc bọn họ.

Chương 318

Yêu tộc ra tay với Nhân tộc, Vu tộc cũng không thể khoanh tay đứng nhìn. --------- Mà Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trên thiên đình, sắc mặt cũng có chút khó coi.

Bởi vì Nhân tộc lại thật sự xuất hiện truyền thừa thứ ba.

Hơn nữa truyền thừa này quả thực mạnh đến mức vô lý, thậm chí có phần ngoài sức tưởng tượng, lại dám tác chiến với Thiên Đạo.

Điều này ở Hồng Hoang quả thực là không dám nghĩ tới.

Đông Hoàng Thái Nhất ở bên cạnh, sắc mặt có chút kinh nghi bất định.

"Đại huynh, nếu Nhân tộc nhận được truyền thừa như vậy, Yêu tộc chúng ta chẳng phải sẽ không có ngày ngóc đầu lên sao?" Bởi vì Đông Hoàng Thái Nhất cảm nhận được sự uy hiếp đủ lớn từ trong hình ảnh.

Yêu Đế Đế Tuấn thì bình tĩnh hơn một chút.

Chỉ thấy hắn trầm tư một lát, rồi lắc đầu.

"Chuyện này ngươi cũng không cần suy nghĩ quá nhiều." "Cái gọi là Thiên Đạo trong hình ảnh và Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang, quả thực không thể đánh đồng." "Truyền thừa này tuy không đơn giản, nhưng đặt ở Hồng Hoang mà nói, lại không khủng bố đến mức đó." Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hơi sững sờ.

Sau đó cẩn thận nhớ lại, quả thực là như vậy.

Cái gọi là Thiên Đạo trong hình ảnh và Thiên Đạo Hồng Hoang, rõ ràng không thể đánh đồng, gần như có thể nói là không có tính so sánh.

Hình ảnh đó tuy trông vô cùng hù dọa, nhưng đặt ở Hồng Hoang lại chưa chắc đã như vậy.

Đông Hoàng Thái Nhất lúc này mới thở phào một hơi.

"Suýt chút nữa bị hình ảnh này lừa gạt..." --------- Ngay lúc Vu Yêu hai tộc đang kinh nghi bất định.

Trong Tử Tiêu Cung chí cao vô thượng, lại tụ tập mấy bóng người.

Mấy bóng người này là phân thân của các Thánh nhân.

Lúc này họ lại tụ tập ở Tử Tiêu Cung.

Mặc dù họ tụ tập ở đây, nhưng lại không ai mở lời trước, nhất thời rơi vào trầm mặc.

Mọi người đều mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, như thể chuyện không liên quan đến mình.

Thông Thiên giáo chủ là người nóng tính, y có chút ngồi không yên.

Ánh mắt y nhẹ nhàng lướt qua mặt mấy vị Thánh nhân, cuối cùng dừng lại trên người Nữ Oa nương nương.

Nhìn khuôn mặt vô cùng tinh xảo yêu diễm của Nữ Oa nương nương, trong mắt y lóe lên tinh quang.

Nữ Oa này gần đây thay đổi rất lớn a...

Mặc dù trở nên lạnh lùng hơn vài phần... nhưng hình như còn tinh xảo hơn trước... cũng xinh đẹp hơn trước...

Chẳng trách chủ nhân Thiên Cơ Lâu kia lại làm ra chuyện như vậy.

Thông Thiên thánh nhân cười hắc hắc, nụ cười dường như có một

ý vị khó tả.

Nữ Oa lúc này ngẩng đầu lên, liếc nhìn Thông Thiên bên cạnh.

Ánh mắt nhàn nhạt lướt qua, rồi thu lại.

Chỉ một cái liếc mắt đó, đã khiến Thông Thiên giáo chủ cảm nhận được một luồng khí lạnh, da gà da vịt đều nổi lên.

Đồng tử Thông Thiên giáo chủ co rút lại.

Bởi vì y đã cảm nhận được một luồng uy hiếp nồng đậm từ cái nhìn của Nữ Oa.

Dù là huynh trưởng của y, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chưa từng cho y cảm giác như vậy.

Bây giờ Nữ Oa lại cho y cảm giác đó, thật đúng là có chút quỷ dị.

Xem ra cơ duyên mà Nữ Oa nhận được thật sự không đơn giản.

Bởi vì y đã cảm nhận được, Nữ Oa tiến bộ thực sự rất lớn.

Luận về pháp lực bản thân, nói không chừng còn trên cả chính mình.

Nghĩ đến đây, đồng tử Thông Thiên giáo chủ lại co rút.

Nữ Oa tiến cảnh thực sự thần tốc.

Bây giờ trong sáu người họ, nhục thân mạnh nhất chính là Nữ Oa.

Nếu pháp lực của Nữ Oa cũng đi trước sáu người họ, vậy thì thật sự có trò hay để xem rồi.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên giáo chủ nhếch miệng cười hắc hắc.

Y càng ngày càng cảm thấy chuyện này thú vị.

Dù Nữ Oa có mạnh hơn nữa, y cũng không sợ.

Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay, ngoài lão sư Hồng Quân Đạo Tổ ra, y

không sợ ai cả.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên giáo chủ lại nhìn sang Chuẩn Đề thánh nhân ở bên cạnh.

E rằng tên tiện nhân này còn đang nghĩ đến việc đánh bại Nữ Oa lần nữa, tìm lại thể diện?

E rằng tên tiện nhân này vĩnh viễn không có cơ hội rồi.

Trong một niệm, Thông Thiên giáo chủ lóe lên vô số ý nghĩ.

Sau đó liền mở miệng: "Thật không ngờ Tam Thất thánh nhân lại lấy ra nhiều truyền thừa như vậy, thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng." "Dường như Tam Thất thánh nhân thật sự muốn chơi lớn." Thông Thiên thánh nhân hơi dừng lại một lát, sau đó lại mở miệng: "Nếu Nhân tộc nhận được những truyền thừa đó, chỉ e Hồng Hoang lại thêm mấy vị đại năng Chuẩn Thánh a..." "Có những đại năng Chuẩn Thánh này, e rằng có thể khuấy động một phen phong vân." "E rằng mấy vị đó, dù là trong giới Chuẩn Thánh, cũng là mấy người đứng đầu." Thông Thiên giáo chủ nói xong những lời này, liền im lặng không nói nữa, yên lặng chờ đợi phản ứng của mấy người còn lại.

Hồi lâu sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn ngồi ở bên kia, lại hiếm thấy gật đầu, tỏ vẻ tán đồng lời của Thông Thiên giáo chủ.

Lần này, hai người họ lại hiếm thấy không có bất đồng, ý kiến lại đạt được sự thống nhất.

Thái Thượng Lão Tử ngồi một bên vẫn luôn im lặng ít nói, bỗng ngẩng đầu lên, nhìn mấy người có mặt, đột nhiên mở miệng.

"Nếu Nhân tộc thật sự quật khởi, chỉ e cục diện thế giới Hồng Hoang sẽ có thay đổi a..." "Thậm chí còn ảnh hưởng đến hướng đi của thế giới Hồng Hoang... cũng không biết chuyện này là phúc hay

họa.” “Dù sao thì điều này không giống với hướng đi mà chúng ta dự đoán.” Lời này vừa ra, mấy vị Thánh nhân khác trong Tử Tiêu Cung đều gật đầu.

Nhân tộc nếu dị quân đột khởi, chỉ e hướng đi tương lai của Hồng Hoang, thật sự khó nắm bắt.

Ngay lúc này, Tiếp Dẫn thánh nhân ở phương Tây, khẽ thở dài.

“Thế giới Hồng Hoang vốn đã vô cùng hỗn loạn.” “Bây giờ Nhân tộc dị quân đột khởi, lại thêm mấy phần biến số, Nhân tộc không nên quật khởi, cục diện thế giới Hồng Hoang cũng nên ổn định lại.” Nói xong, lại là một tiếng thở dài.

Tiếng thở dài này ẩn chứa rất nhiều ý vị khó tả.

Một khuôn mặt khổ qua càng trở nên khổ sở đến cực điểm.

Một lát sau, Tiếp Dẫn thánh nhân lại mở miệng: “Nhưng ta quan sát Nhân tộc, dường như có mấy vị hữu duyên với Tây phương giáo của ta.” “Hay là ta đi một chuyến, độ hóa những người Nhân tộc này thì sao?” “Không biết ý của các vị sư huynh đệ thế nào?

Tiếp Dẫn đi chuyến này, ít nhất cũng phải để mấy kẻ nhận được truyền thừa kia biết sai mà sửa.” “Chính gọi là biển khổ vô biên, quay đầu là bờ.” “Nếu để họ tùy ý làm càn, thay đổi tiến trình Hồng Hoang, ngược lại không tốt.” Lời của Tiếp Dẫn thánh nhân vừa dứt, Chuẩn Đề thánh nhân ở bên kia liền gật đầu tán đồng.

“Tiếp Dẫn sư huynh quả thực là đại từ đại bi.” “Nguyện ý đi độ mấy vị đó vào cửa Không, quả thực là đại thiện.” Hai vị Thánh nhân phương Tây, một người xướng một người họa, phảng phất như nói vè, liền muốn đi độ hóa mấy vị Nhân tộc kia.

Mấy vị Thánh nhân khác nghe thấy lời này, không khỏi lộ ra vẻ khinh bỉ.

Chuẩn Đề thánh nhân và Tiếp Dẫn thánh nhân hai người rốt cuộc là loại hàng gì?

Bọn họ đều lòng dạ biết rõ, chỉ là không muốn nói toạc ra mà thôi.

Không ngờ bây giờ hai tên này lại càng ngày càng quá đáng.

Mặc dù họ nể tình, không muốn nói toạc chuyện này, nhưng trong mắt họ, lại đều lộ ra vẻ khinh thường.

Rõ ràng là thèm muốn truyền thừa mà người ta nhận được, miệng lại nói những lời đường hoàng như vậy.

Thật đáng buồn lại đáng thương.

Ngay lúc này, Nữ Oa nương nương ngẩng đầu liếc nhìn Tây phương nhị thánh một cái, sau đó liền lộ ra một nụ cười lạnh.

"Hai người các ngươi thật sự dám đi à?" "Đi làm gì?

Đi để mất mặt sao?" "Các ngươi sẽ không quên con tiện nhân Tam Thất đó chứ?" "Phải biết con tiện nhân Tam Thất đó còn ở đó, các ngươi nếu muốn đi thì cứ đi đi." "Cẩn thận bị Tam Thất thánh nhân đánh cho các ngươi phọt cả phân ra ngoài." Lời này của Nữ Oa nương nương nói cực kỳ thô lỗ, ý vị châm chọc cũng cực kỳ rõ ràng.

Nhưng ai bảo hai người phương Tây chọc phải bà ta chứ?

Nói xong câu đó, sau đó liền lộ ra một nụ cười lạnh.

Hai tên tiện nhân phương Tây này thật đúng là bị mỡ heo che mắt, muốn đến chỗ Nhân tộc để mất mặt sao?

Lời này của Nữ Oa vừa ra, Chuẩn Đề thánh nhân và Tiếp Dẫn thánh nhân, lập tức sững sờ, trên mặt nổi giận.

Nữ Oa nương nương lại dám coi thường hai người họ như vậy?

Hai người không khỏi phẫn nộ nhìn chằm chằm Nữ Oa, muốn nói

gì đó, nhưng cuối cùng không nói ra được.

Trước mặt mấy vị Thánh nhân phương Đông, quyền phát ngôn của hai người họ quả thực rất nhỏ.

Chương 319

Sau đó liền cảm thấy có chút xấu hổ.

Họ thật sự đã quên mất chuyện này.

Bây giờ Tam Thất thánh nhân đó, đã trở thành Thánh Mẫu mới của nhân loại, hiện đang sống trong thánh địa Nhân tộc.

Hai người họ nếu thật sự đi, chẳng phải là đâm đầu vào họng súng sao?

Như vậy, hai người họ thật sự không dám đi.

Tam Thất tuyệt không phải là Thánh nhân bình thường đơn giản như vậy.

Pháp bảo trong tay bà ta cực kỳ mạnh mẽ.

Ngoài ra, gần như có thể nói bà ta là người phát ngôn bên ngoài của Thiên Cơ Lâu.

Ngay cả Nữ Oa, Tam Thất thánh nhân cũng dám đối đầu thẳng thừng, khiến Nữ Oa nương nương mấy lần chịu thiệt trước mặt Tam Thất thánh nhân.

Người như vậy sao có thể đơn giản được?

Chuẩn Đề thánh nhân cười gượng một tiếng, sau đó liền im lặng không nói nữa.

Mấy người nhìn thấy bộ dạng này của Chuẩn Đề thánh nhân, sau đó liền lộ ra một tia chế giễu.

Mặt của tên này thật sự dày đến cực hạn.

Mong rằng tên này sẽ không làm ra chuyện mất mặt Thánh nhân.

Nhất thời mọi người lại rơi vào trầm mặc.

Bởi vì tất cả mọi người đều hiểu rõ đại thế Hồng Hoang rốt cuộc là như thế nào.

Hiện tại là Vu Yêu lượng kiếp, là Vu tộc và Yêu tộc tranh đấu.

Đợi Vu Yêu đại kiếp kết thúc, mới đến lượt Nhân tộc quật khởi.

Nhân tộc quả thực nên quật khởi, bởi vì Nhân tộc từ khi sinh ra đã có khí vận vô tận.

Nhân tộc quật khởi quả thực là thuận theo đại thế.

Nhưng rõ ràng thời cơ không đúng.

Hiện tại vẫn đang trong Vu Yêu lượng kiếp, Vu tộc và Yêu tộc rõ ràng vẫn đang ở thời kỳ đỉnh cao.

Nhân tộc nếu dưới sự trợ giúp của Tam Thất thánh nhân mà đột nhiên quật khởi, chẳng phải là hoàn toàn phá vỡ nhịp điệu Hồng Hoang sao?

Nếu Nhân tộc thật sự bây giờ đã quật khởi, vậy thì cũng quá sớm rồi?

Rõ ràng thời gian là không đúng.

Lần này, e rằng thật sự có khả năng phá vỡ tiến trình Hồng Hoang.

Nhất thời tất cả mọi người đều quay đầu lại, cung kính nhìn Hồng Quân Đạo Tổ.

Bọn họ muốn nghe xem quan điểm của Hồng Quân Đạo Tổ như thế nào?

Hồng Quân Đạo Tổ ngồi ở vị trí cao nhất lại không có biểu cảm gì, vẫn luôn nhắm mắt trầm tư.

Mãi đến rất lâu sau đó, mới mở mắt ra, ánh mắt lướt qua mấy vị

đệ tử có mặt, sau đó mới thản nhiên mở miệng.

"Đại thế Hồng Hoang vẫn như cũ." Nghe thấy lời này, mấy vị đệ tử không khỏi lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

Nói cách khác, tiến trình Hồng Hoang không có kết thúc sao?

Nhưng bây giờ Nhân tộc có dấu hiệu quật khởi là sao?

Hồng Quân Đạo Tổ nói xong câu đó, trầm mặc một lát, lại nói tiếp: "Đại thế tuy vẫn như cũ, nhưng thời cơ chưa đến." Hồng Quân Đạo Tổ nói xong những lời này, cũng lại im lặng không nói nữa.

Cả người vào lúc này cũng tỏ ra có chút bình tĩnh, như thể chuyện không liên quan đến mình.

Nhưng mấy vị đại năng có mặt, lại đều hiểu rõ ý của Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ nói thời cơ không đúng, nói cách khác, ngài muốn Hồng Hoang đi theo nhịp điệu ban đầu.

Nhân tộc nếu thật sự vào lúc này quật khởi, vậy thì cần phải trấn áp.

Vào thời cơ này cần phải trấn áp sự quật khởi của Nhân tộc.

Mấy vị Thánh nhân sau khi nghĩ thông suốt, không khỏi nhếch miệng.

Xem ra thế giới Hồng Hoang thật sự sắp loạn rồi.

Ít nhất lại sẽ nổi lên một phen gió tanh mưa máu.

Mà Nhân tộc, e rằng lại phải đối mặt với một vòng tàn sát mới.

Có Tam Thất thánh nhân đứng sau Nhân tộc thì đã sao?

Dù sao song quyền nan địch tứ thủ, quả bất địch chúng.

Phe của họ có tới sáu vị Thánh nhân, ngoài ra còn có Hồng Quân

Đạo Tổ.

Chuyện này tất nhiên không đơn giản như tưởng tượng.

Mấy vị Thánh nhân không khỏi có những suy tính riêng.

Chuyện này có lẽ căn bản không cần họ ra tay, vì còn có Vu Yêu hai tộc.

Căn bản không cần họ, các Thánh nhân ra tay.

Đến lúc đó Vu Yêu hai tộc tự nhiên sẽ ra tay.

Nghĩ đến đây, mấy vị Thánh nhân liền quyết định tĩnh quan kỳ biến, xem sự tình phát triển thế nào rồi nói sau.

Mà lúc này trong mắt Nữ Oa nương nương lại lộ ra một tia quỷ dị.

Sự việc thuận lợi ngoài sức tưởng tượng.

Căn bản không cần bà ta đi xúi giục các Thánh nhân khác, Hồng Quân Đạo Tổ đã thay bà ta lên tiếng.

Nhân tộc quật khởi cần trấn áp.

Nghĩ đến đây, Nữ Oa nương nương không khỏi cười lạnh.

Tam Thất... xem sau này ngươi làm thế nào.

Những cơ duyên của Nhân tộc đó sẽ thuộc về ta... cơ duyên của ngươi cũng sẽ thuộc về ta... sau khi giết ngươi, ta xem gã đàn ông đó có phát điên không...

Bà ta chính là muốn gã đàn ông đó sống không bằng chết. ----------
Mà lúc này trong thiên đình, rất nhiều đại yêu, đều tụ tập lại, chính là vì chuyện của Nhân tộc.

Rất nhiều người đều ngẩng đầu trông ngóng, chờ đợi mệnh lệnh của Yêu Đế Đế Tuấn.

Đế Tuấn ánh mắt chuyển động, nhìn xuống một đám siêu cấp đại yêu bên dưới, ánh mắt lạnh lùng, một cỗ khí thế vô song tuôn ra.

Hồi lâu sau, Đế Tuấn đột nhiên mở miệng hỏi: "Vu tộc hiện tại động tĩnh thế nào?" Lúc này có đại yêu bên cạnh tiến lên: "Khải bẩm Yêu Đế, Vu tộc không có động tĩnh gì lớn." "Gần đây hình như cũng không có ý định khai chiến với Yêu tộc chúng ta." "E rằng đang quan sát động tĩnh của chúng ta." Lời này vừa ra, đông đảo đại yêu Yêu tộc liền không kiềm chế được khí tức trên người, vừa bộc phát khí tức bản thân, vừa chửi ầm lên.

"Thật không ngờ Vu tộc lại không biết xấu hổ như vậy." "Nhân tộc nếu thật sự quật khởi, đứng mũi chịu sào chính là Vu tộc bọn chúng." "Vu tộc bọn chúng lại không chuẩn bị động thủ?

Ngược lại còn nhìn chằm chằm Yêu tộc chúng ta?" "Vu tộc từ khi nào lại biến thành rùa rụt cổ vậy?" Rất nhiều đại năng Yêu tộc vào lúc này đều chửi ầm lên, trong mắt họ đều là lửa giận.

Bạch Trạch ở bên cạnh thì lắc đầu.

"Vu tộc sở dĩ như vậy, cũng là có nguyên nhân." "Bởi vì số lượng Nhân tộc mà họ săn giết ít hơn chúng ta rất nhiều." "Trong nhận thức của họ, cho dù Nhân tộc quật khởi, mục tiêu hàng đầu cũng sẽ là Yêu tộc chúng ta." "Vì vậy, họ mới co tay co chân, họ đang chờ Yêu tộc chúng ta xung đột với Nhân tộc trước." "Để thử xem Nhân tộc rốt cuộc còn có con bài tẩy nào khác không." Lời của Bạch Trạch vừa dứt, rất nhiều đại yêu hơi sững sờ, sau đó lại là một trận chửi ầm lên.

Vu tộc thực sự có chút không biết xấu hổ, lại để Yêu tộc bọn họ ra trận đầu.

Thật vô cùng đáng ghét.

Như vậy, rất nhiều đại năng Yêu tộc lại có chút do dự.

Yêu tộc rốt cuộc có nên đi đầu xung đột với Nhân tộc không?

Nếu thật sự xung đột với Nhân tộc, chẳng phải là để Vu tộc kia được lợi không công sao?

Dù họ có không vui thế nào, họ cũng chỉ có thể chờ đợi quyết sách của Yêu Đế Đế Tuấn, dù sao không ai trong số họ có thể làm chủ.

Yêu Đế Đế Tuấn trầm tư hồi lâu, cuối cùng mới mở miệng hỏi.

"Nhân tộc hiện tại rốt cuộc là tình hình thế nào?" Nghe Yêu Đế Đế Tuấn hỏi, rất nhiều người vào lúc này rơi vào trầm mặc.

Vấn đề này thật không dễ trả lời.

Hồi lâu sau, Bạch Trạch, người được coi là trí nang của Yêu tộc, mới mở miệng trả lời: "Nếu nói trước đây, Nhân tộc tự nhiên là vô cùng yếu ớt, gần như không lọt vào mắt xanh của Yêu tộc ta." Đông đảo đại năng Yêu tộc nghe thấy lời này, đều gật đầu.

Quả thực là như vậy.

Chương 320

Đừng nói là những đại năng như họ, dù là một số Yêu tộc bình thường, cũng có thể chém giết một mảng lớn Nhân tộc.

Bạch Trạch nói không sai chút nào.

Một lát sau, Bạch Trạch lại nói: "Hiện nay, Nhân tộc đã nhận được truyền thừa của Tam Thất thánh nhân, khí thế như hồng, sinh ra rất nhiều nhân kiệt." "Đây cũng là một trong những nguyên nhân Vu tộc quan sát." "Nhưng tục ngữ có câu, khi tuyết lở, không có bông tuyết nào là vô tội." "Điều này có nghĩa là gì?" "Một khi đại chiến bắt đầu, bất kể Vu tộc đứng ngoài quan sát hay tham chiến." "Nhân tộc đều sẽ hận cả Vu tộc." "Cho nên, bất kể Vu tộc tích cực tham chiến, hay là quan sát, đối với Nhân tộc mà nói không có gì khác biệt." "Nhân tộc đều sẽ hận cả Vu tộc." "Cho nên, chúng ta không cần quan tâm đến Vu tộc." "Chỉ cần chúng ta ra tay, Vu tộc tất nhiên sẽ theo sát phía sau?" Nghe lời của Bạch Trạch, đông đảo đại năng Yêu tộc bừng tỉnh đại ngộ.

Bạch Trạch nói quả thực có lý.

Bây giờ Nhân tộc đang trên đà quật khởi, đứng mũi chịu sào chính là Vu tộc.

Bất kể họ chọn quan sát hay trực tiếp tham chiến.

Mâu thuẫn giữa Vu Yêu và Nhân tộc đều là không thể tránh khỏi.

Vu tộc tuyệt đối sẽ không bỏ qua Nhân tộc, mà Nhân tộc cũng tuyệt đối sẽ không từ bỏ thù hận với Vu tộc.

Bất kể Vu tộc quyết sách thế nào, thù hận của Nhân tộc đối với Vu tộc là không thể xóa nhòa, sớm muộn cũng sẽ xảy ra xung đột lớn.

Điều này không có liên quan trực tiếp đến thù hận giữa Yêu tộc và Nhân tộc.

Lời này của Bạch Trạch quả thực là bút pháp vẽ rồng điểm mắt.

Ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng liên tục gật đầu.

Hồi lâu sau, Yêu Đế Đế Tuấn cuối cùng cũng đưa ra quyết định.

"Kế Mông, Quỷ Xa, Khâm Nguyên nghe lệnh." Theo lời của Yêu Đế Đế Tuấn vừa dứt, ba người trẻ tuổi khí vũ hiên ngang, uy lực mười phần tiến lên, hành lễ với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

"Vi thần có mặt!!!" Ba người này chính là một trong Thập đại Yêu Thánh, mỗi người đều sở hữu uy lực vô song.

Ba người này, không lên Phong Thần Bảng, thì cũng lên Nhục Thân Bảng, không có ai là kẻ dễ đối phó.

Đặc biệt là Quỷ Xa, không chỉ lên Nhục Thân Bảng, còn lên cả Pháp Bảo Bảng, uy lực vô cùng.

Chỉ đáng tiếc thanh Quỷ Xa Phá Thiên Đao của hắn đã bị Đông Hoa Đế Quân phá hỏng.

Ba người tiến lên.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy ba người này, đều hài lòng gật đầu.

Lập tức ra lệnh: "Ba người các ngươi, nghe theo điều khiển, suất lĩnh ba vạn yêu binh, âm thầm tiến đến thánh địa Nhân tộc." "Triệu tập tàn binh du dũng, cùng những cô hồn dã quỷ kia, đồ sát sạch sẽ người trong thánh địa Nhân tộc." "Binh mã thiên đình của ta có thể làm hậu viện." "Nhưng nhất định phải ghi nhớ một điểm." "Chuyện này nhất định phải suy nghĩ kỹ rồi mới làm." "Trước tiên quan sát xem

Tam Thất thánh nhân có ở đó không." "Sau đó mới tính toán tiếp, mọi việc nhất định phải hành động trong bí mật." "Tốt nhất không được để lại bất kỳ tay nắm nào." "Mọi hành động của Nhân tộc đều phải báo cáo về bất cứ lúc nào." "Tuân lệnh!!!" Ba vị đại năng Yêu tộc lĩnh mệnh ra đi.

Có những lời thực ra không cần nói quá rõ.

Ý của Yêu Đế Đế Tuấn thực ra rất rõ ràng, lệnh cho ba người họ dẫn ba vạn yêu binh, đi công đả Nhân tộc.

Nhưng cố gắng không trực tiếp công đả, trước tiên thu gom một số cô hồn dã quỷ cùng những tàn binh du dũng không ra gì, để chúng công đả Nhân tộc.

Đến lúc đó dù thật sự xảy ra chuyện, cũng là những kẻ đó chịu tội, không liên quan gì đến Yêu tộc.

Về phần ba vạn binh mã Yêu tộc này, chỉ là tùy cơ hành sự mà thôi.

Lời này của Yêu Đế Đế Tuấn thực ra đã nói rất rõ ràng, ba người họ tự nhiên cũng không phải kẻ ngốc, tự nhiên lĩnh mệnh ra đi. --------- Mà lúc này Vu tộc, tự nhiên cũng đã nhận được tin tức.

Các Tổ Vu cũng bắt đầu thương thảo.

Bởi vì có người đến bẩm báo: "Yêu tộc dường như đã có hành động, vậy tiếp theo, chúng ta nên làm gì?" Nghe những lời này, một trong Mười hai Tổ Vu, Thời Gian Tổ Vu Trọc Cửu Âm nheo mắt lại: "Yêu tộc có động tĩnh gì?" "Hồi bẩm Tổ Vu," "Yêu tộc phái ba trong Thập đại Yêu Thánh, lần lượt là Quỷ Xa, Khâm Nguyên, Kế Mông, ba người họ dẫn rất nhiều yêu binh đến thánh địa Nhân tộc." "Nghe nói là chuẩn bị đồ sát sạch sẽ toàn bộ nhân loại trong thánh địa Nhân tộc." Yêu tộc tuy hành động lén lút, nhưng không qua được tai mắt của Vu

tộc.

Nghe những lời này, rất nhiều Tổ Vu lập tức sững sờ.

Nửa ngày sau mới có Tổ Vu phản ứng lại.

“Không ngờ Yêu tộc vẫn tàn nhẫn như cũ.” Rất nhiều Tổ Vu, quay đầu nhìn về phía Tổ Vu Đế Giang đứng đầu.

“Yêu tộc đều đã ra tay, vậy chúng ta nên làm thế nào?” “Chúng ta có cần tiếp tục quan sát không?” Tất cả mọi người vào lúc này đều chờ Đế Giang đưa ra quyết định.

“Chúng ta có cần cùng Yêu tộc ra tay không?” “Nhân tộc nếu thật sự quật khởi, đứng mũi chịu sào chính là Vu tộc chúng ta.” “Theo ta thấy, cách làm của Yêu tộc là đúng.” “Tuy Yêu tộc quả thực không có gì tốt đẹp, nhưng trước khi đại quyết chiến với Yêu tộc, vẫn phải dọn dẹp đám Nhân tộc này đã.” “Nếu không để Nhân tộc chui lọt, quả thực không thích hợp.” Rõ ràng người Vu tộc đều khá hiếu chiến, họ đều ủng hộ xuất chiến.

Mà lãnh tụ Vu tộc Đế Giang, lại trước sau không quyết định được.

“Nhân tộc đã xảy ra biến hóa, không giống như trước đây.” “Không thể coi họ là kiến hôi bình thường.” “Nhưng cũng không thể trực tiếp khai chiến.” Đế Giang suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng vẫn quyết định.

“Lệnh cho Đại Vu Hậu Nghệ, Đại Vu Khoa Phụ, dẫn một đám Vu tộc âm thầm đi.” “Mục đích chính là quan sát động tĩnh của Yêu tộc.” “Ngoài ra cũng xem thực lực của Nhân tộc.” “Chúng ta vẫn cần quan sát thêm, cố gắng không ra tay, đến lúc đó tùy cơ hành sự.” “Hiện tại Vu tộc chúng ta không thích hợp trực tiếp biểu lộ thái độ.” “Dù sao sau lưng Nhân tộc đứng là Thiên Cơ Lâu.” “Hậu Thổ và Huyền Minh, hiện tại vẫn đang ở Thiên Cơ Lâu.” “Trong khoảng thời gian này

chúng ta cố gắng giữ mình kín đáo, đợi hai vị tiểu muội ra ngoài rồi nói sau." "Vâng!" Có Đại Vu lĩnh mệnh ra đi.

Mặc dù Đế Giang và Đế Tuấn đã gặp mặt, Vu tộc và Yêu tộc muốn âm thầm hợp tác, nhưng Đế Giang lại không muốn ra mặt.

Nếu Yêu tộc muốn ra mặt, vậy Vu tộc họ đi theo sau là được.

Nếu thật sự chọc giận Tam Thất thánh nhân, không màng tất cả bắt đầu đại đồ sát, vậy chẳng phải là xui xẻo sao?

Ngay sau đó, tại một dãy núi cách thánh địa Nhân tộc một khoảng, ba đại Yêu Thánh dẫn theo ba vạn đại yêu Yêu tộc tụ tập lại.

Ngoài lực lượng của thiên đình, bên ngoài còn có một số yêu ma quỷ quái lộn xộn, đại yêu tiểu yêu vô số.

Tất cả mọi người đều đang chờ lệnh của ba người phía trước.

"Phía trước không xa, chính là cái gọi là thánh địa Nhân tộc." Yêu Thánh Kế Mông có chút ngạo mạn, giọng điệu thậm chí còn xen lẫn một chút khinh thường.

Hắn đối với Nhân tộc từ trước đến nay đều coi thường.

Trong mắt hắn, Nhân tộc nhỏ bé, căn bản không xứng để hắn đến.

Huống hồ Yêu Đế Đế Tuấn lại một lần điều động ba Yêu Thánh.

Đây là đãi ngộ mà chỉ Vu tộc mới có.

Yêu Đế Đế Tuấn, đây là dùng thái độ đối với Vu tộc để đối với Nhân tộc, điều này khiến hắn có chút ngạo mạn.

Mà hai vị Yêu Thánh khác cũng tương tự, trong lòng họ căn bản không có bao nhiêu coi trọng.

Khi họ đến thực ra cũng đã phái thám tử chuyên môn đến kiểm tra một phen, phát hiện cái gọi là thánh địa Nhân tộc, chẳng qua chỉ là tập

trung nhiều người mà thôi, và có ba vị lãnh tụ Nhân tộc tụ tập lại.

Chỉ có vậy.

Trừ Tam Thất thánh nhân, nơi đây căn bản không đáng nhắc tới.

Trong mắt họ, họ diệt sạch những người Nhân tộc này, đơn giản như bóp chết con kiến.

Mà ở một bên khác của Yêu tộc, cũng có một đội ngũ Vu tộc, đứng đầu chính là Khoa Phụ và Hậu Nghệ của Vu tộc.

"Không ngờ Yêu tộc đến nhanh như vậy..." "Và nhanh chóng tập hợp được một đám ô hợp chi chúng..." "Yêu tộc đây là chuẩn bị để đám ô hợp chi chúng này ra tay sao?" Hậu Nghệ ở bên cạnh liếc nhìn Khoa Phụ một cái, sau đó cũng mở miệng nói: "Thật không ngờ, Yêu Đế Đế Tuấn lại một lần điều động ba vị Yêu Thánh." "Ngay cả khi đối phó với Vu tộc chúng ta, cũng rất ít khi điều động quy mô như vậy." "Xem ra Yêu Đế Đế Tuấn rất thận trọng." Nghe lời của Hậu Nghệ, Khoa Phụ gật đầu.

Sau đó y nhẹ nhàng vuốt ve cây gậy đào trong tay, bàn tay to lớn dừng lại ở một số vị trí rất lâu, sau đó mới nhàn nhạt mở miệng: "Ý của các Tổ Vu đại nhân, là để chúng ta tĩnh quan kỳ biến." "Bây giờ quy mô Yêu tộc đến lớn như vậy, vậy cứ để họ ra tay." "Chúng ta cũng tiện xem xem Nhân tộc rốt cuộc có thủ đoạn gì không?" Nghe lời của Khoa Phụ, Hậu Nghệ đồng ý gật đầu.

"Nhân tộc?

Muốn quật khởi e rằng rất khó." "Thiên địa Hồng Hoang này, cuối cùng vẫn là thiên hạ của Vu Yêu hai tộc chúng ta." Hai vị Đại Vu của Vu tộc vài ba câu đã quyết định suy nghĩ trong lòng, để Yêu tộc ra tay, Vu tộc tạm thời tĩnh quan kỳ biến.

Mà lúc này trong thánh địa Nhân tộc, một vùng yên tĩnh.

Tất cả mọi người đều đang nỗ lực tu luyện một cách có trật tự.

Có một câu nói đã trở thành tín ngưỡng của Nhân tộc, đó là vì sự quật khởi của Nhân tộc mà phấn đấu, vì sự quật khởi của Nhân tộc mà nỗ lực.

Đêm hôm đó, tất cả mọi người đều đang yên tĩnh tu luyện, bên ngoài lại đột nhiên truyền đến một trận náo loạn lớn.

Rất nhiều tiếng cười cực kỳ ngông cuồng, trong nháy mắt đã xé toạc bầu trời đêm, truyền đi rất xa.

"Nơi này lại tập trung nhiều Nhân tộc như vậy sao?" "Đây chính là thánh địa Nhân tộc?" "Đám Nhân tộc này co ro ở đây, thật đáng thương..." "Hôm nay để cho đám Nhân tộc này biết sự lợi hại của Yêu tộc chúng ta..." Rất nhiều yêu vật trực tiếp xông vào, trong chốc lát đã tàn sát rất nhiều người.

Nhân tộc tuy có dấu hiệu quật khởi, nhưng dù sao nền tảng cực kỳ nông cạn, mọi thứ chỉ mới bắt đầu.

So với những yêu vật này, quả thực là chênh lệch quá xa.

Biến cố này trong nháy mắt đã kinh động rất nhiều người gần đó.

Dưới sự chỉ huy của các đại năng Nhân tộc, Nhân tộc rất nhanh đã tỉnh táo lại sau cơn hoảng loạn.

Họ đã không còn là Nhân tộc của trước đây, tự nhiên phải vùng lên phản kích, trong chốc lát đã cùng những yêu vật kia chiến đấu, trên mặt cũng không còn vẻ kinh hoảng ban đầu.

Nhất thời Nhân tộc lại ổn định được cục diện.

Tuy nhiên, những Yêu tộc xuất hiện ở đây, đều là thực lực cường đại, cán cân thắng lợi lại một lần nữa nghiêng về phía những yêu vật kia.

Ngay lúc mấu chốt này, một nữ tử cực kỳ dũng mãnh xuất hiện ở đây.

Nữ tử này, chính là một trong những lãnh tụ của Nhân tộc, Truy Y Thị.

Nàng vừa mới nhận được truyền thừa của Độc Cô Bại Thiên, hiện tại thực lực cũng đã tăng mạnh.

Không ngờ vào lúc mấu chốt này, lại xuất hiện những yêu ma này.

Những yêu ma này là được phái đến để chịu chết sao?

Dùng những yêu ma này để thử nước sao?

Nghĩ đến đây, ánh mắt Truy Y Thị hơi lạnh đi.

Mặc dù nàng là một nữ nhi, nhưng nàng chưa bao giờ sợ hãi chiến đấu.

Là một trong những lãnh tụ của Nhân tộc, nàng tự nhiên cũng có khí phách lớn.

Chương 321

Khi thân thể nàng hơi chấn động, trong nháy mắt một luồng ma khí từ trên người nàng tỏa ra.

Ma khí vừa xuất hiện, đi kèm là một luồng sát khí ngút trời.

Luồng sát khí này gần như có thể nói là liên miên không dứt, thực sự giống hệt cảnh tượng ngày đó.

Ngay lúc yêu ma đang tứ phía ngược đãi, một tiếng gầm giận dữ bỗng nhiên vang vọng, xé toạc bầu trời.

Giọng nói này tuy còn có thể coi là dễ nghe, nhưng lại vô cùng bá khí, cũng cực kỳ lạnh lùng, vang vọng giữa hư không trong lúc Nhân tộc đang liều mình chém giết.

Nghe thấy tiếng gầm giận dữ này, Nhân tộc lại càng thêm phấn chấn, liều mạng lao về phía yêu ma.

Bởi vì tất cả mọi người đều nhận ra, lãnh tụ Nhân tộc đã xuất hiện.

Có vị lãnh tụ này ở đây, bọn họ tự nhiên không còn chút sợ hãi nào.

Ngay lúc đám yêu ma còn đang ngẩn người, một bóng người đã đột ngột hiện ra giữa không trung.

Đó là bóng dáng của một nữ tử, đơn độc đứng giữa trời, nhưng trên người lại tỏa ra một luồng khí thế hùng vĩ như núi non.

Chỉ đứng ở đó thôi, nàng đã phảng phất tạo thành một bức tường thành vạn cổ không thể lay chuyển.

Tất cả mọi người nhìn thấy bóng người này, lập tức reo hò.

Bởi vì bóng người này chính là một trong ba đại lãnh tụ của Nhân tộc, Truy Y Thị.

Đồng thời, nàng cũng vừa mới nhận được truyền thừa kinh người.

Lần này vừa xuất hiện, quả nhiên khiến người ta vô cùng chấn động.

Mà đám yêu ma lúc này cũng kinh hồn chưa định.

Bọn chúng tự nhiên biết Nhân tộc đã nhận được một vài thứ gọi là truyền thừa, nhưng trong tâm trí chúng, Nhân tộc vẫn luôn tương đối yếu đuối.

Dù vậy, bọn chúng vẫn không muốn tới đây, bởi vì chúng đều biết Nhân tộc hiện tại đã không dễ chọc.

Là do đám đại năng Yêu tộc ép buộc chúng đến.

Bây giờ đến nơi, quả nhiên phát hiện Nhân tộc đã không còn như xưa.

Khi lãnh tụ Nhân tộc Truy Y Thị xuất hiện giữa không trung, nói không sợ hãi là không thể nào.

Trong truyền thuyết, người này đã nhận được truyền thừa của Đại Đạo Bảo Điển, ai biết lúc này đã mạnh đến mức nào?

Xa xa, Vu tộc vẫn luôn quan sát bên này cũng ngẩn người, ánh mắt ngơ ngác nhìn bóng người trên không, nhất thời lại ngây ra.

"Đây là…" "Đây là lãnh tụ Nhân tộc Truy Y Thị?" "Nàng chính là người thứ ba nhận được truyền thừa Đại Đạo sao?" Hai vị Đại Vu nhìn chăm chú vào bóng người này.

Bóng người trên không tuy chỉ là một nữ tử, nhưng bọn họ lại cảm nhận được một luồng uy hiếp không gì sánh được từ trên người nàng.

Luồng ma khí ngút trời kia khiến hai vị Đại Vu của Vu tộc cũng có chút cảm xúc.

"Xem ra lần này Vu tộc chúng ta không thể ra tay rồi." "Yêu tộc lần này mạo muội tấn công Nhân tộc, e là chẳng được lợi lộc gì." "Cho dù là Vu tộc chúng ta ra tay, e rằng cũng vậy thôi." "Thôi cứ thành thật quan sát ở đây vậy." Hậu Nghệ bĩu môi.

Bên cạnh, Khoa Phụ lại có chút không tin.

"Cũng chưa chắc.

Tuy khí thế trông rất dọa người, nhưng truyền thừa trong Đại Đạo Bảo Điển rốt cuộc thế nào, ai mà biết được chứ?

Thật sự chiến đấu thì vẫn là một ẩn số.

Hơn nữa, trong thời gian ngắn ngủi như vậy, Nhân tộc có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu phần?" Khoa Phụ nhìn về phía xa: "Quỷ Xa, Khâm Nguyên của Yêu tộc đều đang ở đó.

Mấy tên này không có tên nào là dễ đối phó cả." Vu tộc và Yêu tộc giao chiến vô số năm, tự nhiên biết rõ thủ đoạn của nhau.

Cho dù là bản thân Khoa Phụ, trong tình huống một chọi một cũng không dám nói chắc chắn sẽ thắng đối phương.

Ngay khi bóng người kia xuất hiện trên không, đám yêu ma xâm lược bất giác lùi lại mấy phần.

Tuy bị đại năng Yêu tộc uy hiếp phải đến xâm lược Nhân tộc, nhưng bọn chúng đều không ngốc.

Nay đại năng Nhân tộc xuất thế, tình hình không rõ, bọn chúng tự nhiên phải thận trọng hơn.

Sau khi Truy Y Thị xuất hiện, yêu ma lập tức có ý lùi bước.

Đối với Nhân tộc mà nói, đây là một tin tức cực kỳ phấn chấn lòng

người.

Trong nháy mắt, Nhân tộc liền reo hò, trong cơn phấn khích, ánh mắt nhìn về phía yêu ma cũng tràn đầy vẻ lạnh lùng.

Nhân tộc đã không còn là Nhân tộc yếu đuối nữa.

Đám yêu ma này lại dám đến xâm lược, vậy thì hãy ở lại đây đi.

Đám yêu ma này đứng nhìn một lúc lâu, lại phát hiện Truy Y Thị không có động tĩnh gì.

Trong đám yêu ma, một vị đại năng dẫn đầu không khỏi cười lạnh, sau đó bước lên phía trước: "Ngươi chính là một trong ba người nhận được truyền thừa sao?

Ngươi chẳng qua chỉ là một Nhân tộc thấp hèn, hà đức hà năng mà có thể sở hữu bảo vật như vậy?

Biết điều thì dâng bảo vật ra đây, nếu không tất sẽ khiến Nhân tộc các ngươi chết sạch." Lời lẽ của vị đại năng này cực kỳ ngông cuồng.

Nhân tộc vốn dĩ cực kỳ ti tiện, có tư cách gì để nhận được bảo vật chứ?

Tuy có lời đồn Tam Thất Thánh Nhân ở Nhân tộc thắng lợi, nhưng chúng sinh Hồng Hoang đã lâu không quan sát được động tĩnh của Tam Thất Thánh Nhân, nói không chừng Tam Thất Thánh Nhân đã sớm rời đi rồi.

Đây chính là cơ hội tốt để cướp đoạt cơ duyên của Nhân tộc.

Bỏ lỡ cơ hội này sẽ không có lần thứ hai.

Truy Y Thị ở giữa không trung, trong mắt lại lộ ra một tia cười lạnh.

"Yêu tộc các ngươi chẳng qua chỉ là một đám yêu nghiệt thấp sinh noãn hóa mà thôi.

Nói cho cùng, các ngươi cũng chỉ là lũ phi mao đái giáp.

Lại dám nói Nhân tộc ti tiện?

Bớt lời thừa, cứ phóng ngựa qua đây, ta đây tiếp hết.” Câu nói này có thể nói là cực kỳ ngông cuồng bá khí, không hề để đám yêu ma có mặt vào mắt.

Câu nói này vừa thốt ra, lập tức khiến vị đại năng Yêu tộc kia tức điên.

Ánh mắt lóe lên, y quyết định không do dự nữa.

Chỉ cần giết chết mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, vậy thì sẽ không còn bất kỳ uy hiếp nào.

Nghĩ đến đây, trên người y bắt đầu lóe lên ánh sáng nóng rực vô tận.

Trong phút chốc, một luồng sức mạnh bỏng cháy lan tỏa ra.

Cùng với sự lan tỏa của luồng sức mạnh này, nhiệt độ xung quanh cũng đột ngột tăng cao, không gian dường như cũng bất giác bốc cháy.

Y không chút do dự liền triển khai công kích về phía Truy Y Thị.

Đại năng Yêu tộc này lại sở hữu một luồng sức mạnh hỏa diễm cực kỳ mạnh mẽ, quả thật không đơn giản.

Đòn tấn công này có thể nói là vừa mạnh vừa nhanh.

Một khi đánh trúng, y tin rằng đủ để chém giết cái gọi là lãnh tụ Nhân tộc này.

Đây là sự khiêu khích của y, cũng là sự thị uy của y.

Y tuy ở trước mặt đám đại năng Yêu tộc kia chẳng là gì, nhưng ở trước mặt Nhân tộc, y vẫn là một tồn tại cực mạnh.

Nhân tộc này mới nhận được cơ duyên được mấy ngày, có thể

mạnh đến đâu chứ?

Thế nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, lãnh tụ Nhân tộc trên không trung giơ tay lên, sau đó cả người liền quỷ dị hóa thành một làn khói đen.

Làn khói đen này trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt đại năng Yêu tộc, một tay đưa ra liền trực tiếp chặn đứng đòn tấn công của y.

Lại chỉ dựa vào bàn tay phải cực kỳ mềm mại, đã chặn đứng được ngọn lửa vô địch này.

Ngọn lửa giữa hai người bùng cháy xèo xèo, bị kìm hãm lại, dường như không có chỗ phát tiết, chỉ có thể lan ra hai bên, dường như thiêu đốt không gian đến mức vặn vẹo.

Thế nhưng, dù là đòn tấn công hỏa diễm lợi hại như vậy, đối mặt với bàn tay mềm mại của lãnh tụ Nhân tộc Truy Y Thị, lại không thể tiến thêm một tấc nào.

Thật sự là quỷ dị vô cùng.

Thấy cảnh này, đông đảo Nhân tộc không khỏi reo hò vang dội.

Đây là lần đầu tiên đại năng Nhân tộc và đại năng Yêu tộc thật sự va chạm.

Hiện tại xem ra, lãnh tụ Nhân tộc dường như còn chiếm thế thượng phong.

Đối với bọn họ, đây tự nhiên là tin tức cực kỳ phấn chấn.

Ngay lúc mọi người đang reo hò, hai bóng người lặng lẽ xuất hiện trong đám đông.

Hai bóng người này xuất hiện, không ai phát hiện.

Bởi vì ánh mắt của tất cả mọi người đều đang dán chặt vào lãnh tụ Nhân tộc Truy Y Thị.

Hai bóng người này cực kỳ hùng tráng vĩ ngạn, chính là hai vị lãnh tụ khác của Nhân tộc: Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị.

Chương 322

Lúc này, Toại Nhân Thị không khỏi mỉm cười: "Thật không ngờ muội tử nhà chúng ta tính tình lại nóng nảy như vậy.

Bây giờ lại nhận được truyền thừa của Độc Cô Bại Thiên, e là sau này sẽ tiến hóa thành một con siêu cấp mẫu lão hổ mất." Theo lời của Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị không khỏi cười khổ mấy tiếng, sau đó liền mở miệng nói: "Mấy năm trước, ta từng cùng Truy Y muội kề vai tác chiến.

Ta biết tính tình của Truy Y muội.

Ngươi đừng thấy nàng trông mềm yếu, sức lực đó thật sự không nhỏ đâu.

Từng ở trước mặt ta, tay không xé xác mấy con Yêu tộc tu luyện có thành đấy…" Nghe lời của Hữu Sào Thị, Toại Nhân Thị bên cạnh khóe miệng co giật.

Xem ra thật đúng là một con khủng long bạo chúa cái.

Lúc này, khủng long bạo chúa cái trên chiến trường lại có chút bực bội.

Chỉ thấy bàn tay nàng hơi dùng sức, thần thông hỏa diễm mà đại năng Yêu tộc tỏa ra trong phút chốc liền tan thành mây khói, hoàn toàn biến mất giữa thiên địa.

Sự thay đổi này khiến y lập tức kinh ngạc.

Vạn lần không ngờ thần thông của mình lại bị phá một cách đơn giản như vậy?

Phải biết đây là bản lĩnh sở trường của y mà.

Chẳng lẽ mình không phải là đối thủ của người phụ nữ này sao?

Nghĩ đến đây, vị đại năng Yêu tộc này lần đầu tiên có chút hoảng hốt.

Bởi vì y phát hiện mình lại không thể nhìn thấu người phụ nữ trước mắt.

Người phụ nữ này tuy trông có vẻ bình thường, yếu đuối không chịu nổi một cơn gió, nhưng chỉ bằng một bàn tay đã nghiền nát thần hỏa của mình.

Thậm chí mình còn chưa kịp phản ứng, người ta đã áp sát bên cạnh.

Mình lại còn xem thường người như vậy… Đây không phải là tìm chết thì là gì?

Trong lòng kinh hãi, vị đại năng Yêu tộc này cố gắng đè nén cảm giác sợ hãi.

Trên người đột nhiên phóng ra ngọn lửa vô tận.

Trong khoảnh khắc, vô số ngọn lửa từ trên người y bùng phát ra, khiến y phảng phất biến thành một vị hỏa thần.

Ngọn lửa kinh khủng đó bao trùm nửa bầu trời, ngay cả không gian sau lưng y cũng bùng lên ngọn lửa hừng hực.

Cả một vùng không gian trong khoảnh khắc này dường như đều rung chuyển ong ong, phảng phất như sắp bị thiêu rụi.

Thấy cảnh này, đám Yêu tộc phía sau không khỏi phá lên cười lớn.

Bọn chúng không biết tại sao lãnh tụ nhà mình lại dùng dao mổ trâu để giết gà, nhưng nhìn thần thông của lãnh tụ, rõ ràng không phải là thứ mà nữ tử trước mắt có thể so sánh.

Điều này không khỏi càng làm tăng thêm sự kiêu ngạo của chúng.

“Xem ra lãnh tụ Nhân tộc này cũng chẳng ra gì…” “Nói ra thì người phụ nữ này thật có một vẻ đẹp hoang dã…” “Nếu bắt người phụ nữ này về làm áp trại phu nhân thì thế nào?” “Lúc nào chơi chán rồi, lúc đó trực tiếp ăn tươi nuốt sống là được.” “Tên nhà ngươi nhẫn tâm vậy sao?

Một nương tử xinh đẹp như hoa như ngọc, ngươi còn muốn ăn tươi nuốt sống người ta?” “Ngươi mà chơi chán có thể cho ta… Nữ tử Nhân tộc da mịn thịt mềm, lại xinh đẹp, nước nôi đầy đủ, thật khiến ta yêu không nỡ buông tay a…” “Hai ngươi bớt nói nhảm đi, nói không chừng cái gọi là lãnh tụ Nhân tộc này sắp chết dưới thần hỏa rồi đấy.” “Nói cũng đúng, thần hỏa mạnh mẽ như vậy, cái gọi là lãnh tụ Nhân tộc này chẳng phải giống như con cừu non chờ làm thịt sao?” “Nói như vậy, Tam Thất Thánh Nhân hẳn là không có ở đây.” “Nếu Tam Thất Thánh Nhân ở đây, e là chúng ta đã sớm tan thành tro bụi rồi.” “Đây cũng là nguyên nhân mà đám đại năng Yêu tộc bắt chúng ta làm bia đỡ đạn.” “Không ngờ Tam Thất Thánh Nhân lại thật sự không có ở đây, ngược lại còn để chúng ta thoát được một kiếp.” “Nói có lý, xem ra chúng ta mạng không nên tuyệt.” “Thật ra Tam Thất Thánh Nhân ở đây cũng không sao.” “Người ta thân là thánh nhân, sao có thể ra tay với loại rác rưởi như chúng ta chứ?” “Nói một câu không dễ nghe, nếu Tam Thất Thánh Nhân ra tay với chúng ta, e là sẽ làm bẩn tay người ta.” “...” Rất nhiều Yêu tộc trong khoảnh khắc này đều thì thầm bàn tán.

Mỗi người đều tâm tình đại chấn.

Dù sao thì lãnh tụ hiện tại của chúng thật sự quá mạnh mẽ.

Ngọn thần hỏa hung hãn bành trướng đó dường như ngay cả trời cũng có thể luyện hóa.

E rằng cái gọi là lãnh tụ Nhân tộc này, trong phút chốc sẽ bị thiêu

rụi.

Lúc này, Nhân tộc cũng không khỏi lo lắng.

Bọn họ tuy biết Truy Y Thị đã nhận được truyền thừa của Tam Thất Thánh Nhân, nhận được một cuốn Đại Đạo Bảo Điển trong đó, nhưng thời gian cũng quá ngắn.

Rốt cuộc có thể hình thành chiến đấu lực thật sự hay không, vẫn là một ẩn số.

Đặc biệt là khi thấy được thần uy của vị đại năng Yêu tộc này, rất nhiều người lại bắt đầu run sợ.

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm lên không trung, nhìn vào vị lãnh tụ tinh thần của họ.

Không biết là ai, bỗng nhiên gầm lên giận dữ.

"Truy Y Đại Đế, chém giết yêu nghiệt!!" "Truy Y Đại Đế, chém giết yêu nghiệt!!" Câu nói này như ngọn lửa nhỏ đốt cháy cả thảo nguyên, trong nháy mắt vang vọng khắp trời đất.

Tất cả mọi người đều gào thét.

Người đang chiến đấu trên không trung chính là lãnh tụ Nhân tộc của họ, còn là một nữ lãnh tụ được người người yêu mến.

Bọn họ phải cổ vũ cho nữ lãnh tụ!

Ngay lúc đám Yêu tộc đang cười lạnh chế giễu, Truy Y Thị trên không trung không khỏi lộ ra một tia cười lạnh.

Nàng đã không còn là nàng của trước kia.

Hiện tại nàng tuy chỉ mới nhận được một chút da lông trong Đại Đạo Bảo Điển, tuy chỉ học được một chút da lông của Độc Cô Bại Thiên, nhưng đối phó với đám yêu nghiệt trước mắt, thật sự đơn giản như giết gà mổ chó.

Trong nụ cười lạnh của nàng, tay phải đột nhiên hiện lên một luồng hắc khí.

Sau đó cả bàn tay phải, bao gồm cả cánh tay đều lan ra một màu đen đậm đặc.

Sau khi bàn tay hiện ra màu đen này, trong nháy mắt đã rút ngắn khoảng cách vô tận giữa hai người, một tay bóp chặt yết hầu của vị đại năng Yêu tộc.

Chỉ trong phút chốc, ngọn lửa ngập trời kia lập tức tắt ngấm, hoàn toàn biến mất vào hư vô.

Cảnh tượng quỷ dị này trực tiếp khiến mọi người có mặt ngây người, đặc biệt là đám yêu ma của Yêu tộc.

Đám yêu ma này vốn đang chế giễu, ai ngờ trong khoảnh khắc, đại năng của chúng lại bị nữ tử Nhân tộc này tóm gọn?

Sự thay đổi này cũng quá đột ngột đi, khiến chúng trực tiếp không kịp phản ứng.

Khóe miệng Truy Y Thị lại khẽ nhếch lên, lộ ra một nụ cười quỷ dị.

Tay nàng dùng sức.

"Rắc!" Trong nháy mắt, một tiếng giòn tan truyền khắp trời đất.

Đám yêu ma quỷ quái có mặt lập tức ngẩn người, bởi vì tất cả mọi người đều nghe thấy âm thanh này.

Âm thanh này đại biểu cho… thủ lĩnh của bọn chúng… đã bị đối phương trực tiếp bẻ gãy cổ mà chết?

Thủ lĩnh của bọn chúng cứ thế mà chết?

Cái chết này cũng quá đơn giản, quá dễ dàng đi?

Hoàn toàn không giống với những gì chúng tưởng tượng.

Cứ thế dứt khoát gọn gàng bị giết?

Nhất thời, đám yêu ma quỷ quái lại không có ai phản ứng kịp.

Nhân tộc phía sau Truy Y Thị thì lại hưng phấn.

Tốt quá rồi.

Thật sự quá tốt rồi.

Rất nhiều người kích động đến run rẩy, thậm chí có người đã khóc không thành tiếng.

Lãnh tụ Nhân tộc Truy Y Thị, tuy chỉ chém giết một đại năng Yêu tộc, nhưng đối với Nhân tộc mà nói, đây tuyệt đối là một sự tồn tại mang tính cột mốc.

Giờ khắc này, đáng để ghi vào sử sách nhân loại.

Vô số người nắm chặt nắm đấm, mặt đầy hưng phấn.

Đây chính là lãnh tụ của Nhân tộc ta.

Đây chính là đại năng của Nhân tộc ta.

Từ hôm nay trở đi, Nhân tộc cuối cùng cũng sắp quật khởi rồi.

Chỉ thấy Truy Y Thị tay xách thi thể, trên người ánh sáng đỏ lóe lên, sau đó liền lộ ra bản thể.

"Lại là cái thứ này à?" Nhìn thi thể trong tay, Truy Y Thị không khỏi bĩu môi.

Bởi vì trong tay nàng lại là một con gà lửa khổng lồ.

Con gà lửa này cực kỳ to lớn, lại to bằng một con bò.

Thật sự là cực kỳ hiếm thấy.

Nói cách khác, tên này chỉ là một con gà lửa thành tinh mà thôi.

Truy Y Thị tiện tay ném đến trước mặt Nhân tộc.

“Tên này pháp lực cao thâm, nhục thân cũng cực kỳ tốt.

Buổi tối, nướng tên này lên… tổ chức tiệc lửa trại.

Ngoài ra cũng chuẩn bị thêm một ít đồ ăn khác…” Nghe Truy Y Thị sắp xếp, Nhân tộc có mặt tự nhiên reo hò một phen.

Vô số người ca múa mang thi thể khổng lồ này về.

Chương 323

Hiện tại Nhân tộc đã khác xưa.

Tầm nhìn của mỗi người đều cực kỳ rộng mở.

Mọi người đều có thể nhìn ra, đại năng Yêu tộc này ít nhất cũng có thực lực Kim Tiên cảnh giới.

Chia thịt của tên này ra mà ăn, tất nhiên có thể nhận được rất nhiều lợi ích.

Khác với sự vui mừng của Nhân tộc, đám yêu ma bên kia trong nháy mắt mặt mày ủ rũ.

Thủ lĩnh mạnh nhất của chúng bị người ta một tay bẻ gãy cổ.

Đối với chúng mà nói, đây tự nhiên là một đả kích cực kỳ lớn.

Nhất thời lại không dám tiến lên khiêu khích.

Ở nơi cực xa, mấy vị đại năng Yêu tộc lúc này sắc mặt đều trở nên có chút khó coi.

Mấy vị này chính là Yêu thánh do Thiên đình phái xuống: Quỷ Xa, Khâm Nguyên, Kế Mông.

Lúc này sắc mặt ba người bọn họ đều không được tốt lắm.

Ban đầu Yêu Đế Đế Tuấn bảo bọn họ, cố gắng hành sự trong tối.

Thế là bọn họ dẫn ba vạn tinh nhuệ Yêu tộc đến, không trực tiếp ra tay, mà là tập hợp một số lính tản mạn du dũng, tinh quái núi rừng gần đó, uy hiếp chúng, để chúng đi đầu, thử xem nội tình của Nhân tộc, đồng thời cũng xem Tam Thất Thánh Nhân có ở đây không.

Hiển nhiên kết quả đã có rồi.

Nhân tộc hiện tại đã khác xưa.

Đặc biệt là ba vị thủ lĩnh Nhân tộc nhận được truyền thừa, hiển nhiên mỗi người đều trở nên cực kỳ mạnh mẽ.

Ngay cả con gà lửa khổng lồ kia cũng chết trong tay nàng.

Mức độ tiến bộ này cũng quá lớn đi?

Phải biết con gà lửa kia là cường giả Kim Tiên cảnh giới.

Ngoài ra, thuật khống hỏa của nó cũng cực kỳ mạnh mẽ, dựa vào thuật khống hỏa này, chiến đấu lực của nó thậm chí có thể đạt tới Thái Ất Kim Tiên cảnh giới, quả thật có chút thiên phú.

Không ngờ lại bị lãnh tụ Nhân tộc chém giết một cách dễ dàng như vậy.

Điều này có chút đáng sợ.

Trong ba vị lãnh tụ Nhân tộc, tiểu nương tử này nhận được cơ duyên ngắn nhất.

Không ngờ lần này ra tay lại chính là tiểu nương tử này… Tiểu nương tử này không ra tay thì thôi, vừa ra tay đã kinh thiên động địa, lại không tốn chút sức lực nào đã chém giết con gà lửa kia… ----------
Ở một bên khác, có mấy vị Đại Vu cũng tụ tập ở đây nhìn về phía xa.

Ngay khoảnh khắc trước đó, khi yêu nghiệt kia phóng ra ngọn lửa hừng hực, bọn họ còn tưởng rằng đám Nhân tộc kia xong đời rồi.

Dù sao thì ngọn lửa kia vẫn cực kỳ đáng sợ.

Dù khoảng cách xa xôi, bọn họ vẫn có thể cảm nhận được nhiệt độ cao hừng hực của ngọn lửa đó.

Đến bọn họ còn có cảm nhận như vậy, đám Nhân tộc yếu ớt kia lấy gì để chống cự?

Bọn họ đã nhận định, Nhân tộc tất bại.

Nói không chừng Nhân tộc ở đây cũng sẽ bị tàn sát sạch sẽ.

Sự việc phát triển đến tình huống này đã rất rõ ràng.

Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất không có ở đây.

Chỗ dựa cuối cùng của Nhân tộc cũng hóa thành bọt nước.

Kết quả vạn lần không ngờ, trong nháy mắt chiến cục đã đảo ngược.

Ngọn lửa hừng hực ngập trời lập tức bị dập tắt.

Lãnh tụ của đám yêu ma cũng trong phút chốc mà vong mạng.

Đừng nói là đám yêu ma, cho dù là mấy vị Đại Vu bọn họ, cũng không ngờ lại là một cục diện như vậy.

Dù sao thì lãnh tụ Nhân tộc ra tay quá nhanh, cũng quá tàn nhẫn, trực tiếp một đòn trí mạng.

Do đó mới khiến tất cả mọi người có chút không kịp phản ứng.

Nhất thời, trời đất lại rơi vào thế giằng co.

Ngay lúc này, trong đám yêu nghiệt có ba đại năng phản ứng lại đầu tiên, sau đó liền hung hãn gào thét.

“Trả lại mạng cho đại ca ta.” “Nhân tộc đáng chết, ta muốn ngươi nợ máu trả bằng máu.” “Chết đi!!!” Có ba bóng người trong nháy mắt bùng nổ, sau đó liền trực tiếp bay về phía này.

Hóa ra người bị giết là đại ca của ba người bọn họ.

Vô số năm qua bốn đại yêu bọn họ vẫn luôn nương tựa vào nhau, tình cảm cực kỳ sâu đậm.

Bốn người nắm tay nhau đi qua năm tháng vô tận, chỉ là không bao giờ ngờ rằng, bây giờ đại ca của họ lại chết ở đây.

Ngay lúc ba cường địch xông tới, lãnh tụ Nhân tộc Truy Y Thị lại chỉ nhẹ nhàng cười lạnh một tiếng.

Chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, liền có một luồng pháp lực không gì sánh được xuất hiện.

Sau đó, luồng pháp lực này ngưng tụ thành một thanh trường kiếm màu trắng bạc trong tay nàng.

Nàng tuy học được rất nhiều thủ đoạn từ Độc Cô Bại Thiên, nhưng thứ nàng thích nhất vẫn là kiếm.

Có thể nói trường kiếm chính là tồn tại mà nàng yêu thích nhất.

Sau khi pháp lực hóa thành kiếm, nàng liền vung tay, trường kiếm đột ngột chém xuống.

Trong sát na, ba cái đầu lâu bay lên, máu tươi phun ra.

Ba vị đại năng Yêu tộc này trong nháy mắt đã bị chém giết.

Hơn nữa là bị lãnh tụ Nhân tộc Truy Y Thị một kiếm chém giết.

Cảnh tượng này càng khiến đám yêu ma ngây người.

Chúng làm sao cũng không ngờ rằng, lãnh tụ Nhân tộc này lại mạnh đến mức độ này.

Đây quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Nhân tộc từ khi nào lại trở nên mạnh mẽ như vậy?

Truy Y Thị nhìn đám người phía dưới, trong lòng cũng chấn động.

Mình lại cũng có ngày trở nên mạnh mẽ như vậy.

Ngay cả chính nàng cũng có một cảm giác không chân thật.

Truy Y Thị cố gắng nén lại niềm vui trong lòng, nhìn Nhân tộc phía dưới nhàn nhạt mở miệng.

“Nhân tộc chúng ta, vốn không phải là chủng tộc nên bị bắt nạt.

Bây giờ Tam Thất Thánh Mẫu ban cho chúng ta vô số cơ duyên, Nhân tộc chúng ta tuyệt đối không thể để người thất vọng.” Theo lời nói, trên người nàng đột nhiên có một luồng hắc khí bắt đầu sôi trào.

Cùng với sự sôi trào của luồng hắc khí này, cả bầu trời dường như cũng tối sầm lại.

Một luồng khí tức của tuyệt thế ma đầu trong khoảnh khắc này, hung hãn bành trướng phun ra, trực tiếp chấn kinh vô số người.

Chỉ thấy ma đầu này giơ tay lên, sau đó đè xuống hư không.

Khoảnh khắc tiếp theo, phảng phất như có một ngọn núi lớn vô hình đột nhiên giáng xuống, trực tiếp áp bức cả một phương trời đất này.

Khoảnh khắc tiếp theo, luồng áp lực này tăng lên gấp bội.

Chỉ trong phút chốc, đám yêu ma quỷ quái ở xa xa đều phun ra máu tươi, không thể chịu nổi áp lực khổng lồ nữa, từ giữa không trung lăn xuống.

Mỗi một yêu ma quỷ quái đều bị thương nặng, hiển nhiên luồng áp lực này khiến chúng có chút khó có thể chịu đựng.

Thế nhưng chúng còn chưa kịp bò dậy từ mặt đất, đã thấy vô số Nhân tộc xông lên.

Đám Nhân tộc này như thái dưa chặt rau, đối với đám yêu ma này chính là một trận chém loạn.

Mấy vạn yêu ma lại trong phút chốc đã bị giết sạch.

Cảnh tượng này, quả thật là vô cùng thảm liệt.

Chỉ là khác với ngày xưa, địa vị của Nhân tộc và yêu ma đã hoán đổi mà thôi.

Chuyện còn lại đã không liên quan đến Truy Y Thị nữa.

Chỉ thấy nàng quay đầu đi, nhìn về một hướng khác.

Nơi đó có rất nhiều đại năng các loại đến xem tin tức.

Khi lãnh tụ Nhân tộc nhìn về phía bọn họ, tất cả đều bị dọa giật mình.

Truy Y Thị trên không trung nhìn xuống đám sinh linh ở xa.

“Không muốn chết thì cút mau!

Chương 324

Lão nương bây giờ tâm trạng rất tệ!" Truy Y Thị gầm lên đầy sát ý.

Tiếng gầm này, thật có thể nói là kinh thiên động địa.

Trong giọng nói dường như ẩn chứa uy năng vô thượng.

Luồng âm thanh này như sấm sét, ầm ầm truyền khắp bốn phương, trực tiếp khiến những sinh linh lén lút quan sát ở xa kinh hãi muốn chết.

Không ai do dự quá nhiều, trực tiếp rút lui.

Nhất thời, xung quanh thánh địa Nhân tộc không còn sinh linh nào khác.

Cuộc tàn sát của Nhân tộc trong khoảnh khắc này cũng cuối cùng kết thúc.

Nhân tộc nhìn thi thể đầy đất, một lúc lâu sau, cuối cùng cũng phát ra tiếng reo hò kinh thiên.

Đây là một chiến thắng lớn chưa từng có của Nhân tộc, cũng là bước đầu tiên cho sự quật khởi thật sự của Nhân tộc.

Trận chiến này, đáng ghi vào sử sách.

Trận chiến này, đáng lưu danh vạn cổ.

Rất nhiều người đang điên cuồng reo hò.

Trong tiếng reo hò, lại có rất nhiều người rơi lệ.

Vô số năm qua, Nhân tộc rốt cuộc đã trả giá những gì, chỉ có chính Nhân tộc mới biết.

Bây giờ cuối cùng cũng coi như là khổ tận cam lai rồi sao?

Trong những giọt nước mắt này, ẩn chứa biết bao tình cảm không thể nói thành lời.

Lại có ai hiểu được nỗi lòng chua xót của Nhân tộc chứ?

Chẳng trách cảm xúc của Nhân tộc trong khoảnh khắc này hoàn toàn sụp đổ.

Một lúc lâu sau, Nhân tộc mới lại bắt đầu reo hò.

Bởi vì những Yêu tộc mà họ chém giết, lúc này đều đã hóa thành bản thể.

Có dã trư tinh, có thủy ngưu tinh, dã thỏ tinh, sơn kê tinh… các loại sơn dã tinh quái, nhiều không đếm xuể.

Đối với Nhân tộc mà nói, đây chẳng phải là đồ ăn cực tốt sao?

Nhân tộc tự nhiên là reo hò vui sướng.

Rất nhiều người tự phát bắt đầu dọn dẹp những thi thể tinh quái các loại này.

Dù sao thì đây đều là bảo bối tốt.

Có những thứ này, mùa đông này, Nhân tộc sẽ không còn sợ hãi nữa, cũng không cần vất vả ra ngoài săn bắn.

Chỉ cần an ổn ở đây, tu luyện cho tốt là được.

Tu luyện vì sự quật khởi của Nhân tộc!!!

Trái tim của tất cả mọi người, trong khoảnh khắc này, đều trở nên vô cùng nóng bỏng.

Lúc này, lãnh tụ Nhân tộc Truy Y Thị đã sớm đến bên cạnh Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị.

“Hai vị huynh trưởng, tiểu muội biểu hiện thế nào?” Lúc này Truy

Y Thị cười hì hì nói, giống như đang khoe công.

Dáng vẻ kiều diễm đáng yêu này, đâu còn có thế của tuyệt thế đại ma đầu nữa?

Hữu Sào Thị và Toại Nhân Thị tự nhiên vội vàng gật đầu, đồng thời còn giơ ngón tay cái lên.

Biểu hiện của Truy Y Thị có thể nói là cực tốt.

Biểu hiện như vậy mà nói không tốt, vậy thì có chút giả tạo rồi.

Bất quá hai người lại hơi giữ khoảng cách với Truy Y Thị.

Bởi vì Truy Y Thị này thực sự quá bạo lực, quả thực chính là một con khủng long bạo chúa hình người.

Huống chi người phụ nữ này còn luôn miệng "lão nương, lão nương".

Nếu ngày nào đó chọc cho nàng không vui… nói không chừng còn bị nàng xử một trận nữa.

Vì vậy Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị mới đứng cách nàng hơi xa một chút, hiển nhiên bọn họ cũng cực kỳ kiêng kỵ người phụ nữ này. ---------- Ở một nơi thần bí xa xôi, lúc này có mấy vị Đại Vu đang đứng ở đây.

Dẫn đầu chính là Hậu Nghệ và Khoa Phụ.

Chỉ là lúc này sắc mặt của hai vị Đại Vu này đều có chút không được tốt lắm.

Bởi vì ngay cả hai người bọn họ cũng không ngờ, Nhân tộc lại trở nên mạnh như vậy.

"Thật không ngờ tiểu nương tử Nhân tộc kia vừa mới nhận được cơ duyên đã trở nên mạnh mẽ như vậy." "Hiện tại Nhân tộc nhận được rất nhiều truyền thừa, quả thực không thể xem thường." "Đám

ô hợp mà Yêu tộc gom lại bị Nhân tộc tàn sát sạch sẽ, không biết bước tiếp theo Yêu tộc sẽ có động thái gì?" "Chúng ta thì sao?

Chúng ta vẫn tiếp tục quan sát sao?" Khoa Phụ nhìn Hậu Nghệ bên cạnh.

Hắn thật sự có chút không quyết định được.

Nếu nói ra tay đối phó Nhân tộc, hắn còn không yên tâm lắm.

Nếu cứ thế quan sát, dường như cũng không thích hợp lắm.

Theo lời của Khoa Phụ, khung cảnh lại trực tiếp yên tĩnh lại.

Một lúc lâu sau, Hậu Nghệ mới mở miệng: "Theo tình hình hiện tại, thật sự không có biện pháp nào tốt.

Vu tộc chúng ta tuy đứng mũi chịu sào, nhưng Yêu tộc đã ra tay trước.

Chúng ta cứ tiếp tục quan sát xem sao, dù sao cũng không vội nhất thời.

Yêu tộc đã chịu một thiệt thòi nhỏ, tin rằng mấy vị không chịu thiệt thòi của Yêu tộc kia, tất nhiên sẽ có hành động tiếp theo.

Đến lúc đó chúng ta tùy cơ hành sự là được." Nói đến đây, Hậu Nghệ dừng lại một chút.

"Lần này Tam Thất Thánh Nhân lại một lần nữa xuất thế, tất nhiên là đã nín một hơi.

Tuy hiện tại không biết nàng ở đâu, nhưng sớm muộn gì cũng sẽ trở về.

Nàng đã ban cho Nhân tộc ba siêu cấp truyền thừa, vậy thì còn có tiếp theo không?

E là vẫn sẽ có những truyền thừa khác xuất hiện.

Vu tộc tạm thời cứ tĩnh quan kỳ biến, truyền lệnh xuống, không ai được chọc vào Nhân tộc.

Bất kể là Nhân tộc đi thành đoàn hay Nhân tộc đi lẻ, gặp phải đều phải lùi ba xá." "Vâng!" Vu tộc lần này ra ngoài, do Khoa Phụ và Hậu Nghệ chủ đạo.

Khoa Phụ làm việc ổn trọng, Hậu Nghệ tâm tư sâu sắc, hai người hợp tác cũng cực kỳ thích hợp.

Sau đó Vu tộc liền ẩn nấp càng sâu hơn.

Dù sao thì mục đích của bọn họ bây giờ đã thay đổi, đã từ tham chiến chuyển thành quan sát, tự nhiên không cần phải phô trương nữa. ---------- Bên kia, đám người Yêu tộc thì tức đến nửa chết.

Yêu tộc đến đây xong liền trực tiếp tụ tập rất nhiều sơn dã tinh quái.

Vốn tưởng rằng những sơn dã tinh quái này có thể xử lý được Nhân tộc, đồng thời còn không cần dính vào nghiệp lực giết người.

Chỉ là không ngờ Nhân tộc lại xuất hiện một vị lãnh tụ biến thái như vậy.

Chỉ là một nữ lưu, đã xử lý sạch sẽ đám sơn dã tinh quái kia.

Quả thực khiến bọn họ cực kỳ kinh ngạc.

Đặc biệt là Kế Mông lúc này, tính tình của hắn nóng nảy nhất.

Đối mặt với tình huống này, hắn suýt chút nữa đã không nhịn được mà trực tiếp ra tay.

Bất quá cuối cùng vẫn bị Quỷ Xa ngăn lại.

Quỷ Xa từ sau khi ở Bồng Lai tiên đảo, chịu thiệt lớn trong tay Đông Vương Công, hành sự ngày càng ổn trọng hơn.

Lần này ra ngoài, mơ hồ là lấy Quỷ Xa làm đầu.

Lúc này, Kế Mông đang căm hận nhìn Quỷ Xa.

"Tại sao không cho ta ra tay?

Chỉ cần ta ra tay, cái thứ lãnh tụ Nhân tộc chó má kia, tất nhiên sẽ bị trấn sát, còn phải chịu cái cục tức này sao?" Quỷ Xa liếc hắn một cái, sau đó liền bất đắc dĩ lắc đầu.

Tên này cái gì cũng tốt, chỉ là đầu óc quá đơn giản.

Tam Thất Thánh Nhân ban đầu đã nói rõ, Nhân tộc do Tam Thất Thánh Nhân bảo hộ.

Ai nếu ra tay đối phó Nhân tộc, vậy chính là đối đầu với Tam Thất Thánh Nhân, đối đầu với Thiên Cơ Lâu.

Chuyện này tuy là do mấy vị thánh nhân cùng nhau quyết định, Yêu tộc sau lưng thậm chí còn có Nữ Oa nương nương, nhưng bề ngoài vẫn phải làm.

Chương 325

Nếu thật sự chọc giận Tam Thất Thánh Nhân, e là thật sự có thể khiến Yêu tộc ăn không nổi phải gói mang về.

Đây cũng là lý do tại sao ban đầu Yêu Đế Đế Tuấn ba lần năm lượt dặn dò, bảo bọn họ hành sự trong tối, làm bất cứ chuyện gì cũng không được để lại bằng chứng.

Hành sự trong tối, bày mưu tính kế, đây mới là người làm nên đại sự.

Tên Kế Mông này, lúc nào cũng đòi xông lên giết… Đây không phải là đồ ngốc thì là gì?

Quỷ Xa liếc hắn một cái, sau đó liền nhàn nhạt mở miệng: "Loại lời nói trực tiếp xông lên giết này thì đừng nói nữa.

Bây giờ phong khởi vân dũng, thiên địa biến ảo, ngươi nhất định phải giữ bình tĩnh.

Mọi chuyện đều phải mưu định rồi mới động.

Chỉ biết một mực tàn sát, chẳng qua là hành vi của kẻ thất phu, chỉ khiến chúng sinh Hồng Hoang chê cười." Quỷ Xa nói những lời này có thể nói là cực kỳ nghiêm khắc, không hề để lại chút mặt mũi nào cho Kế Mông.

"Ngươi…" Nghe những lời này, sắc mặt Kế Mông đột nhiên đại biến.

Quỷ Xa lại nói hắn là kẻ thất phu?

Đây quả thực là vô lý.

Hắn đang định tiến lên lý luận, lại bị Khâm Nguyên bên cạnh kéo

lại.

“Được rồi, được rồi, cãi nhau cái gì?

Chẳng qua là tổn thất một ít sơn dã tinh quái thôi, có gì mà cãi?

Kế Mông ngươi cũng vậy, lúc nào rồi mà còn một bộ tính tình lỗ mãng?

Lời của Yêu Đế bệ hạ ngươi đều quên rồi sao?” Nghe những lời này, Kế Mông vẫn tức giận khó bình, bất quá cuối cùng cũng không làm ra chuyện gì quá đáng.

Khâm Nguyên lại quay người lại, nhìn Quỷ Xa bên cạnh.

“Cho dù ngươi nói có lý, cũng phải giữ lại chút tình cảm chứ.

Chúng ta đều là huynh đệ tỷ muội, có chuyện gì không thể nói chuyện đàng hoàng sao?” Quỷ Xa nhìn Khâm Nguyên một cái, ánh mắt trở nên dịu dàng hơn, cuối cùng cũng không nói thêm gì nữa.

Bên kia, Kế Mông yêu thánh tức giận quay đầu đi, không thèm để ý nữa.

Bất quá mấy người cũng không cãi nhau nữa.

Bất quá bọn họ ai cũng không biết, bên trong thánh điện của thánh địa Nhân tộc, có một bóng người mảnh mai, lúc này lộ ra một vẻ mặt chế giễu. ---------- Trong khoảng thời gian tiếp theo, thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa quỷ dị yên tĩnh lại.

Nhưng mỗi một người đều cảm nhận được một luồng ý vị không tầm thường.

Nhân tộc tuy có dấu hiệu quật khởi, nhưng lại không xảy ra chuyện gì quá đáng.

Chỉ là vẫn có rất nhiều Nhân tộc, lặn lội đường xa đến thánh địa Nhân tộc.

Mà Vu tộc và Yêu tộc cũng không có động tĩnh gì, không một lần nữa ra tay với Nhân tộc, giữa Vu Yêu hai tộc cũng không xảy ra xung đột gì.

Cả Hồng Hoang lúc này lại bình tĩnh đến có chút quỷ dị.

Nhưng tất cả mọi người đều biết, sự bình tĩnh này chỉ là tạm thời mà thôi.

Vu Yêu hai tộc và Nhân tộc, chỉ cần có một chút gió thổi cỏ lay, tất định sẽ lại một lần nữa phá vỡ sự cân bằng này.

Đến lúc đó sẽ có trò hay để xem.

Chúng sinh Hồng Hoang đang mong chờ, chính là lúc tam tộc lại một lần nữa phá vỡ sự cân bằng.

Ngay trong sự bình yên này, lại có một chuyện lớn nữa lặng lẽ sôi sục trong Hồng Hoang.

Từ sau khi tam tộc đạt được một sự cân bằng quỷ dị, đại địa Hồng Hoang liền không còn chém giết và tàn sát nữa.

Do đó, Nhân tộc phân bố khắp đại địa Hồng Hoang, cuộc sống cũng ổn định hơn.

Rất nhiều người ở gần cũng lặn lội đường xa, di cư đến thánh địa Nhân tộc.

Trong đó bao gồm cả một đại nhân vật phi thường.

Đại nhân vật này cũng là một trong những lãnh tụ của Nhân tộc.

Tên của người này là Yểm Tư Thị.

Yểm Tư Thị là một người phụ nữ.

Tuy nàng là một người phụ nữ, nhưng cũng là một trong những lãnh tụ của Nhân tộc, được Nhân tộc trên đại địa Hồng Hoang vô

cùng yêu mến.

Bởi vì Yểm Tư Thị này đã phát minh ra cách kết dây.

Dùng lông của da thú, hoặc là sợi của thực vật, tạo ra dây thừng, hoặc gọi là sợi chỉ, đã đặt nền móng vững chắc cho việc Truy Y Thị sáng tạo ra quần áo.

Đồng thời, Yểm Tư Thị này đã sáng tạo ra phương pháp thắt nút, cũng là phương pháp ghi nhớ ban đầu nhất.

Chuyện nhỏ thì thắt một nút nhỏ, nếu là chuyện lớn thì thắt một nút lớn, dùng để nhắc nhở mọi người phòng tránh quên mất những chuyện quan trọng.

Một đại năng như vậy, Nhân tộc trên đại địa Hồng Hoang tự nhiên là cực kỳ yêu mến, do đó liền tôn nàng làm một trong những thủ lĩnh.

Hiện tại, vị thủ lĩnh này sắp đến thánh địa Nhân tộc, tự nhiên khiến Nhân tộc gần đó cực kỳ hưng phấn.

Hiện tại, lãnh tụ Nhân tộc đã có ba vị nhận được đại truyền thừa chân chính.

Nếu vị thủ lĩnh này đến đây, liệu có cơ hội nhận được truyền thừa không?

Nếu vị thủ lĩnh này có thể nhận được truyền thừa, Nhân tộc chẳng phải sẽ có bốn siêu cấp truyền thừa sao?

Rất nhiều người tự nhiên reo hò vui sướng.

Dưới sự chủ trì của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, rất nhiều người đều bắt đầu mổ gà giết bò, ca múa chào đón lãnh tụ Nhân tộc Yểm Tư Thị.

Mà ba vị lãnh tụ Nhân tộc cũng đã sớm dẫn dắt các cao tầng Nhân tộc đi nghênh đón.

Mãi đến khi mặt trời đứng bóng, cuối chân trời mới truyền đến bụi đất mù mịt.

Nhìn thấy bụi đất mù mịt này, Nhân tộc trong thánh địa không khỏi bắt đầu kích động.

Cuối cùng cũng đến rồi sao?

Một vị lãnh tụ khác của Nhân tộc cuối cùng cũng sắp đến rồi sao?

Tất cả mọi người đều reo hò vui sướng.

Một lát sau, đám bụi đất kia ngày càng rõ ràng hơn.

Chỉ thấy có vô số Nhân tộc đang chạy về phía này.

Tuy mỗi người đều phong trần mệt mỏi, nhưng tinh thần đều hưng phấn.

Trong đám Nhân tộc đang chạy đó, dẫn đầu là một nữ tính ngồi trên một con sư tử.

Nữ tính này đã thể hiện đầy đủ cái gì gọi là vẻ đẹp của phụ nữ.

Làn da màu lúa mạch, cơ bắp nữ tính cực kỳ hoàn mỹ, không gì không thể hiện ra vẻ hoang dã và xinh đẹp.

Nhìn thấy người này, Truy Y Thị cũng khá kích động.

Bởi vì người đến chính là hảo tỷ muội của nàng.

Đại địa Hồng Hoang quá lớn, Nhân tộc phân bố trên đại địa cũng quá nhiều.

Hai chị em bọn họ không thể không bị buộc phải chia xa.

Dù sao thì Nhân tộc trên đại địa Hồng Hoang vẫn cần bọn họ dẫn dắt.

Hiện tại, bọn họ cuối cùng cũng sắp gặp lại nhau rồi sao?

Một lúc lâu sau, đám người này cuối cùng cũng đến nơi.

Dẫn đầu chính là một trong những lãnh tụ Nhân tộc Yểm Tư Thị, sau lưng là mấy vạn chiến sĩ Nhân tộc.

Mỗi người đều cực kỳ hùng tráng, mỗi người đều là những hán tử sắt thép đỉnh thiên lập địa.

Chính nhờ sự bảo vệ của họ, lãnh tụ Nhân tộc Yểm Tư Thị mới có thể lặn lội đường xa thuận lợi đến được thánh địa Nhân tộc.

Công lao của họ không thể không kể.

Cùng với sự xuất hiện của họ, những người trong thánh địa đến chào đón trực tiếp bùng nổ từng tràng reo hò.

Lại một vị lãnh tụ Nhân tộc đến đây.

Đây thật sự là một trong những cảnh tượng nổi bật trong lịch sử phát triển của Nhân tộc.

Bốn vị lãnh tụ Nhân tộc lần đầu tiên gặp gỡ, thật sự khiến người ta vui mừng.

Ba vị thủ lĩnh đang yên lặng quan sát Yểm Tư Thị trong truyền thuyết.

Chỉ thấy đây là một nữ tử cực kỳ xinh đẹp và giàu có vẻ hoang dã.

Luồng khí tức hoang dã trên người nàng, không khỏi khiến người ta cảm thấy cực kỳ kinh diễm.

Chương 326

Mọi người đối với vị lãnh tụ đến đây đều cảm thấy rất có hảo cảm.

Yểm Tư Thị cũng đang âm thầm quan sát ba vị thủ lĩnh của thánh địa Nhân tộc.

Chỉ thấy một người trong đó thân hình cao lớn, khí chất nho nhã, trong tay cầm một cây trường mâu siêu cấp, tướng mạo anh tuấn, trông rất thuận mắt.

Chỉ thấy người này trên đầu đội một cái dây buộc tóc, trên dây buộc tóc có một hình xăm giống như ngọn lửa.

Yểm Tư Thị trong lòng hiểu rõ, vị này chính là Toại Nhân Thị trong truyền thuyết rồi.

Chính vì ông ấy, Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của ông đã chính thức thoát ly quan hệ với Nữ Oa.

Điều này khiến Yểm Tư Thị đối với ông cực kỳ kính trọng.

Hiện tại gặp được người thật, tự nhiên không khiến nàng thất vọng.

Bên cạnh Toại Nhân Thị, là một nam tử còn hùng tráng hơn.

Chỉ thấy nam tử này trông càng thêm tinh tráng.

Một khuôn mặt chữ quốc, tuy trông có chút bình thường, nhưng lại có một luồng khí tức khác lạ lưu chuyển trong đó.

Đối với vị này, Yểm Tư Thị cũng có nghe qua.

Vị này hẳn là Hữu Sào Thị trong truyền thuyết rồi.

Là người này, đã dạy cho Nhân tộc khai thác đá, đốn cây, xây

dựng nhà cửa, khiến Nhân tộc thoát khỏi cảnh màn trời chiếu đất, từ đó mới thật sự có được một mái nhà của riêng mình.

Đây lại là một người đáng kính trọng.

Yểm Tư Thị không khỏi khâm phục gật đầu.

Sau đó, ánh mắt nàng nhìn về phía người thứ ba.

Chỉ thấy người đó không phải là người bạn tốt đã nhiều năm không gặp của mình, Truy Y Thị sao?

Chỉ thấy nàng đang cười toe toét với mình.

Nhìn đến đây, Yểm Tư Thị thở ra một hơi dài.

Cuối cùng cũng đã gặp được mấy vị đại năng khác của Nhân tộc.

Sau đó nàng liền chắp tay hành lễ.

"Yểm Tư Thị, bái kiến mấy vị huynh trưởng." Mấy người kia cười ha ha: "Hoan nghênh, hoan nghênh.

Mau vào thánh địa!

Các ngươi lặn lội đường xa, hẳn là đã chịu không ít khổ cực rồi?

Đồng bào trong thánh địa đã chuẩn bị sẵn rượu thịt, mau mau vào trong!" Nói xong, mấy người liền dẫn vị lãnh tụ Nhân tộc mới đến Yểm Tư Thị vào thánh địa Nhân tộc.

Yểm Tư Thị sau khi vào thánh địa Nhân tộc lại là một phen kinh ngạc.

Cái gọi là thánh địa Nhân tộc này, từ bên ngoài nhìn vào mây mù bao phủ, cái gì cũng không thấy.

Không ngờ từ bên ngoài vào trong, phảng phất như bước vào một thế giới khác.

Yểm Tư Thị trong lòng có chút nghi hoặc.

Trong truyền thuyết, thánh địa Nhân tộc chẳng qua chỉ là một vùng bình nguyên, bây giờ xem ra sao lại vượt xa tưởng tượng như vậy?

Thế giới này phẳng phất như một vùng bình nguyên không hề bình thường.

Ở trung tâm của thế giới này, có một ngọn núi nhỏ nhô lên, trên ngọn núi xây dựng một cung điện khổng lồ, vô cùng khí phái.

Yểm Tư Thị trong lòng hiểu rõ, có lẽ đây chính là nơi ở của Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất nương nương trong truyền thuyết?

Lấy cung điện khổng lồ này làm trung tâm, các kiến trúc bốn phương tám hướng lan tỏa ra ngoài, nhìn hình dáng này, dường như đã hình thành một thành thị cực kỳ khổng lồ.

Các loại kiến trúc đủ cả, có một số gác lầu, cũng có một số nhà trệt, còn có rất nhiều miếu mạo.

Các loại kiến trúc đủ cả.

Đối với Nhân tộc hiện tại mà nói, giống như một thiên đường.

Phía bắc thành thị này gần như đã trở thành khu chăn nuôi của thánh địa Nhân tộc.

Nơi đó cực kỳ rộng lớn, gia súc của Nhân tộc đều tụ tập ở đó.

Các loại gà rừng, lợn rừng, bò, dê, chó, ngựa đủ cả.

Thậm chí còn có rất nhiều sinh linh cực kỳ hiếm thấy.

Phía nam của không gian này là một khu rừng không nhỏ.

Muốn vào thánh địa, cần phải xuyên qua khu rừng này.

Khu rừng này cũng là vị trí hiện tại của bọn họ.

Mà ở phía đông của không gian khổng lồ này, lại có một cái hồ không nhỏ, trên hồ có rất nhiều thuyền bè đang đánh cá.

Phía tây của không gian này là một khu đất trống khổng lồ, lúc này đã nghiễm nhiên trở thành võ trường của thánh địa Nhân tộc.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Yểm Tư Thị không khỏi kinh hô thành tiếng.

Nơi này thật sự quá tốt đẹp, không hổ danh là thánh địa của Nhân tộc.

Quả thực là một trong những nơi đẹp nhất thế giới Hồng Hoang.

Dưới sự dẫn dắt của mấy vị lãnh tụ khác, bọn họ rất nhanh đã đến khu vực trung tâm của không gian khổng lồ này, cũng chính là thành trấn nơi Nhân tộc cư ngụ.

Truy Y Thị bên cạnh nhẹ nhàng hỏi: "Nghỉ ngơi trước?

Hay là đi bái kiến Thánh Mẫu đại nhân trước?" Nghe câu hỏi, Yểm Tư Thị hơi giật mình.

"Thánh Mẫu đại nhân vẫn luôn ở đây sao?" Mấy vị thủ lĩnh khác cười ha ha.

Truy Y Thị mở miệng giải thích.

"Ban đầu Thánh Mẫu đại nhân từng nói, Nhân tộc do người bảo hộ.

Sau đó Nhân tộc vẫn bị âm thầm tàn sát rất nhiều, điều này khiến Thánh Mẫu đại nhân có chút tự trách.

Thánh Mẫu đại nhân lần này ra ngoài, là phụng mệnh của Chủ nhân, để Thánh Mẫu đại nhân hiệp trợ Nhân tộc quật khởi.

Do đó, Thánh Mẫu đại nhân sau khi xuất hiện vẫn chưa từng rời đi." Yểm Tư Thị nghe đến đây cũng kích động lên.

"Mau đưa ta đi, mau đưa ta đi gặp Thánh Mẫu đại nhân." Nếu Nhân tộc Thánh Mẫu ở đây, nào có lý do không bái kiến?

Yểm Tư Thị trong khoảnh khắc này lập tức sốt ruột.

Dù sao thì nàng cũng biết phương vị của Nhân tộc Thánh Mẫu, liền cưỡi sư tử trực tiếp xông qua.

Ba vị lãnh tụ Nhân tộc khác không khỏi nhìn nhau.

Yểm Tư Thị này thật đúng là một người nóng tính.

Rất nhanh, mấy người liền đuổi theo, đưa Yểm Tư Thị đến bên ngoài đại điện.

Mấy người cung kính quỳ xuống đất.

"Khởi bẩm Thánh Mẫu đại nhân.

Lãnh tụ Nhân tộc Yểm Tư Thị đến đây, bái kiến Thánh Mẫu đại nhân." Sau đó mấy người liền cúi đầu lạy sâu xuống đất.

Nhân tộc có được ngày hôm nay, toàn bộ đều là do Thánh Mẫu đại nhân ban cho.

Bọn họ tự nhiên đối với Nhân tộc Thánh Mẫu cung kính đến cực điểm.

Ngay lúc mấy người đang triều bái, một trận hương thơm thổi qua, Tam Thất liền xuất hiện trước mặt mấy người.

"Mấy vị mau đứng dậy đi.

Ta đã nói rồi, sau này gặp mặt, không cần hành đại lễ như vậy." Nhưng mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều lắc đầu, theo nghi lễ triều bái cao nhất, từng bước hoàn thành.

Dáng vẻ ba quỳ chín lạy kia, thật sự khiến Tam Thất nhíu mày.

Sau khi mấy người triều bái hoàn thành, lúc này mới cuối cùng đứng dậy.

Yểm Tư Thị hơi ngẩng đầu, nhìn Nhân tộc Thánh Mẫu một cái,

liền vội vàng cúi đầu xuống, sợ đối với Nhân tộc Thánh Mẫu có một tia bất kính nào.

Tam Thất cũng đang đánh giá Yểm Tư Thị.

Chỉ thấy đối phương tuy là một nữ lưu, nhưng trên người lại bao phủ khí vận sâu dày.

Thật có thể nói là cực kỳ hiếm có.

Tam Thất hơi trầm tư một lát, rốt cuộc nên truyền thừa cho nàng cái nào?

Một lúc lâu sau, cuối cùng cũng quyết định.

Hình như đem nó truyền cho nàng là một chuyện rất thích hợp.

Chương 327

Sau đó tay phải ánh sáng vung lên, liền xuất hiện một cuốn sách bình thường.

Nhìn thấy cuốn sách này, ánh mắt của mấy vị lãnh tụ khác trong nháy mắt liền trở nên nóng rực.

Tuy trông chỉ là một cuốn sách bình thường, nhưng bên trong tất nhiên ghi lại một siêu cấp đại năng.

Chỉ cần tham ngộ vị siêu cấp đại năng này, là có thể không ngừng nhận được truyền thừa.

Chỉ là không biết trong cuốn sách này ghi lại một siêu cấp đại năng như thế nào?

Tam Thất Thánh Nhân cầm cuốn sách bình thường này, sau đó liền nói với Yểm Tư Thị.

"Cuốn sách này do chủ nhân của ta viết, là một cuốn trong Đại Đạo Bảo Điển.

Bên trong ghi lại một vị tuyệt thế đại năng, cùng ngươi rất có duyên, hy vọng ngươi sau khi nhận được nó, có thể chăm chỉ tham ngộ, đừng làm nhục uy danh của người đó." Sau đó tay phải ném đi, cuốn sách liền lơ lửng rơi vào lòng bàn tay Yểm Tư Thị.

Yểm Tư Thị nhìn cuốn sách trong tay mình, có chút mơ màng.

Cuốn sách trong tay mình, chính là một trong những Đại Đạo Bảo Điển sao?

Bên trong ghi lại một vị siêu cấp đại năng?

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác chính là đã nhận được truyền thừa

như vậy sao?

Mình sau khi nhận được truyền thừa này lại sẽ trở nên như thế nào?

Yểm Tư Thị không khỏi tâm thần chấn động.

Một lúc lâu sau, Yểm Tư Thị cầm cuốn sách này, lại một lần nữa trịnh trọng quỳ xuống, cung kính lại một lần nữa hành đại lễ với Nhân tộc Thánh Mẫu.

Lúc này mới run rẩy cầm cuốn sách đứng dậy.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác không khỏi bắt đầu thúc giục.

"Mau mở ra xem, bên trong ghi lại cái gì?" Yểm Tư Thị hít sâu một hơi, trong ánh mắt mỉm cười của Tam Thất Thánh Nhân, run rẩy mở cuốn sách này ra.

Khi Yểm Tư Thị trịnh trọng mở cuốn sách này ra, chỉ trong một thoáng, một luồng khí tức vô cùng cường hãn bỗng nhiên bùng phát dữ dội.

Trong khoảnh khắc, nó đã bao trùm toàn bộ thung lũng này.

Bầu trời trên thánh địa Nhân tộc một lần nữa lại nổi gió mây.

Giờ khắc này, luồng năng lượng đó hóa thành một cơn gió nhẹ, trong nháy mắt đã thổi qua toàn bộ Hồng Hoang.

Khoảnh khắc ấy, gió nổi mây vần, rồng rắn trỗi dậy.

Cùng với cơn gió nhẹ thổi qua, còn có một luồng khí tức khó hiểu lan tỏa ra ngoài.

Rất nhiều đại năng Hồng Hoang ngay lập tức cảm nhận được luồng khí tức này.

Sắc mặt mỗi người đều hơi biến đổi.

Bởi vì luồng khí tức này đã xuất hiện mấy lần rồi.

Rất rõ ràng, đây lại là trò quỷ mà Nhân tộc bày ra.

Nghĩ đến đây, sắc mặt của nhiều đại năng trở nên có chút khó coi.

"Thật đáng chết....." "Nhân tộc rốt cuộc có đức hạnh và tài năng gì!" "Lại có thể nhận được sự hỗ trợ liên tiếp không ngừng của Tam Thất thánh nhân?" "Nhân tộc thật sự cứ thế quật khởi sao?" "Nhân tộc quật khởi thì đặt Vu Yêu hai tộc vào đâu?" Rất nhiều người vào lúc này không khỏi lẩm bẩm.

Nhân tộc trước sau đã gây ra động tĩnh như thế này ba lần.

Bây giờ lại muốn làm thêm một lần nữa sao?

Nhiều đại năng ngẩng đầu nhìn lên.

Bầu trời Hồng Hoang vào lúc này gió nổi mây vần.

Cùng lúc đó, còn có một luồng khí tức vô cùng quái dị lan tỏa ra.

Luồng khí tức này có chút khác thường.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được một cảm giác uy hiếp.

Sau đó, cuối cùng cũng có một cảnh tượng vừa quen thuộc vừa xa lạ xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Chỉ thấy đó là một cột sáng vô song.

Cột sáng này phát ra từ thánh địa Nhân tộc, trong nháy mắt phóng thẳng lên trời cao.

Cột sáng khổng lồ xuyên thấu trời đất này gần như có thể nói là chiếu rọi cả Hồng Hoang.

Ánh sáng ấy vô cùng rực rỡ, hào quang khắp nơi.

Thật sự là kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang.

Cột sáng xuyên thấu trời đất, phóng thẳng lên trời cao có quy mô

vô cùng khổng lồ.

Vẻ ngoài cực kỳ to lớn của nó khiến chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy đều không khỏi mê mẩn.

Cột sáng thông thiên triệt địa.

Thực sự là một cảnh quan vô cùng kinh diễm.

Mọi người đều đang mong chờ cảnh tượng sau khi cột sáng tan đi.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Cột sáng khổng lồ khí thế ngút trời trên không trung cuối cùng cũng bắt đầu dần dần tiêu tán, dần dần biến mất giữa đất trời.

Sau đó, một đạo thần quang khác nhanh chóng biến đổi, xuất hiện trên không trung là một hình ảnh mênh mông cuồn cuộn.

Cảnh tượng này không hề nhỏ hơn cảnh tượng do Hồng Mông Tử Kim Bảng diễn hóa ra chút nào.

Giống như một ảo ảnh trên biển, cứ như vậy xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang.

Nhìn thấy cảnh tượng này, chúng sinh Hồng Hoang nào không mong chờ?

Bởi vì mấy hình ảnh trước đó, người nào cũng là thiên tư tuyệt thế, gần như có thể nói là nhân vật quan tuyệt thiên cổ.

Không biết kẻ thứ tư xuất hiện sẽ là dạng gì đây?

Phải biết đây đều là truyền thừa được ghi lại trong Đại Đạo Bảo Điển a.....

Dù thế nào đi nữa, e rằng cũng sẽ không quá tệ.

Cảnh tượng trong bức tranh ngày càng rõ nét.

Chúng sinh Hồng Hoang vốn đang khá hỗn loạn, vào lúc này cũng

dần dần im lặng lại.

Bởi vì bọn họ đều biết, truyền thừa thứ tư của Nhân tộc sắp sửa xuất thế.

Truyền thừa đầu tiên của Nhân tộc, hình như tên là Vô Thủy Đại Đế.

Truyền thừa thứ hai của Nhân tộc tên là Thất Gia Đại Đế.

Truyền thừa thứ ba của Nhân tộc tên là Độc Cô Bại Thiên, cũng chính là Độc Cô Đại Đế.

Vậy thì truyền thừa quỷ dị thứ tư này, rốt cuộc là cái gì?

Sẽ lại xuất hiện với tư thái chấn động như thế nào?

Tất cả mọi người đều vô cùng khao khát.

Người tiếp theo rốt cuộc là một vị đại năng kinh tài tuyệt diễm?

Hay sẽ trở nên tầm thường, chỉ là một cường giả bình thường?

Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này không ai không tò mò.

Có rất nhiều người bắt đầu suy đoán.

Nhưng phần lớn mọi người đều cho rằng truyền thừa thứ tư cũng chẳng ra sao.

Phải biết Đại Đạo Bảo Điển cũng tùy người mà khác.

Nội dung mỗi người tham ngộ được từ Đại Đạo Bảo Điển đều không hoàn toàn giống nhau.

Lại xuất hiện một truyền thừa kinh thế tuyệt diễm, e rằng có chút khó khăn.

Thậm chí có nhiều người còn cho rằng truyền thừa này chỉ là cho đủ số.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang mong chờ, ảo ảnh trên không

trung vốn có chút mơ hồ cuối cùng cũng ngày càng rõ nét.

Tựa như đã đột phá vô tận sương mù.

Cảnh tượng như mộng như ảo ấy cuối cùng cũng chân chính hiện ra trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Cùng với hình ảnh trở nên rõ nét, xuất hiện trong đó lại là một đôi huynh muội nhỏ.

Đôi huynh muội này có thể nói là vô cùng đáng thương.

Người anh trai tám chín tuổi trông mày thanh mắt tú, rất là anh tuấn.

Chương 328

Còn có một bé gái năm sáu tuổi.

Bé gái này là em gái, trông vô cùng đáng yêu.

Chỉ có điều anh trai và em gái lại lưu lạc thành cô nhi.

Hai người nương tựa vào nhau trong thế giới vô cùng khổ nạn này.

Cuộc sống có thể nói là vô cùng gian nan.

Nhưng hai người cũng miễn cưỡng sống qua ngày được.

Em gái là tất cả của anh trai.

Anh trai sinh tồn trên đời, tất cả đều vì em gái.

Mà cậu bé này, lại là bầu trời của cô bé.

Có cậu bé ở bên, cô bé luôn nở nụ cười đáng yêu.

Thế nhưng bỗng một ngày, có một thế lực lớn đến.

Họ mang cậu bé đi, chỉ để lại một mình cô bé.

Từ đó về sau, cô bé khổ sở vật lộn trong cõi hồng trần thế tục này.

Từ đó, nàng chờ đợi anh trai.

Bởi vì anh trai nàng đã từng nói với nàng.

Anh trai nhất định sẽ trở về, bảo cô bé hãy đợi chàng.

Trước khi đi, anh trai đã nói với nàng.

Chỉ cần lúc đó anh trai quay về, sẽ không còn ai bắt nạt nàng nữa.

Cô bé tin chắc không nghi ngờ.

Từ đó liền một mực chờ đợi anh trai.

Thời gian trôi qua, cảnh vật đổi thay.

Ba năm đã qua.

Anh trai quả thực đã trở về như mong muốn.

Chỉ tiếc là... trở về lại chỉ là thi cốt của anh trai.

Giờ khắc này, cô bé sụp đổ.

Nàng vừa khóc vừa gào thét nhào tới.

Nàng không nỡ xa anh trai mình.

Nàng cũng đau lòng cho anh trai mình.

Nhưng ngay cả chút nguyện vọng cuối cùng trong lòng nàng cũng bị ngăn cản.

Những người đó thô bạo đẩy nàng sang một bên.

Đến cuối cùng, nàng cũng không thể ôm lấy anh trai mình.

Thi cốt của anh trai bị người ta ném xuống vách núi, từ đó không bao giờ gặp lại nữa.

Lúc này, cô bé đau đớn tột cùng, gần như có thể nói là sống không bằng chết.

Nàng một mình khóc ở đó mấy ngày mấy đêm.

Cuối cùng nàng cũng ngừng lại, lẳng lặng đứng dậy.

Ánh mắt trở nên vô cùng lạnh lùng.

Cuối cùng, cô bé một mình rời đi.

Trên người chỉ mang theo hai thứ.

Một trong số đó là một chiếc nhẫn đồng xanh.

Thứ còn lại, là một chiếc mặt nạ quỷ vô cùng dữ tợn và quỷ dị.

Cùng với sự ra đi của cô bé, cảnh tượng như ảo ảnh trên không

trung dần dần trở nên mơ hồ.

Nhìn thấy cảnh tượng này, rất nhiều người đều sững sờ.

"Chuyện gì vậy?" "Thế là kết thúc rồi sao?" "Hình ảnh trên không trung này rốt cuộc muốn biểu đạt ý gì?" "Cái gọi là truyền thừa rốt cuộc là ai?" "Là truyền thừa của cô bé này sao?" "Hay là truyền thừa của cậu bé đã chết kia?" "Thế này thì có chút buồn cười rồi, hình ảnh chỉ là hai đứa trẻ con thôi, rốt cuộc muốn biểu đạt ý gì?" Rất nhiều người trực tiếp sững sờ.

Bởi vì hình ảnh trên không trung căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Chẳng qua chỉ chiếu một đoạn trải nghiệm bi thảm của một cô bé và một cậu bé mà thôi.

Hình ảnh như vậy thì có thể biểu đạt được gì?

Cho dù hai đứa trẻ này thiên tư không tồi, thì có thể có truyền thừa gì chứ?

Mặc dù phần lớn mọi người đều vô cùng nghi hoặc, nhưng một số đại năng lại khẽ nheo mắt lại.

Chuyện này tuyệt đối không phải là một sự nhầm lẫn.

Hình ảnh trên không trung tuy khiến người ta nhìn không rõ, nhưng hiển nhiên sẽ không đơn giản như vậy.

Có lẽ cơ duyên thật sự chính là cô bé này.

Rốt cuộc hình ảnh trên không trung chính là hình ảnh của cô bé này.

Một lát sau, hình ảnh trên không trung quả nhiên không ngoài dự liệu của mấy vị đại năng, lại một lần nữa trở nên rõ nét.

Lại một lần nữa xuất hiện trên không trung.

Đó là hình ảnh của một nữ tử tuyệt mỹ.

Chỉ thấy nàng có mái tóc đen óng mượt mà, xõa dài đến eo, trông như một thác nước, vô cùng tú mỹ.

Trên người mặc một chiếc váy dài bằng lụa mỏng màu trắng tuyết, bao bọc hoàn hảo thân hình thon dài của nàng.

Lúc này, toàn thân nàng bị một lớp sương trắng mỏng manh bao phủ, khiến người ta nhìn không được rõ ràng.

Điều duy nhất khiến người ta thất vọng chính là không thể nhìn thấy dung nhan của nàng.

Bởi vì dung nhan của nàng đã bị một chiếc mặt nạ vô cùng quỷ dị che khuất.

Chỉ thấy chiếc mặt nạ này vô cùng quỷ dị.

Mới nhìn thoáng qua, biểu cảm trên mặt nạ vô cùng đáng sợ.

Trông như khóc mà không phải khóc, như cười mà không phải cười.

Nhìn thêm hai cái, lại phát hiện mặt nạ dường như đã thay đổi hình dạng, biến thành một chiếc nhẫn vô cùng linh động và thanh linh thần bí.

Lại qua một lát, nó lại dường như biến thành một chiếc mặt nạ hình tiên kiếm.

Còn chưa để người ta kịp hoàn hồn, chiếc mặt nạ này lại biến hóa thành hình dạng một cái bảo bình lớn.

Sự biến hóa này khiến người ta dựng tóc gáy, da đầu tê dại.

Một chiếc mặt nạ mà lại quỷ dị đến vậy.

Cho đến cuối cùng, chiếc mặt nạ này lại một lần nữa biến ảo

thành mặt nạ quỷ.

Nhìn thấy thân ảnh này, rất nhiều người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Bởi vì chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này, tất cả đều đã phản ứng lại.

Nữ tử này, chẳng phải chính là cô bé trong hình ảnh trước đó sao?

Chính là cái gọi là thời gian trôi qua, cảnh vật đổi thay.

Cô bé vô cùng thê thảm năm xưa lại đã trở nên mạnh mẽ và đáng sợ đến vậy rồi sao?

Cũng không biết những năm qua cô bé này rốt cuộc đã trải qua những gì?

Lại có thể trưởng thành đến mức này.

Chỉ tưởng tượng một chút thôi, cũng khiến cho đông đảo sinh linh Hồng Hoang có chút chua xót.

Chỉ thấy hình ảnh trên không trung lại một lần nữa thay đổi.

Trước mặt nữ tử tuyệt thế này, có vô số cường địch vây quanh.

Nhưng không ai dám tiến lên một bước.

Mỗi khi ánh mắt nữ tử lướt qua, tất cả mọi người đều lùi lại né tránh.

Chương 329

Hình ảnh trên không trung này vừa quỷ dị vừa kinh hãi.

Vô số cường địch bao vây nàng, nhưng không một ai dám vượt qua một bước.

Thực sự có chút quỷ dị.

Chỉ bởi vì nữ tử này lúc này đã trở nên vô cùng cường hãn.

Trực tiếp giết đến mức đám kẻ thù kia đều khiếp đảm.

Đồng thời cũng bởi vì nữ tử này vô cùng vô tình.

Thủ đoạn đẫm máu đó trực tiếp giết đến chúng sinh run sợ khiếp vía.

Dáng vẻ sát khí ngút trời của nữ tử này, ngược lại có chút tương tự với Độc Cô Bại Thiên kia.

Đều là những kẻ sát ý ngút trời.

Chỉ có điều Độc Cô Bại Thiên triệt để hơn một chút, trực tiếp bước vào ma đạo.

Mà nữ tử này hiển nhiên không phải vậy.

Nữ tử này chẳng qua là thủ đoạn đẫm máu tàn nhẫn mà thôi.

Chính là một nữ tử sát khí ngút trời như vậy, nhưng chỉ cần Nhân tộc gặp nạn, nàng đều sẽ đứng ra, đứng trước mặt Nhân tộc.

Dùng thủ đoạn dời non lấp biển của mình, cùng với thần thông nuốt trời nuốt đất đó, một mực bảo vệ chủng tộc vô cùng yếu ớt này của Nhân tộc.

Chỉ là vì chấp niệm cuối cùng trong lòng nàng mà thôi.

Bởi vì, chủng tộc Nhân tộc này, là chủng tộc của nàng.

Yêu ai yêu cả đường đi lối về.

Vì yêu chàng, nàng liền yêu cả Nhân tộc.

Vì thế, không tiếc cùng kẻ thù chém giết nửa đời.

Cùng với sự chuyển đổi của hình ảnh, có lời dẫn truyện xuất hiện ở phía dưới. [“Lên Cửu Thiên, cầm kiếm trảm Thiên Tiên.

Vào Cửu U, xách đao đồ Yêu Ma.

Nghịch Thiên Đạo, chấp niệm thành Đại Đế.

Vứt bỏ vĩnh sinh, hồng trần đợi huynh trưởng.

Tìm hai đóa hoa, cạn kiệt cả đời máu, đạp phá hồng trần, chỉ vì chờ đợi người ấy!”] [“Thuở ấu thơ, nương tựa bên nhau, mưa gió không sờn chỉ có nụ cười của người.

Hoàng hôn buông, nắm tay chia ly, khăn hồng ướt đẫm lệ biệt thương.

Năm tháng qua, cuối cùng vô lực, một lần từ biệt sinh tử đôi ngả mịt mờ.

Thiếu nữ ngây thơ người nắm tay, ngây ngô vô tà bạn đến chân trời.

Mặt nạ quỷ che chân tình, nhẫn đồng xanh chôn tấm si tâm.

Máu nhuộm đế lộ, trăm vẻ trần thế, thấu tỏ nhân tình.

Chân đạp xương cốt chư vương, tay nhuốm máu thiên kiêu.

Giơ tay băng giá trời đất, dậm chân vỡ nát tinh thần.

Ma nuốt thiên hạ, cả thế gian là địch, là khóc hay là cười?

Mặt nạ quỷ che lệ máu, nhẫn đồng xanh nhớ tháng năm.

Thôn Thiên Đại Đế thiên hạ lạnh, uy danh chấn vũ trụ tim đã vỡ.

Thiên Đoạn Sơn, một kiếm quét sạch, máu Thánh Linh vẩy khắp trăm vạn ngọn núi.

Vũ Hóa Triều, lật tay diệt, Đế Hoàng đổ máu vẫn lạc Trung Châu.

Đất thành tiên, hồn muốn đứt, Tiên Đỉnh vỡ tan rơi xuống Côn Luân.

Ngóng tiên đồ, đạp thiên lộ, bao nhiêu anh kiệt vùi thân đất vàng?

Lên tế đàn, vượt tinh không, thiên kiêu nhân hùng cũng không dứt.

Nghịch thời không, loạn cổ kim, tiên lộ mịt mờ vì cớ gì?

Trên đời này ai có thể bất tử?

Lòng trần ai, nguyện chưa thành, cuối cùng không cam."] Cùng với sự xuất hiện của lời dẫn truyện, hình ảnh trên không trung lại một lần nữa bắt đầu thay đổi.

Đặc biệt là chiếc mặt nạ quỷ che mặt của nữ tử, trở nên càng thêm hư ảo.

Dáng vẻ như khóc như cười đó, khiến người ta nhìn không rõ.

Đồng thời cũng khiến người ta da đầu tê dại.

Chỉ thấy trên tay nữ tử này, từng đạo thần quang nhanh chóng biến đổi.

Mỗi một đạo thần quang xuất hiện, sẽ có đại năng có thể chất cường hoành bị chém ngã ngựa.

Nhưng Nhân tộc được nữ tử này bảo vệ sau lưng, dường như cũng không hề cảm kích.

Rất nhiều người đều chỉ trỏ nữ tử này, đều nói nàng quá vô tình.

Thế nhưng chính là một nữ tử vô tình như vậy, lại ở trong những

năm tháng loạn lạc, đã bảo vệ được Nhân tộc đang chao đảo.

Đây là một chuyện đáng buồn mà cũng đáng kính đến nhường nào?

Đây là một hành động tráng lệ đáng ca đáng khóc đến nhường nào?

Nàng cả đời hành sự, không ai có thể đoán được chừng mực.

Khiến người ta không thể đoán được mọi thứ của nàng.

Giống như chiếc mặt nạ của nàng vậy.

Nhìn như cười, lại nhìn như khóc.

Không biết là đang khóc trong nụ cười, hay đang cười trong nước mắt.

Thân ảnh vô cùng diễm lệ trên không trung, vẫn luôn đi dạo trên không.

Mỗi lần vung tay một cái, liền có vô số cường địch trực tiếp bị chém ngã.

Mỗi lần ánh mắt lướt qua, liền có cường giả trực tiếp vẫn lạc.

Nhìn hình ảnh trên không trung, rất nhiều sinh linh Hồng Hoang, đầu óc một mảnh trống rỗng.

Mọi sự chế nhạo và trào phúng trên mặt lúc trước, tất cả đều biến mất sạch sẽ.

Còn có rất nhiều người cảm thấy hai má nóng ran.

Ban đầu bọn họ còn có chút coi thường cô bé này, nhưng không ngờ trong nháy mắt đã bị vả mặt.

Càng có nhiều người không tự chủ được lẩm bẩm.

"Nữ tử này..... mạnh quá!!" Thân ảnh trên không trung kia, rõ ràng chính là một nữ tử cử thế vô song.

Không hổ là sản phẩm của Đại Đạo Bảo Điển.

Mỗi một truyền thừa đều là tồn tại vô cùng cường hãn.

Nữ tử trước mắt này, hiển nhiên cũng đã nhận được sự kinh ngạc của chúng sinh Hồng Hoang.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang than thở, nữ tử trên không trung này đã chém giết sạch toàn bộ cường địch rồi quay người rời đi.

Trên mặt đất là những cành gãy tay cụt.

Thật sự là một cảnh tượng núi thây biển máu.

Nhìn thân ảnh này, tất cả mọi người đều trở nên im lặng không nói.

Tất cả đều bị tư thế tuyệt thế của nữ tử này làm cho kinh diễm.

Một nữ tử như vậy, tuyệt đối xứng đáng được gọi là kinh tài tuyệt diễm, phong hoa tuyệt thế.

So với ba vị truyền thừa giả trước đó, không hề yếu hơn chút nào.

Cùng với thân ảnh của nữ tử dần dần biến mất, có lời dẫn truyện xuất hiện ở phía dưới cùng của hình ảnh. [“Chém giết cường địch, bảo vệ Nhân tộc.

Một niệm hoa nở, quân lâm thiên hạ, đợi đến thu sang chín tháng tám, hoa ta nở rồi trăm hoa tàn, Thiên Cổ Nữ Đế, Ngoan Nhân Đại Đế!!!”] Nhìn thấy lời dẫn truyện này xuất hiện, rất nhiều cường giả Hồng Hoang đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Người thật là tàn nhẫn.

Chương 330

Tên thật là tàn nhẫn.

Lại trực tiếp đặt tên là Ngoan Nhân Đại Đế.

Cái tên này vô cùng thô bạo.

Tuy tinh tế không đủ, nhưng bá khí vô biên lại tràn ngập trong đó.

Khiến rất nhiều người đều cảm thấy da đầu tê dại.

Cộng thêm vị Ngoan Nhân Đại Đế này, Nhân tộc tổng cộng có bốn vị cường giả nhận được siêu cấp truyền thừa.

Bốn người nhận được truyền thừa cấp bậc Đại Đế.

Quả thực là ngoài sức tưởng tượng.

Cũng không biết cường giả cấp bậc Đại Đế này rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Nếu như thực lực hoàn toàn triển hiện ra, rốt cuộc có thể đạt tới tầng thứ nào?

Rất nhiều người không khỏi bắt đầu thắc mắc.

Nhưng nghĩ lại, ít nhất cũng là cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh.

Nói cách khác, Nhân tộc tương lai ít nhất cũng sẽ sinh ra bốn vị cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh.

Hơn nữa còn không phải là Chuẩn Thánh bình thường.

Rốt cuộc là truyền thừa được ghi lại trong Đại Đạo Bảo Điển.

Đạt tới cực hạn, rất có khả năng còn mạnh hơn Chuẩn Thánh bình thường rất nhiều.

Rất có khả năng đạt tới đỉnh phong của cảnh giới Chuẩn Thánh.

Ít nhất cũng sẽ không kém hơn Tổ Vu và đại yêu đỉnh cấp.

Cứ như vậy, Nhân tộc thật sự là quật khởi rồi.

Bây giờ Nhân tộc xuất hiện bốn vị siêu cấp truyền thừa giả, e rằng rất nhanh sẽ có thể hợp nhất thực lực của Nhân tộc trong thế giới Hồng Hoang, triệt để hình thành một luồng chiến lực không tầm thường.

Nói không chừng, Hồng Hoang thật sự có thể từ cục diện Vu Yêu tranh bá, biến thành Vu Yêu Nhân thế chân vạc.

Đến lúc đó thì thật sự là có kịch hay để xem.

Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này đều lẩm bẩm.

Rốt cuộc cái gọi là Ngoan Nhân Đại Đế này đã gây ra chấn động cực lớn cho bọn họ. --------- Lúc này trong Tổ Vu đại điện của Vu tộc.

Mấy vị đại Tổ Vu của Vu tộc đã tụ tập lại với nhau.

Tất cả mọi người đều ngồi đó im lặng không nói.

Cái gọi là Ngoan Nhân Đại Đế này, đối với Vu tộc bọn họ cũng gây ra chấn động vô cùng lớn.

Cho đến hôm nay, Nhân tộc đã nhận được bốn truyền thừa Đại Đế.

Quả thực đã hình thành thế quật khởi.

E rằng đến lúc đó, người đứng mũi chịu sào chính là Vu tộc.

Rốt cuộc số lượng Vu tộc đông đảo, số lượng Nhân tộc cũng không ít.

Chỉ e đến lúc đó, Nhân tộc và Vu tộc hai chủng tộc sẽ phân chia Hồng Hoang đại địa.

Cộng thêm còn có Yêu tộc trên Thiên Đình đang lăm le.

Tương lai của Vu tộc thật đáng lo ngại.

Trong lúc nhất thời, Tổ Vu đại điện quả thực đã im lặng lại.

Mấy vị Tổ Vu có mặt đều vô cùng yên tĩnh.

Ở một nơi như Vu tộc, xuất hiện sự yên tĩnh như vậy là một tình huống vô cùng khó tưởng tượng.

Rốt cuộc Vu tộc đều là những kẻ không ngồi yên được.

Điều này cũng dẫn đến việc bọn họ không ai phục ai.

Điều này dẫn đến ý kiến của bọn họ rất khó thống nhất.

Rất nhiều chuyện đều là đánh một trận để giải quyết.

Nhưng bây giờ lại thống nhất xuất hiện sự yên tĩnh quỷ dị.

Hiển nhiên mấy vị Tổ Vu lúc này đều có những lo lắng riêng.

Rất lâu sau.

Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi, trầm giọng mở miệng: "Xem ra Đại Đạo Bảo Điển trong truyền thuyết quả thực khó mà tưởng tượng." "Truyền thừa mà Nhân tộc vừa nhận được, e rằng không yếu hơn ba người trước đó chút nào." Xa Bỉ Thi nói ra một câu vô cùng xác đáng.

Đây là đánh giá của y đối với Ngoan Nhân Đại Đế.

Đối mặt với ba truyền thừa khác, truyền thừa này không yếu hơn chút nào.

Bất kể là từ khí chất, hay là sát khí vô biên đó, đều là tồn tại ngang tài ngang sức.

Có thể lấy thân phận một nữ tử mà đạt tới độ cao như vậy, bản thân đã là một chuyện vô cùng khủng bố.

Cho dù là trong Hồng Hoang, nữ tử truyền kỳ như vậy cũng không nhiều.

Bất kể là tư chất nghịch thiên, hay là cơ duyên ngút trời, hay là xuất thân vô cùng tốt, cái gọi là Ngoan Nhân Đại Đế này hiển nhiên đều chưa từng có.

Rất rõ ràng nàng chính là một người bình thường.

Thậm chí còn yếu hơn người bình thường.

Nhưng chính là một nữ nhi như vậy, lại có thể một đường nghịch tập, đạt được thành tích như vậy.

Tuyệt đối có thể được gọi là người trên người.

Đây tuyệt đối là người có đại nghị lực.

Cho dù là Vu tộc luôn vô cùng cao ngạo, đối mặt với một Ngoan Nhân Đại Đế như vậy, bọn họ cũng vô cùng khâm phục.

Đây cũng là nguyên nhân bọn họ trầm mặc.

Ngoài ra, người bên cạnh Đại Vu Khoa Phụ cũng đã trở về thánh địa Vu tộc, và đã kể lại toàn bộ chuyện giữa Yêu tộc và Nhân tộc.

Biết được mọi chuyện, đông đảo Vu tộc lại càng giữ im lặng.

Rất lâu rất lâu sau.

Tổ Vu Đế Giang cuối cùng cũng thở dài một hơi, dường như có chút cảm khái.

Ánh mắt của y lướt qua mấy vị Tổ Vu khác, cuối cùng cũng mở miệng nói.

“Xem ra việc Nhân tộc quật khởi đã trở thành một xu thế tất yếu.” “Bất kể là Tam Thất thánh nhân đứng sau Nhân tộc, hay là truyền thừa mà Nhân tộc nhận được, xu thế quật khởi của Nhân tộc đã hiện rõ.” “Vậy thì tiếp theo, Vu tộc chúng ta sẽ có hai lựa chọn.” “Một trong số đó là hòa hoãn quan hệ với Nhân tộc.” “Để ánh mắt của Nhân tộc dồn vào Yêu tộc.” “Từ đó bỏ qua sự tồn tại của Vu tộc chúng ta.” “Rốt

cuộc so với Yêu tộc, Vu tộc chúng ta tàn sát Nhân tộc vẫn ít hơn rất nhiều." "Có lẽ có thể tìm cơ hội tiếp xúc với Nhân tộc." "Thu Nhân tộc làm phụ dung của Vu tộc chúng ta, để Nhân tộc phục vụ cho Vu tộc ta." "Đến lúc đó, Vu tộc và Nhân tộc cùng nhau đối kháng Yêu tộc." "Nhưng phương pháp này có một rủi ro nhất định." Đế Giang lướt mắt một vòng, sau đó mở miệng.

"Như vậy, Nhân tộc sẽ có khả năng nhân cơ hội lớn mạnh." "Vu tộc chúng ta tuy có thể khu hổ thôn lang, nhưng nếu Nhân tộc nhân cơ hội lớn mạnh, sẽ có khả năng biến thành Yêu tộc tiếp theo." Các Tổ Vu khác nghe thấy lời của Đế Giang, sắc mặt lập tức biến đổi.

Phương pháp này của Đế Giang quả thực không tồi, nhưng rủi ro cũng vô cùng lớn.

Đến lúc đó diệt Yêu tộc, lại đến Nhân tộc.

Chẳng phải là lại quay về lối mòn cũ sao?

Phương pháp này là tốt nhất, nhưng việc cân nhắc lợi hại, cũng như mối quan hệ cân bằng trong đó cực kỳ khó kiểm soát.

Chỉ cần một chút sơ sẩy, thực lực Vu tộc ngược lại sẽ bị tổn hại nặng nề.

Trầm mặc một lát, Tổ Vu Đế Giang lại một lần nữa mở miệng.

"Phương pháp còn lại." "Chính là giống như Yêu tộc." "Trực tiếp thi triển thủ đoạn sấm sét, mạnh mẽ diệt sát Nhân tộc." "Bây giờ chính là thời cơ tốt nhất để diệt sát Nhân tộc." "Qua khoảng thời gian này, muốn diệt Nhân tộc, e rằng sẽ tốn rất nhiều công sức." "Nhưng phương pháp này cũng có một vấn đề rất lớn." Tổ Vu Đế Giang dừng lại một lát, lướt mắt nhìn một vòng, sau đó lại một lần nữa mở miệng.

"Vấn đề này chính là Tam Thất thánh nhân đứng sau Nhân tộc."

“Cùng với Thiên Cơ Lâu thần bí khó lường kia.” “Yêu tộc sở dĩ rụt rè như vậy, chính là vì kiêng kỵ Tam Thất thánh nhân này.” “Cho dù sau lưng Yêu tộc có Nữ Oa nương nương, bọn họ hành sự cũng không dám quang minh chính đại.” “Hậu Thổ của Vu tộc chúng ta tuy đã thành tựu Địa Đạo thánh nhân, nhưng lại không thể tùy ý can thiệp vào chuyện Hồng Hoang nữa.” “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của chúng ta, bây giờ cũng không bày ra được nữa.....” “Vu tộc đã đến cảnh giới sinh tử tồn vong rồi.” Nói đến đây, Tổ Vu Đế Giang liền không nói nữa.

Các Tổ Vu khác trong đại điện càng thêm trầm mặc.

Lời của Tổ Vu Đế Giang nói không sai chút nào.

Đằng sau Nhân tộc là Tam Thất thánh nhân a.

Đằng sau Tam Thất thánh nhân còn có Thiên Cơ Lâu thần bí khó lường kia.

Bây giờ thế quật khởi của Nhân tộc đã xuất hiện.

Vu tộc làm gì dường như cũng không ổn.

Nếu như không quan tâm, nếu Nhân tộc thật sự lớn mạnh lên, Vu tộc tất nhiên sẽ là người đứng mũi chịu sào.

Rốt cuộc bọn họ và Nhân tộc đều có nơi hoạt động chính là Hồng Hoang đại địa.

Chương 331

Hồng Hoang đại địa, bản thân đã có vô số sinh linh, đã vô cùng đông đúc.

Trừ đi đạo trường của các đại năng và thánh nhân, những nơi tốt hơn một chút đã không còn bao nhiêu.

Ngay cả Vu tộc cũng khá đông đúc.

Bây giờ lại thêm Nhân tộc đang quật khởi, nơi sinh tồn chẳng phải càng thêm chật hẹp sao?

Nếu hợp tác với Nhân tộc, thật sự có khả năng sẽ xuất hiện tình huống mà Đế Giang nói.

Một khi diệt Yêu tộc, lại đến Nhân tộc.

Đây chẳng phải là làm công vô ích sao?

Nhưng nếu giống như Yêu tộc, diệt sát Nhân tộc, e rằng lại có khả năng sẽ đắc tội với Tam Thất thánh nhân và Thiên Cơ Lâu.

Thật sự rất khó lựa chọn a.

Trong lúc nhất thời, bên trong Tổ Vu đại điện lại rơi vào một sự im lặng kéo dài.

Thực ra bọn họ không biết, Đế Giang đã gặp mặt Đế Tuấn, và đã biết được rất nhiều chuyện từ miệng Đế Tuấn.

Đạo Tổ có ý muốn để Vu tộc và Yêu tộc cùng nhau đồng quy vu tận.

Sau khi Vu tộc và Yêu tộc đồng quy vu tận, Nhân tộc sẽ quật khởi.

Nói cách khác, việc Nhân tộc quật khởi là thế không thể ngăn cản.

Chỉ là Đế Giang không ngờ Nhân tộc lại nhận được sự hỗ trợ của Thiên Cơ Lâu, lại có xu thế quật khởi trước thời hạn.

Trên thực tế, tình cảnh hiện tại của Vu tộc còn khó khăn hơn nhiều so với dự kiến.

Chỉ là những lời này, y lại không thể nói với các huynh đệ.

Đế Giang lại một lần nữa hướng ánh mắt về phía mấy vị Tổ Vu khác.

"Không biết các ngươi có ý kiến gì không?" "Thực ra ý của đám người Yêu tộc đã rất rõ ràng." "Bọn họ chuẩn bị ra tay với Nhân tộc, cũng nhất định sẽ ra tay." "Sau lưng bọn họ rốt cuộc có Nữ Oa nương nương, tự tin hơn chúng ta một chút." "Vậy Vu tộc chúng ta thì sao?

Chúng ta rốt cuộc có can thiệp hay không?" "Các ngươi có ý kiến gì không?" Lời hỏi của Đế Giang vừa dứt, nhưng không có ai trả lời.

Bởi vì tất cả mọi người đều đang chìm vào suy tư.

Dường như bây giờ Vu tộc thật sự đã đến lúc sinh tử tồn vong.

Ra tay giết Nhân tộc, thì đắc tội Thiên Cơ Lâu.

Hợp tác với Nhân tộc, Nhân tộc rất có khả năng sẽ tính sổ sau.

Không quan tâm, Vu tộc đứng mũi chịu sào sẽ bị ảnh hưởng.

Phải làm sao bây giờ?

Mấy vị Tổ Vu cân nhắc lợi hại, lại không thể đưa ra được bất kỳ biện pháp nào.

Ngay lúc mấy vị Tổ Vu đang thắc mắc, một vị Đại Vu ở một bên mở miệng nói.

"Hiện tại Nhân tộc tuy đã có thế quật khởi." "Nhưng hiển nhiên vẫn còn cách xa Vu tộc chúng ta vạn dặm." "Trong thời gian ngắn,

Nhân tộc không thể hình thành chiến đấu lực thực sự, không thể gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào đối với Vu tộc." "Huống hồ còn có Yêu tộc đang tùy thời ra tay với bọn họ." "Các vị Tổ Vu đại nhân có rất nhiều thời gian để suy nghĩ, hiện tại không cần quá bận tâm." Giọng nói của nàng vô cùng uyển chuyển dễ nghe, có một vẻ đẹp như tiếng chuông bạc.

Người nói những lời này chính là Đại Vu của Vu tộc, Cửu Phượng.

Cửu Phượng là Đại Vu duy nhất có nguyên thần ngoài các Tổ Vu.

Thực lực trong số các Đại Vu cũng vô cùng nổi bật.

Mấy vị Tổ Vu có ý muốn để nàng lấp vào chỗ trống.

Vì vậy, nàng cũng có tư cách đến tham gia đại hội.

Ngồi bên cạnh nàng, còn có Đại Vu Xi Vưu, và Chiến Thần Hình Thiên.

Cửu Phượng, Hình Thiên, Xi Vưu, ba người bọn họ là những tồn tại có chiến lực siêu quần bạt tụy nhất trong số các Đại Vu của Vu tộc.

Các Đại Vu khác so với ba người bọn họ cũng kém hơn.

Vì vậy, ba người bọn họ được gọi đến, coi như là người thay thế.

Ngoài ra, Khoa Phụ và Hậu Nghệ cũng có tư cách làm người thay thế.

Rốt cuộc Thủy Hỏa, hai vị Tổ Vu đã thoi thóp rồi.

Hậu Thổ đã trở thành Địa Đạo thánh nhân, hiển nhiên đã không thể tùy ý ra tay.

Huyền Minh cũng cùng Hậu Thổ đến Thiên Cơ Lâu để nhận cơ duyên, còn chưa biết khi nào mới ra.

Để phòng tình huống đặc biệt, Vu tộc đã chuẩn bị sẵn mấy vị thay thế này.

Có mấy vị Đại Vu thay thế này, cũng miễn cưỡng có thể bố trí ra một bản Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không hoàn chỉnh.

Bây giờ Cửu Phượng vừa mở miệng, liền trực tiếp nói trúng vào điểm mấu chốt của vấn đề.

Nhân tộc tuy đã có thế quật khởi, nhưng trong thời gian ngắn quả thực rất khó thành công.

Vu tộc vẫn còn thời gian để lựa chọn, cũng không cần quá vội vàng.

Rốt cuộc còn có Yêu tộc đang kiềm chế Nhân tộc.

Cho dù Yêu tộc tùy ý động chân động tay, e rằng cũng đủ cho Nhân tộc ăn đủ.

"Nếu đã như vậy, vậy thì cứ làm theo lời Cửu Phượng đi." "Vu tộc chúng ta tạm thời quan sát một chút." "Sau đó phái người đi thông báo cho Hậu Nghệ và Khoa Phụ." "Bảo bọn họ tìm người đi tiếp xúc với Nhân tộc." "Xem xem Nhân tộc rốt cuộc có thái độ như thế nào." "Nếu có thể, biến Nhân tộc thành phụ dung của Vu tộc chúng ta." "Dưới sự kiểm soát của Vu tộc, Nhân tộc quật khởi thích hợp, đối với chúng ta cũng có lợi." "Ít nhất cũng có trợ lực để đối phó Yêu tộc." Vu tộc Đế Giang cuối cùng vẫn đưa ra quyết định.

Y tuy đã tiếp xúc với Đế Tuấn của Yêu tộc, cũng đã định ra chuyện Vu Yêu hai tộc cùng nhau thảo phạt Nhân tộc.

Nhưng đối với Vu tộc Đế Giang mà nói, uy hiếp của Nhân tộc nhỏ hơn rất nhiều.

Mối nguy hiểm đứng đầu chính là Yêu tộc.

Y không thể không thay đổi sách lược. --------- Mà trong Hồng Hoang, từng tiếng hít khí lạnh vang vọng khắp trời đất.

Rốt cuộc hôm nay Nhân tộc lại xuất hiện một vị truyền thừa giả Đại Đế, khiến bọn họ cảm xúc vô cùng sâu sắc.

"Thật không ngờ Nhân tộc lại xuất hiện một vị siêu cấp truyền thừa giả." "Quả thực rất khủng bố, vị đại năng này khủng bố đến cực điểm, nếu thật sự để Nhân tộc học được, hậu quả không thể tưởng tượng....." "Truyền thừa như vậy chắc sẽ có rất nhiều hạn chế chứ?

Nếu không, Nhân tộc e rằng đã triệt để quật khởi rồi." "Nhân tộc quả nhiên được Thiên Cơ Lâu chiếu cố a....." "Nhân tộc có đức hạnh và tài năng gì a..... lại có thể nhận được nhiều sự chiếu cố của Thiên Cơ Lâu như vậy, thực sự khiến người khác ghen tị." Thái độ của chúng sinh Hồng Hoang đối với Nhân tộc đã có sự thay đổi.

Nhân tộc bản thân là một chủng tộc tự cường không ngừng.

Sau lưng lại có Thiên Cơ Lâu làm chỗ dựa.

Quật khởi đã là chuyện chắc như đinh đóng cột.

Mà ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, đã có một vị Đại Vu đến lối vào thánh địa Nhân tộc.

Hắn được phái đến để tiếp xúc với Nhân tộc, dò hỏi ý định của Nhân tộc.

Nhận được tin tức, bốn vị lãnh tụ Nhân tộc đều sững sờ.

"Người của Vu tộc đến?" "Bọn họ đến làm gì?" Truy Y Thị tính tình nóng nảy ngay lập tức mặt đen lại.

"Đám người bẩn thỉu Vu tộc đó tàn sát Nhân tộc chúng ta còn thiếu sao?" "Không tìm bọn chúng tính sổ đã là cho bọn chúng mặt mũi rồi, bọn chúng lại chủ động tìm đến cửa?" "Để ta đi xé xác hắn

ra.” Nữ bạo long này ngay lập tức nổi giận, không khỏi quát lên.

Nhìn thấy tình huống này, mấy vị thánh nhân khác không khỏi lắc đầu cười khổ.

Truy Y Thị này, quả nhiên là một con khủng long bạo chúa a.

Nghe thấy có người Vu tộc đến, lập tức nổi đóa.

Hữu Sào Thị ở bên cạnh, trầm tư một lát: “Vẫn là để người của Vu tộc vào đi.” “Nhân tiện nghe xem hắn nói gì.” “Rốt cuộc tình hình của Nhân tộc chúng ta mới vừa tốt lên.” “Mọi chuyện đều phải hành sự ổn thỏa, lại có Yêu tộc đang rình mò trong bóng tối, chỉ cần xử lý không tốt, e rằng sẽ mang đến tai họa diệt tộc cho Nhân tộc.” Nữ lãnh tụ Yểm Tư Thị mới đến ở một bên khác cũng gật đầu.

“Người ta đã đến rồi, thì cứ để hắn vào đi.” “Xem xem hắn muốn nói gì.” Ba vị lãnh tụ Nhân tộc đã đều bày tỏ quan điểm của mình.

Sau đó, ánh mắt của mọi người đều đổ dồn vào Toại Nhân Thị.

Toại Nhân Thị có thể nói là đại lãnh tụ đầu tiên của Nhân tộc, cũng là huynh trưởng của mấy vị lãnh tụ.

Về tổng thể, vẫn cần phải nghe ý kiến của Toại Nhân Thị.

Mà lúc này Toại Nhân Thị cũng đang chìm vào suy tư.

Nhân tộc và Vu tộc không có giao tiếp gì, thậm chí còn có mối thù khắc cốt ghi tâm.

Thế nhưng ngay trong thời kỳ vô cùng nhạy cảm này, Vu tộc lại phái người đến..... e rằng nguyên nhân không đơn giản như vậy.

Sau khi trầm tư hồi lâu, Toại Nhân Thị cuối cùng cũng gật đầu.

“Để tên Vu tộc đó vào đi.” “Nghe xem hắn nói gì cũng tốt.” “Nhân tiện cũng có thể dò xét động tĩnh của Vu tộc, cũng có thể chuẩn bị cho tương lai.” Yểm Tư Thị, Hữu Sào Thị gật đầu khen phải.

Chỉ có Truy Y Thị có chút phẫn hận bất bình, nhưng cuối cùng cũng không nói gì.

Chương 332

Rất nhanh, vị Đại Vu của Vu tộc này đã được người Nhân tộc dẫn đến thánh địa.

Vị Đại Vu của Vu tộc này thân hình hùng tráng, cao khoảng hơn hai mét.

Đi lại như rồng đi hổ bước, rất có khí thế.

Đầu trọc lóc, trông có chút xấu xí.

Nhìn thấy vị Vu tộc này, rất nhiều người không khỏi bĩu môi.

Cũng không biết tại sao, nữ tử Vu tộc người nào người nấy đều xinh đẹp quyến rũ, nhưng nam nhân Vu tộc lại xấu xí hơn người.

Trừ những Tổ Vu, Đại Vu nổi tiếng nhất trong thế giới Hồng Hoang ra, các Vu tộc khác đều trông rất đơn giản, thậm chí có cảm giác không ưa nhìn.

Cùng lúc đó, rất nhiều Nhân tộc trên đường đều lộ ra ánh mắt phẫn hận.

Vu tộc tàn sát Nhân tộc cũng rất nhiều.

Mối thù giữa hai tộc, tự nhiên cũng khó mà xóa bỏ.

Các Nhân tộc trên đường đều lộ ra ánh mắt phẫn hận, hận không thể xé xác tên Vu tộc này ra.

Vị Đại Vu Vu tộc này, vốn đang đi như rồng đi hổ bước, khí thế phi phàm, nhưng sau khi cảm nhận được hận ý ngút trời của Nhân tộc, khí tức cường hãn đó không khỏi yếu đi.

Đến cuối cùng không còn chút khí thế nào.

Vị Đại Vu này cũng hiểu, rốt cuộc đây là địa bàn của người ta,

nếu không cẩn thận thật sự có khả năng bị nuốt sống xé xác.

Hiểu được đạo lý này, hắn tự nhiên không dám kiêu ngạo nữa.

Rất nhanh, vị Đại Vu này dưới sự dẫn dắt của Nhân tộc, đã đến trước mặt mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc.

Bình thường, thủ lĩnh Nhân tộc hoạt động ở phía tây của thánh điện Nhân tộc.

Ở phía tây của thánh điện Nhân tộc đã xây một thiên điện.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, bình thường nghỉ ngơi ở đây.

Vị Đại Vu này lúc này cũng đến thiên điện.

Từ xa, hắn đã nhìn thấy hai nam hai nữ trong thiên điện.

Vị Đại Vu này trong lòng rùng mình.

"Đây chính là bốn vị truyền thừa giả của Nhân tộc sao?" Trong truyền thuyết, bốn vị truyền thừa giả của Nhân tộc này đều nhận được truyền thừa phi thường.

Vị Đại Vu này gặp được bốn vị lãnh tụ Nhân tộc, tự nhiên cũng không dám chậm trễ.

Thế là vội vàng nói ra mục đích của chuyến đi này.

Mục đích của chuyến đi này rất đơn giản, chính là nói rõ tình hình với Nhân tộc.

Vu tộc muốn kết minh với Nhân tộc, và cũng đại diện cho các Đại Vu của Vu tộc hỏi thăm Nhân tộc.

Vị Đại Vu này nói xong ý định, liền yên tĩnh đứng đó.

Rốt cuộc đây là thánh địa của Nhân tộc, cho dù thực lực của hắn có mạnh đến đâu, cũng phải kẹp đuôi làm người.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị liền chìm vào suy tư.

Lời của Vu tộc nói rất hay.

Nói là muốn kết minh với Nhân tộc, cùng nhau đối kháng Yêu tộc.

Nhưng tình hình thực tế lại không phải như vậy.

Vu tộc đang tính toán gì, Nhân tộc có thể nói là vô cùng rõ ràng.

Chẳng qua là muốn Nhân tộc làm phụ dung của Vu tộc mà thôi.

Bây giờ Nhân tộc đã nhận được rất nhiều truyền thừa, có thế quật khởi.

Điều này khiến Vu tộc nhìn thấy cơ hội, thế là liền muốn không tính toán hiềm khích cũ mà hòa hoãn quan hệ, để Nhân tộc làm phụ dung của Vu tộc.....

Đây quả thực là nói đùa.

Nếu thật sự như vậy, những người Nhân tộc chết trong tay Vu tộc chẳng phải là chết vô ích sao?

Nhìn thấy mấy vị lãnh tụ Nhân tộc chìm vào suy tư, trên mặt vị Đại Vu này lại dần dần lộ ra vẻ kiêu ngạo.

Trong nhận thức của hắn, Vu tộc bọn họ có thể hạ mình chủ động đề cập chuyện này, đã là cho Nhân tộc mặt mũi rồi.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này lại không biết ơn đội nghĩa, còn ở đây trầm mặc?

Vị Đại Vu này nghĩ nghĩ, lại nhíu mày nói thêm: "Ý của Vu tộc chúng ta đã rất rõ ràng, chính là Nhân tộc và Vu tộc kết minh." "Để biểu đạt thành ý, Vu tộc chúng ta thậm chí có thể đồng ý thông hôn với Nhân tộc, thành ý của Vu tộc chúng ta đã vô cùng rõ ràng." "Các ngươi còn do dự cái gì?" "Nhân tộc các ngươi tuy đã có thế quật khởi, nhưng thực lực lại cách xa Vu Yêu hai tộc một trời một vực." "Chỉ có hợp tác với Vu tộc chúng ta mới là lối thoát duy nhất của Nhân tộc các

ngươi bây giờ.” “Vu tộc chúng ta hạ mình, sẵn sàng cho các ngươi cơ hội này, còn có thành công hay không, phải xem thành ý của các ngươi.” Vị Đại Vu này nói đến đây liền im lặng không nói nữa, nhưng biểu cảm trên mặt lại càng thêm kiêu ngạo.

Bây giờ hắn tuy đang ở thánh địa của Nhân tộc, nhưng sau lưng hắn là Vu tộc.

Hắn cảm thấy mình không thể tiếp tục làm rùa rụt cổ, phải thể hiện ra khí thế của Vu tộc.

Nghĩ thông suốt những điều này, thần sắc của hắn lại dần dần trở nên cuồng ngạo.

Có Vu tộc ở sau lưng, hắn sợ gì chứ?

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị nghe thấy lời của vị Đại Vu này, không khỏi có chút ngơ ngác.

Nhìn vị Đại Vu trước mặt, y thực sự có chút không nói nên lời.

Tại sao Vu tộc lại phái một kẻ như vậy đến Nhân tộc thương thảo?

Tên này không phải là thằng ngốc sao?

Lại còn nói gì mà Vu tộc sẵn sàng thông hôn với Nhân tộc?

Đây quả thực là chuyện cười.

Thật sự coi Nhân tộc đều là đồ ngốc sao?

Cái gọi là kết minh, chẳng qua là muốn Nhân tộc làm phụ dung của Vu tộc mà thôi.

Coi Nhân tộc như cây thương để đối phó với Yêu tộc.

Mà cái gọi là Vu Yêu hai tộc thông hôn, chẳng qua là cướp đoạt nữ tử Nhân tộc, để nữ tử Nhân tộc vì Yêu tộc truyền tông tiếp đại.

Thật sự coi Nhân tộc đều là kẻ ngốc sao?

Lại dám ở trước mặt Nhân tộc giở trò âm mưu?

Nghĩ thông suốt những điều này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều sắc mặt đại biến, lửa giận ngùn ngụt.

Đặc biệt là Truy Y Thị tính tình nóng nảy nhất, suýt nữa đã nổi điên, nhưng bị Hữu Sào Thị ở bên cạnh kéo lại.

Toại Nhân Thị ngồi ở vị trí cao nhất lúc này mở miệng: "Nhân tộc chúng ta đồng ý kết minh với Vu tộc các ngươi." Lời này vừa ra, lập tức khiến ba vị lãnh tụ Nhân tộc khác sắc mặt đại biến, đều quay đầu nhìn về phía Toại Nhân Thị.

Lại thấy Toại Nhân Thị thần sắc như thường.

"Đại ca..... huynh....." Truy Y Thị tính tình nóng nảy nhất không ngồi yên được nữa, "phanh" một tiếng đứng dậy, muốn nói gì đó, nhưng bị Hữu Sào Thị ở bên cạnh kéo xuống.

Hữu Sào Thị nhìn chằm chằm vào Toại Nhân Thị, y không tin Toại Nhân Thị lại nhu nhược như vậy, cũng không tin Toại Nhân Thị lại không có cốt khí như vậy.

Phải biết ban đầu chính là Toại Nhân Thị dẫn đầu, dẫn dắt Nhân tộc thoát ly quan hệ với Nữ Oa.

Bây giờ sao lại trở nên không có cốt khí như vậy?

Y tuyệt đối không tin.

Ánh mắt rực lửa của Hữu Sào Thị nhìn chằm chằm vào Toại Nhân Thị, thân thể cũng trở nên có chút run rẩy.

Chỉ thấy Hữu Sào Thị tay trái nắm chặt Truy Y Thị, tay phải thì nắm ngược thanh đại đao bên hông.

Nếu Toại Nhân Thị thật sự biến thành một tên cặn bã không có cốt

khí, y sẽ lập tức chém một nhát qua.

Một lãnh tụ Nhân tộc khác là Yểm Tư Thị, cũng dùng thần sắc không thể tin được nhìn Toại Nhân Thị.

Lại thấy Toại Nhân Thị mỉm cười, vẫy tay với bọn họ, ý bảo bọn họ đừng nóng vội.

Mà Đại Vu Vu tộc bên cạnh bọn họ, lúc này cũng sững sờ, sau đó liền phá lên cười.

"Ha ha ha ha ha ha....." "Thức thời vụ giả vi anh hùng....." "Ngươi có thể ý thức được điểm này, đã mạnh hơn ba vị kia rất nhiều rồi....." "Xem ra ba vị kia còn phải học tập ngươi a....." "Ha ha ha....." Vị Đại Vu này nghe thấy lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đồng ý kết minh, lúc đầu cũng sững sờ, bởi vì hắn không ngờ chuyện này lại thuận lợi ngoài sức tưởng tượng.

Sau đó liền phá lên cười.

Chuyện này tự nhiên khiến hắn vô cùng vui mừng.

Bởi vì hắn đã xúc tiến được sự hợp tác giữa Vu tộc và Nhân tộc, tìm được một phụ dung có thực lực mạnh mẽ cho Vu tộc.

Sau khi trở về, các vị Tổ Vu kia tất nhiên sẽ trọng thưởng.

Nghĩ đến đây, tâm trạng của vị Đại Vu này vô cùng vui vẻ, dường như đã cảm nhận được tương lai tươi sáng của mình.

Thái độ kiêu ngạo như vậy của vị Đại Vu này, trực tiếp khiến ba vị lãnh tụ khác sắc mặt kịch biến.

Chương 333

Đặc biệt là Hữu Sào Thị, hận không thể một đao chém chết tên này, nhưng bị y kiềm chế lại.

Đặc biệt là nhìn thấy thần sắc khiêu khích của tên này, suýt nữa đã khiến y tức điên.

Đúng lúc này, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị cũng mỉm cười: "Nhân tộc chúng ta sẵn sàng kết minh với Vu tộc, đương nhiên cũng cần có điều kiện." Vị Đại Vu kia cười ha hả.

"Dễ nói, dễ nói, có điều kiện gì ngươi cứ nói!

Ta đại diện Vu tộc đồng ý hết là được." Toại Nhân Thị cười một cách thần bí: "Hiện tại có rất nhiều Yêu tộc đang rình mò bên ngoài.

Còn có rất nhiều yêu ma quỷ quái, đang âm thầm tàn sát Nhân tộc chúng ta phân bố trên Hồng Hoang đại địa.

Nhân tộc chúng ta hy vọng Vu tộc các ngươi có thể thể hiện thành ý, giúp Nhân tộc chúng ta chém giết những đại yêu đó.

Đồng thời phái binh mã của Vu tộc bảo vệ Nhân tộc chúng ta.

Rốt cuộc thực lực của Nhân tộc chúng ta còn chưa mạnh, cần sự bảo vệ của các ngươi.

Đây là yêu cầu đầu tiên của Nhân tộc chúng ta.

Yêu cầu này đối với Vu tộc các ngươi rất đơn giản phải không?" "Yêu cầu thứ hai, Nhân tộc chúng ta hiện tại thiếu nữ giới, đang trong tình trạng trai nhiều gái ít.

Dẫn đến nam giới độc thân của Nhân tộc chúng ta ngày càng nhiều, chuyện này cũng khá khó giải quyết.

Nếu Vu tộc các ngươi sẵn sàng thông hôn với Nhân tộc chúng ta, vậy thì tốt quá rồi.

Nhân tộc chúng ta hy vọng Vu tộc các ngươi có thể phái một lượng lớn nữ giới Vu tộc đến ở Nhân tộc.

Rốt cuộc nữ giới Vu tộc các ngươi vô cùng xinh đẹp, nếu có thể đến Nhân tộc chúng ta, quả thực quá tốt rồi.

Nhân tiện có thể giúp Nhân tộc chúng ta cải thiện khuyết điểm thiếu nữ giới, giúp Nhân tộc chúng ta sinh con đẻ cái, cũng là giúp Nhân tộc chúng ta truyền thừa hương hỏa.

Đây là điều kiện thứ hai của Nhân tộc chúng ta." "Điều kiện thứ ba ta vẫn chưa nghĩ ra, sau này nghĩ ra sẽ nói cho ngươi.

Thế nào?

Ba điều kiện này có phải rất đơn giản không?

Đối với Vu tộc các ngươi mà nói quá đơn giản, chỉ cần các ngươi đồng ý ba điều kiện này, Nhân tộc chúng ta sẽ kết minh với Vu tộc các ngươi." Nghe xong lời của Toại Nhân Thị, ba vị lãnh tụ Nhân tộc khác hơi sững sờ, sau đó liền cười ha ha.

Đặc biệt là Hữu Sào Thị và Truy Y Thị.

Toại Nhân Thị không hổ là đại ca của bọn họ, thực sự quá thâm độc.

Lời như vậy cũng có thể nói ra được?

Bảo Vu tộc bảo vệ Nhân tộc?

Bảo nữ giới Vu tộc đến ở Nhân tộc, giúp Nhân tộc truyền tông tiếp đại?

Thế này cũng quá thâm độc rồi?

Lời như vậy mà đại ca bọn họ cũng nói ra được?

Không hổ là đại ca của bọn họ.

Sao bọn họ lại không nghĩ ra nhỉ?

Nghĩ đến đây, Hữu Sào Thị liên tục gật đầu: "Đại ca nói đúng.

Nhân tộc thiếu nữ giới, rất nhiều người đều không tìm được bạn đời.

Dẫn đến rất nhiều chiến sĩ Nhân tộc đều thành trai tân, thế này thì làm sao được?

Cứ thế này thì làm sao có thể truyền tông tiếp đại?" "Ngay cả ta, đến giờ vẫn còn độc thân.

Nghe nói nữ giới Vu tộc ai nấy đều vô cùng xinh đẹp.

Nếu có thể thông hôn với Nhân tộc chúng ta, quả thực quá tốt rồi.

Đến lúc đó ta cũng kiếm mấy nữ giới Vu tộc nếm thử, để mỹ nữ Vu tộc sinh cho ta mấy đứa con, quả thực là tuyệt vời." Lời này của Hữu Sào Thị có thể nói là vô cùng bỉ ổi, dường như thật sự thèm nhỏ dãi mỹ nữ Vu tộc.

Không khỏi khiến Truy Y Thị và Yểm Tư Thị ở bên cạnh liếc mắt.

Sau đó cũng cười ha ha.

Hai tên này thật là xấu xa.

Nhưng hai vị nữ thủ lĩnh Nhân tộc này lại không hề cảm thấy phản cảm, ngược lại còn vô cùng thích thú.

Ai bảo người ta nói có lý chứ?

Mà vị Đại Vu Vu tộc ở dưới lại trực tiếp sững sờ.

Đây là yêu cầu gì vậy?

Bảo Vu tộc bảo vệ Nhân tộc?

Để tránh Nhân tộc bị Yêu tộc tàn sát?

Còn bảo nữ giới Vu tộc đến ở Nhân tộc?

Giúp nam giới Nhân tộc truyền tông tiếp đại?

Cứ như vậy, Vu tộc chẳng phải đã trở thành phụ dung của Nhân tộc sao?

Đây đâu phải là hợp tác?

Vu tộc hợp tác với Nhân tộc, là để Nhân tộc trở thành phụ dung của Vu tộc, không phải để Vu tộc trở thành phụ dung của Nhân tộc.

Thế này thì kết minh cái quái gì?

Nghĩ đến đây, vị Đại Vu này sắc mặt đại biến.

"Các ngươi đùa ta?" Đặc biệt là lời của Hữu Sào Thị, quả thực khiến hắn tức điên.

Mấy câu này quả thực là sỉ nhục Vu tộc.

Mấy người Nhân tộc này thật đáng chết, lại dám coi thường hắn như vậy?

Coi thường Vu tộc như vậy?

Nhân tộc đây quả thực là đang tìm chết.

Sắc mặt của vị Đại Vu này âm trầm đến cực điểm.

"Ta khuyên các ngươi suy nghĩ kỹ rồi hãy quyết định." "Hiện tại các ngươi đã đắc tội với Yêu tộc, Yêu tộc có thể tùy thời giết đến." "Bây giờ các ngươi lại từ chối yêu cầu kết minh với Vu tộc." "Cứ như vậy, Vu Yêu hai tộc các ngươi đều đắc tội." "Chẳng phải là đang tự tìm đường chết sao?" "Ta khuyên các ngươi suy nghĩ cho kỹ, đừng cảm thấy nhận được mấy cái truyền thừa, liền ếch ngồi đáy giếng."

“Đến lúc đó Vu Yêu hai tộc kéo quân đến dưới thành, Nhân tộc các ngươi còn có mạng sống sao?” Vị Đại Vu này phẫn hận bất bình, mắt tóe lửa, từng chữ từng câu nói ra những lời này.

Nghe thấy lời của vị Đại Vu này, Toại Nhân Thị làm ra vẻ vô tội.

“Vị Đại Vu này nói gì vậy?” “Chúng ta khi nào đùa ngươi?” “Nhân tộc chúng ta thật sự muốn kết minh với Vu tộc a?” “Nhân tộc chúng ta quả thực là ôm thành ý muốn kết minh với Vu tộc, lời ta nói câu nào cũng là thật.” “Nhân tộc chúng ta hiện tại quả thực rất nguy hiểm, tùy thời đều đối mặt với nguy cơ diệt vong.” “Vu tộc các ngươi nếu muốn kết minh với Nhân tộc, thì phải xuất binh bảo vệ Nhân tộc...” “Nếu Nhân tộc đều bị diệt rồi, các ngươi kết minh với ai?” “Ngoài ra, Nhân tộc chúng ta quả thực là thiếu nữ giới.” “Rất nhiều chiến sĩ Nhân tộc đều không có bạn đời, ngay cả mấy vị lãnh tụ Nhân tộc chúng ta cũng không có bạn đời.” “Cứ thế này mãi, không có nữ giới giúp chúng ta truyền tông tiếp đại, Nhân tộc chẳng phải cũng sẽ tuyệt chủng sao?” “Vì vậy ta mới đề xuất để nữ giới Vu tộc các ngươi giúp Nhân tộc chúng ta truyền tông tiếp đại.” “Đây cũng là để đảm bảo Nhân tộc không bị tuyệt chủng, có thể kết minh tốt hơn với Vu tộc, sao lại là đùa các ngươi chứ?” Toại Nhân Thị chớp chớp đôi mắt to, làm ra vẻ mặt vô tội, vô tội nhìn vị Đại Vu trước mắt.

Y nói đều là sự thật a, sao lại thành ra đùa giỡn Vu tộc chứ?

Nhìn thấy biểu cảm này của lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, sắc mặt của vị Đại Vu kia biến thành màu gan lợn.

Vốn tưởng rằng lãnh tụ Nhân tộc là một tuấn kiệt thức thời, còn khiến hắn khá khâm phục.

Không ngờ người ta chỉ coi hắn như một thằng ngốc mà trêu đùa.

Đến cuối cùng, chú hề lại chính là mình.

Điều này khiến hắn có chút khó mà chịu đựng.

Sắc mặt trong lúc nhất thời trở nên âm trầm, ánh mắt tóe lửa nhìn chằm chằm vào Toại Nhân Thị.

Còn muốn nói gì đó?

Lại thấy Toại Nhân Thị đang nhìn hắn với ánh mắt đầy sát ý.

Điều này khiến hắn lập tức giật mình, sau đó liền nhớ ra đây là địa bàn của Nhân tộc.

Điều này không khỏi khiến hắn khí thế yếu đi mấy phần.

Suy nghĩ một lát, vị Đại Vu này lại mở miệng nói: "Vu tộc chúng ta cũng là vì tốt cho Nhân tộc." "Tại sao các ngươi lại không hiểu?" "Lòng tốt bị coi là lòng lang dạ sói?" Vị Đại Vu này còn muốn nói lảm nhảm gì đó, Toại Nhân Thị vốn đang mỉm cười lại đột nhiên đứng dậy.

"Vu tộc các ngươi vì tốt cho Nhân tộc chúng ta?" "Vu tộc các ngươi tốt bụng như vậy sao?" "Các ngươi là loại hàng gì, chúng ta có thể không biết sao?" Toại Nhân Thị cười lạnh một tiếng, nhìn xuống vị Đại Vu này từ trên cao.

"Miệng thì nói muốn kết minh với Nhân tộc chúng ta." "E rằng là muốn biến Nhân tộc chúng ta thành phụ dung của Vu tộc các ngươi chứ gì?" "Muốn Nhân tộc chúng ta thay Vu tộc các ngươi giao chiến với Yêu tộc, thật sự coi Nhân tộc chúng ta đều ngốc hết rồi sao?" "Chút tâm tư bỉ ổi đó của Vu tộc các ngươi, còn dám ở trước mặt Nhân tộc chúng ta khoe khoang?" Toại Nhân Thị lớn tiếng quát, ngữ khí tràn ngập sự phẫn nộ vô biên, trực tiếp nói đến mức vị Đại Vu kia nghẹn họng không nói nên lời.

Tâm tư của Vu tộc, lại bị Nhân tộc một lời nói toạc ra.

Nhân tộc không phải vẫn luôn rất mông muội sao?

Khi nào lại đột nhiên khai khiếu rồi?

Truyền thừa của Thiên Cơ Lâu lại lợi hại như vậy.

Đại Vu đứng đó tâm tư phức tạp.

Mà Toại Nhân Thị đứng ở trên, nói xong câu này, dừng lại một lát: "Lại còn nói với chúng ta có thể thông hôn....." "Thông con mẹ ngươi..... trước hết dâng hiến nữ nhân Vu tộc các ngươi qua đây, Nhân tộc chúng ta liền đồng ý thông hôn với các ngươi!!!" Câu này nói ra vô cùng đanh thép, ngữ khí tràn ngập sự bùng nổ vô tận.

Chương 334

Có những lời y không thể không nói ra cho hả dạ.

"Ngươi..... là trưởng một tộc, sao ngươi có thể nói ra những lời thô tục như vậy?" Nghe thấy lãnh tụ Nhân tộc chửi bới Vu tộc, vị Đại Vu này không khỏi tức giận, mở miệng chất vấn.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị lại nở một nụ cười lạnh: "Chửi các ngươi còn là nhẹ đó." "Những chuyện Vu tộc các ngươi làm với Nhân tộc, lẽ nào thật sự nghĩ rằng chúng ta đều quên rồi sao?" "Vô số năm qua, Vu tộc các ngươi tàn sát Nhân tộc chúng ta không hề ít hơn Yêu tộc." "Mỗi một món nợ máu, Nhân tộc chúng ta đều nhớ rõ ràng." "Không tìm Vu tộc các ngươi tính sổ cũng thôi đi." "Các ngươi lại mặt dày đến Nhân tộc đây, nói muốn kết minh với Nhân tộc." "Thật sự là si tâm vọng tưởng." "Vu tộc các ngươi bây giờ ngay cả mặt mũi cũng không cần nữa sao?" Lời này của Toại Nhân Thị nói ra vô cùng tàn nhẫn.

Lúc này sát ý trong lòng y đã sôi trào, hận không thể lập tức đồ sát tên Đại Vu xấu xí trước mắt.

Chỉ có điều y biết hai quân giao chiến không chém sứ giả.

Có những lời còn cần phải để tên này truyền đạt.

Vì vậy cũng chỉ có thể miễn cưỡng đè nén sát ý trong lòng.

Chỉ có điều trong ngữ khí ít nhiều đã lộ ra sự không kiên nhẫn.

"Trở về nói với các Tổ Vu của các ngươi." "Nhân tộc chúng ta có khí tiết, có cốt khí, có tiềm lực, chúng ta không dựa dẫm vào bất kỳ ai, sớm muộn cũng có thể quật khởi." "Huống hồ bây giờ chúng ta còn có Nhân tộc thánh mẫu?" "Đợi đến ngày Nhân tộc chúng ta quật khởi, Vu

Yêu hai tộc các ngươi chẳng qua chỉ là gà đất chó sành mà thôi." "Nhân tộc chúng ta sớm muộn cũng sẽ tìm Vu tộc các ngươi tính sổ." "Bảo bọn họ rửa sạch cổ chờ Nhân tộc chúng ta." "Nhưng tuyệt đối đừng để đám tiện nhân Yêu tộc kia giết mất." "Nếu không, các ngươi ngay cả tư cách để Nhân tộc chúng ta báo ứng cũng không có." Lời này nói ra sát khí lẫm liệt.

Lời đã nói đến đây, đã không còn gì để nói với vị Đại Vu này nữa.

Thế nhưng vị Đại Vu này lại có chút không cam lòng, còn muốn nói gì đó?

"Ngươi....." "Cút!!!" "Không muốn chết thì mau cút." "Đợi ta đổi ý, ngươi muốn cút cũng không cút được." Lời của Toại Nhân Thị cứng rắn đến cực điểm, không hề để lại chút mặt mũi nào cho vị Đại Vu này.

Hữu Sào Thị ở một bên khác cũng cười lạnh lên tiếng: "Còn không mau cút, lẽ nào còn muốn nếm thử thủ đoạn của Nhân tộc ta sao?" "Không nghe rõ sao?

Bảo ngươi cút đi." Truy Y Thị tính tình nóng nảy, cũng nở một nụ cười lạnh.

Lời đã nói đến đây, cuộc đàm phán coi như đã hoàn toàn đổ vỡ.

Sắc mặt của vị Đại Vu này âm trầm bất định, hận hận nhìn mấy vị lãnh tụ Nhân tộc một cái, quay người bỏ đi.

Tuy thần tình của hắn cổ quái, đang ở bên bờ vực bùng nổ, nhưng lại cứng rắn nhịn xuống.

Nếu là trước kia, người Nhân tộc nào dám nói chuyện với hắn như vậy, hắn tất nhiên sẽ giết chết người đó tại chỗ.

Chỉ là bây giờ đã không còn như xưa.

Nhân tộc không chỉ xuất hiện bốn vị siêu cấp truyền thừa giả, mà rất nhiều Nhân tộc khác cũng nhận được truyền thừa trọng đại.

Chỉ cần một chút sơ sẩy, hắn thật sự có thể sẽ không rời khỏi nơi này được.

Vì vậy, cho dù hắn phải chịu sỉ nhục, cũng chỉ có thể cứng rắn nhịn xuống, không có cách nào khác.

Nhìn thấy vị Vu tộc này xám xịt rời đi, rất nhiều Nhân tộc vào lúc này không khỏi hoan hô.

Đây tuy chỉ là một chuyện rất nhỏ, nhưng lại khiến Nhân tộc cảm thấy một cảm giác hả hê.

Giờ khắc này, điều này khiến Nhân tộc cảm thấy vô cùng ý khí phong phát, vô cùng thoải mái.

"Đây chính là Vu tộc sao?" "Đây chính là Đại Vu của Vu tộc?

Chỉ có thế?" "Phì!!!" Truy Y Thị hừ hừ nhổ một bãi nước bọt, dùng hành động này để biểu đạt sự bất mãn đối với Vu tộc.

Một nữ nhân khác của Nhân tộc, Yểm Tư Thị, cười ha hả.

"Ngươi xem ngươi kìa, còn có dáng vẻ của một nữ nhân nữa không?" "Có thể dịu dàng một chút không?" Truy Y Thị lè lưỡi, cười hắc hắc.

Hữu Sào Thị ở một bên khác cũng cười hắc hắc, sau đó liền mở miệng nói: "Đại ca, quả là có tài." "Ta phục rồi." "Lúc đó ta còn tưởng huynh thật sự định hợp tác với Vu tộc đấy." "Không ngờ lời huynh nói lại hả giận đến thế." "Sau này nếu thật sự đánh nhau với Vu tộc, ta nhất định phải kiếm vài mụ đàn bà Vu tộc." "Thử xem đàn bà Vu tộc rốt cuộc có tư vị gì." Nói rồi, Hữu Sào Thị liền cười hắc hắc, ngữ khí có đôi chút bỉ ổi.

Hai vị nữ lãnh tụ bên cạnh nghe vậy liền đảo mắt khinh bỉ.

Lão già này, nói năng cũng quá thô lỗ rồi. ...

Lúc này, vị Đại Vu kia đã rời khỏi thánh địa Nhân tộc.

Rất nhanh, hắn đã quay về nơi ở của Vu tộc, bái kiến Đại Vu Khoa Phụ và Đại Vu Hậu Nghệ.

Vừa gặp được Khoa Phụ và Hậu Nghệ, vị Đại Vu này liền than trời kể khổ.

"Nhân tộc thực sự quá mức kiêu ngạo." "Ta đích thân đến Nhân tộc mà lại bị chúng nó sỉ nhục một phen." "Khiến cho cả Vu tộc chúng ta cũng bị sỉ nhục theo." "Cái gì?" "Lũ Nhân tộc đó dám sỉ nhục ngươi?

Dám sỉ nhục Vu tộc chúng ta?" Khoa Phụ tính tình nóng nảy, mặt đầy giận dữ hỏi.

Vị Đại Vu kia gật đầu, trong mắt lộ vẻ căm hận.

Sau đó, hắn liền đem chuyện ở Nhân tộc kể lại chi tiết một lần, đương nhiên không quên thêm mắm dặm muối.

"Bây giờ Nhân tộc đã hoàn toàn không coi Vu tộc ra gì nữa rồi." "Ta đề cập chuyện kết minh với mấy vị lãnh tụ Nhân tộc." "Mấy vị lãnh tụ đó lại mở miệng yêu cầu Vu tộc dâng hiến nữ tử để cho Nhân tộc nối dõi tông đường." "Còn yêu cầu Vu tộc bảo vệ bọn chúng." "Thực sự là kiêu ngạo đến cực điểm, tiểu nhân kiến nghị xuất binh tấn công Nhân tộc." "Dùng thế sét đánh, tiêu diệt Nhân tộc." Nghe lời của vị Đại Vu này, sắc mặt Hậu Nghệ và Khoa Phụ đều hơi thay đổi.

Bầu không khí lập tức trở nên lạnh lẽo, sát ý từ trên người mấy vị Đại Vu lan tỏa ra.

Gương mặt các vị Đại Vu đều lộ vẻ lạnh lùng.

Thật không ngờ Nhân tộc lại kiêu ngạo đến thế.

"Nhân tộc quả thật nói như vậy?" Hậu Nghệ hỏi lại lần nữa.

Vị Đại Vu kia lại gật đầu, khẳng định chắc nịch lời nói của Nhân tộc.

Lần này, sắc mặt Hậu Nghệ và Khoa Phụ trở nên cực kỳ khó coi.

"Đúng là không có đạo lý, Nhân tộc quả thực kiêu ngạo vô cùng!" Khoa Phụ có chút không thể tưởng tượng nổi.

Những kẻ yếu đuối đó sao lại trở nên cứng rắn như vậy?

Đây còn là Nhân tộc trong nhận thức của y sao?

Điều này khác xa với Nhân tộc mà y biết.

Hậu Nghệ bên cạnh lại rơi vào trầm tư, cuối cùng thở dài mở miệng: "Nhân tộc quả thật có khả năng làm ra chuyện như vậy." "Dù sao thì ngay cả Thánh nhân Nữ Oa mà chúng còn dám chống lại, thì việc hoàn toàn trở mặt với Vu tộc chúng ta có là gì?" Nói đến đây, y lại khẽ thở dài.

"Chỉ e Nhân tộc vẫn còn ghi hận Vu tộc chúng ta." "Khi xưa Vu tộc ta tàn sát Nhân tộc cũng không ít." "Nếu Nhân tộc nhìn thấu ý đồ của Vu tộc chúng ta, việc từ chối cũng là hợp tình hợp lý." Hai người nhất thời rơi vào im lặng.

"Vậy tiếp theo phải làm sao đây?" Khoa Phụ quay đầu nhìn về phía Hậu Nghệ.

Nếu bàn về kế sách, Khoa Phụ hiển nhiên rất nể phục Hậu Nghệ, vì vậy liền mở miệng hỏi xem y có dự định gì.

Hậu Nghệ trầm tư một lúc.

"Chúng ta cứ tạm thời án binh bất động đã." "Đồng thời phái người về thánh điện Vu tộc, truyền tin tức ở đây cho các vị Tổ Vu đại

nhân." "Rốt cuộc phải làm thế nào, cứ để các vị Tổ Vu đại nhân quyết định." "Cùng lúc đó, phái người giám sát chặt chẽ động tĩnh của Nhân tộc và Yêu tộc." "Yêu tộc đã chịu thiệt lớn trước mặt Nhân tộc." "Dựa theo tính cách thù dai của Yêu tộc, tin rằng chúng sẽ sớm có hành động, Vu tộc chúng ta cứ tĩnh quan kỳ biến là được." "Vâng." Hậu Nghệ không hổ là trí tướng có tiếng của Vu tộc, rất nhanh đã định ra đối sách. ...

Trên thực tế, Yêu tộc quả thực như Hậu Nghệ đã liệu.

Yêu tộc đã có chút không ngồi yên được nữa.

Dù sao thì việc chịu thiệt lớn trong tay Nhân tộc là lần đầu tiên từ vạn cổ đến nay.

Điều này khiến Kế Mông và những kẻ khác khó lòng chấp nhận.

Cuối cùng, chúng vẫn quyết định xuất kích.

Lần này, là Yêu Thánh Kế Mông tự mình đề cử, đích thân dẫn theo một vạn đại yêu Yêu tộc.

Nhân lúc đêm tối, chúng nhanh chóng đến bên ngoài thánh địa Nhân tộc.

Thi triển thủ đoạn, xuyên qua màn sương mù dày đặc bên ngoài, chúng rất nhanh đã xuất hiện tại thánh địa Nhân tộc.

Hơn một vạn đại yêu Yêu tộc, đen nghịt một mảng, như mây đen che đỉnh, trực tiếp xuất hiện phía trên thánh địa Nhân tộc.

Quả đúng là yêu khí ngút trời, càn quét khắp nơi!

Có cảm giác như núi sắp mưa, gió đã đầy lầu.

Đông đảo đại yêu xuất hiện giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống thánh địa bên dưới, phát hiện ra cái gọi là thánh địa Nhân tộc này quả thực là một nơi sơn thanh thủy tú.

Hơn nữa, nơi này còn được gia trì bởi một sức mạnh không gian thần bí.

Rõ ràng chỉ là một nơi không lớn, vậy mà lại bị sức mạnh thần bí này mở rộng ra gấp mấy lần, hình thành một không gian siêu lớn, dù chứa cả ngàn vạn người cũng không thành vấn đề.

Quả là một nơi tu luyện tuyệt vời, sơn thanh thủy tú, linh khí dồi dào.

Nhìn thấy mỹ cảnh nơi đây, trong mắt Yêu Thánh Kế Mông không khỏi lộ ra vẻ tham lam.

Nếu chiếm được nơi này làm của riêng, trở thành đạo trường của chính mình, thì quả là không còn gì thích hợp hơn.

Nghĩ đến đây, trái tim Kế Mông không khỏi lại nóng rực lên.

Hắn quyết định dùng thủ đoạn sấm sét để trực tiếp tiêu diệt Nhân tộc.

Đến lúc đó, cho dù Tam Thất Thánh nhân có trở về, nơi này cũng đã trở thành địa bàn của Yêu tộc rồi.

Yêu tộc có Nữ Oa chống lưng, chắc hẳn Tam Thất Thánh nhân sẽ không dám làm càn.

Nghĩ đến đây, hắn liền bắt đầu tìm kiếm nơi ở của các lãnh tụ Nhân tộc.

Sự xuất hiện đột ngột của đông đảo Yêu tộc tự nhiên cũng đã thu hút sự chú ý của Nhân tộc nơi đây.

Chương 335

Rất nhanh, Nhân tộc đã có phản ứng.

Nhóm người từng nghe Tam Thất Thánh nhân giảng đạo đứng ở hàng đầu.

Bởi vì họ đã nghe qua giảng đạo, lại được thiên địa dị tượng gột rửa, thực lực mỗi người đều đã đạt đến tầng thứ cực mạnh.

Còn những Nhân tộc đến sau thì đứng ở phía sau.

Bốn vị lãnh tụ Nhân tộc lúc này cũng xuất hiện giữa đám đông.

Bốn vị lãnh tụ ngẩng đầu nhìn lên, sắc mặt đều trở nên có chút khó coi.

Không ngờ lại là Yêu Thánh Kế Mông của Yêu tộc tới.

Điều này quả thực nằm ngoài dự liệu của họ.

"Yêu tộc định thật sự xé rách mặt sao?" "Sau khi đám yêu ma quỷ quái phía trước bị tàn sát." "Chắc là không nuốt trôi được cục tức đó, Yêu Thánh lại đích thân ra mặt rồi." "Lũ súc sinh này đến đúng lúc lắm, ta đang muốn xả giận đây." "Trận trước vẫn chưa đã, lần này nhất định phải giết cho sướng tay." Truy Y Thị căm phẫn, ánh mắt đỏ ngầu.

Nói rồi liền định xông lên, lại bị một người bên cạnh kéo lại.

Truy Y Thị quay đầu nhìn lại, không ngờ lại là tỷ muội tốt của mình, Yểm Tư Thị.

Chỉ thấy nàng khẽ cười: "Lần trước là ngươi ra tay, lần này tự nhiên đến lượt ta rồi." "Lúc nào cũng là ngươi ra tay, ta chẳng có cảm giác tồn tại gì cả." Nói xong, không cho giải thích, nàng liền bước lên

mấy bước.

Chỉ vài bước chân, nàng đã trực tiếp đi đến phía trước nhất của tất cả Nhân tộc.

Truy Y Thị ở phía sau bĩu môi, dường như có chút không cam lòng, nhưng cuối cùng cũng không nói thêm gì, chỉ có thể bất lực thở dài.

Ở một bên khác, Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị nhìn nhau.

Hai người họ sau đó lại không khỏi lắc đầu cười khổ.

Bởi vì hai người họ phát hiện ra mình chẳng có đất dụng võ.

Hai lãnh tụ Nhân tộc đường đường là nam nhân, vậy mà lại ngang nhiên ăn bám sao?

Phải biết rằng hai người họ cũng đã nhận được truyền thừa mà.

Điều này tự nhiên khiến họ cực kỳ uất ức.

Lần trước Yêu tộc đột kích, Truy Y Thị tính tình nóng nảy đã ra tay trước.

Lần này Yêu tộc đột kích, Yểm Tư Thị lại giành ra tay trước.

Hoàn toàn không có việc gì cho hai gã đàn ông bọn họ.

Điều này tự nhiên khiến họ dở khóc dở cười.

Khi Yểm Tư Thị xuất hiện ở phía trước nhất của Nhân tộc, đông đảo đại năng Nhân tộc khẽ sững sờ.

"Đây là…" "Đây là lãnh tụ Nhân tộc Yểm Tư Thị vừa mới nhận được truyền thừa?" "Chẳng lẽ vị lãnh tụ này chuẩn bị ra tay sao?" Đông đảo Nhân tộc vào khoảnh khắc này không khỏi bàn tán xôn xao.

Nhưng nhìn tư thế của vị nữ lãnh tụ này, hiển nhiên là sắp ra tay rồi.

Thấy vậy, đông đảo Nhân tộc không khỏi hoan hô.

Lần trước Yêu tộc đột kích, một nữ lãnh tụ khác là Truy Y Thị đã ra tay.

Chỉ trong nháy mắt đã trấn áp những kẻ địch Yêu tộc kia, khiến Nhân tộc sôi trào máu nóng.

Bây giờ nữ thủ lĩnh này sắp ra tay, chắc lại có thể thấy được thủ đoạn thần bí rồi.

Đông đảo Nhân tộc vào khoảnh khắc này không khỏi hoan hô vang dội.

Yểm Tư Thị ngẩng đầu nhìn những Yêu tộc trên không trung, trong mắt lộ ra một tia sát ý điên cuồng.

Vô số năm qua, những Yêu tộc này đã gây ra biết bao thảm án, có biết bao Nhân tộc đã chết trong tay Yêu tộc.

Từng cảnh tượng quá khứ hiện lên trước mắt Yểm Tư Thị.

Có rất nhiều nam tử Nhân tộc thân thể cường tráng bị Yêu tộc tàn sát, còn nữ tử Nhân tộc xinh đẹp thì bị Yêu tộc lăng nhục.

Thậm chí có rất nhiều trẻ em cũng bị Yêu tộc ăn tươi nuốt sống… Cảnh tượng vô cùng thảm liệt đó, Yểm Tư Thị đến nay vẫn không quên.

Đó là mối hận giữa tộc quần và tộc quần, là ký ức của máu và nước mắt.

Từng khung cảnh hiện ra, càng trực tiếp kích phát sát ý của Yểm Tư Thị.

Chỉ thấy thân thể nàng khẽ động, sau lưng Yểm Tư Thị liền xuất hiện một thân ảnh vô cùng to lớn.

Thân ảnh này chính là thân ảnh khi nàng tiếp nhận truyền thừa lúc

đầu.

Đó là một thân ảnh có tư thái tiên tử ngạo nghễ, tóc đẹp bay bay, y phục phiêu diêu.

Quả thực là tuyệt thế mà độc lập.

Thân ảnh này da thịt trắng như tuyết, tựa như ngọc dương chi mỹ lệ trong suốt.

Thân hình thon dài mảnh mai, thể hiện phong hoa tuyệt đại của nàng.

Khí tức siêu tuyệt đó, dáng vẻ không nhiễm bụi trần… không gì không khiến đám Yêu tộc kinh diễm… Chỗ đáng tiếc duy nhất là thân ảnh này lại đeo một chiếc mặt nạ quỷ dị.

Họa tiết trên chiếc mặt nạ quỷ này cực kỳ quái lạ, là một biểu cảm cổ quái nửa khóc nửa cười.

Chiếc mặt nạ quỷ này che đi dung mạo tuyệt mỹ, chỉ còn lại một đôi mắt cực kỳ trong trẻo, tựa như một dòng suối thanh khiết.

Đám Yêu tộc vô cùng kiêu ngạo, nhìn thấy thân ảnh này, không ai không sững sờ.

Thái độ cực kỳ ngông cuồng vào khoảnh khắc này cũng đều dừng lại.

Ngay cả Kế Mông thái độ vô cùng kiêu ngạo, lúc này cũng co rụt đồng tử.

Dù sao thì thân ảnh này đã cho chúng cảm giác áp bức cực kỳ mạnh mẽ.

Thân ảnh này vừa xuất hiện, cả mảnh trời đất này trở nên cực kỳ yên tĩnh.

Nhân tộc đều ngẩng đầu ngưỡng vọng, nhìn thân ảnh vô cùng

diễm lệ mà quỷ dị trên không trung.

Tất cả mọi người đều không che giấu được sự sùng kính trong lòng.

Đây là truyền thừa của vị thủ lĩnh Nhân tộc thứ tư.

Lần này tái hiện, hiển nhiên khiến Nhân tộc cực kỳ kích động.

Nhiều người thậm chí kích động đến toàn thân run rẩy.

Từng đợt hoan hô vang lên, âm thanh cực kỳ lớn, không ngừng vang vọng trong thánh địa Nhân tộc khổng lồ này.

Đây tuyệt đối là một sự kiện trọng đại nữa của Nhân tộc, vạn cổ khó có được.

Nhân tộc tự nhiên là hoan hô nhảy cẫng.

Cường giả Nhân tộc bắt đầu từng bước tiến lên vũ đài lớn của Hồng Hoang.

Đây đối với Nhân tộc tuyệt đối là một tin tức trọng đại.

Yểm Tư Thị ngẩng đầu nhìn đông đảo Yêu tộc trên không, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh.

Lũ gia hỏa này còn dám đến sao.

Nếu chúng dám đến, mình sẽ khiến chúng có đến mà không có về.

Vào khoảnh khắc này, nội tâm nàng tràn ngập sát cơ vô hạn.

Yêu Thánh Kế Mông của Yêu tộc, trong mắt lóe lên tia sáng lạnh, sau đó liền mở miệng nói: “Ngươi chính là lãnh tụ Nhân tộc Yểm Tư?

Kẻ gần đây mới nhận được truyền thừa chính là ngươi sao?” “Tại sao lại là một nữ nhân như ngươi ra mặt?

Mà không phải là một nam nhân?” “Nam nhân Nhân tộc đều làm rùa rụt cổ hết rồi sao?” Yểm Tư Thị nghe vậy, không khỏi lộ ra một

nụ cười lạnh: "Chỉ là một tên rác rưởi như ngươi, có cần đến nam nhân Nhân tộc của ta ra tay không?" "Qua được ải nữ tử Nhân tộc này rồi hãy nói." Theo lời nàng vừa dứt, hư ảnh Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng nàng xuất hiện một luồng lực thôn phệ.

Luồng lực thôn phệ này lúc đầu còn không mấy mạnh mẽ, nhưng trong nháy mắt, linh khí giữa trời đất dường như đều sắp bị hấp thu sạch sẽ.

Vậy mà luồng lực thôn phệ này vẫn không dừng lại, dường như muốn thôn phệ tất cả.

Người khác không biết, nhưng Yểm Tư Thị thì biết rất rõ.

Đó là một trong những truyền thừa của nàng, cũng là công pháp của Ngoan Nhân Đại Đế, Thôn Thiên Ma Công.

Cảm nhận được luồng lực thôn phệ này, đồng tử của Yêu Thánh Kế Mông khẽ co lại.

Luồng lực thôn phệ này, ngay cả hắn cũng cảm thấy nguy hiểm.

Lúc này, hắn không khỏi thận trọng lên.

Chỉ thấy ánh mắt Kế Mông khẽ nheo lại, trong lòng cảnh giác.

Thực ra lần này hắn đơn độc dẫn binh đến cũng có nguyên nhân.

Khi đó hắn từng đề nghị Quỷ Xa và Khâm Nguyên dẫn theo đông đảo đại yêu Yêu tộc trực tiếp đến tấn công Nhân tộc, nhưng hai tên đó lại không đồng ý.

Lúc đó hắn còn chế giễu Quỷ Xa, có phải là bị Đông Hoa Đế Quân chém một kiếm ở Bồng Lai tiên đảo, từ đó về sau sợ vỡ mật rồi không?

Dẫn đến Quỷ Xa đại nộ, hai người trực tiếp trở mặt.

Chương 336

Kế Mông căm phẫn, lúc này mới đơn độc dẫn binh đến.

Bây giờ xem ra, hắn quả thực có chút lỗ mãng rồi.

Yểm Tư Thị trước mắt hiển nhiên cũng không phải là kẻ dễ chọc.

Nhưng hắn thân là một trong Thập đại Yêu Thánh của Yêu tộc, tự nhiên cũng không phải là hạng tầm thường.

Sau đó, hắn liền âm thầm ra một thủ thế.

Một đại yêu thực lực không tồi sau lưng hắn liền nhìn thấy thủ thế, một bước liền bước ra, trực tiếp biến mất trên không trung, xuất hiện trước mặt Nhân tộc.

Nhưng vị đại yêu này còn chưa động thủ, liền có một đạo tiên quang vô thượng xuất hiện.

Đạo tiên quang này tựa như khách đến từ trời, cực kỳ kinh diễm.

Khi đạo tiên quang này biến mất, vị đại yêu kia trong nháy mắt ngã xuống đất, đã là thân thủ hai nơi.

Chỉ thấy trên thi thể đó quang mang biến đổi nhanh chóng, sau đó liền hiện ra bản thể.

Mọi người nhìn kỹ, lại phát hiện là một con tinh tinh gấu hoang dã.

Nhìn thấy thi thể con gấu này, chiến sĩ Nhân tộc phá lên cười, ai nấy đều cảm thấy cực kỳ thống khoái.

"Trong truyền thuyết, tay gấu cực kỳ mỹ vị, bây giờ cuối cùng cũng có thể thưởng thức một phen rồi." Theo lời nói này vừa dứt, quả nhiên có người tiến lên, đem con gấu hoang to lớn vô cùng đó kéo về.

“Nói có lý, mẻ thú hoang trước còn chưa ăn hết, bây giờ lại đến một mẻ nữa.” “Xem ra Nhân tộc chúng ta không cần phải lo lắng về thức ăn nữa rồi.” “Ăn không hết, để mấy bà nương lột da rút gân, một phần ướp lại, một phần làm thịt khô.” “Vừa hay lúc qua đông có thể hưởng dụng…” Bên phía Nhân tộc đã bắt đầu bàn tán.

Nghe những lời này, đám người Yêu tộc khẽ sững sờ, sau đó liền nổi giận đùng đùng.

Lũ Nhân tộc đáng chết này, lại dám coi Yêu tộc bọn chúng thành thức ăn?

Điều này đúng là không có đạo lý.

Từ vạn cổ đến nay, Nhân tộc đều là thức ăn của Yêu tộc.

Từ lúc nào Yêu tộc cũng trở thành thức ăn của Nhân tộc rồi?

Cứ như vậy, thể diện của Yêu tộc bọn chúng coi như mất hết.

Từng Yêu tộc vào khoảnh khắc này lửa giận ngút trời, hận không thể lập tức xông lên chém giết Nhân tộc.

Không khí giữa hai tộc Nhân tộc và Yêu tộc vào khoảnh khắc này cũng triệt để ngưng đọng lại.

Yêu Thánh Kế Mông nhìn thấy tình hình này, sát ý lập tức dâng trào.

Vốn dĩ hắn để con tinh tinh gấu hoang thực lực không tồi này tiến lên thử thủ đoạn của vị lãnh tụ Nhân tộc này, không ngờ lại trực tiếp bị miểu sát.

Tình hình này tự nhiên cũng kích phát sát ý của Kế Mông.

Dù sao thì đây cũng tương đương với việc tát vào mặt Kế Mông.

Kế Mông hung hăng trừng mắt nhìn Yểm Tư Thị trước mặt, yêu lực vô tận trên người cuộn trào.

Theo quang mang biến đổi nhanh chóng, liền có một thân ảnh vô cùng to lớn hiện ra.

Chỉ thấy thân ảnh này cực kỳ quái dị, là một dạng nửa người nửa thú, quả thực vô cùng quỷ dị và đáng sợ.

Điều hấp dẫn nhất chính là nó có một cái đầu rồng vô cùng bá đạo.

Rõ ràng không phải Long tộc, lại có một cái đầu rồng bá đạo.

Trên đầu rồng còn có một đôi sừng rồng cực kỳ lớn, trông vô cùng bá khí, rất là uy vũ.

Mà nối liền với đầu rồng lại là thân thể hình người.

Thân thể này cực kỳ thon dài, nối với cánh tay lại là một đôi móng vuốt chim kỳ quái.

Nhìn đôi móng vuốt chim này, còn mạnh hơn móng vuốt chim ưng nhiều.

Dưới cánh tay và trên lưng còn mọc rất nhiều lông vũ.

Thân ảnh này xuất hiện, đông đảo Yêu tộc cũng bắt đầu hoan hô.

Đây là hình thái nhục thân của Yêu Thánh Kế Mông, cũng là hình thái chiến đấu của Yêu Thánh Kế Mông.

Mỗi khi Kế Mông lộ ra hình thái chiến đấu, điều đó đại biểu cho việc Kế Mông sắp bắt đầu cuộc tàn sát vô biên.

Yêu tộc tự nhiên là vô cùng hoan hô.

Bản thể Yêu Thánh Kế Mông đã lộ ra rồi, điều này có nghĩa là Yêu tộc sắp bắt đầu cuộc tấn công chính thức.

Bản thể của Kế Mông cực kỳ to lớn, gần như che khuất nửa bầu trời.

Khoảnh khắc bản thể của hắn xuất hiện, bầu trời lại tối sầm đi

không ít.

Nhưng Nhân tộc lại không hề có chút sợ hãi nào.

Dù sao thì đứng trước mặt họ còn có một vị lãnh tụ Nhân tộc.

Cho dù vị lãnh tụ Nhân tộc này không địch lại, Nhân tộc còn có ba vị lãnh tụ khác.

Chỉ một Yêu Thánh Kế Mông, Nhân tộc sao có thể sợ hãi?

Bây giờ thánh địa Nhân tộc xuất hiện động tĩnh lớn như vậy, tự nhiên cũng đã thu hút sự chú ý của Vu tộc gần đó.

Đại Vu Hậu Nghệ và Đại Vu Khoa Phụ của Vu tộc đều ngẩng đầu nhìn.

Dù sao thì động tĩnh ở đó cũng quá lớn.

Bất kể là hư ảnh của Ngoan Nhân Đại Đế, hay là bản thể của Kế Mông, đều vô cùng to lớn khoa trương.

Cho dù cách rất xa, người Vu tộc cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Khoa Phụ nhìn thấy cảnh này không khỏi cảm khái: "Thật không ngờ tên Kế Mông đó lại lộ cả bản thể ra, xem ra là động thật rồi." "Không biết Nhân tộc ở đây có bị tiêu diệt hay không." Khoa Phụ có thể nói là đối thủ cũ của Kế Mông, y cực kỳ hiểu rõ Kế Mông.

Bây giờ nhìn thấy bản thể của Kế Mông, không khỏi có chút cảm khái.

Một Đại Vu phía sau mở miệng: "Nhân tộc này cũng chẳng phải thứ tốt đẹp gì, Nhân tộc chỉ mới có thế quật khởi, vậy mà đã cuồng vọng như vậy, còn dám sỉ nhục Vu tộc chúng ta, toàn quân bị diệt mới tốt." Vị Đại Vu này căm phẫn, lời nói lộ ra hận ý.

Hóa ra hắn chính là vị Đại Vu đến Nhân tộc rồi bị sỉ nhục.

Một Đại Vu khác gật đầu phụ họa.

"Nói đúng, tuy Yêu tộc không phải thứ tốt đẹp gì, nhưng Nhân tộc kiêu ngạo như vậy, để chúng nếm chút khổ đau cũng tốt." "Lần trước Yêu tộc chỉ phái một ít sơn tinh dã quái." "Căn bản không thể hiện được thực lực gì." "Lần này là lần va chạm chính thức đầu tiên giữa Nhân tộc và Yêu tộc." "Xem xem sức chiến đấu của hai tộc này rốt cuộc thế nào." "Cũng xem xem Nhân tộc rốt cuộc tại sao lại kiêu ngạo như vậy." "Xem xem thủ lĩnh Nhân tộc rốt cuộc có thủ đoạn gì." Mấy vị Đại Vu sau lưng Hậu Nghệ và Khoa Phụ cũng không ngừng lên tiếng.

Dù sao thì đứng trên lập trường của Vu tộc, Yêu tộc và Nhân tộc đều chẳng có gì tốt đẹp.

Nhân tộc và Yêu tộc chiến đấu chính là chó cắn chó, bọn họ tự nhiên vui vẻ xem náo nhiệt. ...

Lúc này trên thánh địa Nhân tộc, khí tức của Yêu Thánh Kế Mông và Yểm Tư Thị đã va chạm vào nhau.

Bản thân Kế Mông chính là cường giả cấp Chuẩn Thánh!

Dù đặt ở toàn bộ Hồng Hoang, cũng là hạng có uy danh hiển hách.

Nhục thân của hắn còn leo lên Bảng xếp hạng Nhục thân, thực lực tự nhiên là cực kỳ mạnh mẽ.

Yểm Tư Thị tuy mới nhận được truyền thừa, nhưng lại là nghé con mới sinh không sợ hổ!

Dựa vào truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế, nhất thời lại cùng Kế Mông va chạm khí tức, bất phân cao thấp.

Khí tức của Ngoan Nhân Đại Đế dường như có chút không hợp với Hồng Hoang.

Tình hình này tự nhiên khiến Kế Mông ứng phó khá khó chịu.

Đối mặt với việc không chiếm được lợi thế, Yêu Thánh Kế Mông gầm lên một tiếng, liền có một luồng yêu khí vô song trực tiếp chém về phía Ngoan Nhân Đại Đế.

Ngoan Nhân Đại Đế đeo chiếc mặt nạ quỷ dị, không nhìn rõ biểu cảm.

Chỉ thấy tay phải vẽ ra một đường cong ưu mỹ, trên không liền xuất hiện từng đóa từng đóa liên hoa khổng lồ.

Những đóa liên hoa này hiển nhiên là đạo liên do Ngoan Nhân Đại Đế phóng ra.

Mỗi một đóa liên hoa đều tỏa ra thần quang vô cùng rực rỡ và chói mắt.

Mỗi một đóa liên hoa đều ngưng tụ đạo vận vô song.

Trong khoảnh khắc, nửa bầu trời đã hình thành một biển hoa.

Cảnh tượng quỷ dị mà huy hoàng đó quả thực kinh diễm chúng sinh.

Nhưng trong mắt Yêu Thánh Kế Mông, lại không phải như vậy.

Bởi vì hắn từ những đóa hoa đó đều cảm nhận được năng lượng cực kỳ mạnh mẽ.

Điều này khiến hắn cảm thấy uy hiếp sâu sắc, không khỏi âm thầm nghiến răng, trực tiếp xông lên.

Hai vị đại năng trong nháy mắt đã chiến đấu cùng nhau.

Hai vật khổng lồ này chiến đấu với nhau có thể nói là cực kỳ thảm liệt.

Chương 337

Năng lượng nổ tung khắp trời, đạo liên vỡ nát, vô số luồng năng lượng hỗn loạn tàn phá trên không.

Cảnh chiến đấu hiển nhiên cực kỳ kịch liệt.

Ngay lúc này, trong hư không có một giọng nói truyền ra.

"Nhất niệm hoa khai, quân lâm thiên hạ!" Giọng nói này vang vọng khắp đất trời.

Rất nhiều đại năng Hồng Hoang đều nghe thấy rõ ràng.

Các đại năng Hồng Hoang gần đó không khỏi ngẩng đầu nhìn.

Dù sao thì động tĩnh hôm nay cũng quá lớn rồi.

Cuộc va chạm đầu tiên giữa Nhân tộc và Yêu tộc cuối cùng cũng chính thức bắt đầu sao?

Trong căn cứ địa của Yêu tộc ở xa, hai lãnh tụ chiến sĩ Yêu tộc Quỷ Xa và Khâm Nguyên sắc mặt không khỏi trở nên âm trầm.

"Kế Mông đáng chết…" "Đúng là một tên mãng phu… đã khuyên hắn hành sự bí mật, hắn lại không nghe." "Bây giờ trực tiếp bại lộ trước mắt chúng sinh Hồng Hoang…" "Cho dù thật sự diệt được Nhân tộc, cũng để lại cho Yêu tộc một mối họa lớn…" "Sau này nếu Tam Thất Thánh nhân hỏi tội… Yêu tộc chẳng phải sẽ gặp xui xẻo sao?" Quỷ Xa vào khoảnh khắc này không khỏi lộ ra vẻ căm hận.

Một bên khác Khâm Nguyên cũng lắc đầu thở dài.

Quỷ Xa nói không sai.

So sánh ra, Kế Mông thực sự có chút quá lỗ mãng.

Lại dám ngang nhiên tấn công Nhân tộc.

Điều này tương đương với việc xé bỏ tấm vải che cuối cùng giữa Yêu tộc và Nhân tộc.

Cách làm này quả thực có chút thiếu cân nhắc.

Dù sao thì sau lưng Nhân tộc là Tam Thất Thánh nhân, sau lưng Tam Thất Thánh nhân là Thiên Cơ Lâu.

Nếu Thiên Cơ Lâu không chơi theo quy tắc… Yêu tộc chẳng phải có nguy cơ bị diệt vong sao?

Tên Kế Mông này… quả là một tên mãng phu… Đừng nói Quỷ Xa tức giận, ngay cả bản thân Khâm Nguyên cũng có chút uất ức.

Nhưng sự đã đến nước này, cũng không còn cách nào khác.

Nếu Kế Mông đã hành động rồi, vậy thì mượn tay Kế Mông, xem xem thực lực hiện tại của Nhân tộc thế nào.

Một bên khác, Vu tộc lúc này cũng đang nhìn chằm chằm vào chiến trường xa xôi.

Bọn họ cũng không muốn bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Dù sao thì những truyền thừa mà Nhân tộc nhận được đều là những tồn tại cực kỳ quỷ dị.

Bọn họ muốn xem xem, những truyền thừa này của Nhân tộc rốt cuộc mạnh mẽ ở đâu? ...

Lúc này.

"Nhất niệm hoa khai, quân lâm thiên hạ." Giọng nói này như tiếng trời, truyền ra.

Tất cả mọi người đều đổ dồn ánh mắt qua đó.

Người khác không biết ý nghĩa của câu nói này, nhưng Yểm Tư Thị lại biết rất rõ.

Đây là một chiêu thức cực kỳ mạnh mẽ của Ngoan Nhân Đại Đế.

Mỗi một đóa hoa đều có thể hóa thành một phân thân của Ngoan Nhân Đại Đế.

Những phân thân này đều sở hữu năng lượng vô song, có thể cùng chân thân tấn công.

Có thể nói là một chiêu cực kỳ mạnh mẽ.

Lúc này Kế Mông cũng đã cảm nhận được uy hiếp sâu sắc.

Chỉ thấy hắn gầm lên một tiếng, trên hai chiếc sừng khổng lồ nanh nọc trên đầu rồng, đột nhiên tỏa ra một luồng khí tức vô song.

Sau đó, liền có năng lượng cực kỳ đáng sợ hội tụ trên sừng rồng.

Năng lượng hội tụ đó trực tiếp lộ ra một luồng khí thế khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Một lát sau, những năng lượng này trực tiếp hình thành một quả cầu ánh sáng vô cùng lớn giữa hai chiếc sừng rồng.

Theo Kế Mông lắc đầu một cái, quả cầu năng lượng khổng lồ này trực tiếp nổ tung ra, thẳng hướng về phía Yểm Tư Thị.

Kế Mông cũng nhìn ra, đúng là bắt giặc phải bắt vua trước.

Nếu không thể nhanh chóng hạ gục Yểm Tư Thị, trận chiến của hắn sẽ không có ý nghĩa gì.

Quả cầu năng lượng khổng lồ này, không gian dọc đường đi dường như đều sắp vỡ vụn, thậm chí trực tiếp thổi lên những cơn cuồng phong vô cùng đáng sợ.

Cảnh tượng như vậy quả thực khiến người ta kinh hãi tột độ!

Đối mặt với đòn tấn công vô song này, Yểm Tư Thị trong tay kết một pháp quyết.

Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng khẽ động.

Hàng ngàn đóa đạo liên tiên hoa đồng thời bắt đầu nở rộ, trong nháy mắt đã hình thành một kết giới hoa.

Kết giới này không chỉ bao bọc Yểm Tư Thị, mà còn bảo vệ cả Nhân tộc sau lưng nàng.

Quả cầu năng lượng vô song đối diện cuối cùng cũng oanh kích lên kết giới này.

"Ầm!!!" Hai luồng năng lượng vô song tiếp xúc trong nháy mắt liền hoàn toàn nổ tung.

Nhìn từ xa, lại trực tiếp hình thành một đám mây hình nấm khổng lồ.

Điều này đủ để thấy, chiêu thức của hai người họ mạnh mẽ đến mức nào.

Vụ nổ vô song này tạo ra một làn sóng xung kích vô song.

Nhân tộc thì không sao, dù sao cũng được kết giới của Ngoan Nhân Đại Đế bảo vệ.

Nhưng Yêu tộc thì không may mắn như vậy.

Nhiều Yêu tộc thực lực yếu hơn một chút không chịu nổi trong làn sóng xung kích này mà bị thương.

Còn có rất nhiều Yêu tộc, trong lần xung kích này, lại trực tiếp chết đi.

Từng thi thể Yêu tộc rơi từ trên không xuống.

Trong khoảnh khắc, lại có hơn trăm vị Yêu tộc trực tiếp tử vong trong lần va chạm này.

Nhìn thấy cảnh tượng này, càng khiến Kế Mông lửa giận ngút

trời.

Không ngờ hắn đích thân dẫn đội, mà vẫn chịu thiệt lớn như vậy.

Điều này khiến hắn phẫn nộ đến cực hạn.

"Gào…" Kế Mông trong hình dạng chiến đấu ngửa mặt lên trời gào thét.

Màn sương mù dày đặc bao phủ thánh địa Nhân tộc trong tiếng gào thét của hắn, lại cũng đều bị chấn tan.

Sóng âm vô cùng đáng sợ trực tiếp lao về phía Yểm Tư Thị và Ngoan Nhân Đại Đế.

Đối với đòn tấn công sóng âm của Kế Mông, Yểm Tư Thị lại lộ ra một vẻ chế nhạo.

Đòn tấn công này đối với người thường tuy uy lực cực mạnh, nhưng đối với nàng lại hiển nhiên đã có chút không đáng kể.

Chỉ thấy thân thể Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng nàng khẽ động, trong mắt lộ ra một luồng chiến ý.

Sau đó, ý thôn phệ tỏa ra từ trên người Ngoan Nhân Đại Đế, trong nháy mắt phóng đại.

Trong khoảnh khắc, lại trực tiếp hình thành một tồn tại giống như hố đen.

Sau khi hố đen này xuất hiện, khí tức thôn phệ đó càng trở nên mạnh mẽ, gần như hình thành một xoáy nước vô cùng lớn.

Nơi sâu nhất của xoáy nước này nối liền với hố đen đó.

Rất nhiều đại yêu Yêu tộc vào khoảnh khắc này đều kinh hãi.

Nếu một khi bị xoáy nước này hút vào, chỉ e trong nháy mắt sẽ chết không có chỗ chôn.

Yểm Tư Thị lại lộ ra một nụ cười lạnh.

Đây chính là truyền thừa mà nàng nhận được, Thôn Thiên Ma Công của Ngoan Nhân Đại Đế.

Thôn Thiên Ma Công thi triển ra, quả thực uy lực vô cùng.

Theo xoáy nước của Thôn Thiên Ma Công ngày càng mạnh, linh khí lan tỏa xung quanh đều bị thôn phệ sạch sẽ, ngay cả không gian bốn phía dường như cũng trở nên vặn vẹo.

Xem ra cái gọi là Thôn Thiên Ma Công quả nhiên danh bất hư truyền, dường như ngay cả không gian cũng có thể thôn phệ.

Đây quả thực là cảnh tượng chưa từng thấy.

May mà đông đảo Nhân tộc có kết giới đạo liên do Ngoan Nhân Đại Đế bố trí trước, không gặp phải tai họa.

Nhưng những Yêu tộc trên không thì không có đãi ngộ này.

Chương 338

Trong nháy mắt, lại có mấy chục vị đại yêu Yêu tộc bị xoáy nước này cưỡng ép kéo vào.

Những Yêu tộc này một khi bị kéo vào, lại ngay cả tiếng kêu thảm cũng không phát ra được, trực tiếp bị nghiền nát.

Đến cuối cùng ngay cả mảnh vụn cũng không còn, toàn bộ bị hố đen đó thôn phệ.

Cảnh tượng này trực tiếp khiến đông đảo Yêu tộc kinh hãi.

Ai cũng không ngờ Ngoan Nhân Đại Đế này lại mạnh mẽ như vậy.

Xoáy nước thôn phệ mà nàng tạo ra lại mạnh mẽ đến mức độ này.

Một bên Yêu Thánh Kế Mông nhìn thấy cảnh tượng này tự nhiên là lửa giận ngút trời.

Những Yêu tộc này là hắn mang đến, còn chưa thực sự phát huy uy lực của chúng, lại đã chết đi mấy trăm vị.

Đây đối với hắn quả thực là một sự sỉ nhục lớn.

Chỉ thấy trên cặp sừng trên đầu Yêu Thánh Kế Mông, nhanh chóng tỏa ra một đạo thần quang vô song.

Một lát sau, liền một lần nữa ngưng tụ ra một quả cầu năng lượng vô cùng đáng sợ.

Sức mạnh tỏa ra từ quả cầu năng lượng này dường như còn mạnh mẽ hơn lần trước rất nhiều.

Quả cầu ánh sáng này tỏa ra yêu lực vô song, trực tiếp oanh sát về phía xoáy nước mà Ngoan Nhân Đại Đế tạo ra, trực tiếp oanh vào

trung tâm của xoáy nước đó.

Điều này mới khiến tốc độ xoay chuyển kịch liệt của xoáy nước đột nhiên giảm xuống.

Sức mạnh thôn phệ vào khoảnh khắc này cũng dần dần yếu đi.

Dưới sự ra tay của Yêu Thánh Kế Mông, đông đảo Yêu tộc mới thoát khỏi sự lôi kéo của xoáy nước hố đen, đồng loạt kinh hãi tột độ lùi lại.

Điều này đã là chuyện rất rõ ràng, bởi vì chiến trường trước mắt đã không còn thích hợp cho chúng tham gia nữa.

Dù sao cũng là Yêu Thánh Kế Mông và lãnh tụ Nhân tộc Yểm Tư Thị so tài, chúng mạo muội xông lên cũng chỉ là hy sinh vô ích mà thôi.

Yêu Thánh Kế Mông khổng lồ không ngừng tỏa ra những quả cầu năng lượng vô song để ngăn cản xoáy nước thôn phệ của Ngoan Nhân Đại Đế.

Nhưng những quả cầu năng lượng này gặp phải xoáy nước thôn phệ, cũng chỉ có thể tạm thời dừng lại một lát mà thôi.

Mỗi khi năng lượng của quả cầu ánh sáng bị tiêu hao hết, xoáy nước thôn phệ lại một lần nữa cưỡng ép vận chuyển.

Sau mấy lần tấn công, hắn lại không có chút biện pháp nào.

Điều này không khỏi khiến Kế Mông lửa giận ngút trời, bởi vì trong lòng hắn cũng hiểu rõ, nếu cứ tiếp tục, kẻ chịu thiệt rất có khả năng là chính hắn.

Chỉ thấy hắn nghiến răng, nở một nụ cười nanh nọc với Nhân tộc phía dưới.

Sau đó, một quả cầu năng lượng vô song trực tiếp oanh kích xuống phía dưới.

Quả cầu năng lượng này trực tiếp đánh vào tấm chắn đạo liên mà Ngoan Nhân Đại Đế tạo ra.

"Ầm…" Trong nháy mắt lại một lần nữa dâng lên một đám mây hình nấm khổng lồ.

Tấm chắn đó tuy uy lực vô cùng, nhưng Kế Mông cũng không phải là hạng tầm thường.

Vô số năm trước đã thành danh siêu cấp Yêu Thánh.

Đòn tấn công của hắn tự nhiên là cực kỳ mạnh mẽ.

Lần tấn công này hiển nhiên cũng là vô song.

Một tiếng "rắc".

Kết giới đạo liên vô cùng vững chắc đó, vào khoảnh khắc này trong nháy mắt nứt ra, sau đó như thủy tinh vỡ tan thành từng mảnh, cuối cùng tiêu tán trên không trung.

Nhân tộc được bảo vệ phía dưới vào khoảnh khắc này cũng hoàn toàn bị lộ ra.

Đối mặt với tình hình này, xoáy nước thôn phệ của Ngoan Nhân Đại Đế cũng không khỏi sững lại, sau đó liền chậm rãi dừng lại.

Nếu nàng tiếp tục thi triển Thôn Thiên Ma Công, chỉ e Nhân tộc cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Điều này khiến nàng không thể không dừng lại.

Yểm Tư Thị nhìn thấy cảnh tượng này, ánh mắt hơi lạnh đi.

Nàng hận mình thực lực quá yếu.

Dù sao thì cuốn Đại Đạo Bảo Điển mà nàng nhận được đã ghi lại uy lực vô cùng của Thôn Thiên Ma Công của Ngoan Nhân Đại Đế.

Dáng vẻ thôn thiên phệ địa đó quả thực vượt ngoài sức tưởng

tượng.

Đáng tiếc nàng thi triển ra lại không có uy lực như vậy.

Là do nàng đã hạn chế sự phát huy của Ngoan Nhân Đại Đế, lại ngay cả Yêu Thánh Kế Mông của Yêu tộc cũng không xử lý được.

Điều này tự nhiên khiến nàng âm thầm căm hận.

Lúc này Yêu Thánh Kế Mông, nhìn thấy kết giới bị phá, nhếch miệng cười.

Tay phải vung lên, hơn vạn đại yêu Yêu tộc sau lưng hắn liền điên cuồng lao xuống.

Những Nhân tộc này không có kết giới bảo vệ, trong mắt Yêu tộc bọn chúng, chẳng qua chỉ là gà đất chó sành mà thôi.

Yêu tộc bọn chúng tàn sát những Nhân tộc này, quả thực còn dễ hơn giết gà.

Hàng vạn Yêu tộc điên cuồng lao xuống, còn Kế Mông trên không lại nhìn chằm chằm vào Yểm Tư Thị đối diện, không cho nàng cơ hội ra tay.

Nhưng điều khiến Kế Mông không ngờ lại là, Yểm Tư Thị đối diện hoàn toàn không có ý định ra tay, trong mắt thậm chí không có một tia dao động nào.

Trong mắt Yểm Tư Thị thậm chí còn lộ ra một nụ cười lạnh.

Nhân tộc là chủng tộc cần được bảo vệ, nhưng bây giờ đã khác xưa.

Nhân tộc đã lột xác hoàn toàn.

Đặc biệt là có rất nhiều người đã nghe Tam Thất Thánh nhân giảng đạo, lại được thiên địa dị tượng và công đức gột rửa.

Rất nhiều người trực tiếp bạch nhật phi thăng, trở thành cảnh giới tiên nhân.

Mà trong đó những người cực kỳ xuất sắc, thậm chí có người tu thành cảnh giới Kim Tiên hoặc Thái Ất Kim Tiên.

Nhân tộc như vậy đã không còn là hoa trong nhà kính nữa.

Bọn họ hoàn toàn có thực lực, vì chủng tộc của mình mà chiến đấu.

Yêu Thánh Kế Mông nhìn thấy Yểm Tư Thị đối diện lại không ra tay ngăn cản, không khỏi cảm thấy có chút không thể tin được.

"Ngươi lại không ngăn cản?" "Chẳng lẽ không lo Nhân tộc bị nhị lang Yêu tộc của ta tàn sát sạch sẽ sao?" Yểm Tư Thị không nói gì, trong ánh mắt lại lộ ra một vẻ chế nhạo.

Theo sự thay đổi trong ánh mắt của Yểm Tư Thị, biểu cảm của Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng nàng dường như cũng có thay đổi.

Chiếc mặt nạ trên mặt Ngoan Nhân Đại Đế lúc này càng trở nên hư ảo, biểu cảm trên mặt nạ cũng trở nên quỷ dị hơn.

Gương mặt quỷ đó lúc này trông cực kỳ nanh nọc đáng sợ.

Đồng thời, biểu cảm đó lại cực kỳ mâu thuẫn.

Nhìn có vẻ giống cười, nhìn lại có vẻ giống khóc.

Dáng vẻ biến đổi không ngừng như vậy quả thực vô cùng quỷ dị.

Một bên khác Kế Mông nhìn thấy ánh mắt như vậy của đối phương, lập tức sững sờ, sau đó liền nổi giận.

Bởi vì hắn đã cảm nhận được, đối phương lại đang chế giễu hắn?

Nhân tộc ti tiện, lại dám chế giễu Yêu Thánh đường đường như hắn?

Quả thực là sĩ khả nhẫn, thục bất khả nhẫn.

Nhưng sau đó hắn lại lộ ra một nụ cười cực kỳ tàn nhẫn.

Hắn muốn xem xem, lũ người ti tiện như kiến hôi này rốt cuộc chống lại nhị lang Yêu tộc của hắn như thế nào.

Ánh mắt hắn khẽ chuyển xuống phía dưới, lại phát hiện Nhân tộc và Yêu tộc đã chém giết lẫn nhau.

Nhưng cảnh tượng tàn sát mà hắn tưởng tượng lại không xuất hiện.

Đối mặt với cuộc tấn công của Yêu tộc, Nhân tộc lại không hề hoảng loạn, ngược lại còn phản kích một cách có trật tự.

Nhất thời lại cùng Yêu tộc chiến đấu ngang tài ngang sức.

Cảnh tượng này vừa xuất hiện, lập tức khiến Kế Mông sững sờ.

Những Nhân tộc bình thường này từ lúc nào cũng trở nên mạnh mẽ như vậy?

Phải biết rằng Yêu tộc của hắn đều là đại yêu, trong đó không thiếu đại yêu cảnh giới Chân Tiên, Kim Tiên.

Có rất nhiều sức mạnh sát phạt cực kỳ mạnh mẽ.

Không ngờ trước mặt Nhân tộc lại không chiếm được nửa phần tiên cơ?

Chuyện này là sao?

Chương 339

Nhân tộc bình thường cũng trở nên mạnh mẽ như vậy sao?

Sự thay đổi này khiến sắc mặt Yêu Thánh Kế Mông cực kỳ khó coi.

Đặc biệt là Nhân tộc đông hơn Yêu tộc rất nhiều.

Một lát sau, lũ Nhân tộc đáng chết đó lại bao vây Yêu tộc.

Trong nháy mắt, Yêu tộc lại rơi vào thế hạ phong.

Đây đối với Kế Mông quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Yêu tộc bọn chúng ngay cả khi đối đầu với Vu tộc cũng chưa bao giờ rơi vào tình cảnh này.

Rốt cuộc chuyện này là sao?

Nhân tộc không chỉ có lãnh tụ nhận được truyền thừa, ngay cả sinh linh bình thường cũng trở nên mạnh mẽ như vậy sao?

Những Nhân tộc phía dưới này không hề yếu hơn Yêu tộc.

Có người thậm chí còn mạnh hơn Yêu tộc rất nhiều.

Đặc biệt là binh khí pháp bảo trong tay Nhân tộc cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Kế Mông nhìn kỹ, những thứ trong tay Nhân tộc đó, lại có rất nhiều đều là vật của Yêu tộc bọn chúng.

Có cái là sừng của yêu thú khổng lồ luyện hóa thành trường đao, có cái là răng của yêu thú khổng lồ luyện hóa thành chủy thủ, còn có cái là xương của yêu thú khổng lồ luyện hóa thành trường mâu.

Lũ Nhân tộc đáng chết này.

Yêu Thánh Kế Mông vào khoảnh khắc này không khỏi hung hăng chửi rủa.

Lúc này, đông đảo đại yêu Yêu tộc cũng cảm thấy tình hình không ổn, lần lượt hiện ra bản thể.

Sức chiến đấu của bản thể Yêu tộc mạnh hơn một chút.

Theo rất nhiều Yêu tộc lộ ra bản thể, cảnh tượng lập tức trở nên hỗn loạn.

Các loại sói, trùng, hổ, báo, sư, gấu, rắn, bọ cạp, có đủ cả.

Nhưng đối mặt với lượng lớn cường giả Nhân tộc, vẫn không thể đột phá vòng vây.

Điều này không khỏi khiến Kế Mông ngơ ngác, đồng thời một hàm răng sắt cũng sắp bị nghiến nát.

Hắn dẫn những Yêu tộc này đến tàn sát Nhân tộc, vạn vạn không ngờ Yêu tộc lại trở thành phe bị tàn sát.

Cứ như vậy, chẳng phải là mất cả chì lẫn chài sao?

Kế Mông trong lòng hận ý dâng trào.

Yểm Tư Thị đối diện lại lộ ra một vẻ chế nhạo.

“Nhân tộc chúng ta là thiên sinh đạo thể.” “Sinh ra đã thất khiếu đều mở, linh mạch đều thông.” “Một khi phá vỡ ngu muội, bắt đầu tu luyện, một ngày ngàn dặm.” “Xa hơn các ngươi Yêu tộc càng thích hợp tu luyện.” “Tiếp theo, là lúc Nhân tộc chúng ta tiến vào vũ đài lớn của thế giới Hồng Hoang.” “Lưỡng tộc Vu Yêu các ngươi?

Chẳng qua chỉ là lũ thấp sinh noãn hóa huyết mạch bẩn thỉu, định sẵn sẽ biến mất trên vũ đài lịch sử.” “Chỉ có Nhân tộc chúng ta mới có thể vĩnh viễn đứng vững trên đại địa Hồng Hoang, vĩnh thế không đổ.” Yểm Tư Thị nói những lời này có thể nói là đanh thép.

Những lời này như đạo âm trời đất, vang vọng khắp trời đất.

Yêu tộc và Nhân tộc có mặt đều nghe rõ ràng.

Yêu tộc nghe những lời này, không ai không lửa giận ngút trời.

Cái gọi là lãnh tụ Nhân tộc này lại dám xem thường Vu tộc bọn chúng như vậy sao?

Đúng là đáng chết.

Còn Nhân tộc phía dưới thì nghe mà vô cùng kích động, máu nóng sôi trào.

Lãnh tụ Nhân tộc Yểm Tư Thị nói không sai chút nào.

Yêu tộc chẳng qua chỉ là lũ có vảy có giáp, thấp sinh noãn hóa.

Yêu tộc cũng chẳng qua là những thứ hạ tiện này thành tinh mà thôi, sao có thể so sánh với Nhân tộc?

Vu tộc cũng chẳng qua chỉ là một chủng tộc huyết mạch bẩn thỉu, là do những thứ bẩn thỉu của trời đất may mắn nhận được tinh huyết của Bàn Cổ đại thần mới hình thành nên cái gọi là Vu tộc.

Hai chủng tộc như vậy mà có thể xưng bá Hồng Hoang, đã được coi là kỳ tích rồi.

Lưỡng tộc Vu Yêu không bên nào là thứ tốt đẹp.

Đúng như lãnh tụ Nhân tộc Yểm Tư Thị nói, hai chủng tộc này sớm muộn cũng sẽ bị đào thải, sớm muộn cũng sẽ biến mất trên vũ đài lớn của Hồng Hoang.

Chỉ có Nhân tộc bọn họ mới có thể vĩnh viễn đứng vững ở Hồng Hoang, vĩnh thế không đổ.

Ba vị lãnh tụ khác vẫn luôn đứng sau lưng Nhân tộc lúc này cũng đồng loạt gật đầu.

Lời của Yểm Tư Thị nói quả thực không sai, được coi là nói trúng tim đen của họ.

Hữu Sào Thị hùng tráng nhìn Yểm Tư Thị phía trước, mắt sắp tóe ra lửa.

"Thật không ngờ, Yểm Tư Thị vừa mới nhận được cơ duyên, lại trở nên mạnh mẽ như vậy." Toại Nhân Thị gật đầu.

"Truyền thừa mà Yểm Tư Thị nhận được có thể nói là không hề đơn giản." "Thậm chí có thể nói là truyền thừa cực kỳ kinh diễm." "Mới nhận được truyền thừa vài ngày mà đã có thể chiến đấu với Yêu Thánh Kế Mông đến mức độ này, hiển nhiên là vượt ngoài sức tưởng tượng." "Đợi sau này nàng thực sự nắm giữ được truyền thừa này, tiền đồ không thể lường được." Những lời này của Toại Nhân Thị nói cực kỳ xác đáng, hai vị kia cũng gật đầu.

Truy Y Thị nhìn Yểm Tư Thị đang đại triển thần uy phía trước, mắt cũng sắp tóe ra lửa.

"Thật hy vọng được kề vai chiến đấu với nàng…" "Cũng để xem xem, rốt cuộc là truyền thừa của ta lợi hại hay truyền thừa của nàng lợi hại?" Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị nghe những lời như vậy, không khỏi lau mồ hôi lạnh trên trán.

Truy Y Thị không hổ là một phần tử hiếu chiến.

Rõ ràng là một nữ tử, mà tính cách lại nóng nảy như vậy, khiến hai vị nam tử bọn họ cũng có chút xấu hổ.

Kế Mông nghe những lời như vậy, không khỏi lửa giận ngút trời.

Hắn không thể chịu đựng được tính khí nóng nảy của mình nữa.

Bởi vì Nhân tộc nhỏ bé này lại dám chế giễu Yêu tộc bọn chúng như vậy.

Điều này khiến hắn vốn tính kiêu ngạo sao có thể chịu đựng được?

Ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng, sau đó liền trực tiếp dựa vào nhục thân vô cùng mạnh mẽ mà lao tới.

Nhục thân của Kế Mông vốn đã vô cùng mạnh mẽ, dựa vào nhục thân mà leo lên Bảng xếp hạng Nhục thân.

Đủ để thấy sự mạnh mẽ của nhục thân hắn.

Lúc này nhục thân lao tới với tốc độ cực nhanh.

Do tốc độ quá nhanh, lại ma sát với không khí mà sinh ra tia lửa.

Quả thực là đã động chân nộ.

Yểm Tư Thị tuy sắc mặt âm trầm nhưng không hề có vẻ sợ hãi.

Chỉ thấy khí tức trên người nàng lóe lên.

Khí tức của Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng nàng cũng trở nên đáng sợ hơn.

Quang mang trên người cũng càng thêm rực rỡ.

Theo sự biến đổi nhanh chóng của quang mang trên người, Yêu Thánh Kế Mông lại không thể tiến gần thêm nữa.

Điều này không khỏi khiến hắn gầm lên liên tục.

Sau đó chỉ thấy hắn gầm lên một tiếng, lông vũ trên người đều dựng đứng.

Hiển nhiên lúc này Kế Mông đã động chân nộ.

Theo sự thay đổi của lông vũ sau lưng hắn, trên không cũng trong nháy mắt phong vân biến ảo.

Chớp mắt, liền có vô số mây đen ngưng tụ lại, trong khoảnh khắc đã mây đen dày đặc.

Thánh địa Nhân tộc cực kỳ đơn giản, trong nháy mắt đã bị bao phủ.

Sau đó trong những đám mây đen này trực tiếp có tia chớp xuất hiện.

Giữa sấm chớp, trong khoảnh khắc đã đổ mưa.

Cho đến lúc này, đông đảo đại năng quan chiến ở xa mới phản ứng lại.

Sự mạnh mẽ của Kế Mông không chỉ nằm ở nhục thân vô địch của hắn, mà còn ở năng lực khống thủy.

Trong truyền thuyết, khi Kế Mông xuất thế, luôn đi kèm với cuồng phong bão vũ.

Mỗi lần ra vào đều có cuồng phong bão vũ đi kèm.

Bây giờ xem ra, lời này quả không sai.

Yêu Thánh Kế Mông này, nhẹ nhàng đã tạo ra một trận cuồng phong bão vũ lớn như vậy, quả thực rất không đơn giản.

Nhưng chuyện quỷ dị lại không chỉ đơn giản như vậy.

Bởi vì mưa rơi trên không, lại toàn bộ đều là màu đen.

Chương 340

Những hạt mưa đen che trời lấp đất mang theo lực ăn mòn quỷ dị, bay lả tả khắp nơi.

Những hạt mưa đen có lực ăn mòn này hiển nhiên là cực kỳ mạnh mẽ, thậm chí ngay cả không khí xung quanh cũng bị ăn mòn kêu xèo xèo.

Linh khí giữa trời đất vào khoảnh khắc này cũng bị ăn mòn đến loãng đi.

Toàn bộ thánh địa Nhân tộc, lại không biết từ lúc nào, đã chìm trong phạm vi của mưa đen.

Theo sự xuất hiện của những hạt mưa đen che trời lấp đất này, khí tức trên người Yêu Thánh Kế Mông càng trở nên bạo ngược.

Kế Mông không hổ là siêu cấp Yêu Thánh, lại một lần nữa nâng cao khí thế.

Đông đảo đại năng quan sát ở xa, vào khoảnh khắc này cũng không khỏi âm thầm lè lưỡi.

Kế Mông này quả không hổ là Yêu Thánh đã nổi danh từ thời thượng cổ, quả thực có thủ đoạn vô biên.

Chiến đấu đến mức độ này mà vẫn có thể nâng cao khí tức.

Vu tộc vẫn luôn đứng ở xa, lúc này cũng có nhiều người không khỏi âm thầm lè lưỡi.

Đặc biệt là Khoa Phụ, lúc này sắc mặt của y cũng trở nên cực kỳ ngưng trọng.

Lưỡng tộc Vu Yêu đã bùng nổ vô số trận chiến.

Đại Vu Khoa Phụ và Yêu Thánh Kế Mông có thể nói là một đôi oan gia.

Lưỡng tộc Vu Yêu một khi xảy ra chiến tranh quy mô lớn, về cơ bản đều là hai người họ đối đầu.

Đại Vu Khoa Phụ đối với Kế Mông có thể nói là cực kỳ hiểu rõ.

Kế Mông lại ngay cả mưa đen cũng thi triển ra, điều đó cho thấy lúc này Kế Mông đã là hỏa lực toàn khai.

Kế Mông ở trạng thái này, ngay cả Khoa Phụ cũng khá kiêng kỵ.

Quả nhiên như Khoa Phụ đã liệu.

Sau khi mưa đen khắp trời xuất hiện, khí tức trên người Kế Mông càng trở nên mạnh mẽ.

Dù sao thì đây cũng tương đương với quốc độ của hắn.

Chỉ thấy hắn gầm lên một tiếng hung dữ, một lần nữa lao về phía Ngoan Nhân Đại Đế.

Mưa đen cực kỳ có lực ăn mòn đánh vào người hắn, ngược lại càng trợ trưởng khí thế của hắn.

Do tốc độ của hắn thực sự quá nhanh, trực tiếp dấy lên những con sóng lớn ngút trời.

Trong một vùng mưa đen, Kế Mông như một con hung thú tuyệt thế, mang theo khí tức ngút trời, lao về phía Ngoan Nhân Đại Đế.

Yểm Tư Thị hai mắt khẽ nheo lại, nhìn con thú khổng lồ cuồng ngạo không ai bì kịp trong mưa, trong ánh mắt cũng tràn ngập vẻ băng lãnh.

Chỉ thấy nàng không hề có vẻ hoảng loạn, lòng bàn tay đưa về phía trước.

Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng nàng cũng như vậy, đưa lòng bàn tay về phía trước, trực tiếp treo trên đỉnh đầu Yểm Tư Thị, che cho nàng khỏi những hạt mưa đen có khí tức ăn mòn cực mạnh.

Đồng thời, trên lòng bàn tay này cũng tỏa ra từng trận thần quang vô cùng rực rỡ.

Yểm Tư Thị trong lòng hiểu rõ.

Đây là một truyền thừa khác của nàng, cũng là một trong những tuyệt chiêu của Ngoan Nhân Đại Đế, chính là Phi Tiên Thuật trong truyền thuyết, là vô thượng thần thuật do Ngoan Nhân Đại Đế sáng tạo ra.

Tương truyền pháp này có thể trảm tiên, có thể lục thần, có thể diệt quỷ, có thể sát yêu.

Vạn vật sinh linh thế gian, đều có thể diệt.

Cửu thiên thập địa không ai địch nổi.

Bây giờ đối mặt với Kế Mông như hoang cổ hung thú, Ngoan Nhân Đại Đế đã thi triển chiêu này.

Khắc sau, ngũ sắc quang mang càng trở nên sáng rực, dường như có thứ gì đó đang được thai nghén trong ngũ sắc thần quang này.

Một lát sau, thần quang đản sinh một thần thai.

Thần thai trong khoảnh khắc liền phân ly ra, dung mạo lại có bảy tám phần tương tự với Ngoan Nhân Đại Đế.

Chỉ thấy quang mang trên thần thai này càng thêm rực rỡ, khí tức cũng cực kỳ đáng sợ, không hề yếu.

Khắc sau, thần thai tắm trong thần quang khắp trời, đột nhiên vung một quyền.

Trong nháy mắt liền có vô số sức mạnh biến đổi nhanh chóng.

Theo một quyền oanh ra, các loại đạo vận cùng với khí tức khiến người ta kinh hồn bạt vía lan tỏa trong đó.

Một lát sau trực tiếp hình thành một luồng lực kéo.

Hóa ra sức mạnh vô tận đó lại hình thành một vòng xoáy.

Xoáy nước xoay chuyển với tốc độ cực nhanh.

Theo sự xoay chuyển của xoáy nước, lực kéo càng trở nên mạnh mẽ.

Chỉ trong nháy mắt, những hạt mưa đen ăn mòn lan tỏa khắp thánh địa Nhân tộc, lại toàn bộ bị kéo lại.

Theo sự biến mất của mưa đen, thân ảnh che trời lấp đất của Kế Mông, rõ ràng xuất hiện trong mắt mọi người.

Chỉ thấy vật khổng lồ đó xé toạc bầu trời, trong nháy mắt liền tấn công về phía Ngoan Nhân Đại Đế.

Hư ảnh của Ngoan Nhân Đại Đế lại hừ lạnh một tiếng.

Sau đó trên người liền có hà quang thần bí xuất hiện.

Trong hà quang khắp trời đó, bay ra vô số đạo tiên nhận.

Lưỡi đao tiên nhân lấp lánh, phảng phất ẩn chứa vô tận lực đạo.

Rõ ràng, đây lại là một loại thần thông cực kỳ cường hãn.

Những lưỡi đao tiên nhân cực kỳ hoa lệ này xoay quanh hư ảnh vài vòng, sau đó liền hung hăng chém ra, trực tiếp chém lên thân thể khổng lồ kia.

"Oanh… Oanh… Oanh…" Chỉ trong khoảnh khắc, một trận tiếng nổ vang trời đã bùng phát.

Kèm theo tiếng nổ là những vụ bạo tạc liên tiếp, cư nhiên đã trực tiếp ngăn chặn được thân thể khổng lồ của Yêu thánh Kế Mông.

Sau đó.

“Rắc…” Một tiếng gãy vỡ truyền đến.

Dường như có thứ gì đó đã bị chém đứt.

Những lưỡi đao tiên nhân che trời lấp đất, trải rộng khắp nơi, nhiều không đếm xuể kia, chính là pháp cấm kỵ trong Thôn Thiên Ma Công của Ngoan Nhân Đại Đế được ghi lại trong Đại Đạo Bảo Điển: Trảm Thiên Đạo!!!

Truyền thuyết rằng pháp này ngay cả thiên đạo cũng có thể chém, huống chi là một con yêu thú Kế Mông cỏn con.

Cho dù con yêu thú này thực lực cường hãn, nhưng dưới chiêu này, tất nhiên cũng chỉ có kết cục bại trận.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Tiếng gãy vỡ ban nãy, lại chính là hai cái sừng rồng khổng lồ trên đầu Kế Mông, cư nhiên đã bị chém đứt.

Long giác bị chém đứt, nỗi đau đớn tột cùng khiến Kế Mông phải rống lên thảm thiết.

Đó là một tiếng gào thấu tận tâm can.

Thế nhưng, vô số lưỡi đao tiên nhân vẫn không chút lưu tình mà chém tới thân thể Kế Mông.

Chỉ trong khoảnh khắc, thân thể Yêu thánh khổng lồ đã trở nên chi chít lỗ thủng.

Yêu thánh Kế Mông, vào giờ khắc này, đã thân mang trọng thương.

Yêu huyết tung tóe nhuộm đỏ cả bầu trời.

Hình ảnh này, thật đúng là huyết nhiễm trường không.

Đứng ở xa, Hậu Nghệ và Khoa Phụ cũng biến sắc.

Hai vị Đại vu nhìn nhau, sắc mặt đều trở nên tái mét.

Bởi vì cảnh tượng trước mắt thực sự quá đáng sợ.

Yêu thánh Kế Mông là tồn tại thế nào, bọn họ tự nhiên cực kỳ rõ ràng.

Dù sao vô số năm qua, Vu Yêu nhị tộc đã trải qua vô số đại chiến, bọn họ đều đã từng giao thủ với Kế Mông.

Ngay cả Hậu Nghệ và Khoa Phụ cũng không dám nói chắc thắng được Kế Mông.

Một Yêu thánh cường hãn như vậy, lại bị một vị lãnh tụ Nhân tộc chỉ vừa mới nhận được truyền thừa đánh bại ư?

Điều này cũng quá khoa trương rồi?

Phải biết rằng Yểm Tư Thị, trong bốn vị lãnh tụ Nhân tộc, là người nhận được truyền thừa muộn nhất, lại còn là phận nữ nhi.

Chính một người như vậy, lại đánh bại Kế Mông uy danh lừng lẫy.

Đối với Vu tộc mà nói, đây tất nhiên là một cú sốc cực lớn.

Chương 341

Vì vậy bọn họ cảm thấy vô cùng chấn động.

Cùng lúc đó, chuyện này dường như cũng đã cảnh tỉnh bọn họ.

Xem ra quyết sách của các vị Tổ Vu đại nhân là sai lầm rồi.

Một Nhân tộc như vậy, rõ ràng không dễ khống chế.

Một Nhân tộc như vậy, tự nhiên sẽ không cam tâm làm phụ thuộc của Vu tộc.

Nếu đã như vậy, có lẽ Vu tộc cũng nên ra tay rồi.

Hậu Nghệ và Khoa Phụ liếc nhìn nhau, đều thấy được ý đồ trong mắt đối phương. --------- Ở phía xa, các đại năng quan chiến lúc này cũng có chút bất ngờ.

Ai cũng không ngờ tới, trận chiến này người chiếm thế thượng phong cuối cùng lại là vị lãnh tụ của Nhân tộc.

Dù sao lúc bắt đầu vẫn là một trận ác chiến thế quân lực địch.

Ai cũng không ngờ, truyền thừa mà Yểm Tư Thị nhận được lại cường đại đến vậy.

Khi nàng bắt đầu nghiêm túc, cư nhiên đã trực tiếp phá vỡ thế cân bằng.

Các loại thủ đoạn ẩn mật tầng tầng lớp lớp xuất hiện.

Ngay cả khi Yêu thánh Kế Mông thi triển thủ đoạn cuối cùng, cũng không ngờ vẫn bị Ngoan Nhân Đại Đế được ghi lại trong Đại Đạo Bảo Điển kia đánh bại.

Phải biết, Yểm Tư Thị mới nhận được truyền thừa có mấy ngày thôi mà đã sở hữu chiến lực cường hãn đến vậy.

Nếu để nàng hoàn toàn nắm giữ cỗ lực lượng này, thì còn đến mức nào nữa?

Nhiều người cũng cảm thấy vô cùng mới lạ với những thủ đoạn cực kỳ bí ẩn của Ngoan Nhân Đại Đế.

Dù sao đó đều là những thủ đoạn thần thông chưa từng thấy ở Hồng Hoang.

Nay được chứng kiến quả thực lợi hại.

"Đại Đạo Bảo Điển quả không hổ là sâm la vạn tượng." "Xuất hiện bốn truyền thừa, chính là bốn phong cách khác biệt, hoàn toàn không giống nhau." "Mỗi một phong cách đều có thể tự thành một phái." "Thủ đoạn của mỗi truyền thừa đều cực kỳ mới lạ, khác biệt với phương thức công kích vốn có của thế giới Hồng Hoang." "Đại Đạo Bảo Điển sâm la vạn tượng lần lượt xuất thế, cũng không biết là phúc hay là họa a…" Nhiều đại năng quan chiến nghị luận sôi nổi, trong mắt họ đều lóe lên những tia sáng kỳ lạ.

Mà lúc này trên không trung thánh địa Nhân tộc, thân thể vốn cực kỳ khổng lồ của Kế Mông đã thu nhỏ lại bằng người thường.

Toàn thân trên dưới đều chi chít những vết thương như mạng nhện, trông vô cùng đáng sợ.

Ngoài ra, hai chiếc sừng rồng trên đầu cũng đã biến mất không thấy.

Rất rõ ràng, đã bị thủ đoạn của Ngoan Nhân Đại Đế chém đứt.

Lúc này, từ vô số vết thương trên người hắn, từng luồng từng luồng năng lượng cực kỳ tinh thuần tỏa ra.

Hóa ra vòng xoáy thôn phệ do Ngoan Nhân Đại Đế tạo ra vẫn chưa biến mất.

Lực thôn phệ tỏa ra từ bên trong vòng xoáy vẫn cực kỳ mạnh mẽ.

Từ những vết thương trên nhục thân Kế Mông, cũng như chỗ sừng gãy, từng luồng năng lượng đều bị kéo ra, sau đó bị thôn phệ vào trong.

Cùng với tình huống này xuất hiện, khí tức của Kế Mông ngày càng suy yếu.

Cảnh giới Chuẩn Thánh lúc này dường như cũng không ổn định, bất cứ lúc nào cũng có khả năng bị rớt cảnh giới.

Kế Mông sắc mặt xám xịt, mấy lần muốn đào tẩu khỏi nơi đây nhưng đều không thành công.

Một lát sau, hắn há miệng phun ra một ngụm máu tươi nữa, khí tức hoàn toàn suy sụp, không còn chút sức lực nào để phản kháng.

Những yêu tộc phía dưới thấy cảnh tượng như vậy, nhất thời lòng như tro nguội.

Không ngờ ngay cả Yêu thánh của Yêu tộc cũng rơi vào kết cục như thế, vậy bọn chúng chẳng phải còn thảm hơn sao?

Trong nháy mắt, bọn chúng không còn lòng dạ nào chiến đấu nữa, đồng loạt nảy sinh ý định bỏ trốn.

Thế nhưng, chiến sĩ Nhân tộc số lượng cực đông, đã bị bao vây, làm sao bọn chúng có thể thoát khỏi vòng vây của Nhân tộc?

Chỉ trong chốc lát, yêu tộc phía dưới gần như đã bị tàn sát sạch sẽ.

Trên không trung, Kế Mông phẫn hận nhìn cảnh này, sau đó lại quay đầu nhìn về phía Yểm Tư Thị.

“Thật không ngờ ta, Kế Mông, cũng có ngày rơi vào cảnh này.” “Chiến đấu với Vu tộc vô số năm, chưa từng một lần bại trận.” “Không ngờ hôm nay lại bại trong tay Nhân tộc.” “Còn bại dưới tay

một nữ nhân!" "Đúng là vãn tiết bất bảo a." Yêu thánh Kế Mông ngửa mặt lên trời thở dài, vô số hình ảnh lướt qua trước mắt hắn.

Cả đời này hắn đã từng huy hoàng, từng tiêu sái, cũng từng thất bại.

Đến cuối cùng một đường sát phạt, trở thành đại yêu lừng danh khắp thế giới Hồng Hoang, cuối cùng trở thành một trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc.

Quả thật là vị cao quyền trọng.

Chỉ là vạn vạn không ngờ, trận chiến cuối cùng lại bại dưới tay một nữ tử Nhân tộc thấp hèn.

Đúng là vãn tiết bất bảo rồi.

Kế Mông lại một lần nữa ngửa mặt lên trời thở dài.

Mở mắt ra, nhìn nữ tử Nhân tộc trước mặt.

"Bại là bại." "Ta, Kế Mông, không có gì để nói, chỉ cầu ngươi cho ta một cái chết thống khoái." Nói xong, Kế Mông lòng dạ cứng rắn, nhắm mắt lại, một bộ dáng chờ chết.

Đối diện hắn, Yểm Tư Thị lại lộ ra vẻ mặt cười lạnh.

Nàng thực sự không muốn tha cho con đại yêu trước mắt này.

Con đại yêu này vô số năm qua không biết đã tàn sát bao nhiêu Nhân tộc, không biết đã ăn sống bao nhiêu con người.

Nay cuối cùng đã đánh bại được nó, tất nhiên phải giết gà dọa khỉ, để làm rạng danh khí thế của Nhân tộc.

Yểm Tư Thị nhìn bộ dạng hiên ngang chịu chết của Kế Mông, khóe miệng lộ ra một tia chế nhạo.

Rõ ràng là một yêu nghiệt giết chóc vô hạn, lại cứ tỏ ra vẻ anh

hùng khí khái.

Trông chẳng khác gì một tên hề nực cười.

Bộ dạng này, thậm chí khiến người ta buồn nôn.

Yểm Tư Thị thân thể chấn động, đang chuẩn bị ra tay.

Bỗng nhiên có một luồng quang mang màu xám lóe lên rồi biến mất.

Tất cả Nhân tộc có mặt tại đó đều sững sờ.

Bởi vì cùng với luồng sáng xám đó lóe qua, Yêu thánh Kế Mông lại biến mất không thấy đâu?

Đây là… đây là bị người ta cứu đi rồi?

Yểm Tư Thị nhìn khoảng không trống rỗng, sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Vạn vạn không ngờ, con vịt nấu chín lại bay mất.

Đây tuyệt đối là một sai lầm trọng đại của nàng.

Sau khi đánh bại Kế Mông, nàng quả thực đã lơi lỏng cảnh giác.

Đại năng khác của Yêu tộc đã âm thầm lẻn vào, mà nàng lại không hề phát giác, trơ mắt nhìn Kế Mông bị người ta cứu đi.

Điều này khiến nàng cảm thấy tức muốn nổ tung.

Nếu có thể thực sự chém giết Yêu thánh Kế Mông, đây tuyệt đối là một công tích vĩ đại trong lịch sử Nhân tộc… Tiếc quá… thật sự là đáng tiếc… Tâm tình u uất, Yểm Tư Thị thu lại toàn bộ sức mạnh, hư ảnh Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng cũng biến mất không thấy.

Nàng đưa hai tay ôm mặt, không khỏi ngồi thụp xuống.

Nàng cảm thấy mình không còn mặt mũi nào để gặp người khác nữa.

Rõ ràng đã nhận được truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế, lại vận dụng kém cỏi đến mức để con vịt nấu chín cũng bay mất.

Điều này khiến nàng vô cùng phiền não.

Ngay lúc nàng đang tức giận, có ba bóng người xuất hiện bên cạnh nàng.

Đó chính là ba vị lãnh tụ còn lại của Nhân tộc.

"Yểm Tư Thị, ngươi đã thể hiện rất tốt rồi." "Dù sao ngươi cũng mới nhận được truyền thừa không lâu." "Hơn nữa, đối thủ của ngươi là Yêu thánh Kế Mông thực lực cực kỳ cường đại." "Có thể đánh bại hắn đã là điều vô cùng đáng quý rồi." Toại Nhân Thị nhìn bộ dạng phiền não của Yểm Tư Thị, không khỏi lên tiếng khuyên giải.

Bên cạnh, Hữu Sào Thị cũng lên tiếng: "Chuyện này cũng không thể trách ngươi được." "Ba người chúng ta đứng đó xem kịch, có người khác lẻn vào chúng ta cũng không phát hiện, huống chi là ngươi." Yểm Tư Thị vô cùng phiền não: "Con vịt nấu chín cũng bay khỏi tay ta, thật đúng là vô dụng hết sức a." Trong giọng nói ít nhiều có ý tự trách.

Ba vị lãnh tụ còn lại cũng lên tiếng an ủi.

Toại Nhân Thị nói: "Xem khí tức lặng lẽ không tiếng động kia, e rằng là một vị khác trong Thập Đại Yêu Thánh, Khâm Nguyên rồi." "Có thể lặng lẽ lẻn vào, lại còn cứu Kế Mông đi với tốc độ cực nhanh, quả thật không hề đơn giản a." Mấy vị lãnh tụ khác cũng gật đầu.

"Chúng ta tuy đã nhận được một số truyền thừa, nhưng tuyệt đối không được kiêu ngạo tự mãn." "Đại năng như vậy ở Vu Yêu lưỡng tộc gần như có thể nói là nhiều không đếm xuể." "Mà Nhân tộc chúng ta hiện tại chỉ có bốn người, nhiệm vụ nặng nề đường dài, vẫn phải

như đi trên băng mỏng a." Trong chốc lát, mấy người không khỏi im lặng.

Đề tài quả thực có chút nặng nề.

Nhưng lời của Toại Nhân Thị là sự thật.

Đại năng của Vu Yêu lưỡng tộc nhiều không đếm xuể, mà Nhân tộc bọn họ hiện tại chỉ có bốn người.

Bất cứ ai xảy ra vấn đề, đối với Nhân tộc đều là một tổn thất trọng đại.

Chương 342

Cho nên hành vi cử chỉ không thể không cực kỳ thận trọng. ---------
Trong căn cứ của Yêu tộc, Kế Mông được cứu về đang thở hổn hển từng ngụm lớn.

Toàn thân trên dưới đều là những vết thương dữ tợn khủng khiếp, trông vô cùng đáng sợ.

Đầu rồng cũng trơ trụi.

Cặp sừng rồng dữ tợn vô cùng kia đã bị chém đứt.

Khí tức khổng lồ trên người hắn lúc này cũng phập phồng bất định, có xu thế tuột dốc không phanh.

Bộ dạng này, có bao nhiêu thê thảm thì có bấy nhiêu thê thảm.

Bên cạnh, Quỷ Xa đứng trên cao nhìn xuống hắn, ánh mắt lộ vẻ phẫn nộ.

"Sớm đã nói với ngươi rồi." "Mọi việc phải lấy đại cục làm trọng." "Yêu Đế và Đông Hoàng sớm đã dặn dò rồi, mọi việc đều phải hành động trong âm thầm." "Nhưng tại sao tên lỗ mãng nhà ngươi lại không nghe?" "Không chỉ vô ích tổn thất hơn một vạn đại yêu, còn khiến Yêu tộc chúng ta bại lộ giữa Hồng Hoang." "Như vậy, Yêu tộc đã bị ngươi hại trở thành mục tiêu công kích của mọi người… việc này phải làm sao đây?" Giọng của Quỷ Xa cực kỳ lạnh lùng, ai cũng có thể nghe ra sự phẫn nộ vô biên trong lời nói của hắn.

Ngồi ở một bên, Kế Mông thở hổn hển, hung hăng trừng mắt nhìn Quỷ Xa một cái: "Một người làm một người chịu, chuyện này là chủ ý của ta, ta tự nhiên sẽ chịu trách nhiệm, không cần ngươi quản." Câu nói này vô cùng cứng rắn, dường như đến giờ vẫn không chịu nhận

sai.

Những lời như vậy, thậm chí khiến trong mắt Quỷ Xa cũng lộ ra một tia sát ý.

Tên chết tiệt này thực sự quá lỗ mãng rồi.

Tại sao Yêu Đế và Đông Hoàng lại để tên chết tiệt này đến đây chứ?

Đúng là thành sự không đủ, bại sự có thừa.

Ở một bên khác, Khâm Nguyên thì có vẻ hơi bất đắc dĩ.

"Được rồi, được rồi, sự đã đến nước này, nói nhiều vô ích." "Tiếp theo hay là bàn bạc về hành động kế tiếp đi." Đi ra ngoài cùng hai tên tính tình cứng rắn này, Khâm Nguyên cũng tỏ ra vô cùng bất đắc dĩ.

Hơi dừng lại một lát, sau đó lại lên tiếng.

"Hành động lần này của Kế Mông, tuy nói là cực kỳ lỗ mãng." "Nhưng ít nhất cũng đã thăm dò được thực lực thật sự của Nhân tộc cho chúng ta." "Thực lực hiện tại của Nhân tộc rõ ràng đã không thể xem thường." "Nhân tộc hiện tại sở hữu bốn vị lãnh tụ cấp bậc Chuẩn Thánh." "Các đại năng Nhân tộc khác cũng không ít, chiến đấu lực cực kỳ dũng mãnh." "Hiện tại Nhân tộc đã không còn là tồn tại để Vu tộc và Yêu tộc tùy ý tàn sát nữa." "Nếu ba vạn yêu binh chúng ta cùng xuất kích, e rằng vẫn sẽ toàn quân bị diệt." "Hành động của Kế Mông lần này, tuy bại lộ ý đồ của Yêu tộc, nhưng cũng tránh được tổn thất lớn hơn cho Yêu tộc." "Phía dưới nên cân nhắc hành động tiếp theo rồi." Quỷ Xa hận hận lườm Kế Mông một cái, sau đó liền rơi vào trầm tư.

Hồi lâu sau mới cuối cùng lên tiếng lần nữa.

"Hiện tại rõ ràng không thích hợp hành động thiếu suy nghĩ nữa." "Phái người về Thiên Đình đi, bẩm báo chuyện ở đây cho Yêu Đế đại

nhân." "Để Yêu Đế đại nhân quyết định đi." Nghe những lời này, Khâm Nguyên ở bên kia cũng gật đầu.

"Xem ra cũng chỉ có thể như vậy." Trong giọng nói ít nhiều có chút ảm đạm.

Xem ra chuyến đi này của ba người bọn họ, xem như đã kết thúc trong thất bại. --------- Ở một nơi khác, tại một địa điểm bí ẩn, có mấy vị Đại vu của Vu tộc cực kỳ cường tráng đang đứng.

Dẫn đầu chính là Hậu Nghệ và Khoa Phụ.

Chỉ là trong mắt hai người đều có vẻ kinh nghi bất định.

"Thật không ngờ lãnh tụ Nhân tộc lại lợi hại đến vậy?" "Cư nhiên trong tình huống một chọi một lại đánh bại Yêu thánh Kế Mông." Biến cố như vậy tự nhiên cũng đã kinh động đến Vu tộc.

Nhất là Đại vu Khoa Phụ.

Bởi vì hắn và Yêu thánh Kế Mông là những tồn tại cực kỳ quen thuộc.

Vô số năm qua, hai người bọn họ đã chiến đấu vô số lần, nhưng chưa bao giờ thực sự phân cao thấp.

Trong lòng, hai người họ đều khâm phục lẫn nhau.

Chỉ là bây giờ, Yêu thánh Kế Mông, ngay dưới mí mắt Khoa Phụ bị đánh bại.

Quả thực đã khiến Khoa Phụ chấn động lớn.

Lãnh tụ Nhân tộc chiến thắng Kế Mông, cũng có nghĩa là có thể chiến thắng hắn.

Việc này sao có thể được?

Lãnh tụ Nhân tộc này mới nhận được truyền thừa mấy ngày?

Thực lực đã trở nên cường hãn như vậy?

Nếu thật sự để nàng hoàn toàn nắm giữ truyền thừa, vậy thì còn đến mức nào nữa.

Ở một bên khác, Hậu Nghệ cũng tương tự như vậy.

"Xem ra tốc độ quật khởi của Nhân tộc quả thực đã vượt xa tưởng tượng rồi." Câu nói này nhận được sự đồng tình của Đại vu Khoa Phụ.

Khoa Phụ nghe vậy cũng hung hăng gật đầu.

"Yêu tộc không chỉ tổn thất một vạn đại yêu, Kế Mông chiến bại, cũng bị tổn hại nhuệ khí." "Tiếp theo Yêu tộc e rằng sẽ không hành động thiếu suy nghĩ nữa." Hậu Nghệ gật đầu.

"Phái Đại vu về Vương Đình Tổ Vu Đại Điện đi." "Báo cho các vị Tổ Vu đại nhân biết chuyện ở đây." "Quyết sách tiếp theo vẫn là để các ngài ấy làm đi, việc này rõ ràng đã vượt quá phạm vi chúng ta có thể quyết định rồi." Theo quyết định của Vu Yêu lưỡng tộc, thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa trở nên yên tĩnh một cách kỳ lạ.

Nhưng tâm tình của chúng sinh Hồng Hoang lại cực kỳ phức tạp.

Bọn họ một mặt chờ đợi tin tức từ Nhân tộc, một mặt chờ đợi Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất hiện bảng xếp hạng mới.

Chính trong lúc chờ đợi này, Hồng Hoang lại xuất hiện sự bình tĩnh quỷ dị.

Tất cả mọi người đều biết sự bình tĩnh này, chẳng qua chỉ là tạm thời mà thôi.

Nhân tộc, Vu tộc và Yêu tộc, ba tộc này sớm muộn gì cũng sẽ lại nổi lên xung đột.

Nhân tộc hiện tại có Tam Thất Thánh nhân làm chỗ dựa, không

ngừng có truyền thừa kinh thiên xuất hiện.

Chẳng qua mấy ngày nữa, e rằng lại sẽ có động thái lớn xảy ra. --------- Đúng như chúng sinh Hồng Hoang dự liệu, Nhân tộc lúc này quả thực lại có biến động cực lớn.

Bởi vì Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất nương nương lại chủ động triệu kiến bốn vị lãnh tụ Nhân tộc.

Bốn vị lãnh tụ đã chờ đợi trong thánh điện từ lâu.

Một trận quang mang lóe lên, Tam Thất Thánh Mẫu tú lệ mà kiều diễm xuất hiện.

Bốn vị lãnh tụ Nhân tộc vội vàng hành lễ.

Tam Thất Thánh nhân nhìn bốn vị lãnh tụ phía dưới, khẽ mỉm cười.

"Ta cần các ngươi đi tìm một người." "Yêu cầu đối với người này lại cực kỳ nghiêm ngặt, ít nhất cũng phải là người có học vấn nhất trong Nhân tộc." "Bởi vì có một đại sự cần người này đi làm." "Các ngươi có ai để tiến cử không?" Bốn vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi nhìn nhau.

Cuối cùng Toại Nhân Thị lên tiếng: "Bên cạnh ta có một phó thủ, tuổi tác hơi lớn một chút." "Kiến thức uyên bác, đảm lược hơn người." "Nói hắn tài trí hơn người cũng cực kỳ thích hợp, không biết người này có hợp không?" Nghe lời của Toại Nhân Thị, Tam Thất Thánh nhân gật đầu.

"Đưa người này lên đây đi." Không lâu sau, một người đàn ông tuổi tác hơi lớn được đưa lên.

Tam Thất Thánh nhân trên dưới đánh giá một lượt.

Chỉ thấy người này tuy tuổi tác hơi lớn một chút, nhưng khí huyết

trên người thịnh vượng, tim đập như trống trận.

Nhìn ánh mắt người này, rõ ràng cũng cực kỳ sắc bén.

Người này tuy không nhận được truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển, nhưng rõ ràng cũng đã được Tam Thất Thánh nhân khai sáng.

Hiện tại thực lực của bản thân dường như đã đạt tới cảnh giới Kim Tiên.

Bất luận là thiên phú hay tư chất, quả thực có chút đáng sợ.

Phải biết sinh linh bình thường muốn đạt tới cảnh giới Kim Tiên, ít nhất cũng phải tu luyện vô số năm, nhận được vô số kỳ ngộ, mới có thể đạt tới.

Nay người này vừa được khai sáng đã đạt tới cảnh giới như vậy, rõ ràng cũng tương đối lợi hại.

Tam Thất Thánh nhân nhìn người đàn ông trung niên đang quỳ trên đất, cười ha ha.

"Có một việc tương đối quan trọng cần ngươi đi làm." "Việc này có thể nói là cực kỳ nguy hiểm." "Gọi nó là thiên nan vạn hiểm, cũng không hề quá đáng." "Bất cứ lúc nào cũng có thể nguy hiểm đến tính mạng, nhưng một khi việc thành, tất nhiên là công tại thiên thu." "Không biết ngươi có đủ can đảm để nhận việc này không?" Nghe Thánh Mẫu nương nương hỏi, người đàn ông trung niên này hơi sững sờ, sau đó liền cúi đầu thật sâu.

"Bẩm nương nương." "Tiểu nhân nhất định cúc cung tận tụy, để báo đáp ơn Thánh Mẫu nương nương che chở Nhân tộc." Nghe lời của người này, Tam Thất Thánh nhân hài lòng gật đầu.

Sau đó liền lấy ra mấy tấm da thú.

Tay phải vung lên, mấy tấm da thú này liền trải ra giữa không

trung.

Người đàn ông trung niên và bốn vị lãnh tụ Nhân tộc, định thần nhìn lại, lại phát hiện trên mấy tấm da thú này lại chi chít vẽ mấy chục loại thực vật.

Dưới những thực vật này còn có một số văn tự quỷ dị miêu tả.

Tam Thất Thánh nhân lên tiếng nói.

"Ngày đó, chủ nhân bảo ta từ trong Đại Đạo Bảo Điển chọn ra một số truyền thừa hữu dụng cho Nhân tộc." "Bảo ta mang ra ngoài truyền thừa cho Nhân tộc." "Bởi vì danh ngạch có hạn, ta liền chọn ra một số thần thư có truyền thừa cường đại mang ra ngoài." "Nhưng ngoài ra cũng có rất nhiều thần thư, đã được ta ghi nhớ trong đầu." "Trong đó có một bản thần thư, liền ghi lại sâm la vạn tượng thực vật trong thiên hạ." "Trong bản thần thư này, bao gồm rất nhiều linh căn, cũng bao gồm rất nhiều thực vật bình thường." "Nội dung ghi lại trên mấy tấm da thú này, chính là thực vật ta dựa vào trí nhớ phục chế ra." "Đối với người thường của Nhân tộc đều có tác dụng cực kỳ quan trọng, các ngươi có thể xem thử." Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cùng người đàn ông trung niên đó đều tiến lại gần, cẩn thận quan sát.

Lại phát hiện trên da thú chi chít ghi lại rất nhiều thực vật kỳ lạ.

Và bọn họ cũng phát hiện ra một điểm thần kỳ nhất từ những thực vật này.

Đó chính là ít nhất có một bộ phận của những thực vật này đều có thể ăn được.

Thấy điểm này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều hít một hơi khí lạnh.

Đồng thời bọn họ dường như cũng đã hiểu được dụng ý của Nhân tộc Thánh Mẫu.

Nhân tộc Thánh Mẫu, đây là muốn để Nhân tộc ra ngoài tìm kiếm

thức ăn a.

Có những thực vật này làm thức ăn, Nhân tộc nếu từ nay không cần phải lo lắng về thực phẩm, số lượng Nhân tộc tất nhiên sẽ tăng vọt.

Chương 343

Như vậy, tất nhiên sẽ có thực lực để đối kháng với Vu Yêu lưỡng tộc rồi.

Nghĩ đến đây, lòng của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi trở nên nóng rực.

"Thánh Mẫu nương nương tài trí hơn người, mưu lược vạn phần, thực sự khiến người ta khâm phục không thôi." Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc vội vàng cúi lạy.

Thánh Mẫu nương nương công đức vô lượng a.

Tam Thất khẽ mỉm cười: "Nhân tộc Hồng Hoang sở dĩ mãi không lớn mạnh được." "Sự hạn chế về thực phẩm cũng là một nhân tố cực kỳ quan trọng." "Hiện tại ta đã dựa vào trí nhớ của mình, phục chế một phần nội dung ghi lại trên cuốn thần thư đó lên da thú." "Ngươi kiến thức uyên bác, ta liền hy vọng ngươi mang theo mấy tấm da thú này, dẫn theo những người có hiểu biết." "Từ nay rời khỏi thánh địa Nhân tộc, đi du ngoạn khắp vùng đất Hồng Hoang rộng lớn." "Sau đó căn cứ vào chỉ dẫn trên những tấm da thú này, tìm ra những thực vật có thể làm lương thực." "Nếu việc này thật sự được ngươi làm thành, vậy tuyệt đối cũng là một đại sự phúc trạch chúng sinh." "Cho dù chỉ tìm được bảy tám loại, cũng nhất định sẽ danh lưu thiên cổ." "Không biết ngươi có đủ can đảm không?" Nghe những lời như vậy, người đàn ông trung niên đó không khỏi kích động.

Đây tuyệt đối là một hành động vĩ đại ảnh hưởng đến muôn đời của Nhân tộc.

Nếu thật sự được hắn hoàn thành, quả thực là công tại thiên thu.

Nghĩ đến đây, người đàn ông trung niên này vội vàng quỳ xuống

đất.

"Tiểu nhân nguyện ý." "Tiểu nhân nhất định không phụ sự ủy thác của Thánh Mẫu, không tiếc sức lực, tất nhiên sẽ hoàn thành nhiệm vụ, nếu không tiểu nhân nguyện mang đầu đến gặp." Người này mỗi một chữ mỗi một câu đều nói ra đanh thép hữu lực, thậm chí còn lập cả quân lệnh trạng.

Tam Thất Thánh Mẫu cũng hài lòng gật đầu, sau đó liền lên tiếng.

"Chuyến đi này hung hiểm vạn phần, bất cứ lúc nào cũng có khả năng gặp phải người của Vu Yêu lưỡng tộc." "Ngoài ra, trong núi sâu rừng rậm cũng có vô số hung thú dị thú nguy hiểm." "Ngươi một mình ở ngoài, nếu nhiệm vụ chưa hoàn thành đã thân chết nơi đất khách, ngược lại không hay." "Vì vậy, liền đưa phần thưởng cho ngươi trước đi." Nghe những lời này, bốn vị thủ lĩnh Nhân tộc khác hơi sững sờ, sau đó liền lộ ra vẻ cuồng hỉ.

Nghe ý trong lời của Thánh Mẫu, Thánh Mẫu đây là chuẩn bị ban truyền thừa lần nữa a.

Người đàn ông trung niên kia hơi sững sờ một lúc, sau đó cũng cuồng hỉ không thôi, vội vàng quỳ xuống đất.

"Cảm tạ Thánh Mẫu nương nương ban phúc." Tam Thất khẽ mỉm cười, tay phải vung lên, sau đó liền có một cuốn sách thần bí xuất hiện trong tay nàng.

Cuốn sách này lơ lửng bay đến trước mặt người đàn ông trung niên.

Tam Thất khẽ mỉm cười.

"Đây chính là cơ duyên của ngươi rồi." "Mau mở ra xem đi." Ở một bên khác, Toại Nhân Thị lúc này đã sốt ruột.

"Mau, mau mở ra xem sẽ nhận được truyền thừa thế nào." Người

đàn ông trung niên này dù sao cũng là phó thủ của hắn, vô số năm qua, hai người tình cảm cực tốt, gần như có thể nói là huynh đệ tri kỷ.

Nay huynh đệ tri kỷ của mình nhận được truyền thừa, hắn tự nhiên cũng vui mừng như điên.

Người đàn ông trung niên run rẩy cầm lấy cuốn thần thư này!

Hít một hơi thật sâu, đến lúc này, trong mắt vẫn lộ ra vẻ khó tin.

Hắn làm sao cũng không ngờ tới, kỳ ngộ như vậy, lại rơi vào đầu hắn.

Đây quả thực là niềm vui bất ngờ.

Hít sâu mấy hơi, căng thẳng nuốt nước bọt, sau đó liền trịnh trọng mở cuốn sách này ra.

Chỉ thấy ngay khoảnh khắc cuốn sách được mở ra, đột nhiên liền tỏa ra một trận kim quang vô cùng vô tận.

Kim quang này vô cùng nồng đậm mà lại thần thánh, phảng phất là một cỗ thần lực kỳ diệu.

Trong thần quang này, lại ẩn chứa vô số đạo vận cùng với lực lượng pháp tắc.

Cùng với việc cuốn sách này mở ra, kim quang thần thánh càng lúc càng nồng đậm.

Kim quang nồng đậm đến mức khiến mấy người có mặt tại đó mắt cũng không mở ra được.

Cùng lúc đó, lại có một cỗ khí tức vô cùng vô tận bùng phát.

Cỗ khí tức này vừa bùng phát, trong nháy mắt đã lan tràn khắp cả thánh địa Nhân tộc.

Nhân tộc bình thường trong thánh địa hơi sững sờ, ngay lập tức

cũng phản ứng lại.

Tất cả mọi người đều vui mừng như điên, lớn tiếng hoan hô.

Đây lại là một dị tượng trời đất cực lớn a.

Điều này có nghĩa là gì?

Tất cả mọi người đều cực kỳ rõ ràng.

Điều này có nghĩa là, Nhân tộc sắp xuất hiện một vị siêu cấp đại năng nữa a.

Điều này có nghĩa là vị lãnh tụ thứ năm của Nhân tộc, sắp thực sự ra đời.

Cỗ khí tức vô cùng vô tận này vẫn đang lan ra bên ngoài.

Trong chốc lát, cỗ khí tức này đã lan ra hơn nửa Hồng Hoang.

Giờ khắc này, rất nhiều đại năng đều bị kinh động.

Bọn họ đều ngẩng đầu nhìn lên, mỗi người trong lòng đều kinh hãi.

"Động tĩnh chờ đợi đã lâu cuối cùng cũng đến rồi sao?" "Nhân tộc đây là lại sắp xuất hiện một vị siêu cấp truyền thừa giả nữa ư?" "Không hổ là Đại Đạo Bảo Điển a…" "Quả thực là cường hãn đến vô lý…" "Tùy tiện lấy ra một cuốn sách, là có thể tạo nên một vị đại năng Chuẩn Thánh." Nhiều đại năng vào giờ khắc này không khỏi ghen tị không thôi.

Bọn họ từ khi sinh ra đã tu luyện vô số năm, mới miễn cưỡng đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh.

Còn có rất nhiều người ngay cả ngưỡng cửa Chuẩn Thánh cũng chưa chạm tới.

Thế nhưng mấy vị lãnh tụ Nhân tộc chỉ nhận được một lần truyền

thừa, trong thời gian ngắn đã có thể trở thành cường giả Chuẩn Thánh!

Điều này cũng quá khủng bố rồi đi?

Mấy ngày trước mới vừa nhận được truyền thừa Yểm Tư Thị, lại có thực lực đánh bại Yêu thánh Kế Mông.

Nay vị thứ năm nhận được truyền thừa lại là ai đây?

Hắn lại sẽ có được sự trưởng thành thế nào đây?

Nhiều đại năng đều ngẩng đầu trông ngóng.

Mà khí tức tỏa ra từ thánh địa Nhân tộc vẫn đang điên cuồng lan tràn.

Chỉ trong chốc lát, cỗ khí tức này liền càng lúc càng dày đặc.

Cuối cùng, cỗ khí tức này bay thẳng lên trời, hoàn toàn hình thành một cột sáng khổng lồ vô cùng.

Cột sáng thô to vô cùng này thông thẳng lên trời, quả thực kinh hãi chúng sinh.

Đây đã là dị tượng lần thứ năm.

Mỗi một dị tượng xuất hiện, chính là một vị siêu cấp đại năng xuất thế.

Lần này rõ ràng cũng không ngoại lệ.

Động tĩnh lớn như vậy, tự nhiên cũng đã thu hút sự chú ý của Nữ Oa nương nương.

Lúc này Nữ Oa nương nương vẫn vô cùng mỹ diễm, chỉ là khí tức trên người lại càng lúc càng quỷ dị.

Có một loại khí tức hắc ám như rơi vào ma đạo, nhưng trên người lại lan tràn khí tức công đức nồng đậm, trực tiếp khiến khí tức trên

người Nữ Oa càng thêm quỷ dị.

Nhưng không thể phủ nhận chính là, lúc này khí tức trên người Nữ Oa trở nên càng lúc càng dày đặc.

Rất rõ ràng so với trước đây, đã có sự khác biệt rất lớn.

Dù sao Nữ Oa đã nhận được cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh nhân, Công Đức Thiên Thê.

Hiện tại thực lực của Nữ Oa mạnh đến mức nào, không ai có thể tưởng tượng được.

Nữ Oa nương nương trong Oa Hoàng Cung từ trên cao nhìn xuống phương hướng Nhân tộc, trong mắt tràn ngập sát ý và hận ý vô biên.

Nhân tộc là chủng tộc do bà sáng tạo ra, nay Nhân tộc chết tiệt này lại hoàn toàn tách rời quan hệ với bà, bây giờ lại còn tôn Tam Thất làm Thánh Mẫu.

Điều này sao có thể không khiến Nữ Oa lửa giận ngút trời?

Huống chi Tam Thất lần này xuất thế, lại từ trong Thiên Cơ Lâu mang ra rất nhiều cơ duyên, khiến cho Nhân tộc có thế quật khởi.

Điều này đối với Nữ Oa càng là một sự sỉ nhục như vả vào mặt.

Nữ Oa nương nương ánh mắt rực cháy nhìn chằm chằm vào cột sáng ở phương xa.

"Cầm đồ của gã đàn ông đó, đến thế giới Hồng Hoang diễu võ dương oai." "Thứ gì chứ…" "Ngươi chẳng qua chỉ là một thị nữ ti tiện bên cạnh gã đàn ông đó, đừng có đến thế giới Hồng Hoang mà kiêu ngạo?" Sát ý trong mắt Nữ Oa nương nương càng lúc càng nghiêm trọng.

"Nếu đã như vậy, vậy thì cứ để ngươi đắc ý thêm mấy ngày nữa đi." "Đợi ngươi phung phí hết những thứ mang ra ngoài, chính là lúc

ta, Nữ Oa, ra tay chém giết ngươi.” Lúc này Nữ Oa sát khí ngùn ngụt, trong mắt lộ ra hận ý cực kỳ mãnh liệt.

Bà hận gã đàn ông đó, bà muốn khiến gã đàn ông đó sống không bằng chết.

Cùng lúc đó, tất cả nữ nhân bên cạnh gã đàn ông đó đều phải bị xử tử.

Bà tuyệt đối không cho phép bên cạnh gã đàn ông đó còn xuất hiện những nữ nhân khác.

Hồi lâu hồi lâu sau, cột sáng khổng lồ thông thiên triệt địa trên không trung mới cuối cùng biến mất không thấy.

Cả trời đất Hồng Hoang vào giờ khắc này, cuối cùng cũng đã khôi phục lại sự bình tĩnh.

Chỉ là ánh mắt của tất cả mọi người lại càng lúc càng mong đợi.

Dù sao sắp xuất thế chính là một truyền thừa siêu cấp khác trong Đại Đạo Bảo Điển.

So với bốn truyền thừa vô cùng vô tận trước đó, rốt cuộc sẽ như thế nào đây?

Vô số siêu cấp đại năng đều đang nghị luận.

Chương 344

Có rất nhiều người cho rằng truyền thừa này e rằng chỉ là để cho đủ số.

Đại Đạo Bảo Điển, nếu thật sự có nhiều truyền thừa như vậy, vậy chẳng phải là biến thái đến cực hạn sao?

Nhiều đại năng rõ ràng là không tin.

Cùng với sự biến mất của cột sáng khổng lồ, trên bầu trời thánh địa Nhân tộc cuối cùng cũng xuất hiện một hình ảnh cực kỳ quỷ dị.

Lần này hình ảnh có vẻ hơi bi tráng.

Chỉ thấy trong hình ảnh, đó là một thế giới hoang lương vô cùng.

Thế giới đó dường như giống như anh hùng lúc xế chiều, có chút cảm giác mặt trời lặn về phía tây.

Toàn bộ hình ảnh hơi có chút hắc ám, khiến người ta không nhìn rõ được những thứ trong hình ảnh.

Hình ảnh này xuất hiện trên không trung, nhiều đại năng đều hơi sững sờ.

Sau đó liền có một giọng nói huyền bí khó lường, trong cõi u minh truyền ra.

Giọng nói này giống như đang cầu nguyện, lại giống như đang lẩm bẩm.

Giọng nói hơi có chút trầm thấp, nhưng vẫn truyền đi khắp bốn phương tám hướng. ["Bỉ thương giả thiên, nhĩ hà độc khấp?"] (Hỡi bầu trời xanh kia, cớ sao ngươi lại khóc một mình?) Giọng nói này hơi có chút trầm thấp, có chút giống như lẩm bẩm, lại có chút giống

như giãi bày.

Giọng nói này, từ trong thế giới hắc ám đó du dương truyền ra, cho người ta một cảm giác cô độc cực kỳ mãnh liệt.

Cảm giác cô độc này, cảm giác thê lương này cùng với cảm giác lạnh lẽo này, khiến người ta không khỏi nảy sinh.

Thậm chí khiến người ta bất giác muốn chìm đắm vào trong đó.

Chỉ vỏn vẹn một câu nói, lại khiến người ta nghe ra muôn vàn cảm xúc.

Trong Hồng Hoang, có người nhỏ giọng nói: "Xem ra đây lại là một siêu cấp truyền thừa a…" "Chỉ có cường giả mới có cảm giác cô độc như vậy." "Chỉ có cực cường giả, mới có nhiều cảm xúc như vậy." Nghe lời của người này, có rất nhiều người không khỏi gật đầu tán thành.

Vị đại năng này nói không sai chút nào.

Nếu là người thực lực yếu đuối, rõ ràng là không thể lĩnh ngộ được cảm giác cô độc trong câu nói này.

Ngay giữa lúc chúng sinh Hồng Hoang im lặng, hình ảnh trên không trung đột nhiên biến hóa.

Trong hình ảnh hôn ám đó, lại xuất hiện một bóng người.

Chỉ thấy bóng người này, ánh mắt cực kỳ đơn giản, dường như trời sập đất lở, cũng không thể thay đổi được ý chí của người này.

Người này trên người mặc đồ cực kỳ giản lậu, toàn thân trên dưới đều dính đầy vết máu vô tận, dường như hắn đang trải qua một trận chiến tranh vô cùng thảm liệt.

Thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang lại sững sờ.

"Truyền thừa này, chẳng lẽ lại là chuyên môn ghi lại để che chở

Nhân tộc sao?" Chỉ thấy trong hình ảnh, là một chiến trường.

Người này liền đứng ở chính giữa chiến trường.

Cho dù toàn thân nhuốm máu, nhưng hắn lại đứng thẳng tắp, như cây tùng vững chãi nhất giữa trời đất, lại như ngọn trường thương cương trực nhất giữa trời đất.

Cương ngạnh mà lại không thể khuất phục.

Sau đó có một giọng đọc chậm rãi. ["Con đường này đi qua, như cây khô năm tháng, nghiền nát rồi, lại thêm vào nước trong của thời gian, hòa thành một tờ giấy trong suốt, bất kể từng là màu sắc gì, một bát mực, một vệt máu, liền có thể nhuộm ra màu sắc ngũ sắc tân phân, đáng tiếc lại không còn trong trẻo như thuở ban đầu."] Giọng đọc này chậm rãi mà lại thanh lương.

Không biết vì sao, nghe vào tai mọi người, lại có một cỗ lạnh lẽo nhè nhẹ dâng lên.

Cái cảm giác da gà nổi lên nhè nhẹ, lan ra khắp toàn thân.

Mà giọng đọc nhẹ nhàng vô cùng này vẫn đang kể. ["Nhất dạng ma tiền thiên niên gian, độc khán tang vũ điệp hóa nhân gian."] (Một cõi Ma ngàn năm trước, một mình ngắm mưa dâu bướm hóa cõi người.) ["Nhất thán cầu ma thiên vạn năm, kỷ đa luân hồi cổ táng biên."] (Một tiếng thở dài cầu Ma vạn năm, bao lần luân hồi bên nấm mồ xưa.) Giọng đọc này tuy hơi trầm thấp, nhưng khí tức không thể kìm nén được lại bộc lộ ra.

Chúng sinh Hồng Hoang, khẽ thở dài, sau đó liền đột nhiên phản ứng lại.

Truyền thừa thứ năm cũng là truyền thừa nhập ma sao?

Chỉ là không biết Ma này, và Ma của Độc Cô Bại Thiên kia, rốt cuộc ai cao ai thấp?

Tính đến hiện tại, tổng cộng đã xuất hiện 5 truyền thừa, lại có đến hai truyền thừa nhập ma.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang cảm thán, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng từ xa đến gần.

Chỉ thấy đó là một bóng người vô cùng cao ngạo và cô độc.

Thân ảnh của hắn đứng thẳng tắp, như một con hồng hạc tuyệt thế cô đơn.

Tuyệt thế mà lại độc lập.

Chỉ thấy hắn đứng thẳng người, từng bước một đi về phía trước.

Nhưng trước mặt hắn, xung quanh hắn, lại không hề có người đi đường.

Kẻ địch mạnh mẽ cản đường hắn, đã bị tận diệt.

Điều này thể hiện tư thế cử thế vô địch của hắn.

Nhưng điều duy nhất đáng tiếc chính là, sau lưng hắn, những gì hắn bảo vệ, cũng không còn gì cả.

Điều này có nghĩa là gì?

Điều này có nghĩa là hắn bảo vệ thất bại rồi.

Có lẽ đây cũng là căn nguyên hắn nhập ma chăng?

Hắn là một cường giả tuyệt thế, hắn không hề sợ hãi, chiến đấu đến cuối cùng, lại cũng chỉ còn lại một mình.

Thân ảnh của hắn tuy vô cùng vững chãi, nhưng khí tức lại có vô tận cảm thán.

Chỉ thấy hắn một mình, cô độc đi về phía trước.

Bi tráng mà lại ai thương.

Hắn từng bước một đi về phía trước, bước qua cầu Nại Hà, đi qua

đá Tam Sinh.

Xa xa Vong Xuyên Tình Cốc tích tắc bi minh, dường như cũng đang ai oán cho hắn, phảng phất cũng đang tiễn đưa hắn.

Bóng người đó dường như không hề hay biết, chỉ thấy hắn tiếp tục đi về phía trước.

Cuối cùng, từng bước một bước vào bóng tối vô biên.

Cùng với việc đi xa, thân ảnh của hắn cũng càng lúc càng cô độc.

Một lát sau, tất cả mọi người đều cảm nhận được, khí tức của hắn, đang suy bại với tốc độ cực nhanh.

Đến cuối cùng, dường như đã không còn cảm nhận được nữa.

Giờ khắc này, thân ảnh của hắn cuối cùng cũng hoàn toàn rơi vào bóng tối.

Nhưng ngay lúc này, lại có từng đạo từng đạo thân ảnh hiện ra, từ dưới đất bò dậy.

Từng đạo từng đạo thân ảnh đứng sừng sững trên đại địa.

Bởi vì, bọn họ đã được sức mạnh thần bí hồi sinh.

Một lát sau, càng lúc càng nhiều người đứng dậy.

Chỉ trong chốc lát, trên đại địa đã đứng đầy những bóng người. --------- Thấy cảnh tượng như vậy, rất nhiều sinh linh Hồng Hoang, vào giờ khắc này lại rưng rưng nước mắt.

Bởi vì bọn họ đã nhìn ra.

Vị cường giả tuyệt thế trong hình ảnh, cuối cùng đã hy sinh chính mình, lấy cái giá một mình bị hủy diệt, hồi sinh tất cả sinh linh.

Có rất nhiều đại năng Hồng Hoang có tâm hồn tương đối mềm yếu, lúc này cũng không khỏi thấp giọng khóc.

Bọn họ đều đang đau lòng cho vị đại năng đó.

Ngay cả những đại năng khác lòng dạ như sắt đá, cũng cảm thấy từng đợt từng đợt đau xót.

"Lấy sự vẫn lạc của chính mình, hồi sinh người khác… thật sự đáng giá sao?" Có những nữ tử tâm địa mềm yếu lẩm bẩm.

"Dùng sức một mình, hồi sinh tất cả sinh linh… đây là hành động vĩ đại thế nào?" "Đây là chí lớn thế nào a… đây là đại nguyện thế nào a…" Một số cường giả trẻ tuổi, thậm chí đã có chút nghẹn ngào không thành tiếng.

Ngay cả rất nhiều người của Vu Yêu lưỡng tộc cũng cảm nhận sâu sắc.

"Nhân tộc rõ ràng chỉ là một số chủng tộc thấp hèn, thật sự có thể xuất hiện đại năng như vậy sao?" "Hóa ra chủng tộc thấp hèn, cũng có tồn tại đáng tôn kính a?" "Không biết vị cường giả này rốt cuộc tên họ là gì nhỉ?" "Không hổ là Đại Đạo Bảo Điển, quả thực là sâm la vạn tượng, không thiếu thứ gì." "Bất luận là Vô Thủy Đại Đế lúc đầu, hay là Độc Cô Bại Thiên Đại Đế sau này, hay là Thất Dạ Đại Đế, hay là Ngoan Nhân Đại Đế, mỗi một vị đều là bậc kinh tài tuyệt diễm." "Nay vị đại năng này cũng cực kỳ kinh diễm, chỉ là còn chưa biết danh húy của ngài ấy nhỉ?" Chúng sinh Hồng Hoang đã đối với vị cường giả này lộ ra sự kính trọng cao cả.

Hình ảnh trên không trung vẫn đang tiếp tục.

Vô số cường giả đứng dậy lần nữa, đồng loạt ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy bóng người nhàn nhạt ở nơi sâu nhất trong hình ảnh đã gần như không còn nghe thấy được, gần như hoàn toàn chìm trong bóng tối.

Cuối cùng, hắn vẫn quay đầu nhìn lại một cái.

Chương 345

Chúng sinh Hồng Hoang lờ mờ nhìn thấy được đại khái.

Chỉ thấy khuôn mặt ở xa đó trông cực kỳ thanh tú, nhưng lúc này lại đã khô héo đến cực điểm, cũng tiều tụy đến cực điểm.

Khuôn mặt vốn rất thanh tú anh tuấn, cuối cùng lại lộ ra vẻ tang thương không nói nên lời.

Bóng người này, cuối cùng hoàn toàn chìm trong bóng tối.

Không chỉ là những sinh linh chết đi sống lại trong hình ảnh, ngay cả chúng sinh Hồng Hoang, đối mặt với cường giả như vậy cũng kính phục từ tận đáy lòng.

Ngay lúc vị cường giả đó hoàn toàn biến mất, giọng đọc bình thản mà lại giàu tình cảm, vang vọng khắp trời đất. ["Ta sinh ra khi chưa có gì, tiếng khóc chào đời sau người đã bi ai."] ["Thiên hải ngoại, cổ thụ biên, thanh lục tự liên thiên.

Ba quang xán, vân hải sơn, thiên nhai hà xử biên.

Cổ thụ thương, nhân ảnh tang, tuế nguyệt thùy tại tiền?

Càn khôn ám, âm dương loạn, ngã ngộ cầu ma độ vô biên!!!"] (Ngoài trời biển, bên cây cổ thụ, màu xanh lục tự nối liền trời.

Sóng sánh lấp lánh, núi mây biển, chân trời ở nơi đâu.

Cây cổ thụ xanh, bóng người tang thương, năm tháng ở trước mặt ai?

Trời đất u ám, âm dương hỗn loạn, ta ngộ cầu ma độ vô biên!!!) ["Khấp huyết ngưỡng đầu hề, hà hề nhất mệnh nghịch thương tang!"] (Khóc máu ngẩng đầu hỡi, sao lại một mạng nghịch thương tang!)

["Ký nhiên thế nhân giai xưng ngô vi ma, tắc tác tính, tòng thử ngô Tô Minh…… tiện tố ma ba!!!"] (Nếu người đời đều gọi ta là Ma, vậy thì thôi, từ nay ta, Tô Minh…… liền làm Ma đi!!!) Một chữ Ma nặng nề, xuất hiện bên tai tất cả mọi người, như một chiếc búa tạ, đánh vào khiến mọi người hơi rùng mình một cái.

Hình ảnh đến đây kết thúc đột ngột.

Thế nhưng bóng người cô độc đó, lại mãi mãi quanh quẩn bên cạnh mọi người, không thể xua đi.

Hình ảnh trên không trung, lại là một đại ma đầu tuyệt thế sao?

Là một đại ma đầu tên là Tô Minh?

Một đại ma đầu vô cùng cao ngạo và cô độc.

Bóng người đó, như một cơn ác mộng, dường như lại xuất hiện trước mắt mọi người.

Chỉ là… người như vậy cũng có thể gọi là Ma sao?

Dù cho là sinh tử của chính mình, lại cũng cứu sống được chúng sinh thiên hạ.

Điều này thật sự nên được gọi là Ma sao?

Nếu tồn tại như vậy đều là Ma, vậy thì Đạo lại là gì?

Cái gì lại là Đạo?

Đạo tâm của rất nhiều người, vào giờ khắc này đều bị tác động kịch liệt.

Đây là một đại ma đầu có thể được gọi là Thánh.

Người tên là Tô Minh này, so với bốn vị trước đó, vẫn không hề thua kém.

Dùng sức một mình, đổi lấy sinh linh của một tộc.

Đây là ma đầu thế nào a… Nếu luận về thực lực, vị Đại đế tên Tô Minh này, dường như cũng không mạnh hơn bốn vị trước đó.

Nhưng cũng không hề kém cạnh.

Ma đầu tên Tô Minh này, đáng để người ta khâm phục.

Đó là một loại dũng khí vô biên cùng với đại nghị lực.

Rất nhiều người thấy đến đây cảnh giới vô cùng khâm phục.

Có sinh linh Yêu tộc không khỏi thầm than.

"Cường giả khí phách ngút trời như vậy, nếu là người của Yêu tộc ta thì tốt biết mấy?

Đáng tiếc lại là Nhân tộc…" "Nhân tộc yếu đuối này có đức có tài gì chứ?" "Ai…" Tiếng thở dài của người này dường như đã gây ra sự đồng cảm của rất nhiều người.

Không ít người đều thở dài.

Dù sao đây là một vị cường giả khiến tất cả mọi người đều đáng tôn kính.

Tất cả Nhân tộc trên đại địa Hồng Hoang vào giờ khắc này đều kinh ngạc.

Bởi vì tất cả Nhân tộc đều biết, đây là truyền thừa của truyền thừa giả thứ năm của Nhân tộc.

Trong thời gian ngắn Nhân tộc đã sinh ra năm vị siêu cấp truyền thừa giả.

Đây tuyệt đối là một việc đáng mừng đáng chúc.

Lúc này trong thánh địa Nhân tộc, Nhân tộc đã sớm hoan hô.

Hiện tại đối với bọn họ mà nói, mỗi khi xuất hiện một vị lãnh tụ, đều là việc đáng hoan hô nhảy múa.

Tuy không biết cuối cùng sẽ xuất hiện bao nhiêu truyền thừa, nhưng mỗi khi xuất hiện một người, cơ hội quật khởi của Nhân tộc lại lớn thêm mấy phần.

Toại Nhân Thị lúc này cũng kích động.

Chỉ thấy hắn quay mặt lại, nhìn về phía Truy Y Thị bên cạnh.

Bởi vì truyền thừa của Truy Y Thị, là Độc Cô Bại Thiên, cũng là một đại siêu cấp hung ma.

Lúc này, nàng tự nhiên là người có quyền phát ngôn nhất.

"Truy Y Thị, ngươi xem truyền thừa này so với truyền thừa của ngươi thì như thế nào?" Nghe Toại Nhân Thị hỏi, Truy Y Thị trừng mắt, trên người liền có một cỗ ma khí ngút trời cuồn cuộn dâng lên.

Ma khí cuồn cuộn mạnh mẽ tỏa ra, quả thực có thể nói là vô biên khủng bố.

Cỗ khí tức này vừa tuôn ra, trong nháy mắt liền khuếch tán ra bốn phương tám hướng, chấn động đến mức không gian xung quanh đều rung chuyển.

Ở một bên khác, Yểm Tư Thị nhận được truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế, có chút không vui.

Tay phải vung lên, liền đánh tan khí tức của Truy Y Thị.

"Làm gì vậy?

Còn có chút dáng vẻ của phụ nữ không?" Yểm Tư Thị không khỏi quát khẽ lên tiếng.

Hai người họ đều là nữ giới, quan hệ cực kỳ tốt, nói là khuê mật cũng không hề quá đáng, nói chuyện cũng tương đối tùy ý.

Truy Y Thị lại không để ý đến nàng, hiếm thấy im lặng một lúc lâu, sau đó liền lên tiếng: "Truyền thừa này, rất tốt, rất lợi hại." Nghe

những lời như vậy, Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị đều hơi sững sờ.

"Có thể từ miệng ngươi xuất hiện đánh giá như vậy, thật đúng là khiến người ta kinh ngạc nhỉ." Truy Y Thị tuy là một nữ nhân, nhưng hành sự thường ngày, không hề có dáng vẻ của nữ giới.

Mỗi lúc mỗi khắc đều là một bộ biểu tình bá khí vô song.

Lại nhận được truyền thừa của Độc Cô Bại Thiên, càng là bá khí vô song.

Thường ngày đều giống như một con khủng long bạo chúa cái.

Nay có thể từ miệng nàng nhận được lời khen ngợi như vậy, rõ ràng là cực kỳ hiếm có.

Truy Y Thị mặt không biểu tình.

"Điều này có gì đáng kinh ngạc đâu?" "Ta chẳng qua chỉ đưa ra một đánh giá tương đối khách quan mà thôi." "Truyền thừa của Tô Minh Đại đế này, không hề thua kém mấy người chúng ta." "Đáng mừng đáng chúc a." Hồi lâu sau, người đàn ông trung niên nhận được truyền thừa này mới phản ứng lại.

Sau đó trịnh trọng quỳ xuống đất, hướng về phía Tam Thất Thánh Mẫu cúi lạy từ xa.

Tam Thất Thánh Mẫu mỉm cười gật đầu.

Từ hôm nay trở đi, hắn chính là đại lãnh tụ thứ năm của Nhân tộc.

Chỉ thấy hắn sau khi hành lễ với Tam Thất Thánh Mẫu xong, liền hiên ngang đứng dậy, cũng hành lễ với mấy vị lãnh tụ Nhân tộc bên cạnh.

Các lãnh tụ Nhân tộc lần lượt đáp lễ với hắn.

Vị trung niên nam tử này im lặng một lát, sau đó liền lên tiếng: "Nếu Thánh Mẫu đại nhân đã hạ xuống nhiệm vụ rồi." "Vậy việc này,

nên sớm không nên muộn!" "Ta đi ngay đây." "Mọi việc của Nhân tộc, còn phải trông cậy vào mấy vị lãnh tụ rồi." "Mấy vị lãnh tụ ở đây, cứ chờ tin tốt là được." Tiếng nói vừa dứt, người đàn ông trung niên này liền thu dọn mấy cuộn da thú, hóa thành một đạo lưu quang biến mất ở chân trời.

Toại Nhân Thị nhìn người đàn ông trầm mặc ít nói, phong phong hỏa hỏa, không khỏi bĩu môi.

Người đàn ông trung niên này vốn là một người có tính cách lảm nhảm không ngừng, chỉ là bây giờ lại trở nên trầm mặc ít nói như vậy.

Xem ra truyền thừa này đối với tính cách của hắn ảnh hưởng rất lớn.

Ngày hôm đó, một vị đại năng Nhân tộc danh chấn an lạc đã ra đời.

Người này, tên là Thần Nông. --------- Động tĩnh bên phía Nhân tộc gây ra cực kỳ lớn, bên phía Yêu tộc, tự nhiên cũng nhìn thấy rõ ràng, minh bạch.

Trong Thiên Đình, không khí của Yêu tộc trở nên có chút quỷ dị.

Cùng lúc đó, còn có một sự yên tĩnh cực kỳ quỷ dị.

Nhân tộc đã sinh ra năm vị siêu cấp truyền thừa giả.

Năm truyền thừa này, đều là những tồn tại cực kỳ cường hãn.

Thế quật khởi của Nhân tộc, dường như đã là thế không thể ngăn cản.

Chương 346

Đối với các tộc đàn khác mà nói, dường như không bị ảnh hưởng nhiều.

Nhưng đối với Yêu tộc mà nói thì không giống vậy.

Vô số năm qua, Yêu tộc vẫn luôn hoành hành ở Hồng Hoang.

Bọn họ vẫn luôn coi Yêu tộc là bá chủ của trời đất.

Trong thế giới Hồng Hoang, cũng chỉ có Vu tộc mới có thể miễn cưỡng tranh bá với Yêu tộc của bọn họ.

Thế nhưng bây giờ, Vu tộc còn chưa bị tiêu diệt, Nhân tộc nhỏ yếu như con kiến, lại có thế quật khởi.

Điều này đối với Yêu tộc tuyệt đối không phải là một tình huống tốt.

Đặc biệt là vô số năm qua, Yêu tộc vẫn luôn săn giết Nhân tộc một cách bừa bãi.

Càng có rất nhiều Yêu tộc lấy việc ăn thịt Nhân tộc làm thú vui, coi Nhân tộc như hai chân dê để ăn.

Dù sao huyết nhục của Nhân tộc cũng vô cùng tươi ngon.

Ngoài ra, còn có một nguyên nhân cực kỳ trọng đại khác.

Đó chính là Yêu tộc lợi dụng Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Trong thời gian ngắn đã tàn sát một lượng lớn Nhân tộc.

Nay Nhân tộc quật khởi, tự nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Yêu tộc.

Đối mặt với tình huống này, Yêu tộc tự nhiên là có chút không ổn.

Ngồi ở vị trí cao nhất Yêu Đế Đế Tuấn, sắc mặt hơi có chút âm trầm.

"Nay triệu tập các ngươi đến đây, không biết các ngươi đối với Nhân tộc có cách nhìn nào không?" Trên đại điện Thiên Đình, tụ tập rất nhiều đại yêu của Yêu tộc.

Ngồi ở vị trí cao nhất tự nhiên là Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Ngồi bên cạnh bọn họ chính là Thiên Hậu Hi Hòa.

Yêu sư Côn Bằng, người luôn độc lai độc vãng, rất ít khi xuất hiện ở Thiên Đình của Yêu tộc, lúc này cũng xuất hiện trên đại điện.

Thập Đại Yêu Thánh, trừ ba vị ở bên ngoài ra, bảy vị đều hội tụ ở đây.

Ngoài những người này ra, còn có rất nhiều đại yêu Chuẩn Thánh thực lực cực kỳ cường hãn.

Nhìn sơ qua, lại chi chít, không dưới mấy trăm vị.

Quả thực cực kỳ khủng bố.

Thế nhưng Đế Tuấn hỏi, lại không có một ai có thể nói được.

Dù sao Yêu tộc trước đó đã ở trong tình thế cực kỳ khó xử.

Mười ngàn năm trước, Vu Yêu lưỡng tộc đã từng đại chiến một trận.

Sau đó thực lực giữa Vu Yêu nhị tộc gần như có thể nói là không chênh lệch bao nhiêu.

Cuối cùng diễn biến thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc, đối kháng với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc.

Cuối cùng vì Yêu tộc số lượng không đủ, Chu Thiên Tinh Đấu Đại

Trận toàn diện thất bại.

Ngay lúc Vu tộc chuẩn bị đại khai sát giới, Đạo Tổ đã ra tay, ngăn cản Vu tộc, và định ra sách lược mười ngàn năm không được tái chiến.

Nay mười ngàn năm sắp qua, Yêu tộc mới vừa hồi phục được một phần nguyên khí, Nhân tộc lại đột nhiên quật khởi.

Điều này đối với Yêu tộc mà nói, không nghi ngờ gì là vô cớ thêm vào rất nhiều biến số.

Huống chi, không lâu trước tiền tuyến mới truyền về tin tức.

Yểm Tư Thị nhận được truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế, lại trong giao phong chính diện, đánh bại Yêu thánh Kế Mông, trực tiếp làm rõ mối quan hệ đối địch giữa Yêu tộc và Nhân tộc.

Khiến cho Yêu tộc hiện tại cực kỳ khó xử.

Không chỉ phải đối mặt với Vu tộc, còn phải đối mặt với Nhân tộc.

Quả thực đã khiến Yêu tộc có chút khó khăn.

Một vị đại yêu trong Yêu tộc thấy không ai nói gì, liền đi lên trước.

"Bẩm bệ hạ." "Nhân tộc rõ ràng là có mối thù không đội trời chung với Yêu tộc chúng ta." "Cho dù Yêu tộc chúng ta muốn hòa hoãn quan hệ." "Dựa vào tình hình hiện tại mà xem, e rằng Nhân tộc cũng không đồng ý." Nghe lời của vị đại yêu này, các đại yêu khác không khỏi gật đầu.

Đại yêu này nói rất đúng.

Hiện tại Yêu tộc và Nhân tộc đã đến mức không thể hòa giải.

Dù thế nào cũng chỉ có thể cứng rắn đi tiếp.

Nhưng bọn họ lại không thể thật sự dùng thực lực để ra tay với Nhân tộc.

Một là Vu tộc còn đang ở bên cạnh rình rập.

Hai là sau lưng Nhân tộc còn có Tam Thất Thánh nhân.

Quả thực đã khiến Yêu tộc có chút do dự.

Hiện tại Yêu tộc quả thực không dễ xử lý.

Trong chốc lát mọi người không khỏi lại một lần nữa rơi vào im lặng.

Ngay lúc này, Bạch Trạch, người được coi là trí nang của Yêu tộc, lên tiếng.

"Tiểu nhân ngược lại có một chủ ý, không biết Yêu Thánh bệ hạ và Đông Hoàng bệ hạ thấy thế nào?" Đông Hoàng Thái Nhất thấy người nói là Bạch Trạch, không khỏi lên tiếng: "Bạch soái xin mời nói." Bạch Trạch gật đầu, hơi trầm tư một lát.

"Hai vị bệ hạ, không biết hai vị đối với Tây phương nhị thánh có hiểu biết thế nào?" Lời của Bạch Trạch vừa dứt, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn sững sờ.

Sao lại dính dáng đến Tây phương nhị thánh rồi?

Tây phương nhị thánh trước nay đều không biết xấu hổ, đây là chuyện ai cũng biết.

Chẳng lẽ chuyện này còn liên quan đến Tây phương nhị thánh sao?

Hai người có chút không hiểu.

Mà Bạch Trạch lại cười một cách thần bí.

"Chuẩn Đề Thánh nhân và Tiếp Dẫn Thánh nhân của Tây phương, thân là Thánh nhân đường đường, lại nhiều lần bị mất mặt." "Vì

nhiều nguyên nhân, vẫn luôn bị các Thánh nhân phương Đông áp chế." "Chắc hẳn bọn họ gặp phải chuyện như vậy nhất định là vô cùng khó chịu." "Và đệ tử dưới trướng Tây phương giáo vô cùng thưa thớt." "Đây chính là cơ hội của Yêu tộc chúng ta." "Yêu tộc chúng ta hiện tại tình cảnh đáng lo ngại, trước có Vu tộc rình rập, sau có Nhân tộc quật khởi." "Vậy hợp tác với hai người Tây phương chính là biện pháp tốt nhất của chúng ta." Nghe những lời như vậy, chúng nhân Yêu tộc đều sững sờ.

Yêu tộc muốn mời Tây phương Thánh nhân ra tay sao?

Chỉ là đối phương dù sao cũng là Thánh nhân, bọn họ phải trả giá thế nào, mới có thể mời được Tây phương nhị thánh?

Dường như thấy được sự lo lắng của mấy người khác, Bạch Trạch cười hắc hắc.

"Chúng ta có thể đem cả Nhân tộc tặng cho bọn họ." Câu nói này vừa ra, mọi người có mặt tại đó lại sững sờ.

Đem cả Nhân tộc tặng cho Tây phương nhị thánh?

Đây là ý gì?

Bọn họ sao lại càng lúc càng mơ hồ vậy?

Tên Bạch Trạch này nói chuyện trước nay cực kỳ đáng ghét, nói chuyện úp úp mở mở khiến người ta bực mình.

Nhưng cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể âm thầm chờ đợi.

Bạch Trạch câu đủ sự tò mò của mọi người, sau đó mới cuối cùng lên tiếng giải thích: "Tây phương nhị thánh, hiện tại bị bốn vị Thánh nhân phương Đông áp chế." "Gần như là rất khó có cơ hội ngóc đầu lên." "Vì vậy, bọn họ liền vẫn luôn đặt tinh lực vào Tây phương giáo, hy vọng có thể khiến Tây phương giáo đại hưng." "Hai người bọn họ không thể ngóc đầu lên, bọn họ liền nghĩ đến việc để Tây phương

giáo ngóc đầu lên." "Chỉ cần đệ tử Tây phương của bọn họ cường đại, vậy tương đương với hai người bọn họ cường đại." "Vì vậy vô số năm qua bọn họ vẫn luôn bôn ba bên ngoài, muốn tìm kiếm một số người có tư chất cực kỳ xuất chúng, nhập vào Tây phương giáo của họ." "Nay Nhân tộc không phải là một lựa chọn cực tốt sao?" "Nhân tộc quật khởi, tuy so với Vu Yêu lưỡng tộc, bọn họ còn kém xa, nhưng xét về hiện tại, đã là tương đối tốt rồi." "Yêu tộc chúng ta có thể nhân cơ hội này hợp tác với Tây phương nhị thánh." "Chỉ cần tiêu diệt Nhân tộc, liền có thể bắt sống mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đó, để mấy vị truyền thừa giả đó bái nhập vào Tây phương giáo của bọn họ, để bọn họ sử dụng, chắc hẳn bọn họ sẽ động lòng." Nghe Bạch Trạch từ từ kể, không ít người đã lộ ra vẻ kích động.

Lời của Bạch Trạch nói không sai.

Vô số năm qua, Tây phương nhị thánh vẫn luôn muốn hưng thịnh Tây phương giáo, chỉ là không có chút khởi sắc nào.

Nay các lãnh tụ Nhân tộc nhận được truyền thừa đã bày ra trước mắt bọn họ, tất nhiên là một lựa chọn cực tốt.

Thế nhưng Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn, lông mày lại hơi nhíu lại.

"Truyền thừa mà mấy vị lãnh tụ Nhân tộc nhận được, dù sao cũng là từ chỗ Tam Thất Thánh nhân mà có." "Nghe nói là truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển trong Thiên Cơ Lâu.

Tam Thất Thánh nhân có cho phép Nhân tộc bái nhập vào Tây phương giáo không?" Nói đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất ở bên kia bổ sung: "Và có Tam Thất Thánh nhân tọa trấn, e rằng muốn tiêu diệt Nhân tộc cũng rất khó phải không?" Bạch Trạch lại khẽ mỉm cười: "Mục đích của Tam Thất Thánh nhân chính là bảo vệ Nhân tộc, nàng muốn để Nhân tộc quật khởi, nhưng sẽ không việc gì cũng phải tự

mình làm." "Chỉ cần Thánh nhân không ra tay, e rằng Tam Thất Thánh nhân cũng sẽ không ra tay." "Ngoài ra, cho dù Tam Thất Thánh nhân thật sự ra tay, Yêu tộc chúng ta cũng còn có Nữ Oa nương nương." "Nữ Oa nương nương chính là người đã nhận được cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh nhân, hiện tại thực lực đạt đến tầng thứ nào, ai có thể biết được chứ?" Nói đến đây, Bạch Trạch dừng lại một chút, sau đó trong ánh mắt lộ ra một nụ cười quỷ dị, đưa tay chỉ lên trời.

"Vị kia đã nói rồi." "Nhân tộc đúng là nên quật khởi, nhưng thời cơ chưa đến, bây giờ cần phải chèn ép." Nói đến đây, Bạch Trạch lại một lần nữa dừng lại.

Ánh mắt y rực sáng nhìn chằm chằm vào Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn.

"Cơ hội cuối cùng của Yêu tộc, cũng chính là lần này." "Không chỉ có Nữ Oa nương nương, mấy vị ở trên kia cũng đều ngầm đồng ý cho hành động của chúng ta." "Chúng ta có thể nhân cơ hội này nhất cử tiêu diệt Nhân tộc, nếu không… Yêu tộc sẽ lâm nguy…" Bạch Trạch nói đến đây liền ngậm miệng không nói nữa.

Nhưng những lời của Bạch Trạch lại khiến hai vị đại năng Yêu tộc chấn động không thôi.

Những lời Bạch Trạch nói, bọn họ trước nay đều vô cùng tin tưởng.

Vô số năm về trước, Bạch Trạch chính là một trong những Thụy thú của Hồng Hoang.

Công năng của Bạch Trạch gần như có thể gọi là biến thái.

Đó chính là không gì không biết, không gì không hiểu.

Chương 347

Chỉ cần là chuyện xảy ra trên đất Hồng Hoang.

Bạch Trạch đều có thể nhận ra.

Ngay cả những chuyện liên quan đến Thánh nhân.

Bạch Trạch cũng có thể biết được một nửa.

Điều này đã đủ để thấy sự biến thái của y.

Lần này Bạch Trạch chỉ ra ý kiến của các vị bề trên.

Điều đó đại biểu cho việc này là hoàn toàn chính xác.

Mấy vị Thánh nhân kia cùng với Đạo Tổ.

Đều cho rằng Nhân tộc quật khởi thì được, nhưng bây giờ còn xa mới đến thời cơ.

Yêu tộc vừa hay có thể nhân cơ hội này ra tay với Nhân tộc.

Yêu Đế Đế Tuấn lúc này cũng không khỏi lâm vào trầm tư.

Trong lòng Đế Tuấn.

Độ tin cậy trong lời nói của Bạch Trạch là cực cao.

Khả năng đạt thành hợp tác với Tây Phương Nhị Thánh cũng là rất lớn.

Dù sao thì Tây Phương Nhị Thánh vẫn luôn thèm muốn các loại bảo vật của những chủng tộc khác.

Cũng đang thèm muốn một số cường giả có thiên phú xuất chúng.

Lấy truyền thừa của Nhân tộc làm điều kiện, đạt thành hợp tác với Tây Phương Nhị Thánh vẫn có khả năng nhất định.

Nghĩ đến Vu tộc.

Sắc mặt Đế Tuấn lại trở nên lạnh lẽo.

Thật không ngờ Vu tộc lại không biết xấu hổ như vậy, đúng là tiểu nhân tráo trở vô thường.

Hắn rõ ràng đã gặp mặt Đế Giang.

Hơn nữa cũng đã nói rõ mối quan hệ lợi hại trong đó với Đế Giang.

Hiện giờ khí vận của Vu Yêu hai tộc đang dần mất đi.

Khí vận của Nhân tộc lại đang dâng trào.

Trọng điểm hàng đầu của Vu Yêu hai tộc lúc này chính là hợp tác với nhau, ra tay với Nhân tộc.

Chỉ là sự việc đến nước này.

Yêu tộc đã ra tay.

Mà đám Vu tộc bỉ ổi kia lại vẫn còn đang quan sát.

Đám Vu tộc này quả thật là tiểu nhân bỉ ổi hai mặt.

Xem ra với tình hình hiện tại, chỉ có thể nghe theo đề nghị của Bạch Trạch.

Việc Yêu tộc cần làm tiếp theo.

Chính là phái người đến phương Tây đàm phán với Tây Phương Nhị Thánh.

Tại đỉnh núi Tu Di Sơn ở phương Tây.

Có một tòa cung điện khổng lồ.

Hai bóng người chí cao vô thượng đang ngồi ngay ngắn trên cung điện.

Hai bóng người chí cao vô thượng này chính là Tây Phương Nhị Thánh.

Chuẩn Đề thánh nhân và Tiếp Dẫn thánh nhân.

Hai vị Thánh nhân này vẫn luôn chú ý động tĩnh bên phía Thánh địa Nhân tộc.

Dù sao thì Thánh địa Nhân tộc đã xuất hiện năm vị siêu cấp truyền thừa giả.

Những truyền thừa này khiến Tây Phương Nhị Thánh thèm nhỏ dãi.

Chỉ có điều đáng tiếc là, những truyền thừa này đều xuất hiện ở Nhân tộc.

Không có chút quan hệ nào với Tây Phương Giáo của họ.

Ngay lúc này.

Hai vị Thánh nhân hơi sững sờ.

Sau đó mắt liền híp lại.

Nhìn về phía trước người.

Chỉ thấy hư không trước mặt hơi vặn vẹo.

Một bóng người dần dần xuất hiện trước mặt hai người họ.

Nhìn thấy bóng người này xuất hiện.

Hai vị Thánh nhân ngẩn ra.

Không ngờ lại là gã này.

Người này chính là người của Yêu tộc.

Được mệnh danh là trí nang của Yêu tộc.

Chính là Bạch Trạch của Yêu tộc.

Sau khi Bạch Trạch xuất hiện ở đây.

Liền hướng về phía Tây Phương Nhị Thánh, cúi người thật sâu.

Bất kể là hành vi cử chỉ, hay là biểu cảm trên mặt, đều tỏ ra vô cùng cung kính.

Sau khi hai vị Thánh nhân đường hoàng nhận lấy lễ này.

Chuẩn Đề thánh nhân, chậm rãi mở miệng: "Bạch Trạch, chuyến này đến đây vì cớ gì?" Đối với sự xuất hiện của người này.

Chuẩn Đề thánh nhân có chút không vui.

Gã này lại dám trực tiếp xuất hiện trong đại điện trên đỉnh Tu Di Sơn.

Trong mắt Tây Phương Nhị Thánh, đây là chuyện đại bất kính.

Nhưng đối phương là người của Yêu tộc.

Đột ngột xuất hiện ở đây, tất nhiên là có nguyên nhân.

Vì vậy cũng không hề nổi giận.

Nghe Chuẩn Đề thánh nhân hỏi.

Bạch Trạch mỉm cười.

"Tiểu yêu lần này đến là đại diện cho Yêu tộc, muốn hợp tác với hai vị thánh nhân." Nói đến đây y liền ngậm miệng không nói nữa.

Tự nhiên nói quá nhiều.

Tuy có thể thể hiện thành ý.

Nhưng đối với Yêu tộc mà nói cũng sẽ mất đi rất nhiều con bài đàm phán.

Chỉ cần để đối phương hiểu rõ ý định là được.

Chuẩn Đề thánh nhân nghe lời của Bạch Trạch.

Hơi sững sờ.

Sau đó liền cười như không cười.

“Sao thế, Nhân tộc quật khởi khiến Yêu tộc các ngươi thành ruồi không đầu rồi sao?” “Lại dám chạy đến phương Tây muốn hợp tác với chúng ta?” Trong giọng nói có ít nhiều vẻ khinh thường.

Bạch Trạch chỉ mỉm cười gật đầu.

Nhưng lại không nói thêm gì nữa.

Chỉ chờ đợi Chuẩn Đề thánh nhân.

Mà trong mắt Chuẩn Đề thánh nhân lại lộ ra vẻ trêu tức.

“Yêu tộc các ngươi trước nay luôn tự cao tự đại.” “Tự xưng Yêu tộc là bá chủ thiên địa, sao giờ lại cầu cạnh đến phương Tây chúng ta?” “Có chuyện gì mà không thể bẩm báo với Đông Phương Tứ Thánh chứ?” Nghe Chuẩn Đề thánh nhân hỏi.

Bạch Trạch cũng không làm giá.

Chương 348

"Chúng ta thật sự muốn thỉnh cầu Tây Phương Nhị Thánh giúp đỡ." "Chuyện này một khi thành công, tin rằng hai vị Thánh nhân phương Tây cũng sẽ vô cùng vui lòng." Nghe lời của Bạch Trạch, Chuẩn Đề thánh nhân hơi sững sờ.

Sau đó ánh mắt liền rực sáng chiếu xuống.

"Có lời gì ngươi cứ nói một hơi ra đi." Bạch Trạch hít sâu một hơi.

"Thật ra chúng ta lần này đến, là để thỉnh cầu Thánh nhân phương Tây xuất sơn." "Chủ yếu là có hai mục đích." "Mục đích thứ nhất, là để kiềm chế Vu tộc." "Chuyện này có lẽ tương đối dễ dàng, nếu Nhân tộc thật sự quật khởi, Vu tộc cũng sẽ là kẻ chịu trận đầu tiên." "Yêu tộc chúng ta ra tay với Nhân tộc, đối với Vu tộc mà nói cũng là một chuyện không tệ." "Chắc hẳn Vu tộc sẽ không bỉ ổi đến mức ngáng chân Yêu tộc." Nói đến đây.

Bạch Trạch hơi dừng lại một chút.

"Mục đích thứ hai, chính là hy vọng hai vị Thánh nhân phương Tây có thể giúp Yêu tộc chúng ta để mắt đến Tam Thất thánh nhân, nếu Tam Thất thánh nhân muốn cưỡng ép ra tay." "Vẫn cần Tây Phương Nhị Thánh ra tay ngăn cản, nếu Tam Thất thánh nhân ra tay, đối với Yêu tộc mà nói tất nhiên sẽ là tai họa diệt vong." Lời của Bạch Trạch vừa dứt liền ngậm miệng không nói nữa.

Chuẩn Đề thánh nhân và Tiếp Dẫn thánh nhân, hai người nhìn nhau.

Trong mắt đều có chút kinh ngạc.

Sau đó ánh mắt Chuẩn Đề thánh nhân sắc như dao: "Thật không ngờ Yêu tộc các ngươi lại tính toán hay như vậy…" "Phương phương diện diện đều đã suy tính đến…" "Không chỉ suy tính đến Vu tộc, còn suy tính đến Tam Thất thánh nhân." "Chỉ là chuyện này, các ngươi không nên tìm Nữ Oa nương nương sao?" "Phải biết Nữ Oa nương nương chính là Thánh nhân của Yêu tộc các ngươi…" "Các ngươi không đi tìm nàng, ngược lại chạy đến tìm chúng ta… Đây là đạo lý gì?" Sự nghi ngờ của Chuẩn Đề thánh nhân là đúng.

Yêu tộc có Nữ Oa nương nương chống lưng.

Chỉ là Yêu tộc không đi tìm Nữ Oa nương nương, lại chạy đến tìm Tây Phương Nhị Thánh.

Đối với Tây Phương Nhị Thánh mà nói, đây đúng là một điều đáng lo ngại.

Bạch Trạch nghe thấy sự lo ngại của Tây Phương Nhị Thánh, nhếch miệng cười một cái.

Một lát sau cuối cùng cũng mở miệng.

"Về phía Nữ Oa nương nương căn bản không cần chúng ta phải suy tính." "Lúc cần ra tay, bà ấy tự nhiên sẽ ra tay." "Điểm này tin rằng hai vị còn rõ hơn chúng ta rất nhiều." "Lần này Yêu tộc chúng ta đến đây, cũng chỉ là tìm một phương án dự phòng mà thôi." "Dù sao thì Tam Thất kia chưa từng thật sự ra tay, thủ đoạn rốt cuộc thế nào, chúng ta cũng không rõ lắm." "Vạn nhất Nữ Oa Thánh Mẫu không chống đỡ nổi, Yêu tộc chúng ta hy vọng Tây Phương Nhị Thánh ra tay." "Nếu Tây Phương Nhị Thánh không đồng ý, Yêu tộc chúng ta cùng lắm lại đi mời các Thánh nhân khác mà thôi.

Yêu tộc chúng ta chỉ là coi trọng việc Tây Phương Nhị Thánh trước nay luôn đồng lòng, mời một người tương đương với mời hai người." Nói đến đây Bạch Trạch cung kính hành lễ.

Rồi thẳng người dậy.

“Nếu nhị vị lão nhân từ chối, vậy thì chuyện này Tây Phương Nhị Thánh sẽ không có quyền tham gia nữa.” “Vì vậy, hy vọng hai vị Thánh nhân có thể cân nhắc kỹ lưỡng.” Nói đến đây, Bạch Trạch cuối cùng cũng ngậm miệng không nói nữa.

Chuẩn Đề thánh nhân và Tiếp Dẫn thánh nhân nhìn nhau.

Hai người đều hiểu rõ tâm ý của đối phương.

Vấn đề Yêu tộc đưa ra dường như không quá khó.

Chẳng qua chỉ là giám sát Vu tộc mà thôi.

Nếu Vu tộc muốn gây rối, Tây Phương Nhị Thánh cần phải ngăn cản họ.

Một chuyện khác cũng rất dễ làm.

Nếu Tam Thất thánh nhân ra tay.

Tự nhiên sẽ có Nữ Oa nương nương ra tay.

Trong trường hợp Nữ Oa không địch lại.

Tây Phương Nhị Thánh họ mới ra tay.

Điều này đối với Tây Phương Nhị Thánh không khó.

Dù sao thì Đạo Tổ cũng đã nói rồi.

Nhân tộc quật khởi còn chưa đến lúc, cần phải chèn ép.

Chuyện này, vừa hay cũng phù hợp với yêu cầu của Đạo Tổ.

Chuẩn Đề thánh nhân gật đầu.

“Vậy phương Tây chúng ta sẽ được gì?” Đúng vậy.

Nói nửa ngày.

Đều là Yêu tộc thỉnh cầu Tây Phương Nhị Thánh ra tay.

Nhưng Tây Phương Nhị Thánh rốt cuộc có thể nhận được gì, Bạch Trạch của Yêu tộc vẫn chưa nói.

Bạch Trạch nghe Chuẩn Đề thánh nhân lên tiếng.

Không khỏi thở phào một hơi.

Đã Chuẩn Đề thánh nhân lên tiếng.

Vậy có nghĩa là chuyện này có hy vọng.

Yêu tộc đương nhiên có thể đi tìm các Thánh nhân khác hợp tác.

Nhưng các Thánh nhân khác e là sẽ hét giá trên trời.

Đối với Yêu tộc mà nói đây là một cái giá không nhỏ.

Yêu tộc tìm Tây Phương Nhị Thánh hợp tác.

Cái giá phải trả sẽ nhỏ hơn rất nhiều.

Dù sao thì phương Tây nghèo khổ đã lâu, chỉ cần cho một chút lợi ích, nói không chừng Tây Phương Nhị Thánh đã động lòng rồi.

Đây cũng là nguyên nhân Bạch Trạch đề nghị Yêu tộc hợp tác với Tây Phương Nhị Thánh.

Nghe Chuẩn Đề thánh nhân hỏi.

Bạch Trạch hơi do dự một lát.

Sau đó liền mở miệng nói: "Chỉ cần Tây Phương Nhị Thánh đồng ý ra tay, vậy thì không còn gì tốt hơn." "Có Tây Phương Nhị Thánh bảo hộ, Yêu tộc chúng ta tự nhiên sẽ đẩy Nhân tộc vào chỗ chết." "Đợi sau khi đánh tan tinh khí thần của Nhân tộc, Nhân tộc tự nhiên sẽ lại một lần nữa quay về thời kỳ mông muội, đến lúc đó mấy vị lãnh tụ của Nhân tộc, có thể tùy ý hai vị Thánh nhân xử trí." Những lời này của Bạch Trạch nói rất cung kính.

Nói ra cũng cực kỳ dễ nghe.

Ít nhất là bề ngoài không thể bắt bẻ được bất kỳ lỗi nào.

Tây Phương Nhị Thánh dù sao cũng chỉ là giám sát một chút mà thôi.

Có lẽ không nhất định thật sự phải ra tay.

Nhưng lại có thể nhận được mấy vị lãnh tụ của Nhân tộc.

Nói cách khác.

Vu tộc sẽ bắt sống mấy vị lãnh tụ đó, giao cho Tây Phương Nhị Thánh.

Vậy chuyện này có thể thú vị rồi.

Có thể độ hóa mấy vị lãnh tụ đó, để họ trở thành cường giả của Tây Phương Giáo.

Cũng có thể giết chết mấy vị lãnh tụ đó, trực tiếp cướp đoạt truyền thừa trên người họ.

Bất kể là lựa chọn nào.

Đối với Tây Phương Giáo mà nói, đều là chuyện cực kỳ tốt.

Phải biết hiện giờ mấy vị lãnh tụ của Nhân tộc.

Ít nhất đều là cường giả cấp bậc Yêu thánh của Yêu tộc.

Người như vậy nếu toàn bộ gia nhập Tây Phương Giáo.

Tây Phương Giáo tất nhiên thực lực sẽ tăng mạnh… Sau này quyền phát ngôn của Tây Phương Giáo trong thế giới Hồng Hoang cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Nghĩ đến đây.

Tây Phương Nhị Thánh không khỏi nhìn nhau.

Bởi vì hai người họ quả thật đều đã động lòng.

Chỉ là ra mặt giám sát một chút.

Là có thể nhận được lợi ích như vậy.

Thật sự là khá tốt.

Dù sao thì chuyện đắc tội người khác là do Yêu tộc và Nữ Oa làm.

Chẳng có quan hệ gì với Tây Phương Giáo của họ cả… Nghĩ đến đây.

Chuẩn Đề thánh nhân quay người lại, nhìn Bạch Trạch phía dưới.

"Chuyện này xem ra hai người chúng ta chiếm được món hời lớn." "Nhưng thực ra Yêu tộc các ngươi lại kéo cả Tây Phương Giáo chúng ta xuống nước…" "Bất kể Tây Phương Giáo chúng ta có ra tay hay không, đều sẽ trở thành đồng bọn của Yêu tộc các ngươi." "Các ngươi lại lấy lợi ích của Nhân tộc để hứa hẹn với phương Tây chúng ta, chiêu không thủ sáo bạch lang này của Yêu tộc các ngươi chơi hay thật!" Trong lời nói ít nhiều lộ ra chút trêu chọc.

Tây Phương Nhị Thánh tuy đã động lòng.

Nhưng vẫn muốn kiếm thêm chút lợi ích.

Vì vậy mở miệng liền nói ra những lời như vậy.

Thật ra nói trắng ra cũng là muốn mặc cả mà thôi.

Nghe lời của Chuẩn Đề thánh nhân.

Chương 349

Bạch Trạch trong lòng cũng giật mình.

Không khỏi thầm than Tây Phương Nhị Thánh, lòng như gương sáng.

Hai lão già này quả nhiên là gian manh xảo quyệt.

Đã hứa hẹn cả truyền thừa của Nhân tộc cho phương Tây.

Hai người này lại vẫn không chịu nhả ra.

Quả nhiên là chưa thấy thỏ chưa thả chim ưng.

Bạch Trạch hơi trầm tư một lát.

Sau đó lại một lần nữa mở miệng: "Tây Phương Nhị Thánh cảm thấy điều kiện chưa đủ, thật ra có thể bàn lại." "Yêu tộc chúng ta là bá chủ thiên địa, chiếm cứ nửa giang sơn Hồng Hoang." "Trong tay các loại linh căn bí bảo, nhiều không kể xiết, cứ mỗi một khoảng thời gian, chúng ta có thể chọn ra một số cực phẩm trong đó, dâng lên cho nhị vị lão nhân…" "Đương nhiên, chi tiết cụ thể sau này sẽ bàn lại." "Bây giờ, càng nên chúc mừng chúng ta hợp tác vui vẻ." Chuẩn Đề thánh nhân và Tiếp Dẫn thánh nhân, mặt nhìn mặt.

Hai người họ đã có chút không biết xấu hổ rồi.

Không ngờ Bạch Trạch của Yêu tộc này còn không biết xấu hổ hơn.

Đây mới đến đâu?

Mà đã muốn chúc mừng hợp tác vui vẻ?

Mặt của gã Bạch Trạch này quả thật có hơi dày.

Nhưng Tây Phương Nhị Thánh cũng không nói thêm gì nữa.

Đúng là hợp tác vui vẻ.

Chỉ cần họ hoàn thành yêu cầu của Yêu tộc.

Vậy thì sau này chuyện gì mà chẳng tùy ý Tây Phương Nhị Thánh muốn gì được nấy từ Yêu tộc sao?

Một lát sau, Chuẩn Đề thánh nhân mở miệng nói: "Nếu Yêu tộc các ngươi đã có thành ý như vậy, vậy hai người chúng ta liền đồng ý với các ngươi." "Chỉ có điều những truyền thừa giả của Nhân tộc đó, cần Yêu tộc các ngươi toàn bộ giữ lại người sống, đến lúc đó Tây Phương Giáo chúng ta còn có việc lớn cần dùng." Nói xong câu này.

Chuẩn Đề thánh nhân liền nhắm mắt lại không nói nữa.

Thật ra Chuẩn Đề thánh nhân cũng có lo ngại.

Nếu thật sự giết chết những truyền thừa giả đó.

Nói không chừng sẽ thật sự chọc giận Thiên Cơ Lâu.

Đến lúc đó rước lấy sự báo thù của Thiên Cơ Lâu thì không hay rồi.

Nhưng giữ lại mạng sống cho những người đó.

Để họ gia nhập Tây Phương Giáo lại là một lựa chọn cực tốt.

Nếu Thiên Cơ Lâu thật sự đến báo thù.

Ít nhất những người này vẫn còn sống.

Cùng lắm thì trả lại cho họ là được.

Bên kia.

Tiếp Dẫn thánh nhân vẫn luôn không nói chuyện, lúc này thì chắp tay, niệm một câu phật hiệu.

"A Di Đà Phật, những truyền thừa giả của Nhân tộc đó, có duyên với Tây Phương Giáo ta…" "Xem ra họ hợp lẽ nên về với Tây

Phương Giáo ta…" "Thí chủ nói đúng, chuyện này đại thiện." Nói rồi liền nặn ra một nụ cười.

Gương mặt khổ qua kia vậy mà cũng lộ ra ý cười.

Điều này khiến Bạch Trạch có chút không khống chế được cảm xúc khinh bỉ của mình.

Cố gắng kìm nén sự thôi thúc chửi bới.

Hướng về phía Tây Phương Nhị Thánh cung kính hành lễ.

Rồi cứ thế rời đi.

Nhưng trong lòng y lại lộ ra một tia trào phúng.

Tây Phương Nhị Thánh thật đúng là ngu muội.

Nói họ thông minh.

Quả thật là cực kỳ thông minh.

Ít nhất một số chuyện vặt vãnh, họ đều có thể tính toán rõ ràng.

Một chút thiệt thòi cũng không chịu.

Tranh thủ được lợi ích tối đa cho mình.

Nói họ ngu muội.

Quả thật là ngu muội đến cực điểm.

Đông phương dù sao cũng có bốn vị Thánh nhân ở đó.

Bốn vị Thánh nhân đó là tồn tại như thế nào?

Sao họ có thể trơ mắt nhìn Tây Phương Nhị Thánh cướp đi truyền thừa của Nhân tộc chứ?

Huống chi Nữ Oa nương nương đã có xu hướng hắc hóa.

Hiện giờ thực lực tăng mạnh.

Bà ta không chỉ muốn diệt đi truyền thừa của Nhân tộc, còn một

lòng muốn giết chết Tam Thất thánh nhân.

Chỉ cần Tam Thất thánh nhân chết.

Hồng Hoang tất loạn.

Trong tình huống như vậy.

Truyền thừa của Nhân tộc sẽ trở thành một củ khoai lang nóng.

Ai cầm truyền thừa, người đó sẽ bị Thiên Cơ Lâu báo thù.

Đừng nói là Tây Phương Nhị Thánh.

Ngay cả mấy vị Thánh nhân phương Đông cũng chưa chắc đã dám cầm.

Đến lúc đó cho dù đem truyền thừa tặng đến trước mặt Tây Phương Nhị Thánh.

E rằng hai gã bỉ ổi này cũng không dám nhận đâu?

Nghĩ đến đây.

Bạch Trạch đang bay với tốc độ cao không khỏi cười lạnh thành tiếng.

Y là ai?

Y là Bạch Trạch, Thụy thú thượng cổ trên thông thiên văn, dưới tường địa lý.

Càng có thể dò xét nhân tâm.

Một số tâm tư của các Thánh nhân, y thỉnh thoảng cũng có thể nghe lén được.

Có một số chuyện y tuy không thể nói.

Nhưng trong lòng y lại tự mình hiểu rõ.

Nữ Oa thánh nhân đã chịu thiệt lớn ở Thiên Cơ Lâu.

Thậm chí còn thất thân ở Thiên Cơ Lâu.

Hiện giờ trong lòng Nữ Oa toàn là ý nghĩ báo thù.

Gần như có thể nói là không từ thủ đoạn.

Ai lúc này chọc vào Nữ Oa.

Người đó chính là chọc vào một kẻ điên.

Tây Phương Nhị Thánh lại muốn có được truyền thừa của Nhân tộc.

Đây chẳng phải là nhổ răng trong miệng cọp sao?

Lúc này ánh mắt Bạch Trạch lộ ra vẻ phức tạp.

Khóe miệng cũng lộ ra một tia cười lạnh.

"Nháo đi… nháo đi… nháo càng hay càng náo nhiệt…" "Cái gì Yêu tộc… Vu tộc… Nhân tộc…" "Chẳng qua chỉ là quân cờ của các Thánh nhân mà thôi…" Nghĩ đến đây, trong mắt Bạch Trạch lộ ra một tia cười lạnh.

Bạch Trạch y tuy cũng không thể thoát khỏi vòng xoáy này.

Nhưng lại có thể làm một người xem kịch.

Đối với người như y mà nói.

Chương 350

Thế giới Hồng Hoang tự nhiên là càng loạn càng tốt.

Càng loạn càng có kịch hay để xem.

Lúc này bên trong Thánh địa Nhân tộc.

Mọi người đều đang sục sôi ý chí chiến đấu.

Vẻ mặt tê dại, vô cảm đã biến mất trên khuôn mặt của tất cả mọi người.

Mỗi một người đều tràn đầy tinh khí thần.

Mọi người đều hân hoan vui vẻ.

Nơi đây so với hình ảnh ban đầu đã khác một trời một vực.

Ban đầu nơi đây chẳng qua chỉ là một thung lũng cực kỳ bí mật.

Chỉ có mười mấy vạn dân chúng bình thường sinh sống mà thôi.

Thế nhưng bây giờ.

Nơi đây đã trở thành một Thánh địa Nhân tộc khổng lồ.

Có thể nói là đã hoàn toàn đổi mới.

Càng ngày càng nhiều Nhân tộc hội tụ về đây.

Hiện giờ đã lên đến hàng trăm vạn người.

Và vẫn còn vô số người đang hướng về đây.

Có xu thế đột phá mười triệu người.

Các loại kiến trúc ở đây lần lượt mọc lên.

Dường như đã hình thành nên một đô thị lớn sầm uất.

Nhân tộc ở đây người qua kẻ lại, có người cười nói chuyện trò.

Càng có rất nhiều đại năng Nhân tộc cực kỳ mạnh mẽ, dạy bảo người khác tu luyện.

Hiện giờ năm vị lãnh tụ của Nhân tộc.

Thường xuyên xuất hiện dạy bảo các đại năng Nhân tộc tu luyện.

Mà các đại năng Nhân tộc khác sau khi tu luyện.

Lại sẽ dạy bảo những Nhân tộc khác tu luyện.

Cứ thế lớp lớp truyền xuống.

Gần như tất cả nam tử Nhân tộc trẻ tuổi khỏe mạnh đều đang tiến hành tu luyện.

Hầu như không có bất kỳ ngoại lệ nào.

Ngoài những nam tử trẻ tuổi này.

Một số nữ tử trẻ tuổi cũng đã gia nhập vào hàng ngũ tu luyện.

Dù sao thì trong năm vị lãnh tụ của Nhân tộc.

Có đến hai vị là nữ tử.

Ai nói nữ tử không bằng nam?

Trong một thời gian ngắn.

Trực tiếp hình thành nên một phong trào thượng võ.

Đối với Nhân tộc mà nói đây quả thực là một sự phồn vinh chưa từng có.

Rất nhiều trưởng lão Nhân tộc nhìn thấy cảnh này không khỏi lệ rơi đầy mặt.

"Tam Thất thánh nhân ban cho truyền thừa, giúp Nhân tộc chúng ta có vốn liếng để đứng thẳng lưng…" Thế nhưng ngay trong Thánh địa Nhân tộc ồn ào náo nhiệt.

Lại xuất hiện một lão giả tóc râu đều bạc trắng, tóc hạc da hồng hào.

Vị lão giả này không phải ai khác.

Chính là Thái Thượng Lão Tử hóa thân thành một lão giả bình thường.

Hiện giờ Nhân tộc liên tiếp xuất hiện cường giả đỉnh cấp.

Điều này trực tiếp khơi dậy lòng hiếu kỳ của Thái Thượng Lão Tử.

Ông ta tuy nói là thanh tĩnh vô vi.

Nhưng mỗi lần có bí bảo xuất thế, Thái Thượng Lão Tử đều không bỏ lỡ.

Lần này cũng vậy.

Thái Thượng Lão Tử lòng ngứa ngáy không chịu nổi.

Liền hóa thành một sinh linh bình thường đến giữa Nhân tộc.

Ông ta muốn xem thử.

Nhân tộc này rốt cuộc có chỗ nào kỳ lạ?

Lại có thể được Trường Không đạo chủ của Thiên Cơ Lâu ưu ái.

Ngay cả bí bảo như Đại Đạo Bảo Điển cũng lấy ra chia sẻ cho Nhân tộc.

Khi Thái Thượng Lão Tử đang đi dạo trong Thánh địa Nhân tộc.

Lại bị mấy người tuần tra phát hiện.

Thái Thượng Lão Tử tuy đã hóa thân thành một lão giả bình thường.

Nhưng khí thế trên người lại không cố ý che giấu.

Giữa những sinh linh bình thường, tự nhiên là cực kỳ bắt mắt.

“Ngươi là ai?” Thái Thượng Lão Tử cười ha ha.

“Ta là một Nhân tộc bình thường du lịch trên đại địa Hồng Hoang.” “Thời gian trước ngẫu nhiên gặp được kỳ ngộ, trên con đường tu luyện đã có được một số cơ duyên, tu luyện có thành tựu.

Vì vậy liền nghĩ đến đây thu vài vị đồ đệ, cũng giúp đỡ Nhân tộc một chút.” Những lời này của Thái Thượng Lão Tử có thể nói là không chê vào đâu được.

Ông ta quả thật đã có được một số cơ duyên.

Cũng quả thật tu luyện có thành tựu.

Ngoài ra.

Chuyến đi này của ông ta quả thật cũng đã nảy sinh ý định thu đồ đệ.

Nếu có thể thu mấy vị lãnh tụ Nhân tộc nhận được truyền thừa làm đệ tử, vậy thì không còn gì thích hợp hơn.

Lời nói của Thái Thượng Lão Tử.

Lại khiến mấy người kia bật cười.

Trong giọng nói tuy không có ý trào phúng.

Nhưng lại có vài phần trêu tức.

Vị lão tiên sinh này.

Lại dám chạy đến Thánh địa Nhân tộc để thu đồ đệ?

Đây chẳng phải là đang đùa sao?

Người của Thánh địa Nhân tộc, cần gì phải bái người khác làm thầy chứ?

Phải biết hiện giờ trong năm vị lãnh tụ của Nhân tộc có đến bốn vị

đang ở Thánh địa.

Những vị lãnh tụ này thường xuyên truyền thụ pháp môn tu luyện cho người khác.

Họ đã nhận được truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển.

Mỗi một vị đều kiến thức uyên bác, bao la vạn tượng.

Các lãnh tụ tùy ý truyền thụ một vài pháp môn tu luyện.

Cũng đủ để họ tu luyện đến tầng thứ cực kỳ mạnh mẽ rồi.

Bái người khác làm thầy có hơi thừa thãi.

Nhưng người đó cũng không nói thêm gì nữa.

“Nếu lão tiên sinh đến để thu đồ đệ, vậy thì cứ tìm một phen đi.” “Xem thử Nhân tộc ở đây chúng ta, có ai lọt được vào mắt xanh của lão tiên sinh không.” Nói đến đây.

Chương 351

Người đó cười cười.

Liền không để ý nữa, đi thẳng.

Mà Thái Thượng Lão Tử nhìn người này lại lộ ra một nụ cười.

Con người này cũng có chút thú vị.

Người này là người đầu tiên hắn gặp ở đây bắt chuyện với hắn.

Nói cách khác người này có duyên với Thái Thượng hắn… Thái Thượng Lão Tử gật đầu.

Khóe miệng cũng lộ ra một nụ cười.

Sau đó lại hòa vào trong đám đông.

Mà trong Thánh điện Nhân tộc.

Một bóng hình xinh đẹp lại đang đứng trên ban công trên đỉnh Thánh điện.

Ánh mắt rực sáng nhìn về phía này.

“Thật không ngờ lão già này lại đến đây…” Bóng hình này không phải ai khác.

Chính là Tam Thất thánh nhân.

Sau khi Nhân tộc xây dựng xong Thánh điện cho Tam Thất thánh nhân.

Tam Thất thánh nhân liền chuyển vào ở trong Thánh điện.

Hầu như không bao giờ lộ diện.

Vì vậy.

Ngay cả người của Nhân tộc, cũng không chắc chắn Thánh Mẫu Nhân tộc Tam Thất thánh nhân còn ở đây hay không?

Ngày hôm nay.

Tam Thất trong lòng có cảm ứng.

Mới xuất hiện trên ban công.

Bởi vì nàng cảm ứng được một luồng khí tức quen thuộc mà lại xa lạ.

Luồng khí tức này không phải của ai khác.

Chính là Thái Thượng Lão Tử.

Điều này có nghĩa là Thái Thượng Lão Tử, hiện giờ đã đến Thánh địa Nhân tộc.

Vì vậy nàng mới ra ngoài xem xét.

"Lão già nhà ngươi… cũng không ngồi yên được nữa sao?" "Ngươi nếu đến tham quan thì thôi." "Nếu đến đây gây rối…" "E là phải đấu với ngươi một trận rồi…" Tam Thất thánh nhân đứng trên ban công lẩm bẩm.

"Đến lúc đó phải xem thử là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của ngươi phòng ngự mạnh, hay là Hồng Mông Lượng Thiên Thước của ta công kích mạnh hơn." Cùng với lời lẩm bẩm của Tam Thất thánh nhân.

Sắc mặt cũng dần dần trở nên lạnh lẽo.

Nhân tộc mới vừa có một chút khởi sắc.

Các Thánh nhân này đã ngồi không yên rồi.

Điều này tự nhiên khiến Tam Thất thánh nhân cực kỳ tức giận.

Tam Thất cuối cùng lại nhìn xa xăm một cái.

Một lát sau liền quay trở về đại điện.

Ngay lúc này.

Chàng trai trẻ phát hiện ra Thái Thượng Lão Tử, liền đến bên cạnh Toại Nhân Thị.

"Đại thủ lĩnh, tiểu nhân vừa tuần tra ở phía đông, phát hiện một vị trưởng giả khí độ phi phàm." "Vị trưởng giả đó, khí độ phi phàm, khí tức trên người sâu như vực thẳm." "Tiểu nhân mở miệng hỏi, vị trưởng giả đó lại nói tu đạo có thành tựu, muốn đến Thánh địa Nhân tộc tìm cơ duyên, hy vọng có thể tìm được vài đệ tử có tư chất xuất chúng." "Tiểu nhân thấy vị trưởng giả đó không phải người thường, mới đến đây bẩm báo thủ lĩnh." Toại Nhân Thị nghe lời này hơi sững sờ.

Trưởng giả tu đạo có thành tựu, đến Nhân tộc thu đồ đệ?

Điều này cũng có chút kỳ lạ.

Nhưng Toại Nhân Thị cũng không quá để ý.

"Huyền Đô, người này nếu là ngươi phát hiện, vậy thì giao cho ngươi theo dõi đi." "Nếu không làm chuyện gì quá đáng, thì cứ để ông ta đi." "Nếu người này làm chuyện gì thương thiên hại lý, thì ngươi lại đến bẩm báo cho ta." Huyền Đô gật đầu.

Sau đó liền lui xuống.

Đối với lãnh tụ Nhân tộc mà nói đây chỉ là một tình tiết nhỏ.

Không hề để trong lòng.

Bởi vì hiện tại, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này có chuyện quan trọng hơn cần làm.

Chuyện này có thể nói là vô cùng lớn lao.

Bởi vì lại có một vị lãnh tụ sắp đến Thánh địa Nhân tộc.

Vị lãnh tụ Nhân tộc này ở trong Hồng Hoang, cũng là một đại năng uy danh lừng lẫy.

Người này chính là Công Tôn Thị.

Vì cư ngụ ở Hiên Viên Khâu.

Cũng gọi là Hiên Viên Thị.

Người này không phát minh ra cái gì.

Nhưng tác phong của người này lại rất mạnh mẽ.

Có rất nhiều kỹ xảo săn bắn.

Dẫn dắt Nhân tộc săn bắn.

Truyền thụ kỹ xảo săn bắn cho Nhân tộc.

Giúp Nhân tộc không bị chết đói.

Chỉ riêng điểm này mà nói.

Đã là công đức vô lượng.

Ngoài ra, Hiên Viên Thị còn là một đại năng nổi tiếng của Nhân tộc.

Vô số năm qua vẫn luôn dẫn dắt Nhân tộc chống lại Vu Yêu hai tộc.

Vì vậy, cũng là một cường giả được vô cùng kính trọng.

Hiện giờ, vị đại năng này muốn đến Thánh địa Nhân tộc tham bái Thánh Mẫu.

Ngay không lâu trước.

Hiên Viên Thị phái người đến Thánh địa thông báo.

Hiên Viên Thị dẫn theo tám trăm cường giả dưới trướng, sắp đến Thánh địa Nhân tộc.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc ở Thánh địa, đang chuẩn bị ra ngoài nghênh đón người này.

Rất nhanh.

Mấy vị lãnh tụ khác của Nhân tộc, liền đến chỗ của Toại Nhân Thị.

Năm vị lãnh tụ của Nhân tộc, trừ Thần Nông Thị đang ở bên ngoài.

Bốn vị lãnh tụ nhanh chóng hội tụ tại đây!

Lần lượt là Toại Nhân Thị.

Hữu Sào Thị.

Truy Y Thị.

Và Yểm Tư Thị.

Bốn người họ hội tụ lại với nhau.

Chủ yếu là để thương thảo cùng nhau đi nghênh đón Hiên Viên Thị.

Mấy vị lãnh tụ thương thảo hồi lâu.

Cuối cùng vẫn quyết định cùng nhau ra ngoài nghênh đón.

Dù sao thì đối phương cũng là đại năng của Nhân tộc.

Một sự tôn trọng nhất định vẫn là cần thiết.

Rất nhanh.

Chương 352

Bốn vị lãnh tụ liền dẫn không ít Nhân tộc đến cổng vào Thánh địa.

Treo đèn kết hoa, chuẩn bị nghênh đón một vị lãnh tụ khác của Nhân tộc.

Vị Thái Thượng Lão Tử hóa thành lão giả loài người cũng trà trộn trong đám đông.

Mọi người vẫn luôn đợi ở cổng ba ngày ba đêm.

Cuối cùng cũng nhìn thấy xa xa bụi đất bay mù trời.

Nhìn thấy bụi đất mù trời kia.

Nhân tộc đến nghênh đón cuối cùng cũng phấn khích lên.

"Đến rồi, đến rồi…" "Vị lãnh tụ thứ sáu của Nhân tộc cuối cùng cũng đến rồi sao?" Rất nhiều người đều kích động lên.

Tất cả mọi người đều không khỏi ngẩng đầu trông ngóng.

Danh tiếng của Hiên Viên Thị có thể nói là cũng vô cùng lớn.

Không hề yếu hơn mấy vị lãnh tụ khác.

Hiên Viên Thị thậm chí còn có một danh hiệu là Chiến Thần Nhân tộc.

Đối với Nhân tộc mà nói.

Đây là một vị lãnh tụ đáng quý biết bao.

Một lát sau.

Bụi đất mù trời kia cuối cùng cũng đến trước mắt.

Nhìn một cái, ước chừng có khoảng một nghìn tinh nhuệ Nhân tộc.

Mỗi một người đều khí huyết dồi dào.

Mỗi một người đều cường tráng như trâu.

Mà ở phía trước nhất.

Là một vị lãnh tụ có tướng mạo khá kỳ lạ.

Chỉ thấy người này thân hình vô cùng cao lớn.

Cao khoảng hơn chín thước.

Vai rộng eo tròn.

Trông vô cùng hùng tráng.

Lại nhìn tướng mạo của người này.

Lại càng kỳ dị hơn.

Chỉ thấy người này trán dô lên.

Nếu không nhìn kỹ.

Còn tưởng là Giao Long mọc sừng.

Mà dung mạo của người này càng đặc biệt hơn.

Rõ ràng là một khuôn mặt người.

Lại có dung mạo của rồng.

Bất kể nhìn từ góc độ nào.

Đều vô cùng uy nghiêm.

Trong truyền thuyết.

Hiên Viên Thị có thể tùy thời tùy nơi mắt nhìn sáu đường, tai nghe tám hướng.

Nay xem ra.

Quả nhiên là lời đồn không sai.

Hiên Viên Thị xuống ngựa.

Từ xa đã cúi đầu chào mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

Mấy vị lãnh tụ tự nhiên cũng đáp lễ với Hiên Viên Thị.

Cuối cùng mấy người liền hàn huyên với nhau.

Họ đều đã nghe nói đến đại danh của nhau.

Nhưng lại chưa từng gặp mặt.

Nay gặp nhau.

Quả nhiên có cảm giác gặp nhau quá muộn.

Rất nhanh mấy người liền mời Hiên Viên Thị vào trong Thánh địa.

Mấy người đi một mạch không dừng.

Trực tiếp dẫn Hiên Viên Thị đến Thánh điện Nhân tộc.

Hiên Viên Thị cũng rất dứt khoát.

Không nói hai lời.

Quỳ xuống trước cửa Thánh điện, liền "cốp cốp cốp" dập đầu mấy cái.

Hiên Viên Thị đối với Thánh Mẫu Nhân tộc vô cùng kính trọng.

Nhân tộc về cơ bản đã gần như đi vào đường cùng.

Là Thánh Mẫu Nhân tộc xuất hiện.

Mới kích hoạt được khí vận của Nhân tộc.

Chỉ dựa vào điểm này mà xem.

Hiên Viên Thị dập đầu mấy cái cho Thánh Mẫu cũng là điều nên làm.

Còn chưa đợi Hiên Viên Thị đứng dậy.

Một trận gió thơm thổi qua.

Tam Thất thánh nhân đã xuất hiện giữa không trung.

Từ trên cao nhìn xuống Hiên Viên Thị.

"Lại có lãnh tụ Nhân tộc đến sao?" Sau đó mắt Tam Thất thánh nhân hơi híp lại.

Bởi vì nàng vậy mà lại nhìn thấy trên người Hiên Viên Thị, một luồng khí tức vô cùng vô tận.

Luồng khí tức này kết nối với khí vận ngút trời.

Khí vận trên người Hiên Viên Thị vậy mà lại cao hơn Toại Nhân Thị bọn họ rất nhiều.

Tình huống này là lần đầu tiên Tam Thất thánh nhân nhìn thấy.

Tam Thất thánh nhân cẩn thận quan sát một lát.

Sau đó không khỏi hài lòng gật đầu.

Vị lãnh tụ Nhân tộc tên Hiên Viên Thị này.

Bất kể là khí vận trên người.

Cùng với sự tích bình sinh của y.

Đều khiến Tam Thất khá hài lòng.

Tam Thất hơi trầm ngâm một lát.

Điểm một ngón tay vào hư không.

Liền có một quyển thần thư, lững lờ bay xuống.

Trong lúc Hiên Viên Thị đang khá ngơ ngác.

Quyển thần thư này đã rơi vào tay y.

"Quyển sách này." "Chính là một quyển trong Đại Đạo Bảo Điển." "Bên trong ghi lại một truyền thừa vô thượng." "Là một trong những

thứ ta năm xưa mang ra từ Thiên Cơ Lâu." "Sách này có duyên với ngươi, ngươi hãy mở ra xem thử." "Có thể nhận được truyền thừa hay không là dựa vào bản lĩnh cá nhân." Hiên Viên Thị ngơ ngác gật đầu.

Sau đó ôm lấy quyển thần thư này.

Hít sâu một hơi.

Chương 353

Trịnh trọng mở ra.

Cùng với việc Hiên Viên Thị mở ra quyển thần thư này.

Theo động tác của y.

Bỗng nhiên có một luồng khí tức vô cùng vô tận bùng phát ra.

Cuối cùng trực tiếp hóa thành một làn gió nhẹ, thổi khắp đại địa Hồng Hoang.

Cùng với sự xuất hiện của luồng khí tức này.

Trong nháy mắt đã kinh động vô số đại năng trên đại địa Hồng Hoang.

"Nhân tộc lại sắp nhận được một siêu cấp truyền thừa sao?" Vô số người ngẩng đầu quan sát.

"Đến rồi… đến rồi… Truyền thừa thứ sáu của Nhân tộc cuối cùng cũng sắp đến rồi sao?" "Nhân tộc đây là muốn lên trời sao?

Truyền thừa thứ sáu lại sắp đến rồi sao?" "Nhân tộc rốt cuộc đã nhận được bao nhiêu truyền thừa rồi?

Cứ thế này thì còn gì bằng?" Không biết từ lúc nào!

Cách nhìn của rất nhiều chủng tộc Hồng Hoang đối với Nhân tộc đã thay đổi.

Nhân tộc ban đầu tuy rất có khí tiết.

Nhưng so với rất nhiều chủng tộc mạnh mẽ của Hồng Hoang, thực sự là quá yếu nhỏ.

Trong mắt Vu Yêu hai tộc.

Nhân tộc thậm chí còn bị gọi là dê hai chân.

Trong mắt Yêu tộc.

Nhân tộc chính là lương thực của Yêu tộc.

Vô số đại yêu lấy việc ăn thịt người làm thú vui.

Mà trong mắt Vu tộc.

Họ tuy không thích ăn thịt người lắm, nhưng Nhân tộc cũng chẳng qua chỉ là tồn tại như kiến hôi mà thôi.

Ai cũng không ngờ.

Tốc độ quật khởi của Nhân tộc hiện giờ lại nhanh như vậy.

Trực tiếp khiến Vu Yêu hai tộc đều bị chấn động mạnh.

Càng có rất nhiều chủng tộc, nảy sinh thiện cảm với Nhân tộc.

Dù sao thì những truyền thừa Nhân tộc nhận được đều là những tồn tại mạnh mẽ đáng ca đáng khóc.

Có lẽ là vì những truyền thừa này.

Có rất nhiều tộc quần vốn có thành kiến với Nhân tộc, vậy mà cũng nảy sinh thiện cảm với Nhân tộc.

Đồng thời họ cũng muốn xem thử.

Truyền thừa thứ sáu của Nhân tộc rốt cuộc là tồn tại như thế nào?

Bên trong Thánh địa Vu tộc.

Mấy vị Tổ Vu trong Tổ Vu đại điện hội tụ lại với nhau.

Sắc mặt đều có chút khó coi.

Vị truyền thừa giả thứ năm của Nhân tộc mới vừa xuất hiện.

Mới qua bao lâu chứ?

Vị truyền thừa giả thứ sáu, vậy mà lại sắp xuất hiện.

Đối với Vu tộc họ mà nói, rõ ràng đây không phải là một tín hiệu tốt.

Một lát sau.

Một cột sáng siêu cấp cũng thông thiên triệt địa.

Bùng phát từ phía trên Thánh địa Nhân tộc.

Lại một lần nữa kinh động cả Hồng Hoang.

Trực tiếp khiến ánh mắt của rất nhiều siêu cấp đại năng Hồng Hoang, đều hội tụ về đây.

Rất lâu rất lâu sau đó.

Thần quang siêu cấp thông thiên triệt địa kia, cuối cùng cũng biến mất không thấy.

Thay vào đó.

Là một khung cảnh như ảo ảnh trên biển.

Trong khung cảnh một mảnh sương mù, không nhìn rõ được gì.

Sương mù trắng dày đặc lan tỏa khắp nơi, phảng phất như đến cõi tiên nhân gian.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Bỗng nhiên có một đạo kiếm quang thông thiên đột nhiên ập đến.

Đạo kiếm quang này thông thiên triệt địa, trực tiếp kinh diễm chúng sinh.

Cùng với sự nổ tung của kiếm quang.

Sương mù trắng dày đặc trong nháy mắt bị cắt ra.

Sương mù vô tận từ giữa bị chia làm hai.

Sau đó liền lộ ra một bức tranh sơn thủy hữu tình bên trong.

Một lát sau, một bóng người vô cùng kiên nghị xuất hiện trong khung cảnh sơn thủy hữu tình đó.

Bóng người kiên nghị đó, hình dáng cụ thể tuy không nhìn rõ.

Nhưng người này lại tay cầm một thanh siêu cấp tiên kiếm.

Hiển nhiên là một vị cao thủ kiếm đạo.

Nhìn thấy bóng người vô cùng vô tận này.

Hiên Viên Thị trong lòng lộ ra niềm vui sướng vô tận.

Bởi vì Hiên Viên Thị cũng cực kỳ yêu thích kiếm đạo.

Hơn nữa y trên kiếm đạo, có trình độ không tầm thường.

Hiện giờ truyền thừa y nhận được.

Chính là truyền thừa về kiếm đạo.

Đối với y mà nói đây là điều không thể thích hợp hơn.

Bóng người trên không trung lơ lửng.

Tuyệt thế mà độc lập.

Tựa như một vị tuyệt thế kiếm tiên.

Cùng với sự chuyển biến của khung cảnh này.

Lời bình xuất hiện. [“Ta cả đời nghịch thiên, không cam chịu số phận trêu đùa, muốn làm chủ đất trời, muốn đạp nát trời xanh, muốn hủy diệt mặt đất này.”] [“Thuận là phàm, nghịch là tiên, tiên nghịch chỉ trong một ý niệm.”] Cùng với lời bình xuất hiện.

Tất cả mọi người đều sững sờ.

Không chỉ bị những lời nói hùng tráng này làm chấn động!

Muốn đạp nát trời xanh… muốn hủy diệt mặt đất này… Tiên nghịch chỉ trong một ý niệm… Đây rốt cuộc là lời nói hào hùng đến

mức nào chứ?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc.

Bỗng nhiên có một tiếng kiếm minh vang vọng khắp trời.

Tiếng kiếm minh này, trong trẻo như tiếng rồng ngâm.

Trực tiếp thu hút sự chú ý của chúng sinh Hồng Hoang.

Chúng sinh Hồng Hoang, lại một lần nữa ngẩng đầu nhìn lên.

Lại thấy bóng người trên không trung đứng thẳng tắp.

Ánh mắt như điện.

Chương 354

Chỉ yên tĩnh đứng đó.

Vậy mà lại cho người ta một cảm giác kính sợ vô cùng.

Nhìn thấy cảnh này.

Rất nhiều cường giả trong nháy mắt thất thần.

Sau đó lại phản ứng lại.

Rất nhiều người đều đồng tử co rút.

“Kiếm ý thật mạnh…” “Truyền thừa thứ sáu này của Nhân tộc, e là so với năm người trước, cũng không hề kém cạnh.” “Sao có thể?” “Đây đã là siêu cấp truyền thừa thứ sáu rồi, nếu tiếp tục thế này thì còn ra sao nữa?” “Xem ra quả nhiên là trời giúp Nhân tộc, Nhân tộc quật khởi đã là thế không thể ngăn cản.” “Nói đúng, ngay cả Vu Yêu hai tộc cũng rất khó chống đỡ.” “E là tiếp theo, sẽ là thế chân vạc ba bên Nhân tộc, Yêu tộc, Vu tộc.” Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang lẩm bẩm.

Khung cảnh trên không lại một lần nữa bắt đầu biến hóa.

Chỉ thấy bóng người đó khẽ động.

Trường kiếm trong tay chỉ bình thường vung về phía trước.

Lại trong nháy mắt có kiếm quang thông thiên rực rỡ.

Kiếm quang đột ngột nổ tung, trong nháy mắt chém tan mọi sương mù.

Khung cảnh trên không trong nháy mắt trở nên rõ ràng.

Chỉ thấy bóng người đó, mỗi một lần khẽ động.

Trong nháy mắt liền có vô số, kiếm quang tung hoành.

Mỗi lần vung một kiếm.

Liền có vô số cường địch ngã xuống dưới kiếm của y.

Bóng người này đang chiến đấu với cường giả.

Mỗi một trận chiến đấu liền có vô số cường địch ngã xuống.

Cùng với y.

Còn có một nữ tử vô cùng dịu dàng.

Trong mắt nữ tử này toàn là người đàn ông này.

Mà trong mắt người đàn ông này lại là kẻ địch phía trước.

Y không chỉ phải bảo vệ nữ tử sau lưng.

Đồng thời cũng phải bảo vệ tất cả mọi người sau lưng y.

Y chỉ có thể tiến lên chiến đấu.

Kẻ địch vây quanh y ngày càng nhiều.

Càng giết càng nhiều.

Thế nhưng những người bảo vệ bên cạnh y, lại ngày càng ít đi.

Trong mắt vô số cường giả đã nảy sinh ý sợ hãi.

Kẻ địch dường như vĩnh viễn cũng không giết hết được.

Điều này không khỏi khiến những người bên cạnh vị cường giả này cảm thấy sợ hãi.

Đáng tiếc vị cường giả trong khung cảnh lại mỉm cười. ["Bậc tu sĩ chúng ta, sá gì một trận chiến?"] Cùng với lời nói của y hạ xuống.

Trường kiếm trong tay chém về phía trước.

Trong nháy mắt kiếm khí ngút trời, bay thẳng lên cao.

Trong khoảnh khắc, liền có vô số cường địch lần lượt ngã xuống.

Lời nói của người đó lại một lần nữa truyền ra. ["Người là kiến hôi, đạo là núi, ý niệm là trời.

Nếu trời giận, đạo sẽ theo trời!

Nếu bầy kiến giận, cũng có sức dời non!!!"] Những lời này nói ra đầy mạnh mẽ.

Trong chiến trường đầy tiếng la hét, cũng càng thêm nổi bật.

Âm thanh trong trẻo vang vọng khắp Hồng Hoang.

Cùng với âm thanh này hạ xuống.

Cường giả Hồng Hoang không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Lại là một vị cường giả khí tức ngút trời sao?

Quả nhiên là bậc anh hùng chí lớn ngút trời.

Những truyền thừa Nhân tộc nhận được này, mỗi một vị đều là đại anh hào khí phách ngút trời.

Ngay cả rất nhiều đại năng Hồng Hoang, nhìn thấy truyền thừa như vậy.

Cũng tự mình khâm phục.

Nếu kiến hôi nổi giận, cũng có sức dời non.

Đây là lời nói hào hùng đến nhường nào?

Đây là chí lớn ngút trời đến nhường nào?

Chúng sinh Hồng Hoang từ từ cảm nhận ý vị trong đó.

Mỗi một người đều cảm thấy vô cùng chấn động.

Trường kiếm mỗi lần vung lên.

Tất sẽ có một đạo kiếm khí ngút trời thông thiên triệt địa.

Mỗi một kiếm hạ xuống, luôn có thể chém hết vô số cường địch.

Bóng người trong khung cảnh tiến lên liên tiếp bước ra mấy bước. ["Ai nguyện theo ta, cùng ta giết địch."] ["Mưa này sinh ra từ trời, chết ở đất, quá trình ở giữa chính là một đời, chúng hà cớ gì phải sợ?"] Bóng người trong khung cảnh cất tiếng cười ngạo nghễ.

Mỗi lần tay vung lên.

Liền có kiếm quang vô cùng kinh diễm tung hoành giữa trời đất.

Cùng với sự tàn sát của y.

Vô tận cường địch đều bị diệt sạch.

Y đã bảo vệ được Nhân tộc.

Bảo vệ được khát vọng trong lòng y.

Đáng tiếc y lại mất đi vị nữ tử mà trong mắt toàn là y.

Khoảnh khắc cuối cùng.

Vị nữ tử mà trong mắt toàn là y, cuối cùng cũng máu nhuộm thân, thân bị trọng thương, ngã vào lòng y.

Khoảnh khắc này.

Người đàn ông này, gần như điên cuồng!

Trường kiếm trong tay, hiên ngang chỉ trời.

Y muốn hỏi trời này.

Đạo nghĩa ở đâu?

Y liều sống liều chết bảo vệ chúng sinh, là vì cái gì?

Lão tặc thiên chết tiệt này, có tư cách gì mà cướp đi tính mạng của nàng?

Lão tặc thiên chết tiệt này!

Ai cho ngươi tư cách trừng phạt chúng sinh?

Trời đã mất công.

Ngươi có tư cách gì, tiếp tục làm trời?

Người đàn ông trong khung cảnh ngẩng đầu gào thét.

Y đang giơ kiếm hỏi trời.

Chương 355

Khoảnh khắc này người đàn ông ôm nữ tử, gần như điên cuồng.

Không có bất kỳ ai dám lại gần.

Tất cả mọi người đều mắt đỏ ngầu nhìn lên trời.

Bày tỏ sự phẫn nộ của họ.

Một lát sau.

Khung cảnh cuối cùng cũng dừng lại.

Dường như là kết thúc.

Dường như lại là một đoạn mới bắt đầu.

Ngay lúc quan trọng này có lời bình xuất hiện. [“Người nghe đạo, sáng sinh tối chết.

Kẻ nghịch tu, nghịch thiên mà đi lên, sinh ra đã có cốt cách bất khuất, vạn vật thế gian, có gì phải sợ?”] [“Nếu tiên lộ không thông, ắt phải nghịch thiên mà đi lên!

Một trái tim nghịch, một thân cốt nghịch, trăm trận không sợ, ta là Vương Lâm, nhất định phải nghịch tiên.”] Cùng với lời bình kết thúc.

Chúng sinh Hồng Hoang hồi lâu không thể phản ứng lại.

Tất cả mọi người đều chìm đắm trong bầu không khí không lời đó, khó có thể thoát ra.

Dù sao thì khung cảnh đó vô cùng chấn động.

Giơ kiếm hỏi trời đạo ở đâu?

Tiên lộ không thông, tất nghịch tiên.

Đây quả thật là tồn tại vô cùng chấn động.

Rất lâu rất lâu sau đó.

Chúng sinh Hồng Hoang mới phản ứng lại.

Có người ánh mắt cực kỳ phức tạp.

Y nhìn lên không trung.

Một câu nói rõ ràng.

“Siêu cấp truyền thừa giả trong khung cảnh không tiếc nghịch thiên, quả thật khiến người ta kinh ngạc.” “Ta cũng có vấn đề muốn hỏi trời này.” “Dương Mi đại tiên có tội gì?

Thời thượng cổ, ngài cũng từng cùng trời chiến đấu với Ma Tổ, có thể nói là công đức vô lượng, vì sao trời lại muốn đẩy ngài vào chỗ chết?” Vị đại năng này bị khung cảnh ảnh hưởng.

Hiển nhiên đã đặt sinh tử của mình ra ngoài.

Ngẩng đầu nhìn lên trời.

Hỏi ra nghi hoặc trong lòng y.

Hóa ra y là người theo đuổi trung thành của Dương Mi đại tiên.

Cũng chính là fan của vị tiền bối “tiểu nhị bức” đó.

Đạo Tổ ra tay tấn công tiền bối “tiểu nhị bức”.

Điều này khiến rất nhiều người vô cùng bất mãn.

Y chính là một trong số đó.

Cùng với lời nói của người này hạ xuống.

Rất nhiều cường giả không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Gã này thật dám nói.

Người ta giơ kiếm hỏi trời, đó là khung cảnh trong siêu cấp truyền thừa.

Thế giới Hồng Hoang có thể tùy tiện hỏi trời sao?

Có thể tùy tiện chất vấn Thiên Đạo sao?

Đây chẳng phải là muốn tìm chết sao?

Nhưng cảm xúc này lại như lan truyền, trong nháy mắt lại lan truyền đến các cường giả khác.

"Ta cũng có vấn đề muốn hỏi trời này, Vu Yêu hai tộc, sát lục vô hạn, có tư cách gì mà chưởng quản thiên địa Hồng Hoang?" Người này hiển nhiên cũng đã đặt sinh tử ra ngoài.

Mở miệng liền hỏi ra vấn đề mà rất nhiều đại năng Hồng Hoang muốn hỏi nhưng chưa hỏi.

Đúng vậy.

Vu Yêu hai tộc có thể nói đều không phải thứ tốt lành gì.

Sự tàn sát mà chúng gây ra trong thế giới Hồng Hoang, vô cùng vô tận.

Hai chủng tộc như vậy.

Cũng có tư cách chấp chưởng Hồng Hoang sao?

So với những truyền thừa Nhân tộc nhận được.

Vu Yêu hai tộc quả thật là vô cùng bỉ ổi.

Thậm chí có thể nói là không hề có tính so sánh.

Cùng với lời nói của người này hạ xuống.

Như đốm lửa nhỏ đốt cháy cả cánh đồng.

Trong nháy mắt đã lan truyền đến vô số người.

Vô số người trên đại địa Hồng Hoang lần lượt mở miệng.

"Vu Yêu hai tộc quả thật bỉ ổi vô cùng, chúng không chỉ tàn sát

Nhân tộc đơn giản như vậy, các chủng tộc khác cũng bị tàn sát vô số, những kẻ như vậy cũng có thể chấp chưởng Hồng Hoang sao?" "Thiên Đạo này cho một lời giải thích đi chứ?" "Vu Yêu hai tộc khi nào thì diệt vong?

Mau cho một lời giải thích." Trong một thời gian, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi la mắng.

Không chỉ có Nhân tộc.

Các chủng tộc khác cũng vậy.

Ai cũng không ngờ sự việc, lại diễn biến thành như vậy.

Nhất là những âm thanh đó ngày càng dữ dội.

Chiều hướng cũng dần dần thay đổi.

Vậy mà toàn bộ đều bắt đầu chửi bới Vu Yêu hai tộc.

Điều này đã đủ để thấy Vu Yêu hai tộc ngày thường kiêu ngạo, ngang ngược đến mức nào.

Rất rõ ràng.

Vu Yêu hai tộc từ lâu đã mất lòng dân.

Vô số người chửi bới Vu Yêu hai tộc.

Đều đang điên cuồng trút bỏ sự bất mãn trong đó.

Khoảnh khắc này.

Người của Vu Yêu hai tộc sắc mặt đột nhiên trở nên khó coi.

Tất cả mọi người đều vô cùng phẫn nộ.

Thế nhưng lại không thể phản bác.

Khoảnh khắc này.

Vu Yêu hai tộc không khỏi càng thêm phẫn hận đối với Nhân tộc.

Chính là vì truyền thừa của Nhân tộc.

Mới dẫn đến những lời chửi bới như núi kêu biển gầm này.

Cường giả hai tộc không khỏi lại một lần nữa tràn đầy sát ý vô tận đối với Nhân tộc.

Trên Thiên Đình, Đông Hoàng Thái Nhất mặt đen như mực.

Dù sao thì những lời la hét chửi bới đầy trời kia, khiến hắn vô cùng mất mặt.

"Đám kiến hôi đáng chết này, thật đáng chết vạn lần, lại dám sỉ nhục Yêu tộc ta như vậy." Sát ý vô tận trong lòng, khiến hắn trở nên dị thường cuồng bạo.

Bên kia, Yêu Đế Đế Tuấn sắc mặt cũng có chút đen.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn kiềm chế được.

Chương 356

"Những người đó chẳng qua chỉ là một đám kiến hôi mà thôi, không cần để trong lòng." "Đợi Yêu tộc rảnh tay, tự nhiên sẽ xử lý tốt chúng." Sát ý trong giọng nói cũng khó có thể kiềm chế.

Đông Hoàng Thái Nhất có chút oán khí liếc Đế Tuấn một cái.

"Ngươi không thấy trong truyền thừa nói sao?

Kiến hôi nếu nổi giận, cũng có sức dời non, lần này làm không tốt, thật sự có khả năng lật thuyền trong mương đó…" "…" Lời nói của Đông Hoàng Thái Nhất khiến Yêu Đế Đế Tuấn nghẹn họng.

Nhưng cuối cùng cũng không nói thêm gì nữa.

Tình hình của Vu tộc cũng gần như tương tự.

Bất kể là những Tổ Vu hay Đại Vu.

Mỗi một người sắc mặt đều vô cùng khó coi.

Dù sao thì bị người ta tùy ý chửi mắng là một chuyện rất tức giận.

Mà thời gian chửi mắng của chúng sinh Hồng Hoang kéo dài rất lâu.

Lại vẫn không nhận được hồi đáp.

Không khỏi cũng im hơi lặng tiếng.

Rất lâu sau đó, ánh mắt của chúng sinh Hồng Hoang, lại một lần nữa đặt lên truyền thừa của Nhân tộc.

"Truyền thừa lần này của Nhân tộc, lại là một tồn tại cực kỳ mạnh mẽ…" "Cũng không biết là vị may mắn nào của Nhân tộc có thể nhận được truyền thừa này…" "Truyền thừa lần này, rõ ràng là có tình người hơn mấy vị trước rất nhiều." "Nhân tộc quả thật là thời

đến vận chuyển, lại có thể liên tiếp nhận được nhiều truyền thừa như vậy, mỗi một truyền thừa đều có uy lực kinh thiên động địa, không biết sau khi họ nắm giữ những truyền thừa này, sẽ mạnh đến mức nào." "Nói đúng, ta bỗng nhiên có ý nghĩ muốn đến Nhân tộc xem thử…" "Ta cũng muốn đi, có lẽ Nhân tộc không yếu đuối như chúng ta hiểu, nếu không cũng sẽ không nhận được sự ủng hộ của Thiên Cơ Lâu…" "Truyền thừa mới, tên là Vương Lâm?

Cũng có nghĩa là, lần này Nhân tộc sẽ nhận được truyền thừa Vương Lâm?" "Xem ra, rõ ràng là truyền thừa của một siêu cấp kiếm tiên… không biết vị may mắn nào của Nhân tộc có thể nhận được truyền thừa…" Chúng sinh Hồng Hoang, vào khoảnh khắc này đều bàn tán xôn xao.

Tất cả mọi người đều vô cùng ngưỡng mộ.

Mà bên trong Thánh địa Nhân tộc.

Tất cả mọi người lại hoan hô vang dội.

Vị lãnh tụ thứ sáu của Nhân tộc.

Cũng sắp nhận được siêu cấp truyền thừa sao?

Tất cả họ đều rất kích động.

Trong mắt tất cả mọi người đều lộ ra vẻ sùng kính.

Tiếng hoan hô như núi kêu biển gầm đó.

Chính là đại diện cho tâm trạng kích động của họ.

Dù sao thì vị truyền thừa thứ sáu cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Thậm chí ngay cả chính họ cũng có chút hoài nghi.

Vị cường giả kinh tài tuyệt diễm.

Ngạo thị quần hùng đó.

Lại là một trong những truyền thừa của Nhân tộc họ.

Điều này thực sự khiến họ vô cùng kích động.

Có truyền thừa này.

Nhân tộc sẽ có sáu đại truyền thừa.

Đây là tồn tại như thế nào?

Điều này ít nhất chứng minh Nhân tộc sẽ có được sáu đại cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh.

Hơn nữa đây còn không phải là Chuẩn Thánh bình thường.

Mỗi một vị đều khí phách ngút trời.

Mỗi một vị đều anh hùng cái thế.

Hầu như có thể khẳng định.

Mỗi một vị lãnh tụ Nhân tộc nhận được truyền thừa.

Tuyệt đối không phải Chuẩn Thánh bình thường có thể sánh bằng.

Thông Thiên giáo chủ của Bích Du Cung trên đảo Kim Ngao lúc này cũng hưng phấn lên.

Truyền thừa tuyệt thế trên không, đã khơi dậy hứng thú lớn của ông.

"Truyền thừa này quả thật không tệ." "Người nhận được truyền thừa này, có tư cách làm đệ tử của ta." Khoảnh khắc này của Thông Thiên giáo chủ.

Đã nảy sinh ý định thu đồ đệ.

Dù sao thì thần thông chính của Thông Thiên giáo chủ, chính là ở trên kiếm thuật.

Mà truyền thừa lần này của Nhân tộc, lại là một siêu cấp truyền thừa dùng kiếm.

So sánh ra.

Tự nhiên càng có thể thu hút sự chú ý của ông.

Ông đã bắt đầu có hứng thú với Nhân tộc nhận được truyền thừa này.

Nếu có thể.

Ông nhất định sẽ tìm cơ hội thu người này làm đồ đệ.

Giọng của Thông Thiên giáo chủ vừa mới hạ xuống.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Ngọc Hư Cung lại lộ ra một tiếng trào phúng.

"Làm đệ tử của ngươi?" "Môn hạ Tiệt Giáo các ngươi, toàn là lũ thấp sinh noãn hóa, có tư cách gì mà thu người này làm đồ đệ?" "Người nhận được truyền thừa, tuy là Nhân tộc, nhưng khí vận thông thiên, phúc trạch sâu dày, theo ta thấy, bái nhập vào môn hạ Xiển Giáo của ta thì thích hợp hơn." Hiện tại Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Thông Thiên giáo chủ cực kỳ không vừa mắt.

Bởi vì Nguyên Thủy Thiên Tôn từng chịu thiệt ngầm dưới tay Thông Thiên giáo chủ.

Vì vậy chỗ nào cũng đối đầu với Thông Thiên giáo chủ.

Mà lúc này Thái Thượng Lão Tử, lại mỉm cười.

Vuốt vuốt bộ râu dài vài thước dưới cằm.

Trong mắt lộ ra vẻ đắc ý.

Mấy vị Thánh nhân kia còn đang tranh chấp ngầm.

Lại không biết vị sư huynh này của họ đã sớm trà trộn vào Nhân tộc.

Thu đồ đệ?

Tự nhiên là Thái Thượng Lão Tử ông ta ưu tiên.

Lúc này Thái Thượng Lão Tử, ý khí phong phát.

Không khỏi mở miệng.

"Các ngươi đừng tranh chấp nữa, thật sự muốn thu đồ đệ, vẫn phải bái vào Thái Thượng môn hạ của ta." "Dù sao thì ta lập ra Nhân Giáo, đến nay chưa thu một đồ đệ, hiện giờ ta cũng chuẩn bị thu mấy đồ đệ rồi, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc nhận được truyền thừa này, không thể thích hợp hơn." Mấy vị Thánh nhân phương Đông có một phương thức giao tiếp đặc biệt.

Tự nhiên là chỉ có các Thánh nhân họ mới biết.

Các sinh linh bình thường khác, bao gồm cả Tây Phương Nhị Thánh đều không biết.

Nghe lời của Thái Thượng Lão Tử.

Thông Thiên giáo chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi sững sờ.

Bởi vì giọng của Thái Thượng Lão Tử, không phải truyền đến từ Bát Cảnh Cung.

Hai người sắc mặt biến đổi.

Tay bấm đốt ngón tay tính toán.

Lập tức liền ngây người.

Hóa ra sư huynh của họ.

Người được xưng là thanh tĩnh vô vi Thái Thượng Lão Tử, đã sớm trà trộn vào trong Nhân tộc.

Đây là chuẩn bị ra tay trước để chiếm lợi thế?

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ trên người quang mang lóe lên.

Liền đã biến mất khỏi đạo trường của họ.

Hiện giờ mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc nhận được truyền thừa của Nhân tộc đều là những hạt giống tốt.

Có thể thu vào môn hạ tự nhiên là chuyện cực kỳ tốt.

Họ tự nhiên không muốn để Thái Thượng Lão Tử chiếm hời.

Chương 357

Mà Nữ Oa nương nương vẫn luôn im lặng.

Lúc này lại lộ ra một nụ cười âm lãnh.

Tam Thanh Thánh nhân từ lúc nào lại trở nên ngây thơ như vậy?

Nhân tộc đã nhận được truyền thừa của Thiên Cơ Lâu.

Sao có thể bái vào môn hạ khác chứ?

Đây chẳng phải là chuyện cực kỳ nực cười sao!

Sự trào phúng trong mắt Nữ Oa nương nương càng đậm.

Hiện giờ cả Hồng Hoang đều đang đồn rằng, Tam Thất thánh nhân đã quay về Thiên Cơ Lâu.

Trong Hồng Hoang quả thật cũng không còn khí tức của Tam Thất thánh nhân.

Nhưng Nữ Oa lại biết rõ một hai.

Bởi vì bà và Tam Thất thánh nhân đã tiếp xúc ở khoảng cách gần.

Tam Thất thánh nhân hiện giờ vẫn còn ẩn nấp trong Thánh địa Nhân tộc.

Tam Thanh Thánh nhân đột ngột chạy đến Thánh địa Nhân tộc.

E là rất nhanh sẽ xảy ra xung đột với Tam Thất thánh nhân.

Đến lúc đó sẽ có kịch hay để xem.

Nghĩ đến đây.

Vẻ trào phúng trong mắt Nữ Oa nương nương càng đậm!

Nháo đi… nháo đi… nháo càng ác càng tốt… Tốt nhất là giết chết

con tiện nhân đó… đỡ phải ta ra tay… Nữ Oa nương nương cười hắc hắc.

Hiện tại Nữ Oa nương nương đang dốc toàn lực luyện hóa Công Đức Thiên Thê.

Hiện đã đến thời khắc quan trọng.

Ngoài chính bà ra.

Không ai biết, thực lực hiện tại của bà rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Lúc này.

Trong Thiên Đình, rất nhiều Yêu tộc vẫn còn phẫn nộ vô cùng.

Bị đám kiến hôi trong thế giới Hồng Hoang mắng một trận không rõ lý do.

Ai cũng cực kỳ khó chịu.

Càng có rất nhiều đại yêu ánh mắt trở nên cực kỳ phức tạp.

Trong mắt còn có vài phần bất lực.

Nhân tộc lại liên tiếp xuất hiện sáu vị siêu cấp truyền thừa giả.

Rõ ràng thực lực đã tăng mạnh.

E là cứ thế này.

Thực lực của Nhân tộc sẽ trở nên càng kinh khủng hơn.

Về lâu dài, đây tuyệt đối không phải là một hiện tượng tốt.

Yêu Đế Đế Tuấn ngồi trên cao nhất, trong mắt cũng lộ ra một tia mệt mỏi.

Gần đây quả thật khiến hắn có chút lực bất tòng tâm.

Yêu tộc hiện tại như đi trên băng mỏng.

Trước có Vu tộc đối kháng vô số năm.

Sau có Nhân tộc đột ngột quật khởi.

Thêm vào đó khí vận của chính Yêu tộc cũng đang nhanh chóng mất đi.

Còn có Hồng Mông Tử Kim Bảng đột nhiên xuất hiện.

Rất nhiều chuyện khiến Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi cảm thấy một tia mệt mỏi.

Hiện giờ Nhân tộc ngày càng mạnh.

Đối với Yêu tộc mà nói.

Tuyệt đối không phải là một hiện tượng tốt.

Yêu Đế Đế Tuấn, trầm tư hồi lâu.

Rất lâu sau đó hắn cuối cùng cũng đã quyết định.

Bỗng nhiên ngẩng đầu.

Ánh mắt có thể nói là vô cùng uy nghiêm.

Khí tức lạnh lẽo đó, thậm chí còn có cảm giác khiến người ta kinh hãi.

Ánh mắt quét một vòng.

Sau đó cuối cùng cũng mở miệng.

"Hiện tại đã đến lúc ra tay với Nhân tộc rồi." Lời này vừa thốt ra, các đại yêu đều kinh ngạc.

Yêu Đế bệ hạ cuối cùng cũng chuẩn bị xuất thủ rồi sao?

Nhưng đúng là đã đến lúc.

Nếu cứ tiếp tục kéo dài, e rằng Nhân tộc sẽ ngày càng mạnh hơn, đối với Yêu tộc càng lúc càng bất lợi.

Chẳng bằng trực tiếp dùng thủ đoạn cứng rắn, quét sạch đám kiến hôi ở thánh địa Nhân tộc trong một lưới.

Chỉ cần đám kiến hôi ở thánh địa Nhân tộc bị quét sạch, những người tộc khác phân bố ở các nơi khác trong Hồng Hoang cũng không đáng lo ngại.

"Các ngươi cứ lui xuống chuẩn bị trước đi." "Vâng!!!" Đám đại yêu của Yêu tộc đều phấn khích.

Vô cớ bị đám kiến hôi kia mắng chửi đã lâu, hiển nhiên khiến bọn chúng cảm thấy uất ức.

Nay cuối cùng cũng sắp ra tay với Nhân tộc, bọn chúng tự nhiên vô cùng phấn chấn.

"Không biết Yêu Đế bệ hạ sẽ chọn những chiến tướng nào nhỉ?" "Trong Thập đại Yêu Thánh đã đi ba vị, nói không chừng chính là ba người họ, cùng lắm là phái thêm vài yêu binh thôi." "Không phải chứ, không phải chứ?

Nếu thật sự như vậy, chúng ta chẳng phải là hết vai rồi sao?" Một người khác bên cạnh không khỏi liếc mắt nhìn hắn một cái.

"Đối phó với Nhân tộc cỏn con thôi, chẳng lẽ ngươi còn muốn dốc toàn lực Yêu tộc sao?" "....." Cùng lúc đó, một tin tức cực kỳ bí mật được truyền ra ngoài.

Hướng của tin tức này là phía tây Hồng Hoang.

Rất nhanh, tin tức này đã được truyền đến núi Tu Di ở phương Tây.

Hai vị Thánh nhân sau khi nhận được tin tức liền mỉm cười.

Hai người họ đã biết Yêu tộc sắp động thủ.

Vậy thì tiếp theo họ cũng nên chuẩn bị sớm.

Sau đó liền lên đường đến nơi. --------- Trong đại điện Tổ Vu.

Sắc mặt của mấy vị Tổ Vu đột nhiên trở nên khó coi.

Bởi vì ngay vừa rồi, họ cảm nhận được một luồng khí tức không thể giải thích được.

Luồng khí tức này dường như được cố ý phóng ra, dường như cố tình để cho họ biết.

Chúng Vu tộc cực kỳ quen thuộc với luồng khí tức này.

Khí tức này, chẳng phải là khí tức của Chuẩn Đề Thánh nhân, một trong Nhị Thánh phương Tây sao?

Tại sao Chuẩn Đề Thánh nhân lại xuất hiện ở đây?

Chẳng lẽ là vì Vu tộc của họ?

Chẳng lẽ Chuẩn Đề Thánh nhân muốn động thủ với Vu tộc?

Trong nháy mắt, chúng Tổ Vu của Vu tộc đã nghĩ đến vô số khả năng.

Dù sao Thánh nhân đột nhiên xuất hiện cũng khiến mấy vị Tổ Vu của Vu tộc có chút đứng ngồi không yên.

Tên bỉ ổi này tại sao lại xuất hiện ở đây?

Hắn xuất hiện ở đây rốt cuộc là muốn làm gì?

Chương 358

Giờ phút này, không khí trong đại điện Tổ Vu vô cùng nặng nề.

Người đến dù sao cũng là Chuẩn Đề Thánh nhân.

Cho dù là các Tổ Vu cũng cảm nhận được áp lực cực mạnh.

"Ầm!!!" Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi dậm chân một cái, đột nhiên đứng dậy.

Gương mặt đầy vẻ phẫn nộ.

"Chuẩn Đề, tên tiện nhân này thật quá đáng." "Chẳng lẽ ỷ vào thân phận Thánh nhân mà tùy ý sỉ nhục Vu tộc chúng ta sao?" "Chúng ta cứ ngồi không thế này sao?

Chẳng bằng ra ngoài liều mạng với hắn." Tính tình của y cực kỳ nóng nảy, hiển nhiên không chịu nổi sự sỉ nhục như vậy.

Điều này đối với y là không thể nào chịu đựng được.

Một vị Tổ Vu khác cũng phụ họa theo Xa Bỉ Thi.

Người này chính là Mộc Chi Tổ Vu Câu Mang: "Xa Bỉ Thi nói có lý, tên bỉ ổi này cố ý phóng thích khí tức, rõ ràng là muốn ra tay với Vu tộc chúng ta." "Chúng ta nếu còn do dự, e rằng sẽ gây nên mối hận thiên cổ." Giọng của Mộc Chi Tổ Vu Câu Mang cực lớn, vang vọng không ngừng trong toàn bộ đại điện Tổ Vu.

Các Tổ Vu khác không nói gì, nhưng trong mắt tất cả mọi người đều lộ ra chiến ý dữ tợn.

Tổ Vu bọn họ trời không sợ, đất không sợ.

Chuẩn Đề Thánh nhân phương Tây này lại dám đến gây sự.

Vu tộc bọn họ nhất định phải cho hắn biết tay.

Vu tộc cũng không phải không có thủ đoạn chống lại Thánh nhân.

Đế Giang đảo mắt một vòng.

Một lát sau, y nặng nề thở dài một hơi.

"Không biết các vị còn nhớ một tin tức cách đây không lâu không." "Bạch Trạch của Yêu tộc rời Thiên đình, đi xa đến phương Tây, đích thân cầu kiến hai vị Thánh nhân." Đế Giang nói đến đây thì không nói tiếp nữa.

Chúc Cửu Âm bên cạnh Đế Giang mắt sáng lên.

"Ý của đại ca là, Yêu tộc chuẩn bị hợp tác với Nhị Thánh phương Tây?" Đế Giang gật đầu.

"Không loại trừ khả năng này." Lời này vừa thốt ra, không khí trong đại điện Tổ Vu lập tức trở nên cứng ngắc.

Yêu tộc từ khi nào lại trở nên vô liêm sỉ như vậy?

Phía sau có Nữ Oa nương nương chống lưng còn chưa đủ, còn muốn đến phương Tây tìm Thánh nhân hợp tác?

Nếu thật sự như vậy, Vu tộc còn đường sống sao?

Nhất thời, toàn bộ đại điện Tổ Vu trở nên vô cùng yên tĩnh.

Đây tuyệt đối không phải là một tin tốt đối với Vu tộc.

Dù sao xét theo tình hình hiện tại, đối với Vu tộc thực sự quá khắc nghiệt.

Đế Giang lại đảo mắt một vòng.

"Nhưng chư vị cũng không cần lo lắng, cho dù Yêu tộc hợp tác với Nhị Thánh phương Tây, e rằng cũng chỉ là tạm thời." Ánh mắt của mấy vị Tổ Vu khác đều chuyển qua, dán chặt vào người Đế Giang.

“Đại ca vì sao lại nói vậy?” Tổ Vu Đế Giang suy tư hồi lâu, cuối cùng cũng thản nhiên mở miệng.

“Cho dù Yêu tộc và Nhị Thánh phương Tây muốn liên thủ, các Thánh nhân khác cũng sẽ không cho phép tình huống này xảy ra.” “Như vậy, sự cân bằng giữa hai tộc Vu-Yêu sẽ hoàn toàn bị phá vỡ, đây là cảnh tượng mà các Thánh nhân không muốn thấy.” “Hiện nay Yêu tộc và Nhị Thánh phương Tây hợp tác, e rằng cũng là vì quan hệ với Nhân tộc.” “Khả năng rất lớn là Yêu tộc muốn ra tay với Nhân tộc, lại lo lắng Vu tộc chúng ta sẽ gây rối.” “Vì vậy mới mời Nhị Thánh phương Tây đến, ý tứ trong đó không cần nói cũng rõ, chính là muốn cảnh cáo Vu tộc chúng ta, bảo chúng ta đừng ra tay gây rối.” Nghe lời của Đế Giang, mấy vị Tổ Vu khác hơi sững sờ.

Sau đó sắc mặt liền trở nên khó coi.

“Đám Yêu tộc đáng chết này.” “Đúng là lấy lòng tiểu nhân đo lòng quân tử, rõ ràng bọn chúng bỉ ổi đến cực điểm, lại dám nghĩ về Vu tộc chúng ta như vậy, thật sự là đáng ghét vô cùng.” Các Tổ Vu khác cũng hung hăng gật đầu.

Đế Giang khẽ thở dài một hơi.

“Chuyện này chúng ta tạm thời cứ tĩnh quan kỳ biến.” “Tình hình hiện tại, Vu tộc chúng ta quả thực không tiện nhúng tay.” “Cứ để Yêu tộc và Nhân tộc giao thủ đi.” “Dù sao chó cắn chó một miệng lông, đều chẳng phải thứ tốt đẹp gì.” Tổ Vu Đế Giang vài ba câu đã nói rõ thái độ của mình.

Nghe lời của Đế Giang, các Tổ Vu khác cũng yên tĩnh lại.

Đại ca nói không sai, mọi chuyện vẫn cần tĩnh quan kỳ biến.

Hiện tại Hồng Hoang phong vân biến ảo, tùy tiện ra tay cũng chưa chắc là lựa chọn sáng suốt. --------- Lúc này, trong Thiên đình của Yêu

tộc.

Các đại yêu cảm nhận được khí tức của Nhị Thánh phương Tây, không khí vui vẻ hơn không ít.

Nhị Thánh phương Tây tuy trước nay luôn bỉ ổi, nhưng lần này lại cực kỳ giữ lời hứa.

Sau khi tin tức truyền đến, Nhị Thánh phương Tây quả nhiên đúng hẹn mà đến, và cũng thực sự đã kiềm chế được Vu tộc.

Như vậy, Vu tộc sẽ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Yêu tộc bọn họ có thể rảnh tay để đối phó với Nhân tộc.

Bởi vì Yêu tộc đã quyết định, nhất định phải triệt để dập tắt thế trỗi dậy của Nhân tộc.

Dù sao mâu thuẫn giữa Nhân tộc và Yêu tộc đã sớm không thể hòa giải.

Sau khi Nhân tộc trỗi dậy, tất nhiên sẽ giơ đao báo thù Yêu tộc.

Như vậy, Yêu tộc chẳng bằng ra tay trước để chiếm ưu thế.

Ngay khi Yêu tộc đang thương thảo làm thế nào để ra tay với Nhân tộc, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đã trà trộn vào trong Nhân tộc.

Ba vị Thánh nhân cũng đã thành công hội tụ cùng nhau.

Ba người đi dạo loanh quanh trong thánh địa Nhân tộc, lại phát hiện ra rất nhiều người có thiên tư tuyệt đỉnh, kinh tài tuyệt diễm.

Điều này lập tức khiến ba người vô cùng vui mừng.

Nhân tộc hưng suy, liên quan gì đến họ?

Họ chỉ muốn tìm một vài đệ tử có thiên tư xuất chúng mà thôi.

Không xem thì không biết, xem rồi mới giật mình.

Sau khi được khai sáng, một bộ phận không nhỏ người tộc đã có thiên phú cực kỳ nổi bật.

Điều này khiến Tam Thanh Thánh nhân đều rất vui mừng.

Chỉ có điều cho đến hiện tại, họ vẫn chưa thực sự gặp được lãnh tụ của Nhân tộc.

Điều này không khỏi khiến ba người có chút buồn bực.

Gặp được nhiều người tộc có thiên phú xuất chúng, muốn thu nhận lại có chút không cam lòng.

Dù sao vẫn chưa gặp được những vị lãnh tụ Nhân tộc đã nhận được truyền thừa kia.

Tùy tiện thu nhận người tộc bình thường, chẳng phải là hạ sách sao?

Vì vậy, ba người họ quyết định đợi thêm một chút.

Ngay trong lúc này, Yêu tộc trên Thiên đình, các nhân vật quan trọng cuối cùng đã tập hợp đông đủ.

Yêu sư Côn Bằng bình thường rất ít khi xuất hiện ở đây, cũng đã ngồi ngay ngắn trên chiếc ghế thứ ba.

Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu sư Côn Bằng ngồi ở vị trí cao nhất.

Bên dưới là các đại yêu của Yêu tộc đông nghịt, gần như mỗi người đều là cường giả cấp Chuẩn Thánh.

Cảnh tượng như vậy có thể nói là cực kỳ hùng vĩ.

Cho dù là Vu tộc, số lượng cường giả cấp Chuẩn Thánh cũng ít hơn rất nhiều.

Điều này đủ để thấy sự cường hãn của Yêu tộc.

Ánh mắt như thần quang của Đế Tuấn đảo qua một vòng, cuối cùng dừng lại trên người đám yêu bên dưới.

"Nhân tộc như kiến hôi, hiện đã trỗi dậy." "Cách đây không lâu thậm chí còn đại bại Kế Mông, đây đối với Yêu tộc chúng ta tuyệt đối là một sự sỉ nhục to lớn." "Hơn nữa, Nhân tộc liên tiếp xuất hiện sáu đại siêu cấp truyền thừa, mỗi một vị truyền thừa gần như đều lấy Yêu tộc chúng ta làm bối cảnh." "Có thể nói, những truyền thừa này của Nhân tộc, không phải là giết yêu thì cũng là phong yêu, đây quả thực là truyền thừa xuất hiện để nhắm vào Yêu tộc chúng ta." "Điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Tin rằng chư vị cũng nên hiểu." "Chuyến đi này, cũng là để tiêu diệt truyền thừa Nhân tộc, cắt đứt tích lũy của Nhân tộc, để Nhân tộc trở lại thời kỳ mông muội." "Tầm quan trọng trong đó cũng không cần giải thích nhiều, diệt sát truyền thừa Nhân tộc, bắt giữ lãnh tụ Nhân tộc, đây chính là mục đích của lần này." Nói đến đây, Yêu Đế Đế Tuấn dừng lại một lát.

Ánh mắt dần trở nên trang nghiêm.

"Yêu tộc chúng ta muốn cho chúng sinh Hồng Hoang biết, Yêu tộc chúng ta, vẫn là bá chủ không thể tranh cãi của thế giới Hồng Hoang." "Yêu tộc chúng ta mới là chủ nhân của trời đất, kẻ nào dám bất kính với Yêu tộc, Nhân tộc chính là kết cục của chúng." Lời này có thể nói là hùng hồn mạnh mẽ.

Trực tiếp khiến đám Yêu tộc bên dưới nghe mà phẫn nộ kích động.

Mọi người đều không nhịn được muốn lập tức hạ giới tàn sát.

Đế Tuấn lại đảo mắt một vòng, sau đó nhìn chằm chằm vào Cửu Anh.

“Tiếp theo, ta sẽ chọn thêm mấy vị thống soái lĩnh quân.” “Cửu Anh đâu?” “Có!” “Anh Chiêu đâu?” “Có!” “Lục Áp đâu?” “Có!” Theo tiếng điểm danh của Yêu Đế Đế Tuấn, ba vị tuyệt thế đại yêu khí vũ hiên ngang bước ra khỏi hàng.

Yêu Đế Đế Tuấn gật đầu.

“Chuyến này, do ba người các ngươi thống lĩnh.” “Dẫn mười vạn yêu binh, đi tiếp ứng Kế Mông, Quỷ Xa, Khâm Nguyên.” “Phải nhất cử hạ gục Nhân tộc.” Lời này vừa dứt, các đại yêu của Yêu tộc đều hô vang.

“Chiến!

Chương 359

Chiến!

Chiến!" "Sát!

Sát!

Sát!" Các đại yêu của Yêu tộc đồng thanh hô vang.

Nhất thời tiếng người huyên náo, khí thế nuốt cả núi sông.

Lần này Yêu tộc xuất chinh có thể nói quy mô cực lớn.

Thập đại Yêu Thánh, lần này lại có hai vị xuất chiến.

Tính kỹ lại, lần này đã xuất động năm vị Yêu Thánh.

Ngoài ra, còn có con trai thứ mười của Yêu Đế Đế Tuấn là Lục Áp xuất chiến.

Đội hình như vậy có thể nói là cực kỳ xa hoa.

Trong đám người, Cửu Anh tiến lên một bước, hành lễ với ba người ngồi trên.

Sau đó liền quay đầu.

"Xuất phát!!!" Trong khoảnh khắc, mấy vị cường giả liền dẫn mười vạn yêu binh, toàn bộ xuất động.

Trực tiếp hướng về thánh địa Nhân tộc.

Mười vạn yêu binh Yêu tộc như châu chấu tràn qua, đông nghịt vô cùng đáng sợ.

Cảnh tượng này như mây đen che phủ thành, muốn hủy diệt tất cả.

Thật đúng là sơn vũ dục lai phong mãn lâu.

Động tĩnh lớn như vậy của Yêu tộc, rõ ràng là không có ý che giấu.

Khi mười vạn yêu binh xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang, chúng sinh Hồng Hoang ngay lập tức đã phát hiện ra.

Nhất thời lòng người hoang mang.

Vu tộc cũng cảm ứng được.

Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi không khỏi lẩm bẩm.

"Đại ca liệu sự không sai, xem ra Yêu tộc thật sự muốn động thủ với Nhân tộc rồi." Một vị Tổ Vu bên cạnh gật đầu.

"Quy mô này thật là khổng lồ, lại xuất động thêm hai vị Yêu Thánh, còn xuất động cả Kim Ô đệ thập tử, cộng thêm ba vị Yêu Thánh trước đó." "Gần như đã xuất động một phần ba chiến lực đỉnh cấp của Yêu tộc rồi." "Đối mặt với thế công như vậy của Yêu tộc, không biết Nhân tộc có chống đỡ nổi không?" "Ta thấy khó rồi, Yêu tộc thực lực thế nào, chúng ta rõ nhất, nay Yêu tộc xuất động nhiều thế lực như vậy, Nhân tộc như kiến hôi làm sao có thể chống lại được?" Mấy vị Tổ Vu đều cảm thấy Nhân tộc lành ít dữ nhiều.

Dù sao thực lực cường đại của Yêu tộc họ cực kỳ rõ.

Tuy nhiên, cũng có Tổ Vu bày tỏ quan điểm khác.

Vị Tổ Vu này chính là Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm.

"Ta thấy chưa chắc." "Nhân tộc có thể nhận được sự ủng hộ của Tam Thất Thánh nhân, tất nhiên sẽ không đơn giản như chúng ta tưởng tượng." "Phía sau Nhân tộc nói không chừng còn có tồn tại ẩn giấu sâu hơn nữa." "Huống chi còn có Tam Thất Thánh nhân thần bí khó lường kia, Yêu tộc muốn tiêu diệt Nhân tộc e rằng khó càng thêm khó." "Nói không chừng còn vì vậy mà trộm gà không được còn mất nắm thóc." Đế Giang cũng gật đầu.

Y khá đồng tình với quan điểm của Chúc Cửu Âm.

"Cường giả Thánh nhân không ra tay với sinh linh bình thường, đây chỉ là chuyện đã thành lệ của mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang." "Đối với Tam Thất Thánh nhân xuất thân từ Thiên Cơ Lâu thì hoàn toàn không có ràng buộc." "Yêu tộc nếu ép Nhân tộc đến đường cùng, nói không chừng Tam Thất Thánh nhân sẽ lại ra tay lần nữa." "Đến lúc đó rất có khả năng sẽ diễn biến thành đại chiến Thánh nhân." Nói đến đây, Đế Giang không khỏi lắc đầu.

Vu tộc không có cường giả Thánh nhân, thực sự có chút khó chịu.

Khó khăn lắm mới xuất hiện một vị Hậu Thổ, kết quả Hậu Thổ lại không thể tùy ý ra tay.

Hơn nữa Hậu Thổ đã thoát ra, trở thành Thánh nhân, nhưng lại dẫn đến Thập Nhị Tổ Vu không còn nguyên vẹn.

Mặc dù thành tựu được một vị Thánh nhân, nhưng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lại có khiếm khuyết.

Nhìn thế nào cũng có chút không đáng.

Còn Chuẩn Đề Thánh nhân vẫn luôn ẩn mình trong bóng tối, thì đang ngưng mắt nhìn về phía chân trời.

Ánh mắt sâu xa lộ ra một tia nhiệt tình.

"Yêu tộc, cuối cùng cũng bắt đầu hành động rồi sao?" "Anh Chiêu...

Cửu Anh... và Lục Áp ba người à?" Chuẩn Đề Thánh nhân gật đầu.

"Thêm Kế Mông, Quỷ Xa, Khâm Nguyên ba người, coi như đã xuất động một nửa thực lực của Yêu tộc rồi." "Đế Tuấn tên này làm việc cũng khá cẩn thận, xuất động thế lực như vậy, coi như đã đủ coi

trọng Nhân tộc." "Trước mặt thế lực như vậy, Nhân tộc tất nhiên sẽ đại bại." "Tin rằng không bao lâu nữa, những lãnh tụ Nhân tộc nhận được truyền thừa sẽ bị Yêu tộc bắt giữ." "Như vậy, những lãnh tụ Nhân tộc nhận được truyền thừa sẽ toàn bộ gia nhập Tây phương giáo của ta." "Xem ra Tây phương giáo cuối cùng cũng nghênh đón cơ hội trỗi dậy rồi sao?" Nghĩ đến đây, gương mặt của Chuẩn Đề Thánh nhân đều trở nên nóng rực.

"Chỉ cần Tây phương giáo trỗi dậy, bất kể là Nhân giáo, Xiển giáo, hay là Tiệt giáo, đều sẽ bị Tây phương giáo của ta giẫm dưới chân." Giờ phút này, trên mặt Chuẩn Đề Thánh nhân lộ ra một tia chấp niệm điên cuồng.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc, thánh địa Nhân tộc tự nhiên cũng đã phát giác ra.

Trinh sát do thánh địa Nhân tộc phái ra rất nhanh đã trở về thánh địa, và ngay lập tức đã tìm đến các lãnh tụ Nhân tộc.

"Không hay rồi, đại quân Yêu tộc đã áp sát." Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc trong thiên điện cũng kinh ngạc.

Dù sao họ cũng không ngờ, Yêu tộc lại đến nhanh như vậy.

Xem ra Yêu Đế Đế Tuấn quả thực là hùng tài đại lược.

Mấy vị lãnh tụ nhìn nhau, sau đó liền đứng dậy.

"Xem ra Yêu tộc quả thật rất quyết đoán." "Nhưng bây giờ mới ra tay, đã muộn rồi." "Người ta đã đến rồi, vậy chúng ta đi gặp họ một phen." Sau đó các lãnh tụ Nhân tộc liền đi triệu tập chiến sĩ.

Hiện nay Nhân tộc đã không còn như xưa.

Rất nhiều người tộc đã trưởng thành đến trạng thái cực kỳ đáng sợ.

Nay Yêu tộc đột kích, Nhân tộc tự nhiên không sợ.

Nhân tộc rất nhanh đã triệu tập mấy chục vạn chiến sĩ đi nghênh địch.

Chỉ thấy bên ngoài thánh địa Nhân tộc, trên bầu trời đen kịt một mảng.

Mười mấy vạn chiến sĩ Yêu tộc lượn lờ trên không, từ trên cao nhìn xuống Nhân tộc.

Phía trước nhất của Yêu tộc là mấy vị siêu cấp đại năng.

Từ trái sang phải, lần lượt là Kế Mông, Khâm Nguyên, Quỷ Xa vừa mới thua trận, Cửu Anh, Anh Chiêu, Lục Áp.

Phía sau sáu vị cường giả này, là mười mấy vạn đại yêu của Yêu tộc.

Đội hình như vậy, tuyệt đối có thể nói là cực kỳ đáng sợ.

Cho dù là Vu tộc đối mặt với đội hình này, e rằng cũng phải xuất động mấy vị Tổ Vu mới có thể địch lại.

Cửu Anh ở giữa nhất, ánh mắt rực rỡ nhìn chằm chằm vào Nhân tộc bên dưới.

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt.

"Nhân tộc các ngươi chẳng qua chỉ là lũ kiến hôi." "Nói cho đúng, các ngươi chỉ là đám dê hai chân mà thôi, nay nhận được chút truyền thừa, lại dám nhiều lần khiêu khích Yêu tộc chúng ta, thật sự là không thể tha thứ." "Nếu các ngươi có thể quỳ xuống cầu xin tha thứ, có lẽ còn có thể giữ lại cho các ngươi một cái toàn thây." "Nếu không, nhất định sẽ khiến các ngươi chết không có chỗ chôn." Lời này, có thể nói sát khí cực nặng.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng đều đứng ra trước mặt Nhân tộc.

“Yêu tộc các ngươi cũng chẳng qua là lũ thấp sinh noãn hóa.” “Chỉ là lũ súc sinh thành tinh mà thôi, có gì mà không thể khiêu khích?” Lời của Toại Nhân Thị cực kỳ lạnh lùng.

Chính những lời như vậy, lại toát ra vẻ cao ngạo vô tận.

“Cho dù là Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, cũng chẳng qua chỉ là hai con súc sinh lông vũ mà thôi, ở trước mặt Nhân tộc chúng ta mà ra vẻ cao ngạo sao?” “Ta phi!” Lúc này, một lãnh tụ khác của Nhân tộc là Truy Y Thị cũng mở miệng.

Mở miệng liền chửi mắng Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Đây là lần đầu tiên từ thiên cổ đến nay.

Nhiều đại năng đang quan sát nơi này cũng không khỏi nhìn nhau.

Nữ nhân của Nhân tộc này lá gan lại lớn đến vậy sao?

Dám chửi mắng Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất?

Nói hai người họ là súc sinh lông vũ?

Chúng sinh Hồng Hoang hít một hơi khí lạnh, đồng thời cũng không khỏi ngầm thừa nhận cách gọi này.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, đều là Tam Túc Kim Ô.

Nói cho đúng, thực sự là súc sinh lông vũ.

Cách gọi như vậy khiến các đại yêu của Yêu tộc lập tức nổi giận.

Đám dê hai chân ti tiện này, lại dám chế giễu Yêu Đế của Yêu tộc như vậy?

Đây quả thực là tội đáng chết vạn lần.

Cho dù là mấy vị Yêu Thánh của Yêu tộc cũng giận không thể át.

“Tội đáng chết vạn lần, thật sự là tội đáng chết vạn lần.” Cửu Anh không khỏi ngửa mặt lên trời gào thét.

“Nhân tộc ti tiện lại cũng trở nên kiêu ngạo như vậy, thật sự là tội đáng chết vạn lần.” “Chư vị huynh đệ Yêu tộc, theo ta giết!!!” Theo tiếng gào thét của Cửu Anh, Yêu tộc trên không trung như châu chấu, rợp trời lao xuống, trong nháy mắt áp chế xuống.

Chương 360

Cảnh tượng như vậy thật sự là thiên địa biến sắc.

Tuy nhiên, ngay trong lúc ngàn cân treo sợi tóc.

"Ầm!!!" Trong nháy mắt liền có một luồng khí tức vô song bốc lên, trong khoảnh khắc đã xuyên thủng bầu trời.

Luồng khí tức vô song này, trong nháy mắt đã hình thành một cơn bão năng lượng, nghịch lưu lên trời.

Các Yêu tộc đang lao xuống, trong nháy mắt liền bị thổi tan tác.

Loạng choạng một lúc, đám Yêu tộc mới ổn định được thân hình.

Nhưng thế công đã bị chậm lại.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị từng bước tiến lên.

Theo động tác của ông, một bóng người áo trắng đột nhiên xuất hiện sau lưng ông.

Bóng người áo trắng này, giữa trời đất mênh mông lại nổi bật đến vậy.

Chỉ thấy bóng người này áo trắng hơn tuyết, như tiên giáng trần.

Sau khi bóng người này xuất hiện, liền có một giọng nói trầm thấp vang lên. ["Nhìn đứt đường tiên, trước không thấy người xưa, sau không thấy kẻ tới, ta một mình đứng trên đỉnh mây."] Chỉ một bộ áo trắng.

Chỉ một câu nói.

Liền có một luồng khí tức ngút trời, nghịch thiên mà lên.

Đây chính là truyền thừa của Toại Nhân Thị, Vô Thủy Đại Đế.

Mấy vị đại yêu phía trước của Yêu tộc thấy bóng người này xuất hiện, cũng không khỏi nheo mắt lại.

"Ngươi thật sự cho rằng chỉ bằng ngươi, là có thể ngăn cản bước chân của Yêu tộc chúng ta sao?" Thế vạn yêu giáng lâm quả thực là vô cùng hung hãn.

Khí thế biến thái đó cuồn cuộn lan tỏa ra.

Sát ý ngút trời, khiến trời đất cũng tối đi rất nhiều.

Quả thực như lời hắn nói.

Nếu chỉ dựa vào một mình Vô Thủy Đại Đế Toại Nhân Thị, quả thực rất khó chống cự.

Dù sao cường giả Yêu tộc rất đông.

Mỗi người đều không thua kém ông.

Đối mặt với sự vây công của nhiều Yêu tộc, e rằng thực lực cũng chênh lệch.

Tuy nhiên, ngay vào thời khắc quan trọng này, lại có một giọng nói khác xuất hiện trên mảnh đất mênh mông này.

Giọng nói này cực kỳ lạnh lẽo.

Nghe kỹ, thậm chí còn có một âm thanh sắc bén vô cùng truyền ra.

Giống như một thanh kiếm báu ra khỏi vỏ.

Trong lời nói cũng mang một luồng kiếm khí vô địch.

"Một mình y không đủ sao?" "Nếu không đủ, vậy thêm ta nữa thì sao?" Theo giọng nói lạnh lẽo này xuất hiện, một bóng người dần tiến lên.

Cuối cùng đứng bên cạnh Toại Nhân Thị.

Cùng lúc đó, một bóng người sắc bén vô cùng, trong khoảnh khắc

liền xuất hiện giữa trời đất mênh mông.

Chỉ thấy bóng người này đứng bên cạnh Vô Thủy Đại Đế không hề thua kém.

Khí tức trên người Vô Thủy Đại Đế bàng bạc đáng sợ.

Khí tức vô địch.

Một mình đối mặt với mười vạn yêu binh Yêu tộc, không hề thua kém.

Còn bóng người bên cạnh Vô Thủy Đại Đế, khí tức lại khác.

Khí tức trên người người này cực kỳ sắc bén.

Giống như một thanh tuyệt thế tiên kiếm ra khỏi vỏ.

Luồng khí tức này gần như muốn đâm thủng bầu trời.

Đó là một loại kiếm ý vô cùng.

Nguyên lai là Hiên Viên Thị, xuất hiện bên cạnh Toại Nhân Thị.

Bản thân y vốn cực kỳ yêu thích kiếm đạo.

Truyền thừa y nhận được cũng là Vương Lâm Đại Đế giỏi về kiếm đạo.

Y mới tham ngộ được vài ngày.

Nay Yêu tộc đột kích.

Chiến ý sôi trào của y, không nhịn được mà muốn ra trận đầu tiên.
--------- Ba vị Thánh nhân Tam Thanh ẩn mình trong bóng tối.

Lúc này nhìn hai người, trong mắt đều lộ ra vẻ vui mừng.

Họ đến Nhân tộc đã lâu.

Nay cuối cùng cũng gặp được người thừa kế của Nhân tộc.

Nay vừa gặp quả nhiên danh bất hư truyền.

Thái Thượng Lão Tử, trong mắt lộ ra thần quang.

Nhìn Toại Nhân Thị, ánh mắt tràn ngập vẻ yêu thích vô tận.

"Đệ tử đầu tiên của lão phu, chính là ngươi." Trong mắt ông, Toại Nhân Thị quả thực là một mầm non khá tốt.

Bất kể là thiên tư, hay là căn nguyên, hay là khí vận, đều là tồn tại khá tốt.

Quan trọng hơn là, truyền thừa đại đạo bảo điển mà Toại Nhân Thị nhận được cũng cực kỳ tốt.

Chỉ cần mài giũa một chút, tất nhiên có thể thành tài.

Một lão giả khác bên cạnh Thái Thượng Lão Tử, ánh mắt cũng nhìn chằm chằm vào Toại Nhân Thị.

Ông ta đối với Toại Nhân Thị cũng cực kỳ yêu thích.

Nếu không phải ngại mặt mũi, e rằng đã xông lên giành người rồi.

Người này chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn, người coi trọng sĩ diện nhất trong Tam Thanh.

Còn một người đàn ông trung niên cách hai người không xa, cũng nhìn về phía xa.

Ánh mắt của y thì nhìn về phía Hiên Viên Thị.

Y đối với Hiên Viên Thị cũng yêu thích đến cực điểm.

Nhất là khi Hiên Viên Thị vừa xuất hiện.

Trời đất đều vang lên tiếng kiếm ngân.

Đó là sự rung động của vạn cổ kiếm đạo.

Đó là sự cộng hưởng của vạn cổ kiếm khí.

Cảm nhận được luồng kiếm khí này, người đàn ông trung niên này hoàn toàn không che giấu được niềm vui trong lòng.

Người đàn ông trung niên này chính là Thông Thiên Giáo Chủ trong Tam Thanh.

Cũng là người đứng đầu về kiếm đạo trong Hồng Hoang.

Ánh mắt của y nhìn người, tự nhiên khác với Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhìn Hiên Viên Thị, trong mắt cũng lộ ra kiếm ý vô cùng.

"Người này, có tư cách làm đệ tử của ta, Thông Thiên." "Thành tựu trên kiếm đạo có thể đạt đến trình độ này, hiển nhiên là cực kỳ hiếm có, không vào môn hạ của ta thì thật đáng tiếc." Nghe lời của Thông Thiên Giáo Chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn không nhịn được đảo mắt.

Sau đó liền mở miệng đả kích: "Bản tọa trên kiếm đạo thành tựu cũng không thấp, đệ tử môn hạ của bản tọa, có rất nhiều người giỏi kiếm đạo, không hề thua kém đệ tử Tiệt giáo của ngươi, theo bản tọa thấy, người này nên vào Xiển giáo của ta." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn hai người đứng song song ở xa, mắt không chớp.

Ông ta không chỉ vừa ý Toại Nhân Thị, mà cũng vừa ý cả Hiên Viên Thị.

Cả hai người ông ta đều không muốn bỏ qua.

Thông Thiên Giáo Chủ nghe lời này khóe miệng hơi nhếch lên.

Quay đầu lại nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái.

Khóe mắt lộ ra vẻ chế giễu.

Chương 361

Nhị sư huynh này của y... thật sự là càng sống càng thụt lùi...

Nhị sư huynh vốn tính tình phóng khoáng, sao đến bây giờ, lại biến thành một kẻ ngụy quân tử giả tạo như vậy?

Y trên kiếm đạo có thể nói là chó má không thông, lại cứ nói mình đối với kiếm đạo cũng có tìm hiểu.

Đây chẳng phải là đang đùa sao? --------- Chỉ thấy trên không trung Anh Chiêu, Cửu Anh, Quỷ Xa và những người khác.

Gần như có thể nói là giận không thể át.

Mấy người nhìn nhau một cái.

Sau đó liền thấy hai vị cường giả tiến lên một bước.

Nhìn kỹ, lại phát hiện là Cửu Anh và Quỷ Xa của Yêu tộc.

Hai đại yêu này đều là tồn tại cực kỳ cường hãn.

Quỷ Xa thì không cần phải nói nhiều.

Trong Thập đại Yêu Thánh cũng là tồn tại hàng đầu.

Bản thể là một sinh vật đáng sợ có chín cái đầu.

Tính kỹ lại là một con quỷ điểu chín đầu.

Tương truyền thời thượng cổ nhục thân của nó bị trọng thương.

Nhưng dù vậy, với nhục thân tàn khuyết cũng có thể lên bảng nhục thân, điều này đủ để thấy sự đáng sợ của nó.

Còn một vị đại năng khác bên cạnh nó cũng cực kỳ đáng sợ.

Bởi vì vị đại năng này là Cửu Anh trong Thập đại Yêu Thánh.

Cũng là một sinh vật chín đầu.

Là một con quái xà chín đầu.

Con quái xà này có thể phun nước, phun lửa, còn có thể phun độc.

Một khi dính phải lập tức sẽ bị ăn mòn xương cốt, hồn bay phách lạc mà chết.

Cũng là một sinh linh cực kỳ cường đại.

Hai sinh linh này muốn xuất chiến, e rằng có trò hay để xem rồi.

Nhiều đại năng vào giờ phút này đều lẩm bẩm.

Chỉ thấy Cửu Anh nhếch miệng cười hắc hắc.

"Hôm nay sẽ cho các ngươi, đám kiến hôi ti tiện này, xem thủ đoạn của Yêu tộc chúng ta." Lời này của Cửu Anh nói cực kỳ ngông cuồng.

Nhưng nó cũng có vốn liếng để ngông cuồng.

Bởi vì Thập đại Yêu Thánh của Yêu tộc bọn họ, đều là những tồn tại uy danh lừng lẫy trong thế giới Hồng Hoang.

Trong lòng nó, đối phó với lãnh tụ Nhân tộc, quả thực là chuyện dư sức.

Toại Nhân Thị nghe lời này.

Trong mắt lộ ra một tia lạnh lẽo.

Lập tức thản nhiên mở miệng: "Hai người các ngươi so với Kế Mông thì thế nào?" "Kế Mông đều bại dưới tay Nhân tộc ta, hai người các ngươi cũng chẳng qua là pháo hôi mà thôi." Lời này vừa thốt ra, lập tức khiến Cửu Anh và Quỷ Xa phẫn nộ đến cực điểm.

Nhân tộc này quả nhiên vô cùng ti tiện.

Lại dám lôi Kế Mông ra nói.

Kế Mông bại trong tay Nhân tộc, quả thực là sỉ nhục của các Yêu Thánh.

Sự việc đến nước này, nói nhiều vô ích.

Theo hai người lần lượt tiến lên một bước.

Chỉ trong nháy mắt.

Cả trời đất dường như đều có chút ảm đạm.

Bởi vì có hai luồng yêu khí vô biên tung hoành giữa trời đất.

Trong đó một luồng yêu khí còn mang theo quỷ khí.

Chính là khí tức mà Quỷ Xa tỏa ra.

Còn một luồng yêu khí khác cũng tung hoành tứ phía cực kỳ cường hãn.

Trong chốc lát, bầu trời thánh địa Nhân tộc đã hoàn toàn bị yêu khí vô biên bao phủ.

Yêu khí ngút trời và khí huyết tanh nồng này gần như có thể nói là che trời lấp đất.

Nhìn thế trận này, quả thực là uy lực vô cùng.

Nhân tộc bên dưới thấy cảnh tượng này cũng có chút run sợ.

"Yêu khí thật đáng sợ..." "Đây chính là đại năng Yêu tộc sao?" "Thực lực đáng sợ như vậy, Nhân tộc chúng ta thật sự có thể chống đỡ được sao?" Có một số kẻ nhát gan, lúc này đã run lẩy bẩy.

Không thể trách họ quá yếu đuối.

Mà là hai vị đại năng Yêu tộc trên không trung thực sự quá mạnh.

Bên cạnh có người không khỏi an ủi cổ vũ.

"Chẳng qua là lũ súc sinh thành tinh, có gì mà sợ?

Không thấy lãnh tụ Nhân tộc chúng ta đã đứng ra rồi sao?" "Vị Yêu Thánh Kế Mông lần trước đến gây sự, chẳng phải cũng bị trọng thương trong tay lãnh tụ sao?" "Không cần sợ, có các lãnh tụ của chúng ta ở đây, thắng lợi cuối cùng vẫn sẽ thuộc về chúng ta." Trong đám đông không ngừng có người lên tiếng an ủi, cổ vũ cho những người tộc khác.

Nghe lời này, Kim Ô cuối cùng là Lục Áp, không khỏi cười lạnh.

"Nhân tộc các ngươi thật là vô tri." "Chẳng qua là nhận được một vài truyền thừa không thể giải thích được, đã thật sự cho rằng các ngươi sắp trỗi dậy rồi sao?" "Chẳng lẽ các ngươi thật sự cho rằng chỉ dựa vào những truyền thừa này là có thể đối đầu với Yêu tộc chúng ta sao?" "Yêu tộc chúng ta tung hoành Hồng Hoang ức vạn vạn năm, có rất nhiều lúc đều cần cẩn trọng, huống chi là các ngươi, đám dê hai chân ti tiện này." Lục Áp nói đến đây, liền cười lớn.

Trong giọng nói không giấu được vẻ ngạo mạn.

Lúc này, Hiên Viên Thị tiến lên một bước.

"Ngươi đang ngông cuồng cái gì?" "Ngươi chẳng qua chỉ là một con súc sinh lông vũ mà thôi, có gì đáng để ngông cuồng?" "Nếu không phải ngươi nhát gan như vậy, chạy trốn thảm hại, chạy cũng khá nhanh, e rằng ngươi đã sớm chết dưới tay Hậu Nghệ của Vu tộc rồi." "Sao?

Vẫn chưa bị dọa vỡ mật à?

Chạy đến địa bàn Nhân tộc ta ra vẻ anh hùng hảo hán?" "Vết sẹo lành rồi lại quên đau à?

Chẳng hay biết ngươi đã trở thành sỉ nhục của cả Yêu tộc, còn mặt mũi nào dám xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang nữa?" Hiên Viên Thị miệng lưỡi vốn không giỏi.

Nhưng lời này nói ra có thể nói là cực kỳ đau lòng.

Lời này như một thanh kiếm sắc bén, hung hăng đâm vào tim Lục Áp đạo nhân.

Trực tiếp đâm Lục Áp đạo nhân máu tươi đầm đìa.

Lục Áp đạo nhân hơi sững sờ.

Lập tức liền điên cuồng hét lên: "A.....

Chết..... ngươi chết cho ta.....

Cửu Anh, Quỷ Xa, để tên này chết!!!" Theo tiếng gào thét điên cuồng của Lục Áp, Cửu Anh và Quỷ Xa cũng có chút không nhịn được nữa.

"Hôm nay sẽ cho các ngươi xem nội tình của Yêu tộc, tuyệt đối không phải là đám dê hai chân các ngươi có thể so sánh." Sau đó hai đại yêu liền một trước một sau liên thủ.

Hai người họ tuy vô cùng cuồng vọng, nhưng cũng biết lãnh tụ Nhân tộc hiện nay có chút không dễ chọc.

Vì vậy vừa ra tay, một chút cũng không hàm hồ.

Vừa lên đã là yêu khí tung hoành.

Yêu lực vô biên vây quanh thân hai người.

Trực tiếp hướng về hai vị thủ lĩnh Nhân tộc mà tấn công.

Còn Tam Thanh Thánh nhân đang trốn trong đám người, thì lộ ra vẻ vui mừng.

"Yêu tộc đến đúng lúc, bất kể là Cửu Anh hay là Quỷ Xa, đều có chút thủ đoạn, đúng lúc có thể kiểm nghiệm thực lực của hai người này." Người nói câu này là Thái Thượng Lão Tử.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bên cạnh Thái Thượng Lão Tử cũng gật

đầu.

"Yêu tộc tuy đều là lũ thấp sinh noãn hóa, nhưng cũng không thiếu thủ đoạn, xem xem Nhân tộc này có thể chống đỡ được không." Trong lúc mấy người nói chuyện, đòn tấn công ẩn chứa sức mạnh phong lôi của Cửu Anh, như một tia sét nhanh chóng phá vỡ không gian, trực tiếp tấn công về phía Toại Nhân Thị.

Cảnh này không ít người tộc đều có thể thấy được.

Chương 362

Không khỏi trong lòng kinh hãi.

Đòn tấn công lần này của Cửu Anh thật sự là vô cùng đáng sợ.

Tuy miệng nó khinh thường Nhân tộc, nhưng tấn công lại không hề nương tay.

Không biết Toại Nhân Thị có thể chống đỡ được không?

Tuy nhiên, đối mặt với đòn tấn công như vậy, Toại Nhân Thị lại không hề nhúc nhích.

Mặc cho đòn tấn công đến gần, như một pho tượng, vững vàng không động.

Khi đòn tấn công đến gần, ánh sáng của Vô Thủy Đại Đế sau lưng Toại Nhân Thị lóe lên.

Liền có vô số uy năng bộc phát ra.

Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai tự nhiên không phải chỉ để nói suông.

Trong kim quang che trời lấp đất có vô số đạo vận pháp tắc vây quanh.

Hình thành một lưới pháp do đạo vận dệt nên.

Lưới pháp này trong khoảnh khắc đã hình thành một cương vực.

Xung quanh Vô Thủy Đại Đế, hình thành một tồn tại giống như cấm chế.

Trong cấm chế này, tất cả các đòn tấn công đều không thể che giấu.

Khi đòn tấn công của Cửu Anh đến gần, Vô Thủy Đại Đế đưa tay phải ra trực tiếp nắm lấy.

Khoảnh khắc tiếp theo, đòn tấn công vô song này lại trực tiếp bị bóp nát.

Đối mặt với tình huống này, cho dù là Yêu tộc đối diện cũng kinh hãi.

Cửu Anh là ai?

Một trong Thập đại Yêu Thánh của Yêu tộc.

Cho dù trong các Yêu Thánh, thực lực của Cửu Anh xếp hạng cũng rất cao.

Không ngờ đòn tấn công của nó lại bị đối phương một tay bóp nát?

Cho dù là Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng rất khó làm được?

Giờ phút này, các Yêu tộc đều hồn bay phách lạc.

Từng người một đều run rẩy, sợ hãi.

Cho dù là Cửu Anh, cũng có chút khó tin.

Người khác không biết sự lợi hại của đòn tấn công của nó.

Nhưng chính nó lại biết rất rõ.

Không ngờ tên dê hai chân đáng chết này lại trực tiếp dùng tay bóp nát.

Đây đối với nó quả thực là sỉ nhục.

Sắc mặt khó coi, không khỏi khiến nó càng thêm tức giận.

"Hừ, tên dê hai chân đáng chết nhà ngươi, giờ phút nào rồi, còn dám khoa trương thanh thế?" "Để ngươi xem thủ đoạn của ta." Theo

lời nói dứt, chỉ thấy thân thể nó đột nhiên có một luồng ánh sáng biến đổi.

Trong khoảnh khắc ánh sáng cực nhanh lớn lên.

Có một sinh vật khổng lồ đột nhiên hiện ra.

Nhiều người tộc thấy đến đây đều có chút phấn khích.

"Xem ra Cửu Anh không phải là đối thủ của Toại Nhân Thị?

Đây là muốn hiển lộ bản thể, toàn lực ứng phó rồi sao?" Vô số người tộc vào giờ phút này đều vô cùng kích động.

Điều này đại biểu cho dù là Yêu Thánh, trong tay lãnh tụ Nhân tộc cũng rất khó chiếm được tiện nghi.

Bắt buộc phải hiển lộ bản thể, toàn lực ứng phó.

Ban đầu Yêu Thánh Kế Mông cũng như vậy.

Nay Cửu Anh cũng như vậy.

Khi ánh sáng tan đi, quả nhiên có một con quái vật khổng lồ xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

Chỉ thấy bóng dáng xuất hiện trên không trung này cực kỳ to lớn.

Tuyệt đối có thể gọi là che trời lấp đất.

Chín cái đầu lâu vô cùng dữ tợn lắc lư trên không.

Mỗi cái đầu lâu đều không giống nhau.

Có đầu lâu gần với hình dạng rắn.

Còn có đầu lâu gần với hình dạng đầu rồng.

Dáng vẻ như vậy nhìn vào thật sự là đáng sợ đến cực điểm.

Có rất nhiều người đã từng thấy bản thể của Cửu Anh.

Nay lại một lần nữa xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang,

vẫn khiến người ta vô cùng kinh ngạc.

Truyền thuyết nói, Cửu Anh được sinh ra vào lúc trời đất mới mở.

Tương truyền nó sinh ra trong đầm lầy của Thập Vạn Đại Sơn.

Nơi đó thiên địa linh khí hỗn loạn.

Âm dương chi khí hội tụ lại một chỗ.

Cửu Anh vì thế mà sinh ra.

Là một con quái vật một thân chín đầu.

Nói ra thực chất là một con rắn chín đầu.

Tiếng gào thét như trẻ con.

Vì vậy gọi là Cửu Anh.

Cửu Anh không có hồn phách.

Không hồn không phách, lực lượng nhục thân mạnh mẽ đến đáng sợ.

Điểm này ngược lại rất giống với Đại Vu của Vu tộc.

Đồng thời, tương truyền Cửu Anh còn là thân bất tử.

Mỗi cái đầu lâu là một sinh mệnh.

Chỉ cần còn một cái đầu lâu, là có thể lại thu thập thiên địa linh khí, một lần nữa hồi phục thành chín cái đầu lâu đạt đến trạng thái toàn thịnh.

Tên như vậy nay lại hiển lộ ra bản thể.

Đủ để thấy lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, uy hiếp đối với nó.

“Nay Cửu Anh hiển hóa ra bản thể, xem ra là muốn toàn lực ứng phó rồi...” Thái Thượng Lão Tử đang trà trộn trong đám người, lẩm bẩm.

Tuy ông ta tự xưng là thanh tịnh vô vi.

Nhưng tiện nghi nên chiếm, ông ta một chút cũng không thiếu.

Nay mấy vị lãnh tụ Nhân tộc nhận được siêu cấp truyền thừa.

Họ tự nhiên muốn ra ngoài thu đồ đệ.

Cho dù chỉ là treo cái danh, đối với họ cũng là khá tốt.

Dù sao họ đều biết Nhân tộc sớm muộn cũng sẽ trỗi dậy.

Chỉ cần lúc này thu mấy vị đệ tử Nhân tộc.

Đến lúc đó có thể chia sẻ khí vận của Nhân tộc.

Quả thực là trăm lợi mà không có một hại.

Lời của Thái Thượng Lão Tử vừa dứt, Nguyên Thủy Thiên Tôn bên cạnh cũng có chút than thở.

"Xem ra Toại Nhân Thị này, quả thực có chút bản lĩnh." "Lại có thể ép bản thể của Cửu Anh ra, chỉ là bản thể Cửu Anh vừa ra, tên tiểu tử Nhân tộc này còn có thể chống đỡ được sao?

E rằng cách thất bại không xa rồi..." Nói đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi lắc đầu thở dài một tiếng.

Không phải ông ta không coi trọng lãnh tụ Nhân tộc.

Mà là thời gian hắn nhận được truyền thừa thực sự quá ngắn.

Chương 363

Nếu cho hắn thêm một chút thời gian.

Nói không chừng có thể chiến thắng Cửu Anh.

Nhưng nay xem ra quả thực có chút khó.

Còn Thông Thiên Giáo Chủ ở bên cạnh thì nheo mắt lại.

Y không cho là như vậy.

Yểm Tư Thị nhận được truyền thừa trong thời gian rất ngắn, đều có thể chiến thắng Yêu Thánh Kế Mông.

Vậy thì Toại Nhân Thị là người đầu tiên nhận được truyền thừa, tự nhiên cũng có thể chiến thắng Cửu Anh. --------- Khoa Phụ và Hậu Nghệ đang quan chiến ở xa cũng hơi sững sờ.

"Không ngờ Cửu Anh tên này, lại vô liêm sỉ như vậy?" "Đây đã muốn hiển lộ bản thể rồi sao?" Khoa Phụ nhìn Cửu Anh khổng lồ có chút bất bình.

Còn Hậu Nghệ thì nhìn Cửu Anh ngẩn người.

Nếu nói túc địch của Kế Mông là Khoa Phụ.

Vậy thì Cửu Anh, chính là túc địch hiện tại của hắn, Hậu Nghệ.

Trải qua ức vạn vạn năm, hai người giao thủ vô số lần.

Tuy mỗi bên đều có lúc chiếm ưu thế.

Nhưng lại chưa bao giờ thực sự phân ra thắng bại.

Đây cũng là nguyên nhân Hậu Nghệ thời thượng cổ đã phát ngôn.

Ban đầu Hậu Nghệ từng phát ngôn.

Hắn nhất định phải luyện thành tuyệt kỹ chín mũi tên cùng bắn.

Phải cùng một lúc bắn trúng chín cái đầu lâu của Cửu Anh.

Nay vô số năm đã qua đi.

Hậu Nghệ rốt cuộc có luyện thành hay không ai cũng không biết.

Chỉ là không ngờ khi Cửu Anh lại một lần nữa hiển lộ bản thể, lại là ra tay với Nhân tộc.

Thật sự là thời thế đổi thay, tạo hóa trêu ngươi.

Mọi người đều nhìn chằm chằm vào con quái vật khổng lồ trên không trung.

Chỉ thấy chín cái đầu lâu của con quái vật đó đã chiếm gần hết không gian.

Khiến cả bầu trời trở nên vô cùng chật chội.

Nhìn kỹ.

Chín đầu, thân rắn, đuôi rồng... quả thực là vô cùng dữ tợn.

Nhất là chín cái đầu lâu đó, đều không giống nhau.

Có đầu lâu giống rắn.

Có đầu lâu giống rồng.

Nhìn như vậy, thật sự là đáng sợ đến cực điểm.

"Gào....." Theo một tiếng gầm rú dữ dội, trong nháy mắt liền có từng đạo ngọn lửa cực cao và nước đen có tính ăn mòn, được phun ra.

Không gian trên đường đi đều rung chuyển.

Đủ để thấy sự đáng sợ của bản thể Cửu Anh.

Nhân tộc bên dưới tuy vô cùng kinh hãi.

Nhưng cũng miễn cưỡng khống chế được nỗi sợ.

Yêu Thánh Kế Mông đột kích ban đầu.

Cũng cực kỳ đáng sợ.

Nhưng chẳng phải cũng bị lãnh tụ Nhân tộc đánh bại sao?

Lúc này, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị ánh mắt hơi nheo lại.

Sát ý trong lòng cuối cùng cũng sôi trào.

Nhân tộc vừa mới có khởi sắc.

Đám Yêu tộc đáng chết này, lại nhiều lần đến quấy nhiễu.

Quả thực là tội không thể tha thứ.

Nhân tộc rốt cuộc đã làm sai điều gì?

Tại sao lại không cho phép Nhân tộc trỗi dậy?

Nghĩ đến đây, ngọn lửa giận trong lòng Toại Nhân Thị càng lúc càng mãnh liệt.

Ông tuy tính cách khá ôn hòa.

Nhưng một khi khơi dậy sát ý trong lòng ông.

E rằng ông còn điên cuồng hơn bất cứ ai.

Ông là người đầu tiên nhận được truyền thừa.

Nhưng chưa bao giờ thực sự ra tay.

Nay, cứ để chúng sinh Hồng Hoang xem thủ đoạn của Toại Nhân Thị Nhân tộc ông.

Theo sát ý của ông dâng trào, Vô Thủy Đại Đế sau lưng ông cuối cùng cũng động.

Vô Thủy Đại Đế áo trắng phiêu diêu như tiên, chậm rãi bước ra vài bước.

Sau đó một bàn tay đột nhiên giơ lên.

Trong ánh mắt kính sợ của chúng sinh, vô số đạo vận pháp tắc

hiển hiện ra.

Bởi vì bản thân ông chính là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.

Nói về thể chất thực sự, một chút cũng không yếu hơn Cửu Anh.

Theo cử động của bàn tay ông, không ngừng có uy năng khổng lồ bộc phát.

Chỉ thấy bàn tay ông đẩy ngang về phía trước.

Vô số năng lượng nhận được sự gia trì của ông.

Trực tiếp trấn áp về phía trước.

Cùng với ngọn lửa vô tận va chạm vào nhau.

"Ầm....." "Ầm....." "Ầm....." Trong một lúc, cả trời đất bùng nổ những tiếng nổ dữ dội.

Âm thanh nổ vang vọng trời đất.

Chấn động chúng sinh.

Thấy ngọn lửa lúc trước tỏa ra bị ngăn cản, Cửu Anh triệt để phẫn nộ.

Một cái đầu lâu khác giống như đầu rắn đột nhiên gầm rú một tiếng.

Sau đó liền có một dòng nước đen được nó phun ra.

Dòng nước đen này có lực ăn mòn cực kỳ mạnh.

Nơi nào nó đi qua, cả không gian đều bị ăn mòn phát ra tiếng xèo xèo.

Trực tiếp đốt cháy cả không gian tỏa ra khói trắng nồng nặc.

Điều này đủ để thấy uy lực của nước đen này.

Dòng nước đen này hóa thành mũi tên sắc bén, trực tiếp phun về

phía Toại Nhân Thị.

Nếu bị nước đen này phun trúng, e rằng cũng không có kết quả tốt.

Tuy nhiên Toại Nhân Thị, lại không hề sợ hãi.

Vô Thủy Đại Đế sau lưng đột nhiên đánh ra một chưởng.

Trong khoảnh khắc, liền có từng đạo kim quang rực rỡ biến đổi.

Những kim quang này biến đổi trước mặt Toại Nhân Thị.

Chương 364

Mặc cho ngọn lửa dữ dội thế nào.

Mặc cho nước đen có tính ăn mòn mạnh thế nào.

Trước kim quang rực rỡ này, vẫn không thể tiến thêm một tấc.

Đồng thời, còn bị kim quang này đánh tan toàn bộ.

Thật sự là đáng sợ đến cực điểm.

Cùng lúc đó, Vô Thủy Đại Đế sau lưng Toại Nhân Thị bước ra một bước.

Với một tốc độ khó có thể tưởng tượng, trong nháy mắt đã đến trước mặt Cửu Anh.

Tốc độ này gần như nhanh đến cực hạn.

Cửu Anh tuy vô cùng cường hãn.

Nhưng vào thời khắc quan trọng này cũng hơi sững sờ.

Chính trong lúc sững sờ này, lại bị Toại Nhân Thị tìm ra sơ hở.

Hai tay của Vô Thủy Đại Đế khổng lồ bộc phát ra kim quang vô tận.

Trực tiếp hướng về phía Cửu Anh mà tấn công.

Trong khoảnh khắc, Cửu Anh liền bị năng lượng vô tận này điên cuồng oanh tạc, triệt để bị áp chế.

Không ai ngờ, trận chiến vốn cân tài cân sức lại biến hóa nhanh như vậy.

Mới giao thủ được mấy chiêu.

Trong nháy mắt, Vô Thủy Đại Đế do Toại Nhân Thị điều khiển

liền trực tiếp với tư thế vô địch trấn áp Cửu Anh.

Đây quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Mọi người đều trở nên ngây người.

Có chút phản ứng không kịp.

Quỷ Xa ở bên kia, thấy tình huống này cũng đột nhiên sắc mặt đại biến.

Một dự cảm không lành, hiện lên trong lòng nó.

Yêu Thánh Kế Mông bại trong tay Yểm Tư Thị của Nhân tộc.

Chẳng lẽ Yêu Thánh Cửu Anh, cũng sắp bại trong tay Toại Nhân Thị của Nhân tộc sao?

Như vậy, cho dù lần này Yêu tộc thảo phạt cuối cùng thắng lợi, e rằng cũng sẽ danh tiếng đại giảm.

Dù sao nhân vật cấp Thập đại Yêu Thánh, liên tiếp bại trong tay Nhân tộc.

Đây tuyệt đối là một sự sỉ nhục to lớn.

Quỷ Xa thấy tình thế không ổn, đang định tiến lên chi viện.

Lại đột nhiên dừng lại.

Bởi vì đã có một luồng sát ý cực kỳ mạnh mẽ khóa chặt nó.

Giam nó tại chỗ, khiến nó không thể động đậy.

Sau đó liền có một tiếng kiếm ngân vang vọng trời đất.

Quỷ Xa quay người lại.

Liền thấy một lãnh tụ Nhân tộc khác.

Chính là Hiên Viên Thị.

Hiên Viên Thị tuy là người cuối cùng nhận được truyền thừa.

Nhưng không nghi ngờ gì.

Hiên Viên Thị, một chút cũng không yếu.

Lúc này, hai mắt Hiên Viên Thị mở ra khép lại, phảng phất ẩn chứa kiếm ý vô tận.

Vững vàng khóa chặt nó.

Điều này không khỏi khiến sắc mặt Quỷ Xa cực kỳ khó coi.

Nó chỉ có thể đứng tại chỗ, quay người lại, nhìn về chiến trường của Vô Thủy Đại Đế và Cửu Anh.

Chỉ thấy nơi đó đang diễn ra giao chiến kịch liệt.

Cửu Anh nhất thời không phản ứng kịp.

Bị Vô Thủy Đại Đế điên cuồng oanh tạc hồi lâu.

Hoàn toàn bị đánh choáng.

Đến khi nó phản ứng lại, đã sớm bị trọng thương.

Chỉ thấy nó gầm rú dữ dội.

Cái đầu rồng ở ngoài cùng nhất dùng sức phun một cái.

Liền có một luồng ngọn lửa cực kỳ cường hãn phun ra.

Nhiệt độ của ngọn lửa này cực cao.

Thậm chí một chút cũng không thua kém thái dương chân hỏa của tộc Kim Ô.

Trong ngọn lửa này còn ẩn chứa hỏa độc cực kỳ cường hãn.

Ngọn lửa này trực tiếp phun về phía Vô Thủy Đại Đế.

Muốn thiêu rụi Vô Thủy Đại Đế.

Nó là Cửu Anh.

Từ khi nào đã phải chịu sự sỉ nhục như vậy?

Cho dù là giao chiến với hậu duệ của Vu tộc.

Cũng chưa bao giờ phải chịu sự sỉ nhục như vậy.

Nay lại bị thiệt thòi lớn như vậy trong tay Nhân tộc.

Điều này khiến nó tuyệt đối khó có thể chịu đựng.

Tuy nhiên, Vô Thủy Đại Đế là tồn tại như thế nào?

Chỉ thấy trên người y đạo tắc hiển lộ, đạo vận hộ thể.

Trong tay kim quang chợt hiện.

Đột nhiên đánh ra một chưởng.

Kim quang vô tận hiển hóa.

Trực tiếp phá vỡ ngọn lửa vô cùng cường hãn đó.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy cảnh tượng này, đều cảm thấy da đầu tê dại.

Sự cường hãn của ngọn lửa Cửu Anh, nhiều người đã sớm nghe nói.

Không ngờ lại bị lãnh tụ Nhân tộc dễ dàng phá giải như vậy.

Đây quả thực là khó có thể tưởng tượng.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, khống chế Vô Thủy Đại Đế.

Sau khi phá vỡ ngọn lửa vô song này, lập tức liền hóa chưởng thành đao.

Hình thành một thanh thủ đao vô cùng sắc bén.

Trong khoảnh khắc liền có một luồng khí tức vô cùng lăng lệ xuất hiện.

Chớp đúng thời cơ liền chém mạnh xuống.

“Xoẹt.....

Xoẹt.....

Xoẹt.....” “Ầm.....” Theo một tiếng nổ lớn.

Một cái đầu lâu của Cửu Anh lại trực tiếp bị thủ đao của Vô Thủy Đại Đế chém rơi.

Một cái đầu rồng khổng lồ trực tiếp bị chém đứt.

Lập tức liền máu tươi văng tung tóe, đầu lâu bay lên.

Chương 365

Cuối cùng vẽ ra một đường cong, rơi vào trận doanh của Nhân tộc.

Giờ phút này, Vô Thủy Đại Đế áo trắng phiêu diêu, máu nhuộm trời xanh.

Thay đổi hoàn toàn tư thái cực kỳ phiêu dật ban đầu.

Như thiên thần hạ phàm.

Trên không trung vẫn còn rất nhiều máu tươi của Cửu Anh chảy xuống.

Hình thành một cơn mưa máu cực kỳ thảm liệt.

Nơi nào những giọt mưa máu này đi qua, trực tiếp vang lên tiếng xèo xèo thiêu đốt.

Máu tươi của Cửu Anh lại còn có tác dụng ăn mòn cực kỳ mạnh.

Thực sự là đáng sợ đến cực điểm.

"Cái này....." Nhân tộc bên dưới đầu tiên là sững sờ.

Lập tức liền vang lên tiếng hoan hô kinh thiên.

Có người trực tiếp tiến lên.

Kéo cái đầu lâu khổng lồ đó đi.

"Đầu rồng a.....

đây là đầu rồng thật sự....." "Dùng để hầm canh thì không gì hợp hơn nữa rồi....." Nghe thấy âm thanh này, nhiều người không khỏi nuốt nước bọt.

Dùng đầu rồng để hầm canh, không biết là mùi vị gì a?

Mà lời này nghe vào tai Cửu Anh, quả thực là vô cùng chói tai.

Đám dê hai chân đáng chết này.

Lại muốn dùng đầu lâu của mình để hầm canh uống?

Quả thực là tội đáng chết vạn lần.

Lúc này nó không khỏi điên cuồng gầm rú.

Trút ra nỗi phẫn nộ vô biên trong lòng.

Còn Khoa Phụ và Hậu Nghệ đang quan sát ở xa cũng sững sờ.

"Cửu Anh bị chém bay một cái đầu lâu?" Khoa Phụ cũng ngẩn người.

"Có cần phải khoa trương như vậy không?" Chiến đấu lực của Cửu Anh như thế nào Khoa Phụ cũng cực kỳ rõ ràng.

Phải biết Cửu Anh trong Thập đại Yêu Thánh, chiến đấu lực cũng rất cao.

Không ngờ vừa chạm mặt đã bị người ta chém bay đầu lâu.

Điều này quả thực có chút đáng sợ.

Còn Hậu Nghệ bên cạnh Khoa Phụ cũng sững sờ.

Cửu Anh mạnh mẽ đến mức nào, Hậu Nghệ thì không thể rõ hơn.

Dù sao hai người đã giao thủ vô số lần.

Hai người họ có thể nói là hiểu đối thủ hơn cả chính mình.

Không ngờ mới trong thời gian cực ngắn, đã bị lãnh tụ Nhân tộc chém bay một cái đầu lâu.

Thật sự là đáng sợ đến cực điểm.

Điều này cũng có nghĩa là, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, mạnh hơn Cửu Anh.

Đồng thời cũng mạnh hơn hắn, Hậu Nghệ.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Hậu Nghệ trở nên khó coi.

Cửu Anh nếu không phải là đối thủ của Toại Nhân Thị, vậy hắn, Hậu Nghệ, rất rõ ràng cũng không phải là đối thủ của Toại Nhân Thị.

Nếu có một ngày Vu tộc và Nhân tộc đại chiến, chính mình rất có khả năng sẽ chết trong tay đối phương.

Điều này sao có thể không khiến sắc mặt Hậu Nghệ trở nên khó coi?

Nhiều người tộc thấy cảnh này cũng hoan hô.

Nhiều người đã từng dự đoán về trận đại chiến này.

Nhiều người cho rằng trận chiến này, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, có thể sẽ hòa với con yêu thú khổng lồ này.

Vạn vạn không ngờ mới vừa chạm mặt, con yêu thú này lại bị thiệt thòi lớn!

Trực tiếp bị chém bay một cái đầu lâu.

Điều này hoàn toàn khác với dự liệu của Nhân tộc.

Lãnh tụ Nhân tộc không chỉ chiếm được ưu thế, mà còn gọn gàng dứt khoát chém bay của người ta một cái đầu lâu.

Điều này thực sự vượt xa trí tưởng tượng của Nhân tộc.

Nhất thời nhiều người tộc không khỏi tán thưởng.

Không hổ là lãnh tụ của họ.

Quả thực đáng để họ khâm phục.

Còn Tam Thanh Thánh nhân đang trà trộn trong đám người, cũng có chút ngẩn người.

“Tên tiểu tử Nhân tộc này lại mạnh như vậy sao?” Thái Thượng

Lão Tử không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Mới nhận được truyền thừa không bao lâu, lại đã có thực lực chiến thắng rắn chín đầu, thật sự là thực lực đáng nể.” Nguyên Thủy Thiên Tôn bên cạnh Thái Thượng Lão Tử cũng có cùng cảm nhận.

Nhìn Toại Nhân Thị ánh mắt cũng trở nên nóng rực.

Nếu có thể thu tên tiểu tử này làm đệ tử, vậy tuyệt đối là chuyện khá tốt.

Đồng thời, cũng có thể thăm dò một chút.

Có thể hỏi hắn rốt cuộc nhận được truyền thừa như thế nào.

Bên kia Thông Thiên Giáo Chủ, nhìn Toại Nhân Thị ánh mắt, cũng trở nên cực kỳ nóng rực.

Y tuy thích Hiên Viên Thị hơn, nhưng cũng không ngăn cản y tán thưởng Toại Nhân Thị.

Lúc này y thậm chí đã nảy ra một ý nghĩ.

Nếu có thể bắt cóc cả Hiên Viên Thị và Toại Nhân Thị đi, vậy thì không gì tốt hơn nữa. --------- Lúc này, mọi người đều nhìn chằm chằm vào Cửu Anh.

Cửu Anh vừa chạm mặt đã bị người ta chém bay một cái đầu lâu.

Vậy thì tiếp theo, Cửu Anh sẽ có động thái gì?

Cửu Anh lúc này cũng đã phản ứng lại sau khi ngẩn người.

Nhìn Toại Nhân Thị, ánh mắt đều phun ra lửa.

Tám cái đầu lâu còn lại, gầm rú dữ dội.

“Đáng chết, thật sự đáng chết.” “Tên dê hai chân ti tiện nhà ngươi, lại dám chém bay đầu lâu của ta?

Thật sự là tội đáng chết vạn lần.” Theo tiếng gầm rú điên cuồng

của Cửu Anh.

Tám cái đầu lâu còn lại, đều phun ra lửa vô biên và nước đen.

Không cần mạng mà phun về phía Toại Nhân Thị.

Vô Thủy Đại Đế trước mặt Toại Nhân Thị, trên người tỏa ra kim quang rực rỡ.

Vô số đạo vận và pháp tắc chi lực xuất hiện.

Mặc cho ngọn lửa cường hãn và nước đen ăn mòn phun ra, nhưng vẫn không thể làm tổn thương y một chút nào.

Tuy vậy, y cũng bị áp chế trong thời gian ngắn.

Dù sao dưới sự tấn công điên cuồng của tất cả hỏa độc, ngọn lửa, và tất cả nước đen có lực nuốt chửng, cho dù là Toại Nhân Thị, cũng không thể không cẩn thận đối phó.

Còn Quỷ Xa ở bên cạnh, bị kiếm khí của Hiên Viên Thị áp chế chặt chẽ.

Thấy tình huống này, nó cũng cực kỳ phẫn nộ.

Có lẽ vì tất cả chín cái đầu lâu, quan hệ giữa Cửu Anh và Quỷ Xa cực kỳ tốt.

Thấy Cửu Anh bị trọng thương, chính mình lại không thể ra tay.

Điều này khiến Quỷ Xa cực kỳ khó chịu.

Chương 366

Không khỏi gầm rú dữ dội.

Nó chuẩn bị ra tay một cách cứng rắn.

Theo tiếng gầm gào hung hãn của Quỷ Xa, một luồng khí tức màu đen trên người hắn bỗng bốc lên ngùn ngụt.

Những luồng khí tức màu đen này xen lẫn vô tận quỷ khí.

Thế trận này so với Cửu Anh cũng không hề thua kém chút nào.

Theo luồng quỷ khí dần dần tan biến, thân thể khổng lồ của Quỷ Xa cuối cùng cũng hiện ra.

Hình dạng Cửu Đầu Quỷ Điểu hoàn toàn lộ diện giữa không trung, khiến cho bầu trời trong khoảnh khắc này càng trở nên chật chội.

Chỉ thấy ngoại hình của nó cực kỳ to lớn, tướng mạo đặc biệt xấu xí, vô cùng giống với một con vịt trời bình thường.

Tuy nhiên, nó lại thần kỳ hơn vịt trời bình thường rất nhiều lần.

Toàn thân đều hiện lên một màu đỏ thẫm, phảng phất như ẩn chứa năng lượng thuộc tính Hỏa vô tận.

Cùng lúc đó, nó còn có chín cái đầu cực kỳ hung tợn.

Mỗi một cái đầu đều vô cùng dữ tợn đáng sợ.

Sinh vật này vừa xuất hiện, rất nhiều người đều hít vào một hơi khí lạnh.

"Đây chính là bản thể của Quỷ Xa, Cửu Đầu Quỷ Điểu sao?" Trong truyền thuyết, Cửu Đầu Quỷ Điểu là một trong Hồng Hoang Ngũ Trùng, nghe nói bản thể của nó cực kỳ yêu thích nơi âm u hung sát, một khi thực sự ra tay thì vô cùng tàn độc.

Cho dù là Yêu tộc, các Yêu thánh khác đối với nó cũng phải kiêng dè ba phần.

Nghe nói nguyên bản nó có mười cái đầu, là siêu cấp đại năng duy nhất trong trời đất tu thành mười cái đầu.

Nhưng nghe đồn vào thời kỳ viễn cổ, khi tranh đấu với sinh linh Hỗn Độn, nó đã bị cắn mất một cái đầu.

Vì vậy mới còn lại chín cái đầu, dẫn đến căn cơ của nó không còn viên mãn, cảnh giới đã tụt lại không ít.

Nhưng cho dù như vậy, chiến đấu lực của nó vẫn cực kỳ mạnh mẽ, được xếp vào một trong Thập Đại Yêu Thánh.

Thậm chí trong Thập Đại Yêu Thánh, chiến đấu lực của nó cũng thuộc hàng đầu.

Bây giờ nó hiển lộ bản thể, tự nhiên cũng chuẩn bị liều mạng.

Ở một bên, lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị đã sớm chờ đợi từ lâu, khi nhìn thấy Quỷ Xa như vậy, trong mắt liền lộ ra một tia phấn khích.

Hắn vừa mới nhận được truyền thừa, bây giờ lại nghênh đón đại chiến, tự nhiên hắn muốn cảm nhận một phen, xem xem truyền thừa nhận được rốt cuộc lợi hại đến mức nào?

Chỉ thấy hư ảnh Vương Lâm sau lưng hắn bước ra một bước, liền triển hiện kiếm ý vô tận, trực tiếp giao chiến cùng Cửu Đầu Quỷ Điểu.

Kiếm ý tung hoành vô song đó trực tiếp làm kinh diễm rất nhiều đại năng.

Nhìn Hiên Viên Thị, ánh mắt của Thông Thiên giáo chủ cũng sáng lên rực lửa.

Hiên Viên Thị này quả thực rất hợp khẩu vị của ông.

Kiếm khí tung hoành vô song kia cực kỳ thuần túy.

Ngay cả Thông Thiên giáo chủ cũng phải âm thầm kinh ngạc.

Kiếm ý thuần túy như vậy, xem ra chỉ cần điểm hóa một chút, tiểu tử Nhân tộc này tất sẽ trở thành một đại cường giả trên con đường kiếm đạo!

Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Hiên Viên Thị đang giao chiến với Quỷ Xa cũng rất hài lòng.

Kiếm đạo của Hiên Viên Thị quả thực có ảo giác như có thể chém quỷ thần.

Kiếm khí một đi không trở lại, có ta vô địch đó quả thực vô cùng kinh diễm.

Mà nhìn sang phía Toại Nhân Thị.

Toại Nhân Thị đang điều khiển Vô Thủy Đại Đế, một lần nữa giao chiến với Cửu Anh.

Pháp tắc trên người Vô Thủy Đại Đế hiển hiện hết thảy.

Giơ tay nhấc chân, uy áp vô tận bộc phát, thật sự có cảm giác trời long đất lở.

Mỗi cử động của Vô Thủy Đại Đế đều mang theo uy năng vô tận trực tiếp oanh kích về phía Cửu Anh ở xa.

Mà Cửu Anh ở xa, rõ ràng đã rơi vào trạng thái điên cuồng.

Tám cái đầu còn lại không ngừng gầm thét điên cuồng.

Tất cả hỏa diễm siêu cấp mang theo lực hỏa độc, không ngừng phun ra giữa không trung.

Cùng lúc đó, hắc thủy mang theo lực ăn mòn cực mạnh cũng như

từng mũi tên sắc bén, không cần mạng mà phun ra tứ phía.

Quy mô trận chiến như vậy hiển nhiên đã bước vào giai đoạn gay cấn.

Cửu Anh tuy cực kỳ mạnh mẽ, chiến đấu cũng đã rơi vào trạng thái điên cuồng, nhưng dường như trước mặt Vô Thủy Đại Đế lại luôn có chút lực bất tòng tâm.

Vô Thủy Đại Đế khẽ giơ tay phải lên.

Trên bầu trời liền xuất hiện một bàn tay khổng lồ che trời lấp đất.

Bàn tay khổng lồ này xuất hiện giữa hư không, liền hiện ra một cảm giác áp bách không gì sánh được.

Rất nhiều đại năng ngẩng đầu nhìn bàn tay khổng lồ này, không ai không có chút run sợ trong lòng.

Quy mô của bàn tay khổng lồ này quả thực cực kỳ mạnh mẽ.

Thế trận che trời lấp đất đó quả thực rất dọa người.

Vô Thủy Đại Đế khẽ ấn tay phải xuống.

Bàn tay khổng lồ che trời lấp đất trên không trung liền trực tiếp nghiền ép xuống.

Cửu Anh ở ngay bên dưới, tám cái đầu đều ngẩng lên nhìn trời, trong ánh mắt lộ ra vẻ điên cuồng.

Hiển nhiên lúc này nó hiểu rất rõ, đối phương đây là chuẩn bị triệt để trấn áp mình.

Chỉ thấy nó gầm lên một tiếng giận dữ, tám cái đầu lập tức lao vút lên trời.

Nó muốn đột phá sự trấn áp này.

Nó muốn xé nát kẻ địch đang ở trong gang tấc.

Chỉ thấy một cảnh tượng cực kỳ chấn động xuất hiện.

Bàn tay khổng lồ che trời lấp đất trên không trung trấn áp xuống, mà bên dưới, một con rắn khổng lồ tám đầu lao vút lên trời, dường như muốn xé rách bàn tay khổng lồ này.

"Ầm!!!" Dưới sự chứng kiến của đông đảo đại năng, hai vật thể khổng lồ này cuối cùng cũng va chạm mạnh vào nhau.

Năng lượng khổng lồ trực tiếp hình thành một làn sóng xung kích, lan tỏa ra tứ phía.

Cuối cùng hoàn toàn hình thành một đám mây hình nấm khổng lồ.

Vô số tường vân tràn ngập trong phương thiên địa này cũng bị xé rách trong nháy mắt.

Hai luồng năng lượng khổng lồ giằng co trên không trung rất lâu.

Cuối cùng Cửu Anh có chút yếu thế, dần dần bị bàn tay khổng lồ che trời lấp đất trấn áp xuống, từ từ trấn áp xuống mặt đất.

Tình huống này trực tiếp khiến Cửu Anh vừa kinh vừa giận.

Tám cái đầu khổng lồ điên cuồng gầm thét về phía bàn tay khổng lồ.

Vô số năng lượng cuồn cuộn bộc phát.

Nó không cam tâm.

Nó lại sắp bị trấn áp sao?

Đây đối với nó tuyệt đối là một sự sỉ nhục kinh thiên.

Cửu Anh lúc này đã sắp nứt cả tròng mắt, nhưng vẫn không làm được gì.

Cuối cùng, bàn tay che trời lấp đất kia đã hoàn toàn trấn áp Cửu Anh xuống.

“Ầm!!!” Theo một tiếng động khổng lồ, cả trời đất trong khoảnh khắc này đều rung chuyển.

Thậm chí có rất nhiều người thực lực yếu không đứng vững nổi, ngã nhào xuống đất.

Rất lâu rất lâu sau đó, bụi đất mịt mù cuối cùng cũng tan biến.

Cảnh tượng trước mắt cuối cùng cũng hiện ra trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Dấu tay khổng lồ kia đã hoàn toàn biến mất.

Mà Cửu Anh, với thân thể che trời lấp đất, uốn lượn nửa bầu trời, đã bị trấn áp hoàn toàn vào trong lòng đất.

Thân thể khổng lồ phảng phất như bị khảm vào mặt đất.

Cảnh tượng như vậy, thực sự quá có sức ảnh hưởng thị giác.

Cùng lúc đó, trong tám cái đầu khổng lồ của Cửu Anh, cuối cùng lại có một cái không chịu nổi sức nặng, trực tiếp nổ tung.

Chương 367

Máu tươi tung tóe, yêu huyết vô tận thấm đẫm đại địa Hồng Hoang.

Cửu Anh lúc này thê thảm biết bao nhiêu.

Nhìn thấy cảnh này, các sinh linh gần đó không ai không kinh hãi, đều quay đầu nhìn về phía Toại Nhân Thị.

Ai cũng không ngờ, thủ đoạn của vị lãnh tụ Nhân tộc này lại mạnh mẽ đến vậy.

Liên tiếp hai lần, đã triệt để trấn áp Yêu thánh Cửu Anh.

Cùng lúc đó, hai lần khiến Cửu Anh mất đi một cái đầu.

Cửu Anh trước mặt Toại Nhân Thị có thể nói là mất mặt đến tận nhà.

Chỉ thấy Toại Nhân Thị hai tay chắp sau lưng, dáng vẻ cực kỳ tiêu sái.

Mà sau lưng Toại Nhân Thị, bóng hình che trời lấp đất kia vẫn ngạo nghễ sừng sững.

Áo trắng hơn tuyết, ngạo nghễ đứng trên cửu thiên.

Lần này, lập tức khiến Nhân tộc lại một lần nữa sôi trào.

Tất cả mọi người đều điên cuồng gào thét hoan hô.

"Toại Nhân Thị!....." "Toại Nhân Thị!....." "Toại Nhân Thị!....." Dù sao đây cũng là thủ lĩnh Nhân tộc.

Bây giờ thủ lĩnh Nhân tộc đạt được thành quả to lớn như vậy, đối với Nhân tộc mà nói, tuyệt đối là một chuyện tăng cường sĩ khí.

Ban đầu Yểm Tư Thị đã đánh bại Kế Mông, một trong Thập Đại Yêu Thánh.

Bây giờ lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị lại một lần nữa trước mắt bao người đánh bại Cửu Anh, một trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc.

Điều này thực sự quá tăng cường khí thế.

Nhân tộc tự nhiên điên cuồng hoan hô.

Lúc này, Nhân tộc lại nhớ đến cảnh tượng khi Toại Nhân Thị nhận được truyền thừa.

"Tiên lộ tẫn đầu thùy vi phong?

Nhất kiến Vô Thủy đạo thành không…" Thực sự là bá khí vô cùng.

Lúc đó, rất nhiều người đều cảm thấy cái gọi là truyền thừa này quá khoác lác.

Sau đó lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị vẫn luôn không ra tay, nhiều người liền cho rằng ông ta chỉ là một kẻ hữu danh vô thực.

Bây giờ, đây là lần đầu tiên ông ra tay, lại thật sự có được uy lực kinh khủng như vậy.

Xem ra lời nói của truyền thừa đó không hề hư dối.

Nhân tộc tự nhiên là cực kỳ kích động.

Cuộc chiến bên này dường như tạm thời kết thúc một giai đoạn.

Mọi người liền chuyển ánh mắt sang phía bên kia.

Cuộc chiến bên kia vẫn đang diễn ra căng thẳng và kịch liệt.

Bởi vì bên kia là cuộc chiến giữa Yêu thánh Quỷ Xa và lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị.

Thanh thế của cuộc chiến bên này cũng vô cùng to lớn.

Hiên Viên Thị yên lặng đứng trên mặt đất, tay phải nắm chuôi kiếm bên hông, tay trái thì buông thõng tự nhiên.

Lúc này hắn đang ngẩng đầu nhìn lên, trông quả thực khí độ bất phàm.

Mà trước mặt hắn, là một thân ảnh siêu cấp kiếm ý ngút trời, tay phải cầm kiếm, đang giao chiến với Quỷ Xa.

Kiếm ý ngút trời.

Kiếm ý ngút trời đó tung hoành đan xen, trực tiếp chém cho Quỷ Xa kinh hãi kêu la không ngớt.

Theo lý mà nói, thực lực của Quỷ Xa còn mạnh hơn Cửu Anh rất nhiều.

Nhưng vì Quỷ Xa đã mất đi cái đầu thứ mười, dẫn đến thực lực bị tổn hại.

Một thời gian trước tại Bồng Lai Tiên Đảo, Quỷ Xa lại chịu thiệt lớn trong tay Đông Vương Công, trực tiếp khiến nó bị trọng thương.

Bây giờ tuy thương thế đã khá hơn, nhưng vẫn chưa hồi phục đến thời kỳ toàn thịnh.

Đối mặt với Hiên Viên Thị đã nhận được truyền thừa của Vương Lâm Đại Đế, lại không chiếm được chút lợi thế nào, chỉ có thể miễn cưỡng đánh một trận bất phân thắng bại.

Cho dù như vậy, cũng đủ khiến người ta kinh ngạc.

Thái Thượng Lão Tử nhìn thấy tình hình này không khỏi mỉm cười.

"Con chim quỷ này vẫn có chút thực lực, luận về nội tình thực sự, còn trên cả Cửu Anh kia.

Muốn trấn áp Quỷ Xa như trấn áp Cửu Anh, vẫn cần một số thủ đoạn.” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe vậy cũng khẽ gật đầu.

Lời của Thái Thượng Lão Tử, ông ta vẫn khá đồng tình.

“Nhân tộc Hiên Viên Thị này mới vừa nhận được truyền thừa, là người nhận được truyền thừa muộn nhất, có thể chiến đấu với Quỷ Xa đến mức này, đã là cực kỳ biến thái rồi.” Mà Thông Thiên giáo chủ ở bên cạnh lại khẽ nheo mắt, lại có ý kiến khác.

Ông là cao thủ kiếm đạo số một Hồng Hoang, trong tay nắm giữ bảo bối như Thanh Bình Kiếm.

Ngoài ra, chí bảo như Tru Tiên Tứ Kiếm cũng ở trong tay ông.

Luận về trình độ kiếm đạo, cả Hồng Hoang không ai sánh bằng.

Ông tự nhiên có thể nhìn ra truyền thừa mà Hiên Viên Thị nhận được rốt cuộc biến thái đến mức nào.

Luồng kiếm ý thông thiên triệt địa kia, quả thực mạnh đến biến thái!

Dựa vào trình độ kiếm đạo biến thái như vậy, muốn đánh bại Quỷ Xa, gần như có thể nói là chuyện dễ như trở bàn tay.

Sở dĩ đến bây giờ vẫn chưa đánh bại được Quỷ Xa, chủ yếu là vì Hiên Viên Thị mới vừa nhận được truyền thừa, không những chưa thực sự phát huy được uy lực của truyền thừa, ngược lại còn có chút ảnh hưởng đến uy lực đó.

Nhưng Thông Thiên giáo chủ cũng nhìn ra được, Hiên Viên Thị đang tiến bộ với tốc độ cực nhanh.

Tin rằng không bao lâu nữa, sẽ có thể triệt để trấn áp Quỷ Xa.

Cuộc chiến trên không trung vẫn đang tiếp tục.

Quỷ khí vô song của Quỷ Xa bao trùm nửa bầu trời.

Vô số hàn khí âm tà hoành hành.

Theo sự hoành hành của quỷ khí này, rất nhiều thực vật dần trở nên tàn lụi.

Sinh cơ vô tận đều bị tước đoạt.

Phảng phất như vạn vật thế gian dưới sự che phủ của hắc khí này đều sẽ khô héo.

Cùng lúc đó, các loại cảm xúc tiêu cực như hắc ám, tuyệt vọng, sợ hãi ập đến.

Danh tiếng Cửu Đầu Quỷ Điểu quả không hổ danh.

Mà Hiên Viên Thị điều khiển Vương Lâm Đại Đế, vẫn ung dung tự tại.

Chỉ thấy Vương Lâm Đại Đế sau lưng Hiên Viên Thị tùy ý vung tay phải.

Trong khoảnh khắc liền có một đạo kiếm khí kinh diễm vô cùng đột nhiên xuất hiện.

Kiếm khí này cực kỳ kinh diễm, như bình minh lóe lên trong bóng tối.

Chỉ trong nháy mắt, những khí tức kinh khủng tỏa ra từ trên người Quỷ Xa liền bị phá tan sạch sẽ.

Dưới một kiếm, tru tà lui tránh.

Cảnh này tự nhiên được vô số Nhân tộc nhìn thấy rõ ràng.

Lập tức Nhân tộc liền bắt đầu điên cuồng hoan hô.

Xem ra một lãnh tụ khác của Nhân tộc, Hiên Viên Thị cũng sắp giành được thắng lợi rồi.

Điều này đối với Nhân tộc quả thực quá phấn khích.

Hai vị lãnh tụ Nhân tộc liên tiếp chiến thắng Yêu thánh.

Đây tuyệt đối là một đại thắng chưa từng có.

Trong doanh trại Yêu tộc, Lục Áp, Anh Chiêu và những người khác cũng đều trợn mắt há mồm, trên mặt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Thực lực của Quỷ Xa ra sao, bọn họ cực kỳ rõ ràng.

Không ngờ giao thủ không bao lâu, đã bị lãnh tụ Nhân tộc chiếm thế thượng phong.

Lũ dê hai chân đáng chết này, lại trở nên mạnh mẽ như vậy sao?

Thực ra cũng không thể trách Anh Chiêu, Lục Áp và những người khác.

Bởi vì trước khi chiến đấu, bất kỳ ai cũng sẽ cho rằng Yêu thánh có được chiến thắng áp đảo.

Chương 368

Dù sao đối thủ cũng chỉ là Nhân tộc như loài kiến hôi.

Nhưng bây giờ..... tình hình chiến đấu này quá kịch tính rồi?

Cửu Anh bị thủ lĩnh Nhân tộc đánh nổ hai cái đầu, bây giờ đã không dám mạo hiểm tấn công, chỉ có thể ngưng thần cảnh giới.

Quỷ khí vô tận của Quỷ Xa, lại cũng bị một vị lãnh tụ khác phá vỡ.

Nhân tộc lại trở nên mạnh mẽ đến vậy sao?

Mặc dù quỷ khí vô tận của Quỷ Xa đã bị chém phá, nhưng Hiên Viên Thị lại không muốn buông tha cho Quỷ Xa.

Trường kiếm trong tay lại một lần nữa vung ra.

Lại có một đạo kiếm quang kinh diễm vô cùng lóe lên.

Quả thực là kiếm khí tung hoành ba ngàn dặm.

Kiếm khí này như tia thần quang đầu tiên sau khi khai thiên lập địa, diễm lệ vô cùng.

Một kiếm chém ra, trong nháy mắt liền đâm xuyên ngàn dặm bóng tối.

Sau khi phá tan bóng tối, cuối cùng tia kiếm quang này trực tiếp chém vào một cái đầu của Quỷ Xa.

Chỉ nghe một tiếng "xẹt".

Lại chém bay một cái đầu của Quỷ Xa.

Một kiếm xuất, đầu lâu bay.

Lại là một trận mưa máu gió tanh.

Máu tươi vô tận của Quỷ Xa vung vãi khắp trời cao, cuối cùng lại có kết cục giống như Cửu Anh.

Quỷ Xa kêu lên một tiếng kinh hãi, vội vàng lui về phía sau.

Nhìn Hiên Viên Thị, trong mắt cũng mang theo chút kinh sợ.

Không ngờ mới giao thủ không bao lâu, nó đã chịu thiệt lớn như vậy.

Nhìn Hiên Viên Thị, trong mắt cũng lộ ra vẻ vô cùng kinh hãi.

Nó lại nhìn thấy bóng dáng của Đông Vương Công trên người Hiên Viên Thị.

Ban đầu ở Bồng Lai Tiên Đảo, Đông Vương Công một kiếm chém ra, suýt nữa đã chẻ nó thành hai nửa.

Bây giờ lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị một kiếm chém ra, trực tiếp chém bay một cái đầu của nó.

Đây đối với nó quả thực là một sự sỉ nhục to lớn.

Bên kia Cửu Anh cũng cực kỳ cẩn thận từ từ lui lại, cuối cùng đứng cùng với Quỷ Xa.

Hai con yêu thú khổng lồ đứng sóng vai, tuy khí thế ngút trời, nhưng ít nhiều cũng có chút thảm đạm.

Chín cái đầu của Cửu Anh đã mất hai cái, hiện tại chỉ còn lại bảy cái.

Mà Quỷ Xa trông có vẻ khá hơn một chút, chỉ mất một cái đầu mà thôi.

Nhưng hai con yêu thú khổng lồ máu văng tung tóe, dáng vẻ quả thực rất thê thảm.

Lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị, tay phải nắm ngược trường kiếm

bên hông, từng bước từng bước đi tới, đứng sóng vai cùng Toại Nhân Thị đang chắp tay sau lưng.

Hai vị lãnh tụ Nhân tộc đứng sóng vai, trông cực kỳ điềm nhiên.

Hai hư ảnh truyền thừa sau lưng họ cũng đứng sóng vai ở đó.

Mọi người nhìn hư ảnh Vô Thủy Đại Đế, lại nhìn hư ảnh Vương Lâm Đại Đế, lập tức kinh ngạc vạn phần.

Không hổ là truyền thừa của Đại Đạo Bảo Điển.

Mỗi một truyền thừa đều mạnh mẽ vô cùng, kinh diễm chúng sinh.

Theo cuộc chiến tạm dừng, Nhân tộc đều ánh mắt nóng rực, cầm vũ khí bước lên, đứng sau lưng hai vị lãnh tụ.

Chỉ cần hai vị lãnh tụ ra lệnh một tiếng, Nhân tộc sẽ lập tức xông lên chém giết với Yêu tộc.

Thần thoại bất bại của Yêu tộc đã bị hai vị lãnh tụ Nhân tộc phá vỡ.

Bây giờ Nhân tộc đối với Yêu tộc không còn chút sợ hãi nào.

Mà phía bên kia, doanh trại Yêu tộc, không khí lại có chút chùng xuống.

Yêu tộc liên tiếp có hai đại năng xuất chiến, lại đều chịu thiệt lớn trong tay Nhân tộc.

Đối với Yêu tộc mà nói, đây là lần đầu tiên từ vạn cổ đến nay.

Yêu tộc cao ngạo của họ, lại chịu thiệt trong tay lũ dê hai chân.

Đây đối với Yêu tộc quả thực là một đả kích nặng nề.

Trong doanh trại Yêu tộc, Kế Mông lúc này ánh mắt lại lộ ra một vẻ kỳ lạ khó tả.

Một thời gian trước, hắn đã bại dưới tay lãnh tụ Nhân tộc Yểm

Tư Thị, bị rất nhiều người trong Yêu tộc chỉ trích.

Thậm chí nhiều đại yêu có địa vị không bằng hắn cũng có ý khinh thường hắn.

Có thể nói thời gian qua, Kế Mông sống cực kỳ thảm đạm.

Bây giờ Quỷ Xa và Cửu Anh cũng lần lượt chịu thiệt lớn trong tay Nhân tộc, đây đối với hắn cũng là một sự giải thoát.

Ít nhất không chỉ có mình hắn bại dưới tay Nhân tộc.

Kế Mông trong lòng rất rõ ràng, hiện tại Nhân tộc có được truyền thừa lãnh tụ, có tới sáu vị.

Thực lực của sáu vị này ước chừng đều không yếu hơn Thập Đại Yêu Thánh của họ.

Yêu tộc bây giờ đến thảo phạt Nhân tộc, đã có chút muộn rồi.

Cho dù cuối cùng thật sự trấn áp được Nhân tộc, ước chừng Yêu tộc cũng sẽ phải trả một cái giá cực kỳ thảm trọng.

Nhưng lúc này tình hình như vậy, không ai chú ý đến Yêu thánh Kế Mông.

Trong doanh trại Yêu tộc, Yêu thánh Anh Chiêu, ánh mắt lóe lên sát ý vô tận.

"Thập thái tử, ngươi cũng ra tay đi, cho chúng xem thủ đoạn của ngươi." Lời Anh Chiêu vừa dứt, Lục Áp liền gật đầu.

Trên người một trận kim quang lóe lên, há to miệng, khẽ cười một tiếng, liền chậm rãi bước về phía trước, xuất hiện ở phía trước nhất của Yêu tộc.

Giọng nói này vừa vang lên, doanh trại Yêu tộc lập tức bùng nổ một trận hoan hô.

Không ngờ người Yêu tộc muốn xuất chiến, lại là Thập thái tử duy nhất còn sót lại của Yêu tộc.

Bản thể của Thập thái tử là Tam Túc Kim Ô.

Nếu thực sự bùng nổ, nói không chừng chiến đấu lực còn có khả năng vượt qua Thập Đại Yêu Thánh.

Lúc này hắn xuất chiến, đối với Yêu tộc tuyệt đối là một liều thuốc trợ tim.

Hơn nữa, trong tay Thập thái tử Lục Áp còn có một kiện pháp bảo cực kỳ mạnh mẽ, chính là Trảm Tiên Bạch Hồ Lô, một trong Thất Sắc Hồ Lô xếp hạng thứ 28 trên Bảng xếp hạng pháp bảo.

Người này xuất chiến, chắc chắn sẽ khiến Nhân tộc bó tay chịu trói.

Lúc này Yêu tộc, dấy lên từng đợt từng đợt hoan hô.

Đối mặt với tình huống này, doanh trại Nhân tộc tự nhiên dấy lên một trận chửi bới.

"Yêu tộc quả nhiên là chủng tộc hèn hạ." "Lại muốn lấy nhiều đánh ít, thực sự quá không biết xấu hổ." "Có bản lĩnh thì đơn đấu đi….." "Yêu tộc quả nhiên là một đám không chịu thua nổi, chủng tộc hèn hạ như vậy cũng có thể tranh đoạt thiên hạ với Vu tộc sao?" "Ta phỉ nhổ, ngươi nói câu đó, Yêu tộc không phải thứ tốt, Vu tộc cũng là thứ tốt sao?

Vu Yêu hai tộc đều không phải thứ gì tốt đẹp." "Nói đúng, Vu Yêu hai tộc đều là chủng tộc ti tiện, sớm muộn gì cũng sẽ biến mất trong dòng sông lịch sử." Tiếng chửi bới của Nhân tộc vang lên không ngớt.

Rất nhiều người chửi cực kỳ bẩn.

Nếu nói về chửi người, bất kể là Vu tộc hay Yêu tộc, tự nhiên đều

không phải là đối thủ của Nhân tộc.

Từ vô số năm trước, Nhân tộc đã nắm vững tinh túy của việc chửi người.

Đối mặt với tiếng chửi bới lớn tiếng của Nhân tộc, Yêu tộc lại không hề bận tâm, nhưng họ cũng đáp trả kịch liệt.

Yêu tộc từ xưa đến nay chưa bao giờ là kẻ bị chửi mà không đáp trả.

Tiếc là đối mặt với Nhân tộc, trong cuộc chiến chửi bới, Yêu tộc vốn luôn chiếm thế thượng phong lại rơi vào thế hạ phong.

Điều này khiến Yêu tộc có chút khó chấp nhận.

Vì vậy chúng Yêu tộc tự nhiên đặt hy vọng vào Lục Áp đạo nhân.

Lục Áp ánh sáng trên người lóe lên, liền đứng bên cạnh hai đại yêu Cửu Anh và Quỷ Xa.

Khí tức trên người đột nhiên bùng nổ, lập tức một luồng yêu khí vô địch tung hoành mà ra.

Trong luồng yêu khí này còn lộ ra một luồng khí tức nóng bỏng, lại trực tiếp dựa vào sức một mình, giành lại khí thế.

Chương 369

"Đây là chiến tranh, chúng ta Yêu tộc đến đây là để tàn sát các ngươi, chứ không phải chơi trò gia đình với lũ dê hai chân các ngươi." "Các ngươi chung quy vẫn là những con dê hai chân hèn hạ, trước mặt Yêu tộc chúng ta chẳng là gì cả, thật sự cho rằng nhận được một chút truyền thừa là có thể ngang hàng với Yêu tộc chúng ta sao?" "Yêu tộc chúng ta tùy tiện ra một vị, cũng có thể nghiền ép các ngươi." "Nếu không phục, thì ra thêm một vị lãnh tụ nữa đi." "Ta, Lục Áp của Yêu tộc, ở đây tiếp hết." Lời này có thể nói là hùng hồn mạnh mẽ, trong nháy mắt đã vực dậy khí thế đang chùng xuống của Yêu tộc.

"Đúng, Thập thái tử đại nhân uy vũ!" "Nhân tộc cho dù có được một chút truyền thừa, cũng vẫn là chủng tộc ti tiện, làm sao có thể chống lại Yêu tộc?" "Nhân tộc không phục thì ra thêm một vị lãnh tụ nữa đi." "Nếu các ngươi không phục thì ba đấu ba là được, Yêu tộc chúng ta tuyệt đối không chiếm tiện nghi của các ngươi." "Nếu không có ai lên, thì ngậm cái miệng thối của các ngươi lại." "Nhân tộc các ngươi quả nhiên đều là chủng tộc hèn hạ, chỉ biết chửi người." Bầu không khí của Yêu tộc trong khoảnh khắc này đột nhiên dâng cao, trong nhất thời lại áp chế được chiến ý của Nhân tộc.

Tuy nhiên, ngay trong lúc Yêu tộc điên cuồng la hét, một luồng ánh sáng lóe lên, liền có một người đứng ra.

Các đại năng định thần nhìn lại, lại là một nữ tử.

Lãnh tụ Nhân tộc, Yểm Tư Thị.

Chỉ thấy nàng một thân váy dài màu trắng, như đóa sen trắng mọc lên từ bùn mà không nhiễm bẩn.

Quả thực là tuyệt đại phương hoa.

Chỉ thấy nàng mỗi khi bước một bước, dưới chân liền có một đóa sen nở rộ.

Khi nàng đi qua, những đóa sen sinh ra từ không trung lại dần dần khô héo.

Cuối cùng, Yểm Tư Thị, trên đóa sen, từng bước từng bước đi đến bên cạnh hai vị lãnh tụ Nhân tộc.

Ba vị lãnh tụ Nhân tộc đứng sóng vai ở đó, trong khoảnh khắc liền có một luồng khí tràng vô danh đột nhiên dâng lên.

Bụi cát bay lên gần đó đều bị luồng khí tràng này thổi tan.

Đối mặt với tình huống này, tiếng la hét của Yêu tộc cũng nhỏ đi rất nhiều.

Trong Nhân tộc, Truy Y Thị không khỏi bĩu môi.

Tính tình của nàng đã cực kỳ nóng nảy, không ngờ lần này lại để Yểm Tư Thị chiếm tiên cơ.

Điều này không khỏi khiến nàng cực kỳ bực bội.

"Con đàn bà đáng chết này, tại sao lần nào động tác cũng nhanh như vậy?" Nói xong còn có chút phẫn hận bất bình.

Một vị lãnh tụ khác bên cạnh Truy Y Thị, Hữu Sào Thị, cũng dở khóc dở cười.

"Ngươi còn tốt hơn ta nhiều." "Dù sao ngươi cũng đã ra tay một lần." "Ta từ khi nhận được truyền thừa đến nay, còn chưa ra tay lần nào." Hữu Sào Thị quả thực cực kỳ uất ức.

Trước đây tổng cộng có hai cơ hội xuất chiến.

Cơ hội xuất chiến lần đầu tiên bị Truy Y Thị, người phụ nữ này, giành trước, đánh trận đầu tiên cho sự quật khởi của Nhân tộc.

Cơ hội xuất chiến thứ hai lại bị Yểm Tư Thị giành tiên cơ, còn trước mắt bao người đánh bại Kế Mông, một trong Thập Đại Yêu Thánh.

Lần này Yêu tộc đột kích, người xuất chiến đầu tiên là Toại Nhân Thị.

Ông là lãnh tụ Nhân tộc đầu tiên nhận được cơ duyên, đến nay mới có cơ hội xuất chiến đầu tiên, nhường cho ông cũng hợp lý.

Người xuất chiến thứ hai lại là Hiên Viên Thị.

Tên này mới vừa nhận được truyền thừa không bao lâu, lại bị hắn giành tiên cơ.

Điều này không khỏi khiến Hữu Sào Thị có chút dở khóc dở cười.

Bây giờ nghênh đón cơ hội ra tay thứ ba, còn chưa kịp phản ứng, lại bị Yểm Tư Thị cướp mất tiên cơ.

Thực sự khiến Hữu Sào Thị dở khóc dở cười.

Từ khi nhận được truyền thừa đến nay, hắn chưa từng ra tay lần nào.

Vấn đề mấu chốt là ngay cả cơ hội ra tay cũng không giành được… Tình hình như vậy khiến Hữu Sào Thị dở khóc dở cười.

Bên kia Truy Y Thị, có chút đồng tình nhìn Hữu Sào Thị một cái, không khỏi che miệng cười khúc khích.

Tên này còn xui xẻo hơn cả mình..... --------- Theo Yểm Tư Thị bước lên, chỉ thấy sau lưng nàng một trận bạch quang dâng lên.

Trong khoảnh khắc, liền có một thân ảnh tuyệt đại phong hoa xuất hiện.

Đó là một nữ tử xinh đẹp trong bộ váy dài màu trắng.

Nữ tử này khí độ bất phàm, khiến người ta chỉ cần nhìn một cái là có cảm giác muốn trầm luân.

Nhưng trên mặt nữ tử lại không nhìn rõ dung mạo, vì nàng đeo một chiếc mặt nạ quỷ.

Mặt nạ này cực kỳ quỷ dị, biểu cảm trên mặt như khóc mà không phải khóc, như cười mà không phải cười, dường như có năng lực mê hoặc tâm trí.

Giọng nói này vừa xuất hiện, Kế Mông trong đám Yêu tộc, mắt liền đột nhiên nheo lại.

Chính là người này.

Chính là người phụ nữ này.

Đã đánh bại mình.

Nếu không phải Khâm Nguyên cứu mình với tốc độ cực nhanh, e rằng mình thật sự đã chết trong tay nàng rồi.

Nội tâm Kế Mông sóng gió cuồn cuộn, đồng thời trong mắt có sát ý lộ ra, không kìm được muốn xông lên chém giết với người phụ nữ đáng chết này.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn kiềm chế được sự thôi thúc trong lòng.

Vì hắn biết, cho dù lại xuất chiến một lần nữa, mình có lẽ cũng không phải là đối thủ của nàng.

Kế Mông hít một hơi thật sâu, quay đầu nhìn về phía Kim Ô Lục Áp đạo nhân phía trước, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp, đồng thời miệng cũng lẩm bẩm.

"Xem ra chính là hai ngươi đối đầu….." "Để ta xem, người phụ nữ mà Kế Mông ta cũng không thể chiến thắng, ngươi dựa vào cái gì để đánh bại nàng!!!" Khoảnh khắc Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng Yểm

Tư Thị xuất hiện, không khí xung quanh đột nhiên thay đổi.

Cùng lúc đó, từng đóa từng đóa đạo liên của đại đạo xuất hiện.

Những đóa tiên hoa đạo liên này, lan tỏa xung quanh Ngoan Nhân Đại Đế, quả thực mỹ diễm vô song.

Một lát sau số lượng tiên hoa ngày càng nhiều, những đóa đạo liên dày đặc trên không trung phóng ra kim quang vô cùng rực rỡ.

Nơi sâu nhất của kim quang, chính là bộ váy dài màu trắng đó.

Chúng sinh nhìn qua, đều vô cùng kinh ngạc.

Quả thực là nhất niệm hoa khai, quân lâm thiên hạ.

Tiếng chửi bới của Yêu tộc đã sớm lắng xuống.

Nhân tộc sau khi nhìn thấy thân ảnh này, lập tức kích động lên.

Chính là vị lãnh tụ này đã tự mình ra tay, đánh bại Yêu thánh Kế Mông.

Bây giờ nàng lại một lần nữa ra tay… Nhân tộc tự nhiên điên cuồng hoan hô.

Toại Nhân Thị, Hiên Viên Thị, Yểm Tư Thị, ba vị thủ lĩnh Nhân tộc đứng sóng vai, vì Nhân tộc mà chiến.

Nhân tộc tự nhiên điên cuồng hoan hô.

Sau khi hoan hô, lại là một trận chửi bới thô tục điên cuồng.

“Đến rồi….. súc sinh lông vũ, ngươi đến đi chứ….. ngươi xem Nhân tộc chúng ta có sợ ngươi không…..” “Súc sinh lông vũ này chẳng qua chỉ là một kẻ bại tướng dưới tay Vu tộc mà thôi.” “Chín người anh chị của nó đều đã chết, chỉ có nó sống sót qua ngày, bây giờ còn có mặt mũi xuất hiện ở Hồng Hoang?

Sỉ nhục của Yêu tộc.” “Nói cũng đúng, Yêu đế Đế Tuấn, Đông

Hoàng Thái Nhất, không quản từ phương diện nào mà nói cũng được coi là nhân vật số một, lại có hậu đại không có chí khí như vậy, vãn tiết khó giữ….." "Tên này quả thực là một kẻ bắt nạt kẻ yếu sợ kẻ mạnh, không dám đắc tội Vu tộc, lại đến Nhân tộc diễu võ dương oai…..

đồ mất mặt…..” “.....” Lúc này Nhân tộc bắt đầu điên cuồng chế giễu chửi bới.

Không có cách nào, trên người Thập thái tử Yêu tộc, Lục Áp, có quá nhiều điểm yếu.

Tùy tiện lấy ra một điều, cũng đủ để Nhân tộc chửi nửa ngày.

Yêu tộc lúc này tuy cũng đang phản kích, nhưng từ thanh thế mà nói quả thực yếu đi rất nhiều.

Dù sao lời chế giễu của Nhân tộc cũng đúng.

Vị thái tử nhà mình quả thực không có chí khí, bỏ lại chín người anh chị của mình để một mình chạy trốn, dẫn đến các huynh trưởng và tỷ tỷ đều chết trong tay Vu tộc.

Đây là sự thật không thể che đậy.

Tuy nhiên trong đám người Nhân tộc, lại ẩn giấu ba người già gian cự hoạt.

Ba người này, chính là Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ!

Ba người họ đến với ý định thu đồ đệ.

Lần lượt nhìn thấy hai vị lãnh tụ Nhân tộc, đối với họ là cực kỳ hài lòng.

Bây giờ lại nhìn thấy vị lãnh tụ thứ ba của Nhân tộc, họ cũng rất hài lòng.

“Nữ oa oa nhỏ này….. không hề đơn giản…..” Thái Thượng Lão Tử nhìn Yểm Tư Thị phía trước, trong ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng.

Nữ oa oa này quả thực phúc trạch sâu dày, truyền thừa nhận được cũng không hề đơn giản.

E rằng tương lai tiền đồ vô lượng.

Chương 370

Nhân vật kinh tài tuyệt diễm như vậy, chỉ ở lại Nhân tộc thì quả thực là phung phí của trời.

Chẳng bằng để ta mang về mài giũa một phen, tất sẽ trở thành một đại năng uy chấn Hồng Hoang.

Nghĩ đến đây, Thái Thượng Lão Tử liền mở miệng nói: "Hai người các ngươi đừng tranh với ta nữa, nữ oa oa nhỏ này ta muốn." Thái Thượng Lão Tử là lão đại trong Tam Thanh, đồng thời cũng là thủ lĩnh Huyền Môn, lời nói tự nhiên cực kỳ có trọng lượng.

Tuy nhiên Nguyên Thủy Thiên Tôn bên cạnh lại mở miệng nói, trong giọng điệu ít nhiều có chút vị chua: "Đại huynh, huynh cũng quá tham lam rồi?" "Cứ có mầm tốt nào là bảo chúng ta đừng tranh, có mầm tốt nào là bảo chúng ta đừng tranh." "Tình cảm là huynh muốn thu hết cả sao?" Nghe lời Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thượng Lão Tử cũng có chút lúng túng, sau đó liền nói một cách không quan tâm.

"Môn hạ Xiển giáo của ngươi đã có rất nhiều đệ tử rồi." "Ngay cả tên xui xẻo có thiên phú cực tốt đó cũng đã bái nhập môn hạ của ngươi, sư đệ, ngươi nên biết đủ rồi." "Vi huynh tuy đã sáng lập Nhân giáo, nhưng trong giáo, lại không có một vị đệ tử nào, thực sự có chút lúng túng." "Các ngươi chẳng bằng giao mấy mầm tốt này cho sư huynh, để sư huynh mài giũa một phen." Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên hiểu, Thái Thượng Lão Tử nói đến tên xui xẻo có thiên phú cực tốt đó, chính là Nhiên Đăng đạo nhân mới bái nhập môn hạ của ông một thời gian trước.

Nhiên Đăng đạo nhân có thể bái nhập môn hạ của ông, đối với ông cũng là một niềm vui bất ngờ.

Ban đầu Nhiên Đăng đạo nhân không nhịn được, sỉ nhục ông.

Điều này khiến ông tức giận, cách xa ngàn vạn dặm, tóm lấy bản thể của Nhiên Đăng đạo nhân.

Đang định chém giết Nhiên Đăng đạo nhân thì Nhiên Đăng đạo nhân tâm thần vỡ nát, cuối cùng quỳ xuống, mềm lòng.

Nhiên Đăng tuy là một kẻ xui xẻo, nhưng quả thực có chút thủ đoạn.

Vì vậy Nguyên Thủy Thiên Tôn liền thu hắn vào môn hạ.

Nghĩ đến bây giờ Thái Thượng Lão Tử, lại lấy hắn ra nói chuyện.

Điều này khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn dở khóc dở cười, không khỏi mở miệng: "Đại huynh, huynh cũng đừng quá tham lam, ba tiểu tử này huynh ít nhất cũng phải để lại cho ta một người chứ?" Thái Thượng Lão Tử nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái, khẽ gật đầu.

"Nếu đã như vậy, thì nhường cho ngươi một người đi, còn về người được chọn là ai, đến lúc đó còn phải xem xét." Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Thái Thượng Lão Tử thái độ cứng rắn, ông thật sự không có cách nào.

Nhưng Thông Thiên giáo chủ ở bên cạnh ánh mắt lại lộ ra một tia cười lạnh.

Hai vị huynh trưởng này của mình, thật sự là tham lam vô độ.

Hai người họ liền quyết định phân phối người được chọn?

Chẳng phải là đang coi thường Thông Thiên ông sao?

Thông Thiên giáo chủ trong lòng cười lạnh.

Ông lần này đến, cũng chỉ là ôm ý định thu đồ đệ mà thôi, có thể

thu được đồ đệ hay không vẫn chưa biết.

Bởi vì ông biết, muốn thu đồ đệ e rằng sẽ gặp rất nhiều phiền phức.

Hai vị sư huynh này của ông lại quá ngây thơ, thật khiến Thông Thiên giáo chủ cảm thấy buồn cười.

Cùng lúc đó, trong lòng Thông Thiên giáo chủ cũng có chút lạnh lẽo!

Xem ra hai người họ thật sự đã bài xích mình rồi.

Nếu các ngươi bất nhân, thì đừng trách ta Thông Thiên bất nghĩa..... --------- Ngay lúc Tam Thanh thánh nhân mỗi người một ý.

Lãnh tụ Nhân tộc và ba vị đại năng Yêu tộc đang đối đầu, cuối cùng cũng có động tĩnh.

Chỉ thấy con trai của Yêu hoàng, Lục Áp, sắc mặt khẽ biến thành tái xanh.

Ai bị chửi lâu như vậy, cũng có chút khó chịu.

Chỉ thấy hắn khẽ ngước mắt, cuối cùng dừng lại trên người Yểm Tư Thị: "Không ngờ Nhân tộc xuất chiến lại là một nữ lưu?" "Chẳng lẽ đàn ông Nhân tộc đều chết hết rồi sao?" "Phái một người phụ nữ đến chịu chết?" Lời này nói ra có thể nói là cực kỳ cứng rắn.

Đồng thời hắn cũng biểu đạt sự bất mãn trong lòng.

Hắn xuất chiến, Nhân tộc lại phái một người phụ nữ xuất chiến.

Đây là xem thường Lục Áp hắn sao?

Nghe những lời như vậy, Yểm Tư Thị cười lên.

"Nghe lời của Kim Ô đại nhân, ngươi xem thường phụ nữ rồi sao?" Mí mắt Lục Áp đạo nhân khẽ giật một cái, có một dự cảm

không tốt đột nhiên nảy sinh.

Yểm Tư Thị khẽ cười: "Không thể không nói, ngươi thật sự là gan to bằng trời." "Ngươi lại xem thường Tây Vương Mẫu nương nương, cũng xem thường Hậu Thổ thánh nhân của Vu tộc." "Còn xem thường mẫu thân của ngươi Thiên hậu Hi Hòa, cũng xem thường Yêu tộc thánh nhân Nữ Oa." "Đồng thời còn xem thường Nhân tộc thánh mẫu Tam Thất thánh nhân." "Quả nhiên là gan to bằng trời." Lục Áp nghe vậy khẽ kinh hãi, vạn vạn không ngờ, mình lại bị đối phương bắt được sơ hở trong lời nói, lấy đó để nói hắn xem thường Nữ Oa thánh nhân, Hậu Thổ thánh nhân.

Như vậy, chẳng phải là đã đắc tội với toàn bộ nữ tính trong Hồng Hoang rồi sao?

Lúc này sắc mặt Lục Áp trở nên cực kỳ khó coi.

"Đừng ở đây nói bậy nói bạ, lại còn dám lôi cả Nữ Oa nương nương ra?" "Ta thấy ngươi đang tìm chết." "Nói thật cho ngươi biết, Yêu tộc chúng ta lần này đã chuẩn bị đầy đủ, chính là để một lần tiêu diệt các ngươi Nhân tộc." "Cắt đứt truyền thừa của các ngươi, ngươi nếu vẫn cố chấp không nghe, cuối cùng cũng chỉ có một con đường chết." "Chẳng bằng ta cho ngươi một con đường sống, nếu ngươi có thể rời khỏi Nhân tộc, gia nhập Yêu tộc chúng ta, làm nữ nhân của ta, Yêu tộc chúng ta sẽ tha cho ngươi, ngươi thấy thế nào?" Lời này của Lục Áp nói ra quả là cao cao tại thượng.

Nữ tử Nhân tộc này, dung mạo quả thực cực kỳ xinh đẹp, làm nữ nhân của hắn cũng miễn cưỡng hợp.

Lời nói đến đây, Lục Áp khẽ cười, trong giọng nói dường như cực kỳ tự tin.

Nghe những lời như vậy, Yểm Tư Thị không khỏi cười lên.

Tên này thật sự là sắc đảm bao thiên.

Bây giờ sắp chết đến nơi rồi, còn đang mơ tưởng đến mỹ mạo của nàng.

Chỉ thấy nàng bước lên một bước.

“Không ngờ mặt ngươi lại dày đến vậy.” “Trong tay Vu tộc chẳng qua chỉ là một kẻ bại tướng, lại đến Nhân tộc diễu võ dương oai.” “Chẳng lẽ ngươi không cảm thấy mất mặt sao?

Mặt cũng quá dày rồi?” “Nếu ta giao chiến với ngươi, thật sự có khả năng sẽ chịu thiệt đó.” “Bởi vì mặt của ngươi thực sự quá dày.” Theo lời của Yểm Tư Thị vừa dứt, Nhân tộc lập tức phá lên cười.

Bởi vì lời của Yểm Tư Thị, đối với Lục Áp mà nói, quả thực là một sự sỉ nhục cực lớn.

Theo tiếng cười của Nhân tộc, sắc mặt Lục Áp đột nhiên đỏ bừng lên.

Nhân tộc đáng chết này.

Người phụ nữ đáng chết này.

Lại dám chế giễu hắn như vậy.

Thật sự quá đáng ghét.

“Nữ tử Nhân tộc đáng chết nhà ngươi, lại dám sỉ nhục ta, thật sự không sợ chết sao?” Nói đến đây, trên người hắn đột nhiên bùng nổ một luồng khí tức.

Luồng khí tức này vô cùng nóng bỏng, nhiệt độ cả không gian dường như cũng cao hơn rất nhiều.

Cùng lúc đó, mơ hồ còn có hỏa diễm thần bí bùng phát ra.

Luồng hỏa diễm trên người hắn, xa xa còn mạnh hơn hỏa diễm mà

Cửu Anh phun ra rất nhiều.

Luồng hỏa diễm này bùng phát ra, thậm chí ngay cả linh khí trên không trung cũng bị đốt cháy hết.

Đủ để thấy sự mạnh mẽ của hỏa diễm này.

Một lát sau, da của Lục Áp đạo nhân cũng dần dần trở nên đỏ lên.

Trong khoảnh khắc, quần áo trên người hắn trực tiếp hóa thành tro bụi.

Lục Áp đạo nhân trong Thái Dương Chân Hỏa cuồn cuộn trực tiếp bốc cháy, cuối cùng hình thành một Hỏa Trung Tinh Linh.

Hỏa Trung Tinh Linh này, toàn thân trên dưới đều bốc cháy siêu cấp thần hỏa không gì sánh được.

Quy mô thần hỏa này, quả thực khổng lồ đến mức khiến người ta sợ hãi.

Thần thông khống hỏa như vậy, cũng chỉ có Kim Ô nhất tộc mới có năng lực này.

Các đại năng khác về phương diện khống hỏa chung quy đều kém hơn một bậc.

Hóa thành Hỏa Trung Tinh Linh, Lục Áp, toàn thân trên dưới lan tỏa vô tận hỏa diễm, trực tiếp bay về phía Yểm Tư Thị.

Cùng lúc đó, vô tận hỏa vũ trực tiếp rơi xuống Yểm Tư Thị.

Yểm Tư Thị lại không hề sợ hãi.

Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng nàng, tay phải nhẹ nhàng vung lên.

Trong nháy mắt liền có vô số tiên hoa đại đạo chắn trước người.

Trong chớp mắt, hai luồng năng lượng kịch liệt va chạm mạnh vào nhau, trong khoảnh khắc liền hình thành một vùng pháo hoa cực kỳ

lộng lẫy.

Luồng pháo hoa lửa này, nở rộ trước trận doanh của hai quân Nhân tộc và Yêu tộc, quả thực có mấy phần chấn động.

Lục Áp trên không trung thấy cảnh này, lập tức nổi giận.

Hỏa diễm bao trùm xung quanh, rợp trời công kích về phía Ngoan Nhân Đại Đế.

Giữa không trung những ngọn lửa bùng cháy dữ dội này trực tiếp hình thành một con hỏa long vô cùng to lớn.

Hỏa long xuất hiện, nhiệt độ không khí lập tức cao hơn rất nhiều.

Vô số người bên phía Nhân tộc, sau khi nhìn thấy con hỏa long này, cũng có chút kinh ngạc.

Lục Áp đạo nhân không hổ là cường giả Kim Ô nhất tộc.

Loại thần thông khống hỏa này quả thực không gì sánh được.

Chỉ nhìn thế trận của con hỏa long này, quả thực có uy thế đốt trời luyện đất.

Chương 371

Yểm Tư Thị nhìn thấy con hỏa long này, ánh mắt cũng khẽ ngưng lại.

Nhưng Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng nàng lại không hề để ý.

Chỉ thấy mặt nạ trên mặt nàng đột nhiên biến đổi, sau đó liền có một khe hở xuất hiện, lộ ra một cái miệng nhỏ cực kỳ kinh diễm.

Cái miệng nhỏ kinh diễm đó đột nhiên mở ra, lập tức liền sản sinh ra một luồng lực thôn phệ không gì sánh được, trong khoảnh khắc liền sản sinh ra một vòng xoáy thôn phệ vô cùng lớn.

Đối mặt với lực thôn phệ cực kỳ mạnh mẽ này, con rồng lửa khổng lồ nhe nanh múa vuốt cực kỳ hung tợn kia trong khoảnh khắc liền mất đi tất cả uy lực, bắt đầu điên cuồng giãy giụa trên không trung.

Tuy nhiên lực giãy giụa đó lại càng ngày càng nhỏ, cuối cùng vẫn bị vòng xoáy thôn phệ đó kéo vào, hoàn toàn bị Ngoan Nhân Đại Đế nuốt vào bụng.

Những đốm lửa li ti trên không trung cũng không hề rơi xuống.

Ngoan Nhân Đại Đế sau khi nuốt xong con hỏa long khổng lồ này, lại còn kỳ dị ợ một cái.

Dáng vẻ đó quả thực quái dị đến cực điểm.

Sắc mặt Lục Áp đạo nhân trên không trung đột nhiên trở nên khó coi.

Vạn vạn không ngờ Thái Dương Chân Hỏa mà mình tự hào, lại trực tiếp bị Ngoan Nhân Đại Đế nuốt chửng.

Đây là lần đầu tiên từ vạn cổ đến nay.

Đối phương có lực thôn phệ không gì sánh được, đồng thời còn không sợ Thái Dương Chân Hỏa.

Điều này chẳng phải đại biểu cho việc đối phương có sự khắc chế tiên thiên đối với mình sao?

Sắc mặt cực kỳ khó coi, Lục Áp hai tay liên tục vung vẩy, yêu tộc pháp lực vô tận trực tiếp bùng nổ, từng đạo từng đạo năng lượng trực tiếp oanh tạc về phía Ngoan Nhân Đại Đế.

Yểm Tư Thị trong mắt tự nhiên lộ ra vẻ khinh thường.

Lục Áp tuy dưới sự gia trì của Thái Dương Chân Hỏa cực kỳ mạnh mẽ, nhưng đối với nàng uy hiếp ngược lại nhỏ đi rất nhiều, thậm chí còn không bằng uy hiếp của Kế Mông đối với nàng.

Trong phút chốc, vô tận đạo liên nghênh địch mà lên.

Cùng với hai người giao thủ, trời đất trong khoảnh khắc này đều đột nhiên tối sầm lại.

Trên bầu trời như sấm sét nổ vang, vang lên vô số tiếng nổ vang.

Cả vùng trời đất trong khoảnh khắc này đều rung chuyển.

Từng đạo từng đạo năng lượng loạn lưu trên không trung cuồng oanh loạn tạc.

Bất kể là Yêu tộc hay Nhân tộc, nhìn thấy tình hình chiến đấu này lập tức kinh hãi không thôi.

Ai cũng không ngờ, quy mô giao thủ của hai người lại lớn đến vậy, một chút cũng không thua kém hai trận chiến trước đó.

Vì nguyên nhân của Thái Dương Thần Hỏa, quy mô chiến đấu ngược lại còn hoành tráng hơn một chút.

Lục Áp đạo nhân thấy, lâu công không hạ, không khỏi dần dần trở nên phiền táo.

"Thái Dương Thần Hỏa." Chỉ thấy hắn đột nhiên hét lên một tiếng thê lương, cơ thể trong nháy mắt lại bùng nổ một luồng uy năng vô biên khác.

Một đoàn Thái Dương Thần Hỏa mới lại một lần nữa bùng phát ra, cả trời đất dường như trong khoảnh khắc này đều sôi trào lên.

Theo đoàn thần hỏa này xuất hiện, trời đất đều đột nhiên sáng lên rất nhiều.

Lần này, Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng Yểm Tư Thị không nuốt luồng hỏa diễm này nữa, có lẽ là cảm thấy đoàn thần hỏa này không hợp khẩu vị, mất đi hứng thú.

Chỉ thấy nàng tay phải vỗ về phía trước, trực tiếp ánh sáng lóe lên, một thanh kiếm sắc bén vô cùng liền trong nháy mắt hiện ra.

Trong khoảnh khắc liền có một đạo vô thượng kiếm khí xé rách bầu trời, trực tiếp chém về phía đoàn Thái Dương Thần Hỏa kịch liệt đó.

"Ầm." Hai luồng năng lượng không gì sánh được trực tiếp va chạm vào nhau, trong nháy mắt liền sản sinh ra thần uy kinh thiên động địa.

Cuối cùng Thái Dương Thần Hỏa và đạo vô biên kiếm khí này triệt tiêu lẫn nhau, không ai chiếm được nửa phần lợi ích.

Lần này Yêu tộc và Nhân tộc trực tiếp nổ tung.

Từng người một thần tình kích động, gào thét khản cổ để cổ vũ cho đại năng bên mình!

Sắc mặt Lục Áp đạo nhân tái xanh, điên cuồng gào thét rống giận.

Cùng lúc đó, từng đoàn từng đoàn Thái Dương Thần Hỏa không cần mạng mà tỏa ra.

Trên không trung trực tiếp hình thành một luyện ngục lửa, từng đoàn từng đoàn hỏa diễm, như pháo đạn trực tiếp oanh về phía Ngoan Nhân Đại Đế.

Tuy nhiên những Thái Dương Thần Hỏa này lại không thể làm tổn thương Ngoan Nhân Đại Đế chút nào.

Xung quanh Ngoan Nhân Đại Đế lan tỏa dày đặc tiên hoa đại đạo, làm sao có thể bị Thái Dương Thần Hỏa này làm tổn thương?

Huống chi kiếm khí tỏa ra từ tiên kiếm trong tay Ngoan Nhân Đại Đế, cũng tung hoành vô cùng.

Những thần hỏa của Lục Áp đạo nhân, ngay cả kiếm khí của Ngoan Nhân Đại Đế cũng không thể đột phá.

Như vậy thì cảnh tượng đó quả thực cực kỳ quỷ dị.

Thái Dương Thần Hỏa nóng bỏng vô cùng, phảng phất có thể dung luyện vạn vật thế gian, nhiệt độ vô cùng uy lực, dường như có thể đốt xuyên vô tận hư không.

Tuy nhiên chính là thần hỏa như vậy, lại không thể tạo ra bất kỳ uy hiếp nào đối với Ngoan Nhân Đại Đế.

Bức tranh như vậy cũng quá quỷ dị rồi?

Rất lâu sau, Ngoan Nhân Đại Đế dường như có chút không kiên nhẫn.

Trường kiếm trong tay đột nhiên chém về phía trước.

Lập tức liền có một đạo kiếm khí không gì sánh được đột nhiên xuất hiện, ngược dòng hư không, nghênh đón lửa mặt trời, ngược dòng mà lên, trực tiếp mang theo vô tận năng lượng loạn lưu chém về

phía Lục Áp đạo nhân.

Lục Áp đạo nhân không kịp phòng bị, lại trực tiếp bị hất bay ra ngoài.

Cơ thể lùi lại hơn trăm dặm, lúc này mới cuối cùng ổn định được thân thể.

Thần hỏa vô tận vốn lan tỏa xung quanh cơ thể, dưới một kiếm này, lại bị đánh tan một nửa.

Nhưng có vô tận Thái Dương Thần Hỏa gia trì, Lục Áp đạo nhân cũng không bị thương, nhưng chung quy mặt mũi không được đẹp cho lắm.

"Thật là đáng chết…" "Lũ kiến hôi đáng chết nhà ngươi….." Sắc mặt Lục Áp đạo nhân đen như đáy nồi.

Hắn đã vô số năm không xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang.

Vô số năm qua, hắn vẫn luôn điên cuồng nỗ lực tu luyện, chính là để khi trở lại Hồng Hoang sẽ khiến người ta kinh ngạc.

Bây giờ hắn trở lại Hồng Hoang, lại trực tiếp chịu thiệt lớn như vậy.

Điều này khiến mặt mũi hắn để ở đâu?

Đặc biệt là đối thủ còn là Nhân tộc, điều này khiến hắn cảm thấy cực kỳ mất mặt.

Sự phẫn nộ vô tận khiến cơ thể hắn cũng khẽ run lên.

Sau đó liền có vô tận quang mang lại một lần nữa trào ra.

Vô tận Thái Dương Thần Hỏa cuồn cuộn bùng phát ra, trong hư không nhanh chóng ngưng kết.

Cuối cùng lại hình thành một Thái Dương Thần Luân vô cùng

khổng lồ và cực kỳ hùng vĩ.

Thái Dương Thần Luân do Thái Dương Thần Hỏa tạo thành trong hư không nhanh chóng chuyển động, cuối cùng tốc độ càng ngày càng nhanh, quỹ tích gần như không thể dùng mắt thường bắt được.

Yểm Tư Thị ở đối diện, nhìn thấy cảnh này, sắc mặt cũng khẽ ngưng lại.

Nhưng nàng lại không có chút sợ hãi nào.

Với thực lực hiện tại của nàng, thu thập con Kim Ô này dư sức.

Nàng sở dĩ không thi triển thủ đoạn cứng rắn, triệt để chấn nhiếp, chủ yếu là để xem thực lực của con Kim Ô này rốt cuộc ra sao, cũng từ đó so sánh với Yêu đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Bây giờ xem ra, con Kim Ô này thật sự không làm nàng thất vọng.

Tuy nội tình của con Kim Ô này hơi thiếu, nhưng thuật khống hỏa này quả thực vô cùng thuần thục.

Chỉ một Lục Áp, thực lực đã mạnh mẽ như vậy, vậy Yêu đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, còn không biết mạnh đến mức nào.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Yểm Tư Thị khẽ lạnh đi, khí tức của Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng dần dần sôi trào.

Kim quang trên người cũng vạn trượng hào quang, mênh mông vô biên.

Cùng lúc đó, những đóa tiên hoa đạo vận bên cạnh Ngoan Nhân Đại Đế, cũng bắt đầu xoay tròn không ngừng.

Trường kiếm trong tay Ngoan Nhân Đại Đế chỉ tay từ xa.

Trong nháy mắt liền có một đạo kiếm khí quang mang vạn trượng, đột nhiên tỏa ra.

Cuối cùng đạo kiếm khí mênh mông vô biên, vút lên trời cao này, va chạm mãnh liệt với Thái Dương Thần Luân đó.

"Ầm....." Khoảnh khắc tiếp theo, trực tiếp hình thành một làn sóng xung kích mênh mông vô biên.

Những đám mây lành bao trùm trên thánh địa Nhân tộc, trong nháy mắt đã bị đánh tan.

Trong khoảnh khắc, thiên địa lại một lần nữa rung chuyển.

Chương 372

Vụ nổ kịch liệt này trực tiếp thổi bay vạt áo trên người Ngoan Nhân Đại Đế kêu phần phật.

Tuy nhiên, nó lại không gây ra bất cứ tổn hại nào cho Ngoan Nhân Đại Đế và Yểm Tư Thị.

Ngoan Nhân Đại Đế tay trái bấm một pháp quyết khó hiểu.

Mười mấy đóa đạo liên tiên hoa đang vây quanh nàng, trong nháy mắt liền tấn công về phía Lục Áp đạo nhân.

Mỗi một đóa liên hoa đều ẩn chứa năng lượng không gì sánh bằng.

Một khi bị đóa liên hoa này đánh trúng, cho dù là Lục Áp đạo nhân cũng sẽ bị trọng thương.

Cảm nhận được nguy cơ, Lục Áp đạo nhân lông tơ dựng đứng.

Cảm giác nguy cơ này khiến hắn cực kỳ khó chịu.

Nhưng dù sao hắn cũng là một vị siêu cấp Chuẩn Thánh.

Theo sự chỉ dẫn của hắn, Thái Dương Thần Hỏa vây quanh người hắn gào thét lao tới, cuối cùng hình thành một tấm khiên lửa khổng lồ trước người hắn.

"Ầm..." "Ầm..." "Ầm..." Những tiếng nổ kịch liệt liên tiếp vang lên giữa không trung, tạo thành một màn pháo hoa rực rỡ.

Lúc này, Lục Áp đạo nhân cũng đã cưỡng ép kéo dãn khoảng cách, kinh hồn bất định nhìn Yểm Tư Thị.

Kẻ Nhân tộc này quả thật cường hãn, chẳng trách có thể đánh bại một trong Thập Đại Yêu Thánh là Kế Mông.

Thủ đoạn như vậy, cho dù là hắn cũng có chút khó đối phó.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Lục Áp đạo nhân càng thêm u ám.

Chỉ thấy hắn hít sâu một hơi, Thái Dương Thần Hỏa màu vàng trên người lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Hình tượng này giống như một vầng thái dương trong hư không.

Giờ khắc này, vô tận sông núi Hồng Hoang dưới sự chiếu rọi của vầng thái dương này, vậy mà cũng dần trở nên vặn vẹo, thậm chí có ảo giác như muốn quay về khởi nguyên thế giới.

Một lúc lâu sau, một thân ảnh vô cùng to lớn hiện ra từ trong Thái Dương Thần Hỏa.

Thân ảnh to lớn này, nhìn qua đã cao tới vạn trượng, không hề thua kém Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng Yểm Tư Thị.

Lục Áp đạo nhân hóa thành người khổng lồ vạn trượng, lúc này đang phóng ra Thái Dương Thần Hỏa cuồn cuộn và mãnh liệt.

Vầng Thái Dương Thần Luân cực kỳ đáng sợ và mạnh mẽ kia thì xuất hiện sau gáy Lục Áp đạo nhân.

Cùng lúc đó, trên toàn thân hắn cũng xuất hiện những thần văn lửa thần bí và quỷ dị.

Những văn lộ này tỏa ra hỏa diễm màu vàng, trông uy lực mười phần.

Ngay cả hai mắt của hắn lúc này cũng bùng lên hai ngọn lửa.

Hai ngọn lửa này như lưu quang, chảy ra từ mắt hắn, trông vô cùng đáng sợ.

Toàn thân sôi trào vô tận Thái Dương Thần Hỏa, tựa hồ muốn đốt cháy nửa bầu trời.

Bộ dạng này quả thực cực kỳ khủng bố.

Vô số Yêu tộc lúc này đã reo hò mãnh liệt.

Lục Áp đạo nhân trong trạng thái này, tuyệt đối là cực kỳ đáng sợ.

Mà Nhân tộc đối diện thấy cảnh này cũng hít vào một ngụm khí lạnh.

Những lời chửi rủa vang trời cũng dần nhỏ đi.

Dù sao Lục Áp như vậy quả thực quá đáng sợ.

Quy mô tạo ra thế này, vậy mà còn lớn hơn động tĩnh do ba vị lĩnh tụ Nhân tộc tạo ra rất nhiều.

Nhân tộc tự nhiên lo lắng lĩnh tụ nhà mình không phải là đối thủ.

Lục Áp đạo nhân hóa thành người khổng lồ vạn trượng hai tay bấm pháp quyết.

Thái Dương Thần Hỏa bên cạnh hắn trực tiếp cuộn lên sóng lửa vô tận, gần như muốn thiêu đốt nửa bầu trời.

Trên bầu trời trực tiếp hình thành một biển lửa, có xu thế muốn nhấn chìm Ngoan Nhân Đại Đế.

Đối mặt với tình huống này, ánh mắt của Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng Yểm Tư Thị hơi ngưng lại.

Ngay sau đó, một luồng ý thôn phệ cuồn cuộn mãnh liệt tức thì xuất hiện.

Luồng ý thôn phệ này vừa xuất hiện, liền trực tiếp hình thành một vòng xoáy thôn phệ.

Vòng xoáy này sau khi ngưng tụ thành hình, trực tiếp bao phủ nửa bầu trời.

Lực hấp thu khổng lồ đó, gần như muốn hút cả linh khí đất trời vào trong.

Giây lát sau, uy lực của Thôn Thiên Ma Công tăng mạnh, trực tiếp hình thành một vùng hố đen, gần như khiến không gian xung quanh bắt đầu vỡ vụn.

Những ngọn thần hỏa cuồn cuộn mãnh liệt kia, chạm phải lực thôn phệ cực kỳ cường hãn này, lập tức bị kích thích tăng trưởng kịch liệt.

Nhưng đối mặt với lực thôn phệ vô địch này, cho dù là Thái Dương Thần Hỏa cuồn cuộn mãnh liệt kia, vẫn rơi vào thế hạ phong.

Cuối cùng, có một luồng Thái Dương Thần Hỏa không chống đỡ nổi lực thôn phệ, bị hút sâu vào trong.

Có một ắt có hai, có hai ắt có ba.

Sau khi luồng Thái Dương Thần Hỏa kia bị thôn phệ, tựa như đã tìm được đột phá khẩu, những ngọn lửa khác ngày càng khó chống cự.

Chỉ trong khoảnh khắc, Thái Dương Thần Hỏa đang lan tràn khắp bầu trời đã bị thôn phệ sạch sẽ.

Chỉ trong chốc lát, thiên địa lại một lần nữa khôi phục trong sáng.

Đối mặt với tình hình này, Nhân tộc phát ra những tiếng reo hò kinh thiên.

Tiếng gào thét của Yêu tộc vào lúc này lại đột ngột im bặt.

Bọn chúng vạn lần không ngờ tới Thập thái tử Thiên đình mạnh mẽ như vậy, mà vẫn phải chịu thiệt trong tay Nhân tộc.

Chỉ có Kế Mông ánh mắt hơi sáng lên.

Lực thôn phệ của Ngoan Nhân Đại Đế rốt cuộc như thế nào, hắn tự nhiên là vô cùng rõ ràng.

Ban đầu hắn chính là đã chịu thiệt lớn dưới luồng lực thôn phệ

này.

Xem ra Lục Áp cũng không thoát khỏi vận mệnh này.

Lúc này, Yểm Tư Thị, ánh mắt rực sáng nhìn chằm chằm Lục Áp: "Ngươi lặn lội ngàn dặm chạy đến Nhân tộc, chỉ có chút bản lĩnh này thôi sao?" "Vốn tưởng ngươi có chút thần thông, nhưng xem ra, chút thần thông này của ngươi cũng không ra gì cả?" "Còn dám huênh hoang bảo ta làm nữ nhân của ngươi?

Ngươi có tư cách đó không?" "Đúng là một trò cười." "Ngay cả phụ thân ngươi ta còn không thèm để vào mắt, huống chi là ngươi, một con súc sinh lông vũ." Lời nói của Yểm Tư Thị tràn ngập sự chế nhạo vô biên, ý khinh thường trong lòng càng lúc càng nghiêm trọng.

Thực ra thực lực của Lục Áp đạo nhân không thấp như Yểm Tư Thị tưởng tượng.

Chẳng qua Lục Áp đạo nhân vô cùng bi thảm mà thôi.

Hắn bị Ngoan Nhân Đại Đế khắc chế toàn diện.

Thái Dương Thần Hỏa mà hắn lấy làm kiêu ngạo cũng bị Ngoan Nhân Đại Đế thôn phệ, tự nhiên sẽ chịu thiệt lớn trong tay nàng.

Trong đám người, Truy Y Thị nghe được lời của Yểm Tư Thị, không khỏi bật cười khanh khách.

"Kẻ này, còn độc miệng hơn cả ta..." Hữu Sào Thị không khỏi đảo mắt một vòng.

Hai nữ nhân của Nhân tộc này đều chẳng phải dạng vừa.

Không chỉ người sau bạo lực hơn người trước, mà còn người sau độc miệng hơn người trước.

Ai mà rơi vào tay hai nữ nhân này, tự nhiên sẽ không chiếm được chút lợi lộc nào.

Mà Lục Áp đạo nhân trong chiến trường gần như sắp tức điên lên.

Vạn lần không ngờ tới, hắn lại có ngày bị một nữ tử Nhân tộc chế giễu.

Đối với hắn, đây tuyệt đối là sự sỉ nhục kinh thiên.

Chỉ thấy hắn sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm Ngoan Nhân Đại Đế.

Khoảnh khắc tiếp theo, hắn trực tiếp lấy ra một pháp bảo kỳ dị, là một chiếc hồ lô màu trắng có hình dáng kỳ lạ.

Đây là một chiếc hồ lô màu trắng tinh, toàn thân còn có những đường vân màu tím.

Hình dáng tuy có hơi đặc biệt, nhưng bảo hồ lô này vừa xuất hiện, bất kể là Nhân tộc hay Yêu tộc, tất cả đều cảm nhận được một luồng nguy hiểm cực kỳ nồng đậm.

Rõ ràng đây là một kiện bảo vật vô cùng cường hãn.

Chỉ thấy bảo hồ lô màu trắng này sau khi xuất hiện, liền trực tiếp lơ lửng giữa không trung.

Tất cả mọi người đều phản ứng lại.

Đây tuyệt đối là pháp bảo át chủ bài của Lục Áp đạo nhân.

Còn có rất nhiều người hét lên.

Chương 373

Đây chẳng phải là pháp bảo xếp hạng thứ hai mươi tám trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, một trong bảy hồ lô thất sắc, Trảm Tiên Bạch Hồ Lô sao?

Vạn lần không ngờ tới Lục Áp đạo nhân bị ép đến mức độ này, phải mời cả pháp bảo hộ thân của mình ra.

Đây chính là một trong bảy hồ lô thất sắc a.

Nghe nói là pháp bảo cực kỳ cường hãn, hiệu là Trảm Tiên Bạch Hồ Lô, cũng gọi là Trảm Tiên Phi Đao, là một pháp bảo lừng lẫy trong thế giới Hồng Hoang.

Lục Áp ngạo nghễ liếc nhìn Ngoan Nhân Đại Đế, trong mắt lộ ra sát ý vô hạn.

Sau đó liền xoay người lại, đối mặt với bảo hồ lô màu trắng, rồi hơi cung kính bái một cái, trịnh trọng mở miệng: "Thỉnh bảo hồ lô xoay người!" Theo lời nói hạ xuống, bảo hồ lô màu trắng đang lơ lửng không ngừng giữa không trung, nháy mắt liền định vị tại chỗ.

Trong sát na, một luồng khí tức vô cùng hung hãn, mênh mông cuồn cuộn từ bên trong bảo hồ lô lộ ra.

Khí tức này vừa xuất hiện, mọi người có mặt đều không khỏi cảm thấy da đầu tê dại.

Ngay cả Yểm Tư Thị, đối mặt với khí tức này, sắc mặt cũng cực kỳ ngưng trọng.

Cuối cùng, luồng sát khí mênh mông không gì sánh bằng này bay vút lên, cách một khoảng cách xa xôi trực tiếp khóa chặt Ngoan Nhân Đại Đế.

Phải biết rằng bảo vật này tên là Trảm Tiên Phi Đao, một trong bảy hồ lô thất sắc, xếp hạng 28 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, có sức mạnh thần bí khó lường.

Nghe nói nó còn hấp thu vô số sát khí của đại địa Hồng Hoang, dẫn đến sát khí cực kỳ cường hãn, thai nghén ra một loại kiếm khí màu trắng sát phạt vô song, được xưng là người dưới Thánh Nhân không ai tránh được.

Nhưng pháp bảo này vẫn luôn ở trên người Lục Áp đạo nhân.

Lục Áp đạo nhân đã rất lâu chưa xuất thế, tự nhiên cũng rất ít người biết được uy lực thật sự của nó.

Nhưng lúc này, Lục Áp đạo nhân đã bị Ngoan Nhân Đại Đế dồn vào đường cùng, vì vậy không thể không lấy ra món siêu cấp pháp bảo này.

Khi Ngoan Nhân Đại Đế bị luồng sát khí này khóa chặt, Yểm Tư Thị cũng bị ảnh hưởng cực lớn.

Luồng sát khí không gì sánh bằng này, vậy mà khiến đầu óc nàng cũng trở nên một trận hôn trầm.

Sát khí này mạnh mẽ, quả thực đã vượt xa dự liệu của nàng.

Ngay khi Yểm Tư Thị ngưng thần cảnh giới, giọng nói của Lục Áp đạo nhân lại một lần nữa truyền đến.

Lần này giọng nói cực lớn.

"Thỉnh, bảo hồ lô, trảm!!!" Theo lời hắn hạ xuống, bên trong hồ lô đột nhiên có một đạo bạch quang thần kỳ xuất hiện.

Đạo bạch quang này sau khi xuất hiện, trong khoảnh khắc liền hóa thành một thanh phi đao tràn ngập sát khí vô tận.

Thanh phi đao này vừa xuất hiện, bầu trời gần đó cũng tối sầm lại.

Toàn bộ thiên địa dường như vào giờ khắc này cũng hơi run rẩy.

Rất rõ ràng, sát khí vô tận mà thanh phi đao này lộ ra, ngay cả thiên địa cũng cảm thấy chấn động.

Yêu tộc và Nhân tộc có mặt, tất cả đều cảm nhận được sự áp chế cực kỳ cường hãn.

Thanh phi đao này trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người quét ngang thiên địa, dường như khiến đất trời đều mất đi màu sắc, chỉ còn lại đạo bạch quang vô cùng chói lọi kia.

Bạch quang xuất hiện xong, liền thẳng tắp chém về phía Ngoan Nhân Đại Đế.

Cầu vồng xé trời, quét ngang hư không.

Đạo bạch quang này trực tiếp đột phá vô số đạo liên tiên hoa, chém thẳng vào đầu lâu của Ngoan Nhân Đại Đế.

"Ha ha ha ha..." "Lũ kiến hôi nhỏ bé, dám kiêu ngạo trước mặt bản tọa, chết đi cho lão tử!" Thấy Trảm Tiên Phi Đao chém trúng, Lục Áp đạo nhân điên cuồng gào thét.

Cảm xúc kìm nén đã lâu vào giờ khắc này cuối cùng cũng bộc phát.

Đây là lần đầu tiên hắn xuất hiện trong Hồng Hoang sau vô số năm.

Nếu không thể lập công, há chẳng phải sẽ trở thành mục tiêu chế giễu của chúng sinh Hồng Hoang sao?

Tuy nhiên, hắn cười được nửa ngày, lại đột nhiên phát hiện một tình huống quỷ dị.

Bởi vì thân ảnh của Ngoan Nhân Đại Đế không hề ngã xuống, thậm chí đầu lâu cũng không rơi xuống.

Dáng vẻ đó, dường như không bị ảnh hưởng chút nào.

“Chuyện gì vậy?” Lục Áp đạo nhân nháy mắt liền trở nên kinh nghi bất định.

Phải biết rằng Trảm Tiên Phi Đao của hắn gần như có thể nói là bách chiến bách thắng.

Tại sao bây giờ lại không có tác dụng?

Ánh mắt của Ngoan Nhân Đại Đế đối diện lộ ra một tia chế nhạo, dường như đang thương hại hắn.

Điều này lập tức khiến Lục Áp đạo nhân tức giận không kìm được.

“Trảm Tiên Phi Đao, trảm!” Đạo bạch quang đã sớm quay về bảo hồ lô, lại một lần nữa xuất hiện, lại một lần nữa chém vào cổ họng của Ngoan Nhân Đại Đế.

Tuy nhiên, Ngoan Nhân Đại Đế không hề bị ảnh hưởng.

Giờ khắc này, Lục Áp đạo nhân không khỏi run rẩy.

Bởi vì thế giới quan của hắn vào giờ khắc này đã sụp đổ.

“Sao lại như vậy?” “Tại sao lại như vậy?” Lúc này hắn mặt như tro tàn.

Yểm Tư Thị đối diện, ánh mắt mang theo sự thương hại và đồng tình.

“Nói ngươi ngốc đi, ngươi cũng có chút thủ đoạn.” “Nói ngươi có thủ đoạn đi, ngươi quả thực là ngốc.” “Ai đang giao chiến với ngươi, ngươi không hiểu sao?” Nghe những lời này, sắc mặt Lục Áp đạo nhân nháy mắt đại biến, tức thì phản ứng lại.

Không phải Trảm Tiên Phi Đao của hắn không có tác dụng, mà là mục tiêu tấn công của hắn đã sai.

Mặc dù hắn đang giao chiến với Ngoan Nhân Đại Đế, nhưng

người thực sự ra tay từ đầu đến cuối lại là Yểm Tư Thị.

Ngoan Nhân Đại Đế chỉ là năng lượng truyền thừa trong Đại Đạo Bảo Điển mà thôi.

Tuy có ý thức nhất định, nhưng không phải là sinh linh thực sự.

Rất rõ ràng Ngoan Nhân Đại Đế bị Yểm Tư Thị khống chế.

Giờ khắc này, Lục Áp đạo nhân mặt mày đỏ bừng.

Điều này quả thực tương đương với việc tát vào mặt hắn, khiến hắn vô cùng uất ức.

Ngay khi hắn chuẩn bị lại một lần nữa tế khởi Trảm Tiên Phi Đao, Yểm Tư Thị lại không cho hắn cơ hội khác.

Chỉ thấy trường kiếm trong tay Ngoan Nhân Đại Đế đột nhiên vung lên.

Trong khoảnh khắc, một đạo kiếm quang thông thiên triệt địa xuất hiện.

Đạo kiếm quang này cực kỳ kinh diễm, tựa như tia lửa thời viễn cổ, vượt qua vô số thế kỷ để đến với hôm nay.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Lục Áp đạo nhân, đạo kiếm quang này trực tiếp chém vào bụng hắn, xé rách một vết thương khổng lồ, suýt nữa đã chém đứt hoàn toàn nửa thân trên và nửa thân dưới của hắn, chỉ còn lại một chút da thịt nối liền.

Lục Áp lúc này trông thảm hại bao nhiêu thì có bấy nhiêu, đáng thương bao nhiêu thì có bấy nhiêu.

Vạn lần không ngờ, sau vô số năm, lần đầu tiên hắn thực sự xuất hiện tại Hồng Hoang, lại một lần nữa rơi vào kết cục như vậy.

Đối với hắn, đây tuyệt đối là sự sỉ nhục khó có thể chịu đựng.

Chỉ thấy trên vết thương khổng lồ của hắn đột nhiên bùng lên một ngọn lửa.

Ngọn lửa này trực tiếp đốt cháy xèo xèo.

Cùng với sự thiêu đốt của ngọn lửa, vết thương khổng lồ kia vậy mà trực tiếp lành lại.

Lục Áp đạo nhân sau khi khôi phục vết thương, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt.

Hắn vậy mà phải chịu sự sỉ nhục như vậy, thật sự khiến hắn khó có thể chịu đựng.

Chỉ thấy toàn thân hắn hỏa diễm bùng nổ, trực tiếp biến thành một quả cầu lửa khổng lồ.

Quả cầu lửa khổng lồ này lơ lửng giữa không trung, tựa như một mặt trời nhỏ, quả thực nóng bỏng vô biên.

Giây lát sau, quả cầu lửa khổng lồ này đột nhiên nứt ra từ giữa, biến thành một con phi cầm vô cùng to lớn.

Con phi cầm này trông vô cùng cao ngạo và thần dị, toàn thân là đôi cánh lông vũ màu vàng, dưới ánh mặt trời chiếu rọi lấp lánh, cực kỳ xinh đẹp.

Con phi cầm khổng lồ này, lúc này đang vỗ cánh bay cao, toàn thân bùng cháy ngọn lửa hừng hực, quả thực thần uy vô song.

Phi cầm màu vàng tắm mình trong biển lửa màu vàng, tạo ra sự xung kích thị giác cực lớn.

Con phi cầm này sở hữu một đôi cánh cực kỳ to lớn.

Đôi cánh này khi dang ra, có thể che trời lấp đất.

Đây còn chưa phải là cảnh tượng kỳ lạ nhất.

Cảnh tượng kỳ lạ nhất chính là con phi cầm khổng lồ này có ba cái móng vuốt.

Hai bên trái phải mỗi bên có một cái, và ở ngay dưới bụng cũng có một cái, tạo thành thế chân vạc ba chân.

Nhìn con phi cầm trên không trung, rất nhiều người đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Chương 374

Không hổ là tộc Kim Ô, Tam Túc Kim Ô này quả thực là vô cùng uy nghiêm.

Kể từ sau khi Chân Phượng thượng cổ biến mất, trong thiên địa, phi cầm nhất tộc mạnh nhất chính là Tam Túc Kim Ô.

Bây giờ Lục Áp hiển lộ bản thể, quả thực khiến người ta kinh ngạc.

Con chim khổng lồ màu vàng che trời lấp đất trên không trung, cao ngạo như vậy, tôn quý như vậy.

Đây chính là con Kim Ô thứ ba còn sót lại trong thiên địa.

"Chẳng qua chỉ là một con súc sinh lông vũ, cũng xứng hiển lộ chân thân trước mặt ta." "Nói cho đúng thì, ngươi không phải là Kim Ô thuần chủng, chẳng qua chỉ là một con tạp chủng mà thôi." "Tạp chủng có tư cách gì mà kiêu ngạo hống hách trước mặt ta?" Giọng nói của Yểm Tư Thị truyền ra.

Mọi người có mặt đều sững sờ.

Tạp chủng?

Tại sao Yểm Tư Thị lại nói hắn là tạp chủng?

Giây lát sau, mọi người phản ứng lại.

Phụ thân của hắn là Yêu Đế Đế Tuấn, là một con Kim Ô thuần chủng.

Mà mẫu thân của hắn là Thiên Hậu Hi Hòa, chân thân của Thiên Hậu Hi Hòa là Ngọc Thiềm Thừ trên Thái Âm Tinh.

Kim Ô và Ngọc Thiềm Thừ kết hợp, Lục Áp chẳng phải chính là

một con tạp chủng sao?

Lời này nói quả thực không sai chút nào.

Tam Thanh Thánh Nhân đang trà trộn trong đám người cũng hơi sững sờ.

Có cần phải độc miệng như vậy không?

Mấy người đều có chút dở khóc dở cười.

Thật không ngờ tiểu nha đầu Nhân tộc này miệng lưỡi lại lợi hại đến thế.

Kim Ô đang bay lượn trên không trung, lúc này đã tức giận không kìm được.

"Chết tiệt, quả thực là chết tiệt." "Hôm nay ta sẽ giết ngươi, lấy đầu lâu của ngươi tế cờ cho Yêu tộc ta." Nói rồi, liệt diễm đốt trời, từng mảng biển lửa lớn từ trên không trung giáng xuống.

Trong nhất thời, thánh địa Nhân tộc vậy mà biến thành đất đỏ ngàn dặm.

Đủ để thấy lúc này Lục Áp đạo nhân phẫn nộ đến mức nào.

Mà Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng Yểm Tư Thị, trường kiếm trong tay đâm ra một nhát.

Biển lửa vô tận kia, nháy mắt liền bị phân tách ra.

Chỉ thấy thân thể nàng hơi lắc một cái, liền có vô số thần quang lấp lánh, vậy mà sau lưng nàng liên tiếp xuất hiện chín đạo hư ảnh.

Mỗi một đạo thân ảnh, khí tức đều giống hệt nàng.

Nếu quan sát kỹ, sẽ phát hiện chín đạo thân ảnh hoàn toàn giống nhau, không có chút khác biệt nào.

Hoặc nói thẳng ra là, thực lực của chín đạo thân ảnh là giống hệt

nhau.

Đây là một loại siêu cấp thần thông, nhất nhân hóa cửu nhân, là vô thượng tiên thuật do Ngoan Nhân Đại Đế sáng tạo ra.

Keng...

Tiếng trường kiếm đột nhiên vang lên, kiếm khí ngút trời gào thét lao tới.

Kiếm khí xé rách trường không, trực tiếp xé tan biển lửa.

Vũ điệu lửa vô tận kia, trong sát na liền khôi phục một vùng trong sáng.

Hơn nữa, chín đạo kiếm khí này vẫn không ngừng chém về phía con Kim Ô khổng lồ kia.

Trong khoảnh khắc, con Kim Ô cực kỳ to lớn kia liền trực tiếp bị chín đạo kiếm khí đánh trúng.

Hỏa diễm vỡ tan, thân thể vỡ nát, một cái đầu Kim Ô khổng lồ cũng lăn lông lốc rơi xuống.

Cửu kiếm hợp nhất, con Kim Ô thứ ba trong thiên địa, Lục Áp đạo nhân, cứ thế mà tan biến.

Trong nhất thời, chúng sinh đều kinh hãi.

Ai cũng không ngờ tới, Kim Ô Lục Áp đạo nhân biến thái như vậy, vậy mà cứ thế vẫn lạc.

Lúc này, Ngoan Nhân Đại Đế thu lại trường kiếm trong tay, hơi lui về sau mấy bước, hít sâu một hơi.

“Các ngươi, lũ cầm thú thấp sinh noãn hóa, đã đến rồi thì đừng chờ nữa.” “Không phải muốn tiêu diệt Nhân tộc sao?” “Đến đây, cứ việc cùng lên, hôm nay chúng ta nhất định sẽ tiếp hết.” Lời này nói ra quả thực là vô cùng bá khí.

Trong bá khí lại lộ ra sự ngông cuồng vô hạn.

Đặc biệt Yểm Tư Thị lại là một nữ nhi, có thể nói ra những lời như vậy, sự xung kích thị giác càng thêm mãnh liệt.

Nhân tộc lúc này bùng nổ một trận reo hò kinh thiên.

Không ngờ lần va chạm quy mô lớn thực sự đầu tiên giữa Nhân tộc và Yêu tộc, Nhân tộc lại giành được chiến quả như vậy.

Đối với Nhân tộc mà nói, đây tuyệt đối là chuyện đáng mừng đáng chúc.

Trận chiến đầu tiên, lĩnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, mạnh mẽ áp chế Cửu Anh của Yêu tộc, còn bóp nát hai cái đầu của Cửu Anh.

Trận chiến thứ hai, lĩnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị cũng áp chế Yêu Thánh Quỷ Xa, một kiếm chém bay một cái đầu của Quỷ Xa.

Bây giờ trận chiến thứ ba này còn kinh khủng hơn.

Lĩnh tụ Nhân tộc Yểm Tư Thị, vậy mà trực tiếp giết chết thái tử Yêu tộc Lục Áp.

Đây tuyệt đối là một đại thắng vạn cổ khó có.

Ngay cả trận chiến vô số năm của Vu Yêu hai tộc, Vu tộc cũng rất ít khi giành được chiến quả như vậy.

Bây giờ Yêu tộc bị Nhân tộc dễ dàng nghiền ép, quả thực khiến chúng sinh Hồng Hoang rớt cằm.

Giữa không trung, máu tươi của Kim Ô Lục Áp đạo nhân vẫn đang phun ra, gần như nhuộm đỏ nửa bầu trời.

Còn có rất nhiều ngọn lửa chưa tắt, nhưng cũng đã thành ngọn nến trước gió, lung lay chao đảo, trông cực kỳ thê thảm.

Mấy vị đại năng Yêu tộc lúc này đều ngây người.

Vạn lần không ngờ Lục Áp đạo nhân một khắc trước còn uy lực vô song, một khắc sau đã chết thảm tại chỗ.

Biến cố kinh thiên này, lập tức khiến bọn chúng đều ngẩn ngơ.

Lục Áp đạo nhân được phái ra, cũng là Yêu Đế Đế Tuấn muốn hắn giành được một chút công lao trong trận chiến này, và tạo dựng danh tiếng trong thế giới Hồng Hoang.

Vạn lần không ngờ, hắn vậy mà lại vẫn lạc ngay trên chiến trường.

Điều này khiến bọn chúng sau khi trở về biết ăn nói ra sao?

"Ngươi..." "Lũ kiến hôi chết tiệt, ngươi có biết ngươi đã giết ai không?" "Ngươi dám to gan lớn mật như vậy giết hắn?

Chẳng lẽ ngươi không sợ chết sao?" Anh Chiêu lúc này hai mắt đỏ ngầu, khí tức trên người trồi sụt bất định, có thể bùng nổ bất cứ lúc nào.

Yểm Tư Thị ánh mắt thản nhiên.

"Lời này của ngươi nói thật kỳ lạ." "Các ngươi lũ cầm thú, vốn dĩ đến đây để giết chúng ta Nhân tộc." "Cho dù ta không giết hắn, các ngươi cũng sẽ không bỏ qua chúng ta." "Không giết hắn, các ngươi sẽ bỏ qua chúng ta sao?" "Đồ ngốc, các ngươi đến đây để gây cười à?" Lời này vừa ra, lập tức dẫn tới một trận cười ồ của Nhân tộc.

Bây giờ không khí của Nhân tộc cực kỳ thoải mái.

Bởi vì liên tiếp ba trận Nhân tộc đều chiến thắng.

Bây giờ Yêu tộc đối với Nhân tộc đã không còn là không thể chiến thắng.

Thậm chí có rất nhiều người đều nóng lòng muốn thử, tự nhiên sẽ không sợ hãi Yêu tộc.

Yểm Tư Thị giọng điệu thản nhiên.

“Ta chẳng qua chỉ giết một con súc sinh lông lá tạp nham mà thôi, đã là kẻ đáng giết, ta tự nhiên sẽ không nương tay.” Trong giọng nói lộ ra sát ý nhàn nhạt.

Yêu tộc?

Đã là quá khứ rồi.

Bây giờ Nhân tộc tự nhiên sẽ không còn sợ hãi Yêu tộc nữa.

Thái Thượng Lão Tử đang trà trộn trong đám người, lúc này cũng nhíu mày một cái.

“Tiểu nữ oa này, sát tính thật lớn.” “Tâm tình như vậy không tốt lắm, có chút quá hiếu sát.” “Nếu thu nó vào môn hạ, còn cần phải hảo hảo dạy dỗ một phen...” Thái Thượng Lão Tử lẩm bẩm.

Tuy rằng ông cực kỳ tán thưởng tiểu nữ oa Nhân tộc này, nhưng tính tình của nàng thì ông lại có chút không thích.

Thái Thượng Lão Tử vừa dứt lời, một người bên cạnh lại lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Người này chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Đại huynh, ta lại cảm thấy tiểu nữ oa này rất tốt, có can đảm, cũng rất có huyết tính, có thể coi là sát phạt quả đoán.” “Rất hợp khẩu vị của ta, cứ giữ bản chất như vậy là được.” Thái Thượng Lão Tử liếc nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, đột nhiên cảm thấy vị Nhị đệ này của mình sát tính cũng có chút quá nặng.

Nếu lời này do Thông Thiên Giáo chủ nói ra, ông cũng không ngạc nhiên.

Chương 375

Nhưng bây giờ người nói ra lời này lại là Nguyên Thủy Thiên Tôn, điều này không khỏi khiến Thái Thượng Lão Tử phải nhìn bằng con mắt khác.

Thái Thượng Lão Tử lắc đầu, không nói gì, mà ngẩng đầu nhìn quanh.

Bên kia, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo chủ cũng im lặng.

Bởi vì lúc này Yêu tộc dường như đã có chút không kìm nén được.

Anh Chiêu phẫn nộ nhìn Yểm Tư Thị trước mắt.

Nhưng phẫn nộ thì phẫn nộ, hắn lại không lập tức ra tay.

Bởi vì lập tức ra tay không phải là lựa chọn sáng suốt.

Động tĩnh ở đây lớn như vậy, tin rằng Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trên Thiên đình tự nhiên cũng thấy được.

Có lẽ viện quân đã trên đường tới.

Vì vậy, hắn còn cần phải đợi thêm một chút.

Mà ở một phương khác xa xôi, Vu tộc, mấy vị đại Tổ Vu cũng tụ tập lại với nhau.

"Thật không ngờ mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc này lại lợi hại như vậy..." Thủ lĩnh Vu tộc Đế Giang có chút cảm khái.

Mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc này nhận được truyền thừa mới mấy ngày?

Vậy mà trực tiếp trở nên cường hãn như vậy, khiến Yêu tộc liên tiếp chịu thiệt.

Đầu tiên là Kế Mông chiến bại, sau đó Cửu Anh chiến bại, Quỷ Xa cũng bị chiến bại.

Thế còn chưa tính, vậy mà ngay cả Kim Ô Lục Áp cũng bị giết.

Điều này quả thực là chuyện ngoài sức tưởng tượng.

Ngay cả Vu tộc, kẻ đã đấu tranh với Yêu tộc vô số năm, cũng rất khó giành được chiến quả như vậy.

Vu Yêu hai tộc bọn họ phát triển đến bây giờ, không biết đã tốn bao nhiêu thời gian, bao nhiêu tinh lực.

Vậy mà Nhân tộc chỉ trong chưa đầy nửa năm, đã trở nên cường hãn như vậy.

Chẳng lẽ Đại Đạo Bảo Điển thật sự đáng sợ đến thế sao?

Đế Giang vừa dứt lời, trong điện Tổ Vu rơi vào một mảnh trầm mặc.

Tất cả các Tổ Vu vào giờ khắc này đều có chút khó mở miệng, bởi vì bọn họ đã không biết phải nói gì.

Tốc độ quật khởi của Nhân tộc thực sự quá nhanh.

Từ một chủng tộc vô danh, bị Vu Yêu hai tộc tùy ý tàn sát, chỉ trong chưa đầy nửa năm, vậy mà có thể phát triển đến quy mô hiện tại.

Quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Mấy vị đại Yêu Thánh của Yêu tộc, trước mặt Nhân tộc đều liên tiếp chịu thiệt.

Điều này quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Nhân tộc quật khởi đã là xu thế không thể tránh khỏi.

Nhưng nếu Nhân tộc thực sự quật khởi, vậy Yêu tộc sẽ có kết cục

như thế nào?

Mà Vu tộc bọn họ lại sẽ có kết cục như thế nào?

Chính là môi hở răng lạnh.

Yêu tộc suy vong, e rằng Vu tộc bọn họ cũng sẽ nối gót theo sau.

Dù sao bọn họ cũng đã tàn sát rất nhiều Nhân tộc, Nhân tộc sau khi quật khởi tất nhiên cũng sẽ không bỏ qua Vu tộc...

Trong nhất thời, mấy vị đại Tổ Vu hoàn toàn rơi vào trầm mặc...

Bởi vì bọn họ không biết nên đối mặt với Nhân tộc như thế nào.

Có thật sự phải giống như Yêu tộc, toàn lực ra tay đối phó Nhân tộc không?

Nhưng sau lưng Nhân tộc lại có Thiên Cơ Lâu.

Một khi thất bại, hậu quả không thể lường được.

Sau lưng Yêu tộc dù sao vẫn còn Nữ Oa, sau lưng Vu tộc thì không có gì cả... --------- Mà Chuẩn Đề Thánh Nhân phía trên Vu tộc, nhìn chiến trường xa xôi, trong mắt cũng lộ ra vẻ kích động.

Hắn cũng không ngờ lĩnh tụ Nhân tộc lại cường hãn đến vậy.

Thấy vậy, hắn hoàn toàn hưng phấn.

"Thời cơ đến rồi, thật sự thời cơ đến rồi…" "Thời cơ quật khởi của Tây Phương Giáo quả thực đã đến…" Lúc này, trong mắt hắn tràn đầy hưng phấn.

Phải biết rằng hắn là một Thánh Nhân tâm như bàn thạch, bây giờ có phản ứng như vậy, rõ ràng là cực kỳ vui mừng.

Lĩnh tụ Nhân tộc càng mạnh mẽ, hắn lại càng hưng phấn.

Bởi vì Nhân tộc có mạnh đến đâu, cũng không thể mạnh hơn Yêu tộc.

Rất có thể Yêu tộc sẽ phải trả một cái giá nhất định để đánh bại Nhân tộc.

Đến lúc đó, mấy vị lĩnh tụ Nhân tộc kia chính là của Tây Phương Giáo.

Chỉ cần Tây Phương Giáo có được mấy vị đệ tử lợi hại như vậy, Tây Phương Giáo quật khởi chẳng phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao?

"Nhất định phải chiêu mộ mấy người Nhân tộc này vào Tây Phương Giáo…" "Mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc này cùng Tây phương có duyên…" Lúc này, Chuẩn Đề Thánh Nhân đang trấn giữ phía trên Vu tộc lẩm bẩm.

Từ đầu hắn đã không nghĩ rằng Nhân tộc sẽ thắng.

Cho dù trong một hai trận đơn đấu, Nhân tộc có thể giành được tiên cơ, nhưng xét về tổng thể tộc quần, Nhân tộc và Yêu tộc cách nhau mười vạn tám nghìn dặm.

Đây là nội tình của chủng tộc, trong thời gian ngắn không thể bù đắp được.

Nhân tộc có lẽ sẽ xuất hiện mấy vị cường giả đỉnh cao, nhưng đối mặt với Yêu tộc cực kỳ cường hãn, sớm muộn gì cũng sẽ bị tiêu diệt.

Đến lúc đó, cơ duyên của bọn họ sẽ đến.

"Tiếp theo, Yêu tộc có lẽ nên ra sức rồi…" "Vậy thì Nhân tộc thất bại cũng không còn xa…" --------- Trong Tử Tiêu Cung cao cao tại thượng, Hồng Quân Đạo Tổ cũng đang chăm chú theo dõi tất cả.

Đây dù sao cũng là lần va chạm thực sự đầu tiên giữa Nhân tộc và Yêu tộc, trong đó có rất nhiều ý nghĩa tiềm ẩn.

Hắn với tư cách là Đạo Tổ, tự nhiên cũng đang quan tâm đến

chuyện này, đặc biệt là sự quật khởi của Nhân tộc, rất không hợp ý hắn.

Vô số năm qua, tiến trình của thế giới Hồng Hoang vẫn luôn do hắn quyết định.

Bất kể là chủng tộc quật khởi hay suy tàn, đều do vị Đạo Tổ này của hắn quyết định.

Có thể nói tất cả các sự kiện lớn trong thế giới Hồng Hoang gần như đều chịu sự chỉ dẫn của hắn, không có bất kỳ chuyện gì có thể vượt ra ngoài quy luật của hắn, ngay cả mấy vị Thánh Nhân kia cũng vậy.

Bây giờ Nhân tộc quật khởi một cách quỷ dị, rõ ràng đã gây ra sự bất mãn của hắn.

Bởi vì trong sự sắp đặt của hắn, Nhân tộc còn lâu mới đến lúc quật khởi.

Bây giờ lại bị Thiên Cơ Lâu xen vào.

Hiện tại Vu tộc và Yêu tộc vẫn đang ở thời kỳ đỉnh cao, và thời gian này cũng đang trong Vu Yêu Lượng Kiếp.

Nhân tộc lại dị quân đột khởi, điều này trực tiếp thay đổi hướng đi của thế giới Hồng Hoang.

Thậm chí có thể nói, từ Vu Yêu Lượng Kiếp ban đầu, trực tiếp chuyển biến thành cuộc hỗn chiến ba tộc Vu-Yêu-Nhân.

Vu tộc và Yêu tộc vốn đã có mối thù không thể xóa nhòa, hai tộc này đồng thời cũng có thù với Nhân tộc, trực tiếp hình thành thế chân vạc ba chân.

Hướng đi của Hồng Hoang rốt cuộc sẽ ra sao, hoàn toàn đã thoát khỏi mục tiêu dự kiến.

Với tư cách là Đạo Tổ Hồng Quân, hắn dần mất đi quyền kiểm soát đối với chuyện này, điều này khiến hắn rất lo lắng.

Đặc biệt chuyện này còn liên quan đến Thiên Cơ Lâu.

Đây là lần đầu tiên thế lực Thiên Cơ Lâu thực sự can thiệp vào Hồng Hoang.

Bề ngoài là sự đối kháng giữa Nhân tộc và Yêu tộc, nhưng xét về ý nghĩa sâu xa, có thể coi là lần đối kháng đầu tiên giữa Tử Tiêu Cung và Thiên Cơ Lâu.

Hồng Quân Đạo Tổ một bên nhìn sự phát triển của tình hình, một bên rơi vào trầm tư.

Ánh mắt nhìn về phía Nhân tộc cũng dần trở nên lạnh lẽo.

Nhân tộc ra đời, là do Thiên Đạo như vậy.

Nhân tộc, chủng tộc này, cho dù không sinh ra trong tay Nữ Oa, cũng sẽ sinh ra trong tay các Thánh Nhân khác.

Đây là quy luật của Thiên Đạo.

Và Nhân tộc cuối cùng cũng sẽ quật khởi, trở thành Thiên Địa chi chủ tiếp theo sau Vu Yêu Lượng Kiếp.

Nhưng bây giờ còn xa mới đến lúc… Thiên Cơ Lâu mạnh mẽ can thiệp, trực tiếp phá trừ sự mông muội của Nhân tộc… Xem ra, vị Hồng Quân Đạo Tổ này của hắn, có lẽ cũng đã đến lúc phải can thiệp vào Hồng Hoang.

Chương 376

Nếu cứ để tình hình phát triển như vậy, hậu quả không thể lường được.

Có lẽ vào thời điểm cần thiết, thật sự cần phải ra tay đọ sức với Thiên Cơ Lâu một phen. --------- Mà trong chiến trường của Nhân tộc và Yêu tộc, không khí hai tộc ngày càng trở nên căng thẳng.

Mấy vị lĩnh tụ Nhân tộc và mấy vị đại năng Yêu tộc vẫn đang đối đầu.

Bất kỳ một cơn gió thổi cỏ lay nào, đều có khả năng châm ngòi cho một cuộc đại chiến trực tiếp giữa hai tộc.

Trong trận doanh Yêu tộc, Anh Chiêu lúc này lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

"Các ngươi, lũ cừu hai chân, quả thực quá cuồng vọng." "Thật sự cho rằng các ngươi có thể chiến thắng Yêu tộc chúng ta sao?" "Cho dù xuất hiện một hai vị cường giả, thì đã sao?" "Yêu tộc chúng ta có vô số đại yêu, có Thập Đại Yêu Thánh." "Ngoài ra, cường giả của Yêu tộc ta vô số." "Có Yêu Đế Đế Tuấn, có Đông Hoàng Thái Nhất, có Yêu Hoàng Phục Hy, còn có Thiên Hậu Hi Hòa." "Còn có Yêu Sư Côn Bằng bay lượn chín vạn dặm, vị nào không phải là siêu cấp đại năng tung hoành Hồng Hoang ức vạn năm?" "Mấy vị cường giả này, vị nào không phải là tồn tại vô địch dưới Thánh Nhân?" "Các ngươi, lũ cừu hai chân, thật sự cho rằng xuất hiện một hai vị cường giả là có thể ngang hàng với chúng ta sao?" "Nội tình của Yêu tộc chúng ta, là điều mà các ngươi, lũ cừu hai chân, vĩnh viễn không thể tưởng tượng được." "Chẳng qua là xuất hiện một hai vị cường giả, đã muốn ngang hàng với chúng ta?

Quả thực là nực cười đến cực điểm.” Lời hắn nói đanh thép, vừa kiêu ngạo vừa khinh thường.

Bởi vì tất cả những gì hắn nói đều là sự thật.

Thực lực mà Yêu tộc thể hiện bây giờ, cũng chỉ là phần nổi của tảng băng chìm mà thôi.

Rất nhiều đại năng đang quan sát từ xa cũng bất đắc dĩ lắc đầu.

Bởi vì những gì Anh Chiêu nói, quả thực là sự thật.

Bấy nhiêu năm nay, bề ngoài Yêu tộc có Thập Đại Yêu Thánh, nhưng sau lưng rốt cuộc có bao nhiêu cường giả, không ai biết được.

Nội tình của Yêu tộc quả thực là khổng lồ đến mức khó có thể tưởng tượng.

Vô số năm qua, chỉ có Vu tộc mới có thể chống lại.

Cho dù là đại giáo do Thánh Nhân sáng lập, trước mặt Vu Yêu hai tộc, cũng chỉ là hạt cát so với sa mạc.

Nội tình của Nhân tộc quá mỏng.

So với Yêu tộc, chênh lệch còn hơn cả mười vạn tám nghìn dặm.

Cho dù mấy vị lĩnh tụ Nhân tộc này thực lực cường hãn, cũng không thể thay đổi được nội tình của hai tộc.

Mười mấy vạn yêu binh trên không trung, khí tức tỏa ra.

Từng người mài quyền xoa tay, dường như có chút không kìm nén được, chỉ hận không thể trực tiếp xông xuống, lao vào giữa Nhân tộc mà tàn sát cho thỏa thích.

Bởi vì Nhân tộc trong mắt bọn chúng không khác gì thức ăn.

Lúc này trời cũng đã tối sầm lại.

Gió lớn gào thét, yêu khí tung hoành.

Cảnh tượng này tựa như ngày tận thế.

Tuy nhiên, mặc cho Anh Chiêu nói thao thao bất tuyệt, Nhân tộc lại không hề bị lay động.

Từng người mài quyền xoa tay, ánh mắt lộ ra vẻ khát máu.

Thậm chí còn có rất nhiều người đưa lưỡi ra liếm môi, sát ý trong mắt khó có thể kìm nén.

Vô số năm qua, Nhân tộc trước mặt Yêu tộc luôn là đối tượng bị tàn sát.

Thậm chí có rất nhiều người thân bạn bè, trực tiếp trở thành thức ăn của đại yêu Yêu tộc, bị chúng ăn sống nuốt tươi ngay trước mắt.

Vô số năm qua, tự nhiên đã tích tụ vô số oán khí.

Bây giờ Nhân tộc được Tam Thất Thánh Nhân khai sáng, lại được Tam Thất Thánh Nhân dẫn tới vô tận công đức và thiên địa dị tượng.

Nhân tộc bây giờ đã không còn như xưa.

Lĩnh tụ Nhân tộc đã có sự lột xác, những người Nhân tộc bình thường như họ cũng vậy.

Đối mặt với Yêu tộc, là đối mặt với mối thù khắc cốt ghi tâm.

Lúc này, không có người Nhân tộc nào nhút nhát, cũng không có ai sợ hãi.

Thà chết ngay lập tức, cũng phải kéo một Yêu tộc đệm lưng.

Đây là hình ảnh trong truyền thừa của mấy vị lĩnh tụ Nhân tộc.

Lĩnh tụ Nhân tộc nguyện vì họ mà tử chiến, những người Nhân tộc bình thường như họ cũng vậy!

Chỉ có như vậy, Nhân tộc mới có thể hương hỏa không dứt, vạn thế vĩnh xương.

Ngay khi hai quân đang giương cung bạt kiếm, một giọng nói lạnh lẽo truyền đến.

"Lũ cừu hai chân các ngươi, vậy mà cũng có ngày được ngẩng mặt lên sao?" Giây lát sau, vô tận sát ý liền tuôn ra.

Giọng nói còn chưa dứt, đã có mấy thân ảnh đột nhiên xuất hiện ngang trời.

Cả hai trận doanh đều sững sờ.

Chỉ thấy mấy thân ảnh này, đều là Yêu tộc, Thập Đại Yêu Thánh.

Thấy mấy thân ảnh này, mười vạn yêu binh Yêu tộc đột nhiên bùng nổ những tiếng reo hò kinh thiên.

Bởi vì trong Thập Đại Yêu Thánh lại có thêm bốn vị đến, lần lượt là Yêu Thánh Phi Đản, Yêu Thánh Thương Dương, Yêu Thánh Phi Liêm, Yêu Thánh Thử Thiết.

Trận dung này quả thực là khủng bố đến cực hạn, bởi vì trong Thập Đại Yêu Thánh Yêu tộc đã có chín vị đến.

Trận dung như vậy vạn cổ khó có.

Cho dù là đấu với Vu tộc, Yêu tộc cũng rất ít khi phái ra trận dung như vậy.

Bây giờ trừ Bạch Trạch ra, Thập Đại Yêu Thánh đã đến chín người.

Điều này đủ để thấy, mấy vị trên Thiên đình đã thực sự nổi giận.

Đây là chuẩn bị muốn một lần tiêu diệt Nhân tộc sao?

Trận dung như vậy, đừng nói là tiêu diệt Nhân tộc, gần như có thể đi ngang trong thế giới Hồng Hoang.

Chín vị Yêu Thánh dàn hàng ngang, trong sát na liền có một luồng

yêu khí vô tận cuốn lấy bầu trời.

Luồng yêu khí vô tận này, tung hoành bốn phía, tựa như ngày tận thế kinh hoàng.

Đối mặt với chín vị thượng cổ đại năng như vậy, rất nhiều người Nhân tộc vào giờ khắc này không khỏi sụp đổ, thậm chí có người run rẩy.

Không phải vì Nhân tộc sợ hãi, mà là vì cảm thấy không cam lòng.

Vì Nhân tộc cảm thấy không cam tâm.

Nhân tộc khó khăn lắm mới có cơ hội quật khởi, khó khăn lắm mới có hy vọng quật khởi, chẳng lẽ thật sự phải bị lũ Yêu tộc chết tiệt này vô tình trấn áp sao?

Tại sao Thiên Đạo bất công?

Tại sao?

Nhiều người trong lòng rỉ máu.

Chín vị đại năng Yêu tộc đến, đây là chuyện đáng sợ đến mức nào?

Cho dù Quỷ Xa và Cửu Anh bị trọng thương, chiến đấu lực vẫn vô cùng khủng bố.

Sự so sánh rõ ràng như vậy, khiến Nhân tộc biết phải làm sao?

Anh Chiêu nhìn Nhân tộc phía dưới, không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

"Đây chính là thực lực của Yêu tộc ta." "Đây mới chỉ là một phần nhỏ của tảng băng chìm của Yêu tộc ta, các ngươi, lũ cừu hai chân nhỏ bé, lấy gì so sánh?" Dưới sự nghiền ép của thực lực tuyệt đối, cho dù Nhân tộc có mạnh đến đâu, cũng chỉ có phần bị vô tình nghiền nát.

Ngay lúc này, trong Nhân tộc, có hai thân ảnh thản nhiên bước ra.

Hai thân ảnh này, một nam một nữ.

Nam thân hình cao lớn, khí vũ hiên ngang.

Nữ thân hình nhỏ nhắn, nhưng dung mạo tú lệ.

Chính là hai vị lĩnh tụ khác của Nhân tộc: Hữu Sào Thị và Truy Y Thị.

Hai vị lĩnh tụ Nhân tộc này bước ra, đứng bên cạnh Toại Nhân Thị, Yểm Tư Thị, Hiên Viên Thị.

Cùng với một luồng khí tức mênh mông cuồn cuộn lan tỏa, hai thân ảnh không gì sánh bằng đột nhiên xuất hiện.

Một vị trong đó là truyền thừa của Hữu Sào Thị, Thất Dạ Đại Đế.

Vị còn lại là truyền thừa của Truy Y Thị, Độc Cô Đại Đế, Độc Cô Bại Thiên.

Năm vị lĩnh tụ Nhân tộc đứng kề vai.

Năm vị truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển, cũng đứng kề vai.

Lần lượt là Vô Thủy Đại Đế, Độc Cô Đại Đế, Thất Dạ Đại Đế, Ngoan Nhân Đại Đế, Vương Lâm Đại Đế.

Năm vị lĩnh tụ Nhân tộc đứng kề vai, đối đầu với chín vị Yêu Thánh của Yêu tộc đối diện.

Chương 377

Tình huống này, lập tức khiến Nhân tộc ăn một viên định tâm hoàn.

Nhân tộc có năm vị Đại Đế truyền thừa giả, đối đầu với chín vị Yêu Thánh, có lẽ cũng không nhất định sẽ thất bại.

Dù sao mỗi một vị truyền thừa giả, thực lực đều khủng bố đến biến thái.

Yêu Thánh Phi Đản không khỏi lộ ra ánh mắt tò mò.

"Mấy vị, chính là lĩnh tụ Nhân tộc sao?" "Trông có vẻ cũng có chút thủ đoạn." "Chẳng trách Kế Mông mấy người lại thua các ngươi." "Tiếp theo ta ngược lại muốn xem, các ngươi rốt cuộc có thủ đoạn gì." Trong lời nói có chút ý khiêu khích.

Điều này không khỏi gây ra sự bất mãn của Kế Mông.

Kế Mông thản nhiên liếc nhìn hắn một cái.

"Bọn họ có thủ đoạn gì, lát nữa ngươi sẽ biết." "Đến lúc đó đừng có thua bọn họ, đi vào vết xe đổ của ta, làm mất mặt Yêu tộc." Trong giọng nói có chút cảm giác phẫn phẫn bất bình.

Phi Đản không để ý, ngược lại cười ha ha, tò mò đánh giá Nhân tộc.

Mà Yêu Thánh Anh Chiêu ở bên kia lại mở miệng nói: "Đây là toàn bộ nội tình của Nhân tộc các ngươi sao?" "Có năm vị truyền thừa giả, cũng là tương đối không đơn giản." "Nhưng ta nhớ còn có một vị truyền thừa giả nữa... gọi vị đó ra đi." "Đừng có giấu giấu diếm diếm nữa, thật sự không có ý nghĩa." Người mà Anh Chiêu nói, là Thần Nông Thị đã nhận được truyền thừa của Tô Minh Đại Đế.

Nhân tộc tổng cộng xuất hiện sáu vị truyền thừa giả, bây giờ lại chỉ có năm vị ra mặt.

Vì vậy hắn liền cho rằng Nhân tộc đang giấu giếm.

Chỉ có điều hắn không biết, vị lĩnh tụ Nhân tộc này không ở thánh địa Nhân tộc.

Toại Nhân Thị thản nhiên mở miệng.

"Đối phó với các ngươi, lũ súc sinh chết tiệt, tự nhiên không cần chúng ta Nhân tộc toàn lực ứng phó." "Năm người chúng ta là đủ rồi." Trong Yêu tộc, Anh Chiêu, sắc mặt dần trở nên u ám.

"Xem ra các ngươi, lũ cừu hai chân chết tiệt, quả thực rất kiêu ngạo, mở miệng ngậm miệng đều là súc sinh, ngay cả sự tôn trọng tối thiểu cũng không biết sao?" Truy Y Thị tuy là một nữ nhi, nhưng tính tình lại nóng nảy nhất.

Chỉ thấy nàng không khỏi mắng: "Tôn trọng?

Tôn mẹ ngươi trọng.

Lũ cầm thú các ngươi vô số năm qua vẫn luôn đối với Nhân tộc tàn sát cướp bóc, vô số năm qua tích lũy lại ác hành, nhiều không kể xiết, cả Hồng Hoang đều có mắt chứng kiến." "Bây giờ lại một lần nữa đến Nhân tộc khiêu khích, còn muốn chúng ta tôn trọng các ngươi?

Não ngươi bị úng nước rồi à?" "Muốn đánh muốn giết cứ việc đến, hà tất phải ở đây giả nhân giả nghĩa?" "Nhìn mà buồn nôn, dứt khoát một chút, đánh xong sớm, chúng ta Nhân tộc còn phải ăn cơm, con vịt vừa mới giết kia, chắc là vị rất ngon, đến lúc đó làm món vịt hầm nồi đất." Lời này trực tiếp chọc trúng chỗ yếu của Anh Chiêu.

Thập thái tử Yêu tộc của bọn chúng, vậy mà bị lũ cừu hai chân chết tiệt này chém giết.

Điều này khiến bọn chúng trở về quả thực không thể ăn nói.

“Sao?

Gấp gáp muốn đi chết vậy sao?” Anh Chiêu cười lạnh mấy tiếng.

“Chỉ bằng mấy con cá mắm các ngươi sao?” “Mấy con cá tạp nhỏ các ngươi đã không thể tạo thành uy hiếp, chỉ có thể trơ mắt nhìn Nhân tộc bị tàn sát.” Giọng nói hạ xuống, Anh Chiêu đang định có hành động, lại đột nhiên có một đạo quang trụ thông thiên triệt địa xuất hiện.

Bất kể là Yêu tộc hay Nhân tộc, trong nhất thời đều sững sờ.

Mọi người có mặt, tất cả đều ngẩng đầu nhìn.

Chỉ thấy sau lưng Nhân tộc, có một luồng khí tức cực kỳ khủng bố, nháy mắt bùng phát.

Luồng khí tức này trong khoảnh khắc bay vút lên, trực tiếp bao phủ chân trời.

Sau một khắc, liền hình thành cột sáng thông thiên triệt địa mà mọi người nhìn thấy.

Nhân tộc còn chưa kịp phản ứng, Yêu tộc đã kinh ngạc trước tiên.

“Chẳng lẽ...

Nhân tộc lại sắp có truyền thừa giả xuất thế sao?” Sau đó Nhân tộc cũng phản ứng lại, trong nhất thời không khỏi lại một lần nữa bùng nổ những tiếng reo hò khổng lồ.

Đó là sự hưng phấn của sự quật khởi, là niềm vui sướng từ sâu thẳm linh hồn.

Thật lâu, thật lâu sau đó, đạo quang trụ năng lượng thông thiên triệt địa kia cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một hình ảnh vô cùng to lớn.

Nhân-Yêu hai tộc có mặt đều ngẩng đầu quan sát, có lẽ truyền thừa giả tiếp theo sắp xuất hiện.

Chỉ thấy hình ảnh trên không trung phong vân biến ảo, thiên địa biến sắc.

Thấy hình ảnh như vậy, tất cả mọi người đều tâm thần chấn động, Yêu tộc cũng vậy.

Dù sao đây là lần đầu tiên bọn chúng thực sự quan sát truyền thừa của Nhân tộc ở cự ly gần, đối với bọn chúng đây là chuyện cực kỳ chấn động.

Hình ảnh trên không trung hỗn loạn mờ mịt, vẫn chưa diễn hóa ra.

Tuy nhiên, tất cả mọi người đều từ hình ảnh này cảm nhận được một luồng nộ ý không gì sánh bằng.

Dường như là trời đất đang phẫn nộ, cũng dường như là vị đại năng sau lưng hình ảnh đang phẫn nộ.

Dù sao vị truyền thừa giả này còn chưa xuất hiện, đã lộ ra khí tức vô biên như vậy, quả thực là có chút khó có thể tưởng tượng.

Giờ khắc này, trong Hồng Hoang, rất nhiều đại năng đều đang ngẩng đầu quan sát.

Cùng lúc đó, một vị đại năng hình thái hơi có chút chật vật, vẻ mặt khô héo đột nhiên phá đất mà ra.

Chỉ thấy vị lão giả phá đất mà ra này ngẩng đầu ngưng vọng lên trời cao, trong giọng nói có chút hâm mộ.

"Chẳng lẽ Nhân tộc thật sự sắp đạt tới bước đó rồi sao?" "Thật sự có thực lực chống lại Vu Yêu hai tộc rồi sao?" Vị lão giả này lẩm bẩm, trong giọng nói lộ ra sự hâm mộ vô tận.

Hâm mộ qua đi lại là một trận bi thương mục nát.

“Nhân tộc quả thực là phúc duyên sâu dày... có thể được Thiên Cơ Lâu gia trì...” “Tại sao tộc của ta lại không có cơ duyên như vậy?” Lời nói của vị lão giả này mang theo sự bi thương sâu sắc.

Bởi vì người này chính là Thổ Tinh Lão Tổ đã cực kỳ cường hãn từ thời thượng cổ.

Vạn cổ trước, Thổ Tinh nhất tộc cũng là một chủng tộc cực kỳ cường hãn.

Chủng tộc này và Vu tộc còn có quan hệ không tệ.

Chỉ vì đi gần với Vu tộc, nên bị Yêu tộc bức hại.

Nhưng tộc quần này cũng rất có cốt khí, chiến đấu với Yêu tộc đến phút cuối cùng.

Nhưng Thổ Tinh nhất tộc lại không có vận may như Nhân tộc, chỉ có vị lão tổ này một mình chủ trì đại cục.

Cuối cùng, Thổ Tinh nhất tộc hoàn toàn bị Yêu tộc tiêu diệt, biến mất trong dòng sông lịch sử.

Bây giờ Nhân tộc cũng đang đối mặt với tình cảnh này, nhưng tình hình của Nhân tộc lại tốt hơn nhiều.

Bởi vì Nhân tộc đã được Thiên Cơ Lâu ưu ái, ban cho cơ duyên, liên tiếp xuất hiện sáu bảy vị siêu cấp cường giả.

Đối mặt với cuộc đột kích của Yêu tộc, Nhân tộc cũng không hề nao núng.

Vào thời khắc cực kỳ quan trọng này, vậy mà lại có người Nhân tộc nhận được truyền thừa, quả thực khiến người ta chấn động.

Cảnh tượng như vậy, khiến lão giả Thổ Tinh đã ẩn mình vạn cổ, cũng không tự chủ được mà phá đất mà ra.

Sinh linh bên cạnh thấy vị lão giả này, hơi sững sờ một chút rồi lập tức phản ứng lại.

"Đây là...

đây là Thổ Tinh Lão Tổ?" "Ông ta không phải đã chết trong tay Yêu tộc từ vạn cổ trước rồi sao?" "Sao còn sống?" "Lão già này quả nhiên giấu mình rất kỹ, nếu không chủ động hiện thân, kẻ khác thật sự rất khó phát hiện ra ông ta…" "Lần này ông ta ra ngoài là có ý gì?

Chuẩn bị giúp Nhân tộc tấn công Yêu tộc sao?" Thấy vị lão giả này xuất hiện, rất nhiều người không khỏi lẩm bẩm. --------- Mà trong thánh địa Vu tộc, mấy vị Tổ Vu cũng quan sát được dị tượng khổng lồ này, sắc mặt đều trở nên có chút hâm mộ.

"Chuyện gì vậy?" "Vậy mà có người Nhân tộc nhận được truyền thừa trong lúc chiến tranh sao?" "Nếu thật sự như vậy, vậy Nhân tộc đã có được bảy vị siêu cấp đại năng truyền thừa…" "Thực lực như vậy đối đầu với Yêu tộc… cũng có thể khiến Yêu tộc mất một miếng thịt chứ?" Người nói lời này là Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi.

Biểu hiện của Nhân tộc bây giờ, quả thực khiến Vu tộc bọn họ cảm thấy kinh ngạc.

Thực lực của mấy vị lĩnh tụ Nhân tộc cũng quả thực cực kỳ nổi bật, vậy mà liên tiếp đánh bại Thập Đại Yêu Thánh, ngay cả con tiểu Kim Ô chết tiệt kia cũng chết trong tay Nhân tộc.

Đối với Vu tộc mà nói, đây tuyệt đối là một tin tức cực kỳ phấn chấn.

Nhưng phấn chấn qua đi lại là nỗi lo vô biên.

Bất kể trận đại chiến này Nhân tộc thắng lợi hay Yêu tộc thắng lợi, đối với Vu tộc đều là uy hiếp trọng đại.

Tình huống này, khiến mấy vị Tổ Vu của Vu tộc đều có chút trầm

mặc.

“Chúng ta hiện tại vẫn luôn giữ thái độ quan sát, cũng không biết nước cờ này rốt cuộc đi đúng hay sai?” Tổ Vu Đế Giang hơi thở dài một tiếng.

Hắn không muốn tham gia vào cuộc đại chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc vào lúc này.

Đồng thời, hắn cũng muốn để Vu tộc bảo tồn một chút thực lực.

Bất kể là Yêu tộc chiến thắng hay Nhân tộc chiến thắng, đối với Vu tộc cũng không có gì khác biệt.

Vu tộc phải khiêu chiến, không gì khác chính là kẻ chiến thắng của hai tộc này mà thôi.

Chương 378

Nghĩ đến đây, Đế Giang lập tức ngẩng đầu nhìn lên trời.

Ở đó còn có một vị Thánh Nhân phương Tây đang trấn áp Vu tộc… Nghĩ đến đây, sắc mặt Đế Giang trở nên cực kỳ khó coi.

Thánh Nhân phương Tây chết tiệt này, thật sự xem Vu tộc là quả hồng mềm để nắn sao?

Có lẽ Yêu tộc cũng nên cho một đòn phủ đầu… Nếu không, Nhân tộc và Yêu tộc gây ra động tĩnh lớn như vậy, mà Vu tộc lại không có bất kỳ tiếng động nào, há chẳng phải bị chúng sinh Hồng Hoang xem thường sao? -------- Mà Chuẩn Đề Thánh Nhân phía trên Vu tộc, lúc này nhìn dị tượng phương xa cũng kích động.

Hắn tự nhiên biết Nhân tộc lại xuất hiện một vị siêu cấp truyền thừa giả.

Đây cũng là nguyên nhân hắn kích động.

Truyền thừa giả Nhân tộc càng nhiều, liền đại biểu cho cơ duyên của Tây Phương Giáo càng lớn.

Đến lúc đó đem mấy vị truyền thừa giả Nhân tộc này cùng thu nạp vào Tây phương, Tây Phương Giáo tất nhiên có thể quật khởi.

Chỉ xem Yêu tộc có thể hạ được Nhân tộc hay không. --------- Mà trên Thiên đình, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn vẫn luôn có chút khó coi.

Bởi vì trận chiến này, đứa con trai không nên thân của hắn, vậy mà lại chết trong tay Nhân tộc.

Điều này thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng của hắn.

Ngay cả khi con trai hắn có Trảm Tiên Bạch Hồ Lô phòng thân,

vẫn chết trong tay Nhân tộc.

Đây chẳng phải là sự sỉ nhục của Kim Ô nhất tộc sao?

Nhưng may là Yêu Đế Đế Tuấn đã để lại đạo vận hỏa chủng cho đứa con trai này.

Trên hỏa chủng có lưu lại ý chí của con trai hắn.

Nếu hảo hảo nuôi dưỡng đạo vận hỏa chủng đó, đứa con trai không nên thân của hắn nói không chừng còn có cơ hội phục sinh.

Đây cũng là nguyên nhân hắn không lập tức nổi điên.

Lúc này hắn đứng trên Thiên đình nhìn về phương xa, trên mặt cũng lộ ra biểu tình phẫn nộ.

Bởi vì hắn vậy mà lại thấy một vị siêu cấp truyền thừa giả của Nhân tộc xuất hiện.

Đối với Yêu tộc mà nói, đây tuyệt đối lại là một nguy hiểm cực lớn, tự nhiên khiến sắc mặt Đế Tuấn biến đen.

"Nhân tộc chết tiệt…" "Thiên Cơ Lâu chết tiệt…" Vốn vì duyên cớ của Hằng Nga, hắn còn có chút hảo cảm với Thiên Cơ Lâu.

Nhưng từ khi Thiên Cơ Lâu nâng đỡ Nhân tộc đến nay, điều này khiến hắn đối với Thiên Cơ Lâu tràn đầy ác ý.

Nếu không phải vì duyên cớ của Thiên Cơ Lâu, Nhân tộc chẳng qua chỉ là lũ cừu hai chân, làm sao có can đảm dám ngỗ nghịch với Yêu tộc bọn họ?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn trở nên càng khó coi hơn.

Ngay lúc này, sau lưng Yêu Đế Đế Tuấn đột nhiên xuất hiện một thân ảnh.

Thân ảnh này cũng vĩ ngạn, cũng lộ ra khí tức cực kỳ cường hãn.

Người này chính là Đông Hoàng Thái Nhất.

"Đại huynh, đạo vận hỏa chủng của Lục Áp ta đã an trí ổn thỏa rồi, tin rằng qua mấy vạn năm nữa, Lục Áp lại có thể dựa vào đạo vận hỏa chủng mà chết đi sống lại." Nghe những lời này, Yêu Đế Đế Tuấn yên lặng gật đầu, sau đó liền thản nhiên mở miệng.

"Thật không ngờ tên đó lại không biết phấn đấu như vậy, trong tay nắm giữ Trảm Tiên Bạch Hồ Lô, mà vẫn bị Nhân tộc đánh bại." Đông Hoàng Thái Nhất mỉm cười.

"Đại huynh nói sai rồi, luận về thực lực thật sự, Lục Áp tên đó không hề yếu hơn đối phương." "Chẳng qua là bị đối phương khắc chế mà thôi, cộng thêm hắn ít khi ra tay, kinh nghiệm chiến đấu không đủ, mới dẫn đến chiến bại." "Tin rằng sau sự kiện lần này, đợi đến lúc hắn chết đi sống lại, sẽ nhận được bài học." Đế Tuấn không tiếng động gật đầu.

Giữa hai người trong nhất thời liền trầm mặc.

Sau đó, Yêu Đế Đế Tuấn hơi thở dài một tiếng.

"Lần này mạo muội ra tay với Nhân tộc, khiến Yêu tộc ta mất đi uy phong." "Hành động lần này có lẽ có chút quá hấp tấp, cho dù cuối cùng Yêu tộc đại thắng, mấy trận thất bại phía trước cũng là vết nhơ không thể xóa bỏ của Yêu tộc." "Ai…" Nghe lời này, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất hơi cứng lại, sau đó thận trọng nhìn Yêu Đế Đế Tuấn.

"Đại huynh." Giọng Đông Hoàng Thái Nhất hơi cao lên một chút, ánh mắt lộ ra vẻ kiên nghị.

"Đại huynh, huynh đừng quên huynh là Yêu Đế của Yêu tộc." "Tất cả mọi việc huynh làm đều là vì Yêu tộc, vì Yêu tộc mà xuất phát thì làm sao có thể sai được?" "Cho dù Yêu tộc không ra tay với Nhân tộc,

Nhân tộc sau khi quật khởi cũng không thể bỏ qua Yêu tộc." "Giữa Nhân-Yêu hai tộc sớm muộn gì cũng có một trận chiến, tất cả những gì huynh làm đều là chính xác." "Huynh phải nhớ, Yêu Đế, vĩnh viễn không sai." Giọng Đông Hoàng Thái Nhất đanh thép, và ánh mắt rực sáng nhìn chằm chằm Yêu Đế Đế Tuấn.

Yêu Đế Đế Tuấn, đôi khi cũng cần sự ủng hộ của hắn.

Hai huynh đệ bọn họ phải kề vai sát cánh, thiếu một người, uy lực tất sẽ giảm mạnh.

Yêu Đế Đế Tuấn liếc nhìn Đông Hoàng Thái Nhất một cái, trong mắt lộ ra một tia ấm áp nhàn nhạt.

"Hiền đệ nói không sai." "Yêu Đế làm sao có thể sai được?" Lời vừa dứt, trên người Yêu Đế Đế Tuấn lại hiện ra bá khí vô địch. --------- Mà trong thánh địa Nhân tộc, hình ảnh trên không trung vẫn đang tiếp tục biến đổi.

Cùng với sự biến đổi của hình ảnh, một luồng khí tức vô cùng kinh khủng dần bùng phát.

Thật lâu, thật lâu sau đó, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng trở nên rõ ràng.

Không chỉ là Nhân-Yêu hai tộc trong chiến trường, ngay cả các đại năng Hồng Hoang ở xa cũng đều đang quan sát.

Giây lát sau, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng trở nên rõ ràng.

Chỉ thấy đó là một thế giới lấy màu đỏ máu làm chủ đạo.

Theo thông lệ, hình ảnh trên không trung đã rất rõ ràng, đó lại là một chiến trường.

Khi hình ảnh dần kéo lại gần, chiến trường trên không trung dần

hiện ra trước mắt.

Vô số tay chân cụt, vô số đầu lâu bay tứ tung, còn có vô số thi thể chất đống như núi.

Máu tươi chảy ra từ thi thể chảy thành sông dài mấy dặm.

Quả thực là một địa ngục tu la thi sơn huyết hải.

Chiến trường như vậy quả thực cực kỳ khủng bố.

Thấy cảnh này, chúng đa đại năng Hồng Hoang lại hít vào một ngụm khí lạnh.

Xem ra lần siêu cấp truyền thừa này, lại là một siêu cấp đại năng được sinh ra trong chiến trường máu lửa sao?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, một giọng nói từ trong hình ảnh truyền ra: [“Một kiếm trong tay, tám phương mây động, thử hỏi thiên hạ, ai là anh hùng?”] Giọng nói này không cao, nhưng âm điệu trầm bổng du dương lại khiến chúng sinh Hồng Hoang hơi sững sờ.

Thử hỏi thiên hạ, ai là anh hùng? "Anh hùng", từ này trong thế giới Hồng Hoang vẫn còn là một khái niệm khá mới mẻ.

Tuy có phần không hợp với thế giới Hồng Hoang, nhưng các đại năng ở đây đều hiểu rõ ý nghĩa của nó và rơi vào trầm tư.

Trong thế giới Hồng Hoang, ai xứng được gọi là anh hùng?

Các vị Tổ Vu của Vu tộc ư?

Mấy vị Yêu Đế, Yêu Hoàng của Yêu tộc chăng?

Hay là các vị Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang?

Bọn họ tuy thực lực cường đại, quyền thế ngút trời, nhưng lại có vẻ không hợp với hai chữ "anh hùng".

Chúng sinh Hồng Hoang nhất thời không khỏi trầm mặc.

Ai có thể gánh vác nổi danh hiệu này?

Người như thế nào mới có thể gánh vác nổi danh hiệu này?

Mang theo nghi vấn, vô số đại năng Hồng Hoang lại một lần nữa nhìn lên hình ảnh trên không trung.

Chỉ thấy trên trời xuất hiện một bóng người ngạo nghễ bất khuất.

Đó là bóng lưng của một vị đại năng.

Lúc này, vị đại năng ấy đang đứng trên đỉnh tiên sơn, ngẩng đầu nhìn lên trời cao.

Tay phải người đó cầm một thanh trường kiếm nhuốm máu, tản ra một luồng khí tức cường thế mà khát máu.

Tay trái thì nắm chặt một cây đại kỳ màu máu đáng sợ, đang phần phật tung bay trong gió.

Vị đại năng đó, tay phải cầm kiếm, tay trái nắm cờ, quay lưng lại với chúng sinh mà ngẩng đầu nhìn trời.

Chỉ trong nháy mắt, một cỗ khí tức bi tráng và có phần anh hùng mạt lộ xuất hiện, mang đến một cú sốc cực lớn cho chúng sinh Hồng Hoang.

Bầu không khí bi tráng đến tột cùng ấy khiến người ta không khỏi động lòng.

Bóng hình trong hoạ ảnh kia, lẽ nào chính là anh hùng ư?

Nếu bóng hình đó là anh hùng, vậy thì những truyền thừa siêu cấp mà mấy vị lãnh tụ Nhân tộc nhận được đều là của các anh hùng.

Bởi vì mỗi người trong số họ đều vì Nhân tộc mà tuyên chiến với thiên hạ.

Bởi vì mỗi người trong số họ đều vì chúng sinh mà một mình đối mặt cường địch.

Có người thậm chí vì Thiên Đạo bất công mà phát thệ diệt trời.

Chương 379

Tấm lòng và khí phách như vậy, tự nhiên có thể xứng với hai chữ anh hùng.

Ngay khi Nhân tộc cùng vô số đại năng đang cảm thán, đột nhiên một tiếng hét trầm thấp vang vọng khắp đất trời.

Âm thanh ấy có chút khàn khàn trầm đục, tựa như một khúc chiến ca cổ xưa, lại tựa như lời tuyên chiến của một tuyệt thế chiến thần. ["Kẻ trèo cao ắt bắt đầu từ nơi thấp!

Kẻ đi xa ắt bắt đầu từ nơi gần!"] ["Dù cho anh hùng mạt lộ, nhưng khí phách trong lòng, vạn thế trường tồn."] ["Một mình quay lưng với chúng sinh, bước đi trên chông gai, cường giả, ắt là kẻ không sợ cô tịch."] Mấy câu nói ung dung truyền khắp đại địa Hồng Hoang.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang trầm tư, hoạ ảnh đột nhiên chuyển đổi.

Góc nhìn từ quay lưng với chúng sinh chuyển thành chính diện.

Lúc này, chúng nhân Hồng Hoang mới nhìn rõ dung mạo của người này.

Chỉ thấy đó là một vị đại năng toàn thân nhuốm máu.

Dù thân thể đẫm máu, trọng thương chồng chất, nhưng ánh mắt y vẫn kiên nghị như cũ, nhìn chằm chằm về phía trước.

Phía trước là tầng tầng lớp lớp cường địch.

Cường địch tấn công.

Vị đại năng có ý chí kinh thiên này nghiến răng, gồng cốt, lê tấm thân tàn tiến lên không lùi.

Cường địch tấn công ư?

Y tỏ ra chẳng hề sợ hãi. ["Ngươi muốn ta quỳ?

Ngươi muốn ta từ bỏ chúng sinh sau lưng?

Từ bỏ Nhân tộc mà ta yêu quý ư?"] Người có thân thể tàn tạ kia khẽ nhếch mép, lộ ra một biểu cảm cực kỳ trào phúng. ["Có thể sao?

Ta sinh ra để trăm trận, trăm trận trăm thắng, vì chiến mà sống, vì chiến mà chết, dù ngươi mạnh hơn ta."] ["Ta cũng có thủ đoạn, chém giết ngươi tại đây."] Giọng của nam tử ngày càng lớn, cuối cùng không kìm được mà gầm lên.

Nam tử trong hoạ ảnh đột nhiên quay đầu lại, dường như xuyên qua thời không mà nhìn vào chúng sinh Hồng Hoang, nhìn vào Nhân tộc.

Trong phút chốc, đôi mắt y dường như bùng lên ngọn lửa hừng hực.

Thân thể tàn tạ dâng lên sức mạnh vô hạn.

Cái đầu nhuốm máu đầy vẻ điên cuồng. ["Nhân tộc!

Dám cùng ta một trận chiến không?"] ["Dám cùng ta một trận chiến không?"] ["Dám không?"] Theo từng tiếng gầm thét, ở phía xa trong hoạ ảnh, từng bóng người một từ mặt đất đứng dậy.

Mỗi một bóng hình đều đứng thẳng tắp, tựa như những ngọn giáo sừng sững giữa đất trời.

Hoạ ảnh đến đây thì đột nhiên nổ tung, sau đó hoàn toàn biến mất.

Thiên địa trong khoảnh khắc này cũng triệt để khôi phục lại sự trong sáng.

Thế nhưng, hình ảnh trên không trung vẫn khắc sâu trong lòng chúng sinh Hồng Hoang.

Nhất là tiếng gầm thét vào thời khắc cuối cùng: Dám theo ta một trận chiến không?

Đây là khí phách cỡ nào?

Đây là tấm lòng rộng lớn nhường nào?

Theo những lời thì thầm của Nhân tộc, không ít người Nhân tộc trong khoảnh khắc này đã đứng thẳng người, đối mặt với Yêu tộc đang che trời lấp đất trên không trung, để lộ ra chiến ý hừng hực.

Nắm đấm siết chặt, ánh mắt kiên nghị. "Chiến!!!" "Chiến!!!" "Chiến!!!" Từ xưa đến nay, Nhân tộc chưa bao giờ là một chủng tộc chịu khuất nhục.

Dù cho trước đây chưa có được truyền thừa, vào những thời khắc Nhân tộc cực kỳ nhỏ bé, họ cũng chưa từng sợ hãi.

Huống chi, bây giờ đã nhận được truyền thừa ngút trời?

Không chỉ Nhân tộc ở thánh địa gào thét, mà cả những người Nhân tộc đang ở khắp nơi trong Hồng Hoang cũng điên cuồng hét lớn trong khoảnh khắc này, để làm lớn mạnh thanh thế của Nhân tộc.

Cùng lúc đó, Nhân tộc ở gần thánh địa cũng đang điên cuồng chạy về.

Họ phải trở về để tham gia trận chiến này.

Đối với Nhân tộc mà nói, đây không nghi ngờ gì là một trận thánh chiến.

Bất luận thắng hay bại, Nhân tộc chắc chắn sẽ quật khởi từ trong máu và lửa của trận chiến này.

Đây là trận chiến quật khởi, không thể tránh khỏi.

Tất cả Nhân tộc không một ai sợ hãi. "Chiến!!!" "Chiến!!!" Nhân tộc vẫn đang điên cuồng gào thét.

Mỗi một người đều trông như điên cuồng, mắt long sòng sọc.

Rốt cuộc, hình ảnh cực kỳ chấn động trên không trung đã hoàn toàn kích phát dục vọng bạo ngược trong nội tâm Nhân tộc.

Yêu tộc ư?

Đã đến rồi thì để cho các ngươi có đến mà không có về.

Thế nào là anh hùng?

Những gì được ghi chép trong Đại Đạo Bảo Điển, tất cả đều là anh hùng.

Lãnh tụ Nhân tộc, tất cả đều là anh hùng.

Nhân tộc ư?

Không ai không phải là anh hùng cả.

Nhất là truyền thừa vừa rồi: vì chiến mà sinh, vì chiến mà vong.

Vì Nhân tộc mà chiến, vì thương sinh mà chiến, vì thiên địa mà chiến.

Tín niệm trong lòng không đổ, thì chiến không gì không thắng.

Ngay khi Nhân tộc đang điên cuồng gào thét, một bóng người gầy yếu đột nhiên xuất hiện bên cạnh Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và những người khác.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc quay đầu nhìn lại, kinh ngạc phát hiện đó là một cậu bé chừng mười mấy tuổi.

Mấy người tuy hơi sững sờ, nhưng cũng lộ ra ánh mắt vui mừng. "Hoan nghênh." "Cảm tạ các vị huynh trưởng, tỷ tỷ." Thiếu niên mười mấy tuổi khẽ cúi đầu, rồi quay lại nhìn về phía Yêu tộc, ánh mắt cực kỳ kiên định, không có chút sợ hãi nào.

Hiện tại, cậu đã có vốn liếng để đứng ra vì Nhân tộc.

Theo thân thể cậu khẽ động, một luồng khí tức vô song đột nhiên bộc phát ra từ người cậu.

Trong phút chốc, bóng hình vừa xuất hiện trên không trung ban nãy đã hiện ra sau lưng thiếu niên này.

Vẫn là tay phải cầm kiếm, tay trái nắm cờ.

Theo hư ảnh xuất hiện, khí tức càng lúc càng trở nên bàng bạc, nặng nề.

Với bóng hình này xuất hiện, thiếu niên mười mấy tuổi ưỡn ngực ngẩng đầu đứng sừng sững phía trước. "Nhân tộc ta, mỗi người đều là anh hùng." "Mỗi một vị đều kinh thiên động địa, người người như rồng." "Nanh vuốt của Yêu tộc các ngươi đã bị mài mòn rồi." "Chờ bị Nhân tộc ta tàn sát đi." Khí tức của vị thiếu niên này ngút trời.

Thiếu niên này tên là Thương Hiệt!

Truyền thừa mà cậu nhận được tên là Thần Chiến!

Nguyên lai khi Yêu tộc tấn công, vị thiếu niên này được rất nhiều chiến sĩ Nhân tộc bảo vệ phía sau.

Cậu ở hậu phương khóc lóc thảm thiết, căm hận thực lực bản thân yếu kém, không thể vì Nhân tộc mà giết địch.

Nhìn các lãnh tụ Nhân tộc đại chiến với Yêu thánh của Yêu tộc, thiếu niên Thương Hiệt cũng cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Đột nhiên tâm huyết dâng trào, Thương Hiệt bẻ một cành cây, bắt đầu vẽ những ký hiệu kỳ quái dưới đất.

Dù không thể chiến đấu vì Nhân tộc, nhưng cậu hy vọng có thể dựa vào những ký hiệu này để miêu tả lại cảnh tượng trận chiến.

Không thể để hậu thế của Nhân tộc quên đi trận chiến này.

Không thể để hậu thế của Nhân tộc quên đi những bậc tiên liệt

này.

Mỗi một người Nhân tộc trên chiến trường đều là những đại anh hùng tuyệt thế đáng kính phục.

Bản thân không thể kề vai chiến đấu cùng họ, tuy là một điều tiếc nuối, nhưng cậu cũng hy vọng mình có thể ghi chép lại những vị đại năng Nhân tộc này.

Cậu muốn ghi lại cảnh tượng các lãnh tụ và đại năng Nhân tộc tử chiến với Yêu tộc.

Chương 380

Nếu trận chiến này không thể lưu truyền vạn thế, Thương Hiệt cảm thấy đó chính là sự thất trách của mình.

Thế là trong lúc tâm huyết dâng trào, cậu đã vẽ ra đủ loại ký hiệu kỳ quái, và gán cho chúng những ý nghĩa.

Cùng lúc đó, trong đầu cậu lại hiện ra những đại đạo văn tự kia.

Dựa vào những đại đạo văn tự đó, cùng với sự thay đổi của tình hình chiến trường, cậu vậy mà đã sáng tạo ra một số ký hiệu kỳ lạ cổ quái.

Cậu đặt tên cho những ký hiệu này là: "Nhân tộc văn tự." Tuy Nhân tộc văn tự vẫn chưa thực sự thành hình, nhưng cậu có dự cảm, đợi đến khi những văn tự này thực sự thành hình, chắc chắn sẽ kinh thiên động địa, quỷ khóc thần sầu.

Nhưng tất cả những điều này đều bị Thánh mẫu Nhân tộc Tam Thất nhìn thấy.

Tam Thất bói một quẻ cho thiếu niên trước mắt, phát hiện cậu bé này không hề tầm thường, sau này sẽ tô một nét mực đậm cho sự phát triển của Nhân tộc.

Tên của thiếu niên này sẽ được lưu truyền vĩnh viễn, bởi vì cậu đã có cống hiến không thể phai mờ cho Nhân tộc.

Chính vì nhìn thấy được tương lai của thiếu niên này, Tam Thất mới quyết định ban cho cậu một truyền thừa, để giải quyết cái hoạ cháy đến nơi của Nhân tộc hiện tại.

Dù sao thiếu niên này cũng có tư cách đó.

Vì vậy mới có cảnh tượng vừa rồi.

Theo sự xuất hiện của thiếu niên Nhân tộc Thương Hiệt, Nhân tộc đột nhiên bùng nổ những tiếng hoan hô kinh thiên.

Nhân tộc lại có thêm một truyền thừa siêu cấp.

Tính cả thiếu niên này, đã có bảy vị đại năng.

Xuất hiện trên chiến trường cũng đã có sáu vị.

Vị Thần Nông Thị nhận được truyền thừa tuy không xuất hiện trên chiến trường, nhưng rất nhiều người Nhân tộc đều biết nguyên nhân.

Thần Nông Thị đã nhận thánh mệnh của Thánh mẫu Nhân tộc Tam Thất, rời khỏi thánh địa Nhân tộc, không biết đã đi đâu, chứ không phải lâm trận bỏ chạy như người khác nghĩ.

Lúc này, theo sự xuất hiện của Thương Hiệt, bầu không khí của Nhân tộc đã đạt đến đỉnh điểm. "Chiến!!!" "Chiến!!!" Mỗi một người đều đang điên cuồng gầm thét.

Mỗi một người đều đang điên cuồng gào rống.

Đây là tiếng lòng của một người, cũng là tiếng gào thét của hàng vạn vạn người.

Nhân tộc, không hề sợ hãi.

Họ muốn vì sự quật khởi của Nhân tộc mà góp một phần sức lực.

Không thể lúc nào cũng để các lãnh tụ Nhân tộc ra sức.

Họ phải theo bước chân của các lãnh tụ, phấn đấu vì sự quật khởi của Nhân tộc.

Mỗi một người đều gầm lên trời, âm thanh thấu tận tâm can truyền khắp đại địa Hồng Hoang.

Đối mặt với Nhân tộc đã điên cuồng, nhiều Yêu tộc vậy mà lại bị

khí thế của Nhân tộc chấn nhiếp.

Có không ít Yêu tộc ý chí bạc nhược đã lén lút lùi lại nửa bước.

Mặc dù thực lực của chúng mạnh hơn, nhưng đối mặt với một chủng tộc điên cuồng, chúng cũng không thể không thận trọng.

Một bầy cừu nếu đã nổi điên, dù là sư tử cũng phải lui ba thước, huống chi chênh lệch giữa hai tộc đàn cũng không còn lớn như vậy nữa.

Tam Thanh Thánh nhân đang ẩn mình trong đám người, lúc này cũng không khỏi có chút cảm khái. "Thật không ngờ Nhân tộc lại có thể đạt tới khí thế như vậy." "Chủng tộc này, vô số năm qua vẫn luôn là đối tượng bị tàn sát." "Ấy thế mà, Nhân tộc vẫn điên cuồng giãy giụa." "Bây giờ nhận được truyền thừa của Thiên Cơ Lâu, bọn họ chắc chắn sẽ nắm bắt cơ hội này để quật khởi triệt để." Nguyên Thủy Thiên Tôn bên cạnh Thái Thượng Lão Tử cũng có chút cảm khái. "Chẳng trách Nhân tộc chủng tộc này đã định sẵn sẽ quật khởi." "Chỉ bằng khí thế một đi không trở lại này, Nhân tộc quả thực có vốn liếng để quật khởi..." Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong khoảnh khắc này không khỏi trầm mặc.

Ở một bên khác, Thông Thiên Giáo Chủ cũng có cùng cảm khái.

Một chủng tộc nhỏ yếu như loài kiến mà có thể làm được đến bước này, quả thực là đáng quý. "Thiếu niên Nhân tộc vừa mới nhận được truyền thừa này cũng khá lắm." "Người này trên thân ngưng tụ đại khí vận, tương lai có thể mong đợi." Giọng nói có phần trầm thấp của Thông Thiên Giáo Chủ truyền ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử không hề phản bác, ngược lại còn trầm mặc gật đầu.

Thông Thiên Giáo Chủ nói câu này không sai chút nào.

Thông Thiên Giáo Chủ rất ít khi đưa ra đánh giá như vậy về ai đó, bởi vì người lọt vào mắt xanh của y thực sự rất ít.

Nhưng rõ ràng vị thiếu niên Nhân tộc này đã nhận được sự công nhận của y.

Bởi vì một mình thiếu niên này đã kích hoạt được ý chí chiến đấu của toàn bộ Nhân tộc.

Điều này là vô cùng đáng quý.

Nhân tộc lúc này đã như thay da đổi thịt.

Khí tức ngút trời, tình tự bi tráng, vượt xa tưởng tượng.

Thông Thiên Giáo Chủ quay đầu lại, nhìn Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong mắt lộ ra một ý vị khó hiểu, sau đó liền hoá thành một luồng lưu quang biến mất.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều đang tham chiến ở phía trước, phong thái của họ y cũng đã thấy qua.

Thông Thiên Giáo Chủ quyết định đến hậu phương của Nhân tộc xem thử, có lẽ còn có thể tìm được vài thiếu niên tư chất không tồi.

Nếu thật sự tìm được mấy người, thì y xem như chuyến đi này không uổng.

Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức sững sờ, nhưng có chút do dự.

Cuối cùng họ vẫn không động thân, vẫn đặt mục tiêu vào mấy vị lãnh tụ Nhân tộc kia.

Rốt cuộc mục tiêu lần này của họ chính là mấy vị lãnh tụ đó.

Chỉ cần có được một người, coi như đã có thu hoạch không tồi.

Trong chiến trường, Nhân tộc và Yêu tộc vẫn đang đối đầu nhau.

Quả thật là yêu khí ngút trời, linh khí tung hoành.

Sắc mặt của mấy vị Yêu thánh không được tốt cho lắm.

Bởi vì trong chiến trường đã xuất hiện sáu vị đại năng Nhân tộc.

Tuy số lượng vẫn ít hơn Yêu thánh của chúng, nhưng đã không thể hình thành sự áp chế tuyệt đối nữa.

Rốt cuộc, các đại năng Nhân tộc này bất luận là thực lực hay thiên tư đều là những tồn tại cực kỳ mạnh mẽ.

Sự xuất hiện của họ đã cổ vũ cho khí thế của toàn bộ Nhân tộc.

Lúc này Nhân tộc đang từng tiếng hét lớn, tín niệm cũng đang điên cuồng tăng lên.

Đối mặt với Yêu tộc, Nhân tộc đã rất bình tĩnh.

Các Yêu thánh của Yêu tộc đối diện nhìn Nhân tộc, ngọn lửa trong mắt cũng bùng lên. "Lũ lâu nghĩ các ngươi, đám cừu hai chân ti tiện, ngẫu nhiên có được chút đồ vật liền trở nên kiêu ngạo như vậy." "Thật sự cho rằng có thực lực, có thể khiêu khích chúng ta Yêu tộc sao?" "Trước mặt Yêu tộc chúng ta, các ngươi chẳng là gì cả.

Thực lực của Yêu tộc chúng ta, vượt xa sức tưởng tượng của các ngươi." Tám chín vị Yêu thánh đứng thành hàng ngang.

Tám chín luồng khí tức khủng bố vô cùng đột nhiên bộc phát.

Yêu khí cực kỳ mạnh mẽ, cuồn cuộn dâng trào.

Yêu phong từng trận, khí tức lan tràn, quả thực cực kỳ có sức uy hiếp.

Còn mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đối diện thì không hề sợ hãi.

Vì Nhân tộc mà chiến, dù có chiến tử thì có gì phải sợ?

Dù có chết, họ cũng phải kéo theo mấy Yêu tộc làm đệm lưng.

Sáu vị thủ lĩnh Nhân tộc cũng đứng kề vai nhau.

Thương Hiệt có vóc người nhỏ bé nhất lạnh lùng cười một tiếng. "Đồng bào Nhân tộc, các ngươi có nguyện theo ta một trận chiến không?" Nhân tộc phía sau cũng đồng thanh hét lớn. "Chiến!!" "Chiến!!" "Chiến!!" Đối mặt với sự khiêu khích của Yêu tộc, Nhân tộc dâng lên ý chí chiến đấu cực kỳ mãnh liệt.

Đây là mấu chốt để giành thắng lợi.

Nếu ý chí chiến đấu dâng cao, dù thực lực yếu hơn, cũng có cơ hội lật ngược tình thế.

Cuối cùng vào khoảnh khắc tiếp theo, vô số Yêu tộc và Nhân tộc đã lao vào nhau.

Đây là cuộc chinh chiến của máu và lửa.

Đây là trận chiến mấu chốt của sự quật khởi hay vẫn lạc.

Cũng là trận chiến diệt tộc.

Trận chiến này đối với Yêu tộc cũng cực kỳ quan trọng.

Chương 381

Nếu Yêu tộc ngay cả Nhân tộc cũng không hạ được, chẳng phải sẽ trở thành trò cười của thế giới Hồng Hoang sao?

Hơn nữa, thái tử Yêu tộc Lục Áp cũng đã chết thảm trong tay Nhân tộc.

Nếu không thể hạ được Nhân tộc, chúng biết ăn nói sao với Yêu Hoàng?

Còn đối với Nhân tộc mà nói, đây là trận chiến đầu tiên của sự quật khởi.

Nếu trận chiến này có thể thắng lợi, Nhân tộc chắc chắn sẽ đi đến quật khởi trong sự giao thoa của máu và lửa.

Nếu trận chiến này thất bại, Nhân tộc chắc chắn sẽ quay về thời kỳ mông muội.

Muốn quật khởi lại, e rằng sẽ khó như lên trời.

Điều này không liên quan đến tôn nghiêm, nhưng lại quan hệ đến sinh tử của Nhân tộc.

Trận chiến này không thể thua.

Vô số cường giả Nhân tộc mang theo khí thế một đi không trở lại, đột nhiên xông về phía Yêu tộc.

Vô số đại năng Yêu tộc cũng như vậy.

Từng tiếng gầm rú vang trời, chấn động chúng sinh.

Trong khoảnh khắc đã có vô số sinh linh chết thảm tại chỗ.

Trong đó có rất nhiều Nhân tộc bị xé nát ngay tại trận, cũng có rất nhiều Yêu tộc bị Nhân tộc chém giết.

Vô tận máu tươi vung vãi trên không trung.

Trong chốc lát, cả vùng thánh địa Nhân tộc đã chìm vào một cuộc tàn sát điên cuồng.

Năm tháng hằng cổ, núi sông không đổi.

Thánh địa nhuốm máu.

Trong đó, lãnh tụ mới của Nhân tộc, Thương Hiệt, biểu hiện cực kỳ nổi bật.

Truyền thừa sau lưng cậu, Thần Chiến Đại Đế, tay phải nắm ngược một thanh trường kiếm màu bạc trắng, tay trái cầm một cây đại kỳ màu máu.

Chỉ thấy thanh trường kiếm bạc trắng của cậu quét ngang, tức thì một đạo kiếm khí ngút trời bắn ra.

Cổ kiếm khí này thông thiên triệt địa, mang theo thế chém trời.

Kiếm khí này thẳng tắp chém về phía Yêu tộc!

Nếu xử lý không tốt, có thể tàn sát hàng ngàn Yêu tộc trong nháy mắt.

Ngay khoảnh khắc luồng kiếm quang ngút trời đó áp sát, Yêu thánh Cửu Anh đột nhiên phun ra một đạo liệt hỏa khủng bố vô cùng.

Ngọn lửa này và luồng kiếm quang kia đột nhiên gặp nhau, trong nháy mắt hình thành một làn sóng xung kích siêu cấp che trời lấp đất, khủng bố tuyệt luân.

Cuối cùng không ai làm gì được đối phương.

Đây là lần đầu tiên Thương Hiệt ra tay, vậy mà đã có uy lực như vậy, quả thực vượt xa tưởng tượng.

Các lãnh tụ Yêu tộc và Nhân tộc chỉ giao đấu sơ qua vài chiêu rồi

dừng lại.

Rốt cuộc, bên giao chiến thực sự vẫn là Nhân tộc và Yêu tộc. "Toàn quân xuất kích!!!" Các vị quân quan trong quân đội Nhân tộc đang điên cuồng gào thét.

Âm thanh khổng lồ gần như có thể nói là vang trời động đất. "U... u... u..." "Đùng...

đùng...

đùng..." Rất nhiều người thổi tù và, người đánh trống trận của Nhân tộc cùng nhau tấu lên khúc nhạc tiến công.

Hơn mười vạn chiến sĩ Nhân tộc đột nhiên bùng nổ xung đột kịch liệt, mang theo thế như chẻ tre, thế tồi khô lạp hủ, một đi không trở lại mà xung kích tới.

Những chiến sĩ Nhân tộc có thực lực cao liền bay lên trời trước, trực tiếp bay về phía Yêu tộc.

Còn những người thực lực yếu hơn thì ở phía dưới tiếp ứng.

Trong chốc lát, Nhân tộc chia thành hai đội hình trên trời và dưới đất.

Rất nhiều Nhân tộc thực lực tương đối mạnh mẽ càng đi đầu. "Các dũng sĩ Nhân tộc, hãy thỏa sức xông lên.." Ở hậu phương, vô số người già yếu bệnh tật đang cổ vũ cho các chiến sĩ Nhân tộc xông pha.

Chính là cái gọi là nhất cổ tác khí, tái nhi suy, tam nhi kiệt.

Họ chính là muốn tấn công như vũ bão, một lần đánh tan nhuệ khí của đối phương.

Bất kể ngươi là chủng tộc nào, Nhân tộc một khi phát động xung kích, khí thế dâng lên, binh sĩ tất sẽ tồi khô lạp hủ.

Bất kể ngươi là chủng tộc nào, bất kể ngươi là ai, thông thông

giết hết.

Nhân tộc lúc này khí thế dâng cao, sát ý ngút trời, tựa như một dòng lũ sắt thép, sóng to gió lớn cuồn cuộn tiến lên.

Rất nhiều Yêu tộc lao xuống, trực tiếp giao chiến với Nhân tộc.

Cũng có Nhân tộc bay lên trời, xông vào trận doanh Yêu tộc.

Trong khoảnh khắc, nơi đây đã biến thành núi thây biển máu, máu chảy thành sông.

Trong đám người có một người Nhân tộc thân hình cực cao, trông khoảng hơn hai mét.

Chỉ thấy trên người hắn tản ra từng đợt dao động Thiên Tiên.

Rõ ràng hắn cũng là một trong những Tiên Thiên Nhân Tộc được khai sáng.

Sức mạnh vô cùng của hắn xông vào trận doanh Yêu tộc, mỗi một lần công kích đều có thể lấy đi mạng sống của vài Yêu tộc, quả thực có thể nói là tồi khô lạp hủ.

Còn có một nữ tử thân hình yểu điệu, lúc này đang lẫn trong đám người, múa may bay lượn.

Bởi vì bên cạnh nàng có một thanh chủy thủ cực kỳ tinh xảo bay lượn.

Theo điệu múa của nàng, thanh chủy thủ xoay tròn bay lượn quanh nàng, luôn có thể đúng lúc cản lại đòn tấn công của kẻ địch, khiến nàng có thể thỏa sức thi triển pháp thuật của mình.

Rõ ràng, đây lại là một cường giả Nhân tộc đã tu luyện thành đại năng.

Cường giả Nhân tộc như vậy nhiều không kể xiết.

Dù là đối mặt với những đại yêu của Yêu tộc, những người Nhân tộc này cũng có thể chiếm được tiên cơ.

Lần va chạm đầu tiên giữa Yêu tộc và Nhân tộc, trong nháy mắt đã thây chất thành đồng, thương vong vô số.

Cảnh tượng thảm khốc vô cùng đó, quả thật là thảm tuyệt nhân gian! --------- Trên bầu trời, Quỷ Xa rung động đôi cánh khổng lồ của mình, trong nháy mắt lao xuống.

Nó chuẩn bị dựa vào tu vi vô thượng của mình để gây ra thương vong nặng nề cho Nhân tộc trong nháy mắt.

Đây là suy nghĩ trong lòng nó, cũng là cách nhanh nhất để kết thúc trận chiến này.

Giờ phút này, nó vỗ cánh trực tiếp lao tới, cùng lúc đó, quỷ khí vô biên trên người nó cũng bốc lên.

Thế nhưng, ngay vào thời khắc cực kỳ quan trọng này, một giọng nói lạnh lẽo vô cùng truyền đến. "Muốn đánh lén Nhân tộc chúng ta?

Ngươi qua được ải của ta không?" Theo giọng cười lạnh này, một đạo kiếm khí tung hoành vô cùng bùng phát.

Người nói câu này chính là lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị.

Lúc này, Vương Lâm Đại Đế sau lưng Hiên Viên Thị kiếm khí sôi trào.

Nhìn yêu khí và quỷ khí che trời lấp đất trên không trung, trên mặt y lộ ra một nụ cười nhàn nhạt. "Trảm!!!" Một cỗ kiếm khí thông thiên đột nhiên bốc lên.

Luồng kiếm khí này như một dải lụa trắng vô biên, thông thiên triệt địa, vậy mà trực tiếp quét sạch yêu khí mênh mông cuồn cuộn kia.

Cảnh này trực tiếp khiến vô số người kinh hãi không thôi.

Sự xuất hiện của yêu khí đối với Yêu tộc là một việc cực kỳ có lợi, bởi vì vô số đại năng Yêu tộc có thể mượn yêu khí này để tăng mạnh thực lực.

Còn Nhân tộc đối mặt với yêu khí mênh mông này thì thực lực sẽ bị tổn hại.

Một bên tăng một bên giảm, chênh lệch liền hiện ra.

Nhưng lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị vừa ra tay đã phá tan yêu khí vô tận này một cách sạch sẽ.

Đối mặt với tình huống này, Quỷ Xa vô cùng phẫn nộ.

Chương 382

Chính là tên này đã chém đứt một cái đầu của nó.

Quỷ Xa tự nhiên sẽ không dễ dàng tha cho y.

Nó thét lên một tiếng rồi trực tiếp lao về phía Hiên Viên Thị.

Thân thể khổng lồ của Quỷ Xa che trời lấp đất, trông cực kỳ đáng sợ.

Mà Hiên Viên Thị sắc mặt lạnh đi, cũng lập tức nghênh chiến, trực tiếp kìm chân Quỷ Xa.

Đối mặt với tình huống này, các đại năng khác cũng chuẩn bị bắt đầu động thủ.

Trong đó, Yểm Tư Thị, người có truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế, đối đầu với Phi Đản và Phi Liêm trong Thập Đại Yêu Thánh.

Toại Nhân Thị, người có truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế, thì đối đầu với Kế Mông và Thương Dương của Yêu tộc.

Hiên Viên Thị, người có truyền thừa của Vương Lâm Đại Đế, thì đối đầu với Anh Chiêu và Quỷ Xa của Yêu tộc.

Tình huống này lập tức khiến Truy Y Thị có chút phẫn nộ, bởi vì nàng vậy mà chỉ giành được một mình Cửu Anh.

Điều này sao có thể không khiến nàng cực kỳ uất ức?

Có cảm giác này không chỉ mình nàng.

Một lãnh tụ khác của Nhân tộc là Hữu Sào Thị, vậy mà chỉ giành được một mình Khâm Nguyên?

Hai người nhận được truyền thừa sớm hơn lại chỉ giành được một người, điều này khiến hai người họ có chút uất ức.

Thiếu niên Nhân tộc Thương Hiệt vừa mới nhận được truyền thừa thì đối đầu với Thử Thiết trong Thập Đại Yêu Thánh.

Chín vị Yêu thánh và sáu vị lãnh tụ Nhân tộc liền lao vào chiến đấu với nhau.

Trong chốc lát khiến cả bầu trời trở nên vô cùng chật chội.

Bất luận là những truyền thừa siêu cấp sau lưng các lãnh tụ Nhân tộc, hay là thân thể khổng lồ của Thập Đại Yêu Thánh, đều trực tiếp khiến cả bầu trời trở nên chen chúc.

Lãnh tụ Nhân tộc Thương Hiệt vừa mới nhận được truyền thừa siêu cấp, dốc toàn lực chiến đấu với Thử Thiết.

Thần Chiến sau lưng cậu, đại kỳ màu máu trong tay phấp phới tung bay, sức mạnh che trời lấp đất cuồn cuộn bộc phát.

Mà đối diện là Thử Thiết, cũng lập tức lộ ra bản thể của mình.

Chỉ thấy đó là một con trâu khổng lồ siêu cấp vô cùng cường tráng, cặp sừng trên đầu đã dài bằng một nửa thân thể nó, trông thật sự quá mức dữ tợn và đáng sợ.

Con trâu khổng lồ này, lông trên khắp người tản ra ánh sáng đen kịt, trông thật sự quá mức hùng tráng.

Sau khi con hung thú tuyệt thế này xuất hiện, rất nhiều đại năng đều nhíu mày.

Đây là bản thể trong truyền thuyết của Thử Thiết sao?

Nghe nói con hung thú tuyệt thế này lấy sắt làm thức ăn, gặp kim loại tất sẽ điên cuồng nuốt chửng.

Nhưng vật bài tiết của nó cũng cực kỳ quý giá.

Sau khi ăn kim loại, kim loại bài tiết ra còn cứng hơn vô số lần so với kim loại nó ăn vào.

Vật bài tiết của nó chỉ cần tùy ý rèn đúc mài giũa, nghe nói là có thể trở thành Hậu Thiên Linh Bảo.

Năng lực này quả thực có chút biến thái.

Nghe nói Quỷ Xa Phá Thiên Đao trong tay Quỷ Xa chính là do vật bài tiết của nó rèn đúc mà thành.

Điều này đủ để thấy sự mạnh mẽ của nó.

Lúc này, nó hiện ra bản thể, quả nhiên là biến thái đến cực hạn.

Thử Thiết hiện ra bản thể, đột nhiên gầm lên một tiếng, trực tiếp xông về phía thiếu niên mười mấy tuổi.

Cặp sừng trên đầu cũng đột nhiên nổi lên một trận cuồng phong.

Cơn gió này vừa xuất hiện liền trực tiếp khóa chặt lấy thiếu niên.

Đối mặt với đòn tấn công cuồn cuộn này, thiếu niên Thương Hiệt tuy vẻ mặt ngưng trọng, nhưng không hề sợ hãi.

Thần Chiến Đại Đế sau lưng cậu, tay phải giơ thanh trường kiếm màu bạc trắng, hiên ngang xuất kích. ["Nhất kiếm tại thủ, bát phương vân động!!!"] Tay phải vung lên, tức thì một đạo kiếm quang vô cùng trong trẻo mà rộng lớn đột nhiên xuất hiện.

Luồng kiếm quang này lạnh như nước mùa thu, giống như một bức tường thác nước siêu cấp, vượt qua hư không, bắn đi.

Dáng vẻ thông thiên triệt địa, uy lực kiếm động bát phương của đạo kiếm khí này trực tiếp khiến Thử Thiết giật mình.

Nhưng nó vẫn nghiến răng tiếp tục xông tới.

Kiếm khí của đối phương tuy nguy hiểm vô cùng, nhưng nó cũng có niềm tin tương tự vào bản thân.

Thân thể của nó cực kỳ mạnh mẽ. "Oanh!!!" Hai luồng năng

lượng khổng lồ trực tiếp va chạm vào nhau, tức thì biến thành một làn sóng xung kích vô song.

Làn sóng xung kích này rõ ràng là cực kỳ mạnh mẽ.

Dù là Thương Hiệt nhận được truyền thừa Đại Đế, trước làn sóng xung kích này cũng có chút không chịu nổi, cuối cùng bị đánh bay ngược về.

Đại kỳ màu máu trong tay cũng phần phật vang lên trong khoảnh khắc này.

Trên không trung cũng có vô số yêu huyết vung vãi.

Nguyên lai, nhát kiếm vô song này, dù là Thử Thiết có thân thể biến thái vô cùng cũng không chịu nổi.

Trên thân thể cường tráng của nó xuất hiện một vết rách cực kỳ dữ tợn.

Yêu huyết vung vãi khắp trời chính là từ vết rách khổng lồ này chảy ra.

Lúc này Thử Thiết cực kỳ phẫn nộ.

Không ngờ thân thể mà nó tự hào lại bị đối phương phá vỡ chỉ bằng một kiếm.

Đối với nó mà nói, đây tuyệt đối là một sự sỉ nhục cực kỳ lớn.

Thử Thiết gầm lên trong cơn thịnh nộ, đột nhiên ngửa mặt lên trời gầm một tiếng, lại một lần nữa xông về phía Thương Hiệt.

Trên người nó lan tràn một luồng sức mạnh màu xanh đen, tựa như áo giáp bao bọc toàn thân.

Cùng lúc đó, chiếc sừng khổng lồ trên trán nó cũng tản ra ánh sáng màu xanh.

Hai thứ kết hợp, uy lực tăng vọt.

Bản thân nó chính là yêu thú cực kỳ giỏi sử dụng sức mạnh.

Nếu so về sức mạnh, dù là Vu tộc cũng có nhiều người không bằng nó.

Theo nó bắt đầu cuộc va chạm dã man, dù là Thương Hiệt nhận được truyền thừa của Thần Chiến Đại Đế, cũng nhất thời lâm vào khổ chiến.

Dù sao cậu cũng là người trẻ tuổi nhất, cũng là người nhận được truyền thừa muộn nhất.

So ra kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ thiếu thốn.

Dù truyền thừa cậu nhận được cực kỳ mạnh mẽ, trong thời gian ngắn cũng khó mà bộc phát ra sức mạnh thật sự của truyền thừa.

Vì vậy bị Thử Thiết áp chế.

Nhưng có sức mạnh của Đại Đế bên người, cậu sớm đã đứng ở thế bất bại.

Đối với cậu mà nói, bại mà chuyển thành thắng cũng chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

Còn ở một bên khác, Hiên Viên Thị nhận được truyền thừa của Vương Lâm Đại Đế, một mình độc chiến Anh Chiêu và Quỷ Xa.

Anh Chiêu là tồn tại siêu quần bạt tụy nhất trong Thập Đại Yêu Thánh, chiến đấu lực cực kỳ mạnh mẽ.

Bây giờ nó cùng Quỷ Xa, hai đại Yêu thánh độc chiến Hiên Viên Thị, quả thực đã khiến Hiên Viên Thị gặp phải không ít phiền phức.

Lúc này Anh Chiêu cũng giống như Quỷ Xa, cũng đã hiện ra bản thể.

Thời gian ưng trảo vậy mà có hình dạng của một con thiên mã che trời lấp đất.

Thân thể có phần giống thiên mã, nhưng lại có chút khác biệt, thần tuấn hơn thiên mã bình thường rất nhiều lần.

Cùng lúc đó, toàn thân còn phủ đầy vằn hổ.

Dáng vẻ này quả thực là thần tuấn vô cùng.

Sau lưng mọc một đôi cánh khổng lồ.

Cánh khẽ vỗ một cái liền sinh ra một trận cuồng phong cực kỳ đáng sợ.

Nhưng đó vẫn chưa phải là điều đáng sợ nhất.

Đáng sợ nhất là Anh Chiêu lại có một khuôn mặt người.

Dáng vẻ này quả thực là cực kỳ quỷ dị.

Chương 383

Theo bản thể của Anh Chiêu xuất hiện, trên bầu trời trong khoảnh khắc yêu khí tung hoành che trời lấp đất.

Thêm vào Quỷ Xa ở một bên, cảnh tượng yêu khí tung hoành này quả thực là thanh thế rầm rộ.

Trong chốc lát, Hiên Viên Thị cũng lâm vào khổ chiến.

Hiên Viên Thị sau lưng, Vương Lâm Đại Đế, trong mắt một mảnh lạnh lẽo.

Trường kiếm trong tay đột nhiên vung xuống.

Tức thì có một cỗ kiếm quang vô cùng mạnh mẽ lan tràn.

Đó là kiếm ý nghịch cả Thiên Đạo.

Điều này cũng đại biểu cho ý cảnh một đi không trở lại, cử thế vô song của y.

Theo nghịch thiên kiếm ý chém ra, không gian trước mặt Hiên Viên như một tấm kính, vậy mà bị chém nát.

Vạn vật thế gian bên cạnh y phảng phất đều ở trong tấm kính này.

Tấm kính trước mặt y bị đập vỡ, thì tất cả sự vật bên trong tấm kính cũng sẽ bị ảnh hưởng cực kỳ trọng đại.

Dù là những luồng yêu khí bên cạnh y trong khoảnh khắc này cũng bị chém nát, kéo theo cả Anh Chiêu trước mặt Hiên Viên Thị cũng bị ảnh hưởng cực lớn.

Toàn thân trên dưới đều chi chít những vết kiếm nhỏ.

Những vết kiếm này như mạng nhện, phủ kín toàn thân nó.

Từ trong những vết kiếm này, vô số máu tươi màu đỏ sẫm chảy ra, trong khoảnh khắc đã nhuốm đỏ một mảng.

May mà Quỷ Xa đứng hơi xa một chút, nên không bị ảnh hưởng trọng đại.

Đòn tấn công này tuy không thể gây ra tổn thương thực tế cho Anh Chiêu, nhưng tính sỉ nhục lại cực mạnh.

Lần đầu giao phong, vậy mà đã khiến toàn thân nó chi chít vết thương.

Điều này lập tức chọc giận Anh Chiêu.

Chỉ thấy thân thể khổng lồ đó, bất chấp tất cả mà xông về phía Hiên Viên Thị.

Ở một bên khác, Quỷ Xa có thương tích trong người, vì vậy liền ở phía sau làm phụ trợ.

Trong nháy mắt, mấy người này đã lâm vào một trận ác chiến.

Trận ác chiến này trong chớp mắt đã năng lượng bùng nổ, sức mạnh tung hoành, khó phân thắng bại.

Ở một bên khác, Yểm Tư Thị nhận được truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế, cũng một mình đối chiến với hai vị Yêu thánh.

Hai vị Yêu thánh này lần lượt là Phi Đản và Phi Liêm.

Hai vị Yêu thánh này cũng đã lộ ra bản thể của mình.

Chỉ thấy Phi Đản trông có phần quái dị.

Phi Đản lộ ra bản thể có hình dạng giống một con chuột khổng lồ, miệng rộng như chậu máu, nanh vuốt hung dữ lộ ra ngoài, cực kỳ dữ tợn.

Cùng lúc đó, trên tứ chi còn có những móng vuốt cực kỳ sắc bén.

Móng vuốt khổng lồ lấp lánh ánh sáng lạnh lẽo, trông vô cùng đáng sợ.

Cùng lúc đó, Phi Đản còn có một đôi cánh thịt cực kỳ khổng lồ.

Đôi cánh thịt này một khi dang ra, đó chính là cảnh tượng che trời lấp đất.

Chiều dài của nó còn dài hơn thân thể nó mấy lần.

Nhìn thấy cảnh tượng này, rất nhiều đại năng cũng không khỏi nuốt nước bọt.

Chưa nói đến nó mạnh đến đâu, chỉ riêng vẻ ngoài của nó thôi cũng đã cực kỳ đáng sợ.

Có thể nói nó chính là tổ tiên của loài dơi.

Còn một Yêu thánh khác là Phi Liêm, trông ưa nhìn hơn rất nhiều.

Tuy không hung tợn như vậy, nhưng cũng có phần quỷ dị.

Bởi vì Phi Liêm lại là một sinh vật nửa thú nửa chim.

Nửa sau thân thể giống như hươu nai, trên người còn phủ đầy hoa văn như báo đốm.

Những hoa văn này trông có phần giống những đồ đằng thần bí, cũng có phần giống những phù lục khó hiểu, có phần quái dị.

Trông cực kỳ hùng tráng.

Nửa trước thân thể thì có cánh và đầu của chim công, trông không khác gì chim công.

Nhưng khác với loài chim bình thường là, trên đầu nó còn mọc một đôi sừng rồng cực kỳ dữ tợn, trong sự quỷ dị lại toát ra vài phần cao quý.

Sau lưng nó lại có một cái đuôi rắn, có phần đột ngột.

Còn có vô số cơn lốc xoáy màu bạc vây quanh nó.

Vẻ ngoài tuy không khoa trương như Phi Đản, nhưng cũng toát ra sức mạnh vô tận.

Nhất là những cơn lốc xoáy vây quanh nó, đối với nó mà nói, những cơn lốc xoáy này chính là vũ khí lớn nhất.

Hai vị Yêu thánh này cũng là những tồn tại cực kỳ khó đối phó.

Nhất là khi hai người họ phối hợp với nhau, tung hoành ngang dọc trên không trung, quả thực như chốn không người.

Đối mặt với hai vị Yêu thánh này, Yểm Tư Thị nhận được truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế lại không hề đổi sắc.

Một địch hai thì có sao?

Chiếc mặt nạ quỷ mà Ngoan Nhân Đại Đế đeo ngày càng trở nên hư ảo.

Chiếc mặt nạ quỷ đó, lúc khóc lúc cười, biến ảo khôn lường, quả thực có phần đáng sợ.

Tình huống này khiến Phi Đản và Phi Liêm cũng có chút kinh nghi bất định.

Rốt cuộc, truyền thừa của Yểm Tư Thị có thể nói là tương đối mạnh mẽ, đã nhiều lần hiển lộ thần uy trong cuộc xung đột giữa hai tộc Nhân-Yêu.

Vì vậy, hai người họ cũng cực kỳ cẩn thận.

Phi Liêm trực tiếp bùng nổ một cơn bão cực kỳ đáng sợ trên không trung.

Cơn bão đáng sợ này, ngay cả thiên địa linh khí cũng bị thổi tan.

Cùng lúc đó, Phi Đản thì trực tiếp phun ra một đạo độc dịch màu

xanh lục đậm đặc.

Độc dịch này kết hợp với cơn bão, trực tiếp trở thành một cơn bão độc cực kỳ mạnh mẽ.

Cách tấn công này cực kỳ hiếm thấy, ngay cả Ngoan Nhân Đại Đế cũng chưa từng gặp qua.

Vì vậy, Yểm Tư Thị đặc biệt thận trọng, không vội ra tay.

Đại đạo liên hoa bên cạnh Ngoan Nhân Đại Đế bảo vệ nàng bên trong, bắt đầu cuộc chiến với đối phương.

Ba bên đều chưa thi triển bản lĩnh thật sự, nhất thời cũng lâm vào thế giằng co.

Chỉ là hai bên đều đang thăm dò lẫn nhau, vì vậy quy mô mà họ tạo ra có phần nhỏ hơn một chút, nhưng tính cơ động lại mạnh hơn rất nhiều so với các chiến trường khác.

Còn ở một bên khác, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, người có truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế, cũng đối mặt với hai đối thủ mạnh mẽ.

Hai đối thủ này là Kế Mông và Thương Dương.

Kế Mông là đại năng Yêu tộc đầu tiên chịu thiệt trong tay lãnh tụ Nhân tộc, y tự nhiên sẽ không coi thường đối phương.

Vì vậy, y lập tức hiện ra bản thể của mình.

Dáng vẻ vô cùng dữ tợn và đáng sợ đó liền lộ ra.

Dáng vẻ nửa người nửa thú cực kỳ đáng sợ.

Hấp dẫn nhất chính là cái đầu rồng vô cùng bá đạo và dữ tợn của y.

Rõ ràng không phải Long tộc, nhưng lại có một cái đầu rồng, trông

cực kỳ bá khí.

Nối liền với đầu rồng là một thân hình người.

Thân hình này cực kỳ thon dài.

Ngoài ra, tứ chi của y lại có hình dạng móng vuốt chim.

Phía sau lưng và dưới cánh tay thì mọc rất nhiều lông vũ.

Đây chính là bản thể của Kế Mông.

Mà Thương Dương lúc này cũng đã lộ ra bản thể.

Chỉ thấy bản thể của nó là một con chim lớn cực kỳ quỷ dị, dường như có phần giống với Tất Phương một chân, nhưng lại có chút khác biệt.

Chương 384

Lúc này, hai con yêu thú khổng lồ này, một trái một phải, trực tiếp tấn công về phía Vô Thủy Đại Đế.

Tư thế nghiền ép mạnh mẽ đó, dù là Toại Nhân Thị có truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế, dường như cũng có chút lực bất tòng tâm.

Nếu là đơn đả độc đấu, Toại Nhân Thị có tự tin sẽ tuyệt đối thắng lợi.

Nhưng đối mặt với hai con yêu thú hung mãnh này tấn công trái phải, dù là Toại Nhân Thị cũng cảm thấy có chút vất vả.

Dường như nhìn ra sự lúng túng của Toại Nhân Thị, Thương Dương không khỏi đắc ý. "Ngươi chỉ có chút thủ đoạn này thôi à?" "Ta còn tưởng ngươi lợi hại đến đâu chứ." Nhân lúc tấn công, Thương Dương không khỏi buông lời chế giễu.

Nó tuy biết mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều không đơn giản, nhưng lại chưa bao giờ biết mạnh đến mức nào.

Bây giờ giao thủ, dường như cũng không mạnh mẽ như tưởng tượng.

Điều này không khỏi khiến nó nảy sinh một tia coi thường đối với Toại Nhân Thị.

Đối mặt với sự chế giễu của Thương Dương, Toại Nhân Thị không nói gì, chỉ dốc toàn lực chống cự.

Ở một bên khác, Kế Mông lúc này cũng đắc ý.

Dù sao y cũng là người đầu tiên chịu thiệt lớn trong tay Nhân tộc.

Bây giờ có thể dương mi thổ khí, y tự nhiên là khá phấn khích. "Ta

cũng khuyên ngươi đừng nên chống cự vô ích nữa." "Ngoan ngoãn bó tay chịu trói đi, nói không chừng Yêu tộc chúng ta còn tha cho ngươi một con đường sống." "Vận mệnh của Nhân tộc các ngươi thực ra đã sớm được quyết định rồi, chính là làm cừu hai chân của chúng ta." Nói đến đây, Kế Mông không khỏi cười ha hả.

Hai đại năng Yêu tộc cùng nhau khuyên nhủ, chủ yếu là muốn Vô Thủy Đại Đế đầu hàng.

Thế nhưng, Vô Thủy Đại Đế vẫn không nói một lời.

Toại Nhân Thị đã nhận được truyền thừa tinh thần của Vô Thủy Đại Đế, đã có được ý chí sắt đá, sao có thể bị hai tên Yêu tộc chết tiệt này mê hoặc?

Từ bỏ?

Đầu hàng?

Đối với y mà nói, đây quả thực là trò cười lớn nhất thiên hạ.

Ban đầu khi thực lực yếu kém, y chưa từng nghĩ đến việc từ bỏ đầu hàng.

Bây giờ đã có thực lực mạnh mẽ, sao có thể từ bỏ đầu hàng được?

Khoảnh khắc này, Toại Nhân Thị bình tĩnh ứng phó.

Mà Vô Thủy Đại Đế sau lưng y, dường như có thứ gì đó sắp thức tỉnh.

Rốt cuộc là cái gì?

Không ai biết.

Một lát sau, ánh mắt vốn có phần bình thường của Vô Thủy Đại Đế đột nhiên chấn động.

Trong nháy mắt, một đạo ánh sáng màu vàng kim từ trên người y bùng phát ra.

Theo đạo ánh sáng này xuất hiện, uy lực bá thiên tuyệt địa hiển lộ không nghi ngờ.

Cỗ khí tức ngút trời này không nói người khác, ngay cả Thương Dương và Kế Mông cũng hơi sững sờ.

Ai cũng không ngờ Vô Thủy Đại Đế lại một lần nữa bùng phát ra khí tức mạnh mẽ như vậy. "Chuyện gì vậy?

Tại sao thực lực của hắn lại mạnh hơn trước đây gấp bội không chỉ?" "Đây chính là lãnh tụ Nhân tộc sao?" "Rõ ràng mới nhận được truyền thừa không bao lâu, tại sao đã mạnh mẽ như vậy rồi?" Thương Dương và Kế Mông lúc này cũng kinh nghi bất định, bởi vì khí tức và thực lực của đối phương đã vượt xa hai người bọn chúng.

Đối với hai người bọn chúng mà nói, đây tự nhiên là một chuyện cực kỳ đáng sợ.

Cảm nhận được cỗ khí tức này, Nhân tộc đang hỗn chiến với Yêu tộc ở phía dưới lúc này cũng lộ ra vẻ kích động.

Bởi vì lãnh tụ Nhân tộc càng mạnh, đối với họ tự nhiên là càng vui mừng.

Ở một bên khác, Hữu Sào Thị nhận được truyền thừa của Thất Dạ Đại Đế, thì chiến đấu với Khâm Nguyên trong các Yêu thánh.

Y là người nhận được cơ duyên sớm nhất ngoài Toại Nhân Thị.

Nhưng không ngờ những tên nhận được truyền thừa sau này tính tình một người còn nóng nảy hơn một người, vậy mà khiến y không thể giành được tiên cơ, chỉ còn lại một mình Khâm Nguyên.

Điều này khiến y có chút không vui, thế là liền trút hết sự không

vui lên người đối thủ.

Chỉ thấy Thất Dạ Đại Đế một quyền đánh tới, khí kình vô địch đó mang theo uy năng vô tận trực tiếp công kích vào cánh của Khâm Nguyên, trong nháy mắt đã máu yêu chảy ngang.

Bởi vì Hữu Sào Thị là một đối một, đối với y gần như không có chút áp lực nào. "Thập Đại Yêu Thánh tung hoành bấy lâu của các ngươi chỉ có chút thủ đoạn này thôi sao?" "Ngay cả một Nhân tộc nhỏ bé như ta cũng không chiến thắng được, quả thật là quá mất mặt." "Chẳng lẽ những kẻ cầm đầu các ngươi đều là đồ rởm?" Lời vừa dứt, y liền lại một lần nữa ra tay.

Phong cách chiến đấu cực kỳ cứng rắn.

Y muốn dùng thủ đoạn nhanh nhất để xử lý đối phương, sau đó đi chi viện cho các lãnh tụ Nhân tộc khác.

Có suy nghĩ này không chỉ mình y.

Truy Y Thị, người nhận được truyền thừa của Độc Cô Bại Thiên, cũng có suy nghĩ như vậy.

Nói một cách nghiêm túc, tính tình của nàng cũng rất nóng nảy.

Nhưng vạn vạn không ngờ, cuối cùng giao chiến với nàng lại là Cửu Anh đã bị thương.

Bởi vì những đối thủ mạnh mẽ kia nàng không giành được, nên nàng thực sự có chút không vui.

Trong chốc lát, Cửu Anh trong tay nàng chỉ có sức chống đỡ chứ không có sức đánh trả.

Dù sao Cửu Anh cũng vừa mới bị trọng thương, đối mặt với nữ nhân nóng nảy này, quả thực có chút khó chống đỡ.

Cuộc chiến giữa các lãnh tụ Nhân tộc và Thập Đại Yêu Thánh vẫn

đang tiếp tục bùng nổ, khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc không thôi.

Ai cũng không ngờ, sự việc cuối cùng lại diễn biến thành thế này.

Yêu tộc và Nhân tộc vậy mà đã triệt để bùng nổ chiến tranh.

Hơn nữa, từ thế trận hiện tại mà xem, Nhân tộc dường như không có dấu hiệu thất bại.

Bất luận là từ chiến lực đỉnh cao, hay là chiến lực thông thường, Nhân tộc đều không có thế bại.

Điều này không khỏi khiến chúng sinh Hồng Hoang phải nhìn Nhân tộc bằng con mắt khác.

Ban đầu, không ai coi Nhân tộc ra gì.

Tuy Nhân tộc là chủng tộc do Nữ Oa nương nương tạo ra, nhưng Nhân tộc thực sự quá yếu đuối.

Ngoài việc sinh sản nhanh chóng ra, không có ưu điểm nào khác.

Không ngờ mới có mấy ngày, vậy mà đã lột xác đến mức này, thực sự vượt xa tưởng tượng.

Cuộc chiến của Vô Thủy Đại Đế bên này vẫn đang tiếp tục.

Khí tức trên người y lại một lần nữa bùng phát, nghiễm nhiên trở thành người mạnh nhất trong số các lãnh tụ Nhân tộc.

Y là lãnh tụ Nhân tộc đầu tiên nhận được truyền thừa.

Tuy ngày thường rất ít khi ra tay, nhưng y lại lĩnh ngộ truyền thừa cực sâu.

Lần này đối mặt với áp lực, y là người đầu tiên trong số các lãnh tụ Nhân tộc đột phá bùng nổ cảnh giới.

Sau khi Toại Nhân Thị đột phá, thực lực của Vô Thủy Đại Đế

cũng bùng nổ.

Trên người kim quang lấp lánh, đạo vận lan tràn, uy lực của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai hiển lộ hết.

Vô tận đạo vận pháp tắc vây quanh thân thể y, sau đó liền đột nhiên tung ra một quyền.

Một quyền này khí thế còn cao hơn một bậc, uy lực cuồn cuộn cực kỳ mênh mông, trực tiếp đánh tan cả nửa bầu trời yêu khí của y.

Đối mặt với đòn tấn công vô song này, hai vị Yêu thánh đối chiến với y, sắc mặt đều có chút tái nhợt.

Chỉ thấy Thương Dương đột nhiên há miệng, trong khoảnh khắc liền có một đạo lôi đình sấm sét cực kỳ thô tráng từ trong miệng nó phun ra, nghênh đón một quyền kia của Vô Thủy Đại Đế.

Một đạo sấm sét này uy lực cực kỳ mạnh mẽ, nơi nó đi qua không gian đều ẩn ẩn run rẩy, dường như có nguy cơ bị nổ tung.

Trong lúc mọi người kinh ngạc đến ngây người, đạo sấm sét này và nắm đấm của Vô Thủy Đại Đế cuối cùng đã va chạm vào nhau.

Chỉ trong nháy mắt, liền nghe thấy một tiếng "rắc".

Đạo sấm sét uy lực cực kỳ mạnh mẽ kia, vậy mà bị Vô Thủy Đại Đế đánh phế một cách cứng rắn.

Nó uốn lượn trên không trung mấy lần, rồi ảm đạm tắt ngấm.

Nhìn thấy tình hình này, sắc mặt Yêu thánh Thương Dương đột biến.

Vạn vạn không ngờ, chiêu thức mà nó tự hào, vậy mà lại bị đối phương giải quyết dễ dàng như vậy?

Khoảnh khắc này, nó mới sâu sắc nhận ra sự mạnh mẽ của lãnh tụ Nhân tộc.

Chương 385

Chẳng trách Kế Mông, Cửu Anh, Quỷ Xa lần lượt đều chịu thiệt lớn trong tay Nhân tộc.

Lúc này, Vô Thủy Đại Đế đã nhắm vào Thương Dương.

Bỏ qua Kế Mông, trực tiếp xông về phía Thương Dương.

Thấy tên này xông về phía mình, sắc mặt Thương Dương cũng biến đổi liên tục, vội vàng lùi lại.

Nhưng vào thời khắc quan trọng này, sau lưng Vô Thủy Đại Đế lại đột nhiên mọc lên một vầng thái dương chói mắt.

Vầng thái dương giả xuất hiện, liền lập tức sinh ra một luồng lực thôn phệ không gì sánh bằng.

Luồng lực thôn phệ này hung hãn, bành trướng bộc phát, khiến cho Thương Dương không thể nào né tránh.

Dưới sự lôi kéo của lực lượng này, động tác của Thương Dương cũng chậm đi một nhịp.

Ngay khoảnh khắc đó, Vô Thủy Đại Đế đã nắm bắt được cơ hội.

Một quyền này lập tức oanh tới.

Trong tình huống không thể né tránh, Thương Dương trực tiếp giơ cánh tay phải lên đỡ.

Cánh tay phải lúc này đã hóa thành cánh chim, y chỉ có thể dùng chiếc cánh khổng lồ đó chắn ngang trước người. "Rắc!" Một tiếng động lớn vang lên.

Cánh tay phải của y gãy lìa ngay tức khắc.

Khúc xương khổng lồ bên trong cơ thể y cũng bị đánh văng ra

ngoài, cùng lúc đó máu tươi bắn tung tóe.

Sắc mặt Thương Dương trắng bệch, vội vàng lùi lại.

Y cùng Kế Mông hai người đối chiến, không ngờ lại không chống đỡ nổi thế công của đối phương.

Đối với bọn họ, đây tuyệt đối là một sự sỉ nhục cực lớn.

Giờ phút này, sắc mặt Thương Dương xám như tro tàn.

Vừa rồi, nếu không phải y gắng gượng di chuyển thân thể, dùng cánh của mình để thay thế, bị một quyền kia của đối phương đánh trúng đầu, e rằng cái đầu đã bị đánh nát.

Lúc này, y không khỏi cảm thấy sợ hãi.

Ai mà ngờ được thực lực của vị Vô Thủy Đại Đế này lại mạnh mẽ đến thế, quả thật có chút không thể tưởng tượng nổi.

Mà ở một bên, Kế Mông đã ấp ủ từ lâu.

Hắn há to miệng, trong khoảnh khắc, một dòng nước khổng lồ từ miệng hắn phun ra.

Dòng nước này được phun ra, trực tiếp hình thành một dải thiên hà trên không trung, mênh mông cuồn cuộn lao về phía Vô Thủy Đại Đế.

Đây chính là thủ đoạn của Kế Mông.

Năng lực khống chế nước đối với Kế Mông là chuyện vô cùng đơn giản, vừa ra tay đã là thiên hà cuồn cuộn, điều này cũng thể hiện uy lực của hắn.

Tuy nhiên, Vô Thủy Đại Đế lại bình tĩnh như giếng cổ không gợn sóng.

Kim quang trên người đột nhiên tỏa sáng, thân hình khẽ xoay, liền

tung ra một quyền. "Ầm!!!" Trong khoảnh khắc, một tiếng nổ lớn vang vọng khắp đất trời.

Một quyền không gì sánh bằng này trực tiếp va chạm với dải thiên hà cuồn cuộn kia.

Thế nhưng, thiên hà lại bị một quyền này đánh tan!

Hóa thành cơn mưa lớn ngập trời, trút xuống khắp nơi.

Lúc này, khí tức trên người Vô Thủy Đại Đế càng thêm hùng hậu.

Toàn thân trên dưới đều toát ra kim quang cực kỳ mạnh mẽ, tựa như một vị viễn cổ cự nhân được đúc bằng vàng ròng.

Cảnh tượng này khiến cho chúng sinh Hồng Hoang đang quan sát từ xa cũng phải ngoái nhìn.

Chớp lấy khoảnh khắc Kế Mông còn đang ngẩn người, Toại Nhân Thị điều khiển Vô Thủy Đại Đế lóe lên một cái, đã đến trước mặt Kế Mông.

Sau đó, một quyền hung mãnh được tung ra.

Cú đấm này lập tức khiến Kế Mông tê cả da đầu.

Hắn muốn hành động, nhưng đáng tiếc đã chậm một bước.

Trước đó hắn đã bị thương một lần, lần này lại có chút chủ quan.

Lại bị Vô Thủy Đại Đế chớp được cơ hội, một quyền oanh thẳng vào đầu.

Đầu lâu của hắn lúc này tựa như quả dưa hấu vỡ nát, trong nháy mắt bị đánh thành não tương.

Đúng là cảnh máu tươi tung tóe, yêu huyết vương vãi khắp trời, thực sự khủng bố dị thường.

Cảnh tượng này khiến cho cả hai bên đang giao chiến đều sững

sờ, đặc biệt là Yêu tộc.

Lúc này, bọn họ quả thực đang run lẩy bẩy.

Kế Mông là ai chứ?

Kế Mông là một trong mười đại Yêu thánh của Yêu tộc, sức chiến đấu cực kỳ nổi bật, thậm chí có thể nói là vô cùng đáng sợ.

Vô số năm qua, đại danh của Kế Mông sớm đã vang khắp Hồng Hoang, đặc biệt là nhục thân của hắn, cùng với năng lực khống thủy vô cùng mạnh mẽ, đều nổi danh khắp chốn.

Một vị đại năng mạnh mẽ như vậy, cứ thế mà ngã xuống?

Cứ thế bị lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị một quyền oanh sát?

Rất nhiều người đều có chút không phản ứng kịp.

Rốt cuộc, cảnh tượng trước mắt thực sự quá mức chấn động lòng người.

Phải biết rằng, dù Vu Yêu hai tộc tranh đấu vô số năm, mười đại Yêu thánh của Yêu tộc cũng chưa từng ngã xuống một ai.

Yêu tộc và Nhân tộc, mới vừa giao chiến, đã có một vị trong Thập đại Yêu thánh ngã xuống?

Điều này quả thực kinh khủng.

Ai cũng không ngờ lãnh tụ Nhân tộc và Yêu thánh của Yêu tộc mới giao chiến chưa được bao lâu, Yêu thánh đã bị giết chết một vị.

Cứ như vậy, cán cân chẳng phải đã hoàn toàn bị phá vỡ rồi sao?

Chỉ thấy Vô Thủy Đại Đế thần sắc lãnh đạm, sau khi một quyền oanh sát Kế Mông, sắc mặt không đổi mà bước về phía Thương Dương.

Hắn muốn thừa thắng xông lên, một mạch giải quyết luôn Thương

Dương.

Sau khi xử lý xong Thương Dương, hắn có thể rảnh tay để chi viện cho người khác.

Phải biết rằng, Hiên Viên Thị lúc này cũng đang một chọi hai, còn có Yểm Tư Thị cũng vậy, áp lực chắc chắn là cực kỳ lớn.

Giờ phút này, Yêu tộc nhìn bóng dáng Vô Thủy Đại Đế, quả thực có chút run lẩy bẩy.

Mới giao chiến được bao lâu?

Vô Thủy Đại Đế đã đánh nát cánh của Thương Dương, một quyền giết chết Yêu thánh Kế Mông.

Chiến tích kinh khủng như vậy, không gì không chấn động tâm linh của chúng sinh Hồng Hoang.

Kế Mông chính là một trong mười đại Yêu thánh.

Trừ mấy vị đỉnh cao nhất ra, chính là đến lượt Kế Mông...

Lại vạn vạn không ngờ rằng, cứ thế mà chết đi.

Tất cả mọi người đều cảm thấy vô cùng chấn động.

Ngay cả ba vị Thánh nhân đang ẩn mình trong Nhân tộc, lúc này cũng không khỏi âm thầm gật đầu. "Thật không ngờ vị lãnh tụ Nhân tộc này, thực lực lại lợi hại đến vậy." "Hắn nhận được truyền thừa chưa bao lâu, vậy mà đã chém giết được Kế Mông." Thái Thượng Lão Tử nhìn Toại Nhân Thị, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ở một bên khác, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng gật đầu. "Ban đầu ta còn tưởng mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này không có sự phân biệt cao thấp, nay xem ra dường như không phải vậy.

Toại Nhân Thị này, trong số mấy người họ, phải là sự tồn tại siêu quần bạt tụy." Thái Thượng Lão Tử khẽ lắc đầu. "Gã này rất ít khi ra

tay." "Xem ra hắn chỉ khiêm tốn mà thôi, hắn là lãnh tụ nhận được truyền thừa sớm nhất.

Vì ngày thường khiêm tốn, nên nhiều người đã xem nhẹ hắn." "Lần này đã chứng minh thực lực của hắn." "Theo lão phu thấy, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này đều hữu duyên với Nhân giáo của ta.

Nếu bọn họ có thể gia nhập Nhân giáo, quả thực không còn gì thích hợp hơn." Nghe thấy lời này, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn cứng đờ.

Vị đại huynh này của hắn cũng quá tham lam rồi đi?

Lại muốn thu cả mấy vị lãnh tụ vào Nhân giáo của mình?

Đây còn là vị đại sư huynh luôn miệng nói thanh tĩnh vô vi sao?

Chương 386

Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi mở miệng. "Đại huynh nói gì vậy?

Huynh xưa nay không thích thu đệ tử, ta cũng biết mà." "Huynh tuy sáng lập Nhân giáo, nhưng môn hạ một vị đệ tử cũng không có, đột ngột thu nhiều đệ tử như vậy, chẳng phải là đi ngược lại với thanh tĩnh vô vi của huynh sao?" "Bản tôn vừa nghĩ, mười hai Kim tiên của Xiển giáo ta thực sự quá ít, thêm sáu người bọn họ vào, vừa hay lập thành mười tám Kim tiên." "Đây chẳng phải là chuyện tốt đẹp sao?

Dù sao đệ tử của ta cũng coi như là đệ tử của huynh mà?" "Chúng ta hai người lại chẳng phân gia." Thái Thượng Lão Tử quay đầu nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái, không khỏi trừng mắt với hắn.

Gã này nói mình tham lam, mà chính hắn lại còn tham lam hơn.

Mà ở một nơi khác trong Nhân tộc, Thông Thiên Giáo Chủ đang đi lang thang cũng dừng bước lại.

Nhìn chiến trường trên không trung, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Thủ đoạn của Kế Mông, hắn vẫn biết, cũng được coi là một tay lợi hại.

Không ngờ lại chết trong tay Nhân tộc như vậy, quả thực khiến người ta cảm thấy vô cùng bất ngờ. --------- Sau khi Kế Mông chết, Thương Dương hơi sững sờ, sau đó, một ngọn lửa giận ngút trời bùng phát. "Ngươi, cái tên chết tiệt này!" "Lũ kiến hôi sâu bọ các ngươi, lại dám giết Kế Mông?" Lúc này Thương Dương giận không thể át.

Trong mười đại Yêu thánh, quan hệ của y và Kế Mông là tốt nhất.

Nay Kế Mông bị giết, cũng khiến y sụp đổ.

Không khỏi lửa giận ngút trời, ngửa mặt lên trời hét dài, hận không thể lập tức nghiền xương tên chết tiệt này thành tro.

Cùng với sự phẫn nộ của Thương Dương, thân hình y cũng bắt đầu đột ngột khuếch đại, trong khoảnh khắc đã trở nên che trời lấp đất.

Đôi cánh khổng lồ kia, lúc này cũng tựa như đám mây đen rủ xuống chân trời.

Trong đám mây đen dày đặc, ẩn chứa sức mạnh sấm sét kinh hoàng.

Lôi đình ngút trời bắt đầu oanh kích về phía Vô Thủy Đại Đế, một bộ dạng muốn cùng Vô Thủy Đại Đế đồng quy vu tận.

Tuy nhiên, Toại Nhân Thị lại không chút biểu cảm.

Vô Thủy Đại Đế sau lưng hắn uy lực càng thêm mạnh mẽ.

Tất cả mọi người đều tập trung ánh mắt vào Vô Thủy Đại Đế, lại bỏ qua người thật sự đang chiến đấu với Yêu thánh của Yêu tộc chính là Toại Nhân Thị.

Nhưng đây cũng chính là mục tiêu mà Toại Nhân Thị muốn đạt được.

Theo hai tay hắn khẽ nâng lên, ngọn lửa vàng kim trên người Vô Thủy Đại Đế sau lưng hắn càng thêm sôi trào.

Một mặt trời giả vô cùng khổng lồ hiện ra, ngọn lửa kinh khủng tuyệt luân kia dường như muốn thiêu đốt nửa bầu trời.

Cùng với sự xuất hiện của mặt trời giả này, khí tức trên người Vô Thủy Đại Đế lại một lần nữa bộc phát, cả người hắn đều biến thành màu vàng kim, hoàn toàn biến thành một người khổng lồ màu vàng.

"Ầm!!!" Lôi đình vô tận rơi xuống, trực tiếp đánh vào người Vô Thủy Đại Đế.

Một lát sau, ngày càng nhiều lôi đình giáng xuống, trực tiếp hình thành một biển sấm sét.

Luyện ngục lôi đình vô tận đó khiến nhiều người cảm thấy da đầu tê dại.

Không hổ là Thương Dương, quả nhiên mạnh mẽ đến mức đáng sợ.

Tuy nhiên, lôi đình vô tận đó oanh kích lên người Vô Thủy Đại Đế, lại chẳng hề gây ra bất kỳ tổn thương nào.

Bởi vì kim quang bao phủ trên người hắn đã hoàn toàn ngăn cản sức mạnh sấm sét ở bên ngoài.

Những tia sét này đánh vào người hắn, quả thực giống như gãi ngứa cho hắn vậy.

Chỉ thấy Vô Thủy Đại Đế thần sắc lãnh đạm, đưa tay phải ra vồ lấy người mình.

Những tia sét đang uốn lượn bò trườn, phóng ra uy lực vô biên trên người hắn lại bị hắn túm lấy toàn bộ.

Sau đó bị hắn nắm chặt trong tay.

Những tia sét trong tay Vô Thủy Đại Đế, tựa như rắn sét điên cuồng giãy giụa, nhưng cuối cùng vẫn không thể thoát ra.

Vô Thủy Đại Đế đưa tay kia ra, nắm lấy đầu kia của những con rắn sét này, dùng sức kéo một cái.

Những con rắn sét vô cùng mạnh mẽ kia, lại bị hắn xé đứt sống.

Rất nhiều đại năng đang quan chiến vào giờ phút này đều hít một hơi khí lạnh.

Vị Vô Thủy Đại Đế này cũng quá mức bá đạo rồi đi?

Còn có thủ đoạn công kích như vậy sao?

Quả thực là khó có thể tưởng tượng.

Sau khi diệt những con rắn sét này, tay phải Vô Thủy Đại Đế đột nhiên động, trong nháy mắt mặt trời giả lóe lên.

Năng lượng vàng kim vô tận oanh ra, trực tiếp đánh vào người Thương Dương.

Phải biết rằng, thân hình Thương Dương lúc này đã trở nên vô cùng khổng lồ, dù không cần cố ý nhắm, cũng có thể đánh trúng người y.

Đối mặt với đòn tấn công này, Thương Dương trực tiếp phát ra một tiếng kêu thảm thiết.

Sau đó, lông vũ trên người vương vãi khắp nơi, yêu huyết tung tóe hư không.

Chỉ một đòn này thôi, đã một lần nữa khiến y trọng thương.

Những binh sĩ Yêu tộc đang giao chiến với Nhân tộc ở gần đó, thấy cảnh này không khỏi da đầu tê dại, vội vàng bay khỏi nơi này.

Ngay cả Yêu thánh của Yêu tộc cũng có kết cục thê thảm như vậy, bọn tiểu tốt như chúng, chẳng phải là chết không có chỗ chôn sao?

Trong nháy mắt, Yêu tộc ở gần đó điên cuồng tháo chạy, lại trực tiếp hình thành một khu vực không người.

Thương Dương trên không trung cũng lảo đảo sắp rơi, dường như có chút không chống đỡ nổi, bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống đất.

Vô Thủy Đại Đế đang định thừa thắng truy kích, nhưng ngay vào thời khắc mấu chốt này, lại có một bóng đen lướt qua.

Toại Nhân Thị dừng thân hình, định thần nhìn lại, lại phát hiện là Anh Chiêu đang giao chiến với Hiên Viên Thị.

Kế Mông ngã xuống, hắn đã giận không thể át.

Nay thấy Thương Dương có khả năng ngã xuống, hắn tự nhiên là toàn lực lao tới, cứu Thương Dương xuống.

Lúc này, Anh Chiêu một tay kéo Thương Dương ra, đồng thời hắn cũng nhanh chóng lui lại.

Bởi vì tình hình của hắn lúc này cũng không tốt lắm.

Vì để tới cứu viện, hắn bất chấp tất cả mà lao về phía này, trực tiếp bị Hiên Viên Thị tóm được sơ hở, một kiếm chém vào mông hắn.

Lúc này, mông hắn đang có lượng lớn máu tươi nhỏ giọt.

May mà có Quỷ Xa kiềm chế Hiên Viên Thị, lúc này mới giúp hắn thành công thoát thân, cứu được Thương Dương.

Lúc này hắn cũng có chút thầm kinh hãi.

Bọn họ chín người đối đầu với sáu người của Nhân tộc, lại bị Nhân tộc nắm được sơ hở chém giết Kế Mông, trọng thương Thương Dương.

Tình hình nguy cấp, hắn ngay cả vết thương của mình cũng không xử lý.

Tuy nhiên, Toại Nhân Thị lại không muốn cứ thế buông tha cho hai người bọn họ, lại một lần nữa bước lên phía trước!

Sau đó một quyền được tung ra.

Anh Chiêu đang liên tục lùi lại, tự nhiên cũng cảm nhận được đòn tấn công của đối phương.

Lập tức hai cánh chấn động, liền có một cơn lốc khổng lồ tấn

công về phía Vô Thủy Đại Đế.

Đối mặt với cơn cuồng phong này, mặt trời giả sau lưng Vô Thủy Đại Đế lóe lên, kim quang đại thịnh.

Hai cơn cuồng phong cực kỳ đơn giản kia trong nháy mắt đã bị phá diệt.

Mà Vô Thủy Đại Đế lại không do dự nữa, lại một lần nữa tiến lên tấn công.

Nhưng Anh Chiêu lại lập tức né tránh.

Bởi vì tốc độ của hắn nhanh hơn người khác rất nhiều.

Nếu không phải vì cứu Thương Dương, hắn cũng sẽ không phải chịu đòn tấn công kia của Hiên Viên Thị.

Vô Thủy Đại Đế cũng rất khó đuổi kịp hắn.

Trong lúc nhất thời, Anh Chiêu lượn lờ quanh thân Vô Thủy Đại Đế, nhưng cuối cùng vẫn không dám cứng đối cứng với Vô Thủy Đại Đế.

Tam Thanh Thánh nhân đang quan sát trong Nhân tộc lúc này cũng không khỏi có chút than thở.

Bọn họ vạn vạn không ngờ chiến tranh lại diễn biến như vậy.

Ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng không nghĩ tới. "Thật không ngờ cục diện chiến đấu lại như thế này." Thái Thượng Lão Tử cũng có chút cảm khái.

Cùng lúc đó Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng gật đầu.

Chương 387

"Thay đổi hiện nay quả thực là phi thường lớn.

Kế Mông đã chết, Thương Dương cũng bị thương nặng." "Anh Chiêu dựa vào tốc độ, có thể trong thời gian ngắn chống lại Toại Nhân Thị, e rằng cũng chỉ có thể mệt mỏi chạy trốn." "Còn lại, cũng chỉ có Yểm Tư Thị một chọi hai." "Những người khác đều là một chọi một, trong đó Quỷ Xa, Cửu Anh còn đang mang thương tích, e rằng qua một đoạn thời gian nữa, cục diện giằng co này sẽ bị phá vỡ." Thái Thượng Lão Tử lắc đầu. "Thực ra tính toán của Yêu tộc không sai chút nào, thậm chí có thể nói là một cục diện chắc thắng.

Chỉ là không ngờ trong trận chiến này Toại Nhân Thị đột nhiên bùng nổ, lấy một địch hai đều chiếm được tiên cơ.

Cứ như vậy, biến số cũng đã xuất hiện." Lời của Lão Tử chưa nói hết, bởi vì trong lòng ông có một nghi vấn.

Toại Nhân Thị đã có thể bùng nổ, vậy những lãnh tụ Nhân tộc khác, có thể bùng nổ hay không?

Dù sao thời gian các lãnh tụ Nhân tộc nhận được truyền thừa đều rất ngắn.

Đối với những truyền thừa này, các lãnh tụ Nhân tộc ngược lại là một yếu tố hạn chế, rất khó để những truyền thừa này phát huy ra uy lực thực sự.

Có phải Toại Nhân Thị cho đến bây giờ, mới có thể thực sự bắt đầu phát huy uy lực truyền thừa của hắn không?

Trong lúc nhất thời, Thái Thượng Lão Tử không khỏi trầm mặc.

Không khỏi lại nhớ tới câu nói kia. ["Tiên lộ tẫn đầu thùy vi

phong?

Nhất kiến Vô Thủy đạo thành không!!!"] Lúc đó nghe thấy câu này, rất nhiều người đều chế giễu.

Rõ ràng không có thủ đoạn gì lớn, lại muốn phô trương như vậy, quả thực khiến người ta cười chê.

Nhưng nay xem ra, tình hình không phải như vậy.

Toại Nhân Thị nhận được truyền thừa Vô Thủy Đại Đế, dường như thật sự có uy lực vô cùng mạnh mẽ.

Cục diện trên không trung hiện nay quả thực tương đối rõ ràng.

Phi Liêm, Phi Đản, đối chiến với Yểm Tư Thị nhận được truyền thừa Ngoan Nhân Đại Đế, hiện tại chiến đấu bất phân thắng bại.

Anh Chiêu, đối chiến với Toại Nhân Thị nhận được truyền thừa Vô Thủy Đại Đế, cũng chỉ có thể dựa vào tốc độ để xoay xở mà thôi.

Thử Thiết, đối chiến với Thương Hiệt Thị nhận được truyền thừa Thần Chiến Đại Đế, hai người bọn họ đánh nhau bất phân thắng bại, chẳng qua là vì Thương Hiệt là một thiếu niên, cũng là người nhận được truyền thừa ngắn nhất, kinh nghiệm chiến đấu không đủ mà thôi.

Khâm Nguyên, đối chiến với Hữu Sào Thị nhận được truyền thừa Thất Dạ Đại Đế, e rằng qua một lúc nữa, Khâm Nguyên sẽ bại trận.

Quỷ Xa, đối chiến với Hiên Viên Thị nhận được truyền thừa Vương Lâm Đại Đế, cũng sắp bại trận.

Cửu Anh, đối chiến với Truy Y Thị nhận được truyền thừa Độc Cô Bại Thiên Đại Đế, cũng sắp bại trận.

Còn lại là Thương Dương bị thương nặng, và nguyên thần của Kế Mông đang ở phía trước.

Chỉ cần nguyên thần còn, Kế Mông còn có khả năng chết đi sống lại.

Nếu nguyên thần Kế Mông bị diệt, vậy sẽ không còn khả năng sống lại nữa.

Cuộc chiến kịch liệt trên không trung vẫn đang tiếp diễn.

Hơn chục thân thể khổng lồ trên không trung gần như đã lấp đầy bầu trời.

Đặc biệt là quy mô chiến đấu của những vị đại năng kia ngày càng lớn, khiến cho Nhân tộc và Yêu tộc không còn không gian để chiến đấu.

Nhân tộc và Yêu tộc không thể không tự mình rút lui.

Trên không trung chỉ còn lại hơn mười vị đại năng đang chiến đấu.

Năng lượng tung hoành ngang dọc, cùng với sóng xung kích vô cùng mạnh mẽ, không ngừng bùng nổ trên không trung.

Uy lực kinh khủng đó quả thực mạnh mẽ đến khó có thể tưởng tượng.

Vô Thủy Đại Đế toàn thân trên dưới đều tràn ngập kim quang vô tận, bộ dạng đó quả thực đáng sợ đến cực điểm.

Biểu cảm trên khuôn mặt Ngoan Nhân Đại Đế ngày càng trở nên hư ảo, lúc khóc lúc cười, quả thực đáng sợ đến cực điểm.

Thần Chiến Đại Đế một tay cầm kiếm một tay cầm cờ uy lực vô cùng.

Độc Cô Đại Đế trên người ma khí ngút trời, hắc khí vô tận từ người hắn tỏa ra, còn đáng sợ hơn yêu khí vô số lần.

Vương Lâm Đại Đế một tay cầm kiếm, nghịch thiên kiếm ý kinh

khủng vô biên.

Thất Dạ Đại Đế khí tức hùng vĩ bàng bạc, mỗi cử chỉ đều mang theo uy lực ngút trời.

Sáu vị Đại Đế liên thủ, lại áp chế hoàn toàn bảy vị Yêu thánh của Yêu tộc.

Cục thế trước mắt ngày càng rõ ràng, Yêu thánh bại trận cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Ngay khi các lãnh tụ Nhân tộc đang tiến lên không lùi, bỗng có một luồng yêu khí ngút trời từ phương xa kéo tới.

Luồng yêu khí này như một dòng lũ, từ cuối chân trời cuồn cuộn kéo đến, trong khoảnh khắc đã bao trùm bầu trời nơi đây.

Thế che trời lấp đất đó quả thực đáng sợ đến cực điểm.

Cùng lúc đó, một giọng nói vô cùng trong trẻo truyền đến. "Lũ kiến hôi chết tiệt các ngươi, gan cũng lớn thật." "Lại dám giết Yêu thánh của Yêu tộc ta?

Thật sự coi Yêu tộc chúng ta không có người sao?" Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều kinh hãi vạn phần.

Đại năng thực sự của Yêu tộc cuối cùng cũng xuất hiện rồi sao?

Nhân Yêu hai tộc đang tham chiến, cùng với những đại năng đang quan chiến từ xa, đều ngước mắt nhìn.

Chỉ thấy vị siêu cấp đại năng xuất hiện trước mắt, lại là Yêu Đế Đế Tuấn.

Yêu Đế Đế Tuấn, tự mình ra tay rồi sao?

Chỉ thấy một bóng người theo yêu khí vô biên từ từ xuất hiện.

Xuất hiện trên không trung là một nam tử trẻ tuổi, khí độ bất

phàm, chắp tay sau lưng đứng đó.

Người này thân hình vô cùng vĩ ngạn, mặc một bộ trường bào màu đen, trên trường bào thêu một con Kim Ô màu vàng vô cùng khổng lồ.

Nhìn tổng thể khí tức mười phần, đầu đội mũ miện châu ngọc, mười hai chuỗi ngọc rủ xuống, che đi một nửa tầm nhìn của hắn.

Nhưng dù vậy, đôi mắt hắn vẫn mang theo thần thái vô tận.

Gương mặt người này cũng rất anh tuấn, trên người có một luồng khí tức cực kỳ nặng nề, đế vương chi khí đặc biệt long trọng.

Nhìn thấy bóng người này, rất nhiều người trong lòng run rẩy.

Thật không ngờ trận chiến đầu tiên giữa Nhân Yêu hai tộc, lại trực tiếp hình thành quy mô như thế này, quả thực là chuyện ngoài sức tưởng tượng.

Trận chiến đầu tiên đã dẫn Yêu Đế Đế Tuấn ra, điều này quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Yêu Đế Đế Tuấn đứng lơ lửng giữa không trung. "Lũ kiến hôi chết tiệt các ngươi, lại chém giết đại tướng Kế Mông của ta, đáng tội gì?" Lúc này Yêu Đế Đế Tuấn hiển nhiên cực kỳ phẫn nộ, không khỏi mở miệng chất vấn.

Giọng nói cực kỳ hùng hồn, chấn động cả bầu trời.

Cùng lúc đó, yêu khí che trời lấp đất cũng cuồn cuộn chuyển động, cả bầu trời đều bị yêu khí vô biên này che phủ, tựa như tận thế.

Yêu khí nồng đậm như vậy, quả thực ngoài sức tưởng tượng.

Yêu Đế Đế Tuấn xuất hiện, Nhân tộc lúc này cũng hơi có chút hoảng loạn.

Dù sao Yêu Đế Đế Tuấn cũng là siêu cấp đại năng nổi danh Hồng Hoang.

Dù nói hắn là vô địch dưới Thánh nhân, cũng là có lý.

Đặc biệt là hắn thân ở địa vị cao, ngay cả những vị Thánh nhân trong thế giới Hồng Hoang, gặp hắn cũng phải khách khí vài câu.

Một siêu cấp đại năng tung hoành Hồng Hoang như vậy, đột nhiên xuất hiện trước mắt, quả thực khiến bọn họ hoảng loạn.

Hậu Nghệ và Khoa Phụ đang quan chiến từ xa, nhìn thấy cảnh này cũng sững sờ. "Đây là...

Yêu Đế Đế Tuấn?" Hai người bọn họ vào giờ phút này không khỏi nhìn nhau. "Tên này cũng ra rồi?" "Tên này không nhịn được nữa, muốn tự mình ra tay sao?" Khoa Phụ ở một bên, cũng cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

Bởi vì tên Đế Tuấn này đã rất lâu không ra tay.

Ngay cả khi đại chiến với Vu tộc, số lần tên này ra tay cũng cực ít.

Bây giờ hắn đã đạt đến tầng thứ nào, không ai biết.

Ngay cả đối thủ cũ là Vu tộc, cũng không biết tên này rốt cuộc đã đạt đến tầng thứ nào.

Chỉ là không ngờ cuộc giao chiến giữa Yêu tộc và Nhân tộc lại khiến hắn xuất hiện.

Phải biết thân phận của hắn vô cùng quý giá, là Yêu Đế của Yêu tộc.

Hắn xưa nay đều là người ra tay cuối cùng, trừ phi vạn bất đắc dĩ, nếu không hắn rất ít lộ diện.

Chương 388

Bởi vì một khi Yêu Đế xuất hiện, điều đó đại biểu cho tình thế của Yêu tộc đã đến mức sống còn.

Mà Yêu Đế Đế Tuấn bây giờ lại xuất hiện, điều này cũng đủ để nói lên Nhân tộc đã bức bách Yêu tộc đến mức nào.

Khoa Phụ và Hậu Nghệ lúc này không khỏi nhìn nhau, một lát sau, hai người họ khó khăn nuốt nước bọt.

Xem ra Yêu Đế Đế Tuấn cũng có chút nóng mắt rồi.

Yêu tộc vô số năm qua, chưa từng tổn thất nhân vật cấp Thập đại Yêu thánh.

Nay đến thảo phạt Nhân tộc, lại ngã xuống một vị.

Đế Tuấn bây giờ cũng xuất hiện ở đây, chẳng phải có nghĩa là Đế Tuấn đã nóng mắt rồi sao?

Tạm không nói Hậu Nghệ và Khoa Phụ.

Trong Tổ Vu đại điện ở đại bản doanh Vu tộc, các vị Tổ vu lúc này cũng sững sờ.

Bởi vì các vị Tổ vu cũng không ngờ Yêu Đế Đế Tuấn của Yêu tộc lại xuất hiện. "Thật không ngờ Yêu Đế Đế Tuấn lại xuất hiện ở đó, xem ra tên đó nóng mắt rồi a..." Độc chi Tổ vu Xa Bỉ Thi có chút hả hê.

Dù sao Yêu tộc tổn thất một vị đại yêu, đối với Vu tộc là một chuyện đáng mừng.

Tuy nhiên Đế Giang lại không cảm thấy phấn khích bao nhiêu.

Bởi vì lần va chạm này giữa Yêu tộc và Nhân tộc, đủ để thể hiện

ra rất nhiều manh mối.

Nếu luận về nội tình, khoảng cách giữa Nhân tộc và Yêu tộc quả thực là mười vạn tám nghìn dặm.

Nhưng khi thực sự chiến đấu, Nhân tộc ngược lại chiếm ưu thế rất lớn.

Điều này đủ để nói lên mấu chốt của vấn đề.

Ngay cả Vu tộc bọn họ đi chiến đấu với Nhân tộc, ước chừng cũng sẽ không chiếm được lợi thế gì. "Các ngươi đừng vội hả hê." "Tạm thời đừng quan tâm đến kết cục của Yêu tộc." "Nếu Nhân tộc thực sự trỗi dậy, e rằng Vu tộc chúng ta cũng sẽ không có kết cục tốt đẹp gì." Lời của Đế Giang vừa dứt, các vị Tổ vu khác trong đại điện cũng rơi vào trầm mặc.

Mộc chi Tổ vu Cú Mang mở miệng nói: "Chuyện này quả thực rất phức tạp, sau lưng Nhân tộc có Tam Thất Thánh nhân, sau lưng Tam Thất Thánh nhân lại có Thiên Cơ Lâu." "Hai vị muội muội Huyền Minh và Hậu Thổ của chúng ta, đến nay vẫn còn ở Thiên Cơ Lâu." "Nếu làm căng, hai vị muội muội của chúng ta nói không chừng sẽ bị giam lỏng ở đó, đến lúc đó chúng ta chẳng phải là nguyên khí đại thương sao?

Nếu mặc cho Nhân tộc phát triển, e rằng cũng sẽ không bỏ qua Vu tộc chúng ta..." "Bây giờ Vu tộc chúng ta thật sự là tiến thoái lưỡng nan." Trong lúc nhất thời, mấy vị Tổ vu không khỏi rơi vào trầm mặc.

Bọn họ quả thực cảm thấy vô cùng khó xử.

Sắc mặt Đế Giang hơi âm trầm. "Tạm thời cứ tĩnh quan kỳ biến đi." "Nếu Nhân tộc và Yêu tộc lưỡng bại câu thương, đó đối với Vu tộc chúng ta là một cơ hội tuyệt vời." "Nếu Yêu tộc thắng, đó cũng là thắng thảm, đối với chúng ta vẫn là tin tốt." "Nếu Nhân tộc thắng, Vu

tộc chúng ta cũng có một cơ hội để quang minh chính đại so tài với bọn họ." "Đúng như câu nói 'dĩ bất biến ứng vạn biến', bất kể bọn họ làm gì, chúng ta chỉ cần xem kịch là được." Nghe lời của Đế Giang, mấy vị Tổ vu khác không khỏi gật đầu.

Lời này nói không sai.

Dĩ bất biến ứng vạn biến.

Thế giới Hồng Hoang bây giờ không như trước, bất cứ lúc nào cũng có thể phong vân biến hóa.

Vu tộc dĩ bất biến ứng vạn biến là sách lược tốt nhất.

Bây giờ Yêu tộc hiển nhiên đã không kìm được, đã chịu thiệt lớn.

Bọn họ vừa hay có thể nhân cơ hội này xem xét nội tình của Yêu tộc, đồng thời cũng có thể xem Nhân tộc có những thủ đoạn gì.

Bây giờ ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn cũng đã ra tay, bọn họ vừa hay có thể xem Yêu Đế Đế Tuấn đã đạt đến tầng thứ nào.

Dù sao đã vô số năm không thấy Yêu Đế ra tay, mượn cơ hội của Nhân tộc để xem thủ đoạn của Yêu Đế quả thực không còn gì thích hợp hơn. --------- Chuẩn Đề Thánh nhân ở phía trên Vu tộc lúc này cũng thở phào một hơi.

Trước đó đại chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc, Yêu tộc liên tiếp chịu thiệt, tình huống này khiến Chuẩn Đề Thánh nhân của phương Tây còn có chút uất ức.

Bây giờ Yêu Đế Đế Tuấn lại ra tay, đối phó Nhân tộc chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao?

Đến lúc đó chỉ cần Nhân tộc bại trận, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc kia, đều là vật trong túi của Tây phương giáo bọn họ rồi.

Chỉ cần Tây phương giáo thu nạp những lãnh tụ Nhân tộc này,

đến lúc đó Tây phương giáo sẽ đứng vững không ngã, thậm chí có cơ hội trở thành đại giáo phái số một trong thế giới Hồng Hoang.

Tình huống này tự nhiên khiến hắn cực kỳ vui mừng.

Thực ra hắn nào biết, Tam Thanh Thánh nhân sớm đã trà trộn vào trong Nhân tộc.

Tam Thanh Thánh nhân đều đã nhắm tới các lãnh tụ Nhân tộc, Tây phương Nhị thánh nào có cơ hội? --------- Trên chiến trường.

Cùng với sự xuất hiện của Yêu Đế Đế Tuấn, mấy vị Yêu thánh của Yêu tộc và mấy vị lãnh tụ của Nhân tộc đều tách ra.

Sáu vị lãnh tụ Nhân tộc lần lượt đứng ở phía trước Nhân tộc, còn các Yêu thánh thì đứng sau lưng Đế Tuấn.

Đế Tuấn đứng ở trung tâm chiến trường, ánh mắt quét một vòng về phía Nhân tộc, trong khoảnh khắc, yêu khí vô số lan tràn ức vạn vạn dặm.

Yêu khí tung hoành đó thực sự kinh khủng dị thường.

Yêu khí vô tận này, trong khoảnh khắc đã bao trùm nửa bầu trời.

Trong yêu khí, ẩn hiện có ngọn lửa đang sôi trào.

Đây chính là Thái Dương Chân Hỏa của Kim Ô nhất tộc.

Thái Dương Chân Hỏa của Lục Áp đạo nhân so với Thái Dương Chân Hỏa của Yêu Đế Đế Tuấn, quả thực là cách xa mười vạn tám nghìn dặm.

Những ngọn lửa này chỉ ẩn mà không phát, đã thiêu đốt hư không kêu xèo xèo.

Uy lực đó thực sự kinh khủng dị thường.

Một lát sau, yêu khí và Thái Dương Chân Hỏa trên không trung

xoay chuyển, lại biến thành hình dạng một con Kim Ô khổng lồ.

Con Kim Ô khổng lồ do yêu khí tạo thành này, toàn thân trên dưới đều tràn ngập bá khí vô địch.

Cùng với sự xuất hiện của Kim Ô, cả hư không đều có xu thế bốc cháy, không khí cũng có chút vặn vẹo.

Thật sự khủng bố như vậy.

Mấy vị Yêu thánh của Yêu tộc, nhìn ánh mắt của Yêu Đế Đế Tuấn cũng tràn ngập sự ngưỡng mộ vô tận.

Đây là vương giả của bọn họ.

Mấy vị Yêu thánh đều hướng về Yêu Đế Đế Tuấn hành lễ.

Yêu Đế Đế Tuấn sở dĩ xuất hiện ở đây, bọn họ đều biết rõ.

Mười đại Yêu thánh của bọn họ, bây giờ đã xuất động chín vị, thực lực như vậy đã là cực kỳ biến thái.

Nhưng lại vẫn không làm gì được Nhân tộc, ngược lại còn tổn thất Kế Mông trong tay Nhân tộc.

Cộng thêm Lục Áp chết trong tay Nhân tộc trước đó, Yêu tộc lần chinh chiến này, đã tổn thất hai vị siêu cấp cường giả.

Đây cũng là nguyên nhân Yêu Đế Đế Tuấn không ngồi yên được mà xuất hiện trên chiến trường. "Tham kiến Yêu Đế bệ hạ, thần đẳng có tội." Những Yêu thánh này đều cúi đầu.

Trước mặt Yêu Đế Đế Tuấn đang nổi giận, lúc này bọn họ có chút nhỏ bé.

Trận chiến này đánh thành như vậy, không thể thoát khỏi liên quan đến bọn họ.

Ngay cả khi giao chiến với Vu tộc, cũng chưa từng gặp phải cảnh

tượng như vậy.

Giao chiến với Nhân tộc như kiến hôi, bọn họ lại rơi vào kết cục như thế này, Yêu Đế Đế Tuấn làm sao không giận? "Phế vật." "Mặt mũi Yêu tộc đều bị lũ phế vật các ngươi làm mất hết rồi." Yêu Đế Đế Tuấn lơ lửng giữa không trung, quay đầu lại, liếc nhìn đám người sau lưng một cái.

Chỉ một cái liếc mắt như vậy, đã khiến sắc mặt những Yêu thánh của Yêu tộc trở nên trắng bệch.

Bởi vì bọn họ đều nghe ra được sự phẫn nộ của Yêu Đế Đế Tuấn.

Yêu thánh chiến tử một vị, đứa con trai cuối cùng của Yêu Đế Đế Tuấn cũng chiến tử trong tay Nhân tộc, Yêu Đế Đế Tuấn đã đến bờ vực bùng nổ.

Yêu Đế Đế Tuấn liếc bọn họ một cái, rồi quay đầu lại nhìn chằm chằm vào Nhân tộc. "Thật không ngờ lũ dê hai chân ti tiện các ngươi, từ chỗ Tam Thất Thánh nhân nhận được một ít truyền thừa, đã phách lối như vậy, không coi Yêu tộc chúng ta ra gì." "Bây giờ khiến Yêu tộc chúng ta liên tiếp mất đi hai vị đại năng, đáng tội gì?" Giọng nói của Yêu Đế Đế Tuấn nghe có vẻ nhẹ nhàng, nhưng lời nói lại nặng nề, âm thanh lại lớn, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Ngay cả những đại năng cách xa mười vạn tám nghìn dặm, nghe thấy những lời này cũng sắc mặt tái nhợt.

Yêu Đế Đế Tuấn, đáng sợ như vậy.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đứng kề vai nhau, đồng loạt phóng ra khí tức trên người, để chống lại yêu khí vô biên của Yêu Đế Đế Tuấn.

Với tư cách là đại ca của mấy vị lãnh tụ, Toại Nhân Thị lãnh đạm mở miệng: "Không coi Yêu tộc các ngươi ra gì?" Toại Nhân Thị giọng điệu lãnh đạm, ánh mắt như nước. "Làm thế nào mới được coi là coi

các ngươi ra gì?" "Vô số năm qua, lũ thấp sinh noãn sinh bẩn thỉu các ngươi, đã tàn sát bao nhiêu người của Nhân tộc chúng ta?" "Lại có bao nhiêu người của Nhân tộc bị các ngươi ăn sống nuốt tươi?" "Vì để luyện chế cái gọi là Đồ Vu Kiếm, các ngươi đã chém giết bao nhiêu người của Nhân tộc?" "Thật sự coi Nhân tộc chúng ta là lương thực của các ngươi sao?" "Sự việc đến nước này, Nhân tộc chúng ta đã có được sự che chở, lũ bẩn thỉu các ngươi, còn muốn muốn gì được nấy đối với Nhân tộc chúng ta sao?" "Đế Tuấn, hôm nay ta nói rõ ở đây, Nhân tộc chúng ta và các ngươi không chết không thôi." Lời nói của Toại Nhân Thị ban đầu cực kỳ lãnh đạm, nhưng nói đến cuối cùng, lại sát khí lẫm liệt.

Nhân tộc, và Yêu tộc không chết không thôi!

Đặc biệt là câu nói cuối cùng này, vang vọng không ngừng giữa đất trời, khiến cho Nhân tộc nhiệt huyết sôi trào.

Chương 389

Nghe những lời này, ánh mắt Đế Tuấn như dao. "Lũ dê hai chân ti vi các ngươi, có tư cách gì mà dám phách lối trước mặt Yêu tộc chúng ta?" "Còn muốn cùng chúng ta không chết không thôi?

Các ngươi xứng sao?" Sự khinh thường trong giọng điệu ai cũng nghe rõ mồn một.

Nhưng Toại Nhân Thị lại không hề để ý. "Chúng ta ti vi?" "Lũ súc sinh có vảy có giáp các ngươi, có tư cách gì nói Nhân tộc chúng ta ti vi?" "Nếu không phải sau lưng các ngươi có Nữ Oa, các ngươi nghĩ các ngươi thắng được Vu tộc sao?" "Nói cho đúng ra, các ngươi cũng chẳng qua là lũ sâu bọ sống dưới bóng của Nữ Oa mà thôi, còn dám nói Nhân tộc chúng ta ti vi?" "Còn ngươi, tự xưng là Yêu Đế Đế Tuấn, con sâu bò dưới chân Nữ Oa, có tư cách gì tự xưng là Yêu Đế?" Lời nói của Toại Nhân Thị cực kỳ sắc bén, mỗi câu đều đâm thẳng vào tim gan của Yêu Đế Đế Tuấn, trong lúc nhất thời lại khiến Yêu Đế Đế Tuấn á khẩu không trả lời được.

Đường đường là chúa tể Yêu tộc, Yêu Đế Đế Tuấn, trong miệng Toại Nhân Thị, lại trở thành con sâu bọ ti vi?

Nhưng mà, lãnh tụ Nhân tộc này nói dường như cũng thật sự có lý.

Yêu tộc chẳng phải là mượn thế lực của Nữ Oa, mới phát triển đến ngày nay sao?

Nếu không có Nữ Oa, e rằng cũng không có Yêu tộc ngày hôm nay.

Nghĩ đến đây, rất nhiều người không khỏi lắc đầu.

Yêu Đế Đế Tuấn này trước mặt lãnh tụ Nhân tộc, quả thực không

bằng người ta miệng lưỡi sắc bén.

Trong lúc nhất thời, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn đều biến thành màu gan heo. "Tốt cho một kẻ miệng lưỡi sắc bén, khi Đế Tuấn ta tung hoành Hồng Hoang, ngươi còn là một cục bùn nhão, bây giờ lại có thể ở trước mặt ta ăn nói ngông cuồng?" "Ta ngược lại muốn xem ngươi có những thủ đoạn gì." Lời Yêu Đế Đế Tuấn vừa dứt, liền bước lên trên không trung.

Sự nhẫn nại của hắn đối với lũ dê hai chân này đã đạt đến cực hạn.

Hắn không chuẩn bị nghe thêm bất kỳ lời nào của lũ này nữa.

Thấp hèn chính là thấp hèn, ti vi chính là ti vi, không cần nói thêm.

Chỉ có thực lực mạnh mẽ đến một mức độ nhất định, mới có thể muốn gì được nấy đối với bất kỳ chủng tộc nào.

Đây chính là tín niệm của Yêu Đế Đế Tuấn.

Sau khi bước liên tiếp bảy bước trên không trung, Thái Dương Chân Hỏa trên người hắn đột nhiên bùng lên.

Nhiệt độ xung quanh vào giờ phút này đều đột ngột tăng cao.

Sau đó, Yêu Đế Đế Tuấn đột nhiên đánh ra một chưởng.

Một chưởng này, được bao bọc bởi Thái Dương Thần Hỏa vô tận, hóa thành một bàn tay khổng lồ che trời, hung hãn áp xuống Nhân tộc.

Rất nhiều cường giả trong thế giới Hồng Hoang đều thích chiêu này, bởi vì chiêu này vừa đơn giản lại rõ ràng, giơ tay là trấn áp, đây là thủ đoạn quen thuộc của nhiều đại năng Hồng Hoang.

Mà mấy vị lãnh tụ bên phía Nhân tộc, cảm nhận được một chưởng này, đều sắc mặt đại biến.

Bởi vì bọn họ đều cảm nhận được áp lực không gì sánh bằng từ

một chưởng này.

Truyền thừa sau lưng bọn họ, mỗi người đều có thủ đoạn, có thể ngăn cản chiêu này.

Nhưng khi những truyền thừa này được bọn họ sử dụng, thực lực của bản thân họ ngược lại lại hạn chế thực lực của truyền thừa.

Cứ như vậy, chính là bọn họ đã kéo thấp sự phát huy của truyền thừa.

Bây giờ đối mặt với một chưởng này, bọn họ thậm chí có cảm giác bó tay không có cách nào.

Đối phương dù sao cũng là Yêu Đế, một đòn này, thực lực mạnh yếu đã thể hiện rõ ràng.

Mấy vị lãnh tụ do Toại Nhân Thị dẫn đầu tiến lên mấy bước, đều sắc mặt nặng nề.

Người ra tay đầu tiên là Toại Nhân Thị.

Chỉ thấy Vô Thủy Đại Đế sau lưng hắn, uy năng của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai được phát huy đến cực hạn, toàn thân trên dưới đều tỏa ra ánh sáng vàng kim rực rỡ.

Sau đó hai chưởng cùng xuất ra, hai luồng chưởng phong vô cùng khổng lồ lập tức được đánh ra.

Hai luồng chưởng phong xuất hiện trên không trung rồi trực tiếp hợp nhất lại, sau đó không ngừng xoay chuyển, cuối cùng hình thành một Thái Cực Đồ âm dương bát quái to lớn.

Âm dương nhị khí, trong nháy mắt hung hãn bành trướng.

Yêu Đế Đế Tuấn nhìn thấy chiêu này, trong mắt lộ ra một tia chế giễu.

Chiêu này tuy nhìn có vẻ uy lực mười phần, cũng cực kỳ tinh diệu,

nhưng dưới chiêu chí cương chí dương của hắn, rõ ràng không phải là đối thủ. "Ầm!!!" Một lát sau, hai chiêu thức không gì sánh bằng này trực tiếp va chạm, nổ tung vào nhau.

Khoảnh khắc hai luồng năng lượng va chạm, Thái Dương Thần Hỏa lập tức bùng cháy.

Chỉ qua một lát, năng lượng trên Thái Cực Đồ âm dương bát quái đã bị suy yếu đi một nửa.

Điều này đủ để thấy được uy lực của Thái Dương Thần Hỏa.

Sau đó, yêu lực khổng lồ ẩn chứa trong một chưởng kia cũng ập tới.

Lần này, Thái Cực Đồ âm dương bát quái cuối cùng cũng không chống đỡ nổi.

Chỉ nghe một tiếng "ầm", đã hoàn toàn vỡ nát.

Vô Thủy Đại Đế sau lưng Toại Nhân Thị cũng hừ một tiếng!

Hiển nhiên đã bị một ít tổn thương.

Sắc mặt Toại Nhân Thị đột nhiên trắng bệch.

Đây là lần đầu tiên hắn thực sự nhận ra khoảng cách giữa mình và Yêu Đế, đối phương mạnh mẽ như vậy, mình lại không có sức chống trả.

Đồng thời Toại Nhân Thị cũng hiểu một điều, nếu không phải vì mình hạn chế, Vô Thủy Đại Đế tất nhiên có thủ đoạn để chống lại Đế Tuấn.

Bây giờ bản thân nhận được truyền thừa, lại trở thành gánh nặng, điều này khiến hắn có chút không cam lòng.

Mà đòn tấn công kia của đối phương vẫn cực kỳ mạnh mẽ áp tới.

Thái Dương Chân Hỏa bá đạo tuyệt luân, có xu thế muốn thiêu đốt trời đất vạn vật, yêu lực khổng lồ theo sau khiến người ta cảm thấy kinh hãi.

Thấy Toại Nhân Thị thất bại, Yểm Tư Thị vẫn luôn đứng bên cạnh, liền quyết định ra tay.

Chỉ thấy Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng nàng khẽ động, thanh bảo kiếm mảnh mai màu trắng bạc kia liền xuất hiện trong tay Ngoan Nhân Đại Đế.

Trong khoảnh khắc, Sinh Hóa Đại Đạo Tiên Hoa xuất hiện, thân hình một hóa thành mười, mười vị Ngoan Nhân Đại Đế cùng nhau tấn công.

Mỗi một bóng người đều chém ra một đạo kiếm khí vô cùng mạnh mẽ và đáng sợ.

Mười đạo kiếm khí kinh diễm chúng sinh xuất hiện, liền lao thẳng về phía bàn tay khổng lồ kia.

Nếu là đại năng bình thường, dưới một đòn này tất nhiên sẽ bị tiêu diệt.

Nhưng đối phương là Yêu Đế Đế Tuấn, một trong những cao thủ có số má của thế giới Hồng Hoang.

Chiêu này tuy vô cùng tinh diệu, nhưng uy lực lại hơi kém một chút, Yêu Đế Đế Tuấn tự nhiên là xem thường. "Chiêu này quả thực không tệ." "Đáng tiếc kém một chút uy lực." "Trước thực lực thực sự, bất kỳ kỹ xảo nào cũng vô dụng." Lời còn chưa dứt, bàn tay khổng lồ kia từ từ lao tới, trong khoảnh khắc, đã va chạm với mười bóng người.

Chín phân thân của Ngoan Nhân Đại Đế lập tức bị đánh nát, mà bản thể của nàng trong khoảnh khắc tiếp theo cũng bay ngược trở về,

cũng bị một ít thương tích.

Vô Thủy Đại Đế sau lưng Toại Nhân Thị vội vàng ra tay, lúc này mới đỡ được Ngoan Nhân Đại Đế.

Hai người một trước một sau dừng lại thân hình, trông có vẻ rất thảm hại.

Mà tất cả những điều này, cũng chỉ bắt nguồn từ một đòn tùy tay của Yêu Đế Đế Tuấn mà thôi.

Thấy đến đây, rất nhiều người đều hít một hơi khí lạnh.

Đây chính là Yêu Đế sao?

Ban đầu tưởng rằng những lãnh tụ Nhân tộc này đã mạnh đến biến thái, nhưng trước mặt Yêu Đế Đế Tuấn, quả thực là không chịu nổi một đòn.

Bây giờ Yêu Đế Đế Tuấn đã rất ít khi ra tay, không ai biết, hắn đã đạt đến tầng thứ nào.

Nay xem ra, quả nhiên là siêu cấp cường giả vô địch dưới Thánh nhân.

Trong lúc nhất thời, những đại năng thực sự kia, sắc mặt đều có chút thay đổi.

Vị Minh Hà Lão Tổ trong biển máu vô tận kia, vị Trấn Nguyên Đại Tiên ở Ngũ Trang Quán trên Vạn Thọ Sơn kia, vị Tây Vương Mẫu ở Tây Côn Lôn kia, mấy vị Tổ vu trong Tổ Vu Đại Điện kia... vào giờ phút này đều có chút trầm mặc.

Rất rõ ràng, bọn họ đều kinh ngạc trước sự mạnh mẽ của Yêu Đế Đế Tuấn.

Mấy vị này có thể nói đều là siêu cấp cường giả cùng một đẳng cấp.

Yêu Đế tiến bộ nhanh chóng, tự nhiên khiến bọn họ cảm nhận được áp lực cực kỳ mạnh mẽ.

Dù sao Yêu tộc không chỉ có Yêu Đế Đế Tuấn là một vị cường giả, còn có Thiên hậu Hi Hòa, còn có Đông Hoàng Thái Nhất, còn có Yêu sư Côn Bằng, còn có Yêu hoàng Phục Hy.

Mấy vị này mỗi người đều không kém Yêu Đế Đế Tuấn.

Nếu mấy vị này cùng xuất hiện, đó thật sự là một chuyện cực kỳ đáng sợ, e rằng bất kể là ai cũng phải lui ba thước.

Mà bàn tay khổng lồ của Yêu Đế Đế Tuấn vẫn đang áp xuống Nhân tộc, trong khoảnh khắc, đã khiến hai vị lãnh tụ Nhân tộc bị thương nặng.

Chương 390

Vô số sinh linh nhìn thấy cảnh này, đều có chút da đầu tê dại.

Yêu Đế Đế Tuấn, thực sự quá mạnh mẽ.

Lúc này Nhân tộc cũng đã rơi vào tuyệt vọng, có người thậm chí đã bất lực ngã xuống đất.

Thiên đạo thật không công bằng!

Rất nhiều người đã lệ rơi đầy mặt.

Rõ ràng đã cho Nhân tộc cơ hội, tại sao lại phải trơ mắt nhìn nó bị phá hủy?

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đã đủ mạnh mẽ, nhưng tại sao trước mặt Yêu Đế Đế Tuấn lại không có sức hoàn thủ?

Nhân tộc mới trỗi dậy được bao lâu?

Hy vọng, tín niệm trong lòng họ mới nhen nhóm chưa được bao lâu, bây giờ đã lại một lần nữa tan vỡ.

Tiếp theo là sự tuyệt vọng sâu sắc.

Yêu tộc thực sự quá mạnh mẽ, Yêu Đế Đế Tuấn cũng thực sự quá mạnh mẽ, đây là đối thủ mà Nhân tộc không thể nào chiến thắng.

Đối mặt với kẻ địch như vậy, bọn họ còn có thể chiến đấu như thế nào?

Ngay cả lãnh tụ Nhân tộc cũng liên tiếp thất bại, bọn họ còn có thủ đoạn gì?

Rất nhiều người đã khóc không thành tiếng.

Ngay vào thời khắc mấu chốt này, một trong mấy vị lãnh tụ,

Thương Hiệt, lại đứng ra.

Thiếu niên mười mấy tuổi, gương mặt gầy gò mà non nớt, lại không hề sợ hãi.

Thần Chiến Đại Đế sau lưng hắn, lúc này đã đột nhiên xuất động, thân mình gần như đã biến thành một tia chớp.

Tay phải cầm một thanh trường kiếm, tay trái nắm chặt một lá cờ lớn màu đỏ máu, sau đó hết sức vung lên.

Chỉ trong một khoảnh khắc này, liền có một luồng lực đạo vô cùng đáng sợ, oanh kích về phía bàn tay của Yêu Đế Đế Tuấn.

Luồng lực lượng này cực kỳ mạnh mẽ, ngay cả sắc mặt của Yêu Đế Đế Tuấn cũng có chút ngưng trọng.

Cùng lúc đó, Thương Hiệt gầm lên. "Nói cho ngươi biết, con súc sinh lông vũ chết tiệt!" "Nhân tộc chúng ta chưa bao giờ có kẻ hèn nhát." "Khi xưa chúng ta yếu đuối còn không khuất phục, nay chúng ta cũng không có lý do gì để khuất phục." "Yêu Đế Đế Tuấn thì sao?

Trong mắt ta, chẳng qua chỉ là một con súc sinh lông vũ có chút thủ đoạn mà thôi." "Chỉ hận ta sinh không gặp thời, nếu không, ta, Thương Hiệt, tất nhiên sẽ tự tay chém giết ngươi." Thiếu niên mười mấy tuổi, quay lưng về phía Nhân tộc, ngửa mặt lên trời gào thét.

Thân thể gầy gò trong gió nhẹ có chút run rẩy, nhưng khí tức ngút trời kia, lại khiến tất cả mọi người phải ngoái nhìn.

Đó là chiến ý của Thương Hiệt, đó là linh hồn bất khuất của Nhân tộc.

Bất kỳ ai cũng phải vì nó mà run rẩy.

Tuy nhiên Yêu Đế Đế Tuấn chỉ lãnh đạm liếc hắn một cái, không nói gì.

Trước thực lực tuyệt đối, bất kỳ tiếng gào thét nào, cũng chỉ là tiếng gào của kẻ yếu đuối mà thôi.

Bàn tay khổng lồ kia vẫn đang đẩy ngang về phía hắn.

Lúc này, trên bàn tay kia lại bùng cháy lên, Thái Dương Chân Hỏa gần như có thể thiêu đốt cả Hồng Hoang.

Thái Dương Chân Hỏa vừa xuất hiện, nửa bầu trời lại một lần nữa biến thành một biển lửa.

Thái Dương Chân Hỏa của Yêu Đế Đế Tuấn, mạnh hơn Thái Dương Chân Hỏa của Lục Áp vô số lần.

Tuy nhiên, dưới bàn tay khổng lồ này, thân thể Thương Hiệt vẫn đứng thẳng tắp.

Thần Chiến Đại Đế đã đứng trước mặt hắn.

Trong Thái Dương Chân Hỏa ngút trời kia, bóng dáng của Thần Chiến Đại Đế, ít nhiều cũng có vẻ có chút thảm hại, thậm chí có máu tiên màu vàng chảy xuống.

Nhưng đối mặt với bàn tay khổng lồ này, hắn lại không hề sợ hãi.

Trường kiếm và lá cờ lớn trong tay nắm rất chặt.

Trong ngọn lửa vô tận, lá cờ lớn màu máu phấp phới trong gió.

Trên lá cờ lớn màu máu, viết một chữ "Nhân" to lớn.

Chữ này, đại biểu cho ý chí trường tồn vạn cổ, đại biểu cho sự miêu tả của linh hồn bất khuất.

Cùng với lá cờ vung lên, năng lượng ngập trời, từ lá cờ màu máu này bùng lên.

Cuối cùng, bàn tay siêu cấp che trời lấp đất kia, cùng với Thái Dương Chân Hỏa có thể thiêu hóa vạn vật thế gian, cuối cùng cũng

biến mất không thấy.

Toại Nhân Thị ra tay đầu tiên, Yểm Tư Thị ra tay thứ hai, cuối cùng dưới sự ra tay của Thương Hiệt, chiêu này của Yêu Đế Đế Tuấn cuối cùng cũng bị phá.

Cùng lúc đó, trên lòng bàn tay phải của Yêu Đế Đế Tuấn, đột nhiên xuất hiện một vết thương khổng lồ, rất nhiều tinh huyết từ vết thương đó chảy xuống.

Điều này khiến Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi có chút sững sờ.

Hắn lại bị thương?

Hắn đã bao nhiêu năm không bị thương nữa rồi?

Hắn có chút không nhớ rõ.

Bây giờ đã qua vô số năm, hắn lại bị thương một lần nữa?

Yêu Đế Đế Tuấn có chút khó tin.

Lần trước bị thương là bị thương trong tay của Đế Giang của Vu tộc.

Không ngờ đối mặt với lũ dê hai chân ti vi này, hắn, Yêu Đế Đế Tuấn, lại bị đánh bị thương.

Cảm giác đau đớn chân thực đó, khiến Yêu Đế Đế Tuấn hoàn hồn, không khỏi khiến hắn cực kỳ tức giận.

Vết thương nhỏ này tuy đối với hắn không đáng kể, nhưng lại khiến hắn cảm thấy có chút mất mặt.

Lũ kiến hôi kia lại có thể khiến hắn bị thương, điều này làm sao hắn chịu được?

Trong mắt Yêu Đế Đế Tuấn lộ ra vô số lửa giận, sau đó há miệng ra, liền có một ngọn lửa từ miệng hắn phun ra.

Luồng lửa này vừa xuất hiện, trực tiếp bùng cháy dữ dội trên không trung.

Linh khí và yêu khí trên không trung đối với ngọn lửa này, quả thực như thức ăn.

Ngọn lửa ăn qua thức ăn, trong khoảnh khắc đã lan tràn nửa bầu trời.

Nhiệt độ kinh khủng dường như đã thiêu biến dạng cả hư không.

Những ngọn lửa lan tràn khắp bầu trời này thẳng tắp thiêu đốt xuống phía dưới.

Đối mặt với những ngọn lửa này, Thương Hiệt gầy gò, ngẩng đầu nhìn lên, nhếch miệng, mỉm cười.

Hắn vì Nhân tộc mà chiến, chết có gì phải sợ?

Vì Nhân tộc mà sinh, vì Nhân tộc mà chết, chết cũng không sợ!

Thần Chiến Đại Đế sau lưng, lá cờ phấp phới, hắn đã chuẩn bị sẵn sàng để hy sinh.

Vì Nhân tộc mà chiến, dù ngã xuống hắn cũng không hề sợ hãi.

Nhưng ngay vào thời khắc mấu chốt này, lại có một bóng người khác đột nhiên đứng trước mặt hắn.

Thương Hiệt nhìn kỹ, hóa ra là Hữu Sào Thị luôn tương đối kín tiếng.

Thân thể hùng tráng của Hữu Sào Thị chắn trước người Thương Hiệt gầy yếu.

Vị Thất Dạ Đại Đế cũng mênh mông vô ngần, vĩ lực vô cùng kia cũng xuất hiện trước mặt hắn.

Điều này khiến Thương Hiệt có phần an tâm.

Hữu Sào Thị là một sự tồn tại tương đối kín tiếng trong số các vị lãnh tụ Nhân tộc.

Khi các lãnh tụ khác ra mặt, ông vẫn cam tâm làm nền.

Nhưng Thương Hiệt lại biết rõ, vị Hữu Sào Thị kín tiếng này lại ẩn chứa một năng lượng vô cùng to lớn.

Dù sao ông cũng là vị lãnh tụ thứ hai nhận được truyền thừa.

Kín tiếng không có nghĩa là bất tài.

Giờ đây ông đã xuất hiện trước mặt hắn.

Cùng với khí tức toàn thân của Thất Dạ Đại Đế bộc phát, luồng Thái Dương Chân Hỏa vô cùng mênh mông cuồn cuộn kia vậy mà cũng có dấu hiệu chậm lại.

Thất Dạ Đại Đế chớp lấy thời cơ, đưa tay đẩy ngang về phía trước.

Khí tức to lớn mênh mông trên người cũng điên cuồng lưu chuyển.

Cùng lúc đó, trong miệng Thất Dạ Đại Đế cũng niệm những câu thần chú bí ẩn.

Chương 391

["Một niệm thành Phật, một niệm thành Ma, nào ai hay biết, một niệm cũng có thể thành Đế!"] Cùng với tiếng nói vừa dứt, Thất Dạ Đại Đế hai tay đẩy ngang về phía trước.

Trong khoảnh khắc, liền khiến cho ngọn Thái Dương Chân Hỏa đang thiêu đốt cả bầu trời kia phải giảm tốc độ lao tới!

Dường như có thế bị phong ấn lại.

Điều này khiến Thương Hiệt có chút cảm thán.

Hữu Sào Thị quả thực có thực lực cường hãn.

Đòn tấn công mạnh mẽ như vậy mà cũng có thể ngăn cản được một khoảng thời gian dài đến thế.

Điều này có phần vượt quá sức tưởng tượng rồi.

Tuy nhiên đúng lúc này, sắc mặt của Yêu Đế Đế Tuấn lại đột nhiên lạnh đi, dường như vô cùng không vui.

Thủ đoạn mà y vẫn lấy làm tự hào lại bị đối phương chặn lại.

Đối với y mà nói, đây chẳng phải là một sự sỉ nhục to lớn sao?

Chỉ thấy y hừ lạnh một tiếng.

Ngọn Thái Dương Chân Hỏa che trời lấp đất trên không trung bắt đầu giãy giụa kịch liệt.

Một lát sau liền đột phá trói buộc, giãy thoát ra ngoài.

Thấy cảnh này, Hữu Sào Thị không khỏi có chút lo lắng.

"Ngươi còn nhỏ, mau mau lui đi." Thế nhưng còn chưa đợi Thương Hiệt có phản ứng gì, lại có mấy bóng người thong thả bước

lên.

Thương Hiệt quay đầu nhìn lại, không ngờ lại là Toại Nhân Thị, Chúc Y Thị, Yểm Tư Thị, Hiên Viên Thị.

Mấy vị này đều đứng bên cạnh Thương Hiệt.

Hiện tại cường địch tấn công, bọn họ với tư cách là lãnh tụ Nhân tộc, tự nhiên là phải cùng nhau gánh vác.

Toại Nhân Thị nhàn nhạt lên tiếng.

"Nhân tộc vốn là kiến hôi, nhưng dù là kiến hôi, cũng phải nhe ra chiếc răng nanh của kiến hôi, để cho lão trời già này xem xem răng nanh của Nhân tộc chúng ta." "Chỉ cần không nhận mệnh, chiếc răng nanh nhỏ bé đó, sớm muộn gì cũng sẽ lật tung cả bầu trời này." Tay phải của Hiên Viên Thị nắm lấy thanh trường kiếm bên hông, cũng nhàn nhạt nói.

"Bậc tu sĩ chúng ta, sá gì một trận chiến!" "Dù có chết, thì đã sao?" Yểm Tư Thị thì quay đầu lại, nhìn về phía Thương Hiệt bên cạnh.

"Thiếu niên bé nhỏ của Nhân tộc ta lại có thể sở hữu khí phách cái thế, đáng được khen ngợi." Bên kia Chúc Y Thị cũng gật đầu.

"Thiếu niên mạnh thì Nhân tộc mạnh, Nhân tộc có thiếu niên như ngươi, cần gì phải sợ chiến?" Thương Hiệt nhìn hai vị tỷ tỷ, đôi mắt dần dần ươn ướt.

Hắn hít sâu một hơi, nén lại cảm giác chua xót đang dâng lên, rồi gật đầu thật mạnh.

Trong mắt lại một lần nữa lộ ra chiến ý vô tận.

Lúc này, sáu vị lãnh tụ Nhân tộc kề vai chiến đấu.

Có nam tử hùng hồn, cũng có nữ tử kiều mị.

Có tráng niên khôi ngô, cũng có thiếu niên gầy yếu.

Sáu bóng người Nhân tộc kề vai chiến đấu.

Trong ánh mắt mỗi người đều là chiến ý hừng hực.

Bậc tu sĩ chúng ta, sá gì một trận chiến?

Dù thân có chết, cũng không tiếc.

Sáu bóng người bước lên phía trước, nghênh đón ngọn lửa đang thiêu đốt nửa bầu trời mà bước tới.

Cảnh tượng này, cực kỳ có sức ảnh hưởng thị giác.

Vô số người Nhân tộc phía sau nhìn thấy cảnh này không khỏi lệ rơi đầy mắt.

Đây chính là lãnh tụ của bọn họ.

Đây cũng là trụ cột tinh thần của bọn họ.

Dù có chết, thì có gì phải sợ?

Sáu vị lãnh tụ Nhân tộc kề vai đứng vững.

Phía sau bọn họ là sáu bóng người vô cùng hùng hồn và tráng lệ, cũng như hình với bóng đi theo sau lưng họ.

Một lát sau, ngọn Thái Dương Chân Hỏa có thể thiêu đốt vạn vật trời đất cuối cùng cũng nhấn chìm sáu bóng người của họ.

Dù là hư ảnh Đại Đế sau lưng họ cũng bị nhấn chìm theo.

Trong khoảnh khắc, khu vực đó đã biến thành một biển lửa.

Giờ khắc này, vô số Yêu tộc hưng phấn hô lớn.

Nhân tộc?

Dù thế nào đi nữa, trước mặt Yêu Đế của Yêu tộc, cuối cùng cũng chỉ là kiến hôi.

Dù có chút thực lực, cũng chỉ là một con kiến hôi mạnh hơn một

chút mà thôi, trước mặt Yêu Đế của Yêu tộc chẳng là gì cả.

Đám Yêu tộc đó điên cuồng hoan hô.

Lần này bọn họ chinh chiến Nhân tộc, có thể nói là đã nếm đủ khổ sở.

Bây giờ cuối cùng cũng đã đến lúc được hả hê, bọn họ tự nhiên là điên cuồng trút ra nỗi bất mãn trong lòng.

Tuy nhiên đúng lúc này, lại có một luồng bạch quang ngút trời lóe lên.

Sau khi luồng bạch quang này xuất hiện, trong nháy mắt đã đột phá biển lửa che trời lấp đất.

Những ngọn Thái Dương Chân Hỏa kia, vừa chạm vào luồng bạch quang này liền lập tức lùi lại ba xá.

Một lát sau, sáu vị lãnh tụ Nhân tộc lại một lần nữa hiện ra.

Thì ra là sáu người hợp lực, phá vỡ biển Thái Dương Chân Hỏa vô biên của Yêu Đế Đế Tuấn.

Chỉ là lúc này, sáu vị lãnh tụ của Nhân tộc ít nhiều đều có chút chật vật.

Nhìn sáu bóng người này, con ngươi của Yêu Đế Đế Tuấn hơi co lại.

Dù là y, cũng không ngờ mấy kẻ của Nhân tộc này lại còn có thủ đoạn như vậy, lại có thể phá vỡ cả Thái Dương Chân Hỏa của y.

Thật đúng là khiến y phải nhìn bằng con mắt khác.

Yêu Đế Đế Tuấn, con ngươi hơi co lại, nhìn mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

“Bản đế ở đây, Nhân tộc tự khắc phải bị diệt vong.” “Dù là sáu

con kiến hôi các ngươi, vẫn không thể ngăn cản." "Nếu các ngươi từ bỏ chống cự, bó tay chịu trói, bản đế có lẽ sẽ tha cho các ngươi một con đường sống." Yêu Đế Đế Tuấn nói những lời này cũng là hành động bất đắc dĩ.

Bởi vì trong lòng y hiểu rõ, lúc này Tây phương Nhị Thánh còn đang chờ mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này.

Ngoài ra, mấy vị Thánh nhân phương Đông nói không chừng cũng đang nhắm vào mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này.

Nhân tộc có thể bị diệt vong, nhưng mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này lại không thể chết.

Dù là y, Yêu Đế Đế Tuấn, cũng không có quyền quyết định sinh tử của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này.

Vì thế y mới nói ra những lời này.

Ba vị Thánh nhân Tam Thanh đang trà trộn ở phía sau đám đông Nhân tộc lúc này lại một lần nữa tụ lại với nhau.

Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhìn đến đây, không khỏi khẽ thở dài.

"Xem ra Nhân tộc cũng đến lúc thất bại rồi..." "Mấy tiểu tử này dù có chút thủ đoạn, nhưng trước mặt Yêu Đế Đế Tuấn, vẫn không đáng để xem." Bên kia Thái Thượng Lão Tử gật đầu.

"Thời gian quật khởi của Nhân tộc thực sự là quá ngắn, nếu có thể cho Nhân tộc thêm chút thời gian nữa, e rằng sẽ không có vấn đề gì lớn." "Dù vẫn không địch lại Vu Yêu lưỡng tộc, ít nhất cũng có thủ đoạn tự vệ." "Xem ra bây giờ..... có chút đáng tiếc." Nguyên Thủy Thiên Tôn im lặng gật đầu.

"Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, Đại Đạo Bảo Điển mà Tam Thất Thánh nhân lấy ra, quả thực vô cùng khủng bố, tùy tiện một

cuốn, đã có thể tạo ra một cường giả như vậy." "Thật đúng là khiến người ta ghen tị a..... bảo vật của Thiên Cơ Lâu quả thực không thể tưởng tượng nổi." Bên kia Thông Thiên Giáo Chủ hơi trầm mặc một chút, nhưng cuối cùng vẫn lên tiếng: "Đại Đạo Bảo Điển quả thực rất lợi hại, nhưng nền tảng của Nhân tộc thực sự quá nông cạn." "Đem Đại Đạo Bảo Điển cho Nhân tộc sử dụng, có hơi giống như kéo mạ cho mau lớn." "Đây cũng là nguyên nhân vì sao mấy vị lãnh tụ của Nhân tộc rõ ràng có năng lượng cực kỳ mạnh mẽ lại khó phát huy, thậm chí còn sinh ra cảm giác bị kiềm chế." Câu nói này, Thông Thiên Giáo Chủ xem như đã nói trúng điểm mấu chốt.

Đem Đại Đạo Bảo Điển giao cho Nhân tộc sử dụng, quả thực có chút giống như kéo mạ cho mau lớn.

Dù cho Nhân tộc đã được Tam Thất Thánh nhân khai sáng, cũng đã nhận được sự tẩy lễ của thiên địa dị tượng.

Nhưng nền tảng của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc quả thực quá nông cạn, có được Đại Đạo Bảo Điển cũng khó phát huy.

Nhưng tình huống này theo thời gian kéo dài, có lẽ sẽ có thể chuyển biến tốt hơn.

Nhưng Nhân tộc có thể chống đỡ đến lúc đó không?

E rằng sẽ rất gian nan.

Ngay lúc ba vị Thánh nhân Tam Thanh ở phía sau Nhân tộc đang bàn luận, Toại Nhân Thị trên chiến trường lại nhàn nhạt lên tiếng: "Đế Tuấn, lẽ nào ngươi thật sự cho rằng chúng ta Nhân tộc sẽ thua sao?" "Làm Yêu Đế nhiều năm như vậy, sự ngạo mạn đó đã làm choáng váng đầu óc ngươi rồi sao?" Lời nói của Toại Nhân Thị có chút lãnh đạm, giọng nói không lớn, nhưng lại quỷ dị truyền khắp toàn bộ chiến trường.

Yêu Đế Đế Tuấn, mày nhíu lại.

Chương 392

"Sao nào?" "Nhân tộc các ngươi còn có thủ đoạn gì?

Cứ việc lấy ra, ta đều tiếp hết." "Đúng rồi, Nhân tộc các ngươi tổng cộng có bảy người nhận được truyền thừa, bây giờ xuất hiện cũng chỉ có sáu người các ngươi." "Chẳng lẽ hy vọng của các ngươi đặt vào người thứ bảy đó sao?" "Hắn ở đâu?

Gọi hắn ra đây, bản đế ngược lại muốn xem xem hắn có thủ đoạn gì." Trong giọng nói của Yêu Đế Đế Tuấn tràn ngập sự khinh thường.

Cho đến bây giờ, thủ đoạn mà y thi triển đối với y mà nói chỉ là chín trâu mất một sợi lông, đó hoàn toàn là sự nghiền ép ở một đẳng cấp khác.

Dù cho Nhân tộc còn ẩn giấu một vị đại năng, đối với y mà nói, cũng chỉ là thêm một con kiến hôi mà thôi, hoàn toàn không lọt vào mắt y.

Đúng lúc này Toại Nhân Thị nhếch miệng cười.

"Xem ra, ngươi thật sự đã bị cái gọi là ngạo mạn làm choáng váng đầu óc rồi." "Nhân tộc ta bây giờ đã khác xưa, hôm nay, liền để ngươi xem thủ đoạn dự phòng của Nhân tộc chúng ta." Sau đó, Toại Nhân Thị quay đầu lại, hướng về thánh điện ở phía sau Nhân tộc xa xa cúi đầu.

Yêu Đế Đế Tuấn hơi sững sờ, sắc mặt cũng trở nên khó coi.

Chẳng lẽ..... chẳng lẽ kẻ này của Nhân tộc muốn mời Tam Thất Thánh nhân ra tay?

Tam Thất Thánh nhân vẫn luôn ở trong thánh địa Nhân tộc sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn đột nhiên trở nên khó coi.

Nếu Tam Thất Thánh nhân thật sự ở đây, chuyến đi này của y e rằng sẽ kết thúc.

Tam Thất Thánh nhân ở đây, y còn ra tay thế nào được?

Dù Tam Thất không ra tay, đối với y cũng là một áp lực cực lớn.

Tuy nhiên Toại Nhân Thị cúi lạy một lúc lâu, thánh điện lại không có phản ứng gì, cũng không có bất kỳ khí tức nào bộc phát ra.

Lẽ nào con kiến hôi hèn mọn này đang lừa gạt mình sao?

Yêu Đế Đế Tuấn sắc mặt khó coi nhìn hắn.

"Ngươi đùa ta?" Ngay trong khoảnh khắc vừa rồi, y quả thực đã manh nha ý định lui binh.

Tam Thất Thánh nhân là người nào?

Dù là Nữ Oa, Tam Thất cũng là một sự tồn tại không hề sợ hãi.

Nếu Tam Thất Thánh nhân ở đây, Yêu Đế Đế Tuấn y cũng chỉ có thể bại lui.

Tuy nhiên con kiến hôi đáng chết này cúi lạy một lúc lâu mà không có động tĩnh gì.

Chẳng lẽ tên này đang lừa mình?

Lúc này, Toại Nhân Thị mỉm cười quay đầu lại, ánh mắt rực rỡ nhìn chằm chằm Yêu Đế Đế Tuấn.

Ý cười trong mắt ai cũng có thể nhìn ra.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác lúc này cũng có chút ngẩn ngơ.

Bởi vì dù là bọn họ, cũng không biết hành động này của Toại Nhân Thị rốt cuộc có ý nghĩa gì.

Chẳng lẽ thật sự muốn mời Tam Thất Thánh nhân ra tay sao?

Dưới ánh mắt vạn người chú mục, Toại Nhân Thị đưa tay từ

trong ngực lấy ra một thứ.

Yêu Đế Đế Tuấn, định thần nhìn lại, lại phát hiện chỉ là một cuốn sách bình thường, không có gì kỳ lạ.

Hơn nữa cuốn sách này trông còn có chút cũ nát.

Toại Nhân Thị ánh mắt thương hại nhìn Yêu Đế Đế Tuấn một cái.

Sau đó, ném mạnh cuốn sách này đi.

"Chắc hẳn các ngươi cũng rất tò mò, truyền thừa của chúng ta từ đâu mà có phải không?" "Hôm nay liền để các ngươi xem một chút." "Truyền thừa của Nhân tộc chúng ta, thủ đoạn của Nhân tộc chúng ta, rốt cuộc từ đâu mà có?" Cùng với lời nói vừa dứt, cuốn sách bình thường kia được ném lên không trung.

Cuốn sách trên không trung lật mấy vòng, sau đó liền được gió nhẹ thổi mở ra.

Cùng với việc cuốn sách này bị gió nhẹ thổi mở, đột nhiên có một luồng khí tức vô cùng huyền diệu khó lường xuất hiện.

Trong khoảnh khắc, luồng khí tức này liền lộ ra một ý vị vô cùng mênh mông cuồn cuộn, huyền diệu khó lường.

Sau khi luồng khí tức này xuất hiện, trong sát na trên bầu trời Hồng Hoang, gió nổi mây phun.

Rất nhiều đại năng vào giờ khắc này đều cảm nhận được cảm giác uy hiếp kịch liệt, phảng phất như có siêu cấp đại năng nào đó vào giờ khắc này đã tỉnh lại.

Dù là những đại năng ở xa, cũng cảm nhận rõ ràng được luồng khí tức này.

Vô số người ngẩng đầu nhìn lên hư không.

Mà Yêu tộc và Nhân tộc tại thánh địa Nhân tộc cũng tương tự như

vậy.

Yêu khí vô tận vốn đang bao trùm trên bầu trời Nhân tộc, vào giờ khắc này lại bị thổi bay đi.

Cảnh tượng này, dù là Yêu Đế Đế Tuấn, trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh hãi.

"Đây là....." "Chẳng lẽ đây lại là một truyền thừa?" Nghĩ đến khả năng này, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn lại có chút tốt lên.

Dù có thêm truyền thừa, xuất hiện thì lại thế nào?

Những truyền thừa này trong mắt y, chẳng qua chỉ là những con kiến hôi lớn hơn một chút mà thôi.

Dù những con kiến hôi này có chút nanh vuốt, nhưng trong mắt y, vẫn không thể tạo thành uy hiếp.

Một lát sau luồng khí tức này càng lúc càng đậm đặc.

Cùng với khí tức đậm đặc, thiên địa linh khí có thể ảnh hưởng cũng càng lúc càng nhiều.

Những linh khí này dần dần thăng hoa, cuối cùng hình thành một cột sáng vô song.

Cột sáng này vô cùng thô tráng, đâm thẳng lên trời.

Trong khoảnh khắc, liền chiếu rọi cả trời đất Hồng Hoang, quang mang rực rỡ, hà quang vạn trượng.

Quy mô của cột sáng này vô cùng to lớn.

Chỉ nhìn riêng cột sáng này, dường như còn mênh mông hùng vĩ hơn nhiều so với mấy cột sáng trước đó.

Thiên địa dị tượng như vậy, lại không hề nhỏ hơn quy mô khi Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế.

Cột sáng thông thiên triệt địa, quả thực là chuyện vạn cổ khó nghe.

Dù là Yêu Đế Đế Tuấn, lúc này cũng có chút chấn động.

Một đầu của cột sáng là cuốn sách bình thường kia, đầu còn lại đâm thẳng lên trời, không thấy điểm cuối.

Xem ra, đám kiến hôi đáng chết này, quả nhiên còn có thủ đoạn dự phòng.

Sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn hơi có chút nặng nề.

Cũng không biết qua bao lâu, cột sáng vô song trên không trung cuối cùng cũng bắt đầu thu nhỏ lại, cuối cùng cũng trở nên ảm đạm.

Ý tượng mênh mông cuồn cuộn đó cuối cùng cũng bắt đầu tiêu tan.

Một lúc lâu sau cuối cùng cũng biến mất không thấy.

Thay vào đó, là một cảnh tượng mênh mông cuồn cuộn khác.

Cảnh tượng này, giống như ảo ảnh trên biển, cứ như vậy xuất hiện phía trên thánh địa Nhân tộc.

Chỉ thấy hình ảnh trên không trung còn chưa rõ ràng, lại có một giọng nói trầm thấp truyền đến. ["Bước đường trời, vừa đi vừa hát, búng tay che trời!!!"] ["Ta là Thiên Đế, phải trấn áp hết thảy kẻ địch trong thế gian!!!"] Hình ảnh còn chưa hiện ra rõ ràng, hai giọng nói này lại vang vọng rõ ràng khắp Hồng Hoang.

Nghe thấy giọng nói này, tất cả mọi người đều có chút ngẩn ngơ.

"Trấn áp hết thảy kẻ địch trong thế gian?" "Búng tay che trời?" Đây lại là truyền thừa gì?

Lại bá khí như vậy?

Từ khi nào đám kiến hôi hèn mọn của Nhân tộc này cũng bắt đầu

học cách khoác lác rồi?

Không chỉ là Yêu Đế Đế Tuấn, dù là những đại năng khác cũng có chút phản cảm.

Trấn áp hết thảy kẻ địch trong thế gian!

Lời này nói cũng quá lớn rồi phải không?

Lại còn kiêu ngạo hơn cả đại năng Vu Yêu lưỡng tộc?

Tuy khiến người ta nể phục, nhưng lại có chút khiến người ta khó chịu.

Đúng lúc này, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng dần dần trở nên rõ ràng.

Từ xa đến gần, hiện ra trước mắt chúng sinh Hồng Hoang là một hình ảnh vô cùng chấn động.

Chỉ thấy đó là một bầu trời sao cổ lão và cô độc, trong bầu trời sao đó toát ra sự lạnh lẽo vô tận, và sự cô tịch độc đoán vạn cổ.

Chương 393

Bầu trời sao đen tối đó mang đến cho người ta một cảm giác vô cùng hoang tàn và đổ nát.

Ngay trong bầu trời sao đổ nát này, lại có chín cỗ thi thể to lớn mênh mông, đột ngột xuất hiện ở cuối tầm mắt.

Cùng với việc những cỗ thi thể đó dần dần tiến lại gần, chúng sinh Hồng Hoang đều nhìn thấy rõ ràng.

Thì ra đó là chín cỗ thi thể rồng to lớn vô cùng, chín cỗ thi thể rồng.

Chỉ thấy chín cỗ thi thể rồng này dù chết mà không cứng!

Mỗi một cỗ thi thể rồng đều là Hắc Long năm móng.

Thân thể vô cùng mênh mông cuồn cuộn, toát ra một cảm giác áp bức chấn động lòng người.

Cảm giác áp bức này, thậm chí khiến cho những sinh linh Hồng Hoang yếu hơn một chút đều có chút không thở nổi.

Mỗi một chiếc sừng rồng của cự long đều tinh khiết trong suốt, tử quang lấp lánh, dường như vẫn còn ẩn chứa năng lượng vô cùng mênh mông cuồn cuộn.

Mà những chiếc vảy đen trên thân rồng, lại lấp lánh ánh sáng quỷ dị trong bầu trời sao vô tận.

Dường như trên vảy rồng cũng toát ra cảm giác sắc bén vô tận.

Cảnh tượng này, cực kỳ có sức ảnh hưởng thị giác.

Dù sao thế giới Hồng Hoang đã không còn Chân Long nhất tộc.

Long tộc hiện tại, chẳng qua chỉ là một số ngụy long mà thôi.

Những Long tộc này so với Chân Long chân chính, quả thực chênh lệch mười vạn tám nghìn dặm, không có bất kỳ khả năng so sánh nào.

Bây giờ một lần nhìn thấy chín cỗ thi thể Chân Long, sức ảnh hưởng thị giác đó quả thực mạnh mẽ đến cực điểm.

Ngoài ra, còn có một điểm quỷ dị hơn.

Bởi vì chín cỗ thi thể cự long này, phần đuôi còn quấn quanh những sợi xích sắt khổng lồ màu đen tuyền.

Ở phía sau cùng của những sợi xích sắt đen này, là một cỗ quan tài cổ bằng đồng xanh vô cùng khổng lồ.

Lúc này một luồng khí tức vô cùng hoang vu và cổ xưa toát ra.

Đây là một cỗ quan tài thần bí toát ra khí tức viễn cổ, bên trong chôn cất người nào, lại không ai biết.

Nhìn thấy bức tranh thần bí và kỳ quái này, tất cả mọi người đều sững sờ, sau đó lại bùng nổ.

“Mẹ kiếp, thứ gì vậy?” “Nhìn cái thế này sao có chút đáng sợ vậy?

Quá kinh khủng rồi phải không?

Cửu Long kéo quan?” “Bên trong chôn cất ai?

Lại có thể ra vẻ như vậy?

Thực sự có chút vượt quá sức tưởng tượng a?” “Không biết còn tưởng là Thiên Đế tuần du, cảnh tượng này quả thực có chút rợn người.” “Chín cỗ thi thể Chân Long viễn cổ kéo quan tài cổ.....” Chúng sinh Hồng Hoang lúc này đã bùng nổ.

Bất kể là đại năng Yêu tộc, hay là Tổ Vu của Vu tộc, tất cả mọi người đều ngẩng đầu quan sát.

Dàn bài như vậy quả thực đủ uy phong.

Dù sao dùng Cửu Long kéo quan, tự nhiên là vô cùng bất phàm.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn cảnh tượng khó tin trên không trung, tất cả mọi người vẫn đang bàn tán sôi nổi.

"Lại là thân thể Chân Long, thật không thể tin được..." "Chẳng lẽ người truyền thừa lần này là người trong quan tài sao?" -------- Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, cảnh tượng giống như ảo ảnh trên biển trên không trung lại một lần nữa thay đổi.

Cảnh tượng Cửu Long kéo quan đã biến mất không thấy.

Thay vào đó là một cảnh tượng khác.

Đó là một nơi đầy bóng tối.

Ở cuối bóng tối, lại có một bóng người vô cùng nổi bật.

Trên bóng người này, lấp lánh ánh sáng vàng nhạt.

Dưới ánh sáng vàng này, bóng người này giống như được đúc bằng vàng, toàn thân trên dưới đều tỏa ra ánh sáng vô cùng chói mắt.

Trong ánh sáng đó, căn bản không thể nhìn rõ dung mạo cụ thể, chỉ biết rằng người khổng lồ vàng này đang ở trong một vùng bóng tối.

Bóng tối này dường như giống như một con hung thú nuốt chửng tất cả, mịt mờ không thấy năm ngón tay.

Thứ duy nhất có thể nhìn thấy chính là người khổng lồ vàng ở cuối bóng tối.

Nhìn thấy cảnh tượng này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi hít một hơi khí lạnh, có người thậm chí da đầu tê dại.

"Nơi đáng sợ thật, lại có thể nuốt chửng tất cả..." Nghe thấy câu nói này, có người vô cùng đồng tình.

Chỉ nhìn hình ảnh trên không trung, tuyệt đối là một sự tồn tại

giống như luyện ngục.

Bởi vì bọn họ nhìn thấy rõ ràng, dù là đạo vận pháp tắc vô cùng mạnh mẽ, trong bóng tối đó, dường như cũng bị nuốt chửng.

Đó là một nơi thật sự không một ngọn cỏ mọc.

Đó là một nơi thật sự có thể nuốt chửng tất cả.

Khí tức khủng bố ẩn hiện trong bóng tối, lại có cảm giác ngạt thở.

"Đây là nơi nào?

Tại sao lại khủng bố như vậy?" "Vị đại năng này ở trong vùng bóng tối này để làm gì?

Rốt cuộc hắn muốn đi đâu?" Chúng sinh Hồng Hoang đều đang bàn tán sôi nổi.

Tuy nhiên không ai biết đó là nơi nào.

Chỉ thấy bóng người khổng lồ trong bóng tối đang chậm rãi tiến về phía trước. ["Các ngươi ở đây, dù sống tạm bợ cả đời, thì lại thế nào?"] ["Bây giờ ta xuất hiện ở đây, trong nháy mắt, có thể trấn áp các ngươi tại đây!"] Cùng với giọng nói vô cùng bá đạo này vừa dứt, không thấy hắn có động tác gì, bóng tối vô tận này lại trong nháy mắt nổ tung.

Những tia sáng đen này giống như những con sâu đáng sợ, lần lượt lui lại.

Trong khoảnh khắc, vùng bóng tối này đã có ánh sáng.

Sau khi bóng tối lui đi, lại liên tiếp xuất hiện mấy vị đại năng vô cùng cường hãn và khủng bố.

Mỗi một vị đại năng này đều khủng bố đến cực điểm.

Khí thế tuôn ra đó, lại khiến người ta cảm thấy run rẩy.

Mỗi một vị đại năng này đều tràn đầy sát ý, tất cả ánh mắt đều dán vào người khổng lồ vàng.

"Vị đại năng này, đến nơi tối tăm này, là để trấn áp những cường giả này sao?" "Những cường giả này quả thực rất khủng bố a, mỗi một vị đều có khí tức vô cùng cường hãn, vị đại năng này là đối thủ của họ sao?" "Nói cũng phải, vị đại năng này một mình có thể đánh lại không?" "Nhìn cái thế này quả thực quá khủng bố rồi..." Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, cảnh tượng giống như ảo ảnh trên biển trên không trung cuối cùng lại một lần nữa thay đổi.

Hình ảnh xuất hiện lần này, đã là một chiến trường chém giết.

Vị đại năng đó đã hoàn toàn biến thành một người khổng lồ vàng, toàn thân trên dưới đều toát ra ánh sáng vàng vô song.

Chỉ thấy hắn hai quyền vung lên, năng lượng vô tận bộc phát, giống như một vị Thượng Cổ Chiến Thần, khủng bố vô biên.

Lúc này hắn một mình chiến đấu với bảy vị siêu cấp đại năng, trên người dính đầy tiên huyết.

Tiên huyết này có của chính hắn, cũng có của kẻ thù.

Chỉ thấy trong ánh sáng vàng lấp lánh, một quyền, liền đánh một vị siêu cấp đại năng thổ huyết không ngừng.

Tuy nhiên phía sau lại có sáu vị đại năng khác cùng nhau tấn công tới.

Trong bóng tối, hắn một mình chiến đấu với bảy người là vô cùng bất lợi.

Tuy nhiên hắn lại hoàn toàn không để ý, chỉ điên cuồng tấn công.

Một lát sau, có một vị siêu cấp đại năng đã bị hắn đánh đến gần chết.

Tuy nhiên vị đại năng này cũng phải trả một cái giá không nhỏ.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, vị đại năng sắp chết đó lại sống lại, thậm chí trực tiếp khôi phục đến đỉnh phong.

Đây quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Nhìn thấy cảnh tượng này, chúng sinh Hồng Hoang đều nghĩ đến một từ.

Đó chính là bất tử chi thân.

Thì ra 7 vị siêu cấp đại năng này, đều có sức mạnh thần bí gần như bất tử chi thân.

Tuy nhiên đối mặt với tình huống này, vị đại năng đó lại cười dài một tiếng!

Trong giọng nói dường như lộ ra vẻ khinh thường. [“Chẳng lẽ ngươi còn cảm thấy mình có chút thủ đoạn?”] [“Ta cho ngươi phục sinh, ngươi phục sinh một lần, ta giết ngươi một lần, cho đến khi mài mòn toàn bộ ý chí bất khuất của ngươi.”] [“Đến lúc đó ta xem ngươi lấy gì để trọng sinh!”] Nói xong câu nói bá khí vô cùng này, vị đại năng này liền lại một lần nữa tấn công tới.

Rất rõ ràng, dù là bảy vị đại năng có khả năng trọng sinh vô hạn, trong tay vị đại năng này cũng khó có thể chống cự.

Chương 394

Trận chiến này, trực tiếp kéo dài 10 ngày 10 đêm.

Cho đến một ngày, bảy vị địch thủ này, đều nhuốm máu!

Khi tiên huyết chảy ngang, bảy vị địch thủ này, đã không còn khả năng trọng sinh.

Mà chỉ có một bóng người vàng vô song này, ngạo thị quần hùng.

Cũng chỉ có một mình hắn, giẫm lên tiên huyết, đạp lên thương khung, từng bước từng bước từ trong bóng tối vô tận lại một lần nữa xông ra.

Sau đó liền có một giọng nói vô song, vang vọng khắp cả Hồng Hoang, vang vọng giữa trời đất Hồng Hoang. ["Diệp Thiên Đế, một lá che trời, cái thế vô địch, quét ngang cổ kim tương lai!"] ["Tung hoành vạn cổ, chiến đến thế gian không ai dám xưng tôn!"] ["Tiên vân nổi, chí tôn hiện, trên đường trường sinh vạn cổ chiến!"] ["Tóc bạc máu nhuộm thương khung, thi cốt chôn vùi vạn cổ, thiếu nữ ai oán thở dài, trần thế chiến loạn che vùi vạn cổ!"] ["Tuế nguyệt như đao chém thiên kiêu, trên đường trường sinh than yêu kiều, huyết cốt khai thiên, một đời hóa bi thương!"] -------- Cùng với giọng nói hoang tàn và cổ xưa vừa dứt, bóng người trên không trung cuối cùng cũng lộ ra diện mạo ban đầu.

Người này dung mạo khiến người ta nhìn không rõ, nhưng ánh mắt đó lại vô cùng uy nghiêm.

Ánh mắt khiến người ta kinh hồn bạt vía đó, quả thực khủng bố vô cùng.

Nhìn đến đây, rất nhiều đại năng Hồng Hoang không khỏi kinh

hồn bạt vía.

Hình ảnh đến đây liền đột ngột dừng lại, sau đó liền hoàn toàn biến mất không thấy.

Ngay cả cuốn Đại Đạo Bảo Điển vẫn luôn lơ lửng trên hư không, cũng đã biến mất không thấy.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang, lại vẫn kinh nghi bất định.

Đây chính là thủ đoạn của Nhân tộc sao?

Siêu cấp truyền thừa này, tên gọi là Diệp Thiên Đế?

Nhân tộc đây là chuẩn bị dựa vào Diệp Thiên Đế để đối kháng với Yêu Đế Đế Tuấn sao?

Người kia tên là Diệp Thiên Đế, mà Yêu Đế Đế Tuấn tên là Yêu Đế.

Đây chẳng phải là nhắm vào Yêu Đế Đế Tuấn sao?

Nhìn cái thế của truyền thừa này quả thực vô cùng khủng bố, nhưng, hắn có thể ngang hàng với Yêu Đế Đế Tuấn không?

Nhưng đại đa số cường giả Hồng Hoang lại không cho rằng cái gọi là Diệp Thiên Đế này có thể mạnh hơn Yêu Đế Đế Tuấn.

Dù sao mấy vị lãnh tụ Nhân tộc liên hợp lại, mới miễn cưỡng ngăn cản được đòn tấn công của Yêu Đế Đế Tuấn.

Lúc này xuất hiện vị Diệp Thiên Đế này, e rằng thực lực cũng không mạnh đến đâu.

Yêu Đế Đế Tuấn vung tay, ánh mắt lướt qua mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, cuối cùng dừng lại trên người Toại Nhân Thị.

"Nếu Nhân tộc các ngươi đã nhận được truyền thừa Diệp Thiên Đế đó, vậy thì gọi Diệp Thiên Đế ra đây." "Ta ngược lại muốn xem

xem cái gọi là Diệp Thiên Đế đó rốt cuộc có thủ đoạn gì?" Rất rõ ràng, cái gọi là Diệp Thiên Đế này đã khơi dậy hứng thú của y.

Kẻ trước mắt này đã không thể thỏa mãn y, có lẽ cái gọi là Diệp Thiên Đế, có thể mang đến cho y một chút bất ngờ cũng không chừng.

Cùng lúc đó, Thái Dương Chân Hỏa trên người y cũng lại một lần nữa bùng lên.

Ngọn lửa bao trùm rất nhiều văn lộ thần bí.

Những văn lộ này rõ ràng là để tăng cường cho Thái Dương Chân Hỏa.

Có những đạo vận văn lộ này, Thái Dương Chân Hỏa lúc này càng thêm khủng bố.

Nửa bầu trời đều cháy lên ngọn lửa như vậy, ngay cả linh khí gần đó cũng bị thiêu đốt sạch.

Cùng với ngọn lửa bùng lên, khí tức vô song trên người Yêu Đế Đế Tuấn cũng đột nhiên trở nên mạnh hơn.

Y đang chờ đợi cái gọi là Diệp Thiên Đế.

Tuy nhiên gió nhẹ thổi qua, lại không có động tĩnh gì.

Cái gọi là Diệp Thiên Đế đó không hề xuất hiện.

Điều này không khỏi khiến Yêu Đế Đế Tuấn lửa giận bừng bừng.

Tên chết tiệt.

Lẽ nào đây là đang coi thường y sao?

Yêu Đế Đế Tuấn tại chỗ nổi giận!

Sau đó trực tiếp ra tay.

Tay phải chỉ một cái, ngọn lửa siêu cấp đang thiêu đốt nửa bầu trời, lúc này dưới sự chỉ dẫn của y, giống như một dòng lũ lửa cuồn

cuộn lao tới.

Ngọn lửa vô tận đó, quả thực khủng bố dị thường.

Đối mặt với ngọn lửa Yêu Hoàng vô cùng cường hãn này, sáu vị lãnh tụ Nhân tộc lúc này sắc mặt cũng hơi có chút khó coi.

Vương Lâm Đại Đế sau lưng Hiên Viên, trường kiếm trong tay đột nhiên chém ra.

Kiếm quang gào thét, một luồng kiếm khí vô song vọt lên trời, dường như có thể chém rách trời xanh.

Ngoan Nhân Đại Đế sau lưng Yểm Tư Thị, thì vận chuyển Thôn Thiên Ma Công đến mức độ lớn nhất.

Cùng lúc đó, Đại Đạo Tiên Hoa bên cạnh không ngừng nở rộ.

Khi Đại Đạo Tiên Hoa nở rộ, trực tiếp oanh tạc về phía ngọn lửa đang thiêu đốt bầu trời.

Thần Chiến Đại Đế sau lưng Thương Hiệt, vung cây cờ khổng lồ trong tay, trong nháy mắt liền có năng lượng huyết sắc vô cùng cường hãn cuộn trào lên.

Độc Cô Bại Thiên sau lưng Chúc Y Thị, ma khí vô song đó cuồn cuộn bộc phát ra.

Mấy vị Đại Đế khác cũng như vậy.

Sáu vị Đại Đế, cùng nhau ra tay.

Sáu luồng uy năng vô cùng cường hãn đồng thời oanh tạc đi.

"Ầm!!!" Sáu luồng năng lượng vô song và thần hỏa do Yêu Đế Đế Tuấn phát ra, cuối cùng cũng va chạm trên không trung, trong nháy mắt liền hình thành một vụ nổ vô cùng kịch liệt.

Vụ nổ này, giống như làm chấn động cả trời đất.

Sóng xung kích vô cùng cường hãn đó, trực tiếp khiến cho những dãy núi gần đó bị gãy đứt một đoạn.

Sáu vị lãnh tụ Nhân tộc, đồng thời ra tay, lại ngăn cản được ngọn Thái Dương Chân Hỏa đang thiêu đốt bầu trời!

Yêu Đế Đế Tuấn nhìn thấy tình hình này, trong ánh mắt không khỏi lộ ra một nụ cười khinh miệt.

"Đỡ?" "Chỉ bằng đám kiến hôi như các ngươi, có thể đỡ được sao?" Lời chế nhạo của Yêu Đế Đế Tuấn đúng hẹn mà đến.

Sau đó Yêu Đế Đế Tuấn, một chưởng vỗ xuống.

Cùng với chưởng này hạ xuống, Thái Dương Thần Hỏa đang lan tràn trên không trung, lại một lần nữa bùng lên.

Hai luồng Thái Dương Thần Hỏa chồng lên nhau, uy lực vô cùng khủng bố đó hiển nhiên là khó có thể địch lại.

Dù là sáu vị lãnh tụ Nhân tộc đồng thời ra tay, vào giờ khắc này dường như cũng không thể ngăn cản được.

Sau đó liền nghe thấy một tiếng nổ lớn.

Sóng xung kích khủng bố trong nháy mắt quét ra bốn phương.

Dưới sóng xung kích khổng lồ này, sáu vị lãnh tụ Nhân tộc chật vật bay ngược về.

Mỗi một vị lãnh tụ Nhân tộc đều phun ra tiên huyết, không đứng vững được.

Truyền thừa sau lưng họ không bị tổn thương, nhưng thân thể của họ lại không chống đỡ nổi.

Rất rõ ràng, bây giờ họ đã kiềm chế sự phát huy của truyền thừa.

Dù là sáu người họ liên thủ, cũng chỉ ngăn cản được hai đòn tấn

công của Yêu Đế Đế Tuấn.

Điều này đủ để thấy thực lực của Yêu Đế Đế Tuấn khủng bố đến mức nào.

Lúc này sáu vị lãnh tụ Nhân tộc cũng nhìn ra được, khi đòn tấn công của Yêu Đế Đế Tuấn lại một lần nữa ập đến, bọn họ đã không còn sức chống cự.

Yêu Đế Đế Tuấn hiển nhiên cũng nhìn ra điểm này, sau đó trên mặt lộ ra một nụ cười tà ác.

Mấy kẻ này của Nhân tộc, chiến thắng Yêu Thánh, liền cho rằng Yêu tộc chỉ có thế.

Đây quả thực là một trò cười.

Bây giờ y đã đích thân xuất hiện, vậy thì hãy để cho những người Nhân tộc này xem cho kỹ, rốt cuộc cái gì mới là tuyệt vọng thật sự.

Khi Yêu Đế Đế Tuấn cười lạnh, sát ý trong mắt cũng lóe lên rồi biến mất.

Sau đó há to miệng, Thái Dương Thần Hỏa đầy trời trực tiếp bắt đầu diễn biến kịch liệt.

Một lúc lâu sau, lại xuất hiện một con Thái Dương Kim Ô vô cùng khổng lồ.

Con Thái Dương Kim Ô được tạo thành từ Thái Dương Thần Hỏa này, vừa xuất hiện, liền toát ra khí tức khủng bố.

Những khí tức này tùy ý nở rộ trên không trung, khiến người ta cảm thấy vô cùng khủng bố.

Sau đó con Thái Dương Kim Ô khổng lồ này liền gào thét lao tới.

Chương 395

Trong khoảnh khắc, liền có cảm giác trời long đất lở.

Thái Dương Thần Hỏa vô tận lan tràn ra, đã bao vây toàn bộ chiến sĩ Nhân tộc.

Lãnh tụ Nhân tộc có thể giữ lại, nhưng những chiến sĩ Nhân tộc khác phải chết.

Đây chính là ý đồ của Yêu Đế Đế Tuấn.

Ngọn lửa trong khoảnh khắc bùng cháy xuống.

Mà sáu vị lãnh tụ Nhân tộc đứng trước Nhân tộc, lại không hề sợ hãi.

Bậc tu sĩ chúng ta, sá gì một trận chiến?

Dù có chiến tử, cũng không hối tiếc!

Vì Nhân tộc mà sinh, vì Nhân tộc mà tử.

Đây chính là tín niệm của bọn họ.

Chỉ có, ánh mắt của Toại Nhân Thị lộ ra một vẻ trào phúng.

Bởi vì Yêu Đế Đế Tuấn đã không còn cơ hội này.

Nói cách khác, Yêu tộc đã không còn cơ hội diệt vong Nhân tộc.

Trước đó hắn đã phóng ra truyền thừa kia.

Sau khi truyền thừa xuất hiện, liền tự mình đi tìm chủ nhân.

Nó đã tìm một vòng, cuối cùng không có chủ nhân thích hợp xuất hiện.

Vì thế truyền thừa đó liền chuẩn bị tự mình ra tay.

Toại Nhân Thị, có thể cảm ứng rõ ràng được.

Ngay lúc ngọn lửa che trời lấp đất đó đổ xuống, một bóng người đột nhiên xuất hiện trên bầu trời Nhân tộc.

Bóng người này toàn thân trên dưới đều lấp lánh màu vàng kim đậm đặc.

Bóng người này tắm trong ánh sáng vàng, thần sắc lãnh đạm.

Sau đó liền nhàn nhạt tung ra một quyền.

Sau khi quyền này được tung ra, liền có một luồng thiên uy hoàng hoàng đột nhiên giáng xuống.

Luồng sức mạnh vô cùng này, nghênh đón Thái Dương Chân Hỏa bay lên!

Sức mạnh này vừa ra, các loại thiên địa dị tượng lần lượt kéo đến.

Đặc biệt là ánh sáng vàng vô cùng đậm đặc trên không trung, vào giờ khắc này giống như thực chất.

Cùng lúc đó, có một tiếng quát trầm đột nhiên truyền khắp cả trời đất Hồng Hoang.

"Thiên Đế Quyền!!!" "Ầm!!!" Cùng với Thái Dương Chân Hỏa vô tận và ánh sáng vàng đầy trời đan vào nhau, trong khoảnh khắc liền hình thành một luồng sóng xung kích vô cùng khủng bố.

Hai luồng sức mạnh vô song, trong nháy mắt liền nổ tung.

Sát na liền khuếch tán ra vạn vạn dặm.

Vụ nổ khổng lồ trực tiếp làm không gian cũng nứt ra, dường như khó có thể chịu đựng được sức mạnh như vậy.

Thái Dương Chân Hỏa đang thiêu đốt nửa bầu trời, trước mặt luồng lực lượng này, trực tiếp bị lật tung.

Có rất nhiều Thái Dương Chân Hỏa bay ngược về, ngược lại còn lan đến Yêu tộc bên kia.

Đây, chính là uy lực một quyền của đại năng hoàng kim.

Lúc này Yêu Đế Đế Tuấn nhìn thấy bóng người đó, ánh mắt hơi co lại.

Bóng người màu vàng kim này, chính là vị đại năng vừa xuất hiện sao?

Thực lực của kẻ này lại cường hãn như vậy?

Chỉ bằng một quyền đã khắc chế được Thái Dương Thần Hỏa che trời lấp đất của y?

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, trừ mấy vị Thánh nhân kia ra, còn chưa có ai có thể dễ dàng phá giải Thái Dương Thần Hỏa của y.

Kẻ xuất hiện bây giờ quả thực là người đầu tiên.

Sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn đột nhiên biến đen.

Sau đó liền có một luồng sát ý vô cùng sôi trào lên.

Người này, tuyệt đối không thể giữ lại.

Nếu không hậu hoạn vô cùng.

"Người đến là ai?" Yêu Đế Đế Tuấn, con ngươi hơi co lại, sát ý vô hạn toát ra.

Một lát sau, ánh sáng vàng trên người bóng người đó dần dần ảm đạm đi vài phần, Yêu Đế Đế Tuấn mới nhìn rõ diện mạo thật của người này.

Thì ra đúng là vị siêu cấp đại năng vừa rồi, cũng chính là kẻ tự xưng là "Diệp Thiên Đế".

Chỉ là hắn một mình đến mà thôi, hiển nhiên hắn vẫn chưa tìm

được người thừa tải để thừa nhận sức mạnh của hắn.

Thời khắc nguy cấp, hắn cũng chỉ có thể một mình đến.

Ánh mắt Diệp Thiên Đế cũng nhàn nhạt lướt qua, cuối cùng dừng lại trên người Yêu Đế Đế Tuấn, trong mắt cũng có sự lạnh lẽo toát ra.

Lúc này Diệp Thiên Đế vẫn chưa tìm được vật thừa tải thích hợp, vì thế hắn cũng chỉ có thể một mình đến.

Lúc này Diệp Thiên Đế, tương đương với cuốn Đại Đạo Bảo Điển đó, tương đương với pháp bảo vô chủ.

"Chính là ngươi, chuẩn bị chém giết Nhân tộc sao?" Lúc này khí tức trên người Diệp Thiên Đế lại một lần nữa trở nên chập chờn bất định.

Yêu Đế Đế Tuấn thấy thái độ của Diệp Thiên Đế kiêu ngạo như vậy, không khỏi sắc mặt đen lại.

Thái Dương Thần Hỏa khủng bố đó lại một lần nữa xuất hiện.

Cùng lúc đó, Yêu Đế Đế Tuấn cười lạnh lên tiếng: "Chính là bản đế, bản đế muốn đồ sát đám kiến hôi hèn mọn này, chúng chẳng qua chỉ là một chủng tộc thấp kém mà thôi, dù có diệt tộc, thì đã sao?" "Bản đế chính là muốn chém giết chúng, ngươi có thể làm gì?" Trong lời nói của Yêu Đế Đế Tuấn tràn ngập sự khinh thường.

Khí tức trên người y cũng cường đại vô cùng.

Đối mặt với Diệp Thiên Đế, y không hề sợ hãi.

Nghe thấy lời này, sắc mặt Diệp Thiên Đế hơi trầm xuống.

Trên người cũng giải phóng ra khí tức vô cùng cường đại.

Hai luồng khí tức lan tràn trên không trung, cùng lúc đó cũng va chạm trên không trung.

Lực va chạm của khí tức đã sinh ra vô tận khí bạo, khiến cho chúng sinh Hồng Hoang đang quan sát ở xa, có chút da đầu tê dại.

Phảng phất như chỉ bằng hai luồng khí tức va chạm, đã có thể trọng thương sinh linh bình thường.

Lúc này mắt của Yêu Đế Đế Tuấn hơi híp lại, cũng có vô hạn sát ý toát ra.

"Nếu đã như vậy, vậy thì ta chỉ có thể diệt ngươi trước." "Sau đó tiện tay giết luôn đám chủng tộc sau lưng ngươi." Nghe thấy lời này, con ngươi của Yêu Đế Đế Tuấn hơi co lại.

Thật không ngờ kẻ này lại cuồng vọng đến mức độ này.

Yêu tộc đến để chém giết Nhân tộc, hắn lại muốn thay mặt Nhân tộc phản sát Yêu tộc?

Cuồng vọng đến mức này thật sự ổn sao?

"Tên chết tiệt nhà ngươi, quả thực cuồng vọng đến cực điểm, nếu đã như vậy, vậy thì hãy để ta xem xem rốt cuộc ngươi có thủ đoạn gì." Sau đó thần hỏa đầy trời che trời lấp đất đổ xuống.

Rất rõ ràng, y đã mất hết kiên nhẫn với cái gọi là Diệp Thiên Đế này.

Chỉ có trấn áp hắn một cách mạnh mẽ, mới có thể thể hiện được uy lực vô cùng của Yêu Đế y. -------- Lúc này, Chuẩn Đề Thánh nhân phía trên Vu tộc nhìn thấy cảnh tượng này, trong mắt cũng vô cùng chấn động.

Cùng lúc đó, lại có một tia vui mừng hiện lên trong lòng.

Tốt quá rồi.

Thật sự quá tốt rồi.

Đối với Tây phương giáo mà nói, đây quả thực là món quà tốt

nhất.

Lại có một sự tồn tại như Diệp Thiên Đế.

Nếu đưa hắn về phương Tây, Tây phương giáo chẳng phải là có thể từ đó một bước lên mây sao?

Thánh cấp chiến lực, có hắn và sư huynh.

Thánh hạ vô địch chiến lực, sau này có lẽ sẽ có Diệp Thiên Đế này.

Diệp Thiên Đế này có thể va chạm với Yêu Đế Đế Tuấn, hiển nhiên thực lực cũng đã đạt đến cấp độ này.

Chương 396

Mà ở cấp độ chiến lực tiếp theo, thì có Toại Nhân Thị và các đại năng Nhân tộc khác.

Đến lúc đó Tây phương giáo sẽ được lấp đầy toàn diện.

Đến lúc đó đối mặt với Xiển giáo hay là Tiệt giáo, sẽ không hề sợ hãi.

Nghĩ đến đây, trái tim của Chuẩn Đề Thánh nhân cũng trở nên nóng rực.

Đánh đi, đánh đi.

Tốt nhất là diệt vong Nhân tộc này, sau đó đưa hết mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này về Tây phương giáo của ta.

Lúc này nội tâm của Chuẩn Đề Thánh nhân đều có chút run rẩy.

Hắn phảng phất như đã nhìn thấy dáng vẻ đại thịnh của Tây phương giáo.

Hắn thậm chí đã quyết định xong, nếu đưa Diệp Thiên Đế về phương Tây, đến lúc đó sẽ cho Diệp Thiên Đế một chức vị phó giáo chủ.

Đây quả thực là quá thích hợp.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này, lúc này trong mắt Chuẩn Đề Thánh nhân quả thực chính là kho báu a.

Tây phương giáo sau này phát triển thế nào, trong đầu hắn đã hình thành một quy hoạch nhất định.

Ngay lúc Chuẩn Đề Thánh nhân đang mơ mộng, rất nhiều Tổ Vu của Vu tộc phía dưới lúc này cũng sững sờ.

Bởi vì dù là bọn họ, cũng vạn vạn không ngờ Nhân tộc lại xuất hiện một siêu cấp cường giả như vậy.

Đây quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Vô số năm qua, toàn bộ thế giới Hồng Hoang, rất hiếm có người có thể đối kháng với Yêu Đế Đế Tuấn.

Bây giờ Nhân tộc hèn mọn đó, lại xuất hiện một đại năng như vậy.

Đây chẳng phải là thể hiện rằng Nhân tộc thật sự sắp quật khởi sao?

Nhân tộc nếu thật sự muốn quật khởi, vậy thì tất nhiên sẽ cần một lượng lớn không gian sinh tồn.

Đến lúc đó Vu tộc của bọn họ sẽ là người đầu tiên chịu ảnh hưởng.

Ít nhất là một lượng lớn không gian sinh tồn sẽ bị Nhân tộc chiếm đoạt.

Đến lúc đó Vu tộc và Nhân tộc sẽ xảy ra xung đột.

Cẩn thận nghĩ lại, quả thực khiến Vu tộc đau đầu.

Nhưng nếu thật sự chân thành hợp tác với Yêu tộc, tất nhiên sẽ chọc giận Thiên Cơ Lâu.

Thiên Cơ Lâu có thể tạo ra nhiều cường giả Nhân tộc như vậy, chắc chắn còn có thể tạo ra nhiều hơn.

Như vậy, toàn bộ Hồng Hoang chẳng phải sẽ hoàn toàn rơi vào hỗn loạn sao?

Trong chốc lát mấy vị Tổ Vu lớn nhìn chằm chằm chiến trường xa xa, có chút sững sờ.

Tất cả mọi người đều rơi vào trầm tư.

Mà trong chiến trường thánh địa Nhân tộc, Thái Dương Chân Hỏa nóng bỏng vô cùng, che trời lấp đất che phủ tất cả.

Tất cả mọi người đều bị ánh lửa vô tận đó bao phủ, quả thực giống như tận thế.

Mà Diệp Thiên Đế toàn thân trên dưới lại toát ra ánh sáng vàng vô tận.

Bất cứ nơi nào ánh sáng vàng chiếu rọi, Thái Dương Chân Hỏa đều phải lùi lại ba xá.

Gần như là dựa vào sức một mình, đã cứu toàn bộ Nhân tộc.

Lúc này Yêu Đế Đế Tuấn và Diệp Thiên Đế đã chiến đấu với nhau.

Hai người trên không trung đã bắt đầu giao chiến kịch liệt.

Tuy nhiên không ai nhìn rõ, chiến huống thực sự ra sao.

Dù sao trên không trung bao phủ bởi Thái Dương Thần Hỏa che trời lấp đất, và ánh sáng vàng chiếu rọi trời đất.

Rất nhiều chiến sĩ Yêu tộc, dưới sự dẫn dắt của mấy vị Yêu Thánh, sớm đã lui ra xa.

Nếu không cẩn thận bị ảnh hưởng, vậy thì tất nhiên là tổn thất thảm trọng.

Mà Nhân tộc lúc này cũng thu hẹp trận hình, trở về bên trong thánh địa Nhân tộc.

Những chiến sĩ Nhân tộc đó cũng được mấy vị lãnh tụ Nhân tộc bảo vệ.

Dù sao trận chiến đấu phía dưới thực sự quá cường hãn.

Chiến sĩ Yêu tộc và chiến sĩ Nhân tộc đã trở thành gánh nặng.

Bọn họ chỉ có thể cố gắng tránh xa, để không trở thành gánh nặng cho cường giả nhà mình.

Rất nhiều Yêu tộc ở xa đang điên cuồng gào thét.

Bọn họ đã vô số năm không thấy Yêu Đế Đế Tuấn ra tay.

Bây giờ Yêu Đế Đế Tuấn lại một lần nữa ra tay, đối với bọn họ mà nói hiển nhiên là một chuyện vô cùng phấn khích.

"Thật không ngờ Nhân tộc lại xuất hiện một cường giả như vậy, ép Yêu Đế đại nhân đích thân ra tay, cũng xem như là vinh hạnh của bọn họ." "Nói cũng phải, đám Nhân tộc đáng chết này, chẳng qua chỉ là những con cừu hai chân hèn mọn, bây giờ có thể ép Yêu Đế đại nhân ra tay, cũng xem như là đáng để kiêu ngạo rồi." "Ban đầu ta còn tưởng người ra tay sẽ là Đông Hoàng đại nhân, hoặc là Yêu Sư Côn Bằng đại nhân, không ngờ người đích thân ra tay lại là Yêu Đế." "Yêu Đế đại nhân và Đông Hoàng đại nhân ai ra tay cũng như nhau, còn Yêu Sư Côn Bằng, hắn có lẽ không muốn can thiệp vào chuyện như vậy, dù sao hắn cũng là nghe điều không nghe tuyên, chuyện như vậy e rằng hắn cũng không muốn can thiệp....." "Nói đi cũng phải nói lại, đám cừu hai chân này vốn là chủng tộc thấp kém, Thiên Cơ Lâu tại sao lại ủng hộ cừu hai chân?

Thật sự nghĩ không thông." "Đừng nói bậy, Nhân tộc có thể tùy tiện mắng, nhưng nơi như Thiên Cơ Lâu cũng là ngươi có thể tùy tiện mắng sao?" Con đại yêu đó không khỏi lè lưỡi, không nói nữa.

"Yêu Đế bệ hạ của chúng ta mới là Thiên Đế thật sự, cái gọi là Diệp Thiên Đế của Nhân tộc này, quả thực là một trò cười." "Nói có lý, trước mặt Yêu Đế đại nhân của chúng ta tự xưng là Thiên Đế, đây chẳng phải là đang tìm chết sao?" "Yêu Đế đại nhân của chúng ta một tay Thái Dương Thần Hỏa thuần thục, vô số năm qua chưa từng gặp

đối thủ, e rằng sẽ thiêu chết cái gọi là Diệp Thiên Đế này phải không?" ".....” Rất nhiều đại yêu của Yêu tộc, lúc này đều bàn tán sôi nổi.

Dù cho cái gọi là Diệp Thiên Đế khí tức cường hãn, nhưng bọn họ lại không tin Diệp Thiên Đế có thể chiến thắng Yêu Đế.

Dù sao vô số năm qua Yêu Đế đã trở thành tín ngưỡng của bọn họ.

Tín ngưỡng sao có thể thua được?

Mà Nhân tộc lúc này cũng chăm chú ngẩng đầu nhìn lên hư không.

Tuy vị cường giả này vô cùng xa lạ, nhưng đối với Nhân tộc bọn họ mà nói, lại là cọng rơm cứu mạng.

Dù sao Diệp Thiên Đế này đang vì Nhân tộc bọn họ mà chiến đấu.

Nếu Diệp Thiên Đế thua, e rằng Nhân tộc bọn họ cũng sẽ diệt vong.

Tất cả mọi người đều vô cùng căng thẳng.

Có người thậm chí còn nắm chặt nắm đấm, mặt cũng đỏ bừng.

Bọn họ đều đang cổ vũ cho Diệp Thiên Đế.

Còn có rất nhiều người đang gào thét.

"Nhân tộc Thiên Đế, Diệp Thiên Đế!!!" "Nhân tộc Thiên Đế, Diệp Thiên Đế!!!" ".....” Cùng lúc đó cũng có những đại năng Nhân tộc đức cao vọng trọng đang an ủi một số người Nhân tộc trẻ tuổi.

"Yên tâm đi, có Diệp Thiên Đế ở đây, có các lãnh tụ Nhân tộc khác ở đây, Nhân tộc chúng ta nhất định có thể an toàn vượt qua kiếp nạn này." "Nói có lý, ta tin tưởng Diệp Thiên Đế, ta cũng tin tưởng các lãnh tụ Nhân tộc của chúng ta, Nhân tộc chúng ta nhất định sẽ không sao đâu." "Nhị lang của Nhân tộc chúng ta sao có thể sợ hãi chứ?

Dù có chết, chúng ta cũng phải chết một cách quang minh chính đại, đường đường chính chính." Cùng với sự an ủi của những đại năng Nhân tộc lớn tuổi, tất cả mọi người lại một lần nữa dấy lên hy vọng, cũng một lần nữa dấy lên chiến ý trong lòng họ.

"Đúng, nói đúng, mỗi một người Nhân tộc chúng ta đều là những anh hùng đỉnh thiên lập địa." "Làm sao có thể sợ hãi đám súc sinh hèn hạ này chứ?" Vào giờ khắc này, tất cả mọi người lại dấy lên tín niệm chiến đấu.

Dù Diệp Thiên Đế thất bại, thì đã sao?

Bản thân Diệp Thiên Đế chính là đang vì Nhân tộc bọn họ mà chiến đấu.

Dù có thật sự thất bại, bọn họ cũng không hề oán trách, ngược lại đối với Diệp Thiên Đế vẫn tràn ngập sự cảm kích vô tận.

Trận chiến trên không trung vẫn đang tiếp diễn.

Hai vị đại đế trên không trung, kịch liệt chiến đấu với nhau.

Một vị là Yêu Đế của Yêu tộc, Đế Tuấn.

Một vị khác là Thiên Đế của Nhân tộc, Diệp Thiên Đế.

Một người một yêu trên không trung tung hoành đan xen.

Con Kim Ô mặt trời được tạo thành từ Thái Dương Chân Hỏa, trên không trung nhìn xuống.

Vô tận hỏa vũ từ đôi cánh của nó tuôn xuống, trên không trung hình thành một trận hỏa vũ che trời lấp đất, khiến cho cả trời đất đều biến thành một biển lửa.

E rằng một khi có người dính phải Thái Dương Chân Hỏa vô cùng cường hãn này!

Trong khoảnh khắc liền sẽ bị Thái Dương Chân Hỏa này thiêu đốt

sạch sẽ.

Đây, chính là tư thái vô địch của Yêu Hoàng Đế Tuấn.

Đây cũng là đòn đánh thường của Yêu Hoàng Đế Tuấn.

Thủ đoạn như vậy toàn bộ Hồng Hoang lại có mấy người có thể chống cự?

Tuy nhiên đối mặt với đòn tấn công vô song này, đối mặt với ngọn lửa vô song này, Diệp Thiên Đế lại đứng yên trong biển lửa.

Chương 397

Bởi vì uy hiếp mà ngọn lửa của Yêu Đế Đế Tuấn tạo ra cho hắn, thực sự là quá ít.

Bá khí vô địch mà hắn tỏa ra, và ánh sáng vàng che trời lấp đất, khiến cho những ngọn lửa này sau khi tiếp cận hắn đều sẽ tự động dập tắt.

Đây chính là thủ đoạn của Thiên Đế Nhân tộc.

Yêu Đế Đế Tuấn có mạnh hơn nữa thì lại thế nào?

Trước mặt hắn, là rồng, ngươi phải cuộn lại cho ta.

Là hổ, ngươi phải nằm xuống cho ta.

Huống chi Yêu Đế Đế Tuấn chẳng qua chỉ là một con súc sinh lông vũ?

Bên kia Yêu Đế Đế Tuấn thấy công mãi không được, trong mắt không khỏi lóe lên một tia tức giận.

Vô số năm qua, trừ Đế Giang của Vu tộc ra, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp phải đối thủ khó nhằn như vậy.

Trầm tư một lát, Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi lên tiếng nói.

"Bản đế cho ngươi thêm một cơ hội, nếu ngươi chọn hàng, bản đế tha cho ngươi một con đường sống, nếu ngươi chọn chiến, vậy thì là một con đường chết." Tuy nhiên lời này vừa nói ra, Diệp Thiên Đế lại cười khẩy một tiếng.

Sự việc đến mức này, kẻ này còn ngây thơ như vậy sao?

Diệp Thiên Đế quay đầu nhìn hắn một cái.

"Bản đế giết ngươi dễ như trở bàn tay, sao lại có thể chọn hàng?"

Lời này hắn nói rõ ràng, ý khinh thường trong giọng nói, lại là vô cùng rõ ràng.

Lời này vừa ra, Yêu Đế Đế Tuấn lập tức nổi giận.

Kẻ này lại không biết điều như vậy sao?

Nếu đã như vậy, vậy thì cũng không có gì để nói nữa.

Thái Dương Thần Hỏa vô tận, lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Trong khoảnh khắc, liền lại một lần nữa ngưng tụ thành một con Thái Dương Kim Ô vô cùng khổng lồ.

Chỉ thấy con Kim Ô tắm trong Thái Dương Chân Hỏa này gầm lên một tiếng trên không trung, liền hung hãn lao về phía Diệp Thiên Đế.

Cộng thêm con Thái Dương Kim Ô trước đó, có đến hai con Kim Ô lao tới.

Tốc độ đó quả thực nhanh đến cực hạn.

Chỉ trong nháy mắt, đã đến bên cạnh Diệp Thiên Đế.

Hai con Kim Ô, sáu móng vuốt sắc bén, hung hãn chộp về phía Diệp Thiên Đế.

Nếu bị chộp trúng, e rằng Diệp Thiên Đế trong nháy mắt sẽ bị chộp thêm mấy cái lỗ thủng.

Đủ để thấy sự hung hãn của Yêu Đế Đế Tuấn.

Ngoài ra, trên người Kim Ô còn cháy rất nhiều Thái Dương Chi Hỏa vô song.

Nếu bị dính phải, trong nháy mắt sẽ bị thiêu đốt sạch sẽ.

Thủ đoạn này cũng là thủ đoạn mà Yêu Đế Đế Tuấn tương đối thường dùng, gần như có thể nói là bách thí bất sảng.

Tuy nhiên lần này hai con Kim Ô đối mặt lại là Diệp Thiên Đế.

Lúc này trên người Diệp Thiên Đế ánh sáng vàng lấp lánh, ánh sáng trên người hắn liền càng lúc càng đậm đặc, như trở thành một người khổng lồ vàng siêu cấp.

Cùng lúc đó, Thiên Đế Quyền đột nhiên tung ra.

Thiên uy mênh mông vô song đó, mang theo tư thái nghiền ép tất cả, trực tiếp oanh về phía hai con Kim Ô.

"Ầm!!!" Một tiếng nổ lớn vang lên, toàn bộ Hồng Hoang vào giờ khắc này đều rung chuyển, giống như thế giới Hồng Hoang đang trải qua một trận động đất.

Cùng với sự rung chuyển kết thúc, hai con Kim Ô khổng lồ đó lại trong một nháy mắt bị đánh nổ.

Thái Dương Chân Hỏa sau khi bị đánh nổ liền tuôn ra bốn phía, tuy nhiên lại đều bị ánh sáng vàng từ Diệp Thiên Đế lan ra dập tắt hoàn toàn.

Hai con Kim Ô vô cùng cường hãn này, lại không hề tạo thành bất kỳ sự phá hoại nào.

Điều này đủ để thấy sự cường đại của Diệp Thiên Đế, thực sự vượt quá sức tưởng tượng.

Nhân tộc phía dưới, lúc này phát ra tiếng hoan hô kinh thiên.

Bởi vì dù là bọn họ, cũng không ngờ Diệp Thiên Đế lại có thể mạnh đến mức độ này.

Đây thực sự là niềm vui bất ngờ.

Lúc này Diệp Thiên Đế ngẩng đầu nhìn về phía bên kia, con ngươi nhìn chằm chằm Đế Tuấn, trong mắt lộ ra một tia trào phúng.

Sau đó liền nhàn nhạt lên tiếng nói: "Tên ngươi, tự xưng là Yêu tộc, Yêu Đế, vậy mà chỉ có một chút thủ đoạn này sao?" "Một chút

thủ đoạn này thực sự không đáng để xem a...” “Nếu hôm nay ngươi chỉ dừng lại ở đây, vậy thì ngươi không cần ra tay nữa, ta đã chơi đủ rồi, chờ chết đi.” Lời này có thể nói là vô cùng nhói lòng.

Nghe vào tai Yêu Đế Đế Tuấn, đối với hắn mà nói đây quả thực là một sự sỉ nhục to lớn.

Vô số năm qua, hắn đã từng chịu sự sỉ nhục như vậy sao?

Dù là Tổ Vu Đế Giang của Vu tộc, cũng chưa từng nói với hắn những lời như vậy.

Bây giờ đối mặt với Nhân tộc, hắn lại bị người ta sỉ nhục?

Lúc này sắc mặt của Yêu Đế Đế Tuấn đỏ bừng, trong ánh mắt ngọn lửa sắp phun ra.

Mà bên kia Diệp Thiên Đế lại không cho hắn cơ hội đáp trả.

Chỉ thấy hắn đột nhiên bùng nổ, ánh sáng vàng trên người đột nhiên bộc phát ra.

Vô số dị tượng xuất hiện, lúc này Diệp Thiên Đế phảng phất như hóa thành một vị Thiên Đế thật sự.

Bên cạnh người khổng lồ vàng, có cự long quấn quanh, ngoài ra, còn có thần phượng làm nền, quả thực vô cùng cao quý.

Lúc này Diệp Thiên Đế, chiến đấu lực của hắn cũng đã tăng vọt mấy lần.

Bởi vì mấy lần giao thủ trước đó đối với hắn mà nói chỉ là thăm dò mà thôi.

Thủ đoạn của Yêu Hoàng Đế Tuấn khiến hắn có chút thất vọng.

Vì thế, hắn không chuẩn bị thăm dò nữa, chuẩn bị nhanh chóng kết thúc.

Trực tiếp chém giết tên này là được.

Cùng với khí tức của hắn tăng lên, rất nhiều đại yêu cảm nhận được đều tâm chiến.

"Chuyện gì vậy?" "Tại sao khí tức của kẻ này lại tăng lên?" "Lẽ nào kẻ này vẫn luôn ẩn giấu chiến lực sao?" "Kẻ này sao lại khủng bố như vậy?

Yêu Đế Đế Tuấn lẽ nào không phải là đối thủ của hắn?" "Đừng ở đây nói bậy, Yêu Đế đại nhân sao có thể không phải là đối thủ của hắn?" "....." Lúc này Yêu tộc dường như có chút hoảng loạn.

Vô số đại yêu đang thì thầm.

Dù sao tình huống này không ai từng thấy qua.

Đối thủ lại có thể trước mặt Yêu Đế Đế Tuấn khí tức tăng lên không ngừng.

Lẽ nào là đang trêu đùa Yêu Đế đại nhân sao?

Đây trở thành nguyên nhân lo lắng của rất nhiều đại yêu Yêu tộc.

Dù sao cái gọi là Diệp Thiên Đế này khí tức tăng vọt mấy lần, quả thực có chút vượt quá sức tưởng tượng.

Mà Nhân tộc ở xa, thì sĩ khí đại trướng.

Thiên Đế càng mạnh, đối với Nhân tộc mà nói tự nhiên là càng vui mừng.

Vô số người Nhân tộc đã lại một lần nữa bùng nổ tiếng hoan hô kinh thiên.

Tất cả mọi người vào giờ khắc này đều tin tưởng vững chắc, Nhân tộc, thật sự sắp quật khởi.

Yêu tộc tấn công thì lại thế nào?

Dù là Yêu tộc, cũng không thể ngăn cản.

Tất cả mọi người đều tâm thần kích động.

Hưng phấn đến mức hận không thể lập tức xông ra, chém giết mấy tên Yêu tộc.

Yêu Đế Đế Tuấn nhìn thấy dáng vẻ của Diệp Thiên Đế, nghe được lời nói của y, trong nháy mắt liền nổi trận lôi đình.

Vô số năm về trước, hắn đã tung hoành Hồng Hoang.

Từ vô số năm trước cho đến tận bây giờ, hắn đã giết vô số kẻ địch, thu phục vạn tộc, diệt Đông Vương Công, kiến lập Thiên Đình, sau đó cùng Vu tộc phân chia thiên hạ.

Tung hoành Hồng Hoang vô số năm, hắn hiếm khi có địch thủ.

Vậy mà hôm nay, đối mặt với một Nhân tộc cỏn con, đối mặt với một chủng tộc như lũ kiến hôi, hắn lại bị xem thường?

Điều này sao có thể không khiến hắn lửa giận ngút trời?

Đối với hắn, đây tuyệt đối là một sự sỉ nhục kinh thiên.

Chương 398

Mắt vằn tia máu, Yêu Đế Đế Tuấn nhìn về phía Diệp Thiên Đế đối diện, không khỏi nở một nụ cười tàn nhẫn.

Tên này đã chọc giận hắn thành công.

Nếu đã như vậy, hắn cũng dẹp đi vẻ ngạo mạn, nghiêm túc chơi đùa với tên này một phen.

Nếu không, người khác đã quên mất hắn làm thế nào để trở thành Yêu Đế rồi!

Nghĩ đến đây, vẻ mặt Yêu Đế Đế Tuấn càng thêm tàn nhẫn.

Hắn gầm nhẹ một tiếng, hai tay khẽ vung, khí tức trên người lại một lần nữa bùng nổ.

Thái Dương Chân Hỏa vô tận, nhiệt độ cũng đột ngột tăng cao.

Bên trong Thái Dương Chân Hỏa, những phù văn ẩn giấu cũng một lần nữa biến đổi nhanh chóng.

Dưới sự gia trì của những phù văn đồ đằng đó, nhiệt độ Thái Dương Chân Hỏa tức thì tăng lên gấp mấy lần, uy lực đã bước vào một tầng thứ vô cùng khủng bố.

Uy lực nào chỉ tăng cường gấp mấy lần thôi đâu?

Toàn bộ không gian dưới ngọn thần hỏa này thiêu đốt dường như đều vặn vẹo, phảng phất không thể chịu nổi uy lực của nó.

Theo ngọn thần hỏa này thiêu đốt, ở nơi sâu nhất của Thái Dương Chân Hỏa, lại sinh ra một luồng hỏa diễm khác.

Chỉ thấy luồng hỏa diễm này có màu xanh nhạt.

Khi ngọn lửa màu xanh này bùng lên, nhiệt độ không trung lại một

lần nữa tăng vọt.

Cả bầu trời trong khoảnh khắc này phảng phất biến thành một lò lửa, bị thiêu đốt thành một màu đỏ rực, dường như có chút khó mà chịu đựng nổi.

Ngọn lửa ngập trời hòa quyện vào nhau, trong khoảnh khắc biến thành một luồng hỏa diễm đặc sệt như dung nham, cuồn cuộn lao về phía Diệp Thiên Đế.

Nhiệt độ khủng bố đó khiến không gian cũng dần dần vặn vẹo.

Nhân tộc và Yêu tộc ở xa cảm nhận được sóng lửa cuồn cuộn cũng không khỏi liên tục lùi xa.

Ai cũng không ngờ ngọn lửa của Yêu Đế lại cường hãn đến mức độ này.

Dù cách xa như vậy, bọn họ cũng khó lòng chịu đựng, huống chi là Diệp Thiên Đế đang ở trung tâm.

Đối mặt với đòn tấn công khủng bố đến cực điểm này, Diệp Thiên Đế phảng phất không bị ảnh hưởng chút nào.

Ngay cả kim quang vô tận tỏa ra từ cơ thể y cũng không có bất kỳ thay đổi nào.

Rất rõ ràng, nhiệt độ cao khủng bố của ngọn lửa này không hề gây ra đòn đánh chí mạng nào cho y.

Đối mặt với ngọn lửa vô song này, Diệp Thiên Đế bước lên phía trước, tung ra một cú Thiên Đế Quyền.

Trong nháy mắt, kim quang chói lọi đến cực điểm bùng nổ, bên trong lại ẩn chứa uy năng cực kỳ khủng bố.

Khi kim quang và hỏa diễm dung nham va chạm vào nhau, trời đất lại một lần nữa rung chuyển.

Cảnh tượng đất rung núi chuyển quả thực khủng bố đến cực điểm.

Sóng xung kích khổng lồ tựa như sao băng rơi xuống, lan ra bốn phương tám hướng.

Những ngọn núi ở xa dưới sóng xung kích này, trong nháy mắt đã bị san thành bình địa.

May mà hai tộc Nhân - Yêu đều có đại năng của riêng mình bảo vệ, nếu không tất sẽ phải chịu đòn đánh mang tính thảm họa.

Chiêu này của Đế Tuấn tuy bị Diệp Thiên Đế phá giải, nhưng Diệp Thiên Đế lại không muốn dễ dàng bỏ qua cho hắn như vậy.

Chỉ thấy y tung ra từng quyền từng quyền.

Năng lượng vô song đó trực tiếp hình thành từng vòng xoáy trên không trung.

Trung tâm của những vòng xoáy này chính là năng lượng màu hoàng kim mà Diệp Thiên Đế bộc phát ra.

Năng lượng này bùng nổ, trực tiếp lao về phía Yêu Đế Đế Tuấn, trên đường đi lại dập tắt vô số Thái Dương Chân Hỏa, quả thực khủng bố vô cùng.

Thấy những vòng xoáy vô song này, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn tái mét.

Hắn há miệng phun ra một luồng liệt diễm vô cùng cường hãn.

Sau khi luồng liệt diễm này xuất hiện, nó trực tiếp hóa thành một thanh trường đao rực lửa trên không trung.

Thanh trường đao rực lửa vô song này xuất hiện liền chém thẳng về phía mấy vòng xoáy kia.

"Ầm!" Vòng xoáy có thể dập tắt Thái Dương Chân Hỏa, sau khi

chạm phải thanh trường đao rực lửa, liền bùng nổ một trận sóng xung kích khiến trời đất rung chuyển.

Vòng xoáy cuối cùng bị thanh trường đao rực lửa này chém tan.

Nhưng năng lượng của thanh trường đao cũng bị những vòng xoáy đó tiêu hao hết, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn đen lại.

Hắn mang theo ngọn lửa gào thét bên người, trực tiếp lao về phía Diệp Thiên Đế.

Mà Diệp Thiên Đế tự nhiên không sợ.

Y thi triển Thiên Đế Quyền, cũng hiên ngang xuất kích.

Trong lúc nhất thời, hai vị đại năng vô cùng cường hãn lại như hai mụ đàn bà chửi nhau, cứng đối cứng trên không trung.

Yêu Đế Đế Tuấn thi triển Thái Dương Chân Hỏa có thể thiêu đốt vạn vật thế gian!

Mà Diệp Thiên Đế thì thi triển năng lượng màu hoàng kim của mình.

Thân ảnh của hai vị đại năng tung hoành ngang dọc trên không trung, khiến chúng sinh Hồng Hoang nhìn đến chết lặng.

Ai cũng không ngờ hai vị đại năng này lại khủng bố đến vậy.

Cảnh tượng này, quy mô này, gần như đã đuổi kịp trận chiến của Thánh nhân.

Theo một tiếng va chạm cực lớn, Yêu Đế Đế Tuấn hơi lùi lại một bước.

Thế nhưng, một bước lùi này của Yêu Đế Đế Tuấn lại bị Diệp Thiên Đế nắm lấy cơ hội.

Kim quang toàn thân Diệp Thiên Đế đột nhiên bùng nổ.

Thiên Đế Quyền tung ra liên tiếp.

Thần uy vô song lan tỏa, quả thực uy lực vô cùng, lại trực tiếp đánh cho Yêu Đế Đế Tuấn không ngừng lùi lại.

Thực ra chênh lệch giữa hai người không lớn đến vậy.

Chỉ là vì Yêu Đế Đế Tuấn đi sai một bước, bị Diệp Thiên Đế nắm lấy cơ hội.

Diệp Thiên Đế tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Lúc này, các đại năng Yêu tộc ở xa thấy cảnh này, lập tức kinh hoàng thất sắc.

Vô số năm qua, bọn họ từng thấy cảnh tượng như vậy bao giờ chưa?

Dù là giao chiến với Vu tộc, dù là đối mặt với Tổ Vu Đế Giang của Vu tộc, Yêu Đế đại nhân của bọn họ cũng chưa từng lùi một bước.

Nay đối mặt với Nhân tộc đáng chết này, Yêu Đế đại nhân lại thất thế?

Đây là cảnh tượng gì vậy?

Đối với Yêu tộc bọn họ, đây quả thực là chuyện kinh thiên động địa.

Bọn họ từng thấy cảnh tượng như vậy bao giờ?

Đây chính là Yêu Đế Đế Tuấn của bọn họ a...

Bọn họ mong chờ Yêu Đế Đế Tuấn đại phát thần uy, một đòn đánh bại đối phương.

Nhưng bọn họ lại không thấy được cảnh tượng như vậy.

Điều này đối với bọn họ tự nhiên là ngoài sức tưởng tượng.

Mà Nhân tộc lúc này thì điên cuồng hoan hô.

Đối với Nhân tộc, đây là thắng lợi trọng đại nhất.

Yêu Đế Đế Tuấn đến đây, đều đã rơi vào thế hạ phong.

Đối mặt với Yêu tộc, bọn họ còn có gì phải sợ?

Kế Mông đột kích, bị đánh bại.

Cửu Anh đột kích, bị đánh bại.

Quỷ Xa đột kích, bị đánh bại.

Cửu đại Yêu Thánh cùng ra tay, vẫn bị đánh bại.

Nay Yêu Đế Đế Tuấn đích thân ra tay, đối mặt với đại năng Nhân tộc, lại chẳng chiếm được chút lợi thế nào.

Chẳng phải điều này nói lên rằng về chiến lực đỉnh cao, Yêu tộc đã thua rồi sao?

Chương 399

Mọi người đều nhiệt huyết sôi trào nhìn Diệp Thiên Đế trên không trung.

Mỗi người đều gào thét đến khản cổ.

Bọn họ tuy cảm thấy Diệp Thiên Đế vô cùng xa lạ, nhưng điều đó không cản trở sự yêu mến của họ đối với y.

Lúc này, Diệp Thiên Đế đang đại phát thần uy trên không trung, ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn trước mặt y cũng phải lùi lại liên tục.

Đối với Nhân tộc, đây tuyệt đối là siêu anh hùng, cũng là thần hộ mệnh của Nhân tộc.

Mà lúc này, Yêu Đế Đế Tuấn vẫn luôn bị áp chế, sắc mặt đã hoàn toàn đen lại.

Bởi vì ngay cả hắn cũng không ngờ mình lại rơi vào thế hạ phong, lại bị tên Diệp Thiên Đế đáng chết này áp chế.

Đối với hắn, đây tuyệt đối là sự sỉ nhục kinh thiên.

Vô số năm qua, hắn từng gặp phải tình cảnh như vậy bao giờ?

Dù là đối mặt với Đế Giang của Vu tộc, hắn cũng chưa từng bị động như vậy.

Đáng tiếc nay đối mặt với tên này của Nhân tộc lại rơi vào thế hạ phong.

Điều này khiến hắn thực sự khó mà tưởng tượng nổi.

Đồng thời, hắn cũng không thể chịu đựng được tình cảnh như vậy nữa.

Nếu cứ tiếp tục, thể diện của Thiên Đế Đế Tuấn hắn chẳng phải

sẽ mất hết sao?

Nghĩ đến đây, hắn nghiến chặt răng, quyết định không lùi thêm một bước nào nữa.

Thân thể đột ngột dừng lại, Thái Dương Chân Hỏa sau lưng gào thét lao tới, hình thành một lá chắn lửa trước người hắn.

Sau đó, hai tay tụ lại thành trảo, Thái Dương Chân Hỏa bên cạnh tức thì bám vào, biến thành hai chiếc móng vuốt Kim Ô cực kỳ khủng bố.

Khi Diệp Thiên Đế đột phá lá chắn lửa, Yêu Đế Đế Tuấn đã chờ sẵn từ lâu liền hung hãn chộp tới.

Nếu bị cặp móng vuốt khổng lồ này tóm trúng, dù là Diệp Thiên Đế cũng sẽ bị thương nặng.

Tuy nhiên, đối mặt với cặp móng vuốt khổng lồ này, Diệp Thiên Đế lại cực kỳ có phương pháp.

Y không hoảng không vội bước ra một bước, liền tránh được đòn tấn công tất trúng này của Yêu Đế Đế Tuấn.

Sau đó y đột ngột ra tay, trực tiếp tóm lấy hai tay của Yêu Đế Đế Tuấn đang định thu về.

Cùng lúc đó, kim quang trên người Diệp Thiên Đế đột ngột tăng mạnh.

Y gầm nhẹ một tiếng, liền quật Đế Tuấn ra sau lưng.

Thân thể Đế Tuấn tức thì mất kiểm soát, không tự chủ được bay về phía xa.

Diệp Thiên Đế nắm lấy cơ hội này, không khỏi nở một nụ cười lạnh.

Kim quang vô cùng nồng đậm trên tay y đột ngột lóe lên, trong

khoảnh khắc, khí tức toàn thân y kịch biến.

Trên nắm đấm cũng vang lên mấy tiếng, tiếng rồng ngâm hổ gầm vang dội đất trời.

Sau đó Diệp Thiên Đế bước ra một bước, một quyền đấm mạnh vào bụng Yêu Đế Đế Tuấn.

Chỉ một đòn này, thân thể Yêu Đế Đế Tuấn tức thì cong lại như một con tôm.

Cả người cũng bị đánh bay đi, miệng há ra, phun ra vô số tiên huyết.

Một lúc lâu sau, Yêu Đế Đế Tuấn mới miễn cưỡng dừng lại được trên không trung.

Chỉ thấy lồng ngực hắn đã sụp đổ một mảng lớn, xương cốt cũng lộ ra ngoài, toàn thân trên dưới đều chảy tiên huyết màu vàng kim.

Dáng vẻ này quả thực thê thảm đến mức không thể thê thảm hơn.

Lúc này, Yêu Đế Đế Tuấn dừng lại trên không trung, ánh mắt hung hãn nhìn chằm chằm Diệp Thiên Đế, trong mắt như muốn phun ra lửa, sắc mặt cũng đen như đáy nồi.

Mà Yêu tộc ở xa, sắc mặt đều đại biến, như đưa đám, dường như có chút không dám tin vào mắt mình.

Người bị đánh thê thảm như vậy, lại là Yêu Đế đại nhân của bọn họ.

Điều này khiến bọn họ làm sao chịu nổi?

Khi Yêu Đế đại nhân xuất chiến, vốn tưởng rằng tất sẽ là một cục diện tất thắng.

Nhân tộc có mạnh đến đâu, đối mặt với Yêu Đế đại nhân, cũng chỉ có nước bị nghiền ép.

Sự thật chứng minh đúng là như vậy.

Sáu vị lãnh tụ Nhân tộc, đối mặt với Yêu Đế đại nhân, gần như không chịu nổi một đòn.

Tư thái nghiền ép này trực tiếp cho bọn họ niềm tin vô tận.

Dù Nhân tộc có thêm vài vị lãnh tụ thì đã sao?

Trong năm tháng vô tận, Nhân tộc đều bị Yêu tộc tùy ý giết chóc.

Trước mặt Yêu tộc, Nhân tộc chỉ là lũ kiến hôi.

Dù có thêm vài vị lãnh tụ, cũng chẳng qua chỉ là những con kiến hôi to hơn một chút mà thôi.

Ai cũng không ngờ, đột nhiên lại xuất hiện một vị Diệp Thiên Đế, lại có thể ngang sức ngang tài với Yêu Đế Đế Tuấn.

Điều này đã đủ khiến bọn họ kinh ngạc rồi.

Lại không ngờ vị Diệp Thiên Đế của Nhân tộc này, lại trực tiếp đánh cho Đế Tuấn đổ máu, bị thương nặng.

Điều này tự nhiên khiến đám đại yêu Yêu tộc tê cả da đầu.

Không chỉ đám Yêu tộc có mặt, mà ngay cả các đại năng ở xa vẫn luôn quan sát trận đại chiến này cũng hít vào một hơi khí lạnh.

Ai cũng không ngờ Yêu Đế Đế Tuấn lại có kết cục như vậy.

Phải biết đây là đối mặt với Nhân tộc a.

Vô số năm qua, Yêu Đế Đế Tuấn chưa bao giờ thê thảm như vậy.

Hiện tại đối với Nhân tộc lại rơi vào tình cảnh khó xử này.

Nhân tộc được Thiên Cơ Lâu hỗ trợ, quả thực mạnh đến mức biến thái a.

Trong Thiên Đình, Đông Hoàng Thái Nhất lúc này sắc mặt biến đổi.

Thực lực của đại huynh hắn quá rõ ràng.

Vừa nghĩ đến đại huynh lại rơi vào tình cảnh như vậy, hắn suy nghĩ một lát, an ủi tẩu tẩu của mình, Thiên Hậu Hi Hòa, sau đó liền hóa thành một luồng lưu quang trực tiếp bay về phía này. --------- Tại thánh địa Nhân tộc, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn đen như đáy nồi, sát ý trong mắt gần như ngưng tụ thành thực chất.

Sau đó, Yêu Đế Đế Tuấn giận dữ gầm lên một tiếng, Thái Dương Chân Hỏa trên người lại một lần nữa bùng cháy.

Theo Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt, lồng ngực bị sụp đổ một mảng lớn tức thì được tái tạo lại, tất cả vết thương cũng lành lại.

Chỉ trong chớp mắt, Yêu Đế Đế Tuấn đã hồi phục tất cả thương thế.

Cùng lúc đó, sát ý trong mắt hắn cũng đạt đến mức độ chưa từng có.

Từ khi hắn sinh ra đến nay, chưa bao giờ bị thương đến mức này.

Dù thỉnh thoảng có bị thương, đó cũng là khi đối mặt với các Tổ Vu của Vu tộc.

Nay chỉ là một kẻ thừa kế của Nhân tộc, lại ép hắn đến mức này.

Điều này khiến hắn thực sự có chút phẫn nộ.

Hắn thừa nhận kẻ thừa kế này rất mạnh, nhưng mạnh đến mức này lại khiến hắn có chút không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng hắn chưa bao giờ cho rằng mình sẽ yếu hơn đối phương.

Yêu Đế Đế Tuấn dưới ánh mắt của mọi người giận dữ gầm lên một tiếng, ngọn lửa bùng cháy trên người liền trở nên nồng đậm, trực tiếp biến hắn thành một quả cầu lửa khổng lồ.

Sau đó, một tiếng phượng hót vô cùng vang dội từ trong quả cầu

lửa truyền ra.

Âm thanh này vang vọng vô cùng, thẳng lên trời cao.

Mọi người đều có thể nghe thấy tiếng gào thét từ tận linh hồn này.

Bất kể là Nhân tộc hay Yêu tộc, vào lúc này đều ngẩng đầu quan sát.

Chỉ thấy ngọn lửa đó trực tiếp cắt ngang bầu trời, gần như chiếu sáng nửa bầu trời.

Ngọn lửa giăng ngang hư không, rất nhanh đã trở nên che trời lấp đất.

Quả cầu lửa vốn chỉ lớn bằng một người, trong khoảnh khắc đã biến thành quả cầu lửa che trời lấp đất, quả thực ngoài sức tưởng tượng.

Khi quả cầu lửa khổng lồ trên không trung tan đi, một thân ảnh vô cùng to lớn, che trời lấp đất lộ ra.

Chỉ thấy đó là một con đại điểu kiêu ngạo màu đỏ rực pha lẫn sắc vàng kim.

Chương 400

Con đại điểu này đang bay lượn trên bầu trời, toàn thân trên dưới đều bao phủ bởi ngọn lửa màu hoàng kim.

Trong ngọn lửa lại toát ra một tư thái vô cùng cao ngạo.

Mọi người đều bị sinh linh khổng lồ này chấn động.

"Trời ơi!

Đây chính là bản thể của Yêu Đế đại nhân sao?" "Không hổ là Yêu Đế Đế Tuấn, bản thể của ngài quả nhiên vô cùng cường hãn, mạnh hơn Lục Áp kia rất nhiều lần." "Thật không ngờ Yêu Đế đại nhân lại bị ép đến mức phải hiện ra bản thể." "Vô số năm qua rất khó thấy được bản thể của Yêu Đế đại nhân, nay lại được tận mắt chứng kiến, cũng coi như mở mang tầm mắt." Chỉ thấy con huyền điểu tỏa ra ngọn lửa màu vàng kim trên không trung hoàn toàn khác với những con chim bình thường.

Trong ngọn lửa màu vàng kim lấp lánh lại xen lẫn những sợi lông vũ nhàn nhạt.

Đây còn không phải là điểm quỷ dị nhất của con thần điểu này.

Điểm quỷ dị nhất chính là con thần điểu này có ba chân.

Hai bên bụng mỗi bên có một chân, phía dưới bụng còn có một chân nữa.

Ba chân này tạo thành một thế chân vạc ba chân quỷ dị, quả thực vô cùng kỳ lạ.

Lúc này, thân ảnh trên không trung bay lượn giữa trời đất, thân thể che trời lấp đất gần như bao trùm nửa bầu trời.

Dưới uy thế vô biên này, mọi người đều có chút run sợ.

Thật không ngờ bản thể của Yêu Đế Đế Tuấn lại cường hãn đến vậy.

Lúc trước khi Hồng Mông Tử Kim Bảng hiển lộ cũng không cảm thấy thế nào, nay nhìn thấy bản thể lại khiến người ta mặt mày tái mét.

"Không ngờ bệ hạ lại hóa ra bản thể." Các đại năng Yêu tộc lúc này đều kinh hãi thất sắc.

Bản thể của Yêu Đế Đế Tuấn chính là Tam Túc Kim Ô.

Nghe nói ở Thái Dương Tinh không biết đã hấp thu bao nhiêu Thái Dương Chân Hỏa.

Do đó, hình thái Kim Ô bản thể của hắn chính là trạng thái mạnh nhất.

Nay Yêu Đế Đế Tuấn đã hiển lộ bản thể, không biết đã cường hãn đến tầng thứ nào.

Khi bản thể xuất hiện một khắc, cũng là lúc hắn bắt đầu thiêu đốt tất cả.

Nhìn thấy bản thể Kim Ô vô song này, ngay cả Diệp Thiên Đế cũng có chút cạn lời.

Dù sao thì quy mô này làm cũng quá lớn rồi.

"Xem ra tên này muốn nổi điên sao?" Diệp Thiên Đế lẩm bẩm.

"Nếu ngươi muốn nổi điên, vậy ta liền cùng ngươi điên một phen." Lời Diệp Thiên Đế vừa dứt, trên người y liền bùng nổ kim sắc thần quang vô song.

Theo khí tức bùng nổ, chiến đấu lực của y lại một lần nữa tăng vọt, đã đến mức độ ngoài sức tưởng tượng.

Một trong Cửu Bí, "Giai" tự bí quyết vận chuyển không ngừng, pháp môn sát phạt vô song cũng được y diễn hóa ra.

Chỉ là hai luồng khí tức vô song va chạm, liền trực tiếp bùng nổ một trận bạo loạn năng lượng kinh thiên động địa.

Luồng năng lượng này bạo loạn, trực tiếp dưới hình thức sóng xung kích lan ra ngoài, quả thực khủng bố đến cực hạn.

Hai người chưa hề động thủ, nhưng dường như lại đã động thủ từ lâu.

Chỉ là va chạm khí tức đã khủng bố đến vậy.

Đến thời khắc quan trọng, thân thể Diệp Thiên Đế đột ngột lùi lại, dường như trong sóng xung kích khổng lồ này, ngay cả y cũng khó mà chịu đựng.

Mà Yêu Đế Đế Tuấn đã hóa thành hình thái Kim Ô, cũng bay ngược ra ngoài.

Nếu tính toán kỹ khoảng cách bay ngược ra, chỉ sợ còn xa hơn khoảng cách Diệp Thiên Đế bay ngược ra rất nhiều.

Cảnh tượng như vậy không nghi ngờ gì là khiến người ta vô cùng chấn động.

"Yêu Đế Đế Tuấn đã hiển lộ bản thể, vì sao khoảng cách lùi lại còn xa hơn?" "Chẳng lẽ Yêu Đế Đế Tuấn vẫn không phải là đối thủ của tên này sao?" "Cảnh này quả thực có chút khó mà tưởng tượng nổi..." "Tên này chẳng lẽ thật sự lợi hại hơn Yêu Đế Đế Tuấn sao?" "Ngươi sao lại không có chút niềm tin nào với Yêu Đế đại nhân của chúng ta vậy?" "Yêu Đế đại nhân chỉ đang đùa giỡn với đối phương mà thôi." "Chẳng lẽ ngươi không phát hiện Yêu Đế đại nhân đến giờ ngay cả pháp bảo cũng không dùng sao?" "Phải biết Yêu Đế đại nhân trong tay có vô số pháp bảo, còn có Hà Đồ Lạc Thư là pháp bảo có tên

trên bảng, Yêu Đế đại nhân đến giờ còn chưa động dụng đâu." "Yêu Đế đại nhân một khi động dụng pháp bảo như vậy, chỉ sợ vị lãnh tụ Nhân tộc này khó lòng chống đỡ nổi." Câu nói này vừa ra, tức thì như lửa cháy lan ra đồng cỏ, truyền đi trong đám Yêu tộc.

Người này nói đúng.

Yêu Đế đại nhân trong tay có vô số pháp bảo, đến giờ chưa động dụng bất kỳ pháp bảo nào.

Cũng tức là Yêu Đế đại nhân còn vô số thủ đoạn.

Nghĩ đến đây, quân tâm Yêu tộc đại chấn.

Yêu Đế Đế Tuấn là ai?

Là siêu cấp cường giả tung hoành Hồng Hoang vô số năm.

Sao có thể không phải là đối thủ của Nhân tộc?

Lúc này, Yêu tộc lại một lần nữa nhen nhóm niềm tin. ---------- Trong tổ vu đại điện, Tổ Vu Đế Giang thấy cảnh này lại chết lặng.

Bởi vì trong lần va chạm khí tức này giữa Yêu Đế Đế Tuấn và Nhân tộc, lại khiến Yêu Đế Đế Tuấn rơi vào thế hạ phong.

Điều này khiến sắc mặt Đế Giang cũng tối sầm lại.

Yêu Đế Đế Tuấn là người như thế nào?

Hắn cực kỳ rõ ràng.

Bởi vì Vu - Yêu hai tộc đại chiến vô số năm, hai người bọn họ đối đầu vô số lần.

Có lúc hơi giao lưu một phen, có lúc tiến hành sinh tử giao chiến, gần như chưa bao giờ phân thắng bại.

Thỉnh thoảng trạng thái không tốt có thể sẽ rơi vào thế hạ phong, nhưng hai người bọn họ chưa bao giờ thật sự phân ra thắng bại.

Đế Giang chưa bao giờ ép Yêu Đế Đế Tuấn đến tình trạng thê thảm như vậy.

Đế Tuấn cũng chưa bao giờ ép Đế Giang đến mức này.

Nay Đế Tuấn đối mặt với Nhân tộc này, đều rơi vào thế hạ phong.

Chẳng phải điều này có nghĩa là chính Đế Giang ra tay, cũng không phải là đối thủ của Nhân tộc này sao?

Kẻ thừa kế của Nhân tộc này lại mạnh đến mức này?

Đây quả thực là chuyện khó mà tưởng tượng nổi.

Trong khoảnh khắc này, Đế Giang lại có một cảm giác thỏ chết cáo buồn.

Nếu Đế Tuấn thất bại, vậy tức là hắn, Đế Giang, cũng sẽ thất bại.

Hai người bọn họ xưa nay đều không phân thắng bại.

Nay Đế Tuấn rơi vào thế hạ phong, hơn nữa còn rơi vào thế hạ phong nhanh như vậy.

Kẻ thừa kế của Nhân tộc này thật sự mạnh đến mức này sao?

Điều này không khỏi khiến Đế Giang lộ ra vẻ mặt tò mò.

Đồng thời, trong lòng cũng nảy sinh một cảm giác muốn thử.

Nếu có thể, hắn thật muốn cùng Nhân tộc đại chiến một trận, xem xem vị truyền thừa của Nhân tộc đó rốt cuộc có cường hãn đến mức độ này không. --------- Tại chiến trường thánh địa Nhân tộc, Nhân tộc bùng nổ từng trận hoan hô.

Tiếng hoan hô như núi kêu biển gầm trực tiếp áp chế khí thế của Yêu tộc.

Một lúc lâu sau, bản thể Kim Ô do Yêu Đế Đế Tuấn huyễn hóa cũng hiện ra.

Tuy vừa rồi trong giao phong khí tức hắn bị áp chế, nhưng lại không bị thương tổn chút nào.

Diệp Thiên Đế nhìn con Tam Túc Kim Ô khổng lồ ở xa, sát ý trong mắt gần như ngưng tụ thành thực chất.

Nếu y đã ra tay, tất nhiên phải quét sạch chướng ngại cho Nhân tộc.

Nếu không, lần ra tay này của y chẳng phải là uổng phí sao?

Diệp Thiên Đế hai mắt hơi híp lại, đang chuẩn bị trực tiếp ra tay thì đột nhiên lại có một luồng khí tức khủng bố nữa giáng xuống.

Luồng khí tức này không hề kém cạnh khí tức của Yêu Đế Đế Tuấn.

Cảm nhận được luồng khí tức này, sắc mặt Diệp Thiên Đế hơi biến đổi, vội vàng rút lui.

Nếu không cẩn thận, chỉ sợ sẽ bị hai vị cường giả trước sau giáp công.

Như vậy chẳng phải là tự chuốc lấy phiền phức sao?

Diệp Thiên Đế lui lại mấy chục dặm, ngẩng mắt nhìn.

Lại phát hiện một nam tử trẻ tuổi đang đứng bên cạnh Yêu Đế Đế Tuấn.

Chỉ thấy nam tử trẻ tuổi này tướng mạo vô cùng xuất chúng, trên người mặc một bộ áo choàng màu vàng kim, bên ngoài khoác một chiếc áo choàng vàng óng.

Cả người trông vô cùng cao lớn, phảng phất một vị tiên nhân tuyệt thế độc lập.

Chương 401

Mái tóc đen một nửa búi trong ngọc quan, nửa còn lại thì dài xõa xuống.

Toàn thân trên dưới ăn mặc không chút cẩu thả, quả thực xứng với danh ngọc thanh thần vận.

Thấy nam tử này xuất hiện, rất nhiều người đều kinh hô thành tiếng.

Bởi vì nam tử này đã từng xuất hiện một lần, chính là lúc công bố Tiên Tư Bảng, hình tượng Đông Hoàng Thái Nhất được công bố.

Ai cũng không ngờ, vào thời khắc quan trọng này Đông Hoàng Thái Nhất lại xuất hiện.

Hai nam nhân đứng trên đỉnh cao quyền lực của Yêu tộc, lúc này đều đã xuất hiện.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Lần này Yêu tộc tấn công Nhân tộc, lại trực tiếp xuất động hai nam nhân đứng trên đỉnh cao quyền lực của Yêu tộc.

Không thể không nói, Nhân tộc quả thực đáng để tự hào.

Lúc này, Yêu tộc đã sôi trào.

“Đông Hoàng đại nhân lại đến...” “Đông Hoàng Thái Nhất!” “Chiến thần của Yêu tộc chúng ta đến rồi!” “Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại đồng thời xuất hiện.” “Nếu đã như vậy, trận chiến này không còn gì phải bàn cãi nữa.” “Yêu tộc chúng ta tất thắng!!!” Trong lúc nhất thời, Yêu tộc bùng nổ tiếng hoan hô kinh thiên.

Tiếng hoan hô như núi kêu biển gầm tựa như sấm sét, ầm ầm vang dội khắp nơi.

Dù sao thì hai người có chiến lực cao nhất của Yêu tộc đều đã xuất hiện, làm gì có lý nào không thắng?

Phải biết chín vị Yêu Thánh của Yêu tộc đã xuất hiện ở đây.

Hai vị lãnh tụ cao nhất cũng đồng thời xuất hiện ở đây.

Đối mặt với Nhân tộc như lũ kiến hôi, Yêu tộc tất nhiên có thể đại hoạch toàn thắng.

Lúc này, Yêu tộc đang điên cuồng hoan hô.

Đây là sự giải tỏa sau khi bị đè nén đã lâu, cũng là sự bùng nổ sau khi uất ức đã lâu.

Đúng như câu nói không chết trong im lặng thì sẽ bùng nổ trong im lặng.

Nay Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện, trực tiếp cho bọn họ một lối thoát để bùng nổ.

Bọn họ tự nhiên muốn dùng thanh thế để áp đảo Nhân tộc.

Theo sự xuất hiện của Đông Hoàng Thái Nhất, tiếng hoan hô của Nhân tộc quả thực dần dần yếu đi.

Dù sao thì người có danh, cây có bóng.

Không chỉ Yêu Đế Đế Tuấn xuất hiện, nay ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng xuất hiện.

Đối mặt với hai vị siêu cấp đại năng tung hoành Hồng Hoang này, Nhân tộc lấy gì để chống đỡ?

Một mình Diệp Thiên Đế cũng có chút một cây làm chẳng nên non.

Nghĩ đến đây, rất nhiều người trong Nhân tộc có chút nản lòng.

Nhưng dù tâm tình có nản lòng, bọn họ vẫn điên cuồng hoan hô, cổ vũ cho đại năng mà mình ủng hộ.

Đối mặt với hành vi này của Nhân tộc, Yêu tộc lại khinh thường.

Dù sao thì Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã xuất hiện.

Điều này không nghi ngờ gì đã phá vỡ hy vọng cuối cùng của Nhân tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn liên thủ, dù là Vu tộc cũng phải run rẩy, huống chi là đám Nhân tộc như lũ kiến hôi này?

Thấy cảnh này, các đại năng Hồng Hoang đang quan chiến cũng không khỏi lắc đầu thở dài.

Đối mặt với cảnh tượng này, dù Nhân tộc có cường hãn đến đâu, cũng tất sẽ là một cục diện thất bại.

Tam Thanh Thánh nhân lẫn trong đám người, lúc này cũng có chút lắc đầu thở dài.

Bởi vì ngay cả bọn họ cũng không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất cũng đến.

"Tên nhóc Đông Hoàng Thái Nhất này cũng đến sao?" "Xem ra Nhân tộc sắp thất bại rồi, hai tên này của Yêu tộc đều đến, Nhân tộc sao có lý nào không bại?" Thái Thượng Lão Tử hơi thở dài.

Thực ra trong lòng ông cũng hiểu rõ, Hồng Quân Đạo Tổ sẽ không cho phép Nhân tộc cứ thế quật khởi.

Nhân tộc bị Yêu tộc đè ép, đây là cục diện tất yếu.

Nhưng nay sự đã đến nước này, Thái Thượng Lão Tử vẫn có chút thở dài, thậm chí có chút tiếc nuối.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cũng có cảm xúc tương tự, không khỏi gật đầu.

“Ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng ra mặt, Nhân tộc quả thực không có lý nào không bại, tên Diệp Thiên Đế này dù có mạnh đến đâu, chỉ sợ cũng hai tay khó địch bốn tay, thất bại là chuyện sớm muộn.” Ở một bên khác, Thông Thiên giáo chủ thì hừ lạnh một tiếng!

“Đám Yêu tộc này vẫn ti bỉ như vậy, lại còn mời cả Chuẩn Đề Thánh nhân của phương Tây đến.” “Tên Chuẩn Đề Thánh nhân này cũng thật dám đến, cứ thế đường đường chính chính trấn áp Vu tộc.” “Chỉ sợ sau khi chuyện của Nhân - Yêu hai tộc qua đi, Vu tộc sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Chuẩn Đề Thánh nhân đâu.” Ở bên cạnh, Nguyên Thủy Thiên Tôn liếc mắt nhìn.

“Chuẩn Đề Thánh nhân dù không tốt thế nào, đó cũng là một trong Lục Thánh Hồng Hoang, há là Vu tộc có thể phản kháng?” Thông Thiên giáo chủ nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái, trong mắt lộ ra nụ cười đầy ẩn ý, nhưng không nói gì.

Một số chuyện của Vu tộc, ông vẫn hiểu rõ hơn.

Tuy Vu tộc liên tiếp tổn thất mấy vị Tổ Vu, nhưng trong thời gian ngắn bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vẫn có thể làm được.

Chỉ cần Vu tộc bày ra trận pháp này, nhất định sẽ khiến Chuẩn Đề Thánh nhân ăn không hết, gói mang về!

Theo tính cách của Vu tộc, chắc chắn sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Chuẩn Đề Thánh nhân.

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn không tin, vậy chỉ có thể cười lừa xem kịch, chờ xem. --------- Lúc này, sau khi Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện, ánh mắt liền dán chặt vào người Diệp Thiên Đế, trong mắt ít nhiều cũng lộ ra vẻ cẩn trọng.

Tên này có thể làm huynh trưởng của hắn bị thương, điều này đủ

để hắn phải thận trọng.

Đông Hoàng Thái Nhất liếc y một cái.

“Còn thủ đoạn nào không?” “Nếu còn thủ đoạn, hai huynh đệ chúng ta sẽ tiếp hết.” Lời nói của Đông Hoàng Thái Nhất khá nhạt nhẽo, nhưng ai cũng nghe ra sát cơ vô hạn.

Tên này lại dám ló mặt ra.

Nếu đã ra mặt vì Nhân tộc, vậy phải chuẩn bị sẵn cái giá phải trả.

Lời nói của Đông Hoàng Thái Nhất vừa dứt, Nhân tộc đều hơi sững sờ, sau đó liền bùng nổ một trận chửi bới dữ dội.

Dù sao thì ý của Đông Hoàng Thái Nhất rất rõ ràng, hai huynh đệ bọn họ chính là muốn 2 đánh 1.

Như vậy, chẳng phải là thành xa luân chiến sao?

Vạn vạn lần không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất uy danh lừng lẫy Hồng Hoang lại nói ra những lời như vậy.

Điều này tự nhiên gây ra sự bất mãn của Nhân tộc.

Diệp Thiên Đế nghe được những lời như vậy, sắc mặt hơi cứng lại, sau đó liền lộ ra vẻ mặt trào phúng.

“Sao?

Một người không phải là đối thủ của ta, liền muốn hai người cùng ra tay sao?” “Nếu đã như vậy, vậy ta cùng tiếp hết, cứ để ta xem hai người các ngươi rốt cuộc có thủ đoạn gì.” Diệp Thiên Đế đối mặt với Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn, tự nhiên là không hề sợ hãi.

Trong lúc nhất thời, không khí trên chiến trường dần dần cứng lại.

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn lúc này cũng đã nóng

lòng muốn thử.

Bởi vì hai người bọn họ đã rất lâu, rất lâu rồi không cùng nhau kề vai chiến đấu.

Nay lại bị Nhân tộc ép đến tình cảnh này, về mặt bề ngoài quả thực có chút khó coi.

Nhưng bọn họ lại không hề để ý.

Chỉ cần có thể trấn áp mạnh mẽ tên này, bất kể thế nào đều được.

Dù thủ đoạn không quang minh chính đại cho lắm, thì có sao đâu?

Dù sao thì kẻ thắng làm vua.

Dù sao thì quyền lên tiếng luôn nằm trong tay kẻ thắng lợi.

Ngay lúc Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chuẩn bị ra tay, Toại Nhân Thị vẫn luôn bảo vệ Nhân tộc, không khỏi nở một nụ cười.

Chỉ thấy ông chắp tay sau lưng, chậm rãi bước lên mấy bước, sau đó thản nhiên mở miệng: "Sao?

Các ngươi thật sự cho rằng Nhân tộc chỉ dừng lại ở đây thôi sao?" Những lời này nói ra quả thực là nhẹ như mây bay gió thoảng, nhưng lời nói vừa dứt, lại như sét đánh giữa trời quang, trực tiếp chấn động chúng sinh Hồng Hoang đến chết lặng.

Mọi người đều quay đầu nhìn về phía lãnh tụ Nhân tộc, Toại Nhân Thị.

Nghe ý của tên này, chẳng lẽ Nhân tộc còn có thủ đoạn sao?

Chẳng lẽ trong tay Nhân tộc còn có truyền thừa do Thánh nhân để lại sao?

Nghĩ đến đây, rất nhiều người đều hưng phấn lên.

Theo sự xuất hiện của Đông Hoàng Thái Nhất, mọi người đều cho rằng Nhân tộc tất bại rồi.

Vở kịch này có lẽ đã đến lúc nên hạ màn.

Chương 402

Nhưng không ngờ trong tay Nhân tộc vẫn còn át chủ bài.

Như vậy, chẳng phải vở kịch hay thật sự còn chưa bắt đầu sao?

Ánh mắt của mọi người đều trở nên vô cùng nóng rực.

Nếu như vậy, vở kịch hay thật sự bây giờ mới bắt đầu.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cũng có chút biến sắc.

Ánh mắt nhìn về phía Toại Nhân Thị cũng trở nên có chút khó coi.

Nếu quả thực như vậy, vậy Nhân tộc cũng quá khó chơi rồi.

Chỉ thấy Toại Nhân Thị mỉm cười, xoay người lại, một lần nữa hướng về phía thánh điện Nhân tộc ở xa bái lạy.

Lần này, các lãnh tụ khác của Nhân tộc cũng hiểu ra.

Xem ra trong tay Toại Nhân Thị vẫn còn có thủ đoạn khác.

Thế là vội vàng đi theo bước chân của Toại Nhân Thị, xoay người lại, hướng về thánh điện Nhân tộc bái lạy.

Trên không trung, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn không hề ngăn cản.

Bọn họ ngược lại muốn xem xem Nhân tộc còn có thủ đoạn gì.

Theo Toại Nhân Thị và mấy vị lãnh tụ hoàn thành việc bái lạy, Toại Nhân Thị liền xoay người lại, ánh mắt rực lửa nhìn chằm chằm vào hai vị đại năng Yêu tộc trên không trung, trong mắt toát ra một ý vị khó hiểu.

"Như mọi người đã biết." "Nhân tộc chúng ta đã được Tam Thất

Thánh nhân che chở." "Ngày đó Tam Thất Thánh nhân từng nói, ai ra tay với Nhân tộc, chính là kẻ địch của nàng." "Xem ra đến nay các ngươi đều quên rồi, không chỉ lén lút ra tay với Nhân tộc chúng ta." "Nay lại còn đường đường chính chính dẫn binh quy mô lớn đến, quả thực là coi thường Tam Thất Thánh nhân." "Các ngươi cho rằng Tam Thất Thánh nhân sẽ dễ dàng bỏ qua cho các ngươi sao?" Nói đến đây, Toại Nhân Thị không khỏi cười nhạo một tiếng.

"Dù Tam Thất Thánh nhân không đích thân động thủ, cũng có vô số thủ đoạn có thể diệt sạch hai người các ngươi, thậm chí có thể diệt sạch cả Yêu tộc các ngươi." Nói đến đây, Toại Nhân Thị liền dừng lại, không tiếp tục nói nữa.

Nhưng ý của ông đã rất rõ ràng.

Trong tay Nhân tộc vẫn còn có át chủ bài cực kỳ mạnh mẽ.

Mà Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc, nghe được những lời này, sắc mặt cũng đột nhiên biến đổi.

Thực tế, điều hai người bọn họ lo lắng chính là chuyện này.

Vạn nhất Tam Thất Thánh nhân mà không chơi theo bài, hai người bọn họ chẳng phải sẽ chết rất thảm sao?

Dù bọn họ đã sớm thông qua với Nữ Oa Thánh nhân, nhưng vẫn có chút lo lắng.

Trong lúc nhất thời, trên sân không khỏi trầm mặc lại.

Đông Hoàng Thái Nhất trầm tư một lát, liền âm u mở miệng: "Thứ mà Nhân tộc các ngươi dựa vào, chẳng qua chỉ là Tam Thất Thánh nhân mà thôi." "Đằng sau Yêu tộc chúng ta cũng có Nữ Oa Thánh nhân, đám kiến hôi các ngươi có át chủ bài, chẳng lẽ Yêu tộc chúng ta lại không có át chủ bài sao?" Toại Nhân Thị ánh mắt lộ ra vẻ trào phúng: "Nói trắng ra, Yêu tộc các ngươi cũng chẳng qua chỉ là những

quân cờ mà thôi.” “Yêu tộc các ngươi cách diệt vong đã không xa rồi, lại còn ở đây kiêu căng ngạo mạn, ai cho các ngươi dũng khí?” “Các ngươi quả thực ngu muội đến cực điểm, trở thành quân cờ mà còn không tự biết, các ngươi đã là quân cờ của các Thánh nhân kia, là quân cờ của Thiên Đạo, là quân cờ của lão tặc Hồng Quân.” Nói đến đây, giọng điệu của Toại Nhân Thị càng lúc càng kiêu ngạo.

“Không phải thần minh đã ruồng bỏ chúng ta, mà là Nhân tộc chúng ta đã ruồng bỏ thần minh.” Lời này vừa ra, giữa trời đất đột nhiên vang lên một tiếng sấm sét vô song.

Tiếng sấm sét này nổ vang giữa trời đất, cả đất trời trong khoảnh khắc này đều đột nhiên run rẩy.

Nhưng dù vậy, vẫn không thể che lấp được lời nói của Toại Nhân Thị.

Lời nói của Toại Nhân Thị, truyền đi rõ ràng trong trời đất này.

Không phải thần minh đã ruồng bỏ chúng ta... ...mà là Nhân tộc chúng ta đã ruồng bỏ thần minh...

Lời này kiêu ngạo đến mức nào?

Lời này ngạo mạn đến mức nào?

Lại còn trực tiếp mắng Đạo Tổ là lão tặc...

Điều này quả thực là kiêu ngạo đến cực điểm.

Đông Hoàng Thái Nhất ngẩng đầu nhìn lên tiếng sấm sét nổ vang trên không trung, rồi quay người lại nhìn Toại Nhân Thị ở xa, trong mắt lộ ra vẻ trào phúng nhàn nhạt.

“Đừng nói Yêu tộc chúng ta diệt vong, kẻ diệt vong đầu tiên e là đám kiến hôi các ngươi.” “Nhân tộc các ngươi quả thực cách diệt vong không xa rồi.” “Đúng như câu nói trời muốn diệt ai, tất sẽ khiến

kẻ đó điên cuồng trước." "Nay các ngươi cuồng vọng đến mức này, cũng coi như khiến ta mở mang tầm mắt rồi, dù là Vu tộc và Yêu tộc cũng không cuồng vọng đến mức này." Nghe lời nói của Đông Hoàng Thái Nhất, vô số người đều đồng tình gật đầu.

Lời hắn nói cực kỳ chính xác.

Trời muốn diệt ai, tất sẽ khiến kẻ đó điên cuồng trước.

Nhân tộc này mới nhận được truyền thừa có mấy ngày, lại đã trở nên cuồng vọng như vậy, quả thực là không nên.

Nhưng Toại Nhân Thị lại thản nhiên cười, nhìn Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, ánh mắt tràn đầy vẻ thương hại.

"Khi Nhân tộc chúng ta thái độ khiêm tốn thì sao?" "Đầy trời thần thánh ruồng bỏ Nhân tộc." "Vu tộc chém giết Nhân tộc, luyện Trảm Yêu Kiếm." "Yêu tộc chém giết Nhân tộc, luyện Đồ Vu Kiếm." "Thậm chí có kẻ còn bắt Nhân tộc ăn tươi nuốt sống." "Khi Nhân tộc chúng ta thái độ khiêm tốn, có ai đến cứu Nhân tộc chúng ta một chút không?" "Nay Nhân tộc chúng ta ruồng bỏ đầy trời thần thánh, Nhân tộc dưới sự giúp đỡ của Tam Thất Thánh nhân, từ nay ngạo nghễ đứng vững, ai dám khinh thường Nhân tộc chúng ta một cái?" "Yêu tộc các ngươi hết lần này đến lần khác đến đây thì có thể làm gì?" "Hôm nay, nhất định phải khiến Yêu tộc các ngươi đổ máu tại chỗ." "Thái Nhất đến đây, các ngươi liền cảm thấy cứu tinh của mình đến rồi sao?" "Trong mắt ta, Thái Nhất chỉ là một trò cười mà thôi." "Không sợ hắn đến, chỉ sợ hắn không đến." "Hôm nay, phải trước mặt chúng sinh Hồng Hoang, đánh cho Yêu tộc các ngươi tan nát." "Nếu không khó giải mối hận trong lòng Nhân tộc ta vô số năm qua." Lời nói vừa dứt, chỉ thấy ông ta thò tay vào lòng, tức thì lấy ra một quyển sách có chút cổ xưa.

Nhìn thấy quyển sách này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận tê

cả da đầu.

Chẳng lẽ...

Nhân tộc còn có siêu cấp truyền thừa sao?

Nghĩ đến đây, mọi người đều mong chờ.

Không biết lần này truyền thừa lại là như thế nào?

Chỉ thấy quyển sách mà Toại Nhân Thị lấy ra quả thực khá cổ xưa, trông thậm chí còn có chút cũ kỹ, giống hệt quyển sách truyền thừa của Diệp Thiên Đế.

Quả thực cổ xưa cũ kỹ.

Quyển sách này được Toại Nhân Thị hai tay cung kính cầm lấy, sau đó ném lên không trung.

Trong khoảnh khắc, liền có một luồng gió nhẹ từ khe hở của thần thư thổi ra.

Luồng gió nhẹ này thổi đến trời đất Hồng Hoang, tức thì hóa thành một trận cuồng phong.

Cuồng phong gào thét, thổi khắp đại địa Hồng Hoang.

Trong cuồng phong còn mang theo một luồng khí tức khó hiểu, cực kỳ cường hãn, dường như không hợp với cả thế giới Hồng Hoang.

Nhưng trong luồng khí tức không hợp đó, lại có một luồng khí tức khiến người ta run rẩy từ tận linh hồn.

Đó là một sự áp chế trên linh hồn.

Theo luồng khí tức áp chế này ngày càng cường hãn, nó tức thì bắt đầu bay lên, dần dần biến thành một cột sáng thông thiên triệt địa.

Cột sáng này lúc đầu cực kỳ yếu ớt, nhưng chỉ trong chớp mắt, nó

đã trở nên vô cùng to lớn.

"Đến rồi sao?" "Dị tượng như vậy là lần thứ mấy xuất hiện?" "Những người thật sự nhận được truyền thừa của Nhân tộc đã có bảy vị, cộng thêm Diệp Thiên Đế còn chưa truyền thừa ra ngoài, đã có tám lần dị tượng như vậy, lần này, là lần thứ chín rồi sao?" Có người thử trả lời.

Nghe được câu trả lời của người này, rất nhiều người đều lộ ra vẻ mặt ghen tị.

Một Nhân tộc cỏn con, đã nhận được chín vị siêu cấp truyền thừa sao?

Chẳng trách Nhân tộc nay lại kiêu ngạo như vậy, quả thực là Thiên Cơ Lâu nhà người ta tài đại khí thô.

Ai cũng không biết lần này Tam Thất Thánh nhân mang ra bao nhiêu phần truyền thừa.

Nghe nói quyển Đại Đạo Bảo Điển đầu tiên ghi lại rất nhiều đạo lý trời đất, trực tiếp khai sáng cho Nhân tộc vượt xa sức tưởng tượng, khiến Nhân tộc thoát khỏi trạng thái ngu muội.

Quyển Đại Đạo Bảo Điển thứ hai, mở ra truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế, truyền cho lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

Quyển Đại Đạo Bảo Điển thứ ba, mở ra truyền thừa của Thất Dạ Đại Đế, truyền cho lãnh tụ Nhân tộc Hữu Sào Thị.

Quyển Đại Đạo Bảo Điển thứ tư, mở ra truyền thừa của Độc Cô Bại Thiên, truyền cho lãnh tụ Nhân tộc Truy Y Thị.

Quyển Đại Đạo Bảo Điển thứ năm, mở ra truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế, truyền cho lãnh tụ Nhân tộc Yểm Tư Thị.

Quyển Đại Đạo Bảo Điển thứ sáu, mở ra truyền thừa của Tô

Minh Đại Đế, truyền cho lãnh tụ Nhân tộc Thần Nông Thị.

Quyển Đại Đạo Bảo Điển thứ bảy, mở ra truyền thừa của Vương Lâm Đại Đế, truyền cho lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị.

Quyển Đại Đạo Bảo Điển thứ tám, mở ra truyền thừa của Thần Chiến Đại Đế, truyền cho lãnh tụ Nhân tộc Thương Hiệt Thị.

Quyển Đại Đạo Bảo Điển thứ chín, mở ra truyền thừa của Diệp Thiên Đế, nhưng đến nay vẫn chưa truyền thừa ra ngoài.

Vậy quyển Đại Đạo Bảo Điển thứ mười này, mở ra rốt cuộc là truyền thừa của ai?

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu nhìn lên cột sáng khổng lồ trên đỉnh đầu, trong mắt mang theo vẻ mặt ghen tị.

Lúc này, cột sáng trên không trung ngày càng lớn, dáng vẻ thông thiên triệt địa quả thực một lần nữa kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang.

Nhìn cột sáng thông thiên triệt địa đó, không khỏi khiến chúng sinh Hồng Hoang ngưỡng mộ.

"Nhân tộc đáng chết này rốt cuộc có gì tốt chứ?

Lại khiến Tam Thất Thánh nhân coi trọng như vậy?" "Ngươi hỏi ta ta làm sao biết được?" "Tam Thất Thánh nhân không tiếc lấy ra nhiều Đại Đạo Bảo Điển như vậy để truyền thừa cho Nhân tộc, quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng." "Vu - Yêu hai tộc sẽ không dễ dàng để Nhân tộc quật khởi như vậy đâu, dù sao thì điều này liên quan đến sinh tử của hai tộc, ta vẫn không tin Nhân tộc có thể quật khởi." "Vậy chúng ta chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến thôi, e là còn có kịch hay để xem..." "Ai, Hồng Hoang này vốn đã đủ loạn, Vu - Yêu hai tộc đối chiến vô số năm, dẫn đến sinh linh Hồng Hoang lầm than." "Nay Nhân tộc đáng chết này lại xen vào một chân, chỉ sợ thật sự có chuyện để

xem rồi...” Dị tượng khổng lồ trên không trung vẫn đang tiếp tục xuất hiện.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng đang bàn tán xôn xao.

Một lúc lâu, rất lâu sau, cột sáng thông thiên triệt địa trên không trung cuối cùng cũng biến mất, thay vào đó là một hình ảnh khá mơ hồ xuất hiện.

Trong khoảnh khắc này, không chỉ Nhân tộc, mà vạn tộc Hồng Hoang cũng kích động lên.

Bọn họ ngược lại muốn xem xem, truyền thừa lần này rốt cuộc là như thế nào?

Chương 403

Theo hình ảnh trên không trung chuyển động, đột nhiên có một giọng nói vô cùng bá khí truyền khắp trời đất. [“Kẻ nào đang xưng vô địch?

Ai dám nói bất bại?

Thời đại Đế Lạc còn chẳng thấy!!!”] Câu nói này tựa như sấm sét, ầm ầm vang vọng không ngừng giữa trời đất.

Nghe được những lời này, chúng sinh Hồng Hoang đều sững sờ.

Bất kể là sinh linh bình thường, hay là những siêu cấp đại năng kia, đều bị câu nói này làm cho chết lặng.

Bọn họ đã từng thấy kẻ kiêu ngạo, nhưng chưa từng thấy kẻ kiêu ngạo đến thế.

Đối với bọn họ, đây quả thực là mở mang tầm mắt.

Vừa lên đã hỏi, ai dám xưng vô địch?

Chẳng phải điều này đã đắc tội hết các siêu cấp đại năng Hồng Hoang rồi sao?

“Kẻ nào đang xưng vô địch?

Ai dám nói bất bại?” “Ha ha ha... người này quả thực có chút thú vị, ra vẻ đến mức này cũng không dễ dàng, bản đại gia thích!” “Lời nói ra vẻ như vậy cũng có thể nói ra được?

Ta có dự cảm, câu nói này sẽ trở thành trào lưu mới a...” “Nghĩ lại quả thực khá thú vị, hai người trước khi giao thủ, trước tiên phải khoác lác một phen...

Kẻ nào đang xưng vô địch?

Ai dám nói bất bại?

Trước tiên đánh bại lão tử rồi hãy nói... ha ha...” Câu nói này vừa ra, cả Hồng Hoang đều sôi trào.

Bởi vì câu nói này thực sự có chút thú vị.

Cùng lúc đó, mọi người đều nhìn vào hư ảnh trên không trung, trong mắt lộ ra vẻ mong chờ vô song.

Bọn họ ngược lại muốn xem xem, siêu cấp truyền thừa này rốt cuộc là tồn tại như thế nào?

Bọn họ ngược lại muốn xem xem truyền thừa này kiêu ngạo như vậy, rốt cuộc lại có điểm gì hơn người?

Nhưng có Diệp Thiên Đế ở trước, không ai còn đi chất vấn sự mạnh mẽ của truyền thừa này nữa.

Chỉ là truyền thừa này mạnh đến tầng thứ nào, lại là điều bọn họ tò mò.

Lúc Diệp Thiên Đế xuất hiện, không ai cho rằng y có thể ngang sức ngang tài với Yêu Đế Đế Tuấn.

Sau đó sự thật chứng minh, Diệp Thiên Đế không chỉ có thể ngang sức ngang tài với Yêu Đế Đế Tuấn, mà còn có thể chiếm được tiên cơ.

Nghĩ đến siêu cấp truyền thừa này, e là cũng sẽ không yếu đi đâu.

Lúc này, Chuẩn Đề Thánh nhân phía trên Vu tộc lại hơi nhíu mày.

Sự việc không giống như hắn dự liệu.

Không ngờ Nhân tộc lại cường hãn như vậy, có thể liên tiếp trọng thương đại năng Yêu tộc.

Dù là Yêu Đế Đế Tuấn ra tay, cũng không chiếm được lợi thế.

Sau đó Đông Hoàng Thái Nhất ra tay, khiến hắn tưởng rằng chuyện này đã chắc như đinh đóng cột.

Nhưng nay đám kiến hôi đáng chết này lại lấy ra truyền thừa...

Điều này không khỏi khiến Chuẩn Đề Thánh nhân có chút phẫn hận bất bình.

Một chủng tộc như lũ kiến hôi, giơ tay đầu hàng là được rồi, sao còn phải phản kháng?

Nếu cứ tiếp tục như vậy, Yêu tộc thật sự có khả năng thua trận chiến chủng tộc này, và Nhân tộc cũng sẽ từ trận chiến này mà quật khởi nhanh chóng.

Đến lúc đó...

Nghĩ đến đây, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh nhân càng lúc càng khó coi.

Hắn còn muốn có được những kẻ thừa kế của Nhân tộc này.

Đến lúc đó, hắn làm sao có được kẻ thừa kế?

Sự việc không đi theo hướng mà bọn họ dự liệu.

Sắc mặt Chuẩn Đề Thánh nhân cực kỳ khó coi.

Ngẩng đầu nhìn, phát hiện nơi Yêu tộc đứng, đen kịt một mảng.

Khí thế của Yêu tộc rất đủ, chiến sĩ Yêu tộc cũng không hề sợ hãi.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đứng ở phía trước nhất, sau lưng là tám vị Yêu Thánh lần lượt xếp hàng.

Sau lưng tám vị Yêu Thánh, lại có mấy chục vị siêu cấp đại yêu.

Thế trận này, hẳn là không đến mức thua chứ?

Chuẩn Đề Thánh nhân lẩm bẩm, đồng thời cũng tự an ủi mình.

Nền tảng của Yêu tộc tuyệt đối không phải Nhân tộc có thể so

sánh.

Dù Nhân tộc có được một số truyền thừa, Yêu tộc cũng sẽ không dễ dàng thất bại như vậy.

Điều này không khỏi cho Chuẩn Đề Thánh nhân một chút an ủi.

Yêu tộc là chủng tộc đã trải qua vô số năm tháng lắng đọng, hấp thu vô số chủng tộc, mới hình thành nên quy mô như vậy, sao có thể bị Nhân tộc đánh bại?

Cùng lúc đó, hắn cũng biết thủ đoạn của Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai người là tiên thiên sinh linh sinh ra ở Thái Dương Tinh.

Nếu nói về xuất thân, không hề kém cạnh vị Chuẩn Đề Thánh nhân này.

Vô số năm qua, hai người đã tu thành vô số thủ đoạn.

Dù là trong hàng ngũ Chuẩn Thánh, hai người họ cũng là tồn tại xuất chúng nhất, gần như có thể xưng là thánh hạ vô địch.

Đông Hoàng Thái Nhất trong tay có Hỗn Độn Chung, đây là Tiên Thiên Chí Bảo mà cả thế giới Hồng Hoang đều ngưỡng mộ.

Yêu Đế Đế Tuấn trong tay cũng có Hà Đồ Lạc Thư, là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Thậm chí có thể dựa vào hai món bảo vật này để tạo thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đây là một sự tồn tại cường hãn đến mức nào?

Ngoài ra, hai người họ còn có Nhật Nguyệt Thần Luân, Đồ Vu Kiếm và những bảo vật khác.

Cho đến bây giờ, hai người họ còn chưa động dụng một món bảo

vật nào.

Hiện tại Yêu Đế Đế Tuấn tuy trông có vẻ bị thương, nhưng tính ra, chút thương tích này đối với hắn chỉ là như muối bỏ bể.

Những tình huống này đã cho Chuẩn Đề Thánh nhân đủ niềm tin.

Dù có xuất hiện thêm một vị siêu cấp truyền thừa, Chuẩn Đề Thánh nhân cũng tin rằng Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất có thể đối phó.

Ngay lúc này, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng dần dần rõ nét.

Hình ảnh từ xa đến gần, dần dần hiện ra trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Chỉ là lần này hình ảnh có vẻ hơi bình thường.

Trong hình ảnh là một tòa phủ đệ hết sức bình thường.

Ở chính giữa hình ảnh là một cậu bé bình thường.

Mà xung quanh cậu bé là rất nhiều bóng người.

Những bóng người này có nam có nữ, có già có trẻ, chỉ là ánh mắt của bọn họ đều lộ ra vẻ không có ý tốt.

Bởi vì ánh mắt của tất cả bọn họ đều dán vào người thiếu niên nhỏ tuổi này.

Chính xác mà nói, là dán vào lồng ngực của thiếu niên nhỏ tuổi này, vì lồng ngực của cậu bé lúc này đang tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt.

Lúc này, quần áo của cậu bé bị người ta thô bạo xé toạc, để lộ ra thân thể gầy yếu vô cùng.

Trên thân thể gầy yếu đó lúc này đang tỏa ra ánh sáng màu tím nhàn nhạt, bên trong còn có những đường vân cực kỳ phức tạp.

Những đường vân này thần bí khó lường.

Bất kể là ánh sáng hay đường vân, đều tỏa ra từ một khối xương trên ngực cậu bé.

Mà những người đó sở dĩ không có ý tốt, chính là vì thèm muốn khối xương này của cậu bé.

Nhìn thấy khối xương này, dù là đại năng Hồng Hoang cũng cảm nhận được một luồng năng lượng cực kỳ mạnh mẽ từ nó.

Chương 404

Luồng năng lượng này tuy ẩn mà không phát, nhưng vẫn khiến người ta cảm thấy vô cùng khủng bố, thậm chí có một luồng khí tức làm rung động lòng người.

“Khối xương này mạnh thật...

đây là loại xương gì vậy?” “Xem ra thế gian có đủ loại thiên phú a... lại có sinh linh mà xương cũng là một loại thiên phú cường hãn.” “Thiếu niên nhỏ tuổi này có thể sở hữu khối xương như vậy, hẳn là thiên phú cực kỳ cường hãn, nếu để nó trưởng thành, tất sẽ lại là một nhân vật có thể nghiền ép cả một thời đại a...” Chúng sinh Hồng Hoang không hẹn mà cùng cảm khái.

Bởi vì đây quả thực là một chuyện khiến người ta cảm khái.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang cảm khái, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng có biến hóa.

Chỉ thấy những người lớn mặt đầy vẻ thèm muốn kia bắt đầu hành động.

Có người dùng chân đạp lên tay cậu bé, cũng có người dùng chân đạp lên chân cậu bé, cố định cậu bé lại một cách tàn nhẫn.

Cảnh tượng tiếp theo lại vô cùng máu me.

Chỉ thấy một lão giả trực tiếp đưa tay ra, rạch mở thân thể gầy yếu của cậu bé, sau đó thò tay vào trong cơ thể cậu bé, dùng thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn và cứng rắn, sống sờ sờ đào khối xương đó ra.

Lão giả đó đến đây vẫn chưa dừng lại.

Không chỉ đào khối xương đó ra, đôi tay to lớn đó còn ở trong cơ thể cậu bé, vẫn đang lục lọi.

Cho đến cuối cùng, thậm chí còn đào cả huyết mạch nuôi dưỡng khối xương này ra.

Đến đây, cậu bé này đã thoi thóp.

Cậu bé mặt mày xám xịt, lạnh lẽo nằm trên sàn nhà, toàn thân trên dưới đều run rẩy một cách vô thức.

Cùng lúc đó, cậu bé gắng hết sức rên rỉ: "Ta đau..." Nhưng không ai quan tâm đến sống chết của cậu bé này, bởi vì ánh mắt của tất cả bọn họ đều dán vào khối xương kia.

Chỉ thấy khối xương này được cấu thành từ năng lượng thần bí, tổng thể trông lấp lánh trong suốt, đẹp đến cực điểm.

Bên trong khối xương ẩn chứa sức mạnh cuồn cuộn.

Một chút năng lượng tiêu tán ra, liền trực tiếp hóa thành thiên địa linh khí nồng đậm đến cực điểm, tiêu tán trong trời đất.

Mọi người đều bị khối xương này làm cho kinh ngạc.

Hình ảnh đến đây, rất nhiều sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đã không thể xem tiếp được nữa, đồng loạt bắt đầu chửi rủa.

"Mẹ kiếp, trên đời này lại còn có kẻ vô liêm sỉ như vậy sao?" "Táng tận lương tâm a...

đây quả thực là táng tận lương tâm... không chỉ đào xương người ta, ngay cả huyết mạch của người ta cũng muốn đào cho sạch sẽ...

đây là không chừa một con đường sống a..." "Cả gia đình này đều là thứ gì vậy?

Quả thực là lòng lang dạ sói, đây là một đám súc sinh không bằng a..." "Vốn ta tưởng ta đã vô liêm sỉ đến cực hạn rồi, so với bọn họ, ta quả thực đã trở thành chính nhân quân tử." "Vô sỉ chi vưu, đây quả thực là vô sỉ chi vưu!" "Từ vạn cổ đến nay, ta chưa từng thấy kẻ nào

mặt dày vô sỉ đến thế.” “ĐM... sao ta lại muốn giết chết đám người đó thế nhỉ?

Đám người đó ở đâu?

Ta đi giết chết bọn họ...” “Cho ta một suất, đám người này là thứ gì vậy?

Ta trực tiếp không chịu nổi nữa rồi, thật muốn một chưởng tát chết bọn họ.” Từng tiếng chửi rủa vang dội trời đất.

Dù sao thì cảnh tượng trong hình ảnh thực sự quá thê lương.

Cảnh tượng như vậy được công bố trước công chúng, ai có thể chấp nhận được?

Trong khoảnh khắc này, thế giới Hồng Hoang đoàn kết chưa từng có.

Bất kể chủng tộc nào, vào lúc này, đều không nhịn được mà lên tiếng chửi bới, mắng nhiếc.

Ngay lúc chúng sinh trong thế giới Hồng Hoang đang mắng nhiếc, hình ảnh trên không trung lại một lần nữa biến hóa.

Đứa trẻ đó cuối cùng cũng không chết, bởi vì gia tộc hèn hạ đó sợ hãi cha của đứa trẻ, sợ hãi ông nội của đứa trẻ, cuối cùng đã tha cho cậu bé một con đường sống.

Từ đó, cậu bé liền rời xa gia tộc, phiêu bạt bên ngoài.

Chỉ là lồng ngực của cậu, không còn khối xương vô song đó nữa.

Cậu bé phiêu bạt trong thế giới thần bí đó, một mình cô độc, đi qua ngàn núi, vượt qua vạn sông.

Tuy đã mất đi khối xương vô song đó, nhưng cuối cùng vẫn từng bước trưởng thành.

Cậu đã trải qua những khổ nạn mà người thường chưa từng trải, cũng đã gặp phải những nỗi đau mà người thường khó lòng tưởng tượng.

Cuối cùng, cậu trở thành một cường giả!

Chỉ vì cậu có một trái tim vĩnh hằng không đổi và luôn luôn vô địch.

Vượt qua ngàn núi đi qua vạn sông, cậu vẫn luôn mạnh lên.

Đứa trẻ nhỏ bé năm nào đã trở thành một thiếu niên đội trời đạp đất, một ngôi sao sáng chói lòa xuất thế.

Cho đến một ngày, vị thiếu niên này lại một lần nữa quay về nơi đó, lại một lần nữa quay về tòa thành ma quỷ kia.

Lần này, thiếu niên có thực lực trở nên vô cùng cường hãn cuối cùng đã đến tòa thành bảo này.

Cuối cùng lại một lần nữa đối mặt với tất cả mọi người.

Cùng lúc đó, cũng đối mặt với một cường địch khác.

Bởi vì chính là cường địch đó đã khiến Chí Tôn Cốt của hắn bị đoạt đi.

Cũng vì người đó mà hắn suýt chút nữa đã mất mạng.

Bởi vì kẻ đó là một Trùng Đồng Giả bẩm sinh.

Tương truyền Trùng Đồng Giả, bản thân chính là con đường vô địch.

Vị Trùng Đồng Giả này, từ thời niên thiếu đã nhắm trúng khối xương của đệ đệ mình.

Vì thế đã ra lệnh cho người đào lấy xương của đệ đệ, sau đó cấy vào cơ thể mình.

Lúc này, vị Trùng Đồng Giả kia đã sở hữu hai loại chí bảo siêu cấp.

Mạnh mẽ đến mức vượt xa tưởng tượng.

Thậm chí vượt qua cả tưởng tượng của thiếu niên.

Nhưng thiếu niên lại có một niềm tin vô địch.

Đối mặt với cường địch như vậy, thiếu niên vẫn không hề sợ hãi.

Hắn nhìn thẳng vào cường địch, cất tiếng nói: "Dù không có Chí Tôn Cốt, thì đã sao?" "Thế gian này vốn chưa từng có chí tôn, nếu có, ta sẽ giết đến mức thế gian không ai dám xưng tôn!" Dứt lời, một câu khác lại vang lên.

"Nếu có chí tôn, ta chính là chí tôn duy nhất!" Theo lời nói hạ xuống, cả thế giới dường như cũng khẽ run rẩy.

Rất rõ ràng, lời nói của vị thiếu niên này đã kinh động cả đất trời.

Lời vừa dứt, niềm tin vô địch và khí thế ngút trời của thiếu niên đã trực tiếp đạt đến đỉnh phong.

Toàn thân kim quang lấp lóe, tử khí lan tràn, đạo vận hằng sinh.

Kim quang trước ngực hắn càng đạt đến cực hạn.

Một khối xương mới tinh, càng thêm mạnh mẽ, Chí Tôn Cốt vô song, vậy mà lại tái sinh ngay trong khoảnh khắc này.

Cảnh tượng như vậy khiến chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy mà da đầu tê dại.

Bởi vì bất kể là ai, cũng chưa từng nghĩ đến chuyện như vậy sẽ xảy ra.

Chí Tôn Cốt lại có thể tái sinh.

Chí Tôn Cốt rõ ràng đã bị đào đi.

Vị thiếu niên này lại chỉ dựa vào niềm tin vô địch và ý chí kinh thiên của mình mà tái sinh ra một khối Chí Tôn Cốt còn mạnh mẽ hơn.

Đây quả thực là chuyện vượt xa tưởng tượng.

Đây mới là chí tôn chân chính.

Lúc này, hình ảnh lại một lần nữa biến đổi.

Vị Trùng Đồng Giả vô địch kia đã giao chiến cùng thiếu niên.

Hai thiếu niên vô địch.

Hai vị chí tôn thời niên thiếu giao chiến với nhau.

Cảnh tượng ấy thực sự có khí thế trời long đất lở.

Quy mô của trận chiến vượt xa tưởng tượng của mọi người.

Cuối cùng, vị thiếu niên với niềm tin vô địch đã triệt để trấn áp Trùng Đồng Giả.

Chương 405

Cũng xem như là đã báo thù rửa hận cho những trải nghiệm bi thảm năm xưa.

Thiếu niên vô địch ngẩng đầu nhìn lên.

"Một hạt cát lấp biển cả, một ngọn cỏ chém nhật nguyệt!" Thiếu niên mang trong mình niềm tin vô địch, cuối cùng từng bước từng bước trở nên ngày càng mạnh mẽ.

Cho đến cuối cùng, trở thành chí tôn cường hãn nhất giữa đất trời.

Vô số cường giả đối mặt với vị thiếu niên này, nhưng cuối cùng đều rơi vào thế hạ phong.

"Hoang, ngươi đừng có mà ngông cuồng như vậy, sớm muộn gì cũng phải lấy đầu trên cổ ngươi..." "Dù ta lưng gánh Thiên Uyên, một tay nâng Đế thành Nguyên Thủy, An Lan ta vẫn vô địch thế gian." "Đỉnh cao của tiên, ngạo nghễ thế gian, có An Lan ta là có trời!" "Ta là đại năng bất tử bất diệt, trường tồn cùng thế gian, cả đời không ai giết được ta!" "Nếu còn dám tiến lên một bước, một thương khuấy đảo đất trời!" "....." Từng vị cường địch xuất hiện trước mặt thiếu niên.

Bọn họ xem thiếu niên là tử địch, hận không thể trừ khử cho hả dạ.

Thế nhưng, đối mặt với những cường địch vô song này, vị thiếu niên vẫn một mình độc bước thiên hạ!

Cả đời vô địch.

Khi thiếu niên tên Hoang xuất hiện, tất cả cường địch đều kinh hồn bạt vía.

Một quyền một cường địch.

Một cước một đại năng.

Vô số cường địch trước mặt hắn đều biến thành lũ kiến hôi.

Hầu như không ai là đối thủ một hiệp của hắn.

Trong một thời, vô số cường địch không khỏi khóc thét lên.

"Lẽ nào thế gian này thật sự không có ai có thể ngăn cản hắn sao?" "Lẽ nào Hoang này, thật sự vô địch như vậy sao?" Rất nhiều cường địch vào lúc này đều bi thương gào thét.

Thế nhưng thiếu niên tên Hoang này chính là vô địch như vậy.

Hắn đi theo nhịp điệu của riêng mình.

Từng bước một, cuối cùng đã đứng trên điểm cao nhất.

Giữa trời đất rung chuyển, chỉ có một mình hắn chiến đấu đến cuối cùng.

Mãi cho đến vạn vạn năm sau.

Hắn cuối cùng đã một tay độc đoán trường hà thời gian.

Cuối cùng đạt được thành tựu chí cao vô thượng.

Độc đoán vạn cổ. .....

Đến đây, hình ảnh hơi tối lại.

Hình ảnh dần dần nhạt đi, khiến người ta không nhìn rõ.

Màn hình dần tối đen, cuối cùng không còn thấy gì nữa.

Mọi người vẫn chưa kịp hoàn hồn sau cảnh tượng hào hùng đó.

Một giọng kể bình thản nhưng khí phách ngút trời, lúc này từ nơi sâu thẳm nhất của hình ảnh, nhàn nhạt truyền ra.

"Chí Tôn Cốt, mệnh cô khổ, đạp thiên lộ, trảm hùng đồ, lại vướng

y nhân cây Hỏa Tang.” “Chốn lao tù, tội huyết tuôn, đường thiên kiêu, ai người cản, Côn Bằng vỗ cánh chấn vạn cổ!” “Đường mịt mờ, vạn cốt khô, thần uy nộ, chiến tâm tỉnh, độc đoán vạn cổ không lối về!” Giọng kể này có chút bình thản, nhưng trong sự bình thản lại ẩn chứa sự quyết đoán vô hạn.

Đó là một loại khí phách khiến người ta kính nể.

Trên không trung, hình ảnh Độc Đoán Vạn Cổ cuối cùng cũng biến mất không thấy.

Giọng kể cũng dần dần phai nhạt.

Cuối cùng triệt để kết thúc.

Thế nhưng, sự chấn động mà nó mang lại cho chúng sinh Hồng Hoang vẫn chưa dừng lại.

Rất nhiều người vẫn còn đắm chìm trong khí phách ngút trời đó.

Loại khí phách ấy thật lâu vẫn khó mà quên được.

Dù sao thì vị gọi là Hoang Thiên Đế này, cả đời quả thực là đủ để truyền kỳ.

Người duy nhất có thể sánh ngang với y có lẽ chính là vị Diệp Thiên Đế kia?

“Hít...” “Quả là truyền thừa kinh nghiệm quý báu, vận khí của Nhân tộc cũng tốt quá rồi phải không?

Có được truyền thừa của Diệp Thiên Đế còn chưa đủ, bây giờ lại sắp có được truyền thừa của Hoang Thiên Đế sao?” “Hoang Thiên Đế và Diệp Thiên Đế, hai người này có lẽ tương đương với Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc?” “Yêu Đế Đế Tuấn đến đây, Nhân tộc lấy ra truyền thừa của Diệp Thiên Đế.” “Đông Hoàng Thái Nhất đến đây, Nhân tộc lại lấy ra truyền thừa của Hoang Thiên

Đế." "Xem ra thế quật khởi của Nhân tộc, thật sự không thể ngăn cản." "Sự việc đến cục diện hiện tại đã không còn đơn giản như tưởng tượng." "Điều này liên quan đến sự thay đổi quyền lực giữa thế lực cũ và mới của thế giới Hồng Hoang, nói cách khác, đây cũng là trận chiến nhập thế thật sự đầu tiên của Thiên Cơ Lâu." "Mà mấy vị Thánh nhân cùng với vị ở Tử Tiêu Cung kia, lại không muốn Nhân tộc cứ như vậy quật khởi." "Không ai biết cuối cùng sẽ xảy ra tình huống gì, có lẽ sẽ hoàn toàn mất kiểm soát, cũng có lẽ sẽ tương đối kiềm chế." "Tóm lại Hồng Hoang sắp sửa hoàn toàn rung chuyển rồi...

Những kẻ yếu đuối như chúng ta lại nên đi đâu về đâu đây?

Haizz..." Người này nói đến đây liền thở dài một tiếng.

Ánh mắt của người này quả thực vô cùng sắc bén.

Từ cuộc chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc, vậy mà còn lôi ra được sự đối lập giữa Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung.

Thậm chí còn phân tích ra được hướng đi tương lai của thế giới Hồng Hoang.

Nghe câu nói này, các đại năng khác đều gật đầu.

Đây tuyệt đối không phải là lời nói giật gân.

Kể từ khi Hồng Mông Tử Kim Bảng hiện thế, cả thế giới Hồng Hoang chưa từng yên ổn.

Bây giờ lại càng dấy lên đại chiến siêu cấp giữa Nhân tộc và Yêu tộc.

Quy mô trận chiến như vậy có thể nói là kinh khủng.

Hướng đi tương lai của thế giới Hồng Hoang, không ai biết được.

Mọi người trầm mặc một lát, sau đó lại ngẩng đầu nhìn lên trời.

Truyền thừa của vị Hoang Thiên Đế này, quả thực vô cùng cường

hãn.

Dù sao cũng có thể độc đoán vạn cổ.

Khí phách vô địch như vậy quả thực khiến người ta kính phục.

Đồng thời cũng cho người ta một trải nghiệm hào hùng.

Trong nhất thời, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi trầm mặc.

Chúng sinh Yêu tộc cũng trầm mặc.

Lẽ nào sự ủng hộ của Thiên Cơ Lâu đối với Nhân tộc thật sự là không có giới hạn?

Truyền thừa mà Nhân tộc nhận được từ Đại Đạo Bảo Điển đã không dưới mười mấy phần.

Lẽ nào Đại Đạo Bảo Điển thật sự muốn trở thành bảo điển của toàn bộ Nhân tộc sao?

Nghĩ đến khả năng này, rất nhiều đại năng Yêu tộc đều trầm mặc.

Đại Đạo Bảo Điển được xưng là có mười vạn tám nghìn quyển, lại được xưng là bao la vạn tượng, không gì không có.

Chỉ riêng mười mấy quyển Đại Đạo Bảo Điển xuất hiện bây giờ đã không làm hổ danh bao la vạn tượng.

Nếu những Đại Đạo Bảo Điển này thật sự đều ban cho Nhân tộc, Nhân tộc tất nhiên sẽ bùng nổ theo cấp số nhân.

Cứ như vậy, đến lúc đó Nhân tộc sẽ mạnh đến mức nào, không ai biết được.

Những người có tài trong Vu tộc và Yêu tộc, tự nhiên là trầm mặc không thôi.

Nếu Yêu tộc không thể từ trong trận đại chiến này triệt để đè bẹp Nhân tộc, e rằng sau này muốn áp chế Nhân tộc đã là khó càng thêm

khó. --------- Mà trên chiến trường Nhân - Yêu lưỡng tộc, cũng duy trì sự trầm mặc.

Lúc này Yêu Đế Đế Tuấn đã một lần nữa hóa thành hình người!

Trên người hắn có vài vết máu lốm đốm.

Rất rõ ràng hắn đã từng bị thương.

Nhưng hiện tại khí tức của hắn ổn định, ánh mắt bình thản.

Những vết thương đó đối với hắn mà nói gần như có thể bỏ qua.

Lúc này hắn nhìn chằm chằm lên không trung hồi lâu, bỗng nhiên lộ ra một nụ cười cổ quái.

Trong nụ cười này không hề có bất kỳ sự khinh thường nào, ngược lại còn có chút tán thưởng.

"Quả là một vị Hoang Thiên Đế!" "Tốt cho một Nhân tộc!" "Các ngươi, những người Nhân tộc này có thể liên tiếp nhận được những truyền thừa này, cũng xem như là vô cùng hiếm có." Mãi cho đến lúc này, Yêu Đế Đế Tuấn mới thực sự nhìn thẳng vào Nhân tộc.

Mặc dù trước đó hắn đã chịu thiệt thòi trong tay Nhân tộc, nhưng hắn chưa bao giờ xem Nhân tộc ra gì.

Mãi cho đến bây giờ, Nhân tộc mới xem như chính thức lọt vào mắt hắn.

Chương 406

“Nếu các ngươi lại lấy ra truyền thừa của Hoang Thiên Đế.” “Hãy mời vị Hoang Thiên Đế này ra đi, hôm nay huynh đệ hai người chúng ta cùng nhau tiếp nhận.” Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe lên, cuối cùng dừng lại trên người Diệp Thiên Đế.

Bởi vì Hoang Thiên Đế vẫn chưa xuất hiện.

Hiện tại chiến lực cao nhất của Nhân tộc chính là Diệp Thiên Đế.

“Thật là đáng tiếc...

Nhân vật như ngươi, truyền thừa như ngươi, lại đi cứu vớt đám Nhân tộc như lũ kiến hôi này, há chẳng phải là đáng tiếc sao?” “Lũ kiến hôi Nhân tộc lại làm sao có thể phát huy được sức mạnh của ngươi chứ?” “Chỉ e rằng một khi ngươi chọn người thừa kế, lại sẽ giống như những truyền thừa khác, bị lũ kiến hôi này kiềm chế, ngược lại không phát huy được sức mạnh.” “Ngươi không bằng đổi lại chọn một người thừa kế trong số chúng ta, đến lúc đó không chỉ có thể phát huy hoàn mỹ sức mạnh của ngươi, mà còn có thể hỗ trợ lẫn nhau, cho dù không đạt đến chiến lực cấp Thánh, cũng có tư cách khiêu chiến.” “Nếu ngươi cố chấp chọn Nhân tộc, hiện tại ngươi vẫn chưa có người thừa kế, giống như bèo không rễ, nói không chừng sức mạnh dùng hết sẽ triệt để tiêu tan.” “Nếu vì vậy mà tiêu tan, há chẳng phải là đáng tiếc sao?” Lời nói này của Đông Hoàng Thái Nhất cực kỳ có lý.

Đồng thời, cũng cảm thấy vô cùng tiếc nuối.

Diệp Thiên Đế hiện tại vẫn chưa chọn người thừa kế.

Nếu một khi chọn Nhân tộc làm người thừa kế, e rằng lại sẽ giống như Vô Thủy Đại Đế, Ngoan Nhân Đại Đế.

Không chỉ không thể phát huy thực lực, ngược lại còn bị lũ kiến hôi kia kiềm chế.

Nghe những lời này, nếu không có người thừa kế, mà lại chiến đấu trong thời gian dài, e rằng cũng rất dễ hao hết sức mạnh.

Diệp Thiên Đế chỉ nhàn nhạt cười một tiếng.

Đúng là đạo bất đồng, bất tương vi mưu.

Lý niệm khác nhau, lời không hợp nửa câu cũng nhiều.

Bản thân mình vốn là vì Nhân tộc mà sinh ra, làm sao có thể quay đầu lại giúp đỡ Yêu tộc chứ?

Diệp Thiên Đế liếc nhìn Đông Hoàng Thái Nhất một cái, cuối cùng nhàn nhạt mở miệng: "Sức mạnh của ta, dù là không có rễ, thì đã sao?" "Nhìn người bên cạnh ngươi xem, vẫn không phải là đối thủ của ta." Nghe lời nói vô cùng kiêu ngạo này của Diệp Thiên Đế, Đông Hoàng Thái Nhất hơi sững sờ.

Sau đó liền khẽ cười lên.

Xem ra huynh trưởng của hắn, Yêu Đế Đế Tuấn, bị vị Diệp Thiên Đế này xem thường rồi.

Huynh trưởng của hắn cũng thật là, có thủ đoạn thì mau lấy ra là được rồi, sao cứ phải giấu giấu giếm giếm làm gì?

Bây giờ bản thân bị thương không nói, còn bị người ta xem thường.

Đây há chẳng phải là lấy đá ghè chân mình sao?

Mà Yêu Đế Đế Tuấn bên cạnh lúc này cũng cười thành tiếng.

Hắn đột nhiên cảm thấy Diệp Thiên Đế này rất đáng yêu.

Kiêu ngạo đến mức đáng yêu.

“Ngươi thật sự cho rằng thực lực của bản thân ngươi có thể mạnh đến mức vô địch sao?” “Ngươi thật sự cho rằng đánh bị thương ta, liền nghĩ rằng mình mạnh hơn ta sao?” Lời nói của Yêu Đế Đế Tuấn đến đây, hơi ngừng lại một chút, sau đó liền trở nên dần dần dữ tợn.

“Cho dù ngươi có chút thủ đoạn thì đã sao?” “Cho dù ngươi có chút thực lực thì thế nào?

Hôm nay ta muốn hủy diệt Nhân tộc ở đây, ngươi lấy gì ngăn cản?” “Chiến sĩ Yêu tộc của ta có hàng tỷ tỷ, ngươi có giết hết được không?” Ngữ khí có phần trêu chọc.

Bên kia Đông Hoàng Thái Nhất, lúc này đã mất đi hứng thú chờ đợi.

Chỉ thấy hắn tiến lên một bước, khí tức trên người đột nhiên bùng nổ.

Yêu khí ngập trời kia không hề thua kém Yêu Đế Đế Tuấn chút nào.

Dưới luồng yêu khí vô cùng kinh khủng ngập trời này, trực tiếp khiến cho bầu trời trở nên u ám.

Thần uy mênh mông!

Khiến cho Yêu tộc phía sau hắn lại một lần nữa dấy lên niềm tin.

Trong nội tâm tất cả Yêu tộc lại tràn ngập niềm vui sướng và chiến ý vô tận.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cùng ở đây, lại có kẻ địch nào là không thể đánh bại chứ?

Mọi người đều vô cùng phấn khích.

Nhân tộc lại một lần nữa nhận được truyền thừa thì đã sao?

Đối mặt với Yêu Đế và Yêu Hoàng của Yêu tộc, Nhân tộc tất nhiên sẽ có kết cục thất bại.

Trong trận doanh Yêu tộc, mấy vị đại yêu thánh cũng bàn tán xôn xao.

"Xem ra Yêu Đế và Đông Hoàng có ý kiến khác nhau." "Yêu Đế muốn xem thử thủ đoạn của vị Hoang Thiên Đế kia của Nhân tộc." "Đông Hoàng đại nhân dường như có chút không kiên nhẫn, muốn dùng thủ đoạn cứng rắn để trấn áp Diệp Thiên Đế." "Bất kể thế nào, Nhân tộc hôm nay tất nhiên sẽ bị hủy diệt." "Nhân tộc cỏn con chẳng qua chỉ là sự tồn tại như lũ kiến hôi, cho dù có được một chút sức mạnh, vẫn là kiến hôi, lại còn dám kiêu ngạo trước mặt Yêu tộc chúng ta, quả thực là càn rỡ." Trong lòng họ, Nhân tộc vốn là một chủng tộc ti tiện.

Có thể tồn tại như thức ăn của Yêu tộc đã là ban ơn.

Bây giờ lũ kiến hôi này lại biết phản kháng rồi sao?

Nếu đã như vậy, vậy thì hãy để chúng xem thử thủ đoạn của Yêu tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn chằm chằm Diệp Thiên Đế trước mắt.

"Nếu ngươi có thực lực đánh bị thương Yêu Đế, vậy thì để ta xem ngươi làm thế nào đánh bị thương Yêu Đế." Đông Hoàng Thái Nhất nói xong câu này, liền bước ra một bước.

Sau đó, năng lượng vô song trên người hắn liền cuồn cuộn bùng phát.

Một quyền vung ra, liền có yêu khí vô địch áp tới.

Ngay cả không gian cũng run rẩy trong khoảnh khắc này.

Đông Hoàng Thái Nhất bất ngờ ra tay.

Yêu tộc thấy vậy tự nhiên là lớn tiếng hoan hô.

Có lẽ là do tính cách.

Yêu Đế Đế Tuấn tuy cũng mạnh mẽ, nhưng chiến đấu lại không đủ nhiệt huyết, cũng không đủ cứng rắn.

Còn Đông Hoàng Thái Nhất chiến đấu lại là một đường tiến lên không lùi.

Khí thế nhiệt huyết bành trướng vô song đó, càng có sức tác động thị giác hơn.

Tự nhiên là khiến Yêu tộc hoan hô hết trận này đến trận khác.

Không gian trời đất Hồng Hoang, trong khoảnh khắc này đều trực tiếp run rẩy.

Theo lý mà nói, thế giới Hồng Hoang đã nhận được sự gia trì năng lượng từ Hồng Mông Tử Kim Bảng, đã trở nên vô cùng cường hãn và ổn định.

Mà những đại năng này vẫn có thực lực khiến Hồng Hoang chấn động, liền đủ để nói lên sự mạnh mẽ của họ.

Năng lượng của Đông Hoàng Thái Nhất trực tiếp lao tới.

Cùng lúc đó, Đông Hoàng Thái Nhất mở miệng.

"Ngươi không phải có quyền pháp không tồi sao?" "Nếu đã vậy, ta sẽ dùng quyền pháp thắng ngươi, để ngươi chết cũng nhắm mắt." Dứt lời, Đông Hoàng Thái Nhất lấy tư thái càng thêm hung mãnh xuất hiện.

Khí phách vô biên đó trực tiếp khiến Yêu tộc vô cùng phấn khích.

Mà Diệp Thiên Đế ở bên kia, lúc này lại lộ ra một nụ cười.

Con súc sinh lông vũ này, thật đúng là có chút thú vị.

Lại muốn dùng quyền pháp thắng hắn?

Mức độ kiêu ngạo của con súc sinh lông vũ này, cũng đã đạt đến cảnh giới không biết xấu hổ.

"Cái gọi là Đông Hoàng của ngươi, chẳng qua cũng chỉ đến thế." Sau đó thân thể hơi chấn động, một luồng sức mạnh khác phóng lên trời.

Dù cho hắn trước đó đã chiến đấu với Yêu Đế Đế Tuấn, tiêu hao vô số sức mạnh, đối mặt với Đông Hoàng Thái Nhất bây giờ, Diệp Thiên Đế vẫn không hề sợ hãi.

Theo sức mạnh dâng lên, sau đó hắn cũng nắm quyền, tung ra một quyền tương tự.

Hai luồng sức mạnh vô song đột nhiên va chạm vào nhau.

Thế nhưng Diệp Thiên Đế cuối cùng cũng là bèo không rễ, lại đã đại chiến một trận với Yêu Đế Đế Tuấn, sức mạnh tiêu hao không ít.

Vì vậy trong cuộc giao phong này, Diệp Thiên Đế hơi rơi vào thế hạ phong.

Theo luồng sóng xung kích vô song này, thân thể Diệp Thiên Đế lùi lại mấy bước, trông có chút chật vật.

Lần va chạm đầu tiên của hai người, xem như đến đây là kết thúc.

Diệp Thiên Đế vì tiêu hao năng lượng quá nhiều, nên đã rơi vào thế hạ phong.

Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cũng có chút kinh ngạc.

Phải biết rằng hắn đã chuẩn bị vô cùng kỹ lưỡng mới ra tay, không ngờ đối phương vẫn có thể đỡ được.

Điều này không khỏi khiến hắn nhìn bằng con mắt khác.

“Không ngờ ngươi quả thực có thủ đoạn thông thiên, đòn tấn công như vậy cũng bị ngươi đỡ được, quả nhiên không làm ta thất vọng.” Nghe những lời như vậy, Diệp Thiên Đế lại nhếch miệng, khẽ cười một tiếng.

“Vậy sao?

Chuyện ngươi không ngờ tới còn nhiều lắm, đã động thủ rồi thì không cần nhiều lời.” “Có thủ đoạn gì cứ dùng ra hết đi, ta đều tiếp nhận.” Câu nói này cực kỳ kiêu ngạo, cũng phù hợp với tư thái của Diệp Thiên Đế.

Ngay lúc Đông Hoàng Thái Nhất chuẩn bị ra tay lần nữa, lại đột nhiên có một giọng nói lạnh lùng truyền đến.

Chương 407

“Nếu muốn chiến, vậy thì hãy chiến một trận công bằng?” “Thực hiện xa luân chiến, há là hành vi của anh hùng?” Lời nói lạnh lùng này tràn ngập sự khinh bỉ.

Đông Hoàng Thái Nhất hơi sững sờ, sau đó liền quay đầu nhìn sang.

Đứng ở đó, chẳng phải chính là vị Hoang Thiên Đế trong hình ảnh vừa rồi sao?

Hoang Thiên Đế cuối cùng cũng ra rồi sao?

Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cười lạnh một tiếng.

“Anh hùng?

Ở chỗ ta từ trước đến nay đều là kẻ thắng làm vua.” “Nói với ta về anh hùng?

Quả là một trò cười.” Ánh mắt Hoang Thiên Đế lạnh lùng.

“Nếu đã như vậy, vậy thì để ta chém giết ngươi tại đây.” Hoang Thiên Đế tự nhiên có tư cách nói những lời như vậy.

Hắn là đại năng siêu cấp độc đoán vạn cổ, chặt đứt trường hà thời gian, thực sự tách biệt các thời đại.

Đại năng như vậy, hiển nhiên có siêu uy lực không thể tưởng tượng.

Nói ra những lời như vậy cũng không có gì đột ngột.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất nghe những lời như vậy, cũng sững sờ.

Sau đó trong ánh mắt cũng lộ ra ý vị sâu xa vô tận.

Hoang Thiên Đế này mở miệng liền muốn chém giết hắn, quả nhiên là kiêu ngạo đến cực hạn.

Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất hơi co lại, sau đó chiến lực cuồn cuộn bành trướng cũng bùng phát.

Tên này đã muốn chiến, vậy thì chiến.

Trong nhất thời, trận chiến sắp nổ ra.

Nhân tộc thì điên cuồng cổ vũ cho hai vị Thiên Đế của mình.

Đây là truyền thừa của Nhân tộc họ.

Hai vị này cũng là vì Nhân tộc họ mà chiến đấu.

Nhân tộc họ tự nhiên là điên cuồng hoan hô.

Bất kể là Diệp Thiên Đế, hay là Hoang Thiên Đế, đều mạnh đến mức kinh khủng.

Nhân tộc tự nhiên có niềm tin, có thể vượt qua cửa ải khó khăn này.

Có hai vị Thiên Đế của Nhân tộc ở đây, cho dù Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn có ngông cuồng thế nào đi nữa?

Chẳng phải Yêu Đế Đế Tuấn đã chịu thiệt thòi lớn trong tay Diệp Thiên Đế sao?

Mà Yêu tộc thì điên cuồng ủng hộ Yêu Đế và Đông Hoàng của họ.

Hai vị này vô số năm qua chính là tồn tại vô địch.

Dù là mấy vị Thánh nhân kia gặp hai vị lãnh tụ của Yêu tộc cũng vô cùng khách sáo.

Đối mặt với những cái gọi là truyền thừa của Nhân tộc, làm sao có thể thật sự rơi vào thế hạ phong chứ?

Yêu tộc tự nhiên cũng điên cuồng hoan hô.

Đối mặt với những âm thanh điên cuồng này, Yêu Đế Đế Tuấn tự nhiên nghe rõ mồn một.

Hắn không khỏi quay lại nhìn hai vị Thiên Đế của Nhân tộc.

"Xem ra lũ kiến hôi Nhân tộc kia, vẫn còn có niềm tin vào các ngươi nhỉ." "Thật là tò mò." "Nếu lát nữa, chúng nó nhìn thấy hai vị các ngươi bị chúng ta nghiền ép, thậm chí bị chúng ta chém giết, lại sẽ lộ ra biểu cảm như thế nào?" "Thật hy vọng được nhìn thấy biểu cảm của chúng nó lúc đó, sẽ là tuyệt vọng chăng?" Lời nói của Yêu Đế Đế Tuấn tràn ngập sự giễu cợt vô tận.

Rất rõ ràng hắn đã đang mong chờ khoảnh khắc đó.

Diệp Thiên Đế lúc này lại lộ ra một nụ cười.

"Tên này quả nhiên là không biết xấu hổ." "Yêu tộc đường đường, lại chỉ biết lợi hại ở cái miệng." "Rõ ràng đã chịu thiệt thòi lớn trong tay ta, lại cứ khăng khăng nói muốn chém giết hai vị chúng ta." "Là ai cho ngươi dũng khí?

Là ai cho ngươi gan dạ?" "Nếu có thủ đoạn, cứ thi triển ra là được, hà tất phải lợi hại ở cái miệng?" Dứt lời, ngữ khí trào phúng cực kỳ rõ ràng.

Rất rõ ràng, đối với hai vị lãnh tụ của Yêu tộc, Diệp Thiên Đế không hề để trong lòng.

Trong lòng hắn, dù chỉ có một mình, cũng đủ để chiến thắng hai vị lãnh tụ của Yêu tộc.

Huống chi bây giờ bên cạnh hắn, còn có vị đại năng Hoang Thiên Đế.

Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cười lạnh một tiếng, sau đó liền có một luồng khí tức vô song bùng phát.

Yêu Đế Đế Tuấn, Diệp Thiên Đế, Hoang Thiên Đế, cũng tương tự như vậy.

Trong nháy mắt, bốn luồng khí tức vô song liền bùng phát.

Bốn luồng thần uy mênh mông, trong nháy mắt đã bao phủ khắp hư không, trực tiếp cắt cả hư không thành bốn phương trận.

Mỗi một phương trận là một luồng khí tức vô địch.

Khí tức trong bốn đại phương trận không ngừng xoáy động, trực tiếp khiến sinh linh gần đó run rẩy không thôi.

Uy của Thiên Đế.

Lực của Yêu Hoàng.

Đều đã đạt đến mức độ khó có thể tưởng tượng.

Trong hai phe, người ra tay trước tiên là Đông Hoàng Thái Nhất và Hoang Thiên Đế.

Bởi vì Diệp Thiên Đế và Yêu Đế Đế Tuấn đã chiến một trận, cả hai đều bất giác chịu một chút thương tổn, khí tức hơi yếu đi, vì vậy chuẩn bị giữ trận.

Đông Hoàng Thái Nhất và Hoang Thiên Đế vừa mới đến lại khác hẳn.

Hai người khí tức sôi trào, chiến ý cuồn cuộn trong lòng hiển nhiên đã không thể kìm nén được nữa.

Vì vậy, người ra trận đầu tiên chính là Đông Hoàng Thái Nhất và Hoang Thiên Đế.

Đông Hoàng Thái Nhất, tính tình nóng nảy, trước nay luôn hành động theo ý mình, lần này cũng vậy.

Trong nháy mắt liền tung ra một quyền.

Theo hành động của hắn, yêu lực vô tận trực tiếp hình thành một luồng sóng xung kích vô song.

Cả không gian dường như sụp đổ.

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn giống nhau, bản thể là Tam Túc Kim Ô, vì vậy, trong đòn tấn công của hắn, ngoài yêu lực vô tận ra, còn kèm theo Thái Dương Chân Hỏa ngập trời.

Những ngọn Thái Dương Chân Hỏa này bùng phát, trực tiếp khiến uy lực của cú đấm này tăng lên mấy lần.

Đối mặt với chiêu này của Đông Hoàng Thái Nhất, Hoang Thiên Đế tự nhiên cũng dùng thủ đoạn đơn giản thô bạo nhất nghênh đón.

Nắm đấm to như cái nồi của hai người, đều mang theo uy lực vô song.

Sau khi hai luồng uy lực vô song này va chạm, cả không gian dường như bắt đầu sụp đổ vào trong, thậm chí có xu thế sụp đổ.

Cảnh tượng này quả thực kinh khủng đến cực điểm.

Chỉ riêng sóng xung kích do va chạm của họ gây ra, e rằng cũng đủ để hất văng Đại La Kim Tiên.

Uy lực vô song này, quả thực đã đạt đến đỉnh phong của cấp bậc Chuẩn Thánh.

Ngoại trừ những siêu cấp Chuẩn Thánh vô địch dưới Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang, rất ít người có thể đạt được dao động năng lượng như vậy.

Mà Hoang Thiên Đế và Đông Hoàng Thái Nhất ở chính giữa vụ nổ cũng kinh ngạc trước thực lực của đối thủ.

Thực lực vô song của đối phương, đều đã được mình công nhận.

“Hoang, hôm nay ta, Đông Hoàng, cho ngươi thêm một cơ hội, nếu

ngươi truyền thừa của mình cho Yêu tộc chúng ta, có lẽ ta sẽ giữ lại ý chí của ngươi, nếu không ta tất sẽ triệt để xóa sổ ý chí của ngươi, năng lượng của ngươi ta cũng sẽ đoạt lấy." Lời nói này của Đông Hoàng Thái Nhất cực kỳ tàn nhẫn.

Nếu đối phương không đồng ý, hắn sẽ dùng thủ đoạn cứng rắn xóa sổ ý chí của đối phương, đến lúc đó đối phương cũng chỉ còn lại một thân lực lượng truyền thừa.

Hoang Thiên Đế thì lạnh lùng cười một tiếng.

Bản thân hắn vốn có niềm tin vô địch, nội tâm cứng rắn đến cực hạn, làm sao có thể sợ hãi sự uy hiếp của Đông Hoàng Thái Nhất?

"Hay là, ta cũng cho ngươi một cơ hội, ngươi dẫn Yêu tộc của ngươi thần phục Nhân tộc chúng ta đi, nói không chừng ta còn có thể tha cho ngươi một mạng." Đông Hoàng Thái Nhất thấy đối phương không hề nể mặt mình, sắc mặt cũng lạnh đi.

"Nếu đã vậy, vậy thì không có gì để nói nữa." Đông Hoàng Thái Nhất nheo mắt, sau đó sát ý cuồn cuộn bành trướng liền sôi trào.

Thái Dương Thần Hỏa phía sau cũng sôi trào trong khoảnh khắc này.

Thái Dương Thần Hỏa che trời lấp đất, trực tiếp hình thành một con Kim Ô lửa vô song.

Thủ đoạn này hiển nhiên là cực kỳ cường hãn.

Yêu Đế Đế Tuấn cũng đã dùng qua thủ đoạn này, chỉ có điều lúc đó Yêu Đế Đế Tuấn thi triển thủ đoạn này đã bị Diệp Thiên Đế phá giải.

Bây giờ Đông Hoàng Thái Nhất thi triển thủ đoạn này, lại có một khí thế vô địch khác.

Chương 408

Hiển nhiên không hề thua kém khi Yêu Đế Đế Tuấn thi triển.

Con Kim Ô lửa do Thái Dương Thần Hỏa tạo thành trên không trung phun ra lửa, trực tiếp lao về phía Hoang Thiên Đế.

Lúc này, con Tam Túc Kim Ô màu vàng kim này, dường như có khí thế muốn thiêu rụi tất cả.

Thế nhưng đối mặt với Tam Túc Kim Ô kinh khủng như vậy, Hoang Thiên Đế vẫn hiên ngang không sợ.

Năm xưa Diệp Thiên Đế có thể phá giải chiêu này, Hoang Thiên Đế tự nhiên cũng có thể phá giải.

Nhìn con Kim Ô lao tới, Hoang Thiên Đế hừ lạnh một tiếng!

Sau đó sát khí vô tận lao ra.

Kèm theo sát khí, Hoang Thiên Đế tung ra một quyền.

Sát khí và quyền phong vô tận dung hợp trên không trung, hình thành một luồng sức mạnh độc đáo khác.

Sức mạnh này vừa xuất hiện, trời đất đều kinh hãi.

Tam Túc Kim Ô cực kỳ cường hãn của Đông Hoàng Thái Nhất, va phải luồng sức mạnh này, trong nháy mắt liền bị đánh tan.

Thái Dương Chân Hỏa vô tận tiêu tan trên không trung.

Cảnh tượng này vừa xuất hiện, liền khiến Đông Hoàng Thái Nhất sững sờ.

Hắn làm sao cũng không ngờ, chiêu này của mình lại bị đối phương phá giải dễ dàng như vậy.

Điều này không khỏi khiến hắn lại đánh giá cao Hoang Thiên Đế thêm mấy phần.

Chẳng trách đại huynh Đế Tuấn lại trở nên chật vật như vậy.

Hóa ra Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế quả thực có thủ đoạn cực mạnh.

Thủ đoạn mà hai người họ bình thường vẫn lấy làm kiêu ngạo, lại không có tác dụng gì.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại không hề mất bình tĩnh, ngược lại còn lộ ra một nụ cười lạnh với Hoang Thiên Đế.

Thủ đoạn của đối phương càng mạnh mới càng thú vị.

Nếu thực lực của đối phương quá yếu, há chẳng phải là không có ý nghĩa gì sao?

Đông Hoàng Thái Nhất, lơ lửng trên không, duỗi tay phải, khẽ nắm một cái trên không trung.

Những ngọn Thái Dương Thần Hỏa bị Hoang Thiên Đế đánh tan đột nhiên lại bắt đầu bùng cháy.

Chỉ có điều lần này nơi bùng cháy lại có chút kỳ lạ.

Bởi vì những ngọn Thái Dương Chân Hỏa đó đã bám vào người Hoang Thiên Đế.

Lúc này những ngọn chân hỏa này, dưới sự khống chế của Đông Hoàng Thái Nhất, lại một lần nữa bùng cháy.

Thái Dương Chân Hỏa bùng cháy trở lại giống như giòi trong xương, bám chặt vào người Hoang Thiên Đế.

Những ngọn Thái Dương Chân Hỏa đó không ngừng thiêu đốt, trực tiếp thiêu Hoang Thiên Đế như một người lửa.

Trong khoảnh khắc này, các đại yêu của Yêu tộc đều định thần lại.

"Không hổ là Đông Hoàng bệ hạ." "Thái Dương Thần Hỏa của Đông Hoàng đại nhân quả nhiên uy lực vô cùng, bị Thái Dương Chân Hỏa quấn lấy, e rằng sẽ không còn bất kỳ sinh cơ nào." "Nói đúng, Thái Dương Chân Hỏa cực khó dập tắt, cho dù là những đại năng Chuẩn Thánh kia bị Thái Dương Thần Hỏa quấn lấy, e rằng cũng sẽ bị thiêu rụi, Hoang Thiên Đế của Nhân tộc này tuy lợi hại, e rằng cũng không thoát khỏi." "Hoang Thiên Đế đã rơi vào thế cục chắc chắn phải chết." Vô số đại yêu vô cùng chắc chắn.

Dù sao thì chiêu này của Đông Hoàng Thái Nhất quả thực cường hãn, cho Yêu tộc niềm tin vô cùng.

Thế nhưng Hoang Thiên Đế đang ở trong ngọn lửa lại cười lạnh thành tiếng.

Các đại yêu, đều ngẩng đầu quan sát, lại phát hiện Hoang Thiên Đế bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu trúng, quả thực đang cười lạnh.

Ánh mắt Hoang Thiên Đế nhìn chằm chằm vào mặt Đông Hoàng Thái Nhất, sau đó thân thể uy chấn.

Thái Dương Chân Hỏa đột ngột biến đổi.

Chân hỏa lúc này dường như gặp phải thiên địch nào đó, muốn tứ tán bỏ chạy, thế nhưng lại bị một năng lực nào đó giữ lại, dẫn đến không thể thoát ra.

Sau đó liền có một ngọn lửa khác, từ trên người Hoang Thiên Đế bùng cháy lên.

Ngọn lửa này cũng có màu vàng kim, nhưng lại mạnh hơn Thái Dương Chân Hỏa rất nhiều lần.

Ngọn lửa này trực tiếp lấy Thái Dương Chân Hỏa làm thức ăn,

cuối cùng hoàn toàn nuốt chửng.

Nhìn thấy cảnh này, các đại năng Yêu tộc liền sững sờ.

“Chuyện gì vậy?

Thái Dương Chân Hỏa bị ăn rồi?” “Ngọn lửa đó còn mạnh hơn Thái Dương Chân Hỏa rất nhiều lần?” “Thiên địa này còn có ngọn lửa mạnh như vậy sao?

Lại còn mạnh hơn cả Thái Dương Chân Hỏa?

Lấy Thái Dương Chân Hỏa làm thức ăn?” Tất cả các đại yêu đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Uy lực của Thái Dương Chân Hỏa, tự nhiên không cần phải nói nhiều.

Vô số năm qua đã hình thành sự đồng thuận, Thái Dương Chân Hỏa chính là một trong những ngọn lửa mạnh nhất của thế giới Hồng Hoang.

Các ngọn lửa khác dù có mạnh hơn Thái Dương Chân Hỏa, cũng sẽ không mạnh đến mức biến thái như vậy.

Bây giờ Hoang Thiên Đế lại nắm giữ một loại lửa lấy Thái Dương Chân Hỏa làm thức ăn, quả thực khiến người ta kinh khủng.

Đông Hoàng Thái Nhất, hơi sững sờ, sắc mặt cũng trở nên thận trọng.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy ngọn lửa mạnh như vậy.

Hoang Thiên Đế tắm mình trong ngọn lửa thần bí bước ra một bước, sau đó liền trực tiếp một quyền oanh sát tới.

Đông Hoàng Thái Nhất tuy bị dọa một phen, nhưng vẫn không hề sợ hãi.

Vận dụng yêu lực vô thượng, cũng nghênh đón.

"Ầm!!" Hai luồng vĩ lực vô cùng va chạm, trực tiếp bùng phát ra một luồng sóng xung kích vô song.

Đây chỉ là những chiêu thức bình thường của hai người, thế nhưng lại đạt đến một loại uy lực mà người thường chỉ có thể ngưỡng vọng.

Hai người trong nhất thời kịch liệt va chạm, ai cũng không thi triển đại thần thông, mà khá ăn ý triển khai cận chiến.

Trong nhất thời các loại năng lượng điên cuồng oanh tạc.

Âm thanh hai người giao kích cũng như sấm sét vang dội không ngừng.

Một lúc lâu sau, hai người lại không ai chiếm được lợi thế.

Sau khi hai người giao thủ lần nữa, Hoang Thiên Đế có tính tình cũng nóng nảy, dường như có chút không thể nhịn được.

Giơ tay lên trời!

Trong khoảnh khắc liền sinh ra một luồng lực thôn phệ vô song.

Luồng lực thôn phệ này thi triển ra, lại trong nháy mắt không biết từ đâu hút đến một ngôi sao che trời lấp đất.

Ngôi sao che trời lấp đất này, bị hút chặt phía trên lòng bàn tay Hoang Thiên Đế, sau đó cánh tay vung lên, trực tiếp ném ngôi sao khổng lồ vô cùng này về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Cuộc giao chiến không đau không ngứa như vậy đã khiến Hoang Thiên Đế sinh ra một chút bực bội.

Thấy cảnh này, các đại năng Yêu tộc ở xa đều sững sờ.

Ai cũng không ngờ Hoang Thiên Đế lại đột nhiên ra tay như vậy.

Chiêu này quả thực có chút quá kinh khủng.

Chiêu thức như vậy, làm sao để Đông Hoàng Thái Nhất đỡ?

Dù là những yêu thánh của Yêu tộc, trong khoảnh khắc này cũng có chút kinh hồn bạt vía.

Dù sao thì chiêu này có chút vượt xa tưởng tượng, thậm chí có thể xưng là cực kỳ kinh khủng.

Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cũng trở nên có chút khó coi.

Hắn thực sự không ngờ tên Hoang Thiên Đế chết tiệt này lại ra tay như vậy.

Bất ngờ không kịp đề phòng, dù là hắn cũng khó mà hoàn thủ, chỉ có thể vận dụng Thái Dương Chân Hỏa bên người, hình thành từng lớp tường lửa trước mặt mình.

Những bức tường lửa này đều có uy lực vô song.

Những lớp tường lửa tầng tầng lớp lớp này, có lẽ có thể chặn được chiêu này.

Tảng thiên thạch to như ngôi sao này, ngay sau đó trực tiếp va vào những lớp tường lửa tầng tầng lớp lớp.

Sau đó liền vang lên những tiếng rắc rắc dày đặc.

Mỗi một tiếng vang là một lớp tường lửa bị phá giải.

Trong nhất thời các loại âm thanh không ngớt bên tai.

Sắc mặt có chút khó coi của Đông Hoàng Thái Nhất không ngừng vận dụng Thái Dương Chân Hỏa bố trí phòng ngự.

Chương 409

Mà tảng thiên thạch vô cùng cường hãn của Hoang Thiên Đế, thì trực tiếp va tới.

Cuối cùng Đông Hoàng Thái Nhất không theo kịp tốc độ va chạm của tảng thiên thạch, tất cả tường lửa phòng ngự đều bị phá vỡ.

Sau khi phá vỡ tường lửa phòng ngự, tảng thiên thạch khổng lồ này vẫn lao về phía Đông Hoàng Thái Nhất, có khí thế một đòn trấn áp Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất hàn ý lóe lên.

Tay phải duỗi ra, ngọn lửa vô tận bám vào cánh tay phải của hắn, hình thành một đôi cánh lửa khổng lồ.

Cánh lửa đột nhiên vung lên, trong nháy mắt liền hình thành một luồng cuồng phong che trời lấp đất.

Lực của luồng cuồng phong này vô cùng cường hãn, trực tiếp thổi bay một ngọn tiên sơn ở xa.

Dưới sự thúc đẩy của Đông Hoàng Thái Nhất, ngọn tiên sơn này va vào tảng thiên thạch mà Hoang Thiên Đế triệu hồi.

Trong khoảnh khắc liền nổ tung.

Trong nhất thời đá vụn ngập trời, bụi mù tứ phía.

Tảng thiên thạch khổng lồ và ngọn tiên sơn đồng thời bị va nát thành từng mảnh.

Thế nhưng Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy mất mặt, lại trực tiếp âm trầm sắc mặt lao ra, hắn muốn một đòn trấn áp Hoang Thiên Đế.

Cả đời hắn chưa từng gặp đối thủ.

Bây giờ đối mặt với truyền thừa của Nhân tộc này, sao có thể dễ dàng rơi vào thế hạ phong?

Mà Hoang Thiên Đế thì cười lạnh, cũng lao tới.

Hai người lại một lần nữa va chạm.

Tốc độ nhanh, năng lượng mạnh, không khỏi khiến các đại năng quan chiến âm thầm tắc lưỡi.

Mọi người kinh ngạc trước sự cường hãn của Đông Hoàng Thái Nhất, cũng chấn kinh trước uy lực của Hoang Thiên Đế.

Lần va chạm này của hai người càng kịch liệt hơn, đồng thời cũng càng giằng co hơn.

Rất rõ ràng, e rằng lại là một thế cục bất phân thắng bại.

Hai người đều có niềm tin vô địch, bất kể là Đông Hoàng Thái Nhất hay Hoang Thiên Đế, đều là siêu cấp đại năng càng chiến càng mạnh.

Cứng chọi cứng, lại không ai chịu lùi nửa bước.

Hai cánh tay của Đông Hoàng Thái Nhất bám đầy Thái Dương Chân Hỏa, hình thành một đôi cánh lửa cực kỳ khổng lồ.

Mỗi một lần tấn công đều mang theo tia lửa ngập trời, xứng danh là thần trong lửa.

Mà Hoang Thiên Đế cũng có thủ đoạn của riêng mình.

Chỉ thấy ngón trỏ và ngón giữa tay phải của hắn duỗi thẳng, thi triển ra Thảo Tự Kiếm Quyết lừng danh của mình.

Tốc độ thi triển kiếm quyết này cực nhanh.

Sau khi hai người giao thủ vô số lần, cuối cùng đã để Hoang Thiên

Đế chiếm được một tiên cơ.

Vừa đột phá phong tỏa Thái Dương Thần Hỏa của Đông Hoàng Thái Nhất, một đạo kiếm ý vô cùng liền trực tiếp chém vào cánh tay Đông Hoàng Thái Nhất, lại trực tiếp chém tắt Thái Dương Chân Hỏa trên cánh tay hắn.

Cùng lúc đó, còn xé rách một vết thương khổng lồ trên cánh tay Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong nháy mắt yêu huyết tuôn trào, văng khắp hư không.

Đông Hoàng Thái Nhất trong khoảnh khắc này lại bị thương.

Đông Hoàng Thái Nhất, hơi ngẩn người, sau đó trong mắt liền tràn ngập sát ý vô tận.

Hắn lại bị thương?

Yêu Đế Đế Tuấn bị thương trong tay Diệp Thiên Đế.

Bây giờ hắn cũng bị thương trong tay Hoang Thiên Đế.

Đây đối với Yêu tộc mà nói quả thực là một sự sỉ nhục to lớn.

Cho dù cuối cùng Yêu tộc chiến thắng Nhân tộc, nhưng sự sỉ nhục của hai người họ lại không thể xóa nhòa.

Điều này không khỏi khiến Đông Hoàng Thái Nhất phẫn nộ đến cực điểm, sát ý trong mắt cũng không kìm được mà lộ ra.

"Thật không ngờ tên này lại có thể làm ta bị thương." "Ngươi đang tìm chết." Lời nói của Đông Hoàng Thái Nhất chưa dứt, yêu khí toàn thân đều bắt đầu sôi trào, trực tiếp dùng yêu khí làm nhiên liệu, sinh ra một quả cầu lửa khổng lồ.

Quả cầu lửa này mang theo ngọn lửa thiêu đốt hư không, trực tiếp ném về phía Hoang Thiên Đế.

Đối mặt với quả cầu lửa vô song này, Hoang Thiên Đế tự nhiên hiên ngang không sợ.

Theo khí tức trên người hắn lan tỏa, liền hét lớn một tiếng.

"Tha Hóa Tự Tại!" Đây là truyền thừa cao thâm nhất của Hoang Thiên Đế, cũng là vô thượng chiến pháp do Hoang Thiên Đế tự sáng tạo.

Theo mấy chữ Tha Hóa Tự Tại hạ xuống, hư không bên cạnh Hoang Thiên Đế đột nhiên vặn vẹo.

Theo hư không vặn vẹo, lại xuất hiện ba thân ảnh khác.

Ba thân ảnh này giống hệt Hoang Thiên Đế, không chỉ vậy, thậm chí còn có chiến lực cao cấp tương tự.

Mấy vị Hoang Thiên Đế đứng đó, khí tức gào thét, cả hư không đều run rẩy, dường như có chút khó có thể chịu đựng được những lực lượng kinh khủng này.

Đông Hoàng Thái Nhất nâng quả cầu lửa khổng lồ đó lao tới, nhiệt độ trong khoảnh khắc này tăng vọt, dường như muốn thiêu rụi tất cả.

Đối mặt với đòn tấn công bằng quả cầu lửa khổng lồ này, Tha Hóa Tự Tại, trong nháy mắt bùng phát.

Năng lượng vô cùng cường hãn tích tụ, đột nhiên va chạm vào nhau.

Quả cầu lửa khổng lồ này bùng cháy thần hỏa vô song.

Trong lúc thần hỏa bùng phát, quả cầu lửa khổng lồ này không ngừng xoay tròn, dường như có uy lực vô biên.

Mà Hoang Thiên Đế thi triển Tha Hóa Tự Tại, thì cũng không ngừng tấn công.

Chiêu thức của hắn cực kỳ đơn giản, nhưng trong sự đơn giản lại

ẩn chứa sự bá đạo vô song.

Chỉ là từng quyền từng quyền oanh ra, lại ẩn chứa vô số thiên địa chí lý!

Năng lượng trên người cũng toát ra vẻ huyền ảo vô biên.

Quyền pháp của Hoang Thiên Đế trông có vẻ đơn giản, nhưng trên thực tế lại toát ra tính công kích vô song.

"Ầm!!!" "Ầm!!!" Trong những tiếng nổ lớn này, Hoang Thiên Đế cuối cùng đã một quyền phá vỡ quả cầu lửa khổng lồ của Đông Hoàng Thái Nhất, và dư thế không giảm, trực tiếp đánh vào thân thể Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong nháy mắt liền khiến lồng ngực Đông Hoàng Thái Nhất lõm vào.

Tiên huyết trong khoảnh khắc này cũng tuôn trào, văng khắp hư không, tiên huyết màu vàng kim gặp không khí liền trực tiếp bùng cháy.

Đông Hoàng Thái Nhất trong khoảnh khắc này cũng đau đớn gầm lên.

Nhìn thấy cảnh tượng này, các đại yêu của Yêu tộc đều sững sờ.

Ai cũng không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại đi vào vết xe đổ của Yêu Đế Đế Tuấn.

Yêu Đế Đế Tuấn đã từng bị Diệp Thiên Đế một quyền đánh nát lồng ngực.

Mà bây giờ Đông Hoàng Thái Nhất, lại cũng trải qua một cảnh tương tự.

Thực sự khiến các đại yêu của Yêu tộc kinh hồn bạt vía.

Thế nhưng Hoang Thiên Đế lại không muốn cứ như vậy tha cho

hắn.

Lúc này Hoang Thiên Đế, không hề cho Đông Hoàng Thái Nhất cơ hội, rất nhanh liền đuổi theo, sau đó lại là một quyền oanh sát.

Yêu Đế Đế Tuấn vẫn luôn quan sát bên cạnh, lúc này sắc mặt hơi biến đổi.

Bởi vì ngay cả hắn cũng không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại đi vào vết xe đổ của mình.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, e rằng hậu quả của Đông Hoàng Thái Nhất sẽ rất thê thảm.

Điều này khiến sắc mặt hắn cực kỳ khó coi, khí tức trên người đột nhiên bùng phát.

Tay phải quang mang lóe lên, liền có một thanh trường kiếm màu vàng kim xuất hiện trong tay.

Thanh trường kiếm này toàn thân màu vàng kim, thân kiếm phủ đầy những văn lộ kỳ lạ cổ quái.

Những văn lộ này dường như vẫn chưa thực sự thành hình, nhưng dù vậy, văn lộ lại ẩn chứa một loại thiên đạo nào đó, trong vô hình toát ra khí tức cực kỳ cường hãn, phản lại thân kiếm, khiến khí tức của thanh trường kiếm này càng thêm hung tàn.

Cùng lúc đó, trên thân kiếm còn toát ra một luồng sát ý vô song.

Thông qua sát ý tự có trên thân kiếm, có thể thấy được, đây tuyệt đối là một thanh siêu cấp sát phạt chi kiếm.

Thanh kiếm này, chính là Đồ Vu Kiếm có tên trên Hồng Mông Tử Kim Bảng, là thanh kiếm sát lục chân chính.

Để luyện chế thanh kiếm này, Yêu tộc không biết đã chém giết bao nhiêu Nhân tộc.

Thần kiếm cuối cùng luyện chế ra này, là thanh kiếm chuyên khắc nhục thân.

Chương 410

Nhân tộc và Vu tộc đối mặt với thanh thần kiếm này, quả thực là thiên địch khắc tinh.

Yêu Đế Đế Tuấn tay cầm thanh trường kiếm này, toàn thân bùng phát yêu khí cuồn cuộn bành trướng, trực tiếp lao ra, một kiếm liền chém về phía Hoang Thiên Đế.

Thanh kiếm này trên bảng xếp hạng pháp bảo xếp thứ 44, hiển nhiên có uy lực quỷ thần khó lường.

Hoang Thiên Đế đối mặt với đòn tấn công bất ngờ này, sắc mặt cũng hơi biến đổi.

Cảm giác uy hiếp truyền đến từ phía sau, khiến hắn cảm thấy da đầu tê dại, không khỏi vội vàng lui về phía sau.

Yêu Đế Đế Tuấn thành công bức lui Hoang Thiên Đế, thế nhưng Đế Tuấn vẫn không buông tha, kim quang trên thanh trường kiếm trong tay cũng càng thêm rực rỡ.

"Hoang, hôm nay tất sẽ để ngươi chết không có chỗ chôn." Nói xong liền với tốc độ cực nhanh đuổi theo.

Bản thân hắn vốn là sinh linh bẩm sinh Tam Túc Kim Ô, tốc độ tự nhiên là nhanh đến cực hạn.

Hầu như chỉ trong chớp mắt, đã đuổi kịp tốc độ của Hoang Thiên Đế.

Đồ Vu Kiếm màu vàng kim trong tay càng liên tục chém ra.

Đối mặt với kiếm khí sắc bén như vậy, dù là Hoang Thiên Đế trong nhất thời cũng không dám cứng rắn đỡ, trong nhất thời cũng chỉ có thể chật vật né tránh.

Mãi cho đến lúc này, Yêu Đế Đế Tuấn mới dừng bước truy kích.

"Chẳng lẽ các ngươi thật sự cho rằng Yêu tộc chúng ta đánh không lại Nhân tộc các ngươi sao?" "Nói ra thì mấy vị truyền thừa giả của các ngươi, thực lực quả thực rất mạnh, dù là huynh đệ hai người chúng ta, cũng không thể không thận trọng đối phó." "Nhưng luận về để uẩn của hai tộc Nhân - Yêu, Nhân tộc các ngươi quả thực kém xa vạn dặm." "Nhân tộc các ngươi sớm muộn gì cũng sẽ bị hủy diệt, cho dù Nhân tộc các ngươi có giãy giụa thế nào, cũng không thể tránh khỏi kết quả này." Lời trào phúng trong miệng Yêu Đế Đế Tuấn rõ ràng rành mạch.

Bên kia Đông Hoàng Thái Nhất nhân cơ hội này đã hồi phục lại thương thế của mình, lại một lần nữa đứng vai kề vai với Yêu Đế Đế Tuấn.

Ánh mắt hai người đều toát ra sát ý ngút trời.

Hai người họ lại lần lượt chịu thiệt thòi lớn trong tay truyền thừa giả của Nhân tộc, đây đối với hai người họ mà nói quả thực là một sự sỉ nhục to lớn.

Lời nói của Yêu Đế Đế Tuấn lúc này cũng được những người khác công nhận.

Nhân tộc cho dù có xuất hiện mấy vị đại năng thực lực vô cùng cường hãn cũng vô ích.

Dù sao thì để uẩn của Nhân tộc so với Yêu tộc vẫn còn kém quá xa, nghiêm túc mà nói thì gần như không có tính so sánh.

Yêu tộc chiếm gần một nửa tài nguyên của thế giới Hồng Hoang, liên hợp vạn tộc mới hình thành nên cục diện như hiện nay.

Nhân tộc chỉ mới bắt đầu bùng nổ theo cấp số nhân mà thôi, nghiêm túc so sánh quả thực không thể sánh ngang với Yêu tộc.

Dù cho Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trước sau hai lần chịu thiệt thòi lớn, các đại năng vẫn tin rằng Yêu tộc là Nhân tộc không thể so sánh được.

Đối mặt với Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Hoang Thiên Đế và Diệp Thiên Đế hai người lúc này cũng vai kề vai đứng cùng nhau.

Ánh mắt hướng về thanh Đồ Vu Kiếm trong tay Yêu Đế Đế Tuấn, trong mắt lộ ra vẻ thận trọng.

Họ đều từ thanh kiếm này, cảm nhận được một luồng uy hiếp mãnh liệt.

Yêu Đế Đế Tuấn vung vẩy thanh trường kiếm trong tay, với tư thế sẵn sàng lao lên lần nữa bất cứ lúc nào.

Trận chiến Nhân - Yêu đến mức này, Yêu tộc cuối cùng cũng muốn động dụng đến để uẩn của Yêu tộc sao?

Để uẩn thâm hậu của Yêu tộc là Nhân tộc xa xa không thể sánh được.

Tùy tiện lấy ra một kiện pháp bảo, đều có thể khiến Nhân tộc gặp tai họa diệt vong.

Lúc này các đại năng quan chiến có chút tiếc nuối lắc đầu.

"Đáng tiếc, những truyền thừa giả của Nhân tộc này, thực lực đều rất mạnh mẽ." "Nhưng lại không có đủ để uẩn, đối mặt với pháp bảo của Yêu tộc, Nhân tộc có chút đáng thương." "Nói có lý, cho dù Nhân tộc xuất hiện mấy vị đại năng thì đã sao?

Để uẩn thứ này là trong thời gian ngắn không thể bù đắp được." "Có quá nhiều thứ mà Nhân tộc không có, lần này Nhân tộc quả thực có chút khó khăn." Tất cả các đại năng quan chiến, đều bất bình thay cho Nhân tộc.

Chiến lực đỉnh cao của hai tộc vốn là tương đương, thậm chí chiến lực đỉnh cao của Nhân tộc còn hơi chiếm ưu thế.

Nhưng sau khi đại năng Yêu tộc lấy ra pháp bảo, thực lực rõ ràng đã tăng lên một bậc.

Đại năng Nhân tộc nếu không có để uẩn để chống đỡ, e rằng sẽ thất bại.

Dù sao thì không ai có thể tay không so sánh với Đồ Vu Kiếm.

Trong khoảnh khắc này, tiếng thảo luận không hề ít.

Tuyệt đại đa số các đại năng đều bày tỏ sự tiếc nuối đối với Nhân tộc.

Trong Tổ Vu Đại Điện, các Tổ Vu cũng chau mày.

Đồ Vu Kiếm trong tay Yêu Đế Đế Tuấn vốn được luyện chế để nhắm vào Vu tộc bọn họ.

Nay nhìn thấy thần kiếm này xuất hiện, tự nhiên khiến Vu tộc bọn họ cảm thấy vô cùng bất mãn.

Dù sao thì sự bỉ ổi của Yêu tộc đã là chuyện mà cả thế giới Hồng Hoang đều biết.

Nay thần kiếm này cuối cùng cũng xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, điều này đương nhiên đã dấy lên sự bất mãn của đông đảo Vu tộc.

"Yêu Đế Đế Tuấn quả nhiên không biết xấu hổ, ngay cả Đồ Vu Kiếm cũng dám lấy ra." "Bây giờ chỉ là đối phó với Nhân tộc, nếu là trong đại chiến Vu Yêu, Đế Tuấn đột nhiên rút Đồ Vu Kiếm ra, chẳng phải Vu tộc sẽ tổn thất thảm trọng sao?" "Không ngờ Đồ Vu Kiếm của Yêu tộc lại được luyện chế đến mức độ này, thật sự vượt ngoài sức tưởng tượng." "Kiếm này chuyên khắc nhục thân, đối với Vu tộc

chúng ta mà nói chính là thiên địch, có cơ hội vẫn nên hủy nó đi thì hơn." "..." Trong Tổ Vu Đại Điện, sắc mặt mấy vị Tổ Vu đều không dễ coi.

Nhìn thanh kiếm trong tay Yêu Đế Đế Tuấn, ai nấy đều lộ ra ánh mắt phẫn nộ.

"Nội tình của Nhân tộc quả thật chênh lệch quá lớn..." Lúc này, một đám Tổ Vu lần lượt lắc đầu than thở.

So với Nhân tộc, bọn họ càng ghét Yêu tộc hơn.

Chẳng qua tốc độ quật khởi của Nhân tộc đã gây ra mối đe dọa tương đối lớn cho bọn họ mà thôi.

Nếu thật sự so sánh, Vu tộc vẫn thích Nhân tộc hơn.

Tổ Vu Đế Giang lúc này cũng nhìn chằm chằm lên không trung.

"Nhân tộc này nói ra cũng thật là một truyền kỳ." "Rõ ràng thực lực vô cùng yếu ớt, nhưng vẫn có thể đứng vững không ngã trong thế giới Hồng Hoang." "Khoảng thời gian gần đây lại càng bùng nổ như núi lửa phun trào, liên tiếp xuất hiện mấy vị đại năng." "Một tộc đàn như vậy, lại nhân cơ hội này mà có thế quật khởi, thật đáng gờm." "Nay có thể dồn ép Yêu tộc đến bước này, chỉ cần vượt qua được cửa ải này, hiển nhiên đã có thực lực tranh hùng với vạn tộc Hồng Hoang." "Chỉ cần bọn họ vượt qua được cửa ải này, liền có thể thật sự so kè với hai tộc Vu Yêu." "Từ đó, cục diện hai tộc Vu Yêu cũng sẽ biến thành thế chân vạc Vu – Yêu – Nhân." "Đến lúc đó, cục diện của cả thế giới Hồng Hoang sẽ không thể đoán trước được nữa." Lời của Tổ Vu Đế Giang vừa dứt, các Tổ Vu khác lập tức rơi vào trầm mặc.

Cú Mang, người vốn ít nói, lên tiếng: "Chắc không đến mức đó chứ?" "Lũ Yêu tộc kia tuy vô cùng bỉ ổi, nhưng lần này rõ ràng đã

chuẩn bị vô cùng chu toàn.” “Thập đại Yêu Thánh đã xuất động chín vị, Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng đồng thời xuất động.” “Đây đã là một nửa chiến lực của Yêu tộc rồi, nếu vẫn không hạ được Nhân tộc, chẳng phải mặt mũi Yêu tộc sẽ mất sạch sao?” Trên mặt y cũng lộ ra vẻ kinh nghi bất định.

Y không tin Yêu tộc không hạ được Nhân tộc.

Nếu thật sự như vậy, trò đùa này đúng là quá lớn rồi.

Sắc mặt Tổ Vu Đế Giang không được tốt lắm.

“Sự việc e rằng không đơn giản như vậy.” “Tam Thất Thánh Nhân đã nhiều lần tuyên bố Nhân tộc do nàng bảo hộ.” “Thế nhưng Nhân tộc vẫn liên tiếp xảy ra chuyện.” “Việc này đã khiến Tam Thất Thánh Nhân bất mãn.” “Tam Thất Thánh Nhân lần này vào Hồng Hoang, hiển nhiên đã chuẩn bị vô cùng chu toàn.” “Những siêu cấp truyền thừa này chính là do Tam Thất Thánh Nhân mang từ Thiên Cơ Lâu ra.” “Ở một ý nghĩa nào đó, Tam Thất Thánh Nhân chính là đại diện cho Thiên Cơ Lâu.” “Đây cũng là lần đầu tiên Thiên Cơ Lâu nhúng tay vào chuyện Hồng Hoang.” “Đây là trận chiến Thiên Cơ Lâu tiến vào Hồng Hoang, sao có thể dễ dàng để Nhân tộc thất bại được chứ?” Tổ Vu Đế Giang nói đến đây liền im lặng.

Nhưng lời của y lại như sét đánh giữa trời quang, truyền đến tai các Tổ Vu khác, lập tức khiến họ choáng váng.

Bọn họ chưa bao giờ nghĩ rằng đằng sau sự việc lại phức tạp đến vậy.

Nếu thật sự như thế, Yêu tộc rất có khả năng sẽ chịu thiệt lớn.

Trong nhất thời, ánh mắt nhìn về phía Đế Giang đều tràn đầy khâm phục.

Mọi người đều nói Vu tộc đầu óc đơn giản, tứ chi phát triển.

Thế nhưng mưu kế của Tổ Vu Đế Giang lại vượt xa tưởng tượng của tất cả mọi người.

Chính vì có sự lãnh đạo của Tổ Vu Đế Giang, Vu tộc không có Thánh Nhân chống lưng vẫn có thể đối chọi với Yêu tộc.

Xem ra lần này Yêu tộc thật sự đã quá tự đại rồi.

Sự việc có như Đế Giang dự liệu hay không, chỉ có thể chờ xem diễn biến tiếp theo.

Lúc này, không khí trên chiến trường ngày càng ngưng trọng, có thể bùng nổ bất cứ lúc nào.

Hoang Thiên Đế nhìn thanh Đồ Vu Kiếm trong tay Yêu Đế Đế Tuấn, mày khẽ nhíu lại.

Sau đó, y khẽ hừ một tiếng.

Đối phương đột nhiên rút thanh trường kiếm này ra đánh lén y, khiến Hoang Thiên Đế ít nhiều có chút tức giận.

Sau tiếng hừ lạnh, Hoang Thiên Đế giơ tay phải, hư không khẽ vẫy.

Lập tức có một trận gợn sóng lan ra trong không trung.

Một lát sau, lại xuất hiện một thanh trường kiếm.

Thanh trường kiếm này chỉ có một hình dạng đại khái, không hề có vẻ tinh xảo của một thanh trường kiếm, ngược lại trông vô cùng thô kệch.

Nó chỉ là một phôi thai chưa hình thành một thanh trường kiếm thực sự.

Thứ này vừa xuất hiện, lập tức dấy lên sự nghi ngờ của các đại yêu Yêu tộc.

“Tên này điên rồi sao?

Hắn định dùng thứ này để chống lại Đồ Vu Kiếm à?” “Gã này không phải thật sự ngốc rồi chứ?

Một cục sắt như vậy cũng được coi là binh khí sao?” “Thứ này rõ ràng là chưa thành hình, chỉ là một phôi kiếm mà thôi, căn bản là một bán thành phẩm, làm sao có thể chống lại Đồ Vu Kiếm được chứ?” Nhiều đại năng của Yêu tộc lúc này như được mở mang tầm mắt, không khỏi phá lên cười ha hả.

Xem ra gã này thật sự bị hai vị thủ lĩnh Yêu tộc dọa cho ngốc rồi, nếu không không thể nào làm ra chuyện ngu ngốc như vậy.

Cùng lúc đó, những tiếng chất vấn từ bên ngoài cũng vang lên.

Dù Nhân tộc không có nội tình, nhiều người không có pháp bảo binh khí tốt, thì dùng một món Hậu Thiên pháp bảo bình thường cũng được mà.

Chương 411

Cần gì phải dùng một bán thành phẩm như vậy chứ?

Chẳng phải là làm trò cười cho thiên hạ sao?

Không chỉ các đại năng đang quan chiến và đám Yêu tộc điên cuồng chế nhạo, ngay cả người của Nhân tộc khi thấy cảnh này, sắc mặt cũng có chút khó coi.

Bởi vì không ai ngờ Hoang Thiên Đế lại lấy ra một thứ như vậy.

Dù là tay không tấc sắt, cũng tốt hơn nhiều so với việc cầm thứ này chứ?

Rốt cuộc hành động như vậy thật sự có chút khó xử.

Giữa vô số nghi ngờ, thứ giống như phôi kiếm kia cuối cùng cũng bị Hoang Thiên Đế nắm chặt trong tay.

Theo cái nắm tay của Hoang Thiên Đế, trong khoảnh khắc, một luồng khí tức kinh thiên động địa bỗng xuất hiện.

Sau khi luồng khí tức này xuất hiện, tất cả mọi người đều cảm nhận được một sự thôi thúc khát máu, phảng phất như tâm trí bị ảnh hưởng bởi phôi kiếm xấu xí kia.

Đến lúc này, sắc mặt của tất cả mọi người đột nhiên đại biến.

Dù họ có ngốc đến đâu, cũng biết thứ trong tay Hoang Thiên Đế không hề tầm thường.

Hoang Thiên Đế cầm nó trong tay khẽ vung lên.

Lập tức hư không chấn động, thậm chí những dãy núi gần đó cũng có chút vỡ nát.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí

lạnh.

Họ thật sự khó có thể tưởng tượng, chỉ một thứ như vậy lại có thể sở hữu uy lực đến thế.

Đến lúc này, Hoang Thiên Đế mới nhếch miệng cười khẽ.

"Các ngươi đang... xem thường nó sao?" Hoang Thiên Đế giơ phôi kiếm trong tay lên.

Luồng khí tức quỷ dị mà khủng bố kia chính là tỏa ra từ phôi kiếm này.

Luồng khí tức đó dường như có thể nhiễu loạn tâm trí con người, trực tiếp khiến cho các sinh linh khác nảy sinh ham muốn khát máu từ sâu trong đáy lòng.

Dưới ảnh hưởng của luồng khí tức này, họ phảng phất biến thành ma đầu khát máu.

Nhiều người ý chí bạc nhược, hai mắt đã đỏ ngầu lên.

Mãi đến lúc này mới dấy lên từng tràng kinh hô.

Nhìn về phía phôi kiếm bình thường kia, không còn chút khinh thường nào nữa.

Dù sao một thứ có thể tỏa ra khí tức ảnh hưởng đến tâm trí người khác, sao có thể là bán thành phẩm được?

Có lẽ hình dáng của nó vốn dĩ là như vậy mà thôi.

Tất cả mọi người nhìn về phía Hoang Thiên Đế lúc này, đều trở nên thận trọng hơn mấy phần.

Vốn đã có thực lực vô cùng, lại thêm pháp bảo như vậy, rõ ràng thực lực của Hoang Thiên Đế đã lên một tầm cao mới.

Nhưng nghĩ kỹ lại cũng thấy hợp lý.

Hoang Thiên Đế cường hãn như vậy, sao có thể không có binh khí thuận tay chứ?

Binh khí này tự nhiên cũng là một trong những truyền thừa.

Ai nếu nhận được truyền thừa của Hoang Thiên Đế, không chỉ có được thần thông của y, mà còn có được pháp bảo của y.

Nghĩ đến thôi cũng thật khiến người ta ghen tị...

Ánh mắt của mọi người lại đổ dồn vào phôi kiếm thô kệch kia.

Rốt cuộc là pháp bảo gì mới có thể xứng với một Hoang Thiên Đế độc đoán vạn cổ đây?

Theo sự xuất hiện của pháp bảo này, không khí trên chiến trường lập tức căng thẳng đến cực điểm.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc không muốn chờ đợi thêm nữa.

Hai người một trước một sau đồng thời ra tay.

Hai vị siêu cấp đại yêu này, trước sau vẫn không tin hai gã trước mắt có thể thắng được bọn họ.

Chỉ trong nháy mắt, bốn vị đại năng đã lao vào nhau.

Yêu Đế Đế Tuấn vung Đồ Vu Kiếm trong tay.

“Màn kịch hay bây giờ mới bắt đầu.” “Tiếp theo ta sẽ cho các ngươi xem thế nào là tuyệt vọng thực sự.” “Ta chính là muốn trước mặt các ngươi, đồ sát toàn bộ Nhân tộc ở đây.” “Ta muốn Nhân tộc vong, Nhân tộc tất phải vong!” Lời còn chưa dứt, Đồ Vu Kiếm màu vàng kim quả nhiên bộc phát ra một luồng kiếm ý mênh mông vô song.

Luồng kiếm ý ngút trời này trực tiếp chém về phía hai vị Thiên Đế của Nhân tộc.

Hoang Thiên Đế cầm phôi kiếm, trực tiếp chặn lại công kích của Yêu Đế Đế Tuấn.

Người khác không biết uy lực của phôi kiếm này, nhưng chính y lại biết rất rõ.

Thứ thô kệch trong tay y tên là Đại La Kiếm Thai, cũng sở hữu thần lực quỷ thần khó lường.

Dùng nó để giao chiến với Đồ Vu Kiếm, không hề rơi vào thế hạ phong.

Sau đó Hoang Thiên Đế liền cười lạnh.

“Thật sự cho rằng ta không có binh khí thuận tay sao?” “Lúc trước lại dám nhân cơ hội đánh lén ta.” “Hôm nay ta sẽ cho ngươi cảm nhận thế nào là tuyệt vọng thực sự.” Nếu nói về kiêu ngạo, chưa từng có ai kiêu ngạo hơn Hoang Thiên Đế độc đoán vạn cổ.

Nghe thấy lời nói như vậy của Hoang Thiên Đế, Yêu Đế Đế Tuấn lại lộ ra một nụ cười khinh thường.

Đồ Vu Kiếm trong tay tỏa ra kim quang rực rỡ, khí tức sắc bén vô biên lan tỏa ra, quả thật là chạm vào thì chết, giết vào thì thương.

Nó trực tiếp lao về phía Hoang Thiên Đế.

Hắn ngược lại muốn xem xem Hoang Thiên Đế này rốt cuộc có thủ đoạn gì.

Thế nhưng Hoang Thiên Đế đối mặt với công kích của đối phương lại không hề sợ hãi.

Cầm Đại La Kiếm Thai trong tay, hai người trực tiếp giao chiến với nhau.

Uy năng vô tận bộc phát ra, quả nhiên là kinh thiên động địa.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc phát hiện ra một sự thật.

Thứ trong tay Hoang Thiên Đế tuy vô cùng thô kệch, trông thậm chí có chút xấu xí, nhưng uy năng bộc phát ra lại không hề kém cạnh Đồ Vu Kiếm.

Đối mặt với Đồ Vu Kiếm, y không hề rơi vào thế hạ phong.

Bên kia, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Diệp Thiên Đế, cũng có chút không nhịn được nữa.

Đông Hoàng Thái Nhất và Diệp Thiên Đế vẫn chưa thật sự chiến đấu.

Diệp Thiên Đế có thực lực đả thương Yêu Đế Đế Tuấn, rõ ràng cũng là một siêu cấp cường giả vô song.

Điều này trực tiếp kích phát hung tính trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất.

Chỉ thấy hắn cười tà dị một tiếng, liền trực tiếp lao về phía Diệp Thiên Đế.

Diệp Thiên Đế nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất, trong mắt cũng lộ ra một tia chiến ý nhàn nhạt.

Y cũng nghênh đón Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong nháy mắt, bốn người lại một lần nữa lao vào nhau.

Năng lượng bộc phát từ bốn người trực tiếp khiến hư không run rẩy không thôi.

Lúc này, trong lòng Yêu Đế Đế Tuấn đang nén một cục tức.

Lúc trước hắn đã chịu thiệt lớn trong tay Diệp Thiên Đế.

Lần này đối đầu với Hoang Thiên Đế, hiển nhiên là càng chiến càng dũng.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất đối mặt với Diệp Thiên Đế, người có

thể làm thương Đế Tuấn, cũng vô cùng hưng phấn.

Trong nhất thời, hắn tung chiêu như vũ bão.

Thế trận này hoàn toàn là muốn hủy thiên diệt địa.

Nếu nói về chiến đấu thực sự, Đông Hoàng Thái Nhất còn điên cuồng hơn Yêu Đế Đế Tuấn rất nhiều.

Đối mặt với Đông Hoàng Thái Nhất như vậy, Diệp Thiên Đế trong nhất thời dường như rơi vào thế hạ phong.

Thấy Diệp Thiên Đế rơi vào thế hạ phong, Đông Hoàng Thái Nhất lúc này càng thêm kiêu ngạo, chiến đấu càng thêm liều mạng.

Thấy tình hình này, nhiều người của Nhân tộc không khỏi lo lắng.

"Tình thế bên phía Diệp Thiên Đế dường như không mấy lạc quan..." "Diệp Thiên Đế sẽ không vì vậy mà thất bại chứ?" "Nếu Diệp Thiên Đế thất bại, chẳng phải Hoang Thiên Đế sẽ phải đối mặt với cục diện một chọi hai sao?" Nhiều người của Nhân tộc không khỏi thầm lo lắng, hận không thể lập tức xông lên giúp Diệp Thiên Đế chiến đấu.

Chỉ hận bản thân quá yếu đuối, không thể giúp được Diệp Thiên Đế.

Nhiều người Nhân tộc ý chí bạc nhược đã vô cùng sốt ruột.

Chương 412

“Nếu cứ tiếp tục thế này, e rằng Nhân tộc chúng ta thật sự khó mà thắng được...” “Đông Hoàng Thái Nhất nổi điên lên quả thật rất đáng sợ, hy vọng Diệp Thiên Đế có thể chống đỡ được.” Nhiều người trong khoảnh khắc này không khỏi thầm cầu nguyện.

Diệp Thiên Đế tay không tấc sắt, quả thật rất khó chống đỡ.

Lần này, Yêu tộc lại trở nên hưng phấn.

Diệp Thiên Đế vừa mới đánh bị thương Yêu Đế Đế Tuấn, khiến bọn họ vô cùng căm hận Diệp Thiên Đế.

Nay Diệp Thiên Đế bị Đông Hoàng Thái Nhất áp chế, bọn họ tự nhiên cảm thấy hả hê.

Đồng thời, họ cũng nhạy bén nhận ra một điều.

Có lẽ Diệp Thiên Đế sẽ trở thành đột phá khẩu của trận đại chiến này.

Chỉ cần Diệp Thiên Đế bại trận, thất bại của Hoang Thiên Đế cũng chỉ là chuyện sớm muộn.

Chỉ cần đánh bại Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế, Nhân tộc sẽ không còn sức phản kháng nữa.

Đến lúc đó, Nhân tộc ở đây sẽ bị Yêu tộc mặc sức tàn sát.

Tất cả Yêu tộc lúc này đã tay đấm chân đá.

Chỉ cần Diệp Thiên Đế bại trận, bọn họ sẽ ùa lên, triệt để đồ sát Nhân tộc.

Nhiều người của Nhân tộc thì căng thẳng nắm chặt nắm đấm, thầm cổ vũ cho Diệp Thiên Đế trong lòng.

Nhiều nữ tử Nhân tộc lúc này đã khóc nức nở.

Họ không khóc cho mình, mà là khóc cho Diệp Thiên Đế.

Đó là một sự cảm kích, cũng là một nỗi bi thương không tên.

Đối mặt với tình huống này, Toại Nhân Thị quay người lại, nhìn những người Nhân tộc sau lưng, không khỏi lên tiếng.

"Các vị phu nhân, khóc cái gì mà khóc?

Cũng quá coi thường Diệp Thiên Đế rồi?" Toại Nhân Thị trong lòng có chút bực bội.

Diệp Thiên Đế còn chưa thua mà.

Mấy vị phu nhân Nhân tộc này đã khóc lóc sướt mướt, thật sự khiến người ta tâm phiền ý loạn.

Nghe thủ lĩnh Nhân tộc quát mắng, những nữ tử Nhân tộc kia vội vàng nín khóc.

Thực ra họ không phải khóc cho mình, mục tiêu khóc của họ là Diệp Thiên Đế.

Diệp Thiên Đế đã liên tiếp đại chiến với hai vị đại năng Yêu tộc, nay tay không tấc sắt bị người áp chế, quả thật khiến họ vô cùng cảm động.

Toại Nhân Thị trầm mặc một lát, lại lên tiếng.

"Các ngươi cũng đừng quá lo lắng." "Thủ đoạn của Diệp Thiên Đế vô cùng cường hãn." "Hiện tại tuy bề ngoài rơi vào thế hạ phong, nhưng Diệp Thiên Đế lại vô cùng vững vàng.

Mặc cho Đông Hoàng Thái Nhất có mạnh đến đâu, cũng trước sau không thể chiếm được lợi thế thực chất." "Các ngươi cứ chờ xem, thủ đoạn của Diệp Thiên Đế, tuyệt đối vượt xa trí tưởng tượng của các ngươi." Nghe lời của Toại Nhân Thị, những người Nhân tộc đang

dần hoảng loạn mới yên tâm trở lại.

Thủ lĩnh nói đúng.

Tuy bề ngoài nhìn vào, Đông Hoàng Thái Nhất đang nổi điên chiếm thế chủ đạo tuyệt đối, nhưng nếu quan sát kỹ cục diện chiến trường sẽ phát hiện, Đông Hoàng Thái Nhất không hề chiếm được chút lợi thế nào.

Diệp Thiên Đế tuy trong thời gian ngắn bị áp chế, nhưng vẫn tiến thoái có trật tự, khóe miệng thậm chí còn lộ ra một tia cười.

Có lẽ Diệp Thiên Đế còn có suy nghĩ khác cũng không chừng.

Nhiều người của Nhân tộc lúc này mới dần thở phào nhẹ nhõm.

Đông Hoàng Thái Nhất đang nổi điên trên không trung lúc này khẽ cười lạnh, trong mắt thậm chí lộ ra vẻ khinh bỉ.

"Ngươi chỉ có chút thủ đoạn này thôi sao?" "Chỉ bằng chút thủ đoạn này của ngươi, làm sao có thể đả thương huynh trưởng của ta được chứ?" "Nếu ngươi chỉ dừng lại ở đây, vậy thì không có gì để nói nữa, chuẩn bị vẫn lạc tại đây đi." Nói đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất kiêu ngạo cười lớn, trong giọng nói ít nhiều có chút chế nhạo.

Thủ đoạn của đối phương dường như thật sự rất bình thường.

Hắn cũng không hiểu nổi, gã này làm sao có thể đả thương huynh trưởng của mình được chứ?

Chẳng lẽ huynh trưởng của mình thật sự yếu đi rồi sao?

Điều này không khỏi khiến Đông Hoàng Thái Nhất có chút khó hiểu.

Lúc này Diệp Thiên Đế cũng lộ ra một nụ cười khó hiểu, bởi vì y đã phát hiện ra một chuyện.

Thủ đoạn của Đông Hoàng Thái Nhất dường như cũng không

mạnh mẽ như trong tưởng tượng.

Tuy bề ngoài nhìn vào, thủ đoạn của Đông Hoàng Thái Nhất càng kịch liệt hơn, chiến đấu với tư thế liều mạng, thậm chí còn cuồng bạo hơn huynh trưởng của hắn rất nhiều.

Nhưng nếu nói về chiến đấu lực thực sự, lại không hề mạnh hơn huynh trưởng của hắn.

Huynh trưởng của hắn trông có vẻ không có sức bùng nổ, nhưng từng chiêu từng thức đều rất có bài bản, chưa bao giờ để mình rơi vào tình thế nguy hiểm.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất lại tương đối tàn bạo, cách chiến đấu cũng không màng hậu quả.

Bề ngoài trông sẽ mạnh hơn Yêu Đế Đế Tuấn rất nhiều.

Nhưng đối với cường giả thực sự, cách chiến đấu như vậy ưu điểm tuy rất rõ ràng, nhưng nhược điểm cũng vô cùng lớn.

Lúc mới bắt đầu, Diệp Thiên Đế đối mặt với Đông Hoàng Thái Nhất cuồng bạo như vậy, quả thật có chút khó chống đỡ.

Nhưng sau mấy chiêu, Diệp Thiên Đế đã phát hiện ra nhược điểm của cách chiến đấu này.

Nay đã qua mấy chục chiêu, Đông Hoàng Thái Nhất đã không thể tạo ra bất kỳ uy hiếp nào đối với Diệp Thiên Đế.

Dù Đông Hoàng Thái Nhất trong tay cầm một pháp bảo vô cùng cường hãn, Thái Dương Thần Luân, nhưng vẫn không thể tạo ra uy hiếp thực sự đối với Diệp Thiên Đế.

Đã nắm rõ được đường lối của Đông Hoàng Thái Nhất, Diệp Thiên Đế cuối cùng cũng mất đi hứng thú cuối cùng.

Chỉ thấy y vung tay phải, trong khoảnh khắc, một luồng khí tức vô

cùng kỳ lạ xuất hiện trong không trung.

Luồng khí tức này vừa xuất hiện, đã trực tiếp kinh động vô số sinh linh.

Có một số đại năng đã nhạy bén nhận ra, luồng khí tức này là vật gì.

Khí tức này, chẳng phải là Vạn Vật Mẫu Khí sao?

Chẳng lẽ Diệp Thiên Đế nắm giữ Vạn Vật Mẫu Khí?

Ánh mắt của nhiều người nhìn về phía Diệp Thiên Đế đều trở nên quái dị.

Sau đó, luồng khí tức nhàn nhạt kia dần trở nên vô cùng đậm đặc, trong nháy mắt trở nên vô cùng mạnh mẽ.

Theo sự vặn vẹo của không gian, một pháp bảo hình tròn xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang.

Chúng sinh Hồng Hoang định thần nhìn lại, lại là một cái đại đỉnh vô cùng khổng lồ.

Bên trong đỉnh đang thai nghén chính là Vạn Vật Mẫu Khí.

Sau khi thấy cái đại đỉnh này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang đều sững sờ.

"Đây là thứ gì?" "Cái đại đỉnh này, chính là pháp bảo của Diệp Thiên Đế sao?" "Trông quả nhiên uy vũ bá khí…" "Diệp Thiên Đế cuối cùng cũng lấy ra pháp bảo của mình rồi sao?" "Xem ra Diệp Thiên Đế cuối cùng cũng nghiêm túc rồi, đây là muốn đánh thật với Đông Hoàng Thái Nhất sao?" Lúc này chúng sinh Hồng Hoang vô cùng kinh ngạc.

Bởi vì khí tức của cái đại đỉnh kia quả thật vô cùng mạnh mẽ.

Bề mặt đại đỉnh có những văn lộ phức tạp chi chít.

Những văn lộ này có chút giống đồ đằng thần bí, lại có chút giống phù văn đặc thù.

Dù là người bình thường không hiểu gì, nhìn thấy những văn lộ này cũng hiểu đó là thứ vô cùng cường hãn.

Huống hồ bên trong đỉnh còn có rất nhiều Vạn Vật Mẫu Khí.

Đây tuyệt đối là một siêu cấp pháp bảo vô cùng cường hãn, ít nhất cũng không thua kém phôi kiếm kia của Hoang Thiên Đế.

Lúc này, sau khi cái cự đỉnh này xuất hiện, nó trực tiếp đè ép hư không đến mức có chút sụp đổ, dường như cả hư không cũng không thể chịu đựng được uy lực vô cùng của nó.

Bên kia, Diệp Thiên Đế, một cái lắc mình liền xuất hiện bên cạnh cự đỉnh.

Khí tức của Diệp Thiên Đế được cự đỉnh này gia trì, trong khoảnh khắc bạo trướng.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được sự thay đổi của y.

Có pháp bảo này, e rằng thực lực của Diệp Thiên Đế tất sẽ tăng vọt.

Sau khi cự đỉnh này xuất hiện, nhiều đại yêu của Yêu tộc đều biến sắc, ngay cả mấy vị Yêu Thánh cũng vậy.

Bởi vì bọn họ đã cảm nhận được một luồng áp lực vô cùng mạnh mẽ từ cái đại đỉnh này.

Thực lực của Diệp Thiên Đế vốn đã vô cùng cường hãn, nay lại có pháp bảo này gia trì, e rằng tình hình của Đông Hoàng Thái Nhất sẽ trở nên vô cùng nguy cấp.

Không biết Đông Hoàng Thái Nhất có thể chống đỡ được không.

Những Yêu Thánh kia còn sợ hãi như vậy, chiến binh Yêu tộc bình

thường tự nhiên cũng có chút run sợ.

Mà bên Nhân tộc thì hoàn toàn ngược lại với Yêu tộc.

Sau khi pháp bảo khổng lồ này xuất hiện, Nhân tộc trực tiếp một lần nữa bùng nổ những tiếng reo hò kinh thiên động địa.

Chương 413

Diệp Thiên Đế tay không tấc sắt đã có thể cầm cự rất lâu trong tay Đông Hoàng Thái Nhất đang cầm pháp bảo.

Nay Diệp Thiên Đế đã tế ra pháp bảo của mình, tự nhiên sẽ có cơ hội phản bại vi thắng.

Đây đối với Nhân tộc chẳng phải là một tin vui lớn sao?

Từng tiếng reo hò vang vọng trời đất.

Tất cả Nhân tộc đều đang điên cuồng hô lớn: "Diệp Thiên Đế tất thắng!" "Hoang Thiên Đế tất thắng!" "Diệp Thiên Đế tất thắng!" "Hoang Thiên Đế tất thắng!" "Nhân tộc tất thắng!" --------- Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Diệp Thiên Đế trước mắt, trong mắt cũng lộ ra vẻ ngưng trọng.

"Không thể không nói." "Ta thật sự đã coi thường ngươi rồi." "Quả nhiên không đơn giản, không hổ là người có thể đả thương huynh trưởng." "Như vậy mới có chút thú vị." "Nếu ngươi quá yếu, ngược lại sẽ không có hứng thú." Đông Hoàng Thái Nhất cười lạnh, khí tức trên người cũng dần trở nên khủng bố.

Thái Dương Thần Luân trong tay bùng lên ngọn lửa Thái Dương Thần Hỏa hừng hực.

Pháp bảo Thái Dương Thần Luân của hắn tuy không thể lên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, nhưng hiển nhiên cũng là một tồn tại vô cùng cường hãn.

Nếu bảng xếp hạng có thể tăng thêm mấy vị, Thái Dương Thần Luân của hắn tất nhiên cũng có thể có tên trên bảng.

Lúc này Thái Dương Thần Luân đang bùng cháy Thái Dương

Thần Hỏa, khí tức vô cùng cường hãn lan tỏa ra, quả thực khủng bố đến cực điểm.

"Nếu ngươi cũng đã lấy ra pháp bảo, vậy hai chúng ta hãy chân chính đánh một trận đi." "Vừa hay ta cũng có thể đường đường chính chính đánh bại ngươi." "Triệt triệt để để nghiền nát hy vọng cuối cùng của Nhân tộc." Diệp Thiên Đế khẽ ngẩng đầu, nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất ở xa, trong mắt tuy thận trọng nhưng không có ý vị đặc thù.

Sau trận đại chiến với Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đã không thể tạo ra uy hiếp thực sự đối với y nữa.

Diệp Thiên Đế duỗi tay ra, chỉ về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

"Đến!

Chiến!!" Nói nhiều vô ích.

Chỉ có chiến đấu mới có thể nói lên tất cả.

Đông Hoàng Thái Nhất và Diệp Thiên Đế lại một lần nữa chiến đấu với nhau.

Uy năng vô tận mà hai người bộc phát ra lần này đủ để khiến cả mảng hư không chấn động.

Thế trận khổng lồ bên này thậm chí còn lấn át cả chiến trường bên kia.

Đông Hoàng Thái Nhất cầm Thái Dương Thần Luân, trong hư không diễn hóa ra một con Tam Túc Kim Ô che trời lấp đất.

Thái Dương Thần Hỏa che trời lấp đất tràn ngập, thần uy mênh mông, hung dũng bành trướng bùng cháy, trực tiếp biến mảng hư không này thành biển lửa vô tận.

Mà Diệp Thiên Đế đã từng chiến đấu với Đế Tuấn, tự nhiên biết

cách phá giải những ngọn lửa này.

Đối mặt với ngọn lửa ngập trời, Diệp Thiên Đế trực tiếp lao lên.

Cùng lúc đó, kim quang bao phủ toàn thân, trực tiếp biến thành một người khổng lồ vàng.

Bên cạnh lại xuất hiện các loại thụy thú.

Sau khi thụy thú xuất hiện liền cùng y xông pha, lại có thể ở trong biển lửa vô tận kia tả xung hữu đột.

Rõ ràng trận chiến của hai người đã bước vào giai đoạn gay cấn.

Vô số Yêu tộc đang điên cuồng ủng hộ Đông Hoàng, bùng nổ từng tràng reo hò.

"Nói về chiến đấu lực thực sự, Đông Hoàng đại nhân thậm chí có xu thế vượt qua Yêu Đế đại nhân." "Nay đối mặt với tên Nhân tộc đáng chết này, tự nhiên có thể mạnh mẽ trấn áp." "Đông Hoàng vô địch, bất kể gã này thi triển thủ đoạn gì, trước mặt Đông Hoàng đều sẽ bị trấn áp vô tình." "Chỉ cần gã này bị diệt, Nhân tộc tất sẽ tiêu đời." Mà Nhân tộc thì đang ủng hộ Diệp Thiên Đế.

Diệp Thiên Đế trước là đại chiến Yêu Đế Đế Tuấn!

Và đã thành công áp chế Yêu Đế Đế Tuấn.

Hiện tại lại giao chiến với Đông Hoàng Thái Nhất, vẫn không rơi vào thế hạ phong.

Đại năng tuyệt thế như vậy, sao có thể không khiến Nhân tộc kính phục chứ?

Nói không chừng Diệp Thiên Đế vẫn có thể chiến thắng!

Nhiều người Nhân tộc trong lòng tin chắc.

Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế tất sẽ thắng.

Diệp Thiên Đế ở trong biển lửa ngập trời đi lại như gió, trong biển lửa truy bắt bóng dáng của Đông Hoàng Thái Nhất.

Thế nhưng Đông Hoàng Thái Nhất ở trong biển lửa vô tận lại như cá gặp nước, trước sau không để Diệp Thiên Đế bắt được bất kỳ cơ hội nào.

Điều này không khỏi khiến Diệp Thiên Đế có chút bực bội.

Diệp Thiên Đế hơi bực bội cuối cùng quyết định động dụng pháp khí của mình.

Theo ý chí của y gọi đến, cả mảng hư không trong nháy mắt tối sầm lại.

Hư không vốn bị ngọn lửa vô tận bao phủ, lúc này lại tối sầm một cách quỷ dị.

Điều này hiển nhiên khiến nhiều đại năng cảm nhận được sự thay đổi khác thường.

Vô số người đều ngẩng đầu quan sát, lại thấy một thứ che trời lấp đất xuất hiện trên không trung.

Theo sự xuất hiện của vật khổng lồ đó, Thái Dương Chân Hỏa đang bùng cháy trên không trung dường như cũng bị áp chế lại, dần trở nên tối tăm, thậm chí có khả năng tắt ngấm bất cứ lúc nào.

"Đó là cái gì?" "Sao ta có cảm giác trời sập xuống vậy?" "Cảnh tượng này cũng quá khủng bố rồi chứ?" "Đây thật sự là thủ đoạn của Thiên Đế Nhân tộc sao?

Sao có thể chứ?" Nhiều đại năng Yêu tộc lúc này sắc mặt tái nhợt, thậm chí có chút run rẩy.

"Sao ta có cảm giác đây giống như thủ đoạn của Thánh Nhân vậy nhỉ?" "Chẳng lẽ Thiên Đế Nhân tộc đã đạt đến cấp bậc Thánh Nhân?"

Nhiều đại năng Yêu tộc trong khoảnh khắc này đều nảy ra suy nghĩ như vậy, nhưng lại vội vàng lắc đầu.

Rõ ràng đối phương chưa đạt đến cấp bậc Thánh Nhân, nhưng lại bộc phát ra thủ đoạn như vậy, quả thật có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Không chỉ Yêu tộc biến sắc, ngay cả những đại năng quan sát từ xa cũng có chút khó tin.

Vật che trời lấp đất trên không trung kia, trực tiếp trấn áp về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Tất cả những điều này đều có vẻ không chân thực.

Cảm giác trời long đất lở này quả thực khủng bố đến cực điểm.

Tuy nhiên, vì họ ở khoảng cách rất xa, nên đã nhìn rõ vật trên không trung rốt cuộc là gì.

Vật đang áp xuống trên không trung, chính là cự đỉnh mà Diệp Thiên Đế đã triệu hoán ra trước đó.

Cự đỉnh vô cùng khổng lồ này, dưới sự điều khiển của ý chí Diệp Thiên Đế, trở nên che trời lấp đất, trực tiếp trấn áp về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Diệp Thiên Đế lúc này cũng trừng mắt giận dữ.

"Ngươi không phải vẫn luôn muốn xem uy năng của nó sao?" "Bây giờ như ngươi mong muốn!!" Theo tiếng gầm giận dữ của Diệp Thiên Đế, cái đại đỉnh này trực tiếp trấn áp xuống đỉnh đầu Đông Hoàng Thái Nhất!

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt khó coi ngẩng đầu lên.

Hắn cũng không ngờ cái đại đỉnh này lại có uy lực như vậy.

Điều này quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng của hắn.

Chỉ thấy hắn hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra vẻ hung tợn.

Sau đó hai tay giơ lên không quá đầu, tạo thành một tư thế nâng trời.

Thái Dương Chân Hỏa vẫn luôn bùng cháy gào thét bên cạnh hắn, phảng phất cảm nhận được sự triệu hoán.

Theo động tác của hắn, nó trực tiếp hóa thành hai bàn tay khổng lồ nâng trời.

Hai bàn tay khổng lồ này mang thế nâng trời.

Cùng lúc đó, cự đỉnh cũng trấn áp xuống.

"Oanh!!!" Hai bàn tay thông thiên vô cùng khổng lồ, chống đỡ lấy siêu cấp đại đỉnh đang trấn áp về phía hắn!!

Đông Hoàng Thái Nhất ngẩng đầu lên, trong mắt lộ ra ánh nhìn rét lạnh.

"Quả nhiên là ngươi." "Thủ đoạn này cũng thi triển ra được, có chút thú vị." Lúc này Đông Hoàng Thái Nhất nhiệt huyết sôi trào, hiển nhiên hắn đã đánh đến mức hưng phấn.

Trận chiến của Diệp Thiên Đế và Đông Hoàng Thái Nhất mới tạm lắng xuống, bên kia trận chiến của Hoang Thiên Đế và Yêu Đế Đế Tuấn vẫn đang bất phân thắng bại.

Yêu Đế Đế Tuấn cầm Đồ Vu Kiếm, Hoang Thiên Đế cầm Đại La Kiếm Thai.

Cả hai đều là siêu cấp đại năng vô song, pháp bảo trong tay cả hai đều là những tồn tại vô cùng cường hãn.

Trận chiến như vậy hiển nhiên vô cùng đáng xem.

Hoang Thiên Đế từng bước ép sát.

Phong cách chiến đấu của y chính là như vậy, dũng mãnh tiến lên, có ta vô địch.

Dựa vào khí thế dũng mãnh vô song, trực tiếp đánh tan đối phương.

Mà chiến đấu của Yêu Đế Đế Tuấn lại càng giống một vị tông sư, tiến thoái có trật tự, bất cứ lúc nào cũng không đặt mình vào tình thế nguy hiểm.

Hai phong cách chiến đấu đã định trước trận chiến này nhất định sẽ thăng trầm.

Hoang Thiên Đế cầm Đại La Kiếm Thai, trực tiếp bộc phát thần uy mênh mông, điên cuồng chém về phía Yêu Đế Đế Tuấn.

Đại La Kiếm Thai dưới sự gia trì của thần lực, lại nhanh chóng biến thành thần quang nồng đậm vô song.

Chương 414

Dưới sự gia trì của thần quang này, Đại La Kiếm Thai trở nên trong suốt lấp lánh.

Mà Yêu Đế Đế Tuấn, thấy cảnh này, nắm chặt Đồ Vu Kiếm trong tay, trên Đồ Vu Kiếm phủ đầy Thái Dương Thần Hỏa, trực tiếp biến thành một thanh hỏa diễm thần kiếm.

Cầm hỏa diễm thần kiếm, Yêu Đế Đế Tuấn lao thẳng lên.

Hai thanh trường kiếm mang theo thần uy mênh mông, đột nhiên va chạm vào nhau.

Tiếng nổ vang quả thật là kinh thiên động địa.

Trận chiến của Hoang Thiên Đế và Yêu Đế Đế Tuấn trực tiếp khiến các đại năng khác nhiệt huyết sôi trào.

Trận chiến của hai người họ trực tiếp kích thích đến Diệp Thiên Đế và Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai người nhìn nhau, đều thấy được sát ý khát máu trong mắt đối phương.

"Cái đại đỉnh này của ngươi quả nhiên có chút thủ đoạn." "Vậy để ta thử xem thứ này rốt cuộc đã đạt đến tầng thứ nào." Đông Hoàng Thái Nhất nhếch miệng, sau đó liền trực tiếp lao về phía Diệp Thiên Đế.

Diệp Thiên Đế thì cười khẽ.

"Nếu đã như vậy, vậy thì như ngươi mong muốn." Diệp Thiên Đế vung tay phải, trực tiếp ném cái Thiên Địa Đỉnh kia ra.

Thiên Địa Đỉnh trực tiếp nện về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Do bên trong cái đại đỉnh này có Vạn Vật Mẫu Khí thần bí, tự nhiên nặng đến cực điểm.

Nơi nó đi qua, hư không dường như đều có chút sụp đổ.

Thấy cảnh này, trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất không còn chút khinh thị nào nữa.

Dù sao đối phương cũng là người có thể đả thương đại ca của hắn, sao có thể là hạng yếu đuối được chứ?

E rằng sơ sẩy một chút, hắn cũng sẽ lật thuyền trong mương giống như đại ca.

Vì vậy, Đông Hoàng Thái Nhất trực tiếp tế ra Thái Dương Thần Luân của mình, lao về phía cái đại đỉnh này.

Trong nháy mắt, một tiếng vang khổng lồ vang vọng trời đất.

Thái Dương Thần Luân lại bị Thiên Địa Đỉnh đánh bay trở lại.

Đông Hoàng Thái Nhất bất ngờ không kịp phòng, lại trực tiếp bị thương.

Có vệt máu nhàn nhạt, văng ra trong hư không.

Cảm nhận được mình bị thương, Đông Hoàng Thái Nhất giận không thể át.

Gầm lên một tiếng, liền trực tiếp bay về phía Diệp Thiên Đế.

Gã này lại dám làm hắn bị thương, quả thực không thể tha thứ.

Cùng lúc đó, ngọn lửa ngập trời cũng theo tiếng gào của hắn mà đến, muốn thiêu rụi Diệp Thiên Đế.

Mà Diệp Thiên Đế lại không hề sợ hãi, thi triển Thiên Đế Quyền, giao chiến với Đông Hoàng Thái Nhất.

Lần này Diệp Thiên Đế cũng rơi vào trạng thái điên cuồng, đồng

thời lại một lần nữa bộc phát ra khí tức dũng mãnh.

Năng lượng khủng bố theo sự thi triển của Thiên Đế Quyền, trong nháy mắt bắt đầu oanh tạc điên cuồng.

Phong cách chiến đấu trong nhất thời đại biến.

Đông Hoàng Thái Nhất bất ngờ không kịp phòng, lại trực tiếp chịu thiệt lớn, bị Diệp Thiên Đế một quyền đánh bay ra ngoài.

Tình huống này lại có một cảm giác tương tự quỷ dị.

Ban đầu khi Diệp Thiên Đế giao thủ với Đế Tuấn, cũng là như vậy đánh bay Đế Tuấn ra ngoài.

Không ngờ nay lại dùng thủ đoạn tương tự, đánh bay Đông Hoàng Thái Nhất ra ngoài.

Diệp Thiên Đế có niềm tin vô địch, vì Nhân tộc sau lưng còn cần y bảo hộ.

Chỉ cần y còn chưa ngã xuống, y tuyệt đối sẽ không lùi nửa bước.

Bị đánh bay, Đông Hoàng Thái Nhất miễn cưỡng ổn định lại thân hình.

Lúc này ngực của Đông Hoàng Thái Nhất cũng lõm vào một mảng lớn, thậm chí có cả xương lòi ra.

Đây tuyệt đối là bị thương rất nghiêm trọng.

Thế nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại không hề để ý, chỉ chăm chăm nhìn Diệp Thiên Đế, lửa giận trong mắt ngút trời.

Tên chết tiệt này, lại thật sự khiến mình lật thuyền trong mương sao?

Lửa giận đạt đến cực hạn, Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên nghiến răng, sau đó liền lấy ra một pháp bảo uy lực cường hãn đến

cực hạn.

Pháp bảo này là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, dù ở trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, cũng là một tồn tại xếp hạng rất cao.

Chính là Hà Đồ Lạc Thư của Yêu Đế Đế Tuấn.

Pháp bảo này thuộc về Yêu Đế Đế Tuấn, chỉ là không biết vì sao lúc này lại xuất hiện trong tay Đông Hoàng Thái Nhất.

Có lẽ là vì hai huynh đệ họ tâm ý tương thông, pháp bảo của hai người có thể dùng chung.

Sau khi pháp bảo này xuất hiện, thanh thế của Yêu tộc đại chấn.

Địa vị của pháp bảo này trong lòng Yêu tộc vô cùng quan trọng, thậm chí đã trở thành thánh khí trong lòng Yêu tộc.

Mỗi khi pháp bảo này xuất hiện, không khí của Yêu tộc đều vô cùng nhiệt liệt.

Bản thân pháp bảo này vô cùng cường hãn, ngoài ra còn có thể dựa vào nó để bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Trong lòng nhiều Yêu tộc, địa vị của pháp bảo này ngang bằng với Hỗn Độn Chung.

Nay pháp bảo này xuất thế, tự nhiên dấy lên sự reo hò của nhiều đại năng Yêu tộc.

Mà Nhân tộc lúc này tự nhiên cũng không chịu thua kém, điên cuồng reo hò cho Diệp Thiên Đế, cũng reo hò cho Hoang Thiên Đế.

Bởi vì Nhân tộc trước sau tin chắc, dưới sự lãnh đạo của hai vị Thiên Đế và Gia Đa Đại Đế, Nhân tộc nhất định có thể đi đến huy hoàng.

Theo sự xuất hiện của Hà Đồ Lạc Thư, Diệp Thiên Đế cũng thận trọng dừng lại động tác.

Trận chiến của hai người lúc này coi như tạm dừng lại.

Mà trận chiến bên kia lại càng thêm mãnh liệt.

Hoang Thiên Đế cầm Đại La Kiếm Thai đột nhiên chém xuống.

Yêu Đế Đế Tuấn cũng không hề sợ hãi.

Hai thanh thần kiếm đột nhiên va chạm.

Lần va chạm này trực tiếp tạo ra vô số tia lửa.

Cả trời đất trong lần va chạm này đều run rẩy.

Nhưng khoảnh khắc này, cuối cùng vẫn là Hoang Thiên Đế nhỉnh hơn một bậc.

Dưới một kiếm này, lại tạm thời áp chế được Yêu Đế Đế Tuấn.

Yêu Đế Đế Tuấn lúc này lửa giận sôi trào.

Trước là chịu thiệt lớn trong tay Diệp Thiên Đế, nay lại bị Hoang Thiên Đế áp chế.

Đối mặt với tình huống này, Yêu Đế Đế Tuấn sao có thể không tức giận chứ?

Đây là lần đầu tiên từ vạn cổ đến nay hắn gặp phải tình cảnh như vậy.

Thúc đẩy Thái Dương Thần Hỏa vô địch của mình, gào thét lao về phía Hoang Thiên Đế.

Cùng lúc đó, dốc toàn lực thúc đẩy Đồ Vu Kiếm trong tay.

Bởi vì hắn căn bản không tin kiếm thuật của mình sẽ thua Hoang Thiên Đế.

Hoang Thiên Đế lại cười hung tợn, né qua Đồ Vu Kiếm của Yêu Đế Đế Tuấn, ngược lại chém về phía cánh tay trái của Yêu Đế Đế Tuấn.

Chỉ trong nháy mắt, Hoang Thiên Đế lại chém đứt cánh tay trái của Yêu Đế Đế Tuấn.

Cánh tay trái của Yêu Đế Đế Tuấn bay lơ lửng trong không trung, tiên huyết văng khắp nơi.

Hỏa diễm màu vàng văng ra trong hư không, chỉ trong khoảnh khắc đã hóa thành linh khí vô tận, tiêu tán trong trời đất.

Sắc mặt của Thiên Đế Đế Tuấn lúc này cũng có chút tái nhợt, vạn vạn không ngờ cục diện của mình lại đột ngột xoay chuyển, chỉ trong khoảnh khắc đã bị đối phương chém đứt một cánh tay, thực sự có chút khiến hắn không kịp phản ứng.

Mà lúc này Hoang Thiên Đế lại trực tiếp chém về phía đầu lâu của Yêu Đế Đế Tuấn.

Y chính là muốn một đòn trọng thương đối phương.

Yêu Đế Đế Tuấn sắc mặt khó coi vội vàng né đi, đứng xa trong hư không, nhìn Hoang Thiên Đế cầm Đại La Kiếm Thai ở xa, trong mặt lộ ra vẻ khó tin.

Thật không ngờ thực lực của đối phương lại cường hãn đến mức độ này, lại có thể chém đứt cánh tay trái của hắn.

Đây là lần đầu tiên từ vô số năm qua hắn bị thương như vậy.

Chương 415

Từ vô số năm qua lần đầu tiên chịu thiệt lớn như vậy, quả thực khiến hắn vô cùng kinh ngạc.

Trong nhất thời, bốn vị siêu cấp đại năng trên không trung lại quỷ dị tạm dừng mọi hành động, không ai dám tùy tiện ra tay.

Sau một phen giao thủ, Hoang Thiên Đế trọng thương Yêu Đế Đế Tuấn, mà Diệp Thiên Đế cũng trọng thương Đông Hoàng Thái Nhất.

Một trận giao phong này, lại kết thúc bằng việc đại năng Nhân tộc chiếm thế thượng phong, quả thực khiến người ta không nói nên lời.

Trận chiến này có thể nói là vô cùng thảm liệt.

Yêu Đế Đế Tuấn trước là bị Diệp Thiên Đế trọng thương, ngực lõm vào, hiện tại lại bị Hoang Thiên Đế trọng thương, trực tiếp mất đi một cánh tay.

Liên tiếp hai lần trọng thương, trực tiếp khiến khí tức của Yêu Đế Đế Tuấn suy yếu đi rất nhiều.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất cũng không khá hơn là bao, trong tay Diệp Thiên Đế cũng chịu thiệt lớn.

Hai vị siêu cấp đại năng của Yêu tộc đều chịu thiệt trước truyền thừa của Nhân tộc, quả thật là vô cùng thảm liệt.

Đây đối với Yêu tộc tuyệt đối là một sự sỉ nhục kinh thiên.

Dù là đối mặt với Vu tộc, hai vị thủ lĩnh Yêu tộc cũng chưa từng rơi vào tình cảnh như vậy.

Nay đối mặt với một Nhân tộc nhỏ bé, hai vị thủ lĩnh Yêu tộc lại rơi vào kết cục này, thực sự khiến đám đông quan chiến chấn động

không thôi.

Dù là Minh Hà lão tổ của U Minh Huyết Hải lúc này cũng kinh ngạc vạn phần.

Thủ đoạn của Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn như thế nào, lão biết rất rõ.

Dù sao họ cũng là siêu cấp đại năng cùng đẳng cấp, từ vô số năm trước đã từng giao thủ rất nhiều lần.

Thủ đoạn của Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, dù là Minh Hà lão tổ cũng tương đối khâm phục.

Hai vị đại năng như vậy, nay lại chịu thiệt lớn trong tay truyền thừa của Nhân tộc, chẳng phải điều này đại biểu cho việc dù chính lão ra tay, cũng sẽ chịu thiệt trước Nhân tộc sao?

Điều này khiến sắc mặt Minh Hà lão tổ trở nên có chút khó coi.

Không chỉ Minh Hà lão tổ, vị được xưng là Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử, cũng đang quan sát trận đại chiến này.

Thủ đoạn của Yêu Đế Đế Tuấn, y cũng tương đối khâm phục.

Còn có Đông Hoàng Thái Nhất kia.

Đối mặt với hai huynh đệ này, dù là vị Địa Tiên chi tổ như y cũng phải cam bái hạ phong.

Nay hai vị thủ lĩnh Yêu tộc này lại liên tiếp chịu thiệt lớn.

Chẳng lẽ điều này đại biểu cho việc Yêu tộc thật sự bắt đầu suy tàn rồi sao?

Nhân tộc thật sự sẽ từ khoảnh khắc này bắt đầu triệt để quật khởi sao?

Sắc mặt của vị Địa Tiên chi tổ này cũng có chút âm trầm bất định.

Người khác không biết lai lịch của cây Nhân Sâm Quả, nhưng y lại biết rất rõ.

Nếu Nhân tộc thật sự triệt để quật khởi, vậy thì cây Nhân Sâm Quả của y... e rằng cũng sẽ chịu ảnh hưởng rất lớn.

Không chỉ những đại năng này, ngay cả những Tổ Vu của Vu tộc, thấy cảnh này cũng vô cùng chấn động.

Vẻ thảm liệt của Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất khiến bọn họ cũng chấn động.

Dù sao họ và Yêu tộc là đối thủ từ vô số năm qua.

Thủ đoạn của hai người họ, bọn họ đã được trải nghiệm sâu sắc.

Thế nhưng hai đại yêu mạnh mẽ như vậy, trước mặt Nhân tộc lại đều chịu thiệt lớn như vậy, quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng.

"Về trận chiến này, các ngươi có suy nghĩ gì?" "Theo các ngươi, trận chiến này rốt cuộc tộc nào sẽ chiến thắng?" Sắc mặt âm trầm của Tổ Vu Đế Giang trầm mặc một lát, cuối cùng lên tiếng hỏi.

Ý kiến của những người khác đối với y rất quan trọng.

Bất kể trận chiến này ra sao, nó đều liên quan đến tương lai của Nhân tộc và Yêu tộc, cũng liên quan đến tương lai của Vu tộc.

Hướng đi tương lai của Vu tộc, sẽ phụ thuộc vào kết quả của trận đại chiến này.

Trận chiến này diễn biến đến cấp độ này, rõ ràng đã đạt đến mức độ vượt ngoài sức tưởng tượng.

Chỉ cần có một bên thắng lợi, kết quả của bên thua đã rất rõ ràng, tất nhiên sẽ là một cục diện tiêu cực.

Bất kể là Yêu tộc diệt Nhân tộc, hay là Nhân tộc diệt Yêu tộc, Vu tộc đều phải tính toán trước.

Yêu tộc nếu thật sự diệt Nhân tộc, thì cũng thôi, dù sao cục diện lại quay về thời đại Vu Yêu tranh bá trước đây.

Nhưng nếu Nhân tộc chiến thắng Yêu tộc, bất kể có khả năng này hay không, Vu tộc đều phải chuẩn bị tốt mọi thứ sau đó.

Chiến lực cao cấp của Nhân tộc thậm chí đã mạnh hơn Yêu tộc.

Sau này lại có Tam Thất Thánh Nhân của Thiên Cơ Lâu chống lưng.

Không chừng Vu tộc cũng sẽ đi theo vết xe đổ của Yêu tộc.

Tuy đây là đại chiến của hai tộc Nhân Yêu, nhưng Vu tộc rõ ràng cũng bị lôi kéo vào trong, tiến cũng không được, lùi cũng không xong.

Lại còn có vị tiện nhân phương Tây kia đang trấn áp trên không, trong nhất thời khiến Vu tộc rơi vào tình thế rất khó xử.

Theo câu hỏi của Đế Giang, cả Tổ Vu Đại Điện lại rơi vào một khoảng thời gian trầm mặc kéo dài.

Dù sao đối mặt với vấn đề này, ai cũng cảm thấy khó trả lời.

Tuy trong lòng họ vẫn cảm thấy khả năng Nhân tộc chiến thắng Yêu tộc không lớn, nhưng theo tình hình hiện tại, Nhân tộc quả thực đang chiếm thế thượng phong.

Yêu tộc tuy còn nhiều át chủ bài, nhưng không ai có thể đảm bảo Nhân tộc không có át chủ bài khác.

Lỡ như Nhân tộc lại một lần nữa lấy ra át chủ bài gì thì sao?

Lỡ như Nhân tộc thật sự chiến thắng Yêu tộc thì sao?

Nhưng theo sự hiểu biết của Vu tộc về Yêu tộc, Yêu tộc còn nhiều thủ đoạn chưa tung ra, e rằng cũng sẽ không dễ dàng nhận thua.

Một lúc lâu sau, Độc chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi thở dài một hơi.

“Hướng đi của trận chiến này thật khó nói.” “Ta nghiêng về việc Yêu tộc chiến thắng hơn.” “Dù sao ta rất hiểu thủ đoạn của Yêu tộc, Yêu tộc còn rất nhiều thủ đoạn chưa tung ra.” “Nhưng theo tình hình hiện tại, lại là Nhân tộc chiếm tiên cơ, nói không chừng Nhân tộc còn có nội tình khác cũng không chừng.” Lời của Xa Bỉ Thi vừa dứt, các Tổ Vu khác đồng loạt gật đầu.

Mộc chi Tổ Vu Cú Mang dừng lại một lát, cũng lên tiếng: “Nhân tộc sở dĩ có thể đột nhiên quật khởi, chủ yếu là do sự ủng hộ của Tam Thất Thánh Nhân.” “Hoặc có thể nói, là sự ủng hộ của Thiên Cơ Lâu.” “Có Thiên Cơ Lâu đứng sau lưng Nhân tộc, sự quật khởi của Nhân tộc đã trở thành một xu thế không thể ngăn cản.” “Tin rằng hai gã Yêu tộc kia cũng nhìn thấy khá rõ, chẳng qua họ không cam tâm, muốn đánh cược một phen cuối cùng mà thôi.” Lời của Cú Mang vừa dứt, các Tổ Vu khác cũng trầm mặc.

Bọn họ lại làm sao không biết chứ?

Yêu tộc có thể nhìn thấu triệt, bọn họ Vu tộc cũng nhìn rất thấu triệt.

Chẳng qua Vu tộc thận trọng hơn Yêu tộc một chút.

Nói cho hay thì Vu tộc tương đối thận trọng.

Nói không hay thì Vu tộc chính là nhát gan hơn Yêu tộc.

Trầm mặc một lát, Tổ Vu Đế Giang cuối cùng lên tiếng.

“Theo ta thấy, trận đại chiến này của hai tộc Nhân Yêu e rằng sẽ không có kết cục gì.” “Rất có khả năng sẽ bị các Thánh Nhân kia gọi dừng.” “Thiên Cơ Lâu ủng hộ Nhân tộc quật khởi, mà mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân kia lại không muốn Nhân tộc quật khởi nhanh như vậy.” “Bề ngoài là cuộc đối chiến của hai tộc Nhân Yêu.” “Nhưng thực tế mà nói, chính là Thiên Cơ Lâu chuẩn bị nhập thế.” “Dùng cách

thức quật khởi của Nhân tộc để gây áp lực lên mấy vị Thánh Nhân khác." "Nếu mấy vị Thánh Nhân kia xử lý không tốt, cuối cùng rất có khả năng sẽ diễn biến thành đại chiến giữa các Thánh Nhân." "Nhưng theo tình hình hiện tại, thái độ của các Thánh Nhân kia có chút mập mờ." "Hiển nhiên họ chưa chuẩn bị tốt để ra tay đối phó với Thiên Cơ Lâu." "Cho nên chuyện này, hướng đi cuối cùng sẽ là không có kết quả, rất có khả năng sẽ bị mấy vị Thánh Nhân kia gọi dừng." "Trận chiến này tuy không có kết quả, nhưng sự quật khởi của Nhân tộc đã trở thành một xu thế không thể tránh khỏi rồi." Nghe lời của Tổ Vu Đế Giang, trong Tổ Vu Đại Điện lại rơi vào một mảnh trầm mặc.

Lời của Đế Giang có thể nói là vẽ rồng điểm mắt, nhìn thấu bản chất qua hiện tượng, nhìn sự việc này vô cùng thấu triệt.

Thiên Cơ Lâu phái Tam Thất Thánh Nhân nâng đỡ Nhân tộc, đây là chuẩn bị lấy Nhân tộc làm bàn đạp, chuẩn bị tiến vào Hồng Hoang.

Như vậy, Vu tộc và Yêu tộc chẳng phải đã trở thành quân cờ sao?

Điều này không khỏi khiến mấy vị Tổ Vu dở khóc dở cười! --------- Trên không Vu tộc, Chuẩn Đề Thánh Nhân lúc này khẽ nhíu mày.

Lúc này, y dường như phát hiện ra có điều gì đó không ổn.

Bởi vì theo cục thế hiện tại, Yêu tộc dường như rất có khả năng sẽ thua.

Nếu Yêu tộc thật sự thua, vậy giao dịch của y với Yêu tộc chẳng phải đã trở thành một trò cười sao?

Yêu tộc nếu ngay cả Nhân tộc cũng không xử lý được, thì lấy gì để thực hiện lời hứa với bọn họ chứ?

Y đã phải mạo hiểm đắc tội với Vu tộc để hoàn thành giao dịch này với Yêu tộc.

Nay Vu tộc y đã đắc tội xong rồi, Yêu tộc lại không thể thực hiện lời hứa với y.

Chẳng phải là đã lừa y, vị Thánh Nhân phương Tây này sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân càng thêm khó coi, đồng thời không khỏi thầm mắng trong lòng.

Lũ người Yêu tộc quả thật là phế vật, ngay cả một Nhân tộc nhỏ bé cũng không xử lý được.

Thầm mắng một trận, Chuẩn Đề Thánh Nhân lại lo lắng.

Nếu Nhân tộc thật sự thắng, chẳng phải y đã công dã tràng sao?

Chương 416

Nhưng sau đó y lại lắc đầu.

Yêu tộc vẫn còn có chút thủ đoạn.

Bất kể là Đông Hoàng Thái Nhất hay Yêu Đế Đế Tuấn, hai người họ đều ẩn giấu không ít thủ đoạn.

Sở dĩ bây giờ chịu thiệt, cũng chỉ là vì hai người họ tương đối khinh địch mà thôi.

Một khi họ dùng hết sức lực, mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc này vẫn rất khó chống đỡ.

Huống hồ thiên hạ Yêu tộc có hàng tỷ, nay xuất hiện ở thánh địa Nhân tộc cũng chỉ là hơn mười vạn tinh nhuệ yêu binh mà thôi.

Nội tình của Nhân tộc cũng chỉ có những đại năng Nhân tộc ở thánh địa kia.

Nếu tiêu diệt hết bọn họ, cả Nhân tộc lại quay về vạch xuất phát.

Chuẩn Đề Thánh Nhân khẽ thở dài, quyết định vẫn tiếp tục quan sát.

Y không tin Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn chỉ có chút năng lực này.

Trên chiến trường của hai tộc Nhân Yêu, bốn vị siêu cấp đại năng vẫn duy trì sự im lặng.

Đông Hoàng Thái Nhất lấy ra Hà Đồ Lạc Thư, cuối cùng cũng coi như đã đảo ngược được thế cục rơi vào thế hạ phong.

Nhưng pháp bảo này không phải của hắn, vận dụng không được thuần thục, chỉ có thể miễn cưỡng duy trì thế cân bằng với Diệp

Thiên Đế.

Mà Yêu Đế Đế Tuấn thì lại chịu thiệt lớn trong tay Hoang Thiên Đế, mất đi một cánh tay.

Những vết thương này tuy đã sớm hồi phục, nhưng sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn lại hơi tái nhợt.

Liên tiếp hai lần bị trọng thương, dù là hắn cũng có chút tổn thương đến căn cơ.

Yêu Đế Đế Tuấn ánh mắt ngưng trọng nhìn Hoang Thiên Đế một cái.

"Không thể không nói, thực lực của hai người các ngươi quả thật rất mạnh." "Ngay cả ta cũng đã chịu thiệt lớn trong tay hai người các ngươi." "Nhưng chính vì vậy, hai người các ngươi càng không thể để lại." Theo lời nói vừa dứt, sát ý trong mắt hung dũng bành trướng bộc phát ra.

Ngay khi Yêu Đế Đế Tuấn chuẩn bị xông lên một lần nữa, đột nhiên có một bóng người xuất hiện giữa chiến trường.

Nhiều đại năng của hai tộc Nhân Yêu đều sững sờ.

Ngẩng đầu nhìn lại, lại phát hiện ra là một người đàn ông trung niên vô cùng anh tuấn.

Người đàn ông trung niên anh tuấn này trông vô cùng nho nhã, uyển như một bậc khiêm khiêm quân tử.

Còn có một mái tóc dài màu bạc, được chải chuốt gọn gàng sau gáy.

Bất cứ ai cũng có thể nhận ra, đây là một người đàn ông vô cùng nghiêm túc mà lại nho nhã.

Sau khi bóng người này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lập tức

sững sờ.

Bởi vì người đàn ông xuất hiện trên chiến trường này, lại là Yêu Hoàng Phục Hy.

"Yêu Hoàng Phục Hy sao lại ra ngoài?" "Từ vô số năm qua, Yêu Hoàng Phục Hy rất ít khi quản chuyện Yêu tộc." "Hầu như có thể nói là bế thế không ra, sao bây giờ lại đột ngột xuất hiện chứ?" "Chẳng lẽ Yêu Hoàng Phục Hy cũng chuẩn bị tham chiến sao?" Nhiều đại năng trong khoảnh khắc này đều bàn tán xôn xao.

Bởi vì không ai trong số họ nghĩ rằng, Yêu Hoàng Phục Hy lại đột nhiên xuất hiện ở đây.

Điều này trực tiếp vượt ngoài sức tưởng tượng của tất cả mọi người.

Chẳng lẽ Yêu Hoàng Phục Hy thật sự muốn tham chiến sao?

Nghĩ đến khả năng này, tất cả mọi người đều cảm thấy da đầu tê dại.

Bởi vì thực lực của Yêu Hoàng Phục Hy cũng vô cùng cường hãn, so với Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không hề thua kém.

Xuất hiện ở đây, Yêu Hoàng Phục Hy không khỏi lộ ra một nụ cười khổ.

Bởi vì y căn bản không muốn quản những chuyện phiền phức này.

Là muội muội của y, Nữ Oa Thánh Nhân, đã ép y đến.

Kể từ khi Yêu tộc xuất hiện ở thánh địa Nhân tộc, Nữ Oa Thánh Nhân đã luôn quan sát nhất cử nhất động ở đây.

Từ lúc giao chiến bắt đầu đến bây giờ, tính tình của Nữ Oa nương nương ngày càng tệ.

Cả Oa Hoàng Cung cũng sắp bị Nữ Oa nương nương đập nát.

Đầu tiên là Yêu tộc Kế Mông chiến bại.

Sau đó, nhiều chiến sĩ Yêu tộc lần lượt chiến bại.

Cửu Anh chiến bại, Quỷ Xa chiến bại, Lục Áp chiến bại, thậm chí bị giết.

Thấy đến đó, Nữ Oa nương nương đã không thể nhịn được nữa.

Cả Oa Hoàng Cung cũng sắp bị Nữ Oa nương nương phá đi một nửa.

Sau đó, nhiều chiến sĩ Yêu tộc và mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc triển khai đại chiến.

Thế nhưng nhiều chiến sĩ Yêu tộc lại vẫn rơi vào thế hạ phong, thậm chí Kế Mông cũng bị giết.

Điều này trực tiếp khiến Nữ Oa nương nương tức đến chết điếng.

Sau đó Yêu Đế Đế Tuấn tự mình ra tay, cuối cùng cũng khiến Nữ Oa thở phào một hơi.

Tin rằng có Yêu Đế Đế Tuấn ra tay, chắc chắn có thể xóa sổ Nhân tộc.

Thế nhưng không ngờ Nhân tộc lại xuất hiện một siêu cấp truyền thừa như Diệp Thiên Đế.

Sau khi Diệp Thiên Đế ra tay, lại có thể đả thương cả Yêu Đế Đế Tuấn.

Sau đó Đông Hoàng Thái Nhất lại xuất hiện trên chiến trường.

Nữ Oa nương nương cuối cùng cũng trút được một hơi.

Nói về sát phạt chi lực thực sự, Đông Hoàng Thái Nhất dường như còn mạnh hơn Yêu Đế Đế Tuấn một chút.

Thế nhưng Đông Hoàng Thái Nhất ra tay, Nhân tộc lại nghênh đón

truyền thừa của Hoang Thiên Đế.

Cái gọi là truyền thừa Hoang Thiên Đế này, lại cũng vô cùng cường hãn, lại có thể đánh bị thương cả Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai vị thủ lĩnh Yêu tộc đều bị thương, điều này trực tiếp khiến Nữ Oa nương nương triệt để bạo phát, không khỏi ở trong Oa Hoàng Cung mắng hai người họ là phế vật.

Cuối cùng lại đổ dồn ánh mắt vào y.

Nữ Oa nương nương vì thân phận Thánh Nhân hiển nhiên không thể tùy ý ra tay, cuối cùng lại nhắm vào Phục Hy.

Phục Hy sao có thể không hiểu ý của muội muội mình chứ?

Bất đắc dĩ, Phục Hy cuối cùng vẫn xuất hiện trên chiến trường.

Đây tự nhiên cũng là chuyện khiến Phục Hy dở khóc dở cười.

Y thật sự không muốn nhúng tay vào chuyện này.

Y chỉ muốn yên tĩnh làm một ẩn quân tử.

Tiếc là sự việc lại trái với ý muốn.

Có lẽ là sự sắp đặt của vận mệnh, cuối cùng đã thúc đẩy y đến chiến trường này.

Phục Hy xuất hiện giữa chiến trường, trước tiên chào hỏi Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Lúc này sắc mặt của hai vị đại năng này tuy đều không được tốt lắm, nhưng Phục Hy đến đây, sắc mặt hiển nhiên đã dịu đi rất nhiều, cũng từ từ gật đầu với Phục Hy.

Có Phục Hy đến đây, áp lực của hai người họ hiển nhiên cũng đã nhỏ đi rất nhiều.

Yêu Hoàng Phục Hy sau khi chào hỏi Yêu Đế Đế Tuấn và Đông

Hoàng Thái Nhất, liền quay đầu nhìn về phía Hoang Thiên Đế và Diệp Thiên Đế.

Y lại còn khá khách sáo chắp tay hành lễ.

Sau đó, y im lặng một lúc rồi cất lời: "Hai vị đạo hữu, xin mời các vị hãy lui đi.

Chẳng phải Yêu tộc ta muốn đuổi cùng giết tận." "Thực sự là do Nhân tộc đột ngột quật khởi, có trái với thiên hòa." "Nhân tộc tự có thế quật khởi." "Nhưng rõ ràng không phải là hôm nay." "Bần đạo vẫn hy vọng hai vị có thể lui bước." "Phục Hy ta nợ các vị một nhân quả lớn." "Sau này, vào lúc Vu Yêu lưỡng tộc suy tàn, chính là thời điểm Nhân tộc quật khởi." "Khi đó Nhân tộc quật khởi, thuận lý thành chương trở thành chúa tể của trời đất Hồng Hoang, chẳng phải sẽ dễ dàng hơn nhiều sao?" Nghe những lời này, Hoang Thiên Đế lập tức bật cười lạnh.

Tên vừa mới xuất hiện này thật đúng là có chút thú vị.

Dám nói với hắn rằng Nhân tộc quật khởi là trái với thiên hòa?

Đây chẳng phải là nói nhảm sao?

Hoang Thiên Đế cười lạnh: "Nhân tộc quật khởi là trái với thiên hòa?" "Vậy Nhân tộc cứ mãi ngu muội, cứ mãi làm thức ăn cho Yêu tộc thì không trái với thiên hòa nữa sao?" Lời này hiển nhiên vô cùng sắc bén, giọng điệu lộ ra sự châm chọc vô tận.

Diệp Thiên Đế ở bên kia cũng nở nụ cười.

"Ngươi đúng là có chút thú vị." "Cái gì là trái với thiên hòa?

Cái gì là Thiên Đạo?" "Cái gọi là Thiên Đạo bất công, vì sao phải tuân theo Thiên Đạo?" "Thiên Đạo bất công, đâm thủng trời này là được rồi, cần gì phải nói những đạo lý lớn lao đó?" "Các ngươi luôn miệng nói Nhân tộc là kiến hôi." "Nào biết trước mặt Thiên Đạo, các

ngươi còn không bằng đám kiến hôi Nhân tộc này đâu." "Lời thừa không muốn nói nhiều với ngươi, muốn ra tay thì cứ việc tới." Diệp Thiên Đế trước nay luôn rất chán ghét loại người này.

Loại người này là tồn tại ngụy quân tử nhất.

Mở miệng toàn nhân nghĩa đạo đức, luôn miệng nói vì Thiên Đạo, nhưng việc làm lại chỉ vì lợi ích của bản thân.

Chương 417

Hắn chưa bao giờ có cảm tình với loại người này.

Ấn tượng của hắn về kẻ này thậm chí còn không bằng Đông Hoàng Thái Nhất.

Yêu Hoàng Phục Hy thấy thái độ của hai người cũng thở dài một tiếng.

Trước khi đến y đã biết sẽ có kết quả này.

Xem ra một trận tử chiến là khó tránh khỏi.

Trong tiếng thở dài, khí tức trên người Phục Hy cũng dần dần dâng lên.

Tuy không có Thái Dương Chân Hỏa đáng sợ, nhưng yêu lực vô biên vô tận kia cũng không hề thua kém Yêu Đế Đế Tuấn chút nào.

Trong chốc lát, khí tức của ba vị cường giả siêu cấp Yêu tộc sôi trào ngút trời.

Nếu hai tên Nhân tộc này đã không biết điều, vậy cũng chỉ có thể mạnh mẽ trấn áp.

Nhân tộc ở phía xa thấy cảnh tượng này đều hơi sững sờ, sau đó sắc mặt trở nên khó coi.

Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Hoàng Phục Hy.

Lực lượng chiến đấu đỉnh cao nhất của Yêu tộc xem như đã xuất hiện gần hết.

Mà Nhân tộc hiện tại có thể địch lại bọn họ, cũng chỉ có Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế.

Nhưng hai người này chỉ là truyền thừa từ Đại Đạo Bảo Điển,

sức mạnh như bèo không rễ, một khi hao hết thì rất khó hồi phục.

Cứ như vậy, Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế có thể chống đỡ được không?

Nghĩ đến tình huống này, sắc mặt của đông đảo Nhân tộc đều có chút khó coi, đồng thời lại có một nỗi lo lắng sâu sắc.

Không biết ngọn lửa quật khởi này của Nhân tộc có thể tiếp tục cháy mãi được không.

Thậm chí có một số người ý chí yếu đuối đã rơi vào tuyệt vọng.

Còn các đại năng quan chiến ở xa thì lắc đầu.

Đây chính là khoảng cách giữa Nhân tộc và Yêu tộc, đây chính là nội tình của Yêu tộc.

Cường giả đỉnh cao của họ quả thực không thiếu.

Ngoài ba người có mặt, lực lượng chiến đấu đỉnh cao nhất của Yêu tộc vẫn còn vài vị nữa, ví như Yêu Sư Côn Bằng.

Vị đại năng này từ vô số năm trước đã là tồn tại chém giết Hồng Vân lão tổ.

Ngoài Yêu Sư Côn Bằng, Thiên Hậu Hi Hòa cũng là một vị đại năng vô cùng cường hãn.

Tuy nàng rất ít khi ra tay nhưng không một ai dám xem thường.

Đây chính là khoảng cách về nội tình giữa Nhân tộc và Yêu tộc.

Những cường giả này của Nhân tộc đều là truyền thừa do Tam Thất Thánh Nhân mang tới, là truyền thừa từ Đại Đạo Bảo Điển.

Ngoài những thứ này ra, Nhân tộc gần như có thể nói là không có chút nội tình nào, giao chiến với Yêu tộc quả thực vô cùng vất vả.

Nay Yêu tộc Tam Hoàng cuối cùng cũng quyết định ra tay thật, mà

Nhân tộc lại chỉ có hai vị Thiên Đế, quả thực có chút khó chống đỡ.

Thấy cảnh này, tinh thần vốn có chút sa sút của Yêu tộc lập tức được khuấy động.

Yêu Hoàng Phục Hy là ai chứ?

Là một trong những đại năng của Yêu tộc, không hề thua kém Yêu Đế Đế Tuấn.

Nay cường giả như vậy xuất hiện, phụ tá Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai vị đại năng Nhân tộc kia chẳng phải sắp toi đời rồi sao?

Bầu không khí của Yêu tộc trong khoảnh khắc bùng nổ.

Thêm một người, liền tương đương với nghiền ép.

Dưới sức mạnh chênh lệch như vậy, Nhân tộc làm sao có thể đối phó?

E rằng hai vị truyền thừa giả của Nhân tộc chẳng mấy chốc sẽ hao hết sức mạnh, đến lúc đó sẽ có trò hay để xem.

Phục Hy ánh mắt khẽ chuyển, cuối cùng vẫn đứng bên cạnh Yêu Đế Đế Tuấn.

Y quyết định liên thủ với Đế Tuấn, trước tiên xử lý vị Hoang Thiên Đế của Nhân tộc này.

Như vậy, còn lại một mình Diệp Thiên Đế, hiển nhiên một cây làm chẳng nên non.

Mặc dù Diệp Thiên Đế có thực lực liên tiếp trọng thương Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng đến lúc đó, y vẫn sẽ không thể chống đỡ nổi.

Phục Hy nhìn Hoang Thiên Đế trước mắt.

“Ta biết lòng ngươi cao hơn trời.” “Cũng biết ngươi có thủ đoạn thông thiên.” “Nhưng rất đáng tiếc, dưới sự liên thủ của hai người chúng ta, ngươi dù mạnh đến đâu cũng khó thắng, e rằng cuối cùng phải bỏ mạng tại đây.” Nói đến đây, Yêu Hoàng Phục Hy có chút cảm khái.

Gạt bỏ khác biệt chủng tộc, y đối với vị Hoang Thiên Đế này còn khá có hảo cảm.

Bất luận là tính khí hay thủ đoạn của Hoang Thiên Đế, đều đáng để khen ngợi.

Chỉ tiếc vì khác biệt chủng tộc, hai người không thể không đi đến thế đối lập, khiến y ít nhiều có chút tiếc nuối.

Ánh mắt Hoang Thiên Đế lạnh đi, lướt qua người Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy, cuối cùng dừng lại trên người Phục Hy.

Tên này tuy bề ngoài đạo mạo trang nghiêm, nhưng lại không che giấu được sự thật rằng y muốn lấy đông hiếp yếu.

Hoang Thiên Đế khẽ nheo mắt, sau đó không tự chủ được mà cười lên.

Yêu Hoàng Phục Hy thấy Hoang Thiên Đế lộ ra nụ cười, ánh mắt khẽ ngưng lại.

“Ngươi cười cái gì?” Hoang Thiên Đế cười ha hả: “Bất kỳ ai trong hai người các ngươi, e rằng đều không phải là đối thủ của ta.” “Nay hai người các ngươi muốn liên thủ, nếu lại một lần nữa bại trong tay ta, chẳng phải sẽ rất mất mặt sao?” Lời này vừa ra, sắc mặt Yêu Hoàng Phục Hy và Yêu Đế Đế Tuấn đều trở nên khó coi.

Thái độ của tên này lại có thể kiêu ngạo đến thế sao?

Tên chết tiệt này, lẽ nào chưa bao giờ biết khiêm tốn là gì?

Hoang Thiên Đế nhìn hai người sắc mặt đột nhiên thay đổi, cười ha hả.

"Ta từng đứng trên đỉnh cao thế gian." "Nhìn khắp chúng sinh, không ai là đối thủ của ta." "Huống chi là hai con yêu vật các ngươi?" "Dù các ngươi liên thủ thì đã sao?" "Các ngươi nếu dám đến, giết là được." Những lời này có thể nói là bá khí đến cực điểm.

Các ngươi nếu dám đến, giết là được...

Hoàn toàn không coi hai vị lãnh tụ Yêu tộc ra gì.

Sự bá khí vô tận lúc này hiển lộ không thể nghi ngờ.

Hắn là ai?

Hắn là Hoang Thiên Đế vô địch thế gian.

Hắn là Hoang Thiên Đế đã giết đến mức thế gian không ai dám xưng đế.

Hai con yêu vật cỏn con liên thủ mà dám kiêu ngạo trước mặt mình?

Đúng là trò cười.

Hoang Thiên Đế có niềm tin vô địch, cũng có ý chí vô địch.

Bất kể đến bao nhiêu người, hắn đều tiếp hết.

Đối với sự kiêu ngạo vô cùng của Hoang Thiên Đế, Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi cười lạnh một tiếng.

"Cuồng vọng!" "Ngươi quả thật là cuồng vọng." "Nếu ngươi đã vội đi tìm chết như vậy, ta thành toàn cho ngươi, thì đã sao?" "Ầm!!!" Giây tiếp theo, khí tức của hắn lại một lần nữa bùng nổ.

Yêu Đế Đế Tuấn lúc này đã thể hiện hết sự bá khí vô địch của một Yêu Đế!

Hắn mới là Yêu Đế vô song thật sự tung hoành Hồng Hoang.

Mặc dù hắn đã bị thương hai lần trước sau, nhưng hắn vẫn có thủ đoạn vô địch.

Theo khí tức bùng nổ, cả người hắn trực tiếp lao lên.

Lúc này hắn cũng đã đánh đến hăng máu, trực tiếp dùng phương thức đơn giản thô bạo tấn công tới.

Mà Yêu Hoàng Phục Hy thì nhíu mày, cuối cùng vẫn ngồi xếp bằng ở phía sau.

Tay phải y khẽ quệt trước người, trên đầu gối liền xuất hiện một cây cổ cầm quái dị.

Cây cổ cầm này chính là pháp bảo của Yêu Hoàng Phục Hy, cũng chính là Phục Hy Cầm lừng lẫy uy danh.

Yêu Đế Đế Tuấn chủ công cận chiến, còn Yêu Hoàng Phục Hy thì dùng Phục Hy Cầm tấn công từ xa.

Trong khoảnh khắc, ba người liền lao vào hỗn chiến, cục diện ngày càng trở nên căng thẳng.

Yêu lực mênh mông cuồn cuộn, khí tức thao thao bất tuyệt, trực tiếp khiến cả phương trời đất này không ngừng rung chuyển.

"Hoang, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!" Yêu Đế Đế Tuấn hôm nay liên tiếp hai lần thân bị trọng thương, hiển nhiên khiến tâm thái của hắn sinh ra biến hóa cực lớn.

Lúc này tâm thái của hắn có chút dữ tợn, phương thức chiến đấu cũng ngày càng thô bạo, thậm chí còn hơn cả Đông Hoàng Thái Nhất.

Theo tiếng gầm gừ của hắn, uy lực của Đồ Vu Kiếm trong tay đại thịnh.

Chương 418

Hắn muốn dùng tốc độ nhanh nhất toàn lực chém giết Hoang Thiên Đế.

Hôm nay hắn đã mất hết mặt mũi, nếu không thể giết chết đối phương, e rằng uy vọng của Yêu Đế Đế Tuấn hắn trong lòng Yêu tộc tất sẽ rơi xuống ngàn trượng.

"Ta bảo ngươi chết, ngươi phải chết, ai đến cũng không cứu được ngươi." Ngọn lửa trên người Yêu Đế Đế Tuấn đột nhiên bùng lên.

Ngọn lửa vô địch này dường như còn mạnh hơn cả ngọn lửa trên người Đông Hoàng Thái Nhất.

Hơi nóng vô cùng thiêu đốt trực tiếp làm cho nửa bầu trời đỏ rực.

Yêu lực vô tận trên người cũng bùng nổ vào khoảnh khắc này.

Hắn lúc này đã là hỏa lực toàn khai.

Mà Yêu Hoàng Phục Hy ở phía sau cũng tương tự.

Phục Hy Cầm trong tay gảy lên, trực tiếp bùng nổ ra những quả bom năng lượng hung mãnh cuồn cuộn.

Uy lực của những quả bom năng lượng này thậm chí còn lớn hơn cả Thái Dương Chân Hỏa của Yêu Đế Đế Tuấn.

Phục Hy Cầm không chỉ có thể ảnh hưởng đến ý chí của Hoang Thiên Đế, mà còn phong tỏa phạm vi hoạt động của hắn, khiến Hoang Thiên Đế không thể không phân tâm đối phó.

Đối mặt với sự tấn công của hai vị đại năng này, Hoang Thiên Đế nhất thời rơi vào thế hạ phong, thậm chí còn có mấy lần rơi vào hiểm cảnh.

Nhưng cuối cùng hắn cũng miễn cưỡng chống đỡ được.

Đại La Kiếm Thai trong tay hắn uy lực vô cùng, trọng kiếm không có mũi nhọn, đại đạo không có đường lối, pháp tắc chi lực được vận dụng đến cực hạn.

Tạm thời hắn vẫn có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Diệp Thiên Đế ở bên kia thấy tình hình này, không khỏi lộ ra một tia tự giễu.

"Tên kia lại chọn Hoang sao?" "Xem ra ta bị xem thường rồi a?" Diệp Thiên Đế không khỏi có chút dở khóc dở cười.

Điều này khiến hắn tương đối bất mãn.

Hắn trước là trọng thương Yêu Đế Đế Tuấn, sau lại trọng thương Đông Hoàng Thái Nhất.

Theo lý mà nói, chiến tích như vậy hắn là tốt hơn Hoang Thiên Đế kia.

Chỉ là không ngờ tên vừa mới xuất hiện này lại trực tiếp nhắm vào Hoang Thiên Đế, mà bỏ mặc hắn sang một bên...

Đây chẳng phải là bị xem thường sao?

Đông Hoàng Thái Nhất đang đối đầu với hắn ở bên kia cũng cười ha hả, trong mắt lộ ra sát ý lạnh lẽo.

Nếu Yêu Hoàng Phục Hy đã đến, vậy thì thời gian của Hoang Thiên Đế kia cũng không còn nhiều.

Đợi Hoang Thiên Đế bại trận, liền đến lượt Diệp Thiên Đế trước mắt này.

Bị hai vị đại năng Yêu tộc liên thủ, Hoang Thiên Đế nhất thời quả thực rơi vào hiểm cảnh, chiến đấu rơi vào tình thế vô cùng giằng co.

Nhiều đại năng Nhân tộc lộ ra vẻ lo lắng vô biên.

"Yêu tộc quả nhiên không biết xấu hổ." "Bất kể là Yêu tộc bình thường, hay là lãnh tụ Yêu tộc, đều không biết xấu hổ như vậy." "Quả nhiên vô sỉ, lại hai đánh một, cho dù Hoang Thiên Đế có mạnh đến đâu cũng không phải là đối thủ của hai người bọn họ a..." Nhiều đại năng Nhân tộc vào khoảnh khắc này trở nên căng thẳng, hận không thể trực tiếp xông lên giúp Hoang Thiên Đế chiến đấu.

Trong mắt tất cả mọi người đều lộ ra vẻ lo lắng.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lúc này đã có chút nóng lòng muốn thử.

Cho dù thời gian họ nhận được truyền thừa quá ngắn, hạn chế thực lực, nhưng tiến hành quấy nhiễu thì vẫn có thể chứ?

Nếu cứ tiếp tục kéo dài như vậy, Hoang Thiên Đế thật sự sẽ gặp nguy hiểm.

Mấy vị lãnh tụ tuy nóng lòng, nhưng đều bị Toại Nhân Thị cản lại.

Toại Nhân Thị tuy sắc mặt cũng không tốt, nhưng so với mấy người kia thì trầm tĩnh hơn nhiều.

"Các ngươi không cần quá lo lắng, trận chiến vẫn chưa kết thúc đâu." Yển Tư Thị có chút sốt ruột: "Nhưng Hoang Thiên Đế hiện tại đang một địch hai a..." "Cho dù hắn có mạnh hơn nữa, cũng không đánh lại hai tên Yêu tộc kia." Yển Tư Thị trong mắt tràn đầy lo lắng vô tận.

Toại Nhân Thị tuy sắc mặt âm trầm, nhưng vẫn giữ được bình tĩnh.

"Ngươi đừng quá coi thường Hoang Thiên Đế, thủ đoạn của hắn có lẽ không chỉ dừng lại ở đây." "Hai vị đại năng Yêu tộc tuy liên thủ, nhưng muốn đánh bại hắn vẫn tương đối khó khăn." "Các ngươi

không thấy Diệp Thiên Đế ở bên cạnh vẫn luôn rất bình tĩnh sao?" Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc hơi sững sờ, đều quay đầu nhìn qua.

Quả nhiên phát hiện Diệp Thiên Đế đứng một bên vô cùng bình tĩnh, trong mắt còn lộ ra vẻ xem kịch.

Rất hiển nhiên, Diệp Thiên Đế không cho rằng Hoang Thiên Đế sẽ bại trận như vậy.

Thấy biểu cảm của Diệp Thiên Đế, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc mới dần dần bình tĩnh lại.

Trận chiến kịch liệt trên không trung vẫn tiếp diễn.

Hoang Thiên Đế lúc này trông có chút chật vật, thậm chí có mấy lần hiểm tượng hoàn sinh.

Nhưng hắn tay cầm Đại La Kiếm Thai, lại luôn có thể hóa hiểm thành an, gắng gượng chống đỡ được, thậm chí không bị thương bao nhiêu.

Tình huống này quả thực có chút quỷ dị.

Sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy cũng có chút không tốt.

Hai người bọn họ liên thủ đã lâu, vậy mà vẫn chưa hạ được Hoang Thiên Đế, trên mặt thật có chút mất mặt.

"Nhanh chóng ra tay chém giết Hoang, để tránh đêm dài lắm mộng." Yêu Đế Đế Tuấn gầm lên một tiếng, trực tiếp lao về phía Hoang Thiên Đế.

Cùng lúc đó, Hà Đồ Lạc Thư vốn nằm trong tay Đông Hoàng Thái Nhất cũng quay về bên cạnh Yêu Đế Đế Tuấn.

Lúc này hắn cuối cùng cũng quyết định dùng đến pháp bảo này.

Mà Yêu Hoàng Phục Hy ở phía sau nghe thấy lời của Đế Tuấn,

sắc mặt cũng lạnh đi.

“Keng keng keng...” Tiếng đàn Phục Hy Cầm đột nhiên biến đổi.

Âm thanh quỷ dị vô hình này như những lưỡi kiếm vô tình, hung hăng đâm về phía Hoang Thiên Đế.

Đây là đòn tấn công nhắm thẳng vào nguyên thần của Hoang Thiên Đế.

Y muốn tạo ra một cơ hội cho Yêu Đế Đế Tuấn.

Chỉ cần Hoang Thiên Đế khẽ sững sờ một chút, y tin rằng Yêu Đế Đế Tuấn tất sẽ có thể chém giết được hắn.

Theo sự biến hóa trong công kích của hai vị đại năng Yêu tộc, áp lực của Hoang Thiên Đế nhất thời tăng gấp bội.

Quả thực như Nhân tộc đã nói, cho dù hắn có mạnh hơn nữa thì sao chứ?

Đối mặt với Yêu Hoàng Phục Hy và Yêu Đế Đế Tuấn, trận chiến của hắn quả thực rất gian khổ.

Ngay vào lúc ngàn cân treo sợi tóc, Hoang Thiên Đế cắn răng, tay phải vung lên.

Trong khoảnh khắc, liền có một đạo lưu quang từ trong hư không mịt mờ bay tới.

Chỉ thấy đó là một vật giống như cái cối xay.

Nhìn thấy thứ này, tất cả mọi người đều sững sờ, vì không ai nhận ra đây rốt cuộc là vật gì.

Nhưng tất cả mọi người đều cảm nhận được một luồng sức mạnh vô cùng mênh mông cuồn cuộn từ bên trong nó.

Luồng sức mạnh này cực kỳ khủng bố, có thể gọi là biến thái.

Sau khi vật này xuất hiện, Hoang Thiên Đế cười ha hả.

Có thứ này trong tay, cho dù đối phương hai người vây công, hắn cũng không hề sợ hãi.

Đế Tuấn lúc này cũng dừng tấn công, ánh mắt lạnh đi.

"Dù ngươi có lấy ra thêm một món pháp bảo nữa thì đã sao?" "Ngươi vẫn không tránh khỏi vận mệnh bị chém giết, cũng không thay đổi được sự thật Nhân tộc sắp bị diệt vong." "Hôm nay, ta muốn mạng của ngươi, ai cũng không cản được!" Những lời này mang theo sự bá khí vô địch.

Phục Hy phía sau Yêu Đế Đế Tuấn cũng khẽ thở dài.

"Hoang, ta khuyên ngươi vẫn là đừng chấp mê bất ngộ nữa." "Hiện tại Nhân tộc thất bại cũng là xu thế tất yếu, ngươi hà tất phải nghịch thiên hành sự?" "Hiện tại thời cơ chưa đến, đợi thời cơ thật sự đến." "Nhân tộc tự nhiên sẽ có cơ hội quật khởi, đến lúc đó thuận theo tự nhiên chẳng phải càng thích hợp hơn sao?" Yêu Hoàng Phục Hy đối với Hoang Thiên Đế quả thực rất tán thưởng.

Lời đã nói đến mức này, đủ thấy thành ý của y.

Nhưng Hoang Thiên Đế là ai chứ?

Hắn sao có thể nghe lời khuyên của người Yêu tộc?

"Có thủ đoạn gì, cứ việc sử ra là được, ở đây ta tiếp hết." "Đừng lải nhải nữa, làm ta có chút không kiên nhẫn, có bản lĩnh thì cứ việc dùng ra." Nói xong hắn còn khiêu khích giơ ngón tay lên.

"Đến đây, chiến!!!" Đây là niềm tin vô địch.

Mà đông đảo đại năng Nhân tộc lúc này cũng có chút nghi hoặc.

"Chẳng lẽ Hoang Thiên Đế thật sự có thể một địch hai sao?" "Cho dù hắn có thêm một món pháp bảo, nhưng đối mặt là Yêu Đế Đế

Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy a...

Hắn thật sự có thể chống đỡ được sao?" Rất nhiều người Nhân tộc lộ ra nghi vấn như vậy.

Chẳng lẽ không nên là Hoang Thiên Đế và Diệp Thiên Đế liên thủ đối kháng ba người đối phương sao?

Tại sao Hoang Thiên Đế cứ khăng khăng một mình độc chiến hai vị đại yêu kia?

Chẳng lẽ hắn thật sự có tự tin như vậy?

Chương 419

Lúc này Toại Nhân Thị cười ha hả.

"Các ngươi đừng xem thường Hoang Thiên Đế, thực lực của hắn không chỉ dừng lại ở đây đâu!" Cùng lúc đó, ông ngẩng đầu nhìn sang phía bên kia.

Diệp Thiên Đế vẫn đang cười tủm tỉm đứng đó.

Toại Nhân Thị cười ha hả.

"Các ngươi cũng đừng xem thường Diệp Thiên Đế, thực lực của hai người này tuyệt đối khủng bố đến cực hạn." "Sau này ai nếu có cơ duyên nhận được truyền thừa của hai vị ấy..." "Thành tựu sẽ không thể lường được..." Nghe lời của Toại Nhân Thị, mấy vị lãnh tụ khác đều im lặng.

Toại Nhân Thị nói không sai chút nào.

Hoang Thiên Đế và Diệp Thiên Đế rốt cuộc mạnh đến mức nào, không ai biết được.

Ít nhất từ thực lực mà hai vị họ thể hiện đến hiện tại, tuyệt đối không phải là thực lực cuối cùng của họ.

Toại Nhân Thị ngẩng đầu nhìn lên hư không, nhàn nhạt nói: "Đương nhiên, các ngươi cũng đừng tự coi nhẹ mình." "Truyền thừa chúng ta nhận được cũng vô cùng khủng bố." "Chỉ là nội tình của chúng ta quá nông cạn, không thể phát huy được thực lực chân chính của truyền thừa." "Theo thời gian, khi chúng ta có thể hoàn toàn khống chế sức mạnh truyền thừa, tin rằng chúng ta cũng sẽ có thực lực như vậy." Lời của Toại Nhân Thị vừa dứt, mấy vị lãnh tụ khác cũng gật đầu, nội tâm vào khoảnh khắc này dâng lên một niềm tin vô địch.

Hoang Thiên Đế và Diệp Thiên Đế tuy mạnh mẽ, nhưng truyền thừa mà họ nhận được cũng không hề yếu.

Thêm một thời gian nữa, họ tự nhiên cũng có thể đạt đến tầng thứ đó.

Mà lúc này trong chiến trường, Hoang Thiên Đế lại cười ha hả.

"Hai tên các ngươi, đối với ta mà nói chẳng qua chỉ là yêu tộc cỏn con mà thôi." "Cho dù hai người liên thủ, vẫn không thể tạo thành uy hiếp thực sự đối với ta." "Hôm nay, ta sẽ để cho hai vị thua một cách tâm phục khẩu phục." Hoang Thiên Đế một tay cầm Đại La Kiếm Thai, tay kia thì nắm lấy cái cối xay khổng lồ kia.

Hai pháp bảo vô cùng cường hãn đồng thời nắm trong tay, trong mắt Hoang Thiên Đế đột nhiên bùng lên thần quang vô tận, trực tiếp lao về phía Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy.

Lúc này Yêu Đế Đế Tuấn vội vàng thi triển Hà Đồ Lạc Thư.

Hà Đồ Lạc Thư lơ lửng trên đỉnh đầu hắn, từng điểm tinh thần chi lực rủ xuống, bảo vệ Yêu Đế Đế Tuấn bên trong.

Trong trạng thái này, lực phòng ngự của Yêu Đế Đế Tuấn tăng mạnh.

Lúc này, Yêu Đế Đế Tuấn cuối cùng cũng lấy ra toàn bộ thực lực của mình.

Mà Yêu Hoàng Phục Hy ở xa hơn một chút, duỗi tay phải, trực tiếp kéo một dây đàn trên Phục Hy Cầm, căng thẳng nhắm vào Hoang Thiên Đế.

Ba người đều đã đánh ra chân hỏa.

Theo động tác của ba người, không khí lập tức trở nên căng thẳng.

Diệp Thiên Đế và Đông Hoàng Thái Nhất vẫn đang quan sát bên

cạnh, ánh mắt cũng khẽ ngưng lại.

Hai người họ cũng nhận ra trận chiến của mấy người đã đến thời khắc mấu chốt.

Hoang Thiên Đế gào thét lao đến, người đang ở giữa không trung liền đột nhiên phát ra một tiếng quát trầm thấp.

"Tha Hóa Tự Tại!!!" Lời còn chưa dứt, không trung trong khoảnh khắc liền vặn vẹo.

Vào khoảnh khắc này lại có một đạo hư ảnh nhàn nhạt xuất hiện, sau đó hư ảnh này nhanh chóng ngưng thực, lại biến ra một Hoang Thiên Đế khác.

Đạo thân ảnh này giống hệt Hoang Thiên Đế, bất kể là ăn mặc, trang phục, biểu cảm, hay khí tức vô song kia, đều giống hệt như đúc.

Thấy cảnh tượng này, đông đảo đại năng quan chiến đều hít một ngụm khí lạnh.

Bởi vì họ nghĩ đến một người, một vị Thánh Nhân.

Vị Thánh Nhân này chính là Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử có một thần thông vô địch!

Đó chính là Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Mà thủ đoạn này của Hoang Thiên Đế, có chút tương tự với Nhất Khí Hóa Tam Thanh, nhưng lại là một cảm giác hoàn toàn khác.

Không cần nghĩ cũng biết, đây tuyệt đối là một siêu cấp thần thông.

Hồng Hoang chúng sinh tự nhiên không biết đây là thần thông gì, vì đây là thần thông do Hoang Thiên Đế tự sáng tạo, Tha Hóa Tự Tại Đại Pháp.

Đây cũng là thần thông mạnh nhất của Hoang Thiên Đế.

Hoang Thiên Đế bản thể ném ra, trực tiếp ném cái cối xay kia cho phân thân do Tha Hóa Tự Tại hóa thành.

Sau đó hai đạo thân ảnh đồng thời xông tới, mỗi một người khí thế đều vô cùng cường thịnh.

Một người lao về phía Yêu Đế Đế Tuấn, người còn lại thì lao về phía Yêu Hoàng Phục Hy.

Khí tức khủng bố vô cùng trên người hai người, lại trực tiếp khiến Đế Tuấn và Phục Hy theo bản năng lùi lại mấy bước.

Sự cường đại của Hoang Thiên Đế, đủ thấy không tầm thường.

Khoảnh khắc này, Hoang Thiên Đế đã dốc toàn lực, hiển nhiên đã chiến đến điên cuồng.

Một người cầm Đại La Kiếm Thai, người còn lại cầm cối xay.

Tha Hóa Tự Tại điên cuồng vận chuyển, lại dùng sức một mình trực tiếp áp chế Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy.

Nhất thời khiến tất cả đại năng trong thế giới Hồng Hoang một phen xôn xao.

Ai cũng không ngờ lại xuất hiện tình cảnh này, quả thực là ngoài sức tưởng tượng.

Rốt cuộc sự chuyển biến này thực sự khiến người ta quá khó tin.

Một đối hai, lại có thể ngược lại điên cuồng áp chế.

Phải biết người bị áp chế là Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy đấy.

Một mình vị đại năng Nhân tộc này đã áp chế hai vị đại năng Yêu tộc, bất cứ ai cũng khó mà tưởng tượng được.

Thấy tình huống này, Đông Hoàng Thái Nhất hơi sững sờ, trong mắt cũng lộ ra vẻ điên cuồng.

Hắn cũng không ngờ huynh trưởng của mình và Yêu Hoàng Phục Hy, hai người cộng lại đều không phải là đối thủ của Hoang Thiên Đế kia.

Xem ra đột phá khẩu vẫn phải là ở bên mình, xem ra vẫn phải mình đánh bại Diệp Thiên Đế, mới có thể đi giúp huynh trưởng của mình được.

Theo ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe lên, Diệp Thiên Đế hiển nhiên hiểu được suy nghĩ của y.

Khoảnh khắc này Diệp Thiên Đế không khỏi mỉm cười.

Xem ra mình thật sự bị coi là quả hồng mềm a.

Yêu Hoàng Phục Hy kia không coi trọng mình, Đông Hoàng Thái Nhất này dường như cũng không coi trọng mình.

Nếu đã như vậy, xem ra mình cũng phải lấy ra chút bản lĩnh thật sự rồi.

Nghĩ đến đây, khí tức trên người Diệp Thiên Đế cũng dần dần sôi trào.

Bên cạnh hắn thần long quấn quanh, phượng hoàng phụ thể.

Lúc này Diệp Thiên Đế, giống như một đầu hung thú hoang cổ đang dần dần thức tỉnh.

Theo khí tức dần dần cường thịnh, Diệp Thiên Đế đột nhiên nhấc lên cái Thiên Đế Đỉnh khổng lồ, ầm ầm liền đập về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Bên kia, Hoang Thiên Đế chiến đấu hừng hực, bên này mình tự nhiên cũng không thể yếu thế.

Nếu những tên này đã coi thường mình, vậy mình sẽ khiến chúng phải trả giá đắt.

Diệp Thiên Đế nâng Thiên Đế Đỉnh tấn công Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất không kịp trở tay liền rơi vào thế hạ phong, nhất thời chỉ có thể miễn cưỡng né tránh.

Khi không né kịp, liền sẽ cứng đối cứng.

Chỉ là vội vã cứng đối cứng cũng bị đập cho liên tục lùi lại.

Nhưng Diệp Thiên Đế lại luôn không cho y cơ hội thở dốc, một hơi kia luôn không hồi lại được.

Điều này khiến y vẫn luôn bị động không thể xoay người.

Cuối cùng Đông Hoàng Thái Nhất có chút tức giận, trực tiếp dồn toàn bộ yêu lực, cùng với Thiên Đế Đỉnh khổng lồ kia va chạm vào nhau.

"Ầm!!!" Sau một tiếng nổ lớn, trực tiếp hình thành một luồng sóng xung kích vô cùng mạnh mẽ.

Đông Hoàng Thái Nhất tuy bị sóng xung kích khổng lồ này đánh bay ra ngoài, nhưng thế công của Diệp Thiên Đế cũng bị chặn lại.

Tuy từ mặt ngoài xem ra, Đông Hoàng Thái Nhất rơi vào thế hạ phong, nhưng lúc này Đông Hoàng Thái Nhất cũng có được cơ hội thở dốc.

Nói không chừng giây tiếp theo chính là lúc Đông Hoàng Thái Nhất phản công.

Có được cơ hội thở dốc, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất trở nên có chút khó coi.

"Thật không ngờ ngươi lại có chút thực lực, lại có thể bức ta đến

mức này." "Ngươi cũng đủ để tự hào rồi." Đông Hoàng Thái Nhất lúc này mỉm cười, trong nụ cười lộ ra một tia chế giễu khó hiểu.

"Nếu ngươi thật sự cho rằng ngươi có thể áp chế ta, vậy thì quả thật là sai lầm lớn." "Tiếp theo, ta sẽ cho ngươi thấy nội tình thật sự của ta." "Đồng thời, cũng cho ngươi thấy nội tình thật sự của Yêu tộc ta." "Nội tình đó tuyệt không phải loại người như ngươi có thể tưởng tượng được." Lời vừa dứt, Đông Hoàng Thái Nhất thu lại Thái Dương Thần Luân trong tay, tay phải khẽ lật, liền có một luồng kim quang chói lóa đột nhiên bùng lên trong lòng bàn tay.

Mức độ đậm đặc của luồng kim quang này trực tiếp chiếu đến mức người khác không mở nổi mắt.

Theo luồng kim quang này xuất hiện, trong khoảnh khắc liền có một luồng uy năng kinh tâm động phách bùng lên.

Diệp Thiên Đế trong lòng hiểu rõ, trong kim quang này, hiển nhiên là một món pháp bảo vô cùng cường hãn.

Chương 420

Một lát sau kim quang dần dần mờ đi, thứ bên trong kim quang dần dần lộ ra.

Chỉ thấy từ trong kim quang ngút trời lộ ra là một chiếc chuông lớn mang theo thiên uy hoàng hoàng.

Chỉ thấy bên ngoài chiếc chuông lớn này có nhật nguyệt tinh thần, địa hỏa phong thủy bao quanh.

Toàn bộ thân chuông mơ hồ dường như là bán trong suốt, bên trong khí tức mênh mông cuồn cuộn kia, dường như có hình ảnh núi sông đại địa, hồng hoang vạn tộc.

Ngũ sắc hào quang trong kim quang dần dần bùng lên.

Hỗn Độn thánh uy, chấn nhiếp hoàn vũ.

Pháp bảo này, chính là Hỗn Độn Chung xếp hạng thứ 23 trên Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Xem uy lực vô cùng này, thật không hổ danh là Tiên Thiên Chí Bảo.

Liên tiếp bị cản trở, Đông Hoàng Thái Nhất hiển nhiên đã mất hết kiên nhẫn, lúc này cuối cùng cũng mời ra Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Ở xa, đông đảo đại năng Hồng Hoang đang quan chiến, sau khi thấy pháp bảo này, sắc mặt lập tức biến đổi.

Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng cũng mời ra pháp bảo này.

Vậy thì tiếp theo, trận chiến này có lẽ cũng đến lúc kết thúc.

Dù sao Hỗn Độn Chung cũng đã được mời ra, nếu vẫn không thể

chiến thắng Nhân tộc, vậy thì mấy vị lãnh tụ Yêu tộc này cũng quá yếu rồi?

Tam Thanh Thánh Nhân vẫn luôn trà trộn trong đám người lúc này, sắc mặt cũng hơi biến đổi.

Nhìn Hỗn Độn Chung trên không, trong mắt cũng lộ ra vẻ thèm thuồng.

"Đông Hoàng Thái Nhất tên này..." "Cuối cùng cũng mời ra Hỗn Độn Chung rồi sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt lộ ra một tia ghen tị.

Đây chính là một trong Khai Thiên Tam Bảo a... là Tiên Thiên Chí Bảo ngang hàng với Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ.

Bàn về uy lực thực sự, Khai Thiên Tam Bảo thậm chí có thể nói là không phân trên dưới.

Chỉ là một món Tiên Thiên Chí Bảo uy lực vô cùng như vậy, lại trở thành vật của Đông Hoàng Thái Nhất.

Điều này luôn khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút bất bình.

Nay thấy Hỗn Độn Chung, cảm xúc phức tạp kia cũng bị khơi dậy.

Mà Thông Thiên Giáo Chủ cũng như vậy.

Hỗn Độn Chung này được mệnh danh là phòng ngự đệ nhất thế giới Hồng Hoang, mà Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay hắn lại được mệnh danh là sát phạt đệ nhất.

Chính là tồn tại của mâu mạnh nhất và thuẫn mạnh nhất.

Thông Thiên Giáo Chủ đối với Hỗn Độn Chung này cũng rất có hứng thú.

Hắn thật sự muốn dùng Tru Tiên Tứ Kiếm của mình chém thử

Hỗn Độn Chung mấy nhát, xem Hỗn Độn Chung mạnh hay Tru Tiên Kiếm của hắn mạnh.

Chỉ là vẫn luôn không có cơ hội mà thôi.

Nay Hỗn Độn Chung xuất hiện ngay trước mắt, vừa hay xem thử uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo này.

Theo pháp bảo này xuất hiện, toàn bộ Yêu tộc vào khoảnh khắc này đều sôi trào.

"Đây là...

đây là pháp bảo của Đông Hoàng, Hỗn Độn Chung." "Đông Hoàng cuối cùng cũng mời ra pháp bảo này rồi sao?" "Điều này nói lên...

Đông Hoàng cuối cùng cũng muốn nghiêm túc rồi sao?" "Chỉ cần Đông Hoàng nghiêm túc, Đông Hoàng tự nhiên là tồn tại vô địch." "Nói cũng phải, dù sao Đông Hoàng cũng có mỹ danh Thánh hạ đệ nhất nhân, phối hợp với Hỗn Độn Chung, tự nhiên là thực lực siêu tuyệt." "Ha ha ha ha... ta đã nói mà, Nhân tộc như kiến hôi sao có thể sánh được với Yêu tộc chứ?" Lúc này tâm tình của Yêu tộc chìm trong niềm vui sướng cực lớn.

Đông Hoàng Thái Nhất đại nhân đã mời ra Hỗn Độn Chung, bất kỳ khốn cảnh nào đối với Yêu tộc cũng không thể tạo thành uy hiếp.

Mà Nhân tộc lúc này lại chìm vào một khoảng im lặng.

Dù sao người có danh, cây có bóng, Hỗn Độn Chung từ vạn cổ đến nay, chính là Tiên Thiên Chí Bảo vô cùng cường hãn.

Toàn bộ Hồng Hoang có thể sánh được với nó cũng chỉ là cực kỳ ít.

Nay pháp bảo này xuất thế, Diệp Thiên Đế có thể chống đỡ được không?

Hoang Thiên Đế một địch hai, uy lực vô cùng.

Nhưng nếu Diệp Thiên Đế bại dưới Hỗn Độn Chung, Hoang Thiên Đế có mạnh hơn nữa cũng vô dụng.

Rất nhiều người vào khoảnh khắc này thậm chí còn lộ ra vẻ bi thương.

Đại năng quan chiến ở xa lúc này cũng lắc đầu.

"Đây chính là nội tình của Yêu tộc a..." "Nhân tộc lấy gì để bù đắp khoảng cách về nội tình đây?" "Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế tuy mạnh, nhưng lại như nấu cơm không có gạo." "Hai người họ vốn không tìm được truyền thừa thích hợp, bản thân sức mạnh chính là bèo không rễ, dùng hết rồi rất khó hồi phục." "Pháp bảo trong tay họ cũng chẳng qua là dùng đạo vận vô tận mô phỏng ra mà thôi, đối mặt với Tiên Thiên Linh Bảo còn có thể một trận chiến." "Đối mặt với Tiên Thiên Chí Bảo như Hỗn Độn Chung, e là sẽ toàn diện thất bại..." Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, lúc này cũng đều có chút kinh hãi.

Thiên Đế Đỉnh trong tay Diệp Thiên Đế tuy vô cùng cường hãn, nhưng họ cũng có thể nhìn ra được, đó căn bản không phải là thực thể.

Đối phó với Thái Dương Thần Luân của Đông Hoàng Thái Nhất còn tạm được.

Nhưng nay Đông Hoàng Thái Nhất đã mời ra cả Hỗn Độn Chung, Thiên Đế Đỉnh không có thực thể e là rất nhanh sẽ sụp đổ.

Nếu thật sự đến cục diện này thì phải làm sao đây?

Yển Tư Thị quay đầu lại, ánh mắt rực lửa nhìn chằm chằm Toại Nhân Thị một cái.

"Hỗn Độn Chung cũng ra rồi, Diệp Thiên Đế còn có thể chống đỡ được không?" Toại Nhân Thị sắc mặt hơi âm trầm, ngẩng đầu nhìn

lên trời cao, một lát sau nhàn nhạt nói.

"Vẫn là tin tưởng Diệp Thiên Đế đi." "Thánh Mẫu Nương Nương ban hai quyển truyền thừa giả chi thư này cho Nhân tộc, tự nhiên là có đạo lý nhất định." "Chỉ cần Thánh Nhân không ra tay, tin rằng bất luận là ai tới, hai quyển sách ghi lại Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế này đều có thể ứng phó được." Toại Nhân Thị sắc mặt hơi khó coi, những lời này ông nói cũng không có bao nhiêu tự tin.

Bởi vì ngay cả ông cũng có chút kinh hãi.

"Vẫn là phải tin tưởng Diệp Thiên Đế đi..." "Hắn có thể liên tiếp hai lần đánh bị thương Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, đã đủ để nói lên sự mạnh mẽ của hắn." "Cho dù Diệp Thiên Đế thật sự bại trận, vậy cũng là số mệnh của chúng ta gặp kiếp này!" "Thánh Mẫu Nương Nương làm cho chúng ta đã đủ nhiều rồi." Khoảnh khắc này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều chìm vào im lặng.

Trận chiến quật khởi này của Nhân tộc, trận chiến cách mạng này của Nhân tộc, khó khăn hơn trong tưởng tượng rất nhiều rất nhiều lần a...

Mà trên không trung, đối mặt với Đông Hoàng Thái Nhất đã lấy ra Hỗn Độn Chung, Diệp Thiên Đế không hề tỏ ra hoảng loạn.

Sắc mặt tuy âm trầm, nhưng vẫn rất bình tĩnh.

Diệp Thiên Đế ánh mắt như nước nhàn nhạt liếc Hỗn Độn Chung một cái.

"Không ngờ ngươi lại có bảo vật cường hãn như vậy nhỉ..." "Có bảo vật sao không sớm lấy ra?

Cứ phải giấu giấu giếm giếm?" Nghe những lời này, sát ý trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất càng thêm cường thịnh, đồng thời cũng cười lạnh.

“Đối phó với ngươi, có cần ta phải mời ra Hỗn Độn Chung sao?” “Chỉ là cái gọi là Hoang Thiên Đế kia bạo phát lực kinh người, để tránh phát sinh chuyện ngoài ý muốn, ta mới mời ra Hỗn Độn Chung, tiếp theo sẽ là tốc chiến tốc thắng.” “Ngươi nếu có thủ đoạn gì cũng cứ việc lấy ra, nếu không sẽ không có cơ hội ra tay nữa.” Đông Hoàng Thái Nhất không vội ra tay.

Hỗn Độn Chung trong tay, chỉ cần Thánh Nhân không xuất hiện, mảnh đất Hồng Hoang này, không ai là đối thủ của y.

Diệp Thiên Đế ánh mắt khẽ ngưng lại, sau đó liền lộ ra một nụ cười.

“Xem ra ta thật sự bị người ta xem thường rồi a...” “Tên kia trực tiếp coi thường ta...” “Mà ngươi cũng trở nên kiêu ngạo như vậy...” “Ha ha... là ai cho ngươi dũng khí vậy?” Diệp Thiên Đế tự giễu một tiếng.

Cảm giác bị người khác xem thường này thật sự khiến hắn rất khó chịu.

Sau đó hắn chậm rãi duỗi tay phải ra.

Theo động tác của tay phải, toàn bộ thân thể hắn vào khoảnh khắc này trực tiếp biến thành màu vàng kim, trong khoảnh khắc biến thành một vị hoàng kim cự nhân.

Tay phải thì trực tiếp nâng cái Thiên Đế Đỉnh khổng lồ kia, trực tiếp lao về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Xung quanh thân thể hắn, thì có kim long quấn quanh, thần hoàng bay lượn.

Cho dù đối phương đã lấy ra Hỗn Độn Chung, Diệp Thiên Đế cũng không hề sợ hãi.

Đông Hoàng Thái Nhất thấy bộ dạng này của Diệp Thiên Đế,

trong mắt không khỏi lóe lên vẻ tức giận.

Tên chết tiệt này, lại còn dám trực tiếp xông lên.

Chẳng phải là vội đi tìm chết sao?

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt tức giận khẽ rung lên.

"Đoong!!!" Một tiếng nổ lớn đột nhiên vang lên, như sấm sét vang vọng giữa trời đất.

Sóng âm vô tận trực tiếp lan tỏa trên không trung với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Những sóng âm này trực tiếp trấn áp về phía Diệp Thiên Đế!

Ngoài phần lớn sóng âm này ra, cũng có một phần rất nhỏ lan tỏa ra ngoài.

Trong nháy mắt, trận doanh Nhân tộc liền bị chấn cho ngã ngửa người ngã ngựa.

Rất nhiều Nhân tộc thực lực hơi yếu trực tiếp thất khiếu chảy máu mà chết.

Cho dù là mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, thân thể cũng khẽ run.

Chương 421

Sau một đợt sóng âm này, vô số Nhân tộc ngã trên mặt đất, trận doanh không còn duy trì được nữa.

Sắc mặt mấy vị lãnh tụ Nhân tộc trong nháy mắt trở nên vô cùng khó coi.

Bởi vì ngay cả họ cũng không ngờ, Hỗn Độn Chung này lại cường hãn đến mức này!

Chỉ là dư chấn thôi, liền trực tiếp khiến Nhân tộc ngã ngửa.

Đối mặt với công kích cường hãn như vậy, Diệp Thiên Đế có thể chống đỡ được không?

Mà bên kia, trận doanh Yêu tộc cũng tương tự.

Theo tiếng nổ lớn này, trận doanh Yêu tộc cũng rơi vào hỗn loạn.

Càng có rất nhiều đại yêu đang bay trên không trực tiếp rơi xuống.

Nhưng đa số ánh mắt mọi người lại dán chặt vào người Diệp Thiên Đế.

Họ muốn xem xem Diệp Thiên Đế có thể chống đỡ được không.

Sóng âm vô tận tầng tầng lớp lớp trực tiếp tấn công về phía Diệp Thiên Đế.

Những sóng âm này vừa tiếp xúc với kim quang trên người Diệp Thiên Đế, liền trực tiếp bùng nổ kinh thiên, trực tiếp nổ cho Diệp Thiên Đế liên tục lùi lại.

Khí tức trên người cũng trở nên vô cùng không ổn định trong những vụ nổ này.

Kim long và thần hoàng quấn quanh bên cạnh hắn lúc này cũng

trực tiếp nổ tung.

Diệp Thiên Đế lùi lại đủ mấy trăm bước, mới miễn cưỡng dừng lại được thân hình.

Chỉ là lúc này Diệp Thiên Đế lại có vẻ có chút chật vật.

Khí tức của hắn lúc này cũng trở nên phập phồng không ổn định.

Uy năng của Hỗn Độn Chung trực tiếp khiến Diệp Thiên Đế thân bị trọng thương.

Tiên Thiên Chí Bảo, quả nhiên uy lực vô cùng.

Thấy tình huống này của Diệp Thiên Đế, đông đảo đại năng quan chiến đều hít một ngụm khí lạnh.

Thật không ngờ uy lực của Hỗn Độn Chung lại cường hãn như vậy.

Thực lực của Diệp Thiên Đế có thể nói là ai cũng thấy rõ.

Trước là trọng thương Yêu Đế Đế Tuấn, sau lại trọng thương Đông Hoàng Thái Nhất, trong trận chiến sau đó lại áp chế Đông Hoàng Thái Nhất.

Điều này đã đủ để thấy rõ sự cường hãn của hắn.

Không ai nghi ngờ thực lực của Diệp Thiên Đế.

Nhưng Diệp Thiên Đế mạnh mẽ như vậy, dưới một kích của Hỗn Độn Chung, lại trở nên thê thảm như thế, thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Đông Hoàng Thái Nhất lúc này ngửa mặt lên trời cười lớn, nhìn Diệp Thiên Đế ở xa, trong mắt lộ ra vẻ cao ngạo vô tận.

“Sao nào?

Đường đường là Thiên Đế của Nhân tộc.” “Chỉ có thủ đoạn như

vậy thôi sao?

Chỉ có chút thực lực này thôi sao?" "Nếu còn có thủ đoạn khác, cứ việc lấy ra là được, nếu không có thủ đoạn khác, vậy thì chịu chết đi!" Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt lạnh lùng, sát khí ngút trời.

Y đã chịu thiệt không nhỏ trong tay Diệp Thiên Đế này.

Nay mời ra Hỗn Độn Chung, tự nhiên là ngạo khí trùng thiên.

Nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, mắt Diệp Thiên Đế khẽ híp lại, sau đó liền hít một hơi thật sâu.

Khí tức màu vàng trên người lại một lần nữa hung mãnh bùng phát, chiến đấu lực đột nhiên lại một lần nữa tăng vọt.

Một trong Cửu Bí, "Giai" tự quyết, vào giây tiếp theo đột nhiên thi triển ra.

Ánh mắt quyết tuyệt lại một lần nữa lao về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Hắn là đường đường Diệp Thiên Đế, Diệp Thiên Đế giết đến mức không ai dám xưng tôn, sao có thể không phải là đối thủ của tên này chứ?

Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất cười tà ác, Hỗn Độn Chung trong tay khẽ rung lên.

"Đoong..." Lại một tiếng nổ lớn, trong khoảnh khắc phong vân biến ảo, pháp tắc hiển hiện, đạo vận lan tràn.

Cả mảnh trời đất đều tràn ngập tiếng nổ lớn này.

Phàm là sinh linh nào nghe thấy âm thanh này đều là tâm thần run rẩy.

Trong chiến trường, rất nhiều Nhân tộc và Yêu tộc, những kẻ ý chí yếu đuối, sau khi nghe thấy âm thanh này trực tiếp phát điên.

Có người thất khiếu chảy máu triệt để sụp đổ.

Ngay cả những người quan chiến ở xa hơn một chút, dưới tiếng nổ lớn này cũng run rẩy, sắc mặt tái nhợt.

Đây chỉ là bị ảnh hưởng nhẹ mà thôi.

Diệp Thiên Đế ở chính giữa trung tâm công kích, tự nhiên không cần phải nói nhiều, hiển nhiên hắn phải chịu đựng công kích mạnh nhất.

Dưới một kích này, pháp lực vô tận mà Diệp Thiên Đế lại một lần nữa ngưng tụ, lại một lần nữa bị đánh tan.

Kéo theo cả thân thể của hắn vào khoảnh khắc này đều hơi có chút hư ảo.

Diệp Thiên Đế lòng không cam tâm nắm chặt tay phải, hung hăng đấm một quyền ra ngoài.

Nhưng năng lượng của một quyền này, còn chưa tiếp xúc được với Đông Hoàng Thái Nhất, đã bị năng lượng do Đông Hoàng Chung phát ra triệt để tiêu tan vào hư vô.

Pháp bảo phòng thủ đệ nhất thế giới Hồng Hoang quả nhiên danh bất hư truyền.

Ngay cả Chư Thiên Khánh Vân được mệnh danh là không gì có thể phá, và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp được mệnh danh là lập thân nơi bất bại, luận về lực phòng ngự thực sự, đều không bằng Đông Hoàng Chung.

Công kích của Diệp Thiên Đế không thể đột phá Đông Hoàng Chung, cũng là điều hợp lý.

Lúc này Diệp Thiên Đế, chỉ có thể lùi lại rồi lại lùi lại, thân thể vào khoảnh khắc này cũng trở nên hơi hư ảo.

Hắn trước là đại chiến Yêu Đế Đế Tuấn, sau lại đại chiến Đông Hoàng Thái Nhất, năng lượng tiêu hao khá là lợi hại.

Đông Hoàng Thái Nhất thấy bộ dạng này của Diệp Thiên Đế, không khỏi cười ha hả.

Đối phương đã lộ ra thế bại, vậy thì y rất nhanh sẽ có thể giành được thắng lợi.

"Diệp Thiên Đế, thật đáng tiếc a." "Xem ra không đợi ngươi tìm được truyền thừa giả, ngươi đã phải chết ở đây rồi." "Bảo ngươi thần phục Yêu tộc ta, ngươi cự tuyệt." "Vậy thì, ngươi chờ chết đi." Đông Hoàng Thái Nhất kiêu ngạo đến cực điểm, vận khởi yêu lực lại một lần nữa thúc đẩy Hỗn Độn Chung.

Lại một đạo tiếng nổ kinh thiên, vang vọng trời đất.

Đối mặt với công kích lần này, Diệp Thiên Đế không còn chống đỡ được nữa, thân thể vào khoảnh khắc này gần như chìm vào trạng thái trong suốt.

Đông Hoàng Thái Nhất lúc này ngửa mặt lên trời cười phóng túng.

"Lần sau, sẽ cho ngươi đầu một nơi thân một nẻo." Lúc này Đông Hoàng Thái Nhất dường như đã chơi chán rồi, liền chuẩn bị một kích tất sát.

Dù sao Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy còn đang bị Hoang Thiên Đế kia áp chế.

Lúc này thân thể đã hiện ra bán trong suốt, Diệp Thiên Đế hít sâu một hơi, ánh mắt ngưng trọng nhìn qua, giọng nói cũng hơi có chút âm trầm.

"Ngươi thật sự xác định ta không còn thủ đoạn nào nữa sao?" "Ngươi thật sự xác định ta đã đến bước đường cùng rồi sao?" Nghe lời của Diệp Thiên Đế, Đông Hoàng Thái Nhất cười hắc hắc, giọng

điệu đều là vẻ giễu cợt.

"Ta đã nói rồi." "Ngươi có thủ đoạn gì cứ việc sử ra là được." "Đông Hoàng Thái Nhất ta tiếp hết." "Nếu không có thủ đoạn, thì ngoan ngoãn chịu chết!" Diệp Thiên Đế hít sâu một hơi, ánh mắt sâu thẳm nhìn qua, một lát sau, cười rạng rỡ, sau đó liền bất đắc dĩ lắc đầu.

"Cuối cùng vẫn phải dùng đến thứ đó a..." Lời của Diệp Thiên Đế dường như có chút bất đắc dĩ.

Nhưng cuối cùng cũng là chuyện không có cách nào khác.

Ngay lúc Đông Hoàng Thái Nhất không nhịn được lại một lần nữa tấn công qua, đột nhiên, giữa trời đất vang lên một tiếng rồng ngâm khổng lồ.

Sau đó liền theo sát là những tiếng rồng ngâm khác.

Trước sau lại vang lên chín tiếng rồng ngâm vô song.

Chín tiếng gầm khổng lồ này, lại trực tiếp che lấp cả tiếng của Hỗn Độn Chung.

Điều này không khỏi khiến Đông Hoàng Thái Nhất có chút kinh hãi.

Hơi sững sờ, liền ngẩng mắt nhìn qua, lại phát hiện hư không vào khoảnh khắc này bắt đầu sụp đổ, một lát sau lại trực tiếp hình thành một cái hố đen.

Trong hố đen này, xuất hiện chín con hắc long.

Thấy chín con hắc long này, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên biến đổi.

Bởi vì y không khỏi lại nhớ lại cảnh tượng lúc Diệp Thiên Đế vừa xuất thế.

Lúc Diệp Thiên Đế vừa xuất thế, thứ xuất hiện đầu tiên chính là Cửu Long Kéo Quan thần bí và vô cùng cường hãn này.

Khi đó, chính là chín con hắc long này kéo theo cái quan tài thần bí kia, chậm rãi đi trong hư không.

Cảnh tượng đó quả thật là khủng bố và quỷ dị.

Khi đó gần như là chấn kinh toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Chương 422

Nay chín con long thi màu đen này xuất hiện, chẳng phải là có nghĩa là cái quan tài thần bí kia cũng sắp xuất hiện sao?

Chẳng lẽ thứ này cũng là một món siêu cường pháp bảo?

Đông Hoàng Thái Nhất, tâm thần bất định.

Chỉ thấy chín con cự long màu đen kia chậm rãi bay tới, vảy trên người lấp lánh huyền quang nhàn nhạt.

Những huyền quang này gần như chiếu đến mức người ta không mở nổi mắt.

Rõ ràng là huyền quang màu đen nuốt chửng vạn vật, lại cho người ta một cảm giác vô cùng chói mắt.

Quả thật là vô cùng quái dị.

Theo những huyền quang này lấp lánh, khí tức vô cùng cường hãn lộ ra.

Cho dù là Đông Hoàng Thái Nhất cũng cảm nhận được một sự áp chế nhất định.

Theo chín con cự long màu đen xuất hiện, xích sắt ở đuôi cũng theo sát lộ ra từ hố đen.

Đuôi mỗi con cự long đều nối với xích sắt bằng đồng xanh khổng lồ.

Xích sắt vẫn luôn kéo dài về phía sau.

Cho đến cuối cùng, một chiếc quan tài bằng đồng xanh vô cùng khổng lồ mới xuất hiện.

Chiếc quan tài này trông vô cùng quái dị.

Theo quan tài xuất hiện, một luồng cảm giác áp bách khổng lồ lộ ra.

Những hoa văn trên quan tài vô cùng phức tạp, giống như một số đồ đằng thần bí, lại giống như một số chú văn thần bí.

Rốt cuộc là thứ gì, lại không ai biết được.

Chỉ có thể cảm nhận được sự ảo diệu vô cùng từ những phù văn đó.

Khí tức thần bí kia, bất cứ ai cũng cảm thấy vô cùng áp chế.

Khi Cửu Long Kéo Quan vô cùng mênh mông và thần bí, thật sự xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang, tất cả mọi người đều bị cảnh tượng quỷ dị và mênh mông này chấn kinh.

Rốt cuộc thứ này thực sự là quỷ dị đến cực điểm.

Thế giới Hồng Hoang từ trước đến nay chưa từng xuất hiện cảnh quan như vậy.

Cửu Long Kéo Quan chậm rãi tiến về phía trước trên không trung.

Chín con cự long màu đen uốn lượn trên không trung.

Xích sắt khổng lồ kia vung lên trên không trung kêu loảng xoảng.

Mà chiếc quan tài bằng đồng xanh cuối cùng kia, thì lại lộ ra khí tức vô cùng thần bí.

Luồng khí tức này cho người ta một ảo giác trấn áp vạn vật, dường như cả mảnh trời đất vào khoảnh khắc này đều ngưng trệ lại.

Ở xa, đông đảo chiến sĩ Yêu tộc thấy cảnh tượng này không ai không kinh hô.

“Thứ này... thứ này chẳng lẽ là pháp bảo sao?” “Đây rốt cuộc là thứ gì a?

Thực sự là quá mạnh rồi...” “Chẳng lẽ thứ này chính là pháp bảo của Diệp Thiên Đế?” “Diệp Thiên Đế chuẩn bị lợi dụng cái quan tài này đối kháng Đông Hoàng đại nhân sao?” “Nhìn bộ dạng quan tài này, bên trong hẳn là trấn áp một loại sức mạnh bất tường nào đó.” “Một khi được phóng thích ra, hẳn là cảnh tượng trời long đất lở.” Cảnh tượng này thực sự là quá kinh người.

Cho dù là những đại yêu siêu cấp đã từng trải, lúc này cũng có chút kinh hãi.

Hỗn Độn Chung lơ lửng trên lòng bàn tay phải của Đông Hoàng Thái Nhất, lúc này cũng đang khẽ run rẩy.

Dường như là gặp phải cường địch, phát ra cảnh cáo, dường như có chút hưng phấn.

Đông Hoàng Thái Nhất mắt khẽ híp lại, thận trọng nhìn Diệp Thiên Đế một cái.

“Đây chính là nội tình của ngươi sao?” “Quả nhiên là biến thái đến cực điểm.” Diệp Thiên Đế mỉm cười, trong mắt lộ ra một tia tà mị.

Nhìn vào mắt Đông Hoàng Thái Nhất, cũng lộ ra sát ý vô biên.

Hoang Thiên Đế một mình độc chiến hai vị đại yêu, đều có thể chiếm được thế thượng phong.

Hắn tự nhiên cũng không thể quá mất mặt.

Nghĩ đến đây, Diệp Thiên Đế liền quay đầu đi, nhìn về phía chiến trường bên cạnh.

Hoang Thiên Đế lúc này vẫn đang đại phát thần uy, Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy hai người vẫn đang ở trong trạng thái bị áp chế.

Yêu Đế Đế Tuấn còn tốt hơn một chút, trên đỉnh đầu lơ lửng Hà

Đồ Lạc Thư, tinh hà chi lực vô tận rủ xuống, bảo vệ hắn toàn phương vị.

Tuy trong thời gian ngắn bị áp chế, nhưng Hoang Thiên Đế lại không thể phá phòng của hắn.

Mà Phục Hy ở bên kia, tình cảnh thì có chút khó coi.

Bởi vì bản thân y vốn giỏi viễn công, đối với cận chiến không mấy thích ứng.

Nhưng thủ đoạn viễn công của y dường như không gây ra uy hiếp đối với Hoang Thiên Đế, do đó chỉ có thể chật vật trốn chạy trên chiến trường.

Tình cảnh xem ra quả thực không mấy đẹp mắt.

Hoang Thiên Đế tuy đã triệt để trấn áp hai người, nhưng lại không thể trong thời gian ngắn giành được thắng lợi.

Cục diện liền giằng co.

Bản thể của hắn cầm Đại La Kiếm Thai cùng Yêu Đế Đế Tuấn điên cuồng đối chém.

Mà hóa thân từ Tha Hóa Tự Tại, thì cầm cái cối xay không rõ tên kia, đuổi theo Yêu Hoàng Phục Hy chém khắp trời đất.

Sau một thời gian dài, cuối cùng pháp thân Tha Hóa Tự Tại cũng đuổi kịp Phục Hy.

Hóa thân trực tiếp cầm cối xay không rõ tên, trấn áp về phía Phục Hy.

Phục Hy hoảng loạn làm sao có thể chống đỡ được?

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, liền trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Phục Hy người còn đang ở giữa không trung, liền có tiên huyết

vung vãi ra, bộ dạng có chút thê thảm.

Hóa thân của Hoang Thiên Đế đạp không mà đi, theo sát phía sau Phục Hy, bộ dạng không tha, khiến Phục Hy vô cùng tức giận.

Y trực tiếp túm lấy dây đàn Phục Hy Cầm, dùng như cung tiễn.

Sau khi kéo dây đàn thành hình trăng tròn, đột nhiên buông tay.

Ầm một tiếng liền có một luồng khí tức vô cùng mạnh mẽ như một lưỡi kiếm sắc bén, liền bắn ra, trực tiếp chặn lại hóa thân của Hoang Thiên Đế, đồng thời trực tiếp tiêu hao mất một nửa sức mạnh của hóa thân.

Hóa thân Tha Hóa Tự Tại, vào khoảnh khắc này cũng biến thành màu bán trong suốt.

Hóa thân tuy bị chặn lại, nhưng vào giây tiếp theo, cái cối xay khổng lồ trong tay lại bị ném ra.

Cái cối xay khổng lồ này trực tiếp đập vào người Phục Hy.

Phục Hy hét thảm một tiếng, trực tiếp thân bị trọng thương.

Nửa người đều bị cái cối xay khổng lồ này nghiền nát, trong nháy mắt hình thành một trận mưa máu ngút trời.

Khí tức vô song kia quả thật là khủng bố dị thường.

Ai cũng không ngờ, hai vị lãnh tụ Yêu tộc đại chiến Hoang Thiên Đế, cuối cùng lại vẫn bị Hoang Thiên Đế làm thương Phục Hy.

Điều này thực sự khiến người ta kinh hãi.

Bên kia Yêu Đế Đế Tuấn thấy tình hình này tự nhiên là nổi giận đùng đùng, thực sự khiến hắn lửa giận ngút trời.

Yêu Hoàng Phục Hy tuy vô cùng mạnh mẽ, nhưng lại không giỏi sát phạt.

Phục Hy giỏi là âm luật, và thuật chiêm bốc.

Thuật chiêm bốc của y có thể nói là đệ nhất Hồng Hoang, so với những Thánh Nhân kia cũng không hề thua kém.

Sự tồn tại của y đối với Yêu tộc có ý nghĩa trọng đại.

Không ngờ suýt chút nữa đã bị tên này chém giết.

Điều này sao có thể không khiến Yêu Đế Đế Tuấn lửa giận ngút trời chứ?

Chỉ thấy Đế Tuấn tay phải dẫn động, trong nháy mắt liền từ Hà Đồ Lạc Thư dẫn ra một luồng sức mạnh mênh mông cuồn cuộn.

Luồng sức mạnh này trực tiếp trên không trung hình thành một dải ngân hà mênh mông.

Tinh hà sức mạnh do tinh thần chi lực hình thành, hóa thành một luồng hồng lưu trực tiếp xối về phía Hoang Thiên Đế, trực tiếp xối Hoang Thiên Đế và pháp thân Tha Hóa Tự Tại của hắn bay ra một khoảng cách khá xa.

Điều này cũng cho Phục Hy một cơ hội thở dốc.

Theo trên người một trận lấp lánh, thân thể tàn phá của Phục Hy liền trực tiếp hồi phục nguyên trạng.

Phục Hy hồi phục nguyên trạng sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn Hoang Thiên Đế, thần sắc cũng là phẫn nộ chưa từng có.

Chương 423

Tên chết tiệt này, thực sự khiến y tức giận, ra tay lại độc ác như vậy.

Thấy trận chiến của Hoang Thiên Đế tạm thời kết thúc, Diệp Thiên Đế mỉm cười, thu lại ánh mắt, lại dán vào người Đông Hoàng Thái Nhất.

"Bọn họ chơi vui, vậy chúng ta cũng chơi một chút đi?" Chỉ thấy hắn tay phải vung lên, Cửu Long Kéo Quan mênh mông cuồn cuộn vô song trên không trung, trực tiếp bùng phát một trận quang mang màu đen kịt.

Theo quang mang màu đen kịt bùng lên, Cửu Long Kéo Quan trực tiếp thu nhỏ lại, hình thành một cái quan tài khổng lồ bằng một người.

Mà chín cỗ thi thể cự long kia, thì lại bám chặt vào quan tài, lúc này đang tỏa ra quang mang u u.

Diệp Thiên Đế tay phải cầm một góc Cửu Long Kéo Quan này, hung hăng đập về phía Hỗn Độn Chung và Đông Hoàng Thái Nhất.

Cửu Long Kéo Quan khổng lồ lại trực tiếp bị Diệp Thiên Đế dùng như một viên gạch, thực sự khiến người ta dở khóc dở cười.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt hơi khó coi tay phải rung lên, Đông Hoàng Chung trong nháy mắt liền bùng phát một trận sóng năng lượng màu vàng kim.

"Ầm!!!" Năng lượng của Hỗn Độn Chung và Cửu Long Kéo Quan lập tức va chạm vào nhau, trực tiếp hình thành một luồng sóng xung kích vô song.

Sóng xung kích do luồng năng lượng này sản sinh ra giống như

một đám mây hình nấm, quả thật khủng bố đến cực điểm.

Diệp Thiên Đế và Đông Hoàng Thái Nhất vào khoảnh khắc này cũng xoẹt xoẹt bị chấn bay ra ngoài.

Đông Hoàng Thái Nhất, khóe miệng có một tia máu tươi chảy xuống.

Y tuy đã chặn được công kích của đối phương, nhưng lực phản chấn của Đông Hoàng Chung, cũng khiến y bị thương không nhẹ.

Bên kia Diệp Thiên Đế lúc này cũng không khá hơn, thân thể đều dần dần hình thành màu bán trong suốt.

Năng lượng của hắn tiêu hao thực sự là quá lớn.

Hơn nữa trong thời gian ngắn rất khó hồi phục.

Hắn sở dĩ dùng đến Cửu Long Kéo Quan cũng là vì muốn tốc chiến tốc thắng.

Nếu cứ tiếp tục giằng co, điều này sẽ cực kỳ bất lợi cho hắn.

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Cửu Long Kéo Quan ở phía xa, rồi lại nhìn Diệp Thiên Đế.

Ánh mắt y lộ ra vẻ âm ngoan.

"Thật không ngờ ngươi lại có bảo vật bực này!" "Bảo vật này của ngươi đủ để sánh ngang với Hỗn Độn Chung của ta rồi." "Dù vậy, người thắng cuối cùng vẫn là ta." "Kết cục của ngươi cũng chỉ là bị ta chém giết mà thôi." Diệp Thiên Đế nghe vậy lại không cho là đúng.

Hắn khẽ lắc đầu, cười khẩy một tiếng.

"Ta nhớ lúc ngươi mới đến cũng nói những lời như vậy." "Thế mà vẫn bị ta đánh cho trọng thương." "Bây giờ vẫn còn kiêu ngạo, rốt cuộc là ai cho ngươi lá gan đó?" Vừa nói, hắn đã buông tay ra.

Cửu Long Kéo Quan liền lơ lửng yên tĩnh trước người hắn.

Diệp Thiên Đế tay phải nhẹ nhàng dẫn dắt.

Cửu Long Kéo Quan dưới sự chỉ dẫn của hắn liền có động tác ngay tức thì.

Chín con rồng khổng lồ bám trên quan tài lúc này cũng lấp lánh phát quang.

Sau đó, một luồng khí tức thần bí khó lường toát ra, chấn động lòng người.

Rồi Diệp Thiên Đế chỉ tay về phía trước.

Cỗ quan tài bằng đồng xanh khổng lồ liền ầm ầm nện tới.

Lực đạo lần này rõ ràng còn mạnh hơn.

Ở phía bên kia, trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất cũng lộ ra sát ý vô tận.

Đông Hoàng Chung vẫn luôn lơ lửng trong lòng bàn tay y.

Lúc này bỗng nhiên kim quang đại phóng.

Sau khi một luồng kim quang vô song loé lên, Hỗn Độn Chung liền trở nên cực kỳ khổng lồ trong nháy mắt.

Nó xuất hiện ngay trước người Đông Hoàng Thái Nhất.

Sau khi Hỗn Độn Chung khổng lồ xuất hiện, một tiếng vang cực lớn lại vang lên.

“Đang!!!” Âm thanh này lớn chưa từng có, mạnh hơn âm thanh trước đó gấp bội, thậm chí vượt xa sức tưởng tượng của nhiều người.

Nhân tộc và Yêu tộc ở gần đó lại có thêm nhiều người ngã xuống trong tiếng vang kinh thiên này.

Dù cho mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đã toàn lực bảo vệ nhưng vẫn không ăn thua.

Dù sao thì công kích của Đông Hoàng Chung cũng là vô sai biệt, muốn tránh né là rất khó.

Mà Cửu Long Kéo Quan khổng lồ thì trực tiếp lao thẳng về phía Hỗn Độn Chung.

Dưới ảnh hưởng của Cửu Long Kéo Quan, hư không gần đó đều vặn vẹo, dường như có chút khó mà chịu đựng được sức mạnh khổng lồ này.

"Đang!!!" Cửu Long Kéo Quan cuối cùng cũng va chạm với Hỗn Độn Chung.

Khoảnh khắc tiếp theo, một vụ nổ siêu cấp chưa từng có liền trực tiếp xảy ra.

Uy năng mênh mông vô biên đó đã trực tiếp chấn nát hư không gần đó.

Điều này thực sự vượt quá sức tưởng tượng.

Tiếng "răng rắc" vang lên không ngừng.

Theo sau âm thanh khổng lồ này, một luồng cuồng phong vô song bỗng nhiên quét ra.

Luồng cuồng phong này trực tiếp hóa thành một đạo cương phong không gì sánh được.

Phàm là bị luồng cương phong này thổi trúng, dù là tu sĩ đạt đến cảnh giới Thiên Tiên, e rằng cũng sẽ bị nghiền nát trong nháy mắt.

Nhưng may mắn là các lãnh tụ Nhân tộc đều ở đây.

Mấy vị đại yêu của Yêu tộc cũng ở đây.

Nên cũng không gây ra tổn thất trọng đại.

Giao chiến đến cấp độ này, những chiến sĩ bình thường đã trở thành gánh nặng, chỉ có thể lùi lại rồi lại lùi.

Hồi lâu sau, luồng cương phong này mới dần tiêu tan.

Trận giao phong lần này của Đông Hoàng Thái Nhất và Diệp Thiên Đế có thanh thế vô cùng to lớn.

Ngay cả mấy người ở chiến trường khác cũng phải dời ánh mắt qua đây.

Yêu Hoàng Phục Hy và Yêu Đế Đế Tuấn lúc này đang nhìn chằm chằm vào Cửu Long Kéo Quan của Diệp Thiên Đế.

Ánh mắt hai người cũng có chút kinh dị bất định.

Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất thì bọn họ đương nhiên hiểu rõ.

Nó là một trong Khai Thiên Tam Bảo được hóa thành từ Bàn Cổ Phủ, cũng là một trong những Tiên Thiên Chí Bảo nổi tiếng nhất thế giới Hồng Hoang.

Uy lực của nó tự nhiên là vô cùng.

Mà thứ kia của Diệp Thiên Đế lại có thể sánh ngang với Hỗn Độn Chung.

Đây quả thực là chuyện ngoài sức tưởng tượng.

Thứ này không có trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, điều đó có nghĩa nó không phải là vật thể thực.

Dù vậy, uy lực mà nó phát ra cũng có thể sánh với Hỗn Độn Chung.

Điều này tuyệt đối vượt xa tưởng tượng.

Mà Hoang Thiên Đế lúc này cũng đang nhìn chằm chằm vào nơi đây.

Trận chiến của y với Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy hai người đều không tạo ra tiếng vang lớn như vậy.

Diệp Thiên Đế lại tạo ra động tĩnh lớn thế này, quả thực khiến người ta đáng khâm phục.

Hoang Thiên Đế nhìn một lúc, sau đó trên mặt dần lộ ra một nụ cười.

"Không hổ là Diệp Thiên Đế, thực lực quả nhiên mạnh mẽ." "Trước chiến Yêu Đế Đế Tuấn, sau chiến Đông Hoàng Thái Nhất, vẫn không hề rơi vào thế hạ phong, phong thái tuyệt thế bực này thật khiến người ta khâm phục." Nghe lời tán thưởng của Hoang Thiên Đế, Diệp Thiên Đế khẽ cười.

"Hoang Thiên Đế ngươi cũng không tệ, một mình độc chiến hai vị đại yêu tuyệt thế, vẫn chiếm thế thượng phong tuyệt đối, phong thái tuyệt thế bực này, thế gian hiếm có." Hai người tâng bốc lẫn nhau một phen, sau đó nhìn nhau cười.

Ba vị đại yêu trong sân thì sắc mặt cực kỳ khó coi.

Không ngờ Yêu Hoàng, Yêu Đế của Yêu tộc bọn họ, những kẻ đã tung hoành ngang dọc bao năm qua, lại trở thành tấm nền cho hai người này.

Thật khiến người ta lửa giận ngút trời.

Trong cơn phẫn nộ, ba vị siêu cấp đại yêu của Yêu tộc liền trực tiếp triển khai một đợt tấn công mới.

Đông Hoàng Thái Nhất lại một lần nữa gõ vang Hỗn Độn Chung trước mặt.

Y không tin mình có Hỗn Độn Chung trong tay mà vẫn không thắng nổi đối phương.

Trong lúc Hỗn Độn Chung khẽ rung động, lại có một luồng âm thanh vô song truyền ra.

Chương 424

Luồng âm thanh này gần như có khả năng khắc chế tuyệt đối đối với nguyên thần.

Nếu là kẻ có nguyên thần yếu ớt, trong nháy mắt sẽ bị chấn tan nguyên thần.

Đối mặt với công kích của Đông Hoàng Thái Nhất, Diệp Thiên Đế hiển nhiên cũng cực kỳ thận trọng.

Chỉ thấy hắn thúc đẩy quan tài đồng xanh ầm ầm nện ra.

Dưới sự thúc đẩy của hắn, chín con rồng khổng lồ trên quan tài lại một lần nữa tỏa ra thần quang mờ ảo!

Theo thần quang mờ ảo lan tỏa, chín tiếng rồng ngâm vô cùng mạnh mẽ vang vọng khắp trời đất.

Chỉ riêng chín tiếng rồng ngâm này đã áp chế được âm thanh của Hỗn Độn Chung.

Như vậy thì cũng thôi đi.

Cỗ quan tài đồng xanh này vẫn tiếp tục nện về phía Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất.

Cảnh tượng này lập tức khiến sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất biến đổi.

Bởi vì yêu lực y gia trì trên Hỗn Độn Chung đã dùng hết trong đợt công kích vừa rồi.

Không ngờ công kích bộc phát từ Hỗn Độn Chung lại bị đối phương trấn tan.

Hơn nữa, công kích của đối phương vẫn đang ầm ầm lao về phía

y.

Khoảnh khắc này, sắc mặt y đột ngột thay đổi, vội vàng muốn gia trì thần lực lên Hỗn Độn Chung.

Nhưng đã quá muộn.

"Ầm!!!" Theo một tiếng vang lớn, Hỗn Độn Chung khổng lồ vô cùng lại bị đánh bay ra ngoài.

Lần va chạm này giữa Hỗn Độn Chung và Cửu Long Kéo Quan kết thúc bằng việc Hỗn Độn Chung bị đánh bay.

Không phải Hỗn Độn Chung thua Cửu Long Kéo Quan, mà là Đông Hoàng Thái Nhất đã sơ suất, dẫn đến y thua Diệp Thiên Đế.

Sau khi đánh bay Hỗn Độn Chung, Cửu Long Kéo Quan vẫn tiếp tục lao về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất lúc này muốn né tránh cũng đã muộn.

Bởi vì trên Cửu Long Kéo Quan có kèm theo một luồng sức mạnh phong ấn vô song, trực tiếp phong tỏa toàn bộ không gian xung quanh.

Đông Hoàng Thái Nhất muốn chạy cũng không thoát được.

Cuối cùng, Cửu Long Kéo Quan đã va chạm một cách chắc chắn vào người Đông Hoàng Thái Nhất.

"Ầm!!!" Theo một tiếng nổ lớn, xương cốt Đông Hoàng Thái Nhất vỡ nát trong nháy mắt.

Lồng ngực y lại một lần nữa lõm sâu vào một mảng lớn.

Đông Hoàng Thái Nhất bị thương nghiêm trọng trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, cả người suýt chút nữa đã ngất đi.

Nếu không phải Hỗn Độn Chung dựa vào sức mạnh của chính mình, chặn lại phần lớn công kích, e rằng cú vừa rồi đã lấy đi mạng

già của Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn chằm chằm Cửu Long Kéo Quan và Diệp Thiên Đế, hận ý trong mắt đã đạt đến cực hạn, cả người cũng rơi vào trạng thái điên cuồng.

Không ngờ đối phương lại một lần nữa làm y bị thương đến mức độ này.

Đây quả thực là chuyện ngoài sức tưởng tượng.

Phải biết rằng, là một Kim Ô tiên thiên, nhục thân của y vốn đã vô cùng mạnh mẽ, xếp hạng thứ hai mươi chín trên bảng nhục thân.

Nhục thân mạnh mẽ như vậy lại liên tiếp bị trọng thương.

Nỗi sỉ nhục to lớn này tự nhiên khiến Đông Hoàng Thái Nhất rơi vào trạng thái điên cuồng.

Cùng với việc Đông Hoàng Thái Nhất lần này bị thương, mấy người trên chiến trường lại một lần nữa rơi vào sự im lặng kỳ dị.

Diệp Thiên Đế đối chiến Đông Hoàng Thái Nhất, lúc này Đông Hoàng Thái Nhất trọng thương.

Hoang Thiên Đế đối chiến Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy, Yêu Hoàng Phục Hy trọng thương.

Ai cũng không ngờ chiến huống lại ra nông nỗi này.

Mặc dù đây là cục diện hai đánh ba, nhưng hai vị Thiên Đế của Nhân tộc lại đang áp đảo Yêu Hoàng của Yêu tộc.

Điều này thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Vô số đại yêu của Yêu tộc lúc này đã chìm vào im lặng, thậm chí còn có chút tuyệt vọng.

Xét về chiến lực cao cấp nhất, Yêu tộc vậy mà vẫn thất bại.

Chẳng phải điều này đã vượt quá sức tưởng tượng sao?

Lẽ nào Yêu tộc thật sự phải bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận một lần nữa?

Mục đích chính của trận pháp này là để uy hiếp các vị Thánh nhân.

Dù là đối chiến với Vu tộc, Yêu tộc cũng rất ít khi bày ra trận pháp này.

Trừ phi Vu tộc bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Bây giờ đối chiến với Nhân tộc, nếu đột nhiên bày ra trận pháp này, chẳng phải là đại biểu cho việc Yêu tộc bị Nhân tộc dồn đến bước đường cùng sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt của vô số đại yêu Yêu tộc tái như tro tàn.

Mà Thánh nhân Chuẩn Đề phương Tây đang trấn áp Vu tộc, lúc này sắc mặt đã tối sầm lại.

Biểu hiện của Yêu tộc thật sự quá tệ.

Biểu hiện như vậy của Yêu tộc làm sao có thể đánh bại Nhân tộc?

"Đúng là một lũ phế vật." Thánh nhân Chuẩn Đề đang ngồi trấn giữ phía trên Tổ Vu Đại Điện, lúc này không khỏi thầm mắng.

Biểu hiện của Yêu tộc thật sự khiến hắn quá thất vọng.

Ban đầu còn trông cậy Yêu tộc đánh bại Nhân tộc, bắt hết các lãnh tụ Nhân tộc về, sau đó do hắn mang về Tây phương giáo.

Bây giờ xem ra hiển nhiên là không thể rồi.

Điều này sao có thể không khiến hắn thất vọng?

Vu tộc đã bị hắn đắc tội.

Yêu tộc lại không hạ được Nhân tộc.

Đây chẳng phải là chuyện tào lao sao?

Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề phương Tây liền cảm thấy có chút đau đầu.

Đây chẳng phải là mất cả chì lẫn chài sao?

Lúc này Thánh nhân Chuẩn Đề dường như có chút không kiềm chế được nữa, bởi vì hắn đã muốn tự mình ra tay rồi.

Thánh địa Nhân tộc náo nhiệt như vậy, Yêu tộc đã dồn ép Nhân tộc đến tình cảnh này mà Thánh nhân Tam Thất kia cũng không xuất hiện.

Có lẽ Thánh nhân Tam Thất không có ở Hồng Hoang.

Như vậy, chẳng phải là đã cho hắn một cơ hội tốt trời cho sao?

Nghĩ đến đây, trái tim Chuẩn Đề phương Tây trở nên nóng rực.

Sự việc đã đến nước này, nếu không kiếm được chút lợi lộc gì mang về, hắn thật sự là mất cả chì lẫn chài.

Nhưng nghĩ thì nghĩ vậy, hắn cuối cùng vẫn nhẫn nhịn được.

Bất kể Nhân tộc và Yêu tộc náo loạn đến mức nào, cũng không có quan hệ gì lớn với Tây phương giáo của bọn họ.

Thậm chí có thể nói là không có chút liên quan nào.

Nếu không có lý do thích hợp mà hắn lại tùy tiện ra tay, chắc chắn sẽ gây ra sự phản cảm của các Thánh nhân phương Đông.

Nói không chừng còn ra tay.

Đến lúc đó hắn chẳng phải sẽ trở thành trò cười lớn sao.

Xem ra hắn chỉ có thể nhẫn nhịn.

Mà bên chiến trường Nhân tộc, năm vị đại năng nhất thời đều dừng tay, trong mắt đều lộ ra vẻ thù hận, đặc biệt là hận ý trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất gần như không thể kìm nén mà trào ra.

Sau khi chữa trị thương thế của mình, Đông Hoàng Thái Nhất tay phải vẫy một cái, liền triệu hồi Hỗn Độn Chung trở lại, nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Diệp Thiên Đế.

“Ngươi quả nhiên có chút thủ đoạn.” “Có thể ép ta đến nước này, ngươi cũng đủ để tự hào rồi.” Nghe những lời kiêu ngạo như vậy, Diệp Thiên Đế lại cười khà khà.

“Ta không chỉ có thể ép ngươi đến nước này.” “Ta còn có thể giết ngươi nữa đấy...” Câu nói này vừa quyết tuyệt vừa nghiêm nghị.

Năng lượng còn lại của bản thân hắn không nhiều, dù sao hắn vẫn chưa tìm được truyền thừa thích hợp.

Năng lượng của hắn giống như bèo không rễ, nếu tiêu hao hết thì rất khó hồi phục.

Hắn phải tiêu diệt hết những mối đe dọa này trước khi sức mạnh cạn kiệt.

Chương 425

Nếu không Nhân tộc sẽ thật sự rất nguy hiểm.

Bên kia, Hoang Thiên Đế tự nhiên cũng có suy nghĩ như vậy.

Chỉ sau khi trấn áp triệt để mấy vị đại năng của Yêu tộc, Nhân tộc mới có thể yên tâm quật khởi.

Nếu không, Nhân tộc sẽ luôn có nguy cơ bị hủy diệt bất cứ lúc nào.

Đông Hoàng Thái Nhất nghe những lời kiêu ngạo của đối phương, sắc mặt lập tức biến thành màu gan heo.

Y là Đông Hoàng đường đường của Yêu tộc, từ thời thượng cổ đã luôn được người đời kính trọng.

Đã bao giờ phải chịu sự sỉ nhục như vậy?

Đông Hoàng Thái Nhất không nhịn được nữa, cầm Hỗn Độn Chung trực tiếp xông lên.

Y có Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Chung, đối mặt với mọi cường địch đều không chút sợ hãi.

Đối phương lại dám trào phúng y như vậy, y làm sao có thể chịu đựng được?

Đối mặt với cường địch Đông Hoàng Thái Nhất đột kích, Diệp Thiên Đế lúc này cũng hiên ngang xuất kích.

Cửu Long Kéo Quan bên cạnh hắn tỏa ra vô số thần quang, phảng phất như một thần vật đến từ thời viễn cổ.

Toàn thân trên dưới đều toát ra hàng ngàn vạn đạo pháp tắc, trực tiếp trấn áp về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong chốc lát, trận chiến của hai người trực tiếp biến thành cuộc đối đầu giữa Hỗn Độn Chung và Cửu Long Kéo Quan.

Theo hai người điên cuồng oanh tạc, Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng lại dần bị trấn áp.

Không phải thực lực của Hỗn Độn Chung không đủ, mà là Đông Hoàng Thái Nhất có chút hụt hơi.

Dù sao Đông Hoàng Thái Nhất đã bị trọng thương mấy lần liên tiếp, phần lớn năng lượng đều dùng để chữa trị thương thế.

Bây giờ trải qua các trận chiến liên miên, Đông Hoàng Thái Nhất quả thực có chút đuối sức.

Hỗn Độn Chung thiếu sự hỗ trợ của Đông Hoàng Thái Nhất, dần bị Cửu Long Kéo Quan áp chế.

Cùng lúc đó, Diệp Thiên Đế trực tiếp lao về phía Đông Hoàng Thái Nhất, trong nhất thời khiến Đông Hoàng Thái Nhất không chống đỡ nổi.

Đông Hoàng Thái Nhất dứt khoát hoàn toàn bày ra thế phòng thủ.

Hỗn Độn Chung khổng lồ trực tiếp bao bọc Đông Hoàng Thái Nhất vào trong, hoàn toàn biến thành một con rùa rụt cổ.

Đối mặt với trạng thái này của Đông Hoàng Thái Nhất, Diệp Thiên Đế nhất thời cũng không có biện pháp nào tốt.

Dù sao thì Đông Hoàng Thái Nhất lúc này đã hoàn toàn biến thành một con rùa rụt cổ.

Lực phòng ngự của Hỗn Độn Chung lại mạnh mẽ như vậy, khiến hắn dùng hết thủ đoạn cũng không thể phá phòng, điều này làm hắn vô cùng tức giận.

Thấy Diệp Thiên Đế trực tiếp đánh Đông Hoàng Thái Nhất thành

rùa rụt cổ, Hoang Thiên Đế nhếch miệng cười nhẹ.

“Bọn họ đánh nhau thật náo nhiệt nhỉ.” “Chúng ta tự nhiên cũng không thể rảnh rỗi.” “Đến đây, đến đây... chúng ta bắt đầu lại.” Hoang Thiên Đế đưa tay ra, ngoắc ngoắc ngón tay với hai kẻ địch trước mặt.

Động tác cực kỳ khiêu khích này tự nhiên khiến Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy nổi giận.

Hai người họ đánh một mình y đã là hạ sách, lại còn bị y áp đảo.

Điều này sao có thể không khiến hai người lửa giận ngút trời?

Trong đó, Hoang Thiên Đế tay cầm Đại La Kiếm Thai, điên cuồng lao về phía Yêu Đế Đế Tuấn.

Phong cách chiến đấu của y hiển nhiên đã trở nên điên cuồng.

Mà hóa thân Tha Hóa Tự Tại ở bên kia, thì cầm cái cối xay khổng lồ đó, nghiền ép về phía Yêu Hoàng Phục Hy.

Trong chốc lát, bên này lại một lần nữa thanh thế hạo đãng.

Tình hình của Yêu Đế Đế Tuấn tốt hơn một chút.

Trong tay y cầm Đồ Vu Kiếm, trên đỉnh đầu lơ lửng Hà Đồ Lạc Thư.

Bất luận là phòng ngự hay tấn công, đều không có gì để chê.

Mặc cho Hoang Thiên Đế tấn công hung mãnh, hai người vẫn luôn chiến đấu ngang tài ngang sức, ai cũng không làm gì được ai.

Mà tình hình của Yêu Hoàng Phục Hy ở bên kia lại khác.

Mặc dù y đạo hạnh cao thâm, nhưng lại sinh tính không thích đánh đấm, không thích tranh giành hơn thua với người khác!

Vì vậy, khi chiến đấu khá là tốn sức.

Chỉ có thể dựa vào Phục Hy Cầm và yêu lực vô cùng hùng hậu

của mình để chiến đấu.

Tuy nhiên, cách chiến đấu này hiển nhiên là khá bất lợi.

Nếu đối phó với kẻ địch yếu hơn mình, cách chiến đấu này có thể trực tiếp nghiền ép.

Nếu thực lực đối thủ ngang ngửa mình, y sẽ có chút bất lợi.

Nếu thực lực đối thủ cao hơn mình, e rằng y sẽ chịu thiệt lớn.

Bây giờ y hiển nhiên đang đối mặt với tình huống này.

Huống hồ, Phục Hy Cầm vô cùng mạnh mẽ của y gần như không có tác dụng với Hoang Thiên Đế.

Bởi vì bản thân Hoang Thiên Đế chính là truyền thừa được ghi lại trong Đại Đạo Bảo Điển, không có nguyên thần.

Phục Hy Cầm có khả năng khắc chế nguyên thần nên tác dụng đối với Hoang Thiên Đế rất nhỏ.

Phục Hy chỉ có thể dùng Phục Hy Cầm để thi triển công kích nhục thân.

Như vậy, uy lực của Phục Hy Cầm đã giảm đi một nửa.

Hiện tại Phục Hy đã bị hóa thân của Hoang Thiên Đế truy đuổi khắp sân.

Cục diện này hiển nhiên là có chút chật vật, không khỏi khiến sắc mặt Yêu tộc tối sầm.

Có nhiều đại yêu thậm chí còn quay đầu đi, không còn mặt mũi nào để nhìn nữa.

Đông Hoàng Thái Nhất bị Diệp Thiên Đế hoàn toàn trấn áp, dù có Hỗn Độn Chung trong tay cũng đã vô lực phản kích, trở thành một con rùa rụt cổ.

Mà Yêu Hoàng Phục Hy cũng bị đối thủ truy đuổi khắp sân.

Nhìn từ cục diện, thực sự rất khó coi.

Tình hình khá hơn một chút là Yêu Đế Đế Tuấn.

Trên đỉnh đầu lơ lửng Hà Đồ Lạc Thư, trong tay cầm Đồ Vu Kiếm, bất luận là lực công kích hay lực phòng thủ đều cực kỳ mạnh mẽ.

Nhất thời lại cùng Hoang Thiên Đế chiến ngang tay.

Nhìn từ cục diện, còn có thể chấp nhận được.

Nhưng trước đó y cũng đã bị trọng thương, cánh tay bị chém bay.

E rằng không bao lâu nữa cũng sẽ thất bại.

Mấy vị đại yêu của Yêu tộc lúc này sắc mặt đều như đưa đám.

Trận chiến của họ bị mấy vị lãnh tụ Nhân tộc áp chế.

Trận chiến của mấy vị Yêu Hoàng cũng bị hai vị Thiên Đế của Nhân tộc này áp chế.

Như vậy, cuộc chinh phạt lần này của Yêu tộc, chẳng phải sẽ kết thúc trong vô vọng sao?

Hơn nữa còn tổn thất Lục Áp đạo nhân và Yêu thánh Kế Mông.

Đây chẳng phải là thực sự mất cả chì lẫn chài sao!

Khi Yêu tộc chiến đấu với Vu tộc, tổn thất cũng không thảm trọng như vậy.

Lần này, thể diện của Yêu tộc thật sự là không còn chút nào.

Bọn họ nhìn về phía Nhân tộc với ánh mắt phẫn hận bất bình, nhưng lại không thể làm gì được.

Mà mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đối diện lại cười ha hả.

Bọn họ chính là muốn nhìn thấy biểu cảm này của Yêu tộc.

Nhìn ngươi không vừa mắt nhưng lại không làm gì được, bộ dạng đó khiến các lãnh tụ Nhân tộc thực sự rất sảng khoái. --------- Mà Thánh nhân Chuẩn Đề phía trên Vu tộc, thì mặt đã đen như mực.

Trong lòng vô cùng tức giận, hắn không khỏi chửi ầm lên.

"Phế vật...

Mấy tên Yêu tộc này quả nhiên là phế vật..." "Yêu tộc những năm nay đều sống trên thân chó cả rồi sao?" "Dốc toàn bộ lực lượng mà cũng không làm gì được Nhân tộc?" Thánh nhân Chuẩn Đề liếc nhìn Tổ Vu Đại Điện bên dưới.

Chương 426

Lúc này Tổ Vu Đại Điện sừng sững trên mặt đất, như một con mãnh thú đen kịt.

Lần này hắn đã đắc tội với Vu tộc một cách thảm hại.

Vu tộc người ta căn bản không có ý định tấn công Yêu tộc, cũng không có hành động tấn công Yêu tộc.

Yêu tộc lại mời mình đến trước để trấn áp Vu tộc.

Mình đến đây, chẳng phải là trấn áp một sự cô đơn sao?

Nghĩ đến đây, Thánh nhân Chuẩn Đề nhìn xa xăm, trong mắt cuối cùng cũng lộ ra một quyết định.

Nếu Yêu tộc không thể hạ được Nhân tộc, vậy hắn chỉ có thể ra tay một cách cứng rắn.

Chỉ cần tốc độ đủ nhanh, chắc là mấy vị Thánh nhân phương Đông sẽ không phản ứng kịp đâu nhỉ?

Đợi đến khi hắn bắt đi các lãnh tụ Nhân tộc, tin rằng mấy vị Thánh nhân phương Đông cũng chỉ có thể bất lực.

Nghĩ đến đây, khí tức của Thánh nhân Chuẩn Đề dần trở nên thông suốt, chuẩn bị rời đi.

Đúng lúc này, bỗng nhiên có một luồng khí tức vô cùng bàng bạc hạo hãn ập đến.

Luồng khí tức này hiển nhiên có uy lực của Thánh nhân.

Cảm nhận được luồng khí tức này, Thánh nhân Chuẩn Đề đột nhiên sững sờ.

"Ai?" Thánh nhân Chuẩn Đề sau khi sững sờ, sắc mặt liền thay

đổi đột ngột.

Vị Thánh nhân này rõ ràng là nhắm vào hắn.

Chẳng lẽ mình bị một Thánh nhân lạ mặt nào đó để mắt tới rồi?

Sắc mặt Thánh nhân Chuẩn Đề vào lúc này trở nên cực kỳ khó coi.

Đặc biệt là vào khoảnh khắc này, luồng năng lượng hạo hãn đang gào thét lao tới từ phía sau khiến Thánh nhân Chuẩn Đề cảm thấy da đầu tê dại.

Nếu cú đánh này của đối phương thực sự đánh trúng người hắn, e rằng không chết cũng sẽ bị trọng thương.

Thánh nhân Chuẩn Đề trực tiếp hóa thành một luồng lưu quang né đi.

May mà tốc độ hắn đủ nhanh, miễn cưỡng tránh được đòn tấn công này.

Thánh nhân Chuẩn Đề chạy thoát ra xa, đột nhiên ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy ở không xa, có một thân ảnh vô cùng khổng lồ hạo hãn bàng bạc xuất hiện.

Thân ảnh này cực kỳ to lớn, gần như có thể nói là chân đạp đất, tay chống trời.

Gọi thân ảnh này là đệ nhất đại năng Hồng Hoang cũng không hề quá đáng.

Dù sao thì thân ảnh này cũng lớn hơn tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang.

Sau khi thân ảnh này xuất hiện, cả trời đất vào khoảnh khắc này đều trở nên có chút chật chội.

Ngay cả bản thể cây bồ đề khổng lồ che trời của hắn so với thân ảnh này cũng là bé nhỏ gặp to lớn.

Thân ảnh này vừa xuất hiện, sắc mặt Thánh nhân Chuẩn Đề cực kỳ khó coi.

Bởi vì hắn đã nhận ra thân ảnh này rốt cuộc là ai?

Thân ảnh này, chẳng phải chính là dáng vẻ của Bàn Cổ sao?

Đặc biệt là luồng khí tức thương mang hạo hãn, vô cùng xa xưa trên người thân ảnh này.

Đúng là Bàn Cổ.

Nói cách khác, Vu tộc lúc này đã thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Và mục tiêu mà Vu tộc thi triển đại trận này chính là hắn.

Vào khoảnh khắc này, sắc mặt Thánh nhân Chuẩn Đề có chút tái nhợt.

Chết tiệt...

Thật sự là chết tiệt.

Mình đã trấn áp Vu tộc lâu như vậy rồi.

Cuối cùng cũng đã chọc giận Vu tộc rồi sao?

Bây giờ còn thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận để đối phó với mình.

Có đến mức đó không?

Thánh nhân Chuẩn Đề lúc này không khỏi thầm mắng.

Thánh nhân Chuẩn Đề nhìn hư ảnh Bàn Cổ chân thân vô cùng khổng lồ ở phía xa, cùng với cây búa khổng lồ trên tay Bàn Cổ, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Hắn không ngờ Vu tộc lại quyết liệt như vậy, trực tiếp bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Xem ra vị Thánh nhân phương Tây này trong mắt bọn họ không có một chút kính sợ nào.

Lũ Vu tộc này quả nhiên kiêu ngạo đến cực điểm, thật là quá đáng ghét.

Hư ảnh Bàn Cổ khổng lồ lúc này chỉ yên lặng đứng đó, khí tức mạnh mẽ toát ra từ toàn thân khiến cả không gian cũng phải run rẩy.

Theo nhịp thở của hư ảnh Bàn Cổ, cương phong từng mảng trực tiếp hình thành ở gần đó, ngay cả mây lành trên trời cũng bị chấn tan.

Dù sao đây cũng là Bàn Cổ đại thần.

Dù chỉ là hư ảnh, đó cũng là một tồn tại vô cùng mạnh mẽ.

Lúc này, hư ảnh này đang cầm một cây Khai Thiên Thần Phủ!

Ánh mắt từ từ chuyển động, liền trực tiếp khóa chặt vào người Thánh nhân Chuẩn Đề.

Cảnh tượng này trực tiếp thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

Thậm chí cả hai bên đang giao chiến trên chiến trường Nhân-Yêu lúc này cũng dừng lại.

Đại năng Yêu tộc và đại năng Nhân tộc đều hướng ánh mắt về đây.

Ngoài ra, vô số cường giả trong thiên địa, bao gồm cả các Thánh nhân cũng đã chuyển ánh mắt qua đây.

Nhân tộc và Yêu tộc vốn đang náo nhiệt.

Giờ đây, Vu tộc lại gây chuyện với Thánh nhân Chuẩn Đề phương Tây.

Thế giới Hồng Hoang từ khi nào đã trở nên náo nhiệt như vậy?

Nhiều đại năng đều cảm thấy hứng thú.

Trong đó có Minh Hà lão tổ, Tây Vương Mẫu ở Côn Lôn Sơn, Ngũ Trang Quan ở Vạn Thọ Sơn, và Địa Tinh lão tổ vừa mới xuất thế, vân vân.

Đối với việc Thánh nhân Chuẩn Đề xuất hiện phía trên Vu tộc, các đại năng này cũng có nghe qua.

Ban đầu mọi người cũng không mấy để tâm, dù sao Vu tộc hiện tại nhân sự không đầy đủ, có lẽ sẽ không gây xung đột với Thánh nhân Chuẩn Đề.

Nhưng vạn lần không ngờ Vu tộc lại cứng rắn như vậy.

Ngay lúc Thánh nhân Chuẩn Đề chuẩn bị rời đi, Vu tộc trực tiếp bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Thái độ cứng rắn bực này quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Cùng lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang cũng có chút thắc mắc.

Mười hai Tổ Vu của Vu tộc đã không còn đầy đủ.

Vu tộc rốt cuộc đã bày trận pháp như thế nào?

Hai vị Tổ Vu Thủy-Hỏa bị người ta ám toán, tức giận húc đổ Bất Chu Sơn, trực tiếp gây ra tai họa lớn cho cả Hồng Hoang, đã động đến sát kiếp.

Bây giờ nói không chừng đã ngã xuống rồi.

Dù chưa ngã xuống, cũng chỉ là ẩn náu trong Tổ Vu Đại Điện để sống lay lắt.

Mà một trong mười hai Tổ Vu là Hậu Thổ, đã trở thành Địa Đạo Thánh Nhân Bình Tâm nương nương.

Một vị Tổ Vu khác là Huyền Minh cũng không ở Vu tộc, mà đã cùng Hậu Thổ đến Thiên Cơ Lâu.

Tức là mười hai Tổ Vu hiện tại chỉ có tám vị có chiến lực.

Vu tộc làm sao lại bày ra được trận pháp này?

Đây là điều khiến chúng sinh Hồng Hoang thắc mắc.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận là một trận pháp rất đặc thù, chỉ có Vu tộc mới có thể thi triển.

Bởi vì trên người Vu tộc chảy dòng máu của Bàn Cổ.

Trận pháp này được bố trí, dựa vào huyết mạch của Bàn Cổ, ngưng tụ lại sức mạnh của Bàn Cổ đã tiêu tán ở khắp nơi trong thế giới Hồng Hoang, cuối cùng hình thành hư ảnh Bàn Cổ.

Uy lực của bộ trận pháp này sánh ngang với Thánh nhân.

Chương 427

Do đó, đối mặt với Thánh nhân Chuẩn Đề, Vu tộc tự nhiên không hề sợ hãi.

Thánh nhân Chuẩn Đề trước tiên là kinh ngạc một trận, sau đó liền lạnh lùng nói: "Lũ Vu tộc chết tiệt các ngươi, lại dám tập kích Bản tọa?" "Lẽ nào muốn chết?" Thánh nhân Chuẩn Đề lúc này tức giận cực độ, trực tiếp quát lớn.

"Trước mặt Bản tọa, các ngươi chẳng qua chỉ là lũ kiến hôi, ta hy vọng các ngươi có thể hiểu rõ đạo lý này." Ngay khi lời của Thánh nhân Chuẩn Đề vừa dứt, lại có một giọng nói thô kệch truyền ra.

"Chuẩn Đề, Vu tộc ta xưa nay vẫn kính trọng Tây phương giáo các ngươi." "Nước sông không phạm nước giếng." "Không ngờ ngươi hôm nay lại chạy đến Vu tộc ta giương oai." "Vu tộc ta há là kẻ sợ chuyện?" "Ngươi coi đây là nơi nào?

Muốn đến thì đến, muốn đi thì đi?" Giọng nói này cực kỳ to lớn, vang vọng khắp trời đất Hồng Hoang.

Vô số sinh linh phương Đông lúc này đều không ngừng reo hò.

Tiếng tăm của Vu tộc so với Yêu tộc còn tốt hơn.

So với Thánh nhân Chuẩn Đề, những sinh linh này càng nghiêng về phía Vu tộc.

Dù sao Vu tộc cũng là sinh linh của phương Đông.

Thánh nhân Chuẩn Đề dù mạnh đến đâu cũng là người phương Tây.

Người phương Tây chạy đến phương Đông giương oai, ai nhìn cũng thấy không thuận mắt.

Bây giờ Vu tộc công khai đứng ra phản kháng, tự nhiên khiến các sinh linh phương Đông cực kỳ sảng khoái.

Giọng nói này nhiều người đều khá quen thuộc, bởi vì giọng nói này thường xuyên chửi mắng Yêu tộc.

Đây chính là giọng của Tổ Vu Đế Giang của Vu tộc.

Nghe thấy giọng của Đế Giang, Thánh nhân Chuẩn Đề không khỏi cười lạnh.

"Thật là nực cười." "Dưới Thánh nhân đều là kiến hôi!" "Ta là Thánh nhân Chuẩn Đề đường đường, đi đâu lẽ nào còn phải báo cáo với Vu tộc các ngươi sao?" "Bây giờ ngươi lại dám mạo hiểm thiên hạ, ra tay với Thánh nhân, đáng tội gì?" Lời nói của Thánh nhân Chuẩn Đề có vẻ bình thản, nhưng ý tứ cao ngạo lại hiện rõ không thể nghi ngờ.

Dù sao ánh mắt của chúng sinh Hồng Hoang đều đang đổ dồn về đây.

Hắn tuyệt đối không thể làm mất mặt Thánh nhân.

Nếu không, sinh linh phương Tây của bọn họ chẳng phải sẽ vĩnh viễn phải cúi đầu sao?

Giọng của Đế Giang lại một lần nữa truyền ra.

"Thánh nhân cũng phải có phong thái của Thánh nhân." "Hành sự bỉ ổi, lén lút như ngươi, cũng xứng làm Thánh nhân!" "Vô duyên vô cớ chạy đến Vu tộc ta giương oai, thật sự coi Vu tộc ta là quả hồng mềm dễ nắn sao?" Giọng của Đế Giang càng nói càng phẫn nộ.

"Đừng có nhắc đến Thánh nhân với ta, trong mắt ta, Chuẩn Đề phương Tây ngươi không xứng!" Theo lời nói vừa dứt, thân ảnh khổng lồ đội trời đạp đất khẽ động.

Sau đó, một luồng sức mạnh khổng lồ từ trong cõi u minh giáng xuống người Thánh nhân Chuẩn Đề.

Cảm nhận được luồng sức mạnh này, sắc mặt Thánh nhân Chuẩn Đề đều thay đổi.

Xem ra đám Vu tộc này quả nhiên không sợ chết.

Rất rõ ràng Vu tộc chuẩn bị động thật.

Nghĩ đến đây, Thánh nhân Chuẩn Đề lúc này không khỏi thầm mắng Yêu Đế Đế Tuấn trong lòng.

Người ta Vu tộc căn bản không chuẩn bị động thủ, lại lừa mình đến đây.

Lần này đã đắc tội với Vu tộc một cách thảm hại.

Vu tộc hiển nhiên không muốn bỏ qua chuyện này.

Xem ra hắn cũng chỉ có thể cùng Vu tộc quyết chiến đến cùng.

Thánh nhân Chuẩn Đề khẽ động, luồng sức mạnh đang đè trên người hắn liền bị nghiền nát.

Tuy nhiên, đúng lúc này, hư ảnh Bàn Cổ đội trời đạp đất, tay cầm Khai Thiên Phủ khổng lồ vô cùng, trong nháy mắt đã chém về phía hắn.

Sức mạnh kinh khủng đến cực điểm trực tiếp áp xuống từ đỉnh đầu.

Bản thân Bàn Cổ sở trường chính là Lực chi pháp tắc.

Dưới sự gia trì của Lực chi pháp tắc, Bàn Cổ có thể dùng sức mạnh cứng rắn khai phá ra một thế giới Hồng Hoang từ thế giới Hỗn Độn, đủ để thấy uy lực của ngài.

Bây giờ dù chỉ là một hư ảnh của Bàn Cổ, nhưng cũng không thể

xem thường.

Tay Thánh nhân Chuẩn Đề khẽ lóe lên, liền có một vật bảo quang mười màu xuất hiện trong tay hắn.

Đây chính là pháp bảo của Thánh nhân Chuẩn Đề, Thất Bảo Diệu Thụ, xếp hạng thứ 34 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Cầm Thất Bảo Diệu Thụ trong tay, hắn mạnh mẽ quét về phía trước.

Trong nháy mắt, một đạo thần quang ngũ sắc lan tỏa.

Theo thần quang xuất hiện, vô tận quy tắc sức mạnh hiện ra.

Luồng quy tắc sức mạnh này dường như có uy lực quét sạch mọi thứ trong trời đất.

Hai luồng uy lực vô cùng mạnh mẽ, vào khoảnh khắc này đã va chạm vào nhau.

Lực lượng Đại Đạo pháp tắc bộc phát từ hư ảnh Bàn Cổ, trong chốc lát đã bùng nổ dữ dội.

Uy lực kinh khủng vô cùng đó, ai nhìn cũng thấy kinh hồn bạt vía.

Dù sao đây cũng là sức mạnh thực sự của Thánh nhân, cũng là Lực chi pháp tắc thực sự.

Ai cũng không thể xem thường.

Ngay cả các Thánh nhân khác, lúc này cũng đang nhìn chằm chằm vào đây.

Một mặt, họ muốn xem Thánh nhân Chuẩn Đề sau khi nhận được nhiều phần thưởng từ Hồng Mông Tử Kim Bảng, thực lực rốt cuộc đã đạt đến trình độ nào.

Mặt khác, họ cũng muốn xem Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại

Trận của Vu tộc rốt cuộc là chuyện gì.

Vu tộc rõ ràng nhân sự không đủ, rốt cuộc đã bày ra đại trận này như thế nào?

Lúc này, theo sự quan sát của chúng sinh Hồng Hoang, không khỏi nảy sinh ý tán thưởng đối với Thánh nhân Chuẩn Đề.

Mặc cho lực lượng pháp tắc của hư ảnh Bàn Cổ mạnh mẽ đến đâu, trước mặt Thất Bảo Diệu Thụ của Thánh nhân Chuẩn Đề, lại luôn không thể tiến thêm một bước.

Những Lực chi pháp tắc này một khi chạm vào sức mạnh của Thánh nhân Chuẩn Đề, liền bị tiêu tan trong nháy mắt.

Cuối cùng, tất cả sức mạnh của hư ảnh Bàn Cổ, trước sức mạnh của Thánh nhân Chuẩn Đề đã hoàn toàn biến mất không dấu vết, bị Thất Bảo Diệu Thụ của Thánh nhân Chuẩn Đề hóa giải sạch sẽ.

Thấy tình hình này, tất cả mọi người đều tán thưởng.

Thánh nhân Chuẩn Đề không hổ là Thánh nhân Chuẩn Đề, quả thực cực kỳ mạnh mẽ.

Đặc biệt là hắn còn nhận được rất nhiều lợi ích từ Hồng Mông Tử Kim Bảng, thực lực hiển nhiên đã mạnh hơn trước rất nhiều.

Nếu Thánh nhân Chuẩn Đề ở trạng thái này mà gặp Nữ Oa lúc trước, nói không chừng cũng sẽ không phải chịu thiệt lớn như vậy.

Tuy nhiên, đúng lúc này, Khai Thiên Thần Phủ của hư ảnh Bàn Cổ lại một lần nữa tấn công về phía hắn.

Đòn tấn công lần này mạnh hơn lần trước rất nhiều.

Rất rõ ràng, Vu tộc đã lại một lần nữa thúc đẩy trận pháp.

Lực chi pháp tắc lần này càng mạnh mẽ hơn.

Sắc mặt Thánh nhân Chuẩn Đề khẽ biến, Thất Bảo Diệu Thụ lại một lần nữa quét tới.

Lần này vẫn không có gì bất ngờ xảy ra, Lực chi pháp tắc lại một lần nữa bị tiêu tan.

Chỉ là Thánh nhân Chuẩn Đề cũng nhân cơ hội này lùi lại mấy bước, ánh mắt nhìn chằm chằm hư ảnh Bàn Cổ, sau đó âm trầm mở miệng.

"Dù có tiếp tục chiến đấu, các ngươi cũng không chiếm được chút lợi lộc nào trong tay ta." "Dù sao ta cũng là Thánh nhân cảnh giới chân chính." "Mà các ngươi chẳng qua chỉ là thúc đẩy trận pháp mà thôi." "Tuy thực lực mạnh mẽ, nhưng đối với ta lại không có ý nghĩa gì." "Dù sao Thánh nhân là tồn tại bất tử bất diệt, dù các ngươi có liều mạng đến đâu cũng không thể gây ra bất kỳ uy hiếp nào đối với ta." "Nếu còn không biết điều, thì đừng trách ta không khách khí." Trong trận pháp, ánh mắt Đế Giang lóe lên không ngừng, dù trong mắt lộ ra vẻ phẫn hận, nhưng lời Chuẩn Đề nói không sai chút nào.

Đối phương dù sao cũng là Thánh nhân, là tồn tại bất tử bất diệt.

Tiếp tục chiến đấu cũng không có ý nghĩa gì.

Nói không chừng người đầu tiên bại trận sẽ là Vu tộc.

Dù sao Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng không thể duy trì lâu.

Hơn nữa Tổ Vu không đầy đủ, còn phải dùng Xi Vưu, Hình Thiên, Cửu Phượng tạm thời thay thế.

Nói không chừng lúc nào đó đại trận này sẽ sụp đổ.

Nếu thật sự như vậy, ngược lại còn được không bằng mất.

Thánh nhân Chuẩn Đề thấy Vu tộc im lặng, cũng không khỏi thầm

thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù hai lần tấn công của đối phương đều bị hắn chặn lại, nhưng hắn hiển nhiên cũng không hề nhẹ nhõm.

Lúc này đối phương im lặng, hiển nhiên cũng có điều lo ngại.

Thấy tình hình này, Thánh nhân Chuẩn Đề không khỏi thừa thắng xông lên.

"Thế giới Hồng Hoang bây giờ không yên bình." "Vu Yêu Lượng Kiếp còn chưa kết thúc, Nhân tộc lại đột ngột trỗi dậy, Vu tộc các ngươi, xử lý không tốt một chút sẽ rơi vào vực sâu." "Ta vẫn khuyên các ngươi nên bình tĩnh lại." Nghe lời của Thánh nhân Chuẩn Đề, mấy vị Tổ Vu của Vu tộc vẫn giữ im lặng.

Lời Chuẩn Đề nói rất đúng.

Chương 428

Bây giờ Hồng Hoang phong vân biến ảo.

Trên trời có Hồng Mông Tử Kim Bảng hoành không xuất thế, kéo theo vô số bí mật của Hồng Hoang.

Bây giờ Nhân tộc lại đột ngột trỗi dậy.

Quả thực là cực kỳ không yên bình.

Vu tộc nếu lúc này đắc tội chết với Thánh nhân Chuẩn Đề, quả thực không có kết quả tốt đẹp gì.

Nhưng Vu tộc lại không nuốt trôi cục tức này, mới trực tiếp gây ra xung đột lớn như vậy.

Thánh nhân Chuẩn Đề suy nghĩ một lát.

"Lần này ta vô duyên vô cớ đến phía trên Vu tộc trấn áp Vu tộc, tuy có một số lý do bất đắc dĩ, nhưng quả thực là đã có lỗi với Vu tộc các ngươi." "Nhưng các ngươi Vu tộc lại dám mạo phạm thiên hạ, ra tay với Thánh nhân, cũng có chỗ không đúng." "Nếu đã như vậy, vậy thì hòa đi." "Ta rời đi là được." "Nếu các ngươi Vu tộc vẫn không chịu bỏ qua." "Vậy ta Chuẩn Đề xin phụng bồi đến cùng." Lời nói này của Thánh nhân Chuẩn Đề có lý có cớ.

Nếu hai bên cứ thế dừng tay, cũng miễn cưỡng có thể chấp nhận được.

Vu tộc cũng không bị mất danh tiếng.

Nếu Vu tộc thật sự quyết định truy cứu đến cùng, e rằng cũng không chiếm được chút lợi lộc nào.

Đối phương dù sao cũng là Thánh nhân bất tử bất diệt.

Đối với Vu tộc mà nói, đây là một hố sâu khó có thể vượt qua.

Chuẩn Đề vô sỉ thì vô sỉ thật, nhưng quả thực không phải là thứ mà Vu tộc có thể sánh được.

Mấy vị Tổ Vu của Vu tộc im lặng một lát, sau đó giọng nói trầm hậu của Đế Giang liền truyền ra.

"Chuẩn Đề." "Vu tộc ta xưa nay không có liên quan gì đến Tây phương giáo." "Lần này ngươi tùy tiện đến Vu tộc trấn áp." "Vu tộc ta ghi nhớ rồi." "Đợi khi Hậu Thổ của Vu tộc ta quay về, tất nhiên sẽ đích thân đến Tây phương, đòi một lời giải thích." "Còn bây giờ, vậy xin mời đi cho." "Nếu còn lảng vảng trên địa bàn Vu tộc, vậy đừng trách huynh đệ chúng ta không khách khí." Suy nghĩ hồi lâu, Đế Giang cuối cùng vẫn quyết định thu tay.

Hắn sở dĩ bày ra trận pháp, không phải thật sự muốn giữ lại Thánh nhân Chuẩn Đề, mà là để thể hiện trận pháp trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Dù Vu tộc bọn họ nhân sự không đủ, vẫn có thể bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Mục đích chính cũng là để chấn nhiếp những kẻ tiểu nhân.

Những kẻ đó nếu muốn giở trò với Vu tộc, hãy cân nhắc xem có thủ đoạn nào để đối kháng với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc không.

Thánh nhân Chuẩn Đề nghe những lời này, sắc mặt hơi có chút khó coi.

Lũ kiến hôi Vu tộc này, quả nhiên là đáng ghét đến cực điểm.

Đến lúc này vẫn không quên buông lời với mình.

Lại dám buông lời uy hiếp một vị Thánh nhân?

Sát ý của Thánh nhân Chuẩn Đề bùng phát dữ dội.

Nhưng hắn cuối cùng vẫn nhẫn nhịn.

Bây giờ không phải là lúc để đôi co với Vu tộc.

Sau này có thời gian, hắn có nhiều cơ hội để xử lý đám Vu tộc này.

Việc cấp bách bây giờ là mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

Hắn chuẩn bị bắt hết mấy vị lãnh tụ Nhân tộc về Tây phương giáo.

Chỉ cần tẩy não sơ qua cho họ, vậy là họ đã là người của Tây phương giáo rồi.

Còn sống chết của Nhân tộc, có liên quan gì đến Tây phương giáo của hắn?

Thánh nhân Chuẩn Đề hung hăng trừng mắt nhìn hư ảnh Bàn Cổ một cái, trong nháy mắt hóa thành một luồng lưu quang biến mất ở chân trời.

Sau khi Thánh nhân Chuẩn Đề biến mất, mấy vị Tổ Vu của Vu tộc cũng thở phào một hơi, sau đó liền thu lại trận pháp.

Chỉ thấy Xi Vưu, Cửu Phượng, Hình Thiên và mấy vị đại vu khác, sắc mặt đã trở nên có chút tái nhợt.

Rất rõ ràng, khoảng thời gian ngắn ngủi này đối với họ mà nói lại cực kỳ dài.

Đây là lần đầu tiên họ tham gia vào trận pháp kinh thiên này.

Mặc dù đã triệu hoán thành công hư ảnh Bàn Cổ, nhưng vẫn có nhiều thiếu sót.

Trong thời gian ngắn ngủi này, đã gần như tiêu hao hết sức mạnh

của họ.

Dù sao họ cũng không thể so sánh với Tổ Vu.

Đây cũng là lý do tại sao Đế Giang lại dễ dàng thả Thánh nhân Chuẩn Đề đi như vậy.

Nhưng nguyên do trong đó, những người khác lại không biết.

Lúc này chúng sinh Hồng Hoang, không ai không thở dài.

Trong tiếng thở dài lại có vô tận sự tiếc nuối.

Dù sao đây cũng là lần xung đột đầu tiên giữa Vu tộc và Thánh nhân Chuẩn Đề.

Không ngờ lại kết thúc một cách chóng vánh như vậy.

Không xem được đến cuối, thật là có chút đáng tiếc.

Vô số đại năng Hồng Hoang than thở một trận, liền lại hướng ánh mắt về chiến trường Nhân-Yêu.

Mặc dù xung đột giữa Vu tộc và Thánh nhân Chuẩn Đề đã kết thúc, nhưng xung đột giữa Nhân tộc và Yêu tộc vẫn chưa kết thúc.

Cùng với việc này kết thúc, hai vị Thiên Đế của Nhân tộc không khỏi cũng phải tắc lưỡi khen ngợi.

Nền tảng của thế giới này quả thực là vô cùng mạnh mẽ...

Cái gọi là Thánh nhân này, rất rõ ràng không phải là thứ mà hai người họ có thể sánh được.

Ban đầu tưởng rằng mấy vị đại yêu Yêu tộc này đã là đỉnh cao của thế giới này.

Không ngờ trước mặt cái gọi là Thánh nhân, mấy vị đại yêu này quả thực không chịu nổi một đòn.

Tình hình này, tự nhiên cũng dấy lên sự tò mò của hai vị Thiên

Đế...

Lúc này, hai vị Thiên Đế quay đầu lại, nhìn về phía đối thủ của mình.

Bỗng nhiên cảm thấy có chút vô vị.

"Xem náo nhiệt xong rồi, tiếp theo là lúc thu thập các ngươi." Hai vị Thiên Đế nhìn nhau cười, sau đó khí tức trên người liền bùng phát dữ dội, rồi trực tiếp lao về phía Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn.

Nếu đã cảm thấy vô vị, họ liền quyết định dùng sức mạnh chém giết, để trừ hậu họa cho Nhân tộc.

Mấy vị đại năng Yêu tộc tự nhiên là ngưng thần đề phòng.

Họ luôn không tin rằng, những kẻ đã tung hoành ngang dọc vô số năm như họ, lại không phải là đối thủ của hai vị Thiên Đế.

Ngay lúc đại chiến sắp bùng nổ, bỗng nhiên có một thân ảnh xuất hiện ở đây.

Thân ảnh này không phải ai khác, chính là Thánh nhân Chuẩn Đề vừa từ Vu tộc chạy đến.

Lúc này Thánh nhân Chuẩn Đề vừa xuất hiện ở đây, trong nháy mắt đã khiến nơi này xôn xao.

Ai cũng không ngờ Thánh nhân Chuẩn Đề lại đến đây.

Đây là nơi đại chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc.

Thánh nhân Chuẩn Đề đến đây, là vì chuyện gì?

Chuẩn Đề trước tiên đắc tội với Vu tộc, sau đó lại chạy đến chiến trường Nhân-Yêu.

Chẳng lẽ là vì Nhân-Yêu hai tộc mà đến?

Thánh nhân Chuẩn Đề đây là muốn ra mặt cho Nhân tộc sao?

Hay là muốn giúp Nhân tộc đối kháng Yêu tộc?

Nhiều người nghĩ không ra, nhưng ai cũng rất kích động.

Bởi vì Thánh nhân Chuẩn Đề đã đến đây!

Hiển nhiên lại có trò hay để xem.

Lúc này không khí bên Yêu tộc có chút náo nhiệt, bởi vì đã có một số lời đồn đại lan truyền trong Yêu tộc.

Thánh nhân Chuẩn Đề phương Tây sở dĩ đột nhiên xuất hiện phía trên Vu tộc, là có quan hệ không rõ ràng với Yêu tộc.

Mặc dù không biết thật giả, nhưng nhiều đại yêu đã tin là thật.

Cái gọi là không có lửa làm sao có khói.

Bây giờ Yêu tộc rơi vào thế hạ phong, Thánh nhân Chuẩn Đề lại tùy tiện đến đây!

Chắc chắn có điều gì đó.

Mà nhìn thấy Thánh nhân Chuẩn Đề xuất hiện, lòng người Nhân tộc trong nháy mắt đã nguội lạnh đi một nửa.

Chương 429

Xuất hiện ở đây chính là Thánh nhân Chuẩn Đề.

Cái gọi là dưới Thánh nhân đều là kiến hôi.

Nếu Thánh nhân Chuẩn Đề thật sự đứng về phía Yêu tộc, vậy Nhân tộc chẳng phải là toi rồi sao?

Tuy nhiên, Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế lại không nể mặt Thánh nhân Chuẩn Đề, vẫn tiếp tục chém giết về phía đối phương.

Sức mạnh của hai người họ đã không còn nhiều.

Nếu không nhân cơ hội này chém giết đối phương, vậy mấy tên này đối với Nhân tộc tuyệt đối là một mối đe dọa lớn.

Thánh nhân Chuẩn Đề thấy cảnh này, mày khẽ nhíu lại.

Không ngờ hai tên Thiên Đế của Nhân tộc này lại không biết điều như vậy.

Hắn đã xuất hiện trên chiến trường, hai tên Nhân tộc kia lại vẫn lựa chọn tấn công.

Đây chẳng phải là đang coi thường hắn sao?

Thánh nhân Chuẩn Đề Thất Bảo Diệu Thụ vung lên, lực lượng pháp tắc thần bí lan tỏa, lại trực tiếp tiêu tan hoàn toàn đòn tấn công của Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế.

Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế kinh ngạc, lúc này mới không thể không coi trọng tên này.

Xem ra tên này đến đây quả nhiên không có ý tốt.

Lại dám ngăn cản hai người họ tấn công Yêu tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy cũng thu hồi sức mạnh của mình, cúi người hành lễ với Thánh nhân Chuẩn Đề.

"Đa tạ Thánh nhân Chuẩn Đề ra tay cứu giúp." Yêu Đế Đế Tuấn mặc dù nói lời cảm tạ, nhưng giọng điệu lại khá bình thản, hiển nhiên không có chút ý cảm tạ nào.

Mục đích Chuẩn Đề đến đây, y tự nhiên là khá rõ.

Do đó, lại có ý cảm tạ gì chứ?

Thánh nhân Chuẩn Đề bình thản liếc nhìn Yêu Đế Đế Tuấn một cái, vẻ không vui trong mắt cực kỳ rõ ràng.

Chính tên này đã phái người đến Tây phương giáo xúi giục hắn, cuối cùng khiến hắn đắc tội với Vu tộc một cách thảm hại.

Bây giờ y lại không hạ được cả Nhân tộc, thực sự khiến hắn quá thất vọng.

Nếu có thời gian, nhất định phải dạy dỗ lại đám thấp sinh noãn hóa này.

Nhưng lúc này Thánh nhân Chuẩn Đề lại chỉ có thể giả vờ rộng lượng mà xua tay.

Dù sao cũng có vô số cặp mắt đang nhìn chằm chằm hắn.

"Yêu Đế không cần đa lễ." "Yêu tộc Thiên Đình của các ngươi vốn đã có quan hệ hợp tác với Tây phương giáo của ta." "Ta lần này đến đây, cũng là để giải quyết chuyện Nhân tộc cho các ngươi." Lời nói của Thánh nhân Chuẩn Đề cực kỳ vô sỉ, lại trực tiếp kéo Tây phương giáo và Yêu tộc vào mối liên hệ.

Yêu tộc từ khi nào đã có quan hệ hợp tác với Tây phương giáo chứ?

Khóe miệng Yêu Đế Đế Tuấn khẽ giật.

Thật không ngờ tên này lại có thể nói ra những lời như vậy.

Có ý muốn phản bác, nhưng cuối cùng cũng không nói ra.

Đông Hoàng Thái Nhất muốn nói gì đó?

Cũng bị Yêu Đế Đế Tuấn ngăn lại.

Yêu Đế Đế Tuấn lúc này mới quay người lại nhìn Thánh nhân Chuẩn Đề!

"Nếu Thánh nhân đã ra mặt, vậy thì do Thánh nhân chủ trì đại cục đi." Nếu Yêu tộc ta cưỡng ép ra mặt, ngược lại sẽ tỏ ra có chút không tôn trọng.

Đế Tuấn trực tiếp kéo Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Hoàng Phục Hy né sang một bên.

Tên này nếu đã muốn nhúng tay, vậy thì để hắn toàn quyền xử lý.

Mà Thánh nhân Chuẩn Đề nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, khóe miệng cũng khẽ giật.

Không ngờ tên Yêu Đế này thật là một kẻ tinh ranh, lại trực tiếp đổ cái nồi lớn này lên đầu mình.

Nhưng Thánh nhân Chuẩn Đề cũng không để tâm.

Hắn lần này đến đây, chính là vì các lãnh tụ Nhân tộc.

Các lãnh tụ Nhân tộc đã đến tay, chiến tranh giữa Nhân-Yêu hai tộc có liên quan gì đến hắn?

Nghĩ đến đây, Thánh nhân Chuẩn Đề liền hướng ánh mắt về phía Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế.

Ánh mắt bình thản lại lộ ra một tia tham lam sâu sắc.

Bản thể của hai vị Thiên Đế này chính là hai cuốn Đại Đạo Bảo

Điển.

Nếu thu phục được hai cuốn Đại Đạo Bảo Điển này, thực lực của Tây phương giáo chắc chắn sẽ tăng mạnh.

Dù sao hai cuốn Đại Đạo Bảo Điển này đã áp chế được ba người Yêu Đế Đế Tuấn.

Nghĩ đến đây, nội tâm Thánh nhân Chuẩn Đề không khỏi trở nên nóng rực.

Cộng thêm mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, Tây phương giáo chắc chắn có thể độc bá Hồng Hoang.

Nghĩ đến đây, Thánh nhân Chuẩn Đề cuối cùng cũng mở miệng.

"Ta đến đây là để ngăn cản cuộc chiến của hai tộc các ngươi." "Dù sao nếu cứ đánh tiếp, Nhân-Yêu hai tộc sẽ tổn thương đến căn bản, đối với Hồng Hoang mà nói không có ý nghĩa gì." Nói đến đây, Thánh nhân Chuẩn Đề hơi dừng lại một lát, sau đó lại bình thản mở miệng.

"Nếu ta đã xuất hiện, các ngươi hãy dừng tay đi." Giọng điệu tuy bình thản, nhưng lại toát ra sự uy nghiêm vô tận.

Hắn là Thánh nhân bất tử bất diệt, hắn tự nhiên có tư cách nói câu này.

Bây giờ thế giới Hồng Hoang loạn lạc, nếu tiếp tục chiến đấu quả thực không có ý nghĩa gì.

Nghe những lời này, vô số người Nhân tộc trong lòng đều lộ ra vẻ phẫn nộ.

Thật không ngờ vị Thánh nhân này lại bỉ ổi như vậy, thậm chí có thể nói là hạ lưu vô sỉ.

Thánh nhân phương Tây này quản cũng quá rộng rồi nhỉ?

Khi Yêu tộc đến Nhân tộc tàn sát, tại sao Thánh nhân không ra tay?

Vô số năm qua, Yêu tộc luôn tàn sát Nhân tộc, tại sao Thánh nhân không ra tay?

Khi mấy chục vạn đại quân Yêu tộc đến tấn công Nhân tộc, tại sao Thánh nhân không ra tay?

Bây giờ Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của hai vị Thiên Đế sắp giành được thắng lợi, Nhân tộc cũng sắp quật khởi, Thánh nhân phương Tây lại đến.

Miệng thì luôn nói hai tộc giao chiến, vô ích cho sinh linh Hồng Hoang.

Đây cũng quá vô sỉ rồi nhỉ?

Điều này cũng không trách người Nhân tộc trong lòng thầm mắng.

Cách làm này của Thánh nhân Chuẩn Đề quả thực là mất công bằng.

Ngay lúc vô số người trong lòng thầm mắng, Tam Thanh đang lẫn trong đám đông, nhìn Chuẩn Đề xuất hiện trên chiến trường, không khỏi lộ ra vẻ trào phúng.

Không ngờ tên này lại cũng xuất hiện ở đây.

Tên này tại sao lại đến đây, Tam Thanh Thánh nhân rất rõ.

Chẳng qua là để mắt đến mấy vị lãnh tụ Nhân tộc mà thôi.

Tam Thanh Thánh nhân lúc này trong mắt lộ ra vẻ buồn cười.

Nhân tộc xuất hiện mấy vị lãnh tụ này quả thực là những hạt giống tốt.

Tam Thanh bọn họ còn chưa đủ để chia, làm sao có thể để cho hai tên phương Tây kia nhòm ngó?

Nếu tên này đã xuất hiện, vậy thì xem xem tên này rốt cuộc đang bán thuốc gì.

Tam Thanh lúc này đã quyết định, liền hoàn toàn ẩn mình trong đám đông, yên tĩnh quan sát.

Diệp Thiên Đế chắp tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn Thánh nhân Chuẩn Đề trên không trung, trong mắt lộ ra chiến ý nhàn nhạt.

Mặc dù lúc này cơ thể hắn đã trở nên bán trong suốt, nhưng chiến ý ngút trời đó lại rõ ràng có thể thấy.

Mà Hoang Thiên Đế ở bên kia cũng như vậy.

Bây giờ, y đã thu lại hóa thân Tha Hóa Tự Tại, tiến lên mấy bước, đứng ngang vai với Diệp Thiên Đế, nhìn về phía Thánh nhân Chuẩn Đề, chiến ý ngút trời.

Vừa rồi họ đã được chứng kiến thực lực thực sự của tên này.

Bây giờ tên này xuất hiện ở đây, hoàn toàn đã khơi dậy chiến ý của Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế.

Họ rất muốn thử xem, tên này rốt cuộc đã đạt đến trình độ nào.

Do đó, đối mặt với Thánh nhân Chuẩn Đề không chút sợ hãi.

Thánh nhân Chuẩn Đề nhìn thần sắc của hai người bên dưới, trong mắt lộ ra một tia tức giận.

Chương 430

Hai tên này thật là kiệt ngạo bất tuân.

Lại không có một chút kính ý nào đối với hắn.

"Nếu ta đã đến, vậy trận chiến này không thể đánh tiếp được nữa." "Các ngươi không bằng hãy buông bỏ chấp niệm trong lòng, cứ thế dừng tay đi." "Hai người các ngươi cùng Tây phương ta có duyên, không bằng đến Tây phương ta một chuyến." Vô số đại năng Hồng Hoang đang quan sát nghe thấy câu này, lập tức sững sờ, sau đó không ai không thầm mắng trong lòng.

Vô số năm qua, tên này luôn nói những lời như vậy.

Phàm là đồ tốt, hoặc là sinh linh có chút thực lực, đều cùng Tây phương có duyên...

Có duyên cái mả nhà ngươi...

Vô số người trong lòng thầm mắng không thôi.

Nhưng Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế lại không nói gì.

Họ chỉ cảm thấy lão già gù lưng này có chút nực cười.

Dù sao lời không hợp ý nửa câu cũng thừa.

Thấy hai người không nói gì, Thánh nhân Chuẩn Đề lại cười ha hả, sau đó khẽ thở dài.

"Hai vị đây hà tất phải làm vậy?" "Thế giới Hồng Hoang này có gì đáng lưu luyến chứ?" "Bây giờ nhìn khắp Hồng Hoang, đâu đâu cũng là sát kiếp, đầy mắt đều là tội nghiệt, hai người các ngươi hà tất phải lăn lộn trong cõi hồng trần cuồn cuộn này?" "Không bằng cùng ta đến Tây phương Cực Lạc, hưởng thụ Tây phương Cực Lạc, đồng thời

cũng có thể cùng nhau ấn chứng thiên địa đại đạo." "Đến lúc đó chẳng phải là tuyệt diệu sao?

Đó mới là đại đạo hoành trường..." Thánh nhân Chuẩn Đề khổ tâm khuyên nhủ.

Tuy nhiên, vô số đại năng thế giới Hồng Hoang lại lộ ra vẻ khinh thường.

Những lời này nghiễm nhiên đã trở thành lời thoại của Thánh nhân Chuẩn Đề.

Những lời này đã không biết nói bao nhiêu lần rồi.

Tai của những người này đều đã nghe đến chai rồi.

Lời nói lải nhải không ngừng, thật là miệng đầy phân.

Mà Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế chỉ cười mà không nói.

Họ chỉ cảm thấy tò mò về tên này.

Còn những lời tên này nói, họ lại không nghe lọt tai một chút nào.

Thấy hai vị Thiên Đế của Nhân tộc không có phản ứng, sắc mặt Thánh nhân Chuẩn Đề cũng có chút không giữ được nữa.

Hai tên này quả nhiên là đáng ghét.

Lại dám trực tiếp phớt lờ hắn sao?

Nếu đã như vậy, vậy cũng chỉ có thể dùng thủ đoạn cứng rắn, trực tiếp dùng thủ đoạn vô thượng trấn áp hai người họ, sau đó đánh về hình thái Đại Đạo Bảo Điển, trực tiếp mang về Tây phương giáo là được.

"Nếu hai người các ngươi đã chấp mê bất ngộ như vậy, vậy cũng không có gì để nói nữa, trực tiếp trấn áp các ngươi là được." Lời nói của Thánh nhân Chuẩn Đề có chút bình thản, đồng thời cũng có chút

lo lắng.

Dù sao thời gian cấp bách, một khi bị mấy vị Thánh nhân phương Đông phát hiện, sự việc sẽ không hay.

Hoặc là vị Thánh nhân Tam Thất kia xuất hiện, hắn chẳng phải sẽ hoàn toàn mất cả chì lẫn chài sao?

Hai vị Thiên Đế nghe thấy lão già gù lưng này có ý muốn ra tay, không khỏi cười nhạt.

Họ chính là muốn xem thử chiến lực đỉnh cao của thế giới này.

Có gì mà phải sợ?

"Nếu muốn bắt nạt Nhân tộc, vậy cứ đến đây là được." "Hà tất phải nói nhiều lời thừa thãi như vậy?" "Chỉ khiến các sinh linh khác chê cười!" So với tính cách ôn hòa của Diệp Thiên Đế, tính cách của Hoang Thiên Đế lại thẳng thắn hơn nhiều.

Đối với Thánh nhân Chuẩn Đề, y cũng không cảm thấy sợ hãi bao nhiêu.

Thánh nhân Chuẩn Đề nghe những lời này, trong mắt có hàn quang lóe lên.

Hai tên chết tiệt này, quả nhiên không coi hắn ra gì.

Nếu đã như vậy, Thánh nhân Chuẩn Đề toàn thân chấn động, uy áp nhàn nhạt trên người trong nháy mắt đã lan tỏa ra.

Cái gọi là dưới Thánh nhân đều là kiến hôi.

Chúng sinh và Thánh nhân có sự khác biệt về bản chất.

Đó là sự áp chế ở một tầng thứ khác.

Dù thực lực của ngươi có thông thiên, gặp phải Thánh nhân cũng chỉ có nước bị trấn áp.

“Nếu hai vị các ngươi đã vội đi tìm chết, vậy bản thánh sẽ thành toàn cho các ngươi.” Sau đó, Chuẩn Đề thánh nhân với vẻ mặt kiêu ngạo nhìn chằm chằm vào Nhân tộc bên dưới.

Ngữ khí của y dường như mang ý phán xét.

“Nhân tộc phạm thượng, mạo phạm thánh nhân, đáng tội chết.” Dưới Thánh nhân đều là sâu kiến!

Chỉ là Nhân tộc, Chuẩn Đề thánh nhân quả thực không hề để vào mắt.

Vài câu nói đã tuyên bố tội trạng của Nhân tộc.

Hơn nữa, y cũng rất hiểu ý của Hồng Quân Đạo Tổ.

Ngày đó Hồng Quân Đạo Tổ đã nói, Nhân tộc quật khởi có chút quá nhanh, cần phải trấn áp.

Y làm như vậy cũng coi như là phù hợp với ý chỉ của Đạo Tổ.

Nghe những lời của Chuẩn Đề thánh nhân, Hoang Thiên Đế cười ha hả, ánh mắt dần trở nên sắc bén.

Khí tức ngút trời cũng theo đó mà bộc phát ra.

“Muốn chiến thì chiến, nói nhảm nhiều làm gì?” “Rõ ràng trong lòng đầy ý đồ cướp đoạt, lại còn ở đây giả nhân giả nghĩa.

Ngươi so với mấy kẻ kia còn vô sỉ hơn nhiều.” Lời của Hoang Thiên Đế hiển nhiên đâm trúng tim đen.

Mà ở một bên khác, Diệp Thiên Đế cũng tương tự.

Lúc này, Diệp Thiên Đế trông có vẻ hơi lười biếng, thân thể hơi trong suốt, ngược lại lại có một sức hấp dẫn kỳ lạ.

“Mặt da của tên này đúng là dày hơn nhiều.” “Mấy lời đạo mạo trang nghiêm thì đừng nói nữa, muốn ra tay thì cứ trực tiếp ra tay,

huynh đệ hai người chúng ta giờ khắc này cùng nhau tiếp chiêu.” Theo lời nói vừa dứt, khí tức của hai người dần dần bắt đầu dâng lên.

Tên này chính là đỉnh cao của thế giới này, được xưng là Thánh nhân.

Từ khí tức mà xem, hai người họ quả thực còn kém xa.

Vì vậy, cả hai đều không có chút ý khinh suất nào.

Dù sao sức mạnh của họ đã tiêu hao rất nhiều, nếu còn bất cẩn, chẳng phải là trực tiếp bại vong sao?

Trong chốc lát, không khí giữa hai vị Thiên Đế và Chuẩn Đề thánh nhân dần trở nên căng thẳng.

Điều này khiến cho gương mặt của Yêu Đế Đế Tuấn ở một bên khác lộ ra vẻ xem kịch vui.

Vốn là chuyện giữa Nhân tộc và Yêu tộc, bây giờ tên chết tiệt này lại nhúng tay vào.

Nếu tên mặt dày này muốn nhúng tay, vậy cứ để hắn nhúng tay cho đủ.

Sự chế giễu trong lòng Đế Tuấn dần dần lộ ra.

Vừa hay Yêu tộc đã chịu thiệt lớn, có thể nhân cơ hội này để hồi phục lại.

Chuẩn Đề thánh nhân thấy hai đại năng của Nhân tộc lại dám khiêu khích trước, cũng có chút tức giận.

Nhưng thân là Thánh nhân, y chung quy vẫn cần chút thể diện.

“Nếu hai người các ngươi trong lòng không phục, vậy thì cùng lên đi.” Đối với Chuẩn Đề thánh nhân mà nói, bất luận là ai cũng đều là sâu kiến.

Cho dù hai tên này có thể đánh bại Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, cũng chỉ có thể xem là con sâu kiến lớn hơn một chút mà thôi.

Hai vị Thiên Đế thấy bộ dạng không chút sợ hãi của Chuẩn Đề thánh nhân, không khỏi bĩu môi.

Đã như vậy, họ cũng chỉ có thể toàn lực ra tay, nói không chừng còn có thể chiếm được tiên cơ.

Khí tức trên người hai người bùng nổ dữ dội.

Trong khoảnh khắc, một luồng khí thế vô tận xuất hiện giữa không trung.

Cửu Long Kéo Quan bên cạnh Diệp Thiên Đế trực tiếp ảnh hưởng đến không gian xung quanh.

Trong ánh huyền quang lấp lánh, không gian dường như đều đang sụp đổ, co rút lại.

Theo sự vặn vẹo, sụp đổ của không gian, một cảnh tượng khác đột nhiên xuất hiện.

Đó là một vùng trời sao, trong không gian tối tăm vô tận có vô số vì sao lấp lánh.

Đây là cảnh tượng mà Diệp Thiên Đế dùng Cửu Long Kéo Quan bố trí ra.

Trong cảnh tượng này, Cửu Long Kéo Quan như cá gặp nước, càng có thể phát huy tốt thực lực của bản thân.

Tuy nhiên, ngay khi Diệp Thiên Đế chuẩn bị ra tay, một bên khác, Chuẩn Đề thánh nhân khẽ nhíu mày, dường như cảm giác được điều gì đó.

Chỉ thấy bàn tay phải đầy dầu mỡ của y khẽ vung lên.

Chương 431

Trong khoảnh khắc, một luồng cự lực của Thánh nhân đột nhiên xuất hiện!

Sau khi luồng cự lực này xuất hiện, nó trực tiếp nghiền nát cảnh giới tinh không mà Cửu Long Kéo Quan bố trí một cách dễ dàng, kéo theo cả Diệp Thiên Đế cũng bị thương nhẹ.

"Trước mặt ta mà cũng dám dùng mấy thứ hoa hòe hoa sói này sao?" "Thật nực cười, đối với ta mà nói đây chỉ là trò mèo vặt vãnh." Lúc này, trong mắt Chuẩn Đề thánh nhân tràn đầy vẻ khinh thường.

Mấy thứ mà đối phương bày ra chỉ là hào nhoáng vô dụng, đối với một Thánh nhân như y không có chút ý nghĩa nào.

Mà Diệp Thiên Đế khẽ nhếch mép, thật không ngờ tên này lại mạnh mẽ như vậy.

Ảo tượng lĩnh địa mà hắn khổ tâm ngưng tụ lại, lại bị đối phương dùng sức mạnh thuần túy phá giải.

Quả nhiên là khác biệt so với mấy đối thủ khác.

Vị Thánh nhân này, chiến lực thực sự của y e rằng còn mạnh hơn những nhân vật như Yêu Hoàng Yêu Đế gấp mười lần không chỉ.

Nghĩ đến đây, Diệp Thiên Đế hít sâu một hơi, ánh mắt lộ ra vẻ ngưng trọng vô cùng.

Cùng lúc đó, Cửu Bí trên người hắn lập tức được sử dụng.

Trong khoảnh khắc, khí tức của hắn tăng vọt lên mấy lần.

Cảnh này, tự nhiên lọt vào mắt mấy vị đại năng bên Yêu tộc.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, lúc này đều hơi sững

sờ.

Tên này lại còn ẩn giấu thực lực, nội tình như vậy thật sự vượt quá sức tưởng tượng.

Dưới sự chú mục của mấy vị Yêu Đế Yêu Hoàng, Diệp Thiên Đế vung tay phải.

Cửu Long Kéo Quan bên cạnh hắn lập tức tỏa ra thần quang rực rỡ, trực tiếp lao về phía Chuẩn Đề thánh nhân.

Dù sao trận chiến ở cấp bậc của họ, những thứ càng hoa hòe hoa sói càng không có tác dụng, ngược lại không bằng đơn giản thô bạo mà thực tế.

Cửu Long Kéo Quan lúc này mang theo uy lực vô thượng, trực tiếp trấn áp về phía Chuẩn Đề thánh nhân.

Thân thể nhỏ bé gầy gò của Chuẩn Đề thánh nhân, so với Cửu Long Kéo Quan, lại trở nên cực kỳ nhỏ bé, tạo ra sự tương phản thị giác vô cùng nổi bật.

Một giây sau, chỉ nghe một tiếng nổ lớn.

"Ầm!!!" Quan tài bằng đồng xanh mang theo uy lực vô biên, lại bị Chuẩn Đề thánh nhân dùng tay đỡ lấy.

Y chỉ dùng sức mạnh nhục thân, sức mạnh Thánh nhân dường như còn chưa sử dụng.

Cảnh này, lập tức khiến ánh mắt Diệp Thiên Đế lạnh đi.

Không ngờ nhục thân đối phương lại mạnh mẽ đến vậy, chỉ bằng sức mạnh nhục thân đã ngăn chặn được công kích của hắn.

Quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Lão già tự xưng là Thánh nhân này, hiển nhiên không cùng đẳng cấp với hạng như Yêu Đế Đế Tuấn.

Chuẩn Đề thánh nhân một tay nâng quan tài đồng xanh, một bên quay đầu nhìn về phía Diệp Thiên Đế, ánh mắt lộ ra sự chế giễu vô tận.

"Thủ đoạn của ngươi chỉ có thế thôi sao?" "Trông cũng chẳng ra làm sao, rốt cuộc là làm thế nào đánh bại được Yêu Đế Đế Tuấn vậy?" Sự chế giễu của Chuẩn Đề thánh nhân là thật tình.

Chỉ bằng sức mạnh nhục thân đã có thể chống lại công kích của đối phương, công kích như vậy đối với y quả thực không đáng để vào mắt.

Sức mạnh nhục thân của y xếp hạng thứ 21 trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, lại thêm thánh lực vận chuyển trong cơ thể, muốn ngăn chặn công kích như vậy, quả thực là quá đơn giản.

Đồng tử Diệp Thiên Đế khẽ co lại, quả thực có chút chấn động.

Mà một bên khác, Hoang Thiên Đế lúc này cuối cùng cũng đã ra tay.

Đối phương mạnh đến mức nào, chỉ có tự mình thử mới biết được.

Chỉ thấy ma bàn khổng lồ trong tay hắn trực tiếp trấn áp về phía đối phương.

Ma bàn còn đang ở giữa không trung, đã trở nên vô cùng khổng lồ, kèm theo thần uy ngút trời, trực tiếp oanh sát về phía Chuẩn Đề thánh nhân.

Công kích như vậy, không hề thua kém quan tài đồng xanh của Diệp Thiên Đế.

"Ầm!" Lại một trận nổ lớn rung chuyển trời đất.

Công kích lần này, vẫn không địch lại được một tay của Chuẩn

Đề thánh nhân.

Chỉ thấy Chuẩn Đề thánh nhân đưa ra một tay khác, liền trực tiếp ngăn chặn ma bàn khổng lồ kia.

Một tay chống đỡ quan tài đồng xanh, tay kia ngăn cản ma bàn khổng lồ.

Chỉ bằng sức mạnh nhục thân và uy áp Thánh nhân nhàn nhạt, y đã ngăn chặn được công kích của hai vị Thiên Đế.

Giờ khắc này, hai vị Thiên Đế thực lực cực kỳ mạnh mẽ, đối mặt với Thánh nhân, cũng tỏ ra vô cùng yếu ớt.

Cảnh này lọt vào mắt Nhân tộc, trong nháy mắt đã mang lại một luồng khí tức tuyệt vọng.

Đối phương là Chuẩn Đề thánh nhân, là cường giả vô địch thực sự của thế giới Hồng Hoang.

Dưới Thánh nhân đều là sâu kiến!

Kể cả trong toàn bộ Hồng Hoang, Thánh nhân cũng chỉ có vài vị.

Cường giả như vậy đã ra tay, Nhân tộc thật sự còn có đường sống sao?

Trong chốc lát, luồng khí tức tuyệt vọng này lan tràn trong đám đông.

Chuyện bi ai nhất trên đời không gì hơn là cho bạn hy vọng, rồi lại khiến bạn càng thêm tuyệt vọng.

Nhiều người không chịu nổi đả kích như vậy, bắt đầu khóc lóc thảm thiết.

Lại có một số người căm phẫn đến đỏ cả mắt, hận không thể lập tức xông lên, đại chiến một trận với vị Thánh nhân hèn hạ này.

Cho dù đối phương là Thánh nhân, hèn hạ đến mức độ này, cũng đáng bị phỉ nhổ.

Mấy vị lãnh tụ của Nhân tộc, mỗi người đều thực lực ngút trời.

Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế càng là trấn áp Yêu tộc Yêu Hoàng, vốn đã phác họa ra một bức tranh tươi đẹp.

Vốn dĩ sự quật khởi của Nhân tộc đã là chuyện chắc như đinh đóng cột.

Vậy mà Thánh nhân lại một lần nữa ra tay, đây chẳng phải là muốn khiến Nhân tộc hoàn toàn tuyệt vọng sao?

Nhiều người Nhân tộc trong lúc tuyệt vọng, ánh mắt dần dần nổi lên sắc đỏ ngầu, chỉ chờ một tiếng lệnh hạ, họ sẽ xông lên khai chiến với Thánh nhân.

Cho dù đối phương là Thánh nhân thì đã sao?

Hàng tỷ tỷ Nhân tộc trên đại địa Hồng Hoang trước sau nối gót, chỉ cần Nhân tộc không chết hết, tất nhiên sẽ không bỏ qua cho Chuẩn Đề thánh nhân.

Mà Tam Thanh thánh nhân trà trộn trong đám người, lúc này cũng không khỏi bĩu môi.

Chuẩn Đề tên này, từ khi nào lại ra vẻ như thế?

Rõ ràng là Thánh nhân yếu nhất, còn bị Nữ Oa nương nương đánh cho một trận, bây giờ lại chạy ra đây ra vẻ.

Thật đúng là làm mất mặt Thánh nhân.

Tam Thanh thánh nhân lúc này đều cảm thấy mất mặt.

Họ lại phải cùng hàng với Chuẩn Đề.

Mà trong chiến trường, theo động tác của Chuẩn Đề thánh nhân,

quan tài đồng xanh của Diệp Thiên Đế, cũng như ma bàn khổng lồ của Hoang Thiên Đế đều bị hất văng ra ngoài.

Một giây sau, ánh mắt Diệp Thiên Đế tĩnh lặng như nước, quan tài đồng xanh đột nhiên lại có một luồng khí tức khác tỏa ra.

Luồng khí tức này mênh mông cuồn cuộn, uy lực cực kỳ cường thịnh.

Hiển nhiên, thứ bên trong quan tài đồng xanh đã lộ ra một tia khí tức.

Sau đó, nó lại một lần nữa áp xuống Chuẩn Đề thánh nhân.

Theo động tác của quan tài đồng xanh, không gian xung quanh càng thêm vặn vẹo.

Rất rõ ràng, sức mạnh mà quan tài đồng xanh lần này bộc phát ra càng thêm cường hãn vô cùng.

Chuẩn Đề thánh nhân tuy cảm thấy khí tức khác biệt, nhưng lại không quá để ý.

Dù sao cũng là thủ đoạn của sâu kiến, không thể gây ra bất kỳ uy hiếp nào đối với y.

Chỉ thấy y đưa tay phải ra, đột nhiên lại một lần nữa chống đỡ quan tài đồng xanh.

Tuy nhiên, lần này sắc mặt y lại đột nhiên đại biến, bởi vì y phát hiện năng lượng của quan tài đồng xanh lần này dường như hoàn toàn khác với lần trước.

Trọng lượng lần này quả thực vượt xa sức tưởng tượng, mạnh hơn lần trước rất nhiều lần.

Dưới sự gia trì của luồng năng lượng này, trọng lượng của quan tài đồng xanh trở nên cực kỳ đáng sợ, cho dù y thân là Thánh nhân, lúc

này dường như cũng có chút vất vả.

Trong lúc bất cẩn, y lại bị quan tài đồng xanh trấn áp xuống.

Mà một bên khác Hoang Thiên Đế thấy cảnh này, tự nhiên cũng đột nhiên ra tay.

Đại La Kiếm Thai trong tay uy lực vô cùng chém tới.

Chương 432

Tuy bị sức mạnh bộc phát của Chuẩn Đề thánh nhân ngăn cản, nhưng cũng khiến Chuẩn Đề thánh nhân trông có vẻ chật vật.

Y là đường đường Thánh nhân, lại bị sâu kiến trấn áp?

Đây chẳng phải là chuyện cực kỳ mất mặt sao?

Chuẩn Đề thánh nhân đột nhiên gầm lên, thánh lực trên người bùng nổ dữ dội, trực tiếp hất bay Diệp Thiên Đế, Hoang Thiên Đế cùng quan tài đồng xanh ra ngoài.

Sau đó y liền nhìn chằm chằm vào hai người, vẻ phẫn nộ trong mắt khiến y có chút dữ tợn.

Ở xa, Hoang Thiên Đế và Diệp Thiên Đế nhìn nhau một cái, đều thấy được sự kinh hãi không gì sánh được trong mắt đối phương.

Lão già xấu xa này quả nhiên không dễ chọc.

Dốc sức của cả hai người, mà vẫn không chiếm được chút tiện nghi nào.

Đối thủ mạnh mẽ như vậy, muốn chiến thắng e rằng gần như không thể.

Ở xa, Nhân tộc lúc này cũng đều chán nản.

Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế hiển nhiên đã dốc hết toàn lực, nhưng đối mặt với Thánh nhân, vẫn không có chút nắm chắc chiến thắng nào.

Họ không trách hai vị Thiên Đế này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng vậy.

Họ đã cống hiến tất cả sức mạnh cho Nhân tộc.

Tất cả mọi người lúc này đều cảm thấy vô cùng tuyệt vọng.

Nhưng họ không hề nản lòng.

Cái gọi là cười sinh cười tử, chết thì có gì đáng sợ?

Tiếc nuối duy nhất chính là không thể tạo ra một môi trường sinh tồn tốt đẹp cho hậu đại Nhân tộc.

Đây là điều khiến họ cảm thấy tiếc nuối.

Trên không trung, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân cực kỳ tức giận, nhìn Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế: "Hai tên các ngươi quả nhiên không biết tốt xấu." "Năng lượng sắp cạn kiệt, mà vẫn muốn ra tay với bản thánh." "Nếu đã như vậy, vậy bản thánh tiện tay tiễn các ngươi lên đường đi." "Đánh các ngươi trở lại nguyên hình, rồi mang về phương Tây sau." Dù sao thời gian cũng cấp bách, Chuẩn Đề thánh nhân không muốn lãng phí thời gian nữa.

Nếu Thánh nhân phương Đông xuất hiện, sự tình tất nhiên sẽ lại trở nên cực kỳ phức tạp.

Y nhẹ nhàng đưa tay phải ra, một đoạn trúc khô xuất hiện trong tay y.

Đoạn trúc khô này trông có vẻ bình thường, thậm chí không có chút gì nổi bật.

Tuy nhiên, chính đoạn trúc khô này lại là pháp bảo xếp hạng thứ năm mươi trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Đó chính là Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, có thể phong bế lục thức của con người, biến người thành con rối, là một siêu cấp pháp bảo.

Y chuẩn bị dùng pháp bảo này để đánh hai vị Thiên Đế này hoàn toàn trở lại nguyên hình.

Ngay khi Chuẩn Đề thánh nhân chuẩn bị ra tay, y lại đột nhiên toàn

thân run lên dữ dội, Lục Căn Thanh Tịnh Trúc trong tay không thể điểm xuống được nữa, ánh mắt chết lặng nhìn về phía trước, thậm chí lộ ra vẻ kinh hãi đến cực độ.

Lý do y dừng động tác, biến thành bộ dạng này, chủ yếu là vì y đã nhìn thấy một người, nhìn thấy một siêu cấp đại năng mà y không muốn nhìn thấy.

Chỉ thấy trên không trung của Nhân tộc, xuất hiện một bóng hình mờ ảo.

Bóng hình này có chút nhỏ nhắn, trông vô cùng mỹ diễm.

Làn da trắng nõn, một bộ váy dài bằng lụa đen, giờ khắc này đã giải thích thế nào mới là sức quyến rũ thực sự.

Chính là một bóng hình trông yếu đuối như vậy, lại khiến Chuẩn Đề thánh nhân có chút kinh hãi.

Bởi vì bóng hình này không phải ai khác, chính là Tam Thất thánh nhân đến từ Thiên Cơ Lâu.

Tam Thất thánh nhân kể từ lần xuất hiện trước đó, đã không còn xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang.

Mọi người đều cho rằng Tam Thất thánh nhân đã rời khỏi Hồng Hoang, không ngờ lần này Tam Thất thánh nhân vẫn luôn ở đây, vẫn luôn ở thánh địa Nhân tộc, chưa từng rời đi.

Nói cách khác, Tam Thất thánh nhân đã lừa dối cả Hồng Hoang.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân trở nên cực kỳ khó coi.

Sớm biết Tam Thất thánh nhân vẫn luôn ở đây, có đánh chết y cũng không đến.

Không ai biết được nội tình thực sự của Tam Thất thánh nhân, dù

sao đây là vị Thánh nhân ngay cả Nữ Oa cũng không để vào mắt.

Nếu ai mạo phạm xung đột với Tam Thất thánh nhân, nói không chừng sẽ thật sự chịu thiệt lớn.

Giờ khắc này, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân có chút tối sầm, biểu tình có thể nói là cực kỳ quái dị.

Y cảm giác mình như vừa ăn phải phân chó, vô cùng khó chịu.

Lúc này, Tam Thất thánh nhân xuất hiện trên không trung vô cùng lười biếng, lười biếng nhìn Chuẩn Đề thánh nhân, sự trêu tức trong ánh mắt không hề che giấu mà lộ ra.

Lúc này, Nhân tộc cũng phát hiện ra sự kỳ lạ, theo ánh mắt của Chuẩn Đề thánh nhân nhìn qua, kinh ngạc phát hiện Tam Thất thánh nhân đang lơ lửng trên không trung.

Nhìn thấy Thánh Mẫu xuất hiện, toàn thể Nhân tộc đều chấn động, sau đó liền lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết.

"Thánh Mẫu nương nương ra rồi sao?" "Đây là chuẩn bị ra tay sao?" "Thánh Mẫu nương nương muốn ra mặt vì Nhân tộc sao?" Vô số ý niệm trong khoảnh khắc này dâng lên trong lòng Nhân tộc.

Giờ khắc này, vô số người Nhân tộc đồng loạt quỳ rạp xuống đất, hướng về Tam Thất Thánh Mẫu mà bái lạy.

Ngay cả mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng vậy.

Nhân tộc có được ngày hôm nay, tất cả đều là nhờ ơn của Tam Thất Thánh Mẫu.

Nhân tộc đã từ bỏ toàn bộ thần thánh, duy chỉ có Tam Thất thánh nhân, được Nhân tộc phong làm Thánh Mẫu của Nhân tộc.

Dù sao chỉ có Tam Thất thánh nhân, toàn tâm toàn ý vì Nhân tộc mà suy nghĩ.

Nhân tộc tự nhiên cũng dùng lễ nghi cao nhất để đối đãi với Thánh Mẫu.

Tam Thất thánh nhân nhìn Nhân tộc bên dưới, trong mắt lộ ra một tia ấm áp.

"Đều đứng dậy đi." Nhân tộc lúc này mới loẹt quẹt đứng dậy.

Giờ khắc này, mỗi người đều tâm thần đại định.

Thánh Mẫu của Nhân tộc đã xuất hiện, có ngài ở đây, tự nhiên sẽ đòi lại công đạo cho Nhân tộc.

Lúc này, Tam Thanh trà trộn trong đám người cũng hơi sững sờ, sau đó liền nhìn nhau.

Bởi vì ngay cả họ cũng không phát hiện Tam Thất thánh nhân vẫn luôn ở đây.

Như vậy, chẳng phải ba người họ vẫn luôn hoạt động dưới mí mắt của Tam Thất thánh nhân sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt của mấy vị Thánh nhân đều biến thành màu gan lợn.

Nếu thật sự như vậy, vậy ba người họ cũng quá mất mặt rồi.

Hoạt động dưới mí mắt của người ta lâu như vậy, lại không phát hiện người ta vẫn luôn nhìn mình.

Cùng lúc đó, trong mắt ba người họ cũng lộ ra vẻ chấn kinh.

Chuyện này cũng đã chứng minh sự mạnh mẽ của Tam Thất thánh nhân từ một phía, ngay cả ba người họ cũng không thể không thận trọng đối đãi.

Mà Nữ Oa trong Oa Hoàng Cung, lúc này vốn đang lười biếng nằm trên ghế tựa, sau khi nhìn thấy Tam Thất thánh nhân xuất hiện, Nữ Oa đột ngột đứng dậy, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Tam Thất

thánh nhân, trong mắt lộ ra một ý vị khó hiểu.

"Ra rồi sao?" "Ngươi cuối cùng cũng ra rồi sao?" Trong mắt Nữ Oa nương nương lộ ra một tia lạnh lẽo.

Nàng đối với nữ nhân này tràn ngập sát ý vô tận.

Bất luận là nữ nhân này đối đầu với nàng, hay là vì mối quan hệ với nam nhân kia, nàng đều mang lòng sát ý đối với Tam Thất thánh nhân này.

Tất cả nữ nhân bên cạnh nam nhân đó, đều phải chết.

Không chỉ Tam Thất thánh nhân, yêu yêu kia đạt đến Bán Bộ Đại Đạo cũng phải chết.

Không có nữ nhân nào có thể xuất hiện bên cạnh nam nhân đó.

Đây là chấp niệm điên cuồng của Nữ Oa hiện tại.

Lúc này Nữ Oa, nhìn chằm chằm vào Tam Thất, sát ý trong mắt đã không thể kìm nén được.

"Nếu ngươi đã xuất hiện, vậy thì để Chuẩn Đề tên này thử xem ngươi rốt cuộc có thủ đoạn gì." "Tốt nhất là có chút thủ đoạn, nếu không, ngươi sẽ chết rất thảm." Ánh mắt Nữ Oa đỏ ngầu, xuyên qua hư không vô tận mà nhìn xuống.

Vừa hay Chuẩn Đề tên không biết xấu hổ này đang ở đó, ngược lại lại giúp Nữ Oa nương nương tiết kiệm được không ít phiền phức.

Các đại năng ở những nơi khác vào lúc này cũng hứng thú.

Dù sao cũng là Tam Thất thánh nhân.

Tam Thất thánh nhân còn chưa từng thực sự ra tay lần nào.

Thủ đoạn của Thánh nhân Thiên Cơ Lâu rốt cuộc như thế nào?

Những người khác cũng không biết.

Có lẽ đây là một cơ hội tốt.

Có Chuẩn Đề thánh nhân vén lên tấm màn che của Tam Thất thánh nhân, không còn gì thích hợp hơn.

Chương 433

Trong chốc lát, các đại năng ở khắp nơi trong Hồng Hoang đều tập trung ánh mắt vào đây.

Tam Thất thánh nhân đột nhiên xuất hiện, trực tiếp khiến Chuẩn Đề thánh nhân cảm thấy cưỡi hổ khó xuống.

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân thay đổi mấy lần, cuối cùng vẫn là cười gượng mấy tiếng.

"Không ngờ Tam Thất thánh nhân cũng ở đây sao?" "Nếu đã như vậy, vậy thì tốt rồi." "Chúng ta cùng là Thánh nhân, giao tiếp cũng không có trở ngại." "Nhân tộc ti tiện kia, lại dám phạm thượng." "Tam Thất thánh nhân nếu đã ở đây, vậy thì cho một lời giải thích đi, vừa hay ta cũng không cần ra tay nữa." Chuẩn Đề thánh nhân, mặt dày vô sỉ nói, sau đó trên mặt còn nở một nụ cười, dường như quan hệ với Tam Thất thánh nhân không cạn.

Tam Thất cười tươi như hoa nhìn Chuẩn Đề thánh nhân, không khỏi cũng kinh ngạc trước sự mặt dày của Chuẩn Đề thánh nhân này.

Rõ ràng là tên này lòng tham lam nổi lên, mạo muội xuất hiện ở đây muốn động thủ với Nhân tộc, sau khi thấy mình xuất hiện, lại còn vu khống trước.

Nói cái gì mà muốn mình cho y một lời giải thích?

Tam Thất cười tươi như hoa: "Không biết Chuẩn Đề đại pháp sư muốn lời giải thích như thế nào?" Nghe những lời như vậy, Chuẩn Đề cũng hơi sững sờ, bởi vì y cũng không ngờ Tam Thất thánh nhân lại dễ nói chuyện như vậy, lại còn tôn xưng y là Chuẩn Đề đại pháp sư.

Nghĩ đến đây, trong mắt Chuẩn Đề thánh nhân lóe lên một tia đắc ý.

Tam Thất thánh nhân này ngay cả đối mặt với Nữ Oa nương nương, cũng không cho chút mặt mũi nào, không ngờ lại đối với mình tôn kính như vậy.

Tuy không biết vì sao, nhưng hai chữ "đại pháp sư" này, khiến Chuẩn Đề thánh nhân đặc biệt hưởng thụ.

Chuẩn Đề trầm tư một lúc, sau đó liền thản nhiên mở miệng: "Nếu Tam Thất thánh nhân đã khách khí như vậy, ta Chuẩn Đề cũng sẽ không đưa ra điều kiện quá đáng." "Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này cùng hai vị đại năng này đối với ta bất kính." "Vậy thì để họ vào Tây Phương Giáo của ta ngồi một chút." "Ở Tây Phương Cực Lạc của ta tiềm tâm tu hành một thời gian, mài giũa sát khí trong lòng, biết thế nào là tôn sư trọng đạo." "Thời cơ đến, Tây Phương Giáo của ta tự nhiên sẽ an toàn đưa họ trở về." "Không biết ý của Tam Thất thánh nhân thế nào?" Nghe những lời của Chuẩn Đề thánh nhân, nụ cười trên mặt Tam Thất càng thêm rạng rỡ.

Tên này… mặt da thật đúng là dày.

Nàng còn chưa từng thấy qua người nào mặt dày vô sỉ như vậy.

Tam Thất thánh nhân thản nhiên mở miệng: "Chuẩn Đề đại pháp sư nói phải." "Mấy tên Nhân tộc này quả thực tội nghiệt sâu nặng, lại dám mạo phạm Chuẩn Đề đại pháp sư." "Để họ đến Tây Phương Giáo tiếp nhận sự dạy dỗ của Chuẩn Đề thánh nhân cũng là nên." "Ta đây sẽ sắp xếp." "Để họ lập tức theo Chuẩn Đề đại pháp sư về Tây Phương Giáo." Lời này của Tam Thất thánh nhân vừa nói ra, rất nhiều người Nhân tộc đều sững sờ.

Tam Thất thánh nhân lại đồng ý?

Chuyện gì vậy?

Trong hồ lô của Tam Thất thánh nhân bán thuốc gì đây?

Ngay cả những đại năng quan chiến ở xa cũng sững sờ.

Chuẩn Đề thánh nhân rốt cuộc là hạng người gì, họ rất rõ.

Nói cái gì mà mời lãnh tụ Nhân tộc đến Tây Phương Giáo, còn nói cái gì mà muốn thay Tam Thất thánh nhân dạy dỗ một phen, đây hoàn toàn là nói nhảm.

Nếu một khi đã vào Tây Phương Giáo, làm gì còn có khả năng ra ngoài?

E rằng lần sau xuất hiện, đã bị hai tên không biết xấu hổ này tẩy não rồi.

Mọi người đối với phản ứng của Tam Thất đều có chút không ngờ tới.

Tam Thất thánh nhân không đến mức ngây thơ như vậy chứ?

Ngay lúc này, Tam Thất thánh nhân, khẽ cười tiếp tục nói: "Gần đây Tam Thất thường cảm thấy ngu muội vô tri, cũng đặc biệt muốn đến Tây Phương Cực Lạc học hỏi một phen." Nghe những lời của Tam Thất thánh nhân, biểu tình của Chuẩn Đề thánh nhân cứng đờ, dường như có một dự cảm không tốt dâng lên trong lòng.

Chỉ nghe Tam Thất thánh nhân lại một lần nữa mở miệng: "Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này, tùy Chuẩn Đề đại pháp sư xử trí." "Không chỉ vậy, ta cũng muốn đến Tây Phương Cực Lạc làm khách." "Tiểu nữ tử đây sẽ mời những người bạn khác cùng đi." "Nên mời ai đây nhỉ?" "Tứ Thánh Thú lúc này đang bận, mời họ không thích hợp." "Tiểu Bạch hình như đã trở về, có thể mời Tiểu Bạch cùng đi." Nghe những lời của Tam Thất thánh nhân, Chuẩn Đề thánh nhân hơi sững sờ.

Tiểu Bạch?

Chuẩn Đề thánh nhân não bộ xoay chuyển.

Tiểu Bạch này, chẳng phải là con thần thú Thảo Nê Mã xếp hạng thứ tư trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ sao?

Tam Thất thánh nhân muốn mời nó cùng đến Tây Phương Cực Lạc?

Ngay khi Chuẩn Đề thánh nhân đang sững sờ, lời nói của Tam Thất thánh nhân lại một lần nữa truyền đến.

"La Hầu tên đó gần đây cũng có rảnh, nếu mời hắn cùng đến phương Tây, chắc hẳn hắn sẽ rất hài lòng." Tam Thất thánh nhân ở đó lẩm bẩm một mình, nhưng lời nói lại truyền ra cực kỳ rõ ràng.

Mọi người sững sờ, sau đó liền phản ứng lại.

Tam Thất thánh nhân, đây là đang trêu chọc Chuẩn Đề thánh nhân.

Chuẩn Đề của phương Tây làm sao dám mời La Hầu đến thế giới phương Tây?

Phương Tây sở dĩ nghèo nàn như vậy, gần như là do Ma Tổ La Hầu gây ra.

Bây giờ để hắn đến phương Tây lần nữa, phương Tây chẳng phải là sẽ càng thảm hơn sao.

Lời của Tam Thất thánh nhân vẫn chưa kết thúc.

"Thú Thần tên đó gần đây cũng buồn chán, có lẽ có thể mời hắn cùng đi…" Nghe những lời này, Chuẩn Đề thánh nhân mặt đầy vạch đen, suýt chút nữa từ trên không trung cắm đầu xuống đất.

Mời Ma Tổ La Hầu đến phương Tây… Mời Thú Hoàng Thần Nghịch đến phương Tây… Ý của Tam Thất thánh nhân đã rất rõ ràng, căn bản là đang trêu chọc y.

Chuẩn Đề thánh nhân hiểu ra, sắc mặt đột nhiên đen lại.

Tên chết tiệt này, tên chết tiệt này.

Lại dám xem mình như kẻ ngốc mà trêu đùa, thực sự là đáng ghét đến cực điểm.

Cùng lúc đó, ở xa còn truyền đến mấy tiếng cười nhạo, điều này càng khiến sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân đen lại.

Cho đến lúc này, Tam Thất thánh nhân mới thu lại vẻ lười biếng, dần dần trở nên nghiêm túc.

"Chuẩn Đề." "Vốn dĩ tiểu nữ tử không muốn ra tay." "Nhưng không ngờ ngươi thân là Thánh nhân phương Tây, lại dám đi đầu nhúng tay vào chuyện của Nhân tộc." "Ngươi xem lời của ta là gió thoảng bên tai sao?" "Ta đã nói rồi, Nhân tộc do ta bảo hộ." "Ai dám mạo phạm, chính là kẻ địch của ta." "Xem ra lời của ta ngươi căn bản không nghe lọt tai?" "Đường đường Thánh nhân, lại đường hoàng xuất hiện trong chiến trường." "Nếu đã như vậy, có thủ đoạn gì cứ dùng ra đi." "Nếu không, đừng hòng rời khỏi nơi này." Tam Thất thánh nhân lúc này cuối cùng cũng nghiêm túc, ngữ khí cũng dần trở nên lạnh lùng.

Chuẩn Đề thánh nhân, nhìn trạng thái này của Tam Thất, nội tâm không khỏi cười khổ.

Lần này thật sự bị Yêu tộc hại thảm rồi.

Không chỉ đắc tội với Vu tộc, bây giờ ngay cả Tam Thất thánh nhân cũng đắc tội.

Xem ra hôm nay khó có thể giải quyết êm đẹp.

Nhưng y thân là Thánh nhân, tự nhiên không thể cứ thế chịu thua, nếu không mặt mũi của y còn đâu?

Chỉ có thể cứng rắn nói: "Ta lần này đến đây không muốn động thủ, cũng không có ý đắc tội." "Nếu Tam Thất thánh nhân không hài lòng với đề nghị của ta, vậy thì thôi đi." "Cần gì phải động thủ?" "Không phải ta sợ ngươi, mà là mạo muội động thủ, làm tổn thương hòa khí ngược lại không hay." Chuẩn Đề thánh nhân mặt dày nói ra những lời này.

Rõ ràng đã yếu thế, lại còn muốn nói mấy lời khách sáo, hy vọng Tam Thất thánh nhân có thể cho y một cái mặt mũi, cứ thế bỏ qua.

Hồng hoang chúng sinh tự nhiên nghe ra được, không khỏi bĩu môi với tên này.

Tên này đúng là tính toán giỏi thật.

Tam Thất cười như không cười nhìn y một cái.

"Ta đã nói rồi." "Nhân tộc do ta bảo hộ, do Thiên Cơ Lâu bảo hộ." "Ai dám động đến Nhân tộc, chính là không nể mặt ta." "Yêu tộc động thủ với Nhân tộc cũng thôi đi, dù sao cũng là mấy con sâu kiến, không đáng để ta ra tay." "Không ngờ ngươi lại dám chạy đến góp vui, đây chẳng phải là đang tìm chết sao?" "Đã đến rồi, thì đừng hòng đi." "Có thủ đoạn gì cứ dùng ra đi." "Đừng nói ta không cho ngươi cơ hội." Lời nói của Tam Thất thánh nhân mềm mại, nhưng lại toát ra sát ý vô hạn.

Tam Thất thánh nhân vẫn luôn muốn tìm cơ hội để lập uy, tên này bây giờ lại chủ động tìm đến cửa, làm sao có thể để y chạy thoát?

Tam Thất thánh nhân nhiều lần dồn ép, điều này khiến Chuẩn Đề thánh nhân ít nhiều cũng có chút tức giận.

Mình rõ ràng đã tìm sẵn lối thoát, chỉ cần đối phương hơi phối hợp một chút, y có thể thuận theo lối thoát đó mà lui.

Vạn vạn không ngờ đối phương lại không hề phối hợp, thật sự

xem y là một tên hề sao?

Thật sự không để mình vào mắt?

Sự tức giận của Chuẩn Đề thánh nhân lúc này đã đạt đến đỉnh điểm.

Nếu đã như vậy, y cũng không còn õng ẹo làm màu nữa.

Chỉ thấy y hít sâu một hơi, ánh mắt vào lúc này đột nhiên trở nên kiên định.

Khí tức trên người cũng đột nhiên biến đổi.

Hai tay từ từ chắp lại, trong khoảnh khắc trên người Phật quang đại thịnh.

Sau đó liền bộc phát ra một âm thanh kỳ lạ vừa giống tiếng trâu kêu lại tựa tiếng rồng gầm.

Theo âm thanh này hạ xuống, toàn thân Phật quang chiếu rọi, dần dần hóa thành một thân hình che trời lấp đất chí cao vô thượng.

Thân hình này trông vô cùng khổng lồ, nhưng lại có chút quái dị dữ tợn, khiến người ta liếc mắt một cái đã cảm thấy da đầu tê dại.

Bởi vì bóng hình khổng lồ này, lại có 24 cái đầu lâu, mỗi cái đầu lâu đều bảo tướng trang nghiêm, không có chút dấu hiệu đáng sợ nào.

Nhưng nhìn tổng thể, cảnh này lại vô cùng quái dị.

Ngoài ra, bóng hình khổng lồ này còn có 18 cánh tay, mỗi cánh tay đều cầm một kiện pháp bảo.

Trong đó có Gia Trì Thần Xử, Hoa Quan Ngư Trường, Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, Thất Bảo Diệu Thụ… đều là những pháp bảo vô cùng mạnh mẽ.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Hồng hoang chúng sinh ở xa, đều hít

vào một ngụm khí lạnh.

Ai cũng không ngờ Chuẩn Đề thánh nhân vừa ra tay, lại thi triển ra thủ đoạn như vậy.

Đây quả thực là chuyện không ngờ tới.

Hồng hoang chúng đa đại năng nhìn cảnh tượng trước mắt, đều khó khăn nuốt nước bọt.

Mặc dù đây là lần thứ hai nhìn thấy thủ đoạn của Chuẩn Đề thánh nhân, nhưng vẫn khiến người ta kinh ngạc.

Sau khi thân thể che trời lấp đất này xuất hiện, từng luồng uy lực của Thánh nhân, vượt qua hư không mà đến, trực tiếp khiến cả vùng trời đất chấn động.

Chương 434

Dùng ngôn ngữ của Tây Phương Giáo, đây chính là kim thân của Chuẩn Đề thánh nhân!

Dùng ngôn ngữ của Huyền Môn phương Đông, đây chính là thần thông Pháp Thiên Tướng Địa.

Lúc đối chiến với Nữ Oa nương nương, Chuẩn Đề thánh nhân đã thi triển thủ đoạn này.

Mặc dù cuối cùng Chuẩn Đề thánh nhân đã chịu thiệt trong tay Nữ Oa, nhưng vẫn không thể che giấu sự mạnh mẽ của thần thông này.

Theo sự xuất hiện của vật khổng lồ này, Tam Thất thánh nhân giống như một con sâu kiến nhỏ bé.

Đối mặt với Chuẩn Đề thánh nhân như vậy, Tam Thất thánh nhân có thể giống như Nữ Oa mà áp chế được không?

Dù sao nhìn khí thế của Chuẩn Đề thánh nhân, dường như mạnh hơn trước kia rất nhiều.

Dù sao Chuẩn Đề thánh nhân đã nhận được rất nhiều lợi ích từ Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Dưới sự gia trì của những lợi ích này, thực lực của Chuẩn Đề thánh nhân, tự nhiên mạnh hơn rất nhiều.

Nhiều người đều chuyển ánh mắt về phía Tam Thất thánh nhân.

Lúc này, Chuẩn Đề thánh nhân, từ trên cao nhìn xuống Tam Thất: "Có thủ đoạn gì cứ dùng ra đi." "Đừng nói ta bắt nạt một nữ nhân như ngươi." Giọng nói của Chuẩn Đề thánh nhân ầm ầm truyền ra.

Tam Thất thánh nhân hơi sững sờ, sau đó liền cười không thành

tiếng.

Tên này thật sự có chút thú vị, lại dám coi thường nữ tính?

Chẳng lẽ tên này bị con yêu rắn kia đánh còn chưa đủ sao?

Bây giờ lại còn nói những lời như vậy, thực sự là quá nực cười.

Tam Thất lắc đầu, sau đó ánh sáng màu lưu ly lóe lên, một cái hồ lô toàn thân màu đỏ trong suốt xuất hiện bên hông nàng.

Cái hồ lô này cũng chỉ lớn bằng nắm tay, nhưng thần quang màu ngọc bích chiếu rọi ra, thật sự là đẹp đến cực điểm.

Nhìn thấy cái hồ lô này, chúng sinh đều kích động.

Bởi vì đây chính là pháp bảo xếp hạng thứ hai mươi tám trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, một trong bảy hồ lô bảy màu, Tán Phách Hồng Hồ Lô.

Vốn thuộc về Hồng Vân đạo nhân, sau khi Hồng Vân đạo nhân bị Côn Bằng lão tổ sát hại, cái Tán Phách Hồng Hồ Lô này, liền không biết tung tích.

Chỉ có gần đây, Hồng hoang chúng sinh mới biết, cái hồ lô này đã rơi vào tay của Tam Thất thánh nhân.

Tam Thất thánh nhân đã từng sử dụng cái hồ lô này, dùng nó để ngăn cản công kích của Hồng Tú Cầu của Nữ Oa thánh nhân.

Bây giờ Tam Thất cuối cùng cũng quyết định sử dụng pháp bảo này sao?

Xem ra trận đại chiến này khó tránh khỏi rồi.

Chuẩn Đề thánh nhân sau khi nhìn thấy kiện pháp bảo này, trong mắt cũng lộ ra vẻ thận trọng.

Nhưng Chuẩn Đề thánh nhân cuối cùng vẫn quyết định lập tức ra

tay.

Y không tin bây giờ mình còn không phải là đối thủ của Tam Thất thánh nhân.

Chỉ thấy thân thể khổng lồ đó đột nhiên chuyển động, toàn thân trên dưới đều tỏa ra thần thông mênh mông như biển khói, trực tiếp trấn áp về phía Tam Thất.

Theo công kích của Chuẩn Đề thánh nhân, Tam Thất chỉ lười biếng đứng giữa hư không, mà cái hồ lô đỏ bên hông nàng khẽ rung động, sau đó liền có vô số hồng sa, trong nháy mắt chảy ra.

Trong nháy mắt, vùng cát đỏ này đã che trời lấp đất, số lượng nhiều đến mức vượt quá sức tưởng tượng.

Những dòng cát này giống như thiên hà, trực tiếp hình thành một sa mạc cát trên không trung.

Và dòng cát vô tận vẫn tiếp tục không ngừng chảy ra từ Tán Phách Hồng Hồ Lô, khiến cho vùng biển sa mạc trên không trung càng thêm hùng vĩ.

Cùng lúc đó, còn có sương mù màu đỏ, từ trong dòng cát bốc lên.

Mọi người đều cảm nhận được một mối nguy hiểm sâu sắc từ những làn sương mù này.

Những làn sương mù màu đỏ này chính là điểm chí mạng thực sự của Tán Phách Hồng Hồ Lô.

Dòng cát đỏ là công kích vật lý, còn những làn sương mù màu đỏ này, là nhắm vào công kích nguyên thần, đó là một loại sương mù khiến linh hồn người ta cũng phải run rẩy.

Lúc này, dòng cát đỏ mênh mông che trời lấp đất trực tiếp xối về phía Chuẩn Đề thánh nhân.

Thân thể vô cùng to lớn của Chuẩn Đề thánh nhân, trong dòng cát xối này, cũng không khỏi lảo đảo, suýt chút nữa ngã xuống.

Những làn sương mù màu đỏ này cũng quấn lấy Phật quang của Chuẩn Đề thánh nhân, trong lúc nhất thời lại giằng co không dứt.

Chuẩn Đề thánh nhân, ầm ầm tiến lên trong dòng cát, y muốn tiếp cận Tam Thất, sau đó dùng Phật quang vô tận để trấn áp hoàn toàn Tam Thất.

Tuy nhiên, mỗi khi y tiếp cận Tam Thất, lại luôn bị dòng cát vô tận kia xối ngược ra xa.

Tiến, lui mấy lần, lại vẫn không thể tiếp cận được Tam Thất thánh nhân.

Điều này không khỏi khiến Chuẩn Đề thánh nhân cực kỳ tức giận.

Toàn thân trên dưới Phật quang chiếu rọi, Gia Trì Thần Xử trong tay cũng cuồng loạn oanh tạc trong dòng cát, trực tiếp đánh bay vô số cát.

Tuy nhiên, những dòng cát này dường như vô tận, không ngừng tỏa ra từ Tán Phách Hồng Hồ Lô, luôn khiến Chuẩn Đề thánh nhân không thể tiếp cận.

Chuẩn Đề thánh nhân cuồng loạn oanh tạc trong biển cát vô biên, còn Tam Thất thánh nhân lại chỉ lười biếng đứng đó, căn bản không cần tự mình ra tay.

Cao thấp đã rõ.

Mặc dù Tam Thất thánh nhân và Chuẩn Đề thánh nhân chưa thực sự phân thắng bại, nhưng sự ung dung của Tam Thất thánh nhân lại là độ cao mà Chuẩn Đề thánh nhân không thể đạt tới.

Theo thời gian trôi qua, Chuẩn Đề thánh nhân càng thêm nóng nảy.

Thật không ngờ y đã thi triển ra Thánh nhân kim thân, lại vẫn không thể đến gần Tam Thất thánh nhân.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, y chẳng phải là mất hết mặt mũi sao?

Sắc mặt âm trầm của Chuẩn Đề thánh nhân, nhìn dòng cát gần đó, trong mắt vô cùng căm hận.

Còn có sương mù tán phách kia, nếu không phải hộ thể Phật quang của mình mạnh mẽ, thật sự khó mà chống đỡ.

Chuẩn Đề thánh nhân căm hận đến cực điểm, một tay giơ lên trời, sức mạnh vô tận bắt đầu hiển hóa trên không trung, cuối cùng lại hiển hóa ra một ngọn núi khổng lồ vô cùng, chính là hình dạng của ngọn núi Đại Tu Di, đạo trường của phương Tây trước khi sụp đổ.

Đây là thần thông mà Chuẩn Đề thánh nhân dựa vào đạo trường của Tây Phương Giáo mà diễn hóa ra.

Ngọn núi Đại Tu Di này, với hàng tỷ tỷ dặm núi sông, trông vô cùng hùng vĩ.

Ngoài ra, trên đó còn có vô số đạo vận, cũng như Phật quang cực kỳ hùng hậu.

Dưới sự gia trì của nhiều tầng sức mạnh, thật sự là uy lực vô cùng.

Chuẩn Đề thánh nhân dùng sức ném đi, ngọn núi Đại Tu Di khổng lồ vô cùng này, trực tiếp trấn áp về phía Tam Thất thánh nhân, mang theo khí thế một sức phá vạn pháp.

Chiêu này khi y giao chiến với Nữ Oa cũng đã từng sử dụng, chỉ là chiêu này bị Hồng Tú Cầu của Nữ Oa nương nương phá giải.

Bây giờ chiêu này tái hiện, uy lực lại khác xưa, hiển nhiên mạnh hơn lúc sử dụng ban đầu rất nhiều.

Đối mặt với ngọn núi Đại Tu Di vô song này, Tam Thất thánh nhân không hề bị lay động.

Mắt thấy ngọn núi Đại Tu Di sắp trấn áp xuống, dòng cát đỏ che trời lấp đất trên không trung, đột nhiên có một phần lớn hợp thành một bàn tay khổng lồ, bàn tay bằng cát này, trực tiếp mang theo thế chống trời.

Cuối cùng, hai luồng sức mạnh vô cùng này giao nhau trên không trung.

"Ầm!!!" Theo hai luồng sức mạnh này giao nhau trên không trung, trong khoảnh khắc liền tạo ra tiếng nổ lớn.

Ngọn núi Đại Tu Di cao hàng tỷ vạn trượng, điên cuồng trấn áp xuống, uy lực mênh mông đó khiến hư không cũng có chút run rẩy.

Tuy nhiên, bàn tay khổng lồ được tạo thành từ biển cát vô tận, có thế chống trời, mặc cho núi Đại Tu Di có mạnh mẽ đến đâu, vẫn luôn không thể tiến thêm một bước.

Hai bên cự lực trong lúc nhất thời giằng co.

Hồi lâu sau, sức mạnh của núi Đại Tu Di cuối cùng cũng cạn kiệt.

Theo quy tắc sức mạnh cạn kiệt, linh khí vô tận vào lúc này bắt đầu tan rã, cuối cùng lại hóa thành linh khí của trời đất.

Toàn bộ núi Đại Tu Di, tan biến vào không trung.

Trận chiến Thánh nhân quy mô lớn như vậy, tự nhiên khiến Hồng hoang chúng sinh xem đến say mê.

Đây là lần đầu tiên Tam Thất thánh nhân thực sự ra tay, quả nhiên là uy lực vô cùng.

Mặc dù Chuẩn Đề thánh nhân đã mạnh hơn trước rất nhiều, nhưng trước mặt Tam Thất thánh nhân, vẫn không chiếm được chút

tiện nghi nào.

Điều này thực sự vượt quá sức tưởng tượng của Hồng hoang chúng sinh.

"Đây chính là thực lực thực sự của Tam Thất thánh nhân sao?" Ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn lúc này cũng cảm thấy kinh hồn bạt vía.

May mà lúc họ tấn công Nhân tộc, Tam Thất thánh nhân không ra tay, nếu Tam Thất thánh nhân ra tay, e rằng họ sẽ chết không có chỗ chôn.

Sức mạnh của Thánh nhân dù sao cũng quá mạnh mẽ, vượt xa sức tưởng tượng của họ.

Chuẩn Đề thánh nhân, thấy núi Đại Tu Di của mình, lại bị đối phương dễ dàng phá giải như vậy, sắc mặt không khỏi đen lại.

Tam Thất thánh nhân của Thiên Cơ Lâu này quả thực có chút vượt quá sức tưởng tượng.

Nữ Oa có thể phá giải chiêu thức của y cũng thôi đi, bây giờ y đã nhận được lượng lớn phần thưởng, thực lực đã sớm khác xưa.

Chương 435

Tuy nhiên, vẫn bị đối phương dễ dàng phá giải như vậy.

Chẳng lẽ mình thật sự quá yếu sao?

Chuẩn Đề thánh nhân lúc này không khỏi nghi ngờ sâu sắc về bản thân, đạo tâm vào lúc này thậm chí có chút dao động.

Với vẻ mặt không phục, Chuẩn Đề thánh nhân, vẫn thúc đẩy kim thân khổng lồ lao về phía Tam Thất thánh nhân.

Y không tin mình thật sự không thể đến gần được đối phương.

Tuy nhiên, biển cát vô tận tỏa ra từ Tán Phách Hồng Hồ Lô của đối phương vẫn đang không ngừng tuôn ra.

Sóng cát trên không trung lớp này cao hơn lớp kia, dáng vẻ hùng vĩ mênh mông, thần uy vô cùng, trực tiếp khiến Chuẩn Đề thánh nhân không thể đến gần, thậm chí có xu thế càng lao càng xa.

Điều này không khỏi khiến Chuẩn Đề thánh nhân, càng thêm nóng nảy.

Thời gian kéo dài càng lâu, đối với y càng bất lợi.

Đối phương chỉ mới dùng một cái Tán Phách Hồng Hồ Lô, lại khiến mình chật vật như vậy, thực sự có chút vượt quá sức tưởng tượng.

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân âm trầm, nhìn biển cát vô tận bên cạnh, lại nhìn Tam Thất vô cùng lười biếng ở xa, sắc mặt đều đen như đít nồi.

Đối phương đây là đang chiến đấu với mình sao?

Rõ ràng là đang xem kịch.

Thật không ngờ Tam Thất này lại ác như vậy.

Cùng lúc đó, y lại liếc nhìn sóng cát bên cạnh, cảm thấy vô cùng phiền phức.

Chuẩn Đề thánh nhân phẫn nộ đến cực điểm, trực tiếp lấy ra một cây gậy trúc màu xám.

Đoạn gậy trúc này cũng chỉ dài bằng cánh tay, trông vàng vàng, xám xám, dường như không có gì đặc biệt.

Đây chính là một trong những pháp bảo của Chuẩn Đề thánh nhân, Lục Căn Thanh Tịnh Trúc.

Bản thể của nó là một trong mười đại tiên thiên linh căn Khổ Trúc.

Y đã chặt sáu đoạn từ Khổ Trúc, sau đó luyện chế thành Lục Căn Thanh Tịnh Trúc này, cuối cùng luyện đến cảnh giới Cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

Trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, nó cũng xếp hạng thứ năm mươi.

Pháp bảo này tuy không có năng lực tấn công, nhưng lại có thể phong bế lục cảm, lục thức của người khác, biến người ta thành một con rối không có tri giác.

Như vậy, pháp bảo này so với pháp bảo tấn công thông thường còn đáng sợ hơn nhiều.

Chuẩn Đề thánh nhân phẫn hận đến cực điểm, tay cầm Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, hướng về Tam Thất thánh nhân xa xa điểm một cái.

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc này, thích hợp nhất để tấn công từ xa.

Nếu không thể đến gần Tam Thất thánh nhân, vậy y sẽ dùng tấn công từ xa.

Y không tin Tam Thất thánh nhân, vẫn có thể bình tĩnh như vậy.

Theo cú điểm của Chuẩn Đề thánh nhân, trong khoảnh khắc, liền có một luồng sức mạnh đen kịt, lặng lẽ ập về phía Tam Thất.

Ngay khi luồng sức mạnh này sắp ập vào cơ thể Tam Thất thánh nhân, trong cơ thể Tam Thất thánh nhân lại đột nhiên có một luồng hắc khí quỷ dị tỏa ra.

Luồng hắc khí này huyền diệu dị thường, trực tiếp nuốt chửng luồng khí tức xám xịt kia, cuối cùng hoàn toàn nuốt sạch.

Thấy tình hình này, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân, lập tức trở nên cực kỳ khó coi.

Vốn dĩ y còn muốn dùng Lục Căn Thanh Tịnh Trúc để khiến Tam Thất trở nên chật vật, nhưng lại không có tác dụng gì đối với Tam Thất thánh nhân.

Lúc này, Tam Thất thánh nhân dường như lười biếng đến cực hạn, thậm chí còn không nhịn được mà ngáp một cái.

So với tình cảnh của Chuẩn Đề thánh nhân, quả thực là cao thấp đã rõ.

Nhưng đây không phải là điều mà Hồng hoang chúng sinh quan tâm, mà là Hồng hoang chúng sinh đều đang suy đoán, luồng hắc khí này là sao?

Uy lực của Lục Căn Thanh Tịnh Trúc của Chuẩn Đề thánh nhân không cần phải nói, không ai dám coi thường uy lực của nó.

Vậy mà pháp bảo mạnh mẽ như vậy, lại chỉ bị một luồng hắc khí nuốt chửng.

Luồng hắc khí này lại là gì?

Mọi người đều bắt đầu suy đoán.

Pháp bảo mạnh mẽ trong tay Tam Thất thánh nhân, tổng cộng có

bốn kiện.

Phân biệt là Tán Phách Hồng Hồ Lô đang sử dụng, còn có khắc tinh của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Hồng Mông Lượng Thiên Thước, còn có một trong ba sách Thiên Địa Nhân là Sổ Sinh Tử, và Trấn Thiên Quan đã cho Địa Phủ mượn.

Phù hợp với luồng hắc khí này… chẳng lẽ chính là Sổ Sinh Tử, một trong ba sách Thiên Địa Nhân?

Nghĩ đến đây, sắc mặt của Hồng hoang chúng sinh đều trở nên quái dị.

Dù sao không ai từng thấy Sổ Sinh Tử, đối với công năng cụ thể của Sổ Sinh Tử cũng không ai biết.

Có lẽ nguồn gốc của luồng hắc khí này chính là Sổ Sinh Tử?

Ngay khi Hồng hoang chúng sinh đang suy đoán, Chuẩn Đề thánh nhân đã với vẻ mặt khó coi lại một lần nữa phát động công kích.

Thấy Lục Căn Thanh Tịnh Trúc vô dụng, Chuẩn Đề thánh nhân, tự nhiên dùng đến một pháp bảo khác.

Chỉ thấy pháp bảo này có chút giống lang nha bổng, nhưng lại dài hơn lang nha bổng thông thường rất nhiều.

Trên lang nha bổng này, có rất nhiều Phật lực cao thâm gia trì, khiến cho pháp bảo này thần uy mênh mông.

Pháp bảo này chính là một trong những pháp bảo của Chuẩn Đề thánh nhân, là Gia Trì Thần Xử.

Pháp bảo này xếp hạng thứ 42 trên Hồng Mông Tử Kim Bảng, còn cao hơn cả Lục Căn Thanh Tịnh Trúc.

Pháp bảo này xuất hiện trên đỉnh đầu Chuẩn Đề thánh nhân, liền trực tiếp oanh về phía Tam Thất.

Nếu Lục Căn Thanh Tịnh Trúc không có hiệu quả, vậy y sẽ dùng pháp bảo mạnh mẽ này, để trấn áp hoàn toàn Tam Thất.

Nhìn thấy bộ dạng lười biếng của Tam Thất, Chuẩn Đề thánh nhân có chút tức giận.

Gia Trì Thần Xử mang theo thần uy mênh mông của Phật lực vô tận, trực tiếp trấn áp về phía đỉnh đầu Tam Thất thánh nhân.

Tuy nhiên, hồng sa vô tận từ trong Tán Phách Hồng Hồ Lô, trực tiếp hóa thành tấm khiên bảo vệ bằng cát, hoàn toàn bảo vệ Tam Thất thánh nhân.

Mặc cho Gia Trì Thần Xử uy lực vô cùng, vẫn luôn không thể đột phá được phòng ngự của tấm khiên bảo vệ bằng cát.

Điều này càng khiến sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân đen lại.

Thật không ngờ Tán Phách Hồng Hồ Lô lại còn có thể dùng như vậy, một bên hóa thành sóng cát vô tận, tấn công về phía y, một bên còn có thể hóa thành tấm khiên bảo vệ, hoàn toàn bảo vệ chủ nhân.

Pháp bảo như vậy, hoàn toàn khiến Chuẩn Đề thánh nhân không biết phải làm sao.

Lúc này Chuẩn Đề thánh nhân, cảm thấy Tam Thất thánh nhân dường như còn khó đối phó hơn cả Nữ Oa nương nương.

Tam Thất thánh nhân hoàn toàn giống như một con nhím, đánh không vào được, đánh vào rồi cũng không phá được phòng ngự.

Như vậy, mình chẳng phải là đánh vào không khí sao?

Chuẩn Đề thánh nhân nhìn cái hồ lô đỏ trong suốt bên hông Tam Thất thánh nhân, trong mắt lộ ra vẻ căm hận.

Cái hồ lô chết tiệt này, trong tay Hồng Vân đạo nhân không có uy lực như vậy?

Sao đến tay Tam Thất thánh nhân, uy lực lại trở nên mạnh mẽ như vậy?

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân tái xanh, trầm tư một lúc, cuối cùng vẫn quyết định thi triển đại chiêu.

"Phù hoa lạc mạc tam thiên thế, đại mộng sơ tỉnh vật tiên giác!" "Song đao phong kiếm ý như mộng, như lộ như huyễn giai như không!" Theo tiếng ngâm xướng của Chuẩn Đề thánh nhân, trên người y đột nhiên có một luồng Phật quang vô tận bốc lên.

Chuẩn Đề kim thân vô cùng dữ tợn, lúc này cũng trở nên cực kỳ đoan trang.

Dưới sự gia trì của những Phật quang này, Chuẩn Đề thánh nhân phảng phất thật sự biến thành vị Bồ Tát phổ độ chúng sinh.

Sau đó, khí tức Phật môn trên người y càng ngày càng mạnh mẽ, Thiên Địa Đại Đạo vào lúc này cũng không hiểu sao mà run rẩy.

Hồng hoang chúng sinh, lúc này đều kinh hãi.

"Đến rồi…" "Chiêu này sắp đến rồi sao?" Nhiều đại năng quan chiến vào lúc này thì thầm.

Bởi vì chiêu này họ đã từng thấy, và uy lực của chiêu này đến bây giờ vẫn còn nhớ rõ.

Lúc Chuẩn Đề thánh nhân đại chiến với Nữ Oa nương nương, hai người đánh đến quên mình, Chuẩn Đề thánh nhân đã thi triển chiêu này.

Lúc đó, chiêu này đã trực tiếp chấn động Hồng hoang chúng sinh.

Bây giờ chiêu này lại một lần nữa xuất hiện, tất cả mọi người xem lại một lần nữa, vẫn cảm thấy vô cùng chấn động.

Theo sự run rẩy và oanh minh của Thiên Địa Đại Đạo, khí tức

mạnh mẽ trên người Chuẩn Đề thánh nhân càng thêm mãnh liệt.

Không gian trên đỉnh đầu vào lúc này dường như cũng có chút vặn vẹo, sau đó liền có rất nhiều vật thể thần bí trên không trung như ảo ảnh dần dần hiện ra.

Nhiều cảnh tượng lần lượt hiển hóa, có biển cả thần bí mênh mông, cũng có núi non hùng vĩ, cũng có lục địa rộng lớn vô biên.

Rất nhiều cảnh tượng lần lượt hiện ra, tầng tầng lớp lớp trải ra, dường như hình thành một đại thiên thế giới như mộng như ảo.

Chương 436

Hồng hoang chúng sinh tự nhiên là xem đến si mê.

Thần thông này, chính là siêu cấp thần thông mà Chuẩn Đề thánh nhân nghiên cứu ra.

"Tám Ngàn Đại Thế Giới." Chính là cái gọi là một niệm sinh hóa ba ngàn giới, ba ngàn thế giới phồn hoa.

Như mộng tự huyễn mà lại phi mộng phi huyễn.

Đoạt nhân sinh tử mà lại phi sinh phi tử.

Thật sự là Phật môn diệu pháp chí cao vô thượng.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, ngay cả Tam Thanh thánh nhân trà trộn trong đám người, lúc này ít nhiều cũng có chút than thở.

Thái Thượng Lão Tử liếc nhìn một cái: "Chuẩn Đề tên này, thật sự có chút tài năng." "Rõ ràng thực lực không ra gì, lại có thể khai phát ra thần thông như vậy…" Nói xong liền tiếc nuối lắc đầu.

Thần thông này hiển nhiên không tầm thường, nhưng Chuẩn Đề thánh nhân thi triển ra, lại có chút không như ý, đây cũng là nguyên nhân Thái Thượng Lão Tử tiếc nuối.

Mà một bên Nguyên Thủy Thiên Tôn trong mắt tuy khinh thường, nhưng y cũng không thể không thừa nhận, chiêu này quả thực có chút môn đạo.

Nếu để y phá giải chiêu này, có lẽ cũng chỉ có thể dùng sức mạnh thuần túy phá giải.

Về phần một bên khác Thông Thiên giáo chủ, khinh thường mở miệng: "Chiêu này hoa hòe hoa sói, có gì đáng xem?" "Trước thực lực

tuyệt đối, bất kỳ kỹ xảo nào cũng là hoa hòe hoa sói.” Nghe những lời của Thông Thiên giáo chủ, Thái Thượng Lão Tử cũng gật đầu.

Nếu để ông ta tạo ra cảnh tượng hoa lệ như vậy, ông ta thật sự không làm được, nhưng nếu để ông ta phá giải chiêu này, ông ta vẫn có rất nhiều thủ đoạn.

Mà Nữ Oa trong Oa Hoàng Cung cũng nhìn chằm chằm vào đây.

Nhìn thấy Chuẩn Đề thánh nhân, lại một lần nữa thi triển chiêu này, Nữ Oa nương nương không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

Chuẩn Đề thánh nhân này dường như cũng không hề nhàn rỗi.

Chỉ trong thời gian ngắn, uy lực khi Chuẩn Đề thánh nhân thi triển chiêu này đã tăng lên rất nhiều.

Vậy thì tiếp theo, nàng sẽ xem thủ đoạn của Tam Thất thánh nhân.

Lúc trước khi nàng phá giải chiêu này còn khá dễ dàng, vừa hay có chiêu này làm vật tham chiếu, nàng ngược lại muốn xem Tam Thất thánh nhân làm sao phá giải chiêu này.

Trong chốc lát, ánh mắt của mọi người đều tập trung vào Tam Thất thánh nhân.

Dù sao đại chiêu của Chuẩn Đề thánh nhân đã tung ra, vậy thì tiếp theo là xem Tam Thất thánh nhân làm sao tiếp chiêu.

Lúc này, tầng tầng lớp lớp Tám Ngàn Đại Thế Giới, từ từ trấn áp về phía Tam Thất thánh nhân.

Uy lực vô thượng đó trực tiếp khiến hư không vặn vẹo vỡ nát, kéo theo cả hư không gần Tam Thất thánh nhân cũng bị chiêu này trấn áp.

Dù sao đây là sức mạnh của Thánh nhân, không có chút giả dối nào.

Y chính là muốn trấn áp hoàn toàn Tam Thất thánh nhân, nếu

không khó giải mối hận trong lòng.

Tam Thất thánh nhân ngẩng đầu, nhìn lên Tám Ngàn Đại Thế Giới trên hư không, trong mắt lộ ra vẻ kỳ dị.

Rất rõ ràng, nữ nhân rất có hứng thú với những thứ hoa lệ.

Nàng đối với chiêu này của Chuẩn Đề thánh nhân cũng khá có hứng thú.

Nếu học được, cũng khá thú vị.

Trong mắt Tam Thất thánh nhân toát ra thần thái chưa từng có.

Nhưng việc cấp bách, vẫn là phải phá giải chiêu này.

Tam Thất hơi trầm tư một lúc, cuối cùng vẫn quyết định sử dụng một pháp bảo khác.

Bởi vì chỉ dùng Tán Phách Hồng Hồ Lô, phá giải chiêu này hiển nhiên có chút khó khăn.

Chỉ thấy nàng đưa tay lên đầu nhẹ nhàng rút ra một cây trâm, cây trâm vẫn luôn cắm trên tóc nàng liền bị nàng rút ra.

Theo cây trâm này được rút ra, mái tóc đen mượt của Tam Thất thánh nhân như thác nước, trong nháy mắt buông xuống.

Mái tóc dài đến eo, lúc này tỏa ra sức quyến rũ kinh thiên, thêm vào mấy phần vẻ đẹp kinh tâm động phách cho Tam Thất thánh nhân vốn đã có chút lười biếng.

Cây trâm này bị Tam Thất thánh nhân rút ra, sau đó liền ném lên không trung.

Cây trâm này trong nháy mắt liền tỏa ra ánh sáng màu tím mông lung trên không trung, trông huyền ảo mà lại thần bí.

Hồng hoang chúng sinh ánh mắt trong nháy mắt liền bị cây trâm

này thu hút.

Pháp bảo mạnh nhất trên người Tam Thất thánh nhân, tổng cộng chỉ có bốn kiện.

Pháp bảo phù hợp với cây trâm này, liền chỉ có cây trâm trong truyền thuyết kia, là Hồng Mông Lượng Thiên Thước.

Trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo xếp hạng thứ 29.

Trừ những pháp bảo tổ hợp và Tiên Thiên Chí Bảo ra, Hồng Mông Lượng Thiên Thước này xếp hạng cao nhất.

Thậm chí còn cao hơn cả Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, và Càn Khôn Đỉnh.

Đủ để thấy sự mạnh mẽ của pháp bảo này.

Trong truyền thuyết, pháp bảo này là khắc tinh của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Nghe nói lúc trời đất mới mở, có rất nhiều công đức khai thiên, gặp gỡ với hồng mông tử khí, cuối cùng hình thành nên cây thước vô cùng thần bí này.

Uy lực của nó vô cùng, có thể đo lường trời đất, vì vậy liền đặt tên là Hồng Mông Lượng Thiên Thước.

Người sở hữu bảo vật này, sẽ được công đức khai thiên che chở, là một pháp bảo uy lực vô cùng, giết người không dính nhân quả.

Theo tử khí trên không trung lan tràn, thứ nhỏ như cây trâm cài tóc kia trực tiếp biến thành một cây thước màu tím mông lung.

Theo sự xuất hiện của cây thước này, trong khoảnh khắc liền có uy áp vô tận lan tràn khắp hư không.

Vừa nói ra, rất nhiều đại năng Hồng Hoang đều chấn động thân thể.

“Tam Thất thánh nhân, đây là muốn dùng Hồng Mông Lượng Thiên Thước để phá chiêu thức của đối phương sao?” “Có thể thấy được pháp bảo này trong trận chiến này, cũng coi như không uổng chuyến này...” Rất nhiều người vào lúc này đều nghị luận sôi nổi.

Ngay lúc chúng sinh đang bàn tán.

Chỉ thấy Hồng Mông Lượng Thiên Thước trên đỉnh đầu Tam Thất thánh nhân khẽ điểm một cái.

Chỉ trong nháy mắt.

Một luồng công đức chi lực vô song liền xuất hiện.

Luồng công đức chi lực này trực tiếp tỏa ra kim quang thần thánh vô thượng màu vàng kim!

Có một vẻ đẹp mông lung vô biên.

Theo sau sự xuất hiện của luồng công đức chi lực này.

Ba Ngàn Đại Thế Giới che trời lấp đất của Tam Thất thánh nhân chỉ trong nháy mắt liền tan rã sụp đổ.

Trực tiếp vỡ nát giữa hư không.

Hình ảnh quỷ dị mà kinh khủng như vậy, quả thực khiến chúng sinh Hồng Hoang phải chết lặng.

Cảnh tượng này tựa như thế giới sụp đổ.

Cảnh tượng trong Ba Ngàn Đại Thế Giới lần lượt tan vỡ.

Trông quả thực là vô cùng khủng bố.

Không ai ngờ được.

Chiêu Ba Ngàn Đại Thế Giới vô cùng đáng sợ của Chuẩn Đề thánh nhân.

Lại bị phá giải một cách dễ dàng như vậy.

Trông còn đơn giản hơn cả lúc Nữ Oa nương nương phá giải chiêu này.

Khi Nữ Oa nương nương phá giải chiêu này năm xưa, đã dùng đến Tạo Nhân Tiên.

Lúc đó cũng phải tốn không ít công sức.

Mà bây giờ chiêu này đã trở nên mạnh hơn.

Nhưng đối mặt với Tam Thất thánh nhân.

Lại bị phá giải dễ dàng như vậy.

Thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Chúng sinh Hồng Hoang vẫn luôn quan sát đều trợn mắt há mồm.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên Tam Thất thánh nhân ra tay.

Không ngờ lại thể hiện ra thực lực kinh khủng như vậy.

So sánh thực lực hai người.

Tam Thất thánh nhân rõ ràng vượt xa Chuẩn Đề thánh nhân rất nhiều.

Chương 437

Bởi vì lúc này Chuẩn Đề thánh nhân đã chật vật như vậy.

Mà Tam Thất thánh nhân vẫn giữ vẻ lười biếng.

Điều này quả thực không có tính so sánh.

Thậm chí nói một cách nghiêm túc.

Tam Thất thánh nhân đây là đang đùa giỡn Chuẩn Đề thánh nhân.

Sau lần va chạm này.

Sát khí trên người Chuẩn Đề thánh nhân cũng càng thêm nghiêm trọng.

Kim thân vốn có dáng vẻ Bồ Tát.

Bây giờ đã biến thành Nộ Mục Kim Cương.

Khí tức trên người lại một lần nữa sôi trào.

Bởi vì y đã quyết định liều mạng.

Dù sao đối phương vẫn luôn đùa giỡn mình.

Nếu mình còn không liều mạng.

Chẳng phải sẽ biến thành một tên hề sao?

Lần này ra khỏi Hồng Hoang.

Ở chỗ Vu tộc bị người ta chơi một vố.

Mặc dù cuối cùng đã hòa giải.

Nhưng cũng coi như mất mặt.

Bây giờ lại mất mặt ở Nhân tộc.

Vậy sau này y còn mặt mũi nào ra khỏi Hồng Hoang nữa?

Chuẩn Đề thánh nhân vừa kinh vừa giận, triển khai công kích mãnh liệt.

Thế nhưng lúc này y vẫn đang chìm sâu trong biển cát vô tận.

Luôn không cách nào đột phá được sự tấn công của biển cát.

Mặc cho y đột phá thế nào.

Trong biển cát vô tận này, y chỉ có thể bị cuốn đi ngày càng xa.

Mặc cho cuồng công loạn tạc thế nào.

Vẫn không thể đột phá được Tán Phách Hồng Hồ Lô.

Đặc biệt là làn khói màu đỏ bốc lên từ trong cát đỏ vô tận.

Quả thực như giòi trong xương.

Điều này khiến y vô cùng phiền chán.

Chỉ có thể liên tục dùng Phật quang để chống đỡ.

Lại một trận cuồng oanh loạn tạc.

Chuẩn Đề thánh nhân cuối cùng cũng có chút suy sụp.

Chỉ thấy y hít sâu một hơi.

Liền lấy ra pháp bảo gia truyền của mình.

Chính là Thất Bảo Diệu Thụ xếp hạng thứ ba mươi tư trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Cũng là pháp bảo át chủ bài của y.

Chỉ thấy sau khi y lấy ra Thất Bảo Diệu Thụ.

Đối mặt với biển cát vô tận bên cạnh mà quét mạnh một cái.

Trong khoảnh khắc liền có một đạo bảo quang thập sắc lấp lánh hiện ra.

Theo sau sự biến đổi nhanh chóng của đạo quang mang này.

Vô tận Tán Phách Hồng Sa bị quét đi.

Cú này lập tức dọn sạch một khoảng không gian lớn.

Chuẩn Đề thánh nhân như đang sa lầy, lúc này cũng không khỏi thở ra một hơi thật sâu.

Cuối cùng cũng tạm thời thoát khỏi biển cát vô tận.

Chuẩn Đề thánh nhân ngẩng đầu nhìn Tam Thất ở phía xa.

Lại phát hiện đối phương vẫn lười biếng nhìn mình.

Thậm chí cả Hồng Mông Lượng Thiên Thước.

Cũng bị đối phương thu lại.

Nhìn thấy bộ dạng này, Chuẩn Đề thánh nhân gần như muốn hộc máu.

Dù là khi đại chiến với Nữ Oa năm xưa.

Cũng chưa từng uất ức như vậy.

Điều này thực sự khiến y tức giận.

Đối mặt với Nữ Oa, y đã chịu thiệt.

Bây giờ lại đối mặt với Tam Thất.

Nếu y vẫn chịu thiệt… Nghĩ đến đây.

Y không khỏi càng thêm hung ác.

Thất Bảo Diệu Thụ trong tay liên tục quét động.

Mỗi lần quét.

Liền có vô tận biển cát bị quét đi.

Thất Bảo Diệu Thụ của y cũng được coi là cực kỳ thần dị.

Được mệnh danh là không vật gì không quét được.

Đối mặt với Tán Phách Hồng Sa này.

Tự nhiên cũng có sức mạnh khắc chế vô tận.

Sau khi pháp bảo này xuất hiện.

Tán Phách Hồng Sa không thể lại gần thân y được nữa.

Tuy nhiên, Tán Phách Hồng Hồ Lô bên hông Tam Thất thánh nhân.

Vẫn không ngừng tuôn ra Tán Phách Hồng Sa.

Mặc dù những hồng sa này không thể tiến lại gần Chuẩn Đề thánh nhân được nữa.

Nhưng vẫn phong tỏa toàn bộ không gian của Chuẩn Đề thánh nhân.

Bao trọn cả người Chuẩn Đề thánh nhân vào trong.

Chuẩn Đề thánh nhân chỉ có thể không ngừng quét động Thất Bảo Diệu Thụ.

Trong chốc lát, Chuẩn Đề thánh nhân hoàn toàn rơi vào thế hạ phong.

Cả một trận đại chiến.

Y lại không thể nào đến gần được Tam Thất thánh nhân.

Đối với y mà nói, đây quả thực là một sự sỉ nhục.

Dù là khi đối chiến với Nữ Oa, y cũng chưa từng chịu khuất nhục như vậy… Lúc này, Chuẩn Đề thánh nhân đã có dấu hiệu suy sụp.

Tam Thanh thánh nhân trà trộn trong đám đông lúc này cũng có chút kinh ngạc.

“Thật không ngờ Tam Thất lại có thực lực như vậy.” “Trong lúc nói cười đã hoàn toàn áp chế Chuẩn Đề thánh nhân.” Thái Thượng Lão Tử có chút cười khổ.

Đây là lần đầu tiên Tam Thất thánh nhân thực sự ra tay.

Thế nhưng Tam Thất thánh nhân chỉ mới dùng Tán Phách Hồng Hồ Lô.

Chương 438

Đã hoàn toàn áp chế được Chuẩn Đề thánh nhân.

Chẳng lẽ là Chuẩn Đề thánh nhân quá yếu?

Rất rõ ràng.

Thực lực của Chuẩn Đề thánh nhân không hề yếu.

Chỉ có thể nói, Tam Thất thánh nhân quá mạnh. … Bên cạnh Thái Thượng Lão Tử, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có chút khó coi.

"Không ngờ Tam Thất này lại vận dụng Tán Phách Hồng Hồ Lô đến cảnh giới này." "Khi hồ lô này ở trong tay Hồng Vân đạo nhân, không hề có uy lực như vậy." "Bây giờ trong tay Tam Thất thánh nhân, quả thực là một lợi khí vô biên." Nguyên Thủy Thiên Tôn sở dĩ sắc mặt khó coi.

Chủ yếu là vì hắn cũng chưa tìm ra cách phá giải.

Pháp bảo trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn vô số.

Lên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo có bảy tám món.

Ví dụ như Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Ví dụ như Chư Thiên Khánh Vân.

Ví dụ như Ngọc Hư Lưu Ly Đăng.

Còn có Khai Thiên Tam Bảo, Bàn Cổ Phiên, v.v… Mặc dù pháp bảo vô số.

Nhưng cũng không nghĩ ra được cách phá giải Tán Phách Hồng Hồ Lô.

Nếu là hắn giao chiến với Tam Thất thánh nhân.

E rằng cũng chỉ có thể dùng Chư Thiên Khánh Vân để phòng ngự.

Nếu thật sự đối đầu.

E rằng cục diện cũng không khá hơn là bao.

Mặc dù Tam Thất thánh nhân chưa chắc thắng được mình.

Nhưng bị áp chế trong quá trình chiến đấu quả thực có chút khó chịu.

Ở một bên khác, Thông Thiên giáo chủ lúc này cũng nghiêm túc hẳn lên.

Không còn vẻ khinh thường như trước.

Nữ nhân Tam Thất này lại có thể vận dụng Tán Phách Hồng Hồ Lô đến mức độ này.

Chỉ bằng một kiện pháp bảo này đã hoàn toàn áp chế Chuẩn Đề.

Quả thực mạnh đến biến thái.

Trong Oa Hoàng Cung, sắc mặt Nữ Oa nương nương thì tối sầm lại.

Uy lực của Ba Ngàn Đại Thế Giới của Chuẩn Đề thánh nhân quả thực rất đáng kể.

Thế nhưng lại bị Tam Thất phá giải dễ dàng như vậy.

Thậm chí còn dễ dàng hơn cả nàng năm xưa.

Điều này chẳng phải đại diện cho thực lực của Tam Thất đã thực sự đạt đến mức độ sâu không lường được sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Nữ Oa nương nương liền tối sầm.

Bởi vì trong danh sách của nàng, Tam Thất là một tồn tại phải chết.

Đối phương càng mạnh, uy hiếp đối với nàng càng lớn.

Điều này sao có thể không khiến Nữ Oa tức giận?

Nhưng cuối cùng Nữ Oa vẫn nở một nụ cười lạnh.

Bởi vì bản thân hiện tại đã khác xa một trời một vực so với trước đây.

Năm xưa, trên Hồng Mông Tử Kim Bảng, Nữ Oa đã nhận được Công Đức Thiên Thê.

Dùng công đức để đúc tạo Công Đức Thiên Thê trong cơ thể.

Khi đạt đến tận cùng.

Tất sẽ thành tựu Đại Đạo.

Trở thành Đại Đạo thánh nhân thực sự.

Mặc dù hiện tại mình vẫn còn kém xa vạn dặm.

Nhưng cũng đã mạnh hơn xưa rất nhiều lần.

Có lẽ… nên đến lúc gây kinh ngạc cho mọi người rồi?

Lúc này, Nữ Oa không khỏi lộ ra một nụ cười tà mị.

Nụ cười này vô cùng tà dị.

Nếu có người ở đây.

Tất sẽ phải nhìn mà kinh hồn bạt vía. --------- Trong chiến trường.

Chuẩn Đề thánh nhân càng lúc càng nóng nảy.

Pháp bảo trên mười tám cánh tay cùng lúc xuất kích.

Dưới sự cuồng oanh loạn tạc, quả thực là thần uy cuồn cuộn.

Mặc dù không còn để cho cát chảy vô tận lại gần… nhưng y cũng không có bất kỳ thủ đoạn nào gây nguy hiểm cho Tam Thất.

Hầu như đã hình thành một thế cục tất bại.

Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn, và Yêu Hoàng Phục Hy vẫn luôn quan chiến bên cạnh.

Sắc mặt đều trở nên cực kỳ khó coi.

Hóa ra Tam Thất vẫn luôn ở đây.

Bọn họ lại ngốc nghếch chạy đến tấn công Nhân tộc.

Bây giờ nghĩ lại thật đúng là ngốc nghếch.

Tuy nhiên, bây giờ đã đâm lao phải theo lao.

Cũng chỉ có thể đi một con đường đến cùng.

Sau khi Tam Thất thánh nhân và Chuẩn Đề thánh nhân giao chiến kết thúc.

Có lẽ sẽ đến lượt phán xét Yêu tộc bọn họ chăng?

Ba vị đại năng vào lúc này không khỏi cười khổ.

Nhưng nghĩ đến sau lưng Yêu tộc còn có Nữ Oa nương nương.

Trong lòng họ liền tạm yên.

Có Nữ Oa đứng sau lưng Yêu tộc.

Sự việc có lẽ vẫn còn đường xoay xở.

Trong Tổ Vu Đại Điện, những Tổ Vu kia sắc mặt cũng vô cùng ngưng trọng.

Dù sao một thời gian trước, bọn họ cũng muốn ra tay với Nhân tộc.

Chỉ là Yêu tộc nhanh hơn họ một bước mà thôi… Nếu Vu tộc thật sự động thủ.

Chỉ e hậu quả sẽ không tốt hơn Yêu tộc là bao.

Tiếp theo, dù thế nào Yêu tộc cũng sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Bây giờ Tam Thất thánh nhân đã xuất hiện.

Tam Thất thánh nhân xuất hiện.

Điều đó đại diện cho thực lực của Thiên Cơ Lâu cũng sẽ dần dần nổi lên trên thế giới Hồng Hoang.

Theo sự phát triển của sự việc.

Yêu tộc rất có khả năng sẽ trở thành vật tế thần.

Cứ như vậy.

Mấy vị Đại Vu của Vu tộc không khỏi tê cả da đầu.

Chương 439

Nếu Vu tộc không kìm nén được.

Kẻ trở thành vật tế thần rất có khả năng chính là Vu tộc bọn họ… Trong chốc lát, mấy vị Tổ Vu không khỏi âm thầm vui mừng.

Trong chiến trường.

Chuẩn Đề thánh nhân vẫn đang bùng nổ tư thế công kích cuồng bạo.

Nhưng lại không thể nào đến gần được.

Điều này khiến Chuẩn Đề thánh nhân càng lúc càng thêm nóng nảy.

Rất lâu sau.

Chuẩn Đề thánh nhân cuối cùng cũng dừng động tác trong tay.

Dường như cảm nhận được sự thay đổi của Chuẩn Đề thánh nhân.

Công kích từ Tán Phách Hồng Hồ Lô của Tam Thất cũng tạm thời dừng lại.

Chiến trường thần uy cuồn cuộn trong chốc lát cũng bình tĩnh lại.

Chỉ là Chuẩn Đề thánh nhân có phần chật vật.

Sắc mặt cũng có chút tối sầm.

Mà lúc này, Tam Thất thánh nhân.

Vẫn tỏ ra phong khinh vân đạm.

Vẻ lười biếng đó, từ đầu đến cuối không hề thay đổi.

Cảnh tượng trong chốc lát rơi vào tĩnh lặng.

Chuẩn Đề thánh nhân, sắc mặt âm trầm nhìn Tam Thất.

Sắc mặt y biến đổi mấy lần.

Cuối cùng vẫn hít sâu một hơi, mở miệng nói: "Tam Thất thánh nhân quả nhiên là thủ đoạn cao minh…" "Ta, Chuẩn Đề thánh nhân, cam bái hạ phong, nếu đã như vậy, ta sẽ lập tức trở về phương Tây." "Về cuộc chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc, ta sẽ không can thiệp nữa." Nói xong liền muốn xoay người rời đi.

Thế nhưng giọng nói ngày càng lười biếng của Tam Thất lại truyền đến.

"Sao thế?

Thấy không có cơ hội liền muốn rút lui sao?" "Làm gì có chuyện tốt như vậy?" "Ngươi đã can thiệp, thì phải chuẩn bị sẵn sàng." "Ta không cho ngươi đi, ngươi đi đâu cũng không được." Giọng của Tam Thất có vẻ biếng nhác.

Trong sự lười biếng lại có chút mềm mại, dịu dàng.

Quả thực rất dễ nghe.

Thế nhưng ngữ khí lại ẩn chứa sát ý vô tận.

"Ta không cho ngươi đi." "Ngươi đi đâu cũng không được." … Những lời này vừa nói ra.

Chúng sinh Hồng Hoang, một trận tê cả da đầu.

Rất rõ ràng, Tam Thất thánh nhân có tư cách nói những lời như vậy.

Nàng không thả người.

Chuẩn Đề thánh nhân muốn đi?

Điều này gần như là không thể.

Chuẩn Đề thánh nhân nghe những lời này, sắc mặt âm trầm đến cực điểm.

Một lát sau đột nhiên xoay người lại.

"Ngươi có ý gì?" "Ngươi còn muốn giữ ta lại hay sao?" Sắc mặt Chuẩn Đề có chút tối sầm.

Miệng cũng thở hổn hển.

Y thực sự bị tức đến không nhẹ.

Xem ra Tam Thất thật sự coi y là quả hồng mềm sao?

Lại muốn bắt giữ y?

Nếu y thật sự bị bắt giữ.

Chẳng phải sẽ trở thành trò cười của thế giới Hồng Hoang sao?

Y đường đường là thánh nhân, nếu bị Tam Thất bắt giữ.

Chẳng lẽ phải để sư huynh đến chuộc y?

Nghĩ đến đây.

Chuẩn Đề thánh nhân gần như tức nổ tung.

Đến cấp bậc thánh nhân như họ.

Phân cao thấp đã là khó.

Dù sao sau khi đạt đến cảnh giới thánh nhân, bất tử bất diệt.

Phân được cao thấp đã là cực kỳ hiếm có.

Bây giờ mình đã nhận thua, muốn rút lui.

Không ngờ nữ nhân này lại không chịu buông tha.

Thực sự khiến y có chút tức giận.

"Xem ra ngươi không chịu bỏ qua sao?" "Thật sự coi Chuẩn Đề ta là quả hồng mềm sao?" "Hay là cho rằng bần đạo đã không còn thủ

đoạn nào khác?" Ánh mắt Chuẩn Đề thánh nhân đỏ ngầu.

Đã là thánh nhân, y lại gặp phải chuyện này.

Đạo tâm vĩnh hằng bất biến vào lúc này cũng dao động.

Theo lời của Chuẩn Đề.

Một luồng khí tức vô cùng mạnh mẽ, từ kim thân thánh nhân tỏa ra, trong nháy mắt quét qua tứ cực bát hoang.

Tuy nhiên, đối mặt với Chuẩn Đề thánh nhân bộ dạng này.

Vẻ lười biếng của Tam Thất không hề thay đổi chút nào.

Giọng nói lười biếng mà lãnh đạm truyền ra.

"Ta đã nói rồi." "Từ nay về sau, Nhân tộc do ta bảo vệ." "Ai gây khó dễ cho Nhân tộc, chính là kẻ địch của ta." "Thấy có cơ hội liền đến đây bắt nạt Nhân tộc của ta!" "Thấy ưu thế không còn, lại muốn an toàn thoát thân." "Chuyện tốt đều bị ngươi chiếm hết rồi sao?" "Ta không cho ngươi đi, ngươi đi đâu?" "Nếu không để lại cái giá, đi đâu cũng không được." Trong mắt Tam Thất tràn đầy ý cười.

Nhưng trong mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Lúc này, Tam Thất thánh nhân đã trở thành một siêu cấp ma đầu.

Cho đến lúc này, tất cả mọi người bắt đầu đồng tình với Chuẩn Đề thánh nhân.

Tên này vô số năm qua, vẫn luôn cướp bóc khắp nơi trong thế giới Hồng Hoang.

Cậy vào thân phận thánh nhân của mình.

Người khác luôn không làm gì được.

Bây giờ cuối cùng cũng gặp phải đối thủ cứng.

Muốn thoát thân cũng không thoát được.

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân u ám.

Nếu nữ nhân này đã không chịu buông tha.

Vậy thì hãy để nàng xem thủ đoạn của Phật môn phương Tây.

Chuẩn Đề thánh nhân hít sâu một hơi.

"Nghe nói Thiên Cơ Lâu thủ đoạn vô song." "Vậy thì hôm nay xin lĩnh giáo một phen." Lời vừa dứt.

Trong hai mươi bốn cái đầu lâu của Chuẩn Đề thánh nhân, một cái đầu lâu đột nhiên gầm lên một tiếng.

Tiếng gầm này tựa như sấm sét vang rền.

Trong khoảnh khắc đã truyền khắp thiên địa Hồng Hoang.

Âm thanh này tựa như tiếng sư tử gầm, uy vũ dị thường.

Đây chính là thần thông Sư Tử Hống của Phật môn phương Tây.

Cả vùng trời đất này trong chốc lát đều vang vọng âm thanh huyền diệu vô thượng, mênh mông vô tận.

Theo sau âm thanh vang vọng.

Chương 440

Khí tức trên kim thân của Chuẩn Đề thánh nhân đột nhiên sôi trào.

Sau đó, mười tám bàn tay cầm các loại pháp bảo khác nhau, đột nhiên hướng về phía Tam Thất thánh nhân mà oanh tạc.

Các loại huyền quang.

Các loại năng lượng.

Tất cả đều hướng về phía Tam Thất thánh nhân mà oanh tạc.

Nhìn toàn bộ thế trận này.

Quả thực muốn nhấn chìm Tam Thất thánh nhân.

Tuy nhiên, những công kích này đối với Tam Thất thánh nhân lại không có ý nghĩa gì.

Biển cát vô tận giữa không trung, trực tiếp hình thành những cơn sóng thần.

Mặc cho pháp lực của Chuẩn Đề thánh nhân ngút trời.

Vẫn không thể đột phá được phòng thủ của biển cát.

Thấy cảnh này.

Chuẩn Đề thánh nhân có chút không thể chịu đựng được.

Những công kích này của y đều vô cùng mạnh mẽ.

Thế nhưng lại không thể đột phá phòng ngự của đối phương.

Điều này chẳng phải khiến y trở thành một trò cười sao?

Chuẩn Đề thánh nhân hít sâu một hơi.

Khí tức trên người lại một lần nữa thăng hoa.

Sau đó, mười tám bàn tay sau lưng y, trong nháy mắt sinh ra vô số ảo ảnh.

Những ảo ảnh này đều biến thành những bàn tay khổng lồ che trời lấp đất.

Trực tiếp hướng về phía Tam Thất thánh nhân mà cuồng oanh loạn tạc.

Đây cũng là một trong những thần thông đỉnh cấp của y.

Tên là Thiên Thủ Bồ Tát.

Cảnh tượng sóng cả kinh hoàng này quả thực khiến người ta chấn kinh.

Cảnh tượng thanh thế to lớn này, không hổ là thần thông của thánh nhân.

Tuy nhiên, đối mặt với Tam Thất thánh nhân.

Những công kích này vẫn trở thành vô dụng.

Tán Phách Hồng Hồ Lô của Tam Thất đã hình thành đại thế.

Theo thời gian trôi qua.

Biển cát vô tận chỉ có thể ngày càng mạnh hơn.

Đến bây giờ.

Công kích thông thường đã rất khó chống cự.

Giữa Tam Thất thánh nhân và Chuẩn Đề thánh nhân.

Biển cát vô tận trực tiếp dâng lên những con sóng cát ngút trời… Mặc cho Chuẩn Đề thánh nhân tấn công thế nào.

Vẫn luôn bị sóng cát này ngăn cản.

Tất cả công kích đều như đá chìm đáy biển, biến mất không tăm tích.

Không biết qua bao lâu.

Công kích của Chuẩn Đề thánh nhân cuối cùng cũng dần dần dừng lại.

Vùng trời đất này, lại một lần nữa trở lại yên tĩnh.

Tam Thất vẫn giữ vẻ lười biếng.

Lúc này đang cười như không cười nhìn y.

Cảnh tượng này không khỏi khiến Chuẩn Đề thánh nhân có chút cạn lời.

Hóa ra y đánh nửa ngày ở đây chỉ là đánh vào hư không sao?

Đối với y mà nói, đây chẳng phải là một sự sỉ nhục lớn lao sao?

Y thành thánh vô số năm qua, khi nào từng chịu sự sỉ nhục như vậy?

Chuẩn Đề thánh nhân có chút tức giận, đột nhiên gầm lên một tiếng.

Sau đó mười tám bàn tay khổng lồ đều giơ quá đỉnh đầu.

Theo động tác của y.

Một luồng khí tức vô song, kinh thiên động địa bỗng nhiên dâng lên.

Cảm nhận được luồng khí tức này.

Tất cả mọi người đều biến sắc.

Ánh mắt nhìn Chuẩn Đề thánh nhân cũng trở nên vô cùng ngưng trọng.

Cảnh này dường như có chút quen thuộc.

Khi Chuẩn Đề thánh nhân đại chiến với Nữ Oa, cũng đã từng sử dụng chiêu này.

Lúc đó trực tiếp kinh động chúng sinh Hồng Hoang.

Mặc dù cuối cùng chiêu này cũng bị phá.

Nhưng thần uy của chiêu này đã in sâu vào trong tâm trí của tất cả mọi người.

Bây giờ Chuẩn Đề thánh nhân lại dùng.

Vẫn khiến người ta cảm thấy vô cùng khủng bố.

Mười tám bàn tay khổng lồ đều nâng trời.

Cuối cùng, một không gian quỷ dị, trên bàn tay đó ngưng tụ thành hình.

Sau khi không gian này xuất hiện.

Mặt đất dưới chân kim thân thánh nhân của Chuẩn Đề cũng không ngừng lún xuống.

Dường như có chút không chịu nổi trọng lực vô biên đó.

Mà không gian kia lúc này lại sinh ra vô số hình ảnh.

Có vô số sinh linh trong không gian lòng bàn tay đó ra đời.

Cuối cùng, những sinh linh này ở bên trong hình thành một Phật quốc huyền ảo mà hùng vĩ vô biên.

Chúng sinh nhìn kỹ.

Bên trong là từng tòa, từng tòa điện đường cực kỳ cao lớn mà thần thánh.

Trong điện đường, có vô số sinh linh đang ngồi ngay ngắn.

Những sinh linh này đều hướng về ba người ở đỉnh cao nhất mà triều bái.

Ba người này, lần lượt là Quá Khứ Đại Phật, Hiện Tại Đại Phật, và Vị Lai Đại Phật.

Ngoài ba vị Hiện Thế Đại Phật này ra.

Còn có rất nhiều Bồ Tát khác.

Lại có Tứ Đại Kim Cương, Bát Đại Bồ Tát, Thập Bát La Hán, Ngũ Bách Tôn Giả… Những cường giả này không ai không toát ra uy năng vô song.

Theo sau thế giới này ngày càng rõ ràng.

Thần lực trên người Chuẩn Đề thánh nhân cũng ngày càng cường thịnh.

Thần thông này.

Chính là thần thông cương liệt nhất của Chuẩn Đề thánh nhân: Chưởng Trung Phật Quốc.

Cùng lúc đó.

Đây cũng là khát vọng sâu thẳm nhất trong nội tâm của Chuẩn Đề thánh nhân.

Chương 441

Lần trước chiêu này bị Nữ Oa nương nương phá mất.

Lần này lại thi triển chiêu này.

Rất rõ ràng đã hoàn thiện hơn rất nhiều.

Sau khi chiêu này hoàn thành.

Chuẩn Đề thánh nhân liền quay đầu về phía Tam Thất.

Nữ nhân này lại mặc cho y hoàn thành chiêu này.

Phải nói quả thực quá tự phụ.

Nếu đã như vậy.

Vậy thì hãy xem nữ nhân này dùng thủ đoạn gì để phá giải chiêu này.

Sau đó Chuẩn Đề thánh nhân hai tay đẩy tới.

Trực tiếp đẩy về phía Tam Thất thánh nhân.

Khí tức thần uy cuồn cuộn đó, dù là Tam Thất thánh nhân, ánh mắt cũng có chút ngưng trọng.

Hoang Thiên Đế và Diệp Thiên Đế sau lưng Tam Thất thánh nhân, lúc này sắc mặt cũng biến đổi.

Thánh nhân này quả nhiên thực lực mạnh mẽ.

Chiêu này quả thực không thể phá giải.

Họ liền dồn ánh mắt vào người Tam Thất thánh nhân.

Mặc dù họ không thể phá giải.

Nhưng Tam Thất thánh nhân tự nhiên có thể phá giải.

Tam Thất thánh nhân nhìn Chưởng Trung Phật Quốc trước mắt.

Sau đó đưa tay lấy Hồng Mông Lượng Thiên Thước đang cắm trên tóc, lại một lần nữa lấy ra.

Hồng Mông Lượng Thiên Thước được nàng cầm trong tay.

Theo sau tử quang lóe lên.

Trực tiếp biến thành một cây thước cao bằng nửa người.

Cây thước này toàn thân toát ra khí tức màu tím mờ ảo.

Thoang thoảng có vô tận công đức chi lực toát ra.

Trong trận chiến trước đó, Tam Thất thánh nhân vẫn luôn hời hợt.

Hầu như có thể nói là chưa thực sự sử dụng kiện pháp bảo này.

Bây giờ đối mặt với chiêu này của Chuẩn Đề thánh nhân.

Tam Thất thánh nhân cuối cùng cũng lần đầu tiên nghiêm túc.

Lúc này, Hồng Mông Lượng Thiên Thước trong tay Tam Thất thánh nhân, tử khí cuộn trào bất định.

Công đức chi lực cũng thoang thoảng tỏa ra.

Tam Thất thánh nhân cầm trong tay khẽ điểm một cái.

"Đi…" Sau đó liền có một giọng nói nhàn nhạt thốt ra.

Theo sau cú điểm này.

Trong nháy mắt liền có một luồng công đức chi khí, cùng với hồng mông tử quang bắn ra.

Bắn thẳng về phía Chưởng Trung Phật Quốc.

Luồng quang mang này vừa tiếp xúc.

Sau đó hai luồng sức mạnh vô cùng liền giằng co.

Tất cả sinh linh bên trong Chưởng Trung Phật Quốc đều đang

ngâm xướng.

Theo sau tiếng ngâm xướng của các vị Bồ Tát.

Phật quang vô biên vô tận từ bên trong thẩm thấu ra.

Ánh mắt Chuẩn Đề thánh nhân, vào lúc này cũng trở nên vô cùng dữ tợn.

Thế nhưng những Phật quang này vừa tiếp xúc với hồng mông tử khí.

Trong nháy mắt liền bị tiêu tan hết.

Hồng mông tử khí, mặc dù chỉ là một luồng.

Nhưng so với Phật quốc vô tận kia.

Hai loại sức mạnh này quả thực không cùng một cấp độ.

Nói một cách nghiêm túc, đó chính là sự áp chế ở cấp độ nguồn gốc.

Mặc cho Phật quang của ngươi mạnh đến đâu.

Gặp phải hồng mông tử khí, đều bị tiêu tan sạch sẽ.

Tất cả năng lượng đều bị tiêu tan hết trước mặt hồng mông tử khí.

Huống hồ, trên Hồng Mông Lượng Thiên Thước, còn có vô tận công đức chi lực.

Dùng nó để đối kháng Chưởng Trung Phật Quốc của Chuẩn Đề thánh nhân không nghi ngờ gì là cực kỳ đơn giản.

Một lát sau.

Sức mạnh của Chưởng Trung Phật Quốc của Chuẩn Đề thánh nhân, lại bị tiêu tan hoàn toàn.

Tình huống này dù là Chuẩn Đề thánh nhân cũng phải trợn mắt há

mồm.

Chiêu này của y bị phá dễ dàng như vậy, cũng thật khó mà tưởng tượng.

Ngay lúc Chuẩn Đề thánh nhân đang ngẩn người.

Tam Thất thánh nhân đứng ở phương xa, điểm một cái về phía y.

Chỉ trong nháy mắt liền có vô cùng thần lực, từ trong cõi u minh trấn áp xuống.

Chuẩn Đề thánh nhân không kịp phòng bị, trực tiếp bị luồng thần lực này đánh trúng.

Sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết.

Theo sau kim sắc thánh huyết phun ra.

Khí tức của Chuẩn Đề thánh nhân, trong khoảnh khắc tiếp theo cũng suy yếu đi.

Thậm chí ngay cả kim thân thánh nhân cũng không duy trì được.

Cuối cùng trong một trận Phật quang lấp lánh.

Chuẩn Đề thánh nhân khôi phục lại dáng vẻ còng lưng nhỏ bé.

Lúc này Chuẩn Đề thánh nhân thân thể còng lưng.

Khóe miệng cũng có lượng lớn tiên huyết chảy ra.

Vốn đã thấp bé, y trông càng thêm thê lương.

Thấy tình hình này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức kinh hãi.

Bởi vì không ai trong số họ ngờ được.

Chuẩn Đề thánh nhân, cuối cùng lại rơi vào kết cục như vậy.

Phải biết đây là thánh nhân.

Một trong Tây phương Nhị Thánh.

Dù thực lực đứng cuối trong số các thánh nhân.

Thì cũng là thánh nhân chân chính.

Bây giờ lại bị thương đến mức độ này.

Thực sự ngoài sức tưởng tượng.

Đế Tuấn và Thái Nhất đang quan chiến bên cạnh sắc mặt lạnh đi.

Chương 442

Lập tức cảm thấy tê cả da đầu.

Tam Thất thánh nhân thực sự mạnh đến mức này sao?

Phải biết lúc này Chuẩn Đề đã không còn như xưa.

Nhưng Tam Thất thánh nhân chỉ hơi nghiêm túc một chút.

Chuẩn Đề thánh nhân lập tức thất bại.

Cứ như vậy, hai bên gần như không cùng một đẳng cấp.

Xem ra sản phẩm của Thiên Cơ Lâu, tất cả đều là hàng tuyển.

Chỉ một mình Tam Thất đã mạnh như vậy.

Lúc này.

Yêu tộc đã manh nha ý định rút lui.

Đồng thời, cũng cảm thấy một chút hối hận vì sự lỗ mãng của mình.

Nhưng Tam Thất thánh nhân chưa cho đi, bọn họ tự nhiên không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Trên không trung, Tam Thất thánh nhân cười lạnh nhìn Chuẩn Đề thánh nhân một cái.

“Ta đã nói rồi, ngươi coi đây là nơi nào?” “Thật sự muốn đến thì đến, muốn đi thì đi sao?” “Để Tiếp Dẫn thánh nhân đến chuộc ngươi đi.” “Hoặc là ngươi tự mình lấy ra bảo vật tương ứng, nếu không hôm nay ngươi đừng hòng đi.” Lời của Tam Thất thánh nhân phong khinh vân đạm.

Ba câu hai lời đã muốn bắt giữ Chuẩn Đề thánh nhân tại đây.

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân đen đến cực điểm.

Ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm Tam Thất.

Trong sự kinh ngạc bất định, lại lộ ra tia tia hận thù.

Thật không ngờ, Tam Thất thánh nhân lại đường đường chính chính phá giải đại chiêu của y.

Chính diện đánh bại y.

Phải biết giữa các thánh nhân, phân được cao thấp đã là rất khó.

Tam Thất thánh nhân, lại dùng sức mạnh nghiền ép trực tiếp đánh bại y.

Đây là sức mạnh gì?

Sức mạnh này của Tam Thất thánh nhân.

Ít nhất cũng đã đạt đến cấp bậc Thái Thượng Lão Tử.

Nghĩ đến đây.

Chuẩn Đề thánh nhân không khỏi lộ ra một tia kinh sợ.

Xem ra sức mạnh của y thật sự còn kém rất xa.

Nghĩ đến đây.

Ánh mắt Chuẩn Đề thánh nhân cũng ảm đạm đi.

Y từ Hồng Mông Tử Kim Bảng nhận được phần thưởng khổng lồ.

Các thánh nhân khác chẳng lẽ không phải sao?

Thực sự mà nói.

Phần thưởng mà các thánh nhân kia nhận được, còn nhiều hơn y rất nhiều.

Xem ra sắp tới đi lại trong thế giới Hồng Hoang cần phải cẩn thận

hơn.

Chuẩn Đề thánh nhân nhàn nhạt xướng một câu Phật hiệu.

Liền đứng một bên cúi đầu không nói.

Các đại năng quan chiến ở xa đều ngẩn người.

Thật không ngờ Chuẩn Đề thánh nhân, lại nhận thua như vậy.

Tam Thất thánh nhân muốn bắt giữ Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề lại đứng một bên im lặng không nói.

Điều này chẳng phải là nhận thua rồi sao?

Nghĩ đến đây.

Ánh mắt mọi người nhìn Chuẩn Đề thánh nhân lộ ra một tia cổ quái.

Theo tính cách của tên này.

Tất sẽ giở trò vô lại một phen.

Không ngờ lần này lại thực sự ngoan ngoãn.

Quả thực khiến người ta kinh ngạc.

Tam Thất thánh nhân khẽ vuốt mái tóc dài bên tai.

Trong sự mềm mại lại toát ra vẻ quyến rũ vô hạn.

Ánh mắt chuyển động liền dừng lại trên người hai vị Thiên Đế.

“Hai người các ngươi năng lượng tiêu hao khá nhiều, cứ vậy lui xuống đi.” “Dù sao tiếp theo cũng không cần đến hai vị.” Theo lời của Tam Thất thánh nhân.

Hai vị Thiên Đế khẽ hành lễ với Tam Thất.

Theo sau quang mang trên người lấp lánh.

Hình ảnh của hai người đã biến mất không thấy.

Xuất hiện trong quang mang, chính là hai quyển sách trông có vẻ cổ phác.

Hai quyển sách cổ phác này chính là Đại Đạo Bảo Điển.

Hai quyển Đại Đạo Bảo Điển này vẫn chưa tìm được truyền nhân thực sự.

Sức mạnh cũng là vô căn phù bình.

Nếu thật sự tiêu hao hết.

Hai quyển Đại Đạo Bảo Điển này sẽ không còn tác dụng gì nữa.

Tam Thất đưa tay nhận lấy hai quyển sách này.

Sau đó liền ném cho Toại Nhân Thị trong trận doanh Nhân tộc.

"Ngươi cứ tạm thời quản lý hai quyển Đại Đạo Bảo Điển này đi." "Coi chúng như là di sản của Nhân tộc mà cất giữ, cho đến khi chúng tìm được người thừa kế." Toại Nhân Thị cung kính cất giữ hai quyển Đại Đạo Bảo Điển này.

Dù sao thực lực của hai vị Thiên Đế có thể nói là ai cũng thấy.

Dù là Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, cũng đã chịu thiệt trong tay hai vị Thiên Đế.

Hai vị Thiên Đế này hiện tại giống như Định Hải Thần Châm.

Trở thành chiến lực cao nhất của Nhân tộc.

Trước khi mấy vị lãnh tụ thực sự trưởng thành.

Sẽ luôn bảo vệ Nhân tộc.

Thấy cảnh này, trong mắt rất nhiều đại năng Hồng Hoang dần dần lộ ra vẻ ghen tị.

Đây là hai vị Thiên Đế đó… Trong cuộc đối đầu trực diện với Yêu tộc.

Dù là Yêu Đế Yêu tộc và Đông Hoàng.

Cũng đã nhiều lần chịu thiệt trước mặt hai vị Thiên Đế.

Đây là chiến lực đỉnh cao dưới Thánh nhân thực sự.

Bây giờ lại nằm trong tay lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

Điều này sao không khiến người ta thèm thuồng?

Làm xong những việc này.

Tam Thất thánh nhân lại liếc nhìn trong đám người Nhân tộc.

Sau đó liền định hình ánh mắt tại một nơi nào đó.

Nhàn nhạt mở miệng: "Mấy vị, đến cũng lâu rồi, nên ra gặp mặt rồi chứ?" Chúng sinh Hồng Hoang, nghe những lời này đều ngẩn người.

Chương 443

Tam Thất thánh nhân đang nói ai vậy?

Ý của Tam Thất đã rất rõ ràng.

Có người trà trộn vào trận doanh Nhân tộc.

Bị Tam Thất thánh nhân phát hiện.

Chỉ là xưa nay chưa vạch trần mà thôi.

Bây giờ nhân cơ hội này.

Tam Thất thánh nhân, đây là muốn lôi mấy vị đó ra.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc nghe những lời này cũng nhìn nhau.

Sắc mặt đều trở nên có chút khó coi.

Chẳng lẽ có đại năng nào đó âm thầm trà trộn vào Nhân tộc sao?

Ngay lúc này.

Có một giọng nói bất đắc dĩ truyền ra.

"Không ngờ thật sự bị ngươi phát hiện rồi…" Theo sau giọng nói này truyền ra.

Có mấy bóng người, chậm rãi bay lên không.

Cuối cùng bay đến bên cạnh Chuẩn Đề thánh nhân.

Chào hỏi Chuẩn Đề thánh nhân.

Chuẩn Đề thánh nhân thấy ba vị này.

Lập tức kinh ngạc.

Cứ tưởng chỉ có mình đang nhắm vào mấy vị lãnh tụ Nhân tộc kia.

Không ngờ ba lão vô lại này cũng ở đây.

Hơn nữa còn âm thầm trà trộn vào trong đám đông.

Điều này chẳng phải để ba lão già này xem náo nhiệt sao?

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân có chút ngượng ngùng.

Cũng bất đắc dĩ hành lễ với ba người.

Thực sự mà nói.

Ba người này còn là sư huynh của y.

Sau khi gặp mặt, khách sáo cần thiết vẫn phải có.

Có ba tên này ở đây.

Hôm nay mình tất sẽ an toàn vô sự.

Mặc dù Chuẩn Đề thánh nhân mặt mày ngượng ngùng.

Nhưng hơi thở vẫn luôn treo lơ lửng cuối cùng cũng đã hạ xuống.

Nếu Tam Thất thánh nhân cứ bám riết không tha.

Y thật sự rất khó thoát thân.

Bây giờ có ba lão già này ở đây.

Tin rằng Tam Thất thánh nhân cũng không rảnh để ý đến mình.

Chúng sinh Hồng Hoang, thấy mấy bóng người này cũng ngẩn người.

Sau đó sắc mặt đại biến.

Không ai ngờ được.

Tam Thanh thánh nhân lại đều ở đây.

Hơn nữa đã sớm trà trộn vào trong Nhân tộc.

Cũng không biết đã xem bao nhiêu náo nhiệt.

Về mục đích của Tam Thanh thánh nhân đến đây.

Chúng sinh Hồng Hoang đại khái cũng có thể đoán ra.

Chẳng qua là cũng nhắm vào mấy vị lãnh tụ Nhân tộc mà thôi.

Dù sao mấy vị lãnh tụ đó đều nhận được truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển.

Mới vừa nhận được truyền thừa, chiến đấu lực đã cực kỳ mạnh mẽ.

Tương lai tiền đồ vô lượng.

Nếu có thể có được mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này.

Dưới trướng thánh nhân, tất định lại thêm mấy viên đại tướng.

Cứ như vậy.

Tam Thanh chẳng phải cũng có mục tiêu giống Chuẩn Đề thánh nhân sao?

Ba ngàn thánh nhân cùng lúc xuất hiện ở đây.

Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất sắp gặp nguy hiểm rồi.

Trong chốc lát, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi nghị luận sôi nổi.

Vở kịch lớn này càng lúc càng hay.

Bây giờ ngay cả Tam Thanh cũng đã bị dẫn ra.

Hướng đi của sự việc này rốt cuộc sẽ thế nào?

Rất nhiều người đều đang âm thầm suy đoán.

Do đại chiến giữa Nhân và Yêu tộc, đã dẫn đến cuộc giao phong giữa các thánh nhân.

Vậy thì tiếp theo.

Giữa hai bên tất sẽ gây ra xung đột kịch liệt hơn.

Tam Thất một mình.

Rõ ràng rất khó chống lại Tam Thanh.

Thực lực của bất kỳ vị nào trong Tam Thanh cũng đều cực kỳ mạnh mẽ.

Không thể so sánh với Chuẩn Đề thánh nhân.

Một khi xảy ra xung đột.

Chỉ e Tam Thất sẽ bị trấn áp.

Nếu Tam Thất thật sự chịu thiệt lớn.

Thiên Cơ Lâu sẽ bỏ qua sao?

Chúng sinh Hồng Hoang đều bắt đầu suy đoán.

Sau khi Tam Thanh và Chuẩn Đề thánh nhân chào hỏi xong.

Sau đó liền xoay người lại.

Bắt đầu đối mặt trực diện với Tam Thất.

Thái Thượng Lão Tử mở miệng trước tiên.

"Bần đạo ở đây bồi hồi nhiều ngày, chủ yếu cũng là để xem cuộc chiến giữa Nhân và Yêu tộc, không ngờ lại kinh động đến Tam Thất cô nương, mong Tam Thất cô nương đừng trách." Trong ba người, Thái Thượng Lão Tử ôn hòa nhất.

Liền mở miệng chào hỏi Tam Thất trước tiên.

Tuân theo lý niệm đại đạo vô vi.

Rất ít can thiệp vào thế giới Hồng Hoang.

Do đó, các đại năng của các trận doanh, đều khá tôn trọng Thái Thượng Lão Tử.

Về phần Nguyên Thủy Thiên Tôn, là thủ lĩnh của Xiển Giáo.

Tính tình cực kỳ cô ngạo.

Chương 444

So ra không dễ hòa hợp.

Thông Thiên giáo chủ cũng như vậy.

Mọi người đối với hai vị này đa phần là kính sợ.

Tam Thất thánh nhân nhìn Tam Thanh.

Trong ánh mắt cũng lộ ra một tia lạnh lẽo.

Ba lão già này ẩn nấp trong Nhân tộc đã rất lâu rồi.

Mục đích tự nhiên đã quá rõ ràng.

Huống hồ thực lực của ba tên này cực mạnh.

Mỗi người đều không dễ chọc.

Tam Thất một mình đối mặt với ba người họ, cộng thêm một Chuẩn Đề bên cạnh.

Rõ ràng không phải là đối thủ của họ.

Thấy Thái Thượng Lão Tử chào hỏi mình.

Tam Thất gật đầu.

“Gặp qua ba vị sư huynh.” Mặc dù ánh mắt Tam Thất thận trọng.

Nhưng đối với Thái Thượng Lão Tử vẫn khá tôn trọng.

Tam Thanh thành thánh, đều trước Tam Thất.

Do đó Tam Thất cũng gọi một tiếng sư huynh.

Sau khi chào hỏi xong.

Tam Thất liền nhìn chằm chằm vào Tam Thanh.

Trong mắt lộ ra vẻ thận trọng.

“Mục tiêu của ba vị sư huynh đến đây, ta cũng rất rõ ràng.” “Nhưng tiểu nữ tử nói thẳng, chuyện các vị nghĩ đến là không thể.” “Mong ba vị sư huynh biết đại cục mà rời đi.” Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ mặt không biểu cảm.

Dù sao Thái Thượng Lão Tử ở đây.

Vẫn là để Thái Thượng Lão Tử đi đắc tội người khác.

Thái Thượng Lão Tử không khỏi cười khổ một tiếng.

Suy tư một lát.

Liền lãnh đạm mở miệng.

“Tam Thất thánh nhân, chính là vạn sự có điều lý, thế gian có chương pháp.” “Nhân tộc lúc này vẫn chưa đến thời cơ quật khởi.” “Nếu ngươi muốn cưỡng ép Nhân tộc quật khởi, tất sẽ gặp nhiều trở ngại, thậm chí còn có khả năng gây ra thiên tai.” “Nếu thật sự đến lúc đó, chỉ e Nhân tộc chết thương còn vô số…” “Mong Tam Thất thánh nhân thận trọng…” Thái Thượng Lão Tử cười khổ nói ra những lời này.

Hắn cũng là khổ tâm khuyên bảo.

Nghe những lời này.

Ánh mắt Tam Thất lạnh đi.

Sau đó liền nhìn qua với ánh mắt như dao.

Nàng tôn kính lão già này.

Là vì lão già này ngày thường hành sự coi như công bằng.

Chứ không phải thật sự sợ hắn.

“Thái Thượng thánh nhân, lời này sai rồi, thế nào là thời cơ?

Thế nào là thiên đạo?” “Ý là ngươi bảo ta sống, ta liền sống,

không sống cũng phải sống?" "Ngươi bảo ta chết, ta liền chết, không chết cũng phải chết?" "Tất cả đều theo ý chỉ của ngươi sao?" "Thật là nực cười…" "Nhân tộc sống hay chết, hoàn toàn là do thiên ý sao?" "Chúng ta đều đã tu luyện đến cấp độ này, đừng nhắc đến cái gọi là thiên đạo đại đạo nữa… không có ý nghĩa gì cả…" "Chủ nhân giao cho tiểu nữ tử nhiệm vụ, tiểu nữ tử phải hoàn thành." "Chủ nhân chính là trời của tiểu nữ tử, trước mặt ta nhắc đến thiên ý, quả thực nực cười." Lời của Tam Thất thánh nhân phong khinh vân đạm.

Nhưng ngữ khí chất vấn quả thực có chút nặng.

Đồng thời, lời của Tam Thất thánh nhân cũng rất có lý.

Cái gọi là thiên đạo là gì?

Ngươi bảo ta chết ta liền chết, không chết cũng phải chết?

Đây chẳng phải là chủ nghĩa bá quyền sao?

Nói như vậy.

Cái gọi là thiên ý quả thực không công bằng.

Thái Thượng Lão Tử, nghe lời của Tam Thất thánh nhân.

Không khỏi lắc đầu cười khổ.

Hắn đã biết sẽ có kết quả này.

"Tam Thất thánh nhân, lệ khí có chút nặng…" "Là một vị thánh nhân, lệ khí nặng như vậy, đây không phải là chuyện tốt, Tam Thất thánh nhân nên chú ý hơn!" Tam Thất nghe những lời này.

Không khỏi lộ ra một nụ cười cổ quái.

Nói ra bản chất sự việc.

Liền là lệ khí rất nặng sao?

Thật là nực cười.

“Thái Thượng thánh nhân, lời thừa tiểu nữ tử cũng không nói nhiều.” “Nhiệm vụ chủ nhân giao cho chính là thánh chỉ.” “Ai dám cản trở, chính là kẻ địch của tiểu nữ tử.” “Là kẻ địch của tiểu nữ tử, chính là kẻ địch của Thiên Cơ Lâu.” “Tiểu nữ tử hy vọng các vị nên suy nghĩ cho kỹ.” Tam Thất dù sao vẫn khá thận trọng.

Đối mặt với Tam Thanh.

Nàng quả thực không dễ đối phó.

Dù sao Tam Thanh không phải loại hàng như Chuẩn Đề.

Do đó liền lôi Thiên Cơ Lâu ra.

Nếu đối phương vẫn không biết điều.

Vậy thì chỉ có thể dùng thực lực để phân cao thấp.

Tuy nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn ở một bên dường như có chút không kiên nhẫn.

“Đại huynh đã nói rất rõ ràng, thiên đạo luân hồi, thế sự vô thường.” “Bây giờ vẫn chưa đến thời cơ Nhân tộc quật khởi, thời cơ đến, Nhân tộc tự nhiên sẽ quật khởi.” “Ngươi chỉ là một nữ tử, hà tất phải sưng mặt giả làm người mập?” “Hay là trở về bên cạnh chủ nhân của ngươi làm một cái bình hoa đi.” Nguyên Thủy Thiên Tôn từ trước đến nay tính tình cô ngạo.

Tam Thất chỉ là một nữ tử mà cũng dám nói lời ngông cuồng trước mặt hắn.

Điều này khiến hắn thực sự có chút khó chịu.

Nghe những lời này.

Biểu cảm của Tam Thất cứng lại.

Quay đầu nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trong ánh mắt lộ ra sát ý nhàn nhạt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nói chuyện quá khó nghe.

Lại bảo nàng trở về bên cạnh chủ nhân làm bình hoa?

Dù nàng thật sự là bình hoa.

Cũng đâu phải là thứ mà tên này có thể nói ra?

Tam Thất không khỏi cười lạnh một tiếng.

"Ta đang nói chuyện với Thái Thượng, đâu đến lượt ngươi xen vào?" "Ngươi là cái thá gì?" Lời này vừa ra.

Chúng sinh Hồng Hoang đều hít một hơi khí lạnh.

Không ai ngờ, tính tình của Tam Thất thánh nhân khi cứng rắn lên lại khủng bố như vậy.

Trực tiếp nói Nguyên Thủy Thiên Tôn là cái thá gì?

Lời này cũng quá chua ngoa cay nghiệt rồi?

Điều này chẳng phải là hoàn toàn trở mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?

Gan của Tam Thất lại lớn đến vậy sao?

Đối mặt với Tam Thanh, lại vẫn không sợ hãi.

Nghe lời của Tam Thất thánh nhân.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên đen lại.

Chương 445

Chỉ là một nữ nhân đáng chết.

Lại nói hắn là cái thá gì?

Lại khinh thường hắn như vậy?

Thật đúng là không thể nhịn được nữa.

Lại dám sỉ nhục hắn trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi hừ lạnh một tiếng!

Sau đó liền có một luồng linh lực cuồn cuộn dâng lên trời.

Luồng linh lực này còn hình thành một cơn bão linh khí cuồn cuộn, xông thẳng lên trời cao.

Không gian này vào lúc này cũng là thiên địa biến sắc.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã hoàn toàn bùng nổ.

Chỉ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn như một vị thần thánh vô thượng.

Trực tiếp đánh ra một chưởng.

Một chưởng này mặc dù trông cực kỳ đơn giản, nhưng lại mang theo thiên uy hoàng hoàng.

Toàn bộ không gian vào lúc này đều rung chuyển.

Thái Thượng Lão Tử thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn, một lời không hợp liền ra tay.

Không khỏi khẽ lắc đầu.

Huynh đệ này của mình gần đây lệ khí cũng ngày càng nặng.

Sự thay đổi này không biết là tốt hay xấu?

Ở xa không ít người cảm nhận được sự dao động của luồng năng lượng này, chỉ là dư uy đã khiến họ thất khiếu chảy máu.

"Đây chính là thực lực thực sự của Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?" Rất nhiều người sắc mặt biến đổi liên tục.

So với Chuẩn Đề thánh nhân.

Thực lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn quả thực cao hơn y rất nhiều.

Mặc dù chiêu thức tấn công không hoa mỹ như vậy.

Nhưng so với Chuẩn Đề thánh nhân.

Sức mạnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn ít nhất cũng mạnh hơn y rất nhiều.

Dù là Chuẩn Đề thánh nhân, cũng không thể không thừa nhận thực lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn mạnh hơn y rất nhiều.

Ngay lúc một bàn tay khổng lồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn sắp đánh trúng Tam Thất thánh nhân.

Hồ lô đỏ bên hông Tam Thất thánh nhân khẽ rung động.

Trong khoảnh khắc liền có một bàn tay cát khổng lồ xuất kích.

Bàn tay cát do biển cát tạo thành này, lớn đến cả trăm trượng.

Cũng mang theo khí tức ngút trời.

Không hề yếu hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn chút nào.

Sau đó hai bàn tay khổng lồ cuồn cuộn trực tiếp va chạm trên không trung.

"Ầm……" Sức mạnh vô cùng to lớn dao động trên không trung.

Năng lượng cuồng bạo đó trực tiếp hình thành vô số luồng khí hỗn

loạn trên không trung.

Quả thực khủng bố dị thường.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy cảnh này.

Sắc mặt cũng có chút tối sầm.

Không ngờ công kích của mình lại bị Tán Phách Hồng Hồ Lô của Tam Thất thánh nhân chặn lại.

Chẳng lẽ mình cũng sắp rơi vào tình cảnh của Chuẩn Đề thánh nhân sao?

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn tối sầm.

Hừ… ta để xem, ngươi có thể chặn được mấy lần công kích.

Theo lời vừa dứt.

Khí tức trên người hắn cũng ngày càng mạnh mẽ.

Thánh uy vô tận bao trùm cả hư không.

Giọng nói cũng vang vọng giữa thiên địa không dứt.

Ánh mắt Tam Thất mặc dù ngưng trọng.

Nhưng lại vẫn không sợ hãi.

"Nếu ngươi nói ta là bình hoa, vậy thì để ngươi xem thực lực của bình hoa." Tam Thất thánh nhân lúc này rõ ràng cực kỳ tức giận.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đánh ra một chưởng.

Thánh lực vô tận trực tiếp cuồn cuộn tỏa ra.

Trên không trung tựa như hình thành một lãnh địa.

Chỉ riêng cảnh tượng này đã kinh thế hãi tục.

Chuẩn Đề thánh nhân ở một bên sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Một chiêu này của Chuẩn Đề thánh nhân.

Liền có thể phá giải chiêu Ba Ngàn Đại Thế Giới của y.

Sự chênh lệch giữa y và Nguyên Thủy Thiên Tôn quả thực không nhỏ.

Đi cùng với công kích của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Khí tức trên người Tam Thất thánh nhân cũng đột nhiên thay đổi.

Mỗi tấc da thịt của nàng đều trở nên trong suốt như ngọc.

Toàn thân trông càng thêm trắng nõn.

Khí chất cả người cũng trở nên ngày càng phiêu miểu không linh.

Tán Phách Hồng Hồ Lô bên hông nàng cũng hồng quang đại thịnh.

Vô số biển cát từ hồ lô đỏ tỏa ra.

Chỉ trong nháy mắt, những biển cát này đã lại một lần nữa hình thành sa mạc cát.

Đối mặt với công kích của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Những biển cát này trực tiếp hình thành một vòng cung vô cùng huyền diệu.

Phảng phất như biến thành một lưỡi dao cát khổng lồ.

Chém về phía bàn tay khổng lồ của đối phương.

"Ầm……" Giữa thiên địa vào lúc này lại bùng nổ một trận nổ kịch liệt.

Toàn bộ không gian vào lúc này đều rung chuyển.

Công kích của Nguyên Thủy Thiên Tôn lại một lần nữa bị phá vỡ.

Tuy nhiên, lưỡi dao cát do Tán Phách Hồng Sa tạo thành vẫn đang lượn lờ trên không trung.

"Lại không phá được phòng ngự?" Hai lần công kích trước sau, lại

đều bị sa mạc cát của Tam Thất thánh nhân ngăn cản.

"Thứ này mạnh đến vậy sao?" Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi lộ ra vẻ nghi ngờ.

Thất Sắc Hồ Lô xếp hạng thứ hai mươi tám trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có một cái.

Nhưng hồ lô trong tay hắn không có thực lực mạnh mẽ như vậy?

Chẳng lẽ thực lực của bảy cái hồ lô này cũng không giống nhau sao?

Lúc này, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút khó coi.

Hai lần công kích của Nguyên Thủy Thiên Tôn đều không phá được phòng ngự.

Chương 446

Tự nhiên là khá khó chịu.

Cảnh tượng này, các sinh linh khác tự nhiên cũng nhìn thấu.

“Chuyện gì vậy?

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không phá được phòng ngự sao?” “Cửu Cửu Tán Phách Hồng Hồ Lô sao lại mạnh như vậy?

Khi pháp bảo này ở trong tay Hồng Vân lão tổ, không có mạnh như vậy…” “Ngươi nói thừa, Tam Thất là thánh nhân, Hồng Vân lão tổ chỉ là Chuẩn Thánh, chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm…” “Hình như đúng là vậy…” “Không ngờ Tam Thất thánh nhân mạnh như vậy… ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không phá được phòng ngự…” “Nguyên Thủy Thiên Tôn có vô số thủ đoạn, bây giờ còn chưa sử dụng, rốt cuộc là tình hình gì, cứ xem tiếp sẽ rõ.” Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn âm trầm, hai tay đẩy ngang.

Trong khoảnh khắc liền có vô số thần lực dâng lên.

Sức mạnh vô song này trực tiếp hóa thành dòng lũ năng lượng, hướng về phía Tam Thất thánh nhân mà xối tới.

Bộ dạng này quả thực là trời đất đảo lộn, nhật nguyệt sụp đổ.

Những dị tượng này quả thực khủng bố vô biên.

Khiến chúng sinh Hồng Hoang nhìn mà tê cả da đầu.

Lúc này sa mạc do Tam Thất Thánh Nhân tạo ra đã hình thành quy mô nhất định.

Sóng cát cuồn cuộn vỗ về phía trước.

Phía trước là những lưỡi đao bằng cát sắc bén, phía sau là sóng cát

vô tận cuồn cuộn kéo tới!

Sau đó, chúng va chạm với dòng lũ năng lượng mênh mông cuồn cuộn kia.

Chỉ trong nháy mắt, một tiếng nổ kinh thiên đã vang lên.

Cả đất trời trong khoảnh khắc này dường như mất đi màu sắc.

Theo sau hai luồng sức mạnh khổng lồ đối đầu, một cơn cuồng phong lập tức khuếch tán ra bốn phương tám hướng, quét qua nửa bầu trời gần đó.

Dãy núi khổng lồ ở phía xa cũng bị gọt phăng mất mấy đỉnh núi.

Nhân tộc và Yêu tộc càng kinh hãi đến cực điểm.

Nếu không có các đại năng của hai tộc bảo vệ, Nhân tộc và Yêu tộc tất nhiên sẽ tổn thất nặng nề. "Mạnh quá!!!" Đồng tử của tất cả mọi người đều co rút lại.

Thật không ngờ hai người lại có thể bộc phát ra uy lực mạnh mẽ đến thế.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cũng vô cùng phẫn nộ.

Đòn tấn công mạnh mẽ như vậy của y mà vẫn không thể phá giải được phòng ngự của đối phương.

Điều này khiến y thực sự nộ hỏa trung thiêu.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh đi.

Chỉ thấy khí thế toàn thân y bạo phát.

Sau đó y liền ném ra một kiện pháp bảo.

Đó là một chiếc quạt lông vũ bảy màu.

Nó khẽ vẫy trong hư không, liền lập tức mang theo tiên lực vô biên.

Pháp bảo này chính là Thất Cầm Phong Hỏa Phiến.

Mặc dù không thể lên Bảng xếp hạng Pháp bảo, nhưng thực lực của nó hiển nhiên cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Nếu Bảng xếp hạng Pháp bảo có thể xếp thêm vài hạng nữa, tin rằng pháp bảo này cũng sẽ có tên trên bảng.

Vật liệu luyện chế pháp bảo này cũng cực kỳ hiếm thấy, được làm từ lông của bảy loại thần điểu: phượng hoàng, thanh loan, đại bàng, khổng tước, bạch hạc, hồng hộc, điêu kiêu.

Kết hợp với ngũ vị chân hỏa Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ mà luyện thành.

Đây là một kiện pháp bảo cường lực thật sự.

Sau khi Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy ra pháp bảo này, y khẽ phẩy một cái.

Lập tức có một ngọn lửa bùng lên ngút trời.

Ngọn lửa này được tạo thành từ ngũ sắc thần quang, khí thế kinh người.

Nơi nó đi qua, hư không dường như đều bị thiêu xuyên.

Nhìn uy thế này, không hề thua kém Thái Dương Chân Hỏa của Yêu Đế Đế Tuấn chút nào.

Dưới sự gia trì của pháp lực vô biên, uy lực của ngọn lửa này dường như còn mạnh hơn.

Sau khi ngọn lửa này xuất hiện trong hư không, con ngươi Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ lóe lên. "Đây là Ngũ Muội Chân Hỏa, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ ngũ hỏa đủ cả, ngươi cái đồ bình hoa, ngươi còn muốn tiếp tục chiến đấu sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi hừ lạnh một tiếng, sát ý càng lúc càng lộ rõ.

Tam Thất Thánh Nhân nghe những lời này, sắc mặt cũng hơi âm trầm.

Nàng không nói lời nào, lăng không bước đi.

Biển cát ngập trời trước người cuộn trào.

Đối phương có Ngũ Muội Chân Hỏa thì sao chứ?

Tán phách chi khí tỏa ra từ biển cát cũng không hề thua kém.

Đối phương lại dám gọi nàng là bình hoa.

Nếu đã như vậy, vậy thì hãy để hắn xem thực lực thật sự của bình hoa đi.

Theo bước chân của Tam Thất, biển cát vô tận từng lớp sóng nối tiếp nhau xô về phía trước, trực tiếp nuốt chửng về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Cùng lúc đó, lại có tán phách chi khí cường hãn vô cùng tỏa ra, lan tràn khắp hư không.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm xuống. "Đúng là cuồng vọng." Sau đó Thất Cầm Phong Hỏa Phiến đột nhiên vẫy mạnh.

Trong tiên quang vô tận cuộn trào!

Một ngọn thần sơn do hỏa diễm tạo thành lập tức xuất hiện.

Ngọn thần sơn hỏa diễm này có năm đỉnh núi, mỗi đỉnh một màu.

Những đỉnh núi này cao chót vót, khí thế nguy nga.

Năm loại hỏa diễm thiêu đốt trên thần sơn tạo ra thanh thế cuồn cuộn, khí tức nóng rực kia cực kỳ kinh người, trực tiếp đè ép khiến các sinh linh bình thường phía dưới hô hấp cũng có chút khó khăn. "Ầm!!!" Ngọn thần sơn hỏa diễm này cuối cùng đã va chạm với sóng cát vô tận kia.

Sóng cát vô tận cuồn cuộn tiến tới, cuối cùng lại đụng phải ngọn thần sơn hỏa diễm khổng lồ này, hoàn toàn bị nó chặn lại.

Thần sơn hỏa diễm lúc này cũng khẽ rung lên, chậm rãi lùi về sau một khoảng.

Cùng lúc đó, trên ngọn thần sơn khổng lồ cũng xuất hiện mấy vết nứt lớn.

Nhưng cuối cùng nó vẫn chặn lại được.

Thế nhưng theo thời gian trôi qua, vết nứt trên thần sơn dường như ngày càng lớn, có vẻ sắp không chống đỡ nổi.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ biến.

Chỉ thấy chiếc quạt báu trong tay y lại liên tục vẫy ba lần.

Lại có vô tận hỏa diễm chi lực phủ lên ngọn núi lửa này, cuối cùng cũng ngăn chặn được thế lùi của nó.

Núi lửa được sức mạnh gia trì, ngọn lửa thiêu đốt trên đó lại một lần nữa bùng lên.

Toàn bộ không gian dường như đều bị thiêu đốt, truyền ra mùi khét lẹt.

Tam Thất vẫn đạp sóng mà đến.

Biển cát vô tận che trời lấp đất, hung mãnh cuồn cuộn bao phủ về phía núi lửa.

Tuy nhiên, núi lửa này vẫn vững như bàn thạch, ổn định chặn ở đó.

Sắc mặt Tam Thất không đổi, dùng tay dẫn dắt.

Một phần cát sỏi lập tức bay lên, biến thành sóng cát ngút trời, trực tiếp bao phủ lấy ngọn thần sơn hỏa diễm này.

Theo sóng cát nuốt chửng, thần sơn hỏa diễm lại bị sóng cát bao phủ hoàn toàn, cuối cùng dập tắt hết ngọn lửa.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn biến đổi.

Y thật không ngờ những hạt cát này lại mạnh đến mức độ này.

Xem ra, hồ lô này mới là cái mạnh nhất trong bảy hồ lô sắc màu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tu đạo vô số năm, chưa từng gặp qua người nào vận dụng pháp bảo đến trình độ này.

Chương 447

Xem ra Thất Cầm Phong Hỏa Phiến của mình cũng không làm gì được đối phương.

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền thu lại pháp bảo này.

Sau đó, y lấy ra một kiện pháp bảo khác.

Đây chính là Tam Bảo Ngọc Như Ý mà Nguyên Thủy Thiên Tôn thường dùng nhất.

Tam Bảo Ngọc Như Ý xuất hiện trên đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn, đang tỏa ra từng đợt khí lành.

Nhìn Tam Thất đang đạp sóng mà đến, trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn sát cơ bắn ra bốn phía.

Đây là lần đầu tiên từ vạn cổ đến nay y có sát ý mạnh mẽ đến vậy.

Tam Bảo Ngọc Như Ý trên đỉnh đầu khí tức dập dờn, trực tiếp lao về phía Tam Thất.

Tam Thất lúc này cũng không dám có chút lơ là.

Tán Phách Hồng Hồ Lô bên hông thần quang biến đổi, vô số tán phách chi khí tỏa ra, bao bọc bảo vệ toàn bộ cơ thể Tam Thất.

Thần uy mênh mông của Tam Bảo Ngọc Như Ý đánh tới.

Thế nhưng khi nó tiến vào trong khí lành tán phách, trong nháy mắt liền mất hết uy lực.

Tam Bảo Ngọc Như Ý cũng lảo đảo trên không trung, giống như uống say rượu, thật có chút buồn cười.

Nhìn thấy cảnh tượng này, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi lạnh đi.

Không ngờ Tam Bảo Ngọc Như Ý cũng không làm gì được đối phương.

Đối phương lại có thể vận dụng một cái Tán Phách Hồng Hồ Lô nhỏ bé đến mức độ này, quả thực có chút khó có thể tưởng tượng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang nộ hỏa trung thiêu, tay kháp pháp quyết.

Tam Bảo Ngọc Như Ý đang lảo đảo trên không trung liền ổn định lại.

Vô tận huyền quang thôi động, muốn chấn tan khí lành tán phách, nhưng lại không thể làm gì được.

Hai bên trực tiếp giằng co.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nổi giận, lại lấy ra một kiện pháp bảo nữa.

Đó là một cái lò hai màu đen trắng.

Cái lò nhỏ này tên là Âm Dương Lô, cũng là một pháp bảo nổi danh lừng lẫy trong thế giới Hồng Hoang, do Nguyên Thủy Thiên Tôn nhận được từ vách chia bảo vật ở Tử Tiêu Cung.

Mặc dù không lên bảng xếp hạng, nhưng thực lực hiển nhiên cũng không thể xem thường.

Lúc này, Âm Dương Lô dưới sự thôi động của Nguyên Thủy Thiên Tôn, lơ lửng trên không trung.

Đồng thời trên lò cũng tỏa ra hai luồng âm dương nhị khí khác màu.

Âm dương nhị khí lan tràn khắp hư không, trực tiếp khiến cả vùng hư không này trở nên xám xịt.

Cuối cùng âm dương nhị khí lan ra, triệt để áp chế khí lành tán

phách kia xuống.

Tam Bảo Ngọc Như Ý lại một lần nữa phát huy thần thông vốn có của nó, đánh thẳng xuống đầu Tam Thất Thánh Nhân.

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không ngờ rằng y dùng hai kiện pháp bảo, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Âm Dương Lô, mới miễn cưỡng địch lại được một kiện Tán Phách Hồng Hồ Lô của Tam Thất Thánh Nhân.

Cảm nhận được Tam Bảo Ngọc Như Ý trấn áp tới, trong mắt Tam Thất lóe lên một tia lạnh lẽo.

Sau đó một luồng kiếm ý vô cùng vô tận đột nhiên dâng trào.

Từng luồng sát phạt chi ý trực tiếp làm rung chuyển cả Hồng Hoang.

Chỉ riêng luồng sát phạt chi ý này đã chặn đứng Tam Bảo Ngọc Như Ý giữa không trung.

Những viên kiếm hoàn mà gấu trúc Kung Fu thường ngày thích ăn chính là do Tam Thất luyện chế ra.

Do chủ nhân cung cấp kiếm ý vô song, sau đó Tam Thất Thánh Nhân phân tách và luyện hóa kiếm ý, cuối cùng mới hình thành nên loại đạn dược đó.

Mưa dầm thấm lâu, cho dù Tam Thất không giỏi kiếm đạo, nhưng vẫn có thể tỏa ra một luồng kiếm ý uy lực vô song.

Tam Thất tiện tay giơ lên, một luồng kiếm khí cường hãn vô cùng đột nhiên tung hoành.

Đạo kiếm ý này giống như một luồng kiếm quang từ thời viễn cổ, đạp nát hư không chém thẳng về phía Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Chỉ nghe một tiếng "Ầm" vang trời, lại trực tiếp chém bay Ngọc

Như Ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn âm trầm.

Y thật không ngờ nữ lưu này lại khó đối phó đến vậy.

Tam Bảo Ngọc Như Ý đã là pháp bảo cực kỳ mạnh mẽ, bình thường động đến pháp bảo này, gần như có thể nói là không gì không thuận lợi.

Không ngờ bây giờ lại không địch nổi một đạo kiếm khí của đối phương.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng! "Hôm nay ta sẽ cho ngươi xem sự lợi hại của Ngọc Thanh Diệu Pháp." Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nổi nóng, cuối cùng không nhịn được muốn toàn lực ra tay.

Tam Bảo Ngọc Như Ý lại một lần nữa bộc phát ra một trận vô thượng thần uy.

Luồng khí tức này trực tiếp khiến bầu trời Hồng Hoang rung chuyển.

Chuẩn Đề Thánh Nhân vẫn im lặng ở một bên sắc mặt cũng khẽ biến.

Bởi vì thực lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn còn mạnh hơn rất nhiều so với những gì y tưởng tượng.

Xem ra cái danh Thánh nhân yếu nhất của mình thật sự rất khó vứt bỏ.

Chuẩn Đề Thánh Nhân nhìn nhìn Tam Thanh bên cạnh, lại nhìn Tam Thất ở phía bên kia.

Mấy kẻ này, mình một người cũng đánh không lại...

Còn có Nữ Oa đã từng khiến mình chịu thiệt lớn.

Ngoài ra còn có sư huynh của mình.

Càng nghĩ càng thấy khó chịu.

Lúc này đạo tâm của Chuẩn Đề Thánh Nhân dường như cũng có chút run rẩy.

Tuy nhiên lúc này đã không còn ai chú ý đến Chuẩn Đề Thánh Nhân nữa.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung vào chiến trường.

Bởi vì lúc này Tam Thất Thánh Nhân đã lấy ra một thanh tiên kiếm không rõ tên.

Tiên kiếm trong tay, kiếm minh vang dội bốn phương.

Vô biên kiếm khí tung hoành càn khôn.

Sát ý lẫm liệt bao trùm khắp nơi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy kiếm khí của đối phương mạnh mẽ như vậy, ánh mắt cũng khẽ co lại.

Sau đó y hít sâu một hơi, lại một lần nữa thôi động Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Y muốn dùng thủ đoạn cứng rắn nhất để triệt để trấn áp người phụ nữ này.

Mà Thông Thiên Giáo Chủ ở bên kia, lúc này trong mắt cũng lộ ra vẻ hưng phấn.

Luận về trình độ kiếm đạo, trong thế giới Hồng Hoang, không ai có thể sánh bằng y.

Thậm chí có thể nói, Thông Thiên Giáo Chủ y chính là kiếm đạo mạnh nhất Hồng Hoang.

Nay thấy kiếm đạo của người khác, Thông Thiên Giáo Chủ tự

nhiên có hứng thú.

Lúc này y thậm chí có chút run rẩy toàn thân.

Đó là một sự hưng phấn chưa từng có.

Có thể thấy được kiếm đạo ngang tài ngang sức với mình, đây là điều mà bao nhiêu năm qua y vẫn hằng mơ ước.

Trong thế giới Hồng Hoang, ngoài y ra, người có kiếm đạo lọt vào mắt y cũng chỉ có Minh Hà Lão Tổ kia.

Nhưng tên đó rất gian xảo, bình thường rất ít khi xuất hiện ở Hồng Hoang.

Cùng lúc đó, tu vi của tên đó đối với Thánh nhân mà nói cũng thật sự thấp một chút.

Vì thế điều này khiến Thông Thiên Giáo Chủ không có nhiều hứng thú với hắn.

Lần trước ở Bồng Lai Tiên Đảo gặp được gấu trúc Kung Fu có kiếm khí vô địch.

Tiếc là hoàn cảnh lúc đó không thích hợp, gấu trúc Kung Fu trực tiếp mang theo Đông Vương Công biến mất.

Điều này khiến Thông Thiên Giáo Chủ tiếc nuối rất lâu.

Nay thấy Tam Thất Thánh Nhân cũng có kiếm ý vô địch, Thông Thiên Giáo Chủ tự nhiên hưng phấn lên, chỉ hận không thể lập tức ra tay giao đấu với Tam Thất Thánh Nhân.

Chương 448

Trận chiến trên không trung vẫn đang tiếp diễn.

Tam Bảo Ngọc Như Ý trực tiếp trấn áp về phía Tam Thất.

Mà Tam Thất Thánh Nhân cũng dùng thanh tiên kiếm kia đối phó.

Kiếm ý vô song quả thật mạnh mẽ vô cùng!

Tam Bảo Ngọc Như Ý kia lại không chiếm được chút tiện nghi nào.

Thanh tiên kiếm vô danh trên không trung, tuy không biết là pháp bảo gì, nhưng lại có thể cùng Tam Bảo Ngọc Như Ý đánh qua đánh lại, thật sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Giây tiếp theo, đột nhiên có một đạo huyền quang, trực tiếp bay về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đạo huyền quang này có màu đen, không ai biết nó tỏa ra từ đâu.

Chỉ là từ trong luồng khí tức màu đen này, cảm nhận được một luồng tử khí sâu thẳm.

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không chú ý, kết quả là không kịp phòng bị, trực tiếp bị đạo tử khí này đánh trúng.

Toàn thân Nguyên Thủy Thiên Tôn chấn động.

Giây tiếp theo, khí tức của y cũng trở nên có chút uể oải.

Cả người lại từ trên mây rơi xuống.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày đen kịt, một lúc lâu sau mới phản ứng lại, lại lảo đảo bay lên từ giữa không trung. "Ngươi, con đàn bà đáng chết, lại dám đánh lén?" Lúc này khí tức trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn trồi sụt bất định.

Luồng khí tức màu đen này quả nhiên vô cùng mạnh mẽ.

Tử khí vô tận khiến y lại bị thương không nhẹ.

Y đã bao giờ phải chịu sự sỉ nhục như vậy?

Đối với y mà nói, đây quả thực là nỗi nhục lớn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại khống chế Tam Bảo Ngọc Như Ý xông thẳng về phía Tam Thất Thánh Nhân.

Tuy nhiên trong lòng Tam Thất đã lóe lên một tia không kiên nhẫn.

Lão già này quả nhiên không biết xấu hổ.

Đánh đến mức độ này, theo lý mà nói thì nên dừng tay.

Không ngờ lão già này vẫn mặt dày mày dạn xông lên.

Điều này thật sự khiến Tam Thất không kiên nhẫn.

Tiên kiếm trên đỉnh đầu Tam Thất lại một lần nữa bộc phát.

Vô tận kiếm khí trên không trung trực tiếp hình thành một dòng sông kiếm khí.

Dòng sông kiếm khí bao bọc thanh tiên kiếm lại một lần nữa chống đỡ Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Cùng lúc đó, từ sâu trong hư không, đột nhiên lại truyền đến một đạo hắc khí.

Đạo hắc khí này như giòi trong xương, xa xa tương ứng với hắc khí trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Luồng hắc khí trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn lại một lần nữa bộc phát.

Y đột nhiên phun ra một ngụm thánh huyết.

Đến lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng không thể chịu đựng được sự xâm thực của luồng hắc khí này nữa, triệt để bị

thương thổ huyết.

Sau khi Nguyên Thủy Thiên Tôn thổ huyết, khí tức trên người cũng dần dần uể oải đi.

Nhưng cuối cùng vẫn ổn định lại được khí tức của bản thân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lau vết máu tươi ở khóe miệng, ngẩng đầu lên, nhìn Tam Thất Thánh Nhân trước mắt. "Thủ đoạn thật tốt." "Không ngờ ta lại xem thường ngươi." "Ta luôn miệng nói ngươi là bình hoa, nhưng cuối cùng lại bị bình hoa đánh bị thương." "Bây giờ nghĩ lại quả thực là nực cười." "Thật không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn đường đường như ta lại bị một nữ lưu đánh bị thương, nói cho cùng, ngươi cũng đáng để kiêu ngạo rồi." Nói đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi dừng lại một chút, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn Tam Thất trước mặt. "Nếu ngươi đã có thủ đoạn như vậy, vậy thì ta cũng phải toàn lực ứng phó." "Nếu biểu hiện quá kém, chẳng phải sẽ khiến chúng sinh Hồng Hoang cười chê sao?" Theo lời nói rơi xuống, đột nhiên có một thứ thần bí xuất hiện bên cạnh Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đó là một lá cờ siêu lớn.

Đây chính là một trong Khai Thiên Tam Bảo của Nguyên Thủy Thiên Tôn: Bàn Cổ Phiên.

Nó là sự tồn tại xếp hạng thứ 22 trên Bảng xếp hạng Pháp bảo.

Một trong Khai Thiên Tam Bảo, cũng là pháp bảo chí cường của Nguyên Thủy Thiên Tôn, do lưỡi rìu của Bàn Cổ Phủ hóa thành, trong Khai Thiên Tam Bảo chủ về sát phạt.

Tiên Thiên Chí Bảo như vậy tự nhiên uy lực vô cùng.

Nay đối mặt với Tam Thất Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại xuất động pháp bảo mạnh nhất của mình, đủ để thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn coi trọng Tam Thất Thánh Nhân đến mức nào.

Đối mặt Tam Thất Thánh Nhân, y phải toàn lực ứng phó.

Thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn ngay cả Bàn Cổ Phiên cũng lấy ra, ánh mắt Tam Thất Thánh Nhân rõ ràng cũng trở nên nặng nề.

Thanh tiên kiếm trên đỉnh đầu nàng lúc này tỏa ra kiếm ý vô tận.

Tiên kiếm lộ ra khí tức sắc bén vô song.

Các đại năng trong thế giới Hồng Hoang dưới luồng khí tức này dường như đều cảm thấy da thịt đau nhói, đủ để thể hiện mức độ sắc bén của đạo kiếm khí này.

Bàn Cổ Phiên trên đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ phất một cái, lập tức có vô thượng thần uy xông lên trời.

Cảnh tượng đó quả thực khiến cả hư không cũng phải vặn vẹo.

Uy lực vô tận như sóng lớn cuồn cuộn quét về phía Tam Thất Thánh Nhân.

Thanh tiên kiếm trên đỉnh đầu Tam Thất Thánh Nhân lăng không bay tới, chém thẳng về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tuy nhiên uy lực cuối cùng cũng có hạn.

Đối mặt với Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn, thanh tiên kiếm này của Tam Thất Thánh Nhân cuối cùng vẫn không địch lại nổi, một lúc sau lại vỡ vụn từng mảnh.

Pháp bảo này tuy cực kỳ mạnh mẽ, nhưng ngay cả Bảng xếp hạng Pháp bảo trên Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng không lên được.

Nay đối mặt trực diện với Bàn Cổ Phiên, quả thực có chút ép người quá đáng.

Biến cố này ngay cả Tam Thất cũng có chút không ngờ tới.

Lão già này quả nhiên mạnh...

Tam Thất trong lòng thầm tính toán.

Xem ra không dùng Trấn Thiên Quan, thật sự không phải là đối thủ của hắn.

Tam Thất hít sâu một hơi, hai tay đột nhiên giơ lên không trung.

Theo động tác của Tam Thất, tại nơi sâu thẳm dưới lòng đất, trong cõi U Minh vô tận, có một cỗ quan tài vô cùng hùng vĩ.

Cỗ quan tài này chính là Tiên Thiên Chí Bảo Trấn Thiên Quan.

Đồng thời đây cũng là đệ nhất hung sát dị bảo trong thế giới Hồng Hoang.

Tương truyền là do tinh huyết của ba ngàn Tiên Thiên Thần Ma hóa thành.

Quan tài này có thần diệu trấn áp thiên địa, trấn trời trời động, trấn đất đất rung.

Ban đầu Tam Thất Thánh Nhân đã cho Hậu Thổ mượn pháp bảo này, để Hậu Thổ dùng nó trấn áp cõi U Minh vô tận.

Nay nơi này đã được trấn áp toàn diện, không còn những u linh oán hồn khiêu khích nữa.

Pháp bảo này cũng đã đến lúc quay về trong tay Tam Thất Thánh Nhân.

Theo lời triệu hoán của Tam Thất Thánh Nhân, Trấn Thiên Quan đột nhiên tỏa ra một đạo huyền quang, biến mất khỏi nơi này.

Cùng lúc đó, tiếp nhận công việc của Trấn Thiên Quan là một kiện pháp bảo khác.

Pháp bảo này là một quyển sách mỏng.

Quyển sách này tuy trông có vẻ yếu ớt, nhưng lúc này lại tỏa ra u

minh quỷ khí.

Chính là Sổ Sinh Tử, một trong Thiên Địa Nhân Tam Thư.

Pháp bảo này ở nhân gian tuy không có pháp lực lớn, nhưng ở U Minh Giới này, nó chính là khắc tinh mạnh nhất của những oán hồn u linh kia.

Nay U Minh Địa Phủ đã tương đối ổn định, có Sổ Sinh Tử, một trong Thiên Địa Nhân Tam Thư ở đây, tin rằng bất cứ tình huống nào cũng có thể trấn áp được.

Theo động tác của Tam Thất Thánh Nhân, cả đại địa Hồng Hoang trong khoảnh khắc này đều run rẩy, dường như có vật đại hung nào đó sắp phá đất mà ra.

Bởi vì tuy chưa có thứ gì xuất hiện, nhưng luồng khí tức hung hãn kia đã lờ mờ lộ ra.

Luồng khí tức này ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng có chút tê dại da đầu, không khỏi sắc mặt khó coi nhìn xuống lòng đất.

Sau đó đại địa Hồng Hoang càng lúc càng rung chuyển dữ dội.

Chương 449

Trong khoảnh khắc, một vật khổng lồ phá đất mà ra, trực tiếp lơ lửng bên cạnh Tam Thất Thánh Nhân.

Rất nhiều đại năng Hồng Hoang đều ngước mắt nhìn.

Chỉ thấy thứ bên cạnh Tam Thất Thánh Nhân là một cỗ quan tài khổng lồ.

Cỗ quan tài này toàn thân tỏa ra màu ô kim.

Trong màu ô kim lại lờ mờ có sắc máu dập dờn.

Luồng huyết sắc này mang lại cho người ta một cảm giác thôi thúc khát máu, trực tiếp ảnh hưởng đến tâm trí của các sinh linh gần đó.

Ngoài ra, trên bề mặt quan tài còn có vô số hoa văn.

Những hoa văn này có chút giống đồ đằng, lại có chút giống phù chú.

Rốt cuộc là gì thì tuy không nhìn rõ, nhưng cũng không ảnh hưởng đến sự mạnh mẽ của nó.

Lúc này, cỗ quan tài màu ô kim đang dừng lại bên cạnh Tam Thất Thánh Nhân, tỏa ra quang mang huyền sắc.

Nhìn thấy cỗ quan tài này, sắc mặt chúng sinh Hồng Hoang đều biến đổi.

Cỗ quan tài này không phải là quan tài bình thường.

Thứ này được gọi là Trấn Thiên Quan, là vật đại bất tường của thế giới Hồng Hoang.

Tương truyền ngay cả trời đất cũng có thể trấn áp, tuyệt đối là một kiện pháp bảo kinh khủng vô biên.

Trên Bảng xếp hạng Pháp bảo nó xếp hạng thứ 17, cao hơn rất nhiều so với Khai Thiên Tam Bảo Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ.

Cũng cao hơn cả Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ, thậm chí còn cao hơn cả Thí Thần Thương, Cửu Bảo Lưu Vân Phiến.

Thứ hung hãn mạnh mẽ như vậy, nay đã xuất thế ở Hồng Hoang.

Chẳng phải điều này có nghĩa là Hồng Hoang thật sự sắp biến thiên sao?

Tam Thất quay đầu nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn ở bên kia.

Lão già này trực tiếp dùng Bàn Cổ Phiên, đây là đang bắt nạt mình không có Tiên Thiên Chí Bảo sao?

Nghĩ đến đây, khóe miệng Tam Thất Thánh Nhân lộ ra một nụ cười cổ quái.

Sau đó Tam Thất Thánh Nhân dùng tay dẫn dắt, Trấn Thiên Quan trực tiếp trấn áp về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn biến đổi.

Pháp bảo này được xưng là ngay cả trời đất cũng có thể trấn áp, nếu không cẩn thận bị nó trấn áp vào bên trong, chẳng phải là gặp đại họa sao?

Sắc mặt khó coi, Nguyên Thủy Thiên Tôn niết pháp quyết.

Bàn Cổ Phiên trên đỉnh đầu khẽ phất một cái.

Trong nháy mắt, một luồng vô thượng thần uy xông lên trời.

Cảnh tượng đó quả thực khiến cả hư không cũng có thể vặn vẹo.

Bàn Cổ Phiên là một trong Khai Thiên Tam Bảo, có uy lực xé rách

hỗn độn, sức mạnh phá tan chư thiên thời không, công năng thống ngự vạn pháp áo nghĩa, năng lực khai tịch thiên địa hoàn vũ.

Nếu luận về sức mạnh sát phạt đơn thể, Bàn Cổ Phiên xứng đáng là đệ nhất Hồng Hoang, ngay cả đối mặt với Tru Tiên Tứ Kiếm cũng không hề thua kém.

Nay Trấn Thiên Quan trấn áp tới, y tự nhiên là toàn lực đối phó.

Uy lực vô tận tỏa ra từ Bàn Cổ Phiên, như sóng lớn cuồn cuộn hung mãnh lao về phía Trấn Thiên Quan.

Tuy nhiên đối mặt với huyền quang của Trấn Thiên Quan, lại không tạo ra bất kỳ gợn sóng nào, trực tiếp bị khí tức huyết sắc vô tận của Trấn Thiên Quan nuốt chửng.

Tam Thất Thánh Nhân không khỏi cười khẩy một tiếng. "Uy lực của Bàn Cổ Phiên, chỉ có thế thôi sao?" Nói đến đây Tam Thất hơi dừng lại. "Bàn Cổ Phiên là Khai Thiên Tam Bảo chủ sát phạt, lực công kích vô song, vì sao đến tay ngươi lại trở nên yếu ớt như vậy?" "Ngươi vận dụng như thế, chẳng phải là làm mất mặt Bàn Cổ Phiên sao?" Giọng nói của Tam Thất Thánh Nhân vang lên.

Bất cứ ai cũng có thể nghe ra, trong ngữ khí của Tam Thất tràn ngập sự khinh bỉ vô tận, cho rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn đã làm ô danh Bàn Cổ Phiên.

Bởi vì đòn tấn công lần này của Bàn Cổ Phiên, lại không gây ra nguy hiểm thực chất gì lớn cho Trấn Thiên Quan.

Điều này quả thực là làm ô danh Bàn Cổ Phiên.

Cuối cùng Trấn Thiên Quan vẫn lơ lửng trên đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Giây tiếp theo, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trở nên cực kỳ khó coi.

Không ngờ y thật sự bị Trấn Thiên Quan trấn áp?

Nhưng y lại không có chút cảm giác nào.

Điều này không khỏi khiến y lộ ra chút nghi hoặc.

Bị Trấn Thiên Quan trấn áp, vì sao không có bất kỳ cảm giác gì?

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tức giận đến cực điểm.

Y xưa nay tính tình phóng khoáng, lại kiêu ngạo.

Trong thế giới Hồng Hoang, người có thể lọt vào mắt y gần như rất ít, đây cũng là nguyên nhân y kiêu ngạo.

Nay lại bị vị Tam Thất Thánh Nhân này liên tiếp chế giễu, quả thực là không có đạo lý!

Y là Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn của thế giới Hồng Hoang, sao có thể bị một nữ tử như bình hoa chế giễu?

Thật là không thể nhịn được nữa.

Sau đó Nguyên Thủy Thiên Tôn liền khấp pháp quyết.

Bàn Cổ Phiên trên đỉnh đầu y trong khoảnh khắc tiếp theo dao động càng thêm kịch liệt, trực tiếp vung ra từng đạo sóng âm đủ để dời non lấp biển.

Mỗi đạo sóng âm này đều có uy lực khai thiên liệt địa, trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang tê dại da đầu.

Ba vị đại năng Yêu tộc vẫn luôn quan chiến ở một bên, sắc mặt cũng cực kỳ khó coi.

Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hoàng Phục Hy.

Vô số năm trước bọn họ đã đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Bọn họ không cảm thấy mình kém các Thánh nhân ở đâu, kém chỉ là một cơ hội mà thôi.

Nay xem ra, dường như hoàn toàn không phải như vậy.

Cho dù cho bọn họ cơ duyên thành thánh, bọn họ cũng chưa chắc có thể đạt đến tầng thứ như Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Ngay cả tầng thứ của Chuẩn Đề Thánh Nhân, bọn họ dường như cũng khó mà với tới.

Đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất, cảm xúc của hắn là sâu sắc nhất.

Bởi vì trong tay hắn có Hỗn Độn Chung, một trong Khai Thiên Tam Bảo.

Hắn luôn cảm thấy mình vận dụng đã tương đối hoàn mỹ rồi.

Tuy nhiên so với Nguyên Thủy Thiên Tôn, quả thực chênh lệch một trời một vực.

Xem ra, uy lực của Hỗn Độn Chung, chỉ mới được hắn khai phát ra một phần chín trâu mất một sợi lông mà thôi.

Dưới ánh mắt của chúng sinh Hồng Hoang, vô thượng vĩ lực do Bàn Cổ Phiên bộc phát ra bay thẳng lên trời.

Luồng khí tức có thể nói là đại khủng bố này trực tiếp va chạm với Trấn Thiên Quan.

Y không tin cái gọi là Trấn Thiên Quan này thật sự có thể phong tỏa được y.

Hai luồng vĩ lực vô cùng trực tiếp oanh tạc điên cuồng trên đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tiếng nổ lớn đó quả thực còn lớn hơn tiếng sấm sét rất nhiều lần.

Uy lực của Bàn Cổ Phiên quả thực là vô cùng vô tận.

Vụ nổ kéo dài rất lâu, nhưng lại trước sau không thể thoát khỏi sự

trấn áp của Trấn Thiên Quan.

Cảnh tượng này thật sự có chút kinh khủng.

Đặc biệt là Nhân tộc và Yêu tộc ở khoảng cách tương đối gần.

Quá trình quan sát trận chiến của Thánh nhân ở khoảng cách gần như vậy quả thực khiến người ta chấn động.

Cảnh tượng trời long đất lở đó quả thực khiến bọn họ xem mà tê dại da đầu.

Chỉ có điều tình hình dường như thật sự như lời Tam Thất Thánh Nhân nói.

Mặc cho Nguyên Thủy Thiên Tôn cuồng oanh loạn tạc như thế nào, nhưng lại trước sau không thể đột phá được sự trấn áp của Trấn Thiên Quan.

Thêm vào đó Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mới bị thương...

Nguyên Thủy Thiên Tôn dường như đã lộ ra thế bại.

Chương 450

Đối mặt với tình huống này, chúng sinh quan chiến đều hít một hơi khí lạnh, thậm chí cảm thấy có chút không thể tin được.

Tam Thất Thánh Nhân thật sự mạnh đến mức độ này sao?

Không chỉ đánh bại Chuẩn Đề Thánh Nhân, xem tình hình hiện tại, dường như ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không phải là đối thủ của Tam Thất Thánh Nhân...

Nếu thật sự như vậy, vậy thì Tam Thất Thánh Nhân cũng quá kinh khủng rồi.

Tất cả mọi người đều tập trung ánh mắt vào Tam Thất Thánh Nhân.

Lại thấy Tam Thất Thánh Nhân, trước sau vẫn lười biếng đứng đó.

Làn da trắng như tuyết, một bộ váy dài sa đen, trông vô cùng kinh diễm.

Một nữ tử kinh diễm như vậy, lại có thực lực mạnh mẽ đến thế sao?

Chúng sinh Hồng Hoang trước sau vẫn có chút khó tin.

Chuẩn Đề Thánh Nhân vẫn im lặng ở bên kia, lúc này lại lộ ra một nụ cười chế nhạo. "Đánh đi, đánh đi...

đánh chết một đứa bớt một đứa..." Chuẩn Đề Thánh Nhân lúc này trong lòng lại có một cảm giác sảng khoái biến thái.

Y không phải là đối thủ của nữ lưu này, vậy thì ngươi Nguyên Thủy Thiên Tôn thì sao?

Ngươi Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn không phải là đối thủ của người ta.

Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề Thánh Nhân lại thầm sướng trong lòng. "Đánh đi..." "Tốt nhất là ba người các ngươi cùng lên..." "Tam Thanh cùng lên, chỉ để bắt nạt một nữ lưu..." "Xem Thiên Cơ Lâu người ta có đồng ý không... xem Thiên Cơ Lâu có diệt các ngươi không..." Lúc này, trong lòng Chuẩn Đề Thánh Nhân đã đến một loại chấp niệm biến thái.

Lúc này y có thể nói là cực độ hưng phấn.

Ngẩng đầu nhìn trận chiến trên không trung, có thể nói là xem đến say sưa.

Vụ oanh tạc vô song trên không trung vẫn đang tiếp diễn, và xu thế bùng nổ cũng ngày càng dữ dội.

Nhưng lại trước sau không thể đột phá được sự trấn áp của Trấn Thiên Quan.

Nguyên Thủy Thiên Tôn dường như thật sự đã hết kế.

Ngay cả Bàn Cổ Phiên trong tay cũng đã xuất động, nhưng vẫn không thể đột phá được sự trấn áp của người khác.

Vậy thì, kết cục tiếp theo của Nguyên Thủy Thiên Tôn gần như là rõ ràng.

Thái Thượng Lão Tử ở một bên, lúc này lo lắng nhìn cuộc giao phong trên không trung.

Sự suy tính của lão còn nhiều hơn người khác nghĩ.

Trận chiến hôm nay, bất luận thế nào, Tam Thanh bọn họ xem như đã triệt để quyết liệt với Thiên Cơ Lâu.

Cho dù nội bộ Tam Thanh bất hòa, nhưng đối mặt với Thiên Cơ

Lâu, bọn họ cũng phải đồng lòng căm thù địch.

Bởi vì nội tình của Thiên Cơ Lâu thực sự ngoài sức tưởng tượng.

Tam Thanh bọn họ đối mặt với Thiên Cơ Lâu, nếu còn câu tâm đấu giác, tin rằng tương lai tất sẽ chết cực kỳ thảm.

Chuyện này rốt cuộc sẽ đi đến đâu, Thái Thượng Lão Tử dường như có thể nhìn ra rõ ràng.

Chẳng qua là Thiên Cơ Lâu nhập thế, sau đó thế lực Tử Tiêu Cung do Hồng Quân Đạo Tổ đứng đầu đối kháng với nó.

Thế giới Hồng Hoang cuối cùng sẽ diễn biến thành Thiên Cơ Lâu đối kháng Tử Tiêu Cung.

Bất kể thế nào, thế giới Hồng Hoang cũng sẽ sinh linh đồ thán.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử có chút khó coi.

Theo xu thế phát triển hiện tại, sự tình gần như sẽ đi theo hướng này, thậm chí là không thể đảo ngược.

Mà ở giữa không trung, Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày đen kịt, vẫn đang điên cuồng oanh tạc.

Rất rõ ràng, lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn đã phẫn nộ đến cực hạn.

Bất cứ ai cũng có thể nhìn ra, lúc này Chuẩn Đề Thánh Nhân đã đánh ra chân hỏa.

Bởi vì y đã bị Tam Thất Thánh Nhân phong tỏa một thời gian rất dài, nhưng vẫn không thể đột phá được phong tỏa của đối phương.

Đối với y mà nói, đây chẳng phải là một sự sỉ nhục lớn sao?

Đặc biệt là ngay trước đó, y bị một sức mạnh không rõ tên đánh trọng thương, điều này khiến y cực độ khó chịu.

Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt đầu không chút kiêng kỵ thi triển thủ đoạn của Thánh nhân.

Bất kể thế nào y cũng phải đột phá phong tỏa của đối phương, bất kể thế nào y cũng phải đánh vỡ thần thoại của Trấn Thiên Quan.

Nếu không, Nguyên Thủy Thiên Tôn y thật sự sẽ uy danh quét đất.

Đây chẳng phải là đại diện cho việc y ngay cả một bình hoa của Thiên Cơ Lâu cũng không bằng sao?

Điều này khiến y, người trời sinh kiêu ngạo, làm sao có thể chịu đựng được?

Lúc này uy năng của Nguyên Thủy Thiên Tôn bạo phát.

Trực tiếp khiến không gian bị Trấn Thiên Quan trấn áp cũng bắt đầu sụp đổ.

Cảnh tượng này thật sự là ngoài sức tưởng tượng.

Tuy nhiên dù vậy, nhưng vẫn không thể đột phá được sự trấn áp của Trấn Thiên Quan.

Sức sát thương của Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn cử thế vô song, có uy lực xé rách hỗn độn, tương truyền còn có pháp thuật phá tan chư thiên thời không, tạo hóa vô cực chi đạo, công năng thống ngự vạn pháp áo nghĩa.

Tương truyền chỉ cần có đủ pháp lực, uy lực của Bàn Cổ Phiên thậm chí có thể khai tịch hoàn vũ.

Đây cũng là pháp bảo mà Nguyên Thủy Thiên Tôn dựa vào để xưng tôn.

Theo pháp lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền ra, uy lực mà Bàn Cổ Phiên bộc phát ra quả thực kinh khủng dị thường.

Sức mạnh này tuyệt đối là sức mạnh đỉnh cao nhất của thế giới

Hồng Hoang.

Đây tuyệt đối là chuyện ngoài sức tưởng tượng.

Dù sao đây cũng là uy lực do Nguyên Thủy Thiên Tôn kết hợp với Bàn Cổ Phiên bộc phát ra.

Mức độ mạnh mẽ này quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Đối mặt với luồng uy lực vô song này, ngay cả Trấn Thiên Quan xếp hạng thứ mười bảy trên Bảng xếp hạng Pháp bảo, lúc này cũng dần dần bắt đầu oanh minh, dường như trong khoảnh khắc này cũng sinh ra rung động nhẹ.

Rất rõ ràng, đối mặt với luồng cự lực này, Trấn Thiên Quan cũng có chút khó mà chịu đựng.

Đúng như người ta thường nói, pháp bảo mạnh đến đâu cũng phải dựa vào pháp lực mạnh mẽ để gia trì.

Tam Thất Thánh Nhân trước đó đại chiến với Chuẩn Đề Thánh Nhân, bây giờ lại chiến đấu với Nguyên Thủy Thiên Tôn một thời gian dài.

Luận về mức độ hùng hậu của pháp lực, dường như cũng có chút hụt hơi.

Tuy nhiên uy lực của Bàn Cổ Phiên tạm thời bùng nổ, đụng phải Trấn Thiên Quan, nhưng lại trước sau không thể đột phá được sự trấn áp của Trấn Thiên Quan.

Sự trấn áp của Trấn Thiên Quan vẫn vững như bàn thạch.

Trấn Thiên Quan được xưng là trấn sát thiên địa, tuyệt đối không phải là nói suông đơn giản như vậy.

Lúc này, khí tức huyền quang do Trấn Thiên Quan tỏa ra dường như cũng bắt đầu biến hóa đa đoan.

Luồng khí tức huyền quang vô cùng, như khói như biển, như sương như mây.

Sức mạnh trấn áp sinh sôi không ngừng khiến người ta cảm thấy tuyệt vọng.

Mặc cho Bàn Cổ Phiên uy lực vô cùng, ảnh hưởng mà nó gây ra gần như có thể nói là không đáng kể.

Theo thời gian kéo dài, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn càng lúc càng đen.

Y dường như thật sự không thể đột phá được sự trấn áp của Trấn Thiên Quan.

Điều này khiến y dần dần trở nên nóng nảy.

Bàn Cổ Phiên lúc này cũng đã chậm lại nhịp độ tấn công.

Nhịp độ tấn công tuy bị chậm lại, nhưng uy lực vô cùng lại trở nên cực kỳ có tiết tấu.

Theo thời gian tích tụ lực lượng dài hơn, vĩ lực vô cùng do Bàn Cổ Phiên bộc phát ra cũng càng ngày càng mạnh mẽ.

Mỗi lần tấn công đều có thể gây ra không gian vỡ nát.

Nhưng đối với Trấn Thiên Quan mà nói, điều này vẫn không có tác dụng gì.

Thấy vậy chúng sinh Hồng Hoang không khỏi bàn tán xôn xao. "Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn chưa thể phá vỡ sự trấn áp của Trấn Thiên Quan..." "Nguyên Thủy Thiên Tôn có khi nào sẽ không bao giờ phá được không?" "Thật sự có khả năng này...

Chương 451

Tam Thất Thánh Nhân tuy là một Thánh nhân xa lạ... nhưng xem ra, thực lực của nàng hiển nhiên là không thể đo lường..." "Bất kể từ pháp lực bản thân, hay từ việc điều khiển pháp bảo, cũng như mức độ cường hóa pháp bảo, Tam Thất Thánh Nhân đều kinh khủng đến cực hạn, Bàn Cổ Phiên thật sự có khả năng không phá được sự trấn áp của Trấn Thiên Quan." "Không thể nói như vậy, chưa đánh đến phút cuối, ai mạnh ai yếu cũng chưa biết được..." "Tam Thất Thánh Nhân quả thực rất mạnh, trước là đánh bại Chuẩn Đề Thánh Nhân, nay lại có thể trấn áp Nguyên Thủy Thiên Tôn, xem ra quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng." "E rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn sắp xong đời rồi, luôn miệng nói người ta là bình hoa, nay nếu thật sự bị bình hoa đánh bại, vậy thì có trò hay để xem rồi..." "Trấn Thiên Quan dù sao cũng xếp hạng thứ 17 trên Bảng xếp hạng Pháp bảo, Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chỉ xếp hạng thứ 22, sự chênh lệch trong đó hiển nhiên là khó có thể tưởng tượng..." Chúng sinh Hồng Hoang lúc này bàn tán xôn xao.

Có người cho rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn mạnh hơn một chút.

Dù sao so với Tam Thất Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn là một cường giả Thánh nhân lão làng.

Họ đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn tương đối quen thuộc, vì thế sự ngưỡng mộ đối với y sâu sắc hơn nhiều.

Nhưng lại có một bộ phận rất lớn cho rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn đã hụt hơi.

Lâu như vậy vẫn không thể đột phá được sự trấn áp của Trấn

Thiên Quan, rất rõ ràng Nguyên Thủy Thiên Tôn đã không còn cơ hội phá vỡ sự trấn áp nữa.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn càng lúc càng đen, tần suất tấn công cũng ngày càng chậm.

Tuy nhiên uy lực mỗi đòn lại mạnh mẽ đến cực hạn.

Mỗi lần tấn công đều có thể khiến Trấn Thiên Quan rung chuyển.

Tam Thất Thánh Nhân thấy cảnh này, ánh mắt cuối cùng cũng lại một lần nữa trở nên ngưng trọng hơn nhiều.

Nguyên Thủy Thiên Tôn quả thực không thể xem thường.

Bàn Cổ Phiên được y vận dụng đến mức độ này cũng là điều đáng quý.

Ánh mắt Tam Thất Thánh Nhân trở nên càng ngày càng ngưng trọng.

Nàng giơ tay phải lên không trung khẽ ấn một cái.

Trấn Thiên Quan trên đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn liền ầm ầm ép xuống.

Trong khoảnh khắc, áp lực trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn tăng gấp bội.

Áp lực vô cùng đó dường như khiến y đứng thẳng người cũng trở nên cực kỳ khó khăn.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn biến đổi liên tục.

Thật không ngờ sự tình lại phát triển đến mức độ này.

Hóa ra Trấn Thiên Quan bây giờ mới bắt đầu phát huy uy lực sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn biến thành màu tro tàn.

Y cắn chặt răng lại một lần nữa vung Bàn Cổ Phiên.

Lại có một luồng vĩ lực vô cùng bay thẳng lên trời.

Khi luồng sức mạnh này tiếp xúc với Trấn Thiên Quan, ngay cả Trấn Thiên Quan cũng rung chuyển một trận.

Tuy nhiên cũng chỉ dừng lại ở đó.

Trấn Thiên Quan vẫn lấy tốc độ chậm rãi trấn áp xuống.

Cảm giác bị áp bức vô cùng này khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn biến đổi liên tục.

Thật không ngờ sự tình lại phát triển đến mức độ này.

Y không chỉ không thể đột phá được phong tỏa của Trấn Thiên Quan, dường như còn có nguy cơ bị Trấn Thiên Quan một lần trấn áp.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt tái nhợt ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy trên không trung Trấn Thiên Quan vẫn ầm ầm trấn áp xuống.

Áp lực vô biên càng lúc càng nặng nề, dường như đã ép cong cả eo của y.

Quay đầu nhìn về phía Tam Thất bên kia, chỉ thấy nữ tử kiều diễm đó đang cười như không cười nhìn y, sự chế nhạo trong ánh mắt rõ ràng có thể thấy.

Nhìn thấy ánh mắt của đối phương, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lộ ra vẻ tự giễu.

Mình mắng đối phương là bình hoa, không ngờ bây giờ mình thật sự sắp bị bình hoa trấn áp.

Đây chẳng phải là trò cười cho thiên hạ sao?

Tuy nhiên ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn ngưng lại.

Đối phương nếu muốn cứ thế trấn áp y, e rằng là si tâm vọng tưởng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới áp lực vô cùng đó, khó khăn đứng thẳng lưng.

Sau đó y giơ tay phải lên... một thứ màu vàng đất liền bị y ném ra.

Trong khoảnh khắc, thứ màu vàng đất này liền hiện ra trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chỉ thấy thứ này là một lá cờ màu vàng đất.

Lá cờ màu vàng đất này trông rất bình thường, thậm chí còn có chút xấu xí.

Nhưng sau khi lá cờ này xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, lập tức liền phóng ra một đạo quang mang màu vàng đất.

Đạo quang mang màu vàng đất này trực tiếp hình thành một lớp màng mỏng, phủ lên trên cơ thể Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Có đạo quang mang màu vàng đất này gia trì!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Áp lực trên người trong khoảnh khắc này cũng giảm đi rất nhiều.

Mà chúng sinh Hồng Hoang thì nhìn rõ.

Lá cờ màu vàng đất này, chúng sinh Hồng Hoang cũng rất rõ ràng.

Đây chẳng phải là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ xếp hạng thứ 26 trên Bảng xếp hạng Pháp bảo sao?

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ này, là thuộc tính Thổ trong ngũ hành, chủ phòng ngự.

Gần như có thể nói, Hạnh Hoàng Kỳ này là một trong những pháp bảo phòng ngự siêu quần bạt tụy nhất trong thế giới Hồng Hoang.

Tuy không thể so sánh với Tiên Thiên Chí Bảo như Hỗn Độn Chung, nhưng sức phòng ngự của nó hiển nhiên cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Có pháp bảo này phòng ngự, Nguyên Thủy Thiên Tôn hiển nhiên đã nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Tam Thất thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng ra pháp bảo này, tuy hơi ngẩn người, nhưng hiển nhiên cũng không có gì bất ngờ.

Pháp bảo trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn cực nhiều, muốn đơn giản đánh bại y, hiển nhiên là rất khó khăn, ít nhất cũng khó hơn Chuẩn Đề Thánh Nhân rất nhiều.

Theo pháp lực của Tam Thất Thánh Nhân gia trì, trên không trung Trấn Thiên Quan vẫn đang tiếp tục ép xuống.

Rất nhanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cảm nhận được áp lực vô cùng.

Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi thầm mắng trong lòng.

Sớm biết như vậy, y đã không ra mặt.

Nay lại tự đặt mình vào tình cảnh chật vật như vậy, thật sự có chút khó xử.

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng thầm mắng Tam Thất.

Ta chỉ mắng ngươi một câu bình hoa thôi mà... ngươi có cần phải liều mạng như vậy không?

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng thầm phỉ báng.

Nói ngươi là bình hoa, đối với ngươi mà nói còn là lời khen đấy...

Trông đẹp như vậy, không phải bình hoa thì là gì?

Trong lúc Nguyên Thủy Thiên Tôn thầm mắng trong lòng, cuối cùng y hít sâu một hơi, quyết định mời kiện pháp bảo kia ra.

Chỉ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu một hơi, mở miệng phun ra.

Một đoàn khói trắng từ miệng y phun ra.

Đoàn khói này sau khi được phun ra thì nhanh chóng phóng to, trực tiếp biến thành một thứ giống như đám mây.

Mờ mờ ảo ảo, khiến người ta không nhìn rõ, cũng không biết rốt cuộc là mây hay là khói.

Mà các đại năng ở xa thấy thứ này, trong nháy mắt liền trở nên kích động.

Có người thậm chí còn kích động đến run rẩy.

Đủ để thấy địa vị của pháp bảo này trong lòng mọi người.

Ảnh hưởng của pháp bảo này gần như có thể sánh ngang với các Tiên Thiên Chí Bảo.

Bởi vì lúc ban đầu khi Bảng xếp hạng Pháp bảo được công bố, có rất nhiều người cho rằng pháp bảo này là ứng cử viên cho chức vô địch.

Chỉ là rất đáng tiếc, thứ hạng cuối cùng của pháp bảo này chỉ đạt đến vị trí thứ 32.

Chương 452

Sở dĩ xếp hạng tương đối thấp, cũng là vì những pháp bảo tổ hợp kia đã xếp ở phía trước.

Nếu không như vậy, thứ hạng của pháp bảo này còn cao hơn.

Bởi vì tên của pháp bảo này là: Chư Thiên Khánh Vân.

Pháp bảo này là bảo vật phòng thân của Hồng Quân Đạo Tổ năm xưa, cuối cùng Hồng Quân Đạo Tổ đã truyền lại cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thứ hạng của pháp bảo này tuy chỉ xếp ở vị trí thứ 32, nhưng hiển nhiên tuyệt không phải là bảo vật tầm thường có thể so sánh.

Bởi vì pháp bảo này là do một luồng hạo nhiên chính khí trong lòng Bàn Cổ Đại Thần hóa thành.

Tuy đẳng cấp chỉ là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng nếu luận về uy lực thật sự của nó, e rằng có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Sau khi Bàn Cổ Đại Thần vẫn lạc, Chư Thiên Khánh Vân do luồng hạo nhiên chính khí này hóa thành, liền trở thành bảo vật phòng thân của Hồng Quân Lão Tổ.

Sau này Hồng Quân Đạo Tổ hợp thân Thiên Đạo, trước khi hợp thân Thiên Đạo, liền ban bảo vật này cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, để Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng để phòng thân.

Tương truyền treo bảo vật này trên đỉnh đầu, liền có thể đứng ở thế bất bại.

Tương truyền một khi dùng ra, càng là chư tà lui tán, vạn pháp bất xâm.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ.

Còn có vô số kim đẳng, kim liên, anh lạc, thùy châu, rơi đầy trời.

Có những thứ này bảo vệ, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên an toàn vô sự.

Chỉ là Nguyên Thủy Thiên Tôn bình thường rất ít khi động dụng, bởi vì gần như không có ai ép y đến mức phải động dụng pháp bảo này.

Nay đối mặt với Trấn Thiên Quan của Tam Thất Thánh Nhân, không động dụng pháp bảo này cũng là không thể.

Sau khi đoàn khói trắng này xuất hiện, liền dưới sự chỉ dẫn của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trực tiếp treo trên đỉnh đầu y.

Sau khi đoàn khói trắng này vào vị trí, trong khoảnh khắc liền xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, không còn là khói trắng nữa, mà trực tiếp chuyển thành tường vân bảy màu.

Đoàn tường vân bảy màu này lơ lửng trên đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Cùng lúc đó, các loại bảo vật biến hóa từ tường vân xuất hiện, quả thực là hoa lệ đến cực điểm.

Những thứ này trực tiếp bảo vệ Nguyên Thủy Thiên Tôn bên trong.

Thêm vào đó là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, áp lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn giảm mạnh.

Theo sự trấn áp của Trấn Thiên Quan, sức mạnh do Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ và tường vân bảy màu phóng ra đủ để kháng cự.

Thêm vào đó còn có sự gia trì của năng lượng Bàn Cổ Phiên, trong

nhất thời hai bên lại giằng co.

Tuy bây giờ y vẫn không thể đột phá được sự trấn áp của Trấn Thiên Quan, nhưng sự trấn áp của Trấn Thiên Quan đối với y mà nói ảnh hưởng cũng không lớn nữa.

Vậy thì tiếp theo, hai bên liền bước vào cuộc so kè pháp lực.

Ai pháp lực hùng hậu, ai có thể kiên trì được thời gian dài hơn, người đó sẽ giành được thắng lợi trong cuộc giao phong này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ở phía dưới Trấn Thiên Quan, ánh mắt rực sáng nhìn chằm chằm Tam Thất Thánh Nhân, không khỏi mở miệng. "Thật không ngờ, ngươi một nữ lưu chi bối, lại có thực lực mạnh mẽ như vậy!" "Lại có thể dựa vào Trấn Thiên Quan trấn áp ta ở bên trong, đây là điều ta chưa từng nghĩ tới." Tam Thất mỉm cười. "Chuyện ngươi không ngờ tới còn nhiều lắm..." "Luôn miệng nói nữ lưu chi bối, luôn miệng nói bình hoa, nếu đã như vậy, vậy thì ta sẽ cho ngươi xem thực lực của bình hoa." Khóe miệng Tam Thất Thánh Nhân lộ ra một nụ cười chế nhạo.

Lão già này xem thường phụ nữ, chẳng phải là một Chuẩn Đề Thánh Nhân khác sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cũng mỉm cười, trong ánh mắt có ít nhiều sự chế nhạo. "Tuy ngươi có thủ đoạn trấn áp ta, nhưng ngươi thật sự nghĩ rằng ngươi có thể chiến thắng ta sao?" "Ngươi tuy trấn áp ta, nhưng cũng chỉ dừng lại ở đó, nhiều nhất chỉ có thể hòa." Tam Thất Thánh Nhân mỉm cười. "Ngươi đã bị thương, lại đồng thời thôi động mấy kiện pháp bảo, rốt cuộc ai mạnh ai yếu, rõ ràng có thể thấy." Ngươi nếu không phục, vậy thì cứ đợi đi, ta để xem ngươi có thể chống đỡ đến lúc nào.

Nghe những lời này, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi.

Bởi vì đối phương nói không hề sai chút nào.

Trong trận chiến trước đó, chính mình đã bị luồng hắc khí không rõ nguồn gốc kia đánh lén, kết quả dẫn đến bị thương, khí tức cũng không ổn định.

Hiện tại lại đồng thời điều khiển nhiều pháp bảo, pháp lực hao tổn quả thực lớn hơn một chút.

So với hắn, Tam Thất thánh nhân chỉ xuất ra mỗi Trấn Thiên Quan.

Ai cao ai thấp, liếc mắt là có thể thấy rõ.

Trận chiến này dù thế nào đi nữa, hắn cũng đã rơi vào thế hạ phong.

Cho dù trong thời gian ngắn không thể phân thắng bại, thì cũng là hắn rơi vào thế yếu.

Đây là sự thật không thể chối cãi.

Thật không ngờ nữ tử đến từ Thiên Cơ Lâu này lại mạnh đến thế.

Tất cả mọi người đều đã xem thường nữ tử này rồi.

Khi đó chúng sinh Hồng Hoang thấy vị thánh nhân xa lạ này, còn tưởng nàng là một quả hồng mềm.

Nay xem ra, nữ tử này tuyệt đối không phải là bình hoa gì cả!

Mà là một khúc xương cứng.

Ở một bên khác, Thông Thiên giáo chủ lúc này lại càng xem càng hưng phấn.

Thật không ngờ, nữ tử này không chỉ sở hữu kiếm ý cực kỳ mạnh mẽ, mà các thủ đoạn khác cũng rất cao siêu.

Vậy mà chỉ dựa vào pháp bảo đã ghìm chặt được vị sư huynh kia

của hắn.

Thủ đoạn như vậy quả thực rất mạnh.

Cho dù là hắn muốn vây khốn sư huynh, cũng phải dùng đến Tru Tiên Tứ Kiếm.

Xét theo chiến cục hiện tại, chiến lực của Tam Thất thánh nhân không hề thua kém hắn chút nào.

Điều này tự nhiên đã thu hút sự chú ý của Thông Thiên giáo chủ.

Mà ở một bên khác, sắc mặt của Thái Thượng Lão Tử lúc này cũng hơi có chút biến hóa.

Vị sư đệ này của ông tuy tính tình cao ngạo, nhưng luận về thực lực thì vẫn khá tốt.

Không ngờ lại bị một nữ lưu chi bối dễ dàng áp chế như vậy.

Quả thực là điều ông cũng không ngờ tới.

Thiên Cơ Lâu chỉ mới xuất hiện một vị thánh nhân như vậy!

Mà đã khuấy đảo cả Hồng Hoang trời long đất lở.

Nếu như những kẻ biến thái khác của Thiên Cơ Lâu cũng xuất hiện, vậy Hồng Hoang này chẳng phải sẽ trở nên sinh linh đồ thán sao?

Thái Thượng Lão Tử thở dài một tiếng, không kìm được mà chậm rãi lên tiếng.

"Tam Thất đạo hữu, vẫn nên dừng tay đi, có chuyện gì không thể nói chuyện đàng hoàng sao?" Thái Thượng Lão Tử thật sự không muốn đẩy sự việc đến mức căng thẳng như vậy.

Tam Thất hờ hững liếc nhìn lão già này một cái, trong ánh mắt lộ ra chút không vui.

Tuy lão già này đáng được tôn trọng, nhưng điều đó không có nghĩa là nàng sợ lão.

"Thái Thượng, Nguyên Thủy Thiên Tôn luôn miệng nói ta là nữ lưu chi bối, luôn miệng nói ta là bình hoa." "Tiểu nữ tử tự nhiên phải để hắn nếm chút khổ sở." "Nếu không hắn còn không biết nữ tính cũng có thể chống đỡ nửa bầu trời!" Thái Thượng Lão Tử khẽ cười khổ.

"Tam Thất đạo hữu, sát khí của ngươi quả thực có hơi nặng rồi." "Nếu ngươi vẫn cứ chấp mê bất ngộ như vậy, chỉ e hậu quả khó lường a..." Nghe những lời như vậy, Tam Thất không kìm được mà bật cười thành tiếng.

Lão gia hỏa này... tuy là một lão già đáng kính, nhưng lại có hơi bao che cho người nhà.

Trấn áp sư đệ của ông ta, chính là sát khí nặng sao?

Vị sư đệ kia của ông ta một lời không hợp liền muốn động thủ, sao không thấy Thái Thượng Lão Tử, lão già này nói sát khí nặng đi?

Tam Thất khẽ mỉm cười, vẻ mặt có chút quyến rũ.

"Vậy theo ý của Thái Thượng, tiểu nữ tử nên làm thế nào đây?" "Chẳng lẽ cứ đứng yên ở đây chờ Nguyên Thủy Thiên Tôn đánh tới sao?" Vẻ mặt Thái Thượng Lão Tử cứng lại.

Cũng tại vị sư đệ kia của ông ta, một lời không hợp là đòi khai chiến.

Bây giờ bị người ta trấn áp ở đó, cảnh tượng khó coi như vậy, chẳng phải là tự chuốc lấy sao?

Thái Thượng Lão Tử khẽ thở dài, sau đó liền mở lời.

"Tam Thất đạo hữu, mau mau thu hồi pháp bảo đi, có chuyện gì

chúng ta nói chuyện đàng hoàng." "Về phần Nhân tộc quật khởi, quả thực là thời cơ chưa tới..." "Sau này thời cơ đến, Nhân tộc thuận lý thành chương mà quật khởi, trở thành bá chủ Hồng Hoang, chẳng phải tốt đẹp sao?" "Cần gì phải nghịch thiên mà hành, cưỡng ép quật khởi bây giờ?" "Trong Hồng Hoang cuồn cuộn này, hà tất phải tăng thêm nhiều sát nghiệt như vậy?" Thái Thượng Lão Tử khẽ thở dài, trong ánh mắt toát ra khí tức bi thiên mẫn nhân.

Thế giới Hồng Hoang hiện tại đã đủ loạn rồi, ông thật sự không muốn tăng thêm nhiều sát nghiệt nữa.

Tam Thất thánh nhân nghe vậy, ánh mắt khẽ ngưng lại.

Xem ra hôm nay chuyện này khó mà kết thúc êm đẹp được rồi.

Chương 453

Nghe ý tứ trong lời của Thái Thượng Lão Tử, nếu không thả Nguyên Thủy Thiên Tôn ra, Thái Thượng Lão Tử sẽ nhúng tay vào.

Tam Thất hít sâu một hơi, sau đó cứng rắn nói.

"Nhân tộc quật khởi thời cơ còn chưa tới?" "Vậy khi nào mới tính là thời cơ đã tới?" "Phải đợi đến khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc sao?" "Bề ngoài xem là Vu Yêu Lượng Kiếp, thực chất cũng là đại kiếp của Nhân tộc." "Trong lần lượng kiếp này, số Nhân tộc chết đi sẽ nhiều hơn xa Vu Yêu hai tộc." "Chẳng lẽ còn muốn để Nhân tộc tiếp tục bị tàn sát như vậy sao?" Nói đến đây, ánh mắt Tam Thất thánh nhân quét một vòng, sau đó lạnh nhạt nói.

"Tiểu nữ tử đã nói rồi, không có ai bảo vệ Nhân tộc, ta sẽ bảo vệ." "Nếu tiểu nữ tử không bảo vệ được, sau lưng tiểu nữ tử còn có Thiên Cơ Lâu." "Sau lưng Thiên Cơ Lâu còn có chủ nhân nhà ta." "Mệnh lệnh bảo vệ Nhân tộc, cũng là chủ nhân nhà ta ban xuống." "Nếu các ngươi vẫn cố chấp ý mình, vậy cũng không có gì để nói nữa." "Dưới tay xem chân chương đi..." "Hôm nay ta, Tam Thất, đứng ở đây, tuyệt đối sẽ không để Tam Thanh các ngươi tiến thêm một bước." Lời này của Tam Thất nói ra cực kỳ mạnh mẽ, ngữ điệu tràn ngập sát ý vô tận.

Tam Thanh?

Tam Thất chẳng hề sợ hãi!

Nghe những lời cứng rắn như vậy, Thái Thượng Lão Tử bất đắc dĩ lắc đầu thở dài.

Xem ra cuối cùng vẫn là nói không thông.

Quả nhiên là ‘duy nữ nhân dữ tiểu nhân nan dưỡng dã’!

Hiện tại Hồng Hoang vạn tộc tàn sát Nhân tộc.

Đợi đến khi Nhân tộc quật khởi, Nhân tộc tự nhiên cũng sẽ tàn sát đại lượng lão tổ Hồng Hoang.

Hiện tại Nhân tộc bị Hồng Hoang vạn tộc xem như lương thực, khi Nhân tộc quật khởi, Hồng Hoang vạn tộc cũng sẽ trở thành lương thực của Nhân tộc a...

Thế gian vạn vật, nhất ẩm nhất trác, tự có định luật của nó.

Hiện tại Tam Thất muốn nhúng tay, muốn để Nhân tộc quật khởi một cách cứng rắn.

Bất kể xét từ phương diện nào cũng quả thực không hợp lý cho lắm.

Thái Thượng Lão Tử bất đắc dĩ thở dài một tiếng, cuối cùng vẫn chậm rãi nói.

“Xem ra quả nhiên là lời không hợp nhau nửa câu cũng nhiều...” “Nếu Tam Thất đạo hữu sát khí nặng như vậy...” “Vậy Lão đạo ta đây sẽ trừ bớt sát khí cho ngươi vậy...” “Tam Thất thánh nhân có thủ đoạn gì cứ việc thi triển ra là được.” “Bất luận là muốn hồi phục pháp lực, hay có thủ đoạn nào khác, Lão đạo ta chờ ngươi ra chiêu trước!” Lời này của Thái Thượng Lão Tử nói ra cực kỳ cứng rắn.

Ngươi có thủ đoạn gì cứ việc thi triển ra, ta chờ ngươi ra chiêu trước!

Trong chốc lát, chúng sinh Hồng Hoang đều biến sắc.

Là thủ lĩnh Huyền Môn, Thái Thượng Lão Tử, cuối cùng cũng quyết định ra tay rồi sao?

Vô số năm qua, Thái Thượng Lão Tử chưa từng ra tay.

Dù là các Thánh nhân, cũng rất ít khi thấy ông ra tay.

Bây giờ có thể thấy Thái Thượng Lão Tử ra tay, quả nhiên là một chuyện may mắn.

Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng với Yêu Hoàng Phục Hy, lúc này trên mặt cũng lộ ra vẻ phức tạp, vừa có hưng phấn vừa có phức tạp.

Thật không ngờ đại chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc lại dẫn ra nhiều Thánh nhân đến vậy.

Không chỉ dẫn Chuẩn Đề thánh nhân ra, mà ngay cả Tam Thanh thánh nhân cũng bị dẫn ra.

Điều này thật sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Hiện tại trong Tam Thanh thánh nhân, Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn đã ra tay, kết quả cuối cùng của hai người là Nguyên Thủy Thiên Tôn bị vây khốn.

Tuy Tam Thất không thể làm Nguyên Thủy Thiên Tôn bị thương chút nào, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không cách nào đột phá trấn áp.

Coi như là Nguyên Thủy Thiên Tôn đã thất bại.

Cứ như vậy, Tam Thất thánh nhân trước tiên đại chiến với Chuẩn Đề, Chuẩn Đề thánh nhân bị trọng thương.

Lại cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn giao chiến một trận, trấn áp Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới Trấn Thiên Quan.

Bây giờ, Tam Thất thánh nhân lại muốn đại chiến với Thái Thượng Lão Tử sao?

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang vào giờ khắc này đều kích động lên, thậm chí có người còn kích động đến run rẩy.

Đây tuyệt đối là một quả dưa kinh thiên động địa.

Hai vị trong Tam Thanh đều muốn đại chiến với Tam Thất.

Có điều chuyện này ít nhiều có chút không quang minh chính đại.

Đây chẳng phải là xa luân chiến sao?

Chuẩn Đề thua thì Nguyên Thủy lên.

Nguyên Thủy thua thì Thái Thượng Lão Tử lên.

Chuyện này tuy cực kỳ đáng xem, nhưng quả thực cho người ta một cảm giác rất không quang minh chính đại.

Dù sao cũng là Tam Thanh thánh nhân a, bây giờ lại bắt đầu xa luân chiến, đặc biệt đối phương còn là một nữ thánh nhân.

Nghĩ thế nào cũng thấy có chút không đúng, thậm chí còn cảm thấy có chút ti bỉ.

Nhưng đối phương dù sao cũng là Thánh nhân, bọn họ cũng không dám tùy tiện phát biểu ý kiến.

Thái Thượng Lão Tử đã lên tiếng rồi, vậy Tam Thất thánh nhân có tiếp chiến không?

Ánh mắt của tất cả mọi người đều đổ dồn vào Tam Thất thánh nhân.

Lúc này Tam Thất vẫn giữ vẻ mặt mềm yếu đó, liên tiếp đại chiến dường như không gây ra ảnh hưởng gì cho nàng.

Thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi kinh thán.

Không hổ là Tam Thất thánh nhân, quả nhiên vô cùng mạnh mẽ.

Mà ở một bên khác, Chuẩn Đề thánh nhân lúc này hưng phấn đến mức muốn hét lớn lên.

Đánh đi...

đánh đi...

đánh chết một đứa bớt một đứa...

Thế giới Hồng Hoang càng loạn càng tốt.

Thế giới Hồng Hoang càng loạn, Tây Phương giáo của bọn họ càng có thể đục nước béo cò.

Dù sao Tây Phương của họ vô cùng cằn cỗi, không ai thèm để vào mắt, họ cũng không lo có tổn thất gì.

Phải nói rằng, Chuẩn Đề thánh nhân, vào giờ khắc này nội tâm hắn đã trở nên vô cùng phúc hắc.

Có lẽ là do bị đả kích quá nhiều lần, nội tâm đã bất tri bất giác xảy ra chuyển biến.

Mà lúc này, ánh mắt Tam Thất sáng rực nhìn Thái Thượng Lão Tử ở xa, trong mắt lộ ra vẻ trào phúng.

Ánh mắt lướt từ Chuẩn Đề thánh nhân, qua Nguyên Thủy Thiên Tôn, sau đó lại nhìn về phía Thái Thượng Lão Tử.

"Sao thế?

Đây là muốn thực hiện xa luân chiến sao?" "Hay là cảm thấy tiểu nữ tử đã không còn thủ đoạn gì?" Khóe miệng Tam Thất lúc này cũng cong lên một độ cong càng thêm quỷ dị.

"Nếu Thái Thượng muốn lĩnh giáo thủ đoạn của tiểu nữ tử, vậy tiểu nữ tử xin tiếp." Theo lời Tam Thất thánh nhân vừa dứt, bỗng có một luồng gió nhẹ không rõ nguồn gốc thổi khắp Hồng Hoang.

Tất cả các đại năng Hồng Hoang đang quan chiến vào giờ khắc này đều bất giác rùng mình một cái.

Tam Thất thánh nhân...

đã chính diện tiếp nhận lời hẹn chiến của Thái Thượng Lão Tử. ...

Trước tiên là chiến bại Chuẩn Đề thánh nhân...

Lại áp chế Nguyên Thủy Thiên Tôn...

Bây giờ lại tiếp nhận lời thách đấu của Thái Thượng Lão Tử...

Cái gọi là một mình độc đoán vạn cổ, cũng chỉ đến thế mà thôi nhỉ?

Tất cả mọi người vào giờ khắc này đều bị khí phách của Tam Thất thánh nhân làm cho chấn động.

Đó là một sự chấn động và cảm động khó có thể tưởng tượng.

Đặc biệt là Nhân tộc.

Bất luận là những chiến sĩ mạnh mẽ kia, hay là những người già yếu bệnh tật, đều đã nước mắt lưng tròng.

Tam Thất thánh nhân vì Nhân tộc làm đến mức này, đủ rồi, thật sự đủ rồi!

Lúc này, Tam Thất đứng trên không trung, mang một khí thế 'gió hiu hiu chừ Dịch Thủy hàn'.

Ánh mắt Tam Thất nhìn thẳng về phía trước, tay phải khẽ giơ lên, sau đó một vật thần bí bị Tam Thất ném ra.

Chỉ thấy đây là một khối đá hình bầu dục đầy vết nứt.

Trông nó xám xịt, bẩn thỉu, không có gì kỳ lạ.

Khi khối đá này xuất hiện trên không trung, liền có từng luồng khí tức của Thổ tràn ra.

Chương 454

Giây tiếp theo, nó bỗng trở nên cực kỳ cao lớn, dường như đã biến thành to bằng nửa quả núi nhỏ.

Vật này xuất hiện trên không trung, bắt đầu hơi lắc lư qua lại.

Cùng với sự lắc lư của nó, từng luồng khí tức của Thổ thẩm thấu ra ngoài, bám quanh thân mình.

Theo luồng khí tức này lan ra, khối đá màu vàng đất này lại phân liệt ra thêm mười mấy khối nữa.

Mười mấy khối đất này tạo thành một vòng tròn, trực tiếp bao vây Tam Thất thánh nhân vào bên trong.

"Đây là thứ gì vậy?" Mọi người đều ngơ ngác nhìn nhau.

Đại chiến sắp nổ ra, Tam Thất thánh nhân lấy mấy khối đất này ra làm gì?

Chẳng lẽ mấy khối đất này có công dụng kỳ lạ gì sao?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghi hoặc, bỗng có người kinh hô lên.

"Đây là..." "Đây là Siêu Cường Kiên Quả..." "Siêu Cường Kiên Quả?

Đây là thứ gì?" "Đúng rồi...

đây là thứ trên Linh Căn Bảng, Siêu Cường Kiên Quả xếp hạng thứ sáu mươi tư trên Linh Căn Bảng..." Được người đó nhắc nhở, tất cả mọi người đều bừng tỉnh, cuối cùng cũng nhận ra đây rốt cuộc là thứ gì.

Thứ này xếp hạng thứ sáu mươi tư trên Bảng Xếp Hạng Linh

Căn, tên là Siêu Cường Kiên Quả.

Vốn dĩ là một quả kiên quả bình thường, sau đó được một đại năng bí ẩn cải tạo, cuối cùng biến thành bộ dạng này.

Trong truyền thuyết, thứ này có ý thức nhất định, đồng thời còn được Thổ chi đại đạo gia trì, nên có lực phòng ngự và khả năng tự chữa lành vô song.

Sau khi bị tổn thương, chỉ trong chốc lát là có thể tự lành.

Dù là Thánh nhân cũng rất khó công phá.

Khi thứ này xuất thế, còn khiến chúng sinh Hồng Hoang một phen kinh thán.

Dù sao có thể có được ý tưởng kỳ diệu như vậy, tạo ra một thứ như thế này, tự nhiên là khiến người ta kinh ngạc.

Đặc biệt là thứ này còn có thể cản được công kích của Thánh nhân, điều này càng làm người ta kinh ngạc hơn.

Lúc này, những Siêu Cường Kiên Quả này trực tiếp tạo thành một vòng tròn, bảo vệ Tam Thất hoàn toàn bên trong, quả thật đã hình thành một lớp phòng ngự cực kỳ mạnh mẽ.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh thán, Tam Thất thánh nhân lại ném ra một thứ kỳ quái khác.

Chỉ thấy thứ này tròn vo, xám xịt, trông có chút giống khối đá, lại có chút giống rễ cây bình thường.

Thứ này cũng tỏa ra một tầng khí tức màu vàng đất nhàn nhạt.

Vật này xuất hiện trên không trung, liền trực tiếp hiện ra ở vòng ngoài của Siêu Cường Kiên Quả.

Sau khi nó xuất hiện ở vòng ngoài, theo ánh sáng biến đổi, nó trực tiếp phân liệt thành mấy chục vật nhỏ tròn vo.

Những vật nhỏ này dường như có thần thông nhất định, vậy mà lại rung động một trận trên không trung.

Sau khi rung động, chúng lại biến mất trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

"Đây là..." "Đây là ẩn nấp vào trong hư không sao?" Sắc mặt của nhiều đại năng quan chiến có chút khó coi.

Một vật nhỏ như vậy lại có thể phá vỡ sức mạnh không gian sao?

Đây là ẩn nấp vào trong hư không a, quả thực có chút quỷ dị.

Cùng lúc đó, các đại năng Hồng Hoang cuối cùng cũng nhớ ra đây rốt cuộc là thứ gì.

Thứ này chẳng phải cũng là một sự tồn tại trên Hồng Hoang Linh Căn Bảng sao?

Nghe nói tên là Thổ Đậu Địa Lôi, xếp hạng thứ sáu mươi ba trên Hồng Hoang Linh Căn Bảng.

Vốn dĩ chỉ là củ khoai tây bình thường, sau đó được một đại năng bí ẩn cải tạo, cuối cùng hình thành nên Thổ Đậu Địa Lôi.

Nghe nói nó có ý thức nhất định, còn có sức công kích vô song.

Nếu ai tiến vào phạm vi công kích của nó, trong nháy mắt sẽ bộc phát ra một luồng sức nổ cực kỳ mạnh mẽ.

Luồng sức nổ này nghe nói ngay cả Thánh nhân cũng có khả năng bị nổ bị thương.

Chính là thứ biến thái này, bây giờ đã được chôn giấu sâu trong hư không sao?

Chỉ cần có người dám tiến vào phạm vi công kích của nó, chắc chắn sẽ phát nổ...

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi rùng mình.

Một vật nhỏ bé như vậy, trông cực kỳ không bắt mắt, lại có năng lực khủng bố đến thế.

Thật sự có chút khó có thể tưởng tượng.

Phải nói rằng thứ này có chút nham hiểm a.

"Thứ này vừa nhìn đã biết là để đánh lén..." "Ngay cả Thánh nhân cũng có thể nổ bị thương, quả thực khiến người ta kinh thán..." Rất nhiều người vào giờ khắc này đều bàn tán xôn xao.

Bởi vì những thứ này đã được công bố một lần trên Hồng Hoang Linh Căn Bảng, đều là do đại năng bí ẩn cải tạo mà thành.

Vị đại năng bí ẩn này không cần nói cũng rất rõ ràng, chính là chủ nhân Thiên Cơ Lâu, Trường Không đạo nhân.

Vị Trường Không đạo chủ đó, đã làm ra những món đồ chơi kỳ quái lộn xộn này tặng cho Tam Thất.

Bây giờ Tam Thất muốn dùng những thứ này để đối kháng với Thái Thượng Lão Tử.

Những món đồ này tuy đều là thứ tốt, nhưng muốn đối kháng với Thái Thượng, liệu có thành công không?

Dù sao những thứ này chung quy vẫn có vẻ hơi nhỏ mọn.

Đối mặt với Chuẩn Đề có lẽ còn có chút tác dụng, nhưng bây giờ đối mặt với Thái Thượng Lão Tử, rất có khả năng những thứ này chỉ là trò cười.

Ngay trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy nghĩ phức tạp, bỗng nhiên lại có một thứ nữa xuất hiện.

Thứ này vừa xuất hiện, các đại năng quan chiến lập tức cảm thấy da đầu tê dại, bởi vì thứ xuất hiện này vô cùng quỷ dị.

Rễ nhỏ đã cắm sâu vào hư không, bên dưới là ba chiếc lá xanh nâng đỡ.

Ba chiếc lá này cực kỳ lớn, che khuất hoàn toàn bộ rễ của nó.

Mà phần trên của lá xanh là những cành cây cực kỳ thon dài.

Những cành cây này vừa mảnh vừa dài, uốn lượn như rắn trời.

Nếu thân thể chúng duỗi thẳng ra, chỉ e phạm vi cũng rất lớn.

Ở đỉnh cao nhất của cành cây, là một cái đầu màu tím khổng lồ.

Cái đầu khổng lồ này, lúc này, đang há cái miệng rộng như chậu máu, vô số răng nanh lộ ra, trông vừa quỷ dị vừa khủng bố, thậm chí còn có chút hung tợn.

Nhìn thấy thứ này, sống lưng chúng sinh đều có chút lạnh gáy.

Bởi vì thứ này bây giờ họ cũng tương đối hiểu rõ.

Thứ này cũng là món đồ do Trường Không đạo nhân cải tạo.

Nghe nói tên là Tử Ngọc Thực Thánh Hoa, là sự tồn tại xếp hạng thứ sáu mươi hai trên Hồng Hoang Linh Căn Bảng.

Nghe nói vốn dĩ chỉ là một loài hoa độc bình thường, sau đó qua sự cải tạo của Trường Không đạo nhân, đã có được sức mạnh thôn phệ vô song.

Nghe nói sau khi tiến vào phạm vi công kích của nó, dù là Thánh nhân, nếu không cẩn thận cũng sẽ bị nó thôn phệ.

Trong miệng nó có một không gian nhà tù thần bí, nghe nói bị phong ấn vào đó rất khó phá giải.

Thứ này tuy cực kỳ mạnh mẽ, nhưng ngoại hình thật sự quá xấu xí và quỷ dị, chúng sinh Hồng Hoang rất không thích.

Đúng lúc này, trên thân Tử Ngọc Thực Thánh Hoa, một luồng khí

tức màu tím lan tỏa, vậy mà trực tiếp biến thành hơn mười cây.

Những Thực Thánh Hoa này đều cắm rễ sau lưng Siêu Cường Kiên Quả.

Nhìn thấy vị trí của Tử Ngọc Thực Thánh Hoa, chúng sinh Hồng Hoang dường như đã hiểu ra.

Thứ này dường như có thể hợp tác với Siêu Cường Kiên Quả.

Không biết uy lực khi hai thứ này hợp tác lại sẽ như thế nào?

Tam Thất thánh nhân lại mỉm cười nơi khóe miệng.

Thái Thượng Lão Tử đã muốn đấu pháp với nàng, nàng tự nhiên phải toàn lực ứng phó.

Nếu không đối mặt với lão già bất tử kia, nàng thật sự không có chút tự tin nào.

Sau đó lại có một đạo thần quang xuất hiện.

Lần này hiện ra là một gốc cây có hình thù khá kỳ dị.

Gốc cây này trông cao bằng nửa người, nhưng lại vô cùng to lớn.

Trên đỉnh gốc cây lại bốc lên một ngọn lửa hừng hực.

Chương 455

Trong ngọn lửa này dường như ẩn chứa một tia màu xanh lục.

Ngọn lửa màu xanh lục này, dường như có khí tức sinh sôi không ngừng, cùng với một trận pháp kỳ diệu nào đó.

Từ ngọn lửa màu xanh lục này, họ thậm chí còn cảm nhận được một luồng năng lượng bạo liệt.

Gốc cây quỷ dị này xuất hiện trên không trung, vẫn là khẽ lắc lư qua lại.

Cùng với động tác của nó, nó vậy mà cắm rễ vào hư không sau lưng Tử Ngọc Thực Thánh Hoa.

Bố trí này dường như có một sự tinh tế đặc biệt nào đó, nhưng lại khiến người ta không hiểu.

Có điều thứ này chúng sinh Hồng Hoang đều tương đối hiểu rõ.

Thứ này là sự tồn tại xếp hạng thứ sáu mươi mốt trên Hồng Hoang Linh Căn Bảng, tên là Thần Hỏa Thụ Thung.

Vốn dĩ chỉ là một gốc cây bình thường, được đại năng bí ẩn cải tạo mà thành.

Có thần hỏa gia trì, có tính thiêu đốt bạo liệt vô song, Thánh nhân cũng có thể bị đốt bị thương.

Nghe nói còn có thể tăng thêm thần hỏa gia trì cho các đòn tấn công khác.

Đây là một loại thực vật phụ trợ.

Thứ này cắm rễ sau lưng Tử Ngọc Thực Thánh Hoa, rõ ràng cũng là muốn hợp tác với thứ gì đó.

Còn cụ thể là gì thì chúng sinh Hồng Hoang không biết.

Nhưng nhìn thấy cách bố trí như vậy, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi ngán ngẩm.

Tam Thất thánh nhân, đây rõ ràng là chuẩn bị phòng thủ a.

Dựa vào những thực vật thần bí này để phòng thủ nghiêm ngặt.

Xem ra Tam Thất thánh nhân cũng biết mình không phải là đối thủ của Thái Thượng Lão Tử.

Ngay giữa lúc chúng thần Hồng Hoang đang suy nghĩ, tay Tam Thất thánh nhân duỗi ra, lại có một thứ quỷ dị xuất hiện.

Thứ này cao bằng nửa người, toàn thân toát ra một màu xanh trắng, giống như quả của một loại thực vật nào đó.

Thứ này xuất hiện trong hư không, liền trực tiếp phóng đến trước mặt Siêu Cường Kiên Quả.

Trước mặt mỗi Siêu Cường Kiên Quả đều có một thứ như vậy.

Thứ này xuất hiện trên không trung, hơi lắc lư qua lại rồi ổn định lại, chìm vào một khoảng tĩnh lặng.

Thứ này được gọi là Siêu Cường Oa Qua, cũng là thực vật trên Hồng Hoang Linh Căn Bảng, có thể bộc phát ra một đòn kinh thiên.

Bây giờ thứ này xuất hiện, càng có thể thấy trận pháp mà Tam Thất thánh nhân bày ra là một thứ dùng để phòng ngự.

Sau khi Tam Thất thánh nhân bố trí xong tất cả, liền ngẩng đầu nhìn về phía Thái Thượng Lão Tử.

“Ngươi là thủ lĩnh Huyền Môn thần bí nhất thế giới Hồng Hoang.” “Là mục tiêu ngưỡng mộ của tất cả tu sĩ trong thế giới Hồng Hoang.” “Giao chiến với ngươi, tiểu nữ tử cũng không có nhiều tự tin.” “Vì vậy mới bố trí trận pháp này, bây giờ trận pháp đã thành.”

“Thái Thượng nếu có thủ đoạn, cứ việc đến xông trận, tiểu nữ tử ở trong trận pháp chờ ngươi.” Sau đó, Tam Thất với ánh mắt mỉm cười đưa tay phải ra, khẽ ngoắc một cái về phía Thái Thượng Lão Tử!

“Tới đi... ngươi qua đây đi...” Hành động này không khỏi khiến người ta cảm thấy kinh ngạc.

Không ngờ Tam Thất lại chủ động khiêu khích.

Hành động như vậy thật sự khiến người ta trở tay không kịp.

Tuy có chút buồn cười, nhưng lại có chút đáng yêu.

Không tự chủ được mà ấn tượng về Tam Thất thánh nhân cũng có sự thay đổi.

Có điều Thái Thượng Lão Tử lại không hề tức giận, mà chỉ khẽ nhíu mày.

Những thứ Tam Thất lấy ra tuy kỳ quái, không lọt vào mắt ông, nhưng dường như cũng đã hình thành một hệ thống độc đáo.

Mỗi một thứ đều có thể tạo thành uy hiếp nhất định đối với Thánh nhân.

Bây giờ kết hợp lại, những uy hiếp này dường như có thể được khuếch đại vô hạn.

Vòng ngoài cùng là những Thổ Đậu Địa Lôi mai phục sâu trong hư không.

Những thứ này có thể tự động phân liệt, bây giờ không ai biết chúng được chôn ở đâu, chôn bao nhiêu quả, người bình thường cũng khó mà phát hiện.

Nếu may mắn đột phá được trận địa Thổ Đậu Địa Lôi này, vậy sẽ lại gặp phải Siêu Cường Oa Qua.

Thứ này nghe nói có thể bộc phát một đòn kinh thiên.

Sau Siêu Cường Oa Qua, là Siêu Cường Kiên Quả.

Thứ này có lực phòng ngự và khả năng tự chữa lành cực mạnh, rõ ràng chủ yếu có tác dụng phòng ngự, cũng là sự tồn tại mấu chốt nhất của bộ trận pháp này.

Sau Siêu Cường Kiên Quả, là Tử Ngọc Thực Thánh Hoa.

Thứ này chủ yếu là thôn phệ và áp chế.

Một khi bị nó thôn phệ vào không gian nhà tù kia, chỉ e cũng rất khó thoát ra.

Thứ ở trong cùng là Thần Hỏa Thụ Thung, chủ yếu có tác dụng thiêu đốt.

Mỗi loại này đều có hơn mười cá thể, trên không trung tạo thành từng vòng tròn, bảo vệ Tam Thất thánh nhân hoàn toàn bên trong.

Muốn tiếp cận Tam Thất thánh nhân, phải đột phá trận pháp này mới được.

Thái Thượng Lão Tử lúc này không khỏi lắc đầu.

Khi đó ông nhìn thấy những thứ này, căn bản không hề để ý, chẳng qua chỉ là chút kỳ dâm xảo kỹ mà thôi.

Những thứ này tuy được cho là có uy hiếp nhất định đối với Thánh nhân, nhưng chỉ cần hơi chú ý, chúng căn bản là một trò cười.

Bây giờ Tam Thất dùng những thứ này bày ra trận pháp này, Thái Thượng Lão Tử mới có chút kinh thán.

Rốt cuộc là ý tưởng kỳ diệu như thế nào mới có thể sáng tạo ra những thứ này?

Thái Thượng Lão Tử hít sâu một hơi, sau đó gật đầu.

“Thật không ngờ những thứ này lại có công dụng như vậy.” “Quả

thực đã khiến bần đạo ta mở rộng tầm mắt." "Nhưng bần đạo cũng hy vọng ngươi có thể hiểu, trước thực lực tuyệt đối, bất kỳ kỹ xảo nào cũng đều là hoa hòe hoa sói." Thái Thượng Lão Tử dứt lời, Tam Thất lại mỉm cười nhìn ông một cái.

"Những thứ này đều là đồ chơi nhỏ chủ nhân tặng cho ta..." "Nói ra cũng khá thú vị, nếu ngươi muốn thử, có thủ đoạn gì cứ việc thi triển ra là được..." Nàng đã chuẩn bị vẹn toàn, nói xong còn lấy ra một thứ thần bí cắn.

Một bộ dạng không có gì phải sợ hãi.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn món đồ Tam Thất cầm trong tay cắn, lập tức lại một trận câm nín.

Bởi vì thứ Tam Thất tiện tay cầm cắn, vậy mà chính là Thần Thánh Bình An Quả xếp hạng thứ chín mươi chín trên Linh Căn Bảng...

Siêu cấp bảo vật như vậy, vậy mà bị nàng lấy ra gặm như trái cây...

Thật sự là phung phí của trời...

Lúc này Tam Thất lại không hề để ý, chỉ chăm chú nhìn Thái Thượng Lão Tử.

Nếu để nàng trong trạng thái toàn thịnh đối chiến với Thái Thượng Lão Tử, Tam Thất hiển nhiên không hề sợ hãi.

Dù không thắng được, cũng không đến mức thua quá thảm.

Nhưng bây giờ nàng đã liên tiếp giao chiến với hai vị Thánh nhân, pháp lực hiển nhiên có chút trống rỗng, vì vậy mới bày ra những món đồ này.

Những thứ này tuy không mạnh lắm, nhưng cũng đủ để cho Thái

Thượng thánh nhân một bất ngờ nho nhỏ.

Thái Thượng Lão Tử nhìn Tam Thất không có gì phải sợ hãi, không hề có chút tức giận, ngược lại còn lộ ra vẻ mỉm cười.

Nếu không phải vì lập trường khác nhau, ông đối với cô gái nhỏ này thật sự có chút hảo cảm.

Sau đó liền hít sâu một hơi, ném ra cây gậy chống vẫn luôn treo ở tay phải.

Thứ này không hề đơn giản, tuy chỉ là gậy chống, nhưng cũng là pháp bảo cực kỳ nổi tiếng trong thế giới Hồng Hoang, chính là Bàn Long Biển Quải, xếp hạng thứ 47 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Pháp bảo này cùng với Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên giáo chủ, Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn đồng khí liên chi, xếp hạng không phân cao thấp.

Bây giờ Thái Thượng Lão Tử xuất ra pháp bảo này, có lẽ cũng là muốn thử nước chăng?

Thái Thượng Lão Tử hít sâu một hơi, Bàn Long Biển Quải treo trên đỉnh đầu ông liền bộc phát ra từng trận thần quang kỳ diệu.

Thần quang và dao động năng lượng này quả thực vô cùng mạnh mẽ.

Nhìn uy lực này, thậm chí còn mạnh hơn Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn rất nhiều.

Tam Bảo Ngọc Như Ý và Bàn Long Biển Quải vốn không phân trước sau!

Bây giờ uy lực Bàn Long Biển Quải bộc phát ra lại mạnh hơn Tam Bảo Ngọc Như Ý, điều này đủ để nói rõ pháp lực của Thái Thượng Lão Tử cao hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn rất nhiều.

“Tam Thất đạo hữu cẩn thận!

Đi!” Theo giọng nói của Thái Thượng Lão Tử, Bàn Long Biển Quải đột nhiên bộc phát ra uy năng vô thượng, trực tiếp hóa thành một thanh lợi kiếm bắn về phía Tam Thất thánh nhân.

Uy lực bộc phát trên đường đi khiến người ta biến sắc.

Chương 456

Không hổ là Thái Thượng Lão Tử, không hổ là thủ lĩnh Huyền Môn.

Đúng là vừa ra tay liền biết có nghề hay không.

Uy lực như vậy đủ để sánh ngang với một số đại chiêu của Chuẩn Đề thánh nhân.

So sánh như vậy, chênh lệch quả thật có hơi lớn.

Chuẩn Đề thánh nhân ở một bên tuy sắc mặt có chút khó coi, nhưng trong lòng lại có một cảm giác sảng khoái biến thái.

Một mặt hắn kiêng kỵ thực lực của Thái Thượng Lão Tử lại mạnh đến mức này, mặt khác lại mong đợi đại chiến mau chóng diễn ra.

Thái Thượng Lão Tử vừa ra tay, dù thế nào đi nữa, việc Tam Thanh bắt nạt Tam Thất, đã trở thành một sự thật đã định.

Chắc hẳn Thiên Cơ Lâu sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Tam Thanh như vậy.

Mà nội tình thực sự của Tam Thanh lại sâu không lường được.

Vậy thì tiếp theo, có lẽ sẽ có trò hay để xem rồi.

Nữ Oa nương nương ở trong Oa Hoàng Cung lúc này cũng hưng phấn lên, bởi vì ngay cả nàng cũng không ngờ Thái Thượng Lão Tử lại đối đầu với Tam Thất.

Cứ như vậy, đúng ý nàng.

Một mặt nàng có thể xem xem thực lực của vị thủ lĩnh Huyền Môn này rốt cuộc như thế nào, mặt khác, nàng có thể xem xem thủ

đoạn cuối cùng của Tam Thất còn có những gì.

Trong chốc lát, theo Thái Thượng Lão Tử ra tay, ánh mắt của tất cả mọi người đều chăm chú nhìn vào đây.

Trận chiến này là trận chiến đầu tiên của Thái Thượng Lão Tử kể từ khi thành danh.

Thực lực của Thái Thượng Lão Tử rốt cuộc ở tầng thứ nào, tất cả mọi người đều rất tò mò.

Dưới ánh mắt chăm chú của chúng sinh Hồng Hoang, Bàn Long Biển Quải hóa thành một đạo lưu quang trực tiếp bắn về phía Tam Thất.

Nhưng giây tiếp theo, biến cố đột ngột xảy ra.

"Ầm!!!" Một tiếng nổ dữ dội đột nhiên truyền ra.

Thì ra là đường bay của Bàn Long Biển Quải đã kích hoạt một quả Thổ Đậu Địa Lôi ẩn trong hư không.

Quả Thổ Đậu Địa Lôi này trực tiếp phát nổ dữ dội trong hư không.

Trong vụ nổ dữ dội này, Bàn Long Biển Quải trong nháy mắt đã bị lệch quỹ đạo bay.

Bởi vì trong vụ nổ dữ dội này, Thái Thượng Lão Tử đã mất đi sự khống chế đối với Bàn Long Biển Quải trong thời gian ngắn, cũng mất đi mục tiêu chính xác, giống như một con ruồi không đầu bắt đầu bay loạn trên không trung.

Lần này, Bàn Long Biển Quải giống như con ruồi không đầu đã chọc phải tổ ong vò vẽ.

Bởi vì sâu trong hư không đã chôn không biết bao nhiêu quả Thổ Đậu Địa Lôi.

Bàn Long Biển Quải bay loạn trên không trung, lần này trực tiếp kích hoạt vô số quả địa lôi.

"Ầm..." "Ầm..." "Ầm..." Tiếng nổ liên tiếp vang vọng trời đất.

Bàn Long Biển Quải chọc phải tổ ong vò vẽ, trong nháy mắt liền bị nổ cho te tua, ánh sáng vô cùng mạnh mẽ trên thân cũng trở nên ảm đạm.

Thái Thượng Lão Tử cũng hoàn toàn mất đi sự khống chế đối với nó.

Pháp bảo này lảo đảo vài cái trên không trung, cuối cùng mất hết năng lượng và rơi xuống.

Nhìn thấy cảnh này, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử đột nhiên biến đổi.

Hồi lâu sau khi Bàn Long Biển Quải rơi xuống hư không, ông mới có thể khống chế lại pháp bảo này, thu nó trở về.

Sau đó ông đột nhiên xoay người, nhìn về phía Tam Thất ở xa, trong mắt thậm chí lộ ra vẻ không thể tin nổi.

Bởi vì ông cực kỳ tự tin vào đòn tấn công lần này của mình.

Bất luận là pháp bảo Bàn Long Biển Quải, hay là pháp lực của bản thân, ông đều có sự tự tin tuyệt đối.

Nhưng không ngờ, vậy mà ngay cả tầng thứ nhất của trận pháp này cũng không phá được, lại bị Thổ Đậu Địa Lôi mai phục trong hư không nổ bay pháp bảo của mình.

Ông đã cảm nhận rõ ràng, năng lượng của Bàn Long Biển Quải bị tổn hao nghiêm trọng, trong thời gian ngắn không thích hợp ra trận nữa.

Tình huống này sao có thể không khiến ông kinh ngạc?

Đây là lần đầu tiên trong vô số năm qua, ông phải chịu thiệt lớn như vậy.

Điều này vượt xa sức tưởng tượng của ông.

Quan sát kỹ một lúc, lại phát hiện sâu trong hư không có mấy đạo gợn sóng nhàn nhạt.

Rất rõ ràng, những Thổ Đậu Địa Lôi kia đã lại một lần nữa bắt đầu phân liệt.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi này không biết có bao nhiêu Thổ Đậu Địa Lôi lại được chôn giấu sâu trong hư không.

Sau đó những gợn sóng đó cũng biến mất, hoàn toàn không còn chút sinh khí nào nữa.

Dù là Thái Thượng Lão Tử cũng không thể dò xét được những Thổ Đậu Địa Lôi này.

Thái Thượng Lão Tử quan sát một lúc, không khỏi thở dài.

"Tam Thất thánh nhân quả nhiên là hảo thủ đoạn..." "Vị Trường Không đạo nhân chế tạo ra những thứ này cũng là hảo thủ đoạn." Thái Thượng Lão Tử lúc này quả thực cực kỳ đơn giản.

Tam Thất lại khẽ mỉm cười.

"Thái Thượng thánh nhân quá khách khí rồi." "Những thứ này chẳng qua chỉ là chút đồ chơi nhỏ mà thôi, không lọt vào mắt xanh của Thái Thượng thánh nhân." "Tiểu nữ tử hiện tại pháp lực trống rỗng, cũng chỉ có thể bày ra những món đồ này, quả là khiến Thái Thượng thánh nhân chê cười rồi." Thái Thượng Lão Tử lại khẽ lắc đầu.

"Những thứ này không đơn giản." "Bề ngoài xem ra, chỉ là những thứ kỳ dâm xảo kỹ." "Nhưng thực chất bên trong ẩn chứa rất nhiều đại đạo." "Nếu ta nhớ không lầm, những thứ kỳ dâm xảo kỹ này sợ là

có đến hai ba mươi loại nhỉ?" "Tùy theo công dụng, hai ba mươi loại linh căn được cải tạo này, có thể bày ra vô số loại trận pháp." "Có thể bố trí thành trận pháp toàn phòng thủ, cũng có thể bố trí thành trận pháp toàn công." "Cũng có thể bố trí thành trận pháp công thủ hợp nhất." "Tùy theo nhu cầu khác nhau có thể bày ra các loại trận hình khác nhau, cứ như vậy, những món đồ chơi nhỏ này không còn là đồ chơi nhỏ nữa." Bản thân Thái Thượng Lão Tử vốn cực kỳ yêu thích trận pháp, chỉ nhìn vài lần, thử một chút, trong nháy mắt liền nói ra bản chất của sự việc.

Những thực vật kỳ quái này có thể tùy theo nhu cầu bày ra các loại trận pháp khác nhau, thậm chí có thể nói là có thể bày ra vô số loại trận hình.

Trận pháp mà Tam Thất đang bày ra bây giờ, cũng chỉ là trận pháp phòng thủ cơ bản nhất mà thôi.

Dù chỉ là trận pháp phòng thủ cơ bản nhất, cũng khiến Thái Thượng Lão Tử có chút kinh thán.

Mà trong ánh mắt Tam Thất lại lộ ra vẻ tán thưởng.

Thái Thượng Lão Tử không hổ là thủ lĩnh Huyền Môn, vậy mà trong nháy mắt đã nhìn ra bản chất của sự việc, quả nhiên không đơn giản.

Tam Thất khẽ mỉm cười.

"Nếu Thái Thượng thánh nhân, khăng khăng muốn động thủ với tiểu nữ tử." "Vậy mời Thái Thượng thánh nhân xông trận." Thái Thượng Lão Tử gật đầu, ý khâm phục trong mắt lúc này mới hơi thu lại, sau đó liền bắt đầu tìm kiếm.

Nếu không giải quyết được những Thổ Đậu Địa Lôi chôn sâu trong hư không kia, dù là ông cũng rất khó thực sự chạm vào trận

pháp này.

Chỉ là những địa lôi chôn sâu trong hư không kia lại có chút khó giải quyết.

Dù là ông, cũng không thể dò ra vị trí thực sự của hư không địa lôi.

Điều này có chút khó khăn rồi.

Suy nghĩ một lát, Thái Thượng Lão Tử ngẩng đầu.

Lúc này Thái Thượng Lão Tử đã có chủ ý.

"Những Thổ Đậu Địa Lôi ở vòng ngoài cùng của trận pháp này quả thực khó giải quyết." "Cứng rắn xông vào thì tổn thất quả thực có hơi lớn, bởi vì uy lực của những Thổ Đậu Địa Lôi này quả thực có hơi mạnh, sơ sẩy một chút sẽ gây ra phản ứng dây chuyền." "Nếu không thể cứng rắn xông vào, vậy chỉ có thể trấn áp." "Chỉ cần trấn áp toàn bộ những Thổ Đậu Địa Lôi này, khiến chúng không thể phát nổ là được." Nói đến đây Thái Thượng Lão Tử liền khẽ mỉm cười.

Có lẽ đây chính là bước mấu chốt nhất để phá giải trận pháp này.

Tam Thất nghe những lời này cũng có chút kinh thán.

Không hổ là Thái Thượng Lão Tử, quả nhiên nhãn quang độc đáo.

Chỉ thấy Thái Thượng Lão Tử tay phải duỗi ra, sau đó một cuộn trục xuất hiện trong tay phải của ông.

Thái Thượng Lão Tử hai tay duỗi ra, liền kéo cuộn trục này ra.

Sau đó cuộn trục liền nhẹ nhàng bay lên hư không.

Chúng sinh Hồng Hoang ngước mắt nhìn, lại phát hiện đây là một pháp bảo cực kỳ mạnh mẽ của Thái Thượng Lão Tử, chính là Càn Khôn Đồ xếp hạng thứ 37 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Là một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Trong đồ có Càn Khôn bát quái.

Càn Khôn thiên địa, thiên địa Càn Khôn.

Càn là trời, Khôn là đất, Càn dễ biết, Khôn dễ làm.

Nghe nói chỉ cần một đồ trong tay, Càn Khôn ta có.

Pháp bảo này cũng là một trong những pháp bảo nổi tiếng nhất thế giới Hồng Hoang.

Càn Khôn Đồ vừa ra, gần như là hiếm có địch thủ.

Thái Thượng Lão Tử, bây giờ lấy Càn Khôn Đồ này ra, rõ ràng là muốn động thật rồi.

Càn Khôn Đồ xuất hiện trên hư không, trong nháy mắt biến hóa thành một Càn Khôn Bát Quái Đồ khổng lồ.

Càn Khôn Bát Quái Đồ khổng lồ này từ sâu trong hư không chậm rãi bay xuống, cùng lúc đó, một luồng sức mạnh trấn áp vô song áp xuống.

Chương 457

Nửa bầu trời vào giờ khắc này đều bị Càn Khôn Đồ khổng lồ này trấn áp.

Nhưng tình huống bất ngờ không xảy ra, rất rõ ràng như Thái Thượng Lão Tử đã liệu.

Những Thổ Đậu Địa Lôi sâu trong hư không, không một quả nào phát nổ.

Những hư không địa lôi kia đã toàn bộ trở thành đạn lép, toàn bộ bị Càn Khôn Đồ của ông trấn áp.

"Hảo thủ đoạn!!" Tam Thất thánh nhân cũng có chút kinh thán.

Thổ Đậu Địa Lôi bản thân nó cực kỳ mạnh mẽ, chôn sâu trong hư không khiến người ta khó mà phát hiện, đồng thời uy lực bộc phát cũng rất mạnh mẽ.

Không ngờ lại bị Thái Thượng Lão Tử trấn áp toàn bộ.

Cứ như vậy, uy lực của trận pháp này có lẽ đã tổn thất mất một nửa.

Thái Thượng Lão Tử nghe được lời tán thưởng của Tam Thất thánh nhân, cũng chỉ khẽ mỉm cười.

Uy lực của Càn Khôn Đồ này của ông cực kỳ mạnh mẽ, trấn áp những món đồ chơi nhỏ chôn sâu trong hư không này, gần như có thể nói là dễ như trở bàn tay.

Sau đó Thái Thượng Lão Tử lại hít sâu một hơi, Bàn Long Biển Quải có chút ảm đạm kia, lúc này lại một lần nữa sáng lên thần quang.

Thái Thượng Lão Tử vẫn quyết định sử dụng pháp bảo này.

Nếu pháp bảo này đã chịu thiệt, vậy tất nhiên phải dùng pháp bảo này lấy lại.

Nếu không dù có thắng, cũng cảm thấy không được thông suốt cho lắm.

Theo pháp lực của Thái Thượng Lão Tử rót vào, Bàn Long Biển Quải đột nhiên lại bộc phát ra thần uy vô thượng, sau đó lại bay vút lên cao.

Lần này, Bàn Long Biển Quải lại cực kỳ thuận lợi, đi qua một vùng hư không rộng lớn mà không bị ảnh hưởng chút nào, trực tiếp tiến gần đến phạm vi trận pháp mà Tam Thất thánh nhân bố trí.

Đến khu vực này, Bàn Long Biển Quải tạm thời dừng lại.

Bởi vì sau khi đột phá Thổ Đậu Địa Lôi, liền phải đối mặt với Siêu Cường Oa Qua và Siêu Cường Kiên Quả.

Siêu Cường Kiên Quả là thứ phòng ngự, dường như có thể bỏ qua không tính, đến lúc đó chỉ cần cân nhắc đột phá phòng ngự của nó là được.

Vậy thì tiếp theo nên đối mặt trực diện chính là Siêu Cường Oa Qua này.

Nghe nói thứ này có thể bộc phát ra một đòn chí mạng, cũng không biết lời này là thật hay giả.

Bàn Long Biển Quải của Thái Thượng Lão Tử ở vòng ngoài dò xét một lúc, lại không cảm nhận được chút động tĩnh nào.

Điều này khiến ông có chút khó hiểu.

Nhưng Thái Thượng Lão Tử cũng không phải là người quá thận trọng, nếu không có phản ứng, vậy chỉ có thể cứng rắn xông vào.

Bàn Long Biển Quải xoay quanh một lúc, sau đó hóa thành một

thanh lợi kiếm, đâm thẳng tới.

Ông muốn một lần đột phá Siêu Cường Oa Qua và Siêu Cường Kiên Quả.

Khi Bàn Long Biển Quải của ông tiếp cận Siêu Cường Oa Qua, lại thấy Siêu Cường Oa Qua đột nhiên rung lên, sau đó liền nhảy lên, trực tiếp trấn áp xuống Bàn Long Biển Quải, tựa như Thái Sơn áp đỉnh, đè thẳng lên thân Bàn Long Biển Quải.

"Bùm!!!" Sau đó liền có một tiếng nổ lớn, vang vọng trời đất.

Toàn bộ trời đất vào giờ khắc này dường như đều rung chuyển.

Sắc mặt của tất cả mọi người đều biến đổi.

Ai cũng không ngờ thứ cực kỳ khó coi này, vậy mà lại có uy lực mạnh mẽ đến thế.

Cái gọi là Siêu Cường Oa Qua này, sức công kích thậm chí còn mạnh hơn xa Thổ Đậu Địa Lôi kia.

Một đòn này, ước chừng tương đương với mười mấy quả Thổ Đậu Địa Lôi phát nổ, quả nhiên là khủng bố như vậy.

Không hổ với mỹ danh một đòn chí mạng.

Lúc này Bàn Long Biển Quải bị Siêu Cường Oa Qua trấn áp, tất cả thần quang trong nháy mắt biến mất, trong khoảnh khắc liền trở nên ảm đạm, lại một lần nữa rơi thẳng từ trên không trung xuống.

Lần này, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử đột nhiên biến đổi.

Không ngờ trước sau hai lần, Bàn Long Biển Quải của ông đều bị tổn thương nặng nề, xem ra sau này phải tẩm bổ cho nó một phen, nếu không tổn thương đến căn bản thì có chút xót ruột.

Sau khi thu hồi Bàn Long Biển Quải, Thái Thượng Lão Tử ngước mắt nhìn, lại phát hiện Siêu Cường Oa Qua phát động công kích kia đã

biến mất không thấy đâu.

Rất rõ ràng thứ này là dùng một lần.

Nhưng dù vậy cũng đủ kinh người, sức công kích của thứ này thật sự quá mạnh mẽ.

Nếu không cẩn thận bị thứ này trấn áp lên người, thật có khả năng chịu thiệt lớn.

Chỉ là lúc này, hư không ở vị trí đó đang dần gợn sóng, sau đó một Oa Qua mới được phân liệt ra, lấp đầy lại chỗ trống đó.

Thái Thượng Lão Tử thấy vậy không khỏi tán thưởng gật đầu.

"Trận pháp này quả thực mạnh mẽ..." "Tầng tầng lớp lớp trải ra, quả thực có uy lực quỷ thần khó lường." "Đột phá Thổ Đậu Địa Lôi, lại không cách nào đột phá Siêu Cường Oa Qua này... quả thật không đơn giản a..." Nghe những lời như vậy, Tam Thất thánh nhân a a cười một tiếng.

"Những thứ này chẳng qua chỉ là chút đồ chơi nhỏ mà thôi..." "Sao có thể lọt vào mắt xanh của Thái Thượng thánh nhân được?" Thái Thượng thánh nhân lại lắc đầu.

"Chỉ e tất cả mọi người đều xem nhẹ những thứ này." "Một khi bố trí thành trận pháp, chỉ e rất khó đột phá." Lần này, Tam Thất lại không nói gì nữa.

Lời này của Thái Thượng Lão Tử lần này nói ra còn tương đối trung thực.

Một bên Thông Thiên giáo chủ, lúc này vẻ hưng phấn trong mắt gần như muốn tràn ra ngoài.

Tam Thất này thật sự đã cho hắn một bất ngờ lớn.

Không ngờ những món đồ kỳ quái này lại có uy lực lớn như vậy,

trước sau hai lần cản được công kích của Thái Thượng Lão Tử, quả thực khiến người ta kinh thán.

Mấu chốt nhất là những thứ này hao tổn pháp lực rất ít, đối với người thi triển trận pháp này, tổn thất gần như có thể bỏ qua.

Đặc biệt là trận pháp do những thứ này bố trí, gần như có thể nói là thiên biến vạn hóa, dù là phòng thủ, công kích, hay vây khốn người khác, chắc chắn sẽ có hiệu quả.

Phải nói rằng, Thông Thiên giáo chủ cũng đã nhìn Tam Thất thánh nhân bằng con mắt khác.

Một bên khác Thái Thượng Lão Tử, lúc này ánh mắt lấp lánh, rõ ràng cũng đang nghĩ cách đột phá.

Nhưng cái gọi là Siêu Cường Oa Qua kia sức công kích mạnh mẽ như vậy, thật không dễ đột phá.

Thái Thượng Lão Tử suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng cũng không nghĩ ra được biện pháp đột phá nào tốt hơn.

Xem ra chỉ có thể câu cá thôi, đây là một biện pháp tương đối ngốc.

Thái Thượng Lão Tử quyết định chủ ý, cuối cùng ngẩng đầu nhìn Tam Thất.

"Oa Qua này quả thực lợi hại, dù là ta cũng không nghĩ ra được biện pháp phá giải nào." Dừng lại một lát, sau đó lại nói tiếp.

"Nhưng thứ này cũng không phải không có khuyết điểm." "Khuyết điểm của thứ này chính là nó chỉ dùng được một lần." "Và phạm vi công kích chỉ trên một đường thẳng, lại còn là đơn thể công kích, Oa Qua ở những nơi khác cũng sẽ không công kích mục tiêu trên đường này, vì vậy, đây chính là chỗ để phá trận." "Dù ngươi đặt một trăm Oa Qua ở vị trí này, ta chỉ cần liên tục công kích một trăm lẻ một lần là

được.” “Bởi vì tốc độ phân liệt của thứ này có giới hạn, rất nhanh sẽ bị tiêu hao hết.” Nghe phân tích của Thái Thượng Lão Tử, Tam Thất thánh nhân không khỏi gật đầu.

Thái Thượng Lão Tử phân tích hoàn toàn đúng.

Oa Qua này chỉ là công kích định điểm, mục tiêu ở các vị trí khác sẽ không bị nó tấn công, và còn là dùng một lần.

Chỉ cần định điểm công kích nhiều lần, dù Oa Qua có nhiều đến đâu, cũng sẽ có lúc bị tiêu hao hết và bị đột phá.

Vì vậy, chỉ cần tìm được phương pháp phá giải, nàng đặt thêm bao nhiêu Oa Qua cũng vô ích.

Do đó, mỗi vị trí nàng chỉ đặt một quả.

Thái Thượng Lão Tử hít sâu một hơi, sau đó liền lấy ra một pháp bảo.

Chỉ là pháp bảo này bình bình không có gì lạ, là một thanh tiên kiếm bình thường.

Sau đó tay phải vung lên, thanh tiên kiếm này liền bị Thái Thượng Lão Tử ném ra, đâm thẳng về phía Oa Qua.

Trên tiên kiếm cũng không mang theo nhiều năng lượng, bởi vì đây chẳng qua chỉ là mồi nhử của Thái Thượng Lão Tử mà thôi.

Khi thanh tiên kiếm này tiếp cận Oa Qua trên đường này, quả nhiên như Thái Thượng Lão Tử đã liệu.

“Bùm!!!” Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, toàn bộ trời đất vào giờ khắc này đều rung chuyển.

Oa Qua khổng lồ này đột nhiên nhảy lên, sau đó liền hung hăng trấn áp lên thanh tiên kiếm kia.

Thanh tiên kiếm này trong nháy mắt liền bị trấn áp thành một khối

sắt vụn, rơi thẳng xuống dưới.

Ánh mắt Thái Thượng Lão Tử lạnh đi.

“Chính là lúc này!” Theo một tiếng quát khẽ, Bàn Long Biển Quải trong nháy mắt lại bị ném ra một lần nữa.

Oa Qua trên đường này đã biến mất, vậy thì, Siêu Cường Kiên Quả trên đường này đã lộ ra trước mắt.

Chỉ cần đột phá được Siêu Cường Kiên Quả này là được.

Lần này, trên thân Bàn Long Biển Quải mang theo năng lượng vô cùng, là muốn một đòn đánh tan Siêu Cường Kiên Quả.

Thứ này tuy được cho là có lực phòng ngự cực mạnh, nhưng cũng có giới hạn chịu đựng, chỉ cần trong nháy mắt vượt qua giới hạn chịu đựng của nó là được.

Vì vậy, lần này uy lực của Bàn Long Biển Quải còn hơn cả trước đây.

Chương 458

Bàn Long Biển Quải mang theo thiên uy cuồn cuộn đâm thẳng vào Siêu Cường Kiên Quả.

Ngay lúc ngàn cân treo sợi tóc, Tử Ngọc Thực Thánh Hoa sau lưng Siêu Cường Kiên Quả, dường như ngửi thấy được một loại khí tức nào đó.

Những rễ cây cong queo kia, lúc này vậy mà trực tiếp duỗi thẳng tắp.

Cái đầu màu tím khổng lồ kia đột nhiên vươn về phía trước, trong nháy mắt đã vượt qua Siêu Cường Kiên Quả, xuất hiện trước mặt nó.

Cái miệng rộng như chậu máu kia đột nhiên há ra, dường như có uy năng thôn thiên phệ địa.

Miệng lớn duỗi ra, vậy mà trực tiếp nuốt chửng Bàn Long Biển Quải vào trong.

Sau đó những rễ cây duỗi thẳng tắp kia lại thu về, Tử Ngọc Thực Thánh Hoa này lại quay về sau lưng Siêu Cường Kiên Quả, rễ cây lại trở nên cong queo, cả Thực Thánh Hoa cũng trở nên có chút uể oải.

Cùng lúc đó, cái miệng rộng như chậu máu kia cũng đang không ngừng nhai nuốt, dường như là đang toàn lực áp chế Bàn Long Biển Quải.

Thấy tình hình này, Thái Thượng thánh nhân ngẩn người.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ngẩn người.

Thông Thiên thánh nhân ngẩn người.

Chuẩn Đề thánh nhân cũng ngẩn người.

Chúng sinh Hồng Hoang quan chiến lúc này đều ngây ra như phỗng!

Ai cũng không ngờ, sự việc lại có chuyển biến như vậy.

Mọi người đều tưởng là Siêu Cường Kiên Quả và Bàn Long Biển Quải va chạm, hoặc là Siêu Cường Kiên Quả phòng ngự được, hoặc là Bàn Long Biển Quải đột phá phòng ngự.

Không ngờ lại là Tử Ngọc Thực Thánh Hoa sau lưng Siêu Cường Kiên Quả ra tay, và một miệng liền nuốt chửng Bàn Long Biển Quải của Thái Thượng Lão Tử.

Cuộc va chạm trong tưởng tượng không hề xảy ra.

Phải nói rằng, điều này quả thực đã khiến chúng sinh Hồng Hoang trở tay không kịp.

Thái Thượng Lão Tử cũng vậy, và pháp bảo của ông rơi vào miệng Tử Ngọc Thực Thánh Hoa, trong nháy mắt liền bị cắt đứt liên hệ.

Cũng có nghĩa là, Bàn Long Biển Quải xếp hạng thứ 47 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, đã bị Tử Ngọc Thực Thánh Hoa xếp hạng thứ sáu mươi hai trên Hồng Hoang Linh Căn Bảng trấn áp.

Tình huống này lập tức khiến Thái Thượng Lão Tử có chút dở khóc dở cười.

Tình huống này quả thực là điều ông không ngờ tới.

Không những không đột phá được trận pháp, bây giờ ngay cả pháp bảo cũng tổn thất, thật đúng là dở khóc dở cười.

Đến lúc này, Thái Thượng Lão Tử đã mất đi hứng thú tìm hiểu trận pháp này rồi.

Trận pháp này vòng vòng tương khấu, một vòng nối tiếp một

vòng, đột phá được tầng này lại có tầng tiếp theo, rõ ràng không phải là có thể đột phá trong thời gian ngắn.

Nếu cứ tiếp tục, còn không biết khi nào mới có thể đột phá trận pháp nữa...

Thái Thượng Lão Tử hít sâu một hơi, nhìn Tam Thất đang mỉm cười ở xa.

"Phải nói rằng trận pháp này quả thực lợi hại." "Mấy lần thử trận, không những không đột phá được trận pháp này." "Ngược lại còn tổn thất một kiện pháp bảo." Nói đến đây Thái Thượng Lão Tử có chút muốn thở dài.

Có thể khiến ông kinh ngạc lớn trên phương diện trận pháp, gần như có thể nói là đếm trên đầu ngón tay.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc tính là một.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc tính là một.

Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên thánh nhân tính là một.

Cho đến nay, món đồ mà Tam Thất bày ra này cũng tính là một.

Cái gọi là trận pháp này tuy đơn giản thô bạo, nhưng phối hợp với hai ba mươi loại linh căn được cải tạo này, quả thực có uy lực khó có thể tưởng tượng.

Nghe Thái Thượng Lão Tử tán thưởng, Tam Thất chỉ khẽ mỉm cười, không nói gì.

Thái Thượng Lão Tử hơi dừng lại một lát, sau đó ngữ khí thay đổi.

"Có một câu không biết Tam Thất thánh nhân đã nghe qua chưa?" "Chính là 'trọng kiếm vô phong, đại xảo bất công'." "Lại có một câu gọi là 'nhất lực phá vạn pháp'." "Trước thực lực tuyệt đối, bất kỳ thứ

gì cũng đều là hoa hòe hoa sói." "Phá giải trận pháp này của ngươi, thủ đoạn tốt nhất chính là cứng rắn xông vào." Nói đến đây, Thái Thượng Lão Tử khẽ mỉm cười, sau đó tay phải vẫy một cái, vậy mà thu cả Càn Khôn Đồ về.

Thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩn ra.

Thái Thượng Lão Tử...

đây là muốn dựa vào pháp lực mạnh nhất của chính mình để cứng rắn xông vào sao?

Lại thu cả Càn Khôn Đồ về?

Nghĩ đến đây chúng sinh Hồng Hoang đều kích động lên.

Bọn họ muốn xem xem Thái Thượng Lão Tử, dựa vào pháp lực mạnh nhất của chính mình có thể cứng rắn xông qua được không.

Dù sao pháp lực của Thái Thượng Lão Tử được mệnh danh là đệ nhất Hồng Hoang.

Trừ Hồng Quân Đạo Tổ không thể lường được ra, toàn bộ Hồng Hoang không ai sánh bằng!

Vậy thì, Thái Thượng Lão Tử khi nghiêm túc, rốt cuộc mạnh mẽ đến tầng thứ nào?

Thấy điệu bộ này của Thái Thượng Lão Tử, Tam Thất thánh nhân khẽ mỉm cười, đưa tay phải ra.

"Mời!!!" Ngữ khí thận trọng mà lại trịnh trọng.

Thái Thượng Lão Tử khẽ mỉm cười, gật đầu, liền trực tiếp cưỡi mây, chậm rãi đi về phía trận pháp kia.

Ông muốn đích thân trải nghiệm một phen, xem xem trận pháp này rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Một bên khác Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn đang bị trấn áp, Thông Thiên giáo chủ, và Chuẩn Đề thánh nhân ở một bên khác, cũng đều chăm chú nhìn Thái Thượng Lão Tử.

Bọn họ muốn xem xem Thái Thượng Lão Tử đã đạt đến trình độ nào.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều chăm chú dán vào thân thể Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử vẫn phong khinh vân đạm bay về phía trước.

Ngay giây tiếp theo.

"Ầm!!!" Đột nhiên có một tiếng nổ lớn, rung chuyển trời đất.

Rất rõ ràng, một quả Thổ Đậu Địa Lôi ẩn sâu trong hư không đã bị Thái Thượng Lão Tử kích hoạt.

Trong khoảnh khắc, liền gây ra vụ nổ dữ dội.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều khẽ ngưng lại, chăm chú nhìn.

Lại phát hiện ở trung tâm của luồng năng lượng hỗn loạn cuồng bạo đó, có một bóng người thản nhiên xông qua.

Bóng người này chính là Thái Thượng Lão Tử.

Nhìn bóng dáng Thái Thượng Lão Tử, dường như không bị ảnh hưởng chút nào.

Vụ nổ dữ dội, vậy mà ngay cả áo của Thái Thượng Lão Tử cũng không làm hỏng một phân.

Sau khi Thái Thượng Lão Tử hiện ra thân hình, vẫn tiếp tục bay về phía trước, đám mây lành dưới chân cũng không bị ảnh hưởng chút nào.

Thấy vậy, đồng tử của tất cả mọi người đều khẽ co lại.

Thật không ngờ Thái Thượng Lão Tử lại mạnh đến mức này.

Vụ nổ như vậy cũng không gây ra chút ảnh hưởng nào cho ông, điều này có chút kinh người rồi.

Theo Thái Thượng Lão Tử tiến lên, lại có một đạo Thổ Đậu Địa Lôi bị kích hoạt.

"Ầm!!!" Sau đó lại có một tiếng nổ vang vọng trời đất, nhưng vẫn không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào cho Thái Thượng Lão Tử, ông vẫn chậm rãi bay về phía trước.

Dường như bị khiêu khích, vô số Thổ Đậu Địa Lôi trong khoảnh khắc liền liên tiếp phát nổ.

"Ầm!!!" "Ầm!!!" "Ầm!!!" Tiếng nổ liên tiếp vang vọng trời đất.

Thái Thượng Lão Tử vào giờ khắc này dường như đã xông vào tổ ong vò vẽ, tiếng nổ thậm chí còn liền thành một dải.

Nhưng vẫn không gây ra chút ảnh hưởng nào cho Thái Thượng Lão Tử.

Qua một lúc, tiếng nổ cuối cùng cũng dừng lại.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Tiếng nổ đã dừng lại, điều này có nghĩa là Thái Thượng Lão Tử đã xông qua trận địa lôi.

Vậy thì tiếp theo, Thái Thượng Lão Tử sẽ phải đối mặt với Siêu Cường Oa Qua kia rồi.

Mãi cho đến lúc này, Thái Thượng Lão Tử mới dừng lại trong giây lát.

Không phải vì ông ta sợ hãi điều gì, mà là vì ông ta có chút tò mò về cái Siêu Cường Oa Qua này.

Lại gần quan sát kỹ hơn, ông phát hiện thứ này chẳng có gì nổi bật, thậm chí còn không cảm nhận được một tia năng lượng dao động nào từ nó.

Thấy vậy, Thái Thượng Lão Tử không khỏi cười khổ lắc đầu.

Chương 459

Thật không biết Trường Không đạo chủ kia nghĩ thế nào mà lại tạo ra thứ kỳ hình dị dạng này, quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Thấy không quan sát ra được điều gì khác thường, Thái Thượng Lão Tử lắc đầu, rồi tiếp tục tiến lại gần.

Khi ông đến gần, Siêu Cường Oa Qua kia chợt run lên.

Thái Thượng Lão Tử ngay lập tức cảm ứng được.

Siêu Cường Oa Qua này dường như là một hung thú cường hãn.

Vào khoảnh khắc này, luồng năng lượng tà ác trong cơ thể nó đột nhiên bùng phát, giống như một tuyệt thế hung thú vừa thức tỉnh.

Con tuyệt thế hung thú vừa thức tỉnh này đột ngột lao tới, thẳng hướng Thái Thượng Lão Tử mà trấn áp xuống đầu.

Cùng lúc đó, luồng thiên uy mênh mông trên người nó khiến nhiều người cảm thấy da đầu tê dại.

Lực công kích của Siêu Cường Oa Qua này mạnh hơn Thổ Đậu Địa Lôi rất nhiều lần.

Nếu không cẩn thận bị thứ này đánh trúng, không chết cũng tàn phế.

Tuy nhiên, đối mặt với sự trấn áp của Siêu Cường Oa Qua, Thái Thượng Lão Tử chỉ mỉm cười, đầu cũng không ngẩng lên.

"Ầm!!!" Cuối cùng, Siêu Cường Oa Qua trực tiếp trấn áp xuống đỉnh đầu Thái Thượng Lão Tử.

Trong khoảnh khắc, cả bầu trời hư không đều chấn động.

Cảnh tượng này quả thực có phần đáng sợ.

Thế nhưng, thân ảnh Thái Thượng Lão Tử vẫn sừng sững như một ngọn thương, đội trời đạp đất.

Dù ông chỉ có hình dáng một lão già bình thường, nhưng thân thể lại vô cùng thẳng tắp, dường như Siêu Cường Oa Qua không hề gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào đối với ông.

"Lại vượt qua một ải nữa sao?" "Đòn tấn công của Siêu Cường Oa Qua không gây ảnh hưởng gì đến ông ta sao?" Nhiều đại năng vào lúc này không khỏi thầm lè lưỡi.

Thật không ngờ thực lực của Thái Thượng Lão Tử lại cường hãn đến mức độ này.

Dùng nhục thân cứng rắn chống lại đòn tấn công của Siêu Cường Oa Qua mà không hề bị chút uy hiếp nào.

Thật sự đáng sợ.

E rằng tất cả mọi người đều đã xem thường Thái Thượng Lão Tử rồi.

Thực lực của ông ta mạnh hơn các Thánh nhân khác rất nhiều, thậm chí Chuẩn Đề Thánh nhân cũng không thể so sánh được.

Rốt cuộc, Thái Thượng Lão Tử chỉ đơn giản giơ tay nhấc chân, uy lực bộc phát ra đã đủ để sánh ngang với đại chiêu của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Không hổ là thủ lĩnh Huyền Môn.

Thái Thượng Lão Tử lại ung dung tiến thêm một đoạn nữa, đến gần trước mặt Siêu Cường Kiên Quả mới dừng lại.

Nơi này không đơn giản như vậy.

Đầu tiên là Tử Ngọc Thực Thánh Hoa phía sau Siêu Cường Kiên

Quả, có thể vượt qua Siêu Cường Kiên Quả để tấn công từ xa.

Bàn Long Biển Quải của ông chính là bị trấn áp như vậy.

Còn Siêu Cường Kiên Quả trước mặt này, nghe đồn có lực phòng ngự và khả năng hồi phục vô song, cũng là nền tảng của trận pháp này.

Nếu không nghĩ cách phá giải hai thứ này, e rằng còn phải chịu thiệt.

Thái Thượng Lão Tử đứng tại chỗ, trầm mặc một lúc.

Các đại năng quan chiến khác cũng theo đó im lặng.

Thái Thượng Lão Tử hiện tại vẫn chưa có động thái gì khác, bọn họ cũng không biết bước tiếp theo của Thái trưởng lão rốt cuộc là gì.

Hồi lâu sau, Thái Thượng Lão Tử cuối cùng cũng ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Siêu Cường Kiên Quả trước mặt tỏa ra khí tức thổ thuộc tính nồng đậm.

Tử Ngọc Thực Thánh Hoa phía sau cũng tỏa ra khí tức quỷ thần khó lường.

Thái Thượng Lão Tử cuối cùng đã quyết định.

Sau khi hít sâu một hơi, ông chậm rãi tỉnh táo lại.

Hành động của ông ngay lập tức thu hút sự chú ý của mọi người.

Tất cả đều đổ dồn ánh mắt vào Thái Thượng Lão Tử, trong đó có cả Tiếp Dẫn Thánh nhân của phương Tây và Nữ Oa nương nương trong Oa Hoàng Cung.

Lần này, tốc độ tiến lên của Thái Thượng Lão Tử hơi chậm lại, rõ ràng là vô cùng cảnh giác.

Khi Thái Thượng Lão Tử đến gần một phạm vi nhất định, cuối cùng cũng đã kích hoạt Tử Ngọc Thực Thánh Hoa.

Rễ của Tử Ngọc Thực Thánh Hoa vốn mềm như rắn trời, bỗng nhiên duỗi thẳng tắp.

Cái đầu khổng lồ của nó tức thì vượt qua Siêu Cường Kiên Quả to lớn.

Cái miệng lớn như chậu máu trên đầu màu tím đột ngột há ra, trực tiếp nuốt chửng về phía Thái Thượng Lão Tử, muốn một ngụm nuốt trọn ông.

Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, một luồng sáng lóe lên trên tay Thái Thượng Lão Tử.

Đột nhiên, một vật bị ông ném ra.

Sau khi vật này xuất hiện, nó liền trải rộng ra giữa không trung.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới nhìn rõ.

Hóa ra vật bị ném ra chính là Càn Khôn Đồ, xếp hạng thứ 38 trên Bảng xếp hạng Pháp bảo.

Càn Khôn Đồ này có năng lực trấn áp càn khôn.

Cùng với việc cuộn tranh được mở ra, một bức tranh thế giới càn khôn đại thế lập tức giáng lâm.

Tử Ngọc Thực Thánh Hoa lại bị định cứng tại chỗ.

Thấy tình hình này, chúng sinh đều kinh ngạc.

Không ai ngờ rằng Thái Thượng Lão Tử lại một lần nữa dùng Càn Khôn Đồ trấn áp Tử Ngọc Thực Thánh Hoa.

Bị định trụ, Thực Thánh Hoa không khỏi phát ra một tiếng hét chói tai.

Tuy nhiên, trước Càn Khôn Đồ được gia trì bởi pháp lực của Thái Thượng Lão Tử, nó chẳng làm được gì.

Thái Thượng Lão Tử mỉm cười, nhìn Tử Ngọc Thực Thánh Hoa ở cự ly gần, nhìn cái miệng lớn như chậu máu, nhìn những chiếc răng sắc như thiên đạo.

Thái Thượng Lão Tử cũng có chút tán thưởng.

Trường Không đạo chủ kia quả thật có năng lực xảo đoạt thiên công, ngay cả thứ như thế này cũng chế tạo ra được.

Bề ngoài tuy có chút xấu xí, nhưng khí tức pháp tắc toát ra từ cái miệng lớn quả thực vô cùng mạnh mẽ.

Bởi vì Thái Thượng Lão Tử cảm nhận được khí tức không gian pháp tắc từ trong đó.

Một khi bị thứ này cắn trúng, chắc chắn sẽ rơi vào một không gian bí ẩn nào đó, sau đó bị sức mạnh của không gian đó áp chế.

Đây cũng là nguyên nhân ông mất liên lạc với Bàn Long Biển Quải.

Lúc này, đóa Thực Thánh Hoa bị định tại đây, đã trở thành một con cừu non chờ làm thịt.

Thái Thượng Lão Tử quan sát một hồi, cuối cùng ngưng tụ pháp lực, một chưởng liền đánh ra.

Trước một chưởng này của Thái Thượng Lão Tử, Tử Ngọc Thực Thánh Hoa tức thì sụp đổ.

Mặc dù lực công kích của nó vô cùng cường hãn, nhưng lực phòng ngự lại chẳng có gì nổi bật.

Bị định trụ, nó trước mặt Thái Thượng Lão Tử chẳng khác gì đồ bỏ.

Cùng với sự sụp đổ của Tử Ngọc Thực Thánh Hoa, nó liền tan biến vào hư không.

Giây tiếp theo, không gian gợn sóng, Bàn Long Biển Quải bị Tử Ngọc Thực Thánh Hoa nuốt chửng lúc này hiện ra.

Chỉ là Bàn Long Biển Quải lúc này trông cực kỳ ảm đạm.

Thái Thượng Lão Tử cầm lại trong tay, cũng có chút thổn thức.

Bàn Long Biển Quải là pháp bảo ông khá thường dùng, trên Bảng xếp hạng Pháp bảo cũng ở vị trí thứ 47.

Ngày thường dùng rất thuận tay, không ngờ hôm nay lại liên tiếp chịu thiệt, khiến ông cảm thấy có lỗi với người bạn già này.

Thở dài một lúc, Thái Thượng Lão Tử lại ngẩng đầu nhìn Siêu Cường Kiên Quả trước mắt.

Vậy tiếp theo, thứ cản đường ông, chỉ còn lại Siêu Cường Kiên Quả này thôi sao?

Vậy thì tiếp theo, ông để xem xem lực phòng ngự của Siêu Cường Kiên Quả này rốt cuộc ra sao?

Khi Bảng xếp hạng Linh căn Hồng Hoang được công bố, cái gọi là Siêu Cường Kiên Quả này được xếp ở vị trí thứ sáu mươi tư.

Nghe nói nó sở hữu lực phòng ngự và khả năng hồi phục vô cùng cường hãn, ngay cả công kích của Thánh nhân cũng có thể chặn được vài lần.

Nhưng ông lại không mấy tin tưởng.

Chương 460

Chỉ là một quả kiên quả bình thường trông như cục đá, lại có thể sở hữu lực phòng ngự mạnh đến vậy sao?

Thái Thượng Lão Tử trầm tư một lúc.

Để thận trọng, ông vẫn quyết định tấn công từ xa.

Chỉ thấy Thái Thượng Lão Tử giơ tay phải lên, sau đó đẩy ngang ra.

Cùng với động tác của ông, cả bầu trời đều rung chuyển.

Quả thật là phong vân biến ảo, long xà quật khởi.

Sau đó, một bàn tay khổng lồ thông thiên xuất hiện.

Bàn tay khổng lồ này vừa xuất hiện, các sinh linh Hồng Hoang đang quan chiến lập tức bùng nổ.

Bởi vì cùng với sự xuất hiện của bàn tay khổng lồ này, hư không vô tận dường như cũng gợn sóng, tựa hồ rất khó chịu đựng được thần lực vô song này.

Khí tức mênh mông cuồn cuộn này bao trùm nửa Hồng Hoang, khiến nhiều sinh linh thực lực yếu kém không khỏi run rẩy.

Đối mặt với bàn tay khổng lồ kinh thiên này, Siêu Cường Kiên Quả trước mặt Thái Thượng Lão Tử kêu lên một tiếng "ong", liền có một luồng khí tức màu vàng đất lan tỏa.

Luồng khí tức này sau khi xuất hiện, lại trực tiếp dệt thành một loại đồ văn thần bí trên không trung, có chút giống đồ đằng, lại có chút giống văn lộ thần bí.

Cuối cùng, những đồ văn này bao phủ lên bề mặt của Siêu Cường

Kiên Quả.

Sau đó, bàn tay khổng lồ che trời lấp đất liền trấn áp xuống.

"Ầm!!!" Một tiếng nổ lớn vang dội khắp trời đất.

Bầu trời lại một lần nữa rung chuyển.

Luồng năng lượng hỗn loạn vô tận bắn phá tứ tung trên không trung.

Lại có sóng xung kích, lan ra bốn phương tám hướng.

Nhân tộc và Yêu tộc đang quan chiến từ xa, đối mặt với luồng sóng xung kích vô song này, lập tức ngã nghiêng ngã ngửa, cho dù có các tộc trưởng bảo hộ cũng khó tránh khỏi.

Sắc mặt Yêu đế Đế Tuấn trở nên vô cùng phức tạp, trong sự phức tạp thậm chí còn có chút ngưỡng mộ.

Sức mạnh của Thánh nhân chính là khát vọng sâu thẳm nhất trong lòng hắn.

Cả đời này hắn không cầu gì khác, chỉ cầu có thể thành tựu Thánh nhân, sau đó thống ngự Hồng Hoang.

Hai mục tiêu này bây giờ xem ra, dường như đều có chút xa vời.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất ở bên kia cũng tương tự như vậy, nhìn Thái Thượng Thánh nhân với ánh mắt kinh hãi tột độ.

Trong tay hắn có Hỗn Độn Chung, một trong Khai Thiên Tam Bảo.

Vốn hắn tưởng rằng dựa vào Hỗn Độn Chung, mình có thể chống lại Thánh nhân một hai chiêu.

Bây giờ nghĩ lại quả thực là xa vời.

Pháp bảo mạnh thì mạnh thật, nhưng người sử dụng pháp bảo nếu quá yếu, thậm chí còn trở thành gánh nặng cho pháp bảo.

Nghĩ đến đây, trái tim vốn vô cùng kiêu ngạo của Đông Hoàng Thái Nhất, lúc này cũng trở nên có chút u ám.

Ở một bên khác, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh nhân cũng cực kỳ khó coi.

Kể từ khi Tam Thanh Thánh nhân xuất hiện, sắc mặt của y chưa từng khá hơn.

Y trước tiên thấy Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn giao chiến với Tam Thất Thánh nhân, bây giờ lại thấy được thực lực của Thái Thượng.

So với hai người bọn họ, mình quả thực kém xa vạn dặm.

Sự chênh lệch về cảnh giới và thực lực này khiến y có chút tự ti, nhưng trong lòng lại có một cảm giác sảng khoái biến thái.

Y thậm chí hy vọng Thái Thượng Lão Tử có thể triệt để xóa sổ Tam Thất Thánh nhân.

Như vậy, Tam Thanh sẽ cùng Thiên Cơ Lâu xảy ra va chạm kịch liệt, đến lúc đó Tây Phương Giáo bọn họ có thể đục nước béo cò.

Nhiều đại năng nhìn hai vị Thánh nhân giao chiến trên không trung, trong lòng lại nảy sinh những suy nghĩ khác.

Rất lâu rất lâu sau, luồng năng lượng hỗn loạn vô song trên không trung cuối cùng cũng tan đi, tình hình bên trong cũng dần lộ ra.

Mọi người định thần nhìn lại, lại phát hiện Siêu Cường Kiên Quả vẫn sừng sững tại chỗ.

Mặc dù luồng khí tức màu vàng đất trên người nó có hơi ảm đạm, nhưng lại không hề có chút tổn thương nào.

Rất rõ ràng, một đòn vừa rồi của Thái Thượng Lão Tử không hề gây ra uy hiếp thực chất nào cho nó.

Thấy tình hình này, không chỉ chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc, ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng kinh ngạc.

Đòn tấn công vừa rồi của ông ẩn chứa bao nhiêu năng lượng, ông tự nhiên rất rõ.

Không ngờ lại không thể phá phòng của Siêu Cường Kiên Quả.

Điều này sao có thể không khiến Thái Thượng Lão Tử kinh ngạc?

Ông tin rằng đòn tấn công vừa rồi của mình, cho dù đối mặt với Ba Ngàn Đại Thế Giới của Chuẩn Đề Thánh nhân, cũng không hề thua kém.

Không ngờ lại không thể phá phòng của thứ này. .....

Thái Thượng Lão Tử lại nhớ tới những dòng chữ đại đạo xuất hiện khi Bảng Linh căn công bố về Siêu Cường Kiên Quả.

Sở hữu lực phòng ngự và khả năng tự chữa lành vô song. .....

Sau khi bị thương, chỉ trong giây lát là có thể hồi phục. .....

Ngay cả công kích của Thánh nhân, trong thời gian ngắn cũng có thể chặn được ba lần trở lên. .....

Bây giờ xem ra, quả thật không phải lời nói suông.

Thái Thượng Lão Tử hơi híp mắt, cẩn thận quan sát Siêu Cường Kiên Quả này.

Chỉ thấy lúc này Siêu Cường Kiên Quả mặc dù có hơi ảm đạm đi vài phần, nhưng lại không có bất kỳ dị thường nào.

Thái Thượng Lão Tử không khỏi lắc đầu.

Suy nghĩ một lúc, ông lại lắc đầu, sau đó lấy ra một vật từ trong tay áo.

Chỉ thấy đó là một chiếc vòng kim loại vàng óng ánh.

Thái Thượng Lão Tử cầm vật này, giơ lên trước người, ánh sáng tỏa ra vô cùng rực rỡ, quả thật không thể xem thường.

Thái Thượng Lão Tử cầm bảo vật này, nói với Tam Thất ở phía xa: "Bảo vật này, tên là Kim Cương Trác, là do ta dùng Côn Cương luyện thành, được ta dùng hoàn đan điểm hóa, dưỡng thành một thân linh khí, giỏi biến hóa, thủy hỏa bất xâm, lại có thể tròng vật, quan trọng hơn là, gọi nó là vật cứng rắn đệ nhất, cũng không phải quá lời." "Sở dĩ không thể lên Bảng xếp hạng Pháp bảo, cũng là vì bảo vật này mới luyện không lâu, chưa thực sự luyện thành, đợi đến ngày thực sự luyện thành, tất nhiên có thể uy chấn Hồng Hoang.

Hôm nay, ta sẽ dùng bảo vật này, phá cái gọi là kiên quả của ngươi." Thái Thượng Lão Tử giới thiệu bảo vật của mình với Tam Thất, mặt lộ vẻ đắc ý, dường như có chút tự mãn.

Tam Thất chỉ mỉm cười.

Lão già này..... lại còn có thú vui trẻ con như vậy..... lại đi khoe khoang pháp bảo với mình. .....

Bên cạnh, Chuẩn Đề Thánh nhân nhìn vật trong tay Thái Thượng Lão Tử với ánh mắt ngưỡng mộ, trong ánh mắt lộ rõ vẻ ghen tị.

Gã này không chỉ có nhiều pháp bảo, mà còn có thể tự mình luyện chế ra pháp bảo như vậy, quả thật không thể xem thường.

Tam Thất cười duyên dáng nói: "Nếu đã như vậy, vậy thì để tiểu nữ tử xem thử uy lực bảo vật của ngài." Thái Thượng Lão Tử gật đầu, sau đó ánh mắt nghiêm trọng nhìn chằm chằm Siêu Cường Kiên Quả một cái.

Tay phải vung lên.

"Đi!!!" Kim Cương Trác vàng óng ánh đột nhiên tỏa sáng rực rỡ giữa không trung, sau đó một luồng khí tức vô cùng cường hãn tỏa ra,

thẳng hướng Siêu Cường Kiên Quả mà đâm tới.

Mà Siêu Cường Kiên Quả dường như cảm nhận được uy hiếp, luồng khí tức màu vàng đất cũng bùng nổ uy lực.

Những văn lộ bí ẩn bám trên thân nó cũng lấp lánh.

"Ầm!!!" Cùng với sự va chạm của Kim Cương Trác và Siêu Cường Kiên Quả, lại một lần nữa bùng nổ một tiếng động kinh thiên.

Cả đất trời vào khoảnh khắc này đều rung chuyển, thậm chí trên không trung nơi giao chiến còn hình thành một đám mây hình nấm nhỏ.

Cuộc giao chiến như vậy quả thật vô cùng đáng sợ.

Rất lâu rất lâu sau, đám mây hình nấm bốc lên đó cuối cùng cũng tan đi.

Sóng xung kích đầy trời cũng biến mất.

Chương 461

Tình hình bên trong cuối cùng cũng lộ ra.

Chúng sinh Hồng Hoang cố hết sức nhìn vào, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh.

Không ai ngờ rằng, sự việc lại phát triển theo hướng này.

Bởi vì Siêu Cường Kiên Quả vẫn sừng sững tại chỗ.

Lúc này, Siêu Cường Kiên Quả tuy có bị tổn thương, đỉnh đầu bị gọt đi một nửa nhỏ, nhưng nó vẫn đứng sừng sững ở đó.

Về phần Kim Cương Trác ở bên kia, lúc này đang run rẩy không ngừng, dường như có chút choáng váng.

Thấy tình hình này, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên vô cùng kinh ngạc.

Bởi vì không ai ngờ rằng, một đòn tấn công mạnh mẽ như vậy, một Kim Cương Trác mạnh mẽ như vậy, lại vẫn không thể phá vỡ cái gọi là Siêu Cường Kiên Quả này.

Lực phòng ngự như vậy quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Rốt cuộc phải dùng loại tấn công nào mới có thể công phá được phòng ngự của Siêu Cường Kiên Quả này?

Chúng sinh Hồng Hoang nhất thời rơi vào trầm mặc.

Thái Thượng Lão Tử cũng như vậy.

Bởi vì ông cũng không ngờ Kim Cương Trác đã ra tay, mà vẫn không thể nghiền nát Siêu Cường Kiên Quả này.

Điều này khiến Thái Thượng Lão Tử cũng có chút kinh ngạc, không khỏi cẩn thận quan sát Siêu Cường Kiên Quả này.

Thứ này mạnh đến vậy sao?

Lúc này, trên người Siêu Cường Kiên Quả bị tổn thương, một luồng khí tức xám mịt lấp lánh.

Nửa quả kiên quả bị tổn thương lại đang mọc lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Trong khoảnh khắc, nó lại trở nên hoàn hảo không chút tổn thương.

Như vậy xem ra, thứ này quả thật mạnh đến mức vô lý.

Thái Thượng Lão Tử cẩn thận quan sát.

Hồi lâu sau, ông cuối cùng cũng phát hiện ra vấn đề.

Sở dĩ cái gọi là Siêu Cường Kiên Quả này mạnh mẽ như vậy, chủ yếu là do những văn lộ, hay nói cách khác là đồ đằng, bám trên bề mặt cơ thể nó.

Những thứ đó dường như sở hữu thực lực vô song.

Có những đồ đằng này, rất khó để phá vỡ Siêu Cường Kiên Quả.

Thái Thượng Lão Tử không khỏi lâm vào trầm tư.

Rốt cuộc làm thế nào mới có thể phá vỡ Siêu Cường Kiên Quả này?

Công kích của Kim Cương Trác đã cực kỳ cường hãn, nếu ngay cả nó cũng không thể phá vỡ, e rằng các thủ đoạn khác cũng không dễ dàng.

Suy nghĩ một lúc, ánh mắt Thái Thượng Lão Tử dần sáng lên.

Ông cuối cùng cũng nghĩ ra cách phá giải Siêu Cường Kiên Quả này.

Nghĩ ra cách này, ông lập tức hành động.

Chỉ thấy trước người ông, một luồng sáng lóe lên, một chiếc hồ lô nhỏ xinh xuất hiện.

Chiếc hồ lô này vô cùng tinh xảo, rất giống với chiếc hồ lô màu đỏ bên hông Tam Thất Thánh nhân.

Toàn thân đều tỏa ra khí tức màu tím, quả thật kinh diễm phi thường.

Thấy chiếc hồ lô này, chúng sinh Hồng Hoang đều kinh hô thành tiếng.

Đây chẳng phải là Tử Hồ Lô, một trong Thất Sắc Hồ Lô, xếp hạng thứ 28 trên Bảng xếp hạng Pháp bảo sao?

Cùng nguồn gốc với Tán Phách Hồng Hồ Lô của Tam Thất Thánh nhân.

Tương truyền, bên trong Tử Hồ Lô này ẩn chứa một đạo tử quang thần kỳ.

Sau này, đạo tử quang thần kỳ này chia làm hai, một phần hóa thành Tam Muội Chân Hỏa, phần còn lại hóa thành Huyền Băng Hàn Khí.

Thái Thượng Lão Tử lúc này lấy ra chiếc hồ lô này, là chuẩn bị dùng nó để phá giải Siêu Cường Kiên Quả sao?

Dưới sự chú mục của chúng sinh Hồng Hoang, Thái Thượng Lão Tử giơ chiếc hồ lô màu tím lên.

Trong khoảnh khắc, vô tận Huyền Băng Hàn Khí tỏa ra, trực tiếp bao phủ lấy Siêu Cường Kiên Quả.

Siêu Cường Kiên Quả cũng tỏa ra thổ quang để phòng ngự.

Giây lát sau, vô tận Huyền Băng Hàn Khí lại trực tiếp đóng băng Siêu Cường Kiên Quả.

Siêu Cường Kiên Quả tuy bị đóng băng, nhưng dường như không bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang thắc mắc, những luồng Huyền Băng Hàn Khí này đột nhiên tan đi, thay vào đó là một ngọn lửa hừng hực khác.

Ngọn lửa hừng hực này trực tiếp từ trong Tử Hồ Lô lao ra.

Trong khoảnh khắc, nó đã nhấn chìm Siêu Cường Kiên Quả trong biển lửa.

Cùng với sự thiêu đốt của ngọn lửa này, một tiếng "rắc rắc" quỷ dị vang lên.

Dưới sự chú mục của chúng sinh Hồng Hoang, Siêu Cường Kiên Quả lại vỡ thành mấy mảnh.

Đến đây, Siêu Cường Kiên Quả xem như đã bị Thái Thượng Lão Tử triệt để phá vỡ.

Thấy tình hình này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Thật không ngờ Thái Thượng Lão Tử lại dùng cách như vậy để phá vỡ Siêu Cường Kiên Quả.

Bây giờ xem ra, thủ đoạn của Thái Thượng Lão Tử quả thực khiến người ta kinh ngạc.

Hơn nữa, pháp bảo trong tay ông cũng cực kỳ nhiều.

Trước là dùng Bàn Long Biển Quải, sau đó lại dùng Càn Khôn Đồ, rồi lại dùng Kim Cương Trác, bây giờ lại lấy ra Tử Hồ Lô.

Thái Thượng Lão Tử như vậy quả thực là một tồn tại không thể phá giải.

Pháp lực cao thâm đến đáng sợ, pháp bảo cũng nhiều đến đáng sợ.

Thái Thượng Lão Tử như vậy, thật sự có người nào có thể đánh bại ông ta sao?

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi nảy sinh nghi vấn này.

Vậy thì tiếp theo, đối mặt với Thái Thượng Lão Tử cũng chỉ còn lại Thần Hỏa Thụ Thung kia.

Thái Thượng Lão Tử, chỉ cần phá giải cái gọi là Thần Hỏa Thụ Thung này, vậy thì tương đương với việc Tam Thất thất bại.

Rốt cuộc Tam Thất Thánh nhân trực diện Thái Thượng Lão Tử, rất rõ ràng, Tam Thất Thánh nhân không phải là đối thủ của ông.

Khóe miệng Thái Thượng Lão Tử lúc này cũng hơi nhếch lên.

"Tiếp theo dường như chỉ còn lại Thần Hỏa Thụ Thung này thôi nhỉ." Tam Thất Thánh nhân lại mỉm cười.

"Thái Thượng Thánh nhân có thủ đoạn gì, cứ việc dùng ra là được." "Thủ đoạn của tiểu nữ tử không chỉ dừng lại ở đây đâu nhé, đến lúc đó hy vọng không làm Thái Thượng Thánh nhân kinh ngạc." "Ồ?" Khóe miệng Thái Thượng Lão Tử hơi nhếch lên.

Không ngờ Tam Thất lại còn có thủ đoạn?

Những thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, cùng với các loại đồ vật kỳ lạ, quả thực đã khơi dậy hứng thú cực lớn của Thái Thượng Lão Tử.

Nhân cơ hội này cũng có thể thăm dò nội tình của Thiên Cơ Lâu.

"Nếu Tam Thất Thánh nhân còn có thủ đoạn, vậy bần đạo cũng không nhắc nhở nữa." "Có thủ đoạn gì cứ việc dùng ra là được." Nói xong, Thái Thượng Lão Tử cưỡi tường vân bay vào trong trận pháp.

Hiện tại cản đường ông cũng chỉ có Thần Hỏa Thụ Thung này.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này cũng ánh mắt lấp lánh.

Trận pháp do Tam Thất Thánh nhân bố trí đã bị phá gần hết, chỉ còn lại cái gọi là Thần Hỏa Thung này.

Món đồ này rõ ràng đã không thể cản bước Thái Thượng Lão Tử.

Vậy thì tiếp theo phải xem Tam Thất hiện tại còn có thủ đoạn nào khác không.

Nếu không có, vậy Tam Thất Thánh nhân sẽ phải đối mặt với kết cục thất bại.

Cùng với việc Thái Thượng Lão Tử đến gần, ánh mắt Tam Thất cũng ngưng trọng lại.

Trận pháp do nàng bố trí quả thực đã bị phá.

Nhưng điều đó không có nghĩa là nàng không còn thủ đoạn nào khác.

Tam Thất hít sâu một hơi, tay phải khẽ vung lên không trung.

Một luồng lục quang vô cùng rực rỡ lan tỏa, sau đó một vật xuất hiện trước mặt Tam Thất Thánh nhân.

Đồng tử của chúng sinh Hồng Hoang hơi co lại.

Chương 462

Thứ này chính là con bài tẩy cuối cùng của Tam Thất Thánh nhân sao?

Mọi người không khỏi ngẩng đầu nhìn lại.

Vừa nhìn, không khỏi kinh hãi thất sắc.

Đây.....

Thứ này.....

Chúng sinh Hồng Hoang sau khi nhìn thấy thứ này thì đều sững sờ, bởi vì đây cũng là một thứ khá quen thuộc, cũng là linh căn xuất hiện trên Bảng Linh Căn của Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Tên của thứ này dường như gọi là Oản Đậu Gia Đặc Lâm.

Chỉ thấy thứ này cao khoảng hơn một người, chỉ thấp hơn Tam Thất Thánh nhân một chút.

Rễ của nó đã cắm sâu vào hư không, phần thân dưới là ba phiến lá cây, che phủ rễ của nó, khiến người ta không nhìn rõ.

Phần thân trên là một cái cổ cực kỳ thô tráng, đỉnh đầu chống đỡ một cái đầu lớn màu xanh lục.

Phía sau đầu có mấy cái gai nhọn, trông rất oai vũ.

Phía trước nhất của cái đầu lớn, thì mọc ra bảy tám cái ống giống như nòng pháo.

Hình tượng như vậy trông vừa cổ quái vừa kỳ lạ.

Thấy hình tượng như vậy, chúng sinh Hồng Hoang liền nhớ lại.

Thứ này không đơn giản, nghe nói là do Oản Đậu Xạ Thủ nâng

cấp mà thành, sở hữu ý chí nhất định.

Năng lực tấn công thực sự của nó gấp mấy chục lần Oản Đậu Xạ Thủ xếp hạng thứ sáu mươi trên Bảng Linh Căn.

Nghe nói có thể phát động nhiều lần tấn công liên tục, tốc độ tấn công nhanh đến khó tưởng tượng.

Ngay cả Thánh nhân đối mặt với Oản Đậu Gia Đặc Lâm, nếu bị liên tục đánh trúng, cũng có khả năng bị trọng thương.

Bây giờ Tam Thất Thánh nhân mang thứ này ra, rõ ràng là dùng nó để đối phó Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử thấy thứ này xuất hiện, đồng tử cũng hơi co lại.

Bởi vì ngay cả ông cũng cảm nhận được một luồng cảm giác uy hiếp khó tả từ trên người nó, không khỏi khiến ông phải thận trọng.

Nhưng ông lại không biết phương thức tấn công của thứ này rốt cuộc là như thế nào, nhất thời không khỏi im lặng tại chỗ.

Thấy Thái Thượng Lão Tử im lặng, Tam Thất cũng không lập tức tấn công.

Trong lúc nhất thời, chiến trường trên không trung lại yên tĩnh một cách quỷ dị.

Trận pháp khổng lồ do Tam Thất Thánh nhân bố trí, đã bị Thái Thượng Lão Tử phá ra một con đường.

Hiện tại ngăn cách giữa hai người, chỉ có Thần Hỏa Thụ Thung và Oản Đậu Gia Đặc Lâm, ngoài ra không còn gì khác.

Thái Thượng Lão Tử im lặng một lúc, cuối cùng vẫn quyết định ra tay trước.

Sau đó hít sâu một hơi, liền lại một lần nữa bay đi.

Ông đã khá gần Thần Hỏa Thụ Thung, chỉ cần phá giải nó, vậy thì thứ cản đường ông cũng chỉ có cái gọi là Oản Đậu Gia Đặc Lâm này.

Ngay khoảnh khắc Thái Thượng Lão Tử đến gần Thần Hỏa Thụ Thung, Tam Thất Thánh nhân khẽ mỉm cười.

Trong nụ cười đó, có mấy phần tà mị, lại có mấy phần tàn nhẫn.

Sau đó nàng đưa hai tay ra, nắm lấy hai cái gai nhọn trên đỉnh đầu Oản Đậu Gia Đặc Lâm, rồi điều chỉnh phương hướng, để bảy tám cái nòng pháo nhắm thẳng vào Thái Thượng Lão Tử.

Thấy tình hình này, trong lòng Thái Thượng Lão Tử đột nhiên nhảy dựng lên, dường như có chuyện gì không hay sắp xảy ra.

Ngay giây tiếp theo, đột nhiên có một loạt tiếng động vô cùng dồn dập vang vọng khắp trời đất.

“Phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh. .....” “Phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh. .....” Chuỗi âm thanh này vô cùng dồn dập.

Loạt tiếng động vô cùng dồn dập nhưng lại vô cùng lớn này, lập tức vang vọng khắp trời đất.

Cùng lúc đó, vô số viên đạn đậu xanh, với tốc độ mắt thường không thể thấy, từ bảy tám cái nòng pháo bắn ra.

Chỉ trong khoảnh khắc, e rằng đã có hàng ngàn viên đạn đậu được bắn ra.

Những viên đạn đậu này khi đi qua Thần Hỏa Thụ Thung, trực tiếp được ngọn lửa của Thần Hỏa Thụ Thung phủ lên đặc tính bạo liệt hỏa diễm.

Những viên đạn đậu tuôn ra này mang theo năng lượng vô song, cùng với ngọn lửa bạo liệt vô cùng cường hãn, bắn về phía Thái

Thượng Lão Tử với tốc độ cực nhanh.

Cùng lúc đó, lại có hàng ngàn vạn quả đạn được phun ra, trực tiếp phun về phía Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử còn chưa kịp có phản ứng gì, tức thì đã bị vô số quả đạn này đánh trúng.

Những quả đạn này bản thân đã mang theo năng lượng vô song, lại được gia trì bởi ngọn lửa bạo liệt của Thần Hỏa Thụ Thung, lực tấn công tăng lên gấp bội.

Những quả đạn này, trong khoảnh khắc đã oanh kích lên người Thái Thượng Lão Tử.

"Ầm ầm ầm ầm. ....." "Ầm ầm ầm ầm. ....." "Ầm ầm ầm ầm. ....." Trong lúc nhất thời, cả đất trời không còn âm thanh nào khác, chỉ còn lại tiếng nổ vô song.

Tiếng nổ kịch liệt, trực tiếp khiến âm thanh hòa thành một khối, giống như hàng ngàn vạn quả pháo cùng lúc được đốt lên.

Âm thanh đáng sợ và vụ nổ kinh hoàng này, trực tiếp khiến cả đất trời đều yên tĩnh lại.

Vụ nổ kịch liệt vẫn tiếp tục trên không trung.

Rất lâu rất lâu sau, Tam Thất Thánh nhân cuối cùng cũng ngừng tấn công.

Trên nòng pháo của Oản Đậu Gia Đặc Lâm trước người nàng, lúc này cũng bốc lên những làn khói mỏng.

Sau khi ngừng tấn công, Tam Thất Thánh nhân quay đầu nhìn về phía xa, nàng để xem xem Thái Thượng Lão Tử, dưới sự tấn công của Oản Đậu Gia Đặc Lâm sẽ biến thành bộ dạng gì.

"Ầm ầm ầm ầm ầm ầm. ....." Mặc dù Tam Thất đã ngừng tấn

công, nhưng vụ nổ kịch liệt vẫn tiếp tục rất lâu, mới cuối cùng dừng lại.

Lúc này, nửa bầu trời đã bị vô số luồng năng lượng hỗn loạn bao phủ, rốt cuộc tình hình bên trong thế nào, không ai có thể nhìn rõ.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này đều sững sờ.

Không ai ngờ rằng đòn tấn công bất ngờ này của Tam Thất Thánh nhân lại cường hãn đến vậy.

Đòn tấn công như vậy, ai có thể chống đỡ được?

Rất rõ ràng, không ai có thể chống đỡ, ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng vậy.

Sắc mặt của tất cả mọi người đều trở nên vô cùng khó coi, nhìn về phía Oản Đậu Gia Đặc Lâm với sắc mặt cực kỳ khó coi, thậm chí còn lộ ra chút sợ hãi.

Thứ này tuyệt đối là chí bảo quần chiến.

Có thứ này ở đây, e rằng bao nhiêu kẻ địch cũng không đủ đánh.

Cái gọi là Oản Đậu Gia Đặc Lâm này, nếu Nhân tộc có mười tám cái.....

Nghĩ đến đây, nhiều Yêu tộc không khỏi rùng mình.

Xem ra cục diện Vu Yêu lưỡng tộc xưng bá thật sự sắp bị phá vỡ hoàn toàn.

Rất lâu rất lâu sau, luồng năng lượng hỗn loạn trên không trung mới dần tan đi, thân ảnh của Thái Thượng Lão Tử cũng dần hiện ra.

Chỉ là lúc này, Thái Thượng Lão Tử đã trở nên vô cùng thê thảm.

Bộ dạng của Thái Thượng Lão Tử, gần như có thể nói là mất hết mặt mũi, chật vật đến cực điểm.

Mái tóc trắng vốn được búi lên, lúc này đã biến thành tóc đen, rối tung trên không trung, tạo thành một cái tổ gà có tạo hình kỳ lạ, còn bốc lên vài làn khói đen. .....

Gương mặt vốn trắng trẻo, lúc này cũng biến thành màu đen tuyền, giống như bị bôi tro đáy nồi, nào còn vẻ thanh tịnh vô vi, trí tuệ của Thái Thượng Lão Tử nữa?

Đạo bào màu huyền trên người, lúc này cũng biến thành rách nát, có chỗ thậm chí còn lộ ra thân thể gầy gò của Thái Thượng Lão Tử. .....

Thấy tình hình này, chúng sinh Hồng Hoang, một phen xôn xao.

Thái Thượng Lão Tử trước đòn tấn công của Tam Thất Thánh nhân, lại biến thành bộ dạng này, đây quả thực là kỳ quan vạn cổ khó nghe thấy. .....

Đối với Thái Thượng Lão Tử mà nói, đây quả thực là nỗi nhục lớn.

Chương 463

Chúng sinh Hồng Hoang thấy bộ dạng này của Thái Thượng Lão Tử, ai nấy đều kinh hồn bạt vía.

Nếu Oản Đậu Gia Đặc Lâm tấn công chính mình, chẳng phải còn thảm hơn cả Thái Thượng Lão Tử sao?

Nói không chừng nhục thân của mình cũng bị đánh thành thịt nát rồi. .....

Nghĩ đến đây, nhiều đại năng không khỏi thầm run rẩy.

Thái Thượng Lão Tử lúc này dường như cũng có chút phát điên.

Lúc này đứng trên đám mây, ông đang thở hổn hển.

Bị một đòn tấn công như vậy đột nhiên oanh tạc, ngay cả là thủ lĩnh Huyền Môn như Thái Thượng Lão Tử, cũng suýt chút nữa không thở nổi.

Một đòn tấn công kinh tâm động phách như vậy, quả thật suýt chút nữa khiến ông lật thuyền trong mương.

Tạo hình này đủ để nói lên rằng ông đã chịu thiệt.

Hồi lâu sau, Thái Thượng Lão Tử mới thở lại được.

Nhìn về phía Tam Thất Thánh nhân và Oản Đậu Gia Đặc Lâm kia, trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh nghi bất định.

Thật không ngờ thứ này lại cường hãn đến vậy.

Một đòn tấn công mạnh mẽ như vậy, vẫn là lần đầu tiên ông thấy.

Đòn tấn công đơn lẻ của thứ này không mạnh đến mức vô lý, nhiều lắm cũng chỉ tương tự như Thổ Đậu Địa Lôi kia.

Nhưng điều đáng sợ là tốc độ tấn công của nó thực sự quá nhanh.

Trong khoảnh khắc, đã có hàng ngàn vạn đòn tấn công tuôn ra.

Một đòn tấn công dồn dập và nhanh như vậy, ngay cả Thái Thượng Lão Tử, bất ngờ không kịp phòng bị cũng phải chịu thiệt lớn như vậy.

Thái Thượng Lão Tử nhìn Oản Đậu Gia Đặc Lâm trước mặt Tam Thất Thánh nhân, không khỏi lên tiếng tán thưởng: "Thật không ngờ thứ này lại mạnh đến vậy." "Trường Không đạo chủ kia, quả thật có năng lực quỷ thần khó lường." Câu nói này là lời tán thưởng từ tận đáy lòng.

Mặc dù ở thế đối địch, nhưng rõ ràng, thứ này đã chiếm được cảm tình của Thái Thượng Lão Tử.

Tam Thất mỉm cười, không trả lời.

Thái Thượng Lão Tử lại nhìn về phía Thần Hỏa Thụ Thung.

Vốn tưởng rằng cái gọi là Thần Hỏa Thụ Thung này, chủ yếu là dựa vào sức mạnh ngọn lửa để thiêu đốt kẻ địch.

Không ngờ Thần Hỏa Thụ Thung này lại là một vật phẩm phụ trợ.

Những viên đạn đậu do Oản Đậu Gia Đặc Lâm tuôn ra, vốn không có uy lực lớn như vậy.

Sau khi được gia trì bởi ngọn lửa thần bí của Thụ Thung, mới tăng phúc lực tấn công đến mức độ này.

Ở một bên khác, Thông Thiên Giáo chủ lúc này cũng có chút kinh ngạc.

Thực lực thật sự của Thái Thượng Lão Tử luôn cực kỳ bí ẩn, không ai biết ông đã đạt đến trình độ nào.

Ngay cả Thông Thiên Giáo chủ sở hữu Tru Tiên Tứ Kiếm, cũng

không dám trêu chọc Thái Thượng Lão Tử.

Cho dù có Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay, Thông Thiên Giáo chủ đối mặt Thái Thượng Lão Tử cũng không có tự tin.

Tuy nhiên, Tam Thất Thánh nhân có thể dựa vào trận pháp này, làm Thái Thượng Lão Tử bị thương đến mức độ này, cũng quả thực có chút khó tưởng tượng.

Nhìn về phía Tam Thất, ánh mắt cũng tràn ngập kinh ngạc.

Rõ ràng là một bình hoa có dung mạo kinh diễm, lại có thể ép thủ lĩnh Huyền Môn đến mức này.

Không thể không nói, chiến tích như vậy quả thực đáng để kiêu ngạo.

Trước là trọng thương Chuẩn Đề Thánh nhân, sau lại trấn áp Nguyên Thủy Thiên Tôn, bây giờ lại dựa vào trận pháp, khiến Thái Thượng Lão Tử cũng chịu thiệt lớn.

Ngay cả là Thông Thiên Giáo chủ, cũng chưa chắc có thể đánh ra chiến tích như vậy.

Điều này tự nhiên khiến Thông Thiên Giáo chủ phải nhìn bằng con mắt khác.

Cùng lúc đó, Thông Thiên Giáo chủ lại nhớ tới Nữ Oa trong Oa Hoàng Cung.

Tam Thất là nữ nhân của Trường Không đạo chủ kia, mà Nữ Oa nương nương, rất có khả năng cũng đã trở thành nữ nhân của Trường Không đạo chủ kia. .....

Quan trọng nhất là hai người phụ nữ này còn có thù hận.

Nếu để hai người phụ nữ này gặp nhau. --------- Nghĩ đến đây, Thông Thiên Giáo chủ không khỏi hưng phấn.

Đây quả thật là một vở kịch lớn.

Tin rằng trong tương lai không xa, ông sẽ có thể xem được vở kịch lớn này. --------- Cùng với thời gian trôi qua, trận pháp do Tam Thất Thánh nhân bố trí đã được tu bổ hoàn thành.

Thổ Đậu Địa Lôi, Siêu Cường Oa Qua, Siêu Cường Kiên Quả, Tử Ngọc Thực Thánh Hoa, đã hoàn toàn hồi phục.

Thái Thượng Lão Tử thấy vậy không khỏi có chút đau đầu.

Muốn phá trận, lại phải đi từ đầu đến cuối một lần nữa, quả thật khiến ông cảm thấy có chút phiền lòng.

Nhưng đã nắm được đường đi nước bước, những thứ này sẽ không gây ra uy hiếp lớn đối với Thái Thượng Lão Tử nữa.

Ngay cả có Oản Đậu Gia Đặc Lâm kia thì đã sao?

Đối với Thái Thượng Lão Tử mà nói, chỉ cần có đủ phòng bị, nó không thể gây ra uy hiếp lớn cho ông.

Thái Thượng Lão Tử hít sâu một hơi, tay phải khẽ vẫy.

Cùng với một luồng sáng lóe lên, liền có một tòa bảo tháp chín tầng nhỏ nhắn tinh xảo xuất hiện.

Tòa bảo tháp này vừa xuất hiện, đông đảo đại năng Hồng Hoang quan chiến vào lúc này đều sôi trào.

Bởi vì bảo tháp này về cơ bản chúng sinh Hồng Hoang đều nhận ra.

Đây là một trong những bảo vật truyền kỳ của thế giới Hồng Hoang, chính là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Mặc dù chỉ là pháp bảo hậu thiên, nhưng nó lại là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo!

Thân tháp ngưng tụ vô số công đức khai thiên, còn có vô số huyền hoàng chi khí.

Tương truyền, Đại Đạo cảm động trước thiện cử vô lượng của Bàn Cổ khi khai thiên tích địa, liền giáng xuống vô lượng công đức để chứng giám.

Sau này, một phần công đức dung hợp với huyền hoàng chi khí khi khai thiên tích địa, ngưng tụ thành một tòa bảo tháp chín tầng.

Khi bảo tháp mới thành hình cao vạn trượng, cuối cùng ngưng tụ thành một tòa tháp nhỏ cao một thước như vậy.

Nhiều người thậm chí nghi ngờ, nếu nói về lực phòng ngự thực sự, bảo tháp này còn vượt qua cả Chư Thiên Khánh Vân, chỉ là lực phòng ngự rốt cuộc ai mạnh ai yếu thì không ai biết rõ.

Trên Bảng xếp hạng Pháp bảo, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp này cũng xếp ở vị trí thứ ba mươi mốt, điều này đủ để nói lên sự quan trọng của vấn đề.

Bây giờ Thái Thượng Lão Tử mời ra Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp này, đủ để nói lên rằng Thái Thượng Lão Tử đối với trận pháp này của Tam Thất cuối cùng đã nghiêm túc.

Trước mặt Thái Thượng Lão Tử nghiêm túc, những món đồ của Tam Thất quả thực có vẻ hơi nhỏ mọn.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp xuất hiện trên đỉnh đầu Thái Thượng Lão Tử, liền có vô tận huyền hoàng chi khí rủ xuống, trực tiếp bảo hộ Thái Thượng Lão Tử bên trong.

Lúc này, Thái Thượng Lão Tử gần như có thể nói là vô địch.

Tương truyền, huyền hoàng chi khí không diệt, Thái Thượng Lão Tử liền bất tử bất thương.

Thái Thượng Lão Tử đã chuẩn bị xong, mỉm cười.

“Tam Thất đạo hữu, chuẩn bị xong chưa?

Bần đạo sắp phá trận rồi đây.” Nói xong, ông liền dựa vào sự phòng ngự của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, trực tiếp xông vào khu vực Thổ Đậu Địa Lôi.

Dáng vẻ xông thẳng vào này quả thật là không hề sợ hãi.

Cùng với việc Thái Thượng Lão Tử xông vào, trận địa lôi lại đột nhiên bắt đầu một trận nổ.

Tiếng nổ ầm ầm vang lên không ngừng.

Tuy nhiên, đối với Thái Thượng Lão Tử có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, không hề có chút uy hiếp nào.

Rất nhanh, Thái Thượng Lão Tử liền trực tiếp xông qua trận này.

Thái Thượng Lão Tử không dừng lại, vẫn tiếp tục xông về phía trước.

Trận tiếp theo chính là Siêu Cường Oa Qua kia.

Cùng với việc Thái Thượng Lão Tử đến gần, Siêu Cường Oa Qua đột nhiên tỉnh lại, giống như một con tuyệt thế hung thú trực tiếp trấn áp xuống đỉnh đầu Thái Thượng Lão Tử.

“Ầm!!!” Giây tiếp theo, trực tiếp hình thành một đám mây hình nấm kinh thiên.

Chương 464

Lực tấn công của Siêu Cường Oa Qua vẫn mạnh mẽ như vậy.

Thế nhưng đối mặt với Thái Thượng Lão Tử lúc này, nó vẫn không gây ra chút nguy hiểm nào.

Ông cứ thế xông thẳng vào.

Giây tiếp theo, Tử Ngọc Thực Thánh Hoa vừa tái sinh lại một lần nữa tấn công tới, nhưng bị Thái Thượng Lão Tử một tay tóm lấy rễ, sau đó nhổ bật gốc, ném thẳng ra ngoài, rồi bị nghiền nát hoàn toàn dưới pháp lực vô tận.

Rất nhanh, Thái Thượng Lão Tử đã xông đến trước mặt Siêu Cường Kiên Quả.

Thấy tình hình này, sắc mặt Tam Thất Thánh nhân cũng hơi biến đổi.

Không ngờ lần này Thái Thượng Lão Tử lại quả quyết và thô bạo đến vậy.

Tam Thất thở ra một hơi dài.

Hư không đột nhiên xuất hiện từng gợn sóng.

Cùng với những gợn sóng lan ra, một vật khổng lồ đột nhiên xuất hiện bên cạnh Tam Thất Thánh nhân.

Chỉ thấy hình dáng của vật này khá kỳ lạ.

Phần dưới cùng của nó là một cái bệ khổng lồ được tạo thành từ rễ cây màu xanh lục.

Phía trên bệ, là một vật thể màu vàng khổng lồ nằm ngang.

Vật thể màu vàng khổng lồ này giống như một loại quả nào đó,

một nửa màu vàng óng lộ ra ngoài, nửa còn lại được bao bọc bởi những chiếc lá xanh khổng lồ.

Toàn bộ hình dáng trông vô cùng kỳ quái.

Thấy vật này, chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩn người.

Vật này bọn họ cũng đã từng thấy, cũng là một thứ trên Bảng Linh Căn Hồng Hoang, hơn nữa xếp hạng rất cao, là thứ xếp hạng thứ năm mươi tám.

Tên của vật khổng lồ này là Ngọc Mễ Gia Nông Pháo.

Nghe nói vật này có lực tấn công vô song, ngay cả Thánh nhân nếu bất ngờ không kịp phòng bị, cũng rất có khả năng bị trọng thương.

Bây giờ Tam Thất Thánh nhân triệu hồi vật này ra, ý đồ đã rất rõ ràng.

Ngay lúc này, Ngọc Mễ Gia Nông Pháo đột nhiên phát ra tiếng "két két".

Sau đó, quả ngô khổng lồ vốn đang nằm ngang tự động dựng đứng lên.

Tiếp đó, một tiếng xé gió kịch liệt vang lên từ đuôi quả ngô.

Rồi quả ngô khổng lồ đó giống như một quả pháo, gào thét bay lên, trực tiếp bay về phía Thái Thượng Lão Tử.

"Ầm!!!" Giây tiếp theo, một tiếng nổ kinh thiên động địa truyền ra.

Một đám mây hình nấm khổng lồ đột nhiên bốc lên trời.

Cả đất trời vào khoảnh khắc này cũng đột nhiên rung chuyển.

Thấy cảnh tượng này, sắc mặt chúng sinh Hồng Hoang đều tái nhợt.

Không ai ngờ rằng, uy lực của vật này lại mạnh mẽ đến vậy.

Đòn tấn công lần này, quả thực mạnh mẽ ngoài sức tưởng tượng.

Ngay cả Thánh nhân, nếu bất ngờ không kịp phòng bị cũng rất có khả năng sẽ bị trọng thương.

Lúc này, tai của chúng sinh vẫn còn ù đi, hồi lâu vẫn chưa phản ứng lại.

Chúng sinh đều kinh hãi tột độ, nhìn về phía trước, lại phát hiện Thái Thượng Lão Tử vẫn đứng đó, trên đỉnh đầu vẫn treo tòa bảo tháp linh lung kia.

Chỉ là lúc này tòa bảo tháp linh lung cũng đang hơi rung chuyển.

Dường như ngay cả Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, trước đòn tấn công này cũng bị ảnh hưởng nhất định.

Không ai ngờ rằng, cái gọi là Ngọc Mễ Gia Nông Pháo này, uy lực thật sự lại mạnh mẽ đến vậy, lại thật sự cản được bước chân của Thái Thượng Lão Tử, hơn nữa còn làm cho chí bảo phòng thủ của ông, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, cũng rung chuyển.

Xem ra quả thật có chút ngoài sức tưởng tượng.

Cái gọi là Ngọc Mễ Gia Nông Pháo này, trên Bảng Linh Căn chỉ xếp hạng thứ 58, không ngờ lại có thực lực cường hãn như vậy, quả thật có chút ngoài sức tưởng tượng.

Nếu là Thánh nhân thực lực yếu hơn một chút, đối mặt với thứ này, thật sự có khả năng sẽ bị trêu đùa đến mức xám xịt mặt mày.

Thái Thượng Lão Tử ngẩng đầu nhìn Ngọc Mễ Gia Nông Pháo ở phía xa, trong mắt cũng lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

“Thật sự ngưỡng mộ Trường Không đạo chủ.” “Rốt cuộc là phải có ý tưởng kỳ diệu như thế nào mới có thể tạo ra được thứ như thế này?” “Thật muốn có thời gian cùng hắn nghiên cứu một phen.”

“Nhưng hôm nay đến đây là hết.” Lời Thái Thượng Lão Tử nói cũng quả thực như vậy.

Uy lực của Ngọc Mễ Gia Nông Pháo này quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng, nhưng đối mặt với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, cái gọi là Ngọc Mễ Gia Nông Pháo này rõ ràng là không thể phá phòng, không thể gây ra chút uy hiếp nào cho Thái Thượng Lão Tử.

Cùng lúc đó, Thái Thượng Lão Tử cũng có chút chán chơi.

Những món đồ này tuy kỳ lạ, nhưng đối mặt với đối thủ như Thái Thượng Lão Tử, bây giờ đã không còn chút uy hiếp nào.

Tam Thất Thánh nhân thấy biểu cảm của Thái Thượng Lão Tử, cuối cùng cũng thở dài một tiếng.

Những linh căn được cải tạo này tuy mạnh mẽ, nhưng đối mặt với đối thủ như Thái Thượng Lão Tử, rõ ràng là không thể làm gì được.

Tuy có thể ngăn cản nhất thời, nhưng không thể ngăn cản mãi mãi.

Tam Thất nhìn Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp treo trên đỉnh đầu Thái Thượng Lão Tử, trong ánh mắt cũng lộ ra một tia thận trọng.

Sau đó hít sâu một hơi, một luồng tử quang trên tay lóe lên, sau đó một vật thần bí xuất hiện.

Đây chính là bảo vật mà Tam Thất đã từng dùng một lần, Hồng Mông Lượng Thiên Xước.

Xếp hạng thứ 29 trên Bảng xếp hạng Pháp bảo, cũng là khắc tinh của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Uy lực chính của Linh Lung Bảo Tháp là huyền hoàng chi khí, còn uy lực chính của Hồng Mông Lượng Thiên Xước lại là hồng mông tử

khí.

Huyền hoàng chi khí giỏi phòng thủ, hồng mông tử khí giỏi sát lục.

Có thể nói đây là tồn tại tương sinh tương khắc.

Thái Thượng Lão Tử tế ra Linh Lung Tháp, Tam Thất tự nhiên cũng đến lúc tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xước.

Thấy Tam Thất tế ra Lượng Thiên Xước, đồng tử của Thái Thượng Lão Tử hơi co lại.

Lúc này ông mới nhớ ra, khắc tinh duy nhất của Linh Lung Bảo Tháp, Hồng Mông Lượng Thiên Xước, đang nằm trong tay Tam Thất Thánh nhân.

Đây không phải là nói đùa sao?

Thái Thượng Lão Tử có chút dở khóc dở cười.

Phải biết rằng hai pháp bảo này giống như chuột thấy mèo, là kẻ thù không đội trời chung.

Một khi không cẩn thận, bảo tháp của ông rất có khả năng sẽ chịu thiệt lớn.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử trở nên có chút khó coi.

Nhìn Tam Thất, ánh mắt cũng thay đổi liên tục, thậm chí còn lộ ra chút sát ý.

Khắc tinh của mình lại nằm trong tay người phụ nữ này, sao có thể không khiến ông tràn ngập sát ý?

Thái Thượng Lão Tử suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng vẫn thu lại Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Tam Thất đạo hữu, ta lại quên mất chuyện này.

"Ngươi có Lượng Thiên Xước trong tay, Linh Lung Bảo Tháp của bần đạo trước mặt ngươi chẳng khác gì đồ bỏ, cũng không lấy ra làm trò cười nữa." Sau đó dừng lại một chút.

"Nếu đã không thể dùng Linh Lung Bảo Tháp, vậy ta cũng chỉ có thể tế ra pháp bảo kia thôi." Nói đến đây, Thái Thượng Lão Tử khẽ thở dài.

Không ngờ một Tam Thất Thánh nhân, lại có thể ép ông phải dùng đến pháp bảo kia.

Quả thực là điều ông chưa từng nghĩ tới.

Tam Thất Thánh nhân ở đối diện nghe vậy cũng hơi ngẩn người.

Pháp bảo kia?

Có thể khiến Thái Thượng Lão Tử gọi là "pháp bảo kia"..... cũng chỉ có thể là món thần bí nhất trong Khai Thiên Tam Bảo thôi sao?

Trong Khai Thiên Tam Bảo, Hỗn Độn Chung giỏi phòng thủ, Bàn Cổ Phiên giỏi sát lục...

Vậy thì món còn lại.....

đang ở trong tay Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử, hít sâu một hơi, ánh mắt đột nhiên thay đổi.

Chỉ thấy mắt phải của ông tức thì hóa thành màu đen.

Theo đó, mắt phải của Thái Thượng Lão Tử hóa thành màu đen tuyền.

Lập tức, tử khí và sát khí vô tận bỗng nhiên lan tràn ra.

Chương 465

Hơi thở kinh tâm động phách này quả thực khiến người ta có phần run sợ.

Dù là Thánh nhân, cũng phải nhíu chặt mày.

Khí tức này, cho dù là những vị đã đạt đến Thánh nhân đạo quả, cũng cảm thấy vô cùng khó chịu.

Mà mắt trái của Thái Thượng Lão Tử, trong khoảnh khắc tiếp theo lại biến thành màu trắng tinh.

Cùng với sự biến đổi của đôi mắt, lại có một luồng khí tức khác tỏa ra.

Khí tức này tựa như một ngọn gió xuân, thổi khắp đất trời.

Đó là một luồng sinh mệnh chi lực sinh sôi không ngừng, cùng với khí tức tạo hóa của vạn vật, hình thành một sự đối lập rõ rệt với luồng khí tức tử vong sát lục kia.

Thấy ánh mắt Thái Thượng Lão Tử biến đổi, sắc mặt của Thông Thiên giáo chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề Thánh nhân đều khẽ thay đổi.

Thái Thượng Lão Tử đây là...

đây là đã luyện hóa món pháp bảo kia vào trong cơ thể mình rồi sao?

Quả thật là phách lực kinh người.

Khiến bản thân và pháp bảo hợp làm một.

Nếu thật sự để Thái Thượng Lão Tử luyện thành, vậy thì Thái Thượng Lão Tử, giữa mỗi cử chỉ giơ tay nhấc chân, đều sẽ mang theo

thần lực của món pháp bảo đó.

Ý tưởng này quả thực kinh thiên động địa.

Cùng với sự biến đổi trong mắt Thái Thượng Lão Tử, mắt phải chợt bay ra một luồng hắc khí, mắt trái thì bay ra một luồng bạch khí.

Sau khi hai luồng khí đen trắng bay ra, liền dung hợp với nhau giữa không trung, cuối cùng hình thành một bức họa quyển Đại đạo chí giản, chính là Thiên Địa Bát Quái Thái Cực Đồ.

Đây chính là pháp bảo thần bí nhất trong Khai Thiên Tam Bảo, xếp hạng thứ 21 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Trong truyền thuyết, Thái Cực Đồ có năng lực phân định thanh trọc, định trụ địa, thủy, phong, hỏa.

Quả thật là bao hàm vạn tượng, không gì không làm được.

Ngoài ra, nó còn ẩn chứa Âm Dương chí lý, huyền ảo vô cực, trong tâm nghĩ vật gì vật đó liền hiện, trong lòng lo trăm sự, trăm sự tức thành.

Càng có năng lực trấn áp vô tận khí vận.

Sau khi món pháp bảo này xuất hiện, liền chậm rãi xoay chuyển giữa không trung.

Tam Thất Thánh nhân nhìn thấy pháp bảo này cũng có chút tán thưởng.

"Trời đất vốn Vô Cực, Vô Cực sinh Thái Cực, Thái Cực sinh Âm Dương, Âm Dương sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng hóa Bát Quái....." "Ấy là Thái Cực của trời đất..." Nghe lời của Tam Thất, Thái Thượng Lão Tử cũng khẽ mỉm cười.

Không ngờ Tam Thất lại hiểu sâu về cái gọi là Thái Cực đến vậy.

Sau đó y liền đưa tay phải ra hiệu, ý bảo Tam Thất xuất chiêu.

Bây giờ ngay cả Thái Cực Đồ cũng đã xuất thế, bất cứ thủ đoạn nào của Tam Thất, y cũng không hề sợ hãi.

Tam Thất thấy biểu cảm này của Thái Thượng Lão Tử, trong lòng cũng không tức giận.

Nàng hít sâu một hơi, rồi đưa mắt nhìn Trấn Thiên Quan trên đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tỏa ra huyền quang đầy trời, Trấn Thiên Quan liền chậm rãi bay khỏi đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn, phiêu dạt đến bên cạnh Tam Thất Thánh nhân.

Đối mặt với tổ hợp Thái Thượng Lão Tử và Thái Cực Đồ, cho dù là Tam Thất Thánh nhân, cũng không thể không triệu hồi Trấn Thiên Quan, toàn lực ứng phó.

Nếu không, chỉ một chút sơ sẩy là rất có thể sẽ chết không có chỗ chôn.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn bị trấn áp đã lâu, cuối cùng cũng nhân cơ hội này thoát khốn.

Tuy y bị Trấn Thiên Quan của Tam Thất giam cầm, nhưng trên thực tế cũng không chịu ảnh hưởng gì lớn.

Lớp ngoài cùng có Tiên thiên ngũ hành kỳ chi Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, bên trong lại có Hạo nhiên chính khí của Bàn Cổ, Chư Thiên Khánh Vân bảo vệ.

Dưới hai tầng bảo vệ, dù là Trấn Thiên Quan cũng không thể làm gì được y trong thời gian ngắn.

Thoát khốn, Nguyên Thủy Thiên Tôn siết chặt Bàn Cổ Phiên trong tay.

Mấy lần muốn ra tay, cuối cùng lại cố gắng kiềm chế.

Hiện tại là cuộc đối đầu giữa Thái Thượng Lão Tử và Tam Thất, nếu y tùy tiện xen vào, chỉ e Thái Thượng Lão Tử cũng sẽ không hài lòng.

Y đành thu lại các bảo vật, lẳng lặng đứng sang một bên.

Thông Thiên giáo chủ bên cạnh liếc y một cái.

"Thực lực không đủ thì bớt ra vẻ đi.

Cứ tự nhiên gây ra chuyện thế này, chẳng phải là vô cớ làm ô danh Tam Thanh chúng ta sao?" Lời này của Thông Thiên giáo chủ có thể nói là giết người tru tâm, tức thì khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến trán nổi gân xanh.

Y quay đầu lại, trừng mắt nhìn Thông Thiên giáo chủ, ra cái thế chỉ cần một lời không hợp là sẽ khai chiến.

Đối mặt với tư thế này của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ lại không hề sợ hãi, trong mắt lộ ra một tia chế nhạo.

Nếu là Thông Thiên y ra tay giao chiến với Tam Thất, tuyệt đối sẽ không để mình rơi vào tình cảnh lúng túng như vậy.

Huống hồ y có Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay, cũng có thủ đoạn để vây khốn Tam Thất.

Cùng lắm chỉ là cục diện vây khốn lẫn nhau, sao có thể thảm bại như Nguyên Thủy Thiên Tôn được chứ?

Đối với vẻ khinh thường của Thông Thiên giáo chủ, sát ý trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn gần như không khống chế được mà bùng nổ.

Nhưng cuối cùng y vẫn cố gắng kiềm chế.

Đúng là việc nhỏ không nhẫn sẽ làm hỏng việc lớn.

Nếu thật sự giao thủ với tên lỗ mãng này, chẳng phải cũng tự biến

mình thành kẻ thô lỗ sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu mấy hơi, đè nén cảm xúc.

Cuối cùng, y quay đầu đi nhìn hai người đang đối đầu trên không trung.

Thái Cực Đồ mạnh mẽ, y tự nhiên biết rõ.

Thậm chí có thể nói Thái Cực Đồ là tồn tại mạnh nhất, thần bí nhất trong Khai Thiên Tam Bảo, ẩn chứa huyền diệu chi lực vô song.

Cái Trấn Thiên Quan trên đỉnh đầu Tam Thất Thánh nhân kia, trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo còn cao hơn cả Khai Thiên Tam Bảo.

Y đã từng bị pháp bảo đó trấn áp, tự nhiên cũng biết uy lực của nó.

Cuộc đối đầu của hai món pháp bảo này, quả là có kịch hay để xem rồi.

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không khỏi tự giễu.

Thực ra Thông Thiên giáo chủ nói đúng.

Lặng lẽ xem kịch không tốt sao?

Cớ gì cứ phải cứng rắn ra tay?

Cuối cùng lại khiến mình thảm hại như vậy, trở thành trò cười cho chúng sinh Hồng Hoang...

Trên không, Tam Thất và Thái Thượng Lão Tử căng thẳng đối đầu.

Hai người cuối cùng cũng đã bỏ qua những thứ vớ vẩn kia, chuẩn bị cho một cuộc quyết đấu thực sự.

Tam Thất thu lại toàn bộ những thực vật đã được cải tạo.

Những thứ đó không thể gây ra bất kỳ uy hiếp nào đối với Thái

Thượng Lão Tử.

Nếu còn dùng chúng, chỉ tỏ ra nhỏ mọn.

Mà Thái Thượng Lão Tử cũng không dùng đến các pháp bảo khác.

Những pháp bảo khác của y, rõ ràng cũng không thể tạo thành uy hiếp thực sự đối với Tam Thất...

Trước mặt hai người, lơ lửng pháp bảo mạnh nhất của mỗi bên.

Tam Thất vô cùng tự tin vào Trấn Thiên Quan của mình.

Bản thân nó vốn là thiên đạo hung sát dị bảo.

Ngoài ra, mức độ mạnh mẽ của Trấn Thiên Quan tuyệt đối vượt xa tưởng tượng, thậm chí có thể trấn áp khí vận của ba đời quá khứ, hiện tại, tương lai.

Nàng tuyệt không tin pháp bảo của mình sẽ thua Thái Cực Đồ của đối phương.

Hai người đối đầu hồi lâu.

Thái Thượng Lão Tử, ung dung thở dài.

“Thực ra nói đi cũng phải nói lại, là ta chiếm tiện nghi của ngươi.” “Ngươi trước là đại chiến với Chuẩn Đề, sau lại đại chiến với Nguyên Thủy, bây giờ hai chúng ta chiến đấu, đối với ngươi là bất lợi.” “Có cần nghỉ ngơi một chút không?

Ta cho ngươi thời gian...” Giữa lúc đối đầu, Thái Thượng Lão Tử lại nói ra những lời này.

Điều y muốn là một trận thắng quang minh chính đại, chứ không phải để người ta bàn tán.

Chương 466

Nếu không, vị khôi thủ Huyền Môn này chẳng phải cũng sẽ bị người ta chê trách sao?

Tam Thất nghe vậy thì khẽ sững sờ, nhưng rồi lắc đầu.

"Không sao, cứ đến đi." Thái Thượng Lão Tử có chút kinh ngạc.

Y hít sâu một hơi.

Thái Cực Đồ trước mặt y liền đột ngột xoay tròn...

Cùng lúc đó, một luồng Âm Dương chi lực vô song bỗng nhiên bùng nổ.

Hồng Hoang rung chuyển, càn khôn chấn động.

Bầu không khí căng thẳng đột nhiên dâng lên.

Phía bên kia, Tam Thất cũng hít sâu một hơi.

Trấn Thiên Quan trên không trung khẽ rung lên, một luồng hung sát khí tức vô song cũng bộc phát.

Cùng lúc đó, nắp của Trấn Thiên Quan cũng đang khẽ rung động, dường như có thể bị bật tung bất cứ lúc nào.

Bí mật thực sự của Trấn Thiên Quan chính là thứ bị trấn áp bên trong.

Nó được xưng là có thể trấn trời áp đất, thứ hạng trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo còn cao hơn Cửu Bảo Lưu Vân Phiến, há nào đơn giản như vẻ bề ngoài?

Ngay lúc đại chiêu sắp sửa bùng nổ, bỗng có một giọng nói có phần âm trầm truyền đến.

“Thái Thượng, ngươi đã thành Thánh rồi, sao vẫn còn mặt dày như vậy?” Câu nói này từ phía chân trời truyền đến, ầm ầm vang vọng nửa Hồng Hoang.

Bất kể là sinh linh bình thường hay những đại năng siêu cấp, đều nghe rõ mồn một.

Nghe thấy những lời này, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử đột nhiên biến đổi.

Kẻ tới là ai?

Dám nói y không biết xấu hổ?

Thái Thượng Lão Tử, đột ngột xoay người, nhìn về phía cuối chân trời.

“Kẻ tới là ai?” “Có dám hiện thân một lần không?” Giọng nói cũng như sấm sét, ầm ầm truyền đi.

Thái Thượng Lão Tử, xưa nay thanh tịnh vô vi, đối với mọi chuyện đều xem nhẹ.

Thậm chí vô số năm qua rất ít khi nhập thế tranh đấu.

Nhưng duy chỉ có danh tiếng của mình là y tương đối để ý.

Kẻ này vừa đến đã nói y không biết xấu hổ, sao có thể không khiến y nổi giận?

Theo giọng nói của Thái Thượng Lão Tử ầm ầm truyền đi, từ xa vọng lại một tràng cười sảng khoái.

Ngay sau đó, ở cuối chân trời, một luồng hắc quang chợt bắn tới.

Lát sau, luồng hắc quang này biến thành một đám sương đen dày đặc.

Lớp sương đen này bao trùm nửa bầu trời.

Loáng thoáng có tiếng quỷ khóc sói gào từ bên trong truyền ra, quả thực vô cùng đáng sợ.

Chúng sinh Hồng Hoang nghe mà da đầu tê dại.

Thậm chí có vô số kẻ yếu ớt trực tiếp ngất xỉu tại chỗ.

Mà sắc mặt của những đại năng kia cũng có chút tái nhợt.

Nhìn đám sương đen trước mắt, không khỏi đưa mắt nhìn nhau.

Kẻ ẩn mình dưới lớp sương đen rốt cuộc là ai?

Nhưng cảnh tượng này dường như có chút quen thuộc.

Rất nhiều người đã mơ hồ có một dự cảm chẳng lành.

Thái Thượng Lão Tử thấy đám sương đen này, ánh mắt khẽ ngưng lại.

Y cảm nhận được một cảm giác uy hiếp vô song từ đám sương đen này.

Không chỉ Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ và Chuẩn Đề Thánh nhân cũng vậy.

Tất cả đều cảm nhận được một luồng áp chế nặng nề từ đám sương đen.

Khoảng cách giữa mấy người cũng bất giác xích lại gần nhau hơn.

Đây là phản ứng bản năng khi đối mặt với uy hiếp.

Rất lâu, rất lâu sau, đám sương đen trên không trung mới dần tan biến.

Một bóng hình vô cùng quái dị xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Nhìn thấy bóng hình này, rất nhiều người liền kinh hô thành tiếng.

Thậm chí có người vội quay đầu đi, không dám nhìn nữa.

Chỉ thấy đây là một người trẻ tuổi có dung mạo vô cùng quái dị.

Vẻ ngoài cực kỳ tà khí.

Trên mặt còn có những đường vân màu đỏ sẫm, như thể sắp nứt ra bất cứ lúc nào.

Một đôi mắt càng thêm kinh khủng, tựa như mắt rắn, con ngươi dựng đứng.

Trên đầu có hai chiếc sừng ngắn, thỉnh thoảng lại có quang mang màu tím lóe lên, dường như ẩn chứa pháp lực cực kỳ mạnh mẽ.

Theo sự lóe lên của quang mang, linh khí Hồng Hoang dường như cũng co vào giãn ra.

Không ai ngờ được quang mang màu tím này lại có thể lay động linh khí Hồng Hoang, trực tiếp khiến nhiều người chết lặng.

Càng kinh khủng hơn là thân thể vô cùng xấu xí của hắn.

Bởi vì bên dưới phần eo, tất cả đều là thân rắn.

Nhưng không phải đuôi rắn bình thường, mà phần cuối lại phân nhánh, trực tiếp tách thành ba cái đầu rắn.

Ba cái đầu rắn này dựng cao sau lưng người trẻ tuổi.

Ánh mắt của mỗi đầu rắn đều vô cùng âm lãnh.

Một luồng khí tức khát máu trực tiếp lan tỏa khắp đất trời.

Hình tượng như vậy thực sự quá khủng khiếp.

Nhiều người không chịu nổi, lùi lại mấy bước rồi ngã xuống đất.

Đây rốt cuộc là quái vật gì vậy?

Lại có thể xấu xí đến thế?

Thực ra hình tượng của Nữ Oa cũng là thân người đuôi rắn, nhưng tại sao người ta lại đẹp đến vậy?

Mà cái thứ trước mắt này lại xấu xí quái dị đến thế?

Mà mấy vị Thánh nhân sau khi thấy người này xuất hiện, lập tức toàn thân lạnh toát.

Bọn họ nhận ra người này.

Nói cho đúng, người này còn có thể coi là trưởng bối của họ.

Bởi vì người này chính là Ma Tổ La Hầu.

Vào thời thượng cổ, y là đại năng siêu cấp đối đầu với Đạo Tổ Hồng Quân.

Chính là kẻ này đã rút cạn linh khí phương Tây, luyện chế ra Tru Tiên Tứ Kiếm, khiến phương Tây từ đó suy yếu không gượng dậy nổi.

"Ma Tổ La Hầu!" Giọng của Thái Thượng Lão Tử gần như phát ra từ cổ họng.

Y nhìn chằm chằm La Hầu, vẻ cảnh giác trong mắt không hề che giấu.

Tuy hiện tại đối phương chưa chắc đã mạnh hơn mình, nhưng ấn ký đã từng lưu lại trong lòng vẫn khó mà xóa nhòa.

Mà Ma Tổ La Hầu lại không thèm liếc y một cái.

Hắn trực tiếp xoay người lại, hướng về phía Tam Thất cúi đầu hành lễ.

"Bái kiến Tam Thất cô nương!" Ngữ khí vô cùng kính trọng.

Thấy bộ dạng này của Ma Tổ La Hầu, mọi người xôn xao.

Hóa ra Tam Thất này, ở Thiên Cơ Lâu có địa vị cao như vậy sao?

Ma Tổ La Hầu gặp nàng, cũng phải thận trọng hành lễ.

Chương 467

Tam Thất thấy La Hầu, khẽ mỉm cười.

Mắt nàng cũng cong thành vầng trăng khuyết, trông vô cùng đáng yêu.

"Tiểu Hắc thúc không cần đa lễ!" "Hắc thúc?" Cách xưng hô kỳ lạ này, suýt chút nữa khiến mấy vị Thánh nhân kinh rớt cằm.

Ma Tổ La Hầu đường đường, lại bị gọi là Hắc thúc ư?

Quả thật khiến người ta kinh ngạc.

Những đại năng đang quan chiến lúc này đã có chút run sợ.

Bởi vì có một số đại năng cũng đến từ thời thượng cổ.

Thực lực mà kẻ này thể hiện vào thời thượng cổ quả thực khiến người ta kinh tâm động phách.

Dù là Đạo Tổ Hồng Quân cũng không phải đối thủ của hắn, còn phải liên hợp với Âm Dương lão tổ, Dương Mi đại tiên và mấy vị đại năng khác mới đánh bại được.

Nay kẻ này lại một lần nữa xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang, chẳng phải lại sắp dấy lên một trận gió tanh mưa máu sao?

Vô số người vào khoảnh khắc này không khỏi run sợ.

Ngay lúc mọi người đang kinh hãi, bỗng có một giọng nói khác truyền đến.

"La Hầu, ngươi chạy nhanh như vậy làm gì?" Câu nói này không biết từ đâu truyền ra, nhưng lại như gió xuân ấm áp, truyền khắp cả đất trời Hồng Hoang.

Tất cả mọi người đều nghe rõ mồn một.

Giọng nói này tuy có chút lười biếng, nhưng không ai dám xem thường.

Lại có một vị đại năng siêu cấp xuất thế sao?

Vậy vị đại năng siêu cấp này là ai?

Ngay lúc các đại năng đang quan chiến tìm kiếm, Tam Thanh Thánh nhân đột ngột quay người.

Bởi vì không gian bên cạnh La Hầu xuất hiện dao động năng lượng.

Theo sự vặn vẹo của không gian, một bóng hình khá mơ hồ xuất hiện trên không.

Cùng với việc bóng hình mơ hồ dần trở nên rõ ràng, chúng sinh Hồng Hoang cũng nhìn thấy rõ.

Chỉ thấy đó là một thiếu niên.

Một thiếu niên mặc bộ y phục lụa đỏ vô cùng diễm lệ.

Trông vừa hoa lệ lại vừa có cảm giác yêu mị.

Đây là một hình tượng rất khó dùng lời để miêu tả.

Thiếu niên này có dung mạo cực kỳ anh tuấn, trong vẻ anh tuấn thậm chí còn mang theo một tia yêu diễm.

Lúc này hắn đang lẳng lặng đứng đó, nhưng lại diễn giải hoàn hảo thế nào là yêu diễm và quang thải đoạt mục.

Dường như khung cảnh xung quanh cũng vì sự xuất hiện của hắn mà trở nên sáng bừng.

Bóng hình này trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang hoa mắt chóng mặt.

Bất kể là nam nữ già trẻ, lại đều nảy sinh cảm giác ghen tị với

bóng hình này.

Cảm giác hoang đường này, thậm chí khiến người ta cảm thấy dở khóc dở cười.

"Người trẻ tuổi xinh đẹp như vậy rốt cuộc là ai?" "Tên này hình như đẹp quá mức rồi?

Lẽ nào là một siêu cấp biến thái?" "Tên này dám gọi thẳng tên La Hầu... tin rằng tuyệt đối không phải kẻ tầm thường." Tại sao ta nhìn người này lại cảm thấy có mấy phần quen thuộc?

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này đều thắc mắc.

Tuy nhiên, sắc mặt Tam Thanh đã trở nên vô cùng khó coi.

Ba người họ tự nhiên biết người trước mắt.

Người này đã nhiều lần leo lên Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Một lần leo lên vị trí thứ năm Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ.

Lần khác thì leo lên vị trí thứ sáu Bảng Tiên Tư.

Người này cũng là một đại năng siêu cấp thời viễn cổ, một cường giả uy chấn một thời đại.

Người này chính là Thú Hoàng Thần Nghịch.

Sau khi Thần Nghịch xuất hiện, y không hề để ý đến những người khác, mà giống như Ma Tổ La Hầu, hướng về phía Tam Thất hành lễ.

"Bái kiến Tam Thất cô nương." Mắt Tam Thất khẽ cong lên.

"Yêu thúc không cần khách sáo." Thú Hoàng Thần Nghịch mang dáng vẻ thiếu niên, lúc này mới cười ha ha đứng dậy.

Lúc này, mấy vị Thánh nhân có mặt đã đi lại với nhau.

Bởi vì hai người xuất hiện trước sau này, áp lực đối với họ thực sự quá lớn.

Nếu nói về Thú Hoàng Thần Nghịch, chỉ e còn mạnh hơn Ma Tổ La Hầu và Đạo Tổ Hồng Quân rất nhiều.

Bởi vì khi thế giới Hồng Hoang vừa mới khai tịch, có vô số Hỗn Độn hung thú, ồ ạt tràn vào Hồng Hoang.

Bàn Cổ đại thần đã chiến đấu với chúng, cuối cùng kiệt sức mà chết.

Mà những Hỗn Độn hung thú chưa chết kia, thì lấy Thần Nghịch làm tôn, xưng y là Thú Hoàng.

Từ đó, y liền dựa vào uy áp vô địch mà trực tiếp thống trị thời đại thượng cổ.

Lúc đó Tam Thanh mới vừa xuất thế.

Ma Tổ La Hầu và Đạo Tổ Hồng Quân, tuy cũng là cường giả một phương, nhưng còn lâu mới có thể so sánh với Thần Nghịch lúc bấy giờ.

Sau này, các nhân vật tuyệt thế của ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân lần lượt xuất hiện, ba tộc Long Phượng Kỳ Lân chưởng khống trời đất Hồng Hoang, Thú Hoàng Thần Nghịch lúc này mới không rõ tung tích.

Có thể nói vào thời thượng cổ, một mình Thần Nghịch đã hoành áp Hồng Hoang vạn cổ.

Nói y có đại công đức cũng có thể, vì y đã thống trị những Hỗn Độn cự thú kia, ngăn chặn chúng tiếp tục tàn sát.

Nói y là đại ma đầu, cũng đúng.

Vì số cường giả vẫn lạc trong tay y không đếm xuể.

Nay Thần Nghịch cũng xuất hiện sao?

Mấy vị Thánh nhân có mặt lập tức cảm thấy áp lực vô tận ập đến.

Sau khi hai người chào hỏi Tam Thất xong, liền quay người lại nhìn Tam Thanh.

"Các ngươi to gan thật." "Dù là chủ nhân nhà ta, cũng chưa bao giờ đối xử với Tam Thất cô nương như vậy." "Mấy người các ngươi lại liên thủ bắt nạt Tam Thất cô nương, làm Thánh nhân kiểu gì vậy?

Mặt mũi cũng không cần nữa sao?" Thú Hoàng Thần Nghịch sắc mặt khó coi nhìn Tam Thanh.

Tam Thất cô nương là ai chứ?

Nàng là người con gái đã hầu hạ chủ nhân suốt bao năm qua.

Vô số năm nay luôn được chủ nhân yêu mến.

Dù là Yêu Yêu cô nương cũng rất cưng chiều Tam Thất cô nương.

Nay ra ngoài lại bị mấy kẻ không biết xấu hổ này bắt nạt, sao có thể không khiến họ tức giận?

Cùng lúc đó, họ cũng âm thầm lo lắng trong lòng.

Nếu lỡ không cẩn thận chọc giận chủ nhân, chẳng phải cả Hồng Hoang đều sẽ gặp xui xẻo sao?

Nghe thấy những lời này, mấy vị Thánh nhân đều không nói gì.

Bởi vì áp lực mà hai người này gây ra cho họ thực sự không nhỏ.

Tuy họ hiện đã trở thành Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang, cũng có thể nói là đỉnh phong của thế giới Hồng Hoang, nhưng đối mặt với đỉnh phong của quá khứ, áp lực đó quả thực không nhỏ.

Hai người họ là đỉnh phong của thế giới Hồng Hoang trong quá khứ, còn mấy người họ là đỉnh phong của thế giới Hồng Hoang hiện tại.

Đỉnh phong của quá khứ và hiện tại va chạm...

Mà ở Tây phương Cực Lạc thế giới, Tiếp Dẫn Thánh nhân lúc này, ánh mắt cũng lộ ra vẻ kỳ diệu khó hiểu.

Thật không ngờ hai tên này lại xuất hiện...

Vậy lần này, động tĩnh có phải hơi lớn quá rồi không?

Cao thủ Thiên Cơ Lâu liên tiếp xuất thế.

Tính cả Tam Thất Thánh nhân, Thiên Cơ Lâu đã xuất động ba vị Thánh nhân.

Chương 468

Lẽ nào thật sự muốn đại quyết chiến với Thiên Cơ Lâu sao?

Trong mắt Tiếp Dẫn Thánh nhân lộ ra vẻ lo lắng nhàn nhạt.

Hiện tại rõ ràng không phải thời cơ...

Không ai ngờ được, vì xung đột giữa Yêu tộc và Nhân tộc, cuối cùng lại đi đến tình huống này.

Quả thật là hiệu ứng cánh bướm...

Chỉ cần xử lý không tốt, e rằng cả thế giới Hồng Hoang vào lúc này đều sẽ rung chuyển.

Mà sư đệ của y, Chuẩn Đề Thánh nhân, lại đang ở ngay trong tâm bão của sự việc này.

Điều này không khỏi khiến y có chút lo lắng.

Trong số những người đó, thực lực của Chuẩn Đề Thánh nhân không nghi ngờ gì là yếu nhất.

Chuẩn Đề không đánh lại được bất kỳ ai trong số họ.

Một khi xung đột thực sự xảy ra, người xui xẻo đầu tiên chính là Chuẩn Đề Thánh nhân...

Nếu Chuẩn Đề Thánh nhân xảy ra chuyện ngoài ý muốn... vậy Tây Phương giáo chỉ còn một mình y, cũng khó mà chống đỡ...

Lúc này, Tiếp Dẫn Thánh nhân chìm vào suy tư.

Lúc này y cũng có thôi thúc muốn nhập thế.

Chuyện đã đến nước này, mình có nên đi góp vui không?

Mà ở Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương lúc này đang nhìn

chằm chằm vào đây, trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn.

"Thật không ngờ a..." "Tam Thất, con cá này, lại có thể câu được cả La Hầu và Thần Nghịch ra..." "Thú vị quá, thật sự quá thú vị..." "Ta có nên đi góp vui không nhỉ?" Lúc này Nữ Oa có chút do dự.

Cuối cùng, nàng quyết định xem xét thêm một chút.

Sự việc đã diễn biến đến mức này, rất có khả năng sẽ hình thành một cục diện đặc biệt hỗn loạn.

Chỉ cần nàng bình tĩnh, thì lợi ích nàng nhận được sẽ càng nhiều.

Đến lúc đó đục nước béo cò, tìm cơ hội một đòn tất sát, triệt để giết chết người đàn bà đáng ghét này...

Nghĩ đến đây, Nữ Oa nương nương cả người hưng phấn run rẩy.

Nàng không hy vọng bên cạnh người đàn ông đó có bất kỳ người phụ nữ nào.

Chém giết Tam Thất, chỉ là bắt đầu.

Không chỉ đơn giản là Tam Thất, dù là Yêu Yêu kia, cũng phải chết.

Lúc này Nữ Oa đã rơi vào trạng thái điên cuồng.

Nàng lại nghĩ đến người đàn ông đó.

Nàng lại nghĩ đến những hành vi biến thái mà người đàn ông đó đã gây ra cho mình.

Không biết tại sao, cơ thể nàng vào lúc này lại nóng lên.

Chuyện năm xưa từng cảnh từng cảnh lại hiện ra trước mắt nàng.

Điều này không khỏi khiến nàng vừa âm thầm căm hận, vừa có chút cảm giác sảng khoái.

Quả thực đã rơi vào một trạng thái bệnh hoạn.

Mà phía trên thánh địa Nhân tộc, bốn vị Thánh nhân và ba vị Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu, vẫn đang đối đầu.

Ma Tổ La Hầu quay người lại, liếc nhìn Tam Thất bên cạnh.

"Tam Thất cô nương, ngươi có bị thương không?" Tam Thất cười rạng rỡ.

"Làm phiền Hắc thúc lo lắng rồi, Tam Thất không hề hấn gì." Nghe đối phương trả lời, La Hầu lúc này mới yên tâm gật đầu.

Không bị thương là tốt rồi.

Lỡ như bị thương, hắn trở về không biết ăn nói thế nào với chủ nhân.

La Hầu nhìn Tam Thất một cái, lại lần nữa mở lời.

"Lần này ra ngoài, Yêu Yêu cô nương có nhờ ta nhắn cho ngươi một câu." Nghe câu này, Tam Thất khẽ sững sờ.

"Lời gì?" La Hầu nhếch miệng.

"Yêu Yêu cô nương bảo ta nói với ngươi: Bình thường bảo ngươi tu luyện cho tốt, ngươi lại không tu luyện." "Bây giờ chịu thiệt rồi chứ?" La Hầu nói câu này với giọng điệu âm dương quái khí, thậm chí còn bắt chước cả ngữ khí của Yêu Yêu.

Điều này không khỏi khiến Thú Hoàng Thần Nghịch không nhịn được cười.

"Ngạch..." Tam Thất khẽ sững sờ.

Sau đó mặt hơi ửng hồng.

Bình thường nàng khá lười biếng, mỗi lần đến lúc tu luyện đều hay trốn tránh.

Yêu Yêu tỷ đã nói nàng rất nhiều lần, nhưng nàng toàn lừa cho

qua.

Nay lại để Yêu Yêu tỷ nắm được cơ hội...

Tam Thất thậm chí còn nghĩ đến, lúc trở về, Yêu Yêu tỷ sẽ chế giễu nàng như thế nào...

“.....” Mà đối diện, Tam Thanh và Chuẩn Đề Thánh nhân, bốn người tụ lại một chỗ nhưng không một tiếng động.

Mấy tên của Thiên Cơ Lâu này, coi họ là người vô hình sao?

Trong chốc lát, sắc mặt bốn người dần dần đen lại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tính tình có phần nóng nảy, muốn mở miệng nói gì đó.

Môi mấp máy, cuối cùng lại ngậm lại.

Vừa rồi y đã chịu thiệt vì chuyện này, sao có thể lại ra mặt lần nữa?

Bên cạnh, Thông Thiên giáo chủ chỉ lo xem kịch vui, tự nhiên cũng sẽ không ra mặt.

Về phần Chuẩn Đề Thánh nhân sau lưng mấy người, càng là như vậy.

Trong số những người có mặt, thực lực của hắn yếu nhất, cảm giác tồn tại cũng thấp nhất, gần như không có quyền lên tiếng.

Đối mặt với Ma Tổ La Hầu và Thú Hoàng Thần Nghịch, hắn tự nhiên cũng không dám tùy tiện xen vào.

Ngay lúc Thái Thượng Lão Tử định nói gì đó, trên không trung bỗng nhiên lại có một trận dao động năng lượng quỷ dị.

Lần này, nó lập tức thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

Ánh mắt của Tam Thanh và Chuẩn Đề Thánh nhân lập tức tối sầm

lại.

Lẽ nào lại có đại năng của Thiên Cơ Lâu xuất hiện sao?

Nếu vậy, chẳng lẽ thật sự sẽ dẫn đến một trận hỗn chiến của các Thánh nhân?

Mà mấy người đối diện cũng có chút thắc mắc.

Dù là Thần Nghịch và La Hầu của Thiên Cơ Lâu cũng vậy.

Bởi vì lần này ra ngoài chỉ có hai người họ, không có ai khác đi cùng.

Lẽ nào lần này xuất hiện là Nữ Oa?

Hay là Tiếp Dẫn vẫn luôn ẩn mình ở phương Tây?

Các đại năng khác đang quan chiến từ xa tự nhiên cũng vô cùng tò mò.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều dán chặt vào dao động năng lượng trên không.

Rất rõ ràng, nhân vật xuất hiện từ bên trong sẽ trở thành mấu chốt cho diễn biến của sự việc này.

Sau đó, dao động năng lượng không gian dần biến thành một vòng xoáy.

Khoảnh khắc tiếp theo, một bóng hình vô cùng cao lớn từ bên trong chui ra.

Chỉ thấy bóng hình này cực kỳ hùng tráng, trông vô cùng thần võ.

Người này cao khoảng tám thước, đang ngẩng đầu sải bước đứng ở trung tâm.

Thân người đứng thẳng tắp, một thân ngạo cốt hiên ngang, sừng sững trên bầu trời.

Mái tóc ngắn màu xám trắng của người này có vẻ hơi đột ngột.

Dưới ánh mặt trời, lúc này đang lấp lánh ánh huỳnh quang nhàn nhạt.

Bộ râu quai nón màu bạc từ hai bên kéo thẳng xuống cằm, vô cớ tăng thêm mấy phần khí tức hung ác cho người này.

Chương 469

Dù vậy, hạo nhiên chính khí vẫn không hề suy giảm.

Người này có tướng mạo mày rậm mắt hổ, đôi mắt sáng ngời có thần.

Điều thu hút nhất chính là trên tai phải của hắn, lại treo một chiếc khuyên tai kỳ lạ.

Đó là một chiếc mai rùa to bằng quả trứng gà.

Hoa văn trên mai rùa cực kỳ phức tạp, trông có vẻ giống đồ đằng thần bí, lại có vẻ giống phù văn thần bí.

Nhìn thấy bóng hình này, mấy vị đại năng có mặt không khỏi đưa mắt nhìn nhau.

Người này tuy có chút xa lạ, nhưng khí tức nồng đậm trên người, không gì không thể hiện rằng đây là một vị Thánh nhân.

Sau khi vị đại năng này xuất hiện, y liền có chút nghi hoặc nhìn trái nhìn phải, dường như không rõ tình hình.

Khi y nhìn thấy Tam Thanh và Chuẩn Đề Thánh nhân ở bên phải, trong mắt rõ ràng lộ ra một tia chán ghét.

Rất rõ ràng, y không ưa mấy tên này, thậm chí còn có chút ghê tởm.

Sau đó y liền quay đầu nhìn sang bên trái.

Khi nhìn sang bên trái lại đột nhiên sững sờ.

"Thần Nghịch?" "La Hầu?" "Tam Thất cô nương?" "Sao các ngươi lại ở đây?" Mà La Hầu và Thần Nghịch cũng mỉm cười với người này.

Rất rõ ràng, đây lại là một người quen cũ của họ.

Người này chính là một trong Tứ Linh bảo vệ trời đất Hồng Hoang, Huyền Vũ.

Tam Thất cũng có chút kinh ngạc và vui mừng.

"Huyền Vũ thúc thúc, sao thúc lại đến đây?" Chúng sinh Hồng Hoang nghe Tam Thất Thánh nhân chào hỏi, lập tức sững sờ, sau đó liền phản ứng lại.

Người này là Huyền Vũ.

Một trong Tứ Thánh Thú bảo vệ Hồng Hoang, Bắc phương Thánh thú Huyền Vũ.

Vị đại năng này cũng đã nhiều lần leo lên Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Có tên trên Bảng Tọa Kỵ Hồng Hoang, có tên trên Bảng Tiên Tư Hồng Hoang, trên Bảng Nhục Thân Hồng Hoang cũng có tên.

Tuyệt đối là một cường giả Thánh nhân danh xứng với thực!

Mà đối diện, Tam Thanh lúc này, sắc mặt đã có chút đen lại.

Không ngờ người đến lại là cường giả của Thiên Cơ Lâu.

Điều này khiến áp lực của họ càng lúc càng lớn.

Huyền Vũ thấy Tam Thất chào mình, không khỏi cười ha ha.

"Tam Thất cô nương, đã lâu không gặp, ngươi càng ngày càng xinh đẹp, thảo nào chủ nhân lại cưng chiều ngươi đến vậy." Chẳng phải là đã lâu không gặp sao?

Bao năm qua, y vẫn luôn canh giữ ở vùng biên giới của thế giới Hồng Hoang, rất ít khi can thiệp vào chuyện Hồng Hoang.

Cộng thêm bản thân y khá lười biếng, không có chuyện gì đặc

biệt, rất ít khi trở về Thiên Cơ Lâu.

Vì vậy, chuyện ở thế giới Hồng Hoang đối với y vẫn còn khá xa lạ.

Y cũng có chút nghi hoặc về việc mấy người xuất hiện ở đây.

Tam Thất nghe vậy có phần xấu hổ.

"Huyền Vũ thúc thúc, sao thúc lại đến đây?" Huyền Vũ cười ha ha.

"Thúc mấy năm trước vừa trải qua một trận đại chiến, thật sự có chút mệt mỏi, nên lười biếng ngủ một giấc." "Không ngờ mấy thứ kia lại nhân cơ hội này lén lút lẻn vào mấy con." "Vừa hay ta bị động tĩnh của Hồng Mông Tử Kim Bảng đánh thức." "Lúc này mới chạy vào dọn dẹp mấy con đó." "Cách rất xa, đã cảm nhận được mấy luồng dao động năng lượng." "Còn có mấy luồng năng lượng khá quen thuộc, nên mới qua xem thử, không ngờ lại là mấy vị." Nghe lời của Huyền Vũ, Tam Thất không khỏi dở khóc dở cười.

Tên này, thật sự quá lười biếng.

Đã rất nhiều năm không về Thiên Cơ Lâu, thảo nào ngay cả khí tức của họ cũng không nhận ra.

"Nói chứ các ngươi đang làm gì ở đây vậy?" Huyền Vũ dường như vẫn còn ngái ngủ.

Cộng thêm việc y đã lâu không về Thiên Cơ Lâu, cũng không đến Hồng Hoang, dường như vẫn chưa kịp phản ứng.

Thấy bộ dạng mơ màng của Huyền Vũ, Tam Thất cười mỉm giải thích cho y.

"Gần đây mấy tên trong Hồng Hoang này gây chuyện hơi quá đáng, đã tiến hành tàn sát Nhân tộc một cách vô nhân đạo trong thời gian dài." "Điều này đã khiến chủ nhân bất mãn, nên chủ nhân đã cử

ta đến Nhân tộc, bảo vệ Nhân tộc." "Đồng thời cũng bảo ta giúp Nhân tộc quật khởi, Nhân tộc là một chủng tộc giỏi sáng tạo kỳ tích." "Biết đâu trong tương lai không xa, Nhân tộc có thể giúp chúng ta làm một vài việc." "Tiếc là mấy tên này thật sự không biết điều." "Ta đã ra mặt bảo vệ Nhân tộc rồi, mà mấy tên này vẫn dám đến xâm phạm, thật không thể tha thứ." "Huyền Vũ thúc thúc mau làm chủ cho con, mấy tên này bắt nạt con." Nghe những lời này, Huyền Vũ cuối cùng cũng hiểu rõ đầu đuôi sự việc.

Y quay đầu nhìn Tam Thanh, vẻ chán ghét trong mắt không thể che giấu mà bộc lộ ra.

"Là các ngươi bắt nạt Tam Thất cô nương sao?" "Lẽ nào là muốn chết?" "Tam Thất cô nương ở Thiên Cơ Lâu chúng ta cũng như công chúa, nay đến Hồng Hoang, các ngươi không bảo vệ thì thôi, còn muốn bắt nạt nàng?

Lẽ nào không biết chữ 'tử' viết thế nào?" Lúc này Huyền Vũ có chút tức giận.

Y rất thích tiểu Tam Thất.

Lời y nói không hề giả.

Tiểu Tam Thất ở Thiên Cơ Lâu quả thực như một công chúa.

Cộng thêm chủ nhân đối với Tam Thất cũng luôn cưng chiều hết mực.

Cả Thiên Cơ Lâu đều vô cùng yêu thương Tam Thất.

Nay Tam Thất ra ngoài làm việc cho chủ nhân, lại bị mấy tên này cản trở, thật là đáng ghét.

"Sao các ngươi lại không biết điều như vậy chứ?" Huyền Vũ nhìn chằm chằm Tam Thanh và Chuẩn Đề Thánh nhân, trong mắt lộ ra sát ý vô tận.

“Thiên Cơ Lâu vô số năm qua vẫn luôn bảo vệ Hồng Hoang, vì thế, thậm chí còn khiến chúng ta nhiều lần bị trọng thương, dù là Tứ Thánh Thú chúng ta, cũng suýt chút nữa nhiều lần vẫn lạc.” “Lẽ nào các ngươi là Thánh nhân Hồng Hoang lại không biết một chút nào sao?” “Lũ chết tiệt các ngươi chậm chạp đến mức đó sao?” “Chỉ biết đấu đá lẫn nhau?

Chỉ biết tranh đoạt tài nguyên?

Những chuyện khác đều không quan tâm, không hỏi đến?” “Các ngươi có tư cách gì làm Thánh nhân?

Ta phi!!!” Huyền Vũ rõ ràng là một kẻ lắm lời, nói không ngừng với Tam Thanh và Chuẩn Đề.

Ngữ khí cũng tràn ngập sát ý vô tận.

Nhưng những lời này lọt vào tai Tam Thanh và Chuẩn Đề Thánh nhân, lại như sét đánh giữa trời quang.

Thiên Cơ Lâu... lẽ nào thật sự vẫn luôn âm thầm bảo vệ Hồng Hoang?

Hóa ra những chuyện được nói trên Hồng Mông Tử Kim Bảng, không hề có chút giả dối nào?

Tam Thanh lúc này không khỏi đưa mắt nhìn nhau.

Chuyện này thực sự đã phá vỡ thế giới quan của họ.

Vốn dĩ họ còn tưởng rằng thông tin tiết lộ trên Hồng Mông Tử Kim Bảng là giả.

Nay xem ra quả thực là thật không thể thật hơn.

Dù sao đây cũng là do Huyền Vũ Thánh thú tự miệng nói ra.

Vùng ngoài cùng của thế giới Hồng Hoang, có cây Thế Giới Cổ Thụ bảo vệ, là rào cản đầu tiên của Hồng Hoang.

Sau đó dưới Thế Giới Cổ Thụ, lại có Thông Thiên Kiến Mộc, là tầng rào cản thứ hai của thế giới Hồng Hoang.

Ngoài ra vẫn chưa hết.

Tứ Thánh Thú của trời đất cũng thực sự tồn tại.

Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ mỗi người bảo vệ một phương của Hồng Hoang.

Ngoài ra, Ma Tổ La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch, còn có cái gì mà Ca Tư Lạp, Thần thú Thảo Nê Mã, cùng với Công Phu Hùng Miêu, Đại Đạo Chi Thư, v.v. thì quanh năm tuần tra thế giới Hồng Hoang... mục đích cũng là bảo vệ Hồng Hoang.

Lúc này, mấy vị Thánh nhân có mặt đều sắc mặt khó coi.

Thiên Cơ Lâu âm thầm bảo vệ Hồng Hoang, mà họ lại chỉ ngồi hưởng thành quả.

Nếu sự thật đúng như Huyền Vũ nói, vậy thì những Thánh nhân như họ quả thật có chút không tử tế.

Nhưng những lời như vậy, lại khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn khinh thường.

Y cuối cùng vẫn không nhịn được mà mở lời.

"Đừng có nói những lời đường hoàng cao cả, tự cho mình là vĩ đại." "Các ngươi bảo vệ Hồng Hoang, ai biết được ẩn giấu mục đích gì?" "Nay lại đột nhiên chạy ra kể công, chúng ta có bảo các ngươi bảo vệ không?" "Không có các ngươi lẽ nào chúng ta không tự bảo vệ được sao?" "Thật không biết điều." Giọng Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút lạnh nhạt.

Mấy người của Thiên Cơ Lâu này thật quá không biết xấu hổ.

Mấy năm nay quả thực đã làm một số việc cho Hồng Hoang, nay

lại chạy ra kể công.

Thật sự nghĩ rằng cả thế giới Hồng Hoang đều nợ họ sao?

Chương 470

Người khác nhận, chứ Nguyên Thủy Thiên Tôn y không nhận.

Hơn nữa, mục đích thực sự của Thiên Cơ Lâu rốt cuộc là gì còn chưa biết.

Nghe những lời này, ánh mắt Huyền Vũ khẽ ngưng lại.

Thần Nghịch và La Hầu cũng sắc mặt không thiện.

"Tiểu bối nhà ngươi..." "Sao tâm tư lại bẩn thỉu như vậy?" "Đúng là lấy lòng tiểu nhân đo lòng quân tử, Thiên Cơ Lâu vô số năm qua vẫn luôn ẩn mình trong bóng tối." "Đã từng đòi hỏi Hồng Hoang một phân một hào nào chưa?" "Ngược lại là đám tiểu bối các ngươi, tuy đã thành Thánh nhân, nhưng chỉ biết tranh quyền đoạt lợi, huynh đệ tương tàn." "Nói cho đúng chỉ là trò cười cho thiên hạ mà thôi." Lời của La Hầu nhàn nhạt nói ra, ngữ khí tràn ngập vẻ khinh thường và phẫn nộ.

Tam Thanh tuy là khôi thủ Huyền Môn của thế giới Hồng Hoang, nhưng trước mặt y, Tam Thanh quả thực thuộc hàng tiểu bối.

Phải biết rằng y và Hồng Quân Đạo Tổ là cùng một thế hệ.

Tuy hiện tại y đã không phải đối thủ của Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng bối phận vẫn còn đó.

Nghe lời của La Hầu, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn tối sầm lại.

"Ai là tiểu bối của ngươi?" "Sao lại không biết xấu hổ như vậy?" La Hầu nghe vậy cười hắc hắc.

"Vẫn không thừa nhận sao?" "Nếu đã vậy, ta sẽ thay sư phụ ngươi dạy dỗ ngươi một phen." "Để ngươi biết thế nào là tôn sư

trọng đạo.” Dứt lời, trên người La Hầu đột nhiên bùng lên một luồng hắc khí mãnh liệt.

Hắn đã sớm ngứa mắt mấy tên ngồi mát ăn bát vàng này rồi.

Nay lại còn dám chọc giận Tam Thất cô nương, chẳng phải là tìm chết sao?

Hôm nay phải dạy dỗ một phen, đám tiểu bối trời cao đất dày này.

Cùng với sự bùng nổ của hắc khí, một luồng khí tức kinh tâm động phách tỏa ra.

Khí tức này mang theo một luồng sát ý điên cuồng và mùi máu tanh.

Mọi người cảm nhận được khí tức của luồng hắc khí này, đều sắc mặt đại biến.

La Hầu là Ma Đạo chi tổ, ma khí tỏa ra tự nhiên không phải tầm thường.

Luồng khí tức này lại có năng lực thay đổi tâm thần của người khác.

Dù là Tam Thanh cũng bị ảnh hưởng, huống hồ là những sinh linh khác?

Lúc này, đông đảo Yêu tộc có mặt đã rơi vào trạng thái thất thần.

Mắt mỗi người đều lộ ra một màu đỏ rực.

Rất rõ ràng họ đã bị ảnh hưởng tâm trí.

Nếu cứ tiếp tục, rất có thể sẽ làm ra những chuyện mất lý trí, thậm chí còn có thể trực tiếp gây ra đại loạn trong Yêu tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn tự nhiên cũng cảm nhận được sự thay đổi của các Yêu tộc, sắc mặt ai nấy đều đại biến.

Hỗn Độn Chung lấp lánh kim quang trong tay Đông Hoàng Thái Nhất lại một lần nữa vang lên.

"Đang..." Một tiếng vang lớn, tựa như sấm sét, trực tiếp chấn cho những Yêu tộc đang thất thần tỉnh lại.

Ánh mắt nhìn La Hầu cũng trở nên kinh hãi.

Người này quả thực khủng bố dị thường.

Dường như còn khủng bố hơn cả Tam Thanh.

Chỉ riêng khí tức của hắn, đã có thể khiến mọi người nhập ma.

Từ khí thế này mà nói, dường như Tam Thanh cũng khó mà chống đỡ.

Chúng sinh Hồng Hoang ai nấy đều kinh hãi đến mặt mày tái nhợt.

Không hổ là nhân vật có thể ngang hàng với Hồng Quân Đạo Tổ.

Khí thế này, vạn cổ vô song.

Ngay lúc này, lại có một luồng hắc khí khác lan tỏa.

Sau đó liền có một thứ kỳ lạ cổ quái hiện ra.

Nhìn thấy thứ này, nhiều người không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Lại... lại là thứ này?

Trong truyền thuyết, thứ này cũng đã bị Hồng Quân Đạo Tổ trấn áp.

Không ngờ nó vẫn còn trong tay Ma Tổ La Hầu.

Chỉ thấy đó là một cây trường thương toàn thân đen tuyền, điêu khắc những phù văn thần bí.

Những phù văn thần bí này dường như tỏa ra khí tức huyết tinh vô cùng khủng bố, như có ảo giác muốn nuốt trời nuốt đất.

Nhìn thứ này, dù là Tam Thanh cũng căng thẳng nuốt nước bọt.

Nhìn kỹ lại, lại phát hiện thứ này dường như có chút thay đổi.

Giống như không phải là một cây trường thương bình thường, mà là một con hắc long duỗi thẳng.

Thứ vừa giống rồng vừa giống thương này, chính là Thí Thần Thương xếp hạng thứ 19 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Thứ hạng của nó còn cao hơn cả Tru Tiên Tứ Kiếm, đủ để thấy uy lực của món pháp bảo này.

Trong truyền thuyết, món pháp bảo này là do rễ của Sáng Thế Thanh Liên hóa thành, hấp thụ lệ khí của cả thế giới Hồng Hoang, biến thành một món pháp bảo như vậy, là đệ nhất ma binh của trời đất.

Nghe nói Ma Tổ La Hầu chính là dựa vào món pháp bảo này, mới cuối cùng trở thành Ma Tổ, có vốn liếng hoành áp một thời đại thượng cổ.

Cộng thêm sau này y lại luyện chế Tru Tiên Tứ Kiếm, pháp bảo sát lục mạnh nhất của cả thế giới Hồng Hoang đều nằm trong tay y.

Truyền thuyết rằng dù là Hồng Quân Đạo Tổ đối mặt với Ma Tổ La Hầu năm xưa, cũng phải cam bái hạ phong.

Nay tên này đã triệu hồi cả Thí Thần Thương ra, lẽ nào thật sự muốn triển khai một trận tàn sát sao?

Ma Tổ La Hầu đưa tay ra, liền nắm lấy Thí Thần Thương.

Y hướng về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ một cái.

“Tiểu bối, đừng nói ta bắt nạt ngươi.” “Đến đây, chiến!” Ma Tổ La Hầu rõ ràng là một người nóng tính.

Đám tiểu bối chết tiệt này lại dám khiêu khích trước mặt y, quả

thực không biết điều.

Nay lại còn bắt nạt công chúa bảo bối của Thiên Cơ Lâu, Tam Thất.

Những biến cố này tự nhiên khiến y tức giận dị thường.

Thấy La Hầu khiêu khích, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn biến đổi.

Thật không ngờ tên này lại không chơi theo bài.

Y chỉ nói mấy câu công bằng mà thôi, tên này đã chỉ thẳng mặt khiêu chiến y, thật sự khiến y tức giận.

Lẽ nào thật sự nghĩ rằng mình sợ hắn sao?

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút đen lại.

Suy nghĩ một lát, cuối cùng vẫn chậm rãi bước lên.

Y tuy là tiểu bối của Ma Tổ La Hầu, nhưng đúng là vua nào triều thần nấy.

Ma Tổ La Hầu là tàn dư của thời đại trước, hiện tại y không sợ hắn.

“La Hầu, bây giờ đã không còn là thời đại trước nữa.” “Loại người như ngươi đáng lẽ phải bị trấn áp tàn khốc.” “Nay còn dám chạy ra, nếu đã vậy.” “Ta sẽ thay sư tôn lão nhân gia người trấn áp ngươi.” Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu một hơi rồi hiên ngang đứng ra.

Tuy trong lòng có chút sợ hãi, nhưng chuyện đã đến nước này, y tự nhiên không hề nao núng.

La Hầu thì lộ ra một nụ cười âm lãnh.

“Không ngờ con sâu theo đuôi năm đó, nay lại trở nên có khí thế

như vậy.” “Có chút thú vị, thật là có chút thú vị.” Đến đây, đến đây, ta để xem tên giả tạo kia rốt cuộc đã dạy ngươi những gì?

Lời của La Hầu đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn không nghi ngờ gì là một sự sỉ nhục.

Điều này tự nhiên khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút thẹn quá hóa giận.

Đang định hiên ngang tấn công!

Thái Thượng Lão Tử sau lưng lại mở miệng nhắc nhở.

“Vạn sự cẩn thận, đối phương dù sao cũng là Ma Tổ La Hầu, không được có chút đại ý.” Nghe vậy, trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lóe lên một trận quang mang, sau đó liền bình tĩnh lại.

Đúng như Thái Thượng Lão Tử nói, tên đối diện là tồn tại sánh ngang Đạo Tổ, phải thận trọng đối đãi.

Sau đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền hít sâu một hơi, tay cầm Bàn Cổ Phiên, nghiêm trận chờ địch.

“La Hầu, ngươi vốn là bại tướng dưới tay Hồng Quân tổ sư.” “Không ở vực ngoại sống lay lắt thì thôi, nay lại ngang nhiên xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang.” “Thật sự nghĩ rằng các Thiên Đạo Thánh nhân chúng ta đều mù sao?” “Thời đại của ngươi đã qua rồi, nếu ngươi đã không biết trời cao đất dày như vậy, nếu đã vậy, đó cũng là ngươi đang tự tìm đường chết trong cõi u minh.” Nói đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn há miệng phun ra một luồng bạch khí.

Đây là một thứ vừa giống khí, vừa giống sương, vừa giống mây.

Chương 471

Chính là luồng Hạo nhiên chính khí trước khi Bàn Cổ vẫn lạc.

Luồng Hạo nhiên chính khí này cuối cùng hóa thành Chư Thiên Khánh Vân, trở thành chí bảo phòng thủ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Sau khi Chư Thiên Khánh Vân xuất hiện, lập tức tỏa ra vạn đạo quang hoa.

Từng đóa liên hoa từ hư không hiện ra, sau đó liền trực tiếp lơ lửng trên đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn, bảo vệ y một cách triệt để.

Thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp triệu hồi Chư Thiên Khánh Vân ra, đủ để thấy mức độ coi trọng của y đối với Ma Tổ La Hầu.

Sau đó Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn chưa dừng lại.

Y đưa tay phải ra, trong tay đã xuất hiện một lá cờ màu vàng đất.

Lá cờ nhỏ màu vàng đất này chính là một trong Tiên thiên ngũ hành kỳ, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Sau đó y liền tế Hạnh Hoàng Kỳ lên không.

Sau khi Hạnh Hoàng Kỳ này xuất hiện, lập tức đón gió mà tăng vọt.

Quang mang màu vàng đất, hà quang vạn đạo.

Từng tầng từng tầng sóng gợn, triệt để bảo vệ Nguyên Thủy Thiên Tôn bên trong.

Truyền thuyết Tiên thiên ngũ hành kỳ là do lá của Sáng Thế Thanh Liên hóa thành.

Hạnh Hoàng Kỳ là bảo vật phòng thủ, uy lực vô cùng, không vật gì có thể phá, trừ tà lui ma, vạn pháp bất xâm!

Tuy lực phòng thủ yếu hơn Chư Thiên Khánh Vân một chút, nhưng rõ ràng cũng cực kỳ khủng bố.

Ma Tổ La Hầu thấy bộ dạng này của Nguyên Thủy Thiên Tôn, không khỏi khẽ mỉm cười.

Dù là lão già Hồng Quân thầy ngươi, cũng chẳng qua là cướp đoạt đại cơ duyên từ trên người ta, giành lấy đại khí vận từ trên người ta, lúc này mới đi trước một bước trở thành Thánh nhân quả vị.

"Sau này lại đem ý chí của bản thân ký thác vào Thiên Đạo, cấu kết với Thiên Đạo, cướp đoạt kỳ ngộ của Địa Đạo và Nhân Đạo, trực tiếp khiến Thiên Đạo đại thịnh." "Nói cho đúng, một mạch Hồng Quân các ngươi mới là lũ cẩu tặc, gian tặc trộm cắp Đại Đạo." "Lũ ngụy quân tử bỉ ổi vô sỉ." La Hầu xưa nay vẫn luôn khinh thường lão già Hồng Quân.

Nhưng nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn có cả đống bảo vật bên người, La Hầu cũng có chút nóng mắt, nhưng cuối cùng vẫn hóa thành một tiếng khinh thường.

"Chư Thiên Khánh Vân thì sao?" "Tiên thiên ngũ hành kỳ thì sao?" Sau đó, Thí Thần Thương đen tuyền của y liền đột ngột tỏa ra một luồng khí tức khủng bố đến cực điểm.

Khí tức này là ma khí kinh thiên động địa, có uy năng hủy thiên diệt địa.

Sau đó, y ném lên không, Thí Thần Thương liền lăng không tấn công, trực tiếp phá vỡ ức vạn dặm trường không, đâm thẳng đến trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, bấm pháp quyết, Mậu

Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ liền trực tiếp nghênh đón.

Khí tức hung mãnh hạo hãn, quang mang lấp lánh, từng đạo Thổ chi áo nghĩa tỏa ra, quả thực uy lực vô cùng.

Y muốn xem xem uy lực của Thí Thần Thương rốt cuộc thế nào.

Tuy nhiên, ngay khoảnh khắc Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ và Thí Thần Thương tiếp xúc, chỉ nghe một tiếng "rắc", khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đại biến.

Bởi vì tiếng động này có chút kỳ quái, dường như có một dự cảm chẳng lành.

Sau đó y liền nhìn lại, chỉ thấy trong khoảnh khắc, quang mang trên Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ đã tan biến hết, trận pháp phòng thủ được bố trí cũng ầm ầm vỡ nát.

Hạnh Hoàng Kỳ mất hết quang mang, trực tiếp rơi xuống dưới.

Hạnh Hoàng Kỳ lại bị phá giải đơn giản như vậy sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút khó tin.

Phải biết rằng Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ cũng là cực phẩm Tiên thiên linh bảo, là một trong Tiên thiên ngũ hành kỳ, lực phòng ngự cực kỳ mạnh mẽ.

Dù so với những pháp bảo như Chư Thiên Khánh Vân, lực phòng ngự yếu hơn một chút, nhưng cũng cực kỳ mạnh.

Không ngờ nay trước mặt Thí Thần Thương, lại không đáng một đồng.

Thí Thần Thương sau khi phá vỡ phòng ngự của Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, không hề dây dưa, trực tiếp mang theo vô thượng sát khí đâm về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này sắc mặt tuy đen lại, nhưng cuối

cùng vẫn không hoảng không vội, giơ tay liền ném Tam Bảo Ngọc Như Ý ra.

Tam Bảo Ngọc Như Ý là pháp bảo thường dùng của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đối với y có thể nói là vô cùng thuận tay, trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, xếp hạng thứ 46.

Sau khi Tam Bảo Ngọc Như Ý xuất hiện trên không, lập tức hào quang đại thịnh.

Quả thực là hà quang vạn đạo, phổ chiếu sơn hà.

Khí tức chí cao vô tận không gì không thể hiện sự tôn quý của nó.

Phần đầu của Tam Bảo Ngọc Như Ý có hình dạng khánh vân!

Phân biệt khảm ba viên bảo vật màu xanh, đỏ, lục, ứng với tam quang nhật nguyệt tinh.

Lúc này, ba viên bảo thạch này quang mang đại thịnh.

Nhật nguyệt tinh thần đầy trời, vào khoảnh khắc này dường như nhận được sự triệu hồi của nó, trực tiếp tỏa ra vô tận quang mang, đem tinh thần chi lực hạo hãn, không ngừng truyền vào trong Tam Bảo Ngọc Như Ý!

Cùng với sự gia tăng sức mạnh, đất trời một mảnh tiêu điều.

Đây là cuộc đối đầu giữa Thí Thần Thương và Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Cuối cùng, hai món pháp bảo cũng va chạm trên không.

"Ầm!!!" Lập tức có một tiếng vang kinh thiên!

Vùng đất trời này trong khoảnh khắc cũng rung chuyển.

Cảnh tượng sơn hô hải khiếu, trời rung đất chuyển này, quả thực khiến đông đảo sinh linh sắc mặt đại biến.

Không ai ngờ được Thánh nhân giao chiến, lại có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy.

Cảnh tượng đất rung núi chuyển này, e là tận thế rồi.

Hai món vô thượng pháp bảo giằng co trên không, nhưng cuối cùng vẫn là Tam Bảo Ngọc Như Ý yếu hơn một chút.

Dù nó được vô tận tinh thần chi lực gia trì, trước mặt Thí Thần Thương, vẫn tỏ ra nhỏ bé.

Lại qua một lát, chỉ nghe một tiếng "rắc", trên thân Tam Bảo Ngọc Như Ý lại xuất hiện mấy vết nứt.

Cùng với sự xuất hiện của vết nứt, pháp lực ngập trời cùng tinh thần chi lực đầy trời, vào khoảnh khắc này liền tan biến hết.

Trong khoảnh khắc đó, nó như mất đi tất cả.

Thấy Tam Bảo Ngọc Như Ý lại lần nữa thất bại, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đều đột nhiên biến đổi.

Thí Thần Thương lại mạnh đến mức này sao?

Sao cảm giác như Thí Thần Thương còn mạnh hơn cả Trấn Thiên Quan kia?

Nội tâm Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này sóng cuộn biển gầm.

Trong chớp mắt, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nghĩ thông.

Trấn Thiên Quan tuy xếp hạng thứ 17 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, nhưng người điều khiển nó lại là Tam Thất Thánh nhân.

Thí Thần Thương tuy xếp hạng thứ 19 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, nhưng người điều khiển nó lại là Ma Tổ La Hầu.

Pháp lực của Tam Thất rõ ràng kém Ma Tổ La Hầu rất nhiều.

Có lẽ là vì nguyên nhân này?

Vô số ý niệm lóe lên trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này.

Nhưng y nào có biết?

Thực lực thực sự của Trấn Thiên Quan còn chưa phát huy ra.

Được xưng là trấn thiên áp địa, Trấn Thiên Quan sao có thể chỉ có thực lực cỏn con như vậy?

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này ánh mắt khó coi nhìn Thí Thần Thương trước mặt.

Thí Thần Thương này, lại khiến y tổn hại liên tiếp hai món pháp bảo, thật sự khiến y tức giận.

Chỉ trong chớp mắt, Thí Thần Thương mang theo vô tận hắc khí, đã công đến trước mặt y.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu một hơi, toàn lực thúc đẩy vô thượng pháp lực.

Chư Thiên Khánh Vân trên đỉnh đầu lập tức hoa quang tứ xạ, đạo ý hoành phi.

Vô số đại đạo chi liên vào khoảnh khắc này nở rộ.

Vô tận tường thụy bay lượn đầy trời.

Quả không hổ là Hạo nhiên chính khí của Bàn Cổ đại thần.

Mọi người thấy cảnh tượng này không khỏi kinh thán.

Sự mạnh mẽ của Chư Thiên Khánh Vân quả thực có chút vượt xa tưởng tượng.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên Chư Thiên Khánh Vân thực sự phát huy uy lực, tự nhiên khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh thán không thôi.

Chương 472

Chư Thiên Khánh Vân, quang mang lấp lánh, trừ tà lui ma, vạn pháp bất xâm!

Nghe nói có thể bỏ qua bất kỳ công kích của bảo vật kỳ binh nào, nghe nói còn có thể miễn dịch mọi tổn thương của thần thông pháp thuật.

Quả thực không phải chỉ là nói suông.

Bởi vì lúc này Thí Thần Thương quả thực không thể tiến thêm một phân nào.

Chúng sinh Hồng Hoang một trận kinh hô.

"Phòng được rồi..." "Chư Thiên Khánh Vân đã chặn được Thí Thần Thương..." Rất nhiều người vào khoảnh khắc này không khỏi kinh hô thành tiếng.

So với Ma Tổ La Hầu tai tiếng, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên có xu hướng ủng hộ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn là Thánh nhân của Hồng Hoang suốt bao năm qua, được nhiều người kính ngưỡng.

Ma Tổ La Hầu lại là nhân vật tai tiếng, chúng sinh Hồng Hoang sao có thể ủng hộ hắn?

Thấy tình hình này, ánh mắt Ma Tổ La Hầu ngưng lại, trong mắt lộ ra vẻ không vui.

Thật không ngờ, những Thánh nhân Hồng Hoang này quả thật có chút thủ đoạn.

Đúng là hậu sinh khả úy.

Chỉ một Nguyên Thủy Thiên Tôn, đã chặn được công kích của hắn.

Lẽ nào là do bao năm qua mình thật sự đã yếu đi?

Hay là thực lực của Tam Thanh quá mạnh?

Điều này không khỏi khiến ánh mắt La Hầu lóe lên.

Thực ra nghĩ kỹ lại cũng có thể hiểu được.

Bởi vì Ma Tổ La Hầu đã mất hết tất cả khí vận, chỉ có thể dựa vào thiên phú, nội tình của mình để tu luyện một cách cứng rắn.

Dù thường xuyên được Trường Không đạo chủ chỉ điểm, nhưng so với Tam Thanh có khí vận ngập trời, tốc độ tu luyện quả thực quá chậm.

Con đường tu luyện của La Hầu cũng quả thực rất gian nan.

Nhưng dù vậy, Ma Tổ La Hầu vẫn sâu không lường được.

Chỉ thấy ánh mắt y ngưng lại, bàn tay đẩy về phía trước, hư không liền sinh ra vô tận hắc khí.

Những hắc khí này trực tiếp gia trì vào trong Thí Thần Thương.

Trong khoảnh khắc, khí tức cuồng bạo trên Thí Thần Thương đột nhiên tăng vọt.

Áp lực vô tận mãnh liệt sinh thành.

Đối mặt với tình huống này, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn biến đổi, vội vàng toàn lực thúc đẩy Chư Thiên Khánh Vân.

Trong nháy mắt, trong Chư Thiên Khánh Vân liền sinh ra vô tận dị tượng, lại có vô tận quang mang phổ chiếu Hồng Hoang.

Bên trong khánh vân, ngũ sắc hào quang nhuộm khắp chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ.

Vô số kim đằng, kim liên, anh lạc rủ xuống, như giọt nước, liên tục không ngừng.

Hai món vô thượng pháp bảo, lại một lần nữa giằng co.

Trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang, vô cùng kích động.

Phải biết đây là cuộc đối đầu giữa Thí Thần Thương và Chư Thiên Khánh Vân... sao có thể không khiến họ kích động?

Sắc mặt Ma Tổ La Hầu lạnh đi.

Thật không ngờ tên Nguyên Thủy Thiên Tôn này thủ đoạn phi phàm...

La Hầu có chút không phục, đột nhiên dùng sức.

Sương mù đen vô tận lại một lần nữa sinh sôi trong nháy mắt.

Nhất thời, các loại khí tức âm lãnh ra đời giữa đất trời Hồng Hoang.

Hắc ám, khủng bố, khát máu, hủy diệt, tử vong, mục rữa, thôn phệ... các loại khí tức đều được sinh thành.

Vô số ma khí ngưng tụ trên không trung, trực tiếp khiến cả bầu trời chìm vào bóng tối.

Chư Thiên Khánh Vân vốn là hạo nhiên chính khí trong lòng Bàn Cổ, tự nhiên phải dùng ma khí vô tận để nhiễm bẩn, ô uế nó.

Đây chính là thủ đoạn tốt nhất.

Quả nhiên như Ma Tổ La Hầu dự liệu.

Sau khi Chư Thiên Khánh Vân tiếp xúc với những ma khí này, ánh sáng vô tận liền mờ đi vài phần.

Phạm vi quang mang bao phủ cũng thu hẹp lại rất nhiều.

Hạo nhiên chính khí đối đầu với ma khí vô biên.

Chính và tà va chạm.

Thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Thấy tình hình này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên kinh hãi.

Chư Thiên Khánh Vân phòng ngự vô địch của hắn lại có thể gặp phải tình huống này sao?

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới.

Ngay lúc đạo tâm của hắn bất ổn, uy lực của Thí Thần Thương đột nhiên bùng nổ gấp trăm lần, đâm thẳng vào bên trong Chư Thiên Khánh Vân, trực tiếp xé rách một lỗ hổng lớn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hãi thất sắc, vội vàng lùi về phía sau.

Một thương này của Thí Thần Thương lại đánh hụt.

Uy năng vô thượng chỉ có thể bùng nổ giữa không trung.

"Ầm!!!" Chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng giữa đất trời.

Trong sát na, cả một mảng hư không dường như sụp đổ đi không ít.

Vô số vết nứt không gian cũng ra đời vào lúc này, dày đặc như mạng nhện xuất hiện trên không trung, rất lâu sau vẫn chưa thể hồi phục.

Các đại năng quan chiến ở xa đều hít một ngụm khí lạnh.

Ai cũng không ngờ đại chiến giữa Ma Tổ La Hầu và Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có quy mô như vậy.

Quy mô này lớn hơn rất nhiều so với lúc Nguyên Thủy Thiên Tôn đại chiến với Tam Thất.

Rất hiển nhiên, lúc đại chiến với Tam Thất, Nguyên Thủy Thiên

Tôn đã khinh suất, hoặc là xem thường Tam Thất thánh nhân, nên mới bị Tam Thất thánh nhân trực tiếp trấn áp.

Bây giờ mới bộc phát ra uy năng thật sự.

Mà Ma Tổ La Hầu lại càng khủng bố.

Ngay cả Chư Thiên Khánh Vân được xưng là không vật gì phá được cũng bị đánh vỡ.

Thật sự là cường đại ngoài sức tưởng tượng.

Lúc này, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đen lại, tức giận đến mức hai mắt như muốn nứt ra.

Không ngờ hai người giao thủ, hắn vẫn rơi vào thế hạ phong.

Điều này thật sự khiến hắn mất hết mặt mũi.

Thánh nhân coi trọng nhất là thể diện, nay Hạnh Hoàng Kỳ và Tam Bảo Ngọc Như Ý của hắn liên tiếp bị phá, ngay cả Chư Thiên Khánh Vân cũng bị xé rách một lỗ hổng lớn.

Chẳng phải là khiến hắn mất hết mặt mũi sao?

Chẳng phải là khiến hắn trở thành trò cười cho chúng sinh Hồng Hoang sao?

Thân là Huyền Môn chính tông, nếu thật sự bại trong tay Ma Tổ La Hầu, đây chắc chắn sẽ trở thành tâm ma của hắn.

Đến lúc đó hắn còn mặt mũi nào đối diện với tu sĩ Hồng Hoang?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn càng thêm đen kịt, đồng thời cũng tức giận không thể kiềm chế.

Nếu hắn không thể gột rửa sỉ nhục hôm nay, chắc chắn sẽ mất hết thể diện.

“La Hầu, hôm nay ta, Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu không thể trấn

áp ngươi, ta thề không làm người.” Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn đã lửa giận ngút trời.

Sau đó, Bàn Cổ Phiên đang lơ lửng trên không trung đột nhiên rung lên dữ dội.

Một luồng khí tức huyền diệu khôn lường đột ngột lan tỏa.

Luồng khí tức này vô cùng cường đại.

Chương 473

Khí tức sắc bén vô tận dường như có thể cắt nát cả đất trời Hồng Hoang.

Mà đám Yêu tộc ở xa, trước mặt đại chiến của Thánh nhân, đã hoàn toàn trở thành tấm phông nền.

Ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Hoàng Phục Hy ba người bọn họ cũng vậy.

Trước trận chiến của Thánh nhân, bọn họ không có tư cách nhúng tay.

Lúc này Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Bàn Cổ Phiên trên đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn, kích động nói: "Nguyên Thủy Thiên Tôn đây là muốn sử dụng Bàn Cổ Phiên một lần nữa sao?" Ánh mắt y lộ ra vẻ hâm mộ.

Hỗn Độn Chung trong tay y và Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn đều là Khai Thiên Tam Bảo.

Nhưng vì pháp lực khác nhau, y lại không thể khiến Hỗn Độn Chung trong tay bộc phát ra uy lực như Bàn Cổ Phiên.

Điều này luôn là tiếc nuối của y.

Nay Bàn Cổ Phiên lại một lần nữa xuất thủ, y tự nhiên phải quan sát cho kỹ.

Bàn Cổ Phiên được cho là đứng đầu Khai Thiên Tam Bảo, do lưỡi Phủ Khai Thiên hóa thành, được xưng là khắc tinh của mọi pháp bảo phòng ngự, sát phạt đệ nhất Thiên Đạo.

Ngoài ra, năng lực trấn áp khí vận cũng được xưng là đệ nhất Thiên Đạo, là chí bảo chứng đạo của Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng là

bảo vật trấn giáo của Xiển Giáo.

Truyền thuyết kể rằng Bàn Cổ Phiên sở hữu uy lực xé rách hỗn độn, năng lực nghiền nát thời không.

Mặc dù pháp bảo này trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn có vẻ hơi bình thường, từng bị Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên giáo chủ trấn áp, cũng từng bị Trấn Thiên Quan của Tam Thất trấn áp, nhưng chưa từng có ai dám xem thường uy lực của nó.

Nay Bàn Cổ Phiên lại một lần nữa phát huy uy lực, ngay cả Ma Tổ La Hầu, trong mắt cũng lộ ra một tia thận trọng.

Nếu không cẩn thận, trước mặt Bàn Cổ Phiên, thật sự có khả năng chịu thiệt lớn.

Vì vậy cũng không thể không nghiêm nghị.

Chỉ thấy khí tức màu huyền của Bàn Cổ Phiên đột nhiên bùng nổ.

Lực chi pháp tắc vô tận, cuồn cuộn dâng trào bộc phát ra, dường như muốn hủy diệt Hồng Hoang.

Trên mặt Bàn Cổ Phiên, hình ảnh Bàn Cổ Đại Thần cũng hiện ra.

Bên ngoài phướn có Đại Đạo sấm ngữ vây quanh, bên trong phướn có công đức khai thiên hiển hiện.

Hào quang năm màu chiếu rọi bầu trời, thánh uy Bàn Cổ chấn nhiếp vũ trụ.

“La Hầu, nạp mạng đi.” Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn sát khí vô hạn.

Đây là lần đầu tiên trong vô số năm qua hắn có sát khí như vậy.

Sau đó Bàn Cổ Phiên liền đột nhiên lay động.

Các đại năng quan chiến ở xa lập tức cảm thấy trời đất quay

cuồng, phảng phất như thời không đảo ngược, thiên địa vặn vẹo.

Cả thế giới vào lúc này dường như sắp bị hủy diệt.

Cùng lúc đó, một luồng thiên uy mênh mông trực tiếp ập về phía Ma Tổ La Hầu.

Đối mặt với luồng sức mạnh vô song này, ngay cả Ma Tổ La Hầu cũng sắc mặt đại biến, không dám xem thường chút nào.

Chỉ thấy Ma Tổ La Hầu đánh ra một pháp quyết huyền diệu.

Bên cạnh hắn, bỗng nhiên xuất hiện hàng tỷ tỷ bóng dáng Ma tộc.

Những bóng dáng này từng người một đều là những tồn tại vô cùng khủng bố xấu xí.

Các loại ma đầu đều tồn tại.

La Hầu là Ma Đạo chi tổ, là tồn tại khai sáng Ma Đạo, là tổ sư của tất cả ma tu trong thế giới Hồng Hoang.

La Hầu tự nhiên có thể tùy thời điều động sức mạnh trên người bọn họ.

Theo những sức mạnh này được rút ra, khí tức trên người La Hầu đột nhiên tăng vọt.

Không chỉ có ma khí cuồn cuộn dâng trào, mà còn có nghiệp lực ngoài sức tưởng tượng.

Vô số nghiệp lực và ma khí được truyền vào Thí Thần Thương, trực tiếp khiến uy lực của Thí Thần Thương tăng mạnh.

Sau đó, một trận hắc quang bắn ra, trực tiếp chặn đứng uy lực mà Bàn Cổ Phiên bộc phát.

Giữa đất trời lại một lần nữa bùng nổ một vụ nổ vô cùng hùng vĩ.

Bàn Cổ Phiên lại rung lên.

Lại có một luồng năng lượng khai thiên tích địa bùng nổ.

Dù sao cũng là do lưỡi Phủ Khai Thiên hóa thành, luồng khí tức sắc bén này, cho dù đối mặt với Tru Tiên Tứ Kiếm cũng không hề thua kém.

Mà Thí Thần Thương trước người La Hầu cũng vậy, trực tiếp có một luồng uy lực hủy thiên diệt địa lao tới.

Hai luồng năng lượng vô cùng khủng bố, vào lúc này lập tức quét về phía cửu thiên thập địa.

Sát na, khí tức hủy diệt Hồng Hoang đột nhiên bùng nổ.

Mảng hư không này lúc này lại một lần nữa chấn động.

Vô số tiên sơn ở xa sụp đổ, vô số sông hồ chảy ngược.

Dưới luồng năng lượng vô song này, Hồng Hoang dường như cũng run rẩy vì sợ hãi.

Trong vụ nổ năng lượng này, vô số sinh linh cũng ngã xuống.

Hai luồng năng lượng vô song vẫn ở trên không trung, giằng co không dứt.

Âm thanh "răng rắc" vang lên không ngừng.

Vết nứt trong hư không cũng ngày càng lớn.

Bàn Cổ Phiên và Thí Thần Thương đối đầu, lại không ai làm gì được ai.

Điều này khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trở nên có chút khó coi.

Ma Tổ La Hầu đã là tàn dư của thời đại cũ.

Mà Hồng Hoang hiện tại là thiên hạ của Tam Thanh bọn họ.

Hắn không tin mình không làm gì được La Hầu.

Giây tiếp theo, hắn không khỏi nghiến chặt răng, kim quang trên người lóe lên.

Lực lượng công đức vô tận nhanh chóng hiện ra, lại có khí vận Đại Đạo gia trì, trực tiếp khiến thần thông của hắn lại tăng lên một bậc.

Hắn gắng gượng lay động Bàn Cổ Phiên thêm một lần nữa.

Sát na, sơn hà vỡ nát, nhật nguyệt u ám.

Trước luồng vĩ lực vô thượng này, ngay cả các đại năng Hồng Hoang cũng phải run sợ kinh hãi, huống chi là những sinh linh bình thường?

Vô số năng lượng xuyên qua Thí Thần Thương đánh về phía Ma Tổ La Hầu.

Giây tiếp theo, Ma Tổ La Hầu không khỏi sắc mặt đại biến, lập tức bị luồng năng lượng vô thượng này đánh bay ra ngoài, xuyên thủng mấy ngọn tiên sơn, đập thẳng xuống lòng đất.

"Ầm..." Sơn mạch sụp đổ, trực tiếp tạo ra một cái hố sâu khổng lồ.

Ma Tổ La Hầu gắng gượng bay ra từ trong hố, nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn với ánh mắt có chút âm lãnh.

Thật không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có thần thông như vậy, thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Sau đó hắn không nhịn được mà "oa" một tiếng phun ra một ngụm tiên huyết.

Một ngụm máu đen phun ra, Ma Tổ La Hầu lập tức cảm thấy dễ chịu hơn nhiều.

Hắn ngẩng đầu nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn trên không trung,

ánh mắt lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

“Ngươi khá lắm...” “Lại có thủ đoạn như vậy, xem ra ngay cả tiểu bối cũng không thể khinh thường a...” Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn không thèm để ý đến hắn.

Chính cái gọi là thừa lúc ngươi bệnh, lấy mạng ngươi.

Vào thời khắc mấu chốt này, hắn tự nhiên không muốn lãng phí cơ hội.

Thế là hắn bước một bước, cầm Bàn Cổ Phiên, xuất hiện trước mặt Ma Tổ La Hầu.

Bàn Cổ Phiên trong tay hắn đột nhiên rung lên, lại có một luồng vĩ lực vô cùng giáng xuống, dường như muốn triệt để chém giết Ma Tổ La Hầu.

La Hầu lại mỉm cười.

“Ngươi tên này... quả nhiên có chút không biết xấu hổ a...” “Nhưng mà... ngươi đã thành công chọc giận ta rồi...” Lời của Ma Tổ La Hầu còn chưa dứt, hai cái sừng ngắn trên đầu hắn đột nhiên lóe lên một luồng tử quang.

Theo tử quang lóe lên, Thí Thần Thương ở xa lại lấy một tốc độ khó tin xuất hiện trong tay hắn.

Sau đó hắn đột nhiên đâm ra, thế như rồng bay, sấm sét vạn quân.

Chương 474

Thế công vô địch này khiến ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phải sắc mặt đại biến.

Lúc này Thí Thần Thương đã dính máu đen mà La Hầu phun ra, uy lực của nó hiển nhiên không thể so sánh với trước đây, trực tiếp đột phá uy năng vô thượng của Bàn Cổ Phiên, hung hăng đâm vào người Nguyên Thủy Thiên Tôn, đâm thủng một lỗ xuyên thấu trên vai hắn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hãi, vội lùi lại nửa bước, đã xuất hiện ở ngoài ức vạn dặm hư không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện ở xa, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi.

Thật không ngờ Ma Tổ La Hầu lại có thần thông như vậy.

Rõ ràng đã bị thương, lại càng chiến càng dũng, trực tiếp cho hắn một đòn trọng thương.

Hắn cúi đầu nhìn vai mình, lại phát hiện trên vai đã có một cái lỗ lớn.

Bên trong cái lỗ đang bốc lên từng tia hắc khí, trông vô cùng khủng bố.

Thí Thần Thương có lực loạn thánh.

Nếu không thể nhanh chóng trừ bỏ luồng ma khí này, e rằng sau này đạo cơ cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn thậm chí đã cảm thấy một cảm giác tâm thần bất định, không khỏi vội vàng vận chuyển pháp lực vô thượng của mình, bao bọc luồng ma khí đó, rồi muốn trừ bỏ nó.

Nhưng hắn phát hiện những ma khí này như giòi trong xương mục, muốn xua đuổi luồng năng lượng này, trong thời gian ngắn hiển nhiên là không thể.

Điều này không khỏi khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trở nên vô cùng khó coi.

Hắn ngẩng đầu nhìn Ma Tổ La Hầu ở xa, trong mắt lộ ra sát ý điên cuồng.

Mà La Hầu nhìn hắn lại mỉm cười, ánh mắt có chút khát máu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút tức giận, không khỏi chỉ tay về phía hư không.

Trong khoảnh khắc, một ngón tay khổng lồ chống trời xuất hiện trên không trung, mang theo thế vô song trấn áp về phía La Hầu.

Đối mặt với đòn tấn công vô song này, La Hầu lại mỉm cười, sau đó thản nhiên phất tay.

Tức thì một luồng hắc khí cuồn cuộn xuất hiện.

Ngón tay chống trời đó chạm vào luồng hắc khí, trong nháy mắt liền tan ra như tuyết giữa đất trời, không còn chút hơi thở nào, phảng phất như chưa từng xuất hiện.

Biến cố này không khỏi khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đen lại, nhất thời không ra tay nữa.

Ma Tổ La Hầu vác Thí Thần Thương, nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn ở xa, chậm rãi tiến lại gần, hiển nhiên là có chút háo hức muốn thử.

Rất rõ ràng, hắn không muốn cứ thế bỏ qua Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đã ra ngoài rồi, vậy thì náo loạn cho trời long đất lở đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn?

Tam Thanh?

Đều là đệ tử cùng một giuộc với tên ngụy quân tử Hồng Quân Đạo Tổ kia, e rằng cũng chẳng phải thứ tốt lành gì.

Những năm này chỉ biết một mực cướp đoạt tài nguyên, chưa từng có cống hiến gì cho Hồng Hoang.

Giữ lại bọn họ cũng không có tác dụng gì, nói không chừng sau này còn mang lại nhiều phiền phức cho Thiên Cơ Lâu.Chi bằng nhân cơ hội này, đem Tam Thanh Thánh nhân toàn bộ lưu lại nơi này.

Cho dù không giữ lại được, cũng phải trấn áp phong ấn toàn bộ bọn họ.

Dù sao những năm gần đây, đám đồ vật kia càng lúc càng ngang ngược, ngay cả Thiên Cơ Lâu bọn họ chống cự cũng có chút gian nan...

Nếu vào thời khắc mấu chốt trong tương lai, đám gia hỏa này lại kéo chân Thiên Cơ Lâu, e rằng hậu quả khó lường.

Nghĩ đến đây, sát ý trong lòng Ma Tổ La Hầu đại thịnh.

Hắn đã không muốn bỏ qua những người này.

Ngay lúc hai người sắp giao thủ lần nữa, giọng nói của Thái Thượng Lão Tổ truyền đến: "Nguyên Thủy, quay lại đi, tạm thời đừng đánh nữa, ta có vài lời muốn nói với bọn họ." Nghe lời của Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm ngâm một lát, cuối cùng hận thù nhìn Ma Tổ La Hầu một cái.

"Tạm tha cho ngươi một mạng, lát nữa lại chiến!" Sau đó hắn xoay người đến bên cạnh Thái Thượng Lão Tử.

Nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn sát khí đằng đằng quay lại, Chuẩn

Đề thánh nhân bên cạnh không tự chủ được mà rụt cổ lại.

Thật không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn buông tay buông chân lại mạnh đến thế.

Trước đó hắn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Tam Thất trấn áp, còn tưởng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chỉ đến thế thôi.

Hóa ra là Nguyên Thủy Thiên Tôn đã khinh suất.

Nay Nguyên Thủy Thiên Tôn bộc phát ra uy lực thật sự, quả thực mạnh đến ngoài sức tưởng tượng.

Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề thánh nhân rụt cổ, không khỏi lùi ra xa Nguyên Thủy Thiên Tôn một chút.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang sát khí đằng đằng lúc này, chẳng phải chính là một tôn vô thượng ma đầu sao?

Mà Ma Tổ La Hầu ở bên kia lại kinh ngạc không thôi.

Hắn vừa mới đánh hăng lên, sát khí trên người cũng cuồn cuộn bùng phát.

Hắn đã quyết định một lần trấn áp đối phương, để khỏi sau này gây phiền phức cho Thiên Cơ Lâu.

Không ngờ vào thời khắc mấu chốt này đối phương lại không đánh nữa?

Còn luôn miệng nói là tha cho mình một mạng?

Có cần phải hài hước như vậy không?

Ma Tổ La Hầu lúc này có chút dở khóc dở cười.

Nhưng cuối cùng vẫn có chút bất đắc dĩ.

Hắn vác Thí Thần Thương, lững thững đi đến bên cạnh Tam Thất và Thú Hoàng Thần Nghịch.

Thần Nghịch liếc La Hầu một cái: “Ngươi sao vậy?

Đối phó với một tên như thế này mà còn bị thương?

Sao lại yếu thế?

Ngươi cũng không được rồi...” Nói rồi còn chép miệng mấy tiếng, tỏ vẻ khinh thường Ma Tổ La Hầu.

Hắn rất ít khi có cơ hội coi thường La Hầu, nay cuối cùng cũng có được cơ hội này, hắn hiển nhiên không muốn bỏ qua.

La Hầu nghe những lời trêu chọc này, không khỏi đảo mắt trắng dã.

“Ngươi cút cho lão tử...” “Lão tử bị thương là vì có vết thương cũ trong người.” “Nếu không phải có vết thương cũ, hắn có thể khiến lão tử thổ huyết sao?” Nói rồi còn lắc đầu khinh thường, ngữ khí hiển nhiên là cực kỳ coi thường.

Thần Nghịch lại cười hắc hắc.

“Ồ... hóa ra là có thương tích à?” “Đây là vết thương cũ tái phát à?

Ồ... hóa ra là vậy... thảo nào...” Nói rồi còn cười hắc hắc.

Những lời này nói ra âm dương quái khí, không khỏi khiến La Hầu có chút tức giận, hận thù trừng Thú Thần một cái.

Thú Thần lại cười hắc hắc.

Thánh thú Huyền Vũ ở bên kia cũng cười rộ lên.

“Nói đi nói lại, phòng ngự của ngươi thật chẳng ra làm sao cả...” “Lại bị Bàn Cổ Phiên của đối phương đánh cho thổ huyết...” “Người ta chỉ nhẹ nhàng lắc một cái, ngươi đã chịu không nổi rồi?” “Nếu lắc thêm vài cái nữa, cái mạng già của ngươi chẳng phải là đi tong rồi sao?” Nghe Huyền Vũ cũng coi thường mình, điều này không khỏi khiến sắc mặt La Hầu đen lại.

“Ngươi cũng cút cho lão tử...” “Ngươi tưởng ai cũng giống ngươi à?” “Cái mai rùa kia cứng như cái gì...

đánh cũng không động, gõ cũng không vỡ...” Thánh thú Huyền Vũ không nói gì, chỉ cười hắc hắc một tiếng.

Tam Thất ở bên cạnh nhìn mấy người trêu chọc nhau cũng mỉm cười.

“Các ngươi đừng trêu chọc Tiểu Hắc thúc nữa.” “Tiểu Hắc thúc lần này cũng lập công lớn...” “Có hơn chục con hàng chết trong tay Tiểu Hắc thúc...” “Tiểu Hắc thúc quả thực có thương tích trong người.” Nghe vậy, La Hầu mới vui vẻ trở lại.

“Vẫn là Tam Thất cô nương hiểu chuyện, không giống mấy tên lão già thô lỗ này...” Huyền Vũ và Thú Thần coi như không nghe thấy.

Ngay lúc này, từ trận doanh của Nhân tộc ở xa, bỗng nhiên bay lên bốn bóng người.

Chính là lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, cùng với Hữu Sào Thị, Hiên Viên Thị, Thương Hiệt Thị.

Bốn vị lãnh tụ Nhân tộc này bay đến trước mặt mấy vị thánh nhân của Thiên Cơ Lâu, trước tiên cung kính hành lễ, sau đó nhẹ nhàng đặt đồ vật trong tay lên tầng mây.

Mấy người định thần nhìn lại, lại phát hiện là mấy chiếc ghế nằm khổng lồ.

Trên ghế còn trải da thú quý giá, lông xù trông vô cùng thoải mái.

Cứ thế đường hoàng đặt giữa những đám mây.

Thấy mấy thứ này, mấy vị thánh nhân ngẩn ra.

Chương 475

La Hầu phản ứng lại đầu tiên, sau đó liền phá lên cười ha hả.

“Tốt lắm... tốt lắm...” Nói rồi liền trực tiếp ngồi lên, sau đó nhẹ nhàng nằm xuống ghế, đung đưa trước sau hai cái, thong dong vô cùng khoan khoái.

Điều này lập tức khiến La Hầu kinh hỉ vạn phần.

“Thứ tốt... thật là thứ tốt...” “Chẳng trách chủ nhân lại yêu thích Nhân tộc các ngươi như vậy...” “Thứ này cũng có thể tạo ra được sao?

Thật là khéo léo, quả là khiến người ta vui mừng...” Nói rồi, hắn đung đưa, vô cùng tự tại.

Thí Thần Thương trong tay cũng bị vứt ra ngoài như rác rưởi, khiến các đại năng khác nhìn mà tim đập chân run.

“Các ngươi cũng mau đến thử đi... mau...” Thánh thú Huyền Vũ và Thú Hoàng Thần Nghịch nhìn bộ dạng này của La Hầu, thật muốn đá cho một phát.

Tên La Hầu này sao lại tiện thế không biết?

Sau đó bọn họ cũng thử nằm lên, lập tức cảm thấy một trận thoải mái.

Trong lúc đung đưa, cả người đều thả lỏng.

“Quả thật là như vậy...” “Thứ này sao lại sướng thế nhỉ?” “Làm tốt lắm, làm tốt lắm... không uổng chúng ta vì các ngươi mà lặn lội ngàn dặm đại chiến với đám gia hỏa giả dối này...” Thú Hoàng Thần Nghịch nói, còn cười hắc hắc, nằm ở đó nhìn Tam Thanh và Chuẩn Đề ở xa, sao mà thấy thoải mái thế không biết.

Mà ở bên kia, sắc mặt Tam Thanh và Chuẩn Đề đã hoàn toàn đen lại.

Người ta thì ung dung tự tại nằm ở đó, còn bọn họ chỉ có thể khổ sở đứng đây...

Cùng là thánh nhân, sao chênh lệch lại lớn như vậy?

Đối mặt với tình huống này, sắc mặt Tam Thanh thánh nhân tự nhiên đen đến cực hạn.

Bởi vì theo bọn họ thấy, chuyện này đối với họ quả thực là một sự sỉ nhục to lớn.

Thiên Cơ Lâu và đám Nhân tộc này đang sỉ nhục bọn họ.

Tuy sát thương không mạnh, nhưng tính sỉ nhục lại rất cao.

Thông Thiên giáo chủ nhìn mấy người đang ngồi ở xa, trong mắt lộ ra một tia thần sắc quỷ dị.

Sau đó khí tức trước người bắt đầu dao động, một tiếng sét nổ vang lên, rồi một sinh vật cực kỳ to lớn xuất hiện bên cạnh hắn.

Chỉ thấy đây là một con thần thú hình thù kỳ lạ, thân thể vô cùng hùng tráng, có chút giống trâu lớn, nhưng lại dày dặn hơn trâu lớn rất nhiều, toàn thân phủ đầy vảy dày màu xanh.

Từng luồng khí tức sấm sét dao động theo hơi thở của con trâu lớn này.

Điều kỳ dị nhất là, dưới thân con trâu lớn này lại chỉ có một cái chân vô cùng to khỏe, vững chãi như cột chống trời chống đỡ thân thể của nó.

Dưới vẻ ngoài vô cùng hung hãn của con thần thú này, lại có một chút hài hước và đáng yêu.

Tên này chính là Lôi thú Hồng Hoang, tên là Quỳ Ngưu, tồn tại

xếp hạng thứ 15 trên Bảng Tọa Kỵ, là tọa kỵ của Thông Thiên giáo chủ, bản thân là một cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh.

Sau khi Quỳ Ngưu xuất hiện, Thông Thiên giáo chủ thản nhiên ngồi lên, ánh mắt đạm nhiên nhìn về phía xa.

Thánh nhân Thiên Cơ Lâu có Nhân tộc tạo ra cái gọi là ghế nằm, còn hắn thì cũng có tọa kỵ, hiển nhiên cũng không rơi vào thế hạ phong.

Nhìn hành động của Thông Thiên giáo chủ, Thái Thượng Lão Tử hơi ngẩn ra, sau đó không khỏi dở khóc dở cười.

Thật không ngờ Thông Thiên lại có chiêu này.

Ít nhất bây giờ trông Thông Thiên giáo chủ không quá thiệt thòi.

Thái Thượng Lão Tử hơi trầm ngâm một lát, cũng phất tay trên không.

Lưu vân tụ lại trên không, ánh sáng nhàn nhạt lóe lên, cũng có một con siêu cấp thần thú xuất hiện trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Chỉ thấy đó là một sinh vật hình dạng thanh ngưu, vô cùng thần tuấn, hình tượng cũng cực kỳ hùng vĩ.

Các đại năng quan chiến ở xa lúc này lại một trận kinh hô.

Đây chẳng phải là tọa kỵ của Thái Thượng Lão Tử, thượng cổ thụy thú Độc Giác Hủy Đại Vương sao?

Chúng sinh Hồng Hoang gọi là Bản Giác Thanh Ngưu.

Tuy ngoại hình có chút giống trâu, nhưng thực tế lại không có quan hệ gì với trâu cả.

Tên này xếp hạng thứ 14 trên Bảng Tọa Kỵ, còn cao hơn cả Quỳ Ngưu một bậc.

Hai vị đại năng trong Tam Thanh đều triệu hoán ra tọa kỵ.

Nhất thời mọi người lại đổ dồn ánh mắt vào Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên cũng cảm nhận được ánh mắt của chúng sinh Hồng Hoang, nhưng cũng không chút do dự.

Một trận quang mang lóe lên, quả thật có một sinh vật to lớn xuất hiện bên cạnh.

Sinh vật này tướng mạo cực kỳ cổ quái, mặt giống ngựa mà không phải ngựa, móng giống trâu mà không phải trâu, đuôi giống lừa mà không phải lừa, hai sừng giống hươu mà không phải hươu.

Đây chẳng phải là con Tứ Bất Tượng của Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?

Con thần thú này đã sống động như thật xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Đôi sừng như cây cổ thụ, râu bay phấp phới trong gió, vảy có chút giống vảy rồng, còn có một đôi hỏa nhãn kim tinh.

Quả thực là thần thú Tứ Bất Tượng của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tuy con thần thú này trên Bảng Tọa Kỵ chỉ xếp hạng thứ 23, nhưng chúng sinh Hồng Hoang đều biết con thần thú này chỉ là tọa kỵ tạm thời của Nguyên Thủy Thiên Tôn mà thôi.

Tọa kỵ thật sự của Nguyên Thủy Thiên Tôn là Cửu Long Trầm Hương Ni.

Chỉ là tọa kỵ đó thanh thế quá lớn, không tự tại bằng Tứ Bất Tượng.

Lúc này Tam Thanh thánh nhân đã đều ngồi lên tọa kỵ của mình.

Nhất thời đối mặt với các thánh nhân Thiên Cơ Lâu đang nằm trên

ghế hưởng thụ, cũng không hề thua kém.

Mọi người lại chuyển ánh mắt về phía Chuẩn Đề thánh nhân.

Trong số các thánh nhân có mặt, chỉ có bốn vị.

Ba vị đã triệu hoán ra tọa kỵ của mình, vậy thì cũng chỉ còn lại Chuẩn Đề thánh nhân.

Chuẩn Đề thánh nhân dường như cảm nhận được ánh mắt của người khác, khóe miệng không khỏi co giật.

Tình huống khó xử đã xuất hiện...

Vấn đề là hắn căn bản không có tọa kỵ.

Thế giới phương Tây xưa nay nghèo nàn, cũng không có thụy thú thích hợp.

Nếu kiếm một con tọa kỵ, còn không nhanh bằng vân bào của mình.

Chẳng phải là càng mất mặt hơn sao?

Có còn không bằng không có.

Nhưng đối mặt với tình huống hiện tại, để hắn không có tọa kỵ thì biết phải làm sao?

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân dần dần đen lại.

Rõ ràng còn đang giao chiến, sao hai bên lại so kè tọa kỵ rồi?

Chẳng phải là nhảm nhí sao?

Điều này để mặt mũi của hắn ở đâu?

Chuẩn Đề thánh nhân mặt mày đen kịt thực sự có chút chịu không nổi, không khỏi nhìn về phía Yêu tộc ở xa.

Yêu tộc đã lôi hắn đến đây.

Nay quả thực khiến hắn mất cả chì lẫn chài.

Không chỉ đắc tội với đám Vu tộc kia, mà còn khiến hắn mất mặt.

Yêu tộc phải chịu trách nhiệm này.

Hắn tuy chịu thiệt trong tay Tam Thất thánh nhân, đối phó không được Tam Thất, chẳng lẽ còn đối phó không được Yêu tộc sao?

Thấy ánh mắt của Chuẩn Đề thánh nhân, Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi khóe miệng co giật, ánh mắt có chút né tránh, dường như có chút chột dạ.

Sự tình phát triển đến mức này đã vượt ngoài dự liệu của y.

Lợi ích y hứa hẹn với Chuẩn Đề thánh nhân hiển nhiên không thể đạt được.

Nay Chuẩn Đề nhìn về phía bọn họ, ý tứ không cần nói cũng rõ.

Chương 476

Đây là muốn Yêu tộc bọn họ nghĩ cách phá giải cục diện khó xử này.

Nhưng Yêu Đế Đế Tuấn, thân là Yêu tộc chi chủ, tuy có chút áy náy với Chuẩn Đề thánh nhân, nhưng lại không muốn làm gì cả, lúc này chỉ coi như không thấy.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất ở bên kia cũng vậy.

Tính khí của y còn tệ hơn đại ca rất nhiều.

Đại ca còn không thèm để ý đến Chuẩn Đề này, y tự nhiên cũng sẽ không để ý.

Đối mặt với tình huống này, Yêu Hoàng Phục Hy không khỏi dở khóc dở cười.

Mấy tên này... chẳng phải đang làm khó hắn sao?

Yêu Hoàng Phục Hy trầm tư một lát, cuối cùng vẫn nhìn về phía sau.

"Có ai nguyện ý đi giúp Chuẩn Đề thánh nhân phá giải cục diện khó xử này?" Phía sau mấy vị Yêu Đế, Yêu Hoàng chính là tám vị Yêu tộc Yêu Thánh.

Lần này thảo phạt Nhân tộc, Yêu Thánh Bạch Trạch được giữ lại Yêu Đình.

Trong Thập Đại Yêu Thánh, xuất động chín vị, còn một vị là Kế Mông đã bị chém giết, tự nhiên chỉ còn lại tám vị.

Nay Chuẩn Đề thánh nhân thiếu tọa kỵ, lại nhìn về phía Yêu tộc, chính là muốn Yêu tộc phá giải cục diện khó xử này.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất giả vờ không thấy, hắn lại không thể không lên tiếng.

Thấy không ai hưởng ứng, Yêu Hoàng Phục Hy hơi thở dài, lại một lần nữa lên tiếng: "Giúp Chuẩn Đề thánh nhân phá giải cục diện khó xử này cũng là một mối thiện duyên, cũng có thể hòa hoãn quan hệ giữa phương Tây và Yêu tộc, công đức vô lượng.

Coi như là vì Yêu tộc, cũng phải giải quyết tình huống khó xử này." Nhưng vẫn không có ai lên tiếng.

Ngay lúc này, một giọng nói ồm ồm vang lên, chính là Thử Thiết trong Thập Đại Yêu Thánh.

"Ta đến đây." Tên này khá thật thà, dù sao cũng phải có người phá giải cục diện này.

Không có ai ra tay, cũng chỉ có thể là hắn.

Chỉ thấy hắn lắc mình một cái, hiện ra chân thân, mấy bước đã đến bên cạnh Chuẩn Đề thánh nhân.

Chuẩn Đề thánh nhân, sắc mặt âm trầm hơi dịu lại, nhẹ nhàng ngồi lên.

Bản thể của Yêu Thánh Thử Thiết có chút giống trâu nước, tổng thể là hình tượng trâu nước màu đen tuyền, nhưng toàn thân đều là gai nhọn, trông cũng có một vẻ hung tợn khác.

Hắn là Yêu Thánh có sát tính mạnh nhất trong các Yêu Thánh, cực kỳ thích giết chóc.

Đồng thời, hắn cũng là Yêu Thánh thích ăn nhất, thích ăn các loại vật thể cứng rắn, càng cứng rắn đối với hắn lại càng thích.

Hàm răng thép đó gần như đã nghiền nát những thứ cứng rắn nhất trong thế giới Hồng Hoang.

Bởi vì Thử Thiết bản thân chính là một loại thần thú như vậy, lấy vật thể cứng rắn và sắt làm thức ăn.

Phân của nó lại là dược liệu luyện khí thượng hạng, thậm chí có thể trực tiếp dùng làm pháp bảo.

Nay hắn đứng ra, chịu nhục dưới háng thánh nhân, cũng chỉ là vì Yêu tộc mà thôi, cũng không có ai xem thường hắn.

Lần này, Thánh nhân Hồng Hoang và Thánh nhân Thiên Cơ Lâu liền không hề thua kém nhau.

Thánh nhân Thiên Cơ Lâu tuy có cái ghế nằm kỳ lạ cổ quái kia, nhưng Thánh nhân Hồng Hoang bọn họ cũng có thần thú làm tọa kỵ, hiển nhiên cũng không rơi vào thế hạ phong.

Ngay lúc Thái Thượng Lão Tử mở miệng, vừa định nói gì đó, bên phía Nhân tộc bỗng nhiên lại có động tĩnh.

Hóa ra là lãnh tụ Nhân tộc Truy Y Thị và Yểm Tư Thị.

Hai người họ dẫn theo một số nữ tính Nhân tộc, ung dung bay lên không trung, trước tiên đối với mấy vị thánh nhân Thiên Cơ Lâu thi lễ, sau đó liền kéo mấy vị nữ tử phía sau qua.

Chỉ thấy họ đều bưng những cái khay lớn, bên trên đặt một số món ăn tuyệt hảo.

"Bái kiến thánh nhân." "Đây là một số chiến lợi phẩm của Nhân tộc, được các nữ tính Nhân tộc chúng ta làm thành một số món ngon." "Bây giờ bưng lên, mời mấy vị thánh nhân phẩm thường một phen, xem có vừa miệng không." "Ồ?" Mấy vị thánh nhân hứng thú, ánh mắt đều nhìn qua.

Lại thấy trên từng cái khay gỗ có những món thịt vô cùng tươi ngon.

Những món thịt này hiển nhiên đã qua xử lý đặc biệt, được nấu thơm nức mũi.

Càng hiếm có hơn là trong những món thịt này lại còn có linh khí nhàn nhạt tỏa ra.

Rất rõ ràng là linh vật đắc đạo bị làm thành món ăn.

"Đây là thứ gì vậy?" Yểm Tư Thị mỉm cười.

"Thưa mấy vị thánh nhân, những thức ăn này là huyết nhục của Thái Dương Kim Ô." "Những miếng thịt này được hun khói đặc biệt rồi mới nấu, hương vị có thể nói là cực kỳ tươi ngon." "Mà máu của nó cũng được làm thành huyết tửu, tuy đối với mấy vị thánh nhân mà nói không có ý nghĩa gì lớn." "Nhưng hương vị lại cực kỳ tươi ngon, mời mấy vị thánh nhân phẩm thường một phen." "Tốt... tốt lắm." Ma Tổ La Hầu không khỏi phá lên cười ha hả.

Đám Nhân tộc này quả thực rất được hắn yêu thích.

Cái dáng vẻ khéo léo này, các chủng tộc khác làm gì có tâm tư như vậy?

Hắn liền cầm lấy những miếng thịt và rượu ngon thưởng thức, chỉ cảm thấy vô cùng thống khoái.

Hành động uống rượu ăn thịt thỏa thích này quả thực sảng khoái.

Mấy vị thánh nhân khác cũng vậy.

Thái Dương Kim Ô đối với họ chẳng qua chỉ là một con súc sinh lông lá, có thể trở thành món ăn trong miệng thánh nhân cũng là một loại vinh hạnh.

Lần này, lập tức khiến sắc mặt Tam Thanh thánh nhân trở nên có chút khó coi.

Đối phương lại dám ăn thịt uống rượu trước mặt bọn họ?

Chẳng lẽ thật sự coi thường bọn họ sao?

Nhưng bảo họ làm những chuyện mất thể thống trước mặt chúng sinh Hồng Hoang, họ lại không làm được, chỉ có thể nhắm mắt lại, mắt không thấy tim không phiền.

Mà Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ở xa, sắc mặt đã âm trầm đến mức có thể nhỏ ra nước.

Đám Nhân tộc đáng chết kia, lại dám lột da rút gân Lục Áp đạo nhân làm thành món ăn?

Điều này thật sự khiến bọn họ lửa giận ngút trời.

Những thánh nhân kia còn ăn trước mặt y.

Đối với Yêu tộc mà nói, đây chẳng phải là một sự sỉ nhục lớn sao?

"Đáng chết... thật sự đáng chết..." Hai con Kim Ô lúc này tức đến run người.

Lại dám ăn Kim Ô trước mặt chúng nó?

"Nhân tộc quả nhiên là chủng tộc vô cùng ti tiện." Đông Hoàng Thái Nhất tức giận chửi thầm sau lưng.

Nhưng cũng chỉ dừng lại ở đó.

Dù sao người thật sự ăn là mấy vị thánh nhân kia.

Cho y mười lá gan, y cũng không dám mắng chửi mấy vị thánh nhân này, chỉ có thể cố nén sát ý vô hạn trong lòng, nhắm mắt không đành lòng nhìn nữa.

Yêu Đế Đế Tuấn cũng vậy.

Nhưng sắc đỏ trong mắt và sát ý ngút trời lại không thể nào kiềm chế được.

Toại Nhân Thị, Hiên Viên Thị, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc ở xa lại

cười lạnh ra tiếng.

Vô số năm qua, Yêu tộc ăn Nhân tộc còn ít sao?

Nay thời thế đã thay đổi, Nhân tộc quật khởi đã thành tất yếu.

Vậy thì tiếp theo, chính là lúc Nhân tộc ăn Yêu tộc.

Chính cái gọi là thế gian vạn vật đều có thể ăn.

Tu thành thần thông cũng phải ăn, chưa tu thành thần thông cũng phải ăn.

Cho đến khi ăn đến cuối cùng, ăn tuyệt cả truyền thừa của Yêu tộc, mới có thể giải được mối hận trong lòng Nhân tộc. .....

Mấy vị thánh nhân Thiên Cơ Lâu này ăn uống thỏa thích.

Trừ Tam Thất thánh nhân ra, bất luận là Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu, hay Thánh thú Huyền Vũ, không có một ai là kẻ hiền lành.

Ăn một con Kim Ô đã chết thì có là gì?

Bọn họ còn muốn ăn cả Tam Thanh đối diện nữa kìa.

Rất lâu sau, những món ăn ngon mới được dùng hết.

Mấy vị thánh nhân đều lau miệng với vẻ chưa thỏa mãn, không khỏi quay đầu lại, tán thưởng Tam Thất.

"Tam Thất cô nương, Nhân tộc này quả thực không tệ a." "Lại được cô điều giáo khéo léo như vậy, thật khiến người ta kinh ngạc." Tam Thất mỉm cười.

Chương 477

“Đây là tạo hóa trời sinh của Nhân tộc, không liên quan đến ta.” “Nhân tộc sinh ra đã là đạo thể, thất khiếu đều thông, lĩnh ngộ bất cứ chuyện gì cũng nhanh hơn các chủng tộc khác trăm lần.” “Bất luận là nhân tình thế thái, hay là tham ngộ đại đạo, Nhân tộc đều có thiên phú trời ban.” “Tương lai của thế giới Hồng Hoang, chắc chắn là vũ đài của Nhân tộc.” Tam Thất nhẹ nhàng nói, trong ngữ khí ít nhiều cũng có chút kiêu ngạo.

Dù sao cũng là nàng dẫn dắt một chủng tộc quật khởi vĩ đại, cũng là một chuyện đáng tự hào.

Nghe những lời này, mấy vị thánh nhân khác cũng gật đầu.

Tam Thất nói không sai chút nào.

Nhân tộc sau lưng được Thiên Cơ Lâu chống đỡ.

Nói chính xác hơn là được chủ nhân của bọn họ chống đỡ.

Có chủ nhân của bọn họ chống đỡ, bất kỳ chủng tộc nào cũng sẽ trở thành bá chủ Hồng Hoang, huống chi là Nhân tộc khéo léo như vậy?

Thái Thượng Lão Tử ở xa mở mắt, thấy hành động bên này đã kết thúc, không khỏi hơi thở dài.

Xem ra thế giới Hồng Hoang thật sự sắp xảy ra biến cố lớn rồi.

Thánh nhân Thiên Cơ Lâu liên tiếp xuất hiện bốn vị, và mỗi vị đều mạnh mẽ như vậy.

Dù sao ngoài bốn vị này, Thiên Cơ Lâu còn có rất nhiều sức mạnh cảnh giới Thánh nhân.

Ví dụ như ba vị còn lại trong Tứ Thánh Thú: Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước.

Còn có trên Bảng Linh Căn, Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục xếp hạng còn trước cả Thế Giới Thụ.

Ngoài ra, còn có Ca Tư Lạp trên Bảng Tọa Kỵ.

Còn có thần thú Thảo Nê Mã một ngụm nước bọt thiêu xuyên đại địa.

Còn có Công Phu Hùng Miêu từng xuất hiện ở Bồng Lai tiên đảo.

Còn có Đại Đạo Chi Thư lấy Đại Đạo pháp tắc làm thức ăn...

Càng có Yêu Yêu thánh nhân được xưng là bán bộ Đại Đạo, và cả chủ nhân Thiên Cơ Lâu, Trường Không đạo chủ.

Những cường giả cảnh giới Thánh nhân này, mỗi vị đều không yếu hơn Tam Thanh bọn họ...

Nay tính ra, cường giả cấp bậc Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu ít nhất cũng có 14 vị...

Đây là con số khủng bố đến mức nào?

Nay những thánh nhân này thật sự sẽ lần lượt xuất hiện ở Hồng Hoang sao?

Điều này đối với Hồng Hoang tuyệt đối là một tai nạn trọng đại.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử càng lúc càng khó coi.

Thiên Cơ Lâu... quả nhiên là một nơi không dám tưởng tượng.

Thái Thượng Lão Tử hít sâu một hơi, sau đó liền chuyển ánh mắt qua, chăm chú nhìn mấy vị thánh nhân ở xa, giọng nói có chút trầm thấp.

"Bây giờ, có thể nói chuyện bình thường được chưa?" Các ngươi

ngồi cũng đã ngồi, ăn cũng đã ăn, tiếp theo đến lúc bàn chính sự.

Nghe giọng của Thái Thượng Lão Tử, Ma Tổ La Hầu và Thú Hoàng Thần Nghịch không nói gì.

Thánh thú Huyền Vũ ở bên cạnh đang lim dim ngủ gật cũng vậy.

Chỉ có Tam Thất nửa cười nửa không chuyển ánh mắt qua.

Ở đây, tuy tu vi của Tam Thất không phải cao nhất, nhưng địa vị của nàng lại là cao nhất.

Ngay cả Thú Hoàng và Ma Tổ cũng phải nghe nàng.

"Thái Thượng thánh nhân, không biết ngài muốn nói gì?" "Hay là nói, ngài muốn lĩnh giáo thêm thủ đoạn của chúng ta?" "Nếu là như vậy, cứ việc xông lên, bốn người chúng ta mặc ngài chọn lựa." Lời nói của Tam Thất vô cùng ngông cuồng.

Nay Huyền Vũ thúc thúc, Tiểu Hắc thúc thúc, và Thú Hoàng thúc đều đã đến đây.

Bất kỳ ai đối đầu với Thái Thượng Lão Tử cũng không hề sợ hãi.

Thái Thượng Lão Tử nghe vậy thì sắc mặt khó coi lắc đầu.

"Tam Thất thánh nhân nói gì vậy?" "Có chuyện gì từ từ nói, từ từ thương lượng." Thái Thượng Lão Tử quyết định nhịn một hơi này.

Dù sao cũng là vì đại cục.

Bây giờ nếu mạo phạm chọc vào những kẻ hung ác này, e rằng cũng không có kết quả tốt đẹp.

"Được thôi, ngài muốn nói gì thì chúng ta nghe thử." Thái Thượng Lão Tử hít sâu một hơi.

"Thực ra cục diện hôm nay cũng không phải là ý muốn của cả hai bên." "Chúng ta không có ý chọc vào Thiên Cơ Lâu, tin rằng các vị

Thiên Cơ Lâu cũng không có ý xuất hiện ở đại địa Hồng Hoang." "Nếu đã như vậy, hai bên chúng ta không bằng cứ thế lui đi." "Các ngươi về Thiên Cơ Lâu, chúng ta cũng về đạo trường của chúng ta." "Còn về chuyện của Yêu tộc và Nhân tộc..." "Cứ để hai chủng tộc này tự giải quyết đi." "Chính cái gọi là thanh tịnh vô vi, thuận theo tự nhiên, mới là đại đạo..." "Nhân tộc nếu chiến thắng Yêu tộc, vậy có nghĩa là thời cơ quật khởi của Nhân tộc đã đến, thiên mệnh không thể trái." Nhân tộc nếu bại trong tay Yêu tộc, vậy chứng tỏ thời cơ quật khởi của Nhân tộc vẫn chưa tới.

"Nhân tộc còn cần phải nhẫn nhịn mấy năm, phát triển nội tình cho tốt, qua một thời gian nữa lại làm lại từ đầu." "Không biết ý các vị thế nào?" Nghe những lời này, ngay cả Tam Thất thánh nhân cũng phải ngẩn ra.

Hay cho tên này.

Tên này cũng quá không biết xấu hổ rồi đi?

Đây là muốn coi như không có chuyện gì xảy ra à?

Các ngươi về đạo trường của các ngươi... chúng ta về Thiên Cơ Lâu của chúng ta??

Chuyện đã làm ầm ĩ đến mức này rồi, lại muốn coi như không có gì xảy ra.

Hai bên cùng nhau lùi bước, nhường sân cho Yêu tộc và Nhân tộc?

Tam Thất lúc này cười lạnh, ánh mắt lộ vẻ khinh thường.

"Thái Thượng thánh nhân, không thể không nói chủ ý này của ngài rất hay." Nghe những lời này, Thái Thượng Lão Tử cũng hơi vui mừng.

Nhưng chưa kịp có phản ứng gì, lời của Tam Thất thánh nhân lại một lần nữa truyền đến.

“Nhưng mà... ngài muốn cứ thế cho qua, quả thực có chút khó khăn.” “Các thánh nhân các ngươi trơ tráo, khi dễ tiểu nữ tử, rồi muốn cứ thế bỏ qua sao?” “Làm gì có chuyện tốt như vậy?” Tam Thất cười lạnh.

“Tên Chuẩn Đề kia luôn miệng nói nữ lưu chi bối, coi thường tiểu nữ tử.” “Ta cùng hắn giao chiến một trận.” “Tam Thanh các ngươi lại cứ muốn chen ngang một chân?” “Sớm đã mai phục trong Nhân tộc, làm gì thì ta không cần nói nhiều.” “Thật không ngờ Tam Thanh các ngươi lại ti bỉ như vậy.” “Bị ta vạch mặt, thẹn quá hóa giận liền muốn khai chiến với ta.” “Tiểu nữ tử lại lần lượt giao chiến với Nguyên Thủy thánh nhân và Thái Thượng thánh nhân.” “Lúc đó sao các ngươi không nghĩ đến chuyện dĩ hòa vi quý?” “Nay viện binh Thiên Cơ Lâu của ta đến, các ngươi lại muốn dĩ hòa vi quý?” “Trên đời này làm gì có chuyện tốt như vậy?

Mơ đẹp!” Lời nói này vừa đấm vừa xoa, trực tiếp khiến Thái Thượng Lão Tử chau mày.

Quả nhiên... chuyện không dễ giải quyết như vậy.

Chuyện này nói ra bọn họ quả thực có chút đuối lý.

Dù sao người ta trong thời gian ngắn đã lần lượt giao chiến với ba vị thánh nhân.

Quả thực là bọn họ làm có chút không đàng hoàng.

Nay bị người ta nắm được thóp, ngược lại còn trở thành trò cười của thế giới Hồng Hoang...

Thái Thượng Lão Tử hít sâu một hơi.

“Tam Thất đạo hữu.” “Chuyện này thật sự cũng chỉ là hiểu lầm mà thôi, mong cô đừng nghĩ nhiều.” “Yêu tộc quy mô lớn đến tấn công, chúng ta qua đây cũng chỉ là xem tình hình mà thôi.” “Hoàn toàn

không ra tay bức hại Nhân tộc, thật sự là hiểu lầm." "Suy nghĩ của các ngươi ta lại không biết sao?

Chẳng qua là nhắm vào mấy vị lãnh tụ Nhân tộc của ta mà thôi." "Nói thật cho các ngươi biết, bọn họ nhận được là truyền thừa của Thiên Cơ Lâu chúng ta." "Sống là người của Thiên Cơ Lâu, chết là quỷ của Thiên Cơ Lâu, không có chút liên quan gì đến các ngươi." "Khuyên các ngươi dẹp cái suy nghĩ đó đi." Tam Thất không khỏi cười lạnh ra tiếng.

Sự ti bỉ của Tam Thanh, cuối cùng nàng cũng được kiến thức.

Trực tiếp nói thẳng.

Mấy thánh nhân của thế giới Hồng Hoang này, có ai là kẻ hiền lành?

Chỉ cần có một vị tâm cơ hơi kém, thủ đoạn hơi tệ, e rằng cũng không thể thành thánh nhân.

Ngay cả vị Chuẩn Đề thánh nhân trông có vẻ hơi ngốc nghếch kia, sau lưng hắn cũng có Tiếp Dẫn thánh nhân phụ trợ.

Nghe Tam Thất thánh nhân lại một lần nữa từ chối, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử cũng dần trở nên không thiện chí.

Hắn tuy có ý định dĩ hòa vi quý, nhưng thật sự không sợ chuyện.

Nay Thiên Cơ Lâu không nể mặt như vậy, vậy thì bọn họ cũng không cần phải nể mặt Thiên Cơ Lâu nữa.

Thật sự tưởng Tam Thanh bọn họ sợ Thiên Cơ Lâu chắc?

"Tam Thất đạo hữu, bần đạo hy vọng cô có thể hiểu rõ." "Bần đạo cũng chỉ hy vọng có thể từ từ thương lượng mà thôi." "Nếu cô thái độ cứng rắn như vậy, vậy cũng không có gì để nói nữa." "Thật sự tưởng Tam Thanh chúng ta sợ ngươi chắc?" Nói đến đây sắc mặt

Thái Thượng Lão Tử có chút âm trầm.

“Khuyên các ngươi mau chóng lui về Thiên Cơ Lâu.” “Nếu không, ai cũng đừng hòng quay về!” Lời nói của Thái Thượng Lão Tử ngày càng cứng rắn.

Cho dù đối phương có Thú Thần và Ma Tổ, thì đã sao?

Chẳng qua chỉ là tàn dư của thời đại cũ trong thế giới Hồng Hoang mà thôi.

Có thể sống sót cũng là may mắn của bọn họ.

Không ở trong Thiên Cơ Lâu sống lay lắt, lại xuất hiện ở Hồng Hoang.

Chương 478

Quả thực là không biết điều.

Chẳng lẽ thật sự tưởng Tam Thanh bọn họ sợ chắc?

Nghe vậy, thiếu niên mặc áo đỏ không khỏi bật cười một tiếng, sau đó ngửa mặt lên trời thở dài.

“Thật không ngờ a...” “Thời thế đổi thay... tiểu tử ngươi cũng trở nên cứng rắn như vậy...” “Xem ra thế giới Hồng Hoang này quả nhiên không phải là thời đại của chúng ta nữa rồi sao?” Thái Thượng Lão Tử âm trầm nhìn Thú Hoàng Thần Nghịch, sát ý trong mắt không thể che giấu.

Thái Thượng Lão Tử luôn thanh tịnh vô vi cuối cùng cũng đã nổi giận thật sự.

Hắn là do nguyên thần của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành.

Tuy hắn bái nhập môn hạ của Hồng Quân Đạo Tổ, khiến thân phận thấp đi một bậc, nhưng nếu thật sự luận về thân phận tôn quý, hắn không thua kém Thú Hoàng Thần Nghịch chút nào.

“Thần Nghịch, hiện tại đã không phải là thời đại của ngươi nữa rồi.” “Ngươi, tàn dư của thời đại cũ, đã sống sót thì phải tìm chỗ mà sống lay lắt.” “Nay lại đường hoàng xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang, chẳng lẽ thật sự không sợ chết sao?” “Chết?

Ai có thể giết ta?” “Ngươi?

Hay là bọn họ?” “Hay là nói, là vị trên trời kia?” Ngữ khí của Thú Hoàng Thần Nghịch cũng dần trở nên cứng rắn, sát khí cuồn cuộn không thể ngăn được mà lan tỏa ra.

“Chỉ bằng mấy tên các ngươi mà muốn giết ta sao?” “Thật là nực

cười.” “Còn nữa, ngươi hỏi vị trên trời kia xem, hắn có dám động thủ không?” “Được Thiên Đạo gia trì, ta quả thực không phải là đối thủ của tên đó nữa.” “Nhưng ngươi hỏi hắn xem, xem hắn có dám động thủ không?” Nói rồi, hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời hơi u ám, khóe miệng dần cong lên một đường cong kỳ dị.

Ý tứ trào phúng không cần nói cũng rõ.

Hiện tại hắn là người của Thiên Cơ Lâu, cho dù là tên đó, trước khi động thủ cũng phải suy nghĩ một phen.

Nghe lời nói đại bất kính của Thú Thần, ánh mắt Thái Thượng Lão Tử hơi ngưng lại.

“Cần gì đến lão nhân gia người động thủ?” “Hôm nay, ta sẽ nếm thử thủ đoạn của ngươi.” Thái Thượng Lão Tử, lời còn chưa dứt, khí tức trên người đã cuồn cuộn bùng phát.

Hắn muốn xem xem, tàn dư của thời đại cũ này rốt cuộc còn có những thủ đoạn gì.

Sau đó hắn lại một lần nữa thả Thái Cực Đồ ra.

Thái Cực Đồ có uy lực bình định địa hỏa phong thủy, năng lực chuyển hóa âm dương ngũ hành, công năng phân định thiên đạo huyền cơ, khả năng bao la vạn tượng đại thiên.

Nó là pháp bảo thần bí nhất trong Khai Thiên Tam Bảo.

Tuy sát phạt chi lực có phần kém hơn Bàn Cổ Phiên, phòng ngự chi lực cũng có phần kém hơn Hỗn Độn Chung, nhưng lại kiêm cả hai.

Ngoài ra, còn có vô số diệu dụng khác.

Nó sở hữu hình tượng hiển hiện Đại Đạo vô cực, lại diễn hóa Vô Cực sinh Thái Cực, Thái Cực hóa Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi diễn Tam

Tài, Tam Tài hình Tứ Tượng, Tứ Tượng biến Ngũ Hành, Ngũ Hành thành Lục Hợp, Lục Hợp định Thất Tinh, Thất Tinh xuất Bát Quái, Bát Quái thông Cửu Cung.

Thật sự là diệu dụng vô cùng, ảo diệu vô song.

Lúc này, Thái Cực Đồ lơ lửng giữa không trung, chậm rãi xoay chuyển, toàn thân tỏa ra vạn đạo hà quang, ngàn tia thụy thái.

Bên ngoài đồ án có 'Đại đạo sấm ngôn' bao quanh, bên trong đồ án có 'Thiên đạo phù lục' ẩn hiện.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi non sông đại địa, cửu thải thụy khí trấn nhiếp Chư Thiên hoàn vũ.

Nhìn thấy Thái Cực Đồ như vậy, dẫu là Thú Hoàng Thần Nghịch, trên mặt cũng lộ vẻ thèm thuồng.

Bấy giờ, Thú Hoàng Thần Nghịch liếc nhìn Thái Cực Đồ trước mặt, rồi bất đắc dĩ nhắm mắt lại.

Nếu nói cho đúng ra, hắn chính là vị Thánh nhân nghèo nhất.

Bởi vì hắn không có lấy một món pháp bảo nào.

Bản thân hắn là Hỗn Độn Hung Thú, đối với việc vận dụng pháp bảo thực sự không giỏi cho lắm.

Xem ra đã đến lúc phải kiếm vài món pháp bảo rồi.

Phải biết rằng ngay cả tên La Hầu kia cũng có Thí Thần Thương.

Thần Nghịch cảm khái một hồi, không biết từ đâu lôi ra một vật dài bằng ngón tay, rồi nhẹ nhàng ngậm vào miệng, sau đó châm lửa.

Cảnh tượng nhả khói phun sương này, thực sự khiến người ta cảm thấy vô cùng quái dị.

Dáng vẻ này khiến các sinh linh khác nhìn mà ngẩn cả người.

Thứ trên miệng hắn là gì?

Rất nhiều người không khỏi cố gắng nhớ lại.

Quả nhiên đã để họ tìm ra chân tướng sự việc.

“Lẽ nào... thứ này chính là hương yên?” Chúng sinh Hồng Hoang dường như đã tìm thấy gốc rễ của sự việc trên Linh Căn Bảng.

Sự tồn tại xếp hạng thứ tư trên Hồng Hoang Linh Căn Bảng.

Tên là Bích Lạc Ác Mộng Thụ.

Thứ này được chủ nhân của nó gọi là đại yên.

Tương truyền hoa của Bích Lạc Ác Mộng Thụ sở hữu năng lực ác mộng.

Sau khi qua thủ đoạn đặc biệt có thể chế tạo thành hương yên trong truyền thuyết.

Dùng thần hỏa châm hương yên, có thể tạo ra khí ác mộng, khiến người ta bất giác tiến vào trạng thái ác mộng.

Mọi thứ trong ác mộng đều có thể cụ thể hóa trong hiện thực.

Bây giờ thứ hắn ngậm trên miệng... lẽ nào chính là hương yên trong truyền thuyết?

Chúng sinh nhìn Thú Hoàng Thần Nghịch đang nhả khói phun sương, không khỏi cảm thấy tê dại.

“Pháp bảo cũng đã lấy ra rồi, sao ngươi còn chưa lên?” Lúc này Thần Nghịch bất mãn.

Hắn đã chuẩn bị ở đây nửa ngày rồi.

Thái Thượng Lão Tử là sao vậy?

Chỉ đứng đó ngây người?

“Mau đến đây?

Ngươi mau đến đây đi chứ?

Ta chờ không nổi nữa rồi...” Thú Hoàng Thần Nghịch không khỏi phàn nàn không ngớt.

Mau chóng dọn dẹp đám người trước mắt này, để hắn còn về ngủ một giấc.

Lần này ra ngoài hắn quả thực cũng mệt không nhẹ.

Tuy không bị thương như La Hầu, nhưng hắn cũng chẳng khá hơn là bao.

Sức mạnh tiêu hao quá lớn, đến giờ vẫn cảm thấy trong người có chút hư nhược.

Nếu thật sự hư nhược thì không ổn.

Nghe đối phương phàn nàn, Thái Thượng Lão Tử mới từ trong trạng thái ngây người phản ứng lại, sắc mặt không khỏi trở nên cổ quái.

Các Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu, người nào cũng kỳ lạ hơn người nấy.

Nhìn Thú Hoàng Thần Nghịch đang nhả khói phun sương, nhất thời lại có chút khó ra tay.

Thấy Thái Thượng Lão Tử không động thủ, Thú Hoàng Thần Nghịch cuối cùng cũng mất kiên nhẫn.

“Nếu ngươi không động thủ, vậy thì để ta.” Dứt lời, vô tận sát khí từ trên người hắn bộc phát ra.

Rất rõ ràng hắn đã nảy sinh sát tâm với Thái Thượng Lão Tử.

Cùng lúc đó, một làn khói đặc được hắn phun ra.

Khoảnh khắc sau, có một vật từ trong làn khói bắn ra.

Nguyên lai là một chiếc rìu cổ xưa.

Chiếc rìu này ngưng tụ vô biên sát khí, chém thẳng về phía Thái Thượng Lão Tử.

"Ầm ầm..." Chiếc rìu này lại mang theo một luồng thần uy vô song.

Hơi thở thú huyết sôi trào kia quả thực khiến người ta kinh hãi.

Luồng khí tức này tựa như muốn hủy thiên diệt địa.

Dù là Thái Thượng Lão Tử, sắc mặt cũng hơi biến đổi.

Hắn thật không ngờ phương thức tấn công của Thần Nghịch lại là như thế này.

Bất ngờ không kịp phòng bị, khiến hắn có chút phản ứng không kịp.

Hắn vội vàng thúc giục Thái Cực Đồ.

Chương 479

Thái Cực Đồ phóng ra một luồng âm dương chi lực vô song, chặn đứng chiếc rìu cổ xưa kia.

Sau khi bị chặn lại, chiếc rìu cổ xưa liền hóa thành một làn khói trắng giữa không trung, tiêu tan sạch sẽ.

"Đây là..." "Đây là năng lực của hương yên?" Tất cả mọi người vào khoảnh khắc này đều ngây dại.

Ai cũng không ngờ, thứ phát động tấn công lại chỉ là điếu hương yên kia?

Có thể phát động năng lực ác mộng, bất kể thứ gì cũng có thể cụ thể hóa ra.

Mỹ nữ, pháp bảo... chỉ nghĩ thôi cũng đủ khiến người ta kích động.

Lúc này Thú Hoàng Thần Nghịch lại nhả khói phun sương một hồi.

Sau đó đưa tay vào trong làn khói kia vơ một cái, lại trực tiếp tóm ra một thanh trường đao.

Sau khi nhìn thấy thanh trường đao này, một số đại năng từng trải qua thời đại viễn cổ đều sững sờ.

"Đây là...

Táng Thiên Đao?" Đây cũng là một món pháp bảo vô cùng hung hãn.

Cũng là một trong số ít pháp bảo của Thú Hoàng Thần Nghịch thời thượng cổ.

Nó đã cùng Thú Hoàng Thần Nghịch trải qua vô số trận đại chiến.

Uy lực của món pháp bảo này cũng mạnh mẽ vượt ngoài sức tưởng tượng.

Đáng tiếc cuối cùng món pháp bảo này lại bị hủy.

Bây giờ Thú Hoàng thông qua hương yên trong miệng, lại cụ thể hóa món pháp bảo này ra, cũng đủ để nói lên tình cảm của Thần Nghịch đối với nó.

Sau khi thanh trường đao này xuất hiện, liền trực tiếp lơ lửng trên đỉnh đầu Thần Nghịch.

Nó bay lượn trên đỉnh đầu hắn, đồng thời cũng rung lên không ngớt.

Cùng lúc đó, một luồng khí tức vô song xuất hiện.

Sát thiên sát địa sát chúng sinh.

Sau đó liền mang theo sức mạnh hủy thiên diệt địa, tấn công thẳng về phía Thái Thượng Lão Tử.

Lại một luồng âm dương chi lực vô song biến đổi nhanh chóng giữa không trung.

Trong nháy mắt liền có tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên.

"Ầm..." Toàn bộ không gian vào khoảnh khắc này đều rung chuyển dữ dội, dường như sắp bị xé toạc.

Ai cũng không ngờ lần va chạm này của hai người lại mạnh đến thế.

Khoảnh khắc tiếp theo, Thái Thượng Lão Tử trực tiếp thúc giục Thái Cực Đồ.

Vô tận âm dương nhị khí chém về phía Thú Thần Thần Nghịch.

Mà Thú Thần Thần Nghịch lúc này toàn thân đều tràn ngập sát khí luyện ngục.

Vô tận sát khí hình thành một thế giới sát khí bên ngoài cơ thể hắn.

Đúng như câu nói sát khí không tan, Thần Nghịch bất diệt.

Hồng Hoang thế giới là nơi thế nào?

Sát khí sao có thể tiêu tan được chứ?

Thái Thượng Lão Tử nhìn sát khí ngập trời, không khỏi khẽ thở dài.

"Đạo chi diệu, huyền nhi hựu huyền, vô cùng kỳ đồ, phản bộc kỳ lộ, đạo pháp tự nhiên, huyền nhi hựu diệu!" Theo lời nói hạ xuống, vô tận đạo vận pháp tắc ứng vận mà sinh.

Thái Thượng Lão Tử là khôi thủ Huyền Môn, trên con đường Đạo tự nhiên sở hữu vô tận thần thông.

Theo đạo vận ứng vận mà sinh, vô số âm dương chi lực cũng dần dần dâng lên.

Hai luồng âm dương chi lực này dần dần giao hội giữa không trung, lại dần dần biến thành một thanh trường kiếm màu đen trắng.

Thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng.

Nhìn thấy thanh hắc bạch trường kiếm này, Thú Thần Thần Nghịch cũng mỉm cười.

"Tên nhà ngươi, quả nhiên có tạo hóa tốt, Âm Dương Chi Kiếm cũng bị ngươi luyện ra rồi." Cái gọi là Âm Dương Chi Kiếm, chẳng qua chính là âm dương bảo kiếm được tạo thành từ âm chi lực và dương chi lực.

Vừa có thể định đoạt sinh tử của người, lại có thể đoạt khí vận của người.

Tự nhiên là tạo hóa tốt.

Nghe đối phương công nhận, Thái Thượng Lão Tử mỉm cười.

"Đây chỉ là tạo hóa nhỏ bé mà thôi, chỉ có thần thông như vậy giao chiến với ngươi, mới không phụ danh tiếng của ngươi và ta." Hai người không khỏi nhìn nhau cười.

Khoảnh khắc tiếp theo, Thú Hoàng Thần Nghịch và Thái Thượng Lão Tử đồng thời ra tay.

Táng Thiên Đao và Âm Dương Kiếm, cũng đồng thời dâng lên một luồng thần thông vô song.

Âm Dương Kiếm mang theo thế chém giết thiên địa âm dương vạn vật, chém về phía Thú Hoàng Thần Nghịch.

Mà Táng Thiên Đao, với cái thế đến trời cũng muốn chôn vùi, tự nhiên cũng hung dũng dâng trào.

Hai luồng sức mạnh vô cùng này đều tràn đầy khí tức sát lục, pháp tắc ngút trời, sát khí vô cùng.

Quả nhiên là kinh thiên động địa, siêu việt tưởng tượng.

Thú Hoàng Thần Nghịch, miệng ngậm điếu hương yên, giữa làn khói mờ ảo, trông như một tên côn đồ, vô số thần lực gia trì lên Táng Thiên Đao, khiến uy lực của món pháp bảo này càng mạnh hơn, dường như sắp chém nát cả đất trời.

Mà Âm Dương Kiếm, thì mang theo vô cùng âm dương chi lực, trực tiếp hình thành một cơn bão năng lượng vô tận.

Lại một lần nữa va chạm vào nhau.

Trong chớp mắt, hai luồng sức mạnh vô cùng này trực tiếp nổ tung giữa không trung, thậm chí còn hình thành một dòng năng lượng hỗn loạn.

Dưới dòng năng lượng hỗn loạn này, e rằng ngay cả Đại La Kim Tiên cũng phải bỏ mạng tại chỗ.

Công kích của Thái Thượng Lão Tử có vạn quân chi lực, dưới sự gia trì của âm dương nhị khí, phảng phất như có thần uy của thiên địa Hồng Hoang.

Mà công kích của Thú Hoàng Thần Nghịch, thì lại càng thêm hùng vĩ, khí thế ngút trời, phảng phất muốn mở ra hoàn vũ, phá vỡ vũ trụ, thế không thể cản.

Nhân tộc và Yêu tộc vẫn luôn quan chiến ở xa, lúc này càng phải lùi lại liên tục.

Với thực lực của họ, rõ ràng là không thể tiếp tục quan sát được nữa.

May mà Nhân tộc và Yêu tộc đều có đại năng bảo vệ, cũng miễn cưỡng khống chế được thương vong.

Tiếp theo đó hai món pháp bảo hư vô này kịch chiến giữa không trung, nhưng vẫn không thể thực sự phân cao thấp.

Ma Tổ La Hầu đứng một bên quan chiến không khỏi bĩu môi.

"Không ngờ tên này còn có hàng tồn kho à?" "Mẹ nó... lỗ rồi lỗ rồi..." "Tên này luôn miệng nói với ta, hết rồi, hết rồi, bây giờ lại lôi ra..." Ma Tổ La Hầu trông bộ dạng dậm chân đấm ngực.

Mấy ngày trước tên này mặt mày khổ sở đến trước mặt hắn, nói là lên cơn nghiện, tìm hắn mượn mấy điếu.

Kết quả Ma Tổ La Hầu không cẩn thận nói ra số lượng hàng tồn của mình.

Kết quả bị tên này sống sượng đòi đi mất mấy điếu.

Bây giờ chính hắn lại không còn, mà gã kia lại lôi ra.

Chết tiệt...

Ma Tổ La Hầu không khỏi tức tối.

Sau đó liền quay người nhìn về phía Tam Thất.

Quá trình chế tạo những thứ này cực kỳ phức tạp, chủ nhân không truyền thụ cho ai cả.

Dù có truyền thụ, người khác cũng không làm được.

Vì vậy, chỉ truyền thụ cho Tam Thất và Yêu Yêu.

Tam Thất và Yêu Yêu có thời gian sẽ làm một ít...

Những thứ gọi là hương yên này là chuẩn bị cho chủ nhân, bọn họ tự nhiên không có phần.

Chỉ là quan hệ riêng của họ đều rất tốt.

Thú Hoàng, La Hầu, Tứ Thánh Thú, Công Phu Hùng Miêu...

đều sẽ lén lút xin hai vị cô nương này vài điếu.

Thứ tốt như vậy hiển nhiên rất khó có được.

Chương 480

Bây giờ thứ này đã trở thành tiền tệ mạnh của Thiên Cơ Lâu.

Pháp bảo, linh căn, linh quả, những thứ tương tự, còn xa mới có giá trị bằng thứ này.

“Tam Thất cô nương... cô còn không?

He he...” “Cái đó... có thể cho Hắc thúc của cô hai điếu không?” “Cơn nghiện này lên rồi, thật sự có chút khó chịu a...” Tam Thất dở khóc dở cười liếc hắn một cái.

“Các ngươi không biết tiết chế sao?” “...” Ma Tổ La Hầu, câm như hến, không dám nói lời nào.

“Những thứ này là chuẩn bị cho chủ nhân.” “Các ngươi cứ đến xin hoài, hàng tồn của chủ nhân cũng không còn nhiều đâu!” Nghe lời của Tam Thất, khóe miệng La Hầu không khỏi giật giật.

Mẹ nó chứ hàng tồn không còn nhiều...

Hoa của Bích Lạc Ác Mộng Thụ có vô số đóa, chỉ cần có thời gian là có thể làm bất cứ lúc nào, sao có thể hàng tồn không nhiều chứ?

Tam Thất cô nương này chỉ là có chút keo kiệt mà thôi...

Nhưng La Hầu vẫn cười hắc hắc.

“Cô cũng biết... chúng ta những năm nay đều rất vất vả, rất mệt mỏi...” “Chỉ có thứ này mới có thể giải trừ sự mệt mỏi của chúng ta.” “Lúc đêm khuya thanh vắng, châm một điếu...” “Lúc cô đơn, châm một điếu...” “Lúc mệt mỏi sau trận chiến, châm một điếu...” “Lúc bị thương, châm một điếu...” “Cái tư vị đó...” La Hầu không nói tiếp...

Dừng lại, cười hắc hắc hắc hắc.

Vẻ mặt có phần bỉ ổi.

Ý tứ trong lời nói đã rất rõ ràng.

Hương yên là thứ tốt.

Chỉ cần có thứ này, liền tương đương có tất cả.

Linh khí, công pháp, đan dược chữa thương, pháp bảo, phụ nữ, mọi thứ muốn có, đều có đủ cả.

Hiện tại món đồ này đang rất khan hiếm.

Món đồ này không chỉ để hưởng thụ, còn có thể khiến người ta trở nên giàu có.

Chỉ cần có món đồ này, dù ngươi có nghèo đến đâu cũng có thể muốn gì được nấy.

Chẳng phải Thần Nghịch đã dùng thứ này tạo ra Táng Thiên Đao đó sao?

Thứ mà món đồ này tạo ra còn thật hơn cả thật.

Đúng lúc này, Thánh Thú Huyền Vũ ở một bên khác không biết đã tỉnh lại từ lúc nào, cũng mặt dày mày dạn cười hắc hắc.

"Cái đó...

Tam Thất cô nương... có thì cho ta một ít đi..." "Cô biết Huyền Vũ thúc thúc của cô mà..." "Huyền Vũ thúc thúc của cô tương đối lười... số lần về Thiên Cơ Lâu cũng tương đối ít... nói cho đúng thì, Huyền Vũ thúc thúc của cô là nghèo nhất..." "Cô cứ làm việc tốt... thương tình, thương tình cho Huyền Vũ thúc thúc của cô đi..." "Phụt..." Nhìn vẻ mặt này của Huyền Vũ, Tam Thất không khỏi cười hắc hắc.

Sau đó lại nghiêm mặt nói: "Được rồi, vậy ta cho các ngươi một ít..." "Nhưng các ngươi phải biết tiết chế." "Thứ này chế tạo rất phiền phức." "Ta lại còn vụng hơn Yêu Yêu tỷ tỷ..." "Làm tốc độ

chậm hơn Yêu Yêu tỷ, hàng tồn trong tay ta cũng không còn nhiều đâu." "Nếu chủ nhân cần, ta lại không lấy ra được, chẳng phải là xui xẻo sao?" "Các ngươi ra ngoài đừng có nói là ta cho các ngươi..." Vừa nói, hư không trước mặt Tam Thất liền gợn lên từng đợt sóng nước.

Tam Thất đưa tay vào, sau đó liền lấy ra một nắm nhỏ, khoảng hơn hai mươi điếu.

Chia cho Huyền Vũ và La Hầu mỗi người hơn mười điếu.

Đúng lúc đó, hai người từ khe hở nhìn thấy trong không gian thần bí kia còn có rất nhiều, rất nhiều nữa.

Hầu như dùng từ chất chồng thành núi cũng không quá đáng.

Lập tức khiến sắc mặt hai người đại biến.

Đây chính là không còn nhiều mà Tam Thất nói.

Mẹ nó chứ không còn nhiều...

Nhưng một lần có được hơn mười điếu, cũng là rất hiếm có.

Hai người vội vàng cẩn thận cất những bảo bối này đi.

Nhìn nhau một cái, không khỏi cười hắc hắc.

Lần này Tam Thất khá hào phóng, cho rất nhiều.

Đúng lúc này, một tiếng hét thảm truyền đến.

"Hay lắm... ta ở đây giao chiến... các ngươi ở đó chia của?" "Tam Thất cô nương... chừa cho ta một ít với..." Thần Nghịch vừa nhả khói phun sương, vừa đại chiến với Thái Thượng, không khỏi sốt ruột.

Nghe thấy tiếng của Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu và Thánh Thú Huyền Vũ không phúc hậu mà cười phá lên.

Ngay cả Tam Thất cũng lộ ra vẻ mặt tươi cười.

Mà Thái Thượng Lão Tử ở một bên, sắc mặt lại có chút tối sầm.

Thú Hoàng Thần Nghịch, rõ ràng đang giao chiến với hắn, lại còn ở đó tam tâm nhị ý.

Đây là đang coi thường hắn sao?

Thực sự khiến hắn có chút tức giận...

Đang lúc chuẩn bị thi triển đại pháp lực, trên không của Thái Thượng Lão Tử, đột nhiên quỷ dị xuất hiện một đám mây đen.

Thái Thượng Lão Tử, sắc mặt kinh ngạc... vội vàng ngẩng đầu nhìn lên.

Lại phát hiện đám mây đen trên không kia, phảng phất có một luồng sức mạnh vô cùng vô tận giam cầm hắn lại.

Đây là...

Thái Thượng Lão Tử sắc mặt đột nhiên tối sầm.

Đây là ách vận?

Đây là ách vận pháp tắc sao?

Thứ bao bọc toàn thân hắn chẳng phải là ách vận pháp tắc sao?

Một khi bị ách vận pháp tắc quấn thân, chỉ sợ bất cứ chuyện gì cũng đều không thuận lợi, uống ngụm nước cũng mắc răng.

Ách vận pháp tắc do Thú Hoàng Thần Nghịch đích thân thi triển, không cần nghĩ cũng biết uy lực tự nhiên là cực kỳ kinh khủng.

Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử trở nên vô cùng khó coi.

"Ách Vận Hắc Vân?

Tiểu đạo mà thôi!" Trong mắt tuy vô cùng thận trọng, nhưng ngữ khí lại thoáng qua một tia khinh thường.

Có lẽ đây chính là cái gọi là chết vì sĩ diện hão.

Hắn triển khai Thái Cực Đồ trên không, đột nhiên bắn ra một đạo

âm dương chi khí.

Âm dương chi khí là căn bản của mọi khí tức trong thiên địa.

Có âm dương chi khí, dù là Ách Vận Hắc Vân cũng có thể phá vỡ.

Âm dương nhị khí bay vút lên, rất nhanh liền va chạm với Ách Vận Hắc Vân trên không.

Ách Vận Hắc Vân kia tuy không quá mạnh mẽ, nhưng lại như giòi trong xương, cực kỳ khó loại trừ.

Dù là âm dương nhị khí, nhất thời cũng không làm gì được.

Nhưng cũng đã phá vỡ được sự quấn lấy đối với Thái Thượng Lão Tử, không thể tạo thành uy hiếp với hắn nữa.

Thái Thượng Lão Tử lúc này mới quay đầu nhìn về phía Thú Hoàng Thần Nghịch.

"Ách vận pháp tắc, tuy là bàng môn tà đạo, không đáng để vào mắt." "Nhưng không thể không nói quả thực là cực kỳ mạnh mẽ." Món đồ này vô hình vô tượng, có thể khiến ách vận quấn thân, mọi việc bất lợi.

Có lẽ trong tam thiên pháp tắc chỉ có tịnh hóa pháp tắc mới có thể phá giải ách vận pháp tắc chăng?

Chỉ là ách vận pháp tắc cũng không dễ tịnh hóa như vậy.

Chương 481

Dù là Thái Thượng Lão Tử, cũng chỉ có thể dùng âm dương nhị khí, tạm thời cách ly nó trong thời gian ngắn.

Ở một bên khác, Thú Hoàng Thần Nghịch, lúc này lại cười hắc hắc.

"Chính là muốn ngươi xui xẻo đó, ngươi làm gì được ta?" Vừa nói lại nhả khói phun sương một hồi.

Sau đó đưa tay vào làn khói trước mặt vơ một cái, trực tiếp tóm ra một món đồ thần kỳ.

Chúng sinh nhìn kỹ, lại là một thanh Thí Thần Thương.

Ngay cả La Hầu lúc này cũng sững sờ.

Nhìn lại Thí Thần Thương bên cạnh mình, quả thực khiến hắn dở khóc dở cười.

Tên Thần Nghịch này, lại từ Bích Lạc chi khí cụ thể hóa ra Thí Thần Thương!

Nếu không phải Thí Thần Thương thật đang ở ngay bên cạnh hắn, hắn còn tưởng thứ trong tay Thần Nghịch mới là Thí Thần Thương thật.

Chỉ thấy Thần Nghịch vung lên.

Thương xuất như long.

Thí Thần Thương toàn thân đen kịt, mang theo khí tức bất tường màu đen, chém thẳng về phía Thái Thượng Lão Tử.

Trong khoảnh khắc này, bên cạnh Thần Nghịch, dường như xuất hiện ngàn vạn hư ảnh.

Chỉ là những hư ảnh đó đều là hung thú thượng cổ.

Thao Thiết, Cùng Kỳ...

Cùng với sự xuất hiện của những hư ảnh hung thú này, khí tức trên người Thú Hoàng Thần Nghịch lại một lần nữa tăng lên gấp bội, lại gây cho Thái Thượng Lão Tử áp lực vô cùng.

Thái Thượng Lão Tử sắc mặt tối sầm.

Vô tận âm dương nhị khí trực tiếp dâng lên giữa không trung, khiến cho mảnh hư không này đều biến thành hai màu đen trắng.

Dưới luyện ngục đen trắng này, trực tiếp va chạm với Thí Thần Thương mang theo khí tức bất tường kia.

"Ầm!!!" Trong nháy mắt liền bộc phát ra một tiếng động kinh thiên động địa.

Bản thân Thí Thần Thương là vật bất tường, cũng là hung sát dị bảo của thiên địa.

Khí tức hung sát vô tận trên người nó, dù là Thái Cực Đồ, cũng có chút khó chống cự.

Nhưng luồng âm dương nhị khí mà Thái Cực Đồ dâng lên quả thực mạnh mẽ.

Cuối cùng khi Thí Thần Thương còn cách Thái Thượng Lão Tử không quá mấy mét, đã hoàn toàn hóa giải được công kích của Thí Thần Thương.

Thí Thần Thương run rẩy rồi đột nhiên lùi lại.

Thú Hoàng Thần Nghịch thấy cảnh này cũng kinh ngạc thất sắc.

"Quả nhiên có bản lĩnh..." "Công kích của Thí Thần Thương cũng bị ngươi chặn lại..." Thái Thượng Lão Tử khinh thường cười một tiếng, dường như việc chặn đứng công kích của Thí Thần Thương

đối với hắn không phải là chuyện khó.

Nhưng sau lưng, cơ thể hắn cũng đang khẽ run rẩy.

Công kích của Thí Thần Thương này quả nhiên là vô cùng sắc bén.

Nhất là luồng khí tức bất tường kia, dù là hắn cũng cảm thấy da đầu tê dại.

Nhưng may mà cuối cùng cũng đã chặn được đòn tấn công này.

Thú Hoàng Thần Nghịch mỉm cười, sau đó liền chuẩn bị ngưng tụ pháp lực, tấn công lần nữa.

Trên Thí Thần Thương hội tụ vô tận sát lục pháp tắc.

Ngoài sát lục pháp tắc, lại còn có khí tức hủy diệt và khí tức tử vong.

Phảng phất như Thí Thần Thương chính là đệ nhất hung sát chi vật trong thiên hạ.

Ngoài ra, Thí Thần Thương còn tự mang bất tường chi lực.

Nhìn thấy uy lực của Thí Thần Thương lúc này, ngay cả Ma Tổ La Hầu cũng có chút lè lưỡi.

Tên Thần Nghịch này... lại có thể dùng Thí Thần Thương đến mức độ này.

Xem ra ngày thường cũng không ít dùng.

Nhất thời không khỏi khiến La Hầu dở khóc dở cười.

Bản thể của Thí Thần Thương rõ ràng đang ở ngay bên cạnh mình, lại nhìn người khác sử dụng Thí Thần Thương.

Cảm giác quỷ dị này, quả thực khiến hắn có chút khó chịu.

Cùng với Thí Thần Thương, các loại khí tức bất tường dâng lên.

Thái Cực Đồ của Thái Thượng Lão Tử cũng ầm ầm vận chuyển.

Cùng với sự vận chuyển của Thái Cực Đồ, âm dương nhị khí trong thiên địa, lại trực tiếp diễn hóa ra bốn loại khí tức địa, hỏa, phong, thủy.

Bốn loại khí tức này lan tỏa trước mặt Thái Thượng Lão Tử, phảng phất như đang tái diễn thế giới.

Thái Cực Đồ có năng lực trấn áp địa, hỏa, phong, thủy.

Nay xem ra, quả nhiên là danh bất hư truyền.

Hai món pháp bảo sở hữu đại pháp lực vô thượng, lại một lần nữa nổ tung giữa không trung.

Thí Thần Thương sở hữu các loại khí tức bất tường.

Các loại khí tức bất tường, điên cuồng oanh tạc.

Tử vong pháp tắc, hủy diệt pháp tắc, sát lục pháp tắc...

đều đại hiển thần uy.

Mà địa, hỏa, phong, thủy chi lực do Thái Cực Đồ diễn hóa ra, cũng đang không ngừng vận chuyển.

Cuối cùng hai luồng khí tức này triệt để tiêu diệt vào vô hình.

Không ai làm gì được ai?

Chỉ là sau lần va chạm này, Thái Thượng Lão Tử phải lùi lại mấy phần.

Lần va chạm này trực tiếp tạo ra một luồng xung kích năng lượng vô song.

Nhục thân của Thái Thượng Lão Tử tuy vô cùng mạnh mẽ, nhưng so với Thú Hoàng Thần Nghịch, vẫn có sự chênh lệch không nhỏ.

Đây cũng là nguyên nhân hắn lùi lại.

Dù sao nhục thân của Thái Thượng Lão Tử, trên bảng xếp hạng

nhục thân chỉ xếp thứ mười ba.

Mà nhục thân của Thú Hoàng Thần Nghịch lại xếp thứ năm trên bảng nhục thân.

Sự chênh lệch như vậy rõ ràng là hiển nhiên.

Chênh lệch về chiến lực nhục thân cũng rất lớn.

Sau khi lùi lại mấy bước, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử trầm xuống.

Trong lần giao phong này, hắn lại là người lùi bước trước.

Chẳng phải là đại biểu cho việc hắn đã rơi vào thế hạ phong trong lần va chạm này sao?

Điều này là Thái Thượng Lão Tử khó có thể chịu đựng được.

Hắn là ai?

Hắn là khôi thủ Huyền Môn.

Là đại sư huynh trong số các Thánh nhân.

Là chiến lực đỉnh cao nhất của thế giới Hồng Hoang.

Đối mặt với tàn dư của thế giới cũ?

Sao mình có thể không phải là đối thủ của hắn?

Nghĩ đến đây, sát ý trong mắt Thái Thượng Lão Tử không kìm được mà lộ ra.

Ở một bên khác, Thú Hoàng Thần Nghịch cũng như vậy.

Bọn họ có thể nói đều là những đại năng đỉnh phong nhất của thế giới Hồng Hoang.

Một khi giao chiến, quy mô đó hiển nhiên là khó có thể tưởng tượng.

Cả hai bên đều bộc phát ra thần uy vô song.

Mảnh trời đất gần đó đã bị hủy hoại gần hết.

Chương 482

Điều này khiến Nhân tộc vô cùng đau lòng.

Nơi đây là thánh địa của Nhân tộc, nay bị hủy hoại thành ra thế này, rõ ràng là không thể ở được nữa.

Thánh địa Nhân tộc cũng chỉ có thể dời đi nơi khác.

Thái Cực Đồ lại một lần nữa xoay chuyển giữa không trung.

Âm dương nhị khí đen trắng đầy trời vung vãi trong hư không.

Năng lượng vô tận lấp lánh trên bầu trời.

Thái Cực Đồ đang chậm rãi xoay chuyển giữa không trung, cũng đột nhiên hóa thành vạn trượng, lại trực tiếp bố trí tám đạo kết giới.

Tám đạo âm dương kết giới này trực tiếp trấn áp cả mảnh hư không gần đó.

Rất rõ ràng, ngay cả Thú Hoàng Thần Nghịch ở đối diện cũng bị trấn áp bên trong.

Thấy cảnh này, Thú Hoàng Thần Nghịch trong lòng rùng mình.

Thí Thần Thương lại một lần nữa dâng lên thần uy vô tận, sau đó liền đâm mạnh về phía Thái Cực Đồ.

Thí Thần Thương liên tục đột phá kết giới, cuối cùng đột phá được năm đạo.

Khi phá đến đạo kết giới thứ sáu, lại bị quang mạc kia cản lại.

Giống như một hòn đá ném vào mặt hồ phẳng lặng, tuy dấy lên tầng gợn sóng của kết giới thứ sáu, nhưng cũng đã thành công phòng ngự được Thí Thần Thương, không để nó đột phá được tầng công kích này.

Thấy tình huống này, La Hầu ở một bên khác vui vẻ.

"Thần Nghịch... ngươi cũng không được rồi..." "Món đồ ngươi tạo ra uy lực không đủ à... lại chỉ phá được sáu đạo kết giới..." "Chậc chậc... nếu là ta... tám đạo kết giới này trước mặt ta chỉ như không..." Nghe lời này, Thần Nghịch lại bĩu môi.

Tên này thật biết chém gió.

Thật sự cho rằng kết giới của Thái Cực Đồ dễ phá như vậy sao?

Bản thân âm dương nhị khí của Thái Cực Đồ chính là tổ khí của mọi khí tức trong thiên địa Hồng Hoang.

Âm dương nhị khí có thể diễn hóa ra mọi khí tức.

Lấy âm dương nhị khí làm chủ đạo, mang theo bốn khí địa hỏa phong thủy, tạo thành tám đạo kết giới, hiển nhiên là uy lực vô cùng.

Muốn hoàn toàn phá vỡ, khó như lên trời.

Thú Hoàng Thần Nghịch tuy có suy nghĩ như vậy, nhưng trong mắt lại thoáng qua vẻ khinh thường.

Thái Thượng Lão Tử, là khôi thủ Huyền Môn.

Thái Cực Đồ lại là tồn tại thần bí nhất trong Khai Thiên Tam Bảo.

Nay Thái Thượng Lão Tử, lại lựa chọn bố trí kết giới.

Điều này đại biểu cho việc chiêu này của Thái Thượng Lão Tử là chiêu phòng thủ.

Chẳng phải là nói Thái Thượng Lão Tử đã rơi vào thế hạ phong sao?

Đối mặt với Thái Thượng Lão Tử như mai rùa, Thú Hoàng Thần Nghịch nhất thời thật không có cách nào hay.

Dù có phá được 8 tầng phòng ngự của Thái Cực Đồ, Thái Thượng

Lão Tử còn có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp nữa.

Tầng tầng lớp lớp phòng thủ, lại cho Thú Hoàng Thần Nghịch một ảo giác, phảng phất như giao chiến với hắn không phải là Thái Thượng Lão Tử, mà là Thánh Thú Huyền Vũ.

Thú Hoàng Thần Nghịch đang nhả khói phun sương không khỏi suy tư.

Đối mặt với Thái Thượng Lão Tử trong trạng thái này, rốt cuộc làm thế nào mới có thể phá vỡ phòng ngự của hắn?

Vừa nhả khói phun sương, vừa suy tư một lát, cuối cùng cắn răng.

Thứ có thể phá giải phòng ngự của Thái Cực Đồ, quả thực phải là Thí Thần Thương.

Chỉ thấy hắn vung tay một cái.

Thí Thần Thương nửa rồng nửa thương, liền đột nhiên bộc phát ra một tiếng long ngâm.

Cùng với sự rung chuyển của Thí Thần Thương, hư không gần đó vào khoảnh khắc này dường như sắp vỡ ra.

Lúc này Thí Thần Thương xé rách hư không, quả thực là dễ như trở bàn tay.

Thí Thần Thương tuy không phải là pháp bảo của hắn, không thể phát huy ra uy năng lớn nhất, nhưng hắn tin rằng, dưới sự gia trì của thần lực của mình, vẫn có khả năng phá giải Thái Cực Đồ.

Dưới sự dẫn dắt sức mạnh của hắn, Thí Thần Thương đột nhiên bộc phát ra một sự kinh hoàng tột độ.

Vô tận hắc khí lan tỏa trong hư không.

Thí Thần Thương triệt để hóa rồng.

Chỉ thấy một con quái vật khổng lồ đột nhiên xuất hiện trong hư không.

Đó là một con hắc long.

Một con hắc long không biết dài bao nhiêu ngàn dặm, bay lượn giữa không trung.

So với con hắc long tràn ngập hắc khí này, những con cự long trong thế giới Hồng Hoang hiện tại quả thực chỉ là những con giun đất.

Lúc này, con cự long tràn ngập vô tận hắc khí đang ngửa mặt lên trời gầm thét.

Cái miệng lớn đầy răng nanh đột nhiên mở ra, phảng phất có thể nhìn thấy vực sâu không đáy bên trong.

Hai hàng răng này như thiên đao vô cùng sắc bén, lấp lánh hàn quang vô tận.

Cùng với tiếng gầm của hắc long, trong nháy mắt liền có hắc khí ngập trời, cuồn cuộn chuyển động.

Ma Tổ La Hầu vẫn luôn quan chiến ở một bên, lúc này cũng không khỏi thầm lè lưỡi.

Thú Hoàng Thần Nghịch lại còn biết cả chiêu này của Thí Thần Thương.

Bản thể của Thí Thần Thương là thân sen của Hỗn Độn Thanh Liên.

Sau đó hấp thu tất cả khí tức bất tường của thế giới Hồng Hoang, cuối cùng trở thành đệ nhất hung sát dị bảo của thế giới Hồng Hoang.

Hầu như có thể nói Thí Thần Thương phong ấn một nửa oan hồn của thế giới Hồng Hoang.

Ma Tổ La Hầu tập hợp những oan hồn này lại luyện hóa, cuối cùng luyện hóa chúng thành con hắc long này.

Điều này mới khiến Thí Thần Thương biến thành tồn tại nửa thương nửa rồng.

Không ngờ Thú Hoàng Thần Nghịch lại cũng biết lai lịch của Thí Thần Thương.

Quả thực khiến Ma Tổ La Hầu lè lưỡi.

Lúc này, con hắc long che trời lấp đất trên không, trực tiếp oanh tạc về phía Thái Thượng Lão Tử.

"Yêu nghiệt khá lắm, quả nhiên có mấy phần thủ đoạn." Thái Thượng Lão Tử sắc mặt trở nên có chút tối sầm.

Thật không ngờ Thú Hoàng Thần Nghịch lại có thể tạo ra chiêu này.

Sau đó vô tận âm dương nhị khí cùng với bốn luồng khí tức địa hỏa phong thủy, bắt đầu sôi trào kịch liệt giữa không trung, cuối cùng lại hình thành một trận pháp huyền diệu khó lường.

Vô tận sinh linh phía dưới nhìn thấy cảnh này, không khỏi như si như cuồng.

"Đây chính là cuộc đối chiến của những cường giả thực sự sao?" "Đây chính là cuộc đối quyết giữa các Thánh nhân sao?" "Quả thực đến Hồng Hoang cũng sắp bị xé nát rồi..." Cuộc giao chiến giữa mọi người thực sự khiến họ cảm thấy vô cùng chấn động.

Tam Thất thánh nhân lần lượt đại chiến với ba vị Thánh nhân.

Sau đó Ma Tổ La Hầu và Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đại chiến một trận.

Bây giờ Thú Hoàng Thần Nghịch và Thái Thượng Lão Tử lại triển

khai đại chiến.

Liên tục năm sáu trận chiến của Thánh nhân, trực tiếp xem đến họ da đầu tê dại.

Quả thực là đã mở mang tầm mắt cho họ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn con hắc long nhe nanh múa vuốt, uy lực vô biên trên không, sắc mặt cũng có chút lo lắng.

Nếu Thái Thượng Lão Tử chịu thiệt, chẳng phải đại biểu cho việc Tam Thanh bọn họ tài nghệ không bằng người sao?

Ở một bên khác, Thông Thiên giáo chủ lại cười ha ha một tiếng.

"Ngươi đừng có ở đây lo chuyện bao đồng nữa." "Lực phòng ngự của sư huynh, trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, đều là tồn tại siêu quần bạt tụy nhất." "Hầu như có thể nói lực phòng ngự của sư huynh chính là đệ nhất Hồng Hoang." "Đến nay vẫn chưa có ai có thể đột phá được phòng ngự của sư huynh." "E rằng Thú Hoàng Thần Nghịch cũng vậy thôi." Nguyên Thủy Thiên Tôn sững sờ một lúc, sau đó liền lặng lẽ gật đầu.

Hắn tuy bất hòa với Thông Thiên giáo chủ, nhưng đối với lời nói của Thông Thiên giáo chủ, hắn vẫn rất tán thành.

Dù hắn sở hữu Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, còn có Chư Thiên Khánh Vân do Bàn Cổ hạo nhiên chính khí hóa thành, nhưng luận về lực phòng ngự quả thực vẫn kém Thái Thượng Lão Tử rất nhiều.

Chương 483

Thái Thượng Lão Tử trong tay có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, lại có Thái Cực Đồ sở trường phòng ngự.

Quả thực không ai có thể đột phá được phòng ngự của hắn.

Con hắc long do Thí Thần Thương hóa thành bay lượn một vòng trên không, cuối cùng trực tiếp tấn công về phía đại trận kia.

Đại trận này có sức mạnh chủ đạo là âm dương nhị khí, lại có bốn luồng sức mạnh địa hỏa phong thủy xen kẽ, trực tiếp hình thành một tòa thiên địa đại trận.

Tòa đại trận này sở hữu thiên địa chi thế, quả thực là kiên cố vô cùng.

Ngay cả Thánh Thú Huyền Vũ sở trường phòng ngự, lúc này dường như cũng có hứng thú.

"Đại trận này quả thực có chút thú vị..." "Lấy Thái Cực Đồ làm căn cơ, âm dương nhị khí làm chủ đạo, bốn khí địa hỏa phong thủy làm phụ trợ." "Tạo ra một tòa thế giới đại trận..." Ở một bên khác, Ma Tổ La Hầu cũng có hứng thú.

"Trận pháp này so với lực phòng ngự của ngươi thì thế nào?" Sắc mặt Huyền Vũ biến đổi, cảnh giác liếc La Hầu một cái, nhưng cuối cùng vẫn thản nhiên mở miệng.

"Không có tính so sánh..." "Nếu luận về phòng ngự cứng, tòa trận pháp này so với ta còn kém rất xa." "Ồ?" Nghe những lời như vậy, ngay cả Tam Thất thánh nhân cũng có hứng thú.

Phòng ngự của Thánh Thú Huyền Vũ mạnh đến thế sao?

Lực phòng ngự của tòa trận pháp này lại vẫn không thể so sánh

với Huyền Vũ?

Huyền Vũ dừng lại một lát, lại một lần nữa mở miệng.

"Nhưng trận pháp này đã hình thành thế giới đại thế, lực phòng ngự tuy có yếu hơn, nhưng lại liên kết với thế giới Hồng Hoang." "Có thể không ngừng thu hoạch sức mạnh từ thế giới Hồng Hoang." "Đại trận dù có bị hủy, trong thời gian ngắn cũng có thể tu phục lại." "Đây hầu như là một tòa trận pháp sinh sôi không ngừng, nếu không thể dùng sức mạnh áp đảo trận pháp này." "Chỉ sợ vĩnh viễn cũng không thể phá giải được trận này." Nghe lời này, Ma Tổ La Hầu, cũng như Tam Thất, đều sững sờ.

Nói như vậy, chẳng phải đây đã biến thành một trận pháp vĩnh viễn không thể phá giải sao?

Tam Thất cũng không khỏi thầm lè lưỡi.

"Thái Cực Đồ tuy được xưng là một trong Khai Thiên Tam Bảo, nhưng trên bảng xếp hạng pháp bảo chỉ xếp thứ hai mươi mốt, lẽ nào thật sự mạnh như vậy sao?

Thí Thần Thương xếp hạng thứ mười chín cũng không phá giải được?" "Chẳng phải điều này đại biểu cho việc Thái Cực Đồ lợi hại hơn Thí Thần Thương sao!" Nghe Tam Thất hỏi, Huyền Vũ lại cười khổ.

"Cô nói gì vậy?" "Đã đảo lộn gốc ngọn rồi." "Thứ thực sự mạnh mẽ là tạo nghệ về trận pháp của Thái Thượng Lão Tử." "Nguyên nhân trận pháp này khó phá giải không nằm ở Thái Cực Đồ, mà nằm ở tu vi trận pháp của Thái Thượng Lão Tử." "Thái Cực Đồ chỉ là một công cụ mà thôi." "Nếu pháp bảo trong tay Thái Thượng Lão Tử là Thí Thần Thương, dựa theo tạo nghệ trận pháp của hắn, tất nhiên có thể dựa vào Thí Thần Thương bày ra một tòa siêu cấp sát lục đại trận." "Nếu pháp bảo trong tay hắn là Trấn Thiên Quan." "Thì tất

nhiên có thể bày ra một tòa trấn thiên áp địa đại trận." Nghe những lời này, Tam Thất và Ma Tổ La Hầu không khỏi thầm lè lưỡi.

Thái Thượng Lão Tử này bình thường không tỏ ra gì, lại đã mạnh mẽ đến mức độ này sao?

Không hổ là lãnh tụ Huyền Môn.

"Tạo nghệ trận pháp của Thái Thượng Lão Tử mạnh như vậy?

Vậy người có thể phá giải trận này e rằng chỉ có chủ nhân và Yêu Yêu tỷ." Tam Thất lúc này có chút than thở.

Nghe Tam Thất cảm thán, Huyền Vũ lại mỉm cười.

"Đây chỉ là một cái mai rùa mà thôi, có gì đáng than thở chứ?" "Thú Hoàng Thần Nghịch tuy không phá giải được trận pháp của hắn, nhưng với thực lực của Thú Hoàng Thần Nghịch, Thái Thượng Lão Tử cũng không thể gây uy hiếp cho Thú Hoàng Thần Nghịch." "Chẳng qua chỉ là một kết cục hòa mà thôi..." Nghe những lời này, Tam Thất không khỏi bĩu môi.

"Dù vậy, cũng khiến người ta rất khó chịu, chẳng phải điều này đại biểu cho việc chúng ta đều không phá giải được trận pháp này sao?" "Không, cô sai rồi, Thiên Cơ Lâu chúng ta có rất nhiều người có thể phá giải trận pháp này." Ở một bên khác, La Hầu cũng có hứng thú.

"Vậy ngươi nói xem, rốt cuộc là ai có thể phá giải được trận pháp này?" Huyền Vũ mỉm cười.

"Giống như ngươi nói, chủ nhân tự nhiên không cần phải nói nhiều, bất kỳ trận pháp nào trước mặt chủ nhân đều như không." "Yêu Yêu cô nương cũng có thể phá giải trận này, nàng đã tu luyện đến bán bộ Đại La, với thực lực như vậy, bất kỳ trận pháp nào nàng cũng có thể nhìn thấy bản chất, từ đó phá giải, cũng có thể dùng sức

mạnh cưỡng ép trấn áp.” Nghe đến đây, Tam Thất và Ma Tổ La Hầu không khỏi gật đầu.

“Ngoài ra, con thần thú Thảo Nê Mã mà chủ nhân nuôi cũng có thể phá giải.” “Nước bọt của nó, được chủ nhân luyện hóa nhiều lần, tính ăn mòn đó, hầu như không có thứ gì có thể ngăn cản, dựa vào nước bọt đó đốt xuyên qua trận pháp này cũng không phải là không thể.” Nghe lời này, hai người gật đầu.

Nước bọt của thần thú Thảo Nê Mã, họ tự nhiên là cực kỳ hiểu rõ.

Có thể nói hầu như không có thứ gì có thể ngăn cản.

Ban đầu trực tiếp đốt xuyên qua đại địa Hồng Hoang, thẳng đến Cửu U chi địa.

Đó cũng là không ai sánh bằng.

Huyền Vũ dừng lại một lát, lại một lần nữa nói.

“Con trùng tử kinh khủng kia cũng có thể phá giải được trận này.” “Trùng tử kinh khủng?” Tam Thất hơi sững sờ, sau đó liền sắc mặt đại biến.

Phụ nữ đối với loại vật này trời sinh không có thiện cảm.

Và Tam Thất cũng biết con trùng mà Huyền Vũ nói là ai rồi.

Chẳng phải chính là con Đại Đạo Chi Thư xếp hạng thứ hai trên bảng tọa kỵ sao?

Ngay cả người của Thiên Cơ Lâu đối với tên này cũng không có thiện cảm.

Tên này là một con trùng thịt màu trắng, ai nhìn cũng thấy ghê tởm.

Nhưng năng lực của tên này lại là không thể nghi ngờ.

Tên này sở dĩ được gọi là Đại Đạo Chi Thư, là vì nó lấy việc gặm

nhấm đại đạo pháp tắc làm thức ăn.

Ngay cả đại đạo pháp tắc cũng ăn được, phá giải trận pháp này chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao?

Huyền Vũ dừng lại một lát, lại một lần nữa mở miệng.

"Thông Thiên Kiến Mộc, Thế Giới Thụ, cũng như cái chậu cây nhỏ trên bàn của chủ nhân, đều có thể phá giải trận pháp này." Nghe lời này, hai người vội vàng gật đầu.

Thông Thiên Kiến Mộc bản thân liền không phụ danh thông thiên.

Một nửa thân thể ở thế giới Hồng Hoang, nửa thân thể còn lại vươn đến Hỗn Độn.

Thực lực đạt đến mức nào, ngay cả Ma Tổ La Hầu cũng không biết.

Nó có thể phá giải trận pháp này là không có gì nghi ngờ.

Mà thực lực của Thế Giới Thụ càng mạnh mẽ hơn.

Toàn bộ bản thể của Thế Giới Thụ đều ở thế giới Hỗn Độn.

Ngay cả Thông Thiên Kiến Mộc, cũng ở dưới sự che chở của bản thể Thế Giới Thụ.

Thực lực thực sự thông thiên.

Chủ nhân đối với Thế Giới Thụ cực kỳ tôn trọng.

Nó phá giải trận pháp nhỏ bé này, quả thực không đáng nhắc tới.

Mà cái chậu cây nhỏ trên bàn của chủ nhân, nghe nói thực lực thực sự ngay cả Thế Giới Thụ cũng khâm phục không thôi.

Tên này phá giải trận pháp tự nhiên cũng là dễ như trở bàn tay.

Nghĩ đến đây, tâm trạng của Ma Tổ La Hầu lúc này có chút sa sút.

Ngay cả ở Thiên Cơ Lâu, thực lực của hắn cũng không tính là cao.

Gần như là tồn tại đội sổ rồi.

Điều này sao có thể khiến hắn phấn chấn lên được chứ?

Nhất thời mấy người không khỏi rơi vào trầm mặc.

Mà lúc này, con hắc long do Thú Hoàng Thần Nghịch dùng Thí Thần Thương diễn hóa ra, nhe nanh múa vuốt trực tiếp lao về phía Thái Thượng Lão Tử.

Thế nhưng tòa đại trận của Thái Thượng Lão Tử đã thành hình.

Vô số năng lượng liên kết với nhau, trực tiếp hình thành một trận hình mai rùa khổng lồ.

Đối mặt với trận pháp khổng lồ này, ngay cả con hắc long do Thí Thần Thương diễn hóa thành, lại cũng khó có thể ra tay.

Rõ ràng có vô tận thần lực, nhưng lại không biết phải ra tay từ đâu.

Điều này thật sự có chút khó coi.

Thú Hoàng Thần Nghịch lúc này cũng không khỏi xoa xoa trán.

Khúc xương Thái Thượng Lão Tử này cũng quá khó gặm rồi.

Hầu như có thể nói là khó mà nuốt trôi.

Trận pháp này thật sự có chút tà môn.

Trận pháp mà Thái Thượng Lão Tử tạo ra, uy lực mạnh mẽ hoàn toàn ngoài dự liệu.

Trận pháp này hầu như có thể nói là vạn pháp bất xâm.

Lấy Thái Cực Đồ làm căn cơ, lấy âm dương nhị khí làm chủ đạo, tự mình diễn hóa ra bốn luồng địa hỏa phong thủy khác, trực tiếp hình thành một phương tiểu thế giới.

Năng lượng ở đó và năng lượng thế giới Hồng Hoang hoàn toàn

không tương thích, tự nhiên có thể nói là vạn pháp bất xâm.

Ngay cả thời gian pháp tắc, không gian pháp tắc, lực chi pháp tắc... hoàn toàn không thể tiến vào bên trong trận pháp này.

Sát lục pháp tắc, phá hoại pháp tắc... của Thí Thần Thương, cũng khó có thể xâm nhập trận pháp này.

Lúc này Thú Hoàng Thần Nghịch đã hiểu ra, hắn dường như thật sự đã xem thường Thái Thượng Lão Tử rồi.

Cái mai rùa mà Thái Thượng Lão Tử tạo ra thật sự khó gặm.

Chương 484

Giống hệt như Thánh Thú Huyền Vũ.

Thực lực của Huyền Vũ rõ ràng yếu hơn hắn rất nhiều, nhưng hắn lại hoàn toàn không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho Huyền Vũ, dẫn đến trận đại chiến cuối cùng của hai người luôn là một kết cục hòa.

Lẽ nào lần này, hắn thật sự cũng phải đối mặt với kết cục này sao?

Điều này khiến sắc mặt hắn càng ngày càng khó coi.

Con hủy diệt cự long do Thí Thần Thương biến thành, vẫn đang điên cuồng oanh tạc tòa trận pháp kia, thậm chí còn trực tiếp ngậm tòa trận pháp vào miệng, dùng những chiếc răng như thiên đao để cắn, nhưng lại vẫn không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho tòa trận pháp này.

Thái Thượng Lão Tử ngồi xếp bằng trong trận pháp.

Trận pháp này phảng phất như mở ra một thế giới khác.

Thí Thần Thương lại vẫn không thể phá giải.

Khoảnh khắc tiếp theo, tòa trận pháp này trực tiếp tỏa ra vạn trượng quang mang.

Vô số khí tức pháp tắc xa lạ mà lại quen thuộc lộ ra, trực tiếp đánh lui Thí Thần Thương.

Thú Hoàng Thần Nghịch thấy hủy diệt cự long không thể gây tổn thương cho tòa đại trận này, chỉ có thể thu hủy diệt cự long về, lại một lần nữa biến thành Thí Thần Thương.

Lúc này Thú Hoàng Thần Nghịch đã không dùng đến Thí Thần Thương nữa, Thí Thần Thương cũng trực tiếp tiêu tan, hóa thành một làn Bích Lạc chi khí lượn lờ giữa không trung.

Khoảnh khắc sau, Thú Hoàng Thần Nghịch, nhe răng cười một tiếng.

Trên tay quang mang tứ xạ, trực tiếp diễn hóa ra một cái thủ ấn khổng lồ.

Đại thủ ấn này lớn vạn trượng, trực tiếp vỗ về phía Thái Thượng Lão Tử.

Trong nhất thời hủy diệt pháp tắc tẫn xuất, vô lượng chi pháp, cường thịnh vô cùng, trực tiếp trấn áp về phía Thái Thượng Lão Tử.

Cùng lúc đó, lại có vô cùng thần lôi xuất hiện.

Những thần lôi này đi cùng với đại thủ ấn, đều tấn công về phía tòa trận pháp kia.

Những thần lôi này toàn bộ đều là Hủy Diệt Thần Lôi.

Đây là sát lục chi pháp của Thú Hoàng Thần Nghịch.

Toàn bộ thiên địa Hồng Hoang, cũng chỉ có Thú Hoàng Thần Nghịch, mới biết hủy diệt chi lôi.

"Ầm!!!" "Ầm!!!" "Ầm!!!" Vô tận Hủy Diệt Thần Lôi đi theo đại thủ ấn trực tiếp đánh vào tòa thiên địa đại trận kia.

Dưới sự oanh tạc kịch liệt, trực tiếp khiến cho mảnh không gian này rung chuyển dữ dội, dường như rất khó chịu đựng được lực bạo tạc vô song này.

Cùng lúc đó, các loại năng lượng hỗn loạn trực tiếp sản sinh trong hư không, trực tiếp khiến Nhân Yêu lưỡng tộc phải lùi lại liên tục.

Hai vị Thánh nhân chiến đấu đến cảnh giới này, hiển nhiên không

phải là những con kiến hôi như họ có thể chịu đựng được.

Cùng với sự biến mất của dòng năng lượng hỗn loạn, cảnh tượng trên không cuối cùng lại một lần nữa xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Chỉ thấy Thái Thượng Lão Tử, vẫn an ổn ngồi xếp bằng ở đó.

Xung quanh cơ thể hắn, có một lớp màng mỏng trong suốt bao bọc hắn bên trong.

Lớp màng mỏng trong suốt này phảng phất như thủy tinh, hoàn toàn cách ly hắn với thế giới Hồng Hoang, tỏ ra có chút lạc lõng.

Rất rõ ràng, công kích của đối phương không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào đến hắn.

Mà lúc này, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử lại có chút không tốt.

Không phải là công kích của đối phương đã ảnh hưởng đến hắn, mà là cục diện trận đấu, đối với hắn mà nói không được đẹp mắt cho lắm.

Bởi vì hắn hiện tại là bên chủ phòng ngự, cũng có nghĩa là, Thú Hoàng Thần Nghịch trong giao chiến với hắn đang ở thế thượng phong.

Dù đối phương không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho mình, nhưng từ cục diện mà nói, quả thực là đối phương đã chiếm ưu thế.

Đối với những đại năng như họ, chiều hướng của trận đấu là một thứ hư vô phiêu miểu.

Dù chiếm được ưu thế, cũng không có nghĩa là có thể thắng.

Nhưng chiếm ưu thế lại là một loại cảm giác, một loại đại thế, một loại đại thế đủ để áp chế đối phương.

Bây giờ hắn đang dần dần mất đi loại đại thế này.

Điều này tự nhiên khiến hắn có chút khó xử.

Dù đối phương không kiêu ngạo, sắc mặt cũng khó coi, nhưng Thái Thượng Lão Tử vẫn cảm thấy có chút không thoải mái.

Đây cũng là nguyên nhân hắn rất ít khi sử dụng tòa trận pháp này.

Thái Thượng Lão Tử, ngồi ngay ngắn trong trận pháp, ngẩng đầu nhìn đối phương.

"Chính cái gọi là có qua mà không có lại thì thật thất lễ, nếu ngươi đã ra một chưởng với ta, vậy cũng mời ngươi nhận một chưởng của ta." Sau đó tay phải Thái Thượng Lão Tử từ từ đẩy về phía trước.

Chính là một cú đẩy như vậy, trong nháy mắt liền có vô tận khí tức biến đổi nhanh chóng.

Có vô tận pháp tắc, đại đạo chi lực, biến đổi nhanh chóng bên cạnh Thái Thượng Lão Tử.

Cuối cùng dưới sự can thiệp của âm dương nhị khí, trở thành một luồng thần lực hỗn độn vô biên.

Luồng thần lực này hóa thành một cột sáng.

Cột sáng lại dần dần hội tụ thành một đại thủ ấn che trời lấp đất.

Uy lực của đại thủ ấn này còn vượt xa thủ ấn của Thần Nghịch, bởi vì chiêu này hội tụ vô tận pháp tắc.

Trong pháp tắc lại lộ ra vô tận đại đạo.

Chiêu này có thể được gọi là pháp tắc tẫn xuất, thực sự xứng đáng là vô lượng chi pháp chân chính.

Tam Thất lúc này, ánh mắt kinh hãi nhìn Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử bây giờ và lúc giao chiến với nàng hoàn toàn khác nhau.

Thậm chí có thể nói là hoàn toàn là hai người.

Mãi đến lúc này Tam Thất mới hiểu ra, sự chênh lệch giữa nàng và Thái Thượng Lão Tử, quả thực có chút lớn.

Thái Thượng Lão Tử không hổ là khôi thủ Huyền Môn.

Thần thông như vậy, các Thánh nhân khác không thể phát huy ra được, cũng chỉ có Thái Thượng Lão Tử mới có thần thông như vậy.

Đối mặt với chiêu này, ngay cả Thần Nghịch, sắc mặt cũng trở nên vô cùng khó coi.

Trên người Thú Hoàng Thần Nghịch đột nhiên xuất hiện một luồng khí tức.

Quả thực là yêu khí tung hoành, thần uy như ngục.

Cùng lúc đó, sau lưng hắn cũng có vô số thân ảnh biến đổi nhanh chóng.

Những thân ảnh này đều là đại năng của hung thú nhất tộc thượng cổ.

Ma Tổ La Hầu vẫn luôn trong trạng thái quan chiến ở xa, trong mắt lại lộ ra vẻ mặt quỷ dị.

Vô lượng chi pháp của Huyền Môn, hắn tự nhiên là biết rõ.

Bởi vì thời kỳ thượng cổ, Hồng Quân Đạo Tổ cũng đã thi triển chiêu số như vậy.

Uy lực của chiêu này ra sao, hắn tự nhiên là rất rõ ràng.

Nhưng đối mặt với chiêu này, Thú Hoàng Thần Nghịch lại không định hiện ra bản thể?

Lại cứ dùng hình thái này để đối kháng sao?

Thú Hoàng Thần Nghịch lại tự cao tự đại như vậy?

Ma Tổ La Hầu lắc đầu.

Xem ra Thần Nghịch còn nắm giữ một số thần thông mà hắn không hề biết.

Ma Tổ La Hầu quả thực không rõ lắm về hạng thần thông này.

Đây là một trong những thần thông mà Thú Hoàng Thần Nghịch nắm giữ.

Hắn tự gọi nó là Tình Dục Chi Pháp.

Người tu đạo cực kỳ ghét bỏ thất tình lục dục, thậm chí muốn vứt bỏ hoàn toàn.

Chỉ có vứt bỏ thất tình lục dục, đạt đến cảnh giới vô dục vô cầu, mới có thể thực sự được Đại Đạo công nhận, mới có thể đạt được tiến triển vượt bậc trên con đường tu đạo.

Nhưng Thú Hoàng Thần Nghịch lại khác.

Người khác không hiểu sự cường đại của thất tình lục dục.

Chỉ có hắn mới hiểu rõ, thất tình lục dục rốt cuộc mạnh mẽ đến mức độ nào.

Vì vậy, hắn chuyên tu thất tình lục dục, cuối cùng tu luyện ra đại đạo thuộc về chính mình: "Tình Dục Chi Pháp!!" Lúc này, đối mặt với Vô Lượng Chi Pháp của Thái Thượng Lão Tử, khí tức uy nghi như ngục trên người Thú Hoàng Thần Nghịch cũng đang sôi trào.

Ngay sau đó, có mấy đạo thân ảnh xuất hiện sau lưng Thú Hoàng Thần Nghịch.

Chương 485

Đám người quan chiến cẩn thận đếm lại, có đủ bảy đạo thân ảnh xuất hiện sau lưng Thú Hoàng Thần Nghịch.

Chỉ thấy một thân ảnh trong đó cười ha hả.

Thân ảnh này rõ ràng mang dáng vẻ của Thú Hoàng Thần Nghịch, nhưng lại đứng đó cười lớn, dường như gặp phải chuyện gì đó nực cười không thể kiềm chế.

Tiếng cười ha hả vang vọng khắp đất trời.

Thân ảnh này trông cực kỳ có cảm giác vui vẻ.

Một đạo thân ảnh khác thì mặt mày đen sạm, nhìn chằm chằm Thái Thượng Lão Tử ở phía xa, ánh mắt dường như có thể phun ra lửa, nội tâm tựa hồ tràn ngập lửa giận vô tận, hận không thể chọn người mà cắn xé.

Mà một thân ảnh khác bên cạnh lại toát ra một luồng khí tức bi thiên mẫn nhân.

Dường như đạo thân ảnh này cực kỳ bi khổ, phảng phất phải gánh chịu tất cả khổ nạn của thế giới Hồng Hoang.

Cái dáng vẻ bi khổ này thậm chí khiến người ta cảm thấy một tia thương tâm.

Khí tức thương tâm có thể lây lan.

Chúng sinh Hồng Hoang ở xa lúc này đã bị lây nhiễm.

Bất luận là Yêu tộc hay Nhân tộc, lúc này dường như đều chìm vào trong cảm xúc bi khổ, khó lòng thoát ra.

Ngoài ra, bên cạnh còn có mấy đạo thân ảnh.

Mỗi một đạo thân ảnh đều bộc lộ một loại cảm xúc khác nhau.

Điều này khiến người ta xem mà không hiểu tại sao.

Nhưng La Hầu ở một bên lại kinh hãi tột độ. "Đây là..." "Đây là thất tình lục dục sao?" Người khác không biết, nhưng hắn lại nhìn ra.

Đây chẳng phải là bảy phân thân thất tình trong thất tình lục dục mà Thú Hoàng Thần Nghịch tạo ra sao?

Thất tình phân biệt là hỉ, nộ, ưu, tư, bi, khủng, kinh.

Mà khí tức của bảy đạo thân ảnh sau lưng Thần Nghịch, chẳng phải chính là bảy loại tình cảm này sao? "Thần Nghịch tên này..." "Vô số năm qua chưa từng thi triển thủ đoạn như vậy..." "Ta quả thực có chút xem thường hắn rồi..." Vừa nói, y vừa cười khổ lắc đầu.

Bảy đạo thân ảnh sau lưng Thần Nghịch, trên người đều cầm một thanh Táng Thiên Đao.

Ngay sau đó liền trực tiếp tấn công về phía đại chưởng ấn mà Thái Thượng Lão Tử bộc phát ra.

Bảy đạo thân ảnh, trước sau nối tiếp.

Đạo thân ảnh đầu tiên, trực tiếp một đao chém lên đại thủ ấn, lại có thể trực tiếp chém cho đại thủ ấn chấn động một trận.

Nhưng đạo thân ảnh đầu tiên cũng theo đó mà vỡ tan.

Thấy tình huống này, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo chủ ở xa không khỏi bĩu môi.

Cái thứ mà Thú Hoàng Thần Nghịch tạo ra, bề ngoài xem ra có vẻ mạnh mẽ, nhưng thực tế lại chẳng có tác dụng gì.

Chỉ có Ma Tổ La Hầu... là nhìn chằm chằm vào Thái Thượng Lão Tử.

Lần công kích đầu tiên là do phân thân "khủng" (sợ hãi) của Thú Hoàng Thần Nghịch phát động.

Cùng với sự biến mất của đạo thân ảnh này, vẻ mặt của Thái Thượng Lão Tử cũng đột nhiên có chút thay đổi, dường như cảm nhận được điều gì đó, trên mặt lại lộ ra một tia kinh hãi.

Ma Tổ La Hầu không khỏi thở phào một hơi.

Xem ra y đoán rất chuẩn, chỉ cần nhìn biểu cảm trên mặt Thái Thượng Lão Tử là có thể thấy được.

Ngay sau đó, đạo thân ảnh thứ hai cũng công kích lên đại thủ ấn.

Tương tự, nó cũng không gây ra uy hiếp gì cho đại thủ ấn này.

Nhưng biểu cảm trên mặt Thái Thượng Lão Tử lại thay đổi, phảng phất như thấy được chuyện gì đó mình yêu thích, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Nhưng niềm vui này có vẻ hơi cứng ngắc, dường như không phải do Thái Thượng Lão Tử phát ra từ tận đáy lòng, song biểu cảm trên mặt lại không thể là giả.

Bảy đạo hư ảnh do Thú Hoàng Thần Nghịch tạo ra đều lao lên tấn công.

Mỗi một đạo thân ảnh chỉ phát động một lần công kích rồi vỡ tan.

Nhưng biểu cảm trên mặt Thái Thượng Lão Tử cũng theo đó mà thay đổi.

Khi bảy đạo thân ảnh toàn bộ vỡ tan biến mất, biểu cảm trên mặt Thái Thượng Lão Tử cuối cùng cũng định hình lại, dừng lại ở cảm xúc bi thương.

Cùng lúc đó, Thái Thượng Lão Tử dường như bị trọng thương, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Khí tức trên người cũng trở nên phiêu diêu bất định.

Cảnh tượng này lập tức khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo chủ ngây người. "Chuyện gì vậy?" "Đại sư huynh sao lại đột nhiên bị thương?" Giọng nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn vào khoảnh khắc này cũng run rẩy, dường như có chút khó tin.

Y nghĩ mãi không ra, Thái Thượng Lão Tử sao lại thổ huyết, sao lại bị thương?

Công kích của Thú Hoàng Thần Nghịch rõ ràng không gây ra bất kỳ uy hiếp nào cho y... nhưng Thái Thượng Lão Tử cứ thế phun máu tươi?

Một bên khác, Thông Thiên Giáo chủ cũng vậy.

Sắc mặt Thông Thiên Giáo chủ cũng trở nên có chút khó coi.

Ngay cả y cũng không nhìn ra Thái Thượng Lão Tử bị thương như thế nào.

Thái Thượng Lão Tử ở trong tòa đại trận thế giới của y, tuyệt đối có thể coi là tồn tại an toàn nhất.

Rốt cuộc trong thế giới Hồng Hoang này, trừ Đạo Tổ Hồng Quân ra, vẫn chưa có ai có thể phá giải được tòa trận pháp đó.

Thái Thượng Lão Tử rõ ràng đang ở trong trận pháp này, rốt cuộc là bị thương như thế nào?

Tòa trận pháp này cũng không hề bị phá...

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo chủ đã vậy, những người khác tự nhiên lại càng không hiểu.

Bọn họ chỉ thấy Thái Thượng Lão Tử phun máu tươi, và khí tức trên người cũng dần trở nên bất ổn.

Khoảnh khắc này khiến sắc mặt bọn họ đại biến.

Lẽ nào Thái Thượng Lão Tử thật sự sắp thất bại sao?

Trong nhất thời, nỗi sợ hãi vô lượng bao trùm lấy họ.

Nếu Thái Thượng Lão Tử bại trong tay Thú Hoàng Thần Nghịch, chẳng phải là sẽ không còn ai có thể ngăn cản bước chân của Thú Hoàng Thần Nghịch sao?

Vậy tương lai của bọn họ sẽ đi về đâu?

Thú Hoàng Thần Nghịch có lại một lần nữa gây ra một cuộc tàn sát kinh thiên động địa không?

Tất cả mọi người đều chìm vào trong nỗi kinh hoàng.

Còn La Hầu thì ánh mắt lấp lóe.

Quả nhiên là vậy.

Thật không hổ là Thú Hoàng Thần Nghịch.

Thái Thượng Lão Tử phun ra máu tươi cũng hơi sững sờ, sau đó liền giơ tay lau vết máu ở khóe miệng, nhìn về phía Thần Nghịch, rồi bật cười một cách quỷ dị.

Đã bao nhiêu năm rồi?

Đã bao nhiêu năm không bị thương rồi?

Bây giờ lại bị trọng thương trong tay Thú Hoàng Thần Nghịch.

Đối với y mà nói, đây thật đúng là một bất ngờ.

Bao nhiêu năm sau, hôm nay lại được nếm trải tư vị này, đối với y quả thực có chút bất ngờ.

Quan trọng nhất là, Thú Hoàng Thần Nghịch đã khuấy động thất tình lục dục của y.

Y sớm đã chặt đứt tình căn, đạt đến cảnh giới vô dục vô cầu, thứ y theo đuổi chỉ là thanh tĩnh vô vi.

Chỉ là không ngờ, sau khi nhập đạo, đã bao nhiêu năm rồi, lại bị người ta khơi dậy những tình cảm thuần túy nhất tận đáy lòng.

Bảy loại cảm xúc của một sinh linh bình thường lại bị Thú Hoàng Thần Nghịch khuấy động hết một lượt, khiến y phải đi qua bảy loại tâm ma một lần.

Đây cũng là nguyên nhân cuối cùng khiến y bị thương.

Nghĩ thông suốt những điều này, Thái Thượng Lão Tử cười càng thêm rạng rỡ. "Ngươi quả nhiên có tài." "Lại có thể dựa vào thủ đoạn như vậy để khiến ta bị thương." "Ngay cả ta cũng không ngờ tới." "Quả nhiên là thủ đoạn hay." "Thật không hổ là Thú Hoàng Thần Nghịch." Nghe những lời này, Thú Hoàng Thần Nghịch chỉ cười nhạt.

Chương 486

"Thủ đoạn của ta nhiều lắm." "Tiểu bối như ngươi không cần phải kinh ngạc." Lời Thú Hoàng Thần Nghịch nói không sai chút nào.

Hắn sinh tồn đến nay đã vô số năm, có thể nói là sinh linh sớm nhất của thế giới Hồng Hoang, bối phận cũng cực cao.

Khi hắn uy chấn Hồng Hoang, ngay cả sư phụ của Thái Thượng Lão Tử là Hồng Quân cũng chỉ là tiểu bối, huống chi là Thái Thượng Lão Tử?

Mặc dù Thái Thượng Lão Tử thân phận tôn quý, là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, nhưng đã một phân thành ba, như vậy, bối phận đã giảm đi rất nhiều, trước mặt hắn không có gì đáng so sánh.

Nghe vậy, Thái Thượng Lão Tử cũng không tức giận, ngược lại cười khà khà. "Nói cho đúng thì, ngươi đã là dư nghiệt của thời đại cũ rồi." "Dù thế nào đi nữa, Thiên Đạo cũng không còn đứng về phía ngươi." "Bất luận là khí vận hay Thiên Đạo, ngươi đều đã mất hết rồi." "Nể mặt ngươi thì gọi ngươi một tiếng Thú Thần, không nể mặt thì ngươi chính là một súc sinh." "Lại còn dám thi triển thủ đoạn hèn hạ để ngầm hại ta?" "Nếu đã như vậy, vậy thì cứ xông lên đi." Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử nghiêm nghị.

Thấy biểu cảm của Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo chủ đều có chút kích động.

Thái Thượng Lão Tử cuối cùng cũng quyết định dùng đến thần thông át chủ bài của mình rồi sao?

Đúng lúc này, Chuẩn Đề thánh nhân bên cạnh xen vào. "Thái Thượng thánh nhân sao lại tự tin như vậy?" "Chẳng lẽ Thái Thượng thánh nhân thật sự còn có thủ đoạn nào khác sao?" Nguyên Thủy

Thiên Tôn khinh thường liếc hắn một cái. "Ngươi biết cái gì?" "Thủ đoạn của Đại sư huynh nhiều lắm." Thông Thiên Giáo chủ bĩu môi, cười khà khà. "Thái Thượng thánh nhân có một thần thông, gần như có thể nói là vô địch Hồng Hoang." "Đó là thần thông gì ư?

Chính là Nhất Khí Hóa Tam Thanh." "Cũng có nghĩa là Thái Thượng Lão Tử chỉ cần một ngụm tiên khí trong miệng là có thể hóa ra ba vị thánh nhân." "Hơn nữa ba vị thánh nhân này còn là những cá thể khác nhau, thử nghĩ xem." Nghe lời của Thông Thiên Giáo chủ, Chuẩn Đề thánh nhân sững sờ.

Nhất Khí Hóa Tam Thanh?

Hắn quả thực là lần đầu tiên nghe nói.

Một vị thánh nhân hóa thành ba vị thánh nhân.

Quả thật là thủ đoạn cao minh.

Như vậy chẳng phải là thành ba đánh một sao?

Nghĩ thông suốt điều này, mặt Chuẩn Đề thánh nhân lại có chút tự ti.

Các thánh nhân phương Đông vị nào cũng có thủ đoạn đặc biệt, chỉ có hai vị thánh nhân phương Tây của bọn họ là kém cỏi hơn nhiều.

Nghĩ đến đây, cảm xúc tự ti của hắn càng lúc càng nặng.

So với đám người này, quả thực không có bất kỳ khả năng so sánh nào.

Xem ra mình quả thật đúng là thánh nhân yếu nhất trên danh nghĩa.

Giây phút này, đạo tâm của Chuẩn Đề thánh nhân cũng có chút hoang mang bất định.

Cùng với sự đối đầu giữa Thái Thượng Lão Tử và Thú Hoàng Thần Nghịch, không khí cũng càng lúc càng căng thẳng.

Thú Hoàng Thần Nghịch ở trên không trung phun ra một làn khói, sau đó nhìn về phía Thái Thượng Lão Tử, ánh mắt vô cùng âm trầm. "Thật không ngờ khẩu khí của ngươi lại lớn đến thế." "Ngay cả lão sư của ngươi tới đây cũng không dám xem thường ta như vậy." "Phải công nhận là ngươi cũng có chút can đảm." "Nếu đã như vậy, vậy thì cứ xông lên đi." "Ta cũng muốn xem ngươi có những thủ đoạn gì." Nói rồi, hắn cười lạnh một tiếng, sau đó lại phun ra một làn khói.

Rồi hắn đưa tay vào trong làn khói lượn lờ đó vớt một cái, liền vớt ra một thứ.

Thứ này vừa xuất hiện, mắt của Thái Thượng Lão Tử đều trợn tròn.

Bởi vì thứ mà Thú Hoàng Thần Nghịch vớt ra, lại là một quyển trục.

Y cảm nhận được khí tức thần bí từ quyển trục này.

Quyển trục này chẳng phải là Thái Cực Đồ của y sao?

Bây giờ Thú Hoàng Thần Nghịch lại lấy ra Thái Cực Đồ.

Cẩn thận nghĩ lại quả thực có chút khó tin.

Thú Hoàng Thần Nghịch liếc y một cách tà dị, ánh mắt lộ ra nụ cười tà ác.

Sau đó, quyển trục mở ra, trực tiếp hình thành một Thái Cực Đồ khổng lồ trên không trung.

Âm dương nhị khí hai màu đen trắng xoay chuyển trên không, lại có thể trực tiếp trấn áp một nửa hư không.

Tiếp đó, âm dương nhị khí vô tận dần dần bốc lên.

Âm chi lực màu đen, và dương chi lực màu trắng, dần dần xoay chuyển trên không trung.

Cùng với sự xoay chuyển của âm dương nhị khí, lại trực tiếp diễn hóa ra bốn loại sức mạnh thần bí trên không trung, chính là địa hỏa phong thủy.

Thú Hoàng Thần Nghịch lấy Thái Cực Đồ làm nền tảng, lấy âm dương nhị lực làm chủ đạo, lấy địa hỏa phong thủy tứ khí làm cơ sở, lại trực tiếp bố trí một tòa đại trận.

Sức mạnh thế giới của tòa đại trận này gần như có thể nói là giống hệt trận pháp của Thái Thượng Lão Tử.

Tòa trận pháp thế giới mà Thái Thượng Lão Tử bố trí lại bị Thú Hoàng Thần Nghịch sao chép một cách hoàn hảo.

Chẳng trách sắc mặt Thái Thượng Lão Tử lại cực kỳ khó coi.

Thú Hoàng Thần Nghịch cười khà khà. "Về trình độ trận pháp, ngươi quả thực không tệ." "Vậy ngươi thật sự cho rằng người khác không hiểu trận pháp sao?" "Phải nói là muốn phá giải trận pháp này của ngươi, ngay cả Tình Dục Lục Dục Chi Pháp của ta cũng rất khó." "Nếu tư vị trận pháp của ngươi ta đã cảm nhận được rồi." "Vậy ngươi cũng đến cảm nhận thử trận pháp của ta đi..." Nói rồi, Thú Hoàng Thần Nghịch cười khà khà.

Thái Thượng Lão Tử lại còn xem thường hắn.

Nếu đã như vậy, hắn sẽ cho Thái Thượng Lão Tử biết thế nào mới là tiền bối thực sự.

Đối mặt với tình huống này, không chỉ Thái Thượng Lão Tử ngây người, mà ngay cả các đại năng khác đang quan chiến cũng ngây người.

Chuyện này thật sự không ngờ tới.

Thú Hoàng Thần Nghịch lại dùng đến thủ đoạn như vậy, sao chép hoàn hảo trận pháp của Thái Thượng Lão Tử.

Quả thực là chuyện không ai ngờ tới.

Cùng với việc Thú Hoàng Thần Nghịch phun ra một làn khói, khí tức khói mù trong đại trận càng lúc càng đậm đặc.

Thú Hoàng Thần Nghịch đưa tay vào trong khói mù vớt một cái, lại vớt ra một thứ.

Thấy thứ này, chúng sinh Hồng Hoang trực tiếp ngây người.

Thú Hoàng Thần Nghịch lại lấy ra cả pháp bảo của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thứ xuất hiện trong tay hắn lúc này chính là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ thần bí của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Pháp bảo này chủ về phòng ngự, là một trong những tồn tại có lực phòng ngự cực kỳ mạnh mẽ trong thế giới Hồng Hoang.

Thú Hoàng Thần Nghịch lấy thứ này ra, lẽ nào thật sự muốn toàn lực phòng ngự sao?

Chỉ thấy hắn cười khà khà rồi ném Hạnh Hoàng Kỳ ra.

Hạnh Hoàng Kỳ này trực tiếp lơ lửng bên trong trận pháp.

Khí tức mờ mịt liền rơi xuống, trực tiếp bao phủ toàn bộ không gian của trận pháp.

Thấy tình huống này, đồng tử của Thái Thượng Lão Tử hơi co lại.

Thật không ngờ Thú Hoàng Thần Nghịch lại dùng đến chiêu này.

Như vậy, quả thực khiến y bất ngờ.

Xem ra điếu thuốc được làm từ Bích Lạc Ác Mộng Thụ quả nhiên có sức mạnh quỷ thần khó lường.

Tên Thú Hoàng Thần Nghịch này dùng cái gọi là điếu thuốc, trước tiên lấy ra Thái Cực Đồ.

Bây giờ lại lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Liệu có lấy ra thêm những pháp bảo nào khác không?

Đúng lúc Thái Thượng Lão Tử đang sững sờ, hành động của Thú Hoàng Thần Nghịch quả nhiên khiến sắc mặt y đại biến.

Bởi vì tay của tên này lại một lần nữa mò mẫm trong làn khói trước mặt, lại trực tiếp lấy ra một đám khói từ bên trong.

Lần này đám khói có màu trắng, trông như mây, như sương, như khói, cực kỳ đẹp mắt.

Sau khi thấy thứ này, không chỉ sắc mặt Thái Thượng Lão Tử đại biến, mà ngay cả sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không khá hơn.

Bởi vì thứ mà Thú Hoàng Thần Nghịch lấy ra, chẳng phải là Chư Thiên Khánh Vân của y sao?

Một ngụm hạo nhiên chính khí của Bàn Cổ hóa thành Chư Thiên Khánh Vân, xếp hạng thứ 32 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Tương truyền chỉ cần treo trên đỉnh đầu, liền có thể đứng ở thế bất bại.

Bây giờ Thú Hoàng Thần Nghịch cũng lấy thứ này ra.

Lẽ nào hắn thật sự muốn tạo ra một cái mai rùa siêu cấp vô địch sao?

Đám Chư Thiên Khánh Vân như khói như sương này lơ lửng trên không trung, sau đó cuộn trào một trận, trực tiếp biến thành một đóa tường vân bảy màu.

Vô số tường quang bảy màu, cùng với đầy trời đạo liên, lần lượt rủ xuống.

Quả thật là lộng lẫy vô cùng.

Chương 487

Ai cũng không ngờ, Thú Hoàng Thần Nghịch lại dùng đến chiêu này.

Tuy nhiên, tên này vẫn chưa chịu dừng lại, lại một lần nữa lục lọi trong làn khói trước mặt.

Cuối cùng, hắn rút tay ra, lại lấy ra một pháp bảo nữa.

Pháp bảo này là một bảo tháp màu vàng, chính là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp xếp hạng thứ ba mươi mốt trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Sau khi thấy bảo tháp này lại xuất hiện, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử liền hoàn toàn đen lại.

Đối phương đang muốn sỉ nhục y sao?

Lại lấy cả pháp bảo này ra.

Thú Hoàng Thần Nghịch liếc y một cách tà dị, sự trào phúng trong mắt càng đậm.

Sau đó, hắn vung tay ném ra.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp này liền trực tiếp lơ lửng bên cạnh Chư Thiên Khánh Vân.

Tiếp đó liền có vô tận công đức chi lực, cùng với huyền hoàng chi khí rủ xuống, trực tiếp khiến bên trong đại trận càng thêm rực rỡ.

Lần này Thú Hoàng Thần Nghịch cười càng thêm rạng rỡ.

Tình huống như vậy quả thực khiến người ta bất ngờ.

Với sự gia trì của nhiều pháp bảo như vậy, tuyệt đối là một cái mai rùa siêu cấp, tuyệt đối rất khó phá vỡ.

Tuy nhiên, Thú Hoàng Thần Nghịch dường như vẫn chưa chịu dừng lại, lại một lần nữa lục lọi trong làn khói trước mặt, cuối cùng lấy ra một chiếc chuông nhỏ màu vàng.

Chiếc chuông nhỏ này lơ lửng trong tay hắn xoay tròn không ngừng, trông rất đáng yêu.

Khi thứ này xuất hiện, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử trắng bệch.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo chủ cũng vậy.

Không ngờ Thú Hoàng Thần Nghịch lại lấy cả thứ này ra được.

Điều này tuyệt đối vượt ngoài sức tưởng tượng.

Pháp bảo này chẳng phải là Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất sao?

Thứ này có thể nói là được xưng là phòng thủ đệ nhất.

Ngay cả Chư Thiên Khánh Vân và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng có phần thua kém trước mặt Hỗn Độn Chung.

Không ngờ Thú Hoàng Thần Nghịch lại lấy cả thứ này ra, quả thực khiến người ta kinh ngạc.

Mãi đến lúc này, Thú Hoàng Thần Nghịch mới dừng động tác, quay đầu nhìn sang Thái Thượng Lão Tử. "Thế nào?

Có thủ đoạn gì cứ dùng ra đi...

Ta để xem ngươi phá trận của ta như thế nào... "..." Thái Thượng Lão Tử không nói nên lời.

Trận pháp như vậy còn phá thế nào được nữa?

Bên ngoài cùng là đại trận thế giới do Thái Cực Đồ tạo thành.

Bên trong là đủ loại chí bảo phòng ngự.

Trước có Tiên Thiên Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Lại có Chư Thiên Khánh Vân.

Còn có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Ngoài ra, còn có Hỗn Độn Chung, một trong Khai Thiên Tam Bảo.

Gần như tất cả các chí bảo phòng ngự trong thế giới Hồng Hoang đều đã tụ tập ở đây.

Tình huống này còn có ai có thể phá giải được trận pháp này không?

Thú Hoàng Thần Nghịch cười tà dị. "Tới đi... ngươi phá trận đi chứ..." "Ngươi không phải thích bày mai rùa sao?

Ngươi không phải thích bày trận con rùa sao?" "Tới đi... bây giờ ta cũng bày một cái trận con rùa như vậy... ngươi đến phá trận của ta đi..." "..." Thái Thượng Lão Tử lại không nói nên lời.

Y căn bản không thể phá được trận này.

Cho dù thi triển Nhất Khí Hóa Tam Thanh cũng vẫn vô ích.

Đừng nói là y không phá được trận này, bất kỳ ai tới cũng không phá được.

Có lẽ cũng chỉ có lão sư của bọn họ là Hồng Quân Đạo Tổ mới có thể phá được trận này. "Thế nào?

Sao ngươi lại do dự rồi?

Tới đi... phá trận đi chứ..." "Cho phép ngươi bày mai rùa... lại không cho phép ta bày trận mai rùa sao?" "..." Thái Thượng Lão Tử đã hiểu ra chuyện gì.

Hóa ra mình bày trận pháp này, Thú Hoàng Thần Nghịch không thể phá trận, làm cho Thú Hoàng Thần Nghịch cảm thấy ghê tởm.

Tên Thú Hoàng Thần Nghịch này dứt khoát làm liều, ngược lại

còn bày ra một cái trận mai rùa còn mạnh hơn.

Đây là để phản đòn lại y.

Nghĩ thông suốt điều này, Thái Thượng Lão Tử không khỏi lắc đầu cười khổ.

Tên này, không phá được trận thì cứ nói thẳng, lại còn bày ra một trận pháp kiên cố hơn để quay lại làm y ghê tởm.

Cảm giác bị làm ghê tởm ngược lại này quả thực có chút không dễ chịu.

Một bên khác, thánh thú Huyền Vũ cũng không khỏi cười khà khà. "Tên này quả thực có chút không biết xấu hổ!!" Ma Tổ La Hầu và Tam Thất thánh nhân cũng đồng thanh gật đầu.

Tên này quả thực tâm linh thủ xảo.

Thất Tình Lục Dục Chi Pháp của mình vẫn không thể phá trận, chỉ có thể gây cho Thái Thượng Lão Tử một chút tổn thương.

Đối mặt với cảm giác không biết phải làm sao này, hắn lại quay ngược lại làm Thái Thượng Lão Tử ghê tởm.

Ý tưởng như vậy quả thực không tồi.

Điếu thuốc này có thể sử dụng như vậy cũng là điều bất ngờ.

Chỉ cần điếu thuốc mà Thú Hoàng Thần Nghịch ngậm trên miệng vẫn chưa hút xong, trận pháp mà hắn bày ra sẽ vĩnh viễn không thể phá giải.

Quả thực là tâm tư xảo diệu.

Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử âm trầm bất định, cuối cùng vẫn thở dài. "Trận pháp ngươi bày ra ta cũng không phá giải được." Y không thể không gật đầu thừa nhận.

Trận pháp như vậy y quả thực không phá được.

Cùng với việc Thái Thượng Lão Tử gật đầu thừa nhận, đất trời vang lên một tràng xôn xao.

Thật không ngờ Thái Thượng Lão Tử lại cũng gật đầu thừa nhận chịu thua.

Đây có phải là ý Thái Thượng Lão Tử thừa nhận thua không?

Nghe vậy, Thú Hoàng Thần Nghịch không khỏi cười lớn. "Ngươi cũng biết là không phá giải được trận pháp này sao?" "Vậy ngươi bày ra cái trận con rùa này để ta phá?" "Ngươi còn chút mặt mũi nào không?" "Rõ ràng là khôi thủ Huyền Môn... lại làm ra chuyện như vậy... ngươi còn chút mặt mũi nào không?" "Ngươi không phá được trận pháp, ngươi lại bảo ta phá?" Đối mặt với sự chế giễu của Thú Hoàng Thần Nghịch, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử lúc xanh lúc trắng, cuối cùng thở dài một tiếng. "Nếu đã như vậy, vậy thì mỗi người tự triệt trận đi." "Dựa vào bản lĩnh thật sự của mỗi người phân cao thấp đi..." Thái Thượng Lão Tử cuối cùng cũng đưa ra đề nghị.

Nếu hai người cứ giữ cái trận con rùa này... thì cảnh tượng sẽ có chút khó coi.

Chương 488

Cứ giằng co như vậy không tốt cho ai cả.

Nói rồi, y liền đi đầu triệt hạ trận pháp của mình.

Đối mặt với tình huống này, Thú Hoàng Thần Nghịch cũng cười khà khà.

Trong ánh mắt lấp lóe, cuối cùng cũng triệt hạ trận pháp này.

Hai tòa trận con rùa vừa triệt hạ, thân ảnh của hai vị đại năng liền hoàn toàn lộ ra ngoài.

Thú Hoàng Thần Nghịch nhìn Thái Thượng Lão Tử ở xa, cười khà khà. "Thế này mới có dáng vẻ của khôi thủ Huyền Môn." "Cứ trốn trong một cái mai rùa, có ý nghĩa gì chứ?" Nói rồi, Thú Hoàng Thần Nghịch lại bắt đầu phun ra một làn khói.

Thái Thượng Lão Tử vung rộng tay áo, trên người có mấy luồng quang mang nhàn nhạt sáng lên, chính là những pháp bảo mà y vẫn luôn giấu trên người.

Nếu hai người đã quyết định đấu pháp chính diện, vậy y cũng chuẩn bị dùng đến những pháp bảo này.

Có thể nói Thái Thượng Lão Tử là tồn tại giàu có nhất trong các thánh nhân.

Chỉ riêng pháp bảo lên bảng đã có tới 8 món.

Mức độ giàu có của Thái Thượng Lão Tử khó mà tưởng tượng được.

Ví dụ như Bàn Long Biển Quải xếp hạng thứ 47, ví như Phong Hỏa Bồ Đoàn xếp hạng thứ 41, ví như Càn Khôn Đồ xếp hạng thứ 38,

còn có Tử Kim Hồ Lô, một trong Thất Sắc Hồ Lô xếp hạng 28, Bát Cảnh Cung Đăng xếp hạng 27, vân vân.

Đối mặt với Thái Thượng Lão Tử đang ngưng thần đề phòng, Thần Hoàng Thần Nghịch cũng có vẻ nghiêm túc.

Đối phương dù sao cũng là khôi thủ Huyền Môn hiện tại, trên người có khí vận ngút trời, tu luyện lại càng tiến bộ vượt bậc, bây giờ đã không hề kém cạnh hắn.

Đồng thời, trên người lại có vô số pháp bảo.

Đối với kẻ địch như vậy, ngay cả Thú Hoàng Thần Nghịch cũng không thể không ngưng thần đề phòng.

Sau khi phun ra một làn khói, Thú Hoàng Thần Nghịch nghĩ ra một ý tưởng cực kỳ hiểm độc, không khỏi cười khà khà.

Sau đó, hắn lại hít sâu một hơi thuốc, vô tận bích lạc chi khí tiến vào cơ thể, lập tức khiến hắn cảm thấy một trận thông suốt.

Hắn mở miệng phun ra, liền có vô số khói mù bị hắn phun ra.

Tuy nhiên, làn khói bị hắn phun ra lần này lại có chút khác biệt.

Bởi vì trong làn khói này lại có thêm vô số những sợi tơ màu trắng bạc.

Những sợi tơ này bay lượn vô định trên không trung.

Trên mỗi một sợi tơ đều tỏa ra khí tức sắc bén vô song.

Những khí tức này cực kỳ sắc bén, chỉ cần liếc mắt một cái dường như cũng có thể khiến ánh mắt trở nên đau nhói.

Những khí tức này phảng phất như có thể cắt nát cả trời đất.

Cùng với sự xuất hiện của những khí tức này, nhiệt độ của cả Hồng Hoang vào khoảnh khắc này cũng giảm đi rất nhiều. "Đó là cái

gì?" Các đại năng quan chiến ở xa đều sững sờ.

Bất luận là Minh Hà lão tổ ẩn nấp trong bóng tối, hay Trấn Nguyên đại tiên đứng trên cây nhân sâm quả, hay là Tây Vương Mẫu ở Tây Côn Luân, thấy cảnh này đều có chút ngây người.

Bởi vì cảnh này sao lại quen thuộc đến thế? "Những sợi tơ màu bạc..." "Khí tức sắc bén vô cùng..." "Kiếm khí?

Đây là...

đây là một loại kiếm khí nào đó?" "Kiếm khí của Thông Thiên thánh nhân?" Nhiều đại năng âm thầm suy nghĩ một lát cuối cùng cũng phản ứng lại.

Đây chẳng phải là kiếm khí của Thông Thiên thánh nhân sao?

Thú Hoàng Thần Nghịch sao lại lấy ra được kiếm khí của Thông Thiên Giáo chủ?

Đúng lúc chúng sinh Hồng Hoang đang sững sờ, những luồng kiếm khí này càng lúc càng nhiều, sau đó liền trở nên che trời lấp đất.

Những luồng kiếm khí này trực tiếp dấy lên sóng to gió lớn trên không trung.

Kiếm khí dày đặc như biển cả trực tiếp bộc phát ra sát ý vô cùng.

Thông Thiên Giáo chủ đang quan chiến ở xa, lúc này cũng sững sờ.

Loại thông thiên kiếm khí này, cả thế giới Hồng Hoang trừ y ra, không còn ai có thể thi triển được nữa.

Mà bây giờ Thú Hoàng Thần Nghịch lại tạo ra được loại kiếm khí này.

Điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Ánh mắt Thông Thiên Giáo chủ lạnh băng, nhìn chằm chằm vào

Thú Hoàng Thần Nghịch.

Y cũng muốn xem Thú Hoàng Thần Nghịch rốt cuộc định giở trò quỷ gì.

Không chỉ Thông Thiên Giáo chủ như vậy, Thái Thượng Lão Tử vẫn luôn đối đầu với Thú Hoàng Thần Nghịch cũng hơi nheo mắt lại.

Thấy những luồng kiếm khí dày đặc trên không trung, y đột nhiên có một dự cảm không lành.

Đối phương có điếu thuốc có thể cụ thể hóa bất kỳ thứ gì, ngay cả Thái Cực Đồ của y cũng có thể biến hóa ra.

Thí Thần Thương của Ma Tổ La Hầu cũng bị biến hóa ra.

Nếu đã như vậy, Tru Tiên Tứ Kiếm liệu có thể biến hóa ra không?

Nghĩ đến đây, Thái Thượng Lão Tử không khỏi tê cả da đầu.

Y không sợ Thí Thần Thương, bởi vì sát khí vô tận của Thí Thần Thương y có thể chống đỡ được.

Nhưng y lại sợ Tru Tiên Tứ Kiếm.

Tru Tiên Tứ Kiếm ngoài sự sắc bén ra, phần lớn pháp lực đều nằm ở Tru Tiên Trận Pháp.

Nếu đối phương dựa vào Tru Tiên Tứ Kiếm để bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, vậy y thật sự có khả năng bị nhốt trong đó.

Phải biết rằng trận pháp này phi tứ thánh bất khả phá.

Trận pháp này tuy không làm gì được y, nhưng y cũng không thể phá trận.

Nếu thật sự như vậy, vậy thì đúng là phiền toái lớn.

Nhưng cùng với thời gian trôi đi, nỗi lo của Thái Thượng Lão Tử dường như đã thực sự xảy ra.

Quần thể kiếm khí che trời lấp đất trực tiếp bao phủ nửa bầu trời.

Vẻ uy lực vô cùng của nó trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang phải thầm lè lưỡi.

Quần thể kiếm khí như vậy, trừ Thông Thiên Giáo chủ ra, không còn bất kỳ ai có thể phát ra được nữa.

Bây giờ Thú Hoàng Thần Nghịch lại cũng phát ra được loại kiếm khí này, quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Thái Thượng Lão Tử ngẩng đầu nhìn trời, nhìn quần thể kiếm khí che trời lấp đất trên không trung, trong ánh mắt lộ ra một tia cười lạnh.

Những luồng kiếm khí này không thể gây ra chút ảnh hưởng nào cho y.

Điều y lo lắng chỉ là Tru Tiên Tứ Kiếm.

Tuy nhiên, sự việc quả thực đang chuyển biến theo hướng mà y lo lắng.

Chỉ nghe một tiếng 'keng', đột nhiên có bốn thanh tiên kiếm bay ra từ trong làn khói.

Bốn thanh tiên kiếm này vừa xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy liền thần sắc kinh hãi.

Đây chẳng phải là thần khí gia truyền của Thông Thiên Giáo chủ sao?

Trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo cũng là tồn tại xếp hạng thứ 20.

Bây giờ lại bị Thú Hoàng Thần Nghịch lấy ra, quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Mọi người thấy bốn thanh tiên kiếm này, trước tiên nhìn sang Thông Thiên Giáo chủ sắc mặt đen sạm, rồi lại nhìn Ma Tổ La Hầu

đang đứng xem kịch ở một bên, cuối cùng lại nhìn sang Thái Thượng Lão Tử.

Thần sắc của chúng sinh Hồng Hoang lúc này cũng trở nên cực kỳ náo nhiệt.

Không biết mấy vị thánh nhân này trong lòng đang nghĩ gì?

Bốn thanh tiên kiếm này là do Ma Tổ La Hầu lợi dụng kiếp khí vô tận giữa trời đất cùng với linh khí của cả đại địa phương Tây, cuối cùng tu luyện mà thành.

Nghe nói ngày kiếm thành, yêu ma quỷ quái trong cả thế giới Hồng Hoang đều quỷ khóc sói gào.

Cảnh tượng đó trong nháy mắt đã kinh động hàng ức vạn chúng sinh Hồng Hoang.

Sau này Ma Tổ La Hầu bị Hồng Quân Đạo Tổ, Dương Mi Đại Tiên, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ...

đánh bại.

Bốn thanh tiên kiếm này cũng rơi vào tay Hồng Quân Lão Tổ.

Sau đó Hồng Quân Lão Tổ lại tặng bốn thanh tiên kiếm này cho Thông Thiên Giáo chủ.

Chương 489

Trải qua vô số năm luyện hóa, bốn thanh tiên kiếm này đã trở thành vật của Thông Thiên Giáo chủ, ngay cả Ma Tổ La Hầu cũng đã không thể sử dụng.

Đây cũng là nguyên nhân Ma Tổ La Hầu không đến lấy lại bảo vật.

Bây giờ bốn thanh tiên kiếm này bị Thú Hoàng Thần Nghịch sao chép ra để đối phó Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử có thể chống đỡ được không?

Rốt cuộc, tương truyền Tru Tiên Kiếm Trận do bốn thanh tiên kiếm này tạo thành phi tứ thánh bất khả phá.

Ngay cả Hồng Quân Lão Tổ năm xưa cũng không phá được trận pháp này, phải tập hợp cả Hồng Quân Lão Tổ, Dương Mi Đại Tiên, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, bốn vị siêu cấp đại năng mới phá được Tru Tiên Kiếm Trận của Ma Tổ La Hầu.

Bây giờ trận pháp này dùng để đối phó Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử có thể phá giải được trận này không?

E là cũng vô cùng gian nan.

Sự thật cũng đúng như chúng sinh Hồng Hoang dự liệu.

Một mình Thái Thượng Lão Tử quả thực không thể phá giải Tru Tiên Kiếm Trận này.

Chúng sinh Hồng Hoang cố gắng nhìn lên không trung, nhưng chỉ thấy bốn đạo quang mang thần kỳ, còn về hình dạng cụ thể của tiên kiếm thì lại không thể nhìn rõ.

Thấy vậy, những đại năng có kiến thức không khỏi lẩm bẩm. "Quang mang màu huyết sắc đó, hẳn là Lục Tiên Kiếm trong truyền thuyết rồi?" "Quang mang màu đen đó, hẳn là Tuyệt Tiên Kiếm trong truyền thuyết..." "Quang mang màu xanh biếc, hẳn là Hãm Tiên Kiếm trong truyền thuyết..." "Còn về quang mang màu tím cuối cùng, hẳn là đứng đầu tứ kiếm, Tru Tiên Kiếm." Tru Tiên Tứ Kiếm là pháp bảo có danh khí lớn nhất Hồng Hoang, cũng là pháp bảo mà chúng sinh Hồng Hoang cho là đứng đầu bảng khi xếp hạng pháp bảo năm xưa.

Bốn pháp bảo này không phải là bảo vật bình thường.

Xét về khí tức sát lục, Tru Tiên Tứ Kiếm có thể sánh ngang với Bàn Cổ Phiên.

Nhưng Tru Tiên Tứ Kiếm kết hợp với Tru Tiên Kiếm Trận Đồ có thể bày thành Tru Tiên Kiếm Trận, phi tứ thánh bất khả phá, là pháp bảo có danh tiếng vang dội nhất thế giới Hồng Hoang, cũng là siêu cấp pháp bảo làm nên tên tuổi của Thông Thiên Giáo chủ.

Bây giờ bị Thú Hoàng Thần Nghịch sao chép ra, chúng sinh Hồng Hoang cũng muốn xem Tru Tiên Tứ Kiếm được sao chép này rốt cuộc có thần uy hay không.

Thông Thiên Giáo chủ vẫn luôn đứng im lặng một bên, lúc này cũng sắc mặt đen sạm.

Thật không ngờ thế giới Hồng Hoang lại còn có người khác có thể tạo ra Tru Tiên Tứ Kiếm.

Như vậy, Tru Tiên Tứ Kiếm chẳng phải là thành hàng đại trà rồi sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Thông Thiên Giáo chủ có chút đen lại.

Y cũng muốn xem hàng nhái này rốt cuộc có thần uy hay không.

Cùng với bốn thanh tiên kiếm này nằm ngang giữa hư không, kiếm

khí của bốn màu sắc khác nhau lần lượt hung mãnh tuôn ra, sau đó trực tiếp bao vây Thái Thượng Lão Tử vào trong.

Dưới sự bao phủ của kiếm khí vô tận, hư không bên cạnh Thái Thượng Lão Tử cũng bắt đầu run rẩy.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được sát khí vô song đó.

Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử đen sạm.

Thật không ngờ y lại bị lừa.

Y đã triệt hạ đại trận thế giới của mình, nhưng đối phương lại bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Như vậy, chẳng phải là đã gài bẫy y sao?

Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử đen sạm, lửa giận ngút trời khiến y nổi giận đùng đùng. "Tốt!!!" "Nếu đã như vậy, vậy ta sẽ xem thử thủ đoạn của ngươi?" Y không tin cái gọi là hàng nhái này có thể có uy lực lớn đến mức nào.

Sau đó, y liền bấm ra pháp quyết.

Thái Cực Đồ lại một lần nữa bay vút lên.

Âm dương chi khí vô tận từ trong Thái Cực Đồ tuôn ra.

Hai luồng khí đen trắng vắt ngang hư không.

Mấy luồng sức mạnh vô cùng bắt đầu va chạm trên không trung.

Cả một khoảng hư không đều bị vặn vẹo.

Uy lực vô tận như sóng lớn cuồn cuộn trực tiếp lao về phía Tru Tiên Tứ Kiếm.

Tiếc là Tru Tiên Tứ Kiếm lần lượt trấn áp bốn phương vị, trong vô hình đã tổ hợp thành một đại thế.

Đại thế này vừa thành, âm dương nhị khí của Thái Thượng Lão

Tử cũng không làm gì được, cuối cùng bị kiếm khí vô tận triệt để trấn áp xuống, lại ngay cả một gợn sóng cũng không nổi lên.

Cảnh tượng này không khỏi khiến Thú Hoàng Thần Nghịch mỉm cười. "Chỉ vậy thôi sao?" "Thái Cực Đồ của ngươi chỉ có chút năng lực này thôi sao?" "Chỉ với chút thần uy này mà sao lại xếp hạng thứ 21 trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo?" Thú Hoàng Thần Nghịch tỏ vẻ khinh bỉ Thái Thượng Lão Tử.

Nếu Thái Cực Đồ thật sự chỉ có chút thực lực như vậy, thì quả thực cũng không ra sao.

Thái Thượng Lão Tử chỉ nhàn nhạt liếc hắn một cái mà không nói gì.

Bởi vì y tràn đầy tự tin vào Thái Cực Đồ của mình.

Thái Thượng Lão Tử xưa nay tính tình phóng khoáng, luôn tuân theo lý niệm đại đạo vô vi, thuận theo tự nhiên.

Ngay cả khi trận chiến của y tạm thời rơi vào thế hạ phong, đạo tâm vạn cổ bất biến đó cũng không hề có chút thay đổi.

Chỉ là sắc mặt âm trầm nhìn Thú Hoàng Thần Nghịch, sau đó ngẩng đầu nhìn kiếm khí vô tận trên không trung, trầm tư một lát.

Thái Cực Đồ vẫn luôn xoay chuyển chậm rãi trên không trung, giây tiếp theo đột nhiên xoay chuyển nhanh hơn.

Âm dương nhị khí vô tận hung mãnh bộc phát ra.

Âm dương nhị khí là nền tảng của tất cả linh khí, sở hữu thần uy vô cùng vô tận.

Cả bầu trời đều bị hai luồng khí đen trắng che trời lấp đất bao phủ.

Năng lượng hủy thiên diệt địa bộc phát ra có thể nói là đại khủng

bố.

Âm dương nhị khí vô tận trong nháy mắt liền va chạm với kiếm khí che trời lấp đất.

Năng lượng bên trong cả kiếm trận trong nháy mắt liền trở nên hỗn loạn.

Luồng năng lượng hỗn loạn khủng bố đó trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang tê cả da đầu.

Thần uy của Thái Thượng Lão Tử quả thực khủng bố như vậy.

Tiếng nổ dữ dội còn lớn hơn cả tiếng sấm sét rất nhiều.

Các đại năng quan chiến ở xa cũng sắc mặt trắng bệch.

Cảnh tượng này dù sao cũng là vạn cổ khó gặp, khó có thể dùng một hai câu để khái quát quy mô giao chiến của hai người. "Thật không ngờ Thái Thượng Lão Tử một khi bộc phát lại mạnh mẽ đến thế." "Thái Thượng Lão Tử tuy luôn thanh tĩnh vô vi, nhưng thực lực của y lại là đệ nhất Hồng Hoang." "Không có bất kỳ ai dám không phục, một khi bộc phát thực sự tự nhiên là uy lực vô cùng." "Cũng không biết y có thể phá giải được Tru Tiên Kiếm Trận này không." "Chuyện này có liên quan gì đến chúng ta đâu?

Chính là thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp họa." "Bọn họ sống chết cũng không liên quan gì đến chúng ta..." "Cẩn thận a... phải chú ý họa từ miệng mà ra...!" Các đại năng quan chiến ở xa vừa âm thầm bàn tán, vừa nhìn cảnh tượng bên này.

Những trận oanh tạc điên cuồng vô song vẫn đang tiếp diễn.

Tru Tiên Kiếm Trận do Tru Tiên Tứ Kiếm tạo thành giống như hình thành một kết giới kiếm, bên trong toàn là biển kiếm.

Ở chính giữa là âm dương chi lực vô cùng thuần chính.

Âm dương nhị lực là sức mạnh nền tảng nhất của thế giới Hồng Hoang.

Năng lượng vô cùng thuần túy này đối mặt với kết giới kiếm tự nhiên cũng không hề sợ hãi.

Quy mô oanh tạc điên cuồng đó quả thực khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh hồn bạt vía. "Không biết hai người họ rốt cuộc ai mạnh ai yếu nhỉ?" "Thái Thượng Lão Tử liệu có thật sự bị trận pháp này khắc chế không?" "Rốt cuộc Tru Tiên Kiếm Trận được xưng là phi tứ thánh bất khả phá..." "Trận pháp này đã vang danh vô số năm trong thế giới Hồng Hoang, ta không tin Thái Thượng Lão Tử lại không có chuẩn bị..." "Hơn nữa, Thái Thượng Lão Tử có thủ đoạn Nhất Khí Hóa Tam Thanh, một người có thể biến thành ba thánh nhân." "Y chỉ cần có thủ đoạn tạo ra một thứ khác có thực lực thánh nhân trong thời gian ngắn." "Tru Tiên Kiếm Trận này tất phá không nghi ngờ." "Tru Tiên Kiếm này vốn dĩ là giả, ta không tin kiếm trận này có thể nhốt được Thái Thượng Lão Tử." "Ngươi đúng là đứng nói chuyện không biết đau lưng... cho dù Tru Tiên Kiếm Trận không nhốt được Thái Thượng Lão Tử..." "Thú Hoàng Thần Nghịch nói không chừng cũng có thực lực áp chế Thái Thượng Lão Tử thì sao?" "Rốt cuộc tính ra, bối phận của Thú Hoàng Thần Nghịch cao hơn Thái Thượng Lão Tử rất nhiều..." Các đại năng quan chiến ở xa vẫn đang nghị luận sôi nổi.

Có người ủng hộ Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử dù sao cũng là khôi thủ Huyền Môn vô số năm qua.

Ngay cả Thông Thiên Giáo chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn đối mặt với Thái Thượng Lão Tử cũng phải cam bái hạ phong.

Ngoài ra, nội tình của Thái Thượng Lão Tử cũng là sâu dày nhất.

Bất luận là nội tình bản thân, hay pháp bảo, pháp lực bản thân... cả

thế giới Hồng Hoang, không ai là đối thủ của y.

Nhất Khí Hóa Tam Thanh do y tự sáng tạo ra uy chấn cả thế giới Hồng Hoang.

Bọn họ thật sự không tin Thái Thượng Lão Tử lại dễ dàng thất bại như vậy.

Mà có người lại ủng hộ Thú Hoàng Thần Nghịch.

Chương 490

Thú Hoàng Thần Nghịch là nhân vật cỡ nào?

Ở thời kỳ viễn cổ đã từng trấn áp cả Hồng Hoang, là bá chủ đầu tiên theo đúng nghĩa của Hồng Hoang.

Khi đó, bất luận là Ma Tổ La Hầu hay Đạo Tổ Hồng Quân, đối mặt với Thú Hoàng Thần Nghịch đều là tồn tại phải cam bái hạ phong.

Mãi cho đến sau này, Ma Tổ La Hầu trước tiên có được Thí Thần Thương, lại luyện hóa được Tru Tiên Tứ Kiếm, mới trở thành bá chủ thế hệ thứ hai của thế giới Hồng Hoang!

Mãi đến cận đại, Hồng Quân Đạo Tổ có được Tạo Hóa Ngọc Điệp, liên hợp với các đại năng khác trấn áp Ma Tổ La Hầu, trở thành người thứ nhất Hồng Hoang thế hệ thứ ba theo đúng nghĩa.

Nói cho đúng thì, thân phận của Thú Hoàng Thần Nghịch còn cao hơn Đạo Tổ Hồng Quân nửa bậc.

Đại năng như vậy, ngay cả Thái Thượng Lão Tử là khôi thủ Huyền Môn cũng rất khó chống lại chăng?

Vô số người mang theo suy nghĩ như vậy, ngẩng đầu quan sát.

Đại chiến ở xa vẫn đang tiếp diễn.

Tru Tiên Kiếm Trận vẫn đang áp chế Thái Thượng Lão Tử bên trong.

Thái Thượng Lão Tử tuy ở trong trận pháp, nhưng âm dương nhị lực đó trực tiếp bộc phát ra uy năng vô thượng, ngay cả Tru Tiên Kiếm Trận dường như cũng khó có thể áp chế.

Đối mặt với âm dương nhị khí ầm ầm, Tru Tiên Kiếm Trận cũng có chút run rẩy.

Thú Hoàng Thần Nghịch ở ngoài trận hít sâu một hơi thuốc, sắc mặt có chút đen lại.

Hắn quả thực có chút xem thường Thái Thượng Lão Tử này.

Tên này tuy chỉ là một hậu bối, nhưng bản chất lại là hóa thân nguyên thần của Bàn Cổ đại thần.

Một mình Thái Thượng Lão Tử đã chiếm khoảng 4/10 nguyên thần của Bàn Cổ đại thần.

Nội tình hùng hậu như vậy tự nhiên khiến y tiến cảnh nhanh chóng.

Bây giờ Thái Thượng Lão Tử đã không yếu hơn hắn.

Thú Hoàng Thần Nghịch lại hít sâu một hơi, có chút say sưa.

Đồng thời, pháp lực hung mãnh trên người cũng cuồn cuộn gia trì vào trận pháp.

Được pháp lực của Thú Hoàng Thần Nghịch gia trì, Tru Tiên Tứ Kiếm hơi chấn động lúc này cũng đã ổn định lại.

Mà Thái Cực Đồ thì lại chậm rãi triển khai bên trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Hình Thái Cực Đồ khổng lồ đó cũng không ngừng xoay chuyển.

Mỗi lần xoay chuyển, pháp lực của âm dương nhị khí lại mạnh thêm một phần.

Thái Cực Đồ có uy lực bình định địa thủy hỏa phong, chuyển hóa âm dương ngũ hành chi lực, phân tích thiên đạo huyền cơ, bao la vạn tượng đại thiên chi năng.

Thần uy vô tận hiển nhiên không phải pháp bảo bình thường có thể sánh được.

Bây giờ vận chuyển toàn lực, tự nhiên cũng có thần lực xé rách hư không.

Dưới sự gia trì pháp lực của Thái Thượng Lão Tử, Thái Cực Đồ trong nháy mắt liền bộc phát ra uy lực khủng bố khó có thể tưởng tượng.

Âm dương nhị khí làm chủ đạo, địa hỏa phong thủy bốn luồng sức mạnh làm hậu thuẫn.

Sáu luồng sức mạnh oanh tạc điên cuồng trong đại trận.

Cảnh tượng trời long đất lở như vậy quả thực có chút khó có thể tưởng tượng.

Trong nhất thời, Tru Tiên Tứ Kiếm lại một lần nữa rung chuyển.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy tự nhiên là một phen kinh ngạc.

Ai cũng không ngờ Thái Thượng Lão Tử lại mạnh đến mức này, lại có thể dùng sức một mình chống lại Tru Tiên Tứ Kiếm.

Không hổ là khôi thủ Huyền Môn.

Nếu cứ tiếp tục oanh tạc, nói không chừng Thái Thượng Lão Tử thật sự có khả năng phá giải trận pháp này.

Tất cả mọi người lúc này đều kích động.

Nếu Thái Thượng Lão Tử thật sự phá giải được trận pháp này, vậy có nghĩa là Thái Thượng Lão Tử có thực lực trấn áp mọi kẻ địch.

Đây tuyệt đối là một khởi đầu để Thái Thượng Lão Tử uy chấn Hồng Hoang.

Rốt cuộc Đạo Tổ Hồng Quân đã hóa thân hợp đạo, sớm đã siêu

thoát ra ngoài Hồng Hoang.

Nếu Thái Thượng Lão Tử có thể đánh bại Thú Hoàng Thần Nghịch, đây tuyệt đối là một tin vui kinh thiên động địa đối với Hồng Hoang.

Tuy nhiên, Tru Tiên Kiếm Trận do Tru Tiên Tứ Kiếm tạo thành tuy run rẩy, nhưng phảng phất như vẫn không thể đột phá được điểm giới hạn đó, khiến cho chúng sinh Hồng Hoang xem mà vừa nghiến răng vừa căm tức!

Một bên khác, Thông Thiên Giáo chủ lúc này cũng nắm chặt hai tay.

Nội tâm y cực kỳ phức tạp.

Y vừa hy vọng Thái Thượng Lão Tử có thể phá giải trận này.

Nếu Thái Thượng Lão Tử phá giải được trận này, có nghĩa là trận chiến của y với Thú Hoàng Thần Nghịch sẽ bước vào thế thượng phong tuyệt đối.

Nhưng sâu trong nội tâm y lại có chút không hy vọng Thái Thượng Lão Tử phá giải được trận này.

Nếu Thái Thượng Lão Tử phá giải được Tru Tiên Kiếm Trận, vậy sẽ thực sự đại diện cho y, Thông Thiên Giáo chủ, không bằng Thái Thượng Lão Tử.

Điều này làm sao Thông Thiên Giáo chủ tâm cao khí ngạo có thể chịu đựng được?

Các luồng sức mạnh do âm dương nhị khí dẫn đầu vẫn đang oanh tạc điên cuồng.

Tuy nhiên, mặc cho luồng sức mạnh này có trút giận thế nào, cũng vẫn không thể đột phá được Tru Tiên Kiếm Trận.

Tru Tiên Kiếm Trận tuy run rẩy không ngừng, nhưng vẫn vững chắc không thể phá vỡ.

Tru Tiên Kiếm Trận ẩn chứa vô số đại ý thiên đạo, là trận pháp hung hãn nhất giữa trời đất.

Kiếm khí vô cùng vô tận quả thực khiến người ta khó lòng phòng bị.

Như khói, như mưa, như sương, như mây.

Những sợi kiếm khí sinh sôi không ngừng, miên man bất tuyệt.

Đó là một biển kiếm khí thực sự khiến người ta cảm thấy tuyệt vọng.

Tru Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm.

Bốn thanh tiên kiếm lần lượt trấn thủ bốn phương đông, nam, tây, bắc.

Bốn thanh thần kiếm hợp lại, trực tiếp hình thành một tòa thiên địa đại thế.

Thật ra nói cho đúng, tòa trận pháp này có điểm tương đồng với tòa trận pháp phòng thủ của Thái Thượng Lão Tử, đều lấy pháp bảo làm nền tảng, lấy pháp lực bản thân làm nội tình, sau đó trực tiếp hình thành một đại thế, rồi chiếm lấy thiên địa linh khí để bổ sung cho bản thân trận pháp.

Cẩn thận nghĩ lại quả thực là vô cùng khủng bố.

Vì vậy, trong nhất thời, cảnh tượng lại hoàn toàn rơi vào thế giằng co.

Tru Tiên Kiếm Trận dường như cũng không làm gì được Thái Thượng Lão Tử.

Nhưng âm dương nhị khí của Thái Cực Đồ cùng với địa hỏa phong thủy tứ khí lại đang tàn phá trong trận pháp, trực tiếp khiến cho những luồng kiếm khí vô cùng đó cũng không thể gây tổn hại cho Thái Thượng Lão Tử.

Ngược lại, trong nhất thời lại rơi vào thế giằng co.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này cũng đã nhìn ra.

Tru Tiên Kiếm Trận này của Thú Hoàng Thần Nghịch không thể làm gì được Thái Thượng Lão Tử.

Pháp lực hùng hồn của Thái Thượng Lão Tử cùng với Thái Cực Đồ hoàn toàn có thể tự vệ.

Nhưng trong thời gian ngắn, Thái Thượng Lão Tử cũng không thể phá giải được trận pháp này, chỉ có thể bị trấn áp bên trong.

Vậy thì tiếp theo, chủ yếu là xem nội tình pháp lực của hai người.

Nếu pháp lực của Thái Thượng Lão Tử mạnh hơn đối phương, cứ kéo dài như vậy tự nhiên sẽ có lợi cho Thái Thượng Lão Tử.

Chỉ có điều, như vậy, Thái Thượng Lão Tử không thể phá trận, sẽ bị trấn áp bên trong trong một thời gian dài, không thể phá trận mà ra.

Đây đối với Thái Thượng Lão Tử tuyệt đối là một sự sỉ nhục.

Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử dần dần trở nên khó coi.

Nếu không thể phá giải được trận pháp này của Thú Hoàng Thần Nghịch, vậy tương lai đối mặt với trận pháp của Thông Thiên Giáo chủ, y cũng tương tự không thể phá giải.

Điều này chẳng phải đại diện cho việc y không bằng tam đệ của mình sao?

Thấy sắc mặt Thái Thượng Lão Tử đen lại, chúng sinh Hồng Hoang đang quan chiến ở xa cũng bàn tán xôn xao.

Bọn họ dường như đã nhìn ra.

Thái Thượng Lão Tử thật sự không phá được trận.

“Lâu như vậy rồi, Thái Thượng Lão Tử vẫn chưa thể phá trận mà ra à.....” “E là gay go thật rồi.

Chương 491

....." "Đây dù sao cũng là Tru Tiên Kiếm Trận a. ....." "Truyền thuyết nói uy lực của trận pháp này đứng đầu Hồng Hoang." "Ngay cả Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc cũng không thể sánh bằng." "Thái Thượng Lão Tử không phá giải được trận pháp này cũng là điều có thể thông cảm a. ....." "Nói thì nói vậy. .....nhưng Thái Thượng Lão Tử không thể phá trận, chung quy cũng có chút không cam tâm a. ....." Vô số sinh linh vào lúc này đều thổn thức không thôi.

Thật không ngờ Thái Thượng Lão Tử, người đứng đầu Huyền Môn, lại không thể phá giải trận pháp này.

Một vị đại năng khác bĩu môi.

"Có gì đâu?

Trận pháp này lại không phải thật. .." "Tru Tiên Tứ Kiếm của Thú Hoàng Thần Nghịch cũng không phải thật. .." "Chung quy là có giới hạn thời gian, một khi hết giờ, Thái Thượng Lão Tử tự nhiên sẽ phá trận mà ra." "Đến lúc đó sẽ cho Thú Hoàng Thần Nghịch kia biết tay." Nhưng đại đa số đại năng quan chiến vẫn giữ thái độ lạc quan.

Dù sao thì Nhất Khí Hóa Tam Thanh của Thái Thượng Lão Tử đến giờ vẫn chưa sử dụng.

Nếu một khi thi triển Nhất Khí Hóa Tam Thanh, chắc chắn sẽ kinh động vô lượng sinh linh Hồng Hoang.

Đây tuyệt đối là siêu cấp thần thông vượt xa tưởng tượng.

Thần thông như vậy, e là Hồng Quân Đạo Tổ cũng chưa chắc đã có?

Ánh mắt của tất cả chúng sinh Hồng Hoang đều đổ dồn vào Thái Thượng Lão Tử.

Bọn họ muốn xem xem tiếp theo Thái Thượng Lão Tử sẽ có hành động gì.

Dù sao cũng là người đứng đầu Huyền Môn, không thể nào không có thủ đoạn ẩn giấu.

Vậy mà ngay vào thời khắc mấu chốt này, bỗng có một bóng hình quỷ dị lặng lẽ xuất hiện.

Bóng hình này xuất hiện giữa đất trời mà không một ai có thể phát giác.

Thực sự có chút khó tin.

Nhìn lướt qua, chỉ có thể thấy đây là một bóng người vô cùng yêu kiều.

Rõ ràng đây là một nữ tử, nhưng tướng mạo cụ thể lại không nhìn rõ, bị bao phủ trong một làn sương đen mờ ảo, phảng phất như cách biệt với thế gian, không thể cảm nhận được bất kỳ khí tức nào.

Sau khi bóng hình này xuất hiện, đầu tiên là liếc nhìn Thái Thượng Lão Tử và Thú Hoàng Thần Nghịch trên không, trong mắt lộ ra một nụ cười đầy ẩn ý.

Sau đó liền quay đầu lại, nhìn về phía Tam Thất, trong mắt lộ ra sát ý âm hiểm.

Rồi trực tiếp hóa thành một luồng sáng, lao về phía Tam Thất.

Lúc này Tam Thất và mọi người lại không hề hay biết, vẫn đang nhìn chằm chằm vào chiến trường trên không.

Dù sao trận đấu pháp giữa Thái Thượng Lão Tử và Thú Hoàng Thần Nghịch đã đến thời khắc mấu chốt.

Khoảnh khắc tiếp theo, bóng hình yêu kiều kia trực tiếp rút ra một con dao găm tỏa hàn quang từ trong làn sương đen, hung hăng đâm về phía Tam Thất thánh nhân.

"Phụt! !!!!!" Một ngụm máu tươi phun ra.

Tam Thất thánh nhân không hề hay biết, trong nháy mắt đã bị con dao găm này đâm xuyên qua người.

Cảnh tượng này lập tức khiến Thánh Thú Huyền Vũ và Ma Tổ La Hầu bên cạnh sững sờ.

Không chỉ hai người họ, mà tất cả sinh linh trong trời đất đều sững sờ.

Bởi vì lại có người vào thời khắc mấu chốt này đánh lén Tam Thất thánh nhân?

Nguyên Thủy Thiên Tôn ở xa cũng sững sờ.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng sững sờ.

Chuẩn Đề thánh nhân cũng sững sờ nốt.

Cùng với Nhân tộc và Yêu tộc ở nơi cực xa cũng ngây người.

Chuyện gì thế này?

Tất cả mọi người đều không kịp phản ứng.

Chuyện này quả thực vượt xa sức tưởng tượng.

Ngay sau đó, Thánh Thú Huyền Vũ và Ma Tổ La Hầu bên cạnh Tam Thất nổi điên, trực tiếp tấn công về phía người áo đen kia.

Bóng hình đó cười tà dị, rồi nhanh chóng lùi lại.

Tam Thất mềm nhũn ngã xuống đất, được Thánh Thú Huyền Vũ vội vàng ôm lấy.

"Là ai?" "Rốt cuộc là ai?" Thánh Thú Huyền Vũ trừng mắt muốn

nứt ra.

Tam Thất là tiểu công chúa của Thiên Cơ Lâu, ai ai cũng yêu quý cô bé hoạt bát đáng yêu này.

Đặc biệt Tam Thất còn là nữ tử mà chủ nhân khá cưng chiều.

Nay lại bị người ta đánh lén ở đây.

Điều này khiến bọn họ trở về làm sao ăn nói với chủ nhân.

Chẳng trách hai người hận đến cực điểm.

Động tĩnh bên này cũng kinh động đến Thú Hoàng Thần Nghịch và Thái Thượng Lão Tử ở xa.

Cuộc giao chiến của hai người cũng bất giác dừng lại vào khoảnh khắc này.

Mọi người đều nhìn chằm chằm vào nữ tử có thân hình yêu kiều kia, ai cũng đang đoán xem người này rốt cuộc là ai.

Cho dù Tam Thất thánh nhân không hề phòng bị, cũng tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm được.

Nhục thân của Tam Thất thánh nhân trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân xếp thứ 7, mạnh hơn tất cả nhục thân của thánh nhân Hồng Hoang, thậm chí còn mạnh hơn cả nhục thân của Tứ Thánh Thú.

Nhục thân lợi hại như vậy lại bị con dao găm tỏa hắc quang này dễ dàng đâm xuyên qua.

Có được thực lực và pháp lực như vậy, trong cả Hồng Hoang có thể nói là đếm trên đầu ngón tay.

Nhưng những người có năng lực này phần lớn đều đã có mặt ở đây.

Những người không có mặt cũng chỉ có hai vị.

Một vị là Tiếp Dẫn thánh nhân của phương Tây.

Tiếp Dẫn thánh nhân vì đại nguyện năm xưa của mình nên rất ít khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang.

Dù có xuất hiện cũng là vì đoạt bảo.

Vậy thì người còn lại chính là Nữ Oa nương nương.

Bóng hình này ----------thật sự là Nữ Oa nương nương sao?

Nhìn bóng người yểu điệu kia, rõ ràng là một nữ nhân, điểm này Nữ Oa khá phù hợp.

Nhưng vấn đề là trên người Nữ Oa có ma khí nồng đậm như vậy sao?

Phải biết Nữ Oa là công đức thành thánh, công đức trên người vô cùng sâu dày.

Đầu tiên là tạo nhân thành thánh, sau lại vá trời bảo vệ Hồng Hoang, cộng thêm những công đức lớn nhỏ thường ngày, công đức trên người Nữ Oa thậm chí còn hơn Tam Thanh một bậc.

Một vị công đức thánh nhân như vậy, trên người không nên xuất hiện ma khí nồng đậm thế chứ?

Ma khí nồng đậm đến mức này, gần như sắp đuổi kịp Ma Tổ La Hầu, thậm chí còn giống ma tổ hơn cả La Hầu.

Toàn thân trên dưới đều bị bao phủ trong ma khí nồng đậm, khiến người ta không nhìn rõ chân dung.

Thánh lực vô song trên người Thánh Thú Huyền Vũ trực tiếp truyền vào người Tam Thất thánh nhân, nhưng cái lỗ đen kỳ lạ kia dường như khó mà lấp lại được, máu tiên màu vàng kim vẫn đang phun ra.

Khí tức trên người Tam Thất thánh nhân cũng dần trở nên phiêu

phù bất định.

Điều này khiến sắc mặt mấy vị thánh nhân của Thiên Cơ Lâu trở nên vô cùng khó coi.

"Ngươi rốt cuộc là ai?" Ánh mắt Ma Tổ La Hầu đã trầm xuống đến cực điểm, sát ý trong mắt không kìm được mà tuôn ra.

Thiên Cơ Lâu của bọn họ vô số năm qua vẫn luôn bảo vệ Hồng Hoang, thậm chí có thể nói là dốc hết tâm huyết.

Nhưng bảo vệ đến cuối cùng, lại có kết cục như thế này sao?

Bảo vệ một đám súc sinh ư?

Đến cuối cùng những kẻ này lại ra tay với Thiên Cơ Lâu?

Lại ra tay với một nữ nhi?

Chương 492

Những người này còn có liêm sỉ không?

"Có bản lĩnh thì lộ thân phận ra đi!" "Giấu đầu lòi đuôi tính là anh hùng hảo hán gì?" Nhất thời, cả một vùng trời đất hoàn toàn yên tĩnh.

Ánh mắt của mọi người đều đổ dồn về bóng đen kia.

Nhưng trên người bóng đen đó tỏa ra ma khí nồng đậm, không ai có thể nhìn rõ chân tướng bên trong rốt cuộc là ai.

Nhân tộc lúc này đã hoảng loạn cả lên.

Nhân tộc khó khăn lắm mới đón được một vị Thánh Mẫu, vị Thánh Mẫu này toàn tâm toàn ý giúp đỡ Nhân tộc quật khởi, nay lại bị người ta đánh lén.

Điều này sao không khiến người ta lửa giận ngút trời.

Vào khoảnh khắc này, vô số người trong Nhân tộc lửa giận ngút trời, hận không thể lập tức xông lên chém giết ma đầu đáng chết kia.

Nhưng lại bị mấy vị lãnh tụ Nhân tộc ngăn lại.

Mấy vị thánh nhân của Thiên Cơ Lâu đang ở đây, dù Nhân tộc có nhúng tay cũng không làm được gì.

Bọn họ tin tưởng thánh nhân Thiên Cơ Lâu sẽ không để Tam Thất cứ thế vẫn lạc.

Hơn nữa, thánh nhân đã đạt đến cảnh giới bất tử bất diệt, gần như rất khó có thủ đoạn nào có thể giết chết thánh nhân.

Tam Thất dù bị thương nặng, e là cũng không có vấn đề gì.

Sắc mặt Tam Thất thánh nhân trở nên trắng bệch vô cùng, khí tức cũng chập chờn bất định.

Chỉ trong thời gian ngắn, nàng đã thất thoát lượng lớn khí tức thánh nhân.

Nếu không cẩn thận, thật sự có khả năng rớt khỏi cảnh giới thánh nhân.

Đến lúc đó thì thật sự xui xẻo.

Thánh Thú Huyền Vũ toàn lực bảo vệ Tam Thất.

Ma Tổ La Hầu thì canh giữ bên cạnh hai người, đề phòng bóng đen kia lại đánh lén.

Còn Thú Hoàng Thần Nghịch thì đối mặt với Tam Thanh và Chuẩn Đề, đề phòng bốn người họ xen vào.

Nhất thời, tình thế của mấy vị thánh nhân Thiên Cơ Lâu liền chuyển biến xấu đi.

Ngay cả bọn họ cũng không ngờ Tam Thất thánh nhân lại bị đánh lén ngay dưới mí mắt mình.

Bóng đen kia lúc này thản nhiên bĩu môi, giọng nói khàn khàn vang lên.

"Ngươi đúng là mạng lớn thật ----------" "Ngay cả như vậy mà vẫn không thể khiến ngươi rớt khỏi thánh cảnh ------" Bóng đen này rõ ràng đã chuẩn bị rất kỹ.

Con dao găm này là do ả dùng vật liệu thần bí luyện hóa, có được sức mạnh thôn phệ vô tận, chủ yếu là dựa vào nó để khiến Tam Thất thánh nhân rớt cảnh giới.

Chỉ là không ngờ cảnh giới của Tam Thất thánh nhân lại vững chắc đến vậy, bị đâm xuyên qua mà vẫn không rớt cảnh giới, cũng có chút ngoài sức tưởng tượng.

Sắc mặt Tam Thất lúc này cũng trắng bệch đến cực điểm.

Dưới sự dìu dắt của Huyền Vũ, nàng run rẩy đứng dậy, nhìn bóng hình hư ảo ở xa, trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Bóng hình trước mắt này, nàng không có bất kỳ ấn tượng nào.

Bóng hình này cũng không phải là những thứ trong Hỗn Độn, mà ngược lại là người trong thế giới Hồng Hoang.

Thế giới Hồng Hoang ngoài Thiên Cơ Lâu ra, lẽ nào còn có thánh nhân ẩn giấu sao?

Tam Thất có chút nghĩ không thông.

Mà Tam Thanh và Chuẩn Đề thánh nhân ở xa cũng vậy.

Bọn họ cũng không biết người trước mắt là ai.

Thế giới Hồng Hoang tổng cộng chỉ có 6 vị thánh nhân.

Phương Tây có hai vị, một là Chuẩn Đề thánh nhân đang có mặt, vị còn lại là Tiếp Dẫn thánh nhân ít khi ra ngoài.

Người này rõ ràng khác hẳn Tiếp Dẫn thánh nhân.

Phương Đông có bốn vị thánh nhân, là Tam Thanh và Nữ Oa.

Nữ Oa tuy không có mặt, nhưng tuyệt đối không thể có ma khí nồng đậm như vậy.

Vậy ngoài sáu người bọn họ ra, người này rốt cuộc là ai?

Bọn họ cũng không biết.

Không chỉ Thiên Cơ Lâu, mà bọn họ cũng đang nghi hoặc.

Tam Thất hít sâu một hơi.

"Ngươi rốt cuộc là ai?" "Có thù oán gì với ta?

Đáng để ngươi hạ độc thủ như vậy?" Tam Thất rất chắc chắn mình không quen biết người này.

Người trong sương đen lại cười lên khanh khách.

"Người của Thiên Cơ Lâu các ngươi đều đáng chết!" "Ngươi chẳng qua chỉ là người đầu tiên của Thiên Cơ Lâu thôi." "Ngươi có quen ta hay không không quan trọng." "Ta quen ngươi là được rồi." "Sớm muộn gì ta cũng sẽ giết ngươi." "Khanh khách khách khách khách khách khách ---------" Tam Thất nghe lời của người này, không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

Người này lại nhắm vào Thiên Cơ Lâu?

Thực lực của Thiên Cơ Lâu ra sao, nàng quá rõ.

Người này nhắm vào Thiên Cơ Lâu, quả thực là đang tìm chết.

Tam Thất không khỏi nhếch miệng cười.

Chuyện này đúng là thú vị.

Còn chưa kịp nói, lại một ngụm máu tiên màu vàng kim phun ra.

Khí tức trên người lại một lần nữa phiêu phù bất định.

Bóng hình kia không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

"Không ngờ mình sẽ rơi vào tình cảnh hôm nay chứ?" "Nói cho ngươi biết, đây mới chỉ là bước đầu tiên thôi." "Sớm muộn gì ta cũng sẽ giết sạch từng người một trong Thiên Cơ Lâu các ngươi." Dứt lời, sương đen trên người bóng hình kia dần nhạt đi, dường như sắp rời đi.

Thấy tình hình này, Ma Tổ La Hầu sao có thể để ả cứ thế rời đi?

"Tiểu bối lén lút, chạy đi đâu?" Thí Thần Thương trên vai đột nhiên bùng nổ một luồng sát ý vô song.

Luồng sát ý này như thực chất, trong nháy mắt bao trùm cả bầu trời, lại triệt để ngưng cố cả một vùng hư không này lại.

Đả thương người rồi muốn chạy?

Đâu có chuyện tốt như vậy?

Nếu thật sự để kẻ này chạy thoát, vậy hắn làm sao ăn nói với chủ nhân?

Nửa vùng hư không này bị Thí Thần Thương phong ấn lại, bóng hình kia cũng bị ngưng cố.

Bóng hình đó lại một lần nữa xuất hiện giữa trời đất Hồng Hoang, ánh mắt sắc lẹm nhìn La Hầu.

"Ngươi muốn giữ ta lại?" "Ngươi có bản lĩnh đó sao?" "Nói cho hay một chút, ngươi là Ma Tổ La Hầu." "Nói khó nghe một chút, ngươi chỉ là một con chó nhà có tang." "Năm xưa bị Đạo Tổ Hồng Quân đánh cho chạy trối chết, nay lại xuất hiện ở Hồng Hoang, còn mặt mũi nào nữa?" Những lời này đâm thẳng vào tim Ma Tổ La Hầu.

Nhưng Ma Tổ La Hầu là người thế nào?

Hắn là Ma Chủ của vạn cổ trước, sao có thể vì những lời này mà dao động?

"Đạo Tổ Hồng Quân?" "Xì, đó chẳng qua chỉ là một tên ngụy quân tử giả dối mà thôi." "Hắn có mặt mũi gì dám tự xưng là Đạo Tổ?" "Năm xưa nếu không phải Dương Mi Đại Tiên, nếu không phải Càn Khôn và Âm Dương." "Hắn có thể đánh bại ta sao?" "Chẳng qua chỉ là một tên ngụy quân tử, còn dám nhắc đến hắn trước mặt ta?" Nói đến đây, hắn dừng lại.

Ma Chủ La Hầu rõ ràng vô cùng khinh thường Đạo Tổ Hồng Quân.

Đạo Tổ Hồng Quân năm xưa trước mặt hắn chỉ là một thằng em.

Chẳng qua kẻ này cực kỳ giả dối, ngấm ngầm lôi kéo Dương Mi

Đại Tiên, lôi kéo Càn Khôn Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ, cùng với nhiều đại năng khác, cuối cùng tiến hành vây công hắn, lúc đó mới khiến hắn thất bại.

Năm xưa nếu là hai người đơn đấu, Đạo Tổ Hồng Quân tuyệt không phải là đối thủ của hắn.

Bóng đen kia lại cười lên khanh khách.

"Chính cái gọi là được đạo thì nhiều người giúp, mất đạo thì ít người giúp." "Một kẻ bại tướng như ngươi, nay còn mặt mũi nào xuất hiện ở Hồng Hoang?" "Người ta Hồng Quân đã được Thiên Đạo công nhận." "Trở thành thánh nhân Thiên Đạo theo đúng nghĩa." "Phối hợp với Thiên Đạo, chiến lực và cảnh giới thật sự thậm chí đã đạt đến cấp bậc Đại Đạo Thánh Nhân." "Nếu ta là ngươi, đã sớm tự sát vì xấu hổ rồi." "Ngươi lấy gì để so với người ta, Đạo Tổ Hồng Quân?" Lời này vừa ra, sắc mặt Ma Tổ La Hầu lập tức đen lại.

Hắn hiện tại quả thực không thể so sánh với Đạo Tổ Hồng Quân.

Kẻ giả dối này và Thiên Đạo đúng là "ngưu tầm ngưu, mã tầm mã".

Sau khi thành thánh không còn đường tiến, hắn thật sự đã nghĩ ra một cách, đó chính là hóa thân hợp đạo.

Cuối cùng, việc hợp đạo cũng thành công.

Thiên Đạo được Hồng Quân trợ giúp, trở nên cực thịnh, còn Nhân Đạo và Địa Đạo đều suy bại, khiến Thiên Đạo trở thành con đường mạnh nhất.

Mà Thiên Đạo để báo đáp, cũng toàn lực giúp đỡ Đạo Tổ Hồng Quân, khiến Đạo Tổ Hồng Quân triệt để siêu thoát khỏi Hồng Hoang, đạt đến thực lực cấp bậc Đại Đạo.

Đây tuyệt đối là đôi bên cùng có lợi.

Chương 493

Ma Tổ La Hầu tuy khinh thường thủ đoạn này, nhưng cũng không thể không khâm phục khí phách của Hồng Quân.

Hồng Quân đã hy sinh rất nhiều, đem ý chí của mình gửi gắm vào Thiên Đạo, điều này chẳng khác nào tự giam cầm chính mình.

Tuy từ đó hắn không thể ra khỏi Hồng Hoang, nhưng bên trong Hồng Hoang, hắn chính là cường giả cấp bậc Đại Đạo Thánh Nhân, tuyệt đối là chúa tể thật sự của thế giới Hồng Hoang.

Hiện tại chính mình quả thực không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng điều này không có nghĩa là La Hầu không có lời để phản bác.

La Hầu trầm mặc một lát.

"Ngươi đúng là ếch ngồi đáy giếng." "Ngươi không phải thật sự cho rằng Đạo Tổ Hồng Quân là đỉnh cao của thế giới Hồng Hoang chứ?" "Nói thật cho ngươi biết." "Đạo Tổ Hồng Quân trước mặt chủ nhân nhà ta chẳng là cái thá gì." "Hắn xách giày cho chủ nhân nhà ta cũng không xứng." "Chủ nhân nhà ta vô số năm qua vẫn luôn bảo vệ Hồng Hoang." "Vô số năm qua vì bảo vệ Hồng Hoang mà cúc cung tận tụy." "Còn Đạo Tổ Hồng Quân thì sao?" "Hắn đường đường là Đạo Tổ của thế giới Hồng Hoang, hắn có biết không?" "Không, hắn không biết, hắn chẳng biết cái gì cả." "Hắn chỉ biết tranh quyền đoạt lợi." "Hắn chỉ biết bóc lột thế giới Hồng Hoang." "Vu Yêu Lượng Kiếp chính là do một tay hắn tạo nên." "Rõ ràng có thể cùng tồn tại, tại sao cứ phải giết nhau đến một mất một còn?" "Chẳng phải là vì ích kỷ sao?" "Các ngươi những kẻ này, còn tôn hắn như thần minh, coi hắn là tín ngưỡng." "Nói trắng ra, trước mặt chủ nhân nhà ta, hắn

chẳng là cái thá gì.” Nghe những lời này, bóng đen kia chìm vào im lặng hồi lâu, không ai biết bóng hình đó rốt cuộc đang nghĩ gì.

Nhưng cuối cùng vẫn khẽ thở dài.

“Còn chủ nhân nhà ngươi nữa.” “Chủ nhân nhà ngươi thì sao chứ?” “Vô số năm qua bảo vệ Hồng Hoang thì sao chứ?” “Chúng ta có cầu xin hắn bảo vệ không?” Bóng hình này khịt mũi coi thường.

Lời này lập tức khiến Ma Tổ La Hầu sững sờ.

Kẻ này lại có thể nói ra những lời vô liêm sỉ như vậy?

Thật sự đã phá vỡ thế giới quan của hắn.

La Hầu trong lòng không phục, đang định nói gì đó thì không gian trước mặt đột nhiên gợn sóng.

Làn sóng này như gợn nước, triệt để phá vỡ không gian như mặt gương.

Sau đó, một bóng hình từ bên trong bước ra.

Bóng hình này hơi mờ ảo, dường như toàn thân trên dưới đều được bao phủ bởi một lớp màng mỏng, khiến người ta không nhìn rõ.

Nhưng dù vậy, vẫn có thể thấy bóng hình này có một sức hấp dẫn kinh người.

Phảng phất như mọi mỹ từ trên thế gian cũng không thể hình dung được bóng người yểu điệu này.

Trên người bóng hình này dường như có một sức mạnh khiến người ta say mê, sức mạnh này còn hấp dẫn hơn bất cứ thứ gì trên đời, phảng phất là sự vật đẹp đẽ nhất giữa trời đất.

Tất cả các đại năng quan chiến sau khi nhìn thấy bóng hình này đều không thể rời mắt, chỉ có thể nhìn chằm chằm hồi lâu.

Đó là một vẻ đẹp chưa từng có trong thế giới Hồng Hoang.

Chỉ thấy xuất hiện trên không là một bóng hình màu đỏ rực.

Bởi vì người này mặc một chiếc áo bào màu đỏ rực.

Chiếc áo bào này có chút giống áo choàng, lại có chút giống một chiếc áo khoác đặc chế.

Nhìn từ xa, quả thực là diễm lệ vô cùng.

Chiếc áo dài hơn thân hình người nọ, phần áo choàng phía sau trực tiếp tạo thành một đuôi én kinh diễm.

Sau đó, từ trên người bóng hình này tỏa ra một khí trường cực kỳ mạnh mẽ.

Tất cả mọi người trước khí tức này đều trở nên có chút mặc cảm tự ti.

Dung mạo của người này lại không thể nhìn rõ.

Bất luận là bóng hình này hay khí tức mà người này tỏa ra, đều khiến người ta say đắm, mê mẩn.

Đây là một nữ tử yêu diễm vô cùng, đẹp gần như yêu.

Cộng thêm khí trường độc đáo của bản thân, quả thực là diễm áp Hồng Hoang, một thế hệ nữ hoàng.

Dường như ngay cả Tam Thất kinh diễm chúng sinh, trước mặt nữ tử này cũng có phần không bằng.

Đặc biệt là ánh mắt quyến rũ kia, quả thực là trời sinh mị cốt.

Đây tuyệt đối là nữ tử yêu diễm nhất, xinh đẹp nhất của thế giới Hồng Hoang.

Không có một ai sánh bằng.

Ngay cả Tam Thất trước mặt nữ tử này cũng rơi vào thế hạ

phong, huống chi là những nữ tử khác trong thế giới Hồng Hoang.

Sau khi nữ tử này xuất hiện, đạo tâm của các sinh linh ở xa đều có chút sụp đổ.

"Người này. .....người này rốt cuộc là ai?" "Thật không ngờ thế giới Hồng Hoang lại còn ẩn giấu một nữ tử như vậy." "Nữ tử này đẹp quá mức rồi phải không?

Ta nhìn sao còn đẹp hơn cả Tam Thất thánh nhân?" "Thật sự đẹp hơn Tam Thất thánh nhân một chút. .....khí trường này quá mạnh mẽ. .....thực sự có chút không chịu nổi a. ....." "Nữ tử này rốt cuộc là ai vậy?" "Lại còn đẹp hơn cả vợ ta Tam Thất. ....." "Sao ngươi không đi chết đi?" Chúng sinh Hồng Hoang vừa trêu chọc vừa say mê nhìn bóng hình trên không.

Nữ tử diễm áp quần hùng này thực sự đẹp đến cực hạn.

"Ta quyết định rồi, ta nguyện bái lạy dưới váy nàng, nàng chính là nữ vương của ta, ta nguyện liếm ngón chân cho nàng. ....." "Ta nguyện đánh gãy xương sườn của mình nấu canh cho nàng uống. ....." "Một con cóc tinh như ngươi cũng xứng?" Mọi người vào lúc này không khỏi bàn tán xôn xao, nhưng cũng chỉ là tự thẩm trong lòng mà thôi.

Đúng lúc này, cuối cùng cũng có người nhận ra người này là ai.

"Đây là. ....." "Đây không phải là Yêu Yêu trong Thiên Cơ Lâu sao?" "Yêu Yêu?" "Nghe nói là Yêu Yêu đã đạt đến cảnh giới Bán Bộ Đại Đạo?" "Yêu Yêu xếp hạng 2 trên Tiên Tư Bảng?" "Yêu Yêu có vô số pháp bảo sao?" Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lập tức xôn xao.

Yêu Yêu này không phải là người bình thường.

Gần như có thể gọi nàng là nhị đương gia của Thiên Cơ Lâu.

Một trong Tứ Phương Liên Đài là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đang ở trong tay nàng.

Ngoài ra, Cửu Bảo Lưu Vân Phiến cũng ở trong tay nàng.

Đây là một kiện pháp bảo có khả năng tạo ra thánh nhân, tuyệt đối vượt xa sức tưởng tượng.

Ngoài hai pháp bảo này ra, Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp xếp hạng thứ mười sáu trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo cũng ở trong tay nàng.

Pháp bảo này được làm từ xương đỉnh đầu của Bàn Cổ.

Nếu cầm pháp bảo này trong tay, nghe nói tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đều phải quỳ lạy nàng.

Thánh nhân có chống đỡ nổi hay không vẫn là một ẩn số.

Trên Tiên Tư Bảng, Yêu Yêu này đứng thứ 2, là người đứng đầu chỉ sau Trường Không Đạo Tổ.

Trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, Yêu Yêu này xếp thứ 3, còn mạnh hơn cả Đạo Tổ Hồng Quân, chỉ kém Thái Thủy và Trường Không Đạo Nhân một chút.

Một nhân vật như vậy, nay lại xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang.

Nghĩ thôi cũng thấy có chút kinh khủng.

Huống chi trong truyền thuyết, Yêu Yêu này đã trở thành cảnh giới Bán Bộ Đại Đạo.

Đây là đại năng cỡ nào?

Cũng có nghĩa là người này đã vượt qua tất cả thánh nhân Hồng Hoang.

Ngay cả Thái Thượng Lão Tử trước mặt người này cũng không

đáng xem.

Nay một kẻ mạnh mẽ như vậy đã xuất hiện ở Hồng Hoang, điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Không ai có thể tưởng tượng được.

Lúc này sắc mặt của Tam Thanh và Chuẩn Đề thánh nhân đều trở nên rất khó coi.

Thấy Yêu Yêu xuất hiện, hốc mắt Tam Thất cũng hơi đỏ lên.

"Yêu Yêu tỷ." Yêu Yêu mỉm cười, sau đó bay đến bên cạnh Tam Thất thánh nhân.

"Đáng đời." "Để cho cái đồ lười biếng nhà ngươi lúc nào cũng lười." "Chủ nhân đã cho ngươi nhiều tài nguyên như vậy, bảo ngươi tu luyện cho tốt, ngươi không nghe." "Lúc nào cũng lười biếng, giờ thì hay rồi chưa?" "Bị người ta đánh lén một cách khó hiểu, thật sự là làm mất mặt Thiên Cơ Lâu a." Hốc mắt Tam Thất hơi đỏ lên, miệng chu ra thật cao, nhào vào lòng Yêu Yêu.

Yêu Yêu cười ha ha, đưa tay vuốt lên người Tam Thất, trong khoảnh khắc, một luồng năng lượng vô song bùng nổ, trực tiếp chữa lành cái lỗ thủng trên người Tam Thất thánh nhân.

Sắc mặt hơi tái nhợt của Tam Thất cũng tốt lên rất nhiều.

"Cảm ơn Yêu Yêu tỷ." Yêu Yêu cười như không cười nhìn nàng một cái, trong mắt lộ ra chút đau lòng.

"Bây giờ ngươi biết tại sao chủ nhân để ngươi ra ngoài rồi chứ?" "Chủ yếu là để ngươi ra ngoài rèn luyện." "Để ngươi không chịu tu luyện đàng hoàng, lúc nào cũng lười biếng, bây giờ chịu thiệt lớn rồi chứ?" "Sau khi trở về không được lười biếng nữa, nhất định phải huấn luyện cho tốt a. ....." Tam Thất lúc này mới không nói gì mà gật đầu.

Đúng lúc này, mấy vị thánh nhân bên cạnh vây lại.

Chương 494

"Yêu Yêu cô nương." Nói rồi mấy vị thánh nhân đều cúi đầu xuống, dường như có chút hổ thẹn với Yêu Yêu.

Sắc mặt Yêu Yêu hơi âm trầm, nhìn mấy vị thánh nhân bên cạnh.

"Các ngươi làm ăn kiểu gì vậy?" "Ba người các ngươi ở đây, mà lại để Tam Thất bị người ta đánh lén?" "Xem ra mấy năm nay các ngươi đều lơ là rồi?" Nghe lời của Yêu Yêu, mấy người lập tức cúi đầu thấp hơn, không dám có bất kỳ lời phản bác nào.

Yêu Yêu nói đúng.

Ba người bọn họ đều ở đây, lại để người ta đánh lén Tam Thất cô nương, nói thế nào cũng không thể biện minh được.

Yêu Yêu ánh mắt âm trầm quét một vòng.

"Chủ nhân rất không hài lòng với việc các ngươi làm." "Trở về chờ chịu phạt đi." Nói xong còn bĩu môi.

Đừng nói là chủ nhân, ngay cả nàng cũng có chút tức giận.

Huyền Vũ trong Tứ Thánh Thú, Ma Tổ La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch, ba kẻ này ở đây mà lại không kiểm soát được tình hình.

Sao có thể không khiến chủ nhân tức giận?

Ba người chỉ đành cúi đầu ủ rũ đi theo sau Yêu Yêu.

Yêu Yêu quét mắt một vòng, đầu tiên là nhìn Chuẩn Đề thánh nhân, rồi lướt qua Tam Thanh, cuối cùng dừng lại trên người nữ nhân thần bí kia.

Một lát sau không khỏi lắc đầu.

"Kẻ nhà ngươi, chủ nhân tha cho ngươi một mạng, tại sao không

biết trân trọng?" "Nay lại còn làm ra chuyện như vậy, lẽ nào thật sự cho rằng Thiên Cơ Lâu không dám giết ngươi sao?" Nói đến đây, sắc mặt Yêu Yêu đã trở nên vô cùng lạnh lùng.

Bóng hình ẩn trong bóng tối kia khẽ run lên, nhưng vẫn im lặng không nói gì, chỉ bướng bỉnh đứng đó.

Yêu Yêu nhìn sâu vào ả một cái, sau đó trong mắt lộ ra vẻ trào phúng.

"Ta khuyên ngươi nên giữ bình tĩnh." "Hãy nhìn theo một hướng khác." "Có khả năng chọn đúng một bước, liền thẳng tiến trời xanh." "Cũng có khả năng chọn sai một bước, liền rơi vào vực sâu vô tận." "Lời đã đến đây, nói nhiều vô ích, ngươi tự mình suy nghĩ kỹ đi." "Có những chuyện nói quá thẳng thắn, ngược lại không có ý nghĩa, nếu có duyên, chủ nhân chắc chắn sẽ không bạc đãi ngươi." "Nhưng ngươi làm như vậy, quả thực là tự tìm đường chết." Lời này nói ra, tất cả mọi người đều hơi sững sờ.

Yêu Yêu này rõ ràng là quen biết nữ nhân kia, nhưng Yêu Yêu lại không vạch trần, quả thực là đã nể mặt nữ nhân đó.

Cũng không biết nữ nhân này rốt cuộc là ai?

Lẽ nào thật sự là một vị đại năng ẩn giấu sao?

Lời của Yêu Yêu có chút không rõ ràng.

Nhưng Thông Thiên Giáo Chủ ở một bên ánh mắt lóe lên, dường như đã hiểu ra điều gì đó.

Ánh mắt lướt qua bóng đen kia, rồi lại nhìn Yêu Yêu diễm áp Hồng Hoang, dường như đã hiểu ra chuyện gì.

Khóe miệng không khỏi lộ ra một nụ cười.

Thật sự là bị hắn đoán đúng rồi.

Hơn nữa còn giống hệt như hắn đoán.

Cứ như vậy, chuyện này thật sự thú vị rồi.

Tương lai sẽ có một "quả dưa" lớn đây. .....

Hắn đã không thể chờ đợi được đến khi "quả dưa" này thật sự được hé lộ, chúng sinh Hồng Hoang rốt cuộc sẽ phản ứng thế nào?

Bóng đen kia chỉ im lặng, không chọn rời đi, cũng không phản bác.

Không ai biết ả đang nghĩ gì.

Yêu Yêu ôm Tam Thất đang bị thương, quét mắt một vòng, cuối cùng cất cao giọng nói.

"Các ngươi không phải vẫn luôn tò mò về chủ nhân Thiên Cơ Lâu sao?" "Các ngươi không phải vẫn luôn mong được gặp Trường Không Đạo Chủ sao?" "Hôm nay." "Sẽ cho các ngươi nhìn một lần." "Có những chuyện cũng đến lúc phải công bố cho các ngươi biết." Giọng nói này không lớn, nhưng lại vang vọng khắp trời đất Hồng Hoang.

Mọi người đều có thể nghe rõ mồn một.

Bất kể là những siêu cấp đại năng tu đạo có thành tựu, hay là những sinh linh bình thường, đều có thể nghe hiểu lời của Yêu Yêu.

Trường Không Đạo Chủ trong truyền thuyết thật sự sắp xuất hiện sao?

Ngài ấy rốt cuộc là người như thế nào?

Tất cả mọi người vào lúc này đều kích động.

Trường Không Đạo Nhân này gần như có thể nói là sự tồn tại thần bí nhất, là chủ nhân của Thiên Cơ Lâu, chủ nhân của vô số thánh nhân ẩn giấu.

Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, từ pháp bảo thứ 15 cho đến đầu bảng, toàn bộ đều là của Trường Không Đạo Nhân.

Bảng Linh Căn cũng vậy.

Từ cuối Bảng Linh Căn Hồng Hoang, trừ Hỏa Tảo của Nam Cực Đạo Nhân ra, cho đến vị trí thứ 80, toàn bộ đều là linh căn của Trường Không Đạo Nhân.

Và những linh căn được cải tạo ở vị trí sáu mươi mấy, cũng là do Trường Không Đạo Nhân cải tạo.

Từ vị trí thứ chín đến thứ nhất trên Bảng Linh Căn, toàn bộ đều là linh căn của Trường Không Đạo Nhân.

Bảng Tọa Kỵ cũng tương tự.

Từ Hỗn Thế Tứ Hầu xếp hạng thứ 11, cho đến tọa kỵ xếp hạng 1, toàn bộ đều là của Trường Không Đạo Nhân.

Các bảng sau này như Tiên Tư Bảng, Nhục Thân Bảng, Trường Không Đạo Chủ này đều chiếm giữ vị trí đầu bảng với tư thế nghiền ép.

Điều này thật sự khiến chúng sinh Hồng Hoang khó có thể tưởng tượng.

Đây rốt cuộc là sự tồn tại như thế nào?

Đặc biệt là những thánh nhân của Thiên Cơ Lâu, toàn bộ đều là nô bộc của ngài ấy.

Cứ nghĩ như vậy quả thực là kinh khủng đến biến thái.

Hỗn Thế Tứ Hầu, Ca Tư Lạp, Tứ Thánh Thú, Thần Thú Thảo Nê Mã, Công Phu Hùng Miêu, Đại Đạo Chi Thư, Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu, Tam Thất thánh nhân, Yêu Yêu thánh nhân, tất cả đều là nô bộc của ngài.

Thực lực bực này, quả thực còn mạnh hơn cả Đạo Tổ Hồng Quân.

Nay một siêu cấp đại năng như vậy sắp xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang sao?

Nghĩ thôi cũng thấy kinh khủng.

Yêu Yêu khẽ cúi người trong hư không.

"Yêu Yêu cung nghênh chủ nhân." Nghe lời của Yêu Yêu, mấy vị thánh nhân Thiên Cơ Lâu vây quanh đều sững sờ, cũng vội vàng cúi người.

Sau đó Yêu Yêu liền lấy ra một thứ gì đó từ không trung, ném lên trời.

Thứ đó xuất hiện trên không, chỉ nghe một tiếng nổ lớn.

Sau tiếng nổ là một làn khói đặc.

Một bóng hình mờ ảo hiện ra từ trong làn khói.

Chỉ thấy một nam tử đang ngồi xếp bằng xuất hiện trên không.

Sau đó thân thể của nam tử này khẽ xoay người trong không trung.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu nhìn lên, bọn họ muốn xem Trường Không Đạo Nhân này rốt cuộc là ai.

Khi Trường Không Đạo Nhân xoay người lại, mọi người đều nhìn rõ tướng mạo, sau đó thân thể đều chấn động mạnh.

Chỉ thấy đó là một nam tử trẻ tuổi có thân hình vô cùng cao ráo.

Người này cao khoảng 1 mét 9, trông vô cùng cao lớn, mặc một chiếc đạo bào màu đen bình thường, mang lại cảm giác phong khinh vân đạm.

Lúc này, nam tử đó đang yên tĩnh ngồi xếp bằng ở đó, nhưng lại

tỏa ra một luồng uy áp kinh khủng vô song.

Luồng khí tức kinh khủng này trực tiếp khiến mấy vị thánh nhân gần đó không thể động đậy.

Uy nghiêm vô thượng kia khiến người ta cảm thấy như đang đối mặt với vực sâu, thậm chí còn có cảm giác muốn quỳ lạy.

Phảng phất như ngài chính là vương giả của trời đất này, cũng là kẻ mạnh nhất của trời đất này.

Mỗi cử động, mỗi lời nói của ngài đều ẩn chứa vô tận đại đạo pháp tắc.

Rất nhiều đạo vận luôn bao quanh ngài, mang lại cho người ta một ảo giác kinh khủng vô biên.

Tam Thanh và Chuẩn Đề thánh nhân bên cạnh nhìn ngài một cái dường như cũng có chút đứng không vững.

Điều này lập tức khiến bọn họ kinh hãi.

Chỉ nhìn một cái đã cho bọn họ cảm giác như vậy, thế thì quá kinh khủng rồi?

Đây tuyệt đối là chuyện vượt xa sức tưởng tượng.

Hoàn toàn không thể tưởng tượng được bóng hình này mạnh đến mức nào.

Hiển nhiên đối với những thánh nhân như bọn họ, cũng đã đạt đến cảm giác kinh thế hãi tục.

Bản thân họ đã là thánh nhân, đối với việc lý giải các loại pháp tắc và đạo vận, họ đều có kiến giải khác nhau, thậm chí đã hình thành hệ thống độc hữu của riêng mình.

Chương 495

Nhưng khi đối mặt với bóng hình này, họ vẫn khó có thể chống cự.

Bóng hình này rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Quá biến thái rồi.

Đây còn là người sao?

Chuẩn Đề thánh nhân lúc này có chút run sợ.

Chỉ riêng khí tức này thôi, đã không biết mạnh đến tầng thứ nào rồi, dường như còn kinh khủng hơn cả khí tức trên người Đạo Tổ Hồng Quân.

Người này rốt cuộc đã đạt đến thực lực nào, khó mà suy đoán.

Hắn chưa bao giờ nghĩ thế giới Hồng Hoang lại còn ẩn giấu một siêu cấp đại năng như vậy.

Xem ra tầm nhìn của hắn quả thực có chút hạn hẹp.

Vô số năm qua, hắn vẫn luôn hy vọng phương Tây quật khởi.

Nay xem ra, lý niệm này tầm nhìn thực sự quá nhỏ bé.

Đại năng như người ta ẩn giấu ở thế giới Hồng Hoang vô số năm, còn mình mới có chút đạo hạnh cỏn con đã luôn chạy loạn khắp nơi trong thế giới Hồng Hoang.

So với người ta, mình thật sự còn không bằng một con giun.

Chuẩn Đề thánh nhân lúc này không khỏi lắc đầu thở dài.

Đúng lúc chúng sinh Hồng Hoang đang ngây người, một giọng nói vô cùng uy nghiêm từ miệng nam tử trẻ tuổi truyền ra, dường như là

một tiếng hừ.

Theo âm thanh phát ra, một luồng khí thế vô cùng nặng nề đột nhiên bùng nổ.

Một vị thánh nhân lập tức cảm thấy một trận hoảng hốt, phảng phất như mình nhỏ bé như con kiến hôi.

Đó là một sự khắc chế thật sự đến từ linh hồn, cũng là một sự cảnh báo như đến từ thiên địch.

Tuyệt đối là sự tồn tại kinh khủng dị thường.

Sau đó vị nam tử này đứng thẳng dậy.

Thân thể người này vô cùng cao lớn, hùng tráng mà thẳng tắp.

Khi vị nam tử này đứng dậy, lại có một luồng khí tức kinh khủng bộc lộ ra.

Khí tức vô địch uy chấn thiên hạ kia không gì không thể hiện ngài là một siêu cấp thần ma cao cao tại thượng.

Bất kỳ sinh linh nào trước mặt ngài phảng phất đều là kiến hôi.

Ngay cả thánh nhân cũng vậy.

Mấy vị thánh nhân trước mặt ngài thậm chí còn có chút run rẩy, ngay cả một chút ý nghĩ phản kháng cũng không nảy sinh được.

Thái Thượng Lão Tử cũng tương tự, đây quả thực là cảm giác kinh tâm động phách.

Không ngờ Trường Không Đạo Nhân này lại sở hữu uy thế kinh khủng như vậy.

Chỉ riêng khí thế thôi, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân dường như cũng rơi vào thế hạ phong.

Lẽ nào trên đời này thật sự có sự tồn tại kinh khủng tuyệt luân

như vậy sao?

Người này chính là Trường Không Đạo Nhân của Thiên Cơ Lâu, cũng là Tô Trường Không.

Tô Trường Không quét mắt một vòng, cuối cùng dừng lại trên người Tam Thất.

Nhìn sắc mặt hơi tái nhợt của Tam Thất, trong lòng Tô Trường Không dâng lên một cảm giác đau lòng.

Tiểu nha đầu này, bảo ngươi tu luyện cho tốt, ngươi lại không chịu tu luyện.

Nay bị người ta đánh lén, giờ thì hay rồi.

Tô Trường Không vẫy tay với Tam Thất.

"Lại đây, để ta xem." Hốc mắt Tam Thất hơi đỏ lên, rụt rè đi đến bên cạnh Tô Trường Không.

"Chủ nhân. ....." Nói rồi miệng chu lên thật cao, dường như chịu chút ấm ức.

Tô Trường Không nhìn tiểu nha đầu này, cảm giác đau lòng trong lòng không thể kìm nén.

"Đã bảo ngươi ngày thường tu luyện cho tốt." "Ngươi lại cứ lười biếng, lần này tự mình gánh hậu quả rồi chứ?" Nói xong, một luồng pháp lực cuồn cuộn truyền vào người nàng.

Tam Thất lập tức cảm thấy một cảm giác vô cùng thoải mái, vết thương trong nháy mắt cũng hoàn toàn hồi phục, khí tức cũng hoàn toàn ổn định lại.

Tô Trường Không sau đó liền ôm thân thể mềm mại của Tam Thất vào lòng, nhỏ giọng an ủi.

Bóng hình ẩn trong ma khí nồng đậm ở xa, thấy Tô Trường Không

cũng thân thể đại chấn -------- một đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tô Trường Không, dường như có tình cảm thần bí.

Nhưng ả cuối cùng vẫn kìm nén lại, yên lặng đứng đó, không nói một lời nào.

Tô Trường Không quay đầu đi, ánh mắt lướt qua từng người bên cạnh.

Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu, Thánh Thú Huyền Vũ đều cúi đầu xuống đất.

Ánh mắt lướt qua bọn họ, cuối cùng lại nhìn về phía Tam Thanh và những người khác.

Tam Thanh dường như vẫn còn chút bướng bỉnh, cố chấp đối mắt với Tô Trường Không.

Tô Trường Không lập tức không vui, không khỏi lại hừ một tiếng.

Tam Thanh và Chuẩn Đề thánh nhân, lập tức phun ra một ngụm máu tươi, đạo tâm vào lúc này cũng dao động không ngừng.

Ánh mắt đại hãi.

Thật không ngờ Trường Không Đạo Nhân lại mạnh đến mức này.

Chỉ hừ một tiếng đã khiến bọn họ bị thương.

Bọn họ cuối cùng cũng biết thế nào mới là cường giả thật sự.

Tô Trường Không lại quét mắt một vòng, cuối cùng dừng lại trên người áo đen kia.

Hắn dời mắt đi, cuối cùng không nói gì.

Chỉ thấy hắn thở dài, cuối cùng cũng mở miệng.

"Ta là Tô Trường Không." "Sinh ra từ trong Hỗn Độn thời xa xưa." "Gần như có thể nói là sinh linh đầu tiên trong Hỗn Độn." Nghe

đến đây, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lè lưỡi.

Trường Không Đạo Nhân lại là sinh linh đầu tiên của Hỗn Độn?

Nghĩ thôi cũng thấy kinh khủng.

Sinh linh đầu tiên trong Hỗn Độn, điều này đại biểu cho cái gì?

Quả thực là khó có thể tưởng tượng.

Trong thế giới Hồng Hoang có một cách nói phổ biến, đó là căn nguyên càng mạnh, thực lực càng mạnh.

Ý là lai lịch của ngươi càng lớn, thực lực cũng càng mạnh.

Đây gần như là chân lý bất biến của thế giới Hồng Hoang.

Nay Trường Không Đạo Nhân này lại nói mình là sinh linh đầu tiên của Hỗn Độn.

Điều này chẳng phải đại biểu cho việc Trường Không Đạo Nhân có thực lực tranh đoạt danh hiệu cường giả đệ nhất Hỗn Độn sao?

Phải biết đây là đệ nhất Hỗn Độn a. ..... không phải đệ nhất Hồng Hoang a?

Đương nhiên, Tô Trường Không là người xuyên việt, trên người còn có ngón tay vàng, những chuyện này tự nhiên không thể nói ra.

Tô Trường Không trầm mặc một lát, rồi lại mở miệng.

"Vô số vô số năm trước, ta gặp được một vị đại thần." "Người này chính là Bàn Cổ đại thần mà các ngươi tôn như thần minh." "Hai chúng ta không đánh không quen, ở Hỗn Độn đối chọi vô số năm, cuối cùng trở thành bạn bè cực kỳ thân thiết." "Sau này thậm chí còn ngồi luận đạo." "Chỉ có điều kẻ đó có dã tâm, cuối cùng quyết định khai tịch một thế giới mới." "Sau này kẻ đó thật sự thành công." "Chính là thế giới Hồng Hoang mà các ngươi đang ở." Nghe giọng nói có phần trầm thấp của Tô Trường Không, tất cả mọi người đều im lặng.

Giọng nói kể lể của Trường Không Đạo Nhân rõ ràng là đang tiết lộ bí mật cho thế giới Hồng Hoang.

Bọn họ muốn xem Trường Không Đạo Nhân rốt cuộc muốn tiết lộ bí mật gì cho chúng sinh Hồng Hoang.

"Kẻ đó ở Hỗn Độn cuối cùng cũng tu thành Lực chi pháp tắc." "Có được uy lực chém phá Hỗn Độn." "Thế là liền không thể chờ đợi được mà khai tịch Hồng Hoang." "Nhưng rất đáng tiếc là hắn có thể khai tịch Hồng Hoang, nhưng lại không thể bảo vệ." "Bởi vì khai tịch Hồng Hoang đã khiến hắn hao hết vô số thần lực." "Sau khi khai tịch Hồng Hoang, sức mạnh của Bàn Cổ đại thần trống rỗng, đối mặt với những hung vật Hỗn Độn kia, rõ ràng hắn đã có lòng mà không có sức." "Cuối cùng sau khi đại chiến với ba nghìn Hỗn Độn thần ma, đã kiệt sức mà chết." "Trước khi chết hắn đã tìm đến ta, nhờ ta bảo vệ Hồng Hoang." "Vì vậy vô số năm qua, thế giới Hồng Hoang vẫn luôn do ta bảo vệ." "Còn về sinh linh và sự vật bên trong thế giới Hồng Hoang, ta chưa bao giờ nhúng tay vào." Nghe những lời này, các đại năng không khỏi cảm thấy lè lưỡi.

Trường Không Đạo Nhân từ lúc đó đã bắt đầu bảo vệ Hồng Hoang rồi sao?

Đã bao nhiêu năm rồi?

Cũng có nghĩa là Hồng Hoang bao nhiêu năm nay đều phát triển dưới sự bảo vệ ngầm của Trường Không Đạo Nhân.

Nghĩ thôi cũng thấy kinh khủng.

Chương 496

Bọn họ ở thế giới Hồng Hoang muốn gì được nấy, lại không ngờ có một vị đại năng vẫn luôn âm thầm bảo vệ Hồng Hoang.

"Bởi vì thế giới Hồng Hoang trật tự rõ ràng, tất cả sức mạnh đều được phân chia rành mạch." "Tu luyện trong thế giới Hồng Hoang, quả thực có thể đạt đến cảnh giới tiến bộ vượt bậc." "Vì vậy, những hung vật trong Hỗn Độn vô cùng thèm muốn thế giới Hồng Hoang." "Bọn chúng vẫn luôn muốn lẻn vào Hồng Hoang, đáng tiếc đều bị ta ngăn cản." Nghe đến đây, chúng sinh Hồng Hoang mới hiểu ra rốt cuộc là chuyện gì.

Chẳng trách chỉ có lúc trời đất mới mở, có vô số hung thú Hỗn Độn tràn vào Hồng Hoang, sau này lại không còn nữa.

Hóa ra đều bị vị Trường Không Đạo Nhân này ngăn cản.

Trường Không Đạo Nhân hít sâu một hơi.

"Vô số năm qua, theo số lượng hung thú ta chém giết ngày càng nhiều, rác rưởi bên cạnh ta cũng ngày càng nhiều." "Thế là ta liền đem những thứ rác rưởi này đổ lên một vách núi." "Sau này những bảo vật này và vách núi đó bị một người tên là Hồng Quân Đạo Tổ nhặt được." "Hồng Quân sau khi thành thánh, liền đem những pháp bảo này phân phát cho chúng sinh thiên hạ." Nghe đến đây, sắc mặt mấy vị thánh nhân cứng lại, cũng có chút đỏ lên.

Phân Bảo Nhai là do vậy mà có?

Hóa ra những thứ này ở chỗ Trường Không Đạo Nhân đều là rác rưởi?

Là do người ta đổ những thứ này xuống, sau đó bị Hồng Quân

Đạo Tổ nhặt được --------- Hóa ra còn có những chuyện ly kỳ như vậy?

Chẳng phải là nói tất cả pháp bảo nổi tiếng của thế giới Hồng Hoang đều đến từ Trường Không Đạo Nhân sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt mấy vị thánh nhân có chút né tránh.

Tô Trường Không lại không thèm nhìn bọn họ, sau đó lại chuyển ánh mắt về phía Nhân tộc.

"Sau này ta bảo vệ Hồng Hoang cũng có chút mệt mỏi." "Thế là liền chuẩn bị tìm một vài người giúp đỡ." "Thú Hoàng Thần Nghịch bị trấn áp được ta giải cứu, trở thành thuộc hạ của ta." "Ma Tổ La Hầu bị trấn áp cũng vậy." "Ta lại từ trong hung thú Hỗn Độn chọn ra một số sinh vật có đặc sắc, thu nhận." "Trong đó có Tứ Thánh Thú, có Ca Tư Lạp, có Thảo Nê Mã, v.v..." "Ngoài ra, ta còn thu nhận hai thị nữ, là Yêu Yêu và Tam Thất." "Nhưng chỉ có mấy người chúng ta vẫn có chút bận không xuể." "Hơn nữa một số đại năng viễn cổ trong Hỗn Độn cũng dần dần tiến về phía này." "Dưới áp lực to lớn, ta liền tìm đến Thông Thiên Kiến Mộc và Thế Giới Thụ." "Cũng mời bọn họ qua đây bảo vệ Hồng Hoang, có bọn họ bảo vệ, những năm gần đây Hồng Hoang cuối cùng cũng ổn định hơn nhiều." Nói đến đây, Tô Trường Không lại một lần nữa dừng lại.

Chúng sinh Hồng Hoang cuối cùng cũng hiểu rõ mọi chuyện.

Chẳng trách thế giới Hồng Hoang bao nhiêu năm nay vẫn luôn tương đối yên tĩnh, không còn cảnh chém giết như lúc ban đầu.

Hóa ra lúc ban đầu, có vô số sinh linh Hỗn Độn tràn vào Hồng Hoang.

Sau này Hồng Hoang được Trường Không Đạo Nhân bảo vệ, Hồng Hoang mới dần dần trở nên bình lặng.

Nhưng dù vậy, Hồng Hoang vẫn trải qua mấy lần tai kiếp.

Đầu tiên là Hung Thú Đại Kiếp.

Sau đó lại là Long Hán Đại Kiếp.

Sau đó lại là Ma Đạo chi tranh.

Cho đến Vu Yêu Lượng Kiếp hiện tại.

Dù những năm nay Hồng Hoang vẫn luôn được bảo vệ, nhưng cũng đã lần lượt trải qua mấy lần đại kiếp.

Không thể không nói, thế giới Hồng Hoang này cũng là đa tai đa nạn.

Tô Trường Không trầm mặc một lát, lại một lần nữa mở miệng.

"Nhân tộc là chủng tộc ta coi trọng." "Nhân tộc cũng là chúa tể tương lai của thế giới Hồng Hoang." "Bây giờ ta nói rõ ràng rành mạch trước mặt các ngươi." "Bảo vệ Nhân tộc là nhiệm vụ ta giao cho Thiên Cơ Lâu." "Cũng là ta để Tam Thất thánh nhân ra ngoài." "Bây giờ các ngươi nghe rõ chưa??" "Ai có thắc mắc có thể đến hỏi ta." "Ta nhất định sẽ trả lời, biết gì nói nấy." Nghe lời của Tô Trường Không, không một ai dám mở miệng.

Dù sao Trường Không Đạo Nhân chỉ lạnh lùng hừ một tiếng đã khiến nhiều đại năng bị thương nặng, bọn họ trước mặt Tô Trường Không làm sao có quyền lên tiếng?

Bất luận là sinh linh bình thường, hay là những đại năng đã thành tựu cảnh giới thánh nhân, tất cả đều giữ im lặng.

Cả Hồng Hoang vào lúc này rơi vào một sự yên tĩnh quỷ dị, không còn bất kỳ âm thanh nào.

Thấy tình hình này, Tô Trường Không lại một lần nữa mở miệng hỏi.

“Có ai còn thắc mắc không?” “Nếu không có thắc mắc nữa, thì không được phép ra tay với Nhân tộc.” “Nếu không đừng trách ta, Trường Không Đạo Nhân, không khách sáo.” “Đến lúc đó bất kể là Yêu tộc hay Vu tộc hay tộc nào, tất cả đều diệt tộc cho ta.” Thế giới Hồng Hoang vẫn không có bất kỳ âm thanh nào.

Mọi người đều run sợ.

Đúng lúc này, bỗng có một cơn gió nhẹ thổi qua.

Có đại năng ngẩng đầu nhìn trời, lại kinh ngạc phát hiện trên bầu trời xuất hiện một khuôn mặt lớn.

Khuôn mặt lớn này hiện ra từ sâu trong bầu trời, đang nhìn chằm chằm Tô Trường Không.

Đây là ý chí của Thiên Đạo hiển hiện, cũng có thể nói là ý chí của Hồng Quân Đạo Tổ hiển hiện.

Tô Trường Không cũng khinh thường ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt trên không, vẻ khinh thường trong mắt vô cùng nồng đậm.

Vậy mà khuôn mặt lớn trên không lại truyền đến giọng nói ầm ầm.

“Vô số năm qua ngươi vẫn luôn bảo vệ Hồng Hoang, quả thực là một đại công đức.” “Nhưng ngươi lại đột ngột xuất hiện ở Hồng Hoang, nhúng tay vào chuyện của Hồng Hoang.” “Điều này có chút không thích hợp rồi phải không?” “Vô số năm qua đều là ngươi chủ ngoại, ta chủ nội.” “Nay ngươi đột ngột nhúng tay, tay có phải duỗi quá dài rồi không?” Nghe những lời này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức kích động.

Đây là giọng nói của Đạo Tổ Hồng Quân.

Đạo Tổ Hồng Quân cũng ra mặt rồi sao?

Trường Không Đạo Nhân xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang, Đạo Tổ Hồng Quân cũng xuất hiện.

Hai người có phải sẽ giao tranh kịch liệt không?

Hai người này rốt cuộc ai mạnh ai yếu?

Nhiều người vào lúc này đều kích động khôn nguôi.

Tô Trường Không khinh thường bĩu môi.

Hắn chủ ngoại?

Hồng Quân Đạo Tổ chủ nội?

Quả thực là đang nói đùa a. .....

Hắn tân tân khổ khổ bảo vệ Hồng Hoang, là để cho Hồng Quân Đạo Tổ chủ nội sao?

Thật là buồn cười.

Chẳng trách đám thánh nhân này đứa nào đứa nấy cũng không biết xấu hổ.

Hóa ra nguồn gốc là ở đây.

Hồng Quân Đạo Tổ đã không biết xấu hổ, những người khác sao có thể biết xấu hổ được?

Tô Trường Không cười lạnh một tiếng, đưa tay chỉ lên trời.

"Cút xuống đây nói chuyện." Giọng nói ầm ầm vang vọng khắp trời đất, trực tiếp khiến bầu trời vào lúc này cũng gợn sóng vô tận, dường như có nguy cơ vỡ tan bất cứ lúc nào.

Sau đó, trời đất chìm vào một khoảng lặng kéo dài.

Im lặng kết thúc, cuối cùng có một luồng kim quang từ trên trời rơi xuống, xuất hiện đối diện Tô Trường Không.

Luồng kim quang dần dần biến hóa, cuối cùng biến thành một lão

đạo sĩ tiên phong đạo cốt.

Cách ăn mặc của lão đạo sĩ này tuy trông bình thường, thậm chí có thể nói là có chút nghèo nàn, nhưng khí tức trên người lại khiến người ta khó quên.

Đó là không câu nệ thế tục, không bị trói buộc, ngao du tâm trí mà không bị vật chất thay đổi.

Nhìn qua, lão đạo sĩ này tuổi tác dường như đã rất lớn, nhưng lại có chút kỳ lạ.

Trông hồng hào, rạng rỡ.

Làn da rõ ràng như cây tùng khô, nếp nhăn rõ ràng rất nhiều, nhưng vẫn cho người ta cảm giác rạng rỡ. .....

Thật sự có chút khó nói.

Lại có một cảm giác tiên phong đạo cốt, dáng vẻ đường đường.

Ngoài ra còn có một khí tức cao quý không thể tả toát ra.

Trong sự rạng rỡ lại toát ra một vẻ tôn quý vô tận.

Chính cái gọi là thanh tịnh vô vi, hư tĩnh thủ nhu, đại công vô tư, không tranh với đời.

Đúng là một lão đạo đức cao vọng trọng.

Đạo gia lấy tự nhiên, giản dị, mộc mạc, thanh tịnh cao xa làm chủ.

Những khí chất này trên người lão đạo đều thể hiện rõ ràng rành mạch.

Những cảm giác này không khỏi khiến người ta phải nhìn thêm vài lần.

Đạo sĩ này dù sao cũng là Hồng Quân Đạo Tổ a.

Bình thường lúc nào xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang đâu?

Nay ngài xuất hiện ở Hồng Hoang, tự nhiên cần phải nhìn cho kỹ.

Khi mọi người nhìn lại, lại phát hiện khí tức của lão đạo sĩ này đã thay đổi liên tục, cho người ta một cảm giác khó lường.

Bây giờ nhìn lên, lão đạo sĩ này dường như đã biến thành một lão già hiền từ.

Tóc của lão già này tuy có chút thưa thớt, nhưng lại được chải chuốt cẩn thận, không một chút rối loạn.

Chương 497

Từng sợi tóc bạc xen lẫn vài sợi tóc đen.

Nếp nhăn trên mặt phảng phất như đang kể về những thăng trầm của năm tháng.

Đây là một lão già bình thường.

Lão già bình thường này đang bình thường đứng đó, ánh mắt lộ ra vẻ hiền từ.

"Đây chính là Hồng Quân Đạo Tổ trong truyền thuyết sao?" "Khí tức trên người Hồng Quân Đạo Tổ này như vực sâu, tuy đang cười, nhưng linh hồn ta lại cảm nhận được sự run rẩy. ....." "Khí tức của Hồng Quân Đạo Tổ quả nhiên còn mạnh hơn cả Tam Thanh thánh nhân. ....." "Khí tức trên người ngài thay đổi liên tục, lúc trước còn là một lão già hiền từ, lúc sau đã trở thành một lão già âm trầm đầy sát khí, lại qua một lát, lại biến thành một đạo sĩ đạo pháp tự nhiên ----------" "Xem ra thực sự kinh khủng đến cực điểm a. ....." "Bất luận là Trường Không Đạo Nhân hay Hồng Quân Đạo Tổ, đều không phải là sự tồn tại mà chúng ta có thể với tới." "Nghĩ thôi cũng thấy thật đáng sợ ni." "Cũng không biết thực lực thật sự của họ đã đạt đến tầng thứ nào." Mọi người đều bàn tán xôn xao.

Dù sao hai người đang đối đầu trong sân cũng không đơn giản.

Một người là chủ nhân Thiên Cơ Lâu, Trường Không Đạo Nhân trong truyền thuyết vẫn luôn bảo vệ Hồng Hoang.

Còn người kia là Hồng Quân Đạo Tổ trong truyền thuyết a. .....

Hai người đối đầu, nghĩ thôi cũng thấy có chút đáng sợ.

Cũng không biết hai người có đánh nhau không.

Tô Trường Không nhìn lão đạo sĩ trước mắt, không khỏi lộ ra vẻ mặt cười như không cười.

Chính là một lão đạo sĩ như vậy, lại còn mặt dày nói ngươi chủ ngoại, ta chủ nội!

Ta ở bên ngoài mệt chết mệt sống, lợi lộc đều bị ngươi chiếm hết sao?

Mặt dày nói những lời như vậy?

Nghĩ thôi cũng thấy buồn cười a.

Hồng Quân Đạo Tổ nhìn Tô Trường Không, sắc mặt có chút âm trầm.

"Ngươi cười cái gì?" Tô Trường Không nhìn kẻ này, thật sự có chút cạn lời.

Bên kia, Ma Tổ La Hầu tiến lên mấy bước nhìn Hồng Quân trước mắt.

"Hồng Quân à. .....chậc chậc. .....vô số năm rồi, sao lại gặp nhau thế này?" "Năm xưa ngươi dùng thủ đoạn hèn hạ hãm hại ta, ngấm ngầm khống chế Âm Dương Lão Tổ và Càn Khôn Lão Tổ tự bạo để làm ta trọng thương." "Không ngờ thời gian qua đi, kẻ giả dối hèn hạ như ngươi lại trở thành Đạo Tổ. ....." Hồng Quân Đạo Tổ liếc hắn một cái.

"Không có cái gọi là hãm hại, mưu hại." "Dù sao thắng làm vua, thua làm giặc, ngươi đã bại trong tay ta, không có tư cách nói chuyện với ta nữa." Sự thật đúng là như vậy.

Ma Tổ La Hầu đã mất tư cách đối thoại với hắn.

Hiện tại Hồng Quân Đạo Tổ là Thiên Đạo Thánh nhân, thực lực chân chính đã đạt đến cấp bậc Đại Đạo Thánh nhân.

Mà Ma Tổ La Hầu chẳng qua chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hai bên đã hoàn toàn không có khả năng so sánh.

Ma Tổ La Hầu hiện tại, hắn chỉ cần một tát là có thể đập chết y.

La Hầu như vậy đối với hắn không có bất kỳ uy hiếp nào.

La Hầu không cam lòng há miệng, nhưng cuối cùng vẫn ngậm lại, không nói thêm gì nữa.

Lúc này y không khỏi thầm oán hận, sao mình lại tiện thế này?

Còn chạy lên nói chuyện với kẻ giả dối này.

Đây chẳng phải là tự rước lấy nhục sao?

Nghĩ đến đây, La Hầu không khỏi lắc đầu cười khổ, cuối cùng không nói thêm gì.

Tô Trường Không liếc y một cái, rồi lạnh nhạt nhìn Hồng Quân Đạo Tổ.

"Các ngươi thích gây sự thế nào thì cứ gây sự thế đó, sống chết mặc bay." "Nhưng Nhân tộc, các ngươi đừng có động vào." "Lời của ta, ngươi nghe rõ chưa?" Lời của Tô Trường Không tuy ngắn gọn nhưng ý tứ rất rõ ràng.

Vu tộc, Yêu tộc hay là các chủng tộc khác, muốn thế nào thì thế đó, không ai quản, hắn cũng lười quản.

Vu Yêu Lượng Kiếp cũng được, đại kiếp khác cũng thế, đều là chuyện không đáng bận tâm.

Nhưng không thể liên lụy đến Nhân tộc.

Đây chính là ý tứ mà Tô Trường Không biểu đạt.

Nghe những lời này, Hồng Quân Đạo Tổ hơi sững sờ, ngay sau đó sắc mặt lộ ra vẻ cổ quái.

“Đây là chuyện trong Hồng Hoang thế giới của ta, Trường Không đạo nhân đừng quản.” “Nhân tộc quật khởi tự có thời cơ của nó, hiện tại thời cơ chưa đến.” “Thực ra nói chuyện cũng vô ích thôi.” Nghe vậy Tô Trường Không bật cười.

Gã này thật sự coi mình là Hồng Hoang chi chủ rồi à.

Sao hắn lại không hiểu nhỉ?

Nếu không có mình, cái danh Hồng Hoang chi chủ này căn bản chỉ là đồ bỏ đi.

Tô Trường Không liếc mắt nhìn hắn.

“Đó là câu trả lời của ngươi dành cho ta sao?” “Tốt!” “Nếu hôm nay ngươi và ta đều đã đến, có thủ đoạn gì thì cứ dùng ra đi.” Ta để xem xem gã nhà ngươi có tư cách gì làm Hồng Hoang chi chủ.

“Dám kiêu ngạo hống hách trước mặt ta, thật sự coi mình là cái thá gì rồi.” “Lại đây, lại đây…” “Đánh ta đi, lại đây…” Nghe những lời này, khóe miệng Hồng Quân Đạo Tổ giật giật.

Thật không ngờ tính khí của Trường Không đạo nhân này lại cứng rắn như vậy.

Đây là một lời không hợp liền muốn ra tay.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi hít sâu một hơi.

“Ta lần này xuống đây không có ý định giao thủ.” Tô Trường Không nhìn hắn một cái.

“Rác rưởi…” “Ta đã nói rồi, đừng động đến Nhân tộc.” “Nếu ngươi vẫn không nghe, đừng trách ta không khách khí.” “Đợi ta dỡ cái Tử Tiêu Cung của ngươi ra, ngươi sẽ biết hối hận.” “Ngươi thích giở trò âm mưu quỷ kế, ta cũng lười quản.” “Nhưng đừng chọc vào Thiên Cơ Lâu, đừng chọc vào Nhân tộc.” “Người của Thiên Cơ Lâu những

năm nay một mực bảo vệ Hồng Hoang đã mệt mỏi rồi.” “Nếu ngươi không biết điều, cứ cứng rắn muốn động vào Thiên Cơ Lâu.” “Không phải Hồng Hoang chi chủ sao?

Không phải Đạo Tổ sao?” “Chọc giận đám người này, ngươi đứng ra bảo vệ Hồng Hoang đi.” “Rác rưởi.” “...” Hồng Quân Đạo Tổ không ngờ thực lực đạt đến tầng thứ này như Trường Không đạo nhân lại thô lỗ như vậy, thật sự là ngoài dự liệu.

Nhưng cuối cùng hắn cũng không nói thêm gì.

Người như thế này quả thực giống như lưu manh, nói cũng vô ích.

Đến lúc đó cứ xem hành động vậy.

Nhân tộc không thể động?

Đến lúc đó hắn cứ muốn động vào Nhân tộc, xem cái gọi là Trường Không đạo nhân này rốt cuộc có thủ đoạn gì.

Hắn liếc nhìn đám người Thiên Cơ Lâu một cái.

“Đi.” Nói xong, trực tiếp hóa thành một luồng lưu quang, biến mất nơi chân trời.

Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi thở dài một tiếng.

Xem ra màn kịch hay này không còn gì để xem nữa rồi.

Hồng Quân Đạo Tổ rút lui.

Xem ra hai nhân vật đỉnh cao nhất của Hồng Hoang thế giới sẽ không xảy ra va chạm trong thời gian ngắn.

Thái Thượng Lão Tử và các vị Tam Thanh Thánh nhân khác, sâu sắc nhìn Trường Không đạo nhân một cái, cũng hóa thành lưu quang biến mất nơi chân trời.

Chuẩn Đề Thánh nhân vội vàng đi theo.

Hắn không dám ở lại đây một mình.

Mỗi một người ở đây hắn đều không phải là đối thủ, lỡ không may hắn thật sự có khả năng trở thành bao cát trút giận.

Trong nháy mắt, nơi đây chỉ còn lại một bóng người toàn thân bao phủ trong khí tức màu đen.

Chính là bóng người này đã đánh lén Tam Thất Thánh nhân, khiến Tam Thất Thánh nhân bị trọng thương.

Bóng người đó cô độc đứng ở đó, muốn đi không dám đi, muốn ở lại cũng không dám ở lại, thực sự là tiến thoái lưỡng nan.

Tô Trường Không nhìn người này một cái, trong lòng không khỏi nảy sinh một tia phiền não.

Nhưng đây là nghiệp do hắn tạo ra, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nhẫn nhịn.

Tổng không thể trực tiếp giết người ta được chứ?

Nghĩ đến đây, Tô Trường Không bất đắc dĩ lắc đầu.

“Mau đi đi.” “Nhân lúc ta chưa đổi ý.” Tô Trường Không có chút buồn bực phất phất tay.

Bóng người đó sâu sắc nhìn hắn một cái, rồi hóa thành một luồng lưu quang biến mất nơi chân trời.

Chương 498

Trong chốc lát, ngoài mấy vị Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu ra, tất cả Thánh nhân đã rút đi hết.

Tô Trường Không quét mắt một vòng, nhìn về phía mấy vị Thánh nhân.

Ánh mắt lộ ra vẻ không vui.

"Lũ các ngươi..." "Ta nên nói các ngươi thế nào đây?" "Một Thái Thượng Lão Tử quèn mà cũng không hạ được, uổng phí bao năm khổ tâm dạy dỗ của ta." "Cút về bế quan cho ta." "Ai mà không làm ta hài lòng, thì cứ chờ ta trừng phạt đi." "Vâng." Ma Tổ La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch, không khỏi cúi đầu ủ rũ.

Tô Trường Không quay đầu lại nhìn Tam Thất một cái.

"Tam Thất, ngươi cũng về với ta đi." "Ta phải rèn luyện ngươi cho tốt." "Tùy tiện liền bị đánh lén, như vậy sao được?" Tam Thất bĩu môi, im lặng gật đầu.

Tô Trường Không quét mắt một vòng, lại phát hiện Yêu tộc ở phía xa đang lặng lẽ lui về phía sau.

Khóe miệng Tô Trường Không lộ ra một nụ cười.

"Ta cho các ngươi đi rồi sao?" Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Hoàng Phục Hy đều sững sờ, sau đó sắc mặt trở nên khó coi.

Lẽ nào Trường Không đạo nhân này thật sự muốn đuổi cùng giết tận sao?

Hiện nay tất cả Thánh nhân của Hồng Hoang thế giới đều đã rút lui.

Nếu Trường Không đạo nhân thật sự muốn đuổi cùng giết tận, chỉ sợ không có bất kỳ ai có thể ngăn cản.

"Lấy thành ý ra đây." "Nếu không đám người các ngươi đừng hòng đi." Nhất thời, các đại năng quan chiến ở phía xa đều đổ dồn ánh mắt vào Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn.

Bọn họ để xem Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sẽ quyết định như thế nào.

Rốt cuộc là thà chết không chịu khuất phục hay là tạm thời cúi đầu?

Yêu Đế Đế Tuấn hành lễ với Tô Trường Không, sau đó hít sâu một hơi.

"Bẩm Đạo chủ." "Trong tay Yêu tộc có rất nhiều bảo vật." "Có rất nhiều thứ Yêu tộc không dùng đến, đợi ta trở về sẽ chuẩn bị đem những thứ này đưa đến Nhân tộc." "Chúng ta, Yêu tộc, nguyện ý kết giao với Nhân tộc." "Những thứ này xem như là chút thành ý." "Đồng thời, Yêu tộc chúng ta âm thịnh dương suy." "Có rất nhiều nữ tử Yêu tộc dung mạo cực kỳ xinh đẹp." "Ví như mạch Yêu hồ chính là như vậy." "Đến lúc đó ta cũng sẽ đưa các nàng qua, hy vọng có thể cùng Nhân tộc thông gia." Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, tất cả mọi người đều sững sờ.

Thật không ngờ Yêu Đế Đế Tuấn lại chịu hạ mình đến mức này.

Nguyện ý dâng bảo vật cho Nhân tộc, còn nguyện ý đưa cả mỹ nữ Yêu tộc qua cho Nhân tộc.

Thái độ này cũng quá thấp rồi đi?

Nhưng nghĩ kỹ lại, những đại năng quan chiến ở xa không thể không khâm phục khí phách của Yêu Đế Đế Tuấn.

Chính cái gọi là người dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Tình thế trước mắt, rõ ràng là cực kỳ bất lợi cho Yêu tộc.

Dù sao ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng đã rút lui, bọn họ đối kháng với các vị Thánh nhân Thiên Cơ Lâu, rõ ràng là đang tìm chết.

Nhưng nếu không thể hiện đủ thành ý, các vị Thánh nhân Thiên Cơ Lâu rõ ràng sẽ không để bọn họ cứ thế rời đi.

Như vậy chi bằng một lần thể hiện đủ thành ý, cũng đỡ bị vị Trường Không đạo nhân này làm nhục hết lần này đến lần khác.

Nghe những lời này, Tô Trường Không gật đầu.

Chính cái gọi là thức thời vụ giả vi tuấn kiệt.

Yêu tộc thể hiện thành ý, hắn xem như khá hài lòng.

"Cút đi." "Nhưng những chuyện các ngươi tàn sát Nhân tộc vô số năm qua, không thể cứ thế dễ dàng xóa bỏ." "Món nợ máu này, đến lúc đó sẽ đòi các ngươi." "Đồng thời đem thái độ hôm nay của ngươi, nói lại với Đế Giang của Vu tộc." "Hiểu ý ta chưa?" Nghe những lời này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức sững sờ.

Hay cho một gã.

Trường Không đạo nhân này cũng quá tham lam rồi.

Không chỉ muốn mỹ nữ và bảo vật của Yêu tộc, ngay cả Vu tộc cũng không tha.

Người ta Vu tộc có đến thảo phạt Nhân tộc đâu, cách làm này chẳng phải là khiến Vu tộc vô cớ gặp xui xẻo sao?

Mà Yêu Đế Đế Tuấn nghe những lời này cũng không hiểu sao lại vui mừng.

Ta gặp xui thì ngươi cũng đừng hòng sống yên.

Yêu tộc ta gặp xui, Vu tộc các ngươi cũng đừng hòng thoát.

Như vậy chẳng phải Vu Yêu hai tộc lại quay về tình trạng hòa bình rồi sao?

Đây cũng là nguyên nhân trong mắt Yêu Đế Đế Tuấn lộ ra vẻ vui mừng.

Yêu Đế Đế Tuấn liên tục vâng dạ, cuối cùng mới dẫn Yêu tộc rút đi.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy không khỏi có chút cảm thán.

Không ngờ sự việc cuối cùng lại diễn biến theo hướng này.

Chuyện này gần như có thể nói là gây chấn động toàn bộ Hồng Hoang thế giới.

Mức độ chấn động của sự việc này thậm chí không kém hơn so với việc Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế.

Đầu tiên là Yêu tộc đột kích, sau đó chủ lực Yêu tộc đến.

Nhân Yêu hai tộc cũng bắt đầu giao chiến chính thức.

Yêu Thánh Kế Mông tử vong.

Lục Áp Đạo Nhân của Yêu tộc tử vong.

Những chuyện này cuối cùng đã khiến Yêu Đế Đế Tuấn bạo nộ.

Sau đó Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cùng Yêu Hoàng Phục Hy lần lượt xuất hiện.

Mà Nhân tộc cũng có truyền thừa của Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế.

Dưới tay ba vị đại năng Yêu tộc, Nhân tộc lại không hề chịu thiệt.

Sau đó chuyện này trực tiếp dẫn Chuẩn Đề Thánh nhân phương Tây ra mặt.

Tình huống này tự nhiên cũng dẫn Tam Thất Thánh nhân đứng sau

Nhân tộc ra.

Tam Thất đại chiến Chuẩn Đề.

Tiếp đó lại dẫn ra Tam Thanh.

Sau khi Tam Thanh xuất hiện, cuối cùng lại dẫn ra Huyền Vũ Thánh nhân, La Hầu, Thần Nghịch của Thiên Cơ Lâu.

Cuối cùng càng dẫn ra Trường Không đạo nhân và Đạo Tổ Hồng Quân.

Điều này mới khiến sự việc kết thúc.

Cuối cùng Yêu tộc và Vu tộc trở thành dê thế tội.

Yêu tộc và Vu tộc cần phải dâng ra rất nhiều bảo vật cho Nhân tộc, đồng thời còn cần phải dâng mỹ nữ trong tộc cho Nhân tộc.

Từ đó về sau, thế chân vạc tam túc của Hồng Hoang thế giới chính thức mở ra.

Phân biệt là Vu tộc, Yêu tộc, và Nhân tộc vừa mới quật khởi dựa vào Thiên Cơ Lâu.

Nghĩ thông những chuyện này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi một trận thổn thức.

Không ngờ Nhân tộc cứ thế mà quật khởi, mà còn quật khởi một cách kinh tâm động phách như vậy.

Nghĩ lại thôi cũng khiến người ta cảm thấy kinh ngạc.

Cái gọi là thời gian trôi qua, thoáng chốc đã là trăm năm.

Trăm năm tới, Hồng Hoang thế giới cực kỳ ổn định.

Vu Yêu hai tộc cũng không khai chiến nữa, hai tộc này cũng không tìm đến gây phiền phức cho Nhân tộc nữa, ngược lại cho Nhân tộc thời gian nghỉ ngơi dưỡng sức.

Trải qua trăm năm, Nhân tộc đã có bước tiến dài.

Đồng thời, cũng xuất hiện một lứa cường giả Nhân tộc.

Dưới sự lãnh đạo của các lãnh tụ Nhân tộc và những cường giả này, Nhân tộc đã dời thánh địa đến Thủ Dương Sơn.

Nơi này vốn là địa bàn của Hiên Viên Thị, phong thủy và các phương diện khác cực kỳ nổi bật.

Lại thêm dựa lưng vào tiên sơn Thủ Dương Sơn, nơi đây nghiễm nhiên đã hình thành một tòa thành trì quy mô cực lớn, đã hoàn toàn biến thành một thánh địa lớn của Nhân tộc.

Vu Yêu hai tộc cũng không còn thực sự gây phiền phức cho Nhân tộc nữa.

Tuy ngấm ngầm cũng có xung đột, ma sát, nhưng các lãnh tụ Nhân tộc đã trở nên vô cùng mạnh mẽ, đều có thể xử lý từng việc một.

Các lãnh tụ Nhân tộc này đều nhận được truyền thừa thần bí, mỗi người đều trở nên vô cùng mạnh mẽ, cho dù là trong hàng ngũ Chuẩn Thánh, cũng là hàng ngũ đỉnh tiêm.

Toại Nhân Thị, Truy Y Thị, Hữu Sào Thị, Yểm Tư Thị, Hiên Viên Thị, Thương Hiệt Thị.

Sáu đại lãnh tụ Nhân tộc, dẫn dắt Nhân tộc một cách ngăn nắp, có trật tự.

Trong trăm năm này, Nhân tộc cũng truyền ra mấy tin vui lớn.

Toại Nhân Thị và Yểm Tư Thị đã cử hành hôn lễ long trọng.

Chương 499

Truy Y Thị và Hữu Sào Thị cũng cử hành hôn lễ long trọng.

Điều này khiến Hiên Viên Thị vô cùng ghen tị.

Về phần Thương Hiệt, trong thời gian ngắn còn chưa có tâm tư này, vì y đã đặt toàn bộ tâm tư vào những lá bùa vẽ như ma quỷ kia.

Y muốn lợi dụng những lá bùa đó để sáng tạo ra văn tự của Nhân tộc.

Nhân tộc một khi có văn tự, liền sẽ có truyền thừa.

Nhân tộc có trụ cột tinh thần, lại thêm truyền thừa, Nhân tộc tất nhiên sẽ thịnh thế vĩnh xương.

Một ngày nọ, bỗng có một người Nhân tộc đến thánh địa Nhân tộc.

Chỉ thấy người này tuy thân hình hùng vĩ, nhưng ăn mặc rách rưới, tóc tai cũng bù xù, trông có vẻ dãi dầu sương gió.

Người này chính là lãnh tụ Nhân tộc Thần Nông Thị bị Tam Thất phái đi năm xưa.

Không lâu sau khi Thần Nông Thị bị phái đi, liền bùng nổ đại chiến Nhân Yêu.

Thần Nông Thị là lãnh tụ Nhân tộc lại không thể tham chiến, vô số năm qua vẫn luôn vô cùng áy náy.

Nay Thần Nông Thị cuối cùng đã trở về.

Người Nhân tộc trong thánh địa thấy Thần Nông Thị, ai nấy đều kinh ngạc thất sắc, vội vàng quỳ xuống.

Thần Nông Thị lúc này cũng thấy khóe mắt cay cay.

“Mau mau đứng lên.” Rất nhanh, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đã nhận được tin tức, vội vàng ra nghênh đón Thần Nông.

Thấy bộ dạng bây giờ của Thần Nông, nhiều người không khỏi thổn thức.

Bọn họ có thể nói là người quen cũ, nay lại thấy Thần Nông Thị, tự nhiên cũng vô cùng cảm khái.

“Vất vả cho huynh đệ rồi.” Thần Nông Thị cười sảng khoái.

“Vì sự quật khởi của Nhân tộc mà phấn đấu, sao lại nói là vất vả chứ?” “Vì sự quật khởi của Nhân tộc, ta nguyện vào nước sôi lửa bỏng, không từ nan.” “Các vị huynh đệ tỷ muội, Yêu tộc đột kích.” “Các ngươi liều chết một trận, đó mới là thật sự vất vả.” Nghe lời của Thần Nông, những người này không khỏi nhìn nhau cười.

Tâm tình của mọi người rõ ràng đều khá thoải mái.

Thần Nông Thị lúc này khá hưng phấn.

“Huynh đệ tỷ muội, mau theo ta lại đây.” “Xem ta mang về những thứ gì này.” Không cần giải thích, liền dẫn mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đi ra ngoài.

Chỉ thấy ở phía xa có một đội ngũ khoảng hai ba ngàn người.

Hai ba ngàn người này tuy ăn mặc rách rưới, nhưng mỗi người đều tinh thần vô cùng.

Nhìn mấy vị lãnh tụ Nhân tộc tại đây, ai nấy đều vô cùng kích động, thậm chí có người đã cảm động đến rơi nước mắt.

Thần Nông Thị dẫn mấy người rẽ đám đông vây xem đi vào.

“Năm xưa Nhân tộc gió mưa bấp bênh, người Nhân tộc Hồng Hoang sống trong khổ cực.” “Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất nương nương thương xót, ban cho rất nhiều bức họa thần kỳ.” “Trăm năm

qua, ta dựa vào những bức họa thần kỳ này thu hoạch được rất nhiều thứ.” Thần Nông Thị vừa nói, vừa lấy ra mười mấy tấm da thú.

Những tấm da thú này chính là bản đồ mà Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất nương nương năm đó giao cho y.

“Nay cuối cùng cũng không phụ sự ủy thác của Thánh Mẫu nương nương.” “Năm xưa ta đầu tiên đi về phía nam, đến Nam Hoang, theo lời nhắc nhở trên bản đồ của Tam Thất Thánh mẫu, phát hiện hơn mười loại thực vật, động vật thần kỳ, cùng các loại thảo dược.” “Trong đó bao gồm tôm hùm, lươn, vịt lớn, cua... những động vật có thể ăn được.” “Ngoài ra, còn tìm thấy lúa nước và các loại thực vật có thể ăn được khác.” Nói đến đây, Thần Nông càng ngày càng hưng phấn, kéo mọi người, từng cái một giới thiệu những thứ thần kỳ cổ quái.

Không khỏi khiến mấy vị lãnh tụ Nhân tộc kinh ngạc không thôi.

Thần Nông Thị lại một lần nữa mở miệng.

“Sau đó ta lại đến phương Tây, tại khu vực sa mạc phía Tây Hồng Hoang, lại tìm thấy rất nhiều thực vật.” “Trong đó bao gồm kiều mạch, ngô, ớt, khoai lang, vân vân hơn hai mươi loại cây trồng, còn có hơn trăm loại thảo dược.” “Đây đều là những thứ có thể lấp đầy bụng, có những thứ này, Nhân tộc tất nhiên trong thời gian ngắn sẽ có thể hưng thịnh.” Thần Nông Thị lúc này cũng kích động đến rạng ngời.

Vô số năm qua Nhân tộc không phát triển được, chủ yếu cũng là vì nguyên nhân thực phẩm.

Thực vật trong Hồng Hoang thế giới vốn đã thiếu thốn, lại thêm đám Vu tộc và Yêu tộc kia, điều này khiến không gian sinh tồn vốn đã không đủ của Nhân tộc càng trở nên chật chội hơn.

Nay có những thực phẩm ăn không hết này, Nhân tộc cuối cùng có thể sinh sôi nảy nở với số lượng lớn.

Gần như có thể nói Nhân tộc hưng thịnh đã ở ngay trước mắt.

Thần Nông Thị y tuy không tham dự đại chiến Nhân Yêu, Thần Nông Thị y tuy không tham dự trận chiến bảo vệ Nhân tộc, nhưng cống hiến của y cho Nhân tộc cũng không hề nhỏ.

Lúc này, mấy vị lãnh tụ khác cũng kích động lên.

"Tốt, tốt, tốt." "Huynh đệ công lao to lớn, tục ngữ có câu, dân dĩ thực vi thiên." "Hành động này của huynh đệ, công lao che trời!" Một bên Hiên Viên Thị cũng kích động không thôi.

Năm xưa y đã lo lắng về thực phẩm của Nhân tộc, nay có những thứ này, Nhân tộc cuối cùng không còn lo về thực phẩm nữa.

Đây chẳng phải là tạo hóa kinh thiên sao?

Mọi người xung quanh lúc này nghe đến đây cũng không khỏi khóc ròng, sâu sắc cúi lạy trước mặt mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

Nhân tộc thật sự quật khởi.

Cuối cùng sắp bắt đầu rồi sao?

Nhìn những thứ đủ màu sắc trước mặt này, thật sự khiến người ta kích động.

Trọn vẹn năm trăm xe lớn...

Nếu được bồi dưỡng đúng cách, tuyệt đối có thể tạo ra tác dụng hóa mục nát thành thần kỳ.

Thần Nông Thị thấy mọi người đều đã xem qua những bảo bối này, liền vội vàng sai người thu dọn lại những thứ này.

"Thời gian tới ta sẽ toàn lực bồi dưỡng những thứ này." "Các

ngươi, những kẻ thô lỗ, đừng đến làm phiền ta nữa." "Đến lúc đó tất nhiên sẽ mang đến cho các ngươi một tin vui kinh thiên động địa." Những lời như vậy lập tức khiến những người khác nghe mà dở khóc dở cười.

Thần Nông Thị này cũng quá keo kiệt rồi đi?

Còn chưa kịp xem kỹ, đã không cho người ta xem rồi sao?

Thật là quá nhỏ mọn.

Trong nháy mắt, đã lại qua mấy năm.

Hồng Hoang thế giới vẫn gió lặng mây bay.

Một ngày nọ, thánh địa Nhân tộc đột nhiên truyền đến tiếng cười lớn của Thần Nông Thị.

"Ha ha ha ha ha ha…" Lập tức liền thu hút sự chú ý của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

Từ sau khi lãnh tụ Nhân tộc Thần Nông Thị trở về, liền một mực ẩn mình sâu trong Thủ Dương Sơn, không cho ai đến gần, thần thần bí bí mày mò những thứ lộn xộn này.

Nay đã qua bảy tám năm, đột nhiên tạo ra động tĩnh như vậy, lẽ nào nghiên cứu của Thần Nông Thị cuối cùng đã có thành quả?

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều lóe người đến sâu trong Thủ Dương Sơn.

"Chuyện gì vậy?" "Lẽ nào nghiên cứu của ngươi cuối cùng đã thành công rồi sao?" Thần Nông Thị thấy mấy vị lãnh tụ đến đây, lập tức cười ha ha, trong ánh mắt còn có vẻ đắc ý.

"Nay bảy tám năm đã qua…" "Những thứ ta mang về cũng đã được ta bồi dưỡng thành thục hơn mười lần." "Số lượng những thứ đó đã tăng lên mấy trăm lần không chỉ." "Cuối cùng là không phụ lòng

người.” Nghe những lời này, mấy vị lãnh tụ khác lập tức mừng rỡ như điên.

Chính cái gọi là dân dĩ thực vi thiên.

Nay có nhiều lương thực như vậy, chỉ cần đến lúc đó phân phát cho người Nhân tộc Hồng Hoang, Nhân tộc theo mùa canh tác, tất nhiên có thể khiến mọi người đều no bụng.

Lại thêm săn bắn, chăn nuôi với số lượng lớn, đến lúc đó chẳng phải mọi người đều có thể ăn được lương thực, ăn được thịt sao?

Nhân tộc tất nhiên sẽ bùng nổ trong thời gian ngắn.

Nghĩ đến đây, mấy vị lãnh tụ đều kích động lên.

Thần Nông Thị cũng vô cùng hưng phấn.

Điều này đối với y tuyệt đối là công đức to lớn lưu danh vạn thế.

Mấy vị lãnh tụ rất nhanh dưới sự dẫn dắt của Thần Nông Thị, đến một nơi xa.

Chỉ thấy nơi đây là một thung lũng cực kỳ lớn, là một nơi ẩn mình trong dãy núi Thủ Dương.

Cách rất xa, bọn họ đã có thể nhìn thấy trong thung lũng xanh um tươi tốt, toàn bộ đều là thực vật màu xanh.

Thậm chí thung lũng này đã không chứa nổi nhiều thực vật như vậy, trực tiếp lan ra những nơi khác.

Một mảng lớn khu vực, toàn bộ đều là những thực vật xanh như vậy.

Quan sát kỹ, lại phát hiện những thực vật này đều đang sinh trưởng khỏe mạnh.

Bộ dạng này thật sự khiến người ta yêu thích.

Thần Nông Thị khoe khoang nói.

“Ngoài nơi này ra, những nơi như vậy còn có hơn mười chỗ nữa.” “Số lượng đã trở nên cực kỳ khủng khiếp.” Nghe những lời này, các lãnh tụ khác cũng đưa mắt nhìn nhau.

Bọn họ đối với những thứ này đều biết một nửa, rõ ràng không hiểu nhiều bằng Thần Nông Thị.

Lúc này, Thương Hiệt nhỏ tuổi nhất tiến lên nói.

“Có thể giải thích cho chúng ta về những thứ này không?” “Chúng ta đối với những thứ này không hiểu rõ lắm.” Thần Nông Thị nghe đến đây liền cười ha ha.

Chương 500

"Những thứ này, chính là lương thực tương lai của chúng ta." Nói xong, y liền xắn tay áo đi về phía trước.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác, bám sát theo sau y.

Chỉ thấy phía trước nhất là một mảng thực vật thấp lùn.

Những thực vật này tuy cực kỳ nhỏ bé, nhưng sinh trưởng lại cực kỳ tươi tốt, trông xanh um, rất đẹp mắt.

Mọi người không khỏi đưa mắt nhìn nhau.

Những thực vật này tuy trông có vẻ đẹp, nhưng lại không có chỗ nào có thể ăn được.

Dường như đã nhìn ra sự nghi hoặc của những người khác, Thần Nông Thị lúc này cười ha ha.

Chỉ thấy y cúi người xuống, tiện tay nhổ một cái!

Liền có một cây thực vật thấp lùn bị nhổ lên cả gốc.

Sau đó liền giũ sạch đất ở rễ, kinh ngạc phát hiện có một đống thứ nhỏ bằng ngón tay cái bám vào rễ.

Những thứ này giống như chuông, lủng lẳng treo đến mấy chục cái, trông rất đáng yêu.

Thần Nông Thị cầm thứ này nói với những người khác: "Thứ này, là ta dựa theo bản đồ mà Tam Thất Thánh nhân cho để tìm thấy." "Trên bản đồ đó gọi thứ này là lạc (hoa sinh)." "Những cái củ treo lủng lẳng này chính là thứ có thể ăn được." "Có thể ăn sống, cũng có thể nấu chín ăn, thậm chí có thể dùng nó để ép dầu, dùng dầu ép ra từ nó để xào rau, thật sự là thơm ngon vô cùng." Nói xong liền bóc một

quả lạc nhỏ, chỉ thấy bên trong lại lộ ra hai hạt màu đỏ to bằng móng tay.

Những hạt này hình bầu dục, trông hồng hào, rất đáng yêu.

Thần Nông Thị ăn vào miệng, lập tức cảm thấy vô cùng thơm ngọt.

Vị giác cảm nhận được một luồng hương vị ngọt ngào cực kỳ nồng đậm.

Những người khác thấy bộ dạng của y không khỏi bĩu môi, sau đó liền bắt chước theo.

Ăn mấy hạt xong, lập tức cảm thấy vô cùng thơm ngon, còn có một hương thơm thoang thoảng.

Thật sự là làm bọn họ kinh ngạc đến rớt cằm.

Thật không ngờ thứ nhỏ tròn tròn này, lại thơm ngọt như vậy.

Điều này đơn giản là vượt quá sức tưởng tượng của họ.

Bọn họ thật sự khó có thể tưởng tượng, thứ này rốt cuộc là được phát hiện như thế nào.

Ngay lúc mọi người đang sững sờ, Thần Nông Thị đã đi trước một bước.

Những người khác tự nhiên là bám sát theo sau.

Chỉ thấy khu vực này, cũng là thực vật thấp lùn.

Nhưng những thực vật này lại không giống với những thực vật phía trước.

Đây là một loại thực vật rễ rất dài, bò lan khắp mặt đất, lá cũng to bằng lòng bàn tay.

Những thực vật này bò khắp nơi, nhưng cũng rất tươi tốt.

Thần Nông Thị lại một lần nữa cúi người, lại có một mảng thực vật bị nhổ lên cả gốc.

Tình huống lần này có chút giống với lần trước.

Chỉ có điều củ lần này rất lớn, lớn hơn cả nắm đấm, từng cái một to bằng nửa bộ não người.

Thần Nông Thị chỉ vào thứ này, nói với các lãnh tụ khác tại đây.

"Thứ này, tên là khoai lang." "Có thể luộc ăn, hấp ăn, nướng ăn, đều được." "Thậm chí còn có thể chế biến sâu, những điều này ta sẽ không nói ở đây." "Nhưng cũng có thể dùng thứ này để ủ rượu, rượu ủ từ thứ này vị thuần khiết, tuyệt đối có thể sánh ngang với quỳnh tương ngọc dịch." "Có thứ này, Nhân tộc chúng ta cũng sẽ có quỳnh tương ngọc dịch." Nói xong liền đắc ý cười ha ha.

Mấy người phía sau thì có chút đưa mắt nhìn nhau.

Bọn họ thật sự không biết thứ này lại còn có công dụng thần kỳ như vậy.

Xem ra sau này không thể không phiền phức Thần Nông Thị này rồi.

Thần Nông Thị rất nhanh lại dẫn mấy người đi về phía trước.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc chậm rãi đi trên mảnh đất này.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, chỉ trong chốc lát đã biến thành khỉ đất, thật sự là có chút buồn cười.

Nhưng không ai dám cười thành tiếng.

Điều này dù sao cũng liên quan đến đại kế sinh tồn của Nhân tộc, tự nhiên là không thể qua loa.

Hiện tại Yêu tộc và Vu tộc trong thời gian ngắn không dám ra tay với Nhân tộc, nhưng lâu dài, ai cũng không biết sẽ thế nào.

Vì vậy nhân khoảng thời gian này, Nhân tộc nhất định phải phát triển thật tốt.

Hiện tại thứ kìm hãm sự phát triển của Nhân tộc chính là thực phẩm.

Dù sao rất nhiều người Nhân tộc hiện nay vẫn sống bằng săn bắn và hái lượm.

Chỉ dựa vào thịt săn bắn và quả dại, rõ ràng là khó có thể duy trì.

Nay có nhiều lương thực như vậy, tự nhiên là vô cùng quý giá.

Mấy người theo Thần Nông Thị, rất nhanh lại đến một khu vực mới.

Khu vực này trồng những thứ cao hơn cả người.

So với Hữu Sào Thị thân hình hùng vĩ nhất, còn cao hơn nửa cái đầu.

Mỗi cây thực vật màu xanh đều có mấy thứ được bọc lại, cũng không biết bên trong rốt cuộc bọc cái gì.

Thần Nông Thị khẽ cười, sau đó liền bẻ xuống một cái bọc, rồi bóc từng lớp lá bên ngoài ra.

Lại phát hiện bên trong lộ ra một quả màu vàng to bằng cánh tay nhỏ của người.

Thần Nông Thị chỉ vào thứ này, khoe khoang nói với mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

“Thứ này, gọi là ngô (ngọc mễ).” “Cũng là một trong những thứ được ghi lại trong bảo đồ mà Tam Thất Thánh nhân ban cho.” “Dựa theo bảo đồ mà Tam Thất Thánh nhân ban cho, ta mới tìm được thứ này.” “Đây là một loại thực vật cực kỳ thần bí và mạnh mẽ, đất đai cằn cỗi, nó cũng có thể bén rễ sinh trưởng.” “Chỉ cần có thứ này, cho

dù là ở nơi cằn cỗi, Nhân tộc cũng có thể sinh tồn, cũng có thể trồng ra loại thực vật này." "Thứ này thực ra cũng là một bảo bối thần kỳ." "Thứ này không chỉ có thể luộc ăn, cũng có thể tách hạt ra làm cháo ngô." "Ngoài ra, thậm chí có thể chế tác ra một loại thực phẩm gọi là bánh ngô." "Nếu thật sự phát triển ra được bánh ngô này, đó tuyệt đối là một công đức to lớn." "Bởi vì nghe nói thứ này là một bảo bối thần kỳ, thời gian bảo quản còn lâu hơn thịt muối." "Tuy khẩu cảm hơi cứng, nhưng lại có thể bao dung vạn vật." "Bất kể là rau hay thịt, đều có thể đặt trong bánh ngô này để ăn." "Đây tuyệt đối là lương phẩm thiết yếu trong nhà." Mấy người nghe Thần Nông Thị nói hay, cũng không khỏi hưng phấn lên.

Thứ này nếu thật sự thần kỳ như lời nói, vậy thì đúng là siêu cấp bảo bối chưa từng nghe, chưa từng thấy.

Ngay lúc này, Hiên Viên Thị sững sờ.

"Thứ này…" "Sao lại giống Ngọc Mễ Gia Nông Pháo xếp hạng thứ 58 trên Linh Căn Bảng thế?" "Ngọc Mễ Gia Nông Pháo… Ngọc Mễ…" "Ta hiểu rồi, Ngọc Mễ Gia Nông Pháo trên Linh Căn Bảng chính là do Trường Không đạo nhân dùng ngô cải tạo." Nói đến đây, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều kích động lên, vội vàng xúm lại xem kỹ.

Lại phát hiện thứ này dài bằng cánh tay nhỏ, vàng óng rất đáng yêu, quả thực có dáng vẻ của Ngọc Mễ Gia Nông Pháo.

Nhưng cũng chỉ có thế.

Dù vậy, vẫn khiến mấy người cảm thấy hưng phấn.

Dù sao cũng đã tìm được nguồn gốc.

Mấy người nghiên cứu một hồi, ai cũng tấm tắc khen kỳ lạ.

Sau đó Thần Nông Thị lại dẫn mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đi về phía trước.

Lại trải qua một chặng đường dài, cuối cùng lại đến một khu vực khác.

Chỉ thấy khu vực này cũng là những thực vật xanh um tươi tốt, nhưng thực vật ở đây lại có chút khác biệt.

Hiện ra trước mắt là một mảng thực vật cao bằng nửa người, những thực vật này cực kỳ nhỏ, lại có thể cao đến hơn nửa người, cũng có chút kỳ lạ.

Thần Nông Thị tiện tay bẻ xuống một chùm, rồi như dâng bảo vật bắt đầu giải thích cho mọi người.

“Thứ này tuy trông không có gì kỳ lạ.” “Nhưng nó cũng là một bí bảo thần kỳ.” “Tuyệt đối có thể trở thành nền tảng cho sự quật khởi của Nhân tộc.” “Thứ này tên là kiều mạch, sản lượng rất cao, là ta tìm thấy ở khu vực sa mạc phía Tây Hồng Hoang.” “Thứ này tuy cũng có thể ăn sống, nhưng nếu ăn sống thì thuộc về phung phí của trời.” “Phải bỏ vỏ, sau đó qua chế biến sâu, liền có thể biến thành một loại pháp bảo thần bí trong truyền thuyết gọi là 'bột'.” “Pháp bảo thần bí gọi là 'bột' này tuyệt đối là tồn tại vạn năng.” “Dùng nước hòa bột này ra, liền có thể tùy ý nặn như nặn đất sét.” “Có thể bọc nhân thịt bên trong, cũng có thể bọc nhân rau, có thể vo thành viên, cũng có thể kéo thành sợi.” “Tóm lại thứ này có thể làm thành một loạt các món ăn.” “Vị cực kỳ thơm ngon.” Nghe đến đây, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều lộ ra vẻ khao khát.

Thật không ngờ những thứ Thần Nông Thị mang về lại thần kỳ như vậy.

Không chỉ có lạc, ngô, và rất nhiều thứ kỳ lạ khác, lại còn có cả kiều mạch này.

Những thứ này quả thực là sức mạnh hóa mục nát thành thần kỳ.

Nghĩ thôi cũng khiến người ta kích động.

Nếu có những thứ này, dân số Nhân tộc tất nhiên sẽ có thể bùng nổ trong thời gian ngắn.

Sau đó mấy người lại đi về phía trước.

Mấy người vừa đi vừa bàn tán.

Lần này xuất hiện trước mặt các lãnh tụ lại là một mảng thực vật thấp lùn.

Những thực vật này cao khoảng đến đầu gối người, trông có vẻ hơi bình thường.

Nếu chỉ là một cây đơn độc xuất hiện ở Hồng Hoang, chắc chắn sẽ bị coi là một cây cỏ dại bình thường.

Nhưng ở đây lại được trồng thành từng mảng, một mắt nhìn không thấy cuối.

Quy mô như vậy khá là chấn động.

Thần Nông Thị lại tiện tay nhổ lên một cây.

Chương 501

Chỉ thấy quả của cây này cũng ở rễ, to bằng nắm đấm, lủng lẳng xung quanh rễ có hơn mười củ.

Những quả to bằng nắm đấm này có màu vàng nâu, trông có chút giống với đất bình thường.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không biết đây rốt cuộc là thứ gì, chỉ chuyển ánh mắt về phía Thần Nông Thị, chờ đợi Thần Nông Thị giải thích.

Thần Nông Thị lúc này đắc ý dương dương.

Thấy biểu cảm của Thần Nông Thị, mấy người không khỏi trợn trắng mắt.

Thần Nông Thị cầm thứ này vừa chỉ trỏ, vừa giải thích cho mọi người.

"Tên của thứ này gọi là mã linh thự." "Cũng có thể gọi nó là thổ đậu, cũng có thể gọi nó là địa đản." "Cũng là một bảo bối khá lợi hại." "Thứ này có thể luộc ăn, hấp ăn cũng có thể làm lương thực chính, cũng có thể chế biến thành món ăn, quả thực là tồn tại vạn năng." Nghe giải thích như vậy, mấy người không khỏi hứng thú, vội vàng vây quanh xem kỹ.

Xem một lát, mấy người không khỏi sắc mặt trở nên cổ quái.

"Đây là…" "Thứ này…" "Đây là Thổ Đậu Địa Lôi?" Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc kinh ngạc không chắc chắn.

Bọn họ lần này lại tìm được một nguyên mẫu của linh căn.

Thổ Đậu Địa Lôi, trên Linh Căn Bảng, xếp hạng thứ 63.

Bọn họ cũng đã chứng kiến uy lực của Thổ Đậu Địa Lôi.

Khi đó Tam Thất Thánh nhân đại chiến với Thái Thượng Thánh nhân, trên không trung bị Tam Thất Thánh nhân gài đầy Thổ Đậu Địa Lôi, ngay cả Thái Thượng Thánh nhân cũng suýt chút nữa trúng chiêu.

Đến nay nghĩ lại, vẫn còn có chút kinh hồn bạt vía.

Không ngờ nguyên mẫu của Thổ Đậu Địa Lôi lại chính là thứ này, thật sự là có chút khó có thể tưởng tượng.

Chính là thứ nhỏ bé như vậy, lại bị Trường Không đạo nhân kia cải tạo thành địa lôi uy lực cực lớn.

Nghĩ thôi cũng khiến người ta run sợ.

Lúc này lại đến lượt Thần Nông Thị nghi hoặc.

"Thổ Đậu Địa Lôi là cái gì?" Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc nhìn nhau cười, nhưng không ai mở miệng giải thích.

Điều này không khỏi khiến Thần Nông Thị có chút buồn bực.

Mấy người dưới sự dẫn dắt của Thần Nông Thị, trèo qua một ngọn núi, lại một ngọn núi nữa.

Vừa trèo núi, vừa giới thiệu chi tiết những cây trồng nông nghiệp bên cạnh.

Gặp phải một số thứ có thể ăn, liền trực tiếp dạy mọi người ăn sống.

Gặp phải thứ không thể ăn, cũng dạy mọi người cách sử dụng, và giới thiệu chi tiết công năng cũng như tình hình của chúng.

Một lượt giảng giải này đã đến chiều tối.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng đã trèo qua mấy ngọn núi, nhưng dù vậy, bọn họ vẫn không hề mệt mỏi.

Đây là thành quả mà Thần Nông Thị ẩn mình ở đây mấy năm qua, nay cuối cùng có thành quả, tự nhiên là phải nghe y giảng giải một phen.

Chỉ là một phen nghe này lại khiến hứng thú dâng cao, làm bọn họ mở rộng tầm mắt.

Thật không ngờ lại được chứng kiến rất nhiều vật chủng thần kỳ, thật sự là những thứ chưa từng nghe, chưa từng thấy.

Thần Nông Thị thấy trời đã về chiều, đột nhiên hứng chí, liền ra lệnh cho những người Nhân tộc khác vận đến mười mấy cái nồi đá.

Những người Nhân tộc khác tuy không biết nguyên nhân, nhưng dù sao cũng là lệnh của lãnh tụ Nhân tộc Thần Nông Thị, bọn họ tự nhiên là tuân lệnh.

Nay Nhân tộc cũng đã có rất nhiều đại năng, mang đến mấy cái nồi đá, quả thực là chuyện dễ như trở bàn tay.

Không mất bao lâu, đã mang đến mười mấy cái nồi đá.

Những thứ này bình thường đều dùng để nấu thịt, không biết mang đến đây để làm gì.

Khi mười mấy cái nồi đá này được vận đến, Thần Nông Thị liền xắn tay áo, muốn làm cho mọi người một bữa ăn ngon.

Trận thế này cũng thu hút sự chú ý của những người theo sau, cùng với các lãnh tụ Nhân tộc vây quanh, chăm chú quan sát.

Thần Nông Thị thì đích thân chỉ đạo một số người Nhân tộc, bắt đầu chế biến những món ăn ngon trong truyền thuyết này.

Rất nhanh, những món ăn này đã được chế biến thành công.

Trong đó có một nồi ngô luộc lớn, một nồi khoai tây luộc lớn, một nồi khoai lang luộc lớn, và một nồi lạc luộc lớn.

Thậm chí dưới sự chỉ huy của Thần Nông Thị, nhiều người Nhân tộc bắt đầu hợp tác, đem kiều mạch bỏ vỏ, dùng pháp thuật sấy khô, sau đó nghiền nát, chế tạo ra thứ 'bột' trong truyền thuyết.

Sau đó Thần Nông Thị lại tự mình ra tay, dùng thứ 'bột' thần kỳ này, hấp ra một nồi màn thầu lớn.

Các lãnh tụ khác chỉ có thể trố mắt nhìn, nhưng không thể chen tay vào.

Quá trình này tuy cực kỳ bận rộn, nhưng nồi màn thầu đầu tiên của Hồng Hoang thế giới cuối cùng cũng đã được chế tạo thành công.

Nhìn vẻ mặt ngơ ngác của các lãnh tụ khác, Thần Nông Thị có chút dương dương đắc ý.

Y chính là muốn cho những kẻ này mở rộng tầm mắt, chính là muốn cho những kẻ này thấy đời.

Nghĩ đến đây, Thần Nông Thị không khỏi cười ha ha.

Mà mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác thì trợn trắng mắt.

Gã này thật sự là kiêu ngạo có chút quá đáng rồi.

Thần Nông Thị cười ha ha xong, liền nói với mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

"Ta hiện tại truyền thụ đều là phương pháp chế tạo những thực phẩm này." "Các ngươi đều đã học được chưa?" Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác đưa mắt nhìn nhau, sau đó liền như học sinh tiểu học cúi đầu.

"Học… được rồi…" Chết tiệt, không ngờ lại bị gã này ra oai.

Đây là suy nghĩ trong lòng mấy vị lãnh tụ Nhân tộc hiện tại.

Mà những người Nhân tộc khác bên cạnh lúc này kinh ngạc đến rớt cằm.

Thật không ngờ mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lại cũng có lúc khiêm tốn như vậy, thật là khiến người ta kinh ngạc.

Thần Nông Thị cười ha ha.

Thời gian trước đại chiến Nhân Yêu, Thần Nông Thị ở bên ngoài, không kịp tham chiến, điều này còn khiến y áy náy một thời gian.

Nay cuối cùng cũng đến lúc mình cống hiến, tự nhiên là phải dương mi thổ khí một phen.

Chỉ trong chốc lát, những nồi đá này liền tỏa ra từng trận hơi nóng.

Rất rõ ràng, thức ăn trong nồi đã chín.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng đưa mắt nhìn nhau, bọn họ đã ngửi thấy mùi thơm của những thứ này.

Lẽ nào những thứ này thật sự có thể ăn được sao?

Người khác đều đang do dự, mà lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị lại không do dự chút nào, trực tiếp một bước xông lên.

Nhìn thứ trong nồi trước mắt, không do dự đưa tay ra vớt lên một cái.

Chính là ngô thần kỳ trong truyền thuyết.

Tay cầm ngô thần kỳ, liền gặm ngay.

Chỉ trong nháy mắt y đã sững sờ.

Không ngờ thứ này lại ngon như vậy, ăn vào miệng đầy hương thơm, thậm chí còn có vị ngọt thanh của thực vật, thực sự khiến y kinh ngạc.

Trong khoảnh khắc này mắt y đều sáng lên.

Y cảm thấy khoảnh khắc này mình thật sự quá hạnh phúc.

Thứ này y cả đời chưa từng ăn qua, tuyệt đối là thứ ngon nhất y từng ăn trong đời, thậm chí còn ngon hơn thịt rất nhiều.

Nghĩ thôi cũng cảm thấy hạnh phúc.

Vị giác chưa từng có đó khiến y say mê, cắn một miếng trong miệng, môi răng còn vương hương thơm, quả thực là khiến người ta không thể ngừng.

Ánh mắt y khẽ chuyển, nhìn về phía mấy vị lãnh tụ Nhân tộc bên cạnh, trong ánh mắt không khỏi lộ ra vẻ khinh thường.

Thật đúng là một đám nhát gan, những thứ này là do Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất Thánh nhân truyền lại, cũng là do lãnh tụ Nhân tộc Thần Nông Thị đích thân đi tìm, lẽ nào còn có thể hại bọn họ sao?

Lại còn ở đây do dự không dám ăn?

Ánh mắt Toại Nhân Thị lộ ra vẻ khinh thường, sau đó lại bắt đầu ngấu nghiến.

Vừa ngấu nghiến, vừa đến trước một nồi đá khác.

Lần này, thứ trong nồi đá là khoai lang trong truyền thuyết.

Thứ này nghe nói sau khi chế biến sâu có thể ủ ra quỳnh tương ngọc dịch.

Rốt cuộc có thể ủ ra quỳnh tương ngọc dịch hay không y không biết, nhưng thứ này đã được luộc chín, trông có vẻ cũng rất hấp dẫn.

Đưa tay ra liền vớt từ trong nồi một củ khoai lang luộc nhừ.

Chương 502

Cũng không quan tâm nóng, vớ lấy liền nhét vào miệng, dường như có cảm giác không thể chờ đợi.

Cái gọi là khoai lang này sau khi luộc chín cực kỳ mềm nhũn, cắn vào miệng, vừa vào miệng đã tan.

Vị mềm mại thơm ngọt đó quả thực là không thể tưởng tượng nổi, mềm mềm ngọt ngọt, thật sự là ngọt đến tận tim.

Y sống cả đời này, chưa bao giờ nếm qua thứ gì thanh hương mềm mại như vậy, thật sự là khiến y mở rộng tầm mắt.

Điều này cũng không thể không khiến y kính nể Thần Nông Thị.

Gã này thật sự là có chút thủ đoạn, thứ như vậy mà cũng bị y tìm được.

Nghĩ thôi cũng cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

Nếu là y đích thân làm chuyện này, cũng không chắc đã làm tốt bằng Thần Nông Thị.

Đồng thời, y cũng không thể không nảy sinh ý nghĩ khâm phục vị Trường Không đạo nhân trong truyền thuyết kia.

Trường Không đạo nhân này thật sự là tồn tại vạn năng.

Đại Đạo Bảo Điển trong truyền thuyết toàn bộ đều là do Trường Không đạo nhân lúc nhàn rỗi viết ra.

Đại Đạo Bảo Điển 108.000 cuốn, gần như có thể nói là bao la vạn tượng.

Truyền thừa mà bọn họ có được chính là một phần trong Đại Đạo Bảo Điển.

Hoàn Thành trong đó ghi lại Vô Thủy Đại Đế, Độc Cô Đại Đế, Thất Dạ Đại Đế, Ngoan Nhân Đại Đế, vân vân.

Ngoài những truyền thừa này ra, còn có chí bảo của Nhân tộc, truyền thừa của Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế.

Truyền thừa của hai vị Thiên Đế đã trở thành chí bảo của Nhân tộc.

Ngoài những thứ này ra, còn ghi lại vô tận văn minh.

Khi đó Tam Thất Thánh nhân lấy ra cuốn Đại Đạo Bảo Điển đầu tiên, liền ghi lại những văn minh vô tận này.

Nay cuốn Đại Đạo Bảo Điển đó cũng đã được phong làm chí bảo của Nhân tộc.

Chính vì có cuốn Đại Đạo Bảo Điển đó, đã ban cho Nhân tộc vô tận văn minh, Nhân tộc mới chính thức quật khởi.

Khi đó Tam Thất Thánh nhân dựa theo ký ức của mình, vẽ ra mấy chục cuộn da thú, những cuộn da thú này ghi lại vô số thực vật, có thể làm lương thực, có thể làm thảo dược.

Chính vì có những cuộn da thú này, Thần Nông Thị mới có thể tìm được những bảo vật này.

Nay những cuộn da thú này cũng đã trở thành bảo vật của Nhân tộc.

Có những thứ này trấn áp khí vận của Nhân tộc, Nhân tộc tất nhiên sẽ bùng nổ như núi lửa phun trào.

Tuy so với Yêu tộc và Vu tộc, nội tình vẫn còn hơi nông cạn, nhưng Nhân tộc bọn họ cũng đã không sợ chúng nữa.

Lúc này Toại Nhân Thị lại nhớ đến Nhân tộc Thánh Mẫu.

Nhân tộc Thánh Mẫu bị Thánh chủ đại nhân trách mắng, bị đưa về

Thiên Cơ Lâu.

Hiện tại ở Nhân tộc không có cường giả Thánh cảnh trấn giữ, mọi thứ cũng chỉ có thể dựa vào bọn họ.

Nghĩ đến đây, khóe mắt Toại Nhân Thị có chút đỏ lên.

Nếu Thánh Mẫu đại nhân ở đây thì tốt rồi.

Toại Nhân Thị khóe mắt vừa đỏ lên, vừa điên cuồng ngấu nghiến.

Thứ ngon như vậy, y phải ăn nhiều.

Gần như nuốt cả lưỡi xuống.

Phía bên kia, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lúc này cũng đưa mắt nhìn nhau.

Nhìn bộ dạng này của Toại Nhân Thị, ai cũng nuốt nước bọt.

"Có thật không?

Thật sự ngon như vậy sao?" "Sao cảm giác gã này dường như đang diễn kịch vậy?" Mấy vị lãnh tụ đưa mắt nhìn nhau, nhưng cuối cùng họ quyết định thử một phen.

Dù sao nhìn gã Toại Nhân Thị này ăn ngon như vậy, nếu họ không thử, thế nào cũng cảm thấy có chút không cam lòng.

Thế là mỗi người tự tìm lấy món ăn mình thích, bắt đầu thử ăn.

Nhưng lần thử này lại không hề đơn giản, gần như khiến mấy vị lãnh tụ đều kinh ngạc.

Đó là một trải nghiệm vị giác chưa từng có, một hương vị chưa từng có, lập tức khiến họ kinh ngạc không thôi, thậm chí còn say mê.

Đâu còn quan tâm đến hình tượng lãnh tụ Nhân tộc nữa, lập tức ngấu nghiến, ăn trong tay, nhìn trong nồi, phảng phất như sắp chết đói.

Thần Nông Thị nhìn thấy bộ dạng này của mấy vị lãnh tụ cũng đắc ý.

Y muốn chính là hiệu quả này.

Nhìn thấy bộ dạng chưa từng thấy đời này của mấy người, thật sự khiến y đắc ý không thôi.

Thạch Long Thị cũng cầm một cái màn thầu lên, cắn một miếng.

Cảm giác quen thuộc mà xa lạ đó tràn ngập khoang miệng, khiến y cảm thấy hạnh phúc không thôi.

Lại cắn một miếng, mắt gần như ướt lệ.

Có những thứ này, Nhân tộc quật khởi tự nhiên là không thành vấn đề.

Chỉ cần trồng với diện tích lớn, có những thứ này và thịt kết hợp, ước chừng rất ít người Nhân tộc sẽ bị chết đói.

Rất lâu sau, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cuối cùng cũng ăn no, từng người một xoa cái bụng căng tròn, vẫn còn thèm thuồng.

Vị ngon đó không thể diễn tả bằng lời.

Có nhiều thực phẩm như vậy, Nhân tộc tất nhiên sẽ quật khởi.

Đặc biệt là trong thời đại này, Hồng Hoang thế giới sóng gió bất định, Nhân tộc có thể có được nhiều lương thực như vậy, quả thực là công lao che trời.

Có những thứ này, Nhân tộc liền có điềm báo đại hưng.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi tâm phục khẩu phục mà hành lễ với Thần Nông Thị.

Thần Nông Thị tuy không tham gia đại chiến Nhân Yêu, nhưng làm chuyện này, cũng là hành động công lao che trời.

Mấy vị lãnh tụ khác tâm phục khẩu phục mà hành lễ với y.

Thần Nông Thị thấy cảnh tượng như vậy, khóe mắt cũng đỏ lên, đồng thời lại toe toét cười.

Chính cái gọi là ngàn lần nịnh nọt không bằng một lần tâng bốc.

Được người khác tâng bốc là một chuyện cực kỳ thoải mái, huống hồ người tâng bốc lại là mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này.

Nghĩ thôi cũng khiến y cực kỳ thoải mái.

Thần Nông Thị cười ha ha một trận, sau đó liền ngẩng đầu nhìn lên trời, trong quá trình đó liền có nước mắt chảy xuống.

Một lát sau, Thần Nông Thị lại nói.

"Hôm nay đến đây thôi." "Ngày mai ta sẽ dẫn mọi người đến một nơi khác." "Đến lúc đó nhất định sẽ khiến mọi người lại một lần nữa mở rộng tầm mắt." Mấy vị lãnh tụ khác nghe đến đây không khỏi gật đầu khen hay.

Trong những thực vật mà Tam Thất Thánh nhân vẽ cho Thần Nông Thị năm đó, không chỉ có những lương thực này, mà còn có rất nhiều thảo dược.

Nghe nói những thảo dược đó cũng có công hiệu thần kỳ.

Khi Thần Nông Thị trở về cũng đã tìm được rất nhiều thảo dược, xem ra là đang bí mật bồi dưỡng ở một nơi khác.

Những thảo dược này cũng không biết rốt cuộc có tác dụng gì, cũng chỉ có thể chờ Thần Nông Thị lần lượt giảng giải.

Tối hôm đó, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng không trở về, trực tiếp ngồi ngay trên mặt đất trong thung lũng này, thương thảo về sau này những lương thực này nên phân phát ra sao.

Hiện tại là cuối hè, qua một thời gian nữa sẽ đến mùa thu.

Bọn họ chuẩn bị bắt đầu thu hoạch những lương thực này trước mấy ngày.

Đợi thu hoạch những lương thực này xong, liền bắt đầu tiến hành phân loại.

Thích hợp làm giống, liền phân phát ra.

Không thích hợp làm giống liền để lại làm thực phẩm dự phòng.

Phải trong thời gian ngắn nhất phân phát những lương thực này ra khắp thiên hạ.

Đến lúc đó nhân thời gian mùa thu và mùa đông, phái những người có học vấn đi khắp nơi truyền bá, dạy cho người Nhân tộc thiên hạ cách trồng những thực vật này.

Đợi đến mùa xuân năm sau, lại đến thời gian trồng những thực vật này.

Tin rằng đến năm sau, những lương thực này tất nhiên sẽ bùng nổ như núi lửa phun trào.

Không quá ba năm, người Nhân tộc thiên hạ đều có thể ăn được những thực vật này.

Qua trăm năm nữa, dân số Nhân tộc tất nhiên sẽ bùng nổ như núi lửa phun trào.

Chương 503

Đến lúc đó, Nhân tộc sẽ trở thành đại tộc thực sự của Hồng Hoang.

Ngày thứ hai, trời vừa tờ mờ sáng, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đã tỉnh dậy từ trong tu luyện.

Thấy cảnh tượng này, mấy người không khỏi nhìn nhau cười.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này đều đã nhận được truyền thừa của Nhân tộc, truyền thừa của mỗi vị lãnh tụ đều không đơn giản.

Vì vậy, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, ai cũng không muốn tụt lại phía sau.

Chỉ cần có thời gian, mấy vị lãnh tụ này liền điên cuồng tu luyện.

Không ngờ nửa đêm hôm qua mấy vị lãnh tụ lại đều đang lén lút tu luyện, thật là không hẹn mà gặp.

Lần này, mấy vị lãnh tụ sẽ đi xem thảo dược thần bí dưới sự dẫn dắt của Thần Nông Thị.

Mấy người xuyên qua hai ngọn núi, đến một thung lũng khác.

Chỉ thấy nơi đây dày đặc một mảng thực vật thấp lùn.

Khi họ đến gần, có một mùi kỳ lạ tràn ngập mũi họ, có chút ngọt ngào, lại có chút đắng chát, thật là mùi vị kỳ lạ.

Mấy người rất nhanh liền đi xuống, đến thung lũng thần bí này.

Trong thung lũng này có mấy ngàn người trấn thủ, mỗi người trong số mấy ngàn người này đều là tu luyện giả, thực lực thấp cũng có cảnh giới Địa Tiên, mà thực lực cao cũng đã đạt đến Thiên Tiên.

Điều này đủ để thấy mức độ chú trọng của lãnh tụ Nhân tộc Thần

Nông Thị đối với thung lũng này.

Đầu tiên xuất hiện trước mặt các lãnh tụ Nhân tộc là một loại thực vật thấp lùn.

Loại thực vật này giống như một loại cây bụi, lại giống như không phải, cao khoảng hơn nửa người, có chút giống với cỏ dại bình thường.

Thấy những thứ này, Thương Hiệt Thị không khỏi mở miệng hỏi.

"Loại cỏ dại có thể thấy ở khắp nơi này cũng là một loại thảo dược sao?" "Thứ này có thể có tác dụng gì chứ?" "Ta không tin loại cỏ rách này có thể có công hiệu thần kỳ gì." Nghe những lời này, Thần Nông Thị khẽ cười.

"Không thể xem thường gã này đâu." "Tên của thứ này gọi là ma hoàng." "Cũng là ta dựa theo bản đồ mà Tam Thất Thánh nhân cho ta để tìm thấy." "Loại này cực kỳ dễ sinh trưởng, cho dù là trong môi trường đơn sơ cũng có thể sinh trưởng." "Mỗi ngày chỉ cần tiếp nhận 4 giờ ánh nắng là có thể phát triển rất tốt, yêu cầu về nước cũng không lớn, thật sự là một thứ thần kỳ." "Trên bản đồ của Tam Thất Thánh nhân có nói, loại này lợi thủy tiêu thũng, phát hãn giải biểu, tuyên phế bình suyễn." Thấy Thần Nông Thị nói ra những lời như vậy, những người khác không khỏi đưa mắt nhìn nhau.

Hữu Sào Thị vốn thẳng tính, không khỏi đầu óc mơ hồ.

"Ngươi này, có thể nói tiếng người không?" "Thứ này ai có thể nghe hiểu được chứ?" Thần Nông Thị thấy mấy vị khác sốt ruột, không khỏi cười ha ha.

"Nói trắng ra, thứ này có thể trị ho." "Có một số người thể chất yếu nhiều bệnh cứ ho không ngừng, thậm chí ho đến mức không thể làm việc." "Mà loại thảo dược này có thể trị khỏi." "Chỉ cần hái một

ít thứ này, cho vào nước nấu kỹ." "Nấu ra nước thuốc đặc, cho người bị ho này uống, là có thể trị khỏi bệnh ho này." Nghe câu này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lập tức sững sờ.

"Thứ này… thật sự lợi hại như vậy sao?" Điều này quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

Đây chẳng phải là nói, những thứ bình thường trước mắt này cũng là một loại linh căn sao?

Một loại linh căn có thể trị ho?

Tuy không thể lên bảng xếp hạng, nhưng rõ ràng cũng rất lợi hại.

Thần Nông Thị cười ha ha.

"Lũ các ngươi…" "Chỉ biết đánh đánh giết giết, thật sự là ít thấy nên lạ." "Các ngươi thật sự nghĩ ta ra ngoài trăm năm chỉ mang về mấy thứ đồ chơi đó sao?" "Nói cho các ngươi biết, kịch hay còn ở phía sau." Nói xong, vẻ mặt dương dương đắc ý đó, lập tức khiến mấy vị thánh nhân khác thầm hận không thôi.

Thần Nông Thị một bên khoe khoang với người khác, một bên dẫn đám người này đi về phía trước.

Phía trước một mảng, là một loại thứ còn thấp hơn.

Chỉ có điều những thứ này trông đặc biệt đẹp mắt, một thân rễ màu xanh nhạt, dài khoảng bằng ngón tay, nhưng lại mọc ra những chiếc lá màu xanh đối xứng.

Những chiếc lá này còn xen lẫn một chút màu nâu, trông rất đẹp mắt.

Những chiếc lá này có già có mới, có lớn có nhỏ.

Lá già thì có màu nâu, lá mới thì thuần màu xanh, trông có chút trong suốt.

Khi mọi người đến khu vực này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc liền ngửi thấy một mùi hương thanh nhã thoang thoảng.

Mùi hương thanh nhã này thậm chí còn có cảm giác mát lạnh.

Ngửi được luồng khí tức cổ xưa này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều chấn động trong lòng.

Nhìn thứ nhỏ bé như vậy, ai nấy đều lộ ra vẻ mặt khó tin.

Thật không ngờ thứ nhỏ bé này lại có khí tức như vậy.

Luồng khí tức thanh mát này, quả thật khiến người ta cảm thấy dễ chịu.

Chẳng lẽ... thứ nhỏ bé này cũng là một loại thảo dược sao?

Lẽ nào cũng ẩn chứa công hiệu thần kỳ?

Cũng là một loại linh căn?

Nhất thời, ánh mắt của mọi người đều đổ dồn vào Thần Nông Thị, chờ đợi lời giải thích của ông.

Thần Nông Thị thì cười ha hả, trong mắt lộ ra vẻ kiêu ngạo vô tận.

Đợi ông khoe khoang đủ rồi, ông mới từ tốn mở miệng.

"Thứ này à, tên gọi là bạc hà." "Đây cũng là một loại thảo dược thần kỳ." "Cũng là một loại linh căn thần kỳ, tuy không lọt vào Bảng Linh Căn, nhưng rõ ràng cũng là một loại linh căn thần kỳ." "Thứ này cũng có công hiệu thần kỳ." "Tam Thất Thánh Mẫu ban cho những tấm da thú kia có viết: Bạc hà, quy kinh Can Phế, sơ tán phong nhiệt, thanh lợi đầu mục, lợi yết hầu." "He he." Nói đến đây, Thần Nông Thị liền dừng lại.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác không khỏi đảo trắng mắt.

Thật đáng ghét.

Hôm nay lại bị tên này ra vẻ rồi.

Thật là đáng ghét.

“Nói tiếng người đi.” Hữu Sào Thị đảo trắng mắt, vẻ mặt như muốn đánh người.

Chẳng trách ông ta lại nổi giận.

Tên này thực sự quá khiến người ta tức giận.

Nói chuyện chỉ nói một nửa.

Đây chẳng phải còn khó chịu hơn cả đi vệ sinh nửa chừng sao?

Thần Nông Thị cười ha hả.

“Thô lỗ.” “Thứ này nói trắng ra, chính là thứ giúp tỉnh táo đầu óc, sáng mắt.” “Nếu cơ thể cảm thấy không khỏe, đầu óc mê man nặng trịch.” “Mắt cũng hoa, nhìn không rõ.” “Vậy thì thứ này có thể phát huy công hiệu rồi.” “Thứ này có thể ăn sống, cũng có thể nấu nước uống.” “Ăn vài ngày, chứng đầu óc mê man nặng trịch có thể chữa khỏi.” “Mắt hoa nhìn không rõ mọi vật cũng có thể chữa khỏi.” “Thứ này thần kỳ chứ?” Nghe đến đây, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác đều cảm thấy da đầu tê dại.

“Chỉ một thứ nhỏ bé như vậy mà có công hiệu thần kỳ đến thế sao?” Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc bắt đầu hứng thú.

Thứ nhỏ bé trước mắt này lại có công hiệu như vậy, thật khiến người ta không thể tin nổi.

Đây tuyệt đối là một siêu cấp linh căn.

Thần Nông Thị vừa giải thích cho mọi người, vừa dẫn mọi người đi về phía trước.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc tự nhiên lại một phen kinh ngạc.

Thật không ngờ những đám cỏ dại bình thường này lại là linh căn.

Thật có chút khó mà tưởng tượng.

Nếu không phải Tam Thất Thánh nhân ban cho bảo vật, bọn họ thật sự không biết những thứ này là linh căn.

Nay Nhân tộc phát hiện nhiều linh căn như vậy, quả thật là đại hạnh của Nhân tộc.

Khi mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đến khu vực thứ ba thì dừng lại.

Bởi vì nơi đây lại là một loại thực vật thần kỳ khác.

Loại thực vật này cũng có phần nhỏ bé.

Cây cao nhất cũng chỉ cao hơn nửa người.

Lá của những cây này trông cực kỳ giống lông vũ, tỏa ra bốn phía mà sinh trưởng.

Mặt sau của những chiếc lá này còn có một vài đốm trắng và lông tơ màu trắng, trông có vẻ kỳ lạ.

Hoa hình đầu, hình bầu dục, không cuống hoặc gần như không cuống, quả bế hình thuôn dài.

Những thứ này rõ ràng có sự khác biệt rất lớn so với hai loại thực vật phía trước.

Bởi vì loại thực vật này trông càng giống cỏ dại và bụi rậm thông thường hơn.

Nếu không nhìn kỹ, những thứ này thật sự chính là cỏ dại.

Hữu Sào Thị ồm ồm nói.

“Ngươi mau nói đi, đây rốt cuộc lại là thứ gì?” “Thứ này dường như cũng có một mùi vị đặc biệt.” “Rốt cuộc dùng để làm gì?” Thần

Nông Thị cười ha hả.

"Thứ này cũng lợi hại không kém." "Tên của nó gọi là ngải thảo." "Ngải thảo này có một mùi vị đặc biệt." "Mùi vị này chính là vũ khí của nó." "Nếu dùng những chiếc lá này làm thành một cái gối, gối dưới đầu." "Sẽ có công hiệu an thần, giúp ngủ ngon, giải mệt mỏi." "Nếu dùng những chiếc lá này nấu thành nước canh, sau đó pha loãng vào nước, dùng nước này để tắm." "Còn có thể trị được những nốt mẩn đỏ trên người." Nghe đến đây, hai vị lãnh tụ nữ liền tỏ ra hứng thú.

Chương 504

Thứ này có mùi rất dễ chịu, rõ ràng đã chiếm được cảm tình của hai vị nữ nhân.

Hơn nữa thứ này còn có thể loại bỏ mẩn đỏ trên người?

Đối với phụ nữ mà nói, đây quả thực là bảo bối khó có được.

Thấy hai nữ nhân mắt sáng rực, Thần Nông Thị cười ha hả.

"Đây còn chưa phải là công dụng chủ yếu đâu." "Công năng chủ yếu nhất của nó, chính là phòng ngừa muỗi và côn trùng." "Thậm chí còn có thể xua đuổi một số loại độc trùng." "Chỉ cần mang theo thứ này trên người, độc trùng thông thường đều không thể lại gần." Nói đến đây, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều kinh ngạc.

"Thứ này mạnh đến vậy sao?" Không thể không khiến họ kinh ngạc.

Nhân tộc từ vô số năm qua vẫn luôn bị những loại độc trùng đó quấy nhiễu.

Nếu có thứ này, chẳng phải là có thể thoát khỏi những phiền toái đó sao?

Nghĩ đến đây, ánh mắt của mấy người đều trở nên nóng rực.

Thần Nông Thị vô cùng đắc ý, không khỏi cười ha hả.

Ông ta chính là thích cái vẻ chưa từng trải sự đời này của người khác.

Điều này cũng cho ông ta vốn liếng để khoe khoang.

Hiện tại trong Nhân tộc, kiến thức của ông ta là phong phú nhất.

Có rất nhiều chuyện phải hỏi ông ta.

Nghĩ đến đây, ông ta liền có cảm giác thỏa mãn, không khỏi cười ha hả.

Mấy người theo Thần Nông Thị lại đến một khu vực khác.

Rất nhanh liền đến khu vực tiếp theo.

Vùng thực vật này trông cực kỳ đẹp đẽ, không khỏi khiến hai vị nữ nhân hoan hô.

Họ chưa từng thấy qua loại thực vật thần kỳ này.

Bởi vì hoa của loại thực vật này lại có màu xanh lục.

Lá xanh, hoa xanh.

Quả thật là một thứ kỳ lạ.

Đặc biệt là hoa của loại thực vật này, trông lại cực kỳ xinh đẹp, tự nhiên khiến hai vị nữ nhân phải hoan hô.

Chỉ thấy thân chính của thứ này khá to, trông cong queo, có phần giống bụi cây.

Nửa phần dưới chỉ là một thân chính duy nhất, còn nửa phần trên thì phân nhánh ra, thật sự là một biến mười, mười biến trăm, cảnh tượng um tùm này trông rất đẹp.

Lá mọc ở gốc hình mũi mác ngược hoặc hình bầu dục rộng, cánh hoa màu vàng tươi, phần trên gập vào trong, gân giữa nhô lên, phiến lưỡi nhỏ hình bán nguyệt.

“Ngươi mau nói đi, đây rốt cuộc lại là thứ gì?” Thần Nông Thị cười ha hả.

Thấy ánh mắt của mấy vị lãnh tụ đều hướng về mình, ông ta mới thản nhiên mở miệng.

“Thứ này à, tên gọi là sài hồ.” “Cũng gọi là lục diệp lục hoa thảo.”

“Là loại thực vật có hoa màu xanh lục duy nhất giữa trời đất.” “Thứ này cũng có công hiệu thần kỳ đấy.” Nói đến đây, ông ta khẽ dừng lại một chút, khơi gợi sự tò mò của mấy người kia.

Sau đó ông ta mới thản nhiên mở miệng.

“Thứ này, vị khổ, cay, tính hơi hàn, quy kinh Tâm Bào Lạc.” “Có công năng thoái nhiệt giải thử, sơ can giải uất.” Nghe những lời này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác lại đảo trắng mắt.

“Ngươi có thể nói tiếng người được không?” Thần Nông Thị cười ha hả.

“Tấm da thú mà Tam Thất Thánh Mẫu truyền xuống chính là viết như vậy.” “Ta cũng chỉ truyền đạt lại cho mọi người mà thôi.” “Nói thẳng ra, thứ này chính là dùng để hạ sốt, giải cảm nắng cho người.” “Có phải có một số người tự nhiên thân nhiệt tăng cao không?” “Vì căn bệnh này mà đã có rất nhiều người trong Nhân tộc chết, có phải không?” Nghe đến đây, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi gật đầu thật sâu.

Đây vẫn luôn là một vấn đề gây khó khăn cho Nhân tộc.

Rõ ràng hôm qua người vẫn còn khỏe mạnh, đến hôm nay thân nhiệt lại tự nhiên tăng cao.

Chỉ cần thân nhiệt tăng cao thì rất khó hạ xuống được.

Khi nhiệt độ tăng đến một mức độ nhất định, những người này sẽ rơi vào hôn mê, thậm chí có người còn nói sảng trong lúc hôn mê.

Thậm chí vì sự biến đổi này mà đã mất đi rất nhiều người.

Vô số năm qua, Nhân tộc vẫn chưa tìm ra nguyên nhân.

Trước đây còn tưởng là do thần linh trừng phạt.

Nay con người đã được khai sáng, hiển nhiên không còn suy nghĩ

như vậy nữa.

Nhưng rốt cuộc là tình huống gì, Nhân tộc vẫn không biết.

Mà loại thực vật lục diệp lục hoa trước mắt này, lại có thể cứu chữa được những căn bệnh này sao?

Nghĩ đến đây, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi kích động.

"Lời này là thật sao?" Ông ta chỉ có thể thản nhiên liếc nhìn một cái.

"Chuyện này còn có thể giả sao?" "Khi xưa ta dẫn dắt rất nhiều người trong Nhân tộc đi tìm các loại thực vật linh căn trên đường." "Đã xảy ra rất nhiều lần vấn đề như vậy." "Thậm chí mấy chục người trong Nhân tộc liên tiếp gặp phải vấn đề nghiêm trọng." "Lúc đó suýt chút nữa đã làm ta suy sụp." "Thật sự không biết nguyên nhân là gì." "Mãi cho đến khi ta tìm thấy thứ này, căn bệnh này mới có chuyển biến tốt." "Chỉ cần dùng sài hồ này nấu nước uống, trong vòng ba ngày, bệnh tình sẽ thuyên giảm, có thể hạ sốt giải cảm." "Mọi người cũng khỏe lại như cũ." Nghe đến đây, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi tấm tắc khen ngợi.

Nếu thật sự là như vậy, thì đây quả thật là một đại công đức.

Thật không ngờ lục diệp lục hoa thảo này lại là một loại linh căn thần kỳ như vậy.

Loại linh căn thần kỳ này, tuy không thể lên Bảng Linh Căn, nhưng rõ ràng cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Đặc biệt là đối với Nhân tộc mà nói, thứ này quả thực là thảo dược cứu mạng.

Mấy người vừa kinh ngạc tán thưởng, vừa đến một khu vực khác.

Khu vực này thực vật tương đối ít.

Mặc dù khu vực cực kỳ rộng lớn, nhưng chỉ có vỏn vẹn mấy trăm gốc thực vật.

Những thực vật này cũng cực kỳ nhỏ bé, cho dù mọc lớn hơn một chút, cũng chỉ cao đến đầu gối của mọi người.

Có cây nở hoa nhỏ màu vàng nhạt, có cây thì không nở hoa.

Nhìn thấy mấy trăm gốc thảo dược này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi nhíu mày.

"Khu vực ở đây lớn như vậy, tại sao thực vật lại ít thế này?" "Những thực vật này trông yếu ớt, chẳng giống thứ gì tốt cả?" "Lẽ nào cũng là một loại thảo dược thần kỳ?" Thần Nông Thị không khỏi thản nhiên liếc Hữu Sào Thị một cái.

"Thật là kiến thức nông cạn." "Những thứ này mới là đồ tốt thật sự đấy." Nói đến đây, ông ta không khỏi thở dài một tiếng.

"Ta đi khắp Hồng Hoang hơn 100 năm... cũng chỉ tìm được vỏn vẹn mấy trăm gốc này thôi....." "Nếu có thể tìm thêm một ít nữa thì tốt rồi....." "Ai....." Nói đến đây ông ta còn không nhịn được thở dài một tiếng, dường như có vô tận tiếc nuối.

"Vậy ngươi mau nói đi, đây rốt cuộc là thứ gì?" Thần Nông Thị thấy mấy kẻ này sốt ruột, không khỏi cười ha hả.

"Đây chính là vật đại bổ a!" "Cho dù là ở thế giới Hồng Hoang, cũng cực kỳ hiếm có, nhân sâm." "Lại là thứ này sao?" Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lập tức nhìn thẳng mắt.

Bọn họ cũng đã nghe qua đại danh của nhân sâm, chỉ là không ngờ nhân sâm lại trông bình thường như vậy.

Loại linh căn trông còn không bằng cỏ dại này chính là nhân sâm sao?

Chính là siêu cấp linh căn trong truyền thuyết đó sao?

Thật khiến người ta có chút khó mà tưởng tượng.

Thần Nông Thị vừa cười vừa khoe khoang với mọi người.

"Các ngươi đừng xem thường mấy trăm gốc linh căn này." "Linh căn ở đây đều đã đạt đến cấp bậc ngàn năm trở lên." "Linh căn vạn năm cũng có mấy chục gốc." "Điều này hoàn toàn đã đạt đến tầng thứ linh căn, nếu sử dụng hợp lý, sẽ sinh ra kỳ hiệu bất thế xuất." "Bất kỳ bệnh tật nào trước mặt nó đều có thể thuốc đến bệnh trừ." Nghe lời của Thần Nông Thị, mấy vị lãnh tụ khác cũng không khỏi âm thầm lè lưỡi.

Không ngờ bảo bối như vậy mà Thần Nông Thị lại kiếm được nhiều thế.

Đối với Nhân tộc mà nói đây cũng là một công lớn a.

Những thứ này tuyệt đối có thể dùng làm nội tình của Nhân tộc.

Mấy người vừa tán thưởng vừa đến lãnh địa tiếp theo.

Ông ta lần lượt giới thiệu cho mấy vị.

Giới thiệu liên tục hai ba mươi loại, nhưng vẫn chưa giới thiệu xong.

Tự nhiên lại khiến các vị lãnh tụ một phen kinh hô.

Mấy vị lãnh tụ nhìn vẻ mặt dương dương tự đắc của Thần Nông Thị, không khỏi hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Lại để cho tên này ra vẻ nữa rồi.

Mấy người bận rộn một phen, đã qua mấy ngày.

Lúc trở về đã là chuyện của mấy ngày sau.

Mấy người lập tức bắt đầu thương thảo đại kế.

Những thảo dược kia có rất nhiều còn chưa trưởng thành, cần phải tạm thời phong tỏa tin tức.

Chương 505

Mà những thực vật dùng làm lương thực đã phần lớn đều chín rồi.

Bọn họ phải bắt tay chuẩn bị thu hoạch lương thực, sau đó phân phát cho Nhân tộc khắp thiên hạ.

Còn phải sắp xếp người dạy cho những người khác cách trồng trọt.

Đây thực sự là một công trình trọng yếu.

Ngay khi mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác đang bận rộn, thì có một vị lãnh tụ Nhân tộc lặng lẽ rời đi.

Vị lãnh tụ Nhân tộc này chính là Thương Hiệt Thị trẻ tuổi nhất.

Bởi vì ông có chuyện quan trọng hơn phải làm.

Sau khi rời đi, Thương Hiệt Thị liền tìm một sơn động, chuẩn bị bế quan.

Theo sau việc Thương Hiệt Thị bế quan, phía trên thánh địa Nhân tộc đột nhiên xảy ra dị tượng.

Bởi vì cả bầu trời không hiểu sao lại chìm vào trạng thái tối đen như mực.

Cùng lúc đó, trên trời sấm chớp rền vang, rắn bạc cuồng vũ.

Cảnh tượng này thật sự có phần khiến người ta kinh hãi.

Không ai biết đã xảy ra chuyện gì.

Lẽ nào thật sự lại có chuyện lớn sắp xảy ra sao?

Nhân tộc quả thật là một chủng tộc đa đoan.

Nếu thật sự có chuyện lớn xảy ra, đối với Nhân tộc mà nói lại là

một tai nạn trọng đại a.

Nhất thời mọi người đều rơi vào kinh hoàng.

Khí thế nặng nề, bao trùm cả thánh địa Nhân tộc.

Thậm chí cả ngọn Thủ Dương Sơn trải dài hàng vạn vạn dặm cũng hoàn toàn bị bao phủ dưới mây đen.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lúc này cũng ngẩng đầu nhìn trời, hoàn toàn không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Toại Nhân Thị và những người khác không khỏi lo lắng.

"Xem ra không phải là do Vu Yêu hai tộc giở trò, mà là hiện tượng tự nhiên của thế giới Hồng Hoang a." Toại Nhân Thị thấy vậy không khỏi lắc đầu.

Mong là đừng xảy ra thêm chuyện gì nữa.

Nhân tộc hiện tại tuy thực lực đã có tiến bộ vượt bậc, nhưng nếu xảy ra thêm chuyện gì, ông cũng rất lo lắng.

Mà Hiên Viên Thị ở bên kia sắc mặt cũng có chút đen lại, không khỏi trực tiếp chửi ầm lên.

"Tên tặc lão thiên chết tiệt này!" "Hắn rốt cuộc muốn làm gì?" "Lẽ nào vẫn không chịu buông tha cho Nhân tộc sao?" "Phải đuổi cùng giết tận, hắn mới vui lòng sao?" Trong số mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, sát tâm của Hiên Viên Thị là nặng nhất.

Trước khi nhận được truyền thừa, nói về kỹ xảo săn bắn, cả Nhân tộc khi đó Hiên Viên Thị là số một.

Sau khi nhận được truyền thừa, sát tâm của Hiên Viên Thị cũng là nặng nhất.

Nay trời có dị tượng xảy ra, lại còn xảy ra ngay trên đầu Nhân tộc.

Điều này tự nhiên khiến người có sát tâm cực nặng như ông vô cùng khó chịu.

Hữu Sào Thị ở bên kia sắc mặt cũng đen lại.

"Cứ xem sao đã, lúc này tuy mây đen giăng kín, nhưng hình như không phải là tai nạn gì." Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc nhìn lên trời không nói lời nào, nhưng lại chăm chú theo dõi sự thay đổi của bầu trời.

Bất kỳ gió thổi cỏ lay nào cũng không qua được mắt mấy người bọn họ.

Cùng lúc đó, tất cả Nhân tộc cũng bắt đầu được huy động.

Mọi người đều đến căn cứ bí mật kia, bắt đầu thu hoạch lương thực.

Đối với Nhân tộc mà nói, đây là việc vô cùng trọng đại, tuyệt đối không được có bất kỳ sơ suất nào.

Một hạt lương thực cũng không thể lãng phí.

Dù sao những thứ này tương lai đều là bảo bối dùng làm hạt giống phân phát đi.

Khí tức mây đen giăng kín trên đầu có liên quan mật thiết đến Nhân tộc.

Không chỉ mấy vị lãnh tụ, ngay cả người Nhân tộc bình thường cũng có thể cảm nhận được.

Bọn họ tự nhiên cũng có chút căng thẳng.

Nếu là trước đây, khi Nhân tộc còn tương đối mông muội, Nhân tộc tất sẽ quỳ lạy không đứng dậy.

Nhưng bây giờ Nhân tộc đã được khai sáng, không còn là Nhân tộc của ngày xưa nữa.

Đối mặt với tình huống như vậy, tuy có chút căng thẳng, nhưng không có ai sợ hãi.

Nhân tộc đã từ bỏ thần linh, chính mình là sinh mệnh của chính mình.

Kẻ nào gây khó dễ cho Nhân tộc, bọn họ cũng tất nhiên không tha cho kẻ đó.

Nhân tộc chính là có niềm tin như vậy.

Tuy nhiên, dị tượng trên bầu trời Nhân tộc nghiêm trọng như vậy, lại không kinh động đến Thương Hiệt Thị đang bế quan.

Bởi vì lúc này ông đã rơi vào trạng thái điên cuồng.

Đó là một trạng thái thiên nhân giao chiến, bổ sung cho nhau, lại mâu thuẫn.

Trong trạng thái này, cho dù trời sập xuống, cũng không ai có thể làm phiền ông.

Lúc này Thương Hiệt Thị đang vò đầu bứt tai.

"Rốt cuộc thế nào là trời?" "Thế nào là đất?" "Trời lại có hàm nghĩa gì?" "Đất lại đại biểu cho trách nhiệm gì?" Lúc này ông đã rơi vào trạng thái điên cuồng.

Hai tay cũng đang múa loạn trong không trung, dường như đang vẽ một loại phù hiệu nào đó?

Những phù hiệu đó lại có phần giống như quỷ vẽ bùa.

Tốc độ múa vẽ của ông cũng ngày càng nhanh hơn.

Tuy động tác trên tay khá nhanh, nhưng cả người lại càng lún sâu vào điên cuồng.

Giống như có thứ gì đó đã giam cầm tâm linh của ông lại.

Ông rõ ràng đã hiểu ra một số chuyện, cũng hiểu ra một số đạo lý, nhưng lại không thể nói ra, đó là một cảm giác không nói nên lời, không diễn tả được.

Cảm giác này gần như khiến ông phát điên.

Hai tay múa vẽ trong không trung cũng ngày càng nhanh hơn.

Theo động tác của ông càng nhanh, mây đen trên trời cũng ngày càng đen kịt, sấm chớp trên trời cũng ngày càng dữ dội.

Đến thời khắc cuối cùng, Thương Hiệt Thị dường như có chút mệt mỏi, tốc độ vung vẩy hai tay cũng ngày càng chậm lại.

Mỗi lần vung tay dường như đều hao hết toàn bộ khí lực, cũng cần phải tích lực rất lâu.

Nhưng mỗi lần ông vung tay, đều có thể gây ra một trận rung chuyển trên bầu trời, phảng phất như Thương Hiệt Thị đang làm chuyện gì đó kinh thiên động địa, quỷ khóc thần sầu.

Ông cảm thấy áp lực của bản thân cũng ngày càng lớn.

Trên người dường như đang gánh vác vạn ngọn núi lớn.

Áp lực vô song này khiến ông khó mà tiếp tục.

Thân thể vào lúc này cũng run lên bần bật, dường như bất cứ lúc nào cũng sắp không chịu nổi.

Tình huống này là lần đầu tiên ông gặp phải sau khi nhận được truyền thừa.

Áp lực vô song này phảng phất như cả bầu trời đều đè lên người ông.

Sở dĩ như vậy, người khác không hiểu, nhưng ông lại hiểu rất rõ.

Bởi vì ông đang dò xét thiên cơ, đang cố gắng viết ra Thiên Đạo,

đang cố gắng ghi lại Thời Gian Đại Đạo.

Đây là dã tâm của ông.

Đây cũng là công đức vô tận của ông.

Đây là hành động không thành công thì thành nhân.

Cũng là công đức quan trọng nhất của ông với tư cách là lãnh tụ Nhân tộc.

Nếu thành công, ông sẽ có tư cách thuận lý thành chương trở thành lãnh tụ Nhân tộc.

Nếu ông thất bại, ông trở thành lãnh tụ Nhân tộc cũng sẽ không thuận lý thành chương.

Chỉ trong chốc lát, áp lực ngày càng lớn, cả thân hình cũng lung lay sắp đổ.

Ông dường như có chút không kiên trì nổi nữa.

Chương 506

Ngay vào thời khắc cực kỳ quan trọng này, cuối chân trời, đột nhiên có một luồng kim quang chiếu lên người ông.

Luồng kim quang này phảng phất vượt qua hư không vô tận, trực tiếp bao trùm lấy ông.

Người Nhân tộc ở xa thấy tình huống này không khỏi có chút kinh hãi.

Cảnh tượng như vậy thật sự quá hùng vĩ.

Trên bầu trời che khuất cả mặt trời, mây đen dày đặc không có một tia sáng nào, trực tiếp khiến cả khoảng hư không này trở nên đen kịt.

Cảnh tượng này giống như ngày tận thế, cực kỳ khủng bố.

Tuy nhiên, trong cảnh tượng như vậy, lại có một luồng kim quang từ cuối trời đất chiếu xuống, thẳng tắp chiếu về phía hậu sơn.

Thấy cảnh tượng này, cho dù là mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, cũng cảm thấy da đầu tê dại.

"Đây là....." "Thương Hiệt Thị, tên kia ở đó....." "Lẽ nào động tĩnh này là do Thương Hiệt Thị gây ra sao?" "Tên này rốt cuộc muốn làm gì?" "Lại có thể gây ra cảnh tượng chấn động như vậy?" Yểm Tư Thị ở bên cạnh khẽ cười.

"Tên này từ trước đến nay vẫn luôn thần thần bí bí." "Cả ngày nghiên cứu thứ gì như quỷ vẽ bùa, ai biết hắn muốn làm gì?" "Nếu là dị tượng do hắn gây ra, thì không cần phải lo lắng nữa." Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đến lúc này mới hơi thở phào nhẹ nhõm.

"Qua xem tên đó rốt cuộc đang làm gì." Sau đó mấy người trực

tiếp hóa thành một luồng lưu quang biến mất ở chân trời.

Mà trong sơn động thần bí này, luồng kim quang kia vượt qua hư không, trực tiếp chiếu rọi lên người ông, khiến cho Thương Hiệt Thị trong khoảnh khắc này tràn đầy sức mạnh.

Phảng phất như đã ăn phải thứ gì đó đại bổ, cả người vào lúc này cũng tỉnh táo lại.

Cảm nhận được luồng khí tức này, ông không khỏi mừng rỡ.

Bởi vì ông đã cảm nhận được.

Luồng khí tức này chính là do Nhân tộc Thánh Chủ đại nhân vượt qua vô tận thời không, chiếu lên người ông.

Có luồng khí tức này gia trì, Thương Hiệt Thị trong nháy mắt liền cảm thấy tràn đầy sức mạnh, tinh thần phấn chấn gấp trăm lần.

Cánh tay vốn đã tê dại, vào lúc này cũng đột nhiên có khí lực.

Hai tay lại một lần nữa múa loạn trong không trung.

Lần này, sắc mặt của ông càng thêm quyết tuyệt.

Theo động tác của ông trở nên trôi chảy, mây đen trên không trung dường như cũng bạo loạn, phảng phất cảm nhận được sự phẫn nộ vô tận.

Áp lực vô biên vô tận lại một lần nữa trấn áp xuống, khiến động tác của ông lại một lần nữa chậm đi rất nhiều, thậm chí có chút không thể tiếp tục.

Rõ ràng ông cũng đã đạt đến trạng thái kiệt sức.

Tuy có kim quang do Thánh Chủ đại nhân ban cho, nhưng bản thể của ông đã kiệt sức.

Đó là một loại kiệt sức từ linh hồn.

Cho dù có kim quang gia trì, ông cũng đã mệt mỏi đến cực điểm.

Ngay vào thời khắc cực kỳ quan trọng này, đột nhiên có một tiếng hừ lạnh, từ nơi xa xôi của trời đất truyền đến.

Âm thanh này như chuông đồng lớn.

Theo âm thanh này giáng lâm, Thương Hiệt Thị trong nháy mắt liền cảm thấy áp lực trên người tan biến, không còn bất kỳ khí tức nào áp chế trên người ông nữa, trong nháy mắt khiến ông sảng khoái đến cực điểm.

Rất nhanh ông lại chìm vào trạng thái của chính mình.

Trạng thái điên cuồng đó khiến người ta nhìn thấy cũng phải sợ hãi.

Tuy nhiên, đây chính là trạng thái tốt nhất của ông.

Thương Hiệt Thị bản thân chính là một dị nhân, bởi vì ông có song đồng tứ mục, thiên tư thông tuệ vô cùng.

Nói cách khác, ông là một người có hai con ngươi trong một mắt.

Từ nhỏ ông đã lanh lợi hơn người.

Mỗi khi những đứa trẻ khác đang chơi đùa, chỉ có một mình ông yên tĩnh ngồi xuống nghiên cứu mọi thứ.

Theo thời gian trôi qua, trí tuệ của ông cũng dần dần được khuếch đại, đã tạo ra rất nhiều thứ kỳ lạ trong Nhân tộc.

Đây cũng là lý do Thần Chiến Đại Đế chọn ông làm người thừa kế.

Mà lúc này ông đã chìm vào trạng thái điên cuồng.

Bộ não siêu cấp của ông đang vận chuyển với tốc độ cao.

Những nét vẽ như quỷ vẽ bùa trong không trung tốc độ cũng ngày

càng nhanh hơn.

Người khác không biết, chỉ có chính ông rõ ràng, ông đang tạo chữ.

Chính vì cái gọi là Đại Đạo ba ngàn, văn tự cơ sở tương ứng cũng nên có ba ngàn chữ.

Lúc này ông đã hoàn thành được hơn một nửa.

Sau khi áp lực trên người tiêu tan, tốc độ của ông cũng ngày càng nhanh, đầu óc cũng ngày càng linh hoạt.

Trong nháy mắt ông đã tạo ra 2998 chữ, chỉ còn lại hai chữ cuối cùng.

Nhưng khi đến hai chữ này, ông lại dừng lại.

Lúc này ông đã cảm thấy tài trí của mình cạn kiệt.

Hai chữ cuối cùng đó lại làm thế nào cũng không có manh mối.

Hai chữ đó cũng là khó nhất.

Một chữ trong đó là thiên.

Chữ còn lại là đạo.

Nói cách khác, ông còn hai chữ "thiên đạo" chưa tạo ra được.

Nhất thời, ông đang trong trạng thái điên cuồng, không khỏi khổ tư minh tưởng.

Suy nghĩ vạn ngàn, nhưng vẫn không có bất kỳ ý tưởng nào.

Điều này không khỏi khiến ông vò đầu bứt tai.

"Cái gọi là thiên... bao hàm quá nhiều thứ..." "Sinh linh của thế giới Hồng Hoang, đa số đều theo đuổi Thiên Đạo..." "Mà thiên này lại là lớn nhất, luôn ở phía trên thế giới Hồng Hoang..." "Thứ lớn nhất...

ở phía trên thế giới Hồng Hoang..." "Tuyệt diệu, tuyệt diệu." Bởi

vì ông đã nghĩ ra chữ này nên viết như thế nào.

Thứ lớn nhất, phải lấy chữ đại làm cơ sở.

Mà thứ này lại luôn ở phía trên thế giới Hồng Hoang, có thể thêm một nét ngang phía trên chữ đại này.

Chữ này, chẳng phải chính là thiên sao?

Nghĩ đến đây, ông vui mừng đến cực điểm.

Chữ thiên đã sáng tạo ra rồi.

Vậy thì còn lại, cũng chỉ còn chữ đạo cuối cùng này.

Chữ đạo này lại nên viết thế nào?

Thương Hiệt nhất thời lại chìm vào cảnh giới khổ tư minh tưởng.

"Đạo..." Sinh linh Hồng Hoang theo đuổi chính là đạo này.

Con đường của đạo tràn đầy gian truân vô tận.

Chỉ có không ngừng vượt qua chông gai, phá tan gian nan vạn trở, mới có cơ hội chứng được Đại Đạo.

Chính vì cái gọi là Đại Đạo ba ngàn, tiểu đạo vô số, con đường nào cũng có thể chứng đạo thành thánh.

Nhưng cho dù là ba ngàn Đại Đạo hay vô số tiểu đạo, mục đích cuối cùng chính là đắc đạo.

Vậy đạo là gì?

Thương Hiệt Thị lẩm bẩm.

Nói đến đây ông liền không nói được nữa.

Trên mặt lộ ra vẻ mặt phức tạp mà lại quỷ dị.

Rõ ràng là một vẻ mặt dữ tợn trong trạng thái điên cuồng, nhưng nhìn lại lại là một sự bình tĩnh quỷ dị.

Thật sự không thể miêu tả được vẻ mặt này.

Đầu óc của Thương Hiệt Thị cũng chìm vào trạng thái mê man.

Trong lúc vò đầu bứt tai, trên người trên mặt đều bị ông cào ra mấy vết thương.

Nhưng điều này vẫn không thể giải quyết được nỗi đau khổ tư minh tưởng của ông.

Chương 507

Nhìn thấy một vết sẹo trên người mình, trong lòng như có một tia chớp xẹt qua, đột nhiên khai sáng.

Ông cuối cùng đã nghĩ ra chữ này.

"Ta hiểu rồi, ta hiểu rồi, con đường của đạo, quý ở kiên trì." "Trên con đường này, phải luôn giữ một cái đầu tỉnh táo." "Chỉ có như vậy mới có một ngày, chứng đắc Đại Đạo." Vào khoảnh khắc này, cả trời đất Hồng Hoang lập tức phong vân biến sắc.

Bầu trời cũng nhanh chóng bắt đầu biến thành màu đen.

Không chỉ trên bầu trời thánh địa Nhân tộc nơi đây biến đen, mà là cả Hồng Hoang đều đen lại.

Tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang vào khoảnh khắc này đều chìm vào trầm tư.

Sau khi trầm tư lại lộ ra một tia sợ hãi.

Hồng Hoang bây giờ rốt cuộc là sao vậy?

Cứ dăm ba bữa lại có chuyện kinh thiên động địa xảy ra.

Nay cả thế giới Hồng Hoang đều đen lại.

Thế giới Hồng Hoang lẽ nào thật sự sắp đến tận thế sao?

Mà mấy vị lãnh tụ Nhân tộc thì mỉm cười nhìn Thương Hiệt Thị.

Đến bây giờ bọn họ tự nhiên đã hiểu ra, tên tiểu tử này đã hoàn thành một kỳ công gì đó không tầm thường a?

Vậy thì tiếp theo, bọn họ sẽ xem tên này rốt cuộc đã hoàn thành hành động gì.

Lúc này, trên người Thương Hiệt Thị đột nhiên bộc phát ra một luồng ánh sáng vàng.

Luồng ánh sáng này chiếu rọi trời đất, những yêu ma quỷ quái gần đó đều bị ánh sáng này tinh lọc.

Người khác không biết ánh sáng này là gì, nhưng các lãnh tụ Nhân tộc lại rất rõ ràng.

Bởi vì bọn họ đều đã từng nhận được ánh sáng này.

Ánh sáng này chính là lực lượng công đức trong truyền thuyết.

Thương Hiệt Thị trong lòng có cảm ngộ, ánh mắt trịnh trọng hướng về hư không hét lớn một tiếng.

"Thiên địa Đại Đạo, vạn vật ở trên." "Hôm nay Nhân tộc Thương Hiệt Thị, sáng tạo ra ba ngàn văn tự của Nhân tộc." "Khai sáng sự truyền thừa vạn cổ của Nhân tộc." Lời của ông tuy âm thanh không lớn, nhưng lại vang dội truyền đi khắp nửa Hồng Hoang, trực tiếp khiến cho các sinh linh đang hoảng loạn không khỏi an tâm.

Hóa ra là do Nhân tộc gây ra động tĩnh này, thật sự có chút khủng bố.

Nhưng như vậy, bọn họ cũng yên tâm rồi.

Đây không phải là tận thế thế giới, cũng không phải là siêu cấp đại tai nạn gì, mà là do Nhân tộc tạo chữ gây ra những động tĩnh này.

Sau đó Thương Hiệt bắt đầu viết chữ trong không trung, để cho trời đất vạn vật chứng kiến chữ của Nhân tộc.

Đây là chữ Nhân của Nhân tộc.

"Một nét phẩy chống trời, một nét mác lập đất." "Nhân tộc phải đội trời đạp đất..." Đây là chữ Nhất, chính vì Đạo sinh Nhất, Nhất sinh Nhị, Nhị sinh Tam, Tam sinh vạn vật.

Đây là chữ Yêu...

Đây là chữ Vu...

Thương Hiệt Thị vừa viết chữ trong không trung, tùy ý vung vẩy trong hư không, vừa giải thích cho chúng sinh Hồng Hoang cách viết và ý nghĩa của những chữ này.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng xem đến ngây ngất.

Yêu tộc cũng vậy.

Bọn họ Vu tộc cũng có văn tự, là do Yêu sư Côn Bằng tạo ra.

Bọn họ muốn so sánh với yêu văn, xem chữ của Nhân tộc tốt hơn, hay chữ của Yêu tộc gần gũi với Đại Đạo hơn.

Đây là chữ Thiên... chính vì dưới trời không gì lớn hơn trời!

Đây là chữ Đạo... vạn vật trong thiên hạ, đều hướng về đạo...

Thương Hiệt Thị viết chữ trong không trung, dùng hết chín ngày thời gian, mới viết hết ba ngàn văn tự Nhân tộc mà ông sáng tạo ra.

Không chỉ Nhân tộc trong thế giới Hồng Hoang theo đó mà đọc, mà các sinh linh khác trong thế giới Hồng Hoang cũng đang mô phỏng.

Khi ba ngàn văn tự này hoàn toàn xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang một phen kinh ngạc.

Nhân tộc, cũng đã có văn tự của riêng mình sao?

Từ nay về sau, thế giới Hồng Hoang sẽ không chỉ còn có đạo văn và yêu văn, Nhân tộc cũng bắt đầu có văn tự của riêng mình.

Nhân tộc cũng đã có sự truyền thừa của riêng mình.

Trong hư không, ba ngàn văn tự đều lấp lánh ánh sáng vàng rực rỡ vô cùng, từng luồng khí tức huyền diệu lan tỏa khắp thế giới Hồng Hoang.

Nhìn những văn tự trên không trung, Nhân tộc trong thế giới Hồng Hoang đều bùng nổ những tiếng hoan hô kinh thiên.

Từ hôm nay trở đi, Nhân tộc cuối cùng cũng đã có văn tự của riêng mình.

Văn minh Nhân tộc cũng sẽ một lần nữa được nâng lên một giai đoạn mới.

Bởi vì, Nhân tộc từ hôm nay trở đi, chính thức khai sinh sự truyền thừa của riêng mình.

Từ khoảnh khắc này hôm nay, Nhân tộc tất nhiên sẽ thực sự quật khởi.

"Thương Hiệt Thị....." "Thương Hiệt Thị....." "Thương Hiệt Thị....." Vô số Nhân tộc vào khoảnh khắc này hân hoan reo hò.

Âm thanh vô cùng mênh mông, vô cùng vang dội, trực tiếp chấn động cả Hồng Hoang.

Vào khoảnh khắc này, trên không trung đột nhiên vang lên tiếng sấm rền vang.

Sấm sét vô tận đột nhiên bắt đầu hoành hành.

Mây đen trên chín tầng trời vào khoảnh khắc này cũng bắt đầu cuồn cuộn.

Mây đen che kín trời đất lúc này dường như cuối cùng cũng không thể che phủ được nữa, bắt đầu dần dần tan đi.

Theo sự tan đi của mây đen, ánh sáng vàng trên trời đổ xuống, phối hợp với ba ngàn văn tự trên không trung, triệt để xua tan bóng tối vô tận này.

Giống như xua tan đi thời khắc đen tối nhất của Nhân tộc sau này.

Từ hôm nay trở đi, Nhân tộc, sẽ không sợ thần linh, không sợ quỷ

thần.

Bất kỳ quỷ thần nào trước mặt văn tự đại đạo của Nhân tộc đều có thể ghi lại.

Cho dù là công đức vô lượng, hay là sát nghiệp vô tận, trước mặt văn tự Nhân tộc đều sẽ không có nơi ẩn náu.

Từ hôm nay trở đi, Nhân tộc chính thức từ bỏ thần linh.

Vô số người vào khoảnh khắc này không khỏi mừng đến phát khóc.

Không phải là thần linh từ bỏ Nhân tộc, mà là Nhân tộc từ bỏ thần linh, và sáng lập ra văn tự của riêng mình.

Bất kỳ quỷ thần cũng như yêu ma quỷ quái, từ nay về sau, trước mặt Nhân tộc đều sẽ không có nơi ẩn náu.

Mây đen trên không trung đang dần tan đi, phảng phất còn có chút không cam lòng, vào khoảnh khắc cuối cùng đã giáng xuống vô tận thần lôi.

Những thần lôi này đều đánh vào ba ngàn văn tự, muốn vào thời khắc cuối cùng hủy diệt hoàn toàn những văn tự này.

Tuy nhiên, những văn tự này lúc này đang tỏa ra ánh sáng vàng vô tận.

Ánh sáng vàng này, có sức mạnh quỷ thần khó lường, không hề sợ hãi sấm sét đầy trời.

Cho dù là đối đầu trực diện với những thần lôi này, cũng không hề sợ hãi.

Nhất thời sấm sét rền vang, ánh sáng chói lòa cả trời.

Cả bầu trời hư không đều bị sấm sét hoành hành bao phủ.

Cũng không biết đã qua bao lâu, sau khi đạo thần lôi cuối cùng giáng xuống, không còn tiếng sấm sét nữa.

Ba ngàn văn tự lại không một chữ nào biến mất.

Rất rõ ràng, những văn tự Nhân tộc này đã vượt qua được thử thách cuối cùng.

Vô số Nhân tộc vào khoảnh khắc này không khỏi mừng đến phát khóc.

Đây tuyệt đối là một nét bút đậm trong lịch sử Nhân tộc.

Tuy nhiên, sau khi mây đen trên không trung tan đi, vẫn còn rất nhiều quỷ thần lượn lờ trong hư không, dường như đang thèm muốn lực lượng công đức này.

Thương Hiệt Thị trên mặt lộ ra vẻ khinh thường.

"Các ngươi yêu ma quỷ quái còn không mau lui đi?" "Lẽ nào thật sự muốn bị tiêu tan hết sao?" Theo tiếng hô của Thương Hiệt Thị, những yêu ma quỷ quái trên không trung phảng phất lúc này mới phản ứng lại, cuối cùng tiêu tan hết.

Và cùng lúc đó, chút bóng tối cuối cùng trên không trung cũng vào khoảnh khắc này, cuối cùng biến mất không dấu vết.

Chương 508

Theo sự biến mất của mây đen, trên chín tầng trời, đột nhiên bay đến một đám mây công đức lớn.

Cuối cùng những đám mây này trực tiếp rơi xuống người Thương Hiệt.

Từ đó, Thương Hiệt Thị, cuối cùng đã thực sự trở thành lãnh tụ Nhân tộc.

Mãi cho đến lúc này, Thương Hiệt Thị mới mừng đến phát khóc.

Ông cuối cùng đã thực sự trở thành lãnh tụ Nhân tộc, không còn ai nói ra nói vào nữa.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc ở bên cạnh không khỏi vỗ tay vang dội.

Thật không ngờ tên này không nói không rằng lại gây ra động tĩnh lớn như vậy.

Ngay cả mấy người bọn họ cũng có chút khó mà tưởng tượng.

Toại Nhân Thị không khỏi mở miệng khen ngợi.

"Tên ngươi quả nhiên không đơn giản." "Không nói không rằng đã gây ra động tĩnh lớn như vậy, gọi ngươi là Nhân Văn chi tổ, không hề quá đáng." Thương Hiệt Thị cũng cười ha hả, sau đó bái lạy mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

"Thương Hiệt Thị chẳng qua là học theo mấy vị huynh trưởng mà thôi." Lời này nói ra quả thật cũng khiến người ta tâm phục khẩu phục.

Bởi vì trong số các lãnh tụ Nhân tộc này, chỉ có ông là danh không chính ngôn không thuận.

Các lãnh tụ khác đều đã có những cống hiến to lớn cho Nhân tộc.

Nay ông cũng cuối cùng đã theo kịp bước chân của các vị huynh trưởng.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, đã dạy cho Nhân tộc cách khoan gỗ lấy lửa, dạy cho Nhân tộc dùng các công cụ khác để tạo ra lửa, và lợi dụng lửa để dạy cho Nhân tộc cách nấu chín thức ăn, giúp Nhân tộc thoát khỏi thời đại ăn lông ở lỗ.

Tuyệt đối là một lãnh tụ Nhân tộc vĩ đại nhất.

Lãnh tụ Nhân tộc Hữu Sào Thị cũng như vậy.

Ông là người phát minh ra nhà trên cây nguyên thủy, người khai phá văn minh nhà trên cây.

Chính ông đã dẫn dắt Nhân tộc khai thác đá, đốn gỗ, lợi dụng địa hình thuận lợi để tạo ra những hang ổ nguyên thủy nhất, qua vô số năm dần dần diễn biến thành việc xây dựng nhà cửa, lầu các.

Chính vì có Hữu Sào Thị, mới giúp Nhân tộc thoát khỏi cảnh màn trời chiếu đất, có một mái nhà che mưa che nắng.

Cũng là một vị lãnh tụ cực kỳ vĩ đại.

Lãnh tụ Nhân tộc Truy Y Thị cũng như vậy.

Bà tuy chỉ là một người phụ nữ, nhưng cũng là một vị lãnh tụ Nhân tộc có công đức to lớn.

Vào thời thượng cổ, bà đã dẫn dắt Nhân tộc học cách dùng da thú để chống lạnh, dùng lá cây để che thân, còn học được cách dùng sợi tơ để làm quần áo.

Truyền thuyết kể rằng vào thời viễn cổ, bà đã giúp Nhân tộc thoát khỏi tập tục ở trần, dạy cho Nhân tộc dùng da thú để chống lạnh, dùng lá cây che thân, từ đó Nhân tộc có áo để mặc.

Tuyệt đối là một vị lãnh tụ đáng kính.

Yểm Tư Thị tuy cũng là một người phụ nữ, nhưng cũng có công đức khiến người ta kính nể.

Yểm Tư Thị còn có biệt danh là Hoa Tư Thị.

Bà đã phát minh ra kỹ thuật dùng vỏ cây để bện dây thừng.

Dây thừng bà phát minh ra có ba loại: dây một sợi gọi là "huyền", dây hai sợi hợp thành gọi là "tư", dây ba sợi hợp thành gọi là "tác".

Chính vì có dây thừng do bà phát minh, Nhân tộc nguyên thủy mới có thể dùng thắt nút ghi việc, còn có thể dùng dây thừng để chế tạo công cụ.

Cũng là có đại công đức.

Hiên Viên Thị cũng như vậy.

Ông cũng là một vị lãnh tụ Nhân tộc đáng kính.

Ông đã dẫn dắt Nhân tộc học cách săn bắn, học cách giăng bẫy, học cách săn giết động vật.

Chính vì có Hiên Viên Thị, Nhân tộc thiên hạ mới có thịt để ăn, nếu không, Nhân tộc vẫn còn sống bằng quả dại.

Mà một vị lãnh tụ khác của Nhân tộc là Thần Nông Thị, cách đây không lâu cũng đã hoàn thành đại công đức của mình.

Mất trăm năm thời gian, đi khắp đại địa Hồng Hoang nếm trăm loại cỏ, cuối cùng đã mang về cho Nhân tộc rất nhiều lương thực và thảo dược.

Đây tuyệt đối là siêu cấp công đức công lao trùm vạn thế.

Mà chỉ có ông, Thương Hiệt Thị, lại chẳng có gì.

Điều này tự nhiên khiến Thương Hiệt Thị cực kỳ lo lắng.

Đây cũng là nguyên nhân ông rơi vào trạng thái điên cuồng trong khoảng thời gian này.

Bởi vì trong các lãnh tụ Nhân tộc, chỉ có ông là danh không chính ngôn không thuận.

Nay ông cuối cùng cũng đã khai sáng công đức của riêng mình.

Ông đã sáng lập ra văn tự, văn tự của Nhân tộc, khiến cho Nhân tộc từ đó có được sự truyền thừa.

Đối với Nhân tộc mà nói, tự nhiên cũng là công đức vô lượng.

Vị lãnh tụ Nhân tộc này của ông, cuối cùng cũng đã ngồi vững.

Ông tự nhiên là mừng đến phát khóc.

Theo sau việc Thương Hiệt tạo chữ thành công, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc quyết định mở yến tiệc lớn ăn mừng ba ngày.

Những người Nhân tộc trong thánh địa đều chìm vào trong cuồng hoan.

Sau cuồng hoan, Nhân tộc lại bắt đầu thu hoạch ráo riết.

Dù sao những lương thực kia là bảo bối vô cùng quan trọng, sẽ được dùng làm hạt giống phân phát vào mùa xuân năm sau, tuyệt đối không thể có một chút sai sót nào.

Vì vậy, từ lãnh tụ Nhân tộc đến người Nhân tộc bình thường, ai nấy đều vô cùng căng thẳng.

Thần Nông Thị lúc này thì rút lui, chuyên môn tập hợp một nhóm lớn người Nhân tộc thông minh nhanh nhẹn, bắt đầu truyền thụ cho họ cách trồng những loại lương thực này?

Khi nào trồng?

Khi nào tưới nước?

Khi nào thu hoạch?

Có hạt giống lương thực, cũng phải bồi dưỡng ra một nhóm người biết trồng lương thực.

Nếu không, những lương thực này chỉ bị lãng phí vô ích.

Thánh địa Nhân tộc bên này, vừa mới thu hoạch xong lương thực, trên trời liền đổ mưa, lại còn mưa liên tục hơn một tháng không có ngày nắng.

Điều này lập tức gây ra sự bất mãn của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

Mùa xuân năm sau chính là mùa trồng lương thực, nhưng thời tiết lại thất thường như vậy.

Đây chẳng phải là muốn hỏng đại sự của Nhân tộc sao?

Trời mưa dầm này trực tiếp khơi dậy sát ý của Hiên Viên Thị.

Hiên Viên Thị dặn dò mấy vị lãnh tụ Nhân tộc một phen, liền bay lên, trực tiếp đi về phía Đông Hải.

Ông chuẩn bị đi tìm phiền phức của Long tộc.

Lũ Long tộc đó lại không biết điều như vậy.

Nếu đã thế, ông sẽ cho lũ Long tộc đó biết Nhân tộc ngày nay đã không còn dễ bắt nạt.

Khu vực sinh sống của Vu tộc thì một mảnh gió yên biển lặng, mà khu vực sinh sống của Nhân tộc lại mưa dầm liên miên?

Không dạy dỗ bọn chúng, bọn chúng thật sự không biết hoa tại sao lại đỏ như vậy.

Hiện tại Hiên Viên Thị đã nhận được truyền thừa của Vương Lâm Đại Đế, thực lực sớm đã mạnh đến biến thái.

Cộng thêm sự tích lũy của trăm năm thời gian này, rốt cuộc đạt

đến tầng thứ nào không ai biết.

Nhưng đối phó với lũ Long tộc đó vẫn là dễ như trở bàn tay.

Chỉ một ngày, Hiên Viên Thị đã đến Đông Hải mênh mông vô biên.

Bình tĩnh đứng trên mặt biển, nhìn xuống Đông Hải vô tận phía dưới.

Chỉ thấy Đông Hải ánh nắng chan hòa, nhìn một cái, một mảng trắng xóa không nhìn rõ.

Chính vì cái gọi là sương khóa đỉnh núi núi khóa sương, trời liền đuôi nước nước liền trời.

Đông Hải dưới ánh mặt trời chiếu rọi, lại có một vẻ đẹp riêng.

Hiên Viên Thị đứng phía trên, khóe miệng lộ ra một tia chế giễu.

Hiện tại thân phận của ông có thể nói đã cực kỳ quý giá.

Nhân tộc đã trở thành một trong ba đại chủng tộc của thế giới Hồng Hoang, mà ông là lãnh tụ Nhân tộc.

Chương 509

Về mặt địa vị, ông thậm chí có thể ngang hàng với Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và các Tổ Vu của Vu tộc.

Lũ ngụy long khom lưng cúi đầu trước Yêu tộc kia, ông tự nhiên không coi vào đâu.

Thời thượng cổ, Chân Long là chủ của biển cả, một trong ba đại chủng tộc thời thượng cổ, uy lực vô cùng cường hãn.

Tuy nhiên đến thời kỳ này, Chân Long đã biến mất, chỉ còn lại một số ngụy long do động vật tiến hóa thành.

Lũ này đã biến thành những tồn tại không bằng heo chó, trở thành chư hầu của Yêu tộc.

Nghĩ đến mà thấy đáng tiếc.

Đặc biệt là Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hiện tại, thường xuyên coi Long tộc là thức ăn.

Nào còn sự kiêu ngạo xưa kia của Long tộc nữa?

Nghĩ đến mà thấy một tia chế giễu.

Lúc này Hiên Viên đứng phía trên, nhìn Đông Hải vô tận.

“Lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị đến đây.” “Thủy tộc Đông Hải còn không mau ra nghênh tiếp?” Âm thanh này không lớn, nhưng sức xuyên thấu lại cực kỳ mạnh mẽ, như sấm sét, ầm ầm truyền thẳng đến Thủy Tinh Cung dưới đáy biển.

Mà lúc này Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, lại đang ở trên người long hậu của hắn, thỏa sức phát tiết dục vọng của cự long.

Chính vì cái gọi là long tính bản dâm.

Ngao Quảng lúc không có việc gì liền hành hạ các nữ nhân trong long cung.

Các nữ nhân trong long cung có thể nói là bị hắn hành hạ cho một lượt.

Nay hắn đang hành sự giường chiếu, đang sắp đạt đến đỉnh điểm, âm thanh này như sấm sét, ầm ầm truyền đến, lập tức giật nảy mình.

"Lãnh tụ Nhân tộc?" "Lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị?" "Mẹ kiếp, tên đó sao lại đến đây?" Nghĩ đến tên đó, lão Long Vương liền không rét mà run.

Tên này chính là một kẻ mạnh.

Khi xưa trong đại chiến Nhân Yêu, vị lãnh tụ Nhân tộc này, một mình đại chiến với Anh Chiêu và Quỷ Xa trong thập đại yêu thánh của Yêu tộc, có thể nói là nổi bật vô cùng.

Nay đến Đông Hải, rốt cuộc là đến làm gì?

Lẽ nào là muốn tìm Long tộc bọn họ gây sự sao?

Nghĩ đến đây, Long Vương liền có cảm giác không rét mà run.

Long tộc hiện tại đã không còn như xưa, thực lực đã trở nên cực kỳ yếu ớt, thậm chí trở thành chư hầu của Yêu tộc.

Nay Yêu tộc và Nhân tộc là quan hệ đối đầu, thân là lãnh tụ Nhân tộc lại đến đây, e là đến không có ý tốt.

Long Vương lắc đầu thở dài.

Chính vì cái gọi là đạo bất đồng, bất tương vi mưu.

Đối phương đã đến, chắc chắn không phải chuyện gì tốt.

Ngay lúc này, nữ nhân dưới thân Long Vương cũng nói.

"Long quân, vẫn nên nghe thiếp một lời." "Nay Nhân tộc và Yêu

tộc là quan hệ địch đối.” “Hai tộc họ như thế nào, Long tộc chúng ta không quản.” “Nhưng cho dù là Yêu tộc hay Nhân tộc đều không phải là chúng ta có thể xem thường.” “Người đã đến, chúng ta tự nhiên phải ứng đối cho tốt.” “Đối với Long tộc chúng ta mà nói, thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp họa a.” “Long quân không thể không cẩn thận ứng đối, đợi sau khi tiễn vị ôn thần đó đi rồi, chúng ta lại khoái hoạt cũng không muộn.” Để thuyết phục Long Vương, bà ta có thể nói là đã tốn hết tâm tư.

Long Vương nghe lời này cũng có chút kinh hãi.

Dù sao lời của lão bà nói rất đúng.

Bất kể quan hệ giữa Nhân tộc và Yêu tộc như thế nào, lãnh tụ Nhân tộc đến đây đối với Long tộc mà nói đều không phải là chuyện tốt.

Nếu ứng phó tốt thì thôi, nếu không ứng phó tốt, e là rất có khả năng cả Đông Hải sẽ gặp tai ương.

Chỉ riêng một mình Hiên Viên Thị, cả Đông Hải đã không thể đối phó.

Nghĩ thông suốt những điều này, hắn vội vàng mặc quần áo chỉnh tề ra ngoài nghênh tiếp.

Mà lúc này Hiên Viên Thị thì đợi đến có chút không kiên nhẫn.

Lũ Long tộc chết tiệt này, lại dám kiêu ngạo như vậy?

Đây là xem thường hắn Hiên Viên sao?

Đây là xem thường Nhân tộc sao?

Hiên Viên vào khoảnh khắc này trong lòng tràn đầy sát ý.

Ngay vào lúc này, mặt nước Đông Hải đột nhiên bắt đầu sôi trào dữ dội, dường như có thứ gì đó ghê gớm sắp xuất hiện.

Hiên Viên Thị nhìn kỹ, chỉ thấy nước biển cuồn cuộn dữ dội, sau đó liền có rất nhiều thứ kỳ hình quái trạng xuất hiện.

Các loại tôm lính cua tướng, đủ cả.

Hà tướng quân, Giải nguyên soái, lính cá trê...

Sau đó, chính chủ mới xuất hiện.

Một trong số đó là Thừa tướng Quy lưng mang mai rùa.

Ngoài ra còn có Long Vương Ngao Quảng, và Long Hậu.

Ngoài ra còn có rất nhiều long tử long tôn.

"Long tộc Đông Hải Ngao Quảng, hoan nghênh lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị đại giá quang lâm." "Ngao Quảng có lỗi không đón từ xa, mong thượng tiên, xin đừng trách tội." Nói đến đây liền liên tục chắp tay với Hiên Viên Thị.

Sau đó lại một lần nữa nói.

"Xin mời thượng tiên, theo ta vào cung!" "Long cung đã chuẩn bị đầy đủ, chỉ đợi quý khách đến cửa." Nói đến đây, lại liên tục chắp tay.

Thái độ của Long Vương hạ rất thấp.

Thấy bộ dạng này, Hiên Viên Thị mới hơi gật đầu.

Sau đó liền đưa mắt nhìn sang Long Hậu bên cạnh, lại phát hiện người đàn bà này trông cực kỳ xinh đẹp, thân hình lồi lõm có trật tự.

Điều này không khỏi khiến mắt của Hiên Viên Thị cũng bốc lên lửa.

Gần đây, Yểm Tư Thị và Toại Nhân Thị của Nhân tộc cứ luôn thể hiện tình cảm trước mặt ông.

Truy Y Thị và Hữu Sào Thị cũng như vậy.

Điều này không khỏi khiến ông tức giận.

Thần Nông Thị và Thương Hiệt Thị thì tâm tư căn bản không đặt ở chuyện này.

Chỉ có một mình Hiên Viên Thị buồn bực.

Nay thấy người đàn bà này, quả thật đã khơi dậy tâm tư của ông.

Sau đó ông được đám người Long tộc dẫn đường, đến Long cung.

Quả nhiên phát hiện đám người Long tộc đã bày sẵn yến tiệc.

Hiên Viên Thị gật đầu, đi đầu ngồi vào ghế chủ vị.

Bản thân ông chính là đến để hỏi tội, tự nhiên không cần phải khách khí với Long tộc.

Khu vực sinh tồn của Vu tộc một mảnh gió hòa nắng đẹp, nơi sinh tồn của Nhân tộc lại mưa dầm liên miên.

Tình huống này kéo dài liên tục hơn một tháng.

Đây chẳng phải là muốn gây sự với Nhân tộc sao?

Nhân tộc hiện tại đã là đại chủng tộc thứ ba của Hồng Hoang, hành động này của Long tộc, tự nhiên khiến Nhân tộc cực kỳ không vui.

Ông lần này đến chính là để hưng sư vấn tội.

Long Vương Ngao Quảng thấy biểu hiện này của Hiên Viên Thị, trong mắt cũng lộ ra một tia âm u.

Nhưng cuối cùng vẫn ngồi vào ghế phụ.

Đợi mọi người ngồi xuống xong, Ngao Quảng mới nâng chén rượu đứng lên.

“Thượng tiên đại giá quang lâm Đông Hải của ta, thực sự là vinh hạnh của Đông Hải a.” “Ngao Quảng liền đại biểu cho sinh linh Đông

Hải kính thượng tiên một ly.” “Chúc thượng tiên tiên phúc vĩnh hưởng, thọ cùng trời đất.” Nói xong còn uống cạn.

Hiên Viên Thị thấy cảnh này, không khỏi lộ ra một tia cười lạnh.

Tên này thật biết giả vờ.

Rõ ràng đang gây sự với Nhân tộc bọn họ, bề ngoài lại tỏ ra khách khí như vậy, thực sự là một kẻ giả dối.

Hiên Viên Thị gật đầu, sau đó cũng uống cạn chén rượu mạnh.

Quay đầu lại liền nhìn về phía Long Hậu bên cạnh.

Truyền thuyết Đông Hải Long Hậu, là một mỹ nhân diễm áp tứ hải.

Nay xem ra quả nhiên danh bất hư truyền, thực sự là rất có phong vị a.

Chương 510

Long Hậu tướng mạo kỳ giai, gọi là khuynh quốc khuynh thành cũng không quá.

Thể thái phong du, có phong vận vô biên, thực sự khiến Hiên Viên Thị thèm nhỏ dãi.

Trầm tư một lát, Hiên Viên Thị liền có chủ ý.

"Sớm nghe văn Đông Hải Long Hậu, diễm áp tứ hải." "Truyền thuyết thân hình nàng uyển chuyển, là một đại gia ca vũ." "Không biết Long Hậu có thể hiến vũ một khúc để góp vui không?" Nói đến đây liền cười rộ lên.

Long Hậu bên cạnh lập tức giật mình.

Không ngờ vị lãnh tụ Nhân tộc này lại trực tiếp nhắm vào mình?

Rốt cuộc là ý gì?

Chẳng lẽ là muốn dùng chính mình để kích động Long Vương?

Sau đó Nhân tộc nhân cơ hội này xuất binh, triệt để chiếm lĩnh Đông Hải sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Long Hậu đột nhiên đại biến, điên cuồng ra hiệu cho Long Vương.

Nhất định phải để Long Vương nhịn.

Việc nhỏ không nhịn sẽ làm hỏng đại mưu.

Mà lúc này Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cũng trong lòng nổi giận.

Tên chết tiệt này, lại dám bắt vợ mình nhảy múa góp vui cho hắn?

Đối phương tuy là lãnh tụ Nhân tộc, nhưng lại kiêu ngạo đến mức độ này, thực sự vượt quá tưởng tượng của hắn.

Lẽ nào tên này đối với vợ hắn có ý đồ bất chính?

Nghĩ đến đây, sắc mặt hắn lại biến đổi.

Chẳng lẽ... vị lãnh tụ Nhân tộc này cố ý kích động mình?

Nghĩ đến đây, Long Vương Ngao Quảng không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Nếu thật sự như vậy, hậu quả khó mà lường được.

Ngay lúc này, hắn cũng nhìn thấy ánh mắt của Long Hậu.

Xem ra hai người đã nghĩ giống nhau.

Nghĩ đến đây, Ngao Quảng tuy lửa giận ngùn ngụt, nhưng cũng miễn cưỡng áp chế được lửa giận trong lòng.

"Vô Song, nếu lãnh tụ Nhân tộc muốn xem nàng nhảy múa." "Vậy nàng liền múa cho lãnh tụ Nhân tộc một khúc để góp vui đi." Lời nói tuy nhẹ nhàng, nhưng lại có một luồng sát ý lộ ra.

Rõ ràng, cho dù là Long Vương cũng không thể nhịn được.

Long Hậu liếc hắn một cái, liền gật đầu.

Dù sao tình thế ép người, cho dù cao ngạo như bà, cũng không thể không nhảy múa góp vui.

Nhớ năm xưa, bà cũng là mỹ nhân diễm áp tứ hải, đối với người khác chưa bao giờ tỏ ra dễ dãi.

Nay lại phải vì lãnh tụ Nhân tộc mà nhảy múa, thực sự khiến bà trong lòng bất mãn.

Tuy cảm thấy uất ức, nhưng cũng không thể làm gì, chỉ có thể nhẹ nhàng đi ra giữa sân.

Các thị nữ bên cạnh cũng đã chuẩn bị sẵn nhạc cụ, sau đó liền tấu lên.

Theo tiếng nhạc vang lên, Long Hậu Vô Song bắt đầu múa.

Long Hậu vừa múa lên, lập tức cực kỳ kinh diễm.

Cho dù là lãnh tụ Nhân tộc kiến thức rộng rãi như Hiên Viên Thị, cũng không thể không chìm đắm vào đó.

Dưới sự dẫn dắt của Long Hậu Vô Song, còn có rất nhiều nữ tử khác múa tay áo dài.

Càng có vô số cánh hoa kiều diễm rơi xuống, nhẹ nhàng bay lượn giữa sân khấu khổng lồ.

Theo điệu múa của các nữ tử, một luồng hương hoa thấm vào lòng người cũng lan tỏa ra, trực tiếp khiến Hiên Viên Thị cũng chìm đắm.

Hơn chục mỹ nữ như những nụ hoa đang nở bung ra bốn phía.

Vô Song trong bộ y phục trắng, xuất hiện giữa trời hoa bay.

Không hổ là mỹ nhân diễm áp tứ hải.

Cho dù là trong cả thế giới Hồng Hoang, mỹ nhân này cũng là hiếm thấy.

Chỉ thấy điệu múa của bà cực kỳ nhẹ nhàng ưu mỹ, múa lên phiêu dạt như tiên, cực kỳ có sức quyến rũ.

Tay áo lưu vân rộng mở đóng, càng làm nổi bật lên dung tư tuyệt mỹ mê hoặc chúng sinh của bà!

Đây là một mỹ nhân đã chín muồi, phong vận cực tốt, cực kỳ có sức quyến rũ.

Điệu múa như vậy, cho dù là trong cả thế giới Hồng Hoang cũng

là hiếm có, trực tiếp khiến ông xem đến ngây ngất.

Đối với Hiên Viên Thị mà nói, đây là một giấc mơ đẹp không thể với tới, trực tiếp xem đến say mê.

Những năm qua, ông vẫn luôn ở thánh địa Nhân tộc, vẫn luôn đấu trí đấu dũng với Yêu tộc và Vu tộc.

Làm gì có được sự tiêu sái như thế này?

Nay Nhân tộc dần dần lớn mạnh, ông cuối cùng cũng có cơ hội để tiêu sái một phen.

Vừa uống rượu ngon, vừa xem mỹ nhân nhảy múa, bất tri bất giác đã có vài phần say.

Long Hậu Vô Song trong mắt ông cũng càng thêm kiều mị.

Mỹ nhân như vậy quả thực là hiếm có trên đời, không khỏi khiến trái tim Hiên Viên Thị cũng nóng lên vài phần.

Lúc này điệu múa của Vô Song cũng đã gần đến hồi kết.

Thân hình múa của bà ngày càng nhanh, đôi tay ngọc uyển chuyển lưu luyến, váy áo bay phấp phới.

Đôi mắt nước như khói muốn nói lại thôi!

Quả thực là cực kỳ đẹp mắt, lại có một vẻ đẹp không thể với tới.

Cả người như hoa trong sương, mông lung phiêu diêu.

Cảnh đẹp như vậy, trực tiếp khiến Hiên Viên Thị như uống rượu ngon, say đến không thể tự kiềm chế.

Cuối cùng, Vô Song đã múa xong khúc này.

Hiên Viên Thị cũng hiếm khi được thưởng thức một phen mỹ cảnh.

“Mỹ nhân, mau đến rót rượu cho Hiên Viên Thị!” Tuyên Ngôn Thị

đã có vài phần say lúc này cũng càng thêm kiêu ngạo.

Hắn chính là đến Long tộc đây để gây sự, tự nhiên không chịu bỏ qua dễ dàng.

Lũ Long tộc này thật sự ti tiện vô cùng.

Lũ Yêu tộc trên thiên đình lấy việc ăn thịt Long tộc làm vui, nhưng lũ Long tộc này vẫn cam tâm tình nguyện làm chư hầu của chúng.

Chuyện đó thì thôi, lại còn dám bắt nạt Nhân tộc.

Khu vực của Yêu tộc và Vu tộc mưa thuận gió hòa, thế mà khu vực của Nhân tộc lại mưa dầm liên miên.

Chẳng lẽ thật sự coi Nhân tộc bọn họ là quả hồng mềm dễ nắn hay sao?

Vì thế, hắn mới mang theo lửa giận vô tận đến đây gây sự.

Không ngờ Long Vương lại tỏ thái độ cực kỳ thấp kém, nhất thời hắn lại không tiện nổi giận, chỉ đành dùng hạ sách này.

Hắn muốn xem xem Long Vương, con nhẫn giả thần quy này rốt cuộc muốn nhẫn nhịn đến khi nào.

Kẻ này thật sự không có chút cốt khí nào.

Hiên Viên Thị vô cùng khinh thường Ngao Quảng.

Đám người trên Thiên Đình thỉnh thoảng lại bắt một con rồng, lột da rút gân.

Thế mà tên này vẫn trung thành tận tâm, răm rắp nghe theo lệnh của Yêu tộc.

Đây không phải là hèn hạ thì là gì?

"Mau lại đây rót rượu cho bản đại nhân." Hiên Viên Thị dường như đã có chút men say.

Nghe lời hắn nói, sát ý trong mắt Đông Hải Long Vương Ngao Quảng càng thêm nồng đậm.

Thật không ngờ tên này lại sỉ nhục hắn đến thế.

Không chỉ bắt vợ hắn múa cho hắn xem, còn muốn nàng rót rượu cho hắn.

Đây chẳng phải là sỉ nhục cả Đông Hải hay sao?

Chương 511

Lúc này, sắc mặt Ngao Quảng tức thì đen đến cực điểm, run rẩy chỉ vào Hiên Viên, dường như muốn nói điều gì đó, nhưng lời đến bên miệng lại nuốt vào, cuối cùng vẫn không nói ra.

Hắn không khỏi căm hận bản thân mình đúng là một kẻ nhu nhược.

Long Hậu Vô Song nghe những lời này, sắc mặt cũng có phần cứng đờ.

Nàng là Long Hậu Đông Hải, từng được xem là mỹ nhân diễm áp tứ hải.

Nào đã từng chịu sự vũ nhục như thế này?

Tên này thân là lãnh tụ Nhân tộc, lại có thể ngông cuồng đến mức độ này sao?

Lúc này, sắc mặt Vô Song cũng có chút u ám, biến đổi không ngừng.

Nhưng cuối cùng nàng vẫn nhẫn nhịn như Long Vương Ngao Quảng.

Long tộc hiện nay quá yếu, nếu không nhẫn nhịn, e rằng Long tộc tứ hải đều sẽ phải gánh chịu tai họa diệt vong.

Đây là cái giá mà họ không thể gánh nổi.

Nghĩ đến đây, Vô Song hít một hơi thật sâu, cố gắng đè nén ngọn lửa giận trong lòng.

Vì Long Vương Ngao Quảng, vì Long tộc tứ hải, nàng phải nuốt xuống cục tức này.

Cho dù đối phương muốn mạng của nàng, nàng cũng phải lập tức để máu văng năm bước, nếu không Long tộc thật sự sẽ gặp nguy hiểm.

Nghĩ thông suốt những điều này, Vô Song không khỏi cười thảm.

Long tộc ơi là Long tộc, rốt cuộc đến khi nào ngươi mới có thể cường thịnh trở lại?

Vô Song hít một hơi thật sâu, nhìn Hiên Viên Thị đang chờ đợi ở bên cạnh, bỗng nhiên nở một nụ cười.

Mặc dù nụ cười này có phần gượng gạo, nhưng nàng đã cố gắng hết sức để cười.

Sau đó, nàng ngồi xuống bên cạnh Hiên Viên Thị, cầm bầu rượu lên, rót cho hắn một ly.

Hiên Viên Thị nhìn mỹ nhân bên cạnh, rồi lại nhìn Long Vương Ngao Quảng với sắc mặt đen như đáy nồi, lúc này không khỏi đắc ý, tinh thần phơi phới.

Hắn cuối cùng cũng có thể hưởng thụ một chút.

Hiên Viên Thị hắn chinh chiến cả đời, chẳng lẽ không được hưởng thụ một chút hay sao?

Câu trả lời tự nhiên là có thể.

Lần này trở về Nhân tộc, hắn phải khoe khoang một phen với hai tên thô lỗ kia.

Toại Nhân Thị có Yểm Tư Thị, Hữu Sào Thị có Truy Y Thị, lúc nào cũng lượn lờ trước mặt hắn.

Mà Thần Nông thì lại chẳng quan tâm đến những chuyện này, chỉ hứng thú với lương thực.

Còn Thương Hiệt cũng không mấy hứng thú.

Thế là chỉ còn lại một mình Hiên Viên Thị, tự nhiên khiến hắn vô cùng phiền muộn.

Nay có được cơ hội, hắn đương nhiên phải sảng khoái một phen.

Nhìn mỹ nhân bên cạnh cười tươi như hoa, rồi lại nhìn Ngao Quảng mặt mày đen kịt, Hiên Viên Thị không khỏi lộ vẻ khinh thường.

Tên này, vậy mà có thể nhịn đến bây giờ sao?

Quả đúng là một con nhẫn giả thần quy.

Chẳng trách Yêu tộc đã ăn thịt cả Long tộc rồi mà đám Long tộc này vẫn không biết phản kháng.

Long Vương bản thân đã là một con nhẫn giả thần quy, những con rồng khác sao có thể phản kháng được chứ?

Nghĩ đến đây, Hiên Viên Thị không khỏi có chút than thở.

Long tộc thời thượng cổ cường thịnh biết bao, sao bây giờ lại suy tàn đến mức này?

Hắn lắc đầu, không khỏi cảm thấy tinh thần phơi phới.

Vốn dĩ hắn đến đây để gây sự, cũng đã chuẩn bị sẵn sàng để đại khai sát giới, không ngờ đến đây lại bắt đầu hưởng thụ.

Đã như vậy, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Chẳng trách Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị cả ngày tinh thần phơi phới, tư vị này quả thật khiến người ta mê đắm.

Đặc biệt là ngay trước mặt Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, để mỹ nhân diễm áp tứ hải này hầu hạ, tự nhiên khiến hắn có một cảm giác sảng khoái đến bệnh hoạn.

Dưới sự phục vụ của Long Hậu Vô Song, Hiên Viên Thị rất

nhanh đã có chút men say.

Rượu qua ba tuần, thức ăn qua năm vị, Hiên Viên Thị không khỏi cười toe toét.

"Ngao Quảng, lần này ta đến đây, vốn là mang theo sát ý." "Nhưng ngươi có thể thịnh tình khoản đãi như vậy." "Ta cũng sẽ không đại khai sát giới ở Đông Hải của ngươi nữa." "Dù sao ngươi cũng là người biết điều, biết tốt xấu." "Có chuyện gì ta sẽ nói thẳng với ngươi." "Hiện nay, Nhân tộc ta đã là một trong ba đại chủng tộc của thế giới Hồng Hoang." "Nền tảng thực sự tuy vẫn còn thiếu sót so với Vu tộc và Yêu tộc." "Nhưng Nhân tộc chúng ta đã có nền tảng của riêng mình." "Thời gian trước, Nhân tộc chúng ta còn có chữ viết truyền thừa của riêng mình." "Dựa vào Thiên Cơ Lâu, Nhân tộc sớm muộn gì cũng sẽ là đệ nhất chủng tộc." "Thế cục như vậy, chẳng lẽ ngươi còn không nhìn thấu hay sao?" "Địa bàn của Yêu tộc và Vu tộc, mưa thuận gió hòa." "Cớ sao Nhân tộc chúng ta lại mưa dầm liên miên mấy tháng trời." "Rốt cuộc là có ý gì?" "Suýt chút nữa đã làm hỏng đại sự của Nhân tộc ta." "Thật sự coi Nhân tộc ta dễ bắt nạt hay sao?" "Đừng nói là khu khu Đông Hải nhà ngươi, cho dù toàn bộ Thủy tộc tứ hải các ngươi đến đây, một mình ta cũng có thể chém giết sạch sẽ." Nói đến đây, trên người Hiên Viên đã tỏa ra một luồng sát ý vô cùng.

Hắn híp mắt nhìn Ngao Quảng ở bên cạnh.

"Ngươi không biết mỹ nhân Yêu tộc đã đến Nhân tộc ta rồi sao?" "Mỹ nhân Vu tộc cũng đã đến Nhân tộc ta." "Vu Yêu hai tộc thì thế nào?" "Trước mặt Nhân tộc ta, chẳng phải cũng ngoan ngoãn dâng lên bảo vật, đưa tới mỹ nhân hay sao?" "Long tộc các ngươi so với hai tộc bọn họ thì thế nào?" Những lời này nói ra, trực tiếp khiến Đông Hải Long Vương Ngao Quảng sợ hãi kinh hồn.

Vu Yêu hai tộc tự nhiên là siêu cấp đại tộc của Hồng Hoang từ vô số năm qua, ngay cả các vị Thánh nhân cũng phải nể mặt.

Vậy mà hai đại chủng tộc như vậy, lại phải chịu áp lực từ Thiên Cơ Lâu, ngoan ngoãn dâng bảo vật cho Nhân tộc, còn đưa cả mỹ nhân hai tộc tới để thể hiện thành ý kết giao.

Cục diện Vu Yêu hai tộc đối đầu nhau suốt vô số năm, chỉ trong vòng trăm năm ngắn ngủi đã bị phá vỡ.

Nhân tộc bất ngờ trỗi dậy, cuộc tranh bá hai tộc trực tiếp biến thành thế chân vạc.

Đặc biệt là sau lưng Nhân tộc có Thiên Cơ Lâu.

Nền tảng tuy có phần nông cạn, nhưng nói về bối cảnh, Nhân tộc tuyệt đối là sâu dày nhất trong tam tộc.

Thiên Cơ Lâu là nơi nào chứ?

Bên trong có tới hơn mười vị Thánh nhân.

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng có phần yếu thế trước mặt Trường Không đạo nhân của Thiên Cơ Lâu, bị Trường Không đạo nhân mắng cho một trận, phải triệt để rút về Tử Tiêu Cung.

Vị đại nhân đó đã từng đích thân nói, Nhân tộc là chủng tộc mà ngài bảo vệ.

Lý do ngài bảo vệ Hồng Hoang, thực chất chính là bảo vệ Nhân tộc.

Ai dám ra tay với Nhân tộc nữa, thì tự mình đứng ra bảo vệ Hồng Hoang đi.

Đến lúc đó Thiên Cơ Lâu sẽ toàn diện rút lui.

Lời nói này đến nay vẫn khiến cả Hồng Hoang chấn động không thôi.

Không ngờ Long tộc mình lại đắc tội với Nhân tộc vào thời khắc quan trọng này.

Chỉ bằng Sát thần trước mắt đây, thật sự đã đủ để quét sạch tứ hải.

Ngao Quảng lúc này không khỏi sợ hãi kinh hồn.

“Đại nhân sao lại nói vậy?

Ngao Quảng thực sự không biết.” “Long tộc tứ hải chúng ta đối với Nhân tộc luôn cực kỳ tôn trọng, chưa từng nghĩ đến việc trêu chọc Nhân tộc.” “Khu vực Nhân tộc chẳng lẽ đã xảy ra vấn đề gì sao?” “Ta sẽ lập tức phái người điều tra kỹ lưỡng.” “Đến lúc đó nhất định sẽ cho Nhân tộc một lời giải thích, Thượng tiên bớt giận, Thượng tiên bớt giận.” Hiên Viên lúc này nhìn bộ dạng khúm núm của hắn, sắc mặt càng thêm đen kịt.

“Nhân tộc ta gần đây có một việc quan trọng chuẩn bị thực thi.” “Bây giờ lại xảy ra sự cố như vậy, chẳng lẽ thật sự là trùng hợp sao?” “Ta hy vọng Long Vương ngươi có thể điều tra kỹ lưỡng, nếu không, Long tộc tứ hải các ngươi, cũng không cần thiết phải tồn tại nữa.” Nói đến đây, hắn đã sát khí đằng đằng.

Hiên Viên Thị, vốn là lãnh tụ Nhân tộc có sát khí nặng nhất, đủ để được xưng là Sát thần của Nhân tộc.

Nay hắn nổi giận, thật sự hiếm có ai có thể chống đỡ được.

Trong nháy mắt, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng và Long Hậu Vô Song đã run lẩy bẩy.

Nhìn Ngao Quảng đang quỳ trước mặt run rẩy, trong mắt Hiên Viên Thị lại một lần nữa lộ ra một tia cười lạnh.

Con rồng già này, thật sự còn không bằng một con ba ba.

Nhìn kẻ hèn mọn này, trong mắt Hiên Viên có một ngọn lửa bùng lên dữ dội.

Sau đó, hắn liền chộp lấy tay Vô Song đang hầu hạ bên cạnh, trong mắt có một ngọn lửa khó tả phun trào.

“Ngao Quảng, hôm nay hãy để phu nhân thị tẩm đi, không biết Long Vương thấy thế nào?” “Ngươi…” Lời này vừa nói ra, sắc mặt Long Vương Ngao Quảng đen kịt, suýt chút nữa đã ngã quỵ tại chỗ.

Không ngờ tên này, lại đang nhòm ngó phu nhân của hắn?

Tội đáng muôn chết!

Đây quả thực là tội đáng muôn chết.

Thật không ngờ tên này lại sỉ nhục hắn đến thế, thực sự khiến hắn lửa giận ngút trời.

Hắn đột ngột ngẩng đầu lên đối mặt với Hiên Viên Thị.

Lãnh tụ Nhân tộc này, chẳng lẽ thật sự ngông cuồng đến mức độ này sao?

Hiên Viên đứng trên cao nhìn xuống Long Vương Ngao Quảng đang quỳ ngẩng đầu.

“Sao?

Chương 512

Ngươi không muốn à?" "Những năm qua Long tộc tứ hải các ngươi đã làm những chuyện gì với Nhân tộc chúng ta, ta cũng không nói nhiều nữa." "Có bao nhiêu người Nhân tộc bỏ mạng trong tay Long tộc các ngươi, ta cũng không nói nhiều nữa." "Bây giờ ta chỉ để phu nhân thị tẩm một đêm." "Sao?

Có vấn đề gì à?" Hiên Viên Thị lên tiếng hỏi, nhưng Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đang quỳ bên dưới lúc này đã run lẩy bẩy.

Hắn đã rơi vào trạng thái thiên nhân giao chiến.

Hoặc là chịu đựng sự khuất nhục này, hoặc là… Long tộc tứ hải diệt vong.

Lúc này Ngao Quảng đã rơi lệ đau đớn.

Long tộc sao lại đến nông nỗi này?

Vô số năm qua, uy nghiêm của Long tộc đã bị hắn làm cho mất hết thể diện, chỉ để sống tạm bợ, đổi lấy một tia sinh cơ cho Long tộc.

Tại sao phát triển đến ngày nay, lại đến bước đường này?

Long tộc sao lại đến nông nỗi này?

Ngao Quảng quỳ trên đất run lẩy bẩy.

Hắn vạn lần không ngờ, có một ngày chuyện như vậy cũng sẽ rơi xuống đầu mình.

Nhân tộc, từng hèn mọn hơn Long tộc vô số lần, lại đã trỗi dậy đến mức độ này.

Mà Long tộc bọn họ, lại vẫn đang sống tạm bợ một cách hèn mọn.

Thậm chí còn phải hiến tế phu nhân của mình để đổi lấy một tia

sinh cơ.

Chủng tộc như vậy thật sự còn cần thiết phải tồn tại nữa không?

Long Vương Ngao Quảng đau đớn nhắm mắt lại.

Mà Vô Song ở bên cạnh, lúc này cũng có chút sợ hãi kinh hồn.

Vạn lần không ngờ đối phương lại bắt đầu để ý đến nàng.

Đây thực sự là chuyện nàng không ngờ tới.

Nhìn vẻ mặt thống khổ của Long Vương Ngao Quảng, Vô Song cũng có chút không nỡ.

Bị Hiên Viên nắm tay cũng có chút lạnh buốt, vội vàng rút tay về, nhưng lại bị Hiên Viên nắm chặt trong tay, khó mà rút ra được.

Nhất thời khiến nàng rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan.

Hiên Viên Thị nhìn hai người trước mắt, khẽ híp mắt lại, liếc nhìn Ngao Quảng một cái.

"Ngươi đúng là một cái đầu óc hủ lậu." "Các ngươi hiện là thuộc hạ của Thiên Đình, đám người đó có coi các ngươi là người không?" "Thỉnh thoảng lại muốn nấu giết một vài long tử long tôn để chúng hưởng dụng." "Chẳng lẽ ngươi thật sự còn muốn nuốt giận vào trong sao?" Long tộc các ngươi thời thượng cổ cũng là chủng tộc uy chấn Hồng Hoang, tại sao đến bây giờ lại trở nên hèn mọn như vậy?

"Nói cho đúng, Long tộc còn mạnh hơn Nhân tộc rất nhiều lần." "Thế nhưng Nhân tộc vẫn dám liều mạng, Yêu tộc thì sao?

Vu tộc thì sao?" "Trước mặt Nhân tộc chẳng phải cũng đành chịu lép vế hay sao?" "Còn Long tộc các ngươi thì sao?" "Cốt khí của Long tộc các ngươi đâu?" Hiên Viên có chút hận sắt không thành thép.

Long tộc trước mắt cực kỳ giống với Nhân tộc trước kia.

Cùng là thức ăn của Vu Yêu hai tộc, cùng là đối tượng bị hai tộc này tùy ý tàn sát.

Nhưng vô số năm qua, Nhân tộc luôn cố gắng sinh tồn và phát triển trong khe hẹp của Hồng Hoang, có thể nói là mỗi bước đi đều gian nan.

Đã có rất nhiều lần đứng trước nguy cơ diệt tộc.

Thế nhưng ngọn lửa khí phách của Nhân tộc vẫn luôn bùng cháy hừng hực cho đến tận bây giờ.

Nhân tộc đã nắm bắt được cơ hội do Thiên Cơ Lâu ban cho, trong nháy mắt đã như đốm lửa bùng lên thiêu rụi cả thảo nguyên, triệt để trỗi dậy, trở thành một trong ba đại chủng tộc của thế giới Hồng Hoang.

Mà Long tộc, từng vô cùng cường đại thời viễn cổ, lúc này lại tự biến mình thành một con giun, mặc cho Yêu tộc chém giết ăn thịt.

Nghĩ lại, thật là bi ai.

Long tộc như vậy, so với Nhân tộc, hoàn toàn không có tính so sánh, đã đánh mất đi chút ngạo khí cuối cùng.

Sắc mặt Long Vương Ngao Quảng càng thêm khó coi.

Hiên Viên nói đúng.

Long tộc so với Nhân tộc, tình cảnh thực sự tốt hơn rất nhiều.

Ít nhất Long tộc còn có tứ hải làm môi trường sinh tồn.

Mà Nhân tộc lại ngay cả môi trường sinh tồn cũng không có, chỉ có thể sống tạm bợ trong khe hẹp của thế giới Hồng Hoang như chuột chạy qua đường.

Nay Nhân tộc đã trỗi dậy đến mức độ này, mà Long tộc lại ngày càng suy thoái.

Long Vương Ngao Quảng toàn thân run lẩy bẩy.

Hắn cảm thấy mình chính là tội nhân của Long tộc.

Hắn cảm thấy mình có lỗi với Long tộc.

Nhìn Ngao Quảng đang quỳ đó run rẩy, Hiên Viên khinh thường liếc một cái.

Hắn nói ra những lời này cũng là có nguyên nhân, chủ yếu là để kích thích Long tộc.

Hắn muốn xem xem Long tộc này rốt cuộc còn cần thiết phải tồn tại nữa không.

Nếu Long tộc không còn cần thiết phải tồn tại, vậy thì Hiên Viên hắn sẽ đích thân ra tay, triệt để chém giết chủng tộc này.

Nhìn bộ dạng của Long Vương Ngao Quảng, Hiên Viên lắc đầu.

Rồi quay đầu nhìn về phía Vô Song, ánh mắt lập tức trở nên nóng rực.

Hắn trực tiếp kéo Vô Song đi về phía sau.

Ngao Quảng thấy cảnh này chỉ có thể đau đớn nhắm mắt lại.

Bị kéo đi, Vô Song quay đầu nhìn về phía Ngao Quảng, lại phát hiện Ngao Quảng chỉ một mình cô độc quỳ ở đó, thất hồn lạc phách, trông vô cùng cô liêu.

Chút niệm tưởng cuối cùng trong lòng Vô Song cũng tan biến không còn dấu vết, chỉ có thể như cái xác không hồn bị Hiên Viên kéo đi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Hiên Viên chí đắc ý mãn bước ra.

Vô Song mặt đầy nước mắt hầu hạ bên cạnh.

Lại phát hiện Đông Hải Long Vương Ngao Quảng vẫn quỳ ở đó,

run lẩy bẩy.

Chỉ một đêm, hắn đã vô số lần muốn vùng dậy, lại vô số lần đau đớn ngã xuống.

Một bên là người phụ nữ hắn yêu thương, một bên là tương lai của cả Long tộc.

Hắn thực sự không biết nên quyết định thế nào.

Lúc này Hiên Viên, nhìn bộ dạng của hắn, không khỏi lộ ra một tia khinh bỉ.

Đêm qua hắn cùng Long Hậu Vô Song đã đại chiến một trận kịch liệt!

Nữ tử này quả thực đã hầu hạ hắn rất chu đáo, hắn tự nhiên cũng cực kỳ vui vẻ.

Nhưng chuyện đã giải quyết xong, hắn cũng không muốn tiếp tục ở lại đây nữa.

Nhìn những kẻ nhu nhược này, Hiên Viên có chút mất hứng.

"Ta phải đi rồi, ngươi không có gì muốn nói sao?" "À, khi nào ngươi sẽ cho chúng ta một lời giải thích?" "Rốt cuộc khi nào sẽ đến Nhân tộc phụ kinh thỉnh tội?" "Lời đã đến đây, nói nhiều vô ích." "Ngươi thân là Long Vương, rốt cuộc nên làm thế nào, ta tin ngươi hẳn là rất rõ." Hiên Viên thực sự không muốn nói thêm gì với tên nhu nhược này.

Nếu hắn có hành động gì, mình có lẽ còn nhìn bằng con mắt khác.

Nhưng nhìn bộ dạng hiện tại của hắn, thực sự còn không bằng một con chó.

Nghe những lời này, sắc mặt Ngao Quảng đột nhiên trở nên khó coi hơn.

Phụ kinh thỉnh tội, đây là muốn hắn đến địa bàn Nhân tộc, chịu sỉ nhục sao?

Vấn đề là tất cả chuyện này đều do Yêu tộc sắp đặt, Long tộc bọn họ cũng chỉ là nghe lệnh hành sự mà thôi.

Đây chẳng phải là hai tộc giao chiến, họa lây đến Long tộc hay sao?

Ngay lúc này, Vô Song đứng bên cạnh Hiên Viên, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào Long Vương.

Trong mắt lộ ra vô số ánh nhìn phức tạp, nhưng cuối cùng vẫn thở dài một tiếng.

Đến nước này, duyên phận hai người cũng đã hết.

Đứng trên góc độ của Vô Song hiện tại, Long Vương Ngao Quảng này, thực sự là… quá nhu nhược.

Suy nghĩ một lát, Vô Song lên tiếng.

"Long Vương, những năm gần đây Long tộc dần suy yếu." "Thậm chí còn trở thành thức ăn của những kẻ Yêu tộc kia." "Long tộc thật sự đã đến lúc nguy trong sớm tối rồi…" "Đặc biệt là Nhân tộc trỗi dậy, Yêu tộc trong thời gian ngắn không dám làm gì Nhân tộc." Chắc chắn sẽ tàn sát bừa bãi Long tộc, cứ như vậy nữa, Long tộc… nguy rồi!

"Long Vương vô số năm qua ngày đêm lo lắng, vì an nguy của Long tộc có thể nói là hao tâm tổn huyết." "Ngày ngày đêm đêm cúc cung tận tụy, Vô Song cũng đều nhìn thấy trong mắt, đau ở trong lòng." "Chỉ hận mình chỉ là phận nữ nhi, là kẻ vô năng, không thể san sẻ nỗi lo cho Long Vương, lòng căm hận không nguôi." "Nay may được Nhân tộc Thượng tiên chiếu cố, nói ra đây cũng là một phen tạo hóa của Long tộc." "Chuyện này phải xem Long Vương lựa chọn thế

nào, thiếp thân nguyện đi đến Nhân tộc, làm sứ giả giao hảo giữa Long tộc và Nhân tộc." "Không biết Long Vương bệ hạ thấy việc này thế nào?" "Chẳng lẽ Long Vương bệ hạ thật sự còn muốn dựa dẫm vào Yêu tộc, sau đó trở thành huyết thực của bọn chúng sao?" Nói đến đây, Vô Song đã có chút đau lòng căm phẫn.

Nàng thực sự rất yêu phu quân của mình.

Nhưng phu quân của nàng vô số năm qua vì tương lai của Long tộc đã nhẫn nhịn đến cực điểm, đến mức bây giờ đã đánh mất đi cốt khí nguyên bản.

Chương 513

Quả thật là nhìn trong mắt, đau ở trong lòng.

"Vô Song nguyện thân chinh đến Nhân tộc, được Hiên Viên thượng tiên đoái hoài, cũng xem như là phúc phận của ta." "Đây cũng là một tia sinh cơ mà ông trời dành cho Long tộc." "Long Vương chẳng lẽ còn muốn chấp mê bất ngộ sao?" "Chẳng lẽ còn muốn phụ thuộc Yêu tộc, tiếp tục cung cấp huyết thực cho Yêu tộc sao?" Những lời này có thể nói là thẳng thắn đến tận tâm can.

Ngay cả Hiên Viên cũng không ngờ nữ tử này lại có khí phách lớn đến vậy.

Tuy đã cùng mình có một đêm tình duyên, nhưng lại có thể nhẫn tâm bỏ rơi trượng phu, theo mình đến Nhân tộc?

Nói không hay một chút, nữ tử này là vì tương lai của chính mình.

Nói hay một chút, đây là vì đại nghĩa của Long tộc.

Khí phách này, quả thực hơn xa Long Vương Ngao Quảng rất nhiều.

Vô Song liếc nhìn Long Vương Ngao Quảng một cái.

"Chỉ cần tiểu nữ tử vẫn được Hiên Viên thượng tiên đoái hoài, Long tộc tự nhiên sẽ luôn vô lo." "Tiểu nữ tử từ hôm nay trở đi, nhất định sẽ toàn lực lấy lòng Hiên Viên thượng tiên." "Cho dù Hiên Viên thượng tiên bảo tiểu nữ tử đi chết, tiểu nữ tử cũng nghĩa bất dung từ, từ hôm nay trở đi, Hiên Viên thượng tiên chính là chủ nhân của tiểu nữ tử." "Từ nay tình nghĩa vợ chồng với Long Vương cũng xem như ân đoạn nghĩa tuyệt." "Mong Long Vương đại nhân bảo trọng." Nghe những lời này, Hiên Viên cũng không khỏi thầm líu lưỡi.

Nữ nhân này… lại có thể nhìn thấu vấn đề đến vậy sao?

Quả thật là như thế.

Nữ nhân này, thực sự khiến hắn có chút yêu thích không nỡ rời tay.

Chỉ cần nàng có thể luôn được hắn sủng ái, Long tộc nếu thật sự đến lúc nguy cấp tồn vong, nói không chừng hắn thật sự sẽ vì nàng mà ra tay.

Nghĩ đến đây, Hiên Viên cũng không thể không tán thưởng khí phách của nữ tử này.

So với nữ tử này, Long Vương Ngao Quảng thực sự có chút hủ lậu.

Mà lúc này Long Vương Ngao Quảng đã bị những lời này làm cho chấn động đến mức không phản ứng kịp.

Hắn ngẩng đầu ngây ngốc nhìn người phụ nữ mình yêu thương, muốn nói gì đó lại không sao nói ra được.

Lúc này nội tâm của hắn cũng ngũ vị tạp trần.

Người phụ nữ của mình không chỉ thân thể bị chiếm hữu, trái tim cũng bị chiếm hữu rồi sao?

Hay là nàng thật sự vì Long tộc?

Long tộc nay đã suy yếu!

Khiến hắn không thể không nuốt giận vào trong, sống tạm bợ.

Thật sự đã đến mức để Vô Song cũng xem thường rồi sao?

Nội tâm Long Vương Ngao Quảng lúc này phức tạp đến cực điểm, biểu cảm trên mặt cũng thay đổi liên tục.

Hắn thật không ngờ sự việc lại diễn biến thành thế này, khiến hắn

nhất thời có chút khó chấp nhận.

Người phụ nữ của mình thật sự sắp rời xa mình rồi sao?

Thậm chí vì mình, vì Long tộc, còn phải xa xứ đến Nhân tộc, liều mạng lấy lòng lãnh tụ Nhân tộc.

Đây là nàng tự nguyện sao?

Hay là thật sự vì Long tộc?

Long Vương Ngao Quảng một chút cũng không biết.

Hắn cũng không biết lúc này tâm tư của mình rốt cuộc là thế nào.

"Vô Song…" Tình cảm phức tạp tràn ngập nội tâm, khiến hắn cảm thấy vô cùng cay đắng, thậm chí còn có cảm giác muốn đi tìm cái chết.

Mà lúc này Vô Song, đứng trên cao nhìn xuống Long Vương, ánh mắt lộ ra thần thái khó tả, đó là một loại thần thái và ánh sáng chưa từng có, lại trực tiếp khiến Long Vương Ngao Quảng ngây người.

Bởi vì hắn chưa từng thấy người phụ nữ của mình có một mặt như vậy.

"Long Vương, ta Vô Song cũng là một thành viên của Long tộc." "Không chỉ có ngươi đang liều mạng vì Long tộc, ta Vô Song cũng có thể." "Hơn nữa, vô số năm qua tình cảm của Vô Song đối với ngươi, ngươi còn không biết sao?" "Chẳng lẽ đến bây giờ, ngươi còn hoài nghi Vô Song sao?" Nói đến đây, Vô Song khẽ dừng lại.

"Cơ hội thật sự đã ở ngay trước mắt, chỉ xem Long Vương rốt cuộc lựa chọn thế nào." "Long Vương nếu vẫn tiếp tục lựa chọn trở thành thuộc hạ của Yêu tộc, vậy thì, Long tộc sẽ vĩnh viễn không có ngày ngóc đầu lên được." Ý nghĩa tồn tại của Long tộc chính là thức ăn của Yêu tộc, cho đến cuối cùng bị tàn sát, ăn thịt cho đến sạch.

“Nếu Long tộc nhân cơ hội này, quay sang đầu quân cho Nhân tộc.” “Long tộc có lẽ còn có một tia sinh cơ.” “Nhân tộc dựa vào Thiên Cơ Lâu, nền tảng vô song.” “Cộng thêm thực lực của các lãnh tụ Nhân tộc này, tiến bộ ngàn dặm một ngày.” “Qua thêm một thời gian nữa, bất kỳ lãnh tụ nào trong số họ cũng đủ để sánh ngang Yêu Hoàng.” “Đến lúc này, chẳng lẽ ngươi thật sự còn không nhìn thấu sao?” Nói đến đây, Vô Song không khỏi có chút nghiến răng nghiến lợi.

Phu quân của mình thật sự là một khúc gỗ mục như vậy sao?

“Ta cũng là một thành viên của Long tộc, ta cũng có thể đóng góp một phần sức lực cho Long tộc.” “Chỉ cần ta hầu hạ bên cạnh Hiên Viên thượng tiên.” “Tất nhiên sẽ toàn lực lấy lòng Hiên Viên thượng tiên.” “Chỉ cần có ta một ngày, Long tộc sẽ được an nhiên vô sự.” “Nếu có một ngày, Hiên Viên thượng tiên chán ghét ta, ta cũng có thể bồi dưỡng cho Hiên Viên thượng tiên những mỹ nhân diễm áp tứ hải khác.” “Ta còn, Long tộc còn, ta mất, Long tộc vẫn còn.” Những lời này nói ra đanh thép hữu lực, trực tiếp làm Long Vương Ngao Quảng chấn động đến hoa mắt chóng mặt, ngây ngốc nhìn Vô Song, không nói nên lời.

Vô Song lại ánh mắt sáng rực nhìn hắn, trong mắt lộ ra ánh sáng kinh người, vẫn tiếp tục nói.

“Hoàn cảnh hiện tại của Long tộc thực sự quá gian nan.” “Không chỉ trở thành huyết thực của Yêu tộc, mà còn trở thành vật hy sinh trong cuộc chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc.” “Long tộc có thể sinh tồn trong khe hẹp giữa Nhân Yêu hai tộc không?” “Phu quân, hãy xem lựa chọn của ngài.” “Rốt cuộc là trở thành huyết thực của Yêu tộc, hay là mưu cầu sinh tồn trong khe hẹp chiến tranh giữa Nhân Yêu hai tộc.” “Hay là triệt để quay sang đầu quân cho Nhân tộc, xem lựa chọn của ngài.” Nói đến đây, Vô Song dừng lại một lát.

“Cho dù ngài lựa chọn vẫn duy trì hiện trạng.” “Ta cũng vẫn sẽ rời đi.” “Bởi vì, ngay ngày hôm qua, ngài đã từ bỏ ta.” “Cả Long tộc đều đã từ bỏ ta.” “Ta cũng không có lý do gì để tiếp tục ở lại Long tộc nữa.” “Không phải ta từ bỏ Long tộc, mà là Long tộc đã từ bỏ ta.” Vô Song nhìn về phía Hiên Viên, lộ ra một nụ cười dịu dàng.

Hiên Viên thượng tiên, nếu đã ta từ nay đã trở thành người của ngài.

“Tất nhiên sẽ từ nay xuất phát từ góc độ của ngài.” “Từ nay về sau, Vô Song sẽ một lòng một dạ hầu hạ bên cạnh Thượng tiên.” “Sự tồn vong của Long tộc đã không còn bất kỳ liên quan gì đến ta, Thượng tiên nếu có thể lòng dạ thiện lương, cứu Long tộc một mạng, Vô Song tự nhiên sẽ cảm kích vô cùng.” “Nếu Hiên Viên thượng tiên không muốn ra tay, Vô Song cũng không hề oán trách.” Nghe lời này, Hiên Viên không khỏi khẽ sững sờ, nhìn Vô Song ánh mắt cũng trở nên có chút kinh ngạc.

Thật không ngờ nữ tử này lại có thể nói ra những lời như vậy.

Điều này không khỏi mang lại cho Hiên Viên một sự kinh hỉ rất lớn.

Không thể không nói, nữ tử này quả thực rất hợp ý hắn, thậm chí còn có một loại yêu thích khiến hắn khó mà dứt ra được.

Đây thật sự là một nữ tử cực kỳ thông minh.

Bên kia, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lúc này lộ ra vẻ mặt thống khổ.

Xem ra người phụ nữ hắn yêu nhất, cuối cùng vẫn phải rời xa hắn rồi sao?

Không phải nàng ruồng bỏ hắn, mà là hắn ruồng bỏ nàng, thậm chí có thể nói cả Long tộc đã ruồng bỏ nàng.

Hắn có lỗi với nàng.

Ngao Quảng đau đớn nhắm mắt lại.

Rất lâu sau, hắn mới mở mắt ra, mang theo vẻ mặt cay đắng nói.

"Vô Song, chúc mừng nàng đã tìm được anh hùng thực sự của mình." "Ta, Ngao Quảng, không xứng với nàng, cả Long tộc cũng không ai xứng với nàng." Nói đến đây, hắn dừng lại một lát.

"Vô Song, lần này nàng đến Nhân tộc, công đức vô lượng." "Nếu thật sự vun đắp được mối quan hệ giữa Nhân tộc và Long tộc, thì Vô Song nàng chính là đệ nhất công thần của Long tộc." "Từ nay Long tộc tứ hải tất sẽ lấy nàng làm đầu!" Nói đến đây, Long Vương Ngao Quảng mặt đầy cay đắng, toàn thân run lẩy bẩy, đau khổ nói ra những lời này.

Vị phu nhân hắn yêu nhất, nữ nhân kiều diễm trăm bề, lúc này cuối cùng cũng không còn thuộc về hắn nữa.

Long Vương Ngao Quảng nhắm mắt lại, khóe mắt chảy ra những giọt lệ sâu thẳm.

Vô Song luôn là thê tử hắn sủng ái nhất, cũng là đệ nhất mỹ nhân được công nhận trong Thủy tộc tứ hải.

Thuở Vô Song ra đời, quả thực có thể nói là diễm áp tứ hải.

Vô lượng Thủy tộc tứ hải, tất cả đều ngã gục dưới vẻ đẹp của nàng.

Khi xưa vì Vô Song, bốn đại Long Vương Đông Tây Nam Bắc suýt chút nữa đã trở mặt thành thù.

Cuối cùng, Ngao Quảng nhờ vào ngoại hình xuất chúng, tâm cơ sâu sắc, cùng với thành ý cúc cung tận tụy vì Long tộc, cuối cùng đã lay động được Vô Song, thành công ôm mỹ nhân về.

Hai người vô số năm qua luôn tương đối ân ái.

Chỉ là tối hôm qua, hắn đã từ bỏ nàng, cả Long tộc đã từ bỏ nàng.

Nay, nàng từ bỏ cả Long tộc cũng là điều có thể hiểu được.

Nhưng nàng lại không làm vậy, vẫn muốn cống hiến sức lực cuối cùng cho sự trỗi dậy của Long tộc.

Cách cục này, khí phách này, vượt xa Ngao Quảng hắn có thể so bì.

Nhìn Vô Song như chim nhỏ nép vào người đứng bên cạnh Hiên Viên.

Có lẽ, đây mới là một cặp trời sinh đất tạo?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Long Vương Ngao Quảng càng đen hơn.

Hiên Viên nhìn Vô Song xinh đẹp như hoa bên cạnh, rồi lại nhìn Ngao Quảng mặt mày đen kịt, không khỏi bật cười.

Thật không ngờ sự việc lại diễn ra theo hướng này, quá bất ngờ đối với hắn.

Ban đầu hắn đến Long tộc để đại khai sát giới, không ngờ không những không giết được, lại còn thu hoạch được một mỹ nhân kiều diễm.

Ngoài ra, quan hệ giữa Nhân tộc và Long tộc dường như đã có phần hòa hoãn.

Dưới sự kết nối của Vô Song, Long tộc dường như có ý định quay sang đầu quân cho Nhân tộc.

Quả thật là ngoài dự liệu của hắn.

Hiện tại Long tộc tuy không có bao nhiêu chiến lực, nhưng làm mưa làm gió lại cực kỳ thành thạo.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, nhiệm vụ làm mưa làm gió đều thuộc về Long tộc.

Nếu Nhân tộc thật sự thu phục được Long tộc, e rằng đây tuyệt đối là một chuyện đại tốt.

Ít nhất sau này khu vực sinh sống của Nhân tộc sẽ mưa thuận gió hòa.

Chương 514

Thêm vào đó, Nhân tộc gần đây đang nghiên cứu đại kế trồng trọt lương thực, không thể có chút sai sót nào.

Nếu có thể nhận được sự hỗ trợ của Long tộc, vậy thì chuyện này chắc chắn sẽ vạn vô nhất thất.

Chỉ cần lương thực được trồng trên diện rộng, thực lực Nhân tộc chắc chắn sẽ lại một lần nữa đột phá mạnh mẽ.

Nghĩ đến đây, Hiên Viên nhìn Vô Song bên cạnh, quả thực yêu đến tận xương tủy.Nếu đã Vô Song này có thành ý như vậy, thậm chí còn một lòng một dạ theo bên cạnh, còn kéo Long tộc về phía Nhân tộc, trở thành thuộc hạ của Nhân tộc, gần như có thể nói là đã tặng cho mình một món quà lớn.

Nhìn lại dáng vẻ kiều diễm của Vô Song, quả thật càng nhìn càng yêu thích.

Hắn vươn tay, liền ôm Vô Song vào lòng, hung hăng hôn lên.

“Tiểu mỹ nhân, để đại gia hầu hạ ngươi thật tốt nào.” Nói rồi hắn cười hắc hắc.

Vô Song tự nhiên cũng cực kỳ phối hợp, nhắm mắt lại mặc cho hắn tùy ý.

Rất lâu sau, Hiên Viên mới rời khỏi môi nàng.

Mỹ nhân, nếu đã ngươi đã kéo cả Long tộc qua đây.

“Vậy Hiên Viên ta cũng không phải là người keo kiệt.” “Bây giờ sẽ cho ngươi một tạo hóa.” Nói rồi hắn lấy từ trong ngực ra một vật kỳ lạ, là một cái bình ngọc.

Trong bình có khoảng mười mấy giọt máu tươi.

Vô Song chỉ nhìn thoáng qua, đã cảm nhận được một luồng áp lực hung mãnh bành trướng từ trong bình.

Dường như trong bình có một sức mạnh vô cùng, chỉ nhìn thoáng qua đã khiến nàng cảm nhận được áp lực vô tận, phảng phất như một sự áp chế đến từ sâu thẳm linh hồn.

Điều này không khỏi khiến Vô Song kinh hãi thất sắc.

"Hiên Viên thượng tiên, đây là…" Hiên Viên Thị cười hắc hắc: "Đây là bảo bối siêu cấp đó." "Đối với Long tộc các ngươi lại càng là bảo vật không thể tưởng tượng nổi." Nói rồi, hắn thần bí ghé vào tai Vô Song: "Đây là long huyết." "Tinh huyết của Chân Long." Nói đến đây, hắn dừng lại, trong mắt lộ ra vẻ đắc ý.

Những giọt long huyết này, là bọn họ xin từ Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất nương nương.

Máu này đều là máu của Thánh Thú Thanh Long.

Tam Thất nương nương xin những giọt máu tươi này từ Thánh Thú Thanh Long là để luyện chế bảo vật cho chủ nhân, trong tay tự nhiên còn không ít.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc nghe chuyện này xong, tự nhiên cũng thèm muốn, không khỏi năn nỉ ỉ ôi với Thánh Mẫu.

Không ngờ Thánh Mẫu lại thật sự mềm lòng, mỗi người cho bọn họ mười mấy giọt, để họ dùng khi luyện thể.

Hiên Viên vẫn luôn không nỡ dùng, nay cuối cùng cũng có đất dụng võ.

Mà Vô Song lúc này thì mở to mắt, mặt lộ vẻ không thể tin nổi?

Long huyết?

Long huyết thật sự?

Máu của Tứ Thánh Thú Thanh Long?

Hiên Viên Thị cười hắc hắc: "Ngoan, mở miệng ra nào, tiểu mỹ nhân của ta." Nếu đã ngươi đã tâm cam tình nguyện ở bên cạnh ta, từ nay trở thành người của ta, ta sao có thể để ngươi chịu thiệt được chứ?

Lúc này Vô Song đã kích động đến run lẩy bẩy.

Đại tạo hóa!

Đây tuyệt đối là đại tạo hóa của hôm nay.

Nàng thật không ngờ sau khi bị lãnh tụ Nhân tộc này xâm phạm, lại còn có thể nhận được đại tạo hóa như vậy.

Thực sự là ngoài dự liệu của nàng.

Nhìn Hiên Viên, ánh mắt gần như muốn tan chảy.

Khi Hiên Viên chuẩn bị ra tay với nàng, vốn tưởng là một trận siêu cấp tai nạn, nay xem ra, đây quả thực là tạo hóa kinh thiên.

Không chỉ được Hiên Viên thượng tiên đoái hoài, còn được Hiên Viên thượng tiên yêu thích.

Nay Hiên Viên thượng tiên, lại còn lấy ra máu của Thánh Thú cho nàng dùng.

Lúc này nàng đối với Hiên Viên cũng yêu đến tận xương tủy.

So với Hiên Viên thượng tiên, Đông Hải Long Vương… quả thật là một con giun, một con giun vô cùng hèn mọn.

Nàng áp sát thân thể vào người Hiên Viên, ngẩng đầu mở miệng ra.

Hiên Viên cẩn thận nhỏ một giọt máu tươi vào miệng nàng.

Một giọt máu của Thánh Thú, đủ để nàng tiến hóa thành Chân Long.

Một giọt máu tươi vào bụng, thân thể Vô Song tức thì kịch liệt run rẩy.

Đồng thời, một luồng ánh sáng vô tận từ trên người nàng bộc phát ra.

Đây tuyệt đối là một luồng khí tức khó có thể tưởng tượng được.

Khoảnh khắc tiếp theo, cả Đông Hải dường như cũng xảy ra chấn động như tiên thiên phúc địa.

Thủy Tinh Cung dường như cũng sắp sụp đổ vào lúc này.

Sau đó, Vô Song đau đớn ngã xuống đất.

"GÀO!!!" Bỗng nhiên có một tiếng rồng gầm kinh thiên động địa vang vọng khắp trời đất.

Trong chớp mắt, trên người nàng bộc phát ra một trận thần quang vô thượng, bay thẳng lên không trung.

Trong nháy mắt, đã hóa thành một con cự long màu trắng dài mấy trăm mét.

Con cự long màu trắng này trong suốt như ngọc, trông vô cùng xinh đẹp.

Đây chính là chân thân của Vô Song.

Hiện ra chân thân, Vô Song vẫn đang đau đớn giãy giụa, dường như có chút khó khăn để chịu đựng sức mạnh khổng lồ đó.

Khí tức trên người nàng cũng ngày càng bạo ngược.

Dưới sự gia trì của các loại năng lượng, trực tiếp khiến khí tức của con bạch long này ngày càng hùng hồn bàng bạc.

Con cự long này tắm mình trong thần quang đầy trời, với tốc độ mắt thường có thể thấy, nhanh chóng lớn lên.

Đồng thời, mơ hồ còn có ánh sáng vàng, từ trên thân thể màu trắng biến ra.

Quả thật là vô cùng kỳ dị.

Ánh sáng trắng lại hé lộ ra ánh sáng vàng, phảng phất như đang từ trắng chuyển sang vàng.

Thân thể của con cự long này cũng đang trở nên cường hãn với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Vốn chỉ có thân thể dài mấy trăm mét, lúc này đã biến thành mấy ngàn mét, trông như một con quái vật khổng lồ che trời lấp đất.

Một con quái vật khổng lồ như vậy xuất hiện ở Đông Hải, sinh linh của Đông Hải vào lúc này, đều cảm nhận được một luồng khí tức vô cùng khủng bố.

Luồng khí tức này vô cùng khủng bố, vô tận và mạnh mẽ, còn có một loại áp chế đến từ linh hồn.

Đó là sự áp chế của sinh vật cấp cao hơn đối với chúng.

Mà sừng rồng của con cự long này, cũng trở nên càng thêm dữ tợn khủng bố.

Một thân vảy rồng màu trắng, lúc này cũng dần dần biến thành ánh sáng vàng nhạt, dường như muốn từ bạch long biến thành kim long.

Đây không chỉ là sự chuyển biến về màu sắc, mà còn là sự chuyển biến từ ngụy long thành chân long.

Đây không phải là điều quan trọng nhất, điều quan trọng nhất chính là phần bụng của nó.

Lúc này bụng của nó đang phồng lên với tốc độ cực kỳ quỷ dị.

Cuối cùng trong một tiếng động kinh thiên động địa, bụng tức thì nổ tung, mọc ra hai cái móng rồng mới tinh.

Thấy cảnh này, thủy tộc Đông Hải không ai không hít một hơi khí lạnh.

Vốn chỉ là bạch long bốn chân, lại biến thành kim long sáu chân.

Hơn nữa mỗi chân đều có tám móng.

Đây là… đây là Bát Trảo Kim Long trong truyền thuyết sao?

Thủy tộc nhìn thấy con quái vật khổng lồ che trời lấp đất trên không trung, không ai không sợ hãi kinh hồn.

Bát Trảo Kim Long, đây chính là một trong những Chân Long thời viễn cổ, thực lực chân chính sâu không lường được.

Đồng thời, địa vị của Bát Trảo Kim Long trong Long tộc cũng rất cao.

Không ngờ bọn họ lại có thể ở thời đại này, chứng kiến sự ra đời của một Bát Trảo Kim Long.

Tự nhiên là khiến bọn họ sợ hãi kinh hồn.

Theo sau sự hiển hóa thành công của Bát Trảo Kim Long, một luồng khí tức hung mãnh bành trướng vô song từ bên cạnh bộc lộ ra, trực tiếp khiến đám tôm binh cua tướng bên cạnh, thân thể nghiêng ngả, đứng không vững.

Bọn chúng chỉ là những tiểu yêu tinh bình thường, làm sao có thể chống đỡ được thần uy như vậy?

Chương 515

Một Bát Trảo Kim Long như vậy, trong nháy mắt đã đạt đến hàng ngũ Chuẩn Thánh.

Một Chân Long cấp bậc Chuẩn Thánh.

Nói cách khác, từ hôm nay trở đi, giữa trời đất thật sự lại một lần nữa xuất hiện Chân Long.

Vô Song sau khi hoàn thành tiến hóa, tùy ý phát tiết thần lực của mình trên không trung.

Rất lâu sau mới cuối cùng thích ứng được với sức mạnh của cơ thể.

Một trận kim quang lóe lên, Vô Song lại biến thành hình người.

Biến thành hình người, Vô Song nhìn Hiên Viên, trong mắt lộ ra thần thái kinh người.

Ban đầu nàng tưởng là một tai nạn, không ngờ lại trong họa có phúc, nhận được tạo hóa từ lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên, và nhận được tinh huyết của Thần Thú.

Chỉ một giọt tinh huyết của Thần Thú Thanh Long, lại trực tiếp thúc đẩy nàng tiến hóa thành Chân Long.

Đây quả thực là tin vui kinh thiên động địa.

Nàng nào đã từng cảm nhận được năng lượng khổng lồ như vậy?

Nay lại trong nháy mắt tiến hóa thành cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh.

Điều này trước kia quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

Sau khi trở thành cường giả Chuẩn Thánh, Vô Song cười hắc hắc,

liền trực tiếp quỳ xuống bên cạnh Hiên Viên Thị.

"Vô Song ra mắt chủ nhân, Vô Song thề, đời này kiếp này, nhất định sẽ cả đời phụng sự chủ nhân, tuyệt không hai lòng, nếu không sẽ chết không có chỗ chôn." Hiên Viên cười ha hả, căn bản không cần kiểm chứng tính thật giả của câu nói này.

Hắn tự nhiên tin rằng Vô Song thật sự trung thành với mình, vội vàng cười ha hả đỡ Vô Song dậy.

Chỉ thấy lúc này Vô Song đã hoàn thành một cuộc lột xác hoa lệ.

Bất luận là dung mạo, khí chất, hay là làn da đều lên một tầm cao mới.

Nếu nói Vô Song trước kia ít nhiều còn có chút tì vết, thì Vô Song hiện tại đã trở thành một đại nữ thần, không có bất kỳ tì vết nào.

Thấy Vô Song hiện tại, Hiên Viên tự nhiên vui mừng khôn xiết.

Vô Song như vậy thực sự khiến hắn yêu thích không nỡ rời tay.

Không chỉ xinh đẹp, quan trọng nhất là còn phong tình vạn chủng, biết cách hầu hạ người.

Nay lại khôi phục thân Chân Long, trở thành cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh!

Nếu đưa Vô Song về Nhân tộc, đối với Nhân tộc tuyệt đối lại thêm một chiến lực.

Lúc này Hiên Viên không khỏi cười ha hả.

Tối không có việc gì làm, hắn có thể cưỡi rồng.

Nếu ban ngày có chiến sự, hắn cũng có thể cưỡi rồng.

Bây giờ hắn thật muốn không lúc nào không cưỡi rồng.

Một Chân Long cấp bậc Chuẩn Thánh trở thành tọa kỵ của hắn,

trở thành nữ nhân của hắn, quả thật là một chuyện khiến người ta hưng phấn.

Hiên Viên sau khi hưng phấn, bỗng nhiên có một ý nghĩ nảy ra từ trong lòng.

Hắn đã có thể cưỡi rồng, tại sao những người khác trong Nhân tộc lại không thể cưỡi rồng?

Sao không thành lập một chi long kỵ binh?

Hiện tại Long tộc tuy đã suy tàn, nhưng số lượng cự long vẫn không ít.

Thay vì để chúng hoành hành dưới đáy biển, chi bằng thu phục chúng lại để chiến đấu cho Nhân tộc.

Những con cự long này đối đầu với những đại yêu tu đạo có thành tựu, tự nhiên không phải là đối thủ của chúng.

Nhưng để chúng đối đầu với Yêu tộc bình thường vẫn có sức sát thương rất lớn.

Lại phối hợp với một số tu sĩ của Nhân tộc, sau khi trở thành long kỵ sĩ, chiến đấu lực chẳng phải sẽ tăng lên một bậc sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Hiên Viên liền thay đổi.

Ý nghĩ này nếu thật sự thành công, đối với Nhân tộc tuyệt đối lại là một chuyển biến trọng yếu.

Hiện tại Vu tộc, Nhân tộc, Yêu tộc tuy thế chân vạc, nhưng sớm muộn gì cũng sẽ có ngày khai chiến.

Phải luôn luôn chuẩn bị.

Mà Long Vương Ngao Quảng ở bên cạnh lúc này, thì cay đắng không thôi.

Xem ra, địa vị của mình trong lòng Vô Song, xem ra là một chút cũng không có.

Vô Song đã trở thành Chân Long, trở thành cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh!

Cường giả Chuẩn Thánh cho dù ở thế giới Hồng Hoang, cũng là một siêu cấp bá chủ một phương, huống chi là ở Long tộc bọn họ?

Long tộc sau vô số năm, cuối cùng lại có Chân Long cấp bậc Chuẩn Thánh xuất hiện sao?

Lúc này Ngao Quảng chỉ cảm thấy vô cùng đáng tiếc và cảm thán.

Xem ra Nhân tộc thật sự vô cùng cường đại, tùy tiện là có thể tạo ra Chân Long.

Điều này đối với Long tộc quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

Nếu Long tộc có thủ đoạn như vậy, sớm đã trở thành một trong những bá chủ thiên địa, sao lại trở thành thuộc hạ của Yêu tộc?

Xem ra sách lược của Vô Song là cực kỳ chính xác.

Mới vừa trở thành nữ nhân của Hiên Viên thượng tiên, lại trực tiếp trở thành Chân Long.

Tạo hóa như vậy thực sự khó mà tưởng tượng.

Ngao Quảng thấy đến đây không khỏi cười khổ một tiếng.

“Khởi bẩm Hiên Viên thượng tiên, Vô Song nương nương, hôm nay Vô Song nương nương tiến hóa thành Bát Trảo Kim Long.” “Từ nay thoát phàm thành chân, thực sự là đáng mừng đáng chúc.” “Mau mau theo ta vào cung, ăn mừng một phen nào.

Đây tuyệt đối là đại sự chấn động tứ hải, vạn mong thượng tiên cho một cơ hội.” Vô Song cũng tình tứ nhìn Hiên Viên.

Hiên Viên không khỏi cười ha hả: “Tốt, như vậy cũng hay.” Ngao Quảng đại hỉ, vội vàng sai người chuẩn bị yến tiệc.

Thủy Tinh Cung Đông Hải thiếu gì cũng không thiếu thiên tài địa bảo, kỳ trân trong biển.

Rất nhanh yến tiệc đã chuẩn bị xong, các loại mỹ vị trân quý, nhiều không kể xiết, ngoài ra còn có mấy loại quỳnh tương ngọc dịch.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng liên tục mời rượu hai vị đại năng.

Hiên Viên tự nhiên là đều chấp nhận.

Mà Vô Song thì xinh đẹp hầu hạ bên cạnh Hiên Viên.

Bây giờ trái tim nàng sớm đã hoàn toàn đặt trên người Hiên Viên.

Mấy người nâng chén cạn ly, không khí cũng trở nên hòa hợp.

Bây giờ không khí đã gần như đủ, Hiên Viên cũng đã uống gần say, lúc này mới lên tiếng hỏi.

“Không biết Đông Hải các ngươi hiện tại còn bao nhiêu cự long?” “Long tộc tứ hải cộng lại thì có bao nhiêu?” Nghe những lời này, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng có chút ngẩn người.

Hắn không biết ý nghĩa của những lời Thượng tiên hỏi rốt cuộc là gì.

Trầm tư một lát, cuối cùng lên tiếng nói.

“Hiện nay Long tộc Đông Hải ta có khoảng hơn 8000, 8000 cự long này, toàn bộ đều là ngụy long, có một bộ phận là cá chép tu luyện có thành tựu vượt qua long môn, trở thành long cẩm trong truyền thuyết.” “Long cẩm lại trải qua vô số năm tu luyện, cuối cùng trở thành Long tộc.” “Lại có một bộ phận là do giao long tiến hóa mà thành.” “Xà tu luyện thành mãng, mãng tu luyện thành giao, giao cuối

cùng tu luyện thành long.” “Rồng của Long tộc đại bộ phận đều là hai loại này.” “Còn có Ngao tộc chúng ta, chúng ta là quý tộc trong loài rồng.” “Bản thân sở hữu huyết mạch Chân Long thượng cổ, nhưng quý tộc rồng rất ít.” “Chỉ có hình rồng, lại không còn thần uy của Chân Long, thực sự là đáng tiếc.” Nói đến đây, Ngao Quảng không khỏi lắc đầu thở dài.

Đến bây giờ, thế giới Hồng Hoang sớm đã không còn Chân Long.

Có lẽ con Thái Dương Thiên Long của Đông Hoàng Thái Nhất, chính là Chân Long duy nhất còn sót lại của thế giới Hồng Hoang.

Chỉ có điều con Thái Dương Thiên Long đó, sớm đã thay đổi huyết mạch, tuy là Chân Long, nhưng cũng không phải là người của Long tộc.

Ngoài ra, thế giới Hồng Hoang không còn Chân Long nữa.

Cửu Long Trầm Hương Niện của Nguyên Thủy Thiên Tôn, tuy có chín con rồng, nhưng đó cũng không phải là Long tộc, mà là rồng do năng lượng vô tận sinh ra, không liên quan gì đến Long tộc.

Nói cách khác, Vô Song vừa mới trở thành Bát Trảo Kim Long, chính là Chân Long duy nhất của thế giới Hồng Hoang hiện nay.

Nhưng cũng không còn quan hệ gì với Long tộc bọn họ.

Thực sự khiến Ngao Quảng thổn thức không thôi.

Nghe lời của Ngao Quảng, Hiên Viên không khỏi nhíu mày.

Đông Hải lại chỉ có 8000 con cự long sao?

Hơn nữa đại đa số còn là do cá chép tiến hóa mà thành?

Còn có một bộ phận là do rắn tiến hóa mà thành?

Chương 516

Cá chép và cự xà liều mạng tiến hóa thành cự long, thế nhưng chúng làm sao biết được, sau khi trở thành cự long, cũng chỉ là trở thành thức ăn trong miệng Yêu tộc mà thôi.

Nghĩ lại thật khiến người ta than thở.

Dốc hết toàn bộ nền tảng, cuối cùng tu luyện thành cự long, cuối cùng lại trở thành thịt của chúng, mặc cho chúng cắt xẻo.

Đừng nói là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, ngay cả Hiên Viên, cũng cảm thấy có chút khó chịu.

Ở thế giới Hồng Hoang này, yếu đuối chính là nguyên tội.

"Vậy ba biển còn lại thì sao?" Nghe giọng của Hiên Viên, Ngao Quảng trầm tư một lát: "Ba biển còn lại ước chừng cũng tương tự, nhưng tuyệt đối sẽ không vượt quá 8000 con, bởi vì thực lực tứ hải chúng ta thực ra là tương đương nhau.

Nhưng tổng thể thực lực vẫn là Đông Hải mạnh hơn một chút, Đông Hải chỉ có 8000 con, ba biển còn lại tự nhiên cũng sẽ không quá nhiều." Nghĩ đến đây, Hiên Viên gật đầu.

Cứ tính 8000, Long tộc tính hết cũng chỉ có khoảng hơn ba vạn.

Thực sự là có chút hèn hạ, đáng thương.

Chẳng trách Long tộc bây giờ đã đến mức độ này.

Cả Long tộc cộng lại cũng chỉ có khoảng ba vạn, hơn nữa một nửa trong số ba vạn Long tộc này còn phải bị dùng làm huyết thực cho Yêu tộc, bất cứ lúc nào cũng chờ đợi bị những kẻ ti tiện đó ăn thịt.

Nghĩ lại cũng có chút thầm líu lưỡi.

Hóa ra Long tộc đã đến mức độ này rồi sao?

Chẳng trách Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đã biến thành một con nhẫn giả thần quy.

Cho dù chiếm đoạt vợ của hắn, cướp vợ của hắn biến thành vợ của mình, tên này cũng có thể nhịn.

Bởi vì thực sự là không có cách nào, không thể nhịn cũng phải nhịn.

Công chúa bất cứ lúc nào cũng có thể có tai họa diệt vong.

Đó thật sự là thảm vô nhân đạo.

Là Hiên Viên của Nhân tộc, tự nhiên cũng có thể đồng cảm.

Nói đến đây, hắn liền uống một ngụm rượu: "Thật không ngờ Long tộc các ngươi lại rơi vào tình cảnh này." "Các ngươi dù sao cũng là truyền nhân của Chân Long thượng cổ, khi xưa tổ tiên các ngươi tung hoành thiên địa, đó chính là một trong những chủ nhân của trời đất Hồng Hoang." "Đó là bá khí đến mức nào?

Đến thời các ngươi, lại cam nguyện làm cá trên thớt của người khác?" "Thật là tức chết người mà." Nghe giọng của Hiên Viên, Ngao Quảng không khỏi lắc đầu cười khổ.

Cái này có thể có cách nào chứ?

Thượng cổ tam tộc nay đã toàn bộ suy tàn.

Nói cho đúng, Long tộc thực ra còn xem như là tốt.

Kỳ Lân tộc đã đến bờ vực sắp diệt tộc.

Cho dù thế giới Hồng Hoang còn có mấy con kỳ lân, cũng đã trở thành tọa kỵ của các đại năng.

Phượng Hoàng nhất tộc tự nhiên cũng như vậy, giữa trời đất cũng

đã không còn tồn tại chân chính nữa.

Cho dù có một số hỏa phượng, thanh loan, cũng đã trở thành tọa kỵ của các đại năng khác.

Chỉ có Long tộc bọn họ còn có nơi để sinh sôi nảy nở, đã xem như là đáng quý rồi.

Long Vương Ngao Quảng thở dài một hơi: "Vận mệnh Long tộc gian truân, vô số năm qua cũng chỉ có thể sống tạm bợ.

Sớm đã đánh mất khí tiết của Long tộc thượng cổ, làm Thượng tiên thất vọng rồi." Hiên Viên liếc nhìn con rồng hèn hạ Ngao Quảng này, trong mắt có vẻ hận sắt không thành thép.

Tên này thật hèn mọn, thật đáng thương.

Mình cướp vợ của hắn, hắn một câu rắm cũng không dám thả.

Chẳng trách Long tộc đã trở nên yếu đuối như vậy.

Lãnh tụ Long tộc còn như thế, huống chi là những con rồng khác.

Nghĩ đến đây, Hiên Viên không khỏi thầm cân nhắc.

Nhưng cuối cùng hắn cũng nghĩ ra được một vài cách.

Nếu đã các ngươi có lòng muốn đầu quân cho Nhân tộc chúng ta.

"Vậy Nhân tộc chúng ta tự nhiên sẽ không bỏ mặc các ngươi." "Cho dù thế nào đi nữa, cũng sẽ không để các ngươi biến thành miếng ăn trong miệng chúng ta." Nói đến đây, Hiên Viên khẽ dừng lại một lát: "Nếu đám Yêu tộc đó dám phái người đến đòi huyết thực của các ngươi." "Các ngươi cứ trực tiếp chém giết tại chỗ là được, có bất kỳ vấn đề gì cứ đổ hết cho ta." "Đổ cho Nhân tộc ta, Nhân tộc sẽ gánh thay cho ngươi." "Dù sao không có Long tộc các ngươi, Nhân tộc và Yêu tộc cũng là tử địch." "Nay nhân chuyện của các ngươi, làm chúng ghê tởm một phen cũng tốt." "Nếu Yêu tộc không chịu nổi, phái binh

đến thảo phạt.” “Vậy các ngươi cứ thần long xuất hải, hóa chỉnh vi linh.” “Vực sâu, hồ ao, sông ngòi ở Hồng Hoang đại địa nhiều không kể xiết.” “Chứa chấp ba vạn Long tộc các ngươi, quả thực là không thành vấn đề.” “Đến lúc đó nếu thật sự xảy ra tình huống này, Nhân tộc chúng ta tự nhiên sẽ xuất binh chi viện, ngươi thấy thế nào?” Nghe lời này, Ngao Quảng tức thì kinh ngạc.

Không ngờ Hiên Viên thượng tiên lại có thể nghĩ ra cách như vậy.

Yêu tộc nếu phái người đến đây, trực tiếp chém giết.

Nếu Yêu tộc phái binh đến thảo phạt, vậy thì Long tộc sẽ hóa chỉnh vi linh, toàn bộ ẩn náu trong sâu thẳm Hồng Hoang.

Đúng như Hiên Viên thượng tiên đã nói, tất cả các nhánh sông của thế giới Hồng Hoang, về cơ bản đều hội tụ về tứ hải.

Long tộc hoàn toàn có thể từ biển lặng lẽ đổ bộ lên đất liền, thần không biết quỷ không hay!

Hồng Hoang đại địa, có vô số hồ ao, sông ngòi, đại giang, vực sâu… Long tộc muốn ẩn náu trong đó, quả thực là dễ như trở bàn tay.

Chỉ có điều như vậy, Long tộc sẽ phải mất đi tứ hải mà họ dựa vào để sinh tồn.

Ngao Quảng nhất thời rơi vào trầm tư.

Hiên Viên tự nhiên cũng yên tĩnh chờ đợi.

Thấy bộ dạng của Ngao Quảng, Vô Song tức thì có chút tức giận.

Tên này cả đời do dự, thiếu quyết đoán.

Hiên Viên thượng tiên đã nói rõ ràng như vậy rồi, tên này lại vẫn còn đang cân nhắc.

Rốt cuộc còn có gì đáng để cân nhắc nữa?

Tên này thật sự đã bị Yêu tộc dọa vỡ mật rồi.

Đây quả thực là cách tốt nhất.

Từ nay phụ thuộc Nhân tộc, cự tuyệt trở thành huyết thực của Yêu tộc.

Nếu Yêu tộc phái người đến đòi, trực tiếp chém giết là được.

Nếu Yêu tộc bỏ qua, Long tộc tự nhiên an nhiên vô sự.

Nếu Yêu tộc đến thảo phạt, Long tộc có thể theo các nhánh sông của tứ hải đổ bộ lên đất liền.

Đến lúc đó Nhân tộc tự nhiên sẽ xuất binh giúp đỡ.

Cách này tuy có khả năng mất đi tứ hải, nhưng lại có được tất cả các thủy mạch trên lục địa Hồng Hoang.

Tính thế nào cũng không thiệt.

Tên này lại vẫn còn do dự, thật không biết đang nghĩ gì.

Nhất thời Vô Song không khỏi có chút tức giận.

Tên này thật sự là một kẻ nhu nhược.

Vô số năm qua, sao mình lại đi theo một kẻ nhu nhược như vậy?

Nhìn Hiên Viên thượng tiên bên cạnh, rồi lại nhìn kẻ nhu nhược Ngao Quảng.

Thực sự không có tính so sánh.

So với con giun Ngao Quảng này, Hiên Viên mới giống như con cự long thật sự ngao du Hồng Hoang.

Nghĩ đến đây, Vô Song không khỏi có chút tức giận: "Ngươi sao lại không biết điều như vậy?" "Ngươi rốt cuộc còn do dự điều gì?" "Long tộc đến bây giờ tổng cộng cũng chỉ còn lại 3 vạn, chẳng lẽ thật sự muốn bị Yêu tộc ăn sạch sao?" Vô Song quát lớn một tiếng, nàng

thực sự có chút tức giận.

Hiên Viên thượng tiên đã nói rõ ràng như vậy rồi, tên này lại vẫn còn do dự, quả thực là có chút không biết điều.

Nghe những lời của Vô Song, Ngao Quảng khẽ run lên.

Ánh mắt nhìn về phía Vô Song cũng lộ ra vẻ cảm kích.

Cuối cùng, y hít sâu một hơi.

"Đa tạ Vô Song nương nương, đa tạ Hiên Viên thượng tiên." "Đông Hải Long tộc ta cảm kích không thôi." Nói rồi, y liền quỳ rạp xuống đất, hướng về hai người mà bái lạy.

Hiên Viên cười ha hả.

"Ngao huynh mau mau đứng lên, dù sao Nhân tộc và Yêu tộc vốn là tồn tại không chết không ngừng." "Không phải Nhân tộc chết thì chính là Yêu tộc vong." "Có thể mượn tay Long tộc các ngươi để làm Yêu tộc ghê tởm, chúng ta cũng rất vui lòng." "Những kẻ đó cũng xem Nhân tộc chúng ta như huyết thực." "Còn dùng máu thịt, linh hồn của Nhân tộc chúng ta để luyện chế thanh Đồ Vu Kiếm vạn ác kia." "Nhân tộc chúng ta tự nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Yêu tộc." Nếu những kẻ ti tiện đó thật sự phái binh đến tìm các ngươi gây phiền phức.

"Các ngươi cứ việc thông qua dòng chảy ngầm mà tiến vào Hồng Hoang." "Trốn ở đại địa Hồng Hoang, khu vực Tứ Hải, Nhân tộc chúng ta sẽ bảo vệ cho các ngươi." Nói đến đây, Hiên Viên không khỏi cười hắc hắc.

Chỉ cần nắm Long tộc vào trong tay.

Khu vực Tứ Hải cũng sẽ biến thành khu vực của Nhân tộc.

Không thể không nói đây là một biện pháp nhất cử đa đắc.

Một lát sau.

Chương 517

Hiên Viên lại một lần nữa mở lời.

"Có điều, muốn được Nhân tộc chúng ta che chở, Long tộc các ngươi cũng cần phải góp một phần sức lực." "Tứ Hải Long tộc các ngươi có tổng cộng hơn ba vạn tộc chúng." "Ta cần mượn các ngươi một vạn Long tộc." "Nhân tộc chúng ta cần dùng một vạn Long tộc này để tổ chức một đội Long Kỵ Binh." "Nhân tộc phối hợp với Long tộc, tất sẽ sinh ra một sự biến đổi về chất." "Biết đâu sức chiến đấu của đội quân này sẽ tăng lên rất nhiều." "Khi có chiến tranh, Nhân tộc sẽ điều động một vạn Long tộc này." "Khi không có chiến tranh, Nhân tộc sẽ trả họ về núi sâu, hồ lớn, sông ngòi, để họ sống tiêu dao tự tại." "Nếu muốn trở về Tứ Hải cũng có thể." "Khi cần thì tiềm long xuất uyên, khi không cần thì ẩn mình trong đó." "Không biết ngươi cảm thấy thế nào?" Nói đến đây.

Hiên Viên liền dừng lại.

Ngao Quảng ở một bên lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

Nhưng y lại không hề do dự.

Y gật đầu thật mạnh.

Yêu cầu này của Nhân tộc thực sự là rất thấp rồi.

Chẳng qua chỉ là khi có chiến tranh thì điều động một vạn Long tộc đến giúp đỡ mà thôi.

Khi không có chiến tranh.

Nhân tộc cũng không cần Long tộc làm chuyện gì.

Ngoài ra.

Dưới sự che chở của Nhân tộc.

Long tộc cũng có thể xem như đã có được thủy mạch của Hồng Hoang.

Đây đối với Long tộc mà nói tuyệt đối là một chuyện đại hỷ.

So với đám Yêu tộc tham lam vô độ kia.

Long tộc nương tựa vào Nhân tộc có thể nói là chuyện cực tốt.

Hiên Viên gật đầu.

Cuối cùng lại mở miệng lần nữa.

"Đương nhiên, còn một chuyện cần Long tộc các ngươi chú ý." "Nhân tộc mấy năm nay đang nghiên cứu một việc trọng đại." "Cần các ngươi Long tộc, đảm bảo thời tiết tốt." "Cần các ngươi bảo đảm khu vực Nhân tộc mưa thuận gió hòa, chuyện này đối với Long tộc các ngươi mà nói chỉ là nhấc tay một cái." "Ngươi nghe rõ chưa?" Long Vương Ngao Quảng gật đầu đáp ứng.

Chuyện này đối với Long tộc mà nói quá đơn giản.

Khi cần mưa.

Phái mấy con rồng đi hắt xì một cái là được.

Khi không cần mưa.

Chỉ cần ước thúc thuộc hạ là ổn.

So với đám Yêu tộc tham lam vô độ kia.

Nhân tộc quả thực là quá nhân từ rồi.

Nhiều nhất cũng chỉ là cần Long tộc bọn họ bỏ chút sức lực mà thôi.

"Hiên Viên thượng tiên đại ân đại đức, Long tộc ta suốt đời khó quên." "Từ nay về sau, Tứ Hải Long tộc sẽ trở thành nô bộc của Nhân

tộc.” “Mấy vị thượng tiên của Nhân tộc có thể tùy thời điều động.” “Long tộc chúng ta tất sẽ toàn lực ủng hộ Nhân tộc nhất thống Hồng Hoang.” Nghe những lời này.

Hiên Viên không khỏi cười gật đầu.

Đúng là nghìn xuyên vạn xuyên, nịnh nọt không xuyên.

Lời của lão Long Vương có thể xem như đã nói trúng tim đen của hắn.

Mục tiêu hiện tại của Nhân tộc, chính là nhất thống Hồng Hoang.

Tuy hiện tại xem ra Hồng Hoang tam tộc, trong thời gian ngắn đã ngừng chiến.

Nhưng Yêu tộc và Vu tộc tất nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Nhân tộc.

Nhân tộc cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua cho hai chủng tộc bọn họ.

Ngoài ra.

Vu tộc và Yêu tộc còn có mâu thuẫn không thể điều hòa.

Không thể không nói, cục diện hiện tại quả thực có chút quỷ dị.

Hiện tại sóng yên biển lặng, cũng chỉ là bề ngoài mà thôi.

Sớm muộn gì cũng sẽ có ngày thật sự khai chiến.

Đến lúc đó.

Chính là lúc thật sự nhất quyết hùng thư.

Hiên Viên được Vô Song phục thị, ít nhiều cũng có chút say.

Lúc này nhìn lão Long Vương.

Lại có một chút ý tứ thân cận.

“Lời đã nói đến đây, ta cũng không nói nhiều nữa.” “Nếu ngươi có

lòng, đến lúc đó hãy đến Nhân tộc gặp mấy vị huynh đệ tỷ muội của ta." "Biết đâu mấy vị huynh đệ tỷ muội đó sẽ tặng cho ngươi một chút tạo hóa." "Những chuyện khác ta cũng không nói nhiều nữa." Nghe đến đây.

Thân thể Đông Hải Long Vương Ngao Quảng chấn động mạnh.

Đến Nhân tộc --------- gặp mấy vị lãnh tụ khác của Nhân tộc ư?

Đây xem như là một lời đầu thành sao?

Thậm chí còn có khả năng nhận được một chút tạo hóa từ mấy vị lãnh tụ khác?

Đối với Long tộc bọn họ mà nói.

Thứ có thể được gọi là tạo hóa.

Rốt cuộc là gì đã rất rõ ràng.

Lúc này, lão Long Vương không khỏi lệ già tuôn rơi.

Thật sự quỳ rạp xuống đất.

"Nếu đã như vậy, vậy thì cáo từ tại đây." "Rượu cũng đã uống, lời cũng đã nói." "Ta không ở lại đây lâu nữa." Nói rồi, Hiên Viên có chút say ý đứng dậy.

Thân thể khẽ chấn động.

Hơi men rượu kia liền tức khắc tiêu tán.

Cả người lại một lần nữa khôi phục hình tượng sát phạt quả quyết kia.

Thấy Hiên Viên muốn trở về.

Vô Song vội vàng đứng dậy sửa sang lại y phục cho hắn.

Yên tĩnh đứng bên cạnh.

Long Vương Ngao Quảng đám người thấy cảnh này, vội vàng

đứng dậy cung tiễn hai người.

Hiên Viên gật gật đầu.

Dẫn đầu cưỡi mây bay lên.

Vô Song cũng vậy.

Nàng quay đầu lại, nhìn sâu vào Ngao Quảng một cái.

"Long Vương Ngao Quảng, thiếp thân đi đây." "Sau chuyến đi này, hai ta sẽ chia đôi ngả." "Có ta ở đây một ngày, Hiên Viên thượng tiên tất sẽ bảo vệ Long tộc." "Đây là lời hứa của tiểu nữ tử đối với Long tộc." "Vạn mong Long Vương, bảo trọng thân thể!" Nói xong câu đó.

Cả người liền bay lên không, trực tiếp biến mất giữa thiên địa.

Rất rõ ràng là đã đi theo Hiên Viên thượng tiên.

Lúc này Long Vương Ngao Quảng cô đơn đứng đó, trông vô cùng lạc lõng.

Có lẽ từ hôm nay trở đi.

Long tộc thật sự sẽ quật khởi.

Nhưng.

Đối với y mà nói lại chẳng vui mừng nổi.

Bởi vì người y yêu nhất.

Đã rời xa y rồi.

Bất kể là trái tim nàng.

Hay là con người nàng.

Đã không còn thuộc về y nữa.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng tự nhiên có chút thất hồn lạc

phách.

Chương 518

Một mình đứng đó cô đơn, có chút đau lòng.

Rất lâu rất lâu sau.

Quy thừa tướng mới xuất hiện bên cạnh y.

Cẩn thận khuyên giải Đông Hải Long Vương.

"Long Vương đại nhân, Long Hậu lần này đến Nhân tộc, quả thực là hành động thâm minh đại nghĩa a." "Long tộc cùng Nhân tộc kết minh đã là đại thế sở xu." "Cứ tiếp tục như vậy, Long tộc thật sự sẽ nguy kịch." "Hiện tại Long tộc nương tựa Nhân tộc, dù thế nào cũng không tệ hơn tình hình hiện tại." "Có lẽ đây chính là khởi đầu cho sự chuyển mình của Long tộc." "Mong Long Vương đại nhân hãy nghĩ thoáng ra." Đông Hải Long Vương Ngao Quảng yên lặng gật đầu.

Sau đó liền xoay người lại.

"Ngươi nói thử xem, Long tộc sau này có đại hưng không?" Giọng điệu có chút lạc lõng.

Dường như thoáng chốc đã già đi rất nhiều.

Quy thừa tướng của Đông Hải lúc này có chút đau lòng.

Vội vàng tiến lên đỡ lấy Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

"Bẩm Long Vương đại nhân, Long Hậu vốn đã diễm quan tứ hải." "Bản thân lại vô cùng thông tuệ, lần này thi triển mỹ nhân kế, rất rõ ràng đã mê hoặc được Hiên Viên thượng tiên." "Lần này đến thánh địa Nhân tộc, tất sẽ khiến Hiên Viên thượng tiên hết lòng hết dạ." "Đến lúc đó Long tộc có thể thật sự sẽ quật khởi." "Ít nhất bây giờ Long tộc chưa làm gì cả, đã có được quyền sở hữu thủy mạch trên lục địa Hồng Hoang." "Mưu cầu một con đường lui cho Long tộc, đây

tự nhiên cũng là một chuyện cực tốt.” Long Vương Ngao Quảng gật đầu.

Chỉ là trong giọng điệu có chút trào phúng.

Đó là mỹ nhân kế của Long Hậu Vô Song sao?

Rất rõ ràng căn bản không phải.

Đó là sự xảo thủ hào đoạt của Hiên Viên.

Đến cuối cùng.

Không chỉ cướp đi thân xác mỹ nhân.

Thậm chí còn cướp đi cả trái tim của Vô Song.

Từ nay về sau Vô Song cùng y không còn bất kỳ quan hệ nào nữa.

Nghĩ đến đây.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đau khổ tột cùng.

Quy thừa tướng vội vàng khuyên giải.

“Bệ hạ tạm thời đừng tức giận, Hiên Viên thượng tiên không phải đã nói rồi sao?” “Bảo Long Vương đến Nhân tộc một chuyến, nếu có thể được mấy vị lãnh tụ khác công nhận, biết đâu có thể nhận được tạo hóa.” “Đến lúc đó có lẽ cũng có thể giống như Vô Song nương nương, biến thành thân thể Chân Long.” “Đến lúc đó Long Vương đại nhân tất sẽ pháp lực đại tăng.” “Như vậy, Long tộc đại hưng thật sự chỉ còn là vấn đề thời gian.” Nghe những lời này.

Sắc mặt Long Vương Ngao Quảng cuối cùng cũng khá hơn một chút.

Sự thật cũng đúng là như vậy.

Long tộc nương tựa Nhân tộc.

Có lẽ tương lai sẽ nhận được lợi ích không thể lường được.

Long Vương ngẩng đầu.

Nhìn về phía bầu trời xa xăm.

Trong ánh mắt lộ ra nỗi nhớ sâu đậm.

Vô Song vừa mới đi.

Y đã có chút nhớ nàng ------ những ngày tháng tương lai biết sống sao đây?

Chẳng lẽ y thật sự phải cô độc đến già sao?

Ngao Quảng không khỏi có chút bi phẫn.

Hai người khi gặp lại.

Chính mình còn phải tôn kính gọi đối phương một tiếng nương nương.

Nghĩ đến đây Long Vương có chút không vui. -------- "Quy thừa tướng, truyền lệnh xuống, Tứ Hải tuyển phi." Dừng lại một chút, Ngao Quảng lại nói tiếp.

"Lần này chọn mỹ kiều nương, chính là người đã có phối ngẫu." "Mỹ nhân của ta bị người ta cướp đi, ta cũng phải cướp mỹ nhân của kẻ khác mới được." "Nếu không khó giải mối hận trong lòng ta." "Vâng." Quy thừa tướng cười ha hả quay đi lo liệu việc này.

Nếu Long tộc thật sự quật khởi.

Vậy y với tư cách là thừa tướng của Thủy tộc.

Tự nhiên cũng sẽ theo đó mà phất lên.

Mấy người đàn bà bị Long Vương tai họa, thì có là gì đâu?

Mà lúc này Hiên Viên.

Lại cùng Vô Song cưỡi mây bay đi.

Nhìn mỹ nhân bên cạnh.

Trong lòng hắn liền có chút nóng lên.

Trực tiếp thi triển pháp thuật, bao bọc hai người trong hư không.

Hai người liền ở trên không trung cẩu hợp một hồi.

Không khỏi khiến Hiên Viên cảm thấy vô cùng đắc ý.

Lần này hắn đến Long tộc.

Là mang theo sát ý nồng đậm mà đi.

Đám Long tộc này lại dám tai họa Nhân tộc như vậy.

Tất phải cho đám cá chạch đó biết tay.

Kết quả không ngờ không những không thể đại khai sát giới.

Ngược lại còn có được một vị mỹ nhân như vậy.

Càng thu phục được Long tộc vào dưới trướng Nhân tộc.

Có Long tộc gia nhập.

Thực lực Nhân tộc tự nhiên cũng sẽ tiến bộ rất nhiều.

Đây thực sự là lưỡng toàn kỳ mỹ.

Hiên Viên cũng không thể không khâm phục diệu kế của chính mình.

Không bao lâu.

Hiên Viên liền dẫn Vô Song.

Trở về thánh địa Nhân tộc.

Thánh địa Nhân tộc lúc này chính là núi Thủ Dương.

Đó cũng là một trong những ngọn thần sơn lừng lẫy của thế giới Hồng Hoang.

Hiện tại bị Nhân tộc chiếm lĩnh.

Trở thành thánh địa của Nhân tộc.

Núi Thủ Dương trải dài hàng vạn vạn dặm.

Một phần trong đó được Nhân tộc khai phá thành khu vực hoạt động của Nhân tộc.

Một phần khác.

Không có bất kỳ ai đến.

Nơi đây trở thành cấm địa của Nhân tộc.

Chỉ có mấy vị lãnh tụ mới có thể tiến vào.

Bởi vì Nhân tộc đã để lại nơi đó cho Nhân tộc Thánh Mẫu, Nhân tộc Thánh Chủ sử dụng.

Dù cho họ không đến.

Nhân tộc cũng đã xây dựng thánh cung cho họ.

Lúc này.

Hiên Viên dẫn Vô Song trực tiếp đến hành cung của mấy vị lãnh tụ.

Cảm nhận được khí tức của Hiên Viên.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác đều vui mừng.

Chương 519

Hiên Viên đi làm gì bọn họ đều rất rõ.

Hiện tại Hiên Viên bình an trở về.

Đại biểu cho sự việc đã hoàn thành.

Không khỏi vội vàng đi ra.

Lại phát hiện Hiên Viên đang mặt mày hớn hở đứng đó.

Bên cạnh còn có một vị mỹ nhân thiên kiều bách mị.

Điều này lập tức khiến mấy vị lãnh tụ tấm tắc khen lạ.

Hiên Viên đi một chuyến Long tộc.

Liền mang về một đại mỹ nhân?

Rốt cuộc là đi làm chính sự hay là đi thu mỹ nhân?

Không khỏi khiến mấy vị lãnh tụ Nhân tộc dở khóc dở cười.

Thấy mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

Vô Song tự nhiên vội vàng thi lễ.

Nàng tuy đã thành thân Chân Long.

Nhưng so với mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này.

Quả thực là cách biệt quá xa.

Thậm chí có thể nói là không có chút khả năng so sánh nào.

Mấy vị lãnh tụ này, bất kỳ ai cũng có thể trấn áp nàng.

Vì vậy dù là nàng cũng không thể không vội vàng hành lễ.

"Long tộc Vô Song, bái kiến mấy vị Nhân tộc thượng tiên." Nói rồi liền quỳ rạp xuống đất.

“Muội muội mau mau đứng lên.” Dù sao cũng là nữ tử.

Truy Y Thị, Yểm Tư Thị vội vàng tiến lên đỡ Vô Song dậy.

Vô Song này ước chừng đã trở thành nữ nhân của Hiên Viên rồi.

Như vậy, tự nhiên cũng trở thành tỷ muội của bọn họ.

Cùng là nữ nhân.

Bọn họ tự nhiên có rất nhiều chuyện để nói.

Thấy mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, hòa ái dễ gần như vậy.

Vô Song cuối cùng cũng thở phào một hơi.

Nàng còn sợ mấy vị lãnh tụ Nhân tộc sẽ hành hạ nàng.

Không ngờ những lãnh tụ Nhân tộc này đều dễ nói chuyện như vậy.

“Sao thế?” Toại Nhân Thị trừng mắt nhìn Hiên Viên.

“Rõ ràng là đi làm chính sự, ngươi lại mang một nữ nhân về?” Nghe lời của Toại Nhân Thị.

Hiên Viên không khỏi trợn trắng mắt.

“Ai bảo ngươi cứ để Yểm Tư Thị lượn lờ trước mặt ta?” “Còn có Hữu Sào Thị, ngươi cứ luôn cùng Truy Y Thị lượn lờ trước mặt ta.” “Đúng là no không biết đói.” Nói rồi, trong ánh mắt hắn lộ ra vẻ khinh bỉ.

Lại khiến hai vị nữ tử đỏ bừng mặt.

Mà một bên Thương Hiệt Thị, cùng Thần Nông Thị, thì che miệng cười khẽ.

Tâm tư của họ tạm thời không đặt ở trên này.

Nên cũng không để ý lắm.

Nghe được lời của Hiên Viên Thị.

Dù là Toại Nhân Thị, cũng có chút đỏ mặt.

“Nhân tộc chúng ta không phải có rất nhiều mỹ nhân sao?” “Mỹ nhân của Nhân tộc chúng ta không tốt hơn các tộc khác sao?” “Hơn nữa, ở Nhân tộc chúng ta còn có rất nhiều mỹ nhân Vu tộc và Yêu tộc, chẳng lẽ còn không đủ cho ngươi chọn lựa?” Nghe lời này.

Hiên Viên trợn trắng mắt.

“Những người này sao có thể bằng Song Nhi nhà ta?

Có phải không Song Nhi?” Vô Song lập tức đỏ bừng mặt.

Gò má trắng nõn ửng hồng trông rất đẹp.

Mấy vị lãnh tụ khác không khỏi trợn trắng mắt.

“Được rồi, không nói những chuyện linh tinh này nữa.” “Nói xem chính sự thế nào?

Xử lý ra sao rồi?” Thần Nông Thị đối với chuyện này lại khá để tâm.

Đây chính là công đức kinh thiên của ông ta.

Ông ta đã chuẩn bị hơn 100 năm.

Mấy năm gần đây chính là thời khắc quan trọng nhất.

Tuyệt đối không thể qua loa đại ý.

Nếu lỡ xảy ra vấn đề.

Trăm năm của ông ta sẽ đổ sông đổ biển.

Ngày quật khởi của Nhân tộc cũng sẽ lại bị trì hoãn thêm nửa năm.

Điều này đối với Nhân tộc hiện tại, đã có chút không thể chờ đợi được nữa.

Nghe Thần Nông Thị hỏi.

Hiên Viên tự nhiên cười gật đầu.

"Thuận lợi chưa từng có." "Đơn giản vậy sao?" "Ngươi nói xem chuyện này giải quyết thế nào?" Hiên Viên cười ha hả.

"Ban đầu ta mang theo sát ý vô tận mà đến." "Bảo kiếm trong tay ta dường như cũng bắt đầu khao khát máu rồng." "Từ khi ta đến Đông Hải." "Liền trăm phương ngàn kế gây khó dễ, không ngờ Long Vương đó lại là một kẻ nhu nhược." "Dù ta khiêu khích thế nào Long Vương đó cũng không trở mặt." "Đến cuối cùng ta thậm chí đề nghị để Vô Song bồi ta, đúng rồi, Vô Song vốn là phu nhân của Long Vương." "Không ngờ đối mặt với sự sỉ nhục như vậy, Long Vương đó lại nhịn được." "Thật đúng là có chút khó mà tưởng tượng." "Sau đó dưới sự hỗ trợ của Vô Song, Long tộc cuối cùng đồng ý đầu thành với Nhân tộc." "Hiện tại Long tộc đã là phụ thuộc của Nhân tộc chúng ta." "Ta còn đề nghị Long tộc xuất một vạn cự long, giúp chúng ta thành lập một đội Long Kỵ Binh." "Đồng thời cũng phải bảo đảm Nhân tộc chúng ta mưa thuận gió hòa." "Làm điều kiện trao đổi, khi cần thiết chúng ta sẽ xuất binh bảo vệ Long tộc." Nghe những lời này.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lập tức kinh hãi thất sắc.

Đặc biệt là Toại Nhân Thị.

Mắt cũng sắp trừng ra ngoài.

"Bảo ngươi đi làm chính sự, ngươi lại đi cướp vợ người ta?" "Ngươi còn cần mặt mũi không?" Hiên Viên lại trợn trắng mắt.

"Ta thích, ngươi quản được sao?" "-------" Toại Nhân Thị không khỏi dở khóc dở cười, thậm chí còn có chút cạn lời.

"Ngươi tên này ------ thật đúng là ----" Lại là Hữu Sào Thị ở bên cạnh cười ha hả.

“Không hổ là huynh đệ Hiên Viên của ta, làm việc chính là sảng khoái như vậy.” “Thích mỹ nhân của người ta, cướp về là được, ta ủng hộ ngươi.” “Vô Song muội muội quả thực vô cùng xinh đẹp, Vô Song muội muội, đến Nhân tộc ta, cứ coi Nhân tộc ta như nhà mình.” “Có điều ngươi phải chăm sóc tốt cho huynh đệ Hiên Viên của ta đấy.” Nghe lời này.

Vô Song vội vàng gật đầu.

“Người đâu, dẫn Vô Song đến hành cung của ta.” Rất nhanh liền có nữ tử Nhân tộc đến dẫn Vô Song.

Đi về phía hành cung của Hiên Viên.

Hiên Viên từ Long cung ra.

Tự nhiên có rất nhiều chuyện cần phải thương lượng với mấy vị lãnh tụ khác.

Hơn nữa còn liên quan đến Long Kỵ Binh.

Người bình thường tự nhiên không thể nghe được.

Hiên Viên vẫn luôn ở trong thánh điện Nhân tộc cùng mấy vị lãnh tụ khác thương thảo.

Mãi đến ngày thứ hai.

Cuộc họp của mấy người mới kết thúc.

Hiên Viên mới trở về nơi ở của mình.

Lại phát hiện Vô Song dáng người đầy đặn quyến rũ, đang lau bàn ở đó.

Xem ra Vô Song đã rất nhanh nhập vai.

Lại bắt đầu thu dọn hành cung cho hắn.

Chương 520

Điều này không khỏi khiến Hiên Viên có chút đau lòng.

Hắn mang Vô Song về.

Không phải để Vô Song làm những việc này.

Đồng thời trong lòng lại có chút cảm động.

Vô Song khi ở Đông Hải, chính là Long Hậu diễm áp Tứ Hải.

Nào đã từng làm những việc này?

Hiện tại đến Nhân tộc lại phải làm những việc này.

Thật đúng là làm khó nàng rồi.

Hiên Viên nhìn Vô Song.

Vô Song hiển nhiên không phát hiện ra hắn.

Vẫn đang chăm chỉ dọn dẹp ở đó.

Nhìn đường cong có chút khoa trương của Vô Song.

Hiên Viên không khỏi âm thầm nuốt nước bọt.

Vô Song, tuy từng là vợ của người khác.

Nhưng cái mị lực chết người đó quả thực lợi hại.

Lại khiến Hiên Viên hắn mê mẩn thần hồn điên đảo.

Không hổ là mỹ nhân diễm áp Tứ Hải.

Nghĩ đến đây.

Hiên Viên không khỏi lắc đầu, thầm mắng mình vô sỉ.

Đến lúc này, Vô Song mới phát hiện Hiên Viên trở về.

“Vô Song bái kiến Hiên Viên thượng tiên.” Hiên Viên cười ha hả.

Sau đó liền tiến lên đỡ nàng dậy.

Vô Song bị Hiên Viên nắm lấy cánh tay.

Sắc mặt lập tức lại ửng lên một mảng mây hồng.

Tuy nàng đã là người của Hiên Viên.

Nhưng một lần nữa đối mặt với Hiên Viên.

Nàng luôn có cảm giác ngượng ngùng không thôi.

Thấy đối phương đỏ mặt.

Hiên Viên cười gượng.

Khóe miệng cũng không khỏi co giật.

Bây giờ nghĩ lại, hắn còn cảm thấy hành động lúc đầu của mình có chút hỗn trướng.

Sao lại có thể ngang nhiên ngủ với vợ người ta thành của mình?

Thực sự là có chút thiếu suy nghĩ.

May mà Tứ Hải Long Vương đó là một kẻ nhu nhược.

Nếu không Nhân tộc thật sự phải quyết liệt với Long tộc.

Nếu thật sự vô duyên vô cớ đồ sát Long tộc người ta.

Lại là một thảm án.

Hiên Viên lắc đầu.

Ngượng ngùng ho khan một tiếng.

Muốn nói mấy câu để dịu đi bầu không khí ngượng ngùng, nhưng lại không biết nói gì.

Cuối cùng chỉ có thể lắc đầu thở dài.

Nhưng đúng lúc này, ánh mắt vô tình rơi vào ngọn núi của Vô Song.

Lập tức ngây người.

Hóa ra Vô Song sau khi đến hành cung của Hiên Viên.

Ăn mặc mát mẻ hơn rất nhiều.

Thậm chí có thể nói là có chút mỏng manh.

Hiên Viên ở trên cao nhìn xuống.

Tự nhiên nhìn thấy rất nhiều mỹ cảnh mà bình thường chưa từng thấy.

Nhìn một lúc lâu sau, Hiên Viên cuối cùng cũng phản ứng lại.

Không khỏi thầm mắng mình một tiếng vô sỉ.

Hắn cũng không biết vì sao mình lại trở nên háo sắc như vậy.

Nhìn thấy nữ nhân này liền có chút không kiềm chế được.

Thật ra điều hắn không biết là.

Hắn có chút bị ảnh hưởng bởi truyền thừa.

Mấy vị lãnh tụ của họ, mỗi người có truyền thừa khác nhau.

Tự nhiên ít nhiều cũng sẽ bị ảnh hưởng bởi một số truyền thừa.

Hiên Viên có sự thay đổi, cũng là vì truyền thừa của Vương Lâm Đại Đế.

Theo tu vi của hắn ngày càng cao.

Không ngờ dục vọng của hắn cũng ngày càng mạnh mẽ.

Cộng thêm việc thân thể không ngừng được rèn luyện.

Nhu cầu cũng trở nên nhiều hơn.

Thực ra cũng nên như vậy.

Sát khí của bản thân hắn cực nặng.

Nếu không kịp thời phát tán sát khí của mình ra ngoài.

Rất có khả năng sẽ gây ra một số khó khăn cho tu vi sau này của hắn.

"Vô Song, ở đây có quen không?" Vô Song chỉ mỉm cười dịu dàng.

"Bẩm thượng tiên, tiểu nữ tử mọi thứ đều rất quen." "Không có gì không ổn." Hiên Viên gật đầu.

Sau đó lại có chút đau lòng.

Vô Song chính là Long Hậu diễm áp Tứ Hải a.

Bản thân vốn đã tương đối tôn quý.

Đến Nhân tộc lại phải làm những công việc nặng nhọc này.

Lại khiến hắn có chút không nỡ lòng.

Vô Song dường như đoán ra suy nghĩ của Hiên Viên.

Không khỏi cười hi hi.

"Hiên Viên thượng tiên, vốn dĩ hành cung của ngài có không ít thị nữ." "Đáng tiếc những người đó đều là dưa vẹo táo nứt." "Ta chỉ có thể đuổi hết bọn họ đi." "Đợi mấy ngày nữa ta sẽ tự mình chọn lựa một số người da trắng mặt xinh." "Để họ cùng ta chăm sóc Hiên Viên thượng tiên." Nghe lời này.

Hiên Viên lập tức có chút ngượng ngùng.

Khóe miệng cũng không khỏi co giật mấy cái.

Vô Song đây là thật sự coi mình là sắc lang rồi.

Nhưng nếu Vô Song thật sự sắp xếp như vậy.

Chính mình cũng rất vui mừng.

Đây thật là một tâm lý phức tạp và mâu thuẫn.

Chương 521

Hiên Viên không khỏi ho khan hai tiếng.

Muốn nói mấy câu để dịu đi bầu không khí ngượng ngùng, nhưng lại không biết nên nói gì.

Cuối cùng ánh mắt nhìn về phía Vô Song cũng dần trở nên nóng rực.

Vô Song ăn mặc cực kỳ mát mẻ.

Thậm chí có thể nói là có chút mỏng manh.

Cộng thêm thân hình của nàng cực kỳ bốc lửa.

Trực tiếp khiến Hiên Viên cũng có chút chịu không nổi.

Vô Song nhìn thấy ánh mắt của Hiên Viên, lập tức không biết phải làm sao.

Nàng là người từng trải, tự nhiên biết ánh mắt của Hiên Viên đại biểu cho điều gì.

Trong lòng vừa có chút vui mừng lại có chút thấp thỏm.

Trong lòng còn mơ hồ có một chút cảm giác tội lỗi.

Thấy bộ dạng e thẹn này của Vô Song.

Hiên Viên không khỏi cười hắc hắc.

“Đi đóng cửa phòng lại đi...” Vô Song nghe lời này.

Tự nhiên rất ngoan ngoãn đi đóng cửa phòng lại.

Trái tim cũng đập thình thịch.

Theo ánh sáng trong phòng tối dần.

Bầu không khí lúc này cũng dần trở nên mập mờ.

Lúc này Vô Song mơ hồ có chút mong đợi lại có chút căng thẳng.

Nhiều hơn là một chút vui mừng từ tận đáy lòng.

Nàng tuy đã rời khỏi Long tộc.

Nhưng nói một cách nghiêm túc, nàng lại là cầu nối giữa Long tộc và Nhân tộc.

Chỉ cần nàng còn ở đây.

Chỉ cần Hiên Viên còn thích nàng.

Chỉ cần Long tộc đối với Nhân tộc còn có một chút tác dụng.

Vậy thì Long tộc tự nhiên sẽ bình an vô sự.

Có suy nghĩ như vậy.

Vô Song càng mong đợi.

Nàng đến đây mang theo sứ mệnh to lớn.

Tương lai của Long tộc gần như có thể nói là gánh trên vai một mình nàng.

Nghĩ đến đây.

Ánh mắt nàng lại trở nên táo bạo hơn.

Ngẩng đầu lên, cười duyên nhìn Hiên Viên thượng tiên.

Nếu Hiên Viên thượng tiên thích nàng.

Vậy nàng tự nhiên phải toàn lực hầu hạ tốt cho hắn.

Mới không phụ lòng yêu thích của Hiên Viên thượng tiên đối với nàng.

Hiên Viên từng bước từng bước đến trước mặt Vô Song.

Ngọn lửa bùng lên trong đôi mắt, gần như muốn thiêu chảy Vô

Song.

Hơi thở nặng nề lúc này, cũng trở nên có chút gấp gáp.

Ánh mắt chăm chú nhìn Vô Song.

Vô Song dù sao cũng là người diễm áp Tứ Hải.

Tự nhiên có sức quyến rũ tuyệt mỹ.

Dung mạo cũng tuyệt đẹp.

Càng có một loại phong vị trưởng thành.

Lúc này tóc nàng chỉ đơn giản búi kiểu phi thiên kinh hồng.

Trang phục cũng rất đơn giản.

Có thể nói là cực kỳ mát mẻ.

Loại y phục ở nhà này, lại thêm cho nàng vài phần lười biếng quyến rũ.

Hiên Viên thấy vậy không khỏi kinh ngạc tán thưởng.

Gu thẩm mỹ của Vô Song thật sự không tệ.

Rõ ràng chỉ là ăn mặc đơn giản.

Lại có thể mặc ra khí chất như vậy.

Hiên Viên tự nhiên không biết đây là tiểu tâm cơ của Vô Song.

Vô Song ra khỏi Nhân tộc.

Mới đến, trong lòng tự nhiên có chút căng thẳng.

Tuy Nhân tộc đối với nàng rất tốt.

Nhưng nàng cũng tự đặt vị trí của mình rất đúng đắn.

Kiểu ăn mặc trông có vẻ mát mẻ thoải mái này, thực sự là nàng đã nghiên cứu kỹ rất lâu.

Nàng khi ở Long cung chưa từng tốn nhiều tâm sức như vậy.

Đến Nhân tộc.

Lại phải tốn tâm sức để trang điểm cho mình.

Mục đích tự nhiên là không cần nói cũng biết.

Nàng chính là muốn để trái tim của Hiên Viên đặt trên người mình.

Hiên Viên nhìn chằm chằm nàng hồi lâu, cuối cùng vẫn không nhịn được.

Hung hăng lao tới. -------- Mãi đến lúc lâu sau, hai người mới hoàn toàn kết thúc.

Vô Song lần này cũng rất hài lòng.

Bởi vì thân phận của nàng đã có một sự chuyển biến trọng đại.

Nàng đã từ Long Hậu diễm áp Tứ Hải biến thành phu nhân của lãnh tụ Nhân tộc cao quý.

Vừa rồi Hiên Viên đã hoàn toàn chinh phục nàng trong lãnh địa của Nhân tộc.

Đây là một loại kích thích chưa từng có.

Cũng là một biểu tượng cho sự thay đổi thân phận.

Nàng cuối cùng đã hoàn toàn hoàn thành sự lột xác hoa lệ của mình.

Lúc này nằm trong lòng Hiên Viên, mặt đỏ bừng, còn có chút e thẹn.

Hiên Viên lại cười ha hả.

Thật đúng là một người ý khí phong phát.

Vô Song nằm trong lòng hắn hồi lâu mới thong thả nói.

“Hiên Viên thượng tiên, ngài có bằng lòng tin tưởng Vô Song không?” “Vô Song đã trở thành nữ nhân của ngài, nguyện ý toàn tâm toàn ý phục thị thượng tiên.” Hiên Viên gật đầu.

“Ta tự nhiên là tin ngươi, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là Hiên Viên phu nhân của ta.” Trên mặt Vô Song cũng lộ ra vẻ kinh hỉ.

Nàng đến Nhân tộc.

Chủ yếu là muốn nắm giữ trái tim của Hiên Viên.

Chương 522

Chưa từng nghĩ đến danh phận gì cả.

Hiện tại lời của Hiên Viên rất rõ ràng.

Biết đâu sẽ cho nàng một danh phận.

Điều này tự nhiên khiến nàng vô cùng vui mừng.

Tuy danh phận thứ này cực kỳ hư ảo.

Nhưng nó cũng là một biểu tượng thân phận.

Vui quá hóa khóc, Vô Song không khỏi trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Hiên Viên cười ha hả đỡ nàng dậy.

“Nếu ngươi nguyện ý hết lòng đối đãi với ta, ta tự nhiên cũng sẽ không để ngươi thất vọng.” “Nhân tộc chúng ta không giống như Yêu tộc lang tâm cẩu phế.” “Chỉ cần Long tộc các ngươi nguyện ý thành tâm nương tựa dưới trướng Nhân tộc chúng ta.” “Nhân tộc chúng ta tự nhiên nguyện ý che chở cho Long tộc các ngươi.” Nghe được lời hứa như vậy.

Vô Song tự nhiên lại vô cùng vui mừng.

Ngày tháng cứ thế, từng ngày trôi qua.

Hiên Viên từ đó về sau cũng trở nên ý khí phong phát.

Mỗi khi Toại Nhân Thị và Yểm Tư Thị thể hiện tình cảm trước mặt hắn.

Hiên Viên sẽ lôi Vô Song ra.

Thấy Hiên Viên ý khí phong phát.

Mấy vị lãnh tụ khác thường xuyên trợn trắng mắt.

Nhưng mấy người khác lại cực kỳ thích Vô Song.

Trí thông minh của Vô Song vốn đã rất cao.

Nàng lại đặt thái độ của mình rất thấp.

Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi.

Đã hòa đồng với mấy vị lãnh tụ khác của Nhân tộc.

Không chỉ vậy.

Ngay cả người Nhân tộc bình thường cũng có quan hệ rất tốt với nàng.

Nhân tộc tự nhiên cũng biết nàng là sứ giả do Long tộc phái tới.

Đối với nàng cũng cực kỳ khách khí.

Trong một thời gian, hai người lại sống ở Nhân tộc vô cùng thuận lợi.

Hiên Viên cuối cùng cũng được sống một cuộc sống thực sự thoải mái.

Trong những ngày này.

Nhân tộc cũng luôn sóng yên biển lặng.

Vu tộc và Yêu tộc không còn đến Nhân tộc gây nhiễu nữa.

Rất rõ ràng.

Bọn họ bây giờ đối với Nhân tộc có chút e dè.

E dè không phải Nhân tộc.

E dè là Thiên Cơ Lâu đứng sau Nhân tộc.

Những kẻ ở Thiên Cơ Lâu đó đều là một đám điên.

Ban đầu vì Nhân tộc.

Trường Không đạo nhân chưa từng xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang cũng đã xuất hiện.

Điều này đủ để thấy Thiên Cơ Lâu coi trọng Nhân tộc đến mức nào.

Vậy muốn ra tay với Nhân tộc.

Bắt buộc phải nghĩ ra biện pháp, làm thế nào để đối phó với Thiên Cơ Lâu.

Nếu không mọi thứ đều là nói suông.

Làm không tốt hai tộc bọn họ còn bị Thiên Cơ Lâu trả thù.

Đến lúc đó thì thật sự là được không bù mất.

Quan trọng là Vu Yêu hai tộc cũng có mâu thuẫn không thể điều hòa.

Bất kể là ai cũng không dám dễ dàng ra tay.

Lần trước Yêu tộc rõ ràng đã chuẩn bị vạn toàn.

Ngay cả Chuẩn Đề thánh nhân cũng mời ra.

Chỉ là không ngờ Nhân tộc lại khó nhằn như vậy.

Trực tiếp dẫn đến Yêu tộc tổn binh hao tướng.

Ngay cả Thập đại Yêu Thánh của Yêu tộc cũng chết một vị.

Bây giờ nghĩ lại, thật đúng là có chút mạo hiểm.

Hiện tại Hồng Hoang cũng tương đối ổn định.

Việc công bố danh sách Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng tạm dừng.

Ban đầu Hồng Mông Tử Kim Bảng hiển thị 300 năm sau, sẽ công bố danh sách tiếp theo.

Ước chừng đã qua hơn 100 năm.

Còn hơn 100 năm nữa.

Mọi người đều đang chờ đợi.

Trong hành cung của Hiên Viên.

Hiên Viên đã uống đến mức mắt say lờ đờ.

"Vô Song, mau múa cho ta một khúc." Hiên Viên ban đầu chính là bị vũ đạo của Vô Song quyến rũ.

Còn làm ra hành động cường đoạt Vô Song.

Hiện tại Vô Song đã là người của hắn.

Hắn tự nhiên thường xuyên bảo Vô Song múa cho hắn xem.

Vô Song cũng rất sẵn lòng múa cho Hiên Viên thượng tiên.

Điều này đại biểu cho sự yêu thích của Hiên Viên thượng tiên đối với nàng.

Thân hình uyển chuyển, khí tức cực kỳ quyến rũ của nàng, không gì không khiến Hiên Viên say mê nàng.

Hiên Viên bảo nàng múa, nàng tự nhiên vui vẻ nhận lời.

Chỉ thấy nàng mặc một bộ y phục Nhân tộc khá hoa lệ.

Bên trong là y phục màu hồng nhạt.

Bên ngoài là áo khoác màu trắng tinh.

Trông như tiên tử chốn nhân gian.

Đặc biệt là thân hình cực kỳ ưu mỹ và xương quai xanh rõ ràng đều lộ ra ngoài.

Mỗi cử động đều như tinh linh dưới ánh trăng, bước đi cũng ung dung ưu mỹ.

Mái tóc xanh được buộc bằng dây buộc tóc.

Một lọn tóc buông xuống trước ngực, trông rất có phong vị.

Phấn son điểm nhẹ chỉ thêm sắc, hai bên má ẩn hiện cảm giác hồng phỉ.

Lúc này cả người Vô Song tựa như hồ điệp bay lượn theo gió, vừa có sự quyến rũ của Long tộc.

Lại có sự dịu dàng đáng yêu của Nhân tộc.

Chỉ thấy nàng nhẹ nhàng múa trong đại điện.

Tựa như một cơn gió nhẹ phiêu hốt bất định.

Lại như một đám mây trắng chói mắt.

Chương 523

Vẻ lười biếng không hề che giấu.

Thật đúng là khí nhược u lan, tích nhược ngưng chi.

Giơ tay nhấc chân đều có một phần phiêu dật.

Một nụ cười một cái nhíu mày đều có thể gọi là kinh tâm động phách.

Phảng phất như tiên tử bước ra từ trong mộng.

Áo lót màu hồng nhạt.

Cùng với y phục màu trắng tinh.

Không gì không tôn lên Vô Song phảng phất như tiên tử bước ra từ tiên cảnh.

Có một loại khí chất thanh tân thoát tục.

Khiến Hiên Viên xem đến ngây ngất.

Đúng là mặt phấn một điểm môi son hồng, thần sắc phiêu nhiên muốn nói lại thôi.

Sau khi múa xong khúc này.

Hiên Viên không khỏi vỗ tay khen hay.

Vô Song không hổ là mỹ nhân diễm áp Tứ Hải.

Vũ điệu như thế này.

Quả thực là hiếm có ở Hồng Hoang.

Thật đúng là nói không hết sự uyển chuyển, kể không hết sự dịu dàng.

Vô Song thấy Hiên Viên vỗ tay khen hay, tự nhiên cũng vui mừng khôn xiết.

Đúng lúc này.

Bên cạnh truyền đến mấy tiếng cười ha hả.

"Vũ điệu của đệ muội quả thực là nhất tuyệt Hồng Hoang.

Ghen chết ta rồi." Hiên Viên và Vô Song đều giật mình.

Vội vàng quay đầu lại.

Lại phát hiện là Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị vân vân.

Các vị lãnh tụ Nhân tộc đã đến.

Hiên Viên không khỏi vui mừng.

"Đến đến đến, chúng ta cùng nhau uống một chén." Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác cười ha hả.

"Vẫn là Hiên Viên ngươi biết hưởng thụ, có mỹ nhân như Vô Song muội muội ở bên cạnh." "Thật đúng là ung dung tự tại." Hiên Viên không khỏi cười khổ.

"Các ngươi đừng trêu chọc ta nữa." "Ta vừa mới dẫn rất nhiều người Nhân tộc ra núi đi săn." "Vừa mới trở về, thực sự có chút mệt mỏi." "Vừa hay để Vô Song cùng ta quậy một trận." Mấy vị lãnh tụ khác cũng lần lượt ngồi xuống, lập tức có những nữ tử thiên kiều bách mị mang thức ăn lên cho họ.

Những nữ tử này đều do Vô Song tự mình chọn lựa.

Mỗi người đều là thiên kiều bách mị.

Mỗi người đều có thân hình uyển chuyển.

Những người này đa số đều là người của Yêu tộc và Vu tộc.

Vô Song tự mình dạy dỗ họ.

Hiện tại hiển nhiên là đã có thành quả ban đầu.

Mấy người khác cũng không khách khí.

Liên tục cạn chén với Hiên Viên.

Rượu qua ba tuần, thức ăn qua năm vị, mọi người cuối cùng mới nói đến chính sự.

"Những chuyện lương thực đó cuối cùng cũng đã phân phát hết." "Và những người có kinh nghiệm và kiến thức trồng trọt cũng đã được phân tán đi khắp nơi." "Vậy thì tiếp theo chỉ cần chờ đến mùa xuân năm sau." Nghe lời này.

Hiên Viên cũng khẽ sững sờ.

"Nhanh vậy sao?" Hiên Viên không biết chuyện này.

Đúng như Hiên Viên đã nói.

Hiện tại mùa đông khắc nghiệt đã đến.

Hiên Viên dẫn rất nhiều người Nhân tộc ra ngoài đi săn, chuẩn bị cho mùa đông lạnh giá.

Hắn vừa mới trở về.

Những chuyện liên quan đến lương thực đều do mấy vị lãnh tụ khác lo liệu.

Mấy vị lãnh tụ khác nghe lời của Hiên Viên cũng gật đầu.

"Đúng là như vậy." "Lần này chúng ta đến chủ yếu là để nói với ngươi một tiếng." "Đợi đến mùa xuân năm sau, chúng ta chuẩn bị mượn ngươi Vô Song." "Vô Song dù sao cũng đã là cường giả cấp Chuẩn Thánh." "Cứ luôn ở bên cạnh ngươi hầu hạ chẳng phải là lãng phí sao?" "Đợi đến mùa xuân năm sau, chúng ta sẽ mượn Vô Song đi." "Để Vô Song giám quản thời tiết toàn bộ khu vực Nhân tộc." Nghe lời này.

Hiên Viên không khỏi trợn trắng mắt.

Hóa ra những người này đang nhắm đến Vô Song.

Coi Vô Song là lao động khổ sai sao?

Nhưng Hiên Viên lại cười hắc hắc.

Bởi vì hắn đã sớm có chuẩn bị.

"Các vị huynh trưởng không vội, đến lúc đó tự nhiên sẽ có người dâng lên đại lễ." Nghe lời của Hiên Viên.

Mấy người khác cũng khẽ sững sờ.

Hiên Viên chỉ cười hắc hắc mà không nói gì.

Vô Song ở bên cạnh mở lời.

"Chư vị thượng tiên, nếu không lầm, ước chừng vài ngày nữa, người của Long tộc sẽ đến Nhân tộc chịu tội." "Đến lúc đó rất có khả năng là Ngao Quảng tự mình đến." Nghe được lời này.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lập tức kinh ngạc.

Không khỏi nhìn Hiên Viên với ánh mắt kinh ngạc.

Hiên Viên cười ha hả gật đầu.

Mọi người lúc này mới bừng tỉnh.

Ban đầu Hiên Viên từng nói Long tộc chuẩn bị nương tựa vào Nhân tộc.

Lúc đó bọn họ còn tưởng chỉ là lời hứa suông.

Không ngờ thật sự sắp hành động rồi sao?

Nếu thật sự như vậy.

Vậy thì thật sự quá tốt rồi.

"Nếu hiền đệ đã sớm có chuẩn bị, vậy chúng ta cũng không tiện

nói thêm nữa." "Đến lúc đó đợi Ngao Quảng đến rồi hãy nói." Hiên Viên gật đầu.

"Tên đó là một kẻ nhu nhược, có chuyện gì cứ việc sắp xếp cho hắn là được." "Hắn bây giờ một lòng đều đặt vào sự hưng thịnh của Long tộc." "Long tộc nương tựa vào Nhân tộc chúng ta mạnh hơn Yêu tộc rất nhiều lần, tên đó cũng là người biết điều." Nghe lời này.

Mấy người cũng cười ha hả gật đầu.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Rất nhanh lại qua mấy tháng.

Đã đến mùa đông khắc nghiệt.

Nhưng mùa đông này của Nhân tộc lại trôi qua vô cùng hạnh phúc.

Nhân tộc hiện tại đã đại hưng.

Dưới sự lãnh đạo của mấy vị lãnh tụ.

Lương thực dự trữ của Nhân tộc cực kỳ phong phú.

An ổn vượt qua mùa đông này, hiển nhiên là vô cùng thoải mái.

Ngày hôm đó.

Trên trời đột nhiên xuất hiện một mảng mây đen lớn.

Cảnh tượng như vậy tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của Nhân tộc.

Chương 524

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, lúc này cũng phảng phất cảm ứng được điều gì.

Lần lượt ra ngoài xem xét.

Sau đó liền thấy trên mây đen đứng rất nhiều cường giả!

Người đi đầu.

Chính là một kẻ đầu rồng thân người.

Kẻ này chính là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

Chỉ thấy sau lưng y.

Còn đứng rất nhiều binh tôm tướng cua.

Những binh tôm tướng cua này không cầm vũ khí.

Mà trên người lại mang rất nhiều hòm lớn.

Nhìn sơ qua.

Những chiếc hòm này sợ là có đến mấy trăm cái.

Thấy người Nhân tộc đi ra.

Ngao Quảng liền vội vàng từ trên mây đen xuống.

"Lão long Ngao Quảng, bái kiến các vị Nhân tộc thượng tiên." Nói đến đây Ngao Quảng liền quỳ xuống trước.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác thấy cảnh này, không khỏi nhìn nhau.

Mấy ngày trước bọn họ còn nhắc đến Long tộc.

Không ngờ hiện tại Long Vương lại thật sự đến.

Hơn nữa còn mang theo nhiều binh tôm tướng cua như vậy.

Mang theo nhiều hòm như vậy.

Thật sự là ------- Toại Nhân Thị tiến lên một bước.

“Long Vương hà tất phải đa lễ như vậy?” “Người đến là khách, mau mau đứng lên.” Nói rồi ông liền tiến lên tự mình đỡ Long Vương dậy.

Long Vương tự nhiên cũng là thụ sủng nhược kinh.

Lần lượt chào hỏi mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

Khi một lần nữa gặp lại Vô Song.

Y đã có chút trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Vô Song ăn mặc đã không còn giống như lúc ở Long cung nữa.

Mặc y phục hoa lệ của Nhân tộc.

Tóc cũng búi theo kiểu thịnh hành của Nhân tộc.

Thân mặc y phục hoa lệ cùng Hiên Viên đứng chung một chỗ.

Ánh mắt thản nhiên nhìn y.

Điều này không khỏi khiến Ngao Quảng trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Không ngờ hai người gặp lại nhau lại là cảnh tượng như thế này.

Trước khi hai người chia ly, chính mình còn đang thỏa sức phát tiết dục vọng trên người nàng.

Nàng vẫn là mỹ nhân yêu dấu của mình.

Hiện tại gặp lại.

Thân phận lại đã có sự khác biệt trời vực.

Người ta không chỉ trở thành Chân Long duy nhất của thế giới

Hồng Hoang.

Mà còn là phu nhân của lãnh tụ Nhân tộc.

Thân phận cao quý hơn y rất nhiều.

Ngao Quảng hít sâu một hơi.

Sau đó liền lại bái kiến hai người.

"Long Vương Ngao Quảng bái kiến Hiên Viên thượng tiên." "Bái kiến Vô Song nương nương." Hiên Viên như cười như không nhìn y một cái.

Lầm lì gật đầu.

Toại Nhân Thị thấy không khí có chút ngượng ngùng.

Không khỏi trừng mắt nhìn Hiên Viên.

"Long Vương không cần đa lễ, mau theo ta đến đại điện." Nói rồi liền kéo tay Long Vương đi về phía đại điện.

Đúng là người đến là khách.

Người ta khách khí đến.

Sao có thể không nể mặt người ta?

Nhân tộc lại không phải là Yêu tộc ti tiện.

Sau đó mấy vị lãnh tụ liền cũng đến đại điện.

Tổ chức một buổi chúc mừng nhiệt liệt cho sự đến của Long Vương.

Long Vương tự nhiên là cẩn thận ứng đối.

Khi rượu qua ba tuần thức ăn qua năm vị.

Long Vương liền vỗ tay.

Chỉ thấy những binh tôm tướng cua đó xếp hàng đi lên đại điện.

Long Vương chỉ vào một đám hà binh phía trước nói.

“100 cái hòm lớn mà bọn họ mang, là đặc sản dưới biển.” “Các loại mỹ thực đặc sắc.” “Lần này đến Nhân tộc cũng không có gì mang theo, liền mang những thứ này, mong các vị đại năng Nhân tộc phẩm thường.” Nói rồi những con tôm hùm tinh đó liền mở hòm ra.

Chỉ thấy bên trong hòm là các loại cá.

Có con còn sống, trông tươi ngon vô cùng.

Sau đó những con tôm hùm tinh này liền lui xuống.

Lại có rất nhiều cua tinh đến đại điện.

Mở những chiếc hòm trên người họ ra.

Chỉ thấy bên trong hòm của họ là rất nhiều đá quý, ngọc đẹp.

“Những thứ này là đặc sản dưới biển.” “Linh khí đặc biệt dồi dào, lần này mang đến hy vọng có thể giúp ích cho Nhân tộc.” Nói rồi những người này lại lui đi.

Lại có một số rùa tinh đến đại điện.

Những chiếc hòm mang trên người cũng được mở ra.

Chỉ thấy bên trong là các loại vũ khí.

Những vũ khí này đều tràn ngập linh khí vô tận.

Long Vương Ngao Quảng giới thiệu.

“Những thứ này tuy đều không quý giá lắm, nhưng đều là Hậu Thiên Linh Bảo.” “Tuy uy lực bình thường, nhưng thắng ở số lượng lớn.” “Hy vọng có thể giúp ích cho Nhân tộc.” Thấy những thứ này.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng nhìn nhau.

Không ngờ Long Vương Ngao Quảng lại hào phóng như vậy.

Bất kể là thức ăn, hay là đá quý ngọc đẹp.

Hay là những Hậu Thiên Linh Bảo này.

Đều là những thứ tốt khó có được.

Không ngờ Long Vương Quảng lần này lại mang đến nhiều như vậy.

Quả thực là thành ý mười phần.

Xem ra Long tộc thật lòng muốn đầu quân cho Nhân tộc.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy vẻ vui mừng.

Chương 525

Vô Song ở bên cạnh trong ánh mắt cũng lộ ra vẻ kỳ quái.

Không ngờ lão già nhu nhược này.

Lại thật sự đã khai khiếu.

Không chỉ tự mình đến bái phỏng.

Còn mang đến nhiều bảo vật như vậy.

Những thứ này tuy đối với Nhân tộc mà nói không là gì.

Nhưng thắng ở số lượng lớn.

Nhân tộc cũng đủ để từ những thứ này cảm nhận được thành ý của Long tộc.

Như vậy.

Tương lai của Long tộc gần như không cần phải lo lắng gì nữa.

Nghĩ đến đây.

Vô Song cũng thở phào một hơi.

Long tộc.

Sau này cuối cùng cũng có thể sống một cuộc sống ổn định.

Toại Nhân Thị nhàn nhạt mở lời.

"Long Vương thật sự quá khách khí rồi, đến thì đến, còn mang theo nhiều bảo vật như vậy." Long Vương thái độ rất khiêm tốn.

"Mấy vị thượng tiên khách khí rồi, đây là bổn phận của Long tộc." Nói rồi tay áo khẽ phất.

Lại từ trong tay áo của y bay ra 10 con rắn nhỏ.

Những con rắn nhỏ này màu sắc khác nhau.

Bay lượn chậm rãi trên không.

Thật sự là đẹp vô cùng.

Vô Song thấy cảnh này.

Đồng tử cũng khẽ co lại.

Thật không ngờ Long Vương lại mang cả thứ này đến?

Xem ra thật sự là muốn hạ huyết bản.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác cũng tò mò nhìn, đây rốt cuộc là thứ gì?

Long Vương khẽ nói.

"Đây là 10 con Cự Long, đều là những con Cự Long có thiên phú xuất chúng." "Tiểu long lần này mang chúng đến đây, xem chúng như lễ vật tặng cho Nhân tộc." "Nhân tộc có thể tìm một vùng nước, nuôi chúng ở trong đó, sau này tính mạng của chúng là của Nhân tộc, dù cho bảo chúng chết, chúng cũng sẽ không do dự." "Đây là thành ý của tiểu long lần này." Nghe lời này.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng lập tức sững sờ.

Thật không ngờ Long Vương lại có thành ý như vậy.

Mới đến lần đầu, đã trực tiếp tặng cho Nhân tộc 10 con rồng.

Đây là xem 10 con rồng này như thú cưng tặng cho Nhân tộc.

Thật đúng là thành ý tràn đầy.

Nếu Long Vương người ta đã có thành ý như vậy.

Vậy Nhân tộc tự nhiên cũng sẽ không keo kiệt.

Toại Nhân Thị suy nghĩ một lát.

Liền thản nhiên mở lời.

“Nếu Long Vương đã có thành ý như vậy, vậy Nhân tộc chúng ta tự nhiên cũng sẽ không bạc đãi các ngươi.” “Từ nay về sau, phàm là vùng nước trong khu vực Nhân tộc, đều là địa bàn của Long tộc các ngươi.” Nghe lời này.

Long Vương vui mừng khôn xiết.

Cuối cùng cũng chiếm được những địa bàn này.

Những vùng nước trên lục địa này như mạng nhện, giăng khắp Hồng Hoang.

Những vùng nước như mạng nhện này một chút cũng không kém Tứ Hải.

Hiện tại những vùng nước này trở thành địa bàn của Long tộc!

Cũng có nghĩa là, từ nay về sau Long tộc không chỉ quản lý Tứ Hải, mà còn quản lý cả vùng nước trên lục địa.

Đây quả thực là chuyện chưa từng có.

Ngay cả vào thời thượng cổ khi Long tộc thịnh vượng nhất.

Long tộc cũng không thể chiếm được vùng nước lục địa.

Không ngờ vùng nước trên lục địa, lại bị chính mình dễ dàng chiếm được như vậy.

Thật sự khiến y cảm thấy vui mừng.

Hiên Viên cười ha hả.

Không nói gì.

Mà Hữu Sào Thị ở bên kia càng hào phóng hơn.

“Đến đến đến, nếu ngươi đã khách khí như vậy.” “Ta cũng ban cho ngươi một tạo hóa.” Lời của Hữu Sào Thị vừa dứt.

Ngao Quảng sững sờ.

Lập tức vui mừng đến rơi lệ.

Y tự nhiên biết cái gọi là tạo hóa là gì.

Mỹ nhân Vô Song của y nhận được tạo hóa của Hiên Viên.

Liền trực tiếp trở thành Chân Long.

Vậy chính mình hiện tại cũng cuối cùng sắp nhận được tạo hóa rồi sao?

Nghĩ đến đây.

Nước mắt của Ngao Quảng cũng không kìm được mà chảy xuống.

Đây quả thực là tin vui của ngày hôm nay.

Thật không ngờ Nhân tộc lại hào phóng như vậy.

Chính mình mới vừa đưa ra một chút thành ý.

Nhân tộc liền cũng đưa ra thành ý của Nhân tộc.

Long tộc phụ thuộc vào Nhân tộc.

Quả thực là lựa chọn sáng suốt nhất.

Long Vương không khỏi cúi đầu lạy không dậy.

Hữu Sào Thị không kiên nhẫn xua tay.

"Đừng có động một chút là quỳ, phiền chết đi được?" "Đã đến rồi thì đều là huynh đệ." "Sau này ngươi chính là huynh đệ của chúng ta." "Sau này Nhân tộc chúng ta còn có việc cần đến ngươi, ngươi cứ việc làm tốt cho chúng ta là được." "Có việc cần chúng ta giúp, ngươi cũng cứ việc mở lời, giúp được chúng ta sẽ giúp." Nghe những lời này, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lại một lần nữa vui mừng đến rơi lệ.

Lúc này mới cẩn thận đến bên cạnh Hữu Sào Thị.

Hữu Sào Thị lấy ra một cái bình nhỏ.

Cái bình nhỏ này gần như giống hệt cái bình của Hiên Viên Thị.

Bên trong đều là máu của Thanh Long.

Đây là bảo vật mà bọn họ ban đầu đã mềm nài cứng rắn xin được từ Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất thánh nhân.

Dùng huyết của Thánh thú Thanh Long để luyện thể, quả thực là bảo vật tốt nhất.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều có một ít.

Sau khi Hữu Sào Thị lấy bình ra, Ngao Quảng đầu rồng thân người vội vàng quỳ trước mặt ông, há to miệng chờ đợi.

Hữu Sào Thị liền trực tiếp nhỏ một giọt vào miệng hắn.

Chỉ trong nháy mắt, một luồng khí tức phong vân tế hội liền sản sinh.

Luồng khí tức này rõ ràng phát ra từ trên người Long Vương Ngao Quảng.

Chương 526

Nó lập tức dẫn động linh khí gần đó.

Những linh khí này điên cuồng hội tụ về phía Long Vương Ngao Quảng.

Khác với những Long tộc khác, bản thân Long Vương Ngao Quảng đã tu luyện không biết bao nhiêu năm, nội tình vô cùng hùng hậu.

Mặc dù vẫn chưa đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng trong số các Đại La Kim Tiên cũng là một tồn tại khá cường hãn.

Ngao Quảng cũng là cao thủ đệ nhất trong Long tộc.

Nay hắn nhận được huyết của Thánh thú Thanh Long, tự nhiên gây ra chấn động thiên địa linh khí.

Giây lát sau, các loại linh khí đều hội tụ về phía hắn.

Những linh khí này hung mãnh bàng bạc tràn vào cơ thể Ngao Quảng.

Ngao Quảng lúc này cũng lộ ra vẻ mặt thống khổ, trực tiếp đau đớn ngã xuống đất lăn lộn.

Cơn đau này khiến hắn khó có thể chịu đựng.

Lát sau, một tiếng gầm kinh thiên động địa đột nhiên vang lên.

Thấy tình hình này, Hữu Sào Thị tung một cước, trực tiếp đá vào người Ngao Quảng.

Ngao Quảng bị đá bay ra khỏi đại điện, rơi xuống quảng trường rộng lớn.

Lúc này tiếng gầm của Ngao Quảng ngày càng lớn, cuối cùng biến

thành âm thanh kinh thiên động địa.

Sau đó, một đạo thần quang chợt lóe, Long Vương Ngao Quảng hóa thành bản thể của mình, là một con cự long màu xanh dài mấy trăm mét.

Con cự long màu xanh này có chút khác biệt với những con cự long khác.

Thân hình ngắn hơn một chút, và cũng thô tráng hơn một chút, dường như có vẻ đặc biệt mạnh mẽ.

Con cự long màu xanh này kịch liệt lăn lộn trên không trung, dường như đang chịu đựng nỗi đau cực lớn.

Dù sao thứ hắn nhận được là tinh huyết của Thánh thú Thanh Long, bên trong ẩn chứa vô tận thánh lực.

Nay đột nhiên nhận được luồng sức mạnh này, hiển nhiên khiến hắn khó lòng chịu đựng nỗi đau kịch liệt đó.

Theo con cự long màu xanh không ngừng lăn lộn gào thét trên không, các loại năng lượng đều hội tụ về phía hắn.

Có rất nhiều đạo vận Đại Đạo cũng gia trì lên người hắn.

Điều này trực tiếp khiến khí tức của cự long càng thêm hùng hồn bàng bạc.

Thân thể của hắn cũng đang biến lớn với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Quang mang màu đen lờ mờ lóe lên.

Cùng với sự xuất hiện của quang mang màu đen, màu sắc của con cự long màu xanh này cũng đang dần tối đi.

Chiều dài của cự long cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Đồng thời, một luồng khí tức vô song cũng đang tỏa ra.

Chỉ trong thời gian ngắn, chiều dài cơ thể đã từ mấy trăm mét tiến hóa thành mấy ngàn mét, tạo thành một vật thể khổng lồ trên không trung.

Nhưng nó vẫn đang tiến hóa với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Lại qua một lát, dường như đã có cảm giác che trời lấp đất.

Cảm giác đó vô cùng hùng hồn.

Sừng rồng của hắn có chút khác biệt với sừng rồng của Vô Song.

Sừng rồng vốn có phần dữ tợn của Long Vương Ngao Quảng, lúc này đã biến thành cặp sừng rồng giống như hai thanh thiên đao, thẳng tắp vươn ra sau đầu.

Tựa như hai thanh thiên đao sắc bén, trông cực kỳ có mỹ cảm.

Lúc này, màu sắc của hắn cũng đang dần đậm lên, có xu thế chuyển sang màu đen.

Con cự long nửa xanh nửa đen này vẫn đang đau đớn lăn lộn trên không.

Vô Song ở phía dưới chăm chú nhìn, trong ánh mắt dường như cũng có chút căng thẳng.

Đây là mấu chốt để chuyển hóa thành Chân Long.

Thành bại tại đây.

Nếu tạo hóa đủ lớn, hắn có thể một bước tiến hóa thành Chân Long.

Nếu tạo hóa không đủ, e rằng khí tức của hắn sẽ tụt dốc không phanh, cuối cùng lãng phí giọt tinh huyết thánh thú này.

Lại qua một lát, đột nhiên có một luồng khí tức càng thêm hung

mãnh bàng bạc, trực tiếp từ trên người Ngao Quảng tỏa ra.

Đây là một luồng khí tức Chuẩn Thánh, cũng là một loại áp chế tôn quý trên linh hồn.

Cảm nhận được khí tức này, Vô Song cũng thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra tạo hóa của con lão long này quả thực rất kinh người.

Hắn cũng đã dựa vào một giọt tinh huyết của thánh thú để tiến hóa thành Chân Long.

Khác với bản thân nàng, nàng tiến hóa thành Bát Trảo Kim Long, còn Long Vương Ngao Quảng thì tiến hóa thành một con Hắc Long.

Con Hắc Long này tung hoành bay lượn trên không, tùy ý thể hiện uy áp của mình.

Rất lâu sau, một trận quang mang màu đen lóe lên, Long Vương Ngao Quảng lại một lần nữa biến thành hình người.

Chỉ có điều lần này không phải là hình tượng đầu rồng thân người kia, mà là một hình người bình thường.

Sau khi hóa thành hình người, Long Vương Ngao Quảng liền trực tiếp quỳ xuống đất, hướng về mấy vị lãnh tụ Nhân tộc mà sâu sắc bái lạy.

Hắn có thể trở thành Chân Long, đều nhờ vào sự hào phóng của các lãnh tụ Nhân tộc.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc khác cười ha hả, tiến lên đỡ hắn dậy. "Đã nói rồi, chúng ta đều là huynh đệ, không cần phải quỳ lạy nữa." "Nếu còn như vậy, sẽ làm mất đi ngạo khí của Chân Long." "Dù ngươi trở thành Chân Long, cũng không thể kiêu hãnh trên chín tầng trời, đến lúc đó chẳng phải đáng tiếc sao?" Thấy Nhân tộc lại khách khí như vậy, Long Vương Ngao Quảng không khỏi gật đầu thật

mạnh.

Thật không ngờ Nhân tộc lại khách khí đến thế.

Hắn cũng không thể không bội phục quyết định của Vô Song, không thể không bội phục việc mình đã phản bội để hướng về Nhân tộc.

Bây giờ mình đã trở thành Chân Long, thực lực càng đạt tới cấp bậc cường giả Chuẩn Thánh.

Điều này đối với Long tộc tuyệt đối là tin vui kinh thiên động địa.

Mấy người sau đó lại khoác vai bá cổ đi vào đại điện, bắt đầu một bữa tiệc linh đình.

Bữa tiệc này kéo dài suốt ba ngày ba đêm.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều tiếp đãi đến cùng.

Chuyện này bất luận đối với Nhân tộc hay Long tộc đều là một việc đáng để chúc mừng.

Nhân tộc có Long tộc gia trì, tất nhiên có thể bảo đảm mưa thuận gió hòa.

Sau này các loại lương thực tất nhiên sẽ được mùa liên tiếp.

Hơn nữa còn có thể nhận được sự giúp đỡ của cự long, huấn luyện ra long kỵ sĩ, chiến lực tất nhiên sẽ tăng mạnh.

Mà Long tộc cũng có thể nhận được sự che chở từ Nhân tộc, và còn nhận được các vùng nước trên lục địa.

Đây quả thực là chuyện hợp thì đôi bên cùng có lợi, tan thì đôi bên cùng thiệt.

Lễ chúc mừng kéo dài suốt ba ngày ba đêm.

Trong đó, Ngao Quảng đã mời rượu từng vị lãnh tụ Nhân tộc.

Các lãnh tụ Nhân tộc cũng đều mời rượu Ngao Quảng, đối với Ngao Quảng cực kỳ khách khí.

Ngao Quảng lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Thật không ngờ Nhân tộc lại dễ nói chuyện như vậy, thực sự nằm ngoài dự liệu của hắn.

Ngay cả Vô Song cũng tiến lên mời Ngao Quảng một chén rượu.

Ngao Quảng trong lúc nước mắt lưng tròng đã uống cạn.

Ba ngày ba đêm sau, mấy người đều uống có chút say.

Hiên Viên đích thân ra lệnh, sắp xếp cho Ngao Quảng mấy vị mỹ nhân Yêu tộc.

Ngao Quảng tự nhiên cũng vui vẻ chấp nhận.

Ở chỗ Nhân tộc có thể nhận được đãi ngộ như vậy, hắn cũng đáng để tự hào.

Nào biết Yêu tộc và Vu tộc ở chỗ Nhân tộc chẳng có chút mặt mũi nào.

Một con lão long Đông Hải như hắn có thể nhận được đãi ngộ như vậy, hắn tự nhiên vô cùng vui mừng.

Chương 527

Ngay hôm đó liền ôm mấy vị mỹ nhân Yêu tộc lui xuống.

Mãi đến ngày thứ hai, Ngao Quảng mới xuất hiện trước mắt mọi người.

Nhìn thấy vẻ mặt cười như không cười của mọi người, khuôn mặt già nua của Ngao Quảng cũng có chút không chịu nổi.

Đã nhận được thứ mình muốn, hắn liền cáo từ mấy vị lãnh tụ Nhân tộc!

Những việc cần làm cũng đã làm xong.

Đã bày tỏ lòng trung thành với Nhân tộc.

Nhân tộc cũng đã thể hiện thành ý của mình, giúp hắn tiến hóa thành Chân Long, còn đích thân cùng hắn vui đùa một trận.

Hắn đã nhận được sự tôn trọng cực lớn ở chỗ Nhân tộc.

Chuyến đi đến Nhân tộc lần này, gần như có thể nói là viên mãn hoàn thành, không còn bất kỳ tiếc nuối nào.

Thấy Long Vương muốn cáo từ, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không nói gì, chỉ có Hiên Viên Thị bảo Vô Song đi tiễn hắn.

Ý tứ trong đó rất rõ ràng.

Vô Song tiễn đi rất xa.

Ngao Quảng lúc này mới quay người lại, ánh mắt phức tạp nhìn Vô Song một cái. "Vô Song nương nương, cái gọi là thiên hạ không có bữa tiệc nào không tàn, ngài không cần tiễn nữa." Giọng điệu rất khách khí.

Vô Song gật đầu. "Ngươi..." "Nay ngươi cũng coi như được như

ý nguyện, thành công tiến hóa thành Chân Long, chỉ cần có thời gian, cho dù không thể thánh hạ vô địch, cũng là một phương cường giả trong thế giới Hồng Hoang, chúc mừng ngươi." Nghe những lời này, Ngao Quảng lại có chút rưng rưng.

Nhìn mỹ nhân trước mắt, trong lòng quả thực cảm khái vạn phần. "Vô Song, ta..." Hắn há miệng, muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng vẫn không nói ra được.

Trong lòng hắn có trăm ngàn cảm xúc phức tạp, nhưng cuối cùng vẫn không thể nói ra.

Hiện tại thân phận của hai người đã có sự khác biệt một trời một vực, có những lời đã không thể nói được nữa.

Vô Song chỉ lẳng lặng nhìn hắn. "Long quân, từ nay về sau, ngươi chính là trụ cột thực sự của Long tộc." "Long tộc hưng thịnh hay suy bại, đều đặt lên vai một mình ngươi." "Quả thực có chút vất vả." "Ta ở đây có thể giúp thì giúp, không thể giúp, ngươi cũng đừng oán ta." "Tất cả, vẫn phải xem bản thân ngươi." Long Vương nhìn mỹ nhân kiều diễm trăm vẻ, gật đầu. "Vô Song nương nương vì Long tộc làm đã đủ nhiều rồi." "Nếu không có khí phách của Vô Song nương nương, cũng không thể có ngày hôm nay, ta Ngao Quảng cũng không thể có ngày hôm nay." "Vô Song nương nương là đại ân nhân của tất cả người Long tộc, Long tộc khắc ghi trong lòng." Vô Song gật đầu, ánh mắt phức tạp nhìn con lão long trước mắt một cái. "Nếu đã như vậy, Long Vương xin mời lên đường đi." Long Vương gật đầu, quay người cưỡi mây mà đi.

Phía sau một đám tôm binh cua tướng lố nhố đi theo.

Chỉ là khi quay đầu đi, Long Vương đã sớm nước mắt đầm đìa.

Lúc này tâm trạng của hắn phức tạp đến cực điểm, vừa có niềm vui trở thành Chân Long, vừa có nỗi đau mất đi người yêu.

Quả thực là trăm mối ngổn ngang dâng lên trong lòng.

Vô Song nhàn nhạt liếc hắn một cái, xoay người trở về.

Trong ánh mắt nàng lại lộ ra ý cười nhàn nhạt.

Thực ra có những chuyện nàng đã buông bỏ.

Ban đầu khi Hiên Viên Thị muốn nàng, Long Vương không phản bác, cả Long tộc cũng không phản bác.

Điều này tương đương với việc Long tộc đã vứt bỏ nàng.

Dù trong lòng nàng không có oán hận, cũng khiến nàng không thoải mái một thời gian.

Bây giờ thân phận của nàng đã khác, nàng là phu nhân của lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thượng tiên, cũng có thể nói là nửa lãnh tụ của Nhân tộc.

Mọi thứ tự nhiên lấy Hiên Viên Thượng tiên làm trọng, mọi thứ tự nhiên lấy Nhân tộc làm trọng.

Long tộc?

Có thể giúp thì giúp, không thể giúp thì cứ như vậy cũng không tệ.

Những gì cần làm nàng đều đã làm, còn lại chỉ có thể xem con lão long này.

Vô Song ngay lập tức trở về bên cạnh Hiên Viên, sâu sắc quỳ xuống đất, phục lạy không dậy.

Thấy bộ dạng này của Vô Song, Hiên Viên không khỏi nhíu mày. "Ngươi đang làm gì vậy?

Mau mau đứng dậy." Vô Song lúc này cũng có chút nước mắt đầm đìa. "Hiên Viên Thượng tiên, Vô Song lần này cũng chỉ tiễn hắn." "Sau này sẽ không gặp lại hắn một lần nào nữa." "Xin Hiên Viên

Thượng tiên hãy tin tưởng thần thiếp." "Trong lòng thần thiếp chỉ có ngài." Hiên Viên thấy bộ dạng này của Vô Song, không khỏi nhíu mày. "Ta lại không nói gì khác, ngươi nói những thứ này làm gì?" ---------- Nói về Long Vương Đông Hải Ngao Quảng, rất nhanh liền trở về Đông Hải.

Khoảnh khắc khí tức trên người bộc phát ra, cả vùng Đông Hải đều bị kinh động.

Ai cũng không ngờ Long Vương Đông Hải Ngao Quảng lại trực tiếp tiến hóa thành Chân Long.

Đông Hải đã bao nhiêu năm không xuất hiện Chân Long rồi?

Đừng nói Đông Hải, ngay cả Tứ Hải cũng chưa từng xuất hiện Chân Long.

Nay Đông Hải liên tiếp xuất hiện Chân Long, thực sự là đại hạnh của Đông Hải, đại hạnh của Long tộc.

Ba vị Long Vương khác nhận được tin tức, trực tiếp đến Long cung Đông Hải, tận mắt chứng kiến uy thế của Chân Long.

Lập tức khiến ba người họ mừng đến phát khóc.

Trong Long tộc xuất hiện một vị Chân Long, lực ngưng tụ tất nhiên sẽ hơn hẳn quá khứ, chiến đấu lực tự nhiên không thể so sánh với ngày xưa.

Thêm vào đó, Long tộc đã đầu quân cho Nhân tộc.

Nhân tộc hứa sẽ giao các vùng nước trên lục địa cho Long tộc quản lý.

Cứ như vậy, thế lực của Long tộc lại có thể nói là tăng lên rất nhiều.

Mặc dù là nhờ sự giúp đỡ của Nhân tộc mới miễn cưỡng khống

chế được cục diện, nhưng nếu có thể đứng vững gót chân, Thủy tộc tất nhiên sẽ thực lực đại trướng, khí vận của Long tộc nói không chừng cũng sẽ hồi phục.

Nghĩ đến đây, toàn bộ Long tộc đều sôi sục.

Tứ Hải Long Vương ở Đông Hải trực tiếp quanh quẩn mấy ngày, cả ngày uống say mèm.

Đây là tượng trưng cho sự quật khởi của Long tộc, tất nhiên phải ăn mừng một phen.

Tuy nhiên, đúng lúc này, trong Thiên Đình nơi sâu thẳm của bầu trời, hai vị đại nhân kia đã lộ ra sự bất mãn sâu sắc.

Trên Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, có hai người đàn ông ngồi kề vai.

Một người đàn ông mặc huyền bào, trên huyền bào có hoa văn mặt trời kim ô, đầu đội châu quan miện lưu, mười hai chuỗi ngọc châu rủ xuống, che đi đôi mắt có phần âm lệ của y.

Đế vương chi khí trên người người này cực kỳ nồng đậm, chính là Thiên Đình chi chủ, Yêu tộc chi chủ, Yêu Đế Đế Tuấn.

Bên cạnh, là một người đàn ông ăn mặc khá tùy ý.

Người này thân hình cao ráo, tướng mạo anh tuấn, trên người cũng toát ra khí tức vô cùng cường hãn.

Người này không ai khác, chính là em trai của Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Ngoài hai người họ ra, phía dưới còn đứng một đám người đông nghịt, trong đó bao gồm cả Thập Đại Yêu Thánh lừng lẫy.

Đáng tiếc Kế Mông đã chết, chỉ còn lại Cửu Đại Yêu Thánh.

Mặc dù không khí không mấy sôi nổi, nhưng khí vận trong Thiên

Đình vẫn vô cùng mạnh mẽ.

Đúng như câu nói "ngưỡng Thiên Đình nhi tri thiên hạ chi tôn ti".

Ý đồ của Thiên Đình rất rõ ràng, chính là muốn dựa vào Thiên Đình để một tay nắm giữ toàn bộ Hồng Hoang.

Chỉ là khá đáng tiếc.

Phía dưới không chỉ có Vu tộc không hợp tác, mà còn quật khởi một Nhân tộc.

Nhân tộc mới nổi lên này, khiến Yêu tộc thực lực tổn hại nặng nề, tự nhiên làm cho nhiều đại năng của Yêu tộc cảm thấy cực kỳ khó chịu.

Có thể nói Yêu tộc gần đây gia sự không thuận, điều này cũng khiến không khí của Yêu tộc khá trầm lắng.

Lúc này, Yêu Đế Đế Tuấn ngồi ở trên, sắc mặt nghiêm nghị.

Bởi vì một vị đại yêu dưới bậc thềm đang kể cho y nghe điều gì đó.

Lời nói, chính là chuyện Tứ Hải phản biến.

Cùng với lời kể của người đàn ông cao lớn, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn càng trở nên nghiêm trọng hơn, thậm chí còn có một vẻ ngưng trọng chưa từng có.

Một luồng nộ hỏa lờ mờ lộ ra, trực tiếp khiến trong Thiên Đình phong khởi vân dũng.

Chương 528

Chuyện này, đã rõ ràng kích thích đến Yêu Đế Đế Tuấn, không khỏi khiến sắc mặt y đen lại.

Mà sắc mặt của các đại yêu khác có mặt cũng vô cùng ngưng trọng.

Ai cũng không ngờ Long tộc nhỏ bé vô cùng, lại dám phản biến, lại dám thoát ly Yêu tộc bọn họ, ngả về phía Nhân tộc.

Điều này đối với Yêu tộc tuyệt đối không phải là một chuyện tốt.

Trong lúc nhất thời, cả đại điện đều giữ im lặng.

Không có bất kỳ ai mở miệng nói chuyện.

Ai cũng có thể cảm nhận được nộ hỏa trên người Yêu Đế Đế Tuấn.

Cả Thiên Đình vào khoảnh khắc này dường như đều ngưng đọng lại.

Dù sao thì nộ hỏa của Yêu Đế Đế Tuấn đã đạt đến cực điểm, ai dám vào lúc này chọc giận y, e rằng sẽ chết rất thảm.

Yêu Đế Đế Tuấn với sắc mặt đen sì trầm mặc hồi lâu, mới quay đầu nhìn về phía các quần thần. "Không biết các ngươi đối với chuyện này có cái nhìn gì?" Nhưng tất cả mọi người đều giữ im lặng.

Mỗi người đều run rẩy sợ hãi, không dám nói một lời nào, sợ nói sai một câu sẽ rước họa sát thân.

Ánh mắt Yêu Đế Đế Tuấn lướt qua từng người một, nhưng từng người một đều không dám tiếp xúc với ánh mắt của y.

Sắc mặt Thiên Đế Đế Tuấn không khỏi lại đen thêm.

Những người này thật đúng là một đám phế vật.

Danh tiếng nói ra thì hay, đại năng Yêu tộc, Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc, đủ loại danh hiệu những kẻ này đều chiếm hết.

Vậy mà khi thực sự cần họ phát huy uy lực, thì từng người một đều biến thành phế vật.

Khi đại chiến với Nhân tộc, lại bị mấy vị lãnh tụ Nhân tộc kia áp chế, thật đúng là phế vật từ đầu đến cuối.

Trận chiến với Nhân tộc đó trực tiếp khiến Yêu tộc mất hết mặt mũi.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn càng đen hơn.

Rất lâu sau, cuối cùng có một người đàn ông anh tuấn đứng ra.

Người này không ai khác, chính là Bạch Trạch Yêu Thánh trong Thập Đại Yêu Thánh.

Hắn là trí nang của Thiên Đình, rất ít tham gia vào chuyện chiến tranh, nhưng lại thường xuyên vì Yêu Đế Đế Tuấn mà bày mưu tính kế, có thể xem là một trong số ít những cánh tay đắc lực của Yêu Đế Đế Tuấn.

Sau khi Bạch Trạch đứng ra, liền khẽ thở dài một tiếng. "Bệ hạ, chuyện này có chút kỳ quặc, gần như có thể nói là phúc họa khó lường." "Xử lý không tốt, đối với Yêu tộc sẽ là đại tai nạn." "Rất có khả năng sẽ mở đầu cho các chủng tộc khác phụ thuộc vào Yêu tộc noi theo." "Cứ thế này, sẽ có rất nhiều chủng tộc thoát ly Yêu tộc." "Nếu thật sự như vậy, Yêu tộc nguy rồi." Nói đến đây, Bạch Trạch dừng lại.

Chuyện xảy ra trong Long cung Đông Hải, hắn có thể nói là vô cùng rõ ràng.

Nhưng hắn lại không thể tự mình nói ra.

Vợ của Long Vương Đông Hải Ngao Quảng đều bị cướp đi, nhưng hắn vẫn kiên định đứng về phía Nhân tộc.

Chỉ có thể trách Yêu tộc những năm này áp bức Long tộc thực sự quá lớn, thường xuyên ăn thịt người ta, người ta không phản biến mới là lạ.

Thời thượng cổ Long tộc mạnh mẽ đến mức nào?

Chân Long đã biến mất sạch sẽ, nay Ngụy Long cũng đến tình trạng rất nguy hiểm, lại trở thành loài sắp tuyệt chủng.

Người ta không phản biến, chẳng lẽ chờ bị các ngươi ăn sạch sao?

Nghĩ đến đây, trong mắt Yêu Thánh Bạch Trạch lộ ra một tia trào phúng.

Mấy tên này từng tên một lỗ mũi hướng lên trời, thật sự cho rằng mình là tồn tại thiên hạ vô địch sao?

Người ta sắp bị diệt tuyệt, tự nhiên là phản biến.

Dù vợ bị cướp, người ta vẫn kiên định phản biến.

Không thể nói ai đúng ai sai, chỉ là vì mưu cầu một con đường sống mà thôi.

Sự thật chứng minh Long tộc làm ra lựa chọn này vẫn không tồi, ít nhất Long Vương Ngao Quảng đã trở thành Chân Long, hóa phàm thành chân.

Đương nhiên có những lời hắn không thể nói, nếu không tất sẽ kích thích đến Yêu Đế Đế Tuấn.

Trầm mặc một lát, Thần thú Bạch Trạch lại một lần nữa mở miệng nói. "Bệ hạ, Tứ Hải Long Vương lại dám to gan như vậy, có lẽ cũng có nguyên nhân khác." "Nhưng đối với Yêu tộc, bất kể là nguyên

nhân gì đều là tội nghiệt không thể xóa bỏ." "Nếu không thể xử lý kịp thời, các chủng tộc khác tất cũng sẽ thoát ly Yêu tộc." "Đến lúc đó Yêu tộc nguy rồi." Nói đến đây, Bạch Trạch liền ngậm miệng không nói nữa.

Những lời cần nói hắn đã nói, tiếp theo phải xem Yêu Đế Đế Tuấn lựa chọn.

Có lẽ sẽ đưa ra lựa chọn tốt, có lẽ sẽ đưa ra lựa chọn xấu, đó đều là chuyện của Yêu Đế Đế Tuấn, không liên quan đến hắn.

Sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn càng đen kịt.

Y lo lắng chính là chuyện này.

Long tộc từ trước đến nay đều là một thuộc hạ khá quan trọng của Yêu tộc.

Long tộc nay coi như đã mở đầu, nếu không xử lý tốt, e rằng hậu quả khó lường. "Không biết chư vị khanh gia có ý kiến gì?" "Rốt cuộc là phái binh đi?

Hay là làm như không thấy?" Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, những người khác nhao nhao bắt đầu chửi bới, đều hy vọng Yêu tộc phái đại quân đi trấn áp.

Nhưng Bạch Trạch chỉ lẳng lặng đứng đó, không nói gì.

Thiên Đế Đế Tuấn quét mắt một vòng, cuối cùng dừng ánh mắt trên người Bạch Trạch. "Không biết Bạch Trạch Yêu Thánh có ý kiến gì?" Bạch Trạch quét mắt một vòng, cuối cùng trầm tư một lát. "Tiểu nhân cho rằng." "Phái đại quân đi không thích hợp." Lời vừa dứt, những người khác đều ngẩn ra.

Long tộc đều đã phản biến, sao lại không thể phái đại quân đi?

Nếu cứ kéo dài như vậy, e rằng sẽ có nhiều chủng tộc hơn thoát ly

Yêu tộc.

Đến lúc đó Yêu tộc sẽ nguy hiểm.

Bạch Trạch dừng lại một lát rồi cuối cùng lại mở miệng. "Nếu Yêu tộc phái đại quân đi." "Nhân tộc tất sẽ không chịu để yên." "Dù sao Long tộc là chủng tộc đầu tiên phụ thuộc vào bọn họ." "Nếu xử lý không tốt, tất sẽ gây ra trận đại chiến thứ hai giữa Yêu tộc và Nhân tộc." "Vì vậy ta không đề nghị phái đại quân đi." Nghe đến đây, tất cả mọi người đều ngẩn ra, sắc mặt dần dần trở nên có chút khó coi. "Long tộc đã phản biến, nếu không thể phái quân đi, chẳng phải là mở đầu tiền lệ sao?" Người nói những lời này là Quỷ Xa.

Một người khác cũng mở miệng. "Tuyệt đối không thể để Long tộc mở ra tiền lệ này, nếu không hậu quả khó lường." "Bản thân Yêu tộc chính là tập hợp của vạn tộc." "Nếu mở ra tiền lệ này, e rằng sẽ có nhiều người cũng ôm suy nghĩ này, đến lúc đó thì đại sự không ổn." Rất nhiều người vào lúc này đều phát biểu ý kiến của mình.

Cuối cùng, ánh mắt của mọi người đều đổ dồn vào Bạch Trạch.

Bạch Trạch quét mắt một vòng, trong mắt khẽ lộ ra một trận trào phúng.

Cái đám chết tiệt này, từng tên một thật đúng là mãng phu...

Chẳng trách người ta lại phản biến.

Yêu tộc sớm muộn cũng vì những tên này mà tan rã.

Có lẽ đã đến lúc nên tìm nhà mới rồi...

Bạch Trạch thầm nghĩ trong lòng, nhưng trên mặt lại khá bình thản. "Theo ý ta, nên phái một vị đại năng độc thân đi." "Long tộc nếu phục tùng thì thôi, Long tộc nếu không phục tùng." "Đến lúc đó mạnh mẽ ra tay, chém giết mấy vị Long Vương là được." "Đúng như câu nói, rồng không đầu, khó thành đại sự." "Long tộc mất đi ý chí của

lãnh tụ, những Long tộc khác tự nhiên sẽ thần phục." Nghe những lời này, đám Yêu tộc lập tức ngẩn ra.

Ai cũng không ngờ Bạch Trạch lại có ý tưởng như vậy.

Ý tưởng này thật sự không tồi.

Không chỉ tránh được việc đối đầu trực diện với Nhân tộc, mà còn có thể giải quyết được khốn cảnh của Yêu tộc.

Nay xem ra quả thực là một ý tưởng tuyệt vời.

Sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn cũng dịu đi một chút. "Không biết Bạch Trạch Yêu Thánh muốn để ai đi?" Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, Bạch Trạch ngẩn ra, sau đó sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Chết tiệt.

Xem ý của Yêu Đế Đế Tuấn, là đang nhắm vào hắn.

Hắn đưa ra ý tưởng này đã là không tồi, Đế Tuấn lại còn nhắm vào hắn, thật đúng là chết tiệt.

Trầm tư một lát, Bạch Trạch cuối cùng vẫn mở miệng nói. "Tiểu yêu pháp lực thấp kém, không giỏi chiến đấu." "Xin Yêu Đế đại nhân chọn người khác." Nghe câu này, Yêu Đế Đế Tuấn đầy thâm ý liếc hắn một cái.

Pháp lực của Bạch Trạch, y sao lại không biết?

Chương 529

Nếu nói trong Thập Đại Yêu Thánh, pháp lực cao nhất, e rằng chính là Bạch Trạch này.

Đáng tiếc tên này ngày thường quá kín tiếng, để lại cho người ta ấn tượng rằng hắn không giỏi chiến đấu.

Trên thực tế, chiến đấu lực của tên này vẫn khá đáng gờm, dù là trong toàn bộ Yêu tộc, cũng xếp vào hàng mấy người đứng đầu, trong Thập Đại Yêu Thú cũng là kẻ siêu quần bạt tụy nhất.

Chỉ là trong đầu Bạch Trạch này có chút toan tính, ngày thường không muốn thể hiện tài năng.

Vì vậy cũng không tiện ép buộc hắn quá mức.

Trầm tư hồi lâu, Yêu Đế Đế Tuấn cuối cùng chuyển ánh mắt sang một bên khác.

Cuối cùng, y vẫn chuẩn bị phái Anh Chiêu đi.

Pháp lực của Anh Chiêu có thể nói trong Thập Đại Yêu Thánh cũng khá tốt, để hắn đi có lẽ là thích hợp. "Anh Chiêu." "Vi thần có mặt." Một tên tướng mạo có chút đáng sợ, cực kỳ cao lớn vạm vỡ, bước ra khỏi hàng.

Tương truyền Anh Chiêu sức mạnh cực lớn, thậm chí có thể nói là vô cùng vô tận, còn có thể chỉ bằng sức một mình nâng cả Thiên Đình lên.

Điều này cũng khiến danh tiếng của Anh Chiêu cực lớn.

Nay Yêu Đế Đế Tuấn gọi tên hắn, ý vị trong đó tự nhiên không cần nói cũng hiểu. "Hay là ngươi đi một chuyến đi, ngươi đi hỏi mấy con lão long chết tiệt kia, rốt cuộc muốn làm gì?" "Chẳng lẽ thật sự

muốn để Long tộc bị diệt vong sao?" "Nếu chúng còn muốn sống, thì bảo chúng đến Thiên Đình ngoan ngoãn nhận tội." "Nếu không, ngươi cứ trực tiếp giết chết mấy con lão long đó đi." "Lũ chết tiệt này lại dám phản nghịch, đó là tội đáng chết vạn lần." "Vi thần lĩnh chỉ." Anh Chiêu nói xong liền xoay người đi.

Đối với hắn mà nói, đây chỉ là chuyện nhỏ.

Mấy con rồng kia đối với hắn chẳng qua chỉ là mấy con lươn, ăn vào thì vị rất ngon.

Nếu mấy con lão long kia không biết điều, trực tiếp ăn tươi nuốt sống chúng là được, không có gì để nói.

Rất nhanh hắn liền đến phía trên Đông Hải.

Nhìn vùng nước vô tận phía dưới, trong mắt lộ ra vẻ trầm mặc.

Hắn không thích nước.

Nếu đã như vậy, thì không xuống nước nữa. "Hừ!" Hắn hừ một tiếng, lại trực tiếp hóa thành một tiếng vang kinh thiên động địa.

Âm thanh này lập tức truyền khắp vùng trời đất này, ẩn chứa một luồng uy nghiêm vô thượng, chính là một luồng ý chí siêu cường kia.

Cùng lúc đó, trên người Anh Chiêu cũng xảy ra biến hóa trời long đất lở.

Khí chất cả người đều trở nên vô cùng sắc bén.

Anh Chiêu lúc này đã không phải là Yêu tộc bình thường, mà là Yêu Thánh thực sự của Yêu tộc, chính là Yêu Thánh Anh Chiêu uy chấn Hồng Hoang kia.

Sau khi phát ra âm thanh, hắn chỉ lẳng lặng đứng trong hư không, chờ đợi người phía dưới ra nghênh đón.

Mà âm thanh này truyền đến Đông Hải, trong nháy mắt đã dấy lên

một trận sóng lớn.

Quả thực là sóng biếc cuồn cuộn, mênh mông vô bờ.

Sóng lớn hung mãnh bàng bạc đó trực tiếp khiến cả Đông Hải chấn động, như thiên quân vạn mã, gầm thét lao tới.

Mà ở Thủy Tinh Cung dưới đáy Đông Hải, lúc này cũng không được yên ổn.

Cả vùng Đông Hải chấn động, Thủy Tinh Cung tự nhiên cũng không thể nào thoát khỏi.

Lúc này Long Vương Đông Hải đang cùng với những nữ tử khác tiến hành một trận đại chiến trên giường.

Những nữ tử này là do Quy Thừa Tướng của Đông Hải đặc biệt chọn lựa cho Long Vương Đông Hải.

Long Vương Đông Hải mất đi thê tử, tính tình cũng trở nên oán hận hơn nhiều, thường xuyên cần nhiều nữ tử hầu hạ, nếu không rất khó giải tỏa những cảm xúc bị đè nén trong lòng.

Người khác không hiểu hắn, Quy Thừa Tướng lại vô cùng hiểu, vì vậy đích thân sắp xếp những nữ tử này cho Long Vương Đông Hải.

Đúng như câu nói "Long tính bản dâm".

Long Vương Đông Hải đang trong lúc phát tiết, nay lại xảy ra chấn động như vậy, tự nhiên khiến hắn cực kỳ tức giận.

Cảm giác được biến hóa, trong mắt Long Vương Ngao Quảng không khỏi lộ ra nộ hỏa hung mãnh bàng bạc.

Thật không ngờ lại có kẻ dám gây sự.

Long Vương trực tiếp đứng dậy, mặc y phục rồi xoay người đi.

Lúc này, nộ hỏa của hắn nghiễm nhiên đã đạt đến đỉnh điểm.

Cũng không gọi tôm binh cua tướng nào khác, cũng không gọi Long tử Long tôn nào khác, trực tiếp đạp sóng mà đi.

Khi hắn xuất hiện trên mặt nước, lại phát hiện trên không là Yêu Thánh Anh Chiêu của Yêu tộc.

Nhìn thấy người này, đồng tử của Long Vương Đông Hải cũng đột nhiên co lại.

Thật không ngờ tên này lại đến.

Điều này đại biểu cho việc Yêu tộc, đã có chút tức giận đến mất khôn sao?

Tên này muốn đến thảo phạt Long tộc?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Long Vương Đông Hải Ngao Quảng lập tức đen lại.

Nhất là luồng khí tức toát ra từ trên người đối phương, thực sự khiến hắn cảm thấy khó chịu.

Luồng khí tức uy nghiêm kia, cùng với sát ý mênh mông cuồn cuộn là có ý gì?

Đối phương đến đây là mang theo sát ý sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Ngao Quảng càng đen đến cực hạn.

Đây là Yêu tộc đến trấn áp hắn sao?

Đến đây, Long Vương Đông Hải Ngao Quảng không khỏi lộ ra một tia trào phúng.

Xem ra Yêu tộc cuối cùng cũng không nhịn được, chuẩn bị ra tay với Long tộc rồi.

Điều này thật nực cười.

Chẳng lẽ còn so sánh Long tộc với trước đây sao?

Bây giờ Long tộc đã không phải là Long tộc của trước đây, bây giờ hắn cũng đã không phải là hắn của trước đây.

Nếu là Đông Hoàng Thái Nhất hoặc Yêu Đế Đế Tuấn đến, hắn còn có mấy phần e ngại.

Nay chỉ là một tên trong Thập Đại Yêu Thánh, hắn chẳng sợ ai cả. "Ngao Quảng, thấy bản tôn sao không quỳ?" Anh Chiêu lúc này là mang theo suy nghĩ đến hỏi tội, thậm chí còn có một loại dục vọng muốn đại khai sát giới.

Nhưng lại không ngờ Long Vương Đông Hải Ngao Quảng lại có gan như vậy, thấy hắn mà lại không quỳ nữa.

Thực sự khiến hắn lửa giận ngút trời, chỉ muốn lập tức giết chết tên này.

Cùng lúc đó, luồng thiên uy mênh mông trên người tỏa ra khí tức vô tận, trực tiếp trấn áp về phía Ngao Quảng, dường như muốn khiến Ngao Quảng khuất phục.

Tuy nhiên, đối mặt với luồng khí tức vô song này, Ngao Quảng đã không còn sợ hãi.

Khí tức trên người cũng dần dần sôi trào.

Tên chết tiệt này lại dám đến địa bàn của họ mà dương oai diễu võ?

Nếu đã như vậy, hắn phải lĩnh giáo cho tốt xem tên Yêu Thánh này rốt cuộc có thủ đoạn gì.

Nghĩ đến đây, khí tức của cả người cũng dần trở nên sôi trào.

Nay đã trở thành Chân Long, đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh, đối mặt với một Yêu tộc quèn, sao có thể lại làm con rùa rụt cổ chứ?

Nếu là trước đây, tên này trước mặt Long tộc cao ngạo chính là

một con giun đất nhỏ bé.

Chỉ là nay Long tộc sa sút, tên này cũng muốn cưỡi lên đầu Long tộc mà dương oai diễu võ.

Quả thực khiến người ta cảm thấy nực cười.

Long Vương Đông Hải Ngao Quảng lúc này không còn vẻ kinh hãi nữa.

Hắn đã không còn là Long tộc bình thường, mà là Long tộc chân chính giữa trời đất, là Long tộc có thân thể Chân Long, linh hồn Chân Long.

Con giun đất nhỏ bé này cũng dám ở trước mặt hắn la hét dương oai diễu võ?

Thật đúng là tội đáng chết. "Ta còn tưởng là ai, hóa ra là Anh Chiêu à..." "Không biết ngươi đến đây rốt cuộc để làm gì?" "Chẳng lẽ đến đòi một chén rượu ngon để uống sao?" "Vậy thì thật là khách quý, hoan nghênh hoan nghênh..." Long Vương Đông Hải Ngao Quảng mặc dù miệng nói hoan nghênh, nhưng lại không hề có ý hoan nghênh, trong giọng điệu còn lộ ra chút trào phúng.

Tên này lại dám một mình đến đây, tất phải cho hắn một bài học.

Giọng điệu cực kỳ giễu cợt, càng không có một chút tôn trọng nào.

Lúc này Anh Chiêu thấy thái độ của hắn cũng hơi ngẩn ra.

Chương 530

Không ngờ tên này lại không tôn trọng mình như vậy?

Rốt cuộc là ai đã cho tên này dũng khí, lại dám kiêu ngạo ngông cuồng như thế?

Chẳng qua chỉ là một con giun đất mà thôi, còn thật sự coi mình là rồng sao?

Nói cho hay thì ngươi là một con rồng, nói không hay thì ngươi chính là một con giun đất.

Nay lại kiêu ngạo như vậy?

Ai đã cho tên này dũng khí?

Là Nhân tộc chết tiệt kia sao?

Nghĩ đến đây hắn không khỏi cười lạnh. "Ngao Quảng, chẳng lẽ ngươi thật sự muốn chết sao?" "Lại dám dùng thái độ như vậy nói chuyện với ta?" "Hay là muốn nếm thử mùi vị của Quả Long Đài trên Thiên Đình?" Nói xong liền cười lạnh.

Thiên Đình đặc biệt thiết lập một cơ quan, tên là Quả Long Đài, chính là đặt Long tộc lên đó, rồi lóc thịt Long tộc sống sờ sờ, sau đó chế biến thành món ngon, cho các đại yêu Yêu tộc sử dụng.

Nay Ngao Quảng này lại có thái độ như vậy, chẳng lẽ là muốn nếm thử mùi vị của Quả Long Đài sao?

Nói đến đây hắn không khỏi cười lạnh.

Nếu thật sự như vậy, hắn không ngại đích thân đưa Ngao Quảng lên Quả Long Đài.

Long Vương của Long tộc Hồng Hoang bị chính mình đưa lên

Quả Long Đài, nghĩ thôi đã cảm thấy có chút kích thích.

Mà Ngao Quảng lại lộ ra vẻ mặt cười lạnh.

Tên này còn không biết mình sắp đại họa lâm đầu, còn ở đây điên cuồng la hét, quả thực đáng chết. "Anh Chiêu, ngươi nếu đến Đông Hải đòi rượu uống, niệm tình cũ ngày xưa, ta cho ngươi một chén." "Ngươi nếu đến Đông Hải dương oai diễu võ, ta khuyên ngươi nên từ bỏ ý định đó đi." "Đông Hải hôm nay tuyệt đối không phải là Đông Hải ngày xưa, cẩn thận để ngươi ăn không được mang về." "Ngươi đã từng thảm bại trong tay Nhân tộc, có tư cách gì ở trước mặt Long tộc ta dương oai diễu võ?" Nói xong còn lộ ra vẻ mặt cười lạnh.

Ban đầu ngươi cùng Quỷ Xa, ở trước mặt Hiên Viên Thị của Nhân tộc, như chó nhà có tang.

Nay lại đến Long tộc ta, dương oai diễu võ?

Chẳng lẽ không cảm thấy xấu hổ sao?

Nói xong còn lộ ra vẻ mặt trào phúng rõ ràng.

Anh Chiêu nghe những lời này lập tức ngẩn ra, sau đó sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Thật không ngờ Long Vương Đông Hải Ngao Quảng lại nói ra những lời như vậy.

Nói cho cùng, hắn quả thực đã thảm bại trong tay Nhân tộc.

Lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị năm đó, thật sự là thần uy vô song.

Truyền thừa Vương Lâm Đại Đế mà hắn nhận được, chiến đấu lực cũng mạnh đến đáng sợ.

Hắn và Quỷ Xa hai người, lại đều thảm bại trong tay Hiên Viên.

Nay Long Vương Đông Hải Ngao Quảng, lại nhắc lại chuyện cũ,

đây chẳng phải là xát muối vào vết thương của hắn sao? "Ngao Quảng?

Chẳng lẽ ngươi thật sự muốn chết sao?" Long Vương Đông Hải Ngao Quảng lại cười khẩy một tiếng. "Sao, ngươi đây là tức giận đến mất khôn rồi sao?" "Nói ra thì ngươi chẳng qua chỉ là một tên rác rưởi mà thôi." "Cả Yêu tộc đều là rác rưởi." "Mặc dù miệng xưng là Yêu tộc, chẳng qua là tập hợp của vạn tộc mà thôi." "Dù các ngươi có tập hợp vạn tộc Hồng Hoang, nhưng vẫn không phải là đối thủ của một tộc Vu tộc, chẳng lẽ các ngươi không cảm thấy mất mặt sao?" "Thời gian trước cũng thảm bại trong tay Nhân tộc, chẳng lẽ không cảm thấy mất mặt sao?" "Tự xưng Yêu tộc, tự xưng Thiên Đình, ta phỉ nhổ!" "Lũ thấp sinh noãn hóa các ngươi, các ngươi cũng xứng sao?" Những lời này có thể nói là cực kỳ đâm tim. "Ngươi..." Anh Chiêu mặc dù thực lực cực kỳ cường hãn, nhưng miệng lưỡi lại không mấy sắc bén, trong lúc nhất thời lại không tìm được lời để phản bác.

Ngao Quảng lại cười lạnh. "Long tộc ta vì sao lại hướng về Nhân tộc, chẳng lẽ các ngươi không biết sao?" "Vô số năm qua, Long tộc ta bị các ngươi ăn bao nhiêu con, chẳng lẽ tự các ngươi không biết sao?" "Thật sự muốn ăn sạch chúng ta Long tộc sao?" "Thật sự muốn đuổi cùng giết tận sao?" "Lũ rác rưởi các ngươi." "Nếu sau lưng các ngươi không có Nữ Oa nương nương, các ngươi sớm đã không biết chết bao nhiêu lần rồi." "Cho đến nay, còn dám ở Hồng Hoang khắp nơi lượn lờ?" "Nói thật cho các ngươi biết, tận thế của các ngươi đã đến rồi." "Nay xuất hiện Thiên Cơ Lâu, các Thánh nhân đều đã có ràng buộc." "Tự nhiên không rảnh để viện trợ các ngươi nữa." "Cứ như vậy, bất luận là Vu tộc, hay là Nhân tộc, các ngươi đều không đánh lại." "Còn không nhìn thấu bản chất của sự việc, còn ở đây dương oai diễu võ?" "Tận thế của các ngươi không xa rồi." Trong mắt Long Vương Đông Hải Ngao Quảng lộ ra ý cười âm hiểm.

Nghe những lời này, Anh Chiêu lập tức run lên, dường như thật sự có cảm giác đại nạn sắp đến.

Long Vương Đông Hải Ngao Quảng nói không sai chút nào.

Sau khi Thiên Cơ Lâu xuất hiện, các Thánh nhân cũng đã có chút tự lo không xong, đâu còn lo được đến hướng đi của thế giới Hồng Hoang?

Trừ đi sự kiềm chế của các Thánh nhân, Yêu tộc bất luận là đối mặt với Nhân tộc, hay là đối mặt với Vu tộc, đều không có niềm tin tất thắng, đều không chiếm được chút lợi thế nào.

Cứ như vậy, Yêu tộc thật sự là đi từng bước khó khăn.

Nhưng Anh Chiêu lại có chút không chịu thua.

Đối mặt với Long Vương Đông Hải Ngao Quảng, sao có thể để khí thế của mình bị đè bẹp chứ?

Nghĩ đến đây, khí tức trên người lại một lần nữa dâng lên. "Tốt, ngươi Ngao Quảng, lại dám ở đây nói lời yêu ngôn hoặc chúng?" "Yêu tộc dựa vào Thiên Đình, bá chủ Hồng Hoang." "Vu tộc và Nhân tộc chẳng qua chỉ là một vài con giun đất trên mặt đất, làm sao có thể sánh với Yêu tộc?" Nói đến đây, khí tức trên người càng lúc càng mạnh. "Hôm nay ta sẽ cho ngươi, cái thứ không biết trời cao đất rộng này, thấy cái gì mới là thiên uy thực sự." Nói rồi, luồng khí tức mênh mông cuồn cuộn trên người cuối cùng cũng hung mãnh bàng bạc bộc phát.

Cả Đông Hải vào khoảnh khắc này đều sông cuộn biển gầm, sóng lớn ngất trời.

Luồng khí tức này dường như muốn lật tung cả Đông Hải.

Sau đó liền một tiếng gầm giận dữ, một chưởng ấn khổng lồ che trời lấp đất trực tiếp trấn áp xuống.

Bàn tay khổng lồ này gần như bao trùm nửa Đông Hải, hắn chính là muốn như một con giun đất, triệt để trấn áp Long Vương Đông Hải Ngao Quảng xuống, nếu không khó giải mối hận trong lòng.

Luồng thần uy khí tức vô song cùng với áp lực ngất trời, quả thực khiến Ngao Quảng cảm nhận được một luồng sợ hãi.

Dù sao đây là lần đầu tiên hắn thực sự đối mặt với Anh Chiêu, thủ đoạn của Anh Chiêu hắn thật sự không mấy quen thuộc.

Nhưng chỉ nhìn một cái, Anh Chiêu quả thực vô cùng cường hãn.

E rằng dù là trong Thập Đại Yêu Thánh, xếp hạng của hắn cũng cực kỳ cao.

Long Vương Đông Hải Ngao Quảng đứng trên Đông Hải sóng lớn ngất trời, ngẩng đầu nhìn bàn tay lớn che trời lấp đất trên không, trong mắt cũng lộ ra vẻ điên cuồng.

Nay hắn đã trở thành Chân Long, cũng đã trở thành cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, hắn để xem xem tên này rốt cuộc có thủ đoạn gì.

Mặc dù dưới bàn tay khổng lồ vô song kia, hắn trở nên vô cùng nhỏ bé, nhưng hắn vẫn không sợ hãi.

Hắn đã không còn là hắn của ngày xưa.

Trong mắt Ngao Quảng lúc này cũng lộ ra vẻ điên cuồng.

Khoảnh khắc tiếp theo, liền trực tiếp bộc phát ra tiếng gào thét kinh thiên động địa.

Cùng với tiếng gào thét này bộc phát ra, một luồng khí tức Chuẩn Thánh, cũng hung mãnh bàng bạc tỏa ra.

Cảm nhận được khí tức này, Anh Chiêu lập tức ngẩn ra.

Hắn thật không ngờ Ngao Quảng cũng có ngày trở thành Chuẩn

Thánh.

Cứ như vậy, thật sự có trò vui rồi.

Cùng với tiếng gào thét của Long Vương Đông Hải, trên không bỗng dưng xuất hiện những đám mây đen lớn.

Những đám mây đen này trong nháy mắt liền hội tụ lại, triệt để nhấn chìm Long Vương Đông Hải Ngao Quảng vào bên trong.

Sau đó những đám mây đen này liền cuồn cuộn, lờ mờ có vô tận sấm sét từ bên trong gào thét ra.

Âm thanh ầm ầm đó như trời đất trong mơ, nổ vang trên không.

Sau đó âm thanh ầm ầm này càng lớn hơn.

Cùng lúc đó, một luồng khí tức quật cường cũng bộc phát ra.

Cả Đông Hải vào khoảnh khắc này đều sôi sục.

Bọn họ sớm đã nghe nói Long Vương Đông Hải Ngao Quảng đã trở thành Chân Long, nhưng họ chưa bao giờ được nhìn thấy chân thân.

Nay Long Vương Đông Hải Ngao Quảng, đây là muốn hiện ra bản thể.

Bọn họ để xem xem, chân thân của Long Vương Đông Hải Ngao Quảng rốt cuộc là bộ dạng gì?

Cùng với tiếng gào thét của Long Vương Đông Hải, những đám mây mù kia cũng dần dần lan rộng ra.

Tình hình bên trong cuối cùng cũng có thể nhìn thấy mờ mờ.

Chỉ thấy bên trong là một vật thể khổng lồ, ẩn hiện lộ ra.

Vật thể khổng lồ này trông vô cùng dữ tợn, thậm chí còn cho người ta một cảm giác vô cùng khủng bố.

Nhìn thấy cảnh này, các sinh linh của Đông Hải đều hít một hơi khí lạnh.

Sinh vật này thực sự quá khủng bố, chỉ nhìn đầu lâu của nó thôi đã khủng bố đến cực điểm.

Thực sự có chút khó có thể tưởng tượng.

Vật thể khổng lồ này, chính là đầu rồng của Long Vương Đông Hải.

Trên đầu rồng này có hai chiếc sừng, hai chiếc sừng này như thiên đao, trực tiếp vươn ra sau đầu, có sự khác biệt bản chất với sừng rồng bình thường.

Chương 531

Mà cái miệng lớn đầy răng già của nó, hơi mở ra, tựa như vực sâu không đáy.

Hai hàng răng trên dưới cũng sắc bén như thiên đao.

Hai bên cái miệng lớn như vực sâu kia còn có hai sợi râu, lúc này đang bay phất phơ theo gió, lên xuống, phiêu phù bất định, trông thực sự khí thế phi phàm.

Chỉ một cái đầu rồng thôi đã trở nên khủng bố như vậy, thân thể kia e rằng càng hung mãnh hơn!

Mọi người nhìn theo tầm mắt, chỉ thấy thân thể Long Vương Đông Hải Ngao Quảng đã kéo dài vào trong Đông Hải, rốt cuộc to lớn đến mức nào, đã không nhìn rõ.

Nhưng chỉ một cái đầu rồng thôi đã vô cùng to lớn, e rằng thân thể kia tự nhiên cũng không nhỏ.

Nhìn thấy bộ dạng này của Long Vương Đông Hải Ngao Quảng, Anh Chiêu lập tức ngây người.

Không ngờ Long Vương Đông Hải Ngao Quảng lại trở thành Chân Long.

Điều này quả thực là chuyện ngoài sức tưởng tượng.

Chân Long không phải đã tuyệt chủng rồi sao?

Tại sao bây giờ lại xuất hiện Chân Long?

Chẳng trách Long Vương Đông Hải Ngao Quảng đột nhiên trở thành cường giả cấp Chuẩn Thánh.

Chẳng trách Long Vương Đông Hải kiêu ngạo đến mức này.

Hóa ra là trở thành Chân Long.

Cứ như vậy, người chiếm thế hạ phong hình như lại là mình?

Trong mắt Anh Chiêu lộ ra vẻ điên cuồng.

Hắn tuyệt đối không thể nuốt trôi cục tức này.

Lập tức, bàn tay khổng lồ che trời lấp đất kia, liền trực tiếp trấn áp xuống Long Vương Đông Hải Ngao Quảng.

Dù sao hắn đã nhìn thấy thân thể Chân Long, càng kích thích nộ hỏa của hắn.

Hắn tuyệt đối không cho phép trên thế giới này lại xuất hiện Chân Long.

Đại thủ ấn che trời lấp đất trên không ầm ầm trấn áp xuống.

Mà Long Vương Đông Hải Ngao Quảng, thì đột nhiên một tiếng long hống, trực tiếp mang theo khí tức kinh thiên động địa, lao về phía đại thủ ấn che trời lấp đất kia.

Cùng lúc đó, cũng mở ra cái miệng lớn như vực sâu kia, từ bên trong phun ra một viên châu thần bí.

Viên châu thần bí này, dường như sở hữu năng lượng kỳ dị, sau khi xuất hiện lập tức lớn lên trong gió, trực tiếp lao về phía đại thủ ấn che trời lấp đất kia.

Viên châu thần bí này, chính là Long Châu của Long Vương Đông Hải Ngao Quảng.

Đối mặt với công kích của đối phương, tự nhiên cũng không dám khinh suất.

Đối phương dù sao cũng tự xưng là Thập Đại Yêu Thánh, hiển nhiên không phải là hạng dễ đối phó.

Long Châu mang theo vô tận linh lực, cùng với đại thủ ấn che trời lấp đất, đột nhiên vào khoảnh khắc tiếp theo va chạm vào nhau.

Trời đất vào khoảnh khắc này dường như đột nhiên yên lặng.

Không có vụ nổ như trong tưởng tượng, cũng không có năng lượng hủy thiên diệt địa vô song như trong tưởng tượng.

Mây đen đầy trời trên không cùng với Đông Hải sóng lớn ngập trời, vào khoảnh khắc này cũng tĩnh lặng lại.

Mà giữa không trung, thần lực của hai bên vẫn đang tiếp tục giằng co.

Thủ ấn che trời lấp đất, quả thực sở hữu thần uy vô địch.

Nhưng Long Châu của Long Vương Đông Hải Ngao Quảng cũng mạnh mẽ đến cực điểm.

Hai luồng thần lực vô cùng này vẫn đang tiếp tục giằng co.

Chỉ là cuối cùng năng lượng của đại thủ ấn che trời lấp đất kia tiêu hao nhanh hơn, rất nhanh đã hoàn toàn ảm đạm, cuối cùng hóa thành một làn gió nhẹ, biến mất giữa trời đất, không còn chút năng lượng nào.

Mà Long Châu của Long Vương Đông Hải Ngao Quảng lại vẫn sở hữu rất nhiều thần lực, chỉ là hơi mờ đi một chút, sau đó liền hóa thành một đạo lưu quang bị Ngao Quảng thu về.

Trời đất khẽ có gió thổi qua, trong nháy mắt liền làm Anh Chiêu tỉnh lại.

Anh Chiêu vạn lần không ngờ, mình lại không phải là đối thủ của Long Vương Đông Hải Ngao Quảng.

Điều đó đối với hắn tuyệt đối là một sự sỉ nhục kinh thiên động địa.

Trước là thảm bại trong tay Hiên Viên Thị của Nhân tộc, nay lại thua trong tay Long Vương Đông Hải Ngao Quảng.

Điều này sao có thể để hắn cam tâm? "Không ngờ, thật sự không ngờ." "Con giun đất nhỏ bé nhà ngươi lại tiến hóa thành Chân Long." Nghe những lời này, Long Vương Đông Hải Ngao Quảng khinh thường cười lên. "Chuyện ngươi không ngờ còn nhiều lắm." "Lão tử nay đã trở thành Chân Long, trước mặt ta ai mới là giun đất chứ?" "Chỉ là một thứ nhỏ bé như ngươi, cũng dám ở trước mặt ta kiêu ngạo sao?" Nghe lời của Long Vương Đông Hải Ngao Quảng, sắc mặt Anh Chiêu trở nên có chút tái nhợt.

Trước mặt Ngao Quảng thân là Chân Long, hắn quả thực đã mất đi quyền phát ngôn.

Anh Chiêu hít một hơi thật sâu. "Tốt, rất tốt, chuyện hôm nay ta nhớ kỹ." "Ngươi cứ chờ đó, sớm muộn gì ta cũng sẽ giết ngươi." Nghe những lời này, Long Vương Đông Hải Ngao Quảng không khỏi lộ ra vẻ mặt khinh bỉ.

Chỉ là một tên rác rưởi như vậy, lại còn dám tuyên bố muốn giết mình?

Quả thực là nực cười đến cực điểm.

Hiện tại Long tộc đã không phải là Long tộc của trước đây.

Nếu Yêu tộc thật sự đại quân tấn công, vậy thì bọn họ có thể thuận theo dòng sông trên lục địa mà ngược dòng, phân tán ẩn náu trong hệ thống sông ngòi rộng lớn trên lục địa.

Cùng lúc đó, Nhân tộc tất nhiên cũng sẽ xuất binh, giúp bọn họ Long tộc đoạt lại Tứ Hải.

Có Nhân tộc cùng với thủy mạch trên lục địa gia trì, Long tộc có thể nói là có đường lui.

Dù là Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đích thân đến thảo phạt, bọn họ Long tộc cũng không còn sợ hãi nữa.

"Về nói cho hai con súc sinh lông vũ kia biết." "Nếu chúng an phận không đến trêu chọc Long tộc chúng ta thì thôi." "Nếu chúng còn muốn mang sát ý với Long tộc." "Thì ta, Ngao Quảng, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho Yêu tộc." "Mau cút đi... nếu không ta sẽ giữ cả ngươi lại." Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đã không còn hứng thú ra tay với kẻ này nữa.

Gã này bây giờ đã không còn là đối thủ của y.

Giết gã cũng chẳng có ý nghĩa gì, chi bằng để gã về truyền lời, vừa hay có thể đả kích sĩ khí của Yêu tộc.

Anh Chiêu hít một hơi thật sâu.

"Tốt, hy vọng ngươi đừng hối hận." Sau đó, khí thế trên người hắn liền suy sụp.

Một khi đã nhận thua bằng miệng, khí tức vô địch đã bị phá vỡ, khí thế tự nhiên cũng tuột dốc không phanh.

Anh Chiêu nhìn y thật sâu rồi quay người rời đi.

Chỉ một chiêu giao thủ, hắn đã biết mình không còn là đối thủ của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nữa.

Nếu tiếp tục chiến đấu chỉ là tự rước lấy nhục, thà rằng dứt khoát rời đi.

Khi Anh Chiêu rời khỏi, Đông Hải bỗng vang lên những tiếng reo hò sôi trào.

Ai cũng không ngờ Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lại đại phát thần uy, chỉ một chiêu đã đánh bại Yêu thánh Anh Chiêu.

Chuyện này quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng vẫn luôn là cao thủ số một của Long tộc, nhưng cũng chỉ là cảnh giới Đại La Kim Tiên mà thôi, cách xa cảnh giới Yêu thánh của Anh Chiêu.

Nay Đông Hải Long Vương Ngao Quảng không chỉ trở thành Chân Long, mà còn đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, hơn nữa còn sở hữu thực lực cường hãn trong cảnh giới Chuẩn Thánh.

Nghĩ đến thôi cũng là một chuyện đáng mừng.

Anh Chiêu là Chuẩn Thánh có tiếng trong thế giới Hồng Hoang, vậy mà cũng không địch lại một chiêu của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

Chẳng lẽ Đông Hải Long Vương Ngao Quảng thật sự đã mạnh đến mức này sao?

Ba vị Long vương còn lại cũng nhanh chóng tiến lên.

"Chúc mừng đại ca, hạ hỉ đại ca." "Thực lực của đại ca bây giờ lại khủng bố đến mức này, thật khiến người ta khó mà tưởng tượng." "Đại ca, huynh trở thành Chân Long, lại trở thành cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh.

Lại có thể trở nên mạnh như vậy sao?" "Ngay cả Anh Chiêu cũng phải chịu thua?

Chẳng lẽ huynh đã đạt đến đẳng cấp của các lãnh tụ Nhân tộc rồi sao?" Các vị Long vương khác không khỏi lộ ra vẻ tò mò.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng thì cười ha hả, nhưng trong mắt lại lộ ra vẻ ngưng trọng.

"Các vị huynh đệ nói gì vậy?" "Đại ca còn một hơi thở, tất nhiên sẽ bảo vệ Long tộc bình an vô sự." "Còn về thực lực của ta đã đạt đến tầng thứ nào, ta cũng không biết.

Dù sao ta cũng mới đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh không lâu." "Nhưng nếu so với các lãnh tụ Nhân tộc, e rằng còn kém rất xa.

Ít nhất cũng kém xa Hiên Viên thượng tiên." "Trăm năm trước, các vị lãnh tụ Nhân tộc mới vừa nhận được truyền thừa đã có thể lấy một địch hai mà chiến thắng!" "Bây giờ sau trăm năm, mấy người đó đã đạt tới tầng thứ nào, không ai biết được." Nghe những lời này, ba vị Long vương còn lại không khỏi âm thầm lè lưỡi.

"Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc thật sự mạnh đến mức đó sao?" "Cứ mạnh lên như vậy nữa, chẳng phải sắp đuổi kịp bọn Tổ Vu và Đế Tuấn rồi sao?" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng gật đầu.

Chương 532

"Chuyện này thì không thể biết được." "Nếu cho các vị thượng tiên đó thêm chút thời gian, đuổi kịp Tổ Vu, hoặc Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Hoàng Phục Hy ở tầng thứ đó cũng không phải là không thể." Ba vị Long vương còn lại nghe những lời này thì kinh ngạc đến không nói nên lời.

Sau đó, mấy vị Long vương liền trở về Long cung ăn mừng.

Đây dù sao cũng là một tin vui tày trời đối với Long tộc.

Chiến lực của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đạt tới cảnh giới này, đối với Long tộc tuyệt đối là chuyện vạn cổ khó gặp.

Có Đông Hải Long Vương Ngao Quảng làm lãnh tụ, Long tộc thậm chí có hy vọng trở lại thời kỳ thịnh vượng như vạn cổ trước.

Có Đông Hải Long Vương Ngao Quảng thì tương đương với có máu Chân Long.

Tuy lấy máu của Long vương không được hay ho cho lắm, nhưng cũng là chuyện bất đắc dĩ.

Có máu Chân Long, nói không chừng dựa vào đó cũng sẽ kích hoạt được huyết mạch của các Long tộc khác.

Đến lúc đó, các Long tộc khác cũng có khả năng trở thành Chân Long.

Nghĩ đến đây, trái tim của mấy vị Long vương khác không khỏi lại trở nên nóng rực, trên bàn tiệc liên tục kính rượu Ngao Quảng.

Ngao Quảng tự nhiên cũng hiểu ý của họ, cười ha hả mà nhận hết.

Thực ra y cũng có ý nghĩ này.

Tuy y đã trở thành Chân Long, nhưng trên thực tế cũng là một cây làm chẳng nên non.

Bất kể là Nhân tộc, hay Yêu tộc, hay Vu tộc, mỗi bên đều có những chiến lực cao cấp cực kỳ cường hãn.

Vu tộc có Thập Nhị Tổ Vu, sau đó còn có Hình Thiên, Hậu Nghệ, Xi Vưu và các Đại Vu khác.

Yêu tộc có Yêu Đế Đế Tuấn, có Đông Hoàng Thái Nhất, có Yêu Hoàng Phục Hy, có Yêu Sư Côn Bằng, có Thiên Hậu Hi Hòa.

Đây đều là những chiến lực đỉnh cao nhất của thế giới Hồng Hoang.

Ngoài ra còn có Thập Đại Yêu Thánh, mỗi người đều là một tồn tại vô cùng khủng bố.

Chiến lực cao cấp của Nhân tộc cũng cực kỳ khủng bố.

Toại Nhân Thị nhận truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế.

Hữu Sào Thị nhận truyền thừa của Thất Dạ Đại Đế.

Hiên Viên Thị nhận truyền thừa của Vương Lâm Đại Đế.

Yểm Tư Thị nhận truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế.

Truy Y Thị nhận truyền thừa của Độc Cô Đại Đế.

Thương Hiệt Thị nhận truyền thừa của Thần Chiến Đại Đế.

Thần Nông Thị nhận truyền thừa của Tô Minh Đại Đế.

Bảy vị lãnh tụ Nhân tộc này, mỗi một vị đều khủng bố đến cực hạn, mỗi một vị đều có chiến tích một mình đối đầu với mấy vị trong Thập Đại Yêu Thánh.

Bây giờ trăm năm đã qua, bảy vị lãnh tụ Nhân tộc này rốt cuộc mạnh đến mức nào, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cũng không

thể nào đoán được.

Ngoài bảy vị lãnh tụ Nhân tộc này, Nhân tộc còn có truyền thừa của Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế mạnh hơn nữa vẫn chưa được truyền xuống.

So với ba tộc này, Long tộc quả thực quá yếu ớt.

Chỉ có một mình y khôi phục lại trạng thái thân thể Chân Long.

Nếu Long tộc có thể có thêm vài con Chân Long nữa, đến lúc đó quyền lên tiếng của Long tộc trên đại địa Hồng Hoang tất nhiên sẽ trọng lượng hơn.

Nghĩ đến đây, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng mở lời nói: "Mấy vị cứ tạm thời đừng nóng vội.

Đợi ta củng cố cảnh giới thêm một chút, ta sẽ giúp các ngươi thúc đẩy long huyết, đến lúc đó có thể ưu tiên cung cấp cho các ngươi dùng.

Nói không chừng có thể khiến tu vi của các ngươi đại tiến, thậm chí cũng có một tỷ lệ nhất định giúp các ngươi khôi phục huyết mạch Chân Long.

Nếu quả thực như vậy, Long tộc chúng ta phục hưng có hy vọng." Nói đến đây, mấy vị Long vương khác của Long tộc không khỏi mừng rỡ.

Thật không ngờ Long vương Ngao Quảng lại có khí phách như vậy, lập tức ai nấy đều vô cùng khâm phục.

Không kích động là giả, dù sao cũng có hy vọng khôi phục huyết mạch Chân Long, đối với Long tộc mà nói đây quả thực là vinh diệu vô thượng.

Trong nhất thời, họ lần lượt dâng lên bảo vật của mình.

Cả Đông Hải Long cung cũng trở nên náo nhiệt vô cùng.

Chỉ là Vô Song, người có vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành, lại không xuất hiện ở Đông Hải.

Ba vị Long vương còn lại cũng đã nghe nói về chuyện này, nhưng không ai dám nhắc tới.

Trong khi đó, Anh Chiêu trong Thập Đại Yêu Thánh đã nhanh chóng trở về Thiên Đình.

Về đến Thiên Đình, hắn liền quỳ sụp xuống đất, không nói được lời nào.

Thấy tình hình này, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn cũng có chút bối rối.

Anh Chiêu mới đi bao lâu?

Sao lại trở về nhanh như vậy?

Chẳng lẽ thật sự đã gặp phải chuyện gì không hay sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Thiên Đế Đế Tuấn không khỏi trở nên có chút khó coi.

"Rốt cuộc là tình hình thế nào?

Kể rõ ra." Nghe Yêu Đế Đế Tuấn hỏi, Anh Chiêu sắp xếp lại lời nói một chút.

Sau một lúc lâu, hắn cuối cùng cũng mở miệng.

"Khải bẩm Yêu Hoàng bệ hạ, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, thật sự đã phản rồi." Nói đến đây, trong mắt hắn còn lóe lên vẻ hơi kinh hãi.

Rõ ràng, dáng vẻ Chân Long của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đã để lại ấn tượng không nhỏ cho hắn.

Thân thể Chân Long của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng không phải là tường thụy chi long (rồng cát tường), mà là hắc long trong truyền thuyết.

Hắc long tuy có vẻ ngoài vô cùng hung tợn, nhưng chiến lực trong số các Chân Long cũng là một tồn tại cực kỳ cường hãn.

Nếu hai người thật sự tiếp tục giao thủ, e rằng mình thật sự không phải là đối thủ của Đông Hải Long Vương.

Nghĩ đến đây, trong mắt hắn lại hiện lên vẻ kinh hoàng.

Thấy vẻ mặt của Anh Chiêu, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn trở nên vô cùng khó coi.

"Rốt cuộc là chuyện gì?

Mau kể rõ ra." Kẻ này nói năng ấp a ấp úng, che che giấu giấu, thật sự khiến hắn có chút khó chịu.

Yêu thánh Anh Chiêu trầm tư một lát, cuối cùng vẫn nói ra tình hình thực tế.

Thì ra sau khi hắn đến Đông Hải, thái độ của Đông Hải Long Vương trở nên vô cùng kiêu ngạo.

Hai người tự nhiên là lời không hợp liền ra tay.

Kết quả hắn lại phát hiện ra một sự thật kỳ quái.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng vậy mà đã biến thành Chân Long, thực lực cũng trở nên cực kỳ cường đại, không hề thua kém hắn.

Sau một trận giao chiến, hắn không chiếm được chút lợi thế nào.

Sự việc trọng đại, vì vậy hắn liền lập tức trở về bẩm báo cho Yêu Đế Đế Tuấn.

Nghe những lời này, Yêu Đế Đế Tuấn lập tức ngẩn người.

Thật không ngờ Đông Hải Long Vương lại trở thành Chân Long.

Từ nay về sau, giữa thiên địa lại có Chân Long sao?

Sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn trở nên có chút khó coi, rồi lại quay sang nhìn Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh.

Sắc mặt của Đông Hoàng Thái Nhất cũng có chút khó coi.

Chân Long duy nhất giữa thiên địa chính là con rồng mặt trời bên cạnh hắn!

Tuy trên danh nghĩa là Chân Long, nhưng trong cơ thể con rồng khổng lồ đó lại chảy dòng máu của Kim Ô nhất tộc bọn họ.

Có thể nói nó là Chân Long, cũng có thể coi nó là giả long.

Nhưng Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lại không phải như vậy, mà là Chân Long duy nhất giữa thiên địa.

Chẳng lẽ Long tộc thật sự sắp tro tàn lại cháy sao?

Nếu Long tộc tro tàn lại cháy, vậy Yêu tộc bọn họ, Kim Ô nhất tộc bọn họ, sẽ ở vào vị trí nào?

Xét về mức độ cao quý, Kim Ô nhất tộc so với Thượng cổ tam tộc còn kém xa.

Nếu Long tộc lại một lần nữa trỗi dậy, đối với bọn họ tuyệt đối không phải là một hiện tượng tốt.

Chương 533

"Ngươi có biết vì sao Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lại đột nhiên biến thành Chân Long không?" Nghe hai vị đại nhân hỏi, Anh Chiêu lúng túng lắc đầu.

Chuyện bí mật như vậy sao hắn biết được?

Thấy Anh Chiêu lắc đầu, hai người không khỏi thầm mắng.

Đúng là phế vật.

Sao mấy kẻ trong Yêu tộc này lại phế vật như vậy?

Sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn đã đen lại.

Mấy gã này tuy mang danh Thập Đại Yêu Thánh, tu vi cũng là cường giả Chuẩn Thánh thực thụ, nhưng lại luôn có chút không đủ tầm, làm việc cũng không đáng tin cậy.

Tự nhiên khiến hai người có chút bất mãn.

Trong Yêu tộc, người làm việc đáng tin cậy thật sự phải là Bạch Trạch và Côn Bằng.

Vấn đề là Côn Bằng nghe lệnh không nghe điều, nhiều chuyện của Yêu tộc Côn Bằng đều không tham gia, điều này không khỏi khiến hai người vô cùng đau đầu.

Bạch Trạch cũng như vậy, tuy thủ đoạn phi phàm, nhưng lại luôn giấu giếm không để lộ thủ đoạn thực sự.

Thập Đại Yêu Thánh còn lại đều là một đám thô lỗ.

Nghĩ đến đây, hai con Kim Ô lại thở dài một tiếng.

"Vậy Đông Hải Long Vương Ngao Quảng còn nói gì nữa không?" Nghe Yêu Đế Đế Tuấn hỏi, Anh Chiêu không khỏi vội vàng mở

miệng.

Chỉ có điều lần này những lời hắn nói đều là do hắn bịa đặt.

"Hồi bẩm hai vị đại nhân." "Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đó thật sự quá kiêu ngạo." "Mở miệng ngậm miệng đều nói Yêu Đế của Yêu tộc đức không xứng vị." "Vì vậy hắn đã đầu quân cho Nhân tộc, ít nhất Nhân tộc không ăn thịt Long tộc." "Gã đó còn nói Long tộc sắp bị Yêu tộc ăn sạch rồi, đây không phải là ép bọn họ tạo phản sao?" "Nói hai vị đại nhân là súc sinh lông vũ, trong bụng đã ăn quá nhiều Long tộc, sớm muộn gì hắn cũng sẽ đánh lên Thiên Đình, vặn đầu hai vị xuống cho chó ăn." "..." Rất nhiều lời đều do Anh Chiêu tự mình bịa đặt.

Hắn đã chịu thiệt trong tay Long vương, tự nhiên là bịa chuyện để gây nên sự phẫn nộ của Yêu Đế Đế Tuấn.

Đến lúc đó hắn sẽ có cơ hội tìm Long vương để trút cơn tức trong lòng.

Nghe những lời này, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn đột nhiên đại biến.

"Đúng là đáng chết, gã đó lại kiêu ngạo như vậy?" Tên đáng chết của Long tộc không chỉ phản bội hắn, mà còn mắng chửi hắn?

Thực sự là tội không thể tha.

Yêu Đế Đế Tuấn gần đây ngày càng trở nên nóng nảy.

Kể từ khi chịu thiệt lớn trong tay Nhân tộc, tính khí của hắn ngày càng trở nên nóng nảy, hỉ nộ vô thường, ngay cả đệ đệ của hắn là Đông Hoàng Thái Nhất cũng không dám trêu chọc.

"Gã đó lại kiêu ngạo như vậy, sỉ nhục Yêu tộc ta như vậy.

Còn luôn miệng nói muốn vặn đầu ta xuống, không biết các ngươi có ý kiến gì không?" Dưới kia, một đám Yêu tộc đứng dày đặc.

Phần lớn Yêu tộc này đều là cường giả cấp Chuẩn Thánh, trong đó lợi hại nhất chính là Thập Đại Yêu Thánh.

Lúc này, những đại năng Yêu tộc này thấy Yêu Đế Đế Tuấn đại nhân nổi giận, tự nhiên cũng hiểu được tâm tư của ngài, liền lên tiếng.

Tất cả mọi người đều ủng hộ tấn công Long tộc.

Dù sao lần này Long tộc làm có chút quá đáng, phản bội thì cũng thôi đi, lại còn sỉ nhục Yêu tộc.

Đây không phải là xát muối vào vết thương của Yêu tộc sao?

Thấy mọi người lòng đầy căm phẫn, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn khá hơn một chút.

Khi quay đầu lại, hắn lại phát hiện Yêu thánh Bạch Trạch chỉ im lặng đứng đó.

Nghĩ đến năng lực của Bạch Trạch, hắn lập tức có chủ ý.

"Không biết Yêu thánh Bạch Trạch có suy nghĩ gì không?" Bạch Trạch hơi sững sờ.

Hắn không nói gì, cũng không làm gì, sao Yêu Đế Đế Tuấn lại nhìn về phía mình?

Nghĩ đến đây, Yêu thánh Bạch Trạch không khỏi dở khóc dở cười.

Xem ra cái gì đến thì không thể tránh được.

Ngay lúc này, giọng của Yêu Đế Đế Tuấn lại truyền đến.

"Trong truyền thuyết, không có chuyện gì trong thế giới Hồng Hoang có thể che giấu được ngươi, ngươi nói xem rốt cuộc là chuyện gì." Nghe Yêu Đế Đế Tuấn hỏi, Bạch Trạch tuy cười khổ nhưng cũng không thể không trả lời.

Suy nghĩ một lát, cuối cùng mở miệng.

“Hồi bẩm Yêu Đế đại nhân, chuyện này có thể nói là cơ duyên xảo hợp.

Cũng có thể nói Yêu tộc làm có chút quá đáng, Long tộc cũng là bất đắc dĩ.” Nghe những lời này, trên mặt Yêu Đế Đế Tuấn mơ hồ hiện lên hắc khí.

“Nếu đã như vậy, ngươi nói xem Yêu tộc đã quá đáng như thế nào?

Long tộc lại bất đắc dĩ ra sao?” Yêu thánh Bạch Trạch lắc đầu cười khổ.

Chuyện này dù trả lời thế nào cũng sẽ khiến Yêu Đế Đế Tuấn không vui.

Nhưng sự việc đã đến nước này, hắn chỉ có thể trả lời thật.

“Hồi bẩm Yêu Đế đại nhân, gần đây Long tộc có thể nói là vô cùng thảm đạm.” “Đông Hải Long tộc chỉ còn lại hơn tám ngàn con.” “Tám ngàn con Long tộc ở Đông Hải, đa số đều là cá chép vượt long môn, hoặc là rắn trên đất liền hóa mãng, mãng hóa giao, giao biến long mà thành.

Long tộc thật sự có huyết mạch Chân Long đã là rất ít.” “Ba hải Long tộc còn lại còn thảm hơn cả Đông Hải.” “Tất cả Long tộc trong Tứ Hải cộng lại, chỉ không quá ba vạn con.” Nghe những lời này, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn lập tức thay đổi, Đông Hoàng Thái Nhất cũng vậy.

Bọn họ thật không ngờ số lượng Long tộc lại ít đến vậy, hơn nữa đa số còn là ngụy long do các loài khác tiến hóa thành.

“Bạch Trạch, lời này là thật?” “Ta nhớ thời thượng cổ tuy Chân Long đã tuyệt diệt, nhưng các loại long chủng tạp nham khác lại có

rất nhiều.

Sao đến bây giờ chỉ còn lại ít như vậy?" Bạch Trạch lắc đầu cười khổ.

"Yêu Đế đại nhân, tuy long tính vốn dâm, nhưng khả năng sinh sản của Long tộc lại cực kỳ yếu kém, bản thân việc sinh sôi nảy nở đã rất phiền phức.

Nhưng Yêu tộc lại săn bắt Long tộc quy mô lớn, lập ra đài xẻ thịt rồng, lấy việc ăn rồng làm thú vui." "Không chỉ Yêu Đế đại nhân, Đông Hoàng đại nhân ăn rồng, mà các Yêu tộc khác cũng muốn ăn.

Thập Đại Yêu Thánh ăn nhiều nhất, ngoài ra, những người đang đứng ở đây ít nhiều đều đã từng ăn thịt Long tộc.

Dù sao thịt rồng thơm ngon, ai trong Yêu tộc cũng thèm muốn." "Nhiều người như vậy luôn thèm muốn Long tộc, cho dù Long tộc có nhiều hơn nữa, cũng sẽ bị ăn sạch." "Long tộc đã sớm đến bờ vực tuyệt chủng.

Những năm nay nếu không phải tên Ngao Quảng kia liều mạng chống đỡ, e rằng giữa thiên địa này đã không còn Long tộc.

Vì vậy, Long tộc phản bội đã là chuyện tất nhiên, sớm muộn gì cũng sẽ có ngày này, nếu không Long tộc thật sự sẽ bị ăn sạch." Yêu thánh Bạch Trạch đem những chuyện mình biết nói ra hết.

Dù sao chuyện này cũng không liên quan đến hắn, nếu Yêu Đế Đế Tuấn muốn biết, nói cho ngài ấy cũng không sao.

Sau khi nghe những lời này, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn đều đã thay đổi.

Hóa ra Long tộc phản bội, thật sự là do Yêu tộc ép?

Hơn nữa toàn bộ Yêu tộc đều lấy việc ăn rồng làm thú vui?

Thậm chí Thập Đại Yêu Thánh ăn Long tộc còn nhiều hơn cả hai người bọn họ.

Long tộc bây giờ chỉ còn lại ba vạn con rồng khổng lồ, gần như sắp đi đến bờ vực tuyệt chủng?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn liền đen lại, quay đầu nhìn đám Yêu tộc đang đứng bên dưới, sắc mặt đen đến cực hạn.

Mà đám Yêu tộc bên dưới thì ai nấy đều lúng túng khó hiểu.

Bọn họ đều đã từng ăn Long tộc, và lấy việc ăn rồng làm thú vui, chuyện này bọn họ đều thừa nhận.

Chỉ là bây giờ Long tộc phản bội, những chuyện này bị phơi bày ra, e rằng sau này sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhanh chóng đen lại.

Cuối cùng hai người nhìn nhau, đều thấy được một tia bất đắc dĩ trong mắt đối phương.

Long tộc sắp bị bọn họ ăn đến tuyệt chủng, người ta có thể không phản bội sao?

Nhưng chuyện này lại không thể không xử lý.

Yêu tộc vốn là tập hợp của vạn tộc Hồng Hoang, nếu Long tộc phản bội mà Yêu tộc không thể xử lý thỏa đáng, e rằng sau này các chủng tộc phản bội sẽ càng nhiều hơn.

Nghĩ đến đây, trong mắt hai người đều lộ ra sát ý.

Long tộc phản bội bất kể nguyên nhân là gì, đều phải xử lý nghiêm khắc, nếu không hậu quả khó lường.

Yêu Đế Đế Tuấn suy nghĩ một lát, liền nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Có những lời hắn không thể nói, nói ra cũng không thích hợp, để Đông Hoàng Thái Nhất nói là thích hợp nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất thấy ánh mắt của huynh trưởng, tự nhiên cũng hiểu được sự lo lắng của ngài, liền mở miệng.

“Bất kể Long tộc có lý do gì, đó cũng không phải là cớ để phản bội.

Nếu Long tộc dám phản bội, vậy thì hãy chuẩn bị cho kết cục bị diệt tộc.

Vừa hay tiêu diệt Long tộc, thu hồi cương vực của Tứ Hải.

Đến lúc đó thực lực của Yêu tộc tất nhiên sẽ lại tăng mạnh.

Chương 534

Ai đi thảo phạt Long tộc?" Lời này của Đông Hoàng Thái Nhất vừa thốt ra, lập tức có rất nhiều Yêu tộc lớn tiếng hưởng ứng.

Dù sao đi giết Long tộc cũng là một việc béo bở, có lẽ có thể nhân lúc hỗn loạn mà bắt mấy con rồng khổng lồ về ăn.

Ngoài ra, trong truyền thuyết Long tộc cực kỳ giàu có, có lẽ còn có thể nhận được các bảo vật khác, cũng không chừng.

Thấy những người này lòng đầy căm phẫn, Bạch Trạch lắc đầu, trong mắt lộ ra vẻ mỉa mai nhàn nhạt.

Đúng là một đám ngu ngốc.

Đôi mắt của Đông Hoàng Thái Nhất khá tinh, thấy được ánh mắt của Yêu thánh Bạch Trạch, dường như đã hiểu ra điều gì.

Yêu thánh Bạch Trạch dường như không muốn Yêu tộc tấn công Long tộc?

Nếu đã như vậy, hắn muốn xem xem Bạch Trạch rốt cuộc muốn nói gì.

"Bạch Trạch Yêu thánh, không biết ngươi có ý kiến gì không?" Ánh mắt Bạch Trạch trầm tĩnh, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, tim nhìn tự tại.

Hồi lâu sau, hắn cuối cùng cũng mở miệng.

"Hồi bẩm Đông Hoàng đại nhân, có người không khuyến khích Yêu tộc đi thảo phạt Long tộc, bởi vì thảo phạt Long tộc sẽ không có kết quả, thậm chí còn dẫn đến đại chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc một lần nữa." Nghe lời của Bạch Trạch, sắc mặt những người khác lập tức kinh hãi.

Sao có thể?

Bọn họ chỉ là xử lý đám phản nghịch Long tộc mà thôi, sao lại liên quan đến Nhân tộc?

Sao lại có thể bùng nổ chiến tranh với Nhân tộc một lần nữa?

Sắc mặt nhiều người đều đại biến.

Cuộc chiến giữa Yêu tộc và Nhân tộc lần trước vẫn để lại cho họ bóng ma rất lớn.

Không phải nói là họ sợ Nhân tộc, mà là gây chiến với một thế lực khổng lồ như Nhân tộc một lần nữa rõ ràng là một lựa chọn cực kỳ không khôn ngoan.

Bản thân Nhân tộc đã vô cùng cường đại, sau lưng Nhân tộc còn có thế lực như Thiên Cơ Lâu.

Nếu xử lý không tốt, e rằng Thiên Cơ Lâu sẽ lại xuất hiện ở Hồng Hoang một lần nữa.

Vị đại nhân của Thiên Cơ Lâu lúc đầu đã nói: "Nếu các ngươi còn trêu chọc Nhân tộc, vậy thì hãy để họ đứng ra bảo vệ Hồng Hoang." Những lời này vẫn còn ghi nhớ trong đầu mọi người.

Thiên Cơ Lâu có hơn mười vị Thánh nhân, cộng thêm Thế Giới Thụ Thông Thiên Kiến Mộc, thực lực khổng lồ như vậy bảo vệ Hồng Hoang dường như còn có chút khó khăn.

Để Yêu tộc bọn họ đi bảo vệ Hồng Hoang, đây không phải là nói đùa sao?

Nếu thật sự chọc giận Nhân tộc và Thiên Cơ Lâu, Yêu tộc bọn họ chẳng phải sẽ trở thành tội nhân của thế giới Hồng Hoang sao?

Nghĩ đến đây, tất cả mọi người đều nhìn về phía Bạch Trạch.

Dù sao bản lĩnh của Bạch Trạch, mọi người đều biết.

Bạch Trạch được mệnh danh là mọi chuyện trong thế giới Hồng Hoang đều không thể che giấu được hắn.

Tuy có chút khoa trương, nhưng những chuyện bình thường Bạch Trạch quả thực có thể biết được.

Khi tất cả mọi người đều nhìn về phía Bạch Trạch, Bạch Trạch lại không hề có bất kỳ biến hóa nào.

"Long tộc ngả về phía Nhân tộc cũng là có nguyên nhân." "Nhân tộc đã hứa hẹn cho Long tộc rất nhiều lợi ích." "Ban đầu Long tộc theo chỉ lệnh của chúng ta, gây rối trong lãnh địa Nhân tộc.

Long tộc làm mưa trong lãnh địa Nhân tộc mấy tháng liền, trực tiếp gây ra sự bất mãn của lãnh tụ Nhân tộc." "Lãnh tụ Nhân tộc là Hiên Viên, đã trực tiếp vượt vạn dặm đến Đông Hải.

Y đến với sát ý.

Nhưng đối mặt với vị sát thần này, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lại vô cùng mềm yếu." "Hiên Viên thấy vợ của Ngao Quảng xinh đẹp, liền cưỡng ép đoạt lấy.

Đối mặt với nỗi nhục lớn như vậy, Ngao Quảng cũng đã nhẫn nhịn." "Lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên thấy Ngao Quảng như vậy, liền động lòng trắc ẩn, nảy ra ý định thu phục Long tộc.

Thế là liền thi triển thủ đoạn trước mặt Ngao Quảng, khiến vợ của Ngao Quảng tiến hóa thành Chân Long." Nghe những lời này, các đại năng Yêu tộc lại một lần nữa kinh hãi.

"Cái gì?

Long tộc không chỉ có một mình Ngao Quảng trở thành Chân Long?" "Vợ của Long vương cũng trở thành Chân Long?" "Nói cách khác, giữa thiên địa bây giờ có hai con Chân Long?" Sắc mặt mọi người đều đại biến.

Ai cũng không ngờ giữa thiên địa lại có hai con Chân Long, điều này quả thực khó mà tưởng tượng.

Một mình Đông Hải Long Vương Ngao Quảng trở thành Chân Long đã cực kỳ khủng bố, nhưng lại có thêm một người khác trở thành Chân Long, đây quả thực là một bước nhảy vọt về chất.

Nếu phát triển tốt, Long tộc rất có khả năng sẽ trở thành chủng tộc thứ tư giữa thiên địa.

Nghĩ đến đây, nhiều người cảm thấy không rét mà run.

Bạch Trạch nói đến đây dừng lại một lát, cuối cùng lại một lần nữa mở miệng.

"Cuối cùng Long vương Ngao Quảng đã động lòng.

Thay vì để Long tộc bị Yêu tộc ăn sạch, chi bằng phản bội theo Nhân tộc.

"Sau đó Long vương liền tự mình chuẩn bị rất nhiều lễ vật, tự mình đến Nhân tộc đầu hàng.

Nhân tộc thấy Long vương thành tâm như vậy, cũng lễ đãi chu đáo, cuối cùng giúp Long vương Ngao Quảng cũng trở thành Chân Long, và hứa hẹn các vùng nước trong lãnh địa Nhân tộc sẽ trở thành địa bàn của Long tộc." "Nếu Yêu tộc tấn công Tứ Hải, Long tộc có thể theo các vùng nước mà thẳng tiến vào khu vực của Nhân tộc.

Tuy Long tộc có thể sẽ mất Tứ Hải, nhưng đối với Long tộc mà nói lại không có chút tổn thương nào.

E rằng đến lúc đó, Nhân tộc cũng sẽ xuất động đại quân đến thảo phạt Yêu tộc." Nói đến đây Bạch Trạch liền dừng lại, nhưng thông tin như vậy lại cực kỳ rung động lòng người.

Không ngờ Nhân tộc và Long tộc lại có giao dịch như vậy, hơn

nữa còn hứa hẹn các vùng nước trên đất liền cho Long tộc.

Như vậy, Long tộc chẳng phải sẽ không còn nỗi lo về sau sao?

Nếu Yêu tộc phái quân đến, bọn họ sẽ theo các vùng nước mà thẳng tiến vào nội địa, như vậy Yêu tộc chẳng phải thảo phạt một cách vô ích sao?

Họ còn nghe rõ một điểm quan trọng hơn, đó là Nhân tộc có thủ đoạn tạo ra Chân Long.

Nghĩ đến thôi đã thấy có chút đáng sợ.

Nếu Nhân tộc lại tạo ra thêm vài con Chân Long, Long tộc tất nhiên sẽ lại xuất hiện rất nhiều cường giả Chuẩn Thánh.

Phải biết rằng Chuẩn Thánh của Long tộc không giống với Chuẩn Thánh bình thường, mấy chục vị Chuẩn Thánh bình thường cũng chưa chắc đã đánh lại được một con Chân Long chuyển thế của Long tộc.

Nghĩ đến đây, nhiều người trong Yêu tộc cảm thấy da đầu tê dại.

Nếu thật sự như vậy, e rằng Yêu tộc thật sự không thể gây uy hiếp cho Long tộc nữa.

Nếu làm quá căng, e rằng còn gây ra đại chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc một lần nữa.

Đại chiến với Nhân tộc thì không có gì, chỉ sợ lại dẫn dụ người của Thiên Cơ Lâu ra.

Đến lúc đó Yêu tộc bọn họ chẳng phải sẽ trở thành tội nhân của thế giới Hồng Hoang sao?

Trong nhất thời, đám Yêu tộc trong Thiên Đình đều giữ im lặng.

Chuyện này đã rơi vào thế lưỡng nan, thật sự không dễ giải quyết.

Long tộc phản bội, nếu không thể xử lý tốt, e rằng thật sự có thể gây ra phản ứng không tốt, sẽ có các chủng tộc khác nối tiếp nhau phản bội.

Đến lúc đó Yêu tộc tan rã, thì sẽ xong đời.

Nhưng nếu thật sự nghiêm trị Long tộc, Yêu tộc lại đã có lòng mà không có sức, đặc biệt là còn liên quan đến Thiên Cơ Lâu.

Phải làm sao đây?

Không chỉ các Yêu tộc khác im lặng, ngay cả mấy vị lãnh tụ của Yêu tộc cũng im lặng.

Chuyện này thật sự khó giải quyết.

Thấy không khí trong Thiên Đình trầm lắng, Bạch Trạch không khỏi lộ ra một tia chế giễu.

Đây chính là những gì Yêu tộc đã làm ngày thường.

Bây giờ rơi vào thế lưỡng nan, đây không phải là tự tìm sao?

Nghĩ đến đây, vẻ chế giễu trên mặt hắn càng đậm hơn.

Tuy hắn là người của Yêu tộc, tuy ở trong Yêu tộc là Thập Đại Yêu Thánh, nhưng hắn không có chút cảm giác thuộc về Yêu tộc.

Một số hành động thương thiên hại lý của Yêu tộc, hắn cũng chưa từng tham gia.

Không thể không nói, Yêu thánh Bạch Trạch là một luồng gió trong lành trong Yêu tộc.

Thấy mọi người im lặng, Yêu thánh Bạch Trạch quyết định cho họ thêm một liều thuốc mạnh.

"Không biết các ngươi còn nhớ một nữ tử tên là Khổng Tuyên không?" Nghe câu này, đám đại yêu Yêu tộc đều sững sờ.

Người này bọn họ đương nhiên nhớ.

Đây là một nữ tử vô cùng cường hãn, chiến lực thật sự có thể không thua kém Minh Hà lão tổ.

Cây Ngô Đồng Thần Thụ trên Linh Căn Bảng, chính là do người tên Khổng Tuyên này nắm giữ.

Sau đó Minh Hà lão tổ còn muốn đoạt lấy bảo vật này, đã có một trận đại chiến với nữ tử tên Khổng Tuyên.

Hai người không dùng thủ đoạn khác, chỉ dùng tạo nghệ trên đao kiếm, không ngờ lại đấu ngang tay, quả thực có chút vượt ngoài tưởng tượng.

Chương 535

Phải biết rằng kiếm đạo của Minh Hà lão tổ vô cùng cường hãn, trong cả thế giới Hồng Hoang trừ Thông Thiên giáo chủ ra, thì kiếm đạo của Minh Hà lão tổ là lợi hại nhất.

Vậy mà kiếm đạo lợi hại như vậy của Minh Hà lão tổ, trước trường đao của nữ tử đó, lại không chiếm được chút lợi thế nào, lúc đầu còn để lại ấn tượng sâu sắc cho đám người Yêu tộc.

Lúc đó hai vị lãnh tụ Yêu tộc, còn muốn chiêu mộ đại năng này về Yêu tộc.

Chỉ tiếc là nữ tử tên Khổng Tuyên đó, thần long thấy đầu không thấy đuôi, đến nay vẫn chưa tìm được nơi ẩn náu của nàng, vì vậy chuyện này liền không giải quyết được gì.

Chỉ là chuyện của Long tộc và Khổng Tuyên lại có quan hệ gì?

Trong ánh mắt của tất cả mọi người đều lộ ra vẻ nghi hoặc.

Bạch Trạch thấy mọi người phản ứng lại, liền không khỏi cười ha hả.

"Không biết các ngươi còn nhớ lai lịch của Khổng Tuyên này không?" Nghe Bạch Trạch hỏi, các Yêu tộc khác không khỏi lâm vào trầm tư.

Có một vị đại năng Yêu tộc mở miệng nói: "Trong truyền thuyết, Khổng Tuyên này là con công đầu tiên giữa thiên địa, do con nguyên phượng cuối cùng sinh ra trước khi vẫn lạc." Nghe giọng nói này, những người khác tự nhiên cũng gật đầu, dường như chính là tình hình như vậy.

Thấy mọi người phản ứng lại, Bạch Trạch mở miệng nói: "Có thể

nói, Khổng Tuyên chính là hậu duệ trực hệ của Phượng Hoàng nhất tộc.

Tuy nàng không phải là Phượng Hoàng nhất tộc, nhưng cũng không khác biệt nhiều." "Những năm gần đây, Yêu tộc chúng ta ăn Phượng Hoàng nhất tộc cũng không ít." "Vị Khổng Tuyên đó, bây giờ đã âm thầm chiêu mộ rất nhiều ngụy hoàng nhất thống, đang âm thầm chuẩn bị ra tay với Yêu tộc." Nói đến đây, hắn dừng lại một lát.

"Khổng Tuyên gần đây thấy Nhân tộc có thể khôi phục Chân Long, cũng nảy sinh một số ý định." "Nói không chừng mấy ngày nữa, Khổng Tuyên sẽ dẫn đầu ngụy Phượng Hoàng nhất tộc, đầu quân cho Nhân tộc." "Nếu Nhân tộc thật sự có thể để Phượng Hoàng nhất tộc tái hiện ở Hồng Hoang, Yêu tộc, nguy rồi!" Nghe những lời này, chúng sinh Hồng Hoang trong nháy mắt cảm thấy da đầu tê dại.

Ai cũng không ngờ lại có tình huống này.

Những năm nay Yêu tộc không chỉ ăn Long tộc, mà còn dưới sự dẫn dắt của hai con Kim Ô, săn bắt ngụy Phượng Hoàng nhất tộc quy mô lớn.

Dù sao mỹ vị của gan rồng tủy phượng, đến nay họ vẫn khó mà quên được.

Không ngờ Khổng Tuyên đó lại âm thầm thu thập một lượng lớn phượng hoàng.

Nếu thật sự có thể tái hiện Chân Hoàng, đây tuyệt đối là chuyện khó mà tưởng tượng.

Chân Long đã xuất hiện ở Hồng Hoang, nếu Kim Phượng Hoàng nhất tộc cũng tái hiện ở Hồng Hoang, vậy Yêu tộc chẳng phải sẽ xong đời sao?

Nghĩ đến đây, tất cả mọi người đều cảm thấy có chút da đầu tê

dại.

Sắc mặt khó coi nhất chính là hai con Kim Ô.

Thời thượng cổ, Phượng Hoàng nhất tộc mới là vương giả thực sự của phi cầm nhất tộc.

Kim Ô so với họ quả thực đã rơi vào thế hạ phong.

Sau này Phượng Hoàng nhất tộc thực sự đã biến mất, hai con Kim Ô mới trở thành vương giả của phi cầm nhất tộc.

Dù vậy, cũng có chút danh không chính ngôn không thuận.

Hai con Kim Ô này chính là nhận được sự ủng hộ của phi cầm nhất tộc, mới dần dần làm lớn mạnh thực lực, thành lập Thiên Đình.

Nhưng lại không ngờ Khổng Tuyên đó lại âm thầm thi triển thủ đoạn như vậy, lại âm thầm thu nạp một lượng lớn Phượng Hoàng nhất tộc.

Tuy đều là ngụy phượng hoàng, nhưng nếu Nhân tộc thật sự có thể để Chân Phượng Hoàng hiện thế, Phượng Hoàng nhất tộc tất nhiên sẽ kết minh với Nhân tộc.

Đến lúc đó Long Phượng hai tộc đều đứng về phía Nhân tộc, nghĩ đến thôi đã thấy có chút khủng bố.

Hai con Kim Ô trong khoảnh khắc này đều có thể thấy được vẻ kinh hoảng trong mắt đối phương.

Chẳng lẽ Yêu tộc thật sự sắp xong đời rồi sao?

Hai người bọn họ sao có thể cam tâm?

Thấy vậy, hai người không khỏi đồng thời quay đầu nhìn về phía Bạch Trạch bên cạnh, chỉ là lần này trong ánh mắt lại lộ ra vài phần khách khí.

“Bạch Trạch Yêu thánh, lần này có biện pháp phá giải nào không?” Hai người quả thực có chút hoảng sợ.

Chẳng lẽ Yêu tộc thật sự đã đến lúc nguy cấp rồi sao?

Bạch Trạch suy nghĩ một lát, không khỏi lắc đầu.

Chuyện này quả thực có chút không dễ giải quyết, quả thực cũng không dễ phá giải.

Dù sao Yêu tộc những năm nay đã làm nhiều điều ác, khí vận Yêu tộc đã hao tổn rất nghiêm trọng.

Dù có Hỗn Độn Chung, Hà Đồ Lạc Thư những bảo vật như vậy trấn áp khí vận, nhưng khí vận vẫn trôi đi rất nhanh.

Hiện tại mà nói, khí vận Nhân tộc vẫn chưa thực sự bắt đầu bùng nổ, nhưng chủng tộc Nhân tộc này đã quật khởi.

E rằng đợi đến lúc khí vận Nhân tộc thật sự bùng nổ, Nhân tộc tất nhiên sẽ càng lợi hại hơn, nói không chừng sẽ trực tiếp trở thành chủ nhân của Hồng Hoang.

Khí vận của Vu tộc và Yêu tộc là như nhau, khí vận của Vu tộc cũng đang giảm đi, thậm chí tốc độ giảm cũng rất nhanh, nhưng so với Yêu tộc, Vu tộc hẳn là còn tốt hơn một chút, cuối cùng sẽ không đến mức diệt tộc.

Nhưng Yêu tộc thì có chút thảm đạm, Yêu tộc tất nhiên sẽ tan rã, rất nhiều chủng tộc cuối cùng sẽ tuyệt chủng.

Có thể nói người thắng cuộc thực sự trong tam tộc là Nhân tộc.

Vu tộc và Yêu tộc đều vô cùng thảm đạm, Yêu tộc thảm nhất, Vu tộc thứ hai.

Hắn tuy biết kết cục cuối cùng của Yêu tộc, nhưng lại không thể nói rõ, chỉ có thể lâm vào trầm tư.

Nhưng cuối cùng vẫn ngẩng đầu nhìn về phía hai con Kim Ô.

"Có lẽ chuyện này còn phải ứng vào Chuẩn Đề Thánh nhân." "Khổng Tuyên đó, có duyên với Chuẩn Đề Thánh nhân, cũng có thể nói là có duyên với thế giới phương Tây.

Chuẩn Đề Thánh nhân tự nhiên biết chuyện này." "Nếu Khổng Tuyên xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang, Yêu tộc chỉ cần lập tức bẩm báo cho Chuẩn Đề Thánh nhân là được.

Đến lúc đó Chuẩn Đề Thánh nhân sẽ ra tay.

Đến lúc đó mọi chuyện sẽ rõ ràng." "Nếu là Chuẩn Đề Thánh nhân, hàng phục được Khổng Tuyên, vậy thì mọi chuyện đều dễ nói.

Nếu Chuẩn Đề Thánh nhân không thể hàng phục Khổng Tuyên, e rằng Yêu tộc lại sẽ thêm một kiếp nạn." Nghe những lời này, tất cả mọi người trong Yêu tộc đều im lặng, không có một ai dám mở miệng nói chuyện.

Hồi lâu hồi lâu sau, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn cũng thở dài.

Thật không ngờ sự việc lại diễn biến thành như vậy, điều này quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Xem ra tình cảnh của Yêu tộc cũng ngày càng khó khăn.

Nhiều người lâm vào trầm tư.

Có nên sắp xếp trước đường lui không?

Thậm chí đã có người nghĩ đến việc ẩn thế.

Trong nhất thời, vẻ mặt của mỗi người đều rất phức tạp.

Yêu thánh Bạch Trạch thấy biểu cảm này của mọi người, không khỏi lộ ra một tia chế giễu.

Đây chính là nhân sinh bách thái, đây chính là Yêu tộc Hồng Hoang.

Xem ra quả thực đã đến bờ vực mục nát.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, mấy vị Thánh nhân trong Tử Tiêu Cung cũng đã tụ tập tại đây.

Chỗ ngồi vẫn có chút kỳ quái.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thượng Lão Tử ngồi cùng nhau.

Thông Thiên giáo chủ thì ngồi hơi gần Nữ Oa nương nương một chút.

Tây Phương Nhị Thánh thì bốn người ngồi cùng nhau.

Không ngờ Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang lại chia thành ba phe một cách nhạt nhòa.

Trong ba phe này, không đáng tin cậy nhất chính là Nữ Oa nương nương và Thông Thiên giáo chủ.

Thông Thiên giáo chủ là Tam Thanh, đáng lẽ phải ngồi cùng hai vị huynh trưởng.

Chỉ là trong thời gian dài bị huynh trưởng bài xích, khiến quan hệ giữa hắn và hai vị huynh trưởng có chút bình đạm.

Cộng thêm gần đây hắn phát hiện ra nhiều bí mật của Nữ Oa, không tự giác mà muốn lại gần nàng, muốn dò la những bí mật khác của Nữ Oa.

Đối với việc Thông Thiên giáo chủ lại gần, Nữ Oa tự nhiên là vui lòng.

Vốn dĩ trong số các Thánh nhân, nàng là một mình, luôn luôn thế đơn lực bạc.

Bây giờ bên cạnh có thêm một vị Thông Thiên giáo chủ giúp đỡ, nàng tự nhiên là rất vui lòng.

Chỉ là nàng cũng không biết, Thông Thiên giáo chủ vốn luôn vô cùng thô lỗ lại nhìn thấu rất nhiều chuyện của nàng, đây cũng là điều nàng không ngờ tới.

Sáu vị Thánh nhân ngồi yên ở đây, giữ im lặng, không có một ai mở miệng nói chuyện.

Lần này họ đến, chủ yếu là vì chuyện của Nhân tộc.

Nhân tộc vi phạm quy tắc Hồng Hoang, lại dưới sự ủng hộ của Thiên Cơ Lâu mà quật khởi trước.

Nếu không xử lý tốt, e rằng sẽ gây ra nhiều phản ứng không tốt.

Lần này Hồng Quân lão tổ triệu tập họ đến, e rằng có đại sự sắp xảy ra.

Vì vậy, tất cả mọi người vào lúc này đều giữ im lặng, không có một ai nói chuyện.

Chương 536

Một lát sau, trên chiếc ghế cao nhất, một luồng sáng lóe lên, một vị lão giả bình thường xuất hiện trên chiếc ghế đó.

Người này chính là trần nhà của thế giới Hồng Hoang, Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ xuất hiện, ánh mắt liền quét một vòng, cuối cùng dừng lại trên người Nữ Oa nương nương.

Nhìn Nữ Oa nương nương lúc này, y không khỏi nhíu mày.

Y luôn cảm thấy trên người Nữ Oa dường như đã xảy ra một số chuyện đặc biệt.

Khí tức trên người Nữ Oa so với trước đây dường như cũng có sự thay đổi rất lớn, nhưng thay đổi ở đâu y lại không biết, thực sự khiến y cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Nữ Oa thấy ánh mắt của Hồng Quân Đạo Tổ, cũng hơi sững sờ, sau đó liền cúi đầu xuống.

Ở nơi người khác không nhìn thấy, trong mắt nàng lóe lên một tia lạnh lùng.

Hồng Quân Đạo Tổ suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng vẫn thu hồi ánh mắt, nhìn mấy người khác có mặt.

"Nhân tộc gần đây có động tĩnh gì không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn lắc đầu.

"Hồi bẩm Đạo Tổ, Nhân tộc không có chuyện gì xảy ra.

Trăm năm nay Nhân tộc vẫn luôn tương đối ổn định." Hồng Quân Đạo Tổ gật đầu, trong mắt liền lộ ra một tia sáng nhàn nhạt.

Ngay lúc này, Chuẩn Đề Thánh nhân ở một bên khác lại mở miệng.

"Hồi bẩm Đạo Tổ, Nhân tộc không có chút thay đổi nào, nhưng Yêu tộc lại có một số biến động.

Long tộc trong Yêu tộc đã phản bội, ngả về phía Nhân tộc." Nghe lời của Chuẩn Đề Thánh nhân, Hồng Quân Đạo Tổ cũng hơi sững sờ.

Chuyện này y thật sự không ngờ tới.

"Long tộc vì sao lại phản bội?" Không ngờ lá gan của Long tộc lại trở nên lớn như vậy, phản bội Yêu tộc, ngả về phía Nhân tộc.

Ở giữa Nhân tộc và Yêu tộc, Long tộc chẳng phải sẽ chết thảm hơn sao?

Chuẩn Đề Thánh nhân mở miệng.

"Hồi bẩm Đạo Tổ, nghe nói là Long tộc bị ăn quá thảm, bây giờ chỉ còn lại hai ba vạn con, dưới áp lực, Long tộc cuối cùng đã quyết định tạo phản." Nghe những lời này, Hồng Quân Đạo Tổ cũng không nói nên lời.

Đáng đời Yêu tộc sắp diệt vong, lại ăn Long tộc người ta đến mức sắp diệt vong.

Thực sự là quá đáng.

Chỉ là lúc này, mấy vị Thánh nhân khác đều nhìn về phía Chuẩn Đề.

Gã này, tay vươn dài quá vậy?

Chuyện trong Tứ Hải mà hai vị Thánh nhân phương Tây đều biết?

Hai gã phương Tây này vươn tay cũng quá dài rồi?

Thấy ánh mắt không vui của mấy vị Thánh nhân khác, Chuẩn Đề

Thánh nhân không khỏi cười gượng.

Trong biển quả thực có thám tử của phương Tây, nhưng thật sự không có cách nào, ai bảo phương Tây quá nghèo?

Nếu không nghĩ cách cải thiện phương Tây, e rằng phương Tây thật sự sẽ có kết cục giống như Long tộc trong Tứ Hải.

Nghĩ đến đây, hắn lại không khỏi bĩu môi.

Mấy vị Thánh nhân phương Đông thu hồi ánh mắt.

Dù có không vui nữa, trước mặt Hồng Quân Đạo Tổ, họ cũng không thể nổi giận.

Hồng Quân Đạo Tổ thở dài một hơi thật sâu.

"Trước tiên hãy ổn định cục diện của Yêu tộc và Vu tộc.

Đừng để chúng làm loạn.

Dù sao trận đại chiến với Nhân tộc trong tương lai vẫn cần chúng ra tay." "Vâng!" Nghe những lời này, các Thánh nhân khác đều kinh hãi.

Nghe ý của Hồng Quân Đạo Tổ, đây là chuẩn bị phát động chiến tranh?

Muốn một lần nữa phát động đại chiến với Nhân tộc?

Lần này còn là Vu tộc và Yêu tộc cùng nhau thảo phạt Nhân tộc?

Đây là muốn để tam tộc đồng quy vu tận sao?

Nghĩ đến đây, mấy vị Thánh nhân khác không khỏi không rét mà run.

Thật không ngờ Hồng Quân Đạo Tổ lại ác như vậy, không tiếc để tam tộc đồng quy vu tận, cũng muốn để Nhân tộc không nghe lời triệt để diệt tuyệt.

Điều này quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng.

Đồng thời, mấy vị Thánh nhân khác lại có chút không rét mà run.

Sức chịu đựng của Hồng Quân Đạo Tổ đối với Nhân tộc không nghe lời là bằng 0.

Nếu như vậy, sức chịu đựng của Hồng Quân Đạo Tổ đối với Thánh nhân không nghe lời, có phải cũng là bằng 0 không?

Nghĩ đến đây, mấy người họ đều cảm thấy da đầu lạnh toát.

Xem ra dục vọng khống chế của Hồng Quân Đạo Tổ ngày càng mạnh, hơi không vừa ý là một kết cục diệt vong.

Trong nhất thời, mấy vị Thánh nhân đều cúi đầu thật sâu.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi phái người tiếp xúc với Vu tộc một chút.

Nói cho Vu tộc biết ý của ta, để Vu tộc chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời chuẩn bị tấn công Nhân tộc.” “Vâng.” “Nữ Oa, ngươi tiếp xúc với Yêu tộc một chút, để Yêu tộc giữ vững sự ổn định của mình, đồng thời cũng thu nạp sức mạnh, chờ đợi thời cơ ra tay với Nhân tộc.” “Vâng.” Hồng Quân Đạo Tổ sắp xếp xong, không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

Nhân tộc?

Nếu không nghe lời, vậy thì diệt vong đi.

Toàn bộ Hồng Hoang đều tưởng rằng Hồng Quân Đạo Tổ y không làm gì được Thiên Cơ Lâu.

Đến lúc thủ đoạn của Hồng Quân lão tổ y xuất ra, e rằng cả thế giới Hồng Hoang đều phải kinh ngạc rớt cằm.

Vô số năm qua, y chưa từng ra tay.

Xem ra bây giờ thế giới Hồng Hoang chỉ biết có Thiên Cơ Lâu, mà không biết có Tử Tiêu Cung.

Nếu đã như vậy, có lẽ cũng đã đến lúc ra tay.

Ngay khi các vị Thánh nhân trong Tử Tiêu Cung đang thương thảo đại sự, có một nữ tử từ nơi cực nam của Hồng Hoang xa xôi bay đến.

Nữ tử này được bao phủ bởi một lớp hào quang bảy màu, bên trong chính là một nữ tử vô cùng yêu diễm.

Nữ tử này có dung mạo cực kỳ xinh đẹp, thậm chí có thể nói cả thế giới Hồng Hoang hiếm có người sánh bằng.

Vừa có nét yêu dị, chưa thấy dáng vẻ đã thấy cốt cách mê người.

Quả thực là tuyệt đại phong hoa vô xử mịch, khiêm phong hình chiếu lạc như trần.

Thân hình ma quỷ trông vô cùng nóng bỏng, một mái tóc màu vàng kim lượn sóng lớn tỏa ra ánh sáng chói mắt, trên người mặc một chiếc váy dài năm màu, để lộ ra thân hình hoàn mỹ không tì vết.

Thân ảnh này dường như đang trên đường, đang bay nhanh trên không.

Không bao lâu sau, nàng đã đến gần thánh địa của Nhân tộc, núi Thủ Dương.

Nàng đến Nhân tộc cũng là có mục đích.

Chuyện của Long vương Ngao Quảng của Long tộc nàng đã nghe nói qua.

Long tộc đã trở thành phụ dung của Nhân tộc, đã đạt được hiệp nghị với Nhân tộc.

Trong đó Long tộc đã nhận được lợi ích khổng lồ, đặc biệt là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, trực tiếp trở thành tồn tại Chân

Long, trực tiếp khiến cho giữa thiên địa lại có Chân Long xuất hiện.

Vậy thì Phượng Hoàng nhất tộc của nàng, cũng cần có Chân Phượng Hoàng xuất hiện.

Nhân tộc nếu có cách để Chân Long tái hiện nhân gian, có lẽ cũng sẽ có cách để Chân Phượng Hoàng nhất tộc tái hiện nhân gian.

Đây cũng là mục đích của chuyến đi này của nàng.

Nếu thật sự có thể đạt được hiệp nghị với Nhân tộc, có thể nói là không gì tốt hơn.

Khi nàng đến gần thánh địa Nhân tộc, đã sớm phát hiện mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đang chờ đợi nàng.

Điều này không khỏi khiến Khổng Tuyên cảm khái.

Thật không ngờ mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này đều mạnh đến mức này, lại sớm đã cảm ứng được sự tồn tại của nàng.

Quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Ánh mắt nàng lướt qua từng vị lãnh tụ Nhân tộc, mỗi lần nhìn đều lộ ra một tia kính trọng.

Không ngờ mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này lại đều cường đại như vậy, dường như mỗi một vị đều không yếu hơn nàng.

Khi nàng nhìn thấy Vô Song, lại là một lần nữa kinh ngạc, bởi vì nữ tử trước mắt này vậy mà cũng là một con Chân Long.

Chương 537

Điều này chẳng phải đại biểu cho thế giới Hồng Hoang, có hai con Chân Long tồn tại sao?

Một con chính là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, một con khác chính là nữ tử trước mắt này.

Xem ra Long tộc thật sự đã đi trước Phượng Hoàng nhất tộc bọn họ rồi.

Lúc này, sắc mặt mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng không thiện.

Một khắc trước, họ đã cảm nhận được một luồng khí tức cực kỳ cường hãn.

Luồng khí tức này hung dũng bành trướng, mênh mông vô biên, đã gây cho họ áp lực rất lớn.

Họ tự nhiên là cẩn thận ra quan sát, không ngờ người đến lại là vị Khổng Tuyên thần bí đó.

Chỉ là Nhân tộc và Khổng Tuyên không có bất kỳ quan hệ nào, cũng không có bất kỳ vướng mắc nào.

Khổng Tuyên từ xa đến Nhân tộc là vì chuyện gì?

"Không ngờ là Khổng Tuyên đại giá quang lâm, có thất lễ từ xa đón tiếp." Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc hành lễ với người này.

Người này ban đầu có thể chiến ngang tay với Minh Hà lão tổ, tuyệt đối là một tồn tại không thể xem thường.

Bây giờ đến Nhân tộc không biết là địch hay là bạn, vẫn là khách khí một chút thì tốt hơn.

Dù sao ngay cả Nhân tộc bây giờ, cũng không muốn tùy ý trêu

chọc cường địch.

Thấy Nhân tộc khách khí như vậy, sắc mặt Khổng Tuyên dịu đi một chút.

"Khổng Tuyên ra mắt chư vị lãnh tụ Nhân tộc." Hạ tường vân xuống, Khổng Tuyên cũng vội vàng đáp lễ.

Dù sao Nhân tộc đã khác xưa, bất kể là ai gặp Nhân tộc cũng phải khách khí hành lễ.

"Không biết Khổng Tuyên đạo hữu đến đây có việc gì?" Nghe Toại Nhân Thị hỏi, Khổng Tuyên không nói những chuyện khác, mà trực tiếp nói ra mục đích.

"Khổng Tuyên đến đây, là để kết minh với Nhân tộc." Nghe những lời này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lập tức kinh hãi.

"Kết minh với Nhân tộc?" Khổng Tuyên trịnh trọng gật đầu.

"Ta tuy rất ít khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang, nhưng cũng đã âm thầm thành lập một thế lực, đó chính là Phượng Hoàng nhất tộc của ta." "Bây giờ Long tộc đã kết minh với Nhân tộc, vậy thì Phượng Hoàng nhất tộc của ta cũng chuẩn bị lựa chọn kết minh với Nhân tộc." Nghe những lời này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lập tức hiểu ra.

E rằng Khổng Tuyên này cũng là vì ý đồ khôi phục Chân Phượng Hoàng nhất tộc mà đến.

Chỉ là mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi có chút cười khổ.

Họ có thủ đoạn để Long tộc khôi phục huyết mạch Chân Long, nhưng lại không có thủ đoạn để Phượng Hoàng nhất tộc khôi phục huyết mạch Chân Phượng Hoàng nhất tộc.

Người ta bây giờ đến tìm kiếm kết minh, phải làm sao đây?

Toại Nhân Thị là đại ca của mấy vị lãnh tụ, trầm tư một lát, cuối

cùng vẫn mở miệng nói: "Người đến là khách, mời vào thánh điện, chúng ta từ từ bàn bạc." Khổng Tuyên gật đầu, liền theo mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đến thánh điện.

Thánh điện này, thực ra là nơi mấy vị lãnh tụ Nhân tộc bình thường thương thảo đại sự.

Thánh điện thực sự của Nhân tộc ở sâu trong núi Thủ Dương.

Sau khi mấy người đến thánh điện, liền có thị nữ bưng lên quỳnh tương ngọc dịch và các loại linh quả.

"Không biết Phượng Hoàng nhất tộc của các ngươi ở đâu?" Nghe Toại Nhân Thị hỏi, Khổng Tuyên trầm tư một lát, cuối cùng vẫn trả lời.

"Kể từ khi thượng cổ tam tộc suy bại, Phượng Hoàng nhất tộc đã vô cùng thảm đạm.

Khác với Long tộc, Phượng Hoàng nhất tộc đã mất đi vị trí lãnh tụ phi cầm, Kỳ Lân nhất tộc cũng trong tình trạng tương tự." "Tình huống này dẫn đến các vị đại năng giữa thiên địa điên cuồng săn giết thượng cổ tam tộc.

Còn có rất nhiều Phượng Hoàng nhất tộc, bị đại năng thu làm tọa kỵ, ví dụ như hỏa phượng, ví dụ như thanh loan." "Đối mặt với tình huống này, ta vô cùng đau lòng, liền âm thầm tìm kiếm tung tích của Phượng Hoàng nhất tộc, sau khi tìm được liền để họ tụ tập lại.

Bây giờ Phượng Hoàng nhất tộc, có khoảng hơn bốn vạn con, tất cả đều tụ tập ở vùng Nam Man của Hồng Hoang." "Ta tuy không phải là Phượng Hoàng nhất tộc, nhưng cũng có huyết mạch của Chân Phượng nhất tộc, được họ tôn làm nữ vương của Phượng Hoàng nhất tộc." Nghe những lời này, Nhân tộc không khỏi âm thầm lè lưỡi.

Không ngờ bây giờ giữa thiên địa Hồng Hoang lại còn có nhiều

phượng hoàng như vậy.

Vô số năm qua, Phượng Hoàng nhất tộc hoạt động trên thiên địa Hồng Hoang đã là hiếm như lông phượng sừng lân, bị ăn, bị giết, tình cảnh của Phượng Hoàng nhất tộc có thể nói còn thê thảm hơn Long tộc một chút.

Không ngờ dù vậy, lại âm thầm tụ tập được hơn bốn vạn con phượng hoàng.

Nghĩ đến Khổng Tuyên này quả thực có chút không đơn giản.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc trầm tư một lát, đều đã hiểu mục đích đến đây của Khổng Tuyên.

Vô Song ở một bên, lúc này cũng có chút kinh hãi.

Vốn dĩ nàng còn tưởng rằng Long tộc là tộc có tình cảnh tốt nhất trong thượng cổ tam tộc hiện tại.

Dù sao Long tộc vẫn còn sinh tồn trong Tứ Hải, vẫn còn không gian hoạt động nhất định.

Phượng Hoàng nhất tộc và Kỳ Lân nhất tộc đã sớm không còn quy mô.

Chỉ là không ngờ âm thầm còn có hơn bốn vạn con phượng hoàng, thủ lĩnh của Phượng Hoàng nhất tộc lại là Khổng Tuyên cường hãn như vậy.

So với Phượng Hoàng nhất tộc, Long tộc lại có vẻ yếu hơn rất nhiều.

Dù sao thủ lĩnh thực sự của Long tộc là Tứ Hải Long vương, bốn vị Long vương bất kể là vị nào, cũng đều kém xa Khổng Tuyên.

Nghĩ đến đây, nàng không khỏi âm thầm lè lưỡi.

Sau Long tộc, Phượng Hoàng nhất tộc cũng muốn trở thành đối tác

hợp tác của Nhân tộc sao?

Đến lúc đó e rằng chiến lực của Nhân tộc sẽ càng cường hãn hơn.

Hiên Viên suy nghĩ một lát không khỏi mở miệng.

"Khổng Tuyên đạo hữu, suy nghĩ của các ngươi chúng ta thực ra cũng hiểu.

Nhưng e rằng sẽ làm các ngươi thất vọng.

Chúng ta quả thực nắm giữ thủ đoạn giúp Long tộc phục hồi huyết mạch Chân Long, nhưng lại không có thủ đoạn giúp Phượng tộc phục hồi huyết mạch Chân Phượng." "Cho dù các ngươi có kết minh với Nhân tộc chúng ta, Nhân tộc chúng ta cũng không thể cho các ngươi thứ các ngươi muốn." Hiên Viên nói chuyện xưa nay đều rất thẳng thắn, thẳng thắn dứt khoát, trực tiếp bày tỏ rõ ràng.

Nghe lời của Hiên Viên, sắc mặt Khổng Tuyên hơi thay đổi.

Không có thủ đoạn giúp Phượng tộc phục hồi huyết mạch Chân Phượng sao?

Nghĩ đến đây, nàng lại không khỏi một trận thất vọng.

Từ Nam Man Hồng Hoang xa xôi vạn dặm đến thánh địa Nhân tộc, chẳng lẽ thật sự phải thất vọng mà về sao?

Nhìn sắc mặt khó coi của Khổng Tuyên, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng im lặng.

Họ không thể hứa hẹn gì cho Phượng tộc, nếu tùy tiện hứa hẹn, mà cuối cùng không thể hoàn thành lời hứa với Phượng tộc, đây chẳng phải là lừa gạt người ta sao?

Trong nhất thời, không khí liền rơi vào bế tắc.

Vô Song ở một bên muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng vẫn không dám xen vào.

Đây là chuyện của Nhân tộc và Phượng Hoàng nhất tộc, nàng là Long tộc không có tư cách xen vào.

Im lặng hồi lâu, Khổng Tuyên mở miệng hỏi: "Không biết các ngươi dùng thủ đoạn gì để giúp Long tộc khôi phục huyết mạch Chân Long?

Có thể cho biết một chút không?" Nghe Khổng Tuyên hỏi, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc còn lại gật đầu.

Thật ra đây cũng chẳng phải bí mật gì to tát, nói cho Khổng Tuyên biết cũng không sao.

"Thuở trước, khi Nhân tộc Thánh mẫu Tam Thất nương nương còn ở Nhân tộc." "Đã ban cho Nhân tộc rất nhiều bảo vật." "Trong đó có Đại Đạo Bảo Điển truyền thừa mà các ngươi đã thấy." "Ngoài Đại Đạo Bảo Điển truyền thừa ra, còn có vô số bảo vật tạp nham khác." "Một trong số đó chính là tinh huyết của Thanh Long, một trong Tứ Thánh thú." "Thanh Long tiền bối tuy không phải Long tộc thật sự." "Nhưng cũng có mối quan hệ không thể nói rõ với Long tộc." "Có tinh huyết của Thanh Long tiền bối, nếu là Long tộc có thiên phú xuất chúng thì tự nhiên có cơ hội khôi phục huyết mạch Chân Long." "Cho đến hiện tại, đã có tổng cộng hai con cự long trở thành Chân Long." "Một trong số đó chính là vị Vô Song trước mắt ngươi." "Trực tiếp khôi phục thành Bát Trảo Kim Long." "Còn một vị khác, chính là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng mà cả thế giới Hồng Hoang đều biết." "Hắn đã khôi phục thành một trong những Chân Long là Hắc Long." Nghe câu trả lời của lãnh tụ Nhân tộc, Khổng Tuyên lập tức kinh ngạc.

Nhân tộc lại có trong tay tinh huyết của Thanh Long, một trong Tứ Thánh thú ư?

Chẳng phải điều này có nghĩa là Nhân tộc còn có thể tiếp tục tạo

ra những Chân Long khác sao?

Nếu quả thật như vậy, Long tộc e rằng sẽ thực sự phất lên.

Chỉ cần có mười, tám con cự long khôi phục thành Chân Long, vậy là tương đương với hơn mười vị Chân Long Chuẩn Thánh.

Chân Long Chuẩn Thánh và Chuẩn Thánh bình thường không giống nhau.

Bản thân đã sở hữu thân Chân Long, tu vi lại đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, mạnh hơn Chuẩn Thánh bình thường rất nhiều.

Nếu quả thật như vậy, đến lúc đó Long tộc chẳng phải sẽ trở thành chủng tộc lớn thứ tư trong thế giới Hồng Hoang sao?

Nghĩ đến đây, Khổng Tuyên càng lúc càng ngưỡng mộ.

Cùng là Thượng cổ tam tộc, vì sao Long tộc lại có được kỳ ngộ tốt đến vậy?

Thật khiến y ngưỡng mộ vô cùng.

Suy tư hồi lâu, y đột nhiên chấn động toàn thân.

Nhân tộc đã có thể nhận được tinh huyết của Thánh thú Thanh Long, vậy có phải cũng có thể nhận được tinh huyết của Thánh thú Chu Tước từ chỗ Nhân tộc Thánh mẫu không?

So với mối quan hệ giữa Thánh thú Thanh Long và Long tộc, quan hệ giữa Thánh thú Chu Tước và Phượng tộc còn khăng khít hơn.

Chỉ cần có được huyết mạch của Thánh thú Chu Tước, Phượng Hoàng nhất tộc bọn họ tự nhiên sẽ có cơ hội khôi phục thành Chân Phượng Hoàng.

Nghĩ đến đây, hơi thở của Khổng Tuyên cũng trở nên nặng nề.

Mặc dù y đã đạt đến tầng thứ Thánh hạ vô địch, nhưng những

Phượng Hoàng khác trong tộc lại cần đến nó.

Chương 538

Đến lúc đó, chỉ cần có những Phượng Hoàng khác có thể khôi phục thành Chân Phượng Hoàng, áp lực của y cũng sẽ giảm đi rất nhiều.

Nghĩ đến đây, y hít sâu một hơi.

"Các ngươi đã có thể nhận được tinh huyết của Thanh Long, một trong Tứ Thánh thú." "Ta tin rằng tinh huyết của Chu Tước, một trong Tứ Thánh thú, các ngươi cũng có thể nhận được." "Chỉ cần Nhân tộc các ngươi đồng ý, giúp chúng ta có được vài giọt tinh huyết Chu Tước." "Chúng ta vẫn nguyện ý kết minh với các ngươi, không biết ý các vị thế nào?" Nghe những lời này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng giật mình.

Không ngờ Khổng Tuyên lại nghĩ ra được cả cách này.

Quả thật có chút ngoài dự liệu của họ.

Nếu thật sự như vậy, có lẽ đúng là có khả năng.

Bốn vạn Phượng Hoàng, đây tuyệt đối là một lực lượng chiến đấu khổng lồ.

Nếu đại chiến Nhân-Yêu thực sự xảy ra, chỉ cần có hơn một vạn Phượng Hoàng đến trợ chiến, chiến lực của Nhân tộc tất nhiên cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Nghĩ đến đây, hơi thở của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng trở nên nặng nề.

Cách này có lẽ khả thi.

Nhưng Toại Nhân Thị lại có chút do dự.

“Nói thật, chúng ta không chắc chắn có thể lấy được tinh huyết của Chu Tước.” “Ngươi cũng biết, hiện giờ Nhân tộc Thánh mẫu bị Thánh chủ đại nhân khiển trách, đã bị Thánh chủ đưa về.” “Khi nào mới lại ra khỏi Hồng Hoang vẫn còn là một ẩn số.” “Nếu Nhân tộc chúng ta tùy tiện đồng ý kết minh với các ngươi, nhưng lại không lấy ra được tinh huyết Chu Tước, chẳng phải là đã lừa gạt các ngươi sao?” Nghe lời của Toại Nhân Thị, Khổng Tuyên cũng hít sâu một hơi.

“Ta tin các ngươi có thể lấy được tinh huyết Chu Tước.” “Dù sao Nhân tộc các ngươi đã có mối quan hệ sâu sắc với Thiên Cơ Lâu.” “Ta tin rằng xin vài giọt tinh huyết của Thánh thú chắc hẳn không khó.” “Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta vẫn nguyện ý kết minh với các ngươi.” Nghe lời của Khổng Tuyên, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều vui mừng.

Thật không ngờ thái độ của Khổng Tuyên lại kiên quyết đến vậy.

Nhưng thực tế, Khổng Tuyên cũng không còn cách nào khác.

Rốt cuộc trên đời này, nơi có thể lấy được tinh huyết của Thánh thú Chu Tước cũng chỉ có Nhân tộc.

Có thể nói tương lai của Phượng Hoàng nhất tộc nằm trong tay Nhân tộc.

Khổng Tuyên không kết minh với Nhân tộc chính là bỏ lỡ cơ hội tốt này.

Đây là chuyện không còn cách nào khác.

Nếu Khổng Tuyên đã có thành ý như vậy, Nhân tộc tự nhiên cũng vui vẻ kết minh với Phượng Hoàng nhất tộc.

Hiện tại Nhân tộc đã kết minh với Long tộc, nếu có thể kết minh thêm với Phượng Hoàng nhất tộc, đây quả thực là tin vui động trời.

Ngay lập tức, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đã tổ chức một yến tiệc

linh đình tại Thánh điện Nhân tộc, một mặt chào đón Khổng Tuyên, một mặt thương thảo chuyện kết minh.

Bữa tiệc chúc mừng này kéo dài đến bốn năm ngày.

Trong khoảng thời gian này, Yêu tộc trên Thiên đình đã nhận được tin tức.

Đúng là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến.

Bọn chúng đang tìm kiếm Khổng Tuyên, không ngờ Khổng Tuyên lại trực tiếp xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang.

Đây đối với Yêu tộc quả thực là một cơ hội ngàn năm có một.

Bọn chúng chỉ cần tiết lộ tin tức này cho Chuẩn Đề thánh nhân, Chuẩn Đề thánh nhân tự nhiên sẽ ra tay xử lý Khổng Tuyên.

Như vậy, trước tiên chặt đi một cánh tay của Nhân tộc.

Nếu không, nếu Nhân tộc thật sự nhận được sự ủng hộ của Phượng tộc và Long tộc, đối với Yêu tộc tuyệt đối là một tai họa lớn.

Ngay lập tức, Yêu đế Đế Tuấn liền phái người đến Tây phương.

Lần này người đến Tây phương vẫn là Bạch Trạch.

Dù sao Bạch Trạch cũng là kẻ đại trí tuệ, để hắn đi thuyết phục Chuẩn Đề thánh nhân là hợp lý nhất.

Bạch Trạch cũng vui vẻ nhận lời.

Tuy những chuyện chiến đấu lằng nhằng kia hắn không muốn tham gia, nhưng những việc chạy vặt truyền lời như thế này hắn vẫn khá sẵn lòng làm.

Khi hắn một lần nữa xuất hiện tại Tây phương Cực Lạc thế giới, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân liền tối sầm lại.

Lúc trước chính là tên này chạy tới thuyết phục hắn, bảo hắn đến

Đông phương trấn áp Vu tộc, đến lúc đó sẽ đưa hết mấy vị lãnh tụ Nhân tộc sang Tây phương.

Không ngờ cuối cùng lại là "mất cả chì lẫn chài".

Không những đắc tội với Vu tộc, mà còn khiến hắn bại dưới tay Tam Thất thánh nhân, làm hắn mất hết mặt mũi.

Bây giờ tên này lại đến Tây phương, chẳng lẽ lại đến lừa hắn nữa sao?

Nhưng khi Bạch Trạch nhắc đến Khổng Tuyên, Chuẩn Đề thánh nhân không khỏi động lòng.

Chuyện này quả thực khiến hắn động lòng.

Bởi vì hắn cũng đã tính ra được, Khổng Tuyên và Tây phương hữu duyên.

Nói cách khác, Khổng Tuyên sớm muộn gì cũng là người của Tây phương bọn họ.

Bây giờ Khổng Tuyên xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang, chẳng phải là cơ hội đã đến rồi sao?

Phải biết rằng chiến lực của Khổng Tuyên vô cùng mạnh mẽ, ngay cả kẻ biến thái như Minh Hà lão tổ cũng chỉ có thể đấu ngang tay với y.

Nếu thật sự đưa được Khổng Tuyên về Tây phương, vậy thì về chiến lực đỉnh cao dưới Thánh nhân, Tây phương giáo sẽ không còn phải sợ nữa.

Nghĩ đến đây, cả người Chuẩn Đề thánh nhân đều kích động hẳn lên.

Cùng lúc đó, hắn lại quay đầu nhìn sang Tiếp Dẫn thánh nhân ở bên cạnh, lại phát hiện Tiếp Dẫn thánh nhân chỉ cúi đầu mặc niệm

Phật pháp.

Thấy tình hình này, trong mắt Chuẩn Đề thánh nhân lộ ra vẻ vui mừng.

Sư huynh giữ im lặng về chuyện này, chẳng phải là đã đồng ý rồi sao?

Nếu hắn thật sự đưa được Khổng Tuyên về Tây phương, đây tuyệt đối là một cuộc cải cách lớn của Tây phương giáo.

Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề thánh nhân cuối cùng quyết định xuất động.

Thân hình lóe lên đã biến mất tại Tây phương.

Bạch Trạch thấy tình hình này cũng hơi sững sờ.

Thật không ngờ Chuẩn Đề thánh nhân lại nóng lòng đến vậy.

Ngay khi hắn hành lễ với Tiếp Dẫn thánh nhân, chuẩn bị cáo lui, Tiếp Dẫn thánh nhân lúc này mới mở mắt ra, ánh mắt đầy thâm ý nhìn hắn một cái.

"Bạch Trạch, gần đây ngươi đến Tây phương có vẻ hơi thường xuyên thì phải?" Nghe lời của Tiếp Dẫn thánh nhân, Bạch Trạch lập tức giật mình.

Hành động của hắn dường như đã khiến Tiếp Dẫn thánh nhân không vui. …Lập tức khiến Bạch Trạch có chút tê cả da đầu.

Chẳng lẽ thật sự đã chọc giận vị này rồi sao?

Hắn vội vàng quỳ xuống đất dập đầu mấy cái, sau đó mới cung kính lui đi.

Khi hắn ra ngoài, đã là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Thật không ngờ sự việc lại biến thành thế này.

Điều này thực sự nằm ngoài dự liệu của hắn.

Xem ra sau này không thể đến Tây phương nữa.

Nếu lần sau lại đến, có lẽ sẽ không bao giờ rời đi được nữa.

Nghĩ đến đây, hắn có chút tê cả da đầu.

Nghĩ lại mình thật là ngu xuẩn, lại đi thuyết phục Thánh nhân Tây phương đi lừa Khổng Tuyên.

Chẳng phải chính mình cũng là một cao thủ sao?

Nếu hai vị Thánh nhân Tây phương trực tiếp giam hắn lại ở Tây phương, chẳng phải mình toi đời rồi sao?

So với Khổng Tuyên xa tận chân trời, chẳng phải mình chính là miếng thịt mỡ dâng tận miệng sao?

Có lẽ vì lý do khác, Tiếp Dẫn thánh nhân đã không ra tay với hắn, khiến hắn thoát được kiếp này.

Nghĩ đến đây, tốc độ rời đi của Bạch Trạch càng nhanh hơn.

Tiếp Dẫn thánh nhân ngẩng đầu nhìn hắn một cái nhàn nhạt, ánh mắt lộ ra vẻ chế giễu nhàn nhạt, cuối cùng vẫn không nói gì.

Lúc này, đã qua bốn năm ngày.

Sự hợp tác giữa Khổng Tuyên và Nhân tộc cũng đã đạt được một thỏa thuận nhất định.

Ở Nhân tộc, y cuối cùng cũng được hưởng một khoảng thời gian yên bình hiếm có.

Mãi đến hôm nay y mới xin cáo từ.

Phượng Hoàng nhất tộc không thể thiếu y, y phải trở về trông chừng đám người kia.

Nếu đám người kia không chịu nổi cô đơn mà chạy ra ngoài, bại lộ

hoàn toàn trong thế giới Hồng Hoang, vậy mới là phiền toái lớn.

Chương 539

Lúc này, Khổng Tuyên hóa thành một luồng sáng, trực tiếp biến mất nơi chân trời.

Ngay khi Khổng Tuyên đang toàn lực lên đường, đột nhiên một luồng thiên uy mênh mông bỗng nhiên giáng xuống, lập tức khiến Khổng Tuyên kinh hãi thất sắc.

Y vội vàng ngẩng đầu nhìn lên, lại phát hiện ở cuối chân trời, một vùng kim quang hiện ra.

Quy mô của vùng kim quang này vô cùng khổng lồ.

Bên trong kim quang có vô số đóa Đại Đạo kim liên sinh sôi.

Ở nơi sâu nhất của Đại Đạo kim liên, lại có một bóng người chậm rãi bước ra.

Thân hình này toàn thân bao phủ bởi vô số Đại Đạo đạo vận và khí tức vô song.

Nhìn thấy bóng người này, sắc mặt Khổng Tuyên lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Kim quang ngập trời, kim liên tự nhiên sinh ra, đạo vận che kín cả bầu trời.

Đây chẳng phải là cảnh tượng Thánh nhân xuất thế sao?

Vậy bóng người bên trong rốt cuộc là ai?

Vị Thánh nhân này xuất hiện ở đây vào lúc này, rốt cuộc là có mục đích gì?

Thế là y căng mắt nhìn vào bên trong.

Cuối cùng, bóng người bên trong cũng hiện ra.

Chỉ thấy đó là một lão giả mặt mày khô héo.

Lão giả này ăn mặc như một đạo sĩ bình thường, thân hình thấp bé, thậm chí còn hơi còng lưng.

Hình tượng này, không phải là Chuẩn Đề của Tây phương thì còn là ai?

Khổng Tuyên lúc này kinh hãi.

Chuẩn Đề của Tây phương xuất hiện ở đây rốt cuộc là có ý đồ gì?

Chẳng lẽ hắn thật sự có mục đích không thể cho người khác biết sao?

Hay là thật sự nhắm vào mình?

Khổng Tuyên vào khoảnh khắc này không khỏi kinh hồn bạt vía.

Sau khi Chuẩn Đề thánh nhân xuất hiện, kim quang khắp trời đất càng thêm rực rỡ.

Nhìn thấy cảnh này, Khổng Tuyên không khỏi bĩu môi.

Nói thật, Chuẩn Đề thánh nhân này là kẻ nghèo nhất, ngay cả tọa kỵ cũng không có, ra ngoài toàn bộ đều dựa vào mây.

Chính là một kẻ nghèo khó như vậy, lại cứ thích phô trương.

Bày ra vẻ phô trương lớn như vậy, cũng không sợ mất mặt.

Khổng Tuyên bĩu môi, trong lòng có chút khinh thường.

Sau khi Chuẩn Đề thánh nhân xuất hiện ở đây, nhìn Khổng Tuyên không khỏi cười ha hả.

"Có nhân ắt có quả, báo ứng của ngươi chính là ta.

Khổng Tuyên, bần đạo đến đây!" Nghe câu này, Khổng Tuyên lập tức giật mình.

Tên này có ý gì?

Chẳng lẽ thật sự nhắm vào mình?

Hắn muốn bắt mình về Tây phương sao?

Nghĩ đến đây, Khổng Tuyên lập tức cảm thấy da đầu tê dại.

Mình tuy đã đạt đến tầng thứ Thánh hạ vô địch, nhưng trước mặt Thánh nhân, vẫn chỉ là một con kiến.

Bây giờ tên này xuất hiện, nếu thật sự ra tay với mình, e rằng mình thật sự thảm rồi.

Nhưng Khổng Tuyên cuối cùng vẫn giả vờ ra vẻ.

"Bái kiến Chuẩn Đề thánh nhân." Không còn cách nào khác, tình thế ép người.

Lần này Chuẩn Đề thánh nhân trực tiếp nhắm vào y, dù muốn chạy cũng không chạy được.

Chuẩn Đề thánh nhân nhìn mỹ nhân trước mặt, ánh mắt lộ ra một nụ cười, trong nụ cười còn có một vẻ quỷ dị đậm đặc, dường như có một tia tham lam lộ ra, khiến Khổng Tuyên nhìn mà tê cả da đầu.

Thật ra cũng không trách Chuẩn Đề thánh nhân lộ ra vẻ tham lam.

Dù sao Tây phương rất hiếm có loại sinh vật linh tú như thế này.

Bây giờ gặp được Khổng Tuyên, tự nhiên là vui mừng khôn xiết.

Tên này là hậu duệ của Chân Phượng, tuy không phải Phượng Hoàng nhất tộc, nhưng cũng không hề thua kém.

Y là con Khổng Tước đầu tiên giữa trời đất, cũng là loài chim đẹp nhất giữa trời đất.

Nếu đưa được tên này về Tây phương, đó quả là vận khí của Tây phương.

Khổng Tuyên thấy Chuẩn Đề thánh nhân chỉ cười mà không nói,

dự cảm không lành bao trùm trong lòng y, càng khiến y nảy sinh ý định rời khỏi nơi này.

"Thánh nhân tuần du, Khổng Tuyên không kịp tránh né, thực sự là tội lỗi." Nói đến đây, y liền xoay người bỏ đi.

Nếu không rời khỏi nơi này, e rằng thật sự sẽ không rời đi được nữa.

Tuy nhiên, ngay lúc này, Chuẩn Đề thánh nhân lại lên tiếng.

"Khổng Tuyên đạo hữu, chẳng lẽ định cứ thế mà đi sao?" Lời này vừa nói ra, lập tức khiến Khổng Tuyên sững sờ, không khỏi quay người lại, sắc mặt khó xử nhìn Chuẩn Đề thánh nhân.

Lại thấy Chuẩn Đề thánh nhân chỉ đang cười ha hả.

Trên mặt tuy lộ ra nụ cười, nhưng lại có một luồng vận vị khó hiểu bao trùm trong lòng.

Đó là một loại tham lam, cũng là một niềm vui khi gặp được bảo vật.

Bây giờ cuối cùng đã gặp được Khổng Tuyên, sao có thể dễ dàng để Khổng Tuyên đi thoát được?

Khổng Tuyên nhìn Chuẩn Đề thánh nhân với biểu cảm như vậy, trong lòng càng thêm lo lắng.

Cùng lúc đó, lại có một cảm xúc bất an dâng lên trong lòng.

Tên này nếu thật sự nhắm vào mình, e rằng mình rất khó chống đỡ.

Nhưng Khổng Tuyên cũng là một tồn tại vô cùng cao ngạo.

Tên này nhắm vào mình, chẳng lẽ còn muốn mình quỳ xuống đất cầu xin tha thứ sao?

Khổng Tuyên không phải là loại người như vậy.

Không khỏi híp mắt lại, sau đó liền có sát ý lộ ra.

"Sao?

Chuẩn Đề thánh nhân có ý đồ gì?" Nếu đã không thoát được, vậy thì chỉ có thể đối đầu.

Chuẩn Đề thánh nhân chẳng qua chỉ là kẻ được công nhận là rác rưởi trong số các Thánh nhân, có lẽ có cơ hội thoát khỏi tay hắn cũng không chừng.

Chuẩn Đề thánh nhân cười ha hả.

"Khổng Tuyên đạo hữu, cái gọi là gặp gỡ chính là duyên." "Nếu ngươi và ta đã gặp nhau, điều đó có nghĩa là ngươi và Tây phương ta có duyên." "Hay là đến Tây phương ta ngồi chơi một chút, thế nào?" Lời này trực tiếp khiến sắc mặt Khổng Tuyên biến đổi, sau đó không khỏi lộ ra nụ cười lạnh.

Tên này thật là không biết xấu hổ, lại dám nói mình và hắn có duyên?

Đối phương rõ ràng là nhắm vào mình, thậm chí có thể nói là không quản vạn dặm đuổi theo, lại còn nói gặp gỡ là duyên?

Đi gặp quỷ đi.

Chuẩn Đề thánh nhân thấy Khổng Tuyên vẻ mặt khinh thường, không khỏi cười ha hả.

"Bản thánh đã tính toán được, ngươi và Tây phương ta có duyên." "Biết đâu sau này Khổng Tuyên đạo hữu còn sẽ lập đạo trường ở Tây phương nữa đấy." "Nếu đã như vậy, Khổng Tuyên đạo hữu sao không đến Tây phương giáo ta ngồi chơi một chút?" Nghe câu này, sắc mặt Khổng Tuyên lập tức tối sầm lại.

Bảo mình đến Tây phương giáo ngồi chơi?

Chẳng phải là có ý định giam cầm mình sao?

Có duyên với Tây phương giáo?

Lập đạo trường ở Tây phương giáo?

Có duyên với mẹ ngươi!

Lập đạo trường với mẹ ngươi!

Khổng Tuyên trong lòng chửi ầm lên.

Đây quả thực là nói nhảm.

Chương 540

Đây chẳng phải là muốn giam lỏng mình sao?

Lại còn nói những lời hoa mỹ như vậy.

Đúng là làm kỹ nữ còn muốn lập đền thờ trinh tiết.

"Nếu ta nói không muốn đi thì sao?" Nghe câu trả lời của Khổng Tuyên, Chuẩn Đề thánh nhân cũng không tức giận, chỉ cười ha hả.

"Ta đã nói rồi, Khổng Tuyên đạo hữu và Tây phương giáo ta có duyên." "Ý nghĩa của câu này chẳng lẽ ngươi không hiểu sao?" "Ngươi không thể tránh được, nếu đã như vậy sao không thuận theo tự nhiên?" "Phải biết rằng Tây phương ta cũng không tệ." "Ngươi đến Tây phương ta, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, chẳng phải tuyệt vời sao!" Sắc mặt Khổng Tuyên lúc này đen như đáy nồi.

Thật không ngờ tên này lại không biết xấu hổ đến vậy.

Còn đến Tây phương, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa.

Muốn gió mẹ ngươi!

Muốn mưa mẹ ngươi!

Chẳng trách chúng sinh Hồng Hoang thường xuyên chửi ầm lên với tên này.

Chẳng trách tên này là kẻ bị ghét nhất trong số các Thánh nhân.

Tên chết tiệt này, làm việc thật sự có chút không biết xấu hổ.

So với tên không biết xấu hổ này, các Thánh nhân khác quả thực là quang minh lỗi lạc.

Điều này không phải nói các Thánh nhân khác là người tốt, mà là mức độ không biết xấu hổ của Chuẩn Đề thánh nhân đã đạt đến mức

khó tin.

Càng nghĩ càng thấy buồn cười.

Hồi lâu sau, Khổng Tuyên không khỏi ngửa mặt lên trời cười lớn.

Cười một lúc, nước mắt cũng sắp rơi xuống.

Tên Chuẩn Đề thánh nhân chết tiệt này thật sự quá buồn cười.

Một chút thể diện của Thánh nhân cũng không có.

Làm việc không biết xấu hổ như vậy, quả thực là kẻ bại hoại trong số các Thánh nhân.

Nhìn Khổng Tuyên cười ngạo nghễ, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân cũng đen đến cực điểm.

Hắn tự nhiên hiểu Khổng Tuyên khinh thường hắn, tự nhiên sắc mặt đen lại.

Hồi lâu sau, Khổng Tuyên cuối cùng cũng cười đủ, quay đầu lại, nhìn Chuẩn Đề bên cạnh.

"Thế nhân đều nói, dưới Thánh nhân đều là kiến hôi!" Hôm nay ta để xem Thánh nhân rốt cuộc có uy lực thế nào.

"Vừa hay ngươi là kẻ rác rưởi yếu nhất trong số các Thánh nhân." "Vừa hay để ta thử sức." Lời này vừa nói ra, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân trực tiếp đen đến cực điểm.

Không ngờ tên này lại dám nói mình là Thánh nhân yếu nhất?

Còn nói ra những lời như rác rưởi.

Thực sự khiến hắn lửa giận ngút trời.

Tên chết tiệt này, lại dám coi thường hắn như vậy.

Quả thực là không biết trời cao đất rộng.

Chuẩn Đề thánh nhân tự nhiên không thừa nhận mình là Thánh

nhân yếu nhất.

Tuy nhiên, chuyện này đã được bày ra trên bàn cờ Hồng Hoang.

Chuẩn Đề thánh nhân trước tiên bại trong tay Nữ Oa nương nương, sau đó lại bại trong tay Tam Thất thánh nhân.

Liên tiếp hai lần bại dưới tay hai vị nữ Thánh, Chuẩn Đề thánh nhân còn mặt mũi nào nữa?

Biểu cảm của Khổng Tuyên lộ ra vẻ khinh bỉ.

Tuy vẻ mặt là khinh bỉ, nhưng y không hề dám xem thường Chuẩn Đề.

Tên này tuyệt đối không phải là tồn tại có thể xem thường.

Dù sao cũng là Thánh nhân.

Không đạt đến Thánh nhân, vĩnh viễn không biết trở thành Thánh nhân mạnh mẽ đến mức nào.

Chỉ thấy y hít sâu một hơi, sau đó một luồng Ngũ Sắc Thần Quang vô song sinh sôi.

Luồng Ngũ Sắc Thần Quang này chiếu rọi trời đất, trực tiếp khiến một số sinh linh gần đó nhìn thấy rõ ràng, không khỏi biến sắc, nhao nhao kéo đến đây.

Đối mặt với Chuẩn Đề thánh nhân, Khổng Tuyên cũng không thể không thận trọng đối đãi.

Pháp bảo mạnh mẽ kia của y không dùng đến, mà trực tiếp sử dụng thủ đoạn khác.

Cái gọi là thủ đoạn này thực chất chính là Ngũ Sắc Thần Quang.

Đây cũng là át chủ bài của y, cũng là thủ đoạn quan trọng nhất mà Phượng Hoàng nhất tộc truyền thừa cho y.

Vô số năm qua, y đều dựa vào thủ đoạn này để tồn tại.

Bây giờ y đối mặt với Chuẩn Đề thánh nhân, tự nhiên là phải tung ra toàn bộ thủ đoạn của mình.

Chuẩn Đề thánh nhân lúc này thì khá bình thản.

Bất kể Khổng Tuyên dùng thủ đoạn gì, hắn đều không sợ hãi.

Dù sao dưới Thánh nhân đều là kiến hôi.

Tuy nhiên, khi hắn nhìn thấy Ngũ Sắc Thần Quang che kín cả bầu trời, trong mắt cũng lộ ra vẻ tán thưởng.

Không thể không nói thủ đoạn này vẫn rất lợi hại.

Khổng Tuyên rất ít khi xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang, thủ đoạn như vậy cũng chưa từng có ai nhìn thấy.

Ngay cả Chuẩn Đề thánh nhân, nhìn thấy thủ đoạn này cũng có chút kinh ngạc.

Ngũ Sắc Thần Quang ngập trời che kín cả bầu trời, quả thực uy năng mênh mông.

Lúc này, Chuẩn Đề thánh nhân cũng lộ ra một tia vui mừng.

Khổng Tuyên càng mạnh, hắn tự nhiên càng vui.

Nhìn thấy dáng vẻ căng thẳng của Khổng Tuyên, hắn không khỏi cười ha hả.

“Ta chỉ mời ngươi đến Tây phương làm khách mà thôi.” “Không có ý nghĩ gì khác, ngươi lại muốn động thủ với ta.” “Thực sự khiến ta có chút thất vọng.” “Nói thật, ngươi đúng là có chút không biết trời cao đất rộng.” “Ta khuyên ngươi nên tự lượng sức mình, nếu không hối hận cũng đã muộn rồi.” Khổng Tuyên nghe những lời này sắc mặt đều đen lại.

Tên này lại thật sự không biết xấu hổ đến vậy sao?

Rõ ràng là muốn giam cầm mình, lại còn khuyên mình tự lượng sức.

Đây rốt cuộc là có ý gì?

Đây là bảo mình bó tay chịu trói sao?

Làm kỹ nữ còn muốn lập đền thờ trinh tiết à?

Đây là Thánh nhân của Tây phương sao?

Trong mắt Khổng Tuyên không khỏi lộ ra vẻ chế giễu.

Vẻ mặt như vậy tự nhiên khiến Chuẩn Đề thánh nhân lửa giận ngút trời.

Chưa đợi Chuẩn Đề thánh nhân có phản ứng, Ngũ Sắc Thần Quang che kín cả bầu trời sau lưng Khổng Tuyên trực tiếp bao trùm lấy Chuẩn Đề thánh nhân.

Chuẩn Đề thánh nhân toàn thân trên dưới đều bị Ngũ Sắc Thần Quang bao phủ, còn chưa kịp có chút phản ứng nào, đã trực tiếp biến mất trong Ngũ Sắc Thần Quang.

Trên mắt Khổng Tuyên lộ ra vẻ điên cuồng.

Ngũ Sắc Thần Quang của y được xưng là không có vật gì không quét được.

Bất cứ thứ gì rơi vào trong Ngũ Sắc Thần Quang của y đều có khả năng bị trấn áp mạnh mẽ.

Bây giờ Chuẩn Đề thánh nhân đã bị quét vào, vậy thì Chuẩn Đề thánh nhân tất nhiên sẽ điên cuồng phá giải Ngũ Sắc Thần Quang của y.

Tiếp theo chính là thời khắc quan trọng nhất trong cuộc đấu pháp

của hai người.

Nếu Khổng Tuyên không thể trấn áp Chuẩn Đề thánh nhân, vậy thì Ngũ Sắc Thần Quang mà y tự hào nhất cũng sẽ bị phá.

Đến lúc đó, y thật sự sẽ bị Chuẩn Đề của Tây phương giam cầm.

Đối phương dù sao cũng là Chuẩn Đề thánh nhân, Đại La Hỗn Nguyên Kim Tiên vạn cổ trường tồn, cảnh giới Thánh nhân chân chính.

Tuyệt đối không thể có chút may mắn nào.

Ngũ Sắc Thần Quang của y bản thân chứa đựng Ngũ Hành đại đạo, có thể hình thành một Ngũ Hành luân hồi đặc thù trong cơ thể y.

Khổng Tuyên chính là dựa vào lực lượng Ngũ Hành luân hồi sinh sôi không ngừng này để khai phá ra một không gian độc hữu trong cơ thể.

Đây cũng là nguyên nhân y trấn áp Chuẩn Đề thánh nhân.

Chương 541

Trong không gian đó có lực lượng trấn áp vô song và lực lượng Ngũ Hành luân hồi.

Bất kỳ vật thể nào bị Ngũ Sắc Thần Quang quét trúng đều sẽ tiến vào không gian thần kỳ này, sau đó bị năng lượng thần bí bên trong trấn áp.

Đến lúc đó, dù cho ngươi pháp lực ngút trời, cũng sẽ bị năng lượng thần kỳ này trấn áp, ý thức hoàn toàn tiến vào hỗn độn, cả người cũng bị trấn áp vĩnh viễn bên trong.

Nhưng Chuẩn Đề thánh nhân dù sao cũng là Thánh nhân, nguyên thần chi lực đã sớm đạt đến cảnh giới siêu thoát.

Muốn trấn áp Chuẩn Đề thánh nhân, e rằng là vô cùng khó khăn.

Tuy nhiên, dù là vậy, Khổng Tuyên vẫn đang điên cuồng gia tăng áp lực.

Nếu không, một khi thất bại, y sẽ phải chịu kết cục bị giam cầm vĩnh viễn.

Lúc này, trên mặt y lộ ra vẻ điên cuồng.

Cuộc so kè giữa y và Chuẩn Đề thánh nhân rõ ràng đã đạt đến giai đoạn gay cấn.

Tuy nhiên, sau một lát, sắc mặt Khổng Tuyên đột nhiên đại biến, trên mặt cũng lộ ra vẻ đau đớn, cả người bắt đầu vặn vẹo.

"Chuẩn Đề…!" Khổng Tuyên điên cuồng gào thét, bộ dạng nghiến răng nghiến lợi lộ ra hận ý điên cuồng.

Nhưng ngay sau đó, trên người y lại một lần nữa bùng phát ra Ngũ

Sắc Thần Quang.

Chỉ là lần này Ngũ Sắc Thần Quang lại có vẻ vô cùng hỗn loạn, dường như không còn chịu sự khống chế của y.

Khổng Tuyên vào khoảnh khắc này cũng đau đớn ngã xuống đất không dậy nổi.

Chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa, đột nhiên vang vọng trời đất.

Dường như có thứ gì đó đột nhiên nổ tung vang lên.

Khổng Tuyên ngã trên đất càng thêm đau đớn dị thường, điên cuồng gào thét thảm thiết.

Một lát sau, y lại hiện ra bản thể của mình.

Điều này đủ để thấy y đang phải chịu đựng nỗi đau lớn đến mức nào.

Sau khi hiện ra bản thể, Khổng Tuyên là một con Khổng Tước khổng lồ vạn trượng.

Lúc này đang ngã trên đất đau đớn gào thét giãy giụa.

Ngũ Sắc Thần Quang cũng cuối cùng càng lúc càng hỗn loạn, rõ ràng đã đến giới hạn chịu đựng.

"Oành!!!" Lại một tiếng nổ kinh thiên động địa, vang vọng trời đất.

Ngũ Sắc Thần Quang cuối cùng hoàn toàn hỗn loạn.

Ngũ Hành luân hồi sinh sôi không ngừng cũng vào khoảnh khắc này xuất hiện vết nứt.

Lực lượng Ngũ Hành xuất hiện vết nứt tự nhiên không thể trấn áp được Chuẩn Đề thánh nhân.

Sau đó, trên lưng Khổng Tuyên liền trực tiếp xuất hiện một cái lỗ lớn.

Cái lỗ lớn này vô cùng quỷ dị, dường như sâu không thấy đáy, nối liền với không gian thần bí nào đó.

Không gian này chính là thế giới trấn áp mà Khổng Tuyên dùng lực lượng Ngũ Hành xây dựng.

Lực lượng Ngũ Hành hỗn loạn vặn vẹo, thế giới thần bí kia tự nhiên cũng sụp đổ.

Lúc này, Chuẩn Đề thánh nhân thân hình thấp bé, mặt mày khô héo, một bước liền từ không gian thần bí kia bước ra.

Sau khi xuất hiện, kim quang trên người Chuẩn Đề thánh nhân lại một lần nữa bùng phát, nhìn con Khổng Tước khổng lồ bên cạnh, trong mắt lại lộ ra vẻ vui mừng.

Thật không ngờ con Khổng Tước này lại có thần thông như vậy!

Thực sự khiến hắn yêu thích không buông tay.

Con Khổng Tước này càng mạnh mẽ, đối với Tây phương giáo bọn họ cũng càng vui mừng.

Có tên này, trong các trận chiến dưới Thánh nhân, Tây phương giáo sẽ không còn phải sợ hãi.

Chuẩn Đề nhìn con Khổng Tước khổng lồ đang nằm trên đất đau đớn giãy giụa, sau đó lại lộ ra một tia chế giễu.

Tên này tuy đã đạt đến tầng thứ Thánh hạ vô địch, nhưng lại dám to gan lớn mật ra tay với Thánh nhân, thực sự là tội đáng chết vạn lần.

Đối với Chuẩn Đề thánh nhân mà nói, thủ đoạn của Khổng Tuyên này dù có mạnh đến đâu, cũng chẳng qua chỉ là một con kiến lớn hơn một chút mà thôi.

Nhìn Khổng Tuyên đang nằm sõng soài trên đất, Chuẩn Đề thánh nhân trong tay ánh sáng lóe lên, Thất Bảo Diệu Thụ, pháp bảo có tên trên bảng xếp hạng, liền xuất hiện trong tay.

Chỉ thấy Chuẩn Đề thánh nhân cầm Thất Bảo Diệu Thụ quét nhẹ một cái về phía Khổng Tước, sau đó dùng sức mạnh vô song trực tiếp trấn áp lên thân Khổng Tước, trực tiếp phong ấn hoàn toàn con Khổng Tước khổng lồ này lại.

Dù cho Khổng Tước có thần lực lớn đến đâu cũng không thể phát huy ra được.

Cảm nhận được mình bị phong ấn, Khổng Tuyên điên cuồng giãy giụa trên đất, nhưng cuối cùng vẫn không có tác dụng gì.

Sức mạnh của y dù có mạnh mẽ đến đâu, cũng không thể mạnh hơn Chuẩn Đề.

Các sinh linh quan chiến ở gần đó lúc này cũng trở nên sững sờ.

Bởi vì không ai ngờ rằng sự đảo ngược lại nhanh đến vậy.

Một khắc trước, Khổng Tuyên đạo nhân còn là một siêu cấp đại năng sâu không lường được, một khắc sau lại trực tiếp bị lật ngược tình thế, bị Chuẩn Đề thánh nhân hoàn toàn khống chế.

Sự đảo ngược này đến quá nhanh.

Chỉ trong nháy mắt đã bị Chuẩn Đề thánh nhân hoàn toàn trấn áp.

Xem ra Thánh nhân thật sự là tồn tại không thể chọc vào.

Ngay cả Chuẩn Đề thánh nhân, Thánh nhân yếu nhất trong số các Thánh nhân!

Cũng là tồn tại mà người khác khó có thể tưởng tượng.

Điều này không thể nghi ngờ.

Thánh nhân tuyệt đối là chuyện không thể khiêu khích.

Chuẩn Đề thánh nhân đứng trước mặt con Khổng Tước khổng lồ, ánh mắt cũng lộ ra vẻ tán thưởng, dường như rất vui mừng.

"Khổng Tuyên đạo hữu, chiêu này của ngươi thực sự là không tầm thường." "Lại có công năng tương tự như Thất Bảo Diệu Thụ của ta." "Thật có chút khó có thể tưởng tượng." "Nếu ngươi và ta ở cùng cảnh giới, bản thánh thật sự có khả năng bị ngươi trói buộc, quả thực là vô cùng huyền diệu." "Nhưng điều này càng chứng minh ngươi và Tây phương ta có duyên." "Hay là cứ thế theo ta về Tây phương đi, đến lúc đó hai chúng ta có thể cùng nhau ấn chứng thần thông của nhau." "Ta lại hoàn thiện Ngũ Sắc Thần Quang của ngươi, ta tin rằng ngay cả những Tổ Vu kia cũng khó có thể chống lại." Nghe những lời không biết xấu hổ như vậy của Chuẩn Đề thánh nhân, sắc mặt Khổng Tuyên gần như muốn bốc hỏa.

Tên này lại không biết xấu hổ đến mức này.

Chẳng lẽ thật sự phải bị tên này giam cầm vĩnh viễn ở Tây phương sao?

Nghĩ lại Khổng Tuyên liền cảm thấy vô cùng không cam lòng.

Những Phượng tộc còn sót lại trong thế giới Hồng Hoang còn cần y trấn áp.

Nếu y bị giam cầm đến Tây phương, những Phượng tộc kia phải làm sao?

Khổng Tuyên lúc này mắt bốc hỏa, điên cuồng giãy giụa, nhưng vẫn không có tác dụng gì.

Trong lòng Khổng Tuyên lúc này vô cùng không cam lòng.

Vạn lần không ngờ mình ở trước mặt Thánh nhân lại không chịu nổi một đòn như vậy.

Thuở trước, trong đại chiến Nhân-Yêu, hai vị Thiên Đế của Nhân tộc còn từng giao thủ với Chuẩn Đề thánh nhân, nhưng đâu có đến nỗi không chịu nổi một đòn như thế?

Tại sao khi mình giao thủ với Thánh nhân lại hoàn toàn không chịu nổi một đòn?

Rốt cuộc là hai vị Thiên Đế của Nhân tộc quá mạnh?

Hay là mình quá yếu?

Khổng Tuyên vô cùng không cam lòng.

Điều này khiến y, một người luôn cao ngạo, cảm thấy nhục nhã vô cùng.

Ngay sau đó, y không khỏi điên cuồng giãy giụa.

Thấy Khổng Tuyên đang điên cuồng giãy giụa, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân cũng có chút đen lại.

Hắn đường đường là một đại Thánh nhân, muốn trấn áp một con Khổng Tuyên, tên này lại đang điên cuồng giãy giụa.

Chẳng phải là không nể mặt hắn sao?

Sao hắn có thể không cảm thấy lửa giận ngút trời?

Con Khổng Tước nhỏ bé này lại dám kiêu ngạo trước mặt hắn.

Đúng là không biết sống chết.

Chuẩn Đề thánh nhân một bước bước ra, liền trực tiếp xuất hiện trên lưng Khổng Tuyên, vững vàng đứng trên thân Khổng Tuyên.

Con Khổng Tước khổng lồ này phảng phất như bị sấm sét trấn áp, toàn bộ thân thể hoàn toàn nằm rạp trên đất, không thể giãy giụa được nữa.

Lúc này, Chuẩn Đề thánh nhân trong lòng vui mừng.

Nếu có thể thu Khổng Tuyên làm tọa kỵ của mình, đây quả thực là chuyện quá tuyệt vời.

Chương 542

Con Khổng Tước này là con Khổng Tước đầu tiên giữa trời đất, trên người lại có huyết mạch của Chân Phượng, đủ để xứng với thân phận của hắn.

Nếu chuyện này thật sự thành công, vậy thì trên bảng xếp hạng tọa kỵ Hồng Hoang, hắn cũng sẽ có tên trên bảng.

Biết đâu còn có thể một lần vượt qua Tam Thanh.

Bất kể là Cửu Long Trầm Hương Niện của Nguyên Thủy Thiên Tôn, hay là Độc Giác Hủy Đại Vương của Thái Thượng Lão Tử, hay là Quỳ Ngưu của Thông Thiên giáo chủ, con Khổng Tước này đều là tồn tại có thể sánh ngang.

Nếu luận về thủ đoạn, thần thông thực sự, có lẽ con Khổng Tước này còn mạnh hơn.

Vậy thì đến lúc đó, chỉ cần hắn thu phục được con Khổng Tước này, vậy trên bảng xếp hạng tọa kỵ, hắn chẳng phải sẽ áp đảo Tam Thanh sao?

Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề thánh nhân không khỏi trong lòng nóng lên.

Đây tuyệt đối là thời cơ tốt.

Cũng là cơ hội để hắn hãnh diện.

Chỉ cần có được Khổng Tuyên, vậy thì Tây phương không những có thể có được một trợ lực lớn, mà chính mình còn có thể có được một siêu cấp tọa kỵ.

Đây quả thực là tin vui động trời.

Ngay khi Chuẩn Đề thánh nhân đang mơ mộng, Khổng Tuyên lại lập tức nổi giận.

Thân phận của y vô cùng tôn quý, là con Khổng Tước đầu tiên giữa trời đất, cũng là nữ hoàng của những Phượng Hoàng khác.

Sao có thể chịu nhục nhã như vậy?

Nghĩ đến đây y liền lửa giận ngút trời.

Đây tuyệt đối là nỗi nhục của ngày hôm nay.

Thà bị giết, thà chết đi, cũng không thể chịu đựng sự sỉ nhục như vậy.

Nhưng bị trấn áp mạnh mẽ, Khổng Tuyên lại không thể nói được, chỉ có thể điên cuồng ngửa mặt lên trời gào thét.

Sát khí vô tận và oán khí sâu sắc lộ ra, luồng khí tức ngút trời trực tiếp kinh động tất cả sinh linh gần đó.

Tất cả sinh linh đều run rẩy.

Bất kể là Chuẩn Đề thánh nhân, hay là Khổng Tuyên đạo nhân, đối với chúng đều là thần tiên đánh nhau.

Chúng chỉ có thể quỳ trên đất run rẩy.

Lúc này, hai mắt Khổng Tuyên đều lộ ra vẻ đỏ rực.

Đây là biến hóa do bị sát khí vô tận ảnh hưởng.

Khí tức bạo lệ trên người hung hãn bùng phát.

Y là ai?

Y là con Khổng Tước đầu tiên giữa trời đất, thân phận là một sinh vật vô cùng cao ngạo và tôn quý.

Sao có thể để kẻ khác đứng trên thân mình?

Đối với y, đây tuyệt đối là sự sỉ nhục kinh thiên động địa.

Con Khổng Tước khổng lồ nằm rạp trên đất, khí tức toàn thân hung hãn bùng phát.

Thân thể vô cùng tao nhã, lúc này không còn vẻ tao nhã nữa, mà trở nên vô cùng dữ tợn.

Một lát sau, thân thể to lớn của y bắt đầu run rẩy quỷ dị.

Cùng lúc đó, còn có thể thấy bằng mắt thường nó đang phồng lên.

Y là ai?

Y là con Khổng Tước đầu tiên giữa trời đất.

Y không thể chịu đựng sự sỉ nhục như vậy.

Dù có chết, y cũng không thể chịu đựng sự sỉ nhục như vậy.

Cuối cùng, y quyết định tự bạo.

Dường như cảm nhận được sự thay đổi của Khổng Tuyên, Chuẩn Đề thánh nhân thong thả thở dài một tiếng, sau đó không khỏi cười nhạt.

Thật không ngờ khí khái của con Khổng Tước này lại lớn đến vậy.

Nhưng điều này đối với hắn không có chút nguy hiểm nào.

Cái gọi là khí tính càng lớn, đại diện cho càng cao ngạo.

Điều này đối với hắn cũng càng thích.

Chỉ thấy hắn đứng trên lưng Khổng Tước, chân phải dậm mạnh một cái.

Ngay lập tức, lại có một luồng sức mạnh vô song gia trì lên thân Khổng Tước, trực tiếp khiến pháp lực vô song trên người Khổng Tước trong nháy mắt yên tĩnh trở lại, sau đó lại bị Chuẩn Đề thánh nhân thành công trấn áp.

Bất kể là sức mạnh của thể xác, hay là pháp lực, hay là nguyên thần chi lực, đều hoàn toàn bị trấn áp.

Ngay cả Khổng Tuyên lúc này muốn tự bạo cũng đã không thể được nữa.

Con Khổng Tước khổng lồ này đã bao giờ phải chịu sự sỉ nhục như vậy?

Đối với y, đây quả thực là sự sỉ nhục kinh thiên động địa.

Bây giờ muốn tự bạo cũng có chút không thể.

Tình huống này quả thực khiến y căm phẫn đến nứt cả tròng mắt.

Khí tức bạo ngược và oán khí ngút trời trong mắt gần như muốn đâm thủng cả bầu trời.

Y lại phải chịu sự sỉ nhục như vậy dưới chân một Thánh nhân giả dối.

Y tuyệt đối không thể chịu đựng được.

Chết tiệt!

Tên này thực sự đáng chết!

Khổng Tuyên trong lòng điên cuồng gầm thét.

Sức mạnh vô tận trên người đang hung hãn xung kích phong ấn.

Dù có chết, y cũng không khuất phục.

Tuyệt đối không.

Nhìn thấy bộ dạng của Khổng Tước, Chuẩn Đề thánh nhân cũng hơi sững sờ.

Thật không ngờ con Khổng Tước này lại quật cường đến vậy.

Điều này không khỏi khiến hắn thở dài một hơi.

Đối phương chẳng lẽ thật sự không ưa mình đến vậy sao?

Mình dù sao cũng là một Thánh nhân, đường đường là một trong Lục Thánh Hồng Hoang.

Làm tọa kỵ của mình nên đáng tự hào mới đúng chứ?

Tại sao con Khổng Tước này lại không vui như vậy?

Trong một khoảnh khắc, trong đầu Chuẩn Đề thánh nhân lướt qua vô số ý nghĩ.

Hồi lâu sau, hắn cuối cùng thở dài một hơi, rồi mở miệng khuyên giải.

"Nói ra ngươi lại hà tất phải như vậy?" "Nếu ngươi đến Tây phương chúng ta, tất nhiên sẽ ở tầng lớp một người dưới vạn người trên." "Bản thánh cũng tuyệt đối không có ý định ngược đãi ngươi." "Ngươi lại hà tất phải khổ sở giãy giụa?" "Nói thật, nhìn khắp Hồng Hoang, đâu đâu cũng là sát kiếp, khắp nơi đều là tội lỗi." "Ngươi lại hà tất phải lăn lộn trong hồng trần này?" "Cùng ta đến Tây phương Cực Lạc, cùng nhau hưởng thụ chẳng phải tuyệt vời sao!" Khổng Tuyên đâu có nghe lọt tai lời của Chuẩn Đề đạo nhân?

Tên này chỉ biết tẩy não chúng sinh Hồng Hoang.

Người Hồng Hoang đã nhìn thấy rõ ràng, ai lại nghe hắn nói bậy?

Khổng Tuyên chỉ mải mê điên cuồng xung kích năng lượng của Chuẩn Đề thánh nhân.

Y chính là muốn phá vỡ trấn áp.

Nếu không thể thoát khỏi sự trấn áp của đối phương, y thà tự mình chết đi.

Chuẩn Đề thánh nhân hồi lâu sau lại thở dài một tiếng.

"Khổng Tước à, ngươi cùng ta trở về Tây phương." "Cùng nhau

ấn chứng đại đạo, đến lúc đó chẳng phải tuyệt vời sao?" "Đó mới là đại đạo chân chính, lâu dài…" Chuẩn Đề thánh nhân vẫn đang lải nhải không ngừng.

Những lời này nghe vào tai Khổng Tuyên không khác gì phun phân đầy miệng.

Khổng Tuyên sao có thể nghe những lời vô ích này của hắn?

Lúc này y đang nằm rạp trên đất, vẫn đang điên cuồng giãy giụa, xung kích sự trấn áp vô song kia.

Y không cam tâm.

Chương 543

Y không cam tâm cứ thế bị Thánh nhân hèn hạ này trấn áp.

Lúc này y vẫn đang điên cuồng giãy giụa, vẻ đỏ rực trong mắt cũng ngày càng rõ ràng.

Lửa giận và oán khí ngút trời thậm chí kinh động đến nửa cái Hồng Hoang.

Mọi người đều cảm nhận được luồng khí tức vô song này.

Cùng lúc đó, mọi người đều nhìn thấy Chuẩn Đề thánh nhân ở bên cạnh.

Đây là cuộc đối chiến giữa Chuẩn Đề thánh nhân và Khổng Tuyên Chuẩn Thánh.

Không ai dám can thiệp.

Chuẩn Đề thánh nhân dù sao cũng là một vị Thánh nhân vạn cổ bất hủ.

Uy áp vô biên của Thánh nhân tự nhiên là khó có thể tưởng tượng.

Ngay cả khi Khổng Tuyên là cường giả đỉnh cao nhất, ngay cả khi Khổng Tuyên là tồn tại Thánh hạ vô địch, nhưng đối mặt với Chuẩn Đề thánh nhân, y vẫn chỉ là một con kiến mà thôi.

Y dù có điên cuồng giãy giụa đến đâu, cũng vẫn bị trấn áp không nhúc nhích.

Khí tức bạo ngược trong lòng cũng ngày càng nghiêm trọng.

Lúc này, khóe miệng của con Khổng Tước khổng lồ này cũng có máu tươi chảy ra.

Toàn bộ con Khổng Tước khổng lồ cũng trở nên vô cùng dữ tợn.

Bây giờ, Khổng Tuyên chỉ một lòng cầu chết.

Y chỉ muốn đột phá phong ấn của đối phương, sau đó tự bạo mà chết.

Cảm nhận được oán niệm vô cùng của đối phương, Chuẩn Đề thánh nhân không khỏi thở dài một tiếng, trong tiếng thở dài còn có sự lạc lõng không thể nói thành lời.

"Khổng Tước à…" "Cái Hồng Hoang chết tiệt này lại có gì đáng để lưu luyến?" "Nói ra, mảnh đất Hồng Hoang này đầy rẫy tội ác." "Nhìn khắp nơi, toàn là tham lam và hư vọng." "Ở trong hồng trần như vậy lại có ý nghĩa gì?" "Ngươi không bằng theo ta về Tây phương đi." "Theo ta về Tây phương, quy y Tây phương giáo ta." "Tây phương giáo ta có ta là Chuẩn Đề thánh nhân, còn có Tiếp Dẫn sư huynh của ta." "Hai vị Thánh nhân phụ trợ ngươi tu luyện, ấn chứng đại đạo lâu dài, chẳng phải tuyệt vời sao!" "Mà sau khi ngươi đến Tây phương ta, sẽ trở thành nhân vật thủ não thực sự của Tây phương giáo." "Đến lúc đó thân phận của ngươi cũng sẽ trở nên vô cùng tôn quý." "Sánh ngang với Tổ Vu của Vu tộc, và Đế Tuấn của Yêu tộc." "Với thân phận như vậy tranh bá Hồng Hoang, chẳng phải là mạnh hơn ngươi một mình khổ sở giãy giụa sao?" Chuẩn Đề thánh nhân lải nhải, thực sự là đã nhắm trúng con Khổng Tước này.

Có con Khổng Tước này, không những hắn nở mày nở mặt, mà còn có thể khiến thực lực của Tây phương giáo tăng mạnh.

Sao hắn có thể để con Khổng Tước này chạy thoát?

Nhưng những lời này của Chuẩn Đề thánh nhân, trong tai Khổng Tuyên không khác gì đánh rắm.

Một khi y vào Tây phương giáo, sẽ phải cả ngày chịu đựng sự sỉ nhục dưới háng Chuẩn Đề thánh nhân, đâu còn có tôn nghiêm gì nữa?

Miệng thì luôn nhấn mạnh sau này mình sẽ trở thành chúa tể của Tây phương giáo, nhưng ai lại thèm Tây phương giáo?

Dù có thật sự trở thành chúa tể của Tây phương giáo thì sao?

Tây phương giáo không người, không của, trở thành chúa tể thì có thể làm gì?

Đến lúc đó chẳng qua chỉ là một con rối mà thôi.

Tên này nói thì hay lắm, nhưng thực tế thì sao?

Thật sự coi y là đồ ngốc à?

Khổng Tước vẫn đang điên cuồng giãy giụa.

Chỉ cần có bất kỳ cơ hội nào, y sẽ tự bạo mà chết.

Y không thể chịu đựng sự sỉ nhục dưới háng.

Mà Chuẩn Đề thánh nhân thì đang chậm rãi đi lại trên người y, từng bước tiến về phía trước, miệng cũng vẫn đang lải nhải điều gì đó.

Từng luồng vận vị đặc thù từ trên người hắn tỏa ra.

Cùng lúc đó, cũng có năng lượng vô hình vô tướng từ miệng hắn tỏa ra.

Những khí tức này và những năng lượng này đều có chức năng tẩy não.

Nếu Khổng Tước không chịu phục tùng, vậy thì cũng chỉ có thể tẩy não Khổng Tước.

Bất kể thế nào, hắn đều phải có được con Khổng Tước này, dù có để con Khổng Tước này biến thành con rối cũng không tiếc.

Tuy nhiên, ngay lúc này, âm thanh khổng lồ ở đây tự nhiên cũng đã thu hút sự chú ý của các lãnh tụ Nhân tộc.

Lúc này, các lãnh tụ Nhân tộc đều biến sắc.

Bọn họ đã cảm nhận được khí tức của Chuẩn Đề thánh nhân.

Cùng lúc cảm nhận được khí tức của Chuẩn Đề thánh nhân, họ lại cảm nhận được khí tức bạo ngược vô cùng của Khổng Tuyên.

Lần này, lập tức khiến sắc mặt các lãnh tụ Nhân tộc trở nên vô cùng khó coi.

Bởi vì họ đã cảm nhận được, Chuẩn Đề thánh nhân chính là nhắm vào Khổng Tuyên, mà Khổng Tuyên đang giao thủ với Chuẩn Đề thánh nhân.

Dù cho Khổng Tuyên có mạnh đến đâu, trước mặt Chuẩn Đề thánh nhân, cũng vẫn là bị trấn áp.

Sắc mặt của mọi người đều trở nên khó coi.

Khổng Tuyên là đến tìm bọn họ kết minh.

Nếu trên đường đi thật sự xảy ra chuyện, vậy thì ai còn dám đến tìm Nhân tộc kết minh nữa?

Đến lúc đó, Nhân tộc chẳng phải là bị các chủng tộc Hồng Hoang cô lập sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt mấy vị lãnh tụ liền trở nên rất khó coi.

Đặc biệt là Chuẩn Đề thánh nhân lại một lần nữa xuất hiện, và lần này vẫn muốn phá hoại đại sự của Nhân tộc.

Nhân tộc sao có thể dễ dàng tha cho hắn?

Mấy vị lãnh tụ sắc mặt trở nên rất khó coi.

Toại Nhân Thị hít sâu một hơi.

"Ta đi viện trợ Khổng Tuyên." "Các ngươi toàn lực chuẩn bị ứng phó." "Đây có khả năng là một kế điệu hổ ly sơn." "Nếu chúng ta toàn

bộ rời đi, Thánh địa Nhân tộc sẽ trở nên vô cùng trống rỗng.” “Như vậy sẽ cho chúng cơ hội.” “Nhưng Khổng Tuyên lại không thể không cứu.” “Vi huynh đi rồi sẽ về, các ngươi trấn thủ tại Thánh địa Nhân tộc, tùy cơ hành sự.” Nói xong liền trực tiếp hóa thành một luồng sáng biến mất giữa trời đất.

Nhìn thấy Toại Nhân Thị rời đi, sắc mặt Yểm Tư Thị cũng hơi biến đổi.

Nàng đã trở thành thê tử của Toại Nhân Thị.

Bây giờ Toại Nhân Thị một mình đi trước, sao có thể không khiến nàng cảm thấy lo lắng?

Chỉ thấy nàng hít sâu một hơi, cũng hóa thành một luồng sáng biến mất giữa trời đất.

Hai vị lãnh tụ Nhân tộc vừa đi, sắc mặt mấy vị đại năng còn lại đều biến đổi.

Ai cũng không ngờ sự việc lại diễn biến thành thế này.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc còn lại không khỏi nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy chiến ý vô tận.

Tên tiện nhân Chuẩn Đề thánh nhân lại một lần nữa đến gây rối.

Bọn họ thật muốn giữ tên tiện nhân Chuẩn Đề thánh nhân này lại đây.

Lúc này bọn họ đã có chút không kìm nén được, thậm chí có chút háo hức, hận không thể trực tiếp đuổi theo bước chân của Toại Nhân Thị.

Tuy nhiên, ngay lúc này, Hữu Sào Thị với vẻ mặt trầm ổn đứng ra.

“Mọi người đừng hành động thiếu suy nghĩ.” “Đúng như Toại Nhân Thị đã nói, đây rất có khả năng là một kế điệu hổ ly sơn.” “Nếu

chúng ta hành động thiếu suy nghĩ, e rằng thật sự có khả năng rơi vào bẫy của chúng." "Dù sao Thánh địa Nhân tộc ở đây còn cần chúng ta trấn thủ." "Chúng ta trước tiên ở đây tùy cơ hành sự rồi nói sau." "Trên người Toại Nhân Thị còn có truyền thừa của hai vị Thiên Đế." "Trong một thời gian ngắn sẽ không xảy ra nguy hiểm gì." "Chúng ta trước tiên ở đây tùy cơ hành sự rồi nói sau, nếu không có ai đến gây rối." "Vậy chúng ta liền đi chi viện Toại Nhân Thị." Sự sắp xếp này thực ra cũng khá ổn thỏa.

Nếu Hữu Sào Thị đã nói ra những lời này, vậy thì các lãnh tụ Nhân tộc khác tự nhiên cũng nhẫn nại.

Dù sao nếu thật sự là kế điệu hổ ly sơn, vậy Nhân tộc chẳng phải thật sự sẽ gặp xui xẻo lớn sao?

Tất cả mọi người đều căng thẳng cảm ứng về phía xa.

Nơi đó đang xảy ra một trận động đất kinh thiên động địa.

Bọn họ phải cẩn thận cảm ứng.

Lúc này, Chuẩn Đề Thánh Nhân vẫn đang đứng trên lưng Khổng Tuyên, miệng vẫn lảm nhảm những lời vô nghĩa.

Đã để hắn bắt gặp Khổng Tuyên, hắn sẽ không buông tay.

Nhất định phải đưa Khổng Tuyên về Tây phương. "Khổng Tuyên đạo hữu, theo ta về nhé?

Cùng ta về Tây phương nhé?" Chuẩn Đề Thánh Nhân vẫn đang tự lẩm bẩm.

Thế nhưng đúng vào lúc này, bỗng nhiên có một luồng khí tức vô cùng hung bạo từ xa lao đến trong nháy mắt.

Luồng khí tức hung bạo này không phải của ai khác, chính là Toại Nhân Thị đến cứu viện.

Ông ta sớm đã ngứa mắt Chuẩn Đề Thánh Nhân rồi.

Gã này vô cùng bỉ ổi, nhiều lần phá hoại đại sự của Nhân tộc.

Tuy là Thánh nhân, nhưng lại không phải loại Thánh nhân khiến người khác tôn kính.

Chương 544

Bây giờ tên bỉ ổi này lại dám nửa đường chặn giết Khổng Tuyên.

Là lãnh tụ Nhân tộc, Toại Nhân Thị tự nhiên lửa giận ngút trời. "Về Tây phương?

Về mẹ ngươi!" Toại Nhân Thị trực tiếp gầm lên một tiếng kinh thiên, lao nhanh về phía này.

Nghe thấy câu nói đó, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân đột nhiên đen lại.

Không ngờ lại có kẻ dám mắng chửi mình ngay trước mặt.

Đây không phải là tìm chết sao?

Chỉ thấy hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên, thấy ở phương xa có một luồng đao khí kịch liệt đang bay nhanh về phía này.

Chỉ trong nháy mắt đã xuất hiện giữa khoảng hư không này.

Sau khi thấy rõ người tới, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân không khỏi tối sầm lại.

Kẻ đến lại là lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị?

Ông ta muốn làm gì?

Muốn ngăn cản mình thu phục Khổng Tuyên ư?

Mình đến thu phục Khổng Tuyên thì có liên quan gì đến Nhân tộc?

Nhân tộc cũng dám nhúng tay vào?

Lẽ nào muốn chết rồi sao?

Hay là thật sự dựa vào Thiên Cơ Lâu mà không coi mình ra gì?

Lúc này Chuẩn Đề Thánh Nhân đã lửa giận ngút trời.

Lửa giận vô tận khiến hắn nhìn chằm chằm vào Toại Nhân Thị.

Tên chết tiệt này, lại dám đến phá hoại chuyện tốt của hắn.

Nếu đã như vậy thì đi chết đi.

Chuẩn Đề Thánh Nhân đã dấy lên lửa giận vô tận.

Mà Toại Nhân Thị sau khi xuất hiện trên bầu trời này, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, nhất thời căm tức đến nứt cả tròng mắt.

Không ngờ tên Chuẩn Đề Thánh Nhân chết tiệt này quả nhiên nhắm vào Khổng Tuyên, hơn nữa đã trấn áp được Khổng Tuyên.

Tên tiện nhân chết tiệt này lại còn dám đứng trên người Khổng Tuyên.

Nếu Nhân tộc không thể cứu được Khổng Tuyên, sau này còn ai dám kết minh với Nhân tộc nữa?

Tên tiện hóa Chuẩn Đề Thánh Nhân này không phải là muốn đẩy Nhân tộc vào đường cùng sao?

Bất kể thế nào, cũng không thể để tên tiện nhân Tây phương này thu phục Khổng Tước.

Lúc này Toại Nhân Thị đã không còn quan tâm đến những thứ khác.

Trong tay quang mang lóe lên, thanh đại đao khổng lồ liền xuất hiện trong tay ông ta.

Vũ khí của ông ta và vũ khí của Khổng Tuyên thực ra có vài phần tương tự, đều là đại đao cán dài.

Từ khi nhận được truyền thừa, Toại Nhân Thị đã rất ít khi sử dụng vũ khí này.

Bây giờ, sau nhiều năm, lại một lần nữa sử dụng nó, thật sự có

cảm giác nhiệt huyết sôi trào.

Cùng với sự xuất hiện của thanh trường đao, trong khoảnh khắc liền có một luồng quang mang vô song lan tỏa khắp đất trời.

Đây là đao khí vô địch tỏa ra từ trên người Toại Nhân Thị.

Luồng đao khí này trực tiếp xé toạc trường không, chém về phía Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Đao khí còn đang ở giữa không trung đã trực tiếp hình thành một dải lụa trắng vô địch vắt ngang trời đất, chém thẳng xuống Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Cảm nhận được luồng đao khí vô song này, Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng nhíu mày.

Thật không ngờ trăm năm không gặp, chiến đấu lực của lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đã mạnh hơn xưa rất nhiều.

Khi xưa, lãnh tụ Nhân tộc cùng lắm cũng chỉ hơn Thập đại Yêu Thánh của Yêu tộc nửa bậc, nhưng cũng chỉ dừng lại ở đó.

Nhưng trăm năm sau, lãnh tụ Nhân tộc lại trở nên mạnh mẽ như vậy sao?

Lại khiến hắn cũng cảm nhận được một luồng uy hiếp sâu sắc.

Phải biết mình là Thánh nhân a.

Bây giờ lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, gần như không yếu hơn Khổng Tuyên.

Đây là thực lực kinh khủng đến mức nào?

Tuyệt đối là ngoài sức tưởng tượng.

Nếu Nhân tộc có bảy, tám người như Khổng Tuyên, nghĩ đến thôi cũng có chút không rét mà run.

Mấy gã Nhân tộc này đều tiến bộ nhanh như vậy sao?

Nếu thật sự là như vậy, thì chiến lực đỉnh cao của Nhân tộc một chút cũng không thua kém Vu Yêu hai tộc.

Chuẩn Đề Thánh Nhân tự nhiên mày nhíu chặt.

Mới qua bao lâu đâu?

Chỉ mới ngắn ngủi trăm năm thôi mà.

Lãnh tụ Nhân tộc đã trở nên mạnh mẽ như vậy.

Nếu lại qua ngàn năm, vạn năm, thì còn ra thể thống gì nữa?

Chẳng trách Hồng Quân Đạo Tổ cũng phải vội vàng tiêu diệt Nhân tộc.

Hiện nay Nhân tộc đã không còn chịu sự khống chế của Hồng Quân Đạo Tổ.

Nếu cứ để Nhân tộc tiếp tục phát triển, Nhân tộc thật sự có khả năng trở thành chúa tể của Hồng Hoang thiên địa.

Một chủng tộc không chịu sự khống chế lại nắm giữ Hồng Hoang thiên địa, đối với Hồng Quân Đạo Tổ mà nói, cũng đối với những Thánh nhân như bọn họ mà nói, tuyệt đối là một tai nạn khổng lồ.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn không khỏi tràn ngập sát ý vô tận.

Chuẩn Đề Thánh Nhân tay lóe lên quang mang, tức thì một cành cây khô xuất hiện.

Cành cây khô này chính là pháp bảo thường dùng của Chuẩn Đề Thánh Nhân, ở Hồng Hoang thế giới cũng là một tồn tại uy danh lẫy lừng, tên gọi Thất Bảo Diệu Thụ.

Lấy ra kiện pháp bảo này, Chuẩn Đề Thánh Nhân nhẹ nhàng quét về phía Toại Nhân Thị.

Ngay sau đó liền có một luồng quang mang bảy màu mãnh liệt lan tỏa.

Luồng quang mang bảy màu này trực tiếp va chạm với luồng đao khí khổng lồ trên không trung.

Sau đó liền giằng co.

Một lát sau, những đao khí này liền vỡ tan tành.

Dù Toại Nhân Thị có mạnh đến đâu, nhưng đối mặt với Chuẩn Đề Thánh Nhân, vẫn còn kém xa.

Lúc này Toại Nhân Thị cùng lắm chỉ là tồn tại vô địch dưới Thánh nhân, tức là ở cùng một đẳng cấp với Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên còn bị trấn áp không chút lưu tình, Toại Nhân Thị lại làm sao có thể gây uy hiếp cho Chuẩn Đề Thánh Nhân được chứ?

Thấy cảnh này, sắc mặt Toại Nhân Thị cũng trở nên có chút khó coi.

Ánh mắt nhìn về phía Chuẩn Đề Thánh Nhân, tràn ngập lửa giận vô tận. "Chuẩn Đề lão tặc, cút xuống cho lão tử." Cùng với một tiếng gầm giận dữ, thanh đại đao trong tay ông ta lại một lần nữa tỏa ra quang mang vàng kim lấp lánh.

Thanh trường đao này đã trở thành biểu tượng của ông.

Bây giờ thanh trường đao này cũng thừa hưởng rất nhiều khí vận của Nhân tộc, uy lực rõ ràng đã tăng mạnh, trở thành một phần sức mạnh của Toại Nhân Thị. "Chuẩn Đề lão tặc, ta bảo ngươi cút xuống, lẽ nào ngươi không nghe thấy sao?" Con chó già Chuẩn Đề Thánh Nhân này, ba lần bảy lượt phá hoại chuyện tốt của Nhân tộc.

Toại Nhân Thị sớm đã mất hết kiên nhẫn với hắn.

Cũng chỉ vì thực lực không bằng đối phương, nếu không ông ta đã

sớm xách đao chém chết con chó già này rồi.

Chính cái gọi là sĩ khả nhẫn, thục bất khả nhẫn.

Mình đường đường là Thánh nhân, lại bị Nhân tộc mắng là chó già.

Chuẩn Đề Thánh Nhân sao có thể chịu đựng được? "Tiểu nhi Nhân tộc, lại dám vô lễ như vậy?" "Lẽ nào thật sự muốn chết sao?" Lúc này, lửa giận cuồn cuộn của Chuẩn Đề bùng phát.

Chương 545

Toàn bộ không gian trong khoảnh khắc này đều bắt đầu run rẩy.

Hình như có một nguồn năng lượng vô song nào đó, vào khoảnh khắc này dần dần thức tỉnh.

Đó là một luồng khí tức vô song.

Sau khi luồng khí tức này xuất hiện, trực tiếp oanh động ức vạn sinh linh Hồng Hoang.

Chuẩn Đề Thánh Nhân lại bị chọc giận.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Ai nấy đều cảm thấy kinh hồn bạt vía.

Trong 100 năm gần đây, Hồng Hoang thế giới có thể nói là vô cùng yên ổn.

Đại chiến chưa bao giờ xảy ra.

Bây giờ lại sắp có đại sự xảy ra sao?

Chuẩn Đề Thánh Nhân lại bị chọc giận, đối phương là lãnh tụ Nhân tộc.

Như vậy, Chuẩn Đề Thánh Nhân và Nhân tộc sắp có một cuộc đối đầu mới sao?

Lẽ nào Chuẩn Đề Thánh Nhân không sợ Thiên Cơ Lâu đứng sau Nhân tộc sao?

Phải biết lần trước Chuẩn Đề Thánh Nhân ra tay với Nhân tộc, đã bị Tam Thất Thánh Nhân của Thiên Cơ Lâu dạy cho một bài học.

Bây giờ Chuẩn Đề Thánh Nhân lại còn dám ra tay với lãnh tụ

Nhân tộc?

Lẽ nào thật sự không sợ chết sao?

Tuy nói Thánh nhân đã đạt đến cảnh giới bất tử bất diệt, nhưng lại có nguy cơ bị đánh rớt cảnh giới.

Một khi bị các Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu vây công, cảnh giới của Chuẩn Đề Thánh Nhân bị đánh rớt, đến lúc đó là có thể chết người a.

Thật không ngờ Chuẩn Đề Thánh Nhân lại gan to bằng trời như vậy.

Toại Nhân Thị cảm nhận được luồng khí tức này, sắc mặt cũng có chút đen lại.

Trên người ông ta cũng có một luồng khí tức vô song hội tụ.

Trải qua trăm năm tu luyện, ông ta đã dung nhập sức mạnh của Vô Thủy Đại Đế vào trong cơ thể mình.

Luồng sức mạnh của Vô Thủy Đại Đế lúc này cũng cuồn cuộn bùng phát, cũng mang theo một luồng thiên uy mênh mông, cũng là sức mạnh vạn cổ bất hủ.

Dù không mạnh bằng Chuẩn Đề Thánh Nhân, nhưng vẫn không thể xem thường.

Thanh trường đao trong tay ông ta cũng thần quang rực rỡ.

Đao khí che trời lấp đất, dường như muốn xé toạc cả bầu trời.

Chuẩn Đề Thánh Nhân cảm nhận được uy hiếp từ thanh trường đao, không khỏi nhíu mày.

Thật không ngờ lãnh tụ Nhân tộc lại có thể khiến hắn cảm thấy bị uy hiếp.

Thật khiến hắn có chút không hiểu.

Có lẽ là do khí vận Nhân tộc nồng đậm trên người ông ta?

Khí vận Nhân tộc gần đây quả thật đã bắt đầu dâng cao.

Dù là Vu tộc và Yêu tộc, đối mặt với Nhân tộc lúc này, cũng không thể không tạm thời tránh né mũi nhọn của họ.

Hít sâu một hơi, Chuẩn Đề Thánh Nhân lúc này lại một lần nữa lấy ra Thất Bảo Diệu Thụ.

Thất Bảo Diệu Thụ tỏa ra một luồng khí tức xám mịt, trực tiếp khuếch tán đao ý của Toại Nhân Thị. "Chuyện này không liên quan đến Nhân tộc các ngươi." "Là chuyện giữa Tây phương giáo chúng ta và Khổng Tuyên." "Khuyên các ngươi Nhân tộc tốt nhất không nên nhúng tay vào." "Nếu không bản thánh nổi giận, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc các ngươi, e rằng đều phải bị diệt." Toại Nhân Thị nghe vậy lại cười khẩy: "Chuẩn Đề lão cẩu, ta cũng không muốn nói nhiều lời vô ích với ngươi." "Khuyên ngươi mau thả Khổng Tuyên ra, nếu không ngươi sẽ cảm nhận được cái giá phải trả khi chọc giận Nhân tộc." "Nếu không, Nhân tộc không tiếc cùng ngươi ngọc đá cùng tan, cũng sẽ đồ sát cả Tây phương của ngươi.

Ta, Toại Nhân Thị, nói được làm được!" Lúc này trong lòng Toại Nhân Thị tràn ngập sát ý vô tận.

Ông ta không thể cho phép lão cẩu Chuẩn Đề vũ nhục Khổng Tước.

Nếu không một khi mở ra tiền lệ này, sẽ khiến người ta lầm tưởng rằng ai kết minh với Nhân tộc đều sẽ gặp phải tai ương.

Nếu thật sự như vậy, chẳng phải là toang rồi sao?

Toại Nhân Thị thấy Chuẩn Đề Thánh Nhân không hề động đậy, không khỏi lửa giận ngút trời.

Ông ta cắm phập thanh đại đao trong tay xuống đất.

Chỉ nghe một tiếng "xoẹt", ông ta liền xé rách toàn bộ y phục trên người, để lộ ra thân thể như được điêu khắc tinh xảo, tựa như kiệt tác của quỷ thần.

Thân thể thon dài được bao phủ bởi những cơ bắp góc cạnh rõ ràng.

Thân thể khẽ động, liền có sức mạnh vô tận từ sâu trong cơ thể tuôn ra.

Lại có vô số pháp lực, đạo vận từ sâu trong cơ thể cuồn cuộn tỏa ra, trực tiếp hình thành một lớp sương mù nhàn nhạt bao quanh ông.

Đây là do nhục thân vô tận và khí huyết của Toại Nhân Thị ảnh hưởng đến linh khí xung quanh.

Lúc này Toại Nhân Thị như một con bạo long hình người.

Sau đó, ông ta lại nhấc thanh trường đao cắm dưới đất lên. "Chuẩn Đề lão cẩu, ta chỉ hỏi ngươi, rốt cuộc ngươi có xuống hay không?" Sự kiên nhẫn của Toại Nhân Thị đã đến giới hạn.

Chuẩn Đề Thánh Nhân từng nhiều lần phá hoại chuyện tốt của Nhân tộc.

Lần này lại dám đánh chủ ý lên đầu Khổng Tuyên.

Điều này cũng phá hỏng chuyện tốt của Nhân tộc.

Nếu Chuẩn Đề Thánh Nhân vẫn không biết điều, vậy thì dù phải dùng hết sức mạnh của Nhân tộc, cũng phải giữ Chuẩn Đề Thánh Nhân lại.

Nhân tộc chính là cứng rắn như vậy.

Nếu không cứng rắn như vậy, Nhân tộc e rằng cũng không thể tồn tại đến bây giờ.

Ngay lúc ánh mắt hai vị đại năng lóe lên, chuẩn bị khai chiến bất cứ lúc nào, ở cuối chân trời, bỗng nhiên lại có một luồng thần quang lóe lên.

Chỉ thấy người tới một thân bạch y, dáng người uyển chuyển, dung mạo tú mỹ.

Người tới chính là thê tử của Toại Nhân Thị, Yểm Tư Thị.

Vừa xuất hiện, bà liền nhìn về phía Toại Nhân Thị, thấy phu quân mình không bị thương chút nào, lúc này mới chuyển ánh mắt sang Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Lại phát hiện Chuẩn Đề Thánh Nhân đang đứng trên một con thần điểu vô cùng khổng lồ.

Con thần điểu này rõ ràng chính là Khổng Tuyên, chỉ có điều lúc này nó đã bị áp chế dưới đất, dáng vẻ vô cùng thê thảm.

Thấy tình huống này, Yểm Tư Thị cũng giật mình.

Thật không ngờ sự việc lại diễn biến đến mức này.

Khổng Tuyên đến Nhân tộc tìm kiếm hợp tác, lại rơi vào cảnh ngộ như vậy.

Chẳng trách phu quân của mình lại lửa giận ngút trời.

Nếu thật sự để Chuẩn Đề Thánh Nhân bắt Khổng Tuyên đi, đối với Nhân tộc mà nói, hậu quả thật không dám tưởng tượng.

Sắc mặt Yểm Tư Thị cũng dần trở nên khó coi.

Khổng Tuyên tuy không phải Nhân tộc, nhưng trong thời gian ở Nhân tộc, hai người đã xây dựng được tình cảm sâu đậm.

Yểm Tư Thị coi Khổng Tuyên như tỷ tỷ.

Bây giờ Khổng Tuyên biến thành bộ dạng này, dù là bà cũng có

chút khó chịu.

Nhất là trên lưng thần điểu Khổng Tước, còn đứng một lão già mặt mày bỉ ổi.

Nhìn thấy lão đầu này, Yểm Tư Thị liền tức không chịu nổi.

Rõ ràng là Thánh nhân, lại cứ thích nhúng tay vào chuyện của Hồng Hoang thế giới.

Rõ ràng là Thánh nhân của Tây phương, lại nhiều lần chỉ tay năm ngón vào chuyện của Đông phương.

Thật khiến người ta vô cùng tức giận.

Yểm Tư Thị hít sâu một hơi.

Sau đó trên người liền bùng phát một luồng khí tức vô song.

Bà muốn cùng phu quân của mình thu thập tên Thánh nhân chết tiệt này.

Cùng với khí tức trên người bà bùng phát, các sinh linh Hồng Hoang đang quan sát từ xa đều hít một hơi khí lạnh.

Thật không ngờ nữ tử Nhân tộc này lại mạnh mẽ như vậy.

Luồng khí tức này lại không hề thua kém khí thế của Toại Nhân Thị.

Chương 546

Nói cách khác, Nhân tộc có ít nhất hai vị lãnh tụ đã đạt đến đẳng cấp vô địch dưới Thánh nhân.

Đây là thực lực kinh khủng đến mức nào?

Hơn nữa Nhân tộc lại không hề sợ hãi Chuẩn Đề Thánh Nhân của Tây phương, còn muốn liều mạng với Chuẩn Đề Thánh Nhân của Tây phương?

Những kẻ Nhân tộc này, lẽ nào thật sự không sợ chết sao?

Cùng với luồng khí tức này bùng phát, dung mạo của Yểm Tư Thị cũng thay đổi lớn.

Mái tóc đen dài bay trong gió.

Dung mạo cụ thể khiến người ta không nhìn rõ, nhưng lại toát ra một khí chất uyển chuyển.

Bộ trường bào màu trắng trăng trên người bà ôm sát lấy cơ thể, toát ra vẻ quyến rũ vô tận.

Quả thật là một vị nữ hoàng uy lực vô cùng.

Nữ tử này lẳng lặng đứng bên cạnh Toại Nhân Thị, chỉ chờ phu quân của mình ra lệnh, bà cũng sẽ cùng phu quân của mình xông lên giết địch.

Mà lúc này Toại Nhân Thị, cởi trần, tay nắm chặt thanh đại đao khổng lồ, sát ý ngập trời đứng đó.

Khí tức trên trường đao cũng phập phồng bất định. "Lão cẩu, ngươi thật sự không nhường?" Nhìn thấy hai người mắt hổ trừng trừng, Chuẩn Đề Thánh Nhân hít sâu một hơi, sau đó lại cười một

cách quỷ dị. "Nhất xuất liên hoa thanh tịnh đài, nhị thừa diệu điểm pháp môn khai." (Một đóa sen thanh tịnh hiện ra, hai thừa diệu pháp mở cửa) "Linh lung xá lợi siêu phàm tục, anh lạc minh châu tuyệt thế nghi." (Xá lợi lấp lánh siêu phàm tục, chuỗi ngọc minh châu đẹp tuyệt trần) "Bát đức trì trung sinh bát bảo, thất trân diệu thụ trường kim đài." (Ao tám đức sinh tám báu, cây bảy báu mọc đài vàng) "Chỉ nhân đông thổ đa anh kiệt, lai ngộ tiền duyên giai thắng thai." (Chỉ vì đất đông nhiều anh kiệt, đến gặp tiền duyên đều thắng thai) Sau đó liền khẽ xướng một câu Phật hiệu, ngữ khí phiêu diêu, dường như rất có ý cảnh. "Bần đạo lần này đến Đông phương, là để độ hóa sinh linh Đông phương." "Đông phương nhiều tai nhiều kiếp, nhiều tai nhiều si, xa không bằng Tây phương cực lạc thanh tịnh của ta." "Hay là hai vị cũng cùng ta đến Tây phương cực lạc nhé?" "Chính cái gọi là độ hóa người khổ nạn trên thế gian, Đông phương nhiều khổ nhiều nạn, cùng ta đến Tây phương cực lạc, chẳng phải tuyệt diệu sao?" Lúc này Chuẩn Đề Thánh Nhân dường như không còn tức giận nữa.

Bởi vì từ rất lâu trước đây, hắn đã để ý đến các lãnh tụ Nhân tộc.

Bây giờ vì một con Khổng Tước, lại có hai vị lãnh tụ Nhân tộc đâm đầu vào mắt hắn.

Đây chẳng phải là cơ hội trời cho sao?

Không chỉ bắt được Khổng Tuyên, mà còn bắt cả hai vị lãnh tụ Nhân tộc này về.

Tây phương giáo chẳng phải thực lực sẽ tăng mạnh sao?

Thánh nhân có hai người bọn họ.

Dưới Thánh nhân, có Khổng Tuyên, có hai vị lãnh tụ Nhân tộc.

Như vậy, Tây phương giáo chẳng phải là thật sự sẽ hoàn toàn hưng thịnh sao?

Quả thật là diệu thay diệu thay a!

Nghĩ đến đây, trái tim của Chuẩn Đề Thánh Nhân lại trở nên nóng rực.

Đây tuyệt đối là duyên trời ban.

Nghe những lời vô sỉ như vậy của Chuẩn Đề Thánh Nhân, Toại Nhân Thị không khỏi dở khóc dở cười.

Thật không ngờ Chuẩn Đề Thánh Nhân lại có thể nói ra những lời vô sỉ như vậy.

Độ dày của da mặt, quả thực đã đến mức khó có thể tưởng tượng.

Đất Tây phương nghèo đến cọng lông gà cũng không có, đến miệng Chuẩn Đề Thánh Nhân, lại trở thành Tây phương cực lạc?

Tây phương có cái quái gì là cực lạc?

Thật là vô cùng nực cười.

Toại Nhân Thị sát ý lẫm liệt nhìn Chuẩn Đề Thánh Nhân, nhìn tên Thánh nhân Tây phương vô sỉ này. "Tây phương cực lạc thế giới?" "Tây phương có cái gọi là cực lạc thế giới sao?" "Tây phương cực lạc thế giới mà ngươi nói, có phải là núi Đại Tu Di đã bị Nữ Oa Thánh Nhân hủy một lần không?" Toại Nhân Thị khinh bỉ cười một tiếng, ngữ khí tràn ngập vẻ khinh thường vô song. "Tây phương các ngươi nghèo đến cọng lông gà cũng không có, sao có thể so được với sự giàu có của Đông phương ta?" "Lại còn dám dụ dỗ chúng ta đến Tây phương của các ngươi?" "Ngươi lấy đâu ra mặt mũi vậy?" "Hay là ai cho ngươi mặt mũi vậy?" Theo ta thấy, hai vị Thánh nhân Tây phương các ngươi, chi bằng đến phương Đông của chúng ta. "Lãnh địa Nhân tộc chúng ta vô hạn, có lẽ sẽ vạch một ngọn núi cho các ngươi." Những lời này có thể nói là giết người tru tâm.

Ý khinh thường sâu sắc của Toại Nhân Thị, trực tiếp đâm vào tim

Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Nhất là Toại Nhân Thị còn nhắc đến núi Đại Tu Di của Tây phương bị Nữ Oa hủy một lần.

Bây giờ nói ra trước mặt hắn, chẳng phải là đang sỉ nhục hắn sao?

Khi xưa Nữ Oa tìm đến cửa, cùng hắn đại chiến một trận, khiến hắn liên tiếp chịu thiệt không ít.

Đến cuối cùng, núi Đại Tu Di cũng bị Nữ Oa hủy một lần.

Bây giờ nhắc lại chuyện cũ, còn luôn miệng nói Tây phương giáo nên chuyển đến Đông phương.

Nếu như vậy, bọn họ còn có thể gọi là Tây phương giáo sao?

Lúc này lửa giận của Chuẩn Đề Thánh Nhân không còn kiềm chế được nữa.

Thất Bảo Diệu Thụ trong tay, mãnh liệt bùng phát một luồng thần quang rực rỡ, trực tiếp quét về phía hai vị lãnh tụ Nhân tộc.

Cùng với hành động của đối phương, trong nháy mắt liền có một luồng khí tức xám mịt lao đến.

Nếu bị luồng khí tức này quét trúng, rất có khả năng sẽ rơi vào kết cục giống như Khổng Tuyên.

Dù sao Khổng Tuyên cũng bị luồng khí tức này trấn áp.

Nếu bọn họ bị quét trúng, e rằng kết cục cũng sẽ y hệt.

Chỉ có điều hai vị lãnh tụ Nhân tộc sớm đã có chuẩn bị.

Thanh đại đao trong tay Toại Nhân Thị, hung hăng chém xuống.

Trong nháy mắt liền có một luồng đao khí vô song bị chém ra.

Luồng đao khí vô cùng mạnh mẽ này, như một vầng thần quang rực rỡ, sau đó trực tiếp hình thành một dải lụa trắng vô địch trên

không trung.

Đao khí vô địch trực tiếp lao về phía luồng khí tức xám mịt kia.

Dưới sự bùng nổ của hai luồng sức mạnh vô cùng, trực tiếp gây ra một vụ nổ kinh thiên động địa.

Thế nhưng Toại Nhân Thị chung quy chỉ là Chuẩn Thánh.

Đối mặt với sức mạnh của Chuẩn Đề Thánh Nhân, quả thật có chút lực bất tòng tâm.

Sức mạnh của Chuẩn Đề Thánh Nhân, tuy bị yếu đi một chút, nhưng vẫn lao về phía hai vị lãnh tụ Nhân tộc.

Đúng lúc này, Yểm Tư Thị bên cạnh ra tay.

Vô số đại đạo kim liên sinh ra bên cạnh bà.

Trong nháy mắt, những tinh linh đại đạo này liền hình thành một vùng lãnh địa bên cạnh bà.

Có lãnh địa này, tự nhiên có thể bảo vệ hai người chu toàn.

Luồng sức mạnh xám mịt kia trong nháy mắt liền lao đến.

May mà lãnh địa đại đạo kim liên này quả thật có chút hùng hậu, cuối cùng lại cứng rắn chống đỡ được.

Bất kể là sức mạnh của Thất Bảo Diệu Thụ, hay là đại đạo kim liên, toàn bộ đều biến mất giữa trời đất. "Đây chính là thần thông của Thánh nhân sao?" Yểm Tư Thị nhìn Chuẩn Đề Thánh Nhân ở xa lẩm bẩm.

Hai người họ dốc hết toàn lực, mới miễn cưỡng đỡ được một đòn tấn công tùy ý của Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Thần thông của Thánh nhân quả thật có chút ngoài sức tưởng tượng.

Chuẩn Đề Thánh Nhân chỉ là tùy ý tấn công, hai người họ dốc hết toàn lực mới có thể chống đỡ.

Quả thật có một khoảng cách không thể xóa nhòa.

Lúc này Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng có chút kinh ngạc.

Không ngờ hai con kiến hôi Nhân tộc này lại đỡ được đòn tấn công của hắn.

Thật sự không ngờ.

Dù sao cũng là Thánh lực do chính mình tỏa ra, hai con kiến hôi này lại có thể đỡ được, thật khiến hắn cảm thấy có vài phần kinh ngạc.

Nghĩ đến đây hắn lại cảm thấy có chút phẫn nộ.

Những lãnh tụ Nhân tộc này, gần đây liên tiếp khiêu khích uy nghiêm của hắn.

Lần đó ở Nhân tộc, các lãnh tụ Nhân tộc lại còn dám ra tay với hắn.

Thật là tội không thể tha.

Lần này lại tự tìm đến cửa.

Hai vị lãnh tụ này đừng hòng trở về.

Vừa hay Tây phương giáo của họ đang thiếu người.

Chương 547

Cho họ ăn chút khổ, sau đó độ hóa về Tây phương.

Đây là chuyện không thể tốt hơn.

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn lạnh lùng liếc nhìn hai người ở xa.

Trong ánh mắt lộ ra vẻ trào phúng nhàn nhạt.

Bọn họ nhiều lần khiêu khích Thánh nhân, nhưng lại không biết khoảng cách giữa mình và Thánh nhân rốt cuộc lớn đến mức nào.

Chẳng phải là ếch ngồi đáy giếng sao?

Những người này đều đã đắc tội hết các Thánh nhân Hồng Hoang.

Bất kể là Tam Thanh, hay là Nữ Oa, đều bị Nhân tộc đắc tội.

Lại còn luôn miệng nói đã từ bỏ thần minh.

Nghĩ đến đây thật là nực cười.

Nếu Thiên Cơ Lâu một ngày nào đó từ bỏ Nhân tộc, Nhân tộc không biết sẽ rơi vào kết cục thê thảm đến mức nào.

Nghĩ đến đây Chuẩn Đề Thánh Nhân cuối cùng cũng lên tiếng. "Con khổng tước này cùng Tây phương ta có duyên." "Đây là thiên định tạo hóa, ai cũng không thể phủ nhận." "Bản thánh nhân lần này là đặc biệt đến để độ hóa." "Vốn không liên quan đến Nhân tộc các ngươi, không ngờ các ngươi lại liên tiếp cản trở." "Nếu đã như vậy, vậy thì hãy lĩnh giáo xem các ngươi có thủ đoạn gì?" "Nếu thủ đoạn tầm thường, vậy thì mời các ngươi cũng đến Tây phương giáo của ta ngồi một chút." Nghe Chuẩn Đề Thánh Nhân đánh chủ ý lên người bọn họ, Yểm Tư Thị nhất thời chửi ầm lên.

Tuy bà là phận nữ nhi, nhưng tính tình của bà cũng vô cùng cứng

rắn. "Cùng Tây phương các ngươi có duyên?" "Có duyên mẹ ngươi, Tây phương các ngươi xưa nay nghèo như chó." "Nhìn thấy cái gì cũng nói cùng các ngươi có duyên." "Chẳng qua là muốn đến Đông phương cướp bóc một ít bảo vật, để mang về chống đỡ thể diện mà thôi." "Bây giờ lại còn muốn cướp cả người Đông phương, các ngươi còn cần mặt mũi không?" "Tây phương giáo còn cần mặt mũi không?" "Chẳng biết cả Hồng Hoang đều khinh bỉ các ngươi, như các ngươi vậy thì làm sao phát triển Tây phương?" "Ta phi!!" "Sao hai người các ngươi không nói, Tam Thanh cũng cùng Tây phương các ngươi có duyên đi?" "Sao hai người các ngươi không nói Nữ Oa nương nương cùng Tây phương các ngươi có duyên đi?" "Vậy các ngươi độ hóa bọn họ về Tây phương đi a?" "Đường đường Thánh nhân sao lại vô sỉ như vậy?" "Còn Thánh nhân nữa chứ, chẳng qua chỉ là lão tặc râu xám, thất phu đầu bạc mà thôi!" "Nhân tộc chúng ta từ trước đến nay chưa từng thấy kẻ mặt dày vô sỉ như ngươi!" Những lời này của Yểm Tư Thị nói rất lớn, ngữ khí cũng hùng hồn mạnh mẽ.

Thậm chí nửa cái Hồng Hoang đều có thể nghe rõ ràng.

Yểm Tư Thị vốn là một nữ tử, từ miệng một nữ tử mắng ra những lời như vậy, thật sự có chút khó nghe.

Huống hồ người bị mắng còn là Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Những đại năng đang quan sát chuyện này trong nháy mắt đều phì cười.

Lão tặc râu bạc... "Hạo thủ thất phu..." "Hậu nhan vô sỉ chi nhân..." Thật không ngờ nữ tử Nhân tộc này mắng người lại khó nghe như vậy.

Điều này ở cả Hồng Hoang cũng là độc nhất vô nhị.

Lời nói tuy vô cùng khó nghe, nhưng tại sao nghe lại sảng khoái như vậy?

Dù sao người ta nói cũng không sai chút nào.

Tên Chuẩn Đề Thánh Nhân này, nhìn thấy cái gì cũng nói cùng Tây phương có duyên.

Nhìn thấy bảo vật cũng nói cùng Tây phương có duyên.

Nhìn thấy cường giả cũng nói cùng Tây phương có duyên.

Không có thứ gì là không cùng Tây phương có duyên.

Bây giờ bị nữ tử Nhân tộc một lời vạch trần, thật sự là đã xé toạc tấm màn che giả dối của Tây phương, trực tiếp vạch trần bộ mặt xấu xí vô cùng của Tây phương.

Những lời như vậy tự nhiên khiến các vị đại năng Đông phương cảm thấy vô cùng thống khoái.

Thông Thiên giáo chủ đang quan sát ở Kim Ngao đảo, Bích Du cung, lúc này trực tiếp sắp cười phọt ra.

Thật không ngờ những kẻ Nhân tộc này, lại từng người một đều lanh lợi như vậy.

E rằng sau phen mắng này, Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng bị mắng đến ngơ ngác rồi?

Tuy bọn họ đều coi thường Chuẩn Đề Thánh Nhân, nhưng cũng là Thánh nhân, tôn trọng tối thiểu vẫn phải có.

Vì vậy gặp mặt cũng chào hỏi vài câu.

Bây giờ một trận mắng này, thật là một cảnh tượng kinh điển của việc mắng người.

Thậm chí lần này còn có cả lời thoại mới nữa. "Từ trước đến nay chưa từng thấy kẻ mặt dày vô sỉ như vậy...

Lão tặc râu bạc...

Hạo thủ thất phu..." Thật là có chút thú vị.

Những lời này để gọi Chuẩn Đề Thánh Nhân, quả thực không thể thích hợp hơn.

Đường đường Chuẩn Đề Thánh Nhân, bị mắng chửi như vậy, cũng coi như là mất mặt đến tận nhà.

Người ta đều là những tồn tại được người khác kính ngưỡng.

Bất kể là Thái Thượng Lão Tử thanh tịnh vô vi, hay là Nguyên Thủy Thiên Tôn uy nghiêm bá đạo, hay là Thông Thiên giáo chủ tiêu dao tự tại, hay là Nữ Oa nương nương, đều là những tồn tại đáng được kính ngưỡng.

Nhưng tên Chuẩn Đề Thánh Nhân này, tại sao cả Hồng Hoang đều không ưa?

Thật sự là do tên này làm việc quá vô sỉ.

Nghe Nhân tộc mắng chửi, vị đại lão của Tiệt giáo ở Kim Ngao đảo, Bích Du cung, lại một lần nữa cảm nhận được cái gì gọi là toàn thân sảng khoái.

Nhìn Thánh nhân Tây phương bị mắng, thật sự cảm thấy vô cùng thư sảng.

Hắn còn chưa bao giờ cảm thấy mắng người lại thống khoái như vậy.

Hắn xưa nay có chút vụng về trong ăn nói, trước mặt hai vị sư huynh của mình, luôn thường xuyên chịu thiệt thòi.

Bây giờ những tiểu tử Nhân tộc này, từng người một mắng trời mắng đất, thật khiến người ta thống khoái.

Nhìn về phía Nhân tộc, ánh mắt cũng trở nên ngày càng yêu thích.

Tuy Nhân tộc không được Hồng Quân Đạo Tổ ưa, nhưng hắn lại

khá thích Nhân tộc.

Nhân tộc vốn có khí vận ngút trời, đã định sẽ là chúa tể Hồng Hoang.

Bây giờ chỉ là thời cơ trỗi dậy sớm hơn một chút, lại muốn đuổi cùng giết tận Nhân tộc, thật sự có chút quá tàn nhẫn.

Nhân tộc cũng chỉ muốn mưu cầu phát triển mà thôi.

Cứng rắn áp bức người ta có ý nghĩa gì chứ?

Bây giờ người ta đã có sự hỗ trợ của Thiên Cơ Lâu, đẩy Hồng Quân Đạo Tổ và những người khác vào đường cùng, thật là có chút thú vị.

Hà tất phải như vậy?

Những Thánh nhân kia chẳng phải là tự làm tự chịu sao?

Pháp bảo của Thiên Cơ Lâu nhiều, Thánh nhân cũng nhiều.

Không dám cứng rắn đối đầu với người ta, chỉ dám giở trò sau lưng.

Dù là Thông Thiên giáo chủ lúc này, cũng đã không còn kính trọng Hồng Quân Đạo Tổ như trước nữa.

Hồng Quân Đạo Tổ làm việc quả thật có chút hạ đẳng.

Đúng như những người của Thiên Cơ Lâu nói, Thiên Cơ Lâu vô số năm qua đều đang bảo vệ Hồng Hoang.

Là chúa tể Hồng Hoang, Hồng Quân Đạo Tổ lẽ nào lại chưa từng phát hiện ra sao?

Hồng Quân Đạo Tổ chỉ lo tranh quyền đoạt lợi, chỉ lo để mình có quyền khống chế tuyệt đối đối với Hồng Hoang, đối với chuyện bên ngoài lại không hề quan tâm.

Xem ra quả thật đã rơi vào hạ thừa.

Còn dám trơ mặt nói với Trường Không đạo nhân là Trường Không đạo nhân chủ ngoại, hắn chủ nội.

Chẳng trách hai tên ở Tây phương này lại vô sỉ như vậy, hóa ra là đã nhận được chân truyền của Hồng Quân Đạo Tổ.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Thông Thiên giáo chủ không khỏi lộ ra một tia trào phúng.

Tuy hắn là đệ tử của Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng một số việc làm của Hồng Quân Đạo Tổ, hắn cũng có chút không ưa.

Bây giờ Nhân tộc theo bước chân của Thiên Cơ Lâu, đã có thế trung hưng.

Chỉ trong ngắn ngủi trăm năm, đã sánh vai cùng Vu tộc và Yêu tộc.

Cộng thêm khí vận Nhân tộc ngút trời, khí vận của Vu tộc và Yêu tộc đã đi đến cuối đường.

Vậy thì tình hình của tam tộc tiếp theo đã rất rõ ràng.

E rằng thế chân vạc này, rất nhanh sẽ bị phá vỡ.

Nhân tộc sẽ trở thành chúa tể mới của Hồng Hoang thiên địa, mà Vu tộc và Yêu tộc tất nhiên sẽ trở thành quá khứ.

Chính cái gọi là mặt trời lặn về tây.

Vu tộc và Yêu tộc bây giờ đã là cục diện mặt trời lặn về tây.

Mà Nhân tộc thì là mặt trời mọc ở phương đông.

Chương 548

Dựa vào Thiên Cơ Lâu, cuối cùng Nhân tộc tất nhiên sẽ nắm giữ Hồng Hoang.

Đến lúc đó, Tử Tiêu cung e rằng sẽ hoàn toàn bị cô lập.

Đến lúc đó sẽ hoàn toàn mất đi quyền khống chế đối với Hồng Hoang.

Cuộc đấu giữa các Thánh nhân, bị Thiên Cơ Lâu áp chế.

Người nắm giữ Hồng Hoang lại là Nhân tộc hướng về Thiên Cơ Lâu.

Đến lúc đó còn có chuyện gì của Hồng Quân Đạo Tổ nữa?

Hồng Quân Đạo Tổ, đây là tự mình đẩy mình vào đường cùng a.

Nghĩ đến đây, vẻ trào phúng của Thông Thiên giáo chủ càng đậm!

Mấy vị Thánh nhân của Hồng Hoang thế giới này, e rằng thật sự không phải là đối thủ của người ta.

Bây giờ Nữ Oa nương nương đã có suy nghĩ của riêng mình, rõ ràng sẽ không tùy ý nghe theo sự sắp đặt của Hồng Quân Đạo Tổ.

Nói không chừng Nữ Oa nương nương còn đang nghĩ đến việc tự lập một phái nữa.

Mà tên Chuẩn Đề Thánh Nhân này thì chỉ là đồ vô dụng, là rác rưởi.

Nói không chừng bên Thiên Cơ Lâu kia chỉ cần tung ra con Godzilla, là đã giải quyết xong Chuẩn Đề Thánh Nhân rồi.

Mà Tiếp Dẫn Thánh Nhân, tên đó bị kẹt ở Tây phương, muốn xuất hiện ở Hồng Hoang trong thời gian dài cũng là một vấn đề.

Vậy thì người thật sự có thể trở thành trợ lực của Hồng Quân Đạo Tổ, cũng chỉ có Tam Thanh bọn họ.

Thế nhưng bên Thiên Cơ Lâu kia, không chỉ có Thú Hoàng Thần Nghịch, còn có Ma Tổ La Hầu, còn có Tứ Đại Thánh Thú, còn có Công Phu Hùng Miêu, còn có thần thú Thảo Nê Mã, còn có Tam Thất, còn có Bán bộ Đại Đạo Yêu Yêu.

Lấy cái gì mà so với người ta?

Nhưng Hồng Quân Đạo Tổ lại có vẻ như đã có kế hoạch sẵn.

Lẽ nào Hồng Quân Đạo Tổ cũng có át chủ bài sao?

Lẽ nào Hồng Quân Đạo Tổ cũng có thực lực chưa thể hiện ra sao?

Thông Thiên giáo chủ vào khoảnh khắc này không khỏi rơi vào trầm tư. ... ...

Trên chiến trường, Chuẩn Đề Thánh Nhân lúc này cũng bị mắng đến ngây người.

Hắn từng bao giờ nghe người khác mắng chửi mình như vậy?

Lão tặc râu bạc là gì?

Cái gì gọi là hạo thủ thất phu?

Cái gì gọi là hậu nhan vô sỉ chi?

Những lời này cực kỳ khó nghe, thậm chí còn khó nghe hơn cả việc Toại Nhân Thị gọi hắn là lão cẩu.

Không ngờ hai kẻ Nhân tộc này lại bất kính với hắn như vậy.

Thật khiến hắn lửa giận ngút trời.

Ngọn lửa cuồn cuộn trong lòng gần như không thể khống chế được. "Chết tiệt....." "Thật là chết tiệt....." Lúc này Chuẩn Đề Thánh Nhân đã tức đến run lẩy bẩy.

Không ngờ những kẻ Nhân tộc này không chỉ bất kính với hắn, mà còn từng người một mắng chửi hắn.

Chủng tộc Nhân tộc này thật là vô cùng ti tiện.

Sớm đã nên diệt trừ cái chủng tộc này.

Lúc này Chuẩn Đề Thánh Nhân sát tâm nổi lên.

Sát ý này trực tiếp từ trên đỉnh đầu Chuẩn Đề Thánh Nhân bộc phát ra.

Trong nháy mắt liền tạo ra một dị tượng đặc biệt trên đỉnh đầu Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Chuẩn Đề Thánh Nhân dù sao cũng là Thánh nhân Tây phương, dù sao cũng là tồn tại khác với sinh linh phàm tục.

Lúc này sát cơ của hắn bộc lộ ra, hư không tự nhiên sẽ bị ảnh hưởng.

Chỉ thấy trong nháy mắt hư không liền sinh ra vô số tia sét sấm rền.

Những tia sét này đều có màu đen, không gì không thể hiện sát khí che trời lấp đất.

Thậm chí nửa bầu trời này cũng tối sầm lại.

Thấy tình huống này, tất cả mọi người đều hiểu ra.

Sát ý của Chuẩn Đề Thánh Nhân đã bị kích phát.

Xem ra Nhân tộc e rằng sắp gặp xui xẻo rồi.

Chuẩn Đề Thánh Nhân nếu thật sự muốn đại sát tứ phương, vậy thì ngoài Thánh nhân ra, thật sự không ai có thể ngăn cản được.

Hai vị lãnh tụ Nhân tộc này cũng thật là, trực tiếp vạch trần điểm yếu của Chuẩn Đề Thánh Nhân, đem những chuyện mà Chuẩn Đề

Thánh Nhân không muốn người khác biết nhất toàn bộ phơi bày ra, hoàn toàn khiến tâm thái của Chuẩn Đề Thánh Nhân mất cân bằng.

Trong tình huống này, Chuẩn Đề Thánh Nhân sao có thể không lửa giận ngút trời?

Trong tình huống này, Chuẩn Đề Thánh Nhân sao có thể không phát nộ?

Dù sao cũng bị mắng một trận như tát nước vào mặt.

Bất cứ ai cũng sẽ nổi nóng.

Lúc này chúng sinh Hồng Hoang đã nhìn ra, Chuẩn Đề Thánh Nhân dường như sắp nghiêm túc rồi.

Chuẩn Đề Thánh Nhân mà nghiêm túc, e rằng Nhân tộc thật sự sẽ gặp đại họa.

Màn kịch hay sắp diễn ra.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía này.

Những đại nhân kia đều có thủ đoạn nhìn thấu hư vọng, tự nhiên có thể nhìn thấy cảnh tượng ở đây.

Nhìn Chuẩn Đề Thánh Nhân có chút mất bình tĩnh, Toại Nhân Thị không khỏi lộ ra một tia cười lạnh. "Sao nào?" "Nói ngươi là một lão tặc râu xám, thất phu đầu bạc, ngươi còn không phục sao?" "Những việc làm ngày thường của ngươi, lẽ nào có thể che giấu được sao?" "Có sinh linh Hồng Hoang nào có thể nhìn thẳng vào ngươi một cái không?" "Ngươi thật sự cho rằng mình là Thánh nhân là có thể muốn làm gì thì làm sao?" Giọng nói của Toại Nhân Thị nhàn nhạt truyền ra, ngữ khí tràn ngập vẻ khinh thường. "Năm đó ngươi khiêu khích Vu Yêu hai tộc, âm thầm thả Thập đại Kim Ô của Yêu tộc ra, khiến cho cả Hồng Hoang sinh linh lầm than." "Vu tộc bất đắc dĩ, phái ra Hậu Nghệ Đại Vu chém giết Kim Ô." "Lẽ nào không phải do ngươi tạo

nghiệt sao?" "Khi xưa ngươi lén lút trộm lấy công đức của Nữ Oa nương nương, có từng nghĩ đến một ngày sẽ bị bại lộ không?" "Ngươi thường xuyên lén lút đến Đông phương, trộm bảo vật Đông phương, cướp đoạt đại năng Đông phương, có từng nghĩ đến ngày hôm nay không?" "Mắng ngươi vài câu thì sao?" "Mắng ngươi vài câu ngươi còn không phục sao?" "Việc làm của ngươi, ai mà không biết ai mà không hiểu?" "Bây giờ lại còn bắt nạt đến đầu Nhân tộc chúng ta." "Thật sự coi Nhân tộc chúng ta là quả hồng mềm sao?" "Khổng Tuyên lần này đến, là để kết minh với Nhân tộc!" "Ngươi lại nửa đường chặn giết, chẳng phải là phá hoại đại sự của Nhân tộc ta sao?" "Điều này liên quan đến an nguy của Nhân tộc, bất kể thế nào cũng không thể để ngươi mang Khổng Tuyên đi." "Ngươi nếu không phục, cứ đến đây chiến, Nhân tộc chúng ta nhận rồi." Những lời này của Toại Nhân Thị có thể nói là đanh thép hữu lực, trực tiếp nói đến mức Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng ngẩn ra. "Đến Đông phương cướp đoạt bảo vật và đại năng?" "Trộm công đức của Nữ Oa nương nương?" "Âm thầm thả Thập đại Kim Ô?

Cái chết của Kim Ô nguyên lai là như vậy sao?" Tất cả mọi người đều có chút âm thầm lè lưỡi.

Tuy những chuyện này đều là thật, nhưng từ trước đến nay không ai dám nói trước mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Bây giờ đem những chuyện Chuẩn Đề Thánh Nhân làm toàn bộ vạch trần ra, Chuẩn Đề Thánh Nhân chẳng phải là tức giận đến mức hóa điên sao?

Xem ra Nhân tộc thật sự không sợ chết.

Lại dám chọc giận Chuẩn Đề Thánh Nhân đến mức này.

Thật là có chút ngoài sức tưởng tượng.

Thế nhưng Toại Nhân Thị dường như mắng vẫn chưa đủ thống

khoái. "Chỉ bằng những việc ngươi làm, mắng ngươi vài câu thì sao?" "Tự xưng Tây phương là cực lạc thế giới?

Chỉ cái nơi vô cùng rách nát của các ngươi, cũng có tư cách xưng là cực lạc tịnh thổ?" "Ai cho ngươi mặt mũi?

Thánh nhân Đông phương không thèm để ý đến ngươi, ngươi thật sự cho rằng Tây phương nghèo nàn của các ngươi là cực lạc tịnh thổ?" "Thường xuyên lén lút đến Đông phương trộm bảo vật, Thánh nhân Đông phương cho ngươi mặt mũi, ngươi thật sự cho rằng những thứ đó cùng ngươi có duyên?" "Tự xưng Tây phương giáo độ hóa thế gian vạn vật, ngươi độ hóa ai?

Ngươi lại độ hóa cái quái gì?" "Cái gọi là độ hóa của Tây phương giáo các ngươi, chính là cưỡng bức đại năng Đông phương đến Tây phương của các ngươi sao?" "Chính là độ hóa sinh linh của Đông phương đến Tây phương giáo của các ngươi sao?" "Ta phi, còn dám đánh chủ ý lên người Nhân tộc chúng ta, rốt cuộc là ai cho ngươi lá gan?

Rốt cuộc là ai cho ngươi mặt mũi?" "Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất nương nương đánh ngươi còn nhẹ sao?" Một chút cũng không cho hắn lưu lại chút thể diện, luôn miệng nói ra những chuyện của Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Sinh linh Hồng Hoang nhất thời nghe mà cực kỳ sảng khoái.

Lãnh tụ Nhân tộc quả thật là lanh lợi.

Nói quá đúng rồi.

Tây phương giáo tự xưng độ hóa vạn vật, vậy ngươi độ hóa cái quái gì?

Chính là độ hóa cường giả Đông phương đến Tây phương của các ngươi sao?

Chính là độ hóa bảo vật Đông phương đến Tây phương của các ngươi sao?

Nói cũng quá đúng rồi.

Chương 549

Chỉ cái nơi rách nát của Tây phương, còn luôn miệng nói là cực lạc tịnh thổ của Hồng Hoang thế giới nữa.

Đệch!

Bây giờ bị các lãnh tụ Nhân tộc nói ra, sinh linh Đông phương không ai không cảm thấy sảng khoái vô cùng, thông suốt vô cùng.

Toại Nhân Thị lúc này cũng có chút căm phẫn.

Mắng người quả thật cũng có thể mắng ra khí thế.

Ông ta càng mắng càng muốn mắng, càng muốn mắng thì giọng càng lớn.

Nhìn Chuẩn Đề Thánh Nhân đang đạp trên người Khổng Tước, lửa giận của Toại Nhân Thị càng thêm mãnh liệt. "Tên bỉ ổi bẩn thỉu nhà ngươi." "Vị trí thành Thánh vốn không có phần của ngươi." "Ngươi ở đó khóc lóc bán thảm, lừa gạt Hồng Vân đạo nhân." "Tư cách thành Thánh của ngươi chính là đoạt từ tay Hồng Vân đạo nhân và Côn Bằng lão tổ." "Ngươi đã hại người ta thê thảm rồi." "Nợ người ta cơ duyên thiên đại, ngươi bây giờ trả chưa?" "Ngươi không phải tự xưng độ hóa thế gian vạn vật sao?" "Vậy ngươi độ hóa Hồng Vân đạo nhân đi a?" "Vậy ngươi độ hóa Côn Bằng lão tổ đi a?" "Bây giờ Hồng Vân đạo nhân đã chết, ngươi còn mặt mũi nào gặp lại Hồng Vân đạo nhân nữa?" "Ngươi còn mặt mũi nào gặp lại Côn Bằng lão tổ nữa?" "Gặp Côn Bằng lão tổ, lẽ nào ngươi không chột dạ?

Lẽ nào đạo tâm của ngươi không bị ảnh hưởng?" "Luôn miệng Thánh nhân Thánh nhân, ngươi là Thánh nhân cái con khỉ?" "Ngươi chỉ là một tên rác rưởi." "Ngươi chỉ là một tên cường đạo." "Cướp đoạt kỳ ngộ Thánh nhân từ tay Hồng Vân đạo nhân và Côn Bằng lão

tổ." "Bây giờ chúng sinh Hồng Hoang thiên địa đều đang nhìn ngươi, ngươi có lời gì để nói?" Toại Nhân Thị càng mắng càng thống khoái, tiếng mắng chửi cũng ngày càng lớn.

Cùng với tiếng mắng chửi, khí thế trên người ông ta lại càng ngày càng cao.

Khí huyết sôi trào khiến ông ta như một tôn tuyệt thế thần ma. "Chúng sinh Đông phương đều đang nhìn đấy." "Ngươi còn có lời gì để nói?" "Nếu không nói được gì thì mau cút đi, nếu thật sự chọc giận chúng đại năng Đông phương." "E rằng Thánh nhân Tây phương như ngươi thật sự không thể trở về Tây phương được đâu." Lời nói của Toại Nhân Thị căm phẫn ngút trời.

Khổng Tuyên là đối tượng kết minh tương lai của Nhân tộc bọn họ.

Trên đường đến kết minh với Nhân tộc, lại bị Chuẩn Đề Thánh Nhân chặn giết.

Điều này sao có thể khiến ông ta nhẫn nhịn được?

Thánh nhân Tây phương thì sao?

Sớm muộn gì cũng phải giết!

Toại Nhân Thị vào khoảnh khắc này cũng gào thét lên.

Không ngờ thông qua việc mắng người lại khiến ông ta ngưng tụ được khí thế.

Thật là có chút khó có thể tưởng tượng.

Trên đỉnh đầu ông ta cũng có sát ý vô tận bộc lộ ra.

Luồng sát ý vô cùng này dường như không hề nhỏ hơn sát ý của Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Thật là có chút ngoài sức tưởng tượng.

Bên kia, Yểm Tư Thị lúc này đang sùng bái nhìn ái nhân của mình.

Thật không ngờ ái nhân của mình mắng người lại cũng có khí thế như vậy.

Ái nhân có khí thế như vậy, thật là lần đầu tiên thấy.

Cũng không biết sau này có còn được thấy bộ dạng khí thế ngút trời này nữa không.

Lúc này Chuẩn Đề Thánh Nhân lại đã ngẩn người.

Hắn chưa bao giờ nghĩ rằng, lại có một ngày sẽ bị người khác mắng chửi như vậy.

Đối phương lại không hề cho hắn chút mặt mũi nào, quả thực đã mắng hắn như tát nước vào mặt.

Lúc này sắc mặt hắn càng trở nên khó coi, toàn thân vào khoảnh khắc này đều run lẩy bẩy.

Miệng lưỡi của đối phương lại lợi hại như vậy, quả thực đã vượt ngoài sức tưởng tượng của hắn.

Quả thực đã mắng vị Thánh nhân Tây phương đường đường như hắn còn không bằng con chó.

Vậy sao có thể khiến hắn nuốt trôi cục tức này được?

Sắc mặt sớm đã biến thành màu gan lợn, Chuẩn Đề Thánh Nhân, mắt cũng bốc ra lửa.

Lúc này hắn đã lười nói thêm gì nữa, cũng không muốn nói thêm gì nữa.

Dù sao nói nhiều sai nhiều.

Hắn bình thường hành sự cũng quả thật có chút không biết xấu hổ.

Nhưng lại có thể có cách gì đây?

Tây phương nghèo nàn như vậy, sắp chết đói rồi.

Nếu hắn không thể vì Tây phương mưu cầu một ít lợi ích, Tây phương sao có thể phát triển đến bây giờ?

Bây giờ bị tên này vạch trần trước mặt, dù là chính hắn cũng cảm thấy mình có chút không biết xấu hổ.

Dường như viên đạo tâm vạn cổ bất động, vào khoảnh khắc này cũng run rẩy.

Hít sâu một hơi, bình ổn lại luồng khí tức hung bạo vô cùng trong lòng.

Sau đó cầm Thất Bảo Diệu Thụ nhẹ nhàng quét về phía trước.

Trong nháy mắt lại có một luồng sức mạnh xám mịt bị quét ra.

Dường như cả một vùng trời đất, vào khoảnh khắc này đều bị luồng sức mạnh này trấn áp.

Luồng sức mạnh này được xưng là không gì không quét được.

Bất cứ thứ gì cũng có thể bị Thất Bảo Diệu Thụ quét rớt.

Trên bảng xếp hạng pháp bảo, kiện pháp bảo này xếp hạng thứ ba mươi tư.

Thậm chí còn cao hơn cả Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Hà Đồ Lạc Thư, Lục Hồn Phiên, Càn Khôn Đồ,... rất nhiều.

Tự nhiên là một kiện pháp bảo không thể xem thường.

Luồng sức mạnh xám mịt này mênh mông cuồn cuộn trực tiếp quét về phía hai vị lãnh tụ Nhân tộc.

Đòn tấn công như vậy, trực tiếp khiến các sinh linh đang quan chiến ở xa cũng có chút tê dại da đầu.

Ai cũng không ngờ Chuẩn Đề Thánh Nhân nghiêm túc lại đáng sợ như vậy.

Pháp lực như vậy, một chút cũng không thua kém lúc giao chiến với Tam Thất Thánh Nhân.

Đây là coi mấy vị lãnh tụ Nhân tộc như Tam Thất Thánh Nhân a.

Điều này đủ để thấy lửa giận vô tận của Chuẩn Đề Thánh Nhân lúc này.

Chuẩn Đề Thánh Nhân dù có vô sỉ, có bất kham đến đâu, cũng là một vị Thánh nhân chân chính, xa không phải là hai vị lãnh tụ Nhân tộc có thể so sánh.

Đối mặt với đòn tấn công khiến người ta tê dại da đầu này, e rằng hai người này rất nhanh sẽ bị trấn áp hoàn toàn?

Thậm chí còn có khả năng trực tiếp tiêu vong trong lần tấn công này.

Đối mặt với luồng tấn công này, hai vị lãnh tụ Nhân tộc đều tinh thần phấn chấn.

Nhất là Toại Nhân Thị.

Đây là lần đầu tiên ông ta chân chính giao thủ với Thánh nhân.

Dù thực lực không bằng, ông ta cũng không hề sợ hãi.

Lúc này ông ta cầm trong tay cây đại đao khổng lồ, hung hăng chém ra ngoài.

Một nhát này trong khoảnh khắc, liền có thần quang vô cùng rực rỡ lan tỏa.

Luồng thần quang này trực tiếp mang theo khí tức mênh mông cuồn cuộn, lao về phía luồng khí tức xám mịt kia.

Hơn nữa trong đòn tấn công vô song này, còn xen lẫn rất nhiều khí vận.

Khí vận là thứ không nói rõ được, nhưng lại là một trong những sức mạnh mạnh mẽ nhất giữa trời đất, tuyệt đối là thứ không thể tưởng tượng được.

Có khí vận gia trì, đòn tấn công của Toại Nhân Thị tuyệt đối cũng là tồn tại siêu việt cực hạn.

Luồng đao khí vô song này, trực tiếp hình thành một vầng trăng sáng vô cùng rực rỡ và sáng ngời trên không trung.

Thần uy mênh mông dường như có thể rút ngắn thời không.

Khi vầng trăng sáng này xuất hiện, liền trực tiếp xuất hiện trước mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân, trực tiếp va chạm với luồng sức mạnh xám mịt của Chuẩn Đề Thánh Nhân trên không trung.

Lúc này nhục thân của Toại Nhân Thị, có thể nói là đã đạt đến cực hạn, dù so với Thập Nhị Tổ Vu cũng không hề thua kém.

Dù sao cũng đã là nhục thân cấp Chuẩn Thánh.

Cộng thêm pháp lực cấp Chuẩn Thánh của ông ta, ở Hồng Hoang thế giới hiện nay, tuyệt đối là tồn tại hiếm có đối thủ.

Mà bên cạnh Toại Nhân Thị, Yểm Tư Thị cũng đồng thời phát động tấn công.

Trải qua thời gian dài ấp ủ, bà đã ấp ủ ra một đóa kim liên vô song.

Đóa liên hoa này từ không trung hiện ra, từ từ bung nở trên không trung, quả thật có một sức quyến rũ vô song.

Chương 550

Lúc này, đóa liên hoa khổng lồ này cũng đang chậm rãi bay về phía Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Hai người họ dù sao cũng cách Thánh nhân rất xa, thậm chí có thể nói là có một khoảng cách như trời với đất.

Hai người họ phải đồng tâm đồng đức, mới có thực lực chiến một trận với Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Nếu không rất dễ bị Chuẩn Đề Thánh Nhân đánh bại từng người một.

Hai vị lãnh tụ Nhân tộc, lúc này đều tỏa ra khí thế vô song.

Đó là một loại khí thế một đi không trở lại, gặp thần chém thần, gặp quỷ chém quỷ.

Nhân tộc đã trỗi dậy.

Từ nay về sau, Nhân tộc chính là mặt trời trên đại địa Hồng Hoang.

Bất cứ ai muốn cản trở bước chân của Nhân tộc, đều không thể.

Dù là Chuẩn Đề Thánh Nhân, cũng như vậy.

Trong khoảnh khắc, sức mạnh của ba người đã va chạm vào nhau.

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này không ai không kinh ngạc trước khí phách của hai vị lãnh tụ Nhân tộc.

Lại dám muốn đại chiến với Thánh nhân.

Chỉ riêng khí phách này, cũng có chút khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Lúc này Thông Thiên giáo chủ ở Kim Ngao đảo, Bích Du cung đã cười ha hả, trông vô cùng hưng phấn.

Lãnh tụ Nhân tộc đại chiến với Chuẩn Đề Thánh Nhân, thực ra đã không còn gì đáng xem.

Chắc chắn sẽ kết thúc bằng việc lãnh tụ Nhân tộc thất bại.

Nhưng đối với Chuẩn Đề Thánh Nhân mà nói, mặt mũi cũng đã mất hết.

Dù sao Thánh nhân lại thực sự động thủ với Chuẩn Thánh, đây chẳng phải là tự hạ thấp thân phận sao?

Hơn nữa, Chuẩn Đề Thánh Nhân bị lãnh tụ Nhân tộc mắng chửi, tiếng mắng lớn đến mức nửa cái Hồng Hoang đều nghe thấy.

Mặt mũi của Chuẩn Đề Thánh Nhân sớm đã bị vứt hết rồi.

Dù sao, lãnh tụ Nhân tộc cứ một tiếng "lão tặc râu bạc", một tiếng "thất phu đầu bạc".

Mặt mũi của Chuẩn Đề Thánh Nhân, tự nhiên là bị vứt hết rồi.

Thông Thiên Thánh Nhân ở Kim Ngao đảo, Bích Du cung hứng thú nhìn về phía này.

Hắn chỉ cảm thấy thống khoái và sảng khoái chưa từng có.

Cho đến lúc này hắn mới phát hiện, làm một khán giả lại thoải mái và thống khoái như vậy. "Không ngờ Hồng Hoang thế giới lại trở nên náo nhiệt như vậy....." "Nhân tộc thật sự đã trở thành con cá nheo khuấy động Hồng Hoang a....." Bây giờ Vu tộc và Yêu tộc đã không dám tùy tiện hành động.

Dù sao giữa hai tộc bọn họ đã có thù hận sâu sắc.

Cộng thêm giữa hai tộc bọn họ và Nhân tộc cũng có thù hận sâu sắc.

Cục diện tam túc đỉnh lập đã hoàn toàn hình thành.

Vu tộc và Yêu tộc không có Thánh nhân chống lưng, chỉ có thể là bên bị động.

Mà Nhân tộc thì có Thiên Cơ Lâu chống lưng, lại vừa mới trỗi dậy, tự nhiên có thể gây ra rất nhiều động tĩnh.

Bây giờ Nhân tộc đã ngày càng hoạt động sôi nổi.

Quả thật là vô cùng đặc sắc. "Bây giờ Hồng Hoang thế giới quả nhiên đại kiếp sắp đến rồi a....." Thông Thiên giáo chủ lúc này đang lẩm bẩm. "Không ngờ đại kiếp thật sự còn chưa bắt đầu, lại đã có Thánh nhân bị kéo vào." "Thật là đặc sắc phân trình ni.....cũng không biết Nhân tộc sẽ phát triển đến tình huống nào a?" "Có Nhân tộc ở Hồng Hoang thế giới không ngừng náo loạn, chắc hẳn thế giới Hồng Hoang này sẽ rất đặc sắc ba?" Thông Thiên giáo chủ nằm trên mây uống một ngụm rượu, trong nháy mắt cảm thấy vô cùng sảng khoái.

Mà ở Bát Cảnh cung nơi thiên ngoại thiên, Thái Thượng Lão Tử, sắc mặt cũng có chút không tốt.

Tuy ngài đã biến thành vô vi đại đạo, nhưng ngài cũng hy vọng Hồng Hoang thế giới giữ được ổn định.

Hồng Hoang thế giới giữ ổn định, các loại đại đạo cũng ổn định, tu luyện mới thuận buồm xuôi gió.

Bây giờ Hồng Hoang thế giới ngày càng loạn.

Xem ra là thật sự đại kiếp sắp đến rồi.

Thái Thượng Lão Tử sắc mặt ngưng trọng lắc đầu.

Bây giờ tất cả khí vận đều liên quan đến Nhân tộc.

Cũng có nghĩa là hướng đi của Hồng Hoang thế giới rốt cuộc như

thế nào, đã liên kết chặt chẽ với Nhân tộc.

Quan hệ với Vu tộc và Yêu tộc đã không còn lớn nữa.

Cũng có nghĩa là Nhân tộc chính thức bắt đầu trở thành chúa tể Hồng Hoang.

Dù sao chúa tể thiên địa thay đổi, e rằng lại sẽ gây ra một trận gió tanh mưa máu.

Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử có chút âm trầm.

Tai nạn lần này hoàn toàn đã mất kiểm soát.

Rất rõ ràng, dù là Hồng Quân Đạo Tổ cũng không thể khống chế Hồng Hoang hiện tại.

Vậy thì đại kiếp Hồng Hoang tiếp theo, rất có khả năng sẽ là một trận gió tanh mưa máu khổng lồ, thậm chí vượt qua tất cả các đại kiếp trước đây.

Dù sao điều này liên quan đến Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu cung, rất có khả năng mười mấy vị Thánh nhân hai bên sẽ triển khai hỗn chiến kịch liệt.

Rốt cuộc kết quả cuối cùng là gì, không ai biết được.

Đến lúc đó, thế giới Hồng Hoang này tất nhiên lại là gió tanh mưa máu.

Không biết vì sao, tâm trạng của Thái Thượng Lão Tử vào khoảnh khắc này đều trở nên sa sút.

Đây là điều ngài không muốn thấy.

Có lẽ đây cũng là điều Hồng Quân lão tổ không muốn thấy.

Ngài chỉ muốn Hồng Hoang thế giới phát triển theo từng bước.

Không ngờ lại trực tiếp bức ép Nhân tộc phản kháng, hoàn toàn

ngả về phía Thiên Cơ Lâu.

Mà Nhân tộc lại là chúa tể Hồng Hoang thiên địa đời tiếp theo.

Điều này liên quan trọng đại, trực tiếp liên quan đến việc Hồng Quân Đạo Tổ bị gạt ra rìa.

Hồng Quân Đạo Tổ tự nhiên là không cam tâm.

Đến cuối cùng rốt cuộc là bộ dạng gì, ai cũng khó có thể tưởng tượng. ---------- Ở một nơi cực xa trong Hồng Hoang thiên địa, có một đạo quan khổng lồ.

Đạo quan này tọa lạc tại Vạn Thọ sơn, tên gọi Ngũ Trang quán.

Trong sân sau của Ngũ Trang quán có một cây cổ thụ vô cùng khổng lồ.

Cây cổ thụ này vô cùng to lớn, tiên khí lượn lờ, thụy khí lan tỏa, cao hơn mấy vạn trượng.

Sâu trong cây thần thụ này, có hai ba mươi quả tỏa ra quang mang thần kỳ.

Đây chính là Nhân Sâm Quả thụ xếp hạng rất cao trên bảng linh căn.

Mà chủ nhân nơi này, chính là người được xưng là Địa Tiên chi tổ, Trấn Nguyên Tử.

Lúc này vị Trấn Nguyên Đại Tiên này đang đứng trên đỉnh Nhân Sâm Quả thụ, ánh mắt cũng sáng rực nhìn về phía xa.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên kẻ dưới Thánh nhân công khai đứng lên khiêu khích Thánh nhân.

Điều này có nghĩa là khoảng cách giữa kẻ dưới Thánh nhân và Thánh nhân rốt cuộc lớn đến mức nào, sẽ được bộc lộ vào khoảnh khắc này.

Trấn Nguyên Đại Tiên cũng là một tồn tại ở đẳng cấp vô địch dưới Thánh nhân.

Về đại thể, cảnh giới của ông hẳn không khác biệt nhiều so với các lãnh tụ Nhân tộc.

Lãnh tụ Nhân tộc chiến đấu với Thánh nhân đến cảnh giới nào, chênh lệch cuối cùng lớn đến đâu?

Điều này cũng tương đương với việc chênh lệch giữa Trấn Nguyên Đại Tiên và Thánh nhân lớn đến đâu.

Trận đại chiến này thực sự có tính tham khảo.

Vì vậy, tất cả cường giả Chuẩn Thánh đều đang dõi theo trận chiến này.

Trấn Nguyên Đại Tiên cũng không ngoại lệ.

Ánh mắt Trấn Nguyên Đại Tiên sáng rực nhìn về phía xa, trong đó ẩn chứa một luồng khí tức khó mà nhận ra.

Chương 551

"Xem ra thế giới Hồng Hoang này thật sự sắp loạn rồi." "Cũng không biết cuối cùng sẽ náo loạn đến mức nào…" "Đẳng cấp vô địch dưới Thánh nhân, chênh lệch với Thánh nhân rốt cuộc lớn đến đâu nhỉ?" "Sẽ bị trấn áp trong nháy mắt sao?" "Hay là có thể giao thủ một hai chiêu?" Trấn Nguyên Đại Tiên thầm lẩm bẩm trong lòng.

Lúc này, trong lòng ông lại có vài phần căng thẳng.

Trong Thiên đình, hai vị lãnh tụ cũng đang chăm chú nhìn về phía này.

Giờ phút này, cả hai người họ lại có chút căng thẳng.

Mặc dù là lãnh tụ Nhân tộc đang đại chiến với Chuẩn Đề Thánh nhân, nhưng cả hai lại hy vọng lãnh tụ Nhân tộc có thể cầm cự được thêm một lúc.

Dù sao, lãnh tụ Nhân tộc cầm cự được bao lâu cũng đại biểu cho việc hai người họ có thể cầm cự được bao lâu trong tay Thánh nhân.

Bắc Minh Côn Bằng Lão Tổ cũng đang nhìn về phía này.

Còn có Minh Hà Lão Tổ dưới vực thẳm vô tận, cũng tương tự như vậy.

Các vị Tổ Vu trong đại điện Tổ Vu, Phục Hy trong Oa Hoàng Cung… Trong khoảnh khắc này, tất cả đại năng trong trời đất Hồng Hoang đều đang dõi theo trận chiến.

Trận chiến này không liên quan đến Nhân tộc, cũng không liên quan đến Tây phương giáo, mà chỉ liên quan đến sự chênh lệch giữa Chuẩn Thánh và Thánh nhân rốt cuộc lớn đến đâu.

Trong thánh địa Nhân tộc, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng vô cùng

căng thẳng.

Đặc biệt là Hiên Viên, người bản tính hiếu chiến.

Lúc này, y đang nắm chặt thanh trường kiếm bên hông, hận không thể lập tức xông lên giết chóc.

Chỉ là y luôn bị Hữu Sào Thị giữ lại.

Hữu Sào Thị vẫn là người trầm ổn hơn.

"Mấy vị huynh đệ tỷ muội đừng quá nóng vội." "Toại Nhân Thị dù sao vẫn còn hai vị Thiên Đế truyền thừa, chắc sẽ không sao đâu." "Chúng ta cứ đứng xem là được." "Có Yểm Tư Thị ở bên cạnh hỗ trợ, cho dù không chiếm được lợi thế, cũng không thể chịu thiệt thòi quá lớn." "Chỉ cần lại thả hai vị Thiên Đế ra, tin rằng vấn đề không lớn." Nghe những lời này, Hiên Viên không khỏi tức giận giậm chân.

"Vậy phải làm sao?

Chúng ta cứ đứng đây trơ mắt nhìn à?" Hiên Viên tính tình nóng nảy, trong số các lãnh tụ Nhân tộc cũng là người có sát tâm nặng nhất, có thể được xem là Sát Thần của Nhân tộc.

Bây giờ bắt y phải uất ức chờ đợi ở đây, y tự nhiên vô cùng khó chịu.

Hữu Sào Thị vẫn đang an ủi mấy vị lãnh tụ khác.

"Các vị tạm thời đừng quá lo lắng." "Cho dù chúng ta qua đó cũng chẳng giúp được gì." "Hiện tại chúng ta chỉ có thể lựa chọn tin tưởng họ." "Trong tay Toại Nhân Thị còn có hai vị Thiên Đế truyền thừa, vấn đề hẳn sẽ không lớn lắm." "Bên chúng ta lúc này cũng có thể nói là thời điểm yếu ớt nhất, phải ổn định cục diện." "Để tránh những kẻ tiểu nhân đến đánh lén." "Chúng ta chỉ cần ở đây bảo vệ tốt thánh địa Nhân tộc là được." "Sau này tình hình ra sao, chúng ta sẽ tùy cơ ứng biến." Nghe Hữu Sào Thị trả lời, Hiên Viên cũng chỉ có thể âm thầm

thở dài.

Thực ra Hữu Sào Thị nói rất đúng, chỉ là với bản tính hiếu chiến của y, quả thực có chút khó chịu.

Điều này khiến cho một kẻ hiếu chiến như y chỉ có thể đứng đây chờ đợi, trơ mắt nhìn, thật sự quá khó chịu.

Mà trong chiến trường, ba luồng sức mạnh vô song cuối cùng đã va chạm vào nhau.

"Oanh!!!" Trong khoảnh khắc này, giữa trời đất bỗng vang lên một tiếng nổ như sấm sét.

Cả đất trời đều rung chuyển.

Đao khí mênh mông, cùng với đóa Đại Đạo kim liên vô cùng huyền diệu, đồng thời va chạm với luồng khí tức màu xám mịt mờ kia.

Luồng khí tức này lúc này đang càn quét khắp trời đất, dường như bất cứ thứ gì cũng có thể bị quét đi.

Hai luồng khí tức vô song khi va chạm với luồng khí tức này, lại vẫn rơi vào thế hạ phong.

Trong khoảnh khắc, liền bị luồng sức mạnh này hòa tan sạch sẽ.

Chỉ có điều, luồng sức mạnh còn lại của Chuẩn Đề Thánh nhân cũng không thể tạo thành uy hiếp gì nữa.

Ba người có thể coi như lại một lần nữa hòa nhau.

Toại Nhân Thị, cộng thêm Yểm Tư Thị, vậy mà vẫn khó có thể chống lại Chuẩn Đề Thánh nhân.

Điều này đủ để thấy Chuẩn Đề Thánh nhân mạnh mẽ đến mức độ nào.

Người đời đều nói Chuẩn Đề Thánh nhân là Thánh nhân yếu nhất,

nhưng dù vậy, cũng không phải là sinh linh phàm tục bình thường có thể so sánh.

Các đại năng quan chiến ở xa thấy cảnh tượng này, sắc mặt cũng tối sầm lại.

Thánh nhân… quả nhiên là tồn tại khó có thể chống lại.

Sắc mặt Chuẩn Đề Thánh nhân lúc này cũng vô cùng khó coi.

Thật không ngờ công kích của mình lại bị hai người chặn lại, đúng là điều hắn không ngờ tới.

"Thật không ngờ hai con kiến hôi các ngươi lại có thủ đoạn như vậy…" "Vốn ta còn định chừa cho hai ngươi một con đường sống." "Không ngờ hai ngươi lại ngu muội như thế, còn dám sỉ nhục Thánh nhân đường đường." "Nếu đã vậy, thì cho hai ngươi đi chết đi." "Cũng tốt, làm một đôi uyên ương khổ mệnh." Nghe giọng nói lạnh lùng của Chuẩn Đề Thánh nhân, hai người chỉ mím chặt môi, không nói gì.

"Thực lực của hai ngươi cũng không tệ." "Nhưng trước mặt ta, cũng chỉ là kiến hôi." "Dù là cường giả Chuẩn Thánh thì đã sao?" "Trước mặt ta, các ngươi vẫn chỉ là kiến hôi." "Tiếp theo, hãy để các ngươi xem chênh lệch thật sự giữa kiến hôi và Thánh nhân đi." Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề Thánh nhân lại quét một lần nữa.

Khi luồng sức mạnh kia lại xuất hiện, tất cả mọi người đều cảm nhận được một áp lực vô cùng.

Pháp bảo này có thể nói là pháp bảo mạnh nhất của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Dù so với Hồng Tú Cầu của Nữ Oa nương nương, Thất Bảo Diệu Thụ cũng không hề thua kém.

Khi xưa, món Thất Bảo Diệu Thụ này thậm chí còn gây ra uy hiếp

cực lớn đối với Nữ Oa nương nương.

Bây giờ Chuẩn Đề Thánh nhân cầm pháp bảo này giao chiến với lãnh tụ Nhân tộc, tuy rằng trông có vẻ không được đẹp mắt cho lắm, nhưng thực tế, hắn đã không muốn bỏ qua cho hai người nữa.

Ban đầu hắn còn ôm ý định độ hóa lãnh tụ Nhân tộc về phương Tây, bây giờ hắn đã không còn suy nghĩ đó nữa, mà một lòng muốn giết chết lãnh tụ Nhân tộc.

Mấy lãnh tụ Nhân tộc này thực sự quá đáng ghét, lại dám công khai sỉ nhục hắn.

Đây cũng là nguyên nhân hắn nổi sát tâm.

Ánh sáng vô song trực tiếp quét về phía hai người.

Toại Nhân Thị thấy tình hình này, không khỏi hít sâu một hơi, sau đó liền ném thanh trường đao trong tay lên.

Thanh trường đao kia đã cùng Toại Nhân Thị trải qua vô số lần tẩy lễ, lại được khí vận Nhân tộc nuôi dưỡng, đã trở thành một món pháp bảo vô cùng mạnh mẽ.

Chỉ thấy thanh trường đao xoay tít trên đỉnh đầu Toại Nhân Thị, sau đó một luồng hung ý vô cùng mạnh mẽ bộc phát ra.

Luồng hung ý này trực tiếp bảo vệ Toại Nhân Thị và Yểm Tư Thị bên trong.

Luồng đao ý vô cùng mạnh mẽ này vừa mới bao bọc hai người, luồng ánh sáng cường hãn kia đã tức khắc ập đến, trong khoảnh khắc quét lên trên vô tận đao ý.

Mặc dù luồng đao ý này vô cùng hung hãn, nhưng khi gặp phải ánh sáng của Chuẩn Đề Thánh nhân, những đao ý này lại bị hòa tan từng mảng từng mảng.

Cảnh tượng này khiến Toại Nhân Thị trong lòng kinh hãi.

Dù ông đã chuẩn bị kỹ càng, nhưng khi thật sự đối mặt với công kích của Chuẩn Đề Thánh nhân, ông vẫn có chút luống cuống.

Công kích của Chuẩn Đề Thánh nhân rõ ràng vượt xa tưởng tượng.

Thanh trường đao này của ông tuy phẩm chất bình thường, nhưng lại mang theo lượng lớn khí vận Nhân tộc, xét về uy lực thực sự, không hề yếu hơn những pháp bảo trên Bảng xếp hạng pháp bảo.

Chỉ là đối mặt với luồng năng lượng này, vẫn có chút không thể chống cự.

Từng mảng lớn đao ý bị hòa tan sạch sẽ, khiến sắc mặt Toại Nhân Thị càng ngày càng khó coi.

Lúc này, luồng sức mạnh kia như giòi trong xương, liều mạng chui vào bên trong.

Ngay khi Toại Nhân Thị không thể chống cự, bỗng nhiên có một luồng sức mạnh khác trỗi dậy.

Luồng sức mạnh này chính là một biển hoa sen che trời lấp đất.

Những đóa sen này trực tiếp tạo thành một đại dương hoa trên không trung, lớp trước ngã xuống lớp sau tiến lên, xông về phía luồng sức mạnh kia.

Những đóa hoa phía trước còn chưa tàn, những đóa hoa phía sau đã lớp lớp xông tới.

Biển hoa Phù Đồ Đạo này thật sự mênh mông cuồn cuộn, vô biên vô tận.

Cảnh tượng thanh thế kinh người này thật khó tưởng tượng lại được phát ra từ tay của lãnh tụ Nhân tộc.

Luồng sức mạnh vô song cùng khí thế mênh mông kia quả thực khiến người ta khó mà tưởng tượng nổi.

Các đại năng quan chiến ở xa thấy cảnh tượng này, lập tức trợn mắt há mồm.

Thật không ngờ lãnh tụ Nhân tộc lại tiến bộ nhanh đến vậy.

Trăm năm trước, lãnh tụ Nhân tộc cũng chỉ mạnh hơn Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc một chút mà thôi, còn lâu mới đạt đến đẳng cấp này.

Bây giờ trăm năm đã qua, khi lãnh tụ Nhân tộc ra tay lần nữa, đã đến mức độ kinh động Hồng Hoang.

Sự thay đổi và mức độ tiến bộ như vậy quả thực khiến người ta kinh ngạc.

Lãnh tụ Nhân tộc hiện tại, ước chừng đối mặt với các Tổ Vu của Vu tộc cũng không hề thua kém.

Ngoài ra, đối mặt với mấy vị Yêu Hoàng của Yêu tộc, nói không chừng cũng không hề rơi vào thế hạ phong.

Nghĩ đến đây, các đại năng quan chiến lại một trận thở dài.

Nhân tộc rốt cuộc có đức có tài gì chứ?

Lại có thể nhận được sự ưu ái của Thiên Cơ Lâu một cách khó hiểu, và dưới sự hỗ trợ của Thiên Cơ Lâu mà nhận được lợi ích to lớn.

Bây giờ đã quật khởi hoàn toàn, thật sự có chút khó tưởng tượng.

Chương 552

Đối mặt với Chuẩn Đề Thánh nhân của phương Tây, Nhân tộc cũng dám không hề sợ hãi.

Lẽ nào thật sự chỉ vì lỗ mãng sao?

Họ không tin Nhân tộc lại không có đầu óc như vậy.

Có lẽ trên người hai vị lãnh tụ này còn có những thủ đoạn khiến người ta khó tin.

Bằng không đối mặt với áp lực của Thánh nhân phương Tây, hai người họ không thể nào chống đỡ được.

Lúc này, trong chiến trường, ba luồng sức mạnh vô song vẫn đang giằng co.

Đòn tấn công này tuy chỉ là thủ đoạn bình thường của Chuẩn Đề Thánh nhân, nhưng hiển nhiên cũng uy lực vô cùng.

Hai vị lãnh tụ Nhân tộc dốc toàn lực ngăn cản, dường như cũng có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Toại Nhân Thị với vô tận đao ý tạo thành một bức tường trời đất bảo vệ hai người bên trong, còn Yểm Tư Thị với biển hoa Phù Đồ vô tận thì lại thể hiện thế tấn công.

Biển hoa lớp trước ngã xuống lớp sau tiến lên, hung hãn xông về phía trước, vậy mà khiến cho luồng sức mạnh kia không thể làm gì được.

Thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận tắc lưỡi.

Thật không ngờ lãnh tụ Nhân tộc lại có thể chiến đấu với Thánh nhân đến mức độ này.

Lẽ nào là Chuẩn Đề Thánh nhân quá yếu?

Hay là hai vị lãnh tụ Nhân tộc quá mạnh?

Tất cả mọi người đều có chút khó tin.

Nếu đổi lại là một vị Thánh nhân khác, e rằng đã sớm dùng tư thế sấm sét trấn áp hai người rồi.

Thế nhưng đổi lại là Chuẩn Đề Thánh nhân, đến bây giờ vẫn chưa trấn áp được hai người.

Điều này đối với Chuẩn Đề Thánh nhân mà nói quả thực có chút khó xử.

Điều này cũng đủ để nói rõ, Chuẩn Đề Thánh nhân trong số các Thánh nhân rốt cuộc có địa vị lúng túng đến mức nào.

Trong hàng ngũ Thánh nhân, địa vị của Chuẩn Đề Thánh nhân quả thực lúng túng đến cực điểm.

Về thủ đoạn tấn công, Chuẩn Đề Thánh nhân có thể nói là khá thiếu thốn.

Bất luận là Thất Bảo Diệu Thụ hay Lục Căn Thanh Tịnh Trúc của hắn, đều là loại pháp bảo thiên về khống chế, đối với lực sát phạt thật sự thì không giỏi lắm.

Về lực phòng ngự, lực phòng ngự của Chuẩn Đề Thánh nhân cũng không cao lắm, gần như có thể nói là yếu nhất trong số các Thánh nhân.

Chính vì vậy, Chuẩn Đề Thánh nhân có một thân pháp lực nhưng lại không thể tạo thành công kích hiệu quả.

Không thể không nói, đây cũng là bi ai của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Ba luồng sức mạnh công phạt lẫn nhau trên không trung hồi lâu, cuối cùng ai cũng không làm gì được ai.

Lúc này, Toại Nhân Thị như một vị Thần Ma vạn cổ, sức mạnh vô cùng hung hãn bành trướng phát ra.

Thanh trường đao trên đỉnh đầu như có thần trợ, vô tận đao ý như không cần tiền mà hung hãn trút xuống.

Cuối cùng, nó đã giúp Toại Nhân Thị phá vỡ sự áp chế của thần quang kia.

Toại Nhân Thị gầm lên một tiếng, liền trực tiếp từ trong thần quang bước ra.

Mặc dù khóe miệng hắn rỉ ra một tia máu, nhưng rõ ràng hắn đã đột phá được sự trấn áp của Thất Bảo Diệu Thụ.

Sau khi đột phá sự trấn áp của Thất Bảo Diệu Thụ, biển hoa vô tận của Yểm Tư Thị trực tiếp tìm được cửa đột phá, tất cả đều hung hãn xông về phía Chuẩn Đề Thánh nhân, lớp trước ngã xuống lớp sau tiến lên, vô biên vô tận.

Thật sự đáng sợ.

Thấy tình hình này, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh nhân cũng trở nên vô cùng khó coi.

Hắn u ám nhìn hai người một cái.

Đối phương có thể phá vỡ công kích của hắn, hắn tự nhiên có chút khó chịu.

Thấy đối phương tấn công tới, chỉ thấy trên thân thể gầy gò của hắn một luồng ánh sáng lóe lên, vậy mà mặc lên một chiếc pháp y bảo quang thập sắc.

Chỉ thấy chiếc áo này không giống với quần áo bình thường, mà là áo cà sa khá xa lạ đối với thế giới Hồng Hoang.

Chiếc cà sa này được nạm rất nhiều loại bảo thạch, dưới ánh mặt

trời chiếu rọi lấp lánh sinh huy, quả thực là bảo bối khiến ma quỷ lùi bước, âm tà bại tẩu.

Món đồ này chính là một trong số ít pháp bảo phòng ngự của Chuẩn Đề Thánh nhân.

So với pháp bảo phòng ngự của Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, thì quả thực không lọt vào mắt.

Nhưng cũng không thể không thừa nhận pháp bảo này mạnh mẽ, được gắn thêm nhiều bảo vật, đủ để được gọi là bảo quang thập sắc, sức mạnh mười phần.

Biển hoa che trời lấp đất của Yểm Tư Thị, đối mặt với pháp bảo phòng ngự này, nhất thời cũng đành bó tay, toàn bộ bị pháp bảo này chặn lại bên ngoài, không thể tiến thêm một tấc.

Thấy tình hình này, Yểm Tư Thị cũng thở dài một tiếng.

Đây chính là sự chênh lệch giữa Thánh nhân và Chuẩn Thánh.

Sự chênh lệch này thật sự như một trời một vực, khiến người ta khó mà vượt qua.

Mà ở một bên khác, Toại Nhân Thị hít sâu một hơi, đưa tay ra hư không một trảo, liền nắm lấy thanh trường đao khổng lồ trong tay.

Toại Nhân Thị tay cầm trường đao, liên tiếp bước mấy bước trên không trung, khí tức vô song trên người bỗng nhiên bùng nổ.

Khí vận Nhân tộc khổng lồ trên đỉnh đầu cũng lần đầu tiên bắt đầu hiện ra.

Toại Nhân Thị dù sao cũng là lãnh tụ đầu tiên của Nhân tộc, cũng có thể được xem là Nhân tộc chi chủ đầu tiên, khí vận Nhân tộc trên người ông tự nhiên là vô cùng mạnh mẽ.

Luồng khí tức vô song này trực tiếp kích phát khí vận Nhân tộc vô

cùng mạnh mẽ.

Khí vận Nhân tộc này sau khi bị kích phát, trong nháy mắt liền xảy ra phản ứng hóa học.

Ban đầu là một luồng khí tức vô hình vô tướng xông thẳng lên trời.

Khí thế xông thẳng lên trời này khiến tất cả những người đang chú ý đến đây đều một trận da đầu tê dại.

Sau đó, luồng khí thế này bắt đầu dần dần tỏa ra ánh sáng.

Ban đầu là màu vàng nhạt, sau đó ánh sáng dần dần trở nên cường thịnh, cuối cùng hình thành một màu vàng óng đậm.

Màu vàng óng này thật sự mênh mông vô biên, năng lượng màu vàng vô song trực tiếp hình thành một cột sáng khí vận khổng lồ, bốc lên từ trên đỉnh đầu Toại Nhân Thị.

Theo sự bùng nổ của luồng khí tức này, khí tức trên người Toại Nhân Thị cũng trở nên vô cùng mạnh mẽ, dường như trở nên lẫm liệt, không thể xâm phạm.

Bản thân đã có thực lực vô cùng mạnh mẽ, lại thêm khí vận Nhân tộc gia trì, khí phách như vậy lại không hề thua kém khí phách của Thánh nhân.

Ông là ai?

Ông là lãnh tụ Nhân tộc, Toại Nhân Thị!

Tự nhiên có vô biên khí vận bao phủ thân mình.

Khí vận Nhân tộc tự nhiên có thể bị ông dẫn động một ít.

Nhìn thấy khí vận như vậy, trên mặt Chuẩn Đề Thánh nhân không khỏi lộ ra vẻ ghen tị.

Tại sao Tây phương giáo của bọn họ lại không có khí vận như vậy chứ?

Bây giờ khí vận như vậy, lại xuất hiện trên người Nhân tộc, nghĩ đến thôi cũng khiến người ta có chút tức giận.

Mà trên Thiên đình, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn nhìn thấy luồng khí vận này, sắc mặt cũng trở nên vô cùng khó coi.

Nhiều năm trước, Yêu tộc của họ cũng sở hữu khí vận như vậy, chỉ tiếc là Yêu tộc của họ bây giờ đã không còn khí vận như vậy nữa.

Khí vận Yêu tộc bây giờ đã là mặt trời lặn về tây, dần dần trở nên hiếm hoi, không còn có thể so sánh với khí vận Nhân tộc nữa.

Nghĩ đến đây, sắc mặt của hai vị lãnh tụ Yêu tộc liền trở nên vô cùng khó coi.

Lẽ nào Yêu tộc thật sự sắp hoàn toàn suy tàn sao?

Lẽ nào Yêu tộc thật sự sẽ bị Nhân tộc hoàn toàn đánh bại sao?

Yêu tộc thật sự đã đến tình cảnh nguy trong sớm tối sao?

Nghĩ đến đây, trên mặt hai người đều lộ ra sát ý điên cuồng.

Nhân tộc… phải diệt Nhân tộc.

Nếu không, Yêu tộc của họ chắc chắn sẽ chết.

Hai người nhìn nhau một cái, đều thấy được sát ý vô tận trong mắt đối phương.

Mà trong đại điện Tổ Vu khổng lồ kia, mấy vị Tổ Vu thân hình cao lớn đang yên lặng ngồi trên những chiếc ghế dành riêng cho họ.

Sắc mặt mỗi người đều không được tốt lắm.

Rõ ràng lúc này họ cũng bị chấn động mạnh.

Bởi vì họ đều cảm nhận được sự kinh khủng to lớn từ khí vận

của Nhân tộc.

Chương 553

Mặc dù hiện tại khí vận của Vu tộc có tốt hơn Yêu tộc một chút, nhưng tình hình thực tế cũng không khác nhau là mấy, đều đã đến mức độ mặt trời lặn về tây, thậm chí có thể tan vỡ bất cứ lúc nào.

Thế nhưng khí vận của Nhân tộc lại như mặt trời mọc ở phương đông, mênh mông mà lại tráng kiện.

Khí vận của Vu Yêu hai tộc cộng lại cũng không thể so sánh với khí vận của Nhân tộc.

Lẽ nào Vu Yêu hai tộc thật sự sắp trở thành quá khứ sao?

Lẽ nào Nhân tộc thật sự sắp quật khởi hoàn toàn sao?

Đến lúc đó Vu Yêu hai tộc sẽ đi về đâu?

"Đại ca, khí vận Nhân tộc mạnh mẽ như vậy, chúng ta phải làm sao?" Đế Giang ngồi ở vị trí cao nhất, không khỏi trợn trắng mắt.

Hắn làm sao biết phải làm sao chứ?

Bây giờ Vu tộc và Yêu tộc đồng thời đều đang xuống dốc, còn Nhân tộc là ngôi sao mới nổi, lại đang từ từ vươn lên.

Ngoài ra, sau lưng Nhân tộc còn có Thiên Cơ Lâu làm chỗ dựa, tuyệt đối là một tồn tại không thể xem thường.

Đế Giang hít sâu một hơi.

"Thế giới Hồng Hoang sắp nghênh đón thay đổi lớn." "Chúng ta cứ tĩnh quan kỳ biến đi." "Thế giới Hồng Hoang sau này sẽ biến thành bộ dạng gì, ai cũng không nói rõ được." "Chúng ta có thể làm chính là thu hẹp sức mạnh, tĩnh quan kỳ biến." Nghe những lời này, mấy vị Đại Vu khác không khỏi nhìn nhau.

Đế Giang dường như vẫn quyết định tĩnh quan kỳ biến sao?

"Làm vậy có phải quá bảo thủ rồi không?" Dù sao lần trước khi Yêu tộc hành động, Vu tộc đã tĩnh quan kỳ biến, kết quả lại chuốc lấy tên tiện nhân Chuẩn Đề Thánh nhân.

Bây giờ nếu tiếp tục co mình lại, người trong thế giới Hồng Hoang có nghĩ rằng Vu tộc là đồ mềm yếu không?

Nghĩ đến đây, tất cả các Đại Vu đều có chút buồn bực.

Đế Giang nhìn các huynh đệ tỷ muội bên dưới.

"Các ngươi hiểu cái gì?" "Vu tộc hiện tại đã đến lúc sinh tử tồn vong." "Vu tộc bản thân đã có mâu thuẫn không thể hòa giải với Yêu tộc." "Bây giờ Nhân tộc dựa lưng vào Thiên Cơ Lâu, dị quân đột khởi." "Chúng ta lấy gì để so với Nhân tộc?" "Bất luận là khí vận hay chỗ dựa, Vu tộc chúng ta đều không thể so sánh với người ta." "Không tĩnh quan kỳ biến, lẽ nào còn muốn ngốc nghếch xông lên sao?" "Chờ người ta Thiên Cơ Lâu ra tay diệt tộc à?" Nghe lời của Đế Giang, tất cả mọi người đều im lặng.

Họ cũng không biết nên nói gì, cũng không biết nên làm gì, chỉ ngơ ngác đứng đó, cái gì cũng không làm, quả thực khiến họ cảm thấy có chút khó chịu.

Đế Giang lạnh lùng nhìn các huynh đệ tỷ muội một cái.

"Vu tộc chúng ta vốn đã nguy trong sớm tối." "Thế mà mấy vị Thánh nhân kia lại muốn dùng Vu tộc chúng ta làm thương." "Muốn chúng ta và Yêu tộc cùng nhau tấn công Nhân tộc." "Đây chẳng phải là ôm ý định để Hồng Hoang tam tộc cùng quy về tận diệt sao?" "Lẽ nào các ngươi thật sự còn muốn ngốc nghếch xông lên phía trước sao?" Nghe những lời như vậy, những người khác đều trầm mặc.

Đại ca nói không sai.

Hồng Hoang hiện nay vốn đã đầy rẫy nguy cơ, các Thánh nhân còn muốn hãm hại Vu tộc, một khi xử lý không tốt, thật sự có khả năng gặp đại nạn.

Xem ra chỉ có thể tự nhốt mình ở nhà, không ra ngoài là biện pháp tốt nhất.

Mà lúc này, trong chiến trường, ba người cuối cùng lại một lần nữa tách ra.

Công kích của Yểm Tư Thị gần như không tạo thành bất kỳ uy hiếp nào đối với Chuẩn Đề Thánh nhân.

Chuẩn Đề Thánh nhân còn thừa thãi mặc thêm pháp bảo phòng ngự.

Không thể không nói, Chuẩn Đề Thánh nhân đã dành cho hai vị lãnh tụ Nhân tộc sự tôn trọng đầy đủ.

Lúc này, Toại Nhân Thị liên tiếp bước mấy bước trên không trung, trường đao trong tay đột nhiên đâm thẳng lên trời.

Khí tức vô địch trong khoảnh khắc này hung hãn bùng nổ.

"Chuẩn Đề lão cẩu, ta chỉ có một đao, mời ngươi nếm thử!" Theo lời nói vừa dứt, thanh trường đao kia dường như cảm ứng được điều gì, vô số hung sát chi khí hung hãn bùng nổ.

Thanh trường đao này đã theo ông vô số năm, chém giết vô số cường địch, tự nhiên có lực lượng hung sát cuồn cuộn.

Chinh chiến vô số năm, giết địch vô số, tự nhiên sở hữu hung sát chi khí vô song.

Luồng khí tức này bùng nổ, lập tức khiến uy lực của Toại Nhân Thị lại tăng lên một bậc.

Tay cầm thanh trường đao khổng lồ này, trực tiếp chém về phía

Chuẩn Đề Thánh nhân.

Cảnh tượng này lập tức kinh hãi vô số sinh linh Hồng Hoang.

Ai cũng không ngờ chiêu này của Toại Nhân Thị lại mạnh mẽ đến vậy.

Một đao này, đủ có thể chém vỡ trời đất.

Đao khí vô song này vang động khắp nơi, trong nháy mắt đã kinh diễm tất cả chúng sinh Hồng Hoang.

Luồng đao khí này dường như có uy lực tương đương với đao khí của Khổng Tuyên lúc trước, nhưng trên luồng đao khí này lại có khí vận Nhân tộc.

Vì vậy, chiêu kia của Khổng Tuyên không thể gây uy hiếp cho Thánh nhân, nhưng chiêu này của Toại Nhân Thị lại có uy hiếp to lớn đối với Chuẩn Đề Thánh nhân.

Chuẩn Đề Thánh nhân nhìn chiêu này, sắc mặt cũng hơi thay đổi.

Hắn vậy mà thật sự cảm nhận được nguy hiểm từ chiêu này.

Hắn có chút xấu hổ với cảm giác này của mình.

Mình là Thánh nhân đường đường, làm sao có thể sợ chiêu này?

Làm sao có thể sợ lãnh tụ Nhân tộc?

Hắn thật sự có chút tức giận.

Lúc này, chiêu đao khí xuyên thấu trời đất này, trực tiếp xuyên qua ức vạn vạn dặm thời không, chém về phía hắn.

Cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh, vậy mà khiến hắn cảm nhận được một luồng uy hiếp sâu sắc.

Đây quả thực là chuyện chưa từng nghe thấy.

Đây chẳng phải là đại biểu cho việc lãnh tụ Nhân tộc trước mắt

này có sức chiến đấu cấp Thánh nhân sao?

Tên này rốt cuộc tu luyện như thế nào?

Một lát sau, Chuẩn Đề Thánh nhân liền hiểu ra.

Thứ gây uy hiếp cho hắn không phải là thứ khác, mà là lực lượng khí vận bám trên đó.

Luồng khí vận này có thể nói là vô cùng mạnh mẽ, ngưng tụ tương lai của Nhân tộc, dù là Thánh nhân như hắn cũng không thể không thận trọng đối đãi.

Tất cả mọi người đều chìm đắm trong luồng đao khí vô song này.

Đây tuyệt đối là một đao quán tuyệt kim cổ, kinh diễm thiên hạ.

Một đao dường như có thể xuyên qua quá khứ tương lai, lại có vài phần khí tức tương tự với Chưởng trung Phật quốc của hắn, thật sự có chút khó tưởng tượng.

Thực ra chiêu này và sự hiểu biết của hắn không giống nhau.

Mỗi người đều có thể nhìn thấy ý nghĩa đặc biệt từ chiêu này.

Thứ hắn nhìn thấy chính là Chưởng trung Phật quốc của mình, những người khác nhìn thấy tự nhiên là khí tức khác.

Một đao này phẫn nộ chém Thánh nhân, tự nhiên mang theo khí phách vô song.

Lại thêm khí vận Nhân tộc gia trì, quả thực có chút quán tuyệt cổ kim.

Theo sự xuất hiện của chiêu này, bầu trời vốn đang trong xanh, trong nháy mắt biến thành mây đen giăng kín, trở nên đen kịt một mảnh.

Linh khí trên không trung trong khoảnh khắc này cũng sôi trào lên,

như nước sôi trong nồi, cuồn cuộn về bốn phương tám hướng.

Dường như cảm nhận được uy hiếp to lớn.

Cảnh tượng mây đen giăng kín trên không trung cũng cho người ta một cảm giác như hoàng tuyền tận thế, thật sự có chút khó tưởng tượng.

Đao khí vô song này trực tiếp xé toạc bầu trời, xé rách trời đất, trấn áp về phía Chuẩn Đề Thánh nhân.

Thần quang vô song kia dường như muốn che lấp cả trời đất này.

Trong nháy mắt, khoảng hư không này liền gió nổi mây phun, long xà khởi lục.

Mà đối diện, Chuẩn Đề Thánh nhân thấy chiêu này lại có uy lực mạnh mẽ như vậy, sắc mặt đều biến thành màu gan lợn.

Hắn thật không ngờ chiêu này lại mạnh mẽ đến thế.

Trước là hai người hợp tác, phá vỡ Thất Bảo Diệu Thụ của hắn một cách vừa vặn, bây giờ lại trước sau tấn công hắn, thật sự có chút khó đối phó.

Đặc biệt là chiêu này, lại còn khiến hắn cảm nhận được nguy hiểm.

Lúc này Chuẩn Đề Thánh nhân hít sâu một hơi.

"Phồn hoa lạc mịch tam thiên giới, đại mộng sơ tỉnh ngộ tiên giác." "Song đao phong kiếm ý như mộng, như lộ như huyễn giai như không." Chuẩn Đề Thánh nhân bắt đầu ngâm xướng một cách thần bí.

Theo giọng nói của hắn vừa dứt, bỗng nhiên một luồng thiên uy mênh mông sinh ra giữa trời đất.

Thần uy này dường như là lần đầu tiên xuất hiện trong trời đất Hồng Hoang.

Sau khi luồng khí tức này xuất hiện, cả trời đất Hồng Hoang trong khoảnh khắc này đều run rẩy một cách khó hiểu.

Sau đó hư không cũng càng ngày càng run rẩy kịch liệt.

Tất cả mọi người đều không khỏi kinh ngạc.

Chương 554

Thật không ngờ Chuẩn Đề Thánh nhân lại dùng chiêu này.

Đây là chiêu chỉ dùng khi đối chiến với Thánh nhân mà.

Bây giờ đối chiến với lãnh tụ Nhân tộc lại dùng chiêu này, thật sự có chút khó tưởng tượng.

Đủ để thấy Chuẩn Đề Thánh nhân đã đặt lãnh tụ Nhân tộc lên một tầm cao như thế nào.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc khó hiểu, hư không càng lúc càng run rẩy dữ dội.

Từng luồng khí tức từ hư không sinh ra.

Vô số dị tượng cũng lần lượt biến đổi.

Những cảnh tượng như ảo ảnh trên biển từ hư không sinh ra, cuối cùng lần lượt xuất hiện trong hư không.

Sau khi những cảnh tượng này xuất hiện, liền lớp lớp trải ra, cuối cùng hình thành một đại thiên thế giới như mộng như huyễn.

Đây chính là một trong những tuyệt chiêu của Chuẩn Đề Thánh nhân: Ba Ngàn Đại Thế Giới.

Chiêu này Chuẩn Đề Thánh nhân đã từng dùng khi đại chiến với Nữ Oa, và đã từng gây ra rất nhiều phiền toái cho Nữ Oa nương nương.

Sau này khi giao chiến với Tam Thất Thánh nhân, Chuẩn Đề Thánh nhân cũng đã dùng chiêu này, cũng đã tạo ra phiền toái rất lớn cho Tam Thất Thánh nhân.

Chỉ là kết cục đều giống nhau, Nữ Oa nương nương đã phá giải

được chiêu này, Tam Thất Thánh nhân cũng đã phá giải được chiêu này.

Bây giờ chiêu này Chuẩn Đề Thánh nhân lại thi triển với lãnh tụ Nhân tộc.

Không thể không nói đây là bi ai của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Chuẩn Đề Thánh nhân, thật sự là càng ngày càng thụt lùi.

Không chỉ cường giả cấp Thánh cảnh xem thường hắn, mà ngay cả sinh linh bình thường cũng xem thường hắn.

Chuẩn Đề Thánh nhân tương lai rốt cuộc sẽ đi về đâu?

Nhiều người không khỏi lắc đầu thở dài.

Chúng sinh Hồng Hoang quan chiến tuy thở dài, nhưng không thể không bội phục sự mạnh mẽ của chiêu này.

Dù sao đây cũng là chiêu thức của Thánh nhân, nghĩ đến thôi cũng khiến người ta có chút da đầu tê dại.

Chính cái gọi là một niệm hóa sinh ba ngàn thế, ba ngàn thế giới lạc phồn hoa.

Chiêu Ba Ngàn Đại Thế Giới này có thể nói là đã kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang.

Lần đầu tiên nhìn thấy, ngay cả mấy vị Thánh nhân kia cũng bị kinh ngạc.

Chiêu này dường như có sức mạnh vô biên, lại có khí thế vô cùng khủng bố.

Thật thật giả giả, hư hư thực thực, khiến người ta không phân biệt được.

Quả thực là một môn Phật pháp chí cao vô thượng, vô cùng huyền

diệu.

Lần thứ hai nhìn thấy, chiêu này cũng kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang, khiến nhiều cường giả Hồng Hoang có chút ảm đạm thất sắc.

Bây giờ lần thứ ba gặp lại chiêu thức này, vẫn khiến người ta có chút kinh ngạc.

Chỉ là không biết hai vị lãnh tụ Nhân tộc có thể phá giải được không.

Lần thứ nhất, Nữ Oa nương nương đã phá giải được chiêu này.

Lần thứ hai, Tam Thất Thánh nhân cũng đã phá giải được chiêu này.

Không biết hai vị lãnh tụ Nhân tộc này có thể phá giải được không?

Hai luồng sức mạnh vô song trên không trung cuối cùng đã va chạm vào nhau trong khoảnh khắc này.

Trong khoảnh khắc liền có một tiếng nổ lớn như núi kêu biển gầm, sau đó bùng nổ dữ dội giữa trời đất.

Trời đất này dường như cũng khó mà chịu đựng nổi, bắt đầu run rẩy kịch liệt.

Cảnh tượng trời long đất lở này chẳng khác nào tận thế, thật sự đã kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang.

Thật không ngờ lần giao thủ này của hai người lại có động tĩnh lớn đến vậy.

Đây hoàn toàn là cuộc giao phong cấp Thánh nhân mà.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đã làm được điều đó như thế nào?

Rõ ràng chỉ là một cường giả cấp Chuẩn Thánh, lại có thể cùng Chuẩn Đề Thánh nhân tạo ra một cuộc va chạm quy mô như vậy, thật sự có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Năng lượng vô song vẫn đang tiếp tục bùng nổ.

Từng luồng năng lượng hỗn loạn trực tiếp hình thành sóng xung kích, lan ra bốn phương tám hướng.

Chiêu Ba Ngàn Đại Thế Giới của Chuẩn Đề Thánh nhân vậy mà có xu thế sụp đổ.

Mà kinh thiên nhất đao của Toại Nhân Thị cũng đã vỡ vụn, chỉ còn lại luồng khí vận chi lực vô cùng tinh thuần.

Luồng khí vận chi lực này va chạm với Ba Ngàn Đại Thế Giới của Chuẩn Đề Thánh nhân, đây hoàn toàn là hành vi tự phát, không có liên quan lớn đến Toại Nhân Thị.

Yểm Tư Thị ở một bên đã sớm tránh đi.

Dù sao uy lực ở trung tâm vụ nổ quả thực là vô cùng lớn.

Rất lâu rất lâu sau, luồng bùng nổ này mới cuối cùng dần dần tan biến.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng như Yểm Tư Thị mới nhìn rõ được tình hình bên trong.

Chỉ thấy trên không trung xuất hiện một hố trời khổng lồ.

Không phải là hố trời trên mặt đất, mà là hố trời hư không, tựa như một lỗ đen.

Không có bất kỳ linh lực nào có thể tiến vào khu vực đó.

Toàn bộ hư không dường như cũng có những vết nứt màu đen nhạt sinh ra, đủ để thấy mức độ khủng bố của chiêu này.

Ánh mắt Toại Nhân Thị lộ ra một tia sáng lạnh.

Chỉ thấy ông hít sâu một hơi, cơ bắp trên người cũng bắt đầu dần dần cuộn lên, vô tận khí huyết chi lực sôi trào trong người ông.

Luồng khí tức kia dường như có thế muốn đâm thủng bầu trời, thật sự khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Vô số luồng năng lượng hỗn loạn tấn công vào thân thể ông, nhưng lại không thể gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào đối với Toại Nhân Thị, nhiều nhất chỉ là khiến Toại Nhân Thị cảm thấy một chút đau đớn.

Với cường độ thân thể hiện tại của ông, hoàn toàn có thể chịu đựng được áp lực to lớn này.

Chỉ thấy ông hít sâu một hơi, sau đó đã chuẩn bị sẵn sàng.

Ông dậm một chân, cả người như một viên đạn, lao sâu vào trung tâm vụ nổ.

Ông tự nhiên không thể là đối thủ của Chuẩn Đề Thánh nhân, nhiều nhất chỉ có thể dựa vào khí vận Nhân tộc để chống cự trong thời gian ngắn.

Ông phải nhân lúc này cứu Khổng Tuyên ra.

Nếu không, qua khoảng thời gian này, ông sẽ không còn cơ hội cứu Khổng Tuyên nữa.

Chỉ thấy ông như một viên đạn lao tới, mục tiêu chính là bóng người trên thân Khổng Tuyên.

Bóng người đó trông vô cùng yếu ớt, thân thể dường như có chút đứng không thẳng.

Chính là bóng người như vậy, lại tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ, chính là ánh sáng từ chiếc cà sa nạm các loại bảo vật.

Chiếc cà sa này tuy không lên được bảng xếp hạng pháp bảo, nhưng rõ ràng cũng là một bảo vật rất mạnh.

Chỉ riêng ánh sáng tỏa ra đã cách ly toàn bộ những luồng năng lượng hỗn loạn vô song ra ngoài, không để Chuẩn Đề Thánh nhân bị ảnh hưởng chút nào.

Lúc này, Chuẩn Đề Thánh nhân vẫn đứng vững trên lưng Khổng Tước.

Nhìn thấy bóng người này trong dòng năng lượng hỗn loạn, trong mắt Toại Nhân Thị lộ ra một vẻ tàn nhẫn.

Thời cơ ngay trước mắt.

Ông dậm mạnh chân phải vào hư không, mượn lực phản chấn vô song, cả người như một viên đạn pháo, bay càng nhanh hơn, hung hãn xông thẳng về phía Chuẩn Đề Thánh nhân.

Thanh trường đao khổng lồ kia kéo lê sau lưng ông, tay phải nắm chặt trường đao cũng ngưng tụ sức mạnh vô song.

Gần lưỡi đao thậm chí còn sinh ra những lỗ đen nhàn nhạt, đủ để thấy lúc này Toại Nhân Thị đã tập trung bao nhiêu sức mạnh.

Sắp đến gần, Chuẩn Đề Thánh nhân!

Toại Nhân Thị vung trường đao về phía trước, lập tức lại có một lỗ đen vô cùng mạnh mẽ khác hoàn toàn bùng nổ.

"Oanh!!!" Lập tức có một tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng khắp trời đất.

Chuẩn Đề Thánh nhân không kịp đề phòng, vậy mà lại chịu thiệt.

Hắn thật không ngờ lãnh tụ Nhân tộc lại có thể xuyên qua dòng thời gian hỗn loạn để đến trước mặt hắn, tự nhiên là có chút không kịp đề phòng.

Chiêu này tuy không thể gây ra tổn thương lớn cho hắn, nhưng rõ ràng cũng khiến hắn loạng choạng lùi lại mấy bước.

Chương 555

Năng lượng của lỗ đen khổng lồ này đã bị lực lượng cà sa của hắn phòng hộ.

Khoảnh khắc này, chiếc cà sa trực tiếp trở nên cứng như sắt, lại có vô cùng vô tận Phật quang màu vàng biến đổi.

Chiêu này của Toại Nhân Thị vậy mà không gây ra bất kỳ nguy hiểm nào cho hắn.

Nhưng một chiêu khác của Toại Nhân Thị lại lập tức theo sau.

Nắm đấm trái hung hãn tung ra.

Cú đấm này gần như ngưng tụ toàn bộ sức mạnh của ông.

Hiện tại, cường độ sức mạnh của ông có thể nói là khủng bố, ít nhất cũng có cường độ cấp Tổ Vu của Vu tộc.

Cú đấm này không hề gây ra bất kỳ nguy hiểm nào cho Chuẩn Đề Thánh nhân, nhưng lực đạo khổng lồ lại đánh bay Chuẩn Đề Thánh nhân ra ngoài.

Thời cơ ngay trước mắt.

Toại Nhân Thị một tay chộp lấy con Khổng Tước khổng lồ trên mặt đất, nắm đúng thời cơ trong nháy mắt đã trốn thoát.

Mà ở một bên khác, Yểm Tư Thị cũng đã chuẩn bị sẵn sàng.

Biển hoa đầy trời hung hãn xông về phía Chuẩn Đề Thánh nhân.

Những biển hoa này là do Đại Đạo kim liên tạo thành, từng đóa từng đóa Đại Đạo kim liên trực tiếp hình thành một biển hoa che trời lấp đất, quả thật có thể nói là uy lực vô cùng.

Dù là Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đối mặt với

chiêu này cũng có chút kinh hồn bạt vía.

Cú này đã chặn được bước chân của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Yểm Tư Thị, Toại Nhân Thị, trực tiếp lùi ra ức vạn dặm.

Đến lúc này Chuẩn Đề Thánh nhân mới phản ứng lại.

"Lũ kiến hôi bỉ ổi…" "Ngươi dám đánh lén Bản thánh?" Giọng nói tức giận của Chuẩn Đề Thánh nhân truyền khắp trời đất, ai cũng có thể nghe ra sự chật vật của Chuẩn Đề Thánh nhân lúc này.

Mọi người đều có chút tắc lưỡi.

Không ngờ lại thật sự bị lãnh tụ Nhân tộc đạt được mục đích.

Lãnh tụ Nhân tộc vậy mà thật sự đã cứu được Khổng Tuyên từ tay Chuẩn Đề Thánh nhân!

Đây thực sự là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Mặc dù nói Chuẩn Đề Thánh nhân đã lơ là, nhưng không thể không nói sự mạnh mẽ của lãnh tụ Nhân tộc, quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Toại Nhân Thị ở xa, kéo theo con Khổng Tước khổng lồ kia xuất hiện ở cuối chân trời.

Yểm Tư Thị cũng bảo vệ bên cạnh Khổng Tước.

May mà lúc này Chuẩn Đề Thánh nhân không vội ra tay.

Chuẩn Đề Thánh nhân tuy tức giận, nhưng dù sao cũng ngại tôn nghiêm của Thánh nhân, không lập tức ra tay, ngược lại cho hai người một cơ hội thở dốc.

Rất lâu rất lâu sau, cảnh tượng cát bay đá chạy trên không trung, cũng như các loại dòng năng lượng hỗn loạn mới biến mất, trả lại cho trời đất một bầu trời quang đãng.

Sắc mặt Chuẩn Đề Thánh nhân lúc này cũng trở nên vô cùng âm trầm.

Hắn thật không ngờ lãnh tụ Nhân tộc lại có thể xuyên qua dòng năng lượng hỗn loạn để âm thầm ra tay với hắn, đến cuối cùng lại thật sự để tên này thành công.

Không thể không nói tên này có thủ đoạn thật tốt.

Mình quả thật đã xem thường bọn họ.

Điều này đối với Chuẩn Đề Thánh nhân mà nói cũng quả thực là một sự sỉ nhục.

Con Khổng Tước vốn đã bị hắn khống chế, vậy mà lại bị đối phương cứu đi.

Đối với Thánh nhân mà nói, đây không phải sỉ nhục thì là gì?

Hắn thân là Thánh nhân đường đường, lại phạm phải sai lầm như vậy, đây quả thực là tội lỗi không thể tha thứ.

Mà con Khổng Tước sau lưng Toại Nhân Thị, lúc này thoát khỏi sự áp chế của Chuẩn Đề Thánh nhân, cả người cũng trở nên nhẹ nhõm, bắt đầu giãy giụa kịch liệt.

Nàng là con Khổng Tước đầu tiên của trời đất, dù nàng không phải là sinh linh tiên thiên, nhưng thân phận của nàng cũng vô cùng quý giá, cũng là một tồn tại vô cùng cao ngạo.

Làm sao có thể bị người ta tùy tiện trấn áp như vậy chứ?

Nàng làm sao có thể nuốt trôi cục tức này?

Nàng là con Khổng Tước đầu tiên của trời đất, là tồn tại thần lực vô song.

Thoát khỏi sự áp chế của Chuẩn Đề Thánh nhân, nàng có thủ đoạn có thể thoát khỏi Thất Bảo Diệu Thụ.

Mặc dù nàng hiện tại bị trọng thương, nhưng điều này không có nghĩa là nàng đã mất đi sức kháng cự.

Thoát khỏi chân của Chuẩn Đề Thánh nhân, tự nhiên chính là cơ hội để thoát thân.

Rất lâu rất lâu sau, biên độ giãy giụa của Khổng Tước cũng càng lúc càng lớn.

Một lát sau, một tiếng nổ lớn từ trong cơ thể nàng truyền ra.

Đây là âm thanh phát ra khi nàng cuối cùng cũng phá vỡ được cấm chế.

Nàng cuối cùng đã phá vỡ được cấm chế của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Sau đó, con Khổng Tước khổng lồ này ngẩng đầu lên trời kêu dài.

Âm thanh to lớn, như núi kêu biển gầm, chấn động trời đất, gần nửa Hồng Hoang đều có thể nghe thấy tiếng của nàng.

Lúc này Khổng Tước hiển nhiên đã khôi phục lại bộ dạng thần uy mênh mông.

Đó quả thật là một con mãnh cầm thần uy như ngục, vô cùng thần tuấn.

Các đại năng chú ý đến cảnh tượng này, trong khoảnh khắc này cuối cùng cũng biến sắc.

Con Khổng Tước bị Chuẩn Đề Thánh nhân áp chế hồi lâu, cuối cùng đã được cứu ra, khôi phục lại tự do.

Tại một nơi thần bí, có một nam tử vô cùng anh tuấn.

Nam tử này có một đôi mắt ưng, trông vô cùng sắc bén.

Chiếc mũi khoằm càng làm tăng thêm sự thâm trầm của người

này.

Mái tóc màu trắng bạc trông vô cùng anh tuấn.

Chỉ là tướng mạo của nam tử này lại có vài phần tương tự với Khổng Tuyên.

Nam tử này, không phải ai khác, chính là em trai ruột của Khổng Tuyên, Kim Sí Đại Bàng.

Thời thượng cổ, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc bị La Hầu xúi giục ly gián, cuối cùng đã triển khai một trận đại chiến kinh thiên động địa, được gọi là Long Hán chi kiếp.

Sau đó, tam tộc hoàn toàn suy tàn, Chân Long, Chân Phượng, Thủy Kỳ Lân hoàn toàn biến mất khỏi trời đất.

Mà con Nguyên Phượng cuối cùng cũng bị trọng thương.

Nó đã từ bỏ cơ hội dục hỏa trọng sinh, mà trước khi vẫn lạc đã đẻ ra hai quả trứng.

Do bị trọng thương, hai quả trứng nó đẻ ra đều không phải là Phượng Hoàng thật.

Một trong số đó đã trở thành con Khổng Tước đầu tiên của trời đất.

Con Khổng Tước này chính là Khổng Tuyên.

Một quả khác, chính là con Kim Sí Đại Bàng Điểu đầu tiên của trời đất.

Hai chị em từ khi sinh ra đã luôn sống trong lo sợ.

Bởi vì thế giới Hồng Hoang lúc đó đang toàn lực truy sát tam tộc.

Hoặc là bị bắt làm tọa kỵ, hoặc là bị bắt làm huyết thực.

Hai người họ là con của Nguyên Phượng, tự nhiên cũng vô cùng

nguy hiểm.

Một khi bị người ta phát hiện, e rằng rất nhanh sẽ gặp phải tai họa diệt đỉnh.

Điều này đối với hai chị em bản tính cao ngạo là không thể chấp nhận được.

Vì vậy, hai chị em đã luôn trốn trốn tránh tránh trong thế giới Hồng Hoang.

Sau này, khi hai người có chút thành tựu, liền hoàn toàn tách ra.

Tách ra còn có một tia hy vọng sống sót, nếu cứ ở cùng nhau, một khi bị kẻ địch phát hiện, chính là cục diện một lưới bắt hết.

Đến lúc đó, trên trời đất sẽ không còn huyết mạch Chân Phượng nữa.

Từ đó về sau, hai chị em họ chưa từng gặp mặt.

Bây giờ đã vô số năm, hai chị em họ đều đã tu thành cường giả Chuẩn Thánh.

Chỉ là hai người họ vẫn không dám gặp mặt.

Chương 556

Bởi vì trên họ, còn có những Thánh nhân kia.

Thánh nhân không cho phép, trên trời đất còn có Chân Long Chân Phượng tồn tại.

Một khi bị những Thánh nhân kia phát hiện, kết cục của hai người họ, e rằng cũng vô cùng thê thảm.

Không ngờ sau vô số năm, chị gái của mình lại bị Chuẩn Đề Thánh nhân gặp phải, thậm chí bị Chuẩn Đề Thánh nhân dùng thủ đoạn cứng rắn trấn áp.

Điều này khiến Kim Sí Đại Bàng có chút khó mà chịu đựng được.

Mấy lần hắn đều sắp không nhịn được mà ra tay, nhưng cuối cùng lại cố gắng kìm nén lại.

Bởi vì hắn nhớ lại lời của chị gái.

Nếu hắn đi cứu chị gái, vậy thì e rằng hắn cũng bị Chuẩn Đề Thánh nhân bắt đi.

Đến lúc đó hai người họ thật sự sẽ trở thành con rối của Tây phương giáo.

Nhưng hắn lại không thể thấy chết không cứu, chỉ có thể cắn chặt môi, tiến thoái lưỡng nan.

Nhưng may mà hai vị lãnh tụ Nhân tộc xuất hiện.

Hai vị lãnh tụ Nhân tộc không tiếc đại chiến với Chuẩn Đề Thánh nhân, mục đích chính là để cứu chị gái của hắn.

May mà hai vị lãnh tụ Nhân tộc thật sự đã thành công, thật sự đã cứu được chị gái của hắn ra.

Thấy cảnh này, Kim Sí Đại Bàng chỉ cảm thấy trong lòng vô cùng sung sướng.

Cảm giác thông suốt toàn thân đó không thể diễn tả bằng lời.

Ánh mắt nhìn về phía lãnh tụ Nhân tộc cũng trở nên dịu dàng hơn.

Không ngờ Nhân tộc lại có những người đàn ông như vậy, thật sự khiến hắn cảm thấy vô cùng sung sướng.

"Bá khí, thật sự quá bá khí." "Không ngờ Nhân tộc vốn nhu nhược, vậy mà đã trở nên bá khí như vậy." "Thật sự khiến người ta kinh ngạc." "Thống khoái, thật sự thống khoái." "Toại Nhân Thị, người bạn này, ta kết giao chắc rồi!" Tại nơi thần bí, Kim Sí Đại Bàng cười ha hả.

Vừa nói, vừa rơi lệ.

Không ai biết hai chị em họ rốt cuộc đã trải qua những gì, chỉ có hai người họ tự biết.

Hắn biết những năm qua chị gái đã phải chịu đựng những đau khổ và dằn vặt như thế nào, chị gái của hắn cũng biết mình đã gian nan ra sao.

Con đường họ đã đi qua, những chông gai và trắc trở đó, không thể nào kể hết cho người ngoài.

Nghĩ lại thời gian đó, hắn đến giờ vẫn còn thấy sống mũi cay cay.

Lệ vậy mà lại chảy ra từ mắt hắn.

Một trang hảo hán đường đường vậy mà lại rơi lệ, điều này đủ để thấy tâm tình của Kim Sí Đại Bàng lúc này kích động đến mức nào.

Nhìn về phía chị gái ở xa, Kim Sí Đại Bàng cuối cùng cũng lộ ra vẻ vui mừng.

Chị gái bây giờ kết minh với Nhân tộc, cuối cùng cũng có tư cách

đi lại trên đại địa Hồng Hoang.

Sau lưng chị gái vốn đã có mấy vạn tộc Phượng Hoàng, bây giờ lại kết minh với Nhân tộc, tự nhiên có thể đường đường chính chính xuất hiện ở Hồng Hoang.

Nhân tộc, Long tộc, và tộc Phượng Hoàng, đã có xu thế tam tộc kết minh, không ai có thể thay đổi hiện trạng này.

Mà trên chiến trường khổng lồ này, con Khổng Tước khổng lồ lại một lần nữa ngẩng đầu kêu dài.

Tất cả mọi người đều có thể nghe ra sự phẫn nộ vô cùng từ trong tiếng kêu trong trẻo đó.

Sau đó, con Khổng Tước khổng lồ này một trận ánh sáng biến đổi, cuối cùng lại một lần nữa khôi phục thành hình người!

Khổng Tuyên khôi phục thành hình người, khuôn mặt đầy oán độc nhìn Chuẩn Đề Thánh nhân.

"Chuẩn Đề!" "Ngươi lại dám sỉ nhục ta như vậy!" Lúc này hóa thành hình người, Khổng Tuyên khuôn mặt vô cùng dữ tợn, ai cũng có thể nhìn ra cơn thịnh nộ điên cuồng trên người nàng.

Rõ ràng, Khổng Tuyên lúc này đã đến bờ vực bùng nổ.

Sau đó, liền thấy thanh Thanh Long Yển Nguyệt Đao vô cùng to lớn và dữ tợn xuất hiện trong tay nàng, dường như còn khủng bố hơn nhiều so với thanh trường đao của lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

Thanh trường đao này dài khoảng bốn năm mét, cầm trong tay Khổng Tuyên quả thực vô cùng bá khí, tác động thị giác cực kỳ mạnh mẽ.

Đặc biệt là lưỡi đao to lớn và dữ tợn kia, trên không trung tỏa ra ánh sáng huyết sắc chấn động lòng người.

Ai nhìn thấy pháp bảo này cũng đều có chút kinh tâm động phách.

Món pháp bảo này đã lên Bảng xếp hạng pháp bảo.

Khi xưa, Phá Thiên Đao của Quỷ Xa trên Bảng xếp hạng pháp bảo đã bị Đông Hoa Đế Quân một kiếm chém vỡ.

Sau này, pháp bảo trên Bảng xếp hạng pháp bảo đã thiếu đi một món.

Thanh trường đao này của Khổng Tuyên vừa hay bổ sung vào vị trí đó.

Bây giờ pháp bảo này lại xuất hiện, tự nhiên khiến người ta khá tò mò.

Hơn nữa, kích thước khổng lồ và tạo hình khoa trương của pháp bảo này, tự nhiên đặc biệt thu hút sự chú ý của mọi người.

Lúc này, Khổng Tuyên cầm thanh trường đao này, trong mắt cũng lộ ra sát ý khát máu, thân thể không ngừng run rẩy, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể xông lên, tìm Chuẩn Đề Thánh nhân liều mạng.

Nhưng nàng cuối cùng vẫn nhịn được.

Bởi vì Khổng Tuyên đã biết, cũng đã hiểu được sự chênh lệch giữa mình và đối phương.

Đây là một trời một vực.

Khi chưa giao thủ, sẽ không bao giờ cảm nhận được sự chênh lệch rốt cuộc lớn đến đâu.

Nhưng một khi đã giao thủ với Thánh nhân… Thánh hạ vô địch?

Đây quả thực là một trò cười.

Dù nàng liên hợp với hai vị lãnh tụ Nhân tộc, cũng vẫn không thể làm gì được Thánh nhân.

Dù là Thánh nhân yếu nhất cũng vậy.

Trước mặt Thánh nhân, dù số lượng của họ có nhiều hơn nữa, cũng vô dụng.

Kiến hôi chung quy vẫn là kiến hôi.

Chênh lệch giữa họ và Thánh nhân, quả thực là trời với đất, mây với bùn, rồng với rắn, là một khoảng cách không thể tưởng tượng.

Lúc này, Khổng Tuyên cuối cùng cũng nhớ lại câu nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn khi thành Thánh.

Dưới Thánh nhân đều là kiến hôi!

Điều này đại biểu cho việc Thánh nhân là cảnh giới không thể lường được.

Trên người mỗi vị Thánh nhân đều có sự kinh khủng lớn lao.

Dù là Chuẩn Đề Thánh nhân, vị Thánh nhân được công nhận là yếu nhất, cũng không phải là người khác có thể lường được.

Trước mặt hắn, Đại La Kim Tiên là gì, Chuẩn Thánh là gì?

Tất cả đều là kiến hôi.

Lúc này, ba người trong sân đều đang nhìn chằm chằm vào Chuẩn Đề Thánh nhân ở xa.

Vẻ mặt mỗi người đều có chút căng thẳng.

E rằng tiếp theo họ phải đối mặt chính là lửa giận của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Yểm Tư Thị nhẹ nhàng đến bên cạnh Khổng Tuyên.

“Khổng Tuyên tỷ tỷ, chuyện này đừng tức giận.” “Chuẩn Đề tên tiện nhân này, lại dám sỉ nhục tỷ như vậy, thù này hận này, Nhân tộc tất nhiên sẽ giúp tỷ báo.” “Đây đã không phải là chuyện của một mình

tỷ, mà cũng liên quan đến chuyện của Nhân tộc.” Lời này của Yểm Tư Thị có thể nói là đanh thép, không có chút do dự hay sợ hãi.

Bởi vì điều nàng nói vốn dĩ là sự thật.

Khổng Tuyên đến kết minh với Nhân tộc, kết quả nửa đường bị Chuẩn Đề Thánh nhân chặn giết.

Chuyện này nếu thật sự truyền ra ngoài, đối với Nhân tộc tuyệt đối là một đả kích chí mạng.

Cuối cùng còn có chủng tộc nào dám kết minh với Nhân tộc nữa?

Kết minh với Nhân tộc, chẳng phải là tự tìm đường chết sao?

Hơn nữa, Chuẩn Đề Thánh nhân đã nhiều lần có ý đồ bất chính với Nhân tộc, những chuyện này mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều biết.

Lần trước nếu không phải là Thánh mẫu Nhân tộc Tam Thất nương nương ra tay, e rằng Nhân tộc thật sự đã nguy trong sớm tối.

Bây giờ lại gặp nhau, tự nhiên là kẻ thù gặp nhau đặc biệt đỏ mắt, bất luận thế nào cũng không thể để Chuẩn Đề Thánh nhân được như ý.

Chuyện này cũng chỉ là một ngòi nổ mà thôi.

Hai vị lãnh tụ Nhân tộc tự nhiên cũng cảm nhận được sự căm hận sâu sắc của Khổng Tuyên.

Đừng nói là Khổng Tuyên, đổi lại là sinh linh bình thường, cũng không ai muốn làm tọa kỵ cho người khác.

Dù là làm tọa kỵ cho Thánh nhân cũng không có mấy người nguyện ý, huống hồ là Khổng Tuyên kiêu ngạo.

Chương 557

Khổng Tuyên là tồn tại cao ngạo đến mức nào chứ?

Trên người chảy dòng máu của Chân Phượng thượng cổ, đồng thời bản thân lại là con Khổng Tước đầu tiên của trời đất.

Vậy mà hôm nay lại phải chịu sự sỉ nhục lớn như vậy, tự nhiên khiến nàng hận ý khó bình.

Khổng Tuyên hít sâu một hơi, ngọn lửa giận trong mắt dần dần dịu đi.

Bởi vì thật sự không còn cách nào khác, tình thế ép người.

Cục tức này không nuốt cũng phải nuốt.

Nếu không, hôm nay rất có thể vì nàng mà liên lụy đến hai vị lãnh tụ Nhân tộc.

Nghĩ đến đây, nàng không khỏi nhẹ nhàng kéo áo của Yểm Tư Thị.

"Các vị cũng đừng tức giận, chuyện này… hay là thôi đi!" "Dù sao Thánh nhân không thể địch lại, dù là Chuẩn Đề lão cẩu cũng vậy." "Chuyện này, ta Khổng Tuyên nhận thua." "Các vị đã cứu ta ra, ân tình này ta sẽ mãi mãi ghi nhớ." "Nhưng tuyệt đối đừng làm chuyện lỗ mãng, dù sao Nhân tộc bản thân cũng đang trong thời buổi rối ren." "Vì ta mà làm chuyện lỗ mãng như vậy, thật sự không đáng." Khổng Tuyên nói những lời như vậy, còn lắc đầu.

Cuối cùng, nàng hành lễ với hai vị lãnh tụ Nhân tộc.

Yểm Tư Thị nhẹ giọng an ủi Khổng Tuyên.

Mà Toại Nhân Thị ở phía trước, lại lộ ra một nụ cười vô cùng

ngông cuồng.

"Khổng Tuyên, chuyện này chúng ta Nhân tộc tự có tính toán." "Nàng cứ ở một bên xem, chúng ta Nhân tộc còn có rất nhiều lời muốn nói với Chuẩn Đề Thánh nhân." Khổng Tuyên lắc đầu, còn muốn nói gì đó, cuối cùng lại bị Yểm Tư Thị nhẹ nhàng kéo lại.

Phu quân của nàng đã nói như vậy, tự nhiên là có lý của ông.

Hai người họ chỉ cần tĩnh quan kỳ biến là được.

"Các vị thật sự đừng vì ta mà ra tay nữa, ba chúng ta trước mặt hắn cũng là kiến hôi thôi." "Nếu chọc giận tên này, tính mạng ba chúng ta trong khoảnh khắc sẽ tan biến." Yểm Tư Thị nhẹ nhàng kéo nàng lại, ngăn nàng nói tiếp.

Toại Nhân Thị đã dám tự mình đến đây, tự nhiên là có nắm chắc.

Với địa vị của Nhân tộc hiện tại, chỉ cần Chuẩn Đề còn chút đầu óc, tự nhiên là không dám hạ sát thủ.

Điều này liên quan đến chúng sinh Hồng Hoang, cũng liên quan đến xu hướng tương lai của thế giới Hồng Hoang, cũng liên quan đến kiếp nạn của tam tộc Nhân Yêu Vu.

Hai người họ phiêu nhiên lui về, đều xuất hiện sau lưng Toại Nhân Thị.

Trong khoảnh khắc, không gian này chỉ còn lại Toại Nhân Thị và Chuẩn Đề Thánh nhân đối đầu.

Toại Nhân Thị nhìn Chuẩn Đề Thánh nhân ở xa, khóe miệng lộ ra một tia trào phúng.

"Chuẩn Đề Thánh nhân, bây giờ vì một Khổng Tuyên mà đích thân chạy đến phương Đông, thật sự thích hợp sao?" "Lẽ nào ngươi lại tính ra Khổng Tuyên cùng ngươi hữu duyên?" Sắc mặt Chuẩn Đề

Thánh nhân đen lại.

Nghe lời của lãnh tụ Nhân tộc, hắn tự nhiên càng thêm phẫn nộ.

Tên này không chỉ cứu Khổng Tuyên đi, mà còn ở đây nói lời chế giễu hắn, quả thực là quá đáng.

Toại Nhân Thị lại không muốn cứ thế đơn giản bỏ qua cho hắn.

"Theo ta thấy, Nhân tộc chúng ta cũng cùng các ngươi phương Tây hữu duyên." "Ngoài ra, Vu tộc và Yêu tộc cũng đều cùng các ngươi phương Tây hữu duyên, hay là tam tộc chúng ta cùng với sinh linh phương Đông toàn bộ đều đi phương Tây đi?" "Dù sao tất cả mọi thứ ở phương Đông đều cùng phương Tây hữu duyên mà…" "…" Nghe lời của lãnh tụ Nhân tộc, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh nhân tối sầm, suýt chút nữa ngã nhào xuống đất.

Mà ở xa, lại mơ hồ truyền ra tiếng cười khúc khích.

Cái giá không thể có được này khiến sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân càng thêm đen lại.

Đây là sự chế giễu của sinh linh phương Đông đối với phương Tây.

Chuyện này liên quan đến sự đối đầu giữa sinh linh hai phương Đông - Tây, tự nhiên khiến sắc mặt y đen như đáy nồi.

Y muốn như vậy sao?

Y muốn vứt bỏ thể diện, hết lần này đến lần khác tới phương Đông cướp bóc sao?

Đương nhiên là y không muốn.

Thân là một Thánh nhân đường đường, làm những chuyện như vậy quả thực vô cùng mất mặt.

Thế nhưng không làm vậy thì lại chẳng có cách nào khác.

Phương Tây thực sự quá cằn cỗi, gần như có thể nói là muốn gì không có nấy.

Bảo vật cũng không có.

Linh căn cũng không có.

Ngay cả số lượng cường giả cũng ít đến đáng thương.

Không đến phương Đông cướp bóc một phen, Tây Phương làm sao phát triển được?

Y cũng là vì sinh linh Tây Phương mà thôi.

Lúc này, Chuẩn Đề thánh nhân thầm niệm một tiếng khẩu hiệu, bèn cúi mày không nói.

Ánh mắt nhìn về phía lãnh tụ Nhân tộc, sát ý càng thêm nồng đậm.

Mà khóe miệng lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị cũng lộ ra một nụ cười trào phúng.

"Khoảng thời gian trước, Tây Phương Giáo rơi vào tay Nữ Oa, phải chịu đại nạn." "Đại Tu Di Sơn đều bị phá hủy một lần, từ đó đổi tên thành Linh Sơn." "Đây chính là lúc trăm phế chờ hưng." "Ngươi không ở Linh Sơn quán xuyến toàn cục, lại chạy đến phương Đông cướp bóc." "Lần này ngươi lại muốn cướp cái gì đây?" "Ta thấy không chỉ đơn giản là muốn cướp một mình Khổng Tuyên đâu nhỉ?" Lời nói của Toại Nhân Thị châm chọc đến cực điểm, gần như có thể nói là cứ nhắm vào chỗ đau mà chọc.

Ở nơi xa, trong mắt Chuẩn Đề thánh nhân lộ ra một tia phẫn nộ và tức giận.

"Tây Phương ta thế nào, không liên quan gì đến Nhân tộc các ngươi cả." "Nhân tộc các ngươi bây giờ bị Vu Yêu hai tộc chèn ép, bản thân còn khó giữ, lại có lòng rảnh rỗi đi lo chuyện của Tây

Phương Giáo ta?" "Ta lần này đến phương Đông, chính là vì Khổng Tuyên mà đến." "Khổng Tuyên và Tây Phương Giáo ta hữu duyên, bất kể ai đến khuyên giải, đây đều là sự thật không thể xóa nhòa." "Ta khuyên Nhân tộc các ngươi tốt nhất đừng nên tranh vũng nước đục này." "Nếu không, giết không tha!" Chuẩn Đề thánh nhân bị lãnh tụ Nhân tộc mắng chửi nhiều lần, đã đến cực hạn bộc phát.

Bây giờ còn có thể mở miệng nói chuyện với lãnh tụ Nhân tộc, đã là nhẫn nại đến cực điểm rồi.

Chẳng qua là vì kiêng kỵ Thiên Cơ Lâu đứng sau Nhân tộc mà thôi.

Nếu Thiên Cơ Lâu thật sự ra tay, vậy thì Tây Phương Giáo bọn họ sẽ là người đầu tiên gặp đại họa.

Y và sư huynh hai người quyết không thể chống đỡ nổi Thiên Cơ Lâu ra tay.

Thiên Cơ Lâu chỉ cần tùy tiện cử ra hai vị Thánh nhân là đủ cho bọn họ điêu đứng rồi.

Tam Thất thánh nhân đã có thể đánh bại Chuẩn Đề thánh nhân.

Nếu lại thêm một vị Thánh nhân nữa kìm chân sư huynh của y, Tây Phương Giáo bọn họ chẳng phải là thật sự xong đời rồi sao?

Vì thế y mới đối xử khách sáo với lãnh tụ Nhân tộc như vậy.

Dù lãnh tụ Nhân tộc mắng chửi y, y cũng không hạ sát thủ.

Thấy Chuẩn Đề thánh nhân bộ dạng này, khóe miệng Toại Nhân Thị không khỏi nhếch lên.

Thật không ngờ Thánh nhân này lại vô liêm sỉ đến thế.

"Ai biết ngươi và Khổng Tuyên là thật sự hữu duyên hay là giả vờ hữu duyên?" "Đã đến phương Đông cướp bóc bao nhiêu lần rồi?" "Gặp kẻ nào có tư chất không tệ thì nói là có duyên với Tây Phương

các ngươi.” “Gặp pháp bảo nào có ích, ngươi liền nói pháp bảo đó duyên thuộc Tây Phương, quay về Tây Phương chẳng qua là vật quy nguyên chủ.” “Những lời như vậy ngươi đã nói bao nhiêu lần rồi?” “Toàn bộ sinh linh phương Đông đều đã nghe đến phát ngán rồi.” “Còn muốn nói đến bao giờ?” “Chẳng lẽ thật sự muốn cướp sạch phương Đông mới vừa lòng sao?” “Nếu là như vậy, ta khuyên ngươi nên đến Yêu tộc đi một vòng, Yêu tộc có vô số bảo vật đó.” “Ví dụ như Hà Đồ Lạc Thư của Yêu Đế Đế Tuấn.” “Ví dụ như Đông Hoàng Chung của Đông Hoàng Thái Nhất.” “Ví dụ như Phục Hy Cầm của Yêu Hoàng Phục Hy.” “Cái nào mà không phải là siêu cấp pháp bảo uy danh hiển hách?” “Đến Yêu tộc đi một vòng đi.” “Yêu tộc cứ luôn xúi giục ngươi đi cướp pháp bảo của người khác, sao được chứ?” “Các ngươi cũng nên đến Yêu tộc cướp một phen chứ.” “Mười đại Yêu Thánh của Yêu tộc, kẻ nào không phải là một đại năng Hồng Hoang uy danh hiển hách?” “Kẻ nào cũng có thể làm tọa kỵ cho ngươi, còn về phần Khổng Tuyên, ngươi đừng nhìn chằm chằm người ta nữa.” “Người ta sớm đã nhà tan cửa nát, chỉ còn lại một mình cô độc.” “Chẳng lẽ ngươi cứ phải đuổi cùng giết tận người ta mới được sao?” “Chẳng lẽ đây chính là phổ độ chúng sinh mà các ngươi tín phụng ở Tây Phương sao?” Toại Nhân Thị nói ra những lời này, tức thì khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy vô cùng kỳ quặc.

Lãnh tụ Nhân tộc này sao lại xấu xa đến thế?

Lại đi xúi giục Chuẩn Đề thánh nhân đi cướp bóc Yêu tộc.

Thật là quá xấu xa rồi.

Mà trên Thiên đình, sắc mặt của mấy vị lãnh tụ cùng Thập Đại Yêu Thánh tức thì đen lại.

Nhân tộc đáng chết.

Lại dám xúi giục Chuẩn Đề thánh nhân đến Yêu tộc cướp bóc?

Đây cũng quá xấu xa rồi.

Nếu Chuẩn Đề thánh nhân thật sự nghe theo ý kiến của hắn, vậy Yêu tộc chẳng phải là nguy ngập rồi sao?

Ngay cả trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất cũng tóe lửa, hận không thể lập tức xuống đánh một trận.

Mà Yêu Đế Đế Tuấn thì lại nở một nụ cười lạnh.

Chuẩn Đề thánh nhân nếu dám đến, tất sẽ khiến y có đi mà không có về.

Ngoài Yêu tộc ra, trong Tổ Vu đại điện, các Tổ Vu cũng cười ha hả.

Lúc này bọn họ phát hiện Nhân tộc cũng thật có chút thú vị.

Tuy rằng vì áp lực từ Thiên Cơ Lâu, bọn họ đã dâng tặng cho Nhân tộc lượng lớn mỹ nhân và bảo vật, nhưng so với Yêu tộc, bọn họ vẫn có thiện cảm với Nhân tộc hơn.

Ít nhất cho đến nay, Nhân tộc và Vu tộc vẫn chưa xảy ra xung đột đặc biệt kịch liệt nào.

So với mối thù máu sâu như biển giữa Nhân tộc và Yêu tộc, quan hệ giữa Vu tộc và Nhân tộc vẫn tốt hơn một chút.

Bây giờ Nhân tộc lại xúi giục Chuẩn Đề thánh nhân đi cướp bóc Yêu tộc, thật đúng là khiến người ta cảm thấy khá buồn cười.

Dù sao thì giọng nói của lãnh tụ Nhân tộc cũng rất lớn, gần như nửa tòa Hồng Hoang đều có thể nghe rõ mồn một, tự nhiên là chọc cho các sinh linh khác bật cười.

Hành vi của Chuẩn Đề thánh nhân, tất cả mọi người đều rõ như ban ngày.

Chỉ có điều người ta là Thánh nhân, bọn họ tự nhiên cũng là giận

mà không dám nói.

Mà mấy vị Thánh nhân phương Đông lại không thèm tranh luận với y, cuối cùng tự nhiên là để cho gã này trở nên kiêu ngạo, số lần đến phương Đông cũng ngày càng nhiều.

Chương 558

Tất cả mọi người đều biết rõ.

Sinh linh phương Đông thấy vị Thánh nhân này giống như thấy sao chổi, ai nấy đều tránh né không kịp.

Nhưng người ta dù sao cũng là Thánh nhân, quả thực cũng không có cách nào, chỉ có thể mở một mắt nhắm một mắt, âm thầm trốn tránh y mà thôi.

Dù sao Thánh nhân phương Đông không thèm tranh luận với gã này, các đại năng khác tự nhiên càng không có tư cách quản.

Nhiều nhất chỉ có thể trốn tránh y để họa không đến thân mà thôi.

Những năm qua quả thực đã để cho Chuẩn Đề thánh nhân thu được không ít lợi lộc.

Bây giờ lãnh tụ Nhân tộc nhiều lần vạch trần, tức thì khiến Chuẩn Đề thánh nhân lúng túng.

Sắc mặt của mấy vị Thánh nhân phương Đông lúc này cũng có chút khó xử.

Dù sao hành động của Chuẩn Đề thánh nhân đã xảy ra quá nhiều lần, bọn họ vẫn luôn không ra mặt xử lý, tự nhiên cũng là lỗi của bọn họ.

Bây giờ bị lãnh tụ Nhân tộc vạch trần ngay trước mặt, quả thực có chút mất mặt.

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân càng đen đến cực điểm.

Những chuyện này rất ít người dám nhắc đến trước mặt y.

Bây giờ bị gã Nhân tộc này nói ra ngay trước mặt, thực sự khiến y

mất hết thể diện.

"Lời này có ý gì?" "Tất cả mọi người đều có thể nhìn ra, Khổng Tuyên quả thực có duyên với Tây Phương ta." "Chẳng lẽ ngươi thật sự muốn nghịch thiên hành sự hay sao?" "Hơn nữa, hành vi của Thánh nhân há lại là một con kiến hôi như ngươi có thể phỏng đoán?" "Chỉ là một tên nhóc ranh miệng còn hôi sữa, chẳng qua chỉ kế thừa được một vài thủ đoạn." "Học được một ít thuật bàng môn tà đạo, mà cũng dám ngông cuồng trước mặt Thánh nhân?" "Ai cho ngươi cái gan chó đó?" Nghe thấy Chuẩn Đề thánh nhân giận mắng, khóe miệng Toại Nhân Thị lộ ra vẻ trào phúng không hề che giấu.

"Những năm nay ngươi thường xuyên hoạt động ở phương Đông." "Vậy tại sao vị Tiếp Dẫn sư huynh kia của ngươi lại rất ít khi xuất hiện ở phương Đông?" "Hoặc là do Hồng Quân Đạo Tổ triệu kiến, hoặc là khi tranh đoạt bảo vật quan trọng mới xuất hiện." "Tại sao Tiếp Dẫn sư huynh của ngươi không cùng ngươi đến phương Đông cướp bóc?" Nghe lời của lãnh tụ Nhân tộc, Chuẩn Đề thánh nhân không khỏi ngẩn ra.

Hai người rõ ràng đang nói chuyện của hai người, tại sao lại lôi sư huynh của y vào?

Y không biết đối phương muốn nói cái gì, vừa mở miệng đã hỏi về Tiếp Dẫn sư huynh.

Đã không hiểu ý đồ của đối phương, Chuẩn Đề thánh nhân tự nhiên sẽ không tùy tiện mở miệng.

Bây giờ y đã được lĩnh giáo cái miệng của lãnh tụ Nhân tộc này rồi.

Chính vì nói nhiều sai nhiều, y tự nhiên không thể dễ dàng mở miệng nữa, nhiều lắm cũng chỉ là lớn tiếng mắng vài câu mà thôi.

Mà những lời này của lãnh tụ Nhân tộc, tự nhiên cũng đã thu hút sự chú ý của các sinh linh khác trong Hồng Hoang.

Dường như chuyện này thật sự có liên quan đến bí mật gì đó.

Tại sao vị Đại Thánh của Tây Phương kia lại rất ít khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang?

Trừ phi có chỉ dẫn của Hồng Quân Đạo Tổ, vị Tiếp Dẫn thánh nhân này rất ít khi chủ động xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang.

Ngay cả ở thế giới Tây Phương, Tiếp Dẫn thánh nhân cũng rất ít khi đi lại, chỉ luôn trốn trong cái gọi là Cực Lạc thế giới kia, cũng không biết gã đó rốt cuộc đang che giấu điều gì.

Chẳng lẽ thật sự có âm mưu gì sao?

Rốt cuộc là đang che giấu một bí mật kinh thiên động địa, hay là một mình âm thầm trốn đi tu luyện?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang thắc mắc, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị thì lại cười ha hả.

Nhìn Toại Nhân Thị cuồng vọng như vậy, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân đen như đáy nồi, ẩn hiện có sát khí toát ra.

Toại Nhân Thị cười xong, cuối cùng mới chậm rãi thở ra một hơi.

"Chỉ sợ đạo hạnh của Tiếp Dẫn thánh nhân tuy rất cao, nhưng cũng vì chuyện năm đó mà phát đại hoành nguyện, dẫn đến việc y không thể đi lại trong thế giới Hồng Hoang, phải không?" "Chuẩn Đề, ngươi nói xem có đúng không?" Nghe lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị hỏi, Chuẩn Đề thánh nhân mặt mày không thiện cảm nhìn hắn.

Chẳng lẽ con kiến hôi này đã biết được điều gì đó?

Nếu thật sự để gã này nói ra bí mật đó, e rằng đối với Tây Phương Giáo sẽ là một đả kích nặng nề.

Lãnh tụ Nhân tộc này dường như biết quá nhiều thứ.

Mà lời nói của lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, vào lúc này tự nhiên cũng đã khơi dậy sự tò mò của các đại năng khác, thậm chí có người còn bị kinh hãi như sét đánh ngang tai.

Chẳng lẽ trong đó thật sự có bí mật trọng đại gì sao?

Lời nói này của lãnh tụ Nhân tộc rốt cuộc có ý gì?

Tiếp Dẫn thánh nhân không đi lại trong thế giới Hồng Hoang, có liên quan đến đại hoành nguyện đã phát ra khi thành Thánh sao?

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị nhìn y cười ha hả, ý vị trào phúng trong mắt ngày càng đậm.

"Tiếp Dẫn thánh nhân, chỉ sợ vì bốn mươi tám đại hoành nguyện năm đó, mà không thể rời khỏi Tây Phương Cực Lạc thế giới, phải không?" Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân quả nhiên biến đổi dữ dội.

Thật không ngờ gã này lại thật sự biết.

Gã này làm sao mà biết được?

Chẳng lẽ là do đám người Thiên Cơ Lâu nói cho hắn?

Hay là Tam Thất thánh nhân?

Nghĩ đến Tam Thất thánh nhân, sắc mặt Chuẩn Đề càng đen đến cực điểm, không khỏi vội vàng gào lên.

"Toại Nhân Thị, ngươi nếu dám nói bậy, ta tất lấy mạng ngươi." Nghe Chuẩn Đề thánh nhân uy hiếp, Toại Nhân Thị không khỏi cười ha hả.

"Chuẩn Đề lão cẩu, ta chỉ hỏi ngươi, ngươi dám không?" "Ngươi có dám tùy ý ra tay với Nhân tộc ta không?" "Có dám hạ sát thủ với ta không?" "Chẳng lẽ không sợ dẫn tới các vị Thánh nhân của Thiên Cơ

Lâu sao?" "Thiên Cơ Lâu tổng cộng có hơn mười vị Thánh nhân, tùy tiện cử ra hai vị là đủ khiến các ngươi ăn không tiêu rồi." "Các ngươi dù sao cũng không phải phương Đông, cũng không có nội tình như Tam Thanh và Nữ Oa." "Các ngươi lấy thủ đoạn gì để địch lại Thiên Cơ Lâu?" Những lời này của Toại Nhân Thị nói ra vô cùng kiêu ngạo, giọng nói cũng cực lớn.

Chúng sinh Hồng Hoang nghe xong đều chết lặng.

Bởi vì lãnh tụ Nhân tộc nói quả thực đúng như vậy.

Thiên Cơ Lâu đã bị phơi bày ra rồi.

Chỉ riêng những cường giả Thánh cảnh bị Hồng Mông Tử Kim Bảng phơi bày ra, Thiên Cơ Lâu đã có không dưới mười mấy vị.

Ví như hung thú thần bí Ca Tư Lạp, ví như thần thú Thảo Nê Mã, ví như Công Phu Hùng Miêu, ví như Đại Đạo Chi Thư.

Ngoài ra, còn có Tứ Thánh Thú, Ma Tổ La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch, Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất, còn có vị Yêu Yêu bán bộ Đại Đạo sâu không lường được kia.

Vậy là đã có tới mười hai vị rồi.

Ngoài ra còn có vô số pháp bảo thần kỳ, cùng vô số linh căn thần kỳ.

Tổng hợp lại, thực lực trực tiếp khủng bố đến cực hạn.

Một Thiên Cơ Lâu như vậy, Tây Phương bọn họ lấy gì so sánh?

Hay nói cách khác, các Thánh nhân của cả thế giới Hồng Hoang lấy gì so sánh?

Dù cho các Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang cộng thêm Hồng Quân Đạo Tổ, e rằng cũng rất khó đối kháng với Thiên Cơ Lâu.

Vì thế, y quả thực không dám làm gì lãnh tụ Nhân tộc.

Đây cũng là nguyên nhân y sơ suất, kết quả bị lãnh tụ Nhân tộc cứu mất Khổng Tuyên.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân vô cùng dữ tợn, gần như muốn ăn thịt người, ai nấy đều vô cùng kinh hãi.

Xem ra những gì lãnh tụ Nhân tộc nói đều là sự thật.

Tiếp Dẫn thánh nhân thời gian dài không đi lại trong thế giới Hồng Hoang, quả nhiên là có nguyên nhân bí ẩn.

Chỉ là rốt cuộc nguyên nhân là gì?

Chẳng lẽ có đại năng thần bí nào đó đã giam cầm Tiếp Dẫn thánh nhân ở Tây Phương, khiến y không thể xuất hiện?

Nhưng Tiếp Dẫn thánh nhân là người như thế nào?

Là vị Đại Thánh đầu tiên của Tây Phương, được xưng là Tây Phương Đại Thánh.

Thực lực mạnh đến mức nào không ai có thể tưởng tượng được.

Ngay cả Tam Thanh cũng phải nể Tiếp Dẫn thánh nhân ba phần.

Có thể nói nội tình của Tiếp Dẫn thánh nhân vô cùng sâu dày, rốt cuộc mạnh đến mức nào thì không ai biết được.

Vô số năm qua, Tiếp Dẫn thánh nhân vẫn luôn ở Tây Phương Cực Lạc thế giới, sống ẩn dật, về cơ bản chưa bao giờ xuất hiện ở Hồng Hoang.

Chỉ khi đối mặt với đại sự, y mới ra ngoài đi lại một phen.

Nhưng nói cho cùng, Tiếp Dẫn thánh nhân quả thực có chút quá trạch.

So với Thái Thượng Lão Tử luôn tín phụng thanh tĩnh vô vi còn

trạch hơn rất nhiều.

Chẳng lẽ trong đó thật sự có mục đích không thể cho ai biết sao?

Chỉ vài câu ngắn ngủi đã khiến sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân đen lại.

Xem ra bí mật này nhất định không đơn giản.

Toại Nhân Thị nhìn y thì cười ha hả.

"Sao rồi?" "Có phải tức giận đến muốn giết ta không?" "Có cái gan đó không?" "Chỉ cần ngươi dám ra tay, ta sẽ xem trọng ngươi." Lồng ngực Chuẩn Đề thánh nhân phập phồng thở hổn hển, nhưng cuối cùng vẫn đứng chết trân tại chỗ.

"Nói thật cho ngươi biết, bây giờ ngươi ngăn cản ta cũng vô dụng rồi." "Mấy vị Thánh nhân phương Đông kia đều đang chờ tin tức này đó." "Bọn họ cũng muốn nghe xem, rốt cuộc đây là tin tức gì?" "Ngươi nếu dám ra tay trước, cứ việc thử xem." "Xem công kích của ngươi có thể rơi xuống người ta không." "Căn bản không cần Thiên Cơ Lâu ra tay, mấy vị Thánh nhân phương Đông kia sẽ ngăn cản ngươi." Nói xong, sự trào phúng trong ngữ khí càng thêm lợi hại.

Chương 559

Câu này nói xong, cả phương thiên địa này chìm vào im lặng.

Dù sao thì hắn nói không sai chút nào.

Bốn vị Thánh nhân phương Đông đều đang chú ý nơi này, cũng đều đang cẩn thận lắng nghe lời hắn nói.

Tiếp Dẫn thánh nhân vô số năm qua rất ít khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang, rốt cuộc là vì nguyên nhân gì?

Nhìn sắc mặt biến thành màu gan lợn của Chuẩn Đề thánh nhân, tất cả mọi người đều dấy lên hứng thú.

Đây tuyệt đối là một bí văn kinh thiên động địa.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, lúc này tâm tình cực độ khoan khoái.

Thánh nhân thì đã sao?

Chuẩn Đề thánh nhân là người đầu tiên.

Sau này nếu Thánh nhân khác chọc vào Nhân tộc, hắn cũng tất không nể mặt bọn họ.

Nói đến đây, hắn cuối cùng lại mở miệng.

"Năm đó Tiếp Dẫn thánh nhân, vì để thành Thánh." "Đã liên tiếp phát ra bốn mươi tám đại hoành nguyện trên đại địa Tây Phương." "Vậy ta xin tò mò, bốn mươi tám đại hoành nguyện này, các ngươi đã hoàn thành được mấy cái?" Nghe Toại Nhân Thị hỏi, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân trực tiếp âm trầm đến có thể nhỏ ra nước, gắt gao nhìn chằm chằm Toại Nhân Thị, thân thể vào giờ khắc này cũng run rẩy.

Vô tận oán khí và sát khí trên người toát ra.

Nhưng cuối cùng y vẫn đứng chết trân ở đó.

Bây giờ y quả thực không thể tùy ý ra tay.

Sợ rằng y vừa ra tay, sẽ triệt để trở mặt với mấy vị Thánh nhân kia.

Nếu thật sự như vậy, sau này y muốn đặt chân đến phương Đông nữa, e là không còn cơ hội.

Còn có khả năng sẽ dẫn người của Thiên Cơ Lâu đến, đến lúc đó mới thật sự là tai họa ngập đầu.

Nếu không phải vì e ngại những Thánh nhân đại năng này, y vung tay là có thể chém giết đám người này.

Chỉ là bây giờ y thật sự không thể ra tay, mắt gần như muốn tóe lửa, nhưng lại không thể làm gì.

Vào giờ khắc này, y cuối cùng đã cảm nhận được trải nghiệm của Khổng Tuyên.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị sau khi khơi gợi sự tò mò của mọi người, lúc này mới ung dung mở miệng.

"Năm đó hai người các ngươi thấy các vị Thánh nhân phương Đông liên tiếp thành Thánh." "Liền trở nên sốt ruột." "Thế là bắt chước theo, thành lập Tây Phương Giáo, muốn dùng cách này để thành tựu Thánh nhân quả vị." "Thế nhưng công đức của các ngươi thực sự ít đến đáng thương, thành lập Tây Phương Giáo căn bản không đủ để các ngươi thành Thánh." "Đối mặt với tình huống vô cùng gian nan này, Tiếp Dẫn thánh nhân cũng coi như có chút khí phách." "Lại liên tiếp phát ra bốn mươi tám đại hoành nguyện." "Muốn dùng đại đạo của bản thân, độ hóa thế gian sinh linh hướng thiện." "Độ hóa thế gian sinh linh bình an, độ hóa thế gian sinh linh hỷ lạc..." "Đại hoành nguyện như vậy, Tiếp Dẫn thánh nhân liên tiếp

phát ra bốn mươi tám cái." "Nhờ công đức của bốn mươi tám đại hoành nguyện này, cùng với công đức thành lập Tây Phương Giáo, lúc này mới miễn cưỡng chứng đạo thành Thánh." "Có phải không?" Những lời này nói ra, chúng sinh Hồng Hoang đều gật đầu.

Bởi vì lãnh tụ Nhân tộc nói không sai chút nào.

Đây chính là quá trình thành Thánh của Chuẩn Đề thánh nhân và Tiếp Dẫn thánh nhân.

Hai vị Thánh nhân phương Tây thấy mấy người phương Đông liên tiếp thành Thánh, hai người tức thì nóng mắt, thế là bắt chước theo, thành lập Tây Phương Giáo.

Nhưng căn bản không có bao nhiêu công đức.

Dưới áp lực bất đắc dĩ, Tiếp Dẫn thánh nhân liên tiếp phát ra bốn mươi tám đại hoành nguyện, cuối cùng thành Thánh.

Đây cũng không phải bí mật gì, tất cả mọi người trong thế giới Hồng Hoang đều biết.

Bọn họ đang chờ lời tiếp theo của lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, xem rốt cuộc hắn muốn nói gì.

Đúng lúc này, lãnh tụ Nhân tộc cuối cùng lại mở miệng.

"Nhưng mà sinh linh trong thế giới Hồng Hoang nhiều biết bao nhiêu?" "Há có thể trong chốc lát mà độ hóa hết được?" "Bốn mươi tám đại hoành nguyện này là dùng hoành nguyện để đổi lấy công đức, chứng đạo thành Thánh." "Nói trắng ra là chém gió, ghi giấy nợ, các ngươi căn bản không hoàn thành được." "Một cái hoành nguyện các ngươi cũng không hoàn thành nổi." Những lời này nói không sai chút nào.

Cho dù hai vị Thánh nhân phương Tây có nỗ lực thế nào đi nữa, một trong bốn mươi tám đại hoành nguyện này bọn họ cũng không thể

hoàn thành, huống chi hoành nguyện như vậy có đến tận bốn mươi tám cái.

Chúng sinh Hồng Hoang nghe lời của lãnh tụ Nhân tộc, trong lòng ai nấy đều hiểu ra.

Đối phương nói không sai chút nào.

Tiếp Dẫn thánh nhân tuy phát ra bốn mươi tám đại hoành nguyện, nhưng rõ ràng là rất khó hoàn thành.

Sinh linh Hồng Hoang nhiều biết bao nhiêu?

Tiếp Dẫn thánh nhân mở miệng là độ hóa sinh linh Hồng Hoang, đây căn bản là chuyện viển vông, cũng căn bản không thể đạt được.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị cười ha hả.

"Hai người các ngươi phát ra bốn mươi tám đại hoành nguyện, chỉ sợ đến bây giờ một cái cũng chưa hoàn thành, phải không?" Nghe lời của lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân đã đen như đáy nồi, có thể nói là đen càng thêm đen.

Bởi vì Toại Nhân Thị nói không sai một ly nào.

Bọn họ tuy đã hứa hẹn bốn mươi tám đại hoành nguyện, nhưng quả thực là vô cùng khó hoàn thành.

Đây cũng là chuyện không có cách nào.

Toại Nhân Thị cười lạnh một tiếng.

"Thời gian dài qua, Tiếp Dẫn thánh nhân luôn nợ Thiên Đạo lượng lớn công đức." "Nhưng lại không thể hoàn thành lời hứa của mình." "Vì thế, cảnh giới Thánh nhân của Tiếp Dẫn thánh nhân cũng tương đối không ổn định, bất cứ lúc nào cũng có nguy cơ rơi rớt." "Ngươi nói xem, ta nói có đúng không?" Lời của Toại Nhân Thị vừa dứt, chúng sinh Hồng Hoang đều xôn xao.

Không ai ngờ được, lại có chuyện như vậy.

Vị Thánh nhân đầu tiên của Tây Phương lại có nguy cơ rơi rớt cảnh giới bất cứ lúc nào?

Chuyện này thật sự khiến người ta không ngờ tới, cũng là điều không ai nghĩ đến.

Chúng sinh Hồng Hoang chỉ biết Tiếp Dẫn thánh nhân kia sâu không lường được, cũng chỉ biết vị Thánh nhân đó ngày thường cực kỳ kín tiếng, gần như không đi lại trong thế giới Hồng Hoang.

Dù có xuất hiện, cũng chỉ trong thời gian ngắn là quay về, vẫn luôn trạch trong Tây Phương Cực Lạc thế giới.

Không ngờ lại có nguy cơ như vậy, quả thực không ai nghĩ tới.

Như thế thì, Tây Phương chẳng phải là thảm đến cực điểm rồi sao?

Vị Thánh nhân mạnh mẽ thì rất khó đi lại trong thế giới Hồng Hoang, còn vị Thánh nhân có thể đi lại được thì trong số các Thánh nhân Hồng Hoang, xếp hạng lại khá thấp.

Đây thật đúng là mây đen u ám.

Mảnh đất vốn đã cằn cỗi vô cùng, khó khăn lắm mới xuất hiện hai vị Thánh nhân, một vị lại không dám tùy tiện đi lại, vị còn lại thực lực lại yếu.

Thật đúng là đáng thương.

Vào giờ khắc này, chúng sinh Hồng Hoang dường như đã hiểu được nỗi khổ của Thánh nhân Tây Phương.

Đối mặt với tình huống này, hai gã Tây Phương này quả thực cũng hết cách.

Chuẩn Đề thánh nhân cũng chỉ có thể thỉnh thoảng đến phương

Đông cướp bóc một phen.

Những thứ gặp trên đường, bất kể tốt xấu, đều phải càn quét một lượt.

Đồ tốt thì giữ lại cho đại năng Tây Phương dùng, đồ không tốt thì để lại cho kẻ yếu ở Tây Phương, cũng coi như tận dụng mọi thứ.

Nhưng đối với Tây Phương mà nói, đây chẳng khác nào muối bỏ bể.

Đây cũng là chuyện không có cách nào.

Có lẽ đây cũng là nguyên nhân các Thánh nhân phương Đông thấy Chuẩn Đề thánh nhân nhiều lần càn quét cướp bóc mà không ra tay?

Thực ra nói cho cùng, vẫn là nguyên nhân của Ma Tổ La Hầu.

Gã này vào thời thượng cổ đã rút cạn linh khí của Tây Phương, luyện chế Tru Tiên Tứ Kiếm ở thế giới Tây Phương.

Sau đó Đạo Tổ Hồng Quân lại ở thế giới Tây Phương, diệt Ma Tổ La Hầu.

Hồng Quân Đạo Tổ dẫn theo Dương Mi đại tiên, Âm Dương lão tổ, Càn Khôn lão tổ... mấy vị đại năng ở đại địa Tây Phương giao tranh với Ma Tổ La Hầu.

Trận đại chiến này trực tiếp đánh sập linh mạch lớn nhất Tây Phương là Đại Tu Di Sơn, dẫn đến tài nguyên linh khí cuối cùng của Tây Phương cũng sụp đổ.

Đây mới là nguyên nhân khiến Tây Phương ngày càng suy tàn.

Nói cho cùng, Hồng Quân Đạo Tổ cũng nợ Tây Phương nhân quả.

Có lẽ đây cũng là lý do tại sao Hồng Quân Đạo Tổ rõ ràng không ưa hai người này, nhưng vẫn thu họ làm đệ tử.

Bây giờ bị lãnh tụ Nhân tộc một lời vạch trần, hai vị Thánh nhân của Tây Phương chỉ sợ phải đối mặt với cục diện càng thêm lúng túng.

Chuẩn Đề thánh nhân lúc này chỉ âm trầm nhìn hắn, nhưng không tìm được chỗ nào để phản bác, bởi vì gã này nói đều là sự thật.

Ban đầu khi hai người bọn họ thành Thánh, quả thực đã trải qua giai đoạn này.

Lúc đó hai người họ tự nhiên là lo lắng sợ hãi, suýt chút nữa là chứng đạo thất bại, trở thành lương thực cho đại đạo Hồng Hoang.

Hai người cuối cùng vì bất đắc dĩ, mới liên tiếp phát ra bốn mươi tám đại hoành nguyện, cuối cùng nhờ vào nhân quả vay mượn từ lời hứa, hai người mới trở thành Thánh nhân.

Dù đã thành Thánh, hai người họ vẫn lo lắng sợ hãi.

Nội tình của hai người có thể nói là nông cạn nhất.

Bọn họ vừa không có công đức khai thiên của Tam Thanh thánh nhân, cũng không có công đức tạo nhân của Nữ Oa.

Chương 560

Luận về căn cơ và xuất thân, dường như cũng không bằng bốn vị Thánh nhân phương Đông.

Tất cả mọi thứ so với Tứ Thánh phương Đông đều kém xa.

Hai người họ có thể thành tựu cảnh giới Thánh nhân cũng là vô cùng may mắn, tự nhiên là lo lắng sợ hãi, chỉ sợ một chút bất cẩn là sẽ rơi rớt cảnh giới Thánh nhân.

Đến lúc đó thì trò đùa đã đi quá xa rồi.

Không ngờ chuyện bí mật như vậy lại bị gã này phát hiện.

Gã này rốt cuộc làm sao phát hiện được?

Thật đúng là khiến người ta nghi hoặc.

Vô số năm qua chưa từng có ai phát hiện vấn đề này, bây giờ vấn đề này lại bị Nhân tộc biết được.

Đối với Nhị Thánh Tây Phương mà nói, đây quả thực là sỉ nhục.

Bây giờ lại bị Nhân tộc công bố trước chúng, mặt mũi của hai vị Thánh nhân Tây Phương bọn họ biết để vào đâu?

Lúc này, ánh mắt Chuẩn Đề thánh nhân tóe lửa, hận không thể lập tức chém giết lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

Chỉ là lý trí lại bảo y không thể làm vậy.

Một khi chém giết lãnh tụ Nhân tộc, rất có thể sẽ dẫn ra Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu, đến lúc đó trò đùa sẽ đi quá xa.

Hơn nữa lúc này y cũng cảm nhận được có mấy luồng khí tức vẫn luôn khóa chặt mình.

Y rõ ràng cảm nhận được, những khí tức này chính là của mấy vị Thánh nhân phương Đông.

Mấy vị Thánh nhân phương Đông này cũng sợ y làm bậy, vì thế mới dùng khí tức khóa chặt y.

Mục đích làm vậy không phải là để bảo vệ lãnh tụ Nhân tộc, mà là sợ y làm bậy, lại dẫn Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu ra.

Hiểu được những điều này, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân càng thêm khó coi.

Đối phương đang bóc mẽ chuyện xấu của Tây Phương bọn họ, y lại bất lực.

Thật đúng là hết chỗ nói.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đứng đó, nhìn Chuẩn Đề thánh nhân vô cùng cứng ngắc, nụ cười trong mắt càng thêm rực rỡ.

Hắn tự nhiên cảm nhận được sự khó xử của đối phương, vì thế mới lên tiếng trào phúng.

Gã này dám chọc vào Nhân tộc, còn dám giao thủ với Nhân tộc Thánh Mẫu, đây chẳng phải là tự tìm đường chết sao?

Hắn chính là muốn bóc mẽ chuyện của gã này, gã này lại có thể làm gì hắn?

Chẳng qua chỉ là một kẻ bại hoại trong số các Thánh nhân mà thôi.

Bây giờ Nhân tộc đối mặt với gã này không hề sợ hãi.

Không chỉ Nhân tộc không sợ y, ngay cả Vu tộc và Yêu tộc cũng không sợ.

Khoảng thời gian trước Vu tộc còn ra tay với y, đáng tiếc gã này lại không tự biết, vẫn tự cho mình là Thánh nhân, lại không biết sau lưng gã đã trở thành nỗi sỉ nhục của các Thánh nhân rồi.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị lúc này tiếp tục nói: "Thực ra hai gã các ngươi thật đúng là ti bỉ vô sỉ." "Nói các ngươi là tiện hóa cũng không quá đáng." "Cuối cùng lại thật sự để hai người các ngươi tìm ra được thủ đoạn phá giải, vì thế ta cũng không thể không tán thưởng." Nghe lời của Toại Nhân Thị, tất cả mọi người đều kích động.

Cuối cùng cũng nói đến mấu chốt của vấn đề.

Hai vị Thánh nhân của Tây Phương rốt cuộc đã phá giải như thế nào?

Chẳng lẽ thật sự có thủ đoạn không thể cho ai biết sao?

Toại Nhân Thị khơi gợi sự tò mò của mọi người, cuối cùng mới mở miệng.

"Hai gã các ngươi, lại hợp lực tại Đại Tu Di Sơn của Tây Phương, kiến lập một cái gọi là Cực Lạc Tịnh Thổ." "Không thể không nói cái gọi là Cực Lạc Tịnh Thổ này của các ngươi cũng có chút thủ đoạn." "Chỉ riêng công phu tẩy não của hai người các ngươi đã khiến người ta cảm thấy kính phục." "Bất cứ sinh linh nào tiến vào Đại Tu Di Sơn, tiến vào Cực Lạc Tịnh Thổ, đều sẽ bị các ngươi tẩy não một cách vô thức." "Khiến cho những sinh linh này có thiện niệm, có thể được bình an, được kiện toàn, được hỷ lạc, ngoài ra còn tín phụng Tây Phương Giáo của các ngươi." "Hai người các ngươi dựa vào phương thức này, lại có thể che mắt Thiên Đạo, cũng coi như hoàn thành đạo niệm." "Nguy hiểm rơi rớt cảnh giới Thánh nhân của hai người các ngươi cũng vì thế mà được loại bỏ, có phải không?" Nghe lời của lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, Chuẩn Đề thánh nhân lại không thể trả lời.

Bởi vì lãnh tụ Nhân tộc nói có thể nói là không sai một ly nào.

Thật không ngờ bí mật mà hai người họ đã giữ kín vô số năm qua, lại bị lãnh tụ Nhân tộc bóc mẽ như vậy.

Thật sự khiến y tức giận đến sôi máu.

Phải biết rằng chuyện này hai người họ chưa từng nhắc đến với người ngoài.

Người khác đều tưởng rằng Tây Phương Cực Lạc thế giới chỉ có công phu tẩy não, chứ không biết tác dụng chủ yếu của Tây Phương Cực Lạc là để che lấp thiên cơ.

Bây giờ bị Nhân Hoàng vạch trần.

Tây Phương, nguy rồi.

Nhị Thánh Tây Phương, nguy rồi.

Ban đầu hai người họ còn cho rằng thế gian tuyệt đối không có tai thứ ba nào biết chuyện này, không ngờ lại bị đối phương biết được.

Thật đúng là gặp quỷ.

Mà lúc này, chúng sinh Hồng Hoang cũng một phen kinh ngạc.

Thật không ngờ tác dụng thực sự của Cực Lạc Tịnh Thổ lại là như vậy.

Mọi người đều tưởng rằng tác dụng thực sự của Cực Lạc Tịnh Thổ là để tẩy não người khác.

Dù sao thì nhân viên của Tây Phương ít ỏi, Nhị Thánh Tây Phương tạo ra Cực Lạc Tịnh Thổ như vậy, chủ yếu là để thu hút các đại năng của thế giới Hồng Hoang.

Lý do này dường như cũng không có gì đáng chê trách.

Không ngờ tác dụng thực sự lại là để che giấu thiên cơ.

Nói ra thì đây quả thực là tự lừa dối mình lừa dối người.

Cách làm này cũng quá không biết xấu hổ rồi.

Không chỉ lừa dối cả Thiên Đạo, đây là lừa dối cả chính mình

nữa.

Thật không ngờ mặt da của hai vị Thánh nhân Tây Phương lại dày đến mức này.

Bọn họ đã cho rằng hai vị Thánh nhân này đã đủ vô sỉ rồi, không ngờ chuyện còn vô sỉ hơn nữa mới vừa được bóc mẽ ra.

Thật sự là có chút ngoài sức tưởng tượng.

Chẳng trách chúng sinh Hồng Hoang cứ luôn mắng bọn họ ti bỉ hư ngụy.

Bây giờ xem ra một chút cũng không oan.

Hai người họ ở Đại Tu Di Sơn tạo ra cái gọi là Cực Lạc Tịnh Thổ này, từ đó về sau, Tiếp Dẫn thánh nhân liền ở trong Cực Lạc Tịnh Thổ một thời gian dài, không còn đi lại trong thế giới Hồng Hoang nữa.

Mọi người đều tưởng rằng y không muốn đi lại, hóa ra là tự lừa dối mình lừa dối người.

Hơn nữa còn có thể tẩy não các sinh linh khác, thật đúng là một công đôi ba việc.

Bất cứ ai tiến vào Cực Lạc Tịnh Thổ đều sẽ bị ảnh hưởng, trở thành người của Tây Phương Giáo.

Ngoài ra, người trong Cực Lạc Tịnh Thổ cũng trở nên có thiện niệm, thay đổi an bình, trở nên vui vẻ, trở nên khỏe mạnh.

Đây chẳng khác nào tự lừa dối mình lừa dối người.

Tiếp Dẫn thánh nhân nhìn một cái, toàn là người trong Cực Lạc Tịnh Thổ, cũng tương đương với việc tất cả đều đã được y tịnh hóa, vậy chẳng phải là tự lừa dối mình lừa dối người sao?

Còn chuyện bên ngoài Cực Lạc Tịnh Thổ, Nhị Thánh Tây Phương

không quản được.

Chỉ cần luôn ở trong Cực Lạc Tịnh Thổ, chỉ cần nhìn một cái, thấy toàn là người trong Cực Lạc Tịnh Thổ, y sẽ không có nguy hiểm.

Dù sao người trong Cực Lạc Tịnh Thổ đều là người do y độ hóa.

Như vậy, đạo tâm của y sẽ không xuất hiện bất kỳ sai sót nào.

Đây chính là cách làm của Cực Lạc Tịnh Thổ.

Không chỉ có thể mê hoặc chúng sinh, còn có thể che giấu thiên cơ.

Quả thật là một công đôi ba việc.

Dù là nhiều đại năng Hồng Hoang lúc này nghe xong cũng dở khóc dở cười.

Cách làm này quả thực là vô sỉ đến cực điểm.

Nghĩ ra được một cách làm như vậy, hai gã này quả thật khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Khoảnh khắc tiếp theo, từ cuối chân trời truyền đến mấy tiếng cười, âm thanh không lớn, nhưng lại quỷ dị truyền khắp cả Hồng Hoang.

Mấy tiếng cười này dần dần tụ lại trên không trung, cuối cùng lại như đốm lửa bùng cháy, dần dần khuếch đại, cuối cùng truyền khắp cả Hồng Hoang.

Ý cười như ẩn như hiện, ai cũng có thể nghe ra.

Trong đó có hai tiếng cười rõ ràng nhất, một trong số đó là đại lão gia của Xiển Giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn, người còn lại là đại lão gia của Tiệt Giáo, Thông Thiên Giáo Chủ.

Tiếng cười của hai người này là lớn nhất.

Ngoài ra, lờ mờ còn có một giọng nữ, có lẽ là vị Nữ Oa nương

nương trong Oa Hoàng Cung?

Chương 561

Dù sao Nữ Oa nương nương cũng có thù oán với gã này, bây giờ Nữ Oa nương nương chế giễu y cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

Không chỉ là mấy vị Thánh nhân, các đại năng Hồng Hoang khác lúc này cũng sắp không nhịn được nữa.

Hai vị Thánh nhân của Tây Phương lại không biết xấu hổ đến mức này, quả thực là ngoài sức tưởng tượng.

Cách làm như vậy mà bọn họ cũng nghĩ ra được, vậy còn có chuyện gì mà bọn họ không làm được?

Đứng tại chỗ, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân lúc này cũng đã tái mét.

Bởi vì những tiếng cười trào phúng này, y đã nghe rõ mồn một.

Ngoài sự trào phúng của Thánh nhân ra, còn có mấy tiếng cười khác truyền khắp thiên địa Hồng Hoang, không gì khác chính là từ Yêu tộc và Vu tộc truyền ra.

Chuẩn Đề thánh nhân lúc này dường như không còn nhịn được nữa, ngọn lửa giận kìm nén từ trưa đến giờ bùng phát dữ dội.

Tốt lắm.

Các ngươi đều đang chế giễu sao?

Các ngươi đều muốn chế giễu Tây Phương chúng ta sao?

Nếu đã như vậy, vậy thì cùng nhau gánh chịu hậu quả đi.

Chuẩn Đề thánh nhân chỉ cảm thấy ngọn lửa giận của mình sắp nổ tung.

Nhân tộc đáng chết.

Lãnh tụ Nhân tộc đáng chết.

Thật sự là ác tặc gian tặc.

Quả thật đáng ghét đến cực điểm.

Nhìn vào mắt Toại Nhân Thị, cũng lộ ra sự thù hận sâu sắc.

Toại Nhân Thị tự nhiên cũng nhìn thấy sự thù hận của đối phương, không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

"Sao?

Thế này đã không nhịn được rồi?" "Đã muốn giết ta rồi sao?" "Đến đây, ta đang chờ ngươi đây." "Ngươi qua đây đi chứ?" Nói xong, Toại Nhân Thị còn ngoắc ngoắc ngón tay với Chuẩn Đề thánh nhân.

Nhìn tư thế này, hoàn toàn không để Chuẩn Đề thánh nhân vào mắt.

Bây giờ Nhân tộc, tự nhiên là có thủ đoạn để đối kháng Thánh nhân.

Yêu tộc có thủ đoạn đối kháng Thánh nhân.

Vu tộc có thủ đoạn đối kháng Thánh nhân.

Bây giờ Nhân tộc, cũng đã có thủ đoạn đối kháng Thánh nhân.

Thủ đoạn này đang nằm trong tay Toại Nhân Thị, ngay cả các lãnh tụ Nhân tộc khác cũng không biết.

"Ngươi qua đây đi chứ?" Nụ cười khinh miệt của Toại Nhân Thị hoàn toàn bộc lộ ra.

Chuẩn Đề thánh nhân ở xa nhìn Toại Nhân Thị, lúc này ngược lại cũng đã bình tĩnh lại.

Tuy y vẫn có sát ý vô tận, nhưng cuối cùng cũng có thể giữ được

bình tĩnh.

Đây là chuyện tất nhiên.

Dù sao là đối mặt với một người chết, đối mặt với một người chết thì không cần phải nổi giận nữa.

Lúc này trong mắt Toại Nhân Thị tràn đầy tơ máu, tóc sau gáy cũng không gió mà bay.

Lúc này, hắn nghiễm nhiên biến thành một con sư tử đực nổi giận.

"Đến đây, đến giết ta đi chứ?

Đồ tiện nhân Tây Phương nhà ngươi, ta đứng ngay đây, chờ ngươi đó!" Theo tiếng gầm giận dữ của Toại Nhân Thị, hư không xung quanh hắn vào giờ khắc này cũng vặn vẹo, dường như không thể chịu đựng được sức mạnh mênh mông cuồn cuộn trong cơ thể hắn.

Trường đao trong tay Toại Nhân Thị chỉ về phía xa, một luồng đao khí vô cùng vô tận đột nhiên xuất hiện.

Cảm giác sắc bén vô cùng đó, dường như có ảo giác muốn đâm thủng cả bầu trời.

Không ai ngờ được lúc này Toại Nhân Thị lại có khí thế như vậy, quả thực là có chút khó có thể tưởng tượng.

Nhân tộc quả nhiên có những thủ đoạn chưa biết.

Nếu không đối mặt với Thánh nhân của Tây Phương không thể nào phóng túng như vậy.

Chuẩn Đề thánh nhân có tệ đến đâu, đó cũng là Thánh nhân của Tây Phương, tuyệt không phải là người như Toại Nhân Thị có thể so sánh.

Sinh linh bình thường tuyệt đối không thể so sánh với Thánh nhân, đây tuyệt đối là một khoảng cách khổng lồ.

Lúc này Toại Nhân Thị sát ý lẫm liệt.

Hắn chính là không định tha cho Chuẩn Đề thánh nhân.

Dù sao gã này đã từng muốn ra tay với Nhân tộc, cũng tuyệt đối có mưu đồ bất chính với Nhân tộc.

Thả một người như vậy về, chẳng lẽ để y tiếp tục tai họa Nhân tộc sao?

Chẳng lẽ để y tiếp tục tai họa sinh linh phương Đông sao?

Điều này tuyệt đối không được phép.

Hắn chính là muốn Chuẩn Đề thánh nhân đổ máu ngay tại chỗ.

Hắn chính là muốn Chuẩn Đề thánh nhân phải trả giá.

Không chừng, hôm nay phải đồ Thánh.

Dù phải bộc lộ nội tình của Nhân tộc cũng không tiếc.

Vừa hay cũng để chúng sinh Hồng Hoang thấy được nội tình của Nhân tộc.

Yêu tộc có nội tình đối kháng Thánh nhân.

Vu tộc cũng có nội tình đối kháng Thánh nhân.

Chẳng lẽ thật sự nghĩ rằng Nhân tộc không có nội tình để chống lại Thánh nhân sao?

Trước khi Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu rời đi, đã để lại nội tình cho Nhân tộc.

Nghĩ đến sự mạnh mẽ của những nội tình đó, ngay cả Toại Nhân Thị cũng có chút lo lắng sợ hãi.

Những nội tình này có lẽ không tạo thành uy hiếp gì với Tam Thanh, nhưng để đối kháng với Chuẩn Đề thánh nhân, quả thực có uy hiếp vô biên.

Vừa hay nhân chuyện này, cũng để chúng sinh Hồng Hoang thấy được nội tình của Nhân tộc.

Đây chính là suy nghĩ của lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị lúc này. ---------- Ở nơi thần bí, con Kim Sí Đại Bàng kia lúc này càng thêm kích động.

Không ngờ nam nhân Nhân tộc cũng trở nên dũng mãnh, cứng rắn như vậy, hơn nữa còn là vì tỷ tỷ của nó mà ra mặt.

Càng xem càng khiến nó vui mừng, càng xem càng khiến nó hưng phấn, hận không thể lập tức xuất hiện, cùng lãnh tụ Nhân tộc đại chiến với Chuẩn Đề thánh nhân.

Miệng còn lẩm bẩm.

"Thật không hổ là Nhân tộc!" "Cho dù không có Thiên Cơ Lâu, Nhân tộc sớm muộn cũng sẽ quật khởi." "Nếu tỷ tỷ và Nhân tộc thật sự có thể đạt thành hiệp nghị, vậy thì ta cũng đã đến lúc xuất sơn rồi." "Tỷ tỷ đã âm thầm chiêu mộ Phượng Hoàng nhất tộc." "Mà ta cũng đã âm thầm chiêu mộ Đại Bàng Kim Điêu nhất tộc." "Đây cũng là một thế lực không nhỏ." "Nếu kết minh với Nhân tộc, tin rằng Nhân tộc sẽ rất thích." "Trong Nhân tộc cũng có không ít mỹ nhân Yêu tộc và Vu tộc." "Có lẽ đến lúc đó có thể xin Nhân tộc vài mỹ nhân." Nghĩ đến đây, nó đã hưng phấn lên.

Mà Yểm Tư Thị sau lưng Toại Nhân Thị, lúc này cũng mặt mày hồng hào.

Toại Nhân Thị vào giờ khắc này có một sức hấp dẫn chết người, khiến cho Yểm Tư Thị vốn dám yêu dám hận, lúc này cũng không nhịn được mà than thở.

Tên nam nhân đáng chết này.

Sức hấp dẫn đáng chết này.

Tại sao lại bá khí như vậy?

Lại có thể vào thời khắc gian nan này mê hoặc nàng đến thất điên bát đảo.

Mà các đại năng ở xa quan chiến lúc này cũng nhiệt huyết sôi trào.

Không ngờ lãnh tụ Nhân tộc lại chủ động khiêu khích.

Lãnh tụ Nhân tộc đại nhân bá khí đến vậy sao?

Rốt cuộc là ai đã cho hắn tự tin?

Phải biết rằng đại năng của Thiên Cơ Lâu đã quay về rồi, không còn đại năng của Thiên Cơ Lâu trấn áp Nhân tộc nữa.

Lúc này lãnh tụ Nhân tộc lại bá khí như vậy, rốt cuộc là chuyện gì?

Tất cả mọi người đều đang âm thầm suy đoán.

Chẳng lẽ lãnh tụ Nhân tộc thật sự không biết sống chết như vậy sao?

Chương 562

Cứ phải chọc giận Chuẩn Đề thánh nhân mới được sao?

Cứu được Khổng Tước rồi còn chưa thỏa mãn sao?

Hắn rốt cuộc muốn làm gì?

Trong khoảnh khắc đầu tiên, tất cả đại năng trong thiên địa Hồng Hoang đều lộ ra ánh mắt tò mò.

Chuyện này liên quan đến nội tình của Nhân tộc, cũng liên quan đến Chuẩn Đề thánh nhân và hướng đi tương lai của cả Tây Phương.

Nếu xử lý không tốt, lại dẫn Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu ra lần nữa, chỉ sợ Chuẩn Đề thánh nhân của Tây Phương rất có khả năng sẽ bị giữ lại ở đây.

Tây Phương nếu thiếu Chuẩn Đề thánh nhân, đó không nghi ngờ gì là tự chặt đứt một nửa giang sơn.

Tiếp Dẫn thánh nhân lại không thể tùy ý xuất hiện ở Hồng Hoang, vậy phải làm sao đây?

Mà lúc này, Chuẩn Đề thánh nhân đã bị sát ý điên cuồng bao trùm tâm trí.

Không chỉ vì sự khiêu khích của lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, mà còn vì sự chế giễu của các đại năng khác trong Hồng Hoang.

Bây giờ y, Chuẩn Đề thánh nhân, bị sỉ nhục ở đây, các đại năng Hồng Hoang khác lại âm thầm chế giễu.

Âm thầm chế giễu y thì thôi đi, lại còn phát ra âm thanh.

Thánh nhân chế giễu thì thôi đi, đám Vu tộc và Yêu tộc kia cũng chế giễu.

Nếu đã như vậy, vậy thì cùng nhau ngọc đá cùng tan đi.

Ta, Chuẩn Đề, sống không nổi nữa, Tây Phương ta cũng sắp sống không nổi nữa, các ngươi nghĩ có thể an ổn sao?

Không thể nào.

Lúc này, lãnh tụ Nhân tộc trong mắt y đã bị phán tử hình.

Bất luận thế nào, hôm nay y cũng phải ra tay, phải chém giết lãnh tụ Nhân tộc tại đây.

Dẫn ra Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu thì đã sao?

Y không tin sau khi Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu xuất hiện, các Thánh nhân khác sẽ không quản.

Nếu các Thánh nhân khác không quản, vậy y sẽ trực tiếp bay đến Tử Tiêu Cung.

Nếu người khác không quản, y sẽ để sư tôn quản.

Y sẽ trực tiếp tìm Hồng Quân Đạo Tổ làm chỗ dựa.

Y không tin Hồng Quân Đạo Tổ cũng không quản y.

Dù sao y cũng là một vị Thánh nhân, Hồng Quân Đạo Tổ nếu mất đi y, tương lai khi thật sự đối kháng với Thiên Cơ Lâu, tất nhiên cũng sẽ vô cùng khó khăn.

Thực lực Thánh nhân bên Tử Tiêu Cung vốn đã ít, nếu lại mất đi y, Chuẩn Đề thánh nhân, vậy Tử Tiêu Cung chẳng phải chỉ còn lại năm vị Thánh nhân sao?

Số lượng năm vị Thánh nhân làm sao so được với hơn mười vị Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu?

Lúc này, Chuẩn Đề đã chuẩn bị cùng nhau ngọc đá cùng tan.

Chỉ thấy y hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra ý hận thù sâu sắc,

không còn định che giấu nữa.

Thánh uy vô song bùng phát dữ dội, trực tiếp khiến sắc mặt mấy người ở xa đại biến.

Thánh nhân quả thật là một sự tồn tại không thể lay chuyển...

Thật sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Sắc mặt Toại Nhân Thị cũng đột nhiên biến đổi.

Gã này thật sự dám ra tay?

Nếu đã như vậy, nói không chừng hôm nay thật sự phải đồ Thánh rồi.

Nếu nói Thánh nhân là tồn tại bất tử bất diệt, thực ra câu này không đúng.

Thánh nhân cũng có thể chết, chỉ cần có năng lượng cấp cao hơn đến trấn sát, Thánh nhân tự nhiên cũng sẽ chết.

Sau đó liền thấy hắn đưa tay vào trong ngực, tư thế tùy thời có thể lấy thứ bên trong ra.

Ngay vào thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, trên không trung đột nhiên có một luồng uy lực vô song truyền đến.

Chỉ trong chốc lát, luồng thần quang vô song này đã xuất hiện trước mặt Chuẩn Đề thánh nhân.

Sau khi luồng thần quang này xuất hiện, liền trực tiếp tỏa ra thần uy nhàn nhạt, trực tiếp cắt đứt đòn tấn công mà Chuẩn Đề thánh nhân đang chuẩn bị.

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân cứng lại, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin được.

Rốt cuộc là ai?

Sớm không ngăn cản, muộn không ngăn cản, đến thời khắc mấu chốt này, mới giả vờ ra mặt ngăn cản y?

Đều nói Thánh nhân phương Đông quang minh lỗi lạc, theo ánh mắt của Chuẩn Đề thánh nhân lúc này mà xem, mấy vị Thánh nhân phương Đông này dường như cũng có chút hư ngụy.

Nghĩ đến đây, y không khỏi lộ ra một nụ cười khẩy.

Y muốn xem xem là ai ra tay vào lúc này.

Dù là Thánh nhân ra tay thì đã sao?

Y đã quyết tâm phải giết lãnh tụ Nhân tộc, ai đến cũng vô dụng.

Chỉ thấy y nhìn kỹ, lại phát hiện trước mặt mình là một thanh tiên kiếm màu đỏ rực.

Thanh tiên kiếm này, chẳng phải chính là Lục Tiên kiếm trong Tru Tiên Tứ Kiếm sao?

Nói cách khác, lúc này đến ngăn cản, chính là Thông Thiên Giáo Chủ của Bích Du Cung trên đảo Kim Ngao.

Gã này bây giờ cuối cùng cũng không nhịn được nữa rồi.

Gã này không biết gần đây bị làm sao, vốn là người có tính khí nóng nảy nhất, lại quỷ dị yên tĩnh lại.

Bây giờ cuối cùng không nhịn được phải ra tay rồi sao?

Chuẩn Đề thánh nhân không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

Dù là ngươi, Thông Thiên Giáo Chủ, đích thân đến đây, ta cũng không định tha cho lãnh tụ Nhân tộc nữa.

Sau đó trực tiếp lờ đi Hãm Tiên kiếm trong Tru Tiên Tứ Kiếm, tiếp tục chuẩn bị, tích lực ra tay.

Đúng lúc này, giọng nói có phần cứng rắn của Thông Thiên Giáo

Chủ truyền đến.

"Chuẩn Đề, nên dừng tay thì dừng tay đi." "Bây giờ không phải là lúc ngươi gây rối." Nghe câu này, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân trực tiếp đen lại.

"Thông Thiên, ngươi có ý gì?" "Chẳng lẽ ngươi còn muốn bảo vệ Nhân tộc sao?" Lúc này Chuẩn Đề thánh nhân hiển nhiên đã bị lửa giận lấp đầy đầu óc, ra vẻ một lời không hợp là muốn khai chiến.

Đều nói Thông Thiên Giáo Chủ là người đứng đầu Kiếm đạo trong thế giới Hồng Hoang, nói không chừng hôm nay y phải lĩnh giáo vị đệ nhất nhân thế giới Hồng Hoang này rồi.

Y thật sự muốn lĩnh giáo một chút, vị đệ nhất nhân Kiếm đạo thế giới Hồng Hoang này rốt cuộc có thủ đoạn gì.

Y tự nhiên biết Thông Thiên Giáo Chủ xưa nay xem thường y, nhưng giun xéo lắm cũng quằn, huống chi y là một vị Thánh nhân đường đường của Tây Phương.

Nghe lời của Chuẩn Đề thánh nhân, giọng nói của Thông Thiên Giáo Chủ lại truyền đến.

"Bây giờ không phải là lúc ngươi gây rối, nếu gây rối quá mức, lại dẫn Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu ra." "Chẳng phải là làm loạn sự sắp xếp của Đạo Tổ sao?" Nghe vậy, Chuẩn Đề thánh nhân rơi vào im lặng.

Nếu là Thông Thiên Giáo Chủ tự mình ngăn cản y, y thật sự có khả năng không nhịn được, tiếp tục ra tay.

Nhưng Thông Thiên Giáo Chủ lại lôi cả Hồng Quân Đạo Tổ ra, lần này sự việc không dễ giải quyết rồi.

Hơn nữa Thông Thiên Giáo Chủ vừa ra tay chính là Lục Tiên kiếm trong Tru Tiên Tứ Kiếm, đây là sợ lãnh tụ Nhân tộc chịu thiệt sao?

Lúc này sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân tự nhiên là vô cùng khó coi.

Cục diện này thật sự đã làm khó y, tiến cũng không được, lùi cũng không xong, rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan.

Giọng nói của Thông Thiên Giáo Chủ lại một lần nữa truyền đến.

"Chuẩn Đề, dừng tay đi thôi." "Ta không phải đang giúp Nhân tộc, mà là đang giúp ngươi đó." "Lãnh tụ Nhân tộc vì sao lại nhiều lần chọc giận ngươi?" "Chẳng lẽ ngươi thật sự chưa từng nghĩ đến sao?" "Lãnh tụ Nhân tộc có chút thủ đoạn, nếu ngươi thật sự mạo muội ra tay, có lẽ còn có khả năng sẽ chịu thiệt." "Vì thế ta ngăn cản ngươi, ngươi nên cảm ơn ta mới đúng." Thông Thiên Giáo Chủ nói xong thì cười hắc hắc, dường như thật sự đã giúp một việc lớn.

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân lúc này đã đen đến cực điểm.

"Tại sao ngươi không ra tay sớm hơn?" "Tại sao không ngăn cản lãnh tụ Nhân tộc bóc mẽ chuyện của Tây Phương?" "Bây giờ lãnh tụ Nhân tộc đã bóc mẽ chuyện của Tây Phương ra rồi." "Tây Phương sau này làm sao tự xử?" "Chẳng lẽ thật sự muốn dồn Tây Phương vào đường cùng sao?" Nói xong, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân lại trở nên vô cùng dữ tợn.

"Cả Hồng Hoang đều nợ Tây Phương, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng nợ Tây Phương." "Bây giờ Tây Phương sắp không sống nổi nữa, ta đến phương Đông lấy chút đồ chi viện cho Tây Phương có gì không tốt?" "Lũ các ngươi, từng tên một hư ngụy đến cực điểm." "Nếu các ngươi không cho Tây Phương chúng ta con đường sống, Tây Phương chúng ta cũng không cần nữa." "Vậy thì khai chiến sớm đi, muốn sống cùng sống, muốn chết cùng chết." Nói xong, sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân càng ngày càng đen.

Dù là Thông Thiên Giáo Chủ đích thân đến, y cũng không muốn thu tay.

Đến lúc này, nói chuyện đã không còn ý nghĩa gì nữa.

Bây giờ bất luận y làm thế nào, tình hình của Tây Phương cũng sẽ không tốt hơn.

Y chỉ có thể cứng rắn xông lên.

Mà các đại năng ở xa quan chiến lúc này cũng ngây người, sau đó không khỏi lộ ra vẻ mặt dở khóc dở cười.

Chương 563

Thật không ngờ Chuẩn Đề thánh nhân của Tây Phương lại không biết xấu hổ đến mức này.

Lại nói cả thế giới Hồng Hoang đều nợ y?

Ai nợ y chứ?

Lời này nói thật sự có chút quá lớn.

Gã này cũng không biết xấu hổ đến cực điểm, lại muốn đập nồi dìm thuyền.

Thật là thú vị.

Đây là sau khi Tây Phương không được lợi ích gì thì muốn kéo cả Hồng Hoang chôn cùng y sao.

Đây là muốn cả thiên địa này đều triển khai đại chiến với Thiên Cơ Lâu.

Đúng như y nói, Tây Phương đã không còn đường sống, vậy thì y cũng không muốn để người khác sống nữa.

Đây rốt cuộc là suy nghĩ gì?

Người như vậy cũng có thể trở thành Thánh nhân của Tây Phương?

Tự nhiên là khiến người ta dở khóc dở cười.

Thông Thiên Giáo Chủ lúc này cũng cười ha hả.

"Được rồi, được rồi." "Chuẩn Đề sư đệ, chúng ta đều biết Tây Phương ngươi nghèo khổ." "Nhiều năm như vậy ngươi thường xuyên đến phương Đông, chúng ta chẳng phải cũng không nói gì sao?" "Chủ yếu là ngươi phải giữ vững tâm thái của mình." "Tây Phương cứ phát

triển như cũ là được, nói không chừng lượng kiếp tiếp theo, Tây Phương các ngươi sẽ đại hưng." "Nếu thật sự không được, có thể tìm chúng ta cùng thương lượng, hà tất phải làm ra hành động đập nồi dìm thuyền này?" "Tình huống này đối với ai cũng không phải là chuyện tốt." "Hiện tại vị ở Tử Tiêu Cung kia còn chưa chuẩn bị xong." "Nếu ngươi phá hỏng đại sự của ngài, chỉ sợ sẽ bị trách phạt." "Chỉ sợ đến lúc đó các ngươi chẳng phải là còn thảm hơn sao?" Đồng tử của Chuẩn Đề thánh nhân co lại.

Không ngờ Thông Thiên Giáo Chủ lại có tính khí tốt như vậy, nói với y những lời như thế.

Nhưng nghĩ lại, y lại lắc đầu.

Gã này nói thì hay, nhưng thực tế thì sao?

Chẳng qua chỉ là lời hứa suông mà thôi.

Lần nào không phải là nói thương lượng tốt đẹp?

Lần nào đã chi viện cho Tây Phương?

Y chỉ muốn an ổn phát triển Tây Phương mà thôi.

Những hành động không biết xấu hổ thường ngày của y cũng là chuyện không có cách nào.

"Thông Thiên, ngươi đừng dùng những lời này lừa ta." "Vô số năm qua những lời này các ngươi nói còn ít sao?" "Lần nào các ngươi đã thực hiện?" "Lần nào các ngươi đã chi viện cho Tây Phương chúng ta?" "Lời hứa suông ai mà không biết nói?" "Bây giờ bí mật lớn nhất của Tây Phương đã hoàn toàn bị bóc mẽ ra rồi." "Điều này tương đương với việc cắt đứt đường lui của Tây Phương." "Nếu đã như vậy, vậy thì ai cũng đừng sống nữa." Nói xong, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay liền muốn quét xuống.

Ngay vào thời khắc mấu chốt đó, thanh Lục Tiên kiếm màu đỏ rực

đột nhiên phân thành bốn, trực tiếp chia thành bốn thanh, sau đó phong tỏa bốn phương hướng của Chuẩn Đề thánh nhân.

Lại trực tiếp lợi dụng Lục Tiên kiếm, bày ra một bản giản lược của Tru Tiên Kiếm Trận.

Thấy tình huống này, tức thì khiến Chuẩn Đề thánh nhân tức điên.

Không ngờ gã này lại thật sự dám ra tay với mình?

Hơn nữa còn dùng đến Tru Tiên Kiếm Trận?

Nói cách khác, gã này thật sự muốn bảo vệ Nhân tộc?

Đến đây y gần như tức điên, trực tiếp lấy ra Thất Bảo Diệu Thụ trong tay, bắt đầu tấn công điên cuồng.

Tức thì có vô thượng thần uy xông lên trời.

Thất Bảo Diệu Thụ xếp hạng cực cao, trên Bảng xếp hạng pháp bảo đứng ở vị trí thứ ba mươi tư.

Trừ những pháp bảo biến thái của Thiên Cơ Lâu ra, chỉ có một số pháp bảo rất hạn chế còn đứng trước nó.

Bây giờ toàn lực thi triển, tự nhiên là đạt đến cảnh giới vô cùng khủng bố.

Vô thượng thần uy đó khiến hư không cũng vặn vẹo.

Đáng tiếc trước mặt Tru Tiên Kiếm Trận, lại không tạo ra được một gợn sóng nào.

Tất cả uy lực đều bị Tru Tiên Kiếm Trận hấp thụ, thật sự khiến người ta có chút kinh ngạc.

Phải biết rằng Tru Tiên Kiếm Trận này chỉ là bản giản lược.

Lại có thể ngăn cản được đòn tấn công của Chuẩn Đề Thánh Nhân ư?

Điều này cũng quá kinh khủng rồi?

Rốt cuộc là Chuẩn Đề Thánh Nhân quá yếu?

Hay là Thông Thiên giáo chủ quá mạnh?

Điều này cũng quá đáng sợ rồi?

Những đại năng Hồng Hoang vẫn luôn quan chiến từ xa đều ngây ngẩn cả người.

Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?

Tru Tiên Kiếm Trận này rõ ràng chỉ được tạo thành từ một thanh Lục Tiên Kiếm.

Vậy mà bây giờ lại thật sự vây khốn được Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Điều này quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Lẽ nào Chuẩn Đề Thánh Nhân thật sự yếu đến mức bị tất cả các Thánh Nhân khác chế giễu?

"Chỉ có thế?" "Với thủ đoạn như vậy mà cũng dám ra tay trước mặt ta?" "Xem ra Chuẩn Đề Thánh Nhân, cái danh hiệu Thánh Nhân yếu nhất của ngươi vẫn không thể thoát được rồi..." Nghe thấy lời chế nhạo của Thông Thiên giáo chủ, lửa giận của Chuẩn Đề Thánh Nhân càng thêm bùng cháy.

Gã khốn kiếp này.

Hắn thật sự đến để giảng hòa sao?

Hay là đến để sỉ nhục mình?

Lúc này, Chuẩn Đề Thánh Nhân tức đến toàn thân run lẩy bẩy.

"Chẳng trách người ta có thể cứu Khổng Tước đi từ trong tay ngươi." "Thực lực cỡ ngươi đúng là chẳng ra làm sao cả." "Chẳng trách ngươi liên tiếp bại dưới tay Nữ Oa nương nương và Tam Thất."

“Thủ đoạn của ngươi thật sự không ra gì, thậm chí có thể nói là rác rưởi.” “Thật sự làm mất mặt Thánh Nhân chúng ta.” Những lời nói của Thông Thiên giáo chủ tiếp tục vang lên, khiến Chuẩn Đề tức muốn chết đi được.

Dù sao thì sát thương không lớn, nhưng tính sỉ nhục lại cực mạnh.

Đối với Chuẩn Đề Thánh Nhân mà nói, đây tuyệt đối là một nỗi nhục nhã to lớn.

Trong khoảnh khắc này, Chuẩn Đề Thánh Nhân run rẩy toàn thân.

Tất cả pháp bảo trên người hắn đều được thúc giục trong tích tắc, toàn lực công kích kiếm trận này.

Mọi pháp bảo ở bên trong trực tiếp tạo ra từng đạo thần lực đủ để dời non lấp biển.

Mỗi một luồng sức mạnh vĩ đại đều là sự tồn tại vô song.

Thế nhưng, đối mặt với Tru Tiên Tứ Kiếm, quả thực không có bất kỳ biện pháp nào.

Ngay cả một gợn sóng cũng không thể nổi lên.

Điều này cũng quá kinh khủng rồi?

Chúng sinh Hồng Hoang ở phía xa không khỏi âm thầm tặc lưỡi.

Không ai ngờ rằng Thông Thiên giáo chủ lại mạnh đến mức độ này.

Đây quả thực là chuyện ngoài sức tưởng tượng.

Mọi người đều không khỏi âm thầm kinh ngạc.

Ngay lúc này, giọng nói của Thông Thiên giáo chủ lại một lần nữa truyền đến.

“Được rồi, được rồi, Chuẩn Đề, không đùa với ngươi nữa.” “Mau

dừng tay đi.” Bốn thanh tiên kiếm đồng thời khẽ rung lên, trực tiếp trấn áp toàn bộ pháp lực của Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Dưới sự chấn động của thần uy, quả thực là sức mạnh vô song.

“Được rồi, ta đã nói rồi, lần này chúng ta sẽ giúp đỡ phương Tây các ngươi.” “Ngươi không tin Nguyên Thủy Thiên Tôn, chẳng lẽ còn không tin ta sao?” “Coi như không có ai giúp đỡ các ngươi, ta, Thông Thiên giáo chủ, sẽ giúp đỡ phương Tây các ngươi.” “Ngươi không tin nhân phẩm của những người khác, thì cũng nên tin nhân phẩm của ta chứ?” Lời này có thể nói là đanh thép vô cùng, trực tiếp lôi cả vị nhị sư huynh giả dối Nguyên Thủy Thiên Tôn của hắn vào.

Hắn trực tiếp nói Nguyên Thủy Thiên Tôn là một kẻ giả tạo.

Điều này không khỏi khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng!

Nhưng cuối cùng cũng không nói gì.

Nghe thấy lời của Thông Thiên giáo chủ, Chuẩn Đề Thánh Nhân cuối cùng cũng dừng lại.

“Lời này là do ngươi nói, nếu không thể khiến ta hài lòng, ta nhất định sẽ đến phương Đông.” “Đến lúc đó các ngươi đừng trách ta lòng dạ độc ác.” Thông Thiên giáo chủ khẽ cười.

“Được rồi, được rồi, những lời khách sáo này đừng nói nữa, thật sự không có ý nghĩa gì cả?” “Đến lúc đó ta sẽ liên hệ những người khác để cho ngươi một câu trả lời công bằng.” “Cũng sẽ bồi thường thích đáng cho phương Tây các ngươi.” “Nếu bọn họ không đồng ý, ta sẽ đánh cho đến khi họ đồng ý.” “Như vậy ngươi đã hài lòng chưa?” Chuẩn Đề Thánh Nhân nghe vậy, sắc mặt mới dần dần tốt lên một chút.

Sau đó hắn quay người lại, hừ lạnh nhìn mấy người một cái rồi

quay đầu bỏ đi.

Mà lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị thì cười lạnh một tiếng.

“Chuẩn Đề, ngươi nhiều lần muốn ra tay với Nhân tộc.” “Những chuyện này chúng ta đều ghi nhớ.” “Chuyện sẽ không đơn giản trôi qua như vậy đâu, cứ chờ xem.” “Sớm muộn gì chúng ta cũng sẽ tìm ngươi tính sổ.” Lời nói của lãnh tụ Nhân tộc có thể nói là vô cùng khí phách.

Chương 564

Các đại năng Hồng Hoang ở xa nghe thấy cũng phải kinh hồn bạt vía.

Không ngờ lãnh tụ Nhân tộc lại không định buông tha Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc trước khí phách vô thượng của Nhân tộc.

Đây là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Một bên là thủ lĩnh Nhân tộc, bên còn lại là Thánh Nhân Hồng Hoang.

Là một Thánh Nhân đường đường, lại bị thủ lĩnh Nhân tộc uy hiếp?

"Sớm muộn gì chúng ta cũng sẽ tìm các ngươi tính sổ" — "Những gì các ngươi đã làm với Nhân tộc, chúng ta đều ghi lòng tạc dạ" — "Sớm muộn tất sẽ tìm ngươi tính sổ".

Những lời như vậy, người khác nghe vào quả thực có cảm giác kinh hồn bạt vía.

Hơn nữa, những lời này còn là nói với Thánh Nhân.

Thật sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Sắc mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng sững lại.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn không nói gì.

Ánh mắt đen tối nhìn chằm chằm vào Toại Nhân Thị một cái, cuối cùng vẫn quay người rời đi.

Lục Tiên Kiếm vẫn lơ lửng bên cạnh, sau khi ẩn mình một lúc,

cuối cùng cũng biến mất.

Dù Thông Thiên giáo chủ đã ngăn cản Chuẩn Đề Thánh Nhân đại khai sát giới, nhưng công bằng mà nói, Thông Thiên giáo chủ cũng không phải người tốt gì.

Chẳng qua là muốn duy trì sự ổn định của thế giới Hồng Hoang, để chờ đợi sự sắp xếp của Hồng Quân Đạo Tổ, đến lúc đó sẽ toàn diện khai chiến với Thiên Cơ Lâu.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị tự nhiên cũng hiểu những đạo lý này, nên cũng không có lý do gì để cảm tạ.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy cảnh này không khỏi âm thầm tặc lưỡi.

Không ai ngờ rằng sự việc lại diễn biến đến mức độ này.

Chuẩn Đề Thánh Nhân của phương Tây lại một lần nữa thất bại trước mặt lãnh tụ Nhân tộc, còn bị mắng cho mất hết thể diện.

Nghĩ lại cũng thật là khó xử.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đã trực tiếp mắng Chuẩn Đề Thánh Nhân sụp đổ mấy lần.

Nếu không phải thời khắc mấu chốt có Thông Thiên giáo chủ ra tay, e rằng Chuẩn Đề Thánh Nhân thật sự đã gây ra đại họa.

Nghĩ đến đây, mọi người đều cảm thấy có chút tê dại da đầu.

Nhưng cuối cùng, chuyện này cũng đã kết thúc.

Ở một bên, Khổng Tuyên nhìn về phía hai vị lãnh tụ Nhân tộc, trong mắt lộ ra vẻ cảm kích.

"Cảm tạ hai vị đại năng Nhân tộc ra tay cứu giúp." "Nếu không Khổng Tuyên nguy rồi!" Toại Nhân Thị và Yểm Tư Thị thì cười ha hả.

“Không sao, ngươi đã đến để tìm kiếm liên minh.” “Vậy thì Nhân tộc chúng ta tự nhiên sẽ lấy lễ đối đãi.” “Bất luận thành hay không thành, Nhân tộc chúng ta đều không thể để ngươi phải chịu sỉ nhục như vậy.” “Nói cho đúng thì, đây không phải là sỉ nhục của ngươi, mà là sỉ nhục của Nhân tộc chúng ta.” Khổng Tuyên nghe vậy có chút cảm kích.

“Lần này ta đến Nhân tộc tìm kiếm liên minh cũng là có mục đích.” “Liên minh còn chưa đạt thành, đã liên lụy các vị Nhân tộc đắc tội với Chuẩn Đề Thánh Nhân, thật sự có chút hổ thẹn.” Ánh mắt Toại Nhân Thị lại trở nên lạnh lẽo, ngẩng đầu nhìn về phương Tây.

“Khổng Tuyên đạo hữu nói gì vậy?” “Chuẩn Đề Thánh Nhân vốn dĩ đã có ý đồ bất chính với Nhân tộc chúng ta.” “Coi như không có chuyện này.” “Nhân tộc chúng ta và Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng là không chết không thôi.” “Chuyện giữa ngươi và Chuẩn Đề chẳng qua chỉ là trùng hợp mà thôi.” “Đạo hữu không cần phải để trong lòng.” “Cũng không cần phải bận tâm, Nhân tộc chúng ta vốn dĩ đã là sinh tử đại địch với những kẻ hèn hạ ở phương Tây.” Khổng Tuyên nghe vậy cũng gật đầu.

“Dù là vậy, Khổng Tuyên vẫn cần phải cảm tạ.” “Không nói những chuyện khác, chỉ riêng ân cứu mạng hôm nay.” “Khổng Tuyên tất sẽ ghi lòng tạc dạ, bất luận sau này phát triển ra sao.” “Quan hệ liên minh giữa Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta và Nhân tộc các ngươi đã đạt thành.” “Sau này Nhân tộc có việc cần, Khổng Tước Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta nhất định sẽ dốc toàn tộc đến hỗ trợ.” Nghe thấy lời này, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị khẽ vui mừng.

Không ngờ quan hệ liên minh giữa Nhân tộc và Phượng Hoàng nhất tộc lại được thành lập trong một cơ duyên trùng hợp như vậy, thật sự khiến người ta kinh hỉ.

Hai người sau đó lại mời Khổng Tuyên về Nhân tộc làm khách một thời gian, bàn bạc kỹ lưỡng về việc liên minh giữa Nhân tộc và Phượng Hoàng nhất tộc.

Khổng Tuyên hứa rằng, trong tương lai Phượng Hoàng nhất tộc sẽ hoàn toàn dựa vào Nhân tộc.

Nếu có đại sự xảy ra, Phượng Hoàng nhất tộc nhất định sẽ toàn lực hỗ trợ Nhân tộc.

Nghe những lời như vậy, các lãnh tụ Nhân tộc tự nhiên là vui mừng khôn xiết.

Nhân tộc đã có được sự ủng hộ của Long tộc, nay lại có thêm sự ủng hộ của Phượng Hoàng nhất tộc.

Đây thật sự là một niềm vui ngoài ý muốn.

Mà Nhân tộc cũng hứa với Khổng Tuyên.

Nhân tộc nhất định sẽ cung cấp sự hỗ trợ cần thiết cho Phượng Hoàng nhất tộc.

Đồng thời cũng sẽ thay Phượng Hoàng nhất tộc xin Chu Tước tinh huyết từ Thiên Cơ Lâu, giúp Phượng Hoàng nhất tộc khôi phục huyết mạch chân chính.

Ngoài ra, Phượng Hoàng nhất tộc cũng được quyền cư trú trong khu vực của Nhân tộc, quyền đi lại, v.v...

Mọi đãi ngộ đều giống hệt như Long tộc.

Khổng Tuyên cũng không ngờ Nhân tộc lại dễ nói chuyện như vậy.

Chỉ cần hỗ trợ Nhân tộc vào những lúc cần thiết là được.

Ngày thường Nhân tộc cũng không cần nô dịch họ.

Đối với họ mà nói, đây quả thực là chuyện tốt không thể nào tốt hơn.

Những năm gần đây, Phượng tộc có thể nói là vô cùng nguy hiểm.

Hoặc là bị đại năng Hồng Hoang săn bắt, hoặc là bị Thiên Đình chém giết ăn thịt.

Trải qua vô số năm, số lượng Phượng Hoàng nhất tộc đã rất ít, dường như còn ít hơn cả Long tộc ở Tứ Hải.

Nay không cần bỏ ra quá nhiều công sức là có thể được Nhân tộc che chở.

Đây quả thực là chuyện quá tốt rồi.

Sau khi Nhân tộc và Phượng Hoàng nhất tộc đạt thành quan hệ, Phượng Hoàng nhất tộc liền cử mười mấy vị phượng hoàng đến khu vực Nhân tộc.

Một mặt là mang đến cho Nhân tộc rất nhiều lễ vật, mặt khác cũng là để thể hiện ý quy phục.

Mười mấy vị Phượng Hoàng nhất tộc hoạt động trong khu vực Nhân tộc, lập tức trở thành một cảnh tượng thịnh vượng trong lãnh địa Nhân tộc.

Dù sao thì Phượng Hoàng nhất tộc vốn dĩ đã vô cùng xinh đẹp.

Nay liên tiếp xuất hiện mười mấy vị phượng hoàng, sao có thể không khiến người ta kinh ngạc?

Ngoài ra, nữ tử Phượng tộc cũng là những tồn tại vô cùng xinh đẹp.

Thân hình ưu nhã và dáng vẻ cao ngạo đó cũng khiến Nhân tộc vô cùng vui mừng.

Mười mấy vị phượng hoàng này ở khu vực Nhân tộc tự nhiên

cũng được đối đãi trọng thể.

Sau đó, Nhân tộc bắt đầu bận rộn với việc trồng trọt.

Có Long tộc và Phượng tộc hỗ trợ, việc này của Nhân tộc có thể nói là tiến hành tương đối thuận lợi.

Khu vực sinh sống của Nhân tộc cũng một mảnh gió thuận mưa hòa.

Chỉ trong vài năm ngắn ngủi, lãnh địa của Nhân tộc đã trồng đầy các loại lương thực khắp núi đồi.

Tất cả đất đai màu mỡ đều được trồng trọt, các loại lương thực cũng tăng sản lượng đáng kể.

Bây giờ Nhân tộc về cơ bản đã không còn lo lắng về thức ăn nữa.

Chỉ riêng số lương thực trồng được đã dùng không hết.

Đối với Nhân tộc mà nói, đây tuyệt đối là một việc công đức vô lượng.

Ba vấn đề lớn kìm hãm sự sinh tồn của Nhân tộc đều đã được giải quyết.

Điểm thứ nhất là vấn đề không gian sinh tồn.

Nay thực lực Nhân tộc đại tăng, lại có Thiên Cơ Lâu chống lưng, Vu tộc tự nhiên phải lùi bước ba phần.

Nhân tộc đã giành được một không gian sinh tồn rộng lớn, chiếm gần nửa Hồng Hoang.

Không gian sinh tồn như vậy chắc chắn là vô cùng phong phú, nuôi sống một lượng lớn Nhân tộc tự nhiên là không thành vấn đề.

Điểm thứ hai kìm hãm sự phát triển của Nhân tộc chính là vấn đề thức ăn.

Nhân tộc vốn dĩ tương đối yếu đuối, thậm chí còn trở thành thức ăn của hai tộc Vu Yêu.

Một Nhân tộc như vậy, phần lớn thức ăn đều là săn bắt và các loại quả dại.

Như vậy thì có thể nuôi sống được bao nhiêu người?

Nay Thần Nông nếm trăm loại cỏ, ngày gặp tám trăm độc, đã mang đến cho Nhân tộc vô số lương thực và các loại thảo dược.

Số lương thực này gần như có thể lấp đầy bụng của tất cả mọi người, và còn đang bùng nổ theo cấp số nhân.

Tin rằng qua một thời gian nữa, số lương thực này không chỉ có thể nuôi sống nhiều người như vậy, mà còn có thể dư thừa.

Đến lúc đó chính là một niềm vui lớn.

Chương 565

Không chỉ nhà nhà có lương thực dư, mà còn có thể dùng số thức ăn thừa này để trao đổi với người khác, đổi lấy thịt, da lông, và các vật phẩm sinh tồn khác.

Như vậy, chẳng phải Nhân tộc sẽ hoàn toàn đại hưng sao?

Còn có vấn đề thứ ba kìm hãm sự sinh tồn của Nhân tộc, đó là sự tồn tại của thiên địch.

Nhân tộc trước đây vô cùng yếu ớt, gần như có thể nói là đâu đâu cũng là thiên địch, khắp nơi đều là cường giả.

Nhân tộc lúc đó nhỏ bé như con kiến, thậm chí có thể nói là vô cùng đáng thương.

Còn có Yêu tộc và Vu tộc lấy Nhân tộc để luyện chế pháp bảo.

Bây giờ nghĩ lại cũng là một chuyện vô cùng kinh khủng.

Ngoài ra, hai tộc Vu Yêu còn coi Nhân tộc như huyết thực.

Dưới điều kiện như vậy, Nhân tộc làm sao có thể quật khởi?

Không bị tàn sát hết đã là may mắn rồi.

Nay Nhân tộc đã được mười người của Tam Thất khai sáng, cả Nhân tộc đột nhiên bừng tỉnh.

Ngoài ra, Nhân tộc còn trở nên vô cùng mạnh mẽ, nhận được rất nhiều truyền thừa của Thiên Cơ Lâu, bao gồm cả truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển.

Đặc biệt là mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, mỗi người đều đã đạt đến tầng thứ vô địch dưới Thánh Nhân.

Đây là thực lực kinh khủng đến mức nào?

Dưới sự dẫn dắt của những cường giả này, Nhân tộc đã không còn thiên địch.

Nhân tộc đã dần dần chuyển biến trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Mỗi lần có cường giả dẫn dắt Nhân tộc ra ngoài săn bắn, không chỉ có thể săn được những con thú bình thường, mà thậm chí còn có thể săn được những con cự thú Hồng Hoang vô cùng mạnh mẽ.

Những con cự thú Hồng Hoang này có thân hình vô cùng to lớn, thịt lại thơm ngon.

Mỗi lần đi săn, Nhân tộc đều có thể trở về với đầy ắp chiến lợi phẩm.

Điều này gần như có thể nói là Nhân tộc đã đảo ngược địa vị từ gốc rễ.

Vốn là đối tượng bị săn bắt, nay đã trở thành đối tượng đi săn.

Sự chuyển biến như vậy không nghi ngờ gì đã đẩy nhanh sự phát triển của Nhân tộc.

Ba điều kiện kìm hãm sự phát triển của Nhân tộc đều đã được khắc phục.

Vậy thì tiếp theo, Nhân tộc tất sẽ bùng nổ như một cơn địa chấn.

Mọi thứ của Nhân tộc đều đang phát triển theo hướng tốt đẹp, gần như có thể nói là mưa thuận gió hòa.

Hai tộc Vu Yêu hiện tại cũng đặc biệt yên ổn, không ai đi gây phiền phức cho Nhân tộc.

Trăm năm sau đó trôi qua vô cùng yên bình.

Vu tộc vẫn luôn âm thầm phát triển, không có bất kỳ động tĩnh nào.

Không ai biết Vu tộc đang che giấu điều gì.

Mà Yêu tộc vốn luôn hoạt động sôi nổi, gần đây cũng đã trầm lắng xuống.

Dù sao thì trong trận đại chiến Nhân Yêu trước đó, Yêu tộc có thể nói là tổn thất nặng nề.

Không chỉ chết một trong Thập Đại Yêu Thánh, mà con Kim Ô cuối cùng trong Thập Đại Kim Ô cũng đã chết.

Đối với Yêu tộc mà nói, đây có thể nói là một tổn thất thảm trọng.

Sau khi hai tộc Vu Yêu tạm ngừng, Nhân tộc tự nhiên cũng có được cơ hội nghỉ ngơi dưỡng sức.

Trong gần trăm năm, Nhân tộc có thể nói là ăn no mặc ấm.

Dân số Nhân tộc bùng nổ, số lượng cường giả Nhân tộc cũng bùng nổ.

Chỉ trong trăm năm ngắn ngủi, thực lực Nhân tộc đã tăng lên gấp nhiều lần.

Đối mặt với Yêu tộc và Vu tộc, Nhân tộc không còn chút yếu thế nào nữa.

Vào ngày kỷ niệm 300 năm, tất cả mọi người đều như có thần giao cách cảm, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời. 300 năm đã trôi qua, bảng xếp hạng tiếp theo sắp đến rồi sao?

Bảng xếp hạng tiếp theo rốt cuộc là gì?

Mọi người đều chăm chú nhìn lên bầu trời.

Khoảnh khắc tiếp theo, Hồng Mông Tử Kim Bảng trên không trung khẽ rung động, sau đó một luồng thần lực vô thượng xuất hiện.

Tử kim nhị khí cũng cuồn cuộn bốc lên.

Thấy cảnh tượng vô song này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi kinh ngạc.

Bất luận là cường giả hay kẻ yếu, tất cả đều ngẩng đầu nhìn trời.

Bảng xếp hạng tiếp theo cuối cùng cũng sắp xuất hiện.

Chúng sinh Hồng Hoang đã chờ đợi 300 năm, nay cuối cùng cũng sắp có bảng xếp hạng mới rồi sao?

Khi tử kim nhị khí bốc lên trên không trung, một luồng sức mạnh huyền diệu, mênh mông, cuồn cuộn giáng xuống đại địa Hồng Hoang.

Cùng với sự giáng lâm của luồng sức mạnh này, khí tức nặng nề của đại địa Hồng Hoang đột nhiên ngưng trọng thêm vài phần.

Sự thay đổi này, chúng sinh Hồng Hoang đều có thể cảm nhận được.

Cùng lúc đó, tất cả mọi người đều kích động.

Bởi vì mỗi lần bảng xếp hạng xuất hiện, đều sẽ có một luồng năng lượng thần bí xuất hiện.

Khi luồng năng lượng thần bí này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang đều có thể ít nhiều nhận được một chút lợi ích.

Đây cũng là nguyên nhân khiến chúng sinh Hồng Hoang kích động.

Khi luồng sức mạnh này giáng lâm, giống như một chất xúc tác, linh khí của thế giới Hồng Hoang trong khoảnh khắc này đều trở nên hoạt bát, dường như hoạt bát hơn trước rất nhiều.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi nhìn nhau.

Luồng sức mạnh này… đã kích phát linh khí của thế giới Hồng Hoang sao?

Khi Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo Hồng Hoang xuất hiện, đã trực

tiếp giáng xuống vô số linh khí, khiến linh khí của thế giới Hồng Hoang trở nên nồng đậm hơn rất nhiều.

Nay luồng năng lượng thần bí này bùng nổ, chẳng phải là đã kích hoạt linh khí của thế giới Hồng Hoang, khiến linh khí bớt đi vài phần lười biếng, thêm vài phần hoạt bát sao?

Chúng sinh Hồng Hoang đều lộ ra vẻ vui mừng.

Linh khí càng hoạt bát, đồng nghĩa với việc tu luyện càng dễ dàng.

Nay linh khí của thế giới Hồng Hoang dường như bị đốt cháy, trở nên vô cùng hoạt bát.

Đây thật sự là một chuyện đại hỷ.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời.

Họ đang mong chờ bảng xếp hạng tiếp theo ra đời.

Một lát sau, cùng với sự bùng nổ của tử kim nhị khí trên Hồng Mông Tử Kim Bảng, có mấy hàng chữ Đại Đạo xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang. ["Bảng Thần Thông Hồng Hoang!!!"] Mấy chữ Đại Đạo này xuất hiện trên không trung, rất nhanh liền rơi xuống Hồng Mông Tử Kim Bảng, xếp song song với 5 bảng xếp hạng trước đó, lấp lánh tỏa sáng.

Bảng thứ nhất là Bảng Pháp Bảo Hồng Hoang.

Bảng thứ hai là Bảng Linh Căn Hồng Hoang.

Bảng thứ ba là Bảng Tọa Kỵ Hồng Hoang.

Bảng thứ tư là Bảng Tiên Tư Hồng Hoang.

Bảng thứ năm là Bảng Nhục Thân Hồng Hoang.

Nay bảng thứ sáu cũng đã xuất hiện, chính là Bảng Thần Thông Hồng Hoang.

Thấy những chữ này, chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa rơi vào trạng thái hưng phấn điên cuồng.

Họ đã đợi ròng rã 300 năm, cuối cùng cũng đợi được bảng thứ sáu.

Bảng thứ sáu là Bảng Thần Thông.

Đây là so sánh cái gì?

Chẳng qua chính là thần thông của các đại năng trong thế giới Hồng Hoang.

Thần thông của ai càng mạnh, người đó sẽ xếp hạng càng cao.

Thần thông, đúng như tên gọi, chính là thần thông theo nghĩa rộng.

Chương 566

Pháp thuật, công pháp, thần thuật, bí thuật, đều có thể được gọi là thần thông.

Bảng xếp hạng này có lẽ sẽ dựa vào uy lực, tiềm năng, năng lực, tác dụng của những pháp thuật này để đưa ra một bảng xếp hạng.

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang đều hưng phấn.

Hầu như mỗi một vị đại năng đều có thần thông độc hữu của riêng mình.

Họ không chỉ tu vi cao cường, công pháp tu luyện cũng là lợi hại nhất.

Thần thông mà họ tự sáng tạo ra, tự nhiên cũng tương đối mạnh mẽ.

Chính cái gọi là kẻ mạnh thì luôn mạnh, kẻ yếu thì luôn yếu, chính là đạo lý này!

Bởi vì chỉ cần có một điểm mạnh, liền sẽ kéo theo tất cả các phương diện khác cùng bước vào hàng ngũ cường giả.

Đây là điều mà kẻ yếu vĩnh viễn không thể nào thể hội được.

Tất cả mọi người đều ngưỡng mộ.

Họ muốn xem xem thần thông của những cường giả này rốt cuộc có những gì.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang than thở, cuối cùng cũng có chữ Đại Đạo giáng lâm. [“Bảng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 100: Diệt Thần Phật Lôi.”] [“Diệt Thần Phật Lôi, một trong những thần thông của Tiếp Dẫn, Tây Phương giáo, sở hữu sức phá hoại vô cùng

mạnh mẽ, thậm chí có thể hủy diệt một tiểu thế giới, tịnh hóa hoàn toàn tiểu thế giới đó.

Là một trong những tuyệt kỹ thành danh của Tiếp Dẫn Thánh Nhân.

Tu luyện đến tầng thứ cao thâm, có thể độ hóa người khác thành tín đồ của mình, khiến người ta trở thành đệ tử Tây Phương giáo, sở hữu hiệu quả tịnh hóa tâm linh và khống chế người khác.

Người sáng tạo: Tiếp Dẫn Thánh Nhân."] Thấy những dòng chữ Đại Đạo này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức kinh ngạc.

Không ai ngờ rằng mới xếp hạng 100, mà đã là thần thông của Tiếp Dẫn Thánh Nhân rồi.

Điều này quả thực có chút khó có thể tưởng tượng.

Thần thông của Thánh Nhân mà chỉ xếp hạng 100 sao?

Điều này cũng quá đáng sợ rồi?

Thần thông của Thánh Nhân mới chỉ xếp hạng 100, vậy thì những người khác chẳng phải là ngay cả tư cách lên bảng cũng không có sao?

Điều này quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân có thể nói là một tồn tại tương đối kín tiếng trong số các Thánh Nhân.

Ngày thường rất ít khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang.

Mặc dù là vì 48 đại hồng nguyện, nhưng chưa từng có ai dám coi thường Tiếp Dẫn Thánh Nhân.

Vị Tiếp Dẫn Thánh Nhân này dù sao cũng là đại thánh của phương Tây, luôn luôn thâm sâu khó lường, giống như Thái Thượng Lão Tử của phương Đông.

Đạo hạnh của y rốt cuộc mạnh đến mức nào không ai biết.

Nhưng có một điều có thể khẳng định, thực lực của y mạnh hơn Chuẩn Đề Thánh Nhân rất nhiều.

Rốt cuộc đạt đến tầng thứ nào thì không thể biết được.

Trong đó còn có vô số truyền thuyết về Tiếp Dẫn đạo nhân.

Có rất nhiều người nói về căn nguyên của Tiếp Dẫn đạo nhân, là một hạt sen của Hỗn Độn Thanh Liên.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân cũng thường tự ví mình như vậy.

Còn rốt cuộc có phải hay không thì cũng không biết.

Dù sao thì lời nói của hai vị Thánh Nhân phương Tây một chút cũng không đáng tin cậy, thường xuyên khoác lác.

Căn nguyên của y ngoại trừ các Thánh Nhân Hồng Hoang, những người khác e là rất khó đoán được.

Nhưng điều này cũng không cản trở người khác suy đoán về sự mạnh mẽ của Tiếp Dẫn Thánh Nhân.

Chính là một Tiếp Dẫn Thánh Nhân mạnh mẽ như vậy.

Chính là một thần thông mạnh mẽ như vậy.

Trên Bảng Thần Thông mới chỉ xếp hạng 100 sao?

Điểm khởi đầu này có phải là hơi cao quá không?

Dù sao cũng là thần thông có thể xưng là tiêu diệt một phương tiểu thế giới, lại còn có công phu tẩy não.

Một thần lôi mạnh mẽ như vậy, lại chỉ xếp ở vị trí thứ 100.

Vậy thì những thần thông phía trước quả thực có chút kinh khủng.

Rốt cuộc là Tiếp Dẫn Thánh Nhân quá yếu, hay là điểm khởi đầu của Bảng Thần Thông quá cao?

Mọi người đều đang âm thầm suy đoán, vô số người đang âm thầm trao đổi.

“Chuyện gì vậy?

Thần thông mạnh mẽ như vậy, tại sao mới chỉ xếp hạng 100?” “Theo lý mà nói, thần thông này không nên yếu như vậy chứ?” “Đúng vậy, đây dù sao cũng là thần thông của Tiếp Dẫn Thánh Nhân, vậy mà cũng chỉ xếp hạng 100...” “Không thể không nói Bảng Thần Thông này có chút kinh khủng...” “Đâu chỉ là kinh khủng đơn giản như vậy?

Quả thực có thể nói là đại kinh khủng, được không?” Điều này quả thực có chút kinh khủng.

Dù sao cũng là thần thông cấp bậc Thánh Nhân, mà lại chỉ là cấp độ nhập môn.

Điều này quả thực có chút đáng sợ.

“Vô số năm trước, ta từng thấy Tiếp Dẫn Thánh Nhân thi triển qua môn thần thông này.” “Cảnh tượng hủy thiên diệt địa đó quả thực có chút đáng sợ.” “Sức mạnh hủy diệt còn là thứ yếu, trọng điểm chính là ở chỗ độ hóa.” “Vì vậy chiêu này còn được gọi là Tịnh Hóa Thần Lôi.” “Tuyên bố thế gian vạn vật đều có thể tịnh hóa, quả thực là uy lực vô cùng.” “Không ngờ thần thông của Thánh Nhân như vậy cũng chỉ xếp hạng 100.” Chúng sinh Hồng Hoang bàn tán sôi nổi.

Đa số mọi người đều cảm thấy xếp hạng thần thông này của Tiếp Dẫn Thánh Nhân có chút thấp.

Dù thế nào đi nữa, cũng không đến nỗi xếp hạng 100.

Mà tại Linh Sơn phương Tây, sắc mặt của Tiếp Dẫn Thánh Nhân cũng có chút không được tốt.

Bản thân vốn đã đầu trọc, lúc này lại càng lộ ra vẻ mặt khổ qua.

Chuẩn Đề Thánh Nhân lúc này cũng có chút không cam lòng.

"Sư huynh, thần lôi này của huynh có thể nói là cực kỳ mạnh mẽ." "Tại sao cũng chỉ xếp hạng 100?" Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng có chút tức giận, trong lời nói có nhiều phần bất bình.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân mặt khổ qua chỉ có thể khẽ thở dài.

"Thế giới Hồng Hoang lớn biết bao?" "Ngay cả thế lực như Thiên Cơ Lâu cũng đã bị phơi bày ra ánh sáng… còn có gì là không thể chứ?" "Sư đệ tạm thời chờ đợi, yên lặng quan sát Bảng Thần Thông đi." Nghe lời của Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài.

Sư huynh nói rất đúng.

Thế giới Hồng Hoang lớn biết bao?

Hầu như có thể nói là vô biên vô tế, mênh mông vô cùng.

Thế lực ẩn giấu như Thiên Cơ Lâu cũng đã xuất hiện, còn có gì là không thể chứ?

Bây giờ cục thế của thế giới Hồng Hoang không ổn định, họ cũng chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến.

Ngay lúc này, tử khí tràn ngập trên không trung hiện ra, cũng hóa thành một hàng chữ Đại Đạo. ["Bảng Thần Thông Hồng Hoang, phần thưởng hạng 100: Diễn Hóa Thiên Cơ Thạch.

Đây là thần bảo, đem thần thông đánh vào trong Thiên Cơ Thạch, Thiên Cơ Thạch có thể tự mình diễn hóa, khiến thần thông này trở nên hoàn chỉnh hơn, đạt đến viên mãn."] Phần thưởng này vừa ra, lập tức kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang.

Lại còn có bảo bối như Thiên Cơ Thạch sao?

Đem thần thông đánh vào trong Thiên Cơ Thạch, Thiên Cơ Thạch

sẽ tự mình diễn hóa thần thông?

Hơn nữa còn đạt đến trạng thái viên mãn?

Lại còn có pháp bảo như vậy sao?

Không ngờ phần thưởng của Bảng Thần Thông lại được công bố trực tiếp như vậy.

Hơn nữa còn là một khối Thiên Cơ Thạch có thể tự mình diễn hóa thần thông.

Điều này khiến chúng sinh Hồng Hoang có chút ngồi không yên.

Điều này cũng quá biến thái rồi?

Có bảo vật này, bất kỳ thần thông nào cũng có thể nâng lên đến trạng thái viên mãn?

Điều này quả thực có chút kinh khủng.

Nếu thật sự có thể như vậy, thì thật là đáng sợ.

Ai có được bảo vật này, thực lực của người đó chắc chắn sẽ tiến thêm một bậc.

Điều này thậm chí có thể nói là một bước nhảy vọt về chất.

Chỉ cần có được bảo vật như vậy, bất kỳ thần thông nào cũng có thể tự mình đạt đến viên mãn.

Chương 567

Sao có thể không khiến họ cảm thấy sôi trào?

Lúc này các Tổ Vu của Vu tộc cũng đã sôi trào.

Bởi vì bản thân họ chính là do huyết mạch của Bàn Cổ sinh ra.

Công pháp họ tu luyện cũng là công pháp nhục thân do Bàn Cổ đại thần để lại, tự nhiên không phải là công pháp ở trạng thái hoàn chỉnh.

Nếu họ có thể có được Thiên Cơ Thạch như vậy, chẳng phải là có thể hoàn thiện công pháp này sao?

Đến lúc đó Vu tộc chẳng phải là ai cũng là một Bàn Cổ thu nhỏ sao?

Mấy vị Tổ Vu không khỏi nhìn nhau.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều lộ ra vẻ nóng rực.

Phần thưởng hạng 100 đã biến thái như vậy, phần thưởng phía trước e là còn biến thái hơn.

Nội tâm của tất cả mọi người đều trở nên vô cùng nóng rực.

Họ tu luyện chỉ là công pháp tàn khuyết mà đã mạnh mẽ như vậy.

Nếu Vu tộc có được một khối Thiên Cơ Thạch, chẳng phải là có thể hoàn thiện, thậm chí là bổ sung công pháp của họ sao?

Đến lúc đó thực lực của họ tự nhiên sẽ càng ngày càng mạnh.

Họ thậm chí đã nhìn thấy tương lai của Vu tộc.

Ngay khi các Tổ Vu của Vu tộc đang kích động, mấy vị đại năng của Yêu tộc lúc này cũng có chút căng thẳng, kích động.

Thiên Cơ Thạch, đối với Yêu tộc họ cũng vô cùng quan trọng.

Yêu tộc sở dĩ chiếm thế hạ phong khi đối mặt với Vu tộc, không phải là thực lực Yêu tộc không bằng Vu tộc, mà là nội tình của Yêu tộc có phần nông cạn hơn.

Nội tình của Yêu tộc, chính là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận do Yêu Đế Đế Tuấn suy diễn từ Hà Đồ Lạc Thư.

Đại trận như vậy, tuy có thể bùng nổ ra chiến lực cấp bậc Thánh Nhân, nhưng so với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc, vẫn có chút kém hơn.

Vì vậy khi hai siêu cấp đại trận này va chạm, Yêu tộc luôn chiếm thế hạ phong.

Nếu có thể có được Thiên Cơ Thạch, dựa vào đặc tính tự mình diễn hóa của Thiên Cơ Thạch, có lẽ có thể diễn hóa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đến cảnh giới viên mãn.

Như vậy, nội tình của Yêu tộc cũng sẽ trở nên hùng hậu hơn.

Khi đối mặt với Vu tộc, Yêu tộc cũng sẽ có nhiều phần nắm chắc hơn.

"Có lẽ Yêu tộc chúng ta nên tìm cơ hội đi đến phương Tây một lần nữa." Yêu Đế Đế Tuấn lẩm bẩm.

Có lẽ có thể tìm Tiếp Dẫn Thánh Nhân mượn khối đá này ra, để Yêu tộc họ tham ngộ một thời gian.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất dường như có ý kiến khác.

"Chuyện này e là rất khó khăn." "Dù sao thì Yêu tộc chúng ta đã hai lần mời Chuẩn Đề Thánh Nhân xuất sơn." "Chuẩn Đề Thánh Nhân hai lần đều tay không mà về." "Hơn nữa còn lần lượt khiến y đắc tội với Vu tộc và Nhân tộc." "Bạch Trạch từng nói, y hai lần đến phương Tây, đã gây ra sự bất mãn đáng kể của Tiếp Dẫn Thánh Nhân." "E rằng phương Tây họ đã vô cùng chán ghét Yêu tộc chúng ta rồi." "Nếu

mạo muội tiếp xúc với họ lần nữa, e là rất dễ chịu thiệt.” Nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn cũng có chút trầm mặc.

Đông Hoàng Thái Nhất nói không sai.

Yêu tộc đã hai lần mời Chuẩn Đề Thánh Nhân xuất sơn, khiến Chuẩn Đề Thánh Nhân lần lượt chịu thiệt thòi lớn.

Nếu lại mạo muội tiếp xúc với phương Tây họ, tự nhiên rất dễ gây ra phản ứng ngược, thậm chí còn có thể khiến Yêu tộc họ chịu không nổi.

Xem ra chuyện này cũng chỉ có thể bỏ qua.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc về Thiên Cơ Thạch, lại có người đang nghiên cứu về nguồn gốc của Thiên Cơ Thạch này.

Người này chính là Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán, Vạn Thọ Sơn.

Lúc này ông đang yên lặng đứng trên ngọn cây Nhân Sâm Quả, ánh mắt sáng rực nhìn lên bầu trời.

Ông chắp tay sau lưng, tiên khí tràn ngập.

Lúc này ông đang đứng đó lẩm bẩm.

“Thiên Cơ Thạch…” “Thiên Cơ Lâu… Thiên Cơ Thạch…” “Thiên Cơ Lâu a, quả là tạo hóa tốt, tùy tiện một khối đá, vậy mà đã có tạo hóa như vậy, quả thực là khó có thể tưởng tượng.” “Vậy thì tiếp theo thế giới Hồng Hoang sẽ ra sao?” “Hồng Quân Đạo Tổ lấy gì để chống lại một Thiên Cơ Lâu như vậy?” Vị Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử này, lúc này không khỏi cười hắc hắc.

Hướng đi của thế giới Hồng Hoang quả thực càng ngày càng trở nên bí ẩn.

Nhưng một thế giới Hồng Hoang như vậy cũng náo nhiệt hơn trước rất nhiều, cũng thú vị hơn trước rất nhiều.

Ông muốn xem xem thế giới Hồng Hoang tiếp theo rốt cuộc sẽ như thế nào.

Lúc này ông càng tò mò hơn là Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc có thể lên được mấy lần bảng xếp hạng như vậy?

Dù sao thì đỉnh phong của thế giới Hồng Hoang chính là Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ còn ba lần mở cửa Tử Tiêu Cung, chiêu mộ ba ngàn môn đồ giảng đạo.

Dưới trướng còn có Tam Thanh, Nữ Oa và các Thánh Nhân khác.

Đạo pháp của Hồng Quân Đạo Tổ đã truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Nói cách khác, thế giới Hồng Hoang hiện nay, ít nhất có một phần ba là đồ tử đồ tôn của Hồng Quân Đạo Tổ.

Một Hồng Quân Đạo Tổ như vậy, rốt cuộc có thể lên được cái gọi là Bảng Thần Thông này không?

Vấn đề này đã khơi dậy sự tò mò của Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử. ——— Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, Hồng Mông Tử Kim Bảng trên không trung cuối cùng cũng có động tĩnh khác.

Lại có một luồng kim quang khác biến đổi nhanh chóng trên không trung, cuối cùng có một hàng chữ Đại Đạo hiện ra. [“Bảng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 99: Tạo Hóa Thần Lôi.

Một trong những thần thông của Nữ Oa Thánh Nhân.

Sau khi Nữ Oa tham ngộ Liệp Thần Yêu Lôi, đã tự sáng tạo ra Tạo

Hóa Lôi Pháp.

Bên trong lôi này, tự thành một thể, sở hữu khí tức tạo hóa vô tận.

Trước khi kẻ địch bị hủy diệt hoàn toàn, Tạo Hóa Thần Lôi sẽ tạo hóa không ngừng, cho đến khi kẻ địch bị tiêu diệt hoàn toàn."] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Không ngờ sau khi Tiếp Dẫn Thánh Nhân lên bảng, Nữ Oa nương nương cũng đã lên bảng.

Hơn nữa thần thông lên bảng, cũng là một vô thượng lôi pháp.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân có Tịnh Thế Lôi Pháp.

Nữ Oa nương nương có Tạo Hóa Lôi Pháp.

Rất khó nói rốt cuộc ai cao hơn một bậc.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang đều kinh ngạc, vì Nữ Oa nương nương che giấu cũng quá sâu.

Họ chưa từng biết Nữ Oa nương nương lại còn che giấu một lôi pháp thần kỳ như vậy.

Nay nghĩ kỹ lại, che giấu quả thực có chút quá sâu.

Nữ Oa nương nương chưa từng thi triển thủ đoạn như vậy trước mắt thế nhân.

Không ngờ lại còn có một kinh thế lôi pháp như vậy.

Hơn nữa còn là Tạo Hóa Thần Lôi.

Bên trong tự thành một phái, sinh sôi không ngừng… kẻ địch không diệt, thần lôi không ngừng.

Nghĩ kỹ lại, quả thực có chút kinh khủng.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, cuối cùng cũng có chữ Đại Đạo giáng lâm trên không trung. ["Bảng Thần Thông

Hồng Hoang, phần thưởng hạng 99: Diễn Hóa Thiên Cơ Thạch một khối.

Thiên Cơ Thạch là thần bảo, đem thần thông đánh vào trong Thiên Cơ Thạch, có thể tự mình diễn hóa thần thông, khiến thần thông này trở nên hoàn thiện hơn, cho đến khi đạt trạng thái viên mãn."] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Nữ Oa nương nương cũng đã nhận được một khối Thiên Cơ Thạch.

Quả nhiên là vận may vô cùng.

Mọi người đều nhìn về hướng Oa Hoàng Cung.

Kể từ khi Hồng Mông Tử Kim Bảng được phơi bày, người nhận được nhiều lợi ích nhất chính là vị Nữ Oa nương nương này.

Không chỉ đến Thiên Cơ Lâu một chuyến, mà còn nhận được vô số lợi ích từ Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Ngay cả Công Đức Thiên Thê để thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân cũng đã nhận được.

Mặc dù không biết Nữ Oa nương nương rốt cuộc có thành công hay không, nhưng bảo bối như vậy là độc nhất vô nhị.

Tưởng tượng một chút thôi cũng khiến người ta vô cùng phấn chấn.

Nay lại nhận được Thiên Cơ Thạch.

Cũng không biết Nữ Oa nương nương trong tương lai rốt cuộc sẽ mạnh đến tầng thứ nào.

Chương 568

Có lẽ rất có khả năng đạt đến tầng thứ khó có thể tưởng tượng.

Cũng có lẽ sẽ vượt qua Tam Thanh, đạt đến tầng thứ của Hồng Quân Đạo Tổ?

Không biết Hồng Quân Đạo Tổ có cho phép một Nữ Oa như vậy tồn tại không.

Bây giờ tinh lực chủ yếu của Hồng Quân Đạo Tổ đang đặt trên người Thiên Cơ Lâu.

Nếu để Hồng Quân Đạo Tổ rảnh tay, liệu Hồng Quân Đạo Tổ có thu thập một Nữ Oa như vậy không?

Dù sao thì Nữ Oa trưởng thành, chắc chắn sẽ uy hiếp địa vị của Hồng Quân Đạo Tổ.

Lúc đó Hồng Quân Đạo Tổ có cho phép một Nữ Oa như vậy tồn tại không?

Nghĩ lại cũng thật là một ẩn số.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang âm thầm suy nghĩ, trên không trung lại có kim quang biến đổi.

Luồng kim quang kịch liệt này trực tiếp diễn hóa thành một hàng chữ Đại Đạo. ["Bảng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 98: Tam Thanh Thần Lôi chi Thái Thanh Thần Lôi.

Là thần lôi do một trong Tam Thanh, Thông Thiên giáo chủ, tự thân diễn hóa.

Thái Thanh Thần Lôi sở hữu uy lực vô song, uy năng bạo tạc của nó thông thiên triệt địa, ngay cả cường giả Thánh Nhân cũng rất khó

chống đỡ, dưới Thánh Nhân không thể chống cự.

Do đó xếp hạng 98."] Sau khi chuỗi chữ Đại Đạo này xuất hiện, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Không ngờ xếp hạng 98 lại là một siêu cấp thần lôi.

Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?

Tại sao trên bảng xếp hạng toàn là thần lôi?

Tiếp Dẫn Thánh Nhân có Tịnh Thế Thần Lôi.

Nữ Oa nương nương có Tạo Hóa Thần Lôi.

Nay lại có Tam Thanh Thần Lôi - Thái Thanh Thần Lôi.

Tất cả thần thông đều là thần thông thần lôi.

Vậy thì tiếp theo có phải là thần lôi của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử không?

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi kinh ngạc.

Lẽ nào những thần lôi này chính là bản lĩnh sở trường của Thánh Nhân sao?

Nếu đã như vậy, tại sao Chuẩn Đề Thánh Nhân lại không có thần lôi?

Mọi người đều bắt đầu bàn tán sôi nổi.

Mà Chuẩn Đề Thánh Nhân của phương Tây nghe thấy những lời này, sắc mặt lập tức đen lại.

Thực ra y cũng có thần lôi, chỉ là thực lực của thần lôi do y tự phát triển ra quả thực không ra làm sao, vì vậy y cũng không mấy khi dùng, nên cũng căn bản không để trong lòng.

Nay Bảng Thần Thông công bố, lại trực tiếp lấy thần lôi làm ngưỡng cửa.

Từ nay về sau chẳng phải là y đã bị lúng túng sao?

Thần lôi của Tiếp Dẫn sư huynh đã lên sàn.

Thần lôi của Nữ Oa nương nương đã lên sàn.

Thái Thanh Thần Lôi của Thông Thiên giáo chủ cũng đã lên sàn.

Tiếp theo e là thần lôi của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử.

Như vậy, chẳng phải là chỉ có thần lôi của Chuẩn Đề Thánh Nhân là không thể lên sàn sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân càng đen đến cực hạn, thậm chí còn có cảm giác sắp ngã quỵ.

Thật không ngờ, y đường đường là Thánh Nhân mà lúc này lại trở thành trò cười của thế giới Hồng Hoang.

Đây quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Ngay cả bản thân y cũng cảm thấy một sự sỉ nhục nhất định.

Nhìn Chuẩn Đề Thánh Nhân đang lảo đảo, Tiếp Dẫn Thánh Nhân mặt khổ qua khẽ thở dài.

Vị sư đệ này của y gần đây quả thực đã chịu quá nhiều đả kích.

Thực ra trong lòng y cũng hiểu rõ, nhưng lại không biết nên khuyên giải vị sư đệ này của mình như thế nào.

Cuối cùng chỉ có thể hóa thành một tiếng thở dài vô thanh.

Sư đệ của mình quả thực có nội tình nông cạn hơn một chút, thực lực trong số các Thánh Nhân là đội sổ.

Đây cũng là chuyện không có cách nào.

Hai người họ thành thánh vốn dĩ đã tương đối miễn cưỡng, lại thêm nội tình nông cạn, lại thêm phương Tây quả thực vô cùng suy

yếu.

Đối mặt với tình huống này quả thực có chút gian nan.

Không chỉ Chuẩn Đề Thánh Nhân gian nan, ngay cả bản thân Tiếp Dẫn Thánh Nhân cũng vô cùng gian nan.

Ngay khi nhị thánh phương Tây đang than thở, Thông Thiên giáo chủ ở Bích Du Cung, đảo Kim Ngao lại bĩu môi.

Thật không ngờ trong Tam Thanh Thần Lôi, người lên bảng đầu tiên lại là Thái Thanh Thần Lôi của hắn.

Điều này chẳng phải là đại biểu cho lôi đạo thần thông của hắn chỉ ở mức bình thường sao?

Điều này không khỏi khiến hắn có chút bất mãn.

Nhưng cuối cùng vẫn không nói gì.

Coi như lôi đạo thần thông của Nguyên Thủy Thiên Tôn xếp trên hắn thì đã sao?

Xét về thực lực tổng thể, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn còn kém hắn xa.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ở Ngọc Hư Cung thấy Thái Thanh Thần Lôi của Thông Thiên giáo chủ lên bảng, không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

Thông Thiên giáo chủ cuối cùng vẫn kém một chút.

Coi như trong tay có Tru Tiên Tứ Kiếm thì đã sao?

Nếu không phải có Tru Tiên Tứ Kiếm, Thông Thiên giáo chủ còn lâu mới là đối thủ của hắn.

Cùng lắm cũng chỉ là chiếm được lợi thế của Tru Tiên Tứ Kiếm mà thôi.

Ngay khi các đại năng Hồng Hoang đang có những suy tính riêng, trên không trung lại có chữ Đại Đạo xuất hiện. [“Bảng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 97: Tam Thanh Thần Lôi chi nhất, Ngọc Thanh Thần Lôi.

Là lôi đạo thần thông do một trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn, tự thân diễn hóa.

Sở hữu uy lực vô song, uy năng bạo tạc của nó trên thông cửu tiêu, dưới thông hoàng tuyền.

Ngay cả Thánh Nhân cũng rất khó chống đỡ uy năng, dưới Thánh Nhân càng không thể chống cự.

Do đó Ngọc Thanh Thần Lôi xếp hạng 97.”] Khi chuỗi chữ Đại Đạo này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lập tức kinh ngạc.

“Quả nhiên…” “Quả nhiên là một trong Tam Thanh Thần Lôi sao?” Chúng sinh Hồng Hoang trong lòng đã hiểu rõ.

Mỗi một vị Thánh Nhân đều nên nắm giữ lôi đạo thần thông.

Chỉ là lôi đạo thần thông của Chuẩn Đề Thánh Nhân dường như có chút yếu hơn, cuối cùng dẫn đến lôi đạo thần thông của y không thể lên bảng.

Mặc dù chỉ là thần thông cấp độ ngưỡng cửa, nhưng các cường giả Thánh cảnh khác đều có thể lên bảng, mà y lại không thể.

Quả thực có chút lúng túng.

Vậy thì tiếp theo, e là sẽ đến Tam Thanh Thần Lôi của Thái Thượng Lão Tử rồi?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang âm thầm suy nghĩ, tử khí tràn ngập trên không trung cuối cùng cũng hiển hóa ra chữ Đại Đạo. [“Bảng Thần Thông Hồng Hoang, phần thưởng hạng 97: Diễn Hóa

Thiên Cơ Thạch một khối.

Thiên Cơ Thạch là thần bảo, sở hữu năng lực tự mình diễn hóa thần thông.

Đem thần thông đánh vào trong Thiên Cơ Thạch, có thể tự mình diễn hóa thần thông, cuối cùng khiến thần thông trở nên hoàn thiện hơn, cho đến khi đạt trạng thái đại viên mãn."] Sau Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Nữ Oa Thánh Nhân, Thông Thiên Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã nhận được một khối Thiên Cơ Thạch.

Thần thông tiếp theo không có gì bất ngờ, hẳn là của Thái Thượng Lão Tử?

Khi chúng sinh Hồng Hoang đang âm thầm suy đoán, cuối cùng cũng có một luồng kim quang Đại Đạo xuất hiện. ["Bảng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 96: Tam Thanh Thần Lôi chi nhất, Thượng Thanh Thần Lôi.

Là lôi đạo thần thông do một trong Tam Thanh, Thái Thượng Lão Tử, tự thân diễn hóa.

Có thần lực quỷ thần khó lường.

Chương 569

Khi thật sự bạo phát, Hồng Hoang khó đoán, ngay cả Thánh Nhân cũng rất khó chống đỡ, dưới Thánh Nhân càng không thể chống cự.

Do đó Thượng Thanh Thần Lôi xếp hạng 96."] Sau khi chuỗi chữ Đại Đạo này xuất hiện, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Đúng như họ dự đoán.

Mỗi một Thánh Nhân đều có lôi đạo thần thông, Thái Thượng Lão Tử cũng không ngoại lệ.

Sáu đại Thánh Nhân vậy mà có năm vị đều có lôi đạo thần thông lên bảng.

Chỉ còn lại Chuẩn Đề Thánh Nhân là không thể lên bảng.

Thật là đáng tiếc.

Nếu Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng có thể lên bảng, thì đó quả thực là một cảnh tượng thịnh vượng.

Sáu đại Thánh Nhân toàn bộ đều có lôi đạo thần thông lên bảng.

Chỉ tiếc là Chuẩn Đề Thánh Nhân thực sự quá kém cỏi.

Lôi đạo thần thông của bản thân lại không thể lên bảng.

Thật là mất mặt.

Lúc này, chúng sinh Hồng Hoang đều đang thì thầm.

Chuẩn Đề Thánh Nhân của phương Tây tự nhiên có thể nghe thấy.

Nghe những lời này, sắc mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân lúc đen lúc trắng, cuối cùng lại "phụt" một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt.

Thân thể càng thêm lảo đảo, dường như có khả năng ngã xuống đất.

Cả người trong khoảnh khắc này cũng già đi.

Thấy bộ dạng này của Chuẩn Đề Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Thánh Nhân khẽ thở dài.

"Sư đệ, tội gì phải khổ như vậy?" Nói rồi, y đưa tay ra, một luồng kim quang nồng đậm biến đổi, trực tiếp bám vào người Chuẩn Đề Thánh Nhân.

"Huynh lại khổ sở ép mình quá sâu rồi?" Nghe lời an ủi của Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân lắc đầu, khàn giọng nói.

"Sư huynh…" "Thật không ngờ ta, Chuẩn Đề Thánh Nhân, lại rơi vào tình cảnh này…" Nói rồi lại phun ra một ngụm máu tươi.

Lời nói của Chuẩn Đề Thánh Nhân tuy không rõ ràng, nhưng Tiếp Dẫn Thánh Nhân lại mặt mày tái mét!

Bởi vì sau bao nhiêu chuyện, đạo tâm của Chuẩn Đề Thánh Nhân đã đến bờ vực suy sụp.

Đây là một chuyện vô cùng nguy hiểm.

Nếu không cẩn thận, Chuẩn Đề Thánh Nhân thậm chí có nguy cơ rơi khỏi cảnh giới Thánh Nhân.

Sự việc quả thực là như vậy.

Kể từ khoảng thời gian này, Chuẩn Đề Thánh Nhân liên tiếp bị đả kích.

Điều này quả thực có chút gian nan.

Chuẩn Đề Thánh Nhân đầu tiên là có mâu thuẫn với Nữ Oa Thánh Nhân, cuối cùng đại chiến một trận, chịu thiệt thòi lớn trong tay Nữ Oa nương nương, còn bị Nữ Oa nương nương mắng là Thánh Nhân

yếu nhất.

Điều này thực sự khiến Chuẩn Đề Thánh Nhân uất nghẹn một cục tức.

Dù sao cũng là Thánh Nhân phương Tây, lại bại dưới tay một nữ nhân như Nữ Oa.

Đối với Chuẩn Đề Thánh Nhân mà nói, đây quả thực là một đả kích lớn.

Sau đó Hồng Mông Tử Kim Bảng liên tiếp công bố bảng xếp hạng.

Khi có bảng Pháp Bảo đầu tiên, Chuẩn Đề Thánh Nhân lại một lần nữa bị sỉ nhục.

Dù sao thì y chỉ có ba kiện pháp bảo lên bảng, mà thứ hạng của các pháp bảo lên bảng cũng không cao, cũng coi như là lại một lần nữa bị chúng sinh Hồng Hoang chế giễu.

Sau đó đến bảng Linh Căn thứ hai, cuối cùng cũng nhận được một chút phần thưởng, xếp hạng trên bảng Linh Căn cũng tạm được.

Sau đó đến bảng Tọa Kỵ thứ ba.

Lần này hai vị Thánh Nhân phương Tây càng bị sỉ nhục hơn.

Bốn vị Thánh Nhân phương Đông, mỗi người đều sở hữu tọa kỵ cực kỳ mạnh mẽ.

Duy chỉ có hai thánh phương Tây họ là không có tọa kỵ, trực tiếp không có tên trên bảng xếp hạng.

Điều này quả thực là một chuyện khiến phương Tây họ cảm thấy sỉ nhục.

Sau đó lại công bố bảng Tiên Tư.

Chuẩn Đề Thánh Nhân càng bị sỉ nhục hơn.

Sau bảng Tiên Tư là bảng Nhục Thân.

Chuẩn Đề Thánh Nhân xếp hạng trên bảng Nhục Thân cũng rất thấp, cũng có thể nói là đã chịu sỉ nhục lớn.

Vì là một Thánh Nhân, nhục thân của y lại không bằng hai vị Tổ Vu Đế Giang và Huyền Minh, có thể nói là Thánh Nhân duy nhất bị phi Thánh Nhân đè bẹp.

Đối với Chuẩn Đề Thánh Nhân mà nói, đây lại là một đả kích lớn.

Sau đó Chuẩn Đề Thánh Nhân lại tiếp xúc với Thánh Mẫu Nhân tộc Tam Thất.

Khi đại chiến Nhân Yêu, Thánh Mẫu Nhân tộc Tam Thất còn với tư thế nghiền ép, đánh bại Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Đối với Chuẩn Đề Thánh Nhân, đây là một đả kích lớn.

Liên tiếp mấy lần bị đánh bại, đã khiến y mất hết thể diện.

Lần gần đây nhất ra khỏi Hồng Hoang, lại bị lãnh tụ Nhân tộc sỉ nhục một phen.

Lãnh tụ Nhân tộc còn mắng y thậm tệ, trực tiếp khiến y đạo tâm thất thủ.

Nay Bảng Thần Thông xuất hiện, giống như cọng rơm cuối cùng đè chết con lạc đà, đã hoàn toàn đè bẹp Chuẩn Đề Thánh Nhân đang tâm thần dao động.

Chuẩn Đề Thánh Nhân bây giờ bất cứ lúc nào cũng có nguy cơ rơi khỏi Thánh cảnh.

Phải làm sao đây?

Nếu Chuẩn Đề Thánh Nhân rơi khỏi Thánh cảnh, vậy thì phương

Tây họ chẳng phải là thật sự đi vào ngõ cụt sao?

Y không thể tùy tiện đi lại trong Hồng Hoang, Chuẩn Đề lại rơi khỏi Thánh cảnh… phương Tây rốt cuộc phải đi đâu về đâu?

Sắc mặt Tiếp Dẫn Thánh Nhân càng khổ hơn, nhìn về phía Chuẩn Đề Thánh Nhân ánh mắt cũng tràn đầy lo lắng.

Sự thành bại của phương Tây hoàn toàn phụ thuộc vào việc Chuẩn Đề Thánh Nhân có thể ổn định cảnh giới của mình hay không.

Nếu thật sự làm cảnh giới bị phá vỡ, vậy thì tiếp theo, phương Tây thật sự xong đời.

Nhưng may mắn là tuy khí tức của Chuẩn Đề Thánh Nhân phiêu phù bất định, nhưng cuối cùng vẫn chưa rơi khỏi Thánh cảnh.

Điều này không khỏi khiến Tiếp Dẫn Thánh Nhân thở phào nhẹ nhõm.

Ngay lúc này, trên không trung cuối cùng cũng có dị động khác.

Ngoài thần thông thần lôi của Thánh Nhân, cuối cùng cũng có thần thông khác xuất hiện.

Ánh kim quang cuối cùng cũng diễn hóa thành chữ Đại Đạo trên không trung. [“Bảng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 95: Tha Tâm Thông chi thuật.

Đây là thuật do Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn tham ngộ.

Có năng lực thông linh tâm trí người khác.

Thần thông một khi thi triển, bất kỳ ai cũng không thể che giấu nội tâm trước mặt Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thi triển đến cảnh giới cao thâm, còn có thể ảnh hưởng đến tâm trí người khác trong vô thức.”] Sau khi hàng chữ Đại Đạo này xuất hiện, lập tức khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc.

Tha Tâm Thông?

Còn chưa từng nghe nói qua.

Một khi thi triển, liền không thể che giấu tâm tư trước mặt đối phương?

Đây chẳng phải là thuật nghe lén nội tâm người khác sao?

Thần thông như vậy cũng có thể xuất hiện sao?

Như vậy, chẳng phải là không còn bất kỳ bí mật nào sao?

Công pháp, pháp bảo, bí mật trong nội tâm, toàn bộ đều sẽ bị Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe lén.

Nghĩ đến đây thôi cũng khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy tê dại da đầu.

Đặc biệt là thần thông này còn xếp hạng 95, cao hơn cả thần lôi của Thánh Nhân.

Nghĩ thôi cũng cảm thấy có chút kinh khủng.

Chương 570

Nhất thời tất cả mọi người nhìn về hướng Ngọc Hư Cung đều lộ ra vẻ kiêng kỵ, không khỏi âm thầm nuốt nước bọt.

Thủ đoạn như vậy quả thực là vô cùng đáng sợ.

Ví dụ như hai người đang giao thủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đột nhiên thi triển thần thông như vậy.

Pháp bảo định dùng, chiêu thức định thi triển, chẳng phải là tất cả đều lộ ra hết sao?

Thần thông này của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có chút không biết xấu hổ.

Trên không trung, tử khí cũng bắt đầu lấp lánh. ["Bảng Thần Thông Hồng Hoang, phần thưởng hạng 95: Thiên Cơ Thạch một khối.

Thiên Cơ Thạch là vô thượng thần bảo, phong ấn thần thông vào trong Thiên Cơ Thạch, Thiên Cơ Thạch có thể tự mình diễn hóa, đạt đến cảnh giới viên mãn."] Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nhận được một khối Thiên Cơ Thạch!

Mọi người không khỏi thèm thuồng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã có được hai khối Thiên Cơ Thạch.

Điều này chẳng phải là có nghĩa Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể tu luyện hai loại thần thông đến cảnh giới viên mãn sao?

Như vậy, thực lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn chắc chắn sẽ đại tiến.

Mọi người đều ghen tị nhìn về hướng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Có rất nhiều người thậm chí đã có ý định khác, có lẽ có thể dùng

bảo vật khác để đổi lấy một khối Thiên Cơ Thạch.

"Xếp hạng tiếp theo là ai?

Không phải lại là của Thánh Nhân chứ?" "Thần thông phía dưới lẽ nào toàn bộ đều là thần thông của Thánh Nhân sao?" "Công pháp của Chuẩn Thánh, không biết có cơ hội không?" "Không thể nào?

Nếu toàn bộ đều là của Thánh Nhân, vậy thì bảng xếp hạng này còn có ý nghĩa gì?" "E là sẽ có công pháp của Chuẩn Thánh tồn tại chứ?" Có rất nhiều đại năng lúc này không khỏi lo lắng.

Nếu trên bảng toàn bộ đều là của Thánh Nhân, thì thật sự thiếu đi một chút thú vị.

Chuẩn Thánh đều không có cơ hội lên bảng, vậy thì có ý nghĩa gì?

Mặc dù nói kẻ mạnh thì luôn mạnh, kẻ yếu thì luôn yếu, nhưng ít nhất cũng cho một cơ hội chứ?

Bất luận là thần lôi của Thánh Nhân hay là thần thông như Tha Tâm Thông, chẳng qua chỉ là những thứ Thánh Nhân ngẫu nhiên sáng tạo ra thôi.

Các Chuẩn Thánh khác hẳn là vẫn có cơ hội.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này cũng có chút không kìm được.

Một lát sau, cuối cùng cũng có khí tức màu vàng tràn ra.

Một mảng lớn văn tự màu vàng hiển hóa trên không trung. ["Bảng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 94: Thái Thanh Thần Quang.

Do người đứng đầu Tam Thanh, Thái Thượng Lão Tử, sáng tạo.

Thái Thanh Thần Quang, là thần thông nguyên thần.

Trong vô hình có liên hệ nhất định với nguyên thần của Bàn Cổ.

Tu luyện đến cảnh giới cao thâm, có thể diệt sát tất cả bóng tối.

Sở hữu uy năng khổng lồ vô song, có thể một mình chiếu rọi vạn cổ hắc ám."] Thấy chuỗi chữ Đại Đạo này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Không hổ là Thái Thượng Lão Tử.

Thực lực quả nhiên mạnh mẽ đến không thể so sánh.

Thần thông nguyên thần cũng có thể phát triển ra, quả thực có chút kinh khủng.

Sức mạnh nguyên thần là sức mạnh khó tu luyện nhất.

Không biết bao nhiêu người đều không thể tu luyện.

Ví dụ như Vu tộc.

Vu tộc ngoài Thập Nhị Tổ Vu và Cửu Phượng, tất cả Vu tộc đều không có nguyên thần.

Mà các sinh linh khác muốn tu luyện nguyên thần cũng vô cùng khó khăn.

Chỉ khi nguyên thần đạt đến cảnh giới tam hoa tụ đỉnh, ngũ khí triều nguyên, mới có tư cách tiến vào tầng thứ Đại La Kim Tiên.

Mà thế giới Hồng Hoang tuy xưng là Đại La Kim Tiên nhiều như chó, nhưng tính kỹ lại thì không hề khoa trương như vậy.

Mà thần thông nguyên thần lại càng ít.

Không ngờ Thái Thượng Lão Tử nghiên cứu ra Thái Thanh Thánh Quang này có thể chiếu sáng vạn cổ hắc ám.

Quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Lần này phần thưởng vẫn là một khối Thiên Cơ Thạch.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi có chút thắc mắc.

Lẽ nào phần thưởng luôn là Thiên Cơ Thạch sao?

Thiên Cơ Thạch tuy vô cùng mạnh mẽ, nhưng phát nhiều rồi, cảm giác cũng mất đi rất nhiều thú vị.

Cùng lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang cũng đang âm thầm lo lắng.

Đã liên tục công bố bảy loại thần thông, nhưng vẫn là thần thông của Thánh Nhân.

Phải làm sao đây?

Lẽ nào thật sự bị Thánh Nhân độc chiếm sao?

Mặc dù những thần thông này đều không phải là thần thông mạnh nhất của họ, nhưng nếu thật sự bị Thánh Nhân độc chiếm, vậy thì không còn ý nghĩa gì nữa.

“Chuẩn Đề Thánh Nhân hẳn là có thần thông lên bảng chứ?” Giá cả thì hậu hựu hữu nhân đề đáo liễu chuẩn đề thánh nhân. tất cánh kỳ tha đích thánh nhân đô thượng bảng. hữu kỷ vị thiên phú cường hãn đích thánh nhân, tiếp nhị liên tam đích thượng bảng. khả tích chuẩn đề thánh nhân đáo hiện tại y cựu hoàn một hữu thượng bảng. giá cá vấn đề tựu hữu ta nghiêm trọng liễu. nan đạo chuẩn đề một hữu thượng bảng tư cách mạ?

“tái chẩm yêu dạng chuẩn đề thánh nhân dã khả dĩ thượng bảng ba? ” “ngã dã tương tín chuẩn đề thánh nhân khả dĩ thượng bảng. ” “tha để uẩn tuy nhiên thiển bạc liễu nhất ta, tu vi tại thánh nhân lý diện dã thị tối nhược đích. ” “đãn nhân gia tất cánh thị nhất căn hóa chân giới thực đích thánh nhân a ----viễn phi cha môn giá dạng đích gia hỏa khả dĩ tương bễ mỹ. ” “tịnh thả ngã hoàn thính thuyết quá, tại tử tiêu cung đích thì hậu, tha chuyên môn thảo hảo hồng quân đạo tổ, hồng quân đạo tổ cấp tha khai liễu bất thiếu tiểu táo. ” “nhược thị giá dạng đô bất năng thượng bảng, na tựu thái thảm liễu ba? ” “tiếp dẫn thánh nhân hòa chuẩn đề thánh nhân, giá lưỡng cá gia hỏa đô thị ti bỉ âm hiểm đích tiểu nhân, bất thượng bảng tối hảo -------” “thuyết đích

dã thị, giá lưỡng cá gia hỏa vô số niên lai nhất trực lai, đông phương lược đoạt. ” “nhân tộc lĩnh tụ đô khán bất khởi tha môn, giá lưỡng cá gia hỏa xác thực hữu ta ti bỉ, năng bất thượng bảng tối hảo liễu. ” “---------” hồng hoang chúng sinh nhất trực tại thiết thiết tư ngữ.

đãn thị thánh nhân thị chẩm dạng đích tồn tại ni? kỷ hồ khả dĩ thuyết thị toàn tri toàn năng, vô sở bất năng. chích yếu đề cập tha môn, tha môn chuyển nhãn tựu năng cú tri hiểu. giá ta thoại ngữ tuy nhiên thị tại thiết thiết tư ngữ.

đãn thị thánh nhân môn khước đô năng thính đắc nhất thanh nhị sở. giá ta thoại ngữ kỷ hồ đô khoái yếu nhượng chuẩn đề thánh nhân tái thứ phún xuất nhất khẩu lão huyết. tất cánh thực tại thị khi nhân thái thậm.

“tối hảo thiên cơ lâu nhân cản khẩn xuất thủ, tương giá lưỡng cá gia hỏa triệt để diệt sát. ” “tương bỉ khởi bất vấn thế sự, hoàn ám trung bảo hộ hồng hoang đắc thiên cơ lâu, ngã hoàn thị hỉ hoan thiên cơ lâu. ” “tất cánh tây phương đích giá lưỡng cá gia hỏa thực tại thị thái ti bỉ liễu, lão thị lai đông phương lược đoạt. ” “nhất thứ lưỡng thứ dã tựu bãi liễu, na lai thứ số dã thái đa liễu ba? ” “thuyết đích dã thị, đông phương thánh nhân môn dữ tha môn hữu sư huynh đệ đích quan hệ, thực tại bất phương tiện xuất thủ, thiên cơ lâu thánh nhân môn xuất thủ tái hợp thích bất quá liễu. ” “tại thượng cổ thời kỳ, ngã tằng kinh bính đáo quá chuẩn đề thánh nhân giá cá tiện hóa.

Chương 571

” “chuẩn đề thánh nhân cư nhiên khuyến thuyết ngã gia nhập tây phương giáo? ” “nhĩ thuyết ngã năng khứ mạ? na lý cùng đích yếu tử, liên linh khí đô vô cùng hi bạc, ngã nhược thị nhất đán khứ liễu tây phương giáo, khởi bất thị tòng thử chi hậu tiêu dao toàn vô? ” “hậu lai hoàn hảo ngã bào đắc khoái, na cá gia hỏa hoàn tưởng yếu truy sát ngã, hiện tại hồi tưởng nhất hạ, thực tại thị đảm chiến tâm kinh a ------” “thập yêu? nhĩ cư nhiên bính đáo quá giá dạng đích sự tình? vận khí khả chân thị thái hảo liễu ------” “thị a, soa nhất điểm tựu thành vi tây phương đích khôi lỗi liễu ----hiện tại hồi tưởng nhất hạ, hoàn cảm đáo vô cùng khánh hạnh ni -----” “--------” giá ta thoại ngữ tiếp nhị liên tam đích truyện nhập đáo tây phương lưỡng vị thánh nhân nhĩ trung. biệt thuyết thị khí tức bản tựu dao dao dục trụy chuẩn đề thánh nhân. tức tiện thị tâm hung khoan quảng đắc tiếp dẫn thánh nhân kiểm sắc, dã thị nhất trận nhất trận phát hắc. khi nhân thái thậm ---- hồng hoang sinh linh khí nhân thái thậm liễu. tha môn lưỡng vị nguyện ý giá yêu tố mạ? quan kiện thị bất giá yêu tố dã một hữu bạn pháp a. bất dụng giá yêu đa, tây phương tựu yếu xanh bất hạ khứ. tây phương sinh linh tựu hoạt cai khứ tử mạ? tha môn giá yêu tố, dã chích bất quá thị vi tây phương sinh linh thảo nhất cá công đạo bãi liễu. dã chích bất quá cấp tây phương sinh linh nhất phân sinh cơ bãi liễu. hựu chẩm yêu năng như thử vũ nhục tây phương ni? hựu chẩm yêu năng như thử như như tây phương thánh nhân ni? biệt thuyết thị tâm thái băng tháp đích chuẩn đề thánh nhân. tức tiện thị tha đô hữu ta nộ hỏa trung thiêu. bất quá khí phẫn quy khí phẫn. chung cứu hoàn thị hóa tác liễu nhất thanh thán tức. tha môn nhị nhân giá yêu tố, xác thực thị bách vu vô nại.

đãn đồng dạng dã lạc nhân khẩu thiệt. như kim nhân tộc tiều bất

khởi tây phương nhị thánh.

đãn thị cấp kỳ tha đích sinh linh khai liễu nhất cá tiên hà. kỳ tha đích sinh linh dã khai thủy đối tây phương nhị thánh trục tiệm khởi liễu khinh thị chi ý. giá dã thị một bạn pháp đích sự tình. trừ phi năng cú bả nhân tộc sự tình triệt để giải quyết hảo. quan kiện thị nhân tộc bối hậu hựu hữu giá thiên cơ lâu! thực tại thị hữu ta nan bạn. khán lai dã chích năng trục bộ trục bộ đích hành động liễu. tựu tại giá cá thì hậu chung vu hựu hữu nhất đạo kim quang tại không trung khai thủy tốc biến. sở hữu nhân đô kích động liễu khởi lai. hạ nhất hạng thần thông chung vu tựu yếu xuất hiện mạ? xác thực thị nhất kiện kích động nhân tâm đích sự tình. sở hữu nhân đô mục quang chước chước địa tranh trứ không trung. sinh phạ hữu nhậm hà đích thiểm thất. chích kiến đại đạo văn tự ngận khoái tiện hàng lâm liễu hạ lai. [“hồng hoang thần thông bài hành bảng đệ cửu thập tam vị :thiên thủ cẩu đà. hoàn thị tây phương giáo chuẩn đề thánh nhân thần thông. căn cư tự thân bản thể, vô tận chi diệp linh cảm sáng tạo nhi lai. nhất đán thi triển khai lai, tương hội sản sinh vô số chích thánh nhân thủ tí.

đối trứ đồng nhất mục tiêu tiến hành cuồng oanh loạn tạc, uy lực vô cùng, phi thánh nhân thực lực, bất khả lực địch. ”] giá đoạn đại đạo văn tự xuất hiện chi hậu, hồng hoang chúng sinh nhất phiến hoa nhiên. chúng nhân cương cương hoàn tại nghị luận chuẩn đề thánh nhân. một tưởng đáo chuyển nhãn gian tựu hữu chuẩn đề thánh nhân thần thông đăng thượng bài hành bảng liễu. xác thực thị hữu ta thuyết tào tháo tào tháo đáo đích ý tư. giá hạng thần thông hồng hoang chúng sinh kỳ thực đĩnh thục tất đích. nhân vi tha môn dĩ kinh kiến quá, chuẩn đề thánh nhân thi triển quá liễu.

đương thì nữ oa nương nương tao đáo liễu chuẩn đề thánh nhân nhục mạ. nữ oa nương nương nộ hỏa trung thiêu chi hạ, trực tiếp hoành độ hư không. tại tây phương dữ chuẩn đề thánh nhân đại chiến

liễu nhất tràng.

đương thì chuẩn đề thánh nhân tựu thi triển quá giá dạng đích thần thông.

đương thì đích cảnh tượng, hồng hoang chúng sinh y nhiên hoàn ký trứ ni. già thiên tế nhật đích đại thủ, cuồng oanh loạn tạc nhi lai. na phó kình đào hải lãng đích cảnh tượng xác thực thị hữu ta kinh hãi chúng sinh. một tưởng đáo như kim thiên thủ cẩu đà cư nhiên đăng thượng liễu thần thông bài hành bảng. như kim chuẩn đề thánh nhân tổng toán thị hóa giải liễu dam giới. phủ tắc khả chân đích tựu yếu nan kham liễu. kỳ tha đích thánh nhân đô hữu thần thông thượng bảng. nhi tha chuẩn đề khước một hữu. nhượng tha chuẩn đề nhan diện chí hà địa? như kim giá nhất môn thần thông thượng bảng, tổng toán thị hóa giải dam giới liễu. thử thì tây phương linh sơn nội. nhất trực xử tại tâm thần động đãng chuẩn đề thánh nhân thử thì dã thị vi vi nhất lăng. kiểm sắc kỷ kinh biến hoán. bất quá chung cứu hoàn thị ổn định liễu hạ lai.

ẩn ẩn ước ước trung thấu lộ xuất liễu nhất thanh trường thán.

“sư huynh, nhượng nhĩ đam ưu liễu ------” khán trứ kiểm sắc trục tiệm trầm ổn hạ lai đích chuẩn đề thánh nhân. tiếp dẫn thánh nhân na phó khổ qua kiểm tài chung vu khôi phục liễu nhất ta. khán lai thiên thủ cẩu đà giá nhất hạng thần thông đăng thượng bài hành bảng.

đãn thị cấp liễu chuẩn đề thánh nhân nhất ký cường tâm châm. chuẩn đề thánh nhân tạm thì bất hội tái hữu điệt phá cảnh giới đích phong hiểm. chí vu dĩ hậu đáo để như hà tựu bất hảo thuyết liễu. chung cứu toán thị khả dĩ tùng nhất khẩu khí liễu.

“chuẩn đề sư đệ, hữu ta sự tình kỳ thực nhĩ bất tất phóng tại tâm thượng. ” “hồng hoang thế giới, sinh linh ức vạn vạn chúng. ” “nhi nhĩ khước tối chung thành tựu thánh cảnh, giá thị chẩm dạng thành tựu

ni? ” “nhất biến phóng nhãn chỉnh cá hồng hoang, dã bất quá song thập chi số. ” “na ta dung nhân đích thoại tựu bất tất phóng tại tâm thượng liễu. ” “chích hữu dung nhân tài hội tự nhiễu.

Chương 572

” thính đáo tiếp dẫn thánh nhân khuyến giới. chuẩn đề thánh nhân an tĩnh đích điểm liễu điểm đầu.

“sư huynh giáo huấn đích thị! ” đê mi thuận mục đích hợp liễu nhất cá a di đà phật. tùy hậu tiện bế thượng nhãn tình bất tái thuyết thoại liễu. chích bất quá kiểm thượng khước ẩn ẩn ước ước hữu nhất ti ti hắc khí tốc biến. khán đáo giá lý tiếp dẫn thánh nhân dã thị hữu ta thán tức. tuy nhiên chuẩn đề thánh nhân đoản thời gian nội bất hội hữu điệt phá thánh cảnh phong hiểm.

đãn thị khước dĩ kinh chủng hạ liễu ma chủng. tưởng yếu đột phá đạo tâm ma chủng, chích phạ thị vô cùng gian nan a. chính mình giá vị sư đệ tương lai đích lộ khả bất hảo tẩu a. tiếp dẫn thánh nhân bất hữu đắc hữu ta dao đầu thán tức. cử đầu vọng hướng thiên khung. mục quang trung dã lưu lộ xuất âm úc thần sắc. tương lai đáo để như hà, hoàn chân thị nhất cá vị tri số. tuy nhiên quái tượng hiển kỳ tương lai tây phương hội đại hưng.

đãn thị đáo để năng bất năng hữu thành quả thùy tri đạo ni? tất cánh hiện tại hồng hoang dĩ kinh xuất hiện xóa tử. tịnh một hữu án chiếu ký định đích đạo lộ khứ tẩu. tương lai hồng hoang tây phương hoàn năng bất năng hưng thịnh, dã ngận nan. tựu tại tây phương nhị thánh thán tức chi tế. chung vu hựu hữu tử sắc quang mang xuất hiện. giá nhất thứ đích tưởng lệ dữ dĩ tiền thị nhất dạng. hựu thị nhất mai thiên cơ thạch. hồng hoang chúng sinh tuy nhiên diễm tiện.

đãn thị khước tịnh bất cảm đáo chẩm yêu hi kỳ liễu. tất cánh dĩ kinh xuất hiện ngận đa một liễu. phiến khắc hậu. chung vu hựu hữu kim sắc thần quang xuất hiện.

đại đạo văn tự tại không trung xuất hiện. [“hồng hoang thần thông bảng bài danh đệ 92vị :phật môn kim thân. nãi thị tây phương thánh nhân tiếp dẫn thánh nhân sáng tạo xuất lai đích thần thông. tu luyện giả căn cư tự thân căn nguyên bất đồng, hội tu luyện xuất các chủng các dạng đích mô dạng. vận chuyển thiên địa quy tắc, khả hình thành cự đại kim thân pháp tướng. hồn thân thượng hạ kim quang thiểm thước, hoàn khả hấp thu hồng hoang chúng sinh tín ngưỡng chi lực. sở hữu chí cao vô thượng chi thần uy. ”] khán đáo giá lý hồng hoang chúng sinh, bất do đắc hựu thị nhất trận kinh thán. giá nhất chiêu khả vị thị cực kỳ cường hãn. tất cánh giá nhất chiêu hồng hoang chúng sinh đô thị bỉ giác thục tất thả liễu giải đích. giá thị tây phương quảng vi lưu hành đích thần thông. tây phương giáo hữu hứa đa nhân đô tu luyện liễu giá môn thần thông. tịnh thả mỗi cá nhân tu luyện xuất lai đích đô bất nhất dạng. hữu đích thị trượng lục kim thân. hữu đích thị bát bảo kim thân. hữu đích thị la cẩu kim thân. hữu đích thị kim cương kim thân. khả dĩ thuyết các bất tương đồng, dã khả dĩ thuyết thị đồng căn đồng nguyên. tương đồng chi xử tựu tại vu mỗi cá nhân tu luyện xuất lai đích kim thân đô thị kim quang thiểm thước đích mô dạng. bất đồng tắc thị mỗi cá nhân tu luyện xuất lai đích kim thân đô bất nhất dạng. kỳ trung tối vi siêu quần bạt tụy đích tự nhiên hoàn thị tây phương đích lưỡng vị thánh nhân. tiếp dẫn thánh nhân tu luyện xuất lai đích, nãi thị nhất tôn vạn trượng cổ cẩu. na kim thân thiểm thước đỉnh thiên lập địa đích cổ cẩu kim thân xác thực thị cụ hữu vô biên uy nghiêm. nhi chuẩn đề thánh nhân tu luyện xuất lai đích phật môn kim thân tắc thị bất nhất dạng. chuẩn đề thánh nhân tu luyện xuất lai đích phật môn kim thân, yếu khủng phố hứa đa. thập bát tí, nhị thập tứ đầu, mô dạng dã vô cùng khủng phố tranh nanh. chuẩn đề thánh nhân tằng kinh thi triển xuất lai quá.

đương sơ dữ nữ oa nương nương đại chiến đích thì hậu tựu thi triển quá. hậu lai dữ tam thất thánh nhân đại chiến đích thì hậu, dã thi

triển quá giá môn thần thông. giá thị chuẩn đề thánh nhân bỉ giác thường dụng đích thủ đoạn.

đoan đích thị uy lực vô cùng khủng phố vô biên. như kim tại thần thông bài hành bảng thượng dã đăng thượng liễu bài hành bảng. tịnh thả hoàn tại bài hành bảng thượng bài danh đệ 92vị. hồng hoang chúng sinh đô thị hữu ta thán tức. bất quá giá đảo dã một thập yêu. giá môn kim thân. khả dĩ thuyết thị hồng hoang bỉ giác phổ cập đích thần thông liễu. tức tiện thị đông phương sinh linh dã hữu hứa đa nhân tu luyện kim thân đích. tịnh một hữu thập yêu khả kỳ quái đích địa phương.

đông phương đồng dạng dã hữu loại tự đích phổ cập thần thông. danh tự khiếu tố pháp tướng thiên địa. căn cư cá nhân bất đồng tu luyện xuất lai đích mô dạng, hoặc hứa dã đô bất đồng. như kim ký nhiên tây phương đích phật môn kim thân xuất hiện. na yêu đông phương pháp thiên tướng địa ngận hữu khả năng dã hội xuất hiện. tất cánh giá lưỡng môn thần thông đích uy lực soa bất đa. tịnh thả tại hồng hoang thế giới lai thuyết, dã toán thị bỉ giác phổ cập đích thần thông. sở hữu nhân đô cử mục vọng thiên. tha môn đảo yếu khán khán hạ nhất hạng thần thông đáo để thị bất thị đông phương pháp tướng thiên địa. ký nhiên tây phương giáo phật môn kim thân dĩ kinh thượng bảng. na yêu đông phương pháp thiên tướng địa một lý do bất năng thượng bảng. nhất thời gian đông phương sở hữu cường giả tẫn giai chúc mục quan vọng. tha môn đảo yếu khán khán thị bất thị như tha môn sở liêu.

Chương 573

đẳng đãi hứa cửu chi hậu, chung vu hữu đại đạo văn tự hàng lâm liễu. [“hồng hoang thần thông bảng bài danh đệ 91vị :pháp tướng thiên địa. thử nãi tam thanh vị phân gia chi thì cộng đồng sở sang. căn cư tu luyện giả tự thân căn nguyên bất đồng, tối chung tu luyện thành quả dã bất nhất dạng.

đãn đồng dạng khước thị khả dĩ vận chuyển thiên địa pháp tắc, hình thành cự đại pháp tướng. sở hữu chí cao vô thượng chi siêu cấp thần uy. phổ cập trình độ dĩ cập chân chính cường hãn trình độ, thậm chí hoàn tại phật môn kim thân chi thượng. ”] khán đáo giá nhất xuyến đại đạo văn tự chi hậu, sở hữu nhân đô thị nhất phiến hoảng thần. quả nhiên như thử. tây phương phật môn kim thân chi hậu quả nhiên tựu thị pháp tướng thiên địa. tịnh thả pháp thiên tướng địa hoàn thị tam thanh cộng đồng sáng tạo xuất lai đích thần thông. tưởng nhất tưởng tựu hữu ta kinh thán. giá môn thần thông cơ bản thượng dĩ kinh phổ cập liễu. diễn hóa xuất lai các chủng các dạng đích bản bản. các chủng các dạng đích pháp tướng thiên địa phạ bất hạ hữu số bách chủng. hữu na chủng ba đầu sáu tay pháp thân. dã hữu na chủng ba đầu tám cánh tay pháp thân. dã hữu na chủng thân thể biến đắc vô cùng đại pháp thân. các chủng các dạng đích pháp thân đô hữu. tổng thể lai thuyết pháp tướng thiên địa, yếu bỉ phật môn kim thân cường hãn hứa đa đích.

đan đan thị biến hóa chi năng, tựu bỉ phật môn kim thân yếu cường. tất cánh thị tam thanh vị phân gia chi tiền sáng tạo đích thần thông. xác thực bỉ tiếp dẫn thánh nhân chế tạo xuất lai đích phật môn kim thân cường. như thử bài danh hiển nhiên thị một hữu nhậm hà vấn đề. tiếp hạ lai chung vu hựu hữu đại đạo văn tự hàng lâm liễu.

[“hồng hoang thần thông bài hành bảng đệ cửu thập vị :thiên địa huyền linh biến. khai sang giả vi nữ oa, nãi thị hoạch đắc tạo hóa chi đạo vô thượng huyền công. tu luyện giả tương hội đắc đáo thiên địa tạo hóa chi đạo phụ trợ, khả biến thành thế gian nhậm hà vật thể, vô hữu nhậm hà phá trán, thánh nhân diệc nan biện chân giả. ”] khán đáo giá lý hồng hoang chúng sinh hựu thị nhất phiến kinh thán. thậm chí tại giá nhất khắc đô phí đẳng liễu. thiên địa huyền linh biến. giá xá ý tư a? cố danh tư nghĩa, giá tựu thị biến hóa pháp môn a. khả dĩ biến thành hồng hoang thế giới nhậm hà vật thể. tức tiện thị thánh nhân dã ngận nan phân biện. giá tựu hữu ta khủng phố liễu ba? cảm tình nữ oa nương nương khả dĩ mạo sung nhậm hà nhân a? nhược thị tha mạo sung tam thanh. trừ khứ tam thanh bản tôn chi ngoại, hoàn chân một hữu nhân năng cú phát hiện. như thử nhất lai, giản trực tựu thị bất cảm tưởng tượng. giá tuyệt đối thị vô pháp tưởng tượng đích thần thông. thậm chí tha đích tiềm lực kỷ hồ khả dĩ thuyết thị vô cùng vô tận. nhược thị biến hóa thành tam thanh, năng cú hoạch đắc tam thanh thần thông đích thoại. giá giản trực tựu thị dĩ giả loạn chân siêu cấp thần thông.

“ngã đích thiên na! giá thần thông dã thái biến thái liễu ba? ” thiên đình lý đông hoàng thái nhất kiểm sắc hữu ta nan khán. khán hướng yêu đế đế tuấn thần sắc đô hữu ta khủng cụ khởi lai. như quả thân biên đích giá cá gia hỏa thị nữ oa nương nương giả phẫn đích ------- na ngoạn tiếu khả tựu khai đại liễu. yêu đế đế tuấn phiết liễu đông hoàng thái nhất nhất nhãn. thập yêu nhãn thần? chẩm yêu khán thượng khứ quái quái đích ni? tổ vu đại điện lý na ta tổ vu môn, thử thì dã thị hữu ta nan khán. tất cánh vu tộc dữ nữ oa nương nương nhất hướng tựu bất hòa. nhược thị nữ oa nương nương tùy tiện biến hoán kỷ hạ lai đáo tha môn vu tộc ------- tha môn hoàn chân đích ngận nan phân biện a? như thử nhất lai, giá khởi bất thị khanh đa liễu mạ? tổ vu môn đô thị kiểm sắc nan khán đích diện diện tương thứ. hồng hoang chúng

sinh, na ta thực lực bất thác đại năng đồng dạng dã thị như thử. giá ta nhân đô hữu trứ giá dạng hoặc giả na dạng bí mật. như quả chân bị nữ oa nương nương biến hoán, nhiên hậu bả bí mật sáo liễu khứ, khả tựu hữu ta bất hảo liễu.

đáo liễu giá lý, hồng hoang chúng sinh thử thì phân phân nghị luận. nhất cá nhân đích kiểm sắc đô hữu ta nan khán.

“nhược thị giá yêu hạ khứ, khởi bất thị đại sự bất diệu? ” “thần thông bảng thượng dĩ kinh xuất hiện 11chủng thần thông, toàn bộ đô thị thánh nhân công pháp hoặc giả thị thánh nhân thần thông, nan đạo chuẩn thánh chân đích bất phối mạ? ” “bất hội thị nhượng thánh nhân môn triệt để bá bảng ba? nhược chân đích như thử, na giá cá môn hạm dã tựu thái cao liễu ba? ” “như quả chân bị thánh nhân bá bảng liễu, na tựu chân đích nhất điểm ý tư đô một hữu liễu -----” hồng hoang chung sinh giá nhất khắc hựu khai thủy liễu, nghị luận phân phân. thậm chí sở hữu nhân đô khai thủy liễu thảo luận. giá dĩ kinh thị nhượng hồng hoang chúng sinh đô cảm đáo hữu ta bất mãn liễu. như quả chân đích thị giá dạng đích thoại, na tha môn giá ta chuẩn thánh khởi bất thị nhất điểm cơ hội đô một hữu liễu? giá tự nhiên thị nhượng tha môn cực kỳ bất cam tâm đích. giá dạng đích cục diện dĩ kinh thị lưỡng cực phân hóa ngận nghiêm trọng. cường giả canh gia cường đại, nhược giả canh gia nhược tiểu. như kim hồng mông tử kim bảng, cổ kế dã hội như thử.

đáo na cá thì hậu tha môn giá ta nhược giả khởi bất thị canh gia hảo xử đô lao bất trứ? nan đạo tha môn chân đích yếu bái đảo tại thánh nhân môn hạ mạ? tất cánh năng cú tu luyện thánh nhân công pháp hoặc giả thần thông đích năng thị ta thập yêu nhân ni? na khẳng định thị thánh nhân đệ tử. dã tựu thị thuyết, nan đạo tương lai chân đích yếu toàn bộ bái đảo tại thánh nhân môn hạ, tài năng hữu biến cường cơ hội mạ? chiếu giá yêu hạ khứ. tựu toán thị vu yêu lưỡng

tộc dã hội dữ thánh nhân sai cự trục tiệm lạp đại a.

Chương 574

như thử nhất lai, hồng hoang thế giới khởi bất thị yếu hoàn toàn bị thánh nhân môn khống chế? giá tuyệt đối thị tha môn bất nguyện ý khán đáo nhật tử. thành vi thánh nhân môn đệ tử. thậm chí thị thành vi đồ tử đồ tôn. na lý hữu thập yêu tự do khả ngôn ni? nhược chích thị vi liễu cường đại công pháp nhi thành vi tha môn đích đệ tử. xác thực hữu ta đắc bất thường thất a. thành vi tha môn đích đệ tử, hoán lai đích cường đại hựu năng hữu thập yêu dụng ni?

đáo thì hậu phản nhi hoàn yếu thụ tha môn chế ước. tưởng đáo giá lý hồng hoang chuẩn thánh kiểm sắc việt lai việt nan khán khởi lai.

đáo thì hậu chích phạ tiệt giáo hội biến đắc canh cường. xiển giáo dã hội biến đắc canh cường. tây phương giáo dã hội biến đắc canh cường. oa hoàng cung biến đắc canh cường. nhi hồng hoang kỳ tha đích thế lực tựu một hữu bạn pháp biến đắc canh cường.

đáo thì hậu tựu toán vu yêu lưỡng tộc tưởng yếu kháng hành, chích phạ đô hội biến đắc ngận gian nan. nhi nhân tộc tắc một hữu giá cá khốn nhiễu. nhân vi nhân tộc bối khảo thiên cơ lâu. vô luận thị công pháp hoàn thị truyền thừa, đô bất hội khuyết thiếu. vu yêu lưỡng tộc cường giả tại giá nhất khắc kiểm sắc biến đắc canh thị nan kham vô cùng. tha môn dĩ kinh dự liêu đáo tương lai đích cục diện liễu. tương lai đích cục diện cổ kế bất thị vu tộc thiên hạ. dã bất hội thị nhân tộc thiên hạ.

đồng dạng dã bất hội thị nhân tộc thiên hạ. nhi thị thánh nhân giáo phái tại qua phân hồng hoang a. dã tựu thị thuyết thánh nhân thực lực hoàn toàn chưởng khống hồng hoang. tha môn, dĩ cập tha môn đồ tử đồ tôn, ngận khoái tựu hội hoàn toàn đích chưởng khống hồng hoang.

đáo thì hậu hồng hoang chúng sinh toàn bộ đô yếu đóa tại thánh nhân ý chí chi hạ tồn hoạt. tưởng đáo na lý hồng hoang chúng sinh kiểm sắc đô biến đắc vô cùng nan khán khởi lai. xiển giáo, nhân giáo, tiệt giáo, tây phương giáo, oa hoàng cung, tại tương lai tương hội chủ đạo chỉnh cá hồng hoang.

đương nhiên. tiền đề thị tha môn năng cú đỉnh trụ thiên cơ lâu áp lực. hồng hoang chúng sinh tại thử thì sản sinh liễu các chủng các dạng đích tưởng pháp. hoặc hứa thị thì hậu cai trạm đội liễu. tái giá yêu hạ khứ. tử đô bất tri đạo chẩm yêu tử đích. sở hữu nhân đích tâm trung đô sản sinh liễu giá dạng đích tưởng pháp. tương lai tất nhiên hội hình thành giá dạng đích cục diện. giá thị một hữu bạn pháp đích sự tình. ký nhiên như thử đảo bất như tảo tố tuyển trạch.

“thuyết khởi lai ngã hoàn thị bỉ giác khuynh hướng vu tiệt giáo, nhân vi tiệt giáo hào xưng vạn tiên lai triêu, tại hồng hoang thế giới thế lực tối đại, nhân số dã thị tối đa đích, tu luyện đáo cao thâm tằng thứ giả dã thị số bất thắng số. ” “ngã dã hữu giá dạng đích tưởng pháp, tiệt giáo thông thiên giáo chủ thủ trung chưởng ác trứ tru tiên tứ kiếm, tức tiện thị thái thượng lão tử dã ngận nan thất địch. ” “ngã bất giá yêu nhận vi, tiệt giáo năng cú chưởng khống tương lai, ngã hoàn thị bỉ giác hỉ hoan xiển giáo. ” “nhân vi xiển giáo đại lão gia nguyên thủy thiên tôn bàn cổ phàm, thực tại thị uy lực vô cùng, tịnh thả hoàn năng cú trấn áp khí vận, ngã hoàn thị bỉ giác tương tín xiển giáo đại lão gia. ” “nhược thị giá yêu nhất lai, phản nhi bỉ giác khán hảo tây phương giáo liễu ni? nhân vi tây phương hữu lưỡng tôn thánh nhân a -------” “ngã hoàn thị khán hảo nhân giáo, vô luận thị na cá thánh nhân, đô yếu tại thái thượng lão tử đích diện tiền tất cung tất kính, tất cánh thái thượng lão tử tài thị hồng hoang thế giới khôi thủ, luận khởi chân chính ngạnh thực lực, thái thượng lão tử tài thị hồng hoang thế giới đệ 1danh. ” sở hữu nhân đô tại ám trung giao lưu chính mình đích ý

kiến. bất quá đại đa số hoàn thị nhận khả tiệt giáo. nhân vi tiệt giáo tiên nhân số lượng thực tại thị thái đa liễu. kỷ hồ khả dĩ xưng đắc thượng thị bách vạn chi cự. giá yêu bàng đại đích số lượng. giản trực tựu thị vô cùng biến thái nha. yếu tri đạo giá ta khả đô thị chân chính tu đạo hữu thành đích bách vạn chi cự a. dữ phổ thông đích tu đạo giả tịnh bất nhất dạng. giá yêu đa nhân đích tiệt giáo. hậu diện ngận hữu khả năng hội chưởng quản thiên hạ.

đáo tối đỉnh thịnh đích thì hậu, tiệt giáo hội đạt đáo chẩm dạng cục diện ni? hội bất hội sở hữu bách vạn đại la kim tiên? nhược thị chân đích sở hữu bách vạn đại la kim tiên đích thoại. tức tiện thị hồng quân lão tổ thuyết bất định đô yếu chiến đẩu ba? bách vạn đại la kim tiên thực lực định nhiên hội khủng phố vô biên. bách vạn đại la thị chẩm dạng đích tằng thứ ni? tựu toán thị hồng hoang thế giới, hào xưng chuẩn thánh đa như cẩu, đại la biến địa tẩu.

đãn thị giá ta thực lực đô thị phân tán khai lai đích. nhược thị dĩ hậu chân đích toàn bộ đô thành vi thánh nhân môn đồ. na khả tựu khủng phố liễu. nhất đán dữ biệt đích thế lực sản sinh củ phân. hoàn bất tri đạo hội xuất hiện chẩm dạng tình huống ni?

“đại gia tiên bất yếu trứ cấp, thuyết bất định bài danh kháo tiền na ta công pháp, dã bất kiến đắc đô thị thánh nhân công pháp. ” “thuyết đích dã thị, chúng nhân công pháp tuy nhiên vô cùng cường đại, đãn đại đa đô thị phụ trợ tính đích, chích hữu ngận thiếu nhất bộ phân thị công kích tính đích, hoặc hứa hoàn hữu kỳ tha đích khả năng tính. ” “thuyết đích dã thị, công kê đích công pháp tu luyện đáo cao thâm tằng thứ dã thị ngận nan đích, tức tiện thị thánh nhân, đối giá dạng đích công pháp dã bất đa. ” “đối, hiện tại thượng bảng đại đa đô thị thần thông, cổ kế hậu diện tựu hội xuất hiện công pháp liễu ba? ” “nhược thị thánh nhân chân đích toàn bộ bá bảng liễu, na hoàn hữu thập yêu ý tư ni? ” “tựu toán thánh nhân sáng tạo đích công pháp cường hựu năng

như hà ni? hữu nhất ta tiên thiên sinh linh dựng dục xuất lai đích công pháp dã bất kiến đắc tựu soa. ” “thuyết đích đối, cư ngã sở tri, hồng hoang thế giới, hữu bất thiếu đích tiên thiên sinh linh đô dựng dục hữu tiên thiên thần thai thông. ” “đông hoàng thái nhất hòa yêu đế đế tuấn tựu hữu chính mình đích thần thông, minh hà lão tổ dã hữu chính mình đích thần thông, côn bằng lão tổ dã hữu chính mình đích thần thông, ngã bất nhận vi giá ta tiên thiên thần thai thông hội bỉ thánh nhân sáng tạo đích thần thông yếu soa. ” “ngã cảm giác giá ta thần thông thậm chí hoàn hữu khả năng hội siêu xuất thánh nhân sáng tạo đích thần thông. ” “thuyết đích đối, tất nhiên hội hữu hứa hứa đa đa đích danh ngạch do tha môn lai chiêm cư. ” “cha môn tạm thả đẳng đãi ba, thuyết bất định cha môn đô hữu thượng bảng cơ hội. ” nhất thanh nhất thanh đích nghị luận.

Chương 575

đốn thì tiện kinh tỉnh liễu hồng hoang chúng nhân. hồng hoang chúng nhân tiên tiền đô hãm nhập liễu tuyệt vọng đích thần tình. tất cánh nhập môn cấp bậc đích thần thông đô thị thánh nhân thần thông. na yêu tiền diện đích cổ kế dã hội bị thánh nhân lũng đoạn. như kim bị biệt nhân giá yêu nhất giải thích. hồng hoang chúng sinh đốn thì phiên nhiên tỉnh ngộ. hữu hứa đa đại năng xuất sinh dĩ lai tựu thị tự đái thần thông đích. thuyết bất định tịnh bất bỉ thánh nhân thần thông soa. tiên tiền đích tiêu lự hòa hoàng khủng dã tiêu thất đãi tẫn liễu. giá ta đại năng môn thuyết đích nhất điểm dã bất soa. tha môn tựu bất tương tín thánh nhân chân đích năng cú lũng đoạn. hứa hứa đa đa đích hồng hoang đại năng đô sở hữu chính mình tiên thiên công pháp. hiện tại thượng bảng giá ta thần thông dã bất quá thị thánh nhân thủ lý diện bỉ giác đê tằng thần thông bãi liễu. hữu hứa đa sinh linh sở hữu đích thần thông, tựu bỉ giá ta thần thông yếu cường. sở hữu nhân đô tại khẩn khẩn đích vọng trứ không trung. tha môn đảo yếu khán khán hà thì tài năng cú đả phá thánh nhân chi gian lũng đoạn. không trung hồng mông tử kim bảng hoàn tại bất đoạn diễn hóa. chung vu hựu hữu tân đích đại đạo văn tự sản sinh liễu. [“hồng hoang thần thông bảng bài danh đệ bát thập cửu vị :đại uy thiên long thế tôn địa tạng quyết. giá công pháp, nãi thị thế tôn địa tạng đản sinh thì tiên thiên công pháp. năng cú lợi dụng hồng hoang đại thế, diễn hóa xuất chính mình đại uy thiên long thần lực. tịnh thả khả dĩ tá thử đề thăng chính mình số gấp mười đích uy năng. ”] giá nhất hành đại đạo văn tự xuất hiện chi hậu. hồng hoang chúng sinh đốn thì nhất phiến kinh hô. chung vu đả phá thánh nhân lũng đoạn liễu. chung vu hữu phi thánh nhân thần thông thượng bảng liễu. giá đối hồng hoang chúng sinh lai thuyết tuyệt đối thị nhất cá cự đại tín tâm. tịnh thả dã thị siêu hồ tưởng tượng đích tồn tại.

đại uy thiên long thế tôn địa tạng pháp mệ? thế tôn địa táng sang lập đích mạ? giá cá gia hỏa dã thị nhất cá thực lực bỉ giác cường đại chuẩn thánh. giá cá gia hỏa hỉ hoan thanh tĩnh.

đảo thị ngận thiếu kiến tha xuất hiện tại hồng hoang.

đãn thị giá cá gia hỏa hồng hoang chung sinh dã bất mạch sinh liễu. nhân vi giá cá gia hỏa thân biên khả thị hữu trứ nhất cá hảo bảo bối. giá cá hảo bảo bối, tựu thị hồng hoang tọa kỵ bảng thượng đế thính. tha đích thân biên hữu nhất đầu cửu bất tượng. nãi thị tại hồng hoang tọa kỵ hành bảng thượng 22vị tồn tại. khả thị nhất cá vô cùng cường hãn đích gia hỏa. giá cá gia hỏa thậm chí bỉ nguyên thủy thiên tôn thân biên đích tứ bất tượng hoàn yếu cường. tại bài hành bảng thượng. lực áp nhật thiên long, tất phương, tứ bất tượng đẳng đẳng. uy lực khả thị cực kỳ cường hãn đích tồn tại.

đương thì khả nhượng hồng hoang chúng sinh tiện mộ liễu hảo cửu ni. một tưởng đáo giá cá gia hỏa cư nhiên hựu hữu giá dạng đích thần kỳ công pháp. xác thực thị hữu ta siêu hồ tưởng tượng liễu. nhược thị luận khởi chân chính chiến đấu lực. chích phạ bất bỉ phổ thông đích chuẩn thánh soa. hoặc hứa dã thị nhất vị đạt đáo thánh hạ vô địch đích tồn tại ba? yếu nhượng hứa hứa đa đa đích nhân đô động liễu nhất định đích tâm tư. hoặc hứa khả dĩ hoa đáo giá cá gia hỏa học tập nhất hạ. bất tri đạo hữu một hữu giá cá cơ hội. tựu tại giá cá thì hậu. tây phương đích tiếp dẫn thánh nhân khước hắc hắc đích tiếu liễu khởi lai. mục quang trung lưu lộ xuất vô cùng đắc ý đích thần sắc. giá biên đích động tĩnh tự nhiên dã dẫn khởi liễu chuẩn đề thánh nhân quan chú.

“sư huynh, bất tri đạo nhĩ tại tiếu thập yêu ni? ” tiếp dẫn thánh nhân khán hướng chuẩn đề. mục quang lưu lộ xuất đạm đạm đích hỉ duyệt.

“giá cá gia hỏa dữ chúng ta tây phương hữu duyên a ------” “tương lai hoạt cai giá cá gia hỏa quy ngã tây phương giáo. ” thính đáo giá thoại chuẩn đề thánh nhân nhất lăng. giá thị nhất cá dữ tây phương giáo hữu duyên đích nhân mạ? vi thập yêu tha nhất điểm dã bất tri đạo ni? khán kiến chuẩn đề thánh nhân nghi hoặc đích mục quang. tiếp dẫn thánh nhân a a nhất tiếu.

“giá cá gia hỏa dữ ngã tây phương giáo duyên phân hoàn bất thiển ni. ” “tịnh thả ngã dĩ kinh tri đạo tha đích phương vị. ” thính đáo giá thoại, chuẩn đề thánh nhân vi vi nhất lăng.

“sư huynh, giá cá gia hỏa tại thập yêu phương vị ni? ” “thuyết khởi lai giá cá gia hỏa ẩn tàng khả chân cú thâm đích. ” “thân thượng sở hữu giá yêu cường hãn đích công pháp, tịnh thả hoàn cân tùy trứ cửu bất tượng, giá yêu đa niên lai, nhân thị tại hồng hoang thế giới một hữu nhậm hà danh đầu, hoàn chân năng cú tàng đích. ” giai dĩ thánh nhân tắc thị tiếu trứ thuyết đạo.

“giá cá gia hỏa tựu thị xuất sinh tại chúng ta tây phương. ” “tha đản sinh địa điểm, tựu tại minh hà lão tổ vô tận huyết hải đích tây phương. ” “vô số niên dĩ lai, tha nhất trực ẩn tàng trứ địa để, ngận thiếu tại hồng hoang thế giới tẩu động. ” “như kim hồng mông tử kim bảng dĩ kinh tương tha bộc quang lưỡng thứ. ” “giá tựu thuyết minh tha dĩ kinh đáo liễu xuất thế đích thì cơ liễu. ” “tịnh thả tha dã tâm hướng tây phương. ” “chích nhu yếu thích đương đích thời gian bả tha dẫn quá lai tựu thị liễu. ” thính đáo giá thoại chuẩn đề thánh nhân đại hỉ.

“sư huynh, yếu bất yếu ngã khứ bào nhất tranh?

Chương 576

” tiếp dẫn thánh nhân a a nhất tiếu.

“bất nhu yếu đích, tha dữ ngã tây phương giáo duyên phân cực kỳ thâm hậu. ” “nhậm thùy dã vô pháp trở chỉ tha nhập ngã tây phương. ” “cha môn chích quản tĩnh hậu giai âm tựu thị liễu. ” “thì cơ nhất đáo, tha tự nhiên hội thân tự lai đáo chúng ta tây phương đích. ” thính đáo giá thoại. chuẩn đề thánh nhân a a nhất tiếu. tha tổng toán thị tâm tình thư sướng liễu hứa đa. phủ tắc nhược trì tục giá yêu hạ khứ, tha khả chân đích tựu yếu điệt phá cảnh giới liễu. nhi thử thì đích hồng hoang chúng sinh y nhiên tại nghị luận trứ giá cá địa tạng.

“địa tạng, địa tạng, giá cá gia hỏa danh tự giá yêu kỳ quái? bất hội thị tại thổ lý tàng trứ ba? ” “hoàn chân hữu khả năng ni, yếu bất nhiên thùy thủ địa tạng giá cá danh tự ni? ” “đại uy thiên long thế tôn địa tạng pháp quyết, giá cá công pháp danh tự khả chân cú bá khí, đãn thị tha bản nhân danh tự khả tựu nhất bàn liễu. ” “quái bất đắc giá yêu đa niên tòng lai một tại hồng hoang thế giới kiến quá tha, nguyên lai thị cá ẩn tàng thổ lý gia hỏa. ” “--------” hồng hoang chúng sinh nhất trực tại đối tha nghị luận phân phân.

“chích thị khả tích liễu, bài danh như thử cao đích đế thính a, cân trứ tha tàng tại địa để bất kiến thiên nhật. ” tất cánh giá thị thần thông bảng thượng đệ nhất vị, trừ khứ thánh nhân chi ngoại đại năng. tịnh thả hoàn thị nhất cá tương đối mạch sinh đích cường giả. sở hữu nhân đối tha đô bão hữu cực đại đích hưng thú. chuẩn thánh cường giả dã phân ngận đa đương thứ. hữu sơ nhập chuẩn thánh. tựu bỉ như thập đại yêu thánh na dạng. biệt hữu chuẩn thánh trung, trung đẳng đích tồn tại. tựu bỉ như nhiên đăng, nam cực tiên ông na dạng đích tồn tại. dã hữu tại chuẩn thánh trung thực lực bỉ giác cường hãn tồn tại.

bỉ như cửu thiên huyền nữ đẳng đẳng na dạng đích tồn tại. dã hữu thánh hạ vô địch đích tằng thứ. na tựu thị chuẩn thánh lý diện đích đỉnh phong cường giả. lệ như yêu tộc yêu đế đế tuấn, đông hoàng thái nhất, yêu sư côn bằng, yêu hoàng phục hy, vu tộc thập nhị tổ vu, hào xưng dữ thế đồng quân trấn nguyên tử, xuất thân vô tận minh hà minh hà lão tổ đẳng đẳng. hoặc hứa thế tôn địa tạng, dã thị thánh hạ vô địch đích tằng thứ ba? sở hữu nhân đô tại ám trung sủy trắc. giá dạng đích nhân tại hồng hoang thế giới khả bất đa. tha môn đích cơ duyên nhược thị tái cao nhất điểm. thuyết bất định tựu năng cú thành tựu thánh nhân. khiếm khuyết tựu thị đắc đạo thành thánh khế cơ. như kim hồng mông tử kim bảng công bố liễu ngận đa cá bảng đan. thành thánh khế cơ dã công bố liễu ngận đa. giá ta gia hỏa thuyết bất định tựu năng lợi dụng giá ta thành thánh khế cơ thành tựu thánh nhân ni. nhân thử tựu toán thị địa tạng ngận thiếu tại hồng hoang thế giới tẩu động dã một hữu nhân tiểu khán tha.

“giá cá gia hỏa dã toán thị ẩn tàng cường giả liễu. ” “như kim bị hồng mông tử kim bả bộc quang xuất lai, bất tri đạo tha hội bất hội tại hồng hoang thế giới tẩu động a? ” “chân tưởng khán khán giá cá gia hỏa thị chẩm dạng đích nhân vật. ” giá nhân đích thoại dẫn khởi liễu hồng hoang thế giới, chúng đa đại năng đích cộng minh. giá yêu lệ hại cường giả khước tòng lai một hữu tại hồng hoang thế giới xuất hiện quá. chúc thực thị hữu ta quỷ dị liễu. tựu tại hồng hoang thế giới ám tự sủy trắc đích thì hậu. thần thông bảng tiếp nhị liên tam đích công bố. chích bất quá đại đa đô thị nhất ta thánh nhân thần thông bãi liễu. giá ta thần thông chích thị nhất ta bỉ giác lãnh tích đích phụ trợ tính thần thông.

đảo thị tịnh một hữu đa đại đích khán điểm. ngận khoái bài danh tựu lai đáo liễu 80vị. già thiên tế nhật đích kim quang chung vu tại không trung tốc biến. [“hồng hoang thần thông bảng bài danh đệ 80vị

:thái dương thần hoả. khai sang giả nãi thị yêu đế đế tuấn, đông hoàng thái nhất. giá thị lưỡng vị kim ô lĩnh ngộ thiên hoả đại đạo, kết hợp thái dương chi tinh đích tinh hoa, tối chung tu luyện xuất lai đích thần thông. thử thần thông uy lực vô cùng, hào xưng phần thiên luyện địa. ngận thiếu hữu cường giả khả dĩ trở đáng. nãi thị đông hoàng thái nhất yêu đế đế tuấn thành danh tuyệt kỹ. ”] khán đáo giá lý. hồng hoang chúng sinh hựu thị nhất phiến kinh thán. một tưởng đáo đệ 80vị cư nhiên thị thái dương chi hỏa. giá hạng thần thông, hồng hoang sinh linh khả thị thái quá thục tất. giá cá thần thông thị hồng hoang thế giới, cực kỳ trứ danh thần thông. thị đông hoàng thái nhất hòa yêu đế đế tuấn lưỡng nhân thành danh tuyệt kỹ. lưỡng nhân thái dương chân hỏa uy lực vô cùng. dữ vu tộc đại chiến dã hảo, hoặc giả thị dữ nhân tộc đại chiến dã hảo. yêu tộc lưỡng vị lĩnh tụ đô thị thi triển quá. tịnh thả na vô dữ luân bỉ đích uy lực, xác thực thị kinh diễm chúng sinh. hồng hoang thế giới ngận thiếu hữu hỏa chi thần thông, năng cú đạt đáo giá dạng đích tằng thứ. giá cá thần thông bài tại đệ 80vị, nhất điểm dã một hữu hư giả. tuyệt đối thị danh phó kỳ thực đích tồn tại. chích bất quá khước hữu nhất điểm phi thường đích khả tích. nhân vi trừ khứ lưỡng chích kim ô cường giả chi ngoại. kỳ tha đích cường giả tịnh bất năng tu luyện. thực tại thị nhượng nhân hữu ta khả tích. như kim kim ô nhất tộc chích thặng hạ liễu lưỡng vị lĩnh tụ. nhược thị giá lưỡng vị lĩnh tụ vẫn lạc liễu. chích phạ giá nhất hạng thần thông dã tựu tựu thử thất truyền liễu. hoặc hứa ứng cai nhượng giá lưỡng chích kim ô bả giá môn thần thông cải tiến nhất hạ. bất thị kim ô nhất tộc dã khả dĩ tu luyện.

Chương 577

như thử nhất lai tài toán đắc thượng thị chân chính thần thông. sở hữu nhân đô tại thiết thiết tư ngữ. giá khả thị hỏa chi đại đạo thần thông a. hỏa chi nhất đạo tối vi bạo liệt. bất cận công kích địch nhân cực kỳ cường hãn. canh kiêm cụ bị liễu luyện khí nhất đạo. dĩ cập luyện đan nhất đạo. nhược thị năng cú đắc đáo thái dương chân hỏa. giá tuyệt đối thị tối vi hạnh vận sự tình. sở hữu nhân đô đối giá dạng đích thần thông thùy diên tam xích. khả tích thái dương thần hoả khước bất năng vi ngoại nhân sở dụng. thực tại thị thái quá khả tích liễu. tuy nhiên hồng hoang thế giới dã hữu kỳ tha đích hỏa đạo thần thông.

đãn thị dữ kim ô nhất tộc thái dương thần hoả tương bỉ. xác thực thị soa liễu nhất ta hỏa hậu. nhược thị tam tộc đại chiến chi hậu yêu tộc lưỡng chích kim ô tử vong, chích phạ giá thần kỳ thần thông dã chung cứu tương yếu tiêu thất vu vô hình. sở hữu nhân đô thị hữu ta thán tức. bài hành bảng đích thần thông y cựu tại trì tục đích canh tân. tiếp hạ lai đích lưỡng cá thần thông toàn bộ đô thị thánh nhân thần thông. nhất cá thị nữ oa nương nương thần thông, lánh ngoại nhất cá thị thái thượng lão tử thần thông. thánh nhân tất cánh thị thiên địa gian tối vi cường đại tồn tại. tức tiện thị tha môn tùy tùy tiện tiện lộng xuất lai đích thần thông, dã thị vô dữ luân bỉ đích tồn tại. hồng hoang chúng sinh ức vạn vạn. xác thực vô pháp dữ thánh nhân tương đề tịnh luận. yếu tri đạo giá ta đông tây chích thị thánh nhân môn tùy tùy tiện tiện lộng xuất lai đích ngoạn ý nhi bãi liễu. chính mình áp tương để thần thông công pháp, y cựu ngận nan dữ thánh nhân môn tương bễ mỹ. thánh nhân môn đạt đáo giá chủng tằng thứ, xác thực thị dĩ kinh đáo liễu bất cảm tưởng tượng đích địa bộ. thậm chí na khủng phố

đích uy năng, dĩ kinh cấp nhân nhất chủng vô cùng khủng cụ ngưỡng thị cảm.

“ngã hiện tại tưởng tri đạo chuẩn đề thánh nhân, hoàn hữu một hữu thần thông khả dĩ thượng bảng? ” “tất cánh thiên địa gian đích thánh nhân môn đô dĩ kinh hữu hứa hứa đa đa đích thần thông thượng bảng liễu, chích hữu chuẩn đề thánh nhân nhất hạng thần thông thượng bảng, xác thực hữu ta dam giới. ” “chuẩn đề thánh nhân thần thông dã hữu ngận đa, thượng bảng kỷ kiện thần thông, ứng cai vấn đề bất đại ba? ” “thuyết đích dã xác thực như thử, chuẩn đề thánh nhân thần thông xác thực tịnh bất nhược, cổ kế hoàn hội hữu kỳ tha đích thần thông thượng bảng. ” thoại tuy nhiên như thử.

đãn sở hữu nhân đô tri đạo chuẩn đề thánh nhân, như kim dĩ kinh thành vi liễu nhất cá tiếu bính. thậm chí sở hữu nhân đô tại bối địa lý thuyết, chuẩn đề thánh nhân nãi thị nhất cá chỉ lão hổ. biểu diện thượng xuy khởi lai thị đĩnh lệ hại đích. biểu diện thượng thuyết thị nhất cá thánh nhân. sự thực thượng tựu thị thánh nhân lý diện đích lạp ngập. dã tịnh bất bỉ biệt nhân cường thái đa. xử tại hồng hoang chúng sinh nghị luận chi tế. chung vu hựu hữu kim quang xuất hiện. giá phiến kim quang tối chung tại không trung hóa thành liễu nhất đạo vô dữ luân bỉ đích đại đạo văn tự. [“hồng hoang thần thông bảng đệ 75vị :chưởng trung phật quốc. thử thần thông nãi thị chuẩn đề thánh nhân tự sang. nội hàm chuẩn đề thánh nhân chi đại nguyện vọng. nhất đán thi triển khai lai vạn phật triêu tông uy lực vô cùng, tức tiện thị thánh nhân, diệc ngận nan trở đáng. ”] khán đáo giá nhất ta đại đạo văn tự, sở hữu nhân đô thị nhất phiến kinh thán. quả nhiên ------- hồng hoang chúng sinh sai trắc đích quả nhiên phân hào bất soa. chuẩn đề thánh nhân hựu hữu thần thông thượng bảng liễu. chuẩn đề thánh nhân tức tiện thị tối nhược đích thánh nhân, na dã thị hóa chân giới thực đích thánh nhân. kỳ chân chính để uẩn viễn phi phổ thông nhân khả dĩ

tưởng tượng đích. vưu kỳ thị tây phương đích tiếp dẫn thánh nhân đô thân tự xưng tán. chuẩn đề thánh nhân tuy nhiên để uẩn thiển bạc nhất ta, đãn thị tư chất thiên phú cực kỳ xuất chúng. tự thân canh thị cụ hữu cực cường đích phật tính. sáng tạo xuất liễu hứa hứa đa đa đích khủng phố thần thông. tức tiện thị nữ oa nương nương dã thị thâm thụ cảm khái. dĩ kinh thượng bảng thiên thủ cẩu đà thị giá dạng đích. như kim cương cương hựu thượng bảng chưởng trung phật quốc, đồng dạng dã thị như thử. tuy nhiên giá nhất chiêu bị nữ oa nương nương hòa tam thất thánh nhân tiên hậu lưỡng thứ phá giải.

đãn thị dã bất đắc bất bội phục thử chiêu cường đại liễu.

đương thì chuẩn đề thánh nhân đệ 1thứ thi triển giá nhất chiêu đích thì hậu, sở hữu nhân đô cấp kinh thán đáo. chưởng trung phật quốc. kỳ ý vị bất ngôn nhi dụ. chưởng tâm sở chí, tức thị nhất phương tân thiên địa. tựu thị khả dĩ tại thủ chưởng lý diện ngưng tụ xuất nhất phiến tiểu hình đích không gian. dĩ nhiên hậu dĩ vô thượng đại pháp lực, tại thần bí không gian lý sản sinh gia đa cẩu đà. chế tạo xuất lai đích cẩu đà việt đa. na yêu giá nhất chiêu thực lực dã tựu việt cường. thậm chí kham xưng biến thái đích địa bộ. chuẩn đề thánh nhân giá nhất chiêu ngận minh hiển dĩ kinh đạt đáo liễu cực kỳ cao thâm đích tẳng thứ liễu. chưởng trung phật quốc lý diện hữu quá khứ, hiện tại, tương lai tam tôn siêu cấp đại phật. trừ khứ giá tam tôn siêu cấp đại phật chi ngoại, hoàn hữu kỳ tha đích tam bách cẩu đà. trừ giá ta cẩu đà chi ngoại, hoàn hữu tứ đại bồ tát, bát đại kim cương, thập bát la cẩu, ngũ bách tôn giả, tam thiên yết đế, hoàn hữu số dĩ ức vạn vạn phật tử. giá ta đô thị chuẩn đề thánh nhân diễn hóa xuất lai chưởng trung phật quốc sinh linh. giá nhất chiêu bất khả vị bất cường đại.

đương thì giá nhất chiêu sơ thứ xuất hiện thì hậu, tức tiện thị tam thanh thánh nhân dã thị vô cùng kinh thán. như kim một tưởng đáo cư

nhiên tại thần thông bảng thượng bài danh đệ 75vị. quả nhiên thị khủng phố vô biên a.

“Ngươi nói ta có đi được không?

Nơi đó nghèo rớt mồng tơi, ngay cả linh khí cũng vô cùng mỏng manh, nếu ta đến Tây Phương Giáo, chẳng phải từ đó về sau sẽ không còn chút tự do tự tại nào sao?” “Sau này may mà ta chạy nhanh, tên đó còn định truy sát ta, bây giờ nghĩ lại vẫn còn thấy kinh hãi run sợ a...” “Cái gì?

Ngươi lại gặp phải chuyện như vậy ư?

Chương 578

Vận khí thật là tốt quá...” “Đúng vậy, suýt chút nữa là trở thành con rối của phương Tây rồi...

Bây giờ nghĩ lại vẫn thấy vô cùng may mắn...” “...” Những lời này liên tiếp truyền vào tai hai vị Thánh nhân phương Tây.

Đừng nói là Chuẩn Đề Thánh nhân vốn đã có khí tức chao đảo sắp sụp đổ.

Ngay cả Tiếp Dẫn Thánh nhân có lòng dạ rộng rãi, sắc mặt cũng từng cơn sa sầm.

Quá đáng...

Sinh linh Hồng Hoang quá đáng lắm rồi.

Hai vị bọn họ có muốn làm như vậy không?

Then chốt là không làm vậy cũng không có cách nào cả.

Không làm nhiều như vậy, phương Tây sẽ không chống đỡ nổi.

Chẳng lẽ sinh linh phương Tây đáng đời phải chết sao?

Họ làm như vậy, cũng chẳng qua là vì sinh linh phương Tây đòi lại một sự công bằng mà thôi.

Cũng chỉ là cho sinh linh phương Tây một chút sinh cơ mà thôi.

Sao có thể sỉ nhục phương Tây như vậy?

Sao có thể sỉ nhục Thánh nhân phương Tây như vậy?

Đừng nói là Chuẩn Đề Thánh nhân có tâm cảnh sụp đổ.

Ngay cả y cũng có chút lửa giận bừng bừng.

Nhưng tức giận thì tức giận, cuối cùng vẫn hóa thành một tiếng

thở dài.

Hai người họ làm như vậy, quả thật là bất đắc dĩ.

Nhưng đồng thời cũng rước lấy miệng lưỡi thế gian.

Bây giờ Nhân tộc xem thường Tây Phương Nhị Thánh, lại mở ra một tiền lệ cho các sinh linh khác.

Các sinh linh khác cũng bắt đầu dần dần nảy sinh ý khinh thường đối với Tây Phương Nhị Thánh.

Đây cũng là chuyện không có cách nào khác.

Trừ phi có thể giải quyết triệt để chuyện của Nhân tộc.

Then chốt là sau lưng Nhân tộc lại có Thiên Cơ Lâu!

Quả thực có chút khó giải quyết.

Xem ra cũng chỉ có thể hành động từng bước một.

Đúng lúc này, cuối cùng lại có một đạo kim quang bắt đầu biến đổi nhanh chóng trên không trung.

Mọi người đều trở nên kích động.

Thần thông tiếp theo cuối cùng cũng sắp xuất hiện sao?

Đây quả thực là một chuyện khiến người ta phấn chấn.

Mọi người đều nhìn chằm chằm lên không trung, sợ bỏ lỡ bất cứ điều gì.

Chỉ thấy Đại đạo văn tự rất nhanh đã giáng lâm. ["Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang, hạng chín mươi ba: Thiên Thủ Cẩu Đà.

Là thần thông của Chuẩn Đề Thánh nhân thuộc Tây Phương Giáo.

Dựa vào bản thể của bản thân, linh cảm từ vô tận chi diệp mà sáng tạo ra.

Một khi thi triển sẽ tạo ra vô số cánh tay của Thánh nhân, điên cuồng oanh tạc cùng một mục tiêu, uy lực vô cùng, không phải thực lực Thánh nhân thì không thể địch lại.”] Sau khi đoạn Đại đạo văn tự này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang xôn xao.

Mọi người vừa mới bàn luận về Chuẩn Đề Thánh nhân, không ngờ trong nháy mắt thần thông của ngài ấy đã lên bảng xếp hạng.

Quả thực có chút ý tứ tào tháo đến là tào tháo đến.

Thần thông này chúng sinh Hồng Hoang thực ra khá quen thuộc.

Bởi vì họ đã từng thấy Chuẩn Đề Thánh nhân thi triển qua.

Lúc đó Nữ Oa nương nương bị Chuẩn Đề Thánh nhân sỉ nhục.

Nữ Oa nương nương trong cơn thịnh nộ đã trực tiếp vượt qua hư không, đại chiến một trận với Chuẩn Đề Thánh nhân ở phương Tây.

Lúc đó Chuẩn Đề Thánh nhân đã thi triển thần thông này.

Cảnh tượng khi đó, chúng sinh Hồng Hoang vẫn còn nhớ rõ.

Những bàn tay che trời lấp đất, điên cuồng oanh tạc tới.

Cảnh tượng sóng to gió lớn đó quả thực có chút kinh hãi chúng sinh.

Không ngờ bây giờ Thiên Thủ Cẩu Đà lại lên bảng xếp hạng Thần thông.

Bây giờ Chuẩn Đề Thánh nhân cuối cùng cũng hóa giải được sự lúng túng.

Nếu không thì thật sự quá xấu hổ rồi.

Các Thánh nhân khác đều có thần thông lên bảng, mà Chuẩn Đề y lại không có.

Mặt mũi Chuẩn Đề y biết để vào đâu?

Bây giờ môn thần thông này lên bảng, cuối cùng cũng hóa giải được sự lúng túng.

Lúc này bên trong Linh Sơn phương Tây.

Chuẩn Đề Thánh nhân vốn đang trong trạng thái tâm thần bất định cũng hơi sững sờ.

Sắc mặt thay đổi mấy lần, nhưng cuối cùng cũng ổn định lại, trong mơ hồ thoáng thở dài một hơi.

"Sư huynh, để huynh lo lắng rồi..." Nhìn Chuẩn Đề Thánh nhân sắc mặt dần dần trầm ổn lại, gương mặt khổ qua của Tiếp Dẫn Thánh nhân cuối cùng cũng khá hơn một chút.

Xem ra việc thần thông Thiên Thủ Cẩu Đà lên bảng xếp hạng đã cho Chuẩn Đề Thánh nhân một liều thuốc trợ tim.

Chuẩn Đề Thánh nhân tạm thời sẽ không có nguy cơ rớt cảnh giới nữa.

Còn sau này rốt cuộc ra sao thì không nói trước được.

Cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.

"Chuẩn Đề sư đệ, có một số chuyện thực ra đệ không cần phải để trong lòng.

Thế giới Hồng Hoang, sinh linh ức vạn vạn chúng.

Mà đệ cuối cùng lại thành tựu Thánh cảnh, đây là thành tựu thế nào chứ?

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, cũng không quá hai mươi vị.

Những lời của đám dung nhân đó không cần để trong lòng.

Chỉ có kẻ tầm thường mới tự làm phiền mình." Nghe lời khuyên của Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Thánh nhân yên lặng gật đầu.

“Sư huynh dạy phải!” Y cúi đầu thuận mắt niệm một tiếng A Di Đà Phật, sau đó liền nhắm mắt không nói nữa.

Chỉ là trên mặt mơ hồ có một tia hắc khí lướt qua.

Thấy vậy, Tiếp Dẫn Thánh nhân cũng có chút thở dài.

Mặc dù Chuẩn Đề Thánh nhân trong thời gian ngắn sẽ không có nguy cơ rớt khỏi Thánh cảnh, nhưng đã gieo xuống ma chủng.

Muốn đột phá đạo tâm ma chủng, e rằng vô cùng gian nan.

Con đường tương lai của vị sư đệ này không dễ đi rồi.

Tiếp Dẫn Thánh nhân không khỏi lắc đầu thở dài.

Ngước đầu nhìn lên bầu trời, trong mắt cũng lộ ra vẻ u ám.

Tương lai rốt cuộc ra sao, thật đúng là một ẩn số.

Mặc dù quẻ tượng cho thấy tương lai phương Tây sẽ đại hưng, nhưng rốt cuộc có thể thành quả hay không, ai mà biết được?

Dù sao bây giờ Hồng Hoang đã xuất hiện biến số, không hề đi theo con đường đã định.

Tương lai Hồng Hoang phương Tây còn có thể hưng thịnh hay không cũng rất khó nói.

Ngay lúc Tây Phương Nhị Thánh đang thở dài, cuối cùng lại có ánh sáng màu tím xuất hiện.

Phần thưởng lần này cũng giống như trước đây, lại là một viên Thiên Cơ Thạch.

Chúng sinh Hồng Hoang tuy ngưỡng mộ, nhưng cũng không cảm thấy lạ lẫm gì.

Chương 579

Dù sao cũng đã xuất hiện rất nhiều rồi.

Một lát sau, cuối cùng lại có thần quang màu vàng xuất hiện.

Đại đạo văn tự hiện ra trên không trung. ["Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang, hạng chín mươi hai: Phật Môn Kim Thân.

Là thần thông do Tiếp Dẫn Thánh nhân của phương Tây sáng tạo ra.

Người tu luyện tùy theo căn nguyên bản thân khác nhau, sẽ tu luyện ra các loại hình dạng khác nhau.

Vận chuyển thiên địa quy tắc, có thể hình thành kim thân pháp tướng khổng lồ.

Toàn thân trên dưới kim quang lấp lánh, còn có thể hấp thu tín ngưỡng chi lực của chúng sinh Hồng Hoang, sở hữu thần uy chí cao vô thượng."] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lại một trận kinh ngạc.

Chiêu này có thể nói là cực kỳ mạnh mẽ.

Dù sao chiêu này chúng sinh Hồng Hoang đều khá quen thuộc và hiểu rõ.

Đây là thần thông phổ biến ở phương Tây.

Rất nhiều người của Tây Phương Giáo đã tu luyện môn thần thông này, và mỗi người tu luyện ra đều không giống nhau.

Có người là Trượng Lục Kim Thân, có người là Bát Bảo Kim Thân, có người là La Hán Kim Thân, có người là Kim Cương Kim Thân.

Có thể nói mỗi người mỗi khác, cũng có thể nói là cùng chung một gốc.

Điểm giống nhau là kim thân của mỗi người tu luyện ra đều có dạng kim quang lấp lánh.

Điểm khác nhau là kim thân của mỗi người tu luyện ra đều không giống nhau.

Trong đó siêu quần bạt tụy nhất tự nhiên vẫn là hai vị Thánh nhân phương Tây.

Tiếp Dẫn Thánh nhân tu luyện ra một tôn Cổ Phật vạn trượng.

Kim thân Cổ Phật lấp lánh đứng sừng sững giữa trời đất quả thực có uy nghiêm vô biên.

Mà Phật Môn Kim Thân do Chuẩn Đề Thánh nhân tu luyện ra lại khác.

Phật Môn Kim Thân của Chuẩn Đề Thánh nhân kinh khủng hơn rất nhiều: mười tám tay, hai mươi bốn đầu, hình dạng cũng vô cùng đáng sợ nanh ác.

Chuẩn Đề Thánh nhân đã từng thi triển qua.

Lúc đầu đại chiến với Nữ Oa nương nương đã thi triển.

Sau này đại chiến với Tam Thất Thánh nhân cũng đã thi triển môn thần thông này.

Đây là thủ đoạn Chuẩn Đề Thánh nhân khá thường dùng, quả thực uy lực vô cùng, kinh khủng vô biên.

Bây giờ trên bảng xếp hạng Thần thông cũng đã lên bảng, và còn xếp hạng thứ chín mươi hai.

Chúng sinh Hồng Hoang đều có chút thở dài.

Nhưng điều này cũng không có gì.

Môn kim thân này có thể nói là thần thông khá phổ biến ở Hồng Hoang.

Ngay cả sinh linh phương Đông cũng có rất nhiều người tu luyện kim thân, không có gì đáng ngạc nhiên.

Phương Đông cũng có thần thông phổ biến tương tự, tên là Pháp Tướng Thiên Địa.

Tùy theo mỗi người khác nhau, hình dạng tu luyện ra có lẽ cũng khác nhau.

Bây giờ Phật Môn Kim Thân của phương Tây đã xuất hiện, vậy thì Pháp Tướng Thiên Địa của phương Đông rất có khả năng cũng sẽ xuất hiện.

Dù sao uy lực của hai môn thần thông này cũng tương đương nhau, và trong thế giới Hồng Hoang cũng được coi là thần thông khá phổ biến.

Mọi người đều ngước mắt nhìn lên trời.

Họ muốn xem xem thần thông tiếp theo rốt cuộc có phải là Pháp Tướng Thiên Địa của phương Đông hay không.

Nếu Phật Môn Kim Thân của Tây Phương Giáo đã lên bảng, thì Pháp Tướng Thiên Địa của phương Đông không có lý do gì không lên bảng được.

Nhất thời, tất cả cường giả phương Đông đều chăm chú quan sát.

Họ muốn xem có đúng như họ dự liệu hay không.

Sau một lúc lâu chờ đợi, cuối cùng cũng có Đại đạo văn tự giáng lâm. [“Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang, hạng chín mươi mốt: Pháp Tướng Thiên Địa.

Do Tam Thanh cùng sáng tạo ra khi chưa phân gia.

Tùy theo căn nguyên của người tu luyện khác nhau, thành quả tu luyện cuối cùng cũng khác nhau.

Nhưng cũng có thể vận chuyển thiên địa pháp tắc, hình thành pháp tướng khổng lồ, sở hữu siêu cấp thần uy chí cao vô thượng.

Mức độ phổ biến và mức độ mạnh mẽ thực sự thậm chí còn trên cả Phật Môn Kim Thân."] Sau khi thấy hàng Đại đạo văn tự này, mọi người đều thất thần.

Quả nhiên là như vậy.

Sau Phật Môn Kim Thân của phương Tây quả nhiên là Pháp Tướng Thiên Địa, và Pháp Tướng Thiên Địa còn là thần thông do Tam Thanh cùng sáng tạo ra.

Nghĩ đến đã thấy kinh ngạc.

Môn thần thông này về cơ bản đã được phổ biến, diễn hóa ra các loại phiên bản khác nhau.

Các loại Pháp Tướng Thiên Địa e rằng không dưới mấy trăm loại.

Có loại pháp thân ba đầu sáu tay, có loại pháp thân ba đầu tám tay, cũng có loại pháp thân thân thể trở nên vô cùng lớn.

Đủ các loại pháp thân.

Nhìn chung, Pháp Tướng Thiên Địa mạnh hơn Phật Môn Kim Thân rất nhiều.

Chỉ riêng khả năng biến hóa đã mạnh hơn Phật Môn Kim Thân.

Dù sao cũng là thần thông do Tam Thanh sáng tạo ra trước khi phân gia, quả thực mạnh hơn Phật Môn Kim Thân do Tiếp Dẫn Thánh nhân tạo ra.

Bảng xếp hạng như vậy rõ ràng là không có vấn đề gì.

Tiếp theo, cuối cùng lại có Đại đạo văn tự giáng lâm. ["Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang, hạng chín mươi: Thiên Địa Huyền Linh Biến.

Người sáng tạo là Nữ Oa, là vô thượng huyền công nhận được từ Tạo Hóa chi đạo.

Người tu luyện sẽ nhận được sự trợ giúp của thiên địa Tạo Hóa chi đạo, có thể biến thành bất kỳ vật thể nào trên thế gian, không có bất kỳ sơ hở nào, Thánh nhân cũng khó phân biệt thật giả."] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh ngạc, thậm chí vào khoảnh khắc này còn sôi trào lên.

Thiên Địa Huyền Linh Biến.

Đây là ý gì?

Tên sao nghĩa vậy, đây chính là pháp môn biến hóa.

Có thể biến thành bất kỳ vật thể nào trong thế giới Hồng Hoang, ngay cả Thánh nhân cũng rất khó phân biệt.

Điều này có chút kinh khủng rồi!

Hóa ra Nữ Oa nương nương có thể mạo danh bất kỳ ai sao?

Nếu nàng mạo danh Tam Thanh, ngoài bản tôn Tam Thanh ra, thật sự không ai có thể phát hiện được.

Như vậy, quả thực không dám tưởng tượng.

Đây tuyệt đối là thần thông không thể tưởng tượng nổi.

Thậm chí tiềm năng của nó gần như có thể nói là vô cùng vô tận.

Nếu biến thành Tam Thanh, có thể nhận được thần thông của Tam Thanh, đây quả thực là siêu cấp thần thông lấy giả loạn thật.

“Trời ơi!

Thần thông này cũng quá biến thái rồi!” Trong Thiên Đình, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất có chút khó coi.

Nhìn Yêu Đế Đế Tuấn, ánh mắt cũng có chút sợ hãi.

Nếu tên bên cạnh mình là do Nữ Oa nương nương giả dạng... vậy thì trò đùa này lớn rồi.

Yêu Đế Đế Tuấn liếc Đông Hoàng Thái Nhất một cái.

Ánh mắt gì thế?

Sao trông cứ kỳ kỳ?

Trong Tổ Vu Đại Điện, các Tổ Vu lúc này sắc mặt cũng có chút khó coi.

Dù sao Vu tộc và Nữ Oa nương nương trước nay vẫn không hòa hợp.

Chương 580

Nếu Nữ Oa nương nương tùy tiện biến hóa mấy lần đến Vu tộc của họ... họ thật sự rất khó phân biệt.

Như vậy, chẳng phải là bị lừa rồi sao?

Các Tổ Vu sắc mặt khó coi nhìn nhau.

Chúng sinh Hồng Hoang, những đại năng có thực lực không tồi cũng tương tự.

Những người này đều có bí mật này hay bí mật khác.

Nếu thật sự bị Nữ Oa nương nương biến hóa, sau đó moi được bí mật đi, thì có chút không hay rồi.

Đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lúc này bàn tán xôn xao, sắc mặt ai cũng có chút khó coi.

"Nếu cứ thế này, chẳng phải đại sự không ổn sao?" "Trên Bảng Thần thông đã xuất hiện mười một loại thần thông, toàn bộ đều là công pháp hoặc thần thông của Thánh nhân, chẳng lẽ Chuẩn Thánh thật sự không xứng sao?" "Không lẽ là để các Thánh nhân độc chiếm bảng xếp hạng chứ?

Nếu thật sự như vậy, ngưỡng cửa này cũng quá cao rồi!" "Nếu thật sự bị Thánh nhân độc chiếm, vậy thì thật sự không còn chút ý nghĩa nào nữa..." Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này lại bắt đầu bàn tán xôn xao.

Thậm chí mọi người đều bắt đầu thảo luận.

Điều này đã khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy có chút bất mãn.

Nếu thật sự là như vậy, chẳng phải những Chuẩn Thánh như họ không có chút cơ hội nào sao?

Điều này tự nhiên khiến họ vô cùng không cam lòng.

Cục diện như vậy đã là phân hóa hai cực rất nghiêm trọng.

Kẻ mạnh càng mạnh, kẻ yếu càng yếu.

Bây giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng, e rằng cũng sẽ như vậy.

Đến lúc đó, những kẻ yếu như họ chẳng phải càng không có được chút lợi lộc nào sao?

Chẳng lẽ họ thật sự phải bái lạy dưới trướng các Thánh nhân sao?

Dù sao, những người có thể tu luyện công pháp hoặc thần thông của Thánh nhân là ai chứ?

Đó chắc chắn là đệ tử của Thánh nhân.

Nói cách khác, chẳng lẽ tương lai thật sự phải toàn bộ bái lạy dưới trướng các Thánh nhân mới có cơ hội trở nên mạnh mẽ hơn sao?

Cứ thế này, ngay cả Vu Yêu hai tộc cũng sẽ dần dần bị các Thánh nhân bỏ xa.

Như vậy, thế giới Hồng Hoang chẳng phải sẽ hoàn toàn bị các Thánh nhân khống chế sao?

Đây tuyệt đối là ngày mà họ không muốn thấy.

Trở thành đệ tử của các Thánh nhân, thậm chí là đồ tử đồ tôn, làm gì có tự do mà nói?

Nếu chỉ vì công pháp mạnh mẽ mà trở thành đệ tử của họ, quả thực có chút được không bù mất.

Trở thành đệ tử của họ, đổi lại sự mạnh mẽ thì có ích gì?

Đến lúc đó ngược lại còn phải chịu sự kiềm chế của họ.

Nghĩ đến đây, sắc mặt các Chuẩn Thánh Hồng Hoang ngày càng khó coi.

Đến lúc đó, e rằng Tiệt Giáo sẽ trở nên mạnh hơn, Xiển Giáo cũng sẽ trở nên mạnh hơn, Tây Phương Giáo cũng sẽ trở nên mạnh hơn, Oa Hoàng Cung cũng trở nên mạnh hơn.

Mà các thế lực khác của Hồng Hoang thì không có cách nào trở nên mạnh hơn.

Đến lúc đó, ngay cả Vu Yêu hai tộc muốn kháng cự, e rằng cũng sẽ trở nên rất gian nan.

Mà Nhân tộc thì không có phiền não này.

Bởi vì Nhân tộc dựa vào Thiên Cơ Lâu, bất luận là công pháp hay truyền thừa, đều không thiếu.

Các cường giả Vu Yêu hai tộc vào khoảnh khắc này sắc mặt càng trở nên khó coi vô cùng.

Họ đã dự liệu được cục diện tương lai.

Cục diện tương lai e rằng không phải là thiên hạ của Vu tộc, cũng không phải là thiên hạ của Yêu tộc, cũng không phải là thiên hạ của Nhân tộc, mà là các giáo phái Thánh nhân đang chia cắt Hồng Hoang.

Nói cách khác, thực lực của Thánh nhân hoàn toàn nắm giữ Hồng Hoang.

Bọn họ, cùng với đồ tử đồ tôn của họ, rất nhanh sẽ hoàn toàn nắm giữ Hồng Hoang.

Đến lúc đó, toàn bộ chúng sinh Hồng Hoang đều phải sống dưới ý chí của Thánh nhân.

Nghĩ đến đó, sắc mặt chúng sinh Hồng Hoang đều trở nên vô cùng khó coi.

Xiển Giáo, Nhân Giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương Giáo, Oa Hoàng Cung, trong tương lai sẽ chủ đạo toàn bộ Hồng Hoang.

Tất nhiên, tiền đề là họ có thể chống đỡ được áp lực của Thiên Cơ Lâu.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này nảy sinh đủ loại suy nghĩ.

Có lẽ đã đến lúc phải chọn phe rồi.

Cứ thế này, chết cũng không biết chết như thế nào.

Trong lòng mọi người đều nảy sinh suy nghĩ như vậy.

Tương lai tất nhiên sẽ hình thành cục diện như vậy, đây là chuyện không có cách nào khác.

Nếu vậy, chẳng bằng sớm lựa chọn.

"Nói ra thì ta vẫn có xu hướng về Tiệt Giáo hơn, vì Tiệt Giáo hiệu xưng Vạn Tiên Lai Triều, thế lực lớn nhất thế giới Hồng Hoang, số người cũng đông nhất, người tu luyện đến tầng thứ cao thâm cũng nhiều không đếm xuể." "Ta cũng có suy nghĩ như vậy, Thông Thiên giáo chủ của Tiệt Giáo trong tay nắm giữ Tru Tiên Tứ Kiếm, ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng rất khó địch lại." "Ta không cho là như vậy, Tiệt Giáo có thể nắm giữ tương lai, ta vẫn thích Xiển Giáo hơn." "Bởi vì đại lão gia của Xiển Giáo là Nguyên Thủy Thiên Tôn có Bàn Cổ Phiên, thực sự uy lực vô cùng, còn có thể trấn áp khí vận, ta vẫn tin tưởng đại lão gia của Xiển Giáo hơn." "Nếu như vậy, ngược lại ta lại xem trọng Tây Phương Giáo hơn?

Bởi vì phương Tây có hai vị Thánh nhân a..." "Ta vẫn xem trọng Nhân Giáo, bất luận là Thánh nhân nào, cũng phải cung kính trước mặt Thái Thượng Lão Tử, dù sao Thái Thượng Lão Tử mới là người đứng đầu thế giới Hồng Hoang, bàn về thực lực cứng thực sự, Thái Thượng Lão Tử mới là số một thế giới Hồng Hoang." Mọi người đều

âm thầm trao đổi ý kiến của mình.

Nhưng đại đa số vẫn công nhận Tiệt Giáo.

Bởi vì số lượng tiên nhân của Tiệt Giáo thật sự quá nhiều, gần như có thể xưng là hàng triệu.

Số lượng khổng lồ như vậy quả thực là vô cùng biến thái.

Phải biết rằng đây đều là hàng triệu người tu đạo hữu thành thực sự, không giống như những người tu đạo bình thường.

Tiệt Giáo có nhiều người như vậy, sau này rất có khả năng sẽ quản lý thiên hạ.

Đến lúc đỉnh thịnh nhất, Tiệt Giáo sẽ đạt đến cục diện như thế nào?

Liệu có hàng triệu Đại La Kim Tiên không?

Nếu thật sự có hàng triệu Đại La Kim Tiên, ngay cả Hồng Quân lão tổ nói không chừng cũng phải run rẩy?

Thực lực của hàng triệu Đại La Kim Tiên chắc chắn sẽ kinh khủng vô biên.

Hàng triệu Đại La là tầng thứ như thế nào?

Ngay cả thế giới Hồng Hoang, hiệu xưng Chuẩn Thánh nhiều như chó, Đại La đầy đường, nhưng thực lực này đều phân tán.

Nếu sau này thật sự toàn bộ đều trở thành môn đồ của Thánh nhân, vậy thì kinh khủng rồi.

Một khi có tranh chấp với thế lực khác, còn không biết sẽ xảy ra tình huống gì nữa?

“Mọi người đừng vội, nói không chừng những công pháp xếp hạng cao kia, cũng chưa chắc đều là công pháp của Thánh nhân.” “Nói

cũng phải, công pháp của mọi người tuy vô cùng mạnh mẽ, nhưng đại đa số đều là loại phụ trợ, chỉ có một phần rất nhỏ là loại công kích, có lẽ còn có khả năng khác." "Nói cũng phải, công pháp công kích tu luyện đến tầng thứ cao thâm cũng rất khó, ngay cả Thánh nhân, đối với loại công pháp này cũng không nhiều." "Đúng, bây giờ lên bảng đại đa số đều là thần thông, e rằng sau này sẽ xuất hiện công pháp?" "Nếu Thánh nhân thật sự độc chiếm toàn bộ bảng xếp hạng, vậy thì còn có ý nghĩa gì nữa?" "Cho dù công pháp do Thánh nhân sáng tạo ra mạnh thì sao chứ?

Có một số công pháp do tiên thiên sinh linh thai nghén ra cũng chưa chắc đã kém." "Nói đúng, theo ta được biết, thế giới Hồng Hoang có không ít tiên thiên sinh linh đều thai nghén ra tiên thiên thần thông." "Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn có thần thông của riêng mình, Minh Hà lão tổ cũng có thần thông của riêng mình, Côn Bằng lão tổ cũng có thần thông của riêng mình, ta không cho rằng những tiên thiên thần thông này sẽ kém hơn thần thông do Thánh nhân sáng tạo ra." "Ta cảm thấy những thần thông này thậm chí còn có khả năng vượt qua cả thần thông do Thánh nhân sáng tạo ra." "Nói đúng, tất nhiên sẽ có rất nhiều vị trí do họ chiếm giữ." "Chúng ta tạm thời chờ xem, nói không chừng chúng ta đều có cơ hội lên bảng." Từng tiếng bàn luận vang lên, tức thì kinh tỉnh chúng sinh Hồng Hoang.

Chúng sinh Hồng Hoang trước đó đều rơi vào vẻ tuyệt vọng.

Dù sao thần thông cấp nhập môn đều là thần thông của Thánh nhân, vậy thì những thứ xếp hạng cao hơn e rằng cũng sẽ bị Thánh nhân độc chiếm.

Bây giờ được người khác giải thích như vậy, chúng sinh Hồng Hoang tức thì bừng tỉnh.

Có rất nhiều đại năng từ khi sinh ra đã tự mang thần thông, nói

không chừng không hề kém hơn thần thông của Thánh nhân.

Sự lo lắng và sợ hãi trước đó cũng tan biến hết.

Lời của những đại năng này nói không sai chút nào.

Họ không tin Thánh nhân thật sự có thể độc chiếm.

Rất nhiều đại năng Hồng Hoang đều sở hữu công pháp tiên thiên của riêng mình.

Những thần thông lên bảng bây giờ cũng chỉ là những thần thông cấp thấp trong tay Thánh nhân mà thôi.

Có rất nhiều sinh linh sở hữu thần thông còn mạnh hơn những thần thông này.

Mọi người đều chăm chú nhìn lên không trung.

Họ muốn xem khi nào mới có thể phá vỡ sự độc chiếm của các Thánh nhân.

Trên không trung, Hồng Mông Tử Kim Bảng vẫn không ngừng diễn hóa.

Cuối cùng, lại có Đại đạo văn tự mới sinh ra.

Chương 581

["Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang, hạng tám mươi chín: Đại Uy Thiên Long Thế Tôn Địa Tạng Quyết.

Công pháp này là công pháp tiên thiên khi Thế Tôn Địa Tạng đản sinh.

Có thể lợi dụng đại thế Hồng Hoang, diễn hóa ra thần lực Đại Uy Thiên Long của chính mình, và có thể nhờ đó nâng cao uy năng của bản thân lên gấp mấy chục lần."] Sau khi hàng Đại đạo văn tự này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang tức thì kinh hô.

Cuối cùng cũng phá vỡ sự độc chiếm của Thánh nhân!

Cuối cùng cũng có thần thông của người không phải Thánh nhân lên bảng!

Điều này đối với chúng sinh Hồng Hoang tuyệt đối là một niềm tin khổng lồ, và cũng là sự tồn tại vượt ngoài sức tưởng tượng.

Đại Uy Thiên Long Thế Tôn Địa Tạng Pháp quyết?

Do Thế Tôn Địa Tạng sáng lập sao?

Tên này cũng là một Chuẩn Thánh có thực lực khá mạnh.

Tên này thích thanh tĩnh, rất ít khi thấy y xuất hiện ở Hồng Hoang.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang cũng không xa lạ gì với y, bởi vì bên cạnh y có một bảo bối tốt.

Bảo bối tốt này chính là Đế Thính trên Bảng Tọa Kỵ Hồng Hoang.

Bên cạnh y có một con Cửu Bất Tượng, là sự tồn tại xếp hạng hai mươi hai trên Bảng Tọa Kỵ Hồng Hoang.

Đó là một kẻ vô cùng mạnh mẽ, thậm chí còn mạnh hơn cả Tứ

Bất Tượng bên cạnh Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trên bảng xếp hạng, y đè bẹp Nhật Thiên Long, Tất Phương, Tứ Bất Tượng, v.v.

Uy lực là sự tồn tại cực kỳ mạnh mẽ.

Lúc đó đã khiến chúng sinh Hồng Hoang ngưỡng mộ một thời gian dài.

Không ngờ tên này lại có một công pháp thần kỳ như vậy.

Quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Nếu bàn về chiến đấu lực thực sự, e rằng không kém Chuẩn Thánh bình thường.

Có lẽ cũng là một vị đạt đến tồn tại Thánh hạ vô địch?

Điều này khiến rất nhiều người nảy sinh ý định.

Có lẽ có thể tìm đến tên này học hỏi một chút, không biết có cơ hội không.

Đúng lúc này, Tiếp Dẫn Thánh nhân của phương Tây lại cười hắc hắc, trong mắt lộ ra vẻ vô cùng đắc ý.

Động tĩnh bên này tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của Chuẩn Đề Thánh nhân.

"Sư huynh, không biết huynh đang cười cái gì?" Tiếp Dẫn Thánh nhân nhìn Chuẩn Đề, ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng nhàn nhạt.

"Tên này có duyên với phương Tây chúng ta...

Tương lai, tên này đáng đời thuộc về Tây Phương Giáo của ta." Nghe vậy, Chuẩn Đề Thánh nhân sững sờ.

Đây là người có duyên với Tây Phương Giáo sao?

Tại sao y lại không biết chút nào?

Thấy ánh mắt nghi hoặc của Chuẩn Đề Thánh nhân, Tiếp Dẫn Thánh nhân cười ha ha.

"Tên này với Tây Phương Giáo chúng ta duyên phận không cạn đâu.

Hơn nữa, ta đã biết vị trí của hắn rồi." Nghe vậy, Chuẩn Đề Thánh nhân hơi sững sờ.

"Sư huynh, tên này ở vị trí nào vậy?" "Nói ra thì tên này ẩn giấu thật sâu.

Trên người sở hữu công pháp mạnh mẽ như vậy, lại còn có Cửu Bất Tượng đi theo, bao nhiêu năm nay không có chút danh tiếng nào trong thế giới Hồng Hoang, thật biết ẩn mình." Tiếp Dẫn Thánh nhân cười nói: "Tên này chính là sinh ra ở phương Tây chúng ta.

Nơi hắn đản sinh, chính là ở phía tây của Vô Tận Huyết Hải của Minh Hà lão tổ.

Vô số năm qua, hắn vẫn luôn ẩn mình dưới lòng đất, rất ít khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang." "Bây giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng đã phơi bày hắn hai lần.

Điều đó cho thấy hắn đã đến thời cơ xuất thế.

Hơn nữa, hắn cũng hướng về phương Tây.

Chỉ cần thời gian thích hợp dẫn hắn qua là được." Nghe vậy, Chuẩn Đề Thánh nhân mừng rỡ.

"Sư huynh, có cần ta đi một chuyến không?" Tiếp Dẫn Thánh nhân cười ha ha.

"Không cần, hắn với Tây Phương Giáo chúng ta duyên phận cực kỳ sâu sắc.

Không ai có thể ngăn cản hắn nhập vào phương Tây chúng ta.

Chúng ta chỉ cần ngồi chờ tin tốt là được.

Thời cơ đến, hắn tự nhiên sẽ tự mình đến phương Tây chúng ta." Nghe vậy, Chuẩn Đề Thánh nhân cười ha ha.

Tâm trạng của y cuối cùng cũng thoải mái hơn nhiều.

Nếu không cứ tiếp tục như vậy, y thật sự sẽ rớt cảnh giới.

Lúc này, chúng sinh Hồng Hoang vẫn đang bàn luận về Địa Tạng này.

"Địa Tạng, Địa Tạng, tên của tên này sao kỳ lạ vậy?

Không lẽ là trốn trong đất sao?" "Cũng có khả năng lắm, nếu không ai lại đặt tên là Địa Tạng chứ?" "Đại Uy Thiên Long Thế Tôn Địa Tạng Pháp Quyết, tên công pháp này thật bá khí, nhưng tên của bản thân hắn thì bình thường quá." "Chẳng trách bao nhiêu năm nay chưa bao giờ thấy hắn trong thế giới Hồng Hoang, hóa ra là một kẻ trốn trong đất." "..." Chúng sinh Hồng Hoang vẫn không ngừng bàn tán về y.

"Chỉ là đáng tiếc cho Đế Thính có thứ hạng cao như vậy, theo hắn trốn dưới lòng đất không thấy ánh mặt trời." Dù sao đây cũng là đại năng đầu tiên trên Bảng Thần thông ngoài Thánh nhân, lại còn là một cường giả tương đối xa lạ.

Mọi người đều vô cùng hứng thú với y.

Cường giả Chuẩn Thánh cũng chia làm nhiều cấp bậc.

Có sơ nhập Chuẩn Thánh, như Thập Đại Yêu Thánh.

Có tồn tại trung đẳng trong Chuẩn Thánh, như Nhiên Đăng, Nam Cực Tiên Ông.

Cũng có tồn tại thực lực khá mạnh mẽ trong Chuẩn Thánh, như Cửu Thiên Huyền Nữ.

Cũng có tầng thứ Thánh hạ vô địch, đó là cường giả đỉnh phong trong Chuẩn Thánh, ví dụ như Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc, Yêu Sư Côn Bằng, Yêu Hoàng Phục Hy, Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, Trấn Nguyên Tử hiệu xưng Dữ Thế Đồng Quân, Minh Hà lão tổ xuất thân từ Vô Tận Minh Hà, v.v.

Có lẽ Thế Tôn Địa Tạng cũng là tầng thứ Thánh hạ vô địch?

Mọi người đều âm thầm suy đoán.

Người như vậy trong thế giới Hồng Hoang không nhiều.

Nếu cơ duyên của họ cao hơn một chút, nói không chừng có thể thành tựu Thánh nhân.

Cái thiếu chính là cơ duyên đắc đạo thành Thánh.

Bây giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng đã công bố rất nhiều bảng xếp hạng, cơ duyên thành Thánh cũng đã công bố rất nhiều.

Những kẻ này nói không chừng có thể lợi dụng những cơ duyên thành Thánh này để thành tựu Thánh nhân.

Do đó, cho dù Địa Tạng rất ít khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang, cũng không ai xem thường y.

"Tên này cũng coi như là cường giả ẩn giấu." "Bây giờ bị Hồng Mông Tử Kim Bảng phơi bày, không biết hắn có đi lại trong thế giới Hồng Hoang không?" "Thật muốn xem tên này là nhân vật như thế nào." Lời của người này đã gây ra sự đồng cảm của rất nhiều đại năng trong thế giới Hồng Hoang.

Một cường giả lợi hại như vậy lại chưa bao giờ xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, quả thực có chút kỳ dị.

Ngay lúc thế giới Hồng Hoang đang âm thầm suy đoán, Bảng Thần thông liên tiếp được công bố.

Chỉ là đại đa số đều là một số thần thông của Thánh nhân mà thôi.

Những thần thông này chỉ là một số thần thông phụ trợ khá ít người biết, không có nhiều điểm đáng xem.

Rất nhanh, thứ hạng đã đến hạng tám mươi.

Ánh kim quang che trời lấp đất cuối cùng cũng biến đổi nhanh chóng trên không trung. ["Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang, hạng tám mươi: Thái Dương Thần Hỏa.

Người sáng tạo là Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Đây là thần thông do hai vị Kim Ô lĩnh ngộ Thiên Hỏa đại đạo, kết hợp tinh hoa của Thái Dương chi tinh mà cuối cùng tu luyện ra.

Thần thông này uy lực vô cùng, hiệu xưng Phần Thiên Luyện Địa.

Rất ít cường giả có thể chống đỡ.

Là tuyệt kỹ thành danh của Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn."] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh ngạc.

Không ngờ hạng tám mươi lại là Thái Dương chi hỏa.

Thần thông này, sinh linh Hồng Hoang quá quen thuộc rồi.

Thần thông này là thần thông cực kỳ nổi tiếng trong thế giới Hồng Hoang, là tuyệt kỹ thành danh của Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn.

Chương 582

Thái Dương Chân Hỏa của hai người uy lực vô cùng.

Dù là đại chiến với Vu tộc, hay là đại chiến với Nhân tộc, hai vị lãnh tụ Yêu tộc đều đã thi triển qua.

Và uy lực vô song đó, quả thực đã kinh diễm chúng sinh.

Thế giới Hồng Hoang rất ít có hỏa chi thần thông có thể đạt đến tầng thứ như vậy.

Thần thông này xếp hạng tám mươi, không hề có chút giả dối, tuyệt đối là danh xứng với thực.

Chỉ là có một điểm vô cùng đáng tiếc.

Bởi vì ngoài hai cường giả Kim Ô ra, các cường giả khác không thể tu luyện.

Thật sự khiến người ta có chút tiếc nuối.

Bây giờ Kim Ô nhất tộc chỉ còn lại hai vị lãnh tụ.

Nếu hai vị lãnh tụ này vẫn lạc, e rằng thần thông này cũng sẽ thất truyền.

Có lẽ nên để hai con Kim Ô này cải tiến môn thần thông này, để người không phải Kim Ô nhất tộc cũng có thể tu luyện.

Như vậy mới được coi là thần thông thực sự.

Mọi người đều thì thầm bàn tán.

Đây là hỏa chi đại đạo thần thông a.

Hỏa chi nhất đạo bạo liệt nhất.

Không chỉ công kích địch nhân cực kỳ mạnh mẽ, mà còn kiêm cả

luyện khí nhất đạo, và luyện đan nhất đạo.

Nếu có thể nhận được Thái Dương Chân Hỏa, đây tuyệt đối là chuyện may mắn nhất.

Mọi người đều thèm nhỏ dãi với thần thông như vậy.

Đáng tiếc Thái Dương Thần Hỏa lại không thể cho người ngoài sử dụng, thật quá đáng tiếc.

Mặc dù thế giới Hồng Hoang cũng có các hỏa đạo thần thông khác, nhưng so với Thái Dương Thần Hỏa của Kim Ô nhất tộc, quả thực kém hơn một chút.

Nếu sau đại chiến Tam tộc hai con Kim Ô của Yêu tộc chết đi, e rằng thần thông thần kỳ này cũng sẽ cuối cùng biến mất vào hư vô.

Mọi người đều có chút thở dài.

Thần thông trên bảng xếp hạng vẫn đang tiếp tục cập nhật.

Hai thần thông tiếp theo toàn bộ đều là thần thông của Thánh nhân.

Một là thần thông của Nữ Oa nương nương, một cái khác là thần thông của Thái Thượng Lão Tử.

Thánh nhân dù sao cũng là tồn tại mạnh mẽ nhất giữa thiên địa.

Ngay cả những thần thông họ tùy tiện tạo ra, cũng là tồn tại vô song.

Chúng sinh Hồng Hoang ức vạn vạn, quả thực không thể so sánh với Thánh nhân.

Phải biết rằng những thứ này chỉ là những thứ Thánh nhân tùy tiện tạo ra mà thôi.

Công pháp thần thông át chủ bài của mình, vẫn rất khó so sánh với các Thánh nhân.

Các Thánh nhân đạt đến tầng thứ này, quả thực đã đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Thậm chí uy năng kinh khủng đó, đã cho người ta một cảm giác ngưỡng vọng kinh hoàng vô cùng.

"Bây giờ ta muốn biết Chuẩn Đề Thánh nhân còn có thần thông nào có thể lên bảng không?" "Dù sao các Thánh nhân giữa thiên địa đều đã có rất nhiều thần thông lên bảng rồi, chỉ có Chuẩn Đề Thánh nhân có một thần thông lên bảng, quả thực có chút lúng túng." "Thần thông của Chuẩn Đề Thánh nhân cũng có rất nhiều, lên bảng vài thần thông, chắc không vấn đề gì đâu?" "Nói cũng đúng, thần thông của Chuẩn Đề Thánh nhân quả thực không yếu, e rằng còn có những thần thông khác lên bảng." Lời nói tuy là vậy, nhưng mọi người đều biết Chuẩn Đề Thánh nhân bây giờ đã trở thành một trò cười.

Thậm chí mọi người đều nói sau lưng, Chuẩn Đề Thánh nhân là một con cọp giấy.

Bề ngoài khoác lác thì rất lợi hại, bề ngoài nói là một Thánh nhân, nhưng thực tế lại là rác rưởi trong các Thánh nhân, cũng không mạnh hơn người khác là bao.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn luận, cuối cùng lại có kim quang xuất hiện.

Mảnh kim quang này cuối cùng hóa thành một đạo Đại đạo văn tự vô song trên không trung. ["Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang, hạng bảy mươi lăm: Chưởng Trung Phật Quốc.

Thần thông này do Chuẩn Đề Thánh nhân tự sáng tạo.

Nội hàm đại nguyện vọng của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Một khi thi triển Vạn Phật Triều Tông uy lực vô cùng, ngay cả Thánh nhân cũng rất khó chống đỡ."] Thấy những Đại đạo văn tự này,

mọi người đều kinh ngạc.

Quả nhiên...

Suy đoán của chúng sinh Hồng Hoang quả nhiên không sai chút nào.

Chuẩn Đề Thánh nhân lại có thần thông lên bảng.

Chuẩn Đề Thánh nhân dù là Thánh nhân yếu nhất, thì cũng là Thánh nhân thật sự.

Nền tảng thực sự của y không phải người bình thường có thể tưởng tượng được.

Đặc biệt là Tiếp Dẫn Thánh nhân của phương Tây cũng đã tự mình ca ngợi.

Chuẩn Đề Thánh nhân tuy nền tảng nông cạn hơn một chút, nhưng tư chất thiên phú cực kỳ xuất chúng, bản thân lại có Phật tính cực mạnh, sáng tạo ra rất nhiều thần thông kinh khủng.

Ngay cả Nữ Oa nương nương cũng vô cùng cảm khái.

Thiên Thủ Cẩu Đà đã lên bảng là như vậy, bây giờ Chưởng Trung Phật Quốc vừa lên bảng cũng tương tự.

Mặc dù chiêu này đã bị Nữ Oa nương nương và Tam Thất Thánh nhân phá giải hai lần, nhưng cũng không thể không khâm phục sự mạnh mẽ của chiêu này.

Lúc Chuẩn Đề Thánh nhân lần đầu tiên thi triển chiêu này, mọi người đều kinh ngạc.

Chưởng Trung Phật Quốc, ý nghĩa của nó không cần nói cũng biết.

Lòng bàn tay đến đâu, chính là một phương trời đất mới.

Chính là có thể ngưng tụ ra một không gian nhỏ trong lòng bàn tay,

sau đó dùng đại pháp lực vô thượng, sản sinh ra vô số Cổ Phật trong không gian thần bí.

Cổ Phật tạo ra càng nhiều, thực lực của chiêu này càng mạnh, thậm chí đạt đến mức biến thái.

Chiêu này của Chuẩn Đề Thánh nhân rõ ràng đã đạt đến tầng thứ cực kỳ cao thâm.

Trong Chưởng Trung Phật Quốc có ba vị siêu cấp đại Phật quá khứ, hiện tại, tương lai.

Ngoài ba vị siêu cấp đại Phật này ra, còn có ba trăm Cổ Phật khác.

Ngoài những Cổ Phật này, còn có Tứ Đại Bồ Tát, Bát Đại Kim Cương, Thập Bát La Hán, Năm Trăm Tôn Giả, Ba Ngàn Yết Đế, và còn có hàng tỷ vạn Phật tử.

Đây đều là những sinh linh trong Chưởng Trung Phật Quốc do Chuẩn Đề Thánh nhân diễn hóa ra.

Chiêu này không thể không nói là mạnh mẽ.

Lúc chiêu này lần đầu tiên xuất hiện, ngay cả Tam Thanh Thánh nhân cũng vô cùng kinh ngạc.

Bây giờ không ngờ lại xếp hạng bảy mươi lăm trên Bảng Thần thông.

Quả nhiên là kinh khủng vô biên.

Phần thưởng lần này vẫn là một khối Thiên Cơ Thạch.

Điều này không khỏi khiến chúng sinh Hồng Hoang âm thầm bĩu môi.

Cũng không biết Hồng Mông Tử Kim Bảng rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Bây giờ Bảng Thần thông đã từ hạng một trăm Tịnh Thế Thần Lôi xếp đến hạng bảy mươi lăm Chưởng Trung Phật Quốc, nhưng phần thưởng lại không có chút thay đổi nào, toàn bộ đều là một khối Thiên Cơ Thạch.

Chẳng lẽ Hồng Mông Tử Kim Bảng nghèo đi rồi?

Hay là Thiên Cơ Lâu nghèo đi rồi?

Không lấy ra được thứ gì để thưởng nữa?

Mọi người không khỏi đều bĩu môi.

Thiên Cơ Thạch tuy là thứ tốt, nhưng phần thưởng xuất hiện quá nhiều rồi, cảm giác cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn luận, cuối cùng lại có kim quang xuất hiện.

Thứ hạng đã đến bảy mươi tư.

Mặc dù đại đa số đều là thần thông của Thánh nhân, nhưng chúng sinh Hồng Hoang vẫn xem vô cùng kinh diễm.

Dù không thể lên bảng, mở mang tầm mắt một chút cũng tốt.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy kim quang trên không trung cuối cùng diễn hóa ra một đạo Đại đạo văn tự. [“Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang, hạng bảy mươi tư: La Sinh Môn.

Chương 583

Là thần thông bạn sinh của Nữ Oa nương nương, là thần thông phòng thủ của Nữ Oa nương nương, uy lực phòng ngự vô cùng, Thánh nhân cũng khó công phá."] Đạo Đại đạo văn tự này nói khá đơn giản, chỉ nói là thần thông phòng thủ, không nói thêm lời nào.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang lại một phen xôn xao.

Bởi vì chiêu này của Nữ Oa nương nương, họ đã được chứng kiến qua rồi.

Vô số năm qua, Nữ Oa nương nương cũng chỉ thi triển một lần, đó là vào ba trăm năm trước ở phương Tây.

Lúc đó Nữ Oa nương nương đang đại chiến với Chuẩn Đề Thánh nhân.

Chuẩn Đề Thánh nhân xuất chiêu Thiên Thủ Cẩu Đà trước.

Thiên Thủ Cẩu Đà trên Bảng Thần thông cũng xếp hạng chín mươi ba, rõ ràng là vô cùng mạnh mẽ.

Lúc đó đối mặt với chiêu này, ngay cả Nữ Oa nương nương cũng không thể không thận trọng.

Thế là nàng liền thi triển La Sinh Môn này.

Nghe tên cũng có thể đoán được đây là loại thần thông gì.

Chiêu này một khi thi triển, sẽ có một cánh cửa cực kỳ kinh khủng, có thể nói là che trời lấp đất xuất hiện giữa thiên địa.

Cánh cửa này vô cùng khổng lồ, mức độ khổng lồ thậm chí khó có thể tưởng tượng, gần như có cảm giác chia Hồng Hoang làm hai.

Trên La Sinh Môn che trời lấp đất đó, còn điêu khắc vô số cự xà

kinh khủng.

Cảnh tượng đó, giống như địa ngục, kinh khủng vô biên.

Đối mặt với La Sinh Môn vô cùng kinh khủng này, ngay cả Thiên Thủ Cẩu Đà của Chuẩn Đề Thánh nhân, cuối cùng cũng không làm gì được, bị La Sinh Môn của Nữ Oa nương nương chặn lại toàn bộ.

Phải nói rằng mức độ kinh khủng của chiêu này của Nữ Oa nương nương.

Đây tuyệt đối được coi là siêu cấp thần thông phòng ngự.

Nữ Oa nương nương không giống các Thánh nhân khác, pháp bảo phòng thủ quả thực có chút đơn bạc, không có pháp bảo phòng thủ nổi tiếng nào.

Nhưng có thần thông này, gần như có thể bù đắp khuyết điểm này.

Chỉ là không ai ngờ thần thông này lại xếp hạng bảy mươi tư trên Bảng Thần thông.

Nghĩ kỹ lại, điều này có chút kinh khủng.

Thứ hạng này rất có thể nói lên một số vấn đề.

Điều này ít nhất cho thấy những thần thông xếp sau hạng bảy mươi tư hoàn toàn không thể công phá được phòng thủ của La Sinh Môn.

Như vậy, những chuyện đáng suy ngẫm có thể sẽ nhiều hơn.

Ngay cả các Thánh nhân khác đối mặt với La Sinh Môn, cũng không thể không suy nghĩ kỹ, rốt cuộc nên phá giải như thế nào.

Lúc đó Chuẩn Đề Thánh nhân, là dùng trạng thái Phật Môn Kim Thân thi triển Thiên Thủ Cẩu Đà.

Điều này cũng tương đương với hai thần thông xếp hạng chín

mươi hai cộng chín mươi ba trên Bảng Thần thông, đối mặt với La Sinh Môn của Nữ Oa nương nương, vẫn không làm gì được.

Điều này quả thực có chút đáng suy ngẫm.

Hơn nữa, thần thông này còn là thần thông phòng thủ.

Nói cách khác, những thần thông xếp hạng năm mươi trở lại cũng không chắc đã có thể phá giải La Sinh Môn, còn phải xem thủ đoạn và thực lực của người thi triển.

So sánh như vậy, quả thực có chút kinh khủng.

Nhìn thần thông này, chúng sinh Hồng Hoang đều sôi trào.

Mọi người đều thèm muốn.

Nếu có thể nhận được môn thần thông này, chẳng phải tương đương với có thêm một lớp mai rùa siêu cấp sao?

Đối thủ cùng cấp gần như rất khó phá vỡ.

Đây tuyệt đối là thần thông tốt nhất, mạnh hơn nhiều so với thần lôi hay thần hỏa.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, phần thưởng cho hạng bảy mươi tư đã ra.

Lại là một khối Thiên Cơ Thạch.

Đối mặt với tình huống này, chúng sinh Hồng Hoang đều bĩu môi.

"Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Tại sao vẫn là một khối Thiên Cơ Thạch?" "Thiên Cơ Lâu cũng quá keo kiệt rồi?

Phần thưởng toàn bộ đều là Thiên Cơ Thạch?" "Ta cũng cảm thấy Thiên Cơ Lâu dường như có chút quá keo kiệt, bởi vì phần thưởng của các bảng xếp hạng khác đều rất hậu hĩnh, thậm chí cơ duyên

thành Thánh cũng đã phát không ít." "Nói đúng vậy, Nữ Oa nương nương thậm chí còn nhận được cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân, sao đến Bảng Thần thông, Thiên Cơ Lâu lại trở nên keo kiệt như vậy?" "Thiên Cơ Lâu chẳng lẽ hoàn toàn nghèo rồi sao?" "Các ngươi hình như có bệnh nặng." "Ngươi cảm thấy Thiên Cơ Lâu sẽ nghèo?

Nghĩ gì vậy?" "Vậy tại sao phần thưởng của Thiên Cơ Lâu bây giờ lại keo kiệt như vậy?" "Ta nói ngươi đầu óc có bệnh nặng, quả nhiên là có bệnh nặng, tự dưng thưởng cho ngươi một khối Thiên Cơ Thạch, chẳng lẽ không thơm sao?

Để cho công pháp vô cùng đơn sơ của ngươi tự mình diễn hóa đến cực hạn, chẳng lẽ không thơm sao?

Dám nói Thiên Cơ Thạch đơn sơ?

Ngươi nghĩ gì vậy?" Nghe lời của vị đại năng này, vị đại năng nói chuyện lúc trước không dám cãi lại nữa.

Dù sao người ta nói đúng.

Dù thế nào đi nữa, Thiên Cơ Thạch cũng không phải là thứ đơn sơ.

Có thể để cho công pháp thần thông tự mình diễn hóa đến cực hạn.

Đây rốt cuộc là pháp bảo gì?

Tuyệt đối là kinh thế nghịch thiên bảo vật.

Điều này tương đương với việc ngươi chỉ cung cấp một pháp môn thổ nạp đơn giản, Thiên Cơ Thạch sẽ tự mình diễn hóa cho ngươi thành công pháp Chuẩn Thánh.

Bảo vật như vậy, ngươi có thể nói nó đơn sơ không?

Ai dám nói nó đơn sơ?

Lời nói tuy là vậy, nhưng nếu phần thưởng lúc nào cũng là Thiên Cơ Thạch, tính thú vị quả thực kém đi một chút.

Dù sao phần thưởng của các bảng xếp hạng khác vô cùng phong phú.

Động một tí là phần thưởng pháp lực mấy trăm vạn năm, mấy ngàn vạn năm.

Thậm chí còn có mảnh vỡ Đại đạo hoặc Đại đạo hoàn chỉnh.

Phải biết rằng một Đại đạo hoàn chỉnh chính là một cơ duyên thành Thánh a.

Chỉ riêng Đại đạo hoàn chỉnh, Thiên Cơ Lâu đã phát rất nhiều rồi.

Điều này đã cung cấp cho thế giới Hồng Hoang vô số cơ duyên thành Thánh.

Mặc dù đến nay vẫn chưa có Thánh nhân mới xuất hiện, nhưng trong tương lai nhất định sẽ có Thánh nhân mới xuất hiện.

Gần như có thể nói, đều là do Thiên Cơ Lâu ban cho.

So sánh lại, Thiên Cơ Thạch tuy cũng là vô thượng bảo vật, nhưng so với mảnh vỡ Đại đạo hoặc Đại đạo hoàn chỉnh, Thiên Cơ Thạch quả thực cũng có vẻ có chút keo kiệt.

Chúng sinh Hồng Hoang đều suy tư hồi lâu, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp.

Đúng lúc này, có một giọng nói yếu ớt truyền ra.

“Bây giờ các Thánh nhân và Thiên Cơ Lâu đã rạn nứt rồi, Thiên Cơ Lâu còn có thể cung cấp Thiên Cơ Thạch, đã được coi là vô cùng hào phóng rồi.” Nghe những lời này, chúng sinh Hồng Hoang tức thì kinh ngạc.

Một lát sau, mọi người đều bừng tỉnh.

Lời của người này dường như nói cực kỳ chính xác.

Cường giả Thánh cảnh thế giới Hồng Hoang đã rạn nứt với Thiên Cơ Lâu, thậm chí còn đại chiến một trận, còn bị một Thánh nhân ẩn nấp trong bóng tối tấn công lén Tam Thất.

Hồng Quân Đạo Tổ và Trường Không đạo nhân đều đã tự mình ra mặt.

Mặc dù cuối cùng không đánh nhau, nhưng trận chiến này sớm muộn cũng không thể tránh khỏi.

Bây giờ Thiên Cơ Lâu còn cung cấp Thiên Cơ Thạch cho những kẻ này, quả thực có chút hào phóng.

Chỉ là Thiên Cơ Lâu làm như vậy, rốt cuộc là vì cái gì?

Cung cấp sự giúp đỡ cho kẻ địch của mình sao?

Rõ ràng đây là chuyện không thể nào.

Có lẽ sự xuất hiện của Hồng Mông Tử Kim Bảng có thâm ý khác.

Chỉ là sự xuất hiện của Hồng Mông Tử Kim Bảng rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Rốt cuộc ẩn chứa ý đồ gì?

Mọi người đều im lặng chìm vào suy tư.

Một ý nghĩ dường như dần dần trào dâng trong lòng mọi người.

Chương 584

Thiên Cơ Lâu xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, có phải là để tuyển chọn tinh anh không?

Có thể hiểu là Thiên Cơ Lâu đang tuyển chọn tinh anh của thế giới Hồng Hoang.

Phàm là những người có thể lên Hồng Mông Tử Kim Bảng, đều là những tồn tại đỉnh cao nhất trong thế giới Hồng Hoang.

Phải biết rằng Thiên Cơ Lâu vẫn luôn âm thầm bảo vệ Hồng Hoang.

Lúc đầu trong đại chiến Nhân Yêu, chúng sinh Hồng Hoang cũng đã nghe được một số ý tứ khó hiểu từ miệng Tam Thất, La Hầu, Thú Thần.

Dường như Thiên Cơ Lâu đối mặt với kẻ địch thần bí đó cũng có chút lực bất tòng tâm.

Trong thời điểm quan trọng này, Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất hiện, và ban tặng vô số bảo vật.

Có phải là muốn cố ý tạo ra một loạt Thánh nhân, sau đó giúp Thiên Cơ Lâu chống lại ngoại địch không?

Phải biết rằng trong Thiên Cơ Lâu ít nhất có mười mấy vị Thánh nhân tồn tại.

Một lực lượng khổng lồ như vậy còn cảm thấy áp lực, vậy thì kẻ địch mà Thiên Cơ Lâu đối mặt quả thực là kinh khủng vô biên.

Nhiều người đã nghĩ thông điểm này, nhìn Hồng Mông Tử Kim Bảng sắc mặt không khỏi đại biến.

Nếu quả thật như vậy, e rằng tai nạn thực sự của Hồng Hoang sắp đến rồi.

Dù sao không đến thời điểm thực sự quan trọng, ai lại đi tặng bảo vật với số lượng lớn như vậy?

Phàm là những người có thể lên Hồng Mông Tử Kim Bảng, đều được tặng rất nhiều bảo vật.

Đây là muốn cố ý tạo ra một loạt cường giả.

Ý đồ của Thiên Cơ Lâu đã rất rõ ràng, chính là muốn cố ý tạo ra một loạt cường giả, sau đó đối kháng với kẻ địch thần bí đó.

Sau khi hiểu rõ then chốt trong đó, nhiều người nhìn Hồng Mông Tử Kim Bảng ánh mắt cũng mang theo vẻ sùng kính.

Sự xuất hiện của Hồng Mông Tử Kim Bảng dường như không giống với những gì chúng sinh Hồng Hoang tưởng tượng.

Lúc đầu mọi người đều hoài nghi, Hồng Mông Tử Kim Bảng có phải ẩn chứa mục đích kỳ lạ nào không.

Bây giờ xem ra quả thực như vậy, chỉ là mọi người đều trách oan người ta.

Người ta chỉ là ra ngoài tặng bảo vật mà thôi, chỉ là muốn tạo ra một loạt cao thủ mà thôi, sau đó lợi dụng những cao thủ này liên thủ bảo vệ Hồng Hoang.

Mục đích đơn thuần như vậy.

Nghĩ lại đến bây giờ, những việc Hồng Quân Đạo Tổ đã làm dường như có chút quá đáng.

Chẳng trách các Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu đều có chút xem thường Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ so với người ta, quả thực là tầm nhìn quá nhỏ

hẹp.

Người ta một lòng một dạ bảo vệ Hồng Hoang, vô số năm qua chưa từng ngơi nghỉ.

Vậy mà Hồng Quân Đạo Tổ lại làm gì?

Chỉ là vì tranh quyền đoạt lợi cho mình mà thôi.

Trường Không đạo nhân nói rất rõ ràng.

Y là sinh linh đầu tiên đản sinh từ Hồng Mông, Bàn Cổ đại thần còn phải xếp sau y.

Y đã từng chứng kiến Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, cũng chứng kiến Bàn Cổ đại thần đại chiến với tất cả Hỗn Độn Thần Ma tấn công, cũng chứng kiến Bàn Cổ đại thần vẫn lạc.

Trước khi Bàn Cổ đại thần vẫn lạc, đã nhờ Trường Không đạo nhân trông nom Hồng Hoang.

Từ thời kỳ đó, người ta đã bắt đầu bảo vệ Hồng Hoang.

Cũng chính từ thời kỳ đó, không còn Hỗn Độn Thần Ma nào tấn công Hồng Hoang nữa.

Vấn đề này chưa bao giờ có ai nghĩ đến.

Rốt cuộc là tại sao?

Tại sao lúc Hồng Hoang mới khai mở, lại có nhiều Hỗn Độn Thần Ma kéo đến như vậy, sau này lại không có Hỗn Độn Thần Ma nữa?

Hóa ra là người ta vẫn luôn âm thầm bảo vệ Hồng Hoang mà thôi.

Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng đã tiết lộ rất nhiều nội tình.

Linh căn bảng xếp hạng thứ ba Thông Thiên Kiến Mộc, là do Trường Không đạo nhân di thực đến để bảo vệ Hồng Hoang.

Hồng Hoang linh căn bảng xếp hạng thứ hai Thế Giới Cự Thụ, là

do người ta mời đến bảo vệ Hồng Hoang.

Tứ Thánh Thú trên Bảng Tọa Kỵ, vô số năm qua vẫn luôn bảo vệ ở tứ cực Hồng Hoang.

Thú Hoàng Thần Nghịch, bị người ta thu phục để bảo vệ Hồng Hoang, vô số năm qua trở thành sứ giả tuần thủ của thế giới Hồng Hoang.

Ma Tổ La Hầu, cũng bị người ta thu phục, chỉ điểm người ta tu thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, giống hệt Thú Hoàng Thần Nghịch trở thành sứ giả tuần thủ bảo vệ Hồng Hoang.

Còn có Công Phu Hùng Miêu, còn có thần thú Thảo Nê Mã, còn có Ca Tư Lạp thần bí.

Vô số năm qua, toàn bộ đều đang phấn đấu để bảo vệ Hồng Hoang.

Người ta có thể nói là đã tận tâm tận lực với thế giới Hồng Hoang.

Vậy mà Đạo Tổ Hồng Quân thì sao?

Đạo Tổ Hồng Quân những năm này đang làm gì?

Y lại làm được những gì?

Y chẳng làm gì cả, chỉ là dẫn dắt sinh linh thế giới Hồng Hoang tự tương tàn sát mà thôi, chỉ là âm thầm dẫn dắt sinh linh Hồng Hoang tranh quyền đoạt lợi cho y mà thôi.

Thế giới Hồng Hoang ngoài tai nạn Thú Hoàng Thần Nghịch ra, Long Hán đại kiếp lần đầu tiên, Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân tộc tam tộc đại chiến, chính là do bị người âm thầm xúi giục ly gián gây ra.

Đằng sau chuyện này chính là có bóng dáng của Hồng Quân Đạo Tổ và Ma Tổ La Hầu.

Sau Long Hán đại kiếp, liền nảy sinh Ma Đạo chi tranh, chủ yếu là cuộc tranh đấu giữa Đạo Tổ Hồng Quân và Ma Tổ La Hầu.

Nói trắng ra, thực chất là đang tranh đoạt quyền khống chế Hồng Hoang mà thôi, cũng là đang tranh quyền đoạt lợi cho mình.

Sau khi Ma Đạo chi tranh kết thúc, lại xuất hiện Vu Yêu Lượng kiếp.

Vu tộc và Yêu tộc sở dĩ đến mức này, chủ yếu là do Vu tộc và Yêu tộc quá đỉnh thịnh, Đạo Tổ Hồng Quân đối với họ thực sự quá không ưa, mới bày mưu để hai tộc này tự tương tàn sát.

Thực ra nói trắng ra, đây chẳng phải là vẫn luôn tranh quyền đoạt lợi sao?

Đây chẳng phải là vẫn luôn âm thầm khống chế Hồng Hoang sao?

Hoàn toàn xem sinh linh Hồng Hoang như con kiến trong lòng bàn tay.

Thế giới Hồng Hoang cũng hoàn toàn trở thành sân sau của y.

Muốn ai sống, người đó sống, muốn ai chết, người đó chết.

Tầm nhìn như vậy sao có thể so sánh với Thiên Cơ Lâu?

Hoàn toàn không có chút khả năng so sánh nào.

Theo truyền thuyết, Hồng Quân còn thiết lập rất nhiều tai kiếp.

Hướng đi của thế giới Hồng Hoang hoàn toàn do một mình y quyết định.

Y muốn Vu Yêu hai tộc chết, thế là xảy ra đại chiến Vu Yêu.

Y muốn Nhân tộc trở thành chủ tể sau đại chiến Vu Yêu, Nhân tộc liền thủy chung không bị diệt vong hoàn toàn.

Dù sao thế giới Hồng Hoang có rất nhiều cao thủ chiêm bốc, có rất

nhiều đại năng có thể cắt đứt Thiên đạo.

Hướng đi của thế giới Hồng Hoang, rất nhiều đại năng đều có thể tính toán ra được.

Tương lai Nhân tộc sẽ chủ tể Hồng Hoang, nhưng thời gian cũng không dài.

Phần thưởng lần này vẫn là một khối Thiên Cơ Thạch.

Điều này không khỏi khiến chúng sinh Hồng Hoang âm thầm bĩu môi.

Cũng không biết Hồng Mông Tử Kim Bảng rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Bây giờ Bảng Thần thông đã từ hạng một trăm Tịnh Thế Thần Lôi xếp đến hạng bảy mươi lăm Chưởng Trung Phật Quốc, nhưng phần thưởng lại không có chút thay đổi nào, toàn bộ đều là một khối Thiên Cơ Thạch.

Chẳng lẽ Hồng Mông Tử Kim Bảng nghèo đi rồi?

Hay là Thiên Cơ Lâu nghèo đi rồi?

Không lấy ra được thứ gì để thưởng nữa?

Mọi người không khỏi đều bĩu môi.

Thiên Cơ Thạch tuy là thứ tốt, nhưng phần thưởng xuất hiện quá nhiều rồi, cảm giác cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn luận, cuối cùng lại có kim quang xuất hiện.

Chương 585

Thứ hạng đã đến bảy mươi tư.

Mặc dù đại đa số đều là thần thông của Thánh nhân, nhưng chúng sinh Hồng Hoang vẫn xem vô cùng kinh diễm.

Dù không thể lên bảng, mở mang tầm mắt một chút cũng tốt.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy kim quang trên không trung cuối cùng diễn hóa ra một đạo Đại đạo văn tự. ["Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang, hạng bảy mươi tư: La Sinh Môn.

Là thần thông bạn sinh của Nữ Oa nương nương, là thần thông phòng thủ của Nữ Oa nương nương, uy lực phòng ngự vô cùng, Thánh nhân cũng khó công phá."] Đạo Đại đạo văn tự này nói khá đơn giản, chỉ nói là thần thông phòng thủ, không nói thêm lời nào.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang lại một phen xôn xao.

Bởi vì chiêu này của Nữ Oa nương nương, họ đã được chứng kiến qua rồi.

Vô số năm qua, Nữ Oa nương nương cũng chỉ thi triển một lần, đó là vào ba trăm năm trước ở phương Tây.

Lúc đó Nữ Oa nương nương đang đại chiến với Chuẩn Đề Thánh nhân.

Chuẩn Đề Thánh nhân xuất chiêu Thiên Thủ Cẩu Đà trước.

Thiên Thủ Cẩu Đà trên Bảng Thần thông cũng xếp hạng chín mươi ba, rõ ràng là vô cùng mạnh mẽ.

Lúc đó đối mặt với chiêu này, ngay cả Nữ Oa nương nương cũng

không thể không thận trọng.

Thế là nàng liền thi triển La Sinh Môn này.

Nghe tên cũng có thể đoán được đây là loại thần thông gì.

Chiêu này một khi thi triển, sẽ có một cánh cửa cực kỳ kinh khủng, có thể nói là che trời lấp đất xuất hiện giữa thiên địa.

Cánh cửa này vô cùng khổng lồ, mức độ khổng lồ thậm chí khó có thể tưởng tượng, gần như có cảm giác chia Hồng Hoang làm hai.

Trên La Sinh Môn che trời lấp đất đó, còn điêu khắc vô số cự xà kinh khủng.

Cảnh tượng đó, giống như địa ngục, kinh khủng vô biên.

Đối mặt với La Sinh Môn vô cùng kinh khủng này, ngay cả Thiên Thủ Cẩu Đà của Chuẩn Đề Thánh nhân, cuối cùng cũng không làm gì được, bị La Sinh Môn của Nữ Oa nương nương chặn lại toàn bộ.

Phải nói rằng mức độ kinh khủng của chiêu này của Nữ Oa nương nương.

Đây tuyệt đối được coi là siêu cấp thần thông phòng ngự.

Nữ Oa nương nương không giống các Thánh nhân khác, pháp bảo phòng thủ quả thực có chút đơn bạc, không có pháp bảo phòng thủ nổi tiếng nào.

Nhưng có thần thông này, gần như có thể bù đắp khuyết điểm này.

Chỉ là không ai ngờ thần thông này lại xếp hạng bảy mươi tư trên Bảng Thần thông.

Nghĩ kỹ lại, điều này có chút kinh khủng.

Thứ hạng này rất có thể nói lên một số vấn đề.

Điều này ít nhất cho thấy những thần thông xếp sau hạng bảy

mươi tư hoàn toàn không thể công phá được phòng thủ của La Sinh Môn.

Như vậy, những chuyện đáng suy ngẫm có thể sẽ nhiều hơn.

Ngay cả các Thánh nhân khác đối mặt với La Sinh Môn, cũng không thể không suy nghĩ kỹ, rốt cuộc nên phá giải như thế nào.

Lúc đó Chuẩn Đề Thánh nhân, là dùng trạng thái Phật Môn Kim Thân thi triển Thiên Thủ Cẩu Đà.

Điều này cũng tương đương với hai thần thông xếp hạng chín mươi hai cộng chín mươi ba trên Bảng Thần thông, đối mặt với La Sinh Môn của Nữ Oa nương nương, vẫn không làm gì được.

Điều này quả thực có chút đáng suy ngẫm.

Hơn nữa, thần thông này còn là thần thông phòng thủ.

Nói cách khác, những thần thông xếp hạng năm mươi trở lại cũng không chắc đã có thể phá giải La Sinh Môn, còn phải xem thủ đoạn và thực lực của người thi triển.

So sánh như vậy, quả thực có chút kinh khủng.

Nhìn thần thông này, chúng sinh Hồng Hoang đều sôi trào.

Mọi người đều thèm muốn.

Nếu có thể nhận được môn thần thông này, chẳng phải tương đương với có thêm một lớp mai rùa siêu cấp sao?

Đối thủ cùng cấp gần như rất khó phá vỡ.

Đây tuyệt đối là thần thông tốt nhất, mạnh hơn nhiều so với thần lôi hay thần hỏa.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, phần thưởng cho hạng bảy mươi tư đã ra.

Lại là một khối Thiên Cơ Thạch.

Đối mặt với tình huống này, chúng sinh Hồng Hoang đều bĩu môi.

“Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Tại sao vẫn là một khối Thiên Cơ Thạch?” “Thiên Cơ Lâu cũng quá keo kiệt rồi?

Phần thưởng toàn bộ đều là Thiên Cơ Thạch?” “Ta cũng cảm thấy Thiên Cơ Lâu dường như có chút quá keo kiệt, bởi vì phần thưởng của các bảng xếp hạng khác đều rất hậu hĩnh, thậm chí cơ duyên thành Thánh cũng đã phát không ít.” “Nói đúng vậy, Nữ Oa nương nương thậm chí còn nhận được cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân, sao đến Bảng Thần thông, Thiên Cơ Lâu lại trở nên keo kiệt như vậy?” “Thiên Cơ Lâu chẳng lẽ hoàn toàn nghèo rồi sao?” “Các ngươi hình như có bệnh nặng.” “Ngươi cảm thấy Thiên Cơ Lâu sẽ nghèo?

Nghĩ gì vậy?” “Vậy tại sao phần thưởng của Thiên Cơ Lâu bây giờ lại keo kiệt như vậy?” “Ta nói ngươi đầu óc có bệnh nặng, quả nhiên là có bệnh nặng, tự dưng thưởng cho ngươi một khối Thiên Cơ Thạch, chẳng lẽ không thơm sao?

Để cho công pháp vô cùng đơn sơ của ngươi tự mình diễn hóa đến cực hạn, chẳng lẽ không thơm sao?

Dám nói Thiên Cơ Thạch đơn sơ?

Ngươi nghĩ gì vậy?” Nghe lời của vị đại năng này, vị đại năng nói chuyện lúc trước không dám cãi lại nữa.

Dù sao người ta nói đúng.

Dù thế nào đi nữa, Thiên Cơ Thạch cũng không phải là thứ đơn sơ.

Có thể để cho công pháp thần thông tự mình diễn hóa đến cực hạn.

Đây rốt cuộc là pháp bảo gì?

Tuyệt đối là kinh thế nghịch thiên bảo vật.

Điều này tương đương với việc ngươi chỉ cung cấp một pháp môn thổ nạp đơn giản, Thiên Cơ Thạch sẽ tự mình diễn hóa cho ngươi thành công pháp Chuẩn Thánh.

Bảo vật như vậy, ngươi có thể nói nó đơn sơ không?

Ai dám nói nó đơn sơ?

Lời nói tuy là vậy, nhưng nếu phần thưởng lúc nào cũng là Thiên Cơ Thạch, tính thú vị quả thực kém đi một chút.

Dù sao phần thưởng của các bảng xếp hạng khác vô cùng phong phú.

Động một tí là phần thưởng pháp lực mấy trăm vạn năm, mấy ngàn vạn năm.

Thậm chí còn có mảnh vỡ Đại đạo hoặc Đại đạo hoàn chỉnh.

Phải biết rằng một Đại đạo hoàn chỉnh chính là một cơ duyên thành Thánh a.

Chỉ riêng Đại đạo hoàn chỉnh, Thiên Cơ Lâu đã phát rất nhiều rồi.

Điều này đã cung cấp cho thế giới Hồng Hoang vô số cơ duyên thành Thánh.

Mặc dù đến nay vẫn chưa có Thánh nhân mới xuất hiện, nhưng trong tương lai nhất định sẽ có Thánh nhân mới xuất hiện.

Gần như có thể nói, đều là do Thiên Cơ Lâu ban cho.

So sánh lại, Thiên Cơ Thạch tuy cũng là vô thượng bảo vật, nhưng

so với mảnh vỡ Đại đạo hoặc Đại đạo hoàn chỉnh, Thiên Cơ Thạch quả thực cũng có vẻ có chút keo kiệt.

Chúng sinh Hồng Hoang đều suy tư hồi lâu, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp.

Đúng lúc này, có một giọng nói yếu ớt truyền ra.

"Bây giờ các Thánh nhân và Thiên Cơ Lâu đã rạn nứt rồi, Thiên Cơ Lâu còn có thể cung cấp Thiên Cơ Thạch, đã được coi là vô cùng hào phóng rồi." Nghe những lời này, chúng sinh Hồng Hoang tức thì kinh ngạc.

Một lát sau, mọi người đều bừng tỉnh.

Lời của người này dường như nói cực kỳ chính xác.

Cường giả Thánh cảnh thế giới Hồng Hoang đã rạn nứt với Thiên Cơ Lâu, thậm chí còn đại chiến một trận, còn bị một Thánh nhân ẩn nấp trong bóng tối tấn công lén Tam Thất.

Hồng Quân Đạo Tổ và Trường Không đạo nhân đều đã tự mình ra mặt.

Mặc dù cuối cùng không đánh nhau, nhưng trận chiến này sớm muộn cũng không thể tránh khỏi.

Bây giờ Thiên Cơ Lâu còn cung cấp Thiên Cơ Thạch cho những kẻ này, quả thực có chút hào phóng.

Chỉ là Thiên Cơ Lâu làm như vậy, rốt cuộc là vì cái gì?

Cung cấp sự giúp đỡ cho kẻ địch của mình sao?

Chương 586

Rõ ràng đây là chuyện không thể nào.

Có lẽ sự xuất hiện của Hồng Mông Tử Kim Bảng có thâm ý khác.

Chỉ là sự xuất hiện của Hồng Mông Tử Kim Bảng rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Rốt cuộc ẩn chứa ý đồ gì?

Mọi người đều im lặng chìm vào suy tư.

Một ý nghĩ dường như dần dần trào dâng trong lòng mọi người.

Thiên Cơ Lâu xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, có phải là để tuyển chọn tinh anh không?

Có thể hiểu là Thiên Cơ Lâu đang tuyển chọn tinh anh của thế giới Hồng Hoang.

Phàm là những người có thể lên Hồng Mông Tử Kim Bảng, đều là những tồn tại đỉnh cao nhất trong thế giới Hồng Hoang.

Phải biết rằng Thiên Cơ Lâu vẫn luôn âm thầm bảo vệ Hồng Hoang.

Lúc đầu trong đại chiến Nhân Yêu, chúng sinh Hồng Hoang cũng đã nghe được một số ý tứ khó hiểu từ miệng Tam Thất, La Hầu, Thú Thần.

Dường như Thiên Cơ Lâu đối mặt với kẻ địch thần bí đó cũng có chút lực bất tòng tâm.

Trong thời điểm quan trọng này, Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất hiện, và ban tặng vô số bảo vật.

Có phải là muốn cố ý tạo ra một loạt Thánh nhân, sau đó giúp

Thiên Cơ Lâu chống lại ngoại địch không?

Phải biết rằng trong Thiên Cơ Lâu ít nhất có mười mấy vị Thánh nhân tồn tại.

Một lực lượng khổng lồ như vậy còn cảm thấy áp lực, vậy thì kẻ địch mà Thiên Cơ Lâu đối mặt quả thực là kinh khủng vô biên.

Nhiều người đã nghĩ thông điểm này, nhìn Hồng Mông Tử Kim Bảng sắc mặt không khỏi đại biến.

Nếu quả thật như vậy, e rằng tai nạn thực sự của Hồng Hoang sắp đến rồi.

Dù sao không đến thời điểm thực sự quan trọng, ai lại đi tặng bảo vật với số lượng lớn như vậy?

Phàm là những người có thể lên Hồng Mông Tử Kim Bảng, đều được tặng rất nhiều bảo vật.

Đây là muốn cố ý tạo ra một loạt cường giả.

Ý đồ của Thiên Cơ Lâu đã rất rõ ràng, chính là muốn cố ý tạo ra một loạt cường giả, sau đó đối kháng với kẻ địch thần bí đó.

Sau khi hiểu rõ then chốt trong đó, nhiều người nhìn Hồng Mông Tử Kim Bảng ánh mắt cũng mang theo vẻ sùng kính.

Sự xuất hiện của Hồng Mông Tử Kim Bảng dường như không giống với những gì chúng sinh Hồng Hoang tưởng tượng.

Lúc đầu mọi người đều hoài nghi, Hồng Mông Tử Kim Bảng có phải ẩn chứa mục đích kỳ lạ nào không.

Bây giờ xem ra quả thực như vậy, chỉ là mọi người đều trách oan người ta.

Người ta chỉ là ra ngoài tặng bảo vật mà thôi, chỉ là muốn tạo ra một loạt cao thủ mà thôi, sau đó lợi dụng những cao thủ này liên thủ

bảo vệ Hồng Hoang.

Mục đích đơn thuần như vậy.

Nghĩ lại đến bây giờ, những việc Hồng Quân Đạo Tổ đã làm dường như có chút quá đáng.

Chẳng trách các Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu đều có chút xem thường Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ so với người ta, quả thực là tầm nhìn quá nhỏ hẹp.

Người ta một lòng một dạ bảo vệ Hồng Hoang, vô số năm qua chưa từng ngơi nghỉ.

Vậy mà Hồng Quân Đạo Tổ lại làm gì?

Chỉ là vì tranh quyền đoạt lợi cho mình mà thôi.

Trường Không đạo nhân nói rất rõ ràng.

Y là sinh linh đầu tiên đản sinh từ Hồng Mông, Bàn Cổ đại thần còn phải xếp sau y.

Y đã từng chứng kiến Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, cũng chứng kiến Bàn Cổ đại thần đại chiến với tất cả Hỗn Độn Thần Ma tấn công, cũng chứng kiến Bàn Cổ đại thần vẫn lạc.

Trước khi Bàn Cổ đại thần vẫn lạc, đã nhờ Trường Không đạo nhân trông nom Hồng Hoang.

Từ thời kỳ đó, người ta đã bắt đầu bảo vệ Hồng Hoang.

Cũng chính từ thời kỳ đó, không còn Hỗn Độn Thần Ma nào tấn công Hồng Hoang nữa.

Vấn đề này chưa bao giờ có ai nghĩ đến.

Rốt cuộc là tại sao?

Tại sao lúc Hồng Hoang mới khai mở, lại có nhiều Hỗn Độn Thần Ma kéo đến như vậy, sau này lại không có Hỗn Độn Thần Ma nữa?

Hóa ra là người ta vẫn luôn âm thầm bảo vệ Hồng Hoang mà thôi.

Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng đã tiết lộ rất nhiều nội tình.

Linh căn bảng xếp hạng thứ ba Thông Thiên Kiến Mộc, là do Trường Không đạo nhân di thực đến để bảo vệ Hồng Hoang.

Hồng Hoang linh căn bảng xếp hạng thứ hai Thế Giới Cự Thụ, là do người ta mời đến bảo vệ Hồng Hoang.

Tứ Thánh Thú trên Bảng Tọa Kỵ, vô số năm qua vẫn luôn bảo vệ ở tứ cực Hồng Hoang.

Thú Hoàng Thần Nghịch, bị người ta thu phục để bảo vệ Hồng Hoang, vô số năm qua trở thành sứ giả tuần thủ của thế giới Hồng Hoang.

Ma Tổ La Hầu, cũng bị người ta thu phục, chỉ điểm người ta tu thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, giống hệt Thú Hoàng Thần Nghịch trở thành sứ giả tuần thủ bảo vệ Hồng Hoang.

Còn có Công Phu Hùng Miêu, còn có thần thú Thảo Nê Mã, còn có Ca Tư Lạp thần bí.

Vô số năm qua, toàn bộ đều đang phấn đấu để bảo vệ Hồng Hoang.

Người ta có thể nói là đã tận tâm tận lực với thế giới Hồng Hoang.

Vậy mà Đạo Tổ Hồng Quân thì sao?

Đạo Tổ Hồng Quân những năm này đang làm gì?

Y lại làm được những gì?

Y chẳng làm gì cả, chỉ là dẫn dắt sinh linh thế giới Hồng Hoang tự

tương tàn sát mà thôi, chỉ là âm thầm dẫn dắt sinh linh Hồng Hoang tranh quyền đoạt lợi cho y mà thôi.

Thế giới Hồng Hoang ngoài tai nạn Thú Hoàng Thần Nghịch ra, Long Hán đại kiếp lần đầu tiên, Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân tộc tam tộc đại chiến, chính là do bị người âm thầm xúi giục ly gián gây ra.

Đằng sau chuyện này chính là có bóng dáng của Hồng Quân Đạo Tổ và Ma Tổ La Hầu.

Sau Long Hán đại kiếp, liền nảy sinh Ma Đạo chi tranh, chủ yếu là cuộc tranh đấu giữa Đạo Tổ Hồng Quân và Ma Tổ La Hầu.

Nói trắng ra, thực chất là đang tranh đoạt quyền khống chế Hồng Hoang mà thôi, cũng là đang tranh quyền đoạt lợi cho mình.

Sau khi Ma Đạo chi tranh kết thúc, lại xuất hiện Vu Yêu Lượng kiếp.

Vu tộc và Yêu tộc sở dĩ đến mức này, chủ yếu là do Vu tộc và Yêu tộc quá đỉnh thịnh, Đạo Tổ Hồng Quân đối với họ thực sự quá không ưa, mới bày mưu để hai tộc này tự tương tàn sát.

Thực ra nói trắng ra, đây chẳng phải là vẫn luôn tranh quyền đoạt lợi sao?

Đây chẳng phải là vẫn luôn âm thầm khống chế Hồng Hoang sao?

Hoàn toàn xem sinh linh Hồng Hoang như con kiến trong lòng bàn tay.

Thế giới Hồng Hoang cũng hoàn toàn trở thành sân sau của y.

Muốn ai sống, người đó sống, muốn ai chết, người đó chết.

Tầm nhìn như vậy sao có thể so sánh với Thiên Cơ Lâu?

Hoàn toàn không có chút khả năng so sánh nào.

Theo truyền thuyết, Hồng Quân còn thiết lập rất nhiều tai kiếp.

Hướng đi của thế giới Hồng Hoang hoàn toàn do một mình y quyết định.

Y muốn Vu Yêu hai tộc chết, thế là xảy ra đại chiến Vu Yêu.

Y muốn Nhân tộc trở thành chủ tể sau đại chiến Vu Yêu, Nhân tộc liền thủy chung không bị diệt vong hoàn toàn.

Dù sao thế giới Hồng Hoang có rất nhiều cao thủ chiêm bốc, có rất nhiều đại năng có thể cắt đứt Thiên đạo.

Hướng đi của thế giới Hồng Hoang, rất nhiều đại năng đều có thể tính toán ra được.

Tương lai Nhân tộc sẽ chủ tể Hồng Hoang, nhưng thời gian cũng không dài.

Bởi vì Nhân tộc phát triển quá nhanh chóng.

Nếu cứ để Nhân tộc phát triển tiếp, e rằng Nhân tộc còn đáng sợ hơn cả Vu Yêu hai tộc.

Hơn nữa trong tương lai, chiến lực cao cấp chân chính đều nằm trong tay các vị Thánh nhân.

Đối mặt với tình huống này, Hồng Quân Đạo Tổ lại nảy sinh tâm tư!

Chương 587

Lão ra lệnh cho hai vị đệ tử xuất sơn, tái lập Thiên Đình, đồng thời một tay tổ chức Phong Thần Đại Kiếp, để đệ tử của mình hoàn toàn khống chế Hồng Hoang.

Thực ra Hồng Mông Tử Kim Bảng đã tiết lộ rồi.

Hạo Thiên và Dao Trì, tương lai quý không thể tả!

Quý ở đâu ư?

Chuyện này đã rõ như ban ngày.

Sau này khi Phong Thần Đại Kiếp kết thúc, e rằng kết cục của mấy vị Thánh nhân cũng không tốt đẹp gì.

Kết cục của Nhân tộc cũng sẽ không khá hơn.

Kể từ đó, thế giới Hồng Hoang sẽ hoàn toàn bị Hồng Quân Đạo Tổ nắm trong lòng bàn tay.

Đây hoàn toàn là mưu quyền đoạt lợi cho bản thân.

Một Hồng Quân Đạo Tổ như vậy có tư cách gì đáng để người khác kính ngưỡng?

Một Hồng Quân Đạo Tổ như vậy, một Đạo Tổ như vậy, có khí phách gì đáng nói chứ?

So với Thiên Cơ Lâu của người ta, đơn giản là không thể so sánh.

Thiên Cơ Lâu của người ta, riêng thực lực Thánh nhân đã không dưới mấy chục vị.

Thần thú Thảo Nê Mã, Công Phu Hùng Miêu, Ca Tư Lạp, Đại Đạo Chi Thư, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, Thú Thần, Ma Tổ, Tam Thất, Yêu Yêu, Thông Thiên Kiến Mộc, Thế Giới Cự Thụ,

Hỗn Độn Đa Nhục.

Đương nhiên còn có Trường Không đạo nhân mạnh mẽ nhất.

Với thực lực như vậy, muốn xưng bá Hồng Hoang quả thực dễ như trở bàn tay.

Nhưng người ta không làm vậy, chỉ âm thầm bảo vệ Hồng Hoang mà thôi.

Còn Hồng Quân Đạo Tổ thì chỉ biết ngấm ngầm tranh quyền đoạt lợi.

Căn bản không có bất kỳ điểm nào để so sánh.

Có rất nhiều đại năng trong lòng sáng như gương.

Hồng Mông Tử Kim Bảng đã liên tục công bố sáu bảng xếp hạng.

Thiên Cơ Lâu cũng đã bị phơi bày hoàn toàn ra ngoài.

Nếu chúng sinh Hồng Hoang vẫn không nhìn thấu, chẳng phải bọn họ đã thật sự trở thành kẻ ngốc rồi sao?

Tất cả mọi người đều tỏ ra khinh thường Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng lại không dám thể hiện ra ngoài.

Thực sự là có chút khó chịu.

Những chuyện này, mấy vị lãnh tụ của Vu tộc và Yêu tộc cũng đã nhìn thấu.

Nhưng bọn họ lại có chút bất lực.

Dù sao khí vận của họ đã bị chính họ phung phí gần như không còn.

Bây giờ họ cũng chỉ đang giãy giụa hấp hối mà thôi.

Sau này rốt cuộc sẽ ra sao, không ai biết được.

Chỉ có thể đi bước nào hay bước đó.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang âm thầm suy tư, Hồng Mông Tử Kim Bảng trên không trung cuối cùng cũng có dị động.

Từng mảng lớn thần quang màu vàng biến đổi nhanh chóng, gần như chiếu rọi khiến chúng sinh Hồng Hoang không mở nổi mắt.

Tất cả mọi người đều phải nheo mắt nhìn kỹ.

Chỉ thấy kim quang đầy trời cuối cùng đã hình thành nên một hàng chữ Đại đạo. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 73: Côn Bằng Bảo Thuật.

Thần thông này là thần thông bạn sinh khi Côn Bằng lão tổ ra đời, sở hữu sự thần diệu vô cùng tận, có thể diễn hóa thành hai hình thái Côn và Bằng.

Nắm giữ tinh diệu của biến hóa âm dương, hàm chứa thần thông vô lượng của đại dương, mười vạn thần vũ hóa thành lò kiếm, âm dương nghịch loạn, v.v... vô cùng chiêu thức."] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lập tức kinh ngạc.

Thật không ngờ thần thông của Côn Bằng lão tổ lại được lên bảng.

Đây chính là thần thông tuyệt diệu của Côn Bằng lão tổ.

Không ngờ tên lại gọi là Côn Bằng Bảo Thuật.

Nghĩ lại, quả thật có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Hóa ra việc Côn Bằng có thể tùy ý biến hóa hình thái là từ đây mà ra.

Thân thể của Côn Bằng gần như có thể nói là vô tận.

Thậm chí có thể nói là sinh linh to lớn nhất thế giới Hồng Hoang.

Nghe nói thân thể của y còn to lớn hơn cả Chúc Long.

Khi hóa thành Côn, y gần như chiếm một phần mười Bắc Minh Hải, chỉ cần hoạt động nhẹ một chút ở Bắc Minh Hải cũng có chút khó khăn.

Khi hóa thành Bằng, cũng to lớn không gì sánh bằng, được mệnh danh là "phù dao trực thượng cửu vạn lý".

Cánh vỗ một cái, đã là khoảng cách chín vạn dặm.

Thân thể như vậy tuyệt đối là thân thể to lớn nhất thế giới Hồng Hoang.

Càng nghĩ càng thấy có chút đáng sợ.

Không ngờ căn nguyên của tất cả những điều này lại bắt nguồn từ Côn Bằng Bảo Thuật.

Điều này quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng, thậm chí là một sự tồn tại có phần đáng sợ.

Không biết Côn Bằng lão tổ có ý định truyền thừa thần thông này không.

Thần thông như vậy quả thực không gì sánh bằng.

Chẳng trách lại xếp trên cả La Sinh Môn.

Ai mà có được bảo thuật như vậy, tất nhiên cũng có thể luyện nhục thân giống hệt Côn Bằng.

Đó mới thật sự là một sự tồn tại vượt ngoài sức tưởng tượng.

Trong lúc mọi người đang kinh ngạc, trên không trung tử khí lan tràn, phần thưởng cuối cùng cũng xuất hiện.

Phần thưởng lại giống hệt như trước, vẫn là Thiên Cơ Thạch.

Điều này quả thực có chút nhàm chán.

Dù sao từ hạng 100 đến hạng 73 bây giờ, phần thưởng đều là

Thiên Cơ Thạch, thực sự không có gì đáng xem.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, cuối cùng lại có một hàng chữ Đại đạo mới xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 72: Thời Thần Pháp Tắc Chưởng Khống.

Đây là thần thông của Vu tộc Chúc Cửu Âm.

Uy lực vô cùng, có thể khống chế thời gian."] Lần này, dòng chữ Đại đạo cũng vô cùng ngắn gọn, thậm chí có thể nói là cực kỳ đơn giản.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang lại một phen xôn xao.

Đây là lần đầu tiên Vu tộc xuất hiện trên Bảng Thần Thông.

Thần thông của Vu tộc không giống với thần thông thông thường.

Vu tộc không thể tu luyện nguyên thần, cũng không thể tu luyện công pháp bình thường, chỉ có thể tu luyện pháp tắc, dựa vào pháp tắc để tu luyện Vu thuật của mình.

Cái gọi là pháp tắc chưởng khống này, nói trắng ra thực chất chính là Vu thuật.

Đương nhiên, nếu cứng rắn gọi nó là pháp tắc cũng được, chỉ là pháp tắc mà Vu tộc khống chế có chút khác biệt so với pháp tắc thông thường mà thôi.

Không ngờ bây giờ lại xuất hiện pháp tắc của Vu tộc, thật khiến người ta kinh ngạc.

Đặc biệt là các đại năng Yêu tộc, sắc mặt đã sớm trở nên tái mét.

Bởi vì Yêu tộc có thể nói là cực kỳ quen thuộc với thần thông này, thậm chí là căm hận.

Yêu tộc đã chịu không biết bao nhiêu thiệt thòi vì thần thông này, số lượng đại năng Yêu tộc chết dưới thần thông này nhiều không đếm

xuể.

Không ngờ thần thông này lại lên bảng.

Chúng sinh Hồng Hoang và Yêu tộc tự nhiên đều sôi trào.

Đây là thần thông của Tổ vu Chúc Cửu Âm.

Đây tuyệt đối là một thần thông vô cùng đáng sợ.

Chương 588

Thần thông này đại biểu cho điều gì?

Thực ra rất đơn giản.

Thần thông này có thể khống chế thời gian.

Đây cũng là một trong những pháp tắc khó khống chế nhất, cũng là một trong những Đại đạo khó nắm giữ nhất.

Thời gian và không gian, hai loại pháp tắc này tuy không phải mạnh nhất nhưng lại khó khống chế nhất.

Tương truyền, ngay cả Hồng Quân lão tổ cũng rất khó khống chế hai loại pháp tắc này, cũng chỉ miễn cưỡng nắm giữ được một phần trong đó mà thôi, chứ không phải hoàn toàn khống chế.

Tương truyền người khống chế pháp tắc này tốt hơn còn có một vị đại năng khác, đó là Thời Thần đạo nhân.

Chỉ có điều Thời Thần đạo nhân đã chết từ thời thượng cổ.

Vậy thì bây giờ, người thể hiện nổi bật nhất trên Đại đạo thời gian chỉ có Chúc Cửu Âm của Vu tộc.

Gã này cũng là tồn tại mạnh mẽ nhất trên Đại đạo này.

Hiện tại cả Hồng Hoang không ai sánh bằng.

Thấy vậy, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều kinh hô thành tiếng: "Thật không ngờ người đầu tiên của Vu tộc lên bảng lại là Chúc Cửu Âm!" "Thực lực của Chúc Cửu Âm dù là trong cả Vu tộc cũng xếp hạng rất cao.

Không ngờ người đầu tiên lên bảng lại là y." "Đúng vậy, ta cũng không ngờ a…" Lúc này, chúng sinh Hồng Hoang bàn tán sôi nổi, vô

số người đều có chút kinh ngạc.

Ai cũng không ngờ lại là tình huống như vậy.

Chẳng phải nên bắt đầu từ Tổ vu yếu nhất sao?

Sao lại trực tiếp xuất hiện một vị Tổ vu mạnh mẽ như vậy, thật khiến người ta bất ngờ.

Mỗi một vị Tổ vu đều nắm giữ một pháp tắc.

Địa vị của Tổ vu trong Vu tộc cũng là tồn tại chí cao vô thượng.

Có lời đồn, Vu tộc có thể bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, chủ yếu là có liên quan đến mười hai điều pháp tắc này.

Còn lời này có đúng hay không thì lại khiến người ta phải suy ngẫm.

Trong Thiên Đình, sắc mặt của các đại năng cũng trở nên cực kỳ khó coi.

"Thật không ngờ gã này lại lên bảng…" Đông Hoàng Thái Nhất có thể nói là nghiến răng nghiến lợi với gã này.

Chính vì pháp tắc thời gian của gã mà pháp lực của Hỗn Độn Chung của y bị giảm đi rất nhiều.

Nếu không, Vu tộc đã sớm tổn thất thảm trọng.

Bởi vì Thời Thần pháp tắc gần như là khắc tinh của y.

Mỗi khi y rung Hỗn Độn Chung, gã đó đều sẽ thi triển pháp tắc thời gian, cuối cùng dẫn đến việc uy lực của Hỗn Độn Chung bộc phát muộn hơn một chút.

Chính vì vậy, đã cho Vu tộc rất nhiều cơ hội chạy trốn.

Do đó, Vu tộc mới chống đỡ được trước Hỗn Độn Chung.

Nếu không, tuyệt đối rất khó chống đỡ.

Đông Hoàng Thái Nhất sứt đầu mẻ trán, lúc này hận đến cực điểm, hận không thể lập tức xuống trần chém giết Chúc Cửu Âm.

Đáng tiếc là y lại không thể làm vậy, thực sự khiến y không khỏi thở dài.

Bên cạnh y, Yêu Đế Đế Tuấn, lúc này sắc mặt cũng có chút khó coi.

"Thái Nhất, tạm thời đừng nóng vội." "Hiện tại là thời buổi rối ren, không phải là cơ hội để chúng ta khai chiến với Vu tộc." "Hơn nữa, thực lực của gã này quả thật rất lợi hại, dù là trong mười hai Tổ vu của Vu tộc, thực lực của gã cũng đủ để xếp vào top ba." "Mọi chuyện còn cần bàn bạc kỹ hơn." "Dù sao tình hình của Yêu tộc chúng ta bây giờ cũng đáng lo ngại." Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi hậm hực gật đầu.

Nói cũng đúng.

Thực sự là không có cách nào.

Dù sao còn có Nhân tộc ở một bên hổ thị đam đam.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, cảm nhận được dị động trên không trung, tất cả mọi người lại một lần nữa ngẩng đầu nhìn trời.

Hóa ra là tử khí trên không trung bắt đầu biến đổi nhanh chóng.

Tất cả mọi người đều biết đây là phần thưởng sắp được phát ra.

Bọn họ muốn xem thử phần thưởng lần này có phải lại là Thiên Cơ Thạch không.

Nếu thật sự lại là Thiên Cơ Thạch thì thực sự không có ý nghĩa gì nữa.

Bảo vật tuy tốt, nhưng lại xuất hiện liên tiếp, thực sự cho người

ta cảm giác không tốt lắm.

Một lát sau, dòng chữ về phần thưởng cuối cùng cũng xuất hiện.

Quả nhiên như chúng sinh Hồng Hoang dự đoán, lại là một khối Thiên Cơ Thạch.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này không khỏi thở dài một tiếng.

Quả nhiên không có gì thú vị. ---------- Tại một nơi nào đó trong Hồng Hoang, bên trong Thiên Cơ Lâu.

Tam Thất đang ngồi trên đỉnh một tòa cung điện, lắc đầu ngước nhìn Thần bảng ở phía xa, không khỏi khẽ cười.

Nhìn thấy bảng xếp hạng này, nàng cảm thấy có chút buồn cười.

Bởi vì đây có thể gọi là "sơn trung vô lão hổ, hầu tử xưng đại vương" (trong núi không có hổ, khỉ xưng đại vương).

Trên Đại đạo pháp tắc thời gian này, người được xem là lợi hại hơn cả nên là Thời Thần đạo nhân kia.

Chỉ có điều sau khi gã đó không rõ tung tích, ngược lại lại để cho Chúc Cửu Âm trở thành nhân vật lợi hại nhất trên con đường này.

Thực sự khiến người ta có chút thở dài.

Bên cạnh, Yêu Yêu thấy Tam Thất thở dài, không khỏi lắc đầu hỏi: "Ngươi đang thở dài cái gì vậy?" Tam Thất ngọt ngào cười một tiếng: "Không có gì đâu, tỷ tỷ.

Ta nhìn thấy Chúc Cửu Âm này, không khỏi nhớ tới Thời Thần đạo nhân kia.

Nhiều năm trước, ta từng gặp gã đó một lần." Nghe vậy, Yêu Yêu cũng tò mò: "Chuyện gì vậy?

Có thể kể một chút không?" Nàng đối với Thời Thần đạo nhân này

thực ra cũng rất tò mò.

Dù sao nàng cũng chưa từng gặp qua gã đó, tự nhiên là có lòng hiếu kỳ.

Tam Thất cười hắc hắc: "Lúc đó ta còn nhỏ, tu vi cũng không đủ, đang lăn lộn ở thế giới Hồng Hoang.

Sau đó gặp được một lão gia gia râu bạc.

Gã này trông có vẻ tiên phong đạo cốt, nhưng thực tế lại là một bụng ý đồ xấu.

Lúc đó lão nói ta thiên phú cực tốt, còn muốn thu ta làm đồ đệ.

Ở trước mặt ta giả bộ rất lợi hại.

Sau đó bị Chủ nhân bắt gặp, Chủ nhân cũng nói ta tư chất không tệ, thế là cũng nảy ra ý định để ta theo bên cạnh.

Lại bị lão gia gia râu bạc kia ngăn cản, còn giả ra bộ dạng rất lợi hại, giống như trời không sợ đất không sợ, không ai là đối thủ của lão vậy.

Kết quả sau đó bị Chủ nhân đánh cho một trận.

Bị Chủ nhân đè xuống đất đạp vào mông, bộ dạng đó thật là tức cười." Nói xong, nàng cười hắc hắc.

Yêu Yêu bên cạnh nghe thấy thú vị, cũng lộ ra một nụ cười nhẹ.

"Rõ ràng là một lão gia gia râu bạc, lại đặc biệt thích ra vẻ.

Ở trước mặt chúng ta giả làm thiên vương lão tử, thật là đáng ghét.

Rõ ràng tu vi không cao, lại cứ ra vẻ thiên hạ vô địch.

Kết quả bị Chủ nhân đánh cho một trận, thực sự là mất mặt." Nói đến đây, Tam Thất liền dừng lại một chút, giọng điệu lại dần dần trở

nên có chút trầm xuống.

“Sau đó thì không bao giờ gặp lại lão già đó nữa.

Những năm nay ta cũng từng đi khắp Hồng Hoang, nhưng vẫn không cảm nhận được khí tức của lão.

Nói không chừng gã đó thật sự đã chết rồi.” Nghe vậy, Yêu Yêu không khỏi nhẹ nhàng an ủi: “Đừng lo, gã đó trước khi đến Hồng Hoang hẳn là đã ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, là Thánh nhân chân chính, thực lực chắc chắn không yếu.

Sẽ không đơn giản chết đi như vậy đâu.Sở dĩ cảm nhận không được khí tức của hắn, hẳn là lại về đến Hỗn Độn.

Nghe những lời này, Tam Thất không khỏi gật gật đầu.

Đối với Thời Thần đạo nhân râu bạc kia, Tam Thất vẫn có cảm tình.

Ban đầu khi mình đang lúc đường cùng, lão già đó cũng đã giúp mình một tay.

Nếu không, mình thật sự không có duyên phận được gặp Chủ nhân.

Mình có thể gặp được Chủ nhân, và có thể đi theo bên cạnh Chủ nhân, cũng coi như là phúc của Thời Thần đạo nhân.

Chương 589

Không có lão thì không có Tam Thất.

Thời Thần đạo nhân chính là ân nhân cứu mạng của Tam Thất.

Tuy không thể so sánh với Chủ nhân, nhưng Tam Thất đối với gã đó vẫn có hảo cảm.

Hai người nhất thời đều thở dài.

Một lúc lâu sau, Tam Thất lại có chút buồn bã: "Cũng không biết mấy đứa nhỏ của Nhân tộc kia thế nào rồi?

Nói ra thật có chút nhớ bọn chúng.

Thật muốn chạy ra ngoài xem bọn chúng a…" Nói đến đây, nàng có chút oán giận.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc có thể nói là đệ tử của nàng.

Tuy không có danh phận đệ tử, nhưng lại có cái thực của đệ tử.

Bây giờ mình bị Chủ nhân cấm túc, thực sự khiến Tam Thất có chút buồn bực.

Yêu Yêu liếc nhìn Tam Thất một cái, không khỏi lộ ra một tia trách móc: "Ngươi đó… Ngươi đâu phải không biết, Chủ nhân trước nay vẫn luôn thương yêu ngươi, chưa bao giờ trách mắng ngươi.

Điều này cũng khiến ngươi lười biếng trong tu luyện.

Nhiều tài nguyên như vậy tùy ngươi sử dụng, mà thực lực của ngươi vẫn chưa đạt đến mức khiến Chủ nhân hài lòng.

Đến cuối cùng thậm chí bị con tiện nhân kia đánh lén, Chủ nhân có thể không trách ngươi sao?

Phải biết Chủ nhân thương ngươi hơn bất cứ ai, lần này ngươi chịu thiệt thòi như vậy, Chủ nhân đã buồn bực mấy ngày liền đó.

Thế nên mới cấm túc ngươi, để ngươi tu luyện cho tốt.

Ngươi đừng làm Chủ nhân tức giận nữa, lén lút chạy ra ngoài a…" Nghe những lời này, Tam Thất cũng uất ức gật đầu.

Nàng tự nhiên biết Chủ nhân thương yêu mình, chỉ là nàng thực sự có chút nhớ nhung mấy đứa nhỏ của Nhân tộc.

Bây giờ địa vị của Nhân tộc thực sự không dễ dàng.

Đối mặt với Yêu tộc và Vu tộc, nội tình của Nhân tộc thực sự quá nông cạn.

Nếu không cẩn thận, thật sự có thể sẽ phải chịu thiệt thòi lớn.

Yêu Yêu liếc nhìn Tam Thất đang buồn bã: "Ngươi đó… Cứ yên tâm về mấy đứa nhỏ của Nhân tộc đi.

Chủ nhân đã để lại cho Nhân tộc một con bài tẩy.

Chỉ cần Hồng Quân Đạo Tổ không ra tay, không ai có thể làm gì được Nhân tộc, kể cả mấy vị Thánh nhân kia cũng không được." Nghe vậy, Tam Thất lập tức tò mò: "Là con bài tẩy gì vậy?

Chủ nhân lại giấu cả ta sao??" Yêu Yêu liếc nhìn Tam Thất, lộ ra vẻ mặt cười như không cười: "Ta nói cho ngươi biết, ngươi cứ yên tâm đi.

Chủ nhân đã để lại cho Nhân tộc một cây Chí Tôn Ngân Châm.

Thứ đó đang ở trong tay Toại Nhân Thị.

Nếu không ngươi thật sự cho rằng Toại Nhân Thị ngốc sao?

Tự nhiên lại đi đại chiến với Chuẩn Đề Thánh nhân?" Nghe lời của Yêu Yêu, Tam Thất Thánh nhân lập tức ngây người: "Chí Tôn

Ngân Châm?" Yêu Yêu cười gật đầu.

Tam Thất lập tức vui mừng: "Nếu thật sự như vậy thì tốt quá rồi.

Nhân tộc có trong tay một cây Chí Tôn Ngân Châm, dù là lão già Thái Thượng Lão Tử kia ra tay, nếu bất ngờ không kịp phòng bị cũng sẽ phải chịu thiệt lớn." Nói xong Tam Thất liền cười ha ha.

Chí Tôn Ngân Châm là một lợi khí của Thiên Cơ Lâu.

Uy lực của thứ này thậm chí còn mạnh hơn cả thuốc lá của Thiên Cơ Lâu.

Bảng Linh Căn Hồng Hoang, đứng đầu bảng là Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục.

Gã này xếp hạng nhất trên Bảng Linh Căn, thậm chí còn cao hơn cả Thế Giới Thụ.

Sở dĩ như vậy là vì Chí Tôn Đa Nhục có thể nhả ra Chí Tôn Ngân Châm.

Chí Tôn Ngân Châm mà nó nhả ra thậm chí còn có lực diệt Thánh.

Nếu bất ngờ không kịp phòng bị bị Chí Tôn Ngân Châm của nó công kích, vậy thì dù là Thánh nhân, e rằng cũng rất khó chống đỡ.

Kể cả Thái Thượng Lão Tử được mệnh danh là thủ lĩnh Huyền Môn, đối mặt với Chí Tôn Ngân Châm, e rằng cũng không đỡ nổi.

Dù sao uy lực của Chí Tôn Đa Nhục thực sự quá mạnh mẽ. ---------- Ngay lúc hai nữ tử trong Thiên Cơ Lâu đang trò chuyện, bên ngoài mọi người đã vỡ chợ.

Hóa ra đã có thần thông mới lên bảng. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 71: Lục Đinh Thần Hỏa.

Người sáng tạo là Thái Thượng Lão Tử.

Đây là tạo nghệ cao nhất của Thái Thượng Lão Tử trên Hỏa chi Đại đạo.

Dung hợp Kỳ Môn Độn Giáp chi đạo, cuối cùng diễn biến thành Lục Đinh Thần Hỏa.

Có thể luyện hóa vạn vật thế gian, sinh ra bảo đan!"] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh ngạc.

Bọn họ từng nghe qua thần thông của Thái Thượng Lão Tử, biết Thái Thượng Lão Tử luyện đan là nhất tuyệt, cũng biết thủ đoạn luyện khí của Thái Thượng Lão Tử cũng rất mạnh.

Không ngờ Hỏa chi Đại đạo của Thái Thượng Lão Tử cũng mạnh đến vậy.

Sở dĩ Thái Thượng Lão Tử luyện khí, luyện đan lợi hại như thế, là do có được thần thông Hỏa chi vô cùng mạnh mẽ.

Chúng sinh Hồng Hoang vốn tưởng rằng thần thông Hỏa chi của lão tên là Tam Muội Chân Hỏa, hóa ra lại tên là Lục Đinh Thần Hỏa.

Có thể luyện hóa vạn vật thế gian.

Bất cứ thứ gì cũng có thể bị lão luyện hóa, sau đó luyện thành bảo đan.

Nghĩ đến thôi cũng thấy đáng sợ.

Ai mà rơi vào tay lão, chẳng phải là chết không có chỗ chôn sao?

Rất có thể sẽ bị gã này luyện chế thành huyết đan, cuối cùng bị lão ăn mất.

Nếu thật sự như vậy, vậy thì thân đạo hạnh này của Thái Thượng Lão Tử quả là máu tanh chồng chất.

Cũng không biết Thái Thượng Lão Tử đã luyện hóa bao nhiêu người, đã ăn bao nhiêu người.

Thần thông như vậy có khác gì ăn thịt người đâu?

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang có chút không rét mà run.

Bảng xếp hạng công bố nối tiếp nhau, mức độ chấn động trong lòng chúng sinh Hồng Hoang cũng đã đến mức không thể tả.

Trong chớp mắt, Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang đã đến hạng sáu mươi mấy.

Đa số thần thông đều là của Thánh nhân.

Đương nhiên cũng có thần thông do sinh linh khác sáng tạo ra, chỉ là số ít mà thôi.

Điều này đủ để khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc đến cực điểm.

"Thật không ngờ ngưỡng cửa của Bảng Thần Thông này lại cao như vậy!" "Ngươi nói thừa à?

Người ta khởi điểm đã là Thần Lôi của Thánh nhân, thần thông sau đó tự nhiên là càng ngày càng khó." "Chỉ là rất đáng tiếc, nhiều Thiên Cơ Thạch như vậy đều rơi vào tay Thánh nhân." "Đây là chuyện không có cách nào, cái gọi là cường giả hằng cường, nhược giả hằng nhược." "Những kẻ yếu như chúng ta muốn quật khởi, e rằng thật sự rất khó." "Nói cũng đúng, dù có một số thần thông không phải do họ sáng tạo, cũng là do đệ tử dưới trướng họ tu luyện mà sáng tạo ra." "So sánh bây giờ, Vu Yêu hai tộc dường như đã rơi vào thế yếu." "Nói có lý, Vu Yêu hai tộc sắp diệt vong rồi, vậy tiếp theo tình hình sẽ thế nào thì không biết được." "Tự nhiên là các Thánh nhân chia cắt thiên hạ rồi, cái này còn phải nói sao?" Nghe đến đây, tất cả các đại năng trong lòng đều rùng mình.

Cái gọi là nhìn qua phương hướng thấy góc độ, nhìn qua biểu tượng thấy bản chất.

Cái gọi là Bảng Thần Thông này, đa số thần thông đều là của môn hạ Thánh nhân.

Vu Yêu hai tộc to lớn như vậy, lại rất ít có thần thông lên bảng.

Nhìn như vậy, Vu Yêu hai tộc quả thực đã có chút cùng đường mạt lộ.

Tất cả mọi người đều bàn tán sôi nổi.

Bảng Thần Thông này khác với các bảng xếp hạng khác.

Đại năng nào mà không sáng tạo ra hàng trăm hàng ngàn thần thông, bảo thuật?

Thậm chí có người còn nhiều hơn.

Nhưng bảng xếp hạng này chỉ có 100 vị trí, vậy nên mức độ cạnh tranh càng thêm khốc liệt.

Hễ lên bảng đều là những tồn tại có ảnh hưởng sâu rộng đến Hồng Hoang.

"Sau khi bảng xếp hạng này công bố, e rằng sự phân hóa hai cực của thế giới Hồng Hoang sẽ ngày càng rõ rệt." Một vị đại năng sắc mặt nghiêm nghị, ánh mắt lộ ra vẻ thờ ơ.

Những người khác nghe câu này cũng đều cho là đúng.

Phần thưởng Thiên Cơ Thạch so với các phần thưởng khác, nghe có vẻ hơi đơn giản.

Nhưng một khi có được Thiên Cơ Thạch, có thể cường hóa các thần thông khác.

Chương 590

Như vậy, nói không chừng lại có thần thông mới lên bảng.

Cứ như vậy, sự phân hóa tự nhiên càng ngày càng nghiêm trọng.

Nhưng hiện tại lên bảng đa số đều là công pháp của Thánh nhân và công pháp của Chuẩn Thánh mạnh mẽ.

Vậy thì người được lợi nhiều nhất chính là các đệ tử của Thánh nhân.

Bản thân Thánh nhân đã đạt đến cảnh giới vô song.

Ngoài việc bản thân họ được lợi, những đệ tử của họ cũng sẽ nhận được truyền thừa mạnh mẽ.

Dù sao công pháp mà họ tu luyện đã được Thiên Cơ Thạch tẩy luyện qua, gần như có thể nói là không có tì vết.

Như vậy, chẳng phải tốc độ trưởng thành của họ sẽ càng nhanh hơn sao?

Cứ như vậy, các đại năng khác lại chẳng được một cọng lông.

Thế này thì so sánh thế nào?

Đạo thống của các Thánh nhân, thực lực đệ tử dưới trướng sẽ được nâng cao đáng kể.

Mà các đại năng khác lại chẳng được gì.

Đại năng của Vu Yêu hai tộc cũng rất khó kiếm được chút lợi lộc.

Cứ như vậy, tự nhiên sẽ làm gia tăng sự phân hóa hai cực.

Cường giả hằng cường, nhược giả hằng nhược.

Bất kể là đại năng Vu tộc hay đại năng Yêu tộc, trong lòng đều

rùng mình.

Thực ra mà nói, trong Hồng Hoang cũng có rất nhiều người từng ở Tử Tiêu Cung nghe Đạo Tổ giảng đạo.

Theo lý mà nói, họ cùng bối phận với Tam Thanh, Nữ Oa.

Bây giờ bọn họ thành Thánh, về bối phận cũng chỉ cao hơn những người kia nửa cái đầu.

Những đại năng này tự nhiên giữ thân phận, không muốn bái vào đạo thống của Thánh nhân.

Dù sao họ cũng có tư cách lập đạo thống riêng.

Nhưng nếu thật sự như vậy, khoảng cách sẽ ngày càng lớn.

Những cường giả thế hệ cũ như họ, thậm chí có khả năng bị đệ tử của các Thánh nhân vượt qua.

Tuyệt đối có khả năng này.

Nói đến đây, những đại năng thế hệ cũ này đều cảm thấy có chút buồn nôn.

Bị đệ tử của đối thủ cũ vượt qua, còn có chuyện gì buồn nôn hơn thế nữa không?

Do đó, sắc mặt của từng vị đại năng đều trở nên vô cùng khó coi.

Tuy rằng cũng có thần thông cấp Chuẩn Thánh lên bảng, nhưng thực sự quá ít.

Hiện tại cũng chỉ có mấy cái mà thôi, trong đó bao gồm Đại Uy Thiên Long Thế Tôn Địa Tạng, Thái Dương Thần Hỏa, Côn Bằng Bảo Thuật, và pháp tắc của Vu tộc Chúc Cửu Âm.

Ngoài ra, không còn thủ đoạn Chuẩn Thánh nào khác.

Toàn bộ đều bị thủ đoạn của Thánh nhân độc chiếm.

“Thực ra cũng chưa chắc.” “Những thần thông này tuy đều do Thánh nhân sáng tạo, nhưng không phải là thủ đoạn chủ tu của Thánh nhân.

Không phải ban cho đệ tử môn hạ tu luyện, thì cũng là một số thần thông phụ trợ, có lẽ chúng ta vẫn còn cơ hội.” Những lời này, những người khác cũng đã nói qua một lần.

Bây giờ nói lại một lần nữa, chúng sinh Hồng Hoang cũng gật đầu.

Xem ra cũng chỉ có thể nghĩ như vậy.

Nếu không thì thật sự rất khó.

Hiện tại Bảng Thần Thông Hồng Hoang đã xếp đến hạng sáu mươi mấy, nhưng đa số đều là công pháp phụ trợ, ví như Thần Lôi thần thông, Tha Tâm Thông, Lục Đinh Thần Hỏa, v.v...

Đa số đều chỉ là pháp môn tấn công hoặc phụ trợ.

Thần thông tu luyện của bản thân thực sự vẫn chưa được tiết lộ.

E rằng tiếp theo đa số sẽ là thần thông tu luyện của bản thân?

Tất cả mọi người đều nghĩ như vậy.

Bọn họ đều ngẩng đầu nhìn trời, vẫn luôn chờ đợi cơ hội này.

Nói không chừng sẽ có thần thông của họ được lên bảng.

Như vậy, cũng coi như là có cơ hội tranh đoạt.

Phần thưởng của Bảng Thần Thông tuy chỉ là Thiên Cơ Thạch, trông có vẻ đơn giản, nhưng thực tế đây là sự nâng cao thực lực thực sự, còn hữu dụng hơn bất kỳ phần thưởng nào, cũng khiến người ta cảm thấy yên tâm hơn rất nhiều.

Một khi có được một khối Thiên Cơ Thạch, là có thể diễn hóa

thần thông của mình, khiến thần thông của mình càng thêm mạnh mẽ, thậm chí có thể đạt đến cảnh giới viên mãn.

Ai mà không khao khát công pháp của mình là công pháp viên mãn chứ?

Một đám đại năng ngẩng đầu nhìn trời, ngóng trông mỏi mòn.

Các thần thông nối tiếp nhau được công bố.

Trong nháy mắt đã công bố đến hạng năm mươi mấy.

Ngay lúc này, lại có một hạng mục thần thông không phải của Thánh nhân lên bảng. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 58: Tam Muội Thần Phong.

Người sáng tạo là Di Lặc.

Thần thông này là do Di Lặc sau khi tham ngộ Huyền Môn, Tam Muội Chân Hỏa, tự mình sáng tạo ra.

Có thể thổi bay trời, đất, người, thần, quỷ, yêu, ma.

Thật đúng là có thể nói: thổi đến trời đất tối sầm, khiến quỷ thần sầu!"] Thấy thần thông này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Mọi người đều có chút phản ứng không kịp.

Lại là một cường giả xa lạ.

Di Lặc này là ai?

Tam Muội Thần Phong?

Tất cả mọi người đều có chút ngơ ngác nhìn nhau.

Ai cũng không ngờ lại có thần thông như vậy.

Hơn nữa đây còn là thần thông được sáng tạo dựa trên Tam Muội Chân Hỏa.

Như vậy, gã này quả thật có chút lợi hại.

Bởi vì Tam Muội Chân Hỏa, ở thế giới Hồng Hoang cũng được xem là thần thông khá phổ biến.

Có rất nhiều đại năng đều biết Tam Muội Chân Hỏa.

Về cơ bản có thể nói, chỉ cần tu luyện đến cảnh giới Chuẩn Thánh, đều có thể sử dụng Tam Muội Chân Hỏa.

Một số Đại La Kim Tiên có chút đặc thù cũng có thể sử dụng Tam Muội Chân Hỏa.

Đây là thần thông vừa mạnh mẽ lại vừa phổ biến, tương tự như Kim Thân của Phật môn và Pháp Thiên Tượng Địa.

Ấy vậy mà người ta lại có thể dựa vào Tam Muội Chân Hỏa để sáng tạo ra Tam Muội Thần Phong.

Quả là thiên tài hiếm có.

Hơn nữa, Tam Muội Thần Phong mà gã này sáng tạo ra lại xếp hạng 58 trên Bảng Thần Thông.

Điều này có chút đáng sợ rồi phải không?

Phải biết rằng Tam Muội Chân Hỏa còn không được lên bảng, nhưng Tam Muội Thần Phong mà y mô phỏng Tam Muội Chân Hỏa sáng tạo ra lại đứng ở vị trí 58.

Thực sự có chút vượt quá sức tưởng tượng.

Đặc biệt là lời giải thích của Đại đạo văn tự về nó: "Có thể thổi bay trời, đất, người, thần, quỷ, yêu, ma." Như vậy, chẳng phải trong trời đất này không có bất kỳ khắc tinh nào sao?

Còn có câu "thổi đến trời đất tối sầm, khiến quỷ thần sầu".

Đây là từ ngữ hình dung gì vậy?

Tuyệt đối là một sự tồn tại đáng sợ.

Tất cả mọi người đều ngơ ngác nhìn nhau.

"Di Lặc này là ai?" "Đây lại là một vị đại năng ẩn mình trong bóng tối…" "Chỉ sợ y có thể dựa vào thần thông này mà đối phó được với đa số cường giả Hồng Hoang rồi phải không?" "Nói cũng đúng, hơn nữa y còn nhờ đó mà nhận được một khối Thiên Cơ Thạch, quả thực có chút khó tin…" Chúng sinh Hồng Hoang bàn tán sôi nổi.

Chương 591

Thế nhưng đúng lúc này, trên núi Tu Di ở phương Tây, trong Cực Lạc thế giới, Tiếp Dẫn Thánh nhân vốn luôn mang khuôn mặt khổ qua lúc này lại bất ngờ tươi cười rạng rỡ, dường như có chuyện gì vui mừng.

Thấy sư huynh có biểu cảm như vậy, Chuẩn Đề Thánh nhân hơi ngẩn ra: "Sư huynh, vì sao lại vui mừng như vậy?" Nhìn ánh mắt nghi hoặc của Chuẩn Đề Thánh nhân, Tiếp Dẫn Thánh nhân không khỏi cười ha hả, ánh mắt lộ ra niềm vui khó kìm nén: "Sư đệ, Tây phương có hy vọng hưng thịnh rồi." Chuẩn Đề Thánh nhân không hiểu tại sao.

Y không biết vì sao sư huynh Tiếp Dẫn của mình lại vui mừng như vậy.

Tiếp Dẫn Thánh nhân lại cười hì hì: "Chuẩn Đề, người này có duyên với Tây phương giáo của chúng ta!" "Chẳng lẽ giống như Khổng Tuyên sao?" Nghe lời của Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Thánh nhân không khỏi trợn mắt.

Y cũng có thể tính ra Khổng Tuyên có duyên với Tây phương, nhưng rõ ràng không phải bây giờ.

Cách đây không lâu, y đi độ hóa Khổng Tước, kết quả còn bị lãnh tụ Nhân tộc sỉ nhục một phen, suýt nữa khiến đạo tâm của y sụp đổ.

Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 89, xuất hiện một vị Đại Uy Thiên Long Thế Tôn Địa Tạng, Tiếp Dẫn Thánh nhân đã nói có duyên với Tây phương giáo.

Bây giờ lại xuất hiện một Di Lặc, Tiếp Dẫn Thánh nhân lại nói có duyên với Tây phương giáo?

Sao y lại không tin chút nào vậy?

Nhìn ánh mắt hoài nghi của Chuẩn Đề Thánh nhân, Tiếp Dẫn Thánh nhân cười ha hả: "Nói chính xác thì, Di Lặc biết Tam Muội Thần Phong này không phải có duyên với ta, không phải có duyên với Tây phương giáo, mà là có duyên với ngươi, Chuẩn Đề Thánh nhân.

Sau này, gã này sẽ trở thành đệ tử của ngươi." Nghe vậy, Chuẩn Đề Thánh nhân giật mình: "Gã này sẽ là đệ tử của ta sao?" Tiếp Dẫn Thánh nhân cười ha hả: "Nói ra, gã này cũng là thiên phú dị bẩm.

Trong tương lai có lẽ cũng có thể đạt đến tầng thứ thánh hạ vô địch.

Nội tình thực sự của y dường như còn mạnh hơn vị Đại Uy Thiên Long Thế Tôn Địa Tạng kia một chút.

Và trong tương lai không xa sẽ bái vào môn hạ của ngươi." Nghe vậy, Chuẩn Đề Thánh nhân sững sờ, sau đó liền im lặng không nói.

Nếu có một vị cường giả như vậy bái vào môn hạ của y, quả thực là một chuyện vô cùng vui mừng.

"Gã này thật sự có thể đạt đến tầng thứ thánh hạ vô địch sao?" Nhìn vẻ nghi hoặc của Chuẩn Đề Thánh nhân, Tiếp Dẫn Thánh nhân cười ha hả: "Đây là tự nhiên.

Thiên phú của gã này cực kỳ xuất chúng, tương lai sẽ là một trong mấy thủ lĩnh của Tây phương giáo chúng ta.

Tương lai của Tây phương giáo còn phải trông cậy vào bọn họ." Chuẩn Đề Thánh nhân im lặng gật đầu.

Nếu quả thật như vậy thì tốt quá rồi.

Nhất thời, hai vị Thánh nhân không nói gì nữa, mà đưa mắt nhìn lên bầu trời.

Lẽ nào Tây phương giáo trong tương lai thật sự có cơ hội quật khởi?

Bảng Thần Thông này đã lần lượt tiết lộ hai vị đại năng có duyên với Tây phương giáo rồi.

Sau này có tiết lộ thêm các vị đại năng có duyên khác không?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán sôi nổi, cuối cùng lại có kim quang xuất hiện.

Thần thông mới lại một lần nữa xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 57: Đại Tự Tại Thiên Ma Thần Công.

Là ma công do Ma Tổ La Hầu sáng tạo, người tu luyện đến cảnh giới cao thâm nhất là Tự Tại Thiên Ba Tuần.

Đây là Đại Tự Tại Ma Công do Ma Tổ La Hầu cảm ngộ sự sắp xếp của các vì sao trên trời, cuối cùng sáng tạo ra.

Có thể thôn phệ ác niệm của chúng sinh Hồng Hoang để cường hóa bản thân."] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Ai cũng không ngờ, lại là công pháp của Ma Tổ La Hầu.

Quả thực có chút mạnh mẽ đáng sợ.

Lại có thể thôn phệ ác niệm của chúng sinh Hồng Hoang, điều này có chút đáng sợ rồi phải không?

Như vậy, ác niệm của chúng sinh Hồng Hoang chẳng phải đều trở thành tài nguyên tu luyện của y sao?

Nghĩ đến thôi cũng thấy có chút khó chịu.

Đây còn là công pháp của Ma Tổ La Hầu.

Chẳng trách gã đó lại mạnh mẽ như vậy.

Thời thượng cổ, đã có thể sánh ngang với Đạo Tổ.

Sau này tuy bị Đạo Tổ đánh bại, nhưng nhờ sự giúp đỡ của Thiên Cơ Lâu, y vẫn tu luyện thành Thánh nhân, thậm chí không hề thua kém Tam Thanh Thánh nhân.

Điều này có chút đáng để suy ngẫm.

Thế nhưng, đây không phải là điều khiến người ta nghi hoặc nhất.

Điều khiến người ta nghi hoặc nhất là Tự Tại Thiên Ba Tuần là ai?

Sao chưa từng nghe qua cái tên này?

Y đã tu luyện ma công này đến cảnh giới cao thâm nhất?

Lẽ nào gã này còn mạnh hơn cả Ma Tổ sao?

Dường như không thể nào.

Vậy rốt cuộc là chuyện gì?

Gã này lại là ai?

Bọn họ đối với Ma Tổ La Hầu khá quen thuộc, dù sao cách đây không lâu gã này còn xuất hiện.

Chỉ là Tự Tại Thiên Ba Tuần rốt cuộc là ai?

Vấn đề mấu chốt là chưa từng nghe nói qua.

Thời viễn cổ, sau khi Long Hán đại kiếp kết thúc, chính là gã này đã làm hại phương Tây Hồng Hoang, trộm đi toàn bộ linh khí của phương Tây, cũng như ác niệm của chúng sinh Hồng Hoang, luyện hóa Tru Tiên Tứ Kiếm, trở thành cường giả số một thế giới Hồng Hoang!

Một bước vượt qua cả Đạo Tổ Hồng Quân.

Đạo Tổ Hồng Quân lúc đó cũng không phải là đối thủ của y.

Hai người trải qua vô số trận đại chiến, luôn là Hồng Quân chịu thiệt.

Sau này bất đắc dĩ, Hồng Quân Đạo Tổ chỉ có thể liên hợp với các cao thủ khác.

Ma Tổ La Hầu tự nhiên đại nộ!

Y đã bày ra Tru Tiên Kiếm Trận ở núi Tu Di của Tây phương giáo, liên tiếp nghênh chiến bốn vị lão tổ bao gồm cả Đạo Tổ Hồng Quân, trong đó có Dương Mi Đại Tiên, Càn Khôn Lão Tổ, và Âm Dương Lão Tổ, cùng với Hồng Quân Đạo Tổ.

Bốn người này đều không phải là đối thủ của La Hầu.

Sau này đánh cho bọn họ mất hết mặt mũi.

Cuối cùng bốn người liên thủ, cùng chiến Ma Tổ La Hầu.

Trận chiến đó đã trực tiếp đánh sập núi Tu Di, tổ mạch của phương Tây Hồng Hoang, mấy lần.

Tu Di Sơn bị hủy, linh khí của phương Tây hoàn toàn không thể tái sinh.

Đây cũng là nguyên nhân khiến phương Tây suy tàn cho đến tận bây giờ, vẫn chưa thể hồi phục.

Sau trận chiến đó, Âm Dương Lão Tổ tự bạo mà chết, Càn Khôn Lão Tổ cũng tự bạo mà chết.

Dương Mi Đại Tiên bị thương nặng.

Chỉ còn lại Hồng Quân Đạo Tổ không bị thương.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Hồng Quân Đạo Tổ sau này trở thành cường giả số một Hồng Hoang.

Trận chiến này, Hồng Quân Đạo Tổ bị chỉ trích rất nhiều.

Là lão mời ba vị lão tổ khác đến, vấn đề là sau đại chiến, chỉ có một mình lão bị thương nhẹ.

Ba vị lão tổ kia không phải bị thương nặng thì cũng là tự bạo mà chết.

Một số cường giả thế hệ cũ đều có chút xem thường Hồng Quân Đạo Tổ.

Dù sao gã này chơi thủ đoạn, dùng tâm kế quả thực có chút thâm sâu.

Sau này trong trận chiến đó, Ma Tổ La Hầu hoàn toàn bại trận.

Có người nói y đã chết, cũng có người nói y bị phong ấn.

Rốt cuộc thế nào không ai biết.

Chỉ không ngờ lại bị Trường Không đạo nhân của Thiên Cơ Lâu thu nhận.

Quả thực có chút khó tin.

Bây giờ công pháp của Ma Tổ La Hầu lại lên bảng, và tên là Đại Tự Tại Thiên Ma Công, thực sự khiến người ta kinh ngạc.

Chỉ là Tự Tại Thiên Ba Tuần này là ai?

Lẽ nào là đệ tử của Ma Tổ La Hầu?

Ngay lúc mọi người đang nghi hoặc, lại có người lên tiếng: "Đại Tự Tại Thiên Ma Công này, e rằng không phải là công pháp mạnh nhất của La Hầu…" Những người khác cũng gật đầu.

Chương 592

Người này nói không sai chút nào.

Có lẽ Ma Tổ này còn ẩn giấu những ma công đáng sợ khác. ---------- Trong Huyết Hải vô tận, có rất nhiều người đang hành lễ với một vị cường giả mặt mũi xấu xí.

Những người này là người của Tu La nhất tộc, còn người có sắc mặt xấu xí kia chính là Tự Tại Thiên Ba Tuần.

Tu La nhất tộc trong Minh Hà vô tận là chủng tộc do Minh Hà lão tổ tự sáng tạo ra.

Các tộc nhân cũng vô cùng mạnh mẽ, chỉ là ẩn chứa lý niệm của Minh Hà lão tổ, bình thường rất ít xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang.

Nhưng không một ai dám xem thường Tu La nhất tộc của họ.

Cường giả nhất của Tu La nhất tộc, tổng cộng có bốn người, được gọi là Tứ Đại Ma Vương.

Một trong số đó là Tự Tại Thiên Ba Tuần, ba người còn lại lần lượt là Đại Phạn Thiên, Dục Sắc Thiên, Thấp Bà.

Ngoài Tứ Đại Ma Vương, còn có bốn người thực lực theo sát, đó là Nhân Đà La, Bì Thấp Nô, Lỗ Thác La, và Quỷ Mẫu.

Ngoài tám đại cao thủ này, còn có Thiên Phi Ô Ma và nhiều cao thủ khác.

Thực lực của Tu La nhất tộc cũng vô cùng mạnh mẽ.

Tuy rất ít xuất hiện ở Hồng Hoang, nhưng xét về thực lực chủng tộc, Tu La nhất tộc hiện tại có thể nói là chủng tộc lớn thứ tư của Hồng Hoang.

Trước là Yêu tộc và Vu tộc, bây giờ Nhân tộc lại dị quân đột khởi.

Tu La nhất tộc được gọi là chủng tộc lớn thứ tư cũng không có gì quá đáng.

Và Tự Tại Thiên Ba Tuần, chính là một trong những Ma Vương của Tu La nhất tộc.

Y không phải người của Tu La nhất tộc.

Nói đúng ra, y là đệ tử của Ma Tổ La Hầu.

Sau này khi Ma Tổ La Hầu thất bại, Tự Tại Thiên Ba Tuần bắt đầu chạy trốn, cuối cùng chạy đến Minh Hà vô tận.

Minh Hà lão tổ thấy y thực lực mạnh mẽ, liền nảy sinh lòng yêu tài, giữ y lại Huyết Hà vô tận.

Vô số năm qua, hai người đã trở thành bạn tốt.

Bình thường khi Minh Hà lão tổ bế quan, chuyện của Tu La nhất tộc về cơ bản đều do Tự Tại Thiên Ba Tuần quyết định.

Tự Tại Thiên Ba Tuần tuy không phải Tu La nhất tộc, nhưng còn hơn cả Tu La nhất tộc.

Bây giờ công pháp của y lên bảng, tự nhiên khiến mọi người một trận chúc mừng.

Tự Tại Thiên Ba Tuần cũng một trận vui mừng.

Y có thể nhận được một khối Thiên Cơ Thạch cũng là niềm vui bất ngờ.

Dù sao đến hiện tại, Minh Hà lão tổ còn chưa nhận được, mà y lại nhận được trước.

Quả là một niềm vui bất ngờ.

Có lẽ sau khi nhận được Thiên Cơ Thạch này, thực lực của y có

thể lên một tầm cao mới?

Nghĩ đến đây, y vô cùng đắc ý.

Lại trong lúc chúng sinh Hồng Hoang bàn tán sôi nổi, trên không trung cuối cùng cũng có kim quang xuất hiện.

Một thần thông khác cuối cùng cũng sắp xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 56: Đông Hoa Kiếm Quyết.

Người sáng lập là Đông Hoa Đế Quân.

Đây là Hỗn Nguyên kiếm khí do Đông Hoa Đế Quân tự sáng tạo ra sau khi nhận được kiếm khí của Công Phu Hùng Miêu.

Bằng vào kiếm quyết này, Đông Hoa Đế Quân đã đạt đến tầng thứ thánh hạ vô địch."] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Đông Hoa Đế Quân?

Tuy cái tên này có chút xa lạ, nhưng một cái tên khác của Đông Hoa Đế Quân lại không hề xa lạ chút nào, vì tên khác của y là Đông Vương Công.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Không ngờ Đông Vương Công lại trở nên mạnh mẽ như vậy.

Đông Vương Công trước đây tuy thực lực mạnh, nhưng còn lâu mới đến tầng thứ thánh hạ vô địch.

Nếu không, y đã không thể nào nhiều lần bại dưới tay Yêu tộc từ vô số năm trước.

Sau này Đông Vương Công trốn xa đến núi Côn Luân, đến Bồng Lai tiên đảo, dẫn đến sự chú ý của Yêu tộc.

Một lượng lớn Yêu tộc kéo đến Bồng Lai tiên đảo, sau đó Vu tộc

cũng đến, trực tiếp phong tỏa Đông Vương Công bên trong Bồng Lai tiên đảo.

Nhờ đó, chúng sinh Hồng Hoang cũng phát hiện ra một hòn đảo kinh thiên.

Nhiều đại năng đều kéo đến hòn đảo này, đặc biệt là Vu Yêu hai tộc, càng phái đi rất nhiều sức mạnh.

Sau này ngay cả các Thánh nhân cũng ra tay.

Cho đến cuối cùng, mọi người mới phát hiện Bồng Lai tiên đảo vốn là một hành cung trước đây của Trường Không đạo nhân, sau này trở thành nơi nghỉ ngơi của Công Phu Hùng Miêu và Thần thú Thảo Nê Mã.

Tại đó, Đông Vương Công có thể nói là đã nhận được lợi ích lớn nhất.

Y đã nhận được sự công nhận của Công Phu Hùng Miêu, trở thành đệ tử của Công Phu Hùng Miêu.

Thực lực ngay lập tức tăng vọt, trực tiếp trở thành tầng thứ thánh hạ vô địch, một kiếm đã đánh bại Cửu Anh, lúc đó còn khiến Cửu Anh bị thương nặng.

Bây giờ kiếm khí của y đã xuất hiện, và xếp hạng 56 trên Bảng Thần Thông.

Quả nhiên có chút đáng sợ.

"Gã đó đã mạnh đến mức đó rồi sao?" Thấy tên của Đông Hoa Đế Quân, tất cả mọi người đều bàn tán sôi nổi.

Đông Vương Công nhận được truyền thừa ở Bồng Lai tiên đảo, sau này ở núi Côn Luân quyết liệt với Tây Vương Mẫu, từ bỏ danh hiệu Đông Vương Công, tự xưng là Đông Hoa Đế Quân.

Chỉ không ngờ y đã mạnh đến mức này.

Đặc biệt là những người ở tầng thứ thánh hạ vô địch, sắc mặt đều trở nên có chút đáng sợ.

Ví như Côn Bằng lão tổ, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn, Tổ vu Đế Giang của Vu tộc, Minh Hà lão tổ, Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử.

Sắc mặt của họ đều trở nên vô cùng ngưng trọng.

Bọn họ đã siêu thoát khỏi Chuẩn Thánh thông thường, thực lực đã trở nên vô cùng đáng sợ.

Bây giờ Đông Hoa Đế Quân đã trở nên mạnh như vậy, lẽ nào còn mạnh hơn cả bọn họ?

Tất cả mọi người đều có chút kinh ngạc bất định.

Đông Hoa Đế Quân dù sao cũng nhận được sự chỉ điểm của chính Công Phu Hùng Miêu.

Công Phu Hùng Miêu là ai?

Đó là một siêu cấp cường giả không thể lường được.

Trên Bảng Tọa Kỵ, Công Phu Hùng Miêu xếp hạng còn cao hơn cả Thú Hoàng Thần Nghịch.

Thú Hoàng Thần Nghịch chỉ xếp hạng 5, còn Công Phu Hùng Miêu là tồn tại xếp hạng 3.

Nghĩ đến thôi cũng thấy kinh hãi.

Đệ tử của Công Phu Hùng Miêu, sao có thể là người bình thường?

Nhất thời, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Không biết nội tình của Thiên Cơ Lâu rốt cuộc ở tầng thứ nào.

Bây giờ một Đông Vương Công thực lực không mấy nổi bật cũng

đã lên bảng, nghĩ đến thôi cũng thấy kinh ngạc.

Lại trong lúc chúng sinh Hồng Hoang xuýt xoa, các hạng mục trên Bảng Thần Thông Hồng Hoang liên tiếp xuất hiện.

Tên của từng vị đại năng nối tiếp nhau xuất hiện.

Nhưng đa số vẫn là thần thông của Thánh nhân, chỉ có một phần nhỏ là thần thông cấp Chuẩn Thánh.

Mỗi khi xuất hiện một thần thông Chuẩn Thánh, chúng sinh Hồng Hoang đều một phen kinh ngạc.

Có thể có tên trên Bảng Thần Thông bị thần thông của Thánh nhân bao vây, hiển nhiên là một tồn tại vô cùng phấn khích.

Các thứ hạng nối tiếp nhau xuất hiện, bây giờ đã đến hạng 50. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 50: Thái Dương Vạn Hóa Bảo Thuật.

Người tu luyện là Đông Hoàng Thái Nhất.

Thái Dương Vạn Hóa Bảo Thuật là công pháp thần thông đỉnh cấp.

Chương 593

Tu luyện đến cảnh giới cao thâm, có uy lực vô song.

Chân lực của bản thân có thuộc tính thái dương chân chính, cũng có thể đúc tạo ra nguyên thần thái dương của bản thân.

Uy lực vô cùng."] Đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Có thể đúc tạo nguyên thần của bản thân thành một mặt trời?

Nói cách khác, Đông Hoàng Thái Nhất có hai nguyên thần?

Điều này có chút đáng sợ rồi phải không?

Chẳng trách Đông Hoàng Thái Nhất lại mạnh mẽ như vậy.

Nguyên thần ban đầu của Đông Hoàng Thái Nhất là Kim Ô, ngoài Kim Ô ra, lại còn có nguyên thần thái dương.

Vậy thì có chút đáng sợ rồi.

Nguyên thần thái dương và nguyên thần Kim Ô tương hỗ lẫn nhau, thực sự là khủng bố vô biên.

Có lẽ đây chính là nội tình thực sự của Đông Hoàng Thái Nhất.

Ngoài Hỗn Độn Chung, nội tình thứ hai của Đông Hoàng Thái Nhất chính là Thái Dương Vạn Hóa Bảo Thuật này.

Phải biết rằng nguyên thần mạnh hay yếu quyết định thành tựu cao nhất của một sinh linh.

Phải biết rằng Vu tộc muốn tu luyện nguyên thần càng khó hơn lên trời.

Mà bây giờ Đông Hoàng Thái Nhất lại có hai nguyên thần, đây quả

thực là chuyện vượt ngoài sức tưởng tượng.

Cả thế giới Hồng Hoang có hai nguyên thần, e rằng cũng chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất?

Không biết Yêu Đế Đế Tuấn có hai nguyên thần không?

Tất cả mọi người đều tỏ ra ngưỡng mộ Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai nguyên thần… làm sao không khiến người ta ngưỡng mộ?

Trong Thiên Đình, Yêu Đế Đế Tuấn quay đầu lại nhìn hiền đệ của mình: "Thái Nhất hiền đệ, bí mật của ngươi bị công bố rồi." Đông Hoàng Thái Nhất bất đắc dĩ lắc đầu cười khổ: "Bảng Thần Thông này thật là quỷ quái, bí mật như vậy cũng có thể tiết lộ?" Y bất đắc dĩ lắc đầu.

Đó là thần thông y đã ẩn giấu vô số năm.

Ngoài tẩu tử và Yêu Đế Đế Tuấn, không một cường giả nào biết.

Tẩu tử của y tự nhiên sẽ không công bố ra ngoài, đại huynh Yêu Đế Đế Tuấn của y cũng sẽ không công bố.

Vậy Hồng Mông Tử Kim Bảng rốt cuộc làm sao biết được?

Lẽ nào thật sự là tồn tại toàn tri toàn năng?

Nghĩ đến thôi cũng có chút đáng sợ.

"Đại huynh, Hồng Mông Tử Kim Bảng này quả nhiên khiến người ta kinh ngạc.

Gọi thứ này là toàn tri toàn năng cũng không quá.

Vô số năm qua, ta chưa bao giờ tiết lộ nguyên thần thứ hai của mình.

Không ngờ bây giờ lại bị thứ này phơi bày ra.

E rằng sau này ngày tháng của ta sẽ không được thanh nhàn nữa

rồi.” Nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi cười ha hả.

E rằng Thánh nhân cũng chỉ có một nguyên thần, nhưng vị đệ đệ này của y lại sở hữu hai nguyên thần, tự nhiên dễ khiến người ta đố kỵ.

Nói không chừng còn gây ra sự đố kỵ của Thánh nhân.

Nếu thật sự như vậy, vậy thì sau này ngày tháng e rằng cũng không dễ chịu.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán về bảo thuật của Đông Hoàng Thái Nhất, cuối cùng lại có thần thông lên bảng. [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 49: Mộc Chi Pháp Tắc Chưởng Khống Pháp.

Thần thông của Tổ vu Cú Mang.

Mộc chi pháp tắc sở hữu vô tận sinh chi đại đạo, dùng nó để rèn luyện nhục thân.

Nhục thân của Tổ vu Cú Mang đã sớm đạt đến cảnh giới sinh sinh bất tức, vĩnh bất đoạn tuyệt.

Do đó xếp hạng 49.”] Chúng sinh Hồng Hoang thấy cảnh này lập tức lại một phen kinh ngạc.

Ai cũng không ngờ Tổ vu Cú Mang lại lên bảng.

Quả thực có chút khiến người ta kinh hãi.

Hơn nữa nhục thân của y đã đạt đến cảnh giới sinh sinh bất tức, vĩnh bất đoạn tuyệt.

Điều này có chút đáng sợ rồi phải không?

Những thần thông được công bố này, mỗi khi công bố một hạng mục, lập tức khiến chúng sinh Hồng Hoang một phen kinh ngạc.

Bởi vì những người có thể lên bảng, toàn bộ đều là những tồn tại mạnh mẽ nhất trong Hồng Hoang.

Mỗi một vị đều là cường giả hùng bá một phương, mỗi một vị đều là thiên kiêu của thế giới Hồng Hoang.

Bây giờ có thể chen chân vào Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, rõ ràng là khiến người ta kinh ngạc.

Thần thông họ tu luyện mạnh mẽ, từ một ý nghĩa nào đó cũng có thể thấy được thực lực của bản thân họ.

Đồng thời, cũng có thể thấy được chỗ dựa khiến một số chúng sinh Hồng Hoang trở nên mạnh mẽ.

Có thể tiết lộ rất nhiều bí văn chưa từng được hé lộ, quả thực khiến người ta kinh ngạc.

Bảng xếp hạng này cũng cho Vu tộc một cơ hội lật ngược tình thế.

Bởi vì bảng đầu tiên đương nhiên là Bảng Pháp Bảo.

So sánh Yêu tộc và Vu tộc, Vu tộc lại không sử dụng pháp bảo, tự nhiên là bị Yêu tộc bỏ xa một khoảng cách lớn.

Bảng thứ hai là Bảng Linh Căn, Vu tộc ngoài Đại vu Khoa Phụ ra, tự nhiên cũng không có linh căn nào khác.

Bảng thứ ba là Bảng Tọa Kỵ, Vu Yêu hai tộc đều rất ít có thói quen cưỡi tọa kỵ, nhưng Yêu tộc vẫn chiếm được tiên cơ, bao gồm Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều có thu hoạch nhất định.

Đông Hoàng Thái Nhất có Thái Dương Thiên Long, Yêu Đế Đế Tuấn có Thần thú Tất Phương.

Vu tộc có thể nói là lại chịu thiệt lớn.

Ngoài ra, bảng tiếp theo là Bảng Tiên Tư, lần này Vu Yêu hai tộc

coi như ngang bằng.

Chỉ đến Bảng Nhục Thân, Vu tộc mới chiếm được tiên cơ.

Nhưng nhục thân của Yêu tộc cũng rất mạnh, chịu thiệt cũng không nhiều.

Như vậy, những bảng xếp hạng này ngoài Bảng Nhục Thân, gần như có thể nói là Vu tộc đều rơi vào thế yếu.

Tích lũy lâu dài, Yêu tộc đã chiếm được rất nhiều lợi thế.

Nếu Vu tộc không nghĩ cách bùng nổ trên Bảng Thần Thông, vậy chẳng phải Vu tộc sẽ rơi vào thế yếu sao?

Nếu thật sự như vậy, Yêu tộc quả thực đã áp đảo Vu tộc một bậc.

Đến lúc đó, e rằng Vu tộc sẽ phải chịu thiệt lớn.

Hai vị lãnh tụ Yêu tộc đã nhìn ra điểm này, do đó họ khá vui vẻ, còn có tâm tình đùa giỡn.

Còn tâm trạng của Vu tộc thì có chút khó chịu.

Nhưng bọn họ cũng không tin mình sẽ rơi vào thế yếu trên Bảng Thần Thông, do đó cũng không quá lo lắng.

Người có nỗi lo này còn có Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử.

Vì quan hệ của y với Yêu tộc cũng không tốt, đặc biệt là quan hệ với Côn Bằng lão tổ càng tệ, thậm chí còn có huyết hải thâm cừu.

Mối thù này không thể hóa giải.

Y tự nhiên là thiên về Vu tộc.

Bây giờ Vu tộc dần dần rơi vào thế yếu, Yêu tộc vững vàng chiếm ưu thế, điều này tự nhiên khiến y nhíu chặt mày.

Nghĩ đến đây, y bất đắc dĩ lắc đầu, lại một lần nữa nhìn lên Bảng Thần Thông trên không trung.

Bây giờ Bảng Thần Thông mới chỉ qua một nửa, mọi chuyện vẫn còn có thể xoay chuyển.

Vu tộc còn rất nhiều Tổ vu chưa lên bảng.

Y không tin thần thông của những Tổ vu này không thể lên bảng.

Ngoài ra, những thần thông lên bảng này lại không có một cái nào là thiên phú thần thông.

Điều này có chút khiến người ta kinh ngạc.

Thế giới Hồng Hoang sinh linh vô số, có rất nhiều sinh linh thiên phú dị bẩm.

Chương 594

Thiên phú thần thông của họ có thể lên Bảng Thần Thông.

Tại sao đến bây giờ lại không thấy một cái nào?

Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử có chút lẩm bẩm.

Đây quả thực là một vấn đề rất lớn.

Bởi vì trong thế giới Hồng Hoang, Thiên Đạo có hậu có bạc.

Có những sinh linh sinh ra đã rất yếu ớt, có những sinh linh sinh ra đã mạnh mẽ.

Có những sinh linh mạnh mẽ, từ lúc sinh ra đã có bản nguyên thiên phú.

Đó là bản nguyên được khắc sâu trong huyết mạch.

Những thiên phú thần thông này là bẩm sinh, người khác dù muốn học cũng không học được.

Nhưng chuyện kỳ lạ lại xuất hiện, trên Bảng Thần Thông này lại không có bất kỳ một thiên phú thần thông nào.

Lẽ nào thiên phú thần thông đều quá yếu?

Hay là có nguyên nhân nào khác?

Tại sao những thiên phú thần thông này đều không lên bảng?

Trấn Nguyên Tử dĩ nhiên có chút hoài nghi.

Chỉ riêng những sinh linh mà ông biết, đã có vài vị sở hữu thiên phú thần thông vượt xa những thần thông trên bảng.

Mà đến bây giờ lại chẳng thấy một ai, một người cũng chưa lên bảng. "Chuyện này rốt cuộc là sao chứ?" "Lẽ nào những thần thông

kia còn phải xếp ở phía trước?" Địa Tiên Chi Tổ, Trấn Nguyên Đại Tiên lẩm bẩm một mình.

Sau đó liền ngẩng đầu nhìn lên trời.

Đúng lúc này, quả nhiên có một đạo kim quang xuất hiện.

Lại có một thần thông khác lên bảng.

Thấy vậy, Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử không khỏi bật cười ha hả.

Phỏng đoán của ông cuối cùng cũng được chứng thực.

Bởi vì cuối cùng đã có một thiên phú thần thông lên bảng.

Người này không phải ai khác, chính là Khổng Tuyên, người đã đại chiến với Chuẩn Đề Thánh nhân cách đây không lâu. ["Bảng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 48: Ngũ Sắc Thần Quang.

Đây là thiên phú thần thông của con công đầu tiên giữa trời đất - Khổng Tuyên.

Tự thân mang theo năm màu thần quang, mỗi một màu đại biểu cho một loại sức mạnh Ngũ Hành.

Ngũ Sắc Thần Quang đại biểu cho sức mạnh Ngũ Hành, tự tạo thành một không gian Ngũ Hành.

Có thể trấn áp bất cứ sự vật nào trong trời đất."] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang đều kinh ngạc thán phục.

Ai nấy đều lộ ra vẻ ngưỡng mộ vô tận.

Đây chính là thiên phú thần thông.

Thiên phú thần thông là gì?

Thiên phú thần thông có nghĩa là thần thông sinh ra đã có, hoàn toàn không cần tu luyện.

Sinh ra đã sở hữu.

Thần thông này của Khổng Tuyên tự nhiên cũng vô cùng cường đại.

Bọn họ cũng đã được chứng kiến qua, bởi vì Khổng Tuyên từng có một trận đại chiến với Chuẩn Đề Thánh nhân.

Khổng Tuyên chính là đã thi triển thần thông này để phong ấn cả Chuẩn Đề Thánh nhân.

Thần thông như vậy lẽ nào còn chưa đủ khủng bố sao?

Một thần thông có thể phong ấn cả Thánh nhân, nghĩ thôi đã thấy có chút đáng sợ.

Chỉ là thần thông của nàng vì sức lực sau đó không đủ nên cuối cùng bị Chuẩn Đề Thánh nhân phá giải.

Nghĩ lại cũng có chút đáng tiếc.

Dựa vào tu vi Chuẩn Thánh mà có thể phong ấn Thánh nhân, sự cường đại của Ngũ Sắc Thần Quang này cũng đủ để tưởng tượng rồi.

Hơn nữa đây là thần thông không cần tu luyện, sinh ra đã có.

Sao có thể không khiến người khác ngưỡng mộ cho được?

Tất cả mọi người đều nhìn vào đại đạo văn tự trên không trung, bàn tán xôn xao.

Tại một nơi thần bí, có một người sắc mặt hơi khó coi.

Người này không phải ai khác, chính là Khổng Tuyên.

Nàng sở dĩ sắc mặt khó coi là vì vết thương lần trước vẫn chưa lành.

Nàng đang yên lặng đứng đó, nhìn lên bầu trời.

Phía sau nàng có một nữ tử mặc áo gấm sặc sỡ, lặng lẽ tiến lên.

"Khổng Tuyên tỷ tỷ, không ngờ thần thông của tỷ lại xếp hạng cao như vậy, thật khiến người ta ngưỡng mộ." Nữ tử nói chuyện tên là Thái Phượng, là một trong vài tiểu lĩnh tụ của Phượng Hoàng nhất tộc.

Khổng Tuyên tuy là lĩnh tụ của Phượng Hoàng nhất tộc, nhưng nàng dù sao cũng không phải người của Phượng Hoàng tộc, vì vậy rất ít khi quản lý chuyện của Phượng Hoàng tộc.

Chỉ khi có đại sự mới thay Phượng Hoàng tộc quyết sách.

Người quyết sách thực tế của Phượng Hoàng nhất tộc, nói trắng ra chính là Thái Phượng.

Nghe lời của Thái Phượng, Khổng Tuyên khẽ cười không thành tiếng. "Tin tức kết minh với Nhân tộc ngươi đã truyền xuống chưa?" "Phản ứng của những người bên dưới thế nào?" Thái Phượng nghe Khổng Tuyên hỏi, lặng lẽ gật đầu. "Tỷ tỷ, chúng ta kết minh với Nhân tộc thật sự ổn sao?" Nghe lời của Thái Phượng, Khổng Tuyên không khỏi quay đầu lại nhìn nàng một cái. "Không kết minh với Nhân tộc, lẽ nào chờ bị Yêu tộc ăn sạch sao?" Nghe lời của Khổng Tuyên, Thái Phượng không nói gì.

Bởi vì Khổng Tuyên nói rất đúng.

Những năm gần đây Yêu tộc không biết đã ăn bao nhiêu phượng hoàng.

Yêu tộc không chỉ ăn Long tộc mà còn ăn cả Phượng tộc, hơn nữa còn tự xưng là "long can phượng tủy", coi thịt rồng thịt phượng là mỹ vị tuyệt nhất Hồng Hoang, ra sức săn bắt Long tộc và Phượng tộc.

Nếu không phải Khổng Tuyên những năm gần đây âm thầm tập hợp những con phượng hoàng còn sót lại, chỉ sợ thật sự đã bị Yêu tộc ăn sạch sành sanh.

Đây là chuyện khủng bố đến mức nào?

Nghĩ đến đây, Thái Phượng không còn lời nào để nói.

Khổng Tuyên nhìn nàng một cái. "Nhân tộc dù thế nào cũng tốt hơn Yêu tộc nhiều." "Và cũng tốt hơn Vu tộc nhiều." "Không kết minh với Nhân tộc, còn có con đường nào khác sao?" Thái Phượng cũng không nói nên lời. "Xét đến tình hình hiện tại, Phượng Hoàng nhất tộc kết minh với Nhân tộc đã là lựa chọn tốt nhất." "Nếu không Phượng Hoàng nhất tộc không còn lối thoát nào khác, sớm muộn cũng sẽ bị Vu Yêu hai tộc phát hiện." "Một khi chúng ta bị bọn chúng phát hiện, hậu quả khó mà lường được." Thái Phượng lặng lẽ gật đầu. "Kết minh với Nhân tộc, ta vẫn luôn cảm thấy có chút không yên tâm." Nghe vậy, Khổng Tuyên cũng bất đắc dĩ lắc đầu. "Đây cũng là chuyện không có cách nào khác." "Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta thật sự đã đến bước đường cùng rồi." "Cục diện của chúng ta quả thực rất khó khăn, thậm chí còn khó hơn Long tộc rất nhiều." "Người ta Long tộc ít nhất còn có khu vực sinh sống ở Tứ Hải." "Hơn nữa Nhân tộc còn hứa hẹn cho Long tộc địa mạch thủy nguyên." "Ngoài ra còn cung cấp tinh huyết của Tứ Thánh Thú Thanh Long." "Hiện nay Long tộc đã có hai con chân long tồn tại." "Thực lực như vậy đã vượt xa Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta rồi." "Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta vừa không có khu vực sinh sống, vừa không có chân phượng hoàng." "Làm sao so được với Long tộc?" "Người ta Long tộc đều đã thần phục Nhân tộc." "Chúng ta tại sao lại không thể?" "Họ quả thực rất có thành tâm, bao gồm cả lần này." "Vì ta mà thậm chí hoàn toàn trở mặt với Chuẩn Đề Thánh nhân của phương Tây." "Khí phách đến nhường nào?" "Vì vậy, có những chuyện ta cũng không nói nhiều nữa." "Ta không phải là người của Phượng Hoàng nhất tộc các ngươi, tuy được các ngươi tôn làm vương, nhưng một số đại sự vẫn do chính các ngươi quyết định." "Cho nên có những chuyện các ngươi vẫn nên tự mình quyết định đi."

Nói đến đây, Khổng Tuyên liền im lặng không nói.

Nàng nói quả thực là lời thật lòng.

Nàng tuy được Phượng Hoàng nhất tộc tôn làm vương, nhưng đó chỉ vì nàng là ân nhân cứu mạng của họ mà thôi.

Trên người nàng dù sao cũng chảy dòng máu của Phượng Hoàng nhất tộc.

Tuy nàng không phải phượng hoàng mà biến thành khổng tước, nhưng nàng vẫn không hy vọng Phượng Hoàng nhất tộc thật sự cứ thế diệt vong.

Đây dù sao cũng là huyết mạch của mẫu thân nàng.

Vì vậy, vô số năm qua nàng mới làm những chuyện này, chủ yếu là để cứu vớt huyết mạch của phụ mẫu mình mà thôi.

Thái Phượng nghe lời của Khổng Tuyên, cũng hoàn toàn trầm mặc.

Khổng Tuyên nói rất đúng.

Phượng Hoàng nhất tộc quả thực đang giãy giụa trong thời khắc sinh tử tồn vong.

Một chút xử lý không tốt là có nguy cơ toàn tộc bị diệt.

Một khi bị Yêu tộc phát hiện, bọn họ tất sẽ đối mặt với tai họa ngập đầu.

Bây giờ bảo bọn họ đột ngột công bố sự tồn tại ở đại địa Hồng Hoang, bọn họ quả thực có chút sợ hãi.

Chương 595

Dù sao hiện tại Phượng Hoàng nhất tộc cực kỳ yếu ớt, thậm chí còn yếu hơn Long tộc rất nhiều.

Nếu tùy tiện xuất hiện ở đại địa Hồng Hoang, thật sự rất nguy hiểm.

Lần này Phượng Hoàng nhất tộc phái mười mấy con phượng hoàng đến Nhân tộc đã gây sự chú ý của các chủng tộc khác.

Nếu vì kết minh với Nhân tộc mà để toàn bộ Phượng Hoàng nhất tộc lộ diện, quả thực là vô cùng nguy hiểm.

Nhưng lời của Khổng Tuyên đã nói rất rõ ràng.

Bản thân Phượng Hoàng nhất tộc đã đến thời khắc sinh tử.

Nhân tộc bằng lòng kết minh với họ đã được xem là cơ hội cuối cùng.

Nếu họ có thể nắm bắt cơ hội này, nói không chừng có thể nhận được huyết mạch của Chu Tước, từ đó khôi phục thành chân phượng hoàng.

Có lẽ đây cũng là cơ hội cuối cùng của họ.

Nếu bỏ lỡ cơ hội này, vậy Phượng Hoàng nhất tộc chỉ sợ phải vĩnh viễn ẩn mình, sống còn hèn mọn hơn cả con kiến.

Nghĩ đến đây, sắc mặt nàng càng lúc càng khó coi.

Nhưng lời của Khổng Tuyên đã nói đến đây, cuối cùng nàng vẫn quyết định tin tưởng lời của nàng ấy.

Nếu không có nỗ lực của Khổng Tuyên những năm qua, làm gì có Phượng Hoàng nhất tộc bọn họ?

Chỉ sợ bây giờ bọn họ vẫn đang sống cuộc sống nhếch nhác không chịu nổi.

Chỉ sợ bọn họ cũng giống như Long tộc, là một chủng tộc bị ăn sạch.

Nghĩ đến đây, Thái Phượng cuối cùng trịnh trọng gật đầu. "Khổng Tuyên tỷ tỷ, mọi chuyện chúng ta đều nghe theo tỷ." Nghe vậy, Khổng Tuyên gật đầu. "Nếu Nhân tộc có nhu cầu, chúng ta cứ việc xuất sơn giúp đỡ là được." "Đến lúc đó nếu có cường giả Thiên Cơ Lâu xuất hiện." "Nhân tộc tự nhiên sẽ giúp chúng ta đòi tinh huyết Chu Tước." "Chỉ cần có được tinh huyết của Chu Tước, chúng ta có thể có cơ hội trở thành chân phượng hoàng." "Cho dù không có tinh huyết của Chu Tước, có được tinh huyết của Thanh Long cũng được." "Có thể để vài tỷ muội ăn tinh huyết Thanh Long, từ đó biến dị thành Long Tước." "Tuy không phải Phượng Hoàng nhất tộc, nhưng cũng có thể tạo ra vài siêu cấp cường giả." "Cơ hội sinh tồn của chúng ta cũng lớn hơn." Nghe vậy, Thái Phượng phía sau gật đầu.

Lời này của Khổng Tuyên nói không sai chút nào.

Cho dù không có được tinh huyết Chu Tước, cũng có thể có được tinh huyết của Thanh Long, có thể mượn tinh huyết Thanh Long tiến hóa thành dị chủng Long Tước, cũng có thể sinh ra cường giả bảo vệ Phượng Hoàng nhất tộc.

Ngay lúc Khổng Tuyên và Thái Phượng đang nói chuyện, cuối cùng lại có một đạo thần quang xuất hiện.

Bảng Thần Thông Hồng Hoang sắp xuất hiện thần thông tiếp theo sao?

Chúng sinh Hồng Hoang tất cả đều lại kích động lên.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời, rốt cuộc là thần thông gì có

thể xếp hạng 47.

Phải biết rằng Ngũ Sắc Thần Quang xếp hạng 48 đã khủng bố đến cực điểm.

Con công kia dựa vào thần thông này thậm chí đã thu cả Chuẩn Đề Thánh nhân.

Tuy thần thông này cuối cùng bị Chuẩn Đề Thánh nhân phá giải, nhưng đó cũng chỉ là chênh lệch về thực lực mà thôi, không thể nói thần thông này không mạnh.

Thần thông như vậy mới chỉ xếp hạng 48, vậy những thần thông phía trước rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Nội tâm tất cả mọi người đều trở nên vô cùng nóng rực.

Có người thậm chí kích động đến run rẩy.

Thật không ngờ bảng thần thông này lại đặc sắc như vậy, tiết lộ biết bao nhiêu dị thuật, biết bao nhiêu bí văn, thật sự khiến bọn họ vô cùng kinh ngạc.

Bây giờ có thể chứng kiến thần thông mạnh hơn, quả thực khiến người ta kinh ngạc. ["Bảng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 47: Phượng Hoàng Niết Bàn Chi Thuật.

Chủ sở hữu: Khổng Tuyên.

Đây là thiên phú thần thông của Phượng Hoàng nhất tộc.

Lúc sắp chết có thể niết bàn trọng sinh, sống lại kiếp thứ hai.

Chân Phượng Hoàng nhất tộc đã hoàn toàn diệt tuyệt, chỉ còn lại một số ngụy phượng hoặc hư hoàng.

Vì vậy, trong trời đất còn có thần thông này, chỉ có một mình Khổng Tuyên."] Nghe vậy, chúng sinh Hồng Hoang lập tức ngẩn người. "?????" "Cái gì?" Con công kia lại còn biết cả pháp môn

Phượng Hoàng Niết Bàn sao?

Quả nhiên là khủng bố vô biên.

Tất cả mọi người đều có chút kinh hãi.

Không ngờ con công kia lại còn có cả thần thông của Phượng Hoàng nhất tộc.

Quả nhiên là khủng bố dị thường.

Con công này cũng quá mạnh rồi đi?

Chỉ dựa vào Đao thuật kia đã có thể ngang hàng với Minh Hà Lão Tổ.

Ngoài ra, trên người còn có Thất Thải Hỏa Diễm, còn có Ngũ Sắc Thần Quang.

Bây giờ lại lộ ra nàng còn có cả thần thông Phượng Hoàng Niết Bàn trọng sinh.

Nghĩ thôi đã thấy khủng bố.

Gã này thật sự khủng bố đến có chút biến thái.

Chẳng trách đối mặt với Minh Hà Lão Tổ mà không chút sợ hãi.

Quả nhiên là nội tình thâm hậu.

Nếu thật sự chiến đấu đến cuối cùng, rốt cuộc sẽ ra sao?

Vẫn chưa thể biết được.

Minh Hà Lão Tổ kia tuy được xưng là bất tử bất diệt, nhưng Khổng Tuyên này cũng không yếu.

Minh Hà Lão Tổ có Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm.

Khổng Tuyên cũng có Lãnh Diễm Cứ.

Minh Hà Lão Tổ có vô tận kiếm ý, Khổng Tuyên cũng có đao khí

biến thái.

Minh Hà Lão Tổ còn có Nghiệp Hỏa Hồng Liên, còn có Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Khổng Tuyên cũng có Niết Bàn Thần Hỏa, cũng có Ngũ Sắc Thần Quang.

Minh Hà Lão Tổ bất tử bất diệt, được xưng huyết hải không khô, Minh Hà bất tử.

Khổng Tuyên cũng có thần thông Phượng Hoàng Niết Bàn, có thể sống lại kiếp thứ hai.

Hai người quả thực giống hệt nhau.

Sự hứng thú của mọi người trong khoảnh khắc này đều được khơi dậy, nhao nhao bàn luận về chủ đề Khổng Tuyên và Minh Hà Lão Tổ, ai mạnh hơn.

Nghĩ thôi đã thấy khủng bố vô biên. "Các ngươi nói xem Khổng Tuyên và Minh Hà Lão Tổ rốt cuộc ai mạnh hơn?" "Ta cảm thấy vẫn là Minh Hà Lão Tổ mạnh hơn đi?

Dù sao thân phận của Minh Hà Lão Tổ cũng ở đó." "Hơn nữa ông ta còn là tồn tại bất tử bất diệt." "Ta cảm thấy Khổng Tuyên này cũng không yếu?

Tuy là sinh linh hậu thiên, nhưng lại là con công đầu tiên giữa trời đất, trên người cũng có công đức." "Minh Hà Lão Tổ tuy bất tử bất diệt, nhưng Khổng Tuyên cũng có thần thông Phượng Hoàng Niết Bàn có thể sống lại kiếp thứ hai, không yếu chút nào." "Cái này thì không biết, thần thông của hai người dường như có chút tương tự.

Rốt cuộc thế nào ai mà biết được?" "Trong truyền thuyết, thần thông Phượng Hoàng Niết Bàn chỉ có Chân Phượng nhất tộc mới có thể sử dụng." "Tại sao con công này cũng có thể sử dụng?" "Không rõ

lắm, nhưng con công này chắc chắn có quan hệ với Phượng Hoàng nhất tộc." "Nói không chừng nàng chính là Chân Phượng Hoàng nhất tộc." "Đừng có nói bừa ở đây, đại đạo văn tự đã nói rồi, nàng là con công đầu tiên giữa trời đất." "Lẽ nào điều này còn có thể giả sao?

Có lẽ con công này chính là huyết mạch của Chân Phượng Hoàng cũng không chừng." Chúng sinh Hồng Hoang, tất cả mọi người đều đang bàn luận.

Đây là thần thông có thể khiến người ta sống lại kiếp thứ hai, ai mà không kích động?

Ai lại không cảm thấy tò mò?

Mọi người đều hận không thể đem thần thông này công bố ra ngoài.

Đây là thần thông có thể khiến người ta sống lại kiếp thứ hai, ai có thể không tò mò chứ?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao, trên không trung lại có đại đạo văn tự xuất hiện.

Lần này mọi người lại kích động lên.

Bọn họ muốn xem xem rốt cuộc là thần thông gì có thể xếp trên cả Niết Bàn Chi Thuật.

Điều này có chút khủng bố rồi.

Thần thông Phượng Hoàng Niết Bàn có thể sống lại kiếp thứ hai mà chỉ xếp hạng 47, vậy thần thông xếp hạng 46 sẽ như thế nào?

Mọi người đều tò mò ngẩng đầu nhìn trời.

Đại đạo văn tự vẫn đang chậm rãi diễn hóa trên không trung.

Hơi thở của nhiều người trong khoảnh khắc này đều trở nên nặng nề.

Chương 596

["Bảng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 46: Kỳ Lân Tường Thụy Pháp.

Chủ sở hữu: Ngũ Đức Kỳ Lân.

Thiên phú thần thông của Kỳ Lân nhất tộc thời thượng cổ, do Kỳ Lân Thủy Tổ sáng tạo ra.

Thần thông này một khi thi triển, có thể nhận được vô tận điềm lành, có thể tăng mạnh cơ hội nhận được cơ duyên."] Đoạn đại đạo văn tự này vừa xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lập tức xôn xao.

Thần thông mạnh hay không mạnh là thứ yếu, bởi vì điều này đã tiết lộ một bí mật to lớn.

Bí mật đó là trong trời đất lại còn có chân kỳ lân tồn tại.

Điều này có chút khủng bố rồi đi?

Ngũ Đức Kỳ Lân, không phải là Kỳ Lân nhất tộc chân chính sao?

Không phải nói Kỳ Lân nhất tộc đã hoàn toàn diệt tuyệt rồi sao?

Hiện tại Kỳ Lân nhất tộc, cũng giống như Long tộc và Phượng Hoàng nhất tộc, đều đã không còn kỳ lân chân chính.

Kỳ Lân nhất tộc bây giờ, hoặc là mặc kỳ lân, hoặc là ngọc kỳ lân, đều là những giống loài kết hợp với các tẩu thú khác mà sinh ra, không thuộc về kỳ lân chân chính.

Bởi vì các đại năng Hồng Hoang cũng không cho phép kỳ lân chân chính tồn tại, giống như họ không cho phép Long tộc chân chính và Phượng tộc chân chính tồn tại vậy.

Dù sao ba chủng tộc này thực sự vô cùng cường đại.

Bất kỳ chủng tộc nào xuất hiện cũng sẽ đe dọa đến cục diện hiện có của thế giới Hồng Hoang.

Vì vậy, bất kể là Yêu tộc hay Vu tộc, hay là những vị Thánh nhân chúa tể kia, đều không cho phép ba tộc này xuất hiện.

Do đó, gần như toàn bộ Hồng Hoang đều đang điên cuồng săn giết tam tộc.

Ngay cả ngụy phượng hoàng, ngụy long, ngụy kỳ lân, ngày tháng cũng trôi qua vô cùng khốn khổ.

Long tộc tuy có khá hơn một chút, nhưng cũng đã đến bờ vực sụp đổ.

Toàn bộ Long tộc, thực ra cũng chỉ còn lại vài trăm con còn lưu lại một chút huyết mạch Long tộc mà thôi.

Những con rồng khác đều là do rắn hoặc cá chép tiến hóa thành, gần như có thể nói là có hình mà không có thần.

Mặc dù vậy, Long tộc vẫn bị coi là thức ăn.

Yêu tộc thậm chí còn mời Thánh nhân làm khách, cung cấp long can phượng tủy cho các vị Thánh nhân.

Đây là chuyện thê thảm đến mức nào?

Phượng Hoàng nhất tộc còn thê thảm hơn.

Hiện nay trong trời đất đã rất ít thấy Phượng Hoàng nhất tộc.

Cũng chỉ có vài con trên núi Côn Lôn của Tây Vương Mẫu, được xem là được Tây Vương Mẫu che chở.

Còn có vài con trong Oa Hoàng Cung.

Ngoài ra, thế giới Hồng Hoang đã rất ít thấy bóng dáng của Phượng Hoàng nhất tộc.

Cách đây không lâu bỗng nhiên xuất hiện mười mấy con phượng hoàng đến lãnh địa Nhân tộc, được Nhân tộc che chở.

Chuyện này tuy có chút kỳ lạ, nhưng chúng sinh Hồng Hoang cũng không quá chú ý.

Dù sao toàn bộ thế giới Hồng Hoang cũng chỉ có bấy nhiêu phượng hoàng, thật sự đuổi cùng giết tận cũng không hay lắm.

Mà thật sự nói ra, tình hình của Kỳ Lân nhất tộc dường như là tồi tệ nhất, bởi vì trong trời đất chỉ có vài con kỳ lân, lại đều trở thành tọa kỵ của người khác.

Bây giờ không ngờ bảng thần thông lại tiết lộ một bí mật kinh thiên, lại còn có Kỳ Lân nhất tộc chân chính tồn tại!

Ngũ Đức Kỳ Lân, ngay cả trong Kỳ Lân nhất tộc cũng thuộc về tồn tại tương đối mạnh mẽ.

Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại một phen xôn xao.

Thật không ngờ lại có thể lộ ra bí mật kinh thiên như vậy, quả thực có chút khiến người ta kinh ngạc.

Ai cũng không ngờ, dưới gầm trời này lại thật sự có kỳ lân chân chính.

Sắc mặt của mọi người đều trở nên có chút khó coi.

Có một con Ngũ Đức Kỳ Lân, có lẽ còn có những con kỳ lân khác tồn tại.

Nhiệt tình của mọi người đều được khơi dậy.

Có lẽ có thời gian có thể đi một vòng thế giới Hồng Hoang, xem xem con Ngũ Đức Kỳ Lân này rốt cuộc trốn ở đâu?

Nếu có thể phát hiện ra nó và bắt được nó, vậy thì quả thực là tin vui tột đỉnh.

Dù sao năng lực của nó thực sự vô cùng mạnh mẽ, có thể nhận được vô tận điềm lành, ngoài ra còn có thể tăng mạnh cơ duyên và khí vận của mình.

Thần thông như vậy cũng quá tốt rồi, ngay cả Thánh nhân cũng ngưỡng mộ không thôi.

Chỉ cần bắt được con kỳ lân này, mình sẽ có điềm lành và khí vận cuồn cuộn không ngừng, cho đến cuối cùng thậm chí có khả năng có cơ hội vấn đỉnh Thánh nhân.

Đây thật sự là chuyện quá tốt rồi.

Nội tâm tất cả mọi người đều trở nên vô cùng nóng rực, ai nấy đều hưng phấn vô biên.

Tại một không gian thần bí, một nam tử cực kỳ anh tuấn sắc mặt đột nhiên biến đổi, cả người toát ra một luồng khí tức âm u.

Lúc này hắn nhìn lên không trung, sắc mặt dần dần trở nên khó coi.

Ai cũng không ngờ, Hồng Mông Tử Kim Bảng này lại công bố hắn ra ngoài.

Như vậy không phải hắn sẽ gặp nguy hiểm sao?

Lúc này cả người hắn sắc mặt đều trở nên âm u.

Thực tế, hắn chính là con kỳ lân chân chính duy nhất còn sống sót trong trời đất.

Kỳ Lân nhất tộc thượng cổ cố ý để hắn lại là vì hắn là Ngũ Đức Kỳ Lân.

Luận về chiến đấu lực cũng không quá lợi hại, nhưng năng lực của hắn lại rất mạnh, có thể nhận được vô tận điềm lành, ngoài ra còn có thể tăng mạnh cơ duyên và khí vận.

Vì vậy, trước khi liều chết, Kỳ Lân nhất tộc đã đưa hắn đi.

Chỉ cần có hắn ở đây, Kỳ Lân nhất tộc có lẽ sẽ có khả năng khôi phục.

Những năm qua hắn vẫn luôn âm thầm hoạt động, chưa bao giờ xuất hiện trước mặt Hồng Hoang.

Những năm gần đây, hắn cũng đã âm thầm thu nạp những con kỳ lân phân tán ở các nơi trong Hồng Hoang, tập hợp được khoảng 8000 con kỳ lân.

Những con kỳ lân này tuy không phải là kỳ lân chân chính, nhưng cũng có một ít huyết mạch kỳ lân.

Nếu để chúng phân tán trong thế giới Hồng Hoang, e rằng sẽ bị sinh linh Hồng Hoang một lưới bắt sạch.

Bây giờ hắn tập hợp những con kỳ lân này lại, coi như cho chúng một cơ hội nghỉ ngơi dưỡng sức.

Có lẽ dưới sự lãnh đạo của hắn còn có thể ấp ra kỳ lân chân chính mới cũng không chừng.

Chỉ là không ngờ lại dễ dàng bị Hồng Mông Tử Kim Bảng tiết lộ như vậy.

Không chỉ tiết lộ hắn, mà còn tiết lộ cả thần thông của hắn.

Đây chẳng phải là muốn cắt đứt đường sống của hắn sao?

Đây chẳng phải là muốn cắt đứt đường sống của Kỳ Lân nhất tộc bọn họ sao?

Sắc mặt của Ngũ Đức Kỳ Lân gần như có thể nói là đen như đáy nồi.

Đúng lúc này, một nữ tử vô cùng dịu dàng xuất hiện trước mặt hắn.

Nữ tử kia cũng là người của Kỳ Lân nhất tộc, tuy không phải chân kỳ lân, nhưng cũng có rất nhiều huyết mạch Kỳ Lân nhất tộc, là một con ngọc kỳ lân vẫn còn sống sót. "Ngũ ca, làm sao bây giờ?" "Hồng Mông Tử Kim Bảng này đã tiết lộ huynh ra ngoài rồi..." Nữ tử dịu dàng này lúc này vô cùng lo lắng.

Nàng tự nhiên biết năng lực của người mình yêu, cũng biết người mình yêu bị tiết lộ ra ngoài là chuyện nguy hiểm đến mức nào.

Chỉ sợ Kỳ Lân nhất tộc thật sự phải đối mặt với áp lực chưa từng có.

Ai cũng không ngờ, lại có chuyện như vậy xảy ra, thật sự khiến người ta có chút kinh hãi.

Lẽ nào thật sự muốn để Kỳ Lân nhất tộc diệt vong sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt của Ngọc Kỳ Lân đã trở nên vô cùng khó coi, thậm chí đã âm thầm khóc thút thít.

Ngũ Đức Kỳ Lân liếc nhìn người mình yêu một cái, cuối cùng thở dài một hơi. "Ai..." "Đây cũng là chuyện không có cách nào khác..." "Sớm muộn gì cũng có ngày bị tiết lộ, chỉ là không ngờ lại đến nhanh như vậy." Con kỳ lân này thở dài lắc đầu. "Vậy làm sao bây giờ?" "Lẽ nào thật sự cứ ở đây chờ chết sao?" Ngũ Đức Kỳ Lân lắc đầu. "Đã tiết lộ ta rồi, có ẩn mình nữa cũng sẽ có ngày bị lôi ra." "Vì vậy, chi bằng chủ động xuất kích." "Ý gì?

Chủ động xuất kích?" "Ngũ ca, huynh đừng làm chuyện dại dột..." "Huynh mà xảy ra chuyện gì thì chúng ta sống thế nào?" Nghe vậy, Ngọc Kỳ Lân đã khóc không thành tiếng.

Chương 597

Kỳ Lân nhất tộc bọn họ đã khốn khổ đến cực điểm.

Nếu Ngũ Đức Kỳ Lân lại xảy ra chuyện, vậy Kỳ Lân nhất tộc bọn họ thật sự không còn đường sống.

Lẽ nào ông trời thật sự muốn bọn họ chết sao?

Sao có thể như vậy?

Ông trời tại sao lại bất công như thế?

Ngọc Kỳ Lân cảm nhận sâu sắc một luồng tuyệt vọng.

Ngũ Đức Kỳ Lân nhìn thê tử của mình một cái. "Nàng cũng đừng quá lo lắng." "Chuyện này có lẽ còn có chuyển biến." Nói đến đây, ánh mắt hắn không khỏi lộ ra một tia cười lạnh. "Nhân tộc có lẽ chính là chuyển biến của chuyện này." Nghe vậy, Ngọc Kỳ Lân lập tức ngẩn người. "Ngũ ca, ý gì vậy?" Ngũ Đức Kỳ Lân cười lạnh hắc hắc. "Lũ trứng mềm Long tộc kia, không ngờ cũng trở nên có khí phách." "Hiện nay Long tộc đã đầu quân cho Nhân tộc." "Từ Nhân tộc nhận được lợi ích to lớn, chỉ riêng chân long đã khôi phục được hai con..." "Không thể không nói, lũ trứng mềm kia lại đang giả vờ." "Không ngờ lại nắm bắt đúng thời cơ, trực tiếp đầu quân cho Nhân tộc." "Hiện nay Long tộc có thể nói là đã nhận được lợi ích to lớn." "Không chỉ có hai con rồng khôi phục thành chân long, mà còn nhận được quyền chấp chưởng thủy vực lục địa." "Bây giờ Long tộc, tiến có thể công, lui có thể thủ, thật sự khiến người ta ngưỡng mộ." Nghe vậy, Ngọc Kỳ Lân cũng không xen vào được, chỉ có thể yên lặng lắng nghe. "Nàng có biết tại sao con công kia lại xung đột với tên tiện nhân Chuẩn Đề Thánh nhân không?" Ngũ Đức Kỳ Lân nhìn về phía người mình yêu. "Con công kia là đại diện cho Phượng Hoàng nhất tộc đến tìm Nhân

tộc kết minh." Nghe vậy, Ngọc Kỳ Lân trong nháy mắt ngây người. "Còn có chuyện như vậy sao?" Nam tử trung niên do Ngũ Đức Kỳ Lân hóa thành cười hắc hắc. "Nhân tộc hiện nay đã hoàn toàn quật khởi." "Sau lưng có Thiên Cơ Lâu, không hề sợ Yêu tộc và Vu tộc." "Lũ súc sinh lông lá biết bay kia muốn tìm một chút cơ hội, chỉ có thể đầu quân cho Nhân tộc." "Toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều hy vọng tam tộc chúng ta diệt vong." "Chỉ có Nhân tộc có hoàn cảnh tương đương với chúng ta, hiện nay Nhân tộc quật khởi, kết minh với Nhân tộc là chuyện tốt nhất." "Nhân tộc sớm muộn cũng phải đối mặt với sự công phạt của toàn bộ Hồng Hoang." "Trận đại chiến này sớm muộn cũng sẽ xảy ra." "Đây là trận đại chiến còn khủng bố hơn cả Vu Yêu Lượng Kiếp." "Phượng Hoàng nhất tộc thấy Long tộc có khí phách như vậy, tự nhiên cũng không cam chịu yếu thế." "Đặc biệt là người phụ nữ Khổng Tuyên kia, tuyệt đối không phải là kẻ dễ bắt nạt." "Chỉ là không ngờ trên đường lại gặp phải tên tiện nhân Chuẩn Đề Thánh nhân." "Suýt chút nữa đã gây ra thảm án, may mà mấy vị lĩnh tụ Nhân tộc khá trượng nghĩa." "Ra tay cứu Khổng Tuyên, thuận tiện còn làm nhục Chuẩn Đề Thánh nhân một phen." "Như vậy, chỉ sợ người phụ nữ này càng thêm một lòng một dạ với Nhân tộc." "Bây giờ Nhân tộc sau lưng có Thiên Cơ Lâu, lại có Long tộc và Phượng Hoàng nhất tộc phụ tá, thực lực đã tăng mạnh..." Nghe vậy, Ngọc Kỳ Lân lập tức kinh ngạc đến không nói nên lời.

Không ngờ lại còn có chuyện như vậy.

Long tộc và Phượng tộc lại toàn bộ đầu quân cho Nhân tộc.

Hơn nữa chỉ vài ba câu đã bị Ngũ Đức Kỳ Lân nói toạc ra.

Nếu thật sự như vậy, xem ra Kỳ Lân nhất tộc cũng nên đầu quân cho Nhân tộc.

Bởi vì Kỳ Lân nhất tộc có thể nói là thảm nhất, cũng có thể nói là

mạnh nhất.

Mạnh nhất ở chỗ Kỳ Lân nhất tộc còn có chân kỳ lân.

Thảm nhất ở chỗ nhân khẩu của Kỳ Lân nhất tộc quá ít.

Dù sao cả Hồng Hoang đều hy vọng viễn cổ tam tộc bọn họ diệt vong.

Cũng chỉ có Nhân tộc không có suy nghĩ như vậy.

Bởi vì Nhân tộc cũng từng đối mặt với tình cảnh khó khăn như vậy.

Hiện nay Nhân tộc quật khởi, đối với viễn cổ tam tộc bọn họ, há chẳng phải là một cơ hội sao?

Nếu Nhân tộc có thể chiến thắng trong trận đại kiếp này, tương lai tam tộc bọn họ tất có thể trở lại trời đất.

Dù sao xét đến hiện tại, Nhân tộc tốt hơn các chủng tộc khác quá nhiều.

Nếu Nhân tộc diệt vong trong trận đại chiến này, vậy kết cục của viễn cổ tam tộc bọn họ cũng sẽ không tốt hơn, chỉ sợ cũng sẽ theo gót Nhân tộc mà đi.

Vào thời khắc này nếu còn không thể hiện thái độ để ôm lấy Nhân tộc, vậy mới thật sự là tự tìm đường chết.

Nhân tộc diệt vong, e rằng tiếp theo chính là tam tộc bọn họ.

Nghĩ đến đây, Ngọc Kỳ Lân vẫn có chút kinh hãi. "Ngũ ca, huynh không chuẩn bị cân nhắc lại sao?" "Huynh cứ thế tùy tiện đi ra ngoài rất nguy hiểm..." "Nếu bị những người bên ngoài phát hiện, chỉ sợ chỉ có con đường chết..." Sắc mặt của Ngũ Đức Kỳ Lân cũng có chút không tốt.

Chiến đấu lực của hắn không mạnh lắm, nhiều nhất cũng chỉ là

Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Năng lực của hắn nằm ở Kỳ Lân Tường Thụy Pháp.

Nếu tùy tiện đi ra ngoài, quả thực rất nguy hiểm.

Nhưng hắn lại không thể không hành động, thật sự là không có cách nào khác.

Nếu cứ thế này, Kỳ Lân nhất tộc thật sự sẽ diệt vong.

Nam tử trung niên do Ngũ Đức Kỳ Lân hóa thành hít sâu một hơi. "Đây là chuyện không có cách nào khác." "Nếu Long tộc và Phượng tộc đều đã quyết định." "Kỳ Lân nhất tộc chúng ta cũng không thể chịu thua kém." "Hiện nay Hồng Mông Tử Kim Bảng đều đã tiết lộ ta rồi." "Cho dù ta có ẩn mình nữa cũng không có ý nghĩa gì." "Những kẻ kia sớm muộn cũng sẽ tìm ra ta, thay vì ngồi chờ chết, chi bằng chủ động xuất kích." Nghe vậy, Ngọc Kỳ Lân cũng nước mắt lưng tròng. "Ngũ ca, ta đi cùng huynh, chiến đấu lực của ta mạnh hơn huynh một chút, miễn cưỡng cũng đạt đến cấp bậc Chuẩn Thánh." "Có ta bảo vệ huynh sẽ tốt hơn một chút." Nam tử trung niên nghe vậy, cũng hơi sững sờ, nhưng cuối cùng vẫn thở dài một tiếng, nhìn về phía nữ tử, ánh mắt cũng trở nên dịu dàng.

Nếu đã như vậy, vậy Hồng Hoang này chúng ta cùng nhau tung hoành một phen. "Núi đao biển lửa, vợ chồng chúng ta cùng nhau vượt qua." "Cho dù là chết, chúng ta cũng không chia lìa." Ngọc Kỳ Lân gật đầu thật sâu, vùi mình vào lòng nam tử.

Tại không gian sinh tồn của Phượng Hoàng nhất tộc, Khổng Tuyên cũng hơi sững sờ, sắc mặt trở nên có chút đáng suy ngẫm.

Bởi vì trên Hồng Mông Tử Kim Bảng viết rất rõ ràng, Tường Thụy Kỳ Lân Pháp.

Không ngờ Hồng Mông Tử Kim Bảng lại tiết lộ cả gã kia ra sao?

Điều này quả thực đáng để suy ngẫm.

Bởi vì vô số năm qua, hắn vẫn luôn trốn tránh trong thế giới Hồng Hoang.

Nàng từng có cơ hội gặp được nam tử kia một lần, hai người còn từng uống rượu nói chuyện vui vẻ.

Nam tử kia là chân kỳ lân duy nhất còn tồn tại trong trời đất Hồng Hoang.

Mà bản thân nàng tuy không phải Phượng Hoàng nhất tộc, nhưng lại là con côi của Chân Phượng Hoàng nhất tộc.

Hai người có thể nói là có rất nhiều điểm chung, vì vậy hai người thậm chí còn trở thành bạn tốt.

Khổng Tuyên sở dĩ trở nên mạnh mẽ như vậy, con kỳ lân kia cũng đã giúp đỡ rất nhiều.

Bởi vì con kỳ lân kia đã đặt lên người nàng rất nhiều pháp môn tường thụy.

Nếu không có những điềm lành này trên người, chỉ sợ rất có khả năng đã bị các sinh linh khác trong thế giới Hồng Hoang bắt được.

Bây giờ nàng sở dĩ trở thành cường giả mạnh mẽ như vậy, lại còn âm thầm thu nạp rất nhiều Phượng Hoàng nhất tộc, sự giúp đỡ của gã kia đối với nàng có thể nói là không hề nhỏ.

Chỉ là không ngờ bây giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng lại tiết lộ cả gã kia ra, thật sự có chút quỷ dị.

Gã kia bây giờ đã bị tiết lộ ra, vậy tiếp theo hắn sẽ làm gì?

Là tiếp tục ẩn mình trong thế giới Hồng Hoang, hay là dũng cảm đứng ra?

Khổng Tuyên lúc này không đoán được suy nghĩ của đối phương,

cũng không biết đối phương tiếp theo sẽ làm gì.

Nàng tự nhiên tràn đầy tò mò.

Nếu đối phương có thể thật sự đứng ra kết minh với Nhân tộc, vậy chuyện này quả thực thú vị rồi.

Đến lúc đó thượng cổ tam tộc: Long tộc, Phượng Hoàng nhất tộc, Kỳ Lân nhất tộc, viễn cổ tam tộc thật sự toàn bộ kết minh với Nhân tộc, vậy chuyện này quả thực quá thú vị.

Nhân tộc cộng thêm viễn cổ tam tộc, đối kháng với tất cả các chủng tộc trong thế giới Hồng Hoang, bao gồm Vu tộc và Yêu tộc do vạn vật tạo thành, lúc đó thế giới Hồng Hoang quả thực sẽ đặc sắc đến cực hạn.

Nhân tộc, Kỳ Lân cùng viễn cổ tam tộc đối kháng với vạn tộc Hồng Hoang, mà Thánh nhân Thiên Cơ Lâu thì đối kháng với Thánh nhân thế giới Hồng Hoang.

Hiện nay thế giới Hồng Hoang rốt cuộc sẽ đi về đâu?

Rốt cuộc sẽ biến thành bộ dạng gì?

Khổng Tuyên lộ ra vẻ tò mò sâu sắc.

Lúc này, nàng thật sự hy vọng nam tử kia mau chóng xuất hiện.

Nam tử kia dù sao cũng là chí hữu của nàng.

Kể từ lần gặp đó, vô số năm qua hai người chưa từng gặp lại nhau.

Nếu lần này gã kia chạy ra, hai người có thể tụ lại uống chút rượu, nghiên cứu một phen.

Nghĩ đến đây, Khổng Tuyên không khỏi cười hắc hắc.

Tiếng cười của Khổng Tuyên tự nhiên cũng gây sự chú ý của Thái

Phượng phía sau. "Khổng Tuyên tỷ tỷ, tỷ đang cười cái gì vậy?" Khổng Tuyên lúc này mới ngừng cười, đưa tay chỉ vào Kỳ Lân Tường Thụy Pháp trên không trung. "Ta đang chế giễu con chó hoang đáng chết kia." Nghe vậy, Thái Phượng lập tức trợn trắng mắt.

Người ta là chân phượng hoàng giữa trời đất được không?

Người ta là Ngũ Đức Kỳ Lân.

Trong miệng tỷ tỷ nhà mình lại biến thành chó hoang, thật sự khiến người ta có chút kinh ngạc đến ngây người.

Khổng Tuyên lại không để ý đến nàng, mà đã chìm vào hồi ức sâu thẳm, nhớ lại cảnh tượng hai người lần đầu gặp mặt.

Lúc đó Khổng Tuyên còn xa mới mạnh mẽ như bây giờ, hai người đại chiến một phen, không ngờ ai cũng không làm gì được đối phương.

Chương 598

Khổng Tuyên tuy chiếm chút thượng phong, nhưng lại không thể hình thành áp chế.

Mà đối phương lại là chân kỳ lân, sở hữu pháp môn tường thụy.

Nếu chọc giận con kỳ lân này, kỳ lân mà tước đoạt khí vận của nàng, chỉ sợ cả đời này nàng đều phải gặp vận rủi.

Vì vậy tuy nàng chiếm thượng phong, nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Chỉ là hai người sau một phen tranh chấp, lại trở thành tồn tại vừa là địch vừa là bạn.

Khổng Tuyên gọi đối phương là chó hoang, đối phương gọi nàng là gà rừng.

Vì cái tên đáng chết này, hai người còn từng đại chiến vô số trận, chỉ là cuối cùng quan hệ lại trở nên khá thân thiết.

Có lẽ điều này cũng có liên quan đến số phận bi thảm của hai người.

Khổng Tuyên thực ra cũng hy vọng gã này xuất thế.

Gã này nếu có thể kết minh với Nhân tộc, đó thật sự là lựa chọn sáng suốt nhất.

Nhân tộc so với các chủng tộc khác thật sự tốt hơn quá nhiều, hơn nữa Nhân tộc còn có thể liên hệ với Thiên Cơ Lâu.

Bất kể là huyết mạch của Thanh Long, hay là huyết mạch của Bạch Hổ, tin rằng đối với Kỳ Lân nhất tộc đều khá hữu dụng.

Đến lúc đó viễn cổ tam tộc và Nhân tộc cùng nhau đại chiến với

vạn tộc Hồng Hoang, có thù báo thù, có oán báo oán, sống chết xem ở trận chiến này.

Như vậy há chẳng phải thống khoái hơn nhiều sao?

Nếu tiếp tục ẩn mình trong thế giới Hồng Hoang, thật sự không có ý nghĩa gì, sớm muộn cũng là chết, chi bằng thống khoái chiến một trận trời long đất lở.

Đây chính là suy nghĩ hiện tại của Khổng Tuyên.

Ngay lúc Khổng Tuyên và Ngũ Đức Kỳ Lân mỗi người đều có ý đồ riêng, trên không trung tử kim nhị khí cuối cùng lại có dị động.

Thần thông mới sắp xuất hiện.

Ánh mắt của mọi người lại chăm chú nhìn lên không trung.

Bảng Thần Thông Hồng Hoang đến bây giờ đã càng lúc càng thú vị, những thần thông được tiết lộ cũng càng lúc càng mạnh.

Đặc biệt là sau hạng 50, mỗi một thần thông đều có thể khiến thế giới Hồng Hoang một phen xôn xao.

Hạng 50, Thái Dương Vạn Hóa Bảo Thuật của Đông Hoàng Thái Nhất, khiến Đông Hoàng Thái Nhất sở hữu hai nguyên thần, thực sự vô cùng thần kỳ.

Hạng 49, Tổ Vu Câu Mang, chưởng khống Mộc Chi Pháp Tắc cũng vô cùng thần kỳ, khiến thân thể Câu Mang trở nên sinh sôi không ngừng, gần như có thể nói là nhục thể thần kỳ nhất thế giới Hồng Hoang.

Hạng 48, Ngũ Sắc Thần Quang, càng là siêu cấp thần thông từng khiến Chuẩn Đề Thánh nhân phải chịu thiệt.

Hạng 47, Phượng Hoàng Niết Bàn, có thể lúc sắp chết, dục hỏa trọng sinh, sống lại kiếp thứ hai.

Thần thông như vậy há chẳng phải là tồn tại vô song sao?

Còn có hạng 46, Tường Thụy Kỳ Lân Pháp, có thể tước đoạt khí vận của người khác, hoặc là ban cho người khác khí vận, quả thật là thần kỳ vô cùng.

Vậy thần thông tiếp theo sẽ là thần thông như thế nào?

Mọi người đều lộ ra vẻ tò mò vô cùng. ["Bảng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 45: Đấu Chiến Thắng Phật!

Đây là công pháp do chủ nhân Thiên Cơ Lâu, Trường Không đạo nhân tùy ý sáng tạo ra, tiện tay ban cho 4 con khỉ nhỏ, trở thành công pháp của 4 con khỉ.

Có thể thông qua chiến đấu để tăng tu vi, chiến đấu càng kịch liệt, cấp độ tu vi tăng cường càng cao, mức tăng phúc tu vi cũng càng lớn, thậm chí có thể không có giới hạn, có thể khiến khỉ Chuẩn Thánh đạt tới chiến lực Thánh nhân."] Nhìn thấy Đấu Chiến Thắng Pháp này, tất cả mọi người đều ngẩn người.

Đây là thứ mà Trường Không đạo nhân tùy ý sáng tạo ra sao?

Hơn nữa còn tiện tay ném cho khỉ?

Là thứ cho khỉ tu luyện.

Tất cả mọi người trong thế giới Hồng Hoang đều một phen trầm mặc.

Thiên Cơ Lâu quả thực có khỉ, hơn nữa còn có 4 con, nghe nói là Hỗn Thế Tứ Hầu, trên bảng tọa kỵ xếp hạng 11, chỉ sau Godzilla xếp hạng 10.

Cũng có nghĩa là cái gọi là Đấu Chiến Thánh Pháp này là dành cho 4 con khỉ này tu luyện?

Hơn nữa còn có thể thông qua chiến đấu để tăng phúc cường độ

bản thân?

Điều này có chút khủng bố rồi đi?

Mức độ chiến đấu càng kịch liệt, cường độ tăng phúc cũng càng lớn, thậm chí đến thời khắc cuối cùng có thể đạt đến chiến đấu lực cấp Thánh nhân.

Khỉ cấp Chuẩn Thánh có thể đạt đến chiến đấu lực cấp Thánh nhân?

Có chút nhảm nhí rồi đi?

Điều này chẳng phải đại biểu cho 4 con khỉ này mới là mạnh nhất sao? 4 con khỉ này mới là thật sự thánh hạ vô địch?

Cường giả cấp Chuẩn Thánh lại có thể đạt đến thực lực cấp Thánh nhân, thực sự có chút khủng bố.

Nếu thật sự như vậy, vậy bất kể là Đông Hoàng Thái Nhất, hay là Yêu Sư Côn Bằng, hay là Tổ Vu gì đó, đều không phải là đối thủ của 4 con khỉ này. ---------- Tất cả mọi người đều kinh ngạc thán phục, sự ngưỡng mộ trong ánh mắt không lời nào diễn tả được.

Thần thông như vậy, ai có thể không ngưỡng mộ chứ?

Điều này thực sự quá biến thái rồi đi?

Quả thực là tồn tại không thể tưởng tượng được.

Cũng có nghĩa là thần thông như vậy là càng chiến càng mạnh, đối thủ càng mạnh, khí tức của ngươi cũng càng mạnh, từ đó đạt đến cường độ chiến thắng đối thủ.

Quả thật khiến người ta cảm thấy vô cùng khủng bố.

Hơn nữa cuối cùng còn có thể đạt đến cấp Thánh nhân.

Chỉ vài con khỉ mà lại biến thái như vậy.

Cũng có nghĩa là Thiên Cơ Lâu căn bản không có thực lực dưới Thánh nhân.

Ngay cả 4 con khỉ yếu nhất, chiến đấu đến thời khắc quan trọng nhất, cũng có thực lực cấp Thánh nhân.

Như vậy mà nói, Thiên Cơ Lâu căn bản không có thực lực dưới Thánh nhân a...

Tất cả mọi người đều chìm vào một phen trầm mặc.

Trong đó, Nữ Oa nương nương trong Oa Hoàng Cung càng là vô cùng kinh ngạc.

Bởi vì bà đã từng đến Thiên Cơ Lâu, cũng đã gặp qua ba trong bốn con khỉ.

Trong đó một con là Thông Tý Viên Hầu.

Lúc đó con Thông Tý Viên Hầu kia đã đại chiến một phen với Godzilla, bà cũng đã tận mắt chứng kiến.

Con Godzilla kia thậm chí còn chịu chút thiệt thòi trước mặt con khỉ kia.

Tuy đến cuối cùng con khỉ kia không phải là đối thủ, nhưng rõ ràng cũng đã đạt đến điểm giới hạn của Thánh nhân.

Bây giờ nghĩ lại, con khỉ kia quả thực là càng chiến càng mạnh, có lẽ chính là do sự tồn tại của Đấu Chiến Thắng Pháp?

Sau này bà lại thấy hai con khỉ khác đại chiến.

Hai con khỉ này là Lục Nhĩ Mi Hầu và Linh Minh Thạch Hầu.

Lúc đó hai con khỉ này đại chiến một trận, đến cuối cùng cũng là càng chiến càng mạnh, cũng sắp đột phá đến điểm giới hạn của Thánh nhân.

Đến cuối cùng là Lục Nhĩ Mi Hầu hơi yếu hơn một chút.

Lúc đó Nữ Oa nương nương còn kinh ngạc mấy lần.

Trong bốn con khỉ chỉ có Xích Khao Mã Hầu là bà chưa từng gặp.

Bây giờ xem ra, bốn con khỉ kia sở dĩ mạnh mẽ như vậy, có lẽ chính là nguyên nhân của Đấu Chiến Thánh Pháp này.

Bốn con khỉ này ở trạng thái đỉnh phong, nếu thật sự có thể đạt đến cấp Thánh nhân, vậy thì thật quá kinh người.

Điều này có nghĩa là, 4 con khỉ yếu nhất của Thiên Cơ Lâu cũng có thể trong tình huống đặc biệt chạm đến ngưỡng cửa Thánh nhân.

Như vậy, chiến lực cấp Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu chẳng phải là đã đạt đến 20 vị sao?

Nhiều chiến lực Thánh nhân như vậy, Hồng Quân Đạo Tổ lấy gì để so sánh?

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, tính cả thảy cũng chỉ có 6 vị Thánh nhân cộng thêm Hồng Quân Đạo Tổ mà thôi, nói ra tổng cộng cũng chỉ có 7 vị. 7 vị Thánh nhân liên hợp lại cũng không phải là đối thủ của Thiên Cơ Lâu.

Tâm tư của Nữ Oa nương nương lúc này vô cùng phức tạp.

Nói cho đúng, bà muốn trừ khử Thiên Cơ Lâu cho hả giận, nhưng bà vẫn luôn nhẫn nhịn không ra tay, chính là vì thực lực của mình không đủ.

Chương 599

Cách đây không lâu, Hồng Quân Đạo Tổ đã úp mở nói ra ý định chuẩn bị ra tay với Thiên Cơ Lâu, Nữ Oa nương nương tự nhiên là vui mừng.

Đồng thời bà cũng âm thầm suy đoán, Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc có những thủ đoạn và nội tình gì?

Dù sao từ mặt ngoài mà xem, Hồng Quân Đạo Tổ còn xa mới là đối thủ của Thiên Cơ Lâu.

Đúng là Vu Yêu hai tộc đối đầu với Nhân tộc chiếm được ưu thế tiên thiên nhất định, nhưng điều đó cũng chẳng có tác dụng gì.

Chiến lực cấp Thánh nhân không thể áp đảo Thiên Cơ Lâu.

Thiên Cơ Lâu tùy tiện cử ra một Thánh nhân là có thể bảo vệ được Nhân tộc.

Nữ Oa nương nương trong lòng cười lạnh.

Vậy tiếp theo, bà sẽ xem xem Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc ẩn giấu nội tình gì.

Hồng Quân Đạo Tổ đã tự tin quyết định ra tay với Thiên Cơ Lâu, vậy tất nhiên là có chỗ dựa.

Vậy bà sẽ xem xem chỗ dựa của Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc là gì?

Tuy Hồng Quân Đạo Tổ đã hóa thân hợp đạo, nhưng dù vậy, Thiên Cơ Lâu cũng có Yêu Yêu sâu không lường được kia.

Yêu Yêu kia đã đạt đến Bán Bộ Đại Đạo Cảnh, thực lực chân chính rốt cuộc đạt đến trình độ nào không ai biết.

Ngoài ra, còn có người đàn ông kia.

Thực lực của người đàn ông kia rốt cuộc đạt đến trình độ nào không ai biết, ngay cả Nữ Oa cũng không biết.

Ban đầu ở Thiên Cơ Lâu, người đàn ông kia phất tay một cái, trong nháy mắt liền có vô tận kiếm ý xuất hiện, Nữ Oa nương nương trong chốc lát bại trận, toàn thân trọng thương.

Nghĩ đến đây Nữ Oa nương nương có chút lạnh sống lưng, ánh mắt lộ ra vẻ âm hiểm.

Người đàn ông kia... bà tuyệt đối không tha cho người đàn ông kia.

Những người phụ nữ bên cạnh người đàn ông kia bà cũng sẽ không tha. ---------- Ngay lúc Nữ Oa nương nương trong Oa Hoàng Cung đang u uất, trên không trung cuối cùng lại có một luồng thần quang khác biến đổi.

Thần thông xếp hạng 44 cuối cùng cũng sắp được tiết lộ sao?

Bọn họ muốn xem xem có thần thông gì có thể xếp hạng 44.

Nếu không thể khiến bọn họ tin phục, chỉ sợ uy tín của Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng sẽ giảm đi rất nhiều.

Bởi vì phàm tục sinh linh, thực sự không nghĩ ra còn có thần thông nào có thể vượt qua Đấu Chiến Thánh Pháp.

Bản thân Đấu Chiến Thánh Pháp có thể khiến cường giả cấp Chuẩn Thánh đạt đến chiến lực cấp Thánh nhân.

Còn có công pháp nào biến thái hơn, mạnh mẽ hơn Đấu Chiến Thắng Pháp nữa sao?

Nếu có, bọn họ thật sự không dám tin.

Bây giờ thần thông xếp hạng 44 sắp được tiết lộ, bọn họ muốn xem xem là thần thông như thế nào có thể xếp hạng 44.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời.

Ngay cả mấy vị Thánh nhân cũng vậy.

Thông Thiên Giáo chủ ở Bích Du Cung, đảo Kim Ngao cũng chăm chú nhìn lên bầu trời.

Nói thật, y không mấy hứng thú với Kỳ Lân Tường Thụy Pháp, nhưng lại khá hứng thú với Đấu Chiến Thánh Pháp.

Rốt cuộc là thần thông như thế nào, có thể khiến cường giả cấp Chuẩn Thánh bộc phát ra chiến đấu lực cấp Thánh nhân?

Nếu thần thông này thật sự được phổ cập, vậy thế giới Hồng Hoang này quả thực sẽ rất thú vị.

Tùy tiện một Chuẩn Thánh đều có thể sở hữu chiến đấu lực Thánh nhân, quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Đừng nói người khác, ngay cả y, Thông Thiên Giáo chủ, cũng có chút khó tin.

Bây giờ còn có thần thông khác có thể xếp trên Đấu Chiến Thánh Pháp sao?

Y tự nhiên có chút không tin.

Nếu thật sự như vậy, vậy tại sao không được phổ cập trong thế giới Hồng Hoang?

Một khi được phổ cập, thế giới Hồng Hoang chẳng phải sẽ càng náo nhiệt hơn sao?

Thông Thiên Giáo chủ chính là loại người xem náo nhiệt không sợ chuyện lớn.

Đối với y, thế giới Hồng Hoang càng loạn càng tốt.

Bây giờ y đã quyết tâm làm một khán giả, bởi vì làm một khán giả

thực sự là niềm vui vô tận.

Y đã lờ mờ nhìn thấy rất nhiều bí mật, trong đó bí mật của Nữ Oa nương nương là khiến y hồi vị vô cùng.

Ở Thiên Cơ Lâu chịu thiệt lớn từ Trường Không đạo nhân, sau đó lại từ Thiên Cơ Lâu trốn ra, từ đó hận Trường Không đạo nhân đến tận xương tủy, đồng thời cũng hận Thiên Cơ Lâu đến tận xương tủy, đối với mấy người phụ nữ bên cạnh Trường Không đạo nhân cũng vậy.

Ban đầu ở thánh địa Nhân tộc, người đánh lén Tam Thất không phải ai khác chính là Nữ Oa.

Người khác không biết, nhưng y thì biết rõ mồn một.

Tam Thất bị thương, trực tiếp dẫn đến Trường Không đạo nhân nổi giận, thậm chí lần đầu tiên từ Thiên Cơ Lâu xuất hiện trước mặt thế giới Hồng Hoang.

Nhưng dù vậy, vẫn tha cho Nữ Oa.

Điều này đại biểu cho cái gì?

Điều này đại biểu cho Nữ Oa cũng đã trở thành người phụ nữ của Trường Không đạo nhân.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên Giáo chủ liền cười ha hả.

Thật là có ý tứ.

Thế giới Hồng Hoang càng lúc càng có ý tứ, cũng càng lúc càng náo nhiệt.

Thông Thiên Giáo chủ lúc này đã quyết định làm một khán giả, có thể không ra tay thì không ra tay.

Làm một khán giả há chẳng phải thống khoái hơn sao?

Hiện nay Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung đã thế bất lưỡng lập.

Hồng Quân Đạo Tổ cũng đã lên tiếng!

Vu tộc và Yêu tộc chuẩn bị sẵn sàng, bất cứ lúc nào cũng sẽ ra tay với Nhân tộc.

Một khi Vu tộc và Yêu tộc ra tay với Nhân tộc, vậy liền đại biểu cho Hồng Quân Đạo Tổ muốn ra tay với Trường Không đạo nhân.

Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc có nội tình gì?

Rốt cuộc có bản lĩnh gì?

Dù sao từ mặt ngoài mà nói, Tử Tiêu Cung không chiếm thượng phong, ngay cả đám đệ tử bọn họ toàn bộ ra tay cũng không đủ cho Thiên Cơ Lâu đánh.

Nhưng tại sao Hồng Quân Đạo Tổ của Tử Tiêu Cung lại tự tin như vậy?

Thực sự khiến người ta có chút nghi hoặc.

Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc có hậu chiêu gì?

Lại khiến ông ta có được sự tự tin lớn như vậy?

Thật sự khiến người ta khó tin.

Tại Bát Cảnh Cung ở Thiên Ngoại Thiên, Thái Thượng Lão Tử lúc này ánh mắt cũng phức tạp.

Bề ngoài là đang nhìn Bảng Thần Thông trên không trung, nhưng thực tế tâm tư của lão đã bay đi đâu mất.

Bởi vì lúc này lão cũng đang nghĩ về Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ tuy hóa thân hợp đạo, trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, tuy thực lực sâu không lường được, nhưng cảnh giới cũng bị hạn chế ở đó, là Thiên Đạo Thánh nhân mạnh hơn Thánh

nhân bình thường một bậc.

Hợp tác với Thiên Đạo, nhiều nhất cũng chỉ là cấp Đại Đạo Thánh nhân.

Thực lực này, thật sự có thể đối kháng với Trường Không đạo nhân sao?

Mức độ biến thái của Trường Không đạo nhân rõ ràng đã vượt quá sức tưởng tượng.

Bất kể là pháp bảo hay các phương diện khác, xem ra đều áp đảo Hồng Quân đạo nhân.

Hồng Quân đạo nhân lấy gì để so với Trường Không đạo nhân?

Về pháp bảo, Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân Đạo Tổ mới chỉ xếp hạng 8, hơn nữa nói ra, chủ nhân thật sự của Tạo Hóa Ngọc Điệp chính là Trường Không đạo nhân.

Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Hồng Quân Đạo Tổ chỉ là một phần rất nhỏ.

Bất kể là Như Ý Tạo Hóa Bút, hay là Càn Khôn Ngũ Hành Đồ, Hồng Mông Phù Đồ Tháp, Thất Thương Ly Hận Đao, Đại Đạo Chí Tôn Kiếm, Đại Đạo Bảo Điển, những Tiên Thiên Chí Bảo này, cái nào không vượt qua Tru Tiên Tứ Kiếm, vượt qua Thí Thần Thương?

Còn có những pháp bảo xếp trên cả Tạo Hóa Ngọc Điệp: Hồng Mông Tử Kim Bảng, Hỗn Độn Châu, Hỗn Độn Thánh Kiếm, Tích Địa Thần Tạc, Diệt Thế Đại Ma, Hồng Mông, Thiên Cơ Lâu, những pháp bảo này cái nào không mạnh đến cực điểm?

Chương 600

Chỉ riêng về pháp bảo, Trường Không đạo nhân đã hoàn toàn áp đảo Hồng Quân Đạo Tổ.

Ngoài ra, Trường Không đạo nhân còn có linh căn kinh thiên động địa: U Minh Thần Thụ, Kinh Cức Kiếm Thụ, Thanh Minh Phiêu Đái, Hỗn Độn Thần Thảo, Hỗn Độn Cửu Đạo Thảo, Bích Lạc Ác Mộng Thụ, gốc linh căn nào không phải là siêu cấp bảo vật?

Huống chi còn có Thông Thiên Kiến Mộc, Thế Giới Thụ, Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục, vân vân.

Nghĩ thôi đã thấy khủng bố.

Về tu vi, Hồng Mông Tử Kim Bảng đã tiết lộ một phần thông tin của Trường Không đạo nhân.

Trường Không đạo nhân là sinh linh đầu tiên sinh ra trong hỗn độn, thậm chí còn sớm hơn cả Bàn Cổ.

Hồng Quân Đạo Tổ làm sao so được?

Thị nữ bên cạnh ngài ấy đã đạt đến Bán Bộ Đại Đạo, luận về chiến đấu lực thật sự, thậm chí không kém Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ lại còn dám tuyên bố đối chiến với Thiên Cơ Lâu!

Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc tự tin từ đâu?

Lẽ nào chỉ là vì Thiên Đạo?

Nếu thật sự như vậy, chỉ sợ căn bản không phải là đối thủ của Thiên Cơ Lâu.

Nghĩ đến đây, Thái Thượng Lão Tử nhíu mày.

Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc còn có thủ đoạn gì?

Hồng Quân Đạo Tổ trước nay luôn sâu không lường được, ngay cả Thái Thượng Lão Tử, với tư cách là người đứng đầu Huyền Môn, lão cũng không biết Hồng Quân Đạo Tổ còn có thủ đoạn gì.

Thật sự khiến lão nghi hoặc.

Nói cho đúng, Thái Thượng Lão Tử không muốn đối chiến với Thiên Cơ Lâu, bởi vì thực sự không có ý nghĩa gì.

Thiên Cơ Lâu cũng không muốn nhập thế, họ chỉ muốn ẩn mình trong bóng tối bảo vệ Hồng Hoang mà thôi.

Nói cho đúng, họ cũng chỉ muốn bảo vệ Nhân tộc mà thôi.

Chỉ cần không chọc vào Nhân tộc, thế giới Hồng Hoang vẫn là do Tử Tiêu Cung quyết định, thế giới Hồng Hoang vẫn là do Hồng Quân Đạo Tổ quyết định.

Nếu tùy tiện khai chiến với Thiên Cơ Lâu, thế giới Hồng Hoang tất sẽ lại một phen sinh linh đồ thán.

Nghĩ đến đây, Thái Thượng Lão Tử lắc đầu cười khổ.

Thực ra lão cũng hiểu suy nghĩ của Hồng Quân Đạo Tổ.

Giường của mình há có thể để người khác ngủ ngáy?

Thế giới Hồng Hoang vốn là của Hồng Quân Đạo Tổ.

Bây giờ đột nhiên phát hiện thế giới Hồng Hoang lại ẩn giấu một thế lực to lớn như vậy, điều này tự nhiên khiến Hồng Quân Đạo Tổ cảm thấy không thoải mái.

Bất kể thế nào, Hồng Quân Đạo Tổ đều phải khai chiến với Thiên Cơ Lâu!

Đây là chuyện không thể tránh khỏi.

Chính cái gọi là một núi không thể có hai hổ.

Thế giới Hồng Hoang đã có Hồng Quân Đạo Tổ, đã có Tử Tiêu Cung, vậy thì không cần Trường Không đạo nhân nữa, cũng không cần Thiên Cơ Lâu nữa.

Có lẽ đây chính là suy nghĩ của lão sư Hồng Quân Đạo Tổ?

Thái Thượng Lão Tử lắc đầu cười khổ.

Hướng đi tương lai của thế giới Hồng Hoang lão cũng không biết nữa.

Có lẽ tương lai tất sẽ sinh linh đồ thán?

Nghĩ đến đây, lão dứt khoát không nghĩ nữa, lại nhìn lên bầu trời.

Lúc này khí tức kim sắc trên không trung đang dần sôi trào, thần thông xếp hạng 44 sắp xuất hiện.

Thực ra lão cũng có chút tò mò, rốt cuộc là thần thông như thế nào có thể xếp trước Đấu Chiến Thánh Pháp?

Mà thần thông của mình lại có thể xếp hạng mấy?

Thái Thượng Lão Tử có chút nghi hoặc.

Thần thông lớn nhất của Thái Thượng Lão Tử chính là Nhất Khí Hóa Tam Thanh, có thể đem nguyên thần của mình một phân thành ba, biến một vị Thánh nhân trực tiếp thành ba vị Thánh nhân, hơn nữa đều là những cá thể khác nhau.

Đây là thần thông át chủ bài của lão.

Lão đối với thần thông này của mình có thể nói là cực kỳ tự tin.

Xét đến hiện tại, chúng sinh Hồng Hoang, không ai thể hiện ra thần thông nào mạnh hơn thần thông này của lão.

Bọn họ cũng muốn xem xem thần thông của mình rốt cuộc có thể

xếp hạng bao nhiêu.

Đúng lúc này, kim quang trên bầu trời cuối cùng cũng diễn hóa hoàn tất.

Vài hàng chữ Đại đạo cuối cùng cũng xuất hiện giữa không trung.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 44: Long Môn Hóa Long Thuật của Long tộc.

Thần thông siêu cấp do Long Vương của Long tộc thượng cổ sáng tạo ra.

Dùng pháp lực vô thượng ngưng tụ thành chín đạo long môn.

Vạn vật thế gian đều có thể vượt long môn.

Mỗi lần vượt qua một long môn, bản nguyên sinh mệnh và căn nguyên đều được thăng hoa, sau khi vượt qua cả chín long môn, vạn vật Hồng Hoang đều có thể hóa rồng."] Nhìn thấy điều này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức kinh hô một mảnh.

Bởi vì đây là một thần thông không ai ngờ tới.

Thần thông này, chúng sinh Hồng Hoang về cơ bản đều biết rõ.

Cũng từng nghe qua.

Vì vậy mà bất giác đã quên mất thần thông này.

Bây giờ, thần thông này đột nhiên xuất hiện trên Bảng Thần Thông Hồng Hoang, lại khiến chúng sinh Hồng Hoang bỗng nhiên bừng tỉnh.

Thần thông này xếp hạng 44, quả thực là xứng đáng.

Long tộc là một trong Thượng cổ tam tộc.

Nói cho cùng, địa vị của nó cũng không cao hơn Phượng Hoàng nhất tộc và Kỳ Lân nhất tộc.

Hiện tại, Phượng Hoàng nhất tộc và Kỳ Lân nhất tộc đã gần như tuyệt diệt.

Chỉ có Long tộc là còn khá hơn một chút.

Sở dĩ như vậy, chủ yếu là vì Long Môn Hóa Long Thuật này.

Bởi vì huyết mạch Long tộc hiện tại đã vô cùng loãng.

Sinh ra đã là Long tộc, Tứ Hải cộng lại cũng chỉ có khoảng ngàn con.

Còn những Long tộc khác, đa số đều do vạn vật hóa rồng mà thành.

Tuy huyết mạch Long tộc ở Hồng Hoang không được xem là đỉnh cấp, nhưng so với sinh linh bình thường, huyết mạch Long tộc lại tốt hơn rất nhiều.

Ví dụ như một số loài rắn trên đất liền, hoặc một số loài cá trong biển.

Chúng muốn tu thành thần thông to lớn, vượt long môn cũng là một con đường không tồi.

Vì vậy, có rất nhiều sinh linh quyết định vượt long môn.

Có nhiều kẻ vượt long môn thất bại, hồn bay phách tán.

Cũng có nhiều kẻ thành công vượt qua long môn, cuối cùng hóa thành Long tộc.

Tuy là ngoại tộc hóa rồng trong Long tộc, nhưng tu luyện vẫn sảng khoái hơn trước rất nhiều.

Bây giờ chín đạo long môn này đã không còn ở Tứ Hải nữa.

Bắc Hải, Nam Hải và Tây Hải mỗi nơi có hai đạo long môn.

Đông Hải thì có ba đạo.

Sinh linh cần phải đi qua cả Tứ Hải, sau khi vượt qua cả chín long môn mới có thể hóa rồng.

Đây là thần thông có thể khiến căn nguyên, huyết mạch, bản nguyên của sinh linh bình thường đều được đề thăng cực lớn.

Có phần tương tự với Kỳ Lân Tường Thụy Pháp của Kỳ Lân nhất tộc.

Vì vậy, xếp hạng 44 quả thực là danh xứng với thực.

Mặc dù thần thông này không có sức chiến đấu mạnh mẽ, nhưng vẫn là một thần thông khiến người ta kinh ngạc.

Chương 601

Lúc này, chúng sinh Hồng Hoang đều nghị luận xôn xao.

"Thật không ngờ thần thông của Viễn cổ tam tộc đều có lưu truyền." "Cũng phải, lạc đà gầy còn hơn ngựa béo, dù sao người ta cũng là Viễn cổ tam tộc." "Tuy bây giờ đều sắp tuyệt diệt, nhưng không ngờ những thần thông này vẫn chưa thất truyền, thật khiến người ta kinh ngạc." "Thần thông của Viễn cổ tam tộc, mỗi một loại đều khiến người ta ngưỡng mộ, ngưỡng mộ đến phát điên." "Đúng vậy, đúng là như thế." "Chỉ là ba chủng tộc này sắp diệt vong rồi, không biết những thần thông khủng bố này còn có thể truyền thừa xuống được không?" "Phượng tộc Niết Bàn Trọng Sinh, có thể khiến người ta dục hỏa trùng sinh, trở nên mạnh hơn." "Từ đó sống lại kiếp thứ hai." "Kỳ Lân nhất tộc có Kỳ Lân Tường Thụy Pháp, có thể gia tăng khí vận cho người khác, khiến người ta nhận được vô số truyền thừa bất ngờ." "Long tộc có Long Môn Hóa Long Bảo Thuật, có thể khiến sinh linh bình thường chuyển hóa thành Long tộc, từ đó bảo đảm Long tộc vĩnh viễn tồn tại." "Những thần thông này một cái còn mạnh hơn một cái, thật khiến người ta ngưỡng mộ vô cùng." "..." Chúng sinh Hồng Hoang, tất cả mọi người đều tấm tắc khen ngợi.

Có người nhắm trúng Niết Bàn Trọng Sinh Thuật của Phượng Hoàng nhất tộc, có thể khiến người ta sống lại kiếp thứ hai, lại còn trở nên mạnh mẽ hơn.

Có người lại nhắm trúng Tường Thụy Pháp của Kỳ Lân nhất tộc, có thể gia tăng khí vận cho người khác.

Khí vận tăng cường, người đó sẽ liên tục gặp may mắn.

Đây thực sự là một thần thông khá tốt.

Còn có người nhắm trúng Long Môn Hóa Long Thuật của Long tộc.

Chỉ cần có được thần thông này, liền có thể cải biến nó.

Có thể sửa thành Hổ Môn Hóa Hổ Thuật, hoặc là chuyển hóa thành Kim Ô Bảo Thuật.

Chỉ cần có được thần thông này, mỗi một chủng tộc cường đại đều sẽ có huyết mạch nối tiếp không ngừng.

Điều này thật khiến người ta ghen tị.

Đương nhiên, cũng có người thích Đấu Chiến Thánh Pháp.

Đây chính là pháp môn chiến đấu mạnh mẽ nhất, có thể khiến cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh sở hữu chiến lực của Thánh Nhân.

Đây là một chiến pháp biến thái đến mức nào chứ!

Nghĩ thôi đã thấy kích động.

Nhất thời, không khí ở Hồng Hoang trở nên vô cùng sôi sục.

Mọi người đều không ngừng thảo luận.

Những thần thông như vậy, tự nhiên khiến họ ngưỡng mộ không thôi.

Cảnh tượng thịnh vượng này, không hề thua kém lúc Bảng Tiên Tư hay Bảng Nhục Thân được công bố.

Dù sao đây đều là thần thông của những đại năng siêu cấp.

Nghĩ lại quả thực có chút kinh ngạc.

Lúc này, trong Thiên Đình, hai con Kim Ô cũng lộ ra vẻ mặt nóng rực.

Đặc biệt là khi họ nhìn thấy Long Môn Hóa Long Thuật.

Hai vị lãnh tụ Thiên Đình đều sôi trào, khí tức trên người cũng dần

trở nên phiêu diêu bất định, thậm chí mơ hồ có hỏa diễm lộ ra.

Bởi vì cả hai người họ cũng đã thèm muốn thần thông này.

Nếu có thể dùng thủ đoạn, cướp thần thông này từ tay Long tộc, vậy thì không còn gì tốt hơn.

Có thể đem Long Môn Hóa Long Thuật cải tiến thành của Kim Ô!

Đến lúc đó, vượt long môn sẽ đổi thành vượt kim ô môn.

Phàm là kẻ vượt qua kim ô môn đều có thể hóa thành Kim Ô.

Đến lúc đó, số lượng Kim Ô trong trời đất chẳng phải sẽ tăng vọt sao?

Đến lúc đó, Kim Ô nhất tộc sẽ trở thành chúa tể thật sự của thiên địa Hồng Hoang.

Dù không cần các Yêu tộc khác phò tá, Kim Ô nhất tộc bọn họ cũng sẽ không còn sợ Vu tộc nữa.

Nghĩ đến đây, cả hai đều có thể thấy được niềm vui vô tận trong mắt đối phương.

Đúng lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận xôn xao, cuối cùng lại có thần quang mới xuất hiện.

Ánh mắt của mọi người đều trở nên vô cùng nóng rực.

Hạng 43 rốt cuộc là thần thông gì?

Lại có thể mạnh hơn cả thần thông của Viễn cổ tam tộc và Đấu Chiến Thánh Pháp.

Bọn họ muốn xem xem đó rốt cuộc là thần thông dạng gì.

Tất cả mọi người đều nhìn lên trời.

Dù là sinh linh bình thường, ánh mắt cũng nóng rực nhìn lên bầu trời.

Đúng lúc này, chữ Đại đạo trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 43: Địa Sát Thất Thập Nhị Bảo Thuật.

Người sáng tạo là Trường Không đạo nhân.

Người tu luyện đến cảnh giới cao nhất là Ma Tổ La Hầu.

Địa Sát Thất Thập Nhị Bảo Thuật, có thể gọi đơn giản là 72 phép biến hóa, nhưng thực tế là thiên biến vạn hóa, có thể thông thiên triệt địa, biến ảo ra vô số thần thông, bao gồm Ngũ Hành chi thuật, tu luyện đến cực hạn có thể dùng Ngũ Hành nhập Hỗn Nguyên, Thông u, Khu thần, Đam sơn, Cấm thủy, Tá phong, Nhập hỏa, Nhập thủy… kiêm dung tịnh bao, sinh ra vạn tượng."] Nhìn thấy điều này, chúng sinh Hồng Hoang đều kinh ngạc.

Địa Sát Thất Thập Nhị Biến?

Người tu luyện đến cảnh giới cao nhất lại là Ma Tổ La Hầu?

Đây là thần thông của La Hầu sao?

Sao chưa từng nghe qua cái tên này?

Nhìn giới thiệu của chữ Đại đạo, dường như có chút đáng sợ.

Thông thiên triệt địa, biến ảo ra vô số thần thông, trong đó còn bao gồm Ngũ Hành chi thuật.

Tu luyện đến cực hạn có thể dùng Ngũ Hành nhập Hỗn Nguyên.

Nghĩ thôi đã thấy kinh hồn bạt vía.

Nghe giải thích, dường như có chút tương tự với Thiên Địa Huyền Linh Biến của Nữ Oa nương nương, nhưng lại lợi hại hơn thần thông đó của Nữ Oa nương nương rất nhiều.

Bởi vì thần thông này không chỉ có thể biến hóa vạn thiên, mà còn có thể thông thiên triệt địa.

Thông u, đúng như tên gọi, là có thể bắt quỷ.

Khu thần, đúng như tên gọi, là có thể tu luyện nguyên thần.

Đam sơn, đúng như tên gọi, là tu luyện năng lực nhục thân, khiến nhục thân của mình trở nên mạnh mẽ vô cùng.

Tá phong, đúng như tên gọi, là tu luyện thần thông phi hành.

Tên gọi là Địa Sát Thất Thập Nhị Bảo Thuật, nhưng thực chất là một tập hợp của 72 loại thần thông siêu cấp, lại còn có cả thần thông biến hóa.

Nhìn như vậy, quả thực có chút biến thái.

Tất cả mọi người đều nghị luận xôn xao.

Dù sao thì thần thông như vậy, họ chưa từng nghe nói qua, quả thực khá mới lạ.

Đặc biệt người tu luyện lại là Ma Tổ La Hầu.

Chẳng trách Ma Tổ La Hầu lại có thể mạnh mẽ như vậy, có lẽ cũng có liên quan đến thần thông này.

Đúng lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận xôn xao, cuối cùng lại có kim quang mới xuất hiện.

Nhìn thấy một mảng kim quang khác xuất hiện trên bầu trời, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen than thở.

Bọn họ muốn xem xem rốt cuộc là thần thông gì có thể xếp trên Địa Sát Thất Thập Nhị Biến. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 42: Thiên Cương Tam Thập Lục Bảo Thuật.

Người sáng tạo là Trường Không đạo nhân.

Người tu luyện là Thú Hoàng Thần Nghịch.

Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, thiên biến vạn hóa, thông thiên

triệt địa, biến ảo ra vô số thần thông, bao quát Ngũ Hành.

Bao gồm các thần thông như Oa toàn tạo hóa, điên đảo âm dương, di tinh hoán đẩu, hô phong hoán vũ, túng địa kim quang."] Nhìn thấy thứ hạng này, tất cả các đại năng đều ngây người.

Trước có Địa Sát Thất Thập Nhị Bảo Thuật, giờ lại có Thiên Cương Tam Thập Lục Bảo Thuật.

Đây đều là những thần thông kinh thiên động địa.

Những thần thông trước đó hoàn toàn bị lu mờ.

Đặc biệt là người sáng tạo ra hai thần thông này.

Người sáng tạo ra cả hai thần thông này đều là Trường Không đạo nhân.

Trong chốc lát, chúng sinh Hồng Hoang chìm vào tĩnh lặng.

Bởi vì Trường Không đạo nhân đã lên bảng ba lần.

Lần thứ nhất Trường Không đạo nhân lên bảng là với thần thông Đấu Chiến Thánh Pháp mà hắn tiện tay sáng tạo ra, xếp hạng 45 trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông.

Chương 602

Sau đó, hắn lại có hai thần thông nữa lên bảng, lần lượt là Địa Sát Thất Thập Nhị Bảo Thuật hạng 43 và Thiên Cương Tam Thập Lục Bảo Thuật hạng 42.

Quả thực có chút khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Cái tên này vừa vô cùng quen thuộc, lại vừa vô cùng xa lạ.

Xa lạ là vì người này tổng cộng cũng chỉ xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang một lần.

Quen thuộc là vì từ khi Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất hiện, tên của gã này vẫn luôn chiếm sóng.

Thật sự khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Chẳng lẽ gã này thật sự mạnh hơn cả Bàn Cổ đại thần sao?

Bàn Cổ đại thần là sinh linh Hỗn Độn dùng rìu lớn bổ ra Hỗn Độn, còn dùng Khai Thiên Phủ đại chiến vô số Hỗn Độn Thần Ma.

Thần thông mạnh đến mức khó mà tưởng tượng, cũng là điều có thể lý giải.

Nhưng Trường Không đạo nhân này dựa vào đâu mà mạnh như vậy?

Chẳng lẽ gã này thật sự đã vượt qua Bàn Cổ đại thần sao?

Nghĩ thôi đã thấy kinh hồn bạt vía.

Đặc biệt là những người của Vu tộc, sắc mặt đều trở nên có chút khó coi.

Bàn Cổ đại thần là Phụ thần của họ, người mà họ luôn tôn kính.

Bây giờ gã này dường như còn mạnh hơn cả Bàn Cổ đại thần, tự nhiên khiến họ khó mà diễn tả được suy nghĩ trong lòng.

Tất cả đại năng Vu tộc đều trầm mặc.

Dù sao chuyện như vậy cũng quá kinh hãi.

Gã này tiện tay sáng tạo ra thần thông đã xếp hạng bốn mươi mấy trên Bảng Thần Thông, nghĩ thôi đã thấy kinh hồn bạt vía.

Vậy thần thông thật sự của gã này là gì?

Chẳng lẽ lại bị gã này chiếm sóng hoàn toàn sao?

Tất cả mọi người đều trầm mặc.

Địa Sát Thất Thập Nhị Biến, phối hợp với Địa Sát Tinh Đấu chi thuật.

Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, phối hợp với Thiên Cương Tinh Đấu chi thuật.

Địa Sát Thiên Cương, hợp lại chẳng phải là Chu Thiên Tinh Đấu sao?

Nếu vậy, chẳng lẽ đây mới là Tinh Thần đại đạo chân chính?

Mọi người đều có chút hoài nghi.

Đúng lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận xôn xao, cuối cùng lại có kim quang xuất hiện.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu nhìn trời, họ muốn xem xem rốt cuộc thứ này là gì, mà có thể mạnh hơn cả Thiên Cương và Địa Sát?

Kim quang Đại đạo trên không trung kịch liệt diễn hóa.

Rất rõ ràng, Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang xếp đến hạng bốn mươi mấy đã rất gian nan, tốc độ diễn hóa thần thông cũng

ngày càng chậm lại.

Họ muốn xem xem thần thông hạng 41 rốt cuộc là gì.

Lần này, kim quang diễn hóa rất lâu mới cuối cùng hiện ra. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 41: Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết.

Đây là công pháp Thánh nhân do Chuẩn Đề thánh nhân phương Tây cảm ngộ thiên địa mà sáng tạo ra.

Tự thân ẩn chứa vô lượng tự tại, thái thượng vô cùng, chí cao vô thượng.

Dùng phi thường chi đạo đoạt lấy tạo hóa của trời đất, soi tỏ huyền cơ của nhật nguyệt, tu luyện Đại Phẩm Thiên Tiên công pháp."] Nhìn thấy điều này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức kinh ngạc.

Sắc mặt của mọi người đều thay đổi.

Không ai ngờ được, xuất hiện lại là thần thông của Chuẩn Đề thánh nhân.

Đây đã không thể gọi là thần thông nữa, mà là công pháp của Chuẩn Đề thánh nhân.

Đây là công pháp mà Chuẩn Đề thánh nhân tu luyện, cũng là mấu chốt cho sự mạnh mẽ của ngài.

Không ngờ lại chỉ xếp hạng 41?

Điều này có chút đáng sợ rồi.

Mọi người đều run rẩy sâu sắc.

Chuẩn Đề thánh nhân là tồn tại như thế nào?

Đó là một Thánh nhân chân chính.

Dù là Thánh nhân yếu nhất, cũng vẫn là Thánh nhân.

Công pháp thành Thánh của ngài, sao có thể chỉ xếp hạng 41?

Nhưng chữ Đại đạo viết rành rành.

Đây là công pháp của Chuẩn Đề thánh nhân phương Tây, ẩn chứa vô lượng tự tại, thái thượng vô cùng thần thông, đoạt tạo hóa của trời đất, xâm huyền cơ của nhật nguyệt.

Thật sự có chút khó mà tưởng tượng.

Công pháp như vậy mà chỉ xếp hạng 41 sao?

Vậy những công pháp phía trước là gì?

Chuẩn Đề thánh nhân là một trong Hồng Hoang Lục Thánh cơ mà.

Chẳng lẽ ngoài công pháp này ra, Chuẩn Đề thánh nhân còn có công pháp khác?

Nghĩ thôi đã thấy kinh hồn bạt vía.

Đây quả thực là một chuyện khó mà tưởng tượng được.

Thứ hạng mới chỉ đến 40 mà thôi.

Sắc mặt của mọi người đều có chút lạnh đi.

Đặc biệt là Chuẩn Đề thánh nhân ở phương Tây, sắc mặt của ngài càng đen đến cực điểm.

Công pháp này của ngài xếp hạng thấp như vậy, quả thực khiến ngài có chút khó tin.

Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết là thần công mà ngài tham ngộ vô số diệu dụng mới sáng tạo ra, vậy mà chỉ xếp hạng 41?

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân tự nhiên đen đến cực điểm.

Bên cạnh, Tiếp Dẫn thánh nhân nhìn thấy sắc mặt của Chuẩn Đề, cũng không khỏi tối sầm lại.

“Sư đệ, đây không phải là công pháp ẩn giấu sâu nhất của đệ.

Cần gì phải có suy nghĩ như vậy?” Chuẩn Đề thánh nhân hít sâu một hơi, sau đó cũng gật đầu.

Tiếp Dẫn sư huynh nói không sai.

Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết không phải là công pháp ẩn giấu sâu nhất của ngài.

Ngài còn có những công pháp khác.

Có thể xếp hạng 41 trên bảng xếp hạng, đã là không tồi.

Không có gì đáng buồn cả.

Chỉ có thể từ từ từng bước một mà thôi.

Xếp được hạng nào thì là hạng đó.

Công pháp ẩn giấu sâu nhất của mình, có thể giành được thứ hạng tốt là được rồi.

Còn về Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết, muốn thế nào thì thế đó đi.

Dù sao cũng là ngài tạo ra cho đệ tử tu luyện.

Có thể xếp hạng bốn mươi mấy trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông, đã là rất tốt rồi.

Đúng lúc Chuẩn Đề thánh nhân đang than thở, trên không trung lại có một mảng lớn kim quang xuất hiện.

Những kim quang này bắt đầu diễn hóa kịch liệt trên không trung.

Các cường giả Hồng Hoang đều ngẩng đầu nhìn trời.

Họ muốn xem xem công pháp gì có thể xếp trước Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết.

Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết đã là tồn tại vô cùng khủng bố rồi, thứ có thể xếp trước nó, tất nhiên là tồn tại càng khủng bố hơn.

Chương 603

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt nóng rực nhìn lên bầu trời.

Ai nấy đều vô cùng hứng khởi.

Chỉ thấy chữ Đại đạo trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 40: Bát Cửu Huyền Công.

Người sáng tạo là Thánh nhân Xiển Giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lấy số dương lớn nhất là chín, số âm lớn nhất là tám, sau đó điều hòa âm dương để sáng tạo ra huyền công này.

Bao la vạn tượng, ẩn chứa vô số thần thông.

Có thể luyện thành nhục thân kim cương bất hoại, bách luyện bất phôi, vạn kiếp bất diệt."] Nhìn thấy điều này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Không hổ là đại lão gia của Xiển Giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lại có thể sáng tạo ra công pháp như Bát Cửu Huyền Công.

Công pháp như vậy quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Thần thông được sáng tạo ra bằng cách điều hòa âm dương, tự nhiên là âm vi dương dụng, dương vi âm bổ, âm dương điều hòa, âm dương tương hỗ, cuối cùng đạt đến đạo lý vạn vật cân bằng.

Sau đó sáng tạo ra nhục thân kim cương bất hoại.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc, đồng thời cũng vô cùng ngưỡng mộ.

Bởi vì không cần nói, họ cũng hiểu công pháp này là như thế nào.

Bởi vì công pháp này chính là thần thông mà Thánh nhân sáng tạo ra cho đệ tử.

Nói cách khác, ai sau này bái nhập Xiển Giáo, rất có khả năng sẽ có tư cách tu luyện công pháp này.

Điều này sao có thể không khiến chúng sinh Hồng Hoang ngưỡng mộ?

Công pháp như vậy là tồn tại xếp hạng 40 trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông.

Nghĩ thôi đã thấy ngưỡng mộ vô cùng.

Thần thông như vậy, công pháp như vậy, sao có thể không khiến người ta ngưỡng mộ?

Chẳng lẽ thật sự nên bái nhập môn hạ của Thánh nhân sao?

Thật sự phải trở thành đệ tử của Thánh nhân mới có tương lai sao?

Nhiều người thầm suy đoán trong lòng.

Đặc biệt là các cường giả thế hệ cũ, họ cùng cấp bậc với các Thánh nhân.

Bây giờ họ đều đã thành Thánh, còn mình thì vẫn đang khổ sở giãy giụa trong thế giới Hồng Hoang.

Nghĩ thôi đã thấy ngưỡng mộ, nghĩ thôi đã thấy cười khổ.

Chẳng lẽ thật sự nên trở thành đệ tử của Thánh nhân sao?

Họ thực sự có chút không cam lòng.

Nhưng không trở thành đệ tử của Thánh nhân thì có thể làm gì?

Không có công pháp mạnh mẽ, chỉ có thể là cường giả hằng

cường, nhược giả hằng nhược.

Không thể trở thành đệ tử của Thánh nhân, vậy thì họ chỉ có thể yếu đi mãi mãi.

Như vậy thì phải làm sao đây?

Nhiều người thầm buồn bực.

Còn nhiều cường giả thế hệ trẻ hơn, thì lại lộ ra vẻ mặt kỳ lạ.

Bản thân họ là hậu bối, nếu có thể trở thành đệ tử của Thánh nhân, thực ra cũng không sao.

Thậm chí còn có thể nhận được vô số bảo vật và công pháp thần kỳ.

Nếu được Thánh nhân để mắt đến, còn có khả năng một bước lên trời.

Nghĩ thôi đã thấy ngưỡng mộ.

Mỗi người trong lòng đều có tính toán riêng.

Đúng lúc này, cuối cùng lại có một mảng kim quang khác xuất hiện.

Một mảng kim quang xuất hiện liền điên cuồng tăng trưởng trên không trung.

Dường như việc diễn hóa ra chữ Đại đạo mới có chút gian nan.

Thực ra cũng có thể lý giải.

Bảng Thần Thông Hồng Hoang dù sao cũng đã xếp đến hạng bốn mươi, tiếp theo là hạng 39, tự nhiên diễn hóa sẽ khó khăn hơn.

Nhưng cuối cùng vẫn không làm người ta thất vọng.

Một mảng lớn chữ Đại đạo đã diễn hóa ra trên không trung. [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 39: Thượng Thanh

Kiếm Pháp.

Đây là kiếm pháp do Thông Thiên giáo chủ của Tiệt Giáo sáng tạo ra.

Kiếm đạo nhập Hỗn Nguyên, cùng cảnh giới sở hướng phi mỹ, gần như có thể đạt đến cấp độ vô địch cùng cảnh giới."] Nhìn thấy điều này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Bởi vì thần thông này không phải thần thông khác, mà là kiếm pháp của Thông Thiên giáo chủ.

Kiếm pháp của Thông Thiên giáo chủ gần như được xưng là đệ nhất Hồng Hoang.

Bởi vì trên ý chí kiếm đạo, không có bất kỳ ai là đối thủ của Thông Thiên giáo chủ.

Dù là một đại năng kiếm đạo khác là Minh Hà lão tổ, so về kiếm đạo với Thông Thiên giáo chủ cũng kém xa, thậm chí không có bất kỳ khả năng so sánh nào.

Thông Thiên giáo chủ chính là người đệ nhất kiếm đạo của thế giới Hồng Hoang.

Điều này không hề có tính so sánh và nghi ngờ.

Kiếm pháp này của ngài tự nhiên là tồn tại vô song.

Đặc biệt là những cường giả thích kiếm đạo trong thế giới Hồng Hoang, sau khi nhìn thấy thần thông này, hô hấp đều trở nên nặng nề.

Họ thật sự muốn có được truyền thừa của môn kiếm pháp này.

Kiếm pháp này cũng là do Thông Thiên giáo chủ sáng tạo ra cho đệ tử tu luyện, tên là Thượng Thanh Kiếm Pháp.

Dù là kiếm pháp cơ sở, đó cũng là kiếm pháp thần thông vô cùng khủng bố.

Nghĩ thôi đã thấy ngưỡng mộ vô cùng.

Mọi người đều ngưỡng mộ đệ tử Tiệt Giáo.

Kiếm pháp như vậy tuyệt đối là tồn tại sát phạt vô song.

Ai có thể có được kiếm pháp này, công kích lực tất nhiên sẽ tăng lên gấp bội, đến lúc đó thực lực tất nhiên sẽ trở nên vô cùng khủng bố.

Có nên gia nhập Tiệt Giáo không?

Tiệt Giáo xưng là tiệt thủ một tia sinh cơ của Thiên Đạo, môn hạ đệ tử đông đảo, xưng là Vạn Tiên Lai Triều.

Nếu có thể bái nhập môn hạ, có lẽ cũng là một lựa chọn không tồi.

Đúng lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy nghĩ, cuối cùng lại có chữ Đại đạo xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 38: Huyết Thần Tử.

Người sáng tạo là Minh Hà lão tổ, người tu luyện đến cảnh giới cao nhất cũng là Minh Hà lão tổ.

Minh Hà lão tổ cảm ngộ Huyết Hải luân hồi, dùng năng lực đặc thù của bản thân luyện ra 480 triệu Huyết Thần Tử.

Mỗi một Huyết Thần Tử đều có thể là phân thân của bản thể, và mỗi phân thân đều có khả năng mang theo bản thể, hóa thành bản thể.

Chỉ cần có một Huyết Thần Tử không diệt, Minh Hà lão tổ sẽ vĩnh sinh bất tử."] Nhìn thấy điều này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức xôn xao.

Bởi vì thần thông này chúng sinh Hồng Hoang đều rất quen thuộc.

Đây cũng là thần thông làm nên tên tuổi của Minh Hà lão tổ.

Chữ Đại đạo nói không hề sai.

Thần thông này quả thực là tồn tại khủng bố vô biên.

Xếp hạng 38, cũng quả thực là danh xứng với thực.

Bởi vì toàn bộ thế giới Hồng Hoang có đến 480 triệu Huyết Thần Tử. 480 triệu Huyết Thần Tử này rốt cuộc ẩn giấu ở đâu không ai biết.

Chương 604

Dù là Thánh nhân cũng rất khó suy tính.

Đây cũng là nguyên nhân Minh Hà lão tổ không sợ bất kỳ sinh linh nào trong thế giới Hồng Hoang.

Dù là Thánh nhân, Minh Hà lão tổ cũng dám ngang ngược.

Bởi vì Thánh nhân cũng sợ phiền phức. 480 triệu Huyết Thần Tử nếu thật sự tản ra bỏ chạy, các Thánh nhân diệt trừ cũng khá tốn sức.

Chỗ này còn chưa tiêu diệt xong, chỗ kia đã bắt đầu phân liệt.

Vừa mới tìm đến đây, chỗ kia lại ẩn nấp đi.

Dù các Thánh nhân toàn tri toàn năng, dù Minh Hà lão tổ trước mặt các Thánh nhân như con kiến, nhưng các Thánh nhân cũng thật sự sợ phiền phức.

Bản thân Minh Hà lão tổ chính là con gián đánh không chết, được xưng là "Huyết hải bất khô, Minh Hà bất tử".

Huyết Hải này chứa đựng những thứ ô uế nhất của đại địa Hồng Hoang, quả thực có nội tình vô cùng mạnh mẽ.

Minh Hà lão tổ dựa vào Huyết Hải, còn sáng lập ra Huyết Hải đại trận.

Dựa vào Huyết Hải, đủ để có thực lực giao thủ với Thánh nhân.

Ngoài ra, bản thân Minh Hà lão tổ cũng rất mạnh. 480 triệu Huyết Thần Tử phân tán khắp nơi ở Hồng Hoang, quả thực cũng là một phiền phức.

Vì vậy, không ai muốn chọc vào Minh Hà lão tổ, dù là các Thánh nhân cũng vậy.

Nếu công kích sào huyệt Huyết Hải của Minh Hà lão tổ, vậy thì Huyết Hải đại trận mà Minh Hà lão tổ dựa vào Huyết Hải để xây dựng, sẽ là chỗ dựa mạnh nhất của lão.

Thánh nhân cũng không nhất định có thực lực công phá.

Nếu thật sự công phá được trận pháp này, vậy cũng rất khó làm cạn khô Huyết Hải vô tận.

Chỉ cần Huyết Hải không có vấn đề, vậy thì Minh Hà lão tổ vĩnh viễn không chết được.

Dù các Thánh nhân có thủ đoạn phong ấn Huyết Hải vô tận, phong ấn Minh Hà lão tổ ở bên trong, nhưng Minh Hà lão tổ còn có 480 triệu Huyết Thần Tử!

Không ai biết những Huyết Thần Tử này rốt cuộc ẩn giấu ở phương vị nào của thế giới Hồng Hoang.

Phong ấn bản thể của Minh Hà lão tổ không có tác dụng gì, bởi vì trong 480 triệu Huyết Thần Tử này, bất kỳ cái nào cũng có thể đảm đương bản thể.

Chỉ cần Minh Hà lão tổ muốn, lão có thể xuất hiện ở bất kỳ phương vị nào của thế giới Hồng Hoang trong nháy mắt, căn bản không thể phong ấn được.

Đây cũng là nguyên nhân chúng sinh Hồng Hoang đều ghét gã này.

Dù sao thì loại gián đánh không chết, lại còn là một gã ghê tởm như vậy, không có ai thích cả.

Đây quả thực là lời thật lòng.

Tuy bề ngoài không thích, nhưng sau lưng tất cả mọi người đều ngưỡng mộ thần thông như vậy của Minh Hà lão tổ.

Dù là các Thánh nhân cũng có chút ngưỡng mộ.

Huyết hải bất khô, Minh Hà bất tử.

Ngoài ra còn có 480 triệu phân thân Huyết Thần Tử.

Cứng rắn dùng thân phận Chuẩn Thánh, đạt đến cảnh giới bất tử bất diệt.

Thủ đoạn như vậy không hề thua kém thần thông của Thánh nhân.

Nghĩ thôi đã thấy kinh hồn bạt vía.

Dường như ở một số phương diện còn tiện lợi hơn thần thông của Thánh nhân rất nhiều.

Đúng lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận, trên không trung cuối cùng lại xuất hiện chữ Đại đạo mới.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời.

Họ muốn xem xem thần thông gì có thể xếp trên phân thân Huyết Thần Tử của Minh Hà lão tổ.

Huyết Thần Tử khủng bố đến mức này đã khó mà tưởng tượng rồi, còn có thần thông xếp trên Huyết Thần Tử, vậy thì họ phải xem thử một phen.

Một lúc sau, chữ Đại đạo trên không trung cuối cùng cũng dần dần rõ ràng. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 37: Hỗn Nguyên Kiếm Đồ.

Người sáng tạo là Trường Không đạo nhân.

Người tu luyện đến cảnh giới cao nhất là Công Phu Hùng Miêu.

Hỗn Nguyên Kiếm Đồ là do Trường Không đạo nhân tiện tay sáng tạo, ẩn chứa chân lý kiếm đạo vô thượng, sau khi tham ngộ đến cực hạn, có thể một kiếm phá Hỗn Nguyên."] Nhìn thấy điều này, chúng sinh Hồng Hoang lại ngẩn người.

Hỗn Nguyên Kiếm Đồ?

Đây lại là thần thông do Trường Không đạo nhân sáng tạo ra?

Thần thông kiếm đạo do Trường Không đạo nhân sáng tạo ra, dùng cho Công Phu Hùng Miêu tu luyện?

Tất cả mọi người đều ngây người, thậm chí có chút không phản ứng kịp.

Rất lâu sau, cuối cùng cũng có người phản ứng lại, ánh mắt lộ ra vẻ hồi tưởng.

Công Phu Hùng Miêu… Hỗn Nguyên Kiếm Đồ… Lại còn mạnh hơn cả Thượng Thanh Kiếm Pháp của Thông Thiên giáo chủ, xếp hạng còn cao hơn.

Quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Dù sao đây cũng là thần thông do Trường Không đạo nhân sáng tạo ra, quả thực có chút khó mà tưởng tượng.

Cái tên Công Phu Hùng Miêu không hề xa lạ, thậm chí sinh linh Công Phu Hùng Miêu này chúng sinh Hồng Hoang cũng không xa lạ.

Công Phu Hùng Miêu là tọa kỵ của Trường Không đạo nhân, trên Bảng Tọa Kỵ Hồng Hoang, xếp hạng thứ 3.

Vị trí như vậy quả thực có chút đáng để suy ngẫm.

Thứ hạng này cao đến mức có chút đáng sợ.

Bởi vì thứ hạng này còn cao hơn cả Tứ đại thánh thú thủ hộ Hồng Hoang là Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ.

Cao hơn cả Thú Hoàng Thần Nghịch.

Cao hơn cả thần thú Thảo Nê Mã.

Điều này đại biểu cho điều gì?

Điều này đại biểu thực lực của con Công Phu Hùng Miêu này còn mạnh hơn cả Tứ Thánh Thú và Thú Hoàng Thần Nghịch, mạnh hơn cả thần thú Thảo Nê Mã một ngụm nước bọt thiêu xuyên đại địa Hồng Hoang.

Điều này có chút đáng sợ rồi phải không?

Điều đó là thứ yếu, chủ yếu là con Công Phu Hùng Miêu này từng xuất hiện.

Ban đầu ở Bồng Lai tiên đảo, đã trực tiếp thu hút sự chú ý của chúng sinh Hồng Hoang.

Đông Vương Công rời khỏi Côn Luân Sơn, đến Bồng Lai tiên đảo, cuối cùng gây ra chấn động ở Bồng Lai tiên đảo.

Yêu tộc cảm ứng được liền kéo đến.

Động tĩnh lớn như vậy của Yêu tộc, tự nhiên cũng gây ra sự chú ý của Vu tộc.

Vu tộc tự nhiên cũng theo sát phía sau.

Cuối cùng, chuyện này trực tiếp gây ra một chấn động trong thế giới Hồng Hoang, có thể nói là kinh động một nửa thế lực của thế giới Hồng Hoang.

Sau đó ở Bồng Lai tiên đảo liền phát hiện ra tòa hành cung đó.

Trong tòa hành cung đó, Đông Vương Công nhận được truyền thừa thần bí, thực lực một bước từ Chuẩn Thánh bình thường tiến hóa đến cấp độ Thánh nhân hạ vô địch, một kiếm liền trọng thương Cửu Anh.

Sau đó vào thời khắc mấu chốt, Công Phu Hùng Miêu và thần thú Thảo Nê Mã lại thần kỳ xuất hiện ở đó.

Sau khi Công Phu Hùng Miêu xuất hiện, lại trực tiếp trấn áp toàn

trường.

Dù các Thánh nhân kinh nghi bất định, cũng ổn định lại.

Cuối cùng những người đó bị Công Phu Hùng Miêu đuổi khỏi Bồng Lai tiên đảo, còn Đông Vương Công nhận được truyền thừa của Công Phu Hùng Miêu, thì trở thành đệ tử của nó.

Hóa ra Công Phu Hùng Miêu tu luyện, chính là Hỗn Nguyên Kiếm Đồ này sao?

Nếu thật sự như vậy, vậy thì ý chí kiếm đạo của Công Phu Hùng Miêu, e rằng còn mạnh hơn Thông Thiên giáo chủ không ít.

Dù sao từ thứ hạng mà nói, Hỗn Nguyên Kiếm Đồ của Công Phu Hùng Miêu xếp hạng 37, còn Thượng Thanh Kiếm Pháp của Thông Thiên giáo chủ xếp hạng 39.

Tuy chênh lệch thứ hạng không lớn, nhưng chênh lệch thực sự đã cách xa vạn dặm, thậm chí có chút khó mà đong đếm.

Vậy tiếp theo rốt cuộc là công pháp của ai?

Có thể đạt đến cấp độ này, có lẽ chỉ có thể là công pháp của Thánh nhân rồi phải không?

Tất cả sinh linh đều ngẩng đầu nhìn trời.

Chương 605

Họ vô cùng tò mò, rốt cuộc là tồn tại như thế nào có thể xếp trên Hỗn Nguyên Kiếm Đồ?

Quả thực có chút khó mà tưởng tượng.

Bản thân Hỗn Nguyên Kiếm Đồ đã đủ mạnh rồi, thứ có thể xếp trên nó, tự nhiên lại là công pháp vô cùng khủng bố.

Đúng lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy đoán, tử kim nhị khí trên không trung quả nhiên lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Cùng với sự sôi trào của tử kim nhị khí, chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này cũng trở nên phi thường.

Bởi vì thứ hạng trên Bảng Thần Thông đã đến ba mươi mấy, tự nhiên là một tồn tại khiến người ta vô cùng phấn khích.

Thần thông của những đại năng siêu cấp, công pháp của Thánh nhân và thần thông của Thánh nhân, đã bị Bảng Thần Thông Hồng Hoang tiết lộ hơn một nửa.

Quả thực khiến chúng sinh Hồng Hoang vô cùng kinh ngạc, cũng vô cùng kích thích.

Vậy thì thứ hạng tiếp theo có lẽ hàm lượng vàng càng cao.

Họ muốn xem xem rốt cuộc ai có thể đoạt được ngôi đầu bảng.

Hô hấp của nhiều người vào khoảnh khắc này đều trở nên nặng nề, chăm chú nhìn lên bầu trời, sợ bỏ lỡ một ly một hào.

Lúc này, tử kim nhị khí trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra chữ Đại đạo.

Mọi người đều chăm chú nhìn qua. [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông

Hồng Hoang, hạng 36: Hỗn Nguyên Thái Cực.

Đây là công pháp tự sáng tạo của Thái Thượng Lão Tử, thủ lĩnh của Tam Thanh.

Kết hợp Đại đạo thiên địa và cảm ngộ của bản thân, cuối cùng khai sáng ra công pháp vô thượng, có thể quán triệt vô vi, đạt đến cảnh giới Thiên Địa Thái Cực, có thể chứng đạo hoàn mỹ ở cảnh giới Hỗn Nguyên."] Nhìn thấy điều này, chúng sinh Hồng Hoang quả nhiên một phen than thở!

Không hổ là Thái Thượng Lão Tử, quả nhiên là Thánh nhân vô thượng đáng ca ngợi.

Thái Thượng Lão Tử là thủ lĩnh của Tam Thanh, quả nhiên là danh bất hư truyền.

Chỉ riêng Hỗn Nguyên Thái Cực tự sáng tạo này, đã mạnh đến mức có chút đáng sợ.

Có thể đạt đến cảnh giới Thiên Địa Thái Cực.

Thiên Địa Thái Cực là gì?

Tức là tất cả âm dương nhị lực trong thiên địa Hồng Hoang đều có thể do ngài sử dụng, và đã đạt đến cảnh giới Thái Cực hoàn mỹ quán triệt vô vi.

Âm dương chi lực của thiên địa Hồng Hoang, đều do ngài sử dụng, lại còn có thể chưởng khống âm dương chi lực của thiên địa Hồng Hoang, đạt đến sự cân bằng hoàn mỹ.

Điều này sao có thể không khiến người ta cảm thấy kinh hồn bạt vía?

Thái Thượng Lão Tử, trước nay luôn thâm sâu khó lường, được xưng là khôi thủ của Huyền Môn thế giới Hồng Hoang.

Ngoài Hồng Quân Đạo Tổ ra, Thái Thượng Lão Tử chính là cao thủ đệ nhất được công nhận của thế giới Hồng Hoang.

Dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ cũng không thể không thừa nhận.

Điều này đủ để thấy thủ đoạn của Thái Thượng Lão Tử.

Bây giờ thần thông của Thái Thượng Lão Tử hiển hiện, quả thực khiến người ta cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Đặc biệt là Tiếp Dẫn thánh nhân ở phương Tây, lúc này trong mắt càng lộ ra thâm ý vô cùng phức tạp.

"Hỗn Nguyên Thái Cực sao?" Tiếp Dẫn thánh nhân lẩm bẩm, trong giọng nói cũng lộ ra vẻ tán thưởng.

Chuẩn Đề thánh nhân không hiểu lắm, chỉ có thể nghi hoặc nhìn Tiếp Dẫn thánh nhân.

Tiếp Dẫn thánh nhân nhìn sư đệ của mình, Chuẩn Đề thánh nhân, trong mắt cũng có chút than thở, sau đó liền mở miệng trả lời.

"Thái Thượng Lão Tử, không hổ là khôi thủ Huyền Môn.

Ngoài lão sư Hồng Quân Đạo Tổ ra, ngôi vị đệ nhất nhân Hồng Hoang quả thực không ai khác ngoài ngài." "Sao lại nói vậy?" Cảnh giới của Chuẩn Đề thánh nhân còn xa mới đạt đến cấp độ này, lời của Tiếp Dẫn thánh nhân tự nhiên khiến ngài nghe như mây trong sương.

Tiếp Dẫn thánh nhân thấy sư đệ không hiểu, chỉ có thể khẽ than thở.

Xem ra cảnh giới của sư đệ này vẫn còn kém xa.

Dựa vào hai huynh đệ họ muốn chống lại phương Đông, không khác gì si tâm vọng tưởng.

Tiếp Dẫn thánh nhân thở dài một hơi, sau đó nói.

“Thái Thượng sư huynh quả thực là cao thâm cực kỳ.

Bản thân sở hữu Thái Cực chi lực, liền đại biểu cho việc ngài có thể ảnh hưởng đến âm dương chi lực của thế giới Hồng Hoang, thậm chí có thể nói là khống chế toàn bộ âm dương chi lực của thế giới Hồng Hoang, đều do ngài sử dụng.

Như vậy, ngài cũng coi như có thể khiến nguyên thần của mình hợp với Thiên Đạo.

Điều này đại biểu cho ý nghĩa gì?

Điều này đại biểu Thái Thượng Lão Tử cũng đã được Thiên Đạo công nhận.

Nếu không có Hồng Quân Đạo Tổ, Thái Thượng Lão Tử cũng có tư cách hóa thân hợp đạo.

Ít nhất cũng có nửa cái tư cách hóa thân hợp đạo.” Nghe lời này, Chuẩn Đề thánh nhân kinh ngạc.

Vạn lần không ngờ cảnh giới của Thái Thượng Lão Tử lại đạt đến trình độ như vậy.

Điều này hoàn toàn là điều Chuẩn Đề thánh nhân không thể tưởng tượng.

Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân không khỏi trở nên có chút khó coi.

Cảnh giới như vậy ngài quả thực không thể tưởng tượng.

Dù là sư huynh của ngài, Tiếp Dẫn thánh nhân, cũng rất khó suy đoán.

“Sư huynh, Thái Thượng Lão Tử thật sự mạnh đến mức đó sao?

Trăm năm trước thấy ngài ra tay, không cảm thấy cao thâm đến vậy?” Sắc mặt Tiếp Dẫn sư huynh cũng có chút ngưng trọng.

“Thái Thượng Lão Tử trước nay luôn tuân thủ thanh tĩnh vô vi.

Có thể được Thiên Đạo công nhận, tự nhiên cũng không có gì đáng trách.

Lần trước ngài giao thủ với Tam Thất thánh nhân, điểm thứ nhất là vì ngài đã đạt đến cảnh giới phản phác quy chân, người thường không nhìn ra được.

Điểm thứ hai là vì giao thủ với Thái Thượng Lão Tử là Tam Thất, mức độ kịch liệt của cuộc chiến giữa hai người, người bình thường quả thực rất khó nhận ra.

Đừng nói là hai người chúng ta, dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ, có lẽ cũng không phát hiện ra nhiều manh mối.” Nghe những lời này, Chuẩn Đề thánh nhân không khỏi trầm mặc.

Thật không ngờ Thái Thượng Lão Tử lại mạnh đến mức này, quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Cùng là cảnh giới Thánh nhân, nhưng chênh lệch giữa ngài và Thái Thượng Lão Tử lại là vạn dặm, thậm chí không thể suy đoán.

Thật sự có chút khó mà tưởng tượng.

“Thật không ngờ Thái Thượng lại mạnh đến mức này.

Cùng là Thánh nhân, chênh lệch lại lớn như vậy sao?” Sắc mặt Chuẩn Đề thánh nhân trở nên vô cùng khó coi.

Sắc mặt Tiếp Dẫn thánh nhân cũng không khá hơn.

Những năm nay ngài vẫn luôn lấy Thái Thượng Lão Tử làm mục tiêu, cho rằng Thái Thượng Lão Tử là khôi thủ của Huyền Môn phương Đông, còn ngài, Tiếp Dẫn, là khôi thủ của Huyền Môn phương Tây.

Ngài thậm chí không cho rằng mình yếu hơn Thái Thượng Lão Tử

bao nhiêu.

Bây giờ chỉ từ một công pháp mà suy đoán ra thần thông của Thái Thượng Lão Tử, quả thực khiến ngài có chút khó mà chịu đựng, thậm chí còn có chút không dám tin.

Tuy nhiên, sự thật lại bày ra trước mắt, không cho phép ngài nghi ngờ.

Thái Thượng Lão Tử có thể dựa vào Hỗn Nguyên Thái Cực, ảnh hưởng đến âm dương chi lực của toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Mà âm dương nhị lực lại là sức mạnh căn nguyên nhất của thế giới Hồng Hoang.

Điều này đại biểu cho điều gì?

Điều này đại biểu Thái Thượng Lão Tử có thể tùy thời mượn lực từ thế giới Hồng Hoang, dùng đại thế vô thượng để nghiền ép đối phương.

Điều này sao có thể không khiến người ta kinh hồn bạt vía?

Lúc này, ở Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung, Thông Thiên giáo chủ cũng có sắc mặt khó coi.

Dù ngài cũng là Tam Thanh, cũng không thể tưởng tượng được Thái Thượng Lão Tử lại mạnh đến mức này.

Bởi vì dựa vào Tru Tiên Tứ Kiếm, ngài vẫn luôn cho rằng mình mới là người đệ nhất thế giới Hồng Hoang.

Dù Thái Thượng Lão Tử được xưng là khôi thủ Huyền Môn, ngài cũng có chút khinh thường.

Dù sao nếu luận về bản lĩnh thực sự, ngài không yếu hơn Thái Thượng Lão Tử bao nhiêu.

Ngoài ra, thần thông pháp bảo của Thái Thượng Lão Tử càng thiên

về phòng thủ, dù là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, hay là một trong Khai Thiên Tam Bảo Thái Cực Đồ, đều là pháp bảo loại phụ trợ hoặc phòng ngự.

Về mặt công kích, dường như không mạnh lắm.

Vì vậy ngài mới luôn cho rằng mình là người đệ nhất thế giới Hồng Hoang.

Chương 606

Dù sao ngài, Thông Thiên giáo chủ, còn có Tru Tiên Tứ Kiếm bên mình.

Sát phạt chi lực của Tru Tiên Tứ Kiếm không chỉ có thể ngang hàng với Bàn Cổ Phiên, mà còn có thể bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Một khi Tru Tiên Kiếm Trận được bày ra, phi tứ thánh bất khả phá.

Bất kỳ Thánh nhân nào cũng sẽ bị nhốt trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Đây cũng là chỗ dựa quan trọng nhất của ngài.

Vì vậy, luận về công sát chi lực, ngài Thông Thiên giáo chủ mới là tồn tại mạnh nhất thế giới Hồng Hoang.

Nhưng bây giờ nhìn thấy công pháp này của Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên giáo chủ vào khoảnh khắc này không khỏi dao động.

Bởi vì từ Hỗn Nguyên Thái Cực đã có thể nhìn ra manh mối.

Thái Thượng Lão Tử dường như có thể mượn dùng thiên địa âm dương nhị lực.

Như vậy chẳng phải là quá khủng bố sao?

Âm dương nhị lực dù sao cũng là sức mạnh căn bản nhất của thế giới Hồng Hoang, cũng là sức mạnh cơ sở nhất.

Thái Thượng Lão Tử có thể mượn dùng âm dương nhị lực, liền tương đương với việc có thể điều khiển một nửa sức mạnh của thế giới Hồng Hoang.

Đây là tồn tại như thế nào?

Đơn giản là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Bất kể là ai, đều có chút khó mà tưởng tượng.

Điều này tương đương với việc Thái Thượng Lão Tử đã được thiên địa Hồng Hoang công nhận.

Nếu không có lão sư Hồng Quân, Thái Thượng Lão Tử cũng có thể hóa thân hợp đạo.

Từ một phương diện khác mà nói, Thái Thượng Lão Tử chính là người thay thế của Hồng Quân Đạo Tổ.

Nếu Hồng Quân Đạo Tổ làm ra chuyện vi phạm Thiên Đạo, vậy thì Thiên Đạo có thể tùy thời vứt bỏ Hồng Quân Đạo Tổ, chuyển sang lựa chọn Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử chính là một phương án dự phòng của Hồng Quân Đạo Tổ.

Tuy chỉ là vị trí dự phòng, nhưng cũng đã bỏ xa các Thánh nhân khác, là điều mà những người khác không thể sánh bằng.

Dù là ngài Thông Thiên giáo chủ cũng vậy.

Thậm chí Tru Tiên Kiếm Trận của ngài, trước mặt Thái Thượng Lão Tử còn là một trò cười.

Hiểu rõ điều này, sắc mặt của ngài càng trở nên khó coi.

Nếu thật sự như vậy, quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Sắc mặt Thông Thiên giáo chủ không khỏi có chút sầm lại.

Ngài đã bắt đầu diễn hóa trong thế giới nội tâm của mình.

Nếu ngài bày ra Tru Tiên Kiếm Trận đối với Thái Thượng Lão Tử, vậy thì rốt cuộc sẽ có kết cục như thế nào?

Uy danh "phi tứ thánh bất khả phá" của Tru Tiên Kiếm Trận có

thể giữ vững được không?

Thái Thượng Lão Tử có thể dùng sức một mình đột phá Tru Tiên Kiếm Trận không?

Những vấn đề này thực sự không thể suy đoán, cũng thực sự không thể trả lời.

Dù là Thông Thiên giáo chủ cũng không thể diễn hóa ra được.

Rất lâu sau, Thông Thiên giáo chủ hít sâu một hơi, sau đó trong mắt lại lộ ra một nụ cười lạnh.

Thái Thượng Lão Tử nếu thật sự cho rằng mình Hồng Hoang vô địch, chỉ e là thật sự sẽ chịu thiệt lớn.

Bởi vì hiện tại, ngài biết có một người đã không kém gì Thái Thượng Lão Tử, và thực lực của người đó đang tăng lên với tốc độ chóng mặt.

Đợi đến khi người đó thật sự thể hiện thực lực của mình, có lẽ đến lúc đó dù là Thái Thượng Lão Tử cũng sẽ giật mình.

Nói đến đây, Thông Thiên giáo chủ liền cười hắc hắc.

Ngài đã quyết định mình sẽ làm một người xem kịch.

Nếu đã như vậy, ngài sẽ không tùy tiện ra tay nữa.

Cứ chờ xem kịch hay là được.

Thông Thiên giáo chủ ở Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung nghĩ như vậy, còn Nguyên Thủy Thiên Tôn ở Ngọc Hư Cung lại có suy nghĩ khác.

Sắc mặt Thông Thiên giáo chủ không tốt, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không tốt.

Dù sao đạt đến cấp bậc của họ, ai nguyện ý cam chịu sau người?

Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn còn từng chịu thiệt, lại là người sĩ diện nhất, lúc này sắc mặt tự nhiên có chút không tốt.

Ngài đang nhíu mày, nhìn sâu vào bầu trời, trong mắt cũng lộ ra chiến ý sâu sắc.

Nói cho cùng, pháp bảo sát phạt xếp hạng nhất của thế giới Hồng Hoang đang ở trong tay ngài, chính là Bàn Cổ Phiên.

Dù là Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên giáo chủ, luận về sát phạt chi khí thực sự, cũng không mạnh hơn nó.

Tru Tiên Tứ Kiếm mạnh hơn nó cũng chỉ là có thể bày ra Tru Tiên Kiếm Trận mà thôi.

Nhưng Bàn Cổ Phiên của ngài, lại có thủ đoạn trấn áp khí vận vô song, mạnh hơn bất kỳ năng lực nào khác.

Có lẽ trong thời gian ngắn, Tru Tiên Tứ Kiếm mạnh hơn Bàn Cổ Phiên của ngài, nhưng về lâu dài, Bàn Cổ Phiên của ngài không hề yếu.

Đúng như câu nói, ai mạnh ai yếu, qua vạn năm rồi hãy xem.

Chính là đạo lý này!

Những năm nay, ngài vẫn luôn đặt tâm tư của mình lên người Thông Thiên giáo chủ, không ngờ bây giờ uy hiếp thật sự lại là đại huynh của họ, lại là Thái Thượng Lão Tử.

Đây quả thực là chuyện ngoài dự liệu, có chút vượt ngoài sức tưởng tượng của ngài.

Theo tình hình hiện tại, dường như chênh lệch giữa ngài và đại sư huynh của mình ngày càng lớn, dường như đã hình thành một khoảng cách khổng lồ.

Trong Hồng Hoang Lục Thánh, Thái Thượng Lão Tử đã hình

thành một đẳng cấp riêng, những người khác là đẳng cấp thứ hai.

Dù là ngài và Thông Thiên giáo chủ, dường như cũng vậy.

Điều này khiến Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn, người luôn cực kỳ sĩ diện, có sắc mặt cực kỳ tồi tệ.

Rất lâu sau, ngài mới dần phản ứng lại.

Xem ra mình cũng nên tìm kiếm đột phá ở phương diện khác.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, chỉ e ngài, Nguyên Thủy Thiên Tôn, thật sự sẽ trở thành Tam Thanh yếu nhất.

Điều này làm sao ngài có thể chịu đựng được?

Đặc biệt là thời gian trước, ngài còn chịu thiệt trong Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên giáo chủ.

Bây giờ xem ra, lại có chênh lệch lớn với Thái Thượng Lão Tử.

Điều này tuyệt đối là điều ngài khó mà chịu đựng.

Ngài phải tìm kiếm đột phá ở phương diện khác.

Nếu không, danh hiệu Tam Thanh yếu nhất, có lẽ sẽ thật sự trở thành sự thật… … Tạm không nói đến Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ, hãy nói về Nữ Oa nương nương trong Nữ Oa Cung.

Thời gian này, Nữ Oa nương nương ngày càng kiều diễm, ngày càng xinh đẹp.

Lúc này nàng đang lười biếng dựa vào một chiếc ghế nằm, trên người đắp một tấm chăn tơ mỏng, lười biếng nằm đó, vô cùng quyến rũ.

Nữ Oa nương nương như vậy còn quyến rũ hơn gấp trăm lần so với bình thường.

Lúc này nàng cũng ngẩng đầu nhìn trời, nhìn vào những chữ trên không trung, không khỏi cười khẩy một tiếng.

Nếu là trước đây, Thái Thượng Lão Tử tự nhiên là tồn tại mà nàng không thể sánh bằng, là tồn tại có thể nhìn mà không thể chạm tới.

Nhưng bây giờ Nữ Oa nương nương đã không thể so sánh như xưa.

Bản thân nàng đã nhận được lợi ích khổng lồ từ Hồng Mông Tử Kim Bảng, còn nhận được Thiên Thê Công Đức có thể thành tựu Đại Đạo từ Hồng Mông Tử Kim Bảng, và còn từng vào Thiên Cơ Lâu, cũng nhận được nhiều cơ duyên trong đó.

Huống hồ nàng còn được người đàn ông đó "quán khái".

Từ đó về sau, thực lực của nàng đã đột phá mạnh mẽ, đạt đến một cảnh giới khó mà đong đếm.

Có lẽ bây giờ, nàng không hề yếu hơn Thái Thượng Lão Tử.

Nếu đợi đến khi nàng thật sự thể hiện thực lực, có lẽ sẽ khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc đến rớt cằm.

Nghĩ đến đây, trên mặt Nữ Oa nương nương không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

Thái Thượng Lão Tử thì sao chứ?

Bây giờ đã khác xưa.

Chương 607

Nàng, Nữ Oa nương nương, đã không sợ Thái Thượng Lão Tử nữa.

Bất kỳ Thánh nhân nào, nàng Nữ Oa cũng không sợ.

Tuy nói nàng hận người đàn ông đó, hận đến tận xương tủy, nhưng người đàn ông đó quả thực khủng bố đến biến thái.

Chỉ bị người đàn ông đó mạnh mẽ rót vào một lần, thể chất của nàng đã xảy ra biến hóa long trời lở đất, và nhận được lợi ích khó mà đong đếm, thật sự vượt ngoài sức tưởng tượng của Nữ Oa nương nương.

Nữ Oa nương nương nghĩ đến người đàn ông đó, sắc mặt không khỏi lại thay đổi.

Đã không còn hận ý nồng đậm như vậy nữa, còn lại chỉ là ưu sầu nhàn nhạt.

Tuy nàng đã nhập ma, nhưng nhập ma không có nghĩa là phát điên.

Bây giờ nàng đã không còn hận người đàn ông đó nữa, thậm chí còn có chút hồi vị tư vị lúc đó.

Chỉ là đối với hai người phụ nữ bên cạnh người đàn ông đó lại cực kỳ không thích.

Có lẽ nên tìm cơ hội trừ khử hai người phụ nữ đó.

Chỉ cần trừ khử hai người phụ nữ đó, vậy thì nàng, Nữ Oa, chính là người phụ nữ duy nhất của người đàn ông đó.

Nghĩ đến đây, Nữ Oa lại một trận nóng ran không kiềm chế được, nhưng cuối cùng vẫn nhịn xuống.

Đúng lúc các vị Thánh nhân Hồng Hoang đang nghị luận xôn xao, khí tức màu vàng trên không trung lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời, họ muốn xem xem thần thông gì có thể xếp trước Thái Cực Công của Thái Thượng Lão Tử.

Một lúc sau, cuối cùng lại có thần thông lên bảng. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 35: Nguyên Thần Đăng Tiên Pháp.

Người nhận được là Hậu Thổ.

Tạo hóa mà Hậu Thổ nhận được sau khi vào Thiên Cơ Lâu.

Có thể dùng nhục thân của Vu tộc tu luyện ra nguyên thần.

Nguyên thần thậm chí có thể tu luyện đến cảnh giới nhập Hỗn Nguyên."] Lần này chữ Đại đạo nói có chút đơn giản, chỉ là vài dòng ngắn ngủi mà thôi.

Nhưng khi chuỗi chữ Đại đạo này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên là một phen xôn xao.

Không ai ngờ được, lại có thần thông như vậy xuất thế.

Điều này quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng, thậm chí phá vỡ nhận thức của thế giới Hồng Hoang.

Nguyên Thần Đăng Tiên Pháp, rốt cuộc là thần thông như thế nào?

Quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Lại còn có thần thông như vậy xuất hiện sao?

Tất cả mọi người đều ngây người.

Hậu Thổ là ai?

Hậu Thổ là một trong Thập Nhị Tổ Vu.

Bản thân chỉ có nguyên thần tàn phá vô cùng mà thôi.

Đây cũng là nguyên nhân hạn chế Tổ Vu.

Bởi vì bản thân Vu tộc sinh ra từ huyết mạch của Bàn Cổ, nhục thể của họ được truyền thừa từ huyết mạch Bàn Cổ, tự nhiên là vô cùng mạnh mẽ, thậm chí có thể nói là mạnh nhất Hồng Hoang.

Trừ mấy gã đã thành Thánh ra, về mặt nhục thể, không có bất kỳ ai có thể so sánh với Vu tộc của họ.

Vu tộc của họ chính là trần nhà của nhục thể.

Đây cũng là điều được thế giới Hồng Hoang công nhận.

Nhưng Vu tộc lại không có nguyên thần.

Bởi vì ban đầu sau khi Bàn Cổ tử vong, huyết mạch của bản thân hóa thành Vu tộc, còn nguyên thần của Bàn Cổ đại thần thì hóa thành Tam Thanh thánh nhân hiện tại.

Vu tộc không nhận được nguyên thần.

Vì vậy, điều này cũng trở thành tồn tại quan trọng hạn chế Vu tộc.

Cả Vu tộc, chỉ có Thập Nhị Tổ Vu và Cửu Phượng là có nguyên thần tàn phá, và nguyên thần của họ còn vô cùng tàn phá, không thể sử dụng được.

Không ngờ Hậu Thổ lại nhận được công pháp như vậy.

Nếu Hậu Thổ truyền bá công pháp này ra, vậy đối với Vu tộc quả thực là một biến hóa kinh thiên.

Ít nhất cũng có thể khiến Thập Nhị Tổ Vu đều có nguyên thần hoàn chỉnh.

Nếu thật sự như vậy, thực lực của Vu tộc chẳng phải sẽ tăng vọt trong nháy mắt sao?

Tiếng thở của vô số người lập tức trở nên nặng nề.

Chuyện này quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Còn các Tổ Vu trong Tổ Vu đại điện, sắc mặt lại lộ ra vẻ vui mừng cuồng nhiệt.

Hậu Thổ có thể nhận được công pháp này, quả thực khó mà tưởng tượng.

Ban đầu khi Hậu Thổ thành Thánh, cũng từng nhận được công pháp thần bí, chỉ là tác dụng của công pháp thần bí đó thô thiển hơn nhiều, chỉ có thể miễn cưỡng tu bổ nguyên thần của chính mình mà thôi, đối với người khác không có tác dụng gì.

Nhưng thần thông này lại khác, rất rõ ràng là Hậu Thổ nương nương nhận được trong Thiên Cơ Lâu, và còn xếp hạng 35 trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông.

Đối với Vu tộc mà nói, đây quả thực là chuyện vui mừng nhất.

Bởi vì công pháp này có thể khiến Vu tộc bình thường cũng sinh ra nguyên thần.

Nếu Vu tộc đều có thể có được nguyên thần, vậy thì thực lực của Vu tộc tất nhiên sẽ tăng vọt trong nháy mắt.

Đến lúc đó tất nhiên sẽ vượt qua Nhân tộc và Yêu tộc, trở thành đại tộc đệ nhất Hồng Hoang thật sự.

Nghĩ đến đây, mấy người họ liền trở nên nóng rực.

Thật không ngờ Thiên Cơ Lâu lại hào phóng như vậy, lại đem bảo bối tốt như vậy tặng cho Hậu Thổ nương nương.

Nếu đợi Hậu Thổ nương nương từ trong đó ra, vậy thì họ chẳng phải có thể nhận được bảo bối tốt như vậy rồi sao?

Ánh mắt của mọi người đều trở nên nóng rực.

Đúng lúc này, sắc mặt của mấy vị Tổ Vu thay đổi.

Bởi vì họ đã cảm giác được điều gì đó, vội vàng đi về phía sâu trong Tổ Vu đại điện.

Bởi vì ở nơi sâu nhất của thánh địa Vu tộc, Tổ Vu đại điện, đang nằm hai thân ảnh khổng lồ.

Hai thân ảnh khổng lồ này chính là Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công, và Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung.

Vạn năm trước, Vu Yêu lưỡng tộc đại chiến, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc đã phá vỡ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc, một mạch công lên Thiên Đình.

Cuối cùng Yêu tộc không địch lại, đang chuẩn bị đồng quy vu tận, thì mấy vị Thánh nhân trong thiên địa đã can thiệp, đặc biệt là Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ cũng đã can thiệp, và ra lệnh cho Vu Yêu lưỡng tộc trong vòng vạn năm không được khai chiến.

Vu Yêu lưỡng tộc lúc này mới có thời gian ngắn tu chỉnh.

Chỉ là Yêu tộc thời gian này cũng không nhàn rỗi, thi triển âm mưu quỷ kế, khiêu khích ly gián, cuối cùng khiến Cộng Công và Chúc Dung đại chiến, không ngờ hai người lại trực tiếp húc gãy thiên trụ Bất Chu Sơn.

Điều này mới dẫn đến việc Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế, và cũng phạm phải sát kiếp ngập trời.

Bây giờ, đã qua mấy trăm năm, khí tức trên người hai người cũng ngày càng yếu.

Bây giờ hai người thật sự sắp không chống đỡ được nữa sao?

Sắc mặt của mấy vị Tổ Vu có mặt đều trở nên khó coi.

Mới qua mấy trăm năm ngắn ngủi, cũng chỉ ba bốn trăm năm,

Thủy Hỏa lưỡng vị Tổ Vu thật sự sắp ứng kiếp mà đi sao?

Mấy người có mặt nhìn Thủy Hỏa Tổ Vu đang nằm trên đất, sắc mặt đều có chút bi thương, thậm chí có cảm giác thỏ chết cáo buồn.

Bây giờ Hậu Thổ đã trở thành Thánh nhân, Huyền Minh và Hậu Thổ cũng đã rời khỏi nơi này, đến Thiên Cơ Lâu.

Mà Chúc Dung và Cộng Công nếu vẫn lạc, vậy thì 12 Tổ Vu chỉ còn lại 10 người, còn có hai người đang ở Thiên Cơ Lâu.

Đối với Vu tộc mà nói, đây quả thực không ổn chút nào.

Trên mặt mọi người đều lộ ra vẻ bi thương.

Sức mạnh Thủy Hỏa trong thiên địa, vào khoảnh khắc này cũng bắt đầu bạo loạn.

Cuối cùng, cùng với sự vẫn lạc của hai người, Thủy Hỏa nhị khí trong thiên địa cũng đột nhiên ảm đạm đi.

Trong nhất thời, Vu tộc chìm trong biển bi thương.

Rất nhiều Đại Vu của Vu tộc thậm chí đã bắt đầu gào khóc.

Chương 608

Mà khí tức này biến đổi, tự nhiên cũng khiến cho người khác cảm ứng được.

Trong Thiên đình, Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai người nhìn nhau.

Sau đó thì lộ ra vẻ vui mừng.

"Hai vị Tổ Vu của Vu tộc chết rồi." Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra vẻ vui mừng.

Khiêu khích hai vị Tổ Vu này có thể nói là chủ ý của hắn.

Không ngờ lại thật sự thành công.

Hai vị Tổ Vu đâm gãy thiên trụ Bất Chu Sơn, trực tiếp gây ra chư thiên sát kiếp.

Bây giờ mới chỉ qua ba bốn trăm năm ngắn ngủi, hai vị Tổ Vu đã vẫn lạc.

Cứ như vậy, mười hai Tổ Vu của Vu tộc đã mất đi hai, chỉ còn lại mười người, thực lực tất nhiên đã tổn hại nặng nề.

Lúc này đúng là thời cơ tốt để tấn công Vu tộc.

Chỉ có điều, các vị Thánh nhân kia yêu cầu bọn họ giữ cho Hồng Hoang ổn định, nên họ không thể tùy tiện ra tay đối phó với Vu tộc nữa.

Ngoài ra, còn có Nhân tộc ở một bên hổ chực rình mồi.

Nếu hai tộc bọn họ thật sự đánh đến mức sinh tử, Nhân tộc tất sẽ tập kích.

Như vậy, chẳng phải là làm lợi cho Nhân tộc sao?

Thật đúng là có chút đáng tiếc.

Cơ hội tốt rành rành lại chỉ có thể lãng phí, thực sự khiến người ta có chút khó chịu.

Nhìn Đông Hoàng Thái Nhất lắc đầu, Yêu Đế Đế Tuấn lại khẽ cười.

"Chuyện này, tấn công sớm hay tấn công muộn cũng không có gì khác biệt." "Tổ Vu mất đi hai, e rằng uy lực của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tất nhiên sẽ suy yếu đi rất nhiều." "Cho dù có thể bày ra trận pháp này giống như lần trước, uy lực chắc chắn cũng đã suy giảm đáng kể." "Có thể chống lại Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của chúng ta hay không vẫn còn là một ẩn số." "Dù bây giờ không thể tấn công Vu tộc, sau này vẫn còn nhiều thời gian." "Thủy Hỏa hai vị Tổ Vu đã chết, vết nứt đã xuất hiện." "Sau này còn nhiều cơ hội." Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng chỉ có thể gật đầu.

Mà mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, tự nhiên cũng cảm ứng được.

Nhân tộc chiến thần Hiên Viên ngẩng đầu, nhìn về phương xa.

"Hai vị Thủy Hỏa Tổ Vu của Vu tộc, vẫn lạc rồi…" Ánh mắt Yểm Tư thị lộ ra vẻ vui mừng.

"Yêu tộc không phải thứ gì tốt đẹp, Vu tộc bọn chúng cũng vậy." "Vu tộc luyện chế Trảm Yêu Kiếm, cũng đã chém giết vô số Nhân tộc." "Chết càng nhiều càng tốt." Mấy vị lãnh tụ khác cũng gật đầu.

Mặc dù so với Yêu tộc, số người mà Vu tộc giết ít hơn rất nhiều, nhưng trên thực tế cũng có vô số người chết trong tay Vu tộc.

Bây giờ Vu tộc tổn thất hai vị Tổ Vu, không chỉ là tổn thất đối với Vu tộc, mà đối với Nhân tộc và Yêu tộc mà nói, đều là chuyện đáng mừng.

Cái chết của Cộng Công và Chúc Dung tự nhiên cũng gây nên sự chú ý của các vị Thánh nhân.

Ai nấy cũng đều thổn thức không thôi.

Chẳng ai ngờ được, Cộng Công và Chúc Dung lại chết nhanh như vậy.

Dù sao cũng là hai vị Tổ Vu, dù ở trong cấp Chuẩn Thánh cũng là tồn tại đỉnh cao nhất.

Hai vị cường giả như vậy, lại chỉ chống đỡ được ba bốn trăm năm ngắn ngủi, thật sự khiến người ta cảm thán.

Cái chết của Thủy chi Tổ Vu Cộng Công và Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung, tự nhiên đã gây ra nhiều phản ứng trong Hồng Hoang.

Đúng là kẻ vui mừng, người sầu não.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy tư, trên bầu trời cuối cùng lại có kim quang xuất hiện.

Kim quang lần này, quy mô thật sự mênh mông, thần uy vô cùng. 【Hồng Hoang Thần Thông Bảng xếp hạng thứ 34: Nguyên Thủy Chân Giải.

Do Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm ngộ thiên địa đại đạo mà tự sáng tạo ra, sau khi lĩnh ngộ, có thể thấu hiểu chân giải của vạn vật Hồng Hoang, có thể khiến vạn vật Hồng Hoang quay về bản nguyên, quay về nguyên thủy.】 Thấy đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen xôn xao.

Lần này công bố ra lại là công pháp của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hơn nữa tên gọi là Nguyên Thủy Chân Giải, lại là dùng chính tên của mình để đặt?

Nghĩ thôi cũng đã khiến người ta kinh tâm động phách.

Có thể khiến tất cả năng lượng đều quay về trạng thái nguyên thủy của vạn vật, điều này quả thực có chút đáng sợ rồi?

Nghĩ lại thật khiến người ta kinh ngạc.

Bất cứ thứ gì cũng có thể quay về trạng thái nguyên thủy, bất cứ thứ gì cũng có thể bị phân giải.

Đây quả thực là năng lực kinh khủng đến cực hạn, không hổ là Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Tam Thanh.

Nghĩ lại, quả thực khiến người ta cảm thấy vô cùng đáng sợ, đúng là kinh khủng vô biên.

Ngay lúc này, cuối cùng lại có kim quang mới xuất hiện.

Tất cả mọi người đều trở nên vô cùng nóng lòng.

Bọn họ đều muốn xem thần thông mới rốt cuộc là gì, rốt cuộc là thần thông gì có thể xếp trước Nguyên Thủy Chân Giải, rốt cuộc là thần thông gì có thứ hạng cao như vậy.

Hồng Hoang Thần Thông Bảng xếp hạng đến bây giờ, tự nhiên đã thu hút sự chú ý của chúng sinh Hồng Hoang, đã ngày càng kịch tính, cũng ngày càng sôi nổi, thậm chí khiến người ta khó mà quên được.

Vô số người đều ngẩng đầu nhìn trời!

Bọn họ không muốn bỏ lỡ một phân một hào nào.

Kim quang trên không trung cuối cùng ngày càng mãnh liệt.

Một lát sau, đại đạo văn tự cuối cùng cũng xuất hiện. 【Hồng Hoang Thần Thông Bảng xếp hạng thứ 34: Cửu Chuyển Thần Công.

Người sáng tạo là mười hai Tổ Vu đứng đầu là Tổ Vu Đế Giang, cảm ngộ nhục thân của Bàn Cổ đại thần, lợi dụng tinh huyết của Bàn Cổ đại thần để rèn luyện nhục thân, lợi dụng công pháp này cùng với tinh huyết của Bàn Cổ đại thần để tạo ra nhục thân Vu tộc mạnh nhất

thế giới Hồng Hoang.】 Sau khi nhìn thấy những dòng đại đạo văn tự này, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

Lại là Cửu Chuyển Thần Công?

Nhục thân của Vu tộc mạnh mẽ như vậy, chủ yếu là vì công pháp này sao?

Hơi thở của tất cả mọi người đều trở nên nặng nề.

Đây chính là nguyên nhân thực sự khiến Vu tộc hùng mạnh sao?

Thật sự khiến người ta kinh ngạc, quả thực cảm thấy có chút kinh khủng.

Đây là thần thông do mười hai Tổ Vu cùng nhau liên thủ sáng tạo ra, tên là Cửu Chuyển Thần Công.

Thần công này có thể luyện hóa tinh huyết của Bàn Cổ, và tạo ra nhục thân Vu tộc mạnh mẽ.

Đây cũng là căn nguyên khiến Vu tộc mạnh mẽ đến vậy.

Hơi thở của tất cả mọi người đều trở nên nặng nề.

Nếu có thể phá giải được môn thần thông này, vậy chẳng phải bọn họ cũng có thể tu luyện nhục thân sao?

Vậy nhục thân của bọn họ chẳng phải cũng có thể mạnh mẽ như Vu tộc sao?

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ tham lam, đặc biệt là Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc.

Hai vị đại năng nhìn nhau, đều thấy được vẻ tham lam vô tận trong mắt đối phương.

Bây giờ bí mật thực sự về sự hùng mạnh của Vu tộc đã bị phơi bày, vậy tiếp theo bọn họ cần phải phá giải bí mật đó.

Chỉ cần có cơ hội đoạt được Cửu Chuyển Thần Công này, vậy Yêu tộc chẳng phải cũng sẽ sở hữu nhục thân vô song sao?

Yêu tộc bọn họ vốn đã chiếm ưu thế tiên thiên, nguyên thần của Yêu tộc bản thân đã vô cùng mạnh mẽ.

Nếu lại có thể có được pháp môn luyện thể của Vu tộc, vậy thì nhục thân và nguyên thần sẽ không còn bất kỳ khuyết điểm nào.

Cứ như vậy, Yêu tộc chẳng phải thật sự sẽ thống nhất Hồng Hoang sao?

Nghĩ thôi cũng khiến người ta có chút kinh hồn bạt vía.

"Có lẽ bây giờ chính là thời cơ tốt nhất để ra tay với Vu tộc." Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt rực lửa nhìn Yêu Đế Đế Tuấn.

"Thủy chi Tổ Vu và Hỏa chi Tổ Vu của Vu tộc đã vẫn lạc." "Vu tộc tất nhiên sẽ cả tộc đau thương." "Thậm chí còn có khả năng sẽ đại loạn." "Như vậy chẳng phải là cơ hội của chúng ta sao?" Lời của Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn nghe cũng có chút cảm khái, đồng thời hắn cũng có chút động lòng.

Nếu quả thật là như vậy, hắn cũng thật sự muốn động thủ.

Dù sao cũng là pháp môn luyện thể của Vu tộc, là thần thông do mười hai Tổ Vu cùng sáng tạo ra.

Phải biết, mười hai Tổ Vu có thể tổ thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cũng có nghĩa là Vu tộc là người hiểu rõ nhất về nhục thân của Bàn Cổ.

Nhục thân của Bàn Cổ mạnh mẽ đến mức nào, cũng chỉ có Vu tộc hiểu rõ nhất.

Vậy thì thần thông nhục thân do bọn họ sáng tạo ra, tự nhiên là kinh khủng đến cực hạn.

Nếu có thể có được pháp môn nhục thân như vậy, Yêu tộc bọn họ tự nhiên có thể độc bá thiên hạ.

"Chuyện này ta thấy khả thi." "Chỉ là vẫn cần phải bàn bạc kỹ hơn." "Dù sao những kẻ đó yêu cầu chúng ta giữ cho Hồng Hoang yên ổn." Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

Chương 609

"Đại ca." "Chẳng lẽ huynh vẫn chưa nhìn ra sao?" "Những kẻ đó là muốn chúng ta và Vu tộc cùng Nhân tộc đồng quy vu tận." Nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn lạnh đi.

Hắn đâu phải kẻ ngốc, hắn tự nhiên biết rõ ràng rành mạch.

Nhưng hắn có thể có cách nào chứ?

Không làm như vậy, chỉ sợ sẽ chết thảm hơn.

Đối đầu với chư vị Thánh nhân?

Đối đầu với Đạo Tổ Hồng Quân?

Có thể sao?

Chỉ sợ chết càng thảm hơn.

Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra nụ cười lạnh.

"Đại ca, nói cho cùng, những kẻ đó đều là những tồn tại ti bỉ vô sỉ." "Ban đầu khi Nhân tộc chưa quật khởi, những kẻ đó khống chế chúng ta và Vu tộc tự tàn sát lẫn nhau." "Sát nghiệt do hai tộc chúng ta gánh, còn chuyện tốt thì bọn chúng làm hết." "Bây giờ Nhân tộc bất ngờ trỗi dậy, khiến bọn chúng cảm thấy sợ hãi." "Bọn chúng liền lại nghĩ đến sách lược khu hổ thôn lang." "Đây là muốn hai tộc Vu Yêu chúng ta cùng nhau đối mặt với Nhân tộc." "Đây là muốn hai tộc Vu Yêu chúng ta và Nhân tộc đồng quy vu tận." "Xem chúng ta như quân cờ thí." Nói đến đây, hắn liền khẽ lắc đầu, ánh mắt lộ ra vẻ trào phúng.

"Chúng ta chính là những quân cờ thí chọc phải Thiên Cơ Lâu." "Nếu những kẻ đó đã ti bỉ như vậy, chúng ta cũng chỉ có thể ngấm ngầm tìm đường thoát khác." "Thời cơ đang ở ngay trước mắt."

“Thủy chi Tổ Vu và Hỏa chi Tổ Vu của Vu tộc đã vẫn lạc.” “Vu tộc tất nhiên sẽ đại loạn, đây là chuyện chắc chắn.” “Chúng ta chi bằng nhân cơ hội này đánh cược một phen.” “Cái gọi là lúc này không cược, còn đợi lúc nào?” “Chỉ cần chúng ta có được công pháp luyện thể của Vu tộc, vậy chúng ta tất nhiên có thể tăng cường thực lực.” “Trong đại chiến tam tộc tương lai, chúng ta cũng có thể chiếm được tiên cơ.” “Đến lúc đó tiến có thể công, lùi có thể thủ, sẽ đứng ở thế bất bại.” “Nếu không, Yêu tộc nguy rồi!!!” Đoạn nói này Đông Hoàng Thái Nhất nói cực kỳ thành khẩn.

Yêu Đế Đế Tuấn nghe cũng rõ ràng rành mạch.

Lúc này hắn cũng có chút động lòng.

Đông Hoàng Thái Nhất nói không sai một chút nào.

Nếu có thể có được công pháp này của Vu tộc, Yêu tộc bọn họ quả thực có thể tiến có thể công, lùi có thể thủ.

“Đây là đại sự.” “Tuyệt đối không thể hành động lỗ mãng.” “Mọi chuyện cần phải bàn bạc kỹ lưỡng.” “Còn phải sắp xếp nhân thủ đáng tin cậy để lo liệu chuyện này mới được.” “Nếu không, xử lý không tốt một chút, tất nhiên sẽ lại gây ra đại chiến Vu Yêu.” “…” Hai người vừa nói vừa thì thầm với nhau.

Mà tại một tòa cung điện không xa.

Có một nam tử anh tuấn tóc trắng đang ngồi yên lặng ở đó.

Nam tử này không phải ai khác, chính là một trong mười đại Yêu Thánh của Yêu tộc, Bạch Trạch.

Thủ đoạn của Bạch Trạch mạnh mẽ vô song, có thể nghe trộm trời đất, trên đến ý chí Thiên Đạo, dưới đến chuyện lông gà vỏ tỏi, Bạch Trạch đều có thể nghe rõ mồn một, cũng có thể biết rành rành rẽ rẽ.

Bây giờ Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang toan tính, hắn tự nhiên biết.

Chỉ có điều lúc này, hắn lại lộ ra một nụ cười lạnh.

Xem ra thứ gọi là khí vận này thật sự vô cùng mạnh mẽ.

Khí vận Yêu tộc đã đến hồi suy tàn, trực tiếp khiến hai vị lãnh tụ Yêu tộc này biến hóa lớn như vậy sao?

Lại trở nên ngu xuẩn như thế?

Hiện tại thiên địa đại biến sắp đến, dù là mấy vị Thánh nhân kia cũng như gặp đại địch, hai tên này lại muốn giở trò âm mưu quỷ kế dưới mí mắt Thánh nhân?

Hai tên này cũng quá ngu xuẩn rồi?

Trước đây hai tên này đâu có ngu xuẩn, tại sao bây giờ lại trở nên ngu xuẩn như vậy?

Chẳng lẽ thật sự là vì nguyên nhân khí vận?

Bạch Trạch lắc đầu, ngẩng đầu nhìn lên trời, lại phát hiện phía trên Thiên đình Yêu tộc, khí vận quả thực không tốt lắm.

Trong mây lành, mơ hồ lại lộ ra rất nhiều hắc ám.

Điều này không khỏi khiến Bạch Trạch lắc đầu, bởi vì lúc này hắn đã nảy sinh ý định rút lui.

Bất luận là Yêu tộc, hay là Vu tộc, e rằng tương lai đều rất ảm đạm.

Xử lý không tốt một chút, liền sẽ cùng hai tộc này bị xóa sổ.

Chi bằng tìm cơ hội sớm rời đi.

Có lẽ bây giờ chính là thời cơ?

Thập đại Yêu Thánh của Yêu tộc, nghe thì vô cùng uy phong,

nhưng thực tế chẳng là cái thá gì, cũng chỉ là chó săn cho hai con súc sinh lông vũ kia mà thôi.

Bây giờ hai con súc sinh lông vũ này cũng đã đến hồi suy tàn, hắn tự nhiên cần phải tìm đường khác.

Suy nghĩ hồi lâu, Bạch Trạch cuối cùng quyết định tìm cơ hội âm thầm rời đi, nếu không tiếp tục ở lại đây, e rằng rất có khả năng sẽ bị liên lụy.

Sau một hồi suy tư, Bạch Trạch không khỏi lắc đầu thở dài.

Mà Vu tộc lúc này lại có chút kinh hoảng thất thố.

Bởi vì Thủy chi Tổ Vu và Hỏa chi Tổ Vu vừa mới bị xóa sổ, công pháp căn bản của Vu tộc lại bị bại lộ trực tiếp.

Đây tuyệt đối không phải là chuyện tốt lành gì.

Nhục thân của Vu tộc mạnh mẽ như vậy, toàn bộ là nhờ vào Cửu Chuyển công pháp do mười hai Tổ Vu sáng tạo ra.

Bây giờ công pháp này bị bại lộ, có gây ra sự dòm ngó của người khác không?

Có gây ra sự dòm ngó của Thánh nhân không?

Nếu thật sự như vậy, Vu tộc bọn họ chẳng phải đang nguy trong sớm tối sao?

Nói đến đây, sắc mặt mấy vị Tổ Vu dần dần trở nên có chút khó coi.

"Đại ca, làm sao bây giờ?" "Thật không ngờ công pháp của chúng ta lại bị bại lộ trực tiếp." "Hơn nữa xếp hạng lại cao như vậy." "E rằng các vị Thánh nhân kia cũng sẽ không chịu bỏ qua." Sắc mặt của lãnh tụ thực sự của Vu tộc, Đế Giang, cũng không tốt lắm.

Hắn ngẩng đầu nhìn trời, trầm tư hồi lâu, cuối cùng sắc mặt khó

coi nói.

"Sự đã đến nước này, đã không còn cách nào khác." "Cũng chỉ có thể binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn." "Kẻ nào dám đến, giết không tha!" "Dù là Thánh nhân cũng phải như vậy." Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang, mỗi người một ý đồ.

Ánh sáng vàng trên không trung cuối cùng lại một lần nữa bắt đầu biến đổi nhanh chóng.

Cuối cùng thần thông mới cũng sắp xuất hiện sao?

Lại còn là tồn tại xếp thứ 32, và còn mạnh hơn cả Cửu Chuyển Thần Công của Vu tộc.

Rốt cuộc là thần thông dạng gì?

Rốt cuộc là thần thông dạng gì có thể xếp trước Nguyên Thủy Chân Giải và Cửu Chuyển Thần Công?

Là siêu cấp thần thông mới sao?

Hay là công pháp mới?

Bọn họ để xem xem rốt cuộc là ai có thể xếp ở phía trước.

Dù là Hồng Hoang Lục Thánh, bọn họ cũng vô cùng kích động.

Nguyên Thủy Chân Giải và Cửu Chuyển Thần Công đã đủ mạnh rồi, rốt cuộc là thần thông dạng gì có thể xếp trước hai thần thông này?

Điều này quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng, thậm chí khiến người ta không nghĩ ra được còn có thần thông dạng gì có thể xếp trước chúng.

Bọn họ đều phải xem cho kỹ.

Kim quang và tử khí trên không trung vẫn đang sôi trào kịch liệt,

giống như lòng người vậy, tất cả mọi người đều sôi trào không ngừng.

Thật không ngờ Hồng Hoang Thần Thông Bảng lại kịch tính đến vậy.

Mức độ kịch tính này thực sự khó dùng lời để diễn tả.

Đủ loại thần thông của các siêu cấp đại năng đều bị phơi bày, phần lớn là thần thông của Thánh nhân, trong đó lại xen lẫn rất nhiều thần thông của các cường giả khác.

Ví dụ như Đại Uy Thiên Long Thế Tôn Địa Tạng pháp kệ, ví dụ như Côn Bằng bảo thuật của Côn Bằng, ví dụ như pháp tắc chưởng khống pháp của các Tổ Vu, ví dụ như Di Lặc Tam Muội Thần Phong, còn có Đại Tự Tại Thiên Ma Công của Tự Tại Thiên Ba Tuần, còn có Đông Hoa Kiếm Quyết của Việt Nam Đế Quân, còn có Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên, còn có Phượng Hoàng Niết Bàn của Khổng Tuyên, còn có Thái Dương Vạn Hóa Bảo Thuật của Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, còn có Kỳ Lân Tường Thụy Pháp của Ngũ Đức Kỳ Lân, còn có Đấu Chiến Thánh Pháp của Tứ Đại Thần Hầu, còn có Long Môn Hóa Long Thuật của Long tộc, Địa Sát Thất Thập Nhị Biến Bảo Thuật, Thiên Cương Tam Thập Lục Biến Bảo Thuật, vân vân.

Đây đều là những thần thông khó mà tưởng tượng được, thậm chí những thần thông này một chút cũng không kém thần thông của các Thánh nhân.

Bây giờ bảng xếp hạng thần thông này đã xếp đến hạng ba mươi mấy, sắp đến hạng hai mươi mấy, tự nhiên ngày càng kịch liệt, cũng ngày càng khiến người ta chấn động lòng người, thậm chí có một loại kích động không thể đoán trước được.

Dưới đây chính là thần thông xếp hạng thứ 32.

Tất cả mọi người đều kích động vạn phần.

Cuối cùng sau một hồi lâu.

Cuối cùng có một thần thông vô song xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Đại đạo văn tự giới thiệu chi tiết. 【Hồng Hoang Thần Thông Bảng xếp hạng thứ 32: Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Là chí cường thần thông do Thái Thượng Lão Tử sáng tạo, dựa trên thiên địa nhân tam tài pháp trận, phân hóa ra ba đạo phân thân, mỗi một đạo phân thân đều có uy lực của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, một người đến như ba thánh giáng lâm, có thể một thánh hóa ba thánh.】 Sau khi chuỗi đại đạo văn tự này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lập tức bùng nổ.

Chẳng ai ngờ được, lại còn có thần thông như vậy xuất hiện.

Bất luận là sinh linh bình thường hay là cường giả, hay là Thánh nhân, tất cả mọi người đều đứng sững tại chỗ.

Đây tuyệt đối là thần thông mạnh mẽ vượt ngoài sức tưởng tượng.

Nhất Khí Hóa Tam Thanh?

Chương 610

Đây là ý gì?

Là Thái Thượng Lão Tử một mình biến ra Tam Thanh sao?

Trong đó có phải có ý nghĩ gì khác không?

Điều này thì có chút không thể biết được, nhưng đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ mà nói, dường như không mấy thân thiện.

Bởi vì Thái Thượng Lão Tử dường như có ý định thay thế.

Nghĩ đến việc một mình bao trọn cả Tam Thanh, điều này thực sự có chút quá đáng.

Nhất Khí Hóa Tam Thanh, một người có thể biến thành ba người.

Một vị Thái Thượng Lão Tử, tương đương với sức chiến đấu của ba vị Thánh nhân.

Đây là tồn tại dạng gì?

Đây là thần thông biến thái dạng gì?

Nghĩ thôi cũng khiến người ta kinh khủng vô biên.

Cũng có nghĩa là, một mình ông ta có thể đồng thời đối kháng ba vị Thánh nhân.

Điều này thực sự quá biến thái rồi?

Chúng sinh Hồng Hoang không ai không bàn tán xôn xao, bởi vì thần thông này rõ ràng đã phá vỡ nhận thức của họ.

Bọn họ đều biết Thái Thượng Lão Tử rất mạnh, cũng biết Thái Thượng Lão Tử là thủ lĩnh Huyền Môn, cũng biết Thái Thượng Lão

Tử pháp bảo nhiều nhất, cũng biết Thái Thượng Lão Tử pháp bảo mạnh nhất, cũng biết Thái Thượng Lão Tử đạo hạnh cao nhất.

Nhưng lại không bao giờ ngờ được lại mạnh đến mức độ này.

Cũng có nghĩa là một mình ông ta có thể chống lại Tây phương Nhị Thánh, và có thể chiến thắng.

Một mình ông ta cũng có thể đối kháng Nguyên Thủy Thiên Tôn phương Đông, cộng thêm Thông Thiên Giáo Chủ, cộng thêm Nữ Oa nương nương.

Bất luận là đối đầu với Thánh nhân phương Tây, hay là đối đầu với Thánh nhân phương Đông, Thái Thượng Lão Tử đều là tiến có thể công, lùi có thể thủ.

Nghĩ đến đây, sắc mặt của tất cả mọi người đều biến đổi dữ dội.

Hơn nữa thần thông như vậy trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông chỉ xếp hạng thứ 32?

Điều này có chút biến thái rồi?

Cũng có chút vượt ngoài sức tưởng tượng của mọi người rồi?

Phía trước rốt cuộc là những thần thông gì?

Thần thông như Nhất Khí Hóa Tam Thanh cũng chỉ xếp hạng thứ 32?

Trong Tổ Vu đại điện, các vị Tổ Vu lúc này một mảnh bi thương!

Bởi vì Thủy chi Tổ Vu Cộng Công, và Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung, cuối cùng vẫn không chịu nổi sự phản phệ của Thiên Đạo, đã vẫn lạc rồi.

Mười hai Tổ Vu, đã chỉ còn lại mười người.

So sánh mà nói, Vu tộc bọn họ đã xem như thực lực tổn hại nặng

nề.

Dù có thể bố trí được Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, thực lực đó tự nhiên cũng đã tổn hại lớn, thậm chí có thể chống đỡ được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc hay không vẫn là một ẩn số.

Ngay lúc Vu tộc cả tộc đang than thở, đại đạo văn tự trên không trung đã phơi bày thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Thấy đến đây, Tổ Vu Đế Giang không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

Thần thông này của Thái Thượng Lão Tử lại ẩn giấu sâu như vậy, hơn nữa chưa từng thi triển qua trong thế giới Hồng Hoang.

Điều này có chút đáng để suy ngẫm.

Thái Thượng Lão Tử rốt cuộc đang che giấu điều gì?

Chẳng lẽ thật sự có ý đồ bất chính gì sao?

Tại sao ông ta lại phải che giấu thần thông này?

Ông ta rốt cuộc muốn che giấu ai?

Hay nói cách khác, ông ta muốn lừa gạt ai?

Tổ Vu Đế Giang không khỏi lộ ra nụ cười âm hiểm.

Nếu chúng ta Vu tộc không có kết cục tốt đẹp, các ngươi Thánh nhân cũng đừng hòng có kết cục tốt đẹp.

Là thủ lĩnh Huyền Môn, Thái Thượng Lão Tử lại ẩn giấu sâu như vậy, ý đồ của ông ta không cần nói cũng rõ rồi.

Dụng ý của Thái Thượng Lão Tử đã không thể biết được nữa. … Nhưng khoan hãy nói đến tình hình bên Vu tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn của Yêu tộc cũng nhìn

nhau, một lát sau, hai người đột nhiên cười không thành tiếng, trong mắt lộ ra vẻ nhẹ nhõm.

"Ha ha, Thái Thượng Lão Tử này thật là thú vị." "Vị thủ lĩnh Huyền Môn này ẩn giấu lại sâu như vậy." "Lại tự mình tạo ra một Tam Thanh, thật là thú vị." Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt lộ ra vô tận nụ cười lạnh.

Điều này quả thực đáng để cười.

Thế giới Hồng Hoang vốn đã có Tam Thanh, hơn nữa còn là ba huynh đệ ruột thịt.

Nhưng Thái Thượng Lão Tử lại tự mình lén lút tạo ra một Tam Thanh khác.

Điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Rất rõ ràng, không cần nói cũng hiểu.

Đông Hoàng Thái Nhất ha ha cười lạnh, mà Yêu Đế Đế Tuấn cũng khẽ cười, trong mắt lộ ra nụ cười đầy ý vị sâu xa.

"Thái Thượng Lão Tử?" "Ha ha…" Bởi vì bọn họ đã nhìn ra, dù là Tam Thanh thân thiết nhất, cũng có sự bất hòa với nhau.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ bất hòa rất rõ ràng, ai cũng biết.

Nhưng Thái Thượng Lão Tử luôn thanh tịnh vô vi, người khác lại không rõ lắm.

Chỉ là không ngờ thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh bị phơi bày, ấn tượng thanh tịnh vô vi của Thái Thượng Lão Tử lập tức bị thay đổi.

Bề ngoài miệng luôn nói mình thanh tịnh vô vi, bề ngoài miệng luôn nói thuận theo tự nhiên, đại đạo vô thường.

Thực tế lại quan tâm hơn bất cứ ai.

Chỉ riêng cái Tam Thanh do chính mình tạo ra đã có ý vị sâu xa rồi.

Điều này đại diện cho việc chính mình muốn thay thế.

Nghĩ thôi cũng khiến người ta không rét mà run.

Đó còn là Thái Thượng Lão Tử đáng kính kia sao?

Đây còn là thủ lĩnh Huyền Môn đáng kính kia sao?

Đây quả thực là một âm mưu khổng lồ.

Thái Thượng Lão Tử đã lừa gạt tất cả mọi người.

Yêu Đế Đế Tuấn ha ha cười.

"Tam Thanh…" "Thái Thượng Lão Tử…" "Trong này quả nhiên có nhiều chuyện." Đông Hoàng Thái Nhất cũng gật đầu phụ họa.

"Chuyện bên trong e rằng cũng rất lớn, chúng ta có lẽ có thể bắt đầu từ phương diện này." "Nếu các vị Thánh nhân kia xem chúng ta như súng để dùng, xem chúng ta như pháo hôi, vậy chúng ta tự nhiên cũng không thể ngồi chờ chết." Hai người lập tức bắt đầu thì thầm với nhau.

Yêu tộc hiện tại đang nguy trong sớm tối, bất cứ lúc nào cũng có khả năng bị diệt vong.

Bọn họ phải thận trọng mà lại phải táo bạo, bất kỳ cơ hội nào cũng không thể bỏ qua.

Dù sao tình hình Yêu tộc đã vô cùng nguy cấp rồi, nếu xử lý không tốt, e rằng vô cùng nguy hiểm.

Mà tại Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cũng choáng váng, thậm chí có chút mê man.

Thật không ngờ Thái Thượng Lão Tử lại có thần thông như vậy.

Trong Tam Thanh, quan hệ của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử là tương đối mật thiết, hai người thậm chí có thể xưng là thân như ruột thịt.

Quan hệ của Thông Thiên Giáo Chủ với hai người thì hơi kém một chút.

Chính vì như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới càng mê man hơn.

Hắn chưa bao giờ ngờ được Thái Thượng Lão Tử lại có thần thông như vậy, hơn nữa còn là Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Nếu ông ta có thể hóa thành ba vị Thánh nhân xa lạ thì thôi, chỉ có thể nói thủ đoạn của Thái Thượng Lão Tử cao cường.

Bây giờ Thái Thượng Lão Tử lại tạo ra một cái Nhất Khí Hóa Tam Thanh, đây rốt cuộc là ý gì?

Điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Điều này tuyệt đối có chút vượt ngoài sức tưởng tượng, thậm chí khó mà giải thích.

Chương 611

Điều này đại biểu cho việc, Thái Thượng Lão Tử có ý định thay thế, muốn một mình đóng vai Tam Thanh.

Điều này ít nhất đại biểu cho việc Thái Thượng Lão Tử, đã từng nảy sinh sát ý với hai người bọn họ, hoặc là Thái Thượng Lão Tử đã từng có tâm tư phòng bị đối với hai người bọn họ.

Nghĩ đến đây, sau lưng Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút phát lạnh.

Vị đại ca mà bọn họ tôn kính nhất, lại cũng là người ẩn giấu sâu nhất thế giới Hồng Hoang.

Điều này thật sự khiến hắn có chút đau lòng, cũng khiến hắn có chút hoảng sợ bất an.

Thủ đoạn của Thái Thượng Lão Tử là có mắt đều thấy, bất luận là phòng ngự, hay là công kích, hay là trấn áp khí vận, Thái Thượng Lão Tử đều là tồn tại không thể công kích, cũng là thủ lĩnh Huyền Môn được công nhận.

Nhưng như vậy vẫn chưa đủ sao?

Còn muốn tạo ra một cái Nhất Khí Hóa Tam Thanh?

Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cảm thấy toàn thân lạnh buốt, trong lòng cũng lạnh toát.

Vị đại ca mà hắn tôn kính nhất lại từng nảy sinh sát ý với hắn, hoặc là từ trước đến nay đều phòng bị hắn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra vẻ đạm nhiên.

Xem ra, dù là tình huynh đệ cũng không đáng tin cậy, phải dựa vào

chính mình.

Lúc này trong lòng hắn cũng đã thừa nhận, mình là người yếu nhất trong Tam Thanh.

Thái Thượng Lão Tử bất luận là pháp bảo hay là tu vi thần thông, đều mạnh hơn hắn, đây là điều được công nhận, hắn cũng thừa nhận.

Vậy thì so sánh giữa hắn và Thông Thiên Giáo Chủ, pháp lực của Thông Thiên Giáo Chủ cũng không mạnh hơn hắn, pháp bảo cũng không mạnh hơn hắn, chỉ là Tru Tiên Tứ Kiếm kia có thể tổ thành Tru Tiên Kiếm Trận, khiến người ta không thể không phòng.

Một khi bị Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ vây khốn, e rằng rất khó thoát ra, hắn đã từng thử qua rồi.

Xem ra chỉ có thể tìm đường khác.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này lạnh đến cực hạn.

Không thể tiếp tục như vậy nữa, nếu thật sự tiếp tục như vậy, vị đại lão gia Xiển Giáo này của hắn sẽ biến thành một trò cười.

Lúc này nội tâm hắn vô cùng kích động, thậm chí có chút dấu hiệu nhập ma. … Mà tại Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ cũng có chút ngẩn người, hồi lâu không phản ứng lại được.

Một lúc lâu sau, hắn cuối cùng mới phản ứng lại, trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh nghi bất định.

"Ghê thật…" "Đây là nhắm vào ta sao?" Sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ cũng có chút kinh nghi bất định.

Cái gọi là nhìn qua biểu tượng thấy bản chất, nhìn qua góc độ thấy phương hướng.

Trong tay hắn có Tru Tiên Tứ Kiếm, phi tứ thánh bất khả phá.

Mà Nhất Khí Hóa Tam Thanh này của Thái Thượng Lão Tử quả

nhiên là diệu, một người tương đương với ba người.

Cứ như vậy, Tru Tiên Kiếm Trận này của hắn chẳng phải có chút nguy hiểm sao?

Nếu lợi dụng Thái Cực Đồ thay thế một thánh, sau đó thi triển thủ đoạn Nhất Khí Hóa Tam Thanh, vậy thì một mình Thái Thượng Lão Tử, có thể phá được Tru Tiên Kiếm Trận của hắn.

Điều này chẳng phải chính là nhắm vào hắn sao?

Nghĩ đến đây, trong lòng Thông Thiên Giáo Chủ liền một trận hoảng sợ, sắc mặt cũng trở nên có chút tái mét.

Ban đầu hắn còn tưởng Tru Tiên Kiếm Trận của mình không ai có thể phá được, thậm chí có thể nói Tru Tiên Kiếm Trận chính là sát khí lớn nhất thế giới Hồng Hoang.

Chỉ là không ngờ, một mình Thái Thượng Lão Tử có thể phá giải Tru Tiên Kiếm Trận của hắn.

Nếu thật sự như vậy, thần thoại bất bại của Thông Thiên Giáo Chủ hắn sẽ từ đây bị phá vỡ.

Nghĩ đến đây, sắc mặt hắn có chút đen lại.

Thật không ngờ Thái Thượng Lão Tử là đại ca của bọn họ, lại còn có một chiêu này, hơn nữa còn tạo ra một cái Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Đây là muốn thay thế sao?

Muốn xử lý cả hắn và Nguyên Thủy Thiên Tôn?

Nghĩ đến đây, sắc mặt hắn có chút đen lại.

Thực sự không ngờ đại ca của bọn họ lại làm ra chuyện như vậy.

Ông ta có thủ đoạn có thể một người hóa ba vị Thánh nhân, vậy

ngươi đặt tên khác cũng được, lại đặt là Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Rất rõ ràng, không cần nói cũng hiểu, thậm chí có thể nói là khó mà tưởng tượng được.

Điều này thực sự khiến người ta hoảng sợ không thôi.

Lão già này, quả nhiên là dã tâm bất tử, ta đoán không sai một chút nào.

Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng thầm phỉ báng, sau đó liền hít sâu một hơi, trong mắt lóe lên ánh sáng bí ẩn khó lường.

Xem ra những người này một người so với một người ẩn giấu còn sâu hơn.

Nghĩ đến đây, hắn liền hít sâu một hơi, sau đó lại ha ha ha cười lên.

Bởi vì hắn đã nghĩ đến một cảnh tượng nào đó.

Thái Thượng Lão Tử có thần thông của mình, chẳng lẽ người khác không có thần thông của mình sao?

Ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ lóe lên, không khỏi lộ ra ánh sáng khinh thường.

Hắn nói không phải người khác, mà là Nữ Oa nương nương hiện tại.

Thông Thiên Giáo Chủ có đủ tự tin, hắn cho rằng Nữ Oa hiện tại đã không kém Thái Thượng Lão Tử.

Nếu Thái Thượng Lão Tử vì vậy mà tự đại, e rằng đến lúc đó sẽ chịu thiệt lớn.

Nếu Thái Thượng Lão Tử đối mặt với Nữ Oa hiện tại mà chịu

thiệt, rốt cuộc sẽ có cảm nghĩ gì?

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi ha ha ha cười lên. … Mà trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa cũng sững sờ, ánh mắt rực rỡ nhìn lên trời.

Thân thể vốn lười biếng nằm trên ghế tựa, lúc này cũng trở nên có chút cứng đờ.

Ánh mắt rực rỡ nhìn vào hư không, trong mắt lộ ra vẻ khó hiểu.

Bởi vì thần thông mà Hồng Hoang Thần Thông Bảng phơi bày ra, quả thực có chút vượt quá hiện tượng.

Nhất Khí Hóa Tam Thanh?

Thật đúng là có chút thú vị.

Nữ Oa ha ha cười lên.

Hóa ra giữa Tam Thanh cũng không phải là thân như ruột thịt, bề ngoài bọn họ thân như ruột thịt, thực tế cũng đang ngấm ngầm đề phòng.

Cái gọi là Nhất Khí Hóa Tam Thanh này, rõ ràng là nhắm vào Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ.

Nếu hai người này một khi không nghe theo ý chỉ của ông ta, ông ta tùy thời đều có thể thu thập hai người này, sau đó tự mình thay thế.

Đây chính là suy nghĩ của Thái Thượng Lão Tử sao?

Ánh mắt Nữ Oa nương nương lộ ra vẻ buồn cười.

Thật không ngờ Thái Thượng Lão Tử xưng là thanh tịnh vô vi, lại cũng làm ra chuyện như vậy.

Thực sự có chút khiến người ta cảm thấy buồn cười.

Vậy bà ta để xem xem có ngày đó không?

Tam Thanh vốn thân như ruột thịt lại ra tay hãm hại nhau, chắc

hẳn sẽ rất hay ho?

Đồng thời, bà ta cũng mơ hồ đoán ra được nguyên nhân tại sao Thái Thượng Lão Tử lại làm như vậy.

Bởi vì ba người bọn họ đều là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành.

Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn mỗi người chiếm ba thành, còn Thái Thượng Lão Tử, thì chiếm khoảng bốn thành.

Nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành ba phần, cuối cùng hình thành nên Tam Thanh hiện tại.

Mà Thái Thượng Lão Tử làm như vậy, e là đang nghĩ đến việc thôn phệ hai vị Tam Thanh còn lại?

Nếu thôn phệ hết hai vị Tam Thanh này, vậy Thái Thượng Lão Tử chẳng phải một mình độc hưởng nguyên thần của Bàn Cổ sao?

Đến lúc đó thực lực sẽ mạnh đến mức nào?

Dù là chống lại Đạo Tổ Hồng Quân cũng có khả năng.

Thêm vào đó, bản thân Thái Thượng Lão Tử đã được thiên địa âm dương chi lực thừa nhận, điều này tương đương với việc Thái Thượng Lão Tử, đã được nửa cái Thiên Đạo thừa nhận.

Nghĩ thôi cũng khiến người ta cảm thấy kinh khủng.

Chương 612

Đây là muốn thay thế Đạo Tổ Hồng Quân, đây là muốn giết chết hai vị Tam Thanh khác, sau đó tập hợp toàn bộ nguyên thần của Bàn Cổ lại, triệt để dùng cho mình.

Sau đó lại từng bước lợi dụng thủ đoạn Nhất Khí Hóa Tam Thanh để lừa gạt sinh linh Hồng Hoang, tiếp đó là muốn được Hồng Hoang triệt để thừa nhận.

Chỉ cần được Hồng Hoang triệt để thừa nhận, vậy thì Thái Thượng Lão Tử, sẽ thay thế Đạo Tổ Hồng Quân.

Nghĩ thôi, dù là Nữ Oa nương nương, cũng là da đầu tê dại.

Đây chính là thủ lĩnh Huyền Môn sao?

Đây chính là Thái Thượng Lão Tử thanh tịnh vô vi kia sao?

Lại ngấm ngầm có suy nghĩ như vậy, thậm chí nghĩ đến việc thay thế.

Quả nhiên là kinh khủng vô cùng.

Nữ Oa nương nương không khỏi ha ha ha cười lên.

Thú vị, thật đúng là thú vị.

Vậy thần thông này đã bị phơi bày rồi, Thái Thượng Lão Tử lại sẽ xử sự như thế nào?

Nữ Oa nương nương lúc này đã nảy sinh hứng thú nồng hậu, bà ta thật sự muốn xem biểu cảm của Thái Thượng Lão Tử.

Mà tại Bát Cảnh Cung, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử quả nhiên trở nên vô cùng tái mét, đúng là khó coi đến cực điểm.

Không ngờ Hồng Mông Tử Kim Bảng lại phơi bày ra Nhất Khí

Hóa Tam Thanh mà ông ta chưa từng thi triển qua.

Hồng Mông Tử Kim Bảng làm sao biết được?

Chẳng lẽ thứ này thật sự là toàn tri toàn năng sao?

Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử có thể nói là tương đối không tốt, thậm chí có thể nói là có chút đen lại.

Bởi vì thần thông này là do chính ông ta tự sáng tạo, trải qua vô số năm hoàn thiện, gần đây mới hoàn thiện thành công.

Nhất Khí Hóa Tam Thanh, có thể phân liệt ra hai vị Thánh nhân khác.

Cứ như vậy, một mình Thái Thượng Lão Tử tương đương với ba vị Thánh nhân.

Thần thông này từ khi ông ta sáng tạo ra, chưa từng thi triển qua, một lần cũng chưa từng dùng.

Nhưng Hồng Mông Tử Kim Bảng, rốt cuộc làm sao biết được?

Hơn nữa ngay cả tên cũng nói ra rồi.

Điều này cũng quá kinh khủng rồi?

Quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Bây giờ thần thông của ông ta bị công bố ra, khiến ông ta biết xử sự như thế nào?

Khiến ông ta làm sao đối mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ?

Khiến ông ta làm sao đối mặt với chúng sinh Hồng Hoang?

Khiến ông ta làm sao đối mặt với lão sư Hồng Quân Đạo Tổ?

Những vấn đề này toàn bộ đều khiến ông ta cảm thấy vô cùng đau đầu, thậm chí còn khiến ông ta có chút khó chịu.

Nhưng cuối cùng ông ta vẫn hít sâu một hơi, xem ra cũng chỉ có thể đi một bước xem một bước.

Chỉ là dã tâm của ông ta, chúng sinh Hồng Hoang đã đều nhìn thấy rồi, con đường tương lai không dễ đi.

Thái Thượng Lão Tử trong lòng có chút tự thương hại.

Dã tâm của ông ta không chỉ chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy, hai vị sư đệ của ông ta cũng nhìn thấy, Hồng Quân Đạo Tổ cũng nhìn thấy, không biết sẽ có suy nghĩ gì về ông ta?

Thái Thượng Lão Tử có chút ngẩn người.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang mỗi người một suy nghĩ, kim quang trên không trung cuối cùng lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Thần thông mới cuối cùng cũng sắp được công bố sao?

Hơn nữa là thần thông xếp hạng thứ 31, còn mạnh hơn cả thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh của Thái Thượng Lão Tử.

Rốt cuộc là thần thông dạng gì?

Nhất Khí Hóa Tam Thanh đã vô cùng mạnh mẽ, có thể một người hóa thành ba Thánh nhân, đã là kinh khủng vô biên.

Vậy thì thần thông dạng gì có thể xếp trên nó?

Bọn họ thực sự khó mà tưởng tượng được.

Chính như câu nói, vịt trong nước, vĩnh viễn không thể trải nghiệm được những gì thiên nga đã trải qua.

Chúng sinh Hồng Hoang, lúc này chính là tình huống này.

Nếu không có Hồng Hoang Thần Thông Bảng, bọn họ làm sao có thể thấy được những thần thông kinh khủng vô cùng này.

Dù cho bọn họ tưởng tượng, bọn họ cũng không tưởng tượng ra được.

Đây chính là sự khác biệt giữa sinh linh bình thường và siêu cấp cường giả.

Lúc này tất cả mọi người đều thở dốc, chăm chú nhìn lên không trung.

Bọn họ muốn xem xem thần thông tiếp theo rốt cuộc là thần thông gì.

Uy tín của Hồng Mông Tử Kim Bảng đã không còn ai nghi ngờ.

Sau bao nhiêu bảng xếp hạng, Hồng Mông Tử Kim Bảng chưa từng xuất hiện bất kỳ sai sót nào.

Tất cả mọi người đều tin tưởng Hồng Mông Tử Kim Bảng không chút nghi ngờ.

Kim quang trên không trung ngày càng mãnh liệt, diễn hóa dường như có chút khó khăn, thậm chí còn có chút khó ngưng tụ.

Tình huống này chúng sinh Hồng Hoang đã thấy qua rất nhiều lần, các loại bảng xếp hạng đều như vậy, càng về phía trước, sự ngưng tụ của đại đạo văn tự cũng càng gian nan.

Điều này cũng đại biểu cho việc những thứ xếp hạng phía trước cũng càng mạnh mẽ.

Một lúc lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng ngưng tụ ra. 【Hồng Hoang Thần Thông Bảng xếp hạng thứ 31: Công Đức Thiên Thê.

Có thể dùng vô tận công đức hóa thành thang công đức, người tu luyện có thể dùng thang công đức để tranh độ, đạt đến cuối thang công đức, có cơ hội tu thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Người sáng tạo là Trường Không đạo nhân, là vì Nữ Oa tự mình sáng tạo, người tu luyện là Nữ Oa Thánh nhân.】 Sau khi những dòng đại đạo văn tự này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lập tức nín thở.

Toàn bộ Hồng Hoang rộng lớn lập tức không còn bất kỳ tiếng động nào.

Tất cả mọi người đều rơi vào trầm mặc sâu sắc.

Đó là một loại chấn động từ tận linh hồn, loại chấn động này khiến bọn họ không nói nên lời, chỉ có thể khó khăn duy trì sự im lặng.

Một lúc lâu sau, chúng sinh Hồng Hoang mới lại một lần nữa nhớ đến tiếng thở.

Bởi vì tin tức khổng lồ này, kinh ngạc đến mức bọn họ dường như đã quên cả thở.

Đây là Công Đức Thiên Thê của Nữ Oa nương nương, trong truyền thuyết tu luyện đến tầng thứ cao nhất có thể trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Siêu cấp thần thông như vậy, lại chỉ xếp hạng thứ 31 trên Hồng Hoang Thần Thông Bảng sao?

Điều này có ý nghĩa gì?

Điều này có nghĩa là 30 vị trí đầu tiên của Hồng Hoang Thần Thông Bảng, đều có cơ hội trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Nghĩ thôi cũng khiến người ta có chút kinh hồn bạt vía.

Sao có thể?

Điều này rốt cuộc sao có thể?

Điều này đã vượt qua nhận thức của tất cả chúng sinh Hồng Hoang.

Tất cả mọi người vào khoảnh khắc này đều hoảng sợ không thôi, trong lòng cũng vô cùng chấn kinh.

Phải biết, thế giới Hồng Hoang đến bây giờ, một Đại Đạo Thánh Nhân thực thụ cũng không có.

Dù là Hồng Quân Đạo Tổ, đó cũng chỉ là Thiên Đạo Thánh Nhân mà thôi.

Cảnh giới này phân chia là Thánh nhân bình thường, Thiên Đạo Thánh Nhân (Nhân Đạo Thánh Nhân) (Địa Đạo Thánh Nhân), Đại Đạo Thánh Nhân.

Điều này thực sự có chút kinh khủng.

Dù là Hồng Quân Đạo Tổ, cũng chỉ là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng mà, công pháp có thể trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, lại có đến 31 loại.

Điều này cũng quá kinh khủng rồi?

Chương 613

Quả thực khiến người ta khó mà tưởng tượng.

Điều này trực tiếp lật đổ toàn bộ nhận thức của Hồng Hoang, khiến bọn họ thực sự không thể tưởng tượng được.

Ngoài ra, thần thông này còn là do Trường Không đạo nhân của Thiên Cơ Lâu vì Nữ Oa nương nương tự mình sáng tạo.

Điều này có ý nghĩa gì?

Điều này có nghĩa là Nữ Oa nương nương và Trường Không đạo nhân có quan hệ?

Hay là nói Trường Không đạo nhân đã nhìn trúng tiềm lực của Nữ Oa nương nương?

Có thể dùng công đức chi lực để xây dựng thang công đức, sau đó có thể lợi dụng thang công đức để tranh độ, nếu có thể đạt đến cuối cùng, có cơ hội trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Công pháp kinh khủng vô cùng như vậy, trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông lại chỉ xếp hạng thứ 31.

Điều này thực sự khiến người ta khó mà tưởng tượng.

Phía trước rốt cuộc lại là những thần thông gì? … Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, tại Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ lúc này cũng có chút chấn động, trong mắt lộ ra thánh quang lấp lánh, đồng thời cũng lộ ra ánh mắt nghi hoặc.

Trường Không đạo nhân kia thật sự coi trọng Nữ Oa nương nương như vậy sao?

Hay là nói Trường Không đạo nhân kia bản thân là một tên sắc

ma?

Lại tự mình vì Nữ Oa nương nương sáng lập công pháp?

Trường Không đạo nhân kia rốt cuộc kinh khủng đến mức nào?

Công pháp tùy tiện sáng tạo ra, liền có khả năng thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân sao?

Vậy Trường Không đạo nhân rốt cuộc đã đạt đến tầng thứ nào?

Đại Đạo Thánh Nhân sao?

Hay là đã siêu thoát Đại Đạo Thánh Nhân?

Rốt cuộc đã đạt đến tầng thứ nào?

Điều này thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng.

Công pháp tùy tay sáng lập, lại có thể có cơ hội đạt đến Đại Đạo Thánh Nhân, hơn nữa là chuyên môn vì Nữ Oa nương nương sáng lập.

Cũng có nghĩa là công pháp này đối với Nữ Oa nương nương là thích hợp nhất, Nữ Oa nương nương tu luyện công pháp này sẽ là làm ít công nhiều.

Nghĩ thôi Thông Thiên Giáo Chủ đã có chút sau lưng phát lạnh.

Hắn tuy biết Nữ Oa nương nương và Trường Không đạo nhân dường như có quan hệ không cạn, nhưng không ngờ quan hệ lại sâu sắc đến mức độ này.

Quả thực có chút khó mà tưởng tượng.

Trường Không đạo nhân rốt cuộc nhìn trúng điều gì ở Nữ Oa?

Hay nói cách khác, công pháp như vậy do Trường Không đạo nhân tùy tay sáng tạo ra, trong lòng hắn chỉ là rác rưởi?

Tùy tiện ném ra, xem như phần thưởng ban phát xuống?

Các vị Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu tu luyện rốt cuộc lại là công pháp gì?

Công pháp của bọn họ lại mạnh đến mức nào?

Chẳng lẽ cũng có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh Nhân sao?

Nghĩ thôi cũng khiến người ta có chút kinh hồn bạt vía.

Đây tuyệt đối là tồn tại vượt ngoài sức tưởng tượng. … Ngay lúc Thông Thiên Giáo Chủ ở Bích Du Cung, Kim Ngao Đảo đang nghi hoặc, Nữ Oa nương nương trong cung Nữ Oa cũng sững sờ.

Bởi vì bà ta quả thực không ngờ công pháp này lại là do Trường Không đạo nhân tự mình sáng lập, hơn nữa còn là Trường Không đạo nhân tự mình vì bà ta sáng lập.

Điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Chẳng lẽ Trường Không đạo nhân thật sự đã nhắm trúng bà ta?

Và đã sớm có mưu đồ với bà ta?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Nữ Oa nương nương lại đỏ lên một cách quỷ dị.

Nhưng cuối cùng lại đen đi, bởi vì người đàn ông kia đã cưỡng ép đoạt đi tất cả của bà ta, bà ta tuyệt đối không thể chịu đựng được.

Dù có sáng tạo ra công pháp như vậy, bà ta cũng không thể chịu đựng được.

Đặc biệt là bên cạnh người đàn ông kia, còn có hai nữ tử thiên kiều bách mị, bà ta thực sự không thể chịu đựng được hai nữ tử này.

Nếu muốn có được bà ta, người đàn ông kia phải xử lý hai nữ tử này đi, nếu không bà ta tuyệt đối không để người đàn ông kia được như ý.

Đồng thời, Nữ Oa nương nương cũng lộ ra vẻ nghi hoặc sâu sắc.

Công pháp do nam tử kia tùy tay sáng tạo ra, thật sự có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh Nhân sao?

Thật sự mạnh mẽ như vậy sao?

Hay là nói nam tử kia đã sớm có dự mưu?

Nam tử kia tuy vô cùng mạnh mẽ, bà ta tự nhiên biết.

Nhưng công pháp do một người đàn ông tùy tiện sáng tạo ra, lại có cơ hội thành tựu mà đa số người hằng mong ước, điều này khiến Nữ Oa có chút khó mà tin được, thậm chí còn có chút hoài nghi.

Chẳng lẽ người trong Thiên Cơ Lâu, tu luyện công pháp đều là công pháp như vậy?

Nếu thật sự là như vậy, vậy cũng quá kinh khủng rồi?

Những kẻ trong Thiên Cơ Lâu đều có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh Nhân?

Điều này rốt cuộc có phải là thật không?

Nữ Oa nương nương nghi hoặc sâu sắc.

Hiện tại biết được, nữ nhân tên Yêu Yêu kia có thực lực bán bộ Đại Đạo, thực lực như vậy đủ để sánh ngang với Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ chỉ là Thiên Đạo Thánh Nhân, phối hợp với Thiên Đạo, sức chiến đấu có thể đạt đến cấp Đại Đạo, nhưng Hồng Quân cũng chỉ là Thiên Đạo mà thôi.

Mà nữ nhân tên Yêu Yêu kia, lại có cảnh giới bán bộ Đại Đạo.

Chỉ riêng một Yêu Yêu, đã có thể sánh ngang với Hồng Quân Đạo Tổ, thực sự có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Vậy Hồng Quân Đạo Tổ lại lấy đâu ra tự tin?

Hồng Quân Đạo Tổ đối đầu với Yêu Yêu này cũng không chắc có thể thắng.

Vậy Hồng Quân Đạo Tổ lại có thủ đoạn gì để đối phó với người đàn ông kia?

Người đàn ông kia chỉ tùy tay một kích đã khiến bà ta bị trọng thương, rồi lại tùy tay vung lên, đã chữa lành toàn bộ thương thế của bà ta, hơn nữa còn khiến cảnh giới của bà ta tăng lên một đoạn lớn.

Người đàn ông như vậy, Hồng Quân Đạo Tổ có thực lực sánh ngang không?

Nữ Oa cười khổ lắc đầu.

Bà ta không biết, nhưng bà ta lại một chút cũng không xem trọng Hồng Quân Đạo Tổ, cũng một chút cũng không xem trọng Tử Tiêu Cung.

Thực lực của Tử Tiêu Cung tính toán kỹ lưỡng cũng chỉ có sáu bảy vị Thánh nhân bọn họ, mà Thiên Cơ Lâu lại có một hai mươi vị thực lực Thánh nhân.

Ngay cả bốn con khỉ của Thiên Cơ Lâu, sau khi bộc phát đến cực hạn, cũng có thực lực Thánh nhân.

Thực lực kinh khủng như vậy, nội tình kinh khủng như vậy, Tử Tiêu Cung bọn họ lấy gì để sánh ngang?

Nữ Oa nương nương suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng vẫn không nói gì, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài không lời, một lát sau cuối cùng cũng không nói gì nữa. … Mà tại Bát Cảnh Cung, Thái Thượng Lão Tử cũng hơi sững sờ.

Nữ Oa nương nương nhận được Công Đức Thiên Thê, có cơ

duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân, chuyện này ông ta biết.

Chỉ là không ngờ trên Bảng Thần Thông lại chỉ xếp hạng thứ 31.

Điều này có chút quá kinh khủng rồi?

Vậy 30 loại thần thông phía trước, đều có cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân sao?

Cứ như vậy, các vị Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu đều có khả năng trở thành Đại Đạo Thánh Nhân?

Điều này có chút kinh khủng.

Dù cho bản thân cơ duyên, kỳ ngộ, căn nguyên không đủ, giống như Yêu Yêu kia, trở thành bán bộ Đại Đạo tổng là có khả năng chứ?

Cứ như vậy, những người của Thiên Cơ Lâu không phải đều trở thành biến thái rồi sao?

Như vậy thì Hồng Quân Đạo Tổ lấy gì để đối phó Thiên Cơ Lâu?

Chỉ sợ không khác gì si tâm vọng tưởng.

Chương 614

Nghĩ đến đây, Thái Thượng Lão Tử không khỏi khẽ lắc đầu.

Nhưng cuối cùng vẫn ngấm ngầm thở phào một hơi.

Bởi vì theo tình hình hiện tại, e rằng sự chú ý của mọi người đều sẽ đặt lên người Thiên Cơ Lâu.

Dù công pháp của ông ta bị phơi bày, e rằng trong thời gian ngắn cũng không ai để ý đến ông ta.

Đây cũng coi như là cơ hội của ông ta, ít nhất không đến mức khiến mọi người đều chú ý đến mình.

Thái Thượng Lão Tử hít sâu một hơi, trong mắt lại lộ ra nụ cười quỷ dị.

"Loạn đi… loạn đi… càng loạn càng tốt." "Chỉ có như vậy ta mới có cơ hội đục nước béo cò." Nói đến đây, Thái Thượng Lão Tử không khỏi ha ha cười lên, biểu cảm ít nhiều cũng có chút dữ tợn.

Ngay lúc này, kim quang trên không trung lại bắt đầu lóe lên, mà tử khí trên không trung cũng bắt đầu sôi trào, mà tử kim nhị khí trên không trung, lại một lần nữa bắt đầu lan tỏa.

Đây là một chuyện rất rõ ràng, thần thông mới cuối cùng cũng sắp bị bại lộ trong thế giới Hồng Hoang.

Vậy ông ta muốn xem xem thần thông xếp hạng thứ ba mươi rốt cuộc là gì?

Rốt cuộc là thần thông dạng gì, có thể xếp trước Công Đức Thiên Thê của Nữ Oa.

Rốt cuộc lại là những thứ biến thái gì, có thể mạnh mẽ như vậy.

Nếu là thứ quá yếu, ông ta sẽ không phục.

Không chỉ Thái Thượng Lão Tử có suy nghĩ như vậy, chúng sinh Hồng Hoang, cũng có suy nghĩ như vậy.

Công pháp có thể trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, trên bảng xếp hạng lại chỉ xếp thứ 31.

Vậy công pháp xếp hạng thứ 30 lại là công pháp gì?

Chẳng lẽ tu luyện đến cảnh giới cao thâm cũng có thể trở thành Đại Đạo sao?

Mặc dù công pháp như vậy chỉ cung cấp một cơ duyên, nhưng một cơ duyên rõ ràng đã đủ rồi.

Tất cả mọi người muốn tìm kiếm một cơ duyên như vậy, lại cầu mà không được.

Tuy không phải nói tu luyện công pháp như vậy, liền nhất định có thể thành tựu Đại Đạo, nhưng ít nhất cũng cung cấp cho người tu luyện một cơ duyên.

Nếu người tu luyện bản thân kỳ ngộ, khí vận, nội tình, tất cả đều đủ, cộng thêm cơ duyên này, là đủ để có thể thành Đại Đạo.

Đây cũng là nguyên nhân khiến người ta hâm mộ.

Thánh nhân tu luyện công pháp như vậy, ít nhất cũng mạnh hơn các Thánh nhân khác một chút.

Tam Thất của Thiên Cơ Lâu chính là một ví dụ.

Rõ ràng bản thân thực lực không mạnh lắm, và ở cảnh giới Thánh nhân thời gian cũng rất ngắn, nhưng nàng lại có thể dựa vào nội tình như vậy, cùng mấy vị Thánh nhân chiến đấu qua lại.

Quả thực có chút khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Vậy các Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu tu luyện rốt cuộc đều là gì?

Chẳng lẽ đều là công pháp như vậy sao?

Nếu thật sự là như vậy, vậy thì quá kinh khủng rồi, trực tiếp đã tạo ra khoảng cách với Tử Tiêu Cung, cũng tạo ra khoảng cách với mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang.

Mặc dù về mặt thực lực mà nói, vẫn chưa tạo ra khoảng cách, nhưng về mặt nội tình mà nói, đã xa không phải là Thánh nhân bình thường có thể so sánh được.

Tử kim nhị khí trên không trung lan tỏa ngày càng lợi hại, tử kim nhị khí cũng ngày càng sôi trào.

Một lúc lâu sau, cuối cùng có đại đạo văn tự mới xuất hiện trên không. 【Hồng Hoang Thần Thông Bảng xếp hạng thứ 30: Nguyên Tử Hồng Liên Công.

Người sáng tạo là Trường Không đạo nhân.

Người tu luyện là Ca Tư Lạp.

Tu luyện công pháp này, có thể luyện hóa một lò phản ứng nguyên tử trong cơ thể, có thể mượn lò phản ứng nguyên tử để đạt được tác dụng rèn thể.

Sau khi bộc phát có thể đạt đến trạng thái hồng liên, lúc đó uy lực tăng vọt, tu luyện đến cảnh giới cao thâm nhất có thể đạt đến cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân.】 Thấy đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lập tức kinh ngạc.

Nguyên Tử Hồng Liên Công?

Người sáng tạo thật sự là Trường Không đạo nhân?

Điều này có chút quá kinh khủng rồi?

Tên này tùy tiện sáng tạo ra công pháp, liền có cơ duyên trở thành

Đại Đạo Thánh Nhân sao?

Thực sự có chút kinh khủng.

Ngoài ra, công pháp này là cho Ca Tư Lạp tu luyện.

Đây là công pháp cho một con tọa kỵ tu luyện sao?

Thực sự quá xa xỉ rồi?

Ai có thể ngờ được một con súc sinh, cũng có thể tu luyện công pháp như vậy?

Nguyên Tử Hồng Liên Công?

Sau khi tu luyện công pháp này, có thể hình thành một lò phản ứng nguyên tử trong cơ thể mình?

Lợi dụng năng lượng bên trong lò phản ứng nguyên tử để đạt được tác dụng rèn thể?

Hơn nữa sau khi bộc phát còn có thể đạt đến trạng thái hồng liên trong truyền thuyết?

Sau khi tu luyện đến cảnh giới cao thâm nhất, lại có thể trở thành Đại Đạo Thánh Nhân?

Sắc mặt của tất cả mọi người đều trở nên đen lại, dù là các vị Thánh nhân, cũng như vậy.

Bởi vì bọn họ phát hiện, công pháp bọn họ tu luyện, lại còn không bằng một con súc sinh.

Nghĩ thôi cũng khiến sắc mặt bọn họ đen lại.

Ca Tư Lạp là vật gì?

Tên Ca Tư Lạp có thể nói là một tồn tại tương đối xa lạ, bởi vì cái tên Ca Tư Lạp này chỉ xuất hiện qua một lần, khi đó trên Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng.

Ca Tư Lạp này xuất hiện, trên bảng xếp hạng Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng, là tồn tại xếp thứ 10, xếp hạng cao hơn một chút so với Tứ Hầu thần bí kia.

Có thể nói ngoài Tứ Hầu kia ra, Ca Tư Lạp chính là sinh linh yếu nhất trong Thiên Cơ Lâu.

Nhưng mà, dù là Ca Tư Lạp yếu nhất, tu luyện lại cũng là Nguyên Tử Hồng Liên Công có thể trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Điều này quả thực khiến sắc mặt chúng sinh Hồng Hoang đen lại.

Dù là Thánh nhân cũng như vậy.

Công pháp bọn họ tu luyện, lại còn không bằng một con súc sinh.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang không nói nên lời, Nữ Oa nương nương cũng khẽ sững sờ.

Bởi vì nàng đã từng gặp qua Ca Tư Lạp.

Khi đó, lúc nàng lần đầu tiến vào Thiên Cơ Lâu, thứ đầu tiên nhìn thấy chính là Ca Tư Lạp.

Lúc ấy, Ca Tư Lạp đang đại chiến với Thông Tí Viên Hầu, quả thực đã khiến Nữ Oa nương nương lúc đó vô cùng kinh ngạc.

Thân hình to lớn thông thiên triệt địa của Ca Tư Lạp đã để lại cho nàng một ấn tượng cực kỳ sâu sắc.

Khi ấy, trận đại chiến giữa Ca Tư Lạp và Thông Tí Viên Hầu khiến Nữ Oa nương nương xem đến say mê.

Trong trận đại chiến đó, Thông Tí Viên Hầu dường như chiếm thế thượng phong.

Nhưng đối mặt với một Ca Tư Lạp da dày thịt béo, căn bản không gây ra được chút ảnh hưởng nào.

Mà Ca Tư Lạp thì căn bản chưa hề dùng sức, Thông Tí Viên Hầu dường như đã có chút gắng gượng.

Nữ Oa nương nương đã tận mắt chứng kiến.

Bây giờ nghĩ lại, quả thật có chút đáng sợ.

Khi đó, Ca Tư Lạp chỉ vận dụng sức mạnh thể xác, lò nguyên tử trong cơ thể cũng không hề dùng đến.

Hơn nữa, trạng thái Hồng Liên kia cũng chưa từng xuất hiện.

E rằng lúc đó Ca Tư Lạp chỉ đang chơi đùa với Thông Tí Viên Hầu mà thôi?

Không ngờ một con súc sinh xấu xí như vậy lại có thể tu luyện công pháp biến thái đến thế.

Quả thật có chút phung phí của trời.

Nếu là sinh linh khác trong thế giới Hồng Hoang, tu luyện công pháp này sẽ ra sao?

Có thể hình thành cái gọi là lò nguyên tử trong cơ thể không?

Có thể bộc phát ra cái gọi là trạng thái Hồng Liên không?

Chương 615

Hay là công pháp này chỉ có Ca Tư Lạp mới có thể tu luyện?

Là thần thông mà Trường Không đạo nhân thiết kế riêng cho Ca Tư Lạp sao?

Hay là sinh linh bình thường cũng đều có thể tu luyện?

Những chuyện này khiến Nữ Oa vô cùng nghi hoặc.

Công pháp Công Đức Thiên Thê mà nàng tu luyện là do Trường Không đạo nhân thiết kế riêng cho nàng.

Vậy Ca Tư Lạp cũng là tình huống như vậy sao?

Dù sao Nữ Oa cũng đã từng thấy sự tồn tại của Ca Tư Lạp.

Nhục thân của Ca Tư Lạp đã khủng bố đến cực hạn, không hề thua kém nhục thân của đám Tổ Vu kia, thậm chí đám Tổ Vu còn có khả năng không bằng.

Hình tượng vô cùng khủng bố mà xấu xí của Ca Tư Lạp lại hiện lên trước mắt Nữ Oa.

Nữ Oa khẽ thở dài một hơi.

Sinh vật như vậy, tuyệt đối là dị chủng của Hồng Hoang, thậm chí không thể nói là sinh linh của thế giới Hồng Hoang.

Biết đâu lại là thứ gì đó trong Hỗn Độn cũng không chừng.

Cũng không biết Trường Không đạo nhân từ đâu mà kiếm được một thứ đồ chơi đáng sợ như vậy.

Nếu tên đó có thể xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, chắc hẳn đến lúc đó sẽ vô cùng đặc sắc đây?

Nữ Oa nương nương tưởng tượng ra cảnh tượng đó trong đầu, cuối cùng không nhịn được mà cười khà khà.

Nếu thật sự là như vậy, thì đúng là thú vị rồi.

Mà trong Bát Cảnh Cung, Thái Thượng Lão Tử cũng có suy nghĩ tương tự.

Cái gọi là Ca Tư Lạp kia, rõ ràng là một con súc sinh có trí tuệ không cao.

Hình tượng của Ca Tư Lạp cũng đã từng xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, rõ ràng là một con yêu thú khủng bố và xấu xí.

Chỉ một thứ như vậy mà cũng có tư cách tu luyện công pháp tốt đến thế sao?

Thái Thượng Lão Tử có chút nghi hoặc.

Lẽ nào Thiên Cơ Lâu thật sự giàu có đến mức này sao?

Tại sao một con súc sinh cũng có thể tu luyện công pháp tốt như vậy?

Phải biết rằng cái gọi là Nguyên Tử Hồng Liên Công này, trên Thần Thông Bảng xếp hạng thứ 30.

Thậm chí còn cao hơn cả Công Đức Thiên Thê của Nữ Oa nương nương.

Hơn nữa còn có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Công pháp như vậy lại giao cho một con súc sinh như thế, quả thật có chút khó mà tưởng tượng.

Còn nữa, trong công pháp này có nói, hình thành lò nguyên tử trong cơ thể.

Đây rốt cuộc là thứ gì?

Cái gọi là lò nguyên tử này chẳng lẽ có chút tương tự với đan điền sao?

Đây là bắt con yêu thú kia tự mình sáng tạo ra đan điền?

Không có đan điền thì tự mình sáng tạo?

Thái Thượng Lão Tử cảm thấy có chút hoang đường.

Nhưng dường như lại chính là nguyên lý này.

Không khỏi khiến Thái Thượng Lão Tử cảm thấy có chút khó hiểu.

Kiến thức của Thái Thượng Lão Tử dù sao cũng hơn Nữ Oa nương nương một chút, vì vậy mà đoán được bảy tám phần.

Cái gọi là lò nguyên tử trong cơ thể này, chính là thần thông vô thượng của Trường Không đạo nhân, dựa theo tình hình bình thường trong cơ thể Ca Tư Lạp mà nhân tạo khai tịch ra một cái đan điền, và dựa theo đặc tính mà đặt tên là lò nguyên tử.

Sức mạnh ẩn chứa bên trong, chính là Hồng Liên chi lực.

Một khi bộc phát Hồng Liên chi lực, Ca Tư Lạp sẽ tiến vào trạng thái Hồng Liên.

Ca Tư Lạp tiến vào trạng thái Hồng Liên, tương đương với tiến vào trạng thái cuồng bạo.

Ca Tư Lạp Hồng Liên cuồng bạo xác thực có thực lực cấp bậc Thánh nhân.

Điều này không còn nghi ngờ gì nữa.

Thái Thượng Lão Tử trầm tư hồi lâu, nhưng vẫn không nắm được mấu chốt trong đó.

Quả thật là nghĩ không thông, nói không rõ.

Cuối cùng vẫn quyết định lắc đầu, không nghĩ nữa.

Lúc này Thái Thượng Lão Tử có thể nói là đang sứt đầu mẻ trán.

Thủ đoạn Nhất Khí Hóa Tam Thanh của ông ta bị phơi bày, khiến ông ta quả thực có chút mất mặt.

Vì vậy ông ta đang nghiên cứu phương án xử lý tiếp theo. ---------- Trong Yêu tộc Thiên đình, Đông Hoàng Thái Nhất thấy cảnh này cũng có chút ngẩn người.

"Đại ca, Ca Tư Lạp này." "Vậy mà cũng có tư cách tu luyện thần thông như vậy sao?" "Thần thông như vậy, hình như các vị Thánh nhân trong thế giới Hồng Hoang cũng không có, đúng không?" Đông Hoàng Thái Nhất thấy vậy, quả thật có chút đỏ mắt.

Đây là công pháp có thể đạt được cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh Nhân a!

Hắn sao có thể không đỏ mắt?

Sao có thể không ngưỡng mộ?

Phải biết rằng, hắn, Đông Hoàng Thái Nhất, tu luyện vô số năm đến nay ngay cả ngưỡng cửa Thánh nhân cũng chưa chạm tới.

Mà cái thứ Ca Tư Lạp kia, chẳng qua chỉ là một con súc sinh vô cùng xấu xí.

Lại có tư cách tu luyện công pháp tốt như vậy.

Quả thực khiến hắn có chút khó mà tưởng tượng.

Cũng quả thực khiến hắn ngưỡng mộ không thôi.

"Đại ca, Thiên Cơ Lâu đúng là giàu đến chảy mỡ a." "Bất kể từ phương diện nào mà nói, Thiên Cơ Lâu đều không có khuyết điểm, thật đúng là thấy quỷ rồi." "Thế này còn cho chúng ta đường sống không?" "Hay là chúng ta cũng đầu quân cho Thiên Cơ Lâu đi cho

rồi...” Nói đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất đã có chút tức đến hỏng người.

Hắn nói không sai chút nào.

Bất kể nhìn từ phương diện nào, Thiên Cơ Lâu cũng không có khuyết điểm rõ ràng.

Một con súc sinh trên Tọa Kỵ Bảng, vậy mà cũng có thể tu luyện công pháp tốt như vậy.

Điều này khiến bọn họ biết phải làm sao?

Bọn họ ngay cả công pháp Thánh nhân cũng không có, người ta thì đã tu luyện công pháp Đại Đạo Thánh Nhân rồi.

Đúng là người so với người, tức chết người.

Chẳng trách Đông Hoàng Thái Nhất có chút tức đến hỏng người.

Đừng nói là Đông Hoàng Thái Nhất, ngay cả sắc mặt của Yêu Đế Đế Tuấn cũng có chút khó coi.

Hai người bọn họ là Tiên Thiên Kim Ô do trời đất sinh ra, thiên phú không thua kém bất cứ ai.

Nhưng tu luyện đến nay, quả thực bị Hồng Mông Tử Kim Bảng đả kích rất triệt để.

Các bảng xếp hạng của Hồng Mông Tử Kim Bảng lần lượt được công bố.

Lúc mới bắt đầu còn đỡ.

Nhưng theo từng bảng xếp hạng được công bố, hai người họ ngày càng mất đi tự tin.

Đừng nói là hai người họ không có tự tin, cả Yêu tộc cũng không còn tự tin nữa.

Bởi vì Yêu tộc hiện tại, bất kể là đối mặt với Vu tộc, hay là đối mặt với Nhân tộc, đều không có bất kỳ ưu thế nào.

Điều này thực sự khiến hai vị lãnh tụ trong lòng khó xử không thôi, thậm chí còn có chút suy sụp.

Yêu tộc và Nhân tộc, Vu tộc không giống nhau.

Bởi vì Vu tộc là huyết mạch đơn nhất.

Mặc dù bọn họ có huyết mạch của Bàn Cổ, nhưng thực ra đã vô cùng loãng.

Nhân tộc cũng tương tự như vậy, vì Nhân tộc cũng là một chủng tộc đơn nhất, là chủng tộc do Nữ Oa nương nương dùng đất nặn ra.

Cả Vu tộc và Nhân tộc đều là chủng tộc đơn nhất.

Nhưng Yêu tộc thì khác.

Chương 616

Yêu tộc là một chủng tộc tập hợp từ vạn tộc Hồng Hoang.

Một Yêu tộc như vậy, khi đối mặt với Nhân tộc và Vu tộc, lại không thể chiếm được tiên cơ.

Đây chẳng phải là đã rơi vào thế hạ phong rồi sao?

Nhất là hiện tại, ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng có thể cảm nhận rõ ràng khí vận của Yêu tộc đang suy giảm nhanh chóng.

Đối mặt với tình huống này, hai người ít nhiều cũng có chút bất lực.

Cộng thêm việc Thần Thông Bảng Hồng Hoang được công bố, đả kích đối với Yêu tộc càng lớn.

Trừ thần thông của Côn Bằng và hai người bọn họ, Yêu tộc không có một ai lên bảng.

Quả thực là đả kích rất lớn đối với họ.

Mặc dù tình hình của Vu tộc và Nhân tộc cũng không khá hơn là bao, nhưng cục diện hiện tại đã thay đổi rõ rệt.

Hiện tại đã là top 30 Thần Thông Bảng.

Thần thông của các vị Thánh nhân về cơ bản cũng đã bị phơi bày toàn bộ.

Ngay cả Nhất Khí Hóa Tam Thanh của Thái Thượng Lão Tử cũng bị phơi bày.

Vậy thì tiếp theo, e rằng toàn bộ sẽ là thần thông của Thiên Cơ Lâu.

Nghĩ đến thôi cũng khiến hai người họ cảm thấy có chút líu lưỡi.

Nếu thật sự là như vậy, hai người họ quả thực sẽ suy sụp vô cùng.

Bởi vì họ và Thiên Cơ Lâu là thế lực đối địch.

Thiên Cơ Lâu chủ yếu nâng đỡ Nhân tộc.

Mà Yêu tộc vô số năm qua đã tàn sát vô số Nhân tộc.

Vậy thì tiếp theo, Nhân tộc tất nhiên sẽ không dễ dàng tha cho Yêu tộc.

Nếu là như vậy, tương lai Nhân tộc và Yêu tộc tất sẽ lại bắt đầu một trận đại chiến mới.

Đến lúc đó sống chết thế nào không ai biết được.

Vu tộc cũng sẽ ra tay vào lúc đó, hơn nữa còn liên hợp với Yêu tộc bọn họ để đối phó Nhân tộc.

Bọn họ chưa bao giờ nghĩ rằng, có một ngày lại cần phải liên thủ với Vu tộc.

Đây là chuyện dù cho họ có sống thêm ba đời cũng khó mà tưởng tượng được.

Chỉ là không ngờ chuyện như vậy lại thực sự xuất hiện trong đời này.

Đạo Tổ Hồng Quân đại nhân, cùng với các vị Thánh nhân kia, yêu cầu Vu Yêu hai tộc hợp tác.

Đến lúc đó chỉ cần một tiếng ra lệnh, là sẽ ra tay với Nhân tộc.

Nghĩ đến đây, Yêu Đế Đế Tuấn có chút không rét mà run.

Bởi vì Yêu tộc của họ đã từng đại chiến một trận với Nhân tộc.

Kết quả cũng là một chuyện rất rõ ràng.

Bởi vì Yêu tộc của họ không chiếm được bất kỳ tiên cơ nào.

Hơn nữa trong trận đại chiến này, Yêu tộc còn chết một vị trong Thập Đại Yêu Thánh.

Đứa con trai cuối cùng của họ cũng chết trong trận đại chiến đó.

Mà Nhân tộc lại không chịu bất kỳ tổn thất nào, chiến lực cao cấp không hề bị ảnh hưởng.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn có chút sa sầm.

Hắn thật sự rất khó tưởng tượng.

Bởi vì bọn họ đại chiến với Vu tộc vô số năm, cũng rất ít khi chịu thiệt thòi lớn như vậy.

Không ngờ chỉ đại chiến một trận với Nhân tộc, lại còn đã chuẩn bị vẹn toàn, mà vẫn tổn thất thảm trọng.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn có chút tự giễu.

Bất lực lắc đầu.

"Đông Hoàng Thái Nhất." "Lúc này chúng ta cũng chỉ có thể tùy cơ hành sự." "Về phần phát triển sau này, chúng ta cũng chỉ có thể đi một bước xem một bước." "Trước tiên hãy chọn ra một bộ phận tiểu bối có thiên phú xuất chúng trong Yêu tộc, để chúng ẩn náu đi." "Biết đâu tương lai Yêu tộc lại trông cậy vào bọn chúng." Nghe những lời này, Đông Hoàng Thái Nhất hơi sững sờ.

"Đại ca, sự tình đã nghiêm trọng đến mức này rồi sao?" Yêu Đế Đế Tuấn gật đầu, sau đó có chút thở dài.

"Chuẩn bị trước dù sao cũng không sai." "Chỉ sợ Vu tộc cũng sẽ có tính toán như vậy." "Bởi vì ta đã cảm giác được, khí tức của Xi Vưu bên Vu tộc đã không còn thấy nữa." Nghe những lời này, Đông Hoàng Thái Nhất hơi sững sờ, lập tức bắt đầu cẩn thận cảm ứng.

Quả nhiên phát hiện Xi Vưu của Vu tộc đã không còn bất kỳ sinh khí nào, cũng không biết đã ẩn náu ở nơi nào.

Hóa ra Vu tộc đã sớm có chuẩn bị?

Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi âm thầm líu lưỡi.

Xem ra Vu tộc cũng có suy nghĩ như vậy?

Không ngờ Yêu tộc lại có một ngày cùng chung kẻ thù với Vu tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất lắc đầu cười khổ.

Nhưng sau đó ánh mắt lại trở nên kiên định.

Dù vậy thì đã sao?

Hắn là Đông Hoàng Thái Nhất, trong tay có Hỗn Độn Chung, một trong Khai Thiên Tam Bảo.

Ai có thể làm gì được hắn?

Đông Hoàng Thái Nhất cười lạnh một tiếng.

Nhân tộc thì đã sao?

Nhân tộc nếu dám đến, tất nhiên sẽ khiến bọn họ ăn không nổi mang về.

Về phần giao tranh giữa các Thánh nhân, thì không liên quan đến hắn.

Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu cũng không thể tùy tiện ra tay với bọn họ.

Dù sao vẫn còn có Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang.

Thánh nhân và Thánh nhân giao chiến, bọn họ cứ xem là được rồi. --------- Tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đều đang than thở.

Dù sao một tọa kỵ trên Tọa Kỵ Bảng, công pháp tu luyện lại còn xếp trước cả Nữ Oa và Thái Thượng Lão Tử.

Quả thực có chút khiến người ta kinh ngạc.

Công pháp như vậy trên Thần Thông Bảng chỉ xếp hạng thứ 30, thực sự có chút khó mà tưởng tượng.

Rốt cuộc điều này có ý nghĩa gì?

Có nghĩa là các công pháp xếp hạng trong top 30 đều có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Mặc dù chỉ là một cơ duyên, nhưng đây cũng là sự tồn tại vô cùng quý giá.

Tình huống này cũng có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Bởi vì bọn họ thực sự có chút nghĩ không thông.

Giới hạn của Trường Không đạo nhân này rốt cuộc ở đâu?

Công pháp có thể trở thành Đại Đạo Thánh Nhân mà có thể tùy tiện sáng tạo ra.

Hồng Quân Đạo Tổ có thực lực như vậy không?

Nếu Hồng Quân Đạo Tổ không có thực lực như vậy, lại lấy đâu ra tự tin để đối kháng với Thiên Cơ Lâu?

Nếu Hồng Quân Đạo Tổ có thực lực như vậy, tại sao vô số năm qua chưa từng lấy ra công pháp như thế?

Nghĩ đến thôi cũng khiến người ta cảm thấy đáng sợ.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán sôi nổi, cuối cùng lại có ánh sáng vàng lóe lên.

Thấy trên không trung lại có dị động, tất cả mọi người đều sững sờ.

Sau đó liền phản ứng lại, tất cả đều ngẩng đầu nhìn trời.

Thần thông xếp hạng thứ 29 rốt cuộc là gì?

Rốt cuộc là ai tu luyện thần thông như vậy?

Khí tức màu vàng trên không trung lan tỏa ngày càng lợi hại.

Chương 617

Cùng lúc đó, khí tức màu tím cũng bắt đầu sôi trào.

Hai luồng khí tím vàng quét ngang hư không, bắt đầu diễn hóa kịch liệt trên không trung.

Dường như có văn tự mới sắp xuất hiện.

Thấy những đại đạo văn tự mới xuất hiện trên không trung, tất cả mọi người đều xôn xao.

Ai cũng không ngờ lại có công pháp như vậy xuất hiện.

Công pháp như vậy cũng quá biến thái đi?

Bất cứ ai cũng không ngờ, lại còn có công pháp cực đoan như vậy.

Một công pháp lại cực đoan đến thế, thật sự thích hợp sao?

Tất cả mọi người đều sững sờ, nhìn lên không trung với ánh mắt lộ ra vẻ khó tin.

Rất lâu rất lâu sau đó, chúng sinh Hồng Hoang đồng loạt nuốt nước bọt một cách khó khăn.

Bởi vì công pháp trên không trung này quả thật có chút quái dị.

Lại hy sinh toàn bộ ưu điểm, toàn lực tập trung vào phòng ngự.

Dùng toàn bộ công lực để tu luyện phòng ngự, thật sự thích hợp sao?

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi dở khóc dở cười.

Công pháp như vậy quả thật có chút quái dị. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, xếp hạng thứ 29: Huyền Vũ Thông Thiên Lục!

Người sáng tạo là Trường Không đạo nhân.

Người tu luyện là Huyền Vũ.

Do Huyền Vũ cực kỳ lười biếng, không thích tu luyện, đặc biệt cầu xin Trường Không đạo nhân sáng tạo công pháp cho mình.

Chỉ cần ngủ là có thể tăng trưởng pháp lực.

Hơn nữa, công pháp này chủ tu phòng ngự, Thánh nhân khó phá, Tiên Thiên Chí Bảo cũng khó phá.

Mai rùa của Huyền Vũ đã được Huyền Vũ tu luyện thành vật cứng rắn nhất.

Tu luyện đến cảnh giới cao thâm, cũng có thể đạt đến cấp bậc Đại Đạo Thánh Nhân."] Thấy đến đây, chúng sinh Hồng Hoang đều có chút dở khóc dở cười.

Công pháp như vậy quả thật khó mà tưởng tượng.

Đây là công pháp kỳ lạ gì vậy?

Lại có thể ngủ là trở nên mạnh mẽ?

Thế giới Hồng Hoang lại còn có công pháp như vậy?

Cũng quá kỳ lạ đi?

Tất cả mọi người đều có chút dở khóc dở cười, thậm chí còn có chút khó mà tưởng tượng.

Hơn nữa công pháp này còn chủ tu phòng ngự?

Mai rùa của Huyền Vũ, đã trở thành thứ cứng rắn nhất trong cả thế giới Hồng Hoang sao?

Thấy đến đây, tất cả mọi người đều âm thầm líu lưỡi.

Nếu thật sự là như vậy, quả thật khó mà tưởng tượng.

Lại có thể tu luyện mai rùa của mình thành thứ cứng rắn nhất thế

giới Hồng Hoang, quả thực là khó mà tưởng tượng.

Đại đạo văn tự đã nói rõ ràng rành mạch.

Thánh nhân cũng khó phá.

Ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo cũng rất khó công phá.

Câu nói này tuy rất đơn giản, nhưng rốt cuộc có ý nghĩa gì thì đáng để suy ngẫm.

Có những bảo vật nào là Tiên Thiên Chí Bảo?

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 23 Hỗn Độn Chung.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 22 Bàn Cổ Phiên.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 21 Thái Cực Đồ.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 20 Tru Tiên Tứ Kiếm.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 19 Thí Thần Thương.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 18 Cửu Bảo Lưu Vân Phiến.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 17 Trấn Thiên Quan.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 16 Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 15 Ngón Tay Vàng.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 14 Như Ý Tạo Hóa Bút.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 13 Càn Khôn Ngũ Hành Đồ.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 12 Hồng Mông Phù

Đồ Tháp.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 11 Thất Thương Ly Hận Đao.

Bảng xếp hạng Pháp Bảo Hồng Hoang, hạng 10 Đại Đạo Chí Tôn Kiếm.

Tất cả những thứ này, đều là Tiên Thiên Chí Bảo.

Nói cách khác, những pháp bảo này, đều rất khó công phá phòng ngự của Huyền Vũ sao?

Nếu thật sự là như vậy, quả thật có chút vượt ngoài sức tưởng tượng rồi.

Ngủ là có thể trở nên mạnh mẽ, hơn nữa còn chủ tu phòng ngự.

Công pháp như vậy tuy vô cùng kỳ lạ, nhưng cẩn thận nghĩ lại, công pháp như vậy quả thực là bảo vật tốt nhất trời đất.

Có việc hay không cứ ngủ một giấc trong đạo trường của mình, một giấc tỉnh dậy, thực lực đã tăng mạnh.

Hơn nữa còn chủ tu phòng ngự.

Nếu thật sự là như vậy, chẳng phải là có thể đứng vào thế tiên thiên bất bại sao?

Không hổ là công pháp do Huyền Vũ của Tứ Thánh Thú tu luyện.

Quả thực khiến người ta ngưỡng mộ vô cùng.

Lúc này, tất cả mọi người không khỏi nhớ lại cảnh tượng lúc đó.

Khi Nhân Yêu hai tộc đại chiến, Yêu tộc vốn tưởng rằng có thể thuận lợi hạ gục Nhân tộc.

Không ngờ lại liên tiếp chịu thiệt thòi lớn.

Điều này dẫn đến Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn của

Yêu tộc đều ngồi không yên, dẫn dắt Thập Đại Yêu Thánh thân lâm chiến trường, cùng Nhân tộc triển khai một trận sống còn.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đại chiến với Thập Đại Yêu Thánh, còn hai vị truyền thừa Thiên Đế của Nhân tộc thì đại chiến với Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn.

Không ngờ chiến đấu đến cuối cùng, lại dẫn tới tên tiện nhân phương Tây kia, Chuẩn Đề Thánh nhân.

Ngay lúc Nhân tộc tuyệt vọng, Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất hoành không xuất thế, trực tiếp đại chiến với Chuẩn Đề Thánh nhân.

Cuối cùng Chuẩn Đề Thánh nhân không địch lại mà chiến bại.

Sau đó Tam Thất mở miệng, trực tiếp dẫn ra Tam Thanh.

Hóa ra Tam Thanh Thánh nhân cũng đã ngấm ngầm đến Nhân tộc, hơn nữa còn ẩn nấp.

Nhưng hành động này của bọn họ đã bị Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất nương nương phát hiện.

Tam Thất nương nương trước tiên đại chiến với Nguyên Thủy Thiên Tôn, sau đó lại đại chiến với Thái Thượng Lão Tử.

Sau đó đến thời khắc mấu chốt, Ma Tổ La Hầu của Thiên Cơ Lâu, cùng với Thú Hoàng Thần Nghịch xuất hiện.

Rồi sau đó, Huyền Vũ kia cũng xuất hiện.

Khi đó Huyền Vũ mở miệng từng nói, hắn đang ngủ say ở cực bắc Hồng Hoang.

Kết quả có kẻ không có mắt lén lút lẻn vào Hồng Hoang, nên hắn một đường truy sát.

Không ngờ lại gặp được Tam Thất cô nương đang đại chiến với người khác.

Khi đó chúng sinh Hồng Hoang cũng từng thấy qua vị Huyền Vũ kia.

Chương 618

Ai cũng không ngờ Huyền Vũ kia lại mạnh mẽ đến mức này.

Nếu thật sự là như vậy, Huyền Vũ này chẳng phải là đã đứng vào thế tiên thiên bất bại sao?

E rằng trong Tứ Thánh Thú, ba vị Thánh thú còn lại cũng không làm gì được hắn.

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lắc đầu.

Nếu có thể nhận được công pháp như vậy, quả thực là quá tốt rồi.

Thật khiến người ta ngưỡng mộ vô cùng a.

Ngủ là có thể trở nên mạnh mẽ.

Điều này có nghĩa là căn bản không cần tu luyện.

Lúc nào không có việc gì làm, cứ ngủ một giấc là được.

Một giấc tỉnh dậy cảnh giới đã đột phá.

Dạo một vòng trong thế giới Hồng Hoang, đi lại một chút, sau đó lại ngủ một giấc.

Một giấc tỉnh dậy, biết đâu đã đột phá thành Thánh nhân.

Nghĩ đến đây, tiếng thở của chúng sinh Hồng Hoang đều trở nên nặng nề.

Công pháp như vậy quả thực là quá tốt rồi.

Đây quả thực là công pháp diệu kỳ nhất.

Không có công pháp nào diệu kỳ hơn công pháp này.

Không biết Huyền Vũ Thánh nhân có truyền thừa công pháp này ra ngoài không?

Nếu có thể truyền thừa ra ngoài, cũng không phải là không thể.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán sôi nổi, tại Bích Du Cung trên đảo Kim Ngao, Thông Thiên giáo chủ lúc này cũng có chút ngẩn người.

Lại còn có công pháp như vậy?

Đừng nói là các sinh linh khác, ngay cả vị Thánh nhân như ông ta cũng có chút khó mà tưởng tượng.

Ngủ một giấc là mạnh lên?

Hơn nữa còn là thần thông chủ tu phòng ngự?

Tiên Thiên Chí Bảo cũng khó công phá?

Đây chẳng phải là đại biểu cho việc Tru Tiên Tứ Kiếm của ông ta căn bản không thể làm gì được Huyền Vũ sao?

Lúc này sắc mặt Thông Thiên giáo chủ đã trở nên khó coi.

Ông ta đã tưởng tượng ra cảnh tượng nếu mình giao chiến với Huyền Vũ.

Nghĩ đến những cảnh tượng đó, sắc mặt ông ta không khỏi trở nên có chút khó coi.

Trong cảnh tượng, ông ta đang giao chiến với Huyền Vũ.

Ông ta trước tiên lấy ra pháp bảo quen thuộc của mình là Thanh Bình Kiếm, điên cuồng oanh tạc Huyền Vũ một trận.

Lại phát hiện Huyền Vũ ném cái mai rùa đang đeo trên tai ra, trực tiếp hóa thành một kết giới không gì sánh được.

Thanh Bình Kiếm của ông ta căn bản không làm gì được đối phương.

Bất đắc dĩ, Thông Thiên giáo chủ lại lấy ra pháp bảo khác.

Ví dụ như Tru Tâm Tỏa thần bí kia, còn có Tử Kim Chùy thần bí kia nữa.

Nhưng những pháp bảo này vẫn không làm gì được mai rùa của Huyền Vũ Thánh nhân.

Cuối cùng không còn cách nào khác, bản thân chỉ có thể dùng đến Tru Tiên Tứ Kiếm.

Nhưng Tru Tiên Tứ Kiếm chỉ có thể phong tỏa đối phương lại, mà vẫn không thể đột phá mai rùa của đối phương.

Đối mặt với tình huống này, hai bên chỉ có thể bất đắc dĩ giằng co.

Ông ta lợi dụng Tru Tiên Tứ Kiếm phong ấn Huyền Vũ lại, nhưng lại không thể gây ra bất kỳ uy hiếp nào đối với Huyền Vũ.

Cuối cùng Huyền Vũ ngủ trong trận pháp.

Mà ông ta lại phải thi triển trận pháp, nếu không Huyền Vũ sẽ phá kén mà ra.

Giao thủ giữa hai người từ đó biến thành trận chiến tiêu hao.

Huyền Vũ ở bên trong ngủ, đồng thời tu luyện.

Mà bản thân ở bên ngoài chỉ có thể bất đắc dĩ thúc đẩy trận pháp.

Vô số năm sau, pháp lực của mình cạn kiệt, trận pháp tự động phá vỡ.

Mà Huyền Vũ ở bên trong biết đâu thực lực còn mạnh hơn một bậc. --------- Nghĩ đến khả năng này, sắc mặt Thông Thiên giáo chủ không khỏi có chút khó coi.

Ông ta thực sự không thể chịu đựng được quá trình giao chiến giữa mình và Huyền Vũ lại như vậy.

Hơn nữa cuối cùng còn là cục diện mình chiến bại.

Nghĩ đến đây, ông ta không khỏi lại một lần nữa bắt đầu suy diễn.

Nhưng dù ông ta có suy diễn thế nào, kết quả chiến đấu vẫn là như vậy.

Khóe miệng Thông Thiên giáo chủ không khỏi bắt đầu co giật.

Quá trình chiến đấu mà ông ta suy diễn ra dường như có chút tương tự.

Bởi vì ông ta từng giao thủ với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Quá trình giao thủ của hai người đại khái cũng giống như vậy.

Khi đó, Thông Thiên giáo chủ trực tiếp thi triển Tru Tiên Tứ Kiếm, nhốt Nguyên Thủy Thiên Tôn vào bên trong.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lợi dụng Bàn Cổ Phiên, điên cuồng oanh tạc trong kiếm trận.

Nhưng hai kiện pháp bảo này có sát phạt chi lực tương đương, Bàn Cổ Phiên thủy chung không thể phá trận.

Cuối cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng dùng biện pháp như vậy.

Trước tiên sử dụng Hạnh Hoàng Kỳ trong Ngũ Phương Kỳ.

Sau đó lại sử dụng một ngụm hạo nhiên chính khí của Bàn Cổ, Chư Thiên Khánh Vân.

Cộng thêm Bàn Cổ Phiên, cũng hình thành một trận pháp phòng ngự như vậy.

Nhưng tình huống lúc đó không giống với kết quả ông ta giao chiến với Huyền Vũ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liên tục thúc đẩy mấy kiện pháp bảo, so đấu với ông ta là tiêu hao.

Hai người họ ai không kiên trì được thì sẽ thất bại.

Mà ông ta giao chiến với Huyền Vũ lại khác.

Huyền Vũ có thể tu luyện ở bên trong, nhưng ông ta lại chỉ có thể liên tục thúc đẩy Tru Tiên Kiếm Trận.

Ai cao ai thấp đã rất rõ ràng.

Thấy kết quả suy diễn, sắc mặt Thông Thiên giáo chủ tương đối khó coi.

Không ngờ ông ta ngay cả một vị trong Tứ Thánh Thú cũng không đánh lại.

Điều này thực sự quá mất mặt đi?

Sắc mặt Thông Thiên giáo chủ đều biến thành màu gan heo.

Nhưng cuối cùng ông ta vẫn có chút may mắn.

Bởi vì ông ta không gây ra sát lục lớn đối với Nhân tộc, cũng không có mâu thuẫn với Nhân tộc, cũng không có mâu thuẫn với Thiên Cơ Lâu.

Có lẽ tương lai khi giao chiến với Thiên Cơ Lâu, ông ta diễn một chút là được rồi.

Bất kể chiến cục cuối cùng ra sao, ông ta đều có thể giao hảo với Thiên Cơ Lâu.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Thông Thiên giáo chủ mới khá hơn một chút.

Ông ta đã quyết định cứ làm như vậy.

Nếu tương lai thật sự phải đại chiến với Thiên Cơ Lâu, vậy thì ông ta, Thông Thiên giáo chủ, chỉ cần diễn một chút, qua loa một chút là xong.

Đến lúc đó có thể tìm một vị cao thủ của Thiên Cơ Lâu, kết giao

một chút, sau đó nhờ vị cao thủ đó giới thiệu.

Bất kể chiến cục cuối cùng ra sao, đều có thể không đắc tội chết với người của Thiên Cơ Lâu.

Chương 619

Dù cho thế lực bên Tử Tiêu Cung của bọn họ thắng, ông ta cũng không quá mức sát lục trấn áp.

Nếu cuối cùng thế lực Thiên Cơ Lâu thắng, ông ta có thể kết giao với Thiên Cơ Lâu, để Thiên Cơ Lâu tha cho ông ta một mạng.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên giáo chủ không khỏi cười khà khà.

Ông ta phát hiện mình quả thật là một nhân tài.

Ngay lúc Thông Thiên giáo chủ đang âm thầm đắc ý, trên không trung lại có kim quang xuất hiện.

Lần này kim quang lóe lên trên không trung hồi lâu.

Tử khí trên không trung cũng bắt đầu lan tỏa.

Thế lan tỏa của hai luồng khí tím vàng trên không trung vô cùng mênh mông.

Thế trên không trung tự nhiên lại khơi dậy sự hưng phấn của những người khác.

Mỗi một người đều hưng phấn, vô cùng kích động và căng thẳng.

Công pháp tu luyện của Huyền Vũ thánh thú đã xuất hiện, vậy công pháp của ba vị thánh thú còn lại khi nào xuất hiện?

Tất cả mọi người đều vô cùng căng thẳng.

Tất cả mọi người cũng vô cùng tò mò, thậm chí đã có chút không đợi được nữa.

Tiếp theo là thần thông khác sao?

Hay là thần thông của Tứ Thần Thú?

Trong Tứ Thánh Thú, thần thông của Huyền Vũ xuất hiện đầu tiên.

Chẳng lẽ Huyền Vũ là kẻ yếu nhất trong Tứ Thánh Thú sao?

Nhưng phòng ngự của Huyền Vũ mạnh mẽ như vậy, về cơ bản có thể phán định hắn đứng vào thế bất bại.

Nếu là như vậy, thì không có cái gọi là Huyền Vũ yếu nhất.

Nhưng thế bất bại không có nghĩa là sẽ thắng.

Có lẽ đây cũng là nguyên nhân thần thông của Huyền Vũ thánh thú xuất hiện đầu tiên.

Tất cả mọi người đều chăm chú ngẩng đầu nhìn trời.

Bọn họ muốn xem xem thần thông tiếp theo rốt cuộc là của ai?

Rốt cuộc là thần thông của cường giả nào xuất hiện?

Rốt cuộc là thần thông gì có thể xếp hạng thứ 28 trên Thần Thông Bảng?

Tất cả mọi người đều chăm chú nhìn lên trời.

Cuối cùng, hai luồng khí tím vàng cũng lan tỏa ra, hình thành đại đạo văn tự. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, xếp hạng thứ 28: Chu Tước Luyện Ngục Quyết.

Người sáng tạo là Trường Không đạo nhân, người tu luyện là Chu Tước.

Là công pháp Trường Không đạo nhân thiết kế riêng cho Chu Tước.

Chu Tước Luyện Ngục Quyết tu luyện đến cực hạn, có thể thiêu hóa vạn vật thế gian.

Không vật gì không đốt, không vật gì không hóa, Đại đạo cũng có

thể thiêu hóa, thậm chí có thể biến cả Hồng Hoang thành luyện ngục vô tận!

Tu luyện đến cảnh giới tối cao, có thể đạt đến Đại Đạo Thánh Nhân."] Thấy đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lập tức xôn xao.

Bọn họ đoán quả nhiên không sai.

Xếp hạng thứ 28, quả nhiên là thần thông của Tứ Thánh Thú.

Hơn nữa còn là thần thông của thánh thú phương Nam trong Tứ Thánh Thú, Chu Tước.

Công pháp của Chu Tước quả nhiên khủng bố vô biên, và mạnh mẽ vượt xa sức tưởng tượng.

Chu Tước Luyện Ngục Quyết... thiên địa vạn vật đều có thể thiêu hóa.

Ngay cả Đại đạo cũng có thể thiêu hóa.

Thậm chí có thể biến cả Hồng Hoang thành luyện ngục vô tận.

Công pháp như vậy cũng quá biến thái đi.

Chẳng trách có thể xếp trước Huyền Vũ Thông Thiên Lục.

Quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Huyền Vũ ngủ cũng có thể trở nên mạnh mẽ, hơn nữa phòng ngự đã đạt đến cực hạn.

Mai rùa của hắn đã trở thành thứ cứng rắn nhất thế giới Hồng Hoang.

Có thứ có thể sánh được với nó.

Nhưng công pháp của Chu Tước cũng biến thái không kém.

Lại có thể thiêu hóa cả Đại đạo...

Vậy thì vấn đề ở đây là, rốt cuộc là phòng ngự của Huyền Vũ

mạnh hơn, hay là Luyện Ngục của Chu Tước mạnh nhất?

Nghĩ đến thôi cũng thật khiến người ta ngưỡng mộ.

Bất kể là công pháp của Chu Tước, hay là công pháp của Huyền Vũ, đều là những sự tồn tại đáng ngưỡng mộ.

Nếu thật sự là như vậy, Kim Ô Thái Dương Thần Hỏa, trước mặt Chu Tước Luyện Ngục Quyết, căn bản chỉ là một trò cười.

Thái Dương Chân Hỏa cái gì?

Căn bản là thầy mo nhỏ gặp thầy mo lớn.

Trước mặt thần hỏa của Chu Tước, chút Thái Dương Thần Hỏa cỏn con quả thực không đáng nhìn, thậm chí không có chút nào có thể so sánh.

Vào lúc này, chúng sinh Hồng Hoang lại bắt đầu thì thầm bàn tán.

Dù sao chuyện động trời như vậy, bọn họ tự nhiên là rất muốn nghe.

"Thật không ngờ công pháp của Chu Tước lại biến thái như vậy." "Đây là tự nhiên rồi, người ta dù sao cũng là thần thú phương Nam, sao có thể yếu hơn Huyền Vũ được." "Thật mong được xem hai người họ đánh một trận, thật muốn xem rốt cuộc là phòng ngự của Huyền Vũ mạnh, hay là Luyện Ngục của Chu Tước mạnh." "Cái này thì không biết, nhưng e rằng là bất phân thắng bại?" "Cũng đúng, Huyền Vũ là thánh thú phương Bắc, bản thân sở hữu Quỳ Thủy chi lực, cộng thêm phòng ngự vô song, thực lực cũng khủng bố vô biên." "Nhưng ta vẫn ủng hộ Chu Tước, Chu Tước ngay cả Đại đạo cũng có thể thiêu đốt... thực lực chân chính đã vượt ngoài sức tưởng tượng rồi." "Nhưng so với Chu Tước, hai con Kim Ô kia dường như có chút..." "He he, chẳng phải có câu nói sao?

Gọi là thầy mo nhỏ gặp thầy mo lớn." "Ha ha ha... sao ngươi lại

tiện thế?" "Lời như vậy mà ngươi cũng nói ra được sao?" "Ha ha, vốn là vậy mà, so với Chu Tước, hai con Kim Ô này thực sự không có gì để so sánh." "Bất kể là ngoại hình, hay là năng lực, hoàn toàn bị Chu Tước khắc chế." "Nói về ngoại hình, Kim Ô vốn đã khá xấu xí." "Nói về năng lực, Thái Dương Thần Hỏa tuy cũng khá mạnh, nhưng so với Chu Tước Luyện Ngục, căn bản không có gì để so sánh." "Đây chẳng phải là thầy mo nhỏ gặp thầy mo lớn sao?" "Không biết hai con Kim Ô kia bây giờ sắc mặt thế nào?" "E rằng sắc mặt rất khó coi?" "----------" Chúng sinh Hồng Hoang, tất cả đều bàn tán sôi nổi, hơn nữa giọng nói cũng không nhỏ.

Tình huống này lập tức khiến sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn đen đến cực hạn.

Thật không ngờ lại xảy ra tình huống như vậy.

Lại đem hai người bọn họ ra so sánh với Chu Tước.

Đây chẳng phải là cố ý sỉ nhục hai người bọn họ sao?

"Chết tiệt, đáng chết thật, đám chúng sinh Hồng Hoang này lại vô lễ như vậy." "Thật muốn giết sạch đám này." So sánh ra, Đông Hoàng Thái Nhất sát tính nặng hơn, tính công kích cũng mạnh hơn.

Hắn tự nhiên không chịu nổi những lời sỉ nhục này.

Lúc này, khí tức sát lục của Đông Hoàng Thái Nhất không kìm được mà sắp bộc phát ra.

Cơn khát máu đó khiến hắn rất khó chịu.

Sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn cũng có chút khó coi, cũng có chút sa sầm.

Mặc dù chúng sinh Hồng Hoang nói đều là sự thật, nhưng sao nói ra lại khó nghe như vậy?

Lấy Kim Ô nhất tộc của bọn họ ra so sánh với Chu Tước, quả thực là không có gì để so sánh.

Kim Ô nhất tộc của bọn họ tuy cũng vô cùng mạnh mẽ, Thái Dương Thần Hỏa cũng uy lực vô cùng.

Nhưng so với Chu Tước, thì có gì để so sánh chứ?

Dù sao nói về ngoại hình, Chu Tước hơn xa bọn họ mười tám con phố.

Nếu nói về thần thông, Thái Dương Thần Hỏa của Kim Ô nhất tộc, trước mặt Luyện Ngục của người ta, căn bản là lửa nhỏ gặp lửa lớn, gần như có thể nói là không có chút nào có thể so sánh.

Nhưng bây giờ bị chúng sinh Hồng Hoang nói ra, thực sự khiến hai người bọn họ cảm thấy vô cùng mất mặt.

Yêu Đế Đế Tuấn còn có thể nhẫn nhịn.

Hai người họ dù sao cũng là lãnh tụ Yêu tộc.

Mặc cho chúng sinh Hồng Hoang nói thì đã sao?

Chương 620

Dù sao thế giới Hồng Hoang hiện tại chính là tình hình như vậy.

Ai mà không nói người khác?

Ai mà không bị người khác nói sau lưng?

Bọn họ muốn nói thì cứ nói.

Dù sao nói một chút cũng không mất miếng thịt nào.

Dù sao so sánh với Kim Ô của bọn họ là Chu Tước.

Người ta là thánh thú, hơn nữa còn là một trong Tứ Thánh Thú.

Thua kém người ta là chuyện hiển nhiên, không có gì phải tức giận.

Mặc dù khiến hai người bọn họ cảm thấy vô cùng lúng túng, nhưng Yêu Đế Đế Tuấn vẫn có thể miễn cưỡng nhẫn nhịn được.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất thì khác.

Đông Hoàng Thái Nhất, sát tính nặng hơn một chút, lòng dạ cũng hẹp hòi hơn một chút, tự nhiên là không thể nhẫn nhịn.

Chỉ thấy hắn lật tay một cái, một chiếc chuông nhỏ bằng bàn tay xuất hiện trên lòng bàn tay hắn.

Sau đó hắn ném lên trời, chiếc chuông này trong nháy mắt trở nên vô cùng to lớn.

Chính là Hỗn Độn Chung, một trong Khai Thiên Tam Bảo của Đông Hoàng Thái Nhất.

Sau khi Hỗn Độn Chung xuất hiện trên hư không, liền đột nhiên rung lên một cái.

“Đang!” Sau đó liền có một âm thanh kịch liệt, vang vọng khắp trời đất.

Âm thanh này vô cùng trong trẻo, dường như còn mang theo sức cảnh cáo không gì sánh được.

Đây là thủ đoạn quen thuộc của Đông Hoàng Thái Nhất.

Ai dám bất kính với Yêu tộc, hắn sẽ dùng Đông Hoàng Chung cảnh cáo.

Nhưng lần này dường như không có tác dụng gì.

Bởi vì chúng sinh Hồng Hoang đã quen rồi.

Hiện tại Nhân tộc bất ngờ trỗi dậy, thế lực Yêu tộc có chút suy yếu.

Chúng sinh Hồng Hoang đối với Yêu tộc đã không còn sợ hãi như vậy nữa.

“Nóng rồi, nóng rồi, Đông Hoàng Thái Nhất nóng rồi.” “Ha ha, Đông Hoàng Thái Nhất quả nhiên nóng máu.” “Không bằng người ta Chu Tước là chuyện hiển nhiên, có gì phải nổi nóng?” “Dù sao nay đã khác xưa!

Dù ngươi có nổi nóng thì đã sao?” “Lòng dạ của tên Đông Hoàng Thái Nhất này hẹp hòi vậy sao?

Nói một chút cũng không được à?” “Nói đúng, lòng dạ của tên này cũng quá nhỏ mọn đi?

Cũng quá bá đạo đi?

Ngay cả nói cũng không cho người ta nói?” “Đúng vậy, rõ ràng chỉ là hai con súc sinh lông lá, lấy tư cách gì mà so sánh với Chu Tước?

Cho nên nói cũng không cho người ta nói?” “Cũng đúng, rõ ràng là hai con vịt trong đống củi, hơn nữa còn là quái thai, lại cứ tự xưng là

Kim Ô cao quý, buồn nôn." "Ha ha, đừng nói là so với Chu Tước, ngay cả so với Phượng Hoàng nhất tộc trước đây, cũng không có gì để so sánh a?" "---------" Chúng sinh Hồng Hoang đã không còn ăn miếng này nữa.

Nghe thấy Đông Hoàng Thái Nhất ra tay, tiếng bàn tán của chúng sinh Hồng Hoang ngược lại càng lớn hơn, có thể sôi trào.

Trong đó Nhân tộc và Vu tộc càng không sợ.

Yêu tộc và Nhân tộc vốn đã không hòa hợp, có cơ hội tự nhiên là phải sỉ nhục một phen.

Mà Vu tộc cũng tương tự như vậy.

Bởi vì vô số năm qua, hận thù giữa Vu tộc và Yêu tộc đã không thể xóa nhòa.

Mặc dù vì Nhân tộc bất ngờ trỗi dậy, tình hình hai tộc có được hòa hoãn, nhưng không có nghĩa là hận thù của bọn họ đã hết.

Đặc biệt là Trảm Yêu Kiếm do Vu tộc luyện chế, và Yêu tộc cũng luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Hận thù giữa hai tộc đã đến mức khó có thể xóa nhòa.

Hiện tại có được cơ hội chế giễu đối phương, đối phương tự nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua cơ hội như vậy.

Vì vậy nghe thấy Đông Hoàng Thái Nhất cảnh cáo, tiếng chửi bới của hai bên cũng lớn hơn.

Hiện tại Nhân tộc đã sớm ngẩng cao đầu.

Ta đã không còn là Nhân tộc của ngày xưa.

Ngay cả Yêu Thánh của Yêu tộc cũng chịu thiệt thòi lớn trong tay Nhân tộc.

Nhân tộc tự nhiên là không sợ.

Vô số năm qua, Nhân tộc chết trong tay Yêu tộc quá nhiều.

Hiện tại có thể chửi bới một chút, giải tỏa ác khí trong lòng cũng được.

Nghe thấy tiếng chửi bới của chúng sinh Hồng Hoang ngày càng kịch liệt, Đông Hoàng Thái Nhất suýt nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Hắn thật không ngờ, sự việc lại diễn biến ngày càng kịch liệt.

Lẽ nào đám này đều không sợ chết sao?

Ngược lại, Yêu Đế Đế Tuấn bên cạnh không khỏi thở dài một tiếng.

"Hiền đệ, chuyện này tạm thời bỏ qua đi." "Nếu cứ tiếp tục, ngược lại sẽ phản tác dụng." "Nay đã khác xưa, hay là tạm thời nhẫn nhịn một chút rồi nói sau." Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hít một hơi thật sâu.

Nhưng cuối cùng vẫn không nói gì.

Đại ca nói không sai.

Sự việc đã đến mức này, đã không còn cần thiết phải cảnh cáo nữa.

Yêu tộc phải nhẫn nhịn thôi, nếu không chỉ có thể tự rước lấy nhục.

Thấy Đông Hoàng Thái Nhất không còn động tĩnh gì, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi đồng loạt bĩu môi.

Tiếng chửi bới dần dần nhỏ đi, cuối cùng cũng giữ được yên tĩnh.

Bởi vì kim quang trên không trung đã một lần nữa biến đổi.

Ánh sáng vàng lấp lánh cùng với tử khí lan tỏa, động tĩnh cực kỳ mãnh liệt.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời.

Bọn họ muốn xem xem là thần thông gì, còn xếp trước Chu Tước Luyện Ngục.

Sẽ là Bạch Hổ trong Tứ Thánh Thú sao?

Hay là Thanh Long trong Tứ Thần Thú?

Dù sao Tứ Thánh Thú đã xuất hiện hai vị, vậy hai vị còn lại e rằng cũng sắp lên sàn.

Nếu thần thông lên bảng tiếp theo không phải là thần thông của thần thú, vậy thì đại biểu cho thực lực của Tứ Thánh Thú có sự chênh lệch rất lớn.

Bọn họ thì không mấy tin tưởng.

Bởi vì từ đáy lòng, bọn họ vẫn hy vọng thực lực của Tứ Thần Thú là ngang nhau.

Nếu thực lực của Tứ Thần Thú có sự chênh lệch rõ ràng, ngược lại có vẻ không hoàn hảo, không giống như trong lòng họ nghĩ.

Dù sao trong lòng tất cả mọi người, thực lực của Tứ Đại Thánh Thú là tương đương.

Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, là những sự tồn tại song song.

Nếu thực lực của Tứ Đại Thánh Thú không giống nhau, luôn cảm thấy có chút thiếu sót.

Hiện tại trong Tứ Đại Thánh Thú, công pháp của Huyền Vũ và Chu Tước đã bị phơi bày.

Vậy tiếp theo nên là Bạch Hổ và Thanh Long.

Nếu ở giữa xen vào công pháp của người khác, vậy thì tương đương với thực lực của Tứ Đại Thánh Thú căn bản không cân bằng.

Tất cả mọi người đều ngước mắt nhìn trời.

Đây là một vấn đề đáng để tìm hiểu.

Bọn họ muốn xem xem có phải như trong lòng họ nghĩ không.

Huyền Vũ tuy chủ tu phòng ngự, nhưng Huyền Vũ Thông Thiên Lục, ngủ là có thể trở nên mạnh mẽ, quả thực là thần thông có chút quái dị.

Mà Chu Tước Luyện Ngục Quyết, luyện đến tầng thứ cao thâm, ngay cả Đại đạo cũng có thể thiêu đốt.

Đây rốt cuộc là công pháp khủng bố đến mức nào?

Bọn họ không tin hai vị thần thú còn lại yếu hơn hai thánh thú này.

Mà trên không trung, hai luồng khí tím vàng càng lúc càng lan tỏa.

Chương 621

Vẻ thần uy mênh mông đó khiến chúng sinh Hồng Hoang một trận kích động.

Thần thông xếp hạng thứ 27 cuối cùng cũng sắp xuất hiện sao? ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, xếp hạng thứ 27: Bạch Hổ Canh Kim Quyết.

Người sáng tạo là Trường Không đạo nhân.

Người tu luyện là thánh thú Bạch Hổ.

Tu luyện đến cảnh giới cao thâm, có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Công pháp này tiến không lùi, sát phạt vô song, có thể ngự khí công sát.

Bạch Hổ là thánh thú có sát phạt đứng đầu trong các thánh thú."] Thấy một chuỗi đại đạo văn tự này, tất cả mọi người đều nhẹ nhõm.

Bởi vì bọn họ đoán không sai chút nào.

Sau Huyền Vũ Thông Thiên Lục, Chu Tước Luyện Ngục Quyết, cuối cùng Bạch Hổ Canh Kim Quyết của Bạch Hổ thánh thú cũng đã lên bảng.

Thực lực tổng thể của Tứ Thánh Thú quả nhiên là tương đối cân bằng.

Bởi vì công pháp bọn họ tu luyện cũng tương đối gần nhau, đều có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, và mỗi loại đều có đặc sắc riêng.

Nhưng sau khi thấy thần thông của Bạch Hổ, mọi người vẫn khá

kinh ngạc.

Bởi vì đại đạo văn tự viết rõ ràng rành mạch.

Bạch Hổ tu luyện là Bạch Hổ Canh Kim Quyết.

Là thánh thú có sát khí nặng nhất trong Tứ Đại Thánh Thú, cũng là thánh thú có lực công kích mạnh nhất.

Tiến không lùi, sát phạt vô song.

Trong tổng thể Tứ Thánh Thú, tính công kích của nó mạnh nhất.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này cũng hứng thú.

Bọn họ thật sự muốn biết xếp hạng thực lực tổng thể của Tứ Thánh Thú.

Dù sao đây cũng là một vấn đề đáng để tìm hiểu.

"Trong Tứ Thánh Thú, Bạch Hổ công kích mạnh nhất sao?

Có phải ý là thực lực tổng thể của Bạch Hổ cũng mạnh hơn không?" "Cái này thì chưa chắc?" "Cũng đúng, ta cũng không cho rằng Bạch Hổ mạnh nhất, chiến đấu lực và công kích lực không giống nhau." "Sao lại không giống nhau?

Chiến đấu lực không phải là công kích lực sao?" "Ngươi nói không đúng, công kích lực là công kích lực, chiến đấu lực là chiến đấu lực." "Nếu so công kích lực, Huyền Vũ có thể là yếu nhất trong Tứ Thánh Thú, nhưng nếu so chiến đấu lực, các thánh thú khác chưa chắc đã phá được phòng ngự của nó, biết đâu cuối cùng Huyền Vũ lại có thể phản sát, chẳng phải là biểu hiện của công kích lực yếu nhất nhưng chiến đấu lực mạnh nhất sao?" "Huyền Vũ thật sự mạnh như vậy sao?

Ta thì không mấy tin Huyền Vũ mạnh như vậy, ta ngược lại thích Chu Tước hơn." "Bởi vì Chu Tước có thể biến cả Hồng Hoang thành

luyện ngục, ngay cả Đại đạo cũng có thể thiêu đốt, tự nhiên là mạnh hơn Huyền Vũ." "Dù sao ta vẫn tin Bạch Hổ, bởi vì đại đạo văn tự đã viết rất rõ ràng, công kích lực của Bạch Hổ là mạnh nhất." "----------" Chúng sinh Hồng Hoang vừa chăm chú nhìn vào đại đạo văn tự trên không trung, vừa cẩn thận phân tích thực lực của Tứ Đại Thánh Thú.

Dù sao về việc xếp hạng thực lực, tất cả mọi người đều có chút tò mò.

Đây cũng là một vấn đề có ý nghĩa tìm hiểu, tự nhiên khiến chúng sinh khá tò mò.

Ngay lúc này có người mở miệng nói.

"Huyền Vũ là phòng ngự mạnh nhất." "Mà thánh thú Bạch Hổ lại là công kích mạnh nhất." "Rốt cuộc là phòng ngự của Huyền Vũ mạnh, hay là công kích của Bạch Hổ mạnh?" Nghe câu hỏi của vị đại năng này, trong nháy mắt lại dấy lên cuộc thảo luận sôi nổi của chúng sinh Hồng Hoang.

Dù sao vấn đề này cũng rất đáng để tìm hiểu.

Đại đạo văn tự đã viết rất rõ ràng.

Huyền Vũ chủ yếu là tu luyện phòng ngự vô song, và mai rùa của nó đã trở thành thứ cứng rắn nhất trong thế giới Hồng Hoang.

Mặc dù câu nói này có chút phóng đại, nhưng cũng đủ để đại diện cho phòng ngự của Huyền Vũ.

Mà đại đạo văn tự cũng đã có một số mô tả về Bạch Hổ.

Theo mô tả, Bạch Hổ là thánh thú có công kích mạnh nhất trong Tứ Thánh Thú, sát khí nặng nhất, và ngự khí công sát.

Vậy rốt cuộc là cái khiên mạnh nhất lợi hại, hay là ngọn mâu mạnh nhất lợi hại?

“Bạch Hổ chưa chắc đã đột phá được phòng ngự của Huyền Vũ đâu nhỉ?” “Đại đạo văn tự không phải đã nói sao?

Mai rùa của Huyền Vũ gần như có thể nói là thứ cứng rắn nhất thế giới Hồng Hoang.” “Đúng vậy, đúng vậy, ta cảm thấy Bạch Hổ cũng chưa chắc đã đột phá được phòng ngự của Huyền Vũ.” Nghe những lời này, cũng có người khịt mũi coi thường.

“Đại đạo văn tự đã nói, Bạch Hổ là thánh thú có công kích lực mạnh nhất.” “Chu Tước ngay cả Đại đạo cũng có thể thiêu đốt, năng lực của Bạch Hổ chẳng phải còn mạnh hơn Chu Tước sao?” “Công kích lực mạnh như vậy, không đột phá được phòng ngự của Huyền Vũ?

Sao có thể chứ?” Lời của người này nói dường như cũng có lý.

Chu Tước Luyện Ngục Quyết quả thực khủng bố vô biên, có thể thiêu đốt cả Đại đạo.

Cẩn thận nghĩ lại, cả Hồng Hoang đều có thể bị nó hóa thành luyện ngục.

Công kích lực như vậy đã được coi là đỉnh cao rồi nhỉ?

Nhưng công kích lực của Bạch Hổ còn ở trên cả Chu Tước.

Nghĩ như vậy, thật sự chưa chắc có thứ gì có thể phòng ngự được công kích của Bạch Hổ.

Lúc này một người khác lại phát biểu quan điểm.

“Nói thật, ta vẫn thích Huyền Vũ.” “Đại đạo văn tự đã nói, mai rùa của Huyền Vũ là thứ cứng rắn nhất thế giới Hồng Hoang.” “Điều này có giá trị tham khảo, ngoài ra Huyền Vũ ngủ là có thể trở nên mạnh mẽ.” “Ngay cả Bàn Cổ Phiên và Tru Tiên Tứ Kiếm, cũng chưa chắc đã làm gì được Huyền Vũ.” “Công kích lực của Bạch Hổ có mạnh đến đâu, còn có thể mạnh hơn Bàn Cổ Phiên và Tru Tiên Tứ Kiếm

sao?" Nghe những lời này, chúng sinh Hồng Hoang lại im lặng.

Bọn họ quả thực không biết phải phản bác như thế nào.

Một người khác vẫn không phục.

"Bàn Cổ Phiên và Tru Tiên Tứ Kiếm chưa chắc đã là công kích lực đỉnh cao." "Phải biết rằng trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo, xếp hạng cao hơn chúng còn rất nhiều." "Ví dụ như Thí Thần Thương xếp hạng thứ 19." "Ví dụ như Thất Thương Ly Hận Đao xếp hạng thứ 11." "Ví dụ như Đại Đạo Chí Tôn Kiếm xếp hạng thứ 10." "Công kích lực của những pháp bảo này tất nhiên vượt xa Tru Tiên Tứ Kiếm." "Chưa kể đến những pháp bảo xếp hạng cao nhất như Hỗn Độn Thánh Kiếm, v.v." Lời của người này vừa nói ra, những người khác lại im lặng.

Quả thật là, ông nói ông có lý, bà nói bà có lý.

Huyền Vũ là phòng ngự mạnh nhất trong các thánh thú.

Mà Bạch Hổ là công kích mạnh nhất trong các thánh thú.

Hai thánh thú này không chỉ liên quan đến Tứ Thánh Thú, mà còn liên quan đến phương hướng tu luyện của thế giới Hồng Hoang.

Rốt cuộc là chủ tu công kích tốt, hay là chủ tu phòng ngự tốt?

Đây là một vấn đề muôn thuở trong tu luyện ở thế giới Hồng Hoang.

Có người vẫn thích lý niệm của Huyền Vũ.

Chỉ cần phòng ngự của ta đạt đến đỉnh cao, bất cứ ai cũng không thể làm gì được ta.

Mà có người lại thích lý niệm của Bạch Hổ.

Ta sở hữu công kích lực vô song, bất cứ thứ gì trước mặt ta cũng đều bị ta hủy diệt như chẻ tre.

Điều này liên quan đến lý niệm tu luyện của thế giới Hồng Hoang, tự nhiên dấy lên cuộc thảo luận sôi nổi của chúng sinh Hồng Hoang.

"Thực ra tranh cãi cái này cũng chẳng có ích gì, dù sao ta thích Chu Tước." "Chu Tước Luyện Ngục thực sự mạnh mẽ, không chỉ có thể dùng để phòng ngự, mà còn có thể dùng để tấn công, sự tồn tại cân bằng như vậy chẳng phải là tốt nhất sao?" "Như vậy, tiến có thể công, lùi có thể thủ, mới có thể ứng phó với đủ loại tình huống." Lời của người này tự nhiên cũng nhận được sự khen ngợi của nhiều đại năng.

Bởi vì người này nói không sai.

Công thủ cân bằng mới là quan trọng nhất.

Tiến có thể công, lùi có thể thủ, lựa chọn cũng nhiều hơn, có thể dựa vào tình huống đặc biệt để đưa ra lựa chọn đặc biệt, như vậy ảnh hưởng đến chiến cục cũng lớn hơn.

Nhưng lại có đại năng phát biểu ý kiến khác.

"Tuy nói tiến có thể công, lùi có thể thủ, công thủ cân bằng là tốt nhất." "Nhưng thực tế cũng đã hy sinh sự đỉnh cao ở một phương diện nào đó." "Nếu nói về phòng ngự, Chu Tước thua xa Huyền Vũ." "Nếu nói về công kích, Chu Tước lại thua xa Bạch Hổ." "Tuy đã đạt được công thủ cân bằng, nhưng chẳng phải lại mất đi rất nhiều khả năng đạt đến đỉnh cao sao?" Lời này cũng nhận được sự đồng tình của rất nhiều người trong chúng sinh Hồng Hoang.

Mặc dù người này nói có chút phiến diện, nhưng thực tế cũng là như vậy.

Công kích không bằng Bạch Hổ, phòng ngự không bằng Huyền Vũ.

Dù cho là công thủ cân bằng, e rằng cũng không thể làm gì được

đối phương.

Chu Tước đối đầu với Huyền Vũ, chưa chắc đã chiếm được bao nhiêu tiên cơ.

Mà Chu Tước đối đầu với Bạch Hổ, e rằng cũng rất khó có thể giữ được thế bất bại.

Điều này khiến người ta có chút lúng túng.

Bởi vì cảnh tượng như vậy, bọn họ thực sự có chút đoán không ra.

Chu Tước đối đầu với Huyền Vũ, có lẽ là bên chủ động tấn công.

Mà Chu Tước đối đầu với Bạch Hổ, e rằng ban đầu hai thánh thú sẽ đối công.

E rằng chiến đấu đến giai đoạn sau, Chu Tước có thể sẽ chuyển sang phòng ngự.

Về phần chiến cục cuối cùng ra sao, chúng sinh Hồng Hoang có chút đoán không ra.

Dù sao nội tâm mỗi người đều không giống nhau.

Có người nghiêng về Huyền Vũ, có người nghiêng về Bạch Hổ, lại có người nghiêng về Chu Tước.

Nghe lời của người đó, người nói trước đó tỏ vẻ khinh thường.

Chương 622

"Bạch Hổ của ngươi công kích mạnh nhất, thì công kích của Chu Tước ta cũng không yếu." "Hơn nữa mục tiêu chủ yếu của Bạch Hổ đều đặt vào công kích, e rằng phòng ngự cũng không ra sao." "Nếu bị Chu Tước tìm được cơ hội, rất có khả năng sẽ bị phản sát." "Mà Chu Tước thì khác, Chu Tước Luyện Ngục Quyết kia, bất kể là công kích hay phòng ngự, đều biến thái đến đáng sợ." "Chẳng yếu chút nào, chỉ có thể xem cuối cùng ai không trụ được nữa." Lời của người này lại khá trung lập, nhận được sự đồng tình của rất nhiều người trong chúng sinh Hồng Hoang.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang thảo luận kịch liệt, một chuỗi đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một chuỗi kim quang kịch liệt khác.

Cùng xuất hiện với luồng kim quang này, còn có một luồng tử khí kịch liệt khác.

Trong phút chốc, kim quang trên không trung lấp lánh, tử khí lan tỏa.

Cảnh tượng này quả thật đẹp vô cùng.

Chúng sinh Hồng Hoang, rất nhiều người đã chìm đắm vào đó.

Cảnh đẹp như vậy quả thật quá đẹp.

Rất nhiều người đều chăm chú nhìn lên hư không, không muốn bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Tất cả mọi người đều tỏ ra vô cùng cảm kích đối với Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Thế giới Hồng Hoang đã yên tĩnh vô số năm, thậm chí có thể nói là

khô khan vô số năm.

Chỉ có Yêu tộc và Vu tộc, hai chủng tộc không biết xấu hổ này đang gây náo loạn, khiến thế giới Hồng Hoang gà chó không yên, làm cho rất nhiều người ở thế giới Hồng Hoang vô cùng chán ghét, thậm chí còn nảy sinh ý nghĩ phiền chán.

Hiện tại Hồng Mông Tử Kim Bảng đột nhiên xuất hiện trên hư không.

Các loại bảng xếp hạng, hoành không xuất thế, khiến chúng sinh Hồng Hoang xem như si như cuồng.

Mỗi một bảng xếp hạng đều ẩn giấu rất nhiều bí mật.

Theo từng bảng xếp hạng được công bố, các loại bí mật bị Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố ra cho mọi người, thực sự khiến chúng sinh Hồng Hoang xem như si như túy.

Hiện tại, hai luồng khí tím vàng trên không trung cuối cùng cũng sắp lóe lên.

Thần thông xếp hạng thứ 26 cuối cùng cũng sắp xuất hiện?

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi một trận kinh ngạc.

Vậy thì hãy xem xem thần thông xếp hạng thứ 26 rốt cuộc là gì?

Là Thanh Long trong Tứ Đại Thánh Thú sao?

Hay là sinh linh khác trong thế giới Hồng Hoang?

Dù sao Tứ Đại Thánh Thú về cơ bản thực lực đều tương đương.

Hiện tại trong Tứ Đại Thánh Thú, Huyền Vũ, Chu Tước, Bạch Hổ đều đã xuất hiện, cũng chỉ còn lại Thanh Long chưa xuất hiện.

Bọn họ khá tò mò, thần thông tiếp theo có phải là của Thanh Long không?

Thanh Long là một sự tồn tại khá đặc biệt trong Tứ Đại Thánh Thú.

Bởi vì trong Tứ Đại Thánh Thú, Huyền Vũ, Chu Tước, Bạch Hổ, đều là động vật.

Mà bản thể của Thanh Long lại là một cây cổ đằng Thanh Long.

Có thể nói Thanh Long có sự khác biệt về bản chất so với ba vị thần thú còn lại.

Trên Bảng Linh Căn, Thanh Long xếp hạng thứ 11.

Khi Bảng Linh Căn công bố về Thanh Long, chúng sinh Hồng Hoang đã thực sự giật nảy mình.

Đây vẫn chưa phải là điểm đặc biệt nhất của Thanh Long.

Điểm đặc biệt nhất của Thanh Long chính là nó đứng đầu Tứ Thánh Thú.

Điều này có phần khác biệt.

Thực lực của Tứ Đại Thánh Thú gần như không chênh lệch là bao.

Nhưng Thanh Long lại được xác định rõ là thủ lĩnh của Thánh thú.

Mọi người bất giác hồi tưởng lại cảnh tượng lúc đó.

Khi ấy, vị trí thứ 12 trên Bảng Linh Căn là bản thể của Chuẩn Đề Thánh nhân phương Tây, Cánh Kim Bồ Đề Thụ.

Sau đó, khi công bố vị trí thứ 11, đầu tiên xuất hiện là một sợi dây leo che trời lấp đất.

Sợi dây leo đó dần biến hóa trên không trung, cuối cùng hóa thành một sinh vật chưa rõ hình dạng.

Thân thể sinh vật này uốn lượn quanh co, gần như lan ra nửa bầu

trời, cuối cùng hình thành một con Vạn Cổ Trường Long màu xanh lục.

Long tộc Hồng Hoang hiện tại đứng trước mặt nó chẳng khác nào một con lươn.

Mọi người đều hiểu ra, có lẽ đây chính là sinh vật trong truyền thuyết, một trong Tứ Thánh Thú, Thanh Long.

Tương truyền sau khi Bàn Cổ khai thiên lập địa, thế giới Hồng Hoang vô cùng bất ổn.

Vào thời khắc then chốt, bốn vị siêu cấp đại năng đã đứng ra.

Bốn vị siêu cấp đại năng đó chính là Tứ Đại Thánh Thú.

Nhờ sự giúp đỡ của Tứ Đại Thánh Thú, thế giới Hồng Hoang cuối cùng đã ổn định trở lại.

Sau này, Đại đạo văn tự xuất hiện.

Bản thể của Thanh Long được gọi là Hỗn Độn Thanh Long Đằng, là một siêu cấp linh căn sinh ra từ thế giới Hỗn Độn.

Nghe nói khi Hồng Hoang còn chưa tồn tại, Hỗn Độn Thanh Long Đằng đã trường tồn trong Hỗn Độn.

Sau này dưới sự chỉ dẫn của Trường Không đạo nhân, nó cuối cùng đã tu luyện thành Thanh Long.

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang đều kinh ngạc vô cùng.

Tứ Đại Thánh Thú, mỗi vị đều có thủ đoạn kinh thiên động địa.

Vậy mà vị Thanh Long này lại là thủ lĩnh thực sự của Tứ Thánh Thú.

Vậy có phải khẳng định rằng Thanh Long là kẻ mạnh nhất trong Tứ Thánh Thú không?

Có phải điều đó đại biểu cho việc Thanh Long là tồn tại có thực lực tổng hợp mạnh mẽ nhất trong Tứ Thánh Thú?

Phòng ngự cũng rất mạnh, công kích cũng rất mạnh.

Có lẽ là như vậy, nếu không rất khó để các thánh thú khác phải tâm phục khẩu phục.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều đổ dồn về phía hư không.

Họ muốn xem xem, thần thông xếp hạng 26 rốt cuộc có phải là của Thanh Long không?

Hay là thần thông của Thanh Long còn cao hơn một bậc?

Nếu thần thông của Thanh Long cao hơn một bậc, điều đó có nghĩa là Trường Không đạo nhân có phần thiên vị Thanh Long.

Ánh mắt mọi người đều dán chặt vào hư không.

Kim quang trên trời bắt đầu chớp nháy dữ dội, tử khí cũng bắt đầu lan tỏa.

Khí thế quy mô như vậy có thể nói là vô cùng to lớn.

Tất cả mọi người đều chăm chú nhìn lên hư không, không muốn bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Nếu bỏ lỡ chi tiết nào đó, e rằng sẽ hối hận cả đời.

Hồi lâu sau, hai luồng khí tím vàng trên không trung cuối cùng cũng hiện ra.

Một chuỗi Đại đạo văn tự hiển hiện. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 26: Thanh Long Cổ Đằng Quyết.

Người sáng tạo là Trường Không đạo nhân, người tu luyện là Thanh Long của Tứ Thánh Thú.

Tu luyện đến cảnh giới cao thâm nhất, có cơ duyên trở thành Đại

Đạo Thánh Nhân.

Thanh Long Cổ Đằng Quyết sinh sôi không ngừng, có thể liên kết với vạn vật linh căn trong Hồng Hoang.

Chỉ cần Hồng Hoang còn một gốc linh căn hoặc thực vật tồn tại, Thanh Long sẽ vĩnh sinh bất tử."] Nhìn thấy chuỗi văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức kinh ngạc.

Mẹ kiếp!

Đây là lời lẽ hổ lang gì thế này?

Đây là thần thông gì vậy?

Quả thực là ngoài sức tưởng tượng.

Có thể liên kết với tất cả thực vật trong thế giới Hồng Hoang ư?

Vãi chưởng!

Lời này có chút đáng sợ rồi đấy.

Chương 623

Chỉ nghĩ thôi cũng đã khiến người ta run rẩy.

Chỉ cần thế giới Hồng Hoang còn một gốc thực vật tồn tại, Thanh Long sẽ vĩnh sinh bất tử.

Đây quả thực là phiên bản tiến hóa siêu cấp của Huyết Thần Tử Phân Thân.

Đại đạo văn tự tuy nói khá đơn giản, nhưng chúng sinh Hồng Hoang đã suy ra được những ý nghĩa khác từ trong đó.

Nói cách khác, bất kỳ thực vật nào trong thế giới Hồng Hoang đều có thể trở thành phân thân của Thanh Long, bao gồm cả linh căn và những sinh linh thực vật bình thường.

Thanh Long có thể dựa vào những thực vật này để dịch chuyển tức thời vạn vạn dặm.

Thật sự là có chút đáng sợ.

Nếu bản thể của Thanh Long bị hủy diệt, nó có thể ngay lập tức dựa vào các linh căn khác để tái sinh.

Chỉ cần thế giới Hồng Hoang còn một gốc linh căn, Thanh Long chính là tồn tại vĩnh sinh bất tử.

Đây quả thực là phiên bản tiến hóa siêu cấp của Huyết Thần Tử Phân Thân, mạnh hơn thần thông của Minh Hà lão tổ gấp nhiều lần.

Thật sự là ngoài sức tưởng tượng.

Huyết Thần Tử Phân Thân của Minh Hà lão tổ được cho là có 480 triệu phân thân.

Nhưng linh căn và thực vật bình thường trong thế giới Hồng

Hoang đâu chỉ có 480 triệu.

Vượt xa vô số lần.

Như vậy, cao thấp đã rõ!

Huyết Thần Tử Phân Thân của Minh Hà lão tổ căn bản không thể so sánh với Thanh Long, thậm chí không có chút khả năng so sánh nào.

Chẳng trách thần thông này của Thanh Long có thể xếp hạng 26 trên Bảng Thần Thông.

Chỉ riêng một công năng này đã mạnh hơn Huyền Vũ, Chu Tước, Bạch Hổ rất nhiều.

Dù sao thì về mặt đẳng cấp công pháp đã cao hơn một bậc.

Công pháp này của Thanh Long có lẽ cũng có hạn chế, nhưng ưu điểm lại vô cùng đáng sợ.

Có lẽ phòng ngự của Thanh Long không bằng Huyền Vũ, hoặc lực công kích không bằng Bạch Hổ, hoặc cũng không có thần thông đốt cháy vạn vật như Chu Tước.

Nhưng nếu nói về chiến đấu lực thực sự, cả ba người bọn họ đều không thể đánh bại Thanh Long.

Chẳng trách Thanh Long là thủ lĩnh của Tứ Đại Thánh Thú.

Chẳng trách Tứ Đại Thánh Thú lại có thể cúi đầu xưng thần với Thanh Long.

Bây giờ nghĩ kỹ lại, quả thực có lý.

Dù sao thì các thần thú khác đều răm rắp nghe theo lời Thanh Long, luôn lấy Thanh Long làm đầu.

Gần như có thể nói Thanh Long chính là lão đại của tập thể Tứ Thánh Thú.

Thanh Long quả thực có thần thông này, cũng quả thực có thực lực này, khiến người ta không thể không phục.

Bất luận là xuất thân hay thần thông, đều khiến người ta khâm phục.

Lúc này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận bàn luận kịch liệt. "Thật không ngờ Thanh Long lại mạnh như vậy." "Thanh Long Cổ Đằng Quyết lại có thể khiến Thanh Long sinh sôi không ngừng, vĩnh sinh bất tử, thật sự là ngoài sức tưởng tượng." Lời nói của người này khiến những người khác không khỏi bĩu môi. "Thực ra đây cũng chẳng phải bản lĩnh gì, chẳng qua là khiến mạng của Thanh Long cứng hơn mà thôi." Nghe vậy, những người khác tỏ vẻ khinh thường. "Ngươi nói cái gì vậy?" "Cái gì gọi là khiến mạng của Thanh Long cứng hơn?" "Ngươi nói cho ta biết, ngươi tu luyện vì mục đích gì?" "Ngươi tu luyện vì cái gì?" "Chẳng lẽ không phải là để mạng mình cứng hơn sao?" "Vừa tu luyện thần thông tấn công, vừa tu luyện thần thông phòng ngự, chẳng lẽ không phải là để mạng mình cứng hơn sao?" "..." Người này bị chất vấn đến cứng họng, thực sự không biết nên nói gì.

Thấy người này bị chất vấn đến cứng họng, những người khác lập tức reo hò.

Lời nói của người này thật sự khiến người ta ghét.

Cái gì gọi là chẳng qua để mạng mình cứng hơn?

Lời như vậy cũng nói ra được?

Vậy ngươi tu luyện để làm gì?

Để mình sống lâu hơn ư?

Không phải là để mình sống dai hơn ư?

Bây giờ người này bị chất vấn, những người khác tự nhiên cũng

một phen chế giễu. "Nói phải, tên này quên cả sơ tâm của mình rồi." "Tên này chính là rác rưởi, đừng để ý đến hắn." "Tên này à, ta thấy hắn là đang ghen tị thôi." "Đúng vậy, tên này chính là đang ghen tị, thủ đoạn của hắn tầm thường, làm gì cũng không xong, ăn gì cũng không thừa, thấy người ta mạnh mẽ như vậy, tự nhiên là ghen tị." Trong chốc lát, người này bị mọi người mắng cho một trận té tát, không dám nói thêm lời nào nữa. "Thật muốn xem Tứ Đại Thần Thú ra tay sẽ như thế nào a?" "Ta cũng vậy, ta cũng muốn biết Tứ Thần Thú ra tay sẽ ra sao." "Hiện tại thế giới Hồng Hoang cũng chỉ có Tứ Thần Thú là xa lạ nhất." "Trường Không đạo nhân của Thiên Cơ Lâu ta đã gặp rồi, chỉ có Tứ Thần Thú là chưa gặp." "Cũng phải, trong Tứ Thánh Thú thì Huyền Vũ đã gặp rồi, chỉ tiếc là lần trước hắn không ra tay." "Không biết thực lực của hắn đã đạt đến tầng thứ nào." "Tam Thất Thánh nhân đối với Huyền Vũ cũng khá khách khí, gọi Huyền Vũ là thúc thúc, chắc hẳn thực lực của Huyền Vũ tất nhiên là cực kỳ đáng sợ?" "Tam Thất Thánh nhân bản thân đã đủ mạnh rồi, còn đối với Huyền Vũ khách khí như vậy, chẳng lẽ Huyền Vũ còn mạnh hơn một bậc?" "Cái này chưa chắc đâu nhỉ?

Chẳng lẽ chỉ là khác biệt về thân phận thôi sao?" "Cũng phải, Tứ Thánh Thú xét về thân phận, nên là cao hơn Tam Thất một bậc." "Thực lực của Tam Thất đã khủng bố vô cùng, nếu thực lực Tứ Thánh Thú còn mạnh hơn nàng, thì có chút đáng sợ rồi đấy?" "Cái này ai mà nói được chứ?" "Hiện tại trong các Thánh thú cũng chỉ có Huyền Vũ lộ diện một lần, đáng tiếc Huyền Vũ chưa từng ra tay, không biết thủ đoạn của hắn rốt cuộc ra sao." "Tứ Thánh Thú có lẽ thực lực cũng ngang ngửa Ma Tổ La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch nhỉ?" "Tin rằng cũng không chênh lệch nhiều." "Nếu thật sự là như vậy, thực lực Thiên Cơ Lâu ta đã có con số nhất định rồi." Người này đắc ý nói.

Nghe vậy, chúng sinh Hồng Hoang cũng giật mình.

Người này đã biết thực lực của Thiên Cơ Lâu rồi sao?

Nếu thật sự như vậy, quả thật có chút đáng sợ. "Vậy ngươi nói thử xem thực lực Thiên Cơ Lâu như thế nào?" "Đúng vậy, ngươi đã biết thực lực Thiên Cơ Lâu rồi, vậy thì phân tích cho chúng ta xem thực lực Thiên Cơ Lâu rốt cuộc ra sao?" "Ngươi hình như đang nói bừa, ngay cả các Thánh nhân cũng không biết thực lực Thiên Cơ Lâu thế nào, một kẻ như ngươi lại có thể biết sao?" "..." Nghe chúng sinh Hồng Hoang chất vấn, giọng nói kia không khỏi cười hắc hắc, sau đó ánh mắt lộ ra vẻ đắc ý. "Nếu các ngươi đều muốn biết, vậy ta sẽ nói cho các ngươi nghe." "Thực lực Thiên Cơ Lâu rốt cuộc thế nào ta cũng không biết, nhưng Hồng Mông Tử Kim Bảng đã công bố nhiều bảng xếp hạng như vậy." "Có lẽ đây chính là một cơ hội để tìm hiểu Thiên Cơ Lâu." "Ta sẽ nói cho các ngươi nghe suy nghĩ của ta, chỗ nào không đúng, các vị đại năng xin đừng chửi ta." Nghe lời của người này, thế giới Hồng Hoang lập tức trở nên yên tĩnh.

Họ muốn nghe xem, tên này rốt cuộc biết được những gì?

Im lặng một hồi lâu, giọng nói đó cuối cùng cũng lên tiếng. "Trước tiên nói về cường giả mạnh nhất Thiên Cơ Lâu." "Không nghi ngờ gì nữa, cường giả mạnh nhất Thiên Cơ Lâu nên là Trường Không đạo nhân." "Điểm này chắc không có ai nghi ngờ." "Trên Bảng Pháp Bảo Hồng Hoang, những pháp bảo xếp hạng đầu gần như đều là của hắn, Tiên Thiên Chí Bảo đã có rất nhiều, còn có Hỗn Độn Chí Bảo, Hồng Mông Chí Bảo, và Hư Vô Chí Bảo." "Những bảo vật này rốt cuộc mạnh đến mức nào, chúng ta đã không biết, nhưng những pháp bảo này đều nằm trong tay hắn." "Vì vậy ta nói hắn là cường giả mạnh nhất Thiên Cơ Lâu, chắc là không có gì nghi ngờ chứ?" Nghe vậy, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên giữ im lặng, vì hắn nói không sai chút nào.

Những chí bảo đáng sợ kia đều nằm trong tay hắn.

Đến nay, những chí bảo đó rốt cuộc có thần thông gì, không ai biết.

Trong truyền thuyết còn có nhiều chí bảo mạnh hơn cả Bàn Cổ Phủ.

Ví dụ như Diệt Thế Đại Ma, như Hồng Mông, còn có Thiên Cơ Lâu kia nữa.

Rốt cuộc có tác dụng gì?

Mạnh đến mức nào không ai biết.

Dù sao cũng là có thực lực lật đổ Hồng Hoang.

Giọng nói đó im lặng một lát, lại một lần nữa nói. "Hơn nữa, Trường Không đạo nhân này có tài năng quỷ thần khó lường, trên Bảng Linh Căn, có rất nhiều linh căn là do hắn tự tạo ra." "Ví dụ như Thần Thánh Bình An Quả, Thủy Tinh Bồ Đào, Phỉ Thúy Cáp Mật Qua, Siêu Cường Kiên Quả, Oản Đậu Xạ Thủ, Oản Đậu Gia Đặc Lâm, Ngọc Mễ Gia Nông Pháo, v.v., những thứ này đều là do hắn tự tạo ra, tin rằng các vị đạo hữu đã thấy thực lực của những thứ này rồi chứ?" Nghe những lời này, các cường giả Hồng Hoang không khỏi âm thầm gật đầu.

Người này nói không sai chút nào, Trường Không đạo nhân quả thực có tài năng quỷ thần khó lường.

Những thứ được hắn cải tạo ra quả thực có uy lực đáng sợ.

Ban đầu Tam Thất Thánh nhân dựa vào những thứ này mà đại chiến một trận với Thái Thượng Lão Tử.

Ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng không ngớt lời khen ngợi những thứ này, điều đó đủ để nói lên thực lực của chúng.

Đây là điều không thể nghi ngờ.

Dù sao Thái Thượng Lão Tử còn từng chịu thiệt không nhỏ.

Trường Không đạo nhân có thể tạo ra những thứ này, hiển nhiên là khó có thể tưởng tượng.

Nói hắn có tài năng quỷ thần khó lường, không hề khoa trương chút nào.

Giọng nói đó lại một lần nữa vang lên. "Tài năng của Trường Không đạo nhân không chỉ dừng lại ở đó." "Hiện tại trên Bảng Thần Thông, rất nhiều thần thông đều do hắn sáng tạo ra, ví dụ như Đấu Chiến Thánh Pháp mà bốn con khỉ tu luyện, không hề thua kém thần thông của Viễn Cổ Tam Tộc, đây còn là sinh linh yếu nhất và thủ đoạn kém nhất của Thiên Cơ Lâu." "Công Đức Thiên Thê của Nữ Oa nương nương, Nguyên Tử Hồng Liên Công của Ca Tư Lạp, Huyền Vũ Thông Thiên Lục của Huyền Vũ, Chu Tước Luyện Ngục Quyết của Chu Tước, Bạch Hổ Canh Kim Quyết của Bạch Hổ, và Thanh Long Cổ Đằng Quyết của Thanh Long, tất cả đều do Trường Không đạo nhân tự sáng tác, đều có cơ duyên dẫn đến Đại Đạo." "Nói thật, điều này có chút biến thái rồi nhỉ?" "Nói không chừng những thần thông xếp hạng cao hơn trên Bảng Thần Thông, toàn bộ đều do Trường Không đạo nhân sáng tạo ra." "Có lẽ giống như các bảng xếp hạng khác, Bảng Thần Thông lại sắp bị Trường Không đạo nhân chiếm lĩnh rồi." Nghe những lời này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi gật đầu.

Nói như vậy quả thực có lý.

Bởi vì Bảng Thần Thông Hồng Hoang từ hạng 31 Công Đức Thiên Thê trở đi, đã toàn bộ là do Trường Không đạo nhân sáng tạo.

Có lẽ thỉnh thoảng xen kẽ những thần thông khác, nhưng Trường Không đạo nhân đã có xu thế chiếm bảng.

Những thần thông phía trước có lẽ càng nhiều hơn là thần thông của Trường Không đạo nhân.

Hơn nữa, thần thông mà Trường Không đạo nhân tự mình tu luyện vẫn chưa được tiết lộ.

Nghĩ thôi cũng thấy có chút đáng sợ.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang chìm trong suy tư, người đó lại lên tiếng. "Vô số dấu hiệu cho thấy, Trường Không đạo nhân này rất có khả năng là cường giả vượt qua Hồng Quân Đạo Tổ." "Hắn tuyệt đối có thực lực siêu việt Hồng Hoang, lật đổ Hồng Hoang.

Thực lực của hắn xứng đáng là số một Thiên Cơ Lâu.

Tuyệt đối là cấp bậc Đại Đạo Thánh Nhân, hoặc là thực lực cao hơn." Nghe vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen im lặng.

Chương 624

Vì người này nói không sai chút nào.

Tên này đâu chỉ đơn giản là số một Thiên Cơ Lâu?

Rất có khả năng là số một Hồng Hoang.

Thậm chí rất có khả năng còn mạnh hơn Hồng Quân Đạo Tổ rất nhiều!

Rốt cuộc mạnh đến mức nào, không ai biết.

Người này phân tích không sai chút nào.

Nhưng lại có một số người khinh thường bĩu môi.

Bởi vì những gì người này nói đều là những chuyện đã bày ra trước mắt rồi.

Còn phân tích cái quái gì nữa?

Một số chuyện của Trường Không đạo nhân đều đã bày ra rõ ràng.

Căn bản không cần phân tích cũng biết Trường Không đạo nhân là số một Thiên Cơ Lâu.

Bởi vì Trường Không đạo nhân chính là chủ nhân của Thiên Cơ Lâu, là chúa tể của thế lực Thiên Cơ Lâu.

Còn cần hắn ở đây phân tích sao?

Người đó im lặng một lúc, cuối cùng lại một lần nữa lên tiếng. "Lực lượng chiến đấu cấp thứ hai của Thiên Cơ Lâu, thực ra có mấy ứng cử viên." Nghe lời của người này, những người khác lập tức lại phấn chấn tinh thần.

Họ muốn nghe xem tên này định nói gì.

Lần này người đó im lặng khá lâu, dường như có chút không chắc chắn.

Nhưng cuối cùng vẫn lên tiếng. "Ta cho rằng lực lượng chiến đấu cấp thứ hai của Thiên Cơ Lâu có thể gọi là Bán bộ Đại Đạo." "Trong đó có mấy vị, một trong số đó, ta cho rằng là Thế Giới Cổ Thụ xếp hạng thứ hai trên Bảng Linh Căn." "Thế Giới Cổ Thụ này là sinh linh viễn cổ sinh ra từ Hỗn Độn." "Nó được Trường Không đạo nhân mời đến để bảo vệ Hồng Hoang, nghe nói cũng là tầng bình phong thứ nhất của Hồng Hoang." "Nói cách khác, Thế Giới Cổ Thụ này vẫn luôn đứng ở rìa ngoài cùng của chiến trường." "Thế Giới Cổ Thụ này tuyệt đối có thực lực Bán bộ Đại Đạo, không hề nghi ngờ." Nghe vậy, những người khác gật đầu.

Họ đều công nhận điểm này.

Thực ra đến bây giờ, chúng sinh Hồng Hoang đã lờ mờ hiểu ra tại sao Thiên Cơ Lâu lại bảo vệ Hồng Hoang.

Hơn nữa, lần đầu tiên Trường Không đạo nhân xuất hiện ở Hồng Hoang cũng đã ẩn ý đề cập qua.

Ban đầu thế giới Hồng Hoang, trời đất mới mở, trở thành một mảnh tịnh thổ trong Hỗn Độn.

Tất cả sinh linh trong Hỗn Độn đều thèm muốn mảnh tịnh thổ này, nên đã ồ ạt tràn vào Hồng Hoang.

Khi đó, Bàn Cổ đã đại chiến với rất nhiều sinh linh Hỗn Độn.

Một số sinh linh Hỗn Độn có sát lục cực mạnh đã bị Bàn Cổ tiêu diệt.

Một số sinh linh Hỗn Độn tương đối ôn hòa được Bàn Cổ giữ lại.

Đương nhiên cũng có một số kẻ lọt lưới.

Trong đó bao gồm Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu, Dương Mi Đại Tiên, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Hồng Quân Đạo Tổ, v.v.

Những sinh linh này đều là những sinh linh đã tràn vào Hồng Hoang ban đầu.

Nhưng sau khi Bàn Cổ chết đi, lại không còn sinh linh Hỗn Độn nào tràn vào Hồng Hoang nữa.

Những sinh linh trong Hồng Hoang ban đầu tưởng rằng trong Hỗn Độn không còn sinh linh nào.

Nhưng sự thật không phải vậy.

Hỗn Độn vô cùng rộng lớn, sinh linh tự nhiên cũng đặc biệt nhiều.

Có lẽ là do có Trường Không đạo nhân ở trong bóng tối, vẫn luôn ngăn cản sinh linh Hỗn Độn tiếp tục tràn vào Hồng Hoang.

Điều này mới giữ được mảnh tịnh thổ của thế giới Hồng Hoang, mới khiến thế giới Hồng Hoang ổn định lại.

Mọi người đều tương đối hiểu rõ.

Mà tầng bình phong thứ nhất bảo vệ Hồng Hoang của Thiên Cơ Lâu, chính là Thế Giới Cổ Thụ Thái Sơ.

Cường giả kia nói Thế Giới Cổ Thụ ít nhất cũng có thực lực Bán bộ Đại Đạo, có lẽ là lời nói không ngoa.

Điểm này, sinh linh Hồng Hoang cũng tương đối công nhận.

Vị cường giả đó im lặng một lát, lại một lần nữa lên tiếng. "Nếu Thế Giới Thụ xếp hạng thứ hai trên Bảng Linh Căn có thể đạt đến tầng thứ này, vậy thì Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục xếp hạng thứ nhất trên Bảng Linh Căn có lẽ cũng có tầng thứ này." "Bởi vì thứ hạng đã có thể thấy được manh mối, hơn nữa ban đầu Đại đạo văn tự cũng đã

nói, Thế Giới Thụ đối với Chí Tôn Đa Nhục cũng khá khâm phục, vì vậy Chí Tôn Đa Nhục ít nhất cũng có thực lực Bán bộ Đại Đạo." Nghe vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại gật đầu.

Điểm này cũng không thể nghi ngờ.

Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục xếp hạng còn cao hơn cả Thế Giới Thụ, quả thực có thể thấy được manh mối nhất định.

Nếu Thế Giới Thụ có thực lực Bán bộ Đại Đạo, vậy thì Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục hiển nhiên cũng có thực lực như vậy.

Người đó im lặng một lát, cuối cùng lại một lần nữa bắt đầu nói. "Ngoài hai siêu cấp linh căn này ra, còn có một vị nữ tử." "Nữ tử đó xinh đẹp như yêu, khuynh quốc khuynh thành, tên là Yêu Yêu." "Yêu Yêu này là thị nữ của Trường Không đạo nhân, cũng là Bán bộ Đại Đạo được Đại đạo văn tự công bố rõ ràng." "Vì vậy, ta cho rằng cấp bậc thứ hai trong lực lượng chiến đấu của Thiên Cơ Lâu, cao thủ Bán bộ Đại Đạo, ít nhất cũng có ba vị." "Phân biệt là Yêu Yêu, Thế Giới Cổ Thụ, và Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục." "Đương nhiên có lẽ còn có thể nhiều hơn, nhưng trong tình huống không hiểu rõ cũng chỉ có thể không phán đoán." Nghe lời của vị đại năng này, các cường giả khác cũng gật đầu tán thưởng.

Phân tích này cũng rất đáng tin cậy.

Thực lực cấp thứ hai của Thiên Cơ Lâu, được công bố rõ ràng ít nhất có ba vị.

Ba vị này quả thực có chứng cứ nhất định.

Thế Giới Cổ Thụ vẫn luôn đứng ở tầng bảo vệ thứ nhất của Hồng Hoang.

Hơn nữa, hình thể thực sự của nó không biết lớn đến đâu, bao trùm cả Hồng Hoang.

Nghĩ thôi cũng đủ đáng sợ.

Thứ hai là Chí Tôn Đa Nhục mà ngay cả nó cũng tán thưởng.

Ngay cả nó cũng khen ngợi không ngớt.

Điều này đại biểu cho việc Chí Tôn Đa Nhục ít nhất cũng có thực lực Bán bộ Đại Đạo.

Ngoài ra còn có Yêu Yêu được công bố rõ ràng.

Phân chia như vậy quả thực tương đối công bằng, cũng không có gì đặc biệt đáng trách.

Vậy thì tiếp theo, chúng sinh Hồng Hoang lại giữ yên lặng.

Họ muốn nghe xem, tên này tiếp theo sẽ nói gì?

Sẽ biểu đạt điều gì?

Thực lực cấp thứ ba của Thiên Cơ Lâu, rốt cuộc là ai đây?

Vị đại năng đó hít một hơi thật sâu, cuối cùng lại bắt đầu lên tiếng. "Ta cho rằng cấp thứ ba trong lực lượng chiến đấu của Thiên Cơ Lâu, ít nhất cũng là Thánh nhân đỉnh phong." "Ít nhất cũng là có cơ hội bước vào cấp cường giả Bán bộ Đại Đạo." "Cường giả cấp bậc này cũng có mấy vị." "Trong đó vị thứ nhất, chính là Thông Thiên Kiến Mộc." "Thông Thiên Kiến Mộc là bình phong thứ hai bảo vệ Hồng Hoang, thực lực quyết không thể quá yếu." "Ta thậm chí còn nghi ngờ Thông Thiên Kiến Mộc đã đạt đến thực lực Bán bộ Đại Đạo." "Nhưng không có chứng cứ, cũng chỉ có thể xếp nó vào loại này." "Thân thể Thông Thiên Kiến Mộc vô cùng to lớn, tuy không bằng Thế Giới Cổ Thụ, nhưng cũng vô cùng đáng sợ, ít nhất có một nửa nhỏ thân thể là vươn ra ngoài Hồng Hoang." "Nếu nói nó không có lực lượng chiến đấu như vậy, hiển nhiên là không thể nào." Mọi người nghe đến tên Thông Thiên Kiến Mộc, cũng giữ im lặng.

Bởi vì hắn nói không sai chút nào.

Một nửa thân thể Thông Thiên Kiến Mộc ở trong thế giới Hồng Hoang, một nửa ở ngoài thế giới Hồng Hoang.

Thân thể như vậy, nếu nói không có thực lực đó mới là chuyện lạ.

Nếu nói Thông Thiên Kiến Mộc có tầng thứ Thánh nhân đỉnh phong, có lẽ cũng không thể nghi ngờ.

Vị cường giả đó hít một hơi thật sâu, sau đó lại một lần nữa lên tiếng. "Vị thứ hai, có chút kỳ dị." "Tuy rằng nó rất không có cảm giác tồn tại, nhưng ta cũng cho rằng xếp nó vào cấp bậc này là không có vấn đề gì." "Vị thứ hai này ta cho rằng là Đại Đạo Chi Thư xếp hạng thứ hai trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ Hồng Hoang." Nghe lời của người này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức sững sờ.

Bởi vì cái tên này rất không có cảm giác tồn tại.

Họ gần như đã quên mất cái tên này.

Thứ này không hề đơn giản.

Xếp hạng thứ hai trên Bảng Tọa Kỵ Hồng Hoang.

Nghe nói là sinh linh sinh ra trong Hỗn Độn.

Ngày thường sống bằng cách gặm nhấm đại đạo pháp tắc.

Bất kỳ vật thể nào cũng có thể nuốt chửng.

Nghe nói có thể nuốt trời nuốt đất nuốt đại đạo.

Sinh vật đáng sợ như vậy, nếu không có tầng thứ Thánh nhân đỉnh phong, vậy mới thật là chuyện lạ.

Sinh linh Hồng Hoang lúc này không khỏi có chút rùng mình.

Nếu miêu tả của Đại đạo văn tự về nó là thật, vậy mới là đại khủng bố thực sự.

Chương 625

Rõ ràng chỉ là một con sâu, lại có thể nuốt trời nuốt đất nuốt đại đạo.

Điều này quả thực là đáng sợ đến cực điểm.

Thậm chí vượt ngoài sức tưởng tượng của mọi người.

Nếu nói thứ này không có thực lực như vậy, vậy mới thật là chuyện lạ.

Thứ này rất có khả năng cũng đã đạt đến cảnh giới Bán bộ Đại Đạo.

Nhưng giống như cường giả kia đã nói, vì không có chứng cứ, cũng chỉ có thể tạm thời xếp nó vào cảnh giới Thánh nhân đỉnh phong.

Thực ra, chúng sinh Hồng Hoang càng muốn xếp hai sinh linh này vào Bán bộ Đại Đạo.

Nhưng đúng như cường giả kia đã nói, vì thực sự không có chứng cứ, cũng chỉ có thể xếp vào Thánh nhân đỉnh phong.

Đại Đạo Chi Thư, Thông Thiên Kiến Mộc, ở cấp bậc thứ ba trong lực lượng chiến đấu của Thiên Cơ Lâu, cũng không có vấn đề gì.

Người đó lại một lần nữa lên tiếng. "Tiếp theo chính là cấp bậc thứ tư của Thiên Cơ Lâu." "Cấp bậc này gần như có thể nói là ngang hàng với cấp bậc Thánh nhân Hồng Hoang." "Thánh nhân cấp bậc này của Thiên Cơ Lâu cũng là đông nhất." "Trong đó có Tứ Đại Thánh Thú Hồng Hoang vừa mới lên bảng." "Ngoài Tứ Đại Thánh Thú này ra, còn có Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu, Tam Thất Thánh nhân, Thần thú Thảo Nê Mã, Công Phu Hùng Miêu, và cả Ca Tư Lạp nữa." "Thực lực của mười vị cường giả này đều rất đáng sợ, ít nhất

cũng tương đương với thực lực của Lục Thánh Hồng Hoang." Nghe đến đây, chúng sinh Hồng Hoang đều có chút tắc lưỡi.

Đạt đến tầng thứ này, lại có đến 10 vị sao?

Thực lực như vậy cũng quá đáng sợ rồi.

Với thực lực như vậy, Lục Thánh Hồng Hoang thật sự rất khó so bì.

Mười đại chiến lực Thánh nhân này của Thiên Cơ Lâu, mỗi người đều tương đương với họ.

So sánh như vậy, Lục Thánh Hồng Hoang căn bản không có cửa thắng.

Phải biết rằng trong 10 vị này của Thiên Cơ Lâu, không có vị nào là yếu cả.

Ngay cả Ca Tư Lạp yếu nhất trong 10 vị, tu luyện cũng là Nguyên Tử Hồng Liên Công.

Hơn nữa còn xếp hạng 30 trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông, cao hơn cả Công Đức Thiên Thê mà Nữ Oa nương nương tu luyện.

Điều này có nghĩa là gì?

Rất rõ ràng, không cần nói cũng biết.

Thực lực của Ca Tư Lạp, tuyệt không phải người bình thường có thể so sánh.

Ngay cả trong số các Thánh nhân, thực lực của Ca Tư Lạp cũng không nhất định yếu hơn các Thánh nhân khác.

Ban đầu khi Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ Hồng Hoang công bố, hình tượng vô cùng đáng sợ của Ca Tư Lạp vẫn còn khiến người ta nhớ mãi không quên.

Họ tuyệt đối không tin Ca Tư Lạp sẽ yếu hơn người khác.

Người này phân tích cũng tương đối chính xác, quả thực không có chỗ nào sai lầm.

Bất luận là Tứ Thánh Thú, hay là Ma Tổ La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch, Tam Thất Thánh nhân, Thần thú Thảo Nê Mã, Công Phu Hùng Miêu, và cả Ca Tư Lạp, tất cả đều là những tồn tại vô cùng đáng sợ.

Mặc dù trong 10 người này thực lực cũng có cao thấp, nhưng nhìn chung chênh lệch quả thực không lớn.

Lấy Công Phu Hùng Miêu ra mà nói, nó xếp hạng thứ 3 trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ.

Thứ hạng như vậy không thể nói là không cao.

Dù sao thứ hạng này còn cao hơn cả Thú Hoàng Thần Nghịch, cũng cao hơn Tứ Thánh Thú.

Điều này có nghĩa là gì?

Rất rõ ràng là không cần nói cũng biết.

Điều này gần như có thể khẳng định, thực lực của Công Phu Hùng Miêu cao hơn cả Thú Hoàng Thần Nghịch và Ma Tổ La Hầu.

Dù sao nó là tồn tại xếp hạng thứ 3 trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ.

Phải biết rằng Ca Tư Lạp xếp hạng thứ 10.

Tứ Thánh Thú, Huyền Vũ, Chu Tước, Bạch Hổ, Thanh Long là từ hạng 6 đến hạng 9.

Thú Hoàng Thần Nghịch là hạng 5.

Thứ hạng thứ 3 của Công Phu Hùng Miêu hiển nhiên là cao đến mức đáng sợ.

Nói cách khác, trong những người này, thực lực của Công Phu

Hùng Miêu là mạnh nhất, hiển nhiên mạnh hơn những người khác không ít.

Tiếp theo là Thần thú Thảo Nê Mã xếp hạng thứ tư.

Thần thú Thảo Nê Mã xếp hạng thứ tư, chúng sinh Hồng Hoang cũng đã từng thấy.

Đặc biệt là ở Bồng Lai tiên đảo, Thần thú Thảo Nê Mã và Công Phu Hùng Miêu đã xuất hiện cùng nhau.

Thần thú Thảo Nê Mã là một kẻ dị loại, không hóa hình, trí thông minh dường như cũng không quá cao.

Nhưng điều này không thể che lấp được thực lực vô cùng đáng sợ của nó.

Bởi vì Thần thú Thảo Nê Mã xếp hạng thứ 4 trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ.

Địa vị như vậy rất đáng để suy ngẫm.

Dù sao cũng cao hơn Thú Hoàng Thần Nghịch và Tứ Thánh Thú.

Thủ đoạn của Thần thú Thảo Nê Mã, họ cũng đã từng biết.

Thần thú Thảo Nê Mã phun ra một bãi nước bọt, trực tiếp xuyên qua vạn dặm hư không, đục thủng đại địa Hồng Hoang, nối liền đại địa Hồng Hoang và U Minh Chi Địa.

Đây là thủ đoạn đáng sợ đến mức nào?

Ngay cả Thánh nhân bình thường cũng rất khó đạt được uy lực như vậy.

Mà đối với Thần thú Thảo Nê Mã, đây chỉ là một bãi nước bọt bình thường.

Điều này có nghĩa là gì, cũng không cần nói nhiều nữa.

Mà Thú Hoàng Thần Nghịch từng xưng bá Hồng Hoang vạn cổ, trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ chỉ xếp hạng thứ 5.

So sánh như vậy, thứ hạng của Thú Hoàng Thần Nghịch quả thực không cao lắm.

Ai cũng không ngờ thực lực mạnh mẽ như Thú Hoàng Thần Nghịch ở trong Thiên Cơ Lâu, lại chỉ là cao thủ cấp thứ tư.

Thú Hoàng Thần Nghịch là người như thế nào?

Thú Hoàng Thần Nghịch vào thời điểm trời đất mới mở đã từng xưng bá Hồng Hoang.

Khi đó, trời đất Hồng Hoang mới mở, Bàn Cổ sau khi đại chiến với vô số Thần Ma đã chết đi.

Cuối cùng, cả thế giới Hồng Hoang bị Thú Hoàng Thần Nghịch xưng bá một phương.

Thời gian Thú Hoàng Thần Nghịch xưng bá cực kỳ dài, cho đến khi Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân tộc của Hồng Hoang quật khởi.

Trong khoảng thời gian dài như vậy, Thú Hoàng Thần Nghịch vẫn luôn nắm giữ Hồng Hoang.

Thực lực đáng sợ như vậy, vậy mà ở Thiên Cơ Lâu, lại chỉ xếp ở cấp thứ tư sao?

Điều này quả thực có chút khó có thể tưởng tượng.

Tùy tiện nghĩ một chút, thứ hạng này lại không hợp lý lắm.

Nghĩ kỹ lại cảm thấy thứ hạng này lại vô cùng hợp lý.

Điều này đủ để thể hiện nội tình của thế giới Hồng Hoang.

Nhân vật mạnh mẽ như vậy, nhân vật vạn cổ trước đã xưng bá Hồng Hoang, thực lực ở Thiên Cơ Lâu lại không hề nổi bật!

Quả thực khiến người ta có chút khó có thể tưởng tượng.

Phải biết rằng ban đầu Thú Hoàng Thần Nghịch cũng từng có một trận đại chiến, đó là vào lúc đại chiến Nhân tộc trăm năm trước.

Cuối cùng đã dẫn động các Thánh nhân đại chiến.

Trận đại chiến của các Thánh nhân đó, họ xem cũng như si như say.

Thú Hoàng Thần Nghịch cũng từng ra tay!

Thú Hoàng Thần Nghịch tay không tấc sắt, chỉ dựa vào một điếu thuốc trong miệng, đã đánh qua lại với Tam Thanh, không hề rơi vào thế hạ phong, thậm chí chỉ bằng khí thế còn chiếm được tiên cơ.

Thú Hoàng Thần Nghịch mạnh mẽ như vậy, thứ hạng lại thấp như thế.

Nghĩ thôi cũng khiến người ta có chút run rẩy.

Mà Ma Tổ La Hầu cũng tương tự như vậy.

La Hầu là nhân vật như thế nào?

Gần như có thể nói sau Long Hán đại kiếp, đó chính là thiên hạ của Ma Tổ La Hầu.

Khi đó, cả thế giới Hồng Hoang đều sống dưới ma uy của hắn.

Chương 626

Không ai dám làm địch với hắn.

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ bây giờ, ban đầu ở trước mặt Ma Tổ La Hầu cũng chỉ là một tiểu nhân vật khúm núm.

Ma Tổ La Hầu khi đó có thể nói là ý khí phong phát, thậm chí có thể nói là uy chấn Hồng Hoang một thời đại.

Cho đến thời kỳ cuối cùng, Hồng Quân Đạo Tổ, chuẩn bị vô số năm, mới cuối cùng dám ra tay với Ma Tổ La Hầu.

Vậy mà lại vô số lần bại trong tay Ma Tổ La Hầu.

Đây tuyệt đối là chuyện vô cùng sỉ nhục.

Những chuyện này, gần như là ai cũng biết trong Hồng Hoang.

Ban đầu Hồng Quân Đạo Tổ cũng không phải là đối thủ của Ma Tổ La Hầu.

Khi đó, Ma Tổ La Hầu trong tay có Thí Thần Thương, lại luyện chế Tru Tiên Tứ Kiếm, tuyệt đối là tồn tại vô địch Hồng Hoang.

Ma Tổ La Hầu thời kỳ đó, mạnh mẽ quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Thậm chí còn mạnh hơn cả Thú Hoàng Thần Nghịch thời viễn cổ một chút.

Hồng Quân Đạo Tổ khi đó lấy gì để so với người ta?

Căn bản không thể so được.

Quá bất đắc dĩ, Hồng Quân Đạo Tổ cuối cùng vẫn quyết định liên hợp công sát.

Lần lượt mời mấy vị siêu cấp cường giả cấp lão tổ.

Những người này cùng với Hồng Quân Đạo Tổ tấn công La Hầu.

Ngay cả khi cuối cùng thắng lợi, bây giờ nói lại, đó cũng không phải là công lao của Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ đã mời Dương Mi Đại Tiên, mời Càn Khôn Lão Tổ, mời Âm Dương Lão Tổ.

Bốn người liên thủ đối chiến Ma Tổ La Hầu.

Cuối cùng dựa vào cái giá Càn Khôn Lão Tổ tự bạo, Âm Dương Lão Tổ tự bạo, Dương Mi Đại Tiên bị trọng thương, mới phong ấn được Ma Tổ La Hầu.

Điều quỷ dị là, Hồng Quân Đạo Tổ lại không hề bị thương.

Đây cũng là nguyên nhân mà Hồng Quân Đạo Tổ bị người đời chê trách vô số năm qua.

Rõ ràng là Hồng Quân Đạo Tổ mời những người này đến tấn công La Hầu.

Những người đó chết thì chết, bị trọng thương thì bị trọng thương.

Lại chỉ có Hồng Quân Đạo Tổ là không hề hấn gì!

Chuyện này nghĩ thế nào cũng có chút quỷ dị.

Dù nghĩ thế nào, chúng sinh Hồng Hoang cũng biết chuyện này có nội tình.

Đây cũng là nguyên nhân mà chúng sinh Hồng Hoang vô số năm qua vẫn luôn chê trách Hồng Quân Đạo Tổ.

Chỉ là đối phương là Đạo Tổ, chưa bao giờ có ai dám mở miệng nói ra vấn đề này mà thôi.

Từ chuyện này cũng có thể chứng minh được sự mạnh mẽ của Thiên Cơ Lâu.

Ma Tổ La Hầu mạnh mẽ như vậy, Thú Hoàng Thần Nghịch mạnh mẽ như vậy, ở trong Thiên Cơ Lâu lại chỉ là cấp thứ tư.

Vậy thì quá đáng sợ rồi.

Thiên Cơ Lâu như vậy, các Thánh nhân Hồng Hoang làm sao đối kháng?

Hay là mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang này còn ôm tâm lý may mắn?

Hay là Hồng Quân Đạo Tổ, muốn lặp lại chiêu cũ?

Để mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang này lại một lần nữa đi toi mạng, sau đó để bảo chứng địa vị thống trị của hắn?

Chỉ là cho dù như vậy, Hồng Quân Đạo Tổ dường như cũng có chút gian nan.

Dù sao thực lực như vậy dù thế nào cũng rất khó đối kháng với Thiên Cơ Lâu.

Nhân vật như Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu ở trong Thiên Cơ Lâu cũng chỉ là cấp thứ tư.

Vậy thì, Hồng Quân Đạo Tổ của Tử Tiêu Cung so thế nào?

Nếu xếp mấy vị Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang vào Thiên Cơ Lâu, hiển nhiên cũng là tồn tại cấp thứ tư.

Ngay cả Thái Thượng Lão Tử mạnh nhất, cũng không nhất định mạnh hơn Thú Hoàng Thần Nghịch.

Cùng lắm cũng chỉ cao hơn nửa bậc mà thôi.

Nhưng Thiên Cơ Lâu còn có Công Phu Hùng Miêu kia.

Nói cách khác, Thánh nhân mạnh nhất Hồng Hoang là Thái Thượng Lão Tử, không nhất định mạnh hơn Công Phu Hùng Miêu của Thiên Cơ Lâu.

Công Phu Hùng Miêu mạnh mẽ như vậy cũng chỉ xếp hạng ở cấp thứ tư.

Nghĩ như vậy, quả thực có chút vấn đề.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang bàn luận sôi nổi, giọng nói của vị đại năng đó cuối cùng lại vang lên. "Trong Thiên Cơ Lâu, cấp bậc chiến đấu lực yếu nhất." "Đó chính là Hỗn Thế Tứ Hầu." "Bốn con khỉ đó xếp hạng 11 trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ, hiển nhiên là không có cảnh giới Thánh nhân." "Điều này tương đương với việc bốn con khỉ này chính là thực lực yếu nhất trong Thiên Cơ Lâu." "Nhưng chúng nó tu luyện đều là Đấu Chiến Thánh Pháp." "Điều này có nghĩa là gì?

Đấu Chiến Thánh Pháp càng chiến càng mạnh." "Khi đạt đến cảnh giới cao thâm nhất, thậm chí có thể khiến các con khỉ đột phá cảnh giới, đạt đến lực lượng chiến đấu cấp Thánh nhân." "Nói cách khác, rõ ràng không phải Thánh nhân, lại có thể đạt đến sức bộc phát của Thánh nhân." "Ngoài bốn con khỉ này ra, Đông Hoa Đế Quân cũng được coi là người của Thiên Cơ Lâu." "Dù sao hắn đã là đệ tử của Công Phu Hùng Miêu, trước khi vào Thiên Cơ Lâu, thực lực của hắn đã đạt đến tầng thứ Thánh hạ vô địch." "Bây giờ ở Thiên Cơ Lâu mấy trăm năm, cho dù chưa thành Thánh, vậy thì lực lượng chiến đấu của hắn có lẽ cũng tương đương với bốn con khỉ kia." "Nếu bộc phát đến cực hạn, nói không chừng cũng có thể đạt đến chiến lực Thánh nhân." "Vì vậy, cấp bậc thứ năm của Thiên Cơ Lâu, chính là bốn con khỉ này cộng thêm Đông Hoa Đế Quân." Nghe vậy, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi ngẩn ra.

Người này nói quả thực không sai chút nào.

Không có chút vấn đề gì.

Bốn con khỉ này xếp hạng 11 trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ, cao hơn thứ hạng tọa kỵ của tất cả mọi người ở Hồng Hoang.

Điều này có chút đáng sợ.

Bất luận là Đẳng Xà và Bạch Ly của Nữ Oa, hay là Quỳ Ngưu của Thông Thiên giáo chủ, hay là Thanh Ngưu của Thái Thượng Lão Tử, không có tọa kỵ nào có thể sánh được với bốn con khỉ này.

Phải biết rằng những tọa kỵ này đều là cường giả cấp Chuẩn Thánh.

Vậy mà ở trước mặt bốn con khỉ này, không có chút khả năng so sánh nào.

Điều này có nghĩa là gì?

Điều này có nghĩa là lực lượng chiến đấu của bốn con khỉ này tất nhiên cũng là cường giả cấp Chuẩn Thánh.

Hơn nữa chúng nó tu luyện còn là Đấu Chiến Thánh Pháp.

Bộc phát đến cực hạn thực sự, là có thể đạt đến cấp Thánh nhân.

Như vậy, bốn con khỉ này quả thực có thể đạt đến ngưỡng cửa Thánh nhân.

Điều này tương đương với Thánh nhân mà không phải Thánh nhân.

Mà Đông Hoa Đế Quân có lẽ cũng đã miễn cưỡng đạt đến tầng thứ này.

Bởi vì ban đầu ở Bồng Lai tiên đảo, Đông Vương Công đã nhận được truyền thừa của Công Phu Hùng Miêu.

Sau đó Công Phu Hùng Miêu lại cho Đông Vương Công rất nhiều quà tặng.

Khi đó Đông Vương Công đã trở thành tồn tại vô địch dưới Thánh nhân.

Một tay kiếm khí khi đó, có thể nói là đã kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang.

Một tay kiếm khí đó, thậm chí còn vượt qua cả kiếm khí của Minh Hà lão tổ.

Đến nay nghĩ lại vẫn cảm thấy có chút đáng sợ.

Đông Hoa Đế Quân lợi hại như vậy, bây giờ gia nhập Thiên Cơ Lâu đã bốn năm trăm năm.

Đến nay đạt đến tầng thứ nào không ai biết.

Cho dù chưa thành Thánh nhân, có lẽ cũng không khác bốn con khỉ này là bao.

Như vậy, năm người bọn họ quả thực là cấp bậc thứ năm yếu nhất của Thiên Cơ Lâu.

Phân chia như vậy, thực lực Thiên Cơ Lâu quả thực đã được phân chia rõ ràng.

Đúng lúc này, vị cường giả đó không khỏi cười hắc hắc. "Nói không chừng bốn con khỉ này và Đông Hoa Đế Quân, bất kỳ một cường giả nào cũng có thể ngang sức với Chuẩn Đề Thánh nhân." "Dù sao Chuẩn Đề Thánh nhân chính là ngưỡng cửa của Thánh nhân Hồng Hoang." Nghe câu này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi bật cười.

Tên này thật là không biết xấu hổ.

Cuối cùng còn muốn dẫm lên Chuẩn Đề Thánh nhân một cái?

Chuẩn Đề Thánh nhân, đã chọc giận ai chứ?

Chúng sinh Hồng Hoang dường như đã tưởng tượng ra biểu cảm của các Thánh nhân.

Chương 627

Mà ở Tây Phương giáo, Chuẩn Đề Thánh nhân nghe thấy lời này, sắc mặt cũng tối sầm lại, mơ hồ có sát khí lộ ra, trên mặt cũng có hắc khí lan tỏa.

Tiếp Dẫn Thánh nhân bên cạnh, thở dài một hơi.

Xem ra tâm cơ của Chuẩn Đề sư đệ vẫn còn có chút không đủ, rất dễ bị người khác vài câu là khiêu khích ly gián.

Nhưng đây cũng là chuyện không có cách nào.

Chuẩn Đề sư đệ của mình trong thời gian dài như vậy vẫn luôn chịu đả kích.

Bất luận là tự mình ra tay bị sỉ nhục, hay là bị người khác mắng chửi, đả kích phải chịu thật sự là quá nhiều.

Đây quả thực là chuyện không có cách nào.

Ai bảo thực lực của sư đệ mình quả thực là yếu nhất chứ?

Tiếp Dẫn Thánh nhân thở dài một hơi, sau đó liền niệm một tiếng Phật hiệu.

Nghe lời của Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Thánh nhân toàn thân run lên, hắc khí trên mặt cũng dần tiêu tan.

Cuối cùng vẫn là khôi phục bình tĩnh.

Chuẩn Đề Thánh nhân khôi phục bình tĩnh, liền lại một lần nữa cúi đầu không nói.

Nói thật, tình huống của hắn đã rất rõ ràng, thậm chí có thể nói là nguy hiểm hơn cả Tiếp Dẫn sư huynh của hắn.

Hiện tại hắn bất cứ lúc nào cũng có khả năng nhập ma, thậm chí

bất cứ lúc nào cũng có khả năng rớt khỏi Thánh cảnh.

Đây cũng là nguyên nhân mà Tiếp Dẫn Thánh nhân gần đây vẫn luôn chú ý đến Chuẩn Đề Thánh nhân.

Bất cứ lúc nào cũng cần phải nhắc nhở Chuẩn Đề Thánh nhân.

Nếu không xử lý không tốt, Chuẩn Đề Thánh nhân thật sự nhập ma, Tây Phương giáo của bọn họ coi như xong.

Lúc này, sau khi chúng sinh Hồng Hoang sỉ nhục Chuẩn Đề Thánh nhân một phen, lại một lần nữa bắt đầu bàn luận sôi nổi.

Dù sao phân chia thực lực Thiên Cơ Lâu đã bị tiết lộ ra.

Cường giả mạnh nhất Thiên Cơ Lâu là Trường Không đạo nhân.

Mạnh đến mức nào không ai biết.

Chỉ biết các loại pháp bảo cấp bậc đáng sợ đều nằm trong tay hắn.

Tùy tiện là có thể chế tạo ra các loại linh căn thần kỳ.

Tùy tiện là có thể sáng tạo ra công pháp có cơ duyên thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Siêu cấp đại năng như vậy tuyệt đối vượt qua Hồng Quân Đạo Tổ.

Đối mặt với siêu cấp cường giả như vậy, không biết Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc lấy gì để đối kháng với Trường Không đạo nhân.

Cũng không biết lá bài tẩy của Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc từ đâu mà có.

Giờ khắc này, chúng sinh Hồng Hoang rất mong đợi, Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc có lá bài tẩy gì, lại dám thách thức Thiên Cơ Lâu có thực lực như vậy!

Dù sao chuyện như vậy ai cũng không dám tưởng tượng.

Nhưng Hồng Quân Đạo Tổ lại có lá bài tẩy như vậy.

Vậy lá bài tẩy của Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc từ đâu mà có?

Mọi người đều có chút lắc đầu than thở.

Mà cấp bậc thứ hai của Thiên Cơ Lâu, đó chính là ít nhất cũng là cường giả Bán bộ Đại Đạo.

Cường giả tầng thứ này có khoảng ba vị.

Một vị trong đó là tầng bình phong thứ nhất của thế giới Hồng Hoang, Thế Giới Cổ Thụ.

Thế Giới Cổ Thụ vẫn luôn bảo vệ Hồng Hoang, được Trường Không đạo nhân từ sâu trong Hỗn Độn mời đến.

Thân thể khổng lồ che trời lấp đất không gì sánh bằng, bảo vệ toàn bộ Hồng Hoang.

Mạnh mẽ đến mức nào, không ai biết.

Nhưng một điểm rất rõ ràng chính là, Thế Giới Cổ Thụ tuyệt đối có thực lực trên Bán bộ Đại Đạo.

Còn mạnh đến đâu thì không rõ.

Vị thứ hai, là Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục mà ngay cả Thế Giới Cổ Thụ cũng khen ngợi.

Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục chỉ là một thứ to bằng nắm tay, không hề nhìn ra có thực lực mạnh mẽ đến đâu.

Nhưng chính là thứ như vậy, lại có thể khiến Thế Giới Cổ Thụ khen ngợi không ngớt.

Thật sự khiến người ta cảm thấy nghi hoặc.

Cũng không biết thực lực vô cùng mạnh mẽ của thứ này rốt cuộc từ đâu mà có.

Có thể khiến Thế Giới Cổ Thụ cũng khen ngợi.

Hơn nữa trên Bảng Xếp Hạng Linh Căn, xếp hạng trên cả Thế Giới Cổ Thụ.

Điều này quả thực đủ để tạo ra manh mối.

Mà vị thứ ba ở cấp thứ hai, chính là Yêu Yêu vẫn luôn đi theo bên cạnh Trường Không đạo nhân.

Nữ tử này có thể nói là trông còn quyến rũ hơn cả Tam Thất Thánh nhân.

Tuyệt đối là yêu kiều thiên nhan.

Nữ tử này không chỉ trông yêu kiều thiên nhan, thực lực cũng đáng sợ biến thái.

Đại đạo văn tự từng giải thích rõ ràng, chân thật nàng là Bán bộ Đại Đạo.

Đây còn là Bán bộ Đại Đạo đầu tiên thực sự của thế giới Hồng Hoang.

Cấp bậc chiến đấu lực thứ hai của Thiên Cơ Lâu chính là ba người này: Thế Giới Cổ Thụ, Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục, và Yêu Yêu.

Vậy thì tiếp theo chính là cấp bậc chiến đấu lực thứ ba của Thiên Cơ Lâu.

Cấp bậc chiến đấu lực thứ ba của Thiên Cơ Lâu, hiện tại xem ra chỉ có hai vị.

Hai vị này là tồn tại tương đối đặc biệt.

Hai tồn tại đặc biệt này cũng chỉ là suy đoán của chúng sinh Hồng Hoang mà thôi.

Rốt cuộc có phải là tầng thứ này hay không, chúng sinh Hồng Hoang cũng tương đối nghi hoặc.

Thậm chí có thể nói là có chút khó có thể tưởng tượng.

Bởi vì cấp thứ ba chỉ có hai người, mà hai người này lại không phải là người.

Rốt cuộc có phải là tầng thứ này không, chúng sinh Hồng Hoang cũng không biết.

Dù sao chỉ là dựa vào giới thiệu của Đại đạo văn tự mà sắp xếp.

Một vị trong đó là Thông Thiên Kiến Mộc.

Đây cũng là được Trường Không đạo nhân từ sâu trong Hỗn Độn mời đến.

Một nửa thân thể Thông Thiên Kiến Mộc ở Hồng Hoang, nửa còn lại thì vươn ra Hỗn Độn.

Trở thành bình phong thứ hai của thế giới Hồng Hoang.

Còn một vị nữa là Đại Đạo Chi Thư xếp hạng thứ hai trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ.

Khi đó Hồng Mông Tử Kim Bảng tiết lộ ra chỉ là một con sâu thịt màu trắng.

Còn con sâu thịt này rốt cuộc lớn đến đâu, nhục thân của con sâu thịt này rốt cuộc mạnh mẽ đến đâu?

Cảnh giới của con sâu thịt này rốt cuộc mạnh đến đâu thì không biết.

Đại đạo văn tự giới thiệu Đại Đạo Chi Thư, có thể nuốt trời nuốt đất, ngày thường sống bằng đại đạo, rất thích gặm nhấm thực vật.

Mạnh mẽ đến mức nào thì không biết.

Nhưng năng lực đặc thù như vậy, ít nhất cũng có tầng thứ Thánh nhân đỉnh phong.

Vì vậy liền xếp hai sinh vật này vào cấp thứ ba của Thiên Cơ Lâu.

Nói ra thực ra cũng không có gì không thể.

Dường như cũng không có chỗ nào không đúng.

Vậy thì cấp bậc chiến đấu lực thứ tư của Thiên Cơ Lâu, cũng có thể nói là có nhiều nhân viên nhất.

Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, Tứ Thánh Thú.

Thú Hoàng Thần Nghịch từng một thời.

Chương 628

Ma Tổ La Hầu từng một thời.

Công Phu Hùng Miêu.

Thần thú Thảo Nê Mã.

Còn có Tam Thất Thánh nhân mà chúng sinh Hồng Hoang quen thuộc nhất.

Còn có Ca Tư Lạp xấu xí mà lại hung tợn đáng sợ kia.

Tổng cộng có 10 vị Thánh nhân ở cấp bậc chiến đấu lực thứ tư của Thiên Cơ Lâu.

Cấp bậc chiến đấu lực này gần như có thể nói là ngang tài ngang sức.

Không có điểm yếu quá nhỏ, cũng không có sức mạnh biến thái.

Thực lực tương đối cân bằng.

Gần như có thể nói là rất khó phân cao thấp.

Bản thân Tứ Thánh Thú đã rất khó phân cao thấp rồi.

Lại thêm Tam Thất Thánh nhân, Ma Tổ La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch, v.v.

Có lẽ Công Phu Hùng Miêu ở đây là tương đối nổi bật.

Còn ai cao ai thấp thì không biết.

Vậy thì tiếp theo chính là cấp bậc chiến đấu lực cuối cùng của Thiên Cơ Lâu.

Cấp bậc này phân biệt là Linh Minh Thạch Hầu, Lục Nhĩ Di Hầu, Xích Khao Mã Hầu, và Thông Tí Viên Hầu.

Bốn đại thần hầu này gần như đều có tầng thứ Thánh hạ vô địch.

Hơn nữa chúng nó tu luyện còn là Đấu Chiến Thánh Pháp.

Chiến đấu đến trạng thái điên cuồng nhất, có thể bộc phát ra lực lượng chiến đấu cấp Thánh nhân.

Ngoài ra, Đông Hoa Đế Quân có lẽ hiện tại cũng ở cấp bậc này.

Như vậy, quả thực có chút đáng sợ.

Mấy tên yếu nhất của Thiên Cơ Lâu, lại cũng có thể bộc phát ra lực lượng chiến đấu cấp Thánh nhân.

Vậy thì cũng quá mạnh mẽ rồi.

Sắc mặt của mọi người đều tương đối tin phục.

Dù sao người này phân tích có đầu có đuôi, thực sự khiến họ không nói được lời nào khác.

Phân tích như vậy, thực lực Thiên Cơ Lâu lại mạnh như thế.

Thật sự là khiến họ không ngờ tới.

Thực sự là ngoài sức tưởng tượng của họ.

Đông Hoa Đế Quân, Linh Minh Thạch Hầu, Xích Khao Mã Hầu, Thông Tí Viên Hầu, Lục Nhĩ Di Hầu.

Ca Tư Lạp, Công Phu Hùng Miêu, Thần thú Thảo Nê Mã, Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu.

Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, Tam Thất Thánh nhân.

Đại Đạo Chi Thư, Thông Thiên Kiến Mộc.

Yêu Yêu, Thế Giới Cổ Thụ, Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục.

Và cường giả mạnh nhất Trường Không đạo nhân.

Đây chính là toàn bộ thực lực của Thiên Cơ Lâu đã được tiết lộ cho đến nay.

Nhìn như vậy, toàn bộ chiến lực cấp Thánh nhân đã có đến 21 vị.

Quá đáng sợ rồi.

Điều này gần như tương đương với gấp ba lần số Thánh nhân Hồng Hoang.

Kẻ yếu nhất cũng có thể ngang sức với Chuẩn Đề Thánh nhân.

Như vậy, Thánh nhân Hồng Hoang, lấy gì để so với Thiên Cơ Lâu?

Lấy gì để tranh cao thấp với Thiên Cơ Lâu?

Gần như có thể nói là không có khả năng so sánh nào.

Làm sao so với người ta?

Căn bản không so được.

Nếu Hồng Quân Đạo Tổ không thể đưa ra con át chủ bài chấn động lòng người, vậy thì tiếp theo có lẽ sẽ là Thiên Cơ Lâu nắm giữ Hồng Hoang, không còn chuyện gì của Tử Tiêu Cung nữa.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang ngẩn người, kim quang trên trời cuối cùng lại một lần nữa bắt đầu chớp nháy.

Kim quang che trời lấp đất chớp nháy, cùng với tử khí vô cùng lan tỏa.

Mọi người đều kinh ngạc.

Đây là thần thông tiếp theo sắp xuất hiện sao?

Chúng sinh Hồng Hoang lập tức một phen vui mừng.

Họ muốn xem kỹ, nghiên cứu kỹ.

Sau thần thông của Ca Tư Lạp, thần thông của Tứ Thánh Thú

cũng đã lên bảng.

Vậy thì tiếp theo là thần thông của ai?

Rốt cuộc có thể mạnh đến mức nào?

Thật sự khiến người ta tò mò.

Thần thông của Tứ Thánh Thú này đã mạnh đến mức biến thái rồi.

Ngủ thôi cũng có thể mạnh lên với Huyền Vũ Thông Thiên Lục.

Ngay cả Hồng Hoang cũng có thể đốt cháy với Chu Tước Luyện Ngục Quyết.

Sát phạt chi khí vô song với Bạch Hổ Canh Kim Quyết.

Còn có Thanh Long Cổ Đằng Quyết liên thông vạn vật trời đất.

Vậy thì tiếp theo, sẽ là thần thông của ai?

Sẽ là thần thông của Tam Thất sao?

Hay là thần thông của Yêu Yêu?

Họ đều muốn xem kỹ.

Họ đều muốn nghiên cứu kỹ rốt cuộc là thần thông của ai.

Tử kim nhị khí trên trời lan tỏa cũng ngày càng lợi hại, thậm chí tạo ra rất nhiều ảo ảnh.

Họ muốn xem kỹ, rốt cuộc là thần thông của ai.

Hồi lâu hồi lâu sau, cuối cùng có một chuỗi Đại đạo văn tự mơ hồ xuất hiện.

Chuỗi Đại đạo văn tự này vô cùng chấn động lòng người.

Bởi vì mọi người đều có thể nhận ra, thần thông xếp hạng 25 trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông, lại là thần thông của Thần thú Thảo Nê Mã. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 25: Mã Lạp

Cách Bích Thần Quyết!

Người sáng tạo là Trường Không đạo nhân.

Người tu luyện là Thần thú Thảo Nê Mã.

Tu luyện đến tầng thứ cao thâm nhất, có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Mã Lạp Qua Bích Thần Quyết, chủ yếu là phát huy chỗ mạnh nhất của bản thân.

Sau khi Thần thú Thảo Nê Mã tu luyện, chỗ mạnh nhất của bản thân là nước bọt, liền được tăng phúc vô hạn, cuối cùng có được uy lực không gì sánh bằng.

Thần thú Thảo Nê Mã không có bất kỳ thần thông nào khác, nhưng một bãi nước bọt xông pha thiên hạ.

Bất kỳ cấm chế nào cũng có thể xuyên thủng."] Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lập tức sững sờ.

Mã Lạp Qua Bích Thần Quyết?

Có công pháp như vậy sao?

Công pháp như vậy lại có ý nghĩa gì?

Chương 629

Mã Lạp Qua Bích, là có ý gì?

Chẳng lẽ thật sự ẩn chứa ý nghĩa đặc biệt nào sao?

Mọi người đều không phản ứng kịp, đều một phen nghi hoặc.

Cái tên này quả thực quá kỳ quặc rồi.

Cái gì gọi là Mã Lạp Qua Bích?

Thật là cái tên kỳ quặc.

Tư duy của Trường Không đạo nhân này thật kỳ lạ.

Tên như vậy cũng có thể nghĩ ra được.

Nhưng sau khi châm biếm, họ lại một phen kinh ngạc.

Đây lại là một siêu cấp thần thông.

Mặc dù tên gọi là Mã Lạp Qua Bích, vô cùng kỳ quặc, nhưng không thể che lấp được uy lực vô thượng của thần thông này.

Thần thông này có thể tăng phúc ưu điểm của bản thân, thậm chí có thể là tăng phúc vô hạn.

Còn tăng phúc đến mức nào thì không biết.

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một phen kinh ngạc.

Chẳng trách bãi nước bọt của Thần thú Thảo Nê Mã lại mạnh như vậy.

Cảnh tượng ban đầu vẫn còn hiện rõ mồn một.

Ban đầu khi Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố Thần thú Thảo Nê Mã, dường như đã gây ra sự không vui của Thần thú Thảo Nê Mã.

Thần thú Thảo Nê Mã cách vô tận hư không, trực tiếp phun ra một bãi nước bọt.

Bãi nước bọt này khi rơi xuống đại địa Hồng Hoang, trong nháy mắt đã khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc đến rớt cả cằm.

Bởi vì một ngụm nước bọt đó lại có thể trực tiếp xuyên thủng cả đại địa Hồng Hoang.

Chúng sinh Hồng Hoang nào đã từng thấy qua thủ đoạn thần kỳ như vậy?

Tất cả mọi người đều kinh ngạc không thôi.

Chưa bao giờ nghĩ tới thế giới Hồng Hoang lại có loại thủ đoạn này.

Khi ấy, một ngụm nước bọt rơi xuống đất liền trực tiếp ăn mòn xuống tận sâu dưới lòng đất.

Rất lâu rất lâu sau đó, ngụm nước bọt vô song này lại trực tiếp xuyên thủng mối liên kết giữa đại địa Hồng Hoang và Cửu U Chi Địa, thậm chí còn hình thành một lối đi.

Uyên Linh của Cửu U Chi Địa có thể trực tiếp thông qua lối đi này để đến đại địa Hồng Hoang.

Chỉ nghĩ thôi cũng đã thấy khủng bố đến cực điểm.

Nước bọt như vậy, ai có thể chống đỡ nổi?

Lại có thần binh nào có thể ngăn cản được?

Nếu bị ngụm nước bọt này phun trúng, e rằng bất kể là pháp bảo gì cũng sẽ bị ăn mòn.

E là ngay cả những Tiên Thiên Chí Bảo kia cũng khó lòng chống cự, phải không?

Những Tiên Thiên Chí Bảo đó đều là những tồn tại xếp hạng rất cao trên Bảng xếp hạng Pháp bảo.

Nếu bị ngụm nước bọt này phun trúng, thực sự là có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang đều có chút kinh thán.

Lại còn có loại thần thông như thế này?

Phải biết rằng thần thông này không chỉ đơn thuần là tăng phúc nước bọt, mà bất kỳ ưu điểm nào cũng có thể được tăng phúc.

Cứ như vậy, người tu luyện khác nhau thì thần thông tu luyện ra tự nhiên cũng sẽ khác nhau.

Nếu các Tổ Vu của Vu tộc tu luyện, vậy nhục thân của họ chẳng phải có thể đạt đến trình độ của Bàn Cổ sao?

Bởi vì Đại đạo văn tự đã giải thích rất rõ ràng, rành mạch.

Công pháp Mã Lạp Qua Bích này có thể tăng phúc thủ đoạn mạnh nhất của người tu luyện.

Thủ đoạn mạnh nhất của các Tổ Vu chính là nhục thân.

Nếu các Tổ Vu tu luyện, e rằng nhục thân của họ tất nhiên có thể đạt đến cấp bậc Thánh nhân, thậm chí còn có khả năng đạt đến nhục thân của Bàn Cổ.

Nước bọt của Thần thú Thảo Nê Mã có thể được tăng phúc đến mức xuyên thủng đại địa, tại sao nhục thân của Tổ Vu lại không thể đạt tới trình độ của Bàn Cổ chứ?

Các Tổ Vu lúc này đều nhìn nhau kinh ngạc, trên mặt mỗi người đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Nếu họ có được thần thông này, vậy giữa thiên địa chẳng phải sẽ xuất hiện mười mấy nhục thân Bàn Cổ sao?

Nếu thật sự như vậy, thì đâu ra Vu Yêu đại chiến nữa?

Lũ súc sinh lông lá của Yêu tộc kia, họ có thể dễ dàng tàn sát sạch sẽ.

Nghĩ đến đây, hơi thở của các Tổ Vu đều trở nên nặng nề.

Mỗi người đều vô cùng căng thẳng và kích động.

Trên mặt mỗi người đều lộ ra vẻ tham lam.

Không phải họ quá tham lam, mà là thần thông này quá mức cường đại rồi!

Thần thông này đối với Vu tộc mà nói quả thực là quá tốt.

Nếu Vu tộc có thể có được thần thông này, vậy họ sẽ có mười mấy nhục thân Bàn Cổ.

Giữa thiên địa còn có chủng tộc nào có thể sánh ngang với Vu tộc của họ chứ? ---------- Trong Thiên đình, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn lúc này cũng nhìn nhau, đều thấy được vẻ tham lam trong mắt đối phương.

Nếu họ có được thần thông này, thực lực của họ tất nhiên có thể tăng vọt trong thời gian cực ngắn, trực tiếp đạt tới chiến lực Thánh nhân.

Thần thông như vậy quá khủng bố.

Chỉ nghĩ thôi cũng khiến người ta có chút kinh hồn bạt vía.

Nếu hai người họ có được thần thông này, vậy thần thông được tăng phúc của họ rốt cuộc là gì?

Sẽ là Thái Dương Thần Hỏa độc hữu của Kim Ô nhất tộc bọn họ sao?

Nếu Thái Dương Thần Hỏa của họ được tăng phúc, vậy sẽ được

tăng phúc đến mức độ nào?

Cả hai đều có chút không kịp phản ứng.

Nếu Thái Dương Thần Hỏa của hai người họ được tăng phúc, rốt cuộc có thể đạt tới tầng thứ nào?

Ít nhất cũng sẽ mạnh hơn cái gọi là Lục Đinh Thần Hỏa, mạnh hơn cái gọi là Phượng Hoàng Niết Bàn Hỏa Diễm.

Đến lúc đó, cái gọi là Chu Tước Luyện Ngục cũng chưa chắc đã bì được với Thái Dương Chân Hỏa của họ.

Nếu thật sự như vậy, Kim Ô nhất tộc của họ chẳng phải thật sự thiên hạ vô địch rồi sao?

Hơi thở của cả hai vào lúc này đều trở nên nặng nề.

Ai cũng cảm thấy có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Một lúc lâu sau, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi thầm mắng.

"Thiên Cơ Lâu chết tiệt!" "Trường Không đạo nhân chết tiệt." "Tạo ra thần thông như vậy, lại để người ta không có được." "Đây không phải là đang làm nhiễu loạn tâm thái người ta sao?" Nghe Đông Hoàng Thái Nhất thầm chửi rủa, Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi khẽ cười khổ.

Không thể không nói, Trường Không đạo nhân này thật đúng là một quỷ tài.

Công pháp gì cũng có thể tưởng tượng ra được, công pháp gì cũng có thể sáng tạo ra được.

Thực sự khiến người ta có chút kinh thán.

Công pháp như vậy mà y cũng sáng tạo ra được, tên còn gọi là Mã Lạp Qua Bích, thực sự là một cái tên kỳ quặc.

Nhưng tác dụng của công pháp này lại cường đại vô song, có thể tăng phúc vô hạn ưu điểm của sinh linh.

Tăng phúc đến mức độ nào thì không biết.

Công pháp như vậy, sao có thể không khiến họ hâm mộ?

Sau khi Thần thú Thảo Nê Mã tu luyện, thứ được tăng phúc là nước bọt thần bí kia.

Nếu là Kim Ô nhất tộc họ tu luyện, thứ được tăng phúc chẳng phải là Thái Dương Thần Hỏa sao?

Chỉ tiếc là họ chỉ có thể nhìn mà không có được, thực sự khiến hai người họ hâm mộ đến khó chịu.

Đừng nói hai vị đại yêu của Yêu tộc, các sinh linh khác ở Hồng Hoang cũng hâm mộ đến cực hạn.

Chương 630

Trong một vực sâu vô tận dưới lòng đất, có một dòng sông máu trải dài vô tận.

Dòng sông máu này cuối cùng hình thành nên một Huyết Hà mênh mông vô bờ.

Đó chính là nơi dơ bẩn nhất thế giới Hồng Hoang, Vô Tận Huyết Hà.

Ở nơi sâu nhất của Huyết Hà, có một nam tử tóc tai bù xù, toàn thân đẫm máu đang ngồi xếp bằng.

Người này ôm hai thanh tuyệt thế thần kiếm trong lòng.

Hai thanh tuyệt thế thần kiếm này lần lượt là Nguyên Đồ, A Tỳ.

Hai thanh thần kiếm này cũng xếp hạng thứ 40 trên Bảng xếp hạng Pháp bảo, hiển nhiên là linh bảo cực mạnh.

Mà nam tử ôm hai thanh thần kiếm chính là Minh Hà lão tổ uy danh lừng lẫy.

Lúc này, Minh Hà lão tổ ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt xuyên qua hư không vô tận, thẳng đến tận trời cao.

Lúc này trong mắt lão cũng lộ ra vẻ hâm mộ vô tận.

Bởi vì ngay cả lão quái vật đã sống vô số năm như lão cũng không thể ngờ rằng lại có một thần thông như vậy, thực sự khiến lão phải thán phục.

Lúc này lão cũng nảy sinh lòng thèm muốn đối với thần thông này.

Dù sao thì thần thông như vậy quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Nếu lão có thể có được thần thông này, vậy thần thông của bản thân được tăng phúc sẽ là gì?

Sẽ là Huyết Thần Tử Phân Thân của mình sao?

Minh Hà lão tổ, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào hư không, suy tư một lát rồi lại lắc đầu.

Hình như Huyết Thần Tử Phân Thân cũng không phải là thủ đoạn mạnh nhất của lão.

Vậy thủ đoạn mạnh nhất của lão là gì?

Lão lại có thủ đoạn mạnh nhất nào để được công pháp này tăng phúc?

Suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng lão cũng dời ánh mắt đến Vô Tận Huyết Hà.

Nếu lão có thể có được thần thông này, vậy e rằng thứ được tăng phúc sẽ là Vô Tận Huyết Hà của lão.

Đến lúc đó, Huyết Hà cũng không biết sẽ được tăng phúc lớn đến mức nào, thậm chí có khả năng lan tràn khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Nghĩ đến đây, Minh Hà lão tổ đều bật cười thành tiếng.

Nếu Vô Tận Huyết Hà của lão thật sự được tăng phúc, vậy rất có khả năng sẽ trở nên vô cùng khổng lồ, thậm chí có khả năng còn lớn hơn cả Tứ Hải.

Nếu thật sự như vậy, thực lực của lão tất nhiên sẽ tăng vọt, thậm chí có khả năng nhất cử trở thành cảnh giới Thánh nhân cũng là có thể.

Nhưng cuối cùng lão vẫn lắc đầu.

Bởi vì tất cả những điều này chỉ có thể là ảo tưởng.

Lão không có bất kỳ thủ đoạn nào để có được thần thông như vậy.

Ngay cả bốn con khỉ yếu nhất của Thiên Cơ Lâu, e là lão cũng đánh không lại.

Lão lấy gì để cướp thần thông của người ta?

Huống chi thần thông này còn là của Thần thú Thảo Nê Mã.

Nếu Thảo Nê Mã đại chiến với lão, e rằng một ngụm nước bọt cũng đủ ăn mòn lão.

E là Vô Tận Huyết Hà của mình trước mặt nước bọt của người ta cũng không đáng xem.

Nghĩ vậy, Minh Hà lão tổ vẫn tự giễu lắc đầu. ---------- Trong Bắc Minh Hải, con Côn Bằng vô song kia lúc này cũng ngẩng đầu nhìn trời, trong mắt lộ ra vẻ hâm mộ.

Không ngờ một con Thảo Nê Mã quèn lại có thể có được thần thông như vậy.

Rốt cuộc là đức hạnh tài năng gì?

Chẳng qua là xuất thân tốt hơn mà thôi, chẳng qua là dựa vào Thiên Cơ Lâu mà thôi.

Côn Bằng lão tổ có chút khinh thường.

Nhưng dù vậy, cuối cùng lão vẫn lộ ra vẻ hâm mộ.

Dù sao thì thần thông như vậy ai có thể không hâm mộ chứ?

Ai có được thần thông như vậy, thực lực tất nhiên sẽ tăng vọt.

Nếu lão có được thần thông như vậy, phương diện nào của mình sẽ được tăng phúc?

Côn Bằng lão tổ nghi hoặc nghĩ ngợi, cuối cùng vẫn nhìn xuống thân thể của mình.

Thân thể của lão có thể nói là một trong những tồn tại hàng đầu ở Hồng Hoang.

Thực ra lão và Vu tộc có chút tương tự, thần thông chủ yếu của lão nằm ở nhục thân.

Nhục thân của lão cường đại như Tổ Vu.

Nếu mình có thể có được thần thông này, vậy thứ được gia cường tất định là nhục thân của mình.

Đến lúc đó, nhục thân của mình sẽ lớn bằng nửa Hồng Hoang.

Nghĩ đến đây, Côn Bằng lão tổ không khỏi cười khà khà.

Nếu thật sự như vậy, chuyện này sẽ hay đây.

Kỳ thực người có oán khí nặng nhất thế giới Hồng Hoang không phải ai khác, chính là Côn Bằng lão tổ.

Bởi vì lão già tốt bụng Hồng Vân đạo nhân, cái tên ngu xuẩn đó liên lụy, khiến lão bị Nguyên Thủy Thiên Tôn chế giễu, cuối cùng làm lão mất đi cơ hội thành Thánh.

Đây cũng là nguyên nhân lão ra tay hạ sát Hồng Vân đạo nhân.

Mặc dù Hồng Vân đạo nhân đã chết vô số năm, nhưng oán khí trong lòng Côn Bằng lão tổ vẫn chưa tan.

Dù sao bị tên ngu xuẩn đó liên lụy mất đi cơ hội thành Thánh, ai mà không oán khí ngút trời.

Vì vậy, Côn Bằng lão tổ trước nay không có chút thiện cảm nào với những kẻ giả tạo.

Mà bản thân lão lại là tồn tại thẳng thắn nhất, muốn gì là nói ngay, hoặc lập tức đi cướp đoạt, chưa bao giờ giả dối che đậy.

Lão nảy sinh ý nghĩ thèm muốn đối với thần thông này, tự nhiên

cũng sẽ không giả tạo như những kẻ kia.

Lúc này thân thể lão đều có chút rục rịch.

Lão thật sự muốn có được thứ này.

Nhưng suy đi tính lại, cuối cùng lão vẫn trầm mặc.

Nguyên nhân thực ra rất đơn giản.

Lão căn bản không có cơ hội có được thần thông này.

Bởi vì suy nghĩ của lão cũng giống như của Minh Hà lão tổ.

Dù cho lão đi cướp, cũng không cướp lại được người ta.

Sinh linh yếu nhất của Thiên Cơ Lâu cũng là bốn con khỉ kia.

Bốn con khỉ đó đều là những tồn tại có thể trở thành chiến lực Thánh nhân.

Lão tuy cũng là tồn tại vô địch dưới Thánh nhân, nhưng so với bốn con khỉ kia quả thực còn kém xa.

Lão ngay cả bốn con khỉ đó cũng không bì được, lại có thủ đoạn gì để so với Thần thú Thảo Nê Mã?

Cuối cùng lão vẫn thở dài lắc đầu, thân thể to lớn cuối cùng cũng chìm xuống đáy Bắc Minh Chi Hải.

Hiện tại thế giới Hồng Hoang đang là thời buổi rối ren, không nên bước vào Hồng Hoang thì tốt hơn, nếu không đến lúc đó chết thế nào cũng không biết.

Ngay cả mấy vị Thánh nhân kia cũng sinh lòng kinh sợ, huống chi là lão.

Cuối cùng, Bắc Minh Chi Hải hoàn toàn chìm vào im lặng, không còn chút động tĩnh nào nữa. ---------- Tây Phương giáo, Chuẩn Đề thánh nhân lúc này cũng có chút than thở.

“Không thể không nói, vị Trường Không đại nhân này thật sự có tài kinh thiên động địa.” Thần thông như vậy mà Trường Không đạo nhân cũng sáng tạo ra được, còn có gì mà Trường Không đạo nhân không nghĩ ra được chứ?

Cũng không biết đầu óc của Trường Không đạo nhân rốt cuộc được làm bằng gì?

Bất kể là thứ gì cũng có thể nghĩ ra, thực sự khiến người ta kinh thán.

Bên cạnh, Tiếp Dẫn thánh nhân trên mặt cũng có vẻ kinh ngạc.

“Xem ra đạo thống Hồng Hoang cũng không chỉ có một mình Hồng Quân Đạo Tổ a…” Lời này hắn cũng là có cảm mà nói.

Tu hành giả của thế giới Hồng Hoang, gần một nửa đều thuộc đạo thống của Hồng Quân Đạo Tổ.

Chương 631

Đầu tiên chính là ba ngàn khách trần năm xưa.

Sau khi Hồng Quân Đạo Tổ thành Thánh, đã ba lần giảng đạo tại Tử Tiêu Cung.

Ba ngàn đại năng mạnh nhất thế giới Hồng Hoang đã đến nghe giảng.

Sau này, các cường giả của thế giới Hồng Hoang đều bị ba ngàn khách trần này ảnh hưởng.

Trong đó, ảnh hưởng sâu nhất chính là Lục Thánh Hồng Hoang.

Các cường giả của Tây Phương giáo cơ bản đều là người của Tây Phương giáo, đều bị ảnh hưởng bởi Tây Phương Nhị Thánh.

Mà phương Đông phần lớn cũng như vậy.

Tam Thanh sáng lập Tam giáo, Nữ Oa sáng lập Oa Hoàng Cung, rất nhiều sinh linh đều bị ảnh hưởng.

Ngoài sáu vị Thánh nhân này, những người khác cũng ảnh hưởng rất lớn đến sinh linh Hồng Hoang.

Ví dụ như Côn Bằng lão tổ là một điển hình.

Côn Bằng lão tổ đã trực tiếp sáng tạo ra thượng cổ yêu văn.

Sau khi Yêu tộc xuất hiện yêu đạo văn tự, đã trực tiếp hình thành nên truyền thống, ảnh hưởng rất sâu đến Yêu tộc.

Ngoài ra, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Hoàng Phục Hy cũng đều là ba ngàn khách trần.

Tính kỹ lại, một nửa sinh linh Hồng Hoang đều có thể được coi là môn đồ của Tử Tiêu Cung.

Tuy nhiên, hiện nay nội tình của Thiên Cơ Lâu dần dần bị phơi bày, đạo thống của Thiên Cơ Lâu cũng dần dần hiển hiện.

So sánh kỹ lại, đạo thống của Thiên Cơ Lâu dường như không hề thua kém đạo thống của Hồng Quân Đạo Tổ, thậm chí còn mạnh hơn đạo thống của Tử Tiêu Cung và Hồng Quân Đạo Tổ rất nhiều!

Bởi vì công pháp có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh nhân đã xuất hiện bảy bộ.

Chỉ nghĩ thôi cũng khiến người ta vô cùng thán phục.

E là những công pháp xếp hạng đầu cũng sẽ bị người của Thiên Cơ Lâu chiếm giữ.

So sánh như vậy, Thiên Cơ Lâu quả thực mạnh hơn Tử Tiêu Cung rất nhiều.

Nhất thời, hai vị Thánh nhân phương Tây không khỏi có chút than thở.

Chuẩn Đề thánh nhân ánh mắt sáng rực nhìn lên không trung.

"Đại huynh, thực ra Tây Phương giáo chúng ta và Thiên Cơ Lâu không có xung đột lợi ích." "Chỉ là ở chỗ Nhân tộc có một chút ma sát nhỏ." "Có lẽ…" Nói đến đây, Chuẩn Đề thánh nhân liền dừng lại, cuối cùng không nói thêm nữa.

Mắt Tiếp Dẫn thánh nhân lại đột nhiên lóe lên một đạo thần quang.

Hắn đột ngột quay đầu, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào Chuẩn Đề thánh nhân.

Lời của Chuẩn Đề thánh nhân tuy chưa nói hết, nhưng ý tứ hắn lại nghe rất rõ ràng, rành mạch.

Chuẩn Đề thánh nhân, đây là muốn tạo phản sao?

Chuẩn Đề thánh nhân, đây là muốn phản bội Tử Tiêu Cung?

Cứ như vậy, hai người phương Tây họ chẳng phải đã trở thành tiểu nhân sao?

Chẳng phải đã trở thành kẻ phản bội?

Vậy họ chẳng phải đã trở thành kẻ lật lọng thất thường?

Vậy làm sao còn có thể đứng vững ở thế giới Hồng Hoang?

Chỉ là… nếu phương Tây kiên quyết đi theo Hồng Quân Đạo Tổ, vậy Hồng Quân Đạo Tổ lấy gì để so kè với Thiên Cơ Lâu?

Bất kể nhìn từ phương diện nào, Tử Tiêu Cung cũng không phải là đối thủ của Thiên Cơ Lâu.

Nghĩ đến đây, Tiếp Dẫn thánh nhân không khỏi thở dài một hơi, cuối cùng không nói gì thêm.

Họ tuy là Thánh nhân cao quý, nhưng thực tế cũng chỉ là quân cờ của Hồng Quân Đạo Tổ mà thôi.

Hồng Quân Đạo Tổ, tạo ra mấy vị Thánh nhân này, chẳng qua là muốn mấy vị Thánh nhân này triệt để thống trị Hồng Hoang.

Mà lão lại có quyền tuyệt đối trước mặt các Thánh nhân.

Các Thánh nhân thống trị Hồng Hoang, chẳng phải tương đương với Hồng Quân Đạo Tổ thống trị Hồng Hoang sao?

Đối với những vấn đề này, Tiếp Dẫn thánh nhân nhìn rất rõ ràng, rành mạch.

Nhưng cuối cùng Tiếp Dẫn thánh nhân vẫn lắc đầu.

Chuyện này nghĩ một chút thì thôi, nếu hai người họ dám phản bội, e rằng Hồng Quân Đạo Tổ trở tay một cái là có thể phong ấn cả hai.

Thấy Tiếp Dẫn thánh nhân lắc đầu, Chuẩn Đề thánh nhân cũng có chút than thở.

Hắn nào đâu không biết tính khả thi của chuyện này là rất nhỏ?

Nhưng lại không muốn cứ như vậy làm quân cờ cho đối phương.

Thật đúng là như đi trên băng mỏng a. ---------- Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh thán, cuối cùng lại có một luồng thần quang khác xuất hiện.

Luồng kim quang này khá đậm đặc.

Cùng với kim quang lóe lên, tử khí cũng một lần nữa bắt đầu lan tỏa trên không trung.

Tử khí che trời lấp đất trực tiếp hình thành nên một đám mây tường vân tử khí.

Mà bên trong đám mây tường vân tử khí, lại có kim quang lấp lánh.

Tất cả mọi người lại một trận than thở.

Đây là thần thông mới sắp lên bảng sao?

Xếp hạng đến bây giờ, hiển nhiên đã khiến người ta vô cùng kinh thán.

Bất kể là thần thông của Ca Tư Lạp, hay thần thông của Tứ Thánh Thú, hay thần thông của Thần thú Thảo Nê Mã, mỗi một thần thông đều vô cùng kinh diễm, mỗi một thần thông đều khiến người ta hâm mộ không thôi.

Mỗi một thần thông đều có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh nhân.

Vậy tiếp theo sẽ là thần thông như thế nào?

Rốt cuộc lại có năng lực đặc thù gì?

Nhìn dị tượng trên không trung, hơi thở của tất cả mọi người đều trở nên nặng nề.

Mỗi người đều im lặng ngẩng đầu nhìn trời.

Họ phải xem kỹ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, họ phải xem kỹ rốt cuộc là thần thông như thế nào.

Sẽ là thần thông của Ma Tổ La Hầu sao?

Hay là thần thông của Thú Hoàng Thần Nghịch?

Hay là thần thông của Công Phu Hùng Miêu?

Tất cả mọi người đều căng thẳng nhìn lên hư không.

Thực ra chúng sinh Hồng Hoang đã không còn hy vọng gì với mấy vị Thánh nhân khác nữa.

Xếp hạng đến mức độ này, các Thánh nhân khác của Hồng Hoang đã không còn tư cách lên bảng.

Chỉ nghĩ thôi cũng khiến người ta có chút kinh hồn bạt vía.

Không ngờ Bảng xếp hạng Thần thông lại một lần nữa bị Thiên Cơ Lâu chiếm trọn.

Dị tượng trên không trung ngày càng nghiêm trọng, cuối cùng Đại đạo văn tự cũng đã xuất hiện, không làm mọi người thất vọng. ["Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang, hạng 24: Âm Dương Ma Điển.

Người sáng lập là Trường Không đạo nhân.

Người tu luyện cao thâm nhất là Ma Tổ La Hầu.

Công pháp này tu luyện đến cảnh giới cao thâm nhất sẽ có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh nhân.

Chỗ cao thâm nhất của công pháp này là có thể lợi dụng nó để tham ngộ âm dương nhị khí của trời đất.

Dùng âm dương nhị khí để hình thành lực Cực Âm và Cực Dương trong cơ thể.

Lực Cực Âm và Cực Dương có thể dung hợp với nhau, cũng có thể tách ra sử dụng.

Ma công đại thành, hoành hành vô kỵ."] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh thán, trong đầu không khỏi hồi tưởng lại hình tượng của Ma Tổ La Hầu.

Khi đó còn là lúc công bố Bảng xếp hạng Tiên Tư Hồng Hoang, khi công bố tồn tại xếp hạng thứ bảy, cuối cùng đã công bố Ma Tổ La Hầu.

Khi La Hầu xuất hiện, đã dọa cho chúng sinh Hồng Hoang sợ hết hồn.

Khi đó, đầu tiên xuất hiện là một đám sương mù đen vô cùng nồng đậm, đám sương mù đen đó gần như bao phủ nửa bầu trời.

Chương 632

Mơ hồ có tiếng quỷ khóc sói gào truyền ra, trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang nghe mà tê dại da đầu.

Cuối cùng, thân ảnh khiến người ta vô cùng khủng bố kia cũng đã xuất hiện.

Đó là một người trẻ tuổi có tướng mạo vô cùng tà khí, trên mặt phủ đầy những đường vân màu đỏ sậm, trông có chút đáng sợ.

Một đôi mắt như mắt rắn, là đồng tử dọc, quả thật là khủng bố vô biên.

Trên đầu còn mọc một đôi sừng ngắn, trên sừng thỉnh thoảng lóe lên thần quang màu tím đáng sợ.

Hình tượng như vậy lập tức khiến trái tim chúng sinh Hồng Hoang lạnh đi một nửa, bởi vì hình tượng như vậy thực sự quá khủng bố.

Hơn nữa, dưới eo của hắn toàn là thân rắn.

Chính xác hơn, dưới eo của hắn không phải là đuôi rắn bình thường mà phần cuối lại phân nhánh, lại phân thành ba cái đầu rắn.

Ba cái đầu rắn kia ở sau lưng hắn ngẩng cao đầu, trong mắt đầu rắn cũng lộ ra ánh mắt vô cùng âm hiểm.

Hình tượng như vậy thực sự vừa khủng bố vừa quỷ dị.

Ngay cả bây giờ hồi tưởng lại, cũng khiến người ta cảm thấy da đầu tê dại.

Không ngờ công pháp mà hắn tu luyện bây giờ cuối cùng cũng được công bố, lại là Âm Dương Ma Điển xếp hạng thứ 24.

Khi đó, trên Bảng xếp hạng Thần thông, thần thông xếp hạng thứ

57 có tên là Đại Tự Tại Thiên Ma Công.

E là ma công đó là công pháp mà Ma Tổ La Hầu tu luyện trước kia.

Sau này có Âm Dương Ma Điển do Trường Không đạo nhân đưa, La Hầu liền từ bỏ công pháp kia, chuyển sang tu luyện thần công này do Trường Không đạo nhân đưa.

Thậm chí có thể nói công pháp này chính là Trường Không đạo nhân đo ni đóng giày cho Ma Tổ La Hầu.

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen than thở.

Ai cũng không ngờ Trường Không đạo nhân lại cường hãn đến vậy.

Còn có gì mà Trường Không đạo nhân không biết không?

Công pháp gì Trường Không đạo nhân cũng có thể sáng tạo ra được.

Điều này có chút khủng bố rồi.

Chẳng lẽ Trường Không đạo nhân am hiểu mọi thứ?

Phải biết đây là ma công a, Trường Không đạo nhân cũng có thể đo ni đóng giày.

Chẳng lẽ Trường Không đạo nhân cũng tu luyện ma công sao?

Hay là bản thân Trường Không đạo nhân chính là tuyệt thế đại ma đầu?

Tất cả mọi người vào lúc này đều bắt đầu suy đoán.

Họ thực sự không thể hiểu nổi tại sao Trường Không đạo nhân lại cường hãn đến vậy.

Thần công bình thường Trường Không đạo nhân đều có thể sáng tạo ra, bây giờ ngay cả ma công cũng sáng tạo ra, hơn nữa còn là tự

mình đo ni đóng giày cho Ma Tổ La Hầu.

Chỉ nghĩ thôi cũng có chút khủng bố a.

Chuyện như vậy cũng làm được, còn chuyện gì mà Trường Không đạo nhân không làm được?

Tất cả mọi người đều có chút kinh hồn bạt vía.

Dù sao thì chuyện như vậy thực sự quá kinh ngạc, thực sự khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Chẳng lẽ Trường Không đạo nhân có thể đo ni đóng giày thần thông cho mỗi người sao?

Nếu thật sự như vậy, thật không biết Trường Không đạo nhân đã đạt đến tầng thứ nào.

Hơn nữa thực sự có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Tùy tiện sáng tạo một công pháp cho người ta là đã có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh nhân.

Hoặc có thể nói, công pháp như vậy đối với Thiên Cơ Lâu căn bản chỉ là công pháp khởi đầu.

Bốn con khỉ kia sở dĩ không có công pháp như vậy, e là chỉ vì nội tình của chúng quá nông cạn.

Cái gọi là Đấu Chiến Thánh Pháp, chẳng qua là để chúng xây dựng nền tảng.

Đợi đến khi nền tảng của chúng đủ vững chắc, tất nhiên sẽ sáng tạo cho chúng công pháp có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh nhân.

Không thể không nói, chúng sinh Hồng Hoang đoán mò mà lại đoán đúng.

Sự thật quả thực là như vậy.

Hỗn Thế Tứ Hầu tu luyện Đấu Chiến Thánh Pháp, quả thực là Trường Không đạo nhân tạo ra để chúng xây dựng nền tảng.

Dù sao thì Tô Trường Không vẫn khá thích bốn con khỉ kia, tự nhiên phải rèn luyện cho tốt.

Ít nhất cũng phải để chúng trở thành Thánh nhân, ít nhất cũng phải để chúng có chiến lực nhất định.

Tứ Đại Thánh Thú, phối hợp với Hỗn Thế Tứ Hầu, đó mới là phương thức bảo vệ tầng thứ ba của Hồng Hoang trong lòng Tô Trường Không.

Chỉ là thực lực của bốn con khỉ kia hiện tại thực sự có chút yếu ớt, chỉ có thể sau này mới kết hợp tổ hợp này.

Mà chúng sinh Hồng Hoang, ngẩng đầu nhìn Đại đạo văn tự trên không trung, tất cả mọi người không ai không kinh thán.

Chẳng trách Ma Tổ La Hầu lại khủng bố như vậy, có phải là liên quan đến Âm Dương Ma Điển này không?

Hay nói cách khác, có phải Âm Dương Ma Điển này đã tạo nên hình tượng khủng bố hiện nay của Ma Tổ La Hầu không?

Quả thực là có khả năng này.

Ngay lúc những người khác đang suy tư, lại có một vị Thánh nhân đại kinh thất sắc.

Vị Thánh nhân này không phải ai khác, chính là khôi thủ của Huyền môn phương Đông, Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử lúc này tự nhiên cũng đại kinh thất sắc.

Ma Tổ La Hầu này tu luyện lại là Âm Dương Ma Điển, điều này đại biểu cho ý nghĩa gì?

Điều này đại biểu cho việc hai người là tồn tại đối vị a.

Chúng sinh Hồng Hoang, ai mà không biết thần thông mà Thái Thượng Lão Tử chủ tu chính là Âm Dương chi lực?

Thái Thượng Lão Tử chủ tu thần thông chính là Âm Dương chi lực.

Pháp bảo Thái Cực Đồ của Thái Thượng Lão Tử cũng chủ yếu khống chế Âm Dương chi lực.

Gần như có thể nói toàn bộ thần thông của Thái Thượng Lão Tử đều nằm ở Âm Dương chi lực.

Nguyên bản, Thái Thượng Lão Tử muốn bao nhiêu Âm Dương chi lực ở thế giới Hồng Hoang cũng được, dù sao thì Âm Dương chi lực là sức mạnh cực kỳ thuần túy, là tồn tại vô cùng cường hãn.

Gần như không có ai có thể sử dụng Âm Dương chi lực, chỉ có một mình Thái Thượng Lão Tử chuyên tu Âm Dương chi lực.

Âm Dương chi lực của thế giới Hồng Hoang, toàn bộ đều là nội tình của Thái Thượng Lão Tử.

Tuy nhiên, hiện nay Ma Tổ La Hầu của Thiên Cơ Lâu lại cũng tu luyện Âm Dương chi lực, có thể tu thành Cực Âm và Cực Dương trong cơ thể, có thể đơn độc thúc đẩy, cũng có thể âm dương cân bằng.

Điều này đại biểu cho cái gì?

Điều này đại biểu cho việc sự khống chế của Ma Tổ La Hầu đối với Âm Dương chi lực đã cực kỳ cường hãn.

Chẳng trách trên người Ma Tổ La Hầu lại có ba cái đầu rắn, e là có ẩn chứa huyền cơ.

Một đầu rắn ẩn chứa Cực Dương chi lực, một đầu rắn ẩn chứa Cực Âm chi lực, đầu rắn còn lại thì ẩn chứa Âm Dương cân bằng chi

lực.

Ma Tổ La Hầu muốn sử dụng sức mạnh nào cũng có thể tùy thời hoán đổi.

Chỉ nghĩ thôi cũng khiến người ta cảm thấy có chút khủng bố a.

Nếu sử dụng Âm chi lực, Ma Tổ La Hầu liền biến thành Âm Ma.

Nếu sử dụng Dương chi lực, gã kia sẽ biến thành Dương Ma.

Nếu để Âm Dương chi lực trong cơ thể đạt đến cân bằng, e là đó chính là thể thái mạnh nhất của Ma Tổ La Hầu.

Tạo nghệ như vậy, tự nhiên khiến Thái Thượng Lão Tử cực kỳ thận trọng, thậm chí trong mắt còn lộ ra vẻ kiêng kỵ.

Dù sao thì hai người là đối vị.

Hắn hiểu rõ sự cường đại của Ma Tổ La Hầu, Ma Tổ La Hầu đối với hắn cũng cực kỳ hiểu rõ.

Chỉ là Thái Thượng Lão Tử tu luyện là Huyền môn chính thống Âm Dương chi lực, còn Ma Tổ La Hầu tu luyện thì là Âm Dương Ma Công mà thôi.

Tuy không giống nhau, nhưng bản chất thực sự lại không chênh lệch nhiều.

Chỉ là lần trước trong trận đại chiến Nhân Yêu, tại sao Ma Tổ La Hầu lại không thi triển thần thông như vậy?

Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử có chút khó coi.

Chẳng lẽ là vì Nguyên Thủy Thiên Tôn quá yếu sao?

Chương 633

Khi Ma Tổ La Hầu xuất hiện, Nguyên Thủy Thiên Tôn từng đại chiến với hắn, tại sao lại không dùng đến Âm Dương chi lực?

Thật sự là vì Nguyên Thủy Thiên Tôn quá yếu sao?

Hay là gã này đang cố ý che giấu?

Nghĩ vậy, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử có chút không được tốt.

Nhưng cuối cùng vẫn thở dài một hơi, trong mắt lại một lần nữa lộ ra chiến ý.

Nếu Ma Tổ La Hầu đối vị với hắn, vậy hắn phải cảm nhận một chút thực lực thật sự của gã này rốt cuộc ra sao.

Tương lai thế nào không ai biết, nhưng Ma Tổ La Hầu, hắn Thái Thượng Lão Tử đã nhắm trúng rồi.

Nghĩ đến đây, Thái Thượng Lão Tử liền lộ ra một nụ cười lạnh, trong nụ cười lạnh dường như còn có sát ý sôi trào.

Đây là một loại sát ý không chết không thôi. ---------- Ngay lúc Thái Thượng Lão Tử đang cười lạnh, trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương lúc này cũng một trận kinh ngạc, rồi liền bật cười thành tiếng.

Nàng nghi ngờ nam nhân kia là cố ý.

Công pháp như vậy chẳng phải là nhắm vào Thái Thượng Lão Tử sao?

Tất cả mọi người đều biết công pháp của Thái Thượng Lão Tử được hỗ trợ bởi Âm Dương chi lực, thần thông chủ yếu của Thái Thượng Lão Tử đều ứng dụng trên Âm Dương chi lực.

Chỉ là không ngờ, nam nhân kia lại cũng tạo ra cho Ma Tổ La Hầu một công pháp như vậy.

Đây chẳng phải là hoàn toàn nhắm vào Thái Thượng Lão Tử sao?

Đây là muốn để Ma Tổ La Hầu chống lại Thái Thượng Lão Tử sao?

Luận về nội tình, Ma Tổ La Hầu một chút cũng không thua kém Thái Thượng Lão Tử.

Luận về pháp bảo, Ma Tổ La Hầu cũng không hề ở thế hạ phong.

Dù sao trong tay hắn còn có Thí Thần Thương xếp hạng thứ 19, còn có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, một trong Tứ Phương Liên Đài xếp hạng thứ 25.

Ngoài ra, họ còn có loại hương khói độc hữu của Thiên Cơ Lâu.

Bất kể là nội tình bản thân, hay là thần thông, Ma Tổ La Hầu một chút cũng không thua kém Thái Thượng Lão Tử, hoàn toàn là đối vị với Thái Thượng Lão Tử, thậm chí có thể nói là hoàn toàn nhắm vào Thái Thượng Lão Tử mà đến.

Cứ như vậy thì thật là thú vị.

Không ngờ nam nhân kia lại có sở thích ác ý như vậy.

Nghĩ đến đây, Nữ Oa nương nương không khỏi bật cười.

Cứ như vậy thì thật là thú vị rồi, không ngờ nam nhân kia lại trực tiếp nhắm vào Thái Thượng Lão Tử.

E là lúc này sắc mặt Thái Thượng Lão Tử có chút không được tốt rồi phải không?

Nữ Oa nương nương suy tư một hồi, nhưng cuối cùng sắc mặt lại đen lại.

Bởi vì thông qua Thái Thượng Lão Tử, nàng đã nghĩ đến bản thân mình.

Thái Thượng Lão Tử đã có tồn tại tương ứng, vậy mình có tồn tại tương ứng không?

Tồn tại tương ứng của mình lại là ai?

Sắc mặt Nữ Oa nương nương lúc này có chút không được tốt.

Tam Thất là do nam nhân kia đưa ra để đối vị với mình sao?

Hay là con yêu tinh kia đối vị với mình?

Nghĩ đến hai nữ nhân kia, sắc mặt Nữ Oa có chút không được tốt.

Nữ Oa lúc này đã hiện ra một loại cảm giác bệnh hoạn.

Nghĩ đến hai nữ nhân kia, nàng liền căm hận trong lòng.

Hai nữ nhân kia trong lòng nàng đã sớm là người phải giết.

Tạm thời không nói đến nam nhân kia, chỉ nói hai nữ nhân bên cạnh nam nhân kia đã là không thể coi thường.

Nàng thế nào cũng phải tìm cơ hội giết chết hai nữ nhân này.

Nàng tuyệt đối không cho phép bên cạnh nam nhân kia xuất hiện bất kỳ nữ tử nào khác.

Tuyệt đối không cho phép. ---------- Ngay lúc Nữ Oa nương nương đang căm hận trong lòng, tại Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên giáo chủ lúc này sắc mặt cũng có chút khó coi.

Dù sao thì Ma Tổ La Hầu cường hãn như vậy, đối với họ tuyệt đối không phải là một tin tốt, thậm chí còn là một tin rất xấu.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm thấy sắc mặt có chút khó coi.

Bởi vì khi Ma Tổ La Hầu xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang,

Nguyên Thủy Thiên Tôn từng giao thủ với hắn, hai người coi như có quan hệ địch đối nhất định.

Khi đó, Thú Hoàng Thần Nghịch giao thủ với Thái Thượng Lão Tử, còn Ma Tổ La Hầu thì ra tay với Nguyên Thủy Thiên Tôn hắn.

Khi đó, tình hình giao chiến của hai người cực kỳ kịch liệt, nhưng Ma Tổ La Hầu vẫn không động dụng Âm Dương chi lực.

Rốt cuộc là tại sao?

Chẳng lẽ gã kia đang giấu nghề?

Hay là nói mình không xứng để hắn động dụng thủ đoạn thật sự?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trở nên càng thêm khó coi.

Nếu thật sự như vậy, đây đối với hắn tuyệt đối là một sự sỉ nhục to lớn.

Gã kia lại dám xem thường hắn, giao thủ với hắn lại không dùng bản lĩnh thật sự.

Đây chẳng phải là xem thường hắn sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt hắn càng đen đến cực hạn.

Đồng thời trong lòng cũng có chút căm hận.

Nếu là lần sau, nhất định phải cho gã kia biết tay.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thầm căm hận trong lòng. ---------- Ngay lúc các đại năng Hồng Hoang đang bàn tán, tử kim nhị khí trên không trung cuối cùng lại có phản ứng.

Kim quang kịch liệt bắt đầu lóe lên trên không trung.

Cùng với kim quang lóe lên, tử khí cũng bắt đầu lan tỏa.

Trong mây tường vân tử khí ngút trời lại có kim quang lấp lóe, quả

thật là đẹp đến cực hạn.

Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này không ai không nhiệt huyết sôi trào.

Cuối cùng lại có thần thông mới xuất hiện sao?

Chuyện như vậy thực sự khiến người ta quá kích động.

Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang đã xếp đến hạng 23 rồi, thần thông tiếp theo rốt cuộc là thần thông gì?

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời.

Họ phải xem rốt cuộc là thần thông gì, người tu luyện thần thông đó rốt cuộc là ai.

Rất lâu rất lâu sau, tử kim nhị khí trên không trung cuối cùng cũng ngưng tụ thành một chuỗi Đại đạo văn tự.

Chúng sinh ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Đại đạo văn tự viết rõ ràng, rành mạch.

Thần thông mới này chính là thần thông của Thú Hoàng Thần Nghịch. ["Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang, hạng 23: Thú Huyết Phí Đẳng.

Người sáng lập là Trường Không đạo chủ.

Người tu luyện là Thú Hoàng Thần Nghịch.

Tu luyện đến tầng thứ cao thâm sẽ có cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh nhân.

Công pháp này chủ yếu là tu luyện tinh huyết.

Toàn bộ tiên huyết trong cơ thể đều có thể ngưng tụ thành tinh huyết.

Mỗi một giọt tinh huyết đều có thần uy vô cùng vô tận.

Mỗi một giọt tinh huyết đều có thể bộc phát ra thần thông kinh thiên động địa.

Dù bản thân bị hủy diệt, cũng có thể dựa vào tinh huyết để khôi phục trong nháy mắt.”] Thấy chuỗi Đại đạo văn tự này, tất cả mọi người đều một phen than thở.

Ai cũng không ngờ lại có công pháp như vậy.

Chương 634

Đây không phải là công pháp tu luyện pháp lực, cũng không phải là công pháp tu luyện nguyên thần, mà là công pháp tu luyện tinh huyết, tu luyện nhục thân.

Hơn nữa tên còn có chút kỳ quái.

Thú Huyết Phí Đẳng?

Chủ yếu là tu luyện huyết mạch thần thông rồi.

Mỗi một giọt tiên huyết đều có thể ngưng luyện thành tinh huyết vô cùng cường hãn, mỗi một giọt tinh huyết đều có thể tái sinh.

Điều này đại biểu cho việc Thú Hoàng Thần Nghịch căn bản là tồn tại bất tử bất diệt, trừ phi có thể hủy diệt triệt để cả máu của người ta.

Nhưng mỗi một giọt máu của người ta đều là tinh huyết, mỗi một giọt tinh huyết đều có thần thông vô song.

Chỉ nghĩ thôi cũng thật khiến người ta hâm mộ.

Đây lại là một thần thông bất tử bất diệt, đây lại là một thần thông có thể trở thành Đại Đạo Thánh nhân.

So với những cường giả của Thiên Cơ Lâu kia, những cường giả bình thường như họ thực sự không có khả năng so sánh.

Người ta không chỉ có nội tình bản thân cường hãn, mà còn sở hữu thần thông vô song.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lại hồi tưởng lại cảnh tượng Thú Hoàng Thần Nghịch lần đầu xuất hiện.

Khi Thú Hoàng Thần Nghịch lần đầu xuất hiện ở Hồng Hoang,

còn là lúc Bảng xếp hạng Tọa kỵ.

Khi đó, đó là một thân ảnh vô cùng to lớn, mênh mông.

Ngay cả các Thánh nhân nhìn thấy thân ảnh này, sắc mặt cũng đột nhiên đại biến, bởi vì thân ảnh đó thực sự quá to lớn, mênh mông.

Mức độ to lớn của nó thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng.

Phải biết rằng con Huyền Vũ trong Tứ Thánh Thú đã đủ khủng bố rồi, nhưng con Huyền Vũ kia trước mặt con hung thú này vẫn có vẻ có chút nhỏ bé.

Sinh vật này xấu xí đến không thể tưởng tượng, cũng không thể nhìn ra cụ thể là loài gì.

Chỉ là thân thể to lớn, mênh mông che trời lấp đất kia thực sự khiến người ta kinh khủng.

Tiếng máu chảy trong cơ thể con hung thú này như sấm trời rền vang, lại như sông lớn, biển lớn đang cuồn cuộn dâng trào, thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng.

Tiếng tim đập khổng lồ kia như tiếng trống trận, một tiếng lại một tiếng vang vọng khắp trời đất Hồng Hoang.

Trên móng vuốt của con hung thú này lóe lên hàn quang vô song.

Mỗi một mảnh vảy trên người nó đều lớn như một dãy núi khổng lồ.

Thân thể của con hung thú kia thực sự vượt qua sức tưởng tượng của chúng sinh Hồng Hoang.

Thân thể to lớn như vậy, ngay cả Côn Bằng lão tổ, sinh linh có hình thể to lớn nhất Hồng Hoang, sắc mặt cũng không thể so sánh với nó.

Một số sinh linh viễn cổ, khi đó nhìn thấy thân thể này đều sợ đến

mức sắc mặt khó coi.

Bởi vì bản thân Thú Hoàng Thần Nghịch chính là tồn tại vô thượng, thần uy mênh mông, uy lực vô cùng, trấn áp tất cả kẻ địch trên thế gian.

Với chiến lực vô thượng, hắn đã thống trị thượng cổ Hồng Hoang, khiến tất cả sinh linh đều vô cùng kinh khủng.

Ngay cả Đạo tổ Hồng Quân, Ma Tổ La Hầu, thời kỳ đó cũng không thể địch lại hắn.

Điều này đủ để thấy sự cường đại của Thú Hoàng Thần Nghịch thời thượng cổ.

Ngay cả nhân vật như Đạo tổ cũng khó lòng tranh phong với hắn, chẳng lẽ còn không thể hiện sự cường đại của hắn sao?

Đến nay đã qua vô số năm, Thú Hoàng Thần Nghịch cũng đã nhận được từ tay Trường Không đạo nhân thần thông Thú Huyết Phí Đẳng.

Đến nay, thực lực của hắn rốt cuộc đã đạt đến tầng thứ nào?

Chỉ nghĩ thôi cũng khiến người ta có chút khủng bố.

Thú Hoàng Thần Nghịch có thể nói là một tồn tại vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Bởi vì chúng sinh Hồng Hoang đã chứng kiến bản thể của hắn, cũng đã chứng kiến hình dáng hóa thành người của hắn.

Khi công bố Bảng xếp hạng Tiên Tư trên Hồng Mông Tử Kim Bảng, xếp hạng thứ sáu chính là vị Thú Hoàng Thần Nghịch này.

Hình tượng đạo thể của Thú Hoàng Thần Nghịch thực sự có chút kinh diễm.

Chỉ thấy đó là một thiếu niên mặc y phục lụa là sặc sỡ, có một cảm giác hoa lệ yêu diễm, dường như còn tuấn mỹ hơn cả nữ tính

bình thường.

Tuấn mỹ đến mức có chút yêu diễm, dường như nữ tính cũng không có hình tượng rạng rỡ chói mắt như hắn.

Khi đạo thể của Thú Hoàng Thần Nghịch xuất hiện, quả thực đã kinh diễm rất nhiều người.

Tất cả mọi người đều tưởng hắn là một lão già sắp chết, ai ngờ lại là một thiếu niên.

Khi chúng sinh Hồng Hoang thực sự gặp hắn, còn là trong trận đại chiến Nhân Yêu.

Khi đó, Tam Thanh và Chuẩn Đề liên tiếp xuất hiện trên chiến trường.

Đối mặt với áp lực này, Thần Nghịch và La Hầu của Thiên Cơ Lâu lần lượt xuất hiện.

Khi đó, Thú Hoàng Thần Nghịch từng đại chiến một trận với Thái Thượng Lão Tử.

Pháp bảo gì cũng không dùng, chỉ dùng hương khói, hàng thông dụng của Thiên Cơ Lâu, đã đánh ngang tay với Thái Thượng Lão Tử.

Hơn nữa, Thần Nghịch còn từng thi triển Thất Tình Lục Dục chi pháp, đánh một trận bất phân thắng bại với Thái Thượng Lão Tử.

Cuối cùng khiến Thái Thượng Lão Tử phải bố trí một trận pháp giống như trận mai rùa.

Tuy cuối cùng là một cục diện bất phân thắng bại, nhưng hai người rõ ràng đều không bộc lộ ra nội tình thực sự sâu trong lòng mình.

Giống như Ma Tổ La Hầu, Ma Tổ La Hầu không thi triển thần thông Âm Dương Bí Điển của mình, Thú Hoàng Thần Nghịch cũng

như vậy.

Thần thông Thú Huyết Phí Đằng của hắn cũng không hề động dụng.

Dù vậy, cũng đã đánh một trận bất phân thắng bại với Tam Thanh Thánh nhân.

Nếu hắn động dụng thần thông như vậy, chiến lực thật sự có phải sẽ mạnh hơn cả Tam Thanh Thánh nhân không?

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi suy tư không thôi.

Theo nội tình hiện tại mà xem, dường như nội tình của Ma Tổ La Hầu và Thú Hoàng Thần Nghịch còn sâu hơn một chút.

Dù sao đến bây giờ, hai người họ đều có nội tình thần kỳ chưa xuất hiện, cũng có nội tình thần kỳ chưa từng thật sự hiển lộ trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Nếu thật sự giao thủ, e rằng Tam Thanh trước mặt họ thật sự không chiếm được chút lợi thế nào.

Dù sao thì khi Thú Hoàng Thần Nghịch uy chấn Hồng Hoang, Hồng Quân Đạo Tổ cũng chỉ là một tiểu đệ mà thôi.

Ngoài ra, khi Ma Tổ La Hầu uy chấn Hồng Hoang, còn nhiều lần đánh bại Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ khi đó còn là bại tướng dưới tay Ma Tổ La Hầu.

Hai vị siêu cấp đại năng này hiện nay đối vị với Tam Thanh, e là Tam Thanh cũng không thể chiếm được bất kỳ tiên cơ nào trước mặt họ.

Sự thật cũng là như vậy.

Hai người lần lượt giao thủ với Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái

Thượng Lão Tử trong Tam Thanh, không hề ở thế hạ phong.

Càng quan trọng hơn là Âm Dương Ma Điển của họ, cũng như Thú Huyết Phí Đẳng, vẫn chưa thật sự thi triển.

Dù vậy, họ cũng đã ngang tài ngang sức với Tam Thanh, tuyệt đối là những tồn tại vượt ngoài sức tưởng tượng.

Có lẽ đợi đến khi họ thật sự bùng nổ, e là Tam Thanh cũng không phải là đối thủ của họ rồi phải không?

Chúng sinh Hồng Hoang nhất thời không khỏi có chút cảm khái.

Nếu đi theo bước chân của Thánh nhân, lập đỉnh Tử Tiêu Cung, thật sự có thích hợp không?

Dù sao thì Thiên Cơ Lâu mới là tồn tại thật sự bảo vệ Hồng Hoang trong vô số năm qua.

Bất kể là Tứ Đại Thánh Thú, hay Thú Hoàng Thần Nghịch, hay Ma Tổ La Hầu, họ mới là những siêu cấp đại năng đã luôn bảo vệ Hồng Hoang trong vô số năm nay.

Họ vẫn là những người đã âm thầm cống hiến cho Hồng Hoang.

Nếu thật sự giúp Tử Tiêu Cung đối phó với những người này, vậy Tử Tiêu Cung có thể bảo vệ Hồng Hoang không?

Tử Tiêu Cung thật sự có thể kiên trì được không?

Đây tuyệt đối là một ẩn số.

Chỉ nghĩ thôi cũng có chút khiến người ta phiền não.

Dù sao thì quan hệ giữa Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung ngày càng căng thẳng, thậm chí có thể nói là ngày càng phiền phức.

Bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ đại chiến thật sự.

Thế giới Hồng Hoang hiện nay, ba đại chủng tộc cũng đã bắt đầu

ma quyền sát chưởng.

Trăm năm trước, Yêu tộc đã chịu thiệt lớn ở chỗ Nhân tộc, ngay cả con trai của Yêu Đế Đế Tuấn cũng đã chết.

Hơn nữa, do áp lực, Yêu tộc còn phải cống nạp cho Nhân tộc rất nhiều bảo vật và mỹ nhân.

Chương 635

Yêu tộc nào đã từng chịu thiệt lớn như vậy?

Rõ ràng họ không thể nuốt trôi cục tức này.

Tuy trăm năm nay thế giới Hồng Hoang tương đối yên bình, nhưng tất cả mọi người đều nhìn ra, đây chỉ là bóng tối cuối cùng trước bình minh mà thôi.

Hay nói cách khác, Yêu tộc đang trong quá trình chuẩn bị cuối cùng để ra tay hạ tử thủ với Nhân tộc.

Mà Vu tộc cũng như vậy.

Tuy Vu tộc những năm gần đây tương đối an phận, nhưng quan hệ giữa Vu tộc và Nhân tộc cũng cực kỳ gay gắt, thậm chí có thể nói ma sát giữa Vu tộc và Nhân tộc chưa bao giờ ngừng.

Dù sao thì Vu tộc và Nhân tộc cùng sinh sống trong Hồng Hoang này.

Nhân tộc dị quân đột khởi, cộng thêm những năm gần đây, không biết vì sao nhân khẩu Nhân tộc lại đột nhiên tăng mạnh.

Khu vực sinh sống của Nhân tộc cũng không ngừng mở rộng.

Đây đối với Vu tộc tuyệt đối không phải là một hiện tượng tốt.

Thế giới Hồng Hoang lúc này đã trở nên vô cùng đông đúc.

Vì vậy, ma sát giữa Vu tộc và Nhân tộc chưa bao giờ ngừng.

Dù sao thì vô số Nhân tộc và vô số Vu tộc cùng sinh sống trên đại địa Hồng Hoang, tự nhiên không thể nào chung sống hòa bình.

Cộng thêm những năm gần đây, nhân khẩu Nhân tộc bùng nổ nhanh chóng, xét về số lượng cơ bản, Nhân tộc đã không thua kém Vu

tộc.

Dù sao thì hai, ba trăm năm đã trôi qua, thời gian dài như vậy đủ để Nhân tộc bùng nổ nhanh chóng.

Hơn nữa, trong thời gian này, cao thủ Nhân tộc càng xuất hiện không ngừng, thậm chí cả cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên cũng xuất hiện rất nhiều.

Sau khi nội tình của Nhân tộc được củng cố, tự nhiên sẽ không sợ hãi Vu tộc, hơn nữa còn thỉnh thoảng khiêu khích Vu tộc.

Bởi vì Yêu tộc tàn sát Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm, mà Vu tộc cũng không phải thứ gì tốt đẹp.

Vu tộc cũng chém giết Nhân tộc để luyện chế Trảm Yêu Kiếm.

Đây là mối hận thù như máu giữa các chủng tộc.

Theo thời gian trôi qua, mâu thuẫn giữa Vu tộc và Nhân tộc càng không ngừng, có xu hướng ngày càng gay gắt.

Ngay cả các lãnh tụ của Nhân tộc và Vu tộc cũng cố gắng hết sức để áp chế, cũng có chút không kiểm soát nổi.

Có thể nói, giữa Nhân tộc và Vu tộc, Yêu tộc có mâu thuẫn sinh tử.

Mà Vu tộc và Yêu tộc thì càng không cần phải nói.

Trong nhiều năm qua, Yêu tộc và Vu tộc vốn đã ở trong tình thế không đội trời chung, ngươi chết ta sống.

Số lượng Vu tộc chết trong tay Yêu tộc không đếm xuể, mà số lượng Yêu tộc chết trong tay Vu tộc cũng không đếm xuể.

Dù sao thì mâu thuẫn mấy vạn năm qua hiển nhiên càng không thể xóa nhòa.

Ba chủng tộc này hiện đã rơi vào một sự cân bằng kỳ lạ, đều thù địch lẫn nhau, âm thầm lại không ngừng ma sát.

Nhân tộc đồng thời nảy sinh ma sát to lớn với cả hai tộc Vu Yêu.

Điều này đối với các chủng tộc khác nào đâu không phải như vậy?

Vu tộc cũng đang ở trong tình thế khó khăn.

Bởi vì Vu tộc cần đồng thời đối mặt với Yêu tộc và Nhân tộc.

Cộng thêm Thủy Hỏa hai vị Tổ Vu của mình đã thân vong, thực lực của Vu tộc có thể nói là tổn thất vô cùng nghiêm trọng.

Sau khi hai vị Tổ Vu tử vong, còn có hai vị Tổ Vu hiện đang ở Thiên Cơ Lâu.

Cũng có nghĩa là trong lãnh địa Vu tộc hiện nay, tổng cộng còn lại 8 vị Vu tộc.

Đối mặt với tình huống này, Yêu tộc đã có chút rục rịch.

Nếu không phải những lời mà các Thánh nhân kia đã nói, e rằng Yêu tộc đã ra tay với Vu tộc rồi.

Nhưng cuối cùng vẫn miễn cưỡng kiềm chế được.

Yêu tộc cũng như vậy.

Đồng thời đối mặt với sự khiêu khích của Nhân tộc và sự kháng cự ngoan cường của Vu tộc, tình hình của Yêu tộc cũng có chút khó xử.

Tuy hiện tại thực lực của Yêu tộc không bị tổn hại gì, nhưng Yêu tộc hiện nay đã có chút lòng người tan rã.

Chuyện Long tộc đầu hàng Nhân tộc đã lan truyền khắp nơi.

Đối mặt với sự phản bội của Long tộc, Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại không có kế sách nào.

Điều này cũng khiến nhiều tộc quần của Yêu tộc không thể ngờ tới.

Sau khi Long tộc phản bội Nhân tộc, lại còn nhận được lợi ích to lớn.

Long tộc hiện tại đã có Chân Long xuất hiện, hơn nữa còn nhận được quyền khống chế thủy vực trên lục địa.

Địa bàn của Long tộc có thể nói là mở rộng nhanh chóng.

Đây là chuyện mà không ai ngờ tới.

Sau khi Long tộc thoát khỏi Yêu tộc, không chỉ thực lực đại tăng, khu vực khống chế cũng trở nên lớn hơn, còn nhận được sự che chở của Nhân tộc, lại còn có Chân Long xuất hiện.

Đối mặt với tình huống này, Yêu tộc tự nhiên có chút lòng người tan rã.

Ngoài ra, còn có những tin tức không tốt khác truyền đến tai Yêu tộc.

Tin tức các lãnh tụ Nhân tộc bí mật gặp mặt với con Khổng Tước đầu tiên giữa trời đất là Khổng Tuyên đã bị phơi bày.

Sau đó, Khổng Tuyên trên đường trở về đã bị Chuẩn Đề thánh nhân chặn giết.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, lãnh tụ Nhân tộc Hữu Sào Thị đã dũng cảm ra tay đối mặt với Chuẩn Đề thánh nhân, cứu Khổng Tuyên ra.

Sau đó, khu vực sinh sống của Nhân tộc đã có thêm mười mấy con Phượng Hoàng.

Tin tức này lượng thông tin có chút lớn.

Mười mấy con Phượng Hoàng đột nhiên xuất hiện này rốt cuộc từ

đâu đến?

Thực lực của mười mấy con Phượng Hoàng này tuy không ra sao, nhưng cũng đều có thực lực Đại La Kim Tiên.

Mười mấy con Phượng Hoàng có thực lực Đại La Kim Tiên đột nhiên xuất hiện trong khu vực Nhân tộc, điều này quả thực đáng để suy ngẫm.

Chẳng lẽ con Khổng Tước kia còn nắm giữ rất nhiều Phượng Hoàng nhất tộc?

Nếu không những con Phượng Hoàng này từ đâu đến?

Các lãnh tụ Nhân tộc đã cứu Khổng Tuyên, Khổng Tuyên cũng đã dẫn dắt Phượng Hoàng nhất tộc đầu hàng Nhân tộc sao?

Các đại năng của Yêu tộc càng nghĩ càng thấy có khả năng này.

Chẳng lẽ Phượng Hoàng nhất tộc vẫn luôn ẩn nấp trong bóng tối cũng đã đầu hàng Nhân tộc?

Long Phượng hai tộc đều đã âm thầm đầu hàng Nhân tộc sao?

Ngoài ra, còn có tin đồn lan truyền.

Con Ngũ Đức Kỳ Lân duy nhất còn tồn tại giữa trời đất dường như cũng có ý định kết minh với Nhân tộc.

Con Ngũ Đức Kỳ Lân kia tuy chiến lực không mạnh, nhưng thần thông của nó quả thực là tồn tại rất cường hãn.

Nếu Ngũ Đức Kỳ Lân thật sự kết minh với Nhân tộc, vậy thì có chuyện hay để xem rồi.

Tàn dư của Viễn Cổ Tam Tộc, đây là đều chuẩn bị kết minh với Nhân tộc a.

Tàn dư của Viễn Cổ Tam Tộc, cộng thêm Nhân tộc, bốn thế lực

ngưng kết lại, tất nhiên là thực lực bùng nổ.

Nhiều tin tức như vậy truyền ra, đối với Yêu tộc không nghi ngờ gì là khiến người ta chán nản, đồng thời càng khiến lòng người tan rã.

Đối mặt với tình huống này, ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn cũng không có cách nào tốt hơn.

Tình hình hiện tại đối với hai tộc Vu Yêu quả thực không tốt chút nào.

Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, Thủy Hỏa hai vị Tổ Vu đã chết, Hậu Thổ trở thành Địa Đạo Thánh nhân, hiện đang ở Thiên Cơ Lâu, Cung Công cũng đang ở Thiên Cơ Lâu.

Chỉ còn lại tám đại Vu tộc, thực lực có thể nói là tổn thất lớn.

Mà Yêu tộc cũng là lòng người tan rã, chiến ý không còn.

Ba tộc Hồng Hoang hiện tại cũng chỉ có Nhân tộc còn đang phát triển với tốc độ chóng mặt.

Tuy nội tình hơi nông cạn, nhưng chiến lực vẫn đang nhanh chóng tiếp cận.

Đây cũng là nguyên nhân khiến hai tộc Vu Yêu ngồi không yên.

Đặc biệt là việc công bố Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang, thực lực của Thiên Cơ Lâu lần lượt bị phơi bày, tự nhiên khiến hai tộc Vu Yêu càng ngồi không yên, hận không thể lập tức ra tay với Nhân tộc.

Chương 636

Nhưng các Thánh nhân Hồng Hoang vẫn chưa chuẩn bị xong, Hồng Quân Đạo Tổ của Tử Tiêu Cung cũng chưa chuẩn bị xong.

Cũng không biết đại chiến thật sự khi nào mới có thể bắt đầu.

Nhân tộc cộng thêm tàn dư của Viễn Cổ Tam Tộc, đã có tư cách có thể so tài với họ.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này cũng bàn tán xôn xao.

Thực lực của Nhân tộc rốt cuộc thế nào?

Thực lực của Vu tộc rốt cuộc thế nào?

Tình hình thực lực của Yêu tộc lại ra sao?

Gần như đã bị phân tích đến trong suốt.

Cộng thêm thực lực của các Thánh nhân Hồng Hoang ra sao?

Thực lực của các Thánh nhân Thiên Cơ Lâu ra sao?

Cùng với việc các loại bảng xếp hạng được phơi bày, chúng sinh Hồng Hoang đã có ấn tượng đại thể.

Nhân tộc đối mặt với hai tộc Vu Yêu tuy vẫn ở thế yếu, nhưng nếu tàn dư của Viễn Cổ Tam Tộc thật sự kết minh với Nhân tộc, Nhân tộc cũng không phải là không có sức chiến đấu.

Ngoài ra, Thánh nhân Thiên Cơ Lâu so với Thánh nhân Hồng Hoang, bất kể là số lượng hay chất lượng, Thiên Cơ Lâu đều là tồn tại áp đảo.

Chúng sinh Hồng Hoang thực sự không biết vị đại nhân của Tử Tiêu Cung kia rốt cuộc có nội tình gì.

Vị đại nhân kia rốt cuộc dựa vào thủ đoạn gì để so sánh với Thiên Cơ Lâu?

Thực sự khiến chúng sinh Hồng Hoang khó hiểu không thôi.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao, tử kim nhị khí trên không trung cuối cùng lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Kim quang ngút trời lại một lần nữa bắt đầu lóe lên trên không trung.

Sương mù màu tím cũng che trời lấp đất.

Tuy nhiên, rất lâu rất lâu, đều không có động tĩnh gì.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi khó hiểu.

Bởi vì tử kim nhị khí trên không trung đã sôi trào rất lâu rồi, nhưng vẫn không có thần thông mới nào được phơi bày.

Điều này không khỏi khiến người ta cảm thấy vô cùng sốt ruột.

Thời gian dường như đã có chút dài.

"Tại sao vẫn chưa có thần thông mới xuất hiện?" "Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" "Thời khắc quan trọng sao lại khó sinh thế này?" "Chẳng lẽ Hồng Mông Tử Kim Bảng không xác định được thần thông tiếp theo rốt cuộc là thần thông gì sao?" "Không thể nào?

Hồng Mông Tử Kim Bảng không phải được xưng là toàn tri toàn năng sao?" "Đúng vậy, Hồng Mông Tử Kim Bảng quả thực là toàn tri toàn năng, hơn nữa còn có thể dựa vào sự thay đổi của Hồng Hoang để cập nhật theo thời gian thực." "Vậy tại sao lần này đã lâu như vậy rồi mà vẫn chưa cập nhật ra?" "Ngươi hỏi ma à?

Ma mới biết!" Các sinh linh của thế giới Hồng Hoang đã nổ tung.

Thời gian đã trôi qua rất lâu, Hồng Mông Tử Kim Bảng lại vẫn không cập nhật nữa.

Rốt cuộc là nguyên nhân gì?

Tất cả mọi người đều căng thẳng nhìn lên hư không.

Họ muốn điều tra cho ra nhẽ.

Ngay lúc này, tử kim nhị khí trên không trung dường như đã dừng lại, không còn thế sôi trào nữa, mà lại xuất hiện một chuỗi Đại đạo văn tự lớn khác.

Thấy chuỗi Đại đạo văn tự này, tất cả mọi người đều một phen xôn xao.

Hóa ra Hồng Mông Tử Kim Bảng thật sự không thể diễn hóa ra xếp hạng tiếp theo.

Tất cả mọi người đều sôi trào, thậm chí còn có vô số người đang gào thét.

Đây là lần đầu tiên.

Bởi vì Đại đạo văn tự trên không trung viết rất rõ ràng, rành mạch. ["Vì có người gian lận, dẫn đến xếp hạng hỗn loạn, tạm thời không thể xếp hạng, Bảng xếp hạng Thần thông Hồng Hoang tạm dừng!"] Vì có người gian lận mà không thể tiếp tục xếp hạng a.

Đây là tình huống gì?

"Cái quái gì vậy?

Rốt cuộc là cái quái gì?" "Có người gian lận là ý gì?" "Không ngờ ngay cả Hồng Mông Tử Kim Bảng toàn tri toàn năng cũng không thể xếp hạng?" "Rốt cuộc là ai gian lận?

Có thể khiến Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng không thể xếp hạng?" "Đúng vậy, đúng vậy, điều này quả thực có chút biến thái rồi phải không?" "Sao ta lại không tin như vậy chứ?

Rốt cuộc là ai có thủ đoạn như vậy?" "-------" Các đại năng Hồng

Hoang đều đang bàn tán xôn xao.

Ai nấy đều lộ ra vẻ mặt khó có thể tưởng tượng.

Mọi người đều không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Đúng lúc này, đột nhiên có một giọng nói truyền ra.

"Các ngươi không cần đoán nữa, Hồng Mông Tử Kim Bảng đúng là không thể xếp hạng tiếp được rồi." Nghe thấy giọng nói này, tất cả mọi người đều sững sờ, sau đó liền giữ im lặng.

Bọn họ muốn xem thử vị lãnh tụ Nhân tộc này rốt cuộc muốn nói điều gì.

Bởi vì đây là giọng nói của lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

Đây cũng là lần đầu tiên lãnh tụ Nhân tộc thực sự lên tiếng trên vũ đài lớn của Hồng Hoang.

Bọn họ muốn xem thử y nói cái gì.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị cười khà khà.

"Bởi vì có kẻ không biết xấu hổ." "Chẳng cần nói nhiều, cơ bản chính là do đám thánh nhân kia giở trò." "Phần thưởng lần này cơ bản có thể nói toàn bộ đều là Thiên Cơ Thạch." "Sau khi có được Thiên Cơ Thạch, những kẻ đó liền nảy sinh một vài tâm tư." "Sau khi có được Thiên Cơ Thạch, đã có người bắt đầu sử dụng Thiên Cơ Thạch để tăng cường uy lực cho thần thông của mình." "Chắc hẳn kẻ làm vậy không ít đâu nhỉ?" "Chủ yếu là muốn để nhiều thần thông hơn được lên bảng xếp hạng." "Ta đoán lúc này, những kẻ làm vậy cũng không phải số ít." "Toàn là một lũ ti tiện, vô sỉ, hạ tiện, giả dối…" "Những kẻ này sau khi có được Thiên Cơ Thạch, liền tiếp tục diễn hóa các thần thông khác của mình." "Kẻ làm vậy cũng không ít, mọi thứ đều biến hóa khôn lường." "Tự nhiên là khiến Hồng Mông Tử Kim Bảng không thể xếp hạng tiếp được rồi." "Ngay cả một vài danh

sách đã công bố, e rằng cũng không còn chính xác nữa." Nghe những lời này, tất cả mọi người đều sững sờ.

Một lát sau, tất cả đều bừng tỉnh đại ngộ.

Quả nhiên là như vậy.

Nếu thật sự là thế, Hồng Mông Tử Kim Bảng quả thật không thể xếp hạng được nữa.

Có kẻ đã lợi dụng Thiên Cơ Thạch để diễn hóa thành công thần thông mới.

Có kẻ thì đang trong quá trình diễn hóa.

Mọi chuyện còn chưa ngã ngũ.

Điều này khiến Hồng Mông Tử Kim Bảng làm sao diễn hóa đây?

Nghĩ đến đây, sắc mặt mọi người đều trở nên cổ quái.

Những kẻ có được Thiên Cơ Thạch, đa phần đều là Thánh nhân Hồng Hoang.

Đây chẳng phải là nói các Thánh nhân đang tập thể gian lận sao?

Chẳng trách lãnh tụ Nhân tộc nói bọn họ là lũ ti tiện, vô sỉ, hạ tiện.

Bây giờ xem ra, quả đúng là như vậy.

Thật sự có chút khó có thể tưởng tượng.

Vô số đại năng Hồng Hoang đều lắc đầu, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài.

Vốn còn có trò hay để xem, không ngờ Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang này lại chỉ xếp đến vị thứ 23 là dừng lại.

Thật là có chút vô vị.

Mọi người đều len lén nhìn lên, Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang trên Hồng Mông Tử Kim Bảng lúc này cũng không hoàn

chỉnh.

Chỉ có một số thần thông trên danh sách. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 100: Tịnh Thế Thần Lôi — Tiếp Dẫn thánh nhân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 99: Tạo Hóa Thần Lôi — Nữ Oa thánh nhân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 98: Thượng Thanh Thần Lôi — Thông Thiên thánh nhân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 97: Ngọc Thanh Thần Lôi — Nguyên Thủy thánh nhân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 96: Thái Thanh Thần Lôi — Thái Thượng Lão Tử!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 95: Tha Tâm Thông — Nguyên Thủy thánh nhân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 94: Thái Thanh Thánh Quang — Thái Thượng Lão Tử!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 93: Thiên Thủ Cẩu Đà — Chuẩn Đề thánh nhân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 92: Phật Môn Kim Thân — Tiếp Dẫn thánh nhân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 91: Pháp Tướng Thiên Địa — Tam Thanh thánh nhân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 90: Thiên Địa Huyền Linh Biến — Nữ Oa thánh nhân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 89: Đại Uy Thiên Long Thế Tôn Địa Tạng Pháp Quyết — Địa Tạng!"] ---------- ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 80: Thái Dương Thần Hỏa — Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn!"] ---------- ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 75: Chưởng Trung Phật Quốc — Chuẩn Đề thánh nhân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 74: La Sinh Môn — Nữ Oa thánh nhân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 73: Côn Bằng Bảo Thuật — Côn Bằng lão tổ!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 72: Thời Gian Pháp Tắc Chưởng Khống Pháp — Tổ Vu Chúc Cửu Âm!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 71: Lục Đinh Thần Hỏa — Thái Thượng Lão Tử!"]

---------- ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 58: Tam Muội Thần Phong — Di Lặc lão tổ!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 57: Đại Tự Tại Thiên Ma Công — Tự Tại Thiên Ba Tuần!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 56: Đông Hoa Kiếm Quyết — Đông Hoa Đế Quân!"] ---------- ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 50: Thái Dương Vạn Hóa Bảo Thuật — Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 49: Mộc Chi Pháp Tắc Chưởng Khống Thuật — Vu tộc Tổ Vu Câu Mang!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 48: Ngũ Sắc Thần Quang — Khổng Tuyên!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 47: Phượng Hoàng Niết Bàn Chi Thuật — Khổng Tuyên!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 46: Ngũ Đức Kỳ Lân Tường Thụy Pháp — Ngũ Đức Kỳ Lân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 45: Đấu Chiến Thắng Pháp — Hỗn Thế Tứ Hầu!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 44: Long Môn Hóa Long Thuật — Long tộc Tứ Hải Long Vương!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 43: Địa Sát Thất Thập Nhị Bảo Thuật — Ma Tổ La Hầu!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 42: Thiên Cương Tam Thập Lục Bảo Thuật — Thú Hoàng Thần Nghịch!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 41: Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết — Chuẩn Đề thánh nhân!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 40: Bát Cửu Huyền Công — Nguyên Thủy Thiên Tôn!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 39: Thượng Thanh Kiếm Pháp — Thông Thiên giáo chủ!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 38: Huyết Thần Tử Phân Thân — Minh Hà lão tổ!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 37: Hỗn Nguyên Kiếm Đồ — Công Phu Hùng Miêu!"] ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 36: Hỗn Nguyên Thái Cực Công — Thái Thượng Lão Tử!"]

[“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 35: Nguyên Thần Đăng Tiên Pháp — Vu tộc Tổ Vu Hậu Thổ!”] [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 34: Nguyên Thủy Chân Giải — Nguyên Thủy Thiên Tôn!”] [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 33: Cửu Chuyển Thần Công — Vu tộc Thập Nhị Tổ Vu!”] [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 32: Nhất Khí Hóa Tam Thanh — Thái Thượng Lão Tử!”] [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 31: Công Đức Thiên Thê — Nữ Oa thánh nhân!”] [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 30: Nguyên Tử Hồng Liên Công — Thiên Cơ Lâu Ca Tư Lạp!”] [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 29: Huyền Vũ Thông Thiên Lục — Tứ thánh thú Huyền Vũ!”] [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 28: Chu Tước Luyện Ngục Quyết — Tứ thánh thú Chu Tước!”] [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 27: Bạch Hổ Canh Kim Quyết — Tứ thánh thú Bạch Hổ!”] [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 26: Thanh Long Cổ Đằng Quyết — Tứ thánh thú Thanh Long!”] [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 25: Mã Lạp Qua Bích Quyết — Thần thú Thảo Nê Mã!”] [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 24: Âm Dương Ma Điển — Ma Tổ La Hầu!”] [“Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, hạng 23: Thú Huyết Phí Đằng — Thú Hoàng Thần Nghịch!”] Các thần thông trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang, đến đây là kết thúc.

Bảng xếp hạng không hề được công bố một cách trọn vẹn, chỉ từ hạng 100 đến hạng 23.

Hơn nữa, những thứ hạng đã công bố hiện tại cũng chưa chắc đã chính xác.

Bởi vì đúng như lời lãnh tụ Nhân tộc đã nói, có rất nhiều Thánh nhân không biết xấu hổ đã bắt đầu dùng Thiên Cơ Thạch để gian lận.

Chỉ cần có được Thiên Cơ Thạch, bọn họ liền nghĩ đến việc lập tức sử dụng, tự nhiên khiến cho bảng xếp hạng không còn chính xác nữa.

Điều này đã buộc Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang phải kết thúc tại đây.

Thật sự khiến người ta thổn thức không thôi.

Bảng xếp hạng chỉ dừng ở vị trí thứ 23.

Phía trước vẫn còn 22 thần thông chưa xuất hiện.

Rốt cuộc Tam Thất tu luyện thần thông gì?

Chương 637

Công Phu Hùng Miêu lại tu luyện thần thông gì?

Còn Đại Đạo Chi Thư thì sao?

Còn Yêu Yêu đã đạt đến cảnh giới Bán Bộ Đại Đạo thì sao?

Và cả Trường Không đạo nhân mạnh nhất nữa?

Nghĩ đến thôi đã khiến người ta thổn thức.

Ai cũng không ngờ, đến thời khắc quan trọng nhất, lại đột ngột dừng lại.

Điều này quả thực khiến người ta bứt rứt không yên, cảm thấy vô cùng khó chịu.

Bảng xếp hạng đến lúc gay cấn nhất lại đột ngột dừng lại.

Chẳng lẽ không khiến người ta cảm thấy cực kỳ khó chịu sao?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao, trên không trung lại xuất hiện đại đạo văn tự. ["Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang xuất hiện biến động lớn, đợi đến khi mọi biến động lắng xuống, Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang sẽ được công bố lại một lần nữa."] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang mới thở phào nhẹ nhõm.

Tuy hiện tại đã ngừng công bố, nhưng may là sau này vẫn còn cơ hội.

Sau này vẫn có thể thấy được những thần thông xếp hạng cao nhất.

Nếu không thì thật là khiến người ta khó chịu.

Chỉ là không biết Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang sẽ

được công bố lại vào lúc nào.

Hy vọng ngày đó sẽ không quá xa xôi?

Nếu không thì thật khiến người ta chờ không nổi.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy tư, bỗng nhiên từng đạo từng đạo kim quang vô cùng lộng lẫy đột ngột lóe lên trên không trung.

Ngoài ra còn có sương mù màu tím chiếu rọi cả đất trời.

Thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang đều sôi trào.

Chuyện gì vậy?

Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang không công bố tiếp được.

Đây là lại có bảng xếp hạng mới sắp ra đời sao?

Lại có bảng xếp hạng mới sắp xuất thế sao?

Chúng sinh Hồng Hoang đều trở nên kích động.

Nếu lại có bảng xếp hạng mới xuất thế, vậy đây là bảng xếp hạng thứ mấy rồi?

Đây là bảng xếp hạng thứ 7 do Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố rồi phải không?

Bảng xếp hạng thứ nhất là Bảng Linh Bảo Hồng Hoang.

Bảng xếp hạng thứ hai là Bảng Linh Căn Hồng Hoang.

Bảng xếp hạng thứ ba là Bảng Tọa Kỵ Hồng Hoang.

Bảng xếp hạng thứ tư là Bảng Tiên Tư Hồng Hoang.

Bảng xếp hạng thứ năm là Bảng Nhục Thân Hồng Hoang.

Bảng xếp hạng thứ sáu là Bảng Thần Thông Hồng Hoang.

Mặc dù bảng xếp hạng thứ sáu vì những kẻ gian lận kia mà chưa thể công bố hoàn chỉnh, nhưng cũng đáng để người ta suy ngẫm.

Vậy bảng xếp hạng thứ bảy rốt cuộc là bảng xếp hạng gì đây?

Nghĩ đến thôi cũng thật khiến người ta tò mò.

Chúng sinh Hồng Hoang bàn tán xôn xao.

"Lần này không có thời gian nghỉ sao?" "Bảng Thần Thông Hồng Hoang còn chưa công bố xong, đã muốn công bố bảng xếp hạng thứ bảy rồi sao?" Bảng Thần Thông chưa công bố xong, thật là làm ta bực chết đi được, ta để xem thử bảng xếp hạng thứ bảy rốt cuộc là bảng gì?

"Bảng xếp hạng mới lại một lần nữa được công bố, chỉ sợ thế giới Hồng Hoang lại dấy lên sóng to gió lớn a." "Nhiều bảng xếp hạng như vậy đã tiết lộ bao nhiêu bí mật, không biết bảng xếp hạng mới sẽ lại tiết lộ bí mật gì đây?" "Không biết bảng xếp hạng mới lại là bảng gì a?" "Lần này chắc là siêu cấp bảng xếp hạng hạng nặng rồi nhỉ?" "Không biết bảng xếp hạng mới ai sẽ độc chiếm phong quang a…" "Cái này còn phải nói sao?

Khẳng định là các vị Thánh nhân kia a?

Các vị Thánh nhân đó không có bất kỳ điểm yếu nào, là tồn tại toàn tri toàn năng." "Bất luận ra bảng xếp hạng gì, đều là các vị Thánh nhân đó độc chiếm phong quang, đám người chúng ta cũng chỉ có thể đứng xem mà thôi." Người này nói xong còn thổn thức không thôi.

Một người khác lại khinh thường.

"Theo ta thấy vẫn là Thiên Cơ Lâu độc chiếm phong quang." "Sáu bảng xếp hạng đã công bố, toàn bộ đều là Thiên Cơ Lâu độc chiếm phong quang." "---------" Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn luận, trên không trung đột nhiên lại xuất hiện dị động.

Ngay cả Hồng Mông Tử Kim Bảng trên không trung cũng khẽ run rẩy.

Thấy tình huống này, chúng sinh Hồng Hoang đều kinh ngạc.

Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng có dị động.

Điều này nói lên cái gì?

Điều này nói lên bảng xếp hạng thứ bảy tuyệt đối không phải là bảng xếp hạng tầm thường.

Nếu không Hồng Mông Tử Kim Bảng sẽ không sinh ra dị động như vậy, thậm chí cũng sẽ không có phản ứng như vậy.

Điều này chứng tỏ bảng xếp hạng thứ bảy tuyệt đối là bảng xếp hạng siêu cấp hạng nặng.

Mọi người đều ngẩng đầu quan sát.

Cuối cùng, một chuỗi đại đạo văn tự dần dần hiện ra.

Tất cả mọi người đều căng mắt nhìn qua.

Chỉ thấy đại đạo văn tự hội tụ trên không trung. ["Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Thực Lực Thiên!"] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lập tức sôi trào.

"Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố Thực Lực Thiên?" "Cũng có nghĩa là Hồng Mông Tử Kim Bảng sẽ xếp hạng thực lực của chúng sinh Hồng Hoang?" "Đây tuyệt đối là một cơn địa chấn kinh thế." "Rốt cuộc ai mạnh ai yếu, chẳng phải sẽ rõ như ban ngày sao?" "Bảng xếp hạng này cũng quá tuyệt vời rồi đi?" "Chính cái gọi là la hay ngựa, kéo ra ngoài đi một vòng là biết, bây giờ đã đến lúc phân biệt la hay ngựa rồi, thật khiến người ta kích động a." "Nói đúng, rốt cuộc ai mạnh ai yếu?

Có bảng xếp hạng này là có thể thấy rõ, thật khiến người ta kích

động?" "Thánh nhân mà ta sùng bái là Thái Thượng Lão Tử, chắc chắn cũng có thể xếp vào top năm." "Nền tảng của Thái Thượng Lão Tử vẫn còn kém một chút, ta vẫn thích Tam Thất thánh nhân, Tam Thất nhà ta tất nhiên là tồn tại trong top 5 của bảng xếp hạng thực lực." "Ngươi nói nền tảng của Thái Thượng Lão Tử kém?

Quả thực là nói bậy, Thái Thượng Lão Tử chiếm bốn thành nguyên thần của Bàn Cổ đại thần, ngươi lại dám nói nền tảng của Thái Thượng Lão Tử kém?

Thật là biết nói bậy nói bạ a." "Lời tuy nói vậy, nhưng theo tình hình hiện tại, nền tảng của Thái Thượng Lão Tử quả thực không mạnh lắm." "Không biết trong Tam Thanh rốt cuộc ai mạnh ai yếu?

Đến lúc đó sẽ thực sự thấy rõ." "Nói phải a, trong Thiên Cơ Lâu có Tứ Đại Thánh Thú, rốt cuộc ai mạnh ai yếu?

Quả thực đã đến lúc thấy rõ rồi." "Có kẻ thực lực không ra gì, lại giả vờ rất mạnh, có kẻ thực lực rất mạnh, lại ẩn mình trong bóng tối, ta tin rằng tuyệt đối không thể lừa được Hồng Mông Tử Kim Bảng." "Là la hay ngựa, kéo ra ngoài đi một vòng là biết." "----------" Mọi người đều đang thảo luận sôi nổi.

Ai nấy đều kích động đến run cả người.

Dù sao thì sắp được công bố chính là Bảng Xếp Hạng Thực Lực Hồng Hoang.

Điều này thật sự khiến người ta kích động đến run rẩy.

Quả thực quá khiến người ta cảm thấy phấn khích.

Sinh linh Hồng Hoang nhiều vô số kể, mà Bảng Xếp Hạng Thực Lực Hồng Hoang chỉ công bố 100 vị trí đầu. 100 vị này chính là chiến lực cao cấp nhất của thế giới Hồng Hoang.

Tự nhiên là khiến người ta vô cùng kích động.

Rốt cuộc là Vu tộc mạnh?

Hay là Yêu tộc mạnh?

Hay là Nhân tộc mạnh?

Những năm gần đây thực lực của Vu tộc và Yêu tộc cơ bản là tương đương nhau.

Vu tộc có Thập Nhị Tổ Vu, có Đại Vu Cửu Phượng, Đại Vu Khoa Phụ, Đại Vu Hậu Nghệ, Đại Vu Hình Thiên, Đại Vu Xi Vưu… Cộng lại cũng có mười lăm mười sáu vị cường giả lừng danh thiên hạ.

Ngoài những cường giả này ra, các cường giả khác cũng có vô số.

Mà tình hình của Yêu tộc cũng tương tự.

Yêu tộc có Yêu Đế Đế Tuấn, có Đông Hoàng Thái Nhất, có Yêu Sư Côn Bằng, có Yêu Hoàng Phục Hy, có Yêu Hậu Hi Hòa… Ngoài năm vị cường giả này ra, Yêu tộc còn có Thập Đại Yêu Thánh trứ danh.

Yêu tộc cũng có mười lăm mười sáu vị cường giả.

Đây cũng là nguyên nhân mà Vu Yêu hai tộc những năm qua luôn có thể duy trì thế cân bằng.

Vu tộc có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Yêu tộc cũng có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Những năm gần đây, Vu Yêu hai tộc luôn duy trì một sự cân bằng kỳ lạ.

Chương 638

Bây giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng sắp công bố chương Thực Lực Thiên, Vu Yêu hai tộc rốt cuộc ai mạnh ai yếu, cuối cùng cũng sắp được phân định.

Có Bảng Xếp Hạng Thực Lực làm nền tảng, không cần phải đao thật súng thật cũng có thể phân cao thấp.

Mà Nhân tộc hiện nay cũng là một thế lực đột ngột trỗi dậy.

Nhân tộc rốt cuộc có thực lực để đối kháng với Vu Yêu hai tộc hay không?

Sắp tới có lẽ sẽ được thể hiện ra.

Dù sao từ bề ngoài mà xem, Nhân tộc vẫn còn hơi yếu thế một chút.

Nhân tộc ngoài mấy vị lãnh tụ ra, vẫn chưa có cường giả Nhân tộc thực sự nào xuất hiện.

Hiện tại xem ra, chiến lực cao cấp của Nhân tộc cũng chỉ có mấy vị lãnh tụ đó.

Lần lượt là Toại Nhân Thị, Yểm Tư Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, Thần Nông Thị, Thương Hiệt Thị, Hiên Viên Thị.

Theo tình hình hiện tại, chiến lực cao cấp của Nhân tộc chỉ có bảy vị, dường như có chút yếu thế.

Nhưng mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này đều có tiềm lực vô hạn.

Mấy trăm năm trước, mấy vị lãnh tụ này đối mặt với Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc, đều có thể một chọi hai.

Bây giờ mấy trăm năm đã qua, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này không

biết đã mạnh đến mức nào rồi.

Đặc biệt là lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, lại có thể dưới sự phụ trợ của Yểm Tư Thị, kịch chiến với Chuẩn Đề thánh nhân phương Tây, quả thực đã kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang một phen.

Sắp tới thực lực của ba tộc này rốt cuộc có thể đạt đến cân bằng hay không, cuối cùng cũng sắp được phân định.

Ngoài ba tộc này ra, các cường giả khác của Hồng Hoang cũng nhiều vô số kể.

Ví như Nữ tiên chi thủ được người người tôn kính, Tây Vương Mẫu.

Ví như Địa tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử.

Ví như Minh Hà lão tổ bất tử bất diệt… Những cường giả này đều là những tồn tại đáng kính.

Bảng xếp hạng chiến lực Hồng Hoang rốt cuộc sẽ như thế nào?

Bây giờ cuối cùng cũng sắp được phân định.

Những người này đều là những tồn tại mà chúng sinh Hồng Hoang ngưỡng mộ.

Rốt cuộc họ sẽ xếp hạng thứ mấy trên bảng chiến đấu lực Hồng Hoang?

Cuối cùng cũng sắp được phân định.

Giây tiếp theo, trong cõi u minh, một luồng sức mạnh thần bí bồng bột, mênh mông đột ngột giáng xuống thế giới Hồng Hoang.

Sau khi luồng sức mạnh thần bí này giáng xuống, tất cả sinh linh đều cảm nhận được sự gia trì của nó.

Khí tức trên người mỗi người đều tăng vọt không ít.

Cảm giác huyền diệu này, sức mạnh thần bí khôn lường này, lập tức khiến chúng sinh Hồng Hoang chấn động không thôi.

"Đây rốt cuộc là sức mạnh gì?" "Luồng sức mạnh thần kỳ này quả nhiên lại đến rồi sao?" Tất cả mọi người trong khoảnh khắc này đều kích động vạn phần, bởi vì bọn họ cuối cùng lại cảm nhận được cảm giác được đề thăng toàn diện này.

Cảm giác này thật khiến người ta say mê.

Thực ra bọn họ cũng chỉ vì luồng sức mạnh này.

Bởi vì sinh linh bình thường muốn lên bảng xếp hạng Hồng Hoang, hiển nhiên là rất khó.

Đã không lên được bảng xếp hạng Hồng Hoang, vậy thì bọn họ lợi dụng luồng sức mạnh này để đề thăng thực lực bản thân cũng là một điều cực tốt.

Cảm giác này cũng quả thực khiến họ say mê.

Bởi vì mỗi khi có một bảng xếp hạng mới được công bố, sẽ luôn có một luồng sức mạnh thần bí đột ngột giáng xuống Hồng Hoang.

Những sức mạnh thần bí này, hoặc là gia trì lên thế giới Hồng Hoang, hoặc là gia trì lên sinh linh của thế giới Hồng Hoang, đã khiến sinh linh thế giới Hồng Hoang chiếm được rất nhiều lợi ích.

Có những sức mạnh này gia trì, thế giới Hồng Hoang không chỉ trở nên vô cùng ổn định, mà sinh linh của thế giới Hồng Hoang cũng trở nên mạnh hơn rất nhiều.

Thực ra tất cả mọi người đều có thể đoán ra.

Những sức mạnh này có lẽ là sức mạnh do Thiên Cơ Lâu phóng thích.

Bản thân Thiên Cơ Lâu vốn đã âm thầm bảo vệ Hồng Hoang, nay nhân cơ hội này phóng thích ra nhiều năng lượng như vậy để gia trì lên Hồng Hoang, cũng đáng để kính nể.

Không thể không nói, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều đã chiếm được lợi của Thiên Cơ Lâu.

Có những sức mạnh thần bí này gia trì, thế giới Hồng Hoang đang đề thăng với tốc độ cực nhanh.

Thế giới Hồng Hoang đã trở nên vô cùng ổn định.

Ngoài ra, mỗi một sinh linh của thế giới Hồng Hoang đều có được sự tiến bộ vượt bậc.

Đây thực sự là một chuyện khiến người ta vô cùng vui mừng.

Có những người đã cảm kích Thiên Cơ Lâu vô cùng.

Công đức của Thiên Cơ Lâu thực sự quá lớn.

Những năm gần đây, không chỉ âm thầm bảo vệ Hồng Hoang, mà còn âm thầm gia trì rất nhiều sức mạnh cho Hồng Hoang.

Thật sự khiến người ta có chút khó có thể tưởng tượng.

Sự mong đợi trong khoảnh khắc này đã được đẩy lên cao nhất.

Chúng sinh Hồng Hoang ngẩng đầu nhìn đại đạo văn tự trên không trung.

Mọi người lại bắt đầu bàn tán xôn xao.

Có rất nhiều người thậm chí còn bày tỏ suy nghĩ của mình trong lòng, thậm chí còn xếp ra một bảng xếp hạng "dã sử" được chúng sinh Hồng Hoang tương đối công nhận.

Dù sao thì bảng xếp hạng thực lực này, mọi thứ đều dựa vào thực lực.

Hạng nhất, hạng nhì, không phải là Trường Không đạo nhân thì chính là Hồng Quân Đạo Tổ.

Đây là chuyện rất rõ ràng.

Hai người này chính là tồn tại số một, số hai.

Còn những thứ hạng khác, cho đến hạng năm, có lẽ là Tam Thanh.

Dù sao thì thế giới Hồng Hoang vẫn tương đối công nhận Tam Thanh.

Thực lực của họ đạt đến trình độ nào, chúng sinh Hồng Hoang cũng tương đối hiểu rõ.

Dù sao thì mức độ công nhận của họ đối với Tam Thanh vẫn tương đối cao.

Bất kể là suy nghĩ trong lòng hay nguyện vọng, họ vẫn hy vọng Tam Thanh có thể xếp vào top 5.

Vậy top 10, có lẽ là Tứ Đại Thánh Thú, cùng với Thú Hoàng Thần Nghịch, và Ma Tổ La Hầu. 11 vị cường giả này!

Có lẽ đã chiếm trọn top 10 của Bảng Xếp Hạng Thực Lực Hồng Hoang.

Dù có sai lệch, cũng sẽ không sai lệch quá lớn.

Đây là suy nghĩ trong lòng của chúng sinh Hồng Hoang, là nguyện vọng trong lòng của chúng sinh Hồng Hoang.

Vậy còn lại, có lẽ là các thánh nhân phương Tây, Tam Thất thánh nhân, Nữ Oa nương nương… Xếp hạng tiếp theo, có lẽ là Thập Nhị Tổ Vu, Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất… Trong lòng mọi người, thực lực của những người này cũng vô cùng mạnh mẽ.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất là siêu cấp Kim Ô giữa trời đất, thủ đoạn thực sự không hề thua kém Phượng Hoàng

nhất tộc.

Họ không tin thứ hạng của hai vị lãnh tụ Yêu tộc lại thấp.

Cùng lúc đó, Thập Nhị Tổ Vu cũng như vậy.

Dù sao cũng là sinh linh được sinh ra từ tinh huyết của Bàn Cổ, nhục thân tự nhiên là vô cùng mạnh mẽ, thực lực tổng thể cũng sẽ không yếu.

Ngoài ra còn có Minh Hà lão tổ.

Bọn họ cho rằng thực lực của Minh Hà lão tổ cũng rất mạnh.

Dù sao Minh Hà lão tổ được sinh ra từ huyết hải ngập trời, là linh thai được sinh ra trong huyết hải, có được sự gia trì của huyết hải vô tận, thực lực tuyệt đối vượt qua sức tưởng tượng.

Phía sau nữa, họ cho rằng là Côn Bằng lão tổ.

Nhục thân của Côn Bằng lão tổ cũng đạt đến trình độ vô song.

Thời thượng cổ, Côn Bằng lão tổ đã trở thành cường giả tuyệt thế hàng đầu.

Côn Bằng lão tổ còn tự sáng tạo ra Yêu tộc văn tự, nhận được sự gia trì của khí vận Yêu tộc, tuyệt đối cũng là siêu cấp cường giả. ---------- Chúng sinh Hồng Hoang trong khoảnh khắc này không ngừng bàn luận.

Cùng lúc đó, các loại bảng xếp hạng "dã sử" cũng mọc lên như nấm trong thế giới Hồng Hoang.

Chương 639

Thậm chí còn tranh cãi không ngừng, ai cũng muốn để vị đại năng mà mình sùng bái xếp hạng cao hơn một chút.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe chúng sinh Hồng Hoang bàn luận, vẫn tương đối hài lòng.

Khuôn mặt cũng lộ ra vẻ vui mừng.

Những bảng xếp hạng "dã sử" mà sinh linh Hồng Hoang lần này tạo ra cũng không tệ.

Hạng nhất hạng nhì trừ Trường Không đạo nhân ra thì là Hồng Quân Đạo Tổ.

Vậy từ hạng ba đến hạng năm, chính là Tam Thanh bọn họ.

Thứ hạng như vậy ông ta vẫn tương đối hài lòng.

Dù sao bọn họ cũng là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, nền tảng không hề yếu, thậm chí là điều mà một số sinh linh vĩnh viễn không thể so bì.

Trong nơi sâu thẳm vô tận, Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hai bóng hình vô cùng vĩ ngạn, cũng đang yên lặng đứng trên đỉnh cao nhất của đại điện, cúi nhìn chúng sinh Hồng Hoang.

Sắc mặt hai người đều có chút lạnh lẽo.

"Không ngờ bây giờ lại sắp công bố Bảng Xếp Hạng Thực Lực Hồng Hoang." "Không biết hai người chúng ta có thể xếp hạng bao nhiêu trên bảng thực lực." Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất cũng có chút khó coi.

"Lần này chiến đấu lực giữa ba tộc sẽ được thể hiện một cách

trực quan nhất." "Độ tin cậy của Hồng Mông Tử Kim Bảng là không thể nghi ngờ." "Nếu công bố ra, thứ hạng của Yêu tộc chúng ta không cao, chỉ e tương lai Yêu tộc chúng ta sẽ đáng lo ngại." Nói đến đây, sắc mặt hai người liền tối sầm lại, đều có chút khó coi.

Nhưng cuối cùng cũng không nói gì thêm.

Bọn họ đối với Yêu tộc vẫn tương đối có lòng tin.

Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra vẻ ngưng trọng.

"Đại huynh, huynh cũng không cần quá lo lắng." "Thực lực Yêu tộc chúng ta không hề yếu." "Mặc dù đám Thập Đại Yêu Thánh kia không có tương lai, nhưng việc lên bảng xếp hạng là dư sức." "Điều đó cũng có nghĩa là, những người có thể lên bảng xếp hạng, chúng ta ít nhất cũng có hơn mười vị." "Dù thế nào đi nữa, Yêu tộc chúng ta cũng sẽ không rơi vào thế hạ phong." "Còn về hai người chúng ta xếp hạng bao nhiêu, cũng không sao cả." "Hai người chúng ta đều đã đạt đến trình độ Chuẩn Thánh đỉnh phong, nếu thứ hạng của chúng ta không cao, thì những người khác cũng sẽ không cao." Nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn im lặng gật đầu, cuối cùng cũng đè nén được nỗi lo trong lòng.

"Sức mạnh của Vu tộc chúng ta cũng tương đối hiểu rõ." "Luận về chiến đấu lực đỉnh cao, bọn họ so với chúng ta thực ra cũng không chênh lệch nhiều." "Cùng lắm là Thập Nhị Tổ Vu xếp hạng cao hơn Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc một chút, nhưng cũng không cần quá lo lắng." "Điều chúng ta cần quan tâm trọng điểm chính là Nhân tộc." "Mấy trăm năm trước, mấy tên Nhân tộc kia vừa mới nhận được truyền thừa, đã sở hữu uy lực vô song." "Bây giờ mấy trăm năm đã qua, mấy tên đó đã tiến bộ đến mức nào, mới là điều mấu chốt chúng ta cần quan tâm." Nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn cũng gật đầu tán thành.

Đông Hoàng Thái Nhất nói không sai chút nào.

Hiện tại đối tượng cần quan tâm trọng điểm chính là mấy tên Nhân tộc kia.

Các sinh linh khác, Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng coi như là biết rõ gốc rễ.

Thánh nhân căn bản không cần bọn họ quan tâm, bọn họ không đánh lại Thánh nhân, điều này là không thể nghi ngờ.

Chiến đấu lực của Vu tộc cũng tương tự như Yêu tộc, cũng có thể nói là biết rõ gốc rễ, cũng không cần bọn họ lo lắng.

Chiến đấu lực của các sinh linh khác trong Hồng Hoang như thế nào?

Bọn họ cũng tương đối biết rõ.

Dù sao bao nhiêu năm qua, bọn họ đã hiểu rất rõ.

Dù chiến đấu lực có cao hơn bọn họ cũng là cao có hạn.

Vậy thì tiếp theo, điều họ cần quan tâm trọng điểm chính là mấy tên Nhân tộc kia.

Mấy tên đó nhận được truyền thừa của Thiên Cơ Lâu, cũng nhận được sự gia trì của khí vận Nhân tộc.

Chiến đấu lực của mấy tên đó mạnh đến mức nào?

Xếp hạng bao nhiêu trên bảng xếp hạng?

Mới là điểm quan tâm mấu chốt nhất của bọn họ.

“Khí vận của Vu tộc và Yêu tộc chúng ta trong thời gian này đã suy giảm nhanh chóng.” “Thậm chí đã đến mức sắp tàn.” “Dù Yêu tộc chúng ta có bảo vật trấn áp khí vận, cũng rất khó duy trì được.” “Mà Nhân tộc là thiên địa chi chủ tương lai, cũng có thể nói là vua của khí

vận.” “Hiện nay, khí vận Nhân tộc đang dần dần thăng lên, cũng không biết mấy tên đó nhờ vào khí vận mà thực lực tăng trưởng đến mức nào.” Cùng với việc Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố, Yêu Đế Đế Tuấn lúc này đã có chút đa sầu đa cảm.

Ánh mắt vốn sắc bén cũng tràn ngập nỗi lo sâu sắc.

Yêu tộc đến bây giờ thực sự là như đi trên băng mỏng.

Yêu tộc tuy thanh thế to lớn, nhưng thực tế cũng đã đến mức nguy cơ chồng chất, thậm chí đã đến mức như đi trên băng mỏng.

Đặc biệt là tàn dư của tam tộc viễn cổ, nay đã ngầm biểu lộ muốn kết hợp với Nhân tộc.

Thực lực của Nhân tộc tất nhiên sẽ tăng mạnh.

Đối mặt với tình huống này, Yêu tộc sao có thể không như đi trên băng mỏng? ---------- Trong đại điện Tổ Vu của Vu tộc, cũng có tám bóng hình vô cùng vĩ ngạn, yên lặng đứng đó.

Tám bóng hình này chính là Thập Nhị Tổ Vu bọn họ.

Thập Nhị Tổ Vu, nay chỉ còn lại tám người.

Cộng Công Tổ Vu và Chúc Dung Tổ Vu đã chết hẳn từ nửa năm trước.

Mà Hậu Thổ đã trở thành Địa Đạo thánh nhân, tạm thời trong thời gian ngắn đã rời khỏi Vu tộc.

Mà tiểu muội của các Tổ Vu là Huyền Minh, cũng đã đến Thiên Cơ Lâu.

Vì vậy trong thời gian ngắn, trong đại điện Tổ Vu cũng chỉ còn lại tám vị Vu tộc.

Quả thực có chút bi thương.

Nhưng lúc này lại có chút hưng phấn.

Bây giờ cuối cùng cũng sắp công bố Bảng Xếp Hạng Thực Lực rồi sao?

Bọn họ đã không thể chờ đợi được nữa để xem bảng xếp hạng này.

Bọn họ muốn xem thử bảng xếp hạng này rốt cuộc như thế nào.

Dù sao luận về chiến đấu lực cao cấp, Vu tộc không hề thua kém Yêu tộc.

"Có lẽ đây chính là cơ hội trời cho?" Tổ Vu Đế Giang có chút lẩm bẩm.

Thời gian gần đây, Vu tộc quả thực có chút suy yếu.

Đối mặt với Yêu tộc, thậm chí đã rơi vào thế hạ phong.

Nhưng đây cũng là chuyện không có cách nào.

Nay sắp công bố Bảng Xếp Hạng Thực Lực, bọn họ tự nhiên là tương đối hưng phấn. ---------- Trong lòng đất sâu thẳm, có một biển máu mênh mông vô bờ.

Chính là huyết hải ngập trời trong truyền thuyết.

Lúc này trên biển máu vô biên vô tận, đột nhiên hiện ra một khuôn mặt cực kỳ đơn giản.

Khuôn mặt này không ai khác, chính là dung mạo của Minh Hà lão tổ.

Lúc này, Minh Hà lão tổ nhìn vào đại đạo văn tự thông thiên triệt địa, ngang dọc bầu trời, trong mắt cũng lộ ra thần sắc quỷ dị.

"Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang sao?" Bảng xếp hạng này thật là thú vị.

Minh Hà lão tổ cười khà khà.

“Lão tổ tuy không dám nói là thánh hạ vô địch, nhưng ít nhất cũng là tương đối mạnh mẽ.” “Ngoài những Thánh nhân kia ra, còn chưa có ai dám nói có thể chắc thắng lão tổ.” “Vậy ta muốn xem thử bảng xếp hạng này rốt cuộc có ý gì?” Minh Hà lão tổ trong khoảnh khắc này lộ ra sự tự tin vô cùng.

Thực tế cũng đúng như vậy.

Bản thân Minh Hà lão tổ vốn vô cùng mạnh mẽ, thực lực thậm chí đã đạt đến cường độ biến thái.

Thời thượng cổ, ông ta cũng suýt nữa đã trở thành thánh nhân.

Dù sao ông ta đã dùng thủ đoạn cứng rắn để sáng tạo ra Tu La nhất tộc.

Mặc dù cuối cùng công khuy nhất quỹ, không thể thành thánh, nhưng cũng nhận được lượng lớn công đức.

Điều này đối với chiến đấu lực của ông ta cũng là một sự đề thăng cực lớn.

Ngoài những Thánh nhân kia ra, không có ai dám dễ dàng chọc vào Minh Hà lão tổ.

Chiến đấu lực của Minh Hà lão tổ quả thực là biến thái.

Nhục thân của ông ta vốn không kém các Tổ Vu của Vu tộc.

Đồng thời ông ta còn có rất nhiều thần thông, ví như siêu cấp kiếm đạo của ông ta, ví như liệt hỏa hồng liên của ông ta, ví như huyết thần tử phân thân của ông ta, ví như huyết hà trận pháp của ông ta.

Nền tảng của ông ta quả thực là tương đối mạnh mẽ. ---------- Ngay lúc Minh Hà lão tổ đang tự tin tuyên bố, các đại năng khác cũng mang trong mình những suy nghĩ khác nhau.

Trong nhất thời, các đại năng Hồng Hoang đều đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ chờ Bảng Xếp Hạng Thực Lực Hồng Hoang được công bố.

Giây tiếp theo, đất trời Hồng Hoang đều đột ngột chấn động.

Từng mảng từng mảng kim quang và tử khí sôi trào.

Thấy những dị động trên không trung, tất cả mọi người liền im lặng, tập trung tinh thần nhìn lên, chỉ chờ Bảng Xếp Hạng Thực Lực của Hồng Mông Tử Kim Bảng được công bố.

Một lát sau, cuối cùng có một đạo quang mang vô cùng rực rỡ chiếu xuống từ không trung, trong nháy mắt kéo theo mây lành ức vạn dặm.

Chương 640

Thật lâu sau đó, kim quang ngập trời cuối cùng cũng diễn hóa ra một bóng hình vô cùng to lớn.

Chỉ thấy bóng hình này tương đối đáng sợ, hình dáng hơi giống hươu, nhưng lại không có vẻ ưu mỹ của hươu, ngược lại còn hùng tráng hơn hươu đực rất nhiều.

Toàn thân trên dưới đều phủ đầy những lớp vảy kỳ kỳ quái quái.

Trên vảy thậm chí còn có các loại hoa văn, đốm.

Những đốm này thực sự giống như một số đồ đằng quỷ dị.

Về phần đầu của sinh vật đáng sợ này, lại trông có chút giống chim.

Nhìn kỹ, dường như có chút tương tự với đại bàng, kền kền.

Trên cái đầu chim khổng lồ này, lại còn mọc một chiếc sừng khổng lồ vô cùng dữ tợn, cổ quái.

Trên chiếc sừng khổng lồ này, lúc này đang lóe lên sức mạnh cuồng bạo vô cùng nồng đậm, dường như có thể bùng phát bất cứ lúc nào.

Mà đuôi của sinh vật này lại càng kỳ quái hơn.

Bởi vì sinh vật này lại còn có một cái đuôi rắn.

Thân thể hươu đực lại có đầu chim, đuôi lại có chút giống rắn, toàn thân trên dưới đều bao phủ lớp vảy dày đặc.

Quả thực là một bóng hình vô cùng kỳ lạ, cổ quái.

“Đây là ai?

Sao trông kỳ quái vậy?" "Bóng hình này dường như đã từng thấy qua a…" "Đúng là đã từng thấy qua bóng hình này, nhưng nhất thời sao lại không nhớ ra nhỉ?" Chúng sinh Hồng Hoang đều bàn tán xôn xao, thực sự khiến họ tò mò vô cùng.

Bóng hình này quá quen thuộc, nhưng họ nhất thời lại không nhớ ra rốt cuộc là ai, thực sự khiến họ cảm thấy vô cùng khó chịu.

"Đây là… đây là Phi Liêm, một trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc?" Bỗng nhiên có một vị cường giả kinh hô.

Nghe thấy giọng của vị cường giả này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức xôn xao, bởi vì bọn họ cuối cùng cũng nhớ ra.

Đúng là như vậy.

Vị cường giả này chính là Phi Liêm, một trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc.

Trước đây vị cường giả này còn từng lên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang.

Phi Liêm trên bảng xếp hạng nhục thân, là tồn tại xếp hạng 98.

Nay trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực Hồng Hoang cũng lên bảng, và còn là ngưỡng cửa của Bảng Xếp Hạng Thực Lực Hồng Hoang?

Tên này quả nhiên không đơn giản.

Không chỉ tên này không đơn giản, mà các Yêu Thánh Hồng Hoang cũng không đơn giản.

Thực tế cũng đúng như vậy.

Chiến đấu lực của tên này trong Thập Đại Yêu Thánh cũng không nổi bật lắm.

Nay có thể lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang này, điều này đủ để nói rõ, Thập Đại Yêu Thánh Hồng Hoang đều có thể lên

bảng xếp hạng.

Như vậy xem ra, chuyện này quả thực đáng để suy ngẫm.

Yêu tộc Hồng Hoang ít nhất cũng có hơn mười vị cường giả có thể lên bảng xếp hạng.

Nền tảng của Yêu tộc quả thực là vô cùng mạnh mẽ a.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, cuối cùng có đại đạo văn tự giáng xuống. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 100: Yêu tộc Phi Liêm.

Là đại yêu của Yêu tộc, đứng trong hàng ngũ Thập Đại Yêu Thánh, là đại yêu của gió.

Chưởng quản tin tức gió từ tám phương, vận hành khí hậu bốn mùa.

Nhục thân có thể đạt đến chiến lực Chuẩn Thánh, cộng thêm sự khống chế đối với sức mạnh của gió, thực lực dù trong số các Chuẩn Thánh cũng là tồn tại cực mạnh.

Chiến lực trị là: 3,000,000.

Do đó được lên bảng xếp hạng."] "Hít…" Thấy chuỗi đại đạo văn tự này, nhiều người trong khoảnh khắc này không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

"Tên này mạnh vậy sao?" "Chiến lực trị lại có 3,000,000?

Cũng không biết cái gọi là chiến lực trị này được đo lường như thế nào?" "Chiến lực của Phi Liêm chỉ có 3,000,000, ta mà có 1,000,000 là mãn nguyện rồi." "Chắc là chiến đấu lực của Chuẩn Thánh khởi điểm là trăm vạn, mà chiến đấu lực của Phi Liêm trong số các Chuẩn Thánh cũng là cực kỳ mạnh mẽ, do đó là 3,000,000 nhỉ?" "Ta nhớ lúc trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, chiến lực trị nhục thân

của hắn đã có 2,000,000.

Mà nay tổng hợp chiến lực chỉ có 3,000,000.

Cũng có nghĩa là, chiến lực pháp tắc gió của hắn cũng có hơn 1,000,000." "Chiến lực trị nhục thân, cộng với chiến đấu trị pháp lực của mình, tổng hợp lại lại có 3,000,000, thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng." "Tên này lại biến thái vậy sao?" "Nói có lý, rất có khả năng ngưỡng cửa chiến đấu lực của Chuẩn Thánh là 1,000,000, do đó chiến đấu lực của tên này là 3,000,000, nếu thật sự như vậy, thì con số này cũng tương đối hợp lý." "--------" Chúng sinh Hồng Hoang, trong khoảnh khắc này đều bàn tán xôn xao.

"Gần đây thế giới Hồng Hoang dường như có chút yên ắng." "Bất kể là Nhân tộc hay Vu tộc, hay là Yêu tộc, đều tương đối yên ắng." "Không biết còn có thể gặp được vị đại năng này không?" "Chắc là không thành vấn đề, tuy những năm gần đây mấy tên này đều ở ẩn." "Nhưng sớm muộn gì cũng sẽ xuất hiện, điểm này không cần vội." Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn luận, có người bỗng nhiên lại nhớ đến trận đại chiến Nhân Yêu, lập tức kinh hô.

"Nếu chiến đấu lực của Phi Liêm có 3,000,000?" "Vậy thì mấy vị lãnh tụ Nhân tộc kia, chẳng phải ít nhất cũng có bảy tám triệu sao?" Lời này vừa ra, chúng sinh Hồng Hoang lập tức sững sờ, không biết lời của người này có ý gì.

Người này phản ứng lại xong lại nói tiếp.

"Lúc đại chiến Nhân Yêu, vị nữ lãnh tụ Nhân tộc kia một mình đối chiến với Phi Liêm và Phi Đản, mà không hề rơi vào thế hạ phong." "So sánh như vậy, quả thực có chút đáng để suy ngẫm." Lời này vừa ra, chúng sinh Hồng Hoang đều sững sờ, sau đó sắc mặt đều đại biến.

Bởi vì người này nói không sai chút nào.

Đúng là như vậy.

Vị nữ lãnh tụ Nhân tộc Yểm Tư Thị, một mình đối chiến với hai vị Yêu Thánh của Yêu tộc, không hề rơi vào thế hạ phong.

Nếu thật sự như vậy, vậy thì vị nữ lãnh tụ Nhân tộc kia, mấy trăm năm trước chiến đấu lực đã đạt đến sáu bảy triệu rồi.

Đây chẳng phải tương đương với việc vị lãnh tụ Nhân tộc kia, một mình đã tương đương với bảy tám vị Chuẩn Thánh sao?

Điều này cũng quá kinh ngạc rồi đi?

Dù sao lúc đó, lãnh tụ Nhân tộc mới vừa nhận được truyền thừa a.

Thậm chí còn chưa kịp luyện hóa truyền thừa đã nhận được nữa.

Nay mấy trăm năm đã qua, chiến đấu lực của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc kia rốt cuộc mạnh đến mức nào, quả thực khiến người ta có chút khó có thể tưởng tượng.

Mấy vị đó có lẽ đã đạt đến trình độ thánh hạ vô địch rồi nhỉ?

Nghĩ đến thôi cũng thật có khả năng này.

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi âm thầm lè lưỡi, thật khiến người ta ghen tị không thôi.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy tư miên man, cuối cùng có tử khí xuất hiện.

Thấy luồng tử khí này, chúng sinh Hồng Hoang đều kinh ngạc.

"Phần thưởng lần này sẽ được công bố cùng lúc sao?" Đây là thứ hạng tiếp theo sao?

Hay là cường giả mới lên bảng?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang ngơ ngác, tử khí cuối cùng cũng diễn hóa ra đại đạo văn tự màu tím. ["Bảng Xếp Hạng Chiến

Lực Hồng Hoang, hạng 100 Phi Liêm, phần thưởng: Vạn năm tu vi, một luồng Tiên Thiên Thanh Khí!"] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang quả nhiên một phen kinh ngạc.

Không ngờ lần này phần thưởng lại xuất hiện cùng lúc.

Chẳng phải chính là vạn năm pháp lực tu vi, còn có một luồng Tiên Thiên Thanh Khí sao?

Tiên Thiên Thanh Khí có thể tẩy rửa nhục thân, cũng có thể tẩy rửa nguyên thần của mình, đều có thể được.

Đối với tu luyện của mình có lợi ích cực lớn.

Trước đây đã thưởng rất nhiều Tiên Thiên Thanh Khí, không ngờ nay lại thưởng Tiên Thiên Thanh Khí một lần nữa.

Thật khiến người ta ghen tị.

Đây mới chỉ là cấp độ ngưỡng cửa của Bảng Xếp Hạng Thực Lực, đã là cường giả cấp bậc Thập Đại Yêu Thánh.

Vậy những cường giả không bằng Thập Đại Yêu Thánh, cơ bản đã không có duyên với Bảng Xếp Hạng Thực Lực rồi.

Vì vậy, rất nhiều cường giả trong khoảnh khắc này đều than thở không thôi.

Cùng lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang cũng ghen tị với Phi Liêm không thôi.

Phải biết địa vị của Phi Liêm tương đối cao.

Không chỉ là Thập Đại Yêu Thánh trong Yêu tộc, mà còn chưởng quản tổ chức tình báo của Yêu tộc, là tồn tại có vị cao quyền trọng trong Yêu tộc.

Ngoài mấy vị người nắm quyền thực sự của Yêu tộc ra, chính là bọn Phi Liêm, Thập Đại Yêu Thánh này.

Không chỉ bản thân vị cao quyền trọng, mà thực lực bản thân cũng mạnh mẽ như vậy, quả thực khiến người ta ghen tị.

Bản thân đã là siêu cấp đại năng trong hàng ngũ Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc, lại còn chưởng quản tổ chức tình báo, thực lực bản thân, nay cũng đã lên Bảng Xếp Hạng Thực Lực Hồng Hoang.

Nghĩ đến thôi đã khiến người ta có chút ghen tị.

Người như vậy mới là người chiến thắng thực sự.

Chương 641

Người như vậy mới không hổ là đại năng thực sự của Hồng Hoang.

Sinh linh Hồng Hoang, nào chỉ ức ức vạn vạn?

Vậy mà thực lực của người ta lại có thể xếp trong top 100.

Quả thực khiến người ta có chút ghen tị, thậm chí có chút kinh ngạc.

Mặc dù chỉ là nhân vật cấp độ ngưỡng cửa của Bảng Xếp Hạng Thực Lực, nhưng có thể lên bảng này, không ai không phải là sinh linh cực kỳ mạnh mẽ.

Đó là một vinh dự vô thượng.

Huống chi Phi Liêm đã lên bảng nhiều lần.

Ban đầu trên bảng nhục thân, hắn đã xếp hạng 98.

Nay trên bảng thực lực lại xếp hạng 100.

Phải biết rằng hàm lượng vàng của bảng thực lực, là cao nhất trong thế giới Hồng Hoang.

Trong các bảng xếp hạng mà Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố, hàm lượng vàng của bảng thực lực là cao nhất.

Hắn có thể có tên trên bảng, đã đủ để tự hào.

Cũng quả thực khiến sinh linh của thế giới Hồng Hoang ghen tị không thôi.

Bản thân đã là siêu cấp đại năng danh tiếng lẫy lừng, nay lại lên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, cũng coi như là chứng minh cho chính mình.

Trong thiên đình Yêu Vực vô tận, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn cũng khẽ vui mừng.

Trong Thập Đại Yêu Thánh, thực lực của Phi Liêm không nổi bật lắm, thậm chí có thể nói là bình thường.

Nhưng nay Phi Liêm đã lên bảng.

Điều này có nghĩa là gì?

Điều này có nghĩa là đại bộ phận trong Thập Đại Yêu Thánh đều có thể lên bảng.

Nếu quả thật như vậy, đây đối với Yêu tộc tuyệt đối là một tin vui kinh thiên.

Điều này chứng tỏ Yêu tộc ít nhất sẽ có hơn mười người lên bảng.

Ít nhất cũng có thể chiếm 1/10 bảng thực lực.

Đây đối với Yêu tộc tự nhiên là tin vui kinh thiên.

Có thể chiếm 1/10 bảng thực lực, đã là tương đối mạnh mẽ rồi.

Phi Liêm tuy không phải là ba nghìn khách hồng trần năm xưa, nhưng cũng là siêu cấp đại năng sinh ra từ thời viễn cổ, xứng đáng với vinh dự như vậy.

"Không ngờ Phi Liêm lại có thể lên bảng, thật là đáng mừng đáng chúc." Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra vẻ vui mừng vô cùng.

"Thực lực của tên đó xoàng xĩnh, nay lại lên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, thực sự là niềm vui bất ngờ a." Đông Hoàng Thái Nhất nói, không khỏi cười ha ha.

Phi Liêm cũng có thể lên bảng, vậy đối với Yêu tộc bọn họ mà nói, thực sự là đại hỷ sự.

Mà Yêu Đế Đế Tuấn bên cạnh lại liếc hắn một cái.

"Hiền đệ, đừng nói bậy." "Phi Liêm quý vi Thập Đại Yêu Thánh, chưởng quản gió tám phương." "Tốc độ cực nhanh, sao đến miệng ngươi lại thành xoàng xĩnh?" Yêu Đế Đế Tuấn trợn trắng mắt.

So với bọn họ, bản lĩnh của Phi Liêm quả thực có chút xoàng xĩnh.

Nhưng so với chúng sinh Hồng Hoang, có thể chiến thắng Phi Liêm đã là rất ít.

Nghe Yêu Đế Đế Tuấn quở trách, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không tức giận, chỉ cười hắc hắc.

Thời gian gần đây đã khiến Yêu tộc bọn họ nghẹn khuất, cũng khiến hắn nghẹn khuất.

Nay Bảng Xếp Hạng Thực Lực công bố, vị đầu tiên lên bảng lại là Phi Liêm của Yêu tộc bọn họ, thực sự là một chuyện đáng mừng đáng chúc.

"Chúng ta phải xem kỹ xem tiếp theo lên bảng còn có ai." "Đến lúc đó sẽ cùng nhau trọng thưởng." Giọng nói của Đông Hoàng Thái Nhất cũng trở nên nặng nề hơn.

Hắn tin rằng lần công bố Bảng Xếp Hạng Thực Lực này, tuyệt đối là cơ hội để Yêu tộc hãnh diện.

Yêu Đế Đế Tuấn cũng gật đầu.

Đông Hoàng Thái Nhất nói không sai.

Tiếp theo hắn phải xem thử rốt cuộc còn ai có thể lên bảng.

Đến lúc đó nhất định sẽ trọng thưởng.

Dù sao cũng là chuyện mang lại thể diện cho Yêu tộc, tuyệt đối không thể để Yêu tộc tỏ ra quá keo kiệt. ---------- Mà Phi Liêm lúc này nhìn đại đạo văn tự trên không trung cũng kích động.

Thật không ngờ hắn lại lên được Bảng Xếp Hạng Thực Lực.

Thực ra hắn đối với mình cũng không có lòng tin lớn lắm.

Bởi vì một nửa lớn thực lực của hắn đều ở trên nhục thân, những thủ đoạn còn lại cơ bản là thủ đoạn chạy trốn.

Nhục thân mạnh mẽ như vậy, trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân cũng chỉ xếp hạng 98.

Nay công bố là Bảng Xếp Hạng Thực Lực, hắn đối với mình không có lòng tin lớn lắm.

Không ngờ lại vẫn lên bảng.

Mặc dù chỉ là ngưỡng cửa của bảng thực lực, nhưng hiển nhiên cũng đã là niềm vui bất ngờ.

Hắn lập tức kích động, thân thể trong khoảnh khắc này cũng có chút run rẩy.

Đối với hắn mà nói, có thể lên bảng thực lực, tuyệt đối là vinh diệu vô thượng.

Điều này đại biểu cho việc thực lực của hắn trên đại địa Hồng Hoang, tuyệt đối là tồn tại trong top 100.

Chỉ cần không đi chọc vào những người xếp hạng trên hắn, vậy thì hắn trên đại địa Hồng Hoang này, chẳng phải là vĩnh viễn tiêu dao tự tại sao?

Nội tâm Phi Liêm tràn ngập lửa nóng vô tận.

Phần thưởng tuy không hậu hĩnh lắm, nhưng hắn vẫn vô cùng hưng phấn, hận không thể gào thét mấy tiếng.

Mình đã lên bảng.

Vậy tiếp theo, hắn phải xem thử những kẻ xếp trên hắn rốt cuộc

là ai, những kẻ đó lại có những thần thông gì. ---------- Mà trong đại điện Tổ Vu của Vu tộc, tám bóng hình đỉnh thiên lập địa kia, lúc này cũng đang ngẩng đầu nhìn hư không.

"Thật không ngờ ngưỡng cửa của bảng thực lực lại là tên Phi Liêm kia." "Thực lực của tên Phi Liêm đó thực ra cũng xoàng xĩnh, trong Vu tộc chúng ta có rất nhiều Đại Vu thực lực đều hơn hắn." "Nay hắn cũng có thể lên bảng, vậy thì người lên bảng của Vu tộc chúng ta chắc sẽ còn nhiều hơn." "Ngoài các Tổ Vu chúng ta ra, ít nhất còn có năm sáu vị Đại Vu thực lực hơn hắn, cũng có nghĩa là, Vu tộc chúng ta ít nhất cũng sẽ có hơn mười vị lên bảng." Các Tổ Vu khác nghe vậy cũng gật đầu.

Tên này nói không sai chút nào.

Thực lực của Phi Liêm quả thực là xoàng xĩnh, đại bộ phận thủ đoạn đều tập trung vào nhục thân, có chút tương tự với Vu tộc bọn họ.

Chỉ có điều tốc độ của tên này cực nhanh, cực kỳ giỏi chạy trốn.

Nếu chạy trốn, rất khó để kẻ địch có thu hoạch gì.

Có lẽ đây cũng là nguyên nhân hắn có thể lên Bảng Xếp Hạng Thực Lực hạng 100?

Dù sao đại đạo văn tự cũng đã nói rồi, hắn chưởng quản tin tức gió tám phương.

Nói cho hay thì là vậy, thực tế chính là giỏi ngự phong mà chạy mà thôi.

Vu tộc và Yêu tộc đã đại chiến vô số trận, thủ đoạn của đối phương như thế nào, bọn họ tự nhiên đều tương đối rõ ràng.

Bọn họ cũng đã vô số lần đại chiến với Phi Liêm.

Có lúc sẽ để Phi Liêm chiếm được một chút lợi, cũng có lúc sẽ để Phi Liêm chịu thiệt.

Nhưng tổng hợp lại mà nói, tên này thực sự quá ranh ma.

Mỗi khi đánh không lại Vu tộc, tên này đều sẽ toàn thân mà lui, và tốc độ còn cực nhanh.

Tốc độ chạy trốn đó đừng nói là Vu tộc, ngay cả đám người Yêu tộc, cũng có nhiều người âm thầm lè lưỡi.

Nhân vật như vậy tự nhiên là khiến Vu tộc nghiến răng nghiến lợi.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự cũng biến mất.

Tên của Phi Liêm đã được khắc trên Hồng Mông Tử Kim Bảng chi Thực Lực Thiên.

Tiếp theo là công bố hạng 99 sao?

Mọi người đều kích động, thậm chí còn có nhiều người đang run rẩy.

Bọn họ tự cho rằng thực lực của mình và Phi Liêm tương đương.

Phi Liêm có thực lực lên bảng, vậy thì bọn họ chẳng phải cũng có cơ hội sao?

Chương 642

Nếu đã như vậy, vậy thì bọn họ muốn xem thử vị đại năng xếp hạng 99 rốt cuộc là ai.

Ngay lúc mọi người đang suy tư miên man, cuối cùng có một luồng kim quang rơi xuống hư không.

Chỉ thấy luồng kim quang này bắt đầu diễn hóa trên không trung, cuối cùng biến thành một nữ tử thân hình nhỏ nhắn, vô cùng tinh xảo, tuyệt mỹ.

Sau khi nữ tử này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lập tức sững sờ.

Sao lại xuất hiện một nữ nhân?

Dường như có chút xa lạ a?

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu quan sát.

Chỉ thấy nữ tử này trông thật sự vô cùng xinh đẹp, trên người mặc một bộ ngũ thái hà y, trông vô cùng rực rỡ.

Nhưng thân hình của nữ tử này thực sự quá nhỏ nhắn, chỉ khoảng 1m5, trông giống như một con búp bê, thực sự khiến người ta không thể rời mắt.

Thấy vậy, nhiều người không khỏi tán thưởng.

Ai cũng không ngờ, người xếp hạng 99 trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực lại là một nữ tử trẻ trung xinh đẹp như vậy.

Rốt cuộc người này là ai?

Bọn họ nhất thời có chút không phản ứng kịp.

Nữ tử này dường như có phần quen thuộc, nhưng lại không tài

nào nhớ ra nổi.

"Tiểu nữ tử này thật là đẹp." "Thật muốn ôm vào lòng mà vuốt ve một phen." "Có ai nhận ra nàng không?" "Cũng không biết tiểu nương môn này rốt cuộc là ai, thật là xinh đẹp!" Giữa lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc thán phục, đã có người nhận ra thân phận của nữ tử này.

"Nữ tử này cũng không đơn giản đâu." "Đây là một trong Thập đại Yêu thánh của Yêu tộc, Khâm Nguyên a!" "Khâm Nguyên?" Sắc mặt nhiều người sững sờ.

"Lại là nàng?" Bởi vì đã có người nhận ra, quả thực đó chính là vị Yêu thánh trong Thập đại Yêu thánh của Yêu tộc.

Nữ tử này cũng đã từng lên bảng một lần, đó là Bảng Xếp Hạng Tiên Tư Hồng Hoang.

Vẻ đẹp của nàng thực sự khiến người ta kinh diễm, khi đó nàng xếp hạng thứ 100 trên Bảng Tiên Tư.

Không ngờ bây giờ lại có thể lên cả Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Thực lực thật khiến người ta ngưỡng mộ.

Cả Hồng Hoang lúc này bỗng chốc xôn xao.

Phải biết rằng Khâm Nguyên này không hề đơn giản.

Bản thể của nàng là một con Uyên Ương Độc Phong, một loài phi cầm có kim độc ở đuôi.

Độc tính của nó mãnh liệt đến mức vượt xa sức tưởng tượng, nghe đồn chích thú thì thú chết, chích cây thì cây khô, có năng lực độc diệt vạn vật.

Người ta nói rằng nữ tử xinh đẹp này là cao thủ dùng độc số một trong Yêu tộc.

Chỉ dựa vào độc tính của mình, nàng đã có thể đối đầu với Độc Chi Tổ Vu của Vu tộc, Xa Bỉ Thi.

Điều này đủ để thấy sự đáng sợ của nàng.

Vu tộc Xa Bỉ Thi là nhân vật thế nào?

Đó chính là một trong Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, là Độc Chi Tổ Vu, tu luyện chính là Độc Chi Đại Đạo.

Một Tổ vu cường hãn như vậy, mà Khâm Nguyên lại có thể được đặt ngang hàng, chỉ nghĩ thôi cũng khiến người ta thấy kinh hãi.

Một độc vật lợi hại như thế, xếp hạng thứ 99 trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, sao có thể không khiến người ta tâm phục khẩu phục được chứ?

Lúc này tại Thiên đình Yêu vực, lập tức vang lên những tiếng hoan hô reo hò kinh thiên động địa.

Đối với bọn họ, đây tuyệt đối là một tin tức tốt lành làm phấn chấn lòng người.

Không ngờ Bảng Xếp Hạng Thực Lực hôm nay mới công bố hai vị trí, mà cả hai đều là cường giả của Yêu tộc.

Đây chẳng phải là làm rạng danh Yêu tộc hay sao?

Điều này thực sự quá mức tăng cường sĩ khí cho Yêu tộc.

Suy cho cùng, đây chính là Bảng Xếp Hạng Thực Lực.

Xét về tầm quan trọng, không có bảng xếp hạng nào sánh bằng.

Bây giờ mới công bố hai vị trí mà tất cả đều là người của Yêu tộc, thực sự khiến bọn họ được một phen nở mày nở mặt.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cũng lộ vẻ vui mừng.

Đây tuyệt đối là chuyện đáng mừng.

"Phàm là người có tên trên bảng, đều là vì Yêu tộc ta tranh quang!" "Muốn phần thưởng gì, cứ việc đề xuất, Yêu tộc ta tất nhiên sẽ toàn lực phối hợp!" Hai người tâm trạng vô cùng tốt, ngay lập tức hứa hẹn phần thưởng.

Lần này trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, Yêu tộc bọn họ tất nhiên sẽ uy danh đại chấn.

Mà Khâm Nguyên cũng vui mừng khôn xiết.

Tu luyện vô số năm, nàng tự nhiên cực kỳ tự tin, không cho rằng mình yếu hơn người khác.

Nay Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố Bảng Xếp Hạng Thực Lực, nàng có thể có tên trên bảng, thực sự là một phen nở mày nở mặt.

Giữa lúc nàng đang vui mừng, lại nghe thấy thanh âm của Đông Hoàng Thái Nhất, tự nhiên cũng khiến nàng thêm phần vui vẻ.

Kỳ thực, suốt bao năm qua, trong lòng nàng vẫn luôn cất giấu một bí mật.

Bí mật này không một ai hay biết, chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất biết.

Đó là trái tim của nàng, Khâm Nguyên, đã sớm đặt trọn lên người Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong lòng nàng, Đông Hoàng Thái Nhất chính là tất cả.

Nàng nguyện ý dâng hiến mọi thứ của mình cho Đông Hoàng Thái Nhất.

Chỉ tiếc rằng Đông Hoàng Thái Nhất lại không để mắt đến nàng.

Điều này không khỏi khiến nàng có chút thất vọng.

Kỳ thực nói cho cùng, nàng không cho rằng dung mạo của mình có điểm nào thua kém.

Ngược lại, dung mạo của nàng ở Hồng Hoang thế giới cũng thuộc hàng cực kỳ nổi bật, rất ít người có thể vượt qua nàng về nhan sắc.

Thân hình của nàng cũng không tệ, tuy vóc người nhỏ nhắn, nhưng lại được cái nhỏ nhắn xinh xắn, đáng yêu.

Chỉ tiếc là trái tim của Đông Hoàng Thái Nhất đều đặt cả lên người tẩu tẩu của mình, còn đối với nàng thì chẳng thèm đoái hoài.

Điều này thực sự khiến Khâm Nguyên đau lòng khôn xiết.

Vô số năm qua, trái tim nàng dành cho Đông Hoàng Thái Nhất chưa bao giờ thay đổi.

Đáng tiếc, Đông Hoàng Thái Nhất lần này đến lần khác phớt lờ lời tỏ tình của nàng, lần này đến lần khác làm nàng tan nát cõi lòng.

Nàng không biết mình còn có thể nhẫn nại được bao lâu, nhưng hiện tại dường như nàng đã không thể nhẫn nại được nữa.

Nàng là Nữ vương của Phong tộc, gánh nặng trên vai cũng rất lớn.

Nàng đã từ bỏ tất cả, bao năm qua luôn ở bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng dường như tất cả đều không đáng.

Cuối cùng, vẫn chỉ có một mình nàng gánh chịu tất cả.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Khâm Nguyên có chút khổ sở, mơ hồ lộ ra một tia tiếc nuối.

“Thái Nhất...

Không thể nhận được sự công nhận của chàng, cho dù có lên được Bảng Xếp Hạng Thực Lực thì có ích gì chứ?” Trong ánh mắt Khâm Nguyên có chút tự thương hại.

Nàng không cho rằng mình kém cỏi, nhưng lại mãi không lọt được vào mắt xanh của Đông Hoàng Thái Nhất, không khỏi khiến nàng thất vọng tột cùng.

Điều nàng không biết là, trong Kim Loan Điện rộng lớn kia, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn đang bàn luận.

"Hiền đệ, trái tim của Khâm Nguyên đều đặt cả lên người đệ, vì sao đệ lại vô động vô trung như vậy?" Yêu Đế Đế Tuấn lúc này cũng có chút thở dài, thậm chí cảm thấy có phần bất công thay cho Khâm Nguyên.

Khâm Nguyên sở dĩ trở thành Thập đại Yêu thánh của Yêu tộc, chủ yếu là vì nàng để mắt đến Đông Hoàng Thái Nhất.

Nữ tử si tình ngốc nghếch đó một lòng yêu thích hiền đệ của mình, ngay cả hắn cũng có thể nhìn thấy rõ rành rành.

Đáng tiếc, tên Đông Hoàng Thái Nhất này lại cứ giả ngu giả ngơ, thực sự khiến hắn cũng có chút nhìn không nổi.

Đông Hoàng Thái Nhất nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, tức thì sững sờ, sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Yêu Đế Đế Tuấn sao lại vô duyên vô cớ nhắc đến chuyện này?

Chẳng lẽ bị Yêu Đế Đế Tuấn phát hiện ra điều gì rồi sao?

Đông Hoàng Thái Nhất có chút kinh hoảng, quay đầu nhìn về phía Yêu Đế Đế Tuấn, lại phát hiện Yêu Đế Đế Tuấn chỉ đang nhìn chằm chằm vào hắn.

Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng có chút chột dạ, cuối cùng không dám đối mặt với Yêu Đế Đế Tuấn nữa, thu hồi ánh mắt.

"Huynh trưởng, huynh nói lời này là có ý gì?

Chương 643

Tâm tư của Đông Hoàng Thái Nhất ta, huynh còn không biết sao?

Ta chỉ một lòng muốn làm rạng danh Yêu tộc mà thôi, không có suy nghĩ nào khác!" Nghe Đông Hoàng Thái Nhất trả lời, trên mặt Yêu Đế Đế Tuấn lộ ra một vẻ mặt cổ quái.

"Vậy sao?" Nghe lời nói cổ quái của Yêu Đế Đế Tuấn, tim Đông Hoàng Thái Nhất khẽ giật nảy lên, nhưng cuối cùng cũng không nói gì, chỉ cúi đầu xuống.

Yêu Đế Đế Tuấn cười một cách đầy ẩn ý.

"Thái Nhất hiền đệ, với tư cách là huynh trưởng, ta cũng không thể không nói đệ vài câu.

Đệ cũng không còn nhỏ nữa, cũng nên thành gia lập nghiệp rồi.

Có những thứ không có duyên phận chính là không có duyên phận.

Cái gì cần buông bỏ thì phải buông bỏ, nếu đệ cứ ngoan cố kiên trì thì cũng sẽ không có kết quả gì.Chi bằng trân trọng những gì đáng trân trọng.

Những lời này đệ có thể nghe hiểu không?" Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất khẽ sững lại, rồi lập tức trở nên có chút khó coi.

Yêu Đế Đế Tuấn quả nhiên đã biết một số chuyện rồi sao?

Đông Hoàng Thái Nhất có chút không dám đối mặt với Yêu Đế Đế Tuấn.

Hắn vẫn luôn thèm muốn phu nhân của Yêu Đế Đế Tuấn, cũng chính là Yêu hậu Hi Hòa.

Hắn tự cho rằng bao năm qua mình làm việc kín kẽ không một kẽ hở, lại không ngờ vẫn bị Yêu Đế Đế Tuấn phát hiện.

Đối với hắn, đây tuyệt đối không phải là một dấu hiệu tốt.

Thấy Đông Hoàng Thái Nhất cúi đầu không nói, Yêu Đế Đế Tuấn cũng thở dài một hơi.

Tâm tư của Đông Hoàng Thái Nhất, hắn sao có thể không biết?

Nhưng những chuyện này quả thực là không có cách nào.

Bao nhiêu năm qua, hắn vẫn luôn giả vờ không biết, chỉ hy vọng tên này có thể hồi tâm chuyển ý.

Nhưng xem ra bây giờ, tên này dường như càng lún càng sâu, không có ý định thoát ra khỏi vũng lầy.

Hắn lúc này mới không thể không lên tiếng nhắc nhở.

Còn hiền đệ của mình rốt cuộc nghĩ thế nào, hắn cũng không thể biết được.

Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất như đưa đám.

"Đại huynh, ta cảm thấy trong người không được khỏe, xin cáo lui trước!" Nói rồi hắn khẽ cúi người, sau đó liền xoay người lui đi.

Hắn cảm thấy mình thực sự không còn mặt mũi nào để tiếp tục ở lại nữa.

Mình thèm muốn tẩu tẩu của mình, lại bị chính đại ca của mình biết được.

Điều này thực sự khiến người ta cảm thấy vô cùng xấu hổ.

Yêu Đế Đế Tuấn nay đã nhắc nhở hắn, điều này khiến hắn làm sao đối mặt được đây?

Hắn bèn xoay người bỏ đi.

Phía sau, Yêu Đế Đế Tuấn lại khẽ bật cười, nụ cười có phần âm u, cũng có phần cổ quái.

Ai cũng nói huynh đệ hai người bọn họ đồng tâm đồng đức, nhưng trên thực tế chỉ có hai người bọn họ mới biết tình hình thực sự.

Vị hiền đệ này của hắn, vô số năm qua vẫn luôn thèm muốn phu nhân của hắn.

Hắn ngại tình nghĩa huynh đệ nên cũng không tiện nói nhiều.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại không có ý định tỉnh ngộ.

Điều này sao có thể không khiến Yêu Đế Đế Tuấn tức giận?

Càng huống hồ, từ khi Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố, Đông Hoàng Thái Nhất với tư cách là đệ đệ của hắn, lại có thứ hạng trên nhiều bảng xếp hạng cao hơn hắn.

Điều này khiến cho thể diện của Yêu Đế Đế Tuấn hắn để vào đâu?

Điều này khiến hắn làm sao chịu đựng được?

Từng chuyện từng chuyện cứ tích tụ trong lòng Yêu Đế Đế Tuấn, tự nhiên khiến hắn cảm thấy khó chịu.

Nay hắn cuối cùng không kìm nén được nữa, mới nói với Đông Hoàng Thái Nhất những lời này, hy vọng Đông Hoàng Thái Nhất có thể hiểu được ý nghĩa trong đó.

Nếu Đông Hoàng Thái Nhất vẫn cố chấp không tỉnh ngộ, xem ra hắn cũng chỉ có thể dùng một số thủ đoạn khác.

Hắn tuyệt đối không cho phép người khác thèm muốn phu nhân của hắn, huống chi người này còn là đệ đệ ruột thịt của mình.

Điều này khiến hắn làm sao nhẫn nhịn được?

Ngay lúc Đông Hoàng Thái Nhất rời đi, một bóng dáng yêu kiều bỗng từ phía sau lướt ra.

Bóng dáng này vô cùng yêu kiều, thân hình thon dài, mặc một bộ váy dài màu trắng, toàn thân toát lên một loại mị lực chết người, có một khí chất trưởng thành.

Nhan sắc có thể nói là kinh diễm đến cực hạn.

Người này không phải ai khác, chính là ái nhân của Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu hậu Hi Hòa!

Sau khi Hi Hòa xuất hiện, ánh mắt nàng nhìn chằm chằm vào Đông Hoàng Thái Nhất đang đi xa, trong mắt cũng lộ ra vẻ mặt khó tả.

Cuối cùng, nàng vẫn dừng ánh mắt trên người Yêu Đế Đế Tuấn.

"Phu quân đại nhân, chàng đã nói rõ với Đông Hoàng Thái Nhất chưa?" Yêu Đế Đế Tuấn nhìn phu nhân của mình một cái, trong mắt cũng lộ ra một tia thở dài.

Có những lời hắn cũng không muốn nói, nhưng đã đến lúc không thể không nói.

Vị huynh đệ này của hắn càng lún càng sâu, nếu không kịp thời điểm tỉnh một phen, chỉ sợ ngày sau sẽ gây ra đại họa.

Đến lúc đó thì thật sự đã muộn.

Hi Hòa cũng thở dài.

Tâm tư của Đông Hoàng Thái Nhất đối với nàng, nàng sao có thể không biết?

Bao năm qua, Đông Hoàng Thái Nhất luôn cố ý vô tình tiếp cận nàng, nàng cũng có chút bất đắc dĩ.

Nàng tự nhiên có thể cảm nhận được, và Yêu Đế Đế Tuấn cũng vậy.

Chỉ là đối phương dù sao cũng là người thân của họ, có thể giả vờ không biết thì họ cũng giả vờ không biết.

Nhưng sự việc phát triển đến mức này, quả thực đã không dễ xử lý.

Hi Hòa lắc đầu.

"Chúng ta sắp xếp Khâm Nguyên ở bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất, bao nhiêu năm qua, Đông Hoàng Thái Nhất vẫn luôn vô động vô trung sao?" Yêu Đế Đế Tuấn cũng thở dài.

Nghe lời của phu nhân, Thiên Đế Đế Tuấn bất đắc dĩ lắc đầu.

"Tính tình của Đông Hoàng Thái Nhất cực kỳ cố chấp, ai nói cũng rất khó thay đổi.

Theo lý mà nói, Khâm Nguyên đã đủ ưu tú rồi.

Không chỉ trong Yêu tộc chúng ta, mà cho dù nhìn ra cả Hồng Hoang, nàng cũng là tồn tại siêu quần bạt tụy nhất.

Thế nhưng trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất, nàng lại như không có gì, thực sự là..." Nói đến đây, Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi lắc đầu thở dài.

Hi Hòa cũng có chút bất đắc dĩ.

Yêu Đế Đế Tuấn trừng mắt nhìn nàng một cái.

"Ai bảo nàng thường xuyên ở trước mặt hắn mà lả lơi ong bướm?

Tiếp theo phải làm sao?" Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu hậu Hi Hòa tức thì sững sờ.

Mình khi nào ở trước mặt hắn lả lơi ong bướm chứ?

Nàng không khỏi liếc Yêu Đế Đế Tuấn một cái, rồi cuối cùng biến mất vào hư không.

Yêu Đế Đế Tuấn cũng thở dài, cuối cùng hóa thành một đạo lưu quang biến mất sâu trong Thiên Cung.

Sau khi Đông Hoàng Thái Nhất đi ra, lại bất ngờ gặp Khâm Nguyên giữa đường.

Nhìn dung mạo tuyệt mỹ của Khâm Nguyên, Đông Hoàng Thái Nhất không hiểu vì sao, lúc này lại có chút động lòng.

Nữ nhân này bao nhiêu năm qua vẫn luôn quấn lấy mình, mình chưa bao giờ nhìn thẳng vào nàng.

Nay cẩn thận nhìn lại, lại có một loại mị lực chết người.

Gương mặt nghiêng nước nghiêng thành kia lại không hề thua kém chút nào, đặc biệt là thân hình nhỏ nhắn xinh xắn kia, lại rất dễ dàng khơi dậy dục vọng biến thái của hắn.

Giờ khắc này, hơi thở của Đông Hoàng Thái Nhất cũng trở nên nặng nề.

Khâm Nguyên đến để từ biệt Đông Hoàng Thái Nhất.

Khoảng thời gian này thực sự khiến nàng buồn bực, nàng chuẩn bị ra ngoài đi dạo một vòng, giải tỏa tâm trạng u uất của mình.

Thấy Đông Hoàng Thái Nhất đi tới, Khâm Nguyên còn chưa kịp nói gì, Đông Hoàng Thái Nhất đã một tay ôm lấy eo nàng, sau đó trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang biến mất giữa trời đất.

Chương 644

Khâm Nguyên kinh hô một tiếng.

Đông Hoàng Thái Nhất bị làm sao vậy?

Chẳng lẽ đã khai khiếu rồi sao?

Lúc này, trong Tổ Vu Đại Điện của Vu tộc, có một vị Tổ vu, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm lên không trung, trong mắt lộ ra vẻ hứng thú đậm đặc.

Vị Tổ vu này chính là Xa Bỉ Thi.

Hắn đối với Khâm Nguyên khá là hứng thú.

"Thật không ngờ tiểu nương môn này lại xếp hạng thứ 99 trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực của Hồng Mông Tử Kim Bảng." Một vị Tổ vu bên cạnh nghe vậy không khỏi cười khà khà.

"Sao?

Lẽ nào ngươi có ý đồ gì?

Ta đã biết từ lâu ngươi đối với tiểu nương môn này có ý đồ xấu rồi.

Nếu có cơ hội, ta giúp ngươi đánh lén nhé?

Bắt tiểu nương môn này về đây." Nghe vậy, Xa Bỉ Thi cũng có chút động lòng.

Nói đi cũng phải nói lại, chính là không đánh không quen biết.

Năng lực của hắn là Độc Chi Đại Đạo, mà Khâm Nguyên cũng là cao thủ dùng độc số một trong Yêu tộc.

Vô số năm Vu Yêu đại chiến, hai người bọn họ cũng đã đối đầu

rất nhiều lần.

Đúng là không đánh không quen biết, Xa Bỉ Thi đối với tiểu nương môn này cực kỳ tán thưởng, có thể nói là thèm muốn đã lâu.

Nếu có thể bắt tiểu nương môn này về, quả thực sẽ khiến hắn rất vui vẻ.

Nghe lời của huynh đệ, hắn lại có vài phần động lòng.

Nếu thực sự bắt tiểu nương môn này về Vu tộc, thật là có chuyện hay để xem.

Ngay lúc Xa Bỉ Thi lộ ra ánh mắt bỉ ổi, Đế Giang bên cạnh lại lên tiếng.

"Hai người các ngươi thành thật một chút.

Bây giờ là thời buổi nhiều chuyện, nếu các ngươi hồ đồ gây chuyện, chẳng phải là rước thêm tai họa cho Vu tộc sao?" Nghe vậy, Vu tộc Xa Bỉ Thi lúc này mới yên phận lại.

Nhưng ánh mắt nhìn sang người bên cạnh lại lộ ra vẻ nóng rực.

Mà người bên cạnh hắn không phải ai khác, chính là Tổ vu Thiên Ngô.

Hai người này ngày thường quan hệ cực tốt, có chuyện gì cũng đều tâm sự với đối phương.

Chút tâm tư đó của Xa Bỉ Thi, Thiên Ngô tự nhiên nhìn thấy rõ ràng rành.

Hắn cũng sẵn lòng ra tay giúp đỡ vị huynh đệ này của mình.

Nếu thực sự ra tay, bắt vị đại yêu của Yêu tộc này về, vậy thì thật là vui rồi.

Chắc là lúc đó Vu tộc sẽ đặc biệt náo nhiệt đây?

Hai người nhìn nhau, không khỏi cười khà khà, đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy những suy nghĩ xấu xa.

Nếu quả thực như vậy, vậy thì thật là thú vị.

Ngay lúc hai vị Tổ vu đang cười nham hiểm, Đại Đạo văn tự cuối cùng cũng chậm rãi xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, xếp hạng thứ 99: Yêu tộc Khâm Nguyên.

Bản thể là Uyên Ương Độc Phong.

Một thân độc công uy lực vô cùng.

Thánh nhân bị chích, cũng đau đớn khó nhịn.

Do đó xếp hạng thứ 99 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Lực chiến đấu là: 3,35 triệu."] ["Phần thưởng cho hạng 99 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Khâm Nguyên là: Hai vạn năm nghìn năm pháp lực tu vi, hai luồng Tiên Thiên Thanh Khí."] Nhìn thấy dòng Đại Đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Ai cũng không ngờ chiến lực của Khâm Nguyên lại cường hãn đến vậy.

Một thân độc công uy lực vô cùng, ngay cả Thánh nhân cũng có chút khó chịu.

Bởi vì trên Đại Đạo văn tự đã viết rõ ràng, cho dù là Thánh nhân bị chích một cái, cũng là đau đớn khó nhịn.

Từ những dòng Đại Đạo văn tự này xem ra, độc lực của Khâm Nguyên quả thực kinh khủng dị thường, thậm chí có phần khiến người ta khó có thể chịu đựng.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc thán phục, cuối cùng lại có một đoàn thần quang khác xuất hiện.

Đoàn thần quang này xuất hiện giữa không trung rồi bắt đầu diễn hóa kịch liệt, lập tức thu hút lại ánh mắt của tất cả mọi người.

Tiếp theo là hạng 98 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang sao?

Bọn họ muốn xem rốt cuộc là ai, là kẻ nào có thể sở hữu chiến đấu lực cường đại như vậy.

Kim quang khổng lồ trên không trung diễn hóa hồi lâu, cuối cùng cũng có một bóng người được diễn hóa ra.

Bóng người này trông rất phi phàm.

Chỉ thấy người này tay cầm một thanh tiên kiếm, y bào tung bay.

Trên người mặc một bộ đạo bào màu huyền thanh.

Dung mạo tròn trịa đầy đặn, trông lại hiền hòa phúc hậu, mặt mày từ tường.

Dưới khóe miệng còn có một chòm râu dài ba thước, bay phất phơ theo gió.

Nhìn thoáng qua, người này trông giống như một tuyệt thế tiên nhân, cực kỳ bất phàm.

Nhìn thấy bóng người này, tất cả mọi người đều sững sờ, bởi vì họ đều không nhận ra người này.

Người này khá là xa lạ.

Rốt cuộc người này là ai?

Bọn họ có chút không phản ứng kịp.

Có thể xếp hạng thứ 98 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực đã là một đại năng khá cường hãn, hầu như rất ít có người xa lạ.

Nhưng tại sao người trên không trung này lại chưa từng gặp qua?

Dường như có chút quen thuộc, lại dường như có chút xa lạ, quả thực khiến người ta có chút không phản ứng kịp.

Mà bên trong Ngọc Hư Cung, lại đột nhiên truyền ra một tiếng kinh hô.

Người này bọn họ cực kỳ quen thuộc, chính là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, thủ lĩnh của Thập Nhị Kim Tiên, Quảng Thành Tử.

Không ngờ Quảng Thành Tử lại xuất hiện trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, thực sự khiến bọn họ kinh ngạc.

Động tĩnh bên phía Ngọc Hư Cung tự nhiên khiến nhiều người nghe thấy.

Trong nháy mắt, ánh mắt của nhiều người đều đổ dồn về Ngọc Hư Cung.

Ngay lập tức, nhiều người đã phản ứng lại.

Bóng người trên không trung này đã xuất hiện một lần rồi, so ra cũng không xa lạ lắm.

Khi đó là trên Bảng Tiên Tư, tên này đã xuất hiện một lần, và thứ hạng của hắn còn khá cao, xếp hạng thứ 61.

Tên hình như là Quảng Thành Tử.

Nay lại xuất hiện trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực.

Theo lý mà nói, thực lực của tên này không đủ để lên bảng.

Nhưng sở dĩ lên bảng, chứng tỏ thực lực của hắn gần đây đã đột phá mạnh mẽ, có lẽ liên quan đến phần thưởng trên Bảng Tiên Tư.

Phải biết rằng, ban đầu Quảng Thành Tử xếp hạng 61 trên Bảng Tiên Tư, phần thưởng là 70 vạn năm pháp lực đạo hạnh, và còn có mười luồng Tiên Thiên Thanh Khí.

Có lẽ chính vì những phần thưởng này mà hắn đã lên được Bảng Xếp Hạng Thực Lực hạng 98?

Thật không ngờ một hậu bối lại có thể lên được Bảng Xếp Hạng Thực Lực, quả thực đáng ngưỡng mộ.

Nhìn bóng dáng Quảng Thành Tử, có người gật đầu khen ngợi, cũng có người lắc đầu thở dài.

Đúng là giang sơn đời nào cũng có nhân tài, mỗi người đều nổi danh mấy vạn năm.

Không ngờ một hậu bối nhỏ bé lại có thể bất ngờ nổi lên, leo lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, quả thực khiến người ta có chút than thở.

"Đệ tử Xiển Giáo sao?

Lại lên được Bảng Xếp Hạng Thực Lực?

Thật đáng ngưỡng mộ a..." "Không ngờ Quảng Thành Tử này chỉ là một tiểu bối mà đã có thể lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực." "Tên này tu hành tuổi đời còn nông, tiềm lực lại lớn đến vậy, tương lai khó mà tưởng tượng." "Lần trước Bảng Tiên Tư công bố, tên này còn chưa vào hàng Chuẩn Thánh đúng không?" "Không ngờ chỉ ngắn ngủi mấy trăm năm trôi qua, nay đã trở thành Chuẩn Thánh, lại còn trở thành nhân vật trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, thật khó mà tưởng tượng." "Chỉ có thể nói người ta tiềm lực lớn, nếu không cũng sẽ không trở thành đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn." "Chẳng trách vị Nguyên Thủy Thiên Tôn của Xiển Giáo kia cực kỳ coi trọng hắn, gần như có thể nói là dốc túi truyền thụ." "Người ta quả thực có thiên phú đó, cũng quả thực có thực lực đó." "Nghe nói Quảng Thành Tử này còn là thủ lĩnh của Thập Nhị Kim Tiên, quả thật không thể xem thường." Lúc này, chúng sinh Hồng Hoang đều nghị luận xôn xao.

Chương 645

Ánh mắt của mọi người đều lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

Trong Ngọc Hư Cung tự nhiên cũng là một trận hoan hô.

Đối với bọn họ, đây là một chuyện cực kỳ vui mừng.

Quảng Thành Tử chỉ là một hậu bối mà cũng có thể trở thành cường giả trên Bảng Chiến Lực, quả thực là chuyện cực kỳ vui mừng.

Tất cả mọi người đều đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn cực kỳ tôn trọng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thu đồ vô cùng nghiêm khắc, bất luận là thiên phú, căn nguyên, xuất thân, khí vận, tất cả đều cần khảo sát.

Sau một phen khảo sát như vậy, người có tư cách trở thành đệ tử của ngài đặc biệt ít.

Do đó, đệ tử Xiển Giáo số lượng rất ít, nhưng mỗi người đều là tinh nhuệ.

Nay Quảng Thành Tử, với tư cách là thủ lĩnh của Thập Nhị Kim Tiên, đã lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, nếu là sau này, chỉ sợ bọn họ cũng đều có cơ hội.

Dù sao thì thiên phú của mỗi người bọn họ đều không yếu.

Chỉ nghĩ thôi cũng khiến người ta cảm thấy có chút kinh ngạc và khao khát.

Quảng Thành Tử với tư cách là đại sư huynh của họ, có thể lên bảng xếp hạng, quả thực đã tạo ra một tấm gương cực tốt cho họ.

“Thật không hổ là đại sư huynh, đại sư huynh có thể lên bảng,

thực sự đáng ngưỡng mộ...” “Sư huynh không hổ là sư huynh, có thể xếp hạng 61 trên Bảng Tiên Tư, nay lại xếp hạng 98 trên Bảng Chiến Lực, thực sự đáng ghen tị...” “Đáng mừng, đáng mừng, quả thật là đáng mừng!” “Đó là đương nhiên, Quảng Thành Tử sư huynh dù sao cũng là đại sư huynh của Xiển Giáo chúng ta, cho dù nhìn ra cả Hồng Hoang, cũng là đủ để xếp vào hàng đầu.” “Đại sư huynh anh minh!” Nhất thời, trong Ngọc Hư Cung vang lên một tràng tiếng nịnh hót.

Mà tại đảo Kim Ngao xa vạn vạn dặm, Bích Du Cung lại là một mảnh trầm lặng.

Bởi vì quan hệ giữa Bích Du Cung và Ngọc Hư Cung hiện tại không tốt, dường như còn có chút đối đầu.

Nay Ngọc Hư Cung có người lên bảng, mà Bích Du Cung của bọn họ lại không có ai, thực sự khiến họ có chút khó chịu, giống như cảm giác không bằng Ngọc Hư Cung.

Cảm giác này tự nhiên khiến họ vô cùng khó chịu.

Tiệt Giáo hiệu xưng vạn tiên lai triều, nếu thật sự bị Xiển Giáo vượt mặt, quả thực khiến họ vô cùng khó chịu.

Ngay lúc này, Đại Đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. [“Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, xếp hạng thứ 98: Xiển Giáo Quảng Thành Tử.

Đệ tử dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thiên phú xuất chúng, phúc duyên sâu dày.

Dưới sự dạy dỗ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, thực lực đột phá mạnh mẽ, sớm bước vào ngưỡng cửa Chuẩn Thánh, lại thêm công pháp do Thánh nhân truyền thụ, chiến lực tăng vọt, do đó xếp hạng thứ 98.

Giá trị chiến lực: 3,4 triệu.”] [“Phần thưởng cho hạng 98 Bảng

Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Quảng Thành Tử là: Ba vạn năm pháp lực đạo hạnh, ba luồng Tiên Thiên Thanh Khí!"] Sau khi dòng Đại Đạo văn tự này xuất hiện, quả thực khiến cho đám người Xiển Giáo khí thế ngút trời.

Đám người Tiệt Giáo thì có thể nói là vô cùng khó chịu.

Mỗi người đều như nuốt phải ruồi, cực kỳ buồn nôn.

Ngay lúc này, trên không trung cuối cùng lại có kim quang xuất hiện.

Nhìn thấy kim quang lại một lần nữa xuất hiện, hơi thở của mọi người đều trở nên nặng nề.

Bọn họ muốn xem vị cường giả tiếp theo rốt cuộc là ai.

Kim quang diễn hóa trên không trung hồi lâu, cuối cùng cũng có một bóng người xuất hiện.

Nhìn thấy bóng người này, nhiều người không khỏi biến sắc, vì lại là một kẻ xa lạ.

Chẳng lẽ lại là một tiểu bối sao?

Nhiều cường giả thế hệ trước cảm thấy vô cùng khó chịu.

Mà ở đảo Kim Ngao, Bích Du Cung, nhiều người lại hoan hô!

Không ngờ sau Quảng Thành Tử, cường giả Tiệt Giáo của họ cũng đã lên sàn.

Thực sự khiến họ vui mừng khôn xiết.

Bởi vì bóng người trên không trung chính là người của Tiệt Giáo họ.

Chỉ thấy bóng người kia cực kỳ cao lớn, trên người lại có chút mập mạp, căng phồng cả bộ đạo bào, trông có phần hài hước, thậm

chí có chút đáng yêu.

Người này tuy các cường giả thế hệ trước cảm thấy khá xa lạ, nhưng các cường giả thế hệ mới lại khá quen thuộc, vì người này chính là đệ tử dưới trướng Thông Thiên Giáo chủ.

Khi trên Bảng Tiên Tư Hồng Hoang cũng đã từng xuất hiện, và thứ hạng còn rất cao, xếp hạng thứ 47.

Không ngờ nay trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực lại xếp hạng thứ 97, quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Người này chính là Đa Bảo Đạo Nhân của Tiệt Giáo!

Dù ngoại hình có chút mập mạp, thậm chí có chút hài hước, nhưng không thể xem thường chiến lực của người ta.

Đây cũng là một hậu bối, lại giống như Quảng Thành Tử, hậu sinh khả úy.

Điều này khiến cho các cường giả thế hệ trước biết giấu mặt vào đâu?

"Không ngờ lại là Đa Bảo Đạo Nhân này." "Tên này thật là cường hãn, khi đó trên Bảng Tiên Tư xếp hạng 47." "Nay trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực cũng xếp hạng 97." "Thực sự có chút khó tin." "Thứ hạng hai người gần nhau như vậy, rốt cuộc ai mạnh hơn?" "Cái này còn phải nói sao?

Tự nhiên là Đa Bảo Đạo Nhân này mạnh hơn một chút chứ?" "Dù sao thì Đa Bảo Đạo Nhân này trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực xếp hạng thứ 97." "Mà Quảng Thành Tử chỉ xếp hạng 98, tên dù gần nhau, nhưng rất có thể nói lên vấn đề rồi." Nghe vậy, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi gật đầu.

Lời này nói không sai chút nào, đúng là như vậy.

Tuy một người là 98, một người là 97, nhưng giá trị chiến lực lại không giống nhau.

Đợi khi công bố giá trị chiến lực của Đa Bảo Đạo Nhân, có lẽ sự khác biệt giữa hai người sẽ hiện ra.

Rốt cuộc là rất gần nhau hay là khác biệt khá lớn?

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này không khỏi rơi vào tò mò.

Thật là đáng ngưỡng mộ.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang ngưỡng mộ, trên không trung cuối cùng cũng có Đại Đạo văn tự giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, xếp hạng thứ 97: Đa Bảo Đạo Nhân.

Đệ tử của Tiệt Giáo Thông Thiên Giáo chủ.

Thiên phú xuất chúng, phúc duyên sâu dày, dưới sự dạy dỗ của Thông Thiên Giáo chủ, thực lực đột phá mạnh mẽ, hiện đã bước vào ngưỡng cửa Chuẩn Thánh, lại thêm công pháp Thánh nhân truyền thừa, chiến đấu lực tăng vọt, do đó xếp hạng thứ 97.

Giá trị chiến lực: 3,6 triệu."] ["Phần thưởng cho hạng 97 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Đa Bảo Đạo Nhân là: Bốn vạn năm pháp lực đạo hạnh, mười luồng Tiên Thiên Thanh Khí!"] Nhìn thấy điều này, chúng sinh Hồng Hoang không ai không thầm lè lưỡi.

Trong mắt mọi người đều lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

Kỳ thực nói thẳng ra, bất luận là Quảng Thành Tử hay Đa Bảo Đạo Nhân, dù sao cũng tu luyện thời gian rất ngắn, cảnh giới tu luyện cũng chưa đủ, chỉ miễn cưỡng đạt đến cấp bậc Chuẩn Thánh.

Theo lý mà nói, chiến đấu lực của họ cũng không cao.

Nhưng vì họ là môn đồ của Thánh nhân, có thể nhận được rất nhiều thần thông của Thánh nhân.

Sự khác biệt lúc này liền hiện ra.

Cùng là cường giả mới vào Chuẩn Thánh, các Chuẩn Thánh khác chiến đấu lực có lẽ cũng chỉ vừa đạt đến ngưỡng cửa Chuẩn Thánh.

Nhưng Đa Bảo Đạo Nhân và Quảng Thành Tử thì không giống, hai người họ có Thánh nhân chỉ dạy, rõ ràng mới vừa bước vào hàng ngũ Chuẩn Thánh, nhưng chiến đấu lực đã cực kỳ cường hãn.

Không thể không nói, những thần thông của Thánh nhân kia quả thực vô cùng cường hãn, có thể khiến cường giả mới vào Chuẩn Thánh đạt được chiến đấu lực như vậy quả thực là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Thực sự khiến bọn họ ngưỡng mộ không thôi.

Đây chính là sự khác biệt.

Đây cũng là chuyện mà chúng sinh Hồng Hoang đã quan tâm suốt thời gian qua.

Bảng xếp hạng trước là Bảng Thần Thông Hồng Hoang, những thần thông có thể lên bảng, đa phần đều là thần thông của Thánh nhân.

Điều này đã đủ nói lên vấn đề.

Điều này đại biểu cho việc, ở thế giới Hồng Hoang, thần thông cường đại cơ bản đều bị các Thánh nhân kia nắm giữ.

Đây mới chỉ là những thần thông lên bảng xếp hạng.

Những thần thông không lên bảng, nhưng uy lực cường đại, gần bằng với bảng xếp hạng, phần lớn cũng nằm trong tay các Thánh nhân.

Nói cách khác, thiên hạ tương lai rất có thể chính là thiên hạ của các Thánh nhân.

Hồng Hoang tương lai, rất có thể chính là Hồng Hoang của đạo

thống Thánh nhân.

Những người như bọn họ rốt cuộc nên đi đâu về đâu?

Sắc mặt nhiều người lộ vẻ tự thương hại.

Sự thật quả thực là như vậy.

Nay Đa Bảo Đạo Nhân và Quảng Thành Tử đã thể hiện ra sự khác biệt.

Bọn họ rõ ràng chỉ là một số hậu bối, bất luận là căn nguyên, hay là thời gian tu luyện, so với ba nghìn khách trần năm xưa, còn kém xa.

Chương 646

Nhưng trong ba nghìn khách trần, người có thể lên bảng lại rất ít.

Còn hai người họ lại lên bảng.

Điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Còn không phải là thần thông của Thánh nhân sao?

Chỉ cần tu luyện thần thông do Thánh nhân ban cho, vậy thì chiến đấu lực tất nhiên sẽ đột phá mạnh mẽ.

Hai người họ chính là một ví dụ.

Rõ ràng mới vừa bước vào hàng ngũ Chuẩn Thánh, chiến đấu lực lại có thể xếp vào top 100 của Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang.

Quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Có nên lựa chọn đạo thống Thánh nhân không?

Nhiều đại năng Hồng Hoang lúc này rơi vào hoài nghi sâu sắc.

Nếu bọn họ cũng có thể nhận được thần thông như vậy, chiến đấu lực của họ có tăng mạnh không?

Có hy vọng vào bảng xếp hạng không?

Nội tâm của mọi người đều trở nên nóng rực.

"Có nên gia nhập Xiển Giáo không?

Nhìn bề ngoài, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn khá có trách nhiệm.

Phàm là đệ tử dưới trướng, đều có thể nhận được một số chỉ điểm, thậm chí là những công pháp và thần thông khá cường hãn.

Nếu thật sự có thể gia nhập Xiển Giáo, cũng coi như có chỗ dựa,

còn hơn là tự mình lăn lộn trong thế giới Hồng Hoang.” “Thôi đi, Nguyên Thủy Thiên Tôn thu đồ nghiêm khắc như vậy, ngươi cảm thấy ngươi có thể gia nhập Xiển Giáo sao?

Chỉ với chút đạo hạnh cỏn con của ngươi mà muốn gia nhập Xiển Giáo, quả thực là si tâm vọng tưởng.” Nghe vậy, người kia tức thì cảm thấy như đưa đám.

Người nọ nói không sai chút nào.

Hắn xuất thân không tốt, là một con vương bát thành tinh.

Pháp lực của hắn cũng không cao, đến nay cũng chỉ mới đạt đến cấp bậc Thiên Tiên.

Người như hắn muốn gia nhập Xiển Giáo hiển nhiên là không thể.

Nhưng hắn lại có chút không cam lòng.

“Vậy ta gia nhập Tiệt Giáo chắc là được chứ?

Tiệt Giáo đại lão gia, Thông Thiên Giáo chủ thực lực khá cường hãn, trong Tam Thanh cũng không thua kém ai.

Tiệt Giáo của ngài quảng thu đồ đệ, hiệu xưng vạn tiên lai triều.

Ta gia nhập Tiệt Giáo chắc là được rồi chứ?” Nghe vậy, người kia cũng không khỏi cười lạnh.

“Nói thì nói vậy, nhưng ngươi có tư cách đặt chân lên đảo Kim Ngao không?

Tiệt Giáo tuy hiệu xưng vạn tiên lai triều, nhưng thu đồ vẫn có một ngưỡng cửa nhất định.

Dù sao đây cũng là đạo thống Thánh nhân, muốn gia nhập, ít nhất cũng phải có thực lực cấp Kim Tiên chứ?

Ngươi có thực lực Kim Tiên không?

Ta chỉ hỏi ngươi, ngươi có thực lực Kim Tiên không?" Nghe đối phương hỏi, vị vương bát tinh kia thực sự không biết nói gì cho phải.

Hắn mới chỉ là cảnh giới Thiên Tiên mà thôi, làm gì có tư cách được gọi là Kim Tiên?

Cách nhau một vạn tám nghìn dặm.

Xem ra cả đời này hắn thật sự vô duyên với đạo thống Thánh nhân rồi.

Nghĩ đến đây, hắn lại một trận thở dài.

Nhìn tư liệu của Đa Bảo Đạo Nhân trên không trung, trong mắt lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

Tại sao người ta lại có vận mệnh tốt như vậy?

Tại sao con vương bát tinh này lại chẳng có gì?

Thế giới Hồng Hoang, tình huống tương tự hắn cũng không phải là ít.

Đa số mọi người đều ngưỡng mộ đạo thống Thánh nhân, âm thầm muốn gia nhập, nhưng lại sợ quá nghiêm khắc, thực sự khiến người ta phiền muộn.

Xiển Giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn là một nơi tốt để đi, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn thu đồ khá nghiêm ngặt, đến nay đệ tử dưới trướng cũng không nhiều, đi theo con đường tinh anh.

Ngay cả người yếu nhất cũng có cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Người bình thường muốn gia nhập Xiển Giáo chắc chắn là vô cùng khó khăn.

Tiệt Giáo của Thông Thiên Giáo chủ cũng là một nơi tốt, dù sao cũng hiệu xưng vạn tiên lai triều.

Nhưng đảo Kim Ngao lại không phải là một vị trí cố định, nó là do con tọa kỵ Kim Ngao của Thông Thiên hóa thành, lúc nào cũng lang thang ở Đông Hải, người bình thường rất khó tìm được vị trí của nó.

Tiệt Giáo tuy hiệu xưng 'tiệt thủ nhất ti thiên đạo, lưu hữu nhất tuyến sinh cơ' (chặn lấy một tia thiên đạo, lưu lại một đường sinh cơ), nhưng trên thực tế, chúng sinh Hồng Hoang có thể thật sự gia nhập Tiệt Giáo cũng chỉ có một bộ phận rất nhỏ.

Thông Thiên Giáo chủ khá lười biếng, thời gian thật sự chỉ điểm đệ tử chắc cũng không nhiều.

Tuy hiệu xưng hữu giáo vô loại (dạy dỗ không phân biệt), nhưng gia nhập Tiệt Giáo cũng không chắc thật sự có thể nhận được chỉ điểm.

Như vậy xem ra, gia nhập Tiệt Giáo cũng không tốt đẹp như tưởng tượng.

Còn Nhân Giáo của Thái Thượng Lão Tử, đến nay cũng chỉ thu nhận một vị đệ tử, chính là Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Ngoài ra, Thái Thượng Lão Tử không thu thêm đệ tử nào khác.

Rất rõ ràng, Thái Thượng Lão Tử không thích thu đồ.

Gia nhập Nhân Giáo cũng không khả thi.

Vậy thì còn có Oa Hoàng Cung của Nữ Oa.

Nhưng Nữ Oa từ trước đến nay sống ẩn dật, không thích náo nhiệt.

Trong truyền thuyết, Nữ Oa cũng không thích thu đồ.

Bao nhiêu năm qua, người có thể vào Oa Hoàng Cung, cũng chỉ có huynh trưởng của bà là Phục Hy.

Ngoài hai huynh đệ họ ra, cũng chỉ có một số Thải Phượng hoặc

một số Đồng nữ hầu hạ.

Ngoài ra, không còn ai có thể bước vào Oa Hoàng Cung.

Muốn nhận được sự chỉ điểm của Nữ Oa, hiển nhiên cũng là vô cùng khó khăn.

Như vậy xem ra, muốn gia nhập đạo thống Thánh nhân quả thực là vô cùng gian nan.

Nhiều người không khỏi lắc đầu cười khổ.

Muốn nổi danh ở thế giới Hồng Hoang, quả thực là vô cùng gian nan.

Ngay lúc này, bỗng có người la lên.

"Lúc trên Bảng Tiên Tư, Đại Đạo văn tự đã tiết lộ Đa Bảo Đạo Nhân sẽ phản bội Tiệt Giáo, tương lai sẽ trở thành thủ lĩnh một giáo, nhưng đến nay vẫn không có động tĩnh gì?

Lẽ nào thời cơ chưa đến?" Lời này vừa nói ra, nhiều cường giả Hồng Hoang đều sững sờ.

Mọi người đều nhớ lại chuyện này.

Người này nói không sai chút nào.

Khi đó trên Bảng Tiên Tư, Đa Bảo Đạo Nhân xếp hạng bốn mươi mấy, hiển nhiên là cao đến mức biến thái.

Với tư cách là một hậu bối, thực lực không cao, pháp lực không mạnh, không có điểm gì nổi bật, ngoại hình cũng không đặc biệt đẹp, sao lại có thể lên Bảng Tiên Tư xếp hạng bốn mươi mấy?

Hóa ra là vì Đa Bảo Đạo Nhân tương lai sẽ phản bội Tiệt Giáo, và trở thành người đứng đầu một giáo mới.

Đây là ý gì?

Đây là tự lập môn hộ a.

Vì vậy, Đa Bảo Đạo Nhân mới được xếp hạng bốn mươi mấy trên Bảng Tiên Tư.

Nay từ Bảng Tiên Tư đến Bảng Thực Lực, đã qua mấy trăm năm, nhưng vẫn không có động tĩnh gì.

Đây là ý gì?

Là thực lực chưa đủ?

Hay là chuyện Đa Bảo Đạo Nhân tương lai sẽ phản bội không hề khiến Thông Thiên Giáo chủ chú ý?

Mọi người đều lộ ra vẻ hoài nghi.

Nhưng nghĩ đến đây, mọi người lại có chút thông suốt.

Chương 647

Đa Bảo Đạo Nhân chỉ là một trong số đông đệ tử của Thông Thiên Giáo chủ, một Đa Bảo Đạo Nhân nhỏ nhoi hiển nhiên rất khó gây chú ý.

Tầm nhìn của Thông Thiên Giáo chủ là thế nào?

Sao có thể vì chuyện tương lai mà bây giờ lại giết một đệ tử của mình?

Thông Thiên Giáo chủ từ trước đến nay cực kỳ tự phụ.

Cẩn thận nghĩ lại, điều này hiển nhiên là không thể.

Nếu Thông Thiên Giáo chủ thật sự làm vậy, ngược lại sẽ tỏ ra không có tầm nhìn lớn.

"Các ngươi có phát hiện không, chiến đấu lực của Quảng Thành Tử là 3,4 triệu, của Đa Bảo Đạo Nhân là 3,6 triệu, chênh lệch không lớn lắm." "Nói cũng đúng, điều này đại biểu cho việc hai người gần như là ngang tài ngang sức, chút chênh lệch này gần như có thể bỏ qua." "Chênh lệch 20 vạn không phải là chênh lệch sao?

Sao có thể bỏ qua được?" "Chiến đấu phải phân ra nhiều tình huống, ví dụ như trạng thái tinh thần cá nhân, mức độ bộc phát, hoặc là mưu kế của mình.

Ví dụ lấy yếu thắng mạnh cũng nhiều vô kể.

Huống chi chênh lệch giữa hai người nhỏ như vậy?" Nghe vậy, vị đại năng chất vấn lúc trước im miệng không nói.

Đối phương nói không sai.

Nếu thật sự nói như vậy, chênh lệch giữa hai người quả thực là

khá nhỏ.

Chỉ 20 vạn, gần như không có gì khác biệt.

Cũng chỉ có Hồng Mông Tử Kim Bảng mới có thể phân biệt được tỉ mỉ như vậy!

Nếu để người khác phân biệt, rõ ràng là không thể.

"Kỳ thực nói đi nói lại, chênh lệch của 4 vị đại năng lên bảng này cũng không lớn." "Xếp hạng 100 Phi Liêm, chiến đấu lực có đủ 3 triệu." "Mà xếp hạng 99 Khâm Nguyên, chiến đấu lực có 3,35 triệu." "Xếp hạng 98 Quảng Thành Tử chiến đấu lực có 3,4 triệu, tức là Quảng Thành Tử và Khâm Nguyên gần như không có chênh lệch." Nghe mọi người phân tích cẩn thận, nhiều người gật đầu.

Phân tích không sai chút nào.

Giá trị chiến đấu của bốn người này chênh lệch rất nhỏ.

Nếu có tình huống bất ngờ, Phi Liêm chiến thắng Đa Bảo cũng không phải là không thể.

Dù sao ví dụ lấy yếu thắng mạnh vẫn có.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang nghị luận xôn xao, Đại Đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng biến mất, thay vào đó là một đoàn thần quang khác.

Kim quang lấp lánh, tử khí lan tràn.

Cả bầu trời Hồng Hoang không còn màu sắc nào khác, chỉ còn lại hai màu tím vàng lan tỏa.

Nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả mọi người lại một lần nữa sôi trào.

Cuối cùng lại có xếp hạng mới xuất hiện.

Động tác của mọi người lúc này đều nhất loạt.

Tất cả đều ngẩng đầu nhìn trời.

Bọn họ muốn xem kỹ vị đại năng xếp hạng 96 rốt cuộc là ai?

Dù sao bây giờ bọn họ đã quá tò mò rồi.

Hồi lâu sau, cuối cùng lại có một bóng dáng khổng lồ được diễn hóa ra.

Bóng dáng này khắp nơi đều toát lên vẻ kỳ quái, khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc không thôi.

Khi bóng dáng này được diễn hóa ra một cách chính xác, tất cả mọi người đều kinh hô một tiếng, vì đây là một bóng dáng khá quen thuộc.

Người này thường xuyên xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang, cũng là một đại năng có tiếng xấu.

Đây cũng là một siêu cấp đại lão của Yêu tộc, nhưng danh tiếng lại cực kỳ thối nát.

So với Phi Liêm và Khâm Nguyên, danh tiếng của người này quả thực là quá xấu.

Chỉ thấy bóng người này cực kỳ to lớn, lại khá là khó coi.

Ngoại hình nhìn thoáng qua có chút giống con vịt, dường như cũng có chút tương tự với hai con Kim Ô kia.

Nhưng con vịt này lại thần kỳ hơn con vịt bình thường rất nhiều lần.

Toàn thân đều là màu đỏ rực, cả người đều ẩn chứa thuộc tính độc hỏa vô tận.

Điều này còn chưa phải là chỗ kinh ngạc nhất.

Chỗ kinh ngạc nhất là sinh vật này lại có chín cái đầu.

Mỗi cái đầu đều vô cùng hung dữ đáng sợ.

Tổng thể hình tượng trông khá cổ quái.

Chín cái đầu chen chúc vào nhau, thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng của chúng sinh Hồng Hoang.

Sinh linh có chín cái đầu ở thế giới Hồng Hoang không nhiều, vì số chín đại biểu cho cực hạn của con số, cũng đại biểu cho sự chí tôn.

Phàm là sinh vật tu luyện ra chín cái đầu, mỗi một cái đều là tồn tại vô cùng cường đại.

Rất rõ ràng, sinh vật trên không trung này chính là một đầu sinh vật vô cùng cường đại.

Nhìn thấy sinh vật này xuất hiện, nhiều người không khỏi kinh hô.

Sinh vật này có thể nói là tai tiếng lừng lẫy, vì nó thường xuyên xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang, và thường xuyên tàn phá.

Thường lấy việc ăn thịt người làm thú vui.

Nhìn thấy sinh vật này xuất hiện, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng nghiến răng nghiến lợi.

Trước kia khi Nhân tộc còn yếu đuối, tên này thường xuyên đến nơi tụ tập của Nhân tộc tàn phá, và lấy việc ăn thịt người làm thú vui.

Số người bị tên này ăn thịt không thể đếm xuể.

Vì vậy, nhìn thấy tên này, chúng sinh Hồng Hoang liền tức giận không thể kìm nén.

Khi Nhân Yêu đại chiến, tên này cũng từng xuất động, và đã đại chiến với lãnh tụ Nhân tộc.

Sau đó bị trọng thương dưới tay lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị,

chỉ là cuối cùng không thể trừ khử được nó mà thôi.

Nay sinh vật này xuất hiện, Nhân tộc tự nhiên là nghiến răng nghiến lợi.

Tên này, chúng sinh Hồng Hoang có thể nói là cực kỳ quen thuộc, vì nó chính là Cửu Đầu Quỷ Điểu Quỷ Xa khét tiếng của Yêu tộc.

Quỷ Xa trong Yêu tộc cũng là một trong Thập đại Yêu thánh, ngày thường cực kỳ thích giết chóc, cực kỳ thích máu tanh.

Ngay cả các Yêu thánh khác trong Yêu tộc đối với tên này cũng không mấy thiện cảm, thậm chí có chút ghê tởm.

Hai vị lãnh tụ Yêu tộc, hai con Kim Ô Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn, cũng không thích nó.

Nhưng thực lực của tên này khá cường đại, nên hai vị lãnh tụ cũng nhẫn nhịn sự tồn tại của nó.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc thán phục, bỗng có người lên tiếng hỏi.

"Cửu Đầu Quỷ Điểu này là ai?" Tiếng nói của người này vừa vang lên, nhiều người đều sững sờ.

Ai cũng không ngờ, lại có người không nhận ra nó, thực sự khiến người ta bất ngờ.

"Sao ngươi ngay cả Cửu Đầu Quỷ Điểu cũng không nhận ra?

Ngươi cũng quá cô lậu quả văn rồi đấy?" Nghe chúng sinh Hồng Hoang chất vấn, người kia ngượng ngùng lên tiếng.

"Khoảng thời gian này ta vẫn luôn bế tử quan, mọi chuyện xảy ra ở thế giới Hồng Hoang ta đều không biết.

Mới vừa xuất quan thôi.

Đối với Cửu Đầu Quỷ Điểu mà các ngươi nói, ta cũng không nhận ra.” Nghe vậy, chúng sinh Hồng Hoang đều sững sờ.

Không ngờ thế giới Hồng Hoang lại có tồn tại kỳ lạ như vậy.

Thật sự là bọn họ không ngờ tới.

Nhưng cuối cùng vẫn có người lên tiếng giải thích cho hắn.

“Đây là một trong Thập đại Yêu thánh của Yêu tộc, tên là Quỷ Xa, bản thể là Cửu Đầu Quỷ Điểu.

Trong truyền thuyết, nó là một trong Thiên Địa Ngũ Trùng.” Nghe vậy, người kia không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Nghe qua có vẻ rất lợi hại, nhưng hắn lại chẳng biết gì, chỉ có thể ngơ ngác hỏi lại.

“Vậy Thiên Địa Ngũ Trùng lại là gì?” Nghe người này hỏi, người kia kiên nhẫn, cuối cùng lại một lần nữa lên tiếng giải thích.

“Thiên Địa Ngũ Trùng, chính là năm loại sinh vật hung ác nhất, mỗi một loại đều là sinh vật vô cùng khủng bố.

Phân biệt là Lục Sí Thiên Tàm (Kim Thiền Tử Đường Tăng), Huyết Sí Hắc Văn (Văn đạo nhân trong Huyết Hải), Đa Mục Ngô Công (Ngô Công tinh trong Tây Du), Cửu Vĩ Địa Hạt (Hạt Tử tinh ở Nữ Nhi quốc) và Cửu Đầu Trùng (Cửu Đầu Trùng trong Tây Du).

Trong năm sinh vật này, Cửu Đầu Trùng, nói trắng ra chính là con Cửu Đầu Quỷ Điểu này.” Nghe vậy, người kia không khỏi bừng tỉnh đại ngộ.

Hóa ra là vậy.

Chương 648

Kỳ thực chúng sinh Hồng Hoang đối với Quỷ Xa khá là hiểu rõ.

Dù sao Quỷ Xa những năm này vẫn luôn hoạt động trên đại địa Hồng Hoang.

Phàm là sinh linh Hồng Hoang có chút kiến thức, đều có hiểu biết nhất định về nó.

Trong truyền thuyết, Quỷ Xa là Yêu thánh hung hãn nhất dưới trướng Yêu Đế Đế Tuấn, bản thân chiến đấu lực cực kỳ cường hãn, cũng là một trong Hồng Hoang Ngũ Trùng trong truyền thuyết.

Bản tính cực kỳ ưa thích hung sát, không phục trời, không sợ đất, khát máu thành tính.

Và Cửu Đầu Quỷ Điểu cực kỳ hung tàn, ngay cả các Yêu thánh khác trong Yêu tộc đối với nó cũng kiêng dè ba phần, không thích có quá nhiều qua lại.

Trong truyền thuyết, nó nguyên bản có mười cái đầu, là siêu cấp đại năng duy nhất trong trời đất Hồng Hoang tu thành mười cái đầu.

Chiến đấu lực bản thân là vô cùng cường hãn.

Nó là sinh linh từ khi Hồng Hoang đản sinh, nhưng lại có thể tranh đấu với sinh linh Hỗn Độn thời viễn cổ, thậm chí còn không rơi vào thế hạ phong.

Điều này đủ để thấy sự đáng sợ của nó.

Sinh vật mười đầu, là con đầu tiên trong trời đất.

Đáng tiếc cuối cùng bị một số sinh linh Hỗn Độn cắn mất một cái đầu, hiện tại mới chỉ còn lại chín cái.

Điều này cũng dẫn đến căn cơ của nó không còn viên mãn, cảnh giới và thực lực lúc này mới sụt giảm không ít.

Nhưng dù vậy, chiến đấu lực của nó vẫn đủ để xếp vào hàng Thập đại Yêu thánh.

Điều này đủ để thấy sự cường đại của nó.

Nghe nói nguyên bản nó không thèm để mắt đến Yêu tộc, chỉ thích độc lai độc vãng.

Chỉ là bản thân nó tàn khuyết rất khó phục hồi, vì để phục hồi bản thân, lúc này mới đầu quân vào Yêu tộc.

Kỳ thực mục đích chủ yếu cũng là muốn dựa vào khí vận của Yêu tộc để khôi phục thương thế của mình, từ đó nghĩ đến việc một lần nữa thật sự trở về đỉnh phong.

Thế giới Hồng Hoang kỳ thực cũng luôn có truyền thuyết về nó.

Thực lực của con Cửu Đầu Quỷ Điểu này cũng quả thực khá lợi hại.

Khi Bảng Nhục Thân công bố, nhục thân của con Cửu Đầu Quỷ Điểu này còn lên cả Bảng Nhục Thân, và xếp hạng thứ 97.

Tuy nghe qua không cao, nhưng giá trị chiến lực nhục thân của nó lại cao hơn ba vị phía sau rất nhiều.

Điều này đủ để thấy sự cường đại của nó.

Sở dĩ thứ hạng nhục thân của nó thấp như vậy, chủ yếu là vì nhục thân của nó tàn khuyết không thôi, thiếu mất một cái đầu quan trọng.

Nếu không, giá trị chiến lực nhục thân của nó chắc chắn sẽ còn cao hơn.

Nay trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, ở hạng 96 đã có bóng dáng của nó, đủ để nói lên chiến đấu lực của nó.

Lúc này, tất cả mọi người đều nghị luận xôn xao.

“Khi đó ở đảo tiên Bồng Lai, bị Đông Vương Công một kiếm chém bị thương, dường như không thấy nó mạnh lắm?” “Đúng vậy, lúc Nhân Yêu đại chiến cũng không thấy nó mạnh lắm?” “Ngươi đang xem thường Quỷ Xa sao?

Người ta Đông Vương Công bản thân chính là cường giả mạnh nhất thế giới Hồng Hoang, lúc ở đảo tiên Bồng Lai, Đông Vương Công lại nhận được truyền thừa của Thiên Cơ Lâu, trong tình huống đó bị Đông Vương Công chém bị thương, có gì đáng xấu hổ sao?

Hơn nữa, lúc Nhân Yêu đại chiến, thương thế của Quỷ Xa chưa lành, nhưng vẫn bộc phát ra thần thông cường hãn vô song.

Sao đến miệng ngươi lại thành không mạnh rồi?” Nghe người này phản bác, người kia không khỏi thầm lè lưỡi, cuối cùng cũng không nói gì.

Nhưng người này đã khơi mào chủ đề, những người khác lại tiếp tục lên tiếng.

“Không biết thời kỳ toàn thịnh của nó rốt cuộc mạnh đến mức nào.” “Nghe nói Cửu Đầu Quỷ Điểu Quỷ Xa thời kỳ toàn thịnh, thậm chí không yếu hơn Yêu sư Côn Bằng.” “Quỷ Xa thật sự mạnh đến vậy sao?

Ta có chút không tin.” “Ta cũng không mấy tin, Côn Bằng thời thượng cổ đã đạt đến cảnh giới đó rồi.

Vô số năm qua đã rất ít ra tay, ai biết ông ta đã đạt đến cảnh giới nào?

Nói ông ta mạnh hơn hai vị Kim Ô, ta còn có khả năng tin.

Ngươi nói Quỷ Xa có thể đuổi kịp Côn Bằng, ta có chút không tin.” “Ngươi cũng đừng quá xem thường Quỷ Xa.

Quỷ Xa là sinh vật mười đầu đầu tiên trong trời đất Hồng Hoang, sao có thể bình thường được?" "Đúng là như vậy, dù sao cũng là sinh vật mười đầu đầu tiên trong trời đất.

Dù bị trọng thương, vẫn được liệt vào hàng Thập đại Yêu thánh.

Bất luận lúc nào cũng không thể xem thường nó." "Lẽ ra phải như vậy, đặc biệt là một thân quỷ khí của nó, quả thực cường hãn vô cùng." Nghe vậy, những người khác không khỏi gật đầu.

Người này nói không sai chút nào.

Khi đó, một thân quỷ khí tỏa ra từ trên người Quỷ Xa quả thực khiến người ta tê cả da đầu.

Đến giờ nghĩ lại, vẫn còn có chút khiến người ta sợ hãi.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang ngẩn người, Đại Đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, xếp hạng thứ 96: Yêu tộc Quỷ Xa.

Bản thể là Cửu Đầu Quỷ Điểu, một trong Thập đại Yêu thánh của Yêu tộc.

Một thân quỷ khí có thể xưng là tuyệt kỹ, bản thân sở hữu nội tình vô song, thực lực vượt xa hiện tại, nhưng vì bị trọng thương, cuối cùng chỉ xếp hạng 96 trên Bảng Chiến Lực Hồng Hoang, giá trị chiến lực: 4,5 triệu!"] ["Phần thưởng cho hạng 96 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Quỷ Xa là: 5 vạn năm pháp lực đạo hạnh, năm luồng Tiên Thiên Thanh Khí!"] Nhìn thấy những dòng Đại Đạo văn tự này, tất cả mọi người đều kinh hô.

Không hổ là Cửu Đầu Quỷ Điểu, không hổ là Quỷ Xa.

Chiến đấu lực quả thực cường hãn.

Giá trị chiến lực lại cao hơn Đa Bảo Đạo Nhân rất nhiều.

Giá trị chiến lực của Đa Bảo Đạo Nhân chỉ có 3,6 triệu, nhưng giá trị chiến lực của Cửu Đầu Quỷ Điểu lại có 4,5 triệu.

Lần này chênh lệch đã gần 1 triệu.

Sự khác biệt lúc này đã hiện ra.

Đa Bảo Đạo Nhân muốn lấy yếu thắng mạnh, gần như là không thể.

Dù sao chênh lệch giữa hai người có chút quá lớn.

Có thể lấy yếu thắng mạnh cũng là khi thực lực chênh lệch không lớn.

Nhưng chênh lệch của hai người họ lớn đến vậy, lấy yếu thắng mạnh gần như là không thể.

Đại đạo văn tự cũng đã nói rõ ràng rành mạch.

Hóa ra người ta là Quỷ Điểu mười đầu.

Sinh vật mười đầu đầu tiên giữa đất trời Hồng Hoang.

Sau này vì bị trọng thương nên mới rơi rớt thành Quỷ Điểu chín đầu.

Nhưng toàn thân người ta vẫn bao trùm quỷ khí bất diệt.

Lực chiến đấu quả thực mạnh mẽ.

Rõ ràng chỉ là thân bị trọng thương, không thể phát huy đến đỉnh phong, nhưng vẫn lợi hại đến vậy.

Thật sự khiến người ta kinh ngạc.

Vậy thì thời kỳ toàn thịnh của nó rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Cho dù không đạt đến cấp bậc của Côn Bằng lão tổ, e rằng cũng không chênh lệch bao nhiêu đâu nhỉ?

Nếu Quỷ Điểu chín đầu vẫn duy trì thời kỳ toàn thịnh, e là ngay cả

vị Đông Vương Công nhận được truyền thừa kia cũng chưa chắc có thể chiếm được tiên cơ trước mặt nó.

Thật lâu sau, hình tượng của Quỷ Điểu chín đầu cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự trên không trung cũng đã tan đi.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang vẫn còn cảm giác chưa thỏa mãn.

Dù sao đây cũng là bảng xếp hạng lực chiến đấu, thực sự vô cùng kích thích.

Bảo đan phía trước thì thế nào?

Cũng không kích thích bằng bảng xếp hạng chiến lực.

Hiện tại bảng xếp hạng chiến lực mới chỉ xuất hiện năm vị cường giả, đã cho người ta một cảm giác chưa thỏa mãn.

Cao trào nối tiếp cao trào, quả thực khiến người ta ngưỡng mộ không thôi.

Không biết đại năng xếp hạng phía trước rốt cuộc là ai?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao, hai vị đại năng đang vô cùng u uất trên không trung lúc này cũng lộ ra vẻ vui mừng.

"Thật không ngờ gã Quỷ Xa này lại có thể xếp hạng 96." Người nói là Yêu Đế Đế Tuấn ở sâu trong Thiên Cung.

Lúc này hắn đang bận cùng Thiên Hậu làm một số chuyện không thể miêu tả.

Mặc dù đã đến thời khắc mấu chốt, nhưng hắn cũng không thể không dừng lại, nhìn về phía xa.

Chương 649

Tin tức này đối với hắn quả thực có chút vui mừng.

Bây giờ mới công bố năm vị cường giả, trong đó đã có ba vị là cường giả của Yêu tộc bọn họ, tự nhiên khiến hắn khá vui vẻ.

Mà Thiên Hậu Hi Hòa ở dưới thân hắn có chút bất mãn.

"Ngươi đừng dừng lại chứ?" Thiên Hậu Hi Hòa không khỏi nũng nịu liếc hắn một cái.

Nghe thấy lời này, Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi lại bắt đầu bận rộn.

Điều này mới khiến Hi Hòa một lần nữa hài lòng.

Hi Hòa nói: "Gã Quỷ Xa này tuy sinh tính hiếu sát, nhưng thực ra lực chiến đấu của bản thân cũng không tệ." "A… có thể xếp hạng 96 trên bảng xếp hạng lực chiến đấu, cũng coi như là danh xứng với thực… chỉ là thương thế của hắn nhiều năm như vậy vẫn chưa hồi phục… a a… không biết thương thế của hắn còn có cơ hội hồi phục được không…" Nghe lời của Yêu Hậu Hi Hòa, Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi hừ lạnh một tiếng.

"Gã đó không phải thứ tốt lành gì!" "Nếu để hắn hồi phục nhục thân, lực chiến đấu của hắn tất nhiên sẽ đột phá mạnh mẽ, đến lúc đó ngay cả ta cũng không thể không kiêng dè." "Lúc đó hắn còn cam tâm tình nguyện để ta sử dụng sao?" "Nói không chừng lòng tạo phản cũng đã có rồi." Nói rồi hắn liền dừng lại một chút.

"Tốt nhất vẫn là để gã đó vĩnh viễn không thể hồi phục nhục thân." Nói đến đây, hắn lại bắt đầu một trận xung kích.

Yêu Đế Đế Tuấn bắt đầu xung kích, Yêu Hậu Hi Hòa cũng toàn

lực ứng phó.

Nhưng miệng nàng cũng không rảnh rỗi.

“Nói ra thì gã đó cũng đủ đáng thương, nhiều năm như vậy đều trong trạng thái trọng thương.” “Muốn hồi phục thương thế… xa vời quá a…” Nàng nói thật.

Bị sinh linh Hỗn Độn cắn đứt một cái đầu, đâu phải đơn giản muốn mọc lại là mọc lại?

Hỗn độn trọc khí lan tràn trên vết thương của hắn rõ ràng rất khó trừ bỏ.

Quỷ Điểu chín đầu sở dĩ nguyện ý gia nhập Yêu tộc, chủ yếu cũng là muốn dựa vào khí vận Yêu tộc để hồi phục thương thế.

Hiện tại Yêu tộc cũng đã đến bờ vực nguy hiểm.

Ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không chắc có thể sống sót.

Huống chi là Quỷ Điểu chín đầu?

Khí vận Yêu tộc đã đến lúc suy tàn.

Muốn dựa vào khí vận Yêu tộc để hồi phục thương thế, khả năng rõ ràng là không đủ.

Hơn nữa, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn dường như đều không muốn gã này hồi phục thương thế.

Như vậy, việc gã này hồi phục thương thế càng thêm xa vời.

Nghĩ lại cũng thật là một kẻ đáng thương.

Nghe lời của Yêu Hậu Hi Hòa, Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi hừ lạnh một tiếng.

“Sao đột nhiên lại quan tâm gã đó như vậy?” Nhìn vẻ mặt không

vui của Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Hậu Hi Hòa không khỏi bật cười.

Gã này ghen sao?

Nhắc cũng không được nhắc?

Không phải chính phu quân của mình nhắc trước sao?

Sao bây giờ lại quay sang trách mình?

Yêu Hậu Hi Hòa không khỏi đảo mắt.

Có quan hệ gì với mình chứ?

Thấy Yêu Hậu Hi Hòa phong tình vạn chủng như vậy, Yêu Đế Đế Tuấn bất đắc dĩ thở dài. … Lúc này, một đôi nam nữ khác cũng đang làm chuyện tương tự.

Đôi nam nữ này đang ở trong một không gian thần bí.

Không gian này được Đông Hoàng Thái Nhất đặt tên là Đông Hoàng Giới.

Thực ra nói trắng ra chính là thế giới bên trong Hỗn Độn Chung.

Hỗn Độn Chung còn có tên là Đông Hoàng Chung.

Thế giới bên trong Đông Hoàng Chung tự nhiên là Đông Hoàng Giới.

Nói về Yêu Thánh Khâm Nguyên, một lòng đều đặt trên người Đông Hoàng Thái Nhất.

Đáng tiếc Đông Hoàng Thái Nhất lại xem nàng như không khí.

Vô số năm qua, đều coi nàng như không có.

Tự nhiên khiến nàng vô cùng phẫn nộ, cũng khiến nàng vô cùng tuyệt vọng đau lòng.

Vừa rồi, khi nàng đang định đi tìm Đông Hoàng Thái Nhất từ biệt, không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất cũng không biết bị kích thích gì, lại

trực tiếp bắt nàng vào trong Hỗn Độn Chung, triệt để xâm chiếm nàng.

Khâm Nguyên tuy có chút không muốn, nhưng dù sao cũng là người mình yêu vô số năm qua.

Tuy có chút không muốn nhưng cuối cùng cũng đành bất lực.

Bản thân nàng vóc người nhỏ nhắn, chiều cao cũng chỉ khoảng một mét năm, thân hình gầy gò linh lung.

Đông Hoàng Thái Nhất lại vô cùng tráng kiện.

Một phen giao thủ này, tự nhiên làm cho nàng thất điên bát đảo, gần như muốn ngất đi.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lúc này lại có một vẻ điên cuồng đến bệnh hoạn, khiến nàng gần như khó có thể chịu đựng.

Lúc này Đông Hoàng Thái Nhất cũng hơi dừng lại một chút, ngẩng đầu nhìn về phía xa.

Ánh mắt dường như có thể xuyên thủng hư không, trực tiếp nhìn ra thế giới bên ngoài.

Ánh mắt vừa vặn rơi vào Đại đạo văn tự.

"Quỷ Xa sao?" Đông Hoàng Thái Nhất lẩm bẩm.

Lại là gã đáng chết này sao?

Tính tình Quỷ Xa cực kỳ bạo ngược, cực kỳ thích giết chóc.

Tính tình này của hắn ngược lại có chút tương tự với Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng khá thích Quỷ Xa, vì vậy quan hệ giữa hai người khá thân thiết.

Hiện tại Quỷ Xa lên bảng xếp hạng lực chiến đấu hạng 96, tự nhiên cũng gây nên sự chú ý của Đông Hoàng Thái Nhất.

“Gã Quỷ Xa này… lại xếp hạng 96 trên bảng xếp hạng lực chiến đấu… thứ hạng này thật không cao chút nào a…” Trong dự đoán của Đông Hoàng Thái Nhất, thứ hạng của gã này phải cao hơn nhiều.

Đông Hoàng Thái Nhất dừng động tác, lẩm bẩm.

Trong ấn tượng của hắn, thứ hạng của Quỷ Xa nên cao hơn một chút.

Bởi vì lực chiến đấu của Quỷ Xa ngay cả trong thập đại yêu thú cũng xếp hạng khá cao.

Nhưng Quỷ Xa lại lên bảng sớm như vậy.

Điều này có nghĩa là gì?

Điều này có nghĩa là lúc đại chiến với Nhân tộc, Quỷ Xa lại bị thương.

Đây thật sự là thương chồng thêm thương.

Điều này mới dẫn đến lực chiến đấu của Quỷ Xa có chút suy giảm.

Nhưng dù vậy, lực chiến đấu của Quỷ Xa vẫn xếp hạng 96, cũng coi như không tệ rồi.

Lúc này động tác của Đông Hoàng Thái Nhất đã dừng lại, ngược lại cho Khâm Nguyên một cơ hội thở dốc.

Sắc mặt Khâm Nguyên có chút ửng hồng.

“Thái Nhất…” Khâm Nguyên nhẹ nhàng gọi.

Thái Nhất hoàn hồn, nhìn mỹ nhân bên cạnh, càng nhìn càng yêu thích.

Thân hình Khâm Nguyên cực kỳ nhỏ nhắn linh lung, nhưng lại có một hương vị khác biệt, rõ ràng cũng cực kỳ có sức quyến rũ.

Ngoài ra, dung mạo của nữ tử này cũng cực kỳ xinh đẹp, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng không thể không thừa nhận dung mạo của nàng.

Càng đáng quý hơn là, bao nhiêu năm qua nữ tử này vẫn luôn ái mộ mình.

Tiếc là bao nhiêu năm nay mình bị mỡ heo che mắt, chỉ lo cho tẩu tẩu của mình, lại bỏ qua một mỹ nhân xinh đẹp như vậy.

Bây giờ nghĩ kỹ lại, thật có chút đáng tiếc, lãng phí bao nhiêu năm tháng tốt đẹp.

Đông Hoàng Thái Nhất phản ứng lại, cười hắc hắc, lại một lần nữa bắt đầu xung kích.

Hắn vốn là người như vậy, vô cùng thô bạo.

Ngươi muốn hắn cùng nữ tử nói chuyện yêu đương, hắn thật sự không làm được.

Hắn chỉ biết thô bạo như vậy.

Chương 650

Dù sao nữ nhân này cũng thích mình, chi bằng cứ trực tiếp làm một trận cho thống khoái.

Theo động tác của Đông Hoàng Thái Nhất, Khâm Nguyên lại rơi vào thế bị động, nhất thời có chút khó có thể chịu đựng. … Ngay lúc hai huynh đệ đều đang bận rộn, hình ảnh trên không trung cùng Đại đạo văn tự cuối cùng lại một lần nữa biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim quang khác.

Đoàn kim quang này quả thực chiếu rọi trời đất, chói đến mức những người khác có chút không mở nổi mắt.

Cùng với kim quang xuất hiện, sương mù màu tím cũng xuất hiện trên không trung.

Chính là cái gọi là kim quang tử khí.

Khí tím vàng lan tràn trên không trung, trong khoảnh khắc lại hình thành một luồng phong vân khác.

Thấy cảnh tượng này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Rất nhiều người xem Quỷ Điểu chín đầu còn chưa thỏa mãn, sao đột nhiên lại sắp xuất hiện một vị đại năng khác?

Mọi người đều cảm giác tiết lộ có chút quá nhanh.

Dù sao càng nhiều đại năng xuất hiện trên không trung, không chỉ có thể xem giới thiệu của bọn họ, còn có thể xem phong thái của bọn họ.

Nhưng cũng có một số người cảm thấy tốc độ này vừa phải.

Nếu tiết lộ quá chậm, sẽ không có gì đáng xem.

Lúc này khí tím vàng trên không trung bắt đầu kịch liệt lóe lên.

Mọi người lại một lần nữa kích động.

Vị đại năng xuất hiện tiếp theo rốt cuộc là ai?

Rốt cuộc là vị cường giả nào có thể xếp trên Quỷ Điểu chín đầu?

Mọi người đều nín thở, chăm chú quan sát.

Cuối cùng, sau một lúc lâu, lại có một bóng hình to lớn xuất hiện trên không trung, chỉ là lúc này còn có chút mơ hồ, không nhìn rõ.

Lại qua một lúc lâu, bóng hình đó cuối cùng cũng hiện ra rõ ràng trên không trung.

Đây là một bóng hình vô cùng to lớn, gần như có thể gọi là che trời lấp đất.

Và đây còn không phải là điều kỳ lạ nhất.

Điều kỳ lạ nhất là, đây lại là một sinh vật chín đầu.

Sinh vật chín đầu mới vừa xuất hiện một con Quỷ Điểu chín đầu, bây giờ lại xuất hiện một con sinh vật chín đầu nữa sao?

Thế giới Hồng Hoang sinh vật chín đầu không nhiều, cũng chỉ có vài con mà thôi.

Lần này bóng hình xuất hiện, thân phận thật sự của nó đã không cần nói cũng biết.

Đây là một vị yêu thánh khác trong thập đại yêu thánh của Yêu tộc.

Nhiều người nhìn bóng hình che trời lấp đất kia, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Dù sao hình ảnh trên không trung thực sự quá mức kinh người.

Xuất hiện trên không trung là một con cự xà thế giới che trời lấp

đất.

Con xà này tuy không kinh người bằng hư ảnh mà Nữ Oa nương nương hiển hóa ra, nhưng rõ ràng cũng khá đáng sợ.

Thân thể uốn lượn của nó lượn vòng trên không trung, dường như hình thành một ngọn núi lớn kinh thế, trông vô cùng khủng bố.

Các loại vảy màu sắc khác nhau phủ trên đó, toát ra một loại khí tức vừa khủng bố vừa quỷ dị.

Dù sao loài rắn về ngoại hình đã có chút đáng sợ, huống chi là một con đại xà kinh thế như vậy?

Đây còn không phải là điểm mấu chốt nhất.

Điểm mấu chốt nhất là sinh vật này lại có chín cái đầu.

Một thân rắn, chín cái đầu.

Đây chẳng phải là Cửu Anh, con rắn chín đầu trong thập đại yêu thánh của Yêu tộc sao?

So với các yêu thánh khác, Cửu Anh rắn chín đầu cũng khá quen thuộc.

Bởi vì Cửu Anh cũng thường xuyên xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang.

Trong thập đại yêu thánh, nó cũng là một vị khá hiếu sát, thậm chí có thể nói là không thua kém Quỷ Điểu chín đầu.

Cả hai đều là những tồn tại cực kỳ thích giết chóc.

Cửu Anh có thể nói là xà của nước và lửa.

Có bốn cái đầu có thể phun ra độc thủy, có bốn cái đầu có thể phun ra độc hỏa, còn cái đầu ở giữa có thể phun ra kịch độc.

Bất kỳ sinh vật nào một khi dính phải, đều sẽ bị ăn mòn xương

cốt, hồn tiêu phách tán mà chết.

Nghe nói độc tính của nó cũng vô cùng mạnh mẽ, thậm chí có thể sánh ngang với Khâm Nguyên.

Không ngờ sau khi Quỷ Điểu chín đầu xuất hiện, rắn chín đầu cũng xuất hiện.

Nghe nói rắn chín đầu sinh ra từ lúc trời đất mới mở.

Có rất nhiều truyền thuyết lưu truyền trên đại địa Hồng Hoang.

Nghe nói lúc trời đất mới mở, linh khí Hồng Hoang vô cùng dày đặc, tự nhiên có thể sinh ra rất nhiều thần thú và hung thú vô cùng hung hãn.

Quỷ Điểu chín đầu chính là sinh ra vào thời đó.

Cửu Anh rắn chín đầu, cũng là sinh ra vào thời kỳ đó.

Nghe nói nó sinh ra từ trong sơn trạch sâu thẳm.

Nơi đó là một tồn tại cực kỳ đặc thù.

Nghe nói là nơi âm khí và dương khí hội tụ, là nơi âm dương giao hợp.

Chính tại một nơi vô cùng kỳ quái như vậy, Cửu Anh thừa hưởng âm dương nhị khí cuối cùng đã ra đời.

Nghe nói lúc nó ra đời, thậm chí có cảnh tượng kinh thiên động địa, thực sự khiến người ta kinh hãi không thôi.

Nghe nói Cửu Anh là thân bất tử vạn cổ trời sinh.

Thần thông trời sinh bất tử bất diệt như vậy là cực kỳ hiếm thấy, thậm chí có thể nói là tương đối hiếm hoi.

Bởi vì Cửu Anh có chín cái đầu, mỗi cái đầu là một mạng sống.

Chỉ cần còn một cái đầu, thì có thể thu thập linh khí trời đất, hoặc

hấp thu âm dương nhị khí trời đất, một lần nữa hồi phục thành chín cái đầu.

Như vậy rất dễ dàng có thể hồi phục thời kỳ toàn thịnh.

Thần thông như vậy của nó, ngay cả Quỷ Xa cũng rất khó có được.

Quỷ Xa muốn hồi phục cái đầu bị nuốt mất, phải tốn vô số năm thời gian cùng vô số năm pháp lực tạo hóa mới có thể.

Mà Cửu Anh nhẹ nhàng là có thể làm được.

Có lẽ đây chính là sự khác biệt về bản chất giữa hai bên?

Cửu Anh tung hoành Hồng Hoang bao nhiêu năm nay hiếm có đối thủ.

Cho dù có đối thủ, cũng rất khó làm gì được nó.

Dù sao bao nhiêu năm nay, nó có thể một mực tung hoành Hồng Hoang, đã đủ để nói lên sự mạnh mẽ của nó.

Nói đến túc địch duy nhất của Cửu Anh, chính là Hậu Nghệ của Vu tộc.

Hai người từng nhiều lần giao thủ.

Mỗi lần đều đánh đến trời long đất lở, trời đất u ám.

Nhưng cuối cùng ai cũng không làm gì được ai.

Nó tự cho mình có chín cái đầu, có chín mạng sống, tự nhiên không sợ Hậu Nghệ.

Và trong những lần giao phong, mỗi lần đều là nó chiếm thế thượng phong.

Bởi vì nó không chỉ có thể phun ra độc thủy, còn có thể phun ra độc hỏa, cộng thêm độc khí kinh thiên động địa kia, đủ để dệt nên một

tấm thiên la địa võng vô cùng hung hiểm.

Ngay cả Hậu Nghệ cũng rất khó thoát khốn.

Đối mặt với tấm thiên la địa võng này, vị đại vu Hậu Nghệ của Vu tộc cũng có chút thiệt thòi.

May mà Hậu Nghệ là một thần tiễn thủ, vận khởi thần lực, một mũi tên liền xuyên thủng một cái đầu của Cửu Anh.

Tuy nhiên vết thương này đối với Cửu Anh chỉ là vết thương ngoài da mà thôi.

Chương 651

Cửu Anh không những không chết, ngược lại rất nhanh liền khỏi hẳn.

Kết quả như vậy khiến Hậu Nghệ cũng bó tay.

Hai người chiến đấu đến sau này, Hậu Nghệ còn suýt chết trong tay Cửu Anh.

May mà nhục thân của Hậu Nghệ cũng vô cùng mạnh mẽ, cuối cùng chịu đựng áp lực vô cùng, từ trong tấm thiên la địa võng đó thoát ra.

Lại thêm các đại vu khác tiếp ứng, lúc này mới để Hậu Nghệ triệt để thoát thân.

Sau này Hậu Nghệ lấy đó làm hổ thẹn, thề phải luyện thành liên hoàn tiễn chín mũi cùng bắn, để chém giết Cửu Anh.

Hiện tại đã qua vô số năm, cũng không biết Hậu Nghệ đã luyện thành thần thông này chưa?

Nhưng từ tình hình hiện tại mà xem, Cửu Anh đã lên bảng chiến lực, nhưng Hậu Nghệ lại không có.

Có lẽ có hai nguyên nhân.

Một là lúc đại chiến Nhân Yêu, Cửu Anh thân bị trọng thương, đến nay vẫn chưa triệt để hồi phục, có lẽ thực lực có chút suy giảm.

Dù sao lúc đại chiến Nhân Yêu, Cửu Anh cũng thân bị trọng thương, trong trận đại chiến đó, Cửu Anh cũng có mấy cái đầu bị chém đứt.

Có lẽ là vết thương lúc đó vẫn chưa hồi phục, nếu không theo

thực lực của Cửu Anh, thực ra lên bảng không nên sớm như vậy.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này cũng có chút cảm khái, không biết hậu duệ của Vu tộc rốt cuộc đã luyện thành thần thông đó chưa.

Chín mũi tên cùng bắn, và còn phải đồng thời trúng mục tiêu.

Chỉ nghĩ thôi cũng hiểu, thần thông như vậy có chút quá đáng sợ, thậm chí có chút quá lý tưởng hóa.

Đối với Cửu Anh thi triển chín mũi tên cùng bắn, thực sự vô cùng gian nan, cho dù là Hậu Nghệ, vị thần tiễn thủ của Vu tộc, cũng rất khó khăn phải không?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đều đang cảm thán, cuối cùng cũng có Đại đạo văn tự xuất hiện.

Hơi thở của mọi người đều trở nên vô cùng nặng nề.

Ngẩng đầu nhìn trời, chỉ thấy trên không trung một chuỗi lớn Đại đạo văn tự. ["Bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang hạng 95: Cửu Anh.

Cửu Anh là đại yêu của Yêu tộc, trời sinh đất dưỡng, vô hồn vô phách!

Chín đầu chín mạng, nhục thân chiến lực vô song, có thể vô hạn tái sinh, trời sinh bất tử bất diệt, vì vậy lên bảng.

Trị số chiến lực Hồng Hoang: 4,66 triệu!"] ["Phần thưởng cho Cửu Anh hạng 95 bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang: Sáu vạn năm pháp lực đạo hạnh, sáu luồng Tiên Thiên Thanh Khí."] Thấy đến đây chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh ngạc.

Lực chiến đấu của Cửu Anh quả thực vô cùng mạnh mẽ, cao hơn lực chiến đấu của Quỷ Điểu chín đầu rất nhiều, cũng coi như là một bước nhảy vọt khá lớn, quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc về sự mạnh mẽ của Cửu Anh, hai vị Tổ Vu của Vu tộc đã lén lút xuất phát, tiến về yêu vực của Yêu tộc.

Hai vị Tổ Vu này không phải ai khác, chính là Xa Bỉ Thi và Thiên Ngô.

Mục tiêu của hai người họ cũng rất rõ ràng, chính là một trong thập đại yêu thánh của Yêu tộc, Khâm Nguyên.

Thiên Ngô là huynh đệ tốt của Xa Bỉ Thi, đối với Xa Bỉ Thi cực kỳ hiểu rõ.

Vị huynh đệ này của mình, vẫn luôn nhớ mãi không quên người ta.

Hiện tại cuối cùng không nhịn được, muốn ra tay với người ta.

Là huynh đệ tốt, hắn tự nhiên toàn lực ủng hộ.

Vì vậy, dưới sự xúi giục của Thiên Ngô, hai người đã lén lút tiến về Yêu tộc. … Trong lúc đó, Đại đạo văn tự trên không trung đã biến mất.

Thân ảnh của Cửu Anh cũng đã biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim quang khác.

Sau khi đoàn kim quang này hạ xuống, mọi người lại một phen hiếu kỳ.

Ánh mắt của mọi người đều chăm chú nhìn lên trời cao.

Họ muốn xem xem cường giả tiếp theo rốt cuộc là ai.

Thật lâu, thật lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng hóa ra một bóng người.

Chỉ thấy bóng người này cực kỳ xa lạ, là một người xa lạ rất hiếm thấy.

Thấy bóng hình này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi nhìn nhau.

"Gã này là ai vậy?

Sao chưa từng thấy qua?" "Chẳng lẽ cũng là một vị đại năng ẩn giấu đã lâu?" "E là đại năng ẩn giấu rồi?

Dù sao cách ăn mặc của người này có chút kỳ dị." "Lực chiến đấu có thể trên cả Quỷ Xa và Cửu Anh, tuyệt đối không phải nhân vật bình thường, có lẽ đã xuất hiện một lần trên các bảng danh sách khác rồi." Nghe lời nhắc nhở của người này, những người khác vội vàng bắt đầu tìm kiếm.

Quả nhiên bị họ tìm thấy.

"Người này đã lên Bảng Nhục Thân." Theo tiếng kinh hô của người này, chúng nhân vội vàng nhìn về Bảng Nhục Thân.

Quả nhiên trên Bảng Nhục Thân phát hiện ra bóng hình này.

Chỉ thấy người này ăn mặc có chút kỳ dị, một mái tóc dài màu trắng, trông cực kỳ bắt mắt.

Trên trán có một hình ngọn lửa.

Tướng mạo không thể nói là anh tuấn, nhưng cũng coi như uy vũ.

Chính là một người như vậy, chưa bao giờ đi lại trong thế giới Hồng Hoang, quả thực là một vị đại năng ẩn giấu.

Cũng không biết vị đại năng này rốt cuộc nghĩ thế nào, sở hữu thực lực mạnh mẽ như vậy, lại chưa bao giờ đi lại trong thế giới Hồng Hoang.

Cũng không biết gã này rốt cuộc chịu đựng như thế nào, quả thực khiến người ta có chút kinh ngạc.

Tên của người này là Thiên Hỏa Chân Quân, xếp hạng trên Bảng

Nhục Thân cũng khá cao.

Hiện tại trên bảng xếp hạng lực chiến đấu cũng đã lên bảng, tuyệt đối là một vị siêu cấp đại năng.

Chỉ là người này quả thực tương đối có thể nhẫn nại, vô số năm qua đều không đi lại trong thế giới Hồng Hoang.

Chẳng lẽ đây là một cường giả thích yên tĩnh?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang than thở, cuối cùng cũng có Đại đạo văn tự giáng lâm. ["Bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang hạng 94: Thiên Hỏa Chân Quân.

Đây là đại năng ẩn sĩ, là trân bảo trong lửa, sinh ra từ tinh linh trong thần hỏa thượng cổ, sở hữu thuật khống hỏa vô song, vô số năm qua vẫn luôn tu luyện trong thần hỏa, lực chiến đấu tương đối mạnh mẽ, vì vậy lên bảng xếp hạng lực chiến đấu.

Trị số chiến lực là: 6 triệu."] ["Phần thưởng cho Thiên Hỏa Chân Quân hạng 94 bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang: 7 vạn năm pháp lực đạo hạnh, bảy luồng Tiên Thiên Thanh Khí."] Thấy đến đây chúng sinh Hồng Hoang đều một phen chấn động.

Vị Thiên Hỏa Chân Quân xa lạ này đã tạo thành một cú sốc cực lớn cho họ.

Trên thực tế cũng đúng là như vậy.

Một đại năng xa lạ, một vị cường giả chưa từng nghe tên, lại có thể liên tiếp lên bảng danh sách, thực sự khiến người ta có chút ngoài sức tưởng tượng.

Sự xuất hiện của Thiên Hỏa Chân Quân lại một lần nữa gây ra cuộc thảo luận của chúng sinh Hồng Hoang.

"Không ngờ vị cường giả này lại lợi hại như vậy…" "Ban đầu

tưởng hắn có thể lên Bảng Nhục Thân đã rất lợi hại rồi, không ngờ Bảng Chiến Lực tổng hợp hắn cũng lên luôn." "Nói ra thì gã này đã lên bảng lần thứ ba rồi, U Minh Thần Hỏa Mãng trên Bảng Tọa Kỵ chẳng phải đang ở trong tay hắn sao?" Nghe lời này, chúng nhân lại một trận kinh hô, vội vàng nhìn về Bảng Tọa Kỵ.

Quả nhiên, U Minh Thần Hỏa Mãng xếp hạng 99 trên Bảng Tọa Kỵ, chủ nhân của nó chính là vị Thiên Hỏa Chân Quân này.

Thấy đến đây chúng nhân lại một trận kinh hô.

Ai cũng không ngờ, cường giả này lại có thể lên ba bảng danh sách.

Quả thật khiến người ta kinh ngạc.

"Quả nhiên là hắn…" "Nước ở thế giới Hồng Hoang này sâu quá?

Nếu không phải có Hồng Mông Tử Kim Bảng, chúng ta thật khó phát hiện ra vị đại năng này." "Gã lợi hại như vậy, tại sao lại chưa bao giờ hoạt động trong thế giới Hồng Hoang?" "Gã này chẳng lẽ cũng là người của Thiên Cơ Lâu?" "Ta thấy gã này không giống người của Thiên Cơ Lâu, Thiên Cơ Lâu xuất phẩm, tất thuộc tinh phẩm, Thiên Hỏa Chân Quân này tuy mạnh mẽ, nhưng dường như không có tư cách đó." "Nói cũng phải, bốn con khỉ yếu nhất của Thiên Cơ Lâu, đỉnh phong chiến lực cũng có thể đạt đến Thánh cảnh, Thiên Hỏa Chân Quân rất rõ ràng là không có thực lực này." Nghe lời này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi gật đầu.

Nói cũng phải.

Bốn con khỉ yếu nhất của Thiên Cơ Lâu, thời khắc đỉnh phong quả thực có thể bộc phát ra chiến lực Thánh nhân.

Mà Thiên Hỏa Chân Quân này, rất rõ ràng, còn kém xa.

Mặc dù Thiên Hỏa Chân Quân này không phải người của Thiên

Cơ Lâu, nhưng năng lực mạnh mẽ như vậy, cũng đủ để làm một phương cự phách.

Nhưng bao nhiêu năm qua lại một mực im hơi lặng tiếng, quả thực khiến người ta có chút khó có thể tưởng tượng.

Cũng không thể không khiến người ta cảm khái, nước ở thế giới Hồng Hoang này sâu quá.

Quả nhiên không phục không được.

Tùy tiện lộ ra một vị, chính là tuyệt thế cường giả.

Xem ra sau này tuyệt đối không thể tùy ý kiêu ngạo nữa.

Chương 652

Nếu cứ như vậy, e là chết cũng không biết chết như thế nào.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, Đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim quang khác.

Sau khi đoàn kim quang này xuất hiện, trong nháy mắt lại khiến hơi thở của chúng sinh Hồng Hoang trở nên nặng nề.

Cuối cùng cũng đến vị tiếp theo rồi sao?

Quả thật khiến người ta suy nghĩ hồi lâu.

Kim quang trên không trung biến hóa hồi lâu, cuối cùng cũng có một bóng hình xuất hiện.

Chỉ thấy đây là hình tượng một nữ tử.

Thân hình nữ tử này cực kỳ khoa trương bốc lửa.

Thân hình bùng nổ quả thực khiến người ta vô cùng ngưỡng mộ.

Trên đầu là một mái tóc vàng, trông có một phong tình khác biệt.

Nữ tử như vậy dung mạo lại cực kỳ tú mỹ, quả thực khiến người ta khó có thể quên.

"Nữ tử này lại là ai?" "Lại là một vị cường giả xa lạ sao?" "Nước ở thế giới Hồng Hoang quả thực rất sâu a, hiện tại lại lộ ra một vị cường giả xa lạ." "Không biết ta có thể lên bảng không." "Ngươi?

Ngươi đừng nói nhảm nữa, bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang khởi điểm là cấp bậc thập đại yêu thánh, ngươi cho rằng ngươi có thể mạnh hơn thập đại yêu thánh sao?" "Nữ tử này sao chưa từng thấy qua nhỉ?

Tóc vàng?

Quả thực có một phong vị khác biệt…" "Tiểu nữ tử này tướng mạo quả thực không tệ, nếu có thể bắt nàng về làm áp trại phu nhân, vậy thì thật tốt quá rồi." "Ngươi đang nghĩ gì vậy?

Người ta trên bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang là tồn tại xếp hạng 93, ngươi bắt người ta về làm áp trại phu nhân?

Mơ đẹp đi!" "Hắc hắc…" Mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời.

Hình tượng nữ tử trên không trung quả thực có chút kinh diễm.

Tướng mạo như vậy cũng quả thực tương đối nổi bật.

Chỉ là người này thực sự xa lạ, thực sự khiến họ khó hiểu, chỉ hận không thể để Đại đạo văn tự mau chóng xuất hiện.

Cuối cùng qua một lúc lâu, Đại đạo văn tự lững thững giáng lâm. ["Bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang hạng 93: Cương Thủ Tiên Nhân.

Đây là một kỳ nhân, trời sinh một thân quái lực vô cùng mạnh mẽ, thần cản giết thần ma cản giết ma, sở hữu một tay thần kỳ Bách Hào Chi Thuật, có thể coi là tồn tại bất tử bất diệt, chiến đấu lực tổng hợp cực kỳ mạnh mẽ, vì vậy xếp hạng 93 bảng chiến lực, trị số chiến lực là: 6,66 triệu!"] ["Phần thưởng cho Cương Thủ hạng 93 bảng xếp hạng lực chiến đấu là: Tám vạn năm pháp lực đạo hạnh, tám luồng Tiên Thiên Thanh Khí!"] "Cương Thủ?" "Cái gọi là Cương Thủ này lại là ai?" "Rõ ràng là một nữ tử mỹ diệu như vậy, sao lại đặt một cái tên kỳ quái thế nhỉ?" "Nói cũng phải, nữ tử này tướng mạo xinh đẹp như vậy, lại có một cái tên như thế, thực sự khó nghe." "Bách Hào Chi Thuật là thần thông gì nhỉ?

Nghe có vẻ hơi kỳ quái." "Nữ tử này còn sở hữu một thân quái lực?

Thần cản giết thần, ma cản giết ma?

Khủng bố đến vậy sao?" "Bây giờ là thời đại gì vậy?

Chỉ là một nữ tử, lại bạo lực như vậy!" Có người lắc đầu, không khỏi tấm tắc khen lạ.

"Cương Thủ?

Chủ nhân của Khoát Du xếp hạng 95 trên Bảng Tọa Kỵ sao?" Nghe lời này, chúng nhân vội vàng nhìn về Bảng Tọa Kỵ.

Chỉ thấy trên Bảng Tọa Kỵ, chủ nhân của Khoát Du xếp hạng 95 chính là Cương Thủ Tiên Nhân.

Thấy đến đây chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Không ngờ quả thực là như vậy.

Lại là một vị cường giả đã lên hai lần bảng danh sách.

Không chỉ thực lực bản thân mạnh mẽ, còn sở hữu tọa kỵ mạnh mẽ như vậy.

Nghĩ thôi cũng khiến người ta có chút ngưỡng mộ, thậm chí có chút khó có thể tưởng tượng.

Cùng lúc đó, trong mắt mọi người đều lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

Người ta mới là người thắng trong cuộc sống thực sự.

So với người ta, mình thật chẳng là gì cả.

Người ta có thực lực mạnh như vậy đều ẩn giấu trong thế giới Hồng Hoang.

Nghĩ lại chút đạo hạnh cỏn con của mình lại đi khắp nơi trong thế giới Hồng Hoang ra vẻ, không khỏi lắc đầu cười khổ. … Trong một khu rừng thần bí nào đó, có một nữ tử tóc vàng đang yên tĩnh ngồi đó.

Người này chính là Cương Thủ Tiên Nhân bị lộ ra.

Lúc này nàng đang ngẩng đầu nhìn trời, nhìn bóng hình của mình, không khỏi lắc đầu cười khổ.

Vô số năm qua nàng chưa bao giờ đi lại trong thế giới Hồng Hoang, dù sao mình vốn thích thanh tịnh.

Chỉ là không ngờ Hồng Mông Tử Kim Bảng này lại liên tiếp công bố nàng ra.

E là sau này muốn tiếp tục ẩn giấu sẽ khó khăn rồi.

Nghĩ đến đây Cương Thủ không khỏi lắc đầu cười khổ, nhưng cuối cùng vẫn nhắm mắt lại, một lần nữa chìm vào tu luyện.

Hiện tại thế giới Hồng Hoang không yên bình.

Nếu tùy tiện ra ngoài đi lại, rất có khả năng sẽ chịu thiệt lớn.

Cho dù nàng là cường giả trên bảng xếp hạng lực chiến đấu, cũng không thể không cẩn thận.

Phải biết rằng còn có hơn 90 vị cường giả xếp trước nàng.

Ngay lúc Cương Thủ tiến vào tu luyện, văn tự trên không trung cuối cùng lại biến mất.

Thay vào đó là một đoàn thần quang khác.

Thấy đoàn thần quang này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh hô.

Cuối cùng lại có cường giả tiếp theo xuất hiện sao?

Quả thật khiến người ta ngưỡng mộ.

Kim quang trên không trung lóe lên cực nhanh.

Cuối cùng lại có một bóng hình nhanh chóng biến ra.

Chỉ thấy người này là một nam tử trung niên gầy gò.

Nam tử trung niên này thân hình thon dài, nhưng lại có chút gầy

gò.

Làn da trắng bệch trông có chút bệnh hoạn.

Đôi mắt lại có chút quỷ dị, phảng phất như một đôi mắt rắn.

Một mái tóc dài màu đen nửa bay trên vai, quả thật có một loại khí tức quỷ dị.

Thấy hình tượng như vậy, chúng sinh Hồng Hoang đều sững sờ.

"Người này lại là ai?" "Lại là một người xa lạ sao?" "Cường giả xa lạ trong thế giới Hồng Hoang ngày càng nhiều, quả thật khiến người ta cảm thấy sợ hãi a." "Đúng vậy, mới vừa xuất hiện một vị Cương Thủ, hiện tại lại xuất hiện một vị cường giả xa lạ." "Cũng không biết Hồng Hoang rốt cuộc có bao nhiêu cường giả xa lạ." "Nước ở thế giới Hồng Hoang này sâu quá… vượt xa sức tưởng tượng của chúng ta a…" Vô số người vào lúc này than thở không thôi.

Dù sao cường giả liên tiếp xuất hiện, đối với họ cú sốc thực sự quá lớn.

Nghĩ thôi cũng khiến người ta cảm thấy có chút cảm khái.

Hóa ra thế giới Hồng Hoang lại có nhiều cường giả như vậy.

Đây là điều họ xa xa không ngờ tới.

Mới vừa xuất hiện một vị Thiên Hỏa Chân Quân, lại xuất hiện một vị Cương Thủ, hiện tại lại xuất hiện một vị cường giả nữa.

Và lại là một vị cường giả xa lạ.

Nhưng từ tướng mạo mà nói, quả thực có chút quỷ dị.

Chẳng lẽ đây là một con xà tinh sao?

Nhiều người đang âm thầm suy nghĩ.

Xà tinh trong thế giới Hồng Hoang thật không ít.

Rốt cuộc là vị cường giả nào thì không biết.

Dù sao đây là lần đầu tiên lộ diện.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy nghĩ, Đại đạo văn tự lại xuất hiện. ["Bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang hạng 92: Long Địa Động Đại Xà Tiên Nhân.

Người này là kỳ tài không thể xuất thế, tự sáng tạo thần thông Bất Thi Chuyển Sinh, coi như là một loại bất tử bất diệt khác, một thân xà đạo thần thông kinh thiên động địa.

Chương 653

Được nhiều xà tinh ở Long Địa Động công nhận, cuối cùng ký kết khế ước, có thể tùy thời triệu hoán nhiều xà tinh ở Long Địa Động phụ trợ chiến đấu, lực chiến đấu phi thường.

Vì vậy xếp hạng 92.

Trị số chiến lực là: 6,88 triệu."] ["Phần thưởng cho Long Địa Động Đại Xà Tiên Nhân hạng 92 bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang: Chín vạn năm pháp lực đạo hạnh, chín luồng Tiên Thiên Thanh Khí."] Thấy một chuỗi Đại đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh hô.

Bởi vì người này tuy vô cùng xa lạ, nhưng cái tên này lại không hề xa lạ.

Bởi vì cái tên này giống như Cương Thủ, cũng đã từng xuất hiện một lần, cũng là trên Bảng Tọa Kỵ.

Lúc đó xuất hiện một tọa kỵ tên là Vạn Xà, xếp hạng 96 trên Bảng Tọa Kỵ.

Chủ nhân của Vạn Xà đó chính là Long Địa Động Đại Xà Tiên Nhân.

Lúc đó còn thưởng cho tọa kỵ năm vạn năm pháp lực đạo hạnh, Đại Xà Tiên Nhân năm vạn năm pháp lực đạo hạnh.

Không ngờ trên bảng xếp hạng lực chiến đấu đã xuất hiện, và còn xếp hạng 92.

Lực chiến đấu của vị Đại Xà Tiên Nhân này còn cao hơn cả Quỷ Xa, Cửu Anh.

Nghĩ thôi cũng khiến người ta kinh ngạc.

Không biết gã này từ đâu chui ra.

Lúc này đột nhiên có người lên tiếng.

"Cương Thủ, là Thấp Cốt Lâm Cương Thủ Tiên Nhân." "Còn vị này, là Long Địa Động Đại Xà Tiên Nhân." "Chẳng lẽ giữa hai người này có liên hệ gì sao?" "Cái tên cũng có thể thấy giữa hai người này dường như có liên hệ gì đó." Tiếng nói của người này vừa vang lên, lập tức gây ra một tràng tiếng phụ họa.

"Nói đúng, e là có liên hệ gì đó." "Thực ra không chỉ có hai vị này đâu, còn có một vị nữa, tên là Diệu Mộc Sơn Cáp Mô Tiên Nhân." "Ba vị tiên nhân này chẳng lẽ là cùng một nguồn gốc sao?" "Cái này thì không biết." "E là vị tiếp theo xuất hiện chính là vị Cáp Mô Tiên Nhân của Diệu Mộc Sơn rồi nhỉ?" "Quả thật có khả năng này." "Lúc Bảng Tọa Kỵ, ba vị đại năng này cũng xuất hiện liền nhau." "Hiện tại Bảng Thực Lực cũng xuất hiện hai vị, e là vị tiếp theo chính là Diệu Mộc Sơn Cáp Mô Tiên Nhân này." "Cái này ai biết được, vẫn là yên lặng quan sát thôi." … Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao, Đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Thân ảnh của Long Địa Động Đại Xà Tiên Nhân cũng biến mất.

Thấy đến đây chúng sinh Hồng Hoang thở phào một hơi.

Vậy thì vị tiếp theo sắp xuất hiện, rốt cuộc có phải là Cáp Mô Tiên Nhân đó không?

Họ phải mở to mắt chờ xem.

Thật lâu sau, cuối cùng lại có một đoàn kim quang khác xuất hiện.

Thấy đoàn kim quang này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kích động.

Đoàn kim quang này trên không trung bắt đầu kịch liệt biến hóa.

Cuối cùng có một bóng hình mơ hồ xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy bóng hình này cực kỳ khôi ngô, thậm chí có thể gọi là hùng tráng.

Bóng hình này có chút tương tự Cương Thủ, bản thân là một mái tóc dài màu trắng.

Cương Thủ là một mái tóc dài màu vàng, còn vị đại năng trên không trung hiện tại là một mái tóc dài màu trắng.

Tướng mạo có hơi bỉ ổi, trên đầu còn đeo một cái hộ ngạch, trên hộ ngạch viết một chữ "Du" thật lớn.

Hình tượng như vậy thực sự có chút kỳ quái.

Thế giới Hồng Hoang chưa bao giờ thấy qua cách ăn mặc kỳ quái như vậy.

Lại là một người xa lạ chưa biết.

Nhiều đại năng Hồng Hoang vào lúc này một trận kinh hô, thậm chí có chút tán thán.

Vị cường giả xuất hiện lúc này lại là một vị cường giả xa lạ, e là thật sự chính là Cáp Mô Tiên Nhân đó.

"Ta nguyện ý cùng các vị cá cược, cược một kiện hậu thiên linh bảo." "Ai cược với ngươi chứ?

Sự tình đã rất rõ ràng rồi." "Gã xa lạ này e là chính là Cáp Mô Tiên Nhân đó." … Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao, khí tức màu tím trên không trung cuối cùng cũng có dị động.

Một đoàn lớn khí tức màu tím giáng xuống giữa không trung.

Cuối cùng cũng sắp xuất hiện giới thiệu rồi sao?

Thấy tình huống này, nhiều người đều một trận kinh hô. ["Bảng

xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang hạng 91: Diệu Mộc Sơn Cáp Mô Tiên Nhân.

Người này được trời ưu ái, thiên phú xuất chúng, một thân thực lực phi thường.

Được nhiều cóc tinh ở Diệu Mộc Sơn công nhận.

Cuối cùng cùng người này ký kết khế ước, có thể tùy thời triệu hoán cóc tinh ở Diệu Mộc Sơn, tiến hành phụ trợ chiến đấu.

Lực chiến đấu phi thường.

Trị số chiến lực là: 7,1 triệu!"] ["Phần thưởng cho Diệu Mộc Sơn Cáp Mô Tiên Nhân hạng 91 bảng xếp hạng lực chiến đấu là: Chín vạn năm pháp lực đạo hạnh, mười luồng Tiên Thiên Thanh Khí!"] Thấy đến đây chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

"Quả nhiên!" "Quả nhiên là Diệu Mộc Sơn Cáp Mô Tiên Nhân." "Nghĩ lại cũng thật có chút hiếu kỳ." "Thấp Cốt Lâm Cương Thủ Tiên Nhân, được Khoát Du ở đó công nhận, ký kết khế ước, có thể triệu hoán Khoát Du phụ trợ chiến đấu." "Long Địa Động Đại Xà Tiên Nhân, được xà tinh ở đó công nhận, ký kết khế ước, có thể triệu hoán đại xà phụ trợ chiến đấu." "Diệu Mộc Sơn Cáp Mô Tiên Nhân, được cóc ở đó công nhận, ký kết khế ước, có thể triệu hoán cóc phụ trợ chiến đấu!" "Chẳng lẽ ba gã này thật sự cùng một nguồn gốc sao?" "Ba gã này e là thật sự cùng một nguồn gốc, không chỉ tên tương tự, thủ đoạn họ nắm giữ cũng khá tương tự." "Cũng không biết họ từ đâu có được vận khí tốt như vậy, thực sự khiến người ta ngưỡng mộ không thôi, không chỉ có thần thú lợi hại làm tọa kỵ, thực lực bản thân cũng được truyền thừa, trở nên mạnh như vậy." Hiện tại bảng xếp hạng lực chiến đấu đã xếp đến hạng 91 rồi.

Thật muốn biết những vị phía trước, rốt cuộc lại là ai?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, cuối cùng lại có kim quang khác xuất hiện.

Sau khi đoàn kim quang này xuất hiện, liền bắt đầu kịch liệt biến hóa trên không trung, trong nháy mắt lại thu hút ánh mắt của mọi người.

Họ muốn xem xem tồn tại xếp hạng 90, rốt cuộc lại là vị cường giả nào, trong tay lại nắm giữ thần thông gì?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang khó hiểu, kim quang trên không trung cuối cùng cũng hóa ra một bóng hình.

Chỉ thấy đó là hình tượng một nam tử trung niên, tướng mạo có thể nói là khá thanh tú.

Đạo nhân trung niên trắng trẻo trông khá có uy thế, bộ râu lưa thưa, đạo sĩ tự dưng tăng thêm mấy phần mị lực.

Thấy đạo nhân trung niên xuất hiện trên không trung, chúng sinh Hồng Hoang đều sững sờ, ánh mắt lập tức trở nên cổ quái.

Bởi vì người này, lại là một vị hậu bối trẻ tuổi.

Không chỉ là một vị hậu bối trẻ tuổi, và còn từng nhiều lần lên bảng danh sách, coi như đã quen mặt với đa số đại năng Hồng Hoang.

Người này chính là Triệu Công Minh, đệ tử dưới trướng Thông Thiên Giáo Chủ ở Bích Du Cung, đảo Kim Ngao.

Lần đầu tiên Triệu Công Minh này lên bảng, là lúc Bảng Pháp Bảo được công bố.

Trong tay Triệu Công Minh nắm giữ Định Hải Thần Châu, trên Bảng Pháp Bảo xếp hạng 70, xếp hạng rất cao, cũng đủ để nói lên sự mạnh mẽ của kiện pháp bảo này.

Nhiều pháp bảo nổi tiếng đều xếp sau kiện pháp bảo này, ví dụ

như Thất Bảo Linh Lung Tháp của Nhiên Đăng Đạo Nhân, ví dụ như Long Đầu Quải Trượng của Đông Vương Công.

Lần thứ hai Triệu Công Minh xuất hiện trên bảng danh sách, là Bảng Tọa Kỵ.

Triệu Công Minh có một con thần thú vô cùng mạnh mẽ, là một con Huyền Minh Hắc Hổ, trên Bảng Tọa Kỵ xếp hạng 94.

Cũng giúp Triệu Công Minh nhận được rất nhiều phần thưởng, thậm chí còn giúp Triệu Công Minh nhận được một lần cơ hội đốn ngộ Chuẩn Thánh.

Lúc đó Triệu Công Minh rất rõ ràng, còn chưa đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chỉ trong vài trăm năm ngắn ngủi trôi qua, Triệu Công Minh đã lên bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang, và trên bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang xếp hạng 90.

So sánh như vậy, trong vài trăm năm này, thực lực của Triệu Công Minh tất nhiên là đột phá mạnh mẽ.

Có lẽ Tiệt Giáo Thông Thiên Giáo Chủ trong thời gian này cũng đã có nhiều cống hiến nổi bật.

Nếu không có sự dạy dỗ tận tình của Thông Thiên Giáo Chủ, cho dù nội tình của Triệu Công Minh có mạnh đến đâu, cũng không thể trong thời gian ngắn như vậy, thực lực lại đột phá mạnh mẽ.

Đây là trong vài trăm năm ngắn ngủi đã có được bước nhảy vọt về chất a, quả thực khiến người ta có chút khó tin.

So sánh như vậy, Tiệt Giáo ở Bích Du Cung, đảo Kim Ngao, đã có hai vị cường giả lên bảng danh sách, không hổ là Tiệt Giáo được xưng là vạn tiên đến chầu.

So sánh như vậy, quả thực tương đối mạnh mẽ.

Đối với tầng thứ như Đại La Kim Tiên mà nói, muốn trăm thước sào đầu tiến thêm một bước, rõ ràng là vô cùng khó khăn.

Phải bắt đầu tham ngộ đại đạo.

Bất kể là đại đạo hay tiểu đạo, chỉ có tham ngộ đến một cảnh giới nhất định, hiểu rõ chân lý trời đất Hồng Hoang, chỉ có như vậy, mới có thể phá vỡ gông cùm trời đất, phương mới có thể thành tựu cảnh giới Chuẩn Thánh.

Cơ duyên đốn ngộ như vậy, hay nói cách khác cơ hội tham ngộ đại đạo rõ ràng là cực kỳ khó có được.

Có người cuối cùng đều không thể có được đốn ngộ như vậy, càng đừng nói là có thể tham ngộ đến đại đạo phù hợp với mình.

Đối mặt với tình huống này, những người đó chỉ có thể chết cứng ở cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Đây cũng là điều chúng sinh Hồng Hoang nói, Kim Tiên nhiều như chó, Đại La đi đầy đường.

Trên thực tế cũng đúng là như vậy.

Nhưng trên Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh lại cực kỳ hiếm hoi.

Dù sao đốn ngộ không phải là chuyện một sớm một chiều.

Cơ duyên đốn ngộ như vậy rõ ràng là tương đối khó có được.

Chỉ là không ngờ Triệu Công Minh này lại đã có được cơ hội như vậy, quả thực thiên phú xuất chúng.

Chương 654

Mới chỉ vài trăm năm ngắn ngủi, đã từ cảnh giới Đại La Kim Tiên trực tiếp trở thành Chuẩn Thánh.

Và trong hàng ngũ Chuẩn Thánh, lực chiến đấu cũng tương đối mạnh mẽ, và đã vượt qua nhiều yêu thánh của Yêu tộc.

Quả thực khiến người ta không bội phục không được.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, Đại đạo văn tự trên không trung xuất hiện. ["Bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang hạng 90: Tiệt Giáo Triệu Công Minh.

Sở hữu pháp bảo Định Hải Châu, sở hữu thần thú Huyền Minh Hắc Hổ, mấy trăm năm trước thông qua tự thân đốn ngộ, đã tiến vào hàng ngũ Chuẩn Thánh.

Nhận được thần thông của Thông Thiên Thánh Nhân, cộng thêm sự gia trì của pháp bảo và Huyền Minh Hắc Hổ, lực chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ, vì vậy xếp hạng 90 bảng chiến lực.

Trị số chiến lực là: 7,3 triệu!"] ["Phần thưởng cho Triệu Công Minh hạng 90 bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang: Mười vạn năm pháp lực đạo hạnh, mười luồng Tiên Thiên Thanh Khí!"] Thấy đến đây chúng sinh Hồng Hoang lập tức một phen kinh ngạc.

Mọi người đều ngưỡng mộ Triệu Công Minh.

Dù sao không phải ai cũng có cơ duyên như vậy.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, bên trong Bích Du Cung, đảo Kim Ngao, lại có ba nữ tử kinh hô lên.

Ba nữ tử này tướng mạo có thể nói là giống hệt nhau, mỗi vị đều là nữ tử khuynh quốc khuynh thành.

Điểm khác biệt duy nhất là khí chất của họ không giống nhau, hoặc là ôn nhu, hoặc là kiều diễm, hoặc là đáng yêu.

Ba vị nữ tử này chính là Tam Tiêu trong truyền thuyết.

Ba vị họ, trong toàn bộ Hồng Hoang danh tiếng cũng cực lớn.

Không chỉ vì thực lực của họ tương đối mạnh mẽ, càng vì dung mạo của họ.

Không chỉ tướng mạo giống hệt nhau, càng là khuynh quốc khuynh thành.

Nhiều người đều thèm muốn vẻ đẹp của ba người họ.

Trong ba người, cổ linh tinh quái nhất là tiểu muội Quỳnh Tiêu.

Nhìn Đại đạo văn tự trên không trung, nàng lập tức kinh hô lên.

"Hai vị tỷ tỷ, mau nhìn mau nhìn, huynh trưởng lại lên bảng xếp hạng rồi." Nói rồi liền kinh hô lên, trong ánh mắt lộ ra vẻ tán thán vô cùng.

Vân Tiêu và Bích Tiêu gật đầu, trong ánh mắt cũng lộ ra vẻ như vậy.

"Thật không ngờ huynh trưởng lại một lần nữa lên bảng, quả thật là tạo hóa a." Vân Tiêu và Bích Tiêu đều vui mừng gật đầu.

Huynh trưởng của họ có thể lại một lần nữa lên bảng danh sách, điều này đối với họ thực sự là đáng mừng đáng chúc.

Ba người rất nhanh liền đến bên cạnh Triệu Công Minh.

"Chúc mừng huynh trưởng, huynh trưởng lại một lần nữa lên bảng danh sách, thật đáng mừng đáng chúc." "Tiếp theo huynh trưởng nói không chừng còn có thể trở thành tầng thứ vô địch dưới Thánh nhân nữa đấy." Trong ba người, lão đại Vân Tiêu là tồn tại khá ôn nhu, nói chuyện cũng là giọng nói ấm áp nhẹ nhàng, vô cùng dịu dàng.

Hai vị còn lại cũng cười hì hì.

"Sau này có huynh trưởng che chở chúng ta, ta xem ai còn dám bắt nạt chúng ta, hi hi." Ba muội muội vây quanh Triệu Công Minh, ríu rít cười không ngừng.

Triệu Công Minh dần dần quay đầu lại, nhìn về phía ba người, có chút cảm khái.

"Có thể lên bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang, ta cũng không ngờ tới." "Dù sao cảnh giới của ta so với đại sư huynh của chúng ta còn kém không ít đâu." Triệu Công Minh nói là Đa Bảo Đạo Nhân.

Dù sao luận về cảnh giới, hắn quả thực so với Đa Bảo Đạo Nhân chênh lệch rất nhiều.

Và từ nội tình mà nói, nội tình của Đa Bảo Đạo Nhân sâu hơn nội tình của hắn một chút.

Nghe lời này, Quỳnh Tiêu nhỏ nhất nhíu cái mũi nhỏ đáng yêu.

"Sao lại thế được?" "Đại sư huynh tuy mạnh, nhưng huynh trưởng cũng không yếu a." "Luận về lực chiến đấu thực sự, huynh trưởng còn cao hơn huynh ấy mấy hạng nữa kìa." "Đại sư huynh xếp hạng 97, huynh trưởng lại xếp hạng 90, chênh lệch này rất lớn a." Nghe lời này, Triệu Công Minh lắc đầu.

"Các muội sai rồi." Nói rồi trong mắt hắn, lộ ra ánh mắt vô cùng sâu thẳm.

"Các muội căn bản không hiểu thực lực của Đa Bảo sư huynh." "Đa Bảo sư huynh là thủ tịch đại đệ tử của chúng ta, thiên phú và nội tình của huynh ấy rõ ràng là vô song." "Những năm nay huynh ấy tiến cảnh chậm chạp, chủ yếu là đang đặt nền móng." "Nếu luận về độ sâu của nền móng, ta tự nhiên xa xa không bằng Đa Bảo sư huynh."

Nói đến đây hắn liền thở dài một tiếng.

"Có lẽ cảnh giới cao nhất của ta cũng chỉ dừng lại ở đây." "Nhưng Đa Bảo sư huynh còn chưa thực sự bộc phát." "Đợi đến lúc Đa Bảo sư huynh tích lũy đủ đầy rồi bộc phát, e là lúc đó mới là lúc thực lực thực sự bộc phát." "Cao thấp tạm thời không đại biểu cho điều gì." "Sự đáng sợ của Đa Bảo sư huynh, các muội xa xa không thể tưởng tượng được đâu." Nói đến đây, hắn lại một trận thở dài, trong ánh mắt lộ ra vẻ ngưng trọng.

Đa Bảo Đạo Nhân là nội môn đại đệ tử của Tiệt Giáo.

Mà Triệu Công Minh là ngoại môn đại đệ tử của Tiệt Giáo.

Hai người một nội, một ngoại, là những cường giả nổi tiếng nhất trong Tiệt Giáo.

Nhưng nếu luận về bối phận thực sự, vẫn là bối phận của Đa Bảo Đạo Nhân cao nhất.

Vì vậy, Đa Bảo Đạo Nhân chính là đại sư huynh của Tiệt Giáo.

Triệu Công Minh tuy trong thời gian ngắn lực chiến đấu của mình đã vượt qua Đa Bảo Đạo Nhân, nhưng hắn lại không cho rằng mình mạnh hơn Đa Bảo Đạo Nhân ở đâu.

Nội tình của Đa Bảo Đạo Nhân hắn biết.

Có lẽ không bao lâu nữa, lúc Đa Bảo Đạo Nhân triệt để bộc phát, đó mới là đại khủng bố thực sự.

Ngay lúc mấy người đang kinh ngạc, thân ảnh trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim quang khác.

Đoàn kim quang này cuối cùng hóa ra, một đầu thần thú.

Chỉ thấy đây là một đầu cự thú toàn thân trắng như tuyết vô cùng

xinh đẹp, tổng thể trông long lanh trong suốt, cực kỳ xinh đẹp.

Hình dạng đại thể lại có chút tương tự sơn dương, nhưng lại hùng tráng hơn sơn dương rất nhiều.

Trông có chút hài hước, nhưng lại có sự khác biệt rõ ràng.

Nhìn kỹ thêm hai mắt, lại phát hiện có chút giống sư tử, nhưng lại không có bờm rậm rạp như sư tử.

Đầu cũng có chút không giống, và trên đầu còn có sừng, quả thực có chút kỳ dị.

Nhìn kỹ thêm hai mắt quả thực càng thêm kỳ quái.

Chỉ thấy đầu thần thú này xa xa anh tuấn hơn sơn dương rất nhiều, cũng ôn thuận hơn sư tử rất nhiều.

Tổng thể trông đuôi dài như mi, bốn vó như lộc, trông vô cùng hùng vĩ thần tuấn.

Trên lưng còn mọc một đôi cánh khổng lồ.

Đôi cánh này dang ra cực kỳ to lớn.

Thấy đầu thần thú này, mọi người đều nghi hoặc.

Dù sao đầu thần thú này thực sự quá xinh đẹp, nhất thời khiến chúng sinh Hồng Hoang có chút không phản ứng kịp.

“Thanh âm này có chút quen thuộc a?

Rốt cuộc là ai nhỉ?” Nhiều người vào lúc này không khỏi gãi đầu gãi tai, thực sự không phản ứng kịp.

Bóng hình này cực kỳ quen thuộc, nhưng lại đột nhiên không gọi ra được tên, thực sự khiến người ta gãi đầu gãi tai.

Ngay lúc người khác đang ngẩn người, cuối cùng cũng có Đại đạo văn tự xuất hiện. [“Bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang hạng

89: Yêu tộc Bạch Trạch.

Là Chuẩn Thánh đại yêu, là thụy thú nổi tiếng của đất trời Hồng Hoang.

Thân sư tử, hình kỳ lân, dáng sơn dương, đầu có hai sừng, là thần thú giám sát trời đất.

Trên thông thiên văn, dưới tường địa lý, bất kỳ chuyện vặt vãnh nào cũng đều thông hiểu, có thể thông qua quá khứ biết tương lai khí vận gia tăng, vì vậy lên bảng.

Trị số chiến lực là: 7,35 triệu!"] ["Phần thưởng cho Bạch Trạch hạng 89 bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang: 20 vạn năm pháp lực đạo hạnh, hai mươi luồng Tiên Thiên Thanh Khí!"] Thấy đến đây, có người vỗ tay.

"Đúng rồi, chính là nó, chính là Bạch Trạch!" Vị này cũng là một siêu cấp đại năng, trong thập đại yêu thánh cũng là cường giả được tôn kính nhất, gần như có thể gọi là nhân vật trí nang của Yêu tộc, không mấy giỏi chiến đấu.

Nhưng dù vậy, lực chiến đấu của nó vẫn xếp hạng 89 trên bảng xếp hạng lực chiến đấu Hồng Hoang, nghĩ thôi cũng khiến người ta kinh ngạc.

Đây còn là Bạch Trạch không giỏi chiến đấu, nếu Bạch Trạch giỏi chiến đấu, còn không biết mạnh đến mức nào.

Ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc cũng khá tôn trọng Bạch Trạch.

Có chuyện chiến sự rất ít khi để Bạch Trạch xuất động.

Cho dù là trận đại chiến Nhân Yêu mấy trăm năm trước, các lãnh tụ Yêu tộc cũng không để Bạch Trạch ra trận.

Điều này đủ để thấy tầm quan trọng của Bạch Trạch đối với Yêu tộc.

Toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều cực kỳ tôn kính Bạch Trạch.

Đây là thụy thú có địa vị cao quý trong thế giới Hồng Hoang.

Thời viễn cổ địa vị của nó cũng tương đối cao, còn từng cùng Phượng Hoàng, Kỳ Lân được coi là những chủng tộc có huyết mạch cao cấp nhất.

Trong truyền thuyết, trí thông minh của Bạch Trạch cũng là cao nhất trong thế giới Hồng Hoang.

Nghe nói có thể hiểu quá khứ biết tương lai, có thể thông hiểu tình lý vạn vật, nhận biết hình thái vạn vật.

Chương 655

Bạch Trạch mạnh nhất, nghe nói còn có thể dò xét đại đạo.

Nghĩ thôi đã có chút khủng bố.

Chỉ là chủng tộc như vậy, có lẽ là quá mạnh mẽ, khiến Thiên Đạo không vui, nên khiến tộc Bạch Trạch ngày càng suy yếu.

Thời thượng cổ, Bạch Trạch còn có mấy con.

Đến bây giờ, những thụy thú viễn cổ đó không chết thì cũng biến mất.

Dần dần, Bạch Trạch giữa đất trời Hồng Hoang, chỉ còn lại một con của Yêu tộc.

Nếu con này lại xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?

E là giữa trời đất sẽ không còn chủng tộc Bạch Trạch.

Đây cũng là nguyên nhân hai vị lãnh tụ Yêu tộc cực kỳ yêu quý nó.

Ngay cả Vu tộc, cũng không mấy muốn ra tay với Bạch Trạch.

Dù sao tuy căm hận lẫn nhau, nhưng lại không có thù hận với Bạch Trạch.

Tuy nhiên, Vu tộc và Yêu tộc có mối thù không đội trời chung, nhưng Vu tộc lại không có nhiều hận thù với Bạch Trạch.

Bạch Trạch cũng chưa từng ra tay phá hoại Vu tộc, cũng không chém giết qua đại năng nào của Vu tộc.

So ra, Vu tộc và Bạch Trạch chẳng có thù hận gì, Vu tộc cũng không muốn chém giết Bạch Trạch.

Dù sao đây cũng là một trong số ít những loài thú may mắn (thuỵ

thú) giữa đất trời.

Nếu Bạch Trạch chết đi, Vu tộc cũng phải gánh chịu rất nhiều trách nhiệm và nhân quả.

Vì thế, Bạch Trạch bao nhiêu năm nay vẫn luôn bình an vô sự.

Nguyên bản chúng sinh Hồng Hoang đều cho rằng sức chiến đấu của Bạch Trạch không mạnh lắm.

Ai ngờ bây giờ y lại xếp hạng thứ 89 trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực.

Mới nghe qua thì thứ hạng này không cao lắm, nhưng so với toàn thể Hồng Hoang thì đã là vô cùng khủng bố rồi.

Phải biết rằng sinh linh Hồng Hoang nhiều đến ức ức vạn vạn, có thể lọt vào bảng xếp hạng này hiển nhiên cũng rất lợi hại.

Điều đó cũng có nghĩa là trong toàn bộ Hồng Hoang, thực lực mạnh hơn y chỉ có tám mươi mấy vị.

Trong đó còn bao gồm hơn 20 vị Thánh nhân.

So sánh như vậy, sức chiến đấu của thuỵ thú Bạch Trạch đã mạnh đến mức đáng sợ.

Thực ra Bạch Trạch cũng đã từng lên một bảng xếp hạng khác, đó là Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang.

Trên bảng đó, Bạch Trạch chỉ xếp thứ 99.

Bây giờ trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực Tổng Hợp lại xếp thứ 89.

Điều này có ý nghĩa gì?

Điều này có nghĩa là Bạch Trạch nắm giữ rất nhiều siêu cấp thần thông, nếu không thì sức chiến đấu tổng hợp của y sẽ không cao như vậy.

Chắc chắn là y tinh thông đủ các loại pháp thuật.

Thật khiến người ta hâm mộ ghen tị.

Mà trong Thiên Đình, các vị Yêu Đế lúc này cũng lộ ra vẻ vui mừng.

Không ngờ sức chiến đấu của Bạch Trạch lại mạnh đến thế.

Trong nhận thức của họ, sức chiến đấu của Bạch Trạch chẳng ra làm sao.

Xem ra gã này vẫn luôn ẩn giấu thực lực.

Như vậy, trong Thập Đại Yêu Thánh của họ, đã có năm vị lên bảng.

Thật đáng mừng, đáng mừng.

Bên cạnh, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn lúc này cũng khá phấn khích.

Bọn họ đã trút giận xong, trở về phủ đệ của mình.

Nhìn hình ảnh trên không trung, hiển nhiên là khiến họ vô cùng vui sướng.

Nếu đúng là như vậy, có lẽ Thập Đại Yêu Thánh của họ đều có thể lên bảng.

Đối với họ, đây cũng là một chuyện cực kỳ vui mừng.

Thật có chút khó mà tưởng tượng.

Nếu Thập Đại Yêu Thánh của họ thật sự đều có thể lên bảng, tất nhiên sẽ danh tiếng đại chấn.

Đến lúc đó, dù nhìn khắp cả Hồng Hoang, cũng sẽ có một chỗ đứng cho Thập Đại Yêu Thánh bọn họ.

Nghĩ đến đây, hơi thở của Thập Đại Yêu Thánh đều trở nên nặng

nề.

Bọn họ muốn xem xem tiếp theo còn có cường giả nào lên bảng. "Ông --------" Ngay lúc bọn họ đang kích động, đất trời bỗng nhiên chấn động.

Hai luồng khí tím vàng lơ lửng trên không trung cũng càng lúc càng đậm đặc.

Tất cả mọi người trong khoảnh khắc này đều im lặng.

Bọn họ đều biết cường giả tiếp theo sắp xuất hiện.

Mọi người đều tập trung tinh thần nhìn lên bầu trời, chờ đợi Hồng Mông Tử Kim Bảng tiết lộ.

Bọn họ muốn xem xem cường giả xếp hạng 88 rốt cuộc là ai?

Người của Vu tộc lúc này cũng căng thẳng nhìn lên hư không.

Các Đại Vu của Vu tộc lúc này lại càng đặc biệt căng thẳng.

Bởi vì Bảng Xếp Hạng Thực Lực đã xuất hiện hơn mười vị, cường giả của Yêu tộc cũng đã xuất hiện bốn năm người, nhưng Vu tộc của họ đến giờ vẫn chưa có một ai lên bảng.

Đối với Vu tộc mà nói, đây tuyệt đối là một sự sỉ nhục.

Bọn họ không tin rằng người của Vu tộc không thể lên bảng.

Cảm giác này thật khiến họ có chút khó chịu, vì thế họ cũng đang sốt ruột chờ đợi.

Cường giả Vu tộc cũng có rất nhiều, trong đó bao gồm 12 Tổ Vu, sau đó còn có rất nhiều siêu cấp Đại Vu.

Ví dụ như Cửu Phượng, người duy nhất ngoài Tổ Vu có nguyên thần.

Ví dụ như Khoa Phụ, người đã đại chiến mười ngày mười đêm

với Thập Đại Kim Ô.

Ví dụ như Hậu Nghệ, người đã liên tiếp bắn chết 9 con Kim Ô.

Ví dụ như Hình Thiên, người đã từng công phá đến tận Lăng Tiêu Bảo Điện.

Còn có siêu cấp Đại Vu Xi Vưu.

Đây đều là những siêu cấp cường giả của Vu tộc.

Bọn họ không tin người của Vu tộc không thể lên bảng.

Bọn họ đều tràn đầy tự tin vào chính mình.

Chỉ là bảng xếp hạng đã đến vị trí thứ 89 rồi, thứ hạng này cũng nên xuất hiện bóng dáng của họ chứ?

Nhưng đến giờ vẫn chưa thấy đâu, thật khiến họ có chút khó chịu, thậm chí có chút thấp thỏm không yên.

Tự nhiên cũng chỉ biết căng thẳng nhìn lên hư không.

Điểm này rất nhiều người của Yêu tộc cũng đã phát hiện.

Chỉ là Yêu tộc không hề chế giễu Vu tộc, ngược lại hiếm thấy mà im lặng.

Bởi vì các Thánh nhân đã từng hạ lệnh, yêu cầu hai tộc bọn họ đều phải giữ ổn định, không ai được dễ dàng khơi mào mâu thuẫn giữa hai tộc, nếu không tất nhiên sẽ phải gánh chịu lửa giận của Thánh nhân.

Toàn bộ mọi người đều đang yên lặng nhìn lên hư không.

Trên hư không, một đạo kim quang vô song bỗng nhiên xuất hiện.

Đạo kim quang này quả thật vô cùng rực rỡ, trong nháy mắt đã kéo theo khí tường vân ức vạn vạn dặm.

Sau đó đạo kim quang này bắt đầu diễn hóa kịch liệt trên không

trung.

Rất lâu rất lâu sau, cuối cùng cũng có một thân ảnh khổng lồ từ từ ngưng tụ thành hình.

Lúc này, thân ảnh đó đang tỏa ra uy áp nồng đậm trên không trung.

Rõ ràng đây là một vị đại năng cực kỳ cường hãn.

Chương 656

Trong lòng mọi người đều bị bao phủ bởi một đám mây âm u. "Vị đại năng này mạnh mẽ đến vậy sao?" Trên hư không, đạo thân ảnh đang tỏa ra tinh quang vô cùng lấp lánh.

Theo kim quang mờ dần, đạo thân ảnh đó cuối cùng cũng hoàn toàn lộ ra.

Chỉ thấy đó là một thân ảnh vô cùng to lớn và kỳ hình quái trạng.

Điều hấp dẫn nhất là người này có một cái đầu vô cùng to lớn.

Không phải đầu bình thường, mà là một cái đầu rồng uy nghiêm bá đạo.

Đầu rồng màu đen lấp lánh thần quang rực rỡ.

Trên đầu rồng còn có một cặp sừng rồng khổng lồ.

Khác với sừng rồng thông thường, mới nhìn qua thậm chí còn có chút xấu xí, nhưng lại mang theo bá khí vô biên.

Thân thể thì là hình người, không có hai tay, chỉ có hai móng vuốt chim khổng lồ thay thế.

Ngoài ra còn có những chỗ quỷ dị khác.

Đó là sau lưng đạo thân ảnh này lại mọc ra rất nhiều lông vũ, bên dưới cánh tay cũng có rất nhiều lông vũ xuất hiện.

Nhìn từ phía sau, đây giống như một loài chim bay, nhưng nhìn từ phía trước lại có sự khác biệt rõ rệt.

Sinh linh Hồng Hoang đồng thời kinh ngạc không thôi. "Gã này là ai vậy?" "Sao gã này trông quen thế nhỉ?" "Đầu rồng, móng vuốt chim, lưng mọc cánh lông, rõ ràng là đại năng Yêu tộc a..." "Gã này là ai

vậy?

Sao ta không nhớ ra nhỉ?" Vô số người trong khoảnh khắc này đều có chút vò đầu bứt tai.

Dù sao thân ảnh này đối với họ quá quen thuộc, nhưng lại không tài nào nhớ ra là ai, thật khiến họ vô cùng khó chịu. "Rốt cuộc gã này là ai?

Tại sao lại không nhớ ra được?" "Hít... sao lại là gã này chứ?" "Gã này không phải đã chết rồi sao?" Có người trong khoảnh khắc này không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, bởi vì họ đã nhận ra người này là ai.

Phát hiện này lập tức khiến họ kinh ngạc, thật sự khó mà tưởng tượng.

Gã này rõ ràng đã chết rồi, sao bây giờ lại xuất hiện?

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? "Gã này là ai thế?" "Ngươi mau nói đi, rốt cuộc gã này là ai?" Có người đã không chịu nổi nữa.

Người kia sắc mặt trở nên vô cùng khó coi, trầm tư hồi lâu, cuối cùng cũng mở miệng nói. ["Người này không phải ai khác, chính là Yêu Thánh Kế Mông, một trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc đã vẫn lạc!"] "Kế Mông?" "Sao có thể là hắn?

Hắn không phải đã chết rồi sao?" "Đúng là hắn thật!

Lúc trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, nhục thân của Kế Mông xếp thứ 100, đã từng xuất hiện hình ảnh của hắn." "Hắn không phải đã chết trong tay thủ lĩnh Nhân tộc sao?

Sao lại xuất hiện nữa?" "Có gì lạ đâu?

Có lẽ Yêu tộc đã nắm giữ pháp môn khởi tử hồi sinh thì sao?" "Không thể tưởng tượng nổi, thật sự không thể tưởng tượng nổi a..."

Nhiều người sắc mặt khó coi nhìn lên hư không.

Một người rõ ràng đã chết, lại có thể quỷ dị sống lại?

Thực ra, suy đoán của họ khá chính xác.

Kể từ sau cái chết của chín đại Kim Ô thời viễn cổ, Yêu tộc Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn vẫn luôn tìm kiếm pháp môn tử nhi phục sinh, luôn muốn hồi sinh chín đại Kim Ô đó.

Phải nói là họ đã thật sự tìm ra được pháp môn hồi sinh sinh linh.

Chỉ cần nguyên thần còn tồn tại, là có thể khiến sinh linh chết đi sống lại.

Thực ra phương pháp này có chút tương tự với Na Tra của hậu thế, dựa vào tiên thiên linh vật khác để tái tạo một thân xác mới, sau đó cưỡng ép phong ấn nguyên thần vào trong đó.

Nếu thành công, có thể mượn thân xác mới để sống lại.

Nếu thất bại, nguyên thần sẽ bị phong ấn vĩnh viễn trong thân xác, không bao giờ thoát ra được.

Chỉ là những con Kim Ô đó đã chết quá lâu, muốn hồi sinh chúng hiển nhiên là không thể, ngay cả nguyên thần của chúng cũng đã hoàn toàn tiêu tán trong trời đất, không còn lưu lại một chút khí tức nào, tự nhiên là không thể hồi sinh.

Nhưng Kế Mông lại có thể hồi sinh bằng phương pháp này.

Cùng được hồi sinh còn có một vị cường giả khác, chính là người con trai duy nhất còn lại của Yêu Đế Đế Tuấn, Lục Áp Đạo Nhân.

Hai vị cường giả này đều được Yêu Đế Đế Tuấn dùng cái giá cực lớn để hồi sinh.

Chỉ là tin tức này vẫn chưa được truyền ra ngoài.

Bây giờ Kế Mông đột nhiên lộ diện, quả thật khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc.

Các vị Tổ Vu của Vu tộc lúc này cũng có chút ngây người. "Khá lắm?" "Gã này lại có thể sống lại?" Biểu cảm của họ cũng như gặp quỷ.

Bởi vì nguyên thần của họ vốn tàn phá không hoàn chỉnh, đối với Vu tộc mà nói, rõ ràng không có cái gọi là chết đi sống lại.

Chết là chết.

Sau khi chết, họ nhiều nhất chỉ có thể còn lại chút thân xác, nhưng không bao giờ có thể sống lại.

Vậy mà Yêu tộc lại tìm được phương pháp khiến người ta chết đi sống lại?

Thật sự vượt ngoài sức tưởng tượng của họ. "Yêu Đế Đế Tuấn gã này quả thật đã làm ra một số thứ kỳ kỳ quái quái, rõ ràng là người chết rồi mà cũng bị hắn hồi sinh được?" "Yêu tộc quả nhiên có chút thủ đoạn, không hổ là có thể chống lại chúng ta nhiều năm như vậy." "Đúng là có một số nội tình khó mà tưởng tượng được." "Nói cũng phải, Kế Mông này, theo lý mà nói đã bị Nhân tộc chém giết, bọn họ lại có thủ đoạn đem người trở về, thật là có chút bản lĩnh." "..." Trong Tổ Vu Đại Điện, mấy vị Tổ Vu đang lẩm bẩm!

Dù sao thủ đoạn như vậy, ngay cả họ cũng bị kinh hãi ít nhiều.

Họ cũng không ngờ, rõ ràng là người chết rồi mà cũng có thể chết đi sống lại, thật sự đã vượt qua phạm vi tưởng tượng của họ.

Đồng thời họ cũng chấn kinh trước việc Yêu tộc sở hữu thủ đoạn như vậy.

Thủ đoạn này tuyệt đối không phải người thường có thể tưởng tượng, ngay cả Vu tộc họ cũng không có. "Có lẽ có thể bắt Kế Mông

này về, nghiên cứu kỹ một phen, xem xem gã này rốt cuộc hồi sinh như thế nào." "Nói đúng, chỉ cần bắt gã này về, chúng ta có thể làm rõ bí mật." "Đến lúc đó nói không chừng chúng ta còn có thể dựa vào bí mật này để hồi sinh Phụ thần Bàn Cổ nữa." Suy cho cùng, bí mật mà các vị Tổ Vu này từ trước đến nay mong muốn chính là có thể hồi sinh Bàn Cổ.

Đây cũng là nguyện vọng cả đời của họ.

Tính ra, họ là sinh linh được sinh ra từ huyết mạch của Bàn Cổ.

Từ một số phương diện mà nói, Vu tộc có thể xem là con cháu của Bàn Cổ.

Nếu có thể hồi sinh Phụ thần của họ, tin rằng tương lai của Vu tộc chắc chắn sẽ tốt hơn rất nhiều, không cần phải đối kháng với cái gọi là Yêu tộc này nữa, cũng không cần sợ hãi Thiên Cơ Lâu đứng sau Nhân tộc.

Chỉ cần Phụ thần Bàn Cổ hồi sinh, thế giới Hồng Hoang chẳng phải sẽ do Vu tộc họ định đoạt sao?

Nghĩ đến đây, hơi thở của các vị Tổ Vu của Vu tộc đều trở nên nặng nề.

Ngay cả thủ lĩnh Vu tộc, Đế Giang cũng vậy.

Đế Giang hít một hơi thật sâu, ánh mắt rực lửa nhìn lên hư không. "Chuyện này cần phải bàn bạc kỹ hơn." Các Tổ Vu khác nghe vậy cũng sững sờ, sau đó không khỏi nhìn nhau.

Ý gì đây?

Đại ca của họ đã đồng ý rồi sao?

Ngay lập tức, trên mặt ai nấy đều lộ vẻ vui mừng.

Nếu thật sự như vậy, đó quả là một tin tức khiến người ta phấn

chấn.

Đế Giang hít một hơi thật sâu: "Nếu gã này đã sống lại, vậy thì con trai của Yêu Đế Đế Tuấn, Lục Áp kia, không có lý do gì lại không sống lại.

Nếu thật sự muốn bắt, bắt gã này cũng vô dụng.

Thay vào đó, không bằng chọn đúng thời cơ, trực tiếp đi bắt Lục Áp!

Đến lúc đó không chỉ có thể lợi dụng gã đó để dò xét bí mật của Kim Ô, mà còn có thể dò xét bí mật tử nhi phục sinh mà Yêu tộc nắm giữ.

Như vậy chẳng phải là nhất cử lưỡng tiện sao?" Nghe những lời này, các Tổ Vu không khỏi nhìn nhau, sau đó đồng thời giơ ngón tay cái về phía Tổ Vu Đế Giang.

Đại ca không hổ là đại ca, đầu óc quả thực hơn hẳn bọn họ.

Bọn họ chỉ nghĩ đến việc làm sao bắt được Kế Mông này, còn đại ca của họ lại nghĩ đến việc bắt Lục Áp.

Giữa trời đất, tộc Kim Ô cũng chỉ có ba con.

Một con là Yêu Đế Đế Tuấn, một con khác là Đông Hoàng Thái Nhất.

Vậy thì con còn lại chính là Lục Áp kia.

Nếu Kế Mông có thể hồi sinh, Lục Áp Đạo Nhân không có lý do gì lại không thể.

Chương 657

Yêu tộc không thể nào từ bỏ Lục Áp Đạo Nhân để đi hồi sinh Kế Mông.

Dù sao xét về sức chiến đấu, Lục Áp vẫn hơn một bậc.

Hơn nữa, Lục Áp là huyết mạch của Yêu Đế Đế Tuấn, hai người rõ ràng không thể so sánh.

Nếu Kế Mông có thể hồi sinh, Lục Áp Đạo Nhân không có lý do gì lại không thể.

Bọn họ đi bắt Kế Mông này, hiển nhiên không bằng bắt Lục Áp.

Nghĩ đến đây, mấy vị Tổ Vu không khỏi cười khà khà.

Bọn họ đã quyết định rồi, qua một thời gian nữa sẽ đến Yêu tộc bắt người.

Chỉ cần để họ phát hiện tung tích của Lục Áp Đạo Nhân, nhất định phải bắt gã đó về, xem kỹ trên người hắn rốt cuộc ẩn giấu bí mật gì.

Ngay lúc mấy vị Tổ Vu đang mơ mộng, Đế Giang lại lên tiếng: "Chuyện này thật sự không phải chuyện nhỏ, đặc biệt là tình hình hiện tại khá nguy cấp.

Mấy vị Thánh nhân đáng chết ở trên kia cũng quản lý khá nghiêm.

Chúng ta phải chuẩn bị thật chu toàn.

Vừa phải bắt được người, vừa không thể để bọn họ nghi ngờ đến Vu tộc chúng ta, điều này hiển nhiên là vô cùng khó khăn.

Chuyện này vẫn cần bàn bạc kỹ hơn.

Hơn nữa bây giờ cũng không biết gã đó đang ẩn náu ở đâu.

Gã đó đã chết một lần, bây giờ được hồi sinh lại, chắc chắn Yêu tộc sẽ giấu hắn rất kỹ.

Muốn bắt được hắn cũng không phải chuyện dễ dàng, vì thế chúng ta cần phải vạch ra một sách lược tốt mới được." Nghe vậy, mấy vị Tổ Vu khác không khỏi gật đầu.

Chuyện này quả thật khá khó giải quyết, đặc biệt là vào thời điểm này.

Hiện tại các Thánh nhân Hồng Hoang đang hăm hở, chuẩn bị sẵn sàng khai chiến với Thiên Cơ Lâu.

Trong tình huống đó, hai tộc Vu Yêu bọn họ tự nhiên cũng cần khai chiến với Nhân tộc.

Đây cũng là nguyên nhân mà gần đây các Thánh nhân kia vẫn luôn áp chế hai tộc bọn họ.

Nếu là trước kia, những kẻ giả tạo đó sớm đã mong hai tộc họ đánh đến trời đất tối tăm rồi.

Bây giờ những kẻ giả tạo đó lại đang cứng rắn áp chế hai tộc họ, nghĩ một chút là biết họ đang có ý đồ gì.

Những kẻ đó kẻ nào cũng giả tạo, kẻ nào cũng bẩn thỉu.

Đối mặt với tình huống này, họ tự nhiên là khá khinh bỉ, nhưng cũng không có cách nào.

Dù sao người ta cũng là tồn tại không thể địch lại.

Đặc biệt là Vu tộc hiện tại còn khá gian nan.

Nếu lỡ chọc giận những kẻ đáng chết đó, chúng sẽ không để cho họ yên đâu.

Nghĩ đến đây họ lại lắc đầu.

Mặc dù họ đã nhìn thấy cơ hội hồi sinh Bàn Cổ, nhưng lại rất khó thực hiện, thật khiến họ cảm thấy có chút tức giận.

Nếu không được, chỉ có thể dùng biện pháp mạnh.

Dù sao Vu tộc của họ cũng đã đến lúc suy tàn, khí vận Vu tộc cũng đã nguy ngập.

Phải biết rằng trong tam tộc Hồng Hoang, khí vận Vu tộc suy yếu nhanh nhất.

So sánh ra, Nhân tộc vừa mới quật khởi, khí vận Nhân tộc vô cùng bàng bạc hùng hậu, tương lai chỉ càng hùng hậu hơn, rõ ràng là Vu tộc họ không thể so sánh.

Còn khí vận Yêu tộc tuy cũng đang suy tàn, nhưng lại tốt hơn Vu tộc rất nhiều.

Bởi vì Yêu tộc có một vị Nữ Oa nương nương chống lưng, dù thế nào đi nữa, Yêu tộc cũng sẽ không hoàn toàn tiêu vong.

Hơn nữa trong tay Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất còn có bảo vật trấn áp khí vận.

Trong tay Yêu Đế Đế Tuấn có Hà Đồ Lạc Thư, trong tay Đông Hoàng Thái Nhất có Hỗn Độn Chung.

Hai pháp bảo này đều là vô thượng pháp bảo trấn áp khí vận.

Cho dù khí vận Yêu tộc suy tàn, nhưng có hai pháp bảo này trấn áp, tốc độ hao tổn khí vận của Yêu tộc chậm hơn Vu tộc rất rất nhiều.

So sánh ra, Yêu tộc tốt hơn Vu tộc nhiều.

Mà Vu tộc lại khác.

Vu tộc vốn không có chỗ dựa nào, không có một vị Thánh nhân nào cả.

Vu tộc họ vốn tồn tại như đi trên băng mỏng.

Không chỉ phải đối kháng Yêu tộc, còn phải đối kháng các Thánh nhân.

Dù sao nếu xử lý không tốt, các Thánh nhân đó sẽ ra tay với Vu tộc.

Hậu quả đó đối với Vu tộc thật khó mà gánh chịu.

Ngoài ra, họ còn phải nghiêm túc kháng cự Yêu tộc.

Dù sao thực lực Yêu tộc không yếu như bề ngoài.

Yêu tộc tập hợp vạn tộc Hồng Hoang, xét về số lượng cường giả, xa xa hơn Vu tộc rất nhiều.

Tuy rằng so với chiến lực đỉnh cao thì Yêu tộc có phần không bằng, nhưng xét về số lượng cường giả, Yêu tộc lại nhiều hơn Vu tộc không ít.

Nếu Vu tộc không có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, e rằng thật sự rất khó chống lại Yêu tộc.

Đối mặt với tình huống này, khí vận của họ hao tổn nhanh nhất.

So ra, họ dường như đã đến đường cùng.

Nếu không phải Hậu Thổ được Địa Đạo chọn trúng, trở thành Địa Đạo Thánh Nhân, trở thành người phát ngôn của Địa Đạo, e rằng khí vận Vu tộc đã sớm tiêu hao hết, nói không chừng Vu tộc lúc này cũng đã hoàn toàn diệt tộc.

Nghĩ đến đây, sắc mặt mấy vị Tổ Vu khác có chút khó coi.

Đặc biệt là bây giờ Vu tộc đã trở nên tan hoang.

Hậu Thổ và Huyền Minh đã gia nhập Thiên Cơ Lâu, mà hai vị Tổ Vu Thủy Hỏa cũng đã chết.

So sánh như vậy, tình hình Vu tộc vô cùng nguy hiểm, gần như có thể nói là đi trên băng mỏng.

Đây cũng là nguyên nhân khiến Vu tộc hành sự khá táo bạo.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, rất có khả năng sẽ không có kết quả tốt.

Nếu đã vậy, không bằng chủ động xuất kích.

Chỉ cần bắt được Lục Áp Đạo Nhân đáng chết kia, hoặc là bắt Kế Mông này cũng được.

Chỉ cần bắt được, họ có thể nghiên cứu bí mật tử nhi phục sinh.

Dù sao trong nơi sâu nhất của Tổ Vu Đại Điện, vẫn còn rất nhiều tinh huyết của Bàn Cổ, hơn nữa trong người họ cũng chảy dòng máu tinh huyết của Bàn Cổ.

Chỉ cần làm rõ bí mật tử nhi phục sinh, họ có thể lợi dụng những tinh huyết Bàn Cổ này, sau đó hoàn toàn hồi sinh Bàn Cổ.

Đến lúc đó Vu tộc họ sẽ được hãnh diện, không còn phải sợ Nhân tộc và Yêu tộc nữa.

Bây giờ Vu tộc thật sự đã đến thời khắc sinh tử tồn vong rồi a. ---------- Ngay lúc các Tổ Vu trong Tổ Vu Đại Điện đang suy nghĩ, tại thánh địa Nhân tộc, núi Thủ Dương, mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc cũng kinh ngạc không thôi.

Mọi người nhìn nhau, đều lộ ra ánh mắt không thể tin nổi. "Chuyện gì vậy?

Gã đó không phải đã chết rồi sao?" "Sao bây giờ lại xuất hiện trên Hồng Mông Tử Kim Bảng?" "Chẳng lẽ Hồng Mông Tử Kim Bảng có sai sót?" "Không thể nào?

Siêu cấp pháp bảo như Hồng Mông Tử Kim Bảng không thể nào có sai sót như vậy?" "Chẳng lẽ gã này thật sự đã sống lại?" Mấy vị

thủ lĩnh Nhân tộc nhìn nhau, đều không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Sắc mặt Toại Nhân Thị có chút khó coi, ánh mắt cũng trở nên âm trầm. "Có lẽ... có lẽ những kẻ ở Yêu tộc đã nắm giữ phương pháp tử nhi phục sinh." Câu nói này vừa ra, mấy vị thủ lĩnh khác đều sững sờ.

Nắm giữ phương pháp tử nhi phục sinh?

Yêu tộc lợi hại đến vậy sao?

Rốt cuộc có thật không?

Nghĩ lại sao mà khó tin thế? "Những kẻ ở Yêu tộc thật sự có thể nắm giữ bí mật tử nhi phục sinh sao?" "Đây là bí mật tử nhi phục sinh a?

Có thật không vậy?" "Bí mật như vậy ngay cả Thánh nhân cũng chưa chắc nắm giữ được, Yêu tộc dựa vào đâu mà có thể nắm giữ bí mật này?" Nhân tộc chiến thần Hiên Viên Thị ánh mắt lộ ra vẻ khó tin.

Chương 658

Hiên Viên Thị sở dĩ trở thành chiến thần của Nhân tộc là vì gã này trong số mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc là tồn tại hiếu sát nhất, sát tính cũng mạnh nhất, vì thế gã này được gọi là chiến thần.

Đương nhiên các thủ lĩnh Nhân tộc khác cũng có danh hiệu khác, ví dụ như Toại Nhân Thị, được các thủ lĩnh Nhân tộc gọi là Toại Hoàng.

Bên cạnh, Hữu Sào Thị sắc mặt cũng có chút khó coi. "Thật không ngờ Yêu tộc lại có thủ đoạn như vậy.

Nếu họ thật sự nắm giữ bí mật tử nhi phục sinh, chẳng phải là giết không xuể sao?" Tình huống này khiến ông có chút tức giận.

Lúc đó, Kế Mông rõ ràng đã chết trên chiến trường, đây là điều mà mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc đều chứng kiến.

Lúc đó Kế Mông tuyệt đối đã chết hẳn, không thể nào thật sự có sức mạnh biến mục nát thành thần kỳ.

Nếu thật sự như vậy, Nhân tộc làm sao đấu với Yêu tộc nữa?

Chết một người, sống lại một người, chẳng phải là quá thiệt thòi sao?

Trong chốc lát, mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc im lặng, không ai biết nên trả lời thế nào.

Dù sao chuyện này cũng khiến mấy vị thủ lĩnh có chút đả kích.

Bên cạnh, Yểm Tư Thị lên tiếng: "Nếu Kế Mông đã sống lại, vậy thì... một đại năng khác của Yêu tộc đã tử trận, Lục Áp có sống lại không?" Lời này vừa ra, sắc mặt các thủ lĩnh Nhân tộc khác càng trở nên vô cùng khó coi.

Lời này nói rất đúng.

Nếu Kế Mông đã sống lại, vậy thì con Kim Ô thứ ba giữa trời đất, Lục Áp có được hồi sinh không?

Đây là chuyện rất có khả năng.

Dù sao xét về địa vị, về thực lực, con Kim Ô đó đều mạnh hơn Kế Mông không ít.

Kế Mông còn có tư cách được hồi sinh, vậy thì con Kim Ô đó hiển nhiên càng có tư cách hơn.

So sánh như vậy, gã đó chắc chắn cũng đã sống lại.

Mấy vị thủ lĩnh Yêu tộc trong khoảnh khắc này sắc mặt đều khó coi.

Yêu tộc nắm giữ thần thông như vậy, còn đấu thế nào nữa?

Chẳng phải là quá thiệt thòi sao?

Nghĩ đến thôi cũng thấy tức giận.

Ai có thể chịu được việc Yêu tộc có thần thông như vậy chứ?

Ngay cả Vu tộc cũng không chịu nổi đâu?

Đúng lúc này, Thần Nông Thị ở bên cạnh lên tiếng: "Yêu tộc rất có thể không có thủ đoạn như vậy, nếu không thì mười con Kim Ô đã chết của Yêu tộc sớm đã được hồi sinh rồi." Nghe những lời này, các thủ lĩnh khác không khỏi gật đầu.

Nhưng Kế Mông là chuyện gì đây?

Mọi người nhìn nhau, họ thật sự không hiểu rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, thậm chí khiến họ cảm thấy có chút chán nản.

Thấy biểu cảm của những người khác, Thần Nông Thị nghiêm nghị nói: "Yêu tộc không có tư cách sở hữu thủ đoạn như vậy.

Các vị Thánh nhân đó cũng không cho phép Yêu tộc có thủ đoạn như vậy.

Kế Mông sở dĩ sống lại, ước chừng là thần thông của Thánh nhân.

Mà người đứng sau Yêu tộc..." Nói đến đây, Thần Nông Thị không nói tiếp nữa, nhưng ý của ông rất rõ ràng.

Đứng sau Yêu tộc, ngoài vị nữ Thánh nhân kia, còn có ai nữa?

Phải biết rằng vị nữ Thánh nhân đó có quan hệ không tốt chút nào với Nhân tộc Thánh Mẫu, từ trước đến nay với Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất nương nương như nước với lửa.

Bây giờ Yêu tộc chịu thiệt lớn trong tay Nhân tộc, nếu các thủ lĩnh Yêu tộc tìm đến tận cửa, vị nữ Thánh nhân đứng sau Yêu tộc rất có khả năng sẽ thi triển thần thông để hồi sinh hắn.

Nói cách khác, Kế Mông được hồi sinh, không phải là thần thông của Yêu tộc, cũng không phải là thủ đoạn của Yêu tộc, mà là thần thông của vị nữ Thánh nhân đứng sau Yêu tộc.

Nghĩ đến đây, sắc mặt của mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc khác hơi khá hơn một chút.

Nếu là thần thông của Thánh nhân thì còn có thể chấp nhận được.

Nếu là thần thông của Yêu tộc thì có chút quá đáng.

Thần Nông Thị im lặng một lát, lại một lần nữa lên tiếng: "Kế Mông dù sao cũng mới chết gần đây, nguyên thần của hắn được bảo tồn khá tốt.

Tình hình của đại năng khác của Yêu tộc là Lục Áp, ước chừng cũng như vậy.

Trong tình huống này muốn hồi sinh cũng không phải là không thể.

Chỉ là loại hồi sinh này khá khó chịu, giống như hành thi tẩu nhục

vậy.

Tuy có tư tưởng của mình, nhưng dù sao cũng không phải là thân xác tương xứng với nguyên thần của mình.

Như vậy thành tựu tương lai cũng sẽ có hạn.

Theo thực lực ban đầu của Kế Mông, hiển nhiên hắn không có tư cách xếp hạng cao như vậy, nhiều nhất cũng chỉ là chín mươi mấy.

Bởi vì thực lực của hắn không thể mạnh hơn Cửu Anh.

Bây giờ hắn xếp hạng cao như vậy, ước chừng cũng là do Nữ Oa nương nương sắp đặt cho hắn.

Điều này cũng đại biểu cho việc Kế Mông hiện tại, tuy có một thân sức mạnh, nhưng sức chiến đấu thực sự lại không ra sao.

Tương lai của hắn cũng chỉ đến thế.

Có lẽ gã này cũng coi như là trong họa có phúc rồi.

Cho dù lúc hắn chưa chết, muốn đạt đến cấp bậc này cũng rất khó.

Không ngờ chết một lần rồi sống lại, sức chiến đấu lại mạnh hơn..." Nghe vậy, mấy vị thủ lĩnh khác cũng gật đầu.

Thần Nông Thị nói không sai chút nào.

Kế Mông vốn đã đạt đến đỉnh phong, ước chừng dù có tu luyện thế nào cũng không thể có bước nhảy vọt về chất.

Dù sao đã đạt đến thực lực cấp Chuẩn Thánh, đã là từng bước khó khăn.

Muốn tiến thêm một bước, không có tạo hóa lớn thì không thể.

Nói cách khác, Kế Mông lúc còn sống, dù tu luyện vô số năm, nhiều nhất cũng sẽ không có thay đổi gì quá lớn.

Mà sau khi chết một lần, thực lực lại tăng lên rất nhiều, cũng coi

như là trong họa có phúc.

Nghe đến đây, mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc mới thở phào một hơi.

Nói như vậy, cũng miễn cưỡng có thể chấp nhận.

Dù sao không phải là thủ đoạn của Yêu tộc, mà là thủ đoạn của Thánh nhân.

Thủ đoạn của Thánh nhân, miễn cưỡng có thể chấp nhận.

Lúc này, Hiên Viên Thị ở bên cạnh lại cười lạnh mấy tiếng: "Sống lại thì sao chứ?

Cho dù gã này sống lại, ước chừng cũng không dám đến Nhân tộc gây sự nữa đâu nhỉ?

Hắn mà dám đến, ta một kiếm chém chết hắn là được!" Nói đến đây, trong mắt còn tràn ngập sát ý vô tận.

Ông ta thật sự không thích gã này.

Nếu gã này thật sự dám đến gây sự lần nữa, chém chết hắn hiển nhiên là dễ như trở bàn tay.

Nghe vậy, mấy vị thủ lĩnh khác cũng gật đầu.

Đối với những kẻ như Kế Mông, đối với họ đã không còn là mối đe dọa nào.

Đối thủ của họ bây giờ là Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Hoàng Phục Hy, Yêu Sư Côn Bằng, vân vân.

Cái gọi là Thập Đại Yêu Thánh, đối với họ, chẳng qua chỉ là những con kiến lớn hơn một chút mà thôi, có thể tùy tay giết chết.

Ngay lúc Vu tộc và Nhân tộc đang kinh ngạc, sâu trong Thiên Cung, Đông Hoàng Thái Nhất lại nở một nụ cười mãn nguyện.

Chuyện này chính là do Đông Hoàng Thái Nhất tự mình đi làm.

Hắn tự mình mang nguyên thần của hai người đến Oa Hoàng Cung, cầu xin Nữ Oa nương nương cứu sống hai người.

Dù xét từ phương diện nào, hai người này cũng không thể chết một cách đơn giản như vậy.

Lục Áp Đạo Nhân là con Kim Ô thứ ba giữa trời đất, nếu Lục Áp Đạo Nhân chết đi, chẳng phải là họ sẽ bị tuyệt tự tuyệt tôn sao?

Kế Mông cũng không thể chết một cách tùy tiện, nếu hắn chết, Thập Đại Yêu Thánh chẳng phải là hữu danh vô thực sao?

Thập Đại Yêu Thánh chỉ còn lại chín người, đối với các Yêu Thánh khác cũng không tốt.

Vì thế hắn cũng hy vọng Kế Mông có thể sống lại.

Sau đó hắn ở lại Oa Hoàng Cung ba ngày.

Chương 659

Nữ Oa nương nương suy nghĩ ba ngày, cuối cùng vẫn hồi sinh hai người này.

Có thể nói tất cả đều là công lao của hắn.

Khi hắn mang hai người trở về, quả thật đã mang lại cho huynh trưởng một bất ngờ lớn.

Lúc này, trên mặt Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi nở một nụ cười lạnh: "Tin rằng những kẻ ở Vu tộc hẳn là đang kinh ngạc lắm nhỉ?

Vu tộc, đám huyết mạch bẩn thỉu này..." Trong mắt hắn lộ ra một tia chế giễu, sau đó lại nhìn về phương xa, nơi đó chính là thánh địa Nhân tộc Thủ Dương Sơn. "Những kẻ ở Nhân tộc chắc cũng không ngờ tới nhỉ?

Bọn họ giết hai người, chính mình lại hồi sinh hai người đó..." Lúc này Đông Hoàng Thái Nhất lẩm bẩm: "Tin rằng đối với họ, đây tuyệt đối là một bất ngờ." Nói rồi lại là một trận cười lạnh.

Còn Yêu Đế Đế Tuấn sâu trong Thiên Cung, nhìn thân ảnh Kế Mông trên không trung, cũng nở một nụ cười nhẹ.

Chuyện này là do Đông Hoàng Thái Nhất làm, là Đông Hoàng Thái Nhất mang theo nguyên thần của hai người, cầu đến Oa Hoàng Cung.

Cuối cùng Đông Hoàng Thái Nhất thật sự đã làm được chuyện này.

Nữ Oa nương nương ra tay hồi sinh hai người, lúc đó quả thật khiến hắn phấn khích mấy ngày.

Dù sao con trai hắn cũng chết đi sống lại, đối với hắn thật sự là

một tin vui lớn.

Vì thế con trai hắn đã bị chính mình bí mật giam giữ, tuyệt đối không thể để gã này tùy tiện chạy loạn trong thế giới Hồng Hoang nữa.

Nếu cứ tiếp tục chạy lung tung, e rằng thật sự rất nguy hiểm.

Dù sao hắn cũng chỉ có một người con trai này, lại còn chết đi sống lại, nếu chết thêm lần nữa, hắn thật sự sẽ tuyệt tự tuyệt tôn.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang có đủ loại phản ứng, cuối cùng cũng có đại đạo văn tự xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang hạng 88: Yêu tộc Kế Mông, cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đầu rồng, thân người, móng vuốt chim, lưng mọc lông vũ.

Vung tay có thể vật lộn với trời cao, mở miệng có thể phun ra mưa mù, nếu xuất hiện cùng với cuồng phong bão vũ, sức chiến đấu tất nhiên sẽ tăng mạnh.

Vốn đã bị đại năng Nhân tộc đánh chết, sau được thủ đoạn thần bí hồi sinh, do đó chiến lực tăng mạnh.

Vì thế được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Trị số chiến lực là: 748 vạn!"] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang hạng 88 Kế Mông thưởng: 30 vạn năm pháp lực đạo hạnh.

Tiên thiên thanh khí ba mươi luồng!"] Đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lập tức sững sờ, sau đó lại vô cùng kinh ngạc.

Ai cũng không ngờ, một người rõ ràng đã chết, lại được hồi sinh.

Sống lại thì thôi đi, sức chiến đấu lại còn tăng mạnh, thật sự vượt ngoài sức tưởng tượng của mọi người.

Qua một lát, hình ảnh trên không trung đã biến mất, dòng chữ lớn kia cũng đồng dạng biến mất.

Thay vào đó là một đoàn kim quang khác đang diễn biến kịch liệt.

Đoàn kim quang này diễn hóa trên không trung hồi lâu, cuối cùng cũng có một đạo thân ảnh khác xuất hiện.

Chỉ là sau khi thân ảnh này xuất hiện, lại trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang rớt cằm.

Bởi vì xuất hiện không phải là vật chủng kỳ quái gì, cũng không phải là đạo thể hình người, mà lại là một vật nhỏ bằng lòng bàn tay.

Chỉ thấy vật nhỏ như vậy trên không trung, thật sự là quá nhỏ, thậm chí khiến người ta nhìn không rõ.

Khi chúng sinh cẩn thận căng mắt nhìn, lại phát hiện đó là một con ngọc thiềm thừ (cóc ngọc) lớn bằng lòng bàn tay.

Thiềm thừ vốn là loài vật vô cùng ghê tởm, thậm chí có thể nói là ai cũng ghét, nhưng con này lại hoàn toàn khác.

Bởi vì đây là một con ngọc thiềm thừ vô cùng xinh đẹp.

Con thiềm thừ này toàn thân trắng như tuyết, không có một chút tạp sắc nào, nhìn từ xa gần như là bán trong suốt.

Tinh khiết trong suốt tỏa ra ánh sáng trên không trung, đẹp biết bao?

Rõ ràng là một con cóc, lại cho người ta cảm giác băng thanh ngọc khiết, thật khiến người ta khó mà tưởng tượng.

Lại còn có một loại mị lực quỷ dị toát ra, khiến người ta chỉ muốn nâng niu trong lòng bàn tay.

Xem ra ngay cả những vật chủng xấu xí, cũng có những trường hợp đặc biệt đẹp đến cực hạn.

Bất kỳ vật chủng nào cũng không thể xem thường, nếu không tất sẽ chịu thiệt lớn.

Nhìn con thiềm thừ xinh đẹp như vậy, chúng sinh Hồng Hoang đều kinh hô một trận. "Con thiềm thừ này thật là đẹp." "Thật không ngờ thiềm thừ còn có dáng vẻ băng thanh ngọc khiết như vậy, quá đẹp rồi phải không?

Thật có chút khó tin..." "Tại sao có cường giả thì hiện ra đạo thể, có cường giả lại hiện ra bản thể?" Bên cạnh có người khinh bỉ một tiếng: "Cái này là xem sức chiến đấu.

Có người đạo thể sức chiến đấu mạnh hơn, tự nhiên là hiện ra dáng vẻ đạo thể của hắn!

Có người bản thể sức chiến đấu mạnh hơn một chút, tự nhiên là hiện ra bản thể!

Chủ yếu là xem hình thái nào mạnh hơn!" Nghe những lời này, nhiều người gật đầu. "Con ngọc thiềm thừ này tin rằng không ai không nhận ra đâu nhỉ?" Nghe câu hỏi này, các cường giả Hồng Hoang đều gật đầu.

Con ngọc thiềm thừ này có thể nói là khá quen thuộc, bởi vì nó cũng đã từng xuất hiện rồi, lúc còn trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, con ngọc thiềm thừ này đã xuất hiện một lần, và xếp hạng 70.

Điều này đủ để nói lên rằng nhục thân của con ngọc thiềm thừ này rất mạnh mẽ.

Con ngọc thiềm thừ này chính là bản thể của Yêu Hậu Hi Hòa.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng khá quen thuộc, nhưng bây giờ nhìn lại một lần nữa, vẫn khiến người ta cảm thấy vô cùng kinh ngạc. "Nếu không phải là Hồng Mông Tử Kim Bảng, ai có thể tin bản thể của Yêu Hậu Hi Hòa là một con ngọc thiềm thừ chứ?" "Ngọc thiềm thừ thì sao?

Ngươi không thấy con ngọc thiềm thừ này đẹp thế nào à?" "Nàng

vẫn là nữ thần của ta, ta vẫn yêu nàng." "Nữ thần không thể bị xúc phạm." Lời nói của người kia, trong nháy mắt như chọc vào tổ ong vò vẽ, vô số người trong khoảnh khắc này bắt đầu phản bác.

Nghe những người này phản bác, người kia không dám lên tiếng nữa.

Đúng lúc này, đại đạo văn tự cuối cùng cũng chậm rãi xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang hạng 87: Yêu Hậu Hi Hòa.

Cảnh giới Chuẩn Thánh, Thái Âm Ngọc Thiềm, sinh ra từ ngọc thiềm thừ trên Thái Âm Tinh.

Trên người có sức mạnh Thái Âm vô song.

Nhục thân vốn đã vô cùng mạnh mẽ, cộng thêm sức mạnh Thái Âm ẩn chứa trong người, uy lực vô cùng.

Vì thế được lên bảng.

Trị số chiến lực là: 761 vạn."] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang hạng 87 Yêu Hậu Hi Hòa thưởng: 40 vạn năm pháp lực đạo hạnh, tiên thiên thanh khí bốn mươi luồng!"] Nhìn đại đạo văn tự trên không trung, nhiều người lại một phen kinh hô.

Bởi vì sức chiến đấu của Yêu Hậu thực sự quá mạnh mẽ.

Chúng sinh Hồng Hoang gần như chưa từng thấy nàng ra tay.

Thời thượng cổ nàng đã sinh ra từ Thái Âm Tinh, vì dung mạo vô cùng kinh diễm, và từ trước đến nay không tranh với đời, chúng sinh Hồng Hoang đối với nàng khá yêu thích.

Hơn nữa chưa từng có ai tùy tiện chủ động đi gây sự với nàng, cũng chưa từng có ai tùy tiện chạy đến Thái Âm Tinh gây rối.

Nơi đó dù sao cũng không phải là nơi để gây rối.

Vì thế tất cả mọi người ở Hồng Hoang đều cho rằng sức chiến

đấu của Hi Hòa không mạnh lắm, thậm chí cho rằng nàng không có bao nhiêu sức chiến đấu.

Bởi vì bao nhiêu năm nay chưa từng ra tay, và luôn sống ẩn dật.

So với bất kỳ ai ở thế giới Hồng Hoang đều yên tĩnh hơn, cũng rất ít đi lại trong thế giới Hồng Hoang.

Ban đầu ở trên Thái Âm Tinh, nàng vẫn luôn sống ở đó.

Sau này gả cho Yêu Đế Đế Tuấn, hoàn thành thiên hôn, lại càng trở nên ẩn dật.

Thế giới Hồng Hoang chỉ biết danh mà không biết thực lực của nàng.

Cho dù biết Yêu Hậu Hi Hòa vô cùng xinh đẹp, cũng chưa từng gặp qua người.

Nếu không phải Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất hiện, họ rất có khả năng cả đời cũng không gặp được dung nhan thật của Hi Hòa, càng khó quan sát được bản thể của Hi Hòa lại là ngọc thiềm thừ.

Đây là điều không ai ngờ tới.

Bây giờ Hi Hòa bộc lộ ra sức chiến đấu mạnh mẽ như vậy, cũng là điều họ không ai ngờ tới.

Hơn nữa, sức mạnh của nàng gần như vượt qua đại đa số Thập Đại Yêu Thánh, trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực của Hồng Mông Tử Kim Bảng, xếp hạng 87.

Nghĩ đến thôi cũng có chút kinh tâm động phách.

Một nữ tử xinh đẹp như vậy, một nữ tử ưu tú như vậy, sức chiến đấu lại cũng lợi hại như thế.

Thật khiến người ta khó mà tưởng tượng.

Sâu trong Thiên Cung, Yêu Đế Đế Tuấn nhìn Thiên Hậu Hi Hòa bên cạnh, ánh mắt lộ ra nụ cười nhạt.

Chương 660

"Phu nhân, không ngờ nàng có thể xếp hạng 87 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực." Thiên Hậu Hi Hòa nghe vậy, không khỏi liếc Yêu Đế Đế Tuấn một cái: "Thực lực của ta chàng còn không biết sao?

Ta tuy rất ít ra tay, nhưng ít nhiều cũng có chút thực lực chứ?

Nếu ngay cả bảng thực lực này cũng không lên được, chẳng phải là tát vào mặt chàng, đường đường Yêu Đế đại nhân sao?" Nghe giọng nói không vui của Thiên Hậu Hi Hòa, Yêu Đế Đế Tuấn cũng cười khà khà.

Hắn đối với việc phu nhân của mình xếp hạng cao như vậy hiển nhiên là khá hài lòng.

Bây giờ trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, Yêu tộc đã có rất nhiều người lên bảng.

Cộng thêm Yêu Hậu, người của Yêu tộc lên bảng đã đủ 7 người.

Theo tình hình hiện tại, Yêu tộc xem như là người chiến thắng lớn nhất.

Bây giờ đã có 7 đại năng Yêu tộc lên bảng, nghĩ lại quả thật là chuyện khá vui mừng.

Dù sao đi nữa, Yêu tộc cũng sẽ có hơn mười vị đại lão lên bảng.

So sánh như vậy, Vu tộc và Nhân tộc, đến giờ vẫn chưa có chút động tĩnh nào.

Chẳng phải là nói Yêu tộc mới là người chiến thắng lớn nhất sao?

Yêu Đế Đế Tuấn lúc này đặc biệt vui vẻ, ánh mắt rực lửa nhìn lên hư không.

Yêu tộc đã không còn vấn đề gì nữa, vậy tiếp theo chính là vấn đề xếp hạng của chính mình.

Xếp hạng của mình rốt cuộc là bao nhiêu?

Mình rốt cuộc có thể xếp hạng bao nhiêu?

Có thể vào được top 30 không?

Yêu Đế Đế Tuấn lẩm bẩm.

Mục tiêu của hắn là vào top 30.

Mục tiêu này nói khó cũng khó, nói không khó cũng không khó.

Sở dĩ nói mục tiêu này rất khó là vì riêng cấp Thánh nhân đã có hơn hai mươi vị.

Top 30 tuy nghe có vẻ cao, nhưng sau khi trừ đi hơn 20 vị Thánh nhân, căn bản cũng không còn lại mấy thứ hạng.

Sở dĩ nói xếp hạng này không khó, nguyên nhân chủ yếu cũng là điểm này.

Trừ đi hơn hai mươi vị Thánh nhân đó, trong top 30 vẫn còn một số chỗ trống khác.

Yêu Đế Đế Tuấn cũng là một trong những người thuộc tầng lớp vô địch dưới Thánh nhân.

Vô số năm trước hắn đã đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, trong cả thế giới Hồng Hoang, cũng là tồn tại rất ít có đối thủ.

Vì thế muốn xếp hạng vào top 30 vẫn có hy vọng.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Hậu im lặng một lát: "Tin rằng xếp hạng của chàng sẽ không thấp đâu.

Sức chiến đấu của chàng là không thể nghi ngờ." Nghe lời của

Yêu Hậu Hi Hòa, Yêu Đế Đế Tuấn im lặng một lát, cuối cùng gật đầu.

Yêu Hậu nói không sai.

Theo tình hình hiện tại, sức chiến đấu có thể ổn định thắng hắn một bậc, ước chừng cũng chỉ có hiền đệ Đông Hoàng Thái Nhất của mình.

Thực ra xét về tu vi chân chính, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không mạnh hơn mình, chỉ là chiếm ưu thế về pháp bảo mà thôi.

Hà Đồ Lạc Thư của mình tuy mạnh, nhưng cũng chỉ là Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, còn Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất lại là một trong ba báu vật Khai Thiên, là Hỗn Độn Chí Bảo.

Khoảng cách là vô cùng rõ ràng.

Hà Đồ Lạc Thư của mình trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo chỉ xếp hạng ba mươi mấy, còn Hỗn Độn Chung của hiền đệ lại xếp hạng hai mươi mấy, là một trong ba báu vật Khai Thiên tiến có thể công, lui có thể thủ.

Với ưu thế của Hỗn Độn Chung, mình thật sự không thắng được Đông Hoàng Thái Nhất.

Trừ Đông Hoàng Thái Nhất ra, trong thế giới Hồng Hoang, các cường giả vô địch dưới Thánh nhân khác, hắn, Yêu Đế Đế Tuấn, thật sự không sợ ai cả.

Ngay lúc Yêu Đế Đế Tuấn và Yêu Hậu đang suy nghĩ, tại một nơi thần bí, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn lên không trung cũng hơi sững sờ.

Nhìn thân ảnh của tẩu tẩu trên không trung, trong mắt lại lộ ra vẻ trầm tư.

Ban đầu khi hắn và đại ca lần đầu gặp tẩu tẩu, cả hai đều bị vẻ đẹp của tẩu tẩu mê hoặc.

Không chỉ Yêu Đế thích Yêu Hậu, Đông Hoàng Thái Nhất cũng thích Yêu Hậu.

Chỉ là hắn lại không có vận may tốt như vậy, vì tẩu tẩu thích là đại ca.

Đối mặt với tình huống này, Đông Hoàng Thái Nhất chỉ có thể bất đắc dĩ rút lui.

Đại ca và tẩu tẩu cũng thuận lý thành chương kết hợp với nhau.

Chỉ là tình cảm của hắn vẫn luôn bị dồn nén trong lòng, thậm chí có mấy lần còn sinh ra tâm ma.

Vốn dĩ hắn cho rằng mình ngụy trang rất tốt, chưa từng có ai phát hiện tình cảm của mình, chỉ là không ngờ tình cảm của mình cuối cùng vẫn bị người ta phát hiện, và người đó lại là đại ca mà mình kính trọng nhất, Yêu Đế Đế Tuấn.

Tình huống như vậy thật khiến hắn khó chịu một trận.

Lời nói của Yêu Đế Đế Tuấn vẫn luôn quanh quẩn trong sâu thẳm nội tâm hắn, khiến hắn khá khó chịu.

Nhìn thân ảnh của tẩu tẩu trên không trung, Đông Hoàng Thái Nhất thở dài một hơi.

Nếu đại ca đã biết suy nghĩ của hắn, vậy tẩu tẩu tự nhiên cũng hiểu rõ.

Nhưng bao nhiêu năm qua, dường như nàng không hề biểu đạt bất kỳ suy nghĩ nào, điều này rõ ràng là không cần nói cũng hiểu.

Đông Hoàng Thái Nhất hít một hơi thật sâu, trong mắt lộ ra một tia chế giễu.

Hỏi thế gian, tình là chi!

Khiến cho người ta, sống chết hẹn thề...

Đông Hoàng Thái Nhất than thở một trận, cuối cùng lại nhớ đến Khâm Nguyên, người một lòng một dạ với mình.

Đông Hoàng Thái Nhất lại lộ ra một tia chế giễu.

Khâm Nguyên một lòng một dạ với mình, chẳng phải cũng giống như mình một lòng một dạ với tẩu tẩu sao?

Chỉ là bao nhiêu năm nay, mình chỉ đặt ánh mắt lên người tẩu tẩu, lại lơ là người vẫn luôn âm thầm bên cạnh mình, suýt nữa gây thành bi kịch.

Nhưng may mắn là sau khi được Yêu Đế Đế Tuấn nhắc nhở, Đông Hoàng Thái Nhất cũng coi như miễn cưỡng đột phá được tâm ma.

Nếu đã không có được tẩu tẩu, nhìn nàng vẫn luôn hạnh phúc cũng tốt.

Mình dù sao cũng còn có cuộc sống của mình phải sống.

Yêu tộc bây giờ cũng đã suy tàn, không sống cho mình mấy ngày, nói không chừng ngày nào đó sẽ hoàn toàn vẫn lạc.

Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt lộ ra một tia chế giễu.

Thật không ngờ Yêu tộc thanh thế lừng lẫy lại cũng sa sút đến mức này.

Chỉ là một Nhân tộc quật khởi nhờ Thiên Cơ Lâu, lại có thể gây cho Yêu tộc áp lực lớn như vậy.

Điều này nếu đặt ở trước kia thật là một sự tồn tại khó mà tưởng tượng.

Ngay cả Vu tộc cũng chưa từng gây cho Yêu tộc áp lực lớn đến vậy.

Đông Hoàng Thái Nhất hít một hơi thật sâu, liền nhắm mắt lại, tiến vào trạng thái tu luyện sâu.

Dù sao bất cứ lúc nào cũng có thể bùng phát đại chiến kinh thiên, nhân cơ hội này tu luyện một phen, đến lúc đó cũng tốt, có thể giết thêm mấy kẻ địch.

Còn lúc này Khâm Nguyên lại lảo đảo trở về phủ đệ của mình.

Nàng vốn là đi tìm Đông Hoàng Thái Nhất để từ biệt, lòng nàng đã nguội lạnh.

Trái tim của Đông Hoàng Thái Nhất căn bản không đặt ở trên người nàng.

Nàng đã âm thầm bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất vô số năm, cho dù là một tảng đá, bao nhiêu năm qua cũng nên được sưởi ấm rồi.

Nàng âm thầm bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất, nào chỉ vạn năm?

Cứ tiếp tục như vậy, nàng cảm thấy mình sắp không chịu nổi nữa.

Chỉ là không biết Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên bị kích thích gì, nhìn thấy mình xong, lại lộ ra ánh mắt khác thường, cuối cùng đã chiếm hữu mình.

Nghĩ đến sự điên cuồng của Đông Hoàng Thái Nhất, Khâm Nguyên đến bây giờ vẫn cảm thấy có chút xấu hổ.

Rời khỏi chỗ của Đông Hoàng Thái Nhất, lảo đảo trở về nơi ở của mình.

Lúc này nàng đang nằm trên giường nghỉ ngơi.

Mình cuối cùng cũng sắp khổ tận cam lai rồi sao?

Khâm Nguyên ngây ngô cười, cười mà lại rơi nước mắt.

Xem ra bao nhiêu năm bỏ ra của mình cuối cùng cũng đáng giá.

Chương 661

Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng cũng đã khai khiếu rồi.

Không còn là bộ dạng si ngốc như trước nữa.

Nghĩ đến đây, nàng lại cười khà khà.

Có lẽ những ngày tháng tương lai sẽ tốt hơn nhiều nhỉ?

Dù sao Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã cho mình lời hứa.

Chỉ cần ngoan ngoãn ở bên cạnh hắn, hắn sẽ không để mình chịu thiệt.

Nghĩ đến đây Khâm Nguyên lại cười, trong mắt có sự vui mừng.

Mình cũng coi như cuối cùng đã thấy mây tan trăng sáng.

Nghĩ đến đây, ánh mắt nàng lại lộ ra vẻ vui mừng, ngẩng đầu nhìn ra ngoài trời, lại phát hiện hai luồng khí tím vàng lơ lửng sâu trong bầu trời quả thật đẹp.

Hai luồng khí tím vàng lơ lửng trên không trung, trực tiếp chiếu rọi Hồng Mông Tử Kim Bảng vô cùng huy hoàng lộng lẫy.

Nhìn Hồng Mông Tử Kim Bảng lấp lánh thần quang trên không trung, Khâm Nguyên nhất thời ngẩn ngơ.

Nhưng đúng lúc này, trong phủ đệ của nàng lại có hai bóng người lén lút xuất hiện.

Thân phận của Khâm Nguyên vô cùng tôn quý, là một trong Thập Đại Yêu Thánh, trong Thiên Cung tự nhiên có nơi ở của mình.

Cộng thêm nàng tính tình thích yên tĩnh, trong phủ đệ rộng lớn, cũng chỉ có một mình nàng ở mà thôi.

May mắn là Yêu tộc họ không quá thích những thứ rườm rà.

Vì thế, nơi này chỉ là nơi Khâm Nguyên ở lúc nhàm chán mà thôi.

Cộng thêm năng lực của Khâm Nguyên là độc tính, phủ đệ của nàng cũng khá hẻo lánh, rất ít có đại yêu hoạt động ở khu vực này, vừa hay phù hợp với tính cách thanh tịnh của Khâm Nguyên.

Thế nhưng trong phủ đệ rộng lớn này lại đột nhiên có hai vị khách không mời mà đến.

Hai vị khách không mời này không phải ai khác, chính là hai vị Tổ Vu của Vu tộc.

Một vị là Xa Bỉ Thi, chính là Độc Chi Tổ Vu, vị còn lại là hảo hữu của hắn, Thiên Ngô.

Hai người sở dĩ đến đây, mục đích chính là nhắm vào Khâm Nguyên.

Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi có thể nói là cao thủ dùng độc số một trong thế giới Hồng Hoang.

Ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng từng nếm mùi độc của hắn, sức chiến đấu tự nhiên không phải chuyện nhỏ.

Xa Bỉ Thi mạnh mẽ như vậy, tuy rất ít có thứ gì có thể gây hứng thú cho hắn, nhưng hắn lại có hứng thú sâu sắc với Khâm Nguyên.

Không chỉ vì Khâm Nguyên dung mạo xinh đẹp, mà còn vì độc tính của Khâm Nguyên.

Năng lực của Khâm Nguyên khá tương tự với hắn, cũng giỏi dùng độc, gần như có thể nói là cao thủ dùng độc số một của Yêu tộc.

Trong vô số năm đại chiến giữa hai tộc Vu Yêu, hai người cũng đã từng đối đầu nhiều lần, đều có hứng thú sâu sắc với bản lĩnh của đối

phương.

Chỉ là trước đây quan hệ hai tộc Vu Yêu quá căng thẳng, bất luận là cương vực của Vu tộc hay là yêu vực trên trời, đều có trọng binh canh giữ, muốn lén lút lẻn vào địa bàn của đối phương hiển nhiên là rất khó.

Còn bây giờ Nhân tộc bất ngờ trỗi dậy, trọng binh của hai tộc Vu Yêu đều nhắm vào Nhân tộc, điều này mới dẫn đến việc Vu tộc và Yêu tộc không còn trọng binh canh giữ, khiến hai vị Tổ Vu này dễ dàng lẻn vào.

Lúc này Thiên Ngô không khỏi có chút oán trách: "Thật không ngờ ta lại điên cuồng đến mức này, cùng ngươi đến khu vực Yêu tộc.

Một khi bị Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất phát hiện, e rằng chúng ta sẽ phải ở lại đây vĩnh viễn." Xa Bỉ Thi nghe vậy không khỏi đảo mắt: "Ngươi nói gì vậy?

Sẽ không có vấn đề gì đâu.

Nơi này là khu vực xa xôi của Thiên Cung, ngày thường cũng không có ai.

Chỉ cần chúng ta ra tay nhanh, tiểu nương tử Khâm Nguyên kia chắc chắn không chạy thoát được.

Chỉ cần bắt được nàng ta, Yêu tộc chắc chắn sẽ tổn thất một chiến lực lớn.

Khi bọn họ phát hiện đã hồi sinh Kế Mông, nhưng lại mất đi Khâm Nguyên, không biết họ sẽ có cảm nghĩ gì." Nói rồi hắn liền cười khà khà.

Nói về mức độ điên cuồng, Xa Bỉ Thi là người hoạt bát nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, cũng là người thích gây chuyện nhất.

Bây giờ lại dẫn theo Thiên Ngô, lén lút lẻn vào khu vực Yêu tộc, không thể không nói là gan to bằng trời.

Một khi bị phát hiện, e rằng hai vị Tổ Vu của Vu tộc này cũng lành ít dữ nhiều.

Thiên Ngô oán trách nhìn Xa Bỉ Thi một cái: "Hy vọng mọi chuyện đều thuận lợi.

Ta không muốn cứ thế chết một cách không minh bạch ở đây đâu." Xa Bỉ Thi cười khà khà: "Yên tâm đi, sẽ không có vấn đề gì đâu, ta đã nghiên cứu vô số năm rồi.

Nơi này hẻo lánh, Yêu tộc lại sợ độc tính của tiểu nương tử Khâm Nguyên này, vì thế rất ít có người đến đây chạy loạn.

Phủ đệ rộng lớn này cũng không có một người ngoài.

Chỉ cần tiểu nương tử đó ở đây, ta chắc chắn có thể bắt nàng ta một cách thần không biết quỷ không hay, sau đó mang nàng về Vu tộc.

Đợi đến khi Yêu tộc phát hiện Khâm Nguyên đã biến mất, lúc đó đã muộn rồi." “Hắc hắc hắc...” Nói đoạn, Xa Bỉ Thi liền cười lên khằng khặc.

Trong tiếng cười ít nhiều đều ẩn chứa một sự thâm trầm không ai biết.

Hắn có thể nói là thèm thuồng Khâm Nguyên đến nhỏ dãi.

Thần thông hệ Độc của Khâm Nguyên đã khiến hắn ngưỡng mộ từ rất lâu rồi.

Chỉ cần hắn có thể đoạt được thần thông của nàng, thực lực của Xa Bỉ Thi hắn chắc chắn sẽ tăng cường gấp nhiều lần.

Đến lúc đó, thực lực của hắn dù là trong số các Tổ Vu cũng sẽ đứng hàng đầu.

Đây chính là điều hắn hằng mơ ước.

Hai vị Tổ Vu cẩn thận tìm kiếm trong cung điện này.

Một lúc lâu sau, cuối cùng hai người cũng tìm thấy Khâm Nguyên.

Lúc này nàng đang yên tĩnh nằm trên giường, ngẩn người ra.

Thấy cảnh tượng này, Xa Bỉ Thi nhất thời mừng rỡ.

Thật không ngờ tìm nàng trong biển người trăm ngàn độ, ngoảnh đầu lại thấy nàng ở nơi đèn đuốc lụi tàn!

Dễ dàng bị hắn tìm thấy như vậy, quả thực là niềm vui ngoài ý muốn.

Thấy phản ứng của Xa Bỉ Thi, Thiên Ngô cũng nhìn theo ánh mắt của đối phương.

Quả nhiên phát hiện một nữ tử thiên kiều bá mị, chính là Khâm Nguyên trong Thập Đại Yêu Thánh.

Thiên Ngô bất giác bĩu môi.

Tên Xa Bỉ Thi này, thật sự là nhắm vào năng lực của người ta sao?

Chẳng lẽ không phải vì mỹ sắc của người ta ư?

Thiên Ngô tỏ ra vô cùng nghi ngờ.

Nhưng cuối cùng y cũng không nói gì.

Đã đến đây rồi, dĩ nhiên là y sẽ toàn lực ủng hộ.

Nếu có thể lén lút bắt giữ một Yêu Thánh trong Thập Đại Yêu Thánh, quả thật là một ý tưởng không tồi.

Đừng nói là Xa Bỉ Thi, ngay cả y cũng cảm thấy vô cùng hưng phấn.

Chỉ thấy Xa Bỉ Thi hít sâu một hơi, sau đó đặt tay lên tóc mình, rồi

từ trong tóc véo ra một sợi tóc màu đỏ.

Nhìn kỹ, sợi tóc đỏ này như một con rắn nhỏ màu đỏ, khẽ run rẩy trong không trung.

Xa Bỉ Thi nhìn sợi tóc đỏ này, ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng.

Đây là một trong những thủ đoạn hắn đã thai nghén vô số năm qua.

Tuy nhìn qua chỉ là một sợi tóc đỏ, nhưng thực chất nó là một loại độc vật siêu cường được cụ tượng hóa.

Độc vật siêu cường như vậy đã ngưng tụ thành thực thể, đủ thấy sự đáng sợ của nó.

Chỉ thấy Xa Bỉ Thi trịnh trọng véo sợi tóc, sau đó nhẹ nhàng thổi một hơi.

Sợi tóc này trong nháy mắt hóa thành một luồng sương mù màu đỏ nhàn nhạt.

Luồng sương mù đỏ nhạt cuối cùng nhẹ nhàng tan biến vào giữa đất trời.

Đây là thủ đoạn Xa Bỉ Thi thường dùng, dù sao hắn cũng là Độc Chi Tổ Vu, thủ đoạn của hắn về cơ bản đều nằm trên Độc chi đại đạo.

"Có được không vậy?" Nhìn luồng khói mờ ảo này, Thiên Ngô không khỏi đảo mắt xem thường.

Y thực sự khó mà tưởng tượng được chút thứ này lại có thể khống chế được Khâm Nguyên.

Xa Bỉ Thi lại cười khẳng khặc: "Yên tâm đi, đừng nói là tiểu nương tử kia." "Dù là Thánh nhân hít phải đám độc vật này cũng phải khó chịu mấy ngày, huống chi là một con Uyên Ương Độc Phong." Chỉ thấy luồng khói đỏ này lững lờ bay về phía cung điện.

Lúc này, Khâm Nguyên trong cung điện không hề hay biết.

Chương 662

Tâm trí nàng đều đặt trên người Đông Hoàng Thái Nhất.

Mới cách đây không lâu, nàng và Đông Hoàng Thái Nhất đã phát sinh quan hệ.

Lúc này nàng đang tưởng tượng sau này sẽ chung sống với Đông Hoàng Thái Nhất như thế nào.

Bỗng nhiên nàng ngửi thấy một mùi vị ngọt ngào.

Khâm Nguyên lại hít sâu một hơi.

Chỉ thấy mùi vị này cực kỳ thơm ngọt, dường như rất hợp khẩu vị của nàng.

Nàng bỗng cảm thấy có chút khó hiểu.

Chuyện gì thế này?

Tại sao đột nhiên lại có một mùi vị ngọt ngào xuất hiện?

Ngay sau đó, sắc mặt nàng đột nhiên đại biến.

Nàng là ai?

Nàng là Khâm Nguyên, một trong những độc vật nổi danh trong trời đất.

Ngay lập tức nàng đã phát hiện có điều không ổn.

Nơi này là Vô Thượng Thiên Cung, ngoài mùi hương do chính nàng tạo ra, làm sao có thể có mùi hương khác truyền đến?

Đây gần như là chuyện khó mà tưởng tượng được.

Cả Thiên Cung, ngoài nàng ra, không còn cường giả nào khác đến cung điện của nàng.

Mùi hương này từ đâu ra?

Ngay lúc nàng đang thắc mắc, sắc mặt bỗng nhiên trắng bệch.

Bởi vì từ trong mùi hương này, nàng cảm nhận được một cảm giác khác thường.

Trong nháy mắt, sức mạnh trên người nàng đã biến mất sạch sẽ.

"Đây là..." Sắc mặt Khâm Nguyên trong phút chốc trắng bệch đến cực điểm.

"Là ai?

Cút ra đây cho lão nương!" Thân hình Khâm Nguyên tuy nhỏ nhắn, nhưng sức mạnh trong cơ thể lại rất lớn, giọng nói cũng rất to.

Nàng đã biết có người xâm nhập vào lãnh địa của mình, phát ra mùi hương này.

Thông qua mùi hương này, nàng đã biết đây là độc khí rất lợi hại.

Người có thể tỏa ra độc khí lợi hại như vậy tuyệt đối không phải kẻ tầm thường.

Trong ấn tượng của nàng, ngay cả độc khí của Cửu Anh cũng không lợi hại đến thế.

Vậy rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?

Rốt cuộc là ai đã đến lãnh địa của nàng tỏa ra độc khí?

Chẳng lẽ là một kẻ có ý đồ xấu?

Ánh mắt Khâm Nguyên lóe lên, không khỏi lớn tiếng quát tháo.

Độc khí này lợi hại như vậy, ngay cả một cao thủ dụng độc như nàng cũng bị áp chế.

Rốt cuộc là ai?

Đồng thời, nàng cũng có chút căm hận chính mình.

Không ngờ bản thân lại sơ suất đến vậy, có người xâm nhập vào phủ đệ mà nàng không hề hay biết.

Cảm giác mệt mỏi trên người khiến nàng cực kỳ khó chịu.

Pháp lực trong cơ thể gần như không thể cảm ứng được, sức mạnh thể xác cũng dần tan biến.

Một cảm giác mệt mỏi chưa từng có tràn ngập cơ thể nàng.

Thấy tình huống này, mắt Thiên Ngô trợn tròn.

Y quay đầu nhìn Xa Bỉ Thi, một lúc lâu sau không khỏi giơ ngón tay cái lên.

"Ngươi quả là lợi hại." "Đối phương là Thập Đại Yêu Thánh đó!" "Cứ thế mà trúng kế của ngươi sao?" "Quả thật có chút ngoài sức tưởng tượng." Thiên Ngô tán thưởng từ tận đáy lòng.

Dù sao đối phương cũng là một trong Thập Đại Yêu Thánh, lại còn là cường giả trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Dù nhìn thế nào thì sức chiến đấu cũng không thể yếu được.

Nếu xảy ra xung đột, trong tình huống một chọi một, dù bọn họ là Tổ Vu cũng không chắc có thể dễ dàng thu phục đối phương.

Có lẽ sẽ rơi vào tình thế dễ đánh bại nhưng khó giết chết.

Không ngờ lại bị một sợi tóc của Xa Bỉ Thi khống chế trực tiếp.

Quả thực là ngoài sức tưởng tượng của Thiên Ngô.

Nghe Thiên Ngô tán thưởng, Xa Bỉ Thi không khỏi bĩu môi.

Đây chính là át chủ bài hắn đã tu luyện vô số năm.

Nếu không phải muốn âm thầm không tiếng động chế phục đối phương, hắn thật sự không muốn dùng đến.

Phải biết rằng thủ đoạn như vậy, hắn chỉ tích trữ được ba bốn

loại.

Bây giờ đối phó với Khâm Nguyên này, hắn đã dùng mất một loại, quả thực khiến hắn cảm thấy đau lòng.

Nhưng nghĩ đến viễn cảnh sau khi bắt được Khâm Nguyên, cảm giác đau lòng cuối cùng cũng vơi đi không ít.

Nhìn Khâm Nguyên đang trừng mắt giận dữ ở xa, Xa Bỉ Thi cười khằng khặc, lập tức hiện ra chân thân.

Thiên Ngô dĩ nhiên cũng theo sát phía sau.

Khâm Nguyên nhìn hai người đột nhiên xuất hiện, nhất thời lộ ra vẻ kinh ngạc.

Thật không ngờ hai vị Tổ Vu của Vu tộc lại xuất hiện ở đây, lại còn nhắm vào mình.

Đối phương là Tổ Vu, hơn nữa còn đến một lúc hai người, mỗi người đều không dễ đối phó.

"Xa Bỉ Thi, Thiên Ngô, các ngươi không muốn sống nữa sao?

Dám tự tiện xông vào khu vực Yêu tộc?" Khâm Nguyên giọng điệu nghiêm khắc, lửa giận ngùn ngụt.

Hai tên Vu tộc này lại xuất hiện ở đây, thực sự khiến nàng không kịp trở tay.

E rằng độc khí lợi hại như vậy chính là do Xa Bỉ Thi của Vu tộc làm ra.

Dù sao đối phương cũng là Độc Chi Tổ Vu, thành tựu trên Độc chi đại đạo ngay cả nàng cũng khó lòng sánh kịp.

Đối phương xuất động hai vị Tổ Vu, lại còn nhắm vào mình, e rằng mình thật sự lành ít dữ nhiều.

Ánh mắt Khâm Nguyên trở nên khó coi.

“Lâu rồi không gặp nhỉ?

Mấy năm nay sống thế nào?” Xa Bỉ Thi cười hì hì chào hỏi.

Nhìn bộ dạng này của Xa Bỉ Thi, Khâm Nguyên chỉ thấy tức sôi máu.

Hai người bọn họ có thể coi là quan hệ đối địch.

Dù sao mỗi lần Vu Yêu hai tộc đối chiến, đều là nàng đại chiến với Độc Chi Tổ Vu, hơn nữa nàng còn nhiều lần chịu thiệt trong tay đối phương.

Do đó xưa nay nàng không có thiện cảm gì với Vu tộc.

Thêm vào đó, độc công của Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi vô cùng lợi hại, khiến Yêu tộc khổ không tả xiết.

Cường giả chết trong tay hắn nhiều không đếm xuể.

Ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng từng trúng kế của hắn.

Bây giờ tên này lén lút chạy đến địa bàn của mình, lại còn hạ độc thủ với mình, rõ ràng là có mưu đồ bất chính.

Chỉ là không ngờ tên này lại còn ở đây cười hì hì, thực sự khiến nàng có chút ghê tởm.

“Các ngươi đến đây làm gì?” “Còn không mau lui đi?” “Nếu không, đợi cường giả Yêu tộc của ta đến đây, sẽ khiến các ngươi chết không có chỗ chôn.” Nghe lời uy hiếp của đối phương, Xa Bỉ Thi lại cười khằng khặc, nhe răng cười với Khâm Nguyên.

“Ngươi cứ la đi, la rách cổ họng cũng không ai tới đâu!” “...” Nghe lời của đối phương, Khâm Nguyên nhất thời cảm thấy có chút khó chịu.

Nơi này hẻo lánh, lại thêm thủ đoạn độc đạo của nàng, tiểu yêu tầm thường không dám tùy tiện tiếp cận.

Do đó nơi này gần như đã trở thành một khu không người.

Bây giờ sức mạnh của mình bị phong tỏa, đối mặt với hai vị Tổ Vu của Vu tộc, quả thật là tình cảnh kêu trời trời không thấu, kêu đất đất không linh.

Chương 663

Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi cười khẳng khặc: "Biết sợ rồi sao?" "Nói thật cho ngươi biết, hai người chúng ta đến đây chính là vì ngươi." "Chúng ta đã xông vào đây, tuyệt đối sẽ không bỏ qua dễ dàng." "Ngươi nhận mệnh đi." "Ngoan ngoãn theo ta về Vu tộc đi!" Nghe vậy, Khâm Nguyên ngẩn ra: "Các ngươi muốn làm gì?" Xa Bỉ Thi lại cười khẳng khặc, lập tức vác Khâm Nguyên lên vai, quay người bỏ chạy.

Thiên Ngô ở phía sau đảo mắt xem thường.

Tên này quả nhiên không có ý tốt.

Bề ngoài là thèm muốn thần thông của người ta, nhưng sau lưng rốt cuộc có suy nghĩ gì, ai mà biết được?

Nhưng y cũng hộ tống Xa Bỉ Thi chạy trốn suốt đường. ---------- Mọi chuyện diễn ra trong âm thầm, không hề kinh động đến bất kỳ ai, bởi vì tất cả mọi người đều bị Hồng Mông Tử Kim Bảng thu hút.

Ngay cả những cường giả Yêu tộc cũng không bị kinh động.

Một lúc lâu sau, thân ảnh Yêu Hậu Hi Hòa trên không trung biến mất, đại đạo văn tự về Yêu Hậu cũng đã tan đi.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Luồng kim quang này xuất hiện xong liền bắt đầu diễn hóa trên không trung.

Cuối cùng, một thân ảnh hiện ra.

Chỉ thấy thân ảnh này là một lão giả tóc trắng, đang ngồi trên một con hươu trắng, tay còn cầm một cây gậy hình thù kỳ lạ.

Trông lão có vài phần phong thái của bậc trưởng giả.

Trên người mặc một bộ đạo bào màu trắng, quả thực có vẻ như không nhiễm một hạt bụi trần.

Râu và tóc trên đầu đều bạc trắng, không hề có một sợi tóc tạp nào.

Đây còn chưa phải là điểm chính, quan trọng nhất là vầng trán của lão giả này.

Trán của lão cực kỳ lớn, gần như chiếm nửa khuôn mặt.

Nhìn kỹ, giống như một quả đào mật úp ngược trên đầu lão.

Thoạt nhìn có chút dị dạng xấu xí.

Dù sao một khuôn mặt lại bị một vầng trán khổng lồ chiếm mất một nửa, các ngũ quan khác dưới sự chèn ép của vầng trán này dường như có chút chen chúc, tự nhiên là có vẻ hơi xấu xí.

Nhưng nhìn kỹ lại, lại có thêm một sức hấp dẫn đặc biệt.

Lão giả này luôn tươi cười, cho người ta một cảm giác vô cùng thân thiện.

Thấy lão giả này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô, bởi vì đây lại là một đại năng khá quen thuộc.

Vị đại năng này cũng đã nhiều lần lên bảng.

Bởi vì người này không phải ai khác, chính là Nam Cực Tiên Ông trong truyền thuyết.

Đây cũng là cường giả được sinh ra từ thời kỳ viễn cổ, năm xưa cũng từng nghe giảng trong Tử Tiêu Cung, là một trong Hồng Trần Tam Thiên Khách, cũng là cường giả thế hệ trước.

Tọa kỵ Bạch Lộc dưới thân lão cũng có tên trên Bảng Xếp Hạng

Tọa Kỵ, hơn nữa thứ hạng còn không thấp, xếp hạng thứ 80 mấy.

Ngoài ra, trong tay Nam Cực Tiên Ông này còn nắm giữ một gốc linh căn.

Gốc linh căn này cũng là một sự tồn tại phi thường, trên Bảng Xếp Hạng Linh Căn xếp thứ 100, chính là Xích Tinh Hỏa Tảo.

Hơn nữa, Nam Cực Tiên Ông cũng có tên trên Bảng Tiên Tư, xếp thứ 58.

Rõ ràng là một cường giả tương đối mạnh mẽ.

Bây giờ quả nhiên không phụ sự mong đợi, lại leo lên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, hơn nữa thứ hạng còn không thấp, xếp thứ 86, quả thực là một kẻ phúc trạch sâu dày.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh hô, đại đạo văn tự đột nhiên giáng xuống hư không. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 86: Nam Cực Tiên Ông.

Nam Cực Tiên Ông là một trong Hồng Trần Tam Thiên Khách, thiên phú dị bẩm, thực lực xuất chúng, còn là phúc đức chi tiên của thế giới Hồng Hoang, phúc trạch sâu dày, có đại khí vận gia trì, sở hữu tọa kỵ Bạch Lộc, sở hữu linh căn Xích Tinh Hỏa Tảo, chiến lực tương đối mạnh mẽ, do đó xếp hạng 86, giá trị chiến lực là: bảy triệu bảy trăm bảy mươi vạn!"] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 86 Nam Cực Tiên Ông, phần thưởng là: 60 vạn năm pháp lực đạo hạnh, sáu mươi luồng Tiên Thiên Thanh Khí!"] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh thán.

"Lão đầu này trông run run rẩy rẩy, cũng chẳng có uy thế gì, không ngờ sức chiến đấu lại mạnh mẽ như vậy?" "Quả thật có chút ngoài sức tưởng tượng, gã này chiếm hết các loại bảng xếp hạng, sức chiến đấu tự nhiên không thể yếu được." "Nghe nói gã này và đại lão gia

Nguyên Thủy Thiên Tôn của Xiển Giáo đi lại khá gần, các ngươi nói xem liệu lão có gia nhập Xiển Giáo không?" "Cái này không biết, cũng có chút không chắc." "Dù sao lão và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là cường giả cùng thế hệ, chẳng lẽ thật sự có thể buông bỏ thể diện sao?" "Biết đâu thật sự có thể buông bỏ thể diện cũng không chừng.

Dù sao thời buổi này, chỉ có Thánh nhân mới nắm giữ thần thông cường đại.

Muốn tiến thêm một bước, dù gia nhập Xiển Giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn thì có sao đâu?" "Nam Cực Tiên Ông dù sao cũng là cường giả, không thể nào không có cốt khí như vậy?" "Ta phát hiện ngươi hình như là một tên ngốc, cái này thì có liên quan gì đến cốt khí chứ?

Thực lực có thể tiến thêm một bước, dù là gia nhập môn hạ Thánh nhân thì có làm sao?" Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này bàn tán xôn xao.

Cùng với sự bàn tán của chúng sinh Hồng Hoang, lại có rất nhiều cường giả lần lượt lộ diện trên bảng.

Những người lộ diện này, mỗi một người đều là cường giả cấp Chuẩn Thánh.

Có một số là cường giả mà chúng sinh Hồng Hoang đều biết, cũng có một số là cường giả ẩn mình trong bóng tối.

Nhưng mỗi một cường giả đều có uy năng ngập trời.

Hiện tại công bố chính là Bảng Xếp Hạng Chiến Lực thế giới Hồng Hoang, những người lên bảng này, mỗi người đều là một phương bá chủ, mỗi người đều là sự tồn tại mạnh mẽ, chỉ cần động ngón tay cũng có thể khiến một phương trời đất phải run rẩy.

Tự nhiên khiến chúng sinh Hồng Hoang vang lên từng tràng kinh

hô.

Mỗi một vị cường giả đều mạnh đến mức khó tin.

Trong nháy mắt đã có thêm nhiều người lên bảng, trong đó bao gồm Thất Tinh Chân Nhân, cũng bao gồm Bất Tử Đạo Nhân và một số cường giả khác.

Đây đều là những cường giả đã từng được công bố, bây giờ hiện diện trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, rõ ràng cũng khiến chúng sinh Hồng Hoang một phen kinh thán.

Trong nháy mắt, Bảng Xếp Hạng Thực Lực đã xếp đến hạng 75.

Tiếp theo chính là hạng 74.

Bọn họ để xem xem hạng 74 rốt cuộc là vị cường giả nào.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang mong chờ, cuối cùng lại có kim quang xuất hiện trên không trung.

Luồng kim quang này xuất hiện xong, cuối cùng diễn hóa ra một con thần điểu khổng lồ.

Đầu tiên là một tiếng phượng hót lanh lảnh vô cùng vang vọng trời đất, sau đó âm thanh này lập tức khiến chúng sinh Hồng Hoang biến sắc.

Ánh mắt của mỗi người đều hướng về phía hư không.

Chỉ thấy trong hư không, lại có một tiếng phượng hót vang lên, lộ ra một thân ảnh vô cùng to lớn, che trời lấp đất.

Chỉ thấy đây là một con đại điểu cao ngạo màu đỏ rực, đang bay lượn trên cao.

Chiếc đuôi vũ màu đỏ lộng lẫy trông vô cùng hoàn mỹ, không gì không thể hiện tư thái cao quý và vô địch của nó.

Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh thán.

"Đây là cái gì?

Đây là phượng hoàng sao?" "Con phượng hoàng này tuy không có uy thế như trong truyền thuyết, nhưng rõ ràng cũng có uy lực vô cùng." Vào lúc này, chúng sinh Hồng Hoang đều sôi trào.

Mỗi người đều mắt chữ A mồm chữ O nhìn con huyền điểu che trời lấp đất trên không trung.

Con phượng hoàng xa lạ này là sao?

Lại còn có thực lực mạnh mẽ như vậy?

Thế giới Hồng Hoang hiện tại, hai con phượng hoàng mạnh nhất, một con là Kim Phượng của Tây Vương Mẫu, con còn lại là Băng Loan của Nữ Oa nương nương.

Con Thải Phượng này lại từ đâu ra?

Thực lực của con phượng hoàng này rõ ràng mạnh hơn hai con phượng hoàng kia rất nhiều.

Với thực lực như vậy, so với Phượng Hoàng tộc chân chính cũng không hề thua kém.

Ngay cả Phượng Hoàng tộc chân chính, e rằng cũng chỉ có thực lực như vậy.

Vậy con phượng hoàng này lại từ đâu ra?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghi hoặc, đại đạo văn tự cuối cùng cũng giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 74: Thải Phượng, cảnh giới Chuẩn Thánh, trong cơ thể sở hữu nhiều huyết mạch của Phượng Hoàng tộc viễn cổ, là một trong những loại phượng hoàng có độ tinh khiết huyết mạch cao nhất thế gian hiện nay, nắm giữ nhiều thần thông của Phượng Hoàng tộc, do đó leo lên

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, giá trị chiến lực là: bảy triệu tám trăm ba mươi vạn.”] [“Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 74 Thải Phượng, phần thưởng là: 200 vạn năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng chi khí.”] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Hóa ra con phượng hoàng này lại là cường giả phượng hoàng có huyết mạch thuần khiết nhất thế giới Hồng Hoang.

Kể từ Long Hán đại kiếp thời thượng cổ đến nay, thế giới Hồng Hoang không còn tam tộc thuần chủng nữa.

Bất luận là Long tộc, Phượng Hoàng tộc hay Kỳ Lân tộc, đều không còn thuần chủng.

Các đại lão kia cũng không cho phép còn có tam tộc thuần chủng tồn tại.

Ngay cả những con ngụy long ngụy phượng có huyết mạch cũng bị truy sát khắp nơi, bị ăn thì ăn, bị bắt thì bắt, kết cục vô cùng thê thảm.

Cho đến ngày nay, tam tộc này đã đến bờ vực tuyệt chủng.

Chỉ là không ngờ chuyện này lại xuất hiện biến cố.

Nhân tộc không biết dùng thủ đoạn gì, lại tạo ra hai con chân long.

Một con là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, con còn lại là sứ giả của Long tộc ở Nhân tộc, Ngao Vô Song.

Chương 664

Điều này coi như đã giúp Long tộc khởi tử hồi sinh.

Ngoài ra, Hồng Mông Tử Kim Bảng lại tiết lộ tình hình của Kỳ Lân tộc.

Kỳ Lân tộc lại còn sót lại một con kỳ lân thuần chủng, là Ngũ Đức Kỳ Lân.

Tuy sức chiến đấu của con kỳ lân này không mạnh lắm, nhưng năng lực của nó lại rất mạnh.

Như vậy, Long tộc và Kỳ Lân tộc lại đều có huyết mạch thuần chủng.

Tình hình này tự nhiên khiến Phượng Hoàng tộc cảm thấy lo lắng.

Đây cũng là nguyên nhân Khổng Tuyên đến Nhân tộc cách đây không lâu.

Khổng Tuyên đến Nhân tộc một chuyến, cương vực sinh sống của Nhân tộc liền xuất hiện hơn mười con phượng hoàng.

Điều này rõ ràng có chút đáng suy ngẫm.

Chẳng lẽ hơn mười con phượng hoàng này là những con phượng hoàng mồ côi ẩn mình trong trời đất sao?

Phượng Hoàng tộc cũng được Nhân tộc che chở?

Từ tình hình hiện tại mà xem, Long tộc đã được Nhân tộc che chở, Phượng Hoàng tộc rất có khả năng cũng đã được Nhân tộc che chở.

Nếu thật sự là như vậy, thì chuyện này lại có trò hay để xem rồi.

Vu Yêu hai tộc vốn thâm cừu đại hận lại liên hợp với nhau, còn Nhân tộc thì liên hợp với tàn dư của tam tộc thời thượng cổ.

Vu tộc liên hợp với Yêu tộc, đối chiến với Nhân tộc cộng với tàn dư của tam tộc viễn cổ.

Thế lực Thánh nhân Hồng Hoang là Tử Tiêu Cung, đối chiến với thế lực xa lạ là Thiên Cơ Lâu.

Nghĩ lại cũng thật là kích thích.

Bây giờ Long tộc và Kỳ Lân tộc đều có tàn dư, Phượng Hoàng tộc hiện tại vẫn chưa có.

Không biết tương lai có chân phượng xuất hiện hay không.

Nếu thật sự có thể xuất hiện chân phượng, thế giới Hồng Hoang này quả thật là có nhiều điều đáng mong đợi.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kích động, cuối cùng lại có một luồng kim quang khác.

Thấy luồng kim quang đó, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hỉ.

Bảng Thực Lực Hồng Hoang càng về sau càng có nhiều bất ngờ.

Bây giờ đã đến hạng 74, tiếp theo là hạng 73.

Bọn họ để xem xem những người xếp hạng phía trước rốt cuộc là ai.

Luồng kim quang trên không trung kịch liệt diễn hóa hồi lâu, cuối cùng lại có một thân ảnh được diễn hóa ra.

Thấy thân ảnh này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức kinh ngạc đến rớt cả cằm.

Xuất hiện trên không trung là một Titan khổng lồ.

Titan khổng lồ của thế giới Hồng Hoang, đây chẳng phải là người của Vu tộc sao?

Thể hình chiến đấu của Vu tộc chính là hình dạng Titan.

Vu tộc một khi lộ ra hình dạng Titan, điều đó có nghĩa là bọn họ sắp bước vào trạng thái chiến đấu.

Bây giờ xuất hiện trên không trung lại là một Titan to lớn, vậy có nghĩa là thân ảnh trên không trung là người của Vu tộc.

Rốt cuộc là vị cường giả nào của Vu tộc đây?

Tất cả mọi người đều chăm chú nhìn lên không trung.

Chỉ thấy thân ảnh Titan trên không trung có tướng mạo có chút đáng sợ xấu xí.

Titan khổng lồ đó đang tỏa ra khí thế kinh khủng, có một khuôn mặt búp bê biến dạng, đôi mắt to màu nâu đang đảo liên tục, dường như đang giám sát trời đất.

Quanh miệng còn có vài sợi râu lưa thưa.

Tuy Titan này có tướng mạo hơi xấu xí, nhưng thân hình lại cực kỳ tráng kiện.

Thân thể hùng vĩ, tứ chi thon dài, chỉ cần đứng yên giữa trời đất cũng đã có một luồng khí thế vô biên tỏa ra, quả thật là khí phái vạn thiên.

Điều đặc biệt đáng chú ý là trên tai của hắn, lại còn treo hai con rắn nhỏ quỷ dị.

Tai trái treo một con rắn nhỏ màu vàng, tai phải treo một con rắn nhỏ màu tím.

Tay còn cầm một cây gậy gỗ đào khổng lồ.

Cây gậy gỗ đào này có hình dạng hơi quỷ dị, cong queo nhưng lại cực kỳ sắc bén, có chút giống đao kiếm, lại có chút giống gậy chống.

Hình tượng này quả thật có chút thu hút ánh mắt.

Thấy hình tượng này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Bởi vì người này có thể nói là cực kỳ nổi danh, thậm chí có thể nói là anh hùng mà nhiều sinh linh Hồng Hoang ngưỡng mộ.

Bởi vì người này không phải ai khác, chính là siêu cấp Đại Vu của Vu tộc, Khoa Phụ.

Người này tuy là người Vu tộc, nhưng cũng là một đại năng phúc trạch cho Hồng Hoang.

Rất nhiều người đều khá yêu mến hắn, vì hắn cũng đã làm rất nhiều việc tốt cho thế giới Hồng Hoang, có thể coi là ảnh hưởng sâu rộng đến thế giới Hồng Hoang.

Trong đó bao gồm trận đại chiến với Kim Ô của Yêu tộc vạn năm trước.

Tuy cuối cùng Khoa Phụ chiến bại, nhưng chúng sinh Hồng Hoang lại vô cùng kính ngưỡng hắn, coi hắn như một anh hùng.

Tuy thực lực của hắn trong Vu tộc cũng không quá xuất chúng, nhưng danh tiếng của hắn lại đã sánh ngang với các Tổ Vu.

Điều này đủ thấy mức độ yêu mến của chúng sinh Hồng Hoang đối với hắn.

Nói cho đúng thì, sinh linh Hồng Hoang yêu mến Vu tộc hơn Yêu tộc.

Dù sao Yêu tộc làm ác quá nhiều.

So sánh ra thì Vu tộc sát lục ít hơn một chút.

Nếu để sinh linh Hồng Hoang chọn một trong hai giữa Vu tộc và Yêu tộc, tin rằng đại đa số sinh linh Hồng Hoang đều sẽ chọn Vu tộc.

Khi đó, mười con Kim Ô của Yêu tộc bị Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất giam ở Thang Cốc, để chúng tu luyện thật tốt, sau này cống hiến cho Yêu tộc.

Chỉ là không ngờ mười con Kim Ô này lại bị Chuẩn Đề thánh nhân phương Tây nhắm đến.

Chuẩn Đề thánh nhân, tên vô sỉ đó, lén lút chạy đến Thang Cốc, thả mười con Kim Ô ra.

Vốn dĩ chúng sinh Hồng Hoang không biết chuyện này là do Chuẩn Đề thánh nhân làm, nhưng chuyện này lại bị lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị vạch trần.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới biết chuyện này vốn là do Chuẩn Đề thánh nhân phương Tây giở trò, mục đích chính là để Vu Yêu hai tộc triển khai đại chiến, đẩy nhanh quá trình diệt vong của hai tộc.

Không thể không nói, Chuẩn Đề thánh nhân quả thật có chút bỉ ổi.

Sau khi mười con Kim Ô được thả ra, liền trực tiếp xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang.

Khi đó chúng còn nhỏ, tâm trí chưa trưởng thành, chỉ biết nô đùa trên bầu trời Hồng Hoang, vô tình đã phóng ra Thái Dương Chân Hỏa trên người mình.

Mười con Kim Ô đồng thời phóng ra Thái Dương Chân Hỏa, trong nháy mắt, Thái Dương Chân Hỏa vô tận liền bắt đầu nung nướng đại địa.

Lâu dần, cuối cùng dẫn đến sinh linh Hồng Hoang lầm than, tổn thất thảm trọng.

Sinh vật trên đại địa Hồng Hoang có thể nói là mười không còn một, lại là một trận đại tai nạn nghiêm trọng, thậm chí xuất hiện đại

hạn hán chưa từng có.

Rất nhiều hồ, sông đều bị bốc hơi sạch, rất nhiều sinh linh đều diệt vong.

Ngay tại thời khắc mấu chốt này, một vị Đại Vu của Vu tộc đã đứng ra.

Vị Đại Vu này không phải ai khác, chính là Khoa Phụ xuất hiện lúc này.

Khoa Phụ xuất hiện xong liền trực tiếp hóa thành hình dạng Titan, lớn tiếng quát tháo mười con Kim Ô, xua đuổi chúng đi.

Mười con Kim Ô này còn nhỏ, nào có hiểu những chuyện này?

Chỉ biết bị tên dã man này mắng chửi, làm sao có thể nhịn được cơn tức này?

Thế là trong cơn đại nộ, chúng muốn giết chết Khoa Phụ.

Thế là Khoa Phụ liền cùng mười con Kim Ô triển khai một trận đại chiến kinh thiên động địa.

Trận đại chiến này kinh động vô số sinh linh.

Kết quả cuối cùng vẫn là Khoa Phụ kỹ cao một bậc.

Dù là một địch mười, nhưng vẫn là ba chân bốn cẳng đã đánh bại mười con Kim Ô.

Kết quả mười con Kim Ô này vẫn không phục, không nghe lời Khoa Phụ, vẫn ở trên không trung mắng chửi không ngớt.

Thấy sinh linh Hồng Hoang lần lượt ngã xuống, Khoa Phụ không khỏi nổi trận lôi đình, trực tiếp quyết định muốn giết chết mười con Kim Ô này.

Chương 665

Mười con Kim Ô cảm nhận được sát ý cũng bị kinh hãi, lập tức muốn chạy trốn.

Khoa Phụ lại không định tha cho mười con Kim Ô này.

Nếu lần này tha cho chúng, e rằng sớm muộn gì chúng cũng sẽ lại ra ngoài gây chuyện.

Chi bằng nhân cơ hội này trực tiếp giết chết chúng.

Nghĩ đến đây, Khoa Phụ liền trực tiếp đuổi giết chúng.

Mười con Kim Ô tuy biết bay, nhưng thần thông của Khoa Phụ cũng không thể xem thường.

Khoa Phụ hóa thân thành hình thái Titan, hai chân đạp một cái, liền vọt thẳng lên hư không.

Mỗi một bước bước ra, đều có thể vượt qua vô số dặm.

Mười con Kim Ô thấy cảnh này, lập tức kinh hãi thất sắc.

Chúng nào đã từng thấy qua người khổng lồ biến thái như vậy?

Thế là chúng liền chạy trối chết, còn Khoa Phụ thì đuổi theo không ngừng.

Khi Khoa Phụ đuổi đến gần Thang Cốc, vì khoảng cách quá gần với mười con Kim Ô, bị Thái Dương Chân Hỏa nung nướng đến khát khô cổ họng.

Thế là hắn liên tiếp uống cạn nước của hai con sông lớn.

Nhưng sau đó vẫn khát không ngừng.

Không còn cách nào khác, hắn lại chạy về phía bắc, muốn chạy

đến Đại Trạch để uống nước trong Đại Trạch.

Đại Trạch tên là "Hàn Hải", vô cùng rộng lớn, thậm chí có mỹ danh là tiểu Đông Hải.

Nước thì đủ cho hắn uống, nhưng còn chưa chạy đến đích thì đã ngã gục bên đường.

Tuy cuối cùng Khoa Phụ thất bại, nhưng ân đức của Khoa Phụ đối với chúng sinh Hồng Hoang lại khó mà tưởng tượng được.

So với Chuẩn Đề thánh nhân bỉ ổi kia, Khoa Phụ mới là đại năng đáng để mọi người kính phục.

Khoa Phụ cũng quả thực là cường giả đáng kính!

Vô số năm qua, chưa ai từng nghe nói Khoa Phụ sát lục, danh tiếng của Khoa Phụ cũng rất tốt.

Sau khi Khoa Phụ ngã xuống, lại được cây gậy gỗ đào trong tay hắn cứu sống.

Nơi Khoa Phụ ngã xuống vừa hay có một rừng đào.

Rừng đào đó là do một đại yêu hóa thành, là một Đào Hoa nữ yêu.

Vị Đào Hoa nữ yêu đó thấy Khoa Phụ là một anh hùng bất thế xuất, thế là liền thi triển thần thông của mình, cứu sống Khoa Phụ, còn tạo thành một giai thoại đẹp.

Khi Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố Bảng Linh Căn, còn tiết lộ câu chuyện này của Khoa Phụ.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới biết cây gậy gỗ đào trong tay Khoa Phụ lại là một Đào Hoa nữ yêu.

Khi đó chúng sinh Hồng Hoang còn trêu chọc Khoa Phụ một trận.

Ban ngày Khoa Phụ cầm cây gậy gỗ đào do Đào Hoa nữ yêu hóa

thành, ban đêm hai người không biết làm trò quỷ gì.

Một người là Titan khổng lồ của Vu tộc, chiến lực vô song, người còn lại là Đào Hoa nữ yêu mỹ diễm động lòng người.

Chỉ cần tưởng tượng thôi cũng đã khiến người ta thổn thức không thôi.

Chuyện sau đó chúng sinh Hồng Hoang thực ra cũng đều biết.

Thấy Khoa Phụ ngã xuống, người bạn thân nhất của Khoa Phụ là Hậu Nghệ nổi trận lôi đình.

Trong Vu tộc, quan hệ giữa hai người họ có thể nói là tốt nhất.

Bạn thân của mình ngã xuống, hắn làm sao có thể nhẫn nhịn?

Sau đó chính là Hậu Nghệ ra tay.

Hậu Nghệ là thần tiễn thủ nổi danh của thế giới Hồng Hoang, gần như có thể nói là thần tiễn thủ số một Hồng Hoang.

Cả Hồng Hoang không có bất kỳ ai có thể sánh ngang với hắn ở phương diện này.

Hậu Nghệ ra tay xong, liên tiếp bắn hạ chín con Kim Ô, cuối cùng còn lại một con Kim Ô hoảng sợ chạy trốn, cũng chính là Lục Áp đạo nhân xuất hiện trong trận chiến Nhân Yêu cách đây không lâu.

Bất luận là Khoa Phụ hay Hậu Nghệ, đều là những anh hùng mà chúng sinh Hồng Hoang ngưỡng mộ.

Dù họ là người Vu tộc, chúng sinh Hồng Hoang vẫn vô cùng sùng bái họ.

Hai người này có thể nói là những cường giả được yêu thích nhất trong Vu tộc.

Ngay cả các Tổ Vu kia, dường như cũng có chút không bằng.

Cùng với thân ảnh của Khoa Phụ xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lập tức vang lên một tràng kinh hô, còn có rất nhiều tiếng hoan hô.

Những tiếng hoan hô tán thưởng này vang lên không ngớt.

Điều này đủ thấy sự nổi tiếng của Khoa Phụ lớn đến mức nào.

Trong cương vực Vu tộc, Hậu Nghệ đứng bên cạnh Khoa Phụ, liếc mắt nhìn Khoa Phụ bên cạnh, ánh mắt lộ ra vẻ ngưỡng mộ, không khỏi chua lè nói: "Thật không ngờ ngươi lại được hoan nghênh như vậy?

Thật là gặp quỷ!" Hậu Nghệ quả thực vô cùng ngưỡng mộ.

Rõ ràng là hắn giết chín con Kim Ô, tại sao mức độ được hoan nghênh lại không bằng Khoa Phụ?

Quả thật có cảm giác gặp quỷ.

Nghe lời của Hậu Nghệ, Khoa Phụ không khỏi cười ha ha: "Hết cách rồi, ai bảo chúng ta đẹp trai chứ?" Nói đoạn còn khoa trương tạo vài dáng.

Thấy bộ dạng này của Khoa Phụ, Hậu Nghệ không khỏi đảo mắt xem thường, sau đó làm ra vẻ buồn nôn: "Cái bộ dạng quỷ quái của ngươi mà cũng đẹp trai sao?" Nói đoạn hắn còn chỉ vào Khoa Phụ trên không trung.

Hình tượng Khoa Phụ do kim quang diễn hóa ra vẫn đang lấp lánh trên không trung, chỉ là hình tượng Titan của Khoa Phụ quả thật có chút không đẹp mắt, thậm chí có thể nói là có chút xấu xí.

Ngay cả chính Khoa Phụ cũng rõ điều này.

Lúc này nghe Hậu Nghệ trêu chọc, Khoa Phụ không khỏi bĩu môi, cuối cùng đành bất lực nói: "Nếu nói về tướng mạo, có lẽ là thật sự

kém một chút, ta cũng thừa nhận." "Nhưng đó chỉ là hình tượng Titan mà thôi." "Bản thể của ta thực ra rất đẹp trai." Nói đoạn còn tạo vài dáng.

Thấy vẻ mặt không thiện cảm của Hậu Nghệ, Khoa Phụ cười ha ha: "Được rồi, nói về tướng mạo quả thật là kém một chút, ta thừa nhận.

Vậy thì nói về khí chất, ta trước nay luôn nắm chắc trong tay!" Lần này ngữ khí lại vô cùng kiên định.

Nghe những lời này, Hậu Nghệ không khỏi lại đảo mắt xem thường.

Tên này thật là tự luyến vô cùng.

Hắn không nhịn được muốn mắng Khoa Phụ: "Cái hình tượng này của ngươi cũng không soi gương đi.

Không biết Đào Hoa rốt cuộc nhìn trúng ngươi ở điểm nào?" Nói đoạn còn vội vàng đi sang một bên.

Đào Hoa trong miệng hắn nói thực ra chính là Đào Hoa yêu đó.

Khoa Phụ vốn đã đến mức hấp hối, nhưng được Đào Hoa yêu cứu.

Sau đó Đào Hoa yêu bị khí thế của Khoa Phụ chinh phục, cuối cùng quyết định đi theo bên cạnh Khoa Phụ.

Do đó Đào Hoa cũng trở thành yêu tộc duy nhất được Vu tộc công nhận.

Địa vị của Đào Hoa trong Vu tộc có thể nói là cực kỳ cao.

Bất kỳ ai thấy Đào Hoa cũng đều cung kính gọi một tiếng tiên tử.

Không thể không nói Đào Hoa cũng là một dị loại, một yêu tộc sống trong cương vực của Vu tộc, lại còn được đối xử cực kỳ tốt.

Nghĩ lại cũng có chút kỳ quái.

Cùng với lời tự khen của Khoa Phụ, cây gậy gỗ đào trong tay hắn lúc này cũng cong xuống một góc quỷ dị.

Cây gậy gỗ đào này chính là do Đào Hoa hóa thành, dường như nàng cũng có chút không chịu nổi sự tự luyến của Khoa Phụ.

Thấy bộ dạng này của cây gậy gỗ đào, Khoa Phụ không khỏi nổi trận lôi đình: "Được lắm, Đào Hoa, ngươi cũng dám sỉ nhục ta?" Nói đoạn liền hung hăng trừng mắt nhìn cây gậy gỗ đào trong tay: "Xem tối nay ta xử lý ngươi thế nào..." Nghe vậy, cây gậy gỗ đào trong tay hắn khẽ run lên, sau đó đột nhiên chấn động mạnh, thoát khỏi lòng bàn tay Khoa Phụ, hóa thành một luồng lưu quang biến mất nơi chân trời.

Dù sao còn có Hậu Nghệ ở đây, Khoa Phụ lại nói ra những lời như vậy, làm sao nàng có thể chịu đựng được?

Nàng vốn da mặt mỏng đã sớm biến mất không thấy tăm hơi.

Thấy Đào Hoa chạy trốn, Hậu Nghệ ở phía sau không khỏi đại nộ: "Ngươi mà dám bắt nạt muội muội Đào Hoa của ta, ta tuyệt không tha cho ngươi.

Ta thấy mông ngươi lại ngứa rồi." Nói đoạn liền muốn lấy cung tên ra.

Thấy Hậu Nghệ như vậy, Khoa Phụ mặt trắng bệch, vội vàng kêu lên một tiếng rồi bỏ chạy.

Tiễn thuật của Hậu Nghệ hắn còn sợ hãi trong lòng.

Vô số năm trước, có một lần hắn chọc giận Hậu Nghệ, Hậu Nghệ trực tiếp một mũi tên bắn vào mông hắn, làm hắn đau cả vạn năm. --------- Ngay lúc này, Yêu Đế Đế Tuấn ở sâu trong Thiên Cung lại nghiến răng nghiến lợi.

“Tên Khoa Phụ này...” Miệng hắn nghiến răng, ánh mắt cũng lộ ra sát ý vô tận.

Chương 666

Nếu thật sự muốn nói hắn hận ai trong Vu tộc, Khoa Phụ tuyệt đối phải đứng trong top ba.

Bởi vì hắn có mười người con, cuối cùng lại chết mất chín.

Sở dĩ như vậy cũng có quan hệ rất lớn với Khoa Phụ.

Lúc này Khoa Phụ xuất hiện trên không trung, đúng là kẻ thù gặp nhau, mắt đỏ ngầu.

Hắn tự nhiên là lửa giận ngùn ngụt, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Khoa Phụ trên không trung.

"Đừng để ta có cơ hội." "Để ta có cơ hội, ta nhất định sẽ khiến ngươi sống không được, chết không xong!" Lúc này Yêu Đế Đế Tuấn đã nghiến răng nghiến lợi.

Bên cạnh Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Hậu cũng y như vậy, trong mắt lấp lánh những tia sáng, đó là nước mắt.

Nàng có mười người con, cuối cùng lại chết mất chín, làm sao không khiến nàng đau khổ?

Kẻ thù rõ ràng ở ngay trước mắt, rõ ràng biết kẻ thù là ai, nhưng lại mãi không tìm được cơ hội báo thù.

Điều này làm sao không khiến vợ chồng nàng lửa giận ngùn ngụt?

Làm sao không khiến vợ chồng nàng sát ý ngút trời?

"Phu quân, ta muốn hắn chết!!!" Hi Hòa nhìn thân ảnh Khoa Phụ trên không trung, ánh mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn.

Chín trong mười người con của mình chết, không thể thoát khỏi quan hệ với hắn.

Tuy không phải chết trong tay hắn, nhưng quan hệ với Khoa Phụ cực kỳ lớn.

Nếu không phải Khoa Phụ tiêu hao sức mạnh của các con nàng, chỉ bằng tên Hậu Nghệ kia cũng rất khó làm hại các con của họ.

Cuối cùng dẫn đến chín người con chết trong tay Hậu Nghệ.

Biến cố trọng đại này trực tiếp khiến nàng suy sụp.

Nếu không, theo nội tình của nàng, sức chiến đấu của nàng không chỉ dừng lại ở đây, ít nhất cũng có thể lọt vào top bốn, năm mươi.

Chỉ là bao nhiêu năm nay nàng đã lãng phí, sức chiến đấu và các phương diện nội tình đều nông cạn đi không ít, cuối cùng trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực chỉ xếp thứ 87.

Nghe lời của Yêu Hậu Hi Hòa, Yêu Đế Đế Tuấn gật đầu mạnh: "Không cần phu nhân nói nhiều, ta tuyệt đối sẽ không tha cho tên này.

Bất cứ lúc nào, chỉ cần tìm được cơ hội, ta nhất định sẽ khiến hắn chết không có chỗ chôn!" Nói đoạn ánh mắt hắn đều trở nên đỏ ngầu, sau đó lộ ra một ánh mắt tàn nhẫn khát máu, lưỡi liếm môi: "Đến lúc đó ta sẽ xẻo thịt hắn từng tấc một, dùng để nhắm rượu!" ----------
Bên kia, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Khoa Phụ trên không trung, ánh mắt cũng lộ ra vẻ thù hận.

Mười người cháu trai của hắn, hắn đều cực kỳ yêu thích.

Yêu ai yêu cả đường đi lối về.

Hắn yêu sâu sắc Yêu Hậu Hi Hòa, con của Hi Hòa hắn cũng vô cùng yêu thích.

Có lẽ đây chính là yêu ai yêu cả đường đi lối về?

Chỉ là không ngờ con của nàng lại chết mất chín.

Bao nhiêu năm nay, Yêu Hậu luôn suy sụp, hắn nhìn trong mắt, tự

nhiên cũng đau trong lòng.

Chỉ là Vu tộc bao nhiêu năm nay luôn bảo vệ mấy tên này rất tốt, vẫn luôn không để bọn họ tìm được cơ hội báo thù.

Điều này mới khiến kẻ thù đến nay vẫn nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật, thực sự khiến hắn khó chịu.

Bây giờ thấy tên này còn lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, làm sao không khiến hắn lửa giận ngùn ngụt?

"Nếu huynh trưởng không thể tự mình báo thù, vậy thì để ta báo thù." Nói đoạn, Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra nụ cười âm hiểm: "Ta tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi." Dù là đánh cược cả tương lai của Yêu tộc, ta cũng nhất định sẽ chém giết các ngươi sạch sẽ!" Hắn nói không chỉ là Khoa Phụ, mà còn có Hậu Nghệ.

Cái chết của chín con Kim Ô không thể thoát khỏi quan hệ với hai người họ.

Khoa Phụ tiêu hao năng lượng của Kim Ô, cuối cùng chúng chết trong tay Hậu Nghệ.

Hai người này đều phải chết. ---------- Ngay lúc hai vị siêu cấp đại năng của Yêu tộc đang âm thầm mang sát ý, đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 73: Vu tộc Khoa Phụ.

Do Bàn Cổ tinh huyết hóa thành, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh, nhục thân chiến lực vô song.

Do đó leo lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực hạng 73.

Giá trị chiến lực là: tám triệu tám trăm vạn!"] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 73 Vu tộc Khoa Phụ, phần thưởng: Luyện Thể Đan!"] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một phen kinh hô.

Ai cũng không ngờ phần thưởng cho Vu tộc Khoa Phụ lại thay đổi.

Vốn dĩ đều là pháp lực đạo hạnh cộng thêm Tiên Thiên Thanh Khí, lại cộng thêm phần thưởng khác.

Không ngờ đến Khoa Phụ lại thay đổi.

Hóa ra Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng không phải rất cứng nhắc?

Dù sao pháp lực đạo hạnh, Tiên Thiên Thanh Khí các loại, đối với Khoa Phụ không có tác dụng gì, thậm chí có thể nói là gân gà.

Đối với cả Vu tộc cũng không có tác dụng gì.

Thưởng cho hắn những thứ này cũng là lãng phí.

Bởi vì Vu tộc không có nguyên thần, cũng không thể tu luyện pháp lực.

Vu tộc tu luyện là nhục thể và vu thuật.

Mười hai Tổ Vu tu luyện là thiên địa pháp tắc, những người khác thì là vu thuật.

Thưởng cho hắn pháp lực đạo hạnh các loại, căn bản không có tác dụng gì.

Chỉ là không ngờ lại thay đổi, lại biến thành một viên Luyện Thể Đan?

Đúng như tên gọi, đan dược này thực ra là để luyện thể?

Khiến thể phách của Khoa Phụ lên một tầng lầu nữa sao?

Nếu thật sự là như vậy, sức chiến đấu của Khoa Phụ sẽ trở nên mạnh hơn nữa.

Nghĩ kỹ lại, quả thật có chút ngoài sức tưởng tượng.

Phần thưởng như vậy đối với Vu tộc quả thật là quá tốt rồi, quả

thực là đo ni đóng giày cho Vu tộc.

Chỉ là không biết đan dược này có thể khiến nhục thân của Vu tộc tăng phúc đến mức độ nào.

Nhục thân của Vu tộc bản thân đã mạnh đến mức đáng sợ rồi, nếu lại có thể được tăng phúc siêu cấp, quả thật là một siêu cấp đại biến thái, biết đâu có thể đạt đến cấp độ của Tổ Vu cũng không chừng.

Trong nhất thời, tiếng thở của Khoa Phụ cũng trở nên nặng nề, đây là phần thưởng mà hắn thật sự không ngờ tới.

Ngay lúc Khoa Phụ đang vui mừng, đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng biến mất, thân ảnh của Khoa Phụ cũng đã biến mất.

Thay vào đó là một luồng thần quang khác.

Luồng thần quang này xuất hiện xong, liền bắt đầu kịch liệt diễn hóa trên không trung.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lại một trận mong chờ.

Từ một phương diện nào đó, Bảng Xếp Hạng Chiến Lực là bảng xếp hạng mà chúng sinh Hồng Hoang vẫn luôn mong chờ.

Bây giờ cuối cùng cũng sắp công bố, bọn họ tự nhiên không muốn bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Bọn họ để xem xem vị cường giả nào có sức chiến đấu xếp trên Khoa Phụ.

Sức chiến đấu của Khoa Phụ đã rất biến thái rồi, vậy tiếp theo lại là ai đây?

Một lúc lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng lại diễn hóa ra một thân ảnh.

Chỉ thấy thân ảnh này cũng khổng lồ, cũng che trời lấp đất.

Thấy thân ảnh này, tất cả mọi người lại một trận kinh hô.

Bởi vì xuất hiện trên không trung lại là một vị Đại Vu.

Bởi vì ngoài Vu tộc ra, rất ít sinh linh có thể có được thể hình Titan như vậy.

Lúc này xuất hiện trên không trung, chẳng phải là một siêu cấp Titan của Vu tộc sao?

Chỉ là Titan này còn hơi mơ hồ, khiến người ta không phân biệt được rốt cuộc là ai.

Một lúc lâu sau, thân ảnh trên không trung cuối cùng cũng dần dần rõ ràng.

Khi thân ảnh này rõ ràng, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Bởi vì đây lại là một vị siêu cấp anh hùng mà họ quen thuộc.

Thân ảnh trên không trung không phải ai khác, chính là bạn tốt của Khoa Phụ, anh hùng Vu tộc đã chém giết chín con Kim Ô, Hậu Nghệ.

Thân ảnh che trời lấp đất trên không trung, tay mang một cây cung cứng khổng lồ, sau lưng còn mang một túi tên, vô số mũi tên dài đang cắm sau lưng.

Trên đầu còn đội một vương miện được làm từ lông vũ.

Còn lại là khoác một chiếc áo da làm từ da của một con yêu thú không rõ tên.

Chương 667

Thấy chiếc áo da này, chúng sinh lại một trận kinh hô.

Bởi vì chúng sinh đều nhận ra chiếc áo da này là của ai.

Bởi vì thời thượng cổ, Hậu Nghệ từng bắn chết chín đại hung thú, trong đó có Tu Xà, có Tạc Xỉ, có Đại Phong vân vân.

Lúc này hắn đang mặc trên người chẳng phải là da của Tu Xà sao?

Lúc này, hình tượng tổng thể của Hậu Nghệ quả thật là khí thế ngút trời.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy bộ dạng này lại một trận kinh hô.

Kinh hô xong, liền là từng tràng hoan hô.

Vị này cũng là siêu cấp anh hùng của thế giới Hồng Hoang, mỗi người đối với Hậu Nghệ đều khá tôn trọng, là sự tồn tại giống hệt như Khoa Phụ.

Tuy là Vu tộc, nhưng mỗi người đều cực kỳ tôn trọng họ.

Thời thượng cổ, Hậu Nghệ đã có rất nhiều cống hiến cho sinh linh Hồng Hoang.

Khi đó thế giới Hồng Hoang có rất nhiều đại yêu gây họa cho Hồng Hoang, trực tiếp khiến sinh linh Hồng Hoang thảm không nỡ nhìn, vô số sinh linh chết trong tay những đại yêu đó.

Sau đó Hậu Nghệ của Vu tộc thực sự không thể nhìn được nữa, đã liên hợp với rất nhiều cường giả của Vu tộc, cuối cùng triển khai một cuộc đấu tranh sinh tử với những con hồng thủy mãnh thú đó, liên tiếp bắn chết rất nhiều yêu thú.

Phải biết rằng khi đó còn đang trong thời kỳ Vu Yêu đại chiến,

Hậu Nghệ có thể dành thời gian để đấu tranh với những hung thú này, tự nhiên là việc công đức vô lượng.

Sinh linh Hồng Hoang không ai không cảm ân đội đức với hắn.

Đây cũng là một cường giả Vu tộc đáng kính!

Nếu so sánh thật sự, người được hoan nghênh nhất trong Vu tộc, e rằng chính là Hậu Nghệ và Khoa Phụ.

Bởi vì ngay cả các Tổ Vu của Vu tộc cũng chưa từng làm những việc công đức vô lượng như vậy.

Thế giới Hồng Hoang mơ hồ vang lên từng tràng hoan hô, những tiếng hoan hô này cũng không hề nhỏ chút nào.

Nghe những âm thanh này, trên mặt Hậu Nghệ không khỏi lộ ra vẻ đắc ý, sau đó liền quay người đi tìm Khoa Phụ.

Khoa Phụ vừa mới làm hắn ghê tởm một phen, hắn cũng phải ghê tởm lại, nếu không hắn không nuốt trôi được cục tức này.

Tìm được Khoa Phụ xong, Hậu Nghệ liền cười khẳng khặc: "Thế nào?

Danh tiếng của ta cũng rất vang dội phải không?

Một chút cũng không thua ngươi nhỉ?

Có phải là còn hơn cả không?" Nghe giọng của Hậu Nghệ, Khoa Phụ không khỏi đảo mắt xem thường.

Thật không ngờ tên này cũng tự phụ như vậy, lại còn ở trước mặt hắn khoe khoang.

Miệng thì nói mình tự phụ, nhưng đến lượt mình thì lại thích khoe khoang hơn bất kỳ ai.

Thật là không biết xấu hổ.

Nghĩ đến đây, Khoa Phụ không khỏi bĩu môi: "Tàm tạm." Hậu Nghệ cười khằng khặc: "Thấy chưa?

Ghen tị rồi phải không?

Thực lực của ta mạnh hơn ngươi, ta cũng được hoan nghênh hơn ngươi.

Ở trước mặt ta, ngươi bị ta vượt qua ở mọi phương diện, hắc hắc!

Bảo muội muội Đào Hoa chuẩn bị rượu ngon, tối nay ta đến thăm muội muội Đào Hoa, cùng muội muội Đào Hoa uống vài chén!" Nghe vậy, Khoa Phụ không khỏi nổi trận lôi đình: "Được lắm Hậu Nghệ, lại dám có ý đồ với Đào Hoa?" Hậu Nghệ cười khằng khặc: "Thứ nhất ta đẹp trai hơn ngươi, thứ hai thực lực của ta mạnh hơn ngươi, thứ ba ta được hoan nghênh hơn ngươi, dựa vào cái gì để muội muội Đào Hoa đi theo bên cạnh ngươi chịu khổ?" Nghe vậy, Khoa Phụ không khỏi trợn mắt.

Hắn muốn phản bác điều gì đó, nhưng cuối cùng lại không nói ra được, cuối cùng chỉ có thể nói: "Ta có khí chất hơn ngươi, khí chất này ta trước nay luôn nắm chắc trong tay!" Nghe lời của Khoa Phụ, Hậu Nghệ lập tức bật cười: "Khí chất?

Ngươi nói cái đầu trọc lóc này của ngươi sao?" Khoa Phụ lập tức nổi trận lôi đình, một quyền đấm vào mặt Hậu Nghệ: "Được, Hậu Nghệ ngươi, lại dám có ý đồ với Đào Hoa của ta, chịu chết đi!" Bên kia, Hậu Nghệ cũng nổi trận lôi đình: "Tên chết tiệt này, lại dám đánh lén ta?

Xem ta bắn thêm mấy mũi tên vào mông ngươi..." Nói đoạn hai người liền lao vào đánh nhau. --------- Trong khi đó, Yêu Đế Đế Tuấn ở sâu trong Thiên Cung, nhìn thân ảnh của Hậu Nghệ lập tức biến sắc.

Nói cho đúng thì, tội đồ đầu sỏ gây ra cái chết của các con hắn chính là Hậu Nghệ này.

Phải biết rằng chín người con đều chết trong tay Hậu Nghệ, làm sao không khiến hắn lửa giận ngùn ngụt?

"Hậu Nghệ, lại là tên Hậu Nghệ này?" Thấy thân ảnh Hậu Nghệ, hốc mắt hắn đều đỏ lên.

Bên cạnh hắn, Yêu Hậu Hi Hòa cũng y như vậy, ánh mắt lộ ra vẻ tức giận sâu sắc.

"Phu quân, khi nào có thể tự tay giết chết hai kẻ thù này?

Ngươi mà không báo thù được nữa, ta sẽ tự mình động thủ!" Lúc này cơ thể nàng đều run lên bần bật, hận ý vô tận tràn ngập trong lòng, gần như khiến nàng sụp đổ.

Mười người con chết mất chín, nàng không điên đã là ý chí kiên định rồi.

Đúng là kẻ thù gặp nhau mắt đỏ ngầu.

Hôm nay không chỉ thấy Khoa Phụ, mà còn thấy Hậu Nghệ.

Hai người này đều là tội đồ đầu sỏ gây ra cái chết của các con nàng, làm sao nàng có thể kiểm soát được cơn tức của mình?

Hận không thể lập tức xông xuống giết.

Yêu Đế Đế Tuấn nghe những lời này, cũng lộ ra một tia khát máu: "Phu nhân tạm thời bình tĩnh!

Chuyện này ta tuyệt đối sẽ cho nàng một câu trả lời.

Chỉ cần ta tóm được cơ hội, nhất định sẽ không tha cho hai tên chết tiệt này." Yêu Hậu Hi Hòa nghe phu quân hứa hẹn, cuối cùng cũng cố nén cơn tức, hít sâu một hơi rồi yên tĩnh lại. ---------- Trong nơi ở của Đông Hoàng Thái Nhất, Đông Hoàng Thái Nhất cũng y như

vậy.

Kẻ thù của Yêu Hậu Hi Hòa chính là kẻ thù của hắn.

Đúng là kẻ thù gặp nhau mắt đỏ ngầu.

Bây giờ đã qua vô số năm, nhưng kẻ thù của mình vẫn nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật.

Đông Hoàng Thái Nhất đều hận mình quá vô năng.

Nếu thực lực của mình mạnh hơn một chút, là có thể báo thù cho chị dâu của mình rồi.

Chỉ là đối phương bấy lâu nay vẫn nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật, mãi mà không tìm được cơ hội.

Đây cũng là nguyên nhân khiến hắn vô cùng tức giận.

Mục tiêu hàng đầu tiếp theo chính là chuẩn bị báo thù.

Cái gì mà Nhân Yêu đại chiến?

Cái gì mà Vu Yêu đại chiến?

Có quan hệ gì với hắn?

Báo thù trước đã.

Ánh mắt hắn tràn ngập sát ý điên cuồng.

Lúc này, ba vị lãnh tụ của Yêu tộc, không thể không nói, đã rơi vào trạng thái điên cuồng sát lục.

Cùng với khí vận của Yêu tộc giảm xuống, mấy vị lãnh tụ của Yêu tộc ít nhiều đều bị ảnh hưởng rất lớn.

Bất luận là Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Hậu Hi Hòa, hay Đông Hoàng Thái Nhất đều là như vậy.

Yêu tộc đã sắp đến bước đường cùng, bọn họ tự nhiên là ngày càng phóng túng.

Thay vì cứ rụt rè sợ hãi như vậy, chi bằng làm một trận cho thống khoái.

Thành hay không, sau này hãy nói.

Ngay lúc này, đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện.

Rất nhiều người vào lúc này lập tức lại vang lên một tràng kinh hô.

Dù sao sức chiến đấu của Hậu Nghệ quả thật có chút khó tin, mỗi người đều bị chấn động không nhẹ. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 72: Vu tộc Hậu Duệ (Hậu Nghệ).

Là do Bàn Cổ tinh huyết hóa thành.

Nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh, một tay tiễn thuật uy lực vô cùng, được xưng là Tiễn Thần của Vu tộc.

Nhục thân chiến lực vô song.

Giá trị chiến lực là: 930 vạn!"] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 72 Hậu Nghệ, phần thưởng là: Luyện Thể Đan một viên!"] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh thán.

Thật không hổ là siêu cấp Đại Vu của Vu tộc, sức chiến đấu quả thật là mạnh mẽ.

Đồng thời, chúng sinh Hồng Hoang lại có chút bĩu môi, bởi vì phần thưởng của Hậu Nghệ thực sự không ra sao.

Phần thưởng của Khoa Phụ là một viên Luyện Thể Đan, phần thưởng của Hậu Nghệ lại cũng là một viên Luyện Thể Đan.

Chương 668

Quả thật khiến bọn họ có chút thất vọng.

Kỳ thực cũng chẳng thể trách bọn họ.

Bởi vì bọn họ căn bản không hề biết tác dụng thật sự của Luyện Thể Đan.

Nếu để họ biết được tác dụng chân chính của Luyện Thể Đan, chắc chắn sẽ khiến họ kinh rớt cằm.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh hô, cuối cùng lại có một vầng kim quang xuất hiện trên không trung.

Sự mong đợi của chúng sinh Hồng Hoang trong khoảnh khắc này lập tức được đẩy lên cực điểm.

Bọn họ ngược lại muốn xem xem đó là kẻ nào, là tên nào mà có thể xếp trước cả Hậu Nghệ.

Kim quang trên không trung bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Hồi lâu sau, cuối cùng cũng có một thanh âm xuất hiện.

Chỉ thấy hiện ra trên không trung là một sinh vật cổ quái lạ lùng.

Thực sự khiến chúng sinh Hồng Hoang không tài nào hiểu nổi.

Chỉ thấy thứ xuất hiện trên không trung dường như là một con chuột kỳ lạ.

Nhưng con chuột này lại vô cùng khổng lồ.

Nhìn thể hình của nó, chẳng hề thua kém Thái Thản của Vu tộc, thậm chí có thể nói là ngang tài ngang sức.

Bốn móng vuốt của nó có màu đỏ, trông vô cùng sắc bén, cũng

không biết có phải đã nhiễm kịch độc hay không.

Một sinh vật trông như chuột thế này, vậy mà lại mọc một đôi cánh khổng lồ.

Đôi cánh này vô cùng to lớn, còn dài hơn cả thân thể nó rất nhiều.

Sau khi sinh vật như vậy xuất hiện trên không trung, lập tức khiến chúng sinh Hồng Hoang một trận da đầu tê dại. "Đây là cái thứ gì vậy?

Sao lại mọc ra xấu xí thế này?" "Đúng là có hơi xấu, chim không ra chim, thú không ra thú, rốt cuộc là thứ gì vậy?" "Bóng hình này dường như có chút quen mắt?" "Có chút quen mắt?

Ngươi nhận ra bóng hình này sao?" "Hình như đã từng thấy ở đâu đó rồi?" Câu trả lời của vị cường giả này lập tức khiến mọi người như bừng tỉnh khỏi cơn mê.

Cuối cùng, chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa bắt đầu tìm kiếm trên Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Nói không chừng vị cường giả này đã từng xuất hiện trên Hồng Mông Tử Kim Bảng một lần.

Theo sự tìm kiếm của chúng sinh Hồng Hoang, quả thực đã để họ tìm thấy.

Bởi vì con chuột biết bay này, lại chính là một trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc.

Tên gọi là Phi Đản.

Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Điều này thật sự đã vượt ngoài sức tưởng tượng của họ.

Không ngờ lại là gã này.

Gã này tuy có chút xa lạ, nhưng lại có vô số truyền thuyết.

Trong truyền thuyết, vào thời thượng cổ, hắn còn có quan hệ với Thượng Cổ Tam Tộc.

Thời thượng cổ, Thượng Cổ Tam Tộc cai quản Hồng Hoang.

Biển cả do Long tộc nắm giữ.

Không trung do Phượng Hoàng nhất tộc nắm giữ.

Lục địa thì do Kỳ Lân nhất tộc nắm giữ.

Viễn Cổ Tam Tộc khống chế Hồng Hoang.

Sau khi Phi Đản sinh ra, hắn muốn tìm một phương thế lực để nương tựa.

Suy nghĩ hồi lâu, hắn liền tìm đến Phượng Hoàng nhất tộc.

Bởi vì hắn cũng có một đôi cánh khổng lồ, hắn cho rằng mình thuộc về phi cầm nhất tộc.

Thế là hắn chủ động đi đầu quân cho Phượng Hoàng.

Chỉ có điều cuối cùng lại bị Phượng Hoàng nhất tộc cự tuyệt.

Bởi vì Phi Đản trông thật sự không giống phi cầm nhất tộc.

Tuy cũng có cánh, nhưng toàn thân lại mọc đầy lông thú, hơn nữa tướng mạo còn có phần giống tẩu thú.

Phượng Hoàng nhất tộc cho rằng Phi Đản thuộc về tẩu thú nhất tộc, bèn bảo hắn đi nương tựa Kỳ Lân nhất tộc.

Phi Đản suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng cho rằng đây cũng là một chuyện khá hợp lý.

Tuy hắn có cánh, nhưng xét về hình tượng, quả thực giống tẩu thú hơn một chút.

Về mặt đạo lý, hắn nên đầu quân cho Kỳ Lân nhất tộc.

Nghĩ đến đây, hắn liền đi tìm Kỳ Lân nhất tộc, chuẩn bị đầu quân cho họ.

Bởi vì lúc đó Kỳ Lân nhất tộc đang cai quản tẩu thú.

Khi hắn gặp được Kỳ Lân, Kỳ Lân lại cự tuyệt.

Hình tượng của Phi Đản tuy có phần giống tẩu thú, nhưng lại mọc ra đôi cánh, không giống với tẩu thú bình thường, thậm chí có thể nói là hoàn toàn khác biệt.

Hơn nữa trên người Phi Đản còn có mang.

Kỳ Lân nhất tộc định để hắn đến Long tộc thử một phen.

Bởi vì chỉ có sinh vật dưới nước mới có mang.

Nghe những lời này, Phi Đản lại ngẩn người.

Nhưng cuối cùng vẫn nén giận đi tìm Long tộc.

Bởi vì Kỳ Lân nhất tộc nói cũng đúng.

Tuy hình tượng của hắn có phần giống tẩu thú, nhưng trên người lại có mang, hơn nữa hắn cũng không bài xích nước, thường xuyên bơi lội trong nước.

Có lẽ hắn là sinh vật dưới nước cũng không chừng.

Nhưng không ngờ chuyện lại xảy ra.

Long tộc lại cũng cự tuyệt hắn.

Long tộc cho rằng hắn có cánh, huống hồ trên người còn có lông mao, không cho rằng hắn là sinh vật dưới nước.

Thế là bảo hắn đi hỏi Phượng Hoàng nhất tộc một phen.

Nghe những lời này, hắn không khỏi một trận tức giận.

Hóa ra Tam tộc đều không cần hắn ư?

Là chê hắn xấu xí sao?

Lập tức khiến hắn lửa giận ngút trời.

Thế là vào thời viễn cổ, hắn tự xưng mình không thuộc về bất kỳ tộc nào, và trở mặt với Tam tộc.

Vì chuyện này mà danh tiếng của Tam tộc cũng bị ảnh hưởng nhất định.

Sau này, cường giả Tam tộc còn từng tụ tập lại, cùng nhau nghiên cứu kỹ lưỡng, cuối cùng cũng chẳng nghiên cứu ra được kết quả gì.

Chỉ là đến ngày nay, Viễn Cổ Tam Tộc đều đã diệt tộc, mà gã này vẫn còn tồn tại, hơn nữa còn gia nhập Yêu tộc.

Viễn Cổ Tam Tộc đặc biệt ghét bỏ hắn, nhưng hai vị Kim Ô của Yêu tộc lại không ghét bỏ, còn phong hắn làm một trong Thập Đại Yêu Thánh.

Dù sao thì chiến đấu lực của hắn cũng vô cùng mạnh mẽ, ngay cả trong giới Chuẩn Thánh, chiến đấu lực của hắn cũng thuộc hàng siêu quần bạt tụy.

Phi Đản cảm nhận được đãi ngộ chưa từng có ở Yêu tộc, tự nhiên là vô cùng vui mừng.

Vì thế liền một lòng trung thành với hai vị Kim Ô.

Kim Ô bảo hắn đi đông thì hắn đi đông, Kim Ô bảo hắn đi tây thì hắn đi tây, gần như có thể nói là trung thành tuyệt đối.

Hắn chính là phe tử trung của Yêu tộc.

Bây giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng phơi bày ra, chuyện cũ của hắn cũng bị người ta phơi bày theo, không khỏi khiến người ta cảm thấy có chút dở khóc dở cười.

Hóa ra gã này lại có những trải nghiệm kỳ lạ cổ quái như vậy, thật

khiến người ta cảm thấy cực kỳ buồn cười.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy tư, cuối cùng cũng có đại đạo văn tự xuất hiện. [“Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 71: Yêu tộc Phi Đản.

Chương 669

Vật chủng thần kỳ do trời đất sinh ra.

Không thuộc bất kỳ chủng tộc nào, tự thành một phái.

Vì là tiên thiên vật chủng, nội tình phi phàm, chiến lực siêu tuyệt, nên được ghi danh lên bảng xếp hạng.

Trị số chiến lực: 931 vạn!"] ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 71 Yêu tộc Phi Đản, phần thưởng: 800 năm pháp lực đạo hạnh.

Tiên thiên thanh khí tám mươi luồng.

Huyền hoàng chi khí tám luồng."] Nhìn thấy đến đây, chúng sinh Hồng Hoang một trận kinh hô.

Ai cũng không ngờ, trị số chiến đấu của hắn lại cổ quái như vậy.

Trị số chiến đấu của hắn là 931 vạn, mà Đại Vu Hậu Nghệ của Vu tộc có trị số chiến lực là 930 vạn.

Hai người lại chỉ chênh nhau có 1 vạn.

Thật là có chút kỳ quặc. "Các ngươi nói xem, là gã này mạnh, hay là Hậu Nghệ mạnh hơn?" "Cái này quả thực cũng không dễ phân biệt, trị số chiến đấu của hai người lại gần nhau như vậy, thật có chút ngoài sức tưởng tượng." "Hai người chỉ chênh nhau có 1 vạn, chẳng phải điều này đại biểu cho việc gần như không phân cao thấp sao?" "Nói cũng phải, chênh lệch nhỏ như vậy, cũng chỉ có Hồng Mông Tử Kim Bảng mới có thể phân biệt được, người khác thật sự rất khó phân biệt." "Chênh lệch nhỏ như vậy, gần như bằng không!" "Nếu hai người đều ở thời kỳ toàn thịnh, e là sẽ có một kết cục đồng quy vu tận." "Hậu Nghệ không sống nổi, Phi Đản cũng có khả năng không

sống nổi." Nghe những lời này, mọi người không khỏi gật đầu.

Chênh lệch nhỏ như vậy, cũng chẳng khác gì không có.

Đương nhiên, khi chiến đấu còn phải xem tình hình thực tế, rốt cuộc ai mạnh ai yếu, thật sự rất khó nói.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận, đại đạo văn tự và bóng hình trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một vầng kim quang khác.

Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Cuối cùng lại có cường giả xuất hiện nữa sao?

Thật khiến người ta ngưỡng mộ không thôi.

Hồi lâu sau, cuối cùng lại có một bóng hình xuất hiện.

Chỉ thấy đây cũng là một bóng hình khổng lồ.

Sau khi bóng hình này xuất hiện trên không trung, liền hào quang đại phóng.

Bởi vì đây lại là một con huyền điểu có thể tỏa ra thần quang.

Toàn thân con huyền điểu này đều là quang mang màu xanh.

Thần quang màu xanh tỏa ra trên không trung, thực sự có một loại khí tức lạ lùng.

Điều quỷ dị nhất là, con cự điểu màu xanh này, lại là một con thần điểu một chân.

Nói cách khác, đây là một con thần điểu một chân màu xanh.

Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen xôn xao.

Không ngờ lại còn có vật chủng thần kỳ như vậy, thật khiến người ta kinh ngạc.

Nhưng cũng có những người khác lại tỏ ra khinh thường.

Bởi vì con thần điểu này không hề xa lạ.

Đây cũng là thần điểu được sinh ra từ thời viễn cổ, tên là Thương Dương.

Tuy gọi là Thương Dương, nhưng không phải là con dê thật, mà là một con thần điểu một chân màu xanh.

Thời viễn cổ, nó đã được sinh ra, chiến đấu lực hiển nhiên cũng vô cùng cường đại, là một con thụy điểu trời sinh đất dưỡng.

Hơn nữa, quan hệ của nó với Phượng Hoàng nhất tộc cũng khá tốt, trong tay nắm giữ vô số thần thông của Phượng Hoàng nhất tộc.

Những thần thông này đều do Phượng Hoàng nhất tộc truyền lại cho nó.

Sau này Phượng Hoàng nhất tộc biến mất, nó còn đau buồn một thời gian dài.

Sau này Tam Túc Kim Ô xuất thế, kiến lập Thiên Đình, và nhiều lần gửi lời mời đến nó.

Cuối cùng nó vẫn quyết định gia nhập Yêu tộc.

Nhưng nó lại rất ít khi ra tay giết địch, bởi vì nó là thụy điểu, từ trước đến nay không thích sát lục.

Đối mặt với tình huống này, Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không làm khó nó, ngược lại thường xuyên thuận theo ý nó.

Nói cho đúng, Thương Dương chính là chiêm bốc sư của Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Bởi vì nó là thụy điểu, có thần thông dự đoán hung cát.

Ngay cả trong Thập Đại Yêu Thánh, thứ hạng của nó cũng rất cao.

Bây giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng phơi bày nó ra, ai cũng không ngờ thứ hạng của nó lại cao như vậy.

Bởi vì nó là người có danh tiếng rất yếu trong Thập Đại Yêu Thú.

Nhắc đến Thập Đại Yêu Thánh, chúng sinh Hồng Hoang phần lớn đều bàn về Bạch Trạch, Kế Mông, Quỷ Xa, Cửu Anh, v.v.

Không ngờ Thương Dương danh tiếng không nổi bật, lại có thực lực mạnh đến thế.

Bởi vì phần lớn trong Thập Đại Yêu Thánh đã lên bảng rồi, chỉ còn hai vị Yêu thánh chưa lên bảng, lần lượt là Thử Thiết và Anh Chiêu.

Thương Dương là người lên bảng xếp thứ ba từ dưới lên trong Thập Đại Yêu Thánh.

Chẳng phải điều này đại biểu cho việc chiến đấu lực của nó xếp thứ ba trong Thập Đại Yêu Thú sao?

Nếu thật sự như vậy, quả là có chút kinh người.

Trong Thập Đại Yêu Thánh, Thương Dương không mấy nổi danh, lại là tồn tại xếp thứ ba trong Thập Đại Yêu Thánh.

Quả thực có chút kinh ngạc.

Ngay cả Hậu Nghệ và Khoa Phụ của Vu tộc cũng giật mình.

Bởi vì ngay cả bọn họ cũng không ngờ, nữ tử đó trong ấn tượng chỉ là một tồn tại yên tĩnh, ngày thường cũng rất ít khi ra tay.

Vốn tưởng rằng chiến đấu lực của nàng ta không ra sao, không ngờ lại xếp trong top đầu của Thập Đại Yêu Thánh.

Quả thực là ngoài dự liệu.

Ngay cả bọn họ lúc này cũng giật mình.

Xem ra nội tình của Yêu tộc vẫn không thể xem thường, một chút không cẩn thận là phải chịu thiệt lớn.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, mấy vị lãnh tụ của Nhân tộc cũng bày tỏ sự kinh ngạc.

Dù sao thì người giao thủ với Thương Dương lúc đó chính là vị đại lãnh tụ đầu tiên của Nhân tộc, Toại Nhân Thị.

Toại Nhân Thị lúc đó một mình độc chiến với Kế Mông, Thương Dương, hai vị Yêu Thánh của Yêu tộc.

Ông không hề cảm thấy Thương Dương mạnh mẽ đến mức nào.

Không ngờ bây giờ phơi bày ra lại vượt ngoài sức tưởng tượng của ông.

Xem ra gã này vẫn luôn âm thầm ẩn giấu.

Ngay cả Nhân tộc có Thiên Cơ Lâu chống lưng, cũng không thể tùy tiện khinh suất xem thường bất kỳ kẻ địch nào.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. [“Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 70: Thương Dương!

Đây là thượng cổ thần điểu, là tiên thiên sinh linh từ thuở Hồng Hoang sơ khai.

Sở hữu năng lực dò xét cát hung, là thượng cổ thụy điểu.

Chiến lực cũng kinh người, vì thế được ghi danh lên chiến lực bài hành bảng.

Trị số chiến lực: 939 vạn.”] [“Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 70 Thương Dương, phần thưởng: 9 triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Tiên thiên thanh khí chín mươi luồng, huyền hoàng chi khí chín luồng.”] Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang quả thực một phen than thở.

Xếp hạng càng cao, phần thưởng càng lớn, thật khiến người ta kinh ngạc.

Người có thực lực càng mạnh, phần thưởng nhận được càng nhiều.

Chẳng phải điều này có nghĩa là kẻ mạnh càng mạnh, kẻ yếu càng yếu sao?

Người có thực lực càng mạnh, xếp hạng càng cao, phần thưởng nhận được càng nhiều.

Như vậy, những kẻ yếu đuối như bọn họ cơ bản không có đất để xoay mình.

Có lẽ đây chính là cái gọi là kẻ mạnh càng mạnh, kẻ yếu càng yếu trong truyền thuyết?

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang than thở, cuối cùng lại có một đạo kim quang biến đổi.

Chúng sinh Hồng Hoang trong khoảnh khắc này đều vô cùng kích động.

Chương 670

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang đến nay đã xuất hiện 30 vị.

Cường giả tiếp theo chính là hạng 69.

Thứ hạng như vậy đã được coi là tồn tại khá cao trên bảng xếp hạng rồi.

Vậy thì họ phải nhìn kỹ xem thứ hạng của người đó rốt cuộc ra sao.

Sau khi kim quang ngập trời xuất hiện trên không trung, liền bắt đầu kịch liệt diễn hóa giãy giụa.

Cuối cùng, một con yêu thú khổng lồ xuất hiện trên không trung.

Hình ảnh che trời lấp đất đó quả thực khiến người ta kinh ngạc.

Chỉ thấy đó dường như là một con trâu nước khổng lồ, toàn thân màu xanh lam, trông như một con yêu thú trâu nước.

Trên đầu mọc một đôi sừng dài khổng lồ.

Đôi sừng này gần như dài hơn một nửa thân thể của nó, thật sự khủng bố vô cùng.

Lông da trên người có màu xanh đen, trông hệt như một con ly ngưu.

Nhưng một số cường giả có nhãn lực phi phàm đã nhận ra người này là ai.

Con yêu thú này tuy có tướng mạo khá giống ly ngưu, nhưng lại không có bất kỳ quan hệ nào với trâu.

Bởi vì con quái vật khổng lồ này chính là Thử Thiết trong Thập

Đại Yêu Thánh.

Đây cũng là một con siêu cấp hung thú trong truyền thuyết.

Lực phòng ngự của nó có thể nói là cực kỳ mạnh mẽ.

Ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc muốn phá vỡ phòng ngự của nó cũng rất khó khăn.

Một nửa thực lực của nó chủ yếu là nằm ở lực phòng ngự.

Đúng như câu nói kia, vì sợ đau nên tu luyện toàn bộ vào lực phòng ngự.

Nó cũng là Yêu Thánh có lực phòng ngự mạnh nhất trong Thập Đại Yêu Thánh.

Khi hai tộc Nhân-Yêu hỗn chiến, gã này một mình đối chiến với Thương Hiệt Thị mà không hề rơi vào thế hạ phong.

Điều này đủ để thấy sự mạnh mẽ của con thần thú này.

Đây còn chưa phải là tác dụng mạnh nhất của nó.

Điểm mạnh nhất của nó là trong bụng có một cái hồng lô.

Ngày thường nó ăn sắt sống.

Nhưng vật bài tiết của nó lại đã được cường hóa vô số lần, được hồng lô trong cơ thể nó tăng phúc lên rất nhiều lần.

Đây tuyệt đối là chuyện một vốn vạn lời.

Ăn vào sắt sống, bài tiết ra lại là thép đã được bách luyện.

Nói cho đúng, nó mới là cường giả giàu có nhất thế giới Hồng Hoang.

Vật bài tiết của nó thậm chí có thể trực tiếp dùng làm binh khí pháp bảo.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao bao nhiêu năm qua, các lãnh tụ Yêu

tộc vẫn luôn cung phụng nó như bảo bối.

Dù sao chỉ cần có nó ở đó, Yêu tộc của họ sẽ không ngừng sản sinh ra những vật liệu tốt để luyện khí.

Đây cũng là một trong những nội tình của Yêu tộc.

Bây giờ lại là người thứ hai từ dưới lên trong Thập Đại Yêu Thánh được công bố.

Điều đó có nghĩa là chiến đấu lực thực sự của gã này xếp thứ hai trong Thập Đại Yêu Thánh, thậm chí còn mạnh hơn cả Khoa Phụ và Hậu Nghệ của Vu tộc rất nhiều.

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi âm thầm lè lưỡi.

Chẳng trách Yêu tộc có thể đứng vững ở Hồng Hoang vô số năm.

Nội tình của Yêu tộc quả thực phi thường.

Có Bạch Trạch thông hiểu mọi chuyện ở Hồng Hoang, có Thương Dương có năng lực chiêm bốc, lại có Thử Thiết có thể không ngừng sản sinh ra nguyên liệu luyện khí.

Thật đúng là muốn gì có nấy.

Yêu tộc có thể đứng vững ở Hồng Hoang bao nhiêu năm nay cũng không phải không có nguyên nhân.

Chỉ là thứ hạng trong Thập Đại Yêu Thánh lại có chút khiến người ta không ngờ tới.

Thử Thiết trước nay luôn thật thà chất phác, lại xếp thứ hai trong Thập Đại Yêu Thánh.

Quả thực khiến người ta không ngờ.

Có lẽ điều này là nhờ vào lực phòng ngự vô cùng cường đại của

nó?

Lực phòng ngự của nó e là nhìn khắp cả Hồng Hoang cũng là tồn tại vô cùng mạnh mẽ.

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn đều khen ngợi không ngớt về lực phòng ngự của nó.

Điều này đủ để thấy da nó dày thịt nó béo đến mức nào.

Xếp thứ hai trong Thập Đại Yêu Thánh cũng là chuyện có thể hiểu được.

Hồi lâu sau, đại đạo văn tự cuối cùng cũng xuất hiện. ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 69: Yêu tộc Thử Thiết.

Đây là thượng cổ dị thú.

Tự thân lực phòng ngự, hiếm gặp đối thủ.

Hơn nữa, sức mạnh vô cùng.

Ngay cả cường giả Vu tộc cũng khó chống lại sức mạnh siêu tuyệt của nó.

Mọi kim loại đều có thể làm thức ăn, vật bài tiết của nó là dược liệu tuyệt hảo để luyện khí.

Vì thế được ghi danh lên bảng xếp hạng.

Trị số chiến lực: 944 vạn!"] ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 69 Thử Thiết, phần thưởng: 10 triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Tiên thiên thanh khí một trăm luồng, huyền hoàng chi khí mười luồng."] Nhìn thấy đến đây, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lại một trận than thở.

Phần thưởng hậu hĩnh như vậy quả thực khiến người ta vô cùng

ngưỡng mộ.

Bảng xếp hạng đến bây giờ, Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc đã có 9 vị cường giả lên bảng.

Từ tình hình hiện tại mà xem, số người lên bảng của Yêu tộc đã lên tới 10 vị, cũng được coi là người thắng lớn nhất.

Có người kinh ngạc, cũng có người than thở.

Người tinh mắt đã nhìn ra manh mối.

Yêu tộc dường như đã có chút hụt hơi.

Thập Đại Yêu Thánh đã lên bảng chín vị, chỉ còn lại người đứng đầu Thập Đại Yêu Thánh, Anh Chiêu.

Ngoài hắn ra, cường giả Yêu tộc chưa lên bảng cũng chỉ còn 4 vị.

Lần lượt là Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Sư Côn Bằng, và Yêu Hoàng Phục Hy.

Tuy từ cục diện hiện tại mà xem, Yêu tộc là người thắng lớn nhất, nhưng rõ ràng đã có chút hụt hơi.

Vu tộc đến nay tuy chỉ có hai vị lên bảng, nhưng Vu tộc dường như đến giờ vẫn chưa thực sự phát lực.

Bất luận là các Tổ Vu hay các Đại Vu, ít nhất cũng còn hơn mười vị cường giả sẽ lên bảng.

Còn Nhân tộc tuy hiện tại chưa có vị cường giả nào lên bảng, nhưng nhìn các vị lãnh tụ của Nhân tộc đều là những cường giả có thể lên bảng.

Thậm chí các vị lãnh tụ của Nhân tộc không hề thua kém lãnh tụ của hai tộc kia.

Bảy vị lãnh tụ của Nhân tộc đều có thể lên bảng.

Như vậy, bảng thực lực Hồng Mông Tử Kim Bảng này thật là có chút chen chúc.

Cũng không biết cuối cùng sẽ kịch liệt đến mức nào.

Ví như cường giả như Thập Đại Yêu Thánh cũng chỉ miễn cưỡng xếp ở hạng bảy tám mươi, muốn tiến thêm một bước nữa hiển nhiên là khá khó khăn.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận, đại đạo văn tự trên không trung cùng hình ảnh khổng lồ đó cuối cùng cũng biến mất.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới thở phào một hơi, lại một lần nữa ngẩng đầu nhìn trời.

Chỉ thấy kim quang mới đã xuất hiện trên không trung.

Hứng thú của chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa được khơi dậy.

Chương 671

Bọn họ đều muốn xem xem tiếp theo rốt cuộc là vị cường giả nào.

Sẽ là người cuối cùng trong Thập Đại Yêu Thánh sao?

Người duy nhất trong Thập Đại Yêu Thánh chưa lên bảng chính là Anh Chiêu.

Gã này là thủ lĩnh của Thập Đại Yêu Thánh.

Danh tiếng của hắn cũng vô cùng nổi bật, trên người mang mỹ danh Yêu Soái, là tồn tại thống ngự vạn yêu của Yêu tộc, là đại tướng quân danh xứng với thực của Yêu tộc.

Nói cho đúng, địa vị của hắn không hề thua kém mấy vị lãnh tụ kia.

Trong Yêu tộc, địa vị cao nhất chính là mấy vị đó: Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Hoàng Phục Hy.

Đây là ba vị đế vương có địa vị cao nhất của Yêu tộc.

Ngoài ba người này ra, còn có Yêu Sư Côn Bằng trước nay luôn tiêu dao giữa đất trời.

Côn Bằng không mấy hết lòng với Yêu tộc, vì thế địa vị có phần thấp hơn một chút.

Vậy thì ngoài bốn người này ra, địa vị cao nhất chính là Yêu Soái Anh Chiêu.

Tiếp theo, sẽ là gã đó sao?

Nếu thật sự là gã đó, vậy thì Thập Đại Yêu Thánh sẽ toàn bộ lên bảng.

Nếu nói Anh Chiêu không có tư cách lên bảng, không ai tin.

Bởi vì gã đó trước nay luôn là thủ lĩnh của Thập Đại Yêu Thánh, không thể nào không lên bảng.

Ngay lúc chúng đa đại năng đang suy tư, kim quang trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra một bóng hình.

Chỉ thấy bóng hình này xuất hiện trong hư không, chúng sinh Hồng Hoang đều chăm chú nhìn lên.

Dù sao thì họ đã xác định là Anh Chiêu, rốt cuộc có phải hay không thì phải ngẩng đầu xem.

Chỉ thấy bóng hình trên không trung lại là một bóng hình khổng lồ che trời lấp đất.

Nhìn đại thể, lại là một con ngựa khổng lồ.

Nhưng lại là một hình tượng vô cùng kỳ quái.

Con ngựa này trên người lại mọc ra một khuôn mặt người anh tuấn, toàn thân mọc đầy vằn hổ, trông còn bá khí hơn cả yêu hổ.

Quan trọng hơn là sau lưng nó mọc ra một đôi cánh thần điểu khổng lồ.

Đôi cánh này vỗ một cái trên không trung, trong nháy mắt liền có vô tận khí lưu cuồn cuộn xuất hiện, quả thật vô cùng thần kỳ.

Nhìn thấy hình tượng khổng lồ này, chúng sinh Hồng Hoang lại ngẩn người, sau đó liền một phen xôn xao.

Bởi vì bọn họ đoán không sai, gần như giống hệt những gì họ đoán.

Bởi vì bóng hình xuất hiện trên không trung chính là Yêu Soái Anh Chiêu.

Gã này là tồn tại xếp hạng mạnh nhất trong Thập Đại Yêu Thánh.

Gã này vẫn luôn là kẻ mạnh nhất trong Thập Đại Yêu Thú, và được phong làm Yêu Soái, thống soái vạn quân của Yêu tộc.

Nghĩ thôi đã thấy đủ biến thái.

Lúc này quả nhiên không phụ lòng mong đợi, quả thực đã lên bảng xếp hạng.

Và trong Thập Đại Yêu Thánh, thứ hạng của hắn cũng là cao nhất.

Thứ hạng của hắn lại cao tới hạng 68.

Thứ hạng này tuy nghe qua không cao lắm, nhưng thực tế phía trước lại có hơn 20 vị Thánh nhân.

Trừ đi hơn 20 vị Thánh nhân này, thứ hạng của hắn tương đương với hơn 40.

So sánh như vậy, thứ hạng này đã là cực kỳ cao rồi.

Những người khác chỉ có thể ngưỡng vọng.

Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận nghị luận. "Anh Chiêu, không hổ là Yêu Soái của Yêu tộc, chiến đấu lực như vậy quả thực rất mạnh.

Cường giả có thể xếp ở thứ hạng này tuyệt không phải là hạng tầm thường." "Nói cũng phải, dù sao cũng là Yêu Soái của Yêu tộc." "Vốn tưởng Quỷ Xa và Cửu Anh là mạnh nhất trong Thập Đại Yêu Thánh, không ngờ so sánh như vậy, thực lực của Cửu Anh và Quỷ Xa cũng không mạnh lắm." "Ta cũng nghĩ vậy, bởi vì chỉ xét từ chiến lực biểu hiện ra, hai người họ quả thực cực kỳ khủng bố." "Hơn nữa cũng đặc biệt giỏi sát lục, chỉ là không ngờ những sinh linh khác lại ẩn giấu sâu như vậy." "Trong Thập Đại Yêu Thánh quả nhiên không có một ai là hạng tầm thường, mỗi người đều ẩn giấu cực sâu." "Nói đúng, đặc biệt là mấy gã danh tiếng không nổi bật, không ngờ thứ hạng lại cao như vậy." "Trong Thập Đại Yêu Thánh, yếu nhất là Phi

Liêm, xếp hạng 100!" "Sau đó là vị thứ chín Khâm Nguyên, xếp hạng 99!" "Sau đó là vị thứ tám Quỷ Xa, xếp hạng 96!" "Sau đó là vị thứ bảy Cửu Anh, xếp hạng 95!" "Sau đó là vị thứ sáu Bạch Trạch, xếp hạng 89!" "Sau đó là vị thứ năm Kế Mông, xếp hạng 88!" "Sau đó là vị thứ tư Phi Đản, xếp hạng 71!" "Sau đó là vị thứ ba Thương Dương, xếp hạng 70!" "Sau đó là vị thứ hai Thử Thiết, xếp hạng 69!" "Sau đó là vị thứ nhất Anh Chiêu, xếp hạng 68!" Chúng sinh Hồng Hoang đã công bố ra tình hình chiến đấu lực và thứ hạng của Thập Đại Yêu Thánh.

Dù sao thì những đại đạo văn tự này đều rõ ràng bày ra trên bầu trời.

Nói cho đúng, thứ hạng này vẫn có chút ngoài dự liệu.

Trong lòng chúng sinh Hồng Hoang, những cường giả tương đối mạnh mẽ lại xếp hạng phía sau.

Còn những cường giả danh tiếng không mấy nổi bật, thứ hạng lại cao như vậy.

Thật khiến người ta khó mà tưởng tượng.

Nhưng Thập Đại Yêu Thánh này, mỗi một vị đều có những thủ đoạn cực kỳ nổi bật, cùng với bản lĩnh đặc thù.

Phi Liêm nắm giữ gió tám phương, và thông hiểu tin tức từ tám phương tới.

Hắn là Phong Bá của Yêu tộc, cũng quản lý tổ chức tình báo của Yêu tộc.

Chiến đấu lực và năng lực đặc thù hiển nhiên không thể xem thường.

Các lãnh tụ Yêu tộc vô cùng coi trọng hắn.

Chiến đấu lực của hắn cũng không yếu, và đã thành công lên bảng chiến lực hạng 100, trở thành cấp bậc ngưỡng cửa của bảng chiến lực.

Chiến đấu lực đạt tới hơn 3 triệu.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, đây cũng là chuyện đáng tự hào.

Tuyệt không phải người thường có thể so sánh.

Phi Liêm không chỉ là một trong Thập Đại Yêu Thánh, mà còn quản lý tổ chức tình báo của Yêu tộc.

Bất luận là thân phận, địa vị, hay tác dụng, đều là không thể thiếu.

Có thể lên bảng xếp hạng hiển nhiên là chuyện cực kỳ vinh hạnh.

Trong Thập Đại Yêu Thánh, người có chiến đấu lực xếp thứ chín chính là nữ tử Khâm Nguyên.

Nàng có thể coi là độc vật số một trong Yêu tộc.

Tuy chỉ là một nữ lưu, nhưng chiến đấu lực lại phi thường, tuyệt không phải người thường có thể so sánh.

Không chỉ bản thân chiến đấu lực đã cực kỳ mạnh mẽ, mà độc châm của nàng cũng là một uy hiếp cực kỳ mạnh mẽ.

Trong truyền thuyết, ngay cả Thánh nhân bị nàng chích một cái cũng đau đớn khó nhịn, huống chi là sinh linh bình thường.

Ai mà bị độc tính của nàng dính phải, chỉ sợ trong khoảnh khắc là phải bỏ mạng.

Ngay cả những cường giả Yêu tộc cũng khá kiêng dè nàng.

Hơn nữa nàng còn là người đảm nhận vai trò độc vật trong Yêu tộc, bởi vì trong Yêu tộc, người có thể chống lại Độc chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi chỉ có một mình Khâm Nguyên.

Ngay cả Cửu Anh cũng có độc khí, nhưng không thể so sánh được.

Vì thế, bao nhiêu năm qua đều là Khâm Nguyên chống lại Xa Bỉ Thi.

Tác dụng của nàng đối với Yêu tộc cũng là vô cùng to lớn.

Vậy thì trong Thập Đại Yêu Thánh, người có chiến đấu lực xếp thứ tám chính là Quỷ Xa.

Hắn có thể nói là người đảm nhận vai trò sát lục của Yêu tộc.

Trong Thập Đại Yêu Thánh, hắn là người thích sát lục nhất.

Đồng thời, hắn cũng là cường giả sát lục nhiều nhất trong Thập Đại Yêu Thú.

Trước khi bị thương, hắn mạnh đến mức nào không ai biết.

Ngay cả khi mất đi một cái đầu, chiến đấu lực vẫn ở mức trung bình trong Thập Đại Yêu Thánh.

Điều này đủ để thấy sự mạnh mẽ của hắn.

Mỗi khi có chiến sự, hắn đều là người xung phong đi đầu, rất được các lãnh tụ Yêu tộc yêu thích.

Vậy thì trong Thập Đại Yêu Thánh, người có chiến đấu lực xếp thứ bảy chính là Cửu Anh.

Đồng thời hắn cũng là cường giả có tiếng tăm trong thiên địa.

Và thể chất của hắn có phần giống với Vu tộc, bởi vì hắn là loại tồn tại tiên thiên không hồn không phách, là cường giả tiên thiên không hồn không phách không nguyên thần, cực kỳ giống với Vu tộc.

Hơn nữa còn tiên thiên có âm dương nhị khí, đồng thời cũng vô cùng hiếu sát.

Trong Thập Đại Yêu Thánh, chỉ có Cửu Anh và Quỷ Xa là hiếu sát

nhất, cũng là những người đảm nhận vai trò sát lục của Thập Đại Yêu Thánh.

Chương 672

Thập Đại Yêu Thánh xếp hạng thứ sáu chính là người đảm nhận trí lực của Yêu tộc, Bạch Trạch.

Bởi vì Bạch Trạch là thần thú có trí tuệ cao nhất.

Không chỉ biết quá khứ, hiểu tương lai, thông âm dương, vạn vật đều tỏ tường, mà mọi sự vật trên thế gian đều không thể giấu giếm được nó.

Có thể coi là cường giả trí tuệ nhất trong Yêu tộc, đảm nhận vai trò quân sư.

Cường giả xếp hạng thứ năm chính là Kế Mông.

Thực lực ban đầu của Kế Mông không mạnh như vậy, nhưng sau khi chết đi sống lại, chiến đấu lực đã khủng bố đến mức biến thái.

Hiện tại xếp thứ năm trong Thập Đại Yêu Thánh.

Hắn là Vũ Sư của Yêu tộc, chiến đấu lực có thể nói là cực kỳ mạnh mẽ.

Trong Thập Đại Yêu Thánh, chiến đấu lực xếp thứ tư chính là Phi Đản.

Vị này thuộc về loại cường giả kỳ quặc, không thuộc bất kỳ chủng tộc nào, tự mình thuộc một phái, cũng coi như là một vật chủng hiếm có.

Trong Thập Đại Yêu Thánh, xếp hạng thứ ba chính là Thương Dương.

Gã này cực kỳ tinh thông chiêm bốc chi thuật, là đại năng chiêm bốc của Yêu tộc, cũng được coi là siêu cấp cường giả của Yêu tộc.

Trong Thập Đại Yêu Thánh, chiến đấu lực xếp thứ hai chính là Thử Thiết.

Gã này không chỉ có lực phòng ngự vô song, mà còn có thể chế tạo ra rất nhiều dược liệu cao cấp, có thể coi là một kho báu di động.

Ngay cả các lãnh tụ Yêu tộc cũng cực kỳ yêu thích nó.

Dù sao chỉ cần có gã này ở đó, là có thể không ngừng sản sinh ra bảo liệu để luyện khí.

Xếp hạng thứ nhất, chính là Yêu Soái Anh Chiêu được mọi người mong đợi.

Nghĩ lại, quả thực khiến người ta có chút kinh ngạc.

Danh hiệu Yêu Soái quả nhiên phi thường, không phải tùy tiện gọi cho vui đơn giản như vậy.

Một đám nhân vật biến thái như vậy đều bị Anh Chiêu áp chế.

Nghĩ lại, thật khiến người ta có chút kinh ngạc.

Quả thực không phục không được.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, cuối cùng cũng có đại đạo văn tự giáng lâm. ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 68: Yêu Soái Anh Chiêu.

Bản thể là thượng cổ dị thú.

Tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh.

Thiên phú dị bẩm, thực lực xuất chúng.

Chiến đấu lực vô cùng mạnh mẽ.

Đồng thời lòng dạ khoáng đạt, trí tuệ vô song.

Vì thế được lên bảng.

Trị số chiến lực: 915 vạn."] ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành

Bảng, hạng 68 Anh Chiêu, phần thưởng: 10 triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Tiên thiên thanh khí một trăm luồng, huyền hoàng chi khí mười luồng, Luyện Thể Đan một viên!"] Nhìn thấy những phần thưởng này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một trận kinh ngạc.

Phần thưởng lần này quả thực khiến người ta ngưỡng mộ.

Mười triệu năm pháp lực đạo hạnh a!

Muốn có được nhiều pháp lực đạo pháp như vậy, không có mười triệu năm khổ tu là không thể nào có được.

Bây giờ lại được Hồng Mông Tử Kim Bảng thưởng cho một lần.

Thật khiến người ta vô cùng ngưỡng mộ.

Ngay vào thời khắc mấu chốt này, cuối cùng lại có đại đạo văn tự xuất hiện.

Chỉ thấy lại có một bóng hình xuất hiện trên bầu trời thế giới Hồng Hoang.

Nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả mọi người đều kích động.

Cuối cùng lại có một vị siêu cấp cường giả xuất hiện sao?

Thứ hạng bây giờ đã đến hạng 67.

Đây là một cường giả mạnh hơn cả Thập Đại Yêu Thánh.

Rốt cuộc là ai đây?

Có thể đè bẹp Thập Đại Yêu Thánh dưới chân.

Quả thực là mạnh mẽ vô song.

Tất cả mọi người đều có chút ngưỡng mộ, đều ngẩng đầu nhìn trời.

Lại phát hiện người xuất hiện trên không trung lại là một cường

giả có vẻ ngoài hiền lành.

Chỉ thấy đây là một người đầu trọc, dáng vẻ có phần hiền lành.

Lão giả đầu trọc này trông cực kỳ béo mập, thân hình lùn tịt, dáng vẻ vô cùng phì nộn, cười lên trông rất hiền từ, không có chút cảm giác uy hiếp nào.

Chính là một gã như vậy, lại có thể áp đảo tất cả Yêu Thánh sao?

Thật là có chút khủng bố.

Cường giả này rốt cuộc là ai?

Đây là một bóng hình cực kỳ xa lạ.

Chúng sinh Hồng Hoang đều có thể cảm nhận rõ ràng, vị cường giả này chưa từng xuất hiện, là một tồn tại vô cùng xa lạ, và cũng chưa từng xuất hiện trên Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Vị cường giả này rốt cuộc là ai?

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu quan sát.

Họ ngược lại muốn xem xem vị cường giả này rốt cuộc là ai.

Hồi lâu sau, cuối cùng cũng có đại đạo văn tự xuất hiện. ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 67: Di Lặc.

Thiên phú dị bẩm, khí vận siêu tuyệt, tự sáng tạo thần thông Tam Muội Thần Phong, chiến lực cực kỳ mạnh mẽ, từ đó được ghi danh lên chiến lực bài hành bảng.

Trị số chiến lực: 920 vạn!"] ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 67 Di Lặc, phần thưởng: 10 triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Tiên thiên thanh khí một trăm luồng, huyền hoàng chi khí mười luồng, Luyện Thể Đan hai viên!"] Nhìn thấy chuỗi đại đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang mới cuối cùng như tỉnh mộng.

Không ngờ vị cường giả này lại là Di Lặc trong truyền thuyết, và còn là người sáng tạo ra Tam Muội Thần Phong.

Đây tuyệt đối là một tồn tại vô cùng mạnh mẽ.

Chiến đấu lực như vậy tuyệt đối vượt xa tầm thường, thậm chí còn có chút ngoài sức tưởng tượng.

Đây tuyệt đối là một cường giả ẩn giấu cực sâu.

Hắn hiện tại vẫn chưa thuộc về bất kỳ thế lực nào, chỉ có một mình.

Chính là một người như vậy, lại ẩn giấu vô số năm.

Nghĩ lại thật có chút ngoài sức tưởng tượng.

Cường giả như vậy tuyệt đối có những thủ đoạn vượt xa tầm thường.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, bóng hình này cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một vầng kim quang khác.

Vầng kim quang này xuất hiện xong liền bắt đầu diễn hóa.

Hồi lâu sau, mới cuối cùng diễn hóa ra một bóng hình.

Chỉ thấy đây là một nam tử trung niên tóc ngắn, trông khá có khí thế cương dương uy vũ.

Nam tử trung niên này dường như có chút bình thường, nhưng bên cạnh lại có một con dị thú đi theo.

Tướng mạo của con dị thú này vô cùng kỳ lạ, thậm chí có thể nói là thân kiêm đặc điểm của trăm nhà, thật khiến người ta có chút không hiểu nổi.

Trông còn có phần kỳ lạ cổ quái, còn cổ quái hơn cả con Tứ Bất

Tượng kia rất nhiều.

Con dị thú này rõ ràng có tướng mạo kỳ lạ cổ quái, nhưng trên người lại lưu chuyển khí tức của thụy thú.

Thật đúng là tập hợp sở trường của trăm nhà.

Chương 673

Con thụy thú này mọc một cái đầu hổ, nhưng lại uy nghiêm hơn đầu hổ bình thường rất nhiều, tuyệt không phải yêu hổ tầm thường có thể so sánh.

Ngoài ra, trên đầu hổ còn có một chiếc độc giác thẳng tắp chỉ lên trời, trông vô cùng lạnh lẽo.

Thật là có chút kỳ lạ cổ quái.

Hai bên đầu hổ lại mọc hai cái tai chó khổng lồ.

Hai chiếc tai to như quạt này trông khá có khí thế.

Phía sau nó là một thân rồng kỳ dị, phía sau thân rồng lại nối với đuôi sư tử.

Bốn chân kỳ lân vừa thô vừa khỏe.

Nhìn một cái, dường như đã có uy lực vô biên.

Rất nhiều người trong khoảnh khắc này không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Không ngờ lại còn có dị thú như vậy.

Giống rồng không phải rồng, giống hổ không phải hổ, giống sư tử không phải sư tử, có chút giống kỳ lân, nhưng lại không phải kỳ lân.

Tướng mạo như vậy thậm chí còn khó coi hơn cả con Tứ Bất Tượng kia rất nhiều.

Rõ ràng trên người có khí tức của thụy thú, còn có mây lành bao phủ, nhưng tướng mạo khủng bố quái dị như vậy thật có chút xấu xí.

Người này rốt cuộc là ai?

Cũng không biết gã này rốt cuộc là người phương nào?

Không chỉ bản thân chiến đấu lực mạnh mẽ như vậy, bên cạnh lại còn có một con thụy thú như vậy đi theo.

Thật có chút ngoài sức tưởng tượng.

Đúng lúc này, trong chúng sinh Hồng Hoang, đột nhiên có người nhớ ra. "Con thần thú này chẳng phải là con thần thú thượng cổ Đế Thính sao?" "Đế Thính?" "Đế Thính xếp hạng 22 trên bảng xếp hạng tọa kỵ?" Chúng sinh Hồng Hoang lúc này cũng đã phản ứng lại.

Con thần thú này chính là con Cửu Bất Tượng kia.

Nghe nói là có năng lực giám thính trời đất, có thể dò xét thiên địa đại đạo, là một con thần thú khá lợi hại.

Chủ nhân của con thần thú đó tên là Địa Tạng.

Hiện tại cường giả xuất hiện này, bên cạnh có một con thần thú như vậy, chẳng phải nói cường giả xuất hiện hiện tại chính là Địa Tạng kia sao?

Nghĩ đến đây, ánh mắt của tất cả mọi người đều trở nên nóng rực.

Địa Tạng này là một con thần thú không tầm thường.

Không chỉ có thực lực Đại La Kim Tiên, mà còn có thần thông giám thính trời đất.

Thật có chút ngoài sức tưởng tượng.

Chủ nhân bên cạnh nó nếu thật sự là Địa Tạng, cũng là một tồn tại ngoài sức tưởng tượng.

Dù sao gã này có một thần thông khá lợi hại, chính là Đại Uy Thiên Long Thế Tôn Địa Tạng pháp quyết xếp hạng 89 trên bảng xếp hạng thần thông.

Bên cạnh có thần thú như vậy, lại có pháp môn như vậy, người này mười phần thì có đến tám chín phần chính là Địa Tạng trong truyền thuyết rồi.

Hơi thở của mọi người đều trở nên nặng nề.

Mọi người đều đang yên lặng chờ đợi đại đạo văn tự.

Họ ngược lại muốn xem xem người này có phải là Thế Tôn Địa Tạng trong truyền thuyết kia không.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang chờ đợi, có rất nhiều cường giả lại một lần nữa bắt đầu phân tích Đế Thính.

Con thần thú đó tên là Đế Thính, nhưng thực ra cũng gọi là Cửu Bất Tượng, đại biểu cho cát tường, trí tuệ, lắng nghe, nhẫn nại, v.v., đều là những điều tốt đẹp.

Trong truyền thuyết còn có thể có tác dụng trừ tà, tiêu tai, giáng phúc.

Còn có một thần thông siêu cấp trong truyền thuyết, đó là giỏi lắng nghe vạn vật thế gian, đặc biệt là giỏi dò xét nhân tính.

Lòng người thiện ác, nhân tính xấu xa, trước mặt nó đều bộc lộ không sót.

Vì thế được gọi là Đế Thính.

Rất nhiều cường giả đều đang âm thầm hồi tưởng.

Con thần thú này tuy chỉ là cảnh giới Đại La Kim Tiên, nhưng có năng lực mạnh mẽ như vậy, cũng quả thực có chút khó tin.

Giỏi dò xét thiên địa vạn vật, dò xét nhân tính thiện ác.

Quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Tác dụng của con thần thú này chẳng phải có chút giống với thần

thông của Bạch Trạch sao?

Bạch Trạch tự thông thiên lý, mọi chuyện trên đời nó đều biết.

Còn Đế Thính thì dò xét nhân tính, cũng không có chuyện gì có thể làm khó nó.

Thật đúng là đường khác nhau nhưng cùng về một đích.

Lúc đó mọi người đều cho rằng, Địa Tạng này có thể có được thần thú như vậy, vận khí quá tốt.

Nhưng thực ra thần thông của Địa Tạng này cũng khá mạnh mẽ, và tự sáng tạo ra thần thông Đại Uy Thiên Long Thế Tôn Địa Tạng.

Đây há là người thường có thể sáng tạo ra được sao?

Bây giờ còn xếp hạng 66 trên bảng chiến lực.

Quả thực là ngoài sức tưởng tượng.

Hóa ra người ta bản thân đã có thần thông vô song, tự nhiên là có thể có thần thông như Địa Tạng.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang vừa chờ đợi vừa than thở, hai vị Thánh nhân của phương Tây lại lộ ra vẻ vui mừng. "Địa Tạng quả thực có duyên với phương Tây của ta, từ tên của hắn là có thể nhìn ra được." "Tên Địa Tạng này có bảy hàm nghĩa: một là năng sinh nghĩa, hai là năng nhiếp nghĩa, ba là năng tái nghĩa, bốn là năng tàng nghĩa, năm là năng trì nghĩa, sáu là năng y nghĩa, bảy là năng kiên lao bất động nghĩa." "Điều này có nghĩa là hắn có một trái tim bồ đề diệu tâm." "Không chỉ hắn có duyên với phương Tây, ngay cả con thụy thú bên cạnh hắn cũng có duyên với phương Tây." "Sau này nếu hắn đến phương Tây, có thể phong hắn làm Địa Tạng Vương Bồ Tát." "Con thần thú này cũng có thể phong làm Đế Thính Hộ Pháp." Nghe những lời này, Chuẩn Đề Thánh nhân im lặng gật đầu.

Địa Tạng có duyên với phương Tây, y cũng có thể cảm ứng được.

Đúng lúc này, cuối cùng cũng có đại đạo văn tự giáng lâm. ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 66: Địa Tạng.

Bên cạnh có thần thú Đế Thính, còn tự sáng tạo ra công pháp Đại Uy Thiên Long Thế Tôn Địa Tạng.

Thiên phú dị bẩm, thực lực siêu tuyệt, vì thế được lên bảng.

Trị số chiến lực: 945 vạn."] ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 66 Địa Tạng, phần thưởng: 10 triệu năm pháp lực đạo hạnh, tiên thiên thanh khí một trăm luồng, huyền hoàng chi khí mười luồng, Luyện Thể Đan ba viên!"] Nhìn thấy chuỗi đại văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận chấn động.

Những phần thưởng này quả thực không hề ít.

Chỉ riêng mười triệu năm pháp lực đạo hạnh đã khiến người ta vô cùng ngưỡng mộ rồi.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận, bóng hình này và đại đạo văn tự cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một vầng kim quang khác.

Sau đó cuối cùng cũng có một bóng hình dần dần ngưng tụ thành hình.

Chỉ thấy đây lại là một gã Thái Thản khổng lồ.

Nhìn thấy Thái Thản trên không trung, tất cả mọi người lại một trận kinh hô.

Bởi vì đây lại là một vị cường giả Vu tộc.

Đến nay, cường giả Vu tộc chỉ mới có hai vị lên bảng.

Hai vị cường giả lên bảng này lần lượt là Hậu Nghệ và Khoa Phụ.

Ngoài hai vị cường giả này ra, không còn bất kỳ vị cường giả nào lên bảng.

So sánh lại thì thật có chút thảm hại.

Yêu tộc đến nay đã có 11 vị cường giả lên bảng, mà Vu tộc đến nay lại chỉ có hai vị.

So sánh như vậy, quả thực chênh lệch quá lớn.

Tuy Vu tộc vẫn còn rất nhiều nội tình chưa phát lực, nhưng áp lực vẫn khá lớn.

Đến bây giờ cuối cùng cũng có cường giả Vu tộc lên bảng.

Họ ngược lại muốn xem xem rốt cuộc là ai.

Sau đó, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng rõ ràng hơn.

Xuất hiện trên không trung là một gã Thái Thản khổng lồ.

Gã Thái Thản này là một người đầu trâu khổng lồ.

Chương 674

Ba cái đầu trâu khổng lồ xuất hiện trên không trung, thật là uy vũ bá khí.

Mỗi cái đầu trâu đều mọc hai chiếc sừng trâu chỉ lên trời.

Sát khí vô song đó thật đúng là khí thế ngút trời.

Đặc biệt là trên 6 chiếc sừng trâu khổng lồ, lại còn có một luồng sức mạnh thần kỳ tỏa ra.

Đó tuyệt đối là một luồng thần lực vô song.

Ngoài ba cái đầu trâu ra, gã Thái Thản này còn có một thân hình vô cùng khổng lồ và vạm vỡ, quả thực là một Thái Thản tuyệt thế.

Trên thân hình vô cùng vạm vỡ, còn có sáu cánh tay.

Khí tức thật đúng là ngút trời.

Trên lưng hắn còn mọc một đôi cánh cực kỳ dữ tợn.

Đôi cánh này như cánh dơi mục nát, thật sự ngoài sức tưởng tượng.

Lúc này, đôi cánh trông có vẻ rách nát vỗ một cái, lập tức là một cảnh tượng cát bay đá chạy, giống như tận thế, thanh thế đó quả thực vô cùng đáng sợ.

Bộ dạng vừa xấu xí vừa khủng bố này, rất nhiều người trong khoảnh khắc này đều hít một hơi khí lạnh.

Gã Thái Thản này trông thật đáng sợ quá.

So với gã Thái Thản này, Khoa Phụ và Hậu Nghệ trước đó quả thực là những soái ca trong giới Thái Thản. "Gã Thái Thản này chính là Xi Vưu của Vu tộc." "Chỉ là Xi Vưu này trông hung hãn quá nhỉ?"

"Bộ dạng xấu xí như vậy thật khiến người ta đêm không ngủ được." "Gã này còn được gọi là Chiến Thần của Vu tộc, xét từ tướng mạo thì quả thực có chút bất lợi, nhưng khí chất đặc thù này, thật không hổ với mỹ danh Chiến Thần." "Nghe nói Xi Vưu nắm giữ một luồng năng lượng đặc thù, cũng là bất tử chi thân." "Trong truyền văn, dù ngươi có chặt hắn ra tám mảnh, dùng thần hỏa thiêu đốt, dùng huyền băng đóng băng, hắn vẫn sẽ không chết, điều này đủ để thấy sự mạnh mẽ của hắn!" Đây chính là thủ đoạn đặc thù của Chiến Thần Vu tộc Xi Vưu, gần như là bất tử chi thân.

Một thần thông mà bất kỳ ai cũng vô cùng ngưỡng mộ.

Tất cả mọi người không khỏi âm thầm lè lưỡi. "Chiến Thần Vu tộc há là hư danh sao?" "Trong truyền văn, gã này đã cực kỳ tiếp cận Tổ Vu." "Tuy chỉ là thân Đại Vu, nhưng thần thông thực sự của nó có thể sánh ngang với 12 Tổ Vu." "Ngay cả 12 Tổ Vu cũng khá coi trọng gã này, không nghi ngờ gì về sự mạnh mẽ của gã." Có người lòng còn sợ hãi mở miệng giải thích.

Nhưng nhiều người hơn thì giữ im lặng.

Xi Vưu à, siêu cấp cường giả trong truyền thuyết, tự nhiên khiến họ khá ngưỡng mộ. "Trong truyền văn, Yêu tộc ghét nhất mấy vị Vu tộc, Xi Vưu này chính là một trong số đó." "Trong số mấy người Yêu tộc ghét nhất có cả hắn sao?" "Vậy mấy người khác mà Yêu tộc ghét là ai?" Mấy vị Tổ Vu của Vu tộc lại không mấy sát lục. "Dù sao thì họ cũng đối đầu với mấy vị cường giả đỉnh cao nhất của Yêu tộc." "Dù có muốn sát lục, cũng không có nhiều cơ hội." "Vì thế, Yêu tộc không mấy cừu hận những vị Tổ Vu đó." "Cừu hận là mấy vị Đại Vu khác của Vu tộc." "Ví như Khoa Phụ kia." "Bởi vì cái chết của chín người con trai của Đế Tuấn có liên quan không thể tách rời với Khoa Phụ." "Ngoài ra còn có Hậu Nghệ kia, chín người con trai của Yêu Đế Đế Tuấn chính là chết trong tay hắn." "Ngoài ra, hắn còn bắn chết rất

nhiều siêu cấp đại yêu." "Ví như Tạc Xỉ, ví như Đại Phong, ví như Tu Xà, v.v." "Bọn họ đều chết trong tay Hậu Nghệ." "May mà Hậu Nghệ bị Cửu Anh kìm hãm, hai người không ai làm gì được ai." "Nghe nói Cửu Anh đang tu luyện thần thông đặc thù, chuẩn bị giết chết Hậu Nghệ triệt để." "Hậu Nghệ nghe nói cũng đang luyện tập thần thông chín mũi tên cùng bắn, nói là muốn một lần chém giết Cửu Anh, rốt cuộc thế nào, không ai biết." "Ngoài Hậu Nghệ và Khoa Phụ ra, Xi Vưu trước mắt cũng là siêu cấp sát thần của Vu tộc." "Đại yêu chết trong tay hắn còn nhiều hơn Hậu Nghệ." "Yêu tộc tự nhiên là hận hắn đến tận xương tủy, dù sao mỗi lần Vu Yêu đại chiến, gã này luôn xung phong đi đầu, đại yêu chết trong tay hắn nhiều không đếm xuể." Những người khác nghe đến đây không khỏi âm thầm lè lưỡi.

Người này nói không sai chút nào.

Hai tộc Vu Yêu đều có những người cực kỳ căm hận.

Vu tộc đối với Cửu Anh, Quỷ Xa, Kế Mông của Yêu tộc là hận đến tận xương tủy.

Còn Yêu tộc cũng đối với Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Xi Vưu hận đến tận xương tủy.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận, cuối cùng cũng có đại đạo văn tự xuất hiện. [“Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 65: Vu tộc Xi Vưu.

Nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Do Bàn Cổ tinh huyết hóa thành.

Nhục thân khí huyết sôi trào ngút trời, chiến lực vô song.

Vì thế được lên bảng.

Trị số chiến lực nhục thân: 1155 vạn!”] [“Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 65 Xi Vưu, phần thưởng: Luyện Thể Đan 10

viên!"] Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh ngạc.

Ai cũng không ngờ chiến đấu lực của Xi Vưu lại mạnh mẽ như vậy.

Đây trực tiếp là một bước nhảy vọt khổng lồ.

Chiến đấu lực của Địa Tạng là 945 vạn, mà chiến đấu lực của Vu tộc Xi Vưu là 1.155 vạn.

Đây là một bước nhảy lớn, thậm chí có phần ngoài sức tưởng tượng.

Bởi vì chiến đấu lực của các cường giả phía trước đều khá gần nhau, thậm chí còn có người chỉ chênh nhau 1 vạn.

Không ngờ lần này chiến đấu lực lại mạnh hơn nhiều như vậy.

Một lát sau, sắc mặt của chúng đa Yêu Thánh của Yêu tộc đều trở nên có chút khó coi.

Sắc mặt của Thập Đại Yêu Thánh đều không tốt.

Bởi vì người có chiến đấu lực mạnh nhất trong số họ là Anh Chiêu, trị số chiến lực là 915 vạn.

Nhưng chiến đấu lực của Xi Vưu lại là 1.155 vạn.

Điều này có nghĩa là trong Thập Đại Yêu Thánh của họ, không có một ai là đối thủ của Xi Vưu.

Đối với họ, đây chẳng phải là một sự sỉ nhục to lớn sao?

Thập Đại Yêu Thánh, không có một ai là đối thủ của gã này.

Quả thực khiến họ mất mặt.

Đây chẳng phải là đang tát vào mặt họ sao?

Điểm này tự nhiên cũng có người đã phát hiện ra. "Thật không ngờ chiến đấu lực của Xi Vưu lại mạnh như vậy." "Anh Chiêu mạnh nhất

trong Thập Đại Yêu Thú cũng chỉ xếp hạng 68." "So sánh như vậy, chẳng phải là trong Thập Đại Yêu Thánh không có một ai là đối thủ của gã này sao?" "Thật đúng là như vậy, chiến đấu lực của gã này đạt tới hơn 10 triệu, mà Yêu Soái của Yêu tộc chiến đấu lực lại chỉ có hơn 9 triệu, quả thực có sự chênh lệch rất lớn." "Thực ra cũng không sao, dù sao số người lên bảng của Vu tộc có hơi ít." "Người ta Yêu tộc số người lên bảng nhiều, xa luân chiến cũng sẽ hao chết ngươi." "Ngươi còn nghĩ đến chuyện thực hiện xa luân chiến với Vu tộc của người ta sao?

Mười hai Tổ Vu của người ta còn chưa lên bảng đâu." "Rốt cuộc là tình hình thế nào không ai biết, chúng ta cứ tĩnh quan kỳ biến đi." Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận, bóng hình khổng lồ của Xi Vưu trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một vầng kim quang kịch liệt khác.

Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Họ ngược lại muốn xem xem rốt cuộc là ai, rốt cuộc là gã nào mà chiến đấu lực lại mạnh mẽ như vậy, có thể xếp trước cả Xi Vưu.

Hồi lâu sau, kim quang khổng lồ trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra một bóng hình khổng lồ.

Nhìn thấy bóng hình này, chúng sinh Hồng Hoang đều cảm thấy một trận da đầu tê dại.

Bởi vì xuất hiện trên không trung lại là một vị siêu cấp Đại Vu.

Nhục thân của Vu tộc quả nhiên mạnh mẽ đến cực hạn.

Chỉ nhìn hình dạng Thái Thản này, quả thực đã có chút khiến người ta khủng bố.

Bóng hình trên không trung dần dần rõ ràng hơn.

Tất cả mọi người lại một trận kinh ngạc.

Chỉ thấy đó là một gã khổng lồ đội trời đạp đất.

Trên người gã khổng lồ tỏa ra uy áp khủng bố vô song.

Khoảnh khắc hắn xuất hiện, trong nháy mắt liền có vô tận khí tức bao trùm cả Hồng Hoang.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được một luồng chiến ý nồng đậm.

Trên tay bóng hình này còn cầm một cây chiến phủ khổng lồ.

Từ hình tượng này mà xem, cây chiến phủ này lại có phần giống với Khai Thiên Phủ của Bàn Cổ.

Hình tượng của gã khổng lồ này, cũng có phần giống với hình tượng của Bàn Cổ, quả thực là một Bàn Cổ thu nhỏ.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, chúng sinh Hồng Hoang lập tức hít một hơi khí lạnh.

Bóng hình này thật quá khủng bố rồi phải không?

Khi chúng sinh Hồng Hoang nhìn lên, sắc mặt lại đột nhiên biến đổi.

Bởi vì vị cường giả này lại không có đầu.

Đây là một thi thể không có đầu.

Cổ của hắn dường như cũng chỉ còn lại một nửa.

Vết thương khổng lồ cứ thế bày ra trong hư không, thỉnh thoảng còn văng ra vài giọt máu tươi.

Hình tượng như vậy quả thực vô cùng khủng bố.

Sắc mặt của mọi người đều trở nên khá khó coi.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, bóng hình này đột nhiên xảy ra một

loại biến hóa kinh thiên.

Chỉ thấy hai vú trước ngực, lại quỷ dị nứt ra hai khe hở, hóa thành một đôi mắt quỷ dị vô địch.

Lúc này trong đôi mắt đó đang lộ ra chiến ý ngút trời.

Cái vẻ tráng chí lăng vân, khí trùng tiêu hán bùng phát ra.

Chương 675

Mà rốn ở bụng của cỗ thi thể này, lại nứt ra một cái miệng khổng lồ theo một góc độ quỷ dị, hình thành một cái vực sâu miệng lớn.

Hình tượng như vậy muốn khủng bố bao nhiêu liền có bấy nhiêu khủng bố, khiến tất cả mọi người đều có cảm giác da đầu tê dại.

Đồng thời, tất cả mọi người cũng từ trên thân thể này cảm nhận được một luồng khí tức mục nát.

Điều đó có nghĩa là bóng hình này quả thực đã chết.

Nhưng lại có một luồng khí tức kinh thiên bốc lên trời.

Luồng chiến ý vô song này, vẫn luôn ngưng tụ ý chí của chủ nhân ban đầu.

Nếu nói người này đã chết, thì người này cũng quả thực đã chết, bởi vì hắn đã không còn bất kỳ khí tức đặc thù nào của sinh linh.

Nếu nói người này chưa chết, người này cũng coi như chưa chết, bởi vì ý chí của hắn cũng quả thực chưa tiêu tán.

Hình tượng đó vô cùng chân thực, khiến người khác nhìn mà da đầu tê dại.

Quả thực quá đáng sợ.

Đừng nói là những sinh linh khác, ngay cả sinh linh Vu tộc cũng phải kinh hô.

"Thật không ngờ lại là gã này?" "Đây là một vị Chiến Thần khác của Vu tộc, cũng là thần tượng của ta a!" "Người này tên là Chiến Thần Hình Thiên, không phải Tổ Vu nhưng lại mạnh hơn cả Tổ Vu." "Gã này chính là Hình Thiên sao?" "Bây giờ xem ra quả nhiên là vô

địch đáng sợ." Vô số người vào lúc này đều vô cùng cảm khái.

Bởi vì thời thượng cổ, dung mạo của Hình Thiên cực kỳ anh tuấn, thậm chí không thua kém Tổ Vu Đế Giang một chút nào, có thể được xưng là tình nhân trong mộng của biết bao nữ tử Hồng Hoang.

Chỉ là không ngờ, qua vô số năm lại biến thành bộ dạng này, thật sự khiến người ta vượt ngoài sức tưởng tượng.

Hình tượng như vậy quả thực là quá xấu xí.

"Nếu bàn luận thực sự, Hình Thiên không đầu mới là Chiến Thần chân chính của Vu tộc." "Ngay cả Xi Vưu cũng là Chiến Thần, nhưng đối với y cũng vô cùng khâm phục." "Truyền thuyết đều nói y không phải Tổ Vu nhưng lại mạnh hơn Tổ Vu." "Chiến lực của y thật sự cực kỳ tiếp cận Tổ Vu." "Vạn năm trước, Vu Yêu lưỡng tộc triển khai đại chiến kịch liệt." "Vu tộc toàn tộc xông vào Thiên Đình." "Nghe nói Hình Thiên dẫn dắt bộ chúng của mình, đánh vào Thiên Đình trước cả mười hai Tổ Vu." "Trực tiếp triển khai cuộc tàn sát điên cuồng trong Thiên Đình, nhất thời khiến các Yêu Thánh có mặt tại đó đều bị chấn nhiếp." "Điều này đủ để thấy được khí phách vô thượng của y.

Sau đó Yêu Đế Đế Tuấn nổi trận lôi đình, tự mình ra tay, chém bay đầu của y." "Đáng tiếc Hình Thiên không hổ là Chiến Thần Vu tộc, lại không hề bị ảnh hưởng chút nào." "Bởi vì bản thân y sở hữu ý chí vạn cổ bất khuất, ý chí này đủ để kinh thiên động địa." "Dù bị chém mất đầu, dù bị đối phương giết chết." "Nhưng ý chí của y vẫn ngưng tụ không tan." Cuối cùng lấy hai vú làm mắt, lấy rốn làm miệng, vẫn dốc sức chém giết.

"Cảnh tượng thảm liệt đó, ngay cả đông đảo đại năng Yêu tộc cũng phải run rẩy." "Sau đó các Tổ Vu khác của Vu tộc lần lượt xông vào, Chiến Thần Hình Thiên lúc này mới lui xuống." Nói xong, người

đó liền im lặng, trong giọng nói ít nhiều có chút thổn thức.

Chúng sinh Hồng Hoang nghe đến đây cũng vô cùng kinh thán.

Dù những chuyện này nhiều người đã biết, nhưng khi được người khác kể lại trước mặt công chúng, quả thực khiến họ vô cùng cảm khái.

Cảnh tượng vô cùng kịch liệt năm xưa dường như lại một lần nữa hiện ra trước mắt mọi người.

Chiến Thần Hình Thiên tung hoành ngang dọc trong Thiên Đình.

Dù đầu đã bị người ta chém bay, nhưng ý chí bất khuất trên người vẫn ngưng tụ không tan, vẫn dốc sức giết địch.

Cảnh tượng như vậy thật sự khiến người ta động lòng.

Thậm chí nhiều cường giả nữ tính cũng không khỏi khóc nức nở.

Đây chính là Chiến Thần Vu tộc sao?

Quả nhiên khiến người ta vô cùng khâm phục.

Khi họ nhìn lại bóng người trên không trung, đã không còn cảm giác sợ hãi nào, chỉ còn lại sự khâm phục và kính sợ vô biên.

Người như vậy, cường giả như vậy, tuyệt đối xứng đáng được khâm phục.

Người như vậy tuyệt đối có thể được xưng là anh hùng.

Vu Yêu lưỡng tộc tuy đều bị nói là tác ác đa đoan, nhưng nếu so sánh thực sự, chúng sinh Hồng Hoang vẫn thích Vu tộc hơn một chút.

Dù sao thì đầu óc của người Vu tộc tương đối đơn giản hơn, phong cách làm việc của họ trước nay đều là thẳng thắn.

Đồng thời, họ cũng quang minh lỗi lạc hơn Yêu tộc rất nhiều.

Hai tộc so sánh với nhau, Vu tộc quả thực tốt hơn Yêu tộc rất

nhiều, tự nhiên cũng dễ dàng nhận được sự yêu thích của người khác.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, đại đạo văn tự cuối cùng cũng hạ xuống. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 64: Chiến Thần Vu tộc Hình Thiên.

Hình Thiên do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh, sở hữu ý chí vạn cổ bất khuất, ý chí này có thể kinh thiên động địa.

Do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Trị số chiến lực là mười ba triệu ba trăm ba mươi ba vạn."] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 64, Chiến Thần Hình Thiên, phần thưởng: Luyện Thể Đan 20 viên!"] Nhìn thấy những dòng đại đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang không ai không gật đầu tán thành.

Hồng Mông Tử Kim Bảng đánh giá về Chiến Thần Hình Thiên khá là trung thực.

Chiến Thần Hình Thiên quả thực có ý chí vạn cổ bất khuất.

Cũng không biết gã này rốt cuộc là chuyện gì, rõ ràng đã chết, rõ ràng đã không còn đầu, nhưng ý chí lại không tan.

Cũng không biết phải dùng thủ đoạn gì mới có thể giết chết gã này.

Một lát sau, đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng biến mất, thay vào đó là một đoàn kim quang khác.

Tuy nhiên ý chí của chúng sinh Hồng Hoang vẫn chưa tiêu tan, trong mắt họ vẫn tràn ngập sự khâm phục vô tận.

Rất lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra một bóng người khác.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu nhìn, lại phát hiện xuất hiện trên không trung chỉ là một bóng người gầy yếu bình thường.

Bóng người bình thường này thậm chí có thể nói là hơi gầy yếu.

Thân ảnh này quả thật có chút nhỏ bé, bởi vì đây chỉ là một bé gái vóc người nhỏ nhắn.

Bé gái này trông cực kỳ đáng yêu, dáng vẻ phấn điêu ngọc trác, thật sự khiến người ta không nhịn được mà nhìn thêm vài lần.

Bóng người nhỏ bé này trông khoảng bảy tám tuổi.

Dáng vẻ như vậy, hình tượng như vậy, quả thực khiến người ta yêu thích không buông tay.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang thưởng thức, đột nhiên có người kinh hô thành tiếng.

"Đây không phải là đồng nữ Dao Trì bên cạnh Hồng Quân Đạo Tổ sao?" "Chiến lực của bé gái này cũng có thể mạnh hơn Hình Thiên sao?" Nhiều người trong mắt lộ ra vẻ khó tin.

Bởi vì họ thực sự có chút không hiểu nổi, bé gái trông yếu ớt như vậy, rốt cuộc làm thế nào mà mạnh hơn cả Chiến Thần Hình Thiên chứ?

Quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

"Chiến Thần Hình Thiên là người như thế nào chứ?" "Ngay cả trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, đó cũng là siêu cấp cường giả lừng lẫy danh tiếng." "Bé gái này lại có thể vượt qua y?

Sao ta lại không tin như vậy chứ?" Một số cường giả vào lúc này không khỏi nảy sinh nghi ngờ.

Điều này cũng không thể trách họ, dù sao thì sự khác biệt về hình tượng giữa hai người quá lớn, thậm chí có thể nói là không có chút

khả năng so sánh nào.

Khí thế chiến thiên chiến địa của Hình Thiên vẫn còn đó!

Mọi người tự nhiên đều hướng về Hình Thiên.

Ai cũng không ngờ vị cường giả tiếp theo lại là một tiểu đồng nữ nhỏ bé như vậy, thật sự có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Tuy nhiên lại có người đáp lại.

"Vượt qua Chiến Thần Hình Thiên thì đã sao?" "Dù sao người ta cũng là người bên cạnh Đạo Tổ, tự nhiên có những cơ duyên mà người ngoài không thể biết." "Chiến lực của người ta vượt qua Hạo Thiên thì có gì lạ đâu?" Nhất thời, chúng sinh Hồng Hoang dường như chia thành hai phe.

Một phe ủng hộ Dao Trì, dù sao thì tiểu đồng nữ này thực sự quá đáng yêu, lại là người bên cạnh Hồng Quân Đạo Tổ, tự nhiên có những thủ đoạn kỳ lạ, nội tình cũng không thua kém bất kỳ ai.

Cho dù mạnh hơn Chiến Thần Hình Thiên cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Mà một phe khác lại ủng hộ Hình Thiên của Vu tộc, dù sao chiến lực của Hình Thiên là có thật, tuyệt đối không phải tiểu đồng nữ nhỏ bé này có thể so sánh.

Thực ra cũng không thể trách chúng sinh Hồng Hoang xem thường cô bé này, dù sao cô bé này thực sự quá nhỏ bé, khoảng bảy tám tuổi.

Dáng vẻ gầy yếu làm sao có thể so sánh với Hình Thiên chiến thiên chiến địa?

Hình Thiên dù sao cũng là Chiến Thần Vu tộc, tuyệt đối không phải người thường có thể so sánh.

Một cô bé như vậy chiến lực lại cao hơn cả Hình Thiên, quả thực

có chút khoa trương.

Tuy nhiên, cô bé này chung quy vẫn là người bên cạnh Đạo Tổ, vô số năm qua vẫn luôn ở bên cạnh Tử Tiêu Cung, ngay cả các vị Thánh nhân kia gặp nàng cũng phải khách sáo.

Do đó, tuy có chút nghi ngờ, nhưng chúng sinh Hồng Hoang dường như vẫn có thể chịu đựng được.

Những lời bình luận của chúng sinh Hồng Hoang cuối cùng cũng lắng xuống.

Họ chờ đợi đại đạo văn tự giáng lâm, muốn xem xem chiến lực của cô bé này rốt cuộc đạt đến tình huống nào, đạt đến độ cao nào?

Rốt cuộc là tương đương với Hình Thiên, hay là cao hơn Hình Thiên rất nhiều?

Chẳng biết qua bao lâu, đại đạo văn tự cuối cùng cũng xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 63: Dao Trì.

Thị nữ bên cạnh Đạo Tổ.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Một trong hai thị giả của Tử Tiêu Cung, tuổi tuy nhỏ nhưng thiên phú kinh người, ngày sau công đức vô lượng.

Chương 676

Đặc biệt được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Trị số chiến lực: mười bốn triệu ba trăm năm mươi vạn."] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 63, Dao Trì, phần thưởng: Mười triệu năm pháp lực đạo hạnh.

Tiên thiên thanh khí trăm luồng, huyền hoàng chi khí mười luồng, Đoán Thể Đan ba mươi viên."] Sau khi đại đạo văn tự xuất hiện, đông đảo Đại Vu của Vu tộc không khỏi bĩu môi.

Bởi vì chiến lực của cô bé này quả nhiên phi thường, chiến lực của cô bé này lại cao hơn Hình Thiên hơn 100 vạn.

Tuy nhìn qua không nhiều, nhưng trên thực tế, chênh lệch hơn 100 vạn chiến lực này đã rất rõ ràng, tuyệt không phải người thường có thể so sánh.

Cũng không biết chênh lệch rốt cuộc lớn đến đâu.

Trị số chiến lực nhục thân của cô bé này là 900 vạn, bây giờ tổng hợp chiến lực hơn 1400 vạn, quả thực thực lực phi phàm.

Dù sao cũng cao hơn Hình Thiên không chỉ một chút, tự nhiên khiến đông đảo cường giả Vu tộc cảm thấy khó hiểu, thậm chí còn cảm thấy có chút buồn nôn.

Chiến Thần của Vu tộc họ lại bị một cô bé như vậy vượt qua, ai mà không cảm thấy buồn nôn chứ?

Ai mà không cảm thấy uất ức chứ?

Điều này thậm chí đối với Vu tộc còn là một sự sỉ nhục, thật sự khiến sắc mặt họ không được tốt.

Tuy nhiên họ cũng không nói gì, dù sao thân phận của cô bé này phi phàm, vô số năm qua vẫn luôn đi theo bên cạnh Đạo Tổ Hồng Quân, tất nhiên có thể nhận được rất nhiều lợi ích.

Do đó chiến lực mạnh mẽ như vậy cũng có thể hiểu được.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy tư, cuối cùng đại đạo văn tự và bóng người trên không trung cũng biến mất, thay vào đó là một đoàn kim quang khác.

Đoàn kim quang này xuất hiện xong liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt trên không trung.

Rất lâu sau, trong ánh mắt mong chờ của chúng sinh Hồng Hoang, cuối cùng cũng diễn hóa ra một bóng người khác.

Chỉ thấy bóng người xuất hiện trên không trung vẫn có dáng vẻ nhỏ bé gầy gò.

Nhìn thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Quả nhiên, suy đoán của họ không sai.

Tử Tiêu Cung có hai vị đồng tử, một vị chính là Dao Trì vừa rồi, vị còn lại chính là đồng tử Hạo Thiên kia.

Đã Dao Trì lên bảng, vậy thì đồng tử Hạo Thiên kia tự nhiên cũng có thể lên bảng.

Họ đoán vị cường giả tiếp theo chính là Hạo Thiên.

Bóng người xuất hiện trên không trung quả thật nhỏ nhắn như Dao Trì, đúng là đồng tử Hạo Thiên.

Nhìn thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại một trận kinh hô.

Bởi vì lần đầu tiên Hạo Thiên lên bảng là trên Bảng Tiên Tư.

Lúc đó Bảng Tiên Tư giới thiệu hắn có đại khí vận gia thân, có khả năng sẽ lên được vị trí cao, lúc đó còn gây ra một trận xôn xao.

Sau đó trên Bảng Nhục Thân, hai đồng tử này cũng đồng thời lên bảng.

Bây giờ công bố Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, hai đồng tử này quả nhiên không ngoài dự đoán, đều lên bảng, và vị trí trên bảng này cũng không xem như là thấp, được xem là khá cao.

Một người hạng 63, một người hạng 62.

Nếu trừ đi hơn 20 vị Thánh nhân, chiến lực thực sự của hai người họ e rằng phải ở mức ba bốn mươi.

Chiến lực như vậy đã là tương đối khủng bố biến thái.

Phải biết rằng năm xưa có hơn 3000 đại năng đến Tử Tiêu Cung nghe giảng, vậy mà hai đồng tử nhỏ bé này lại có thể vượt qua phần lớn bọn họ, phân lượng này rốt cuộc là thế nào, đã là tương đối rõ ràng.

Tuyệt không đơn giản như cường giả bình thường.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy tư, bóng người trên không trung cuối cùng cũng ngày càng rõ ràng.

Chỉ thấy bóng người này trông lớn bằng Dao Trì, khoảng bảy tám tuổi, trông cực kỳ nhỏ nhắn đáng yêu.

Trên đầu còn buộc hai bím tóc nhỏ chổng ngược lên trời, trông có chút hài hước và đáng yêu.

Trên người mặc một bộ đạo bào nhỏ màu huyền trắng, thật sự có chút ngây ngô.

Dáng vẻ phấn điêu ngọc trác còn đẹp hơn cả cô bé Dao Trì, không hổ là có thể lên Bảng Tiên Tư.

Tuy nhiên bóng người này chúng sinh Hồng Hoang cũng xem như khá quen thuộc, nhưng khi nhìn lại lần nữa, đông đảo đại năng vẫn một trận kinh hô.

Năm xưa trên đại đạo văn tự từng hiện ra, thiên phú, khí vận của tiểu đồng tử này đều tương đối mạnh mẽ, và ngày sau còn lên được vị trí cao, thậm chí có khả năng sẽ uy chấn Hồng Hoang.

Lúc đó còn dẫn phát sát khí của Yêu Đế Đế Tuấn, chỉ là chuyện này cuối cùng cũng không đi đến đâu.

Tuy vẫn dẫn phát sát cơ của họ, nhưng lại không thể tùy tiện ra tay.

Dù sao đây cũng là người bên cạnh Đạo Tổ, ai có thể tùy tiện ra tay chứ?

Nếu chọc giận ngài ấy, thật sự không có quả ngon để ăn.

Do đó, mấy vị cường giả Yêu tộc cuối cùng cũng nhẫn nhịn, dù sao người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, đó cũng là chuyện không có cách nào.

Chỉ cần họ còn sống ở Hồng Hoang, thì phải tuân theo pháp tắc của Đạo Tổ Hồng Quân.

Ai phá vỡ pháp tắc của ngài ấy, tất nhiên không có quả ngon để ăn.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang than thở, đại đạo văn tự chậm rãi giáng lâm. [“Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 62: Đồng tử Hạo Thiên.

Một trong hai thị giả của Tử Tiêu Cung, cảnh giới Chuẩn Thánh.

Tuổi tuy nhỏ nhưng thiên phú kinh người, trên người có đại khí vận.

Ngày sau có khả năng sẽ lên được vị trí cao, công đức vô lượng.

Đặc biệt được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Trị số chiến lực: mười bốn triệu bốn mươi vạn."] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 62, Hạo Thiên, phần thưởng: Mười triệu năm pháp lực đạo hạnh, tiên thiên thanh khí trăm luồng, huyền hoàng chi khí mười luồng, Cố Thể Đan 40 viên."] Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận than thở.

Không ngờ chiến lực của hai vị đồng tử nhỏ bé lại mạnh như vậy, thật sự có chút khó tin.

Hồng Hoang có biết bao cường giả, lại không bằng hai tiểu đồng tử, thật sự khiến sắc mặt họ có chút khó coi.

"Không phải chúng ta quá yếu, mà là ngưỡng cửa của cái bảng xếp hạng này quá cao." "Cường giả cấp bậc Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc mới chỉ là cấp bậc nhập môn." "Những đại năng phía sau này mỗi một người đều mạnh đến mức vượt ngoài sức tưởng tượng, thật sự khó tin." "Không biết phía trước sẽ kịch liệt đến mức độ nào." "Các ngươi nói xem Hồng Quân Đạo Tổ còn có thể xếp hạng nhất không?" "Chắc là không có vấn đề gì đâu nhỉ?

Bản thân ngài ấy là Tiên Thiên Hỗn Độn Thần Ma." "Bản thân chiến lực đã vô cùng mạnh mẽ, lại tu luyện thành Thiên Đạo Thánh nhân." "Nghe nói sau khi hóa thân hợp đạo, Thiên Đạo đại thịnh, chiến lực của ngài ấy ngay cả trong các Đại Đạo Thánh nhân cũng là tương đối mạnh mẽ…" "Chiến lực như vậy mà không giành được hạng nhất, thật sự là gặp quỷ rồi!" Nghe những lời này, nhiều người đều im lặng.

Bởi vì người này nói không sai chút nào.

Hồng Quân Đạo Tổ bản thân chính là Tiên Thiên Thần Ma trong

thế giới Hỗn Độn.

Vào thời Hỗn Độn, chiến lực của ngài đã tương đối mạnh mẽ, thậm chí có thể nói là cực kỳ siêu quần bạt tụy.

Sau khi đến Hồng Hoang, Hồng Quân Đạo Tổ liên chiến liên thắng, bất kể là cường giả nào, ngài đều dễ dàng chiến thắng.

Dù là Ma Tổ La Hầu, hay là Thú Hoàng Thần Nghịch, mỗi một vị cường giả đều bại dưới chân ngài.

Điều này đủ để thấy thủ đoạn của ngài mạnh đến mức nào, tuyệt không phải người thường có thể so sánh.

Thậm chí có thể xưng Hồng Quân Đạo Tổ là Chiến Thần của thế giới Hồng Hoang cũng cực kỳ thích hợp.

Cho đến tận bây giờ, toàn bộ thế giới Hồng Hoang cũng chỉ có Hồng Quân Đạo Tổ mới có thể được xem là chúa tể thực sự.

Và Hồng Quân Đạo Tổ cuối cùng còn hợp đạo với Thiên Đạo, không chỉ thực lực của Hồng Quân Đạo Tổ tăng mạnh, mà ngay cả Thiên Đạo cũng đại thịnh.

Nghĩ thôi đã thấy vô cùng khủng bố.

Cường giả như vậy mà không thể trở thành số một của thế giới Hồng Hoang, vậy ai mới có thể trở thành số một chứ?

Ngay lúc này, có ý kiến khác xuất hiện.

“Ta vẫn cho rằng Trường Không đạo nhân bí ẩn kia mới là số một!” “Dù sao tất cả các bảng xếp hạng đều bị ngài ấy chiếm lĩnh, không có một ngoại lệ nào.” “Ngay cả Bảng Xếp Hạng Chiến Lực này, ta tin rằng cũng là ngài ấy chiếm lĩnh, dù sao bây giờ ngài ấy đã là thần tượng toàn năng của ta rồi.” “Dù thế nào ta cũng thích Trường Không đạo nhân.” “Trường Không đạo nhân dù sao cũng khá xa lạ,

hơn nữa mục đích ngài ấy ẩn giấu ở Hồng Hoang vạn cổ rốt cuộc là gì chúng ta cũng không biết, bây giờ vẫn chưa thể dễ dàng kết luận được…" "Đừng nói những chuyện vô ích này nữa, Hồng Quân Đạo Tổ làm những gì chứ?" "Bề ngoài là thanh tĩnh vô vi, bất cứ chuyện gì ở thế giới Hồng Hoang ngài đều không quản, nhưng thực tế thì sao?

Âm thầm khống chế sáu vị Thánh nhân Hồng Hoang, khống chế Vu Yêu lưỡng tộc, để Vu Yêu lưỡng tộc tự tàn sát lẫn nhau, làm tổn hại khí vận thế giới Hồng Hoang, làm tổn hại nội tình thế giới Hồng Hoang." "Vu Yêu lưỡng tộc vừa tàn sát lẫn nhau, vừa điên cuồng cướp đoạt của thế giới Hồng Hoang." "Rốt cuộc có ý nghĩa gì chứ?

Không cần ta nói nhiều nữa nhỉ?" "Nói trắng ra là ngài ấy cố ý tàn sát, Hồng Quân Đạo Tổ cố ý làm suy yếu nội tình Hồng Hoang, chính là để chuẩn bị cho việc xưng bá Hồng Hoang." "Đó là muốn toàn bộ thế giới Hồng Hoang vĩnh viễn sống dưới sự thống trị của ngài ấy." "Đến bây giờ vẫn chưa nhìn rõ sao?" Người đó có chút khinh thường.

So với Hồng Quân Đạo Tổ, hắn vẫn thích Thiên Cơ Lâu hơn.

Nghe câu hỏi ngược lại đầy khinh thường của người này, vô số người đều im lặng.

Người này nói không sai chút nào, sự thật đúng là như vậy.

Vu Yêu lưỡng tộc có thật sự muốn tàn sát lẫn nhau không?

Thực ra cũng không hẳn là vậy.

Chỉ là do các Thánh nhân kia âm thầm khiêu khích ly gián, cuối cùng khiến cho hận thù của Vu Yêu lưỡng tộc ngày càng lớn, đã đến mức vĩnh viễn không thể hòa giải, chỉ có thể tiếp tục tàn sát lẫn nhau.

Sự thật này không thể trách Vu Yêu lưỡng tộc, chỉ có thể trách Hồng Quân, trách Thiên Đạo.

Khí vận Thiên Đạo chính là như vậy, muốn Vu Yêu lưỡng tộc tự

tàn sát, diệt tộc mà vong.

Chương 677

Đúng như câu nói: 'Thiên Đạo muốn ngươi vong, ngươi sao có thể sống?', chính là đạo lý này.

Vu Yêu lưỡng tộc phần lớn đều là bất đắc dĩ.

Chỉ là Vu Yêu lưỡng tộc trong lúc tàn sát lẫn nhau, cũng tàn sát dã man các chủng tộc khác và các sinh linh khác trong thế giới Hồng Hoang, để mạnh mẽ đảm bảo quyết tâm thống trị Hồng Hoang của mình.

Nói trắng ra, họ thực ra đều bị Hồng Quân Đạo Tổ dắt mũi.

Những việc này của Hồng Quân Đạo Tổ quả thực có chút ti tiện.

Mượn danh nghĩa Thiên Đạo như vậy, lại làm rất nhiều chuyện tổn hại đến Hồng Hoang.

Ngay cả có sinh linh ký sinh vào Hồng Hoang cũng không biết.

Điều này đủ để thấy lòng dạ của Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc nhỏ nhen đến mức nào.

Mà Thiên Cơ Lâu lại khác.

Thiên Cơ Lâu vô số năm qua vẫn luôn âm thầm bảo vệ Hồng Hoang.

Thực lực Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu ít nhất cũng có mười mấy vị, nhưng người ta từ trước đến nay chưa từng có ý định xưng bá Hồng Hoang, cũng chưa từng đi lại trong thế giới Hồng Hoang.

Hơn mười vị cường giả vẫn luôn âm thầm bảo vệ Hồng Hoang.

Ai cao ai thấp, rõ ràng đã thấy rành rành.

So với Đạo Tổ đáng chết này, mọi người quả thực thích Thiên Cơ

Lâu hơn.

"Thôi đừng nói những chuyện này nữa." "Đúng như câu nói: 'Thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp họa'." "Nếu Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung thật sự xảy ra xung đột, e rằng người gặp họa cũng là chúng ta." "Chúng ta vẫn nên yên lặng xem Bảng Xếp Hạng Chiến Lực đi." "Hiện tại Bảng Xếp Hạng Chiến Lực đã công bố đến hạng 60 rồi." "Càng về trước càng kích thích, càng về trước càng kịch liệt, thật sự khiến người ta kinh tâm động phách." "Rất nhiều cường giả hóa ra vẫn luôn ẩn giấu thực lực, nếu không phải Hồng Mông Tử Kim Bảng phơi bày, ai mà biết những cường giả này còn định giữ thực lực đến khi nào chứ?" "Nói cũng phải, nếu không có Hồng Mông Tử Kim Bảng, chúng ta vĩnh viễn không biết nội tình thực sự của những người này." "Ước chừng những cường giả này dù có đứng yên cho ta đánh, ta cũng không thể làm tổn hại họ mảy may, thật sự khó mà tưởng tượng." "Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, sắp xếp đến top 60 rồi, người càng ở phía trước càng khủng bố, thật sự khó mà tưởng tượng." Bảng Xếp Hạng Chiến Lực đã xếp đến hạng 62.

Tiếp theo là hạng 61.

Nếu loại bỏ hơn 20 vị Thánh nhân, vậy thì thứ hạng bình thường nên là khoảng bốn mươi mấy.

So sánh như vậy, chênh lệch quá lớn rồi.

Trừ Thánh nhân ra, chiến lực của họ có thể xếp hạng bốn mươi mấy, sao có thể không khiến những cường giả còn lại vui mừng chứ?

Tại nơi sâu thẳm vô tận dưới lòng đất, có một vực sâu vô cùng rộng lớn.

Trong vực sâu này có một huyết hà dưới lòng đất vô cùng khổng lồ.

Nơi đây gần như có thể nói là nơi bẩn thỉu nhất của thế giới Hồng Hoang, bởi vì gần như một nửa sức mạnh âm u của thế giới Hồng Hoang đều hội tụ về đây.

Nơi đây cũng là nơi hội tụ sức mạnh dơ bẩn của trời đất Hồng Hoang.

Ở nơi sâu thẳm của huyết hải vô tận, có vô số địa mạch nối liền tới, những địa mạch này như mạng nhện, từ nơi sâu thẳm dưới lòng đất hội tụ về phía huyết hải.

Chính những địa mạch này đã không ngừng cung cấp dưỡng chất cho huyết hà dưới lòng đất, khiến huyết hà không những không khô cạn mà ngược lại ngày càng trở nên rộng lớn.

Nơi đây chính là sào huyệt của Minh Hà lão tổ.

Lúc này, Minh Hà lão tổ vẫn đang yên lặng ngồi ở nơi sâu nhất của huyết hà dưới lòng đất, ngẩng đầu nhìn trời, trong ánh mắt lộ ra vẻ hưng phấn.

Bởi vì xếp hạng đến bây giờ vẫn chưa xuất hiện bóng dáng của hắn.

Và hiện tại xuất hiện những người như Dao Trì Hạo Thiên, chiến lực còn xa mới có thể so sánh với hắn.

Nếu như vậy, điều đó có nghĩa là Minh Hà lão tổ của hắn còn lâu mới đến lúc lên bảng.

Người khác không biết thực lực thực sự của Minh Hà lão tổ, nhưng hắn lại biết rất rõ.

Chiến lực của hắn tuyệt không phải người thường có thể so sánh, tuyệt đối là tầng lớp vô địch dưới Thánh nhân thực sự.

Có lẽ hắn có tư cách tranh đoạt vị trí đệ nhất nhân dưới Thánh.

Nghĩ đến đây, hắn có chút kích động.

Hắn muốn xem xem là lãnh tụ Vu tộc mạnh, hay là lãnh tụ Yêu tộc mạnh!

Hay là chính mình mạnh.

Nghĩ đến đây, trái tim Minh Hà lão tổ lại trở nên nóng rực.

Dù sao điều này thật sự khiến hắn có chút kích động.

Chiến lực thế giới Hồng Hoang được công bố, đây là một sự kiện vạn cổ khó có.

Tại một vùng đất hẻo lánh của thế giới Hồng Hoang, có một ngọn núi cao vạn cổ.

Ngọn núi này trải dài hàng vạn dặm, hình thành một dãy núi vô cùng rộng lớn.

Dãy núi rộng lớn này chính là Vạn Thú Sơn nổi tiếng vạn cổ của thế giới Hồng Hoang.

Nghe nói nơi đây sinh sống vô tận các loài thú, có rất nhiều cường giả tẩu thú sống ở đây.

Sau khi Kỳ Lân nhất tộc hoàn toàn diệt vong, nhiều cường giả tẩu thú đã ẩn cư ở đây.

Mà chủ nhân của vùng đất này chính là Trấn Nguyên Tử nổi danh vạn cổ.

Trấn Nguyên Tử từ vạn cổ trước đã là siêu cấp cường giả, ông cũng là thủ hộ chi linh của tiên thiên linh căn Nhân Sâm Quả Thụ.

Vô số năm trước, chiến lực của ông đã tương đối mạnh mẽ, từ vạn vạn năm trước đã trở thành Chuẩn Thánh.

Ngay cả trong ba ngàn khách hồng trần của Tử Tiêu Cung, chiến

lực của ông cũng là siêu quần bạt tụy nhất.

Đến tận bây giờ, vẫn như vậy!

Bởi vì thiên phú bản thân đã vô cùng nổi bật, bên cạnh còn có siêu cấp linh căn như Nhân Sâm Quả Thụ, chiến lực của ông cũng vượt ngoài sức tưởng tượng, cũng là tầng lớp vô địch dưới Thánh.

Lúc này ông đang đứng trên ngọn cây Nhân Sâm Quả Thụ, ánh mắt rực sáng nhìn đại đạo văn tự trên không trung, trong lòng dấy lên từng đợt nóng rực.

Ông cũng khá tò mò về thứ hạng của mình.

Trong các sinh linh của thế giới Hồng Hoang, chiến lực của ông rốt cuộc xếp hạng bao nhiêu?

Lại có bao nhiêu người chiến lực mạnh hơn ông?

Ông thật sự muốn xem kỹ một chút.

Nếu như Tử Kim Bảng này công bố có vấn đề, ông sẽ không phục.

Khi cần thiết, ông đã chuẩn bị sẵn sàng để xuất sơn.

Ông đã vô số năm không ra tay, người khác có lẽ đã quên mất thủ đoạn của ông.

Còn tại Bắc Minh Chi Hải, lại có một sinh linh vô cùng to lớn đang yên lặng dưới đáy biển, cũng đang ngẩng đầu nhìn trời.

Sinh linh to lớn này chính là con Côn siêu cấp sống ở Bắc Minh Chi Hải.

Người này chính là Côn Bằng.

Khi ở trong biển, y hóa thân thành Côn, khi ở trên không trung, y hóa thân thành Bằng.

Người này cũng là cường giả lừng lẫy danh tiếng của thế giới Hồng Hoang.

Từ vạn cổ trước, khi ba ngàn khách ở Tử Tiêu Cung nghe giảng, y cũng là một trong số đó, thậm chí còn là tồn tại xếp hàng đầu.

Vô số năm trước, y còn từng có được cơ duyên thành Thánh, chỉ là bị Chuẩn Đề Thánh nhân của phương Tây lừa gạt, cộng thêm lão hảo nhân Hồng Vân đạo nhân nhường chỗ, cuối cùng khiến Côn Bằng đạo nhân bị Nguyên Thủy Thiên Tôn chế giễu, hoàn toàn mất đi cơ hội thành Thánh.

Nếu không như vậy, y tuyệt đối cũng là một trong các Thánh nhân Hồng Hoang.

Nhưng thật đáng tiếc.

Thời thượng cổ, chiến lực của y đã vượt ngoài sức tưởng tượng.

Hồng Vân đạo nhân trong tay y cũng không chịu được bao nhiêu hiệp, cuối cùng bị Côn Bằng chém giết.

Lúc này chiến lực của Côn Bằng rốt cuộc mạnh đến mức nào, không ai biết được.

Thời viễn cổ, y đã sáng tạo ra văn tự Yêu tộc, để lại cống hiến nổi bật cho sự truyền thừa của Yêu tộc.

Hai vị cường giả Yêu tộc là Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã nhìn trúng thực lực của Côn Bằng, hai người đồng thời ra tay mới trấn áp được Côn Bằng lão tổ, buộc Côn Bằng lão tổ trở thành Yêu Sư của Yêu tộc.

Tuy nhiên, dù vậy, trái tim của Côn Bằng lão tổ vẫn không đặt ở Yêu tộc, trái tim y vẫn luôn đặt ở việc làm sao để nâng cao thực lực bản thân.

Trong đại chiến Vu Yêu lưỡng tộc, Côn Bằng cũng rất ít tham gia.

Nhưng dù vậy, hai vị lãnh tụ Yêu tộc cũng chỉ có thể mặc y, thậm chí có chút bất lực.

Chiến lực của gã này thật sự khủng bố đến cực hạn, bất kỳ ai trong hai người họ cũng rất khó trị được y.

Dù sao duy trì cục diện như vậy cũng không tệ.

Khi Côn Bằng tâm tình vui vẻ, cũng sẽ có chút cống hiến cho Yêu tộc, như vậy cũng đủ rồi.

Lúc này Côn Bằng lão tổ cũng đang ở dưới đáy Bắc Minh Chi Hải, ngẩng đầu nhìn trời.

Côn Bằng lão tổ cực kỳ tự phụ, y luôn cho rằng mình mới là tầng lớp vô địch dưới Thánh.

Ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không được y đặt vào mắt.

Chương 678

Dù sao đối với y mà nói, thắng hai gã này cũng chẳng vẻ vang gì.

Hai người liên thủ mới miễn cưỡng trị được y.

Nếu là một đấu một, Côn Bằng lão tổ không tin mình sẽ yếu hơn họ.

Lúc này y đang ngẩng đầu nhìn trời, trong mắt cũng lộ ra vẻ nóng rực.

Không biết chiến lực của y rốt cuộc xếp hạng bao nhiêu?

Chiến lực của y trong toàn bộ Hồng Hoang rốt cuộc đã đạt đến trình độ nào?

Có phải đã thật sự đạt đến tầng lớp vô địch dưới Thánh không?

Điều này đối với y thật sự là một ẩn số.

Y Côn Bằng cả đời không chịu thua kém ai, y muốn xem xem mình có thể xếp hạng bao nhiêu, đồng thời cũng muốn xem xem những cường giả khác ai có thể xếp trên đầu y.

Hồng Vân đạo nhân vô cùng mạnh mẽ kia cũng chết trong tay mình, Minh Hà lão tổ được xưng là vĩnh sinh bất tử kia chẳng phải cũng chịu thiệt trong tay mình sao?

Côn Bằng lão tổ cười hắc hắc, trong mắt tràn ngập sát ý vô tận.

Còn trên đỉnh núi Tây Côn Luân, lại có một vị phu nhân trung niên cực kỳ xinh đẹp đang yên lặng ngồi.

Người này không ai khác, chính là Nữ Tiên Chi Thủ của Hồng Hoang, Tây Vương Mẫu.

Chỉ là lúc này cuộc sống của bà có chút cô độc.

Đường đường là Nữ Tiên Chi Thủ, lại sống cảnh cô gia quả nhân ở Tây Côn Luân, quả thật có chút thảm đạm.

Nhưng đây cũng là chuyện không có cách nào.

Bởi vì thời thế hiện tại đã không còn là thời của họ nữa.

Bà và Đông Vương Công tuy được Hồng Quân Đạo Tổ phong làm Nữ Tiên Chi Thủ và Nam Tiên Chi Thủ của thiên hạ, nhưng phần lớn là âm mưu của Hồng Quân Đạo Tổ.

Lúc này bà đã nhìn rất thấu đáo.

Khi đó mấy thế lực lớn của thế giới Hồng Hoang, đáng kể nhất là hai người họ, tiếp theo là Vu tộc và Yêu tộc.

Hồng Quân Đạo Tổ sắp xếp cho hai người họ danh hiệu như vậy, quả thực là có thâm ý.

Sự thật chứng minh cũng đúng như vậy.

Hai người họ vì danh hiệu này mà chiêu mời sự căm ghét của Yêu tộc, cuối cùng Yêu tộc liên hợp với Vu tộc triển khai tiễu sát thế lực của hai người họ, cuối cùng khiến hai người họ hoàn toàn thất bại, bất đắc dĩ mới phải trốn đến Tây Côn Luân.

Đây cũng là chuyện không có cách nào.

Chuyện sau này, chúng sinh Hồng Hoang cũng đều biết.

Hai người họ tuy được xưng là Nam Tiên Chi Thủ và Nữ Tiên Chi Thủ của thiên hạ, nhưng trên thực tế đã là danh tồn thực vong.

Cục diện Hồng Hoang hiện tại đã sớm không dung chứa họ nữa.

Họ tuy có danh hiệu đó nhưng không còn tác dụng gì.

Chúa tể của thế giới Hồng Hoang hiện tại là tam đại chủng tộc, phân biệt là Yêu tộc, Vu tộc, và Nhân tộc mới quật khởi.

Ngoài tam đại chủng tộc này ra, còn có đạo thống Thánh nhân cao cao tại thượng.

Đây mới là cục diện hiện tại của thế giới Hồng Hoang.

Lúc này, Tây Vương Mẫu vẫn đang yên lặng ngồi đó, trong mắt lộ ra vẻ khổ sở.

Vì chuyện của Âm Thực Vương, cuối cùng bà cũng bất hòa với Đông Vương Công.

Đông Vương Công gia nhập Thiên Cơ Lâu, trở thành Đông Hoa Đế Quân, thực lực đã đột phi mãnh tiến vượt xa bà.

Không ngờ cuối cùng bà lại thật sự trở thành một cô gia quả nhân, quả thực khiến bà có chút khó chịu.

Lúc này bà cũng đang ngẩng đầu nhìn trời.

Bà cũng rất tò mò, Tây Vương Mẫu của ngày xưa, Nữ Tiên Chi Thủ của thiên hạ ngày xưa, chiến lực trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực rốt cuộc có thể xếp hạng bao nhiêu?

Có thể lọt vào top 50 không?

Trong mắt bà lộ ra vẻ tò mò.

Bà vẫn luôn chờ đợi thứ hạng của mình, cũng luôn chờ đợi tương lai của mình.

Trong đại điện Vu tộc, mấy vị Tổ Vu cũng đang yên lặng đứng đó.

Lúc này Thiên Ngô đã cùng Xa Bỉ Thi lén lút trở về.

Họ lén lút chạy một chuyến đến Yêu tộc, lén lút bắt Khâm Nguyên trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc về, quả thật là thần không biết quỷ không hay.

Lúc này tám vị Tổ Vu đang đứng đó, cũng ngẩng đầu nhìn trời.

“Đến bây giờ, Tổ Vu chúng ta vẫn chưa lên bảng.” “Đại Vu của Vu tộc chúng ta cũng đã lên bảng bốn năm vị, tuy số người lên bảng khá ít.” “Nhưng được cái thứ hạng đều khá cao, cộng thêm Tổ Vu của chúng ta, số người lên bảng chắc chắn sẽ không quá ít.” “Yêu tộc tuy đã lên bảng 11 vị, nhưng rõ ràng đã là thế yếu về sau, tiếp theo chính là thiên hạ của Vu tộc chúng ta.” Nói xong người này cười hắc hắc hắc.

Người này không ai khác, chính là một trong Thập Nhị Tổ Vu, Cường Lương.

Nghe lời y, những người khác cũng yên lặng gật đầu.

Người này nói không sai chút nào.

Tuy từ cục diện hiện tại xem ra, Yêu tộc chiếm ưu thế rất lớn, không chỉ có 11 vị cường giả lên bảng, mà các lãnh tụ Yêu tộc cũng chưa lên bảng, nhưng trên thực tế đã có chút thế yếu về sau.

Mà Vu tộc lại khác, Vu tộc hiện tại lên bảng chỉ là mấy vị Đại Vu, Tổ Vu còn chưa lên bảng.

Và thứ hạng của những Đại Vu đó đều khá cao, dù thế nào cũng không thua kém Yêu tộc.

Điều này tự nhiên khiến họ khá thoải mái.

Tình hình Vu tộc đã không cần lo lắng.

Điều họ lo lắng là rốt cuộc mình xếp hạng bao nhiêu?

Chiến lực của 12 Tổ Vu bọn họ trong thế giới Hồng Hoang rốt cuộc có thể đạt đến tầng thứ nào?

Đây là điều họ tự mình mong chờ.

Đồng thời, chiến lực giữa họ cũng có chút ngang tài ngang sức, chính họ cũng rất khó phân cao thấp.

Nhân cơ hội này, nhờ Hồng Mông Tử Kim Bảng, phân định cao thấp cho anh em họ.

Ngay lúc này, kim quang trên không trung lại một lần nữa bùng nổ.

Đây là cuối cùng lại có tuyệt thế cường giả xuất hiện sao?

Nội tâm của mọi người đều trở nên nóng rực.

Họ muốn xem xem là cường giả nào lại xuất hiện.

Sẽ lại là một cường giả xa lạ sao?

Hay là lại một vị cường giả mà chúng sinh Hồng Hoang đều biết?

Thật sự khiến người ta có chút kích động.

Mọi người đều chăm chú quan sát, họ muốn xem xem rốt cuộc là ai.

Rất lâu sau, trên không trung xuất hiện một thân hình to lớn.

Thân ảnh này quả thật có thể được xưng là thần uy vô cùng.

Bóng đen che trời lấp đất trực tiếp khiến bầu trời tối sầm lại, gần như có thể nói là bao trùm nửa bầu trời, thật sự có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Rất lâu sau, bóng đen này cuối cùng cũng dần dần rõ ràng.

Chúng sinh ngẩng đầu quan sát, chỉ thấy đây là một con phi điểu vô cùng to lớn.

Nói là chim cũng không giống chim, ngược lại càng giống một con dã thú hung mãnh biết bay.

Con phi cầm trên không trung này thật sự quá hung mãnh.

Một đôi cánh vàng vô cùng to lớn, dang rộng ra quả thật có cảm giác che trời lấp đất.

Thân thể cũng vô cùng to lớn, dưới thân có một đôi móng vuốt vô

cùng sắc bén, trên đầu còn có chiếc mỏ chim cực kỳ sắc bén.

Cảnh tượng này thật sự khiến chúng sinh Hồng Hoang nhìn mà da đầu tê dại.

Thoạt nhìn không giống chim chút nào, ngược lại có chút giống siêu cấp hung thú vô cùng khủng bố.

Khí tức tỏa ra từ trên người cũng là khí tức của siêu cấp hung thú.

Con phi cầm vô cùng to lớn này lại có chút tương tự với Đại Bằng do Côn Bằng hóa thành.

Nhìn thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang đều một trận kinh hô.

"Gã này là ai vậy?" "Lại là một gã xa lạ sao?

Chương 679

Chưa từng thấy qua?" "Gã này lại có chút tương tự với hình thái Đại Bằng do Côn Bằng lão tổ hóa thân." "Đúng là như vậy, có chút khó tin, sinh vật to lớn như vậy, tại sao trước đây chưa từng thấy qua?" "Gã này rốt cuộc là ai chứ?

Thật khó tưởng tượng." "Nhìn khí tức vô song trên người hắn, quả thực vô cùng khủng bố." Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, tại một nơi thần bí, có hai vị nữ tử vô cùng diễm lệ đứng cùng nhau.

Thân phận của hai vị nữ tử này đều không đơn giản.

Một vị chính là Khổng Tuyên, người đã đại chiến với Chuẩn Đề Thánh nhân một thời gian trước và bị thương nặng.

Mà vị còn lại chính là Thải Phượng vừa mới lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, xếp hạng 74.

Lúc này, Thải Phượng mặc một bộ hà y, ánh mắt rực sáng nhìn vào hư không.

"Khổng Tuyên tỷ tỷ, vị trên không trung này chính là đệ đệ ruột của tỷ sao?" "Nhìn qua gã này cũng không đến nỗi tệ, không yếu như tỷ nói đâu?" Thải Phượng lúc này có chút tấm tắc khen ngợi.

Khổng Tuyên tỷ tỷ từng nói với nàng rằng, tỷ ấy có một người đệ đệ bất tài.

Người đệ đệ đó lúc nhỏ hay khóc nhè, và rất nhát gan.

Năm xưa hai người vì sinh tồn mà phải chia nhau trốn chạy, vô số năm qua đến nay vẫn chưa gặp lại.

Dù thỉnh thoảng cảm nhận được khí tức của đối phương, cũng chỉ

là lướt qua, biết đối phương sống tốt là được.

Dù sao trên người hai người họ đều có gánh nặng vô cùng to lớn, nếu hai người tụ lại một chỗ, rất có thể sẽ bị kẻ địch một lưới bắt hết, đến lúc đó thật sự là thê thảm.

Từ đó về sau hai người không bao giờ gặp lại.

Về người đệ đệ mà Khổng Tuyên tỷ tỷ nói, Thải Phượng đã từng nghe tỷ ấy nhắc đến nhiều lần.

Thải Phượng thường an ủi Khổng Tuyên tỷ tỷ, nói rằng đệ đệ của tỷ ấy sẽ không sao, ít nhất người ta vẫn còn sống.

Nhưng nhìn hình ảnh trên không trung, Thải Phượng không khỏi đảo mắt, thậm chí có cảm giác muốn ngất đi.

Đây chính là kẻ yếu mà Khổng Tuyên nói sao?

Đây chính là tiểu đệ đệ hay khóc nhè mà Khổng Tuyên nói sao?

Nhìn thế nào cũng không khớp với hình tượng trong lời của đối phương.

Hãy xem thân hình che trời lấp đất trên không trung kia, hùng vĩ cường tráng biết bao.

Đôi cánh vàng kia như thiên đao lượn trên không trung, phảng phất còn sắc bén hơn bất kỳ pháp bảo nào trên đời.

Lại nhìn đôi móng vuốt lấp lánh hàn quang vô tận kia, dường như có thể cào nát bất cứ thứ gì.

Cộng thêm bây giờ người ta đã lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, và xếp hạng 61.

Điều này có nghĩa là gì?

Trừ những cường giả cấp Thánh nhân ra, cường giả này đã chiếm

vị trí top 40 chiến lực của thế giới Hồng Hoang.

Cường giả như vậy mà cũng gọi là yếu sao?

Thải Phượng đảo mắt, bĩu môi.

"Khổng Tuyên tỷ tỷ, đây chính là người đệ đệ bất tài mà tỷ nói sao?" "Đệ đệ như vậy tỷ còn có không?

Cho ta thêm 10 người 8 người nữa đi, ta nhận hết!" Thải Phượng lúc này không phải nói đùa, nàng nói thật.

Cường giả như vậy mà cũng có thể gọi là yếu sao?

Ai dám nói cường giả như vậy yếu, kẻ đó mới là thực sự ngớ ngẩn.

Nàng thật sự đã để mắt đến người đệ đệ này của Khổng Tuyên.

Người đệ đệ này của Khổng Tuyên anh vũ bá khí như vậy, tuyệt đối vượt ngoài sức tưởng tượng.

Còn xếp hạng 61 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Thực lực như vậy đã là tương đối mạnh mẽ.

Không chỉ vậy, trên người gã này còn chảy dòng máu của Nguyên Phượng.

Tuy đã xảy ra biến dị huyết mạch, nhưng huyết mạch này đối với Phượng tộc họ tuyệt đối là vô cùng quý giá.

Chỉ cần kết hợp với cường giả này, họ có lẽ sẽ có cơ hội sinh ra phượng hoàng có huyết mạch hoàn chỉnh.

Điều này sao có thể không khiến Thải Phượng cảm thấy trong lòng nóng rực chứ?

"Cái đó, Khổng Tuyên tỷ tỷ, có thể giới thiệu đệ đệ của tỷ cho ta làm quen một chút không?" "Ta nhất định sẽ đối tốt với đệ đệ của tỷ,

ta nhất định sẽ toàn tâm toàn ý cống hiến cho đệ đệ của tỷ.” Nghe lời của Thải Phượng, Khổng Tuyên không khỏi đảo mắt.

Gã này, chỉ mới nhìn thoáng qua bản thể của đệ đệ mình, đã bị đệ đệ mình mê hoặc rồi sao?

Khổng Tuyên đảo mắt, sắc mặt không tốt.

“Đừng có ý đồ với đệ đệ của ta.” Nghe vậy, Thải Phượng không khỏi oán giận.

Khổng Tuyên tỷ tỷ, dù sao ta cũng xem như là nửa khuê mật của tỷ mà?

“Có đệ đệ tốt như vậy không giữ cho ta, chẳng lẽ lại để cho người ngoài sao?” “Tỷ không nghe nói qua câu ‘phì thủy bất lưu ngoại nhân điền’ sao?” Nói xong Thải Phượng oán giận nhìn Khổng Tuyên một cái.

“Dù thế nào đi nữa, người đệ đệ này của tỷ ta muốn chắc rồi, ta nói đó.” Nghe lời nói bá khí của Thải Phượng, Khổng Tuyên bất giác đảo mắt.

“Gã này tính tình rất xấu.” “Tính tình vừa xấu vừa cứng, nếu muội thật sự ở bên cạnh nó, e là sẽ chịu thiệt đó.” Nghe vậy, Thải Phượng cười hắc hắc.

“Yên tâm đi, mọi chuyện ta đều chiều theo nó.” “Dù sao người ta cũng là cường giả mạnh mẽ như vậy, chiều theo người ta một chút thì có sao đâu?” Nghe vậy, Khổng Tuyên không khỏi đảo mắt.

Người khuê mật này của mình đã hết thuốc chữa rồi.

Rất lâu sau, đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. [“Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 61: Vân Trình Vạn Lý Bằng.

Cũng gọi là Kim Sí Đại Bàng.

Cường giả Chuẩn Thánh.

Trên người có huyết mạch Phượng tộc.

Là một trong hai người con do Nguyên Phượng sinh ra lúc lâm chung, tuy đã biến dị nhưng chiến lực vẫn cử thế vô song.

Do đó xếp hạng 61!

Trị số chiến lực: mười lăm triệu một trăm vạn!"] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 61, Kim Sí Đại Bàng, phần thưởng: Mười triệu năm pháp lực đạo hạnh, tiên thiên thanh khí trăm luồng, huyền hoàng chi khí mười luồng, Đoán Thể Đan 50 viên!"] Nhìn những dòng chữ này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Ai cũng không ngờ sinh vật trên không trung này lại tên là Kim Sí Đại Bàng, cũng gọi là Vân Trình Vạn Lý Bằng, và chiến lực lại mạnh mẽ đến vậy, trực tiếp đột phá 1.500 vạn, thật sự khiến người ta không ngờ tới.

Chiến lực của y rõ ràng cao hơn Dao Trì và Hạo Thiên một khoảng lớn, không phải hai vị đồng tử có thể so sánh.

Điều này cũng là điều chúng sinh Hồng Hoang không ngờ tới.

Ngoài ra, ai cũng không ngờ Kim Sí Đại Bàng này lại có huyết mạch của Nguyên Phượng, điều này thật sự khiến họ không ngờ tới.

Lại có huyết mạch của Nguyên Phượng, như vậy chẳng phải trong Hồng Hoang có hai sinh vật có huyết mạch của Nguyên Phượng sao?

Con Khổng Tước trong Hồng Hoang cũng có huyết mạch của Nguyên Phượng, không ngờ Kim Sí Đại Bàng này cũng có huyết mạch

của Phượng Hoàng nhất tộc, thật sự là điều chúng sinh Hồng Hoang không ngờ tới.

Xem ra viễn cổ tam tộc đều có thủ đoạn của riêng mình.

Long tộc để lại thần thông Hóa Long vô song, tuy không còn chân long nhưng Long tộc vĩnh viễn không thể diệt tuyệt.

Kỳ Lân nhất tộc thì để lại Ngũ Đức Kỳ Lân, chỉ cần có Ngũ Đức Kỳ Lân, Kỳ Lân nhất tộc rất có khả năng sẽ hưng thịnh trở lại.

Mà Phượng Hoàng nhất tộc cũng có nội tình của mình, không chỉ có con Khổng Tước đầu tiên của trời đất, mà còn có con Kim Sí Đại Bàng đầu tiên của trời đất.

Tuy nhìn qua là hai vật chủng, nhưng trên thực tế đều có huyết mạch của Phượng Hoàng nhất tộc.

Có hai vật chủng mạnh mẽ này, thật sự có khả năng phản tổ thành Chân Phượng.

Nếu thật sự như vậy, sẽ có kịch hay để xem.

Không ngờ con Khổng Tước đáng chết kia lại còn có huynh đệ.

Nếu không phải vì Hồng Mông Tử Kim Bảng, người khác vĩnh viễn cũng không đoán được lại có tình huống này.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh thán, tử kim nhị khí trên không trung cuối cùng lại một lần nữa bắt đầu bùng nổ.

Cùng với sự bùng nổ của tử kim nhị khí, trên không trung còn xuất hiện vô tận tường thụy chi khí, thậm chí còn sản sinh ra các loại tường vân.

Ngoài ra, còn có rất nhiều đại đạo kim liên xuất hiện.

Nhìn thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang đều hiểu ra, Bảng Xếp Hạng Thực Lực Hồng Hoang sắp sửa công bố top 60 vị.

Hồng Mông Tử Kim Bảng đang dùng phương thức độc đáo của mình để chúc mừng những đại năng này.

Nói cách khác, những cường giả đã được công bố về cơ bản được coi là cùng một đẳng cấp, hoặc là tồn tại đội sổ.

Mà những cường giả sắp được công bố sẽ được nâng lên một đẳng cấp mới.

Chiến lực của những cường giả tiếp theo thật sự là tồn tại vượt ngoài sức tưởng tượng.

Từ khoảnh khắc này cũng trở thành một đường phân chia.

Chương 680

Xem ra những cường giả sắp được công bố đều là những tồn tại siêu cấp mạnh mẽ.

Dù sao cũng dùng đầy trời tường thụy để phân chia, đãi ngộ như vậy quả thực không thể nói thành lời.

Tường thụy trên không trung diễn hóa rất lâu mới cuối cùng biến mất, thay vào đó là một đoàn kim quang khác.

Đoàn kim quang này xuất hiện xong liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt trên không trung.

Mọi người đều chăm chú nhìn vào hư không, sợ bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Rất lâu sau, cuối cùng cũng có một bóng người được diễn hóa thành công.

Đại thể nhìn qua là hình dạng người, nhưng hình dạng này lại có vẻ quá mạnh mẽ.

Thân cao vô cùng thon dài, gần như đã đạt đến chiều cao của Thái Thản Vu tộc.

"Chẳng lẽ sắp công bố là một nữ tử Vu tộc sao?" "Vậy rốt cuộc là ai?" "Sẽ là một trong Thập Nhị Tổ Vu, Huyền Minh sao?

Chắc không phải, vì chiến lực của Huyền Minh trong Thập Nhị Tổ Vu không phải là thấp nhất." "Đã không phải Huyền Minh, tự nhiên cũng không phải Hậu Thổ?" "Không phải Huyền Minh cũng không phải Hậu Thổ, vậy rốt cuộc là ai?" Bóng người này quả thật cực kỳ đặc biệt.

Thân cao cực kỳ to lớn, rõ ràng đã đạt đến tiêu chuẩn của Thái

Thản Vu tộc, nhưng thân hình lại cực kỳ thon thả, lại có một loại mị lực đặc thù.

Thật sự khiến người ta khá tò mò.

Trong Vu tộc, trừ hai vị nữ tính Tổ Vu nổi tiếng kia ra, không còn người phụ nữ nào mạnh như vậy nữa chứ?

Người phụ nữ này lại là ai?

Ngay lúc mọi người đang nghi hoặc không hiểu, đột nhiên có người Yêu tộc nghiến răng nghiến lợi.

"Nữ tử đáng chết này, chính là Cửu Phượng của Vu tộc." Nghe câu này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức kinh ngạc.

Nữ tử này lại chính là Cửu Phượng sao?

Sau đó mọi người liền bừng tỉnh đại ngộ.

Vu tộc quả thực có một nữ tử như vậy.

Nữ tử này trong Vu tộc cũng là tồn tại đặc biệt nhất.

Tiên thiên chiến lực của Cửu Phượng này cực kỳ mạnh mẽ.

Luận về nội tình thực sự, thần thông và thủ đoạn của nữ tử này còn mạnh hơn Xi Vưu, Hình Thiên, Khoa Phụ, Hậu Nghệ rất nhiều.

Nếu tiến hành tử chiến, những Đại Vu này không ai là đối thủ của nữ tử này.

Điều này đủ để thấy sự mạnh mẽ của vị Đại Vu này.

Rõ ràng là một nữ lưu, chiến lực lại mạnh mẽ đến vậy, quả thực khiến người ta kinh thán.

Nghe nói tiện nhân này trong Vu tộc cũng xem như là cực kỳ đặc biệt, vì nàng là muội muội sinh đôi của Tổ Vu Cường Lương, là một tồn tại vô cùng đặc biệt trong Vu tộc.

Ngoài 12 Tổ Vu ra, nàng là cường giả duy nhất trong Vu tộc sở hữu nguyên thần.

Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc có nguyên thần tàn phá, tuy nguyên thần không hoàn chỉnh, nhưng họ vẫn có nguyên thần.

Ngoài Thập Nhị Tổ Vu ra, không có một vị Đại Vu nào còn có nguyên thần.

Mà Cửu Phượng này lại là ngoại lệ duy nhất.

Do đó, mức độ quý giá của nàng còn hơn cả Xi Vưu, Hình Thiên rất nhiều.

Cửu Phượng cũng là một cường giả giống như công chúa trong Vu tộc, địa vị có chút tương tự với Thường Nga của Yêu tộc.

Ngoài ra, nghe nói thiên phú của Cửu Phượng này cực kỳ nổi bật, thậm chí không thua kém Thập Nhị Tổ Vu.

Cuối cùng bái dưới trướng Huyền Minh, trở thành đệ tử của một trong Thập Nhị Tổ Vu, Huyền Minh.

Huyền Minh đối với nàng cũng rất tốt, quan hệ của hai người giống như khuê mật, thậm chí còn truyền cho Cửu Phượng rất nhiều vu pháp của mình.

Điều này cũng khiến chiến lực của Cửu Phượng cực kỳ mạnh mẽ.

Khi công bố Bảng Nhục Thân, đã khiến chúng sinh Hồng Hoang vô cùng kinh thán.

Vì nhục thân chiến lực của nữ tử này cực kỳ mạnh mẽ, nhục thân của nữ tử này lại mạnh hơn cả nhục thân của nhiều cường giả, trong đó bao gồm Xi Vưu, Hình Thiên, Côn Bằng, Khổng Tuyên, Trấn Nguyên Tử.

Khổng Tuyên, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, những cường giả này

là tầng lớp nào chứ?

Đây đều là những cường giả cực kỳ mạnh mẽ từ vạn cổ trước.

Chỉ là không ngờ nhục thân của nữ tử này lại mạnh như vậy, về nhục thân đã vượt qua họ.

Bây giờ công bố Bảng Xếp Hạng Chiến Lực thực sự, vẫn không ngoài dự đoán, tổng hợp chiến lực của nàng cũng tương đối mạnh mẽ, vẫn mạnh hơn Dao Trì, Hạo Thiên, Kim Sí Đại Bàng rất nhiều.

Nghĩ lại, quả thực khiến người ta vô cùng kinh thán.

Trên Bảng Tổng Hợp Chiến Lực lại xếp hạng 60.

Nữ tử tuyệt đối là tồn tại không thể xem thường.

Nếu thật sự bàn về Bảng Xếp Hạng Chiến Lực nữ tử, chiến lực của nữ tử này ước chừng cũng có thể xếp vào top 10.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, cuối cùng đại đạo văn tự cũng giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 60: Cửu Phượng Vu tộc.

Siêu cấp Đại Vu duy nhất ngoài Tổ Vu sở hữu nguyên thần.

Một trong số ít người có đại khí vận.

Nhận được chân truyền của Tổ Vu Cường Lương và Tổ Vu Huyền Minh, năng lực khó lường.

Đặc biệt được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Trị số chiến lực: mười sáu triệu ba mươi vạn."] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 60, Cửu Phượng Vu tộc, phần thưởng: Luyện Thể Đan 70 viên!"] Phần thưởng của Cửu Phượng tương đối đơn giản, chỉ có 70 viên Luyện Thể Đan.

Tác dụng thực sự của Luyện Thể Đan tuyệt đối vượt ngoài sức

tưởng tượng.

Nếu bảy mươi viên này được nàng luyện hóa hoàn thành, thực lực không biết sẽ tăng cường đến mức độ nào.

Nghĩ thôi đã khiến người ta có chút tán thưởng.

Ngoài ra, chúng sinh Hồng Hoang lại hít một ngụm khí lạnh, bởi vì mọi người đều vô cùng chấn kinh.

Chiến lực của Hạo Thiên chỉ có 1.400 vạn, chiến lực của Kim Sí Đại Bàng cũng chỉ có 1.500 vạn, vậy mà chiến lực của nàng lại trực tiếp đạt đến 1.600 vạn.

Đây tuyệt đối là một bước nhảy vọt về chất.

Chênh lệch hơn 100 vạn chiến lực, rõ ràng thực lực đã là một tầng thứ khác, quả thật khủng bố như vậy.

Những con số chiến lực phía trước có khoảng cách khá nhỏ, càng về sau khoảng cách càng lớn, động một chút là mấy trăm vạn, nghĩ thôi đã khiến người ta có chút tán thưởng.

Vị tiếp theo chính là top 60 thực sự.

Không biết người xếp hạng 59 lại là vị cường giả nào?

Ngay cả cường giả như Cửu Phượng cũng chỉ xếp hạng 60, phía dưới rốt cuộc là cường giả nào?

Rốt cuộc phải mạnh đến tầng thứ nào?

Bất kỳ ai cũng là tồn tại khiến người ta vô cùng kính ngưỡng, mỗi người đều không thể xem thường.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang ghen tị, kim quang trên không trung cuối cùng lại một lần nữa bắt đầu sôi trào.

Cùng với sự sôi trào của kim quang, trái tim náo động bất an của

chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này cũng sôi trào theo.

Siêu cấp thần thú tiếp theo sắp được công bố sao?

Thật khiến người ta mong chờ.

Rất lâu sau, trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện một đầu siêu cấp thần thú.

Đây cũng là một đầu thần thú có thân hình cực kỳ to lớn.

Chỉ thấy con thần thú này trước tiên là một cái đầu rồng khổng lồ, tuy ngoại hình không giống hệt đầu rồng nhưng lại cực kỳ uy mãnh.

Trên đầu con thần thú này có một chiếc sừng độc, chiếc sừng này có chút cong, phảng phất như đang điều chỉnh góc độ, cuối cùng thẳng tắp lao về phía thương khung.

Thân hình có chút giống ngựa, nhưng lại to lớn hơn ngựa vô số lần.

Nhìn kỹ lại thấy thân hình có chút giống hươu, nhưng lại tao nhã hơn hươu đực rất nhiều.

Toàn thân trên dưới đều được bao phủ bởi những chiếc vảy bảy màu lớn bằng nắm tay, những chiếc vảy này từ đầu đến đuôi bao phủ toàn thân.

Ngoài ra, trông nó vô cùng tao nhã.

Đây là một con siêu cấp thần thú vô cùng tao nhã và hùng tráng, thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

Con thần thú này, lúc này đang toả ra thiên uy cuồn cuộn.

Nó toát ra một loại khí thế quỷ dị.

Chương 681

Dường như là một cảm giác vô cùng mạnh mẽ mà lại quỷ dị.

Đây là một sự trấn áp đến từ linh hồn.

Chỉ cần liếc mắt một cái, cũng có thể cảm nhận được đây là một con siêu cấp thần thú vô cùng cao quý.

Toàn thân con thần thú này còn tỏa ra ánh sáng bảy màu, quả thực là đẹp đến cực hạn.

Sau khi thần thú này xuất hiện, nó liền gầm thét dữ dội trên không trung.

Âm thanh như sấm sét, vang vọng khắp trời đất như núi gào biển thét.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy thần thú thần tuấn như vậy, nhất thời đều kinh hãi.

Đây chẳng phải là một con ngũ sắc kỳ lân sao?

Kỳ lân thuần chủng đã biến mất từ thời thượng cổ.

Hiện tại hoạt động ở Hồng Hoang thế gian chẳng qua chỉ là một vài con kỳ lân tạp huyết mà thôi.

Dù vậy, những con kỳ lân đó cũng sắp tuyệt chủng rồi.

Mà con ngũ sắc kỳ lân này thực sự quá mạnh mẽ.

Những con kỳ lân tạp huyết kia hoàn toàn không thể so sánh với con kỳ lân này.

Mặc dù ngoại hình cực kỳ tương tự, nhưng rất rõ ràng, con này lại vượt xa những con kỳ lân khác.

Thấy kỳ lân kinh thế hãi nhân như vậy!

Chúng sinh Hồng Hoang đều vô cùng kích động.

Bởi vì thân phận của kỳ lân này, bọn họ đã đoán ra được.

Có lẽ con kỳ lân này không phải là kỳ lân khác, mà là Ngũ Đức Kỳ Lân được công bố trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang lúc trước.

Đây là nội tình cuối cùng của Kỳ Lân tộc, cũng là chân kỳ lân cuối cùng giữa trời đất Hồng Hoang.

Mặc dù con Ngũ Đức Kỳ Lân này không giỏi đấu pháp, nhưng nó vẫn xếp hạng thứ 59 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Cứ như vậy, lời đồn không giỏi đấu pháp căn bản là nói nhảm.

Không giỏi đấu pháp mà có thể xếp hạng 59 sao?

Đây tuyệt đối là chuyện vượt ngoài sức tưởng tượng.

Con Ngũ Đức Kỳ Lân này, là chân kỳ lân duy nhất giữa trời đất.

Nếu ai có thể bắt được con kỳ lân này, e rằng thực lực tất sẽ tăng mạnh.

Không phải bản thân kỳ lân, mà là công pháp trên người con kỳ lân này.

Kỳ lân này sở hữu Ngũ Đức Kỳ Lân Tường Thụy Pháp.

Chỉ cần có con kỳ lân này ở bên cạnh, sẽ có điềm lành liên miên bất tuyệt, đồng thời khí vận của bản thân cũng sẽ được cải biến.

Đây tuyệt đối là chuyện chấn động lòng người, vượt ngoài sức tưởng tượng.

Khí vận được cải biến, có nghĩa là người này sẽ mãi mãi gặp may mắn, vĩnh viễn không bao giờ xui xẻo.

Đủ loại chuyện không thể tưởng tượng nổi đều sẽ xuất hiện.

Đủ loại bảo vật, kỳ ngộ, đều sẽ không còn xa vời.

Đây cũng là lý do chúng sinh Hồng Hoang đều rất hứng thú với con chân kỳ lân duy nhất đó.

Chỉ là không ngờ con kỳ lân này lại xếp hạng thứ 59 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Thật sự có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Bởi vì ở thời thượng cổ, Ngũ Đức Kỳ Lân không giỏi chiến đấu, đây là chuyện ai cũng biết.

Vậy mà con Ngũ Đức Kỳ Lân này là sao đây?

Lại có thể xếp hạng 59 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Thật sự là mạnh đến đáng sợ.

Vô số cường giả nhìn bóng hình trên không trung, tất cả đều kinh hãi.

Đồng thời trong lòng còn lộ ra vẻ ghen tị.

Ai mà có được con kỳ lân này, thì thật là chuyện tốt không gì bằng.

Không chỉ có thể có được một con tọa kỵ vô song, mà còn có thể vĩnh viễn cải thiện khí vận của mình.

Bất cứ ai cũng thèm nhỏ dãi.

Chỉ có điều, con Ngũ Đức Kỳ Lân này không phải là hạng dễ đối phó.

Muốn bắt được nó hiển nhiên là vô cùng khó khăn.

E rằng ngoài các vị Thánh nhân ra, thật sự không có sinh linh nào khác có thể bắt được con kỳ lân này.

Cho dù là những cường giả khác cũng không được.

Có lẽ có thể đánh bại nó, nhưng muốn bắt sống, hiển nhiên là rất khó.

E rằng cũng chỉ có Thánh nhân mới có thủ đoạn như vậy.

Giống như Chuẩn Đề Thánh nhân lúc trước muốn bắt sống Khổng Tuyên cũng là đạo lý tương tự.

Thánh nhân sở hữu thủ đoạn một đòn tất sát, Thánh nhân muốn bắt sống ngươi tương đối dễ dàng, nhưng những đại năng khác thì lại rất khó.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. 【Hồng Hoang Chiến Lực Bảng Xếp Hạng, hạng 59: Ngũ Đức Kỳ Lân.

Là chân kỳ lân duy nhất giữa trời đất Hồng Hoang.

Sở hữu Ngũ Đức Kỳ Lân Tường Thụy Pháp.

Chiến lực vô song.

Vì vậy được lên bảng xếp hạng chiến lực.

Trị số chiến lực: 33.690.000.】【Hồng Hoang Chiến Lực Bảng Xếp Hạng, hạng 59, phần thưởng cho Ngũ Đức Kỳ Lân: 20 triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng chi khí, 50 viên Đoán Thể Đan!】 Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen xôn xao.

Ai cũng không ngờ sức chiến đấu của Ngũ Đức Kỳ Lân lại mạnh mẽ đến thế.

Điều này quả thực là mạnh mẽ, có chút vượt ngoài sức tưởng tượng rồi.

Một con kỳ lân lại tương đương mạnh hơn cả hai Cửu Phượng sao?

Quả thực quá mức khó tin.

Sức chiến đấu của Cửu Phượng chỉ có 16 triệu.

Vậy mà sức chiến đấu của Ngũ Đức Kỳ Lân thì sao?

Vượt hơn hai lần.

Sức chiến đấu của Ngũ Đức Kỳ Lân lên tới 33.690.000.

Chênh lệch lần này đã thể hiện ra rồi.

Sức chiến đấu gấp đôi không có nghĩa là hai Cửu Phượng có thể ngang bằng với Ngũ Đức Kỳ Lân, mà là đủ để tạo thành sự nghiền ép thật sự.

Nếu nói Cửu Phượng là cường giả có sức chiến đấu tương đối mạnh trong hàng ngũ Chuẩn Thánh, vậy thì Ngũ Đức Kỳ Lân chính là cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Đây là sự áp chế mạnh mẽ về cảnh giới.

Đây là sự chênh lệch đủ để có thể đơn thủ trấn áp.

Sức chiến đấu như vậy đã đủ vượt ngoài sức tưởng tượng rồi.

Đây cũng là lần đầu tiên kể từ khi Bảng Xếp Hạng Chiến Lực được công bố mà chênh lệch giữa hai thứ hạng lại lớn đến vậy.

Chênh lệch tới gần 20 triệu sức chiến đấu.

Quả thực là vượt ngoài sức tưởng tượng, không thể đánh đồng.

Bất cứ ai cũng bị kinh ngạc đến không nói nên lời.

Đây tuyệt đối là một bước nhảy vọt khổng lồ.

Sức chiến đấu ngoài hạng 60 và trong hạng 60 không thể nào so sánh được.

Trong Thiên đình, Yêu Đế Đế Tuấn lúc này đang ngẩng đầu nhìn hình ảnh kỳ lân trên không trung, trong mắt lộ ra vẻ ghen tị.

Sự xuất hiện của Ngũ Đức Kỳ Lân đối với hắn quả thực là sự cám dỗ cực lớn.

Chương 682

Yêu tộc hiện tại đã đến lúc mặt trời lặn về tây.

Cho dù có Hỗn Độn Chung và Hà Đồ Lạc Thư, khí vận của Yêu tộc vẫn đang trôi đi ngày càng nhanh.

Khí vận Yêu tộc vốn vô cùng mênh mông cuồn cuộn, nay đã đến mức giật gấu vá vai.

Tin rằng chẳng mấy ngày nữa sẽ tiêu tan hoàn toàn.

Đến lúc đó, Yêu tộc đường đường mới thực sự đến bước đường cùng.

Cũng không biết tương lai rốt cuộc sẽ ra sao.

Tuy nhiên, sự xuất hiện của Ngũ Đức Kỳ Lân đã cho hắn một bất ngờ lớn.

Một khi bắt được con Ngũ Đức Kỳ Lân này về, e rằng rất nhanh, khí vận Vu tộc của bọn họ sẽ có thể trấn áp được.

Hỗn Độn Chung và Hà Đồ Lạc Thư trấn áp khí vận ban đầu, Ngũ Đức Kỳ Lân còn có thể cải thiện khí vận tương lai của Yêu tộc.

Cứ như vậy, Yêu tộc nói không chừng còn có thể lật ngược tình thế.

Nghĩ đến đây, Yêu Đế Đế Tuấn lập tức phát ra một luồng tin tức triệu tập vô cùng mạnh mẽ.

Những đại yêu vô cùng cường hãn kia, ngay lập tức cảm ứng được Yêu Đế Đế Tuấn đang triệu tập bọn họ, liền nhanh chóng tụ tập về phía đại điện.

Chẳng mấy chốc, đông đảo đại yêu đã tụ tập lại.

Những kẻ có tư cách nhận được tin tức, không ai không phải là siêu cấp cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh.

Tổng cộng đã triệu tập được hơn 300 vị.

Đương nhiên cũng có cường giả không xuất hiện ở đây, ví dụ như Kế Mông, ví dụ như Lục Áp, ví dụ như Khâm Nguyên.

Mọi người cũng đã quen với điều đó, vì những cường giả này không ai không phải là siêu cấp đại năng.

Nếu có việc có thể không đến triều kiến.

Tình huống như vậy cũng không có gì đáng chú ý.

Thấy người đến gần đủ, Đông Hoàng Thái Nhất lúc này mới thong thả đi tới!

Thấy Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn lộ ra một nụ cười.

"Hiền đệ, Khâm Nguyên sao không tới?" Nghe lời Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng hơi sững sờ.

Ánh mắt quét một vòng, quả nhiên không thấy bóng dáng Khâm Nguyên.

Suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn mở miệng.

"Nếu nó không tới, vậy thì cứ để nó nghỉ ngơi cho tốt." Giọng điệu tuy cố ra vẻ thản nhiên, nhưng má lại hơi ửng hồng.

Yêu Đế Đế Tuấn là đại ca của hắn, tự nhiên có thể cảm nhận được khí tức trên người hắn có chút khác biệt.

Cũng từ trên người Đông Hoàng Thái Nhất cảm nhận được khí tức của Khâm Nguyên, biết hai người nhất định đã xảy ra chuyện gì đó không thể cho người ngoài biết.

Nghĩ đến đây Yêu Đế Đế Tuấn cũng cười hắc hắc.

Mặt Đông Hoàng Thái Nhất hơi ửng hồng, cuối cùng không nói thêm gì nữa.

Yêu Đế Đế Tuấn cười một lúc, cuối cùng mới nhìn xuống phía dưới.

Chỉ thấy phía dưới hơn 300 vị cường giả cấp Chuẩn Thánh đang yên lặng chờ đợi, trong đó bao gồm cả Thập Đại Yêu Thánh tương đối mạnh mẽ.

Thấy bọn họ xuất hiện, Yêu Đế Đế Tuấn cũng gật đầu.

Mấy tên này tuy từng người đều là phế vật, nhưng ít nhất cũng đã lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, không khiến hắn quá thất vọng.

Thập Đại Yêu Thánh, tất cả đều lên bảng, cũng coi như là chuyện không tồi.

Đối với Yêu tộc mà nói cũng là một chuyện tăng thêm sĩ khí.

"Chư vị." "Thập Đại Yêu Thánh đều lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, thực là đáng mừng đáng chúc." Nghe lời Yêu Đế Đế Tuấn, những người khác cũng chúc mừng lẫn nhau.

Trên mặt mỗi người đều lộ ra vẻ vui mừng kiêu ngạo.

Ngay cả Phi Liêm, kẻ yếu nhất trong Thập Đại Yêu Thánh, cũng đã lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Anh Chiêu, có chiến lực cao nhất trong Thập Đại Yêu Thánh, thì đứng ở vị trí thứ 68.

Tuy nghe qua hạng 68 không cao, nhưng thực tế phía trước còn có hơn 20 vị Thánh nhân.

Trừ đi hơn 20 vị Thánh nhân này, chiến đấu lực thực tế của Anh Chiêu trong thế giới Hồng Hoang nên xếp vào hàng bốn mươi mấy.

Đây đã là thứ hạng đáng sợ, tự nhiên là chuyện cực kỳ đáng tự

hào.

Mọi người chúc mừng nhau một lúc, Yêu Đế Đế Tuấn lại một lần nữa mở miệng nói.

"Chư vị huynh đệ lên bảng, nếu có nhu cầu gì hoặc muốn phần thưởng gì, cứ việc đề xuất." "Chúng ta Yêu tộc nhất loạt hứa hẹn." Nghe vậy, đông đảo đại năng Yêu tộc lên bảng đều vô cùng vui mừng.

Nếu quả thực như vậy, quả thật là một chuyện không tồi.

Không chỉ có thể nhận được phần thưởng của Hồng Mông Tử Kim Bảng, mà còn có thể nhận được phần thưởng của Yêu tộc, thật là một công đôi việc.

Những đại năng khác nghe vậy lại một phen tán thưởng, thực sự khiến bọn họ ghen tị.

Cường giả phía dưới lại chúc mừng một phen.

Hồi lâu sau đám người mới cuối cùng yên tĩnh lại.

Yêu Đế Đế Tuấn thấy mọi người yên tĩnh lại, không khỏi nhìn về phía một đám đại năng phía dưới.

"Không biết các ngươi có suy nghĩ gì về con Ngũ Đức Kỳ Lân này?" Nghe vậy, đông đảo cường giả phía dưới nhất thời kinh ngạc.

Bọn họ đều là những kẻ đã sống vô số năm, ý của Yêu Đế Đế Tuấn, sao bọn họ có thể không hiểu?

Yêu Đế Đế Tuấn đây là đang nhắm vào Ngũ Đức Kỳ Lân.

Mục đích làm vậy thực ra cũng rất rõ ràng, chẳng qua là nhắm vào chân pháp của kỳ lân, muốn dùng thủ đoạn của người ta để cải thiện khí vận Yêu tộc.

Nếu thực sự bắt được tên này về, đối với Yêu tộc tuyệt đối là một chuyện đại tốt.

Dù sao cũng có thể cải thiện khí vận Yêu tộc, ít nhất cũng tốt hơn Vu tộc rất nhiều lần.

Có lẽ có thể trì hoãn tuổi thọ của Yêu tộc, cũng không chừng.

Đây dù sao cũng là chuyện mà mấy vị Thánh nhân của Yêu tộc tha thiết muốn cải thiện.

Nghe Yêu Đế Đế Tuấn hỏi, tất cả cường giả đều trầm mặc.

Bọn họ có thể có ý kiến gì đây?

Bọn họ tự nhiên ủng hộ Yêu Đế Đế Tuấn, nhưng lại sợ chọc phải tàn dư của Kỳ Lân tộc.

Sự việc đến bây giờ đã rất rõ ràng, nếu còn có chân kỳ lân, vậy thì con chân kỳ lân này tất nhiên đã lôi kéo được một đám lớn tàn dư của Kỳ Lân tộc.

Mặc dù những con kỳ lân đó chỉ là một vài con ngụy kỳ lân, nhưng sức chiến đấu của Kỳ Lân tộc cũng không phải chuyện đùa.

Nếu chọc phải tên này, tương đương với việc chạm đến nội tình cuối cùng của Kỳ Lân tộc.

Tin rằng những con ngụy kỳ lân đó tất sẽ điên cuồng, đến lúc đó rất có thể sẽ gây ra tai họa không cần thiết.

Nhưng nếu không làm vậy, Yêu tộc dường như cũng đã đến đường cùng.

Thật sự khiến bọn họ cảm thấy vô cùng bối rối.

Yêu tộc quả thực đã đến bước đi nào cũng khó khăn.

Yêu Đế Đế Tuấn ánh mắt quét một vòng qua người đông đảo cường giả, phát hiện không có ai đưa ra ý kiến phản đối.

Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi gật đầu, cuối cùng dừng ánh mắt

trên người Anh Chiêu.

Anh Chiêu dù sao cũng là Yêu Soái, là tam quân thống soái của Yêu tộc, ý kiến của hắn tương đối quan trọng.

"Anh Chiêu, việc này ngươi thấy thế nào?" Anh Chiêu hóa thành một người đàn ông trung niên trầm ổn.

Người đàn ông trung niên này trầm tư một lúc, cuối cùng mới mở miệng.

"Bẩm Yêu Đế đại nhân." "Việc này có lẽ thực sự khả thi, một khi thành công, có lẽ Yêu tộc sẽ có thêm một con đường sống." "Nhưng việc này cần phải bàn bạc kỹ lưỡng, dù sao những kẻ đang nhòm ngó con kỳ lân này cũng rất nhiều." "Thậm chí hai vị Thánh nhân phương Tây kia cũng có khả năng đang theo dõi nó." Nghe lời Anh Chiêu, Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều gật đầu.

Sự thật quả thực như vậy.

Hai vị Thánh nhân phương Tây kia nghèo muốn chết, hễ có khả năng tăng cường thực lực, bọn họ tất sẽ ra tay.

Giống như một thời gian trước, Yêu tộc tùy tiện khích bác một chút, Chuẩn Đề Thánh nhân đã không thể chờ đợi mà xuất hiện ở phương Đông, ra tay cứng rắn với Khổng Tuyên.

Có lẽ hai tên phương Tây kia cũng đang theo dõi con kỳ lân này.

Nhất thời, mọi người lại rơi vào trầm tư.

Anh Chiêu lại một lần nữa mở miệng: "Tên đó là con kỳ lân duy nhất còn sót lại của Kỳ Lân tộc." "Kỳ Lân tộc tất nhiên là coi trọng kỳ lân pháp của nó, chỉ cần nó còn, Kỳ Lân tộc sẽ vĩnh viễn không thể tuyệt chủng." "Có lẽ còn có khả năng hưng thịnh trở lại, đây là mầm mống cuối cùng của Kỳ Lân tộc." "Tin rằng muốn bắt nó cũng là chuyện rất khó." "Dù sao có kỳ lân pháp kia, khí vận của con Ngũ Đức

Kỳ Lân này tất nhiên là tương đối mạnh mẽ, người thường rất khó bắt được." "Yêu tộc có lẽ có thể thử một lần, nhưng cố gắng đừng ôm hy vọng quá lớn." "Hy vọng càng lớn, thất vọng cũng càng lớn." Nghe những lời này, Yêu Đế Đế Tuấn bất giác gật đầu.

Hắn nói không sai.

Chương 683

Có thể thử một lần, nhưng cũng không thể ôm hy vọng quá lớn.

Nếu có thể tùy tiện bắt được người ta, người ta làm sao có thể ẩn mình trong thế giới Hồng Hoang nhiều năm như vậy?

Thêm nữa người ta còn có khí vận vô song, muốn bắt được nó hiển nhiên là rất khó.

Nghĩ đến đây Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi thở dài một hơi.

Sau đó hắn lại nhìn sang một người khác.

Người này có mái tóc dài màu trắng bạc, tướng mạo cực kỳ anh tuấn.

Người này không phải ai khác, chính là quân sư Bạch Trạch trong Thập Đại Yêu Thánh.

Yêu Đế Đế Tuấn nhìn về phía Bạch Trạch, ý tứ đã rất rõ ràng.

Bạch Trạch là một con thụy thú cực kỳ mạnh mẽ, có khả năng giao tiếp với thiên đạo.

Trong truyền thuyết, bất cứ chuyện gì trong thế giới Hồng Hoang đều không thể giấu được nó.

Trên thông thiên văn, dưới tường địa lý, thậm chí cả những chuyện vặt vãnh Bạch Trạch đều thông hiểu.

Lời này tuy có chút khoa trương, nhưng cũng đủ để thể hiện thực lực mạnh mẽ của Bạch Trạch.

Cũng vì vậy, Bạch Trạch trở thành quân sư của Yêu tộc.

Yêu Đế Đế Tuấn đối với lời nói của hắn cũng cực kỳ nghe theo.

Bây giờ hắn muốn nghe ý kiến của Bạch Trạch.

Thấy ánh mắt của Yêu Đế Đế Tuấn, Bạch Trạch tự nhiên là hiểu rõ.

Bạch Trạch tóc trắng thoáng cười, cuối cùng vẫn mở miệng.

"Chuyện này, Yêu Soái nói không sai." "Tương đối gian nan." Yêu Đế Đế Tuấn khẽ nhíu mày.

"Ngươi có thể biết được phương vị hiện tại của nó không?" Bạch Trạch rất thản nhiên lắc đầu.

"Tên này sở dĩ có thể ẩn mình trong thế giới Hồng Hoang vô số năm, hiển nhiên không đơn giản như vậy." "Kỳ Lân tộc đã quyết định giữ nó lại, tất nhiên đã thi triển thần thông mà mọi người không thể tưởng tượng." "Nhiều năm như vậy đều không phát hiện ra tung tích của nó, hiển nhiên đã đủ để thấy sự ẩn mật của Kỳ Lân tộc." "Đừng nói là ta, cho dù là Hồng Quân Đạo Tổ, e rằng cũng rất khó phát hiện ra nơi ẩn thân của nó." Nghe vậy, Yêu Đế Đế Tuấn cuối cùng cũng lắc đầu.

Quả nhiên như hắn dự liệu, chuyện này quả thực là tương đối khó khăn, chỉ là không ngờ lại khó khăn đến mức này.

Ngay cả Bạch Trạch không gì không biết cũng không biết phương vị của đối phương.

Nhưng cứ như vậy từ bỏ hắn lại có chút không cam lòng.

"Chẳng lẽ không có bất kỳ biện pháp nào sao?" Yêu Đế Đế Tuấn lại một lần nữa mở miệng hỏi.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng ánh mắt sáng rực nhìn hắn.

Bạch Trạch luôn là một tồn tại tương đối đặc biệt trong Thập Đại Yêu thú.

Nhưng tên Bạch Trạch này gần đây dường như có chút kiêu ngạo, mỗi lần hỏi hắn chuyện gì cũng úp úp mở mở, thực sự khiến hắn có chút tức giận.

Thấy Đông Hoàng Thái Nhất dường như có chút không vui, Bạch Trạch cũng khẽ cười, cuối cùng lại một lần nữa mở miệng.

"Nhưng cũng không phải là hoàn toàn không có cơ hội." "Dù sao Ngũ Đức Kỳ Lân đã bị bại lộ rồi." "Tiếp tục ẩn náu cũng không còn cần thiết nữa, sớm muộn cũng có ngày bị phát hiện." "Vì vậy, hiện tại quyền chủ động nằm trong tay nó." "Có lẽ trong tương lai không xa tên đó cũng sẽ xuất thế." "Đến lúc đó chính là lúc phát hiện ra tung tích của nó." "Nói không chừng đến lúc đó sẽ có cơ hội." Nghe lời Bạch Trạch, Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chỉ có thể cúi đầu gật gật, cuối cùng mở miệng nói.

"Sức chiến đấu của tên này không phải tầm thường." "Mạnh hơn chư vị cường giả ở đây không ít." "Quả thực cũng có chút khó giải quyết." "Nhưng chuyện này vẫn cần chư vị đi làm." "Trong khoảng thời gian này, chư vị có thể đi du ngoạn khắp Hồng Hoang đại địa, một mặt tìm kiếm cơ duyên của mình, mau chóng đề thăng tu vi." "Mặt khác là tìm kiếm nơi ẩn thân của Ngũ Đức Kỳ Lân." "Một khi tìm được nó liền lập tức bẩm báo, đến lúc đó tự nhiên sẽ có người ra tay thu phục nó." Nghe Yêu Đế Đế Tuấn sắp xếp, đông đảo cường giả gật đầu.

Khoảng thời gian này Yêu tộc vẫn luôn co rút trong Thiên cung, thực sự khiến bọn họ bí bách.

Nếu Yêu Đế Đế Tuấn đồng ý thả bọn họ ra ngoài, tự nhiên là chuyện cực tốt.

Chúng ta có thể nhân cơ hội này ra ngoài xả hơi. ---------- Ngay khi Yêu tộc Hồng Hoang đang âm thầm thương thảo, Vu tộc thực ra

cũng đang xảy ra chuyện tương tự.

Bởi vì khí vận của Vu tộc trôi đi còn nhanh hơn Yêu tộc.

Dù sao Yêu tộc còn có hai kiện pháp bảo tương đối lợi hại có thể trấn áp khí vận.

Khí vận của Yêu tộc tuy trôi đi rất nhanh, nhưng vẫn tốt hơn Vu tộc của bọn họ rất nhiều.

Vu tộc không có thứ gì có thể trấn áp khí vận, tốc độ khí vận trôi đi quả thực kinh khủng.

Vì vậy, các Tổ Vu của Vu tộc đã tương đối hoảng sợ.

Yêu tộc đang nhắm vào Ngũ Đức Kỳ Lân, Vu tộc cũng tương tự đang nhắm vào nó.

Mấy vị Tổ Vu của Yêu tộc suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng vẫn quyết định tĩnh quan kỳ biến.

Bởi vì bọn họ tin rằng Yêu tộc tất nhiên sẽ có hành động, giống như chuyến đi đảo Bồng Lai lần trước.

Chính là cái gọi là dĩ bất biến ứng vạn biến.

Một khi Yêu tộc có hành động, Vu tộc của bọn họ có thể theo sát phía sau.

Đây cũng là biện pháp bất đắc dĩ.

So với Yêu tộc, Vu tộc các loại nhân tài tương đối thiếu thốn, bọn họ cũng chỉ có thể đưa ra quyết định này.

Dù thế nào đi nữa, bọn họ tuyệt đối cũng không thể chịu thiệt. ---------- Ngay khi Vu Yêu hai tộc đang âm thầm suy tính, lại có một vị nữ tử tóc đỏ rực lửa đến thánh địa Nhân tộc.

Nữ tử này là vâng theo ý chỉ của một vị đại nhân vật, sau đó đến

Nhân tộc.

Mục đích đến Nhân tộc chính là muốn hợp tác với Nhân tộc.

Nàng cần phải đích thân đi gặp mấy vị lãnh tụ Nhân tộc. --------- Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang nổi sóng gió, hình ảnh Ngũ Đức Kỳ Lân trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự cũng đã biến mất.

Thay vào đó là một đoàn thần quang khác.

Bọn họ muốn xem xem, là vị cường giả nào có sức chiến đấu còn trên cả Ngũ Hành Kỳ Lân.

Sau đó kim quang trên không trung càng lúc càng nồng đậm.

Cuối cùng có một bóng hình che trời lấp đất đột nhiên bùng nổ trên không trung.

Sau đó liền có một luồng khí tức khó có thể tưởng tượng lộ ra.

Nhất thời toàn bộ hư không đều xảy ra biến động kinh thiên động địa.

Sau đó liền có một tiếng long ngâm kinh thiên, vang vọng trời đất.

Trong vô tận kim quang, bỗng nhiên có một con bạch sắc cự long vô cùng to lớn xuất hiện trong hư không.

Chỉ thấy con bạch sắc cự long này toàn thân trong suốt như ngọc, trông vô cùng đẹp đẽ.

Sau khi hình ảnh bạch sắc cự long xuất hiện trong hư không, liền bắt đầu bùng nổ kịch liệt.

Đủ loại năng lượng đều lộ ra, trực tiếp khiến khí tức của con cự long này cũng càng lúc càng hùng hồn mênh mông.

Theo khí tức bùng nổ, thân thể con cự long này lập tức trở nên to

lớn hơn, đủ để được gọi là một quái vật khổng lồ.

Thấy vậy chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Quả nhiên lại là một sinh linh vô cùng khủng bố.

Luồng khí tức này cùng khí tức trên người Ngũ Đức Kỳ Lân cực kỳ tương tự, đó là một loại áp chế đến từ linh hồn.

Một số sinh linh yếu ớt lúc này đã run lẩy bẩy.

Sừng của con bạch sắc cự long này càng thêm dữ tợn khủng bố, trên sừng còn có một vệt màu xanh nhạt.

Đây không phải là điều quỷ dị nhất, quỷ dị nhất là ở dưới bụng nó, lại biến thành bạch long sáu chân, và mỗi chân đều có tám móng.

Đây là ý gì?

Đây là Bát trảo bạch long.

Có thể đạt tới long tộc tám móng, tất nhiên đều là tiên thiên chân long.

Đây là một trong những viễn cổ chân long, thực lực thực sự sâu không lường được.

Ngay cả trong long tộc, địa vị của long tám móng cũng cực cao.

Chỉ là không ngờ ở Hồng Hoang ngày nay, lại có thể một lần nữa thấy được Bát trảo bạch long.

Thực sự khiến người ta có chút kinh hãi.

Đặc biệt là luồng khí tức vô cùng cuồn cuộn mênh mông toát ra từ trên người nó, thực sự khiến người ta kinh ngạc không thôi.

Tuyệt đối là cường giả vượt ngoài sức tưởng tượng.

Chân long a, chân long cấp bậc Chuẩn Thánh.

Chương 684

Cường giả như vậy, sức chiến đấu đó, quả thực là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Cùng là Chuẩn Thánh, nhưng Chuẩn Thánh của chân long tộc lại mạnh hơn Chuẩn Thánh của sinh linh bình thường vô số lần.

Đây là chênh lệch về nội tình, cũng là chênh lệch về căn nguyên.

Đây là lý do mà ở thế giới Hồng Hoang, những sinh linh bình thường kia, cho dù chịu đủ mọi gian khổ, cũng muốn vượt long môn biến thành long tộc.

Ngay cả khi biến thành ngụy long, cũng mạnh hơn sinh linh bình thường rất nhiều lần.

Thấy vậy chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh hô.

Bởi vì thế giới Hồng Hoang vốn không có chân long.

Tất cả mọi người đều rõ ràng, tất cả mọi người đều minh bạch.

Mà chân long xuất hiện trước mắt này, chính là chân long mà lãnh tụ Nhân tộc không biết dùng nguyên nhân gì tạo ra.

Thiên địa ngày nay có hai con chân long, cả hai con chân long này đều do Nhân tộc tạo ra, thực sự là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Ai cũng không ngờ Nhân tộc lại còn có thủ đoạn như vậy.

E rằng đây chính là thủ đoạn mà Thiên Cơ Lâu ban cho Nhân tộc?

Quả thực là mạnh mẽ vượt ngoài sức tưởng tượng.

Hai con long tộc này xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang thời gian cũng không dài, ước chừng cũng chỉ vài trăm năm trước sau mà thôi.

Chỉ là không ngờ vừa mới trở thành chân long, lại có thể lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, và còn xếp hạng thứ 58.

Điều này quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng rồi?

Chẳng lẽ chân long nhất tộc thật sự mạnh mẽ như vậy sao?

Rốt cuộc là thế giới Hồng Hoang hiện tại đã thụt lùi, hay là long tộc thật sự quá mạnh?

Rất nhiều người đang âm thầm suy nghĩ về chuyện này.

Kết quả cuối cùng dường như là hiển nhiên.

Rất nhiều người đều có thể cảm nhận được, thế giới Hồng Hoang dường như thật sự đang dần dần lạc hậu.

Khi trời đất mới mở, đầu tiên nghênh đón chính là hung thú đại kiếp.

Hồng Hoang thế giới lúc đó, tuy không có Thánh nhân, nhưng mỗi một sinh linh đều vô cùng hung hãn.

Sau đó lại đến Long Hán đại kiếp, sinh linh lúc đó càng vô cùng mạnh mẽ.

Tuy cũng không có Thánh nhân, nhưng mỗi một sinh linh đều dũng mãnh không sợ chết.

Rồi đến Ma đạo chi tranh sau này, lúc đó bắt đầu lần lượt xuất hiện Thánh nhân.

Cũng chính từ thời kỳ đó bắt đầu, sinh linh của thế giới Hồng Hoang dường như dần dần trở nên yếu ớt đi rất nhiều.

Cho đến hiện tại Vu Yêu đại kiếp, sinh linh của thế giới Hồng Hoang cũng ngày càng yếu ớt.

So với trước đây, cũng đã mất đi luồng khí tức dũng mãnh không

sợ chết kia.

Thực sự khiến người ta thở dài không thôi.

Long tộc trước kia tuy vô cùng mạnh mẽ, nhưng cũng không đến mức mạnh đến nỗi tùy tiện một con chân long là có thể lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Nhưng hiện tại lại rõ ràng đã không phải là tình huống đó nữa.

Tùy tiện một con kỳ lân là có thể lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, và còn là kỳ lân không giỏi chiến đấu.

Tùy tiện một con chân long là có thể lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, và còn là một con chân long vừa tiến hóa không lâu.

Quả thực khiến người ta cảm khái vạn phần.

Nói ra, vẫn là do các Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang, vẫn luôn cướp đoạt năng lượng của thế giới Hồng Hoang.

Đủ loại tài nguyên đều bị các Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang thống trị.

Cường giả bình thường muốn có được tài nguyên tu luyện hiển nhiên là ngày càng khó khăn.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi thở dài không thôi.

Ai cũng không ngờ thế giới Hồng Hoang lại cũng biến thành bộ dạng này.

Đây căn bản không phải là bộ dạng mà chúng sinh Hồng Hoang mong muốn, nhưng lại không thể làm gì khác.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang suy tư, đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. 【Hồng Hoang Chiến Lực Bảng Xếp Hạng, hạng 58: Ngao Vô Song của Nhân tộc.

Nhận được cơ duyên do Nhân tộc ban cho, cuối cùng lột xác thành chân long.

Vốn là Bát trảo kim long, hiện tại là Bát trảo bạch long, sau khi tiến hoá hoàn toàn sẽ lột xác thành công thành Bát trảo kim long.

Là long tộc đầu tiên phản tổ thành chân long.

Chiến lực vô cùng mạnh mẽ.

Vì vậy được lên bảng xếp hạng chiến lực.

Trị số chiến lực: 34.870.000.】【Hồng Hoang Chiến Lực Bảng Xếp Hạng, hạng 58, phần thưởng cho Ngao Vô Song: 30 triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng chi khí, 80 viên Luyện Thể Đan!】 Thấy một chuỗi đại đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh hô.

Biết là một chuyện, thấy đại đạo văn tự công nhận tự nhiên lại là một chuyện khác.

Chúng sinh Hồng Hoang hiển nhiên là kích động.

Mà trong Đông Hải Long Cung, một người đàn ông trung niên vô cùng cường tráng đang đứng trong long cung ngẩng đầu quan sát.

Người này không phải ai khác, chính là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

Hắn chính là con chân long thứ hai giữa trời đất.

Thấy Ngao Vô Song lên bảng, hiển nhiên hắn cũng tương đối kích động, ánh mắt sáng rực nhìn hư không, trong mắt lộ ra biểu cảm phức tạp.

"Vô Song ------" "Sức chiến đấu của Vô Song lại mạnh mẽ như vậy rồi sao?" Lúc này hắn đang lẩm bẩm một mình.

Cảnh giới của Vô Song trước đây là gì, hắn biết rõ mồn một.

Thậm chí có thể nói là biết rõ ràng rành mạch.

Vô Song trước đây chỉ là cảnh giới Kim Tiên, ngay cả Thái Ất Kim Tiên cũng chưa đạt tới, so với hắn còn chênh lệch rất xa.

Chỉ là không ngờ Kim Tiên năm đó, sức chiến đấu lại trở nên mạnh mẽ như vậy.

Chỉ trong vài trăm năm ngắn ngủi, đã một bước trở thành cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh, và còn trực tiếp lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực hạng 58.

Quả thực là mạnh mẽ, có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Nhưng đây đối với Long tộc bọn họ cũng là một chuyện tốt.

Long tộc bọn họ tuy phụ thuộc vào Nhân tộc, tuy đã kết minh với Nhân tộc, nhưng tốt nhất vẫn là phải có cường giả của mình.

Dù sao chỉ có như vậy mới có tiếng nói của mình.

Nếu không, Nhân tộc ra sức phù trì Long tộc, còn giao cả thủy vực trên lục địa cho Long tộc, tự nhiên là có chuyện cần Long tộc đi làm.

Nếu Long tộc không thể hoàn thành chuyện này, chẳng phải là quá vô lý sao?

Đừng nói là Nhân tộc sẽ không tha cho bọn họ, ngay cả chính bọn họ cũng sẽ coi thường chính mình.

Ngay khi Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đang miên man suy nghĩ, trong một không gian thần bí, đang đứng hai vị nữ tử tuyệt sắc.

Hai vị nữ tử này không phải ai khác, chính là Khổng Tuyên và Thải Phượng.

Thải Phượng nhìn chân long trong hư không, trong mắt lộ ra vẻ

ngưỡng mộ.

“Thật là khiến người ta ngưỡng mộ.” “Tên này lại dựa vào Nhân tộc trở thành chân long, nghĩ thôi đã thấy ngưỡng mộ.” Nghe lời Thải Phượng, Khổng Tuyên cũng gật đầu.

Nội tình của Long tộc quả thực tốt hơn Phượng Hoàng tộc rất nhiều, và cảnh ngộ của Long tộc cũng tốt hơn Phượng tộc rất nhiều.

Long tộc không chỉ giữ được Tứ Hải của mình, mà còn từ Nhân tộc có được quyền khống chế thủy vực lục địa.

Từ đó có thể thực sự đạt được cục diện tiến có thể công, lui có thể thủ.

Ngoài ra, còn có Nhân tộc chống lưng, quả thực có khả năng trở thành chủng tộc lớn thứ tư của thế giới Hồng Hoang.

Không chỉ có được một đồng minh mạnh mẽ, không gian sinh tồn của mình cũng được tăng cường rất nhiều.

Ngoài ra còn nhận được sự hỗ trợ của đồng minh, có hai con chân long.

Hai con chân long có nghĩa là hai vị siêu cấp Chuẩn Thánh, sức chiến đấu như vậy hiển nhiên là cực kỳ mạnh mẽ.

Mà Phượng Hoàng nhất tộc bọn họ đến nay lại chẳng có gì cả, ngay cả khu vực sinh tồn của mình cũng không có, chỉ có thể khuất nhục trốn trong một không gian nhỏ, thực sự là không thoải mái.

Ngay khi Khổng Tuyên đang suy tư, Thải Phượng cuối cùng lại một lần nữa mở miệng nói.

Chương 685

"So với con chân long này, những con long tộc trong Tứ Hải quả thực chỉ là cá chạch." Nghe cách hình dung như vậy, Khổng Tuyên không khỏi lắc đầu cười khẽ.

Cách hình dung này quả thực có chút mỉa mai.

Những con long tộc trong Tứ Hải thực ra cũng rất mạnh mẽ, động một chút là có thực lực Kim Tiên, bản thể của bọn họ cũng cực kỳ mạnh mẽ, dài mấy trăm mét, mấy ngàn mét có rất nhiều.

Tuy nhiên, so với con chân long này, những con long tộc đó quả thực đã trở thành cá chạch.

Không có so sánh, thì không có tổn thương.

Nhưng nhìn biểu cảm của Thải Phượng, Khổng Tuyên khẽ cười.

"Nếu giữa trời đất có thể xuất hiện một con chân phượng hoàng, vậy thì ngươi ở trước mặt người ta chẳng phải là thành gà đất sao?" Nghe vậy, sắc mặt Thải Phượng nhất thời trở nên tương đối khó coi.

Quả thực là gậy ông đập lưng ông.

Khổng Tuyên tỷ tỷ nói không sai chút nào, nếu thật sự có chân phượng hoàng, mình ở trước mặt người ta quả thực là biến thành gà đất.

Nhưng sắc mặt Thải Phượng lại có chút ảm đạm.

"Viễn Cổ Tam Tộc, đến nay, cũng chỉ có Phượng Hoàng nhất tộc là có cảnh ngộ thảm nhất." Nói rồi lại có chút thở dài.

Nếu không phải Khổng Tuyên vẫn luôn âm thầm bảo vệ Phượng Hoàng nhất tộc, Phượng Hoàng nhất tộc rất có khả năng đã gần như

tuyệt chủng.

Nghĩ đến đây lại khiến nàng tương đối khó chịu.

Đặc biệt là bây giờ còn có sự so sánh.

Long tộc đến nay đã có hai con chân long, Kỳ Lân nhất tộc cũng có một con Ngũ Đức Kỳ Lân ẩn mình vô số năm.

Chỉ có Phượng tộc bọn họ là chẳng có gì, và còn mấy lần suýt bị tuyệt chủng.

So với hai chủng tộc kia, thực sự là vô cùng thảm đạm.

Nếu không có Khổng Tuyên chiếu cố bao nhiêu năm nay, e rằng Phượng tộc còn thảm hơn.

Nhưng Khổng Tuyên dù sao cũng không phải là Phượng Hoàng nhất tộc thực sự, ý nghĩa là không giống nhau.

So sánh thực sự, Phượng tộc là thảm hơn.

Nghe Thải Phượng thở dài, sắc mặt Khổng Tuyên cũng trở nên ngưng trọng.

Thải Phượng nói không sai chút nào, tình hình của Phượng tộc quả thực có chút đáng lo.

Tương lai của Phượng tộc cũng tương đối khó đi.

Nhưng cuối cùng cũng là chuyện không có cách nào, cũng chỉ có thể từng bước từng bước đi xuống.

Khổng Tuyên hít sâu một hơi, sau đó liền mở miệng an ủi.

“Ngươi cũng đừng quá lo lắng.” “Chúng ta hiện tại đã kết minh với Nhân tộc.” “Nhân tộc cùng Thiên Cơ Lâu quan hệ cực kỳ mật thiết.” “Nhân tộc đã có thể lấy được tinh huyết của Tứ Thánh Thú Thanh Long.” “Tất nhiên cũng có thể lấy được tinh huyết của Tứ

Thánh Thú Chu Tước." "Đến lúc đó chúng ta có thể dựa vào tinh huyết của thánh thú, tiến hóa thành chân phượng hoàng." "Cho dù Nhân tộc không lấy được tinh huyết của Chu Tước, Nhân tộc cũng đã đồng ý cho chúng ta tinh huyết Thanh Long." "Tệ nhất chúng ta cũng có thể dựa vào tinh huyết Thanh Long, từ đó tiến hóa thành Long Tước, dù sao chúng ta cũng không lỗ." Nghe những lời này, Thải Phượng gật đầu.

Nói ra, cảnh ngộ của bọn họ cùng Nhân tộc tương đối giống nhau.

Viễn Cổ Tam Tộc năm đó, hiện nay ở thế giới Hồng Hoang chính là như chuột bị người người đòi đánh.

Chỉ cần thấy cường giả Viễn Cổ Tam Tộc, không bị ăn thì cũng bị đem đi tu luyện.

Tốt hơn một chút, cũng bị người ta làm tọa kỵ, cả ngày chịu nỗi nhục dưới háng.

Cả Hồng Hoang đều không dung chứa bọn họ ba tộc.

Mà Nhân tộc cũng có cảnh ngộ tương tự.

Vu Yêu hai tộc đều coi Nhân tộc là huyết thực, và còn tàn sát Nhân tộc một cách bừa bãi.

Thậm chí còn tàn sát hàng chục triệu người, dùng để luyện chế Đồ Vu Kiếm và Trảm Yêu Kiếm của bọn họ.

Tình hình của Nhân tộc không hề tốt hơn bọn họ.

Chỉ có điều Nhân tộc may mắn hơn một chút, cuối cùng Nhân tộc đã được Trường Không đạo nhân chiếu cố.

Thiên Cơ Lâu đã lập lời thề sẽ bảo vệ Nhân tộc.

Nếu không phải Thiên Cơ Lâu, e rằng Nhân tộc vĩnh viễn cũng không thể quật khởi.

Nay Nhân tộc đã quật khởi, Viễn Cổ Tam Tộc có cùng cảnh ngộ, tự nhiên là tìm cách nương tựa.

Dù sao cả Hồng Hoang sinh linh đều không dung chứa bọn họ ba tộc.

Thay vì trốn tránh trong im lặng, diệt vong trong im lặng, chẳng bằng dựa vào Nhân tộc, dựa vào cây đại thụ Thiên Cơ Lâu, liều một phen.

Chính là cái gọi là lúc này không liều thì còn đợi đến lúc nào?

Long tộc đã kết minh với Nhân tộc, và còn có được thủy vực của lục địa.

Phượng Hoàng nhất tộc dưới sự dàn xếp của Khổng Tuyên tỷ tỷ, cũng đã kết minh với Nhân tộc, và cũng có được quyền chế không trong khu vực sinh sống của Nhân tộc, có thể hoạt động trên bầu trời khu vực Nhân tộc bất cứ lúc nào.

Thành tích của Nhân tộc đối với Phượng Hoàng nhất tộc có thể nói là cực tốt.

Tuy lời hứa cho Phượng Hoàng nhất tộc tinh huyết Chu Tước vẫn chưa đến, nhưng so sánh lại đã là tương đối không tồi.

Vậy thì tiếp theo cũng chỉ có thể xem tương lai sẽ phát triển như thế nào.

Ngay khi Thải Phượng và Khổng Tuyên hai người đang âm thầm suy tư, vị nữ tử tóc đỏ rực lửa đang tiến đến lãnh địa Nhân tộc, lúc này cũng ngẩng đầu quan sát.

"Con rồng này chính là chân long được sinh ra nhờ Nhân tộc sao?" "Quả nhiên là uy thế mười phần." "Mới tiến hóa được mấy trăm năm, sức chiến đấu lại còn mạnh hơn cả Ngũ ca." "Cho dù Ngũ ca không giỏi chiến đấu, cũng đủ để kinh người rồi." Thấy vậy, nàng liền lại

một lần nữa đi về phía trước.

Nàng đã đến lãnh địa Nhân tộc rồi, tiếp theo phải mau chóng đến thánh địa Nhân tộc Thủ Dương Sơn, phải mau chóng gặp được những lãnh tụ Nhân tộc kia.

Ngay khi đông đảo cường giả Hồng Hoang đang kinh ngạc, bạch long trên không trung cuối cùng cũng biến mất, cùng với nó, còn có đại đạo văn tự.

Thay vào đó là một đoàn kim quang nồng đậm khác.

Hai đoàn kim quang xuất hiện trên không trung, liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Hồi lâu hồi lâu sau, cuối cùng lại có một bóng hình khác xuất hiện.

Bóng hình này cũng là một tồn tại che trời lấp đất.

Kim quang trên không trung bắt đầu cuồn cuộn kịch liệt.

Sau khi kim quang che trời lấp đất này cuồn cuộn qua, mơ hồ có một luồng hắc quang biến đổi.

Theo luồng hắc quang này biến đổi, cả bầu trời dường như đều tối sầm lại.

Mắt thường có thể thấy một quái vật khổng lồ, từ trong kim quang xuất hiện.

Đó là một con hắc sắc cự long vô cùng hùng vĩ.

Con cự long này che trời lấp đất, uốn lượn trên không trung!

Sừng rồng của nó cùng sừng rồng của con bạch long trước đó có sự khác biệt rõ rệt.

Sừng của con hắc long này tựa như hai thanh thiên đao, ngay ngắn hướng về phía sau đầu.

Giống như hai thanh thiên đao cực kỳ sắc bén, trông vô cùng có mỹ cảm.

Toàn thân con cự long này đều toát ra hắc quang.

Đồng thời, một luồng khí thế vô cùng hung dũng cuồn cuộn mênh mông, từ trên người nó toát ra.

Luồng khí thế này chính là một loại siêu cấp áp chế đến từ linh hồn, cũng đang thể hiện với thế nhân rằng đây là một con chân long.

Thân hình của con hắc long này còn thô tráng hơn con bạch long trước đó, trông cũng có sức mạnh hơn.

Lúc này nó đang tung hoành bay lượn trên không trung, thể hiện uy áp vô biên của mình.

Thấy con chân long này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh hô.

Không ngờ thực lực thiên của Hồng Mông Tử Kim Bảng lại liên tiếp xuất hiện hai con chân long.

Cảnh tượng như vậy thực sự là vạn cổ khó nghe.

Hai con chân long kế tiếp nhau xuất hiện, thực sự là vượt ngoài sức tưởng tượng, thực sự khiến người ta vô cùng kinh ngạc.

Con chân long này, chính là con chân long khác mà Nhân tộc lợi dụng thủ đoạn vô thượng tạo ra?

Long tộc có hai con chân long này, uy lực tự nhiên là cực kỳ mạnh mẽ.

Dù sao sức chiến đấu của hai con chân long này cũng vượt xa Thập Đại Yêu thú của Yêu tộc!

Tuy vẫn không thể so sánh với Yêu tộc, nhưng hiển nhiên cũng đã có vốn liếng để chiến một trận.

Dù sao Long tộc còn có thủy vực của Nhân tộc, có thể nói là tiến có thể công, lui có thể thủ.

Nếu Yêu tộc mạo nhiên công kích, e rằng cũng không chiếm được bao nhiêu lợi ích.

Không thể không nói hiện tại Long tộc đã vô cùng mạnh mẽ.

Tuy so với vinh quang ngày xưa không thể sánh bằng, nhưng lại tốt hơn tình huống nguy cấp rất nhiều.

Chương 686

Trước đây Long tộc phụ thuộc vào Yêu tộc, Yêu tộc lại chưa bao giờ coi Long tộc là người nhà, trực tiếp coi Long tộc là mỹ vị trên bàn ăn, và còn gộp chung với Phượng tộc gọi là mỹ thực, thường xuyên dùng cái gọi là gan rồng tủy phượng để mời chư thiên thần phật!

Long tộc lúc đó có thể nói là bi ai đến cực điểm.

Viễn Cổ Tam Tộc vô cùng mạnh mẽ, lại trở thành cá trên thớt của Yêu tộc, thực sự là đáng thương đáng buồn.

Long tộc lúc đó gần như là mục tiêu chế giễu của chúng sinh Hồng Hoang.

Rất nhiều sinh linh sống chết tu luyện thành Long tộc, cuối cùng lại trở thành món ăn trong mâm của sinh linh khác, không thể không nói cũng đủ bi ai.

Nhưng hiện tại Long tộc đã sớm thoát khỏi tình cảnh lúng túng đó.

Không chỉ xuất hiện chân long, mà còn đường đường chính chính kết minh với Nhân tộc.

So với tình cảnh dưới trướng Yêu tộc, đã là hoàn toàn khác biệt.

Hai vị chân long này đều lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, và vị trí trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực còn tương đối cao, không thể không nói cũng là họa phúc tương sinh.

Nhìn hình ảnh cự long trên không trung, tất cả mọi người đều tương đối ngưỡng mộ.

Đối với Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, chúng sinh Hồng Hoang tương đối quen thuộc, vì tên này thực sự là một kẻ yếu đuối.

Cảnh giới ban đầu của hắn cũng chỉ là cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, thực lực cũng đặc biệt yếu ớt.

Ngay cả trong hàng ngũ Thái Ất Kim Tiên, sức chiến đấu của hắn cũng tương đối yếu.

Chẳng qua là dựa vào một số bảo vật để làm bộ mặt.

Ngay cả khi cộng thêm những bảo vật đó, sức chiến đấu của hắn ở Hồng Hoang cũng là cực kỳ yếu ớt.

Có rất nhiều cường giả đều coi thường vị Đông Hải Long Vương này.

Ba vị Long Vương của ba biển khác còn không bằng Ngao Quảng.

Điều này cũng dẫn đến Long tộc vô song thời thượng cổ lúc này trực tiếp trở thành trò cười.

Yêu Đế Yêu tộc Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất... càng thường xuyên đến xin hắn long tộc để ăn, trực tiếp coi Long tộc là thức ăn.

Vậy mà Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nhát gan như vậy, lại chưa bao giờ biết từ chối.

Mỗi lần Đông Hoàng Thái Nhất đến xin, hắn đều ngoan ngoãn dâng lên mấy con cự long.

Vô số năm qua đã bị ăn gần hết.

Nếu không có những ngụy long tộc vượt qua long môn chống đỡ, e rằng tình hình của bọn họ còn gian nan hơn.

Chỉ là không ngờ một kẻ nhát gan như vậy lại cũng trở thành chân long, và trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực còn xếp ở vị trí cao thứ 57.

Nếu trừ đi những Thánh nhân đó, thứ hạng này đã tương đương với hạng ba mươi mấy của thế giới Hồng Hoang.

So sánh như vậy, thứ hạng này quả thực có chút cao quá đáng.

Rõ ràng ban đầu chỉ là một Thái Ất Kim Tiên thực lực vô cùng yếu ớt, sau khi nhận được sự chiếu cố của Nhân tộc, lại lập tức trở thành cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh!

Và còn lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, ngay cả trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực cũng ở vị trí cao.

Điều này quả thực có chút khó có thể tưởng tượng.

Không thể không thừa nhận kỳ ngộ của hắn quả thực là quá tốt.

Bất luận là ai cũng vô cùng ngưỡng mộ.

Lúc này trong lãnh địa Nhân tộc, vị nữ tử tóc đỏ rực lửa kia cũng ngẩng đầu nhìn trời, nhìn con hắc long che trời lấp đất trên không trung, trong mắt cũng lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

Thật không ngờ Long tộc lại mạnh mẽ như vậy rồi.

Rõ ràng mới từ Nhân tộc có được bảo vật, chỉ vài trăm năm thời gian, lại đã trở thành chân long, và sức chiến đấu còn mạnh như vậy.

Thực sự là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Ngũ ca của nàng, là tồn tại từ thời thượng cổ đến nay.

Tuy không giỏi chiến đấu, nhưng hiển nhiên cũng tuyệt đối không thể xem thường.

Chỉ là không ngờ, lại bị hai con cự long này dễ dàng vượt qua.

Đừng nói là Ngũ Đức Kỳ Lân, ngay cả nàng cũng tương đối khó chịu.

Nhưng nghĩ lại cũng thấy thoải mái.

Viễn Cổ Tam Tộc tuy ở thời viễn cổ là quan hệ đối địch, nhưng đã nhiều năm như vậy rồi, những hận thù đó sớm đã hóa giải, còn lại chỉ

là nỗi bi ai đồng bệnh tương lân.

Viễn Cổ Tam Tộc không có bất kỳ chủng tộc nào có kết cục tốt.

Chính là cái gọi là môi hở răng lạnh.

Bất kỳ một chủng tộc nào thật sự diệt vong, vậy thì hai chủng tộc còn lại e rằng cũng không còn xa nữa.

Có lẽ chuyến đi Nhân tộc lần này có thể tương đối thuận lợi?

Nữ tử tóc đỏ rực lửa nghĩ vậy, liền lại tăng nhanh bước chân.

Long tộc và Phượng tộc đã đồng loạt kết minh với Nhân tộc, vậy thì Kỳ Lân nhất tộc cũng không thể chịu thua kém.

Vận mệnh của Viễn Cổ Tam Tộc cộng với Nhân tộc, bốn đại chủng tộc này có thể nói là cực kỳ tương tự, đều là những chủng tộc bị đông đảo sinh linh Hồng Hoang ruồng bỏ.

Nếu không thể đoàn kết sưởi ấm cho nhau, sớm muộn cũng sẽ bị từng người một đánh bại.

Đến lúc đó mới thực sự là bi ai.

Nữ tử tóc đỏ rực lửa lắc đầu, cuối cùng tăng nhanh bước chân.

Nay đã đến cương vực Nhân tộc, cách thánh địa Nhân tộc đã không còn xa.

Nàng phải tăng nhanh bước chân.

Trong một không gian thần bí, Thải Phượng nhìn chằm chằm lão Quảng trên không trung cũng một phen kinh ngạc.

“Thật không ngờ lão gia hỏa này cũng có ngày hôm nay, quả thật là cá mặn lật mình!” Nghe lời Thải Phượng, Khổng Tuyên gật đầu.

Vô số năm trước, nàng từng đến Đông Hải Long Cung, mục đích chính là muốn kết minh với Long tộc.

Nếu Long tộc phát hiện Phượng Hoàng nhất tộc, vậy Long tộc cần phải che chở một phen.

Mà nàng Khổng Tuyên nếu phát hiện Long tộc thất lạc bên ngoài, cũng cần phải bảo vệ một chút.

Đây đối với Phượng Hoàng nhất tộc và Long tộc đều là một cục diện đôi bên cùng có lợi.

Nhưng Ngao Quảng của Long tộc lại không dám làm vậy, sợ bị Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn phát hiện, đã từ chối đề nghị của nàng.

Nghĩ lại tên này quả thật nhát gan như vậy.

Chỉ có điều một kẻ nhát gan như vậy, lại có được kỳ ngộ lớn đến thế, thực sự khiến người ta ngưỡng mộ.

"Những sinh linh khác của Hồng Hoang đều nghĩ đến việc vượt qua long môn trở thành Long tộc." "Thực tế sau khi trở thành Long tộc, cũng chẳng qua là trở thành thức ăn trên bàn ăn của kẻ khác mà thôi." "Thật là mỉa mai." Thải Phượng không khỏi lắc đầu cười lạnh.

Nàng đối với Long tộc xưa nay đều không có hảo cảm gì.

Nếu không phải cảnh ngộ của hai đại chủng tộc giống hệt nhau, e rằng nàng tuyệt đối sẽ không sinh ra lòng đồng tình gì với Long tộc.

Hận thù của tam tộc thời viễn cổ sớm đã khắc sâu trong đầu nàng.

Nay kẻ nhát gan như vậy, lại trở nên mạnh mẽ đến thế, nàng tự nhiên là có chút ngưỡng mộ. ---------- Mà ở Tây phương Đại Tu Di Sơn, hai vị Thánh nhân nhìn hình ảnh cự long trên không trung, trong mắt cũng có chút thở dài.

Hai vị Thánh nhân bọn họ là cường giả đã trải qua Long Hán đại kiếp.

Sự mạnh mẽ của Viễn Cổ Tam Tộc, bọn họ tự nhiên là rất rõ.

Chỉ có điều đến ngày nay, Viễn Cổ Tam Tộc ngày càng sa sút.

Không ngờ đến bây giờ, Long tộc lại dựa vào Nhân tộc, dần dần có thể chết đi sống lại.

Tự nhiên khiến bọn họ tương đối thở dài.

Trong hai vị Thánh nhân, vị Thánh nhân vô liêm sỉ nhất, Chuẩn Đề Thánh nhân, nhìn hình ảnh cự long trên không trung, không khỏi mở miệng nói.

"Phật trong tưởng tượng của ta, luôn cảm giác thiếu thiếu cái gì đó." "Nếu có thể thêm mấy con cự long, có lẽ cũng rất tốt." Nghe lời Chuẩn Đề Thánh nhân, Tiếp Dẫn Thánh nhân gật đầu.

"Xem xem trời đất Hồng Hoang này rốt cuộc còn có thể xuất hiện mấy con long tộc nữa." "Nếu số lượng tương đối nhiều, cơ hội của chúng ta cũng sẽ đến." "Có lẽ có thể tổ chức một Thiên Long Bát Bộ." Nghe lời Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Thánh nhân gật đầu khen hay.

Sự mạnh mẽ của viễn cổ Long tộc vẫn còn trong đầu bọn họ.

Nếu có thể có được mấy con viễn cổ Long tộc, đây đối với bọn họ cũng là chuyện tốt không gì bằng.

Nếu Nhân tộc, Yêu tộc, Vu tộc đều không động được, vậy thì bắt mấy con Long tộc luôn có thể chứ?

Nếu ngay cả Long tộc cũng không thể động, vậy thì Tây phương của bọn họ còn có ý nghĩa gì nữa?

Chương 687

May mà hai người bọn họ cũng đã đổi Tây phương giáo thành Đông phương giáo, hai người dọn đến phương Đông là được. --------

Mà lúc này ở Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, Thông Thiên Thánh nhân cũng đang lặng lẽ nhìn hư không, trong mắt lộ ra vẻ tán thưởng.

Viễn Cổ Tam Tộc năm đó diệt vong như thế nào, ngài tự nhiên là cực kỳ rõ ràng, chẳng qua là âm mưu của Hồng Quân tổ sư mà thôi.

Viễn Cổ Tam Tộc thống trị Hồng Hoang năm đó, thực lực của mỗi một tộc quần đều vô cùng khủng bố, không hề kém hơn Vu Yêu hai tộc hiện tại.

Chỉ là không ngờ, vẫn bị Hồng Quân Đạo Tổ đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Năm đó Hồng Quân Đạo Tổ liên hợp với La Hầu, đối với Viễn Cổ Tam Tộc tiến hành khích bác ly gián, cuối cùng dẫn đến Viễn Cổ Tam Tổ triển khai đại lượng tàn sát, cuối cùng mới triệt để đồng quy vu tận.

Kỳ thực nghĩ kỹ lại, chuyện mà Vu Yêu hai tộc đang trải qua, quen thuộc đến mức nào?

Chỉ là không ngờ Hồng Quân Đạo Tổ vẫn còn, lặp lại mánh cũ.

Khích bác xong Viễn Cổ Tam Tộc, lại một lần nữa đến khích bác Vu Yêu hai tộc.

Nghĩ lại thật khiến người ta cảm thấy nực cười.

Đường đường là Hồng Quân Đạo Tổ, lại công phu tâm kế như vậy.

Không chỉ đùa bỡn Vu Yêu hai tộc trong lòng bàn tay, mấy vị

Thánh nhân bọn họ không phải cũng như vậy sao?

Bề ngoài xem ra, ngài là giao ra mấy vị đệ tử Thánh nhân, nhưng thực tế, cũng chẳng qua là lợi dụng mấy vị đệ tử này để ổn định quyền thế Hồng Hoang mà thôi.

Lúc này Thông Thiên giáo chủ tự nhiên là nhìn cực kỳ thấu triệt.

Nghĩ thông suốt tất cả, trong mắt ngài tự nhiên lộ ra vẻ khinh bỉ.

Mấy tên Thiên Cơ Lâu kia nói không sai chút nào, tên này thực sự là một ngụy quân tử.

Bề ngoài xem ra là Hồng Quân Đạo Tổ, bề ngoài xem ra đại công vô tư, không tranh không đoạt.

Thực tế lại tranh đến cực hạn, đoạt đến cực hạn.

So với Thiên Cơ Lâu, Hồng Quân Đạo Tổ quả thực có chút tiểu gia tử khí.

Bao nhiêu năm nay, Thiên Cơ Lâu vẫn luôn âm thầm lặng lẽ bảo vệ Hồng Hoang.

Mà Hồng Quân Đạo Tổ lại vẫn luôn bố cục Hồng Hoang, chỉ là để tranh quyền đoạt lợi.

Mục tiêu rất rõ ràng, chính là biến Hồng Hoang thành hậu hoa viên của ngài.

Mà những Thánh nhân bọn họ, cũng chẳng qua là gà vịt ngài nuôi trong hậu hoa viên mà thôi.

Nghĩ lại thật khiến người ta cảm thấy có chút nực cười.

Nay Thiên Cơ Lâu đã xuất hiện, Nhân tộc đã dựa vào Thiên Cơ Lâu.

Không chỉ là Nhân tộc, Long tộc và Phượng Hoàng nhất tộc,

dường như cũng đã ngả về phía Nhân tộc.

Kỳ Lân nhất tộc dường như cũng có dự định này.

Tuy đây đều là tàn dư của Viễn Cổ Tam Tộc, nhưng nếu liên hợp lại, vẫn là một cỗ thế lực không nhỏ.

Nhân tộc cùng tàn dư Viễn Cổ Tam Tộc liên hợp lại tất nhiên cũng rất mạnh mẽ.

Thêm nữa là những Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu, cỗ sức mạnh vô cùng cường đại này rất hiển nhiên là Hồng Quân Đạo Tổ khó có thể chịu đựng.

Chỉ là Hồng Quân Đạo Tổ bao nhiêu năm nay, vẫn luôn nhẫn nại, không ra tay, cũng coi như là tương đối kỳ quái.

Chẳng lẽ là Hồng Quân Đạo Tổ cũng không có bao nhiêu tự tin?

Hay là nói Hồng Quân Đạo Tổ đang ấp ủ nội tình gì?

Thực sự có chút nghĩ không thông.

Thông Thiên giáo chủ chỉ có thể lắc đầu.

Hiện tại ngài chỉ muốn làm một người xem kịch, chỉ muốn lặng lẽ quan sát biến thiên của thế giới Hồng Hoang.

Tiếp theo ánh mắt của ngài đã nhắm vào Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ tiếp theo sẽ làm gì đây?

Điều này quả thực khiến ngài tương đối mong đợi.

Cùng lúc đó, ngài cũng vẫn luôn chú ý đến Nữ Oa.

Nữ Oa nương nương năm đó ở Thiên Cơ Lâu đã chịu thiệt lớn, vậy thì ngài phải xem xem Nữ Oa nương nương rốt cuộc sẽ làm gì.

Nhân tộc đã triệt để thoát khỏi sự khống chế của nàng, và nàng cũng đã chịu thiệt lớn ở Thiên Cơ Lâu.

Nữ Oa rốt cuộc sẽ lấy tư thái gì để tái xuất hiện ở Hồng Hoang?

Thật khiến người ta mong đợi. ---------- Mà ở Bát Cảnh Cung, vị lão giả kia lúc này cũng khẽ nhíu mày.

Tàn dư của Viễn Cổ Tam Tộc không được phép tồn tại trên đời.

Đây là do Hồng Quân Đạo Tổ năm đó định ra.

Vì vậy, cả Hồng Hoang đều điên cuồng săn lùng Viễn Cổ Tam Tộc.

Một khi bị bắt được, không bị ăn thì cũng bị luyện hóa, thậm chí có thể nói là lột da rút gân.

Chỉ có tình hình của Long tộc là tốt hơn một chút, vì đất đai rộng lớn của Hồng Hoang, còn cần Long tộc làm mưa làm gió.

Vì vậy tình hình của Long tộc cuối cùng cũng không đến đường cùng.

Nhưng tình hình của Kỳ Lân nhất tộc và Phượng Hoàng nhất tộc lại cực kỳ tồi tệ.

Không ngờ Long tộc lại xuất hiện chân long, và một lần còn xuất hiện hai con.

Kỳ Lân nhất tộc cũng có chân chính kỳ lân di lưu tại thế.

Cứ như vậy, chẳng phải là đang tát vào mặt Hồng Quân Đạo Tổ sao?

Không biết Hồng Quân Đạo Tổ lúc này rốt cuộc có cảm nghĩ gì.

Suy nghĩ của ông bất giác đã bay về phương xa.

Là do nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành, Thái Thượng Lão Tử một mình đã chiếm cứ bốn thành nguyên thần của Bàn Cổ đại thần.

Ông tự nhiên biết một số bí mật mà những sinh linh khác không hề biết.

Dù sao rất nhiều ký ức của Bàn Cổ đại thần cũng đã biến đổi trong đầu ông.

Thông qua những ký ức này.

Y quả thật đã hiểu ra rất nhiều chuyện.

Thậm chí y còn biết được một vài bí mật về Trường Không đạo nhân.

Vị Trường Không đạo nhân này là một đại thần mà Bàn Cổ đại thần tình cờ phát hiện ra khi du hành trong Hỗn Độn.

Sau đó, Bàn Cổ đại thần liền cùng Trường Không đạo nhân triển khai một trận đại chiến kịch liệt.

Kết quả cuối cùng lại là Bàn Cổ đại thần thất bại.

Khi Thái Thượng Lão Tử thấy được cảnh tượng này, y cũng vô cùng kinh hãi.

Bởi vì trong ấn tượng của y, Bàn Cổ đại thần là cường giả mạnh nhất trong số các sinh linh Hỗn Độn.

Chưa từng có bất kỳ ai có thể sánh ngang với Bàn Cổ đại thần.

Dù sao Bàn Cổ đại thần cũng nắm giữ Lực chi pháp tắc trong ba ngàn pháp tắc.

Pháp tắc này đứng đầu trong tất cả các pháp tắc, đủ để được xem là kinh khủng.

Vậy mà Trường Không đạo nhân kia lại có thể áp chế Bàn Cổ đại thần.

Nghĩ đến thôi cũng khiến Thái Thượng Lão Tử thấy da đầu tê dại.

Về sau, Bàn Cổ đại thần nhiều lần luận bàn cùng Trường Không đạo nhân, cuối cùng lần nào cũng rơi vào thế hạ phong.

Bàn Cổ đại thần cuối cùng cũng đành phải chấp nhận tình huống này, thậm chí còn hư tâm thỉnh giáo Trường Không đạo nhân.

Trường Không đạo nhân cũng chưa bao giờ giấu giếm.

Sau khi được chỉ điểm, thực lực của Bàn Cổ đại thần cũng có thể xem là tiến bộ vượt bậc, hơn nữa cũng là dưới sự chỉ điểm của Trường Không đạo nhân, Bàn Cổ đại thần mới nghĩ đến việc khai thiên tích địa.

Sau khi Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, mở ra Hồng Hoang, các loại năng lượng trong nháy mắt trở nên có trật tự.

Ba ngàn pháp tắc trong thế giới Hỗn Độn cũng dần dần hội tụ về thế giới Hồng Hoang.

Điều này cũng có nghĩa là chỉ cần ở trong thế giới Hồng Hoang, việc lĩnh ngộ pháp tắc sẽ dễ dàng hơn.

Điều này tự nhiên đã thu hút vô số thần ma sinh tồn trong thế giới Hỗn Độn.

Chương 688

Những kẻ đó ùn ùn kéo đến, muốn chiếm đoạt Hồng Hoang.

Trong đó bao gồm Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu, Đạo Tổ Hồng Quân, vân vân.

Bàn Cổ đại thần một mình chiến đấu với những Hỗn Độn thần ma này, cuối cùng kiệt sức mà chết.

Trước khi chết, Bàn Cổ đại thần đã phó thác cho Trường Không đạo nhân, xin Trường Không đạo nhân chiếu cố Hồng Hoang.

Hình ảnh về Bàn Cổ đại thần đến đây là kết thúc, bởi vì Bàn Cổ đại thần đến đây đã tử vong.

Chuyện sau đó, Thái Thượng Lão Tử cũng đoán được bảy tám phần.

Rất rõ ràng là Trường Không đạo nhân đã ra tay, vì vậy mới không còn Hỗn Độn thần ma nào tràn vào Hồng Hoang nữa.

Bởi vì Trường Không đạo nhân đã hoàn toàn chặn những Hỗn Độn thần ma đó ở ngoài cửa.

Những kẻ đó muốn tiến vào Hồng Hoang hiển nhiên là vô cùng khó khăn.

Cho dù thỉnh thoảng có một vài thần ma xông vào, cũng sẽ bị các vị Thánh nhân bên cạnh Trường Không đạo nhân và Tứ Thánh Thú trừ khử.

Mà đám thần ma lớn ban đầu xông vào, kẻ biến mất đã biến mất, kẻ chết đã chết.

Cuối cùng chỉ còn lại Hồng Quân Đạo Tổ.

Cuối cùng, Hồng Quân Đạo Tổ cũng trở thành cường giả trong số tất cả Hỗn Độn thần ma, trở thành người chiến thắng trong đám bọn họ.

Vì vậy, hắn vẫn luôn chuẩn bị để triệt để thống trị Hồng Hoang.

Chỉ là hắn cũng không ngờ tới, lại có một ngày đột nhiên xuất hiện một Trường Không đạo nhân, hơn nữa dưới trướng Trường Không đạo nhân còn có nhiều Thánh nhân như vậy.

Đây là một mối đe dọa lớn đối với hắn.

Có lẽ, kẻ này cũng đang âm thầm tích lũy sức mạnh chăng?

Đợi đến khi Hồng Quân Đạo Tổ ra tay, e rằng tất sẽ là một cảnh tượng kinh thiên động địa.

Thái Thượng Lão Tử lắc đầu, cuối cùng không nói thêm gì nữa.

Xem ra y muốn đạt tới cảnh giới đó, vẫn còn một con đường rất dài phải đi.

Thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh của y, dường như cũng không mạnh lắm.

Mặc dù có sự trợ giúp rất lớn cho việc tăng chiến lực, nhưng hiển nhiên cũng vô cùng khó khăn.

Ngay khi các cường giả đang suy tư, cuối cùng cũng có Đại đạo văn tự xuất hiện. [“Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 57: Ngao Quảng.

Chân Long của Long tộc.

Lãnh tụ số một hiện tại của Long tộc.

Có Long tộc khí vận gia thân, khiến cho chiến lực phi phàm.

Vì vậy được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Trị số chiến lực: 35.110.000!"] ["Phần thưởng cho hạng 57 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Ngao Quảng: 5000 năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, 80 viên Luyện Thể Đan!"] Chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại một trận kinh thán.

Chiến đấu lực của hai con cự long này dường như không chênh lệch nhiều lắm.

Phải nói rằng, điều kiện tiên thiên của Long tộc thật sự khiến người ta ngưỡng mộ.

Hai con cự long này mới vừa trở thành Long tộc, chỉ mới mấy trăm năm thời gian, mà chiến đấu lực lại lợi hại như vậy, thật sự có chút khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh thán, cuối cùng lại có một luồng kim quang kịch liệt khác xuất hiện.

Luồng kim quang này xuất hiện giữa không trung rồi bắt đầu diễn hóa dữ dội.

Tất cả mọi người trong khoảnh khắc này đều chăm chú nhìn lên bầu trời, sợ sẽ bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Rất lâu sau, cuối cùng lại có một bóng người diễn hóa ra.

Vô số đại năng Hồng Hoang đều đưa mắt quan sát.

Bọn họ muốn xem xem rốt cuộc là cường giả nào xếp trước hai con cự long này.

Chiến đấu lực của hai con cự long này hiển nhiên đã rất khủng bố.

Vậy thì rốt cuộc là kẻ nào có thể xếp trước hai con cự long này?

Tất cả mọi người đều đưa mắt quan sát.

Mảng kim quang lớn trên không trung cuối cùng cũng dần dần mờ

đi, thay vào đó là một hình người khác.

Chỉ là hình người này trông có vẻ hơi kỳ quái.

Chỉ thấy đó là một hình dạng giống người lai cây, thậm chí có chút không phân biệt được cụ thể là người hay là dã thú.

Đó là một loại sinh vật không thể dùng ngôn ngữ để biểu đạt, dường như ngay cả giới tính của sinh vật này cũng rất khó nhận ra.

Diện mạo của sinh vật này thật sự có một loại ma lực quỷ dị.

Đó là một khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp, nhưng răng lại rất dài, vô cớ tăng thêm mấy phần dữ tợn cho dung nhan vô cùng mỹ diễm đó.

Thân thể thì có chút tương tự với hổ.

Rõ ràng là một sinh vật đứng thẳng, nhưng toàn thân trên dưới lại có vằn hổ.

Nhìn tổng thể thật sự có một loại cảm giác kinh khủng, trong kinh khủng lại có một loại gợi cảm hoang dã, thậm chí còn có một chút kinh diễm.

Sau khi nhìn thấy hình tượng này, nhiều đại năng trong khoảnh khắc này đột nhiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Sinh vật như vậy thật sự quá quỷ dị, nửa người nửa thú, thật sự có chút khó có thể tưởng tượng.

“Sinh linh này rốt cuộc là ai vậy?” “Tại sao lại có tướng mạo kinh khủng như vậy?” “Đây rốt cuộc là người hay là yêu vậy?” “Không phải là hóa hình chưa hoàn toàn chứ?

Hay là nói bản thể của nàng ta vốn là như vậy?” Nhiều người đều có chút ngây ngẩn.

Nhưng chỉ có những đại năng thực lực cường đại từ thời thượng cổ mới nhận ra người này.

Người này không phải ai khác, chính là thủ lĩnh của nữ tiên.

Người này chính là thủ lĩnh của nữ tiên, Tây Vương Mẫu.

Khi chúng sinh Hồng Hoang nghe được tin tức này, lập tức lại là một trận kinh hô.

"Tây Vương Mẫu tướng mạo mỹ diễm như vậy, bản thể lại kinh khủng thế sao?" Một vài đại năng dường như có chút khó có thể tưởng tượng.

Tây Vương Mẫu từ vô số năm qua vẫn luôn là thủ lĩnh của nữ tiên, cũng là đối tượng ngưỡng mộ của vô số cường giả trong thế giới Hồng Hoang.

Bởi vì nàng không chỉ có tướng mạo mỹ diễm vô song, mà pháp lực cũng cao cường, trong tay còn có tiên thiên linh căn Bàn Đào Thụ, thật sự khiến người ta vô cùng hâm mộ.

Chỉ là không ngờ bản thể của Tây Vương Mẫu lại có dạng này, thật đúng là khiến người ta cảm thấy da đầu tê dại.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, cuối cùng lại có người lên tiếng.

"Bản thể của Tây Vương Mẫu tuy cực kỳ quỷ dị, nhưng không thể nói là kinh khủng, thậm chí còn có một loại mị lực khác, ta thích!" "Nếu chỉ nhìn mặt, quả thực là cực kỳ có mị lực, nhưng nhìn tổng thể như vậy thì có chút đáng sợ rồi đúng không?" "Điều này chưa chắc, chính cái gọi là sinh linh Hồng Hoang vạn thiên, mỗi loại đều có mị lực riêng." "Tuy bản thể của Tây Vương Mẫu có chút cổ quái, nhưng không hề ảnh hưởng đến tình yêu của ta dành cho nàng…" "..." Vô số cường giả đều ở đây nghị luận sôi nổi, dù sao bản thể của Tây Vương Mẫu thật sự có chút kinh khủng.

"Không ngờ thủ lĩnh nữ tiên thiên hạ, Tây Vương Mẫu, cuối cùng

chỉ dừng lại ở đây." "Chỉ xếp hạng 56 thôi à." "Ta cũng không ngờ thứ hạng của Tây Vương Mẫu lại thấp như vậy, trong tay Tây Vương Mẫu có cực phẩm linh căn, cũng có cực phẩm pháp bảo, ngoài ra bản thân nội tình cũng cực kỳ cường hãn." "Ngươi đang nói nhảm à?" "Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang xếp hạng 56, thực lực rất yếu sao?" "Thế giới Hồng Hoang có khoảng hơn 20 vị Thánh nhân." "Trừ đi hơn 20 vị Thánh nhân, chiến đấu lực của Tây Vương Mẫu xếp khoảng hạng 30 trong thế giới Hồng Hoang, ngươi lại nói nàng yếu sao?" "Vậy còn ngươi?

Ngươi xếp hạng bao nhiêu?" Nghe được câu hỏi ngược lại này, người kia cứng họng không nói nên lời.

Hắn quả thực không nói được gì.

Thực ra ý của hắn không phải nói Tây Vương Mẫu yếu, chỉ là nói thứ hạng của Tây Vương Mẫu thấp hơn so với tưởng tượng một chút.

Quả thật như vậy.

Đường đường là thủ lĩnh của nữ tiên, cuối cùng lại chỉ xếp hạng 50 mấy.

Nhìn như vậy, quả thực là có chút không cao.

Nhưng phía trước có hơn 20 vị cường giả cấp bậc Thánh nhân, lại có bảy tám vị lãnh tụ Nhân tộc bất ngờ nổi lên.

So sánh như vậy, chiến đấu lực thực sự của Tây Vương Mẫu nên xếp vào hàng hai mươi mấy.

Vì đủ loại tình huống lộn xộn, cuối cùng mới khiến thứ hạng của nàng rơi xuống 50 mấy.

Nhưng tuyệt đối không thể nói nàng yếu. ---------- Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận, tại Tây Côn Luân, Tây

Vương Mẫu lúc này đang ngây ngốc nhìn lên hư không.

Thời gian này tâm trạng của nàng không tốt chút nào, thậm chí có thể nói là vô cùng sa sút.

Bởi vì nàng thật sự đã trở thành một cô gia quả nhân.

Điều này sao có thể không khiến tâm trạng nàng sa sút?

Tiểu đệ đệ Âm Thực Vương một mực bên cạnh, đã vì nàng mà chết.

Điều này khiến nàng vô cùng áy náy, thậm chí từng có lúc sinh ra tâm ma.

Chương 689

Đả kích này đối với nàng có thể nói là cực kỳ to lớn.

Mà tình cảm của nàng và Đông Vương Công cũng chính vì kẻ này mà tan vỡ.

Cảnh tượng lúc đó vẫn còn rõ mồn một trước mắt.

Đông Vương Công đau đớn tột cùng nói với nàng: "Đông Vương đã chết, Đông Hoa xuất hiện!" Đây là ý gì?

Điều này có nghĩa là hai người đã ân đoạn nghĩa tuyệt.

Biến cố như vậy tự nhiên khiến Đông Vương Công càng thêm đau đớn tột cùng.

Khuôn mặt của hai người đàn ông cũng không ngừng đan xen trước mặt nàng.

Hai người đàn ông yêu nàng cuối cùng đều đã rời xa nàng.

Thật không ngờ đường đường là Tây Vương Mẫu, cuối cùng lại rơi vào một kết cục bi thảm như vậy.

Thật đúng là có chút khiến người ta đau lòng.

Nhưng nàng cuối cùng vẫn ngẩng đầu nhìn trời, nhìn thứ hạng của mình.

"Chỉ xếp hạng 56 sao?" Trong giọng nói có chút thất vọng và đau thương.

Thứ hạng này đối với nàng thật sự có chút thấp.

Nhưng đối với nàng hiện tại, cũng không còn quan trọng nữa.

"Người đáng chết cũng đã chết..." "Người đáng đi cũng đã đi..."

“Tiếp theo cũng nên sống mấy ngày yên tĩnh rồi.” Tây Vương Mẫu trong khoảnh khắc này, bỗng nhiên cảm thấy trăm bề chán nản.

Vô tận cô độc và tịch mịch bao trùm lấy nàng, khiến nàng cực kỳ không thoải mái. ---------- Mà tại Ngũ Trang Quán trên Vạn Thọ Sơn, Trấn Nguyên Tử lúc này cũng có chút chết lặng.

Thực lực của Tây Vương Mẫu rốt cuộc ra sao, ông ta vẫn khá quen thuộc.

Thậm chí có thể nói, thực lực của Tây Vương Mẫu, ông ta cũng khá khâm phục.

Chỉ là vạn lần không ngờ tới, thực lực của Tây Vương Mẫu trên bảng xếp hạng thực lực cũng chỉ xếp hạng năm mươi sáu.

Điều này đối với ông ta tự nhiên là vô cùng phức tạp.

Ông ta và Tây Vương Mẫu, Đông Vương Công đều có chút giao tình.

Vào thời thượng cổ, bọn họ đã là những người bạn quen biết, thậm chí còn từng nhiều lần cùng nhau uống rượu luận đạo, cùng nhau đến Tử Tiêu Cung nghe giảng.

Thực lực của Tây Vương Mẫu, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng công nhận, và còn đích thân phong Tây Vương Mẫu làm thủ lĩnh nữ tiên thiên hạ.

Đây chính là sự khẳng định đối với thực lực của Tây Vương Mẫu.

Chỉ là không ngờ Tây Vương Mẫu lại lên bảng nhanh như vậy, thứ hạng cũng thấp như vậy.

Thực lực cường hãn như vậy mà chỉ xếp hạng năm mươi mấy sao?

Trấn Nguyên Tử có chút thổn thức không thôi.

Ông ta biết mình mạnh hơn Tây Vương Mẫu, nhưng cũng không cảm thấy mình mạnh hơn Tây Vương Mẫu quá nhiều.

Nay Tây Vương Mẫu đã lên bảng xếp hạng chiến lực rồi, vậy thì ông ta e rằng cũng sắp đến lượt.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Trấn Nguyên Tử liền trở nên có chút khó coi.

"Xem ra thế giới Hồng Hoang thật sự ẩn giấu rất nhiều siêu cấp đại năng, bất kỳ ai cũng không thể xem thường a…" Trấn Nguyên Tử lúc này lẩm bẩm, trong ánh mắt cũng có sự trịnh trọng vô song. ---------- Mà trong Ngọc Hư Cung, Nhiên Đăng đạo nhân lúc này trong ánh mắt lại lộ ra vẻ vui mừng.

Hắn là hạng người gì, bản thân hắn vô cùng rõ ràng.

Nhiên Đăng đạo nhân tuy chiến đấu lực không tệ, nhưng nói về nội tình thực sự thì hắn kém Tây Vương Mẫu rất xa.

Nói cách khác, hắn căn bản không phải là đối thủ của Tây Vương Mẫu.

Điểm này hắn vẫn khá rõ ràng.

Cho dù để hắn và Tây Vương Mẫu đại chiến mấy trăm hiệp, hắn vẫn không phải là đối thủ của Tây Vương Mẫu.

Chỉ là hiện tại Tây Vương Mẫu lại lên bảng trước hắn.

Điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Điều này có nghĩa là Hồng Mông Tử Kim Bảng phán định thực lực của hắn mạnh hơn Tây Vương Mẫu.

Điều này tự nhiên khiến Nhiên Đăng đạo nhân vô cùng vui mừng.

Chiến đấu lực của hắn lại mạnh hơn Tây Vương Mẫu?

Rốt cuộc là làm thế nào vượt qua Tây Vương Mẫu?

Hắn có chút nghi hoặc không hiểu.

Suy nghĩ hồi lâu, theo ánh mắt lóe lên, hắn dường như đã nghĩ ra đáp án.

Lúc đó hắn chửi rủa Nguyên Thủy Thiên Tôn, may mà nơi hắn ẩn giấu bản thể cực kỳ kín đáo, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời cũng không phát hiện ra.

Nhưng cuối cùng vẫn bị Nguyên Thủy Thiên Tôn phát hiện.

Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn ra tay xóa sổ hắn, hắn đã quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, cuối cùng cũng được Nguyên Thủy Thiên Tôn tha mạng.

Hiện tại hắn đã gia nhập Xiển Giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn, thậm chí còn trở thành Phó giáo chủ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng hắn biết rõ địa vị của mình, tuy là Phó giáo chủ, nhưng thực tế ngay cả địa vị của 12 Kim Tiên cũng không bằng.

Vì vậy hắn đặt thái độ của mình ở mức rất thấp.

Có lẽ chính vì như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với hắn cũng khá yên tâm.

Rất nhiều thần thông của Xiển Giáo đều bị hắn học được.

Có lẽ cũng vì nguyên nhân này, chiến đấu lực của hắn mới tiến bộ vượt bậc, miễn cưỡng vượt qua Tây Vương Mẫu.

Đương nhiên cũng có khả năng là vì Tây Vương Mẫu tẩu hỏa nhập ma, chiến lực giảm mạnh.

Dù sao chuyện xảy ra giữa Tây Vương Mẫu, Đông Vương Công

và Âm Thực Vương, chúng sinh Hồng Hoang đều biết.

Tây Vương Mẫu gặp đại nạn, dường như đã có dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma.

Có lẽ đây chính là nguyên nhân thực lực của nàng giảm mạnh.

Nhưng có thể vượt qua Tây Vương Mẫu, hắn đã vô cùng vui vẻ.

Ngay khi hắn đang vui mừng, Đại đạo văn tự cuối cùng cũng giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 56: Tây Vương Mẫu.

Cảnh giới Chuẩn Thánh.

Sinh ra từ linh thai của núi Côn Luân, được tạo hóa của Côn Luân, diễn hóa tinh diệu của vạn vật, cuối cùng tu thành đạo quả hôm nay, tạo hóa vô cùng.

Vì vậy được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Trị số chiến lực: 36.000.000!"] ["Phần thưởng cho hạng 56 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Tây Vương Mẫu: 60.000.000 năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, 80 viên Luyện Thể Đan!"] Sau khi nhìn thấy dòng Đại đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức bùng nổ.

Tây Vương Mẫu dù sao cũng là thủ lĩnh của nữ tiên, tuy thứ hạng không lý tưởng lắm, nhưng cuối cùng tuyệt không phải là hư danh.

Chiến đấu lực lại cao tới 36 triệu.

Lúc xếp hạng nhục thân, nhục thân của Tây Vương Mẫu xếp hạng 50 trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, lúc đó trị số chiến lực nhục thân là 14,7 triệu.

Mà hiện tại tổng hợp chiến đấu lực lại có 36 triệu.

Nói cách khác, thủ đoạn chính của Tây Vương Mẫu đều nằm ở đạo pháp thần thông.

Nhìn như vậy, Tây Vương Mẫu quả nhiên là vô cùng cường hãn.

Chỉ là chúng sinh Hồng Hoang lại có chút kinh hô.

Tây Vương Mẫu cường hãn như vậy, lại còn là thủ lĩnh của nữ tiên, mà thứ hạng vẫn thấp như vậy.

Vậy thì nước trong thế giới Hồng Hoang hiển nhiên sâu hơn nhiều so với tưởng tượng của người khác.

Xem ra lại là một cảnh tượng bách gia tranh minh a. ---------- Mà trong Thiên Đình, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi nhìn nhau cười lạnh.

Không có Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu cũng chỉ là một cô gia quả nhân mà thôi, mạnh thì có thể mạnh đến đâu?

"Tây Vương Mẫu này xem ra cũng không ra gì cả, có thể xếp hạng 56 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, đã là khó có được rồi!" Lời nói của Đông Hoàng Thái Nhất khá ngông cuồng.

Nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn cũng gật đầu.

Hai người bọn họ xưa nay vẫn không ưa Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công.

Chương 690

Nay Đông Vương Công đã gia nhập Thiên Cơ Lâu, đổi tên thành Đông Hoa Đế Quân, xem như triệt để vạch rõ giới tuyến với Yêu tộc bọn họ, kết thúc nhân quả.

Nhưng Tây Vương Mẫu vẫn còn có chút nhân quả với bọn họ.

Nay Tây Vương Mẫu lên bảng, thứ hạng không lý tưởng lắm, bọn họ tự nhiên là phải lên tiếng chế giễu một phen. ---------- Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận về Tây Vương Mẫu, Tây Côn Luân nơi Tây Vương Mẫu ở lại nghênh đón một vị khách quý.

Thực ra Côn Luân là một trong những ngọn thần sơn nổi tiếng nhất trong thế giới Hồng Hoang, và được xưng là tổ của vạn núi.

Côn Luân còn được gọi là Côn Luân thánh sơn, hoặc cũng có thể gọi là Côn Luân Khư.

Trên núi Côn Luân mênh mông cuồn cuộn, thác nước chảy xiết.

Trong đó lại có các loại thụy thú gầm thét trong núi, lại có các loại tiên điểu thỉnh thoảng bay lượn qua.

Trên đỉnh núi Côn Luân lại có vô số tường vân hội tụ, quả thật là một cảnh tượng tiên gia cực tốt.

Hôm nay nơi ở của Tây Vương Mẫu trên Côn Luân vừa hay có một vị khách quý đến.

Người này không phải ai khác, chính là Nữ Oa nương nương.

Nguyên lai vào thời viễn cổ, quan hệ của hai người vẫn rất tốt.

Chỉ là sau này theo sự khác biệt về thân phận, hai người dần dần có chút lạnh nhạt.

Sau này Tây Vương Mẫu trở thành thủ lĩnh của nữ tiên thiên hạ, Nữ Oa thì trở thành Thánh nhân, hai người vì vậy mới dần dần xa cách.

Cách biệt vô số năm, hai người cuối cùng lại một lần nữa gặp mặt.

Nữ Oa đến núi Côn Luân, Tây Vương Mẫu tự nhiên là thịnh tình khoản đãi.

Lúc này hai người đang ở trong một cái đình, yên tĩnh đánh cờ.

Thời viễn cổ hai người đã là khuê mật.

Sau này theo thân phận thay đổi, quan hệ giữa hai người cũng thay đổi rất nhiều.

Nay gặp lại một lần nữa có thể nói là vô cùng thân thiết.

Chỉ thấy dưới lương đình có mấy đầu thụy thú đang nằm.

Dao Trì Thánh Mẫu với dung mạo mỹ phụ đang ngồi trên một con báo hoa đang nằm sấp trên đất, nửa tựa nửa ngồi, trông có vẻ rất lười biếng.

Mà Nữ Oa nương nương với dung nhan tuyệt thế thì ngồi trên thân của một con thụy thú khác là bạch xà.

Lúc này nàng đang để chân trần đung đưa qua lại.

Đôi chân tinh xảo trong suốt dưới ánh mặt trời chiếu rọi cực kỳ xinh đẹp.

Giữa hai người là một con rùa già khổng lồ.

Văn trên mai rùa già dường như ẩn chứa một loại thiên địa chí lý nào đó.

Hai người liền ở trên mai rùa già này, đánh cờ, trò chuyện, trông

vô cùng tự tại.

Nữ Oa nương nương khẽ điểm một cái trên mai rùa già, sau đó nàng đã chiếm được tiên cơ.

Sau đó liền quay đầu nhìn về phía mỹ phụ đối diện.

"Thánh Mẫu, chẳng lẽ người đang nhường bản tôn sao?" Nữ Oa nương nương dường như có chút không vui.

Bởi vì nước cờ này của nàng vừa hạ xuống, trên mai rùa già lập tức là một trận phong vân tế hội.

Dường như có vô tận pháp tắc chi lực giáng xuống trên người nàng.

Năng lượng màu vàng và năng lượng màu ngọc giao thoa trên mai rùa già, cuối cùng là năng lượng màu ngọc chiếm thế thượng phong.

Rất rõ ràng Nữ Oa nương nương đã chiếm thế thượng phong.

Nghe lời của Nữ Oa nương nương, Tây Vương Mẫu cũng không nói gì, chỉ cười hắc hắc, nhìn chiến trường trên mai rùa già, ánh mắt lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng.

Sau đó cũng khẽ điểm một cái.

Chỉ trong nháy mắt, năng lượng màu vàng vốn chỉ còn thoi thóp đã trực tiếp xoay chuyển chiến cục.

Cảnh tượng đại bại ban đầu trong nháy mắt đã thoát ra, và với thế cục cực kỳ hung mãnh, ép về phía năng lượng màu ngọc.

Năng lượng màu ngọc chỉ có thể điên cuồng chống cự, nhưng tất cả chỉ là vô ích, hiện tại cũng chỉ là đang giãy giụa khổ sở mà thôi, e rằng không bao lâu nữa sẽ tan thành mây khói.

"Không biết Nữ Oa nương nương thấy chiêu này thế nào?" Lúc này Tây Vương Mẫu khẽ cười, xem ra ván cờ cuối cùng này vẫn là

nàng thắng.

Nhưng Nữ Oa nương nương lại lắc đầu.

“Thánh Mẫu, trông người tuy có vẻ đang đại thắng, nhưng dường như đắc ý cũng có chút quá sớm rồi?” Nói rồi sau đó liền lơ đãng điểm một cái lên mai rùa, chỉ một cái này thôi, năng lượng màu ngọc đang trên đà thất bại diện rộng trong nháy mắt liền chấn động mạnh, dường như đã tìm thấy được chủ tâm cốt.

Các năng lượng khác trong khoảnh khắc tiếp theo cũng lần lượt sống lại, và triển khai một cuộc phản công hung mãnh.

Chỉ trong nháy mắt đã giết chết không ít năng lượng màu vàng.

Năng lượng màu vàng vốn đang ở thế đỉnh phong, chỉ một cái đã tiêu tan vô hình, một lần nữa quay trở lại cục diện không thắng không bại.

Năng lượng màu vàng không còn cách nào làm gì được năng lượng màu ngọc.

Năng lượng màu ngọc dường như cũng có chút lực bất tòng tâm, chỉ có thể miễn cưỡng giữ được thế hòa.

Thấy tình huống này, Tây Vương Mẫu không khỏi bật cười.

Nữ Oa nương nương này thật sự có tài.

“Muội muội, không ngờ kỳ nghệ của muội lại cao siêu như vậy.” “Hôm nay ta thấy muội tâm thần bất định, vốn tưởng có thể thắng muội một ván, không ngờ muội vẫn có thể xoay chuyển tình thế, thật là có chút vô vị!” Tình hình thực tế cũng gần như giống hệt những gì nàng nói.

Bởi vì hiện tại Tây Vương Mẫu đã không còn vướng bận, danh hiệu thủ lĩnh nữ tiên thiên hạ đã chỉ còn là hư danh, không còn tác

dụng gì với nàng nữa.

Âm Thực Vương vì nàng mà chết, Đông Vương Công cũng đã triệt để quyết liệt với nàng.

Nàng ở thế giới Hồng Hoang này không còn bất kỳ vướng bận nào nữa, gần như có thể nói là không còn vướng bận, tự nhiên là tâm tĩnh như nước.

Mà Nữ Oa lại có rất nhiều tâm sự, so với nàng, Nữ Oa quả thực là có chút tâm thần bất định.

Tâm thần bất định, lại vẫn có thể giữ được thế hòa với nàng, đây chẳng phải là đang bắt nạt người khác sao?

Như vậy ai còn muốn đánh cờ với nàng nữa?

Tây Vương Mẫu không khỏi trợn trắng mắt, trông có vẻ hơi bực bội, nhưng khóe miệng lại lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

Phải nói rằng, Tây Vương Mẫu này quả thực có một loại khí tức khiến người ta mê đắm, không hổ là một trong những nữ thần của thế giới Hồng Hoang.

Mà Nữ Oa nương nương nghe lời của Tây Vương Mẫu cũng lắc đầu, nhẹ nhàng xuống khỏi thân con bạch xà, sau đó liền đi mấy bước dưới lương đình, nhìn ra biển hoa bên ngoài.

Dáng người uyển chuyển, cử chỉ ưu nhã.

Nhìn biển hoa bên ngoài, có chút ngẩn ngơ xuất thần.

“Năm tháng dù sao cũng quá xa xôi.” “Ta cũng chỉ có thể gửi gắm tình cảm vào những thứ này, chỉ là những thứ này nhìn nhiều rồi, đánh cờ nhiều rồi, bản tọa ít nhiều cũng có chút không kiên nhẫn.” Từ lời nói của Nữ Oa nương nương cũng có thể nghe ra được, Nữ Oa nương nương gần đây quả thực có chút tâm thần bất định.

Thực tế cũng quả thật như vậy.

Từ khi Nữ Oa nương nương thành Thánh đến nay, vẫn luôn sống ẩn dật, rất ít khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang.

Cho dù ra ngoài đi lại mấy lần, cũng chỉ là đến núi Côn Luân đánh cờ nói chuyện với nàng mà thôi.

Những ngày như vậy quả thực có chút khô khan.

Nhưng thời gian gần đây, Nữ Oa nương nương đã xảy ra rất nhiều biến cố, tự nhiên khiến Nữ Oa nương nương có chút tâm thần bất định.

Bởi vì có rất nhiều chuyện khiến người ta tức giận xảy ra, ngay cả Nữ Oa cũng không thể bình tĩnh được nữa.

Nghe những lời này, Tây Vương Mẫu cũng từ trên con báo hoa đứng dậy, dáng người yểu điệu, nhẹ nhàng đến bên cạnh nàng.

“Xem ra, muội muội quả thực có chút tâm thần bất định.” “Đánh cờ loại này nói trắng ra, thực ra là thứ mà đàn ông thích.” “Tuy quả thực có chỗ đáng nghiên cứu, nhưng so sánh thì dù sao cũng không hợp với đám nữ tử chúng ta.” “Hơn nữa, Nữ Oa nương nương mỗi lần đến đánh cờ thực sự là hành hạ ta.” “Đây không phải là bắt nạt người sao?

Chi bằng theo ta, ngắm hoa đào khắp núi Côn Luân này, thưởng hoa dạo bộ, mới là chuyện mà đám nữ tử chúng ta nên làm.” Nói rồi Tây Vương Mẫu liền cười lên, trong nụ cười ít nhiều cũng có cảm giác nhẹ nhõm.

Mấy năm nay nàng sống luôn có chút áp lực.

Âm Thực Vương vì nàng mà ra đi, khiến nàng cảm thấy vô cùng tự trách.

Ngoài ra, Đông Vương Công cũng đã rời xa nàng, càng khiến nàng cảm thấy vô cùng cô đơn.

Mấy trăm năm gần đây, nàng vẫn luôn sống vô cùng cô độc trên núi Côn Luân.

Tuy cũng thỉnh thoảng có người làm phiền, nhưng đều bị nàng đuổi đi.

Nàng thật sự không muốn bị người khác làm phiền.

Cả đời này của nàng sống thật có chút bi ai.

Nàng thậm chí còn nảy sinh ý định lập tức lánh đời.

Hôm nay Nữ Oa nương nương đến tìm nàng, hai người trò chuyện một chút cũng coi như có thể giải tỏa sự khô khan vô tận.

Chương 691

Chỉ là nàng lại không biết tiếp theo nên làm gì, thật sự có chút quá thê thảm.

Lúc này, Tây Vương Mẫu có chút lạnh nhạt quay đầu nhìn Nữ Oa một cái, lại phát hiện Nữ Oa nương nương vẫn luôn nhìn về phía trước, im lặng không nói.

Tây Vương Mẫu cũng có chút cảm thán.

Nữ Oa nương nương cái gì cũng tốt, chỉ là tính tình quá lạnh nhạt một chút.

Ngay cả bản thân mình vốn thích thanh tĩnh, so với Nữ Oa lạnh nhạt như vậy, ngược lại cũng có thêm mấy phần hơi thở nhân gian.

Nữ Oa nương nương không để ý đến Tây Vương Mẫu, mà lại đi lên mấy bước.

Nhìn hoa đào khắp núi đồi, không khỏi có chút si mê.

Nữ Oa Cung của nàng tuy đẹp, nhưng Nữ Oa Cung của nàng không có cảnh đẹp như vậy.

So với núi Côn Luân, Nữ Oa Cung của nàng quả thực có chút quá lạnh lẽo.

Trong Nữ Oa Cung của nàng ngoài nàng và Phục Hy ra, cũng chỉ có hai ba vị đồng tử đồng nữ.

So với Côn Luân tương đối náo nhiệt một chút này thì không thể so sánh được.

Nữ Oa nương nương giơ ngón tay trắng như ngọc lên, nhẹ nhàng ngắt một đóa hoa đào, đưa đến bên má mình, nhẹ nhàng hít một hơi

hương thơm tỏa ra từ nhị hoa, có chút say đắm trong đó.

Bông hoa tiên như vậy, hương thơm như vậy, thật sự khiến nàng có chút yêu thích.

Nhìn Nữ Oa nương nương như vậy, Tây Vương Mẫu không khỏi khẽ cười.

"Bản tọa quả thực không thuần túy bằng Nữ Oa nương nương…" "Hương thơm của hoa tiên này ngửi nhiều rồi, hiện tại cũng không có cảm giác gì…" "Nữ Oa nương nương còn có thể say đắm trong đó, quả thật khiến người khác ngưỡng mộ…" Tây Vương Mẫu nói cũng là lời thật.

Từ thời viễn cổ, sau khi Đông Vương Công và nàng bại trận, liền vẫn luôn ẩn náu ở núi Côn Luân này.

Núi Côn Luân dù sao cũng là thánh sơn của thiên hạ, đám người man rợ của Yêu tộc cũng không dám tùy ý xông vào.

Hai người liền ẩn cư trong núi Côn Luân.

Hoàn cảnh ở đây, sự vật ở đây, bọn họ tự nhiên là cực kỳ quen thuộc, thậm chí quen thuộc đến mức có chút chán ngán.

Nay thấy Nữ Oa nương nương có thể đắm chìm trong đó, hiển nhiên cũng rất ngưỡng mộ.

Nữ Oa nương nương nghe những lời này cũng không tỏ ý kiến.

Sau đó liền hít một hơi thật sâu, dường như muốn hút cạn hương thơm của đóa hoa tiên này.

Sau đó nàng liền buông tay ra.

Chỉ thấy đóa hoa đào này liền tỏa ra ánh sáng nhẹ nhàng bay đi, sau đó lại còn nguyên vẹn xuất hiện ở nơi nó mọc, mọi thứ không thay đổi.

Nhưng đóa hoa này dường như đã mất đi tất cả hương thơm, nhưng lại vô cớ tăng thêm mấy phần màu sắc.

Có thể được Nữ Oa nương nương hấp thụ hương thơm, hiển nhiên cũng là chuyện vô cùng vinh hạnh.

Có lẽ tương lai đóa hoa tiên này sẽ trở nên quý không thể tả.

Nhưng hiện tại nó cũng chỉ là một đóa hoa tiên bình thường mà thôi.

Tây Thánh Mẫu trăm bề chán nản không khỏi lắc đầu thở dài.

"Thành tiên lâu rồi, một chút cảm giác cũng không có, thậm chí còn cảm thấy có chút vô vị." "Nói thật ra, chi bằng ngưỡng mộ những sinh linh phàm tục kia." "Những sinh linh đó một đời tuy chỉ có mấy chục năm, và bị phiền não của sinh lão bệnh tử quấn lấy, nhưng bọn họ lại có thể thỏa sức trải nghiệm thất tình lục dục hư vô mờ mịt đó, thật khiến bản tôn ngưỡng mộ!" Ai cũng không thể ngờ được những lời này lại là do Tây Vương Mẫu nói ra.

Nếu để người khác biết được, tất nhiên sẽ kinh ngạc đến rớt cằm.

Tây Vương Mẫu là người như thế nào?

Thời viễn cổ, Tây Vương Mẫu đã trở thành thủ lĩnh của nữ tiên thiên hạ.

Tuy hiện tại danh hiệu này đã danh tồn thực vong, nhưng cũng tuyệt không phải là hạng người tầm thường có thể so sánh.

Cho dù Tây Vương Mẫu gặp đại nạn, thực lực tổn hại lớn, nhưng nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, đó vẫn là một sự tồn tại vô cùng cường hãn, vẫn xếp hạng 50 mấy trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Trong đó còn bao gồm hơn 20 vị Thánh nhân.

Chiến đấu lực của Tây Vương Mẫu đã là vô cùng khủng bố.

Nếu chỉ bàn về nữ tiên, thực lực của Tây Vương Mẫu tuyệt đối là tồn tại hàng đầu, xưng là thủ lĩnh nữ tiên cũng không có gì là không thể.

Chỉ là Tây Vương Mẫu, thủ lĩnh của nữ tiên, lại nói ra những lời này, thật sự khiến người ta kinh ngạc.

Đây tuyệt đối là tư xuân rồi.

Tây Vương Mẫu thành tiên vô số năm, lại nói ra những lời như vậy, lại nói ra những lời tư xuân.

Bất luận là ai cũng có thể kinh ngạc đến rớt cằm.

Nhưng Nữ Oa nương nương bên cạnh Tây Vương Mẫu nghe những lời này cũng gật đầu.

Nếu để người khác nhìn thấy, tất nhiên sẽ kinh hãi không thôi.

Hai người này là ai chứ?

Hai người này chính là những cường giả tôn quý nhất trong số nữ tiên của thiên hạ.

Trong đó một vị Nữ Oa nương nương càng là trải qua vạn kiếp mà không chết, đúc công đức mà thành Thánh.

Vị còn lại cũng là thủ lĩnh của nữ tiên thiên hạ, cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, chỉ còn cách đạo quả cuối cùng một bước chân.

Hai người này mỗi người đều là sự tồn tại được thế nhân tôn kính.

Sinh linh bình thường làm sao có thể nghĩ đến hai người họ lại ở đây thương xuân bi thu?

Điều này thật sự khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Những lời này tuy là từ miệng Tây Vương Mẫu nói ra, nhưng lại

từng chữ từng chữ đọng lại trong lòng Nữ Oa nương nương.

Hai người nhất thời lại có chút trầm mặc.

Trong lòng Tây Vương Mẫu vẫn luôn có hai người đàn ông.

Một người là thanh mai trúc mã Âm Thực Vương, người còn lại là bạn đời của nàng, Đông Vương Công.

Chỉ là thật sự là tạo hóa trêu ngươi.

Hai người này người chết đã chết, người đi đã đi, cuối cùng chỉ còn lại một mình nàng.

Cuối cùng cũng chỉ có một mình nàng gánh chịu tất cả.

Mà Nữ Oa nương nương ở bên kia sắc mặt cũng có chút âm trầm.

Nàng lại nghĩ đến người đàn ông đó, lại nghĩ đến người đàn ông có thực lực siêu tuyệt của Thiên Cơ Lâu.

Người đàn ông đó chỉ vẫy tay với nàng, liền có vô tận kiếm khí tuôn xuống, trực tiếp đóng đinh nàng trên mặt đất.

Hình ảnh của người đàn ông đó lại một lần nữa xuất hiện trong lòng nàng.

Không biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Người đàn ông đó tuy từng trọng thương nàng, cũng từng sỉ nhục nàng, nhưng không biết vì sao hiện tại trong lòng nàng tâm tâm niệm niệm đều là hắn, thật sự khiến nàng có chút khó chịu.

Trầm tư hồi lâu, Nữ Oa nương nương cuối cùng cũng lên tiếng.

“Thánh Mẫu đừng nói bậy, ngươi và ta đều là người đắc đạo, nói những lời này ra quả thực có chút quá rồi!” Nghe lời của Nữ Oa nương nương, Tây Vương Mẫu trầm tư hồi lâu, cuối cùng cũng lên tiếng, chỉ là trong giọng nói ít nhiều có chút cảm giác khinh thường.

“Không sao, cho dù bị bọn họ nghe thấy, thì có thể làm gì?” “Chẳng qua chỉ là vài lời nói phiếm mà thôi.” “Nói đi cũng phải nói lại, trong thiên địa Hồng Hoang hiện nay, ai còn dám nghe lén Nữ Oa nương nương nói chuyện?” Lời của Tây Vương Mẫu nói ra thực ra cũng khá xác đáng.

Bởi vì thực lực của Nữ Oa nương nương đã có thể coi là tiến bộ vượt bậc.

Nữ Oa nương nương từ Hồng Mông Tử Kim Bảng đã nhận được lợi ích lớn nhất, chính là Công Đức Thiên Thê.

Dùng vô tận công đức đúc thành thang trời, sau đó dùng thang trời để tranh đoạt.

Nếu đạt đến cuối thang trời, có lẽ sẽ có cơ hội đạt đến cấp bậc Đại Đạo Thánh Nhân.

Nữ Oa nương nương nhận được công pháp như vậy, không cần nghĩ cũng biết, thực lực tất nhiên là tiến bộ vượt bậc.

Ngay cả trong số các Thánh nhân, không chừng thực lực của Nữ Oa nương nương cũng đã thuộc loại siêu quần bạt tụy.

Ai còn dám chọc vào Nữ Oa nương nương chứ?

Ai cũng biết hiện tại tính khí của Nữ Oa nương nương rất không tốt.

Ai nếu chọc vào Nữ Oa nương nương, không chừng sẽ trở thành Chuẩn Đề Thánh nhân tiếp theo.

Ban đầu Chuẩn Đề Thánh nhân, đối với Nữ Oa nương nương xuất ngôn bất kính.

Nữ Oa nương nương ghi thù cuối cùng tây độ, trực tiếp chạy đến phương Tây, cùng Chuẩn Đề Thánh nhân triển khai một trận đại

chiến.

Trong trận đại chiến đó đã sỉ nhục hết mức.

Chuẩn Đề Thánh nhân trong trận chiến đó cũng coi như là mất hết mặt mũi, thậm chí ngay cả núi Đại Tu Di của phương Tây cũng bị Nữ Oa nương nương hủy đi một nửa.

Điều này đủ để thấy thực lực của Nữ Oa nương nương.

Chương 692

E rằng cũng không có ai dám nghe lén Nữ Oa nương nương nói chuyện, không chừng hiện tại Nữ Oa nương nương đã vượt xa các Thánh nhân khác.

Nghe lời của Tây Vương Mẫu, Nữ Oa nương nương lắc đầu cười nhẹ, cuối cùng lên tiếng.

"Đông Vương Công kẻ đó, thật sự không đến nữa sao?" Nghe những lời này, sắc mặt Tây Vương Mẫu đột nhiên cứng lại, thân thể cũng trở nên cứng đờ, sắc mặt có thể nói là vô cùng khó coi.

"Đang yên đang lành, ngươi nhắc đến hắn làm gì?" "Nhắc đến hắn không phải là mất hứng sao?" "Kẻ đó thật đáng ghét, bản tọa hiện tại vô cùng chán ghét hắn!" Sắc mặt Tây Vương Mẫu có chút đen lại.

Cảnh tượng khi hai người nảy sinh mâu thuẫn vẫn còn rõ mồn một trước mắt.

Nàng tuy biết kẻ đó tính tình khá cố chấp, nhưng lại không ngờ cố chấp đến mức đó.

Thà triệt để quyết liệt với nàng cũng phải giết Âm Thực Vương, thật sự khiến nàng lạnh lòng.

Cảnh tượng vẫn còn rõ mồn một trước mắt.

Mình tuy cùng Âm Thực Vương nói chuyện, nhưng căn bản không làm chuyện gì có lỗi với hắn.

Sắc mặt hắn đen như vậy làm gì?

Làm ra cái vẻ mặt như ăn phải phân đó làm gì?

Làm như thể mình phản bội hắn vậy.

Hai người sớm tối bên nhau bao nhiêu năm, mình tính tình thế nào hắn còn không biết sao?

Tại sao phải làm ra vẻ mặt đó?

Tại sao phải làm cho mọi chuyện trở nên căng thẳng như vậy?

Tây Vương Mẫu đến nay vẫn khó có thể nguôi ngoai.

Lúc đó Đông Vương Công trở về, thấy hai người ở cùng nhau, liền bùng phát sát ý vô cùng nồng đậm, ngay tại chỗ bắt đầu chửi bới, chửi rủa Âm Thực Vương.

Tuy Đông Vương Công chửi là Âm Thực Vương, nhưng dường như lại chửi vào lòng nàng, tự nhiên khiến nàng vô cùng khó chịu.

Sau đó hai người liền xảy ra một trận đại chiến kinh thiên động địa.

Vốn dĩ thực lực của hai người bọn họ tương đương, chỉ là Đông Vương Công nhận được truyền thừa thần kỳ, thực lực lại trong nháy mắt tiến bộ vượt bậc, mấy hiệp đã hoàn toàn áp chế Âm Thực Vương, và có vẻ như muốn giết hắn.

Tây Vương Mẫu làm sao có thể nhìn thanh mai trúc mã Âm Thực Vương của mình cứ như vậy chết trước mắt mình?

Nàng tự nhiên là phải toàn lực ngăn cản, và nói rõ với Đông Vương Công, hai người không có chuyện gì.

Thấy được thực ra cũng không nhất định là sự thật.

Hy vọng Đông Vương Công có thể tha cho Âm Thực Vương, có thể coi như không có chuyện gì xảy ra.

Nhưng nàng lại đánh giá thấp lòng ghen tị của đàn ông.

Nàng càng cầu xin cho Âm Thực Vương, lại càng kích động sát ý của Đông Vương Công.

Tuy Âm Thực Vương không phải chết trong tay nàng, nhưng rất rõ ràng là vì nàng mà chết.

Âm Thực Vương chết trong tay Đông Vương Công, cũng triệt để giết chết cơ hội hàn gắn của hai người.

Âm Thực Vương giống như một vách ngăn trời, cứ như vậy chắn ngang giữa hai người.

Cái chết của kẻ này vĩnh viễn ngăn cản khả năng hai người tiếp tục đến gần nhau.

Điều này sao có thể không khiến Tây Vương Mẫu cảm thấy tức giận?

Cuối cùng hai người cũng vì vậy mà triệt để đường ai nấy đi.

Đó là một sự quyết liệt triệt để.

Tuy trong lòng hai người vẫn còn tồn tại đối phương, tuy nàng vẫn yêu Đông Vương Công, tuy trong lòng Đông Vương Công cũng có nàng, nhưng hai người lại không bao giờ có cơ hội hàn gắn nữa.

Đó là một sự chia ly triệt để, sự chia cắt về linh hồn.

Nghĩ đến cảnh tượng lúc đó, sắc mặt Tây Vương Mẫu vô cùng đen lại.

Nhớ lại quá khứ của hai người, nàng không khỏi lộ ra một vẻ ảm đạm.

Sau khi hai người thất bại, liền vẫn luôn ẩn cư ở núi Côn Luân.

Sau này Đông Vương Công kẻ phiền phức đó, trong những năm tháng vô tận liền bắt đầu theo đuổi Tây Vương Mẫu.

Tuy Tây Vương Mẫu đối với hắn không có cảm giác gì, nhưng kẻ đó lại vô cùng không biết xấu hổ, mỗi giờ mỗi khắc đều quấn lấy bên cạnh mình, lúc nào cũng theo dõi mình.

Càng là tung tin ra ngoài, nói hai người bọn họ đã kết thành đạo lữ.

Những lời này lập tức khiến Tây Vương Mẫu tức giận.

Lúc đó hai người còn vì vậy mà đại chiến vô số trận.

Chỉ là mặt của Đông Vương Công kẻ đó thực sự quá dày.

Vô số năm tháng, vẫn luôn quấn lấy mình, càng là tung tin ra ngoài lừa gạt cả Hồng Hoang.

Cuối cùng thật sự để cho gian kế của kẻ này thành công.

Chúng sinh Hồng Hoang đều cho rằng hai người bọn họ thật sự đã kết thành đạo lữ.

Dù sao thân phận của hai người có thể nói là vô cùng xứng đôi.

Một vị là thủ lĩnh của nữ tiên thế giới Hồng Hoang, vị còn lại là thủ lĩnh của nam tiên thế giới Hồng Hoang.

Một vị là thủ lĩnh nữ tiên, một vị là thủ lĩnh nam tiên, hai người đến với nhau dường như thật sự có thể coi là tình đầu ý hợp.

Chỉ là kẻ đó thực sự rất phiền phức.

Cho dù mình có cố gắng thay đổi thế nào đi nữa, Đông Vương Công vẫn mặt dày mày dạn theo sau mình, vô số năm qua vẫn không rời không bỏ.

Cuối cùng mình cũng coi như là bị kẻ đó làm động lòng, coi như là công nhận sự thật hai người trở thành đạo lữ.

Chỉ là không ngờ, lại xảy ra biến cố như vậy, thật sự khiến nàng tức giận.

Kẻ đáng ghét đó luôn miệng nói trước mặt mình muốn đổi tên, nói gì mà Đông Vương đã chết, từ nay về sau sẽ trở thành Đông Hoa Đế Quân.

Nghĩ đến đây Tây Vương Mẫu tức không chịu nổi.

Kẻ chết tiệt.

Thật sự là một kẻ chết tiệt.

Thật sự khiến nàng có chút tức giận sôi người.

Kẻ đó nói chạy là chạy thẳng, cứ như vậy bỏ lại một mình nàng ở núi Côn Luân.

Luôn miệng nói là yêu mình, luôn miệng nói hai người là đạo lữ, không ngờ nói chạy là chạy thẳng.

Điều này sao có thể không khiến nàng tức giận sôi người?

Mà Nữ Oa nương nương không nhận được câu trả lời của Tây Vương Mẫu, cũng có chút ngây người.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời vạn dặm không mây, không biết vì sao, trước mắt bỗng nhiên lại xuất hiện bóng dáng của người đàn ông đó.

Bóng dáng này khiến Nữ Oa nương nương có chút cảm thấy ngột ngạt.

Không hiểu tại sao bóng dáng của người đàn ông đó lại xuất hiện trong đầu mình.

Nhất là bóng dáng đó, biểu cảm ngông cuồng đó, lượn lờ trước mặt nàng, Nữ Oa nương nương càng có chút phiền não.

Nữ Oa nương nương trầm tư một lát, nhưng cuối cùng vẫn lên tiếng nói chuyện với Tây Vương Mẫu.

“Thánh Mẫu có cảm nghĩ gì về thứ hạng lần này?” Tây Vương Mẫu trợn trắng mắt.

“Thế giới Hồng Hoang quả thực là sâu không lường được.” “Đạo hạnh cỏn con như ta, đã không đủ để ra mặt ở thế giới Hồng Hoang

nữa rồi.” Nói rồi còn tự giễu lắc đầu.

Thực ra nói đến, Tây Vương Mẫu đối với thứ hạng của mình cũng khá không hài lòng.

Bởi vì trong ấn tượng của nàng, mình dù sao cũng có thể xếp vào top 40.

Nhưng không ngờ lại chỉ xếp hạng năm mươi sáu.

Điều này so với vị trí trong lòng nàng chênh lệch thực sự quá xa.

Tuy nàng cũng biết nguyên nhân thứ hạng thấp, nhưng trong lòng vẫn không thoải mái lắm.

Thiên Cơ Lâu đột nhiên xuất hiện hơn mười vị Thánh nhân, còn có 4 con khỉ có thể trong thời gian ngắn đạt đến thực lực Thánh nhân.

So sánh như vậy, Thiên Cơ Lâu đã chiếm mất hơn 20 suất.

Mà thế giới Hồng Hoang vốn có 6 vị Thánh nhân, cộng thêm Hồng Quân Đạo Tổ, đây là bảy vị chiến đấu lực cấp bậc Thánh nhân.

Ngoài những người này ra, mấy vị lãnh tụ của Nhân tộc cũng bất ngờ nổi lên.

Những lãnh tụ đó, tất cả đều là tồn tại mạnh hơn Thập đại yêu thánh của Yêu tộc.

Thậm chí có người còn có thể một mình địch hai mà vẫn chiếm thế thượng phong.

Chương 693

Xem ra, những lãnh tụ của Nhân tộc đó, tất nhiên cũng có tư cách lên bảng này.

Mấy trăm năm trước những lãnh tụ Nhân tộc đó mới vừa nhận được truyền thừa, đã mạnh mẽ như vậy rồi.

Nay mấy trăm năm đã trôi qua, lãnh tụ Nhân tộc tất nhiên càng mạnh mẽ hơn.

Bởi vì hai con cự long xuất thân từ bộ tộc trị thủy của Nhân tộc đều xếp hạng 58, 57.

Vậy thì lãnh tụ Nhân tộc không có lý do gì yếu hơn bọn họ.

Sở dĩ hiện tại vẫn chưa lên bảng, chỉ có một lý do có thể giải thích, đó chính là những lãnh tụ của Nhân tộc đó cũng đều mạnh hơn nàng.

Như vậy, cộng thêm 7 vị lãnh tụ của Nhân tộc, năm mươi mấy suất đầu cũng trừ đi ba mươi mấy.

Tây Vương Mẫu có thể xếp hạng năm mươi mấy, cũng là điều có thể lý giải.

Những kẻ có thể xếp trước nàng, không cần nghĩ cũng đoán ra được.

Những Tổ Vu của Vu tộc tất nhiên đều có tên trong danh sách, mấy vị lãnh tụ của Yêu tộc cũng có tên trong danh sách.

Ngoài ra còn có mấy vị cường giả nhàn tản khác.

Thứ hạng cũng chỉ như vậy.

So sánh như vậy, thứ hạng của nàng thực ra cũng không thấp chút

nào.

Tuy trông chỉ xếp hạng 50 mấy, có chút không lý tưởng.

Nhưng thực tế thứ hạng này đã khá tốt rồi.

Cộng thêm trạng thái gần đây của Tây Vương Mẫu quả thực không tốt lắm.

Nếu trạng thái có thể tốt hơn một chút, thứ hạng có lẽ còn có thể cao hơn một chút.

Nhưng cuối cùng cũng chỉ dừng lại ở đó.

Nữ Oa nương nương nhìn Tây Vương Mẫu một cái, sau đó liền lên tiếng.

"Thánh Mẫu nương nương, gần đây tình cảnh của người có thể nói là vô cùng không ổn." "Hiện tại người đã mất đi mọi sự che chở, cộng thêm trong tay người còn nắm giữ nhiều bảo vật." "E rằng sẽ có những cường giả khác muốn ra tay với người, người chi bằng sớm tìm một thế lực, sau đó đầu quân." "Nếu không tương lai đáng lo." Nói đến đây, Nữ Oa nương nương liền dừng lại, không nói nữa, nhưng ý tứ đã rất rõ ràng.

Mà Tây Vương Mẫu tự nhiên cũng có thể cảm nhận được ngay lập tức.

Ý của Nữ Oa nương nương là muốn mình đầu quân cho nàng ta?

Sắc mặt Nữ Oa nương nương trong khoảnh khắc này đột nhiên thay đổi.

Tình hình thật sự đã nguy cấp đến mức này sao?

Ngay cả Nữ Oa nương nương vốn không thích thành lập thế lực cũng bắt đầu thành lập thế lực của mình rồi sao?

Và còn nhắm vào mình?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Tây Vương Mẫu liền trở nên có chút khó coi.

Xem ra ngay cả Thánh nhân cũng không thể đứng ngoài cuộc trong lúc Hồng Hoang thế giới động loạn này.

Ngay cả Nữ Oa nương nương cũng bắt đầu thành lập thế lực của mình rồi.

Vậy thì Tây Côn Luân này của mình còn có thể đứng ngoài cuộc được không?

Nghĩ đến đây, Tây Vương Mẫu cuối cùng cũng thở dài một tiếng, không nói gì nữa.

Nữ Oa nương nương nhìn nàng một cái, cũng hơi trầm mặc, cuối cùng hóa thành một đạo lưu quang biến mất ở Tây Côn Luân.

Lời cần nói nàng đã nói, chuyện cần làm nàng cũng đã làm.

Vậy thì tiếp theo cần xem Tây Vương Mẫu rốt cuộc lựa chọn thế nào.

Tây Vương Mẫu rốt cuộc là lựa chọn tiếp tục lánh đời?

Hay là lựa chọn nương tựa vào mình để tích cực chuẩn bị.

Tương lai mọi chuyện không ai có thể nói trước được.

Nữ Oa nương nương cũng phải bắt đầu làm kế sách vẹn toàn cho mình.

Dù sao Yêu tộc đã đến lúc tàn lụi, và trong mắt Hồng Quân Đạo Tổ cũng chỉ là một quân cờ.

Vậy thì chính nàng cũng không thể không tách khỏi Yêu tộc.

Một khi nàng tách khỏi Yêu tộc, vậy thì Nữ Oa nương nương sẽ không còn bất kỳ thực lực nào nữa.

Nàng phải thành lập thế lực mới của mình, ít nhất cũng phải có thể đối phó với một số sự kiện đột xuất.

Sau khi Nữ Oa nương nương đi, Tây Vương Mẫu rơi vào trầm tư hồi lâu.

Nữ Oa nương nương đều phải bình tĩnh đối phó như vậy, vậy thì nàng rốt cuộc phải đi đâu về đâu?

Tây Vương Mẫu không khỏi nhất thời rơi vào trầm tư. ----------
Ngay khi Tây Vương Mẫu đang trầm tư, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng biến mất, Đại đạo văn tự cũng đã biến mất, thay vào đó là một luồng thần quang khác.

Theo luồng thần quang này biến đổi nhanh chóng, chúng sinh Hồng Hoang lập tức lại một trận kích động.

Cuối cùng lại có cường giả mới xuất hiện sao?

Hạng 59 là Ngũ Đức Kỳ Lân, hạng 58 là Long tộc, hạng 57 cũng là Long tộc, hạng 56 là Tây Vương Mẫu.

Vậy thì cường giả hạng 55 rốt cuộc là ai?

Thứ hạng đến đây đã ngày càng kịch liệt, nội dung có thể xem cũng ngày càng nhiều.

Phải biết hạng 56 là Tây Vương Mẫu, vậy thì cường giả hạng 55 rốt cuộc là ai?

Lại là vị cường giả nào có thể áp đảo Tây Vương Mẫu?

Thật khiến người ta kích động.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời.

Bọn họ muốn xem xem rốt cuộc là vị cường giả nào có thể áp chế Tây Vương Mẫu.

Chiến đấu lực của Tây Vương Mẫu từ vô số năm qua đã được thế giới Hồng Hoang công nhận, chiến đấu lực của Tây Vương Mẫu tuyệt đối có thể xưng là thủ lĩnh của nữ tiên, không có chút thân phận giả dối nào.

Tây Vương Mẫu có pháp bảo mạnh, một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ là Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ, cũng có tọa kỵ cực kỳ cường hãn là Kim Phượng Hoàng, cũng có cực phẩm tiên thiên linh căn tương đương cường hãn là Tiên Thiên Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ.

Đây tuyệt đối là một trong những siêu cấp cường giả vô cùng giàu có của thế giới Hồng Hoang.

Nếu không phải thời gian trước ba người Tây Vương Mẫu xảy ra biến động kịch liệt, dẫn đến Tây Vương Mẫu tâm thần bất định, chiến đấu lực suy yếu rất nhiều, chiến đấu lực của Tây Vương Mẫu tuyệt đối còn phải cao hơn, ít nhất cũng là thứ hạng mà người khác không thể tưởng tượng được.

Nghĩ đến thôi cũng khiến người ta có chút thổn thức không thôi.

Hồi lâu sau, trên không trung cuối cùng lại xuất hiện một đạo kim quang khác.

Kim quang xuất hiện trên không trung rồi bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Cuối cùng có một bóng người xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy bóng người này thanh bào quấn thân, tóc búi gọn gàng, chân đi giày vải gai, thân khoác một túi vải.

Mắt như sao sáng lấp lánh, khí thế như hồng, ngồi như núi.

Dáng đi như rồng như hổ, bước đi không chạm bụi trần, đi như gió nhẹ thổi liễu, lại như gió mạnh lướt qua, không vương bụi trần.

Mắt sao hơi khép, lúc thì sao sáng lấp lánh, hoặc như khinh cuồng, hoặc như trầm ổn, hoặc như bỉ ổi.

Không hề né tránh ánh mắt, nhìn chằm chằm người khác hoặc như kẻ ngốc mỉm cười, đây mới là chân đạo.

Thấy bộ dạng này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh thán.

Vị đạo sĩ xuất hiện trên không trung này, thật có chút xa lạ.

Có chút xa lạ lại có chút quen thuộc, thật sự không biết người này rốt cuộc là ai.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang suy đoán, đột nhiên có một vị cường giả lên tiếng.

"Người này… người này không phải là Nhiên Đăng đạo nhân sao?" Lời này vừa ra, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một trận kinh ngạc.

"Nhiên Đăng đạo nhân?" Nhiên Đăng đạo nhân đã im hơi lặng tiếng rất lâu rồi.

Không ngờ Nhiên Đăng đạo nhân này lại xuất hiện, và trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực còn xếp hạng 55.

Chiến đấu lực của Nhiên Đăng đạo nhân này lại mạnh như vậy sao?

Thậm chí còn vượt qua cả Tây Vương Mẫu?

Nói thật ra, chiến đấu lực của Nhiên Đăng đạo nhân này không nên mạnh như vậy, ít nhất cũng không thể mạnh hơn Tây Vương Mẫu.

Nhưng Bảng Xếp Hạng Chiến Lực lại xếp hắn ở trước Tây Vương Mẫu, thật có chút khó tin.

Có lẽ là vì Tây Vương Mẫu gần đây xảy ra biến cố, chiến lực tổn

hại lớn, nếu không rất khó giải thích nguyên nhân chiến đấu lực của Nhiên Đăng đạo nhân xếp trên Tây Vương Mẫu.

Chương 694

Nói đi cũng phải nói lại, chiến đấu lực của Nhiên Đăng đạo nhân cũng khá cường đại.

Đầu tiên là pháp bảo của hắn khá cường hãn.

Tuy lúc xếp hạng pháp bảo, Nhiên Đăng đạo nhân đã phải chịu sự sỉ nhục của vô số cường giả, nhưng Nhiên Đăng đạo nhân vẫn có ba kiện pháp bảo lên bảng.

Phân biệt là Thất Bảo Linh Lung Tháp xếp hạng 100, Càn Khôn Xích xếp hạng 51, và một trong Lục Linh Đăng là U Minh Linh Cữu Đăng xếp hạng 26.

Điều này không thể không nói, Nhiên Đăng đạo nhân rất mạnh.

Trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ sau đó, Nhiên Đăng đạo nhân cũng có một con hung thú lên bảng, chính là Tam Nhãn Linh Hầu trong truyền thuyết, xếp hạng 63 trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ.

Nội tình này cũng khá cường đại, không thể không nói cũng khiến người ta kinh ngạc.

Sau đó đến Bảng Xếp Hạng Tiên Tư, Nhiên Đăng đạo nhân không lên bảng.

Bởi vì có người tiết lộ bản thể của Nhiên Đăng đạo nhân.

Bản thể của Nhiên Đăng đạo nhân là một cỗ quan tài.

Đây cũng là nguyên nhân Nhiên Đăng đạo nhân không thể lên Bảng Xếp Hạng Tiên Tư.

Nhiều người cũng vì vậy mà chế giễu Nhiên Đăng đạo nhân.

Lúc đó vị cường giả kia trực tiếp nói ra bản thể của Nhiên Đăng

đạo nhân, trực tiếp nói Nhiên Đăng đạo nhân là kẻ xui xẻo.

Lúc đó còn suýt nữa làm Nhiên Đăng đạo nhân tức chết.

Bản thể của Nhiên Đăng đạo nhân là cỗ quan tài tiên thiên đầu tiên.

Sở dĩ hắn có được ngọn U Minh Linh Cữu Đăng đó, nguyên nhân chính là U Minh Linh Cữu Đăng là bạn sinh linh bảo của hắn, vì vậy mới để hắn có được kiện pháp bảo đó.

Thực tế cũng đúng như vậy.

Cuối cùng vì nguyên nhân nội tình, Nhiên Đăng đạo nhân không thể lên Bảng Xếp Hạng Tiên Tư, và còn bị người ta tiết lộ bí mật, bị cả thế giới Hồng Hoang chế giễu một phen.

Chuyện như vậy coi như là đã vén lên tấm màn che giấu sâu nhất của hắn, trực tiếp bị người ta phơi bày ra.

Sau này vì chuyện này mà trực tiếp dẫn đến tâm thái của Nhiên Đăng đạo nhân mất cân bằng, đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn chửi bới thậm tệ, trực tiếp chọc giận Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Sau này Nguyên Thủy Thiên Tôn đi khắp thế giới tìm hắn, cuối cùng thật sự bị Nguyên Thủy Thiên Tôn tìm thấy bản thể của hắn.

Sau khi bị Nguyên Thủy Thiên Tôn đánh vỡ sức mạnh bản thể, hắn hiển nhiên không thể thoát khỏi thủ đoạn của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Ngay trong thời khắc sinh tử tồn vong này, hắn cuối cùng vẫn nhẫn nhục cầu sống, quyết định cầu xin Nguyên Thủy Thiên Tôn tha mạng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nể tình ngày xưa, cuối cùng quyết định tha cho hắn một mạng.

Từ đó, Nhiên Đăng đạo nhân liền đi theo bên cạnh Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thủ đoạn của Nhiên Đăng đạo nhân dù sao cũng tương đối lợi hại.

Kể từ đó, y liền trở thành cánh tay phải đắc lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Có lẽ Nhiên Đăng đạo nhân đi theo bên cạnh Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nhận được vô số lợi ích, đây mới là nguyên nhân thực lực của hắn tăng vọt chăng?

Hiện nay, chiến lực của hắn quả thực đã tăng lên rất nhanh, thậm chí còn vượt qua cả Tây Vương Mẫu.

Không thể không nói, tên này cũng coi như là trong họa có phúc.

Sâu trong Ngọc Hư Cung, Nhiên Đăng đạo nhân đang khoanh chân ngồi đó.

Lúc này, y nhìn hình ảnh của mình trên không trung, trong mắt lộ ra vẻ vui mừng.

Chính bản thân y cũng lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết, bởi vì y chưa bao giờ dám mơ tưởng có thể xếp hạng cao như vậy.

Chỉ cần có thể xếp ở tầm trung của Bảng Chiến Lực là đã đủ rồi.

Nào ngờ hiện tại lại xếp ở vị trí thứ 55 trên Bảng Chiến Lực, thậm chí còn một bước vượt qua cả Tây Vương Mẫu.

Đối với y mà nói, đây quả thực là một niềm vui bất ngờ.

Chẳng phải điều này có nghĩa là chiến lực của y đã vượt qua Nữ Tiên đứng đầu Hồng Hoang sao?

Đối với y mà nói, đây tuyệt đối là một niềm vui bất ngờ to lớn, tự nhiên khiến y mừng rỡ khôn xiết.

Ngay khi y đang vui mừng, bên cạnh bỗng nhiên truyền đến một giọng nói lạnh lùng: "Nhiên Đăng, không ngờ chiến lực của ngươi lại đạt đến mức độ này?

Cũng đáng mừng, đáng mừng!" Nghe thấy giọng nói này, thân thể Nhiên Đăng đạo nhân chấn động.

Người này không phải ai khác, chính là giọng nói của đại lão gia Xiển Giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại chúc mừng mình sao?

E rằng không đơn giản như vậy, nói không chừng còn có nguyên nhân nào khác.

Nghĩ đến đây, Nhiên Đăng đạo nhân hít sâu một hơi, rồi cuối cùng mở miệng nói: "Đa tạ Thánh nhân!

Nhiên Đăng có được ngày hôm nay, đều là do Thánh nhân tài bồi." Nhiên Đăng đạo nhân đặt vị thế của mình rất thấp.

Người xưa có câu, người dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Y đã đắc tội với Nguyên Thủy Thiên Tôn, bị Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt tại trận.

Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể tha cho y một mạng đã là ân huệ ngoài pháp luật.

Y phải cung cung kính kính, cẩn thận làm tốt bổn phận của mình, nếu không thật sự có nguy cơ mất mạng.

May mà Nguyên Thủy Thiên Tôn không nói gì thêm, điều này không khỏi khiến Nhiên Đăng đạo nhân âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Quả nhiên là người dưới mái hiên, không thể không cúi đầu. ---------- Ngay lúc tâm trạng Nhiên Đăng đạo nhân đang uất ức, tại Tây Côn Luân, Tây Vương Mẫu lúc này trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì ngay cả nàng cũng không ngờ, chiến lực của Nhiên Đăng đạo nhân lại mạnh hơn mình.

Đây chẳng phải là chuyện tào lao sao?

Tên Nhiên Đăng đạo nhân này có thủ đoạn gì, người khác không biết chẳng lẽ nàng còn không biết sao?

Mặc dù nội tình sâu dày, thực lực mạnh mẽ, nhưng so với Tây Vương Mẫu nàng, vẫn còn kém xa, thậm chí có thể nói không phải là đối thủ của mình.

Nhưng không ngờ bây giờ lại xếp trên cả đầu nàng.

Thật sự khiến nàng không ngờ tới.

Xem ra mình thật sự đã sa sút quá lâu rồi, nếu không không thể để tên Nhiên Đăng đạo nhân này trèo lên đầu mình được.

Nghĩ đến đây, Tây Vương Mẫu không khỏi tự giễu lắc đầu.

Thật sự khiến nàng có chút khó chịu. ---------- Ngay lúc các cường giả Hồng Hoang đang bàn tán sôi nổi, đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. [Hồng Hoang Chiến Lực Bảng xếp hạng thứ 55: Nhiên Đăng đạo nhân.

Một trong những Tiên thiên sinh linh, bản thể là chiếc quan tài đầu tiên của Tiên thiên.

Nội tình mạnh mẽ, thực lực hùng hậu.

Vì vậy được lên Bảng Chiến Lực.

Trị số chiến lực: 3.601 vạn!] [Hồng Hoang Chiến Lực Bảng xếp hạng thứ 55 Nhiên Đăng đạo nhân, phần thưởng: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên thiên thanh khí, mười luồng Huyền hoàng chi khí, 100 viên Luyện Thể Đan!] Sau khi nhìn thấy những dòng chữ này, chúng sinh Hồng Hoang đều sững sờ.

Khoảnh khắc tiếp theo, không khỏi phá lên cười.

Bởi vì chiến lực này của Nhiên Đăng đạo nhân thực sự có chút kỳ lạ. 3.601 vạn, thực ra cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Nhưng mấu chốt của vấn đề nằm ở chỗ chiến lực của Tây Vương Mẫu là 3.600 vạn.

Tây Vương Mẫu chiến lực 3.600 vạn, Nhiên Đăng đạo nhân chiến lực 3.601 vạn.

Chiến lực hai người chỉ chênh nhau đúng 1 vạn.

Điều này có chút kỳ quái rồi, thậm chí còn mang lại cho người ta cảm giác vô cùng buồn cười.

Chỉ chênh nhau 1 vạn chiến lực, thật sự nực cười.

Ban đầu còn tưởng Nhiên Đăng đạo nhân mạnh hơn Tây Vương Mẫu rất nhiều, không ngờ chỉ mạnh hơn có 1 vạn.

Điều này thực sự khiến người ta không nhịn được cười.

Xem ra vẫn là Tây Vương Mẫu mạnh hơn một chút.

Người ta gặp biến cố, bất luận là trạng thái hay chiến lực đều có phần suy giảm, cho nên mới ngang tài ngang sức với Nhiên Đăng đạo nhân!

Nếu trạng thái của người ta hồi phục, chắc chắn sẽ bỏ xa Nhiên Đăng đạo nhân.

Sau khi nghĩ thông suốt những điều này, mọi người không khỏi có chút trêu chọc.

Chương 695

---------- Mà ở sâu trong Ngọc Hư Cung, Nhiên Đăng đạo nhân lúc này cũng có chút ngẩn người.

Không ngờ chiến lực của mình chỉ cao hơn Tây Vương Mẫu đúng 1 vạn.

Cao hơn đối phương 1 vạn, thế này còn gọi là cao sao?

Sắc mặt Nhiên Đăng đạo nhân không khỏi đen như đít nồi.

Điều này thực sự khiến y có chút tức giận, thậm chí có chút xấu hổ.

Tiếng cười nhạo của những kẻ trong thế giới Hồng Hoang truyền đến rõ mồn một.

Đây chẳng phải là đang chế nhạo Nhiên Đăng đạo nhân y sao?

Sắc mặt Nhiên Đăng đạo nhân lúc này càng đen hơn đít nồi.

Rõ ràng xếp hạng 55 trên Bảng Chiến Lực, nhưng vẫn trở thành mục tiêu chế giễu của chúng sinh Hồng Hoang.

Xem ra Nhiên Đăng đạo nhân y thật sự đã trở thành trò cười của thế giới Hồng Hoang rồi.

Mà ở Tây Côn Luân, Tây Vương Mẫu cũng có chút ngẩn người.

Chiến lực của tên Nhiên Đăng đạo nhân này chỉ cao hơn nàng 1 vạn thôi sao?

Chiến lực gần như tương đương thế này, ngay cả Tây Vương Mẫu cũng cảm thấy có chút buồn cười.

Cứ như vậy, mình chỉ cần ăn một quả bàn đào là có thể vượt qua đối phương rồi?

Nàng không khỏi dở khóc dở cười lắc đầu.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang chế nhạo, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự cũng biến mất theo.

Thay vào đó là một luồng kim quang kịch liệt khác.

Sau khi thấy luồng kim quang này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Cuối cùng lại có cường giả mới xuất hiện sao?

Bọn họ muốn xem xem, kẻ xếp trên Nhiên Đăng đạo nhân rốt cuộc là ai.

Bảng Chiến Lực Hồng Hoang càng về sau càng kịch tính, càng khiến người ta phấn khích.

Những cường giả như Nhiên Đăng đạo nhân, Tây Vương Mẫu đều đã lần lượt xuất hiện, vậy thì tiếp theo là ai đây?

Sẽ là một cường giả xa lạ?

Hay là một cường giả ai cũng biết?

Mỗi người đều vô cùng mong đợi nhìn lên hư không.

Bọn họ muốn xem xem tiếp theo rốt cuộc là ai xuất hiện.

Luồng kim quang khổng lồ trên không trung diễn hóa một hồi lâu, cuối cùng cũng có một thân ảnh xuất hiện.

Sau khi thân ảnh này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu quan sát, ai cũng không muốn bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Chỉ thấy xuất hiện trên hư không là một thân ảnh khổng lồ.

Cảnh tượng thân ảnh này che trời lấp đất trên không trung thực sự khiến người ta kinh thán.

Nhìn thấy hình tượng khổng lồ như vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô. "Đây là...

đây là hình thái Titan!" "Xuất hiện là một vị siêu cấp cường giả của Vu tộc!" Thấy vậy, rất nhiều người trong chúng sinh Hồng Hoang đều kinh hô.

Cuối cùng lại có cường giả Vu tộc xuất hiện sao?

Nói cho đúng thì, số cường giả Vu tộc lên bảng không nhiều.

Hiện tại chỉ có 5 vị cường giả lên bảng.

Tuy thứ hạng đều khá cao, nhưng số lượng thật sự không thể coi là nhiều.

Lần lượt là Khoa Phụ xếp hạng ?, Hậu Nghệ xếp hạng 72, Xi Vưu xếp hạng 65, Hình Thiên xếp hạng 64, và Cửu Phượng xếp hạng 60.

Mặc dù thứ hạng đều tương đối cao, nhưng so với Yêu tộc thì số người lên bảng quả thực không nhiều.

Hiện tại cuối cùng lại có Vu tộc lên bảng.

Vậy thì bọn họ muốn xem xem rốt cuộc là ai.

Một vị đại năng Vu tộc mới lên bảng, tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của chúng sinh Hồng Hoang.

Rất lâu sau, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện.

Chỉ thấy xuất hiện trên không là một Titan vô cùng khổng lồ.

Titan này trên không trung, hình dạng có thể nói là vô cùng quỷ dị.

Đó là một thân hổ khổng lồ.

Khác với hổ bình thường là trên thân hổ toàn thân đều phủ đầy vảy vàng.

Vảy vàng trên không trung có thể nói là lấp lánh sinh huy, quả thật là đẹp đến cực điểm.

Ngoài ra còn có một đôi cánh khổng lồ.

Đôi cánh này không hề thua kém cánh của Kim Sí Đại Bằng, cũng là một tồn tại che trời lấp đất.

Ngoài ra, điều quỷ dị nhất là Titan này lại không có đầu hổ, thay vào đó là một khuôn mặt người, hơn nữa còn là khuôn mặt của một mỹ nhân.

Thực sự quỷ dị đến cực điểm.

Trên tai trái của khuôn mặt mỹ nhân đó treo một con thanh xà khổng lồ.

Lúc này, con thanh xà đó đang uốn lượn trên không, trông vô cùng đáng sợ.

Mà dưới chân của Titan này, là hai con rồng khổng lồ đang bay lượn.

Thấy cảnh tượng này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức hiểu ra, lập tức biết được thân phận của người này.

Đây chẳng phải là một trong Thập Nhị Tổ Vu, Nhục Thu sao?

Chiến lực của tên này có thể nói là tương đối mạnh mẽ.

Tên này là Kim chi Tổ Vu, công kích lực có thể nói là tương đối cường hãn.

Chỉ là không ngờ tên này lại là người đầu tiên lên bảng.

So sánh như vậy, chẳng phải Nhục Thu là người yếu nhất trong Thập Nhị Tổ Vu sao?

Thật sự có chút bất ngờ.

Kim chi Tổ Vu, công kích lực vô song, không ngờ bây giờ chỉ là tồn tại đầu tiên lên bảng.

Quả thực là ngoài sức tưởng tượng.

Trên Thiên đình, đông đảo Yêu tộc nhìn hình ảnh trên không trung, cũng nghiến răng nghiến lợi.

Thật không ngờ đám Tổ Vu kia đến bây giờ mới bắt đầu thực sự ra tay.

Phải biết rằng Vu tộc Tổ Vu đến bây giờ vẫn còn mười vị.

So sánh như vậy, số người Vu tộc lên bảng ít nhất cũng sẽ có 15 vị, không hề ít hơn Yêu tộc bọn họ.

Yêu tộc đến hiện tại đã có mười hai vị lên bảng.

Yêu tộc còn có bốn vị có khả năng lên bảng, lần lượt là Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Sư Côn Bằng, và Yêu Hoàng Phục Hy.

So sánh như vậy, vẫn là ở thế ngang ngửa với Vu tộc.

Tuy nhiên, tổng hợp lại, thứ hạng của Vu tộc dường như cao hơn một chút.

Nghĩ đến đây, sắc mặt mấy vị lãnh tụ Yêu tộc có chút không vui.

Dù sao Vu tộc đến bây giờ mới bắt đầu thực sự ra tay, còn Yêu tộc dường như đã có chút gắng sức quá mức.

Thập Đại Yêu Thánh đã lần lượt lên bảng, chỉ còn lại mấy vị lãnh tụ bọn họ.

So sánh như vậy, Yêu tộc thật sự có khả năng rơi vào thế yếu.

Mặc dù những người có thể lên bảng cơ bản đều ngang tài ngang sức, nhưng thứ hạng của Yêu tộc phổ biến thấp hơn một chút, có một

số thậm chí chỉ là cường giả cấp ngưỡng cửa như Phi Liêm, như Khâm Nguyên.

So sánh như vậy, Yêu tộc quả thực có phần yếu thế hơn.

Số người lên bảng cơ bản là như nhau, nhưng thứ hạng của Yêu tộc lại có phần thấp hơn, tự nhiên khiến sắc mặt Yêu tộc có chút không tốt.

Tuy nhiên, may mắn là về chiến lực cao cấp, Yêu tộc nhiều hơn Vu tộc một chút.

Chương 696

Cường giả cấp Chuẩn Thánh Yêu tộc cũng nhiều hơn Vu tộc, nếu không thật khó mà đối kháng với Vu tộc.

Điểm này cuối cùng cũng cho các lãnh tụ Yêu tộc một chút tự tin.

Đặc biệt là đám Tổ Vu của Vu tộc bây giờ mới bắt đầu lên bảng, trên Bảng Chiến Lực ưu thế quả thực thuộc về Vu tộc.

Chỉ là nói về chiến lực đỉnh cao nhất, Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều có sự tự tin rất lớn.

Bọn họ có sự tự tin tuyệt đối, có thể xếp trên Đế Giang của Vu tộc.

Nếu bọn họ thật sự có thể xếp trên Đế Giang, vậy thì hai người họ còn có thể gỡ gạc lại chút thể diện cho Yêu tộc.

Dù sao nói về chiến lực đỉnh cao nhất, bọn họ mạnh hơn Vu tộc.

Nhục thân chiến lực của các Tổ Vu tuy tương đối cường hãn, nhưng thủ đoạn thì lại có phần thiếu thốn, chỉ có lực lượng pháp tắc và lực lượng nhục thân.

Nhưng các loại thủ đoạn của Yêu tộc lại phong phú hơn nhiều.

Hai người bọn họ trong tay lại có pháp bảo vô cùng cường hãn của riêng mình, tự nhiên có sự tự tin tuyệt đối.

Không chỉ các lãnh tụ Yêu tộc lúc này đang bàn tán sôi nổi, mà vạn vật Hồng Hoang cũng đều bàn tán.

Mỗi người đều nhìn chằm chằm vào Titan khổng lồ trên không trung.

Dù sao đây cũng là Tổ Vu của Vu tộc, còn là vị Tổ Vu đầu tiên của

Vu tộc lên bảng, tự nhiên có thể khơi dậy hứng thú của chúng sinh Hồng Hoang.

Ai cũng không ngờ vị Tổ Vu đầu tiên xuất hiện lại là Kim chi Tổ Vu Nhục Thu.

Nhục Thu là Kim chi Tổ Vu, sở hữu Kim chi pháp tắc, công kích lực và chiến lực gần như có thể nói là tương đối cường hãn.

Lực phòng ngự của bản thân y cũng vô song.

Chỉ là không ngờ y lại là vị Tổ Vu đầu tiên lên bảng.

Điều này chẳng phải đại biểu cho việc Nhục Thu là kẻ có chiến lực yếu nhất trong Thập Nhị Tổ Vu sao? 12 Tổ Vu chiến lực, tự nhiên cũng có mạnh có yếu, có cao có thấp.

Chúng sinh Hồng Hoang bao nhiêu năm nay, chưa bao giờ biết được thứ hạng chiến lực của Thập Nhị Tổ Vu.

Hiện tại vừa hay có thể mượn Hồng Mông Tử Kim Bảng, phân tích kỹ một chút chiến lực trong 12 Tổ Vu.

Trong Thập Nhị Tổ Vu, Thủy chi Tổ Vu và Hỏa chi Tổ Vu đã chết, chỉ còn lại mười đại Tổ Vu.

Chiến lực của mười đại Tổ Vu này rốt cuộc là tình huống gì, không ai biết.

Đúng là phải phân tích kỹ một chút để phân cao thấp.

Chúng sinh Hồng Hoang vẫn ngẩng đầu nhìn lên không trung, nhìn thân ảnh khổng lồ đó.

Thân ảnh khổng lồ vẫn đang nhe nanh múa vuốt trên không, thể hiện thần thái vô tận của mình.

Rất lâu sau, cuối cùng cũng có đại đạo văn tự giáng lâm. [Hồng Hoang Chiến Lực Bảng xếp hạng thứ 54: Vu tộc Nhục Thu.

Do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành.

Kim chi Tổ Vu trong Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, chưởng khống Kim chi pháp tắc, uy lực vô song, chiến lực vô cùng, vì vậy được lên Bảng Chiến Lực.

Trị số chiến lực: 6.110 vạn!] [Hồng Hoang Chiến Lực Bảng xếp hạng thứ 54 Nhục Thu, phần thưởng: 100 viên Luyện Thể Đan!] Sau khi nhìn thấy những dòng chữ này, chúng sinh Hồng Hoang đều sững sờ, sau đó lại là một trận xôn xao.

Ai cũng không ngờ bước nhảy chiến lực lại lớn đến như vậy.

Điều này quả thực là ngoài sức tưởng tượng.

Xếp hạng 55 Nhiên Đăng đạo nhân chiến lực là 3.601 vạn, nhưng đến Nhục Thu, chiến lực lại lên tới hơn 6.100 vạn.

Bước nhảy này cũng quá lớn rồi?

Một lúc vượt qua hơn 3.000 vạn chiến lực.

Đây tuyệt đối là chuyện ngoài sức tưởng tượng, thậm chí có thể nói là không thể tin nổi.

Ai cũng không ngờ, lần này bước nhảy lại lớn đến vậy.

Xếp hạng 60 Cửu Phượng chỉ có 1.600 vạn chiến lực.

Xếp hạng 59 Ngũ Đức Kỳ Lân, chiến lực mới lên 3.300 vạn.

Từ hạng 59 đến hạng 55, bước nhảy chiến lực cơ bản đều rất nhỏ.

Mà đến hạng 54 Tổ Vu, một lúc vượt qua hơn 3.000 vạn chiến lực, quả thực có chút ngoài sức tưởng tượng.

Không hổ là các Tổ Vu của Vu tộc, chiến lực quả thực là ngoài sức tưởng tượng, thậm chí có thể nói là tồn tại không thể tin nổi.

Ai cũng không ngờ bước nhảy chiến lực lại lớn như vậy, thật khiến người ta cảm thấy vô cùng khủng bố.

Mỗi người đều cảm thấy da đầu tê dại.

Không hổ là Tổ Vu của Vu tộc, chỉ riêng chiến lực như vậy đã thuộc về tồn tại ngoài sức tưởng tượng rồi.

Bất kể là ai, đều không có tư cách coi thường các Tổ Vu.

Có lẽ thứ hạng càng cao, bước nhảy chiến lực cũng càng lớn chăng.

Dù sao lúc trên Bảng Nhục Thân cũng là như vậy.

Xem ra thứ hạng tiếp theo cũng càng lúc càng kịch tính, càng có nhiều thứ để xem rồi. --------- Trong đại điện Tổ Vu khổng lồ ở thánh địa Vu tộc, có một thân ảnh khổng lồ, vào khoảnh khắc này biểu đạt sự bất mãn tương đối.

Người này không phải ai khác, chính là Kim chi Tổ Vu. "Thật không ngờ ta, đường đường là Kim chi Tổ Vu, lại là kẻ yếu nhất trong đám huynh đệ tỷ muội?" Thân ảnh khổng lồ đó nói giọng ồm ồm, dường như tương đối tức giận.

Mà các Tổ Vu khác thì cười ha hả.

Bao nhiêu năm nay, bọn họ thường xuyên luận bàn, nhưng chưa bao giờ thực sự phân cao thấp.

Cũng chỉ có Hỏa chi Tổ Vu và Thủy chi Tổ Vu phân cao thấp, và còn vì thế mà vẫn lạc.

Các huynh đệ tỷ muội khác chưa bao giờ thực sự phân cao thấp, bởi vì chiến lực của bọn họ cơ bản đều tương đương nhau, muốn thực sự phân cao thấp là rất khó.

Chỉ có đại ca Đế Giang và tiểu muội Huyền Minh, là có sự khác

biệt với những người khác.

Đại ca Đế Giang chiến lực là mạnh nhất, tiểu muội Huyền Minh chiến lực là yếu nhất.

Chiến lực của những người khác cơ bản không chênh lệch nhiều.

Muốn phân cao thấp cũng rất khó, trừ phi đánh đến nổi lửa thật mới được.

Nay mượn Hồng Mông Tử Kim Bảng phân cao thấp cũng được.

Chỉ là không ngờ mình lại là kẻ yếu nhất.

Kim chi Tổ Vu quả thực có chút khó chịu.

Y không cho rằng mình sẽ yếu hơn người khác.

Bất luận là nhục thân của mình hay là pháp tắc của mình, y đều không cho rằng mình yếu hơn người khác.

Lúc trên Bảng Nhục Thân, nhục thân của y tuy xếp thứ hai từ dưới lên trong các Tổ Vu, nhưng dù sao cũng không phải là hạng chót nên không quá bẽ mặt.

Nhưng không ngờ đến Bảng Chiến Lực thật sự, mình lại trở thành kẻ chót bảng.

Điều này quả thực khiến Nhục Thu có chút khó chịu.

Thấy Nhục Thu khó chịu như vậy, một thân ảnh to lớn khác, ha ha ha cười lên. "Để ngươi cũng xem xem lúc trước ta khó chịu đến mức nào." Người nói chuyện này là Điện chi chủ, tên là Ông Tư.

Lúc xếp hạng trên Bảng Nhục Thân, y là kẻ có nhục thân yếu nhất trong Thập Nhị Tổ Vu.

Lúc đó trên Bảng Nhục Thân, nhục thân của y xếp hạng 28, là kẻ yếu nhất trong các Tổ Vu.

Điều này tự nhiên khiến y tương đối uất ức, thậm chí có thể nói là uất ức một thời gian dài.

Có lúc còn khiến y nghĩ rằng mình chính là kẻ yếu nhất trong Thập Nhị Tổ Vu.

Không ngờ nay công bố Bảng Chiến Lực, mình lại lật ngược tình thế.

Điều này khiến Ông Tư vui mừng khôn xiết.

Nhìn bộ dạng hả hê của Điện chi Tổ Vu, Nhục Thu không khỏi liếc mắt một cái.

Y chưa bao giờ cho rằng mình sẽ yếu hơn hắn, chỉ là không ngờ nay lại bị tên này vượt qua.

Thực sự khiến y có chút khó chịu.

Nhìn bộ dạng của hai người, những người khác cũng có chút không nhịn được cười.

Chương 697

Mộc chi Tổ Vu Cú Mang mở miệng nói: "Được rồi, được rồi, chúng ta cứ xem kỹ là được!

Hồng Mông Tử Kim Bảng có uy tín gần như có thể nói là không có bất kỳ sai sót nào.

Thứ hạng của nó chính là thứ hạng cuối cùng, tin rằng sẽ không có nhiều biến động.

Đúng lúc cũng có thể để huynh đệ chúng ta phân cao thấp, sao lại không vui chứ?

Cứ xem kỹ là được." Nghe lời của Cú Mang, Nhục Thu liếc mắt.

Hóa ra không phải ngươi xếp hạng chót à...

Nhưng cuối cùng y vẫn không nói gì.

Đối phương nói không sai, chỉ cần xem kỹ là được.

Đúng lúc 12 huynh đệ bọn họ cũng có thể nhân cơ hội này phân cao thấp, quả thực là được.

Rất lâu sau, thân ảnh của y cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự trên không cũng đã biến mất.

Thay vào đó là một luồng kim quang siêu cấp kịch liệt khác.

Nhìn luồng kim quang này, nội tâm của tất cả mọi người đều trở nên nóng rực.

Rốt cuộc là sinh linh nào có thể vượt qua Tổ Vu Nhục Thu đây?

Sẽ là các Tổ Vu khác sao?

Hay là những sinh linh khác?

Thật đáng để tìm hiểu.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu quan sát.

Luồng kim quang kịch liệt trên không cuối cùng lại một lần nữa bắt đầu diễn hóa.

Một lát sau, kim quang đại phóng, cuối cùng có một thân ảnh mờ mờ ảo ảo diễn hóa ra.

Chỉ là thân ảnh này chìm trong kim quang, vẫn chưa nhìn rõ.

Tất cả mọi người đều có chút nóng lòng.

Rốt cuộc là ai đây?

Rất lâu sau, cuối cùng lại có một thân ảnh vô cùng vĩ ngạn xuất hiện.

Thân ảnh này vô cùng khổng lồ, lại là một hình thái Titan chiến đấu của Vu tộc.

Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang một trận kinh hô.

Bởi vì tất cả mọi người đều hiểu ra, xuất hiện trên không không phải ai khác, tuyệt đối lại là một vị Tổ Vu.

Bởi vì giữa trời đất Hồng Hoang rất hiếm có người khổng lồ như vậy, chỉ có hình thái Titan của Tổ Vu Vu tộc mới khổng lồ như thế.

Rất rõ ràng, thân ảnh trên không vô cùng vĩ ngạn, tuyệt đối lại là một vị siêu cấp cường giả của Vu tộc.

Rất lâu sau, kim quang trên không cuối cùng dần dần ảm đạm đi.

Thân ảnh vô cùng vĩ ngạn đó cũng dần dần lộ ra.

Nhìn thân ảnh khổng lồ đó, rất nhiều người đều thốt lên một tiếng kinh thán, bởi vì thân ảnh này thực sự có chút quỷ dị.

Một số nữ tử nhát gan, dường như vào khoảnh khắc này còn che

miệng lại.

Chỉ thấy thân ảnh xuất hiện trên không là một hình dạng nửa người nửa chim.

Hình thái này quả thực khiến người ta có chút khó chịu.

Đầu của thân ảnh này là một cái đầu người bình thường, dáng vẻ cũng khoảng một nam tử trung niên bình thường.

Khuôn mặt chữ quốc, mày rậm mắt to, trông có vẻ bình thường.

Nhưng tiếp theo đó lại là một thân chim vô cùng to lớn.

Trên thân chim có đôi cánh ngũ sắc sặc sỡ, nhìn chung thực ra cũng khá đẹp.

Nhưng kết hợp với khuôn mặt người kia thì quả thực có chút đáng sợ.

Dái tai của tên nửa người nửa chim này có thể nói là cực kỳ lớn, gần như lớn hơn cả khuôn mặt của hắn.

Hai bên dái tai treo hai con thanh xà khổng lồ, mỗi bên một con.

Lúc này, hai con thanh xà khổng lồ đó đang nhe nanh múa vuốt trên không.

Cảnh tượng như vậy thực sự có chút quỷ dị, có chút đáng sợ.

Bất cứ ai cũng hít một hơi khí lạnh.

Ngoài ra, trên tay của người khổng lồ này còn cầm một con cự xà màu đỏ.

Con cự xà màu đỏ này còn to lớn hơn cả hai con thanh xà kia.

Hình tượng như vậy thực sự có chút đáng sợ.

Nhưng chuyện đáng sợ hơn còn chưa hết, bởi vì xung quanh thân thể hắn còn bao phủ vô số lôi xà.

Những tia sấm sét vô tận này không ngừng biến đổi bên cạnh thân ảnh này.

Nhìn từ xa, phảng phất như một vị Lôi thần có tạo hình vô cùng kỳ quái. "Oanh!!!" Tất cả mọi người vào khoảnh khắc này đều kích động, thậm chí hoàn toàn tiến vào trạng thái sôi trào huyên náo.

Bởi vì thân ảnh trên không tất cả mọi người đều nhận ra.

Đây lại là một Tổ Vu, một Tổ Vu khác của Vu tộc!

Đây chẳng phải là một trong Thập Nhị Tổ Vu, Điện chi Tổ Vu sao?

Lúc trên Bảng Nhục Thân, y là người đầu tiên trong các Tổ Vu lên bảng.

Còn tưởng rằng tổng hợp chiến lực, thực lực của y cũng là yếu nhất, không ngờ lại lật ngược thế cờ.

Chiến lực của y lại mạnh hơn Kim chi Tổ Vu Nhục Thu.

Quả thực khiến người ta không ngờ tới.

Thật đúng là đến muộn.

Bởi vì lúc đó chúng sinh Hồng Hoang đều đoán y là Tổ Vu yếu nhất, cuối cùng lại để y lật ngược thế cờ.

Thật sự không ngờ.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này tự nhiên có chút kinh thán.

Bởi vì Vu tộc bọn họ nguyên thần có khiếm khuyết, không thể tu luyện đạo pháp, chỉ có thể tu luyện lực lượng nhục thân của mình cùng với lực lượng pháp tắc bẩm sinh.

Chỉ bằng năng lực như vậy, lại có thể xếp hạng cao như thế trên Bảng Chiến Lực, tự nhiên khiến bọn họ kinh thán.

Chỉ là chúng sinh Hồng Hoang lại có chút nghi hoặc.

Lực chiến đấu chủ yếu của Vu tộc chính là lực chiến đấu nhục thân.

Nhục thân yếu tức là chiến lực yếu, nhục thân mạnh tức là chiến lực mạnh!

Lực lượng pháp tắc của bọn họ so ra cũng thuộc loại phụ trợ.

Chỉ là không ngờ, Điện chi Tổ Vu Ông Tư lại lật ngược thế cờ.

Nhục thân của tên này yếu hơn Nhục Thu, nhưng chiến lực lại mạnh hơn Kim chi Tổ Vu.

Thật có chút khó tin.

Xem ra là khả năng khống chế lực lượng pháp tắc của y mạnh hơn Kim chi Tổ Vu, nếu không không thể nào lật ngược thế cờ.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán sôi nổi, cuối cùng cũng có đại đạo văn tự xuất hiện. [Hồng Hoang Chiến Lực Bảng xếp hạng thứ 53: Tổ Vu Ông Tư, một trong Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, Điện chi Tổ Vu, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành.

Mặt người thân chim, tai treo thanh xà, tay cầm hồng mãng, sở hữu Điện tử pháp tắc, thân thể sấm sét, uy lực vô cùng.

Vì vậy được lên Bảng Chiến Lực.

Trị số chiến lực: 6.215 vạn!] [Hồng Hoang Chiến Lực Bảng xếp hạng thứ 53 Điện chi Tổ Vu Ông Tư, phần thưởng: 100 viên Luyện Thể Đan, một viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan!] Thấy những thông tin này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh thán.

Không hổ là Tổ Vu của Vu tộc, quả thực khiến người ta khó có thể tưởng tượng. ------- Trong đại điện Tổ Vu của Vu tộc, Nhục Thu

không khỏi bĩu môi.

Chương 698

"Tên nhà ngươi, lại có thể dựa vào chênh lệch nhỏ như vậy mà xếp trên ta, thực sự khiến người ta tức giận." Nhục Thu tự nhiên có chút không vui, bởi vì chênh lệch giữa hai người lại nhỏ như vậy.

Nếu chênh lệch lớn hơn một chút, y cũng đành chịu.

Chỉ là không ngờ chênh lệch lại chỉ có một chút.

Tự nhiên khiến y tương đối khó chịu.

Chuyện như vậy quả thực còn khó chịu hơn cả ăn phải ruồi.

Quả thực khiến y tương đối khó chịu.

Mà Ông Tư, lại cười hắc hắc, trong mắt lộ ra vẻ vô cùng đắc ý.

Nói thật, thực ra bản thân y đã gần như từ bỏ.

Bởi vì nhục thân của y là yếu nhất, lúc đó Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng đã công bố.

Y đã cho rằng mình chính là tồn tại có chiến lực yếu nhất trong Thập Nhị Tổ Vu.

Chỉ là không ngờ có thể lật ngược thế cờ.

Đối với y mà nói, điều này đã đủ rồi.

Dù sao cũng đã nhận được niềm vui bất ngờ, còn đòi hỏi gì nữa?

Mấy vị Tổ Vu khác cũng cười hắc hắc.

Xem ra vị trí của bọn họ lại vững chắc thêm vài phần.

Trong bọn họ, người yếu nhất là Kim chi Tổ Vu Nhục Thu, thứ hai từ dưới lên là Điện chi Tổ Vu Ông Tư.

Hai vị yếu nhất đã lộ diện.

Bọn họ cũng coi như đã ra khỏi vòng nguy hiểm.

Những người còn lại dù xếp hạng thế nào, bọn họ cũng tương đối hài lòng.

Lúc này, hình ảnh khổng lồ trên không cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự tự nhiên cũng theo sau.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Luồng kim quang này sau khi xuất hiện trên không, liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Chúng sinh Hồng Hoang, vào khoảnh khắc này đều bàn tán sôi nổi, bởi vì bọn họ không biết rốt cuộc là cường giả khác hay vẫn là Tổ Vu của Vu tộc.

Cùng với việc công bố thứ hạng, bọn họ cũng càng lúc càng hưng phấn.

Rất lâu sau, cuối cùng có một thân ảnh khổng lồ, mờ mờ ảo ảo xuất hiện trên không.

Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại hiểu ra.

Đây lại là một Tổ Vu của Vu tộc. "Quả nhiên, đoán không sai chút nào, quả nhiên lại là một vị Tổ Vu sao?" "Phải biết rằng Tổ Vu có tới 12 vị, tuy đã chết hai vị, nhưng vẫn còn 10 vị, mới lên bảng hai vị thôi, còn đáng để mong đợi." "Nói cũng đúng, chúng ta cứ yên lặng chờ đợi là được." "E rằng đám Tổ Vu kia lúc này cũng đặc biệt tò mò." "Tin rằng thứ hạng chiến lực giữa bọn họ, bọn họ cũng không rõ lắm đâu nhỉ?" "Nói cũng đúng, đám Vu tộc kia tuy vô cùng hiếu chiến, nhưng e rằng ngay cả bọn họ cũng chưa thực sự phân rõ cao thấp?

Nói ra thì bọn họ còn mong đợi hơn chúng ta." "Haha, đến tầng thứ của bọn họ, muốn thực sự phân cao thấp là tương đối khó khăn, e

rằng bọn họ cũng không biết thứ hạng của mình rốt cuộc thế nào." "Nói cũng đúng, những kẻ đó có lẽ còn mong đợi hơn chúng ta, chúng ta chỉ cần yên lặng chờ đợi là được." "---------..." Rất nhiều người vào khoảnh khắc này đều bàn tán sôi nổi.

Rất lâu sau, quang mang trên không cuối cùng cũng ảm đạm đi.

Thân ảnh khổng lồ đó cũng cuối cùng diễn hóa ra.

Nhìn thân ảnh che trời lấp đất đó, rất nhiều người đều hít một hơi khí lạnh, bởi vì thân ảnh này quả nhiên lại có chút đáng sợ.

Những Titan này của Vu tộc, thực sự có chút xấu xí, thậm chí có thể nói là có chút hung tợn đáng sợ.

Cũng không biết gu thẩm mỹ của Vu tộc rốt cuộc là thế nào, mỗi một hình thái Titan lại đáng sợ như vậy.

Có rất nhiều nữ tử vào khoảnh khắc này đều buồn nôn, bởi vì hình tượng trên không thực sự có chút đáng sợ.

Bởi vì trên không lại là một kẻ mặt người thân thú.

Hơn nữa, khuôn mặt người của kẻ này còn cực kỳ xấu xí.

Toàn thân tím ngắt, trên mặt người còn có vô số mụn nhọt, quả thực vô cùng đáng sợ.

Trong khuôn mặt còn mờ mờ ảo ảo lộ ra vô số hắc khí.

Khuôn mặt người này bị hắc khí bao phủ, quả thực có chút đáng sợ.

Bởi vì trên khuôn mặt người, bất luận là miệng, mũi, hay là mắt, đều đang tuôn ra hắc khí đáng sợ.

Thậm chí ngay cả đôi tai khổng lồ kia cũng đang tuôn ra hắc khí.

Trong hắc khí mờ mờ ảo ảo lại lộ ra tử quang, thực sự đáng sợ vô

cùng.

Hình tượng đáng sợ này, thực sự khó có thể dùng lời để biểu đạt.

Trên đầu khuôn mặt người, mọc hai cái tai khổng lồ.

Hai cái tai khổng lồ này giống như tai chó, thẳng tắp chĩa lên trời.

Càng quỷ dị hơn là, trên tai của nó lại cũng treo hai con thanh xà.

Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi lại nổi da gà.

Bởi vì những người Vu tộc này thật sự có chút sở thích quái đản.

Những người này thích rắn đến vậy sao?

Chẳng lẽ bọn họ có thù với rắn sao?

Rất nhiều người vào khoảnh khắc này đều dở khóc dở cười. "Đám Vu tộc này rốt cuộc là sao vậy?" Có người vào khoảnh khắc này không khỏi cảm thấy một trận ớn lạnh. "Chẳng lẽ bọn họ thật sự có thù với rắn sao?" "Không phải tai treo rắn, thì là chân đạp rắn, bọn họ xem rắn là đồ trang sức à?" "Cái này ai mà biết được?" "Có lẽ đám Vu tộc này thích chơi rắn chăng?" Nghe lời của người này, người bên cạnh không khỏi liếc mắt. "Thật không hiểu những người này sao lại thế, mỹ nhân Vu tộc ở Hồng Hoang cũng khá nổi tiếng.

Có nhiều mỹ nhân để chơi như vậy, sao lại cứ phải chơi rắn chứ?

Thật khiến người ta nghĩ không thông." "Những lời này ngươi cũng dám nói ra sao?" "Chẳng lẽ ngươi không muốn sống nữa à?" "Ngươi thật sự không cần mạng nữa à?

Nếu chọc giận Vu tộc, cẩn thận cái mạng nhỏ khó giữ ------" "Vu tộc lại không phải Yêu tộc ------ Vu tộc vẫn rất dễ nói chuyện ------" "--------..." Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này, bàn tán sôi nổi.

Tất cả mọi người đều bày tỏ quan điểm nhất định về việc Vu tộc

chơi rắn.

Sau khi bàn luận xong, chúng sinh Hồng Hoang lại tiếp tục nhìn về phía hình ảnh trên không.

Chỉ thấy bên dưới khuôn mặt người trên không, lại nối liền với một thân thể dã thú kỳ lạ.

Thân thể dã thú này dường như cũng có phong cách riêng.

Hình tượng đó thực sự có chút quỷ dị, bởi vì hai chân sau của nó cực ngắn, nhưng hai chi trước lại rất dài.

Toàn bộ hình tượng trông có chút dở khóc dở cười, bởi vì trông dường như đứng không ra đứng, ngồi không ra ngồi.

Trên thân của vật khổng lồ này, toàn thân đều bao phủ một lớp khói mù màu tím đen nồng nặc, phảng phất như toàn thân đều có thể tỏa ra khói mù.

Đặc biệt là mông của con dã thú này, cũng có từng luồng từng luồng hắc khí phun ra.

Hình tượng như vậy thực sự có chút đáng sợ, thậm chí còn có chút hung tợn.

Thấy vậy, sắc mặt rất nhiều người đều trở nên có chút khó coi.

Không ai muốn nhìn thêm một lần thứ hai vào một kẻ như vậy, bởi vì kẻ này thực sự có chút xấu xí.

Nhưng kẻ này rốt cuộc là ai?

Chúng sinh Hồng Hoang lại đều đã hiểu rõ.

Bởi vì kẻ trên không chính là Độc chi Tổ Vu trong 12 Tổ Vu, Xa Bỉ Thi.

Kẻ này ở thế giới Hồng Hoang cũng là một tồn tại tai tiếng.

Chúng sinh Hồng Hoang đối với kẻ đáng chết này cũng đều cực kỳ hiểu rõ.

Kẻ này sát tính đặc biệt nặng, sinh linh Hồng Hoang chết trong tay hắn có thể nói là không đếm xuể.

Vô số người đều hận kẻ này đến tận xương tủy.

Kẻ này tuyệt đối là một tên cặn bã của thế giới Hồng Hoang, gần như có thể nói là không việc ác nào không làm.

Trong Vu tộc, rất nhiều Đại Vu, nói ra thực ra cũng khá được người ta tôn kính.

Lấy ví dụ như Khoa Phụ, như Hậu Nghệ, đều là những cường giả vô cùng được người ta tôn kính.

Nhưng cũng có ngoại lệ.

Chương 699

Độc chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi này chính là một trong số đó, bởi vì kẻ này thực sự tai tiếng.

Cường giả chết trong tay hắn, gần như có thể nói là không đếm xuể.

Không chỉ Yêu tộc hận kẻ này đến tận xương tủy, mà ngay cả những sinh linh khác trong thế giới Hồng Hoang cũng hận kẻ này đến tận xương tủy.

Ngoài ra, kẻ này cũng thực sự là một kẻ không dễ chọc.

Ngay cả mấy vị Thánh nhân trong thế giới Hồng Hoang cũng không mấy muốn chọc vào tên khó ưa này, bởi vì một thân độc khí của hắn thực sự khiến người ta vô cùng ghê tởm.

Bởi vì kẻ này căn bản là một kẻ không tim không phổi, căn bản là một tên thiểu năng.

Kẻ này một khi nổi điên lên, ngay cả mấy vị Thánh nhân cũng dám hạ độc.

Các Thánh nhân tuy không sợ độc khí của hắn, nhưng một khi bị hắn hạ độc, cũng phải tiêu chảy mấy ngày, hoặc là đau đớn khó nhịn.

Cho nên, mấy vị Thánh nhân tuy vô cùng ghét kẻ này, nhưng cũng không muốn chấp nhặt với hắn.

Cứ như vậy, điều này cũng dung túng cho sự kiêu ngạo của kẻ này, cả ngày vô pháp vô thiên.

Không có bất kỳ ai có thể quản được hắn.

Trừ Đế Giang có thể quản thúc một chút, kẻ này không nghe lời

của bất kỳ ai.

Thực sự khiến người ta vô cùng đau đầu.

Nay thấy Độc chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên đều lộ ra vẻ vô cùng chán ghét.

Đối với một vị Độc chi Sát thần như vậy, không có bất kỳ ai sẽ thích.

Cũng giống như Khâm Nguyên trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc.

So sánh ra, Khâm Nguyên đã tốt hơn rất nhiều.

Không chỉ dung mạo cực mỹ, tính cách cũng cực kỳ tốt.

Tuy có phần lạnh lùng, nhưng so ra đã là tính cách cực tốt rồi.

Nhưng dù là như vậy, vẫn rất ít người gần gũi với nàng.

Chủ yếu là vì một thân độc công vô song của nàng, không biết không giác sẽ bị nàng hạ độc.

Ai lại dám tùy tiện gần gũi nàng chứ?

Đây chính là nguyên nhân thật sự không ai dám gần gũi.

Huống chi, so với Khâm Nguyên, còn tai tiếng hơn là Độc chi Tổ Vu.

Kẻ này cũng chỉ có 12 Tổ Vu trong Vu tộc mới dám gần gũi.

Ngay cả trong Vu tộc, các Đại Vu khác cũng không dám dễ dàng gần gũi kẻ này.

Dù sao kẻ này thực sự có chút đáng sợ.

Nếu một khi chọc giận kẻ này không vui, bị hắn hạ độc một cách khó hiểu cũng không chừng.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang lộ ra vẻ chán ghét, khí tức màu

tím trên không lan tỏa ra.

Cuối cùng có đại đạo văn tự giáng lâm. [Hồng Hoang Chiến Lực Bảng xếp hạng thứ 52: Độc chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi.

Một trong Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc.

Do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành.

Nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Mặt người thân thú, hai tai như chó.

Tai treo thanh xà.

Sở hữu Độc chi pháp tắc, độc chi nhục thân, uy lực vô cùng, vì vậy được lên Bảng Chiến Lực.

Trị số chiến lực: 7.156 vạn!] [Hồng Hoang Chiến Lực Bảng xếp hạng thứ 52 Độc chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi, phần thưởng: 100 viên Luyện Thể Đan, hai viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan!] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Không ngờ chiến lực của kẻ này lại là một sự thăng cấp khổng lồ nữa.

Hơn nữa lần này thăng cấp trực tiếp gần 1.000 vạn.

Kim chi Tổ Vu Nhục Thu, Điện chi Tổ Vu Ông Tư, hai vị chiến lực của họ đều khoảng sáu nghìn một trăm vạn, sáu nghìn hai trăm vạn.

Nhưng đến Độc chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi, lại có một sự thăng cấp khổng lồ, chiến lực trực tiếp đạt đến 7.100 vạn.

Thật có chút ngoài sức tưởng tượng.

Thấy tình hình này, Kim chi Tổ Vu Nhục Thu, và Điện chi Tổ Vu Ông Tư không khỏi nhìn nhau, trên mặt lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Tên Xa Bỉ Thi này, nói ra quả thực khiến người ta có chút chán ghét.

Tên này thật sự là một tên điên, ai cũng dám độc.

Ngay cả Thập Nhị Tổ Vu cũng bị tên này độc qua.

Hai người bọn họ cũng bị độc khí của Xa Bỉ Thi độc qua, lúc đó còn khiến hai người bọn họ khó chịu một hồi.

Tên này chính là một tên điên thuần túy, không có não, còn lỗ mãng hơn cả hai vị Thủy Hỏa Tổ Vu.

Ai mà chọc vào hắn, chắc chắn không có kết quả tốt.

Do đó huynh đệ tỷ muội đối với hắn cũng cực kỳ nhượng bộ.

Chỉ là không ngờ tên này lại mạnh như vậy, mạnh hơn hai người bọn họ nhiều đến thế.

Hai người bọn họ thật sự chưa từng chú ý qua.

Hóa ra tên hề lại chính là hai người bọn họ.

Mà bên cạnh, Độc chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi, lại bất đắc dĩ bĩu môi: "Hóa ra thực lực của ta trong huynh đệ tỷ muội chỉ xếp thứ ba từ dưới lên à?

Thật phiền." "Ta muốn xem xem ai xếp trên ta." Nói rồi, mờ mờ ảo ảo có một ngụm hắc khí bị hắn phun ra.

Ngụm hắc khí này lơ lửng trên không, dường như có ý uy hiếp.

Khóe miệng những người khác khẽ giật giật.

Nếu thật sự bị tên này độc phải, thật sự phải khó chịu mấy ngày.

Bên kia, sắc mặt Đế Giang trầm xuống. "Thu lại, hồ đồ!" Xa Bỉ Thi nghe thấy đại ca nổi giận, không khỏi bất đắc dĩ bĩu môi.

Cuối cùng vẫn thu lại ngụm độc khí đó, không dám hồ đồ.

Đại ca nổi giận, tuyệt đối không có kết quả tốt cho hắn, hắn tự nhiên không dám manh động.

Thấy hắn thu lại độc khí, các cường giả khác mới thở phào nhẹ nhõm.

Đúng lúc này, Tổ Vu Đế Giang mở miệng nói: "Đến hiện tại, tiểu muội yếu nhất lại chưa lên bảng, cũng không biết tiểu muội thế nào rồi." Nghe lời của Đế Giang, những người khác đều sững sờ.

Đúng vậy, Huyền Minh sao lại chưa lên bảng?

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Các Tổ Vu khác vào khoảnh khắc này không khỏi nhìn nhau.

Nói cho đúng thì, Thập Nhị Tổ Vu bọn họ cũng có phân cao thấp.

Chiến lực mạnh nhất tự nhiên là người đứng đầu Thập Nhị Tổ Vu, Đế Giang.

Chiến lực của y rõ ràng vượt xa các Tổ Vu khác một đoạn dài.

Thực lực xếp thứ hai là Chúc Cửu Âm.

Chiến lực của y là xếp thứ hai trong các Tổ Vu, thực lực cực kỳ đáng sợ, đuổi sát Đế Giang.

Về phần những Tổ Vu khác, chiến lực đều tương đương, cao thấp cũng rất khó phân.

Nhưng cũng có một ngoại lệ, đó chính là tiểu muội Huyền Minh.

Huyền Minh là nhỏ nhất trong 12 Tổ Vu.

Tuy thiên phú siêu việt, nhưng thực lực của nàng trong 12 Tổ Vu cũng là tồn tại yếu nhất.

Theo lý mà nói, Huyền Minh sớm đã nên lên bảng.

Nhưng xếp hạng đến bây giờ, Huyền Minh lại vẫn chưa lên bảng.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Các Tổ Vu đều quay đầu nhìn về phía Đế Giang.

Chương 700

Sắc mặt Đế Giang có chút nặng nề. "Tiểu muội đến bây giờ vẫn chưa lên bảng, không ngoài hai khả năng.

Một khả năng là tiểu muội ở Thiên Cơ Lâu nhận được lợi ích khổng lồ, chiến lực tăng vọt, còn chưa đến lúc lên bảng.

Khả năng còn lại, là tiểu muội đã chết ở Thiên Cơ Lâu." Nghe vậy, sắc mặt các Tổ Vu khác lập tức biến đổi.

Nếu thật sự là như vậy, chẳng phải bọn họ lại mất đi một tỷ muội nữa sao?

Cứ như vậy, 12 Tổ Vu của bọn họ chẳng phải chỉ còn lại 9 người?

Sắc mặt của tất cả mọi người đều biến thành màu tro đất.

Điều này thực sự khiến bọn họ có chút khó chịu.

Cứ như vậy, bọn họ còn làm sao đối kháng với Yêu tộc?

Bọn họ còn làm sao đối kháng với Nhân tộc?

Nghĩ đến thôi cũng cảm thấy có chút nghẹn lòng.

Tình hình này khiến bọn họ thực sự có chút khó chịu. 12 Tổ Vu của bọn họ đến hiện tại đã mất đi hai vị.

Hậu Thổ cũng đã trở thành Địa Đạo Thánh Nhân, rất khó có thể thực sự giúp đỡ Vu tộc nữa.

Cũng có nghĩa là Vu tộc bọn họ chỉ còn lại chín vị Tổ Vu.

Chín vị Tổ Vu, cũng còn miễn cưỡng bày ra được Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Dù sao ba vị Đại Vu mạnh nhất trong Vu tộc, chiến lực vẫn có thể chấp nhận được.

Xi Vưu xếp hạng 65, Hình Thiên xếp hạng 64, Cửu Phượng xếp hạng 60, đều có thể miễn cưỡng thay thế một chút, cũng miễn cưỡng có thể bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Nhưng nếu Huyền Minh thật sự đã chết, vậy thì cũng thật sự chỉ còn lại tám vị Tổ Vu.

Cứ như vậy, muốn bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, chỉ e càng thêm khó khăn.

Bởi vì bất luận là Khoa Phụ hay là Hậu Nghệ, nội tình quả thực có chút nông cạn.

Muốn dựa vào hai vị bọn họ để bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhiều nhất cũng chỉ có thể bộc phát ra hai ba lần công kích, hơn nữa uy lực còn giảm đi nhiều.

Làm sao đối kháng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc đây?

Nghĩ đến thôi cũng cảm thấy có chút đau đầu.

Chẳng lẽ Vu tộc thật sự sắp đến bước đường cùng rồi sao?

Sắc mặt mỗi người đều trở nên có chút khó coi.

Rất lâu sau, Đế Giang cuối cùng mở miệng nói: "Có lẽ sự việc cũng không nghiêm trọng đến mức đó.

Nói không chừng tiểu muội ở Thiên Cơ Lâu nhận được lợi ích to lớn, thực lực đã tăng vọt rồi chăng." Nói thì nói vậy, nhưng trong lòng những người khác lại như đè một tảng đá, có chút không còn hứng thú.

Chuyện này quả thực đáng để tìm hiểu.

Tiểu muội rốt cuộc là chết ở Thiên Cơ Lâu?

Hay là thật sự ở Thiên Cơ Lâu nhận được lợi ích to lớn?

Vào khoảnh khắc này, bọn họ đều có chút hối hận.

Nếu biết sẽ như vậy, bọn họ đã không cho phép Huyền Minh và Hậu Thổ đến Thiên Cơ Lâu.

Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, có hai vị Tổ Vu đều vào Thiên Cơ Lâu, đến bây giờ vẫn không có động tĩnh gì, cũng không biết là sống hay chết.

Thực sự khiến bọn họ có chút khó có thể chịu đựng, thực sự khiến bọn họ có chút khó chịu.

Cảm giác này khiến bọn họ có chút bứt rứt không yên.

Ngay lúc Vu tộc đang chìm trong bầu không khí nặng nề, hình ảnh trên không cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự của Xa Bỉ Thi cũng đã biến mất.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Luồng kim quang này sau khi xuất hiện, liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt trên không.

Chúng sinh Hồng Hoang, lập tức lại một trận mong đợi.

Bọn họ muốn xem xem vị cường giả tiếp theo rốt cuộc là ai.

Lại là Tổ Vu của Vu tộc sao?

Hay là siêu cấp đại năng khác?

Ánh mắt của rất nhiều người đều lộ ra vẻ suy tư.

Hình ảnh trên không cũng bắt đầu diễn hóa kịch liệt, mờ mờ ảo ảo có một thân ảnh lộ ra.

Chỉ có điều thân ảnh này có vẻ bình thường, so với hình thể Titan

của các Tổ Vu trước đó, thậm chí còn có phần nhỏ bé. "Đây là ai?" "Hiện tại vẫn chưa phân biệt được, nhưng đã không còn là Vu tộc, là một sinh linh khác." "Vậy thì phải xem kỹ một chút." Tất cả mọi người đều chăm chú nhìn vào hư không, ai cũng vô cùng kích động.

Bảng Chiến Lực Hồng Hoang đã xếp xong vị trí thứ 52 rồi, vị tiếp theo chính là vị thứ 51.

Bọn họ muốn xem xem vị trí thứ năm mươi mốt rốt cuộc là kẻ nào?

Rất lâu sau, khí tức màu vàng trên không cuối cùng dần dần tiêu tán.

Thân ảnh đó cũng càng lúc càng rõ ràng.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn kỹ, lại phát hiện đó lại là một thiếu niên bình thường.

Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một trận xôn xao.

Ai cũng không ngờ, lại là một thiếu niên nhỏ bé xa lạ.

Chỉ thấy thiếu niên nhỏ đó da rất trắng, trông lại có cảm giác non nớt.

Ngoài ra, còn có ngũ quan tuấn mỹ, tất cả đều trở nên vô cùng xuất sắc.

Đặc biệt là đôi mắt đó, trông vừa thông minh lại có trí tuệ vô thượng.

Ánh sáng lấp lánh trong đó, quả thực là một thiếu niên vô cùng mê người.

Chỉ là người này tuy là dáng vẻ thiếu niên, nhưng lại có một cỗ cảm giác hơi tang thương lộ ra.

Tất cả sinh linh đều có thể nhìn ra, đây chỉ là một cường giả mang

dáng vẻ thiếu niên mà thôi, không phải là một thiếu niên thật sự.

Vậy thì vị thiếu niên này rốt cuộc là ai?

Chỉ thấy thiếu niên nhỏ đó tay cầm một cây bút lông màu tím.

Trên bút lông có tử quang lấp lánh tỏa ra.

Ngoài ra, trên thân bút còn ngưng tụ vô số lực lượng công đức màu vàng.

Rất rõ ràng cây bút lông này tuyệt đối không phải là bảo vật bình thường.

Bảo vật bình thường không thể ngưng tụ nhiều công đức như vậy.

Có lẽ món pháp bảo này cũng là một món pháp bảo không thể lên Bảng Pháp Bảo chăng?

Tên này rốt cuộc là ai?

Nhiều người thầm thì.

Bởi vì thân ảnh này dường như có chút mơ hồ, có chút xa lạ.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy tư, trong Thiên cung, Yêu tộc đã gây ra một trận sóng gió.

Hình ảnh xuất hiện trên không đối với bọn họ rất quen thuộc, tất cả bọn họ đều nhận ra.

Vị cường giả mang dáng vẻ thiếu niên này, chính là một trong bảy vị lãnh tụ của Nhân tộc, tên là Thương Hiệt.

Thiếu niên này năm xưa nhận được một phần truyền thừa của Đại Đạo Bảo Điển, đạt được năng lực của một người gọi là Thần Chiến Đại Đế, chiến lực có thể nói là tương đối cường hãn.

Lúc trong trận hỗn chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc, thiếu niên nhỏ

này cũng đã bộc phát ra chiến lực vô song.

Lúc đó, Thương Hiệt này, đã đại chiến với Thử Thiết trong Thập Đại Yêu Thánh, chiến lực có thể nói là cực kỳ cường hãn, không hề rơi vào thế yếu.

Thử Thiết là ai chứ?

Đây là cường giả trong Thập Đại Yêu Thánh, hơn nữa còn là cường giả xếp thứ hai trong Thập Đại Yêu Thánh, là siêu cấp đại năng xếp hạng 69 trên Bảng Chiến Lực.

Thiếu niên này năm xưa đã có thể chiến đấu ngang ngửa với Thử Thiết, rõ ràng thực lực của hắn đã đạt đến tầng thứ vô cùng đáng sợ.

Nay lại một lần nữa xuất hiện, lại là xuất hiện dưới hình thái như vậy, thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Chương 701

Hiện tại chiến lực đã xếp hạng 51.

Chẳng phải nói nếu Thử Thiết gặp lại Thương Hiệt, đã xa xa không phải là đối thủ của thiếu niên này sao?

Dù sao một vị xếp hạng 69, một vị xếp hạng 51.

Chênh lệch như vậy đã là ngoài sức tưởng tượng rồi.

Điều này tự nhiên khiến sắc mặt đông đảo đại năng Yêu tộc trở nên cực kỳ khó coi.

Trong Thập Đại Yêu Thánh không có một ai sắc mặt tốt.

Dù sao mấy trăm năm trước khi bọn họ đại chiến với Nhân tộc, các lãnh tụ Nhân tộc liền đã đối đầu với bọn họ.

Lúc đó bọn họ đã lĩnh giáo sự lợi hại của các lãnh tụ Nhân tộc.

Những kẻ đó có kẻ một địch hai, có kẻ một đối một, đánh cho Thập Đại Yêu Thánh bọn họ không còn chút tính khí nào.

Thậm chí ngay cả Kế Mông trong Thập Đại Yêu Thánh cũng bị bọn họ đánh chết.

Nay lại một lần nữa tiếp xúc, lãnh tụ Nhân tộc lại mạnh mẽ đến vậy sao?

Phải biết rằng lúc đó thiếu niên nhỏ này là kẻ có chiến lực yếu nhất trong các lãnh tụ Nhân tộc.

Nay đã lên Bảng Chiến Lực hạng 51.

Vậy thì chiến lực của các lãnh tụ Nhân tộc khác rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Nghĩ đến thôi cũng khiến người ta líu lưỡi.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt cũng nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy vẻ mặt khó coi.

Năm xưa khi bọn họ đại chiến với Nhân tộc, gần như có thể nói là đã xuất động một nửa sức mạnh của Yêu tộc.

Thập Đại Yêu Thánh xuất động chín vị.

Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Hoàng Phục Hy cũng đều xuất động.

Kết quả lại vẫn không chiếm được chút lợi thế nào.

Nay mấy trăm năm qua đi, chiến lực của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc kia đã xa không thể so với ngày xưa.

Ngay cả tên nhóc yếu nhất năm xưa cũng đã lên Bảng Chiến Lực hạng 51.

Chẳng phải điều này nói rằng, 7 vị lãnh tụ của Nhân tộc đều có tư cách lên Bảng Chiến Lực sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt hai người liền khó coi.

Tuy nội tình Nhân tộc có phần nông cạn hơn một chút, nhưng hiện tại tốc độ trưởng thành nhanh như vậy, đã hoàn toàn có thể phân cao thấp với Vu Yêu hai tộc bọn họ.

Cục diện tam túc đỉnh lập của thế giới Hồng Hoang cũng đã triệt triệt để để hình thành rồi.

Thật có chút khó có thể tưởng tượng.

Mới bao lâu chứ?

Nhân tộc lại đã trưởng thành đến mức độ này.

Cho dù có Thiên Cơ Lâu làm chỗ dựa, tốc độ phi thăng của Nhân

tộc cũng tương đối nhanh rồi.

Yêu tộc lúc này đã rơi vào một mảnh trầm mặc.

Sắc mặt mỗi người đều tương đối khó coi.

Lãnh tụ Yêu tộc và Thập Đại Yêu Thánh đều như vậy, các đại năng Yêu tộc khác tự nhiên cũng như vậy.

Trận đại chiến với Nhân tộc kia bọn họ không chiếm được bất kỳ tiên cơ nào, bọn họ tự nhiên thập phần rõ ràng.

Trong đại điện Thiên Đình của Yêu tộc rộng lớn, hàng trăm đại yêu siêu cấp đều chìm trong im lặng.

Đúng lúc này, cuối cùng cũng có một giọng nói vang lên.

"Tên này không hề đơn giản." "Thời gian trước chính là kẻ này đã tạo ra văn tự của Nhân tộc." "Khiến cho Nhân tộc từ đó có được sự truyền thừa, có thể nói là mang công đức vô lượng đối với Nhân tộc." "Cây bút trong tay hắn chính là pháp bảo công đức mà Đại Đạo ban thưởng." Nghe những lời của Bạch Trạch, những người khác cũng giữ im lặng.

Tên này lại có thể sáng tạo ra văn tự của Nhân tộc ư?

Quả nhiên không phải tầm thường.

Hắn vừa nhận được truyền thừa Đại Đạo bảo điển, lại còn được công đức Đại Đạo công nhận.

Lực chiến đấu vẫn là kẻ yếu nhất trong số các lãnh tụ Nhân tộc.

Vậy thì lực chiến đấu của các lãnh tụ Nhân tộc khác đã đạt đến trình độ nào?

Thật khó mà tưởng tượng… Ngay cả sắc mặt của Yêu Đế Đế Tuấn cũng trầm xuống.

Các lãnh tụ Nhân tộc đều có công đức to lớn.

Về điểm này, Yêu Đế Đế Tuấn rất rõ ràng.

Xem ra Nhân tộc ngày càng khó đối phó.

Không biết Vu tộc có suy nghĩ gì về lực chiến đấu của các lãnh tụ Nhân tộc?

Yêu Đế Đế Tuấn nhìn xa xăm về phía Vu tộc.

Sắc mặt của các Tổ Vu bên Vu tộc cũng không khá hơn là bao.

Bởi vì không ai ngờ rằng, lại có một lãnh tụ Nhân tộc xuất hiện ở vị trí thứ 51.

Từ đầu đến giờ, chưa có một cường giả Nhân tộc nào xuất hiện.

Vu tộc dường như đã vô thức loại bỏ Nhân tộc, hoàn toàn không tính đến các lãnh tụ của họ.

Bất kể là vô thức hay cố ý, họ thật sự đã quên mất Nhân tộc.

Bây giờ, lãnh tụ Nhân tộc đột ngột xuất hiện, tự nhiên khiến họ vô cùng khó chịu.

Đặc biệt là Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi, sắc mặt càng thêm âm lãnh.

"Chỉ là một thứ như thế này mà cũng có thể xếp trên ta trong bảng xếp hạng chiến lực sao?" Sắc mặt của y có thể nói là vô cùng khó coi, thậm chí có chút ghê tởm.

Nếu là một vài cường giả nổi tiếng khác xếp trên y thì cũng không có gì đáng nói.

Nếu là các Tổ Vu khác xuất hiện trước y cũng không có gì đáng nói.

Dù sao cũng đều là cường giả từ vạn cổ đến nay, y đều công nhận.

Nhưng đột nhiên lại mọc ra một đứa nhóc Nhân tộc như vậy, làm sao y có thể chịu đựng được?

Đừng nói là Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi, ngay cả các Tổ Vu khác lúc này cũng có chút không thể tin nổi.

Bởi vì họ chưa bao giờ thực sự giao đấu với Nhân tộc.

Thủ đoạn của các lãnh tụ Nhân tộc rốt cuộc mạnh đến mức nào, họ cũng không rõ lắm.

Họ chỉ biết rằng Yêu tộc cũng không chiếm được chút lợi thế nào trong tay Nhân tộc.

Suy cho cùng, họ chỉ biết được bấy nhiêu thông tin mà thôi.

Về phần thông tin cụ thể, quả thực là không có cách nào biết được.

Bởi vì Vu tộc và Yêu tộc chưa từng thực sự tiếp xúc.

Mọi thứ chỉ là Vu tộc quan sát từ bên ngoài mà thôi.

Bây giờ, Thương Hiệt, người trông như một đứa trẻ, đột ngột xuất hiện trên Hồng Mông Tử Kim Bảng, lại còn vượt qua ba vị Tổ Vu, điều này thực sự khiến người ta không thể tin phục.

Đừng nói là Xa Bỉ Thi, ngay cả Nhục Thu, Hấp Tư cũng khó mà tin được.

Ba vị Tổ Vu nhìn nhau, sắc mặt đều khó coi.

Họ cũng không ngờ có ngày mình lại thua một con người, mà con người này còn là kẻ có lực chiến đấu kém nhất trong số các lãnh tụ.

Nếu vậy thì sáu vị lãnh tụ còn lại của Nhân tộc cũng có thể lên bảng.

Chẳng phải điều đó có nghĩa là cả bảy vị lãnh tụ Nhân tộc đều có

mặt trên bảng xếp hạng chiến lực sao?

Hơn nữa, lực chiến đấu của họ đều xếp hạng khá cao.

Chỉ nghĩ đến thôi đã khiến sắc mặt họ trở nên khó coi.

"Đại ca, lực chiến đấu của Nhân tộc thật sự đã mạnh đến vậy rồi sao?" "Lãnh tụ yếu nhất cũng có thể lên bảng xếp hạng chiến lực ở vị trí thứ 51, vậy thì mấy vị lãnh tụ còn lại chẳng phải có lực chiến đấu còn mạnh hơn sao?" Người lên tiếng là Điện Chi Tổ Vu Hấp Tư.

Lúc này sắc mặt của y có thể nói là vô cùng không thiện cảm, y cất lời hỏi Đế Giang.

Sắc mặt Đế Giang lúc này cũng có phần khó coi, vì y cũng không lường trước được biến cố này.

Trong dự đoán của y, các lãnh tụ Nhân tộc thực ra cũng chỉ tầm thường, ngang ngửa với Thập Đại Yêu Thánh.

Nào ngờ kẻ yếu nhất cũng đã xếp ở vị trí thứ 51.

Chương 702

Nếu vậy thì mấy vị lãnh tụ Nhân tộc kia chẳng phải có thể ngang hàng với các Tổ Vu của Vu tộc sao?

Đây tuyệt đối là một đại sự kinh thiên đối với Vu tộc.

Đế Giang trầm tư hồi lâu, cuối cùng cũng lên tiếng: "Nói ra thì Nhân tộc cũng không mạnh lắm.

Kẻ mạnh là Thiên Cơ Lâu đứng sau Nhân tộc." "Chúng ta cứ quan sát kỹ đi.

Xem xem mấy tên Nhân tộc kia rốt cuộc đã đạt đến trình độ nào." "Nhân tộc tổng cộng chỉ có bảy vị lãnh tụ, nhưng lại có thể chống lại các lãnh tụ Yêu tộc cùng với Thập Đại Yêu Thánh, hiển nhiên là phi thường.

Tự nhiên là có thủ đoạn nhất định, cứ xem xem các lãnh tụ khác có thể lên bảng xếp hạng chiến lực không." Theo lời Đế Giang, tất cả mọi người đều chìm vào im lặng.

Ai nấy đều ngẩng đầu nhìn lên trời.

Trên không trung vẫn là hình ảnh thiếu niên cầm bút. ——— Trong đại điện ở thánh địa Thủ Dương Sơn của Nhân tộc, mấy vị lãnh tụ đang ngồi ngay ngắn.

Lúc này nhìn thấy Thương Hiệt xuất hiện, tất cả đều hơi sững sờ, sau đó đều lộ ra vẻ vui mừng.

Có thể nói, Nhân tộc đã chính thức lộ diện trong thế giới Hồng Hoang.

Vừa hay có thể mượn bảng xếp hạng thực lực này để dương oai cho Nhân tộc.

Thương Hiệt cũng có thể lên bảng xếp hạng chiến lực ở vị trí thứ 51, vậy thì mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều chắc chắn có thể lên bảng xếp hạng.

Bởi vì các lãnh tụ Nhân tộc đã quá quen thuộc với nhau.

Thương Hiệt tuy cũng rất mạnh mẽ, nhưng so với mấy người còn lại, nội tình quả thực có chút nông cạn.

Thương Hiệt đã ở vị trí cao như vậy, thì những người khác tự nhiên có thể sánh ngang với hai tộc kia.

"Thương Hiệt, chúc mừng chúc mừng!" Người lên tiếng là Thần Nông Thị.

Thần Nông Thị xưa nay tính tình ôn hòa, thấy Thương Hiệt lên bảng, ông tự nhiên cũng vui mừng.

Thương Hiệt chỉ khẽ mỉm cười, sau đó hành lễ với mấy vị huynh trưởng Nhân tộc.

Trong số các lãnh tụ Nhân tộc, hắn là người cuối cùng nhận được truyền thừa, tuổi tác cũng nhỏ nhất, xưa nay vẫn tự xem mình là tiểu đệ.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều là huynh trưởng của hắn.

Thấy Thương Hiệt hành lễ, mấy người kia gật đầu.

Toại Nhân Thị lên tiếng: "Nhân tộc chúng ta cũng nên tự cường tự lập.

Thánh Mẫu đã làm quá nhiều việc cho chúng ta.

Người thi triển đại thần thông giáo hóa Nhân tộc, xem như là khai sáng cho Nhân tộc.

Sau đó lại lấy ra nhiều truyền thừa cho chúng ta tu luyện.

Trong trận Nhân Yêu đại chiến sau này, người lại vì Nhân tộc chúng ta mà đại chiến với các Thánh nhân.

Cuối cùng còn dẫn đến việc người bị cường giả bí ẩn đánh lén." "Nhân tộc chúng ta cần ghi nhớ ân đức này.

Tiếp theo là lúc Nhân tộc chúng ta tự mình quật khởi.

Nếu đến mức này mà Nhân tộc chúng ta còn không thể quật khởi, thì cũng đáng đời bị đè nén." Nói đến đây, Toại Nhân Thị liền dừng lại.

Những người khác cũng lập tức im lặng.

Bởi vì ông nói không sai chút nào.

Bất luận là Thiên Cơ Lâu hay là Thánh Mẫu Nhân tộc Tam Thất nương nương, họ đã làm quá đủ cho Nhân tộc rồi.

Nhân tộc quả thực đã đến lúc phải quật khởi.

Con đường đã được trải sẵn, Nhân tộc chỉ cần đi theo từng bước là tuyệt đối có thể quật khởi, tuyệt đối không thể để công lao của Tam Thất Thánh Mẫu đổ sông đổ bể.

Bên phía các lãnh tụ Nhân tộc là một mảnh trầm mặc, nhưng trong lãnh địa Nhân tộc, tộc nhân lại vang lên những tiếng hoan hô kinh thiên động địa.

Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố, gần như có thể nói là không liên quan gì đến Nhân tộc.

Nhân tộc cũng chỉ là một người xem mà thôi.

Bây giờ trên bảng thực lực của Hồng Mông Tử Kim Bảng lại có lãnh tụ Nhân tộc lên bảng, đây đối với Nhân tộc tuyệt đối là tin vui kinh thiên.

Điều này gần như đại biểu cho việc Nhân tộc từ hôm nay có thể

chính thức bước đi trên vũ đài Hồng Hoang.

Đây được xem là lần đầu tiên Nhân tộc thực sự ra mắt trong thế giới Hồng Hoang.

Nhân tộc tự nhiên vang lên những tiếng hoan hô kinh thiên động địa.

Giữa lúc các bên phản ứng khác nhau, trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện văn tự Đại Đạo. ["Bảng xếp hạng chiến lực Hồng Hoang, hạng 51: Lãnh tụ Nhân tộc Thương Hiệt Thị.

Người mang đại khí vận của Nhân tộc, nhận được truyền thừa Đại Đạo bảo điển của Thiên Cơ Lâu.

Thân mang thần thông của Thần Chiến Đại Đế, chiến lực vô song.

Lại có công đức tạo chữ, nhận được pháp bảo công đức hậu thiên Tạo Tự Bút.

Vì thế được lên bảng xếp hạng chiến lực.

Trị số chiến lực là: 73,150,000!"] ["Phần thưởng cho hạng 51 bảng xếp hạng chiến lực Hồng Hoang, Thương Hiệt Thị là: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Đoán Thể Đan, năm viên Tạo Hóa Đoán Thể Đan!"] Nhìn thấy phần thưởng hậu hĩnh như vậy, trong mắt mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng lộ ra vẻ tán thưởng.

Mấy vị cường giả Nhân tộc hiện tại thiếu chính là pháp lực đạo hạnh.

Nội tình của họ đã vô cùng mạnh mẽ, thứ thiếu chỉ là sự bồi đắp của thời gian mà thôi.

Bây giờ có thể một lần nhận được một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, đối với mấy vị lãnh tụ Nhân tộc mà nói, tuyệt đối là tuyết

trung tống thán.

Thiếu chính là pháp lực đạo hạnh, bây giờ lại được ban tặng pháp lực đạo hạnh.

Giữa lúc mọi người đang vui mừng, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Văn tự Đại Đạo cũng đã biến mất, thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Cuối cùng cũng đến hạng 50 của bảng xếp hạng chiến lực rồi sao?

Họ để xem xem hạng 50 rốt cuộc là ai?

Hạng 50 tuyệt đối là một đường phân cách.

Bởi vì thứ hạng này có thể nói là tồn tại vô cùng quan trọng.

Chỉ cần xếp trước hạng 50, đó là top 50 của bảng xếp hạng chiến lực.

Nếu xếp sau hạng 50, đó là top 50 cuối của bảng xếp hạng chiến lực.

Sự khác biệt này không thể so sánh trong cùng một ngày.

Thậm chí có thể nói là cực kỳ quan trọng.

Đường phân cách giữa top 50 và top 50 cuối chính là hạng 50.

Họ muốn xem xem hạng 50 này rốt cuộc là vị cường giả nào?

Sẽ là cường giả Nhân tộc ư?

Hay là cường giả Vu tộc?

Hay là cường giả của Yêu tộc?

Bây giờ nghĩ kỹ lại, ngoài Thánh nhân ra, bảng xếp hạng thực lực

này lại có lợi cho tam tộc Hồng Hoang.

Ngoài hai mươi mấy vị Thánh nhân ra, Yêu tộc ước chừng sẽ có mười mấy vị lên bảng.

Vu tộc ước chừng cũng sẽ có mười mấy vị lên bảng.

Bảy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng sẽ lên bảng.

Tuy từ số lượng mà nói, số người lên bảng của Nhân tộc có vẻ ít hơn một chút, nhưng thứ hạng của các lãnh tụ Nhân tộc lại vô cùng cao.

Chỉ riêng cường giả tam tộc Hồng Hoang lên bảng đã lên đến hơn 30 vị.

Cũng có nghĩa là tam tộc Hồng Hoang cộng thêm hơn 20 vị Thánh nhân, bảng xếp hạng chiến lực Hồng Hoang đã chiếm hơn một nửa số vị trí.

Các sinh linh khác của Hồng Hoang tranh giành cũng chỉ là nửa số vị trí còn lại mà thôi.

Nếu vậy thì, quả thực khiến chúng sinh Hồng Hoang ghen tị.

Rõ ràng tu luyện vô số năm, lại bị người ta dễ dàng vượt qua.

Có lẽ đây là do khí vận chăng?

Muốn tu luyện trong thế giới Hồng Hoang, khí vận tuyệt đối là tài nguyên siêu cấp không thể thiếu.

Chương 703

Một vị cường giả nếu có đại khí vận gia thân, tốc độ tu luyện tuyệt đối là vô cùng khủng bố.

Nếu bản thân khí vận mỏng manh, tu luyện trở nên có lẽ cũng vô cùng vất vả.

Tùy tiện một ngưỡng cửa có lẽ cũng trở thành bình cảnh, thậm chí hao phí vô số năm cũng khó mà đột phá.

Đây chính là tác dụng quan trọng của khí vận.

Mà tam tộc Hồng Hoang đều có đại khí vận.

Khí vận của Yêu tộc và Vu tộc tuy bây giờ đang trên đà suy yếu, nhưng Yêu tộc và Vu tộc đã ở đỉnh cao trong thế giới Hồng Hoang vô số năm, tự nhiên là để Vu Yêu hai tộc chiếm hết lợi thế.

Mà nội tình của Nhân tộc hiện tại tuy có chút tình huống, nhưng khí vận của Nhân tộc hiện tại lại mạnh hơn Vu Yêu hai tộc rất nhiều.

Bởi vì khí vận của Nhân tộc bây giờ mới bắt đầu thực sự bùng nổ, mới bắt đầu thực sự thăng hoa.

Tương lai của Nhân tộc chỉ sẽ ngày càng mạnh hơn.

Mà các sinh linh khác chính là vì không có khí vận của tam tộc này, tu luyện trở nên xa so với tam tộc này khó khăn hơn rất nhiều.

Nghĩ đến thôi cũng khiến người ta có chút khổ não.

Bây giờ là cường giả hạng 50, cũng là đường phân cách thực sự.

Họ muốn xem xem đường phân cách của thế giới Hồng Hoang rốt cuộc là ai?

Sẽ là cường giả Nhân tộc ư?

Hay là cường giả của Yêu tộc?

Hay là cường giả Vu tộc?

Tất cả mọi người đều đang căng thẳng chờ đợi.

Cuối cùng cũng không biết qua bao lâu, kim quang rực rỡ trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra một siêu cấp cường giả.

Chỉ thấy đó là một thân ảnh vô cùng to lớn che trời lấp đất.

Nhìn thấy thân ảnh xuất hiện trên không trung, tất cả mọi người đều sững sờ.

Chỉ nhìn vóc dáng của thân ảnh này, liền biết đây là một siêu cấp titan của Vu tộc, là hình thái chiến đấu của Vu tộc.

Xem ra đường phân cách của bảng xếp hạng chiến lực thế giới Hồng Hoang chính là một vị siêu cấp Tổ Vu của Vu tộc a… Vậy thì họ muốn xem xem rốt cuộc đây là ai.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu quan sát.

Chỉ thấy thân ảnh xuất hiện trên không trung là một người khổng lồ, có phần giống với Nhân tộc.

Nhưng vấn đề mấu chốt là, lại mọc một cái đầu hổ khổng lồ.

Đây là một cái đầu hổ vô cùng uy nghiêm, cực kỳ hùng tráng uy vũ, trên đầu còn có gai nhọn, xa không phải đầu hổ tầm thường có thể so sánh.

Ngoài ra, thân ảnh này lại có bốn tay, mỗi một khuỷu tay đều vô cùng mạnh mẽ.

Bốn tay đứng trên không trung vung vẩy, có vô tận năng lượng tuôn ra.

Ngoài ra, vị cường giả này trong miệng lại ngậm một con thanh

xà!

Sớm biết trong tay lại cũng nắm trường xà!

Trông vô cùng đáng sợ.

Thậm chí có rất nhiều người trong khoảnh khắc này đều cảm thấy da đầu tê dại.

Cảnh tượng như vậy thực sự có chút đáng sợ.

Cũng không biết mấy tên Vu tộc này rốt cuộc là sao, lại cứ gây sự với rắn.

Trong tay cầm rắn chưa tính, trong miệng còn ngậm rắn.

Điều này cũng quá ghê tởm người ta đi?

Tuy nhiên, lại có cường giả phát hiện ra sự khác biệt.

Bởi vì hình ảnh trên không trung, con rắn trong miệng và con rắn trong tay không phải là rắn thật, mà là lôi xà do vô tận lôi đình tạo thành.

Cũng có nghĩa là, vị cường giả này trong miệng ngậm chính là một con trường xà do lôi đình tạo thành, không phải trường xà thật.

Như vậy dường như cũng có thể chấp nhận được, dù sao cũng không ghê tởm như vậy.

Nếu là rắn thật, thì quả thực là ghê tởm đến cực hạn.

Hình ảnh trên không trung này, tất cả mọi người đều nhận ra.

Đây chẳng phải là Cường Lương, một trong Thập Nhị Tổ Vu sao?

Tên này là Lôi Chi Tổ Vu trong Thập Nhị Tổ Vu, lực chiến đấu của y có thể nói là vô cùng mạnh mẽ.

Đặc biệt là thân thể lôi điện của y, hiển nhiên là vô cùng mạnh mẽ.

Trong Thập Nhị Tổ Vu, Cường Lương và Hấp Tư quan hệ tốt

nhất, bởi vì năng lượng của hai người quả thực có chút đặc biệt.

Một người là Lôi Chi Tổ Vu, một người là Điện Chi Tổ Vu, hai người họ hợp lại, lực chiến đấu tuyệt đối là tồn tại vượt xa tưởng tượng.

Giữa lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh hô, cuối cùng cũng có văn tự Đại Đạo xuất hiện. ["Bảng xếp hạng chiến lực Hồng Hoang, hạng 50: Vu tộc Cường Lương.

Thập Nhị Tổ Vu chi Lôi Chi Tổ Vu, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Miệng ngậm xà, tay nắm xà, đầu hổ thân người, bốn móng chân, khuỷu tay dài, nắm giữ Lôi Chi Pháp Tắc.

Thân thể sấm sét, uy lực vô cùng.

Trị số chiến lực là: 75,110,000!"] ["Phần thưởng cho hạng 50 bảng xếp hạng chiến lực Hồng Hoang, Cường Lương là: Luyện Thể Đan 100 viên, Tạo Hóa Luyện Thể Đan 5 viên!"] Sau khi thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Ai cũng không ngờ mấy vị Tổ Vu của Vu tộc quả nhiên là vô cùng mạnh mẽ.

Nếu trừ đi hơn 20 vị Thánh nhân, thì lực chiến đấu của các Tổ Vu này về cơ bản đều xếp trong top 30 của thế giới Hồng Hoang.

Nghĩ đến thôi cũng khiến người ta cảm thấy vô cùng khủng bố.

Phải biết đến hiện tại, tổng cộng chỉ có bốn vị Tổ Vu lên bảng, vẫn còn mấy vị chưa lên bảng.

Mấy vị chưa lên bảng, lực chiến đấu chắc chắn còn mạnh hơn, rốt cuộc mạnh đến mức nào không ai biết.

Cũng chỉ có thể quan sát kỹ.

Khi chúng sinh Hồng Hoang chăm chú quan sát, bảng chiến lực Hồng Mông Tử Kim Bảng vẫn đang tiếp tục được công bố.

Rất nhanh, vị cường giả tiếp theo đã xuất hiện.

Chỉ thấy xuất hiện trên không trung vẫn là một titan khổng lồ.

Rõ ràng đây lại là một siêu cấp cường giả của Vu tộc.

Chỉ thấy titan xuất hiện trên không trung lần này có vẻ bình thường hơn một chút.

Đó là một con huyền điểu khổng lồ, toàn thân tỏa ra ánh sáng có chút kỳ lạ, toàn thân trên dưới đều lộ ra màu xanh biếc như trúc ngọc.

Đó thật sự là đẹp đến cực điểm.

Đáng tiếc trên thân con chim khổng lồ này lại mọc một khuôn mặt người, đã phá hỏng vẻ đẹp của thần điểu này, trở nên quỷ dị mà lại đáng sợ.

Ngoài ra, trên đầu thần điểu này còn cưỡi hai con rồng khổng lồ, quả thực là thần kỳ đến cực hạn.

Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang đều nhận ra, vị cường giả này chẳng phải là Mộc Chi Tổ Vu của Vu tộc sao?

Không ngờ đã xuất hiện, quả thực khiến người ta kinh ngạc. ["Bảng xếp hạng chiến lực Hồng Hoang, hạng 49: Vu tộc Cú Mang.

Thập Nhị Tổ Vu chi Mộc Chi Tổ Vu, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Thân xanh như trúc ngọc, thân chim mặt người, chân cưỡi hai rồng, nắm giữ Mộc Chi Pháp Tắc, thân thể Mộc, sinh sôi không ngừng.

Vì thế được lên bảng xếp hạng chiến lực.

Trị số chiến lực là: 83,110,000!"] ["Phần thưởng cho hạng 49 bảng xếp hạng chiến lực Hồng Hoang, Cú Mang là: Luyện Thể Đan 100 viên, Tạo Hóa Luyện Thể Đan sáu viên!"] Thân ảnh của các Tổ Vu liên tiếp xuất hiện trên không trung, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên là hết lần này đến lần khác kinh hô. ——— Trong thời khắc căng thẳng và quan trọng này, thánh địa Nhân tộc đột nhiên có một vị cường giả đến.

Người này là một nữ tử trẻ trung xinh đẹp, trên đầu là mái tóc dài màu đỏ rực, quả thực là kinh ngạc vô cùng.

Trong thế giới Hồng Hoang, nữ tử có mái tóc dài màu đỏ rực hiển nhiên là rất hiếm thấy.

Sau khi nữ tử đến gần Thủ Dương Sơn, liền trực tiếp hướng về thánh điện xa xa bái lạy.

"Hỏa Linh, bái kiến chư vị lãnh tụ Nhân tộc!" Nói rồi, nàng cung kính đứng chờ tại chỗ.

Dù sao đây cũng là thánh địa Nhân tộc, vô số cường giả hoạt động ở đây, ngay cả nàng cũng không dám tùy tiện làm càn.

Chương 704

Lần này nàng đến thánh địa Nhân tộc là tuân theo ý chỉ của chủ nhân, phải hết sức cung kính, nếu không lỡ làm các lãnh tụ Nhân tộc không vui thì sẽ xui xẻo.

Giọng nói của nữ tử này hiển nhiên rất lớn, cách một khoảng rất xa đã truyền đến bên trong thánh điện Nhân tộc.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đang ngẩng đầu quan sát thân ảnh và văn tự Đại Đạo trên không trung, nghe thấy giọng nói như vậy, lập tức sững sờ.

"Hỏa Linh là ai?" Bởi vì họ đều nghe thấy giọng nói của Hỏa Linh.

Một nữ tử tự xưng là Hỏa Linh đến bái kiến.

Vấn đề mấu chốt là, không ai trong số họ quen biết Hỏa Linh này cả.

Lẽ nào là cường giả ẩn thế của Hồng Hoang?

Đến thánh địa Nhân tộc, cầu kiến các lãnh tụ Nhân tộc rốt cuộc là vì chuyện gì?

Cuối cùng vẫn là Toại Nhân Thị dùng giọng nói có phần trầm ổn lên tiếng: "Mau mau mời vào!" Lập tức có nữ tử hầu hạ bên cạnh đi xuống mời vị Hỏa Linh kia.

Rất nhanh, nữ tử tên Hỏa Linh này đã được mời lên.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc nhìn kỹ, lập tức lộ ra một vẻ kinh diễm.

Chỉ thấy nữ tử tên Hỏa Linh này tuyệt đối không phải người tầm thường, chỉ nhìn dung mạo này đã là vô cùng kinh diễm.

Thân hình của nữ tử này có thể nói là cực kỳ cao ráo, dường như cao đến 1m8, thân hình có thể gọi là cực kỳ bốc lửa.

Thân hình lồi lõm có trật tự vô cùng quyến rũ.

Một mái tóc dài màu đỏ rực, quả nhiên là vô cùng chói lóa.

Ngoài ra, dung mạo của nữ tử này cũng có thể gọi là vô cùng yêu diễm.

Dung mạo như vậy, ngay cả trong thế giới Hồng Hoang, cũng là mỹ nữ cực kỳ xuất sắc.

Nữ tử này đến đại điện, liền hướng mấy vị lãnh tụ Nhân tộc xa xa bái lạy, thái độ rất cung kính, và đặt địa vị của mình rất thấp, không có chút nào không thỏa đáng.

Thấy cảnh này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng hơi sững sờ, không khỏi nhìn nhau.

Cuối cùng vẫn là Toại Nhân Thị lên tiếng.

Bởi vì Toại Nhân Thị là đại thủ lĩnh của Nhân tộc, làm việc xưa nay luôn lo cho đại cục, tương đối ổn thỏa.

Mấy người khác đối với ông cũng tương đối khâm phục, cũng là huynh trưởng của mấy vị lãnh tụ.

Mấy vị lãnh tụ xưa nay đều nghe theo ông.

"Không biết Hỏa Linh cô nương đến đây có việc gì?" Cô nương tự xưng là Hỏa Linh này lại đến đây cầu kiến, tất nhiên là có chuyện quan trọng.

Vì thế, các lãnh tụ Nhân tộc đối với nàng vẫn tương đối khách khí.

Thấy lãnh tụ Nhân tộc hỏi, Hỏa Linh trầm tư một lát, cuối cùng lên tiếng: "Hỏa Linh đến đây là phụng mệnh hành sự.

Là chủ nhân nhà ta nhờ ta đến đây.

Chủ nhân nhà ta muốn kết minh với các vị đại nhân.

Vì thế đặc phái tiểu nữ tử đến đây.” Nghe lời của nữ tử này, mấy vị lãnh tụ khác đều sững sờ.

Đến đây kết minh?

Lại còn là chủ nhân của nữ tử này phái nàng đến?

Yểm Tư Thị không nhịn được lên tiếng hỏi: “Không biết chủ nhân của cô nương là?” Hỏa Linh trầm tư một lát, ánh mắt quét một vòng trong đại điện này.

Bởi vì trong đại điện này ngoài mấy vị lãnh tụ ra còn có những người khác.

Yểm Tư Thị nhíu mày: “Ở đây không có người ngoài, xin cô nương cứ nói thẳng!” Hỏa Linh gật đầu.

“Chủ nhân nhà ta, chính là Ngũ Đức Kỳ Lân!” Lời này nói ra nhẹ nhàng, không chút do dự.

Nhưng lời này rơi vào tai các lãnh tụ Nhân tộc, lại như sét đánh giữa trời quang.

Thông tin như vậy thực sự quá kinh người.

Không ngờ con Ngũ Đức Kỳ Lân duy nhất giữa trời đất lại cũng muốn kết minh với Nhân tộc họ sao?

Đây tuyệt đối là một tin tức kinh thiên động địa.

Bây giờ tàn dư của tam tộc viễn cổ đã có hai chủng tộc kết minh với Nhân tộc, chẳng lẽ Kỳ Lân nhất tộc cũng không kìm nén được dục vọng trong lòng muốn kết minh với Nhân tộc sao?

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều nhìn nhau, không ngờ lại có chuyện

như vậy tìm đến cửa.

Điều này quả thực vượt xa tưởng tượng của họ.

Ngũ Đức Kỳ Lân a, là con Kỳ Lân duy nhất giữa trời đất, lại còn có Kỳ Lân Tường Thụy Pháp.

Chỉ cần ai có được con Kỳ Lân này, là có thể nhận được Tường Thụy Kỳ Lân Pháp, có thể không ngừng sản sinh ra may mắn.

Không ngờ con Kỳ Lân duy nhất giữa trời đất lại cũng có ý định kết minh với Nhân tộc, quả thực khiến họ không ngờ tới.

Chủng tộc đầu tiên kết minh với Nhân tộc là Long tộc.

Khi đó Long tộc nghe theo ý chỉ của Yêu Đế Đế Tuấn, thực hiện những đòn tấn công tai họa vào lãnh địa sinh sống của Nhân tộc, không hạn hán thì cũng là hồng thủy.

Các lãnh tụ Nhân tộc cuối cùng nổi giận, lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị trực tiếp đi xa đến Đông Hải, vốn là để hỏi tội, không ngờ lại trực tiếp xúc tiến việc kết minh giữa Nhân tộc và Long tộc.

Quả thực là không ngờ.

Nhân tộc tặng cho Long tộc rất nhiều lợi ích, trong đó có một lợi ích là giúp Long Vương Ngao Quảng phục hồi thân thể Chân Long.

Sau khi Long Vương Ngao Quảng trở thành Chân Long, chiến lực lập tức tăng vọt, trực tiếp trở thành cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh.

Chiến lực của Long tộc Chuẩn Thánh tuyệt đối là vượt xa tưởng tượng.

Ngoài ra, Nhân tộc còn cho Long tộc một sự bảo hộ nhất định, và còn giao thủy vực trên lục địa cho Long tộc, lập tức thực lực của Long tộc có thể nói là tăng mạnh.

Bởi vì Long tộc không chỉ nắm giữ khu vực Tứ Hải, mà còn nắm

giữ thủy vực trên lục địa.

Nhân tộc có thành ý như vậy, Long tộc tự nhiên là cảm kích vô cùng.

Để đáp lại, Long tộc tự nhiên là toàn lực ủng hộ Nhân tộc.

Một khi chiến sự thực sự xảy ra, chỉ sợ trong nháy mắt, sẽ có vô số Long tộc từ các thủy vực xuất hiện ủng hộ Nhân tộc.

Long tộc tuy không mạnh lắm, nhưng rất nhiều Long tộc vẫn vô cùng mạnh mẽ, không thiếu những Long tộc cấp Thiên Tiên, Chân Tiên, Kim Tiên.

Lực lượng này nếu phối hợp với Nhân tộc, tuyệt đối có thể hình thành một đội quân siêu cấp mạnh mẽ.

Sau đó, con công đầu tiên giữa trời đất là Khổng Tuyên vì Phượng Hoàng nhất tộc, cũng đến Nhân tộc kết minh.

Điều kiện là Nhân tộc cần giúp Phượng Hoàng nhất tộc lấy được huyết mạch Chu Tước.

Nhân tộc tuy không thể đáp ứng được điều kiện này của Khổng Tuyên, nhưng Khổng Tuyên vẫn tỏ ra ý nguyện kết minh mãnh liệt.

Vì thế Nhân tộc và Phượng Hoàng nhất tộc tạm thời đạt được một thỏa thuận nhất định.

Sau đó, Chuẩn Đề Thánh nhân của phương Tây ra tay với Khổng Tuyên.

Nhân tộc vì đại cục, trực tiếp cử hai vị lãnh tụ, triển khai một trận đại chiến với Chuẩn Đề phương Tây, cuối cùng cứu được Khổng Tuyên ra.

Đây đối với Nhân tộc tuyệt đối là một chuyện cực tốt.

Bởi vì sau chuyện này, Khổng Tuyên lại không chút do dự quyết

định Phượng Hoàng nhất tộc và Nhân tộc kết minh.

Cho dù Nhân tộc không lấy được huyết mạch Chu Tước, cũng có thể dùng huyết mạch Long tộc thay thế.

Bất luận thế nào hai tộc cũng phải kết minh.

Thấy Khổng Tuyên kiên quyết như vậy, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng sững sờ, không ngờ tên này lại có ý nguyện kết minh mãnh liệt như vậy.

Sau đó Khổng Tuyên mới giải thích cho họ, bởi vì hoàn cảnh của họ và Nhân tộc là giống hệt nhau.

Tam tộc viễn cổ từ thời thượng cổ đã không được sinh linh Hồng Hoang công nhận.

Chỉ cần có tam tộc viễn cổ xuất hiện, không bị ăn thịt thì cũng bị giết, tốt hơn một chút cũng phải trở thành tọa kỵ của người khác, vĩnh viễn chịu nỗi nhục dưới háng.

Đây đối với tam tộc viễn cổ mà nói, thực sự là vô cùng bi thảm.

Mà cảnh ngộ của Nhân tộc cũng là như vậy, Nhân tộc thậm chí còn trở thành thức ăn của Vu Yêu hai tộc, trở thành dược liệu luyện chế pháp bảo.

Chính vì cảnh ngộ tương đồng, nên càng có thể có tiếng nói chung.

Nếu kết minh, tam tộc viễn cổ và Nhân tộc còn có một tia sinh cơ.

Nếu không thể kết minh, sớm muộn cũng bị kẻ địch lần lượt đánh bại.

Đây cũng là nguyên nhân Khổng Tuyên kết minh với Nhân tộc.

Nghe những lời như vậy, các lãnh tụ Nhân tộc không khỏi kinh ngạc trước ý thức vô cùng mạnh mẽ của Khổng Tuyên.

Thế là Phượng Hoàng nhất tộc cũng kết minh với Nhân tộc.

Chương 705

Sau khi Khổng Tuyên trở về, lập tức cử mười mấy con phượng hoàng vô cùng mạnh mẽ đến chỗ Nhân tộc, coi như là thành ý của Phượng Hoàng nhất tộc.

Thấy Phượng Hoàng nhất tộc có thành ý như vậy, Nhân tộc tự nhiên cũng không keo kiệt, lập tức hứa hẹn với Phượng Hoàng nhất tộc, nếu Nhân tộc trong tương lai có thể thực sự quật khởi, thì khu vực sinh sống của Nhân tộc chính là khu vực sinh sống của Phượng tộc.

Bầu trời trên đại địa Hồng Hoang có thể tùy ý để Phượng Hoàng nhất tộc bay lượn.

Dù sao đây cũng là cục diện đôi bên cùng có lợi.

Nhân tộc đã giao thủy vực trên lục địa Hồng Hoang cho Long tộc, thì giao khu vực bầu trời Hồng Hoang cho Phượng Hoàng nhất tộc sử dụng cũng không có gì không thể.

Từ đó Nhân tộc đã kết minh với Long tộc và Phượng tộc.

Chỉ không ngờ Kỳ Lân nhất tộc lại cũng phái đại biểu đến, hơn nữa còn là vị Ngũ Đức Kỳ Lân kia tự mình phái đại biểu.

Nếu Nhân tộc thực sự có thể kết minh với Kỳ Lân nhất tộc, thì chuyện này tuyệt đối là lợi nhiều hơn hại.

Tam tộc viễn cổ đều sẽ trở thành đối tượng kết minh của Nhân tộc.

Nói trắng ra, tam tộc viễn cổ sẽ trở thành phụ dung của Nhân tộc.

Dù sao tam tộc viễn cổ cũng không được sinh linh Hồng Hoang công nhận, chi bằng cùng Nhân tộc kết minh đánh cược một phen.

Chính vì thế mà lúc này không cược thì còn đợi đến bao giờ?

Đây cũng là nguyên nhân Ngũ Đức Kỳ Lân phái Hỏa Linh đến đây.

Sau khi nghe ý định của Hỏa Linh, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều sững sờ.

Họ thực sự có chút khó tin.

Chuyện tốt lại liên tiếp đến như vậy!

Thực sự khiến người ta có chút khó tin.

Tuy nhiên, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị cuối cùng vẫn lên tiếng: "Tình hình của Kỳ Lân nhất tộc các ngươi bây giờ thế nào?" Đã muốn kết minh, tự nhiên là phải tìm hiểu tình hình của đối phương trước.

Tình hình của Long tộc tương đối tốt hơn một chút, dù sao cũng còn có Tứ Hải làm khu vực sinh tồn.

Tuy những năm gần đây luôn bị ăn thịt, nhưng có thần thông do tổ tiên Long tộc để lại, cuối cùng vẫn còn một số long tạp chủng không ngừng sinh sôi, cũng không đến mức Long tộc nhanh chóng tuyệt diệt.

Theo tình hình hiện tại, Long tộc ước chừng còn có ba, bốn vạn con rồng khổng lồ.

Tuy đại đa số là long tạp chủng, nhưng thực lực hiển nhiên là đã không tệ.

So sánh trở nên, cảnh ngộ của Phượng Hoàng nhất tộc thì gian nan hơn.

Phượng Hoàng nhất tộc bao nhiêu năm qua, cũng luôn bị cường giả khắp nơi săn bắt.

Bao nhiêu năm qua, Phượng Hoàng nhất tộc đã ngày càng ít đi.

May mà có Khổng Tuyên đi khắp Hồng Hoang tìm kiếm Phượng Hoàng nhất tộc, cũng coi như để Khổng Tuyên tìm được hơn một vạn con phượng hoàng.

Hầu hết phượng hoàng trong thế giới Hồng Hoang đã được Khổng Tuyên tìm thấy và tập hợp lại.

Những con phượng hoàng đó đã được Khổng Tuyên đặt vào một không gian thần bí, cũng coi như miễn cưỡng nghỉ ngơi sinh sôi được.

Ngoài ra, Khổng Tuyên còn có liên hệ với mấy con phượng hoàng khác trong thế giới Hồng Hoang, ví dụ như Thanh Loan bên cạnh Nữ Oa nương nương, ví dụ như Kim Phượng bên cạnh Tây Vương Mẫu.

Tuy từ số lượng mà nói xa không bằng Long tộc, nhưng theo tình hình hiện tại, tình hình của Phượng Hoàng nhất tộc cũng coi như miễn cưỡng có thể chống đỡ.

Hơn một vạn con phượng hoàng cũng không đến mức diệt chủng.

Đã Kỳ Lân nhất tộc cũng muốn đến kết minh, thì ít nhất cũng phải để Nhân tộc hiểu rõ tình hình của Kỳ Lân nhất tộc.

Nghe lãnh tụ Nhân tộc hỏi, Hỏa Linh suy nghĩ một lát, liền nói với lãnh tụ Nhân tộc: "Tình hình của Kỳ Lân nhất tộc không tốt lắm.

Tuy Kỳ Lân nhất tộc sở hữu một con Chân Kỳ Lân, nhưng Kỳ Lân nhất tộc sinh sôi cực chậm, ngày càng nhiều kỳ lân bị giết, có nghĩa là số lượng kỳ lân cũng ngày càng ít đi.

Hiện tại, số kỳ lân theo bên cạnh chủ nhân tổng cộng chỉ có khoảng 15,000 con.

Hiện tại chủ nhân nhà ta biết được số kỳ lân hoạt động trong thế giới Hồng Hoang ước chừng có khoảng 1,000 con, chỉ là những con kỳ lân đó đại đa số đã trở thành tọa kỵ của các cường giả, hoặc có một số quan hệ phức tạp, không dễ dàng động đến.

Vì thế, chiến lực thực sự của Kỳ Lân nhất tộc hiện tại cũng chỉ có 15,000 con kỳ lân đó." Nghe những lời như vậy, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi nhìn nhau.

Không ngờ cảnh ngộ của Kỳ Lân nhất tộc lại còn tốt hơn cảnh ngộ của Phượng Hoàng nhất tộc một chút.

Số lượng của Phượng Hoàng nhất tộc ước chừng cũng chỉ hơn một vạn con, mà số lượng của Kỳ Lân nhất tộc lại có hơn 15,000 con.

So sánh như vậy, Kỳ Lân nhất tộc tốt hơn Phượng Hoàng nhất tộc rất nhiều.

Thật không ngờ thế giới Hồng Hoang lại còn ẩn giấu một cỗ sức mạnh cường đại như vậy.

Cỗ sức mạnh này giống như của Phượng Hoàng nhất tộc, gần như chưa từng xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang.

Không ngờ vì muốn kết minh với Nhân tộc mà lại chủ động bộc lộ ra, điều này cũng đủ để thấy thành ý của Kỳ Lân nhất tộc.

Nghe những lời này, các lãnh tụ Nhân tộc đều gật đầu.

Nếu Kỳ Lân nhất tộc thực sự còn nhiều như vậy, kết minh với Nhân tộc cũng coi như có tư cách nhất định.

Nếu tương lai đại chiến bắt đầu, Kỳ Lân nhất tộc ít nhất cũng có thể cử ra vài ngàn đến vạn chiến lực.

Hữu Sào Thị lên tiếng hỏi: "Không biết các ngươi hiện tại đang ẩn náu ở đâu?" Phượng Hoàng nhất tộc họ tương đối hiểu rõ, Phượng Hoàng nhất tộc sống ở Nam Cương Hồng Hoang.

Khổng Tuyên lợi dụng thần thông vô thượng của mình, ở đó khai phá ra một không gian thần bí.

Phượng Hoàng nhất tộc sống ở đó.

Cường giả ở đó tương đối ít hơn, Phượng Hoàng nhất tộc ẩn náu ở đó tương đối an toàn.

Kỳ Lân nhất tộc ẩn náu ở đâu lại có chút không rõ.

Hỏa Linh tóc đỏ nghe lãnh tụ hỏi, khẽ mỉm cười: "Chúng ta Kỳ Lân nhất tộc, hiện tại đang sống dưới Kỳ Lân Nhai." Nàng không chút giấu diếm, lãnh tụ Nhân tộc hỏi gì nàng trả lời nấy, cũng vô cùng thẳng thắn.

Nghe Hỏa Linh trả lời, các lãnh tụ Nhân tộc đều sững sờ.

Ai cũng không ngờ Kỳ Lân nhất tộc lại ẩn náu ở đó, quả thực là gan to bằng trời.

Kỳ Lân Nhai là nơi nào?

Kỳ Lân Nhai là nơi trấn áp Thủy Kỳ Lân thời viễn cổ, nơi đó có thể nói là một trong những nơi nổi tiếng nhất thế giới Hồng Hoang.

Chỉ không ngờ Kỳ Lân nhất tộc lại dám ẩn náu ở đó, nghĩ đến quả thực là có chút gan to bằng trời.

"Hỏa Linh cô nương, đã là Ngũ Đức Kỳ Lân phái ngươi đến, vậy lời ngươi nói có tính không?" Hữu Sào Thị hỏi ra nghi hoặc của mình.

Kỳ thực nói nghiêm túc, chuyện lớn như Kỳ Lân tộc và Nhân tộc kết minh tuyệt đối không phải chuyện nhỏ, trong đó liên quan đến lợi ích của hai tộc và hướng đi tương lai, tuyệt đối là chuyện phải thận trọng lại thận trọng.

Nếu Kỳ Lân nhất tộc để nữ tử này toàn quyền đại diện, quả thực có vẻ có chút đãi mạn.

Điều này cũng không thể trách lãnh tụ Nhân tộc mê hoặc.

Nghe lãnh tụ Nhân tộc hỏi, Hỏa Linh khẽ mỉm cười: "Chủ nhân nhà ta từng nói với ta, nếu lãnh tụ Nhân tộc có ý kết minh với Kỳ Lân

nhất tộc, thì người tự nhiên sẽ đích thân đến đây, cùng chư vị đại nhân thương nghị.

Nếu lãnh tụ Nhân tộc không có ý kết minh với Kỳ Lân, thì người tự nhiên là không muốn đến đây.

Dù sao thân phận của người bây giờ vô cùng nhạy cảm, nếu tùy ý xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang, chỉ sợ rất nguy hiểm." Nghe Hỏa Linh giải thích, các lãnh tụ khác cũng gật đầu.

Sự thật cũng nên như vậy.

Bây giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng đã công bố Ngũ Đức Kỳ Lân ra ngoài, ước chừng có rất nhiều kẻ lòng dạ khó lường đang tìm kiếm Ngũ Đức Kỳ Lân.

Nếu người tùy tiện xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, chỉ sợ thật sự rất nguy hiểm.

Kỳ Lân nhất tộc Hỏa Linh trực tiếp nói cho Nhân tộc biết nơi ở của Ngũ Đức Kỳ Lân, đã là vô cùng có thành ý.

Nếu Nhân tộc có ý kết minh với Kỳ Lân nhất tộc, người ta tự nhiên sẽ đích thân đến đây.

Đây đã là chuyện vô cùng có thành ý.

Nhất thời mấy người không khỏi nhìn nhau, bắt đầu thương thảo ngầm.

Còn Vô Song vẫn luôn ở bên cạnh Hiên Viên, thì lại đặt ánh mắt lên người Hỏa Linh.

Hỏa Linh thấy ánh mắt của Vô Song không khỏi quay đầu nhìn lại, quả nhiên phát hiện ra một mỹ nhân cử thế vô song, không khỏi khẽ mỉm cười, sau đó hành lễ với Vô Song: "Bái kiến Chân Long nương nương." Vô Song cũng sững sờ, không ngờ vị Hỏa Linh này lại đại

khí như vậy, lại khiến nàng có chút không biết làm sao.

Phải biết tam tộc viễn cổ, vào thời viễn cổ, là tồn tại không chết không thôi.

Bất luận là Long tộc hay Kỳ Lân tộc, hay là Phượng Hoàng nhất tộc, đều là tử địch của nhau.

Giống như cục diện của Nhân tộc, Yêu tộc, Vu tộc bây giờ, gần như có thể nói là tử địch.

Không ngờ nữ tử của Kỳ Lân nhất tộc này lại khách khí với Long tộc nàng như vậy, ít nhiều khiến nàng có chút bất ngờ.

Tuy nhiên suy nghĩ kỹ lại, cũng thấy bình thường.

Quan hệ thù địch của tam tộc dù sao cũng là chuyện từ trước viễn cổ.

Hoàn cảnh của họ bây giờ là tương đương, vì thế quan hệ thù địch giữa họ đã nhạt đi không ít.

So sánh lại, khó khăn họ phải đối mặt là chung.

Chương 706

Nếu vẫn còn ôm hận thù lẫn nhau, chỉ sợ Ngũ Đức Kỳ Lân của Kỳ Lân nhất tộc cũng sẽ không phái Hỏa Linh đến đây.

Dù sao trong lãnh địa Nhân tộc, không chỉ có người của Phượng Hoàng nhất tộc, mà còn có người của Long tộc.

Lãnh tụ Kỳ Lân lại vẫn quyết định phái người đến đây, hiển nhiên là mang theo ý định gác lại thù hận.

Nghĩ đến đây, Vô Song liền cũng cười đáp lễ với Hỏa Linh.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc thương thảo một hồi, cuối cùng vẫn là Toại Nhân Thị lên tiếng trả lời: "Đã Kỳ Lân nhất tộc các ngươi có ý kết minh với chúng ta Nhân tộc, thì chúng ta Nhân tộc tự nhiên là vô cùng vui mừng.

Chỉ là chi tiết cụ thể vẫn cần Ngũ Đức Kỳ Lân đích thân đến đây thương thảo.

Dù sao chuyện kết minh không phải chuyện nhỏ.

Điều kiện của Kỳ Lân nhất tộc hoặc điều kiện của chúng ta Nhân tộc vẫn cần thương thảo kỹ lưỡng.

Đã như vậy, thì mời Hỏa Linh cô nương về cho, Hỏa Linh cô nương về rồi, liền mời đại nhân nhà ngươi cùng đến đây!

Đến lúc đó chúng ta Nhân tộc tự nhiên là thịnh tình khoản đãi." Lời của Toại Nhân Thị rất rõ ràng, đã kết minh thì vẫn là lãnh tụ giữa hai bên nói chuyện với nhau thì thích hợp hơn.

Hỏa Linh này rõ ràng là phân lượng không đủ.

Nghe Nhân tộc trả lời, trên mặt Hỏa Linh cũng không khỏi lộ ra vẻ

vui mừng.

Mức độ dễ nói chuyện của Nhân tộc quả thực vượt xa tưởng tượng của nàng.

Nàng đến thánh địa Nhân tộc, gặp mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, không bị làm khó chút nào, bởi vì lãnh tụ Nhân tộc đối với nàng cũng vô cùng khách khí.

Điều này lại khiến nàng mừng rỡ ngoài mong đợi, bởi vì nàng đã chuẩn bị sẵn sàng bị lạnh nhạt.

Không ngờ lãnh tụ Nhân tộc lại dễ nói chuyện như vậy.

"Hồi bẩm mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, giữa chúng ta Kỳ Lân tộc có một loại cảm ứng tâm linh đặc biệt.

Ta ở bên này đối thoại với chư vị, đại nhân nhà ta ở xa tận chân trời cũng có thể cảm giác được.

Lúc này người đã biết ý của mấy vị lãnh tụ rồi.

Không lâu nữa, sẽ đích thân đến đây, cũng không cần Hỏa Linh tự mình đi một chuyến.

Nghe lời của Hỏa Linh, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều bừng tỉnh.

Không ngờ Kỳ Lân nhất tộc lại còn có thần thông như vậy?

Quả không hổ là Kỳ Lân nhất tộc viễn cổ a.

Quả thực là có rất nhiều thủ đoạn thần bí khó lường.

Hỏa Linh thấy mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lộ ra vẻ kinh ngạc, không khỏi khẽ mỉm cười: "Đối với Kỳ Lân nhất tộc chúng ta mà nói, đây cũng chỉ là thủ đoạn tầm thường mà thôi.

Cho dù là chúng ta những kỳ lân huyết thống tạp, cũng có thủ đoạn như vậy.

Nếu Kỳ Lân nhất tộc chúng ta ngay cả thủ đoạn như vậy cũng không có, thời thượng cổ cũng không xứng để Long Phượng hai tộc đồng thời tiến công." Nghe lời của Hỏa Linh, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc gật đầu.

Lời này nói cũng không sai.

Nhục thân của Long tộc bản thân đã vô cùng mạnh mẽ, lại còn giỏi khống thủy chi lực, nhục thân mạnh mẽ cộng thêm khống thủy chi lực, khiến Long tộc có thể nói là sở hướng phi mỹ.

Mà Phượng Hoàng nhất tộc cũng là như vậy, tốc độ bay lượn của Phượng Hoàng nhất tộc có thể nói là cực kỳ nhanh chóng, ngoài ra còn có khống hỏa chi lực cực kỳ biến thái.

Bất luận là băng hỏa hay là chân hỏa liệt hỏa, Phượng Hoàng nhất tộc đều có năng lực khủng bố, lại còn có thần lực dục hỏa trọng sinh.

Tuy nhiên Long Phượng hai tộc mạnh mẽ như vậy, lại vẫn cần liên thủ để đối kháng Kỳ Lân nhất tộc, điều này cũng đủ để biết thời thượng cổ Kỳ Lân nhất tộc mạnh mẽ đến mức nào.

Nói như vậy, Kỳ Lân nhất tộc quả thực là có một số thủ đoạn đặc biệt.

Hỏa Linh lại một lần nữa trịnh trọng nói: "Lúc trước khi ta từ lãnh địa Kỳ Lân ra ngoài, chủ nhân đã dặn dò ta, Hỏa Linh bây giờ đã không thuộc về người của Kỳ Lân nhất tộc nữa.

Hỏa Linh bây giờ đã thuộc về người của Nhân tộc, nếu có bất kỳ điều khiển nào, Hỏa Linh nghĩa bất dung từ!" Lời này vừa nói ra, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều sững sờ!

Không thuộc về người của Kỳ Lân nhất tộc nữa?

Bây giờ thuộc về người của Nhân tộc?

Có ý gì?

Vị nữ tử tóc đỏ này bị Ngũ Đức Kỳ Lân tặng cho Nhân tộc?

Đây là quyết tâm của Ngũ Đức Kỳ Lân muốn kết minh với Nhân tộc sao?

Mấy vị lãnh tụ không khỏi dở khóc dở cười.

"Hỏa Linh cô nương không cần phải như vậy!" Chuyện kết minh còn chưa đâu vào đâu, Kỳ Lân nhất tộc đã tặng cho Nhân tộc một món quà lớn như vậy.

Xem ra đây là thành ý đầu hàng?

Long tộc dù sao cũng có Vô Song ở Nhân tộc, Vô Song kỳ thực cũng xem như là thành ý của Long tộc ở Nhân tộc.

Tuy bề ngoài Vô Song là do Hiên Viên từ Long tộc đòi về, nhưng kỳ thực cũng xem như là sứ giả của Long tộc ở Nhân tộc.

Mà Phượng Hoàng nhất tộc cũng là như vậy, bây giờ còn có mười mấy con phượng hoàng hoạt động ở thánh địa Nhân tộc.

Mười mấy con phượng hoàng này chính là thành ý của Khổng Tuyên.

Mười mấy con phượng hoàng này Khổng Tuyên tặng cho Nhân tộc, có thể coi là biểu tượng cho sự tốt đẹp của hai tộc, cũng có thể coi là tọa kỵ của đại năng Nhân tộc.

Chỉ không ngờ Kỳ Lân nhất tộc cũng là như vậy, lại đem Hỏa Linh này làm con tin tặng cho Nhân tộc.

Hỏa Linh thấy biểu cảm của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, vội vàng lên tiếng: "Chư vị đại nhân không cần để ý.

Hỏa Linh trước mặt chủ nhân cũng chỉ là một thị nữ.

Chủ nhân đem Hỏa Linh tặng cho Nhân tộc, cũng là đại biểu cho một thành ý nhất định.

Chủ nhân bây giờ đã chuẩn bị khởi hành rồi.

Bởi vì người phải âm thầm đến, ước chừng vẫn cần một chút thời gian.

Xin mấy vị lãnh tụ Nhân tộc tạm thời chờ đợi một thời gian." Mấy vị lãnh tụ gật đầu.

Hiên Viên lên tiếng: "Vô Song, đưa Hỏa Linh cô nương đi dạo một vòng thánh địa Nhân tộc.

Mấy ngày nay ngươi liền bồi Hỏa Linh cô nương đi, vừa hay cũng có thể liên lạc tình cảm với các cô nương của Phượng Hoàng nhất tộc." Nghe lời của Hiên Viên, Vô Song gật đầu, rất nhanh liền dẫn Hỏa Linh cô nương đi xuống.

Còn lại mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, không khỏi có chút dở khóc dở cười.

"Không ngờ Nhân tộc chúng ta có ngày lại đi cùng với tàn dư của tam tộc viễn cổ, thật là…" Người nói là Hiên Viên.

Kỳ thực ông cũng có chút cảm khái.

Tàn dư của tam tộc viễn cổ, trong môi trường thế giới Hồng Hoang sống không tốt lắm.

Có lẽ là vì thời viễn cổ tam tộc quá bá đạo, sau khi tam tộc suy bại, sinh linh Hồng Hoang đối với tàn dư của tam tộc không mấy hữu hảo, thấy là giết.

Tàn dư của tam tộc viễn cổ bây giờ gần như có thể nói là chuột chạy qua đường, ai cũng muốn đánh.

Chỉ không ngờ tam tộc viễn cổ lại đều hướng về Nhân tộc đầu

hàng, quả thực là không ngờ.

Hơn nữa Nhân tộc và tàn dư của tam tộc viễn cổ dính vào nhau, chỉ sợ địa vị của Nhân tộc cũng sẽ trở nên có chút khó xử.

Cùng với tàn dư của tam tộc viễn cổ hỗn loạn, chẳng phải là tương đương với việc đối địch với toàn bộ Hồng Hoang sao?

Đây cũng là nguyên nhân Hiên Viên lo lắng.

Có lẽ hiểu được nguyên nhân lo lắng của Hiên Viên, một vị lãnh tụ khác của Nhân tộc, Yểm Tư Thị, lại lộ ra vẻ mặt lạnh lùng chế giễu: "Hiên Viên, ngươi cũng không cần quá lo lắng.

Dù sao cảnh ngộ của Nhân tộc ta đã không tốt lắm rồi, ngươi cũng không cần lo lắng sẽ tệ hơn nữa." Nói đến đây, bà liền cười lạnh một tiếng.

Vô số năm qua, Nhân tộc luôn bị Yêu tộc và Vu tộc tùy ý săn bắt.

Tam Thanh thi triển thủ đoạn, ngăn cản Nữ Oa ra tay, cuối cùng đoạt đi mối liên hệ khí vận giữa Nhân tộc và Nữ Oa.

Nữ Oa không thể từ trên người Nhân tộc nhận được khí vận nữa, từ đó về sau liền bỏ mặc không quản.

Tố shì ta nhân tộc bị giết, từ đó về sau, ta nhân tộc liền đã cùng cái này Hồng Hoang vi địch.

Vô luận là Vu tộc hay là Yêu tộc, đều nợ Nhân tộc ta nợ máu.

Nhân tộc chúng ta gần như có thể nói là đã đối địch với toàn bộ Hồng Hoang.

Và cục diện như vậy cũng đã sớm hình thành." Nói rồi, Yểm Tư Thị cười lạnh một tiếng, trong mắt lộ ra vẻ trào phúng sâu sắc.

"Tin rằng vị Đạo Tổ đại nhân kia, tất nhiên sẽ liên hợp với đông đảo sinh linh Hồng Hoang cùng nhau thảo phạt Nhân tộc.

Nói nghiêm túc, Nhân tộc chúng ta đã đối địch với toàn bộ sinh linh Hồng Hoang rồi.

Nhân tộc muốn quật khởi, thế tất là phải trải qua thử thách của máu và lửa.

Cảnh ngộ của Nhân tộc chúng ta đã không khác gì tam tộc viễn cổ!

Bây giờ có tàn dư của tam tộc viễn cổ đầu hàng, thực lực của Nhân tộc chúng ta tất nhiên là sẽ tăng mạnh.

Chương 707

Dựa vào cường giả của tam tộc, cộng thêm sự phối hợp của Nhân tộc chúng ta, lại có thể tổ chức thành ba đội quân mạnh mẽ.

Có thể tổ kiến một đội kỵ sĩ rồng, cũng có thể tổ kiến một đội kỵ sĩ phượng, đồng thời cũng có thể tổ kiến một đội kỵ sĩ kỳ lân.

Hải lục không tam quân đều có, như vậy Nhân tộc chúng ta mới có vốn để đối kháng với Vu Yêu hai tộc." Nói xong những lời này, Yểm Tư Thị liền im lặng không nói.

Mấy vị lãnh tụ khác nghe những lời này lập tức kinh ngạc, ai cũng không ngờ Yểm Tư Thị lại có thể nói ra một phen lời nói có tầm nhìn xa trông rộng như vậy, quả thật là chấn kinh mấy vị.

Tuy nhiên, Hữu Sào Thị, Hiên Viên Thị cùng mấy vị lãnh tụ quay đầu nhìn về phía Toại Nhân Thị.

Yểm Tư Thị bây giờ là thê tử của Toại Nhân Thị, có thể nói ra những lời như vậy, ước chừng cũng không thiếu sự dạy dỗ của Toại Nhân Thị.

Toại Nhân Thị thấy ánh mắt của mấy người nhìn về phía mình, không khỏi hắc hắc cười ra tiếng.

Những lời này của Yểm Tư Thị, kỳ thực cũng là ý của ông.

Dù sao những lời như vậy, hai người họ từng nói riêng với nhau rất nhiều lần.

Ý của ông, Yểm Tư Thị tự nhiên là vô cùng hiểu rõ.

Vì thế mới mượn cơ hội này nói ra, nhưng là thay mặt Toại Nhân Thị, bày tỏ với mọi người ý của vợ chồng họ.

Vợ chồng họ tự nhiên là toàn lực ủng hộ kết minh với Kỳ Lân tam tộc.

Về phần tương lai rốt cuộc thế nào, tương lai lại nói.

Bây giờ Kỳ Lân tam tộc chủ động đến đầu hàng, đối với Nhân tộc mà nói hiển nhiên là chuyện tốt.

Hữu Sào Thị nhíu mày: "Tàn dư của tam tộc viễn cổ này bản thân đều không phải là hạng dễ đối phó.

Tuy tộc nhân của họ cũng chỉ có mấy vạn, nhưng chiến lực của họ lại rất mạnh.

Hầu như mỗi một tộc nhân của họ, đều là thực lực trên Chân Tiên, Nhân tộc nếu thực sự cùng họ tam tộc kết minh, còn có khả năng sẽ huyên tân đoạt chủ." Hữu Sào Thị làm việc xưa nay tương đối bảo thủ, đây cũng là chuyện ông lo lắng.

Dù sao nội tình của Nhân tộc quả thực là có chút nông cạn.

Kết minh với Long Phượng hai tộc đã là tương đối mạo hiểm, lại còn hứa hẹn với Long Phượng hai tộc rất nhiều lợi ích, có thể đáp ứng được yêu cầu của hai tộc họ hay không, vẫn còn là một ẩn số.

Bây giờ nếu lại mạo hiểm kết minh với Kỳ Lân nhất tộc, rất có khả năng sẽ xảy ra tình huống huyên tân đoạt chủ.

Dù sao Long tộc bây giờ đã có hai vị Chân Long, bất luận là Vô Song, hay là Ngao Quảng, đều là tồn tại trên bảng xếp hạng chiến lực, lại còn xếp ở vị trí thứ 58, 57.

Phượng Hoàng nhất tộc cũng có cường giả, vị Thải Phượng xếp hạng thứ 74 trên bảng xếp hạng chiến lực, ước chừng chính là cường giả của Phượng Hoàng nhất tộc.

Cộng thêm Khổng Tuyên đến bây giờ vẫn chưa lên bảng, đây cũng

là hai vị siêu cấp cường giả.

Kỳ Lân nhất tộc cũng là như vậy, Ngũ Đức Kỳ Lân của Kỳ Lân nhất tộc, hiện tại là con Chân Kỳ Lân duy nhất giữa trời đất, không chỉ chiếm vị trí cao thứ 59 trên bảng xếp hạng chiến lực, mà còn có thần thông như Kỳ Lân Tường Thụy Pháp.

Như vậy, chiến lực đỉnh cấp của tam tộc viễn cổ đã có năm vị.

Nếu Nhân tộc thực sự cùng tam tộc viễn cổ kết minh, quả thực là có khả năng huyên tân đoạt chủ.

Đây cũng là nguyên nhân Hữu Sào Thị lo lắng.

Trong số mấy vị lãnh tụ, phong cách hành sự của Hữu Sào Thị là tương đối vững vàng, tự nhiên là có một chút lo lắng.

Kỳ thực chuyện ông lo lắng cũng là chính xác, không phải nói Nhân tộc sợ hãi tam tộc viễn cổ này, mà là Nhân tộc hiện tại bản thân đã tương đối gian nan.

Nếu lại vì chuyện của tam tộc viễn cổ mà bị kéo chân sau, thì mới thật sự là được không bù mất.

Nghe lời của Hữu Sào Thị, mấy người khác cũng chìm vào im lặng.

Bất luận là Yểm Tư Thị, hay là Hữu Sào Thị, quan điểm của họ đều là chính xác.

Yểm Tư Thị cho rằng, Nhân tộc sớm muộn cũng phải đối địch với vạn tộc Hồng Hoang, chẳng thà nhân cơ hội này lôi kéo tàn dư của tam tộc viễn cổ để Nhân tộc sử dụng.

Nếu qua được kiếp này, tam tộc viễn cổ còn không phải là mặc cho Nhân tộc nhào nặn sao?

Mà Hữu Sào Thị thì tương đối ổn trọng, ông cho rằng Nhân tộc

bản thân đã tương đối nguy hiểm, thậm chí có thể nói là như lý bạc băng.

Nếu tam tộc viễn cổ thành tâm hợp tác, thì cũng thôi.

Nếu có ý nghĩ khác, đến lúc đó rất có khả năng sẽ kéo chân sau của Nhân tộc, đến lúc đó ngược lại mới là thực sự được không bù mất.

Mấy vị lãnh tụ đều giữ im lặng.

Đạo sĩ sát khí cực trọng, Hiên Viên lên tiếng: "Sự đã đến nước này, Nhân tộc chúng ta cũng không có gì đáng sợ nữa.

Tình thế hiện tại đối với Nhân tộc mà nói có thể nói là ngấp nghé nguy hiểm.

Tuy giữa Vu Yêu hai tộc có mối thù không thể xóa nhòa, nhưng dưới sự hòa giải của mấy vị Thánh nhân kia, Vu Yêu hai tộc rất có khả năng liên hợp lại để đối phó Nhân tộc.

Nếu Nhân tộc đơn độc đối kháng với Vu Yêu hai tộc, quả thực là có chút vất vả, thậm chí rất có khả năng sẽ binh bại như núi đổ.

Chẳng lẽ cứ mãi trông mong vào sự viện trợ của Thiên Cơ Lâu?

Thế lực của Thánh chủ Thiên Cơ Lâu tuy mạnh mẽ, nhưng một mặt cần bảo vệ Hồng Hoang, một mặt phải đối kháng với sự gây khó dễ của mấy vị Thánh nhân Tử Tiêu Cung, rõ ràng không thể bảo vệ được Nhân tộc.

Nhân tộc chúng ta cần dùng sức mạnh của chính mình để đối kháng với Vu Yêu hai tộc.

Nếu không mượn sức của tàn dư tam tộc viễn cổ, Nhân tộc tất nhiên là không địch lại được Vu Yêu hai tộc." Hiên Viên xưa nay là người có đầu có óc.

Lời này nói ra cực kỳ chính xác.

Nếu chỉ dựa vào Nhân tộc để đối kháng Vu Yêu hai tộc, thì căn bản không có chút hy vọng thắng lợi nào.

Bất luận là chiến lực đỉnh cao hay chiến lực thông thường, khoảng cách giữa Nhân tộc và Vu Yêu hai tộc đều là cực lớn.

Chỉ đối kháng với một tộc trong đó thôi cũng đã rất vất vả.

Nếu đồng thời đối kháng cả Vu Yêu hai tộc, e rằng càng thêm gian nan.

Nếu có thể mượn sức của Viễn Cổ tam tộc, có lẽ còn có khả năng đánh một trận.

Xem ra Hiên Viên dường như ủng hộ Yểm Tư Thị và Toại Nhân Thị.

Lúc này, Thần Nông Thị ở một bên khác lên tiếng: "Việc này có lẽ cần phải bàn bạc kỹ hơn." "Đến lúc đó xem Ngũ Đức Kỳ Lân nói thế nào đã." "Khi đó chúng ta, Nhân tộc, đưa ra quyết định cũng không muộn." Phong cách hành sự của Thần Nông Thị cũng tương đối thiên về phía ổn thỏa.

Ông ta ngược lại có phần ủng hộ Hữu Sào Thị.

Bản thân Nhân tộc hiện tại đã như đi trên băng mỏng.

Nếu vì tìm kiếm thế lực lớn mạnh mà tùy tiện kết minh với tam tộc, quả thực có chút nguy hiểm.

Có thể kết minh với Long Phượng hai tộc đã là tương đối vất vả.

Nếu lại kết minh với Kỳ Lân nhất tộc, có lẽ thật sự có khả năng khách lấn át chủ.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đã thương thảo rất lâu, cuối cùng cũng không thể bàn ra được kết quả gì.

Nhưng họ đều nhất trí cho rằng, gặp mặt vị Ngũ Đức Kỳ Lân của

Kỳ Lân nhất tộc sẽ không có gì sai.

Thành hay không thành, chung quy cũng phải gặp một lần.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không bàn ra được một kết quả thực sự, nhưng trên không trung, Bảng Xếp Hạng Thực Lực vẫn đang tuần tự công bố.

Lúc này, một bóng hình khác đã xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy xuất hiện trên không là một Thái Thản vô cùng to lớn.

Đây lại là một hình dạng kỳ quái.

Chỉ thấy Thái Thản khổng lồ trên không trung có hình dáng thân hổ.

Thân thể của nó là một con hổ vô cùng đồ sộ.

Thân thể con hổ này lại cường tráng hơn thân thể hổ bình thường vô số lần, thậm chí có thể nói là mạnh hơn vô số lần.

Toàn thân trên dưới đều bao phủ bởi lớp vảy dày đặc.

Những lớp vảy này có đủ loại màu sắc, quả thực là lộng lẫy đa dạng.

Càng quỷ dị hơn là, bóng hình khổng lồ này lại có tám gương mặt người.

Tứ phía tám phương đều có mặt người đối diện.

Điều này thực sự quá kinh khủng.

Tám gương mặt này không phải hướng về một phía, mà là trước, sau, trái, phải, tứ phía tám phương đều có một gương mặt đối diện.

Gần như có thể nói là không có bất kỳ kẽ hở nào, cũng không có bất kỳ điểm yếu nào.

Bất kể tấn công từ phương diện nào, hắn cũng sẽ phát giác ngay

lập tức.

Đây là lần đầu tiên nhìn thấy một cái đầu thần kỳ như vậy.

Bởi vì những sinh linh khác, bất kể là sinh linh ba đầu hay chín đầu, đầu của chúng đều hướng về một phía.

Nhưng Thái Thản này lại không như vậy.

Đây là kẻ đầu tiên trong thế giới Hồng Hoang.

Chương 708

Ngoài ra, sinh linh khổng lồ này còn có mười cái đuôi.

Mỗi cái đuôi đều vô cùng to lớn.

Chỉ tính riêng độ dài, gần như đã đuổi kịp độ dài thân thể của nó.

Mười cái đuôi dài như vậy bay lượn trên không, quả thực là hùng vĩ đến cực điểm.

Nhìn thấy bộ dạng này, rất nhiều người đều hít vào một hơi khí lạnh.

Mặc dù biết vị cường giả này vô cùng mạnh mẽ, cũng biết vị cường giả này rốt cuộc là ai, nhưng hình ảnh trên không trung này quả thực có chút đáng sợ, thậm chí có thể nói là có chút kinh khủng.

Tám mặt mười đuôi.

Đây chẳng phải là Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô trong Vu tộc sao?

Gã này có thể nói là rất kín tiếng trong các Tổ Vu, tính tình cũng tương đối tốt.

Ngoại trừ đại chiến với Yêu tộc, Thiên Ngô rất ít khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang.

So với Xa Bỉ Thi tiếng xấu lan xa, tính tình và danh tiếng của hắn tương đối tốt hơn.

Chỉ là không ngờ chiến đấu lực của gã này lại hung mãnh đến vậy.

Hầu như mọi người đều cho rằng hắn là kẻ đội sổ trong các Tổ Vu.

Dù sao kẻ yếu cũng không có quyền lên tiếng.

Mà gã này lại xếp thứ năm trong các Tổ Vu.

Mặc dù nhìn thứ hạng không có vẻ mạnh lắm, nhưng trên thực tế đã là tương đối mạnh mẽ.

Mười hai Tổ Vu đã có năm vị lên bảng.

Trừ hai vị Thủy Hỏa Tổ Vu đã chết, chiến đấu lực của gã này đã xếp thứ năm.

Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu xếp thứ 54.

Điện Chi Tổ Vu Xà Tư xếp thứ 53.

Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi xếp thứ 52.

Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương xếp thứ 50.

Mộc Chi Tổ Vu Câu Mang xếp thứ 49.

Đây đã là chiến lực tầng giữa thực sự.

Năm vị Tổ Vu lên bảng, hai vị Tổ Vu tử vong.

Mà Thiên Ngô, kẻ trầm mặc ít lời này, đã được xem là tồn tại top 5 trong các Tổ Vu.

Quả thực ngoài dự liệu của chúng sinh Hồng Hoang.

"Không ngờ gã này lại mạnh đến vậy?" "Gã này ở trong các Tổ Vu gần như không có cảm giác tồn tại, thậm chí nhiều người đã bỏ qua hắn, không ngờ gã này lại là kẻ giả heo ăn thịt hổ." "Đúng là như vậy, gã trầm mặc ít lời này lại xếp thứ năm trong các Tổ Vu, thật không ngờ tới." "Có lẽ những kẻ trầm mặc ít lời đều là lão âm hiểm." "Mấy vị Yêu Thánh của Yêu tộc cũng như vậy, xem ra trong các Tổ Vu của Vu tộc cũng có tình huống tương tự!" "..." Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này đều bàn tán sôi nổi.

Dù sao hình ảnh trên không trung quả thực khiến họ không ngờ

tới.

Mười hai Tổ Vu thực lực cũng có cao có thấp.

Gã này gần như không có quyền lên tiếng, thậm chí cũng rất ít khi lộ diện trong thế giới Hồng Hoang.

Ấy vậy mà một kẻ như thế lại xếp ở tầng giữa trong mười hai Tổ Vu.

Xem ra không thể xem thường bất kỳ ai.

Người ta tuy ngày thường trông trầm mặc ít lời, nhưng rất có thể người ta chính là một cường giả giả heo ăn thịt hổ.

Bất kỳ ai cũng không thể xem thường.

Trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc, Thử Thiết và Thương Dương cũng là tình huống như vậy.

Hai gã này ngày thường cũng trầm mặc ít lời, gần như rất ít nói chuyện.

Mọi người đều cho rằng thực lực hai người họ không ra sao, thậm chí có khả năng là kẻ đội sổ trong Thập Đại Yêu Thánh.

Ấy vậy mà hai gã này lại chính là tồn tại thứ hai, thứ ba trong Thập Đại Yêu Thánh.

Quỷ Xa, Cửu Anh, Kế Mông trong Thập Đại Yêu Thánh, gần như có thể nói là tiếng xấu lan xa, sát tính cũng cực nặng.

Mọi người đều tưởng rằng chiến đấu lực của mấy gã này cũng thuộc hàng đầu trong Thập Đại Yêu Thánh.

Không ngờ chiến đấu lực của mấy gã này trong Thập Đại Yêu Thánh lại tương đối thấp.

Mà kẻ trầm mặc ít lời, chiến đấu lực lại tương đối cao.

E rằng tình hình trong 12 Tổ Vu cũng tương đối giống nhau.

Trong mười hai Tổ Vu, Xa Bỉ Thi tiếng xấu lan xa, xếp hạng lại là thứ ba từ dưới lên.

Chiến đấu lực của Thiên Ngô, kẻ luôn trầm mặc ít lời, lại cao đến như vậy.

Trong Tổ Vu Đại Điện, mấy vị Tổ Vu nhìn Thiên Ngô, ánh mắt quả thực có chút phức tạp.

Đúng là kẻ vui mừng, người lo sầu.

Đặc biệt là Nhục Thu, Xà Tư, Xa Bỉ Thi mấy người.

Họ đều là những Tổ Vu đã lên bảng, chiến đấu lực của họ đều xếp ở cuối, tự nhiên khiến họ tương đối khó chịu.

Không ngờ ngay cả Thiên Ngô mà họ cũng không coi trọng, chiến đấu lực lại mạnh đến vậy.

Ngay cả họ cũng không ngờ tới.

"Không ngờ ngươi lại mạnh đến thế?" "Hóa ra ngươi vẫn luôn lừa gạt ta?" Ánh mắt Xa Bỉ Thi lộ ra vẻ phẫn hận.

Trong mười hai Tổ Vu, quan hệ của hai người họ là tốt nhất, thậm chí có thể nói là bè lũ gian ác.

Xa Bỉ Thi vẫn luôn cho rằng chiến đấu lực hai người không chênh lệch nhiều.

Xa Bỉ Thi từng cho rằng mình mạnh hơn đối phương.

Không ngờ chiến đấu lực của hai người thực ra chênh lệch rất lớn.

Người ta không những mạnh hơn mình, mà còn mạnh hơn rất nhiều.

Điều này tự nhiên khiến hắn có chút khó chịu.

Trước đây hắn đã nhiều lần tìm gã này tỷ thí một phen, nhưng gã này luôn nhận thua, một chút cũng không muốn đánh với mình.

Vốn dĩ mình còn cho rằng đối phương đánh không lại mình.

Hóa ra không ngờ tên hề lại chính là mình.

Thiên Ngô lại cười hắc hắc, không nói gì.

Hắn ngày thường vốn đã trầm mặc ít lời, tự nhiên cũng không thích khoe khoang thực lực của mình.

Nếu không phải Hồng Mông Tử Kim Bảng phơi bày ra, e rằng hắn còn tiếp tục trầm mặc nữa.

Đúng lúc này, cuối cùng cũng có đại đạo văn tự xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 48: Vu Tộc Thiên Ngô.

Phong Chi Tổ Vu trong Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh.

Tám đầu mặt người, thân hổ mười đuôi, nắm giữ Phong chi pháp tắc, tốc độ cực nhanh, Phong chi nhục thân, uy lực vô cùng.

Do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, giá trị chiến lực là: 8512 vạn!"] ["Phần thưởng cho hạng 48 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Vu Tộc Thiên Ngô: Luyện Thể Đan 100 viên, Tạo Hóa Luyện Thể Đan mười viên!"] Chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại một trận kinh hô.

Đến nay, Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc đã có sáu vị lên bảng.

Ngoài sáu vị cường giả đã lên bảng, Vu tộc còn lại bốn vị Tổ Vu.

Dù sao hai vị Thủy Hỏa Tổ Vu đã chết.

Còn lại bốn vị Tổ Vu, không biết bốn vị Tổ Vu đó xếp hạng ra

sao.

Mọi người đều tương đối mong đợi.

Hiện tại Bảng Thực Lực của Hồng Mông Tử Kim Bảng đã xếp đến hạng 48, xếp hạng cũng ngày càng kích thích, đồng thời cũng ngày càng kịch liệt.

Bảng xếp hạng khiến chúng sinh Hồng Hoang xem càng lúc càng kích động, càng lúc càng hưng phấn.

Mọi người đều đang trong sự mong đợi căng thẳng.

Họ muốn xem xem tiếp theo rốt cuộc sẽ là ai.

Cùng lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang lúc này đã có người phát hiện ra một tình huống đặc biệt.

Sau khi tình huống đặc biệt này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một trận nóng lên.

Chương 709

“Rốt cuộc là chuyện gì vậy?” “Tại sao Huyền Minh không lên bảng?” Câu nói này vừa ra, mọi người đều ngây người.

Cùng lúc đó mọi người đều phát hiện ra vấn đề này.

Huyền Minh là kẻ yếu nhất trong các Tổ Vu, cũng là tiểu muội trong 12 Tổ Vu.

Tại sao Huyền Minh đến bây giờ vẫn chưa lên bảng?

Mọi người vào khoảnh khắc này đều phát hiện ra một vùng đất mới.

Mỗi người đều vô cùng kinh ngạc, đồng thời cũng vô cùng nghi hoặc.

Vị cường giả này nói không sai chút nào.

Huyền Minh vẫn luôn là kẻ có thực lực yếu nhất trong 12 Tổ Vu.

Các Tổ Vu khác đã lên bảng sáu người.

Chẳng lẽ trong chuyện này thật sự có ẩn tình gì sao?

Hay là nói Huyền Minh đã gặp phải tình huống đặc biệt nào đó?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghi hoặc không hiểu, trong lãnh địa Vu tộc có một vị đại năng lên tiếng: “Huyền Minh đã tiến vào Thiên Cơ Lâu, sớm đã nhận được tạo hóa của Thiên Cơ Lâu.” “Chiến đấu lực hiển nhiên đã không thể so sánh với ngày xưa.” “Nói đúng ra, Huyền Minh tất nhiên là tiến bộ thần tốc.” “Biết đâu chiến đấu lực của Huyền Minh đã vô cùng mạnh mẽ rồi thì sao.” Nghe lời của người này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức cho là đúng.

Người này nói không sai chút nào.

Chiến đấu lực của Huyền Minh rất có khả năng đã vô cùng mạnh mẽ.

Ban đầu khi xếp hạng trên Bảng Nhục Thân, nhục thân của Huyền Minh đã vượt qua Đế Giang.

Khi đó Đế Giang trên Bảng Nhục Thân chỉ xếp hạng 20, nhưng Huyền Minh trên Bảng Nhục Thân lại xếp hạng 19.

Điều này có nghĩa là gì?

Điều này có nghĩa là Huyền Minh rất có khả năng đã là tồn tại vượt qua Đế Giang.

Nghĩ thôi đã khiến người ta có chút kinh ngạc.

Trong các Tổ Vu của Vu tộc, có hai vị Tổ Vu nhục thân vượt qua Chuẩn Đề thánh nhân.

Một vị là Đế Giang, vị còn lại chính là Huyền Minh.

Bảng Nhục Thân đều đã vượt qua Đế Giang, vậy thì chiến đấu lực thực sự rất có khả năng cũng đã vượt qua Đế Giang.

Nghĩ lại, quả thực có khả năng này.

Chúng sinh Hồng Hoang, vào khoảnh khắc này đều mong đợi.

Họ muốn xem xem có phải thật sự là tình huống này không.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán sôi nổi, cuối cùng lại có một đạo kim quang rơi xuống từ trên không.

Rất nhanh sẽ công bố cường giả hạng 47 sao?

Mọi người đều căng thẳng nhìn lên không trung.

Rất lâu rất lâu sau, cuối cùng có một bóng hình thấp thoáng hiện ra trong màn kim quang ngập trời.

Nhìn thấy bóng hình này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức ngẩn

người.

Bởi vì bóng hình xuất hiện trên không trung lại có vẻ hơi bình thường.

Không phải là yêu tộc hình thù kỳ quái, cũng không phải Vu tộc Thái Thản che trời lấp đất, mà chỉ là một nữ nhân Nhân tộc hết sức bình thường.

Mặc dù trông đó là một mỹ nhân, nhưng luôn có vẻ hơi bình thường.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngước mắt nhìn lên.

Chỉ thấy nữ nhân xuất hiện trên không trung này quả thực là mỹ diễm vô song.

Nàng mặc một chiếc váy dài màu hồng phấn, trên váy còn điểm xuyết những viên trân châu trắng.

Tổng thể trông vô cùng ưu nhã.

Dung mạo càng là cử thế vô song.

Gương mặt trái xoan trắng nõn, trên má có một đôi lúm đồng tiền.

Phấn son nhàn nhạt trắng hồng, trông vô cùng xinh đẹp và đáng yêu.

Mái tóc dài đen óng mượt mà, toát ra một khí chất vô cùng đáng mến.

Quả thực là kinh diễm đến cực hạn.

Nữ tử này tuy vô cùng xinh đẹp mỹ lệ, nhưng so với Vu tộc và Yêu tộc kinh tâm động phách, quả thực có vẻ hơi bình thường.

Chỉ là một nữ tử nhân loại bình thường mà thôi.

Nhưng bóng hình này trong mắt Yêu tộc lại là tồn tại vô cùng

khủng bố.

Bởi vì nữ tử trên không trung chính là một trong những lãnh tụ của nhân loại, tên là Truy Y Thị.

Nữ tử này là một trong những lãnh tụ thời kỳ đầu của nhân loại.

Bởi vì nữ tử này nhận được sự ưu ái của đại đạo.

Tâm hồn khéo léo, nàng đã nhận được sự khai sáng của đại đạo, rất nhanh liền học được cách lợi dụng tài nguyên thiên nhiên để chế tạo quần áo.

Có nàng, Nhân tộc mới có quần áo để tránh rét.

Cho nên trên người nữ tử này cũng có công đức to lớn.

Trên người nữ tử này đồng dạng cũng có rất nhiều khí vận.

Hiển nhiên là không thể xem thường.

Sau này, nữ tử này từ trong truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển, đã nhận được một truyền thừa tên là Độc Cô Bại Thiên, chiến đấu lực tương đối mạnh mẽ.

Khi đại chiến Nhân Yêu năm đó, nữ tử này cũng đã đại triển thần uy, một mình độc chiến với Cửu Anh, trực tiếp đánh Cửu Anh bị trọng thương.

Nếu không phải trong trận chiến xảy ra biến cố, e rằng trong cuộc giao chiến của hai người, Cửu Anh rất có khả năng đã triệt để vẫn lạc.

Nữ tử này đến nay vẫn khiến Yêu tộc ký ức như mới.

Không ngờ trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, thứ hạng của nữ tử này lại cao đến vậy.

Điều này quả thực là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Nữ tử này lại xếp ở hạng 47.

Phải biết Cửu Anh trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực chỉ xếp hạng 95.

Mà nữ tử này trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực lại xếp hạng 47.

Đây là sự chênh lệch thế nào?

Quả thực là chênh lệch trời và đất, mây và bùn.

Chỉ trong mấy trăm năm ngắn ngủi, sự tiến bộ của nữ tử này lại lớn đến vậy sao?

Lúc này, sắc mặt của nhiều cường giả Yêu tộc dần dần trở nên có chút khó coi.

Họ thực sự không ngờ mấy gã Nhân tộc này lại tiến bộ nhanh đến vậy.

Phải biết mấy trăm năm trước, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này tuy khủng bố, nhưng còn lâu mới khủng bố đến mức độ này.

Nay xem ra tuyệt đối đã vượt ngoài sức tưởng tượng.

Thực sự quá khủng bố.

Nếu Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc và lãnh tụ Nhân tộc bây giờ gặp lại lần nữa, e rằng bất kỳ vị nào cũng có thể dễ dàng chém giết họ.

Bây giờ họ e rằng đã không còn là đối thủ của Nhân tộc nữa.

Điều này không khỏi khiến sắc mặt Thập Đại Yêu Thánh dần dần trở nên vô cùng khó coi.

Đừng nói là Thập Đại Yêu Thánh, ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt cũng trở nên không tốt.

Bởi vì ngay cả hai người họ cũng không ngờ mấy vị lãnh tụ Nhân

tộc lại tiến bộ nhanh đến vậy, thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng của họ.

Mấy trăm năm trước, chiến đấu lực của họ cũng chỉ cao hơn Thập Đại Yêu Thánh một bậc mà thôi.

Không ngờ mấy trăm năm sau, chiến đấu lực của họ đã tiến bộ đến mức độ này.

Nếu cho Nhân tộc thêm mấy trăm năm nữa, những vị lãnh tụ này của Nhân tộc rất có khả năng sẽ uy hiếp đến địa vị của hắn.

Mấy gã Nhân tộc này tại sao lại khủng bố đến mức độ này?

Tại sao lại biến thái đến mức độ này?

Nghĩ lại quả thực có chút khủng bố.

Chương 710

Những Yêu Thánh của Yêu tộc này tuy không thành khí hậu, nhưng mỗi người đều là tồn tại đã tu luyện vô số năm, mỗi người đều là sinh linh tiên thiên.

Trải qua vô số đại kiếp, mới tu luyện đến trình độ này.

Tuyệt đối là những cường giả có nội tình hùng hậu.

Ngay cả trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, họ cũng xếp hạng trong top 100.

Ấy vậy mà tại sao lại không thể so sánh với Nhân tộc?

Mấy gã Nhân tộc này rõ ràng mới nhận được truyền thừa không bao lâu.

Tại sao chiến đấu lực lại mạnh mẽ đến vậy?

Tốc độ tăng trưởng như thế này, thực sự quá khủng bố.

Tuyệt đối là tồn tại vượt ngoài sức tưởng tượng.

Bất kỳ ai cũng không thể xem thường.

Ngay cả trong toàn bộ Hồng Hoang mà nói, tốc độ tăng trưởng của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này cũng là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Ngay lúc Yêu tộc một phen chấn động, trên không trung đại đạo văn tự cuối cùng cũng xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 47: Nhân Tộc Truy Y Thị.

Một trong những lãnh tụ Nhân tộc, một trong ba ngàn tiên thiên Nhân tộc, đại khí vận gia thân.

Có công đức tạo y, sau, nhận được truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển của Thiên Cơ Lâu, nhận được truyền thừa của Độc Cô Đại Đế, chiến

lực vô song, uy lực vô cùng.

Do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Giá trị chiến lực là: 9,321 vạn."] ["Phần thưởng cho hạng 47 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Truy Y Thị là: một ức năm pháp lực đạo hạnh, tiên thiên thanh khí trăm luồng, huyền hoàng chi khí mười luồng, đoán thể đan trăm viên, tạo hóa luyện thể đan mười viên!"] Sau đại đạo văn tự, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Ai cũng không ngờ, một nữ lưu chi bối chiến đấu lực lại mạnh đến vậy.

Thậm chí còn vượt xa chiến đấu lực của Phong Chi Tổ Vu của Vu tộc.

Chiến đấu lực của Phong Chi Tổ Vu chỉ có 8,500 vạn, nhưng chiến đấu lực của nữ tử này lại có đến 9,300 vạn.

Khoảng cách 800 vạn này tuyệt đối là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Phải biết trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc, kẻ mạnh nhất là Anh Chiêu, chiến đấu lực cũng chỉ có 900 vạn.

Mà lãnh tụ Nhân tộc chiến đấu lực đã đạt đến 9,000 vạn.

Điều này có nghĩa là gì?

Điều này có nghĩa là Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc, đối đầu với vị lãnh tụ Nhân tộc này, tất nhiên sẽ có vận mệnh bị miểu sát.

Chỉ trong mấy trăm năm ngắn ngủi trôi qua, chênh lệch chiến đấu lực lại lớn đến vậy.

Đây tuyệt đối là tồn tại vượt ngoài sức tưởng tượng.

Mỗi người đều vô cùng kinh ngạc.

Ánh mắt nhìn về Nhân tộc cũng trở nên phức tạp.

Nhân tộc quả nhiên có đại khí vận.

Bất kỳ ai cũng không thể xem thường Nhân tộc.

Kẻ nào xem thường Nhân tộc tất nhiên sẽ phải trả giá đắt.

Nhân tộc mới quật khởi mấy trăm năm thôi mà?

Lãnh tụ Nhân tộc đã đủ sức đối đầu với lãnh tụ của Vu Yêu hai tộc.

Nghĩ thôi đã khiến người ta cảm thấy vô cùng khủng bố.

Xem ra cục diện tam tộc đỉnh lập giữa Nhân tộc, Vu tộc, Yêu tộc trong thế giới Hồng Hoang, tuyệt đối không có chút giả dối nào.

Nhân tộc tuyệt đối có đủ thực lực để duy trì cục diện này.

Mọi người đều có chút kinh ngạc.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự cũng theo đó biến mất.

Thay vào đó là một tình huống khác.

Mọi người đều toàn bộ quan sát.

Họ muốn xem xem vị cường giả tiếp theo rốt cuộc là ai.

Nữ tử Nhân tộc này đã vô cùng khủng bố rồi.

Kẻ tiếp theo lên bảng rốt cuộc là ai đây?

Họ đã có chút không thể chờ đợi được nữa.

Trên không trung, một luồng kim quang khổng lồ đang nỗ lực diễn hóa.

Rất lâu rất lâu sau, cuối cùng lại có một bóng hình xuất hiện.

Chỉ thấy bóng hình này cũng là một bóng hình hết sức bình thường.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn bóng hình này có chút ngẩn người.

"Gã này là ai?" "Chẳng lẽ lại là một Nhân tộc sao?" Hình ảnh trên không trung vẫn còn hơi mờ ảo, nhưng mọi người đều nỗ lực quan sát.

Mọi người đều chăm chú nhìn.

Rất lâu rất lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng mờ đi.

Một bóng hình xuất hiện trên không trung.

Chỉ thấy đây là một người có dáng vẻ trung niên nam tử.

Người đàn ông trung niên này trông hết sức bình thường, gần như không có điểm nào nổi bật.

Dung mạo có chút bình thường, thân hình cũng có chút bình thường.

Khí tức trên người dường như cũng hết sức bình thường.

Không có chút nào đáng để ca ngợi.

Chính một nam tử như vậy, lại xuất hiện trên không trung, quả thực có chút quái dị.

Rất nhiều đại năng vào khoảnh khắc này đều hiểu ra.

Vị cường giả này có lẽ là một người đã đạt đến cảnh giới phản phác quy chân, nếu không không thể lên bảng xếp hạng.

Chỉ thấy trong tay của người này đang lặng lẽ nâng một chiếc tiểu đỉnh màu đen.

Chiếc tiểu đỉnh này đang xoay tròn không ngừng trong tay ông.

Trông có vẻ uy thế bất phàm, nhưng lại không biết là pháp bảo gì.

Quả thực có chút khiến người ta tò mò.

Lần này chúng sinh Hồng Hoang đều có chút thắc mắc.

Chẳng lẽ người này là cường giả mới nổi của Nhân tộc sao?

Bởi vì người này gần như chưa từng lộ diện trong Hồng Hoang?

Đừng nói là chúng sinh Hồng Hoang thắc mắc, ngay cả Yêu tộc, kẻ đã có một trận đại chiến với Nhân tộc, đối với người này cũng có chút thắc mắc.

Bởi vì khi đại chiến Nhân Yêu năm đó, người này không hề xuất hiện trên chiến trường.

Cũng không biết người này rốt cuộc là ai?

Chúng sinh Hồng Hoang không biết người này là ai, nhưng Nhân tộc lại biết người này là ai.

Lúc này, Nhân tộc đều ngẩng đầu nhìn lên hư không, bùng nổ từng trận hoan hô kinh thiên.

Đó là một cảm giác tự hào, cũng là một cảm giác thuộc về vô tận.

Danh tiếng của người này trong Nhân tộc có thể nói là cực lớn.

Bởi vì người này không phải ai khác, chính là Thần Nông Thị.

Thần Nông Thị trong Nhân tộc danh tiếng cực kỳ vang dội.

Chính vì có Thần Nông Thị, Nhân tộc mới có thể phát triển nhanh chóng như vậy.

Thần Nông nếm trăm loại cỏ, ngày gặp tám trăm loại độc.

Không chỉ mang lại cho Nhân tộc rất nhiều thảo dược, mà còn mang lại cho Nhân tộc rất nhiều lương thực.

Chương 711

Điều này đã làm phong phú thêm mùa màng của Nhân tộc.

Sau khi lương thực của Nhân tộc bội thu, Nhân tộc tự nhiên cũng bùng nổ theo cấp số nhân.

Số lượng Nhân tộc từ trước mắt xem ra đã không kém Vu tộc bao nhiêu.

Nói đúng ra, đây tuyệt đối là công lao của Thần Nông.

Do đó, uy vọng của Thần Nông Thị trong dân gian Nhân tộc có thể nói là cực lớn.

Không có một Nhân tộc nào coi thường Thần Nông Thị.

Lúc này, trên không trung đại đạo văn tự cuối cùng cũng xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 46, lãnh tụ Nhân tộc Thần Nông Thị.

Thần Nông nếm trăm loại cỏ, ngày gặp tám trăm loại độc, mang lại cho Nhân tộc nhiều thảo dược và lương thực, trên người có đại khí, đồng dạng cũng có đại công đức gia thân, sở hữu hậu thiên công đức pháp bảo, Thần Nông Đỉnh.

Thần Nông Thị từ trong truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển của Thiên Cơ Lâu, đã nhận được truyền thừa của Tô Minh, chiến lực vô song, uy lực vô cùng, do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, giá trị chiến lực là: 9,517 vạn!"] ["Phần thưởng cho hạng 46 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Thần Nông Thị là: một ức năm pháp lực đạo hạnh, tiên thiên thanh khí trăm luồng, huyền hoàng chi khí mười luồng, luyện thể đan trăm viên, tạo hóa luyện thể đan mười viên, Huyền Hoàng Chi Hỏa hỏa chủng một viên."] Nhìn đến đây,

chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Không ngờ Nhân tộc lại còn ẩn giấu một vị lãnh tụ.

Thực sự khiến người ta không thể hiểu nổi.

Chúng sinh Hồng Hoang tưởng rằng Nhân tộc chỉ có sáu vị lãnh tụ.

Dù sao khi đại chiến Nhân Yêu, Nhân tộc tổng cộng chỉ xuất động sáu vị lãnh tụ.

Vị lãnh tụ này không hề xuất động, hóa ra là đi nếm trăm loại cỏ.

Nhân tộc cộng thêm vị Thần Nông Thị này, chẳng phải là có bảy vị lãnh tụ sao?

Quả thực không đơn giản.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh hô, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lại đang nhìn chằm chằm vào Thần Nông Thị.

"Thần Nông, không ngờ chiến đấu lực của ngươi lại mạnh đến vậy?" "Khi đại chiến Nhân Yêu năm đó, ngươi không ở trong Nhân tộc, chiến đấu lực của ngươi chúng ta cũng không biết." "Sau khi ngươi trở về, phần lớn thời gian đều ở đó nghiên cứu lương thực của ngươi, chưa từng lộ một tay trước mặt chúng ta, có thời gian phải cho chúng ta xem một tay đấy." Người nói là lãnh tụ Nhân tộc Thương Hiệt.

Chiến đấu lực của Thương Hiệt chỉ có 7,300 vạn, mà lãnh tụ Nhân tộc Truy Y Thị và Thần Nông Thị chiến đấu lực đều vượt qua 9,000 vạn.

Quả thực là đả kích không nhỏ đối với ông.

Do đó mới lên tiếng.

Thần Nông Thị hôn hậu cười một tiếng, không nói gì.

Mặc dù truyền thừa ông nhận được vô cùng mạnh mẽ, nhưng ông xưa nay không mấy hứng thú với việc đánh đấm giết chóc.

So với việc nghiên cứu những thứ đánh đấm giết chóc, ông thà nghiên cứu kỹ lưỡng lương thực của mình còn hơn.

Như vậy còn có thể đóng góp nhất định cho Nhân tộc.

Có được chiến đấu lực mạnh mẽ như vậy, hoàn toàn là vì nội tình của ông và truyền thừa nhận được.

Bản thân ông thực sự chưa từng tu luyện qua.

Nhưng có thể nhận được nhiều phần thưởng miễn phí, ông tự nhiên vô cùng vui mừng.

Không chỉ nhận được một ức năm pháp lực đạo hạnh, mà còn nhận được Huyền Hoàng Thần Hỏa hỏa chủng.

Điều này đối với ông chẳng phải là như hổ thêm cánh sao?

Phải biết Thần Nông Đỉnh của ông bản thân đã vô cùng mạnh mẽ.

Nếu lại thêm một Huyền Hoàng Thần Hỏa hỏa chủng, tất nhiên tương lai có thể thai nghén ra một luồng Huyền Hoàng Thần Hỏa cực kỳ mạnh mẽ.

Huyền Hoàng Thần Hỏa cộng với Thần Nông Đỉnh, tất nhiên là bảo bối tốt để luyện chế đan dược.

Ông đã xác định được tương lai của mình, tương lai nhất định phải luyện tập nhiều hơn thuật luyện đan.

Nói về ngành thảo dược linh dược, ông tuyệt đối là cường giả số một của Nhân tộc.

Trong tay lại có Thần Nông Đỉnh, Huyền Hoàng Thần Hỏa, vừa hay có thể đi theo con đường luyện đan.

Đúng lúc này, bóng hình trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự cũng biến mất.

Thay vào đó đã là một đạo thần quang khác.

Một luồng kim quang khổng lồ này xuất hiện trên không trung, liền bắt đầu kịch liệt diễn hóa.

Theo luồng kim quang khổng lồ này lấp lánh trên không, cuối cùng có một bóng hình đồ sộ che trời lấp đất xuất hiện trên không trung.

Bóng hình này thấp thoáng hiện ra trong kim quang.

Nhưng dù vậy, chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy bóng hình thấp thoáng này cũng có chút toát mồ hôi lạnh.

Bởi vì quy mô của bóng hình này quả thực là to lớn chưa từng có, thậm chí có thể nói là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Bởi vì hình thể của bóng hình này lại còn to lớn hơn mấy vị Tổ Vu Thái Thản phía trước rất nhiều.

Nói đúng ra quả thực khiến người ta tương đối kinh ngạc.

Nhìn từ ngoại hình của nó, bóng hình khổng lồ này có chút giống rắn, nhưng dường như lại có chút giống rồng.

Hoặc có thể nói đây chính là sự kết hợp giữa rồng và rắn.

Điều quỷ dị nhất là sinh vật này tuy có một cái đầu rồng, nhưng lại có chút khác biệt với đầu rồng bình thường.

Bất kể là vị trí mắt hay vị trí mũi, đều có chút kỳ quái.

Toàn bộ đầu rồng kết hợp lại, lại có cảm giác dữ tợn quái dị.

Rõ ràng là một cái đầu rồng vô cùng to lớn, nhưng những cơ quan này kết hợp lại lại càng giống một gương mặt người.

Một cái đầu rồng vừa dữ tợn vừa quỷ dị như vậy, quả thực là lần

đầu tiên nhìn thấy.

Trên đỉnh đầu rồng mặt người này, mọc hai chiếc sừng rồng vô cùng to lớn.

Hai chiếc sừng khổng lồ này, như hai thanh thiên đao đâm thẳng ra sau đầu, thậm chí có thể nói là đâm thẳng lên trời cao.

Một cái miệng lớn cũng vô cùng to lớn.

Miệng hơi hé mở, liền có thể nhìn thấy những chiếc răng nanh bên trong.

Mỗi chiếc răng nanh này đều như thiên đao xếp san sát nhau.

Nhìn kỹ e rằng không dưới mấy trăm chiếc.

Xuyên qua những chiếc răng nanh liền có thể thấy tình hình bên trong.

Bên trong đen kịt một mảng như vực sâu khổng lồ.

Thân thể phía sau cũng thấp thoáng hiện ra trong kim quang, to lớn không biết mấy vạn dặm.

Rất lâu rất lâu sau, kim sắc thần quang mới cuối cùng tan biến hết.

Bóng hình phía sau cũng hoàn toàn lộ ra.

Thân thể vô cùng đồ sộ che trời lấp đất, uốn lượn phía sau đầu rồng mặt người.

Khoảnh khắc này không trung dường như còn có chút chật chội.

Nhìn thấy tình huống này quả thực khiến người ta hít vào một hơi khí lạnh.

Sinh vật này có chút giống rồng, nhưng nhìn kỹ lại phảng phất càng giống rắn hơn.

Đây dường như là một con rắn dài có đầu rồng mặt người.

Miêu tả như vậy ngược lại càng thỏa đáng hơn một chút.

Thể hình của sinh vật này thực sự quá lớn.

Với thể hình như vậy, hoàn toàn to lớn hơn Vô Song hạng 58, Ngao Quảng hạng 57 rất nhiều.

Tuyệt đối là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Long tộc bình thường trước mặt Ngao Quảng như biến thành giun đất.

Nhưng Ngao Quảng trước mặt sinh vật này dường như cũng biến thành giun đất.

Đương nhiên, điều này cũng không thể nói Ngao Quảng là kẻ yếu, chỉ có thể nói Ngao Quảng vừa mới trở thành chân long, thể hình vẫn chưa hoàn toàn trưởng thành.

Nhưng dù vậy, thể hình của sinh vật này cũng có chút khủng bố.

Toàn bộ hư không vào khoảnh khắc này dường như đều có chút chật chội.

Thân thể như vậy quả thực khiến người ta hít vào một hơi khí lạnh.

Trong thế giới Hồng Hoang có thể có thân thể như thế này, ngoài Yêu Sư Côn Bằng lão tổ ra, không có sinh vật nào nhục thân có thể sánh bằng sinh vật này.

Chương 712

Sinh vật này dù chưa từng gặp qua, cũng đã từng nghe nói.

Bởi vì sinh vật này là cường giả nổi danh nhất của Vu tộc, chính là Thời Gian Tổ Vu của Vu tộc, Chúc Cửu Âm.

Trong truyền thuyết, nhục thân của hắn là tồn tại duy nhất có thể sánh ngang với Côn Bằng lão tổ.

Lời này tuy có chút khoa trương, nhưng không thể không nói Chúc Cửu Âm rất mạnh.

Nghe nói thể hình của gã này quả thực là che trời lấp đất.

Hai mắt mở ra là ban ngày, hai mắt nhắm lại là ban đêm.

Hít một hơi, thế giới Hồng Hoang liền bước vào mùa đông.

Thở một hơi, thế giới Hồng Hoang liền bước vào mùa hè.

Câu nói này tuy cực kỳ khoa trương, nhưng cũng từ một phương diện khác chứng minh sự mạnh mẽ của Chúc Cửu Âm.

Dù sao cũng là một trong Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, Chúc Cửu Âm, nắm giữ Thời Gian pháp tắc, là cường giả duy nhất có thể sánh ngang với Tổ Vu Đế Giang.

Cũng có nghĩa là trong toàn bộ Vu tộc, thực lực của Chúc Cửu Âm cũng thuộc hàng đầu.

Không ngờ mới hạng 45, Chúc Cửu Âm đã sắp lên bảng.

Quả thực có chút khó tin.

Trong Tổ Vu Đại Điện, Chúc Cửu Âm nhìn hư ảnh trên không trung, không khỏi cũng lên tiếng: “Thật không hổ là Hồng Mông Tử Kim Bảng.” “Thật đúng là toàn tri toàn năng, lại có thể diễn hóa bản

thể của ta không sai một ly." "Ngay cả chính ta cũng không nhìn ra được sự khác biệt, thật không ngờ tới." Chúc Cửu Âm lúc này lộ ra một phen kinh ngạc.

Từ góc độ người ngoài nhìn nhục thân của mình, quả thực có một cảm xúc khác.

Cẩn thận thưởng thức một phen quả thực có chút thú vị.

Chúc Cửu Âm tán thưởng một trận, cuối cùng vẫn quay đầu lại nhìn về phía Đế Giang bên cạnh, ánh mắt lộ ra vẻ tán thưởng.

"Đại ca, xem ra cuối cùng ta vẫn không phải là đối thủ của ngươi." "Bao nhiêu năm nay, ta vẫn luôn lấy ngươi làm mục tiêu." "Tâm tâm niệm niệm muốn vượt qua ngươi, nhưng cuối cùng vẫn thất bại." Nói xong còn không cam lòng lắc lắc đầu.

Thực ra bản thân Chúc Cửu Âm đã là tồn tại vô cùng mạnh mẽ.

Địa vị của hắn trong Vu tộc, tương đương với địa vị của Đông Hoàng Thái Nhất trong Yêu tộc.

Gần như có thể nói hắn là nhân vật số hai của Vu tộc.

Hắn cũng luôn lấy việc vượt qua đại ca làm mục tiêu.

Chỉ là khi công bố Bảng Nhục Thân, hắn chỉ xếp hạng 22, không được lý tưởng cho lắm.

Nay công bố Bảng Xếp Hạng Chiến Lực thực sự, hắn lại xếp hạng 45, tự nhiên càng không lý tưởng hơn.

Xem ra khoảng cách giữa hắn và Đế Giang cũng ngày càng lớn, thậm chí lớn đến mức không thể miêu tả.

Có lẽ là do nhiều bảng xếp hạng, phần thưởng Đế Giang nhận được phong phú hơn hắn rất nhiều, do đó hai người mới kéo ra khoảng cách.

Nghĩ đến đây, Chúc Cửu Âm không khỏi lắc đầu thở dài.

Đế Giang ở bên cạnh liếc nhìn Chúc Cửu Âm một cái, không khỏi cười ha ha.

"Nói ra ngươi cũng không tồi rồi, chiến đấu lực của ngươi ta vẫn hiểu rõ." "Ngươi ít nhất cũng có tám thành chiến lực của ta, ngay cả ta cũng không thể không thận trọng đối đãi." Nghe lời của Đế Giang, Chúc Cửu Âm trợn trắng mắt.

Độ tin cậy trong lời nói của Đế Giang quả thực không cao.

"Đại ca đừng trêu chọc ta nữa, ngươi xem thứ hạng của ta đi." "Trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, thứ hạng của ta chỉ xếp thứ 45." "Xem ra ta cũng chỉ dừng lại ở đây, thật là làm mất mặt Vu tộc chúng ta." Nói xong hắn liền bĩu môi.

Rõ ràng hắn đối với thứ hạng của mình tương đối không hài lòng.

Một bên nhìn thấy bộ dạng này của hắn, không khỏi bĩu môi.

"Ngươi cũng biết đủ đi, thứ hạng này đã không thấp rồi!" "Thoạt nhìn thứ hạng này có chút hư ảo, nhưng trên thực tế đã là tương đối lợi hại." "Bốn mươi mấy vị trí đầu, riêng Thiên Cơ Lâu đã phải chiếm hơn hai mươi, Hồng Hoang thánh nhân lại phải chiếm sáu bảy." "Cũng có nghĩa là, chiến đấu lực thực sự của ngươi đã xếp trong top 20 của thế giới Hồng Hoang rồi." Nghe lời của Đế Giang, sắc mặt Chúc Cửu Âm lúc này mới khá hơn nhiều.

Nhưng hắn ngẩng đầu nhìn lên hư không, cuối cùng vẫn lộ ra vẻ mặt không vui.

Bởi vì Yêu tộc hiện tại, bốn người nên lên bảng vẫn chưa lên bảng.

Lần lượt là Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Sư Côn Bằng, và Yêu Hoàng Phục Hy.

Mặc dù Phục Hy rất ít can thiệp vào chuyện Yêu tộc, nhưng dù sao cũng là Yêu Hoàng của Yêu tộc.

Yêu Sư Côn Bằng cũng như vậy.

Mặc dù gã này xưa nay đặc biệt độc hành, nhưng rõ ràng gã này cũng là cường giả của Yêu tộc.

Bốn vị cường giả của Yêu tộc này còn chưa lên bảng, mà mình đã lên bảng, quả thực khiến hắn có chút không cam lòng.

Nhưng đã lên bảng rồi, cũng không cần phải nghĩ nhiều nữa.

Rất lâu rất lâu sau, đại đạo văn tự mới cuối cùng chậm rãi hạ xuống. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 45: Vu Tộc Chúc Cửu Âm.

Thời Gian Tổ Vu trong Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh, thân người đầu rồng, toàn thân màu đen huyền, nắm giữ Thời Gian pháp tắc, có thể tạm thời xuyên qua quá khứ tương lai, uy lực vô cùng, chiến lực vô song, do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, giá trị chiến lực là: 13,500 vạn!"] ["Phần thưởng cho hạng 45 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Chúc Cửu Âm là: Luyện Thể Đan 100 viên, Tạo Hóa Luyện Thể Đan 10 viên!

Tạo Hóa Huyết Nhục Quả một quả!"] Nhìn thấy một mảng đại đạo văn tự trên không trung, chúng sinh Hồng Hoang một trận kinh hô.

Bởi vì chiến đấu lực của Chúc Cửu Âm quả thực tương đối mạnh mẽ, thậm chí có thể nói là mạnh hơn Thần Nông Thị hạng 46 rất rất nhiều.

Thần Nông Thị hạng 46, chiến lực chỉ có hơn 9500 vạn.

Mà Chúc Cửu Âm hạng 45, chiến đấu lực lại đã có hơn 130,000,000 vạn.

Lần này khoảng cách đã lớn rồi.

Điều này tương đương với khoảng cách gần 4000 vạn.

Đây tuyệt đối là một bước nhảy vọt siêu cấp.

Mức độ nhảy vọt này quả thực khiến người ta có chút khó có thể tưởng tượng.

Họ dù biết chiến đấu lực của Chúc Cửu Âm bùng nổ, dù biết Chúc Cửu Âm nắm giữ Thời Gian pháp tắc, nhưng vẫn khiến họ có chút khó tin.

Quả thực khiến họ không thể tưởng tượng được.

Không hổ là Thời Gian Tổ Vu của Vu tộc.

Nói đúng ra, cường giả số một của Vu tộc chính là Không Gian Tổ Vu Đế Giang.

Bởi vì bất kể là cường độ nhục thân hay pháp tắc nắm giữ, Đế Giang đều được công nhận là số một.

Nếu nói về cường giả số một của Vu tộc, vậy thì Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm, chính là cường giả số hai.

Đây cũng là tồn tại không có chút tranh cãi nào.

Đặc biệt là Chúc Cửu Âm còn nhiều lần đại chiến với Yêu Sư Côn Bằng.

Hai vị cường giả có nhục thân lớn nhất này, sau nhiều lần đại chiến, lại quỷ dị trở thành một đôi bạn tốt.

Không thể không nói, tình huống như vậy tương đối hiếm thấy.

Một vị là cường giả hàng đầu của Vu tộc, vị còn lại là Yêu Sư của Yêu tộc.

Lại không đánh không quen biết mà đến với nhau, lại quý trọng

nhau mà trở thành bạn tốt của nhau, quả thực khiến người ta không ngờ tới.

Nhưng điều này cũng từ một phương diện khác chứng minh sự mạnh mẽ của Chúc Cửu Âm, ngay cả Yêu Sư Côn Bằng cũng tương đối khâm phục.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, lại đột nhiên có một vị đại năng phát hiện ra một chuyện kỳ quái.

"Tại sao Vu tộc Huyền Minh vẫn chưa lên bảng?" "Chẳng lẽ Vu tộc Huyền Minh còn mạnh hơn Chúc Cửu Âm sao?" "Dường như có chút không thể nào?" Rất nhiều người đều lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.

Huyền Minh vẫn luôn là kẻ yếu nhất trong 12 Tổ Vu.

Chiến đấu lực của nàng gần như có thể nói là cách Chúc Cửu Âm một trời một vực.

Nay Chúc Cửu Âm đã lên bảng, Huyền Minh tại sao đến nay vẫn chưa lên bảng?

Chẳng lẽ gã này thật sự đã vượt qua Chúc Cửu Âm sao?

Rất nhiều người đều không hiểu.

Chẳng lẽ sau lưng còn có ẩn tình gì sao?

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang thắc mắc, đột nhiên có một ý niệm hiện lên trong đầu họ.

Đó là khi xếp hạng trên Bảng Nhục Thân, xếp hạng nhục thân của Huyền Minh còn cao hơn nhục thân của Đế Giang.

Từ trạng thái nhục thân mà nói, Huyền Minh đã vượt qua Đế Giang.

Vậy thì từ phương diện thực lực mà xem, vượt qua Chúc Cửu Âm, dường như cũng không phải là không thể.

Nghĩ đến đây, nội tâm của họ liền trở nên nóng rực.

Nếu thật sự như vậy, vậy thì quả thực có kịch hay để xem rồi.

Dù sao Huyền Minh đã tiến vào Thiên Cơ Lâu, nay mấy trăm năm đã qua, nhưng vẫn chưa ra ngoài.

Chương 713

Khi công bố Bảng Nhục Thân, nhục thân của Huyền Minh đã kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang.

Nay Huyền Minh ở trong Thiên Cơ Lâu thời gian còn lâu hơn, biết đâu thực lực của nàng tiến bộ cũng nhanh hơn.

Nghĩ đến khả năng này, nội tâm của họ liền trở nên nóng rực.

Quả thực có kịch hay để xem rồi.

Vốn tưởng rằng Vu tộc dường như chỉ dừng lại ở đây, lại đột nhiên xuất hiện một Huyền Minh.

Vu tộc hiện tại còn chưa lên bảng chỉ có ba vị, lần lượt là Đế Giang, Hậu Thổ, và Huyền Minh.

Mười hai Tổ Vu hiện tại đã lên bảng bảy vị, hai vị đã vẫn lạc, còn lại ba vị chưa lên bảng.

Mà Yêu tộc hiện tại, lại còn bốn vị.

Nói đúng ra thực ra vẫn là cân sức ngang tài.

Bởi vì từ số lượng người mà xem, Yêu tộc dường như chiếm một chút tiên cơ.

Nhưng Yêu Sư Côn Bằng nghe điều không nghe tuyên.

Yêu Hoàng Phục Hy cũng rất ít can thiệp vào chuyện Yêu tộc.

So sánh như vậy, hai tộc tự nhiên vẫn là cân sức ngang tài.

Tổng thể mà nói, số người lên bảng của Yêu tộc nhiều hơn một chút, nhưng xếp hạng của cường giả Vu tộc phổ biến cao hơn một chút.

Tổng thể mà nói vẫn là Vu tộc hơi chiếm ưu thế.

Không thể không nói phong thủy luân chuyển.

Bởi vì mấy bảng xếp hạng trước, Vu tộc đều không nhận được nhiều lợi ích.

Nay bắt đầu công bố Bảng Xếp Hạng Thực Lực Hồng Hoang, hai tộc vẫn có thể phân đình kháng lễ, rất rõ ràng là nói lên Vu tộc đã chống đỡ được áp lực.

Không thể không khâm phục nội tình của Vu tộc.

Tại Thiên Đình Yêu tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn vai kề vai đứng cùng nhau.

Hai người nhìn hình ảnh trên không trung, cuối cùng vẫn khinh thường một tiếng.

"Vu tộc Chúc Cửu Âm, xem ra cũng chỉ dừng lại ở đây." Chúc Cửu Âm vẫn luôn muốn đối đầu với Đông Hoàng Thái Nhất.

Dù sao thân phận địa vị của hai người thực ra là tương đương.

Chỉ là Chúc Cửu Âm lại lên bảng sớm như vậy, tự nhiên đã gây ra sự coi thường của Đông Hoàng Thái Nhất.

Yêu Đế Đế Tuấn bên cạnh lại lên tiếng: "Chiến đấu lực của Chúc Cửu Âm rốt cuộc là tình huống gì, chúng ta rất hiểu rõ." "Nay hắn đã lên bảng, vậy thì điều này có nghĩa là chúng ta cũng không xa nữa." Giọng điệu này nói ra tương đối ngưng trọng.

Hắn nói cũng là sự thật, nói tương đối công bằng.

Vu Yêu hai tộc đã đại chiến vô số trận, đối với cường giả của đối phương gần như có thể nói là hiểu như lòng bàn tay, thậm chí còn hiểu rõ hơn cả cường giả bên mình.

Thực lực của Vu tộc Chúc Cửu Âm đã được họ thừa nhận.

Nay Chúc Cửu Âm đã lên bảng, điều này có nghĩa là gì?

Chẳng phải điều này có nghĩa là họ cũng không xa nữa sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt của họ có chút không được tốt.

Không ngờ họ lại cũng sắp dừng lại ở đây.

Quả thực khiến họ có chút khó chịu.

Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng gật gật đầu.

Hắn chiến đấu với Chúc Cửu Âm tuy có thể chiếm ưu thế, nhưng muốn triệt để đánh bại đối phương vẫn tương đối gian nan.

Nay đối phương đã lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, vậy thì mình có thể thật sự cũng sắp lên bảng không xa.

Nghĩ đến đây hắn có chút khó chịu.

Rõ ràng mới chỉ là hạng bốn mươi mấy, nay đã sắp đến lượt mình sao?

Ý nghĩ này vây quanh hắn, quả thực khiến hắn có chút tự ti.

Xem ra thật sự là phong thủy luân chuyển.

Đúng lúc này, thân thể khổng lồ trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự cũng theo đó biến mất.

Trời đất vào khoảnh khắc này lại khôi phục sự trong sáng!

Mọi người đều thở ra một hơi dài.

Bảng Xếp Hạng Thực Lực xếp hạng càng cao, áp lực họ tỏa ra cũng càng lớn, quả thực khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy cực kỳ áp bức.

Vừa cảm thấy có chút áp bức, lại muốn xem xem rốt cuộc là những cường giả nào lên bảng.

Quả thực là vừa áp bức vừa mong đợi.

Rất lâu rất lâu sau, trên không trung lại có một luồng kim quang xuất hiện.

Luồng kim quang này xuất hiện xong, liền bắt đầu kịch liệt diễn hóa.

Điều này đại biểu cho cường giả hạng 44 Bảng Xếp Hạng Thực Lực sắp xuất hiện.

Mọi người đều nín thở, cẩn thận quan sát.

Theo sự diễn hóa của kim quang, bóng hình xuất hiện trên không trung dường như không giống với trong tưởng tượng.

Bởi vì bóng hình xuất hiện trên không trung chỉ là một hình tượng Nhân tộc hết sức bình thường, cũng không có Vu tộc Thái Thản che trời lấp đất.

Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lúc này dường như đã có chút hiểu ra.

Cường giả hạng 44 có lẽ là một vị cường giả Nhân tộc.

Cũng không biết là vị lãnh tụ nào của Nhân tộc?

Lãnh tụ Nhân tộc nay đã lên bảng ba vị.

Nhân tộc tổng cộng có bảy vị lãnh tụ.

Họ còn bốn vị chưa lên bảng.

So sánh như vậy, ngược lại có thể phân đình kháng lễ với Vu Yêu hai tộc.

Rốt cuộc là vị cường giả nào sắp lên bảng đây?

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu quan sát.

Cuối cùng bóng hình này dần dần diễn hóa rõ ràng.

Chỉ thấy đây là một nữ tử trẻ trung xinh đẹp, trên người mặc một chiếc váy sa trắng, trông như một đóa sen trắng đang nở rộ vô cùng mỹ diễm.

Dung mạo càng có một vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành, như một nữ thần tuyệt thế mà độc lập.

Nhìn thấy bộ dạng này, rất nhiều người đều ngây người.

Không ngờ cường giả lên bảng lại là nàng.

Nữ tử này không đơn giản.

Nữ tử này tên là Yểm Tư Thị.

Nữ tử này đối với Nhân tộc cũng có đại công đức.

Nữ tử này có thể nói là vị nữ lãnh tụ đầu tiên của Nhân tộc.

Bởi vì nàng đã phát minh ra kỹ xảo dùng vỏ cây, lông thú để bện dây thừng.

Không chỉ có thể bện dây thừng thô to, mà còn có thể chế tạo sợi chỉ nhỏ dài.

Dây thừng và sợi chỉ đối với Nhân tộc tác dụng quá lớn.

Không chỉ có thể dùng để kết thằng ký sự (ghi nhớ bằng cách thắt nút), còn có thể dùng để chế tác quần áo, dùng dây thừng, sợi chỉ chế tác cạm bẫy v.v.

Là người có đại khí vận gia thân.

Vị nữ lãnh tụ đầu tiên của Nhân tộc, còn sớm hơn cả Truy Y Thị.

Sợi dây thừng ở eo của nữ tử này đang tỏa ra ánh sáng mờ ảo, chính là sợi dây thừng đầu tiên của hậu thiên, hậu thiên công đức linh

bảo Công Đức Thằng.

Mặc dù nữ tử này rất ít khi động dụng pháp bảo này, nhưng uy lực của pháp bảo này hiển nhiên cũng không thể xem thường.

Sau này, Tam Thất thánh nhân mang đến truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển của Thiên Cơ Lâu, nữ tử này đã nhận được truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế.

Chương 714

Từ đó về sau, chiến đấu lực đại tăng.

Từng trong đại chiến Nhân Yêu, nữ tử này có thể nói là đại phóng quang thải.

Chiến đấu lực của nữ tử này tuyệt đối kinh diễm các cường giả.

Sau này trong trận hỗn chiến cuối cùng, nữ tử này một mình đối chiến với Phi Đản và Phi Liêm trong Thập Đại Yêu Thánh.

Một chọi hai thậm chí còn không rơi vào thế hạ phong.

Điều này đủ để thấy sự mạnh mẽ của nữ tử này.

Không ngờ người lên bảng lại là nàng?

Nhìn thấy bóng hình của Yểm Tư Thị, sắc mặt của nhiều cường giả Yêu tộc ở Thiên Đình đều trở nên vô cùng khó coi.

Đặc biệt là Phi Đản và Phi Liêm, sắc mặt hai người họ càng trở nên khó coi hơn.

Bởi vì khi hỗn chiến Nhân Yêu năm đó, chính là hai người họ đại chiến với nữ nhân này.

Chỉ là tập hợp lực lượng của hai người họ, nhưng vẫn không thể chiến thắng nữ nhân này, thực sự khiến họ có chút khó chịu.

Nay nữ nhân này lên bảng, và còn xếp trên cả Chúc Cửu Âm.

Chỉ trong mấy trăm năm ngắn ngủi, tốc độ tiến bộ của nữ nhân này nhanh đến vậy sao?

Quá khủng bố rồi.

Phải biết Phi Liêm xếp hạng chỉ là thứ 100, chỉ vừa đủ điều kiện

lên bảng mà thôi.

Phi Đản xếp hạng khá hơn một chút, nhưng cũng chỉ xếp hạng 71.

Mà nữ tử này mấy trăm năm chưa gặp, lại đã trở nên mạnh mẽ đến vậy sao?

Và còn xếp hạng 44 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Những gã Nhân tộc này rốt cuộc tu luyện như thế nào?

Phải biết họ là những kẻ đã tu luyện vô số năm.

Cứ như vậy bị Nhân tộc trong mấy trăm năm ngắn ngủi vượt qua sao?

Nghĩ lại quả thực khiến người ta có chút không cam lòng.

Nhân tộc không hổ là chúa tể Hồng Hoang của giới tiếp theo.

Không hổ là tiên thiên đạo thai, tu luyện tốc độ quả nhiên cực kỳ khủng bố.

Nhất thời, đám người Yêu tộc không khỏi phẫn hận không thôi.

Cường giả của Yêu tộc đa phần đều là sinh linh tiên thiên, bất kể là căn nguyên hay xuất thân, đa phần đều không tồi.

Ấy vậy mà tu luyện vô số năm mới đến được mức độ này.

Ấy vậy mà lại bị mấy gã Nhân tộc, trong mấy trăm năm ngắn ngủi đã vượt qua.

Điều này quả thực khiến họ có chút khó chịu.

Nhìn thấy ánh mắt như đưa đám của đám đại yêu Yêu tộc, Yêu Đế Đế Tuấn lên tiếng: "Chư vị đạo hữu, mọi người không cần phải như vậy." "Nhân tộc cũng không mạnh mẽ như trong tưởng tượng." "Thực tế, Nhân tộc tổng cộng cũng chỉ sinh ra được bảy, tám vị

cường giả mà thôi.” “Ngoài bảy, tám vị lãnh tụ này ra, các cường giả khác của Nhân tộc vẫn tương đối thiếu thốn.” “Nói thêm một điểm, bảy tám vị lãnh tụ này đều không phải tầm thường, mỗi vị trên người đều có đại khí vận.” “Mỗi vị lãnh tụ trước khi nhận được truyền thừa bản thân đã rất mạnh mẽ, mọi người không cần phải so sánh với họ.” “Nếu thật sự có chiến sự xảy ra, tự nhiên sẽ có chúng ta đối phó với họ.” “Đến lúc đó các ngươi chỉ cần đối phó với các cường giả khác là được rồi.” Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, những người khác mới như tỉnh mộng.

Yêu Đế Đế Tuấn nói không sai.

Mấy vị lãnh tụ này có mạnh mẽ đến đâu thì sao?

Cũng chỉ có mấy vị mà thôi.

Tự nhiên sẽ có cường giả Yêu tộc chống đỡ cho họ.

Họ chỉ cần chống đỡ được sinh linh bình thường của Nhân tộc là được.

Sinh linh bình thường của Nhân tộc nội tình vẫn quá nông cạn.

Mặc dù cũng tiến bộ thần tốc, nhưng còn lâu mới khoa trương như mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này.

Đến lúc đó đối phó với cường giả bình thường, họ tự nhiên có nắm chắc.

Nghĩ đến đây, sự tự tin đã mất đi cũng lại dâng lên trong họ.

Thấy thần sắc của mọi người thay đổi, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn lúc này mới thở phào một hơi.

Chỉ sợ Yêu tộc mất đi sự tự tin.

Nếu những cường giả Yêu tộc này thật sự mất đi sự tự tin, vậy thì Yêu tộc coi như xong.

Nhưng dù sao cũng có họ chống đỡ, cũng miễn cưỡng có thể chống đỡ được.

Nhưng có thể chống đỡ đến khi nào họ cũng không biết.

Nghĩ thôi họ đã có chút khó chịu.

Ban đầu Yêu tộc thịnh vượng biết bao?

Tại sao nay lại đến mức độ này?

Gần như đến mức độ đi trên băng mỏng.

Thực sự khiến họ tương đối khó chịu.

Ngay lúc họ đang thở dài, cuối cùng có đại đạo văn tự hạ xuống. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 44: Lãnh tụ Nhân tộc Yểm Tư Thị.

Nữ lãnh tụ đầu tiên của Nhân tộc, trên người có đại khí vận gia thân, nhận được truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển của Thiên Cơ Lâu, cuối cùng nhận được truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế, chiến lực vô song, uy lực vô cùng, do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Giá trị chiến lực là: 1 ức 3,555 vạn!"] ["Phần thưởng cho hạng 44 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Yểm Tư Thị là: một ức năm pháp lực đạo hạnh, tiên thiên thanh khí trăm luồng, huyền hoàng chi khí mười luồng, luyện thể đan 100 viên, huyền hoàng luyện thể đan mười viên, Đại Đạo Liên Hoa một đóa!"] Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận ghen tị.

Phần thưởng như vậy thực sự quá phong phú.

Chỉ riêng một ức năm pháp lực đạo hạnh, đã quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng.

Ngoài ra còn có nhiều phần thưởng khác.

Đặc biệt là Đại Đạo Liên Hoa cuối cùng, quả thực là nhân nhân

nhi dị (khác nhau tùy người).

Thủ đoạn công kích của Yểm Tư Thị đa phần đều phản ánh trên liên hoa.

Mà toàn tri toàn năng Hồng Mông Tử Kim Bảng lại thưởng chính là Đại Đạo Liên Hoa.

Trên Đại Đạo Liên Hoa tất nhiên có vô số đại đạo đạo vận.

Chỉ cần có được đóa liên hoa này, vậy thì, công kích của Yểm Tư Thị tất nhiên sẽ ngày càng hung mãnh mạnh mẽ.

Đến lúc đó chiến đấu lực mới thật sự đạt đến cực hạn.

Biết đâu đến lúc đó mới là thật sự vượt ngoài sức tưởng tượng.

Nghĩ đến đây rất nhiều người liền một trận ghen tị.

Rất lâu, rất lâu sau, hình ảnh của nàng cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự cũng cuối cùng biến mất.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Khi đoàn kim quang diễn hóa trên không trung, rất nhiều người đều trở nên kích động.

Bọn họ cũng muốn xem thử rốt cuộc là ai.

Bây giờ, thứ hạng càng lúc càng khiến người ta kích động, càng lúc càng khiến người ta hưng phấn.

Thật sự có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Hồi lâu sau, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện.

Chỉ thấy trong vầng kim quang ngập trời có một bóng người ẩn hiện.

Bóng người này trông cũng có vẻ bình thường, chỉ là một nam tử trung niên, thân thể cực kỳ hùng vĩ, trông vô cùng cao lớn.

Tướng mạo cũng có phần vạm vỡ, một bộ râu quai nón trông cực kỳ dũng mãnh.

Lưng gánh một thanh đại khảm đao khổng lồ, trên khảm đao thậm chí còn đang rỉ ra từng tia máu tươi.

Trên người bóng hình này mặc một tấm da thú không rõ lai lịch, hiển nhiên không phải sinh linh phàm tục.

Thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

Đây lại là một vị lãnh tụ Nhân tộc sao?

Thật sự đã vượt ngoài sức tưởng tượng của chúng sinh Hồng Hoang.

Chương 715

Chỉ là vị lãnh tụ này rốt cuộc là ai đây?

Thanh khảm đao khoa trương đến cực hạn sau lưng kia thật sự đặc biệt thu hút ánh mắt của người khác.

Chúng sinh Hồng Hoang có lẽ xa lạ với người này, nhưng đông đảo cường giả Yêu tộc đối với người này lại không hề xa lạ chút nào.

Bởi vì người này chính là một trong các lãnh tụ Nhân tộc, Hữu Sào Thị.

Hữu Sào Thị này, tuy trông có vẻ không bộc lộ tài năng, nhưng trên thực tế cũng là một cường giả có thực lực cực kỳ mạnh mẽ, là một người tương đối kín tiếng và ổn trọng.

Thời đại chiến Nhân - Yêu, vị lãnh tụ này cũng đã tỏa sáng rực rỡ.

Về sau trong trận hỗn chiến Nhân - Yêu, vị cường giả này một mình độc chiến Khâm Nguyên trong Thập đại Yêu thánh.

Thật sự là ngoài sức tưởng tượng.

Lực chiến đấu của Khâm Nguyên tuy không mạnh, nhưng kịch độc vô song trên người hắn, bất cứ ai cũng phải thấy da đầu tê dại.

Vậy mà y vẫn không hề sợ hãi, không những thành công chống lại kịch độc của Khâm Nguyên, mà còn thỉnh thoảng giúp đỡ các lãnh tụ khác.

Điều này đủ để thấy sự cường đại của kẻ này.

Kẻ này khi đó cũng nhận được truyền thừa từ Đại Đạo Bảo Điển, đó là truyền thừa của một người gọi là Thất Dạ Đại Đế.

Lực chiến đấu của kẻ này hiển nhiên là vô cùng đáng sợ.

Nay được xếp hạng thứ 43 trên Chiến Lực Bảng, hiển nhiên cũng là danh xứng với thực.

Giữa lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc thán phục, quả nhiên có Đại đạo văn tự xuất hiện. ["Hồng Hoang Chiến Lực Bảng xếp hạng thứ 43: Lãnh tụ Nhân tộc Hữu Sào Thị, một trong các lãnh tụ Nhân tộc, thân mang đại khí vận, lại được Thiên Cơ Lâu truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển, nhận được truyền thừa của Thất Dạ Đại Đế, chiến lực vô song, uy lực vô cùng.

Do đó được lên Chiến Lực Bảng.

Chỉ số chiến lực là 135,99 triệu!"] ["Phần thưởng cho Hữu Sào Thị, hạng 43 Hồng Hoang Chiến Lực Bảng là: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng chi khí, 100 viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một viên Thiên Cơ Thạch!"] Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại một trận kinh hô.

Thì ra vị cường giả kín tiếng này tên là Hữu Sào Thị.

Người này ở thế giới Hồng Hoang cũng là một tồn tại cực kỳ nổi danh, bởi vì y cũng là một trong các lãnh tụ Nhân tộc từ lâu đời, trên người quả thực có đại khí vận gia thân.

Từ thời viễn cổ, người này đã có đại khí vận, cũng là một trong ba nghìn Tiên thiên Nhân tộc.

Kẻ này đã giúp Nhân tộc học được cách phạt cây xây nhà, giúp Nhân tộc thoát khỏi cảnh màn trời chiếu đất.

Nhân tộc có nhà cửa, có nơi ở, mới xem như có một mái nhà thực sự, mới xem như rời khỏi hoàn cảnh gian khổ màn trời chiếu đất.

Không thể không nói, kẻ này tuyệt đối là một tồn tại công đức vô lượng.

Nay kẻ này đã lên Chiến Lực Bảng, hơn nữa còn xếp hạng 43, một vị trí cao.

Thật sự là danh xứng với thực.

Trong khu vực sinh sống của Nhân tộc, tự nhiên cũng bùng nổ những tiếng hoan hô vang dội.

Dù sao đây cũng là lãnh tụ Nhân tộc Hữu Sào Thị.

Vị lãnh tụ này, trong Nhân tộc vẫn có một tín ngưỡng sùng cao.

Hiện tại, bảy vị lãnh tụ Nhân tộc đã có năm vị lên bảng, mỗi vị xếp hạng đều tương đối cao, lực chiến đấu của mỗi vị lãnh tụ đều vô cùng mạnh mẽ.

Quả thật khiến người ta phải kinh ngạc.

Vị đầu tiên lên bảng là người sáng tạo ra văn tự Nhân tộc, Thương Hiệt Thị, xếp hạng 51 trên Chiến Lực Bảng.

Sau đó là Truy Y Thị, vị lãnh tụ này đã tạo ra y phục, giúp Nhân tộc từ đó thoát khỏi cục diện trần truồng xấu hổ.

Tương tự cũng là công đức vô lượng.

Cường giả này xếp hạng 47 trên Chiến Lực Bảng.

Tiếp theo là Thần Nông Thị vô cùng kín tiếng.

Kẻ này cũng sở hữu công đức to lớn.

Tương truyền Thần Nông nếm thử trăm loại cỏ, mỗi ngày trúng tám trăm loại độc, cuối cùng đã mang lại cho Nhân tộc vô số loại thảo dược cùng nhiều loại lương thực.

Đây mới là nguyên nhân khiến dân số Nhân tộc bùng nổ.

Kẻ này còn nhận được Hậu thiên công đức pháp bảo, Thần Nông Đỉnh.

Lực chiến đấu hiển nhiên là vô cùng hung mãnh.

Trên Chiến Lực Bảng xếp hạng 46.

Sau đó là người kết dây ghi việc, sáng tạo ra dây thừng, Yểm Tư Thị.

Nữ tử này bản thân đã vô cùng dũng mãnh, trên người cũng có công đức cực kỳ mạnh mẽ.

Trên Chiến Lực Bảng xếp hạng 44.

Cũng có thể xem là danh xứng với thực.

Tiếp nữa chính là Hữu Sào Thị.

Vị lãnh tụ Nhân tộc này có thể nói là danh xứng với thực, bởi vì bản thân y chính là một trong những lãnh tụ nổi danh nhất của Nhân tộc, đã giúp Nhân tộc chế tạo nhà cửa, nơi ở, tự nhiên xem như công đức vô lượng.

Kẻ này nhận được truyền thừa của Thất Dạ Đại Đế, lực chiến đấu hiển nhiên cũng rất đáng sợ, xếp hạng 43 trên Chiến Lực Bảng.

Điều này cũng có thể nói là danh xứng với thực.

Bảy vị lãnh tụ Nhân tộc, đến nay vẫn còn hai vị chưa lên bảng.

Đó là đại lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, và Chiến Thần Nhân tộc Hiên Viên Thị.

Toại Nhân Thị là vị lãnh tụ đầu tiên của Nhân tộc, cũng là đại lãnh tụ, địa vị tương đương với Đế Giang của Vu tộc, cũng tương đương với Yêu Đế Đế Tuấn của Yêu tộc.

Tương truyền Toại Nhân Thị là người Nhân tộc đầu tiên, nội tình cũng sâu dày nhất, gần như có thể nói là chiến lực sâu không lường được.

Cách đây không lâu, y còn dưới sự phụ trợ của Yểm Tư Thị, đã giao chiến một trận với Chuẩn Đề thánh nhân, cuối cùng cứu được con công đầu tiên của trời đất là Khổng Tuyên ra, đồng thời còn chửi mắng Chuẩn Đề thánh nhân một trận.

Không thể không nói nội tình và khí phách của y rất đáng nể.

Ngoài ra, Nhân tộc còn một vị lãnh tụ khác chưa lên bảng.

Vị lãnh tụ đó chính là người được xưng là Chiến Thần Nhân tộc, Hiên Viên Thị.

Kẻ này mang danh Chiến Thần, hiển nhiên lực chiến đấu cũng tương đối mạnh mẽ.

Đến nay vẫn chưa lên bảng, đủ để thấy sự cường đại của y.

Cho đến bây giờ, Hồng Hoang tam tộc về cơ bản là ở trong trạng thái thực lực ngang nhau.

Yêu tộc còn bốn vị cường giả chưa lên bảng, Vu tộc còn ba vị, còn Nhân tộc còn hai vị.

So sánh ra, nội tình Nhân tộc vẫn có phần nông cạn hơn.

Nhưng thứ hạng của các lãnh tụ Nhân tộc đều cực kỳ cao, nếu so sánh như vậy, cũng có thể miễn cưỡng duy trì được thế cân bằng.

Đúng lúc này, cuối cùng lại có một luồng kim quang khác xuất hiện.

Luồng kim quang này bắt đầu diễn hóa kịch liệt trên không trung.

Hồi lâu sau, cuối cùng cũng xuất hiện một hư ảnh mờ ảo.

Chỉ thấy hư ảnh này vô cùng mơ hồ, nhưng vẫn có thể nhìn ra đó là một con thần điểu khổng lồ.

Sau khi thần điểu này xuất hiện, liền có một luồng nhiệt lực vô

song lan tỏa.

Sắc mặt của tất cả mọi người đều đột nhiên biến đổi, đều ngẩng đầu nhìn lên.

Lại phát hiện trên không trung đột nhiên có một tiếng phượng hót vô cùng vang dội, đột nhiên vang khắp trời đất.

Tiếng hót này vô cùng trong trẻo và vang xa, có thể nói là cực kỳ xuyên thấu.

Sau đó, kim quang trên không trung cuối cùng cũng mờ đi, để lộ ra một bóng hình vô cùng to lớn, có thể nói là che trời lấp đất.

Đây là một con đại điểu có màu sắc rực rỡ và dáng vẻ cao ngạo.

Con đại điểu này đang bay lượn trên không trung.

Chiếc đuôi dài màu đỏ rực lộng lẫy kéo theo phía sau, trông thật sự vô cùng hoàn mỹ.

Mỗi cử chỉ của con đại điểu này đều thể hiện một tư thái cao ngạo và vô địch.

Nhìn thấy con phi điểu này, tất cả mọi người đều ngẩn ra.

Con đại điểu này sao lại giống phượng hoàng đến vậy?

Nhưng lại có điểm khác biệt.

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này đều sôi trào, bởi vì bóng hình này quá quen thuộc, thậm chí có thể nói là rõ ràng như vậy.

Chương 716

Con huyền điểu trên không trung kia, rõ ràng là cực kỳ giống phượng hoàng, nhưng lại có sự khác biệt rõ rệt.

Bộ lông bảy màu trên người trông long lanh trong suốt, thật sự đẹp đến cực hạn.

Phía sau còn có chiếc đuôi rất dài.

Thật sự là cao quý hoa lệ vô cùng.

Chỉ thấy con huyền điểu này nhẹ nhàng rung mình trên không trung.

Chiếc đuôi dài vô tận kéo theo phía sau, khoảnh khắc tiếp theo lại đột nhiên dựng đứng lên, trong nháy mắt đã hình thành một chiếc tán khổng lồ, thật sự là lộng lẫy đến cực điểm.

Thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen xôn xao.

Bộ lông vũ khổng lồ và cực dài kia, vào khoảnh khắc này lại tạo thành một hình quạt.

Trong màu sắc long lanh trong suốt, dưới ánh nắng mặt trời chiếu rọi, tỏa ra ánh sáng huyền ảo nhàn nhạt.

Ánh sáng bảy màu mông lung, cộng thêm kim quang, thật sự là chói mắt tinh xảo vô cùng.

Dáng vẻ lộng lẫy như vậy quả thực đã làm kinh diễm cả Hồng Hoang.

Ngay cả Phượng Hoàng nhất tộc cũng không có thủ đoạn xòe đuôi như vậy a?

"Đây…" "Cái này cũng quá đẹp rồi đi?" "Còn có thao tác như vậy

sao?" "Tại sao ta thấy sinh vật này còn đẹp hơn phượng hoàng rất nhiều nhỉ?" "…" Đông đảo cường giả Hồng Hoang vào khoảnh khắc này đều không ngừng than thở.

Bây giờ bọn họ cuối cùng cũng đã được mở mang tầm mắt.

Con huyền điểu này, xét về mức độ xinh đẹp, tuyệt đối không hề thua kém phượng hoàng chân chính.

Đây thực sự là một kỳ quan vạn cổ khó thấy.

Khi con huyền điểu này xòe đuôi, trong chốc lát, đại lục Hồng Hoang long xà nổi dậy, gió mây cuồn cuộn.

Bởi vì con huyền điểu này dường như đã ảnh hưởng đến rất nhiều khí của Hồng Hoang, thậm chí trực tiếp dẫn động khí vận của Hồng Hoang tam tộc.

Nhân tộc, Vu tộc, Yêu tộc vào khoảnh khắc này đều chịu một sự chấn động nhất định.

Thực tế, Khổng Tuyên quả thực có thể dẫn động khí vận tam tộc.

Bởi vì Long tộc và Nhân tộc kết minh là do Nhân tộc chủ đạo, gần như có thể nói là khí vận to lớn của Nhân tộc đang bảo vệ khí vận của Long tộc.

Nhưng Phượng Hoàng nhất tộc lại khác.

Phượng Hoàng nhất tộc và Nhân tộc kết minh là do Khổng Tuyên thúc đẩy.

Nói cách khác, một mình Khổng Tuyên đã dẫn động khí vận của Nhân tộc và Phượng Hoàng nhất tộc.

Khí vận Nhân tộc vừa động, tự nhiên cũng ảnh hưởng đến khí vận của Vu tộc và Yêu tộc.

Tất cả mọi người đều ngước nhìn.

Bỗng có người nhớ ra.

"Đây là Khổng Tước, đây là con Khổng Tước duy nhất của trời đất." Bóng hình này tuy có phần xa lạ đối với chúng sinh Hồng Hoang, nhưng cũng đã xuất hiện mấy lần.

Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng đã phơi bày bản thể của nó.

Đây đích thực là con Khổng Tước đó.

Lần đầu tiên phơi bày con Khổng Tước này, là vì Hồng Hoang Linh Căn Bảng.

Khi đó, Ngô Đồng Thần Thụ xếp hạng hai mươi bị lộ ra, chính là nằm trong tay Khổng Tuyên này.

Sau đó, Minh Hà lão tổ bị thiệt thòi trong tay Côn Bằng lão tổ, lại nảy sinh hứng thú mãnh liệt với siêu cấp linh căn này.

Tiếp đó, Minh Hà lão tổ vượt vạn dặm đến Nam Cương, tìm thấy Khổng Tuyên.

Rồi hai người đã nổ ra một trận đại chiến kinh thiên động địa.

Minh Hà lão tổ thi triển tài nghệ kiếm đạo, còn Khổng Tuyên thi triển tài nghệ đao đạo.

Hai người dùng đao kiếm so tài một phen kinh thiên động địa, kết quả không ai làm gì được ai.

Khi đó, Minh Hà lão tổ còn từng nói, Khổng Tuyên chính là đao đạo đệ nhất nhân của thế giới Hồng Hoang.

Cảnh tượng vô cùng thảm liệt lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang vẫn còn nhớ rõ.

Chỉ là sau đó hai người không tiếp tục chiến đấu nữa.

Minh Hà lão tổ cũng không thi triển các thủ đoạn khác.

Khổng Tuyên cũng không thi triển Ngũ Sắc Thần Quang, Niết Bàn Chân Hỏa và các thần thông khác.

Đại chiến của hai người sau đó cũng kết thúc không rõ ràng.

Nhưng từ cảnh tượng lúc đó mà xem, con Khổng Tước này không hề chịu thiệt thòi chút nào trong tay Minh Hà lão tổ, xem như là đấu một trận ngang tài ngang sức.

Lần chiến đấu thứ hai của Khổng Tuyên lại càng thêm truyền kỳ.

Bởi vì khi Khổng Tuyên đến Nhân tộc, trên đường trở về, lại bị Chuẩn Đề thánh nhân của phương Tây chặn lại.

Hai người nổ ra một trận đại chiến kinh thiên động địa.

Cuối cùng, Chuẩn Đề thánh nhân đã phá được Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên, khiến Khổng Tuyên bị trọng thương, trấn áp Khổng Tuyên.

May mà sau đó lãnh tụ Nhân tộc ra mặt cứu y.

Nếu không, một sinh linh mạnh mẽ như vậy của phương Đông thật sự đã bị tên khốn của phương Tây thu đi rồi.

"Lực chiến đấu của Khổng Tuyên xếp hạng 42 trên Hồng Mông Tử Kim Bảng sao?" Có cường giả lẩm bẩm.

Nhưng lại có người lên tiếng phản bác.

"Cách đây không lâu, Khổng Tuyên đã trải qua đại chiến với Chuẩn Đề thánh nhân, bị trọng thương, e là bây giờ vẫn chưa khỏi." "Nếu là thời kỳ toàn thịnh, e là lực chiến đấu còn biến thái hơn." Lời nói này quả thực đã nhận được sự đồng tình của nhiều cường giả Hồng Hoang hơn.

Sự thật cũng đúng là như vậy.

Ban đầu, Khổng Tuyên chỉ dựa vào tài nghệ đao đạo đã có thể

chiến đấu bất phân thắng bại với Minh Hà lão tổ.

Điều này tuyệt đối là ngoài sức tưởng tượng.

Tài nghệ kiếm đạo của Minh Hà lão tổ gần như có thể nói là đệ nhị Hồng Hoang.

Người có tài nghệ kiếm đạo mạnh nhất trong thế giới Hồng Hoang chính là vị đại lão gia Thông Thiên giáo chủ của Tiệt giáo tại Bích Du Cung trên đảo Kim Ngao.

Ngoài Thông Thiên giáo chủ ra, người có tài nghệ kiếm đạo thứ hai chính là Minh Hà lão tổ này.

Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm trong tay hắn cũng là những tồn tại vô cùng mạnh mẽ.

Một Minh Hà lão tổ mạnh mẽ như vậy, lại không thể chiếm được ưu thế trong trận chiến với Khổng Tuyên.

Điều này đủ để thấy sự mạnh mẽ của Khổng Tuyên.

Ngay cả Minh Hà lão tổ cũng vô cùng khâm phục Khổng Tuyên.

Điều này đại biểu cho cái gì?

Điều này đại biểu cho lực chiến đấu của Khổng Tuyên gần như là ngang tài ngang sức với Minh Hà lão tổ.

Theo lý mà nói, thứ hạng của y còn phải cao hơn một chút.

Nhưng một khi đã lên bảng, điều này cho thấy vết thương trên người y vẫn chưa lành hẳn.

Dù sao chiêu thức mạnh nhất đã bị phá, chắc chắn là bị trọng thương.

Sự thật cũng đúng là như vậy.

Ngày đó Khổng Tuyên bị trọng thương, đối với y quả thực là rất

nghiêm trọng.

Phải biết đối phương là Chuẩn Đề thánh nhân.

Cho dù Chuẩn Đề thánh nhân là thánh nhân yếu nhất, đó cũng không phải là sinh linh bình thường có thể sánh được.

Khi đó, Khổng Tuyên đã thi triển Ngũ Sắc Thần Quang của mình, trấn áp hoàn toàn Chuẩn Đề thánh nhân vào không gian đặc biệt của mình.

Nhưng thánh lực của Chuẩn Đề thánh nhân vô song, cuối cùng vẫn dựa vào thánh lực vô song của mình, dùng thủ đoạn cứng rắn phá vỡ không gian Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên.

Điều này đối với Khổng Tuyên tuyệt đối là ảnh hưởng sâu xa, thậm chí còn ảnh hưởng đến sức mạnh bản nguyên của Khổng Tuyên, tự nhiên khiến lực chiến đấu của Khổng Tuyên giảm mạnh.

Nếu không, Khổng Tuyên cũng không thể lên bảng sớm như vậy.

Dù sao xét về nội tình thực sự, y không hề yếu hơn ai.

Mặc dù y không phải là sinh linh tiên thiên, nhưng nội tình không hề yếu hơn những sinh linh tiên thiên đó.

Bởi vì y có tất cả thần thông của Phượng Hoàng nhất tộc, và cả những thần thông mà Phượng Hoàng nhất tộc không có.

Những nội tình này không hề thua kém các cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Đây cũng là chỗ dựa để y hành tẩu trong thế giới Hồng Hoang.

Chương 717

Chỉ là không ngờ lại gặp phải tên khốn Chuẩn Đề thánh nhân.

Trong không gian thần bí ở Nam Man Hồng Hoang, Thải Phượng có chút lo lắng nhìn Khổng Tuyên.

"Khổng Tuyên tỷ tỷ, vết thương của tỷ vẫn chưa lành sao?" Khổng Tuyên cũng khẽ thở dài.

"Thương tổn như vậy hiển nhiên không phải là có thể dễ dàng hồi phục." "Đặc biệt là bị thánh nhân trọng kích, bất luận là nhục thân hay nguyên thần, đều chịu phải sự va chạm cực kỳ nghiêm trọng." "Muốn hồi phục lại, e là còn cần một khoảng thời gian nữa." Nói xong, nàng có chút thở dài.

Dù sao hình ảnh xuất hiện trên không trung chính là nàng.

Điều này đại biểu cho chiến lực của nàng ở Hồng Hoang cũng chỉ dừng lại ở đây, cuối cùng dừng lại ở hạng 42 trên Hồng Hoang Chiến Lực Bảng.

Thật sự khiến nàng có chút không cam tâm, nhưng cuối cùng lại không thể làm gì khác.

Thải Phượng bên cạnh gật đầu, trong mắt lộ ra vẻ lo lắng sâu sắc.

Khổng Tuyên chính là chiến lực cao nhất hiện tại của Phượng Hoàng nhất tộc.

Nếu Khổng Tuyên xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?

Vậy thì lực chiến đấu của Phượng Hoàng nhất tộc tất nhiên sẽ bị tổn hại lớn.

Đến lúc đó sẽ không thể sánh được với Kỳ Lân nhất tộc và Long

tộc.

Đến lúc đó, trong sự hợp tác giữa Viễn cổ tam tộc và Nhân tộc, Phượng Hoàng nhất tộc sẽ mất đi quyền lên tiếng.

Nghĩ đến đây, nàng có chút lo lắng, quay đầu nhìn Khổng Tuyên, lại phát hiện trên khuôn mặt xinh đẹp của Khổng Tuyên mơ hồ có một tia tái nhợt lộ ra.

Thải Phượng có chút đau lòng.

Khổng Tuyên tỷ tỷ bao nhiêu năm nay đã làm quá đủ cho Phượng Hoàng nhất tộc.

Nay còn thúc đẩy Phượng Hoàng nhất tộc và Nhân tộc kết minh.

Tiếp theo, Phượng Hoàng nhất tộc cũng nên tự lực cánh sinh.

Nếu còn dựa vào Khổng Tuyên, thật sự có chút không nói được.

Thải Phượng cúi đầu, trong mắt lộ ra vẻ kiên định, âm thầm hạ quyết tâm.

Tiếp theo, Phượng Hoàng nhất tộc thật sự cần phải xông pha một phen.

Bất luận thế nào, cũng phải bước ra bước này.

Còn sống hay chết, cũng chỉ có thể nghe theo mệnh trời.

Tại nơi sâu dưới lòng đất, trong U Minh Huyết Hải vô tận, có một vị cường giả thân hình vĩ ngạn đang ngồi xếp bằng dưới đáy biển máu.

Nơi đó là nơi sâu nhất của U Minh Huyết Hải, có một cái thai bàn có hình dạng vô cùng quỷ dị và kỳ quái.

Thai bàn này đang chuyển động, tỏa ra tinh huyết vô tận.

Mà Minh Hà lão tổ ngồi trên thai bàn, đang hấp thu những tinh túy

này.

Sức mạnh này chính là nội tình mà trời đất Hồng Hoang ban cho Minh Hà lão tổ.

Chỉ cần có sức mạnh này, Minh Hà lão tổ sẽ có thể tiếp tục trở nên mạnh hơn.

Lúc này, hắn đang ngẩng đầu nhìn hư không.

Ánh mắt hắn tràn ngập huyết quang hỗn độn, xuyên thấu hư vọng vô tận, thẳng đến nơi sâu thẳm của hư không.

Hình ảnh trên không trung nhìn thấy rõ ràng minh bạch.

Lúc này thấy bóng hình Khổng Tuyên, cũng khẽ lộ ra một tia ngưng trọng.

Bởi vì ngay cả hắn cũng không ngờ Khổng Tuyên lại lên bảng sớm như vậy.

Điều này đối với hắn tuyệt đối là một sự chấn động.

Bởi vì hắn và kẻ trên không trung này đã giao thủ thực sự.

Mức độ nguy hiểm khi hai người giao thủ, vượt xa người thường có thể so sánh, thậm chí vượt ngoài sức tưởng tượng của mọi người.

Khi đó, hắn dựa vào kiếm đạo vô tận để đối kháng với đao đạo của đối phương.

Đối phương lại có thể chống lại được, thậm chí dựa vào đao đạo của mình, đã đạt đến một cục diện đồng quy vu tận với hắn.

Thật sự khiến hắn vô cùng kinh ngạc.

Phải biết rằng trong cả thế giới Hồng Hoang, chỉ bằng tài nghệ đao kiếm, có thể khiến hắn kinh ngạc, cũng chỉ có vị Thông Thiên giáo chủ kia.

Ngoài vị Thông Thiên giáo chủ đó ra, không có bất kỳ ai có thể đối kháng với hắn về tài nghệ đao kiếm.

Không ngờ lại đột nhiên xuất hiện một Khổng Tuyên có thủ đoạn như vậy.

Thực ra, hắn cũng cảm nhận được.

Khi hai người giao thủ lúc đầu, cả hai bên đều còn rất nhiều thủ đoạn chưa sử dụng.

Hắn cũng vô cùng tôn trọng con Khổng Tước đó.

Chỉ là không ngờ con Khổng Tước đó lại lên bảng ngay bây giờ.

Mặc dù có nguyên nhân bị trọng thương, nhưng điều này không thể đóng vai trò quyết định.

Cho dù con Khổng Tước này bị ảnh hưởng, thứ hạng ban đầu còn cao hơn một chút, nhưng cuối cùng cũng chỉ ở cấp độ này.Một khi con Khổng Tước này đã lên bảng, điều này đại biểu cho việc hắn cũng sắp lên bảng rồi.

Chẳng lẽ mình cũng phải dừng lại ở đây sao?

Sắc mặt Minh Hà lão tổ cũng tương đối khó coi.

Hắn vẫn luôn cho rằng mình mới là thánh hạ đệ nhất nhân thực sự.

Dù sao bất luận là thủ đoạn tấn công hay thủ đoạn bảo mệnh, không có bất kỳ ai có thể sánh được với hắn.

Nhưng xem tình hình hiện tại, hắn dường như lại dừng lại ở đây.

Minh Hà lão tổ sâu sắc lắc đầu.

Xem ra nước trong thế giới Hồng Hoang này thật sự quá sâu.

Tín niệm mà Minh Hà lão tổ vẫn luôn kiên trì, lúc này cũng bắt đầu

lung lay.

Hắn cũng muốn xem thử cuối cùng mình xếp hạng bao nhiêu, và hắn còn muốn xem những ai có thể xếp trên mình.

Trong Thiên đình, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn lúc này nhìn nhau một cái, đều cảm nhận được sát ý vô tận trong mắt đối phương.

Bởi vì Khổng Tuyên này đã tạo thành cảm giác uy hiếp đối với hai huynh đệ bọn họ.

Dù sao hai người bọn họ chính là vương giả của phi cầm nhất tộc, sinh ra từ Tam Túc Kim Ô trên Thái Dương Tinh.

Hiện tại, phi cầm nhất tộc là lấy huynh đệ bọn họ làm tôn!

Nhưng Khổng Tuyên này lại đột nhiên xuất hiện, hơn nữa còn có huyết mạch của Viễn cổ Phượng Hoàng nhất tộc.

Bất luận thân phận hay địa vị, đều danh chính ngôn thuận hơn bọn họ, và thực lực cũng không hề yếu.

Nghĩ đến đây, hai người bọn họ liền nảy sinh sát ý nồng đậm.

Yêu tộc bản thân đã đang trong tình thế nguy cấp.

Sức mạnh của phi cầm nhất tộc do hai người bọn họ đứng đầu, chính là lực lượng trung kiên của Yêu tộc.

Nếu lực lượng này bắt đầu dao động bất định, vậy thì Yêu tộc thật sự sẽ tan rã.

Hai người bọn họ tuyệt đối không cho phép tình huống này xảy ra.

"Có nên phái người tìm vị trí của nó, xử lý nó không?" Sát tính của Đông Hoàng Thái Nhất có thể nói là cực nặng.

Một số việc của Yêu tộc trước nay đều do Đông Hoàng Thái Nhất

chủ trì, ví dụ như săn giết Nhân tộc, tu luyện Đồ Vu Kiếm chính là do y chủ trì.

Lần này y đã nảy sinh ý định săn giết Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên là con công đầu tiên của trời đất, hơn nữa còn có huyết mạch của Thượng cổ Nguyên Phượng.

Nếu một khi được phi cầm nhất tộc công nhận, hậu quả tuyệt đối là không thể tưởng tượng.

Do đó, bọn họ tất yếu phải triển khai hành động, triển khai hành động săn giết Khổng Tuyên.

Yêu Đế Đế Tuấn lại nhíu mày, cuối cùng lắc đầu.

"Việc này không nên hành động thiếu suy nghĩ." Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất có chút lo lắng.

"Đại ca, tại sao?" Không thể trách y không lo lắng.

Cùng với sự xuất hiện của Hồng Mông Tử Kim Bảng, Khổng Tuyên này ngày càng được chúng sinh Hồng Hoang coi trọng.

Bất luận là thực lực, khí độ, hay nhất cử nhất động của Khổng Tuyên, đều được phi cầm nhất tộc nhìn thấy.

Thậm chí đã có một số cường giả phi cầm nhất tộc muốn tiếp xúc với Khổng Tuyên.

Chương 718

Dù sao thời Thượng cổ, Phượng Hoàng nhất tộc mới là vương giả của phi cầm nhất tộc, mới là vương danh chính ngôn thuận của phi cầm nhất tộc.

Tam Túc Kim Ô so với Phượng Hoàng nhất tộc quả thực là có chút kém.

Một số cường giả phi cầm nhất tộc đã muốn liên hệ với Phượng Hoàng nhất tộc.

Bởi vì hiện tại có thể khẳng định, bên cạnh Khổng Tuyên chắc chắn có rất nhiều phượng hoàng.

Điều này gần như là không cần suy nghĩ cũng biết.

Khổng Tuyên vừa mới đến Nhân tộc, thương thảo việc kết minh với Nhân tộc, lãnh địa Nhân tộc liền đột nhiên xuất hiện mười mấy con phượng hoàng.

Điều này đại biểu cho cái gì?

Điều này đại biểu cho, chắc chắn có rất nhiều phượng hoàng vây quanh Khổng Tuyên, hơn nữa hiện tại đã kết minh với Nhân tộc.

Điều này đối với Yêu tộc đã tạo thành một uy hiếp trọng đại.

Nếu xử lý không tốt, Yêu tộc tất nhiên sẽ tan rã.

Vậy mà Yêu Đế Đế Tuấn lại ngăn cản việc ra tay với Khổng Tuyên.

Yêu Đế Đế Tuấn cứ yên tâm như vậy sao?

Đông Hoàng Thái Nhất lo lắng nhìn Yêu Đế Đế Tuấn.

Bây giờ nếu không thể giết chết Khổng Tước, đợi Khổng Tước

hồi phục vết thương, thực lực tất nhiên sẽ lại hồi phục đến trạng thái toàn thịnh.

Đến lúc đó muốn giết lại càng khó.

Yêu Đế Đế Tuấn ánh mắt ngưng trọng nhìn hình ảnh trên không trung, cuối cùng mở miệng nói.

"Việc này còn cần phải bàn bạc kỹ hơn." "Con Khổng Tước này rốt cuộc ẩn nấp ở đâu vẫn còn khó nói." "Cho dù tìm được nó, cũng không thích hợp lập tức khai chiến, bên cạnh nó chắc chắn có rất nhiều phượng hoàng." "Những con phượng hoàng tạp chủng này tuy không mạnh bằng phượng hoàng chân chính, nhưng phượng hoàng cảnh giới Đại La Kim Tiên, hoặc là phượng hoàng cảnh giới Chuẩn Thánh, chắc chắn không phải là số ít, nếu một khi xảy ra xung đột, hai bên chắc chắn sẽ không chết thì cũng bị thương." "Yêu tộc hiện tại đang tìm kiếm sự ổn định, không thể mạo hiểm như trước nữa." "Nhưng…" Đông Hoàng Thái Nhất còn muốn nói gì đó, lại bị Yêu Đế Đế Tuấn ngăn lại.

Đông Hoàng Thái Nhất lo lắng, Yêu Đế Đế Tuấn tự nhiên là biết.

Nhưng mục đích chính của Yêu tộc hiện tại phải là duy trì ổn định.

Chỉ cần Yêu tộc có thể tiếp tục ổn định, vậy thì mọi thứ sẽ không có vấn đề quá lớn.

Chính cái gọi là rút dây động rừng.

Nếu Yêu tộc vào lúc này có động thái, ánh mắt của tất cả chúng sinh Hồng Hoang đều sẽ hướng về Yêu tộc.

Đến lúc đó, Yêu tộc sẽ trở thành mục tiêu của mọi người, ngược lại sẽ được không bằng mất.

Thấy Yêu Đế Đế Tuấn ngăn cản, Đông Hoàng Thái Nhất cuối

cùng thở dài một tiếng, cuối cùng vẫn uể oải từ bỏ ý định này.

Những đạo lý này sao y có thể không biết?

Chỉ là y quả thực có chút không cam tâm mà thôi.

Ngay lúc Đông Hoàng Thái Nhất phẫn hận bất bình, Đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. ["Hồng Hoang Chiến Lực Bảng xếp hạng thứ 42: Khổng Tuyên, Khổng Tuyên là con công đầu tiên của trời đất, sở hữu nhiều huyết mạch của Nguyên Phượng, trong huyết mạch có nhiều thần thông thần bí và mạnh mẽ, chiến lực vô song, uy lực vô cùng, nhưng bị trọng thương, do đó lên bảng trước thời hạn, chỉ số chiến lực Hồng Hoang là: 153,15 triệu!"] ["Phần thưởng cho Khổng Tuyên, hạng 42 Hồng Hoang Chiến Lực Bảng: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, một trăm luồng Huyền Hoàng chi khí, 100 viên Luyện Thể Đan, 10 viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một viên Thiên Nguyên Liệu Thương Đan!"] Thấy dòng Đại đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang quả nhiên lại một trận kinh hô.

Ai cũng không ngờ khoảng cách chỉ số chiến lực của Khổng Tuyên lại lớn như vậy.

Thật sự có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Phải biết rằng Hữu Sào Thị xếp hạng 43, chỉ số chiến lực chỉ có 139,99 triệu.

Vậy mà Khổng Tuyên xếp hạng 42, chỉ số chiến lực lại đạt đến 153,15 triệu.

Một bước nhảy vọt hơn 13 triệu.

Điều này quả thực có chút hung mãnh.

Ngoài ra, Đại đạo văn tự cũng viết rõ ràng minh bạch.

Khổng Tuyên uy lực vô cùng, chiến lực vô song, nhưng vì bị trọng thương, chiến lực đại tổn, do đó lên Chiến Lực Bảng trước thời hạn.

Nếu Khổng Tuyên không bị thương, thứ hạng chiến lực sẽ là bao nhiêu, thật sự là một ẩn số.

Tình huống như vậy xuất hiện thật sự khiến người ta vô cùng kinh ngạc.

Dù sao, chiến lực thực sự của Khổng Tuyên là một siêu cấp cường giả không thua kém Minh Hà lão tổ.

Ngay cả khi bị trọng thương, y vẫn xếp hạng 42 trên Chiến Lực Bảng, một vị trí cao.

Tuyệt đối là một tồn tại ngoài sức tưởng tượng.

Giữa lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh hô, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng biến mất, Đại đạo văn tự cũng theo đó biến mất.

Thay vào đó là một luồng thần quang khác.

Luồng kim quang này xuất hiện trên không trung, liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng dần dần kích động lên.

Cường giả hạng 41 trên Chiến Lực Bảng cuối cùng cũng sắp xuất hiện sao?

Rốt cuộc là vị cường giả nào sẽ xuất hiện đây?

Rất nhiều người đều vô cùng mong đợi.

Hồi lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng dần dần mờ đi.

Thay vào đó là một bóng hình khác.

Bóng hình này tuy không to lớn hùng vĩ như vậy, nhưng lại cũng

sở hữu thần lực vô cùng vô tận.

Nhìn lướt qua, lại phát hiện đó là một nam tử trung niên nho nhã.

Chỉ thấy tướng mạo của nam tử trung niên này có thể nói là cực kỳ anh tuấn.

Một mái tóc dài màu bạc trắng, được chải chuốt gọn gàng sau đầu.

Điều này đủ để thấy nam tử trung niên này là một người vô cùng nghiêm cẩn.

Lúc này, y đang ngồi xếp bằng trên hư không, ánh mắt sáng rực nhìn vào đầu gối của mình.

Trên đầu gối của y, đặt một cây trường cầm có hình dạng vô cùng kỳ dị, dường như đang gảy đàn.

Nhìn thấy bóng hình này, chúng sinh Hồng Hoang vang lên một phen kinh ngạc.

Nhưng lần này lại không có tiếng chất vấn và khó hiểu nào.

Bởi vì danh tiếng của người này trong thế giới Hồng Hoang có thể nói là cực kỳ lớn.

Tuy người này rất ít khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang, nhưng trong thế giới Hồng Hoang, gần như có thể nói là không ai không biết, không ai không hiểu.

Người này không phải là huynh trưởng của Nữ Oa, Phục Hy đại thần sao?

Phải biết rằng Phục Hy trong cả thế giới Hồng Hoang, đều là một tồn tại không ai không biết, không ai không hiểu.

Nhìn khắp Hồng Hoang, địa vị của y cũng cực kỳ sùng cao.

Không chỉ vì thân phận của y.

Tuy y là huynh trưởng của Nữ Oa thánh nhân, nhưng y lại chưa bao giờ dùng điều này để uy hiếp ai, cũng chưa bao giờ tự phụ vì điều đó.

Ngược lại, đức hạnh của y tương đối cao thượng.

Ngay cả trong cả thế giới Hồng Hoang mà nói, đó cũng là một dòng nước trong hiếm có.

Tuy y thường xuyên giúp đỡ Yêu tộc, nhưng đó cũng chỉ là vì thân phận của y.

Y trong Yêu tộc là Yêu Hoàng, địa vị không hề thua kém Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn.

Nhưng phong thái, cách xử sự, tướng mạo, đức hạnh của y, lại tốt hơn Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất rất nhiều lần.

Gần như có thể nói là một tồn tại không có gì để chê.

Yêu Hoàng Phục Hy, Phục Hy đại thần, những danh hiệu này hoàn toàn là danh xứng với thực.

Nay Phục Hy đại thần xuất hiện trên Hồng Mông Tử Kim Bảng, hơn nữa còn xếp ở vị trí cao thứ 41, rõ ràng đã nhận được sự công nhận của tất cả mọi người.

Không chỉ nhận được sự công nhận của mọi người, mà còn có nhiều người cho rằng thứ hạng của Phục Hy đại thần có chút thấp.

Sự thật cũng đúng là như vậy.

Phục Hy đại thần rất ít khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang, cũng rất ít khi xảy ra tranh chấp với người khác.

Bất luận là chủng tộc nào ở Hồng Hoang cũng đều khá công nhận Phục Hy.

Cộng thêm thân phận vô cùng cao quý của y, tự nhiên không có bất

kỳ ai dám ra tay với Phục Hy.

Phục Hy tu luyện thần thông sát nhân gần như là không có tác dụng gì.

Đây cũng là nguyên nhân y không có thần thông sát nhân lên bảng.

Chương 719

Nhưng dù vậy, Phục Hy đại thần vẫn xếp hạng 41 trên Thực Lực Bảng.

Không thể không nói đến sự cường đại của Phục Hy đại thần.

Trong Thiên đình, Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy bóng hình của Phục Hy, không khỏi lộ ra nụ cười nhẹ.

Quan hệ của Phục Hy với bọn họ rất tốt.

Tuy ngày thường rất ít khi can thiệp vào việc của Yêu tộc, nhưng Phục Hy đại thần quả thực đóng vai trò như một cây cầu nối, là một tồn tại vô cùng quan trọng.

Sự tồn tại của Phục Hy đại thần, chủ yếu là chất bôi trơn giữa Yêu tộc và Nữ Oa.

Thông thường đều là Phục Hy đại thần đứng ra làm trung gian.

Một số ý chỉ của Nữ Oa cũng đều do Phục Hy đại thần thay mặt truyền đạt.

Mà một số yêu cầu của Yêu tộc, cũng đều do Phục Hy đại thần chuyển lời đến Nữ Oa.

Có thể nói sự tồn tại của Phục Hy đối với Yêu tộc là vô cùng quan trọng.

Nay Phục Hy có quan hệ rất tốt với bọn họ lên bảng, bọn họ tự nhiên cũng vui mừng.

"Không ngờ Phục Hy lại xếp hạng 41 trên Chiến Lực Bảng." Đông Hoàng Thái Nhất vẫn có chút vui vẻ.

Thủ đoạn tấn công của Yêu Hoàng Phục Hy tuy không bằng y, lực

chiến đấu cũng không mạnh bằng y, nhưng xét về pháp lực đạo hạnh, Yêu Hoàng Phục Hy hiển nhiên là sâu dày hơn y.

Do đó, Đông Hoàng Thái Nhất vẫn khá thích cùng Phục Hy đại thần bàn luận đạo pháp.

Phục Hy đại thần cũng luôn có thể vào những thời khắc quan trọng chỉ điểm cho Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất đối với y cũng rất khâm phục.

Trong lòng y, địa vị của Phục Hy đại thần và Yêu Đế Đế Tuấn là như nhau, đều là những tồn tại như huynh trưởng.

Trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất, thứ hạng này tuyệt đối là danh xứng với thực.

Yêu Đế Đế Tuấn cũng gật đầu.

"Thủ đoạn của Yêu Hoàng Phục Hy ta vẫn hiểu, thần thông của y ta cũng minh bạch." "Có thể xếp ở vị trí này, cũng có thể nói là đúng mực." Nếu xét về đạo hạnh, chỉ e Yêu Hoàng Phục Hy vẫn là người cao nhất trong ba người bọn họ.

Nhưng Yêu Hoàng Phục Hy không giỏi tranh đấu, do đó lực chiến đấu có phần yếu hơn một chút.

Nay xếp hạng 41, cũng quả thực xem như là đúng mực.

Trong đại điện Tổ Vu của Vu tộc, các Tổ Vu nhìn hình ảnh trên không trung, sắc mặt cũng có chút khó coi.

"Không ngờ tên Phục Hy này lại mạnh như vậy sao?" Ánh mắt Xa Bỉ Thi của Vu tộc có chút khó xử.

Bởi vì Vu - Yêu hai tộc, tranh đấu vô số năm, Phục Hy đại thần chưa bao giờ ra tay.

Bọn họ không biết thủ đoạn thực sự của Phục Hy đại thần.

Lần duy nhất biết lực chiến đấu của Phục Hy đại thần tương đối mạnh, là vào thời điểm Nhân - Yêu đối chiến.

Phục Hy đại thần một cách khó hiểu xuất hiện trên chiến trường, giúp đỡ hai vị vương giả của Yêu tộc đối kháng với hai vị Thiên Đế của Nhân tộc, và còn bị thương trong trận chiến đó.

Cũng không hề bộc lộ lực chiến đấu của Phục Hy đại thần mạnh đến mức nào.

Nay trên bảng xếp hạng thế giới Hồng Hoang, Phục Hy đại thần lại xếp ở vị trí cao thứ 41.

Vị trí này quả thực có chút cao, quả thực có chút vượt ngoài sức tưởng tượng của hắn.

Trong thánh địa Nhân tộc, mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc cũng đang ngồi cùng nhau.

Hữu Sào Thị ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào hư không.

"Không ngờ Phục Hy này lại mạnh như vậy sao?" Khi đại chiến Nhân - Yêu lúc đầu, Phục Hy quả thực đã xuất hiện trên chiến trường.

Nhưng lực chiến đấu thực sự của Phục Hy bọn họ không rõ lắm.

Bởi vì khi đó chiến đấu với Phục Hy không phải là những thủ lĩnh Nhân tộc này, mà là nội tình sâu dày nhất của Nhân tộc hiện tại: Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế.

Truyền thừa của hai vị Thiên Đế này, cũng là truyền thừa mạnh nhất của Nhân tộc hiện tại.

Hai truyền thừa này đến nay vẫn chưa tìm được người thừa kế của mình, do đó vẫn luôn nằm trong tay Toại Nhân Thị.

Khi đó, Hoang Thiên Đế và Diệp Thiên Đế đại chiến với Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Hoàng Phục Hy đến chi

viện.

Tuy từ mặt ngoài mà xem, lực chiến đấu của Yêu Hoàng Phục Hy tương đối mạnh mẽ, nhưng mạnh đến mức nào, chúng sinh Hồng Hoang cũng không rõ.

Chỉ là không ngờ thứ hạng của Yêu Hoàng Phục Hy này lại có thể xếp trên cả Khổng Tuyên.

Quả thực là đủ mạnh.

"Kẻ này tương lai không chừng sẽ là một kình địch." Ánh mắt Yểm Tư Thị lộ ra vẻ phẫn hận.

"Chi bằng nhân cơ hội này thủ tiêu hắn, để trừ hậu hoạ!"Chẳng bằng tìm cơ hội nhân lúc này xử lý hắn, để trừ hậu họa!)" Nhìn Yểm Tư Thị có sát tính nặng như vậy, Sát Thần Nhân tộc Hiên Viên Thị gật đầu.

Trong mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, có thể nói sát tâm của y là nặng nhất.

Lời nói đầy sát ý của Yểm Tư Thị lúc này đối với y là cực kỳ hợp khẩu vị.

"Ta tán thành, chẳng bằng tìm cơ hội xử lý tên này, chỉ cần giết chết tên này, Yêu tộc tất nhiên là tự chặt một tay." Nghe lời này, mắt Yểm Tư Thị sáng lên.

"Hiên Viên, đến nay ngươi vẫn chưa lên Chiến Lực Bảng.

Điều này có nghĩa là lực chiến đấu thực sự của ngươi có thể còn cao hơn hắn.

Có ngươi ra tay chém giết tên này là thích hợp nhất, đỡ cho đến lúc đại chiến Nhân - Yêu, tên này lại chạy ra gây rối." Nhìn hai người hợp ý nhau, Toại Nhân Thị không khỏi cau mày lắc đầu.

Hai tên này nghĩ cũng quá đơn giản rồi đi?

Lực chiến đấu của Yêu Hoàng Phục Hy bản thân đã tương đối mạnh mẽ, xếp hạng 41 trên Chiến Lực Bảng.

Sao có thể nói giết là giết được?

Hơn nữa, Yêu Hoàng Phục Hy vẫn luôn sống trong đạo trường của Nữ Oa, Oa Hoàng Cung, và rất ít khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang.

Lấy đâu ra cơ hội để giết y?

Hai tên này thật sự là suy nghĩ viển vông.

Mấy vị lãnh tụ khác thì cười hắc hắc.

Hai tên này sát tâm nặng như vậy, thật đúng là ngưu tầm ngưu, mã tầm mã.

Ngay lúc mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đang âm thầm suy nghĩ, có mấy vị nữ tử thiên kiều bá mị bưng trà nước đến đây, dâng trà rót nước cho mấy vị lãnh tụ.

Người đi đầu chính là Ngao Vô Song, người khác là Hỏa Linh.

Lúc này, Hỏa Linh đặt địa vị của mình rất thấp.

Bởi vì trong lòng nàng rất rõ, chủ nhân phái nàng đến đây, và để nàng thường trú ở Nhân tộc, rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Nàng chẳng lẽ không hiểu sao?

Chủ yếu là muốn nàng làm người liên lạc giữa Nhân tộc và Kỳ Lân nhất tộc.

Nói trắng ra là biến tướng gả nàng cho Nhân tộc.

Trong lòng nàng tự nhiên là rõ ràng, cũng là minh bạch.

Vì Kỳ Lân nhất tộc, vì chủ nhân, nàng tự nhiên là nguyện ý làm

như vậy.

Hiện tại nàng ở Nhân tộc sống rất tốt.

Tuy Nhân tộc coi nàng là khách quý, nhưng thực tế nàng vẫn luôn đặt địa vị của mình rất thấp, luôn coi mình là thị nữ.

Ngày thường không có việc gì liền đi theo bên cạnh Vô Song.

Vô Song tuy là nữ nhân của Hiên Viên, nhưng thân là Long tộc, cũng đặt địa vị của mình rất thấp, coi mình là thị nữ.

Tuy Nhân tộc không coi nàng là thị nữ, nhưng chính nàng lại tâm cam tình nguyện làm một số việc cho Nhân tộc.

Tình huống của Hỏa Linh hiện tại cũng là như vậy.

Nàng cũng muốn làm nhiều việc hơn cho Nhân tộc, do đó liền chủ động đi cùng Vô Song, chủ yếu là học hỏi từ Vô Song.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc nhìn hai nữ tử này cũng một trận đau đầu.

Nhân tộc rõ ràng coi hai nữ tử này là thượng khách, nhưng hai nữ tử này cứ thích tự hạ mình đi làm những việc mà thị nữ nên làm.

Những việc này thực ra, ban đầu nên do nữ tử của Vu - Yêu hai tộc làm.

Khi đại chiến Nhân - Yêu lúc đầu, cuối cùng đã dẫn đến Hồng Quân đạo tổ và Trường Không đạo nhân.

Sau khi hai người ra mặt đã ngăn cản chiến tranh.

Nhưng thái độ của Hồng Quân đạo tổ có chút mập mờ.

Mà thái độ của Trường Không đạo nhân lại có phần cứng rắn hơn.

Chương 720

Cuối cùng, chiến tranh đã bị ngăn chặn, nhưng lại với cái giá là Nhân tộc chiến thắng.

Trường Không đạo nhân ra lệnh cho Vu - Yêu hai tộc, phải cống nạp cho Nhân tộc một lượng lớn bảo vật và nữ nhân mới được.

Hai tộc lúc đó mới nén lại sự bất mãn trong lòng, gửi đến Nhân tộc một lượng lớn bảo vật và mỹ nữ.

Những mỹ nữ này đến khu vực Nhân tộc, có người trở thành thê tử của Nhân tộc, có người trở thành thị nữ.

Còn việc hầu hạ các lãnh tụ Nhân tộc, ban đầu là việc của các mỹ nữ Vu - Yêu hai tộc, lại bị Vô Song và Hỏa Linh giành lấy.

Thật sự khiến các lãnh tụ Nhân tộc đau đầu không thôi.

Phải biết thân phận của hai vị nữ tử này không đơn giản.

Một vị là chân long của Long tộc, vị kia là nữ nhân bên cạnh Ngũ Đức Kỳ Lân.

Hai vị nữ tử như vậy lại cam nguyện hầu hạ bọn họ.

Nếu để người của Kỳ Lân nhất tộc và Long tộc nhìn thấy, sẽ nhìn nhận Nhân tộc như thế nào?

Quan trọng là hai nữ nhân này còn là tự nguyện.

Quả thực khiến các lãnh tụ Nhân tộc cảm thấy có chút đau đầu.

Hai vị nữ tử dẫn các thị nữ khác dâng trà xong, Hỏa Linh liền mở miệng nói.

“Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đại nhân, chủ nhân nhà ta… đã đến khu vực Nhân tộc rồi!

E là không bao lâu nữa sẽ đến thánh địa Nhân tộc.” Câu nói này vừa ra, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều ngẩn ra.

“Ngũ Đức Kỳ Lân sắp đến sao?” Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc lúc này không khỏi nhìn nhau, sau đó đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy vẻ ngưng trọng.

Thân phận của Ngũ Đức Kỳ Lân không tầm thường.

Không chỉ là thủ lĩnh của Kỳ Lân nhất tộc, mà còn là con kỳ lân chân chính duy nhất của trời đất, cũng là một vị đại năng thực lực siêu tuyệt.

Không chỉ xếp hạng 59 trên Hồng Hoang Chiến Lực Bảng, mà còn sở hữu thần thông Kỳ Lân Tường Thụy Pháp, là một vị cường giả không thể xem nhẹ.

Toại Nhân Thị trầm tư một lát, cuối cùng đột nhiên đứng dậy.

Y quyết định đích thân đi nghênh tiếp vị cường giả của Kỳ Lân tộc này.

Dù sao lễ nghi hiếu khách của Nhân tộc không thể bỏ.

Khi Long Vương Ngao Quảng đến Nhân tộc lúc đầu, Nhân tộc đã đối đãi bằng lễ.

Sau đó, con công đầu tiên của trời đất Khổng Tuyên đến Nhân tộc, Nhân tộc cũng đối đãi bằng lễ.

Nay thủ lĩnh Kỳ Lân nhất tộc Ngũ Đức Kỳ Lân đến Nhân tộc, Nhân tộc tất nhiên cũng cần phải đối đãi bằng lễ.

Ban đầu Nhân tộc đã thương thảo, cuối cùng vẫn quyết định kết minh với Viễn cổ tam tộc.

Dù sao đã kết minh với Long tộc và Phượng tộc rồi, cũng không thiếu Kỳ Lân nhất tộc.

Dưới sự dẫn dắt của lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều bước ra khỏi đại điện Nhân tộc, yên lặng đứng đó chờ đợi điều gì đó.

Vô Song và Hỏa Linh yên tĩnh hầu hạ phía sau.

Một lát sau, trên không trung đột nhiên bay đến một đám mây đen lớn.

Cảnh tượng như vậy, Nhân tộc tự nhiên cũng đã quen không lạ, và cũng đã có người nhận ra người đến.

Có cường giả Nhân tộc đích thân dẫn đám mây đen đó đến.

Chỉ thấy trên mây đen đứng rất nhiều cường giả.

Người đi đầu, là một nam tử trung niên vô cùng anh tuấn.

Nam tử trung niên này mày kiếm mắt sao, ánh mắt sâu thẳm.

Thân hình trông cực kỳ vĩ ngạn.

Ngoài ra, tự có một luồng khí tức vô cùng mạnh mẽ tỏa ra.

Điều gây chú ý nhất, chính là mái tóc của vị cường giả này.

Chỉ thấy mái tóc của vị cường giả này chia thành hai nửa, đồng thời bay tán loạn trên vai.

Nửa bên trái bay xuống, tỏa ra ánh sáng trắng tinh khiết, là mái tóc màu trắng tinh.

Còn nửa kia là mái tóc màu đen tuyền.

Mái tóc hai màu đen trắng trực tiếp khiến vị nam tử này trông phi phàm.

Bên cạnh nam tử này, đứng mấy vị cường giả Nhân tộc.

Rất rõ ràng, là mấy vị cường giả Nhân tộc này dẫn vị cường giả này đến đây!

Mà sau lưng mấy người này, đứng rất nhiều nữ tử.

Những nữ tử này mỗi người đều vô cùng xinh đẹp.

Bên cạnh các nữ tử còn có rất nhiều hòm lớn.

Đếm sơ qua, e là không dưới mấy trăm cái hòm.

Nhìn thấy cảnh tượng quen thuộc này, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi nhìn nhau.

Cảnh tượng này sao lại quen thuộc đến vậy?

Khi Long tộc Ngao Quảng đến lúc đầu hình như cũng như vậy, cũng mang đến rất nhiều bảo vật.

Vị nam tử trung niên đi đầu thấy các lãnh tụ Nhân tộc này, liền trực tiếp hạ tường vân xuống.

"Ngũ Đức Kỳ Lân, bái kiến chư vị thượng tiên." Nói xong liền chắp tay cúi chào các lãnh tụ Nhân tộc.

Thấy cảnh này, các lãnh tụ Nhân tộc tự nhiên cũng hoàn lễ.

Hành lễ xong, Toại Nhân Thị liền tiến lên một bước.

"Kỳ Lân vương hà tất phải đa lễ như vậy?

Khách đến là nhà!

Mau mau mời vào." Toại Nhân Thị là đại thủ lĩnh Nhân tộc, lúc này do y ra mặt, là thích hợp nhất.

Ngũ Đức Kỳ Lân gật đầu, sau đó cùng mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đến thánh điện Nhân tộc.

Sau khi mọi người cùng Ngũ Đức Kỳ Lân ngồi xuống, Hỏa Linh đích thân rót trà cho Ngũ Đức Kỳ Lân.

Ngũ Đức Kỳ Lân tự nhiên cũng chú ý đến Hỏa Linh, nhìn Hỏa Linh không khỏi mỉm cười.

Cách ăn mặc của Hỏa Linh đã có chút khác so với trước đây.

Mặc trang phục hoa lệ của Nhân tộc, tóc cũng búi theo kiểu thịnh hành của Nhân tộc, dường như rất thích ứng.

"Hỏa Linh, dạo này thế nào?" Hỏa Linh nhìn chủ nhân của mình, ánh mắt lộ ra vẻ trăm mối ngổn ngang.

"Chủ nhân, Ngũ ca… Hỏa Linh ở Nhân tộc sống rất tốt!" Lúc này, Hỏa Linh hiển nhiên có chút kích động, dường như có rất nhiều lời muốn nói với chủ nhân của mình, nhưng cuối cùng vì ngại tình hình nên không nói ra.

Thấy bộ dạng này của Hỏa Linh, Ngũ Đức Kỳ Lân mỉm cười, quay đầu nhìn mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

"Ngũ Đức, bái kiến thượng tiên!" Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này, tuy thân phận không tôn quý bằng hắn, nhưng dù sao cũng là lãnh tụ Nhân tộc, và đã khác xưa.

Những lãnh tụ này bất luận là ai, lực chiến đấu đều mạnh hơn hắn rất nhiều.

Hắn xưng hô các lãnh tụ Nhân tộc này một tiếng thượng tiên cũng không có gì là không được.

Thấy bộ dạng của Ngũ Đức Kỳ Lân, Toại Nhân Thị cười ha hả.

"Đạo hữu, ngươi không cần khách khí, thật sự là quá khách sáo rồi." Nghe lời của Nhân tộc, Ngũ Đức Kỳ Lân cười ha hả.

Thực ra hắn đã biết ý nghĩ của Nhân tộc, cũng biết mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này khá dễ nói chuyện.

Trước đó hắn chỉ là khách sáo một chút mà thôi.

Mà Nhân tộc tự nhiên cũng khá khách khí.

Ngũ Đức Kỳ Lân mạo hiểm đến Nhân tộc một chuyến, hiển nhiên

là mang theo thành ý rất lớn.

Nhân tộc tất nhiên cũng không thể không nể mặt người khác.

Nhân tộc lại không phải là Yêu tộc ti bỉ.

Sau đó liền có thị nữ Vu - Yêu hai tộc bưng lên mỹ vị giai hào phong phú.

Trong đó còn có quỳnh tương ngọc dịch, còn có linh quả mà Nhân tộc Thánh Mẫu Tam Thất thánh nhân để lại, trong đó bao gồm Thánh Thần Bình An Quả, Thủy Tinh Bồ Đào và các linh căn có tên trên Linh Căn Bảng.

Không thể nói là không thịnh soạn.

Nhất thời mọi người liền một trận nâng cốc đổi chén, thật sự là tận hứng vô cùng.

Chương 721

Vô Song và Hỏa Linh cẩn thận hầu hạ bên cạnh mọi người.

Còn có các nữ tử Vu - Yêu hai tộc khác, đi lại xuyên qua đám đông, hiển nhiên là vô cùng tự tại.

Khi rượu đã qua ba tuần, thức ăn đã qua năm vị, Ngũ Đức Kỳ Lân vỗ tay.

Những nữ tử bên ngoài liền xếp hàng đi vào đại điện Nhân tộc.

Mấy trăm chiếc hòm lớn liền xuất hiện trên đại điện.

Khi những chiếc hòm này được mở ra, trong nháy mắt liền có thần quang đủ màu sắc xuất hiện, chiếu sáng khiến tất cả mọi người trong đại điện đều không mở được mắt.

Hồi lâu sau, ánh sáng mới dần dần mờ đi.

Các lãnh tụ Nhân tộc ngẩng đầu nhìn, lại phát hiện trong những chiếc hòm này lại là các loại binh khí.

Những binh khí này đều tràn ngập linh khí vô tận.

Những linh khí này tỏa ra, thật sự là vô cùng kỳ dị, thậm chí có thể nói là tương đối cổ quái.

Các loại linh khí khác nhau tỏa ra, tự nhiên là vô cùng cổ quái.

Trong đó có một số tỏa ra khí tức sát lục, có một số tỏa ra khí tức thị huyết, lại có một số là linh khí pháp bảo thuần chính.

Nhiều khí tức như vậy trộn lẫn vào nhau, tự nhiên là tương đối cổ quái.

Các lãnh tụ Nhân tộc lúc này cũng trợn mắt há mồm.

Bởi vì những binh khí này đều đạt đến trình độ Hậu thiên pháp bảo, hơn nữa số lượng còn nhiều như vậy.

Thật sự là không biết nói gì cho phải.

Ngũ Đức Kỳ Lân mỉm cười.

“Những thứ này không quá quý giá, nhưng đều là một số Hậu thiên linh bảo.

Tuy không thể sánh được với Tiên thiên linh bảo, nhưng những Hậu thiên linh bảo này thắng ở số lượng lớn.

Trong đó cũng không thiếu một số thứ tương đối hữu dụng.

Hy vọng có thể giúp đỡ Nhân tộc một chút.” Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi nhìn nhau.

Ai cũng không ngờ Ngũ Đức Kỳ Lân lại hào phóng như vậy, lại trực tiếp mang đến mấy trăm hòm Hậu thiên linh bảo.

Tuy xét về thực chất, uy lực của những thứ này không ra sao, nhưng nếu phân phát cho các chiến sĩ Nhân tộc bình thường sử dụng, hiển nhiên là tương đối thích hợp.

Nhân tộc hiện tại mới vừa quật khởi, xem như là trăm phế đợi hưng.

Vào thời khắc quan trọng này, những thứ như Hậu thiên linh bảo hiển nhiên là vô cùng khan hiếm.

Không ngờ Ngũ Đức Kỳ Lân một lần đã mang đến nhiều như vậy.

Một cái hòm lớn như vậy, ít nhất cũng có hơn một trăm kiện linh bảo.

Mà những cái hòm như vậy lại có đến mấy trăm cái.

Điều đó cũng có nghĩa là, Ngũ Đức Kỳ Lân một lần đã mang đến

cho Nhân tộc mấy vạn kiện Hậu thiên linh bảo.

Số lượng lớn như vậy đối với Nhân tộc tuyệt đối không khác gì đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Ngũ Đức Kỳ Lân cười hắc hắc, sau đó lại một lần nữa mở miệng nói.

"Những nữ tử này đều là nữ tử thiên kiều bá mị của Kỳ Lân nhất tộc ta, nay cũng cùng nhau gửi đến Nhân tộc.

Mong Nhân tộc thiện đãi nữ tử Kỳ Lân nhất tộc ta!" Nghe lời của Ngũ Đức Kỳ Lân, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi nhìn nhau.

Sao Kỳ Lân nhất tộc cũng thích gửi mỹ nữ đến Nhân tộc vậy?

Khi Long Vương Ngao Quảng đến lúc đầu, một lần mang đến mười con mỹ nữ cự long, nói là gửi cho Nhân tộc, hầu hạ Nhân tộc.

Sau đó, Khổng Tuyên cũng gửi cho Nhân tộc hơn mười vị mỹ nữ Phượng Hoàng nhất tộc.

Không ngờ nay Ngũ Đức Kỳ Lân cũng gửi mỹ nữ đến cho Nhân tộc.

Chẳng lẽ Nhân tộc thiếu mỹ nữ sao?

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi dở khóc dở cười.

Sao ai cũng thích gửi mỹ nữ đến Nhân tộc vậy?

Chẳng lẽ gửi mỹ nữ là lễ nghi cao nhất của các chủng tộc Hồng Hoang sao?

Nhưng từ điểm này cũng có thể thấy, Ngũ Đức Kỳ Lân quả thực là thành ý mười phần.

Kỳ Lân nhất tộc có lẽ là thật lòng muốn đầu quân cho Nhân tộc.

Có lẽ là Ngũ Đức Kỳ Lân đã nhìn ra lợi ích to lớn mà Long -

Phượng hai tộc nhận được khi đầu quân cho Nhân tộc?

"Kỳ Lân vương thật sự là quá khách khí rồi, đến thì đến, sao còn mang theo nhiều bảo vật, nhiều mỹ nữ như vậy?" "Nếu Kỳ Lân vương đã có thành ý như vậy, Nhân tộc chúng ta tự nhiên cũng sẽ không bạc đãi họ." Nghe lời này, Ngũ Đức Kỳ Lân tự nhiên là một trận vui mừng.

Nhân tộc đã nhận bảo vật và mỹ nữ mà hắn gửi đến, điều này là biến tướng chấp nhận hảo ý của hắn.

Một khi đã chấp nhận hảo ý của hắn, vậy thì việc Kỳ Lân nhất tộc và Nhân tộc kết minh gần như có thể tiến hành đàm phán rồi.

Khi Long Vương đến đây một chuyến, không chỉ bản thân trở thành chân long, mà còn từ các lãnh tụ Nhân tộc nhận được quyền khống chế thủy vực trên lục địa Hồng Hoang.

Những thủy vực trên lục địa này như mạng lưới trời, bao phủ khắp Hồng Hoang, ngang dọc giao nhau, không hề thua kém Tứ hải.

Những thủy vực đó đã trở thành địa bàn của Long tộc.

Long tộc không chỉ quản lý Tứ hải, mà còn quản lý thủy vực trên lục địa.

Điều này quả thực là chuyện chưa từng có.

Ngay cả vào thời kỳ thượng cổ khi Long tộc thịnh vượng nhất, cũng không thể chiếm được thủy vực trên lục địa.

Chỉ kết minh với Nhân tộc đã dễ dàng chiếm được thủy vực trên lục địa.

Mà tình huống của Phượng Hoàng nhất tộc cũng tương tự.

Phượng Hoàng nhất tộc đã nhận được quyền chế ngự không phận trên lãnh địa của Nhân tộc.

Nói cách khác, trong phạm vi khu vực sinh sống của Nhân tộc, Phượng Hoàng nhất tộc có thể tự do bay lượn.

Như vậy, cũng tương đương với việc cho Phượng Hoàng nhất tộc một không gian sinh tồn rộng lớn.

Ít nhất, một ngày nào đó trong tương lai, nếu Phượng Hoàng nhất tộc thật sự lâm vào cảnh sinh tử tồn vong, họ có thể di dời một lượng lớn tộc nhân đến lãnh địa Nhân tộc.

Điều này có nghĩa là Phượng Hoàng nhất tộc đã hoàn toàn được Nhân tộc che chở.

Nếu có kẻ đến công đả Phượng Hoàng nhất tộc, chẳng phải cũng giống như công đả Nhân tộc sao?

Nhân tộc sao có thể ngồi yên không quản?

Đây cũng là nguyên nhân Ngũ Đức Kỳ Lân cuối cùng quyết định kết minh với Nhân tộc.

Kết minh với Nhân tộc, ít nhất cũng sẽ không thê thảm như kết minh với Vu Yêu lưỡng tộc.

Phải biết rằng, hoàn cảnh của Kỳ Lân nhất tộc trong thế giới Hồng Hoang có thể nói là cực kỳ thê thảm, thậm chí là thảm đến cực hạn.

Trong ba tộc Viễn Cổ, hoàn cảnh của Kỳ Lân nhất tộc có thể nói là thảm nhất.

Thời Viễn Cổ, Long Phượng lưỡng tộc liên hợp công đả Kỳ Lân nhất tộc.

Cuối cùng, Kỳ Lân nhất tộc hoàn toàn thất bại.

Thủy Kỳ Lân bị trấn áp dưới Kỳ Lân Nhai.

Kỳ Lân nhất tộc từ đó xem như thật sự suy bại diệt tuyệt.

Mặc dù Long Phượng lưỡng tộc cũng không chiếm được chút lợi lộc nào, nhưng so với Kỳ Lân nhất tộc, tình cảnh của họ đã tốt hơn rất nhiều.

Hiện nay, Long Phượng lưỡng tộc dựa vào Nhân tộc để một lần nữa gặt hái được lợi ích to lớn, Kỳ Lân nhất tộc cũng không thể tiếp tục ngồi yên được nữa.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, e rằng Kỳ Lân nhất tộc sớm muộn cũng sẽ hoàn toàn diệt vong.

Đây cũng là nguyên nhân Ngũ Đức Kỳ Lân bất chấp rủi ro to lớn mà xuất hiện tại Hồng Hoang.

Đúng là thành bại tại cử này.

Chỉ cần có thể thực sự đạt thành kết minh với Nhân tộc, thì tất cả những điều này đều đáng giá.

Chỉ cần đạt thành kết minh, Viễn Cổ tam tộc cùng Nhân tộc chung một kẻ thù, tự nhiên cũng sẽ hình thành một thế lực không nhỏ.

Đến lúc đó, đối kháng với Vu Yêu lưỡng tộc cũng không phải là không thể.

Huống chi, sau lưng Nhân tộc còn có Thiên Cơ Lâu.

Số lượng Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu vượt xa Tử Tiêu Cung.

Có lẽ xét về thực lực thực sự, chủ nhân Thiên Cơ Lâu, Trường Không đạo nhân, cũng mạnh hơn chủ nhân Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ rất nhiều!

Chương 722

Như vậy, Kỳ Lân nhất tộc của họ cuối cùng cũng có cơ hội chiến thắng.

Chỉ cần họ dựa vào Nhân tộc giành được thắng lợi, Kỳ Lân nhất tộc tất nhiên có thể tái sinh.

Đây cũng là lý do y không quản vạn dặm xa xôi đến với Nhân tộc.

Các lãnh tụ Nhân tộc nhìn Ngũ Đức Kỳ Lân với ánh mắt sáng rực, cuối cùng trầm tư một lát rồi cũng lên tiếng.

"Kỳ Lân nhất tộc các ngươi hiện tại rốt cuộc còn bao nhiêu tộc nhân?" "Số tộc nhân có thể tham gia chiến đấu là bao nhiêu?" Người lên tiếng là chiến thần của Nhân tộc, Hiên Viên Thị.

Đối với những chuyện khác, y không mấy quan tâm.

Điều y quan tâm là Kỳ Lân nhất tộc rốt cuộc còn bao nhiêu chiến lực?

Nếu Kỳ Lân nhất tộc không có chiến lực, vậy việc họ đầu quân cho Nhân tộc chẳng khác nào nói nhảm.

Đây chẳng phải thuần túy là tìm kiếm sự bảo hộ của Nhân tộc sao?

Nếu là như vậy thì chẳng có ý nghĩa gì.

Nhân tộc cũng không phải kẻ ngốc lắm tiền.

Bản thân Nhân tộc đã ở trong hoàn cảnh vô cùng gian nan.

Nếu lại vô duyên vô cớ bảo vệ Kỳ Lân nhất tộc, e rằng Nhân tộc sẽ càng thêm vất vả.

Đến lúc đó chẳng phải là được không bù mất sao.

Mà Ngũ Đức Kỳ Lân tự nhiên cũng hiểu nguyên nhân các lãnh tụ Nhân tộc hỏi như vậy.

Chẳng qua là muốn dò xét xem Kỳ Lân nhất tộc có tư cách kết minh với Nhân tộc hay không.

Nghĩ đến đây, Ngũ Đức Kỳ Lân trầm tư một lát, cuối cùng cũng lên tiếng.

"Kỳ Lân nhất tộc thời Viễn Cổ tương đối cường đại, thậm chí có thể nói là mạnh hơn Long Phượng lưỡng tộc rất nhiều." "Dù sao, Kỳ Lân nhất tộc là cường giả của loài đi thú trên lục địa, khu vực sinh sống hiển nhiên là rộng lớn hơn." "Tổng hợp chiến đấu lực mạnh hơn cả Long Phượng lưỡng tộc." "Nhưng thời Viễn Cổ, Long Phượng lưỡng tộc liên hợp công phạt Kỳ Lân nhất tộc, cuối cùng dẫn đến Kỳ Lân nhất tộc suy bại." "Hiện tại, tổng số Kỳ Lân nhất tộc ước chừng có hơn một vạn năm nghìn đầu." "Đúng như câu nói bảo quang thập sắc, Kỳ Lân nhất tộc từ xưa đến nay đã có mười màu kỳ lân." "Tử Kỳ Lân, Mặc Kỳ Lân, Hắc Kỳ Lân, Hồng Kỳ Lân, Ngọc Kỳ Lân, vân vân." "Có rất nhiều loại kỳ lân cũng đã diệt tuyệt trong dòng thời gian vô tận." "Hiện tại tổng cộng còn tồn tại bảy màu kỳ lân." "Kỳ Lân nhất tộc sinh ra đã rất mạnh mẽ, hơn một vạn năm nghìn đầu kỳ lân này, có thể nói bất kỳ một vị nào cũng là cường giả." "Bất kỳ một vị nào cũng có thể chiến đấu, cho dù hiện tại họ đều chỉ là những kỳ lân huyết mạch tạp nham, nhưng vẫn có thể trở thành một chiến sĩ kỳ lân không tồi." "Nếu thật sự đến thời khắc mấu chốt, Kỳ Lân nhất tộc có thể phái ra chiến trường ít nhất là một vạn đầu kỳ lân." Lời này có thể nói là tương đối thành khẩn.

Hiện trạng của Kỳ Lân nhất tộc đã được bộc bạch hết ra.

Không chỉ nói ra phân loại hiện còn của Kỳ Lân nhất tộc, mà còn nói ra cả số lượng của họ.

Nghe lời của Ngũ Đức Kỳ Lân, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều gật đầu.

Kỳ Lân nhất tộc so với Long tộc, tự nhiên là không có tính so sánh.

Bởi vì Long tộc Tứ Hải cộng lại tuy chưa đến bốn vạn, nhưng số lượng cũng gần như vậy.

Kỳ Lân nhất tộc lại chỉ có hơn một vạn đầu.

Nhưng số lượng của họ lại tương đương với Phượng Hoàng nhất tộc.

Số lượng Phượng Hoàng cũng có hơn một vạn đầu.

Nếu thật sự đến thời khắc đại chiến cực kỳ quan trọng, Phượng Hoàng nhất tộc cũng có thể phái một vạn đầu phượng hoàng tham gia chiến trường.

Mặc dù nhìn số lượng không nhiều lắm, nhưng trên thực tế, chiến đấu lực của Kỳ Lân nhất tộc và Phượng Hoàng nhất tộc là tương đối mạnh mẽ.

Bởi vì dù sao cũng là tàn dư của Viễn Cổ tam tộc.

Chiến đấu lực ít nhất cũng là cấp bậc Chân Tiên, Kim Tiên hoặc Thái Ất Kim Tiên.

Mặc dù không có cường giả đỉnh cấp thực sự, nhưng chiến lực như vậy tuyệt đối là lực lượng nòng cốt.

Lực lượng chiến đấu ở tầng thứ này cũng là thứ mà Nhân tộc hiện tại còn thiếu.

Nếu Long tộc phái ra hai vạn Long tộc, Kỳ Lân nhất tộc phái ra một vạn Kỳ Lân, Phượng Hoàng nhất tộc phái ra một vạn Phượng Hoàng, đó chính là bốn vạn cường giả cấp bậc Kim Tiên hoặc Thái Ất Kim Tiên.

Đối với Nhân tộc mà nói, đây tuyệt đối là một sự bổ sung khổng lồ.

Số lượng chiến sĩ nhiều như vậy hiển nhiên là tương đối quan trọng.

Ngoài ra còn có thể bổ sung chiến lực đỉnh tiêm.

Kỳ Lân nhất tộc có Hỏa Linh và Ngũ Đức Kỳ Lân.

Long tộc có Vô Song và Ngao Quảng.

Phượng Hoàng nhất tộc có Thải Phượng và Khổng Tuyên.

Sáu vị chiến sĩ này mỗi người đều là tồn tại vô cùng cường đại.

Đối với Nhân tộc mà nói, sáu vị cường giả này là không thể thiếu.

Các lãnh tụ Nhân tộc nghe xong câu trả lời, bất giác nhìn nhau, đều thấy được tâm tư của đối phương trong mắt nhau.

Chiến lực của Kỳ Lân nhất tộc vẫn có thể chấp nhận được.

Nếu kết minh với Kỳ Lân nhất tộc, cũng không có gì là không thể.

Đối với Nhân tộc cũng là một sự bổ sung to lớn.

Nhưng không biết Kỳ Lân nhất tộc rốt cuộc có yêu cầu gì.

"Không biết Kỳ Lân nhất tộc lại có yêu cầu gì?" Nghe câu hỏi này, Ngũ Đức Kỳ Lân trong lòng đã hiểu rõ.

Có lẽ chuyện Kỳ Lân nhất tộc kết minh với Nhân tộc đã chắc chắn đến tám chín phần mười rồi.

Bây giờ là lúc bàn về yêu cầu của đôi bên.

Kỳ Lân nhất tộc kết minh với Nhân tộc, giúp Nhân tộc đối kháng Vu tộc và Yêu tộc, tự nhiên cũng không phải là giúp đỡ vô điều kiện.

Tự nhiên cũng có mục đích của Kỳ Lân nhất tộc.

Nếu không, liều mạng với nguy cơ diệt tộc để giúp Nhân tộc tham chiến, là vì cái gì chứ?

Ngũ Đức Kỳ Lân trầm tư một lát.

"Thực ra yêu cầu của Kỳ Lân nhất tộc cũng rất đơn giản." "Nếu thực sự chiến thắng trong đại kiếp tương lai." "Kỳ Lân nhất tộc cần Nhân tộc dẫn tiến, để chúng ta được gặp vị Trường Không đạo nhân thần kỳ kia là được." "Gặp được Trường Không đại nhân thần kỳ, chúng ta cũng sẽ không đưa ra yêu cầu gì đặc biệt, có lẽ sẽ xin một chút truyền thừa hoặc là thánh huyết gì đó chăng?" "Hoặc là ban cho chúng ta một chút truyền thừa, để có thể tiếp tục duy trì thực lực kháng cự với Long tộc hoặc Phượng Hoàng nhất tộc là được rồi." Nghe lời của Kỳ Lân, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi nhìn nhau.

Yêu cầu của Ngũ Đức Kỳ Lân này thật đúng là cao.

Không đòi hỏi lợi ích cụ thể, nhưng yêu cầu của y dường như lại là cao nhất trong Viễn Cổ tam tộc.

Yêu cầu được gặp Trường Không đạo nhân.

Hoặc yêu cầu Trường Không đạo nhân ban cho một chút truyền thừa thần kỳ.

Để thực lực của Viễn Cổ tam tộc vẫn có thể duy trì ở trạng thái cân bằng.

Yêu cầu này tuy không phải là sư tử ngoạm, nhưng thực tế cũng gần như vậy.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc gật đầu, cuối cùng vẫn quyết định đáp ứng yêu cầu của Kỳ Lân nhất tộc.

Nếu Kỳ Lân nhất tộc đã mang theo thành ý đến, vậy Nhân tộc cũng không cần phải làm cao nữa.

Dù sao người ta cũng đã nói sẽ đưa ra một vạn Kỳ Lân tộc tham chiến.

Nhân tộc nếu tiếp tục làm cao thì cũng không có ý nghĩa gì.

"Nếu Kỳ Lân Vương đã có thành ý như vậy, vậy chúng ta, Nhân tộc, sẽ kết minh với các ngươi." Nghe lời của Toại Nhân Thị, ánh mắt Ngũ Đức Kỳ Lân vui mừng, sau đó thở phào một hơi dài.

Xem ra mục đích của chuyến đi này cuối cùng cũng đã đạt được.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này còn dễ nói chuyện hơn trong tưởng tượng rất nhiều.

Ban đầu y còn tưởng phải tốn nhiều nước bọt.

Các lãnh tụ Nhân tộc lại chỉ hỏi tình hình đại thể của Kỳ Lân nhất tộc là đã đồng ý kết minh.

Đã xem như là vô cùng sảng khoái rồi.

So với Yêu tộc và Vu tộc, Nhân tộc đã vô cùng sảng khoái.

Hiện nay cuối cùng cũng xem như đại sự đã thành.

Kỳ Lân nhất tộc hiện tại cuối cùng cũng có một chỗ dựa.

Vậy thì tiếp theo, Kỳ Lân nhất tộc chỉ cần an ổn chờ đợi là được.

Hơn nữa, Nhân tộc đã ban cho Long tộc và Phượng Hoàng nhất tộc khá nhiều lợi ích, vậy Kỳ Lân nhất tộc tự nhiên cũng không thể bị đối xử bạc bẽo.

Điểm này y vẫn tương đối tin tưởng Nhân tộc.

Nhân tộc so với Vu Yêu lưỡng tộc vẫn ôn hòa hơn rất nhiều.

Ngay khi Ngũ Đức Kỳ Lân đang nghĩ như vậy, quả nhiên nghe thấy lời của lãnh tụ Nhân tộc.

"Kỳ Lân Vương, nếu ngươi đã đến Nhân tộc." "Và còn mang đến

nhiều lễ vật như vậy, vậy Nhân tộc cũng sẽ tặng ngươi một chút lễ vật.” Nói rồi liền lấy ra một cái bình ngọc nhỏ, bên trong có một giọt máu tươi đang lưu chuyển.

Chỉ nhìn dáng vẻ này thôi, đã khiến Ngũ Đức Kỳ Lân ngẩn cả người.

Bởi vì y đã cảm nhận được sức mạnh vô song và khí tức thần thánh vô song từ giọt máu này.

Chương 723

Thấy vậy, Ngũ Đức Kỳ Lân lập tức sững sờ.

Có lẽ đây chính là tạo hóa mà Long tộc đã nhận được?

Trong truyền thuyết, Long tộc đã nhận được tạo hóa thần bí, trực tiếp hóa thành Chân Long.

Hơn nữa, thực lực bản thân cũng trực tiếp trở thành Chuẩn Thánh, còn leo lên bảng xếp hạng chiến lực.

Có lẽ chính là nhờ giọt máu này.

Mặc dù đây chỉ là một giọt máu, nhưng Ngũ Đức Kỳ Lân lại nhìn thấy rõ ràng rành mạch.

Giọt máu này tuyệt đối không phải vật phàm, mà là tinh huyết của Thần thú.

Trong giọt tinh huyết này tỏa ra long uy vô song.

Có lẽ đây chính là tinh huyết của Thanh Long, một trong Tứ Thánh Thú.

Long tộc nếu có thể nhận được tinh huyết của Thanh Long, tự nhiên có thể trở thành Chân Long.

Mặc dù huyết mạch của họ không giống với Kỳ Lân nhất tộc chúng ta, nhưng nếu Kỳ Lân nhất tộc có thể nhận được giọt máu này, tự nhiên cũng có thể phân giải ra một số thứ hữu dụng từ bên trong.

Đây cũng coi như là Nhân tộc đáp lễ cho mình.

Đây tuyệt đối là một lựa chọn sáng suốt.

Long tộc và Phượng Hoàng nhất tộc đều đã hợp tác với Nhân tộc.

Kỳ Lân nhất tộc tự nhiên cũng không thể cam chịu đứng sau.

Hiện nay đã xem như đạt được thỏa thuận sơ bộ hợp tác với Nhân tộc.

Chuyện y lo lắng cuối cùng cũng đã hoàn thành triệt để.

Các lãnh tụ Nhân tộc cũng đặc biệt khách khí.

Điều này khiến Ngũ Đức Kỳ Lân cảm thấy vô cùng hài lòng.

Đối với Kỳ Lân nhất tộc mà nói, đây tất nhiên cũng sẽ là một tin vui kinh thiên động địa.

Sau đó, các lãnh tụ Nhân tộc liền mở một bữa tiệc chào mừng thịnh soạn!

Các lãnh tụ Nhân tộc cùng Kỳ Lân Vương vừa nâng cốc cạn chén, vừa chú ý đến hình ảnh trên không trung.

Lúc này, Đại Đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. [“Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 41: Yêu Hoàng Phục Hy.

Phục Hy là huynh trưởng của Nữ Oa thánh nhân, trời sinh đã có đại khí vận, là thiên chi kiêu tử.

Sở hữu pháp bảo cường lực Phục Hy Cầm, sở hữu linh căn thần kỳ Ngộ Đạo Trà, chiến lực mạnh mẽ.

Vì thế leo lên bảng xếp hạng chiến lực.

Giá trị chiến lực: một trăm năm mươi lăm triệu ba trăm tám mươi vạn.”] [“Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 41, Phục Hy, phần thưởng: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng tiên thiên thanh khí, mười luồng huyền hoàng chi khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan!

Một luồng Bát Quái chi khí!”] Thấy dòng Đại Đạo văn tự này,

chúng sinh Hồng Hoang không khỏi một trận cảm thán.

Nhưng lần này đối tượng cảm thán lại không phải là Phục Hy, mà là Khổng Tuyên hạng 42.

Bởi vì Khổng Tuyên trong trạng thái bị thương, chiến lực vẫn là một trăm năm mươi ba triệu.

Phục Hy trong trạng thái toàn thịnh thì chiến lực là một trăm năm mươi lăm triệu.

Hai người chênh lệch hai triệu chiến lực.

Phục Hy nhỉnh hơn một chút.

Nhưng đây là trong tình huống Khổng Tuyên bị trọng thương.

Nếu Khổng Tuyên cũng ở trong trạng thái toàn thịnh, vậy thì rốt cuộc ai thắng ai thua vẫn còn là một ẩn số.

Có lẽ Khổng Tuyên thời kỳ toàn thịnh còn mạnh hơn Phục Hy một chút.

Rốt cuộc có phải như vậy hay không, không ai biết được.

Đây dù sao cũng là một ẩn số.

Ngay lúc này, Đại Đạo văn tự và hình ảnh của đại thần Phục Hy cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Luồng kim quang đó xuất hiện rồi dần dần biến hóa trên không trung.

Hồi lâu sau, cuối cùng có một thân ảnh xuất hiện trên bầu trời.

Chỉ thấy thân ảnh trên không trung có dáng vẻ của một đạo sĩ trung niên.

Nhưng rốt cuộc là ai thì vẫn còn hơi khó nhìn rõ.

Dù sao kim quang trên không trung thực sự quá chói mắt.

Rất lâu, rất lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng dần dần mờ đi.

Thân ảnh trên không trung cũng cuối cùng ngày càng rõ ràng.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu quan sát.

Rất lâu, rất lâu sau, thân ảnh đó cuối cùng ngày càng rõ ràng.

Nhìn rõ thân ảnh đó, sắc mặt rất nhiều người đều đột nhiên biến đổi.

Ai cũng không ngờ người xuất hiện trên không trung lại là y.

Bởi vì người này chính là chiến thần của Nhân tộc, Hiên Viên Thị.

Không ngờ gã này lại cũng có lúc ăn mặc như một đạo sĩ.

Nhìn như vậy, quả thật là một đạo sĩ khác người.

Thực ra người này không phải ăn mặc như đạo sĩ, chỉ là mặc một chiếc đạo bào rộng lớn mà thôi.

Bên hông còn có một thanh trường kiếm khổng lồ.

Trong mắt lộ rõ sát ý hung hãn bành trướng.

Gọi là chiến thần của Nhân tộc cũng không hề quá đáng.

Dù sao trong Nhân tộc, sát phạt chi khí của vị lãnh tụ này là nặng nhất, cũng là người thích sát lục nhất.

Đối với Vu Yêu lưỡng tộc, vị lãnh tụ này trước nay không hề nương tay.

Có thể nói, số lượng Vu Yêu lưỡng tộc chết trong tay y cũng là nhiều nhất.

Hiện nay gã này xuất hiện trên không trung, tự nhiên khiến người ta vô cùng kinh ngạc.

Ai cũng không ngờ, gã này lại mạnh đến mức này.

Gã này cũng là một trong những lãnh tụ quan trọng của Nhân tộc.

Bởi vì chính gã này đã dẫn dắt Nhân tộc săn bắn từ thuở ban đầu.

Chính gã này đã dạy cho Nhân tộc cách kiếm thức ăn.

Ý nghĩa của gã này đối với Nhân tộc cũng cực kỳ trọng đại.

Thậm chí có thể nói, tác dụng của y không hề thua kém Toại Nhân Thị.

Nhân tộc mới sinh ra chỉ biết thu thập thức ăn trong trời đất, căn bản không biết săn bắn.

Chính gã này đã dạy cho những người Nhân tộc đó bản lĩnh săn bắn.

Có thể nói, gã này chính là cha mẹ cơm áo của Nhân tộc.

Trên người gã này cũng có khí vận vô song.

Và còn được ban cho danh hiệu chiến thần Nhân tộc.

Điều này đủ để thấy được sự cường đại của gã này.

Không ngờ hiện nay thứ hạng của gã này lại thực sự cao như vậy.

Hơn nữa còn vượt qua cả Khổng Tuyên và Phục Hy.

Thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Thậm chí có chút khiến người ta khó tin.

Phục Hy là cường giả như thế nào chứ?

Phục Hy là huynh trưởng của Nữ Oa nương nương, là một trong những sinh linh tiên thiên.

Chương 724

Đại Đạo văn tự cũng nói rõ ràng rành mạch, trên người y có đại khí vận.

Thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Vô số năm trước, Phục Hy đã trở thành cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Tuyệt đối là mạnh mẽ ngoài sức tưởng tượng.

Khổng Tuyên cũng không phải dạng vừa.

Khổng Tuyên mặc dù không phải sinh linh tiên thiên, nhưng y lại kế thừa huyết mạch của Nguyên Phượng.

Duyên phận bản thân đã vô cùng cường đại.

Kế thừa huyết mạch của nàng, thực lực của Khổng Tuyên cũng là vô địch.

Rất nhiều thần thông của Phượng Hoàng nhất tộc đã được Khổng Tước kế thừa.

Tuyệt đối cũng là cường giả không thể xem thường.

Không ngờ hai vị siêu cấp cường giả như vậy, lại đều bị Hiên Viên của Nhân tộc này vượt qua.

Đúng là có chút ngoài sức tưởng tượng.

Thực sự khiến người ta không ngờ tới.

Những lãnh tụ Nhân tộc này, mặc dù đã nhận được truyền thừa thần bí, nhưng thời gian của họ cũng quá ngắn.

Chỉ mới qua mấy trăm năm mà thôi.

Lại có thể trưởng thành đến mức này.

Sao có thể không khiến họ kinh ngạc?

Sao có thể không khiến họ khó chịu?

Đúng là bản tính con người.

Ta sống không tốt, ta tự nhiên cũng hy vọng ngươi sống không tốt.

Dù sao bản tính con người đều là ích kỷ.

Nói cho cùng cũng là chuyện thường tình.

Nhưng mấy gã Nhân tộc này quật khởi nhanh như vậy, đúng là có chút ngoài sức tưởng tượng.

Sắc mặt của Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn trên Thiên đình lúc này trở nên vô cùng khó coi.

Hai người họ đối với Hiên Viên này có thể nói là cực kỳ hiểu rõ, thậm chí có thể nói là căm hận.

Sự mạnh mẽ của người Nhân tộc này, họ có thể nói là đã thấm thía sâu sắc.

Khi xưa trong đại chiến Nhân Yêu, gã này một mình đấu với hai vị Yêu Thánh.

Anh Chiêu và Quỷ Xa, trong tay gã này, cũng không chiếm được chút lợi thế nào.

Khi đó họ đã cảm thấy vị lãnh tụ Nhân tộc này có chút phi thường.

Hiện nay xem ra, quả nhiên như vậy.

"Thật không ngờ chiến đấu lực của gã này lại mạnh như vậy?" "Có nên đi xử lý hắn không?" Sát tâm của Đông Hoàng Thái Nhất có thể nói là cực kỳ nghiêm trọng.

Bởi vì hắn không có chút thiện cảm nào với gã này.

Chiến đấu lực của gã này trong các lãnh tụ Nhân tộc tuyệt đối xếp trong top hai.

Hiện nay trên Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng lại còn xếp hạng 40.

Thậm chí còn mạnh hơn Yêu Hoàng Phục Hy của Yêu tộc.

Sao hắn có thể không sinh ra sát ý nồng đậm?

Đối với hắn mà nói, đây tuyệt đối là một tồn tại không được phép.

Thậm chí còn có xung động muốn lập tức giết chết người này.

Người này không chết, đối với Yêu tộc tuyệt đối là hậu họa vô cùng.

Yêu Đế Đế Tuấn liếc hắn một cái.

"Hiền đệ, tính tình của ngươi vẫn cần phải kiềm chế lại." "Phải biết rằng, chuyện này không phải chuyện nhỏ." "Gã này dù sao cũng là chiến thần Nhân tộc, nếu tùy tiện động thủ với gã này, chẳng phải Nhân Yêu lưỡng tộc thật sự sẽ khai chiến sao?" Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất vẫn có chút không cam lòng.

Nhưng cuối cùng cũng không nói thêm gì.

Hiện tại đúng là cần phải bình tĩnh.

Không chỉ Nhân tộc cần bình tĩnh, Yêu tộc cũng cần bình tĩnh.

Chỉ có bình tĩnh mới có thể duy trì trạng thái quan sát lạnh lùng, mới có thể đưa ra quyết sách lý trí nhất.

Mặc dù biết đạo lý này, nhưng cuối cùng vẫn không nhịn được muốn đi sát lục một phen.

Đông Hoàng Thái Nhất hít một hơi thật sâu, không nói gì thêm.

Yêu Đế Đế Tuấn nhìn hắn một cái, sau đó khẽ thở dài.

Thực ra đâu chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất, chính Yêu Đế Đế Tuấn cũng muốn ra tay.

Nếu có thể sớm chém giết gã Nhân tộc này, tất nhiên sẽ có ảnh hưởng cực tốt đến đại chiến tương lai.

Ít nhất cũng xem như đã trừ đi một đại địch.

Nhưng chuyện này cũng chỉ là nghĩ vậy mà thôi.

Nếu thật sự thực thi, tuyệt đối không có khả năng.

Bản thân gã này chiến đấu lực đã vô cùng mạnh mẽ.

Gần như rất khó để thần không biết quỷ không hay mà xử lý gã này.

Nếu một khi xảy ra đại chiến kinh thiên động địa, tất nhiên sẽ là chuyện tương đối phiền phức.

Thậm chí còn có khả năng bị các lãnh tụ khác của Nhân tộc phát giác, phản sát.

Nếu thật sự đến mức đó, thì đúng là hố cha rồi.

Ngay khi hai vị lãnh tụ Yêu tộc đang âm thầm mang sát ý, các Tổ Vu trong Tổ Vu Đại Điện của Vu tộc cũng có chút ngẩn ngơ.

"Gã Nhân tộc này lại mạnh như vậy sao?" Các Tổ Vu đều có chút mắt tròn mắt dẹt.

Sau đó họ lại lộ ra vẻ mặt không chịu thua.

Chuyện này đối với họ đúng là một đả kích cực lớn.

Bởi vì các Tổ Vu của Vu tộc vốn là do tinh huyết của Bàn Cổ hóa thành.

Luận về xuất thân hay thiên phú, tự nhiên phải mạnh hơn Nhân

tộc rất nhiều lần.

Vậy mà lại bị Nhân tộc vượt qua chỉ trong mấy trăm năm ngắn ngủi.

Điều này khiến họ làm sao chịu nổi?

Điều này khiến họ làm sao có thể chấp nhận được chuyện này?

Đối với họ mà nói, đây tuyệt đối là một đả kích trọng đại.

Ngay cả Chúc Cửu Âm cũng đã lên bảng, xếp hạng 45 trên Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng.

Vậy mà gã Nhân tộc này lại xếp hạng 40.

Dựa vào cái gì chứ?

Thật sự chỉ dựa vào truyền thừa mà Thiên Cơ Lâu ban xuống sao?

Các Tổ Vu của Vu tộc tự nhiên là trong lòng không cam chịu, nhưng lại không thể làm gì được.

Giữa lúc Vu Yêu lưỡng tộc cùng chúng sinh Hồng Hoang kinh thán, Đại Đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng sắp xuất hiện. ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 40: Nhân tộc chiến thần Hiên Viên Thị.

Người này có đại khí vận, nhận được truyền thừa của Thiên Cơ Lâu, từ Đại Đạo Bảo Điển nhận được truyền thừa của Vương Lâm Đại Đế, tạo nghệ kiếm đạo vô song, vì thế leo lên bảng xếp hạng chiến lực.

Giá trị chiến lực: 158.320.000!"] ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 40, Hiên Viên Thị, phần thưởng: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng tiên thiên thanh khí, mười luồng huyền hoàng chi khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan!

Một luồng Bất Hủ Kiếm Ý!"] Thấy những dòng Đại Đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang quả nhiên lại một trận kinh hô.

Bởi vì chuỗi Đại Đạo văn tự này cũng không khác mấy so với suy nghĩ của chúng sinh Hồng Hoang.

Đến trình độ của họ, chiến lực muốn tăng lên một cách đáng kể hiển nhiên là rất khó khăn.

Chiến lực của Hiên Viên cũng là một trăm năm mươi tám triệu mấy, không mạnh hơn Khổng Tuyên và Yêu Hoàng Phục Hy quá nhiều.

Chương 725

Chỉ mạnh hơn Phục Hy ba triệu mà thôi.

Mặc dù chênh lệch này cũng rất lớn, nhưng so với chiến lực của họ thì đã là một chênh lệch rất nhỏ.

Gần như có thể nói là không đáng kể.

E rằng chỉ có Hồng Mông Tử Kim Bảng mới có thể phân biệt rõ ràng.

Còn đối với chúng sinh Hồng Hoang, các cường giả khác thì rất khó phân biệt.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận xôn xao, Đại Đạo văn tự và hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Thấy luồng kim quang này, chúng sinh Hồng Hoang phảng phất lại như vỡ chợ.

Bởi vì Hồng Hoang Thế Giới Chiến Lực Bài Hành Bảng đã công bố đến hạng 40 mấy.

Tiếp theo chính là hạng 39.

Cũng có nghĩa là top 40 chiến lực của thế giới Hồng Hoang.

Còn rốt cuộc là ai thì có chút không thể biết được.

Rất lâu rất lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra.

Chỉ thấy đây là một đạo sĩ trung niên.

Vị đạo sĩ trung niên này tướng mạo có thể nói là cực kỳ anh tuấn,

thậm chí có thể nói là có vài phần cảm giác tiêu sái.

Chỉ thấy lão đạo này đầu đội tử kim quan, trông rất hoa lệ.

Trên người mặc một chiếc vô ưu hạc sưởng, trông thật là khí phái mười phần.

Dải lụa màu tím buộc quanh eo, trông cực kỳ vừa vặn.

Dưới chân đi một đôi ngẫu ti bộ vân lý.

Đúng là một cảnh tượng tiên gia vô cùng khí phái.

Về tướng mạo của vị đạo sĩ này, cũng có thể nói là uy nghi đường đường.

Gương mặt hồng quang mãn diện, thoáng nhìn như một đồng tử trẻ tuổi.

Ba chòm râu dê nhẹ nhàng bay bay dưới cằm.

Thật đúng là một vị tiên gia đạo nhân!

Thấy người này, rất nhiều người đều một phen xôn xao.

Bởi vì vị cường giả này, chúng sinh Hồng Hoang có thể nói là cực kỳ quen thuộc.

Người này chẳng phải chính là Địa Tiên chi tổ trong truyền thuyết, Trấn Nguyên Tử sao?

Trấn Nguyên Tử thời Thượng Cổ đã là cường giả uy danh lừng lẫy, còn là một trong ba ngàn hồng trần khách của Tử Tiêu Cung.

Thời Viễn Cổ đã vô cùng cường đại.

Thời Viễn Cổ, Hồng Vân đạo nhân và Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử là bạn bè cực kỳ thân thiết.

Hồng Vân đạo nhân chết trong tay Côn Bằng lão tổ, còn khiến Trấn Nguyên Tử cực kỳ tức giận.

Trấn Nguyên Tử từng nhiều lần tìm Côn Bằng lão tổ gây phiền phức.

Kết quả cuối cùng lại đều là không giải quyết được gì.

Tóm lại, đây cũng là một siêu cấp cường giả vô song.

Hiện nay leo lên hạng 39 của bảng xếp hạng chiến lực.

Thứ hạng này tương đối mà nói không cao lắm, thậm chí còn có thể nói là có chút thấp.

Bởi vì Trấn Nguyên Tử bất kể là thủ đoạn bản thân, hay là pháp bảo trong tay, đều là tồn tại tương đối mạnh mẽ.

Trong tay còn nắm giữ siêu cấp linh căn Nhân Sâm Quả Thụ.

Người như vậy thứ hạng nên cao hơn một chút.

Chỉ là không biết vì sao thứ hạng cuối cùng lại chỉ dừng ở hạng 39.

Mà ở Bắc Minh chi hải, Côn Bằng lão tổ nhìn thấy Trấn Nguyên Tử xuất hiện, sắc mặt cũng thoáng biến đổi.

Thực ra trong thâm tâm hắn có chút xem thường người này.

Nhưng không ngờ Trấn Nguyên Tử này lại xếp hạng 39.

Thứ hạng này cũng xem như không tệ.

Nhưng cũng chỉ dừng lại ở đó.

So với Côn Bằng lão tổ hắn có thể nói là cách biệt rất xa.

Thời Viễn Cổ, Côn Bằng lão tổ vì Hồng Vân đạo nhân nhường chỗ mà bị Nguyên Thủy Thiên Tôn sỉ nhục, và mất đi ngôi vị thánh nhân.

Trong cơn tức giận, Côn Bằng lão tổ đã trực tiếp ra tay với Hồng Vân đạo tổ, và cuối cùng thành công chém giết Hồng Vân đạo nhân.

Điều này tự nhiên gây ra sự thù hận của Trấn Nguyên Tử.

Nói ra thì Trấn Nguyên Tử này thực ra cũng là một kẻ thích lo chuyện bao đồng.

Chuyện này có quan hệ gì với Trấn Nguyên Tử chứ?

Trấn Nguyên Tử lại cứ nhất quyết xen vào.

Thậm chí còn từng nhiều lần đánh lén chính mình.

Hai người có thể nói là tồn tại như kẻ thù truyền kiếp.

Nếu không phải thực lực của mình mạnh mẽ, thật sự có khả năng sẽ bị tên đạo nhân này chơi xỏ.

Hiện nay thấy Trấn Nguyên Tử lên bảng, Côn Bằng lão tổ tự nhiên có chút không vui.

Mà đông đảo đại năng Hồng Hoang lúc này cũng bắt đầu nghị luận xôn xao.

"Thật không ngờ Trấn Nguyên Tử tiền bối lại khủng bố như vậy?

Lại xếp hạng 39!" "Thực ra hạng 39 này đối với Trấn Nguyên đại tiên mà nói không cao lắm, lẽ ra thứ hạng của ngài ấy nên cao hơn một chút." "Nói cũng đúng, Trấn Nguyên Tử tiền bối dù sao bất kể là từ nội tình bản thân, hay là từ pháp bảo, đều là tồn tại tương đối mạnh mẽ?" "Trong tay còn có Nhân Sâm Quả Thụ, xếp hạng 39 cũng xem như là hợp lý." "Trấn Nguyên Tử tiền bối thời Viễn Cổ đã là cường giả, cho dù là trong ba ngàn hồng trần khách của Tử Tiêu Cung, Trấn Nguyên Tử tiền bối cũng là tồn tại đỉnh tiêm nhất, hiện nay xếp hạng này cũng xem như là danh xứng với thực." "--------" Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận xôn xao, Đại Đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 39: Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử là sinh linh tiên thiên!

Nội tình hùng hậu, thiên phú vô song, trong tay sở hữu Địa Thư Sơn Hải Kinh, sở hữu ngũ hành linh căn Nhân Sâm Quả Thụ, chiến lực mạnh mẽ, uy lực vô cùng, vì thế leo lên bảng xếp hạng chiến lực, giá trị chiến lực: 161.320.000!"] ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 39, Trấn Nguyên Tử, phần thưởng: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng tiên thiên thanh khí, mười luồng huyền hoàng chi khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một luồng Thổ chi tinh khí!"] Thấy những dòng Đại Đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang quả nhiên lại một trận kinh thán.

Trấn Nguyên Tử không hổ là Địa Tiên chi tổ.

Chiến lực như vậy quả nhiên không hổ danh hiệu của ngài ấy.

Thực sự là mạnh mẽ đến ngoài sức tưởng tượng.

Chiến lực lại đạt đến hơn một trăm sáu mươi triệu.

Chiến lực mạnh mẽ như vậy cũng là điều họ thực sự không ngờ tới.

Bởi vì chiến lực đạt đến tầng thứ này, muốn có một bước nhảy vọt hiển nhiên là rất khó khăn.

Chiến lực của những cường giả đỉnh cấp này về cơ bản nên là tương đương nhau.

Giống như Khổng Tuyên, Phục Hy, Hiên Viên Thị vậy.

Chiến lực của ba vị họ gần như là tương đương nhau.

Nhưng đột nhiên xuất hiện Trấn Nguyên Tử này, chiến lực lại tương đối mạnh mẽ.

Thậm chí có thể nói là có chút khủng bố.

Bởi vì chiến lực của y so với chiến lực của Hiên Viên lại cao hơn ba triệu mấy.

Chênh lệch hơn ba triệu chiến lực, đủ để tạo ra sự khác biệt to lớn.

Đây cũng là nguyên nhân chúng sinh Hồng Hoang kinh hô.

Đồng thời, mọi người cũng không thể không khâm phục sự cường đại của Trấn Nguyên Tử.

Danh hiệu Địa Tiên chi tổ quả nhiên không phải gọi suông.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh thán, đột nhiên có một giọng nói truyền khắp trời đất.

"Trấn Nguyên Tử, xem ra ngươi cũng chỉ dừng lại ở đây thôi." "Chỉ là đáng tiếc cho Địa Thư và thổ linh căn Nhân Sâm Quả Thụ trong tay ngươi!" Giọng nói phát ra có thể nói là cực kỳ lớn, vang vọng ầm ầm khắp cả trời đất Hồng Hoang.

Đông đảo cường giả nghe thấy câu nói này, sắc mặt lập tức biến đổi.

Chương 726

Câu nói này có thể nói là vô cùng cuồng ngạo.

Nghe giọng nói thì, chẳng phải chính là Yêu sư của Yêu tộc, Côn Bằng sao?

Côn Bằng lão tổ của Yêu tộc đến giờ vẫn chưa lên bảng.

Nhưng Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử lại đã lên bảng rồi.

Điều này đại biểu cho cái gì?

Điều này đại biểu cho chiến lực thực sự của Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử không bằng Côn Bằng lão tổ.

Thậm chí nói rất có khả năng sẽ có chênh lệch không nhỏ.

Khi xưa Trấn Nguyên Tử từng chế giễu Côn Bằng lão tổ.

Hiện nay bị Côn Bằng lão tổ tìm được cơ hội, đây là muốn trả thù ngược lại a.

Nghĩ đến khả năng này, trên mặt tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt hứng thú.

Hai vị cường giả này đã tranh đấu với nhau vô số năm.

Đến ngày hôm nay, hai người dường như vẫn có khả năng đấu tiếp.

Vậy thì chuyện này quả thật có trò hay để xem rồi.

Đây tuyệt đối là một quả dưa siêu cấp của thế giới Hồng Hoang.

Cứ theo tình hình hiện tại mà xem, mâu thuẫn giữa hai người đã một lần nữa bị khơi dậy.

Rất có khả năng không bao lâu nữa, hai người sẽ triển khai đại

chiến thật sự.

Lòng hiếu kỳ của rất nhiều người đều bị khơi dậy triệt để.

Về phần Trấn Nguyên Tử, nghe thấy lời này, sắc mặt tự nhiên cũng có chút khó coi.

Không ngờ hiện nay lại bị Côn Bằng lão tổ tìm được cơ hội chế giễu.

Đây chẳng phải là khiến y cảm thấy vô cùng khó xử sao?

Trấn Nguyên Tử lạnh lùng quát một tiếng.

"Côn Bằng, ngươi tên tiểu nhân bỉ ổi này, ta còn chưa tìm ngươi gây phiền phức, ngươi lại dám quay lại sỉ nhục bần đạo?" "Chẳng lẽ là muốn chết sao?" Trấn Nguyên Tử đối với Côn Bằng lão tổ hiển nhiên là không hề sợ hãi.

Chênh lệch giữa hai người gần như có thể coi là không đáng kể.

Người khác không biết, Trấn Nguyên Tử tự nhiên là biết.

Bởi vì vô số năm qua, hai người đã trải qua vô số trận đại chiến.

Côn Bằng lão tổ đánh lén Trấn Nguyên Tử, Trấn Nguyên Tử cũng đánh lén Côn Bằng lão tổ.

Nhưng mỗi lần hai người đều rất khó phân cao thấp.

Điều này tự nhiên cũng có nghĩa là thủ đoạn thực sự của hai người thực ra là tương đương nhau.

Hiện nay Trấn Nguyên Tử lên bảng, Côn Bằng lão tổ tất nhiên cũng sẽ theo sát phía sau.

Chiến lực giữa hai người gần như có thể nói là không chênh lệch bao nhiêu.

Trấn Nguyên Tử tương đối rõ ràng.

Côn Bằng lão tổ cũng tương đối rõ ràng.

Nhưng Côn Bằng lão tổ lại vẫn không nhịn được mà lên tiếng châm chọc.

Dù sao chiến lực của Trấn Nguyên Tử không bằng hắn, đối với hắn mà nói đây tuyệt đối là một cơ hội để châm chọc.

Nghe thấy tiếng gầm giận dữ của Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng lão tổ cười hắc hắc.

"Trấn Nguyên Tử, chiến lực của ngươi không bằng lão tổ, khuyên ngươi sau này gặp lão tổ thì ngoan ngoãn tránh sang một bên." "Nếu còn dám bất kính với lão tổ, lão tổ tất nhiên sẽ trấn áp ngươi một cách mạnh mẽ." Lời này đã là sát khí đằng đằng.

Côn Bằng lão tổ thực sự đối với Trấn Nguyên Tử tràn ngập ác ý vô tận.

Côn Bằng lão tổ hắn là hạng người gì?

Không chỉ là Yêu sư của Yêu tộc, còn là Bắc Minh chi chủ, Vạn Cổ Côn Bằng.

Nhân vật mạnh mẽ như vậy, lại có ai dám chọc giận hắn?

Thế mà tên Địa Tiên chi tổ này, không biết điều.

Thỉnh thoảng lại đến Bắc Minh chọc giận hắn một phen.

Thỉnh thoảng lại châm chọc hắn một phen.

Côn Bằng lão tổ đã nhịn hắn rất lâu rồi.

Nếu không phải chiến lực giữa hai người tương đương nhau, hắn cũng tuyệt đối sẽ không dung túng Trấn Nguyên Tử lâu như vậy.

Trấn Nguyên Tử nghe thấy lời uy hiếp của Côn Bằng lão tổ, không khỏi khịt mũi coi thường.

“Côn Bằng, có thủ đoạn gì ngươi cứ việc dùng ra, ta, Trấn Nguyên Tử, đều đỡ hết.” “Cũng vừa hay để ta, Trấn Nguyên Tử, xem xem ngươi rốt cuộc có thủ đoạn mạnh đến đâu.” Đồng thời, Trấn Nguyên Tử cũng có chút bất mãn với thứ hạng của Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Y một chút cũng không cho rằng mình yếu hơn Côn Bằng lão tổ.

Nhưng lại cứ thế mà lên bảng trước.

Côn Bằng lão tổ đến giờ vẫn chưa lên bảng.

Đây chẳng phải có nghĩa là Hồng Mông Tử Kim Bảng cho rằng Côn Bằng lão tổ mạnh hơn y sao?

Điều này sao có thể khiến y nhẫn nhịn được?

Tự nhiên là lên tiếng phản kích.

Nghe thấy giọng nói của Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng lão tổ càng tức giận không thể kiềm chế.

“Trấn Nguyên Tử, ta và ngươi không oán không thù, vì sao cứ nhất quyết phải chọc giận ta?” “Ân oán giữa ta và Hồng Vân chẳng lẽ ngươi không biết sao?” “Hồng Vân lão quỷ giả nhân giả nghĩa, khiến ta, Côn Bằng, cũng mất đi ngôi vị thánh nhân.” “Lão tổ ta giết hắn, đáng đời hắn có kiếp này.” “Vì Hồng Vân lão quỷ, ngươi lại nhiều lần ra tay với ta, Côn Bằng, chẳng lẽ ngươi thật sự coi ta, Côn Bằng, là bùn nặn hay sao?” Giọng nói của Côn Bằng lão tổ ầm ầm truyền khắp trời đất.

Chuyện hắn nói, chúng sinh Hồng Hoang thực ra đều biết.

Khi xưa trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ giảng đạo, tổng cộng giảng đạo ba lần, mỗi lần 3000 năm, thời gian cách nhau là một vạn năm.

Sau này, lần giảng đạo thứ ba hoàn thành, Hồng Quân Đạo Tổ đã ban xuống bảy đạo thành thánh chi cơ.

Mọi người lúc này mới hiểu ra, nguyên nhân Hồng Quân Đạo Tổ thiết lập sáu cái bồ đoàn.

Hóa ra sáu cái bồ đoàn này chính là cơ duyên.

Thấy tình huống này, Côn Bằng tức giận không thôi.

Vốn dĩ Côn Bằng có một chỗ.

Sáu cái bồ đoàn lần lượt là Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa, Côn Bằng lão tổ, Hồng Vân đạo nhân.

Cũng có nghĩa là bảy cái cơ duyên thành thánh, sáu người họ tất nhiên đều có một phần.

Sau này, hai vị tiện nhân phương Tây đến Tử Tiêu Cung.

Hai gã này xuất hiện liền ở đó khóc lóc thảm thiết.

Ngay tại chỗ oán trách với mọi người.

Phương Tây là vùng đất nghèo khổ, tổ mạch của phương Tây khi trảm trừ Ma Tổ đều bị đánh nát.

Hiện nay đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, ngay cả một chỗ ngồi cũng không có.

Hai gã không biết xấu hổ đó liền khóc lóc một trận với ba ngàn hồng trần khách.

Hồng Vân, lão hảo nhân đó, ngay tại chỗ liền đứng dậy nhường chỗ cho hai gã phương Tây này.

Nhưng hai người phương Tây lại khóc lóc, họ có hai người nhưng chỉ có một người nhường chỗ, cho dù có nhường họ cũng không ngồi

được.

Sau này chuyện này gây ra sự phản cảm của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn quét mắt một vòng, cuối cùng liền rơi vào trên người Côn Bằng lão tổ.

Cuối cùng liền sỉ nhục Côn Bằng lão tổ một trận.

Côn Bằng lão tổ không chịu nổi sỉ nhục, cuối cùng liền nhường vị trí của mình ra.

Côn Bằng lão tổ không biết rằng, hắn không chỉ nhường chỗ ngồi của mình, mà còn nhường cả cơ duyên thành thánh của mình.

Sau này biết chuyện này, Côn Bằng lão tổ sao có thể chịu bỏ qua?

Nghe đạo kết thúc, trực tiếp chặn đường kiếp sát Hồng Vân đạo nhân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn là Tam Thanh nổi tiếng Hồng Hoang, lúc đó Tam Thanh vẫn còn là tồn tại đồng khí liên chi.

Côn Bằng lão tổ tự nhiên không phải là đối thủ của họ.

Chương 727

Côn Bằng lão tổ liền trút giận lên người Hồng Vân đạo nhân.

Trực tiếp trên đường liền đánh lén Hồng Vân đạo nhân.

Hồng Vân đạo nhân không kịp phòng bị, trực tiếp liền vẫn lạc.

Chuyện này thực ra cũng không thể trách Côn Bằng lão tổ.

Hồng Vân đạo nhân thực sự đã liên lụy đến Côn Bằng lão tổ, thực sự đã nợ Côn Bằng lão tổ nhân quả to lớn.

Đây dù sao cũng là cơ duyên thành thánh a.

Hồng Vân đạo nhân liên lụy Côn Bằng, đây chẳng phải là tương đương với việc chặn đứng cơ hội thành thánh của Côn Bằng lão tổ sao?

Mà cơ hội thành thánh cuối cùng lại nằm trong tay Hồng Vân lão tổ.

Côn Bằng lão tổ kiếp sát Hồng Vân, tìm kiếm cơ hội thành thánh cuối cùng, thực ra cũng không thể trách Côn Bằng lão tổ.

Dù sao cũng là người ta, Hồng Vân, nợ công đức trước.

Nhưng Hồng Vân lão tổ lại là bạn tốt của Trấn Nguyên Tử.

Khi Hồng Vân lão tổ vẫn lạc, Trấn Nguyên Tử không kịp cứu giúp.

Đối với Trấn Nguyên Tử mà nói, đây tuyệt đối là điều vô cùng áy náy.

Vì vậy bao nhiêu năm qua mới luôn tìm Côn Bằng lão tổ gây phiền phức.

Chuyện này chúng sinh Hồng Hoang thực ra đều biết, cũng hiểu rõ ân oán giữa hai người họ.

Nhưng có một số chuyện chính là như vậy.

Đúng là thế sự vô thường.

Có thể nói Côn Bằng lão tổ không đúng sao?

Dù sao Hồng Vân đã liên lụy người ta, Côn Bằng lão tổ, mất đi cơ hội thành thánh.

Có thể nói Trấn Nguyên Tử không đúng sao?

Trấn Nguyên Tử cũng chỉ là muốn đòi lại công đạo cho bạn tốt của mình.

Hai người họ không có ai đúng ai sai, chỉ có thể nói là tạo hóa trêu ngươi mà thôi.

Hoặc nếu nói một cách cứng rắn hơn, vẫn là nguyên nhân của hai vị thánh nhân phương Tây.

Hai vị thánh nhân phương Tây đó thực sự có chút không biết xấu hổ.

Cứng rắn cướp đoạt cơ hội thành thánh từ tay Hồng Vân đạo nhân và Côn Bằng lão tổ.

Chúng sinh Hồng Hoang vẫn luôn nghe hai vị siêu cấp đại năng chửi nhau, vẫn luôn hồi tưởng lại chuyện quá khứ này.

Chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên cũng là thổn thức không thôi.

Ngay lúc này, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại Đạo văn tự cũng đồng thời biến mất.

Thay vào đó là một luồng kim quang viễn cổ khác.

Luồng kim quang này xuất hiện trên không trung liền bắt đầu diễn

hóa kịch liệt.

Kim quang xuất hiện trong hư không liền bắt đầu trải rộng ra, trực tiếp lan tràn khắp cả hư không.

Sau đó liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt trên không trung.

Rất lâu rất lâu sau, cuối cùng có một thân ảnh khổng lồ dần dần hình thành trên không trung.

Thân ảnh này vừa hình thành trên không trung, cả trời đất dường như đều trở nên u ám.

Giây tiếp theo, liền có một tiếng gầm kinh thiên động địa, vang vọng trời đất.

Tiếng rống vô cùng khủng bố này tựa như đến từ vạn cổ, âm thanh ầm ầm trực tiếp chấn động linh hồn của chúng sinh Hồng Hoang.

Ai cũng không ngờ, lại còn có tiếng gầm khủng bố như vậy.

Chúng sinh Hồng Hoang đều tương đối kinh thán, đều ngẩng đầu quan sát.

Chỉ thấy kim quang trên không trung cuối cùng cũng dần dần mờ đi.

Có một con quái vật khổng lồ che trời lấp đất xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang, thậm chí có thể nói là bao trùm cả nửa bầu trời.

Mức độ khổng lồ của sinh vật này thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Sinh vật khổng lồ nhất xuất hiện trên Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng chính là Tổ Vu Chúc Cửu Âm của Vu tộc.

Thân thể của Chúc Cửu Âm gần như có thể gọi là che trời lấp đất.

Nhưng thân ảnh của sinh vật trên không trung này dường như còn lớn hơn cả thân thể của Chúc Cửu Âm, thậm chí có thể nói là bao trùm cả nửa bầu trời.

Thân thể khổng lồ thực sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Thân ảnh đó vẫn đang hung hãn bành trướng, tiếng hô như núi gầm biển gào quét qua cả Hồng Hoang.

Những sinh linh yếu ớt của Hồng Hoang, vào khoảnh khắc này đều rơi vào một nỗi sợ hãi vĩnh hằng.

Tất cả mọi người đều vô cùng kinh hãi.

Đây rốt cuộc là thứ gì?

Tại sao lại khủng bố như vậy?

Chỉ thấy thân ảnh trên không trung, thực sự quá lớn, một mắt nhìn không thấy hết.

Dường như Hồng Mông Tử Kim Bảng cảm nhận được cảm thụ của chúng sinh, hình ảnh trên không trung đột nhiên thu nhỏ lại rất nhiều.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới nhìn rõ, đó rốt cuộc là vật gì.

Chỉ thấy xuất hiện trên không trung là một con thần ngư vô cùng khổng lồ.

Con sinh vật này có chút giống cá voi, có chút giống cá mập, lại có chút giống con heo.

Nhưng rõ ràng lại huyền ảo hơn những sinh vật bình thường này rất nhiều lần.

Toàn thân da dẻ trông có một màu đen xám quỷ dị.

Trên đầu có hai con mắt tròn xoe, ánh mắt tràn ngập thần quang

đạm nhiên mà mạnh mẽ.

Ngoài ra, hai bên của sinh vật này còn có hai chiếc vây cá cực kỳ lớn.

Hai chiếc vây cá ở hai bên thân nó cực kỳ lớn, khi dang ra gần như vượt quá cả tổng chiều dài cơ thể nó.

Một con quái vật khổng lồ như vậy, ẩn hiện trong biển mây trên trời, thật là khiến mọi người kinh hãi.

Ngoài ra còn có một số chuyện quỷ dị.

Bên cạnh sinh vật này, còn có vô số tinh quang màu xanh lam đậm vây quanh.

Những điểm sáng lấp lánh này vẫn luôn xoay quanh sinh vật này không ngừng.

Như những con bướm hồ điệp màu xanh nhẹ nhàng, lại giống như những con đom đóm cực kỳ linh động.

Những tinh quang này vây quanh cơ thể nó, chậm rãi phiêu động.

Cảnh tượng như mộng như ảo, tự thật phi thật tự hư phi hư.

Thực sự là mỹ lệ không thể tả.

Một con quái vật khổng lồ như vậy, chúng sinh Hồng Hoang đều xem đến ngẩn người.

Mặc dù họ đều biết con sinh vật này là ai, cũng đã từng thấy qua con sinh vật này, nhưng hiện nay xem lại lần nữa, vẫn cảm thấy vô cùng chấn động.

Đó là một loại chấn nhiếp đến từ linh hồn.

Tất cả mọi người đều biết thân phận của con sinh vật này, nhưng tất cả mọi người lại vẫn vô cùng chấn động.

Người này, chính là người vừa rồi vẫn luôn chửi nhau với Trấn Nguyên Tử.

Người này chính là Yêu sư của Yêu tộc.

Côn Bằng lão tổ.

Trong truyền thuyết, Côn Bằng lão tổ trước nay luôn độc lai độc vãng, không hòa hợp với ai, trước nay luôn vô cùng cao ngạo.

Sau này Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn trúng thực lực của Côn Bằng lão tổ, hai người liên thủ, cuối cùng lừa gạt Côn Bằng lão tổ, lợi dụng Hà Đồ Lạc Thư và Hỗn Độn Chung, trấn áp Côn Bằng lão tổ xuống, uy hiếp Côn Bằng lão tổ gia nhập Yêu tộc.

Côn Bằng lão tổ bất đắc dĩ, lúc này mới lựa chọn gia nhập Yêu tộc.

Sau khi gia nhập Yêu tộc, Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đối với Côn Bằng lão tổ cực kỳ khách khí, trực tiếp phong Côn Bằng lão tổ làm Yêu sư.

Mà Côn Bằng lão tổ cũng không làm hai người họ thất vọng, dựa vào thiên địa đại đạo, cộng thêm thiên phú vô song của mình, lại sáng tạo ra văn tự của Yêu tộc, khiến Yêu tộc từ đó có truyền thừa.

Chương 728

Đối với Yêu tộc mà nói, Côn Bằng lão tổ hiển nhiên là nhân vật không thể thiếu.

Hiện nay trên bảng xếp hạng chiến lực, Côn Bằng lão tổ lại xuất hiện ở hạng 38.

Quả nhiên là đè đầu Trấn Nguyên Tử a.

Hơn nữa, một thời gian trước, Côn Bằng lão tổ còn dựa vào thực lực vô song của mình, trước mặt Minh Hà lão tổ sát khí ngút trời, cướp đoạt một cây siêu cấp linh căn.

Điều này đủ để thấy được thực lực của Côn Bằng lão tổ.

Hiện nay xem ra, Côn Bằng lão tổ quả nhiên là đè đầu Trấn Nguyên Tử a.

Quả nhiên là siêu cấp cường giả khó có thể tưởng tượng.

Thấy vậy, chúng sinh Hồng Hoang đều một phen kinh thán.

"Thiên tư của Côn Bằng lão tổ bản thân đã cực kỳ mạnh mẽ, cho dù là đối mặt với Tam Thanh hóa thân từ nguyên thần của Bàn Cổ, thiên phú của Côn Bằng lão tổ cũng không hề thua kém, tuyệt đối xứng danh trấn áp một thời đại." "Côn Bằng lão tổ có thể tự sáng tạo ra văn tự của Yêu tộc, hiển nhiên là thiên phú siêu tuyệt, hiện nay xem ra quả nhiên không phụ sự kỳ vọng." "Địa Tiên chi tổ, Trấn Nguyên Tử đã đủ mạnh mẽ, không chỉ sở hữu Địa Thư, một trong Thiên Địa Nhân tam thư, còn sở hữu Nhân Sâm Quả Thụ, một trong ngũ hành linh căn, nhưng Trấn Nguyên Tử mạnh mẽ như vậy, thứ hạng lại vẫn sau Côn Bằng lão tổ, quả nhiên có thể thấy được sự cường đại của Côn Bằng lão tổ." "Ngươi nói thế, chẳng lẽ Phục Hy đại thần không

mạnh sao?" "Phục Hy đại thần cũng là siêu cấp cường giả vạn cổ văn minh, thân phận cũng vô cùng tôn quý, không chỉ là huynh trưởng của Nữ Oa, còn là Yêu Hoàng của Yêu tộc." "Nhân vật trâu bò như vậy chiến lực không phải vẫn xếp sau Côn Bằng lão tổ sao?" "Nhục thân của Côn Bằng lão tổ bản thân đã mạnh mẽ vô song, thần thông cũng đồng dạng mạnh mẽ, tổng hợp chiến lực xếp hạng 38, có thể nói là danh xứng với thực." "---------" Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này, đều nghị luận xôn xao.

Tất cả mọi người đều kinh thán trước sự cường đại của Côn Bằng lão tổ.

Có một số người thậm chí còn đang hoài niệm về chuyện thời Thượng Cổ.

Những người này không ai không tán thưởng Côn Bằng lão tổ.

Côn Bằng lão tổ tuy sinh tính cô ngạo, nhưng chúng sinh Hồng Hoang đối với Côn Bằng lão tổ lại cực kỳ tán thưởng.

Côn Bằng lão tổ tuy lệ khí cực nặng, nhưng lại rất ít khi sát sinh trong thế giới Hồng Hoang.

Chúng sinh Hồng Hoang thật ra cũng không mấy chán ghét hắn, thậm chí đối với một số sự tích của hắn còn tương đối khâm phục.

Dù sao một vị siêu cấp cường hãn đại năng như vậy, ai cũng là khâm phục không thôi.

Dù sao Côn Bằng đã từng suýt chút nữa nhận được cơ duyên thành thánh.

Nếu không phải âm mưu của hai vị tiện nhân phương Tây, vậy thì hiện nay trong số các thánh nhân, cũng có một chỗ của Côn Bằng lão tổ.

Cuối cùng không thể thành tựu thánh vị, thực sự là có chút đáng

tiếc.

Thực ra suy nghĩ kỹ lại, chuyện này thực sự nên trách Hồng Vân đạo nhân.

Nếu Hồng Vân đạo nhân không làm lão hảo nhân, vậy thì Hồng Hoang lục thánh sẽ đều xuất thân từ phương Đông.

Đến lúc đó lại làm gì có chuyện của hai vị tiện nhân phương Tây?

Trong một lúc, rất nhiều người đều sinh ra oán hận đối với Hồng Vân đạo nhân.

Ngay lúc này, Minh Hà lão tổ ở sâu trong Vô tận huyết hải, lúc này lại lộ ra một nụ cười lạnh.

Hiện nay Côn Bằng lên bảng, vậy có nghĩa là chiến lực của Côn Bằng so với Minh Hà lão tổ là không bằng.

Minh Hà lão tổ tự nhiên là tương đối vui mừng.

Dù sao gã chết tiệt này lại từ trong tay hắn cướp đi một gốc cực phẩm linh căn.

Không chỉ tổn thất một món bảo bối tốt, còn khiến danh tiếng của hắn bị bôi nhọ.

Cục tức này, khiến Minh Hà lão tổ rất khó nuốt trôi.

Xem ra nên tìm một cơ hội, tìm Côn Bằng tính sổ một phen rồi.

Đều nói Côn Bằng một lần vỗ cánh chấn động vạn cổ, hắn muốn xem thử gã này rốt cuộc có thủ đoạn như vậy không.

Vô số năm qua, hai người chưa từng thật sự đối đầu trực diện.

Lần trước cướp đoạt gốc linh căn đó, còn là lần đầu tiên hai người gặp mặt từ vạn cổ đến nay.

Nhưng cuối cùng cũng chỉ là nếm thử rồi dừng lại.

Côn Bằng lão tổ dựa vào đánh lén, từ trong tay hắn cướp đi linh căn.

Hắn chém ra một đạo kiếm khí kinh thiên, cũng không gây ra ảnh hưởng gì cho Côn Bằng lão tổ.

Cuối cùng hai người cứ như vậy không giải quyết được gì.

Xem ra thật sự nên tìm cơ hội hội ngộ với con Côn Bằng này.

Con Côn Bằng này hiện tại là Yêu sư của Yêu tộc.

Mặc dù ngày thường rất ít quản chuyện Yêu tộc, nhưng hiện nay Yêu tộc đang lâm vào vòng xoáy, không chừng tên Côn Bằng này cũng có khả năng vẫn lạc.

Nếu không nhanh chóng tìm cơ hội xả cục tức này, e rằng sẽ không còn cơ hội.

Nghĩ đến đây, Minh Hà lão tổ có chút rục rịch.

Uy danh của hắn ở chỗ Côn Bằng lão tổ đã mất đi không ít, tự nhiên là phải nghĩ cách tìm lại.

Ngay khi Minh Hà lão tổ đang rục rịch, trong Thiên đình, Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau, đều thấy được vẻ kinh ngạc trong mắt đối phương.

Sự cường đại của Côn Bằng lão tổ, họ rất rõ ràng.

Nếu đơn đấu 1 chọi 1, cho dù là hai huynh đệ họ cũng không nhất định thật sự là đối thủ của Côn Bằng lão tổ.

Côn Bằng lão tổ mạnh mẽ như vậy, lại cũng đã lên bảng.

Vậy thì cách hai huynh đệ họ e rằng cũng không xa.

Xem ra hai huynh đệ họ cũng chỉ dừng lại ở hạng 30 mấy.

Mặc dù trong Hồng Hoang những siêu cấp đại năng chưa lên bảng

không còn nhiều, nhưng thứ hạng này vẫn khiến họ có chút không hài lòng.

Hai vị lãnh tụ đường đường của Yêu tộc, lại chỉ xếp hạng 30 mấy.

Thực sự khiến họ có chút thất vọng.

Không chỉ thứ hạng của Côn Bằng lão tổ, họ có chút thất vọng, mà thứ hạng của hai huynh đệ họ cũng đồng dạng có chút thất vọng.

Côn Bằng lão tổ mà hai người họ đã dùng kế sách liên thủ hàng phục đều đã lên bảng, hai người họ chắc cũng sắp theo sát phía sau.

Trong một lúc, cả hai đều có một cảm giác thỏ chết cáo buồn. --------- Tại Bắc Minh chi hải, Côn Bằng lão tổ lúc này cũng đang ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, ánh mắt ít nhiều có chút không vui.

Thứ hạng này đối với hắn có thể nói là tương đối không hài lòng.

Vốn tưởng rằng chiến lực của mình sẽ mạnh hơn Trấn Nguyên Tử không ít, thứ hạng của mình cũng sẽ cao hơn Trấn Nguyên Tử không ít.

Hiện nay thứ hạng của hắn lại chỉ xếp trên Trấn Nguyên Tử.

Cảm giác như chiến lực giữa hai người, Hồng Mông Tử Kim Bảng cho rằng là tương đương nhau.

Điều này đối với Côn Bằng lão tổ tuyệt đối xem như là một đả kích, tự nhiên là có chút buồn bực không vui.

Rất lâu rất lâu sau, Đại Đạo văn tự trên không trung mới cuối cùng hạ xuống. ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 38: Côn Bằng lão tổ.

Côn Bằng lão tổ là sinh linh tiên thiên do trời đất sinh dưỡng, đản sinh từ đáy biển Bắc Minh chi hải, thiên phú kinh người, nội tình sâu

sắc, Côn Bằng bảo thuật lại càng uy lực vô song, thời Viễn Cổ đã là cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong, vô số năm qua nhận được nhiều cơ duyên, chiến lực đột phá mạnh mẽ, vì thế leo lên bảng xếp hạng chiến lực.

Giá trị chiến lực: 168.320.000!"] ["Hồng Hoang Chiến Lực Bài Hành Bảng, hạng 38, Côn Bằng lão tổ, phần thưởng: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng tiên thiên thanh khí, mười luồng huyền hoàng chi khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một khối Minh Thủy chi tinh!"] Khi chúng sinh Hồng Hoang nhìn rõ giá trị chiến lực của Côn Bằng lão tổ, tự nhiên lại một trận kinh hô.

Bởi vì giá trị chiến lực của Côn Bằng lão tổ quả nhiên là vô cùng mạnh mẽ.

Giá trị chiến lực của hắn thực sự cao hơn giá trị chiến lực của Trấn Nguyên Tử không ít.

Giá trị chiến lực của Trấn Nguyên Tử là 161 triệu.

Mà giá trị chiến lực của Côn Bằng lão tổ là 168 triệu.

Cũng có nghĩa là chênh lệch giữa hai người có hơn 700 vạn giá trị chiến lực.

Thật vậy, chỉ số chiến lực như vậy đã là phi thường đáng nể.

Chênh lệch hơn bảy triệu.

Phải biết rằng Phi Liêm, người đứng thứ 100 trên Hồng Mông Tử Kim Bảng, tổng chiến lực cũng chỉ có ba triệu.

Mà chênh lệch giữa hai người họ đã lên đến bảy triệu.

Sao có thể không khiến người ta kinh ngạc cho được?

Khoảng cách như vậy đã là cực kỳ lớn rồi.

Mặc dù Trấn Nguyên Tử và Côn Bằng Lão Tổ không cảm nhận được chênh lệch lớn đến thế, nhưng trong mắt sinh linh bình thường, khoảng cách này đã là vô cùng khổng lồ.

Xét về chiến đấu lực, Trấn Nguyên Tử quả thực không bằng Côn Bằng Lão Tổ!

Đại đạo văn tự đã viết rành rành mạch mạch.

Hơn nữa, chênh lệch chiến đấu lực lên tới bảy triệu.

Côn Bằng Lão Tổ thấy vậy không khỏi cười lớn ngông cuồng.

Chương 729

"Ha ha ha, Trấn Nguyên lão mũi trâu, ngươi còn lời nào để nói không?" "Chênh lệch hơn bảy triệu chiến lực đã đủ chứng minh ngươi không phải là đối thủ của lão tổ ta rồi." "Lão tổ ta khuyên ngươi sau này nên kẹp đuôi làm người, nếu còn dám chọc giận lão tổ, lão tổ tất sẽ khiến ngươi chết không có chỗ chôn." Nghe những lời uy hiếp của Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử càng thêm giận không thể át. "Côn Bằng, bớt huênh hoang trước mặt bần đạo đi.

Với chiến lực của hai ta, bảy triệu chiến đấu lực gần như có thể bỏ qua không tính." "Hơn nữa bần đạo cũng không sợ ngươi, ngươi ra tay chém giết hảo hữu của bần đạo, sớm muộn gì bần đạo cũng sẽ tìm ngươi báo thù." "Ngươi cứ ngoan ngoãn trốn dưới đáy biển Bắc Minh, chờ bần đạo đến chém giết ngươi đi." Nghe những lời già mồm của Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng Lão Tổ không khỏi bật cười chế nhạo.

Nhưng cuối cùng y cũng không nói thêm gì.

Ngay cả Minh Hà Lão Tổ mà y còn không sợ, huống hồ là một Trấn Nguyên Tử quèn?

Trấn Nguyên Tử tuy có chút nội tình, nhưng bản tính cẩn thận dè dặt, không hề có khí phách của một siêu cấp cường giả.

Côn Bằng Lão Tổ xưa nay vẫn xem thường gã này.

Mặc dù đối phương khá cứng rắn, nhưng y chưa bao giờ xem trọng gã ta.

Trước đây đã vậy, huống chi là sau này. "Lão đạo mũi trâu, nếu ngươi thật sự đến, ta còn nể ngươi là một hảo hán." "Nếu không đến, sau này bớt nói lời ngông cuồng, để lão tổ ta khỏi coi thường ngươi."

Nghe hai người lại bắt đầu chửi bới ầm ĩ, chúng sinh Hồng Hoang lại được một phen dở khóc dở cười.

Hai gã này vô số năm qua vẫn luôn thích chửi nhau cách không.

Mặc dù đã đụng độ rất nhiều lần, nhưng chưa ai từng đánh thắng đối phương.

Ngược lại, công phu mắng người thì lại tu luyện được không ít.

Bất kể là Trấn Nguyên Tử hay Côn Bằng Lão Tổ, thủ đoạn mắng chửi đều đã tu luyện đến mức thượng thừa.

Đúng lúc Trấn Nguyên Tử và Côn Bằng Lão Tổ đang chửi nhau cách không, hình ảnh của Côn Bằng Lão Tổ trên bầu trời cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự cũng theo đó tan đi.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Thấy kim quang trên trời, dù là Trấn Nguyên Tử hay Côn Bằng Lão Tổ, cả hai đều tạm thời ngừng lại.

Dù sao thì cường giả mới sắp xuất hiện.

Bọn họ cũng muốn xem xem rốt cuộc là vị cường giả nào.

Đến giai đoạn của bọn họ, bất kể là ai cũng đều đặc biệt sĩ diện.

Bọn họ muốn xem vị cường giả nào còn đứng trên cả hai người.

Những cường giả mà chúng sinh Hồng Hoang quen thuộc cơ bản đều đã lên bảng.

Chỉ còn lại Đế Giang, Huyền Minh của Vu tộc.

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc.

Cùng với Minh Hà Lão Tổ mà chúng sinh Hồng Hoang khá quen thuộc.

Tính kỹ lại, những cường giả mà chúng sinh Hồng Hoang quen thuộc, có tư cách xếp trên Côn Bằng Lão Tổ, ước chừng cũng chỉ còn năm vị chưa lên bảng.

Nghĩ lại quả thực có chút đáng tiếc.

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực của Hồng Mông Tử Kim Bảng mới chỉ xếp đến hạng 38.

Phía trước còn 37 vị cường giả chưa lên bảng.

Nhưng những cường giả mà chúng sinh Hồng Hoang biết đến cũng chỉ còn lại năm vị.

Thực sự khiến bọn họ không ngờ tới.

Mọi người đều nín thở chờ đợi.

Bọn họ muốn xem người sắp xuất hiện rốt cuộc là ai.

Luồng kim quang trên không trung bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Quả thật là kim quang vạn trượng, rực rỡ chói lòa.

Rất lâu sau đó, kim quang trên trời dần dần tối lại.

Một thân ảnh vô cùng vĩ ngạn hiện ra.

Cùng với sự mờ đi của kim quang, thân ảnh vĩ ngạn trên không trung cũng ngày càng rõ nét.

Nhìn thấy thân ảnh đó, tất cả mọi người đều xôn xao.

Bởi vì không một ai đoán đúng.

Trước khi thân ảnh này lộ diện, có người đoán là Minh Hà Lão Tổ.

Dù sao Minh Hà Lão Tổ cũng từng chịu thiệt trong tay Côn Bằng Lão Tổ.

Côn Bằng Lão Tổ đã lên bảng, Minh Hà Lão Tổ chắc cũng sắp rồi.

Cũng có người đoán là Yêu Đế Đế Tuấn.

Dù sao so với Đông Hoàng Thái Nhất, thực lực của Yêu Đế Đế Tuấn vẫn kém một chút.

Chủ yếu là kém về pháp bảo.

Cho nên có người đoán là Yêu Đế Đế Tuấn.

Cũng có người đoán là Đế Giang của Vu tộc.

Dù sao Đế Giang của Vu tộc đến giờ vẫn chưa lên bảng, đã là điều hiếm thấy.

Nhưng lại chưa từng có ai đoán được người trên không trung lại là người này.

Quả thực là một sự tồn tại khiến chúng sinh Hồng Hoang không ngờ tới.

Thân ảnh xuất hiện trên không trung không phải ai khác, chính là lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

So ra, lãnh tụ Nhân tộc vẫn còn khá xa lạ.

Vì vậy, chúng sinh Hồng Hoang đã vô tình bỏ qua các lãnh tụ Nhân tộc.

Trên thực tế, lãnh tụ Nhân tộc vẫn còn một vị chưa lên bảng.

Đó chính là thân ảnh trên không trung.

Toại Nhân Thị.

Trong truyền thuyết, Toại Nhân Thị là vị đầu tiên trong 3000 Tiên Thiên Nhân Tộc.

Nói cách khác, Toại Nhân Thị là nhân loại đầu tiên mà Nữ Oa nặn ra.

So với nhân loại bình thường, tự nhiên là khác biệt.

Toại Nhân Thị không chỉ phúc đức sâu dày, mà còn có trí tuệ vô tận.

Khi những người Nhân tộc khác vẫn còn trong trạng thái mông muội, Toại Nhân Thị đã khai mở tiên thiên linh trí.

Về cơ bản có thể nói, Toại Nhân Thị đã khai mở trí tuệ cho Nhân tộc, phá bỏ sự mông muội cản trở sự phát triển của Nhân tộc.

So ra, tự nhiên là công đức vô lượng.

Không chỉ vậy, Toại Nhân Thị còn là lãnh tụ đầu tiên của Nhân tộc, giúp Nhân tộc nhóm lên ngọn lửa đầu tiên, phát minh ra thần thông Toản Mộc Thủ Hỏa (Khoan gỗ lấy lửa).

Có thể nói là một cường giả công đức vô lượng.

Bản thân đã có đại công đức gia thân, với tư cách là đại lãnh tụ Nhân tộc, trên người ông lại có vô số khí vận Nhân tộc.

Vì vậy, dù lúc đó chưa từng tu luyện, ông cũng đã đạt tới chiến đấu lực Đại La Kim Tiên.

Đối với sinh linh Hồng Hoang, đây tuyệt đối là một dị loại.

Không tu luyện mà có chiến đấu lực Đại La Kim Tiên, đây là một kẻ biến thái đến mức nào?

E rằng đây là trường hợp đầu tiên trong thế giới Hồng Hoang.

Sau này, Nhân tộc cắt đứt quan hệ với Nữ Oa, tiếp nhận Thánh nhân Tam Thất, cung phụng Tam Thất Thánh nhân làm Thánh Mẫu của Nhân tộc.

Từ chỗ Tam Thất Thánh nhân nhận được truyền thừa, Toại Nhân Thị cũng là người đầu tiên nhận được.

Toại Nhân Thị đã nhận được truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế từ Tam Thất Thánh nhân.

Trải qua mấy trăm năm, chiến đấu lực của ông đã trở nên sâu không lường được.

Các lãnh tụ khác của Nhân tộc đều vô cùng bội phục ông.

Ngay cả Chiến Thần Nhân Tộc Hiên Viên Thị cũng vô cùng khâm phục Toại Nhân Thị.

Có thể nói chỉ có Toại Nhân Thị mới có thể hàng phục vị đại sát thần này.

Những lãnh tụ của Nhân tộc ai nấy đều là rồng phượng trong loài người.

Bất luận là Hữu Sào Thị, hay Thần Nông Thị, hay Hiên Viên Thị có sát tâm cực nặng, hay Yểm Tư Thị, Truy Y Thị, Thương Hiệt Thị, tất cả đều vô cùng khâm phục Toại Nhân Thị, có thể cam tâm tình nguyện nghe theo mệnh lệnh của ông.

Chương 730

Điều này đủ để thấy uy tín và địa vị của Toại Nhân Thị trong Nhân tộc.

Nó tương đương với địa vị của Đế Giang trong Vu tộc, và cũng tương đương với Đế Tuấn trong Yêu tộc.

Ông là đại lãnh tụ của Nhân tộc, một đại lãnh tụ không thể thay thế.

Khi đó, chiến đấu lực của vị lãnh tụ Nhân tộc này cũng đã được thể hiện trong thế giới Hồng Hoang.

Dưới sự trợ giúp của Yểm Tư Thị, Toại Nhân Thị đã hiên ngang ra tay với Chuẩn Đề Thánh nhân, và đã thành công cứu được Khổng Tuyên từ tay Thánh nhân.

Có thể cứu người từ tay Thánh nhân, đây là trường hợp đầu tiên từ vạn cổ trong thế giới Hồng Hoang.

Điều này cũng đã gián tiếp chứng minh sự cường đại của lãnh tụ Nhân tộc.

Giờ đây, lãnh tụ Nhân tộc đã lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, hơn nữa còn áp đảo cả Phục Hy, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng.

Tuyệt đối có thể nói là danh xứng với thực.

Nhưng dù vậy, chúng sinh Hồng Hoang vẫn có chút kinh ngạc.

Những cường giả phía trước, ai mà không phải đã sống hàng tỷ tỷ năm?

Ai mà không phải đã tu luyện hàng vạn vạn năm?

Bắt đầu từ Phi Liêm hạng 100, vị nào không phải là siêu cấp

cường giả được trời ưu ái?

Vị nào không phải là cường giả thiên phú dị bẩm, vô cùng xuất chúng?

Nhưng lại bị mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này áp chế.

Thực sự khiến bọn họ không ngờ tới.

Thậm chí có thể nói là họ chưa bao giờ nghĩ đến.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này mới tu luyện được bao lâu chứ?

Chẳng qua chỉ mới mấy trăm năm mà thôi.

Chiến đấu lực lại đã có thể sánh ngang với bọn họ.

Thậm chí còn đè bẹp phần lớn cường giả dưới chân.

Đối với họ, điều này tuyệt đối vượt ngoài sức tưởng tượng.

Mặc dù chúng sinh Hồng Hoang có chút không phục, nhưng chiến tích của người ta bày ra ở đó.

Bọn họ cũng chỉ có thể ghen tị, đố kỵ, căm hận.

Nhân tộc có Thiên Cơ Lâu chống lưng, xem ra thật sự sắp quật khởi rồi.

Rất nhiều người không khỏi bĩu môi. ---------- Trong Thiên Đình, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi nhìn nhau. "Thật không ngờ gã này lại mạnh lên nhanh như vậy?" Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng.

Hồi Nhân Yêu đại chiến, vị lãnh tụ này tuy rất mạnh, nhưng còn xa mới đạt đến đẳng cấp của bọn họ.

Cùng lắm cũng chỉ mạnh hơn Thập Đại Yêu Thánh một bậc mà thôi.

Khi đó, lúc Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc ra tay, các lãnh tụ

Nhân tộc này đã xuất thủ ngăn cản.

Toại Nhân Thị một mình độc chiến Kế Mông và Thương Dương.

Kế Mông xếp hạng 88 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, Thương Dương xếp hạng 70.

Đối mặt với hai đối thủ mạnh như vậy, Toại Nhân Thị vẫn chiến thắng, không chỉ trọng thương Thương Dương mà còn chém giết Kế Mông.

Lúc đó tuy rất mạnh, nhưng cũng chỉ mạnh hơn Thập Đại Yêu Thánh một bậc.

Khi hai người bọn họ ra tay, các lãnh tụ Nhân tộc này đã mất tư cách xuất thủ.

Chỉ có thể dùng truyền thừa Hoang Thiên Đế và Diệp Thiên Đế do Tam Thất Thánh nhân ban cho để chiến đấu.

Lãnh tụ Nhân tộc lúc đó tuy đều rất mạnh, nhưng còn lâu mới uy hiếp được hai người bọn họ.

Vậy mà chỉ sau mấy trăm năm, chiến đấu lực của các lãnh tụ Nhân tộc lại tăng mạnh.

Những cường giả này của Nhân tộc đã đè bẹp phần lớn cường giả của Vu Yêu hai tộc.

Đặc biệt là Chiến Thần Nhân Tộc Hiên Viên và đại lãnh tụ Toại Nhân Thị.

Hiên Viên Thị hạng 40 đã đủ đáng sợ, chiến đấu lực đã vượt qua Phục Hy và Khổng Tuyên.

Điều đó đã đủ kinh khủng.

Nhưng đại lãnh tụ Toại Nhân Thị của Nhân tộc dường như còn kinh khủng hơn, lại đạt đến hạng 37 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực

Hồng Hoang, vượt qua cả Côn Bằng Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử.

Điều này có ý nghĩa gì?

Côn Bằng Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử đều là cường giả cùng cấp bậc với bọn họ.

Thứ hạng của Toại Nhân Thị lại ở trên bọn họ.

Điều này có nghĩa là chỉ trong mấy trăm năm ngắn ngủi, lãnh tụ Nhân tộc đã có một bước tiến vượt bậc, từ chiến đấu lực cấp Thập Đại Yêu Thánh, trực tiếp có một bước nhảy vọt, đã có tư cách sánh vai chiến đấu với bọn họ.

Nghĩ thôi cũng khiến người ta không rét mà run, thậm chí có chút kính sợ.

Mới được bao lâu chứ?

Nhân Yêu đại chiến đến nay cũng chỉ mới ba bốn trăm năm.

Tốc độ tiến bộ của các lãnh tụ Nhân tộc lại lớn đến vậy sao?

Sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tự nhiên có chút khó coi.

Điều này thực sự khiến bọn họ không ngờ tới. "Tốc độ tiến bộ của đám người Nhân tộc này thật sự quá nhanh." Đông Hoàng Thái Nhất có chút sợ hãi.

Mặc dù từ hiện tại xem ra, cường giả mạnh nhất của Nhân tộc cũng chỉ dừng ở hạng 37, không mạnh bằng bọn họ.

Nhưng trên thực tế thì sao?

Điểm đáng sợ của Nhân tộc nằm ở tốc độ trưởng thành của họ.

Cộng thêm khí vận đang bùng nổ của Nhân tộc hiện nay, tốc độ trưởng thành của các lãnh tụ Nhân tộc tương lai e rằng sẽ còn nhanh

hơn.

E rằng chỉ cần thêm mấy trăm năm nữa, chiến đấu lực của các lãnh tụ Nhân tộc sẽ vượt qua bọn họ.

Nếu thật sự như vậy, đó tuyệt đối là một điều đại khủng bố.

Yêu Đế Đế Tuấn căm hận liếc nhìn thân ảnh trên không trung. "Mặc dù Nhân tộc chỉ dừng lại ở đây." "Nhưng trên thực tế, Toại Nhân Thị và Hiên Viên Thị của Nhân tộc rõ ràng đã đạt đến đẳng cấp của chúng ta." "Đã tạo ra uy hiếp đối với chúng ta, ước chừng trong đại chiến tương lai, chiến đấu lực đỉnh cao nhất của Nhân tộc chính là hai người này." Đông Hoàng Thái Nhất hít sâu một hơi. "Đáng tiếc hai gã này như rùa rụt cổ, cứ trốn trong thánh địa Nhân tộc." "Nếu dụ được hai gã này ra ngoài, dựa vào Đông Hoàng Chung của ta, nhất định có thể trấn áp cả hai." Trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất có chút phẫn hận.

Hồi Nhân Yêu đại chiến, hắn chịu thiệt lớn đến giờ vẫn còn nhớ rõ.

Thật muốn tìm cơ hội trừ khử hai gã này của Nhân tộc.

Nếu thật sự có thể trừ khử hai gã này, không chỉ loại bỏ hai mối đe dọa lớn cho Yêu tộc, mà còn có thể giúp hắn xả một hơi giận.

Nhưng Yêu Đế Đế Tuấn lại có ý kiến khác. "Hiền đệ không được lỗ mãng." "Nhân tộc còn có hai thứ vũ khí đại sát thương kia nữa." "Bất kể là truyền thừa Hoang Thiên Đế hay truyền thừa Diệp Thiên Đế, ước chừng vẫn còn nằm trong tay Nhân tộc." "Rất có khả năng là nằm trong tay Toại Nhân Thị." "Nếu mạo muội ra tay với gã này, e rằng quá nguy hiểm." "Có hai truyền thừa đó, Nhân tộc e rằng vẫn chưa thể động vào!!!" Cảnh tượng Nhân Yêu đại chiến khi đó vẫn còn hiện rõ mồn một.

Sau khi hai huynh đệ bọn họ ra tay, vốn tưởng rằng mọi chuyện đã chắc như đinh đóng cột.

Đáng tiếc cuối cùng lại khiến bọn họ thất vọng.

Bởi vì đám Nhân tộc đáng chết đó lại lấy ra hai truyền thừa Hoang Thiên Đế và Diệp Thiên Đế.

Hai truyền thừa vô cùng mạnh mẽ này, tuy không tìm được người thừa kế, sức mạnh như bèo không rễ, nhưng vẫn vô cùng đáng sợ, thậm chí có chút biến thái.

Hai người bọn họ lại không phải là đối thủ của hai vị Thiên Đế đó.

Thậm chí hai huynh đệ bọn họ còn nhiều lần bị thương trong tay hai vị Thiên Đế.

Phải biết rằng trong trận đại chiến đó, hai huynh đệ bọn họ đã dùng hết thủ đoạn.

Thậm chí có thể nói hai huynh đệ bọn họ đã dùng tất cả thủ đoạn.

Đông Hoàng Thái Nhất đã lấy ra Hỗn Độn Chung và Thái Dương Thần Luân của mình.

Yêu Đế Đế Tuấn cũng đã lấy ra Hà Đồ Lạc Thư và Đồ Vu Kiếm của mình.

Thế nhưng hai vị Thiên Đế đó dường như cũng sở hữu pháp bảo vô cùng mạnh mẽ.

Hai huynh đệ bọn họ lại không địch lại được hai vị Thiên Đế của đối phương.

Chương 731

Nếu không phải lúc đó Phục Hy xuất hiện, e rằng hai huynh đệ bọn họ còn mất mặt hơn nữa.

Nghĩ đến đây, sắc mặt của bọn họ có chút không tốt.

Nhân tộc không chỉ đơn giản là bảy vị lãnh tụ bề nổi.

Mà còn có hai truyền thừa Hoang Thiên Đế và Diệp Thiên Đế.

Tính như vậy, chiến đấu lực đỉnh cao nhất của Nhân tộc đã đạt đến chín vị.

Cộng thêm vị Long tộc Ngao Vô Song đã gia nhập Nhân tộc, chiến đấu lực đỉnh cao nhất của Nhân tộc đã lên đến mười vị.

Hơn nữa trong mười vị cường giả này, người yếu nhất là Vô Song cũng xếp hạng 58 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Một Nhân tộc như vậy, đối với Vu tộc và Yêu tộc đã tạo ra nguy hiểm vô cùng nghiêm trọng.

Bởi vì Nhân tộc dù là đơn đấu với Yêu tộc, hay đơn đấu với Vu tộc, đều đã có thủ đoạn không rơi vào thế hạ phong.

Nghĩ lại quả thực có chút đáng sợ.

Nhân tộc mới phát triển được bao lâu chứ?

Mà đã có thủ đoạn như vậy?

Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều nhìn thấy nguy hiểm khôn xiết trong mắt đối phương. "Đại huynh, cái này cũng không được, cái kia cũng không được, rốt cuộc chúng ta nên làm gì đây?" Đông Hoàng Thái Nhất dạo này có thể nói là vô cùng uất ức.

Bởi vì hắn đã đưa ra rất nhiều ý kiến, nhưng đều bị Yêu Đế Đế

Tuấn ngăn cản.

Cái này không được, cái kia cũng không xong, chẳng lẽ chỉ có thể chờ chết sao?

Đông Hoàng Thái Nhất đảo mắt, trong lòng thực ra có chút oán khí.

Yêu Đế Đế Tuấn sao có thể không cảm nhận được oán khí của Đông Hoàng Thái Nhất?

Nhưng đây thực sự là không còn cách nào khác.

Yêu tộc hiện tại quả thực không thể động thủ với Nhân tộc.

Thậm chí có thể nói là rất khó động thủ.

Nội tình của Nhân tộc đã trở nên vô cùng mạnh mẽ.

Nếu mạo muội động thủ, e rằng rất có thể sẽ gây ra Nhân Yêu đại chiến lần thứ hai.

Đến lúc đó không chỉ để Vu tộc hưởng lợi ngư ông, mà còn có thể khiến Yêu tộc sớm cảm nhận được tai họa diệt vong.

Yêu Đế Đế Tuấn hít một hơi thật sâu. "Có lẽ nên phái một sứ giả đến Vu tộc một chuyến." Nghe lời của Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hơi sững sờ. "Đại huynh, lời này có ý gì?" Ngay cả hắn cũng không ngờ Yêu Đế Đế Tuấn lại nói ra những lời này.

Lại muốn phái sứ giả đến Vu tộc sao?

Phải biết rằng Vu Yêu hai tộc vô số năm qua chém giết không ngừng, gần như có thể nói là thương vong vô số.

Hận thù giữa hai tộc đã sớm là sự tồn tại không thể xóa nhòa.

Lúc này phái sứ giả đến Vu tộc là vì chuyện gì?

Hắn thực sự nghĩ không thông.

Vào thời khắc vô cùng nhạy cảm này, phái sứ giả đến Vu tộc, chẳng phải là đi nộp mạng sao?

Yêu Đế Đế Tuấn trầm tư một lát, nhìn chằm chằm vào sâu trong hư không.

Hồi lâu sau mới thở dài một tiếng. "Sự tình phát triển đến nước này đã không còn do Vu Yêu hai tộc chúng ta quyết định nữa." "Ân oán giữa Vu Yêu hai tộc chúng ta cũng nên tạm gác lại rồi." "Dù sao thì thế giới Hồng Hoang hiện nay đã đến bước nguy cơ tồn vong." "Chuyện quan trọng nhất của thế giới Hồng Hoang bây giờ là cuộc đối đầu giữa Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung." Nói đến đây, y liền dừng lại.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng gật đầu.

Lời của Yêu Đế Đế Tuấn thực ra đã rất rõ ràng.

Những đạo lý này thực ra hắn cũng đều hiểu.

Thế giới Hồng Hoang, vốn luôn do Hồng Hoang Lục Thánh nắm giữ.

Mà sáu vị Thánh nhân Hồng Hoang lại đều là đệ tử của Hồng Quân Đạo Tổ ở Tử Tiêu Cung.

Gần như có thể nói, thế giới Hồng Hoang chính là vườn sau của Hồng Quân Đạo Tổ.

Thế nhưng đột nhiên lại xuất hiện một Thiên Cơ Lâu, và đột nhiên xuất hiện nhiều Thánh nhân cường giả như vậy.

Đối với Tử Tiêu Cung, đối với Hồng Quân Đạo Tổ, đây tuyệt đối không phải là một chuyện tốt, cũng tuyệt đối là chuyện không thể dung thứ.

Điều này có nghĩa là Tử Tiêu Cung và Thiên Cơ Lâu sớm muộn gì

cũng có một trận chiến.

Khi Thiên Cơ Lâu xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang, e rằng cũng đã có suy nghĩ như vậy.

Do đó, cục diện thế giới Hồng Hoang đã vô cùng nguy cấp, không phải là quan hệ giữa Nhân tộc, Vu tộc, Yêu tộc, mà là quan hệ giữa Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung.

Hơn nữa hai thế lực này cũng ngày càng căng thẳng.

Không chừng lúc nào đó sẽ xé rách mặt, bắt đầu đại chiến.

Đến lúc đó, Hồng Hoang tam tộc chẳng qua đều là quân cờ mà thôi.

Nhân tộc là quân cờ của Thiên Cơ Lâu, còn Vu tộc và Yêu tộc là quân cờ của Tử Tiêu Cung.

Ý của Yêu Đế Đế Tuấn, lúc này Đông Hoàng Thái Nhất cũng đã hiểu rõ.

Chỉ là kẻ thù đã chém giết vô số năm, nay đột nhiên muốn hợp tác, khiến hắn có chút khó chịu mà thôi.

Yêu Đế Đế Tuấn mở miệng nói. "Chúng ta hiện tại đã luân lạc thành quân cờ, vậy thì chỉ có thể làm tốt bổn phận của một quân cờ." "Nếu không an phận làm một quân cờ, đừng nói là đối chiến với Nhân tộc, các Thánh nhân của Tử Tiêu Cung cũng sẽ không tha cho chúng ta." "Đến lúc đó, Yêu tộc chúng ta e rằng còn thảm hơn." "Vì vậy, chẳng bằng phái một sứ giả đến Vu tộc, cùng đám người Vu tộc thương thảo một phen." "Tương lai một khi xảy ra xung đột, hai tộc chúng ta rốt cuộc nên ứng phó như thế nào?" "Đến lúc đó, Vu Yêu hai tộc hợp tác với nhau, có lẽ còn có một tia sinh cơ." "Nếu cứ tiếp tục ngáng chân nhau, đừng nói là đối chiến với Nhân tộc, e rằng hai tộc chúng ta sẽ chết càng nhanh hơn." Lời của Yêu Đế Đế Tuấn chỉ nói

đến đây, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lại nghe rõ rành rành.

Có những chuyện không cần nói quá rõ ràng, hắn cũng hiểu.

Là hai huynh đệ, sự ăn ý này bọn họ vẫn có.

Đông Hoàng Thái Nhất im lặng một lát. "Đại huynh, nếu đã cần phái sứ giả đến Vu tộc, vậy thì hãy để ta đi." Đông Hoàng Thái Nhất chủ động nhận nhiệm vụ này.

Bởi vì Yêu tộc hiện tại đã không tìm được mục tiêu nào thích hợp hơn.

Thập Đại Yêu Thánh thì khá thích hợp, nhưng mấu chốt là đám người Vu tộc đều là điên tử.

Nếu lỡ tay chém giết Thập Đại Yêu Thánh, Yêu tộc chẳng phải là mất cả chì lẫn chài sao?

Nhưng phái cường giả khác đi thì rõ ràng lại không đủ tư cách.

Cũng chỉ có thể đích thân hắn đi.

Hơn nữa, hắn đích thân đi cũng là thích hợp nhất.

Nếu đàm phán thất bại, hắn có thể dựa vào Hỗn Độn Chung, tiến có thể công, lui có thể thủ.

Nếu không đàm phán thất bại, với thân phận của hắn tự nhiên có thể được Vu tộc coi trọng.

Bất kể tính thế nào, đây đều là một cục diện hợp thì lợi, tan thì hại.

Hắn đi là thích hợp nhất.

Đây cũng là ý của Yêu Đế Đế Tuấn khi nói với hắn những lời này.

Nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn gật đầu thật sâu.

Sau đó lại đưa mắt nhìn về phía hư không.

Thân ảnh của lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị vẫn đang chậm rãi xoay chuyển trên không trung. ---------- Ngay lúc hai vị lãnh tụ Yêu tộc đang âm thầm thương thảo, ánh mắt của các Tổ Vu của Vu tộc lại trở nên khá khó coi. "Rốt cuộc là chuyện gì vậy?" "Tại sao thực lực của đám người Nhân tộc này lại tăng nhanh như vậy?" Các Tổ Vu của Vu tộc đã cảm nhận được một mối đe dọa nhất định.

Đối với bọn họ, đây tuyệt đối không phải là một hiện tượng tốt.

Bảy tám vị lãnh tụ Nhân tộc, thứ hạng trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực dường như còn cao hơn một chút so với các Tổ Vu bọn họ.

Điều này chẳng phải khiến bọn họ vô cùng khó chịu sao?

Thứ hạng của lãnh tụ Nhân tộc và Tổ Vu của Vu tộc gần như là xen kẽ nhau.

Nếu phân biệt kỹ, thứ hạng của các lãnh tụ Nhân tộc còn cao hơn một chút.

Điều này làm sao các Tổ Vu vốn tâm cao khí ngạo có thể chịu đựng được?

Chương 732

Điều này thực sự khiến bọn họ có chút khó có thể tưởng tượng, thậm chí có chút phẫn hận bất bình.

Vu tộc bọn họ là hạng người gì chứ?

Bọn họ đều là do tinh huyết của Phụ thần Bàn Cổ hóa thành, sở hữu huyết mạch cao quý nhất thế giới Hồng Hoang.

Hơn nữa còn tu luyện vô số năm, thực lực cũng chỉ dừng lại ở đây.

Nay các lãnh tụ Nhân tộc này, chẳng qua chỉ nhận được một vài truyền thừa mà thôi, chiến đấu lực của họ lại phần lớn vượt lên trên bọn họ.

Đối với bọn họ, đây thực sự là một sự sỉ nhục to lớn, thậm chí có thể nói là sự tồn tại khó có thể chịu đựng.

Cũng khó trách các Tổ Vu này phẫn hận bất bình.

Các Tổ Vu này vốn tính tình nóng nảy, nay thứ hạng của các lãnh tụ Nhân tộc càng khiến bọn họ vô cùng khó chịu.

Đúng lúc này, Đế Giang lên tiếng. "Nhân tộc đã khác xưa rồi." "Đám người Yêu tộc kia sau một trận đại chiến với Nhân tộc cũng không chiếm được chút lợi lộc nào." "Điều này đủ để thấy sự lợi hại của Nhân tộc rồi." "Chúng ta vẫn nên tĩnh quan kỳ biến đi." "Hồng Hoang hiện nay là thời buổi rối ren, các loại chuyện không ngừng xuất hiện, đối với Vu tộc chúng ta tuyệt đối không phải là hiện tượng tốt." "Vu tộc chúng ta sau lưng tuy cũng có tiểu muội làm chỗ dựa." "Nhưng mười hai Tổ Vu chúng ta đã không còn đầy đủ." "Cộng thêm Vu tộc chúng ta không có pháp bảo trấn áp khí vận, trong Hồng Hoang

tam tộc hiện nay, tình cảnh của Vu tộc chúng ta là gian nan nhất." "Các huynh đệ nhất định phải kìm nén tính khí của mình, phải dĩ bất biến ứng vạn biến." "Nếu không, Vu tộc nguy rồi." Nghe những lời này của huynh trưởng, các Tổ Vu khác đều im lặng.

Đế Giang luôn là trụ cột của bọn họ.

Sự thật chứng minh, lời Đế Giang nói chưa bao giờ sai.

Đế Giang đã bảo bọn họ nhẫn nại, vậy thì bọn họ cũng chỉ có thể nhẫn nại.

Hơn nữa, Đế Giang nói không sai chút nào.

Mười hai Tổ Vu bọn họ đã tan hoang, mặc dù có các Đại Vu khác miễn cưỡng bổ sung, nhưng uy lực của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã tổn hại nặng nề.

Rốt cuộc có thể chống lại Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc hay không vẫn là một ẩn số.

Vu tộc quả thực nên khiêm tốn rồi, nếu không thật sự rất có khả năng sẽ rước vào đại phiền phức. ---------- Ngay lúc Vu Yêu hai tộc đều có mưu tính riêng, trong khu vực Nhân tộc lại vang lên một tràng hoan hô.

Bởi vì người lên bảng bây giờ là đại lãnh tụ của bọn họ, một sự tồn tại mà họ luôn kính ngưỡng.

Bọn họ tự nhiên là hoan hô nhảy nhót.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc cũng lên tiếng chúc mừng Toại Nhân Thị.

Nhưng Toại Nhân Thị lại không mấy vui vẻ, ngược lại còn hơi nhíu mày.

Bởi vì ông không hài lòng lắm với thứ hạng của mình.

Đến hiện tại, các lãnh tụ thực sự của Vu Yêu hai tộc đều chưa lên

bảng, nhưng với tư cách là lãnh tụ Nhân tộc, ông lại đã lên bảng.

Điều này chẳng phải có nghĩa là mình căn bản không phải là đối thủ của các lãnh tụ Vu Yêu hai tộc sao?

Điều này tự nhiên khiến Toại Nhân Thị có chút khó chịu. "Chư vị huynh đệ tỷ muội, hãy cứ bình tĩnh đã." "Hai ba gã của Vu Yêu hai tộc kia đều chưa lên bảng đâu." Nói rồi ông không khỏi lắc đầu cười khổ.

Rõ ràng ông không hài lòng lắm với thành tích này của mình.

Nhưng Hiên Viên dường như lại có ý kiến khác. "Đại huynh, thành tích này của huynh đã là rất tốt rồi." "Có thể xếp hạng 37 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực đã là vô cùng hiếm có rồi." "Dù sao thời gian còn ngắn, qua một thời gian nữa, đừng nói là đại huynh, ngay cả chiến đấu lực của chúng ta cũng sẽ đột phá mạnh mẽ." Nghe những lời này, Toại Nhân Thị cuối cùng cũng gật đầu.

Nhưng bây giờ là thời buổi rối ren, việc tăng thực lực nhanh chóng rõ ràng là cực kỳ quan trọng.

Ngay lúc các lãnh tụ Hồng Hoang tam tộc đều có suy nghĩ riêng, Đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 37: Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, Tiên Thiên Nhân Tộc đầu tiên, đại khí vận gia thân, thiên phú dị bẩm, thực lực xuất chúng, chưa từng tu luyện đã đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, có thể nói là chiến lực vô song.

Sau này lại nhận được truyền thừa Đại Đạo Bảo Điển, nhận được truyền thừa Vô Thủy Đại Đế, chiến lực ngút trời.

Vì vậy được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Chỉ số chiến lực: 170 triệu 150 nghìn."] ["Phần thưởng cho Toại Nhân Thị, hạng 37 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh

Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, 100 viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một luồng Linh Lực Bản Nguyên."] Nhìn thấy Đại đạo văn tự về Toại Nhân Thị, chúng sinh Hồng Hoang quả nhiên lại một phen xôn xao.

Bởi vì chỉ số chiến lực của Toại Nhân Thị quả thực vô cùng mạnh mẽ, lại cao hơn chỉ số chiến lực của Côn Bằng Lão Tổ hơn 2 triệu.

Chênh lệch này trong mắt họ dường như không đáng kể, nhưng đối với chúng sinh Hồng Hoang lại là một sự tồn tại khác.

Chỉ riêng 2 triệu chiến đấu lực này đã là sự tồn tại mà chúng sinh Hồng Hoang chỉ có thể ao ước.

Chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên là vô cùng ngưỡng mộ.

Hồi lâu sau, Đại đạo văn tự cuối cùng cũng biến mất.

Thân ảnh trên không trung cũng theo đó tan đi.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Sau khi luồng kim quang này xuất hiện, nó bắt đầu diễn hóa kịch liệt trên không trung.

Ánh sáng vô cùng rực rỡ chiếu thẳng vào lòng người.

Rất lâu sau đó, cuối cùng cũng có một thân ảnh vô cùng to lớn biến hóa trên không trung.

Nhìn thấy thân ảnh này, tất cả mọi người đều sững sờ.

Bởi vì thân ảnh trên không trung vô cùng đồ sộ bao la, thực sự khiến người ta không ngờ tới.

Lại qua một lúc lâu nữa, kim quang trên không trung cuối cùng cũng dần dần tối lại.

Chỉ thấy có một thân ảnh vô cùng đồ sộ bao la.

Thân ảnh đó vô cùng quỷ dị và dữ tợn.

Tất cả mọi người nhìn thấy thân ảnh này đều có chút kinh hãi.

Thân ảnh này sau khi xuất hiện trên không trung vô cùng đồ sộ bao la, phảng phất một quả cầu thịt màu vàng đất.

Nhưng quả cầu thịt này lại dữ tợn khôn xiết, toàn thân màu vàng đất.

Nối liền với quả cầu thịt này là một cái đầu khổng lồ.

Nhưng trên cái đầu này không có gì cả, phảng phất chỉ có một cái miệng lớn như vực sâu.

Điều này khiến thân ảnh này trông như một cái túi lớn màu vàng đất.

Cái miệng khổng lồ đó dường như chiếm một nửa cơ thể.

Hình tượng như vậy thật sự quá kinh khủng quỷ dị.

Rất nhiều người thậm chí còn cảm thấy da đầu tê dại.

Thân ảnh khổng lồ này có sáu chân, trước sau song song.

Thật sự là vô cùng đáng sợ.

Trên lưng nó còn có bốn chiếc cánh khổng lồ.

Hai chiếc cánh phía trước như cánh bướm, trông vô cùng hoa lệ.

Hai chiếc cánh phía sau lại như cánh chim ưng, dang ra thì che trời lấp đất.

Hình tượng như vậy thật sự kinh khủng quỷ dị vô cùng.

Bản thể của Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn đã đủ quỷ dị.

Thể xác của các Tổ Vu khác cũng đã đủ quỷ dị.

Nhưng thân ảnh này dường như còn kinh khủng quỷ dị hơn.

Các sinh linh khác trước mặt sinh vật này quả thực có cảm giác như châu chấu đá xe.

Ngay cả Chúc Cửu Âm, người có thực lực xếp thứ hai trong Mười Hai Tổ Vu, đối mặt với con quái vật này dường như cũng có cảm giác nhỏ bé.

Mọi người đều căng thẳng nuốt nước bọt.

Con quái vật khổng lồ này, rất nhiều người đã từng thấy qua một lần.

Khi trên bảng xếp hạng nhục thân Hồng Hoang, sinh vật này đã xuất hiện một lần.

Chính là thủ lĩnh của Mười Hai Tổ Vu Vu tộc.

Nhục thân của Đế Giang.

Khi đó chúng sinh Hồng Hoang còn gây ra một trận xôn xao.

Bởi vì cường độ nhục thân của Đế Giang đã vượt qua một trong các Thánh nhân là Chuẩn Đề Thánh nhân.

Đây là lần đầu tiên phá vỡ thần thoại Thánh nhân bất khả chiến bại.

Dù sao chỉ xét về mặt nhục thân, nhục thân của Đế Giang đã vượt qua Chuẩn Đề.

Có người nói bản thể của Đế Giang quá mạnh.

Chương 733

Cũng có người nói nhục thể của Chuẩn Đề Thánh nhân quá yếu.

Rốt cuộc là như thế nào, đã không thể phân rõ.

Nhưng rất rõ ràng, chiến đấu lực của Đế Giang vô cùng mạnh mẽ.

Hung danh của Đế Giang, cả thế giới Hồng Hoang không ai không biết, không ai không hay.

Dù sao y cũng là người nắm quyền thực tế của Vu tộc.

Chỉ bằng sức mạnh nhục thân của mình đã có thể cứng đối cứng với Hỗn Độn Chung, một sự tồn tại siêu cấp.

Nếu xét về thực lực thực sự của bản thân, e rằng còn mạnh hơn Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn không ít.

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn hai người dựa vào pháp bảo của mình mới có thể đấu ngang tài ngang sức với Đế Giang, cùng lắm cũng chỉ miễn cưỡng áp chế Đế Giang một bậc.

Điều này đủ để thấy sự đáng sợ của Đế Giang.

Ngày thường Đế Giang rất ít khi để lộ bản thể của mình.

Đại năng trong cả thế giới Hồng Hoang rất ít người từng thấy qua bản thể của y.

Sau này, khi Hồng Mông Tử Kim Bảng xếp hạng nhục thân, bản thể của Đế Giang mới bị phơi bày ra.

Nay bảng xếp hạng thực lực của Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố, lại một lần nữa phơi bày nhục thân của Đế Giang, nhưng vẫn có thể khiến chúng sinh Hồng Hoang vô cùng kinh ngạc.

Bởi vì trong truyền thuyết, bản thể của Đế Giang được gọi là Hỗn

Độn.

Trong truyền thuyết, y là thủ lĩnh của Tứ Hung Thiên Địa.

Đương nhiên cũng có thể nói Hỗn Độn là thủ lĩnh của hung thú thiên hạ.

Ngươi có mạnh đến đâu, ta vẫn là gió thổi tứ phương.

Điều này đủ để thấy sự đáng sợ và mạnh mẽ của Đế Giang.

Trong truyền thuyết, Đế Giang nhận được một nửa tinh huyết của Bàn Cổ.

Nếu thế giới Hồng Hoang còn có tinh huyết của Bàn Cổ, tất nhiên là nằm trong tay Đế Giang.

Trong truyền thuyết, tại Tổ Vu Đại Điện của Vu tộc, dưới lòng đất có một huyết trì vô tận.

Trong huyết trì đó là tinh huyết của Bàn Cổ đại thần.

Mà Đế Giang là sinh linh đầu tiên được sinh ra từ trong huyết trì.

Các Tổ Vu sau này, là dưới sự trợ giúp của Đế Giang mới được sinh ra.

Điều này không thể không bội phục sự mạnh mẽ của Đế Giang.

Nhìn thấy thân ảnh của Đế Giang xuất hiện, trong Thiên Đình Yêu tộc, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn không khỏi hít sâu một hơi. "Đế Giang, gã này cũng xuất hiện rồi sao?" "Vậy thì điều này cũng có nghĩa là, vị tiếp theo chính là hai huynh đệ ngươi và ta." Ánh mắt của Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn khá ngưng trọng.

Bởi vì bọn họ quá hiểu Đế Giang.

Thực lực của Đế Giang cũng quả thực khiến người ta vô cùng khâm phục.

Hai huynh đệ bọn họ đã tranh đấu với Đế Giang vô số lần, bất kể là ai đấu với Đế Giang, đều chưa bao giờ thực sự phân thắng bại.

Khi Yêu Đế Đế Tuấn đấu với Đế Giang, hai người không ai làm gì được ai.

Yêu Đế Đế Tuấn căn bản không thể làm tổn thương nhục thân của Đế Giang.

Mà công kích của Đế Giang dường như cũng đều bị Đế Tuấn chặn lại.

Mỗi lần hai người chiến đấu đều là hòa.

Mà Đế Giang đấu với Đông Hoàng Thái Nhất cũng tương tự.

Tuy Đông Hoàng Thái Nhất có Hỗn Độn Chung, tiến có thể công, lui có thể thủ, nhưng Hỗn Độn Chung không thể tùy tiện sử dụng.

Dù sao cũng là một trong Khai Thiên Tam Bảo, mỗi lần sử dụng đều cần hao phí lượng lớn pháp lực.

Mà nhục thân của Đế Giang cũng miễn cưỡng có thể cứng đối cứng với Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất.

Vì vậy, trận chiến giữa hai người rất ít khi sử dụng Hỗn Độn Chung.

Dù sao Đông Hoàng Thái Nhất cũng không dám thật sự cứng rắn đánh cược.

Nếu Đế Giang của Vu tộc cứng rắn đỡ được, mà bản thân lại pháp lực không đủ, rất có khả năng người chịu thiệt lại là chính mình.

Vì vậy, đối mặt với đối thủ như Đế Giang, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng vô cùng thận trọng.

Nay Đế Giang đã xuất hiện trước trên bảng xếp hạng, và xếp hạng 36 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Vậy thì tiếp theo, hai huynh đệ bọn họ cũng không còn xa nữa.

Rất có khả năng hạng 34, 35 chính là hai huynh đệ bọn họ.

Bởi vì chiến đấu lực của hai người và Đế Giang đều không chênh lệch bao nhiêu.

Cùng lúc đó, bọn họ quay đầu lại, nhìn nhau.

Bởi vì trong Mười Hai Tổ Vu, trừ Hậu Thổ Thánh nhân ra, còn có một vị cường giả chưa lên bảng.

Vị cường giả này chính là Huyền Minh trong Mười Hai Tổ Vu.

Huyền Minh tuy là người yếu nhất trong Mười Hai Tổ Vu, nhưng rõ ràng cũng có tư cách lên bảng.

Nhưng điều khiến người ta khó hiểu là, đến bây giờ Huyền Minh vẫn chưa lên bảng.

Chẳng lẽ Huyền Minh đã chết rồi sao?

Khả năng này không lớn.

Khi Thiên Cơ Lâu chọn người, đã chọn ra mấy vị cường giả đi quan sát quá trình Hồng Hoang thiên địa khai tịch.

Huyền Minh chắc sẽ không chết, vì con gái của y là Thường Nga cũng là một trong những người được chọn.

Thường Nga hiện tại vẫn chưa chết, vậy thì cũng có nghĩa là Huyền Minh cũng sẽ không chết.

Huyền Minh lại không chết, vậy thì chuyện này có ý nghĩa gì?

Thực lực của Huyền Minh ở Thiên Cơ Lâu, dù sao cũng đã đột phá mạnh mẽ, thậm chí đã vượt qua Tổ Vu Đế Giang.

Khi trên bảng xếp hạng nhục thân đã là như vậy.

Cường độ nhục thân của Huyền Minh mạnh hơn Đế Giang, điều

này có nghĩa là thực lực của y rất có khả năng đã vượt qua Đế Giang.

Phải biết rằng thủ đoạn chủ yếu của Vu tộc chính là cường độ nhục thân.

Cường độ nhục thân của Vu tộc quyết định nền tảng của bọn họ.

Chỉ có nền tảng mạnh mẽ rồi mới có thể gánh chịu nhiều sức mạnh của pháp tắc hơn.

Nhục thân của Huyền Minh đã thực sự mạnh hơn nhục thân của Đế Giang.

Điều này cũng có nghĩa là nền tảng của Huyền Minh đã vượt qua Đế Giang, sức mạnh của pháp tắc mà Huyền Minh có thể chịu đựng cũng vượt xa Đế Giang.

Cũng có nghĩa là, Đế Giang, vốn là thủ lĩnh của Mười Hai Tổ Vu, về mặt thực lực đã tụt xuống vị trí thứ ba.

Vị trí thứ nhất là Hậu Thổ đã thành Thánh.

Vị trí thứ hai là Huyền Minh đang ở Thiên Cơ Lâu.

Đường đường là thủ lĩnh của Tổ Vu lại tụt xuống vị trí thứ ba.

Mặc dù thứ hạng thực lực của các Tổ Vu Vu tộc thay đổi khá lớn, nhưng lại đại diện cho thực lực của Vu tộc đã tiến bộ vượt bậc.

Nếu thật sự như vậy, e rằng thực lực của Vu tộc dường như đã mạnh hơn Yêu tộc rồi.

Điều này làm sao Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất có thể chịu đựng được?

Đối với hai người bọn họ, đây tuyệt đối là sỉ nhục, là sự tồn tại khó có thể chịu đựng.

Điều này chẳng phải nói, Yêu tộc không bằng Vu tộc sao?

Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn hai người nhìn nhau. "Đại huynh, chẳng lẽ Huyền Minh của Vu tộc, thật sự mạnh hơn hai huynh đệ chúng ta sao?" "Nếu thật sự như vậy, mặt mũi của hai huynh đệ chúng ta để đâu đây..." Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất có chút khổ sở.

Thực ra điều hắn lo lắng cũng là đúng.

Nếu Huyền Minh của Vu tộc về mặt chiến đấu lực thật sự vượt qua hai người bọn họ, vậy thì đối với mặt mũi của hai người bọn họ, tuyệt đối là một đòn đả kích lớn.

Và đả kích đối với Yêu tộc cũng tương tự là rất lớn.

Dù sao ở chiến lực cao cấp thực sự, Yêu tộc vẫn chiếm ưu thế nhất định.

Bởi vì Vu tộc luôn nổi tiếng với chiến lực cân bằng.

Chương 734

Bất kể là Mười Hai Tổ Vu, hay các Đại Vu khác, chiến đấu lực đều tương đối cân bằng.

Chiến đấu lực của Yêu tộc tuy chênh lệch khá lớn, nhưng chiến đấu lực đỉnh cao nhất thì Yêu tộc chiếm ưu thế.

Nếu Huyền Minh của Vu tộc thật sự có thực lực như vậy, vậy thì điều này chẳng phải đại diện cho chiến lực đỉnh cao nhất, Vu tộc cũng chiếm tiên cơ sao?

Đến lúc đó, Yêu tộc sẽ không còn ưu thế nào nữa.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng có chút lo lắng, hít sâu một hơi, sau đó mở miệng nói. "Nhiệm vụ chủ yếu bây giờ vẫn là phải duy trì sự cân bằng giữa Vu Yêu hai tộc." "Cho dù ở chiến lực cao cấp, bọn họ chiếm tiên cơ, cũng là chuyện không có cách nào khác." "Ngoài ra, nếu Huyền Minh của Vu tộc thật sự tiến bộ vượt bậc, vậy thì Thường Nga của Yêu tộc chúng ta tiến bộ chắc cũng không nhỏ." "Phải biết rằng khi trên bảng xếp hạng nhục thân, nhục thân của Thường Nga xếp hạng 35, cường độ nhục thân thậm chí vượt qua cả Hình Thiên, Khổng Tuyên, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Cửu Phượng." "Nhục thân của Thường Nga chúng ta vẫn biết, gần như có thể nói là vô cùng yếu ớt." "Nhưng nàng có thể trong thời gian ngắn, nâng cao nhục thân của mình đến mức độ như vậy, tuyệt đối cũng đã nhận được lợi ích to lớn." "Xét về thực lực thực sự, e rằng thực lực của Thường Nga một chút cũng không yếu hơn chúng ta." "Vu tộc có Huyền Minh, Yêu tộc chúng ta cũng có Thường Nga." "Chúng ta chỉ cần tĩnh quan kỳ biến là được, dù sao bây giờ biến hóa đã không còn do Vu Yêu hai tộc chúng ta thay đổi được nữa." Lời này của Yêu Đế Đế Tuấn có thể nói là có

cảm giác như tuyệt xử phùng sinh.

Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy cũng sững sờ, sau đó trong mắt lộ ra vẻ vui mừng.

Thật đúng là như vậy.

Sao lại quên mất nha đầu Thường Nga kia chứ?

Khi trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân Hồng Hoang, thật sự đã khiến hắn kinh ngạc một phen.

Nha đầu Thường Nga kia rõ ràng thực lực không ra sao, nhưng trên bảng xếp hạng nhục thân lại một bước đột phá đến hạng 35, ngay cả nhục thân của Côn Bằng và nhiều cường giả khác cũng bị nàng vượt qua.

Nếu Vu tộc thật sự có Huyền Minh làm hậu thủ, vậy thì Yêu tộc bọn họ tự nhiên cũng có Thường Nga làm hậu thủ.

Sự cân bằng quỷ dị mà thần kỳ này vẫn có thể duy trì được.

Tiếp theo vẫn là chăm chú quan sát Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang đi.

Trên không trung, thân ảnh của Không Gian Tổ Vu Đế Giang vẫn đang chậm rãi xoay chuyển.

Uy áp khôn xiết vẫn đang chậm rãi phóng thích, khiến chúng sinh Hồng Hoang vô cùng ngưng trọng.

Ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng cực kỳ ngưng trọng.

Gã này dù sao cũng là đối thủ cũ của bọn họ.

Hai người bọn họ bất kể là ai cũng không thể hạ được Đế Giang.

Nếu hai người liên thủ, lại sẽ bị các Tổ Vu khác ngăn cản.

Dù sao thực lực của Vu tộc vẫn tương đối cân bằng.

Cường giả Vu tộc, phần lớn thực lực đều mạnh hơn Thập Đại Yêu Thánh một bậc.

Thập Đại Yêu Thánh trước mặt bọn họ tác dụng không lớn lắm, ngược lại còn để đám người Vu tộc kia thường xuyên gây rối trong các trận chiến đỉnh cao giữa Vu Yêu hai tộc.

Đây cũng là nguyên nhân Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất luôn không có cách nào với Đế Giang.

Trong truyền thuyết, Đế Giang được cho là do một nửa tinh huyết của Bàn Cổ hóa thành, thực lực tuyệt đối là một sự tồn tại sâu không lường được.

Hơn nữa y lại nắm giữ không gian pháp tắc, nhục thân vốn đã vô cùng mạnh mẽ cộng thêm thần thông xuất quỷ nhập thần, thực sự khiến hai người bọn họ có chút khó đối phó.

Rất lâu sau đó, Đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng giáng lâm. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 36: Vu tộc Tổ Vu Đế Giang, thủ lĩnh của Mười Hai Tổ Vu Vu tộc, chưởng quản không gian pháp tắc, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh, hình như túi vàng, đỏ như lửa son, sáu chân bốn cánh, hỗn độn không mặt mũi, thân mang khí vận Vu tộc, chưởng quản không gian pháp tắc, nhục thân vô song, chiến lực vô cùng, vì vậy được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Chỉ số chiến lực: 222 triệu 222 nghìn!"] ["Phần thưởng cho Đế Giang, hạng 36 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang: 100 viên Luyện Thể Đan, 10 viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan!

Một viên Thời Không Bí Tinh Thạch!"] Sau khi Đại đạo văn tự được công bố, đã trực tiếp chấn động vô số sinh linh Hồng Hoang.

Không ai ngờ được chiến đấu lực của Đế Giang lại mạnh mẽ đến vậy.

Bước nhảy vọt này có thể nói là vô cùng lớn.

Đế Giang không hổ là Không Gian Tổ Vu, không hổ là siêu cấp lãnh tụ của Vu tộc.

Chiến đấu lực lại trực tiếp đạt đến 222 triệu 222 nghìn.

Phải biết rằng Toại Nhân Thị, người xếp hạng 37, chiến đấu lực cũng chỉ có 170 triệu.

Đây là một bước nhảy vọt hơn 50 triệu.

Điều này thực sự quá kinh người.

Đây là chênh lệch giữa chiến đấu lực, không phải là cộng trừ nhân chia.

Chênh lệch hơn 50 triệu, tuyệt đối là một đẳng cấp nghiền ép.

Cũng có nghĩa là, bất kể là Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, hay Toại Nhân Thị, tuy có tư cách đấu một trận với Đế Giang, e rằng cuối cùng vẫn không tránh khỏi cục diện bị trấn áp.

Vốn tưởng rằng chiến đấu lực của những cường giả này không chênh lệch lớn đến vậy, không ngờ một lần lại chênh lệch 50 triệu.

Đế Giang quả nhiên là một siêu cấp biến thái.

Quả thật là kinh khủng như vậy.

Rất nhiều người vào khoảnh khắc này không khỏi khó khăn nuốt một ngụm nước bọt, sự kinh hãi trong mắt khó có thể che giấu.

Ngay cả khi Đại đạo văn tự trên không trung đã biến mất, rất nhiều đại năng vẫn còn kinh hồn chưa định.

Đế Giang không chỉ nhục thể vô cùng đáng sợ, chiến đấu lực cũng

có chút đáng sợ.

Nhưng dù vậy, cũng có người không phục. "Chẳng qua chỉ là chênh lệch 50 triệu chiến đấu lực mà thôi, đến đẳng cấp của bọn họ, 50 triệu không thể đóng vai trò quyết định." Không thể không nói lời của người này có chút cực đoan, nhưng trên thực tế, người này nói cũng không sai.

Đối với bọn họ, chênh lệch 50 triệu không phải là không có sức đánh một trận, ngược lại tuyệt đối là có thể đánh một trận.

So sánh chiến đấu lực 170 triệu của Toại Nhân Thị và 220 triệu của Đế Giang, tuyệt đối là có sức đánh một trận.

Đế Giang muốn dùng tư thái vô địch nghiền ép Toại Nhân Thị cũng có chút khó khăn.

Mặc dù kết quả cuối cùng khả năng lớn là Đế Giang thắng, nhưng Toại Nhân Thị cũng không phải hoàn toàn không có cơ hội.

Dù sao chiến đấu lực đạt đến đẳng cấp của bọn họ, bất kỳ một thay đổi nhỏ nào cũng có thể có khả năng lật ngược tình thế.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang âm thầm suy tính, cuối cùng lại có một vầng kim quang khác xuất hiện trên không trung!

Sau khi vầng kim quang này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại một phen kinh ngạc.

Dù sao người xếp hạng 36 đã xuất hiện, vậy thì vị tiếp theo là người xếp hạng 35.

Bọn họ muốn xem xem rốt cuộc là ai.

Có lẽ lại là một vị cường giả thần bí, cũng không chừng.

Mọi người vào khoảnh khắc này đều kích động lên.

Có lẽ là một vị siêu cấp cường giả mà chúng sinh Hồng Hoang

đều quen thuộc, cũng có lẽ là một vị cường giả đã ẩn giấu trong thế giới Hồng Hoang từ lâu.

Rốt cuộc là ai thì không ai nói chắc được, chỉ có thể chăm chú quan sát.

Nay Bảng Xếp Hạng Chiến Lực đã đến mức độ này, tuyệt đối là vô cùng căng thẳng và kịch tính.

Mức độ kịch tính như vậy tuyệt đối là vạn cổ khó có.

Dù sao cũng là xếp hạng cho nhiều cường giả Hồng Hoang.

Điều này thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng.

Rốt cuộc ai mạnh ai yếu có thể từ bảng xếp hạng thực lực của Hồng Mông Tử Kim Bảng thấy rõ.

Đương nhiên khi chiến đấu thực sự sẽ có khả năng lật ngược tình thế, nhưng từ chiến đấu lực mà xem, ai mạnh ai yếu vẫn có thể phân biệt được.

Giây tiếp theo, một vật thể khổng lồ liền ẩn hiện trong kim quang trên không trung.

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này đều cảm nhận được nhiệt độ của thiên địa Hồng Hoang đã tăng lên mấy phần. "Chuyện gì vậy?" "Tại sao nhiệt độ đột nhiên lại nóng lên như vậy?" "Chẳng lẽ có đại năng Hỏa hệ nào sắp xuất hiện sao?" Rất nhiều người đều vô cùng khó hiểu, không khỏi chăm chú nhìn vào hư không.

Rất lâu sau đó, cuối cùng cũng có một vật thể khổng lồ đột nhiên xuất hiện trên không trung.

Cùng với sự mờ đi của kim quang, vật thể khổng lồ trên không trung đột nhiên xuất hiện.

Chúng sinh Hồng Hoang chăm chú nhìn qua.

Chỉ thấy xuất hiện trên không trung là một con phi cầm vô cùng khổng lồ.

Con phi cầm này thân hình cũng vô cùng to lớn, dường như chiếm nửa hư không, trông vô cùng cao ngạo và thần dị.

Toàn thân đều là lông cánh màu vàng, ánh thần quang màu vàng dưới ánh mặt trời chiếu rọi lấp lánh, quả thật là dáng vẻ thần uy cái thế, uy áp vô song.

Lúc này, con phi cầm màu vàng khổng lồ này sau khi xuất hiện trên không trung, đột nhiên vỗ cánh một cái.

Trong khoảnh khắc liền có ngọn lửa vô cùng mạnh mẽ bùng cháy lên, quả thật là huy hoàng vô biên.

Xung quanh con phi cầm khổng lồ trực tiếp bùng cháy ngọn lửa nồng đậm, phảng phất như hình thành một quả cầu lửa khổng lồ trên không trung.

Quả cầu lửa này đang tỏa ra nhiệt độ vô cùng mạnh mẽ, phảng phất như một mặt trời khác.

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này đều cảm thấy bị nướng vô cùng khó chịu.

Chương 735

Sau khi con thần điểu này xuất hiện, không trung như hình thành một biển lửa vô tận.

Ngay cả mây lành trên trời vào khoảnh khắc này cũng bị đốt đỏ.

Thần điểu tắm mình trong biển lửa, thực sự cho người ta một cảm giác kinh thế hãi tục.

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này đều cảm thấy mồ hôi như mưa, mỗi người đều cảm thấy vô cùng nóng bức.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang đều miễn cưỡng ngẩng đầu quan sát.

Dù sao xuất hiện trên không trung là nhục thân của một siêu cấp đại năng, bây giờ không nhìn kỹ, một thời gian nữa sẽ không xem được nữa.

Chỉ thấy con thần điểu trên không trung có thể nói là vô cùng đặc biệt.

Dưới bụng nó lại có ba chân.

Hai bên bụng mỗi bên có một chân, mà ngay chính giữa bụng lại có một chiếc chân quỷ dị xuất hiện.

Ba chiếc móng này trình hiện thế tam túc đỉnh lập.

Chỉ có điều lúc này chiếc móng ở chính giữa bụng đang co lại, dường như đang nghỉ ngơi, hai chiếc móng còn lại thì chống đỡ cơ thể nó.

Điều này quả thật là thần kỳ và quái dị.

Nhìn thấy sinh linh uy thế vô song này, chúng sinh Hồng Hoang đã

đều biết thân phận thực sự của nó.

Xuất hiện trên không trung chẳng phải là Tam Túc Kim Ô trong truyền thuyết sao?

Tam Túc Kim Ô của thế giới Hồng Hoang vốn có hai con, một con là Đông Hoàng Thái Nhất, con còn lại là Yêu Đế Đế Tuấn, là siêu cấp sinh vật được sinh ra từ mắt phải của Bàn Cổ.

Thiên phú dị bẩm, thần uy vô song, bất kể là hung tính hay chiến đấu lực, tuyệt đối là tồn tại cử thế vô song.

Sau này Yêu Đế Đế Tuấn và Hi Hòa thành thiên hôn, sinh ra mười con tiểu Kim Ô.

Có mười con tiểu Kim Ô này rồi, trong thiên địa Hồng Hoang liền có mười hai con Kim Ô.

Sau này Vu tộc Hậu Nghệ liên tiếp bắn chết chín con.

Trong thiên địa Hồng Hoang, bây giờ chỉ còn lại ba con.

Một con là Đế Tuấn, con còn lại là Thái Nhất, con còn lại là Lục Áp Đạo Nhân.

Chỉ có điều Lục Áp Đạo Nhân đã chết một lần, tuy được miễn cưỡng hồi sinh, nhưng cũng đã trở thành một tồn tại như xác sống.

Rõ ràng là không có tư cách lên vị trí cao như hạng 35 này.

Vậy thì con Tam Túc Kim Ô trên không trung, không phải Đông Hoàng Thái Nhất thì chính là Yêu Đế Đế Tuấn.

Chỉ có điều chỉ nhìn nhục thân, bọn họ thực sự có chút không phân biệt được.

Xem ra cũng chỉ có thể dựa vào Đại đạo văn tự để phân biệt.

Thân ảnh khổng lồ trên không trung vẫn đang bay lượn giữa trời

đất.

Thân thể che trời lấp đất gần như bao trùm nửa bầu trời.

Rất nhiều người dưới uy thế vô biên đó đều toát ra ánh mắt run rẩy kinh sợ.

Dù sao con Kim Ô trên không trung này thực sự có chút hung hãn.

Rất nhiều người thực lực yếu một chút, sắc mặt đều có chút tái nhợt. "Không biết người xuất hiện trên không trung rốt cuộc là ai nhỉ?" "Sẽ là Đông Hoàng Thái Nhất sao?" "Hay là Yêu Đế Đế Tuấn?" Rất nhiều người vào khoảnh khắc này đều lẩm bẩm.

Dù sao đối với bọn họ, thực sự là khó có thể phân biệt.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này cũng kịch liệt thảo luận. "Chắc là Đông Hoàng Thái Nhất đi?" "Đông Hoàng Thái Nhất dù sao cũng là đệ đệ, nay phân biệt chiến đấu lực thực sự, Đông Hoàng Thái Nhất chắc không bằng huynh trưởng của hắn là Yêu Đế Đế Tuấn đâu nhỉ?" "Cái này chúng ta cũng không nói chắc được, ai mạnh ai yếu, chúng ta thực sự không tiện phân biệt." “Người này hẳn là Yêu Đế Đế Tuấn rồi?” “Dù sao công bố là Bảng Xếp Hạng Tổng Hợp Chiến Lực, chiến lực của Yêu Đế Đế Tuấn chắc không bằng Đông Hoàng Thái Nhất đâu nhỉ?” “Ngươi đang nghi ngờ chiến lực của Yêu Đế Đế Tuấn sao?” “Ta không hề nghi ngờ Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Đế Đế Tuấn tự nhiên cũng vô cùng mạnh mẽ, chỉ là pháp bảo của Yêu Đế Đế Tuấn không bằng Đông Hoàng Thái Nhất thôi.” “Pháp bảo của Yêu Đế Đế Tuấn là Hà Đồ Lạc Thư, trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo chỉ đứng thứ 36, còn pháp bảo của Đông Hoàng Thái Nhất là Hỗn Độn Chung, một trong Khai Thiên Tam Bảo, càng đạt tới cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo.

Dù chỉ xét về phương diện pháp bảo, Yêu Đế Đế Tuấn cũng không bằng Đông Hoàng Thái Nhất.” “--------” Lời này vừa nói ra, vị cường giả lúc trước liền im bặt.

Dù sao hắn nói rất đúng.

Pháp bảo của Đông Hoàng Thái Nhất là Hỗn Độn Chung, một trong Khai Thiên Tam Bảo.

Tuyệt đối là pháp bảo siêu cấp có thể công, có thể thủ, lại còn có thể vây khốn người khác.

Hà Đồ Lạc Thư của Yêu Đế Đế Tuấn, hiển nhiên không thể nào so sánh với Hỗn Độn Chung.

Nếu luận về chiến lực thực sự, Yêu Đế Đế Tuấn rất có khả năng không bằng Đông Hoàng Thái Nhất.

Dù sao pháp bảo cũng được tính vào hàng ngũ chiến lực.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này đều giữ im lặng.

Đúng lúc này, lại có cường giả lên tiếng.

"Người này rất có thể chính là Yêu Đế Đế Tuấn, bởi vì lúc công bố Bảng Xếp Hạng Nhục Thân." "Nhục thân của Yêu Đế Đế Tuấn xếp hạng 31, còn nhục thân của Đông Hoàng Thái Nhất xếp hạng 29." "Bất luận xét về độ mạnh nhục thân, hay là độ mạnh pháp bảo." "Đông Hoàng Thái Nhất đều mạnh hơn Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Đế Đế Tuấn muốn lật ngược tình thế, e là rất khó." Lời này vừa nói ra, gần như được cả thế giới Hồng Hoang công nhận.

Dù sao lời này cũng tương đương với bằng chứng xác thực.

Lúc Bảng Xếp Hạng Nhục Thân được công bố, quả thực đã khiến chúng sinh Hồng Hoang một phen kinh ngạc.

Thân là huynh trưởng Yêu Đế Đế Tuấn, nhục thân của hắn lại không bằng Đông Hoàng Thái Nhất.

Quả thực đã khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc một hồi lâu.

Bất luận là xét về phương diện pháp bảo, hay là phương diện

nhục thân, Yêu Đế Đế Tuấn dường như đều không bằng Đông Hoàng Thái Nhất.

Nay cuối cùng cũng đến Bảng Xếp Hạng Tổng Hợp Thực Lực.

E rằng Yêu Đế Đế Tuấn so với Đông Hoàng Thái Nhất, cũng có nhiều điểm không bằng.

Nhưng dường như có một số người hâm mộ Yêu Đế Đế Tuấn lại có ý kiến khác.

"Yêu Đế Đế Tuấn là lãnh tụ thực sự của Yêu tộc, xứng đáng là người trăm công nghìn việc." "Thời gian tu luyện tự nhiên sẽ ít đi một chút." "Hơn nữa Yêu Đế Đế Tuấn còn nhiều lần lấy bản thân làm trung tâm, bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đối với hắn mà nói tuyệt đối cũng là tổn hao cực lớn." "Vì thế nhục thân có chút tổn hại cũng có thể hiểu được." Lời này vừa nói ra, chúng sinh Hồng Hoang đều sững sờ.

Cẩn thận nghĩ lại, dường như thật sự rất có lý.

Yêu Đế Đế Tuấn tuyệt đối là tồn tại trăm công nghìn việc.

Cả một Yêu tộc đều nằm trong tay hắn.

Chuyện thường ngày tuyệt đối không ít.

Hơn nữa hắn cũng từng nhiều lần đích thân chủ trì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Áp lực như vậy tuyệt đối là cực kỳ lớn.

Hơn nữa sinh tử của Yêu tộc đều nằm trong tay hắn.

Thời gian tu luyện tương đối ít đi một chút, cũng là chuyện có thể tha thứ.

Thực lực yếu hơn Đông Hoàng Thái Nhất một chút, cũng có thể nói xuôi được.

Chỉ là những lời này nghe vào tai Yêu Đế Đế Tuấn, ít nhiều cũng có chút châm biếm.

Dù sao thực lực của hắn không bằng đệ đệ của mình.

Điều này khiến cho thể diện của vị Yêu Đế Yêu tộc này biết để vào đâu?

Phải biết rằng hắn là lãnh tụ số một của Yêu tộc.

Nay bị phanh phui ra chiến lực không bằng Đông Hoàng Thái Nhất.

Điều này quả thực khiến hắn không thể chịu đựng nổi.

Đây đối với hắn chẳng phải là một sự sỉ nhục to lớn sao?

Thậm chí đối với hắn là một sự sỉ nhục tột cùng.

Hắn khó có thể tưởng tượng có một ngày mình lại phải đối mặt với tình huống này.

Điều này đối với hắn là vô cùng khó coi.

Gần như là công bố rõ ràng, hắn chính là một phế vật, hắn không bằng huynh đệ của mình.

Điều này bảo hắn làm sao có thể nhẫn nhịn cục diện này?

Đông Hoàng Thái Nhất nghe những lời này cũng có chút khó xử.

Bây giờ cảm thấy toàn thân không thoải mái.

Chúng sinh Hồng Hoang bàn tán về hắn thì thôi đi.

Không ngờ lại đem hắn và huynh trưởng ra bàn tán cùng nhau.

Hơn nữa còn dựa vào chiến lực của hai người để tiến hành các loại suy đoán.

Đây quả thực là một cục diện không ngờ tới.

Chương 736

Nếu chiến lực của hắn thấp hơn huynh trưởng thì còn có thể hiểu được.

Dù sao đối phương là huynh trưởng của mình.

Mình thua huynh trưởng của mình dường như không có gì sai cả.

Nhưng mấu chốt của vấn đề là chiến lực của mình dường như mạnh hơn huynh trưởng.

Mặc dù phần lớn nguyên nhân là do pháp bảo của mình.

Nhưng đối mặt với tình huống này vẫn khiến người ta cảm thấy vô cùng khó xử.

Tình cảm của hai huynh đệ bọn họ vốn đã có vấn đề.

Nay lại vì nguyên nhân xếp hạng chiến lực mà khiến hai huynh đệ nảy sinh bất đồng.

Thật sự là có chút không nên.

Hắn không khỏi len lén quay đầu nhìn về phía huynh trưởng của mình.

Quả nhiên phát hiện sắc mặt Yêu Đế Đế Tuấn có chút sa sầm.

Đông Hoàng Thái Nhất hít sâu một hơi rồi quay đầu lại từ phía sau.

Không nói một lời, chỉ im lặng nhìn hư không.

Nhưng trong lòng đã nổi lên sóng to gió lớn.

Không biết huynh đệ hai người bọn họ có vì chuyện này mà hoàn toàn rạn nứt hay không.

Dù sao đây là chuyện hoàn toàn có thể xảy ra.

Ngay khi hai người không dám đối mặt với nhau.

Đại Đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 35: Yêu tộc Đế Tuấn.

Cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Thân là Yêu Đế của Yêu tộc, nắm giữ quyền sinh sát của Yêu tộc, đại khí vận gia thân, lại có Hà Đồ Lạc Thư, cùng với Đồ Vu Kiếm những pháp bảo như vậy, uy lực vô cùng, chiến lực vô song, vì thế được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, giá trị chiến lực là: 223.120.000!"] ["Phần thưởng cho Yêu Đế Đế Tuấn, hạng 35 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang là: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, 100 viên Luyện Thể Đan, 10 viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một viên Tinh Hỏa Thái Dương Chân Hỏa!"] Thấy đến đây, các vị thần Hồng Hoang lập tức xôn xao.

Bởi vì bọn họ suy đoán không sai chút nào.

Trong hai con siêu cấp Kim Ô, người đầu tiên lên bảng quả nhiên là Yêu Đế Đế Tuấn.

Điều này đại biểu cho cái gì?

Chiến lực của Yêu Đế Đế Tuấn quả nhiên không bằng Đông Hoàng Thái Nhất.

Thân là đại lãnh tụ Yêu tộc Yêu Đế Đế Tuấn.

Chiến lực lại không bằng Đông Hoàng Thái Nhất.

Điều này có ý nghĩa gì?

E rằng sau này uy tín của Yêu Đế Đế Tuấn sẽ mất đi không ít.

Đây đối với khu vực Yêu Đế tuyệt đối là một đòn đả kích nặng

nề.

Bị đệ đệ ruột của mình ảnh hưởng đến vị trí của mình.

Quả thực là có chút khó xử.

Thậm chí có thể nói rất có khả năng gây ra nội chiến huynh đệ.

Dù sao chuyện như vậy vốn dĩ đã cực kỳ nhạy cảm.

Đông Hoàng Thái Nhất đã rõ ràng mạnh hơn Yêu Đế Đế Tuấn một bậc.

Không biết Yêu Đế Đế Tuấn lúc này rốt cuộc có cảm nghĩ gì?

E rằng sắc mặt sẽ đặc biệt khó coi lắm nhỉ?

Quả đúng như chúng sinh Hồng Hoang suy đoán. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 33: Yêu tộc Đông Hoàng Thái Nhất, bản thể là Tam Túc Kim Ô, sinh linh đản sinh từ Thái Dương Tinh, có thể khống chế Thái Dương Chân Hỏa, Chuẩn Thánh đỉnh phong, một trong những lãnh tụ Yêu tộc, đại khí vận gia thân, chiến lực vô song, lại có Thái Dương Thần Luân, Hỗn Độn Chung các loại pháp bảo, vì thế được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Giá trị chiến lực là: 231.250.000."] ["Phần thưởng cho Đông Hoàng Thái Nhất, hạng 33 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một viên Thái Dương Hỏa Tinh!"] Nhìn thấy Đại Đạo văn tự trên không trung, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Bởi vì chiến lực của Yêu Đế Đế Tuấn quả nhiên phi thường.

Quả thực là cao hơn mấy người kia một đoạn.

Giá trị chiến lực của Vu tộc Đế Giang là 222.220.000.

Giá trị chiến lực của Yêu Đế Đế Tuấn là 223.150.000.

Giá trị chiến lực của Minh Hà lão tổ là 223.330.000.

Mà chiến lực của Đông Hoàng Thái Nhất là 231.250.000.

Lần này chênh lệch đã cao hơn ba người kia không ít.

Chênh lệch tới tám triệu chiến lực.

Chênh lệch tám triệu chiến lực đối với bọn họ tuy vẫn là muối bỏ biển.

Nhưng đã có sự khác biệt rõ ràng.

Ít nhất không còn nhìn số liệu gần nhau như vậy nữa.

Chênh lệch chiến lực này có lẽ là chênh lệch của Hỗn Độn Chung.

Hỗn Độn Chung tuy là một trong Khai Thiên Tam Bảo, tuy là Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng cũng phải xem ai sử dụng.

Đông Hoàng Thái Nhất tuy cảnh giới vô cùng cao thâm, nhưng muốn sử dụng Hỗn Độn Chung hiển nhiên cũng phải trả giá không nhỏ.

Hơn nữa rất khó phát huy tác dụng thực sự của Hỗn Độn Chung.

Cũng có nghĩa là Hỗn Độn Chung trong tay hắn thực lực chỉ có thể phát huy một phần có hạn.

Vì thế chiến lực mới cao hơn mấy người kia tám triệu.

Tuy tám triệu này nghe qua đã là một con số rất lớn.

Nhưng đối với những người có hơn hai trăm triệu chiến lực như bọn họ.

Chênh lệch tám triệu vẫn là có cũng được, không có cũng chẳng sao.

Chẳng qua chênh lệch này lại khiến thứ hạng của Đông Hoàng Thái Nhất đẹp hơn một chút mà thôi.

Tác dụng thực sự phát huy kỳ thực cũng rất có hạn.

"Chiến lực của Đông Hoàng Thái Nhất cao hơn chiến lực của Yêu Đế Đế Tuấn tám triệu sao?" "Chênh lệch như vậy dường như cũng không lớn như trong tưởng tượng nhỉ?" "Chênh lệch tám triệu còn không lớn sao?

Phải biết chiến lực của Khoa Phụ cũng chỉ có tám triệu thôi đấy." "Ngươi sao lại so Khoa Phụ với Đông Hoàng Thái Nhất?" "Khoa Phụ tuy cũng vô cùng mạnh mẽ, nhưng trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất, khẳng định là bị miểu sát tồn tại a?" "Cũng giống như Yêu tộc Anh Chiêu, nếu ở trước mặt Đế Giang, cũng là bị miểu sát tồn tại thôi-----" "Ta chỉ lấy hắn làm ví dụ thôi, chênh lệch tám triệu đối với bọn họ có cũng được, không có cũng chẳng sao, nhưng trên thực tế có được chênh lệch như vậy đã là tồn tại vô cùng mạnh mẽ." "Nói như vậy, cũng không phải không có lý." "Chỉ là không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại thật sự mạnh hơn Yêu Đế Đế Tuấn rất nhiều, thật là khó tin." "Nếu như vậy, uy tín của Yêu Đế Đế Tuấn, chẳng phải sẽ thấp đi rất nhiều sao?" "Chắc không đâu nhỉ?

Yêu Đế Đế Tuấn dù sao cũng nắm giữ Yêu tộc nhiều năm như vậy, uy tín của hắn người bình thường khó mà lay chuyển được." "----------" Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này lại bắt đầu bàn tán xôn xao.

Dù sao đây cũng được coi là một quả dưa cực lớn.

Tự nhiên là thu hút sự hứng thú của mọi người.

Thêm vào đó chuyện này lại cực kỳ nhạy cảm.

Đông Hoàng Thái Nhất lại thật sự mạnh hơn Yêu Đế Đế Tuấn

một bậc.

Hơn nữa chênh lệch giữa hai người đạt tới hơn tám triệu chiến lực.

Không biết Yêu Đế Đế Tuấn lúc này rốt cuộc cảm thấy thế nào?

Sắc mặt có phải là vô cùng khó coi không?

Ngay cả những đại năng trong Thiên đình Yêu tộc cũng cảm thấy có chút khó tin.

Thậm chí mơ hồ còn có một chút khó xử.

Dù sao Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang ngồi ở vị trí cao nhất trong đại điện.

Chuyện như vậy đối với bọn họ thật sự là vô cùng khó xử.

Thậm chí có thể nói là có chút chột dạ, thật sự khiến bọn họ có chút không thoải mái.

Dù sao thân là Yêu Đế, Đông Hoàng Thái Nhất lại vượt qua huynh trưởng là Yêu Đế Đế Tuấn.

Hai người còn là lãnh tụ Yêu tộc.

Nhưng dường như đã có tiên kiến chi minh.

Chương 737

Lần này trong mắt Yêu Đế Đế Tuấn nhanh chóng lóe lên một tia thần sắc quỷ dị.

Sau đó sắc mặt liền khôi phục bình tĩnh.

"Thái Nhất, chúc mừng ngươi, chiến lực của ngươi quả thực mạnh hơn bản tọa một chút." Nghe lời của huynh trưởng.

Đông Hoàng Thái Nhất quay mặt lại nhìn Yêu Đế Đế Tuấn một cái.

Phát hiện thần sắc Yêu Đế Đế Tuấn bình thường, không có chút thay đổi nào.

Đông Hoàng Thái Nhất yên lặng gật đầu.

Sau đó quay đầu đi.

Bởi vì lúc này Đông Hoàng Thái Nhất dường như cảm thấy có chút mệt mỏi.

Hai người rõ ràng đã nảy sinh hiềm khích lớn.

Tình cảm giữa hai người rõ ràng đã không còn như trước.

Thậm chí có thể nói đã nảy sinh vết nứt lớn.

Nhưng vẫn cần phải ở trước mặt đông đảo đại năng Yêu tộc, biểu lộ ra bộ dạng huynh đệ một lòng.

Điều này đối với hắn có chút mệt mỏi.

Nhìn khuôn mặt của Yêu Đế Đế Tuấn.

Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên dường như có chút chán ghét.

Huynh trưởng vốn dĩ chân thành như vậy.

Gần đây lại cũng trở nên giả tạo như thế sao?

Rốt cuộc là cái gì đã thay đổi hai huynh đệ bọn họ?

Chẳng lẽ thật sự là Hồng Mông Tử Kim Bảng sao?

Chẳng lẽ thật sự là vì chiến lực của mình vượt qua huynh trưởng sao?

E là không phải.

Người huynh trưởng vốn vô cùng chân thành, trong lòng hắn lúc này đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Thậm chí có thể nói đã không còn như xưa.

Trong lòng hắn, huynh trưởng dường như đã trở nên vô cùng giả tạo.

Sự tương phản này khiến hắn vô cùng khó chịu.

Thậm chí khiến hắn cảm thấy có chút bi ai.

Huynh đệ hai người bọn họ từ vạn cổ thời kỳ cùng nhau đản sinh tại Thái Dương Tinh.

Cùng nhau nỗ lực hấp thu Thái Dương Chân Hỏa.

Cùng nhau nỗ lực học tập các loại thần thông.

Cùng nhau từ Thái Dương Tinh xuất thế đi đến Tử Tiêu Cung nghe giảng.

Con đường này đi tới có thể nói là vô cùng không dễ dàng.

Cuối cùng đánh bại Đông Vương Công, người đứng đầu nam tiên thiên hạ.

Huynh đệ hai người tiếp quản Thiên đình, cuối cùng thành lập Vô Thượng Yêu Đình.

Con đường này đi tới hai người gập ghềnh chưa từng có bất kỳ

tranh cãi nào.

Tình cảm của hai vị huynh đệ cũng rất tốt.

Chỉ là không biết từ lúc nào vết nứt giữa hai người dường như đã âm thầm nảy sinh.

Có lẽ là vì Hi Hòa trên Thái Âm Tinh chăng?

Nhưng dù vậy, hai người cũng miễn cưỡng có thể nhẫn nhịn.

Nhưng đến nay hai người lại thật sự nảy sinh vết nứt.

Vết nứt giữa hai người cũng ngày càng lớn.

Bề ngoài trông vẫn còn tốt.

Nhưng trên thực tế chẳng qua chỉ là bài văn bề mặt mà người huynh trưởng giả tạo làm ra mà thôi.

Đến ngày hôm nay.

Đông Hoàng Thái Nhất thật sự cảm thấy có chút mệt mỏi.

Thậm chí có chút chán ghét cảm giác này.

Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất lạnh như nước mùa thu.

Trầm tư hồi lâu cuối cùng cũng mở miệng nói.

“Huynh trưởng, nay Vu Yêu hai tộc đang nguy kịch.” “Thái Nhất nguyện tự mình đi Vu tộc một chuyến, bàn bạc về việc hợp tác giữa Vu Yêu hai tộc.” “Vu Yêu hai tộc, lúc này đã đến cục diện phải hợp tác.” “Chính là hợp thì đôi bên cùng có lợi, chia rẽ thì đôi bên cùng tan, nếu cứ tiếp tục như vậy.” “Bất luận là Vu tộc hay Yêu tộc đều đang nguy kịch.” Nghe lời của Đông Hoàng Thái Nhất, ánh mắt Yêu Đế Đế Tuấn hơi ngưng lại.

Không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại có thái độ như vậy.

Lại khiến Yêu Đế Đế Tuấn không ngờ tới.

Tuy rằng về chuyện này hai người đã thương thảo qua, nhưng đến nay vẫn chưa hành động.

Bởi vì Bảng Xếp Hạng Thực Lực Hồng Mông Tử Kim Bảng đang được công bố.

Bây giờ rõ ràng thời cơ không đúng.

Hai người bọn họ vốn định sau khi Bảng Xếp Hạng Thực Lực Hồng Mông Tử Kim Bảng kết thúc mới triển khai hành động.

Nay Đông Hoàng Thái Nhất lại đề xuất chuyện này với mình.

Rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Đông Hoàng Thái Nhất đây là muốn trốn tránh mình sao?

Ánh mắt Yêu Đế Đế Tuấn hơi ngưng lại, trịnh trọng nhìn Đông Hoàng Thái Nhất một cái.

Lại phát hiện mi mắt Đông Hoàng Thái Nhất hơi rũ xuống, ánh mắt lạnh như nước mùa thu dường như không nhìn ra bất kỳ tâm tư nào.

Yêu Đế Đế Tuấn trong lòng hơi kinh ngạc.

Xem ra vị đệ đệ này của mình cuối cùng cũng trưởng thành rồi sao?

Cuối cùng cũng có tâm tư và suy nghĩ của riêng mình rồi sao?

Yêu Đế Đế Tuấn hít sâu một hơi.

“Nếu đã như vậy, phiền hiền đệ.” “Chuyến đi Vu tộc lần này không phải chuyện nhỏ, vạn sự xin hiền đệ cẩn thận.” Nghe lời nói có phần giả tạo của huynh trưởng, Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu.

Sau đó hóa thành một luồng ánh sáng, biến mất nơi chân trời.

Nhìn bóng lưng xa dần của Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong mắt Yêu Đế Đế Tuấn cũng lộ ra ý vị khó hiểu.

Xem ra vị hiền đệ này của mình đã không còn là Đông Hoàng Thái Nhất của trước kia nữa.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng cuối cùng thật sự trưởng thành rồi nhỉ?

Khóe miệng Yêu Đế Đế Tuấn lộ ra một nụ cười cổ quái.

Huynh đệ hai người bọn họ, dường như ngày càng xa cách rồi nhỉ.

Nghĩ đến đây, Yêu Đế Đế Tuấn cuối cùng cũng thở dài một tiếng.

Đông đảo đại năng Yêu tộc bên dưới lúc này cũng không khỏi nhìn nhau.

Tuy Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nói chuyện vẫn như trước đây.

Nhưng bọn họ luôn cảm thấy không khí có chút không đúng.

Thậm chí cảm thấy không khí có chút kỳ quái.

Rốt cuộc kỳ quái ở đâu bọn họ lại không nói ra được.

Thật sự khiến bọn họ cảm thấy khó chịu.

Đúng lúc này.

Thân ảnh Đông Hoàng Thái Nhất trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại Đạo văn tự cũng theo đó biến mất.

Chương 738

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Luồng kim quang này xuất hiện sau đó liền chấn động cả Hồng Hoang sinh linh.

Bất luận là những siêu cấp cường giả hay là những sinh linh bình thường đều tò mò.

Bởi vì bọn họ thực sự không thể tưởng tượng được thế giới Hồng Hoang rốt cuộc còn có sinh linh nào có thể xếp trước những người này.

Phải biết rằng những người này đã là đỉnh cao của sinh linh thế giới Hồng Hoang.

Hạng 39 là Trấn Nguyên Tử, được xưng là Địa Tiên chi tổ, không chỉ sở hữu Địa Thư, mà còn sở hữu siêu cấp bảo vật như Ngũ Hành Linh Căn Nhân Sâm Quả Thụ.

Chiến lực tuyệt đối là siêu cấp đại năng vượt xa tưởng tượng.

Hạng 38 là Côn Bằng lão tổ, từ thời thượng cổ đã là siêu cấp đại năng.

Thậm chí còn từng sở hữu cơ duyên thành Thánh trong thời gian ngắn, nhục thân là một trong những sinh vật mạnh nhất trong trời đất Hồng Hoang, tự sáng tạo ra văn tự Yêu tộc, nội tình siêu cấp hùng hậu, uy lực vô cùng.

Hạng 37 là Toại Nhân Thị, là đại lãnh tụ Nhân tộc.

Tuyệt đối là hắc mã siêu cấp mới nổi gần đây của thế giới Hồng Hoang.

Vậy mà chỉ trong vài trăm năm đã giành được vị trí thứ 37 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang.

E rằng qua vài trăm năm nữa thứ hạng của hắn còn sẽ tăng cao hơn nữa.

Không ai dám xem thường hắn.

Hạng 36 là Đế Giang, là siêu cấp lãnh tụ Vu tộc.

Tuyệt đối có thể được xem là Vu tộc đầu tiên trong trời đất.

Xứng đáng là lãnh tụ Vu tộc.

Hạng 35 là Đế Tuấn.

Là người nắm quyền thực sự của Yêu tộc.

Chiến lực tự nhiên cũng vô cùng hung hãn.

Cường giả hạng 34 là Minh Hà lão tổ, một trong những sinh vật cổ xưa nhất trong trời đất Hồng Hoang.

Gần như có thể nói nội tình của hắn là sâu dày nhất, thậm chí không hề thua kém Thánh nhân.

Càng tự sáng lập ra A Tu La nhất tộc, thu được vô tận công đức.

Tuy cuối cùng không thể thành Thánh, nhưng chiến lực hiển nhiên là không hề tầm thường.

Đông Hoàng Thái Nhất hạng 33 trong tay lại có pháp bảo như Hỗn Độn Chung, một trong Khai Thiên Tam Bảo.

Những người này đã là đỉnh cao của thế giới Hồng Hoang.

Tuyệt đối là tồn tại mà người thường khó có thể sánh bằng.

Vậy mà người có thứ hạng cao nhất là Đông Hoàng Thái Nhất cũng chỉ xếp hạng 33.

Vậy rốt cuộc là sinh linh như thế nào có thể áp chế bọn họ trên

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực?

Nghĩ đến đây, quả thực khiến bọn họ có chút khó tin.

Bọn họ thực sự không biết rốt cuộc còn ai có thể xếp trước những kẻ này.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang suy đoán.

Kim quang trên không trung cuối cùng cũng bắt đầu lan tỏa dữ dội.

Sau đó liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Hồi lâu sau.

Cuối cùng có một thân ảnh xuất hiện trên hư không.

Cùng với kim quang dần dần mờ đi.

Thân ảnh trên không trung cũng ngày càng rõ ràng hơn.

Theo sự rõ ràng của thân ảnh trên không trung.

Chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này lập tức như bị bóp cổ, trong nháy mắt liền im lặng.

Mọi người đều trợn mắt há mồm.

Bởi vì xuất hiện trên không trung lại là một nữ tử thiên kiều bá mị.

Nhìn nữ tử xuất hiện trên không trung.

Yêu Đế Đế Tuấn lập tức trở nên trợn mắt há mồm.

Trong mắt cũng lộ ra thần sắc kinh hãi khó hiểu.

“Nàng -------” “Nàng lại lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực rồi sao?” Thần sắc kinh hãi khó hiểu trong mắt Yêu Đế Đế Tuấn lúc này quả thực khiến hắn có chút khó tin.

Tuy rằng trước đó hắn cũng đã có một số suy đoán.

Nhưng khi sự thật bày ra trước mắt, vẫn khiến hắn khó tin.

Thậm chí còn khiến hắn nảy sinh cảm giác hoang đường như trời sập đất lở.

Suy đoán là suy đoán.

Nhưng sự thật bày ra trước mắt, thật sự khiến hắn khó tin.

Bởi vì thân ảnh trên không trung không phải ai khác.

Chính là con gái của Yêu Đế Đế Tuấn, Thường Nga.

Thân ảnh trên không trung chính là con gái của hắn a -------- thực lực của con gái hắn Thường Nga như thế nào hắn có thể không biết sao?

Hắn đối với con gái của mình gần như có thể nói là hiểu như lòng bàn tay.

Thiên phú của con gái tuy cực kỳ xuất chúng.

Nhưng trên thực tế trước nay không thích sát sinh, cũng không thích đánh đấm.

Đối với chuyện tu luyện trước nay cực kỳ chán ghét.

Vì thế vô số năm qua mới chỉ đạt tới cảnh giới Kim Tiên mà thôi.

Cảnh giới như vậy với tư cách là con gái của hắn, quả thực có chút quá thấp.

Nhưng ai bảo con gái hắn chính là bảo bối của hắn chứ?

Vì thế hắn trước nay chưa từng ép buộc con gái mình tu luyện.

Sau này con gái được Tam Thất thánh nhân của Thiên Cơ Lâu chọn trúng.

Nghe nói là đến Thiên Cơ Lâu quan sát quá trình Hồng Hoang khai tịch.

Yêu Đế Đế Tuấn suy nghĩ hồi lâu cuối cùng vẫn quyết định để con

gái mình đi.

Phải biết đây mới qua bao lâu chứ?

Cùng lắm cũng chỉ là ba trăm năm quang cảnh thôi nhỉ?

Thường Nga đã tiến bộ đến mức này, Thiên Cơ Lâu thật sự mạnh đến mức này sao?

Thiên Cơ Lâu thật sự có thực lực tùy tiện tạo Thánh sao?

Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất trên không trung có chút tái nhợt.

Trong mắt lộ ra thần sắc vô cùng ngưng trọng.

Thiên Cơ Lâu sở hữu thực lực như vậy.

Vậy Tử Tiêu Cung lấy gì để đối kháng Thiên Cơ Lâu?

Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc lại có thủ đoạn ẩn giấu gì?

Thiên Cơ Lâu mạnh đến mức này, Hồng Quân Đạo Tổ lại có tự tin từ đâu?

Sắc mặt tái nhợt, Đông Hoàng Thái Nhất nghĩ không ra, cũng thật sự có chút không hiểu.

Hơn nữa hắn cũng đối với Yêu tộc của mình tràn đầy lo lắng vô tận.

Nay Nhân tộc đã trở nên mạnh như vậy.

Hơn nữa vẫn đang với tốc độ cực kỳ kinh khủng trở nên mạnh hơn.

Tương lai Vu tộc và Yêu tộc thật sự có thể kiên trì được không?

Thêm vào đó sau lưng Nhân tộc lại có Thiên Cơ Lâu thực lực kinh khủng như vậy.

Chương 739

Lực lượng bên phía Hồng Hoang thật sự có thể chiến thắng sao?

Phải biết rằng lúc đầu Thường Nga cũng chỉ là cảnh giới Kim Tiên mà thôi.

Nhục thân cũng không có điểm gì nổi bật.

Vậy mà qua hai ba trăm năm sau, nhục thân của Thường Nga đã lên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân.

Hơn nữa càng kinh khủng hơn là chiến lực của Thường Nga cũng đã lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Không chỉ lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Còn vượt qua tất cả mọi người.

Nghĩ đến đã thấy đủ kinh khủng.

Bọn họ là những sinh linh siêu cấp do trời đất sinh ra.

Mỗi người đều có nội tình và những điều vô cùng thần kỳ của riêng mình.

Mỗi người đều là mạnh mẽ không gì sánh bằng.

Nhưng lại vẫn bị Thường Nga tu luyện hai ba trăm năm ở Thiên Cơ Lâu áp chế.

Không nói người khác, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng cảm thấy có chút hoang đường.

Vào lúc này chúng sinh Hồng Hoang đều trở nên im lặng.

Không chỉ Yêu tộc.

Vu tộc cũng tương tự trợn mắt há mồm.

Thực lực của tiểu nữ hài này rốt cuộc như thế nào bọn họ cũng biết.

Dù sao lúc đầu Tam Thất chọn người bọn họ cũng đều có mặt.

Tam Thất thánh nhân trầm tư hồi lâu cuối cùng cũng chọn tiểu nữ tử Yêu tộc này vào.

Lúc đó tiểu nữ tử này cũng chỉ là cảnh giới Kim Tiên.

Nay lại đột nhiên trở thành Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Hơn nữa còn trấn áp tất cả cường giả thế giới Hồng Hoang.

Chỉ trong hai ba trăm năm đã tiến bộ đến mức này sao?

Điều này cũng quá kinh khủng rồi nhỉ?

Tuyệt đối là chuyện vượt xa tưởng tượng.

"Tiểu nha đầu lúc đầu chỉ là cấp bậc Kim Tiên lại đã trở nên mạnh mẽ như vậy sao?" Chúc Cửu Âm không khỏi âm thầm lè lưỡi.

Cảnh tượng lúc đó quả thực vẫn còn rõ mồn một.

Tam Thất thánh nhân đến thế giới Hồng Hoang tuyển chọn người vào Thiên Cơ Lâu.

Lúc đó đã chọn đến tiểu nha đầu này.

Lúc đó tiểu nha đầu này ngoài việc xinh đẹp ra gần như không có ưu điểm nào đáng nói.

Cảnh giới bản thân cũng chỉ là cảnh giới Kim Tiên mà thôi.

Gần như có thể nói tiểu nha đầu này chính là người yếu nhất trong số những người đó.

Chỉ là không ngờ nay lại đã trở nên mạnh như vậy sao?

Không chỉ áp chế tất cả lãnh tụ ba tộc Hồng Hoang, mà còn áp chế cả những đại năng như Minh Hà lão tổ.

Điều này quả thực là tin tức kinh thế hãi tục a ------ Các vị Tổ Vu của Vu tộc, đều cảm thấy như sét đánh ngang tai.

Thậm chí khiến bọn họ cảm thấy có chút khó tin.

Điều này quả thực đã vượt xa sự tưởng tượng của bọn họ.

Sắc mặt lãnh tụ Vu tộc Đế Giang cũng trở nên có chút không tốt.

Trầm tư hồi lâu, cuối cùng cũng mở miệng phát biểu.

"Thiên Cơ Lâu nơi này quả nhiên là một nơi sâu không lường được." "Tuyệt đối là nơi mà những người như chúng ta khó có thể tưởng tượng." "Một cường giả rõ ràng chỉ có thực lực cấp bậc Kim Tiên đến Thiên Cơ Lâu, trong thời gian ngắn vài trăm năm lại đạt đến mức này." "Nếu như vậy, thực lực của Huyền Minh và Hậu Thổ lại sẽ mạnh đến mức nào?" Nghe lời của Đế Giang.

Mọi người đều một trận trầm mặc.

Đế Giang nói không sai chút nào.

Nếu Thường Nga cảnh giới Kim Tiên có thể đạt đến mức này.

Vậy thì bản thân thực lực vốn đã tương đối mạnh mẽ của Huyền Minh và Hậu Thổ tất nhiên đã càng mạnh hơn.

Nếu thật sự như vậy thì lần này Vu tộc thật sự kiếm lời rồi nhỉ.

Nghĩ đến đây, mấy vị Tổ Vu đều trở nên nóng lòng.

Mỗi người đều đang mong chờ cường giả tiếp theo xuất hiện.

Bọn họ thật sự có chút không nhẫn nại được nữa.

Không chỉ Vu tộc và Yêu tộc như vậy.

Các sinh linh khác của thế giới Hồng Hoang cũng đều vô cùng yên tĩnh.

Mọi người đều không dám lên tiếng.

Chỉ thấy thân ảnh thiếu nữ trên không trung vẫn đang uyển chuyển sinh động.

Nhìn qua ước chừng chỉ khoảng mười bảy, mười tám tuổi.

Trên người mặc một chiếc váy dài bằng sa trắng vô cùng lộng lẫy, nhìn qua thật sự là cực kỳ kinh diễm.

Một đôi chân ngọc trong suốt như pha lê lộ ra ngoài, dường như đang bắt chước Tam Thất thánh nhân.

Ngoài ra, thiếu nữ trên không trung còn sở hữu một khuôn mặt cực kỳ kinh diễm tuyệt mỹ.

Da của vị thiếu nữ này gần như có thể nói là cực kỳ trắng nõn.

Xung quanh cơ thể đều mông lung bao phủ một luồng ánh sáng trắng như khói như sương.

Trực tiếp tôn lên thiếu nữ này như một nữ thần tuyệt thế.

Nhìn thấy thân ảnh này, đông đảo đại năng không khỏi khó khăn nuốt nước bọt.

"Thường Nga này không hổ là con gái của Yêu hậu Hi Hòa, quả thật là trò giỏi hơn thầy -------" "Nói đúng vậy, Thường Nga này kế thừa tất cả ưu điểm của Yêu hậu Hi Hòa, ngược lại còn thêm mấy phần ưu nhã, quả thực là khiến người ta ngưỡng mộ --------" "Không biết tương lai là ai có thể được nữ tử này để mắt đến a --------" "Nếu có thể cùng nữ tử này chung hưởng đêm xuân, dù có chết ngay lập tức cũng đáng." "----------" Mọi người vào lúc này đều bàn tán xôn xao.

Dù sao lòng yêu cái đẹp ai cũng có.

Giống như Thường Nga, một nữ tử vô cùng xinh đẹp như vậy lại có ai không thích chứ?

Lại có ai không lao vào như thiêu thân chứ?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, Đại Đạo văn tự cuối cùng cũng chậm rãi giáng lâm: ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 32: Yêu tộc Thường Nga, Chuẩn Thánh đỉnh phong, con gái của Yêu Đế Đế Tuấn và Thiên hậu Hi Hòa, thiên phú dị bẩm, tư chất đột xuất, nhận được cơ duyên của Thiên Cơ Lâu, trong Thiên Cơ Lâu được Yêu Yêu chỉ điểm, thực lực đột phá mạnh mẽ, bất luận nhục thân hay đạo pháp, đều tiến bộ đáng kể, vì thế được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Giá trị chiến lực là: 246.220.000!"] ["Phần thưởng cho Thường Nga, hạng 32 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một viên Trú Nhan Đan!"] Nhìn thấy một chuỗi Đại Đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang quả thực hít một hơi khí lạnh.

Bởi vì chiến lực của Thường Nga lại nhiều như vậy.

Rõ ràng cao hơn Đông Hoàng Thái Nhất hơn một nghìn năm trăm vạn.

Dù Đông Hoàng Thái Nhất sở hữu Tiên Thiên Chí Bảo.

Chênh lệch giữa hắn và Thường Nga vẫn là hơn một nghìn năm trăm vạn.

Chênh lệch như vậy quả thực có chút lớn nhỉ?

Chênh lệch này thậm chí lớn đến mức có chút vượt xa tưởng tượng.

Lại so với Đông Hoàng Thái Nhất hạng 33 trong nháy mắt đã chênh lệch hơn một nghìn năm trăm vạn chiến lực.

Phải biết Kim Sí Đại Bàng hạng 61.

Chiến lực cũng chỉ có hơn một nghìn năm trăm vạn thôi.

Mà chênh lệch giữa Thường Nga và Đông Hoàng Thái Nhất trong nháy mắt đã đạt tới hơn một nghìn năm trăm vạn.

Điều này quả thực có chút vượt xa tưởng tượng.

Ngoài ra thông tin mà Đại Đạo văn tự tiết lộ, cũng là nguyên nhân khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc.

Bởi vì Thường Nga đã thực sự đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Hơn nữa còn được Yêu Yêu chỉ điểm trong Thiên Cơ Lâu.

Điều này đại biểu cho cái gì?

Chương 740

Điều này đại biểu cho việc Thường Nga này ở Thiên Cơ Lâu sống rất tốt.

Ít nhất là có người che chở.

Như vậy.

Thường Nga tuyệt đối được xem là một bước lên trời.

Thậm chí bước nhảy này đã vượt qua cả cha mẹ và thúc thúc của nàng.

“Xem ra Thường Nga này sớm muộn gì cũng sẽ có được kỳ ngộ thành Thánh nhỉ?

Lại có thể được Yêu Yêu chỉ điểm?” “Nói cũng đúng, Yêu Yêu là Bán bộ Đại Đạo Thánh nhân, tùy tay chỉ điểm Thường Nga một chút, tất nhiên có thể khiến Thường Nga đột phá mạnh mẽ.” “Lúc ở Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, Thường Nga này đã là cường giả có tên trên bảng rồi, hơn nữa thứ hạng trên Bảng Nhục Thân còn là ba mươi mấy.” “Nay Bảng Xếp Hạng Chiến Lực càng khoa trương, lại xếp hạng 32 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, mức độ tiến bộ của Thường Nga ở Thiên Cơ Lâu quả thực vượt xa tưởng tượng.” “Đây mới chỉ trong vài trăm năm ngắn ngủi, Thường Nga đã trở nên mạnh như vậy sao?

Nếu cho nàng thêm chút thời gian nữa thì còn đến đâu?” “Tại sao kỳ ngộ đều là của người khác nhỉ?” “Đúng vậy, tại sao chúng ta lại không thể có được những kỳ ngộ này?” Rất nhiều cường giả vào lúc này không khỏi ngưỡng mộ đến dậm chân đấm ngực.

Thật sự khiến bọn họ quá ngưỡng mộ.

Rõ ràng chỉ là Thường Nga cảnh giới Kim Tiên, ở Thiên Cơ Lâu chỉ trong hai ba trăm năm, đã trở thành cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Nếu bọn họ cũng có thể đến Thiên Cơ Lâu ở một thời gian, vậy bọn họ chẳng phải có thể trở nên mạnh hơn sao?

Thậm chí còn có thể nhân cơ hội này tiếp cận Tam Thất thánh nhân và Yêu Yêu thánh nhân.

Nghĩ đến đây, nội tâm bọn họ liền trở nên vô cùng nóng bỏng.

Chỉ là bọn họ lại không có được cơ duyên như vậy.

"Ai, không biết lần sau Thiên Cơ Lâu khi nào mới chiêu mộ người?" "Ta có một đứa con gái cũng rất nổi bật, lần sau Thiên Cơ Lâu chiêu mộ người, không biết con gái ta có thể được Tam Thất thánh nhân để mắt đến không." "Cút -------- con gái ngươi thế nào người khác không biết ta còn không biết sao?" "Chiều cao cùng lắm một mét rưỡi, cân nặng ít nhất cũng hơn ba trăm cân, mặt đầy tàn nhang, răng vàng khè, ai sẽ để mắt đến con gái ngươi?" "---------" Ngay sau đó hai vị cường giả này liền bắt đầu chửi nhau.

Tình huống như vậy tự nhiên là vô số.

Vô số cường giả ngưỡng mộ đến sắp nổ tung.

Tại sao kỳ ngộ đều là của người khác?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao.

Trong Oa Hoàng Cung, ánh mắt Nữ Oa lúc này cũng hơi ngưng lại.

Tiểu nha đầu Thường Nga này là cùng nàng vào Thiên Cơ Lâu.

Bọn họ cùng nhau chứng kiến thực lực của Thiên Cơ Lâu.

Thiên Cơ Lâu quả thực là một thế giới khác độc lập với thế giới Hồng Hoang.

Nồng độ linh khí bên trong quả thực là vượt xa tưởng tượng.

Sinh vật bên trong đều mạnh đến mức vượt xa tưởng tượng.

Dù chỉ là một con thỏ bên trong, đặt ở thế giới Hồng Hoang mà xem, đó cũng là cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh.

Các loại bảo vật linh căn bên trong tự nhiên cũng là vô số.

Bọn họ ở Thiên Cơ Lâu đã cùng nhau gặp được Tứ Đại Thần Hầu.

Cùng nhau gặp được Ca Tư Lạp, cùng nhau gặp được Ma Tổ La Hầu, cùng nhau gặp được Thú Hoàng Thần Nghịch.

Vị Tam Thất thánh nhân, Yêu Yêu thánh nhân, và Trường Không đạo nhân bọn họ đều đã tiếp xúc gần gũi.

Còn từng ăn mỹ thực do Trường Không đạo nhân tự tay làm.

Chỉ ăn một bữa cơm, đã khiến nhục thân của bọn họ đều được thăng hoa cực lớn.

Ngay cả Nữ Oa, một vị Thánh nhân cũng cảm thấy vô cùng thần kỳ.

Sau đó Nữ Oa lại vì nguyên nhân khó hiểu mà bị Thiên Cơ Lâu trục xuất.

Hơn nữa còn bị Trường Không đạo nhân sỉ nhục một trận.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Nữ Oa nương nương liền có chút sa sầm.

Thậm chí có chút sát ý không thể kìm nén được mà lộ ra.

Nhưng cuối cùng vẫn miễn cưỡng khống chế được cảm xúc của mình.

Ngẩng đầu nhìn thân ảnh Thường Nga.

Mới chỉ trong hai ba trăm năm ngắn ngủi.

Thực lực của Thường Nga đã trở nên lợi hại như vậy sao?

Nghĩ đến đã khiến người ta cảm thấy có chút kinh khủng.

Thậm chí có chút rợn tóc gáy.

Ngay cả Nữ Oa nương nương cũng vậy.

Trong số những người vào Thiên Cơ Lâu lúc đó.

Thường Nga có thể nói là yếu nhất.

Cũng có thể nói là không đáng chú ý nhất.

Nay đã trở nên mạnh như vậy sao?

Vậy thì mấy kẻ kia lại sẽ biến thành thế nào?

Nữ Oa thật sự có chút khó tin.

Thiên Cơ Lâu quả nhiên là nơi vô cùng thần kỳ.

Dù nàng đã từng vào đó.

Xem ra cũng chưa từng thật sự hiểu về Thiên Cơ Lâu.

Đó tuyệt đối là nơi thần kỳ nhất, bí ẩn nhất của thế giới Hồng Hoang.

Cũng là nơi có nhiều kỳ ngộ nhất của thế giới Hồng Hoang hiện nay.

Dù chỉ là một khúc gỗ mục, vào Thiên Cơ Lâu cũng có thể biến thành một linh căn.

Thiên Cơ Lâu chính là nơi thần kỳ như vậy.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Nữ Oa nương nương có chút sa sầm.

Nàng lại nghĩ đến người đàn ông trong Thiên Cơ Lâu.

Lại nghĩ đến người đàn ông đã sỉ nhục nàng trong Thiên Cơ Lâu.

Sắc mặt Nữ Oa trong nháy mắt đen như đáy nồi.

Dù nàng đã nhận được rất nhiều lợi ích từ Hồng Mông Tử Kim Bảng, dù nàng đã nhận được cơ duyên trở thành Đại Đạo Thánh nhân từ Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Nhưng hận ý đối với Trường Không đạo nhân chưa từng giảm bớt.

Nay hận ý đối với Trường Không đạo nhân càng ngày càng sâu.

Những gì người đàn ông đó đã làm với nàng, nàng tuyệt đối không thể tha thứ.

Ngay khi Nữ Oa nương nương đang suy nghĩ vẩn vơ.

Thân ảnh trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại Đạo văn tự cũng theo đó biến mất.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Luồng kim quang này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang đã phát ra từng tràng kinh hô.

Cuối cùng lại có cường giả mới xuất hiện sao?

Cường giả hạng 31 cuối cùng cũng sắp xuất hiện sao?

Trái tim của mọi người vào lúc này đều xao động.

Mọi người đều không rời mắt nhìn hư không.

Bọn họ muốn xem cường giả tiếp theo rốt cuộc là ai.

Hồi lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra một thân ảnh.

Thân ảnh này tuy có chút mơ hồ nhưng đã có thể thấy rõ ràng đây lại là một nữ tử.

Nhìn thấy nữ tử xuất hiện trên không trung, mọi người lại một phen kinh ngạc.

Bọn họ thực sự không ngờ lại là một nữ tử.

Vậy nữ tử đột nhiên xuất hiện này rốt cuộc là ai?

Hay là Tổ Vu Vu tộc Huyền Minh?

Chương 741

Phải biết rằng trong số các cường giả Vu tộc chưa lên bảng, Huyền Minh chính là một trong số đó.

Liệu có phải là Huyền Minh này không?

Nội tâm của mọi người đều tràn ngập sự tò mò vô biên.

Dù sao Huyền Minh cũng là người vào Thiên Cơ Lâu.

Thường Nga được Thiên Cơ Lâu bồi dưỡng.

Huyền Minh không có lý do gì lại không được Thiên Cơ Lâu bồi dưỡng.

Rất có khả năng người xuất hiện tiếp theo chính là Huyền Minh.

Vào lúc này, hơi thở của những đại năng Vu tộc đều trở nên nặng nề.

Toàn bộ sinh linh đều trở nên kích động.

Bọn họ suy đoán rất có khả năng cường giả tiếp theo chính là Huyền Minh.

Kim quang trên không trung cuối cùng cũng dần mờ đi.

Thay vào đó là một thân ảnh khác.

Nhìn rõ thân ảnh này, Vu tộc một phen than thở, bởi vì thân ảnh trên không trung không phải là Huyền Minh.

Nhưng các sinh linh khác đều một phen kinh hô.

Chỉ thấy thân ảnh trên không trung gần như có thể nói là tồn tại vô cùng diễm lệ.

Nổi bật nhất chính là làn da của nàng, quả thực là da thịt trắng hơn

tuyết, trong suốt như pha lê.

Nhìn kỹ, như một khối mỹ ngọc của trời đất.

Đôi mắt đó như một dòng suối trong.

Khi đưa mắt nhìn quanh, tự có một luồng khí tức ngọc nữ tỏa ra.

Mọi cử chỉ của nàng, đều mang một vẻ đẹp quyến rũ mê hồn.

Thậm chí có thể nói là cho người ta một cảm giác tự ti mặc cảm.

Chúng sinh lập tức xôn xao.

"Lại là nàng sao?" Mọi người đều lộ ra một vẻ mặt khó tin.

Đồng thời lại lộ ra vẻ bừng tỉnh.

Sao lại quên mất nữ tử này nhỉ?

Chỉ thấy thân ảnh xuất hiện trên không trung cũng là một nữ tử vô cùng xuất sắc.

Thậm chí không hề thua kém Thường Nga.

Nội tình của Thường Nga so với nữ tử này dường như còn nông cạn hơn không ít.

Nữ tử này không có thế lực của riêng mình, cũng không thuộc về bất kỳ phe nào.

Tuy khá có danh tiếng, nhưng lúc này chúng sinh Hồng Hoang lại quên mất nữ tử này.

Bởi vì nữ tử này không phải ai khác, chính là Cửu Thiên Huyền Nữ khá có mỹ danh trong cả thế giới Hồng Hoang.

Cảnh tượng lúc đó vẫn còn rõ mồn một.

Sau khi Tam Thất thánh nhân tuyên bố Thiên Cơ Lâu chiêu mộ người.

Rất nhiều cường giả đã đến đó.

Thậm chí cả ý chí của Hồng Quân Đạo Tổ cũng giáng lâm.

Vốn dĩ nên bắt đầu chọn người.

Nhưng Tam Thất thánh nhân lại cứ ở đó trì hoãn.

Chần chừ không bắt đầu chọn người.

Phải biết rằng rất nhiều cường giả của thế giới Hồng Hoang đều đang ở đó chờ đợi.

Vậy mà Tam Thất thánh nhân vẫn luôn ở đó chờ đợi.

Hồi lâu sau, khi Cửu Thiên Huyền Nữ này đến, Tam Thất thánh nhân mới bắt đầu chọn người.

Hơn nữa Tam Thất thánh nhân còn khá có thiện cảm với Cửu Thiên Huyền Nữ này.

Lúc đó không để ý lắm.

Nay cẩn thận nghĩ lại, Cửu Thiên Huyền Nữ này rõ ràng là quen biết với Tam Thất thánh nhân.

Thậm chí có thể nói bản thân Cửu Thiên Huyền Nữ cũng có duyên phận với Thiên Cơ Lâu.

Cửu Thiên Huyền Nữ không phải có duyên phận với Tam Thất thánh nhân, thì cũng là có duyên phận với Trường Không đạo nhân.

Lúc chọn người quả nhiên có một suất của Cửu Thiên Huyền Nữ.

Nay cẩn thận nghĩ lại, Cửu Thiên Huyền Nữ này tuyệt đối không hề đơn giản.

Nay Cửu Thiên Huyền Nữ này lại cũng lên bảng xếp hạng sao?

Hơn nữa thứ hạng của nàng còn trên cả Thường Nga.

Cũng có nghĩa là nàng tự nhiên cũng được Thiên Cơ Lâu coi trọng.

Thậm chí rất có khả năng mức độ coi trọng còn vượt qua Thường Nga.

Dù sao sự thật thắng hùng biện.

Chiến lực của Thường Nga chỉ xếp hạng 32 trên bảng xếp hạng.

Nhưng chiến lực của Cửu Thiên Huyền Nữ lại cao hơn Thường Nga một bậc.

Tuy chỉ là chênh lệch một bậc, nhưng có một số chuyện đã đủ để thấy rõ ràng minh bạch.

Cửu Thiên Huyền Nữ này ở Thiên Cơ Lâu tuyệt đối cũng được coi trọng.

Nếu không không thể nào tiến bộ nhanh như vậy.

Hơn nữa lúc công bố Bảng Nhục Thân, Cửu Thiên Huyền Nữ cũng là tồn tại có tên trên bảng.

Hơn nữa nhục thân của Cửu Thiên Huyền Nữ dường như còn tương đối mạnh mẽ.

Lúc đó trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, nàng xếp hạng 32.

Không chỉ cao hơn Thường Nga, mà còn cao hơn cả Minh Hà lão tổ, Phục Hy và những người khác không ít.

Nay Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, thứ hạng của Cửu Thiên Huyền Nữ quả nhiên cũng cao hơn Thường Nga.

Đương nhiên trong đó cũng có khả năng là vì nội tình của Thường Nga tương đối kém.

Nhưng sự xuất hiện của Cửu Thiên Huyền Nữ, cuối cùng vẫn khiến chúng sinh Hồng Hoang vô cùng chấn kinh.

“Cửu Thiên Huyền Nữ cũng lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực sao?

Thật là khiến người ta vô cùng ngưỡng mộ a -------" "Cửu Thiên Huyền Nữ ---------- nữ thần trong mộng của ta, nàng còn xinh đẹp hơn trước kia ---------" Lời này vừa nói ra lập tức khiến đông đảo đại năng gật đầu tán thành.

Cửu Thiên Huyền Nữ khác với những nữ tử khác.

Bởi vì nữ tử này không có thế lực riêng, hơn nữa còn thích đi một mình.

Điều này có nghĩa là nữ tử này tương đối gần gũi với dân chúng.

Hơn nữa dung mạo của nàng càng là một tồn tại không gì sánh bằng.

Người như vậy tự nhiên được chúng sinh Hồng Hoang hoan nghênh.

Cửu Thiên Huyền Nữ tuyệt đối là một trong những nữ tử được hoan nghênh nhất thế giới Hồng Hoang.

Tuy tính cách Huyền Nữ tương đối lạnh lùng, nhưng mỗi người đều khá thích nàng.

Vài trăm năm trước Cửu Thiên Huyền Nữ đã cực kỳ xinh đẹp.

Nay thời gian trôi qua, ba trăm năm đã trôi qua.

Cửu Thiên Huyền Nữ so với trước kia tự nhiên cũng trở nên xinh đẹp hơn.

Chỉ xét về dung mạo, gần như có thể nói là không có chút tì vết, so với Thường Nga cũng không hề thua kém.

Về khí chất, tính cách lạnh lùng của Cửu Thiên Huyền Nữ dường như càng có một loại khí tức cao cao tại thượng.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nhìn Cửu Thiên Huyền Nữ.

Ánh mắt cũng hơi ngưng lại.

Chương 742

Cảnh tượng lúc đó tuyệt đối còn rõ mồn một.

Cửu Thiên Huyền Nữ sau khi gặp Trường Không đạo nhân liền khóc.

Rất rõ ràng là đối với Trường Không đạo nhân nhớ mãi không quên.

Mà Trường Không đạo nhân sau khi gặp Cửu Thiên Huyền Nữ cũng hơi sững sờ.

Trong mắt lộ ra vẻ hoài niệm.

Hơn nữa hai người còn từng ôm nhau.

Điều này có ý nghĩa gì?

Điều này có nghĩa là Cửu Thiên Huyền Nữ và Trường Không đạo nhân là người quen cũ.

Vô số năm trước Cửu Thiên Huyền Nữ đã quen biết Trường Không đạo nhân.

Có lẽ chính là vì Trường Không đạo nhân.

Cửu Thiên Huyền Nữ ở thế giới Hồng Hoang mới có danh tiếng như vậy.

Cửu Thiên Huyền Nữ mới có thể hoàn toàn quật khởi.

Nhiều năm như vậy Cửu Thiên Huyền Nữ vẫn luôn lang thang ở thế giới Hồng Hoang, có lẽ cũng là để tìm kiếm Trường Không đạo nhân nhỉ?

Nghĩ đến đây, nội tâm Nữ Oa nương nương liền như kim châm, có chút nhói đau.

Nàng không thích tất cả phụ nữ bên cạnh người đàn ông đó.

Lúc này nhìn thân ảnh Cửu Thiên Huyền Nữ.

Trong mắt Nữ Oa nương nương đã tuôn ra sát ý vô cùng nồng đậm.

Cửu Thiên Huyền Nữ lúc này, trong nội tâm Nữ Oa nương nương đã bị phán tử hình.

Nếu có cơ hội có thể gặp lại Cửu Thiên Huyền Nữ, Nữ Oa nương nương tuyệt đối sẽ hạ sát thủ.

Bất cứ nữ tử nào vây quanh người đàn ông đó, Nữ Oa nương nương một người cũng không tha. ---------- Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang và Nữ Oa nương nương mỗi người một tâm tư.

Tử khí trên không trung bắt đầu lan tỏa.

Từng mảng lớn tử khí rủ xuống.

Cuối cùng hình thành một mảng lớn Đại Đạo văn tự trên không trung: ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng 31: Cửu Thiên Huyền Nữ.

Chuẩn Thánh đỉnh phong, vốn là một nữ tử bình thường, sau đó được đại năng thần bí chỉ điểm nên thực lực đột phá mạnh mẽ.

Được Tam Thất thánh nhân để mắt, cuối cùng vào Thiên Cơ Lâu.

Trong Thiên Cơ Lâu được Yêu Yêu chỉ điểm, thực lực tăng gấp bội, nhục thân cường hãn, pháp lực đạo hạnh cũng tương tự như vậy, vì thế được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Giá trị chiến lực là: 251.112.000!"] ["Phần thưởng cho Cửu Thiên Huyền Nữ, hạng 31 Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Luyện Thể

Đan.

Mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một bộ Ngọc Nữ Tố Tâm Kinh!"] Nhìn thấy Đại Đạo văn tự, chúng sinh Hồng Hoang một trận tán thưởng.

Bởi vì Cửu Thiên Huyền Nữ thật sự là phúc trạch sâu dày.

Đại Đạo văn tự nói rõ ràng minh bạch.

Cửu Thiên Huyền Nữ vốn chỉ là một sinh linh bình thường.

Sau đó được đại năng thần bí chỉ điểm mới trở thành cường giả.

Đại năng thần bí này không cần nói cũng đã rất rõ ràng.

Có lẽ là Trường Không đạo nhân nhỉ?

Mà Cửu Thiên Huyền Nữ những năm này vẫn luôn lang thang ở thế giới Hồng Hoang có lẽ cũng là để tìm kiếm Trường Không đạo nhân nhỉ?

Sau đó Thiên Cơ Lâu mở ra danh ngạch.

Cuối cùng cũng để Cửu Thiên Huyền Nữ có được danh ngạch này.

Hơn nữa ở Thiên Cơ Lâu còn được coi trọng tương đối.

Được Yêu Yêu chỉ điểm.

Thật sự khiến người bên cạnh ngưỡng mộ.

Người ta trước khi vào Thiên Cơ Lâu đã nhận được truyền thừa cực kỳ lợi hại.

Bản thân đã trở thành cường giả rất lợi hại.

Sau đó khi Bảng Nhục Thân công bố.

Lúc đó nhục thân của nàng đã xếp hạng 32 trên Bảng Nhục Thân.

Nay Bảng Xếp Hạng Tổng Hợp Thực Lực.

Cửu Thiên Huyền Nữ tự nhiên cũng có tên trên bảng.

Hơn nữa còn xếp ở vị trí cao như hạng 31.

Giống như Thường Nga, trực tiếp giẫm nát đông đảo cường giả dưới chân.

Cơ duyên như vậy quả thực khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Thế giới Hồng Hoang có được cơ duyên như vậy tổng cộng cũng không có mấy người nhỉ?

Không ngờ Cửu Thiên Huyền Nữ này lại là một trong số đó.

Ngoài ra Cửu Thiên Huyền Nữ còn có một tọa kỵ.

Tọa kỵ đó cũng là thần thú vô cùng lợi hại.

Trùng Minh Điểu xếp hạng 26 trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ, không phải là tọa kỵ của Cửu Thiên Huyền Nữ sao?

Nay xem ra, nội tình của Cửu Thiên Huyền Nữ này cũng tương đối hùng hậu.

Có thể xếp hạng cao như vậy trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực đủ để thấy Cửu Thiên Huyền Nữ này cũng không phải là nhân vật đơn giản.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc.

Thân ảnh vô cùng mỹ diễm trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại Đạo văn tự cũng đã biến mất.

Thay vào đó là một luồng thần quang khác.

Luồng kim quang đó xuất hiện sau đó liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt trên không trung.

Nhìn thấy luồng kim quang này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lập tức lại một phen xôn xao.

Cường giả hạng 30 cuối cùng cũng sắp xuất hiện sao?

Nội tâm của mọi người đều vô cùng kích động.

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang đã xếp đến mức này rồi.

Hiển nhiên đã đến cục diện gay cấn.

Cường giả hạng 30 sắp được tiết lộ.

Chúng sinh Hồng Hoang quá kích động.

Thậm chí có chút kích động đến luống cuống.

Có người thậm chí còn run rẩy toàn thân.

Cuối cùng cũng đến hạng 30 rồi sao?

Xếp hạng đến mức này đã sắp đạt đến cao trào rồi.

Thứ hạng của rất nhiều đại năng thế giới Hồng Hoang về cơ bản đều đã xếp xong.

Tiếp theo rất nhanh sẽ đến thứ hạng của Thánh nhân nhỉ?

Chiến lực giữa các Thánh nhân rốt cuộc ai mạnh ai yếu?

Đó mới là thật sự gay cấn.

Mọi người vừa nhìn chằm chằm kim quang trên không trung, vừa âm thầm suy nghĩ.

Hồi lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng mờ đi.

Cùng với kim quang mờ đi, thay vào đó là một thân ảnh vô cùng kinh diễm.

Rất nhiều cường giả Hồng Hoang định thần nhìn lại.

Chương 743

Quả nhiên phát hiện xuất hiện trên không trung lại là một nữ tử thiên kiều bá mị.

Chỉ thấy dung mạo của nữ tử này cực kỳ tú mỹ, nhìn chung cũng chỉ khoảng mười tám, mười chín, hai mươi tuổi.

Dung mạo hiển nhiên là vô cùng đoan trang tú lệ.

Một đôi mắt quả thực linh động đến cực điểm.

Một đôi mắt biết nói như những tinh linh tinh nghịch đáng yêu nhảy nhót không ngừng.

Dưới sự trợ giúp của đôi mắt xinh đẹp như vậy, cả người nữ tử này trông quả thực là mỹ diễm không thể tả.

Làn da trắng nõn như trứng gà mới bóc, trắng hồng trong suốt.

Làn da trắng hồng trong suốt cùng đôi môi hồng nhỏ nhắn trực tiếp hình thành một sự tương phản mạnh mẽ.

Ngoài ra trên khuôn mặt nhỏ bằng bàn tay đó còn có một đôi lúm đồng tiền, đôi lúm đồng tiền này cân đối phân tán ở hai bên má.

Mỗi khi nàng mỉm cười, đôi lúm đồng tiền này lại ẩn hiện trên khuôn mặt.

Quả thực là đáng yêu đến cực hạn.

Ngoài ra, sau lưng nàng còn có một mái tóc cực dài.

Mái tóc dài đến tận gót chân.

Mái tóc dài như vậy đang theo gió bay múa sau lưng nàng, lại toát ra một vẻ quyến rũ chết người.

Thân hình của nữ tử này cũng cực kỳ nổi bật.

Vòng eo thon, đôi chân dài, không gì không tôn lên khí chất tiên tử siêu phàm thoát tục của nàng.

Lúc này nữ tử này mặc một bộ váy trắng, trên váy còn thêu hoa văn hồ điệp màu tối.

Mái tóc cũng dùng tua rua hồ điệp nhẹ nhàng cài sau lưng.

Hình tượng này xuất hiện, trong nháy mắt liền có một luồng khí tức như gió xuân thổi qua trời đất Hồng Hoang.

Nhìn thấy nữ tử này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lại một phen kinh ngạc.

Thật sự khiến người ta không ngờ lại liên tiếp xuất hiện ba vị siêu cấp mỹ nữ.

Ba vị mỹ nữ này một người xinh đẹp hơn một người, một người nổi bật hơn một người.

Quả thực là kinh thế hãi tục.

Ba nữ tử này không chỉ mỹ diễm không thể tả mà còn thực lực cường hãn.

Ngay cả rất nhiều cường giả cũng bị ba vị nữ tử này nghiền ép dưới chân.

Quả thực khiến sắc mặt các cường giả không được tốt cho lắm.

Mà rất nhiều cường giả Vu tộc sau khi nhìn thấy thân ảnh này lập tức một phen kinh hô.

Bởi vì thân ảnh xuất hiện trên không trung không phải ai khác, chính là Huyền Minh trong Thập Nhị Tổ Vu?

Vu tộc tự nhiên có chút ngơ ngác.

“Sao vậy?

Tại sao xuất hiện không phải là bản thể của Huyền Minh?” “Đúng vậy, tại sao không phải là hình thái Titan của Huyền Minh?

Xuất hiện lại là hình người?” “Chẳng lẽ đạo thể của Huyền Minh mạnh hơn bản thể của nàng sao?” “Tại sao lại như vậy?

Rốt cuộc là sao?

Tại sao lại như vậy?” “Điểm mạnh thực sự của Vu tộc chính là hình thái Titan của Vu tộc, Vu tộc dưới hình thái Titan, sức mạnh nhục thân toàn khai, tuyệt đối là mạnh mẽ vượt xa tưởng tượng, nhưng tại sao Huyền Minh xuất hiện lại là đạo thể?” Điều này quả thực là phá vỡ tiền lệ của Vu tộc a -------- Không nói chúng sinh Hồng Hoang khó hiểu.

Ngay cả rất nhiều cường giả Vu tộc cũng vô cùng khó hiểu.

Dưới trạng thái này của Vu tộc, sức mạnh của nhục thân rõ ràng là khó có thể phát huy được.

Chỉ có khôi phục bản thể của mình, hình thành hình thái Titan, mới có thể thực sự khôi phục sức mạnh của mình.

Bất kể là Bảng Nhục Thân hay Bảng Xếp Hạng Thực Lực, Vu tộc xuất hiện đều là bản thể hình thái Thái Thản.

Dù sao đó mới là hình thái chí cường của Vu tộc, cũng là nền tảng để Vu tộc đứng vững ở Hồng Hoang.

Nhưng Huyền Minh rốt cuộc là chuyện gì đây?

Lúc công bố Bảng Nhục Thân, Huyền Minh xuất hiện cũng là hình thái Đạo thể.

Bây giờ công bố Bảng Xếp Hạng Tổng Hợp Thực Lực, xuất hiện lại cũng là hình thái Đạo thể.

Nghĩ lại thật sự có chút quỷ dị.

Trong đó tất nhiên có nguyên nhân thần bí nào đó, nếu không tuyệt đối không thể nào xuất hiện tình huống này.

Lúc công bố Bảng Nhục Thân, Huyền Minh tuyệt đối đã khiến chúng sinh kinh ngạc.

Bởi vì khi đó, Huyền Minh và Đế Giang hai người đồng loạt vượt qua Chuẩn Đề thánh nhân.

Hơn nữa, nhục thân của Huyền Minh còn vượt qua cả nhục thân của Đế Giang.

Chuyện này lúc đó đã trực tiếp gây ra một làn sóng trào phúng Chuẩn Đề thánh nhân của chúng sinh Hồng Hoang.

Là một siêu cấp cường giả đã thành thánh vô số năm, trên Bảng Nhục Thân lại thua cho một Vu tộc cỏn con.

Nhục thân Vu tộc tuy cũng rất mạnh mẽ, nhưng tổng hợp thực lực lại thua xa thánh nhân.

Sức mạnh mà Vu tộc nắm giữ cũng thua xa thánh lực.

Nhục thể của thánh nhân dưới sự gia trì của thánh lực, vượt qua nhục thân Vu tộc hiển nhiên là cực kỳ đơn giản.

Thế nhưng nhục thân của Chuẩn Đề thánh nhân lại cứ thế thua Đế Giang và Huyền Minh.

Điều này đã trực tiếp gây ra một trận trào phúng.

Lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang đã đoán rằng thực lực của Huyền Minh có lẽ đã mạnh đến mức đáng sợ.

Bây giờ xem ra quả nhiên là như vậy.

Huyền Minh xếp hạng thứ ba mươi trên Bảng Xếp Hạng Chiến

Lực.

Nghĩ lại quả thực có chút khiến người ta khó mà tưởng tượng.

Phải biết rằng, Đế Giang, vốn là người mạnh nhất Vu tộc, trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực cũng chỉ xếp hạng thứ ba mươi sáu mà thôi.

Bây giờ sự thật cuối cùng đã chứng minh.

Thực lực của Huyền Minh ở Thiên Cơ Lâu cũng đã tăng tiến vượt bậc.

Thậm chí có thể nói, chiến đấu lực của nàng đã vượt qua sự tưởng tượng của tất cả mọi người.

Trong truyền thuyết, bản thể của Huyền Minh là một con cự thú vô cùng hung tợn, toàn thân mọc đầy những gai xương khổng lồ.

Tương truyền bản thể của nàng trông vô cùng dữ tợn đáng sợ, thậm chí còn là một tồn tại cực kỳ xấu xí.

Thế nhưng bất kể là Bảng Nhục Thân hay Bảng Thực Lực, nàng xuất hiện đều là Đạo thể chứ không phải bản thể.

Trong đó tất nhiên có nguyên nhân không thể tưởng tượng nổi.

Vấn đề này tuyệt đối vượt xa sức tưởng tượng.

Không chỉ chúng sinh Hồng Hoang bối rối không hiểu, mà ngay cả các cường giả Vu tộc cũng thắc mắc.

“Chuyện gì vậy?

Tại sao tiểu muội hiển hóa ra lại không phải là bản thể?” Tổ vu Thiên Ngô lên tiếng hỏi.

Thiên Ngô và Huyền Minh có mối quan hệ khá tốt.

Bởi vì Thiên Ngô có một người em gái song sinh, chính là Đại vu

Cửu Phượng.

Dưới sự chủ trì của Thiên Ngô, em gái hắn là Cửu Phượng đã bái Huyền Minh làm sư phụ.

Quan hệ giữa hai người cũng rất thân thiết.

Vì bộ lạc của Thiên Ngô và bộ lạc của Huyền Minh vốn dĩ ở rất gần nhau, cho nên quan hệ của họ đặc biệt thân cận.

Bây giờ Huyền Minh hai lần đều xuất hiện dưới hình thái Đạo thể, quả thực đã thu hút sự chú ý của hắn.

Nghe hắn hỏi, những người khác cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Ngay cả Đế Giang cũng lộ vẻ nghi hoặc.

Bởi vì ngay cả hắn cũng không hiểu rốt cuộc là chuyện gì.

Thực lực của Thập Nhị Tổ Vu vốn cũng có cao có thấp.

Nguyên bản thực lực của Huyền Minh không được tốt lắm, gần như có thể nói là kẻ đội sổ trong Thập Nhị Tổ Vu.

Chương 744

Thế nhưng bây giờ đã khác xưa.

Thực lực của nàng lại nhảy vọt vượt qua cả Đế Giang, quả thực có chút khó tin.

Ngay lúc các cường giả Vu tộc còn đang nghi hoặc không hiểu, trên Thiên Đình, sắc mặt Yêu đế Đế Tuấn có chút lạnh đi.

Bởi vì chuyện này thật sự nằm ngoài dự liệu của hắn.

Hắn tuy đoán rằng Huyền Minh đã nhận được rất nhiều lợi ích ở Thiên Cơ Lâu, nhưng không ngờ thực lực của Huyền Minh lại tiến bộ nhanh đến vậy, lại xếp hạng thứ ba mươi trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Điều này đối với Yêu tộc tuyệt đối là họa chứ không phải phúc.

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng trong bảng xếp hạng lần này, Yêu tộc sẽ chiếm thế thượng phong.

Đầu tiên, xét về số người lên bảng, Yêu tộc đông hơn một chút.

Ngoài ra, thứ hạng của Phục Hy và Côn Bằng có thể nói là cực kỳ gần với Đế Giang.

Thứ hạng của Yêu đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất còn vượt qua cả Đế Giang.

Như vậy, Yêu tộc quả thực đã chiếm tiên cơ.

Thế nhưng Huyền Minh lại đột ngột xuất hiện, trực tiếp xếp hạng thứ ba mươi trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang.

Thứ hạng này đã vượt qua tất cả mọi người của Yêu tộc.

Nói cách khác, trong lần xếp hạng này, người mạnh nhất của hai

tộc Vu-Yêu lại chính là Huyền Minh.

So sánh như vậy, Yêu tộc vẫn không chiếm được thế thượng phong, thậm chí còn có phần lép vế.

Bởi vì số người lên bảng của Vu tộc tuy ít hơn một chút, nhưng thứ hạng của họ lại đều tương đối cao.

Chuyện này đối với Yêu tộc chẳng phải là rất khó coi sao?

Đây cũng là nguyên nhân khiến sắc mặt Yêu đế Đế Tuấn đen lại.

Đồng thời, hắn cũng có chút nghi hoặc không hiểu.

Thủ đoạn của Vu tộc về cơ bản đều nằm ở bản thể.

Thế nhưng Huyền Minh trên không trung lại không phải là bản thể của nàng, mà là Đạo thể do Huyền Minh diễn hóa ra.

Điều này có nghĩa là hình thái Đạo thể của Huyền Minh mạnh hơn rất nhiều so với bản thể của nàng.

Chắc chắn là nàng đã nhận được thần thông kinh người nào đó trong Thiên Cơ Lâu mới dẫn đến kết quả này.

Tiếp theo, bọn họ chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến, xem thử rốt cuộc Huyền Minh đã nhận được thần thông gì.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đều đang thắc mắc, trên không trung, Đại đạo văn tự cuối cùng cũng xuất hiện.

Tất cả mọi người đều dán chặt mắt nhìn lên: ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng ba mươi: Vu tộc Huyền Minh.

Là Vũ chi Tổ vu trong Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, bản thể là cự thú hung tợn, thân mọc vô tận gai xương, nắm giữ Vũ chi pháp tắc vô song.

Sau khi tiến vào Thiên Cơ Lâu, được Yêu Yêu chỉ điểm, thực lực

tăng tiến vượt bậc, đồng thời nhận được ân tứ của Yêu Yêu, Nguyên Thần vốn đã rách nát không chịu nổi đã được tu bổ hoàn chỉnh.

Do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Trị số chiến lực: Hai trăm bảy mươi bảy triệu bảy trăm bảy mươi bảy vạn!"] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, phần thưởng cho hạng ba mươi Huyền Minh: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng chi khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một viên Dưỡng Thần Đan!"] Nhìn thấy dòng Đại đạo văn tự này, tất cả mọi người đều xôn xao.

Chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này, tựa như một nồi nước sôi, triệt để sôi trào.

Bọn họ thực sự không ngờ lại có chuyện như vậy xảy ra.

Họ đã thấy gì?

Đại đạo văn tự nói rất rõ ràng, rành mạch.

Huyền Minh nhận được ân tứ của Yêu Yêu.

Nguyên Thần vốn đã rách nát không chịu nổi đã được Yêu Yêu tu bổ.

Đây cũng là lý do tại sao khi Huyền Minh lên bảng, xuất hiện lại là Đạo thể chứ không phải bản thể.

Điều này rõ ràng là một bước nhảy vọt về chất.

Sau khi Nguyên Thần của Huyền Minh được tu bổ hoàn tất, thần thông bản thể cùng sức mạnh Đạo thể cũng có thể thi triển.

Đồng thời, Nguyên Thần của Huyền Minh được phục hồi, cũng có nghĩa là Huyền Minh có thể tu luyện đạo pháp.

Nghĩ thôi cũng thấy có chút đáng sợ.

Một Vu tộc có thể tu luyện đạo pháp.

Đây là thực lực biến thái đến mức nào?

Thực lực của một Vu tộc như vậy lại có thể đạt tới tầng thứ nào?

Tất cả mọi người đều có chút rùng mình, thậm chí không dám tưởng tượng.

Nhục thân của Vu tộc vốn đã vô cùng mạnh mẽ.

Điều kìm hãm họ chính là việc Vu tộc không có Nguyên Thần.

Ngay cả Thập Nhị Tổ Vu mạnh nhất cũng chỉ sở hữu Nguyên Thần rách nát không chịu nổi mà thôi.

Rất rõ ràng, Nguyên Thần như vậy không thể thi triển đạo pháp.

Thế nhưng dù vậy, Vu tộc vẫn có thể dựa vào sức mạnh nhục thân để đối chọi với Yêu tộc, thậm chí nhiều lúc còn chiếm thế thượng phong.

Nếu không phải Yêu tộc có Nữ Oa nương nương âm thầm chống lưng, có lẽ Yêu tộc đã sớm bại trận nhiều lần.

Nhưng bây giờ, Vu tộc dường như đã có cách giải quyết vấn đề này.

Huyền Minh lại có được thủ đoạn thần bí, sau đó tu bổ Nguyên Thần rách nát của nàng.

Nếu Huyền Minh có thể tu bổ Nguyên Thần, vậy thì các Tổ vu khác có thể tu bổ Nguyên Thần được không?

Nếu thật sự như vậy, e rằng thực lực của tất cả Thập Nhị Tổ Vu sẽ lập tức vượt qua Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu đế Đế Tuấn.

Nhất thời, Vu tộc bùng lên một trận hoan hô kinh thiên động địa, trong tiếng hoan hô còn xen lẫn vô tận tiếng gầm giận dữ.

Vu tộc dường như thật sự đã có khả năng bùng nổ thực lực.

Nếu phương pháp này thật sự có thể phổ biến, vậy thì Vu tộc chắc chắn có thể chiếm tiên cơ trong ba tộc Vu, Yêu, Nhân.

Nghĩ đến khả năng này, bọn họ tự nhiên bùng nổ tiếng reo hò kinh thiên động địa.

Ngay cả Đế Giang cũng thoáng lộ ra vẻ kích động.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn thở dài một hơi.

"Chỉ e chuyện này cũng không quá dễ dàng." "Coi như phương pháp này thật sự có thể phổ biến, Yêu tộc và Nhân tộc cũng sẽ không dễ dàng để Vu tộc chúng ta phổ biến." "Biết đâu cục diện Vu-Yêu hai tộc liên hợp chống lại Nhân tộc sẽ lập tức biến thành Nhân-Yêu hai tộc liên hợp đối phó Vu tộc." Lời này của Đế Giang vừa nói ra, sắc mặt các Tổ vu khác lập tức biến đổi.

Lời này tuyệt đối không phải nói bừa, mà tuyệt đối có khả năng này.

Thế giới Hồng Hoang từ hai thế lực tranh bá ban đầu đã biến thành cục diện tam quốc đỉnh lập.

Nhưng ba tộc này dường như cũng không hề cân bằng.

Hai tộc Vu-Yêu vốn là kẻ thù sinh tử, gần đây dường như lại đi lại khá gần gũi.

Hiển nhiên là do bị tốc độ quật khởi của Nhân tộc dọa sợ.

Mà nếu Vu tộc thật sự nắm giữ phương pháp tu bổ Nguyên Thần, đừng nói là hai tộc Nhân-Yêu, e rằng các vị thánh nhân vào khoảnh khắc này cũng sẽ bị dọa sợ.

Dù sao bản thân Vu tộc đã mạnh đến mức không có giới hạn.

Chỉ xét về cường độ nhục thân, Không gian Tổ vu Đế Giang và Vũ

chi Tổ vu Huyền Minh trên Bảng Nhục Thân còn mạnh hơn Chuẩn Đề thánh nhân rất nhiều.

Lúc đó đã trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh rớt cả cằm.

Bây giờ nếu thật sự để Huyền Minh nắm giữ thủ đoạn phục hồi Nguyên Thần, thực lực của Vu tộc tuyệt đối sẽ tăng tiến vượt bậc.

Đến lúc đó, Vu tộc ngược lại có khả năng trở thành một trong những chủng tộc mạnh nhất trong ba tộc Hồng Hoang.

Dù sao nếu thật sự có thủ đoạn như vậy, mỗi một cường giả Vu tộc ở Hồng Hoang đều là một Bàn Cổ thu nhỏ.

Vậy thì mối đe dọa này quá lớn rồi.

Đến lúc đó, lại do Thập Nhị Tổ Vu tạo thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, hư ảnh Bàn Cổ diễn hóa ra thậm chí sẽ có thực lực thật sự của Bàn Cổ.

Nếu thật sự đến lúc đó, rất nhiều thánh nhân trong thế giới Hồng Hoang cũng sẽ bị đe dọa cực lớn.

Dù sao Bàn Cổ chết đi sống lại, bất kể là ai cũng không muốn nhìn thấy cảnh tượng đó.

Thậm chí ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không muốn nhìn thấy cảnh tượng này.

Nhất thời, sắc mặt của vô số cường giả đều trở nên vô cùng khó coi.

Ai cũng không ngờ Vu tộc vốn đã đến hồi suy tàn lại giở ra trò yêu ma quỷ quái như vậy.

Chương 745

Nhất thời, nhiều người không khỏi bắt đầu trách móc Thiên Cơ Lâu.

Thiên Cơ Lâu chọn người thì cứ chọn, chọn người Vu tộc làm gì?

Coi như chọn người Vu tộc, cũng đừng truyền thụ pháp môn tu bổ Nguyên Thần cho Vu tộc chứ?

Thiên Cơ Lâu cũng quá hào phóng rồi đi?

Ngay cả pháp môn tu bổ Nguyên Thần cho Vu tộc cũng truyền thừa xuống.

Thực sự khiến chúng sinh Hồng Hoang hoang mang lo sợ.

Hậu Thổ thánh nhân sau khi thành thánh đã có được pháp môn tu bổ Nguyên Thần.

Bây giờ Huyền Minh chưa thành thánh cũng có được pháp môn tu bổ Nguyên Thần.

Lần này khiến chúng sinh Hồng Hoang ngồi không yên.

Thậm chí còn khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy có chút tức giận.

Trong Thiên Đình, sắc mặt Yêu đế Đế Tuấn lúc này trở nên cực kỳ khó coi.

Chiến đấu lực của Huyền Minh xếp trên hắn, hắn cũng không cảm thấy khó chịu đến vậy.

Nhưng Huyền Minh nắm giữ pháp môn tu bổ Nguyên Thần tàn khuyết, điều này khiến Yêu đế Đế Tuấn trở nên cực kỳ khó chịu.

Nếu phương pháp này thật sự có thể lưu truyền rộng rãi, tất cả

các Tổ vu của Vu tộc đều có thể tu luyện, vậy thực lực của Vu tộc chẳng phải thật sự sẽ tăng tiến vượt bậc sao?

Vậy chẳng phải tất cả Thập Nhị Tổ Vu đều có thể sánh ngang với hắn sao?

Đến lúc đó, Yêu tộc lấy gì để đối kháng Vu tộc?

Lúc này, sắc mặt hắn âm trầm, ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn chằm chằm vào hư không.

Toàn thân toát ra khí tức hung ác.

Yêu hậu Hi Hòa đứng bên cạnh hắn, cảm nhận được khí tức trên người phu quân, cũng có chút đồng cảm.

Phu quân đang lo lắng điều gì, nàng tự nhiên biết rõ.

Cũng hiểu rõ.

Nếu Vu tộc thật sự có được thủ đoạn như vậy, e rằng thế giới Hồng Hoang sẽ càng thêm hỗn loạn. ---------- Cùng lúc đó, Đông Hoàng Thái Nhất đang bay nhanh trên không cũng dừng lại.

Hắn dừng lại, im lặng nhìn hư không, trong mắt lộ ra vẻ lo lắng sâu sắc.

Bây giờ Yêu tộc đã nguy trong sớm tối, phong vũ phiêu diêu.

Anh em hai người bọn họ cũng đã có rạn nứt.

Bây giờ, Huyền Minh của Vu tộc lại nắm giữ pháp môn tu bổ Nguyên Thần.

Điều này đối với Yêu tộc tuyệt đối sẽ là một đòn đả kích nặng nề.

Xem ra chuyến đi Vu tộc lần này thật sự phải hết sức cẩn thận.

Không biết tình hình của Vu tộc lúc này rốt cuộc ra sao?

Hai tộc Vu-Yêu bây giờ đều đã có cảm giác suy tàn.

Khí vận của hai tộc bọn họ đang trôi đi với tốc độ cực nhanh.

Nếu hai tộc Vu-Yêu thật sự có thể đạt được thỏa thuận hợp tác, miễn cưỡng còn có thể chống cự một phen.

Nếu hai tộc vẫn chia rẽ, tự mình chiến đấu, vậy thì hy vọng quật khởi phục hưng sẽ trở nên càng thêm gian nan, thậm chí rất có khả năng là lực bất tòng tâm.

Dù sao Chuẩn Đề thánh nhân đã coi hai tộc Vu-Yêu như quân cờ.

Mà bên cạnh lại có Nhân tộc mới quật khởi đang lăm le.

Một khi xử lý không tốt, e rằng thật sự sẽ có nguy cơ diệt vong.

Đông Hoàng Thái Nhất hít sâu một hơi, sau đó lại một lần nữa bay về phía Vu tộc.

Chuyến đi Vu tộc lần này, về cơ bản có thể nói là một mình xông vào hang rồng ổ cọp, không có gì khác biệt.

Phải biết trong vô số năm chinh chiến giữa hai tộc Vu-Yêu, hắn đã giết quá nhiều người Vu tộc.

Nếu Vu tộc không có ý tốt, e rằng dù hắn có Hỗn Độn Chung cũng rất khó thoát thân.

Mà lúc này, Vu tộc cũng đang kích động khôn nguôi.

Tất cả các Tổ vu vào khoảnh khắc này đều đột ngột đứng dậy, nhìn chằm chằm vào Huyền Minh trên không trung.

Ai cũng không ngờ, Huyền Minh lại nắm giữ phương pháp phục hồi Nguyên Thần.

Nếu phương pháp này bọn họ đều có thể sử dụng, vậy thì thực lực của mỗi người bọn họ đều sẽ được tăng tiến vượt bậc.

Đến lúc đó, đối mặt với Yêu tộc cũng được, Nhân tộc cũng hay,

tất nhiên sẽ có thêm nhiều nội tình, cũng sẽ cứng rắn hơn rất nhiều.

Ai cũng không ngờ Huyền Minh đi Thiên Cơ Lâu chỉ hai ba trăm năm, lại mang về cho bọn họ lợi ích lớn như vậy.

Mà trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương lúc này cũng có chút trợn mắt há mồm.

Lúc đó mấy người bọn họ cùng nhau đến Thiên Cơ Lâu.

Tổng cộng có năm người, dẫn đầu là nàng và Hậu Thổ.

Không ngờ người cuối cùng nhận được lợi ích lớn nhất lại là Huyền Minh.

Nữ tử này quả thật phúc duyên sâu dày.

Ngay cả Nữ Oa nương nương cũng không ngờ rằng, Nguyên Thần của Huyền Minh đã được phục hồi.

Vậy thì tương lai tuyệt đối là không thể lường được, thậm chí có thể nói là tiền đồ một mảnh sáng lạn.

Cho dù nói Huyền Minh có thể dựa vào đó mà thành thánh, cũng có cơ hội nhất định.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Nữ Oa nương nương càng đen lại.

Thiên Cơ Lâu thật sự quá đáng ghét.

Rõ ràng có nhiều nội tình như vậy, rõ ràng có thực lực như vậy, lại cứ thế coi thường nàng.

Tên Trường Không đạo nhân đáng chết đó còn làm nhục nàng một phen.

Thật sự khiến nàng có chút tức giận.

Rất lâu sau, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự cũng theo đó biến mất.

Còn chưa kịp để chúng sinh Hồng Hoang thở dốc, trên không trung lại xuất hiện một đạo kim quang khác.

Lần này kim quang xuất hiện trên không trung có quy mô cực kỳ lớn, thậm chí lan tỏa ra gần nửa bầu trời.

Kim quang sau khi xuất hiện trên không trung, liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Tất cả mọi người đều trợn mắt há mồm, nhìn chằm chằm vào hư không.

Một lát sau, bọn họ cuối cùng cũng phản ứng lại.

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang đến giai đoạn này đã đến mức gay cấn, cũng đã đến khúc dạo đầu của cao trào.

Bây giờ đã là top ba mươi Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Cường giả xuất hiện thực lực tự nhiên càng ngày càng mạnh, quy mô tự nhiên cũng càng ngày càng lớn.

Thậm chí quy mô của kim quang vô biên kia cũng cực kỳ to lớn.

Ngoài ra còn có những thiên địa dị tượng khác.

Vô số đóa Đại đạo liên hoa từ hư không sâu thẳm bỗng nhiên nở rộ.

Lại có nhiều tường vân, cuồn cuộn trong hư không, cuối cùng biến thành các loại điềm lành kỳ lạ.

Thấy cảnh tượng vô thượng này, tất cả mọi người đều căng mắt quan sát kỹ.

Bọn họ muốn xem thử rốt cuộc là cường giả nào.

Huyền Minh của Vu tộc đã đủ biến thái rồi.

Không chỉ thực lực của bản thân được tăng tiến vượt bậc, mà còn

tu bổ thành công Nguyên Thần vỡ nát của mình.

Dù vậy, nàng vẫn chỉ xếp hạng thứ ba mươi.

Vậy cường giả hạng hai mươi chín, rốt cuộc có gì đặc biệt?

Rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Chương 746

Lòng hiếu kỳ của tất cả mọi người vào khoảnh khắc này đều đã bị khơi dậy.

Bọn họ thực sự không thể tưởng tượng được còn có cường giả nào có thể xếp trên Huyền Minh, trừ phi là thánh nhân.

Nhưng thánh nhân hình như cũng không có nhiều vị như vậy.

Vậy thì tiếp theo, bọn họ sẽ xem thử rốt cuộc là cường giả nào.

Kim quang trên không trung diễn hóa rất lâu, cuối cùng cũng có một thân ảnh vô cùng to lớn xuất hiện.

Nhưng thân ảnh này trong kim quang nồng đậm, vẫn chưa nhìn rõ.

Lại qua một lúc lâu, kim quang trên không trung cuối cùng cũng dần dần mờ đi.

Bọn họ mới cuối cùng có thể nhìn rõ.

Chỉ thấy xuất hiện trên không trung là một con siêu cấp cự thú che trời lấp đất.

Con cự thú này xuất hiện, trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang vô cùng chấn động, thậm chí chấn động đến mức không thể tả.

Bởi vì đó là một con tuyệt thế hung thú vô song.

Chỉ thấy thân thể con hung thú này vô cùng to lớn mênh mông, thân thể khổng lồ trực tiếp khiến bầu trời cũng cảm thấy có chút chật chội.

Toàn thân con hung thú này đều được bao phủ bởi cơ bắp cực kỳ hùng tráng.

Nhìn đến đây, nhiều người đều bị kinh hãi đến tê cả da đầu.

Nhìn kỹ lại mới phát hiện đây là một con siêu cấp hung hầu, thậm chí có thể nói là một con siêu cấp hung vượn.

Hung vượn trên không trung, vô cùng hùng tráng.

Toàn thân đều được bao phủ bởi cơ bắp cực kỳ cuồn cuộn, đặc biệt là hai khối cơ ngực siêu cấp khổng lồ.

Chúng lớn đến mức có chút vượt quá sức tưởng tượng, thậm chí còn có vẻ hơi đột ngột.

Dưới hai khối cơ ngực khổng lồ đó, là tám khối cơ bụng vô cùng hoàn mỹ, mỗi khối đều dày cộm vô cùng.

Thân hình như vậy, phảng phất như muốn đồ sát ức vạn sinh linh Hồng Hoang!

Dù sao thân hình như vậy gần như là thân hình hoàn mỹ mà nam tính Hồng Hoang theo đuổi.

Không ngờ bây giờ lại xuất hiện trên người một con hung hầu, thật sự khiến người ta dở khóc dở cười.

Hai cánh tay của con tuyệt thế hung hầu này lại càng to lớn.

Nhìn kỹ, tựa như cánh tay kỳ lân, trông vô cùng to lớn vạm vỡ.

Đây quả thật là một con siêu cấp kim cương họa loạn thương sinh!

Nhìn thấy con siêu cấp hung thú này, tất cả mọi người đều chưa kịp phản ứng.

"Đây là..." "Đây là yêu hầu ở đâu vậy?

Yêu tộc hình như không có yêu hầu như thế này?" Theo câu hỏi của người này, những người bên cạnh cuối cùng cũng phản ứng lại.

"Đây chẳng phải là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Thông Tí Viên

Hầu sao?" Nghe thấy giọng nói lớn này, tất cả mọi người đều hơi sững sờ, sau đó liền thật sự nhớ ra chuyện này.

Hỗn Thế Tứ Hầu không phải là sinh linh đơn giản.

Lúc đó, bốn con khỉ này trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ xếp hạng thứ mười một, một vị trí rất cao.

Vị trí này có thể nói là khá cao rồi.

Bởi vì những sinh vật xếp trước bốn con khỉ này đều có thực lực cấp thánh nhân.

Nói cách khác, bốn con khỉ này chính là ngưỡng cửa của cấp thánh nhân.

Hạng mười một trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ chính là bốn con khỉ này.

Hạng mười, chính là chiến lực thánh nhân Ca Tư Lạp.

Phía trước nữa lần lượt là Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước, Thú Hoàng Thần Nghịch, thần thú Thảo Nê Mã, Công Phu Hùng Miêu, Đại Đạo Chi Thư, những chiến đấu lực cấp thánh như vậy.

Nói cách khác, chỉ có chiến đấu lực cấp thánh mới có thể xếp trước bốn con khỉ này.

Sau đó lại công bố Bảng Thần Thông, phơi bày ra thần thông tu luyện của bốn con khỉ này.

Bốn con khỉ này tu luyện là Đấu Chiến Thần Pháp, xếp hạng thứ bốn mươi lăm trên Bảng Thần Thông Hồng Hoang.

Nghĩ lại thôi cũng khiến người ta có chút kinh ngạc.

Thần thông tu luyện của khỉ đã vượt qua tuyệt đại bộ phận thần thông của Hồng Hoang.

Tình huống này tự nhiên khiến người ta vô cùng kinh ngạc, thậm chí vượt qua sự tưởng tượng của tất cả mọi người.

Bây giờ Bảng Thực Lực được công bố, bốn con khỉ này quả nhiên mạnh đến mức biến thái, lại trực tiếp xuất hiện trước các cường giả đỉnh tiêm của hai tộc Vu-Yêu, thậm chí có thể nói là trực tiếp thể hiện tư thái nghiền ép.

Lúc công bố Bảng Thần Thông, Đại đạo văn tự giải thích, chiến đấu lực đỉnh phong của Đấu Chiến Thánh Pháp sở hữu chiến lực cấp thánh nhân.

Nói cách khác, con khỉ trên không trung này, khi bùng nổ trạng thái mạnh nhất, sẽ sở hữu lực công kích cấp thánh nhân.

Điều này có chút đáng sợ rồi.

Rõ ràng không phải cấp thánh nhân, nhưng trạng thái đỉnh phong lại có thể bùng nổ chiến đấu lực cấp thánh nhân.

Chẳng trách có thể vượt qua tất cả các cường giả.

Nói cách khác, bốn con khỉ này thực chất chính là ranh giới phân chia giữa dưới thánh nhân và trên thánh nhân trong thế giới Hồng Hoang.

Bốn con khỉ này không phải cấp thánh nhân, nhưng lại có thể miễn cưỡng bùng nổ lực công kích thánh nhân.

Bốn con khỉ này chính là ranh giới.

Chỉ cần không bằng bốn con khỉ này, thì vĩnh viễn không thể tiến tới cấp thánh nhân.

Muốn tiến tới cấp thánh nhân, phải vượt qua bốn con khỉ này trước.

Bốn con khỉ này đã là ranh giới.

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại một trận xì xào.

"Thật không ngờ xuất hiện trên bảng lại là Thông Tí Viên Hầu." "Hỗn Thế Tứ Hầu, rất rõ ràng là có bốn con khỉ." "Mà trước mắt xuất hiện là Thông Tí Viên Hầu." "Nói cách khác, thực lực của Thông Tí Viên Hầu là yếu nhất trong Hỗn Thế Tứ Hầu sao?" Vị cường giả này đưa ra quan điểm này, tự nhiên lại gây ra sự đồng cảm của chúng sinh Hồng Hoang.

Cách nói này tự nhiên là tương đối chính xác.

Bởi vì chiến đấu lực của Hỗn Thế Tứ Hầu dù có gần nhau đến đâu, cũng có cao có thấp, có mạnh có yếu.

Giống như Tây Vương Mẫu và Nhiên Đăng đạo nhân là cùng một đạo lý.

Chiến đấu lực của Tây Vương Mẫu là ba mươi sáu triệu.

Mà chiến đấu lực của Nhiên Đăng đạo nhân là ba mươi sáu triệu lẻ một vạn.

Chiến đấu lực của hai người tổng cộng cũng chỉ chênh lệch một vạn.

Chênh lệch này gần như là không có.

Nhưng vẫn có thể phân cao thấp.

Hỗn Thế Tứ Hầu có lẽ cũng có tình huống tương tự.

Bốn con khỉ chắc chắn cũng có cao có thấp.

Vậy thì trong bốn con khỉ này, người lên bảng đầu tiên chính là Thông Tí Viên Hầu.

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kích động.

Chuyện như vậy tự nhiên có thể khơi dậy lòng hiếu kỳ vô biên của con người.

Bọn họ muốn biết thứ hạng của Hỗn Thế Tứ Hầu rốt cuộc là như thế nào.

Mà lúc này trong Nữ Oa Cung, Nữ Oa lại lộ vẻ kinh ngạc.

Bởi vì thực lực của Thông Tí Viên Hầu, nàng đã tận mắt chứng kiến.

Lúc bọn họ lần đầu tiên tiến vào Thiên Cơ Lâu, liền nhìn thấy con khỉ này.

Lúc đó con khỉ này đang đối đầu với Ca Tư Lạp.

Theo lời của Tam Thất, hai con tuyệt thế hung thú này đã rất lâu không gặp nhau.

Bây giờ gặp lại, tự nhiên đã khơi dậy tính hiếu chiến của Thông Tí Viên Hầu.

Thông Tí Viên Hầu muốn khiêu chiến Ca Tư Lạp, thế là liền triển khai một trận đại chiến kinh thiên động địa với Ca Tư Lạp.

Chỉ xét về khí thế, khí thế của Thông Tí Viên Hầu không hề yếu hơn Ca Tư Lạp.

Sau đó, hai con tuyệt thế hung thú liền triển khai trận chiến đấu tay đôi kinh thiên động địa.

Lúc đó, trận đối đầu của hai con tuyệt thế hung thú này khiến nàng xem say sưa.

Chương 747

Cuộc đối đầu cấp hung thú như vậy ở thế giới Hồng Hoang hiển nhiên là rất khó thấy, thậm chí có thể nói là vạn cổ khó nghe.

Ngay cả Nữ Oa nương nương khi xem trận đại chiến này cũng được mở rộng tầm mắt.

Sau đó, sự thật chứng minh Thông Tí Viên Hầu tuy uy lực vô cùng, nhưng so với Ca Tư Lạp cấp thánh thú vẫn không địch lại.

Cuối cùng, trận chiến kết thúc với thất bại của Thông Tí Viên Hầu.

Nhưng trận đại chiến đó vẫn khiến Nữ Oa nương nương xem rất thích thú.

Không ngờ trăm năm sau lại gặp lại con tuyệt thế hung thú đó theo cách này.

Hơn nữa, Thông Tí Viên Hầu đó trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang còn xếp hạng thứ hai mươi chín.

Nói cách khác, một con súc sinh tùy tiện trong Thiên Cơ Lâu, trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực cũng chiếm giữ một vị trí khá cao.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Nữ Oa nương nương trở nên có chút khó coi.

Nội tình của Thiên Cơ Lâu sâu như vậy, nàng lấy thủ đoạn gì để báo thù người đàn ông đó đây?

E rằng ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng là si tâm vọng tưởng.

Nữ Oa nương nương càng nghĩ, sắc mặt càng đen.

Cuối cùng, từng trận hắc khí mờ mờ ảo ảo từ trên người Nữ Oa

nương nương lan tỏa ra.

Đây là dấu hiệu nhập ma của Nữ Oa nương nương.

Trong các thánh nhân Hồng Hoang hiện tại, Chuẩn Đề thánh nhân dường như cũng có dấu hiệu nhập ma.

Nhưng bên cạnh Chuẩn Đề thánh nhân có Tiếp Dẫn thánh nhân.

Thời khắc mấu chốt, Tiếp Dẫn thánh nhân sẽ giúp đỡ Chuẩn Đề thánh nhân một tay.

Vì vậy, Chuẩn Đề thánh nhân đến nay vẫn chưa có gì đáng ngại.

Nhưng Nữ Oa nương nương dường như đã có dấu hiệu nhập ma, hắc khí toàn thân cũng ngày càng dày đặc.

Phục Hy, người vẫn luôn ở trong thiên điện của Oa Hoàng Cung, lúc này lại lắc đầu thở dài.

Hắn thực sự không hiểu Nữ Oa nương nương rốt cuộc đã trải qua chuyện gì, cuối cùng lại biến thành bộ dạng này.

Nhưng cuối cùng vẫn phát ra một tiếng thở dài vô thanh.

Những chuyện này không phải hắn có thể chi phối.

Hắn cũng chỉ có thể tìm cơ hội nói bóng nói gió với Nữ Oa nương nương để bày tỏ ý tứ của mình mà thôi.

Thân phận của hai người bây giờ đã là trời đất một vực.

Tuy hắn vẫn là huynh trưởng của Nữ Oa, nhưng trước mặt Nữ Oa hiện tại, vị huynh trưởng này của hắn đã không còn bất kỳ quyền lên tiếng nào.

Ngay lúc sắc mặt Nữ Oa nương nương đang đen lại, trong Bát Cảnh Cung, Thái Thượng Lão Tử cũng ngẩng đầu nhìn trời.

Dù sao con khỉ xuất hiện trên không trung này thực sự quá kinh

người.

Ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng bị kinh ngạc.

Quan trọng hơn là loại khỉ này có tới bốn con.

Nghĩ thôi cũng khiến Thái Thượng Lão Tử có chút hoang mang.

"Súc sinh trong Thiên Cơ Lâu thực lực cũng mạnh đến vậy sao?" Thái Thượng Lão Tử lúc này ngồi đó lẩm bẩm một mình.

Bốn con khỉ này ở Thiên Cơ Lâu địa vị không cao lắm, bây giờ lại xếp hạng thứ hai mươi chín trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang.

Bây giờ nghĩ kỹ lại, chiến đấu lực của Thiên Cơ Lâu quả thực có chút đáng sợ, thậm chí có thể nói là có chút kinh ngạc.

Điều này gần như đại biểu cho top ba mươi chiến đấu lực của thế giới Hồng Hoang, trừ đi Lục Thánh Hồng Hoang, đã hoàn toàn bị Thiên Cơ Lâu bao trọn.

Nghĩ đến khả năng này, trái tim Thái Thượng Lão Tử lúc này cũng lạnh đi.

Nếu thật sự như vậy, thế giới Hồng Hoang thật sự có chuyện lớn rồi.

Rất rõ ràng Hồng Quân Đạo Tổ cũng không hy vọng chuyện này xảy ra.

Nếu thật sự như vậy, đại chiến giữa Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung e rằng thật sự sắp bắt đầu.

Đến lúc đó, thế giới Hồng Hoang thật sự sẽ sinh linh đồ thán.

Thái Thượng Lão Tử không khỏi nhíu mày, trong mắt đều là vẻ bất đắc dĩ.

Đây căn bản không phải điều hắn muốn thấy, có lẽ cũng không phải điều Hồng Quân Đạo Tổ muốn thấy.

Nhưng không thể không nói, tạo hóa trêu ngươi.

Tình huống này rất rõ ràng đã có dấu hiệu của một trận đại chiến.

Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung sớm muộn gì cũng có một trận đại chiến.

Chỉ là từ tình hình hiện tại mà xem, Tử Tiêu Cung đang ở thế yếu.

Cũng không biết Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc đã chuẩn bị những át chủ bài gì.

Nhớ lại lần trước mấy người bọn họ hội đàm trong Tử Tiêu Cung, Thái Thượng Lão Tử lại có chút nghi hoặc không hiểu.

Cùng với sự phơi bày dần dần của Hồng Mông Tử Kim Bảng, rất nhiều thực lực của Thiên Cơ Lâu cũng ngày càng mạnh lên.

Đại bộ phận chiến đấu lực về cơ bản đều đã được phơi bày ra.

Mà Hồng Quân Đạo Tổ vẫn rất tự tin.

Vậy thì Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc đã chuẩn bị những thủ đoạn gì?

Thái Thượng Lão Tử mãi vẫn không nghĩ ra.

Cuối cùng, Thái Thượng Lão Tử dứt khoát lắc đầu, không nói thêm gì nữa.

Nếu Hồng Quân Đạo Tổ đã tự tin như vậy, vậy thì tất nhiên sẽ có át chủ bài của mình.

Đến lúc đó, hắn chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến.

Chỉ là việc Thiên Cơ Lâu đột ngột xuất hiện, đối với hắn mà nói, cú sốc thực sự quá lớn.

Khiến cho trái tim vốn đã chai sạn của hắn cũng cảm nhận được sự sợ hãi sâu sắc.

Dù hắn là Thái Thượng Lão Tử, dù hắn là thủ lĩnh Tam Thanh, nhưng vẫn có một nỗi sợ hãi không thể kiềm chế mà bộc lộ ra.

Chính vì hắn là Lão Tử, những chuyện hắn biết cũng nhiều hơn người khác một chút.

Thực lực của Trường Không đạo nhân, hắn ít nhiều đã hiểu được một chút qua những ký ức rời rạc của Bàn Cổ.

Trong ký ức của Bàn Cổ, lần đầu tiên Bàn Cổ gặp Trường Không đạo nhân trong Hỗn Độn cũng đã vô cùng kinh ngạc.

Sau đó, Bàn Cổ liền quyết chiến với Trường Không đạo nhân trong Hỗn Độn.

Thế nhưng sau một trận đại chiến, Bàn Cổ lại phát hiện mình không phải là đối thủ của Trường Không đạo nhân.

Điều này gần như khiến Bàn Cổ đại thần giật nảy mình.

Sau đó, Bàn Cổ đại thần lại nhiều lần khiêu chiến Trường Không đạo nhân, nhưng cuối cùng đều thất bại dưới tay Trường Không đạo nhân.

Sau đó, không đánh không quen biết, Bàn Cổ đại thần liền kết giao làm bằng hữu với Trường Không đạo nhân.

Bàn Cổ đại thần nhiều lần cùng Trường Không đạo nhân ngồi luận đạo.

Bàn Cổ đại thần sở dĩ khai tịch Hồng Hoang, thực ra cũng là nhận được sự chỉ điểm của Trường Không đạo nhân.

Bàn Cổ đại thần lần này cuối cùng đã thành công khai tịch ra Hồng Hoang.

Chỉ là sau khi Bàn Cổ đại thần khai tịch Hồng Hoang, trực tiếp dẫn tới sự dòm ngó của những Hỗn Độn cự thú kia.

Bất đắc dĩ, Bàn Cổ đại thần kiệt sức liền cùng những Hỗn Độn cự thú này triển khai một trận đại chiến, cuối cùng vẫn triệt để lịch kiếp mà chết.

Ý chí cuối cùng của Bàn Cổ đại thần sau khi chết phiêu dạt trong Hỗn Độn, cuối cùng tìm được Trường Không đạo nhân, thỉnh cầu Trường Không đạo nhân bảo vệ Hồng Hoang.

Cuối cùng, Trường Không đạo nhân đã đồng ý.

Đây mới là nguyên nhân Hồng Hoang thế giới bao nhiêu năm qua vẫn luôn ổn định.

Hồng Hoang thế giới, trừ lúc ban đầu có vô số Hỗn Độn cự thú xông vào, thì không còn sinh linh nào khác xông vào Hồng Hoang nữa.

Thực ra nói trắng ra, đây vẫn luôn là Trường Không đạo nhân âm thầm bảo vệ Hồng Hoang.

Tuyệt đại bộ phận sinh linh của Hồng Hoang thế giới, đều bị Trường Không đạo nhân ngăn cản ở bên ngoài.

Đây cũng là lý do tại sao Hồng Hoang thế giới bao nhiêu năm qua vẫn luôn ổn định, không có dị thú xông vào.

Người khác không biết những chuyện này, thậm chí ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không hiểu rõ lắm.

Nhưng một mình Thái Thượng Lão Tử đã nắm giữ bốn thành ý chí của Bàn Cổ đại thần, đối với những chuyện này ít nhiều đã hiểu được một chút.

Chương 748

Chính cái gọi là càng biết nhiều chuyện, càng cảm thấy sợ hãi.

Hơn nữa, Thái Thượng Lão Tử cũng hiểu khá rõ về chuyện của Vu tộc.

Bàn Cổ đại thần sau khi chết chủ yếu là muốn ký thác vào Vu tộc, muốn lợi dụng thủ đoạn của Vu tộc để mình chết đi sống lại.

Nhưng thực thi lại vô cùng khó khăn, vẫn chưa thể đạt thành sở nguyện mà thôi.

Bây giờ Thập Nhị Tổ Vu đã tổn thất hai vị, Bàn Cổ đại thần muốn sống lại càng là xa vời.

Đối với việc Bàn Cổ đại thần muốn sống lại, Thái Thượng Lão Tử một chút cũng không kỳ quái.

Sinh linh Hồng Hoang tuy đều kính ngưỡng Bàn Cổ đại thần, nhưng lại không muốn Bàn Cổ đại thần sống lại.

Thế giới Hồng Hoang đã có một Hồng Quân Đạo Tổ, nếu lại có thêm một Bàn Cổ đại thần, e rằng thế giới này còn không biết sẽ loạn thành bộ dạng gì.

Thái Thượng Lão Tử khe khẽ thở dài, cuối cùng vẫn im lặng.

Ngay lúc này, trên không trung, Đại đạo văn tự đã xuất hiện: ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng hai mươi chín: Thiên Cơ Lâu chi Thông Tí Viên Hầu, là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, được Trường Không đạo nhân thi triển đại thần thông, đại tạo hóa, sinh ra trước thời hạn.

Được Trường Không đạo nhân giáo hóa, chiến lực vô song, uy lực vô cùng, lại có được thần thông Đấu Chiến Thánh Pháp, uy lực tự

nhiên càng tiến một bước.

Do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Trị số chiến lực: Hai trăm tám mươi hai triệu một trăm năm mươi vạn!"] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, phần thưởng cho hạng hai mươi chín Thông Tí Viên Hầu: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng chi khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một luồng Chiến chi tinh khí!"] Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy chiến đấu lực của Thông Tí Viên Hầu, tự nhiên lại một trận hâm mộ.

Chiến đấu lực của Thông Tí Viên Hầu lại đạt tới hai trăm tám mươi hai triệu hơn.

Mà chiến đấu lực của Huyền Minh lại đạt tới hai trăm bảy mươi bảy triệu hơn.

Lần này, chênh lệch chiến đấu giữa hai người đã đạt tới hơn năm trăm vạn.

Chênh lệch chiến đấu hơn năm trăm vạn đối với sinh linh Hồng Hoang vốn đã là không thể với tới.

Dù sao hơn ba trăm vạn chiến đấu lực đã có thể lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực rồi.

Mà chênh lệch giữa hai người đã đạt tới hơn năm trăm vạn.

Chỉ riêng chênh lệch giữa hai người đã to lớn vượt quá sức tưởng tượng.

Chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên là hâm mộ vô cùng.

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang xếp hạng đến bây giờ, động một chút là mấy chục triệu, mấy trăm triệu chiến đấu lực.

Điều này đối với đông đảo sinh linh Hồng Hoang mà nói, không khác gì là tồn tại chỉ có thể ngưỡng vọng.

Mà tại một nơi thần bí nào đó trong Thiên Cơ Lâu, Thông Tí Viên Hầu đang im lặng đứng đó, nhìn cảnh tượng trên hư không cùng Đại đạo văn tự, trong ánh mắt lộ ra vẻ bất mãn.

"Không ngờ ta lại là người yếu nhất trong bốn huynh đệ sao?" Cánh tay khổng lồ của Thông Tí Viên Hầu gãi gãi đầu, nhe răng trợn mắt dường như tỏ ra vô cùng bất mãn.

Cuối cùng, hắn lắc đầu.

"Ba tên kia chắc là đắc ý lắm đây, thật khiến người ta tức giận." "Thời gian tới, ta sẽ đi tìm bọn chúng so tài một phen." "Ta không tin mình thật sự yếu hơn ba tên kia." Thông Tí Viên Hầu tự mình suy đoán, chân phải giẫm một cái, tức thì cả người hóa thành một viên đạn pháo, biến mất nơi chân trời. ---------- Ngay lúc này, cuối cùng lại có một đạo kim quang xuất hiện trên không trung.

Nhìn thấy kim quang xuất hiện trên không trung, hơi thở của tất cả mọi người đều trở nên nặng nề.

Hạng hai mươi chín là Thông Tí Viên Hầu.

Hạng hai mươi tám rốt cuộc là ai?

Sẽ là cường giả khác sao?

Hay sẽ là ba vị còn lại trong bốn con khỉ?

Nếu là khỉ khác, rốt cuộc là con nào?

Lòng hiếu kỳ của chúng sinh Hồng Hoang vào khoảnh khắc này, đều bị kích phát đến cực hạn.

Rất lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra một thân ảnh.

Chỉ thấy thân ảnh này vô cùng khổng lồ, cũng là một vật to lớn.

Rất lâu sau, kim quang nồng đậm trên trời cuối cùng cũng mờ đi.

Điều này cũng báo hiệu thân ảnh này cuối cùng đã hiển hóa thành công.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu quan sát.

Chỉ thấy xuất hiện trên không trung lại là một con khỉ khổng lồ.

Khác với Thông Tí Viên Hầu, con khỉ này có thể nói là vô cùng tuấn mỹ.

Thậm chí có thể nói, con khỉ trên không trung này chính là siêu cấp soái ca trong loài khỉ.

Bất kể là thân hình hay tướng mạo, đều cực kỳ hoàn mỹ.

Chỉ thấy con khỉ trên không trung này, toàn thân đều có một luồng kim quang nồng đậm biến ảo.

Mái tóc dài màu vàng vô cùng rậm rạp và cực dài, bay phấp phới trong gió.

Cộng thêm kim quang lan tỏa xung quanh, quả thật có cảm giác lấp lánh sinh huy.

Ngũ quan của con khỉ này cũng cực kỳ anh tuấn, một đôi mắt vô cùng linh động, tựa như một con tuyệt thế mỹ hầu.

Điều quái dị là con khỉ này có sáu cái tai.

Sáu cái tai này có thể nói là vô cùng lớn.

Phía trên, hai cái tai hướng lên trời, phảng phất có thể nghe lén thiên đạo.

Ở giữa, hai cái tai ngang bằng, phảng phất có thể nghe lén nhân gian đại đạo.

Phía dưới, hai cái tai hướng xuống đất, phảng phất có thể lắng nghe tiếng lòng của đại đạo.

Sinh vật thần kỳ như vậy đủ để chấn động chúng sinh.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc vì vẻ đẹp của con khỉ này, lại phát hiện con khỉ trên hư không đột nhiên đấm ngực giậm chân.

Sau đó, hai tay đấm mạnh vào ngực.

Chân trái giẫm mạnh một cái trên hư không, dường như có lực định càn khôn.

Chân phải cũng giẫm mạnh một cái trên hư không, phảng phất muốn đạp nát càn khôn.

Trong khoảnh khắc, con khỉ vô cùng xinh đẹp này liền biến thành một con hoàng kim cự vượn.

Thân hình của con cự vượn khổng lồ này cao tới vạn trượng, không hề thua kém thân hình của Thông Tí Viên Hầu.

Lông vàng của hoàng kim cự vượn bay phấp phới trong gió, lấp lánh sinh huy, trông vô cùng tráng lệ.

Dù con khỉ này đã biến thành vô cùng khổng lồ, nhưng vẫn vô cùng đẹp mắt.

Con hoàng kim cự vượn này so với Thông Tí Viên Hầu mặt mũi hung tợn kia quả thực đẹp hơn rất nhiều lần.

Tai của con hoàng kim cự vượn này cũng trở nên lớn hơn.

Sáu cái tai phảng phất có thể nghe lén vạn vật Hồng Hoang sinh sôi.

Bất kể là tất cả mật pháp thiên đạo, hay là tiếng lòng của vạn vật Hồng Hoang, hay là tiếng gào thét của vạn quỷ dưới U Minh Hoàng

Tuyền.

Chỉ cần con khỉ này muốn nghe, bất kỳ âm thanh nào cũng không thoát khỏi tai nó.

Nhìn thấy con khỉ khổng lồ này, tất cả mọi người đều sững sờ.

“Đây là...

Lục Nhĩ Mi Hầu?” Chúng sinh Hồng Hoang đã khá quen thuộc với Hỗn Thế Tứ Hầu.

Bây giờ chỉ cần nhìn thấy bốn con khỉ này, liền có thể dựa vào đặc trưng ngoại hình của chúng để phân biệt rốt cuộc là con nào.

Con hoàng kim cự vượn trên không trung có sáu cái tai.

Rất rõ ràng, con khỉ này chính là Lục Nhĩ Mi Hầu trong truyền thuyết.

Trong truyền thuyết, pháp không truyền lục nhĩ, ý là đề phòng con khỉ này.

Bởi vì con khỉ này có sáu cái tai, bất kỳ âm thanh nào cũng có thể nghe được.

Nếu khi truyền thụ cho đệ tử, truyền ra thần thông của mình, rất có khả năng sẽ bị con khỉ này nghe lén, cuối cùng bị con khỉ này học trộm.

Chỉ là không ngờ con khỉ này trong Hỗn Thế Tứ Hầu lại xếp hạng thứ ba, quả thực cũng không đơn giản.

Đại đạo văn tự từng giải thích, Hỗn Thế Tứ Hầu mỗi con đều có bản lĩnh riêng, thủ đoạn riêng.

Bây giờ xem ra quả nhiên không lừa người.

Con khỉ như vậy quả thực khiến người ta kinh ngạc.

Thần thú loại khỉ vốn đã vô cùng mạnh mẽ.

Chương 749

Bên cạnh Nhiên Đăng đạo nhân cũng có một con khỉ vô cùng mạnh mẽ, hiệu là Tam Nhãn Linh Hầu, đã là vô cùng mạnh mẽ đáng sợ.

Bây giờ bốn con khỉ này được công bố ra hiển nhiên càng mạnh mẽ biến thái hơn.

Lúc này trong Nữ Oa Cung, Nữ Oa nương nương, trong ánh mắt cũng lộ ra vẻ ngưng trọng.

Bởi vì con khỉ này nàng cũng đã từng thấy.

Lúc tiến vào Thiên Cơ Lâu, trận đại chiến đầu tiên nàng nhìn thấy chính là Thông Tí Viên Hầu đại chiến Ca Tư Lạp.

Lúc đó quả thực đã khiến nàng kinh ngạc không thôi.

Sau đó không ngờ nàng lại nhìn thấy trận đại chiến thứ hai.

Nhân vật chính của trận đại chiến thứ hai chính là con khỉ này.

Lúc đó, con Lục Nhĩ Mi Hầu này đang cùng một con thần hầu khác là Linh Minh Thạch Hầu triển khai một trận đại chiến kinh thiên động địa.

Hai con khỉ bất kể thân hình, tướng mạo, thủ đoạn về cơ bản đều tương tự.

Chiến đấu lực thật sự của hai con khỉ hiển nhiên cũng tương tự.

Sau một trận đại chiến kinh thiên động địa, hai con siêu cấp mỹ hầu vương này cuối cùng cũng phân ra thắng bại.

Đương nhiên, cuối cùng vẫn là Lục Nhĩ Mi Hầu thất bại.

Nhưng cũng không thể nói Lục Nhĩ Mi Hầu quá yếu, ngược lại, con Lục Nhĩ Mi Hầu này đã mạnh đến đáng sợ.

Chỉ là vì một con khỉ khác còn mạnh hơn mà thôi.

Bây giờ con Lục Nhĩ Mi Hầu chiến bại này đều xếp hạng thứ hai mươi tám trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang.

Điều này chẳng phải nói rằng con thần hầu kia xếp hạng còn cao hơn sao?

Nữ Oa nương nương lúc này tâm tư âm trầm.

Những con khỉ này chẳng qua chỉ là sủng vật mà người đàn ông đó nuôi mà thôi.

Trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực lại có thể xếp hạng cao như vậy, quả thực khiến Nữ Oa nương nương có chút khó chịu.

Rất lâu sau, trên không trung cuối cùng cũng có Đại đạo văn tự xuất hiện: ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng hai mươi tám: Lục Nhĩ Mi Hầu, bản thể là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, được Trường Không đạo nhân điểm hóa, khai mở linh trí, từ đó mở ra con đường tu luyện.

Thiên phú kinh người, trí lực siêu tuyệt, tu luyện một ngày tiến vạn dặm.

Sau này lại có được Đấu Chiến Thắng Pháp, chiến đấu lực càng là một ngày tiến vạn dặm, chiến lực vô cùng, uy lực vô song.

Do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Trị số chiến lực là hai trăm tám mươi ba triệu một trăm năm mươi vạn!"] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, phần thưởng cho hạng hai mươi tám Lục Nhĩ Mi Hầu: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng chi khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một luồng Đại Đạo Thiên Cơ!"] Nhìn thấy lời giải thích của Đại đạo văn tự, chúng sinh Hồng Hoang so sánh với trị số

chiến lực của Thông Tí Viên Hầu, lại phát hiện chiến đấu lực của Lục Nhĩ Mi Hầu cao hơn chiến đấu lực của Thông Tí Viên Hầu đúng một trăm vạn.

Chiến đấu lực của Thông Tí Viên Hầu là hai trăm tám mươi hai triệu một trăm năm mươi vạn.

Trị số chiến lực của Lục Nhĩ Mi Hầu là hai trăm tám mươi ba triệu một trăm năm mươi vạn.

Không nhiều không ít, vừa vặn chênh lệch hơn một trăm vạn chiến đấu lực.

Quả thực khiến người ta không ngờ tới.

Một trăm vạn chiến đấu lực tuy đã là vô cùng lớn, nhưng đối với hai con khỉ này gần như là không có chênh lệch.

Chênh lệch nhỏ này gần như có thể nói là có cũng như không.

Chỉ là số liệu của Lục Nhĩ Mi Hầu đẹp hơn số liệu của Thông Tí Viên Hầu một chút mà thôi.

Một vị xếp hạng hai mươi tám, một vị xếp hạng hai mươi chín.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc, trên không trung, Đại đạo văn tự đã biến mất.

Hình ảnh trên không trung cũng đã biến mất, chỉ trong nháy mắt đã trở nên gió nhẹ mây bay.

Ngay sau đó, lại có một mảng lớn kim quang khác xuất hiện.

Mảng lớn kim quang này sau khi xuất hiện trên không trung, trực tiếp khơi dậy lòng hiếu kỳ của tất cả mọi người trong Hồng Hoang.

Hỗn Thế Tứ Hầu của Thiên Cơ Lâu bây giờ đã xuất hiện hai vị.

Vậy con khỉ thứ ba là ai?

Chỉ cần con khỉ thứ ba xuất hiện, chênh lệch của Hỗn Thế Tứ Hầu sẽ dần dần rõ ràng.

Bốn con khỉ rốt cuộc ai mạnh ai yếu, thứ hạng của bốn con khỉ rốt cuộc ai cao ai thấp, đến lúc đó sẽ rõ ràng.

Hiện tại, trong bốn con khỉ, yếu nhất chính là Thông Tí Viên Hầu, xếp hạng thứ tư trong bốn con.

Vậy thì trong bốn con khỉ, xếp hạng thứ ba chính là Lục Nhĩ Mi Hầu.

Hai con khỉ còn lại rốt cuộc ai mạnh ai yếu?

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời, trong ánh mắt tràn ngập vô biên kỳ vọng.

Rất lâu sau, cuối cùng cũng có kim quang trên không trung bắt đầu diễn hóa.

Cùng với kim quang dần dần mờ đi, một vật to lớn khác cuối cùng cũng xuất hiện giữa thiên địa Hồng Hoang.

Nhìn thấy vật to lớn này, chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa hít vào một ngụm khí lạnh.

Lại là một con hoàng kim cự vượn che trời lấp đất.

Chỉ thấy con hoàng kim cự vượn này có vẻ hơi giống Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu là hoàng kim cự vượn, con này cũng là hoàng kim cự vượn.

Chỉ là thân hình của con hoàng kim cự vượn này cân đối hơn một chút, tổng thể trông hùng tráng hơn Lục Nhĩ Mi Hầu một chút.

Thân hình của Lục Nhĩ Mi Hầu hơi có vẻ thon dài, mà thân thể của con hoàng kim cự vượn này lại rắn rỏi, trông không mập không

gầy, ngược lại có vẻ vừa vặn.

So với Lục Nhĩ Mi Hầu, lông của con hoàng kim cự vượn này ngắn hơn một chút, đuôi lại dài hơn một chút.

Đồng thời, tướng mạo của con khỉ này dường như còn tuấn mỹ hơn một chút, đôi mắt kia càng vô cùng linh động.

Đương nhiên, sự khác biệt lớn nhất chính là con hoàng kim cự vượn này không có sáu cái tai.

Những khác biệt khác thì không lớn lắm.

Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang đã hiểu ra.

Con hoàng kim cự vượn xuất hiện trên không trung này, có lẽ chính là Linh Minh Thạch Hầu linh động nhất trong Hỗn Thế Tứ Hầu.

Bởi vì trong Hỗn Thế Tứ Hầu, tướng mạo của Linh Minh Thạch Hầu và Lục Nhĩ Mi Hầu khá gần nhau, thậm chí có thể nói tướng mạo của hai con khỉ này rất giống nhau.

Khác biệt lớn nhất chính là sáu cái tai.

Nếu Lục Nhĩ Mi Hầu che giấu sáu cái tai của mình đi, sinh linh bình thường bất chợt nhìn vào, thật sự rất khó phân biệt được sự khác biệt.

Không ngờ sau Lục Nhĩ Mi Hầu, lại là Linh Minh Thạch Hầu lên bảng.

Điều này cũng có nghĩa là chênh lệch thực lực của bốn con khỉ đã được bày ra.

Trong bốn con khỉ, mạnh nhất chính là Xích Kháo Mã Hầu vẫn chưa hiện thân.

Con khỉ này đến nay vẫn chưa xuất hiện, có thể nói là thần bí nhất.

Trong bốn con khỉ, xếp hạng thứ hai chính là Linh Minh Thạch Hầu.

Xếp hạng thứ ba là Lục Nhĩ Mi Hầu.

Xếp hạng thứ tư tự nhiên là Thông Tí Viên Hầu.

Lúc này, Nữ Oa nương nương cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì thứ hạng này gần như không có bất kỳ khác biệt nào so với dự đoán của nàng.

Lúc đó trong phương thiên địa kia của Thiên Cơ Lâu, Nữ Oa nương nương đã tận mắt chứng kiến Lục Nhĩ Mi Hầu và Thông Tí Viên Hầu đại chiến.

Và trong trận đại chiến đó, Lục Nhĩ Mi Hầu đã thất bại.

Người giành được thắng lợi chính là Linh Minh Thạch Hầu.

Dù thắng bại trong trận chiến đấu đó có chút gian nan, nhưng trận chiến đấu đó cuối cùng vẫn phân ra thắng bại.

Trận đại chiến đó, Nữ Oa nương nương đã xem từ đầu đến cuối, cũng thật sự biết được lý do tại sao Hỗn Thế Tứ Hầu có thể xếp hạng cao như vậy trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ.

Có những lúc, công kích của Hỗn Thế Tứ Hầu, ngay cả đối với nàng là Nữ Oa nương nương, cũng có thể tạo ra ảnh hưởng sâu sắc, thậm chí khiến Nữ Oa nương nương cũng có thể cảm nhận được một mối đe dọa nhất định.

Nói cách khác, Đại đạo văn tự cho rằng công kích của bốn con khỉ này có thể bùng nổ công kích cấp thánh nhân, hiển nhiên là không hề khoa trương, thậm chí có thể nói là không có chút nào giả dối.

Đấu Chiến Thắng Pháp, quả nhiên cực kỳ thích hợp với bốn con khỉ này.

Không thể không nói, nội tình của Thiên Cơ Lâu quả thực vô cùng sâu sắc.

Chỉ là bốn con khỉ cỏn con mà thôi, chiến đấu lực lại có thể đạt tới cấp độ biến thái như vậy, quả thực khó mà tưởng tượng được.

Chương 750

Ngay trong lúc chúng sinh Hồng Hoang và Nữ Oa nương nương đang than thở, Đại đạo văn tự cuối cùng cũng xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng hai mươi bảy: Linh Minh Thạch Hầu.

Chưa đến thời điểm xuất thế, nhưng vì Trường Không đạo nhân ra tay can dự nên Linh Minh Thạch Hầu đã xuất thế trước thời hạn.

Được Trường Không đạo nhân chỉ dạy, tiến bộ thần tốc, đặt nền móng vững chắc cho việc thành thánh.

Là con khỉ có chiến ý mạnh nhất trong Hỗn Thế Tứ Hầu, do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Trị số chiến lực: Hai trăm tám mươi bốn triệu một trăm năm mươi vạn."] ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, phần thưởng cho hạng hai mươi bảy Linh Minh Thạch Hầu: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng chi khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một bộ Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp!"] Nhìn thấy Đại đạo văn tự trên không trung, chúng sinh Hồng Hoang lại một trận tê cả da đầu.

Chiến đấu lực lại là hai trăm tám mươi bốn triệu một trăm năm mươi vạn.

Phải biết, chiến đấu lực của Lục Nhĩ Mi Hầu là hai trăm tám mươi ba triệu một trăm năm mươi vạn.

Chiến đấu lực của hai con khỉ này lại cũng chênh lệch đúng một trăm vạn.

Không nhiều không ít, quả thật khiến người ta vô cùng kỳ lạ.

Vậy chiến đấu lực của con khỉ cuối cùng có phải là hai trăm tám mươi lăm triệu một trăm năm mươi vạn không?

Chiến đấu lực của con khỉ cuối cùng và chiến đấu lực của Linh Minh Thạch Hầu có phải cũng chênh lệch một trăm vạn không?

Ý nghĩ này trực tiếp khơi dậy lòng hiếu kỳ của tất cả mọi người trong Hồng Hoang.

Bọn họ muốn xem thử hạng hai mươi sáu rốt cuộc có phải là con khỉ còn lại đó không, và chiến đấu lực của con khỉ này có phải chênh lệch với Linh Minh Thạch Hầu một trăm vạn không.

Rất lâu sau, hình ảnh trên không trung cùng Đại đạo văn tự cuối cùng cũng biến mất.

Thay vào đó là một đám kim quang kịch liệt khác.

Quy mô của đám kim quang này cũng không hề nhỏ.

Dáng vẻ che trời lấp đất đó thậm chí có thể nói là vô cùng to lớn.

Rất lâu sau, trong kim quang trên không trung lại diễn hóa ra một thân ảnh to lớn.

Thân ảnh này, so với Thái Thản của Vu tộc cũng không hề kém cạnh, thậm chí có thể nói là không hề thua kém.

So với ba con khỉ còn lại cũng là như vậy.

Từ thân hình to lớn và trạng thái uy mãnh mà xem, có lẽ lại là một con thần hầu che trời lấp đất.

Rất lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng dần dần mờ đi.

Chỉ thấy xuất hiện trên không trung, quả nhiên lại là một con thần

hầu khổng lồ.

Con khỉ này có sự khác biệt rõ ràng so với ba con khỉ trước.

Bất kể là Thông Tí Viên Hầu xấu xí, hay là Lục Nhĩ Mi Hầu, Linh Minh Thạch Hầu vô cùng tuấn mỹ, đều có dáng vẻ của khỉ.

Thế nhưng thân ảnh trên không trung này, dường như có sự khác biệt về bản chất so với những con khỉ trước.

Con khỉ này lại có tướng mạo của người, phảng phất như một con vượn người thông thiên triệt địa.

Thân thể và sự hài hòa của thân thể không có gì khác biệt so với nhân loại, chỉ là trên người được bao phủ bởi lớp lông vô cùng rậm rạp.

Tỷ lệ cơ thể cũng giống như của nhân loại.

Nói cách khác, con khỉ kỳ lạ này là một con vượn người.

Nhìn đến đây, chúng sinh Hồng Hoang không ai không trầm trồ kinh ngạc.

Con khỉ như vậy quả thật là một tồn tại cực kỳ quái dị, thậm chí có thể nói là vô cùng quái dị.

Là sự kết hợp giữa Nhân tộc và Vượn tộc.

Con khỉ này chính là vị còn lại trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Xích Kháo Mã Hầu sao?

Ai cũng không ngờ con khỉ cuối cùng lại có hình tượng như vậy.

Hơn nữa, con khỉ xa lạ này lại là tồn tại mạnh mẽ nhất trong Tứ Hầu.

Vị cường giả này không phải ai khác, chính là Đông Vương Công ngày trước.

Theo cách gọi hiện tại, vị cường giả này được gọi là Đông Hoa Đế Quân.

Chỉ là không ai ngờ được Đông Hoa Đế Quân lại xuất hiện theo cách này.

Vẻ mặt của nhiều người đều lộ ra sự kinh ngạc khó tin.

Đông Hoa Đế Quân bây giờ đã mạnh đến mức này rồi sao?

Bọn họ tuy đều biết thực lực của Đông Hoa Đế Quân cực mạnh, thời thượng cổ khi còn mang danh Đông Vương Công đã rất mạnh rồi, còn được mệnh danh là Thủ lĩnh Nam tiên.

Danh hiệu này vẫn là do Đạo Tổ Hồng Quân đích thân ban tặng.

Mặc dù bây giờ xem ra, Đạo Tổ Hồng Quân dường như cũng có ít nhiều ý đồ xấu, nhưng danh hiệu Thủ lĩnh Nam tiên của Đông Vương Công là thật.

Hơn nữa, vào thời thượng cổ, Đông Vương Công cũng thực sự đã thu hút được một nhóm lớn cường giả, trở thành một thế lực lớn trong thế giới Hồng Hoang, cũng từng là một sự tồn tại huy hoàng một thời.

Dù sau này bị Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đánh bại, nhưng thực lực và thế lực của hắn rõ ràng không thể xem thường.

Thời viễn cổ, sức mạnh của hắn dù không bằng Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng tin rằng cũng không chênh lệch quá xa.

Dù sau này bị Yêu tộc bức bách đến đường cùng phải trốn vào núi Côn Luân, nhưng vẫn không ai dám coi thường hắn, dù sao cũng từng là Thủ lĩnh Nam tiên, ngoài Yêu tộc ra không ai dám tùy tiện trêu chọc.

Sau đó, Đông Vương Công lén lút đến Bồng Lai tiên đảo, trực tiếp

gây ra sự kiện chúng sinh Hồng Hoang tìm đảo.

Sau này trên Bồng Lai tiên đảo, Đông Vương Công còn từng đại triển thần uy.

Vô thượng kiếm ý tung hoành khắp cả Bồng Lai tiên đảo khi đó thực sự vô cùng kinh người, trực tiếp làm kinh diễm chúng sinh Hồng Hoang.

Nhiều người đoán rằng chiến lực của Đông Vương Công vào thời kỳ đó đã vượt qua Yêu Đế Đế Tuấn.

Thực ra nghĩ lại cũng không có gì đáng trách, bởi vì kiếm khí với quy mô và cường độ đó, ngay cả Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng rất khó phát ra được.

Về sau, khi Bảng Xếp Hạng Nhục Thân được công bố, Đông Vương Công quả thực không làm người ta thất vọng.

Hắn xếp hạng thứ ba mươi trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Nhục Thân.

Thứ hạng như vậy đã là tương đối cao rồi.

Phải biết Minh Hà Lão Tổ chỉ xếp thứ ba mươi tư, Phục Hy đại thần cũng chỉ xếp thứ ba mươi ba, Yêu Đế Đế Tuấn cũng chỉ xếp thứ ba mươi mốt.

Nhục thân của Đông Vương Công có thể xếp thứ ba mươi đã là tương đối mạnh mẽ.

Khi đó trên bảng xếp hạng, Đông Vương Công đã trấn áp được Yêu Đế Đế Tuấn, còn khiến chúng sinh Hồng Hoang chấn kinh một thời gian rất dài.

Chỉ là đến tận bây giờ, khi Bảng Xếp Hạng Chiến Lực được công bố, chiến lực của Đông Vương Công đã mạnh đến mức này thì không

một ai có thể ngờ tới.

Dù sao trước đây Đông Vương Công tuy mạnh mẽ, nhưng lại chưa bao giờ mạnh đến mức độ này.

Bây giờ xem ra hiển nhiên không còn như vậy nữa.

Đúng là xa cách ba ngày phải nhìn bằng con mắt khác.

Hiện nay Đông Vương Công đã sớm không còn là Đông Vương Công của ngày xưa.

Giống như danh hiệu Đông Hoa Đế Quân của hắn, đã sớm khác xưa.

"Thật không hổ là Đông Vương Công, thực lực lại mạnh mẽ đến mức này sao?

Thật khiến người ta khó mà tưởng tượng a…" "Không biết Đông Vương Công đã trải qua những gì trong Thiên Cơ Lâu, chiến lực lại lột xác mạnh mẽ đến vậy?

Mạnh mẽ như Hỗn Thế Tứ Hầu mà cũng không bằng Đông Vương Công, chẳng phải điều này có nghĩa Đông Vương Công mới là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân thật sự sao?" "Nói vậy thì cũng có khả năng đó lắm, cho dù Đông Hoàng Thái Nhất có Hỗn Độn Chung, cũng chưa thực sự đạt đến tầng thứ này, chỉ là không ngờ Đông Vương Công lại đạt tới, thật sự khiến người ta vô cùng chấn kinh a…" "Nhớ năm xưa Đông Vương Công bị Yêu tộc bức bách đến không còn chỗ trốn, cuối cùng phải chạy đến Tây Côn Luân, nhận sự che chở của Tây Vương Mẫu và các tiên nhân Côn Luân." "Mới qua mấy trăm năm, Đông Vương Công đã mạnh mẽ đến thế này, tất cả mọi người đều bị hắn đè bẹp dưới chân, trở thành kẻ vô địch thật sự dưới Thánh Nhân, nghĩ thôi cũng thấy vô cùng truyền cảm hứng." "Đúng vậy, thật không ngờ, Đông Vương Công yếu đuối năm xưa lại trở nên mạnh

mẽ đến vậy, e là không ai có thể nghĩ đến." "Khi Bảng Tiên Tư được công bố, Đại đạo văn tự viết rất rõ ràng, Đông Vương Công gặp vận rủi, sắp sửa vẫn lạc." "Không ngờ Đông Vương Công không những phá giải được tai ách mà còn tiến bộ đến mức này, chậc chậc…" "Ngươi không nhắc đến Bảng Tiên Tư ta cũng quên mất, đúng là có chuyện như vậy, khi Bảng Tiên Tư công bố, Đông Vương Công chỉ xếp thứ sáu mươi lăm, khi đó Đại đạo văn tự quả thật đã nói như vậy." "Sau đó Đông Vương Công để phá giải tai ách, đã đến Bồng Lai tiên đảo tìm kiếm cơ duyên, mới gây ra chuyện ở Bồng Lai tiên đảo." "Chỉ là không ngờ Đông Vương Công phúc trạch sâu dày, lại thật sự tìm được cách phá giải tai ách." "Lúc ở Bồng Lai tiên đảo, một kiếm của hắn đã kinh diễm chúng sinh, một kiếm liền trọng thương Quỷ Xa.

Giờ hồi tưởng lại, bất kỳ cường giả nào xông lên cũng có thể bị trọng thương." "Sau này Đông Vương Công có được cơ duyên, kết bạn với Công Phu Hùng Miêu của Thiên Cơ Lâu, bái Công Phu Hùng Miêu làm thầy, theo Công Phu Hùng Miêu đến Thiên Cơ Lâu." "Chỉ không ngờ đi Thiên Cơ Lâu mới mấy trăm năm ngắn ngủi, đã mạnh mẽ đến mức này, thật sự không ngờ tới." "Đúng vậy, lúc đó còn có người mỉa mai hắn, nói hắn bái một con súc sinh làm thầy, suýt chút nữa rước họa sát thân." "Đúng, chuyện này ta biết, cũng không biết tên ngốc đó nghĩ thế nào, lại dám nói Công Phu Hùng Miêu là súc sinh, quả thực là tội không thể tha thứ." "Công Phu Hùng Miêu là cường giả thế nào?

Tứ Thánh Thú của bốn cực trời đất đều nằm dưới chân ngài ấy, cường giả như Thú Hoàng Thần Nghịch cũng xếp dưới Công Phu Hùng Miêu, tên đó lại dám coi thường Công Phu Hùng Miêu, cũng không biết hắn nghĩ thế nào…" "Không biết cường giả thành Thánh tiếp theo của thế giới Hồng Hoang có phải là Đông Vương Công

không?" "Cũng có khả năng lắm, dù sao thực lực của Công Phu Hùng Miêu cũng vô cùng biến thái, Tứ Thánh Thú đều không phải đối thủ của ngài ấy, bái một người như vậy làm thầy, thành Thánh là chuyện rất có khả năng." "Huống hồ Đông Vương Công bây giờ đã đạt tới tầng thứ này, nói không chừng bước tiếp theo sẽ thành Thánh…" "..." Tất cả các cường giả vào lúc này đều đang bàn tán xôn xao.

Cùng với những lời bàn luận của các cường giả, nhiều người không khỏi cảm thấy da đầu tê dại.

"Thật không ngờ người có phúc trạch sâu dày nhất thế giới Hồng Hoang lại là Đông Vương Công." "So với Đông Vương Công." "Các cường giả hiện nay của thế giới Hồng Hoang quả thực là bi ai a…" Lời của vị cường giả này nói không sai chút nào.

Hiện nay khí vận của Vu Yêu hai tộc đã như mặt trời lặn về tây, cộng thêm Nhân tộc lại nổi lên như một thế lực mới, ai cũng có thể nhìn ra Vu Yêu hai tộc sắp đến bước đường cùng rồi.

Nếu Vu Yêu hai tộc thực sự đến bước đường đó, các cường giả của hai tộc có thể có kết cục tốt đẹp gì chứ?

Đúng là cây đổ bầy khỉ tan.

Khi khí vận của Vu Yêu hai tộc hoàn toàn tiêu hao hết, Yêu tộc tất sẽ tan rã.

Những cường giả phụ thuộc vào Yêu tộc tất sẽ hoàn toàn phân tán, Yêu tộc cũng sẽ hoàn toàn tiêu vong.

Kết cục của Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn cũng sẽ không tốt đẹp gì.

Đến lúc đó, Nhân tộc không thể nào tha cho hai người họ.

Phải biết hai tên này đã giết bao nhiêu Nhân tộc?

Chương 751

Nhân tộc trong tay Yêu tộc đã mấy lần suýt bị diệt vong.

Đây là những trải nghiệm thực tế và vô cùng thảm thương.

Nếu Yêu tộc thực sự tan rã, các lãnh tụ Nhân tộc tuyệt đối không thể tha cho bọn chúng.

Tình hình của Vu tộc cũng tương tự.

So với Yêu tộc, sự tàn sát của Vu tộc có ít hơn một chút, nhưng đối với Nhân tộc, số lượng cũng kinh khủng không kém.

Yêu tộc chém giết Nhân tộc, dùng tinh huyết của Nhân tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm, chuyên khắc chế nhục thân của Vu tộc.

Vu tộc chém giết Nhân tộc, dùng linh hồn của Nhân tộc luyện chế Trảm Yêu Kiếm, chuyên khắc chế nguyên thần của Yêu tộc.

Số người bị giết cũng không ít, cộng thêm tốc độ suy giảm khí vận của Vu tộc còn nhanh hơn Yêu tộc, e rằng kết cục của Vu tộc cũng sẽ không tốt đẹp.

Nhân tộc không thể tha cho hai chủng tộc này.

Đến lúc đó, các lãnh tụ của Vu Yêu hai tộc nói không chừng sẽ có kết cục vô cùng thê thảm, thậm chí có thể hoàn toàn diệt vong.

Vì vậy, so với Đông Vương Công, các lãnh tụ của Vu Yêu hai tộc rõ ràng là vô cùng thê thảm, thậm chí có thể nói là tương đối thảm hại.

Đông Vương Công đã gia nhập Thiên Cơ Lâu, đổi hiệu là Đông Hoa Đế Quân, rất có khả năng sẽ trở thành cường giả cấp Thánh Nhân tiếp theo.

Đến lúc đó, Vu Yêu hai tộc nói không chừng sẽ hoàn toàn suy bại...

Sự so sánh này, có lẽ chỉ có các lãnh tụ Vu Yêu hai tộc mới hiểu được tư vị trong đó?

Nghĩ thông suốt những điều này, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi chậc lưỡi kinh ngạc.

Đặc biệt là Đông Vương Công còn đổi tên thành Đông Hoa Đế Quân, ý vị trong đó không nói cũng rõ.

Đây không chỉ đơn giản là đổi một cái tên.

Khi đó Đại đạo văn tự viết rất rõ ràng, Đông Vương Công thông qua việc đổi tên này, xem như đã vứt bỏ mọi nhân quả của bản thân, cắt đứt mọi oán niệm trong quá khứ.

Từ nay đổi hiệu Đông Hoa, như mặt trời mới mọc, phi thường khác biệt.

Vứt bỏ mọi nhân quả, cắt đứt mọi oán niệm, từ nay tái sinh… Đông Vương Công như vậy, dường như mới là người thật sự độn nhập không môn, dường như mới là tiến vào thế giới cực lạc trong nội tâm của chính mình.

So với Đông Vương Công, sự độn nhập không môn, thế giới cực lạc của phương Tây, dường như giả tạo hơn rất nhiều.

Dù sao thế giới cực lạc của nhị Thánh phương Tây chẳng qua chỉ là thứ để lừa gạt Thiên Đạo.

Căn bản không chịu nổi bất kỳ sự suy xét nào.

Khi đó, lãnh tụ Nhân tộc đã vạch trần thế giới cực lạc của phương Tây.

Thế giới cực lạc của phương Tây chính là do Tiếp Dẫn Thánh Nhân và Chuẩn Đề Thánh Nhân tạo ra để lừa gạt Thiên Đạo.

Dù sao hai vị Thánh Nhân phương Tây đã phát bốn mươi tám đại

tâm nguyện, vay mượn vô số nhân quả công đức, nếu không thể hoàn thành nguyện vọng, rất có khả năng sẽ bị Thiên Đạo phản phệ.

Do đó hai vị Thánh Nhân mới tạo ra thứ lừa bịp đó.

Nói trắng ra thực chất là để lừa gạt chúng sinh Hồng Hoang, cũng là để lừa gạt Thiên Đạo, nói cho cùng cũng là lừa gạt chính mình.

Chỉ cần mình ở trong thế giới cực lạc một thời gian dài, nhìn đâu cũng là người lương thiện, vậy thì coi như đã hoàn thành lời hứa của mình, hoàn thành bốn mươi tám hoành nguyện của mình.

Nhưng Đông Vương Công lại khác.

Hắn đã từ bỏ mọi trần duyên của mình, cũng từ bỏ mọi nhân quả của mình, ngay cả nhân quả giữa hắn và Tây Vương Mẫu cũng bị hắn từ bỏ.

Điều đó có nghĩa là hắn đã thực sự hoàn thành sự lột xác của mình, tiến vào trạng thái cảm ngộ của chính mình, tiến vào cõi cực lạc trong nội tâm của mình.

Phải nói rằng tuệ căn của Đông Vương Công là cực cao, lại có thể nhìn thấu tất cả, từ bỏ tất cả.

Nghĩ thôi cũng thấy có chút khó tin.

Người có đại trí tuệ như vậy, Đông Vương Công vẫn là người đầu tiên trong vạn năm qua.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi kinh thán không thôi.

Dù sao điều này thực sự có chút khó tin.

Bốn con khỉ có thể nghiền ép vô số cường giả, cũng bị Đông Vương Công nghiền ép dưới thân.

Điều này cũng có nghĩa là cảnh giới của Đông Vương Công đã không thể đo lường, thậm chí có thể nói đã vượt qua sức tưởng tượng

của chúng sinh Hồng Hoang.

Đông Vương Công rốt cuộc mạnh đến mức nào không ai biết.

Dù sao bọn họ ngay cả cảnh giới của Hỗn Thế Tứ Hầu cũng chưa đạt tới, làm sao có thể suy đoán cảnh giới của Đông Vương Công chứ? --- Tại Tây Côn Luân, sắc mặt Tây Vương Mẫu lúc này đột nhiên đại biến.

Trên mặt lộ ra vẻ mặt vô cùng phức tạp, có vui mừng, có trầm lặng, có khó tin, nhưng nhiều hơn là bi thương.

Năm xưa Đông Vương Công và bà được Đạo Tổ Hồng Quân gọi là Thủ lĩnh Nam tiên và Thủ lĩnh Nữ tiên.

Ban đầu hai người chỉ là quan hệ hợp tác, sau vô số năm tháng, hai người đã nảy sinh tình cảm sâu đậm.

Sau khi cả hai thất bại, Đông Vương Công còn tiến vào Tây Côn Luân, đường đường chính chính nhận sự che chở của bà.

Sau này hai người ở Tây Côn Luân sống vô số năm, đã nảy sinh tình cảm sâu đậm, quan hệ của hai người đã không phải tình nhân mà hơn cả tình nhân.

Chỉ không ngờ hai người cuối cùng lại đi đến cục diện mỗi người một ngả.

Trong lòng Tây Vương Mẫu dấy lên vô số gợn sóng, vẻ mặt phức tạp trên mặt cũng không biết biểu đạt thế nào.

Bây giờ hắn đã không còn là hắn nữa sao?

Nỗi bi thương trong lòng Tây Vương Mẫu khó có thể kìm nén.

Ngay cả bà cũng không ngờ giữa hai người lại đi đến kết cục như vậy.

Đông Vương Công, đổi tên thành Đông Hoa Đế Quân… quả nhiên

là vật đổi sao dời, tạo hóa trêu ngươi a… Vẻ mặt Tây Vương Mẫu lộ ra vô cùng phức tạp, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài sâu thẳm.

Hai người thật sự cứ như vậy không còn bất kỳ giao điểm nào nữa sao?

Tây Vương Mẫu thần sắc ảm đạm nhìn lên hư không.

Trong hư không, thân ảnh của Đông Hoa Đế Quân vẫn đang tỏa sáng rực rỡ.

Khí vũ hiên ngang, tư thái coi thường thiên hạ còn hơn cả ngày xưa.

Tây Vương Mẫu không khỏi cười khổ một tiếng.

Bây giờ người ta đã là người của Thiên Cơ Lâu, thực lực còn tiến bộ vượt bậc, không còn có thể so sánh với ngày xưa nữa.

Còn mình thì lại bị tâm ma quấn thân, bất kể là cảnh giới hay chiến lực đều liên tục tụt dốc.

Bây giờ chiến lực đã tụt xuống hạng năm mươi sáu rồi.

Khoảng cách giữa mình và Đông Hoa Đế Quân đã ngày càng lớn rồi sao?

Tây Vương Mẫu thở dài sâu thẳm.

Vô tận ý vị phức tạp, cuối cùng hóa thành một tiếng ai oán sâu thẳm.

Hai người đã không còn bất kỳ quan hệ nào nữa.

Vậy tiếp theo, mình cũng nên đi con đường của mình rồi sao?

Chỉ là con đường của mình rốt cuộc ở phương nào?

Mấy ngày trước Nữ Oa nương nương vạn dặm xa xôi đến Tây Côn Luân, còn nói với bà những lời đó, ý tứ trong đó đã rất rõ ràng.

Nữ Oa nương nương có lẽ muốn thành lập thế lực của riêng mình, chỉ là khổ vì không có nhân thủ, lúc này mới nghĩ đến mình.

Có lẽ là muốn mình đi làm phó thủ cho nàng?

Giống như Nhiên Đăng đạo nhân đi theo Nguyên Thủy Thiên Tôn, trở thành phó thủ của Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy.

Nữ Oa nương nương muốn mình đi theo bên cạnh nàng, trở thành phó thủ của nàng.

Lẽ nào đi theo bên cạnh Nữ Oa nương nương, trở thành thuộc hạ của Nữ Oa nương nương, mới là bến đỗ sau này của mình sao?

Tây Vương Mẫu trong lòng có chút đau thương.

Tương lai của mình cuối cùng cũng không thấy được hy vọng sao? --- Ngay lúc Tây Vương Mẫu đang than thở, trong biển máu vô tận, Minh Hà Lão Tổ thì ánh mắt trở nên khó coi.

"Tên Đông Vương Công này, lại đã trở nên mạnh như vậy rồi sao?" Đông Vương Công có thể đạt được thành tựu ngày hôm nay thực sự đã vượt qua sức tưởng tượng của hắn.

Ban đầu hắn vẫn luôn cho rằng mình mới là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân không ai sánh bằng của thế giới Hồng Hoang.

Chỉ không ngờ trên hắn lại còn có Hằng Nga, Cửu Thiên Huyền Nữ, Huyền Minh mấy người phụ nữ này.

Ngoài mấy người phụ nữ này ra lại còn có bốn con khỉ.

Bản thân điều này đã là sự tồn tại khó tin rồi.

Chương 752

Đông Vương Công vốn thực lực kém xa hắn lại cũng đã vươn lên sau đó.

Điều này thực sự khiến hắn không ngờ tới.

Sắc mặt khó coi của hắn cũng không khỏi nảy sinh những ý nghĩ khác.

Lẽ nào Thiên Cơ Lâu mới là tương lai của thế giới Hồng Hoang?

Dù sao những chấn kinh mà Thiên Cơ Lâu liên tiếp mang lại cho hắn, thực sự là không gì có thể hơn được.

Gần như có thể nói Thiên Cơ Lâu có sức mạnh biến mục nát thành thần kỳ.

Nếu thật như vậy, tiếp tục kiên trì với giới hạn của mình cũng không có tác dụng gì a?

Hiện nay thực lực của hắn đã dừng lại ở đây, muốn một lần nữa nhanh chóng tăng lên hiển nhiên là không thể.

Nếu thực sự muốn một lần nữa nâng cao thực lực của mình, gia nhập Thiên Cơ Lâu cũng không phải là không thể.

Chỉ là Thiên Cơ Lâu có thể chống đỡ được trong tay của Đạo Tổ Hồng Quân không?

Đạo Tổ Hồng Quân sở dĩ bây giờ vẫn chưa ra tay, e là đang chuẩn bị sức mạnh cuối cùng.

Không ai biết Đạo Tổ Hồng Quân trong tay nắm giữ sức mạnh gì.

Trận đại chiến giữa Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung sớm muộn gì cũng sẽ diễn ra.

Chỉ là không biết ai thắng ai thua mà thôi.

Minh Hà Lão Tổ rơi vào trầm tư sâu sắc.

Ngay lúc này, Đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang hạng thứ hai mươi lăm: Đông Hoa Đế Quân.

Chuẩn Thánh đỉnh phong, vốn gặp vận rủi, sắp xả thân ứng kiếp, cuối cùng tại Bồng Lai tiên đảo có được cơ duyên từ Công Phu Hùng Miêu mà phá kiếp trọng sinh, cuối cùng bái Công Phu Hùng Miêu làm thầy, được Công Phu Hùng Miêu chỉ điểm thực lực đại tăng, sau đó từ bỏ mọi nhân quả bản thân, độn nhập Thiên Cơ Lâu lột xác hoa lệ, chiến lực vô song uy lực vô cùng, do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Giá trị chiến lực: 332,250,000."] ["Phần thưởng cho Đông Hoa Đế Quân hạng thứ hai mươi lăm trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng tiên thiên thanh khí, mười luồng huyền hoàng chi khí, một trăm viên luyện thể đan, mười viên tạo hóa luyện thể đan, một luồng Quỳnh Tiêu kiếm ý!"] Nhìn thấy những dòng Đại đạo văn tự này, nhiều người đều lộ ra vẻ mặt vô cùng chấn kinh.

Xem ra chiến lực của Đông Hoa Đế Quân mới là thật sự vô giải.

Chiến lực của bốn con khỉ đa phần đều ở khoảng hơn hai trăm tám mươi triệu, mà chiến lực của Đông Hoa Đế Quân lại ở mức hơn ba trăm ba mươi triệu.

Chênh lệch như vậy, chiến lực của Đông Hoa Đế Quân đã hơn chiến lực của lũ khỉ năm mươi triệu.

Điều này thực sự có chút vượt ngoài sức tưởng tượng.

Năm mươi triệu chiến lực đó, là tầng thứ gì chứ?

Gần như tương đương với chiến lực của một Tổ Vu.

Nhiên Đăng đạo nhân xếp hạng thứ năm mươi lăm chỉ có chiến lực ba mươi sáu triệu, mà Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu xếp hạng thứ năm mươi tư có chiến lực sáu mươi triệu.

Mà chênh lệch chiến lực giữa bốn con khỉ và Đông Hoa Đế Quân là hơn năm mươi triệu, gần sáu mươi triệu.

So sánh như vậy chẳng phải là chênh lệch một Kim Chi Tổ Vu sao?

Thật sự có chút khó tin.

Đúng là đến cảnh giới của bọn họ, muốn tiến thêm một bước nữa, hiển nhiên là vô cùng khó khăn.

Chỉ không ngờ Đông Hoa Đế Quân vẫn có thể có chênh lệch lớn như vậy.

Điều này đại biểu cho cái gì?

Điều này đại biểu cho Đông Hoa Đế Quân mỗi giờ mỗi khắc mỗi phút mỗi giây đều đang tiến bộ vượt bậc.

Rất có khả năng khoảnh khắc tiếp theo sẽ trở thành Thánh Nhân.

Thánh Nhân tiếp theo của thế giới Hồng Hoang, nếu không có gì bất ngờ, rất có khả năng sẽ rơi vào trên người Đông Hoa Đế Quân.

Hiện nay không có sinh linh nào có thể so sánh với Đông Hoa Đế Quân.

Ngay cả bốn con Thần Hầu trấn áp tất cả đại năng Hồng Hoang, so với Đông Hoa Đế Quân cũng chênh lệch rất xa, thậm chí có thể nói là bị nghiền ép.

Dù sao giữa hai bên có chênh lệch hơn năm mươi triệu.

Chênh lệch như vậy đủ để thể hiện một tư thế nghiền ép rồi.

Bất kỳ một con nào trong Tứ Đại Thần Hầu đều không phải là đối thủ của Đông Hoa Đế Quân, thậm chí chỉ có thể bị nghiền ép.

Nhiều người đều lộ ra vẻ mặt khá phức tạp.

Nhớ năm xưa Đông Vương Công sắp đến bước đường cùng, bị Yêu tộc truy sát chạy trốn khắp nơi.

Bây giờ lại có sự lột xác hoa lệ như vậy, thực sự khiến người ta không ngờ tới a.

Khoảnh khắc tiếp theo, thân ảnh và Đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Bầu trời trong khoảnh khắc tiếp theo lại khôi phục trạng thái trong sáng.

Tất cả mọi người đều thở phào một hơi.

Thân ảnh của Đông Hoa Đế Quân thực sự vô cùng mạnh mẽ.

Chỉ riêng khí tức tỏa ra đã khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy vô cùng áp bức.

Bây giờ sau khi thân ảnh của Đông Hoa Đế Quân biến mất, tất cả mọi người liền nhân cơ hội này thở dài một hơi.

Một lúc sau, cuối cùng lại có một đạo kim quang khác xuất hiện.

Đạo kim quang này xuất hiện xong liền bắt đầu lan rộng dữ dội trên không trung, cuối cùng khuếch đại nhanh chóng, trong nháy mắt đã che kín cả bầu trời.

Sau đó, kim quang bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Tất cả mọi người đều nín thở, chăm chú nhìn lên hư không.

Bọn họ muốn xem xem cường giả có thể xếp trên Đông Vương

Công rốt cuộc là ai, rốt cuộc mạnh hơn Đông Vương Công ở điểm nào.

Kim quang lan rộng rất nhanh, cuối cùng một thân ảnh khổng lồ mơ hồ xuất hiện trên không trung.

Sau đó kim quang bắt đầu dần dần mờ đi.

Chỉ thấy một con hung thú vô cùng dữ tợn và khủng bố.

Vẻ ngoài của nó khiến người ta có cảm giác sợ hãi khi nhìn thấy.

Con cự thú này đi thẳng đứng, dáng vẻ đó hiển nhiên là tương đối khủng bố.

Bề ngoài đen kịt, lại có những đường vân màu đỏ sẫm quấn quanh ngực và cổ.

Cùng với hành động của con cự thú, những đường vân này giống như máu, lúc sáng lúc tối lấp lánh, dường như đang ẩn chứa một loại uy lực kinh khủng tuyệt luân.

Hình tượng này mang đến cho chúng sinh Hồng Hoang một cảm giác kinh hãi cực kỳ lớn.

Một đôi móng vuốt tuy cũng rất lớn, nhưng trên thân nó lại có vẻ hơi ngắn.

Phía sau còn kéo lê một cái đuôi vô cùng to khoẻ, lúc này đang lắc lư trái phải sau lưng nó.

Ma khí đen kịt ngút trời trên người nó cuồn cuộn dữ dội, trực tiếp khiến bầu trời trong khoảnh khắc này trở nên u ám.

Con cự thú này khẽ lắc lư trên không trung, liền có thể khiến mây lành vô tận trên trời rung chuyển không ngừng.

Dáng vẻ này thực sự quá xấu xí và khủng bố, căn bản không giống sinh linh Hồng Hoang, mà càng giống như cự thú hỗn độn đến từ Hỗn

Độn.

Con cự thú hỗn độn này xuất hiện trên không trung liền ngửa mặt lên trời gầm thét, một tiếng gầm vô cùng quỷ dị và chói tai vang vọng khắp trời đất.

Chúng sinh Hồng Hoang khi thấy con cự thú này lại một lần nữa kinh hô.

Bởi vì con hung thú này thực ra khá quen thuộc.

Chúng sinh Hồng Hoang thực ra cũng đã từng thấy qua rồi.

Con hung thú này tuy không có cảm giác tồn tại cao lắm, nhưng thực tế chúng sinh Hồng Hoang đã từng thấy qua một lần.

Con cự thú này chẳng phải là Ca Tư Lạp xếp hạng thứ mười trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ sao?

Con hung thú này, trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ đã đè bẹp Hỗn Thế Tứ Hầu, cuối cùng chiếm giữ vị trí cao thứ mười.

Đồng thời cũng bắt đầu từ con Ca Tư Lạp này, các thứ hạng phía trên đều là tọa kỵ cấp Thánh Nhân.

Điều này cũng có nghĩa là con hung thú này là ngưỡng cửa của các Thánh Nhân.

Chỉ không ngờ, chiến lực của con hung thú này lại xếp trên Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Nói cách khác, con hung thú này mạnh hơn Chuẩn Đề Thánh Nhân rất nhiều.

Chuẩn Đề Thánh Nhân là sự tồn tại cấp ngưỡng cửa trong Lục Thánh Hồng Hoang, mà Ca Tư Lạp là sự tồn tại cấp ngưỡng cửa trong các Thánh Nhân của Thiên Cơ Lâu.

Hai Thánh Nhân cấp ngưỡng cửa, kết quả cuối cùng lại là Chuẩn

Đề Thánh Nhân chiếm thế hạ phong?

Điều này đối với Chuẩn Đề Thánh Nhân mà nói ý nghĩa sỉ nhục cũng quá lớn rồi đi?

Chương 753

Không ai ngờ lại có tình huống như vậy.

Chuẩn Đề Thánh Nhân lại không bằng một con súc sinh trong Thiên Cơ Lâu.

Điều này thực sự khiến người ta kinh ngạc đến ngây người.

Một lúc lâu sau cuối cùng cũng có người lên tiếng: "Thật không ngờ, Chuẩn Đề Thánh Nhân lại không bằng cả con súc sinh này của Thiên Cơ Lâu a?" "Chẳng trách Thông Thiên giáo chủ nói Chuẩn Đề Thánh Nhân đã làm mất hết mặt mũi của Thánh Nhân… Bây giờ xem ra, quả nhiên là như vậy a…" "Tên nhà ngươi thật sự không muốn sống nữa sao?

Chuẩn Đề Thánh Nhân dù yếu thế nào, ngài ấy cũng là Thánh Nhân có chiến lực danh xứng với thực." "Lại dám chế giễu ngài ấy không bằng một con súc sinh?

Tên nhà ngươi nghĩ thế nào vậy?

Một tên Kim Tiên quèn như ngươi lại dám chế giễu Chuẩn Đề Thánh Nhân?

Phải nói ngươi thật là to gan lớn mật!" "Chuẩn Đề Thánh Nhân làm mất hết mặt mũi của Thánh Nhân, câu này lại không phải ta nói, mà là Thông Thiên giáo chủ nói, có quan hệ gì với ta?" "Ca Tư Lạp là hung thú cấp Thánh Thú, ngươi lại dám tùy tiện nói nó là một con súc sinh?

Chẳng phải là nói chúng sinh Hồng Hoang còn không bằng một con súc sinh sao?" "…" Chúng sinh Hồng Hoang lúc này đều bùng nổ.

Mỗi người đều cảm thấy có chút không thể tin được.

Thực ra trong nhận thức của bọn họ, Chuẩn Đề Thánh Nhân không yếu như vậy.

Không ngờ bây giờ sau khi Hồng Mông Tử Kim Bảng bắt đầu công bố, Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng ngày càng bắt đầu yếu kém, thậm chí có thể nói là đã phơi bày hết nhược điểm của Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Nếu lấy năm trăm triệu chiến lực làm ngưỡng cửa của một Thánh Nhân, thì Chuẩn Đề Thánh Nhân nhiều nhất cũng chỉ vừa mới đạt đến ngưỡng cửa đó.

Bất kể là bảng xếp hạng nào, thứ hạng của Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng không được tốt cho lắm.

Trong các Thánh Nhân, gần như có thể nói là sự tồn tại yếu kém nhất.

Chỉ không ngờ tên này bây giờ lại thực sự yếu đến mức không bằng cả Ca Tư Lạp.

Nói thật thì tên này quả thực đã làm mất mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Dù sao so sánh ra Lục Thánh Hồng Hoang là những Thánh Nhân quen thuộc hơn, còn các vị Thánh Nhân của Thiên Cơ Lâu thì khá xa lạ.

Dù Thiên Cơ Lâu bao nhiêu năm nay vẫn luôn âm thầm bảo vệ Hồng Hoang, nhưng vẫn mang lại cho chúng sinh Hồng Hoang một cảm giác xa lạ.

Chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên không thể tránh khỏi việc so sánh các Thánh Nhân của Thiên Cơ Lâu với Lục Thánh Hồng Hoang.

Chỉ không ngờ một trong Lục Thánh Hồng Hoang là Chuẩn Đề Thánh Nhân lại thực sự yếu kém như vậy, thực sự khiến bọn họ

không ngờ tới.

Như vậy, vị trí của Chuẩn Đề Thánh Nhân trong lòng họ thực sự ngày càng thấp.

Phải biết Ca Tư Lạp chỉ là vật chủng cấp ngưỡng cửa của Thánh Nhân Thiên Cơ Lâu, dù vậy vẫn xếp hạng cao hơn Chuẩn Đề Thánh Nhân trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Tự nhiên khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy da đầu tê dại, thậm chí trực tiếp vượt qua nhận thức của họ.

Không chỉ Chuẩn Đề Thánh Nhân, ngay cả sắc mặt của Tiếp Dẫn Thánh Nhân cũng trở nên tương đối khó coi.

Chuẩn Đề Thánh Nhân trên các bảng xếp hạng ngày càng thấp, biểu hiện cũng ngày càng yếu kém, cuối cùng trực tiếp ảnh hưởng đến danh dự của Tây Phương Giáo.

Hiện nay Tây Phương Giáo đã danh dự quét đất.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, Tây Phương Giáo sớm muộn gì cũng sẽ hoàn toàn tan rã.

Nghĩ đến đây, khuôn mặt của Tiếp Dẫn Thánh Nhân trực tiếp biến thành mặt khổ qua.

Hắn thực sự không biết phải làm sao.

Nhìn Chuẩn Đề Thánh Nhân bên cạnh, Tiếp Dẫn Thánh Nhân không khỏi lắc đầu thở dài.

Chuẩn Đề Thánh Nhân đã đủ nỗ lực.

Bất kể là tu luyện của bản thân hay là sự phát triển của phương Tây, Chuẩn Đề Thánh Nhân trước nay chưa từng lơ là, thậm chí có thể nói là còn chăm chỉ hơn hắn rất nhiều.

Nhưng trời cao trêu ngươi.

Bao nhiêu năm nay, bất kể là Tây Phương Giáo hay tu vi của Chuẩn Đề Thánh Nhân, đều tiến bộ chậm chạp, gần như có thể nói là dậm chân tại chỗ.

Phải nói là tạo hóa trêu ngươi a.

Hiện tại khí vận không ở phương Tây, phương Tây có làm gì cũng vô ích.

Hắn có ý muốn khuyên bảo Chuẩn Đề Thánh Nhân một chút, nhưng lại không biết nên nói gì, cuối cùng chỉ có thể hóa thành một tiếng thở dài thườn thượt.

Xem ra phương Tây đã đến bước đường sinh tử tồn vong rồi.

Tiếp theo ngay cả hắn, vị Tiếp Dẫn Thánh Nhân này cũng cần phải liều mạng.

Nếu hắn lại tiếp tục ẩn náu trong thế giới Cực Lạc của phương Tây, mọi chuyện đều do Chuẩn Đề Thánh Nhân gánh vác, Chuẩn Đề Thánh Nhân rất có khả năng sẽ xảy ra chuyện lớn, Tây Phương Giáo cũng rất có khả năng sẽ xảy ra chuyện lớn.

Đến lúc đó dù hắn, Tiếp Dẫn, thực lực có mạnh đến đâu, e là sớm muộn cũng sẽ trở thành kẻ cô độc.

Nếu Tây Phương Giáo chỉ còn lại một mình hắn, rõ ràng là một cây làm chẳng nên non.

Huống hồ hắn còn không thể tùy ý đi lại trong thế giới Hồng Hoang.

Xem ra phải nghĩ cách thay đổi hiện trạng rồi.

Nếu không, phương Tây nguy rồi, Tây Phương Giáo cũng nguy rồi!

Tại Bích Du Cung trên đảo Kim Ngao, Thông Thiên giáo chủ lúc

này nhìn thân ảnh vô cùng khoa trương của Ca Tư Lạp trên hư không, sắc mặt cũng dần trở nên ngưng trọng.

Bởi vì ngay cả hắn cũng không ngờ nội tình của Thiên Cơ Lâu lại thực sự sâu như vậy.

Dù Chuẩn Đề Thánh Nhân có yếu kém thế nào đi nữa, đó cũng là Thánh Nhân đã thành Thánh vô số năm, nội tình vẫn tương đối sâu dày.

Vậy mà vẫn bại trong tay một con súc sinh của Thiên Cơ Lâu.

Đối mặt với tình huống này đã không còn là chuyện của một mình Chuẩn Đề Thánh Nhân, mà là chuyện của tất cả Lục Thánh Hồng Hoang.

Dù Lục Thánh Hồng Hoang bọn họ cũng bằng mặt không bằng lòng, nhưng đối mặt với sự lật đổ của Thiên Cơ Lâu, bọn họ cũng phải đồng lòng mới được.

Cuộc so tài giữa Lục Thánh Hồng Hoang và các Thánh Nhân của Thiên Cơ Lâu đã bắt đầu.

Thực ra đây cũng tương đương với một cuộc tử chiến.

Từ tình hình hiện tại mà xem, Chuẩn Đề Thánh Nhân yếu kém nhất đã bại trận đầu tiên.

Sau đó là Ca Tư Lạp của Thiên Cơ Lâu.

Hai người bọn họ xem như đã mở màn cho cuộc chiến không khói lửa này.

Hướng đi tiếp theo hắn cũng không biết, e là sẽ tương đối thảm liệt.

Cùng lúc đó hắn cũng đang tò mò về thứ hạng của mình rốt cuộc thế nào.

Trong tay hắn có đủ loại pháp bảo, nội tình cũng không hề nông cạn.

Thanh Bình Kiếm, Tru Tâm Tỏa, Tử Kim Chùy, Lục Hồn Phiên, Tru Tiên Kiếm Trận và Tru Tiên Tứ Kiếm vân vân.

Chiến lực của hắn, ngay cả sư huynh Nguyên Thủy Thiên Tôn của hắn cũng có nhiều điểm không bằng.

Theo suy nghĩ hiện tại của hắn, e là chiến lực của hắn xếp thứ hai trong Lục Thánh Hồng Hoang.

Không biết chiến lực như vậy rốt cuộc có thể xếp hạng bao nhiêu? --- Ngay lúc tâm thần của Thông Thiên giáo chủ ở Bích Du Cung trên đảo Kim Ngao đang xao động, tại Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tương tự.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy vô cùng tự phụ, nhưng hắn lại không ngốc.

Ngược lại, trí tuệ của hắn có thể nói là tương đối cao, nếu không, hắn cũng không thể bao nhiêu năm nay âm thầm nắm giữ Hồng Hoang.

Thái Thượng Lão Tử trước nay thanh tịnh vô vi, đối với những chuyện vặt vãnh của thế giới Hồng Hoang, lão lười xử lý.

Tam đệ Thông Thiên giáo chủ của lão làm người ngang tàng, nửa chính nửa tà, đối với những chuyện vặt vãnh của thế giới Hồng Hoang cũng cơ bản không quản.

Do đó đa phần chuyện của thế giới Hồng Hoang đều do Nguyên Thủy Thiên Tôn thay mặt xử lý.

Nếu không có đủ trí tuệ, Nguyên Thủy Thiên Tôn hiển nhiên cũng không thể làm được điều này.

Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn hiển nhiên cũng đã ý thức được điều không ổn.

Nếu Lục Thánh Hồng Hoang trong cuộc va chạm với các Thánh Nhân của Thiên Cơ Lâu biểu hiện rất kém, tất sẽ khiến tín ngưỡng của đông đảo sinh linh Hồng Hoang sụp đổ.

Nếu thật đến lúc đó, tín ngưỡng của đông đảo sinh linh Hồng Hoang ngược lại sẽ hoàn toàn chuyển hướng về Thiên Cơ Lâu.

Đến lúc đó mới là đại tai nạn thật sự.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trở nên cực kỳ khó coi.

Lục Thánh Hồng Hoang đã kinh doanh ở thế giới Hồng Hoang bao nhiêu năm nay, mỗi vị Thánh Nhân đều có vô số tín đồ trung thành.

Ngay cả tên Chuẩn Đề Thánh Nhân này cũng có rất nhiều tín đồ.

Nếu lần này trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, thực lực của Lục Thánh Hồng Hoang xếp hạng không tốt, khiến cho tín ngưỡng của chúng sinh Hồng Hoang sụp đổ, thật đến lúc đó, thì thật sự toi đời!

Hồng Hoang, nguy rồi!

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn tương đối khó coi, cũng lộ ra vẻ ngưng trọng chưa từng có.

Chương 754

Hắn hít sâu một hơi liền bắt đầu suy nghĩ đối sách. --- Mà tại Bát Cảnh Cung, Thái Thượng Lão Tử vẫn ngồi ngay ngắn trên bồ đoàn phong hỏa.

Nếu nói về mức độ giàu có, Thái Thượng Lão Tử là người giàu có nhất trong tất cả các Thánh Nhân, thậm chí có thể nói là người giàu có nhất trong chúng sinh Hồng Hoang.

Ngay cả một cái bồ đoàn của lão cũng là bảo vật đủ để lên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Lúc này Thái Thượng Lão Tử lười biếng ngồi trên đó, nhìn lên Ca Tư Lạp trên không trung, trong ánh mắt lộ ra vô tận thâm ý.

Cái gọi là Ca Tư Lạp này, rõ ràng không phải là vật chủng của Hồng Hoang, mà càng giống cự thú hỗn độn.

Thiên Cơ Lâu có thể sở hữu một con cự thú hỗn độn như vậy, liệu có sở hữu nhiều cự thú hỗn độn hơn không?

Phải nói phương hướng suy nghĩ của Thái Thượng Lão Tử không giống với những người khác.

Thái Thượng Lão Tử đối với thực lực của mình tương đối tự tin, dù thế nào, lão cũng cho rằng thứ hạng của mình sẽ không quá thấp.

Do đó phương hướng suy nghĩ của lão liền khác với người khác.

Thái Thượng Lão Tử lúc này đang âm thầm suy nghĩ thực lực của Thiên Cơ Lâu rốt cuộc lớn mạnh đến mức nào.

Nếu Thiên Cơ Lâu thật sự nắm giữ một nhóm lớn cự thú hỗn độn như Ca Tư Lạp, thì thế giới Hồng Hoang này đối với Thiên Cơ Lâu quả thực dễ như trở bàn tay.

Thế giới Hồng Hoang và Đạo Tổ Hồng Quân có kháng cự nữa cũng vô ích.

Thái Thượng Lão Tử lúc này khẽ nhíu mày.

Có lẽ nên suy nghĩ đường lui rồi?

Nghĩ đến đây Thái Thượng Lão Tử cũng khẽ kinh ngạc.

Thế lực của Thiên Cơ Lâu, lớn mạnh đến mức khiến chính mình cũng bắt đầu nảy sinh ý định rút lui rồi sao?

Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử có chút khó coi, nhưng ý nghĩ này lại cứ quẩn quanh trong đầu hắn khó có thể xóa bỏ.

Thái Thượng Lão Tử hít sâu một hơi, cuối cùng nhắm mắt lại, đạt đến cảnh giới thần du vật ngoại. --- Mà tại Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương nhìn Ca Tư Lạp trên không trung cũng có chút ngẩn người.

Nữ Oa nương nương là người duy nhất trong thế giới Hồng Hoang thực sự tiếp xúc gần với sự tồn tại của Ca Tư Lạp.

Khi đó nàng tiến vào Thiên Cơ Lâu, đã từng tận mắt chứng kiến trận đại chiến giữa Thông Tí Viên Hầu và Ca Tư Lạp.

Thông Tí Viên Hầu tuy thỉnh thoảng có thể bộc phát ra chiến lực cấp Thánh Nhân, nhưng rõ ràng lại không phải là cấp Thánh Nhân.

Mà con Ca Tư Lạp này khi đại chiến với Thông Tí Viên Hầu dường như cũng không chiếm được nhiều lợi thế.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Trận đại chiến trong Thiên Cơ Lâu khi đó khiến nàng đến bây giờ vẫn còn nhớ như in.

Thể hình của Ca Tư Lạp quá lớn, lớn đến mức thậm chí có chút bất lợi.

Chính vì tình huống này, Ca Tư Lạp còn chịu thiệt mấy lần trong tay của Thông Tí Viên Hầu.

Vậy mà Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố chiến lực của Ca Tư Lạp lại còn vượt qua Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Rốt cuộc là chuyện gì?

Nữ Oa nương nương thực sự có chút nghĩ không thông.

Phải biết từ nhận thức của nàng mà xem, chiến lực của Ca Tư Lạp vẫn còn kém xa Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Nếu Chuẩn Đề Thánh Nhân và Ca Tư Lạp xảy ra xung đột, e là Chuẩn Đề Thánh Nhân có thể dễ dàng đánh bại Ca Tư Lạp.

Nhưng thứ hạng của Ca Tư Lạp lại ở trên Chuẩn Đề Thánh Nhân, thực sự khiến Nữ Oa có chút phản ứng không kịp, thậm chí có thể nói là nghi hoặc không hiểu.

Ngay lúc Nữ Oa đang ngẩn người, bỗng nhiên có một công pháp như sét đánh ngang tai xuất hiện trong đầu Nữ Oa nương nương.

Công pháp này chính là Nguyên Tử Hồng Liên Công xếp hạng thứ ba mươi trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông Hồng Hoang.

Nội tình của Ca Tư Lạp lẽ nào chính là công pháp này sao?

Khi công bố Bảng Xếp Hạng Thần Thông, công pháp này đã xếp hạng thứ ba mươi.

Mức độ mạnh mẽ của công pháp này thậm chí còn trên cả Công Đức Thiên Thê của Nữ Oa.

Lẽ nào thủ đoạn thực sự của Ca Tư Lạp nằm ở công pháp này?

Công pháp này xếp hạng cao như vậy, hiển nhiên sẽ không quá đơn giản.

Lúc này Nữ Oa nương nương đã xác định được rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Có lẽ thật sự là vì công pháp này.

Phải biết Công Đức Thiên Thê của Nữ Oa nương nương, chủ yếu là dùng công đức đúc thành vô thượng thiên thê, sau đó lợi dụng thiên thê để tranh độ, trở thành khế cơ của Đại Đạo.

Gần như có thể nói là do người đàn ông đó đích thân thiết kế cho Nữ Oa.

Về điểm này, Nữ Oa rất rõ ràng, cũng rất minh bạch.

Nhưng công pháp Nguyên Tử Hồng Liên Công của con Ca Tư Lạp này, vẫn xếp trên Công Đức Thiên Thê.

Điều này đủ để thấy sự mạnh mẽ của công pháp này rồi.

Nữ Oa nương nương đến nay vẫn nhớ lời giới thiệu của Đại đạo văn tự.

Người sáng tạo ra Nguyên Tử Hồng Liên Công là Trường Không đạo nhân.

Nghe nói sau khi tu luyện công pháp này, có thể diễn hóa ra một lò phản ứng nguyên tử trong cơ thể mình.

Bình thường, có thể lợi dụng lò phản ứng nguyên tử để đạt được tác dụng luyện thể.

Khi năng lượng trong lò phản ứng nguyên tử bộc phát, có thể đạt đến trạng thái hồng liên trong truyền thuyết.

Đến lúc đó, uy lực sẽ bạo tăng vô song.

Nghe nói tu luyện đến cảnh giới cao thâm nhất, có thể dựa vào lò phản ứng nguyên tử trong cơ thể và trạng thái hồng liên để đạt đến Đại Đạo Thánh Nhân.

Khi đó còn khiến Nữ Oa nương nương kinh ngạc.

Nữ Oa nương nương vốn luôn cho rằng công pháp của mình là công pháp duy nhất trong Hồng Hoang có thể tu luyện đến cảnh giới Đại Đạo.

Chỉ không ngờ rằng công pháp như vậy đối với các Thánh Nhân của Thiên Cơ Lâu gần như là mỗi người một bộ.

Điều này có chút khủng bố.

Cũng có nghĩa là tất cả các Thánh Nhân của Thiên Cơ Lâu đều có khế cơ trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Nội tình như vậy vượt xa các Thánh Nhân Hồng Hoang có thể so sánh.

Nữ Oa nương nương trong lòng vô cùng thấu triệt.

Các Thánh Nhân khác còn đang nghĩ đến việc so sánh với Thiên Cơ Lâu, bây giờ xem ra chỉ sợ là si tâm vọng tưởng mà thôi.

Nữ Oa nương nương lắc đầu.

Tuy nàng hận người đàn ông đó, nhưng không thể không bội phục người đàn ông đó có hùng tài đại lược.

Tất cả các công pháp khế cơ của Đại Đạo Thánh Nhân hắn đều có thể tùy tiện sáng tạo ra.

Điều này thực sự có chút khủng bố.

Ngay lúc Nữ Oa nương nương đang kinh thán, Đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. [“Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang hạng thứ hai mươi ba: Thiên Cơ Lâu Ca Tư Lạp, vốn là Hỗn Độn Chi Thú, sau khi gặp Trường Không đạo nhân, trực tiếp bị Trường Không đạo nhân nghiền ép, từ đó liền tâm cam tình nguyện đi theo bên cạnh Trường Không đạo nhân.

Sau này Trường Không đạo nhân vì nó sáng tạo ra Nguyên Tử Hồng Liên Công, có thể đúc thành một lò phản ứng nguyên tử vô cùng thần bí trong cơ thể, thậm chí có thể mượn lò phản ứng nguyên tử để đạt đến trạng thái Hồng Liên, uy lực vô cùng chiến lực vô song.

Do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Giá trị chiến lực: 553,990,000!"] ["Phần thưởng cho Ca Tư Lạp hạng thứ hai mươi ba trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng tiên thiên thanh khí, mười luồng huyền hoàng chi khí, một trăm viên luyện thể đan, mười viên tạo hóa luyện thể đan, một luồng Hồng Liên nghiệp hỏa!"] Nhìn thấy Đại đạo văn tự, chúng sinh Hồng Hoang lập tức kinh ngạc.

Không ai ngờ chiến lực của Ca Tư Lạp lại mạnh như vậy.

Chuẩn Đề Thánh Nhân xếp hạng hai mươi tư có chiến lực hơn năm trăm mười ba triệu.

Ca Tư Lạp xếp hạng hai mươi ba có chiến lực năm trăm năm mươi bốn triệu.

Như vậy là chênh lệch hơn bốn mươi triệu chiến lực.

Chênh lệch này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ.

Chênh lệch bốn mươi triệu chiến lực đối với hai vị Thánh Nhân có chiến lực khởi điểm từ năm trăm triệu mà nói, thực ra vẫn có thể chấp nhận được.

Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng có khả năng lật kèo.

Nhưng chênh lệch bốn mươi triệu chiến lực ngược lại cũng không hề nhỏ chút nào, đủ để Ca Tư Lạp nghiền ép Chuẩn Đề Thánh Nhân toàn trình.

Nếu không có sự kiện bất ngờ, Ca Tư Lạp vẫn có thể với xác suất lớn chiến thắng Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Chương 755

Ngoài ra, Đại đạo văn tự cũng đề cập đến Nguyên Tử Hồng Liên Công.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới nhớ lại công pháp xếp hạng thứ ba mươi trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông.

Người sáng lập công pháp này là Trường Không đạo nhân, và công pháp này có khế cơ trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Có thể tùy tiện cho tọa kỵ tu luyện công pháp như vậy, đủ để thấy Thiên Cơ Lâu xa xỉ đến mức nào.

Công pháp chưa từng xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, Thiên Cơ Lâu lại tùy tiện đưa cho một con súc sinh.

Điều này cũng từ một phương diện khác làm nổi bật sự mạnh mẽ của Thiên Cơ Lâu.

Sắc mặt của mọi người trong khoảnh khắc này đều đen lại.

Sự ghen tị sâu sắc khiến tâm lý của họ trở nên méo mó.

Công pháp mà họ tu luyện, bao gồm công pháp của chúng sinh Hồng Hoang, đều không bằng con súc sinh này.

Sao có thể không khiến họ đen mặt chứ?

Công pháp của thế giới Hồng Hoang có thể sánh ngang với con súc sinh này cũng chỉ có Công Đức Thiên Thê của Nữ Oa nương nương.

Vậy mà Công Đức Thiên Thê cũng xuất phát từ tay Thiên Cơ Lâu, và trên Bảng Xếp Hạng Thần Thông, còn xếp dưới Nguyên Tử Hồng Liên Công.

Ngay cả Nhất Khí Hóa Tam Thanh vô song thần kỳ của Thái

Thượng Lão Tử, thứ hạng tự nhiên còn thấp hơn nữa.

Nghĩ thôi cũng thấy có chút khó chịu.

Đòn đả kích lần này đối với họ thực sự quá lớn.

Ngay lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy nghĩ, hình ảnh trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự cũng đã biến mất.

Thay vào đó là một đạo thần quang khác.

Đạo thần quang này xuất hiện trên không trung liền bắt đầu diễn hóa kịch liệt, và sự diễn hóa dường như còn có chút khó khăn.

Thấy tình hình này, cuối cùng cũng kéo chúng sinh Hồng Hoang ra khỏi những suy nghĩ của riêng mình.

Mọi người đều ngước mắt lên nhìn.

Ca Tư Lạp vốn đã đủ khủng bố rồi, vậy vị cường giả tiếp theo, vị siêu cấp Thánh Nhân tiếp theo, rốt cuộc sẽ là ai?

Chỉ nhìn kim quang trên không trung diễn hóa khó khăn như vậy, vị cường giả tiếp theo hiển nhiên tuyệt không phải là hạng xoàng.

Rất lâu rất lâu sau.

Trong kim quang trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện một màu xanh biếc óng ánh.

Cùng với việc kim quang dần mờ đi, màu xanh biếc này cũng ngày càng rõ ràng.

Sau đó liền có một cành liễu màu xanh biếc vô cùng xuất hiện trên không trung.

Cành liễu này vừa xuất hiện liền trực tiếp tỏa ra một luồng hào quang vô cùng huy hoàng.

Hào quang màu xanh lục của cành liễu này dường như có một cảm giác sắc bén muốn đâm thủng cả bầu trời, trực tiếp chiếu rọi khiến chúng sinh Hồng Hoang đều không mở nổi mắt.

Rất lâu sau chúng sinh Hồng Hoang mới nhìn rõ đó là vật gì.

Chỉ thấy trên không trung có vô số cành liễu màu xanh biếc kiều diễm đang bay múa theo gió.

Từng luồng từng luồng quang mang màu xanh biếc chiếu rọi trên không trung.

Quang mang màu xanh biếc này với khí tức vô biên rất nhanh đã ảnh hưởng đến toàn bộ Hồng Hoang.

Hư không dường như trong khoảnh khắc này cũng sinh ra từng gợn sóng.

Thấy cảnh tượng vô cùng chấn động lòng người này, tất cả mọi người đều vô cùng kinh động.

Chỉ thấy xuất hiện trên không trung lại là một cây cổ thụ siêu cấp không gì sánh bằng.

Quy mô và mức độ phô trương của cây này không hề thua kém cây Bồ Đề vàng của Chuẩn Đề Thánh Nhân, thậm chí có thể nói là còn hơn thế.

Vô số cành liễu che trời đang bay lượn tứ tung trên không trung, đang phô diễn thần quang màu xanh biếc không gì sánh bằng.

Mỗi một đạo quang mang đều trực tiếp khiến bầu trời gợn sóng.

Tất cả mọi người đều không khỏi nhìn chằm chằm vào cây liễu trên không trung với ánh mắt nóng rực, trong ánh mắt lộ ra sự khao khát sâu sắc.

Sau nhiều lần tiếp xúc, Thông Thiên giáo chủ và Nữ Oa nương

nương đã biết được một số điều thần kỳ.

Nữ Oa nương nương ở Thiên Cơ Lâu chắc chắn đã trải qua chuyện gì đó, có được cơ duyên gì đó, từ đó chiến lực mới đạt đến cảnh giới này.

Khi Bảng Xếp Hạng Nhục Thân được công bố, cũng đã xuất hiện một số Đại đạo văn tự kỳ lạ, ví dụ như những từ như "âm dương tế hội", "huyền xá viên mãn".

Người khác không phát hiện ra bí mật này, nhưng Thông Thiên giáo chủ đã phát hiện ra rồi.

Như vậy chuyện này có chút đáng để suy ngẫm.

Người khác không biết tại sao Nữ Oa nương nương lại biến thành như vậy, nhưng Thông Thiên giáo chủ đã nhìn ra manh mối.

Thông Thiên giáo chủ bình thường thích nghiên cứu những thứ kỳ lạ cổ quái này, đối với phương diện này cũng có chút nghiên cứu.

Sự thay đổi trên người Nữ Oa nương nương, Thông Thiên giáo chủ hiển nhiên đã thấy rõ.

Lúc này Thông Thiên giáo chủ cười tủm tỉm nhìn hư ảnh trên không trung, trong mắt lộ ra vẻ mặt cười như không cười.

Hắn thực sự muốn biết Nữ Oa nương nương ở Thiên Cơ Lâu rốt cuộc đã trải qua chuyện gì, chỉ là lại không dám tùy tiện mở miệng hỏi.

Nếu thật sự mở miệng hỏi, chắc chắn sẽ đắc tội hoàn toàn với người phụ nữ điên này là Nữ Oa nương nương.

Đến lúc đó, thì thật sự là được không bù mất. --- Mà tại Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương sau khi thấy thân ảnh của mình xuất hiện, sắc mặt cũng đột nhiên đen lại.

Trong khoảnh khắc này trong lòng không khỏi lộ ra sự bất mãn to lớn.

Mình chỉ dừng lại ở đây thôi sao?

Nữ Oa nương nương thầm hận trong lòng.

Kể từ khi nàng có được Công Đức Thiên Thê, liền vẫn luôn nỗ lực tu luyện.

Dùng công đức đúc thành thiên thê, dùng thiên thê tranh độ, thực lực đã tiến bộ vượt bậc rồi.

Người khác không biết sự thay đổi thực lực của nàng, nhưng chính nàng lại biết rất rõ ràng.

Chính mình của ngày xưa hoàn toàn không thể so sánh với hiện tại.

Theo dự tính trong lòng nàng, thực lực của mình ít nhất cũng gần bằng Thái Thượng Lão Tử.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ trước mặt nàng đã không còn đáng kể.

Không ngờ đến hôm nay nàng chỉ vượt qua Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngay cả Thông Thiên giáo chủ cũng chưa vượt qua được, thực sự khiến Nữ Oa nương nương có chút thất vọng.

Có được công pháp như vậy và cơ duyên lớn như vậy mà vẫn chỉ xếp hạng thứ mười bốn trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, thật sự khiến nàng thất vọng.

Lúc này nàng lại nhớ đến Tam Thất trong Thiên Cơ Lâu.

Bây giờ chính mình đã lên bảng, nhưng Tam Thất vẫn chưa xuất hiện.

Chẳng phải điều này có nghĩa là khoảng cách giữa mình và Tam Thất rất lớn sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt nàng có chút tối sầm.

Năm xưa trong đại chiến Nhân Yêu, mình đã từng ra tay muốn triệt để trừ khử Tam Thất, chỉ là cuối cùng chỉ làm Tam Thất bị thương mà thôi.

Đúng vậy.

Người năm xưa đánh lén Tam Thất, không phải ai khác chính là Nữ Oa nương nương.

Nữ Oa nương nương muốn trừ khử Tam Thất, chỉ là sự việc không như ý muốn, không đạt được mục đích mà thôi.

Bây giờ xem ra, khoảng cách giữa nàng và Tam Thất vẫn còn không nhỏ.

Điều này tự nhiên khiến Nữ Oa nương nương có chút thất vọng.

Lúc này trong mắt nàng lộ ra hận ý khắc cốt ghi tâm.

Trong hận ý lại ẩn chứa một chút ý vị phức tạp.

Thực lực của nàng có thể tiến bộ vượt bậc, nói trắng ra thực chất là do người đàn ông đó ban cho.

Nhưng người đàn ông đó lại đoạt đi thứ quý giá nhất của nàng, thực sự khiến nàng có chút khó chịu, nội tâm lại tràn ngập mâu thuẫn vô tận.

Mà Chuẩn Đề Thánh Nhân của Tây Phương Giáo khi thấy Nữ Oa nương nương xuất hiện, sắc mặt tức thì đen lại, thân thể cũng lung lay, khóe miệng có một tia tiên huyết màu vàng chảy xuống.

Rất hiển nhiên, thân ảnh của Nữ Oa nương nương lại giáng cho hắn một đòn đả kích nặng nề.

Khi đó Chuẩn Đề Thánh Nhân đã từng cùng Nữ Oa nương nương triển khai một trận đại chiến.

Chương 756

Trong trận đại chiến đó Nữ Oa nương nương tuy chiếm thế thượng phong, nhưng chênh lệch xa xa không lớn như bây giờ.

Còn bây giờ thì sao?

Bây giờ mới qua mấy trăm năm, Nữ Oa nương nương đã trở nên mạnh mẽ như vậy rồi sao?

Trực tiếp bỏ xa hắn một khoảng cách xa như vậy sao?

Sắc mặt Chuẩn Đề Thánh Nhân đen lại.

Đòn đả kích này đối với hắn tuyệt đối là tương đối lớn, thậm chí có thể nói là khiến hắn tương đối khó coi.

Hắn, Chuẩn Đề Thánh Nhân, hiện tại là Thánh Nhân yếu nhất trong thế giới Hồng Hoang, thậm chí không bằng cả con Ca Tư Lạp trong Thiên Cơ Lâu.

Mà bây giờ Nữ Oa lại đã vượt qua Tứ Đại Thánh Thú cũng như Tiếp Dẫn sư huynh, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác.

Chỉ trong mấy trăm năm, chênh lệch giữa hai người lại lớn như vậy.

Chuẩn Đề Thánh Nhân có một cảm giác đau lòng đến chết lặng.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân thấy dáng vẻ của Chuẩn Đề Thánh Nhân cũng khẽ thở dài: "Chuẩn Đề sư đệ, ngươi vẫn là đừng quá để tâm thì hơn." Chuẩn Đề đau khổ nhắm mắt lại, không nói một lời.

Sau đó quang mang trên người chợt lóe, đã một lần nữa hóa thành cây Bồ Đề khổng lồ che trời.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân nhìn Chuẩn Đề đã hóa thành bản thể, cuối

cùng cũng thở dài một tiếng.

Thiên Cơ Lâu công bố Bảng Xếp Hạng Thực Lực trên Hồng Mông Tử Kim Bảng, thực sự là một đòn đả kích lớn đối với Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Đừng nói Chuẩn Đề Thánh Nhân, ngay cả hắn, Tiếp Dẫn, cũng bị đả kích không kém.

Tiếp Dẫn cau mày khổ sở lắc đầu thở dài, cuối cùng cũng nhắm mắt lại.

Ngay lúc các Thánh Nhân Hồng Hoang đang có những suy nghĩ khác nhau, Đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện: ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang hạng thứ mười bốn: Nữ Oa nương nương.

Nữ Oa là Công Đức Thánh Nhân, Yêu tộc Yêu Hoàng, nguyên Thánh Mẫu của Nhân tộc, có đại khí vận và đại công đức, sau này từ Hồng Mông Tử Kim Bảng nhận được Công Đức Thiên Thê, dùng công đức đúc thành thiên thê, dùng thiên thê tranh độ Đại Đạo, vật báu trời ban, phong tư vô song, sau khi vào Thiên Cơ Lâu được cơ duyên xảo diệu, huyền xá viên mãn, do đó thực lực đại tăng, chiến lực vô song uy lực vô cùng, do đó được lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, giá trị chiến lực là: 803,250,000!"] ["Phần thưởng cho Nữ Oa nương nương hạng thứ mười bốn trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang là: Một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng tiên thiên thanh khí, mười luồng huyền hoàng chi khí, một trăm viên luyện thể đan, mười viên tạo hóa luyện thể đan, một luồng tiên thiên công đức chi khí."] Thấy những dòng Đại đạo văn tự của Nữ Oa nương nương, nhiều người tự nhiên là khá kinh thán.

Cùng lúc đó chúng sinh Hồng Hoang lại bắt đầu bàn tán xôn xao.

Chiến lực của Nữ Oa nương nương đã vượt qua ngưỡng tám trăm

triệu, trực tiếp đạt đến tám trăm lẻ ba triệu hai trăm năm mươi vạn.

Trong Tứ Đại Thánh Thú, chiến lực của Thanh Long là bảy trăm chín mươi chín triệu chín trăm chín mươi chín vạn.

Cũng có nghĩa là chiến lực của Nữ Oa nương nương so với Thanh Long chỉ cao hơn ba trăm hai mươi vạn.

Chênh lệch này thực sự không lớn, thậm chí có thể nói là không đáng kể.

Tuy nhiên, Nữ Oa nương nương có thể trong thời gian ngắn đạt đến mức độ này hiển nhiên là khiến người ta kinh thán.

Sự tiến bộ của Nữ Oa nương nương trong thời gian gần đây thực sự quá lớn.

Khi đó trên Bảng Xếp Hạng Tiên Tư, Nữ Oa nương nương chỉ theo sát sau Đạo Tổ Hồng Quân, xếp thứ năm trên Bảng Tiên Tư.

Sau này trên Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, nhục thân của Nữ Oa nương nương thậm chí còn vượt qua Tam Thanh, trực tiếp xếp hạng thứ mười hai.

Bây giờ Bảng Xếp Hạng Thực Lực thực sự được công bố, thực lực thực sự của Nữ Oa nương nương lại xếp hạng thứ mười bốn, chiến lực một bước đột phá đến tám trăm triệu.

"Đúng là Nữ Oa nương nương." "Thực tế chiến lực của Nữ Oa nương nương lại là người đầu tiên đột phá tám trăm triệu." "Vì Nữ Oa nương nương là công đức thánh nhân, lại là nữ tính duy nhất trong các Thánh nhân, nên tất cả mọi người đều xem thường Nữ Oa nương nương rồi." "Bây giờ mới phát hiện nội tình của Nữ Oa nương nương quả nhiên sâu không lường được." "Theo lý mà nói, Tứ Đại Thánh Thú đã là đỉnh cấp của thế giới Hồng Hoang rồi, Nữ Oa nương nương lại có thể xếp trên bọn chúng, cũng coi như lấy lại thể diện

cực lớn cho các Thánh nhân Hồng Hoang." "Đúng là như vậy, ít nhất cũng không mất mặt như Chuẩn Đề thánh nhân và Tiếp Dẫn thánh nhân." Phải nói rằng, Hồng Mông Tử Kim Bảng chương Thực Lực vừa xuất hiện đã khơi dậy ác ý của không ít sinh linh Hồng Hoang.

Rốt cuộc, trong lòng bọn họ, địa vị của Lục Thánh Hồng Hoang là cực kỳ cao.

Ngày thường, địa vị của Lục Thánh Hồng Hoang đúng là cao cao tại thượng, có thể nói là hoàn toàn cách biệt với các sinh linh khác.

Bây giờ, khi thật sự cần Lục Thánh Hồng Hoang ra sức, từng người một lại tỏ ra vô cùng yếu kém.

Điều này tự nhiên khiến sinh linh Hồng Hoang cảm thấy vô cùng thất vọng, cũng khơi dậy ác ý của bọn họ.

Ngày thường các ngươi kẻ nào kẻ nấy đều tỏ ra cao cao tại thượng.

Bây giờ thật sự cần các ngươi ra sức, thật sự cần các ngươi hiển lộ thần uy, thì lại bị Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu đè bẹp dưới chân.

Điều này sao có thể không khiến bọn họ nảy sinh ác ý?

Sao có thể không khiến bọn họ bàn tán?

Giống như Xiển Giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy.

Ngày thường luôn tự cho mình là chính thống thiên hạ, không coi ai ra gì, xem ai cũng là cỏ rác.

Giờ đây Hồng Mông Tử Kim Bảng phơi bày, Nguyên Thủy Thiên Tôn chiếm bao nhiêu tài nguyên, trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực lại chỉ xếp thứ mười chín, còn thua xa Tứ Đại Thánh Thú của Thiên Cơ Lâu.

Điều này sao có thể không khiến chúng sinh Hồng Hoang đối với

Nguyên Thủy Thiên Tôn ác ý ngập tràn?

Bây giờ, Nữ Oa nương nương, người bị xem thường nhất trong thế giới Hồng Hoang, lại bất ngờ quật khởi.

Rất rõ ràng, Nữ Oa nương nương đã giành được sự tôn trọng của rất nhiều người.

Bản thân là một nữ lưu, vốn đã rất được yêu mến, giờ đây lại giành được thể diện cho chúng sinh Hồng Hoang, tự nhiên khiến chúng sinh Hồng Hoang vô cùng vui mừng.

Giữa lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, hình ảnh của Nữ Oa trên không trung cuối cùng cũng biến mất.

Đại đạo văn tự cũng theo đó tan biến.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Vào khoảnh khắc này, trái tim của rất nhiều người đều thắt lại.

Mọi người đều căng mắt nhìn kim quang trên trời, âm thầm suy đoán xem rốt cuộc ai sẽ xếp ở vị trí thứ mười ba.

Liệu có phải là cường giả trong Lục Thánh Hồng Hoang không?

Hiện tại, Lục Thánh Hồng Hoang đã có bốn vị lên bảng, chỉ còn lại Thông Thiên giáo chủ và Thái Thượng Lão Tử vẫn kiên trì.

Mà Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu cũng đã xuất hiện năm sáu vị.

Liệu có phải là Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu không?

Mọi người đều ánh mắt rực lửa nhìn lên hư không.

Bọn họ thực sự không đoán ra được là ai.

Một lúc lâu sau, kim quang trên trời cuối cùng cũng bắt đầu diễn hóa.

Dần dần, một thân ảnh xuất hiện trên không trung.

Khi kim quang mờ dần, thân ảnh trên không trung cuối cùng cũng hiện ra rõ ràng.

Chỉ thấy đó là một đạo nhân trung niên.

Thân hình y vô cùng vĩ ngạn, mặc một thân đạo bào rộng màu xanh, rõ ràng là một cao nhân Đạo gia.

Trên đạo bào màu xanh còn in những đồ đằng thần bí, theo gió phiêu đãng trên không trung, toát ra đạo vận vô tận.

Sau lưng y còn đeo một thanh tàng kiếm màu xanh.

Thanh bảo kiếm màu xanh này chính là Thanh Bình Kiếm, xếp hạng thứ bốn mươi tám trên Bảng Xếp Hạng Pháp Bảo.

Thanh Bình Kiếm cũng là công đức pháp bảo, uy lực hiển nhiên cũng vô cùng cường đại.

Một mái tóc dài hoa râm được buộc tùy ý sau gáy bằng một sợi dây buộc tóc.

Tuy có hơi rối loạn, nhưng lại toát lên vẻ phóng đãng bất kham.

Hai bên má có râu dài rũ xuống, lúc này đang theo gió phiêu đãng, trông cũng khí thế phi phàm.

Gương mặt y cũng cực kỳ bá đạo, khuôn mặt vuông vức, đôi mắt phượng dài hẹp, tất cả đều cho thấy đây là một siêu cấp cường giả cực kỳ bá đạo.

Tay y còn cầm một cây phất trần, phất trần khẽ quét qua, liền có một luồng khí tức sắc bén vô tận lan tỏa ra, dường như có ảo giác muốn đâm thủng cả bầu trời.

Luồng sát lục chi ý vô tận đó trực tiếp khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy da đầu tê dại.

Rốt cuộc, loại sát khí này thực sự quá chấn động lòng người.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy thân ảnh này trên không, lập tức hiểu ra.

Người này không phải ai khác, chính là một trong Tam Thanh của thế giới Hồng Hoang, Thông Thiên giáo chủ!

Luồng khí tức này quả thực khiến người ta chấn động.

Dù sao, trong Hồng Hoang có được loại sát khí này thực tế chỉ có hai người.

Một người là Bạch Hổ trong Tứ Đại Thánh Thú.

Bạch Hổ xếp hạng thứ mười sáu trên Bảng Xếp Hạng Thực Lực, chiến lực trị là bảy trăm chín mươi hai triệu.

Vậy thì người thứ hai chính là Thông Thiên giáo chủ trước mắt.

Ngoài hai người họ ra, loại sát ý lẫm liệt vô cùng này rõ ràng không còn ai khác.

“Quả nhiên, quả nhiên là Thông Thiên giáo chủ!” “Thông Thiên giáo chủ quả nhiên không làm chúng ta thất vọng, trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực lại xếp hạng thứ mười ba.” “Đã là vô cùng đáng quý rồi.” “Nói thì nói vậy, nhưng thành tích này thực ra cũng không lý tưởng lắm, phải biết Thiên Cơ Lâu còn nhiều cường giả chưa lên bảng đâu.” “Ngươi nói vậy thì còn ý nghĩa gì nữa?

Thật là đáng ghét.” “Thông Thiên giáo chủ là người nhỏ nhất trong Tam Thanh, ngày thường hành sự cũng nửa chính nửa tà, không ngờ thực lực thật sự lại mạnh như vậy.” “Phải biết trong tay Thông Thiên giáo chủ có Tru Tiên Tứ Kiếm đó.” “Pháp bảo như Tru Tiên Tứ Kiếm sao có thể yếu được chứ?” “Tru Tiên Kiếm Trận một khi thi triển, phi Tứ Thánh bất khả phá, tuyệt đối không phải chuyện đùa.” Chúng sinh Hồng Hoang bàn tán xôn xao, ai nấy đều bị chấn động mạnh.

Chương 757

Hiện tại xem ra, Tam Thanh có lẽ thật sự phải xếp hạng lại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Tam Thanh thực sự quá yếu kém, thậm chí không có tư cách để so sánh với Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên giáo chủ.

Tại Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung, Thông Thiên giáo chủ lúc này đang nhìn thân ảnh của chính mình, trong mắt có chút kinh ngạc.

Bây giờ công bố là vị trí thứ mười ba.

Thứ hạng này tuy không cao lắm nhưng trên thực tế đã vượt qua phần lớn cường giả Hồng Hoang, ngay cả Tứ Đại Thánh Thú của Thiên Cơ Lâu cũng ở dưới y.

Chỉ là y vẫn có chút không hài lòng, thậm chí có chút buồn bực.

Xem ra mình thật sự chỉ có thể dừng lại ở đây thôi sao?

Thứ hạng như vậy khiến y thực sự có chút khó xử, thậm chí có chút phiền muộn.

Phải biết, Thiên Cơ Lâu hiện tại vẫn còn rất nhiều cao thủ chưa xuất hiện, ngay cả tiểu nương tử Tam Thất kia cũng chưa xuất hiện.

Bây giờ mình lại đã xuất hiện trên bảng danh sách.

Điều này có ý nghĩa gì đây?

"Cút...

Ngươi mau cút xa ta một chút, thật là ghê tởm..." Những âm thanh như vậy trong thế giới Hồng Hoang quả thực nhiều không đếm xuể.

Bất kể là cường giả hay kẻ yếu đều đang trò chuyện với người bên cạnh, lần lượt bày tỏ lòng ngưỡng mộ trong tim mình.

“Ai, nữ tử kinh diễm như vậy tại sao ta chưa từng gặp được một người nào?

Thật khiến người khác ghen tị.” “Nhìn thấy Tam Thất thánh nhân, ta bỗng nhiên rất muốn tìm một vị đạo lữ.” “Bây giờ Tam Thất thánh nhân đã trở về Thiên Cơ Lâu, không biết khi nào mới có thể gặp lại nàng một lần.” “Trước mặt Tam Thất thánh nhân, bất kỳ nữ tử nào cũng phải bị nàng làm cho lu mờ, ngay cả Nữ Oa nương nương dường như cũng có phần kém hơn một bậc.” “Ngươi đừng có nâng một người để hạ bệ người khác được không?

Các ngươi cũng quá có mới nới cũ rồi đấy?” “Nữ Oa nương nương của ta thật sự rất kém sao?” Nhiều người nâng Tam Thất thánh nhân hạ bệ Nữ Oa thánh nhân, tự nhiên cũng có rất nhiều người phản bác.

“Nữ Oa nương nương tự nhiên là không kém, cũng là mỹ nữ cấp bậc này, cũng là người đẹp áp đảo chúng sinh Hồng Hoang.” “Chỉ là chúng sinh Hồng Hoang đối với Nữ Oa nương nương đã có chút quen thuộc, có lẽ nhìn cũng nhiều rồi, cảm giác thần bí không đủ, cho nên cảm thấy không nổi bật bằng Tam Thất thánh nhân.” Mọi người đều ngây ngốc nhìn lên hư không, miệng thì không ngừng bàn tán.

Rốt cuộc Tam Thất thánh nhân thực sự quá kinh diễm.

Rất ít người có thể chống lại được mị lực của nàng, ngay cả một số nữ tử cũng khó mà kháng cự, huống chi là các sinh linh khác trong thế giới Hồng Hoang.

Tự nhiên rất khó để dời mắt khỏi người Tam Thất thánh nhân.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương lúc này nhìn Tam Thất trên không trung, trong mắt lóe lên một tia sáng kinh thiên, trong đó ẩn chứa một mối hận khắc cốt ghi tâm.

Không ngờ đến tận bây giờ, chiến lực của mình lại vẫn không bằng nữ tử này sao?

Hơn nữa, khoảng cách dường như còn rất lớn?

Nghĩ đến đây, Nữ Oa có chút tức giận.

Đối với hai nữ tử bên cạnh nam nhân kia, Nữ Oa nương nương đều không thích, hận không thể giết đi cho hả dạ.

Nhưng không ngờ hai nữ tử kia lại một người mạnh hơn một người.

Ngay cả Tam Thất tương đối yếu hơn một chút, trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực cũng xếp hạng thứ mười hai.

Nghĩ thôi cũng thấy kinh ngạc.

Không biết khi nào mới có thể đuổi kịp nữ nhân này?

Nữ Oa thánh nhân đầy sát ý nghĩ trong lòng.

Nàng thực sự có chút không nhịn được nữa.

Giữa lúc Nữ Oa nương nương đang chìm trong suy nghĩ đầy sát ý, chúng sinh thế giới Hồng Hoang đã lại một lần nữa bàn tán.

Rốt cuộc, trong số các Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu, Tam Thất thánh nhân là người mà chúng sinh Hồng Hoang quen thuộc nhất.

Cũng là Tam Thất thánh nhân xuất hiện đầu tiên.

Khi đó Nhân tộc đang lúc đường cùng, chính là Tam Thất thánh nhân phụng mệnh ra mặt bảo vệ Nhân tộc, vì vậy mà còn nảy sinh xung đột lớn với Nữ Oa nương nương.

Mặc dù cuối cùng không thật sự xảy ra chiến đấu, nhưng lần đầu Tam Thất thánh nhân xuất hiện ở Hồng Hoang đã gây ra chấn động lớn.

Sau này, Tam Thất thánh nhân lại nhiều lần xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang.

Rất nhiều sinh linh Hồng Hoang đã có hiểu biết sâu sắc về nàng.

Tam Thất thánh nhân tuy tự xưng là thị nữ bên cạnh Trường Không đạo nhân, nhưng sự thật không đơn giản như vậy.

Rốt cuộc khi Tam Thất thánh nhân bị thương, vị Trường Không đạo nhân kia đã đích thân ra mặt.

Điều này đủ thấy Tam Thất thánh nhân trong lòng Trường Không đạo nhân có vị trí rất cao.

Thậm chí nói rõ hơn một chút, Tam Thất thánh nhân căn bản chính là nữ nhân của Trường Không đạo nhân, chỉ là nàng tự nhận mình là thị nữ mà thôi.

Chiến lực của Tam Thất thánh nhân, cả thế giới Hồng Hoang đều đã từng chứng kiến, đã được kiểm nghiệm qua đại chiến.

Khi đó Nữ Oa đã từng xung đột với Tam Thất thánh nhân, kết quả Tam Thất thánh nhân chỉ dựa vào Cửu Cửu Tán Phách Hồng Hồ Lô đã chặn được Hồng Tú Cầu của Nữ Oa nương nương.

Phải nói rằng Tam Thất thánh nhân thực sự vô cùng mạnh mẽ.

Tán Phách Hồng Hồ Lô khi ở trong tay Hồng Vân đạo nhân, uy lực còn lâu mới được như vậy.

Sau này trong trận đại chiến Nhân Yêu, Tam Thất thánh nhân càng liên tiếp đại chiến với các vị Thánh nhân mà không hề tỏ ra sợ hãi.

Đầu tiên là đại chiến với Chuẩn Đề thánh nhân, trực tiếp dùng tư thái cường hãn đánh bại Chuẩn Đề thánh nhân.

Sau đó lại tiếp tục đại chiến với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Rồi Tam Thất thánh nhân trực tiếp dùng Trấn Thiên Quan trấn áp

Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Sau đó, Tam Thất thánh nhân không dùng đến Trấn Thiên Quan, lại dùng những linh căn đặc thù do Trường Không đạo nhân cải tạo, nổ ra một trận đại chiến kinh thiên động địa với Thái Thượng Lão Tử.

Trận đại chiến đó khiến chúng sinh Hồng Hoang triệt để kinh diễm, cũng khiến chúng sinh Hồng Hoang biết được nguyên nhân thật sự Trường Không đạo nhân cải tạo những linh căn đó.

Những linh căn đó sau khi được cải tạo tuy nghe nói có thể chiến đấu, nhưng lại không thể tưởng tượng được sẽ chiến đấu theo tư thái nào.

Chính trận chiến đó của Tam Thất thánh nhân mới vén màn quá trình chiến đấu.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng không khỏi kinh ngạc trước sự mạnh mẽ của Tam Thất thánh nhân.

Lại có thể dùng hình thức xa luân chiến liên tiếp đại chiến với mấy vị Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang.

Đầu tiên đánh bại Chuẩn Đề thánh nhân, sau đó lại dùng Trấn Thiên Quan trấn áp Nguyên Thủy Thiên Tôn, tiếp đó lại dùng những linh căn quỷ dị đó đại chiến Thái Thượng Lão Tử.

Chiến lực như vậy quả thực có chút hung hãn.

Tuy sau này Tam Thất thánh nhân bị đại năng thần bí đánh lén trọng thương, nhưng nếu chiến lực thật sự của Tam Thất thánh nhân bộc phát ra, e rằng ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng phải đau đầu.

Rốt cuộc khi đó Tam Thất thánh nhân so tài với Thái Thượng Lão Tử, ngay cả Trấn Thiên Quan cũng không sử dụng, thậm chí cả số sinh tử của mình cũng không dùng đến, lại còn vừa đại chiến với hai vị Thánh nhân trước đó, sớm đã ở trong trạng thái tàn huyết.

Nếu có thể dùng trạng thái toàn thịnh đại chiến với Thái Thượng Lão Tử, rốt cuộc ai thắng ai thua vẫn chưa thể biết được.

Thái Thượng Lão Tử tuy có thủ đoạn Nhất Khí Hóa Tam Thanh, nhưng Tam Thất thánh nhân hiển nhiên cũng có thủ đoạn chưa từng xuất hiện.

Thái Thượng Lão Tử có Tiên Thiên Chí Bảo như Thái Cực Đồ, Tam Thất thánh nhân cũng có Trấn Thiên Quan.

Thái Thượng Lão Tử nội tình vô số, pháp bảo vô song, Tam Thất thánh nhân cũng có nhiều linh căn quỷ dị.

Sau trận đại chiến đó, chúng sinh Hồng Hoang vẫn luôn bàn tán, nhiều người cho rằng Tam Thất thánh nhân có lẽ thật sự không yếu hơn Thái Thượng Lão Tử.

Sự thật chứng minh đúng là như vậy.

Bởi vì chiến lực của Tam Thất thánh nhân lại xếp ở vị trí thứ mười hai.

Năm trong sáu vị Thánh nhân Hồng Hoang đều bị Tam Thất thánh nhân dẫm dưới chân.

Cũng chỉ có một mình Thái Thượng Lão Tử có thể áp đảo Tam Thất thánh nhân một bậc.

Phải nói rằng chiến lực của Tam Thất thánh nhân quả nhiên kinh khủng.

Vừa xinh đẹp như vậy, lại có thực lực mạnh mẽ như thế, tự nhiên khiến chúng sinh Hồng Hoang ngưỡng mộ không thôi.

“Không biết Tam Thất thánh nhân và Thông Thiên giáo chủ đại chiến một trận sẽ là cảnh tượng như thế nào nhỉ?” “Vấn đề ngươi nói này dường như thật sự có chút thú vị.” “Nếu hai người này thật sự

đại chiến, vậy thì có trò hay để xem rồi." "Nói cũng đúng, khi đó trong trận đại chiến Nhân Yêu, Thông Thiên giáo chủ không hề đại chiến với Tam Thất thánh nhân." "Nếu hai người này giao chiến không biết sẽ là cục diện gì?" "Trong tay Thông Thiên giáo chủ có Tru Tiên Tứ Kiếm, Tru Tiên Kiếm Trận được xưng là phi Tứ Thánh bất khả phá." "Nếu Tam Thất thánh nhân đại chiến với Thông Thiên giáo chủ, e rằng sẽ bị trấn áp trong Tru Tiên Kiếm Trận?" "Chắc là vậy, Tam Thất thánh nhân có mạnh đến đâu cũng không thể đột phá phong tỏa của Tru Tiên Kiếm Trận được." "Nhưng ngươi đừng quên trong tay Tam Thất thánh nhân có Trấn Thiên Quan, pháp bảo này cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, hơn nữa thứ hạng còn cao hơn Tru Tiên Tứ Kiếm hai bậc.

Tru Tiên Tứ Kiếm xếp thứ hai mươi, còn pháp bảo này xếp thứ mười bảy." "Pháp bảo này được xưng là ngay cả trời đất cũng có thể trấn áp, khi đó nó đã dễ dàng trấn áp Nguyên Thủy Thiên Tôn." "Nếu đối đầu với Thông Thiên giáo chủ, e rằng Thông Thiên giáo chủ cũng không thoát khỏi vận mệnh bị trấn áp." "Như vậy, hai người họ e rằng sẽ là một cục diện saling trấn áp nhau." Chúng sinh Hồng Hoang nghĩ đến tình huống này không khỏi cười hắc hắc.

Nếu thật sự xảy ra tình huống như vậy thì quả thật rất buồn cười.

Tam Thất thánh nhân dùng Trấn Thiên Quan trấn áp hoàn toàn Thông Thiên giáo chủ bên trong, còn Thông Thiên giáo chủ lại dùng Tru Tiên Tứ Kiếm trấn áp Tam Thất thánh nhân bên trong.

Rốt cuộc ai mạnh ai yếu chỉ có thể xem ai kiên trì được lâu hơn.

Tuy nhiên, từ cục diện hiện tại mà xem, thứ hạng của Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên giáo chủ hơi thấp hơn một chút, tin rằng nếu luận về thực lực thật sự, e rằng Trấn Thiên Quan vẫn mạnh hơn.

Bây giờ Bảng Xếp Hạng Chiến Lực công bố, Thông Thiên giáo

chủ xếp thứ mười ba, Tam Thất thánh nhân xếp thứ mười hai.

Điều này đã biểu thị rất rõ ràng rằng tổng hợp chiến lực, Tam Thất thánh nhân mạnh hơn Thông Thiên giáo chủ một bậc.

Cuộc thảo luận sôi nổi của chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của các Thánh nhân.

Chương 758

Phải nói rằng, đám lâu nghĩ này tuy tầm nhìn có hạn, nhưng cảnh tượng mà bọn họ phân tích thật sự có khả năng xảy ra.

Tại Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung, Thông Thiên giáo chủ lúc này không khỏi lắc đầu cười khổ.

Bởi vì ngay cả y cũng công nhận cục diện này.

Hai người họ giao chiến, e rằng thật sự là một cục diện saling trấn áp.

Pháp bảo như Tán Phách Hồng Hồ Lô, Hồng Mông Lượng Thiên Thước của Tam Thất thánh nhân uy lực vô cùng.

Nếu Thông Thiên giáo chủ chỉ dùng những pháp bảo như Thiên Tháp Địa Hãm Tử Kim Chùy, Thanh Bình Kiếm, e rằng cũng rất khó đối kháng với Hồng Mông Lượng Thiên Thước của Tam Thất thánh nhân.

Cuối cùng thế tất phải dùng đến Tru Tiên Tứ Kiếm.

Tam Thất thánh nhân tự nhiên cũng sẽ dùng Trấn Thiên Quan để ứng đối.

Hoặc là hai pháp bảo này saling triệt tiêu, sau đó là một cục diện hoàn toàn giằng co.

Hoặc là hai pháp bảo này saling trấn áp đối phương.

Ai không trụ được trước thì người đó thất bại.

Thứ hạng của Thông Thiên giáo chủ thấp hơn Tam Thất thánh nhân, tuy trong lòng không cam tâm nhưng cuối cùng cũng không có cách nào.

Rốt cuộc, uy tín của Hồng Mông Tử Kim Bảng vẫn rất cao.

Nhiều bảng danh sách như vậy, chưa từng xuất hiện bất kỳ sai sót nào.

Hồng Mông Tử Kim Bảng xếp hạng như vậy, e rằng cũng đã xem xét trên nhiều phương diện.

Giữa lúc Thông Thiên giáo chủ ở Bích Du Cung, Kim Ngao Đảo đang than thở, sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn ở Ngọc Hư Cung lại càng đen hơn.

Bởi vì ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không ngờ chiến lực của Tam Thất thánh nhân lại mạnh như vậy.

Khi đó hắn giao chiến với Tam Thất thánh nhân thật sự không hề nghĩ đến.

Lúc đó, Tam Thất thánh nhân dường như không tốn quá nhiều sức đã dùng Trấn Thiên Quan trấn áp hắn.

Bây giờ nghĩ lại, tuyệt đối là một sự sỉ nhục to lớn.

Nghĩ thôi cũng thấy quá mất mặt.

Giao thủ với Thông Thiên giáo chủ, kết quả bị Thông Thiên giáo chủ dùng Tru Tiên Tứ Kiếm trấn áp.

Sau đó lại giao thủ với Tam Thất thánh nhân này, kết quả không ngờ lại bị Tam Thất thánh nhân dùng Trấn Thiên Quan trấn áp.

Chẳng lẽ hai người này đều lấy mình ra làm thước đo sao?

Đặc biệt là những lời bàn tán của chúng sinh Hồng Hoang, càng khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng khó coi.

Bởi vì trong lời bàn của chúng sinh Hồng Hoang, đa phần đều nhắc đến hắn.

Thậm chí nhiều người còn đang thảo luận: "Thông Thiên giáo chủ từng trấn áp Nguyên Thủy Thiên Tôn..." "Tam Thất thánh nhân cũng trấn áp Nguyên Thủy Thiên Tôn... hơn nữa Tam Thất thánh nhân còn là sau khi đại chiến một trận với Chuẩn Đề thánh nhân mới trấn áp... và còn dư sức đại chiến với Thái Thượng Lão Tử..." Những lời như vậy không ngừng lọt vào tai.

Nghe những lời này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy phòng tuyến tâm lý của mình sắp sụp đổ.

"Đúng là một đám lâu nghĩ đáng chết..." Nguyên Thủy Thiên Tôn thầm chửi trong lòng.

Đám lâu nghĩ này so sánh Thông Thiên giáo chủ và Tam Thất thánh nhân ai cao ai thấp, lôi mình vào làm gì?

Đây chẳng phải là tìm chết sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút phẫn hận bất bình, nhưng cuối cùng cũng không thể phát tác.

Còn Thái Thượng Lão Tử ở Bát Cảnh Cung, lúc này lại khẽ mở mắt.

Chỉ thấy trong mắt ẩn hiện đồ đằng Thái Cực biến đổi nhanh chóng, một lúc lâu sau mới biến mất.

Thay vào đó là đôi mắt bình thường.

Sau đó y liền hướng ánh mắt về phía hình ảnh trên hư không.

Trên không trung đang hiển thị hình ảnh của Tam Thất thánh nhân.

Nhìn thân ảnh của Tam Thất thánh nhân, trong mắt Thái Thượng Lão Tử cũng lộ ra vẻ ngưng trọng.

Nữ tử này dường như cũng không phải là một tồn tại dễ chọc.

Bởi vì hai người họ đã từng giao thủ.

Mức độ khó nhằn của Tam Thất thánh nhân quả thực có chút vượt ngoài tưởng tượng của Thái Thượng Lão Tử.

Ban đầu Thái Thượng Lão Tử định dùng pháp lực vô tận trực tiếp trấn áp Tam Thất thánh nhân, nhưng không ngờ sự việc lại hoàn toàn không diễn ra như tưởng tượng.

Những thực vật mà Tam Thất thánh nhân tạo ra còn khiến y chịu thiệt không nhỏ.

Sau này hai người đại chiến tuy không thật sự phân ra cao thấp, nhưng thực lực của Tam Thất thánh nhân đã giành được sự công nhận của y.

Chỉ riêng thực lực của Tam Thất thánh nhân mà nói, tuyệt đối không thể xem thường.

Ngay cả hai vị huynh đệ của mình cũng rất khó là đối thủ của nàng.

Khi đó y đã đưa ra nhận định như vậy, bây giờ xem ra quả thật đúng như thế.

Bất luận là Thông Thiên giáo chủ hay Nguyên Thủy Thiên Tôn, thứ hạng đều bị nữ tử này áp đảo.

Điều này không thể không nói rằng nội tình của nữ tử này rất sâu.

Cũng từ trên người nữ tử này, có thể thấy nội tình của Thiên Cơ Lâu quả nhiên không phải tầm thường.

Tùy tiện một nữ lưu đã có chiến lực mạnh mẽ như vậy, thật sự có chút ngoài sức tưởng tượng.

Lúc này, trong đầu Thái Thượng Lão Tử lại hiện lên hai người.

Hai người đó chính là Ma Tổ La Hầu và Thú Hoàng Thần Nghịch.

Hai kẻ đó đến nay vẫn chưa xuất hiện.

Chiến lực thật sự của hai kẻ đó sẽ mạnh đến mức nào?

Sẽ cao hơn chiến lực của mình sao?

Hay là có chút chênh lệch so với mình?

Thái Thượng Lão Tử lẩm bẩm, trong mắt lộ ra vẻ lo lắng sâu sắc.

Nếu thứ hạng của hai kẻ đó cao hơn mình, vậy thì toàn bộ thế giới Hồng Hoang coi như hoàn toàn thất thủ.

Bởi vì thế giới Hồng Hoang hiện tại chỉ còn một mình y đang gắng gượng chống đỡ.

Ngay cả Thông Thiên giáo chủ cũng đã lên bảng.

Không còn một ai có thể giúp đỡ y.

Chỉ còn lại một mình Thái Thượng Lão Tử.

Nếu Thái Thượng Lão Tử thật sự không trụ nổi, lên bảng trước Thú Hoàng Thần Nghịch và Ma Tổ La Hầu, vậy thì toàn bộ thế giới Hồng Hoang cũng thật sự hoàn toàn thất thủ.

Nếu quả thật như vậy, sự lo lắng của Thái Thượng Lão Tử cũng không phải là không có lý.

Giữa lúc chúng sinh Hồng Hoang bàn tán xôn xao, đại đạo văn tự trên không trung đột nhiên giáng xuống: [“Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng thứ mười hai: Thiên Cơ Lâu Tam Thất thánh nhân.

Người đại diện của Thiên Cơ Lâu, thị nữ bên cạnh Trường Không đạo nhân của Thiên Cơ Lâu, từ nhỏ đã theo bên cạnh Trường Không đạo nhân, được Trường Không đạo nhân truyền thụ nhiều chân truyền, cũng từ tay Trường Không đạo nhân nhận được nhiều pháp bảo thần kỳ, bản thân lại tu luyện thần thông kỳ diệu, uy lực vô cùng, chiến lực vô song, vì vậy xếp hạng thứ mười hai trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, chiến lực trị là: 932.150.000.”] [“Phần thưởng cho hạng

thứ mười hai Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Tam Thất thánh nhân: một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một viên Trú Nhan Đan."] Thấy một loạt đại đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang quả nhiên lại một trận kinh hô.

Bởi vì chiến lực của Tam Thất thánh nhân hiển nhiên lại lên một bậc thang mới, và khoảng cách chiến lực giữa nàng và Thông Thiên giáo chủ còn rất lớn.

Chiến lực của Thông Thiên giáo chủ là tám trăm tám mươi tám triệu tám trăm tám mươi tám vạn, còn chiến lực của Tam Thất thánh nhân là chín trăm ba mươi hai triệu một trăm năm mươi vạn.

Khoảng cách này là hơn bốn ngàn vạn.

Chênh lệch như vậy đã rất rõ ràng.

Nếu Thông Thiên giáo chủ và Tam Thất thánh nhân thật sự giao chiến, e rằng Thông Thiên giáo chủ sẽ hoàn toàn rơi vào thế hạ phong, thậm chí rất khó có lúc chiếm được tiên cơ.

Rốt cuộc là chênh lệch hơn bốn ngàn vạn.

Chênh lệch này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ.

Bốn ngàn vạn chênh lệch đủ để Tam Thất thánh nhân toàn trình áp chế Thông Thiên giáo chủ.

Cho dù Thông Thiên giáo chủ thỉnh thoảng có chiếm được tiên cơ, có lẽ cũng sẽ rất nhanh bị áp chế trở lại.

Mặc dù Thông Thiên giáo chủ cũng không nhất định sẽ vì bốn ngàn vạn chênh lệch này mà hoàn toàn bại trận, nhưng ít nhất từ cục diện chiến đấu mà xem, chiến lực của Thông Thiên giáo chủ dường như khá bị động.

Tam Thất thánh nhân cũng là cường giả đầu tiên của thế giới Hồng Hoang hiện tại có chiến lực đạt tới chín trăm triệu.

Thánh nhân có chiến lực yếu nhất là Chuẩn Đề thánh nhân chỉ có hơn năm trăm triệu.

Chương 759

Điều này về cơ bản có thể xác định một sự thật, đó là trong bình chọn tổng hợp chiến lực, năm trăm triệu có thể coi là ngưỡng cửa của Thánh nhân.

Rốt cuộc, bất kể là Chuẩn Đề thánh nhân hay Ca Tư Lạp, chiến lực đều là năm trăm triệu.

Ngay cả Dương Mi Đại Tiên bị trọng thương, chiến lực cũng là hơn năm trăm triệu.

Mà chiến lực của Tam Thất thánh nhân đã lên tới hơn chín trăm triệu.

So sánh như vậy, chênh lệch quả thực là tương đối lớn.

Mặc dù không thể nghiền ép trong một chiêu, nhưng xác thực là có thể đánh bại đối phương trong vài chiêu.

Giống như lúc đại chiến Nhân Yêu, Tam Thất thánh nhân đại chiến với Chuẩn Đề thánh nhân cũng y như vậy.

Chuẩn Đề thánh nhân dùng hết toàn lực vẫn không thể gây ra uy hiếp gì cho Tam Thất thánh nhân.

Tam Thất thánh nhân chỉ cần nghiêm túc một chút, Chuẩn Đề thánh nhân lập tức bại trận.

Cuộc chiến giữa Tam Thất thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tương tự.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay trước cũng coi như chiếm được tiên cơ, nhưng sau vài phen giao thủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn bị Tam Thất thánh nhân dễ dàng trấn áp.

Phải biết chiến lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn là bảy trăm bảy mươi bảy triệu bảy trăm bảy mươi bảy vạn, vẫn bị Tam Thất thánh nhân dễ dàng nghiền ép, huống chi là Chuẩn Đề thánh nhân chỉ có chiến lực năm trăm triệu.

Biểu hiện của Tam Thất thánh nhân không hổ với chiến lực này của nàng.

Trong trận chiến Nhân Yêu quả thực có thể phát hiện ra nhiều manh mối.

Bây giờ Hồng Mông Tử Kim Bảng đã xác thực, biểu hiện của nàng gần như hoàn toàn khớp với các Thánh nhân khác, không có bất kỳ sai lệch nào.

Chúng sinh Hồng Hoang không ai không kinh ngạc trước chiến lực của Tam Thất thánh nhân.

Hơn chín trăm triệu chiến lực, đây là một tồn tại mạnh mẽ đến mức nào!

Tuy nhiên, lại có nhiều người nghĩ lại.

Khi đó Tam Thất thánh nhân bị cường giả thần bí đánh lén.

Người có thực lực đánh lén Tam Thất thánh nhân tất nhiên cũng là cường giả cấp Thánh nhân.

Ngoài các Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu ra, Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang không có mặt tại hiện trường chỉ có hai vị.

Một vị là Tiếp Dẫn thánh nhân của phương Tây, vị còn lại là Nữ Oa nương nương.

Chiến lực của Tiếp Dẫn thánh nhân chỉ có sáu trăm bốn mươi triệu, chênh lệch rất lớn với chiến lực của Tam Thất thánh nhân, e rằng không phải Tiếp Dẫn thánh nhân.

Còn chiến lực của Nữ Oa thánh nhân thì hơn tám trăm triệu, chênh lệch với chiến lực của Tam Thất thánh nhân chỉ hơn một trăm triệu.

Khoảng cách này tuy cũng rất lớn, nhưng trên thực tế đã không còn là không thể bù đắp.

Vậy thì chuyện này gần như đã được xác thực.

Người đánh lén Tam Thất thánh nhân khi đó chính là Nữ Oa nương nương.

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, lập tức lan truyền khắp chúng sinh Hồng Hoang.

Rất nhiều người đang âm thầm bàn tán, mọi người đều cảm thấy khả năng này thật sự tồn tại.

Rốt cuộc, ban đầu vì quan hệ với Nhân tộc, Tam Thất thánh nhân và Nữ Oa nương nương đã rất căng thẳng, hai người còn từng giao thủ ngắn ngủi.

Tam Thất thánh nhân luôn miệng gọi Nữ Oa nương nương là xà yêu, cảnh tượng khi đó vẫn còn hiện rõ mồn một.

Mối thù giữa hai người quả thực không thể hàn gắn.

Sau này Tam Thất thánh nhân đến thế giới Hồng Hoang chọn người vào Thiên Cơ Lâu, tuy không biết vì nguyên nhân gì mà chọn Nữ Oa, nhưng rất rõ ràng lựa chọn này đã thất bại.

Bởi vì Nữ Oa nương nương lại không rõ nguyên do mà trở về Hồng Hoang, rõ ràng là đã gặp phải chuyện không vui ở Thiên Cơ Lâu.

Sau đó Nữ Oa nương nương liền im lặng không nói về chuyện này, ngay cả khi các Thánh nhân khác dò hỏi, nàng cũng chưa bao giờ muốn nhắc đến mọi chuyện trong Thiên Cơ Lâu.

Sau này, Tam Thất thánh nhân lại một lần nữa xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang, và Nhân tộc cũng đã quật khởi hoàn toàn trong tay nàng.

Tam Thất thánh nhân cũng trở thành Thánh Mẫu mới của Nhân tộc.

Điều này tự nhiên khiến Thánh Mẫu ban đầu của Nhân tộc là Nữ Oa vô cùng khó chịu.

Nữ Oa nương nương âm thầm đột kích Tam Thất, bất kể là động cơ hay nguyên nhân đều có thể giải thích được.

Sau này khi Trường Không đạo nhân xuất hiện, lại không rõ vì sao mà tha cho Nữ Oa.

Điều này đủ để nói rằng Nữ Oa quả thực đã xảy ra chuyện gì đó không thể cho người khác biết với Trường Không đạo nhân trong Thiên Cơ Lâu.

Nếu không, Trường Không đạo nhân không thể dễ dàng tha cho nàng.

Rốt cuộc, Tam Thất thánh nhân mà Trường Không đạo nhân yêu thương nhất đã bị Nữ Oa nương nương đánh lén trọng thương.

Nghĩ đến đây, rất nhiều người dường như đã phát hiện ra một đại lục mới, không khỏi bắt đầu bàn tán xôn xao.

Rốt cuộc, chuyện như vậy có thể coi là một quả dưa kinh thiên động địa, ai có thể khống chế được lòng hiếu kỳ của mình chứ?

Tại thánh địa Nhân tộc, yến tiệc linh đình vẫn đang diễn ra.

Ngũ Đức Kỳ Lân dưới sự phục vụ của Hỏa Linh đã có chút say.

Lúc này nó quay đầu lại nhìn mấy vị lãnh tụ Nhân tộc bên cạnh: "Phải nói rằng vận khí của Nhân tộc các ngươi thật tốt, lại có thể được Thiên Cơ Lâu làm chỗ dựa, thật khiến người khác ngưỡng mộ."

Mấy vị lãnh tụ khác của Nhân tộc cũng đã có chút say, nghe vậy chỉ cười mà không nói gì.

Thực ra bọn họ cũng không biết Nhân tộc có đức hạnh và năng lực gì.

Bởi vì bọn họ căn bản không quen biết Trường Không đạo nhân, cũng không quen biết Tam Thất thánh nhân.

Khi đó Nhân tộc đang lúc đường cùng, Tam Thất thánh nhân đột nhiên xuất hiện, luôn miệng nói vâng theo ý chỉ của chủ nhân để bảo vệ Nhân tộc.

Chủ nhân của Tam Thất thánh nhân tự nhiên là Trường Không đạo nhân.

Nhân tộc và Trường Không đạo nhân cùng Thiên Cơ Lâu vốn không có bất kỳ liên quan nào.

Tại sao Trường Không đạo nhân lại muốn bảo vệ Nhân tộc, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc tự nhiên cũng không biết, nghĩ mãi cũng không thông.

Nhưng Thiên Cơ Lâu đã bỏ ra cái giá lớn để bảo vệ Nhân tộc, vậy thì Nhân tộc tự nhiên cũng phải tự cường tự lập, tuyệt đối không thể phụ lòng tốt của Thiên Cơ Lâu.

Ngũ Đức Kỳ Lân lại mở miệng: "Khi đó trong trận đại chiến Nhân Yêu, ta cũng vẫn luôn quan sát.

Mấy vị huynh đài biểu hiện thực sự quá kinh diễm, lại có thể trực tiếp đánh cho Yêu tộc Thập Đại Yêu Thánh tan tác.

Đến nay nghĩ lại vẫn khiến người ta nhiệt huyết sôi trào." Lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị ha ha cười lớn: "Yêu tộc Thập Đại Yêu Thánh thì tính là gì?

Lúc đó chúng ta cũng chỉ vừa mới nhận được truyền thừa thôi, nếu là bây giờ, đám đó ta chỉ một tay là diệt được." Lời của Hiên Viên tuy vô cùng kiêu ngạo, nhưng trên thực tế cũng không phải không có lý.

Bởi vì sau mấy trăm năm phát triển, thực lực của các lãnh tụ Nhân tộc có thể nói là tiến bộ vượt bậc, mỗi người đều có bước tiến dài.

Rốt cuộc, mỗi vị lãnh tụ này trên người đều có đại công đức, đại khí vận, lại từ Tam Thất thánh nhân nhận được truyền thừa phù hợp với bản thân, tu luyện tự nhiên là tiến bộ thần tốc.

Đến nay, lãnh tụ yếu nhất của Nhân tộc là Thương Hiệt, cũng xếp hạng thứ năm mươi mốt trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, chiến lực đạt tới bảy mươi ba triệu một trăm năm mươi vạn.

Mà hắn, Hiên Viên, lại xếp hạng thứ bốn mươi trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, áp đảo Khổng Tuyên bị thương và Phục Hy, chiến lực đạt tới một trăm năm mươi tám triệu.

Còn lãnh tụ mạnh nhất trong Nhân tộc là Toại Nhân Thị, lại xếp hạng thứ ba mươi bảy trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, chiến lực đã đạt tới hơn một trăm bảy mươi triệu.

Hiện tại, Toại Nhân Thị đã có thể so sánh với Yêu Đế Đế Tuấn của Yêu tộc và Đế Giang của Vu tộc.

Mặc dù vẫn còn khoảng cách không nhỏ với hai vị kia, nhưng rõ ràng đã đạt đến cấp độ đó.

Hơn nữa, bao gồm cả Toại Nhân Thị, các lãnh tụ Nhân tộc vẫn đang tiến bộ với tốc độ cực nhanh.

Tin rằng qua một thời gian nữa, sau khi thực lực của các lãnh tụ Nhân tộc ổn định lại, tất nhiên sẽ có thể tiến thêm một bước.

Thập Đại Yêu Thánh trước mặt các lãnh tụ Nhân tộc quả thực

không còn là gì nữa.

Rốt cuộc, khi vừa nhận được truyền thừa, bọn họ đã có thể một địch hai mà còn chiếm thế thượng phong.

Bây giờ đã không còn coi chúng ra gì.

Ngay cả Anh Chiêu, kẻ có chiến lực cao nhất trong Thập Đại Yêu Thú, chiến lực cũng chỉ có chín trăm bảy mươi bốn vạn.

Thương Hiệt, người xếp hạng thứ năm mươi mốt, chiến lực đã gấp tám lần hắn.

Bây giờ nếu để các lãnh tụ Nhân tộc gặp lại đám Yêu tộc kia, tất nhiên sẽ chém giết hết bọn chúng mới hả dạ.

Nghe lời lẽ vô cùng kiêu ngạo của Hiên Viên, Ngũ Đức Kỳ Lân cũng có chút tán thưởng.

Phải biết nó đã sống từ thời kỳ viễn cổ Long Hán đại kiếp đến nay.

Mặc dù không giỏi chiến đấu, nhưng bao nhiêu năm tích lũy được, chiến lực của nó chỉ có ba mươi ba triệu, xếp hạng thứ năm mươi chín trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

So với đám người Nhân tộc này đã thua xa, bây giờ nghĩ lại không khỏi ngưỡng mộ.

Ngũ Đức Kỳ Lân đột nhiên nốc một ngụm rượu: "Nói lại, ngày đó trong trận đại chiến Nhân Yêu, rốt cuộc là ai đã đánh lén Tam Thất thánh mẫu?

Chẳng lẽ thật sự như chúng sinh Hồng Hoang bàn tán, người đánh lén Tam Thất thánh mẫu là Nữ Oa nương nương sao?" Nghe lời của Ngũ Đức Kỳ Lân, mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đều im lặng.

Cuối cùng vẫn là Hiên Viên kiệt ngạo bất tuân mở miệng.

Chương 760

Hiên Viên thân là chiến thần của Nhân tộc, cũng là cường giả mạnh thứ hai của Nhân tộc hiện tại, sát tính cực nặng, lúc này không khỏi phẫn hận nói: "Chuyện này hiện tại vẫn chưa có bằng chứng xác thực.

Nhưng có năng lực, có động cơ, có thực lực làm chuyện này, ngoài bà ta ra còn có ai nữa?" Hiên Viên lúc này lộ ra một nụ cười lạnh: "Đường đường là công đức thánh nhân, lại làm ra chuyện đánh lén, thật khiến người ta cười rụng răng." Nói đến đây, ánh mắt hắn cuối cùng cũng lộ ra vẻ phẫn hận, hiển nhiên là vô cùng tức giận.

Địa vị của Tam Thất thánh nhân trong Nhân tộc có thể nói là cực cao, thậm chí có thể nói là tín ngưỡng của toàn tộc.

Không ngờ lại bị người ta dễ dàng đánh lén, quả thực khiến người ta có chút phẫn hận bất bình.

Nghe lời của Hiên Viên, Ngũ Đức Kỳ Lân cuối cùng cũng chỉ có thể thở dài thườn thượt.

Nó cũng không ngờ Nhân tộc lại thật sự đi đến bước đường này với Nữ Oa nương nương, quả thực khiến người ta có chút than thở.

Đúng lúc này, thân ảnh của Tam Thất trên không trung cuối cùng cũng biến mất, đại đạo văn tự cũng theo đó tan biến.

Thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Sau khi luồng kim quang này xuất hiện, lòng hiếu kỳ của tất cả chúng sinh Hồng Hoang đều bị kích phát.

Bọn họ thực sự không đoán ra được rốt cuộc ai có thể đứng trên Tam Thất thánh nhân.

Sẽ là Thái Thượng Lão Tử sao?

Hay là các Thánh nhân khác của Thiên Cơ Lâu?

Giữa sự mong đợi của chúng sinh Hồng Hoang, cuối cùng cũng có một thân ảnh diễn hóa ra trong thế giới Hồng Hoang.

Chỉ là lại có một cảm giác bất tường đột nhiên hiện lên trong lòng.

Khi kim quang trên không trung dần mờ đi, thân ảnh đó cũng ngày càng rõ nét.

Nhìn thấy thân ảnh đó, chúng sinh Hồng Hoang lập tức hít một ngụm khí lạnh, thậm chí nhiều người còn cảm thấy da đầu tê dại.

Bởi vì thân ảnh trên không trung thực sự quá kinh khủng, cũng là người mà bọn họ hoàn toàn không muốn nhìn thấy.

Có thể nói người này ở thế giới Hồng Hoang tuyệt đối là một tai nạn lớn.

Tương lai của toàn bộ phương Tây Hồng Hoang đều bị người này hủy diệt.

Bây giờ người này lại lên bảng?

Thật khiến người ta cảm thấy kinh hoàng.

Bởi vì người này không phải ai khác, chính là Ma Tổ La Hầu của Thiên Cơ Lâu.

Xuất hiện trên không trung là một đám sương mù đen kịt.

Đám sương mù đen này như khói như sương lan tỏa khắp bầu trời, còn ẩn hiện tiếng quỷ khóc sói gào truyền ra từ bên trong.

Âm thanh như vậy tự nhiên khiến chúng sinh Hồng Hoang da đầu tê dại.

Thậm chí những sinh linh yếu ớt vào khoảnh khắc này đã hoàn

toàn ngất đi.

Những tiếng quỷ khóc sói gào này đủ để khiến tâm thần con người sụp đổ.

Hơn nữa, có một luồng khí tức bất tường từ trong sương mù đen ẩn hiện lan tỏa ra.

Nhìn sương mù đen trên không trung, sắc mặt của mọi người đều trở nên vô cùng khó coi.

Thân ảnh đó cuối cùng cũng sắp xuất hiện sao?

Nhiều người vào khoảnh khắc này lẩm bẩm.

Quả nhiên như chúng sinh Hồng Hoang dự đoán, sương mù đen trên không trung cuối cùng cũng tan biến, một thanh niên vô cùng tà dị xuất hiện trên bầu trời thế giới Hồng Hoang.

Người này dung mạo cực kỳ tà khí.

Vốn dĩ vô cùng anh tuấn, nhưng trên mặt lại đầy những hoa văn màu đỏ sậm, trông vô cùng quỷ dị.

Một đôi mắt như thần thông vô cùng quái lạ, con ngươi bên trong là hình dọc, lúc này đang toát ra ánh sáng âm hàn vô tận, dường như có khí tức muốn nuốt chửng người khác.

Trên đầu mọc hai chiếc sừng ngắn, sừng hơi cong, lúc này đang lấp lánh ánh sáng màu tím kinh khủng, dường như đang ấp ủ một loại pháp lực kinh tâm động phách nào đó.

Sau khi người này xuất hiện, lập tức khiến trái tim chúng sinh Hồng Hoang lạnh đi một nửa.

Tên này dường như còn hùng tráng hơn trước đây.

Dưới eo của hắn, toàn bộ đều là thân rắn, dường như cũng tương tự Nữ Oa nương nương.

Nhưng lại là hai cảm giác hoàn toàn khác biệt.

Nữ Oa nương nương cho người ta cảm giác là một tồn tại vô cùng yêu diễm mà lại mỹ lệ, cho dù là đuôi rắn, đó cũng là đuôi rắn trong suốt lấp lánh, đẹp đến cực điểm.

Còn sinh vật trên không trung trước mắt, rõ ràng toát ra một luồng khí tức vô cùng quỷ dị.

Ở phần cuối cùng, thân rắn phân nhánh ra, sau đó hình thành ba cái đầu rắn.

Ba cái đầu rắn này ngẩng cao sau lưng thanh niên, ánh mắt vô cùng âm lãnh, khí tức huyết tinh trực tiếp lan tỏa khắp trời đất Hồng Hoang.

Cảnh tượng như vậy vừa quỷ dị vừa kinh khủng.

Mọi người đều hít một ngụm khí lạnh, thậm chí có người còn lùi lại mấy bước rồi ngã xuống đất.

Cho dù người này đã từng xuất hiện một lần, nhưng bây giờ nhìn lại, vẫn khiến người ta cảm thấy vô cùng chấn kinh.

Rốt cuộc dung mạo của người này thực sự quá kinh khủng.

Người và rắn kết hợp, lại còn kết hợp một cách kinh khủng và ghê tởm như vậy, tự nhiên có thể gây ra phản ứng mạnh mẽ từ chúng sinh Hồng Hoang.

Vị cường giả này, chúng sinh Hồng Hoang đã vô cùng quen thuộc.

Bởi vì vị cường giả này đã xuất hiện ở Hồng Hoang rất rất nhiều lần, bất kể là thời kỳ viễn cổ hay hiện tại.

Số lần xuất hiện của vị cường giả này tuyệt đối vượt ngoài tưởng tượng.

Vị cường giả này chính là Ma Tổ La Hầu.

Đặc biệt là những đại năng sinh ra từ thời viễn cổ, đều nhận ra Ma Tổ La Hầu.

Tên này ở thời kỳ thượng cổ, chính là tồn tại đối lập với Hồng Quân Đạo Tổ.

Khi đó thế giới Hồng Hoang còn chưa có Thánh nhân thật sự, có mấy vị cường giả đứng trên đỉnh phong, tuy không phải Thánh nhân nhưng đã có chiến lực của Thánh nhân.

Trong đó bao gồm cả vị Ma Tổ La Hầu trên không trung, cũng bao gồm Hồng Quân Đạo Tổ, Dương Mi Đại Tiên...

Chỉ là khi đó mạnh nhất chính là Ma Tổ La Hầu, thời viễn cổ ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không phải là đối thủ của hắn.

Khi đó tên này đã sáng lập Ma Đạo và Sát Đạo, sát phạt vô song, hắn muốn dùng sát lục để chứng Ma Đạo, đã gây ra tội ác giết chóc ngút trời trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Hắn tự xưng Sát Thiên, Sát Địa, Sát Chúng Sinh.

Danh hiệu này không phải do Minh Hà lão tổ đề xuất, mà là do Ma Tổ La Hầu đề xuất.

Minh Hà lão tổ chỉ kế thừa danh hiệu này mà thôi.

Khi đó toàn bộ Hồng Hoang đều bị uy thế của hắn áp bức, căm phẫn mà không dám nói.

Sau này tên này càng quá đáng hơn, lại trực tiếp hút cạn toàn bộ linh khí của phương Tây.

Cuối cùng dùng toàn bộ linh khí của phương Tây, cộng với sát khí vô song kia, luyện hóa ra Tru Tiên Tứ Kiếm.

Bốn thanh tiên kiếm này kết hợp lại lại còn mạnh hơn cả Khai Thiên Tam Bảo một chút.

Điều này đủ thấy sự biến thái của tên này.

Sau này khi hắn có được Tru Tiên Tứ Kiếm, chiến lực càng thêm cường đại vô cùng.

Bởi vì tên này không chỉ có Tru Tiên Tứ Kiếm mà còn có những hung sát dị bảo như Thí Thần Thương, lập tức trở thành cao thủ đệ nhất thế giới Hồng Hoang, không còn ai là đối thủ của hắn.

Ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng chỉ có thể sống dưới hơi thở của hắn.

Từ đó về sau, toàn bộ phương Tây đều trở thành đạo trường của tên này, thế giới phương Tây từ đó trở nên vô cùng hoang lương, linh khí cạn kiệt, sát khí lan tràn.

Nhưng cuối cùng các cường giả khác cũng đã đứng lên.

Hồng Quân Đạo Tổ, liên hợp với Dương Mi Đại Tiên, Âm Dương lão tổ, Càn Khôn lão tổ... rất nhiều đại năng thượng cổ cùng ra tay, cuối cùng phá vỡ Tru Tiên Kiếm Trận, sau đó nổ ra một trận đại chiến nhục bác với La Hầu.

Cuối cùng, với cái giá là Càn Khôn lão tổ, Âm Dương lão tổ tự bạo thân vong, đã chém giết được La Hầu.

Chỉ là không ai ngờ tên này lại không chết, ngược lại còn gia nhập Thiên Cơ Lâu, từ một cường giả sát lục Hồng Hoang biến thành một cường giả bảo vệ Hồng Hoang.

Đến nay vẫn khiến người ta cảm thấy khó tin.

Khi tên này lần đầu tiên xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang còn tưởng rằng thế giới Hồng Hoang tất sẽ lại một lần nữa hỗn loạn.

Nào ngờ thân phận của tên này đã có sự thay đổi lớn, từ một cường giả họa loạn Hồng Hoang biến thành một cường giả bảo vệ

Hồng Hoang.

Sự thay đổi như vậy quả thực khiến người ta có chút bất ngờ.

Bây giờ tên này lại xuất hiện trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, hơn nữa còn xếp hạng thứ mười một.

Chương 761

Quả thực khiến người ta không ngờ tới.

Tên này bao nhiêu năm qua hóa ra vẫn luôn không hề bỏ bê tu vi của mình sao?

Tên này, chúng sinh Hồng Hoang đã vô cùng quen thuộc.

Bởi vì trong khoảng thời gian này, hắn cũng thường xuyên xuất hiện ở Hồng Hoang.

Và trong trận đại chiến Nhân Yêu, hắn cũng đã xuất hiện.

Khi đó, hắn còn từng nổ ra một trận đại chiến kinh thiên động địa với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trận đại chiến kinh thiên đó, chúng sinh Hồng Hoang vẫn còn nhớ như in.

Ma Tổ La Hầu dùng Thí Thần Thương, còn Nguyên Thủy Thiên Tôn sử dụng Bàn Cổ Phiên.

Khi đó hai người đại chiến mấy hiệp, cuối cùng vẫn là Ma Tổ La Hầu cao tay hơn một bậc, trực tiếp tạo ra một cái lỗ thủng trong suốt trên vai Nguyên Thủy Thiên Tôn, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn trọng thương.

Cảnh tượng khi đó vẫn còn hiện rõ mồn một.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang định bộc phát thì lại bị Thái Thượng Lão Tử gọi dừng lại.

Mặc dù cuộc chiến giữa hai người không có kết quả thật sự, nhưng quá trình lại là Ma Tổ La Hầu chiếm thế thượng phong.

Rốt cuộc đã để lại một cái lỗ thủng trong suốt trên vai Nguyên

Thủy Thiên Tôn, nghĩ lại đến nay vẫn khiến người ta kinh hãi.

Nghĩ đến Nguyên Thủy Thiên Tôn, chúng sinh Hồng Hoang lại cảm thấy có chút dở khóc dở cười.

Bởi vì Nguyên Thủy Thiên Tôn quả thực quá xui xẻo, lại luân lạc đến mức giống như Chuẩn Đề thánh nhân, ai thấy cũng đánh, thật khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Thông Thiên giáo chủ từng đại chiến với Nguyên Thủy Thiên Tôn, kết quả cuối cùng là Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Tru Tiên Tứ Kiếm trấn áp.

Tam Thất thánh nhân cũng từng đại chiến với Nguyên Thủy Thiên Tôn, kết quả cuối cùng là Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Tam Thất thánh nhân dùng Trấn Thiên Quan trấn áp, cũng là một trận chiến khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn mất hết mặt mũi.

Sau này Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nổ ra một trận đại chiến với Ma Tổ La Hầu, kết quả cuối cùng lại là bị Ma Tổ La Hầu dùng Thí Thần Thương đâm cho một lỗ thủng trong suốt.

Bây giờ nghĩ lại quả nhiên là một tên xui xẻo.

Điều này cũng có nghĩa là, gần đây Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nổ ra ba trận đại chiến, nhưng cả ba trận đều kết thúc bằng thất bại.

Phải nói rằng tên này thực sự quá xui xẻo, tuyệt đối là một trong những Thánh nhân xui xẻo nhất thế giới Hồng Hoang.

Một Thánh nhân xui xẻo khác chính là Chuẩn Đề thánh nhân.

Hai tên này tuyệt đối là một cặp đôi xui xẻo.

Chuẩn Đề thánh nhân cũng là một tồn tại ai thấy cũng đánh.

Đầu tiên là bị Nữ Oa nương nương đánh, sau đó lại bị Tam Thất thánh nhân đánh.

Muốn thu Khổng Tuyên về phương Tây, lại bị lãnh tụ Nhân tộc mắng cho một trận, ngay cả tâm thái của Chuẩn Đề thánh nhân cũng bị mắng cho sụp đổ.

Hai vị Thánh nhân đường đường lại trở thành bao cát cho các Thánh nhân khác xả giận, nghĩ thôi cũng thấy thật nực cười.

Đúng lúc này, đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên trời.

Bọn họ muốn xem xem chiến lực của Ma Tổ La Hầu rốt cuộc là bao nhiêu.

Sẽ ngang ngửa với Tam Thất thánh nhân sao?

Hay là mạnh hơn Tam Thất thánh nhân rất nhiều?

Mọi người đều căng mắt quan sát.

Một lát sau, đại đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng rõ ràng: ["Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, hạng thứ mười một: Thiên Cơ Lâu La Hầu, nguyên là Ma Tổ La Hầu, thời thượng cổ từng uy chấn Hồng Hoang, hoành hành trấn áp một thời đại, thời viễn cổ đã nhận được tạo hóa quỷ dị, chiến lực vô cùng, uy lực vô song, sau được Trường Không đạo nhân của Thiên Cơ Lâu cứu, từ Trường Không đạo nhân nhận được công pháp thần kỳ Âm Dương Ma Điển, từ đó chiến lực càng lên một tầng lầu, vì vậy góp mặt trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Chiến lực trị là: 956.350.000!"] ["Phần thưởng cho hạng thứ mười một Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, Thiên Cơ Lâu La Hầu là: một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một luồng Âm

Dương Ma Khí."] Thấy những đại đạo văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một trận than thở.

Chiến lực của Ma Tổ La Hầu là hơn chín trăm năm mươi triệu, chênh lệch với Tam Thất thánh nhân là hơn hai mươi triệu.

Chiến lực của Tam Thất là chín trăm ba mươi triệu.

Khoảng cách này lại khá hợp lý, không mạnh hơn Tam Thất thánh nhân quá nhiều, nhưng chênh lệch hai mươi triệu cũng không nhỏ.

Chúng sinh Hồng Hoang vẫn kinh ngạc với chiến lực của La Hầu.

Rốt cuộc, từ phương diện pháp bảo mà nói, pháp bảo của La Hầu không mạnh hơn Tam Thất thánh nhân.

Bởi vì Tru Tiên Tứ Kiếm của La Hầu đã trở thành pháp bảo của Thông Thiên giáo chủ.

Mặc dù Tru Tiên Tứ Kiếm là do La Hầu chế tạo ra, nhưng thời gian Tru Tiên Tứ Kiếm bầu bạn với Thông Thiên giáo chủ lại càng lâu hơn, ngay cả La Hầu cũng không thể đoạt lại Tru Tiên Tứ Kiếm từ tay Thông Thiên giáo chủ.

Vì vậy, pháp bảo bên người La Hầu thực ra cũng chỉ có mấy món, ví dụ như Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, ví dụ như Thí Thần Thương.

Trước Trấn Thiên Quan của Tam Thất thánh nhân, nội tình có vẻ hơi mỏng.

Nhưng dù vậy, tổng hợp chiến lực của La Hầu vẫn mạnh hơn Tam Thất thánh nhân.

Điều này có ý nghĩa gì?

Điều này cho thấy pháp lực của La Hầu quả thực cao hơn Tam Thất thánh nhân không ít.

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang đều một trận than thở.

"Không ngờ thực lực của La Hầu vẫn mạnh như vậy." "Thời thượng cổ từng uy áp một thời đại, bây giờ đã qua vô số năm, trong số các Thánh nhân vẫn có chiến lực mạnh mẽ như vậy, quả thực là vô cùng hiếm có." "Vậy thì sao chứ?

Chẳng phải vẫn thua Hồng Quân Đạo Tổ sao?

Bây giờ Hồng Quân Đạo Tổ, thực lực có tư cách tranh đoạt vị trí thứ nhất đấy.

Bây giờ La Hầu, hiển nhiên đã không thể so sánh với Hồng Quân Đạo Tổ rồi.

Điều này cho thấy tự nhiên vẫn là Hồng Quân Đạo Tổ lợi hại hơn." Nghe vậy, người bên cạnh không khỏi bĩu môi: "Điều này đã không còn có thể so sánh được nữa, được không?

Hồng Quân Đạo Tổ chính thức đánh bại Ma Tổ La Hầu, mới có được cơ duyên thành Thánh.

Cũng có nghĩa là Ma Tổ La Hầu chính là nền tảng của Hồng Quân Đạo Tổ.

Không có Ma Tổ La Hầu, sẽ không có Hồng Quân Đạo Tổ hiện tại.

Hơn nữa, Hồng Quân Đạo Tổ đã hợp đạo với Thiên Đạo, đã tạo ra một khoảng cách cực kỳ lớn với các Thánh nhân bình thường, La Hầu hiển nhiên không thể so sánh với Hồng Quân Đạo Tổ." Người này nói cũng có mấy phần đạo lý.

Bây giờ Hồng Quân Đạo Tổ đã hóa thân hợp đạo, có ý chí Thiên Đạo gia trì, thực lực đạt đến mức độ nào không ai biết.

La Hầu tự nhiên không thể so sánh với Hồng Quân.

Tuy nhiên, dù vậy, chiến lực của La Hầu có thể đạt đến mức độ này đã là vô cùng kinh khủng, thậm chí có thể nói là kinh khủng đến biến thái.

Rốt cuộc, số lượng Thánh nhân bị hắn áp đảo đã là nhiều không đếm xuể.

Từ Chuẩn Đề thánh nhân hạng thứ hai mươi tư cho đến Tam Thất thánh nhân hạng thứ mười hai, đã có mười ba vị Thánh nhân bại dưới tay La Hầu.

Điều này tự nhiên có thể thấy được chiến lực của La Hầu kinh khủng đến mức nào.

Đây tuyệt đối là một tồn tại không thể xem thường.

Cho dù hiện tại hắn không phải là đối thủ của Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng hiển nhiên cũng không phải là người bình thường có thể so sánh.

Đúng lúc này, mọi người đột nhiên phát hiện ra một chuyện kỳ lạ.

Ma Tổ La Hầu mạnh mẽ như vậy, lại vẫn không phải là đối thủ của Thái Thượng Lão Tử sao?

Phải biết, Thái Thượng Lão Tử hiện tại vẫn chưa lên bảng.

Điều này đại biểu cho việc Thái Thượng Lão Tử còn mạnh hơn La Hầu.

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một phen kinh ngạc.

Hóa ra tất cả mọi người trong thế giới Hồng Hoang đều đã xem thường Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử quả nhiên là đệ nhất nhân của thế giới Hồng Hoang, quả nhiên là kiêu hãnh của Huyền môn.

Danh hiệu này Thái Thượng Lão Tử quả thực không phụ.

“Ma Tổ La Hầu mạnh mẽ như vậy lại vẫn không phải là đối thủ của Thái Thượng Lão Tử sao?” “Thái Thượng Lão Tử không hổ danh là khôi thủ của Huyền môn, lại có thể kiên trì đến tận bây giờ, quả thực khiến người ta ngoài sức tưởng tượng.” “Nói cũng đúng, Thái Thượng Lão Tử bao nhiêu năm qua có thể vẫn luôn vững vàng ở vị trí khôi thủ Huyền môn, tuyệt đối là có nội tình của riêng mình.” “Thái Thượng Lão Tử là hậu bối của Ma Tổ La Hầu, lại cũng mạnh hơn Ma Tổ sao?” “Lời này của ngươi có chút vấn đề rồi, Tam Thanh thánh nhân là do nguyên thần của Bàn Cổ thánh nhân hóa thành, cũng không hẳn là hậu bối thật sự của Ma Tổ La Hầu, nếu thật sự luận ra, bất kể là từ nội tình hay các phương diện khác đều mạnh hơn Ma Tổ La Hầu.” “Ma Tổ La Hầu, Đạo Tổ Hồng Quân...

đều là Hỗn Độn Thần Ma sinh ra trong Hỗn Độn giống như Bàn Cổ, tự nhiên là tiền bối của Tam Thanh thánh nhân.” “Hỗn Độn Thần Ma cũng có khác biệt chứ, Ma Tổ La Hầu có thể so sánh với Bàn Cổ sao?” Chúng sinh Hồng Hoang lúc này đều bàn tán xôn xao.

Mọi người đã chuyển từ chiến lực của La Hầu sang so sánh với Thái Thượng Lão Tử.

Rốt cuộc, trong sáu vị Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang, chỉ còn Thái Thượng Lão Tử đang kiên trì.

Gần như có thể nói, Thái Thượng Lão Tử đã giữ vững được thể diện của Thánh nhân Hồng Hoang, không để Thánh nhân Hồng Hoang hoàn toàn thất thủ.

Chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên vô cùng thích thú bàn luận.

Dẫu sao La Hầu cũng đã lên bảng, mà Thái Thượng Lão Tử vẫn chưa thấy tên.

Điều này có nghĩa là nội hàm của Thái Thượng Lão Tổ vẫn thâm sâu khó lường, đồng thời cũng kiên thủ được giới hạn của thế giới Hồng Hoang.

Chương 762

Nghĩ đến đây, chúng sinh Hồng Hoang lại được một phen nghị luận, ai cũng không đoán thấu chiến lực thực sự của Thái Thượng Lão Tử cao đến nhường nào.

Tại Bát Cảnh Cung, Thái Thượng Lão Tử khẽ ngước mắt nhìn về phía La Hầu trên không trung.

Nhìn thấy chiến lực của La Hầu, trong mắt Thái Thượng Lão Tử cũng hiện lên một tia ngưng trọng.

Bởi vì lão đạo cảm ứng được, cho dù chiến lực của La Hầu không bằng mình, thì sự chênh lệch có lẽ cũng cực nhỏ.

Dù sao chiến lực của La Hầu lão đạo cũng từng tận mắt chứng kiến, bất kể là vô số năm về trước hay là trận Nhân Yêu đại chiến mấy trăm năm trước, lão đạo đều nhìn thấy rõ ràng.

Đó tuyệt đối là một tồn tại cường hãn phi thường, ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng không dám khẳng định mình chắc chắn thắng được La Hầu.

Dù sao khi đó La Hầu đã dễ dàng đâm thủng một lỗ trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu đổi lại là lão đạo ra tay, phỏng chừng cũng không thể nhẹ nhàng như thế.

Nhưng kẻ này lại làm được, tuyệt đối là một tồn tại không thể coi thường.

Cho dù Hồng Mông Tử Kim Bảng phán định thực lực của hắn thấp hơn Ma Tổ La Hầu, Thái Thượng Lão Tử vẫn không dám chắc chắn mình thực sự nắm chắc phần thắng.

Thậm chí rất có khả năng sẽ xuất hiện cục diện như Tây Vương

Mẫu và Nhiên Đăng Đạo Nhân, đến lúc đó mới thật là trò cười.

Tây Vương Mẫu chiến lực là ba mươi sáu triệu, mà Nhiên Đăng Đạo Nhân lại là ba mươi sáu triệu linh một vạn.

Hai người chỉ chênh lệch vỏn vẹn một vạn chiến lực mà trở thành trò cười cho cả Hồng Hoang.

Thậm chí nhiều người còn trêu chọc rằng, nếu Tây Vương Mẫu rảnh rỗi ăn một quả Bàn Đào, phỏng chừng chiến lực thực tế sẽ vượt qua Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Thái Thượng Lão Tử lo lắng nhất chính là tình huống này.

Nếu lão đạo và Ma Tổ La Hầu cũng rơi vào hoàn cảnh đó, chẳng phải sẽ trở thành trò cười mới cho thế giới Hồng Hoang sao?

Thái Thượng Lão Tử lắc đầu, gạt bỏ hình bóng Ma Tổ La Hầu ra khỏi trí óc, rồi trong đầu lại hiện lên một người khác, đó chính là Thú Hoàng Thần Nghịch.

Trong trận Nhân Yêu đại chiến lúc trước, Thái Thượng Lão Tử từng có một trận đối đầu trực diện cực kỳ gay gắt với Thú Hoàng Thần Nghịch.

Trận đại chiến đó kéo dài rất lâu, hai người tiên khởi là đấu pháp lực, sau đó lại dùng pháp bảo đối chiến, cuối cùng chiến đấu đến mức kịch liệt vô cùng.

Cục diện cuối cùng là tên Thú Hoàng Thần Nghịch kia đã dùng thủ đoạn thần kỳ tạo ra Tru Tiên Tứ Kiếm giả để trấn áp Thái Thượng Lão Tử.

Lão đạo phải dùng Thái Cực Đồ phá trận, lấy Âm Dương nhị khí làm căn cơ, lấy Địa Hỏa Phong Thủy làm tùy tùng, bộc phát ra từng trận bom năng lượng để phá giải Tru Tiên Tứ Kiếm.

Nhưng từ đầu đến cuối vẫn không thể phá được trận.

Tru Tiên Kiếm Trận không hổ danh là Hồng Hoang đệ nhất kiếm trận, danh hiệu "phi Tứ Thánh bất khả phá" (không phải bốn Thánh nhân không phá được) quả thực vô cùng khủng bố.

Lúc đó Thái Thượng Lão Tử cũng không thể hóa giải được trận pháp này.

Tuy trận pháp đó không làm gì được lão đạo, nhưng lão đạo xác thực không thể phá trận.

Trong trận giao tranh đó, Thái Thượng Lão Tử hơi rơi vào thế hạ phong.

Tuy lão đạo vẫn còn thủ đoạn Nhất Khí Hóa Tam Thanh chưa thi triển, nhưng tên Thú Hoàng Thần Nghịch kia liệu có che giấu thủ đoạn nào khác không, ai mà biết được?

Thủ đoạn Nhất Khí Hóa Tam Thanh là nội hàm cuối cùng của Thái Thượng Lão Tử, lão đạo sáng tạo ra thần thông này chủ yếu là để đối phó với Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ.

Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên hào xưng không phải bốn Thánh nhân thì không phá được, nếu một ngày nào đó kiếm trận này dùng lên người Thái Thượng Lão Tử, chẳng phải lão đạo sẽ không thể hóa giải sao?

Đó chính là nguyên nhân căn bản mà lão đạo suốt vô số năm qua luôn nghiên cứu Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Thực tế đã chứng minh ý tưởng Nhất Khí Hóa Tam Thanh là chính xác, thần thông này cũng là chiêu bài cuối cùng của Thái Thượng Lão Tử.

Lúc đại chiến với Thú Hoàng Thần Nghịch, lão đạo không thi triển thần thông này, nhưng ai biết được Thú Hoàng Thần Nghịch không

còn thần thông khác?

Rốt cuộc là Thái Thượng Lão Tử mạnh hơn, hay là tên Thú Hoàng Thần Nghịch kia mạnh hơn?

Lão đạo cũng có chút không nhìn thấu.

Bởi vì ngay cả đối với Ma Tổ La Hầu đã lên bảng, Thái Thượng Lão Tử cũng không nắm chắc phần thắng tuyệt đối, với Thú Hoàng Thần Nghịch cũng vậy.

Mọi chuyện tiếp theo chỉ có thể tùy vào thiên ý.

Trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút không được tự nhiên.

Thời gian qua, sắc mặt của bản thánh lúc nào cũng tối sầm, chưa bao giờ tốt lên được, đặc biệt là khi Nữ Oa nương nương, Thông Thiên Giáo Chủ, Tam Thất Thánh nhân, và La Hầu lần lượt xuất hiện.

Những đòn kích động cứ liên tiếp ập đến, thậm chí khiến bản tâm mà bản thánh hằng kiên thủ cũng bắt đầu lung lay.

Chiến lực của Tứ Đại Thánh Thú ở trên mình đã là một đòn giáng mạnh, nhưng may là khoảng cách chiến lực không quá lớn, bản thánh còn có thể miễn cưỡng chấp nhận.

Nhưng chiến lực của Nữ Oa nương nương cư nhiên cũng xếp trên mình, đây lại là một đòn kích động khác, nhưng chiến lực của nàng cũng chỉ tám trăm linh ba triệu, chênh lệch với bản thánh chưa đầy hai mươi triệu, cũng coi như chấp nhận được.

Thế nhưng chiến lực của Thông Thiên Giáo Chủ lại đạt tới tám trăm tám mươi tám triệu tám trăm tám mươi tám vạn.

Lập tức khoảng cách giữa hai người đạt tới hơn một trăm mười triệu.

Điều này đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn mà nói còn khó coi hơn, thậm chí có thể nói là mất hết mặt mũi.

Bởi vì điều này đại diện cho việc bản thánh đã chính thức bị đóng đinh là vị Tam Thanh Thánh nhân yếu nhất.

Không chỉ bị huynh đệ của mình vượt mặt, mà khoảng cách bị bỏ xa còn lớn đến thế, chẳng phải là chuyện vô cùng nhục nhã sao?

Đặc biệt là chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao về bản thánh.

Đối với một người luôn cực kỳ coi trọng thể diện như bản thánh, đây tuyệt đối là nỗi nhục nhã cực lớn.

Tiếng nghị luận của chúng sinh Hồng Hoang đến nay vẫn còn vang vọng trong đầu bản thánh, đây thực sự là một sự sỉ nhục to lớn.

Sau đó, việc Tam Thất lên bảng càng khiến bản thánh khó chịu hơn.

Chiến lực của Tam Thất Thánh nhân cư nhiên trực tiếp vượt qua Thông Thiên gần năm mươi triệu, đạt tới hơn chín trăm ba mươi triệu chiến lực.

Khoảng cách này lại càng lớn hơn, thực sự khiến nội tâm bản thánh có dấu hiệu sụp đổ, đạo tâm dường như cũng muốn tan vỡ.

Bất kỳ ai rơi vào hoàn cảnh này cũng đều vô cùng khó chịu, đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn luôn tự phụ là Huyền Môn chính thống, những năm qua lại là người chấp chưởng Hồng Hoang.

Không ngờ giờ đây bảng xếp hạng thực lực công bố, thực lực của bản thánh lại bết bát như vậy, chẳng phải là cố ý vả vào mặt bản thánh sao?

Ngay tại thời điểm mấu chốt này, La Hầu cư nhiên cũng lên bảng,

hơn nữa chiến lực của tên này lại có hơn chín trăm năm mươi triệu.

Khoảng cách với bản thánh lên tới hơn một trăm bảy mươi triệu.

Chênh lệch này đã có thể nói là vô cùng lớn rồi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cảm thấy đạo tâm của mình dường như đã sụp đổ hoàn toàn.

Ngoài ra, điều khiến bản thánh đau khổ hơn chính là những thứ hạng này đều có minh chứng rõ ràng, vì những người này đều đã từng chiến đấu với bản thánh, và bản thánh xác thực đã phải chịu thiệt thòi lớn.

Bản thánh từng có một trận đại chiến với Thông Thiên Giáo Chủ, Thông Thiên thậm chí còn phong ấn cả Ngọc Hư Cung của bản thánh.

Khi đó bản thánh dùng Bàn Cổ Phiên phá trận, tuy có lo lắng cho Ngọc Hư Cung nên không thi triển toàn lực, nhưng trong trận chiến đó, bản thánh thực sự không thể phá trận.

Cơ bản có thể hiểu là Nguyên Thủy Thiên Tôn ta đã ngã một cú đau đớn trước mặt chúng sinh Hồng Hoang, mất hết mặt mũi.

Bị chính đệ đệ của mình dùng trận pháp vây khốn mà không thể thoát ra, chẳng phải là chuyện vô cùng mất mặt sao?

Nghĩ đến trận chiến đó, mặt mũi Nguyên Thủy Thiên Tôn đến giờ vẫn còn thấy nóng ran.

Sau đó, trong trận Nhân Yêu đại chiến, bản thánh cũng từng đại chiến với Tam Thất Thánh nhân một trận.

Trận đó thực tế là bản thánh còn chiếm được chút tiện nghi vì Tam Thất đã đấu với Chuẩn Đề Thánh nhân một trận rồi mới đấu với bản thánh.

Nhưng kết quả trận chiến đó đến nay vẫn khiến bản thánh thấy

nhục nhã, vì Tam Thất Thánh nhân không tốn mấy sức lực, dùng Trấn Thiên Quan trực tiếp trấn áp bản thánh.

Đối với bản thánh, đây tuyệt đối là một đòn chí mạng, bởi vì cư nhiên hết lần này đến lần khác bị người ta dùng pháp bảo trấn áp.

Còn chuyện gì mất mặt hơn chuyện này nữa không?

Trận chiến đó đến giờ bản thánh còn không muốn nhớ lại, thực sự là quá đỗi nhục nhã.

Không chỉ mất mặt cá nhân bản thánh, mà còn mất mặt cả toàn bộ Tam Thanh.

Bởi vì hai người trong Tam Thanh cư nhiên lại dùng chiến thuật luân hồi đấu với Tam Thất Thánh nhân, cộng thêm cả Chuẩn Đề Thánh nhân của phương Tây, vậy mà Tam Thất Thánh nhân một mình đối đầu với ba vị Thánh nhân vẫn không hề hấn gì.

Người mất mặt không phải là Tam Thất, mà chính là các Thánh nhân Hồng Hoang.

Mặt mũi của bọn ta coi như đã mất sạch rồi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bại dưới tay Tam Thất Thánh nhân, Tam Thanh cũng mất mặt dưới tay Tam Thất, quả thực là nhục chồng thêm nhục.

Sau đó Thánh nhân Thiên Cơ Lâu xuất hiện, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đại chiến một trận với La Hầu.

Tuy không bị La Hầu dùng pháp bảo trấn áp, nhưng bản thánh cũng chịu thiệt thòi lớn, bị đối phương dùng thần thông đâm thủng một lỗ trên vai, chỗ đó đến giờ vẫn còn đau âm ỉ.

Giờ đây thứ hạng của những người này đều ở trên bản thánh, khoảng cách lại còn không nhỏ, chẳng phải là một tồn tại vô cùng

nhục nhã sao?

Lúc này đạo tâm của Nguyên Thủy Thiên Tôn dao động bất ổn, dường như thực lực có thể sụt giảm bất cứ lúc nào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy biết đại sự không ổn nhưng lại vô lực thay đổi hiện trạng.

Bởi vì vốn dĩ cực kỳ coi trọng thể diện, nay lại liên tục mất mặt, liên tục bị bẽ mặt trước thực tế phơi bày, đây tuyệt đối là một đòn đả kích trọng đại đối với bản thánh.

Tại một nơi khác trong Ngọc Hư Cung, cũng có một đạo nhân đang lặng lẽ ngồi đó.

Chương 763

Đạo nhân này không phải ai khác, chính là Phó giáo chủ Xiển Giáo của Ngọc Hư Cung - Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Lúc này, trên mặt Nhiên Đăng Đạo Nhân cũng hiện lên một nụ cười lạnh.

Việc lão gia nhập Xiển Giáo, đi theo hầu hạ Nguyên Thủy Thiên Tôn, căn bản không phải nguyện vọng của lão, mà là bị Nguyên Thủy Thiên Tôn uy hiếp mà thôi.

Bởi vì ban đầu một câu nói "Nguyên Thủy Thiên Tôn ngươi chính là kẻ yếu nhất trong Tam Thanh" đã triệt để chọc giận Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã tìm đến bản thể của lão định hạ thủ, lão vì bất đắc dĩ mới quyết định đi theo hắn.

Giờ đây sự thật chứng minh những gì lão nói căn bản không hề sai, Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là vị Tam Thanh yếu nhất.

Hơn nữa trong trận Nhân Yêu đại chiến, Nguyên Thủy Thiên Tôn còn làm mất mặt rất nhiều.

Giờ đây Hồng Mông Thực Lực Bảng công bố, Nguyên Thủy Thiên Tôn càng trở thành đề tài đàm tiếu cho chúng sinh Hồng Hoang.

Liên tiếp bị các Thánh nhân khác nghiền ép, hắn là sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn không được tốt cho lắm nhỉ?

Nhiên Đăng Đạo Nhân cười lạnh trong lòng.

Thực tế lão căn bản không phục Nguyên Thủy Thiên Tôn, chỉ vì áp lực mà phải ở bên cạnh hắn.

Giờ đây thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn mất mặt, Nhiên Đăng Đạo Nhân cảm thấy vô cùng sảng khoái.

Tại Bích Du Cung trên đảo Kim Ngao, Thông Thiên Giáo Chủ lúc này ngẩng đầu quan sát, sắc mặt cũng không mấy dễ coi.

Bản tọa vốn luôn cho rằng mình và Ma Tổ La Hầu chênh lệch không quá lớn, bởi vì bản thân tích lũy cực kỳ hùng hậu, hơn nữa trong tay còn có Tru Tiên Tứ Kiếm, tin rằng khoảng cách với Ma Tổ La Hầu sẽ không bao nhiêu.

Tuy nhiên, vạn vạn không ngờ chiến lực của Ma Tổ La Hầu cư nhiên đạt tới hơn chín trăm năm mươi triệu.

Điều này có nghĩa là khoảng cách giữa hai người lên tới hơn bảy mươi triệu.

Con số bảy mươi triệu này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, nhưng Thông Thiên Giáo Chủ e rằng khó có cơ hội lật ngược thế cờ.

Dù sao khoảng cách bảy mươi triệu thực sự rất khó bù đắp, cùng lắm chỉ có thể đảm bảo mình thua không quá thảm hại mà thôi.

Nghĩ đến đây, thần sắc Thông Thiên Giáo Chủ có chút tối sầm.

Đồng thời, bản tọa cũng liên tưởng đến Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử là đại ca của bọn ta, đến nay vẫn chưa thấy tên trên bảng, vậy thì huynh ấy sẽ cường hãn đến mức nào?

Thái Thượng Lão Tử rốt cuộc xếp hạng thứ mấy?

Nghĩ đến đây, Thông Thiên Giáo Chủ có chút nghi hoặc.

Bảng xếp hạng trước là Hồng Mông Thần Thông Bảng đã công bố thần thông của Thái Thượng Lão Tử tên là Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Tuy không biết đó là thần thông như thế nào, nhưng đại khái giống như phân thân thuật.

Nếu Thái Thượng Lão Tử thực sự có thể phân ra ba vị cường giả cấp bậc Thánh nhân, lại kết hợp với Thái Cực Đồ, thì Tru Tiên Tứ Kiếm của bản tọa tuyệt đối không thể vây khốn được huynh ấy.

Về điểm này, Thông Thiên Giáo Chủ đã có nhận thức rõ ràng, nói trắng ra là bản tọa cũng chưa bao giờ nghĩ mình sẽ chiến thắng Thái Thượng Lão Tử.

Do đó tâm thái của Thông Thiên Giáo Chủ khá tốt, nhưng điều bản tọa tò mò là Thái Thượng Lão Tử với tư cách đại ca của bọn ta rốt cuộc xếp thứ mấy, và chiến lực cuối cùng sẽ đạt đến mức độ nào? "Chẳng lẽ có thể đạt tới mốc một tỷ sao?" Thông Thiên Giáo Chủ lúc này đang lẩm bẩm tự nói, ánh mắt có vài phần trêu đùa.

Nếu chiến lực của Thái Thượng Lão Tử thực sự đạt tới mốc một tỷ thì mới thật là hay.

Không biết còn có ai có thể đạt tới mốc đó không.

Nghĩ đến đây Thông Thiên Giáo Chủ cảm thấy có chút kích động.

Dù sao hiện tại đã xác thực, ngưỡng chiến lực Thánh nhân là năm trăm triệu, nếu có thể đạt tới một tỷ, rõ ràng là những nhân vật thực sự ở một đẳng cấp cao hơn.

Thông Thiên Giáo Chủ có chút kích động, thầm đoán xem những ai có thể đạt tới mốc một tỷ này.

Còn trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương lại có suy nghĩ khác.

Bởi vì hình dáng của La Hầu cực kỳ giống với nàng.

Tuy so với nàng thì hắn trông khủng bố và dữ tợn hơn nhiều, nhưng nhìn về hình tượng tổng thể thì hai người có rất nhiều điểm tương đồng, đều là thân người đuôi rắn.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, tồn tại thân người đuôi rắn chỉ có ba người.

Một trong số đó là Yêu Hoàng Phục Hy, cũng chính là đại ca của nàng.

Người thứ hai chính là bản thân Nữ Oa, và người cuối cùng chính là Ma Tổ La Hầu.

Ma Tổ La Hầu tuy có sự khác biệt rõ rệt với hai người bọn nàng, nhưng rõ ràng là có mối liên hệ nhất định. "Chẳng lẽ họ thực sự thuộc cùng một chủng tộc sao?" "Chẳng lẽ đều đến từ một chủng tộc nào đó trong Hỗn Độn vô tận?" Nữ Oa nương nương lúc này rơi vào trầm tư.

Về ký ức trước kia, nàng hoàn toàn không biết gì, thậm chí có thể nói là không có chút ký ức nào.

Ký ức của nàng bắt đầu từ lúc cùng huynh trưởng phá vỏ chui ra.

Nhưng Ma Tổ La Hầu xuất hiện nhiều lần như vậy, tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của Nữ Oa nương nương.

Có lẽ thực sự nên dành thời gian tìm tên này đàm luận một chút.

Nữ Oa nương nương thầm nghĩ như vậy trong lòng.

Có lẽ thực sự có thể tìm thấy một số bí mật từ trên người tên này chăng?

Sinh vật trong thế giới Hồng Hoang nhiều không đếm xuể, nhưng duy chỉ có ba người họ là thân người đuôi rắn.

Điều này đại diện cho việc huynh muội hai người và Ma Tổ La Hầu tuyệt đối có uyên nguyên nào đó, thậm chí thực sự có khả năng là sinh linh sinh ra từ Hỗn Độn, thậm chí còn có thể là cùng một chủng tộc.

Nghĩ đến đây, nội tâm Nữ Oa nương nương trở nên nóng bỏng,

hận không thể lập tức tìm thấy Ma Tổ La Hầu để khám phá bí mật thực sự về thân thế.

Ngay lúc các Thánh nhân Hồng Hoang mỗi người một ý, văn tự Đại Đạo trên không trung cuối cùng cũng biến mất, âm thanh của Ma Tổ La Hầu cũng lặng đi.

Sinh linh thế giới Hồng Hoang lúc này mới thở phào một hơi dài.

Dù sao tên này trông cũng quá đỗi quỷ dị và khủng bố, bất kể là diện mạo hay hình dáng đều vô cùng xấu xí, thậm chí có thể nói là khiến người ta buồn nôn.

Ngặt nỗi thực lực của hắn lại cực kỳ cường đại, một kẻ như vậy xuất hiện trong hư không suốt thời gian dài thực sự khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy áp lực nặng nề.

Giờ đây kẻ khủng bố này cuối cùng cũng biến mất, chúng sinh Hồng Hoang rốt cuộc cũng được nghỉ ngơi một chút.

Ngay sau đó, chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa tràn đầy mong đợi.

Họ chờ xem cường giả xếp thứ mười rốt cuộc là ai.

Sẽ là Thái Thượng Lão Tử?

Hay là các Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu?

Nghĩ đến thôi đã thấy kích động và mong chờ vạn phần.

Một hồi lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng lại xuất hiện.

Nhìn thấy kim quang, tất cả mọi người đều trở nên phấn khích.

Thứ hạng đã đến vị trí thứ mười, điều này đồng nghĩa với việc mười vị cường giả có chiến lực hàng đầu Hồng Hoang sắp lộ diện.

Vậy vị cường giả nào sẽ xếp thứ mười?

Nhiều người lúc này thậm chí còn run rẩy vì kích động.

Dù sao Hồng Mông Tử Kim Bảng Thực Lực Bảng chính là phần kịch tính nhất, giờ đây đã công bố đến top mười, đây tuyệt đối là cao trào trong cao trào.

Mọi người đều nhìn chằm chằm vào hư không, không muốn bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Sau một hồi lâu, trên không trung cuối cùng xuất hiện một thân ảnh mờ ảo, chỉ là do ánh kim quang nên nhìn chưa rõ.

Lại qua một lúc nữa, kim quang cuối cùng cũng biến mất, một thân ảnh vô cùng rõ nét rốt cuộc hiện ra trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Chỉ là thân ảnh này có chút quỷ dị, khiến chúng sinh Hồng Hoang đều phải hít một hơi khí lạnh.

Chỉ thấy trên không trung là một thiếu niên mặc y phục lụa màu đỏ tươi.

Không biết là thiếu nữ hay thiếu niên, diện mạo cực kỳ anh tuấn xinh đẹp.

Màu sắc y bào vô cùng rực rỡ, vừa có cảm giác hoa lệ lại vừa có nét yêu diễm, đó là một cảm giác quỷ dị không thể diễn tả bằng lời.

Mà dung mạo thiếu niên này lại cực kỳ anh tuấn, nếu dùng một từ khác thì có thể gọi thiếu niên này là xinh đẹp, bởi vì nét anh tuấn xinh đẹp đó gần như mang đến cảm giác yêu dị.

Thiếu niên này chỉ lặng lẽ đứng trên không trung nhưng lại hiện lên vô cùng sinh động và yêu diễm, dường như trên bầu trời hắn tỏa sáng rực rỡ như vậy, khiến hoàn cảnh xung quanh cũng vì sự xuất hiện của hắn mà phát sáng theo.

Nhìn thấy thiếu niên xinh đẹp như vậy, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một trận than thở.

Bởi vì thiếu niên này là ai họ đã đoán ra được, hắn từng xuất hiện một lần rồi.

Thiếu niên này không phải ai khác chính là Thú Hoàng Thần Nghịch, một tồn tại vô cùng quỷ dị.

Rõ ràng là một lão quái vật đã sống vô số năm, nhưng lại mang dáng vẻ của một thiếu niên xinh đẹp.

Hơn nữa diện mạo của thiếu niên này xét về độ xinh đẹp dường như sắp đuổi kịp Tam Thất Thánh nhân.

Chương 764

Một lão quái vật tồn tại vô số năm mà dung mạo lại sắp sánh ngang Tam Thất Thánh nhân, nghĩ thế nào cũng thấy kỳ quái, thậm chí còn khiến người ta cảm thấy khó chịu. "Thật không ngờ cái gã siêu cấp biến thái này cư nhiên mạnh như vậy." "Ngươi nói vậy là có vấn đề rồi, Ma Tổ La Hầu còn xếp hạng mười một, thời kỳ viễn cổ khi gã này còn ở đỉnh cao, Ma Tổ La Hầu vẫn chỉ là một kẻ yếu ớt thôi." "Dương Mi đại tiên, Hồng Quân Đạo Tổ và những người khác thì càng không cần phải nói." "Giờ đây cường giả này xuất hiện rõ ràng là điều hợp tình hợp lý." "Gã này rõ ràng là vị cường giả đầu tiên uy chấn Hồng Hoang, đáng lẽ phải là một lão già già nua chứ?

Tiếc là lại sinh ra trẻ trung thế này, đã trẻ thì chớ, cư nhiên còn đẹp như vậy, làm ta cũng nảy sinh cảm giác...

đúng là thấy như chó gặm!" "Chẳng ai biết vì sao Thú Hoàng Thần Nghịch lại biến mình thành xinh đẹp như thế, phỏng chừng là sở thích cá nhân chăng?" "Đoạn thời gian trước ta còn đang suy nghĩ xem Thú Hoàng Thần Nghịch và Ma Tổ La Hầu ai mạnh ai yếu." "Giờ xem ra quả nhiên vẫn là Thú Hoàng Thần Nghịch mạnh hơn rồi." "Tích lũy của Thú Hoàng Thần Nghịch chắc chắn phải mạnh hơn Ma Tổ La Hầu." "Dù sao khi thiên địa sơ khai, Bàn Cổ thân tử, vị đầu tiên uy chấn toàn bộ Hồng Hoang chính là Thú Hoàng Thần Nghịch." "Sau đó mới đến Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân." "Mãi về sau mới là Ma Tổ La Hầu." "Ma Tổ La Hầu uy chấn Hồng Hoang một thời gian dài sau đó mới đến thời kỳ Hồng Quân Đạo Tổ và cuộc tranh giành Ma Đạo." "Nói như vậy, tự nhiên là Thú Hoàng Thần Nghịch có nội hàm mạnh hơn, thực lực cũng mạnh hơn." Những lời này của người kia trực tiếp gợi lại ký ức cho nhiều người.

Dù sao giới Hồng Hoang cũng có nhiều đại năng sinh ra từ thời kỳ đó.

Lúc đó Hồng Hoang thiên địa sơ khai, các loại năng lượng đều được tách rời, trở nên vô cùng thuần túy và tinh hoa.

Nhiều Hỗn Độn hung thú cảm nhận được lợi ích của Hồng Hoang nên đã lần lượt ùa vào.

Bởi vì khi tu luyện trong Hỗn Độn, thứ họ hấp thu là Hỗn Độn chi khí, vốn vô cùng tạp loạn, họ chỉ có thể tách ra sức mạnh có ích cho bản thân từ đó để tu luyện, tiến độ vô cùng chậm chạp.

Nhưng thế giới Hồng Hoang thì khác, tu luyện ở đây có thể nói là tiến bộ vượt bậc mỗi ngày.

Bởi vì linh khí Hồng Hoang đã tự nhiên tách rời, khí nhẹ và trong thăng lên thành Thanh Minh, khí nặng và đục hạ xuống thành Hoàng Tuyền.

Dưới sức hút của Thanh Minh và Hoàng Tuyền, các loại sức mạnh của Hồng Hoang đều được phân tách.

Đối mặt với sức mạnh vô cùng thuần túy, vô số Hỗn Độn hung thú kéo đến như ong vỡ tổ, ai cũng hy vọng chiếm được Hồng Hoang, biến năng lượng nơi đây thành của riêng mình.

Những hung thú và thần ma đó mỗi một vị chiến lực đều cực kỳ cường hãn, vô cùng khủng bố.

Tiền thân của Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu, Đạo Tổ Hồng Quân, Dương Mi đại tiên, Càn Khôn lão tổ, Âm Dương lão tổ v.v...

đều là Hỗn Độn thần ma.

Sau đó, Bàn Cổ đại thần đối mặt với đám Hỗn Độn thần ma ùn ùn

kéo đến, dù bản thân đã kiệt sức vẫn lập tức triển khai đại chiến với chúng.

Nhiều thần ma đã chết trong trận chiến đó, thương vong vô số.

Còn Hồng Quân Đạo Tổ, Dương Mi đại tiên, Ma Tộc La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch, Âm Dương lão tổ, Càn Khôn lão tổ v.v... là những người sống sót sau trận chiến ấy.

Cuối cùng, Bàn Cổ đại thần sức cùng lực kiệt mà chết.

Những Hỗn Độn thần ma còn sót lại bắt đầu tranh bá lẫn nhau, cuối cùng Thú Hoàng Thần Nghịch mạnh nhất, trở thành vương giả trong Hồng Hoang, sau đó tự xưng Thú Thần, cũng gọi là Thú Hoàng.

Dựa vào uy áp vô địch, Thần Nghịch trực tiếp thống trị thời kỳ thượng cổ của Hồng Hoang.

Sau này trong thời kỳ đó lại có nhiều Hỗn Độn thần ma khiêu khích, nhưng cuối cùng toàn bộ đều bị Thú Hoàng trấn áp.

Mãi cho đến khi các cường giả khác của Hồng Hoang bắt đầu lộ diện, sự thống trị của Thú Hoàng Thần Nghịch mới dần phai nhạt.

Thời kỳ đó có thể gọi là thời kỳ hỗn loạn nhất của thế giới Hồng Hoang.

Không chỉ nội bộ Hỗn Độn hung thú xảy ra bạo loạn, mà các sinh linh Hồng Hoang cũng tranh giành tài nguyên gây ra loạn lạc.

Các nhân tài kiệt xuất lần lượt ngã xuống.

Cuối cùng, sau nhiều cuộc bạo loạn và sự ra tay của các tuyệt đỉnh cường giả, Thú Hoàng Thần Nghịch mới thực sự ngã xuống.

Nhiều Hỗn Độn thần ma kẻ chết người trốn, tan rã khắp nơi, chỉ còn lại một số Hỗn Độn thần ma ẩn mình sâu sắc.

Ma Tổ La Hầu, Đạo Tổ Hồng Quân và những người khác chính là

những kẻ còn sót lại từ thời kỳ đó.

Chỉ có điều, tên Thú Thần kia đáng lẽ phải ngã xuống rồi mới đúng, không ngờ lại gia nhập Thiên Cơ Lâu, quả thực khiến người ta không ngờ tới.

Lần đầu tiên kẻ này bị lộ diện là khi bảng xếp hạng Tọa Kỵ công bố, Thú Hoàng Thần Nghịch xuất hiện với tư cách là vật cưỡi.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc đó mới biết gã này chưa chết.

Giờ đây trên bảng xếp hạng thực lực, gã cư nhiên đứng thứ mười, quả nhiên là khủng bố tột cùng.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao, trong Bát Cảnh Cung, Thái Thượng Lão Tử hít sâu một hơi.

Thắng rồi, thắng rồi, lại thắng rồi!!!!

Thái Thượng Lão Tử vốn tưởng mình sẽ xếp thứ mười, vì lão đạo căn bản không nắm chắc phần thắng trước La Hầu.

Lão đạo đoán chiến lực của mình phỏng chừng cũng tương đương với La Hầu.

Giờ La Hầu đã lên bảng, vậy thì lão đạo cũng không còn xa nữa.

Chỉ là không ngờ Thú Hoàng Thần Nghịch cư nhiên lên bảng trước, đối với lão đạo đây tuyệt đối là một niềm vui bất ngờ.

Thú Hoàng Thần Nghịch xếp thứ mười trên chiến lực bảng, điều này cũng có nghĩa là Thái Thượng Lão Tử lão đạo đã lọt vào top mười cường giả chiến lực của Hồng Hoang, ít nhất cũng là vị trí thứ chín.

Điều này đối với lão đạo tuyệt đối là niềm vui ngoài ý muốn.

Thái Thượng Lão Tử trong lòng tự hiểu rõ, tuy nghe qua thứ hạng này không cao lắm, nhưng dựa trên hiện trạng của giới Hồng Hoang, đạt được thứ hạng này đã là vô cùng không dễ dàng, thậm chí có thể

nói là vô cùng quý giá.

Trong lúc Thái Thượng Lão Tử đang thầm vui mừng, văn tự Đại Đạo trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện: ["Hồng Hoang Chiến Lực Bảng hạng mười: Thú Hoàng Thần Nghịch!

Nguyên bản là Hỗn Độn thần ma, sau bị Hồng Hoang thu hút nên đến đây, từng uy chấn Hồng Hoang một thời gian dài, sau bị thủ lĩnh Viễn Cổ Tam Tộc cùng nhiều Hỗn Độn thần ma bạo loạn cùng ra tay đánh bại ngã xuống.

Khi đang thoi thóp được Trường Không đạo nhân cứu giúp, trở thành tọa kỵ của Trường Không đạo nhân.

Vô số năm qua luôn trung thành bên cạnh Trường Không đạo nhân, bao năm qua luôn bảo hộ Hồng Hoang, có thể nói là công đức vô lượng, uy lực vô cùng, chiến lực vô song, do đó được lên Chiến Lực Bảng.

Trị số chiến lực: chín trăm bảy mươi ba triệu một trăm hai mươi vạn!"] ["Phần thưởng hạng mười Hồng Hoang Chiến Lực Bảng cho Thú Hoàng Thần Nghịch: một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một phần Đại Đạo Toái Phiến."] Nhìn thấy những dòng này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức một trận kinh ngạc.

Bởi vì chiến lực của Thú Hoàng Thần Nghịch và Ma Tổ La Hầu cư nhiên không chênh lệch bao nhiêu.

Chiến lực Thú Hoàng Thần Nghịch là hơn chín trăm bảy mươi triệu, còn Ma Tổ La Hầu là hơn chín trăm năm mươi triệu.

Tuy nghe qua khoảng cách gần hai mươi triệu là rất lớn, nhưng thực tế khoảng cách này cũng chỉ bằng một Cửu Phượng của Vu tộc

mà thôi.

Một chút chênh lệch này đối với những người có chiến lực tiệm cận một tỷ thì là vô cùng nhỏ, Ma Tổ La Hầu vẫn hoàn toàn có khả năng lật ngược tình thế.

Hơn nữa, khoảng cách giữa hai người họ với Tam Thất Thánh nhân cũng không lớn.

Chiến lực Tam Thất Thánh nhân là hơn chín trăm ba mươi triệu, ngay cả so với Thú Hoàng Thần Nghịch cũng chỉ chênh lệch bốn mươi triệu.

Với những người có chiến lực gần một tỷ, khoảng cách như vậy có cũng như không.

Chênh lệch giữa Tam Thất và Thần Nghịch chẳng qua chỉ là một Nhiên Đăng Đạo Nhân mà thôi, mà thực lực cỡ Nhiên Đăng trước mặt họ chỉ cần lật tay là trấn áp được.

Do đó khoảng cách này thực sự không đáng kể.

Các Thánh nhân Hồng Hoang có chiến lực quanh mức chín trăm triệu hiện tại chỉ có ba vị, lần lượt là Tam Thất, Ma Tổ La Hầu và Thú Hoàng Thần Nghịch.

Không biết vị cường giả tiếp theo rốt cuộc là ai?

Nhiều người thầm nghĩ, liệu chiến lực của vị tiếp theo vẫn nằm trong ngưỡng chín trăm triệu, hay sẽ trực tiếp đột phá mốc một tỷ?

Mọi người đều lộ ra vẻ mặt vô cùng tò mò, bởi chuyện này thực sự quá đáng để bàn luận.

Hạng mười trong top mười chiến lực Hồng Hoang đã xuất hiện, đó là Thú Hoàng Thần Nghịch.

Vậy hạng chín rốt cuộc là ai?

Sẽ là Thái Thượng Lão Tử, hay là vị Thánh nhân nào khác của Thiên Cơ Lâu?

Dù thế nào đi nữa, đây cũng là chuyện khiến người ta phấn khích.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn tán, hình bóng Thú Hoàng Thần Nghịch cuối cùng cũng biến mất, thay vào đó là một luồng kim quang khác.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này đều nín thở, ngẩng đầu nhìn trời.

Tiếp sau đây là vị cường giả xếp thứ chín, không ai muốn bỏ lỡ dù chỉ một chi tiết nhỏ.

Kim quang trên không trung xuất hiện sau đó bắt đầu nhấp nháy điên cuồng.

Càng về những thứ hạng đầu, thực lực càng mạnh, nên Tử Kim nhị khí của Hồng Mông Tử Kim Bảng muốn diễn hóa ra cũng càng khó khăn hơn.

Rất lâu sau, cuối cùng cũng có một thân ảnh xuất hiện trên không.

Lại qua một lúc nữa, kim quang trên không trung tan biến, thân ảnh đó rốt cuộc cũng trở nên rõ nét.

Đó là một lão giả tóc trắng.

Lão giả này trông có chút đặc biệt, trên người tỏa ra khí tức màu tím đậm đặc.

Chỉ riêng hình tượng của lão giả này đã khiến chúng sinh Hồng Hoang ấn tượng sâu sắc.

Trên đầu lão giả, mái tóc trắng khô khốc hơi thưa thớt, lờ mờ lộ ra đỉnh đầu đầy nếp nhăn.

Trong những nếp nhăn trên đỉnh đầu đó cư nhiên cũng thấu ra một loại đạo vận thâm thúy, quả thực mang lại cảm giác khủng bố tột

cùng.

Nếp nhăn trên đầu mà cũng có đạo vận lưu chuyển, thực sự vượt ngoài sức tưởng tượng, điều này đủ thấy lão giả này đã nghiên cứu Đại Đạo đến đẳng cấp nào.

Lão giả này có vầng trán cực kỳ đầy đặn, tuy không đến mức biến thái như Nam Cực Tiên Ông, nhưng trán lão cũng vô cùng phong phú.

Trên đầu lão còn đội một chiếc đỉnh quan màu tím, mái tóc thưa thớt được búi tùy ý rồi đặt chiếc đỉnh quan lên trên.

Chiếc đỉnh quan trên đầu hơi nghiêng lệch, trông có chút buồn cười, nhưng cũng minh chứng cho lý niệm "Đạo pháp tự nhiên".

Chương 765

Tiếp đó thấy lão giả này tóc trắng râu trắng, ngay cả râu của lão cũng là màu trắng, trông có vẻ hơi lôi thôi, không được chăm chút mấy, nhưng ánh hào quang trắng sáng tỏa ra khiến lão không hề có vẻ bẩn thỉu.

Một lão giả như vậy đang ngồi trên một chiếc bồ đoàn có tạo hình kỳ dị.

Chiếc bồ đoàn hiện ra hai màu xanh đỏ quỷ dị, trông có vẻ cũ kỹ lôi thôi, chính là Phong Hỏa Bồ Đoàn xếp hạng bốn mươi mốt trên bảng Pháp Bảo.

Khi nhìn thấy thân ảnh xuất hiện trên không trung, chúng sinh Hồng Hoang lập tức lại được một phen xôn xao.

Bởi vì thân ảnh này chúng sinh Hồng Hoang cực kỳ quen thuộc.

Người này chẳng phải chính là đại ca của Tam Thanh, thủ lĩnh Huyền Môn, Thái Thượng Lão Tử sao?

Giờ đây Thái Thượng Lão Tử cuối cùng cũng lên bảng rồi ư?

Chính là cái gọi là "Huyền chi hựu huyền, chúng diệu chi môn".

Truyền thuyết kể rằng Thái Thượng Lão Tử đã đạt đến cảnh giới như vậy.

Thái Thượng Lão Tử là thủ lĩnh Huyền Môn của toàn bộ giới Hồng Hoang, cũng là trần nhà về đạo hạnh của thế giới này.

Thực lực thực sự đạt đến cấp bậc nào rất khó phỏng đoán, nhưng tuyệt đối không phải là tồn tại mà sinh linh phàm tục có thể tưởng tượng nổi.

Giờ đây quả nhiên không phụ danh hiệu Tam Thanh Thánh nhân, cư nhiên trực tiếp đạt tới hạng chín trên Hồng Hoang Chiến Lực Bảng.

Tuy thứ hạng này nghe qua có vẻ không đủ cao, nhưng thực tế đã là trần nhà chiến lực của Hồng Hoang, cũng là người đầu tiên của Hồng Hoang (không thuộc Thiên Cơ Lâu) bước chân lên bảng chiến lực.

Tuyệt đối là một siêu cấp Thánh nhân vượt xa tưởng tượng.

Trong Hồng Hoang Lục Thánh, chỉ có Thái Thượng Lão Tử lọt vào top mười.

Như vậy cũng không phụ danh hiệu thủ lĩnh Huyền Môn của lão.

Phải biết rằng bất kể là Ma Tổ La Hầu hay Thú Hoàng Thần Nghịch đều bị Thái Thượng Lão Tử đạp dưới chân, điều này đủ nói lên thực lực cường đại của lão.

Thái Thượng Lão Tử tuy hào xưng thanh tĩnh vô vi, nhưng thực tế lại không hẳn là như thế, chẳng qua là chuyện phàm tục hiếm khi có gì khiến lão phải bận tâm mà thôi.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang bàn luận xôn xao, Thái Thượng Lão Tử đang tọa trên Phong Hỏa Bồ Đoàn nhìn thấy hình ảnh của mình trên không trung cũng vừa kinh vừa nộ.

Bởi vì lúc này, lão đạo không mấy hài lòng với thứ hạng này của mình, vì lão cư nhiên chỉ xếp hạng chín.

Ban đầu lão cũng không kỳ vọng thứ hạng quá cao, vì đã có những tấm gương đi trước, lão đã hạ thấp yêu cầu của mình xuống, nhưng kiểu gì cũng phải vào được top sáu chứ?

Đặc biệt là khi Ma Tổ La Hầu lên bảng, lão đã tràn đầy tự tin, vì lão luôn cho rằng chiến lực của mình và La Hầu là ngang ngửa nhau.

Nhưng không ngờ Ma Tổ La Hầu lại lên bảng trước, suy nghĩ kỹ một chút khiến Thái Thượng Lão Tử thêm tự tin, vì theo nhận thức của lão, Thánh nhân Thiên Cơ Lâu dường như cũng chỉ đến thế, không mạnh mẽ như tưởng tượng.

Ví dụ như Ma Tổ La Hầu chẳng phải yếu hơn lão sao?

Sau khi ý nghĩ này nảy sinh, nội tâm Thái Thượng Lão Tử tuy không quá kiêu ngạo nhưng rõ ràng là rất có lòng tin.

Sau đó Thú Hoàng Thần Nghịch lên bảng cũng củng cố thêm niềm tin cho lão đạo.

Hai gã này thời viễn cổ đều là những siêu cấp cường giả uy chấn Hồng Hoang, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng khó lòng sánh kịp, vậy mà giờ liên tiếp lên bảng, một người hạng mười, một người hạng mười một.

Điều này cho Thái Thượng Lão Tử lòng tin cực lớn, lão nghĩ mình ít nhất cũng phải lọt vào top năm.

Dù sao thủ đoạn Nhất Khí Hóa Tam Thanh của lão vô cùng cường hãn, người ngoài không biết thủ đoạn này mạnh đến mức nào, nhưng chính lão lại nắm rõ như lòng bàn tay.

Dựa vào Nhất Khí Hóa Tam Thanh, lão tin mình ít nhất cũng lọt được vào top năm, yêu cầu này không cao.

Trừ phi là Trường Không đạo nhân thần bí mạc trắc của Thiên Cơ Lâu, còn có Hồng Quân Đạo Tổ có thực lực tranh ngôi vị đầu bảng, cộng thêm Yêu Yêu với chiến lực nửa bước Đại Đạo chắc chắn ở trên lão, thì ngoài ba vị này ra, Thái Thượng Lão Tử không phục ai khác.

Để chắc ăn, lão đặt mục tiêu vào top năm.

Vậy mà giờ đây cư nhiên chỉ xếp hạng chín đã phải lên bảng sao?

Thái Thượng Lão Tử đối với thứ hạng này vô cùng thất vọng.

Xem ra bản thân cũng chỉ dừng lại ở đây thôi sao?

Sắc mặt lão lúc này trở nên âm trầm bất định, lão thực sự không nghĩ ra được còn những ai có thể xếp trên mình.

Hạng chín đối với lão là không hề đủ, thậm chí còn thấp đến mức không thể chấp nhận được.

Lão thực sự không thông, đạo tâm vạn cổ bất biến lúc này cũng có chút dao động.

Tại Bích Du Cung trên đảo Kim Ngao, Thông Thiên Giáo Chủ lúc này nhìn hình ảnh Thái Thượng Lão Tử trên không trung cũng có chút kinh nghi bất định.

Thái Thượng Lão Tử cuối cùng cũng lên bảng rồi sao?

Lại còn xếp ở hạng chín?

Thứ hạng này nói cao không cao, nói thấp cũng chẳng thấp, Thái Thượng Lão Tử ở vị trí này coi như cũng miễn cưỡng chấp nhận được.

Nói thứ hạng này cao là vì so với Ma Tổ La Hầu và Thú Hoàng Thần Nghịch, hai vị siêu cấp cường giả uy chấn Hồng Hoang từ vạn cổ trước mà cũng chỉ xếp hạng mười một và mười.

Những nhân vật cường hãn khủng bố như vậy cũng chỉ đứng thứ mười một, mười, thì Thái Thượng Lão Tử đứng thứ chín đã là vô cùng quý giá, ít nhất cũng đè bẹp được hai nhân vật biến thái đó dưới chân.

Điều này làm sao không khiến người ta cảm thấy khủng bố cho được?

Nếu nói thứ hạng này thấp thì quả thực cũng không cao lắm.

Thái Thượng Lão Tử là thân phận gì chứ?

Thái Thượng Lão Tử là thủ lĩnh Huyền Môn cơ mà, là trần nhà thực sự của toàn bộ giới Hồng Hoang, không ai không phục.

Một tồn tại như vậy mà trên Chiến Lực Bảng cư nhiên chỉ xếp thứ chín, chỉ xét về thứ hạng thì quả thực không cao.

Ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ sắc lạnh, Thái Thượng Lão Tử đã lên bảng, vậy tiếp theo phải xem chiến lực của lão rốt cuộc đạt đến mức độ nào.

Liệu có giống như Tam Thất Thánh nhân, Ma Tổ La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch đều quanh quẩn ở ngưỡng chín trăm triệu, hay sẽ một bước đột phá mốc một tỷ để lên một đẳng cấp mới?

Thông Thiên Giáo Chủ nghĩ vậy, nội tâm vô cùng phức tạp.

Tại một không gian hư vô khác, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lặng lẽ nhìn vào hư không, hình ảnh Thái Thượng Lão Tử lướt qua trước mắt.

Giờ đây Thái Thượng Lão Tử đã xuất hiện, điều này có nghĩa là trần nhà thực sự của Hồng Hoang cũng chỉ dừng lại ở đây.

Vậy những thứ hạng tiếp theo đã không còn liên quan gì đến chúng sinh Hồng Hoang nữa rồi, mà là sân diễn riêng của Thiên Cơ Lâu.

Nghĩ đến đây Nguyên Thủy Thiên Tôn nội tâm vô cùng phức tạp, bản thánh cũng không biết lòng mình là thất lạc hay thất vọng.

Một mặt bản thánh hy vọng Thái Thượng Lão Tử xếp hạng cao hơn một chút, vì huynh ấy hạng càng cao thì chứng tỏ Thiên Cơ Lâu không mạnh như tưởng tượng.

Nhưng sâu thẳm trong lòng, bản thánh lại không muốn Thái

Thượng Lão Tử xếp quá cao.

Dù sao Nguyên Thủy Thiên Tôn ta xếp hạng thấp như vậy, nếu Thái Thượng Lão Tử xếp quá cao chẳng phải sẽ khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn ta trông quá vô dụng sao?

Giờ Thái Thượng Lão Tử xếp hạng chín, thứ hạng này nói cao cũng cao mà nói không cao cũng chẳng cao, coi như là một kết quả mập mờ.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang lúc này đều nhận ra sinh vật kia là ai.

Không ai ngờ sinh vật này lại xuất hiện ở thứ hạng này, nhưng sau phút ngỡ ngàng, họ lại không nhịn được mà tán thành, bởi chiến lực của sinh vật này cũng vô cùng khủng bố.

Sinh vật này chính là tồn tại xếp hạng ba trên Hồng Hoang Tọa Kỵ Bảng, tên gọi là Công Phu Hùng Miêu (Gấu Trúc Công Phu).

Lúc đó văn tự Đại Đạo từng giải thích, bản thể của nó là Thực Thiết Thú, sau được Trường Không đạo nhân cải tạo thành, từ đó sở hữu sức mạnh vô song cùng những chiêu thức công phu thần bí trong truyền thuyết.

Nó xếp hạng ba trên Tọa Kỵ Bảng.

Lúc ở đảo Bồng Lai, Công Phu Hùng Miêu từng xuất hiện trước mặt chúng sinh Hồng Hoang, sau này Đông Vương Công còn bái nó làm sư phụ, đó cũng là nguyên nhân căn bản khiến thực lực của Đông Vương Công tiến bộ vượt bậc sau này.

Không ngờ giờ đây sinh vật này lại xếp hạng bảy trên Hồng Hoang Chiến Lực Bảng.

Nghĩa là ngoài Thần Thú Thảo Nê Mã, một vị thần thú khác lại có chiến lực xếp trên Thái Thượng Lão Tử.

Cảm giác này thực sự khiến Thái Thượng Lão Tử thấy khó chịu.

Nói nhẹ nhàng là hai vị thần thú, nói khó nghe một chút là hai con súc sinh.

Hai con súc sinh mà chiến lực đều mạnh hơn Thái Thượng Lão Tử, điều này khiến lão biết giấu mặt vào đâu?

Phải thừa nhận hai sinh vật này thực sự khủng bố, bất kể là Thần Thú Thảo Nê Mã hay là Công Phu Hùng Miêu này đều là những sinh vật siêu cấp thiên phú dị bẩm, cả thiên phú lẫn thực lực bản thân đều mạnh đến đáng sợ.

Cư nhiên lần lượt xếp trên cả Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu, Thái Thượng Lão Tử v.v...

Điều này có nghĩa là hai vị thần thú này mới là những tồn tại thực sự vô địch.

Bởi vì ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng chưa thực sự đột phá mốc một tỷ, mà hai vị thần thú này lại là những người đầu tiên cán mốc một tỷ.

Tuy chênh lệch với Thái Thượng Lão Tử và những người khác không quá lớn, nhưng ý nghĩa lại hoàn toàn khác biệt.

Một tỷ tuyệt đối là một đẳng cấp khác.

Thái Thượng Lão Tử không thể vượt qua ngưỡng này, Thú Hoàng Thần Nghịch và Ma Tổ La Hầu cũng vậy, nhưng hai vị thần thú này lại làm được.

Có lẽ vì tâm tư của hai vị thần thú này thuần túy, nội tâm vô cùng thanh tịnh, do đó tu luyện mới thuận lợi vô cùng.

Ngay cả Thái Thượng Lão Tử hào xưng thanh tĩnh vô vi, đạo pháp tự nhiên, cũng không thể đạt đến sự thanh tĩnh thực sự, nhưng hai vị

thần thú này thì khác.

Tuy chúng đã khai mở linh trí nhưng bản chất vẫn là thú loại, thú loại chưa hóa hình thì tâm tư và thần trí đơn thuần, thuần túy hơn nhiều.

Chương 766

Có thể nói bao năm qua chúng luôn giữ một lòng xích tử, chính tấm lòng xích tử đó mới là đỉnh cao của tu luyện "vô vi thắng hữu vi".

Thực tế, cảnh giới vô vi này cũng là điều Thái Thượng Lão Tử theo đuổi bấy lâu, chỉ là đến nay lão vẫn chưa đạt tới, mà hai vị thần thú này đã cán đích trước.

Phải thừa nhận là điều này thực sự khiến người ta kinh hãi.

Hai vị thần thú này không chỉ vượt qua Tam Thanh Thánh nhân mà còn vượt qua nhiều Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu, đủ thấy chúng mạnh mẽ đến nhường nào.

So với Thần Thú Thảo Nê Mã, Công Phu Hùng Miêu dường như còn khủng bố hơn một chút.

Bất kể xét về phương diện nào, Công Phu Hùng Miêu cũng chiếm vị trí chủ đạo, đặc biệt là trên Tọa Kỵ Bảng, thứ hạng của nó cao hơn, và giờ trên Thực Lực Bảng, nó cũng dẫn trước.

Lúc ở đảo Bồng Lai, Công Phu Hùng Miêu và Thần Thú Thảo Nê Mã cùng xuất hiện, khi đó Công Phu Hùng Miêu cũng là kẻ dẫn đầu, điều này có nghĩa là nó thực sự mạnh hơn Thần Thú Thảo Nê Mã rất nhiều.

Chúng sinh Hồng Hoang không khỏi bàn tán xôn xao, đoán xem Công Phu Hùng Miêu sở hữu thần thông gì.

Phải biết rằng khi công bố Thần Thông Bảng, thần thông của Công Phu Hùng Miêu không được tiết lộ.

Lúc đó Thần Thông Bảng chỉ công bố đến hạng hai mươi ba thì đột ngột dừng lại.

Văn tự Đại Đạo giải thích rằng có người gian lận khiến các loại thần thông bị hỗn loạn, nên bảng xếp hạng phải dừng lại giữa chừng.

Nghĩ lại thì cũng có khả năng đó, vì phần thưởng lúc đó là Thiên Cơ Thạch, bên trong phong ấn một luồng thiên cơ có thể giúp nâng cấp thực lực thần thông.

Càng nhiều Thiên Cơ Thạch được trao thưởng, tự nhiên sẽ có người nảy sinh ý đồ khác.

Tác dụng chính của Thiên Cơ Thạch là nâng cao uy lực thần thông, thậm chí diễn hóa thần thông đến cảnh giới hoàn mỹ, nên chắc chắn có kẻ đã bắt đầu thử nghiệm.

Khi có nhiều người làm vậy, Thần Thông Bảng đương nhiên không thể tiếp tục công bố vì thứ hạng sẽ thay đổi liên tục.

Do đó bảng xếp hạng đó mới dừng lại và không biết khi nào mới được bổ sung.

Vì vậy, thần thông của Công Phu Hùng Miêu vẫn chưa được công bố đã bị dừng lại, khiến chúng sinh Hồng Hoang đến nay vẫn không biết nó che giấu thần thông gì, và loại thần thông nào đã giúp nó có chiến lực cao đến thế.

Sự tò mò của mọi người đều bị kích thích.

Chiến lực của Công Phu Hùng Miêu tuyệt đối có thể coi là khủng bố.

Nếu nói Thần Thú Thảo Nê Mã mạnh là nhờ bãi nước bọt đó, thì Công Phu Hùng Miêu rốt cuộc có thủ đoạn gì để xếp trên Thái Thượng Lão Tử?

Điều này dường như vẫn còn là ẩn số.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang đồn đoán, văn tự Đại Đạo

trên không trung đã xuất hiện: [“Hồng Hoang Chiến Lực Bảng hạng bảy: Công Phu Hùng Miêu!

Bản thể là Siêu Cấp Vô Địch Thực Thiết Thú, sinh ra từ vùng đất Hỗn Độn, sau được Trường Không đạo nhân cải tạo, sở hữu sức mạnh vô song cùng siêu cấp công phu, thậm chí nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc (bản thiếu).

Vô số năm qua luôn âm thầm du đãng trong Hồng Hoang, âm thầm chém giết vô số Hỗn Độn thần ma, công đức vô lượng!

Uy lực vô cùng, chiến lực vô song, do đó được lên Chiến Lực Bảng.

Trị số chiến lực: mười tỷ một trăm ba mươi tám triệu hai trăm vạn!”] [“Phần thưởng hạng bảy Hồng Hoang Chiến Lực Bảng cho Công Phu Hùng Miêu: một trăm triệu năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một luồng Tử Kim Công Đức Khí!”] Nhìn thấy những dòng văn tự này, chúng sinh Hồng Hoang lập tức xôn xao một phen, vì Đại Đạo cư nhiên lại tiết lộ một nội dung mới, đó là con Công Phu Hùng Miêu này cư nhiên nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc bản thiếu, điều này có chút quá khủng bố rồi nhỉ?

Lực Chi Pháp Tắc là loại pháp tắc gì?

Đó là sức mạnh mà Bàn Cổ đại thần từng nắm giữ!

Nghĩa là sinh vật này cư nhiên nắm giữ sức mạnh của Bàn Cổ đại thần sao?

Cho dù chỉ là bản thiếu thì cũng đủ để coi là biến thái và khủng bố rồi.

Nếu quả thật như thế, chẳng phải kẻ này tương đương với một

Bàn Cổ thu nhỏ sao?

Con gấu trúc biết công phu này, lại được Trường Không đạo nhân bồi dưỡng thành một phiên bản Bàn Cổ thu nhỏ?

Nghĩ đến khả năng này, tất cả mọi người đều cảm thấy có chút bất khả tư nghị.

Trách không được Công Phu Hùng Miêu lại có thứ hạng cao đến thế.

Không chỉ trên Bảng xếp hạng Tọa kỵ cao hơn thần thú Thảo Nê Mã, mà trên Bảng xếp hạng Chiến lực cư nhiên cũng đạt tới vị trí thứ bảy.

Lực áp tất cả sinh linh Hồng Hoang, nghĩ lại quả thực có chút khủng bố.

Hóa ra gia hỏa này cư nhiên nắm giữ Lực chi pháp tắc.

Phải biết rằng sức mạnh căn nguyên nhất của Bàn Cổ đại thần chính là Lực chi pháp tắc.

Nghe nói pháp tắc này cũng là một trong những pháp tắc cường đại nhất trong vô tận pháp tắc.

Pháp tắc này nắm giữ sức mạnh thuần khiết nhất, căn nguyên nhất của thế giới Hồng Hoang.

Không ngờ lúc này pháp tắc này cư nhiên bị Công Phu Hùng Miêu nắm giữ một phần bản tàn khuyết.

Chẳng phải tương đương với một Bàn Cổ thu nhỏ sao?

Bên trong thân thể con dã thú kia cư nhiên ẩn chứa Lực chi pháp tắc sao?

Thật sự khiến người ta kinh hãi.

Mọi người đều cảm thấy run sợ.

Nếu quả thật như thế, xếp ở vị trí này cũng coi như có tình có lý.

Tận mắt nhìn hư ảnh của Công Phu Hùng Miêu, liền có thể từ trên thân nó cảm thụ được uy áp to lớn vô ngần.

Ngay lúc nãy, chúng sinh Hồng Hoang còn đang thảo luận Công Phu Hùng Miêu rốt cuộc có thần thông gì, giờ đây thần thông của nó đã được công bố.

Nắm giữ Lực chi pháp tắc, đây tuyệt đối là một phiên bản Bàn Cổ thu nhỏ.

Cũng không biết đầu gấu trúc này rốt cuộc nắm giữ được mấy thành thủ đoạn của Bàn Cổ.

Nếu Vu tộc thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, triệu hoán hư ảnh Bàn Cổ ra, rồi đại chiến với Công Phu Hùng Miêu, không biết sẽ là cảnh tượng như thế nào?

Nhiều người kích động nuốt nước miếng, thật sự là chấn động vô cùng.

Giữa lúc chúng sinh kinh tán, văn tự Đại Đạo trên không trung đã biến mất, hình ảnh Công Phu Hùng Miêu cũng dần tan biến.

Thay vào đó là một luồng kim quang kịch liệt khác.

Luồng kim quang này nhìn qua quy mô vô cùng to lớn, hạo hạo đãng đãng vắt ngang hư không.

Dường như vị cường giả tiếp theo muốn diễn hóa ra là cực kỳ khó khăn.

Thấy vậy chúng sinh Hồng Hoang lại một trận kích động.

Lúc này vị trí thứ bảy là Công Phu Hùng Miêu đã được công bố, bọn họ cũng đã hiểu rõ đôi chút, nhất là khi nó nắm giữ Lực chi pháp

tắc, xếp ở vị trí này là có lý có cứ.

Chỉ là, rốt cuộc cường giả như thế nào mới có thể xếp trên Công Phu Hùng Miêu?

Công Phu Hùng Miêu đã biến thái khủng bố như thế, nếu có sinh linh lực áp được nó, chúng sinh Hồng Hoang thực sự không đoán ra được thứ gì có thể mạnh hơn.

Mọi người đều chằm chằm nhìn lên không trung, không muốn bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Một lúc lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Dường như tốc độ diễn hóa có chút chậm chạp.

Mãi sau mới có một thứ được diễn hóa ra.

Chúng sinh Hồng Hoang đều ngẩng đầu quan vọng, lại phát hiện xuất hiện trên không trung cư nhiên là một con sâu trắng mập mạp?

Nhìn thấy con sâu trắng béo đang chậm chạp ngọ nguậy, sắc mặt mọi người đều trắng bệch.

Phải biết đây là Bảng xếp hạng Chiến lực nha!

Trên Bảng xếp hạng Chiến lực cư nhiên xuất hiện một con sâu sao?

Ngay khắc này, chúng sinh Hồng Hoang bỗng nhiên bùng nổ, cả thiên địa tràn ngập tiếng xôn xao.

Mọi người đều cảm thấy hoang đường và khó hiểu.

Đây là Bảng xếp hạng Chiến lực, cư nhiên lại xuất hiện một con sâu như vậy?

Một con sâu thế này mà lại áp chế được đông đảo cường giả sao?

Thật khiến người ta khó xử.

Tuy nhiên, lúc này đã có người phản ứng kịp.

Con sâu trên không trung này thực tế đã xuất hiện một lần rồi.

Lúc đó trên Bảng xếp hạng Tọa kỵ nó đã xuất hiện một lần, đứng vị trí thứ hai.

Khi đó nó xuất hiện đã thực sự khiến chúng sinh chấn kinh một phen.

Bởi lẽ không ai ngờ được vị trí thứ hai của Bảng Tọa kỵ đường đường lại là một con sâu.

Mà lúc này đã đến vị trí thứ sáu của Bảng Chiến lực, con sâu này cư nhiên lại xuất hiện.

Sau khi kinh ngạc, chúng sinh Hồng Hoang bắt đầu nhớ lại, con sâu này quả thực không đơn giản.

Tên của nó gọi là Đại Đạo Chi Thư!

Chương 767

Là một loại sinh linh đặc chủng trong Hỗn Độn.

Cuối cùng ở trong Hỗn Độn đã bị Trường Không đạo nhân tìm thấy, sau đó thu nhận vào Thiên Cơ Lâu.

Nghĩ đến đây, nhiều người không khỏi bắt đầu bàn tán xôn xao. "Tê—— Đây không phải là Đại Đạo Chi Thư trong truyền thuyết sao?" "Nghe nói con sâu thịt này lấy việc gặm nhấm Đại Đạo làm thức ăn, đúng thực là khủng bố quá mức." Chúng sinh Hồng Hoang vừa bàn luận vừa thấy da đầu tê dại.

Một con sâu thịt trắng mập như thế cư nhiên sở hữu năng lực biến thái như vậy, thật khó mà tưởng tượng nổi.

Theo truyền thuyết, con sâu này ăn Đại Đạo để sống, bất cứ vật thể nào cũng có thể bị nó thôn phệ.

Nghe nói nó có thể nuốt chửng cả thiên địa, nếu chọc nó không vui, ngay cả thế giới Hồng Hoang cũng có khả năng bị nó nuốt sạch.

Chỉ là một con sâu thịt bình thường nhưng lại có thực lực cường hãn như thế, làm sao không khiến người ta kinh sợ cho được?

Vừa ghê tởm vừa khiến người ta khó chịu.

Bởi lẽ lúc trước trên Bảng xếp hạng Tọa kỵ đã công bố một lần, những thông tin này tuyệt đối không thể là giả.

Giữa lúc chúng sinh Hồng Hoang đang một trận chán ghét hiềm nghi, văn tự Đại Đạo cuối cùng cũng xuất hiện: ["Hồng Hoang Chiến Lực Bảng, xếp hạng thứ sáu: Đại Đạo Chi Thư!

Sinh linh dị chủng nơi thâm sâu Hỗn Độn, lấy việc gặm nhấm pháp tắc Đại Đạo làm thức ăn, bất kỳ vật thể nào cũng có thể bị Đại

Đạo Chi Khu thôn phệ.

Nuốt trời, nuốt đất, nuốt Đại Đạo!

Ngay cả ác mộng của kẻ khác cũng có thể bị thôn phệ.

Tuy rằng chiến lực hơi yếu, nhưng năng lực thôn phệ lại khủng bố vô biên, vô số năm qua cũng từng thôn phệ rất nhiều Hỗn Độn Thần Ma, âm thầm bảo hộ Hồng Hoang rất nhiều năm, cũng có thể gọi là công đức vô lượng, vì vậy đứng tên trên Bảng Chiến lực.

Giá trị chiến lực: 1 tỷ 023 triệu 250 nghìn!"] ["Hồng Hoang Chiến Lực Bảng, xếp hạng thứ sáu Đại Đạo Chi Thư thưởng: Một ức năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một luồng Thôn Phệ Đại Đạo!"] Sau khi nhìn thấy văn tự Đại Đạo, chúng sinh Hồng Hoang cũng coi như có hiểu biết nhất định về Đại Đạo Chi Khu.

Chiến đấu lực của nó là hơn 1 tỷ 023 triệu, so với Công Phu Hùng Miêu cao hơn tròn 10 triệu.

Khoảng cách này tuy không quá lớn, nhưng chủ yếu dựa trên lực thôn phệ của nó.

Các thủ đoạn khác của Đại Đạo Chi Thư vẫn còn khá nghèo nàn, nhưng năng lực thôn phệ thực sự là khủng bố vô biên.

Có lẽ dựa trên điểm này nên nó mới được xếp hạng sáu.

Hơn nữa văn tự Đại Đạo đã tiết lộ, ngay cả Đại Đạo Chi Thư bao nhiêu năm qua cũng luôn âm thầm bảo vệ Hồng Hoang, thôn phệ không ít Hỗn Độn Thần Ma.

Nghĩ đến đây, sắc mặt chúng sinh Hồng Hoang đều trở nên khó coi.

Trong thế giới Hỗn Độn còn nhiều Thần Ma đến thế sao?

Thực sự khiến Thiên Cơ Lâu cường đại như vậy cũng cảm thấy áp lực lớn sao?

Hiện tại chúng sinh Hồng Hoang đều đã biết Thiên Cơ Lâu bao nhiêu năm qua luôn âm thầm bảo vệ thế giới này.

Thời kỳ Thượng Cổ vô số Hỗn Độn Thần Ma dòm ngó, ai cũng muốn chiếm đoạt Hồng Hoang.

Chỉ có điều phần lớn những kẻ xông tới đều bị Bàn Cổ chém giết, số nhỏ còn sót lại thì năm tháng qua cũng kẻ chết người tàn, biến mất không dấu vết.

Duy chỉ có Hồng Quân thành công kết hợp với Thiên Đạo, trở thành Thiên Đạo Hồng Quân, coi như là kẻ chiến thắng trong số các Hỗn Độn Thần Ma.

Sau đó cũng không còn Hỗn Độn Thần Ma nào tràn vào Hồng Hoang nữa.

Nguyên bản cứ ngỡ Hỗn Độn Thần Ma đã bị chém giết sạch sẽ rồi, giờ xem ra không phải vậy.

Sở dĩ bao năm qua không có Thần Ma nào xâm nhập là nhờ Thiên Cơ Lâu thủ hộ, nói trắng ra là nhờ Trường Không đạo nhân trấn giữ.

Chúng sinh Hồng Hoang đều biết Trường Không đạo nhân cùng các cường giả Thiên Cơ Lâu đã lập ra các tầng cách tuyệt Hỗn Độn Thần Ma bên ngoài Hồng Hoang.

Tầng ngoài cùng có Thế Giới Thụ là phòng tuyến thứ nhất.

Phòng tuyến thứ hai là Thông Thiên Kiến Mộc, một nửa ở Hồng Hoang, một nửa ở Hỗn Độn.

Phòng tuyến thứ ba là Tứ Đại Thánh Thú trấn thủ bốn cực.

Phòng tuyến thứ tư là đội tuần tra gồm Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu, Công Phu Hùng Miêu.

Nhờ phòng thủ tầng tầng lớp lớp mà sinh linh Hồng Hoang mới được hưởng an ổn lâu như vậy.

Giờ đây chuyện này bị Hồng Mông Tử Kim Bảng dần dần phơi bày, nội tâm chúng sinh Hồng Hoang cũng trở nên vô cùng phức tạp.

Cùng lúc đó không khí thế giới Hồng Hoang cũng dần hạ xuống điểm đóng băng.

Các Thánh nhân Hồng Hoang hiển nhiên đều cảm thụ được nguy cơ không gì sánh kịp.

Các Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu có khả năng rất lớn sẽ thay thế vị trí của bọn họ, đây là điều bọn họ không thể nhẫn nhịn.

Thiên Cơ Lâu bảo hộ Hồng Hoang thì đã sao?

Cũng đâu phải bọn họ yêu cầu Thiên Cơ Lâu bảo hộ.

Cho dù những người đó luôn bảo vệ Hồng Hoang, bọn họ cũng tuyệt đối không thể chắp tay nhường lại thế giới này.

Đây cũng là nguyên nhân khiến mọi người cảm thấy gió bão sắp đến.

Bởi vì thế lực Tử Tiêu Cung và thế lực Thiên Cơ Lâu đã từng có một trận đối đầu trực diện.

Lúc Nhân Yêu đại chiến, nhiều sinh linh Hồng Hoang và các Thánh nhân Thiên Cơ Lâu đã tham chiến.

Tuy lúc đó đôi bên còn kiềm chế, nhưng hiện tại chắc chắn đôi bên đang dốc toàn lực chuẩn bị cho trận đại chiến tiếp theo.

Nhân tộc đã trở thành thế lực tiền duyên của Thiên Cơ Lâu, mọi động thái của Nhân tộc tất nhiên sẽ ảnh hưởng đến nhất cử nhất động

của Hồng Hoang.

Mà hai tộc Vu - Yêu vốn đối địch nhau giờ cũng dần yên ắng lại, chuyển mình thành thế lực tiền duyên của Tử Tiêu Cung.

Lúc này Tam tộc Hồng Hoang rất có khả năng sẽ nổ ra một trận đại chiến kinh thiên động địa, thậm chí quét sạch cả thế giới.

Hiện tại Hồng Hoang thực sự đã đến lúc phong ba bão táp, ngay cả sinh linh bình thường cũng cảm giác được.

Không chừng lúc nào đó trận đại chiến sẽ nổ ra, khi ấy Hồng Hoang sẽ đi đâu về đâu?

Nhiều người không khỏi lắc đầu thở dài.

Ngay lúc này, Đại Đạo Chi Thư và văn tự trên không trung đã biến mất.

Chúng sinh Hồng Hoang rốt cuộc mới hồi thần lại, ánh mắt bọn họ lúc này cũng trở nên vô cùng hỏa nhiệt.

Nội tâm mọi người đều tràn ngập sự hiếu kỳ vô tận.

Vị trí thứ sáu đã hạ màn, vậy tiếp theo sẽ là vị trí thứ năm.

Rốt cuộc là ai có thể xếp hạng năm?

Chiến đấu lực của hạng năm sẽ mạnh đến mức nào?

Đạt tới trình độ gì?

Loại sinh linh nào mới có thể đứng ở vị trí cao như vậy?

Mọi người đều ngóng chờ.

Một lúc lâu sau kim quang trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện, chỉ có điều lần này kim quang dường như tích tụ như núi.

Vô số kim quang biến ảo trên không trung tạo nên cảnh tượng cực kỳ hoành tráng.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng có thể hiểu được, đã đến vị trí thứ năm thì thực lực đã vô cùng cường đại, muốn thực sự diễn hóa ra hiển nhiên là cực kỳ khó khăn.

Một lúc lâu sau, kim quang diễn hóa càng thêm kịch liệt, khiến sinh linh bình thường cảm thấy kinh hồn bạt vía.

Cuối cùng một bóng hình siêu cấp mơ hồ xuất hiện trước mắt chúng sinh.

Chỉ có điều đây không phải bóng người bình thường, mà là một gốc linh căn siêu cấp vĩ đại.

Linh căn này vô cùng kỳ quái và quỷ dị vượt xa tưởng tượng.

Nhìn qua có thể thấy cành của nó phi thường thô đại, đâm thẳng lên tầng mây như những cột trụ khổng lồ.

Chỉ riêng cành đã thô đại như thế thực sự là ngoài sức tưởng tượng.

Ở chính giữa những cành thô đại đó là một thân chính càng thêm khủng bố.

Thân chính của gốc linh căn này vút thẳng lên trời, không hề cong queo, không có chút độ cong nào.

Ngoài ra xung quanh không còn cành nào khác, chỉ còn lại thân chính vô cùng thô đại và hùng hồn ấy đâm thẳng lên thâm sâu nhất của thiên khung.

Chỉ có phần gần mặt đất mới sinh ra một ít cành cây ngoằn ngoèo, chúng trông có vẻ nhỏ yếu so với thân chính nhưng thực tế đã khổng lồ đến mức khiến người ta run sợ.

Những cành cây thấp này ở giữa không trung quấn quýt lấy nhau, giống như thiên xà giao thác, cảnh tượng uốn lượn đó trông có phần

khủng bố.

Ngoài ra toàn bộ thân chính không còn phân chi nào khác, trực tiếp xuyên qua tầng vân, hướng về thương khung sâu thẳm.

Còn về việc nó vươn tới đâu thì chúng sinh Hồng Hoang đã không nhìn rõ được nữa.

Ai nấy đều kinh hãi vì không ngờ kim quang vô lượng của Hồng Mông Tử Kim Bảng cư nhiên cũng không thể diễn hóa hoàn chỉnh gốc linh căn siêu cấp này.

Điều này có nghĩa là gì?

Chương 768

Nghĩa là gốc linh căn này tuyệt đối cường đại vượt xa tưởng tượng.

Đã xếp vị trí thứ năm thì chiến đấu lực không thể nào yếu, thậm chí có thể vượt qua mức có thể hình dung.

Đến cả Tử Kim nhị khí hạo hạo đãng đãng trên không trung cũng không thể hiển hóa hoàn chỉnh, điều này chứng tỏ vấn đề rồi.

Nó không chỉ cho thấy thần thụ này to lớn vô biên, mà còn chứng tỏ sức mạnh vô song của nó.

Nếu không có thực lực khủng bố như thế, hiển nhiên không thể chống đỡ nổi thân cây khổng lồ như vậy.

Chỉ là gốc thần thụ này mạnh đến mức nào thì chúng sinh chưa rõ.

Tuy nhiên một số kẻ tâm tư nhạy bén đã đoán ra thân phận của nó.

Bởi vì danh tính gốc thần thụ này đã từng xuất hiện một lần.

Đây chẳng phải là Thông Thiên Kiến Mộc xếp thứ ba trên Bảng Linh Căn Hồng Hoang sao?

Đây là một gốc thần thụ kỳ diệu không gì sánh nổi, một nửa ở Hồng Hoang, một nửa lan đến thế giới Hỗn Độn, là loài vật xuyên qua hai giới.

Gốc thần thụ này còn là một phần quan trọng bảo vệ Hồng Hoang, là bình chướng tầng thứ hai, từng nhiều lần giúp thế giới này thoát khỏi tai họa diệt vong.

Nghĩ đến đây, sắc mặt chúng sinh đều trắng bệch.

Phải biết Thông Thiên Kiến Mộc là bình chướng tầng hai mà cư

nhiên chỉ xếp hạng năm trên Bảng Chiến Lực.

Vị trí này dường như không mạnh như người ta tưởng tượng.

Giữa lúc mọi người suy tư, văn tự Đại Đạo cuối cùng đã giáng lâm: ["Hồng Hoang Chiến Lực Bảng, xếp hạng thứ năm: Thông Thiên Kiến Mộc.

Là linh căn siêu cấp sinh ra từ trong Hỗn Độn, sau khi được Trường Không đạo nhân tìm thấy đã đem trồng tại thế giới Hỗn Độn.

Một nửa thân thể ở trong Hồng Hoang, nửa còn lại vươn đến vô tận Hỗn Độn ngoài thiên ngoại.

To lớn vô biên, cửu khúc liên hoàn, quán thông thiên địa.

Không chỉ ổn định căn cơ của thế giới Hồng Hoang mà còn đóng vai trò bình chướng âm thầm bảo hộ bấy lâu nay, công đức vô lượng.

Uy lực vô cùng, chiến lực vô song, vì vậy đứng tên trên Bảng Chiến lực.

Giá trị chiến lực: 2 tỷ 386 triệu 250 nghìn!"] ["Hồng Hoang Chiến Lực Bảng, xếp hạng thứ năm Thông Thiên Kiến Mộc thưởng: Một ức năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một viên Không Gian Tinh Thạch!"] Nhìn thấy dãy văn tự này, tất cả mọi người đều hô lên kinh ngạc.

Không ai ngờ chiến đấu lực của Thông Thiên Kiến Mộc lại cường đại đến vậy, thực sự vượt xa trí tưởng tượng của mọi người.

Bởi vì khoảng cách này quá lớn rồi phải không?

Bước nhảy vọt này thực sự là khó tin.

Nên biết chiến đấu lực của Đại Đạo Chi Thư và Công Phu Hùng Miêu chỉ miễn cưỡng đạt mức 1 tỷ, nhưng Thông Thiên Kiến Mộc

trực tiếp đột phá đến hơn 2,3 tỷ.

Điều này đại diện cho việc Công Phu Hùng Miêu và Đại Đạo Chi Thư cộng lại cũng không mạnh bằng Thông Thiên Kiến Mộc.

Chuyện này thực sự quá chấn động nhân tâm.

Đây là lần đầu tiên kể từ khi công bố Bảng Chiến lực xuất hiện tình huống này, một bước nhảy vọt hơn 1 tỷ điểm chiến lực.

Thật là quá khủng bố.

Không hổ là Thông Thiên Kiến Mộc, không hổ là linh căn siêu cấp trong Hỗn Độn, không hổ là bình chướng tầng hai của Hồng Hoang.

Bao năm qua nó bảo vệ thế giới này, quả nhiên chiến lực phi thường.

Hơn 2 tỷ chiến lực, tin rằng đa số Hỗn Độn cự thú hay Hỗn Độn Thần Ma đều bị chặn lại.

Có linh căn Hỗn Độn như vậy bảo hộ, chúng sinh Hồng Hoang bỗng nhiên sinh ra một chút hoảng hốt.

Thông Thiên Kiến Mộc càng mạnh dường như lại có cảm giác không ổn.

Mạnh như thế mà vẫn có lúc bảo vệ không xuể, còn cần đến Tứ Đại Thánh Thú và các cường giả khác, điều này nghĩa là gì?

Nghĩa là những sinh linh có thể gây đe dọa trong Hỗn Độn thực sự là quá nhiều.

Ngay cả một cường giả như Thông Thiên Kiến Mộc cũng không thể cách tuyệt hoàn toàn bọn chúng.

Thật đáng sợ.

Nếu một ngày nào đó Thông Thiên Kiến Mộc không còn bảo hộ

được nữa, chẳng phải thế giới này sẽ lập tức gặp tai họa diệt môn sao?

Nghĩ đến khả năng này nhiều người run rẩy, nhưng cũng thầm mừng vì có sự hiện diện của nó.

Lúc này trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn lên hư không, ánh mắt lộ rõ vẻ khó coi.

Bởi vì chiến đấu lực của Thông Thiên Kiến Mộc lại mạnh đến thế.

Trước mặt 2,38 tỷ chiến lực, con số 700 triệu của bản thân thực sự là không được đẹp mắt cho lắm.

Bản thân trước mặt Thông Thiên Kiến Mộc chẳng phải hoàn toàn trở thành một tồn tại bị nghiền ép sao?

Nghĩ đến đây sắc mặt lão có chút xám xịt.

Không chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ thực ra cũng có ý nghĩ như vậy.

Nguyên bản chiến đấu lực của lão hơn 880 triệu, cảm giác vẫn là tồn tại khá tốt, không ngờ đòn kích lại liên tiếp xuất hiện.

Nữ lưu như Tam Thất mà chiến đấu lực cũng mạnh hơn lão rất nhiều.

Rồi đến Ma Tổ La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch còn mạnh hơn lão một chút.

Thái Thượng Lão Tử đạt tới 990 triệu.

Rồi đến thần thú Thảo Nê Mã, Công Phu Hùng Miêu, Đại Đạo Chi Thư, đòn kích đối với lão ngày càng lớn.

Lão cũng dần mất đi lòng tin vào chính mình, bởi cao thủ thực sự như mây.

Lão cứ ngỡ dựa vào Tru Tiên Tứ Kiếm thì chiến lực cũng không quá yếu, không ngờ khoảng cách với người ta lại lớn đến vậy.

So với Thông Thiên Kiến Mộc thì hoàn toàn không có gì để so sánh.

Nghĩ đến đây Thông Thiên Giáo Chủ không khỏi lắc đầu cười khổ, không ngờ có ngày mình lại trở thành kẻ thiển cận như thế, thật khó coi.

Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử lúc này cũng không tốt lắm.

Chiến lực của lão đạt 999.990.000, không thể đột phá ngưỡng 1 tỷ vốn đã khiến lão không vui, giờ lại càng bực bội hơn.

Mình đến 1 tỷ còn chưa qua nổi mà Thông Thiên Kiến Mộc lại trực tiếp đạt 2,3 tỷ, gấp đôi lão còn hơn.

Tức là người ta chỉ dùng một nửa sức cũng có thể nghiền ép lão hoàn toàn.

Điều này đối với Thái Thượng Lão Tử tuyệt đối không phải chuyện hay ho gì.

Lão cũng có chút ảo não, cứ ngỡ luyện thành thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh là Hồng Hoang không còn gì đe dọa nữa, giờ mới thấy sự thật hoàn toàn không phải vậy.

Kẻ mạnh hơn lão có đầy rẫy, hai con súc sinh và con sâu của Thiên Cơ Lâu đều có chiến lực vượt qua lão.

Tuy khoảng cách không lớn nhưng văn tự Đại Đạo đã viết rành rành ra đó.

Thế nhưng đến vị trí của Thông Thiên Kiến Mộc thì lòng tin của lão sụp đổ hoàn toàn.

Chiến lực của nó đột phá ngưỡng 2,3 tỷ, thậm chí cực độ tiếp cận

2,4 tỷ!

Làm sao Thái Thượng Lão Tử không thấy khó chịu cho được?

Giữa lúc Tam Thanh đang phiền muộn, bóng hình khổng lồ trên không trung cuối cùng cũng biến mất, văn tự Đại Đạo cũng theo đó tan biến.

Đến lúc này thế giới Hồng Hoang mới trở lại trạng thái thanh minh.

Chúng sinh rốt cuộc mới có thể thở phào một hơi, bởi vì thể hình của Thông Thiên Kiến Mộc quá lớn, cảnh tượng che trời lấp đất áp bách cả Hồng Hoang u ám khiến người ta vô cùng ngột ngạt.

Khi bóng hình biến mất, mọi người mới được hít thở một chút.

Lúc này nội tâm họ cũng dần trở nên nóng hổi.

Vị trí thứ năm đã công bố là Thông Thiên Kiến Mộc - bình chướng tầng hai của Hồng Hoang.

Vậy tiếp theo sẽ công bố bốn hạng đầu.

Chiến lực thực sự của thế giới này sắp được phơi bày, chiến sĩ cường hãn nhất sắp lộ diện.

Rốt cuộc ai có thể vấn đỉnh đỉnh cao nhất Hồng Hoang?

Nhiều người vô cùng nóng lòng vì đến giờ hai vị cường giả mạnh nhất vẫn chưa lên bảng.

Một người là Hồng Quân Đạo Tổ của Hồng Hoang, cũng có thể gọi là Thiên Đạo Hồng Quân.

Hiện tại Thiên Đạo đại xương, có sức mạnh Thiên Đạo gia trì, chiến lực của người này mạnh đến đâu không ai rõ, nhưng tất nhiên có thực lực tranh đoạt ngôi đầu.

Người còn lại chính là Trường Không đạo nhân trong truyền thuyết, đến giờ cũng chưa lên bảng.

Một đại năng như Thông Thiên Kiến Mộc cũng là do Trường Không đạo nhân mang về, nghĩa là chiến lực thực sự của người này phải vượt xa Thông Thiên Kiến Mộc.

Trường Không đạo nhân cũng có thực lực tranh hạng nhất.

Chương 769

Mục tiêu chú ý của chúng sinh Hồng Hoang đã định vị vào Trường Không đạo nhân và Thiên Đạo Hồng Quân.

Hai người họ ai mạnh ai yếu?

Ai cao ai thấp?

Đây là một vấn đề đáng để tìm hiểu.

Ai mới có thể thực sự vấn đỉnh Hồng Hoang?

Mọi người đều chờ đợi kết quả cuối cùng, mọi thứ sắp được phân định.

Hiện tại đã là bốn vị cường giả mạnh nhất, vậy vị trí thứ tư là ai?

Cường giả nào có thể giữ được vị trí trong top 4?

Sự hiếu kỳ của mọi người bị đẩy lên cao độ, họ nhìn chằm chằm lên không trung.

Thời khắc cao trào nhất sắp đến, mọi thứ sắp ngã ngũ, họ tự nhiên kích động không thôi.

Kim quang trên không trung vẫn diễn hóa kịch liệt, dường như tốc độ diễn hóa vô cùng khó khăn, đã đến giới hạn cực độ.

Không chỉ chậm chạp mà còn có vẻ miễn cưỡng, nhiều người cảm nhận được kim quang dường như có chút lực bất tòng tâm.

Một lúc lâu sau mới có một bóng hình mông lung xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Đó là một dáng điệu yểu điệu mang theo mọi tính từ miêu tả sự tốt đẹp nhất.

Bóng hình này như cách một lớp lụa mỏng với thế giới Hồng Hoang, khiến chúng sinh không thể nhìn rõ dung mạo chân thực.

Tuy nhiên ngay cả như vậy mọi người vẫn phải kinh tán, bóng hình này dường như sở hữu một sức mạnh thần bí khiến người ta đắm say.

Bất cứ thứ gì trước sức mạnh này dường như đều dễ dàng bị khí tức ấy thu phục, tựa như bóng hình này là sự vật diệu kỳ nhất thiên địa, là thứ xinh đẹp nhất Hồng Hoang.

Dù là những siêu cấp đại lão hay những sinh linh yếu ớt đều không thể rời mắt.

Nhiều người dụi mắt nhìn kỹ mới thấy người đó khoác một tấm áo choàng khổng lồ, bóng hình mỹ diệu ẩn hiện bên trong.

Tà áo choàng dài quá cả thân người rủ xuống không trung, tạo nên một vệt màu sắc kinh diễm và diễm lệ vô cùng.

Cùng lúc đó, một khí trường cực kỳ cường hãn bỗng nhiên bộc phát.

Trước khí trường này, khí tức của mọi người dường như đều trở nên suy lạc, dường như trước khí tức này bất cứ sinh linh nào cũng thấy tự ti vì hình hài xấu xí của mình.

Dung mạo của người này càng khó nhìn rõ, như có lớp lụa mỏng cách tuyệt mọi cảm tri, nhưng từ người nữ tử này lại tỏa ra một luồng khí tức khiến người ta say đắm.

Nếu dùng một từ để hình dung thì đó chính là yêu diễm.

Đây là một nữ tử vô cùng yêu diễm, tuyệt đối là một người đẹp nghiêng nước nghiêng thành, cộng thêm khí trường độc nhất vô nhị, quả thực là một đại yêu diễm nữ hoàng.

Dường như ngay cả nữ thánh Tam Thất từng diễm áp Hồng Hoang khi đứng trước nữ tử này cũng có phần thua kém.

Dù cách lớp lụa mỏng nhìn không chân thực nhưng hình tượng đại thể đã in sâu vào não hải chúng sinh.

Nữ tử này khoác áo choàng đỏ rực như lửa, thân hình nóng bỏng bốc lửa ẩn hiện dưới áo choàng.

Bên trong áo choàng là y phục mỏng như cánh ve, trông vô cùng diễm lệ.

Dung mạo ẩn hiện càng mang lại cảm giác yêu mị, ánh mắt mê hoặc ấy đúng là thiên sinh mị cốt, là một vẻ đẹp không lời nào diễn tả được.

Đây tuyệt đối là nữ tử xinh đẹp và quyến rũ nhất mà chúng sinh Hồng Hoang từng thấy.

Đẹp tựa yêu, lạnh tựa diễm!

Nữ tử này tuyệt đối là người gợi cảm nhất Hồng Hoang, không ai sánh bằng!

Không ai có thể đặt ngang hàng với nàng!

Ngay cả Tam Thất cũng kém một bậc! "Người này... thực sự mỹ diễm như yêu!" "Nếu luận dung mạo thì Tam Thất thánh nhân và nàng có lẽ bất phân thắng bại, nhưng luận về khí chất thì Tam Thất thánh nhân có vẻ kém hơn nửa trù." "Quả nhiên là thế, không ngờ lại được ngươi tổng kết tinh tế như vậy, đúng là một kẻ hám sắc!" "Thật muốn bái lạy dưới váy thạch lựu của nàng..." "Cái con cóc tinh như ngươi cũng xứng sao?

Ta là ngọc thạch thượng cổ thành tinh, ta nguyện hóa thành một miếng ngọc bội vĩnh viễn được nàng đeo trên người..." "Cút đi, cái đồ đá vụn nhà ngươi?" Chúng sinh Hồng Hoang lúc này bàn tán xôn xao,

ai nấy đều bị mỹ mạo của nàng hấp dẫn, lún sâu vào trạng thái trầm mê.

Một số đại năng tâm tư nhạy bén bỗng nhiên biến sắc vì đã nhận ra thân phận của người này.

Ở thế giới Hồng Hoang, sở hữu mỹ mạo bậc này chỉ có một người, đó chính là Yêu Yêu xếp thứ hai trên Bảng Tiên Tư Hồng Hoang.

Yêu Yêu của Thiên Cơ Lâu!

Hơn nữa nàng còn là một tồn tại Bán Bộ Đại Đạo Cảnh!

Bất kể thiên phú, căn nguyên, khí vận hay tư dung đều là vô địch, cũng là một trong những người phụ nữ Trường Không đạo nhân yêu nhất.

Trường Không đạo nhân yêu nhất hai nữ tử, một là Tam Thất, người còn lại chính là Yêu Yêu này.

Không ai ngờ hạng tư trên Bảng Chiến Lực lại chính là Yêu Yêu.

Truyền văn nói nàng sở hữu cảnh giới Bán Bộ Đại Đạo, giờ nhìn lại quả nhiên phi đồng tiểu khả, cư nhiên đứng hạng tư.

Phải biết Thông Thiên Kiến Mộc có chiến lực khủng bố đến 2,3 tỷ mà chiến lực của Yêu Yêu vẫn ở trên đó, đủ thấy nội hàm của nàng sâu đến mức nào.

Đồng thời nhiều người nhớ đến pháp bảo của nàng.

Nàng nắm giữ vài món pháp bảo cực kỳ khủng bố, một trong số đó là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên thuộc tứ phương liên đài.

Pháp bảo này đến nay chưa từng xuất hiện ở Hồng Hoang, chúng sinh còn khá lạ lẫm, chỉ biết đến khi Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố Bảng Pháp Bảo.

Ngoài ra nàng còn sở hữu Cửu Bảo Lưu Vân Phiến có khả năng tạo thánh.

Pháp bảo này quá đỗi khủng bố, lúc trước văn tự Đại Đạo từng giải thích nó sở hữu thủ đoạn tạo thánh, đến nay vẫn có người nghi ngờ tính chân thực của nó.

Bởi lẽ sức mạnh tạo thánh quá khủng khiếp, ở Hồng Hoang chỉ có một người làm được là Thiên Đạo Hồng Quân.

Hồng Quân đưa ra bảy cơ duyên thành thánh, cuối cùng có sáu vị cường giả thành thánh.

Yêu Yêu nắm giữ pháp bảo có thể tạo thánh thực khiến người ta không dám tin.

Tuy nhiên Yêu Yêu đã chứng minh thực lực của mình.

Sự thật chứng minh nàng quả thực có khả năng đó.

Những ai bước vào Thiên Cơ Lâu đều nhận được sự chỉ điểm của nàng, mỗi người đều có chiến lực thăng tiến vượt bậc.

Tốc độ thăng tiến này thực sự quá khủng bố.

Khi Thường Nga xuất hiện trên bảng đơn đã trực tiếp làm chúng sinh kinh ngạc, vì nàng vốn chỉ là một Kim Tiên bình thường, không có gì nổi trội.

Thế mà ở trong Thiên Cơ Lâu vài trăm năm cư nhiên trực tiếp trở thành Chuẩn Thánh, lại còn là Chuẩn Thánh đỉnh phong chiến lực, thực sự khủng bố.

Ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất nắm giữ Hỗn Độn Chung cũng bị nàng đè bẹp.

Ngoài ra Minh Hà Lão Tổ, Yêu Đế Đế Tuấn, Tổ Vu Đế Giang, Toại Nhân Thị, Côn Bằng Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử...

đều bị một hậu bối như nàng áp chế.

Một nữ tử vốn chỉ là Kim Tiên Cảnh, vào Thiên Cơ Lâu vài trăm năm đã trở thành Chuẩn Thánh, chiến lực còn mạnh hơn cả những lão yêu quái vạn cổ.

Tại sao lại mạnh như vậy?

Lúc đó văn tự Đại Đạo từng giải thích rằng nhờ được Yêu Yêu chỉ điểm nên chiến lực của Thường Nga mới khủng bố như thế.

Chẳng phải tương đương với việc Yêu Yêu thực sự có khả năng tạo thánh sao?

Chỉ vài trăm năm đã biến Thường Nga thành người khủng bố như thế, nếu thêm vài trăm năm nữa thì sao?

Biết đâu thực sự thành thánh cũng nên.

Một Thường Nga nhỏ bé qua tay Yêu Yêu thánh nhân chỉ điểm mà lập tức vượt qua bao nhiêu người.

Những lão quái vật vạn cổ đều bị vượt mặt, đây chẳng phải là tạo thánh trong truyền thuyết sao?

Nếu những lão quái vật ở Hồng Hoang được Yêu Yêu chỉ điểm thì không biết sẽ mạnh đến mức nào, có lẽ lập tức thành thánh cũng không chừng.

Như vậy Yêu Yêu đúng là có thực lực tạo thánh.

Ngoài Thường Nga ra, Cửu Thiên Huyền Nữ cũng vậy.

Nguyên bản thực lực của nàng chẳng ra sao, chỉ là một Đại La Kim Tiên Cảnh, điểm nổi bật nhất là gương mặt kinh diễm.

Rõ ràng là một tán tiên, tuy xinh đẹp xuất chúng nhưng không có năng lực gì khác, vậy mà vào Thiên Cơ Lâu xong liền xếp hạng 31 trên Bảng Chiến Lực.

Cũng giống Thường Nga, nàng áp chế hoàn toàn những lão quái vật siêu cấp của Hồng Hoang.

Nghĩ đến thôi cũng thấy khủng bố, đây chính là tạo thánh.

Trước đây nàng còn chẳng lọt nổi vào top 100, khoảng cách là mười vạn tám nghìn dặm, vậy mà ở Thiên Cơ Lâu vài trăm năm, nhận chỉ điểm của Yêu Yêu liền bước qua khe nứt thiên tiệm, đứng thứ 31.

Những lão quái vật vô số năm của Hồng Hoang đều bị nàng đạp dưới chân, thực sự quá kinh khủng.

Chương 770

Huyền Minh của Vu tộc cũng không ngoại lệ.

Bản thân nàng là người yếu nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, không ngờ vào Thiên Cơ Lâu xong không chỉ tu phục được nguyên thần mà chiến lực còn tăng vọt.

Đến cả người mạnh nhất Tổ Vu là Đế Giang cũng không bằng nàng, khoảng cách chiến lực là hơn 50 triệu, thực sự là tồn tại biến thái.

Hiện tại Vu tộc chỉ chờ Huyền Minh trở về vì nàng nắm giữ phương pháp khôi phục nguyên thần.

Nếu phương pháp này được phổ biến trong Vu tộc thì thực lực của họ sẽ tăng tiến không thể tưởng tượng nổi.

Ngoài ba người này, Hậu Thổ nương nương cũng vậy.

Phải biết Hậu Thổ là vị thánh nhân mới nhất, theo lý thì nội hàm hay thực lực đều kém xa, nhưng vào Thiên Cơ Lâu vài trăm năm chiến lực đã tiến triển thần tốc, lần lượt vượt qua Chuẩn Đề thánh nhân, Godzilla, Dương Mi đại tiên.

Như thế mới là khủng bố, từ vị thánh nhân yếu nhất đã vượt qua ba vị thánh nhân khác.

Tất cả cội nguồn đều do những nữ tử này được Yêu Yêu thánh nhân chỉ điểm.

Lúc trước văn tự Đại Đạo giới thiệu Yêu Yêu nắm giữ pháp bảo tạo thánh, nhiều người còn nghi ngờ, thậm chí có cường giả còn khịt mũi coi thường.

Nếu nàng thực sự nắm giữ pháp môn thành thánh thì thánh nhân

Thiên Cơ Lâu chẳng phải sẽ xuất hiện hàng loạt sao?

Tuy thánh nhân ở đó nhiều nhưng chưa đến mức đó.

Nhưng sau khi những nữ tử này lộ diện, suy nghĩ của mọi người đã bị đập tan.

Vì dường như họ thực sự đã sở hữu tư chất thành thánh, nếu ở lại Thiên Cơ Lâu thêm vài trăm năm, khi bước ra có lẽ đã là thánh nhân.

Chẳng phải đã thực chùy việc Yêu Yêu có thủ đoạn tạo thành thánh nhân sao?

Hiện tại ở thế giới Hồng Hoang chỉ có Hồng Quân Đạo Tổ có khả năng đó, sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu đúng là đã phá vỡ thế độc quyền của lão.

Theo đà phơi bày của Hồng Mông Tử Kim Bảng, Thiên Cơ Lâu đã công bố vô số phần thưởng, thậm chí cả Đại Đạo cũng được thưởng không ít.

Tuy những phần thưởng này đa số nằm trong tay các thánh nhân nhưng nếu họ ban xuống cho đệ tử thì rất có thể sẽ thúc đẩy đệ tử thành thánh.

Tức là ở Thiên Cơ Lâu không chỉ có mình Yêu Yêu có khả năng tạo thánh.

Nghĩ đến đây hơi thở của nhiều người trở nên dồn dập, hay là tìm cơ hội gia nhập Thiên Cơ Lâu luôn cho rồi?

So với Tử Tiêu Cung, Thiên Cơ Lâu rõ ràng là chân thực hơn nhiều.

Bao năm qua họ âm thầm bảo vệ Hồng Hoang, lại còn sở hữu thực lực tạo thánh.

Dù là ai, hễ gia nhập Thiên Cơ Lâu đều có thể nhận được lợi ích

khổng lồ.

Nhìn bốn vị nữ tử đó, hay là Đông Vương Công hóa thân thành Đông Hoa Đế Quân, lợi ích họ nhận được đều bày ra rõ ràng trước mắt.

Phải biết hiện tại kẻ mạnh nhất dưới thánh chính là Đông Vương Công.

Trước đây thực lực của lão không bao giờ đạt đến cấp độ này, cùng lắm chỉ ngang hàng với Tây Vương Mẫu, tương đương hạng 50 trên Bảng Chiến Lực, vậy mà giờ đã leo lên hạng 25, trở thành đệ nhất dưới thánh đúng nghĩa, không ai sánh kịp.

Ngay cả Tứ Đại Thần Hầu của Thiên Cơ Lâu so với lão cũng kém 50 triệu chiến lực.

Điều này đáng để chúng sinh suy ngẫm.

Dù là những nữ tử kia hay Đông Hoa Đế Quân, lợi ích họ nhận được ở Thiên Cơ Lâu là không thể tưởng tượng nổi.

Có thể khẳng định Thiên Cơ Lâu bồi dưỡng họ hoàn toàn theo tiêu chuẩn thánh nhân, biết đâu tương lai không xa họ sẽ thực sự thành thánh.

Đối mặt với một nơi như Thiên Cơ Lâu còn gì phải do dự nữa?

Ngay cả với Nhân tộc, Thiên Cơ Lâu cũng ủng hộ không hề che giấu.

Nhìn những lãnh tụ Nhân tộc đi, chỉ trong vài trăm năm ngắn ngủi đã sánh ngang với những cường giả đỉnh cao nhất của Vu - Yêu, qua một thời gian nữa chẳng phải sẽ càng tiến xa hơn sao?

Nhiều người lúc này tâm tư đã lung lay, thay vì ở Hồng Hoang sống dật dờ, thà gia nhập Thiên Cơ Lâu có khi lại tìm thấy lối thoát

khác.

Những người ở Thiên Cơ Lâu đều có thủ đoạn thành thánh, các lãnh tụ Nhân tộc được coi là đệ tử của Tam Thất thánh nhân, chỉ sau vài trăm năm đã sánh ngang đỉnh phong hai tộc Vu - Yêu, chứng tỏ Tam Thất thực sự coi họ là đệ tử.

Yêu Yêu cũng thế, bốn nữ tử kia vào đó vài trăm năm mà đã đè bẹp các lão quái vật Hồng Hoang, đủ thấy nàng trọng thị họ mức nào.

Đông Hoa Đế Quân là đệ tử của con súc sinh Hùng Miêu đó, giờ thì sao?

Lão đã thành đệ nhất dưới thánh, chiến lực đạt 330 triệu, không ai so được, chứng tỏ Hùng Miêu cũng rất trọng thị đệ tử.

Những người Thiên Cơ Lâu hoàn toàn dạy dỗ đệ tử theo hướng thành thánh, so với Tử Tiêu Cung thì không cùng đẳng cấp.

Có lẽ một ngày nào đó khi nội hàm đủ đầy, Thiên Cơ Lâu sẽ thực sự tạo thánh cũng nên.

Nếu không nắm bắt cơ hội gia nhập ngay thì tương lai sớm muộn gì cũng hối hận.

Trong lòng nhiều người đều nảy sinh ý nghĩ như vậy.

Yêu Yêu thánh nhân, ngoài Cửu Bảo Lưu Vân Phiến có khả năng tạo thánh, trong tay còn nắm giữ Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp.

Nghe nói pháp bảo này được hóa ra từ xương sọ của Bàn Cổ, ẩn chứa công đức khai thiên vô tận.

Điều này đại diện cho việc tất cả mọi người ở thế giới Hồng Hoang đều nợ Bàn Cổ một khoản công đức khổng lồ.

Trước xương sọ của Bàn Cổ, ai cũng phải quỳ xuống bày tỏ lòng cung kính, vì đó là nhân quả trong minh minh.

Bàn Cổ đã khai tịch đạo trường to lớn này cho sinh linh, tất cả đều nợ người nhân quả công đức vĩ đại.

Dưới sức mạnh nhân quả, không ai có thể đứng thẳng trước mặt tháp, ngay cả thánh nhân khi đối mặt với Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp có lẽ cũng thấy khó chịu vô cùng vì lý khuy (đuối lý).

Dù có kiên trì không quỳ thì về khí độ hay bất cứ phương diện nào cũng đã thua thiệt rồi.

Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp nằm trong tay Yêu Yêu, chứng tỏ nàng chính là nữ hoàng thực sự của Hồng Hoang.

Dù Yêu Yêu khá kín tiếng nhưng trước sự phơi bày của Hồng Mông Tử Kim Bảng, nàng không cách nào trốn tránh.

Nàng đã lên rất nhiều bảng đơn, như Bảng Tiên Tư đứng hạng hai, diễm áp cả Hồng Hoang, ngay cả Tam Thất xinh đẹp nhất cũng bị nàng lấn lướt.

Sau đó là Bảng Nhục Thân, nàng vượt qua cả Hồng Quân đứng hạng ba, thực sự khiến người ta thấy phỉ di sở tư (không thể hiểu nổi).

Từ những bảng đơn này có thể thấy Yêu Yêu thực sự có thực lực kháng hành với Hồng Quân Đạo Tổ.

Nay Bảng Chiến Lực công bố nàng đứng thứ tư, cũng là tồn tại vô cùng khủng bố.

Tức là cả thế giới Hồng Hoang chỉ có ba người mạnh hơn nàng, một người là Hồng Quân, một người là Trường Không đạo nhân, vậy người còn lại là ai?

Nhiều người không khỏi nghi hoặc vì họ không đoán ra được cường giả nào có thể xếp trên Yêu Yêu.

Lúc này Hồng Mông Tử Kim Bảng đã hiển thị rất rõ ràng các đẳng cấp.

Những cường giả chưa đạt 1 tỷ là một cấp, ba người đạt trên 1 tỷ là một cấp, Thông Thiên Kiến Mộc 2,3 tỷ là một cấp, vậy bốn vị đứng đầu rõ ràng lại là một cấp bậc khác.

Yêu Yêu mạnh đến mức nào thật khó mà suy trắc, văn tự Đại Đạo nói nàng là Bán Bộ Đại Đạo, nghĩa là về cảnh giới hay thực lực đều không phải thánh nhân thường có thể so bì.

Cảnh giới Bán Bộ Đại Đạo đáng sợ biết bao?

Nó hoàn toàn đập tan thế giới quan của họ, ngay cả thánh nhân trước cảnh giới đó cũng thấy vô lực sâu sắc.

Cảnh giới trên thánh nhân thực ra cũng chia nhiều cấp, như thánh nhân thông thường - Lục Thánh Hồng Hoang đều ở mức này.

Cao hơn là Thiên Đạo Thánh Nhân - cảnh giới của Hồng Quân Đạo Tổ.

Sau khi đạt đến đó, Hồng Quân hóa thân hợp đạo, đạt đến mức độ nào thì không ai rõ nhưng đại khái cũng là Bán Bộ Đại Đạo Cảnh.

Hiện tại ít nhất lão vẫn chưa đạt đến Đại Đạo Cảnh.

Nghĩa là cảnh giới của lão có lẽ tương đương Yêu Yêu nhưng lão có Thiên Đạo gia trì nên thực lực có thể cao hơn một bậc.

Dù chưa phải Đại Đạo Thánh Nhân thực thụ nhưng chiến lực có khi đã đạt đến tầm đó rồi.

Ngay lúc này chúng sinh Hồng Hoang đều cảm nhận được một mối đe dọa nồng đậm.

Họ cứ ngỡ Lục Thánh đã là trần nhà của thế giới, giờ mới thấy có người im hơi lặng tiếng đột phá Bán Bộ Đại Đạo từ lâu.

Nhiều người tâm thần dao động, Thái Thượng Lão Tử trong Bát Cảnh Cung cũng vậy.

Lão luôn theo đuổi thanh tĩnh vô vi, tạo hóa tự nhiên, vậy mà lúc này đạo tâm cũng đang run rẩy.

Lão hít sâu một hơi nhìn lên trời cao, không biết Hồng Quân Đạo Tổ lúc này có cảm tưởng gì?

Chắc chắn phải cảm thấy bị đe dọa nặng nề rồi.

Thái Thượng Lão Tử khá hiểu cảnh giới của thầy mình, Hồng Quân thực sự là Bán Bộ Đại Đạo Cảnh, đã vượt qua Thiên Đạo Thánh Nhân từ lâu không biết bao nhiêu năm rồi.

Nhờ có Thiên Đạo hỗ trợ, chiến lực của lão còn mạnh hơn cả Bán Bộ Đại Đạo, đã đạt đến cấp bậc Đại Đạo Thánh Nhân.

Vô số năm qua, Hồng Quân vẫn là đệ nhất nhân của Hồng Hoang, không ai có thể đe dọa địa vị của lão.

Vì ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng chưa trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, mà Hồng Quân đã vượt qua cấp đó đạt đến Bán Bộ Đại Đạo, giữa hai người là một khe nứt thiên tiệm khổng lồ.

Chỉ là không ngờ Thiên Cơ Lâu đột nhiên lòi ra những cường giả như vậy.

Một thị nữ của Trường Không đạo nhân cư nhiên đã là Bán Bộ Đại Đạo Cảnh khiến Thái Thượng Lão Tử kinh hãi.

Trường Không đạo nhân có hai thị nữ, một người trực tiếp trấn áp hai người trong Tam Thanh, tiếp cận cả thủ lĩnh Huyền Môn như lão; người còn lại trực tiếp đạt tới Bán Bộ Đại Đạo.

Chương 771

Cảnh giới này đối với Hồng Quân cũng là mối đe dọa khổng lồ.

Có lẽ lúc này sắc mặt Hồng Quân đã khó coi vô cùng?

Thái Thượng Lão Tử lẩm bẩm.

Theo sự phơi bày của bảng vàng, thực lực Thiên Cơ Lâu hết lần này đến lần khác thể hiện trước mắt chúng sinh, đòn kích đối với họ là cực kỳ lớn.

Thái Thượng Lão Tử luôn hướng về thầy mình, mong một ngày đuổi kịp bước chân của thầy, giờ Yêu Yêu xuất hiện, lão lập tức tập trung ánh mắt vào thầy.

Thực tế đúng như lão dự đoán, trên đỉnh Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ lộ rõ vẻ không vui.

Vô số năm trước lão đã đạt đến Thiên Đạo Thánh Nhân, sau đó hóa thân hợp đạo, thành người phát ngôn của Thiên Đạo.

Có Thiên Đạo gia trì, thực lực lão đã đạt tầm Đại Đạo, mọi thứ trong Hồng Hoang đều không thoát khỏi mắt lão.

Vậy mà Yêu Yêu cư nhiên ngay dưới mí mắt lão thành tựu Bán Bộ Đại Đạo, đây là sự khiêu khích nghiêm trọng đối với địa vị thống trị của lão.

Nên biết Yêu Yêu chỉ là một thị nữ của Trường Không đạo nhân, lão không thể dung nhẫn tồn tại như vậy.

Ánh mắt Hồng Quân lộ vẻ tàn nhẫn, Yêu Yêu đã bị lão tuyên án tử trong lòng, lão không để mối đe dọa này tồn tại.

Sẵn tiện lão cũng rất hứng thú với Hỗn Độn Bàn Cổ Tháp làm từ

sọ Bàn Cổ và Cửu Bảo Lưu Vân Phiến, đoạt lấy chơi đùa cũng tốt.

Hồng Quân nghĩ ngợi, sắc mặt trầm xuống nhưng không hề hoảng loạn.

Dù lão cũng là Bán Bộ Đại Đạo nhưng thực tế đã có chiến lực Đại Đạo Thánh Nhân từ lâu, đối phương nếu chưa thành Đại Đạo Thánh Nhân thì trong mắt lão vẫn là lâu nghì (kiến hôi).

Có điều Yêu Yêu là con kiến hôi hơi to một chút, bị cắn có lẽ sẽ hơi sưng, hơi phiền phức, nhưng lão tin chỉ cần nhấc chân là có thể giẫm chết nàng.

Về điểm này lão có lòng tự tin tuyệt đối.

Lão chỉ cần tập trung vào Trường Không đạo nhân, lão muốn xem chiến lực của kẻ đó là bao nhiêu, so với lão thì ở tầng thứ nào, yếu hơn hay mạnh hơn lão?

Đó mới là mục tiêu lão quan tâm.

Đúng lúc này, tử khí trên không trung bắt đầu lan tỏa, văn tự Đại Đạo xuất hiện: ["Hồng Hoang Chiến Lực Bảng, xếp hạng thứ tư: Thiên Cơ Lâu Yêu Yêu.

Lai lịch thần bí, căn nguyên thần bí, mọi thứ đều là tồn tại cực kỳ thần bí.

Ngoài Trường Không đạo nhân của Thiên Cơ Lâu thì không ai biết lai lịch thực sự của nàng.

Thiên phú vô song, uy lực vô cùng, tốc độ tu luyện mỗi ngày tiến vạn vạn dặm, khủng bố như thế.

Vô số năm trước đã đạt đến Bán Bộ Đại Đạo Cảnh, nay chiến lực khủng bố vô biên, vì vậy đứng tên trên Bảng Chiến lực.

Giá trị chiến lực: Ước chừng 5 tỷ!"] ["Hồng Hoang Chiến Lực

Bảng, xếp hạng thứ tư Yêu Yêu thưởng: Một ức năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một con đường Đại Đạo hoàn chỉnh!"] Nhìn thấy những dòng văn tự này, tất cả mọi người lại một phen kinh thán.

Không ai ngờ bước nhảy vọt lần này lại lớn đến thế, chiến lực của Yêu Yêu ước chừng 5 tỷ!

Nên biết Thông Thiên Kiến Mộc chỉ có 2,3 tỷ, mà nàng đã lên tới 5 tỷ, đúng là khủng bố tột cùng.

Bước nhảy vọt này quả thực là biến thái!

Không ngờ chỉ trong nháy mắt đã vượt qua hơn hai mươi sáu ức.

Hơn nữa, chiến đấu lực của Yêu Yêu dường như rất khó có thể thực sự suy đoán ra được, ngay cả Đại Đạo văn tự cũng chỉ có thể giải thích là 'xấp xỉ'.

Điều này đại diện cho cái gì?

Điều này đại diện cho việc ngay cả Đại Đạo văn tự cũng khó mà thôi trắc được chiến đấu lực thực sự của nàng, vì vậy chỉ cấp cho một con số khái quát đại thể.

Chiến đấu lực của Yêu Yêu chỉ lấy mốc năm mươi ức làm chuẩn mà thôi, một khi thực sự chiến đấu, thực lực của nàng tất nhiên sẽ còn cao hơn.

Chiến đấu lực bạt thế như vậy quả thực là có chút khủng bố.

Phải biết rằng Chuẩn Đề Thánh Nhân, người vừa chạm ngưỡng cửa Thánh nhân, chiến đấu lực cũng chỉ mới có năm ức.

Thế nhưng Yêu Yêu Thánh Nhân này tối thiểu cũng sở hữu năm mươi ức chiến đấu lực.

Chuyện này chẳng phải là quá mức kinh khủng hay sao?

Thực sự khiến người ta khó lòng tưởng tượng nổi, giữa hai bên cư nhiên chênh lệch tới gấp mười lần.

Đây là loại chênh lệch gì chứ?

Điều này có nghĩa là Yêu Yêu Thánh Nhân chỉ cần động động ngón tay, vận dụng một phần mười sức mạnh là đã có thể triệt để nghiền ép Chuẩn Đề Thánh Nhân rồi.

Khoảng cách này quả thực quá mức đáng sợ.

Không ai ngờ tới, không một ai ngờ tới Yêu Yêu cư nhiên lại cường đại đến nhường này.

Mọi người đều lộ ra sắc mặt kinh hãi.

Yêu Yêu đã mạnh như vậy, vậy Hồng Quân Đạo Tổ sẽ mạnh đến mức nào?

Rồi còn vị Trường Không Đạo Nhân kia nữa, thực lực sẽ ở tầng thứ bao nhiêu?

Rốt cuộc sẽ biến thái đến trình độ nào đây?

Thật sự khiến người ta không dám tưởng tượng.

Hiện tại hạng tư là Yêu Yêu đã xuất hiện, vậy ba vị đứng đầu rốt cuộc là những ai?

Là những cường giả phương nào?

Trong đó một vị chắc chắn là Hồng Quân Đạo Tổ, vị khác là Trường Không Đạo Nhân, vậy vị thứ ba là ai?

Kẻ nào có thể sở hữu thực lực vượt qua cả bán bộ Đại Đạo như Yêu Yêu để lọt vào top 3?

Nội tâm mọi người đều lộ ra biểu tình vô cùng hỏa nhiệt.

Bảng xếp hạng thực lực Hồng Hoang đến giai đoạn này đã thực sự bước vào cao trào.

Ngay lập tức sẽ là sự tồn tại của ba vị trí dẫn đầu.

Ai mạnh ai yếu?

Sắp sửa được công bố rồi.

Thực sự là khiến lòng người rạo rực.

Đúng lúc này, Đại Đạo văn tự trên không trung cuối cùng cũng biến mất, bóng dáng diễm áp quần thánh của Yêu Yêu cũng tan biến theo.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này đều thốt lên một tiếng thở dài đầy tiếc nuối.

Thực ra nói kỹ ra thì bọn họ vẫn chưa nhìn đủ, vậy mà bóng dáng Yêu Yêu đã biến mất, thật sự khiến người ta cảm thấy vô cùng hụt hẫng.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang còn đang tiếc nuối, hai luồng khí tử kim của Hồng Mông Tử Kim Bảng đột nhiên xuất hiện trên không trung, bắt đầu diễn hóa kịch liệt.

Quy mô lần này quả thực có thể nói là vô cùng khủng bố, toàn bộ hư không dường như đều bị hai luồng khí tử kim này bao trùm.

Khí tử kim ngập trời trực tiếp khiến cả Hồng Hoang nhuộm thành một màu sắc khác, hào quang kim sắc hạo hạo đãng đãng cùng với khí tức tử sắc tràn ngập khắp hư không.

Mọi người nhìn khí tử kim trên không trung đều đại kinh thất sắc, há hốc mồm kinh ngạc.

Dẫu sao đây cũng là hạng ba của Bảng xếp hạng thực lực Hồng Hoang, hiển nhiên ngay cả Bảng Hồng Mông Tử Kim cũng rất khó để

thực sự diễn hóa ra được, vì vậy mới phải huy động nhiều khí tử kim đến thế.

Bảng Hồng Mông Tử Kim đã từng diễn hóa rất nhiều bóng dáng cường giả, mỗi khi xuất hiện tình huống này đều đại biểu cho việc vị cường giả kia khủng bố vô biên.

Vị trí thứ ba của Bảng xếp hạng thực lực Hồng Hoang rốt cuộc là ai?

Vị cường giả nào có thể sở hữu tôn vị bạt thế này?

Mọi người đều nín thở ngước nhìn không trung, không một ai dám thở mạnh, không muốn bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào.

Việc diễn hóa vị trí thứ ba hiển nhiên là cực kỳ khó khăn, nếu không cũng chẳng cần huy động kim quang và tử khí hạo hãn vô biên như vậy.

Nhiều người ngước nhìn thương khung, trong mắt lộ ra vẻ thần phục.

Hạng tư Yêu Yêu đã cường đại đến mức biến thái, vậy hạng ba rốt cuộc là tồn tại thế nào?

Dù sao cũng là top 3 dẫn đầu mà.

Sau một hồi lâu, kim quang trên không trung cuối cùng cũng diễn hóa ra một hình dáng đại thể.

Khí tử kim hiển nhiên vẫn đang diễn hóa các chi tiết cụ thể, nhưng dường như đã không còn khả năng đó nữa, bởi vì bóng hình trên không trung kia to lớn đến mức vượt quá cực hạn.

Cho dù Bảng Hồng Mông Tử Kim muốn diễn hóa thực lực của hắn, nhưng thế giới Hồng Hoang cũng không cho phép, bởi sự to lớn của hắn dường như đã vượt qua phạm vi dung nạp của Hồng Hoang.

Tại Hồng Hoang, vạn linh ngẩng đầu quan sát, chỉ thấy đó là một loại siêu cấp linh căn vô cùng bàng bạc hạo hãn, hạo hạo đãng đãng.

Những gì hiển hiện trên không trung đều là một màu xanh lục mênh mông, muốn nhìn thêm thứ khác cũng tuyệt đối không thể.

Thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang đều xôn xao.

Điều này có nghĩa là gì, bọn họ đương nhiên hiểu rõ.

Nó có nghĩa là thứ trên không trung kia quá mức khổng lồ, căn bản không thể diễn hóa hết được.

Cho dù Bảng Hồng Mông Tử Kim có diễn hóa ra thì với nhãn lực của bọn họ cũng không nhìn ra được rốt cuộc đó là thứ gì.

Chương 772

Có lẽ kim quang ngập trời kia cũng chỉ mới diễn hóa được một phần mười bản thể của nó mà thôi.

Hai luồng khí tử kim hạo hãn trên không trung ngay cả diện mạo cụ thể của sinh linh này cũng chưa diễn hóa ra hết, điều này đủ để chứng minh sinh linh này to lớn tuyệt đối vượt xa trí tưởng tượng.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này đều kích động hẳn lên, bọn họ đã biết sinh linh trên không trung rốt cuộc là ai.

Mọi người nhìn sinh linh này đều mang theo thần sắc sùng kính, thậm chí có thể nói là ngưỡng mộ.

Gần như có thể nói, thế giới Hồng Hoang nợ sinh linh này một nhân quả cực lớn, bởi vì sinh linh này suốt vô số năm qua vẫn luôn âm thầm bảo hộ Hồng Hoang.

Đây cũng là nguyên nhân căn bản vì sao kể từ sau khi một loạt Hỗn Độn Thần Ma tràn vào từ thời Viễn Cổ, về sau không còn vị Hỗn Độn Thần Ma nào xâm nhập vào Hồng Hoang nữa.

Bởi vì tất cả những Hỗn Độn Thần Ma kia đều bị cây siêu cấp linh căn này ngăn cản ở bên ngoài.

Nếu không có cây siêu cấp linh căn này, chỉ sợ thế giới Hồng Hoang đã loạn đến mức nào rồi, sinh linh Hồng Hoang không biết đã phải bỏ mạng bao nhiêu.

Có thể nói tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đều mang ơn cây linh căn này.

Chính nhờ có nó mà thế giới Hồng Hoang mới giữ được cục diện ổn định suốt vô số năm.

Cây linh căn này không phải ai khác, chính là Thế Giới Thụ đứng thứ hai trên Bảng xếp hạng linh căn!

Cũng là lớp bình chướng đầu tiên của thế giới Hồng Hoang.

Cây Thế Giới Thụ này vẫn luôn bảo vệ Hồng Hoang, hơn nữa còn đứng ở tuyến đầu, là tuyến phòng thủ đầu tiên.

Khi đó Đại Đạo văn tự đã nói rõ mười mươi, chỉ là không ngờ cây Thế Giới Thụ này cư nhiên lại đứng ở vị trí thứ ba.

Thứ hạng này quả thực xứng tầm thực lực.

Nếu Thế Giới Thụ xếp thứ ba, vậy một vấn đề mới sẽ nảy sinh.

Bởi vì những kẻ mạnh hơn Thế Giới Thụ không chỉ có hai vị.

Chủ nhân Thiên Cơ Lâu Trường Không Đạo Nhân thực lực hiển nhiên mạnh hơn Thế Giới Thụ, còn Hồng Quân Đạo Tổ đến giờ vẫn chưa lên bảng, điều này có nghĩa là Hồng Quân Đạo Tổ cũng có thực lực để lên bảng.

Như vậy đã là hai vị.

Nhưng khi đó trên Bảng xếp hạng linh căn vẫn còn một vị xếp trước Thế Giới Thụ, phải biết Thế Giới Thụ trên bảng linh căn chỉ đứng thứ hai mà thôi.

Nghĩa là cây linh căn đứng thứ nhất kia mạnh hơn Thế Giới Thụ.

Như vậy, những kẻ có tư cách xếp trên Thế Giới Thụ có tới ba vị, nhưng Thế Giới Thụ lại xếp thứ ba.

Điều này chẳng lẽ đại diện cho việc trong ba người Trường Không Đạo Nhân, Hồng Quân Đạo Tổ và vị Chí Tôn Đa Nhục đứng đầu bảng linh căn kia, sẽ có một vị không được lên bảng sao?

Nghĩ đến vấn đề này, sắc mặt mọi người đều đột ngột biến đổi.

Bọn họ thực sự không đoán ra được nguyên nhân là gì, chỉ có thể lặng lẽ chờ đợi.

Trong sự chờ đợi yên lặng, Đại Đạo văn tự cuối cùng cũng xuất hiện: [Hồng Hoang Chiến Lực Bảng, hạng 3: Thế Giới Thụ.

Sinh ra từ cực phẩm linh căn trong Hỗn Độn, tên gọi: Thái Thủy.

Sinh trưởng trong Hỗn Độn vô tận, bén rễ trong Hỗn Độn vô tận, là một trong những sinh linh Hỗn Độn đỉnh tiêm và cường hãn nhất, suốt những năm tháng dài đằng đẵng luôn phiêu bạt trong Hỗn Độn, lấy Hỗn Độn Thần Ma làm thức ăn.

Sau đó gặp được Trường Không Đạo Nhân trong Hỗn Độn, sau một trận đại chiến với Trường Không Đạo Nhân đã cam bái hạ phong, cuối cùng được Trường Không Đạo Nhân mời đến hộ vệ Hồng Hoang.

Dựa vào thân hình vô lượng của mình, nó bao bọc triệt để toàn bộ Hồng Hoang, mỗi thời mỗi khắc đều bảo vệ Hồng Hoang khỏi sự tấn công của Hỗn Độn Thần Ma.

Thân hình cực lớn vô lượng, không hoa mà có thể kết quả, mỗi một quả thực khi chín có thể dựng dục một không gian tiểu hình, mỗi một không gian tiểu hình đều có khả năng trở thành thiên địa mới, nên gọi là Thế Giới Thụ.

Uy lực vô cùng, chiến lực vô song, vì vậy vinh dự lên bảng chiến lực.

Chiến lực trị: xấp xỉ 7 tỷ 700 triệu.] [Phần thưởng hạng 3: Một ức năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan!

Một giọt tinh huyết của Trường Không Đạo Nhân!] Nhìn thấy

đoạn Đại Đạo văn tự này, mọi người lại một phen kinh thán.

Bởi vì chiến đấu lực của Thế Giới Thụ thực sự quá mức khủng bố, cư nhiên trực tiếp đạt tới 7 tỷ 700 triệu.

Mà con số này đối với nó cũng chỉ là mức chiến đấu lực sàn thấp nhất mà thôi.

Nghĩa là chiến đấu lực thực sự của Thế Giới Thụ mạnh đến mức nào thì Bảng Hồng Mông Tử Kim cũng không hoàn toàn xác định được.

Điều này tương đương với việc chủ nhân chế tạo ra Bảng Hồng Mông Tử Kim cũng không chắc chắn về chiến đấu lực thực sự của Thế Giới Thụ, do đó mới đưa ra một phạm vi khái quát.

Chiến đấu lực của Thông Thiên Kiến Mộc thì khá chính xác, là 2 tỷ 386 triệu 250 ngàn, thậm chí đến con số 50 ngàn cũng được xác định rõ ràng.

Điều này chứng tỏ chủ nhân chế tác Bảng Hồng Mông Tử Kim cực kỳ quen thuộc với Thông Thiên Kiến Mộc, thậm chí có thể nói là nắm rõ như lòng bàn tay.

Đến vị trí thứ tư là Yêu Yêu, chủ nhân chế tác bảng dường như đã không còn quá quen thuộc nữa.

Ai cũng biết Bảng Hồng Mông Tử Kim là pháp bảo của Trường Không Đạo Nhân, Đại Đạo văn tự cũng đã từng nói bảng này do Trường Không Đạo Nhân chế tạo, các thứ hạng cũng do ông ta viết ra.

Theo lý mà nói Trường Không Đạo Nhân phải cực kỳ hiểu rõ chiến đấu lực của Yêu Yêu và Thế Giới Thụ, nhưng đến tầng thứ của bọn họ, chiến đấu lực bộc phát ra hiển nhiên cũng không quá ổn định, do đó mới xuất hiện tình huống dùng từ 'xấp xỉ'.

Dẫu sao khoảnh khắc trước chiến đấu lực của Yêu Yêu là 5 tỷ,

nhưng ngộ nhỡ khoảnh khắc sau nàng đột nhiên có cảm ngộ gì đó, chiến đấu lực đột phi mãnh tiến lên 6 tỷ cũng không phải chuyện không thể.

Đối với những cường giả như họ, quả thực luôn tràn đầy những biến số vô tận.

Thế Giới Thụ tự nhiên cũng vì nguyên nhân này.

Chiến đấu lực đạt tới trình độ của bọn họ đã vô cùng đáng sợ, ai biết được trong lúc phẫn nộ, chiến đấu lực thực sự của Thế Giới Thụ có thể đạt tới cấp bậc nào?

Biết đâu dưới sự gia trì của phẫn nộ, chiến đấu lực thực sự vượt quá 10 tỷ cũng không chừng.

Hiện tại Bảng Hồng Mông Tử Kim phán định chiến lực của nó là 7 tỷ 700 triệu hiển nhiên cũng chỉ là một cách tính toán khái quát, là một con số bảo hiểm nhất mà thôi.

Chiến lực sàn của Yêu Yêu Thánh Nhân khoảng 5 tỷ, còn Thế Giới Thụ khoảng 7 tỷ 700 triệu.

Chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên là hít vào một ngụm khí lạnh, không ai ngờ Thế Giới Thụ lại mạnh đến trình độ này.

Khoảng cách chiến lực trên bảng xếp hạng thực sự quá lớn.

Hạng 100 chỉ có 3 triệu, nhưng đến hạng 3 đã lên tới 7 tỷ 700 triệu.

Sự chênh lệch này thực sự quá, quá lớn, thậm chí không có chút khả năng so sánh nào.

Vậy cường giả xếp thứ hai rốt cuộc là ai?

Sẽ là Trường Không Đạo Nhân sao?

Hay là Hồng Quân Đạo Tổ?

Hay là cây siêu cấp linh căn thần bí Chí Tôn Đa Nhục?

Thật sự không biết tình hình thế nào.

Có tư cách lên bảng rõ ràng còn ba vị, nhưng chỉ còn lại hai danh ngạch.

Hạng ba là Thế Giới Thụ, tiếp theo sẽ là ngôi vị Á quân.

Ba vị mà chỉ còn hai vị trí, chẳng lẽ có tình huống đồng hạng sao?

Nội tâm mọi người đều nảy sinh một cảm giác vô cùng hoang đường, dù thế nào đi nữa chắc cũng không có chuyện đồng hạng chứ?

Dù có bất phân thắng bại thì cũng phải có sự khác biệt nhỏ, giống như Tây Vương Mẫu và Nhiên Đăng Đạo Nhân, một vị 36 triệu, một vị 36 triệu 01 vạn, chỉ chênh lệch vỏn vẹn 1 vạn chiến lực.

Thực sự chiến đấu tất nhiên là cục diện bất phân thắng bại, nếu là sinh tử bác đấu thì ai thắng ai bại vẫn chưa biết chừng, vì khoảng cách 1 vạn này quá nhỏ.

Nhưng ngay cả trường hợp đó bảng vẫn phân định cao thấp được.

Hiện tại là tranh đoạt ngôi vị Quán - Á quân, chắc sẽ không xuất hiện kết quả hòa hoang đường kia.

Chúng sinh Hồng Hoang đều cảm thấy nghi hoặc, không biết nguyên nhân là gì, chỉ có thể tĩnh lặng chờ đợi.

Đúng lúc này, quầng sáng xanh lục rực rỡ che lấp cả bầu trời cuối cùng cũng biến mất, chúng sinh Hồng Hoang lúc này mới thở phào một hơi dài.

Tranh thủ khe hở này, bọn họ mới có thể nghỉ ngơi đôi chút.

Sau đó Đại Đạo văn tự cũng biến mất, thay vào đó là một luồng khí tử kim khác.

Khoảnh khắc này chúng sinh Hồng Hoang rốt cuộc sôi sục hẳn lên, cuối cùng cũng sắp công bố vị trí thứ hai.

Hạng ba Thế Giới Thụ đã cường hãn đến mức này, vậy hạng hai là ai?

Sẽ là Hồng Quân Đạo Tổ sao?

Hay Trường Không Đạo Nhân?

Hay là cây Chí Tôn Đa Nhục kia?

Mọi người đều mang theo nỗi nghi hoặc trong lòng.

Một lúc lâu sau, kim quang trên không trung cuối cùng cũng bắt đầu hiển hóa thiên địa.

Những dải lụa rực rỡ cùng điềm lành ngập trời đều sôi động không ngừng, thanh thế hạo hạo đãng đãng vô cùng lớn, không hề kém cạnh lúc công bố Thế Giới Thụ, thậm chí toàn bộ hư không đều bị điềm lành vô song bao phủ.

Sau một hồi lâu, cuối cùng cũng có một bóng dáng xuất hiện trên không trung.

Mọi người trong khoảnh khắc này cảm thấy vô cùng đột ngột, thậm chí có nhiều người suýt nữa rớt cả cằm vì kinh ngạc.

Chương 773

Bởi vì thứ xuất hiện trên không trung cư nhiên chỉ là một sinh linh bé tẹo bằng nắm tay, là một sinh linh màu xanh lục.

Khí tử kim quy mô hạo hãn khổng lồ diễn hóa nãy giờ, cư nhiên chỉ đưa ra một thứ đồ chơi như thế này sao?

Thực sự là có chút vượt quá sức tưởng tượng.

Sự tương phản này quả thực là quá lớn rồi.

Chỉ với một thứ nhỏ bé thế này mà cần phải tạo ra động tĩnh lớn đến thế sao?

Nhiều người mắt muốn lọt ra ngoài, nhìn bộ dạng uy thần hạo đãng trên không trung, ban đầu còn tưởng không phải Trường Không Đạo Nhân thì cũng là Hồng Quân Đạo Tổ, không ngờ lại là thứ này.

Thứ này thực ra đã từng trêu đùa chúng sinh Hồng Hoang một lần rồi.

Lúc công bố bảng linh căn cũng từng xuất hiện tình huống như vậy, hạng hai Thế Giới Cổ Thụ to lớn vô song, nhưng hạng nhất lại là sinh linh bé bằng nắm tay này, lúc đó cũng suýt làm mọi người kinh hãi đến rớt cằm.

Không ngờ giờ đây khi công bố hạng hai bảng thực lực lại xuất hiện bóng dáng này.

Điều này chứng tỏ cây linh căn này thực sự khủng bố vô biên.

Vị trí Á quân và Quý quân trên bảng thực lực Hồng Hoang đều đã được xác nhận.

Vậy Quán quân rốt cuộc là ai?

Phải biết rằng vẫn còn hai vị cường giả chưa lên bảng, một là Trường Không Đạo Nhân, hai là Hồng Quân Đạo Tổ.

Cả hai người này dù ai lên bảng cũng không có gì bất ngờ, nhưng vị trí chỉ còn lại một.

Điều này có nghĩa là một trong hai người chắc chắn sẽ lạc bảng.

Hai người này thực lực đều mạnh đến mức không thấy đáy, làm sao có thể lạc bảng được?

Chẳng lẽ hai người này thực sự là những tồn tại hoàn toàn giống hệt nhau sao?

Chiến đấu lực không có chút chênh lệch nào?

Thực sự là đồng hạng tồn tại sao?

Nhiều người lộ ra vẻ nghi hoặc không hiểu, dù sao đây cũng là bảng xếp hạng thực lực.

Cả hai đều sở hữu thực lực vô cùng khủng bố, một vị là chủ nhân Thiên Cơ Lâu, vị kia là chủ nhân Tử Tiêu Cung, theo lý phải phân định cao thấp, nhưng vị trí chỉ còn một, thật khiến người ta hoang mang.

Chẳng lẽ thực sự có một người lạc bảng?

Người lạc bảng đó ngay cả 3 triệu chiến lực cũng không có sao?

Nghĩ thế nào cũng thấy vô lý.

Xem ra chỉ có thể tĩnh lặng quan sát Bảng Hồng Mông Tử Kim hé lộ kết quả cuối cùng thôi.

Tồn tại ở vị trí thứ hai chính là Chí Tôn Đa Nhục này.

Lúc này, sinh linh bé bằng nắm tay trên không trung đang xoay tròn không ngừng, dáng vẻ xanh mướt tràn đầy sức sống trông vô cùng đáng yêu.

Khi đó Đại Đạo văn tự cũng thong thả rơi xuống: [Hồng Hoang Chiến Lực Bảng, hạng 2: Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục.

Sinh ra là chí tôn linh căn trong Hỗn Độn, sở hữu Hỗn Độn Châu vô song.

Do Trường Không Đạo Nhân tìm thấy trong lúc du ngoạn Hỗn Độn, vì ngoại hình cực kỳ dễ thương nên được đặt trong Tàng Thư Các của Thiên Cơ Lâu.

Thường năm làm bạn bên cạnh Trường Không Đạo Nhân, lúc nào cũng cảm thụ khí tức trên người ngài và được ngài uẩn dưỡng.

Vô số năm qua đã nhận được vô số bảo vật, cũng được vô số cổ tịch trong Tàng Thư Các hun đúc, hiển nhiên đã dị biến, sở hữu năng lượng thần bí mạc trắc.

Vật này tuy nhỏ nhưng thiên tính vô hạn, từng cùng Thế Giới Cổ Thụ luận đạo, ngay cả Thế Giới Cổ Thụ đối với Chí Tôn Đa Nhục cũng khâm phục không thôi, thậm chí còn từng cam bái hạ phong.

Thế Giới Cổ Thụ từng tán dương Chí Tôn Đa Nhục là đệ nhất linh căn Hỗn Độn, thiên phú vô hạn tương lai đáng kỳ vọng.

Cho đến hiện tại, nó vẫn uy lực vô cùng chiến lực vô song, vì vậy vinh dự lên bảng chiến lực.

Chiến lực trị: xấp xỉ 8 tỷ.] [Phần thưởng hạng 2: Một ức năm pháp lực đạo hạnh, một trăm luồng Tiên Thiên Thanh Khí, mười luồng Huyền Hoàng Chi Khí, một trăm viên Luyện Thể Đan, mười viên Tạo Hóa Luyện Thể Đan, một luồng Hỗn Loạn Chí Tôn Khí.] Nhìn đến đây chúng sinh Hồng Hoang lại một phen xôn xao.

Chí Tôn Đa Nhục này không hổ là hạng nhất bảng linh căn, chiến đấu lực quả nhiên còn mạnh hơn Thế Giới Thụ.

Thế Giới Thụ khoảng 7 tỷ 700 triệu, mà Chí Tôn Đa Nhục lại là 8

tỷ.

Nghĩa là chiến lực của nó hơn Thế Giới Thụ tận 300 triệu.

Khoảng cách này đã là vô cùng lớn rồi.

Tuy so với con số 7, 8 tỷ thì 300 triệu không đáng là bao, nhưng với người khác thì 300 triệu chiến lực như là trời ngăn đất cách, chỉ tưởng tượng thôi đã thấy đuối sức, làm sao có thể dễ dàng đạt tới được?

Phải biết nếu chỉ tính theo thể hình thì căn bản chẳng có gì để so sánh.

Chí Tôn Đa Nhục chỉ là một thứ bé tẹo trong lòng bàn tay, trông chẳng có gì nổi bật, nhưng Thế Giới Thụ to lớn đến mức vượt xa trí tưởng tượng, bao phủ cả Hồng Hoang, đủ để gọi là khủng bố.

Vậy mà Thế Giới Thụ vẫn xếp dưới Chí Tôn Đa Nhục trên bảng chiến lực.

Điều này thực sự thể hiện được rất nhiều vấn đề.

Đại Đạo văn tự đã giải thích rõ ràng, Hỗn Độn Chí Tôn Đa Nhục là do một tay Trường Không Đạo Nhân bồi dưỡng, được đặt trong Tàng Thư Các của ngài, vô số năm qua được các loại thần thư hun đúc, lại được ngài đích thân chăm sóc, chiến lực mới đạt tới giai đoạn kinh khủng này.

Điều này chứng tỏ Trường Không Đạo Nhân thực sự vượt xa trí tưởng tượng.

Những Thánh nhân khác của Thiên Cơ Lâu chỉ là sở hữu sức mạnh tạo thánh, nhưng Trường Không Đạo Nhân lại có năng lực chế tạo ra Đại Đạo Thánh Nhân.

Tuy Chí Tôn Đa Nhục không nói rõ là Đại Đạo Thánh Nhân,

nhưng hạng tư Yêu Yêu đã là bán bộ Đại Đạo rồi, kẻ xếp trên nàng ít nhất cũng phải là cảnh giới đó, thậm chí đã cực kỳ tiếp cận Đại Đạo chân chính.

Chiến lực của Yêu Yêu mới có 5 tỷ, mà Chí Tôn Đa Nhục đã là 8 tỷ, nghĩa là nó đã rất gần với Đại Đạo rồi.

Dù không biết chiến lực Đại Đạo là bao nhiêu, nhưng ít nhất nó cũng đã cận kề.

Bảo sao có thể chiếm vị trí Á quân.

Vậy hạng nhất là ai?

Nhiều người không khỏi suy nghĩ, bọn họ thực sự đoán không ra.

Hiện tại còn hai vị cường giả chưa lên bảng, một là Trường Không Đạo Nhân, hai là Hồng Quân Đạo Tổ.

Hai siêu cấp đại năng này có thể nói là hai thế lực đối trọng, ai mạnh ai yếu đến nay vẫn chưa rõ, nhưng danh ngạch chỉ còn lại một cho vị trí đầu bảng.

Cả hai đều có khả năng đoạt quán quân, nhưng danh sách chỉ còn một cái tên.

Vấn đề này có vẻ nghiêm trọng, nghĩa là một người sẽ phải lạc bảng.

Nếu lạc bảng thì chuyện này to chuyện rồi.

Chẳng lẽ người đó không có chút chiến đấu lực nào sao?

Hồng Quân Đạo Tổ không có chiến lực?

Tuyệt đối không thể.

Thời Viễn Cổ, ngài đã ra tay quá nhiều lần, các đại năng sinh ra từ thời đó đều đã chứng kiến.

Vậy còn khả năng Trường Không Đạo Nhân không có chiến lực?

Nếu ngài không có chiến lực, sao có thể khiến các Thánh nhân Thiên Cơ Lâu tâm phục khẩu phục như vậy?

Nội tâm mọi người đều tràn ngập sự nghi hoặc vô biên.

Trong lúc chúng chúng sinh Hồng Hoang còn đang suy tư, bóng dáng trên không trung cuối cùng cũng biến mất, Đại Đạo văn tự cũng theo đó tan biến, thay vào đó là một luồng kim quang khác kịch liệt hiển hóa.

Khoảnh khắc này trái tim của mọi người đều trở nên vô cùng nóng bỏng.

Cuối cùng đã đến lúc cao trào nhất, gay cấn nhất rồi sao?

Vị trí đứng đầu Bảng thực lực Hồng Hoang, đệ nhất nhân của thế giới Hồng Hoang rốt cuộc là ai?

Trường Không Đạo Nhân hay Hồng Quân Đạo Tổ?

Không ai đoán trước được, chỉ có thể lặng lẽ quan sát kết quả cuối cùng đang từ từ được hé lộ.

Kim quang diễn hóa cực kỳ chậm chạp, từng mảng kim quang đắp nặn, muốn diễn hóa hoàn chỉnh bóng hình kia hiển nhiên là vô cùng khó khăn.

Ai cũng thấy Bảng Hồng Mông Tử Kim đến lúc này dường như cũng đã thấm mệt sau khi công bố bao nhiêu cái tên, tốc độ tiêu hao khí tử kim đã rất nghiêm trọng, đó là lý do vì sao diễn hóa ngày càng chậm.

Lần này cũng vậy, tuy quy mô kim quang cực đại nhưng tốc độ không hề nhanh, thậm chí là chậm chạp vô cùng.

Mãi lâu sau mới có một bóng hình được diễn hóa ra, nhưng trong

kim quang ngập trời vẫn chưa nhìn rõ.

Mọi người đều vô cùng kích động, cả Hồng Hoang lúc này dường như bao trùm một bầu không khí dồn nén trước khi bùng nổ.

Mọi người nín thở quan sát, không muốn bỏ lỡ một chi tiết nhỏ nào.

Sau một hồi lâu hình ảnh trên không trung mới rõ nét dần.

Chỉ thấy xuất hiện trên đó là một lão đạo sĩ tiên phong đạo cốt, cách ăn mặc vô cùng phổ thông, thậm chí có cảm giác hơi cổ hủ, đúng là 'Đạo nhân không câu nệ sự đời, không vướng bận nơi nhỏ hẹp, nương vào vật để dạo chơi trong tâm'.

Chúng sinh Hồng Hoang nhìn chằm chằm vào hư không, lão đạo sĩ kia tuổi tác dường như cực lớn, dù trông hồng quang đầy mặt, tinh thần phấn chấn nhưng vẫn không che giấu được những nếp nhăn như vỏ thông già.

Chương 774

Trong nếp nhăn ấy dường như ẩn chứa vận vị huyền bí, rõ ràng mang lại cảm giác già nua xế bóng, nếp nhăn đầy mặt nhưng lại cho người ta cảm giác tiên phong đạo cốt, khí chất đường đường, quả thực là một khí tức vô cùng quái dị.

Loại khí tức quý không thể tả đó toát ra khiến người ta phải kinh tâm động phách.

Trong sự phấn chấn ấy lại lộ ra vẻ tôn sùng đạo đức, mọi nơi đều toát ra khí tức thanh tĩnh vô vi, hư tĩnh thủ nhu, đại công vô tư, không tranh thiên hạ, pháp tướng thiên địa.

Quả nhiên là một vị đắc đạo cao nhân, dáng vẻ này khiến bất cứ ai nhìn vào cũng thấy da đầu tê dại.

Tuy trông vô cùng tường hòa nhưng lại mang đến cảm giác kinh sợ quỷ dị.

Cảm giác của đôi mắt và con tim là hoàn toàn khác nhau.

Nhìn qua thì đây là một vị cao nhân đắc đạo, tự nhiên, giản phác, thanh tĩnh cao xa, nhưng nội tâm dường như cảm nhận được một mối đe dọa to lớn.

Lão đạo sĩ này tuy cười hì hì nhưng phảng phất như đang đối mặt với một đầu tuyệt thế hung thú, khiến sâu trong lòng trào dâng một nỗi bất an ẩn hiện.

Nhìn kỹ thêm vài lần lại thấy khí tức của lão thay đổi liên tục, khiến người ta luôn cảm thấy trác ma bất định.

Bề ngoài lão đạo sĩ trông rất từ tường, tóc tai có chút thưa thớt giống như Thái Thượng Lão Tử, nhưng lại có điểm khác biệt rõ rệt.

Thái Thượng Lão Tử tóc tai cắm bừa một cây trâm cài lại, còn lão đạo sĩ này tóc lại được búi rất nghiêm túc, dù thưa thớt nhưng lại được buộc gọn gàng không chút lộn xộn.

Từng sợi tóc bạc xen lẫn vài sợi tóc đen, ba màu đen trắng xám tôn lên vẻ phong trần của thời gian.

Một lão nhân từ tường như vậy lúc này đang tĩnh lặng ngồi trên một chiếc ghế cao vút trên không trung, ánh mắt tuy từ tường hòa ái nhưng lại mang vẻ nhìn xuống chúng sinh. 'Người này...' thấy lão đạo sĩ này nhiều người không khỏi tê dại da đầu.

Bởi khí tức trên người lão sâu thẳm như vực thẳm, dù đang cười nhưng thực tế lại khiến linh hồn người ta run rẩy.

Đó là sự trấn áp từ linh hồn, là sự run rẩy khi kẻ bề dưới đối mặt với bậc bề trên thực thụ. 'Lão đạo sĩ như vậy, khí tức như vậy.

Còn mạnh hơn Tam Thanh rất nhiều, vậy thân phận người này còn cần hỏi sao?

Đây chính là Hồng Quân Đạo Tổ!' 'Hồng Quân Đạo Tổ thực sự đáng sợ vậy sao?

Rõ ràng khoảnh khắc trước là lão nhân từ tường, khoảnh khắc sau đã biến thành một lão giả âm u đầy sát khí, một lát sau lại thành lão đạo sĩ đạo pháp tự nhiên, thực sự khủng bố đến mức này...' 'Kết quả cuối cùng cuối cùng cũng ngã ngũ rồi sao?

Hóa ra Hồng Quân Đạo Tổ xếp thứ nhất sao?

Hồng Quân Đạo Tổ lực áp toàn bộ Hồng Hoang, trở thành vị vua không vương miện của thế giới này?' 'Hồng Quân Đạo Tổ vốn dĩ đã là vị vua không vương miện, vì ngài là thầy của tất cả Thánh nhân, bản thân đã là siêu cấp cường giả, giờ đây Bảng Hồng Mông Tử Kim bộc quang chẳng qua là một sự xác nhận thực tế mà thôi.' Nhiều người lúc

này lẩm bẩm tự nhủ, thậm chí có người còn lộ vẻ kinh nghi bất định.

Cuối cùng cũng đã được xác nhận, Bảng xếp hạng thực lực Hồng Mông đã được công bố triệt để, từ hạng 100 đến hạng 1 đều hiển hiện rõ ràng trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Trong đó có cả sự chấn hãm xen lẫn nghi ngại, mê hoặc và chấn kinh.

Giờ đây vị trí đầu bảng đã được công bố là Hồng Quân Đạo Tổ, điều này đã củng cố địa vị của ngài.

Cho dù Thiên Cơ Lâu có nhiều cường giả đến mấy, đệ nhất nhân thực sự vẫn là Hồng Quân Đạo Tổ.

Mọi người không khỏi nghiêm nghị trong lòng.

Hồng Quân lão tổ không hổ là Thiên Đạo Hồng Quân, vị trí này hoàn toàn xứng đáng với thực lực.

Dù bị nhiều Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu chèn ép thì đã sao?

Cường giả thực sự cuối cùng vẫn là Thiên Đạo Hồng Quân, là Đạo Tổ Hồng Quân.

Dù vẫn có người hoài nghi hay nghi hoặc, nhưng bảng đã công bố, Hồng Quân Đạo Tổ chính là thủ khoa, thực sự danh xứng với thực.

Vì đệ tử của ngài đã mạnh như vậy, thì bậc làm thầy thực lực tự nhiên không thể yếu.

Năm xưa Hồng Trần Tam Thiên Khách, giờ đây mỗi người đều là siêu cấp đại năng thống trị Hồng Hoang, các vị Thánh nhân lại càng vượt trên tất cả mọi người.

Dù chịu sự tác động từ Thiên Cơ Lâu, Tử Tiêu Cung Hồng Quân Đạo Tổ vẫn trụ vững qua khảo nghiệm, trở thành đệ nhất nhân Hồng Hoang danh phó kỳ thực.

Suốt vô số năm qua, ngoại trừ Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, trên con đường tu hành này Hồng Quân Đạo Tổ luôn là người tiên phong, thậm chí có thể nói ngài là ngọn đèn chỉ đường cho đạo tu hành.

Nói một mình ngài khai phá cả con đường tiên đạo cũng chẳng quá lời, vì sinh linh Hồng Hoang có đến hơn một nửa đi theo con đường này.

Ngoại trừ những kẻ từ Hỗn Độn tới, đa số mọi người đều đi theo lối mòn này.

Dù tu luyện không phải công pháp của Hồng Quân lão tổ thì cũng là đi theo con đường của ngài.

Từ vạn cổ đến nay vẫn luôn như vậy.

Mọi đối thủ mạnh mẽ trên đường đều bị ngài đánh bại, từ Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu cho đến Tiên Thiên Đệ Nhất Thánh Nhân Dương Mi Đại Tiên đều không phải đối thủ của Hồng Quân Đạo Tổ.

Những người đó vào thời Thượng Cổ đều là những lão quái vật mạnh hơn Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng qua vô số năm, tất cả đều đã bại dưới tay ngài.

Hồng Quân Đạo Tổ đã dùng thực lực để chứng minh mình là đệ nhất nhân Hồng Hoang không ai bàn cãi.

Gần như có thể nói Hồng Quân Đạo Tổ chính là thần thoại của thế giới Hồng Hoang.

Thái Thượng Lão Tử cũng có thể coi là thần thoại vì ngài là thủ lĩnh Huyền môn, nhưng nếu Thái Thượng Lão Tử là thần thoại thì Hồng Quân Đạo Tổ chính là thần thoại trong những thần thoại.

Giờ đây Hồng Quân lão tổ cuối cùng đã chứng minh được bản

thân, đứng đầu bảng thực lực một cách xứng đáng.

Đại Đạo văn tự đã công bố rõ ràng mười mươi: Vị trí thứ nhất của Bảng xếp hạng chiến lực Hồng Hoang là Hồng Quân Đạo Tổ.

Chỉ là nhiều người lại cảm thấy nghi hoặc, Trường Không Đạo Nhân cũng sở hữu chiến đấu lực vô song, nhưng vì sao ngài lại không có tên trên bảng?

Trường Không Đạo Nhân không những không đoạt ngôi vị đầu bảng mà thậm chí còn không có tên trong danh sách.

Chuyện này rốt cuộc là thế nào?

Chẳng lẽ Trường Không Đạo Nhân căn bản không có chút thực lực nào sao?

Chẳng lẽ ngài không có tư cách lên bảng?

Thậm chí đến hạng 100 cũng không lọt vào nổi?

Mọi người lúc này đều hoang mang không hiểu, nguyên nhân là gì chứ?

Vì sao Trường Không Đạo Nhân không lên bảng?

Chẳng lẽ Bảng Hồng Mông Tử Kim đã bỏ sót ngài, hay vì nguyên nhân nào khác?

Chuyện này thực sự quá đỗi khó hiểu, thậm chí có thể nói là vô cùng quái dị.

Ban đầu ai cũng đoán chỉ có Hồng Quân Đạo Tổ và Trường Không Đạo Nhân mới là hai vị trí dẫn đầu, tranh ngôi Quán - Á quân, nhưng mọi người đều đã thất vọng.

Á quân là Chí Tôn Đa Nhục, Quán quân là Hồng Quân Đạo Tổ.

Phải nói chuyện này thực sự vượt xa trí tưởng tượng của chúng

sinh Hồng Hoang, vượt qua mọi dự đoán.

Thiên Cơ Lâu trước giờ biểu hiện luôn rất xuất sắc, từ hạng 23 Ca Tư Lạp trở đi, người trên bảng cơ bản đều là người của Thiên Cơ Lâu, cường giả của Hồng Hoang tính ra chỉ có vài vị lẻ tẻ.

Mọi người đều tưởng Thiên Cơ Lâu sẽ tỏa sáng rực rỡ, dù sao thời gian qua họ thể hiện quá nổi bật, ai cũng nghĩ Hồng Quân Đạo Tổ đa phần không địch lại Trường Không Đạo Nhân, vì nội hàm của Trường Không Đạo Nhân quá sâu thẳm.

Khi Hồng Quân Đạo Tổ và Trường Không Đạo Nhân lần đầu chạm mặt, thái độ ngang tàng của Trường Không Đạo Nhân đến nay vẫn khiến người ta nhớ mãi.

Trong giai đoạn cuối của trận Nhân Yêu đại chiến, Trường Không Đạo Nhân xuất hiện, Hồng Quân Đạo Tổ cũng xuất hiện, hai người từng có một cuộc đối trì ngắn ngủi.

Khi đó Hồng Quân Đạo Tổ mang vẻ siêu nhiên vật ngoại nhưng lại bị Trường Không Đạo Nhân mắng cho một trận, kết quả cuối cùng là Hồng Quân Đạo Tổ rút lui.

Theo cảnh tượng lúc đó, Hồng Quân Đạo Tổ dường như không định động thủ với Trường Không Đạo Nhân, còn Trường Không Đạo Nhân thì đã sẵn sàng.

Chỉ vì Hồng Quân Đạo Tổ rút đi nên hai người không thực sự giao thủ, cuộc đối trì ngắn ngủi cũng kết thúc.

Qua thái độ giữa hai người, hiển nhiên Hồng Quân Đạo Tổ có phần kiêng kị Trường Không Đạo Nhân, thậm chí có thể nói là không có niềm tin tất thắng, nếu không lúc đó ngài đã chẳng rút lui.

Vậy mà giờ Hồng Quân Đạo Tổ lại đứng đầu bảng chiến lực, còn Trường Không Đạo Nhân đến tên cũng không có, thật khiến người ta

cảm thấy hụt hẫng, giống như tung một cú đấm cực mạnh nhưng lại trúng phải bông gòn vậy.

Mọi người đều mong chờ một trận long tranh hổ đấu, không ngờ kết quả cuối cùng lại thế này.

Từ đầu đến cuối Trường Không Đạo Nhân đều không có tên trên bảng, chẳng lẽ ngài chỉ cố làm ra vẻ huyền bí?

Chẳng lẽ ngài vốn dĩ không có thực lực, thậm chí không thể tu luyện?

Nghĩ lại thì cũng có khả năng này.

Thủ đoạn bồi dưỡng người khác của ngài lợi hại như vậy, nếu bản thân lại còn tu luyện được nữa thì chẳng phải kinh thiên động địa rồi sao?

Có lẽ đây chính là ý chí của Đại Đạo, 'đóng một cánh cửa thì mở một cánh cửa sổ', Trường Không Đạo Nhân đã có thủ đoạn bồi dưỡng người khác vô song thì lại không thể tự mình tu luyện?

Càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Tất nhiên cũng có một bộ phận người tin vào một khả năng khác, đó là hiện tại Trường Không Đạo Nhân đang trong trạng thái bị trọng thương.

Ngài không thể không có thực lực, vì Đại Đạo văn tự đã nhiều lần nhắc đến việc ngài từng chiến đấu với nhiều người, không thể không có thực lực được.

Giống như hạng 5 Thông Thiên Kiến Mộc là do ngài tìm thấy khi du ngoạn Hỗn Độn, sau một trận đại chiến đánh bại nó mới mang về Hồng Hoang để ổn định căn cơ.

Hạng 3 Thế Giới Thụ cũng vậy, lúc công bố thông tin Đại Đạo

văn tự cũng giải thích nó là sinh linh Hỗn Độn bị Trường Không Đạo Nhân gặp được, sau trận đại chiến kinh thiên động địa nó đã bại dưới tay ngài, cam bái hạ phong mới được mời về bảo hộ Hồng Hoang.

Đại Đạo văn tự nhiều lần khẳng định Trường Không Đạo Nhân sở hữu chiến đấu lực vô song, nhưng ngài lại không lên bảng một cách quỷ dị, tự nhiên chỉ có một khả năng: ngài đã bị trọng thương trong lúc bảo vệ Hồng Hoang, thực lực hiện tại không đủ để ngài có tên trên bảng.

Rất nhiều người tin vào cách giải thích này, vì nó có lý có cứ.

Chương 775

Trường Không Đạo Nhân thực sự có thực lực, chẳng qua bao năm qua âm thầm bảo vệ Hồng Hoang, tử chiến với các sinh linh Hỗn Độn khác, liên tục bị trọng thương dẫn đến công bại thùy thành, giờ không còn chiến đấu lực nữa.

Cách giải thích này xem ra là hợp lý và thỏa đáng nhất.

Tóm lại dù là nguyên nhân gì thì chúng sinh Hồng Hoang vẫn bàn tán xôn xao, vì cục diện long tranh hổ đấu hằng mong đợi đã không xuất hiện, thực sự khiến họ cảm thấy hụt hẫng và bất lực.

Đồng thời chuyện này cũng gây ra tranh luận lớn.

Trên không trung bóng dáng Hồng Quân Đạo Tổ vẫn chậm rãi tỏa ra kim quang, hình ảnh ngày càng rõ nét.

Cảm giác vừa hòa ái vừa khiến người ta kinh hãi vẫn đang ngày một mạnh mẽ hơn.

Mọi người không khỏi bội phục Hồng Quân Đạo Tổ, Trường Không Đạo Nhân đã hoàn toàn thất bại rồi.

Nhưng ở một phương diện khác, việc Hồng Quân Đạo Tổ đăng đỉnh ngôi vị đầu bảng tuyệt đối là danh xứng với thực.

Bởi dù là Thông Thiên Kiến Mộc với hơn 2 tỷ chiến lực, Yêu Yêu với hơn 5 tỷ, Thế Giới Thụ với hơn 7,7 tỷ hay Chí Tôn Đa Nhục đạt 8 tỷ, tất cả đều bại dưới tay Hồng Quân Đạo Tổ.

Qua đó thấy được chiến đấu lực của ngài đã cường hóa đến mức nào, tuyệt đối vượt xa con số chúng sinh Hồng Hoang dự đoán.

Đại Đạo văn tự vẫn chưa xuất hiện, chiến đấu lực thực sự của Hồng Quân Đạo Tổ cũng chưa công bố, nhiều người đã bắt đầu đoán

xem con số đó là bao nhiêu.

Vì hạng nhì Chí Tôn Đa Nhục đã đạt 8 tỷ nên Hồng Quân Đạo Tổ ít nhất cũng phải tầm đó hoặc cao hơn nữa.

Cao đến mức nào thì không ai rõ, vì đã vượt tầm trí tưởng tượng rồi. 'Ta đoán chiến lực của Hồng Quân Đạo Tổ cũng xấp xỉ Chí Tôn Đa Nhục, tầm hơn 8 tỷ?' 'Ta thấy phải vượt xa mới đúng, vì từ hạng 5 Thông Thiên Kiến Mộc trở đi, khoảng cách chiến lực giữa các cường giả là cực lớn, nếu Hồng Quân Đạo Tổ chỉ ngang ngửa Chí Tôn Đa Nhục thì chẳng phải rất mất mặt sao?' 'Mất mặt gì chứ?

Hồng Quân Đạo Tổ đã với tư thế vô địch đứng đầu bảng thực lực Hồng Hoang rồi, chiến lực bao nhiêu cũng đâu có gì mất mặt.' 'Ta đoán phải tầm 8,5 tỷ.' 'Ngươi đoán còn hơi bảo thủ đấy, ta nghĩ phải 8,8 tỷ mới đúng.' 'Thực ra Bảng thực lực Hồng Hoang cũng có quy luật cả.' 'Các ngươi nhìn chiến lực của Tam Thanh mà xem, Nguyên Thủy Thiên Tôn là 777.770.000, Thông Thiên Giáo Chủ là 888.880.000, còn Thái Thượng Lão Tử là 999.990.000.

Tuyệt đối có quy luật, đúng không?

Ta thấy con số 8,8 tỷ cho Hồng Quân Đạo Tổ là khá hợp lý.' Vị cường giả này vừa nói xong chúng sinh Hồng Hoang liền bắt đầu hồi tưởng lại.

Suy nghĩ kỹ lại đúng là như vậy thật, chiến lực của Tam Thanh quả nhiên là các dãy số 7, 8, 9.

Nếu quả thực như vậy thì chiến lực của Hồng Quân Đạo Tổ rất có khả năng là 8,8 tỷ.

Tuy nhiên cũng có người đưa ra ý kiến khác: 'Ta thấy Hồng Quân Đạo Tổ còn mạnh hơn nữa vì ngài còn được Thiên Đạo gia trì.

Khi Thiên Đạo và Hồng Quân Đạo Tổ cùng ra tay thì chiến lực

tuyệt đối khủng bố vô biên, đạt đến tầng thứ nào không ai rõ, nên ta đoán phải từ 9 tỷ trở lên.' Chúng sinh Hồng Hoang bàn tán xôn xao, phỏng đoán không thôi.

Tại Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn bóng dáng sư phụ trên không trung, trong mắt cũng lộ vẻ cảm khái.

Sư phụ đúng là sư phụ, quả nhiên đã với tư thế vô địch chiếm giữ ngôi đầu bảng chiến lực.

Dù đám Thánh nhân của họ so với Thánh nhân Thiên Cơ Lâu có phần yếu thế, không chỉ bị nghiền ép về số lượng mà cả thứ hạng chiến lực cũng bị lép vế, nhưng việc không tuyệt đối.

Trường Không Đạo Nhân của Thiên Cơ Lâu lạc bảng, thậm chí hạng 100 cũng không vào nổi, còn sư phụ của họ lại hiên ngang đứng đầu bảng.

Dù chiến lực của sư phụ ở mức nào thì điều đó cũng đại biểu cho việc họ đã chiến thắng.

Dù họ không địch lại Thánh nhân Thiên Cơ Lâu thì tự nhiên sẽ có sư phụ ra tay.

Chiến lực của sư phụ vốn đã vô song, lại thêm Thiên Đạo, tất nhiên có thể nghiền ép hoàn toàn đám biến thái bên Thiên Cơ Lâu kia.

Đến lúc đó Thiên Cơ Lâu dù có kiêu ngạo đến đâu cũng chỉ là món đồ chơi của Tử Tiêu Cung mà thôi, mọi bảo vật của họ sẽ bị cướp sạch.

Nghĩ đến đây Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra ánh mắt hỏa nhiệt, thậm chí còn thoáng hiện vẻ tham lam.

Trong Thiên Cơ Lâu có quá nhiều bảo vật, từ pháp bảo đến linh căn hay tọa kỵ, đến lúc đó hẳn sẽ bị các Thánh nhân như họ chia chác sạch sẽ.

Cảm giác đó thực sự quá tuyệt vời, lão đã nhắm sẵn rất nhiều thứ rồi, dù thế nào cũng phải đoạt cho bằng được.

Trong khi đó tại Bích Du Cung trên đảo Ngao Đảo, Thông Thiên Giáo Chủ đang ngồi sâu trong đại điện, nhìn bóng hình trên không trung mà không khỏi kinh ngạc.

Ngay cả lão cũng không ngờ sự việc lại diễn biến theo chiều hướng này.

Trong thâm tâm lão vẫn đinh ninh sẽ có một trận long hổ đại chiến giữa Trường Không Đạo Nhân và sư phụ, hai người hẳn phải chia nhau hai vị trí dẫn đầu.

Nhưng kết quả cuối cùng rõ ràng không phải vậy.

Trường Không Đạo Nhân cư nhiên không thể lên bảng, sư phụ lại lấy thế vô địch nghiền ép tất cả để đứng đầu, kết quả này thực sự nằm ngoài dự kiến.

Ngay cả người tâm tư xảo diệu như Thông Thiên Giáo Chủ cũng không lường trước được.

Chẳng lẽ Trường Không Đạo Nhân thực sự không còn thực lực?

Lão có chút nghi hoặc.

Nhớ khi Nhân Yêu đại chiến, Trường Không Đạo Nhân xuất hiện tại Hồng Hoang với uy thế vô song, đến nay vẫn khiến lão ấn tượng sâu sắc.

Vậy mà một kẻ uy thế ngút trời, khủng bố vô biên như vậy lại không có chút thực lực nào sao?

Càng nghĩ càng thấy kỳ quái, thực sự không hiểu chuyện gì đang xảy ra, cuối cùng lão chỉ biết lắc đầu cười khổ. 'Xem ra trong Thiên Cơ Lâu vẫn còn ẩn giấu nhiều bí mật.

Nếu Trường Không Đạo Nhân thực sự không có thực lực, nghĩa là thế giới Hồng Hoang đã rơi vào cảnh nguy ngập rồi.' Thông Thiên Giáo Chủ vẫn tin vào cách giải thích thứ hai hơn, rằng bao năm qua ngài đã bảo vệ Hồng Hoang, liên tục bị trọng thương nên giờ mới mất hết thực lực, chỉ có cách nói này mới xuôi tai được.

Còn tại Bát Cảnh Cung, Thái Thượng Lão Tử cũng lộ vẻ đăm chiêu.

Thực tế lão cũng có suy nghĩ tương tự, không thể tưởng tượng nổi vì sao Trường Không Đạo Nhân lại không có tên trên bảng.

Chuyện này hoàn toàn vượt ngoài sức tưởng tượng của lão, chưa bao giờ lão nghĩ tới tình huống này.

Lão căn bản không tin Trường Không Đạo Nhân lại không có thực lực.

Nếu không có thực lực, sao ngài có thể bồi dưỡng được nhiều Thánh nhân cường giả cho Thiên Cơ Lâu như vậy?

Nên nhớ vô số siêu cấp bảo vật kia đều là pháp bảo của Trường Không Đạo Nhân, nếu không có thực lực ngài căn bản không thể sở hữu chúng, càng không thể tập hợp được nhiều thuộc hạ đến thế.

Rốt cuộc là có chuyện gì?

Thái Thượng Lão Tử cảm thấy có gì đó không ổn nhưng bách tư bất đắc kỳ giải, thực sự khiến lão cảm thấy bứt rứt khó chịu.

Chuyện này quá đỗi bất ngờ.

Phải biết Đại Đạo văn tự từng giải thích Bảng Hồng Mông Tử Kim là do Trường Không Đạo Nhân lúc rảnh rỗi đã sắp xếp thứ tự cho sinh linh Hồng Hoang, sau đó luyện hóa danh sách đó thành một món siêu cấp chí bảo.

Bảo vật này đã khai mở linh trí, lấy sự sắp xếp của ngài làm căn bản, tham khảo sự biến hóa của sinh linh Hồng Hoang mà đưa ra danh sách này.

Nếu ngài không có thực lực thì căn bản không thể tạo ra một tấm bảng khủng bố đến vậy, càng không thể luyện hóa nó thành Bảng Hồng Mông Tử Kim.

Nghĩa là Trường Không Đạo Nhân tuyệt đối không thể không có thực lực.

Vậy sao ngài không lên bảng?

Là vì ngài không thèm lên bảng, hay vì ngài không nắm chắc phần thắng trước Hồng Quân Đạo Tổ nên cố tình ẩn mình?

Ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng không tài nào hiểu nổi.

Thái Cực Đồ trong mắt lão bắt đầu xoay chuyển cực tốc để phong cuồng diễn toán.

Nói một cách khách quan, thủ đoạn của Thái Thượng Lão Tử là phong phú nhất trong các Thánh nhân, ai cũng phải bội phục.

Dù là luyện khí hay luyện đan lão đều là đệ nhất Hồng Hoang.

Việc thôi diễn thiên cơ cũng vậy, Huyền môn bát quái lão đều tinh thông.

Lão đang thôi diễn nguyên nhân thực sự khiến Trường Không Đạo Nhân không lên bảng.

Chỉ thấy Thái Cực Đồ trong mắt xoay chuyển hồi lâu nhưng vẫn không có gì thay đổi, chẳng thôi diễn ra được bất cứ thứ gì.

Kết quả chỉ là thiên cơ hỗn loạn, vượt quá năng lực của lão.

Sau một hồi lâu Thái Thượng Lão Tử mới bừng tỉnh, cuối cùng thở dài một tiếng.

Có lẽ việc Trường Không Đạo Nhân bị trọng thương không còn thực lực lên bảng lại là kết quả tốt nhất.

Nếu còn xảy ra biến số gì nữa thì mới thực sự đáng ngại.

Lão lại ngước nhìn trời xanh, lẩm bẩm tự nhủ.

Trên núi Đại Tu Di ở phương Tây, Tiếp Dẫn Thánh Nhân cũng đang ngước nhìn trời, nhưng lúc này khuôn mặt khổ qua của lão không còn nữa mà thay vào đó là sự nghi hoặc sâu sắc.

Người khác có thể tin Trường Không Đạo Nhân bị trọng thương mất hết thực lực, nhưng Tiếp Dẫn thì tuyệt đối không tin, chẳng có vị Thánh nhân nào lại đi tin chuyện đó cả, tin chuyện đó thì đúng là chuyện nực cười nhất thiên hạ.

Một Trường Không Đạo Nhân lợi hại như vậy, chủ nhân Thiên Cơ Lâu oai trấn phương nào mà lại không có thực lực sao?

Quả là chuyện hoang đường.

Chỉ là lão thực sự không biết nguyên nhân là gì, lão nhíu chặt mày lẩm bẩm: 'Trường Không Đạo Nhân thực sự xảy ra chuyện gì sao?' Tiếp Dẫn cũng thấy nội tâm vô cùng phức tạp vì không thể đoán ra căn nguyên.

Nếu ngài thực sự bị trọng thương thì nghĩa là còn thứ gì đó khủng bố hơn cả ngài đang tồn tại.

Thứ đó một khi xuất hiện sẽ là tai họa diệt vong cho Hồng Hoang, toàn bộ thế giới có thể sụp đổ ngay lập tức.

Hiện tại Hồng Hoang vốn đã bên bờ vực sụp đổ, thiên khung rạn nứt đầy rẫy, nếu không nhờ Bảng Hồng Mông Tử Kim xuất thế vá lại những vết nứt đó thì trời đã sập từ lâu, Hồng Hoang sẽ quay về cảnh hỗn độn.

Nghĩ đến khả năng này Tiếp Dẫn thở dài ngao ngán, Hồng Hoang đúng là thời buổi đa sự.

Chương 776

Thảo nào Đại Đạo văn tự nhiều lần giải thích các Thánh nhân Thiên Cơ Lâu đều là những tồn tại có công đức vô lượng, nếu không có họ thì Hồng Hoang thực sự nguy khốn rồi.

Nghĩ đến đây sắc mặt lão có chút khó coi, quay sang nhìn Chuẩn Đề Thánh Nhân đã hóa thành cây Bồ Đề, lại thở dài lắc đầu.

Thật không ngờ Chuẩn Đề cư nhiên nhân cơ hội này mà triệt để quy y cửa Phật, một sự quy y thực thụ, siêu thoát ngoại vật, không nằm trong tam giới, không thuộc ngũ hành.

Sau khi chịu nhiều đả kích khiến đạo tâm tan vỡ, lão trái lại đã buông bỏ được mọi chấp niệm, thực sự bước vào cảnh giới tự ngã chi chủ.

Phải nói rằng tuệ căn cực thâm, y cũng tính là vận may liên tiếp.

Trong tình huống đạo tâm băng sụp thế này, phá quán tử phá suất (đập nồi dìm thuyền) mà lại độn nhập được vào Không môn.

Quả thực là tuệ căn thâm trọng.

Chỉ có điều, y sẽ không còn được những kỳ ngộ tốt như vậy nữa.

Nghĩ đến đây, hắn liền lắc đầu thở dài. ---------- Tại Oa Hoàng cung, Nữ Oa nương nương lúc này nhìn chằm chằm bóng người trên không trung, trong ánh mắt lộ ra một vệt tiếu ý lạnh lùng.

Người khác không biết nội tình của Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng Nữ Oa nương nương thì biết rõ mồn một.

Hồng Quân Đạo Tổ tuyệt đối chẳng phải thứ tốt lành gì.

Đúng như người đàn ông ở Thiên Cơ Lâu kia đã nói, Hồng Quân

Đạo Tổ tuyệt đối là một kẻ tâm tư thâm trầm.

Theo lý mà nói, phúc khí của Nữ Oa nương nương cực thâm, tọa hưởng toàn bộ khí vận của Yêu tộc.

Sau đó Nhân tộc xuất thế, Nhân tộc định sẵn là chủ thể tương lai của thế giới Hồng Hoang, Nữ Oa nương nương tự nhiên cũng sẽ tọa hưởng toàn bộ khí vận Nhân tộc.

Thế nhưng lão gia hỏa kia cảm nhận được uy hiếp, sau đó liền chỉ thị Thái Thượng Lão Tử sáng lập Nhân giáo để thành thánh, mục đích chủ yếu chính là để tiệt hồ (nẫng tay trên) khí vận Nhân tộc.

Sau đó Yêu tộc và Vu tộc đi lầm đường, bắt đầu đại tứ đồ sát Nhân tộc.

Với tư cách là Thánh mẫu Nhân tộc, Nữ Oa nương nương tự nhiên chuẩn bị xuất thủ ngăn cản, nhưng các Thánh nhân khác lại liên thủ chế chỉ nàng lại, cuối cùng dẫn đến việc Vu - Yêu lưỡng tộc tàn sát Nhân tộc trên diện rộng.

Khi đó Nhân tộc bức cung, muốn Nữ Oa ra mặt che chở, không phải Nữ Oa không muốn, mà là nàng không thể ra mặt.

Lúc đó các Thánh nhân khắp trời đều nhìn chằm chằm nàng, nàng dù muốn cũng không ra được.

Điều này dẫn đến việc Nhân tộc và Nữ Oa nương nương hoàn toàn quyết liệt, nàng triệt để mất đi quyền khống chế cũng như khí vận của Nhân tộc.

Chỉ là khi các Thánh nhân khác còn chưa kịp ra tay, Tam Thất Thánh nhân lại đột nhiên xuất hiện, trực tiếp tiệt hồ đám Thánh nhân kia.

Nghĩ đến những chuyện này, nội tâm Nữ Oa nương nương vô cùng phẫn nộ.

Nếu không phải đám gia hỏa đáng chết kia, khí vận Nhân tộc đến nay vẫn nằm trong tay nàng.

Đánh chết Nữ Oa nương nương cũng có thể đoán được, kẻ đứng sau tuyệt đối là do Hồng Quân Đạo Tổ thụ ý.

Nàng đâu có ngốc, tự nhiên cảm ứng được.

Nay lão bất tử kia đăng bảng chiến lực, quả thực là ngoài ý muốn.

Có lẽ kẻ khác không biết thủ đoạn của người đàn ông kia, nhưng Nữ Oa nương nương lại rõ như lòng bàn tay.

Khi ở Thiên Cơ Lâu, nàng đã tận mắt nhìn thấy người ấy.

Chỉ một món ăn hắn tùy tiện làm ra cũng khiến nhục thân của nàng tiến bộ vượt bậc.

Nghĩ lại đến giờ nàng vẫn thấy kinh hãi.

Nhục thân Nữ Oa nương nương sở dĩ đứng hạng mười hai nhục thân bảng, tuyệt đối là nhờ công lao to lớn của hắn.

Phải biết nguyên bản nàng không giỏi về nhục thân, cường độ nhục thân chỉ tương đương với Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, nhưng cuối cùng lại xếp hạng mười hai, áp đảo cả Tam Thanh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Dương Mi đại tiên, Bình Tâm thánh nhân...

Tuy nghe hạng mười hai không cao, nhưng thực tế Tam Thanh đều dưới nàng, điều đó đã đủ nói lên vấn đề.

Nhục thân nàng mạnh như vậy, chắc chắn liên quan mật thiết đến bữa cơm đó.

Sau này tại Thiên Cơ Lâu, nàng lại thấy hắn xuất thủ, chỉ một bàn tay tùy ý vỗ xuống đã trấn áp nàng hoàn toàn.

Thực lực đó là hạng gì?

Tuyệt đối là tồn tại khủng bố.

Một bàn tay đã khiến nàng như thế, ngoài Hồng Quân Đạo Tổ ra nàng không nghĩ được ai khác.

Nghĩa là người đàn ông đó tuyệt đối có thực lực đăng bảng, thậm chí thực lực thực sự còn mạnh hơn Hồng Quân.

Nữ Oa rất tin vào điều này vì đã thân tự trải nghiệm.

Nhưng tại sao hắn không lên bảng?

Nàng lộ ra vẻ nghi hoặc sâu sắc.

Rõ ràng có thực lực đoạt quán quân nhưng lại không xuất hiện trên bảng, rốt cuộc là nguyên nhân gì?

Nàng tuyệt đối không tin hắn không đủ thực lực, cũng không tin hắn bị trọng thương đến mức không lên bảng nổi.

Nàng cảm thấy đầu óc rối bời nhưng vẫn không hiểu được.

Có lẽ Hồng Mông Tử Kim Bảng cố ý ẩn giấu cũng nên.

Dù sao bảng này cũng là bảo vật do Trường Không đạo nhân tạo ra, phơi bày người khác ra thiên hạ còn giấu đi chính mình cũng là một khả năng.

Nghĩ đến đây, tâm tình Nữ Oa trở nên nóng bỏng.

Tên nam nhân đáng chết kia, cư nhiên tâm cơ như vậy sao?

Nàng dường như đã nhận định khả năng này, vì ngoài nó ra không còn lý do nào khác.

Nữ Oa nhìn sâu vào hư không.

Nay Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung đã đến cục diện thế bất lưỡng lập, gặp mặt là phân sinh tử.

Hồng Quân Đạo Tổ đã hạ thông điệp cuối cùng, các Thánh nhân

đều ẩn mình bế quan.

Chỉ chờ một lệnh của Hồng Quân là sẽ ngạnh báng ngạnh với Thiên Cơ Lâu.

Đến lúc đó Vu - Yêu sẽ tổng tấn công Nhân tộc, còn Thánh nhân sẽ đánh vào Thiên Cơ Lâu.

Chẳng biết lúc đó Hồng Hoang sẽ diễn biến thành thế nào.

Giữa lúc các Thánh nhân đang kinh thán, văn tự Đại Đạo trên không trung rốt cuộc đã xuất hiện: [“Hồng Hoang Chiến Lực Bảng - Hạng Nhất: Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân Đạo Tổ nguyên thân là Hỗn Độn Thần Ma, phúc trạch thâm hậu, trải qua vô số vô lượng lượng kiếp, kinh qua Ma - Đạo chi tranh mà thành tựu Thánh nhân, sau được Thiên Đạo công nhận, hóa thân hợp đạo, thành tựu Thiên Đạo Hồng Quân, uy lực vô cùng, chiến lực vô song, cố đăng vị trí thứ nhất.

Chiến lực trị: xấp xỉ 10 tỷ!”] Văn tự Đại Đạo đến đây liền im bặt, cũng không thấy có ý định ban thưởng cho Hồng Quân.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang vẫn hít sâu một hơi khí lạnh, vì chiến lực của Hồng Quân quá mức khủng bố.

Vốn nghĩ Chí Tôn Đa Nhục với hơn 8 tỷ chiến lực đã là vô biên, không ngờ Hồng Quân đạt tới hơn 10 tỷ.

Đây mới chỉ là số liệu cơ bản nhất mà thôi.

Thật không hổ là Hồng Quân Đạo Tổ, bất cứ ai cũng không ngờ chiến lực của ngài lại mạnh đến nhường này.

Có lẽ Trường Không đạo nhân dù không bị thương cũng chỉ đến mức này mà thôi?

Văn tự Đại Đạo cũng giải thích rõ, Hồng Quân là Hỗn Độn Thần

Ma, trải qua biết bao kiếp nạn mới thành chí tôn Thánh vị, rồi lại hợp đạo với Thiên Đạo.

Thủ đoạn này khiến ai cũng kinh thán.

Không hợp đạo thì rõ ràng không thể đạt tới cảnh giới cao thâm như vậy.

Hồng Quân đã chọn con đường tắt.

Hiện tại cả Hồng Hoang chỉ có ba con đường như vậy: Thiên Đạo đạo tàng, Nhân Đạo đạo tàng và Địa Đạo đạo tàng.

Hồng Quân đã hợp với Thiên Đạo lâu nay, Thiên Đạo hưng thịnh nên hắn mạnh nhất.

Con đường thứ hai là Địa Đạo, đã hợp với Hậu Thổ nương nương.

Hậu Thổ dùng nhục thân hóa thành Lục Đạo Luân Hồi, linh hồn dung hợp Địa Đạo.

Tuy bị giam cầm tại U Minh địa phủ nhưng nàng đã có khế cơ trở thành Đại Đạo Thánh nhân.

May mắn là nàng có Tam Thất Thánh nhân hỗ trợ, dùng Trấn Thiên Quan trấn áp địa phủ, dùng sổ Sinh Tử giúp đỡ, khiến nguyên thần Hậu Thổ có thể xuất khiếu du ngoạn Hồng Hoang, hưởng thụ tiện nghi lớn nhất.

Con đường cuối cùng là Nhân Đạo.

Thiên Đạo hưng thịnh, Địa Đạo ẩn tàng, chỉ có Nhân Đạo là phiêu miểu bất định.

Các Thánh nhân Hồng Hoang luôn tìm cách bác đoạt khí vận Nhân tộc, thực chất là đang nhắm vào Nhân Đạo đạo tàng.

Ai có được Nhân Đạo không chỉ khống chế khí vận mà còn có thể

hợp đạo để trở thành Đại Đạo Thánh nhân.

Đó là lý do mọi ánh mắt đều đổ dồn vào Nhân tộc.

Nhân tộc định sẵn là chủ thể, dù có biến cố Vu - Yêu chưa kết thúc nhưng Nhân tộc đã trỗi dậy và dựa vào Thiên Cơ Lâu.

Chương 777

Các Thánh nhân muốn tách Nhân tộc khỏi Nữ Oa.

Cảnh tượng Nhân tộc cắt thịt trả nàng vẫn còn mới như ngày hôm qua.

Từ đó, Nữ Oa mất hết khí vận Nhân tộc.

Khi khí vận đó trống ra, chúng thánh chưa kịp động thủ thì Thiên Cơ Lâu và Tam Thất Thánh nhân lại vọt ra chiếm lấy.

Tam Thất trở thành Thánh mẫu Nhân tộc khiến chúng thánh trở tay không kịp.

Giờ đây các Thánh nhân đã hiểu ý đồ của Hồng Quân khi muốn Vu - Yêu tàn sát Nhân tộc: "Ta không có được thì ngươi cũng đừng hòng".

Hồng Quân hợp đạo nên hắn cũng là Thiên Đạo, hắn muốn diệt Nhân tộc thì không gọi là nghịch thiên mà là thuận thiên.

Hắn sẵn sàng hy sinh cả Vu - Yêu lưỡng tộc.

Nghĩ đến đây, Nữ Oa rùng mình.

Hồng Quân quả nhiên sát phạt quả đoạn.

Hắn còn giống Đạo Tổ sao?

Có lẽ giống Ma đầu hơn.

Nàng cười nhạo: Hồng Quân Đạo Tổ, e rằng ngươi mới là Ma đầu lớn nhất Hồng Hoang.

Tu tiên đồ, đi chính đạo nhưng tâm lại tà.

Người đàn ông Thiên Cơ Lâu gọi hắn là ngụy quân tử quả không sai.

Hắn xúi giục Lão Tử lập Nhân giáo để cướp khí vận của Nữ Oa, rồi lại để mặc Nhân tộc bị tàn sát để cô lập nàng.

Nữ Oa thở dài, đúng là tạo hóa trêu ngươi.

Tam Thất Thánh nhân như khắc tinh của nàng, từ ngoại hình, khí độ đến phúc trạch đều lấn lướt nàng.

Trong mắt nàng thoáng hiện sát khí nhưng rồi lại nhạt đi khi nghĩ đến người đàn ông kia, nàng bỗng trở nên ngây dại...

Tại núi Đại Tu Di ở phương Tây, Tiếp Dẫn Thánh nhân cũng ngây người khi thấy chiến lực của Hồng Quân.

Hơn 10 tỷ!

Quá khủng bố.

Thánh nhân mạnh nhất là Thái Thượng cũng chưa đột phá được 1 tỷ, vậy mà lão sư lại gấp hơn mười lần.

Tiếp Dẫn chỉ có hơn 600 triệu, khoảng cách này khiến lão đắng chát.

Lão đã nản lòng, bao năm dốc sức cho phương Tây quật khởi nhưng giờ nhận ra công sức của mình chỉ như trò hề trước các Thánh nhân phương Đông.

Lão đã hiểu vì sao Chuẩn Đề lại sụp đổ tâm lý.

Chuẩn Đề bị đánh bại nhiều lần, ngay cả trước lãnh tụ Nhân tộc cũng chịu thiệt, đó là cọng rơm cuối cùng làm gãy lưng lạc đà.

Nhưng Chuẩn Đề phá quán tử phá suất lại vô tình ám hợp chí lý, rơi vào đốn ngộ.

Có lẽ phương Tây nên từ bỏ việc cưỡng cầu quật khởi mà tập trung tự thân tu luyện.

Khi nào mạnh hơn Thánh nhân phương Đông mới là lúc quật khởi thực sự, nếu không chỉ là phồn vinh giả tạo.

Tiếp Dẫn thở dài, niệm một câu A Di Đà Phật rồi nhắm mắt dưới gốc Bồ Đề cổ thụ.

Biến cố Hồng Hoang không còn liên quan đến họ nữa, trừ khi đại chiến thực sự nổ ra.

Mạnh lên là lối thoát duy nhất.

Tại Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng kinh ngạc không kém.

Chiến lực của lão sư là hơn 10 tỷ, còn lão chỉ có 770 triệu.

Thật không thể tin nổi.

Lão vốn nghĩ Trường Không đạo nhân là mạnh nhất vì lần trước Hồng Quân đã phải rút lui.

Ai ngờ bảng chiến lực lại xếp Hồng Quân hạng nhất, còn Trường Không không thấy đâu.

Hồng Quân hơn Chí Tôn Đa Nhục những 2 tỷ chiến lực, đủ để hình thành thế nghiền ép.

Nguyên Thủy băn khoăn: Tại sao Trường Không không lên bảng?

Thái độ hiêu trương như vậy mà không lọt nổi top 100 sao?

Chẳng lẽ hắn yếu đến mức không nổi 3 triệu chiến lực?

Hay là từng mạnh nhưng giờ đã phế?

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy lại thấy dễ chịu hơn.

Dù lão là kẻ yếu nhất trong Tam Thanh nhưng ít nhất vẫn mạnh hơn Trường Không không được lên bảng.

Sau này ai cười lão, lão sẽ lôi Trường Không ra làm tấm khiên.

Tại Bích Du Cung ở đảo Kim Ngao, Thông Thiên Giáo chủ nhìn chằm chằm không trung.

Chiến lực lão sư đạt hơn 10 tỷ khiến lão kinh hãi.

Lão cứ ngỡ với Tru Tiên Tứ Kiếm mình phải bằng một nửa lão sư, ai ngờ ngay cả một phần mười cũng không bằng.

Lão chỉ có 880 triệu, nếu lão sư chỉ dùng một phần mười sức mạnh cũng đủ nghiền nát lão.

Lão cười khổ, hóa ra bấy lâu nay mình chỉ là một tên hề.

Tại Bát Cảnh Cung, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử cũng vô cùng khó coi.

Lão nắm giữ Thái Cực Đồ và âm dương chi lực - căn cơ của thế giới, cứ ngỡ đã tiếp cận lão sư, giờ nhìn lại mới thấy nực cười.

Sức mạnh 999 triệu của lão không bằng một góc của 10 tỷ.

Ai nói Thái Thượng vô vi không tranh?

Chẳng qua lão tranh thứ người thường không tưởng tượng nổi.

Nhưng giờ hy vọng đó mong manh quá.

Lão tự giễu, may mà bấy lâu nay nhẫn nhịn, nếu sớm động thủ thì đã bị lão sư trấn áp vạn kiếp bất phục rồi.

Thái Thượng vốn muốn khôi phục thân phận Bàn Cổ đại thần.

Lão chiếm giữ bốn thành nguyên thần Bàn Cổ, biết nhiều bí mật mà hai đệ đệ không biết.

Lão định đợi cơ hội hấp thu luôn hai đệ đệ để ngưng tụ nguyên thần Bàn Cổ, rồi ép Vu tộc dùng đại trận để đúc lại nhục thân Bàn Cổ.

Khi đó, Thái Thượng chính là Bàn Cổ.

Nhưng chiến lực của Hồng Quân quá mạnh, lão không có cơ hội

làm trò trước mặt hắn.

Thánh nhân có thể bất diệt, nhưng nếu Hồng Quân ra tay, đạo quả cũng sẽ bị ma diệt.

Đang lúc lão kinh sợ thì văn tự Đại Đạo lại hiện ra: ["Hồng Mông Tử Kim Bảng - Chương Thực Lực đến đây kết thúc.

Trong đó có một vị tuyệt thế cường giả không lên bảng, không phải do bảng ẩn giấu, mà vì bảng không thể suy trắc được chiến lực thực sự của vị ấy.

Chiến lực đó có thể là trăm tỷ, nghìn tỷ, vạn tỷ, hoặc có thể là 1, là 2, là 3.

Vì không thể suy trắc, bảng đành để vị ấy sang một bên."] Thái Thượng chết lặng.

Không thể suy trắc?

Lão nghĩ ngay đến Trường Không đạo nhân.

Bảng vàng toàn tri toàn năng, ép được Hồng Quân rời khỏi Thiên Đạo, vậy mà không nhìn thấu nổi Trường Không.

Điều này nghĩa là gì?

Nghĩa là thực lực của hắn vượt xa phạm vi của bảng.

Hồng Quân hạng nhất vì bảng biết giới hạn của hắn, còn Trường Không vô danh vì hắn đứng trên tất cả.

Không chỉ Thái Thượng, các Thánh nhân khác cũng kinh hãi khôn cùng.

Vu tộc và Yêu tộc cũng run rẩy.

Tại Tử Tiêu Cung, Hồng Quân mở mắt, đồng tử bắn ra tia tử quang.

Hắn cười nhạo: "Cái bảng này vốn là đồ do ngươi tạo ra.

Giấu mình đi thì thôi, còn bày đặt không thể suy trắc, thật nực cười".

Hồng Quân âm thầm sát ý, hắn muốn đến Thiên Cơ Lâu đánh một trận để xem cái gọi là "không thể suy trắc" đó ra sao.

Tại thánh địa Nhân tộc, các lãnh tụ đang uống rượu với Ngũ Đức Kỳ Lân.

Chương 778

Hữu Sào Thị đề nghị mời cả Long tộc và Phượng tộc đến bàn đại kế.

Ngũ Đức Kỳ Lân đồng tình.

Từ thời Long Hán lượng kiếp, tam tộc viễn cổ chưa từng gặp mặt vì đều mang tội nghiệt, chỉ có Nhân tộc mới làm trung gian được.

Họ tin rằng có tam tộc hỗ trợ, Nhân tộc sẽ không thua kém Vu - Yêu.

Kỳ Lân Vương ngước nhìn trời: "Không ngờ Thánh chủ Thiên Cơ Lâu lại mạnh đến thế.

Hóa ra không phải ngài bị thương mà là bảng vàng không đủ tư cách để đo lường thực lực của ngài".

Lời này nhận được sự đồng tình lớn.

Khi Nhân - Yêu đại chiến, uy thế vô địch của Trường Không đã in sâu vào tâm trí họ.

Ngay cả Hồng Quân cũng bị ngài mắng như tát nước vào mặt mà vẫn phải khắc chế.

Điều đó chứng tỏ Hồng Quân sợ Thánh chủ.

Nếu không có Thánh chủ khắc chế Hồng Quân, Nhân tộc sớm đã bị đồ sát sạch sẽ.

Đây quả là liều thuốc trợ tim cho Nhân tộc.

Cuối cùng, bảng chiến lực hiện ra đầy đủ từ hạng 100 đến hạng 1: [“Hạng 100: Phi Liêm (Yêu tộc) - Chiến lực: 3 triệu!”] [“Hạng 99: Khâm Nguyên (Yêu tộc) - Chiến lực: 3,35 triệu!”] [“Hạng 98: Quảng

Thành Tử - Chiến lực: 3,4 triệu!"] ["Hạng 97: Đa Bảo đạo nhân - Chiến lực: 3,6 triệu!"] ["Hạng 96: Quỷ Xa (Yêu tộc) - Chiến lực: 4,5 triệu!"] ["Hạng 95: Quỷ Xa (Yêu tộc) - Chiến lực: 4,66 triệu!"] ["Hạng 94: Thiên Hỏa Chân Quân - Chiến lực: 6 triệu!"] ["Hạng 93: Thấp Cốt Lâm Cương Thủ Tiên Nhân - Chiến lực: 6,66 triệu!"] ["Hạng 92: Long Địa Động Đại Xà Tiên Nhân - Chiến lực: 6,88 triệu!"] ["Hạng 91: Diệu Mộc Sơn Cáp Mô Tiên Nhân - Chiến lực: 7,1 triệu!"] ["Hạng 90: Triệu Công Minh - Chiến lực: 7,3 triệu!"] ["Hạng 89: Bạch Trạch (Yêu tộc) - Chiến lực: 7,35 triệu!"] ["Hạng 88: Kế Mông (Yêu tộc) - Chiến lực: 7,48 triệu!"] ["Hạng 87: Hi Hòa (Yêu tộc) - Chiến lực: 7,61 triệu!"] ["Hạng 86: Nam Cực Tiên Ông - Chiến lực: 7,77 triệu!"] ... ["Hạng 74: Thải Phượng (Phượng tộc) - Chiến lực: 7,83 triệu!"] ["Hạng 73: Khoa Phụ (Vu tộc) - Chiến lực: 8,8 triệu!"] ["Hạng 72: Hậu Nghệ (Vu tộc) - Chiến lực: 9,3 triệu!"] ["Hạng 71: Phi Đản (Yêu tộc) - Chiến lực: 9,31 triệu!"] ["Hạng 70: Thương Dương (Yêu tộc) - Chiến lực: 9,39 triệu!"] ["Hạng 69: Thử Thiết (Yêu tộc) - Chiến lực: 9,44 triệu!"] ["Hạng 68: Anh Chiêu (Yêu tộc) - Chiến lực: 9,74 triệu!"] ["Hạng 67: Di Lặc - Chiến lực: 9,8 triệu!"] ["Hạng 66: Địa Tạng - Chiến lực: 9,95 triệu!"] ["Hạng 65: Xi Vưu (Vu tộc) - Chiến lực: 11,55 triệu!"] ["Hạng 64: Hình Thiên (Vu tộc) - Chiến lực: 133,03 triệu!"] ["Hạng 63: Dao Trì - Chiến lực: 14,35 triệu!"] ["Hạng 62: Hạo Thiên - Chiến lực: 14,4 triệu!"] ["Hạng 61: Kim Sí Đại Bàng - Chiến lực: 15,1 triệu!"] ["Hạng 60: Cửu Phượng (Vu tộc) - Chiến lực: 16 triệu!"] ["Hạng 59: Ngũ Đức Kỳ Lân - Chiến lực: 33,69 triệu!"] ["Hạng 58: Ngao Vô Song (Long tộc) - Chiến lực: 34,87 triệu!"] ["Hạng 57: Ngao Quảng (Long tộc) - Chiến lực: 35,11 triệu!"] ["Hạng 56: Tây Vương Mẫu - Chiến lực: 36 triệu!"] ["Hạng 55: Nhiên Đăng đạo nhân - Chiến lực: 36,01 triệu!"] ["Hạng 54: Nhục Thu (Tổ vu) - Chiến lực: 61,1 triệu!"] ["Hạng 53: Ông Tư (Vu tộc) - Chiến lực: 62,15 triệu!"] ["Hạng 52: Xa Bỉ Thi (Vu tộc) - Chiến lực:

71,5 triệu!”] [“Hạng 51: Thương Hiệt Thị (Nhân tộc) - Chiến lực: 73,1 triệu!”] [“Hạng 50: Cường Lương (Vu tộc) - Chiến lực: 75,11 triệu!”] [“Hạng 49: Cú Mang (Vu tộc) - Chiến lực: 83,11 triệu!”] [“Hạng 48: Thiên Ngô (Vu tộc) - Chiến lực: 85,12 triệu!”] [“Hạng 47: Truy Y Thị (Nhân tộc) - Chiến lực: 93,2 triệu!”] [“Hạng 46: Thần Nông Thị (Nhân tộc) - Chiến lực: 95,1 triệu!”] [“Hạng 45: Chúc Cửu Âm (Vu tộc) - Chiến lực: 130 triệu!”] [“Hạng 44: Yểm Tư Thị (Nhân tộc) - Chiến lực: 135,55 triệu!”] [“Hạng 43: Hữu Sào Thị (Nhân tộc) - Chiến lực: 139,99 triệu!”] [“Hạng 42: Khổng Tuyên - Chiến lực: 153,15 triệu!”] [“Hạng 41: Phục Hy (Yêu tộc) - Chiến lực: 155,38 triệu!”] [“Hạng 40: Hiên Viên Thị (Nhân tộc) - Chiến lực: 158,32 triệu!”] [“Hạng 39: Trấn Nguyên Tử - Chiến lực: 161,32 triệu!”] [“Hạng 38: Côn Bằng (Yêu tộc) - Chiến lực: 168,32 triệu!”] [“Hạng 37: Toại Nhân Thị (Nhân tộc) - Chiến lực: 170,01 triệu!”] [“Hạng 36: Đế Giang (Vu tộc) - Chiến lực: 222,22 triệu!”] [“Hạng 35: Đế Tuấn (Yêu tộc) - Chiến lực: 223,15 triệu!”] [“Hạng 34: Minh Hà Lão Tổ - Chiến lực: 223,33 triệu!”] [“Hạng 33: Đông Hoàng Thái Nhất - Chiến lực: 231,25 triệu!”] [“Hạng 32: Thường Nga - Chiến lực: 246,22 triệu!”] [“Hạng 31: Cửu Thiên Huyền Nữ - Chiến lực: 251,12 triệu!”] [“Hạng 30: Huyền Minh (Vu tộc) - Chiến lực: 277,77 triệu!”] [“Hạng 29: Thông Tí Viên Hầu - Chiến lực: 282,15 triệu!”] [“Hạng 28: Lục Nhĩ Mi Hầu - Chiến lực: 283,15 triệu!”] [“Hạng 27: Linh Minh Thạch Hầu - Chiến lực: 284,15 triệu!”] [“Hạng 26: Xích Khào Mã Hầu - Chiến lực: 285,15 triệu!”] [“Hạng 25: Đông Hoa Đế Quân - Chiến lực: 332,28 triệu!”] [“Hạng 24: Chuẩn Đề Thánh nhân - Chiến lực: 513,25 triệu!”] [“Hạng 23: Godzilla - Chiến lực: 553,99 triệu!”] [“Hạng 22: Dương Mi Thánh nhân - Chiến lực: 589,99 triệu!”] [“Hạng 21: Bình Tâm nương nương - Chiến lực: 611,11 triệu!”] [“Hạng 20: Tiếp Dẫn Thánh nhân - Chiến lực: 643,88 triệu!”] [“Hạng 19: Nguyên Thủy Thiên Tôn - Chiến lực: 777,77 triệu!”] [“Hạng 18: Thánh thú Huyền

Vũ - Chiến lực: 788,88 triệu!"] ["Hạng 17: Thánh thú Chu Tước - Chiến lực: 789,32 triệu!"] ["Hạng 16: Thánh thú Bạch Hổ - Chiến lực: 792,15 triệu!"] ["Hạng 15: Thánh thú Thanh Long - Chiến lực: 799,99 triệu!"] ["Hạng 14: Nữ Oa Thánh nhân - Chiến lực: 803,25 triệu!"] ["Hạng 13: Thông Thiên Giáo chủ - Chiến lực: 888,88 triệu!"] Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, vị trí thứ mười hai: Tam Thất Thánh Nhân!

Chiến lực: 9 trăm 32 triệu 15 vạn!

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, vị trí thứ mười một: Ma Tộc La Hầu!

Chiến lực: 9 trăm 56 triệu 35 vạn!

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, vị trí thứ mười: Thú Hoàng Thần Nghịch!

Chiến lực: 9 trăm 73 triệu 12 vạn!

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, vị trí thứ chín: Thái Thượng Lão Tử!

Chiến lực: 9 trăm 99 triệu 90 vạn!

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, vị trí thứ tám: Thần Thú Thảo Nê Mã!

Chiến lực: 1 tỷ 9 triệu 82 vạn!

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, vị trí thứ bảy: Công Phu Hùng Miêu!

Chiến lực: 1 tỷ 13 triệu 82 vạn!

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, vị trí thứ sáu: Đại Đạo Chi Thư!

Chiến lực: 1 tỷ 23 triệu 25 vạn!

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, vị trí thứ năm: Thông Thiên Kiến Mộc!

Chiến lực: 2 tỷ 3 trăm 86 triệu 25 vạn!

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, vị trí thứ tư: Yêu Yêu Thánh Nhân!

Chiến lực: Khoảng 5 tỷ!

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, vị trí thứ ba: Thế Giới Thụ!

Chiến lực: Khoảng 7 tỷ 700 triệu!

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, vị trí thứ hai: Chí Tôn Đa Nhục!

Chiến lực: Khoảng 8 tỷ!

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang, vị trí thứ nhất: Hồng Quân Đạo Tổ!

Chiến lực: Khoảng 10 tỷ!!!

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Hoang cho đến hiện tại đã kết thúc.

Từ vị trí thứ một trăm đến vị trí thứ nhất đã hoàn toàn hiển hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Nhìn thấy danh sách này trên Hồng Mông Tử Kim Bảng, rất nhiều người đều lộ ra thần sắc đố kỵ.

Dù sao đây cũng là bảng xếp hạng chiến lực thế giới Hồng Hoang, nếu xét về hàm lượng vàng thì nó còn cao hơn tất cả các bảng xếp hạng trước đó rất nhiều.

Hàm lượng vàng vượt xa các bảng Linh Căn Bảng, Pháp Bảo

Bảng, Tử Kim Bảng, Tiên Tư Bảng, Nhục Thân Bảng, Thần Thông Bảng.

Cho dù ngươi biểu hiện nổi bật, ưu tú đến mấy trên các bảng xếp hạng trước, thì trước mặt Bảng Xếp Hạng Chiến Lực này, tất cả đều là vô dụng.

Chỉ có bảng này mới là thứ quan trọng nhất, chân chính và thiết thực nhất.

Trên đó ghi lại một trăm tồn tại có chiến lực mạnh nhất thế giới Hồng Hoang.

Cho dù chỉ xếp ở vị trí thứ một trăm, đó cũng là một chuyện đủ để kiêu ngạo rồi.

Phàm là những cường giả có tên trên bảng, không ai không phải siêu cấp cường giả.

Cấp bậc thấp nhất cũng là cường giả cấp độ Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc.

Nhiều người ghen tị nhìn chằm chằm vào danh sách, không khỏi tán thưởng.

Những người có thể lên bảng đều là những người mà tổ tiên tám đời đã tích đức.

Nhìn những cường giả trên bảng, tất cả mọi người đều lộ ra thần sắc vô cùng đố kỵ.

Dù sao thì chuyện như vậy thật sự quá đáng ghen tị.

Đúng lúc này, bỗng nhiên có một số người tinh ý đã phát hiện ra một số chuyện đặc biệt.

Bởi vì bảng xếp hạng này vừa mới kết thúc dường như đã phát sinh rất nhiều biến hóa.

Dưới con mắt của chúng sinh, Hồng Mông Tử Kim Bảng cư nhiên đã phát sinh đủ loại biến hóa.

Có người vị trí tăng lên, cũng có người vị trí hạ xuống.

Trông thật sự vô cùng quỷ dị.

"Mọi người mau nhìn, mọi người mau nhìn, Hậu Nghệ Vu tộc xếp thứ 72, đã lên thứ 71 rồi!" "Còn Phi Đản xếp thứ 71, lại tụt xuống một bậc thành thứ 72." "Quả nhiên là vậy, điều này có nghĩa là chiến lực của hai người bọn họ đã phát sinh sự khác biệt." "Chiến lực của Hậu Nghệ trong thời gian ngắn đã tăng lên rất nhiều." "Chiến lực của Hậu Nghệ ban đầu là 9 triệu 30 vạn, còn chiến lực của Phi Đản là 9 triệu 31 vạn." "Chiến lực giữa hai người chỉ chênh lệch vỏn vẹn 1 vạn, không ngờ Hậu Nghệ lại có thể tăng chiến lực của mình trong thời gian ngắn như vậy, chiến lực của y đã đạt đến 9 triệu 35 vạn." "Không hổ là Hậu Nghệ, trong thời gian ngắn đã tăng chiến lực của mình thêm 5 vạn, đã vượt qua Phi Đản trong bảng xếp hạng." "Thật khiến người ta ghen tị, người ta không những có thể lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, mà còn có thể tùy tiện tăng thực lực của mình, thật sự đáng ghen tị." "Các ngươi mau nhìn, Kim Sí Đại Bàng xếp thứ 61 tuy không thể vượt hạng, nhưng chiến lực của y lại tăng lên đáng kể!" Theo tiếng nói của người này, rất nhiều người đều ngẩng đầu nhìn lại.

Mới phát hiện chiến lực của Kim Sí Đại Bàng ban đầu là 15 triệu 10 vạn.

Nay chiến lực lại đã đạt đến 15 triệu 88 vạn.

Nhìn thấy sự thay đổi như vậy, sắc mặt mọi người đều lập tức thay đổi lớn.

Điều này có nghĩa là Kim Sí Đại Bàng trong thời gian ngắn đã tăng chiến lực thêm 78 vạn.

Gần 80 vạn chiến lực!

Mới được bao lâu chứ?

Từ khi Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố đến nay, cũng chỉ mới qua nửa ngày.

Chiến lực của Kim Sí Đại Bàng đã tăng nhiều đến vậy.

Chuyện này thật sự đáng sợ.

Chẳng lẽ Kim Sí Đại Bàng trong thời gian ngắn như vậy đã có được truyền thừa thần kỳ gì đó sao?

Rất nhiều người không khỏi thầm đoán.

Chẳng lẽ Kim Sí Đại Bàng trong thời gian ngắn như vậy đã có được kỳ ngộ phi phàm gì đó sao?

Chỉ sợ là thật như vậy.

Nếu không không thể trong thời gian ngắn như vậy mà có được chiến lực mạnh như vậy.

"Các ngươi mau nhìn, chiến lực của Vô Song xếp thứ 58 và Ngao Quảng xếp thứ 57 đều đã tăng lên đáng kể sao?" Nghe vậy, mọi người vội vàng nhìn về phía bảng xếp hạng của Vô Song và Ngao Quảng.

Quả nhiên phát hiện chiến lực của hai vị này đã tăng lên đáng kể.

Tuy hai người này vẫn xếp ở vị trí 58 và 57.

Từ thứ hạng không hề có chút thay đổi nào.

Nhưng chiến lực của hai người bọn họ đều đã tăng lên rất nhiều.

Chiến lực của Vô Song ban đầu là 34 triệu 87 vạn.

Nay đã trở thành 35 triệu 05 vạn.

Trong thời gian ngắn như vậy, chiến lực của Vô Song đã tăng lên gần 20 vạn. 20 vạn chiến lực nói tăng là tăng, lại còn là tăng trong thời

gian ngắn như vậy.

Chương 779

Thật sự khiến người ta có chút khó mà tưởng tượng được.

Mà Long Vương Ngao Quảng xếp thứ 57 cũng tương tự như vậy.

Bởi vì chiến lực của y cũng tăng lên rất nhiều.

Biên độ tăng chiến lực của y thậm chí còn cao hơn Vô Song.

Ban đầu chiến lực của y là 35 triệu 11 vạn.

Nay chiến lực của y đã đạt đến 35 triệu 51 vạn.

Điều này đại biểu cho cái gì?

Điều này đại biểu cho trong một buổi sáng, chiến lực của Long Vương Ngao Quảng đã tăng lên 40 vạn.

Điều này thật sự có chút khó tin.

Trong thời gian ngắn như vậy đã đạt đến 40 vạn?

Điều này cũng quá đáng sợ rồi.

Vừa nghĩ đến đã khiến người ta có chút khó chịu.

Quả nhiên người với người so sánh là khiến người ta tức chết.

Mới được bao lâu chứ?

Chỉ trong chốc lát, chiến lực của người ta đã tăng lên 20 vạn, 40 vạn.

Thật sự khiến người ta có chút không thể tưởng tượng được.

Rất nhiều người không khỏi ghen tị đến phát đen mặt.

Đúng như câu nói ghen tị, đố kỵ, hận.

Mức độ ghen tị vượt quá giá trị thì biến thành hận ý.

Rất nhiều người đối với hai con Chân Long này đã sản sinh hận ý.

Bất quá chúng sinh Hồng Hoang dường như cũng có thể hiểu được.

Bởi vì Vô Song lẫn Ngao Quảng, đều đã trở thành Chân Long.

Điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Rất hiển nhiên, không nói cũng hiểu.

Hai con Chân Long này vừa mới trở thành Chân Long không lâu.

Tức là, nội tình chân chính của hai con rồng này còn chưa thật sự triển khai.

Sở dĩ trong thời gian ngắn như vậy, chiến lực tăng nhanh như thế.

Rất hiển nhiên là huyết mạch Chân Long của bọn họ đã dần dần bắt đầu phát huy tác dụng.

Thậm chí có thể nói bọn họ trong tương lai sẽ không ngừng mạnh lên.

Cho đến khi huyết mạch của bọn họ đạt đến trình độ bão hòa thì thôi.

Tức là trong một khoảng thời gian tới, hai con rồng này không cần làm gì cả.

Chiến lực cũng có thể tăng lên gấp bội.

Hiện tại chiến lực của hai con rồng này đều là hơn 3000 vạn.

Sẽ không bao lâu nữa.

Chiến lực của hai con rồng này đạt đến 4000-5000 vạn cũng là chuyện dễ như trở bàn tay.

Thậm chí không cần tu luyện, chiến lực của hai người bọn họ cũng có thể đạt đến 4000-5000 vạn.

Đây là lợi ích mà huyết mạch Chân Long ban cho bọn họ.

Nghĩ thông suốt những điều này xong, chúng sinh Hồng Hoang thật sự ghen tị đến mức chết lặng.

Thật đúng là người với người so sánh là khiến người ta tức chết.

Bọn họ đản sinh vô số năm, vẫn luôn nỗ lực tu luyện vô số năm.

Thế nhưng lại thủy chung không thể có được tiến bộ lớn đến mấy.

Mà người ta cái gì cũng không cần làm, chỉ vì nguyên nhân huyết mạch, liền có thể khiến chiến lực của bọn họ tăng lên gấp bội.

Thật sự khiến người ta vô cùng ghen tị.

Có lẽ trong tương lai không bao lâu.

Chiến lực của hai con rồng này sẽ vượt qua Tây Vương Mẫu và Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Dù sao chiến lực của hai người bọn họ đều là hơn 3500 vạn.

Mà chiến lực của Nhiên Đăng Đạo Nhân và Tây Vương Mẫu lại là hơn 3600 vạn.

Sự chênh lệch này không lớn.

Khi mọi người nhớ đến Tây Vương Mẫu xong.

Lập tức liền nhìn về phía Tây Vương Mẫu.

Dù sao Tây Vương Mẫu xếp hạng ở vị trí thứ 56.

Ngay trước hai con rồng.

Cái nhìn này, lập tức khiến chúng sinh Hồng Hoang đại kinh thất sắc.

"Chiến lực của Tây Vương Mẫu và Nhiên Đăng Đạo Nhân cũng đã phát sinh biến hóa sao?" "Các ngươi mau nhìn xem." Rất nhiều

người không khỏi đi lén lút quan sát.

Xếp hạng 58, 57 là hai con Cự Long của Long tộc.

Xếp hạng 56 là Tây Vương Mẫu, chiến lực 36 triệu.

Xếp hạng 55 là Nhiên Đăng Đạo Nhân, chiến lực 36 triệu 1 vạn.

Xếp hạng 54 là Tổ Vu Nhục Thu, chiến lực 61 triệu 10 vạn.

Thế nhưng lúc này Tây Vương Mẫu lại đã trở thành vị trí 55, mà Nhiên Đăng Đạo Nhân lại trở thành 56.

Điều càng tệ hơn là, chiến lực của Tây Vương Mẫu đã tăng lên đáng kể.

Tây Vương Mẫu ban đầu chiến lực chỉ có 36 triệu.

Nhưng Tây Vương Mẫu hiện tại thì sao?

Không những xếp hạng vượt qua Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Mà chiến lực còn bỏ xa Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Bởi vì lúc này chiến lực của Tây Vương Mẫu đã đạt đến hơn 52 triệu.

Chiến lực như vậy đã rất gần với Tổ Vu Nhục Thu xếp hạng 54.

Ban đầu chiến lực của nàng chỉ có 36 triệu.

Nay chiến lực lại đã đạt đến 52 triệu.

Điều này tương đương với việc chiến lực đã tăng lên 16 triệu.

Điều này thật sự quá đáng sợ rồi sao?

Ai có thể tưởng tượng được Tây Vương Mẫu, Tây Vương Mẫu cư nhiên trong nháy mắt đã có được sự thăng cấp lớn đến vậy?

Hơn nữa tốc độ thăng cấp này cũng quá đáng sợ rồi sao?

Chỉ trong một buổi sáng.

Chiến lực của Tây Vương Mẫu đã từ 36 triệu tăng lên 52 triệu.

Rốt cuộc là nguyên nhân gì?

Tất cả mọi người lúc này đều xôn xao.

Không chỉ là các sinh linh bình thường.

Cho dù là lãnh tụ ba tộc Nhân tộc, Yêu tộc và Vu tộc, lúc này cũng có chút mắt trợn tròn mồm há hốc.

Bởi vì ngay cả bọn họ cũng không thể tưởng tượng được, tại sao Tây Vương Mẫu lại có sự tăng vọt lớn đến như vậy.

Đúng lúc tất cả mọi người đều đang ngây người.

Cuối cùng cũng có người phản ứng lại.

Chương 780

"Vị trí thứ 56 của Tây Vương Mẫu vốn dĩ là không bình thường, chiến lực 36 triệu của nàng, cũng rất không bình thường." "Theo lý mà nói chiến lực của Tây Vương Mẫu không nên yếu như vậy." "Sở dĩ xuất hiện cục diện này, bị Nhiên Đăng Đạo Nhân áp chế, cũng là do trạng thái của Tây Vương Mẫu không ổn." "Âm Thực Vương đã vì nàng mà ra đi, Đông Vương Công cũng đã hóa thân thành Đông Hoa Đế Quân, không còn bất kỳ ràng buộc nào với Tây Vương Mẫu, dưới những đòn đả kích liên tiếp này, mới khiến trạng thái của Tây Vương Mẫu lúc lên lúc xuống thất thường." "Mới khiến chiến lực và cảnh giới của Tây Vương Mẫu trượt dốc cực nhanh." "Có lẽ chính là trong khoảng thời gian này, đã xếp Tây Vương Mẫu ở vị trí thứ 56, chiến lực của Tây Vương Mẫu cũng cố định ở 36 triệu." "Nay Tây Vương Mẫu đã hồi phục lại, chiến lực hiển nhiên lại đã hồi phục đến trạng thái ban đầu, hoặc có thể nói chiến lực chân chính của Tây Vương Mẫu vốn dĩ là hơn 52 triệu, thậm chí còn có thể cao hơn." "Hiện tại chỉ là đang dần dần hồi phục trạng thái mà thôi, 36 triệu 1 vạn của Nhiên Đăng Đạo Nhân vốn dĩ đã không đủ để nhìn." Người này một hơi nói nhiều lời như vậy.

Nghe những lời này, chúng sinh Hồng Hoang cũng xôn xao một trận.

Người này nói dường như thật sự rất có lý.

Tây Vương Mẫu dù sao cũng là người đứng đầu nữ tiên thiên hạ.

Trừ đi một số ít, những cường giả nữ tính không thể sao chép ra.

Chiến lực của Tây Vương Mẫu gần như có thể nói là khuôn mẫu nữ tiên đỉnh cao của Hồng Hoang.

Không thể nào bị người như Nhiên Đăng Đạo Nhân áp chế.

Sự thật chứng minh cũng xác thực là vậy.

Bản thân chiến lực của Tây Vương Mẫu đã tương đối khủng bố.

Thời kỳ viễn cổ, hai vị lãnh tụ nữ Nhân tộc còn chưa đản sinh.

Mấy vị Thánh Nhân nữ của Thiên Cơ Lâu cũng chưa xuất hiện.

Các nữ tiên có thực lực xếp trên Tây Vương Mẫu, kỳ thực cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Có lẽ cũng chỉ có hai vị Tổ Vu nữ tính của Vu tộc, cùng với Nữ Oa Nương Nương.

Ngay cả hai vị Tổ Vu nữ tính của Vu tộc, Hậu Thổ và Huyền Minh, trước khi có được kỳ ngộ đặc biệt, cũng chưa chắc đã có thể ổn định thắng Tây Vương Mẫu.

Tức là ban đầu thế giới Hồng Hoang có thể ổn định áp chế Tây Vương Mẫu chỉ có Nữ Oa Nương Nương.

Ngay cả Hậu Thổ và Huyền Minh của Vu tộc chưa có được kỳ ngộ, trên phương diện chiến lực cũng chưa chắc đã có thể ổn định thắng Tây Vương Mẫu.

Nay Tây Vương Mẫu cũng chỉ là đang dần dần hồi phục trạng thái của mình mà thôi.

Chiến lực đã hồi phục đến hơn 50 triệu.

Chiến lực như vậy đã khá gần với chiến lực của các Tổ Vu.

Tây Vương Mẫu, không hổ là người đứng đầu nữ tiên thiên hạ.

Tuy hiện nay đã có chút danh không xứng với thực.

Nhưng trước đây, danh xưng Tây Vương Mẫu này tuyệt đối là danh xứng với thực.

Nghĩ thông suốt những điều này xong, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại một trận kinh thán.

Dù sao chiến lực của Tây Vương Mẫu tăng lên thật sự quá nhanh chóng.

Trực tiếp khiến rất nhiều Đại Năng Hồng Hoang kinh ngạc.

Cho đến nay vẫn còn một cảm giác không chân thực.

Rất nhiều người lại đang quan sát sự biến hóa của Bảng Xếp Hạng Chiến Lực Hồng Mông.

"Các ngươi mau nhìn, cường giả xếp hạng 50 và cường giả xếp hạng 51 cũng đã phát sinh biến hóa." Sau lời nhắc nhở của vị cường giả này.

Rất nhiều người đều ngẩng đầu nhìn qua.

Quả nhiên phát hiện ra biến hóa.

Cường giả xếp hạng 51 ban đầu là lãnh tụ Nhân tộc Thương Hiệt Thị.

Cường giả xếp hạng 50 thì là Tổ Vu Lôi Chi Cường Lương.

Vị lãnh tụ Nhân tộc này kỳ thực tương đối xa lạ.

Thậm chí có thể nói là vị lãnh tụ đột nhiên xuất hiện.

Chúng sinh Hồng Hoang đối với người này ban đầu cũng không quen thuộc lắm.

Bởi vì các lãnh tụ Nhân tộc trước đây đều có danh tiếng khá lớn.

Bất luận là Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Hiên Viên Thị...

đều là những người có danh tiếng lớn.

Mà cái gọi là Thương Hiệt Thị này.

Bản thân là một tồn tại cực kỳ xa lạ.

Là lãnh tụ Nhân tộc đột nhiên xuất hiện.

Nghe nói người này đã tạo ra văn tự cho Nhân tộc.

Khiến Nhân tộc từ đó có truyền thừa.

Từ đó có nội hàm văn hóa và tích lũy của Nhân tộc.

Có được đại lượng công đức.

Cũng có được truyền thừa mà Tam Thất Thánh Nhân ban cho.

Bởi vậy chiến lực trở nên tương đối hung hãn.

Trực tiếp xếp ở vị trí 51 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Nay xem ra, nội tình của vị lãnh tụ Nhân tộc này cũng tương đối hung hãn.

Chỉ trong một buổi sáng ngắn ngủi này, chiến lực của y đã tăng lên tương đối nhanh chóng.

Ban đầu chiến lực của y là 73 triệu 15 vạn.

Nay chiến lực của y đã đạt đến 76 triệu.

Đây là khái niệm gì?

Trong một buổi sáng ngắn ngủi, chiến lực của y đã tăng lên gần 3 triệu.

Tốc độ tăng trưởng như vậy cũng quá đáng sợ rồi sao?

Tức là trừ đi Tây Vương Mẫu có trạng thái bất ổn ra.

Biên độ tăng lớn nhất chính là Thương Hiệt Thị.

Cư nhiên trong một buổi sáng ngắn ngủi chiến lực của y đã tăng lên hơn 3 triệu.

Điều này cũng quá đáng sợ rồi sao?

Tuyệt đối là tồn tại siêu việt tưởng tượng.

Rất nhiều người đều xôn xao.

Bất kỳ ai cũng không thể ngờ lại xuất hiện tình huống như vậy.

Người này rốt cuộc là làm sao vậy?

Chiến lực tăng lên nhanh chóng như thế?

Rất nhiều người đều nghi hoặc không hiểu.

Biên độ chiến lực như vậy.

Đã khiến y từ vị trí 51, trở thành vị trí 50.

Vượt qua Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương xếp hạng 50.

Nếu vậy, các lãnh tụ Nhân tộc, thật sự không tầm thường.

Ngay cả lãnh tụ yếu nhất, cũng xếp ở vị trí 50 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Xếp hạng như vậy tương đối không tầm thường.

Bởi vì chiến lực của các lãnh tụ Nhân tộc này gần như có thể nói là tương đối cân bằng.

Số người Nhân tộc lên bảng tuy hơi ít, chỉ có bảy vị lãnh tụ Nhân tộc.

Nhưng trên thực tế bảy vị lãnh tụ Nhân tộc, xếp hạng đều tương đối cao.

Ngay cả Thương Hiệt yếu nhất, cũng xếp ở vị trí 50.

Nếu đối đầu với hai tộc Vu Yêu.

Về cơ bản có thể chiến thắng đa số các cường giả lên bảng của hai tộc Vu Yêu rồi.

So sánh như vậy, số người Nhân tộc lên bảng tuy ít, nhưng lại không hề chịu thiệt thòi so với hai tộc kia.

Chúng sinh Hồng Hoang tiếp tục nhìn chằm chằm vào Bảng Thực Lực Hồng Mông Tử Kim Bảng.

Tìm kiếm sự thay đổi trên bảng.

Rất nhanh bọn họ liền định ánh mắt vào người xếp hạng 47.

Chương 781

Cường giả xếp hạng 41, là một lãnh tụ khác của Nhân tộc, tên là Truy Y Thị.

Đây là một vị lãnh tụ nữ Nhân tộc, ban đầu cũng là một tồn tại có tiếng tăm lừng lẫy trong thế giới Hồng Hoang.

Là một trong ba nghìn Nhân tộc Tiên Thiên.

Vị nữ tính này đã phát minh ra quần áo cho Nhân tộc, khiến Nhân tộc có tâm hổ thẹn.

Khiến Nhân tộc có che chắn, từ đó có thể giúp Nhân tộc tránh lạnh tránh gió.

Trên người cũng có đại khí vận.

Xếp hạng 47, chiến lực của nàng là 932 triệu 10 vạn.

Không ngờ chỉ trong một buổi trưa ngắn ngủi.

Chiến lực của nàng đã tăng lên hơn 1 triệu.

Nay đã trở thành chiến lực 94 triệu 20 vạn.

Chiến lực của nàng tuy không có biên độ tăng lớn như Thương Hiệt Thị.

Nhưng trong thời gian ngắn ngủi tăng lên hơn 1 triệu chiến lực thật sự có chút đáng sợ rồi.

Một buổi sáng đã tăng lên 1 triệu chiến lực.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, chiến lực của nàng chẳng phải sẽ trở nên càng hung hãn sao?

Thậm chí có thể đạt đến ngưỡng 100 triệu.

Dù sao hiện tại chiến lực đã đạt đến hơn 94 triệu.

Các lãnh tụ Nhân tộc đều biến thái như vậy sao?

Rất nhanh ánh mắt của nhiều Đại Năng lại định vào một lãnh tụ khác của Nhân tộc.

Vị lãnh tụ này tên là Thần Nông Thị.

Xếp hạng 46 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Ban đầu chiến lực là 95 triệu 17 vạn.

Nay chiến lực đã đạt đến 96 triệu.

Tức là chỉ còn kém khoảng 4 triệu chiến lực nữa là đạt đến ngưỡng 100 triệu.

Nếu vẫn có thể tiếp tục tăng lên với biên độ này, chỉ sợ không đến mấy ngày chiến lực của y đã có thể vượt qua ngưỡng 100 triệu rồi.

Càng nghĩ càng khiến người ta có chút sợ hãi.

Các gia hỏa Nhân tộc này rốt cuộc là làm sao vậy?

Tại sao chiến lực tăng lên nhanh chóng như thế?

Thương Hiệt Thị có thực lực yếu nhất, tăng lên hơn 3 triệu.

Hai vị lãnh tụ có thực lực trung bình thì chiến lực tăng lên hơn 1 triệu.

Vậy các lãnh tụ Nhân tộc khác thì sao?

Mọi người tiếp tục tìm trên bảng nhìn lên.

Ở vị trí 44 trên bảng, mọi người phát hiện ra một lãnh tụ khác của Nhân tộc.

Vị lãnh tụ này cũng là một nữ tính, tên là Yểm Tư Thị.

Nàng xếp ở vị trí 44, chiến lực ban đầu là 135 triệu 55 vạn.

Nhưng nay chiến lực đã đạt đến 136 triệu.

Tức là chiến lực của nàng đã tăng lên 40-50 vạn.

Chỉ trong một buổi sáng ngắn ngủi, chiến lực của nàng cư nhiên đã tăng lên 40-50 vạn.

Điều này thật sự có chút biến thái rồi sao?

Tuy biên độ tăng của nàng không lớn đến thế, nhưng thứ hạng của nàng cao hơn, bản thân chiến lực của nàng cũng mạnh hơn.

Ngay cả như vậy, nàng vẫn có 50 vạn chiến lực tăng vọt.

Vừa nghĩ đến đã cảm thấy có chút đáng sợ.

Mà Hữu Sào Thị xếp hạng 43 cũng tương tự như vậy.

Hữu Sào Thị xếp hạng 43, chiến lực ban đầu là 139 triệu 99 vạn.

Nhưng nay chiến lực đã đạt đến 140 triệu 40 vạn.

Tức là trong một buổi sáng, chiến lực của y đã đạt đến hơn 140 triệu.

Biên độ tăng của y, cũng là biên độ hơn 40-50 vạn.

Vừa nghĩ đến đã khiến người ta có chút kinh hãi.

Mà Khổng Tuyên xếp hạng 42 và Phục Hy xếp hạng 41 không có gì thay đổi.

Bất luận là thứ hạng hay chiến lực của bọn họ đều không có chút biến hóa nào.

Mà chiến lực của Chiến Thần Nhân tộc Hiên Viên xếp hạng 40 cũng đã phát sinh biến hóa.

Chiến lực của y ban đầu là 158 triệu 32 vạn.

Nay đã tăng lên 158 triệu 60 vạn.

Biên độ tăng cũng là hơn 40 vạn.

Các lãnh tụ Nhân tộc đều là biến thái sao?

Chúng sinh Hồng Hoang lại tiếp tục nhìn về phía trước.

Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng Lão Tổ và những người khác cũng không có chút biến hóa nào.

Mà lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị xếp hạng 37, cũng đã có biến hóa.

Chiến lực ban đầu của y là 170 triệu 15 vạn.

Nay chiến lực đã đạt đến 170 triệu 50 vạn.

Chiến lực của y cũng tương tự tăng lên với biên độ gần 40 vạn.

Nhìn đến đây chúng sinh Hồng Hoang không khỏi thầm tặc lưỡi.

Các lãnh tụ Nhân tộc này quả nhiên có chút biến thái.

Bởi vì bảy vị lãnh tụ lên bảng này, đều đang tăng lên với tốc độ biến thái.

Thương Hiệt Thị yếu nhất, trực tiếp tăng lên với biên độ hơn 3 triệu.

Truy Y Thị, Thần Nông Thị có thứ hạng trung bình, chiến lực tăng lên khoảng hơn 1 triệu.

Yểm Tư Thị, Hữu Sào Thị có thứ hạng trung thượng, chiến lực tăng lên khoảng 50 vạn.

Hiên Viên và Toại Nhân Thị có chiến lực mạnh nhất, thì cũng tăng lên với biên độ 30-40 vạn.

Mới qua một buổi sáng, biên độ chiến lực của các lãnh tụ Nhân tộc cư nhiên hung hãn đến thế.

Thật sự khiến người ta không thể tưởng tượng được.

Mà biên độ chiến lực của những người khác thì rất nhỏ.

Biên độ 1-2 vạn chiến lực gần như có thể nói là bỏ qua.

Cũng không còn sự hoán đổi thứ hạng thật sự ý nghĩa nào nữa.

Nhìn đến đây chúng sinh Hồng Hoang không khỏi kinh hô một trận.

Bởi vì hiện tượng này đã rất rõ ràng.

Sở dĩ có người có biên độ lớn như vậy, có người lại không lớn đến mấy.

Chủ yếu là có liên quan đến Nhân tộc.

Vu tộc thì chỉ có Hậu Nghệ có biên độ vài vạn.

Sau đó chính là hai con Cự Long.

Biên độ của hai con Cự Long này, nói trắng ra cũng là vì nguyên nhân huyết mạch của bọn họ.

Mà huyết mạch của bọn họ lại là do Nhân tộc ban cho.

Tự nhiên là có liên quan đến Nhân tộc.

Chương 782

Tiếp theo biên độ là Tây Vương Mẫu.

Kỳ thực biên độ của Tây Vương Mẫu này không tính.

Khiến Tây Vương Mẫu xuất hiện tình huống này chỉ là do trạng thái của Tây Vương Mẫu không tốt mà thôi.

Nay trạng thái của Tây Vương Mẫu dần dần hồi phục.

Chiến lực của nàng cũng dần dần hồi phục đến trạng thái bình thường.

Đảo không tính là biên độ thật sự.

Vậy thì tiếp theo kỳ thực chính là những lời của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc.

Nghĩ như vậy kỳ thực đều có liên quan đến Nhân tộc.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc có thời gian nhận truyền thừa không lâu, nội hàm huyết mạch hoặc nội tình của bọn họ còn chưa thật sự phát huy ra toàn bộ.

Tự nhiên vẫn đang tăng lên với tốc độ cực nhanh.

Tình huống của Long tộc cũng tương tự như vậy.

Bọn họ vừa mới trở thành Chân Long.

Nội hàm huyết mạch cũng còn chưa thật sự phát huy ra.

Chờ đến khi nội hàm của Nhân tộc và nội hàm của Long tộc thật sự phát huy gần hết thì đó cũng là lúc chiến lực của bọn họ gần như ổn định lại.

Thứ hạng của bọn họ rốt cuộc sẽ như thế nào còn phải chờ đến

lúc đó mới biết.

Tuy hiện tại thứ hạng của bọn họ đã tương đối cao rồi, nhưng trên thực tế đây cũng không phải thành tích cuối cùng của bọn họ.

Thành tích cuối cùng của bọn họ rốt cuộc sẽ đạt đến mức độ nào không ai biết.

Nghĩ thông suốt những điều này xong chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên là một trận kinh thán.

Và lúc này trong Thánh địa Nhân tộc.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc vẫn đang cùng Kỳ Lân Vương tổ chức yến hội thịnh đại.

Nhìn thấy chiến lực của các lãnh tụ Nhân tộc tăng lên.

Kỳ Lân Vương không khỏi tán thưởng: "Mấy vị huynh đài, chiến lực của các ngươi cư nhiên tăng lên nhanh như vậy?

Thật sự khiến người ta ghen tị a." Trong ngữ khí của Ngũ Đức Kỳ Lân hiển nhiên là sự ghen tị không thể nói hết.

Y tuy là Kỳ Lân Vương, nhưng trên thực tế y không phải loại kỳ lân chiến đấu thật sự.

Đối với chiến đấu, Ngũ Đức Kỳ Lân không giỏi lắm.

Bởi vậy, y tuy là Chân Kỳ Lân đã tồn tại từ thời viễn cổ.

Nhưng chiến lực của y cũng chỉ xếp ở vị trí 59.

So với hai con Chân Long vừa mới trở thành Chân Long kia còn hơi kém hơn.

Chiến lực của y là 33 triệu 69 vạn.

Nói trắng ra chiến lực của y đã đạt đến một bình cảnh.

Muốn đột phá bình cảnh này hiển nhiên là rất khó khăn.

Vô số năm trước chiến lực của y đã ở trong tình huống như vậy, nay đã qua vô số năm, chiến lực của y vẫn giữ ở trong tình huống như vậy, thật sự khiến y có chút chán nản.

Nghe lời nói của Kỳ Lân Vương.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi nhìn nhau, sau đó liền mỉm cười.

Kỳ thực điều này đối với các lãnh tụ Nhân tộc mà nói không phải là chuyện gì kỳ lạ.

Khoảng thời gian này bọn họ vẫn luôn tổ chức yến hội cũng không cố ý tu luyện.

Nhưng chiến lực vẫn đang tăng lên với biên độ lớn.

Chỉ vì hai nguyên nhân.

Một trong số đó là nguyên nhân nội hàm của bọn họ.

Chính như chúng sinh Hồng Hoang đã nói, thời gian bọn họ có được truyền thừa không dài.

Nội hàm chân chính của bọn họ vẫn đang phát ra dư nhiệt.

Một mặt khác, chính là bọn họ trong lúc yến hội đã ăn rất nhiều linh quả.

Những linh quả này là do các Thánh Nhân Thiên Cơ Lâu để lại cho bọn họ.

Trong đó bao gồm Thần Thánh Bình An Quả xếp hạng 99 trên Linh Căn Bảng.

Thủy Tinh Bồ Đào xếp hạng 98 trên Linh Căn Bảng.

Tương Tư Lê xếp hạng 97 trên Linh Căn Bảng.

Mật tiễn ha mật qua, phỉ thúy tây qua, bạch ngọc lệ chi... trên Linh

Căn Bảng, gần như có thể nói là đủ cả.

Bởi vì lúc đó các Thánh Nhân Thiên Cơ Lâu đã để lại rất nhiều cho Nhân tộc.

Một phần được các lãnh tụ Nhân tộc trữ tồn lại để cung cấp cho Nhân tộc khác sử dụng.

Một phần thì được các lãnh tụ Nhân tộc cất giữ để sử dụng khi yến hội tiếp đãi khách quý.

Nay Kỳ Lân Vương đang ở Nhân tộc, Nhân tộc tự nhiên sẽ không keo kiệt.

Lấy ra nhiều thứ tốt như vậy để tổ chức yến hội.

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc nhân cơ hội này tự nhiên cũng đã ăn rất nhiều.

Sau vài lần gia trì, chiến lực của các lãnh tụ Nhân tộc tự nhiên tăng lên rất nhanh.

Đúng lúc các lãnh tụ Nhân tộc đang bận rộn chuốc rượu.

"Báo!" Bỗng nhiên ánh sáng lóe lên, một vị chiến sĩ Nhân tộc có tu vi tương đối nổi bật đã xuất hiện trong Thánh điện Nhân tộc.

"Báo, có một cường giả đã đến Thánh địa Nhân tộc Thủ Dương Sơn." "Tự xưng mình là Kim Sí Đại Bàng, yêu cầu gặp các lãnh tụ Nhân tộc." Nghe lời này, các lãnh tụ Nhân tộc trên đại điện đều lập tức biến sắc.

"Kim Sí Đại Bàng?" Rất nhiều người trong khoảnh khắc này không khỏi nhìn nhau.

Chẳng lẽ thật sự là Kim Sí Đại Bàng xếp hạng 61 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực kia sao?

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi nhìn nhau.

Nhân tộc và Kim Sí Đại Bàng không có chút liên hệ nào.

Trước đây cũng chưa từng quen biết người này, người này vì sao lại đến Nhân tộc chứ?

Người này đến Nhân tộc rốt cuộc là vì chuyện gì?

Mấy vị lãnh tụ Nhân tộc không khỏi nhìn nhau.

Đều nhìn thấy sự không hiểu trong mắt đối phương.

Sau một lúc lâu, vẫn là Toại Nhân Thị mở miệng nói: "Kỳ Lân Vương, thật sự ngại quá, người hãy chờ một lát ở đây, chúng ta ra ngoài nghênh tiếp Kim Sí Đại Bàng." "Dù sao khách quý phương xa đến!" Nói rồi mấy vị lãnh tụ Nhân tộc liền lần lượt đứng dậy.

Kim Sí Đại Bàng không phải tầm thường.

Không những xếp hạng 61 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, thuộc về một siêu cấp cường giả.

Mà còn vì huyết mạch của người này cũng phi phàm.

Khi Nguyên Phượng vẫn lạc, đã đản hạ hai huyết mạch.

Một trong số đó chính là Khổng Tuyên, con Khổng Tước đầu tiên giữa trời đất.

Vị còn lại chính là Kim Sí Đại Bàng trước mắt này.

Kim Sí Đại Bàng có thể nói là thân huynh đệ ruột thịt của Khổng Tuyên.

Nay đến Nhân tộc, tự nhiên là phi phàm.

Bất luận là từ phương diện nào, Nhân tộc cũng đều phải nghênh tiếp chu đáo.

Nghe lời này, Kỳ Lân Vương thì ha ha cười: "Chư vị huynh đài nói gì vậy?" "Ta cũng sẽ cùng các ngươi đi nghênh tiếp Kim Sí Đại

Bàng vậy.” “Vừa hay cũng được kiến thức vị Đại Năng nổi danh Hồng Hoang này.” Nói rồi liền cùng đứng dậy.

Các lãnh tụ Nhân tộc tự nhiên cũng rất vui lòng.

Sau đó bảy tám người liền đi ra khỏi Thánh điện Nhân tộc.

Nhìn ra xa.

Quả nhiên trên chân trời có một đám mây lành.

Chương 783

Trên đám mây lành chính là một nam tử đang chắp tay đứng.

Chỉ thấy nam tử này thân hình cao lớn, đứng trên mây hiển lộ khí vũ hiên ngang.

Tuy nhiên mái tóc của y lại có chút kỳ lạ.

Chỉ thấy nam tử này một thân tóc dài màu vàng phiêu trên lưng, dưới ánh nắng chiếu rọi cư nhiên lấp lánh tỏa sáng.

Điều càng quỷ dị hơn là lông mày của nam tử này cư nhiên cũng là màu vàng.

Cảnh tượng như vậy không khỏi khiến mọi người tán thưởng.

Không hổ là Kim Sí Đại Bàng.

Tất cả lông tóc trên người cư nhiên toàn bộ đều là màu vàng, thật sự khiến người ta không ngờ.

Nam tử này ban đầu có thể nói là cực kỳ anh tuấn.

Nhưng lại có một cái mũi ưng, như vậy lại phá hỏng cục diện khuôn mặt anh tuấn của nam nhân này.

Trông ít nhiều có chút âm trầm.

Nam tử tóc vàng chính là Kim Sí Đại Bàng.

Nhìn thấy bảy tám vị cường giả đi ra từ Thánh điện Nhân tộc.

Kim Sí Đại Bàng vội vàng hạ đám mây lành xuống.

Sau đó đến trước mặt mấy người, chắp tay hành lễ: "Kim Sí Đại Bàng bái kiến mấy vị lãnh tụ Nhân tộc." Thái độ tương đối cung kính, ngữ khí cũng thành khẩn.

Các lãnh tụ Nhân tộc tự nhiên vội vàng đáp lễ: "Đạo hữu gặp lễ rồi." Mấy người chào hỏi xong.

Ngay sau đó mấy vị lãnh tụ liền mời Kim Sí Đại Bàng ngồi xuống.

Kim Sí Đại Bàng vạn dặm xa xôi đến Thánh địa Nhân tộc, tự nhiên cũng sẽ không khách khí.

Dưới sự sắp xếp của mọi người, Kim Sí Đại Bàng liền ngồi xuống bên cạnh Kỳ Lân Vương.

Toại Nhân Thị sau đó liền giới thiệu một phen.

Khi Kim Sí Đại Bàng nghe thấy Ngũ Đức Kỳ Lân cũng ở đây, lập tức liền giật mình.

Vội vàng hành lễ với Kỳ Lân.

Ngũ Đức Kỳ Lân chính là Chân Kỳ Lân duy nhất hiện hữu trên thế giới này.

Gần như có thể nói là một tồn tại tương đối tôn quý.

Bất luận là từ phương diện huyết mạch hay từ phương diện thực lực, Ngũ Đức Kỳ Lân đều mạnh hơn y rất nhiều.

Kim Sí Đại Bàng tự nhiên tương đối khách khí.

Ngũ Đức Kỳ Lân cũng tương đối tùy hòa, cũng vội vàng chào hỏi Kim Sí Đại Bàng.

Kim Sí Đại Bàng dù sao cũng là siêu cấp cường giả trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Hơn nữa trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực cũng không cách xa y.

Kim Sí Đại Bàng xếp hạng 61, Ngũ Đức Kỳ Lân xếp hạng 59.

Giữa hai người chỉ cách một Cửu Phượng của Vu tộc.

So sánh ra hai người bọn họ lại càng có một số ngôn ngữ chung.

Sau khi chào hỏi xong, mọi người chuốc rượu qua lại một lúc.

Rượu đã qua ba tuần, món ăn đã nếm đủ năm vị, mấy người cũng dần dần quen thuộc.

Lãnh tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị mở miệng hỏi: "Không biết Đại Bàng huynh, đến Nhân tộc rốt cuộc là vì chuyện gì?" Nghe thấy Nhân tộc hỏi.

Kim Sí Đại Bàng đặt chén rượu trong tay xuống.

Trầm tư một lát cuối cùng vẫn mở miệng nói.

"Ta, Đại Bàng đến đây, là để tìm kiếm sự hợp tác với Nhân tộc." Ngữ khí của lời nói này tương đối ngưng trọng, cũng tương đối chậm rãi.

Hiển nhiên là đã suy nghĩ kỹ lưỡng mới nói ra.

"Kết minh với Nhân tộc?" Nghe lời này các lãnh tụ Nhân tộc đều giật mình.

Dù sao không ai ngờ Kim Sí Đại Bàng cư nhiên lại nói ra lời như vậy.

Lúc đó văn tự Đại Đạo cũng không giới thiệu Kim Sí Đại Bàng có thế lực gì.

Nay cư nhiên cũng quỷ dị chạy đến muốn kết minh với Nhân tộc?

Thấy các lãnh tụ Nhân tộc nhìn nhau.

Kim Sí Đại Bàng nhe răng cười không tiếng động.

Sau đó liền im miệng không nói.

Thấy dáng vẻ này, các lãnh tụ Nhân tộc cũng có chút không nhịn được.

Hiên Viên Thị liền mở miệng: "Không biết Đại Bàng huynh có thế

lực nào không?" Thấy các lãnh tụ Nhân tộc hỏi, Kim Sí Đại Bàng lúc này mới mở miệng: "Tin rằng các ngươi cũng đã đều biết." "Thân phận chân chính của ta chính là con của Nguyên Phượng khi lâm tử đản hạ." "Văn tự Đại Đạo cũng đã tiết lộ, từ nhỏ ta đã tách khỏi Khổng Tuyên hai người." "Vô số năm nay Khổng Tuyên sống cực kỳ gian khổ, ta cũng tương tự như vậy." "Bất quá cuối cùng thì những năm tháng này cũng không phải vô ích." "Trong ngần ấy năm ta cũng đã chiêu mộ được một nhóm thế lực." "Nay dưới tay ta đã có một thế lực không nhỏ, thế lực này toàn bộ đều là Phi Cầm nhất tộc cấu thành." "Chiến lực phần lớn là Ưng yêu, Bằng quái, Chuẩn tinh, về cơ bản đa số đều là Phi Cầm nhất tộc." "Tuy thế lực này của ta không thể so với Nhân tộc, nhưng cũng có vài vạn chiến lực." "Sở dĩ ta đến Nhân tộc kỳ thực cũng đã suy nghĩ kỹ lưỡng." "Tỷ tỷ của ta lãnh đạo Phượng Hoàng nhất tộc cũng đã kết minh với Nhân tộc rồi phải không?" "Nếu đã như vậy ta không bằng cũng nhúng một tay vào, dù sao huynh đệ hai ta đã bị thế giới Hồng Hoang bại lộ rồi." "Chờ đợi kết cục của huynh đệ hai ta e rằng sẽ không tốt đẹp lắm, bởi vậy không bằng chủ động xuất kích." Nói đến đây, Kim Sí Đại Bàng khẽ cười: "Chúng ta những dư nghiệt của Tam Tộc Viễn Cổ này, trong mắt những người kia bị coi là chủng tộc tội ác, nếu chúng ta không thể nhân cơ hội này mà tranh đoạt một phen, vậy thì kết cục cuối cùng của chúng ta e rằng thật sự chính là diệt vong." Nói đến đây Kim Sí Đại Bàng liền dừng miệng.

Nhưng ý tứ của y đã biểu đạt rất rõ ràng.

Trong tay y có một nhóm thế lực lớn.

Phần lớn đều là Phi Cầm nhất tộc mạnh mẽ, hơn nữa thế lực này cũng không nhỏ, có thể có vài vạn cường giả chiến lực cao cấp.

So sánh như vậy thì đã là một sức mạnh không nhỏ.

Các lãnh tụ Nhân tộc không khỏi nhìn nhau.

Không ai ngờ cư nhiên lại xảy ra chuyện như vậy.

Kim Sí Đại Bàng trong truyền thuyết, cư nhiên lại đến Nhân tộc, hơn nữa lại muốn kết minh với Nhân tộc.

Đây thật sự là một bất ngờ thú vị.

Ban đầu cứ nghĩ Tam Tộc Viễn Cổ kết minh với Nhân tộc đã là chuyện không tồi.

Không ngờ cư nhiên lại có cường giả như Kim Sí Đại Bàng đến đầu hàng.

Thật sự khiến Nhân tộc cảm thấy một loại bất ngờ thú vị.

Toại Nhân Thị nghe những lời này trầm tư một lát, cuối cùng vẫn hít sâu một hơi.

"Đại Bàng đạo hữu, nếu ngươi đã có thành ý như vậy, vậy thì chúng ta Nhân tộc tự nhiên cũng sẽ không kiểu cách nữa, hoan nghênh!" Lời này liền đại biểu cho Nhân tộc và thế lực của Kim Sí Đại Bàng đã kết minh.

Trong cõi u minh đã có Thiên Đạo khế ước đản sinh.

Toại Nhân Thị tự nhiên biết Kim Sí Đại Bàng tại sao lại đột ngột xuất hiện ở Nhân tộc.

Nói trắng ra Kim Sí Đại Bàng cũng chỉ là nhìn vào hành động của tỷ tỷ mà thôi.

Nếu tỷ tỷ đã hoàn toàn xé bỏ lớp mặt nạ, hoàn toàn hiển hiện trước mắt Hồng Hoang.

Vậy thì y cũng không có lý do gì phải tiếp tục ẩn giấu nữa.

Tiếp tục ẩn giấu như vậy, ngược lại đối với Đạo tâm của y cũng

không tốt lắm.

Đây cũng là nguyên nhân y đột nhiên xuất hiện ở Nhân tộc tìm kiếm kết minh.

Hữu Sào Thị tự nhiên cũng ha ha cười: "Đại Bàng huynh, chúng ta Nhân tộc đã phái Đại Năng đi mời Long Vương và Khổng Tuyên." "Nếu không có gì bất ngờ thì bọn họ rất nhanh sẽ đến, đến lúc đó chúng ta lại cùng nhau thương thảo đại sự." Nghe lời này Kim Sí Đại Bàng tự nhiên cũng vui mừng.

Bởi vì Kỳ Lân Vương đã ở đây quá lâu rồi, nếu lại mời thêm Long Vương và tỷ tỷ đến cùng, thì đó thật sự là một chuyện không gì tốt hơn.

Tỷ tỷ của mình tuy không phải Chân Phượng Hoàng thật sự, nhưng vì nguyên nhân huyết mạch cũng được Phượng Hoàng nhất tộc tôn làm Phượng Chủ.

Vậy thì Long Vương, Phượng Chủ, Kỳ Lân Vương, có thể đều sẽ tề tụ.

Lại thêm lãnh tụ Phi Cầm nhất tộc là mình, đủ để tạo thành một thế lực không nhỏ.

Nghĩ đến đây, nội tâm của Kim Sí Đại Bàng không khỏi trở nên nhiệt huyết.

Xem ra kết minh với Nhân tộc thật sự là đi đúng hướng rồi.

Dù sao xét theo cục diện hiện tại, bốn chủng tộc bọn họ kết minh với Nhân tộc tuyệt đối là một lựa chọn sáng suốt.

Dù sao Nhân tộc đã khác xưa rất nhiều.

Phía sau lại còn có Thiên Cơ Lâu làm chỗ dựa.

Nay chính là thời cơ tốt để dựa vào Nhân tộc quật khởi.

Nếu bỏ lỡ thời cơ này, vậy thì những Tam Tộc Viễn Cổ bọn họ sẽ không còn cơ hội nữa.

Nếu cuối cùng Nhân tộc thành công, kết cục của ba tộc bọn họ có tốt đẹp đến mấy cũng chỉ là tiếp tục tranh đấu.

Chương 784

Nếu cuối cùng Nhân tộc thất bại, vậy thì những dư nghiệt của ba tộc bọn họ sớm muộn cũng sẽ bị hai chủng tộc khác thanh trừ.

Đến lúc đó mới thật sự là chết hết.

Nghĩ rõ ràng những điều này, nội tâm của Kim Sí Đại Bàng liền dần dần trở nên nhiệt huyết.

Sắp được gặp tỷ tỷ của mình, y dường như cũng có chút vui vẻ.

Đúng lúc mọi người đang chuốc rượu qua lại.

Bỗng nhiên có một luồng khí tức cường đại đột nhiên tiếp cận.

Cảm nhận được luồng khí tức này xong, bất luận là Kỳ Lân Vương hay Kim Sí Đại Bàng, sắc mặt đều hơi biến đổi.

Bởi vì bọn họ đều cảm nhận được một luồng áp lực khổng lồ từ trên người luồng khí tức này.

Rất hiển nhiên người đến tuyệt đối không đơn giản.

Đúng lúc này, các lãnh tụ Nhân tộc sau khi cảm ứng được quả nhiên hơi mỉm cười.

Bởi vì bọn họ đối với luồng khí tức này đã rất quen thuộc.

Luồng khí tức này từng xuất hiện ở lãnh địa Nhân tộc một lần.

Luồng khí tức này không phải của ai khác, chính là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng của Tứ Hải Long Tộc hiện nay.

“Hai vị đừng kinh hoảng, người đến chính là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.” “Cũng là lãnh tụ chân chính của Tứ Hải Long Tộc.” Nghe lời này Kỳ Lân Vương và Kim Sí Đại Bàng không khỏi nhìn nhau.

Người đến chính là con Chân Long kia sao?

Gia hỏa này thật sự đã gặp vận may lớn.

Không những thành công đầu hàng Nhân tộc, mà còn ở Nhân tộc này có được lợi ích cực lớn.

Không những khiến mình trở thành Chân Long, mà còn có được quyền khống chế thủy vực Đại Địa Hồng Hoang.

Từ đó về sau thế lực của Tứ Hải Long Tộc tăng lên rất nhiều.

Không những nắm giữ Tứ Hải Long Tộc, mà còn nắm giữ thủy vực Hồng Hoang giống như thiên la địa võng.

Hoàn thành cục diện tiến có thể công, lui có thể thủ hoàn mỹ.

Thật sự khiến bọn họ vô cùng ghen tị.

Đúng lúc bọn họ đang ghen tị, luồng khí tức này nhanh chóng tiếp cận.

"Long Vương Ngao Quảng bái kiến mấy vị lãnh tụ Nhân tộc." Người còn chưa đến, tiếng nói khổng lồ đã truyền đến.

"Nhanh nhanh hữu tình!" Tiếng nói của Toại Nhân Thị cũng truyền ra.

Không lâu sau, một nam tử trung niên cực kỳ hùng tráng liền đi lên.

Khí tức trên người hùng vĩ mênh mông, chính là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

Ngao Quảng tiến lên một bước, liền hành lễ với mấy vị lãnh tụ Nhân tộc: "Ngao Quảng bái kiến chư vị lãnh tụ." "Long Vương, chúng ta đều đã là người quen cũ rồi, cần gì phải đa lễ như vậy chứ?

Mau mau đứng dậy!" Người nói không phải ai khác, chính là lãnh

tụ Nhân tộc Hiên Viên Thị.

Nghe lời nói của Hiên Viên, khóe miệng Ngao Quảng không khỏi giật giật vài cái.

Gia hỏa này nói thì hay, nhưng lúc đó gia hỏa này ép mình đầu hàng thái độ đâu có như vậy.

Khóe miệng Long Vương khẽ co rút, sau đó liền đứng thẳng người nhìn về phía bên cạnh.

"Hai vị này là?" Bởi vì lúc này trên Thánh điện Nhân tộc còn có hai vị cường giả xa lạ tồn tại.

Khí tức của hai vị cường giả xa lạ này đều vô cùng hung hãn.

Hiển nhiên không phải cường giả bình thường.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị ha ha cười: "Long Vương mau mau mời ngồi." "Hai vị này đều là những tồn tại có lai lịch lớn, vị này chính là Kỳ Lân Vương, cũng là Ngũ Đức Kỳ Lân xếp hạng 59 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực." "Còn vị này chính là Bằng Vương, Kim Sí Đại Bàng, cũng chính là tồn tại xếp hạng 61 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực." Nghe lời này Long Vương lập tức giật mình.

Không ngờ cư nhiên là hai vị cường giả này.

Hai vị cường giả này trên thứ hạng tuy hơi kém hơn y, nhưng hiển nhiên cũng là tồn tại tương đối mạnh mẽ.

Hai người này đều không phải sinh linh bình thường.

Kim Sí Đại Bàng trên người sở hữu huyết mạch của Phượng Hoàng nhất tộc viễn cổ.

Là một trong hai huyết mạch còn lại khi Nguyên Phượng từ bỏ dục hỏa trọng sinh.

Là đệ đệ của vị Khổng Tuyên kia.

Bản thân thực lực cũng tương đối hung hãn.

Mà Ngũ Đức Kỳ Lân thì càng lợi hại hơn.

Bởi vì Ngũ Đức Kỳ Lân là Chân Kỳ Lân duy nhất hiện tồn trong thế giới Hồng Hoang.

Ngay cả không phải loại kỳ lân thiện chiến, trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực cũng vẫn xếp ở vị trí cao 59.

Chiến lực có thể nói là cực kỳ tiếp cận với y.

Đặc biệt là vị Kỳ Lân này còn có một thần thông vô song, đó chính là Kỳ Lân Tường Thụy Pháp.

Đây tuyệt đối là một tồn tại không thể coi thường.

Nghĩ đến đây, Long Vương cũng vội vàng hành lễ.

Hai vị cường giả thấy Long Vương thân thiết như vậy, tự nhiên cũng vội vàng đáp lễ.

Dù sao Long Vương hiện nay không thể so với trước kia.

Không những trở thành Chân Long, mà chiến lực kia cũng là một tồn tại vô cùng hung hãn.

Mạnh hơn cả hai vị bọn họ, hai vị bọn họ tự nhiên phải khách khí.

Mấy người đã qua lễ nghi.

Long Vương lúc này mới ngồi xuống, sau khi ngồi xuống liền nhìn về phía Vô Song.

Lúc này y đã có chút trăm mối cảm xúc lẫn lộn.

Nay Vô Song và y không còn bất kỳ quan hệ nào nữa.

Hai người tuy cùng là Chân Long.

Nhưng Vô Song lại đã biến thành Chân Long của Nhân tộc.

Hai người cũng đã kim thì bất đồng vãng nhật.

Lúc này trang phục của Vô Song đã khác rất nhiều so với lúc ở Long Cung.

Trên người mặc cũng là phục sức hoa lệ của Nhân tộc.

Tóc cũng chải theo kiểu tóc thịnh hành của Nhân tộc.

Lúc này nàng một thân hoa lệ, đang đoan tọa bên cạnh Hiên Viên Thị.

Điều này tự nhiên khiến Long Vương trăm mối cảm xúc lẫn lộn.

Nay mỗi lần gặp Vô Song y lại khó chịu một lần.

Những lời nói của Vô Song lúc đó vẫn còn rõ mồn một trước mắt.

Những lời nói của Vô Song lúc đó vẫn còn đâm vào nội tâm của y.

Vô Song nói ngày đó Long Vương đã từ bỏ nàng, cả Long tộc cũng từ bỏ nàng – từ lúc đó nàng đã không còn là người của Long tộc nữa.

Mà lại trở thành người của Nhân tộc.

Nay Vô Song đã trở thành phu nhân của Hiên Viên Thị Nhân tộc.

Luận về địa vị thì còn tôn quý hơn y rất nhiều.

Nghĩ đến đây, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng liền thu ánh mắt lại.

Chỉ là trong ánh mắt vẫn còn sót lại vài phần thần sắc đau khổ.

Long Vương ngồi xuống xong, không khí yến hội lại một lần nữa trở nên nhiệt liệt.

Dù sao Kỳ Lân Vương và Long Vương đã đều có mặt.

Tiếp theo chỉ còn chờ Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên đang ở Nam Cương Hồng Hoang, đường xá hơi xa một chút, bởi vậy đến chậm một chút cũng có thể lý giải.

Khi rượu đã qua ba tuần, món ăn đã nếm đủ năm vị thì Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cũng đã có chút say.

Sau đó liền vỗ vỗ tay.

Chương 785

Chỉ thấy có hai tên lính tôm tướng cua đi vào.

Hai tên lính tôm tướng cua này hiển nhiên là có chút pháp lực.

Chỉ thấy hai người bọn họ giơ lòng bàn tay lên không trung, lòng bàn tay hàm chứa rất nhiều pháp lực.

Phía trên lòng bàn tay của bọn họ, thì dùng pháp lực vô tận đỡ một con cá voi khổng lồ.

Con cá voi này đại khái dài hai ba trăm mét.

May mà đại điện Nhân tộc này đủ lớn, nếu không thật sự không thể đi vào.

Sau khi thứ này được mang lên, Long Vương Ngao Quảng liền ha ha cười: "Con cá voi này không tầm thường." "Là một con cá tinh vạn năm trước, tự cho mình có chút pháp lực, thường xuyên không để chúng ta Tứ Hải Long Vương vào mắt." "Thậm chí còn tổ chức một thế lực không nhỏ để đối kháng với chúng ta Long tộc, thật sự đáng giận." "Nay ta đã thành tựu Chân Long, con cá chạch này trước mặt ta đã không còn đáng để nhìn nữa, bởi vậy nhân lúc rảnh rỗi, ta liền đi thu thập con cá chạch này rồi." "Con cá chạch này tuy là cá chạch, nhưng bản thân pháp lực quả thật không yếu, vốn dĩ đã có thực lực Đại La Kim Tiên, coi như là cường giả tương đối hiếm có rồi." "Nhục thân của nó sau khi được pháp lực Đại La Kim Tiên tẩm bổ, đã tương đối mỹ vị rồi, bởi vậy liền mang đến Nhân tộc, để mấy vị ở đây cùng nhau nếm thử vậy." Các lãnh tụ Nhân tộc thấy dáng vẻ này không khỏi dở khóc dở cười.

Một con cá voi dài ba bốn trăm mét như vậy, thì làm sao mà xuống miệng đây?

Thứ này tuy tốt nhưng cũng quá lớn, bất quá những người có mặt dù sao cũng là cường giả pháp lực siêu tuyệt.

Chiến Thần Nhân tộc Hiên Viên Thị chỉ tay thành kiếm, kiếm khí vô tận trong nháy mắt tung hoành lan tràn ra.

Chỉ nghe vài tiếng xoẹt xoẹt.

Dễ như trở bàn tay liền chia con cá voi khổng lồ này ra.

Hơn nữa còn chia thành những khối thịt lớn nhỏ bằng nhau.

Chọn lấy một khối ngon nhất trong số đó, chia cho mọi người cùng ăn.

Khi những miếng thịt này đi vào miệng, quả nhiên có một mùi hương vô tận.

Trực tiếp khiến mấy người ở đây mắt sáng rực.

Con cá voi này quả thật là bảo bối hiếm có.

Đây dù sao cũng là nhục thể Đại La Kim Tiên mà.

Hơn nữa còn là nhục thân đã được linh khí tẩm bổ vô số năm.

Hiển nhiên chính là bảo bối tốt tương đối đặc biệt.

Đúng lúc mọi người trong đại điện đang ăn cá voi.

Bỗng nhiên lại có hai luồng khí tức cường đại đột nhiên xuất hiện, những người có mặt đều cảm ứng được.

Hơn nữa sau khi luồng khí tức này xuất hiện, liền dùng một tốc độ cực nhanh bay về phía bên này.

Các lãnh tụ Nhân tộc đều vui mừng.

Người cần chờ cuối cùng cũng đến rồi sao?

Mà Kim Sí Đại Bàng tóc vàng lông mày vàng lúc này cũng kích động đứng dậy.

Bởi vì luồng khí tức này đối với y mà nói có thể nói là vô cùng quen thuộc.

Thậm chí có thể nói là khí tức hồn khiên mộng nhiễu.

Luồng khí tức này không phải ai khác chính là tỷ tỷ ruột của y, Khổng Tuyên.

Từ thời viễn cổ hai người bọn họ liền hoàn toàn tách rời.

Chủ yếu cũng là sợ bị người khác một lưới bắt hết.

Nếu hai người bọn họ ở cùng nhau bị người khác một lưới bắt hết, vậy thì huyết mạch cuối cùng của Nguyên Phượng cũng sẽ hoàn toàn không còn nữa.

Để ngăn chặn cục diện này xuất hiện, hai người liền hoàn toàn tách rời.

Vô số năm qua chưa từng thật sự gặp mặt.

Cùng lắm cũng chỉ là trong bóng tối cảm ứng lẫn nhau khí tức mà thôi.

Thời gian gian nan này cuối cùng cũng sắp qua rồi sao?

Nay cuối cùng cũng có thể quang minh chính đại đứng dưới ánh mặt trời rồi sao?

Kim Sí Đại Bàng lúc này đã kích động không biết làm sao.

Dù sao chuyện này đối với y mà nói thật sự đã mong đợi từ lâu.

Y quá nhớ tỷ tỷ của mình.

Nghĩ đến đây, vành mắt đều dần dần trở nên ướt át.

Luồng khí tức kia từ chân trời lướt qua, bay vút đến.

Trong nháy mắt đã xuất hiện trên đại điện Nhân tộc.

Hóa thành hai bóng người thân hình cao lớn.

Người đứng đầu, thân hình cao ráo, trên người bao phủ ngũ sắc hà y.

Chính là Khổng Tước nổi danh Hồng Hoang kia.

Vị còn lại bên cạnh, chiều cao tuy hơi thấp hơn một chút.

Nhưng thân hình lại đặc biệt đầy đặn.

Đồng thời cũng sở hữu một dung nhan khuynh quốc khuynh thành.

Nhìn thấy người này, những người có mặt cũng giật mình.

Bởi vì nữ tử này tuy xa lạ, nhưng từ khí tức mà nói, bọn họ đã nhận ra người này rốt cuộc là ai.

Người này cũng là siêu cấp cường giả có tên trên bảng.

Hơn nữa trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực đã vượt qua rất nhiều Yêu Thánh của Yêu tộc.

Là tồn tại xếp hạng 74 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Tên là Thải Phượng.

Có lẽ cũng là cường giả mạnh nhất chân chính của Phượng Hoàng nhất tộc.

Bởi vì Khổng Tuyên từ ý nghĩa chân chính mà nói cũng không phải là người của Phượng Hoàng nhất tộc nữa.

Khổng Tuyên xuất hiện ở trung tâm sân sau đó, liền chắp tay hành lễ với Toại Nhân Thị.

Dù sao trong Nhân tộc, Toại Nhân Thị và Khổng Tước có quan hệ tốt nhất.

Hai người thậm chí có thể nói là tồn tại cấp bậc hồng nhan tri kỷ.

Dù sao năm đó khi Khổng Tuyên gặp đại nạn trong tay Chuẩn Đề Thánh Nhân.

Chính là lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đã mạo hiểm tính mạng để cứu nàng.

Điều này trong lòng Khổng Tuyên, tự nhiên là cực kỳ cảm kích.

Nếu không có lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị ra tay, chỉ sợ nàng đã trở thành người của Tây Phương thế giới.

Thậm chí đã bị hai tên Thánh Nhân ti tiện kia tẩy não rồi.

Nghĩ đến đây, Khổng Tuyên liền có chút không rét mà run.

Thấy Khổng Tuyên hành lễ, Toại Nhân Thị cũng vội vàng cười ha hả đáp lễ.

Lúc này y, ánh mắt đều có chút sáng lên.

Thấy Toại Nhân Thị dáng vẻ này, Yểm Tư Thị bên cạnh y, không khỏi lườm y một cái.

Thầm vươn ngón tay chọc vào eo Toại Nhân Thị.

Sắc mặt Toại Nhân Thị lập tức biến đổi lớn, vội vàng thu ánh mắt lại.

Thấy tình hình này, Khổng Tuyên không khỏi lộ ra một biểu tình cười như không cười.

Sau đó liền quay đầu lại chào hỏi từng lãnh tụ Nhân tộc khác.

Cuối cùng định ánh mắt vào gia hỏa tóc vàng lông mày vàng kia.

Gia hỏa này chính là đệ đệ của nàng, Kim Sí Đại Bàng.

Lúc này vành mắt của Kim Sí Đại Bàng đều đã đỏ hoe.

Đã bao nhiêu năm rồi?

Đã qua bao nhiêu lượng kiếp rồi chứ?

Nay cuối cùng lại một lần nữa nhìn thấy tỷ tỷ của mình, y có thể không kích động sao?

Thấy Kim Sí Đại Bàng vành mắt đỏ hoe, Khổng Tuyên khẽ cười: "Đã lớn ngần này rồi?

Vẫn còn khóc nhè?" Nghe lời này Kim Sí Đại Bàng không khỏi bĩu môi.

Chương 786

Muốn phản bác điều gì đó cuối cùng vẫn không nói ra.

Cuối cùng hóa thành một tiếng oán thán: "Tỷ!" Một chữ "Tỷ" này đã nói lên bao nhiêu xót xa, bao nhiêu cay đắng.

Hai người bọn họ chính là tồn tại duy nhất nương tựa lẫn nhau trong thế giới Hồng Hoang hiện nay.

Nhưng vì những nguyên nhân khác lại không thể gặp mặt.

Thật sự khiến hai người bọn họ cảm thấy vô cùng đau khổ.

Nay cuối cùng trong lãnh địa Nhân tộc đã quang minh chính đại gặp mặt rồi.

Điều này đối với bọn họ mà nói tuyệt đối là một hiện tượng đặc biệt tốt.

Từ nay về sau bọn họ cuối cùng cũng đã thoát khỏi khoảng thời gian khổ nạn kia rồi.

Từ nay về sau bọn họ cuối cùng cũng có thể quang minh chính đại đứng dưới ánh mặt trời.

Từ nay về sau bất luận là ai cũng không dám nói lời thị phi với bọn họ nữa.

Hai người bọn họ là dư nghiệt của Phượng Hoàng nhất tộc thì có thể làm sao chứ?

Từ nay về sau, không chỉ riêng hai người bọn họ mà tộc Phượng Hoàng cũng có thể quang minh chính đại đứng trên mảnh đất Hồng Hoang này.

Bọn họ quyết tâm phá phủ trầm chu, dốc hết sức mình chiến đấu

một phen.

Khổng Tuyên nhìn Kim Sí Đại Bàng, trong đôi mắt dần hiện lên một tia huyết sắc: "Đệ!" Chỉ một chữ này thốt ra, Kim Sí Đại Bàng lập tức lệ rơi đầy mặt.

Một luồng kim quang lóe lên, hắn lao thẳng vào lòng Khổng Tuyên.

Còn Khổng Tuyên với gương mặt đầy vẻ sủng nịch, vòng tay ôm lấy đệ đệ vào lòng.

Lúc hai người ly biệt, Kim Sí Đại Bàng vẫn còn rất nhỏ, khi đó cả hai đều không có khả năng tự vệ, lại bị bức bách bởi áp lực nên buộc phải chia lìa, thực sự vô cùng thống khổ.

Giờ đây cuối cùng cũng được gặp lại, cảm xúc tự nhiên trào dâng mãnh liệt.

Hồi lâu sau, Kim Sí Đại Bàng mới rời khỏi cái ôm của Khổng Tuyên, khuôn mặt thoáng chút đỏ hồng.

Bởi lẽ trước mặt bao nhiêu đại năng mà bản thân lại để cảm xúc sụp đổ như vậy, thực khiến hắn có chút ngượng ngùng.

Nhưng đối với chuyện của hai người, các vị đại năng tại đây đều hiểu rõ, họ chỉ cảm thấy cảm động chứ sao có thể chê cười Kim Sí Đại Bàng?

"Đệ, những năm qua đệ làm rất tốt!" Khổng Tuyên không tiếc lời tán thưởng đệ đệ mình.

Những năm qua đệ đệ hắn quả thực làm không tệ.

Tuy về mặt tu vi có chút lơ là, nhưng Kim Sí Đại Bàng không hề để thời gian trôi qua vô nghĩa.

Hắn đã thu phục được một lượng lớn Phi Cầm nhất tộc về bên

mình, thậm chí còn hình thành một thế lực khổng lồ, không hề thua kém Phượng Hoàng tộc là bao.

Điều này cho thấy sự kiên trì bao năm qua của Đại Bàng cuối cùng cũng có mục tiêu để phấn đấu.

Tuy hai tỷ đệ nhiều năm không gặp mặt, nhưng Khổng Tuyên vẫn luôn quan tâm đến đệ đệ.

Nếu không phải Hồng Mông Tử Kim Bảng công khai quan hệ của hai người, Khổng Tuyên thật sự không muốn để mối liên hệ này lộ ra trước thế giới Hồng Hoang.

Dù cả hai đều có thực lực và thế lực không tệ, nhưng trước mặt Thánh nhân, bọn họ vẫn chỉ như lũ kiến hôi.

Cứ nhìn Khổng Tuyên và Chuẩn Đề Thánh nhân mà xem, sức chiến đấu của hai người quả thực là một trời một vực.

Khổng Tuyên gần như đã đạt đến cảnh giới Thánh hạ vô địch, lực chiến xấp xỉ hai trăm triệu.

Dù đang trọng thương, lực chiến vẫn giữ ở mức hơn một trăm năm mươi ba triệu.

Mạnh mẽ như thế, nhưng trong tay Chuẩn Đề Thánh nhân vẫn không đáng nhắc tới, bị trấn áp một cách dễ dàng.

Đó là lý do hắn không muốn công bố quan hệ của hai người.

Chỉ là cuối cùng vẫn bị Hồng Mông Tử Kim Bảng phơi bày.

Đã như vậy, hai người cũng không cần thiết phải ẩn giấu nữa.

Hắn cũng muốn tìm cơ hội gặp đệ đệ mình, không ngờ lại gặp trước tại Nhân tộc, quả là một niềm vui bất ngờ.

Khổng Tuyên khẽ liếc nhìn Kim Sí Đại Bàng: "Ngươi đã lơ là tu luyện, tiếp theo phải nỗ lực hơn, nếu không ta sẽ không dễ dàng tha

thứ đâu.” Nghe vậy, Kim Sí Đại Bàng đỏ mặt nhưng không nói gì thêm.

Những người khác nghe Khổng Tuyên nói vậy cũng không khỏi thầm líu lưỡi.

Không ngờ yêu cầu của gã Khổng Tuyên này lại cao đến thế.

Kim Sí Đại Bàng có lực chiến gần mười sáu triệu, xếp hạng sáu mươi mốt trên bảng, sắp vượt qua Cửu Phượng của Vu tộc.

Sức chiến đấu như vậy mà còn bị coi là yếu sao?

Khổng Tuyên quả thực quá khắt khe.

Nhưng so với Khổng Tuyên, lực chiến của Kim Sí Đại Bàng quả thực chẳng thấm vào đâu.

Khổng Tuyên khi trọng thương đã có hơn một trăm năm mươi triệu, nếu ở thời kỳ toàn thịnh thì chẳng phải gần hai trăm triệu sao?

Nên biết rằng năm xưa Khổng Tuyên và Minh Hà Lão Tổ từng có một trận đại chiến, khi đó cả hai không phân thắng bại, thậm chí không ai chiếm được thượng phong, hoàn toàn ngang sức ngang tài.

Điều này có nghĩa là thực lực thực sự của Khổng Tuyên nếu không bằng Minh Hà Lão Tổ thì khoảng cách cũng không lớn.

Minh Hà Lão Tổ có lực chiến hơn hai trăm hai mươi ba triệu, còn Khổng Tuyên khi bị thương là hơn một trăm năm mươi ba triệu, điều này chứng minh nếu lành lặn, lực chiến của hắn chắc chắn chạm mốc hai trăm triệu.

Trước một Khổng Tuyên cường hãn như thế, chút lực chiến của Kim Sí Đại Bàng đúng là không đủ nhìn.

Sau khi chào hỏi đệ đệ, Khổng Tuyên quay sang chào Long Vương.

Hắn và Long Vương chưa từng tiếp xúc nhiều, chỉ nghe nói Long Vương đã hóa thành Chân Long, không còn như xưa.

Nay gặp mặt tại Nhân tộc cũng coi như không uổng chuyến đi này.

Cuối cùng, Khổng Tuyên dời tầm mắt sang Ngũ Đức Kỳ Lân.

Ngũ Đức Kỳ Lân là một sự tồn tại khá đặc biệt, mái tóc có hai màu, chia đôi hai bên trái phải vô cùng kỳ quái.

Kỳ Lân Vương thấy Khổng Tuyên nhìn mình liền nhếch mép cười.

Khổng Tuyên đảo mắt: "Cái tên này... bao nhiêu năm qua rồi mà chẳng tiến bộ chút nào sao?

Năm xưa thế nào thì nay vẫn thế, thật khiến ta thất vọng." Nghe vậy, Ngũ Đức Kỳ Lân cũng đảo mắt đáp trả: "Ta vốn không giỏi chiến đấu, nếu ta mà giỏi thì đã băm vằm ngươi ra từ lâu rồi." Nói đoạn, Kỳ Lân Vương có chút không phục, tiếp tục bĩu môi: "Năm xưa nếu không có ta, ngươi có được lực chiến như bây giờ không?

Nói cho đúng thì ngươi phải cảm ơn ta mới phải, giờ lại quay sang mỉa mai ta?

Thật là không biết xấu hổ." Trước lời châm chọc của Ngũ Đức Kỳ Lân, Khổng Tuyên chỉ cười nhạt, không nói gì thêm mà tìm một chỗ ngồi xuống.

Nghe hai người đối thoại, mọi người mới nhận ra họ vốn là cố nhân từ vô số năm về trước.

Thật khiến người ta kinh ngạc, xem ra giữa hai người này cũng có những bí mật không thể tiết lộ.

Khổng Tuyên và Kỳ Lân Vương thực sự là chỗ quen biết cũ.

Năm xưa, Khổng Tuyên vô tình gặp Kỳ Lân Vương và đã vô cùng kinh ngạc.

Bởi lẽ Long tộc và Phượng Hoàng tộc từ lâu đã không còn huyết mạch thuần chủng, nhưng Kỳ Lân tộc vậy mà vẫn còn một Chân Kỳ Lân.

Sau khi tìm hiểu kỹ, mới biết Ngũ Đức Kỳ Lân là quân bài tẩy của Kỳ Lân tộc.

Gã này không giỏi chiến đấu nhưng lại cực kỳ am hiểu về công đức và khí vận.

Nếu Kỳ Lân tộc luôn có gã này ở bên, biết đâu thực sự có thể giữ lại tia khí vận cuối cùng để chấn hưng bộ tộc.

Đó cũng là quyết định năm xưa của Thủy Kỳ Lân.

Cùng mang danh là chủng tộc tội nghiệt thời viễn cổ, Khổng Tuyên và Kỳ Lân Vương tự nhiên trở thành hảo bằng hữu.

Lực chiến của Khổng Tuyên hung mãnh như vậy cũng có liên quan đến Ngũ Đức Kỳ Lân.

Gã từng thi triển Ngũ Đức Kỳ Lân Tường Thụy Pháp lên người Khổng Tuyên, giúp hắn liên tiếp đạt được những đại cơ duyên trong thời gian ngắn.

Ngay cả siêu cấp linh căn Ngô Đồng Thụ và thần thông mạnh nhất Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên cũng đều đạt được trong thời gian đó.

Có thể nói nếu không có Ngũ Đức Kỳ Lân thì không có Khổng Tuyên của ngày hôm nay.

Kỳ Lân Vương từng nhiệt tình theo đuổi Khổng Tuyên, vì dù là thực lực, tướng mạo hay khí độ, Khổng Tuyên đều là sự tồn tại xuất chúng không ai sánh bằng, có sức hút chí mạng với Kỳ Lân Vương.

Kết quả, Khổng Tuyên thẳng thừng từ chối, bảo làm hảo bằng

hữu thì được, chứ làm đạo lữ thì gã không nhìn trúng Ngũ Đức Kỳ Lân.

Lý do từ chối cuối cùng là vì Kỳ Lân Vương... quá xấu.

Với cái cớ vụng về này, Kỳ Lân Vương đương nhiên không tin, nhưng ý tứ từ chối của Khổng Tuyên đã quá rõ ràng.

Từ đó về sau hai người không gặp lại, nay gặp lại thì như oan gia, bắt đầu đấu khẩu.

"Ơ?

Chương 787

Tiểu Hỏa Linh?

Ngươi cũng tới sao?" Khổng Tuyên nhìn thấy Hỏa Linh đi theo Ngũ Đức Kỳ Lân liền cất tiếng chào.

Năm xưa Hỏa Linh còn là một tiểu nữ hài, không ngờ nay đã thành một thiếu nữ đình đám.

Lúc trước đứa nhỏ này còn bám đuôi hắn khóc nhè, giờ đã ưu tú như vậy, đúng là vật đổi sao dời.

Hỏa Linh đứng sau Kỳ Lân Vương cũng thoáng đỏ mặt: "Khổng Tuyên tỷ tỷ!" Nàng nhớ lại chuyện xưa, bao nhiêu ký ức không mấy tốt đẹp ùa về khiến nàng ngượng ngùng.

Khi đó nàng còn nhỏ, lại cực kỳ thích một Khổng Tuyên cao ngạo và nóng bỏng, thường xuyên bám theo sau.

Lúc Khổng Tuyên tâm tình không tốt liền lôi nàng ra đánh mông, chuyện này đến nay vẫn là tâm ma của nàng.

"Tiểu Hỏa Linh nay trổ mã xinh đẹp thế này sao?

Hồi nhỏ ta đã thấy ngươi có tiềm năng rồi.

Hay là xem thử đệ đệ ta thế nào?

Đệ ấy đến giờ vẫn chưa có đạo lữ đâu, có muốn thử tiếp xúc không?" Lời này vừa thốt ra, mặt Kỳ Lân Vương lập tức đen lại: "Khổng Tuyên, ngươi đủ rồi đấy!" Thật không ngờ Khổng Tuyên lại trở nên như thế này, biết vậy hồi đó đã không giúp hắn tăng lực chiến.

Khổng Tuyên thấy Kỳ Lân Vương nổi giận liền bĩu môi: "Đồ keo kiệt!" Nhưng rốt cuộc cũng im miệng.

Trước màn náo nhiệt của Khổng Tuyên, các vị thủ lĩnh Nhân tộc chỉ mỉm cười không nói gì.

Bởi đối với các chủng tộc gia nhập Nhân tộc, Khổng Tuyên chính là chiến lực cao nhất, là vị thủ lĩnh mạnh nhất lĩnh đạo bốn đại chủng tộc này.

Các vị thủ lĩnh Nhân tộc cảm thấy rất an tâm vì hiện tại cao thủ của bốn đại chủng tộc cơ bản đã tập hợp đủ.

Kỳ Lân tộc có Kỳ Lân Vương Ngũ Đức Kỳ Lân và Hỏa Kỳ Lân Hỏa Linh.

Long tộc có Long Vương Ngao Quảng và Vô Song.

Phượng Hoàng tộc có Khổng Tuyên và Thải Phượng, cộng thêm thủ lĩnh Phi Cầm là Kim Sí Đại Bàng.

Như vậy đã có bảy vị cường giả trên bảng xếp hạng.

Về số lượng, liên minh bốn tộc đã tương đương với Nhân tộc.

Tổng cộng có mười bốn vị cường giả thượng bảng, ngang ngửa với Vu và Yêu tộc.

Tuy nhiên, thứ hạng của Nhân tộc rất cao, người xếp thấp nhất là Thương Hiệt cũng ở vị trí năm mươi, còn cao nhất là Toại Nhân Thị thì bám sát các thủ lĩnh thực sự của Vu Yêu nhị tộc.

Ngoài ra, Nhân tộc còn nắm giữ hai đại truyền thừa Thiên Đế là Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế, thực lực hai vị này dường như còn mạnh hơn cả Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Như vậy, cao thủ của Nhân tộc thậm chí còn nhỉnh hơn Vu Yêu nhị tộc.

Khi mọi người đã đông đủ, yến tiệc càng thêm náo nhiệt.

Hơn mười vị cường giả thượng bảng cùng tề tựu, chắc chắn có

rất nhiều tiếng nói chung.

Cảnh tượng này khiến ai nấy đều cảm thấy hào hứng.

Một thế lực hùng mạnh lấy Nhân tộc làm nòng cốt đã hình thành, dù có phải đại chiến với Vu Yêu nhị tộc lúc này, họ cũng đầy tự tin.

Năm xưa Nhân tộc mới khởi đầu, vừa nhận truyền thừa từ Thiên Cơ Lâu không lâu mà đã có thể đánh ngang ngửa, thậm chí chiếm tiên cơ trước Yêu tộc.

Nay thực lực đã khác xưa, họ tự nhiên không còn sợ hãi, thậm chí có khả năng chiến thắng.

Yêu tộc có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận kháng lại Thánh nhân, nhưng Toại Nhân Thị cũng có thủ đoạn tương tự.

Khi cứu Khổng Tuyên khỏi Chuẩn Đề Thánh nhân, ông đã khẳng định Thiên Cơ Lâu có để lại cho Nhân tộc những thủ đoạn tự vệ có thể đối kháng Thánh nhân.

Nếu Nhân Yêu đại chiến lần nữa, khả năng thắng của Nhân tộc là rất lớn.

Khi đó liên quân chỉ cần cầm chân Vu tộc một thời gian, chờ Nhân tộc dẹp xong Yêu tộc sẽ quay sang hỗ trợ.

Nghĩ đến viễn cảnh Viễn Cổ Tam Tộc một lần nữa tái xuất Hồng Hoang, ai nấy đều sục sôi huyết quản.

Hữu Sào Thị, vị thủ lĩnh điềm đạm nhất của Nhân tộc, lên tiếng phá tan bầu không khí: "Các vị có thể trình bày chi tiết về tình hình tộc quần của mình không?

Để tương lai chúng ta có thể tạo thành một khối thống nhất mạnh mẽ hơn." Trong Nhân tộc, địa vị của Hữu Sào Thị và Hiên Viên Thị chỉ đứng sau Toại Nhân Thị, danh vọng cực cao.

Nghe ông hỏi, mọi người đều trầm tư.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng là người lên tiếng đầu tiên, vì Long tộc có quan hệ mật thiết nhất với Nhân tộc: "Tứ Hải Long tộc chúng ta nhìn bề ngoài thì phồn vinh hơn hai tộc kia một chút, nhưng thực chất cũng rất thê thảm.

Đông Hải có khoảng một vạn ba ngàn con rồng, đa phần là sinh linh bình thường vượt Long Môn tiến hóa thành.

Các vùng biển khác cũng tương tự, Bắc Hải yếu nhất chỉ có khoảng một vạn con.

Những con rồng này huyết mạch loãng, sức chiến đấu yếu.

Tổng cộng Tứ Hải có hơn bốn vạn rồng, trừ đi người già yếu bệnh tật, có thể xuất trận khoảng gần ba vạn chiến lực, nhưng vẫn phải giữ lại một phần trấn thủ Tứ Hải.

Khi đại chiến nổ ra, Long tộc có thể phái đi khoảng hai vạn năm đến ba vạn chiến binh." Nói xong, Ngao Quảng trầm mặc.

Nhân tộc vốn đã hiểu rõ tình hình Long tộc vì đôi bên quan hệ rất sâu sắc, Long Vương không hề nói dối.

Ba vạn chiến binh này là vốn liếng cuối cùng của họ.

Tiếp theo, Thải Phượng đại diện Phượng Hoàng tộc lên tiếng: "Các vị thủ lĩnh Nhân tộc, Kỳ Lân Vương, Long Vương.

Phượng Hoàng tộc chúng ta không được như Long tộc.

Long tộc còn có Tứ Hải làm căn cơ, tuy không còn Chân Long nhưng vẫn có nơi nghỉ ngơi hồi sức.

Phượng Hoàng tộc thì thảm hơn nhiều, từ thời viễn cổ đã bị đánh tan tác, chỉ còn sót lại một ít dư nghiệt phiêu dạt khắp Hồng Hoang.

Bao năm qua, Khổng Tuyên tỷ tỷ đã bôn ba khắp nơi thu thập

huyết mạch, cuối cùng mới tụ họp lại được ở một nơi bí mật tại Nam Man.

Hiện tại có khoảng hơn hai vạn con, trừ đi những kẻ trọng thương hoặc già yếu, có sức chiến đấu khoảng một vạn tám ngàn.

Nếu khai chiến, chúng ta có thể phái đi một vạn năm ngàn chiến binh, số còn lại phải giữ để duy trì nòi giống." Các thủ lĩnh Nhân tộc gật đầu thông cảm.

Phượng Hoàng tộc bao năm qua hết bị giết lại bị ăn thịt, hoặc bị các đại năng bắt làm tọa kỵ, số lượng không thể bằng Long tộc.

Nhưng một vạn năm ngàn Phượng Hoàng chiến binh là một con số rất đáng kể, vì xét về thực lực đơn thể, Phượng Hoàng thường mạnh hơn Long tộc (vốn đa phần là ngụy long huyết mạch loãng).

Cuối cùng, Hỏa Linh đại diện Kỳ Lân tộc báo cáo: "Tình hình Kỳ Lân tộc cũng tương tự Phượng Hoàng tộc, nhưng điểm tốt hơn là chúng ta vẫn còn Chân Kỳ Lân.

Kỳ Lân Vương thiện trường Ngũ Đức Kỳ Lân Công Đức Pháp, thường xuyên thi triển thần thông này nên tích lũy được qua vô số năm.

Số lượng Kỳ Lân không nhiều nhưng mỗi cá thể đều rất mạnh, có thể nói là già trẻ đều có thể chiến đấu.

Tổng cộng khoảng hai vạn con, có thể phái ra một vạn năm ngàn chiến lực ngang hàng với Phượng Hoàng tộc." Nghe đến đây, mọi người đều hít một hơi lạnh.

Thời Long Hán Đại Kiếp, Kỳ Lân tộc thống trị lục địa đã bị Long và Phượng liên thủ đánh bại dưới sự ly gián của Ma Tổ La Hầu.

Kỳ Lân tộc khi đó gần như tuyệt diệt, Thủy Kỳ Lân ngã xuống tại Kỳ Lân Nhai.

Thế mà giờ đây họ vẫn bảo tồn được một vạn năm ngàn chiến binh hung hãn, quả là mệnh không tuyệt.

Tổng cộng liên quân ba tộc sẽ có khoảng sáu vạn chiến binh.

Sáu vạn chiến binh viễn cổ này mạnh hơn nhiều so với sáu vạn yêu binh thông thường nhờ ưu thế huyết mạch.

Đây cũng là lý do chúng sinh Hồng Hoang luôn chèn ép không cho tam tộc trỗi dậy.

Lúc này, mọi người hướng nhìn về phía Kim Sí Đại Bàng.

Hắn từ xa đến kết minh, chắc chắn phải có thực lực riêng.

Kim Sí Đại Bàng hơi ngượng ngùng đáp: "Những năm qua ta cũng tìm được một số huynh đệ chí cốt.

Thuộc hạ của ta tuy không mạnh bằng viễn cổ tam tộc, nhưng cũng là những đội quân tinh nhuệ ngang ngửa tinh anh Yêu tộc.

Hiện ta có hơn ba vạn thuộc hạ, đa phần là Phi Cầm hung mãnh.

Ngoài ra các huynh đệ của ta như Ngốc Thứu Vương, Ưng Vương, Thiểm Điện Điêu Vương, Biên Bức Vương... mỗi người cũng có một hai vạn chiến lực.

Tổng cộng khoảng mười vạn, nếu có xung đột, ta có thể rút ra ít nhất sáu vạn chiến binh!" Tin này làm chấn động cả hội trường.

Không ai ngờ Kim Sí Đại Bàng lại nắm giữ thế lực lớn nhất trong số các đại năng có mặt.

Mười vạn đại yêu tinh nhuệ là con số mà không một Yêu Vương nào ngoài Thiên Đình làm được.

Như vậy tổng cộng liên quân có mười hai vạn chiến binh tinh nhuệ.

Tuy không thể so với quân số khổng lồ của Vu Yêu nhị tộc, nhưng với chất lượng của viễn cổ huyết mạch, họ đủ sức cầm chân một chủng tộc trong thời gian dài.

Các thủ lĩnh Nhân tộc nhìn nhau đầy vui mừng.

Đây thực sự là một bất ngờ lớn ngoài dự tính.

Chiến thần Hiên Viên Thị đưa ra chỉ đạo chiến lược: "Đã vậy, các vị hãy cho quân sĩ tăng cường huấn luyện.

Nhân tộc và các vị đã ngồi chung một con thuyền, vinh nhục có nhau.

Chương 788

Nhân tộc có khí vận thống trị tương lai và có Thiên Cơ Lâu chống lưng.

Chúng ta chỉ cần các vị cầm chân một chủng tộc khi có biến, Nhân tộc sẽ dùng lôi đình vạn quân dẹp gọn kẻ địch còn lại, sau đó sẽ quay sang hỗ trợ các vị." Tuy nhiên, Kỳ Lân Vương vẫn bày tỏ lo ngại: "Nói thì dễ, nhưng Vu Yêu nhị tộc có nội hàm rất sâu.

Về số lượng cao thủ, chúng ta vẫn đang ở thế hạ phong.

Nếu thực sự quyết chiến, e là chúng ta vẫn chịu thiệt." Lời của gã không sai.

Yêu tộc có Thập Đại Yêu Thánh, Hi Hòa, Phục Hy, Côn Bằng, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, lại thêm Thường Nga ở Thiên Cơ Lâu và Nữ Oa phía sau, tổng cộng hơn mười sáu vị thượng bảng.

Vu tộc cũng có tám Tổ Vu hiện tại, thêm Huyền Minh, Hậu Thổ cùng các Đại Vu như Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Xi Vưu, Hình Thiên, Cửu Phượng... cũng tầm mười lăm vị.

Trong khi đó, liên quân chỉ có sáu vị thượng bảng (Ngũ Đức Kỳ Lân, Thải Phượng, Khổng Tuyên, hai Chân Long và Kim Sí Đại Bàng).

Thứ hạng của họ cũng không quá cao, cao nhất là Khổng Tuyên nhưng cũng chỉ xếp thứ bốn mươi hai và đang bị thương.

Kỳ Lân Vương lo lắng Nhân tộc sẽ dùng họ làm bia đỡ đạn.

Nếu vậy, thà họ tiếp tục ẩn mình còn hơn.

Khổng Tuyên và Kỳ Lân Vương nhìn nhau, thầm hiểu ý đồ của đối phương.

Bọn họ cần một sự cam kết chắc chắn hơn từ Nhân tộc.

Kim Sí Đại Bàng cũng im lặng, hắn đến đây vì tỷ tỷ, nhưng việc đẩy tộc nhân vào chỗ chết là điều cần phải cân nhắc kỹ.

Thấy mọi người đều lộ vẻ ưu tư, Thần Nông Thị mới lên tiếng: "Kỳ Lân Vương, có phải ngươi thực sự say rồi không?

Chẳng phải ta đã giải thích với ngươi rồi sao?" Ngũ Đức Kỳ Lân chỉ cười mà không đáp.

Thần Nông Thị hiểu ngay gã này đang muốn mượn miệng Nhân tộc để trấn an các tộc khác, gạt bỏ những ý đồ riêng tư trong lòng họ.

Thần Nông Thị lắc đầu cười, các thủ lĩnh khác cũng mắng yêu Kỳ Lân Vương một câu rồi ông tiếp tục: "Chúng ta hiểu lo ngại của các vị.

Để các vị đơn độc chống lại một chủng tộc quả thực rất khó khăn.

Chúng ta từng nghĩ đến việc trộn lẫn quân đội, nhưng làm vậy rất dễ dẫn đến thất bại toàn cục.

Nhân tộc quả thực có hậu thủ.

Các vị còn nhớ lời của Thánh chủ Thiên Cơ Lâu trước khi ngài trở về Lâu không?

Ngài bảo Nhân tộc cứ việc quậy phá đi, vì ở Thiên Cơ Lâu có một số người thực lực quá yếu, không giúp ích gì được cho việc bảo vệ Hồng Hoang, nên khi cần thiết, họ sẽ ra giúp Nhân tộc." Nghe đến đây, mọi người ngẩn ngơ rồi sắc mặt đại biến khi nhận ra ẩn ý.

"Thực lực quá yếu" trong mắt Thiên Cơ Lâu chính là những người chưa thành Thánh!

Mà những người "yếu" đó là ai?

Đầu tiên là Cửu Thiên Huyền Nữ, hiện xếp thứ ba mươi mốt với

lực chiến hơn hai trăm năm mươi triệu, vượt xa cả Đế Tuấn hay Đông Hoàng Thái Nhất.

Tiếp theo là Đông Hoa Đế Quân (Đông Vương Công cũ), hiện là Thánh hạ đệ nhất nhân, xếp thứ hai mươi lăm trên bảng.

Ngay cả bốn con khỉ ở Thiên Cơ Lâu (Thông Tí Viên Hầu, Lục Nhĩ Mi Hầu, Linh Minh Thạch Hầu, Xích Khào Mã Hầu) cũng xếp từ hạng hai mươi sáu đến hai mươi chín với lực chiến trên hai trăm tám mươi triệu và khả năng bộc phát sức mạnh cấp Thánh nhân thông qua Đấu Chiến Thánh Pháp.

Nghĩ đến việc sáu vị "đại thần" này (Huyền Nữ, Đông Hoa và Bốn con khỉ) xuất hiện giúp sức, hơi thở của mọi người trở nên dồn dập.

Thương Hiệt Thị, người trẻ nhất trong các thủ lĩnh Nhân tộc, dõng dạc tuyên bố: "Bảy vị thủ lĩnh Nhân tộc chúng ta có đủ tự tin trấn áp bất kỳ tộc nào.

Vì vậy, khi đại chiến nổ ra, bảy vị cường giả từ Thiên Cơ Lâu sẽ hoàn toàn do các vị điều phối!

Các vị thấy Nhân tộc chúng ta chơi đẹp chứ?" Cả hội trường như nổ tung, mắt ai nấy đều đỏ rực vì kích động.

Nếu có thêm bảy vị Thánh hạ vô địch đó, liên quân không chỉ cầm chân được kẻ địch mà thậm chí còn có thể quét sạch đối phương trước cả khi Nhân tộc kết thúc trận chiến của mình.

Sự hỗ trợ từ Thiên Cơ Lâu dành cho Nhân tộc quả thực khiến người ta phải vừa ngưỡng mộ vừa ghen tị đến phát điên.

Nhân tộc thật là may mắn biết bao?

Lại có thể nhận được sự ủng hộ từ Thiên Cơ Lâu như thế này?

Xem ra nhân tộc thực sự đã khổ tận cam lai, có được sự hậu thuẫn

của Thiên Cơ Lâu đúng là quá mức may mắn.

Những người có mặt tại đó không ai không cảm khái không thôi.

Chỉ mới vài trăm năm trước, cảnh ngộ thê thảm vô cùng của nhân tộc vẫn còn hiện rõ mồn một trước mắt, khi họ vẫn bị Yêu tộc và Vu tộc đồ sát hàng loạt.

Nghĩ kỹ lại, thực sự khiến người ta phải ghen tị.

Nhân tộc quật khởi ngay dưới mí mắt của bọn họ.

Khi Hồng Mông Tử Kim Bảng vừa xuất hiện, Đại Đạo văn tự đã công khai việc Yêu tộc luyện Đồ Vu Kiếm, cũng công khai việc Vu tộc luyện Trảm Yêu Kiếm.

Hai đại siêu cấp thần binh này đều dùng máu thịt nhân tộc để rèn thành.

Khi đó nhân tộc quỳ dưới đất cầu xin Nữ Oa cho họ một công đạo, nhưng đáng tiếc lúc ấy Nữ Oa ngại các Thánh nhân khác ngăn trở nên không thể lên tiếng.

Lúc đó, những người lãnh đạo nhân tộc đã từ bỏ thần minh, cắt thịt trả lại ơn tình của Nữ Oa.

Từ thời điểm đó, nhân tộc đã bắt đầu có mối liên hệ với Thiên Cơ Lâu.

Người đầu tiên từ Thiên Cơ Lâu bước ra bảo hộ nhân tộc không phải ai khác, chính là Thánh Mẫu nhân tộc hiện nay – Tam Thất Thánh nhân.

Khi Tam Thất Thánh nhân lần đầu xuất hiện tại Hồng Hoang, nàng đã khiến chúng sinh một phen kinh hãi đến thất thần.

Bởi lẽ vào lúc đó, việc đột ngột xuất hiện một vị Thánh nhân xa lạ là điều vô cùng chấn động.

Sau đó, cùng với việc Hồng Mông Tử Kim Bảng dần dần công bố, Thiên Cơ Lâu cũng dần lộ diện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang.

Đại Đạo văn tự không chỉ công khai Thiên Cơ Lâu, mà còn tiết lộ lý do tại sao bao năm qua Thiên Cơ Lâu không xuất hiện.

Hóa ra Thiên Cơ Lâu bấy lâu nay luôn dốc sức bảo hộ Hồng Hoang, các cường giả của lâu đã đại chiến với sinh linh trong Hỗn Độn để ngăn chặn Hỗn Độn Thần Ma xâm nhập.

Đây đối với Hồng Hoang mà nói là điều cực kỳ may mắn.

Sau đó, không rõ vì lý do gì, Thiên Cơ Lâu Thánh Chủ Trường Không đạo nhân đã để mắt đến nhân tộc, phái Tam Thất Thánh nhân ra hỗ trợ.

Tam Thất Thánh nhân nhiều lần xuất hiện đều là vì bảo vệ nhân tộc, sau đó nàng còn đóng chân tại nhân tộc, mang đến vô số truyền thừa.

Chính điều này đã khiến nhân tộc triệt để quật khởi.

Có thể nói Thiên Cơ Lâu và Tam Thất Thánh nhân có công lao không thể xóa nhòa trong việc này.

Sau đó Yêu tộc đột kích, nhân tộc và Yêu tộc triển khai một trận đại chiến kinh thiên động địa, cuối cùng dẫn đến việc nhiều cường giả Thiên Cơ Lâu xuất thế, thậm chí cả Trường Không đạo nhân vốn không bao giờ nhập thế cũng xuất hiện.

Qua đó đủ thấy các cường giả Thiên Cơ Lâu quan tâm nhân tộc đến nhường nào.

Thật không biết nguyên do gì khiến Trường Không đạo nhân biệt nhãn ưu ái nhân tộc như vậy, đến nay đó vẫn là một ẩn số lớn.

Hiện nay nhân tộc gặp đại nạn, sắp phải đối mặt với sự ngăn trở

của cả Vu và Yêu hai tộc, Thiên Cơ Lâu vẫn sẵn lòng phái nhiều cường giả ra trợ giúp.

Nhân tộc quả thực là tộc được thượng thiên thùy thanh.

Không, nhân tộc là tộc bị thượng thiên ruồng bỏ, nhưng lại được Thánh Chủ đại nhân của Thiên Cơ Lâu che chở!

Dù con đường quật khởi gian nan muôn vàn, nhưng có Thiên Cơ Lâu ở đó, họ tin rằng nhân tộc cuối cùng sẽ thành công.

Những chủng tộc như bọn họ, có thể dựa vào nhân tộc cũng là đại hạnh vận.

Nếu không cứ tiếp tục như vậy, e rằng sớm muộn gì cũng bị tiêu diệt giữa chúng sinh, lúc đó mới thực sự thê thảm.

Dù sao bọn họ cũng đã kéo dài hơi tàn suốt vô số năm, từ Long Hán Lượng Kiếp cho đến nay, nếu tiếp tục như thế họ không thể trụ vững được nữa.

Cơ hội lần này có thể nói là thiên tứ lương cơ, phải nương theo đó mà đánh cược một phen lớn.

Đúng là "lúc này không liều thì đợi đến khi nào?", biết đâu một phen này có thể giúp bọn họ đổi đời.

Nghĩ thông suốt điều đó, không khí tại trường lập tức trở nên nhiệt liệt.

Mọi người nâng chén chúc tụng, liên tục kính rượu các vị lĩnh tụ nhân tộc.

Các thủ lĩnh nhân tộc cũng không từ chối ai, không khí dần đẩy lên cao trào, mọi người đều đã có vài phần say ý.

Đúng lúc này, một người khác lên tiếng hỏi, khiến không khí đang náo nhiệt dần trầm xuống, vì điều người này hỏi vô cùng quan trọng.

Người này không ai khác chính là Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

Vấn đề lão đặt ra là: Vu Yêu hai tộc đều có những trận pháp vô cùng lợi hại.

Yêu tộc sở hữu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lấy Yêu Đế Đế Tuấn và Hà Đồ Lạc Thư làm căn cơ, kết hợp với ba trăm sáu mươi lăm vị siêu cấp cường giả, có thực lực đối kháng Thánh nhân.

Đây là nền tảng giúp Yêu tộc đứng vững bao năm qua.

Vu tộc cũng tương tự, vì họ đều do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, nhờ tâm linh cảm ứng mà mười hai Tổ Vu có thể bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vô cùng khủng khiếp.

Trận pháp này có thể triệu hoán hư ảnh Bàn Cổ, dù chưa đến một phần mười thực lực của Bàn Cổ đại thần nhưng cũng đủ để kinh hãi đến cực điểm.

Xét về uy lực thực tế, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận dường như còn vượt qua cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đây cũng là lý do Yêu tộc dù tập hợp vạn tộc vẫn khó lòng áp đảo được Vu tộc.

Chương 789

Cả hai tộc đều có trận pháp như vậy, mà nhân tộc lại không có thủ đoạn tương ứng để kháng hành, điều này thật sự rất nan giải.

Nhân tộc dù đối đầu với Vu hay Yêu tộc đều sẽ vô cùng gian nan.

Một khi đối phương bày ra trận pháp, nhân tộc chắc chắn sẽ gặp họa.

Dù thực lực các lĩnh tụ nhân tộc có mạnh đến đâu, nhưng đối phương đã lôi ra thực lực cấp Thánh nhân, nhân tộc lấy gì để đối phó?

Không có thực lực cấp Thánh nhân, cũng không có trận pháp tương đương, quả thực khó lòng chống đỡ.

E rằng quân liên minh của bọn họ cũng lâm vào cảnh tương tự.

Tuy Thiên Cơ Lâu phái Cửu Thiên Huyền Nữ, Tứ Đại Thần Hầu và Đông Hoa Đế Quân đến giúp sức, tăng cường thực lực đáng kể, nhưng một khi Vu Yêu hai tộc bày trận, cả nhân tộc lẫn liên minh tứ tộc đều không thể chống lại.

Đây mới là gốc rễ của vấn đề.

Nếu không có thủ đoạn phá trận, liên minh khó lòng chiến thắng.

Nếu Vu Yêu hai tộc phối hợp cả hai đại trận, uy lực còn tăng gấp bội, lúc đó lấy gì chống đỡ?

Chẳng lẽ thật sự phải dựa vào các cường giả Thiên Cơ Lâu liều mạng sao?

Nếu các cường giả đó có sơ sẩy gì, họ lấy gì đền bù cho Thiên Cơ Lâu?

Nghĩ đến đây, không khí vốn náo nhiệt dần trở nên lạnh lẽo, mọi

người chìm vào trầm tư.

Nếu không phá được hai đại trận này, vĩnh viễn không thể chiến thắng hai tộc kia.

Ngay cả các lĩnh tụ nhân tộc cũng trầm ngâm, vì Ngao Quảng nói không sai chút nào.

Chỉ có Toại Nhân Thị là vẫn bình thản nâng chén rượu, mỉm cười nhấp một ngụm.

Khổng Tuyên thấy dáng vẻ của Toại Nhân Thị, ánh mắt sắc lẹm nhìn qua: "Không biết Toại Nhân Thị có thủ đoạn gì mà lại không để tâm như vậy?" Toại Nhân Thị thấy Khổng Tuyên nhìn mình liền cười ha ha, thậm chí còn nháy mắt với Khổng Tuyên như đang ám chỉ điều gì.

Thấy vậy, Khổng Tuyên không nhịn được mà đảo mắt trắng, y thực sự chịu không nổi tên này, tính cách chẳng khác gì Ngũ Đức Kỳ Lân.

Toại Nhân Thị cười lớn rồi điềm nhiên nói: "Tin rằng các vị đều biết chuyện ta đi cứu Khổng Tuyên trước đó.

Trên đường từ nhân tộc trở về, Khổng Tuyên đã chạm trán tên đê tiện Chuẩn Đề Thánh nhân.

Lão ta nhìn trúng chiến lực của Khổng Tuyên nên muốn dẫn độ về phương Tây, muốn tẩy não y thành người của lão.

Sau đó ta đã đến cứu.

Về chiến lực của ta, mọi người ở đây đều rõ, ta không quá mạnh, trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực chỉ đứng thứ ba mươi bảy, chiến lực hơn một trăm bảy mươi triệu, so với năm trăm triệu của Chuẩn Đề Thánh nhân thì kém xa.

Nhưng tại sao ta lại dám đắc tội Chuẩn Đề?

Các ngươi không nghĩ đến nguyên nhân sao?" Nghe Toại Nhân Thị nói, mọi người đều ngẩn ra.

Toại Nhân Thị có ý gì?

Chẳng lẽ lúc đó đã có át chủ bài bí mật?

Nghĩ lại thì đúng là có khả năng.

Bất kể thế nào, việc lĩnh tụ nhân tộc chủ động khiêu khích Chuẩn Đề chẳng khác nào lấy trứng chọi đá, rất dễ bị trấn áp về phương Tây.

Một trăm triệu chiến lực đấu với năm trăm triệu của Thánh nhân là điều không tưởng.

Nhưng kết quả thì sao?

Vị lĩnh tụ nhân tộc này thật sự gan to bằng trời đã ra tay với Thánh nhân.

Nếu lão không phải bị điên thì chắc chắn là có thần thông đặc biệt.

Ban đầu, đám cường giả còn tưởng y dựa vào truyền thừa của hai vị Thiên Đế là Diệp Thiên Đế và Hoang Thiên Đế.

Truyền thừa đó mạnh đến mức không tưởng, có thể sánh ngang với Đông Hoa Đế Quân, khi giao chiến với Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đều chiếm thượng phong.

Nhưng giờ nghe lời Toại Nhân Thị, dường như còn có ẩn ý khác?

Mọi người đều nhìn về phía Toại Nhân Thị, thấy lão thản nhiên ngồi đó, cười nhẹ: "Thiên Cơ Lâu Thánh Chủ đại nhân đã xuất hiện tại Hồng Hoang.

Lẽ nào các ngươi nghĩ ngài ấy là người keo kiệt?

Hãy nhớ rằng ngay cả Thánh Mẫu Tam Thất nương nương cũng là do ngài phái đến, nay ngài đích thân xuất hiện, tự nhiên sẽ để lại cho nhân tộc một vài thứ." Nghe đến đây, mọi người đồng loạt hít một hơi khí lạnh, mặt lộ vẻ kinh hãi.

Trước đây chưa ai nghĩ đến điểm này, nay được điểm hóa, quả thực có khả năng đó.

Thiên Cơ Lâu giàu có vượt xa tưởng tượng, Thánh Chủ đã xuất hiện thì chắc chắn sẽ để lại bảo vật cho nhân tộc.

Dù không biết là gì, nhưng ít nhất cũng đủ thực lực chống lại Thánh nhân.

Vu Yêu hai tộc đều có át chủ bài cấp Thánh nhân, nếu nhân tộc không có thì làm sao là đối thủ của bọn họ?

Xem ra Thánh Chủ Thiên Cơ Lâu thực sự hào phóng, ban tặng cái giá lớn như vậy để giúp nhân tộc.

Điều này vượt ngoài sức tưởng tượng.

Thấy mọi người kinh ngạc, Toại Nhân Thị mỉm cười: "Chư vị còn vấn đề gì nữa không?" Các cường giả đều lắc đầu, không nói thêm gì nữa.

Sự chuẩn bị của nhân tộc có thể nói là vô cùng chu đáo, từ thực lực bản thân đến viện trợ từ các tộc khác đều được tính đến.

Nhân tộc không chỉ có bảy vị lĩnh tụ lên bảng chiến lực, mà còn có hai truyền thừa Thiên Đế gần như vô địch dưới cấp Thánh nhân.

Ngoài ra, họ còn có vật phẩm chống lại Thánh nhân do chính Trường Không đạo nhân ban cho.

Sự sắp xếp này dù đối đầu với tộc nào trong Vu Yêu nhị tộc cũng đều chiếm tiên cơ.

Dù đối mặt với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận hay Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nhân tộc đều có thể đứng ở thế bất bại.

Nếu không lập trận mà đánh đơn lẻ, nhân tộc càng chiếm ưu thế vì các lĩnh tụ có chiến lực rất cao, không hề thua kém cường giả của bất kỳ tộc nào.

Thắng lợi cuối cùng rất có khả năng thuộc về nhân tộc.

Phía liên minh của bọn họ tình hình còn tốt hơn.

Bản thân họ đã có sáu bảy cường giả lên bảng chiến lực, lại có thêm Cửu Thiên Huyền Nữ, Đông Hoa Đế Quân và bốn con khỉ từ Thiên Cơ Lâu.

Như vậy, họ hoàn toàn có thể đối phó với một tộc.

Dù Vu Yêu hai tộc có kéo đến cùng lúc, họ và nhân tộc cũng đã có sắp xếp, tự nhiên không sợ hãi.

Nhân tộc đã ủng hộ họ hết mình, họ tuyệt đối không thể làm vướng chân nhân tộc.

Nếu hoàn thành tốt việc này, tương lai của họ sẽ vô cùng xán lạn, thậm chí có thể nhân cơ hội này tái xuất Hồng Hoang, khôi phục lại thời kỳ đỉnh cao của tổ tiên.

Nghĩ đến đây, lòng họ trở nên hăng hái vô cùng.

Đây là tâm nguyện vạn cổ của họ, họ đã chán cảnh trốn chui trốn lủi như chuột nhắt qua đường rồi.

Trước đây chỉ cần bị phát hiện là sẽ bị giết, bị ăn thịt hoặc bị lột da rút gân, thê thảm vô cùng.

Khá hơn chút thì bị thu phục làm tọa kỵ, chịu nhục nhã muôn đời.

Nay đi theo nhân tộc, hy vọng quật khởi đã hiện ra, họ không muốn bỏ lỡ dù chỉ một tia cơ hội.

Toại Nhân Thị lại lên tiếng: "Thực ra các vị cầu gì khi kết minh với nhân tộc, chúng ta đều rõ.

Nói trước cho rõ ràng, chúng ta sẽ tìm mọi cách để mang lại lợi ích cho các vị.

Nhưng nếu các vị bằng mặt không bằng lòng, làm việc không ra sức, trở thành 'con sâu làm rầu nồi canh' trong liên quân, thì đừng trách nhân tộc chúng ta không khách khí.

Hiện tại thực lực nhân tộc thế nào chắc các vị đã rõ, muốn thu phục phương nào cũng dễ như trở bàn tay.

Đừng thử thách giới hạn của nhân tộc chúng ta, ta nhắc lại một lần nữa, đừng thử thách giới hạn của nhân tộc.

Nhân tộc đối đãi với các vị bằng sự chân thành, cũng hy vọng các vị đáp lại bằng sự chân thành.

Đây là cục diện hợp thì lợi, chia thì tan.

Mọi chuyện đã bàn bạc xong, đại kế tương lai cũng đã định, các vị có thắc mắc gì thì cứ nêu ra ngay.

Đừng để đến lúc đại chiến lại kéo chân nhân tộc, lúc đó sẽ phải gánh chịu hậu quả nặng nề." Nghe lời này, những người có mặt đều lắc đầu phủ nhận.

Họ hiểu rõ lợi hại trong chuyện này.

Họ chọn kết minh với nhân tộc nghĩa là đã đường cùng rồi, nếu không cũng không mạo hiểm như vậy.

Đã chọn theo nhân tộc thì phải dốc toàn lực, vì đây có lẽ là cơ hội cuối cùng.

Nếu không nắm bắt, thực lực họ sẽ ngày càng yếu đi, một khi bị phát hiện sẽ bị tiêu diệt khỏi Hồng Hoang.

Được nhân tộc hỗ trợ là điều cực kỳ đáng quý, vì so với các tộc khác, nhân tộc nhân từ hơn nhiều.

Có lẽ do cùng chung số phận hoặc kinh nghiệm tương đồng, nhân tộc chỉ yêu cầu họ dốc sức vào những lúc then chốt nhất.

Ngay cả vậy, nhân tộc cũng đã sắp xếp mọi thứ, họ chỉ cần nghe lệnh và còn được hứa hẹn nhiều lợi ích.

Long tộc có thể lấy lại quyền kiểm soát thủy vực Hồng Hoang để nghỉ ngơi dưỡng sức, tiến có thể công, lui có thể thủ.

Chương 790

Nhân tộc trao quyền kiểm soát không phận lãnh địa cho Phượng tộc, cho phép họ tự do hoạt động.

Kỳ Lân tộc cũng vậy, núi sông đầm lầy trong lãnh địa nhân tộc sẽ trở thành nơi ở của họ.

Khi nhân tộc kiểm soát Hồng Hoang, không gian sinh tồn của họ sẽ rộng lớn hơn.

Hơn nữa, nhân tộc còn hứa sẽ xin tinh huyết từ các Thánh thú của Thiên Cơ Lâu cho họ.

Long tộc đã nhận được một ít huyết mạch Thanh Long.

Dù Thanh Long và Long tộc có khác biệt bản chất, nhưng vẫn mang lại lợi ích khổng lồ.

Ngao Quảng chỉ cần một giọt tinh huyết Thanh Long đã tiến hóa thành Bát Trảo Kim Long.

Nhân tộc cũng hứa sẽ xin tinh huyết Chu Tước cho Phượng tộc nếu có cơ hội.

Chu Tước dù không có quan hệ trực hệ nhưng huyết thống tương đồng, giúp Phượng tộc có cơ hội tiến hóa thành Chân Phượng Hoàng.

Nghĩ đến đây, Thải Phượng vô cùng hưng phấn.

Khổng Tuyên đã hứa nếu có tinh huyết Chu Tước sẽ để nàng dùng trước.

Đây là thiên đại cơ duyên, nếu thành Chân Phượng Hoàng, chiến lực của nàng sẽ tăng vọt, không hề kém cạnh hai con rồng của Long tộc.

Khổng Tuyên quay sang nhìn Ngũ Đức Kỳ Lân: "Trong Thiên Cơ Lâu dường như không có cao thủ Kỳ Lân tộc, nên không thể xin tinh huyết Kỳ Lân, không biết các vị muốn nhận lễ vật gì?" Ngũ Đức Kỳ Lân cười đáp: "Điều này không quan trọng, chúng ta có thủ đoạn riêng.

Nhưng nếu có được tinh huyết Bạch Hổ thì càng tốt." Ngũ Đức Kỳ Lân có Ngũ Đức Tường Thụy Pháp, chỉ cần có Thánh huyết, họ có thể dựa vào sức mạnh trong đó để phản tổ, khôi phục huyết thống Kỳ Lân chân chính.

Các lĩnh tụ nhân tộc đều gật đầu: "Nhân tộc đã hứa thì nhất định sẽ thực hiện.

Chúng ta hy vọng các vị chuẩn bị sẵn sàng đối phó với biến cố.

Trận chiến này sẽ vô cùng khủng bố, hơn hẳn Vu Yêu Lượng Kiếp suốt bao năm qua.

Đến lúc đó không chỉ Nhân, Vu, Yêu tam tộc mà các Thánh nhân cũng sẽ đại chiến.

Nói cho cùng, tam tộc tranh bá chỉ là món khai vị, đối với các Thánh nhân và Thiên Cơ Lâu, chúng ta chỉ là quân cờ.

Nhưng dù là quân cờ, Thiên Cơ Lâu đối với chúng ta cũng rất hào phóng.

Đã vậy, chúng ta phải làm tốt bổn phận của mình, chuẩn bị cho đại chiến của các Thánh nhân, ít nhất cũng không được làm mất mặt Thiên Cơ Lâu." Sau lời của thủ lĩnh nhân tộc, mọi người lại trầm mặc.

Đây thực sự là hạo kiếp của Hồng Hoang, vượt xa mọi đại kiếp trước đây.

Trước kia chỉ là các sinh linh phổ thông độ kiếp, lần này trực tiếp

liên quan đến sự tranh đấu của các Thánh nhân.

Trước đây chỉ có sáu vị Thánh nhân dưới trướng Hồng Quân Đạo Tổ, dù bằng mặt không bằng lòng nhưng chưa đến mức sinh tử bác đấu vì còn giữ thể diện cho Đạo Tổ.

Ngay cả khi Tam Thanh phân gia, họ cũng không đại chiến thực sự.

Nhưng giờ thì khác, Thiên Cơ Lâu xuất thế, Hồng Mông Tử Kim Bảng tiết lộ hơn mười vị cường giả, đe dọa trực tiếp đến địa vị của Tử Tiêu Cung và Hồng Quân Đạo Tổ.

Một núi không thể có hai hổ, Thánh nhân hai bên sớm muộn cũng sẽ có trận chiến kinh thiên động địa, rất có thể bắt đầu từ lúc tam tộc tranh bá.

Hiện nay Vu Yêu hai tộc liên hợp đối phó nhân tộc là điều rõ ràng.

Dù nhân tộc có khí vận cường thịnh đến đâu cũng không được lơ là.

Nhắc đến Thánh nhân đại chiến, ai nấy đều trầm mặc.

Cuộc chiến của họ bỗng trở nên không quá quan trọng, vì kết cục thật sự nằm ở cuộc đối đầu giữa Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung.

Nếu Tử Tiêu Cung thắng, dù nhân tộc thắng trận cũng sớm muộn thành nô bộc của các Thánh nhân đó, vì dưới Thánh nhân đều là kiến hôi.

Thiên Cơ Lâu Thánh nhân thì đối đãi ôn hòa hơn nhiều.

Nếu Thiên Cơ Lâu thắng, đó mới là thắng lợi thực sự của nhân tộc và liên minh.

Hỏa Linh của Kỳ Lân tộc lên tiếng hỏi: "Thánh nhân Thiên Cơ Lâu có thể chiến thắng Tử Tiêu Cung không?

Thiên Cơ Lâu tuy đông Thánh nhân, nhưng họ còn phải bảo hộ Hồng Hoang, không biết có thể rút ra bao nhiêu chiến lực?" Mọi người đều im lặng, Hỏa Linh nói rất đúng.

Thiên Cơ Lâu dù đông nhưng không dễ điều động hết.

Thế Giới Thụ đứng thứ ba trên bảng chiến lực không thể rời đi vì là lớp bình chướng thứ nhất bảo vệ Hồng Hoang.

Thông Thiên Kiến Mộc đứng thứ năm cũng vậy, là lớp bình chướng thứ hai ổn định căn cơ Hồng Hoang.

Tứ Đại Thánh Thú là lớp bình chướng thứ ba cũng khó lòng rời vị trí.

Dương Mi Đại Tiên tuy là người của Thiên Cơ Lâu nhưng đang ở Hỗn Độn cùng Thông Thiên Kiến Mộc, chưa chắc đã về kịp.

Còn lại là Godzilla (Ca Tư Lạp), Ma Tổ La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch, Tam Thất Thánh nhân, Thần thú Thảo Nê Mã, Công Phu Hùng Miêu và Yêu Yêu.

Thực lực này tuy chiếm ưu thế nhưng cũng có thể bị điều đi bảo vệ Hồng Hoang bất cứ lúc nào.

Ngoài ra, Hồng Quân Đạo Tổ của Tử Tiêu Cung dường như còn ẩn giấu nhiều thần thông bí ẩn, nghĩ đến thôi cũng thấy da đầu tê dại, không ai đoán trước được kết quả cuối cùng.

Hiên Viên đột nhiên cười lạnh: "Nghĩ nhiều làm gì?

Binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn.

Ta không tin Thánh nhân Thiên Cơ Lâu lại thua.

Ta chẳng có chút hảo cảm nào với các Thánh nhân Hồng Hoang, bọn họ chỉ biết tranh danh đoạt lợi, có chút dáng vẻ Thánh nhân nào đâu?

Hai tên Thánh nhân phương Tây suốt ngày sang phương Đông vơ vét, chỉ lo phát triển mảnh đất cằn cỗi của mình, không có tâm thế của bậc Thánh nhân.

Nữ Oa nương nương cũng chỉ lo công đức của bản thân, đâu có giác ngộ của Thánh Mẫu?

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì chỉ quan tâm đến danh tiếng, biểu hiện kém cỏi trên bảng vàng khiến lão lún sâu vào suy nghĩ cố chấp.

Thông Thiên Giáo Chủ tuy sái thoát nhưng lại cô ngạo, không hòa hợp với huynh trưởng, lâm vào cảnh cô độc.

Thái Thượng Lão Tử ngoài miệng nói thanh tĩnh vô vi, không tranh không đoạt, nhưng thực chất ánh mắt luôn hướng về Hồng Quân Tổ Sư.

Đó là bộ mặt thật của Hồng Hoang Lục Thánh, hạng người như vậy mà đòi thắng Thiên Cơ Lâu sao?

Thật là si tâm vọng tưởng.

Nếu Thiên Cơ Lâu thất bại, trứng rồng làm sao nguyên vẹn?

Lúc đó tất cả chúng ta đều chết không có chỗ chôn.

Thay vì lo hão, hãy tin tưởng Thiên Cơ Lâu và nghiên cứu xem sau đại chiến chúng ta nên ứng phó thế nào." Nghe lời Hiên Viên, mọi người đều tán thành.

Thiên Cơ Lâu mạnh đến mức siêu hồ tưởng tượng, nhìn từ góc độ nào cũng khó mà thất bại.

Nền tảng của họ quá sâu dày, nhất là Trường Không đạo nhân.

Chỉ nhìn qua pháp bảo của ngài cũng đủ thấy: Pháp bảo yếu nhất của ngài cũng đứng hạng mười lăm trên bảng, tên là Ngón Tay Vàng (Kim Chỉ Thủ), nghe nói chỉ ai người đó sống, điểm ai người đó chết,

Thánh nhân gặp phải cũng đau đầu.

Nếu hai tên phương Tây bị ngài chỉ một cái, có khi tử vong ngay tại chỗ vì nền tảng của họ quá mỏng, lại còn nợ Thiên Đạo bốn mươi tám đại nguyện chưa hoàn thành, giờ chỉ còn là Thánh nhân hữu danh vô thực.

Ngoài ra còn có Như Ý Tạo Hóa Bút có thể tước đoạt hoặc ban tặng tạo hóa, khiến Thánh nhân có nguy cơ rớt cảnh giới.

Càn Khôn Ngũ Hành Đồ tương đương với năm đạo Ngũ Hành hoàn chỉnh, giúp một người có sức mạnh của năm vị Thánh nhân.

Hồng Mông Phù Đồ Tháp chứa đựng Phù Đồ Đạo mạnh nhất trong ba ngàn đại đạo.

Thất Thương Ly Hận Đao là tà hoàng trong các loại binh khí, một đao đoạn thiên, một đao phúc địa.

Đại Đạo Chí Tôn Kiếm là chí tôn của binh khí, phá mọi pháp môn.

Đại Đạo Bảo Điển ghi chép vô số quy tắc bản nguyên, giúp người sở hữu ngộ ra đại đạo tuyệt thế; Tam Thất Thánh nhân từng dùng nó để giúp các lĩnh tụ nhân tộc đắc đạo.

Trường Không đạo nhân cũng là chủ nhân thực sự của Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, trong khi Hồng Quân chỉ nắm giữ một phần nhỏ tàn khuyết.

Hồng Mông Tử Kim Bảng cũng là của ngài, toàn tri toàn năng.

Chưa kể đến Hỗn Độn Châu, Cửu Tiêu Thần Kiếm Điệp (gồm chín thanh kiếm Hỗn Độn), Phách Địa Thần Tạc ngang hàng Khai Thiên Thần Phủ, và cả Diệt Thế Đại Ma nắm giữ Diệt Chi Pháp Tắc có thể nghiền nát mọi thứ trong Hỗn Độn.

Với kho tàng pháp bảo như vậy, Hồng Quân Đạo Tổ lấy gì để so

bì?

So với Trường Không đạo nhân, Hồng Quân chẳng khác nào một kẻ nghèo nàn.

Nghĩ đến đây, mọi người lại hưng phấn, tin rằng đi theo nhân tộc và Thiên Cơ Lâu là lựa chọn đúng đắn.

Cuối cùng, Yểm Tư Thị đề nghị tứ đại chủng tộc thành lập một liên minh chính thức để dễ dàng liên lạc với nhân tộc.

Đề nghị này lập tức được tán thành.

Liên minh gồm Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân tộc và Phi Cầm tộc.

Long tộc có hai con Chân Long và ba vạn chiến sĩ.

Phượng tộc có một vạn năm ngàn chiến sĩ, dù ít nhưng có siêu cấp cường giả Khổng Tuyên bù đắp.

Kỳ Lân tộc cũng có một vạn năm ngàn chiến sĩ, đều được luyện Ngũ Đức Tường Thụy Pháp nên thực lực cá nhân mạnh nhất.

Yếu nhất là Phi Cầm tộc của Kim Sí Đại Bàng, nhưng số lượng đông nhất với mười vạn quân, có thể điều động sáu vạn, tương đương tổng chiến lực của tam tộc cổ đại.

Chương 791

Liên quân được tổ chức với Tứ Đại Thiên Vương: Khổng Tước Vương Khổng Tuyên, Long Vương Ngao Quảng, Kỳ Lân Vương Ngũ Đức Kỳ Lân và Bằng Vương Kim Sí Đại Bàng.

Sau khi uống rượu thề, các vị lĩnh tụ từ biệt để về chuẩn bị bộ hạ cho đại chiến.

Hiên Viên hào phóng để Vô Song đi tiễn Ngao Quảng.

Dù Vô Song vẫn được coi là người Long tộc theo bảng vàng, nhưng thực tế nàng đã thuộc về nhân tộc, là người của Hiên Viên.

Vô Song đi tiễn Long Vương một quãng dài.

Ngao Quảng dừng lại, nhìn nàng với ánh mắt phức tạp: "Vô Song nương nương, tiệc nào rồi cũng tan, lão long ta ở nhân tộc đã no say rồi, nương nương không cần tiễn thêm nữa." Giọng lão có chút đắng chát nhưng vô cùng khách khí, vì vị thế của Vô Song giờ đã khác.

Vô Song gật đầu: "Long Vương, lão cuối cùng cũng toại nguyện, tiến hóa thành Chân Long và thực lực tăng phi mã.

Long tộc dưới sự dẫn dắt của lão chắc chắn sẽ quật khởi.

Ta sẽ ở bên Hiên Viên thượng tiên, nếu có cơ hội xin thêm tinh huyết Thanh Long, ta sẽ lên tiếng.

Hy vọng lão sớm tạo ra thêm vài con Chân Long để không phụ lòng ta." Ngao Quảng thở dài, nghẹn ngào: "Nương nương đã làm cho Long tộc quá nhiều rồi.

Nếu không có đại khí phách của nương nương, Long tộc đã không đầu quân cho nhân tộc, cũng không có Ngao Quảng ngày hôm nay.

Đại ân này chúng tôi ghi nhớ trong lòng." Vô Song nhìn lão, ký ức xưa ùa về.

Khi Hiên Viên đến đòi người, Ngao Quảng hèn nhát không dám ho một tiếng, trơ mắt nhìn nàng bị đưa đi.

Lúc đó nàng đã tuyệt vọng với Long tộc.

Nhưng may mắn thay, Hiên Viên đối đãi với nàng rất tốt.

Ở nhân tộc nàng được tôn trọng như một lĩnh tụ, các vị lĩnh tụ khác đều coi nàng như tỷ muội.

Cuộc sống ở đây thoải mái hơn ở Đông Hải rất nhiều.

Chỉ có điều ban đêm Hiên Viên thường rất thô lỗ, khiến nàng dù là thân Chân Long cũng khó lòng chịu nổi.

Giờ đây Ngao Quảng không còn vị trí nào trong lòng nàng nữa, nàng chỉ coi trọng nhân tộc và Hiên Viên.

Nàng tiễn lão theo ý của phu quân mà thôi.

Vô Song thản nhiên nói: "Long Vương điện hạ, thời gian không còn sớm, mời lão lên đường." Ngao Quảng định nói gì đó nhưng lại thôi, chỉ lặng lẽ quay người rời đi.

Lão vừa đi vừa rơi lệ, tâm trạng cực kỳ phức tạp: vừa vui vì thành Chân Long, vừa buồn vì mất đi người yêu, lại vừa kính bội Vô Song.

Vô Song nhìn theo lão một cái rồi quay lưng đi thẳng, nụ cười nhẹ nở trên môi.

Nàng đã thoát khỏi vũng bùn Long tộc để đến với nhân tộc đầy ánh sáng.

Vô Song trở về bên Hiên Viên và quỳ xuống.

Hiên Viên đang say, nhíu mày: "Nàng làm gì vậy?

Mau đứng lên." Vô Song lệ nhòa: "Hiên viên thượng tiên, thiếp chỉ đi tiễn lão ta thôi, xin người hãy tin thiếp, lòng thiếp chỉ có người." Hiên Viên bật cười: "Ta có nói gì đâu mà nàng thế này?" Thực ra Hiên Viên biết hai người họ có chuyện cần nói nên mới để nàng đi tiễn, không ngờ nàng lại phản ứng mạnh vậy.

Vô Song u oán: "Đây là lần thứ hai người bắt thiếp đi tiễn lão ta..." Hiên Viên ngẩn ra, nhớ lại thì đúng là lần trước Ngao Quảng đến quy hàng, y cũng để nàng đi tiễn.

Y cười khổ, ôm nàng vào lòng: "Ta chỉ cảm thấy có chút áy náy nên mới để nàng tiễn lão, không có ý gì khác.

Ta làm sao nỡ rời bỏ mỹ nhân thiên kiều bách mị như nàng chứ?" Vô Song đỏ mặt, ôm lấy cổ y: "Hiên Viên, thiếp sống là người của người, chết là ma của người..." Câu nói này như tiếp thêm hưng phấn cho Hiên Viên.

Y vung tay tạo ra kiếm chi kết giới bao quanh tẩm cung, rồi kéo y phục của nàng xuống.

Đám hạ nhân nghe tiếng nàng kêu thét liền đỏ mặt tản đi, họ đã quá quen với cảnh này rồi.

Ở một góc khác, Toại Nhân Thị và các lĩnh tụ khác tiễn đưa Khổng Tuyên và Thải Phượng.

Tại một hướng khác, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị tiễn Ngũ Đức Kỳ Lân.

Ngũ Đức Kỳ Lân chuyến này thu hoạch lớn, tràn đầy tự tin vào tương lai.

Lão nhìn hai vị lĩnh tụ nhân tộc cười nói: "Hai vị dừng bước được rồi.

Hỏa Linh, con hãy ở lại nhân tộc làm nha hoàn hầu hạ Thần Nông

Thị hoặc Thương Hiệt Thị đi." Hỏa Linh định nói gì đó nhưng cuối cùng chỉ im lặng mặc định theo lời Kỳ Lân Vương.

Tại hiện trường, Hữu Sào Thị không khỏi dở khóc dở cười.

Xem ra Kỳ Lân Vương đã quyết định để lại một mầm mống Hỏa Linh tại Nhân tộc.

Đây cũng được coi là một con nhân chất của Kỳ Lân nhất tộc lưu lại nơi này.

Dù sao thì Long tộc và Phượng Hoàng nhất tộc đều đã có nhân chất ở Nhân tộc cả rồi.

Long tộc phái tới mười con cự long, Phượng Hoàng nhất tộc cũng có mười đầu phượng hoàng hoạt động tại khu vực của Nhân tộc.

Kỳ Lân nhất tộc cho đến nay vẫn chưa có nhân chất nào, nhưng Kỳ Lân Vương lại để Hỏa Kỳ Lân — một kẻ có thân phận cực kỳ quan trọng — ở lại Nhân tộc.

Đây cũng là một loại nhân chất biến tướng.

Ngũ Đức Kỳ Lân rốt cuộc vẫn một mình rời đi, để Hỏa Linh ở lại trong Nhân tộc.

Lại nói về phía bên kia, Đông Hoàng Thái Nhất ở trên không trung, ánh mắt rực cháy nhìn chằm chằm vào Bảng Xếp Hạng Thực Lực.

Trong mắt hắn cuối cùng lộ ra một nỗi bất lực không gì sánh bằng.

Ngay cả hắn cũng không ngờ rằng Nhân tộc cư nhiên đã trở nên mạnh mẽ đến mức này.

Mấy vị lãnh tụ của Nhân tộc thảy đều đăng đẳng trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, hơn nữa mỗi người thứ hạng đều tương đương cao.

Xem xét kỹ lại, dường như còn cao hơn Yêu tộc quá nhiều.

Dù sao Thập đại Yêu Thánh của Yêu tộc tuy đều lên bảng, nhưng thứ hạng đều không cao cho lắm.

Trong khi đó, Nhân tộc tuy có bảy vị cường giả lên bảng, nhưng thứ hạng của họ đều nằm trong tốp năm mươi.

Đây tuyệt đối là chuyện vượt ngoài sức tưởng tượng.

Ngay cả Vu tộc cũng chưa từng đạt tới tình huống này.

Đám Tổ Vu của Vu tộc đa phần đều ở vị trí ngoài năm mươi.

Luận về thứ hạng thực tế, nếu so sánh Tổ Vu với lãnh tụ Nhân tộc thì dường như Tổ Vu không chiếm được thượng phong.

Điều này đủ thấy tính nghiêm trọng của vấn đề.

Xét về chiến lực đỉnh tiêm của tam tộc, Nhân tộc đã không hề thua kém gì Vu - Yêu lưỡng tộc.

Điều này thực sự khiến Đông Hoàng Thái Nhất có chút khó chịu.

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn hồi lâu, lại hướng mắt về phía mấy người xếp hạng trên mình.

Bản thân pháp lực của hắn đã đạt tới tầng thứ Thánh hạ vô địch (dưới Thánh nhân là vô địch).

Về điểm này hắn khá tự tin, lại thêm trong tay sở hữu Hỗn Độn Chung, tuyệt đối là tồn tại vô địch dưới trướng Thánh nhân.

Hắn xếp ở vị trí này thực ra cũng coi như xác đáng.

Bởi lẽ, bất luận là huynh trưởng Yêu Đế Đế Tuấn, hay lãnh tụ Vu tộc Tổ Vu Đế Giang, hoặc là lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, hay Yêu Sư Côn Bằng, Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử... tất cả đều bị hắn đè ở dưới thân.

Theo lý mà nói, đây tuyệt đối là một chuyện đáng tự hào.

Ngay cả vị Minh Hà Lão Tổ sinh ra từ Biển Máu vô tận cũng bị hắn vượt qua.

Tất cả cường giả viễn cổ đều không phải là đối thủ của hắn.

Tuy nhiên, lại có những kẻ khác dị quân đột khởi, khiến Đông Hoàng Thái Nhất không thể không thận trọng.

Người xếp ngay trên hắn chính là Thường Nga.

Thường Nga là đứa cháu gái mà Đông Hoàng Thái Nhất cực kỳ yêu quý.

Thường Nga có thực lực thế nào, hắn hiểu rõ hơn ai hết, đỉnh điểm cũng chỉ là Kim Tiên cảnh giới mà thôi.

Thế nhưng không ngờ sau khi vào Thiên Cơ Lâu chưa đầy mấy trăm năm, nàng đã mạnh hơn cả hắn.

Điều này khiến Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi rợn tóc gáy.

Thiên Cơ Lâu chẳng lẽ thực sự có sức mạnh hóa mục nát thành thần kỳ sao?

Thật là thần kỳ vô cùng.

Ngay cả một con nhóc tiểu nha đầu như vậy cũng đã trở nên mạnh mẽ đến thế.

Ngoài tiểu nha đầu đó ra, còn có kẻ đơn thương độc mã Cửu Thiên Huyền Nữ.

Cửu Thiên Huyền Nữ xưa nay luôn lẻ bóng, tuy có vài phần thực lực nhưng cũng chỉ là Đại La Kim Tiên cảnh giới mà thôi, ở thế giới Hồng Hoang hoàn toàn không có tên tuổi.

Dù sao Đại La Kim Tiên ở Hồng Hoang nhiều vô kể, mà Bảng

Xếp Hạng Chiến Lực này, kẻ yếu nhất cũng là Chuẩn Thánh cường giả.

Đại La Kim Tiên làm sao có cửa lên bảng?

Chương 792

Nhưng sự thật chứng minh, con nhóc này cũng giống như Thường Nga, đã trải qua một cuộc lột xác kịch liệt trong mấy trăm năm ở Thiên Cơ Lâu, chiến lực trực tiếp xếp hạng thứ ba mươi mốt, không chỉ lên bảng mà còn vượt qua cả hắn.

Điều này khiến sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất có chút khó coi.

Nguyên bản hắn luôn cho rằng mình mới là Thánh hạ đệ nhất nhân thực thụ, dù sao thần binh Khai Thiên Tam Bảo như Hỗn Độn Chung cũng nằm trong tay hắn.

Thế nhưng, dù có Hỗn Độn Chung thì cũng vô dụng.

Ngoài Thường Nga và Cửu Thiên Huyền Nữ, Huyền Minh của Vu tộc cư nhiên cũng tiến bộ vượt bậc.

Chiến lực của Huyền Minh vốn dĩ nằm ở đáy trong đám Tổ Vu, có thể nói trước đây chỉ xếp khoảng hạng năm mươi.

Nhưng sau khi vào Thiên Cơ Lâu, thực lực cư nhiên thăng tiến như diều gặp gió, vọt thẳng lên hạng ba mươi.

So với hạng ba mươi ba của hắn thì hàm lượng vàng cao hơn nhiều.

Khoảng cách chiến lực giữa hai người đã lên tới hơn bốn mươi triệu.

Bốn mươi triệu đối với họ là một khoảng cách cực lớn.

Với Thánh nhân có lẽ không đáng kể, nhưng với những kẻ chỉ có tổng chiến lực hơn hai trăm triệu như họ, bốn mươi triệu đã là một phần năm, thật sự kinh khủng.

Chưa kể trên hắn còn có bốn con khỉ thần bí không lường được kia.

Ngoài bốn con khỉ đó, điều khiến hắn kinh ngạc hơn chính là Đông Hoa Đế Quân xếp hạng hai mươi lăm.

Gã kia nguyên thân là Đông Vương Công, không ngờ sau khi bái con gấu trúc Công Phu Hùng Miêu kia làm sư phụ, chiến lực lại thăng tiến thần tốc đến thế, nhảy vọt thành Thánh hạ đệ nhất nhân chân chính.

Chiến lực càng đạt tới mức kinh hoàng là hơn ba trăm ba mươi triệu, cao hơn Đông Hoàng Thái Nhất hắn tới hơn một trăm triệu.

Nghĩ đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy không hề thoải mái chút nào.

Đông Vương Công trước đây so với hắn còn kém xa, thậm chí không có chút tính khả thi nào để so sánh, nhưng giờ đây lại mạnh mẽ đến mức này.

Điều này bảo Đông Hoàng Thái Nhất phải đối mặt thế nào?

Đông Hoàng Thái Nhất dừng lại hồi lâu trên không trung, ánh mắt quét qua từng cường giả một, đủ loại cảm xúc phức tạp dâng lên trong lòng.

Cuối cùng, hắn dời mắt sang Thập đại Yêu Thánh của Yêu tộc.

Trong Thập đại Yêu Thánh, kẻ yếu nhất là Phi Liêm, xếp đúng hạng một trăm.

Kẻ mạnh nhất là Anh Chiêu, xếp hạng sáu mươi tám.

Thứ hạng này tuy cũng tạm ổn, nhưng so với Vu tộc và Nhân tộc thì thứ hạng của Yêu Thánh quá thấp.

Các Đại Vu của Vu tộc thứ hạng phổ biến đều rất cao.

Đại Vu yếu nhất là Khoa Phụ và Hậu Nghệ cũng xếp hạng bảy mươi ba và bảy mươi hai.

Cao hơn nữa là Hình Thiên hạng sáu mươi tư, Xi Vưu hạng sáu mươi lăm, Cửu Phượng hạng sáu mươi.

Sau đó mới đến các Tổ Vu.

Thứ hạng như vậy tốt hơn Yêu Thánh quá nhiều.

Hóa ra bao năm qua Yêu tộc luôn bị Vu tộc trấn áp là có lý do.

Vấn đề nằm ở đây.

Yêu Thánh tuy nghe thì oai phong, nhưng thực tế đã trở thành gánh nặng kéo lùi Yêu tộc rồi.

Dù sao Thập đại Yêu Thánh vẫn chiếm vị trí trọng yếu trong chiến lực của Yêu tộc.

Ngoài mười đại yêu thú này ra, Yêu tộc còn có Yêu Hậu Hi Hòa, Yêu Sư Côn Bằng, Yêu Hoàng Phục Hy, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn.

Chiến lực đỉnh tiêm của Yêu tộc chỉ có mười lăm vị này, nhưng Thập đại Yêu Thánh xếp hạng quả thực không cao, so với Nhân tộc và Vu tộc đúng là có chút bết bát.

Nghĩ thông suốt điều này, Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi lắc đầu, trong mắt lộ ra một nụ cười đầy ẩn ý.

Không biết đại ca Đế Tuấn có nhận ra điều này không?

Xem ra phải tìm cách nâng cao chiến lực của Thập đại Yêu Thánh, nếu không cứ thế này, họ sẽ bị tụt hậu mất.

Bất luận là cường giả Nhân tộc hay Vu tộc, thứ hạng đều rất cao.

Yêu Thánh xếp hạng thấp, đối với cường giả của hai tộc kia đã

không còn mấy tác dụng.

Nếu cứ tiếp tục, mười đại yêu thú triệt để tụt hậu thì thật sự không ổn.

Không biết đại ca Đế Tuấn có phát hiện ra tình huống này chưa?

Khóe miệng Đông Hoàng Thái Nhất hiện lên một nét giễu cợt.

Sau đó hắn lại nhìn sang phía các Thánh nhân.

Nhìn thấy Chuẩn Đề Thánh nhân xếp hạng hai mươi tư, trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất lộ vẻ chấn kinh.

Thế giới Hồng Hoang nguyên bản chỉ có sáu vị Thánh nhân, thêm cả Hồng Quân Đạo Tổ là bảy vị.

Mà bây giờ thì sao?

Không ngờ bắt đầu từ hạng hai mươi tư đã là cường giả cấp bậc Thánh nhân.

Điều này thật sự quá khủng khiếp.

Nghĩa là Thiên Cơ Lâu đột ngột lòi ra mười tám vị cường giả cấp Thánh nhân.

Thiên Cơ Lâu có mười bảy vị lên bảng, cộng thêm Trường Không đạo nhân có chiến lực vượt qua tiêu chuẩn thăm dò của Hồng Mông Tử Kim Bảng nữa là mười tám.

Nếu cộng cả Trường Không đạo nhân vào, thế giới Hồng Hoang này đã xuất hiện hai mươi lăm vị Thánh nhân rồi.

Quá mức đáng sợ!

Hồng Hoang có nhiều Thánh nhân như vậy, sớm muộn gì cũng loạn tùng phèo.

Nghĩ đến đây, Đông Hoàng Thái Nhất cười lạnh.

Đám Thánh nhân này loạn lên, chắc chắn là muốn lấy tam tộc làm quân cờ.

Vạn lần không ngờ Vu - Yêu lưỡng tộc vốn hưng thịnh vô song, cũng có ngày trở thành quân cờ.

Đông Hoàng Thái Nhất suy tư hồi lâu, xem ra Hồng Hoang sắp không còn thái bình nữa rồi, Vu - Yêu lưỡng tộc cũng sắp đến đường cùng.

Hắn lắc đầu cười khổ, rồi dứt khoát xoay người, bay thẳng về phía Vu tộc.

Chuyến đi này hắn vừa đi vừa dừng, chủ yếu là vì Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố danh sách Thánh nhân.

Mỗi khi một Thánh nhân xuất hiện, hắn đều dừng bước xem xét kỹ lưỡng.

Đến giờ đã trôi qua rất lâu, hắn cư nhiên chưa đi được bao xa.

Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi lắc đầu tự giễu.

Chuyến đi Vu tộc lần này là bắt buộc, nếu cứ tiếp tục thế này, bất luận là Vu tộc hay Yêu tộc đều sẽ nguy khốn trong sớm chiều.

Hắn trực tiếp hóa thành một vệt sao băng lửa bay về hướng Vu tộc.

Lúc này tại Tổ Vu đại điện của Vu tộc, có tám bóng hình vĩ ngạn đang ngồi đó.

Chính là tám đại Tổ Vu còn lại của Vu tộc hiện giờ.

Nguyên bản là Thập nhị Tổ Vu, nhưng hai vị Thủy - Hỏa đã bị kẻ khác tính kế, rốt cuộc ứng kiếp mà đi.

Hậu Thổ Tổ Vu đã trở thành Địa Đạo Bình Tâm nương nương, tới Thiên Cơ Lâu.

Một vị Tổ Vu nữ khác là Huyền Minh cũng đã tới Thiên Cơ Lâu.

Điều này khiến Tổ Vu đại điện vốn dĩ trống trải nay lại càng thêm quạnh quẽ.

Tám đại Tổ Vu ngồi đó tâm trạng không mấy tốt đẹp.

Thập nhị Tổ Vu đã đi mất bốn vị, khiến họ cảm thấy thê lương, tâm tình cũng trở nên trầm trọng.

Tổ Vu không còn đủ mười hai người đồng nghĩa với việc Vu tộc đã xuất hiện sơ hở trọng đại, chỗ dựa lớn nhất là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận uy lực sẽ giảm mạnh.

Đoạn thời gian trước, Vu tộc từng bày ra trận pháp này để đối kháng Chuẩn Đề Thánh nhân.

Một mặt là để nâng cao sĩ khí, để tộc nhân biết rằng dù Tổ Vu không đủ vẫn có thể bố trí trận pháp.

Mặt khác là để thử nghiệm xem khi dùng người khác thay thế, trận pháp này còn lại mấy phần uy lực.

Thực tế chứng minh uy lực vẫn khá đáng kể, nhưng đã giảm sút nhiều.

Đặc biệt là Cửu Phượng, Xi Vưu, Hình Thiên, Hậu Nghệ... căn bản không thể duy trì lâu dài.

Chiến lực của họ so với Tổ Vu vẫn có khoảng cách lớn.

Tổ Vu có thể chịu đựng được, nhưng thời gian dài, những người đóng thế sẽ khó mà chống đỡ.

Chương 793

Tổ Vu không toàn vẹn là đòn giáng mạnh vào Vu tộc.

Vì thế, các cường giả tại trường đều im lặng.

Đặc biệt là trong Bảng Xếp Hạng Chiến Lực lần này, thứ hạng của Vu tộc không mấy lý tưởng, khiến họ càng thêm trầm mặc.

Trong dự tính của họ, Vu tộc lên bảng ít nhất cũng phải mười bảy mười tám vị, nhưng sự thật chỉ có mười lăm vị, kém Yêu tộc một người.

Yêu tộc có tới mười sáu người lên bảng.

Tuy tính tổng thể thứ hạng Vu tộc có nhỉnh hơn Yêu tộc một chút, coi như hòa nhau, nhưng đó chỉ là tự an ủi.

Ngược lại, Yêu tộc xếp hạng không hề tệ, trừ Thập đại Yêu Thánh bết bát ra thì sáu vị cường giả đỉnh cao xếp hạng rất khả quan.

Yêu Hậu Hi Hòa hạng tám mươi bảy, Yêu Hoàng Phục Hy hạng bốn mươi mốt, Yêu Sư Côn Bằng hạng ba mươi tám, Yêu Đế Đế Tuấn hạng ba mươi lăm, Đông Hoàng Thái Nhất hạng ba mươi ba, và Thường Nga hạng ba mươi hai.

Chiến lực đỉnh tiêm của Yêu tộc mạnh hơn Vu tộc.

Bởi lẽ hai cường giả mạnh nhất hiện giờ của Vu tộc là Chúc Cửu Âm hạng bốn mươi lăm và Đế Giang hạng ba mươi sáu.

So sánh chiến lực đỉnh cao, Vu tộc vẫn lép vế một chút.

May mà còn có Huyền Minh đang ở Thiên Cơ Lâu xếp hạng ba mươi, nếu không bộ mặt Vu tộc thật sự khó coi.

Thứ hạng này là đòn kích khá lớn, khiến đám Tổ Vu thảy đều im

lặng.

Đúng lúc này, bỗng có một Đại Vu hốt hoảng chạy vào: "Các... các vị Tổ Vu đại nhân...

Đông Hoàng Thái Nhất...

Đông Hoàng Thái Nhất tới rồi!!!" Nghe báo cáo, tám đại Tổ Vu đồng loạt sững sờ.

Tám vị cường giả nhìn nhau trân trân, không ai ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại dám đến Vu tộc. "Gã đó đến đây làm gì?" Cường Lương tính tình nóng nảy lên tiếng. "Chẳng lẽ hắn muốn khơi mào một trận Vu Yêu đại chiến mới sao?" "Hắn đi một mình hay dẫn theo yêu binh?" Vị Đại Vu kia vội báo: "Bẩm Tổ Vu đại nhân, Đông Hoàng Thái Nhất chỉ đi một mình." "Một mình?" "Hắn không sợ chúng ta giữ hắn lại đây sao?

Thật là gan to bằng trời." "Gã đó đã đến rồi thì chúng ta cứ ra xem hắn định nói gì." Đế Giang với tư cách là lãnh tụ, vẫy tay một cái rồi tiên phong bước ra ngoài.

Bảy người còn lại tự nhiên theo sát.

Khi tám bóng hình vĩ ngạn xuất hiện, lập tức thu hút mọi ánh nhìn của Vu tộc.

Họ tiến về phía đám đông đang vây quanh.

Phía trước là Khoa Phụ và Hậu Nghệ đang đối trì với Đông Hoàng Thái Nhất.

Khoa Phụ và Hậu Nghệ thần thái căng thẳng, còn Đông Hoàng Thái Nhất thì tươi cười nhìn họ, không nói lời nào.

Thấy Tổ Vu xuất hiện, đám Đại Vu mới thở phào nhẹ nhõm.

Đông Hoàng Thái Nhất chỉ đứng đó thôi đã tỏa ra áp lực vô cùng,

khiến họ cảm thấy khó chịu.

Nay lãnh tụ đã tới, họ coi như được giải thoát. "Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi cư nhiên còn dám tới Vu tộc ta?" "Không sợ chúng ta giữ ngươi lại đây sao?" Người lên tiếng là Chúc Cửu Âm.

Hiện giờ Đông Hoàng Thái Nhất đã đi sâu vào lãnh địa Vu tộc, phải nói là gan hùm, dám một mình xuất hiện tại thánh địa của kẻ thù.

Không biết gã này đến đây để làm gì, chẳng lẽ muốn chết thật?

Ở đây, muốn giữ hắn lại là chuyện quá đơn giản.

Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất vẫn tươi cười, ánh mắt quét qua các Tổ Vu, cuối cùng dừng lại ở Đế Giang: "Thật không ngờ, Thập nhị Tổ Vu tung hoành Hồng Hoang ngày nào giờ chỉ còn lại tám vị, đúng là khiến người ta bùi ngùi." Nghe những lời giả dối ấy, các Tổ Vu đều cười lạnh.

Dù chỉ còn tám người, thu thập Đông Hoàng Thái Nhất vẫn dư sức.

Hắn chẳng qua dựa vào Hỗn Độn Chung, nếu không có nó, chiến lực của hắn thậm chí còn không bằng Đế Giang.

Một mình Đế Giang phối hợp với vài Đại Vu là đủ giải quyết hắn.

Nhưng hắn đã mạo hiểm đến đây, chắc chắn là có chuyện.

Họ muốn xem gã này định giở trò gì.

Thấy mọi người tập trung vào mình, Đông Hoàng Thái Nhất dần thu lại vẻ cợt nhả, thay vào đó là nét mặt nghiêm trọng: "Các vị không mời ta vào trong ngồi một lát sao?" Mấy vị lãnh tụ nhìn hắn sâu sắc, cuối cùng xoay người đi vào.

Đông Hoàng Thái Nhất theo sau, nhanh chóng bước vào Tổ Vu đại điện.

Nơi này có thể nói là đại điện hoành tráng nhất Hồng Hoang, bản thân nó đã vô cùng to lớn, nhưng khi vào trong, Đông Hoàng Thái Nhất phát hiện bên trong cư nhiên còn ẩn chứa càn khôn.

Chắc hẳn là thần thông không gian của Tổ Vu Đế Giang.

Bên trong đại điện giống như một thế giới khác, linh khí vô cùng nồng đậm, nhưng nồng đậm nhất lại là một luồng huyết khí.

Luồng huyết khí này xông lên tận mũi.

Hắn cảm nhận được trong đó một mùi vị không tầm thường, sắc mặt hơi biến đổi.

Có lẽ đây chính là Bàn Cổ tinh huyết?

Không ngờ trong thánh điện Vu tộc vẫn còn Bàn Cổ tinh huyết tồn tại.

Xem ra đây là một trong những át chủ bài của họ.

Vu tộc quả nhiên không thể coi thường.

Đến tận hôm nay vẫn còn tinh huyết Bàn Cổ, chỉ có Vu tộc mới sở hữu bảo vật như vậy.

Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy có chút hưng phấn.

Là một Yêu tộc mà lại vào được Tổ Vu đại điện, nghĩ thôi cũng thấy kỳ dị.

Vào trong điện, tốc độ của mọi người nhanh hơn.

Đông Hoàng Thái Nhất lững thững theo sau, cuối cùng tới một khoảng đất trống lớn.

Nơi đó có một cái bàn tròn khổng lồ, xung quanh là mười hai chiếc ghế đá lớn, mỗi chiếc ghế đều khắc tên của Thập nhị Tổ Vu.

Tám vị Tổ Vu có mặt tìm đúng chỗ của mình ngồi xuống.

Đông Hoàng Thái Nhất tò mò nhìn quanh, cuối cùng chọn một chiếc ghế ngồi đại, chẳng may lại ngồi đúng vào ghế của Huyền Minh.

Đám Tổ Vu đều bĩu môi.

Chúc Cửu Âm giọng ồm ồm nói: "Nói đi, ngươi đến Vu tộc ta rốt cuộc là vì chuyện gì?" "Nếu không nói ra được lý do thỏa đáng, chúng ta sẽ giữ ngươi lại.

Lúc đó đừng trách Vu tộc ta tâm ngạnh thủ lạt." Đông Hoàng Thái Nhất cười hắc hắc: "Nay đã khác xưa, các vị việc gì phải mang ác ý lớn như thế với ta?

Ta đích thân tới đây tự nhiên là có chuyện muốn thương đàm, nhưng đây là cách đãi khách của các vị sao?

Ngay cả một chén rượu cũng không có?" Nghe hắn nói, các Tổ Vu đều bất động, không ai có ý định gì.

Trái lại, Đế Giang không biết lấy từ đâu ra một cái hồ lô, ngửa cổ uống ực một ngụm.

Thấy Đế Giang làm vậy, những người khác cũng lôi hồ lô ra uống.

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn mà thèm thuồng nuốt nước bọt.

Hắn chỉ cần ngửi qua là biết trong đó chắc chắn là Huyết Tửu trứ danh của Vu tộc.

Loại rượu này là bảo bối quý giá, hắn đã thèm muốn bấy lâu mà chưa từng được nếm thử.

Nay đến tận nơi mà họ vẫn chẳng có ý mời mọc.

Hắn bĩu môi, đám man tử Vu tộc này thật là bủn xỉn, một chén rượu cũng không cho.

Hắn phất tay áo, cũng lấy ra Quỳnh Tương Ngọc Dịch của Yêu

tộc mà uống.

Nhất thời, Tổ Vu đại điện rơi vào sự im lặng kỳ quái, chỉ còn tiếng uống rượu ừng ực.

Vu tộc uống Huyết Tửu, Đông Hoàng Thái Nhất uống Quỳnh Tương Ngọc Dịch.

Hồi lâu sau, Đông Hoàng Thái Nhất đã hơi ngà ngà say, cuối cùng cũng lên tiếng: "Được rồi, các vị cũng đừng làm bộ làm tịch nữa.

Ta đã tới tận đây thì chắc chắn có lời muốn nói, hãy thu lại bộ mặt đáng ghét đó đi." Nghe lời lẽ kiêu ngạo của hắn, không ai đáp lời, chỉ lẳng lặng uống rượu, nhưng tai ai nấy đều dựng lên để nghe xem hắn định nói gì.

Đông Hoàng Thái Nhất thấy vậy, liền vào thẳng vấn đề: "Không biết các vị thấy cục thế của Vu - Yêu lưỡng tộc hiện nay thế nào?

Đám Thánh nhân kia đã coi chúng ta như quân cờ để đối phó Nhân tộc, đối phó Thiên Cơ Lâu.

Vu tộc các ngươi chẳng lẽ cam tâm làm quân cờ cho họ sao?" Sắc mặt các Tổ Vu biến hóa liên tục.

Họ tự nhiên không muốn làm quân cờ.

Vu tộc vốn có huyết mạch cao quý, sinh ra từ tinh linh trong huyết mạch của phụ thần Bàn Cổ, là chủng tộc cao quý nhất thiên hạ.

Nay bị coi là quân cờ, làm sao cam tâm cho được?

Chương 794

Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu lên tiếng: "Nói năng đừng có âm dương quái khí.

Vu tộc ta là quân cờ của Thánh nhân, Yêu tộc các ngươi chẳng lẽ không phải sao?

Nói cho cùng Nhân tộc cũng là quân cờ của Thiên Cơ Lâu.

Tam tộc chúng ta đều đã rơi vào bàn cờ của các Thánh nhân, đó là điều không thể tránh khỏi.

Ngươi rốt cuộc muốn nói gì?" Đông Hoàng Thái Nhất nhe răng cười: "Mục đích chuyến đi này của ta rất đơn giản, chính là muốn triển khai hợp tác sâu rộng với Vu tộc.

Cả hai tộc đều đã trở thành quân cờ, nếu cứ tiếp tục thù ghét lẫn nhau, sớm muộn gì cũng diệt vong.

Đến nước này rồi mà còn không biết hợp tác thì có chết cũng đáng đời.

Đó chính là mục đích chính của ta." Hắn dừng lại, ý đồ đã quá rõ ràng: Đến Tổ Vu đại điện để cầu thân với kẻ thù không đội trời chung.

Các đại năng Vu tộc nghe vậy đều kinh hãi.

Không ai ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại đề xuất chuyện Yêu tộc muốn hợp tác với Vu tộc.

Nhưng chuyện này liệu có khả thi?

Nghĩ thế nào cũng thấy viển vông.

Hai tộc đã đại chiến vô số năm, thù hận đã ăn sâu vào xương tủy,

còn lớn hơn cả thù hận với Nhân tộc.

Thực ra Vu - Yêu đối với Nhân tộc không hẳn là hận, vì bấy lâu nay Nhân tộc chỉ là kẻ yếu bị họ tùy ý chà đạp.

Chỉ là gần đây Nhân tộc đột ngột quật khởi, được Thiên Cơ Lâu ủng hộ, lại mang khí vận của chủ nhân tương lai nên mới khiến họ cảm thấy đe dọa.

Nhưng thù hận giữa Vu và Yêu mới là thứ khó hóa giải nhất.

Sinh linh bình thường của hai tộc đều coi nhau là tử thù, không diệt tộc đối phương không cam lòng.

Thù sâu như bể, bảo hợp tác sao được?

Các Tổ Vu rơi vào nghi hoặc sâu sắc, không tin chuyện này có thể thành công.

Thấy họ im lặng, Đông Hoàng Thái Nhất lại nói tiếp: "Nhân tộc hiện nay đã hoàn toàn trỗi dậy, họ đang chiêu mộ rất nhiều trợ thủ.

Long tộc đã thực sự gia nhập hàng ngũ Nhân tộc, trở thành phụ thuộc, chuyện này chắc các ngươi cũng biết rồi chứ?

Thực lực Long tộc tuy không mạnh nhưng thế lực không hề nhỏ, ít nhất cũng gây cho Yêu tộc không ít phiền phức.

Ngoài Long tộc, Phượng Hoàng nhất tộc cũng đã đầu quân cho họ.

Theo tình báo của các ngươi, chắc cũng thấy mười mấy con phượng hoàng xuất hiện ở lãnh địa Nhân tộc, điều đó có ý nghĩa gì chắc các ngươi rõ.

Trước đó Khổng Tuyên xuất hiện ở Nhân tộc, sau đó Toại Nhân Thị cứu hắn từ tay Chuẩn Đề Thánh nhân, rồi mười mấy con phượng hoàng bỗng dưng xuất hiện.

Nghĩa là trong tay Khổng Tuyên chắc chắn nắm giữ một thế lực

Phượng tộc, và hắn đã đưa họ theo Nhân tộc." Đông Hoàng Thái Nhất dừng lại một chút rồi tiếp: "Còn có đứa em trai của Khổng Tuyên là Kim Sí Đại Bàng, xếp hạng sáu mươi mốt trên bảng chiến lực, thực lực ngang ngửa với Cửu Phượng của Vu tộc, cũng là một tồn tại cường đại.

Khổng Tuyên đã theo Nhân tộc thì Kim Sí Đại Bàng chắc cũng vậy." Hắn cười lạnh: "Còn có con Kỳ Lân chân chính duy nhất kia, có tin vỉa hè nói rằng hắn cũng có ý định theo Nhân tộc.

Các ngươi biết điều đó nghĩa là gì không?" Các Tổ Vu sững sờ.

Nếu những điều này là thật thì thực lực Nhân tộc sẽ tăng vọt.

Long - Phượng đã theo, nếu cả Kỳ Lân cũng theo, Nhân tộc sẽ có sự ủng hộ của cả tam tộc viễn cổ.

Tuy họ chỉ là tàn dư, nhưng ai biết thực lực ẩn giấu của họ mạnh đến đâu?

Ít nhất Nhân tộc cũng có thêm vài cao thủ đỉnh tiêm ủng hộ.

Sắc mặt các Tổ Vu trở nên khó coi.

Đông Hoàng Thái Nhất bồi thêm một đòn chí mạng: "Vu tộc từng đại chiến với Nhân tộc một trận nhưng chẳng thu được lợi lộc gì, chắc các ngươi còn nhớ chứ?" Các Tổ Vu gật đầu, chuyện đó họ nhớ rõ.

Lúc đó Nhân tộc đột ngột trỗi dậy, xung đột với Yêu tộc.

Yêu tộc định ra tay tiêu diệt nhưng sợ Vu tộc đâm sau lưng, nên đã mời Chuẩn Đề Thánh nhân tới trấn áp Vu tộc.

Diễn biến trận Nhân - Yêu đại chiến đó cả Hồng Hoang đều biết.

Yêu tộc tổn thất thảm trọng, Yêu Thánh Kế Mông tử trận, đứa con duy nhất của Đế Tuấn là Lục Áp cũng chết.

Tổn thất vô cùng khủng khiếp.

Cuối cùng, bảy vị lãnh tụ Nhân tộc giải phóng hai truyền thừa Thiên Đế.

Chiến lực của hai truyền thừa đó đến giờ họ vẫn còn rùng mình.

Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn đấu với họ cư nhiên rơi vào thế hạ phong và bị trọng thương.

Yêu Hoàng Phục Hy ra tay cũng không xoay chuyển được tình thế.

Nếu đánh tiếp, có lẽ ba vị lãnh tụ Yêu tộc đã bỏ mạng tại đó.

Vu tộc lúc đó bị Chuẩn Đề trấn áp, cuối cùng quyết định ra tay xem Thập Nhị Thần Sát Đại Trận còn bao nhiêu uy lực.

Họ đuổi được Chuẩn Đề đi, nhưng gã lại chạy tới chiến trường Nhân - Yêu diễu võ dương oai, đòi thu phục lãnh tụ Nhân tộc.

Cuối cùng chọc giận Tam Thất Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu.

Nàng xuất hiện, đánh bại Chuẩn Đề, rồi lôi cả Tam Thanh ra, lần lượt giao thủ với Nguyên Thủy và Thái Thượng.

Trận chiến đó dẫn đến việc các Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu xuất hiện hàng loạt.

Từ một trận Nhân - Yêu đại chiến biến thành Thánh nhân đại chiến, nghĩ lại vẫn thấy kinh hoàng.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất nhắc lại chuyện này để làm gì?

Giọng nói lạnh lùng của hắn lại vang lên: "Lúc đó lãnh tụ Nhân tộc mới nhận truyền thừa, chiến lực chưa mạnh, thậm chí không hơn Thập đại Yêu Thánh là bao.

Họ cầm cự được với Yêu tộc là nhờ hai đại truyền thừa Thiên Đế.

Nhưng giờ đã khác, chỉ mấy trăm năm mà họ đã mạnh lên vô cùng.

Kẻ yếu nhất cũng hạng năm mươi, vượt xa đa số Tổ Vu các ngươi.

Các ngươi nghĩ Nhân tộc sẽ tha cho các ngươi sao?

Với những gì các ngươi đã làm với họ, liệu họ có bỏ qua không?" Các Tổ Vu im lặng.

Nếu Nhân tộc thực sự trỗi dậy, sớm muộn gì cũng tính sổ với Vu tộc.

Bởi lẽ Vu tộc cũng từng đồ sát vô số người người.

Đó là mối thù không đội trời chung.

Năm đó Yêu tộc giết người lấy tinh huyết luyện Đồ Vu Kiếm để khắc chế nhục thân Vu tộc, thì Vu tộc cũng làm điều tương tự: giết người lấy hồn phách luyện Trảm Yêu Kiếm để khắc chế nguyên thần Yêu tộc.

Không biết bao nhiêu người đã ngã xuống để họ luyện thành những thanh kiếm kinh hoàng đó.

Nay Nhân tộc đã mạnh, lẽ nào lại bỏ qua?

Đông Hoàng Thái Nhất cũng trầm mặc lại: "Đến nay, khí vận Yêu tộc chẳng còn bao nhiêu.

Theo lý mà nói Yêu tộc còn đỡ hơn một chút vì có Hỗn Độn Chung và Hà Đồ Lạc Thư trấn áp khí vận, nhưng dù vậy khí vận vẫn tiêu tán gần hết.

Khí vận Vu tộc chắc còn thất thoát nhanh hơn?

Hai tộc chúng ta đã hết khí vận rồi.

Đám Thánh nhân coi chúng ta là quân cờ để đối phó Nhân tộc, thậm chí đã từ bỏ chúng ta.

Với họ, tốt nhất là ba tộc chúng ta cùng chết chùm, đó mới là kết cục hoàn mỹ nhất cho họ.

Vậy tại sao chúng ta không thể hợp tác?

Tại sao không cùng nhau tìm cách phá cục?

Chẳng lẽ thật sự cam tâm chờ đến ngày cả hai tộc diệt tuyệt sao?" Câu hỏi cuối cùng của hắn vang dội khắp Tổ Vu đại điện, khiến các Tổ Vu im phăng phắc.

Có vẻ đúng là như vậy.

Đám Thánh nhân đã coi họ là quân cờ, họ thực sự cần tìm đường thoát, nếu không sẽ vô cùng nguy hiểm.

Những gì Đông Hoàng Thái Nhất nói không hề sai.

Cả hai tộc không còn khí vận, lại là quân cờ trong tay Thánh nhân, tương lai mờ mịt.

Nếu bây giờ bí mật kết minh, ít nhất cũng không phải lo lắng bị đối phương đâm sau lưng khi đang chiến đấu với Nhân tộc.

Lúc đó mà bị phản thì đúng là đại họa.

Thiên Ngô lên tiếng: "Yêu tộc các ngươi thật sự không thể tin được.

Những gì các ngươi từng làm, chúng ta không quên đâu.

Các ngươi muốn đánh với Nhân tộc thì cứ đánh, Vu tộc ta chưa bao giờ có ý định mờ ám.

Chương 795

Chúng ta khinh thường làm vậy, còn các ngươi thì lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, cư nhiên lôi lão tiện nhân phương Tây đó ra, ý gì đây?

Nay lại vác mặt đến đòi kết minh, thật là không biết xấu hổ.

Yêu tộc vốn là giống loài lật lọng, vì lợi ích mà cái gì cũng làm được.

Từng nhiều lần hợp tác với lão tiện nhân đó, các ngươi tưởng chúng ta không biết sao?

Giờ còn dày mặt tới đây tìm chúng ta?" Thiên Ngô tỏ rõ vẻ khinh miệt.

Hắn nói không sai, Yêu tộc từng dùng Chuẩn Đề để kìm hãm Vu tộc khi đánh Nhân tộc, giờ lại tới cầu thân, thật khó chấp nhận.

Không khí trở nên gượng gạo.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng có chút mất tự nhiên vì chuyện đó quả thực họ làm không đẹp.

Nhưng hắn cũng có cái khó, vì hai tộc là đối thủ muôn đời, nếu Yêu tộc đánh Nhân tộc mà Vu tộc đánh úp tổng bộ Yêu tộc thì sao?

Lúc đó mất cả chì lẫn chài, Yêu tộc phải chuẩn bị trước chứ.

Hắn cười lạnh: "Theo ta biết thì Vu tộc các ngươi cũng chẳng phải hạng giữ chữ tín.

Huynh trưởng Đế Tuấn của ta từng bí mật gặp Đế Giang ở đảo Bồng Lai để bàn chuyện kết minh.

Sự thực chứng minh huynh trưởng ta nói đúng và làm đúng.

Lúc đó tại Bồng Lai, hai bên đã bàn về việc liên thủ đối phó Nhân tộc.

Thế nhưng, Yêu tộc ta xuất binh đã lâu mà Vu tộc vẫn không có động tĩnh gì, bảo sao chúng ta không nghi ngờ?" Các Tổ Vu kinh ngạc, quay sang nhìn Đế Giang.

Đế Giang nghiêm nghị nhìn Thái Nhất, không biểu lộ cảm xúc.

Họ hiểu ngay: Hóa ra ở Bồng Lai, Đế Giang và Đế Tuấn đã gặp nhau và bàn chuyện hợp tác, nhưng vì lý do gì đó mà Đế Giang đã lật lọng?

Đám Tổ Vu cảm thấy đau đầu, nhưng rốt cuộc không trách Thái Nhất nữa, vì cả hai bên đều có lỗi.

Nếu cứ xoáy vào thì thật nhỏ mọn.

Không khí im lặng trở lại, kéo dài hồi lâu.

Đông Hoàng Thái Nhất lẳng lặng ngồi đó.

Cuối cùng Đế Giang lên tiếng: "Chuyện này Đế Tuấn thấy thế nào?" Thái Nhất trầm tư một lát rồi thản nhiên: "Đại ca ta rất lo ngại cho tình cảnh của hai tộc.

Huynh ấy nói Vu và Yêu chẳng qua là môi với răng.

Bình thường va chạm là khó tránh, nhưng giờ là lúc sinh tử tồn vong, xử lý không khéo sẽ là môi hở răng lạnh.

Chi bằng răng môi hợp tác, chắc chắn sẽ tăng thêm vài phần uy lực." Các Tổ Vu gật đầu, lời của Đế Tuấn khá chính xác.

Bình thường không ai đe dọa được họ nên họ tranh giành bá quyền Hồng Hoang là chuyện thường.

Nay Nhân tộc trỗi dậy mạnh mẽ, khí vận hưng hãn, lại có Thiên Cơ Lâu chống lưng với hàng chục Thánh nhân, nếu không hợp tác thì

chết chùm là cái chắc.

Dù Vu hay Yêu, hễ một tộc mất đi, tộc kia cũng sẽ bị tận diệt bởi những gì họ đã gây ra cho Nhân tộc.

Đế Giang suy nghĩ hồi lâu rồi cười: "Xem ra Đế Tuấn vẫn có đại khí phách.

Lúc ở Bồng Lai hắn đã mời ta, sau đó cách Bồng Lai ba ngàn dặm về phía tây, chúng ta đã gặp nhau.

Lúc đó hắn đề nghị kết minh để đối phó Nhân tộc, ta đã đồng ý.

Sau đó Yêu tộc ra quân, ta đã quan vọng một chút và bỏ lỡ thời cơ tốt nhất." Đế Giang trầm giọng, mắt lộ vẻ hồi tưởng: "Hậu lai Đế Tuấn tưởng ta thất hứa nên mới mời Chuẩn Đề tới trấn áp Vu tộc.

Từ đó chuyện kết minh bị gác lại.

Không ngờ hôm nay Thái Nhất huynh lại tới đây nhắc lại chuyện cũ.

Xem ra Vu tộc ta cũng nên thể hiện chút thành ý.

Được, Vu tộc đồng ý kết minh với Yêu tộc.

Từ nay về sau Vu - Yêu không phân chia, khi nào chưa giải trừ được mối nguy từ Nhân tộc thì hai tộc mãi là đồng minh." Lời vừa dứt, các Tổ Vu khác đều giật mình nhìn Đế Giang định nói gì đó nhưng rồi thôi.

Kết minh với Yêu tộc, Vu tộc đã sa sút đến mức này sao?

Về mặt tình cảm họ không muốn chút nào vì họ ghét Yêu tộc, nhưng lý trí bảo họ đây là lối thoát duy nhất.

Họ chìm vào im lặng.

Đông Hoàng Thái Nhất lộ rõ vẻ vui mừng.

Chuyến này coi như hắn đã liều mạng, nếu không xong rất có thể đã mất mạng tại đây.

Dù hắn mạnh hơn từng Tổ Vu lẻ loi, nhưng ở đây là địa bàn của họ, với tám Tổ Vu, giết hắn là chuyện dễ dàng.

Chỉ riêng Đế Giang so với hắn cũng chỉ kém chưa tới mười triệu chiến lực, khoảng cách không đáng kể.

Hơn nữa đây là chủ trường của Vu tộc.

Nay thấy họ tuy là mãng hán nhưng vẫn có đại cục, không vì thù cũ mà ra tay, hắn thấy chuyện đã ổn thỏa.

Vu tộc không giỏi ăn nói, hắn đã dùng lời lẽ thuyết phục được họ.

Tuy bây giờ mới là thỏa thuận miệng nhưng cũng vô cùng quý giá.

Vạn sự khởi đầu nan, có khởi đầu này thì sau này hợp tác sâu hơn là hoàn toàn có thể.

Không khí trong điện dịu đi, không còn mùi thuốc súng.

Họ lại uống rượu.

Lát sau, họ bàn bạc chi tiết về việc hợp tác, mục tiêu là để hai tộc hỗ trợ lẫn nhau.

Tuy nhiên, vì thù hận trong dân chúng hai tộc quá sâu sắc nên không thể cho hai đội quân hành động cùng nhau.

Thay vào đó, nếu tộc này hành động, tộc kia sẽ xuất binh hỗ trợ từ xa, đánh vào mục tiêu chung nhưng không nhập quân lại một chỗ để tránh loạn.

Sau vài canh giờ bàn bạc, mọi người đã hơi say, không khí ôn hòa hơn hẳn.

Lúc này Đông Hoàng Thái Nhất mới nói một câu cực kỳ quan

trọng: "Chúng ta đã hợp tác, có lời này ta phải nói thật với các vị.

Vu tộc hãy chọn ra những hậu bối có tiềm lực, để các cường giả dẫn đi ẩn náu là tốt nhất.

Giống như tam tộc viễn cổ năm xưa, ít nhất cũng giữ lại được một mồi lửa để tân hỏa tương truyền.

Nếu không, đến lúc quyết định, rất có thể sẽ bị diệt tộc." Các Tổ Vu kinh hãi.

Thái Nhất nghĩ sự việc đã nghiêm trọng đến mức này sao?

Yêu tộc đã làm vậy chưa?

Họ chợt nhận ra mình hơi chậm chạp.

Vì họ chưa thực sự đại chiến sinh tử với Nhân tộc nên định vị thực lực của đối phương chưa trực quan.

Yêu tộc thì khác, họ đã nếm mùi xương máu.

Tuy chưa phải trận chiến diệt tộc nhưng hầu như toàn bộ cao tầng Yêu tộc đã tham chiến: Đế Tuấn, Phục Hy, Thái Nhất, Thập đại Yêu Thánh...

Chỉ có Hi Hòa, Bạch Trạch và Côn Bằng là không ra mặt.

Đối mặt với Nhân tộc vừa mới trỗi dậy mà họ không chiếm được chút lợi lộc nào, nghĩa là lúc đó Nhân tộc đã ngang ngửa Yêu tộc rồi.

Nay đã qua mấy trăm năm, các lãnh tụ Nhân tộc thăng tiến kinh khủng, ai cũng vào tốp năm mươi, vượt xa Yêu tộc và Vu tộc về mặt chất lượng.

Nếu không vì số lượng lãnh tụ Nhân tộc ít thì họ còn đáng sợ hơn nữa.

Chính vì hiểu rõ nên Yêu tộc mới bắt đầu tìm đường lùi.

Họ cảm thấy khí vận đang mất đi nhanh chóng.

Mấy trăm năm qua, khí vận Yêu tộc gần như cạn kiệt, nghĩa là Yêu tộc sắp sụp đổ hoàn toàn.

Bề ngoài tuy vẫn hưng thịnh nhưng sự lụi bại có thể đến bất cứ lúc nào.

Vì vậy, Yêu tộc đã chuẩn bị hậu thủ, bí mật chuyển đi nhiều thiên tài trẻ tuổi, bao gồm cả Lục Áp vừa hồi sinh.

Lục Áp sau trận chiến đó đã sợ mất mật, không còn nhuệ khí và không muốn xuất hiện ở Hồng Hoang nữa, nên được giấu đi cùng nhiều đệ tử trẻ.

Dù Yêu tộc có diệt vong, những mầm mống này cũng khó bị phát hiện.

Đây là bài học họ học từ tam tộc viễn cổ.

Nếu không có bảng vàng của Thiên Cơ Lâu, Hồng Hoang vĩnh viễn không biết tam tộc đó còn ẩn giấu thực lực.

Thái Nhất và Đế Tuấn đã quyết định giấu đi những huyết mạch quý giá để hương hỏa không bị đứt đoạn.

Nay Thái Nhất khuyên Vu tộc cũng để thể hiện thành ý.

Các Tổ Vu nhìn nhau, không ngờ Thái Nhất lại thiếu tự tin vào liên minh đến vậy.

Chương 796

"Tại sao ngươi lại nói thế?" Cẩu Mang — Mộc Chi Tổ Vu lên tiếng.

Hắn nắm giữ quy luật mộc, sinh sinh bất tử, không tin liên minh Vu - Yêu lại thua được Nhân tộc.

Cả hai đều là những tộc cổ xưa có nền tảng cực sâu, nay lại kết minh, sao có thể thua một tộc mới nổi?

Hắn không thể tin nổi Nhân tộc lại mạnh đến mức đó.

Cho dù Nhân tộc đã quật khởi, số lượng cũng tăng mạnh, nhưng so với liên minh hai tộc Vu - Yêu thì thực sự vẫn kém xa.

Dẫu sao cường giả Vu tộc cũng không hiểu vì nguyên nhân gì mà lại khiến Yêu tộc sợ hãi đến mức độ này.

Chẳng lẽ toàn thể Yêu tộc đều cho rằng hai tộc Vu - Yêu cùng xuất binh thảo phạt mà vẫn không phải đối thủ của Nhân tộc sao?

Điều này ai cũng không tin được.

Dù hai tộc dùng đến nhân hải chiến thuật thì cũng không thể bại dưới tay Nhân tộc.

Trái lại, Tổ Vu Đế Giang của Vu tộc có vẻ khá bình tĩnh, hắn chỉ cười như không cười nhìn Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất dường như có chút khó hiểu, Đế Giang dường như đã nhìn thấu ý đồ của hắn?

Đế Giang cười hắc hắc: “Chuyện này không phiền Đông Hoàng Thái Nhất đạo hữu phải lo lắng.

Vu tộc ta sớm đã có chuẩn bị.” Nghe lời này, Đông Hoàng Thái

Nhất không khỏi trợn trắng mắt.

Quả nhiên là vậy.

Vu tộc có thể đối kháng với Yêu tộc nhiều năm như thế, quả nhiên không phải hạng xoàng.

Dù xét từ phương diện nào, Vu tộc cũng không có khuyết điểm.

Ngay cả khi Vu tộc chưa từng chính thức tiếp xúc với Nhân tộc, họ cũng đã bắt đầu tính toán cho tương lai.

Phải nói rằng Vu tộc làm việc thực sự không hề chậm chạp.

Các Tổ Vu khác nghe vậy cũng có chút kinh tâm động phách, đồng loạt quay đầu nhìn về phía Đế Giang.

Đế Giang thấy ánh mắt nghi hoặc của huynh đệ tỷ muội, thản nhiên mở miệng: "Các ngươi không phát hiện sao?

Cửu Phượng đã rất lâu không xuất hiện rồi." Lời vừa thốt ra, các Tổ Vu nhất thời kinh hãi, sau đó hồi tưởng lại mới thấy quả đúng là như vậy.

Cửu Phượng quả nhiên đã rất ít khi lộ diện tại Vu tộc.

Chiến lực của Cửu Phượng có thể nói là vô cùng cường hãn, là Đại Vu mạnh nhất của Vu tộc trừ mười hai Tổ Vu ra.

Ngay cả Hình Thiên, Xi Vưu, Khoa Phụ, Hậu Nghệ cũng đều không phải đối thủ của Cửu Phượng.

Nhiều Đại Vu như thế lại bị một nữ tử áp chế, cũng phải nói là chuyện lạ.

Trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, chiến lực của Cửu Phượng đạt tới vị trí thứ sáu mươi.

Thứ hạng này đã là vô cùng cao.

Nàng cũng là người duy nhất trong Vu tộc, ngoài các Tổ Vu, còn có Nguyên Thần tồn tại.

Tuy rằng Nguyên Thần của nàng cũng bị hư tổn, nhưng ít nhất cũng là người duy nhất ngoài Tổ Vu có được Nguyên Thần.

Đây là một tồn tại đặc thù của Vu tộc, địa vị của Cửu Phượng thậm chí không thấp hơn Tổ Vu.

Giờ nghĩ lại, Cửu Phượng quả thực đã rất ít xuất hiện ở Hồng Hoang.

Phải chăng từ lâu Đế Giang đã để nàng ẩn nấp đi?

Nghĩ đến đây, các Tổ Vu không khỏi trợn mắt nhìn nhau.

Đại ca làm việc quả nhiên kín kẽ, ngay cả bọn họ cũng không biết, thật khiến bọn họ có chút lúng túng.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng thầm tặc lưỡi, Vu tộc chuẩn bị quả nhiên thâm sâu.

Sau khi suy nghĩ kỹ, hắn lắc đầu: "Thực ra nói trắng ra, hai tộc Vu - Yêu chúng ta đã trở thành quân cờ của Thánh nhân Hồng Hoang.

Mà Nhân tộc há chẳng phải cũng vậy sao?

Nhân tộc cũng đã trở thành quân cờ của Thiên Cơ Lâu.

Cuộc chiến giữa ba tộc không chỉ liên quan đến bản thân ba tộc, mà còn liên quan đến sự tranh bá giữa hai đại thế lực này.

Hơn nữa, điều đó cũng có nghĩa là việc ba tộc ai thắng ai thua căn bản không quan trọng.

Quá trình chiến đấu thực tế rất giống với trận đại chiến Nhân - Yêu vừa rồi.

Lúc bắt đầu chắc chắn là đại chiến giữa ba tộc, sau đó dần dần

diễn biến thành trận chiến giữa các cao thủ, cuối cùng sẽ trở thành đại chiến giữa các Thánh nhân Hồng Hoang.

Tức là thực lực của Thiên Cơ Lâu đối kháng với thực lực của Tử Tiêu Cung.

Ba tộc chúng ta thắng hay bại, mạnh hay yếu đã không còn hệ trọng.

Thứ thực sự quyết định chính là kết quả của trận chiến giữa các Thánh nhân.

Nếu Thiên Cơ Lâu thắng, không chỉ các Thánh nhân Tử Tiêu Cung bị giam cầm, mà kết cục của hai tộc chúng ta ước chừng cũng thảm đạm vô cùng, thậm chí có khả năng diệt tộc.

Nếu thế lực Tử Tiêu Cung thắng, họa chăng sẽ giữ lại mạng cho hai tộc Vu - Yêu.

Dù sao trong trận hạo kiếp này, hai tộc cũng coi như có đóng góp nổi bật.

Nhưng khả năng này cũng không lớn, thậm chí có thể nói là vô cùng mong manh.

Đã như vậy, chi bằng chúng ta chủ động sắp xếp đường lui cho mình." Nghe lời Đông Hoàng Thái Nhất, các Tổ Vu khác mới bừng tỉnh đại ngộ.

Hóa ra bên trong còn có tầng quan hệ này, thật khiến người ta khó mà tưởng tượng nổi.

Nếu đúng như vậy, quả thực nên cố gắng sắp xếp hậu thủ thì tốt hơn.

Dù sao trong trận hạo kiếp này thực sự khó mà giữ mình vẹn toàn.

Sau khi nghĩ thông suốt, những người có mặt không khỏi cười khổ

lắc đầu.

Không ai ngờ sự việc lại diễn biến đến mức độ này, quả thực khiến người ta phiền muộn.

Nhất thời, Tổ Vu đại điện hoàn toàn yên tĩnh trở lại.

Các Tổ Vu ngồi đó uống rượu huyết của mình.

Những điều Đông Hoàng Thái Nhất phân tích thực sự quá kinh người, bọn họ cần thời gian để tiêu hóa.

Một hồi lâu sau, Đông Hoàng Thái Nhất đứng dậy: "Lời đã nói đến đây, cũng không còn gì để nói thêm nữa.

Các hạng mục cụ thể về việc hợp tác giữa hai tộc Vu - Yêu cũng đã thương thảo rõ ràng.

Tiếp theo chính là trao đổi tình báo.

Trừ những tình báo ảnh hưởng đến sự tồn vong của bản thân mỗi tộc, các tình báo khác đều cần chia sẻ.

Vậy thì tiếp theo chúng ta cứ theo trình tự mà làm, Thái Nhất xin cáo từ tại đây." Nghe Đông Hoàng Thái Nhất muốn đi, các Tổ Vu tự nhiên đứng dậy tiễn đưa.

Dù thế nào đi nữa, hiện tại họ cũng đã kết minh, coi như là đồng minh của nhau, những sự khách sáo giả tạo vẫn là rất cần thiết.

Ngay khi các Tổ Vu sắp tiễn Đông Hoàng Thái Nhất ra khỏi đại điện, sắc mặt của hắn đột nhiên biến đổi.

Bởi vì hắn cư nhiên phát hiện trên người các Tổ Vu có hơi thở của Yêu Thánh Khâm Nguyên.

Khâm Nguyên là cao thủ dùng độc đệ nhất Yêu tộc, trên người tự nhiên có một mùi hương ngọt thanh đặc thù.

Mùi hương này bình thường không mấy rõ ràng, nhưng hiện tại Khâm Nguyên đã là người của Đông Hoàng Thái Nhất, hắn tự nhiên nắm rõ mồn một.

Giờ đây cư nhiên cảm nhận được khí tức này trên người Tổ Vu Thiên Ngô và Xa Bỉ Thi.

Điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất trở nên vô cùng khó coi.

Mấy ngày trước Yêu tộc mở đại hội trên Thiên Đình, với tư cách là một trong Thập Đại Yêu Thánh, Khâm Nguyên tự nhiên phải tham dự.

Thế nhưng lần đó nàng lại không xuất hiện, tất cả mọi người bao gồm cả hắn đều nghĩ nàng đang bế quan.

Dù sao chuyện như vậy cũng thường xuyên xảy ra, không cần đặc biệt chú ý.

Nhưng giờ đây lại cảm nhận được khí tức của nàng trên người Tổ Vu, điều này đại diện cho cái gì?

Đại diện cho việc Khâm Nguyên rất có thể đã gặp bất trắc?

Nghĩ thông suốt điều này, sắc mặt hắn đại biến, đột nhiên quay người chằm chằm nhìn Xa Bỉ Thi: "Nói, ngươi đã làm gì Khâm Nguyên rồi?" Lúc này Đông Hoàng Thái Nhất có thể nói là nộ khí bừng bừng, lửa giận ngút trời.

Hắn lần này đến Vu tộc là vì muốn tìm kiếm kết minh, không ngờ lại xảy ra chuyện như vậy.

Nếu lần này hắn không tới Vu tộc, e rằng vĩnh viễn cũng sẽ không phát hiện ra chuyện này.

Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất như muốn phun ra lửa: “Nói, rốt cuộc ngươi đã làm gì nàng?” Hắn thực sự đã bị cơn giận vô tận kích nộ.

Ngọn lửa bùng cháy dữ dội từ tận đáy lòng hắn.

Chương 797

Khâm Nguyên vừa mới trở thành nữ nhân của hắn đã phải chịu tai ách này, khiến hắn vô cùng đau xót.

Xa Bỉ Thi đối diện sắc mặt cũng dần trở nên khó coi.

Vạn lần không ngờ chuyện này lại trực tiếp bị Đông Hoàng Thái Nhất phát hiện.

Hắn rốt cuộc đã phát hiện bằng cách nào?

Thật là khiến người ta khó hiểu.

Tuy nhiên Xa Bỉ Thi tự nhiên sẽ không thừa nhận: "Ngươi đang nói gì vậy?

Ta không hiểu." Nói xong còn quay đầu ra hiệu bằng mắt với Thiên Ngô.

Thiên Ngô trong lòng hiểu ý, vội vàng nép thân mình ra phía sau.

Ban đầu chuyện này là do hai người bọn họ cùng làm.

Hai người bọn họ, một người xếp hạng năm mươi hai, một người xếp hạng bốn mươi tám trên Bảng Chiến Lực.

Đối phó với một Yêu Thánh xếp hạng chín mươi chín tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

Cho dù độc tính của vị Yêu Thánh này khiến bọn họ thấy cực kỳ gai góc, nhưng đối với họ cũng không phải chuyện khó khăn.

Chỉ là không ngờ lại bị Đông Hoàng Thái Nhất phát hiện, như vậy chuyện này thực sự trở nên phiền phức rồi.

Lúc này Đông Hoàng Thái Nhất quay ngoắt người, nhìn về phía Đế Giang: "Đế Giang huynh, cho ta một lời giải thích đi.

Nếu ngươi không giải thích, vậy sẽ có hai lựa chọn dành cho ngươi.

Một là để ta lại Tổ Vu đại điện, rồi chờ đợi đại quân Yêu tộc tấn kích.

Hai là thả ta đi, và cũng chờ đợi đại quân Yêu tộc tấn kích." Nghe lời Đông Hoàng Thái Nhất, sắc mặt các Tổ Vu đều biến đổi.

Đông Hoàng Thái Nhất đây là nổi sát tâm rồi sao?

Dường như đã có ý định cá chết lưới rách?

Hai lựa chọn này cái nào cũng không ổn.

Giữ hắn lại rồi giết đi, Đế Tuấn chắc chắn sẽ dẫn đại quân Yêu tộc tới, nổ ra một trận đại chiến Vu - Yêu mới.

Thả hắn đi, hắn cũng sẽ dẫn binh tới.

Hai tộc còn chưa khai chiến với Nhân tộc, chẳng lẽ đã phải nội chiến trước sao?

Xa Bỉ Thi rốt cuộc đã làm gì mà khiến Đông Hoàng Thái Nhất phẫn nộ đến vậy?

Chẳng lẽ Xa Bỉ Thi thực sự đã giết Khâm Nguyên?

Nhất thời ánh mắt các Tổ Vu đều tập trung lên người Xa Bỉ Thi.

Xa Bỉ Thi sắc mặt xanh mét, nhưng vẫn khăng khăng phủ nhận: "Ta không biết ngươi đang nói cái gì.

Ta khuyên ngươi đừng có làm loạn ở đây, đây là Tổ Vu đại điện." Nghe lời Xa Bỉ Thi, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất trở nên cực kỳ đanh lại: "Tốt, tốt lắm!" Trên khuôn mặt xanh mét thấp thoáng những gân xanh nổi lên.

Chỉ thấy hắn lật tay phải, một chiếc chuông vàng lung linh trong

suốt xuất hiện trên lòng bàn tay: "Đã như vậy thì không còn gì để nói nữa.

Cái gọi là hợp tác Vu - Yêu xem ra chỉ là một trò cười.

Hai tộc Vu - Yêu cuối cùng cũng chỉ có kết cục diệt vong.

Đã thế các ngươi cứ ra tay đi, xem có thể giữ ta lại trong tòa đại điện này hay không." Nghe lời nói đầy sát khí của Đông Hoàng Thái Nhất, các Tổ Vu khác cũng trợn trắng mắt.

Tên này sát tâm nặng quá rồi?

Vừa nãy còn bàn chuyện hợp tác, chớp mắt đã lật mặt sao?

Đế Giang cũng nghiêm trọng nhìn hắn một cái: "Thái Nhất huynh hãy bớt giận." Nói xong hắn quay sang nhìn Xa Bỉ Thi: "Nói, ngươi đã làm gì Khâm Nguyên Yêu Thánh?

Mau giao người ra đây!!!" Giọng điệu của Đế Giang đã trở nên vô cùng trầm xuống.

Hắn không thể không thận trọng, vì chuyện này liên quan đến tương lai của hai tộc và cả Vu tộc.

Trong lúc sinh tử tồn vong của chủng tộc, hắn chắc chắn chọn đại nghĩa.

Xa Bỉ Thi đứng đó, hốc mắt có chút đỏ lên, sát ý vô tận lộ ra, nhưng cuối cùng cũng chỉ hóa thành một tiếng thở dài đầy chán nản.

Hắn vẫy tay phải, một luồng sáng hiện ra, sau đó luồng sáng này hóa thành một nữ tử với dáng người nhỏ nhắn xinh xắn.

Nữ tử này không ai khác, chính là Khâm Nguyên trong Thập Đại Yêu Thánh.

Tuy nhiên tình trạng của nàng có vẻ không được tốt, trên mặt hiện lên một màu tím quỷ dị, dường như đã trúng độc sâu sắc.

Vừa xuất hiện, nàng đã nhìn chằm chằm vào Xa Bỉ Thi, trong ánh mắt lộ ra sát khí không gì sánh bằng.

Thấy Khâm Nguyên như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất cũng giật mình: "Khâm Nguyên?" Hắn vội vàng tiến lên kiểm tra.

Khâm Nguyên lúc này cũng phát hiện ra Đông Hoàng Thái Nhất, vừa nhìn thấy nàng liền trở nên căng thẳng.

Nàng nhận ra đây là Tổ Vu đại điện của Vu tộc.

Vì sao Đông Hoàng Thái Nhất lại ở đây?

Vu - Yêu thế bất lưỡng lập, hắn xuất hiện ở đây chẳng phải là thập tử vô sinh sao?

"Thái Nhất quân, tại sao ngài lại ở đây?

Mau đi đi!

Mau đi đi!" Nhìn Khâm Nguyên với khuôn mặt vô cùng dữ tợn nhưng vẫn lo lắng cho mình, Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra một nét đau xót.

Hắn quay đầu nhìn Xa Bỉ Thi, sát ý trong mắt bùng phát dữ dội, dường như có thể ra tay giết người bất cứ lúc nào, nhưng vẫn bị hắn kìm nén lại.

Đây không phải nơi giết người, cũng không phải lúc giết người.

Dù thế nào hắn cũng phải nhẫn nhịn, nếu không hậu quả thực sự khôn lường.

Thấy ánh mắt của Đông Hoàng Thái Nhất, Xa Bỉ Thi bĩu môi, ngón tay trái móc một cái, độc khí màu tím trên người Khâm Nguyên như một con rắn dài bị hắn thu hồi lại.

Khâm Nguyên cũng rốt cuộc khôi phục tự do, nàng lập tức đứng bật dậy, khí tức trên người bùng phát mãnh liệt, pháp lực cấp Chuẩn

Thánh không chút kiêng dè tuôn ra.

Đồng thời trên người nàng cũng tỏa ra một đạo sương mù thất thải, bao bọc hoàn toàn nàng và Đông Hoàng Thái Nhất bên trong.

Đây là độc khí của nàng, cũng là thủ đoạn sinh tồn của nàng.

"Xa Bỉ Thi, không ngờ ngươi là Tổ Vu đường đường của Vu tộc, cư nhiên cũng chơi trò đánh lén hèn hạ, thật là đáng ghét." Xa Bỉ Thi bĩu môi không nói gì, quay người bỏ đi.

Chuyện này dù sao cũng là do hắn làm sai, suýt chút nữa làm hỏng đại sự của hai tộc, hắn không còn mặt mũi nào để ở lại tiếp nữa.

"Khâm Nguyên, nàng thấy thế nào?

Có bị thương nặng không?" Đông Hoàng Thái Nhất quay đầu nhìn Khâm Nguyên, ánh mắt lộ rõ vẻ lo lắng nồng đậm.

Nữ tử nhỏ nhắn này là người phụ nữ đầu tiên của hắn, cũng là người khiến hắn trải nghiệm niềm vui, vị trí trong lòng hắn vẫn rất quan trọng.

Khâm Nguyên lắc đầu: "Thực ra cũng không có gì đáng ngại.

Chỉ là bị độc khí của Xa Bỉ Thi phong tỏa quá lâu, hơi tổn thương căn cơ một chút, ngoài ra không có gì khác!" Nghe lời này, Đông Hoàng Thái Nhất mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn quay sang nhìn Đế Giang: "Chuyện như vậy ta không muốn xảy ra lần thứ hai nữa.

Dù sao hai tộc cũng đã kết minh, nếu còn xảy ra chuyện này thì kết minh cái quái gì nữa?

Cáo từ!!!" Đông Hoàng Thái Nhất nắm tay Khâm Nguyên, lập tức xông ra ngoài, sau đó hóa thành một đạo lưu quang biến mất ở chân trời.

Chỉ còn lại đám Tổ Vu nhìn nhau trân trối.

Đế Giang liếc nhìn Xa Bỉ Thi và Thiên Ngô đang đi xa: "Hai tên này, đúng là hai phế vật.

Làm thì cũng làm rồi, thế mà lại để bị người ta phát hiện?

Có mất mặt không chứ?

Nếu có lần sau, hãy nghiên cứu kỹ rồi mới làm, nếu không ta cũng chẳng còn mặt mũi nào." Nói xong, Đế Giang cũng quay người bỏ đi, chỉ để lại những Tổ Vu ngây ngốc tại chỗ.

Cái gì gọi là lần sau nghiên cứu kỹ rồi mới làm?

Sao lời này nghe có vẻ không đáng tin chút nào vậy?

Bọn họ chưa bao giờ thấy đại ca của mình không đáng tin như thế.

Hiện tại chỉ cảm thấy như sấm nổ ngang tai.

Vu tộc dưới tay đại ca liệu có thể trụ vững được không?

Trong lòng mỗi người đều nảy sinh một cảm giác hoang đường. ---------- Bên phía Nhân tộc, yến tiệc đã kết thúc.

Việc Viễn Cổ Tam Tộc và Phi Cầm nhất tộc kết minh với Nhân tộc cũng đã trở thành định cục.

Chương 798

Việc thương thảo kết minh của hai tộc Vu - Yêu cũng đã xong xuôi.

Ngay tại thời khắc mấu chốt này, trên không trung xuất hiện những văn tự Đại Đạo hoàn toàn mới: ["Bảng xếp hạng mới của Hồng Mông Tử Kim Bảng sẽ được công bố sau ba ngày, kính mời chúng sinh Hồng Hoang mong đợi!!!"] Sau khi những chữ lớn này xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang một lần nữa lại trở nên kích động.

Không ngờ bảng xếp hạng tiếp theo sắp sửa được công bố rồi, quả thực khiến người ta hào hứng.

Hiện nay Hồng Mông Tử Kim Bảng đã xuất hiện rất nhiều bảng như: Pháp Bảo Bảng, Linh Căn Bảng, Tọa Kỵ Bảng, Tiên Tư Bảng, Nhục Thân Bảng, Thần Thông Bảng, và Bảng Chiến Lực vừa kết thúc.

Bảy đại bảng đã được công bố, bảng thứ tám sắp xuất hiện sao?

Bảng thứ tám rốt cuộc lại là bảng gì?

Nhiều người không khỏi kích động đến run rẩy.

Sẽ là Mỹ Nhân Bảng chứ?

Các loại bảng xếp hạng đã công bố đến giờ, ngay cả Bảng Chiến Lực cũng đã ra mắt, điều chúng sinh Hồng Hoang tò mò nhất chính là Mỹ Nhân Bảng.

Bởi vì lúc đó Hồng Mông Tử Kim Bảng đã từng tiết lộ là có Mỹ Nhân Bảng, chỉ là đến nay vẫn chưa công bố.

Điều tò mò cuối cùng của chúng sinh Hồng Hoang chỉ còn lại Mỹ Nhân Bảng mà thôi.

Nghĩ đến khả năng này, nhịp thở của mọi người đều trở nên dồn dập.

Dù sao cũng chỉ có ba ngày mà thôi, đối với họ ba ngày chỉ là cái chớp mắt.

Nhiều người trực tiếp gác lại mọi việc đang làm, bắt đầu yên lặng chờ đợi.

Thậm chí nhiều người còn ngồi bệt xuống đất, mang ra rượu ngon thịt quý đã chuẩn bị sẵn, vừa ăn uống vừa chờ đợi.

Bởi vì bảng thứ tám sắp ra đời, thật là đáng kinh ngạc.

Vì họ không thể đoán nổi còn bảng gì khác nữa, ngoài Mỹ Nhân Bảng ra thì thực sự không nghĩ ra được gì.

Nghĩ đến những mỹ nhân thiên kiều bách mị của thế giới Hồng Hoang, nhịp thở của họ càng lúc càng gấp gáp.

Họ muốn xem xem đó rốt cuộc là bảng gì.

Bất kỳ bảng nào xuất thế cũng là sự kiện vĩ đại nhất từ trước đến nay của Hồng Hoang, cũng là chuyện được bàn tán sôi nổi nhất, không ai muốn bỏ lỡ cơ hội này.

Đúng là Hồng Hoang không tính năm tháng, ba ngày trôi qua trong nháy mắt.

Đến sáng ngày thứ ba, chúng sinh Hồng Hoang vào lúc này đều sôi sục hẳn lên.

Nhiều người khẩn trương đứng dậy, ánh mắt dán chặt vào bầu trời.

Ý cảnh hôm nay chính là lúc hé lộ bảng xếp hạng mới.

Rốt cuộc sẽ công bố bảng nào đây?

Hiện tại đã có bảy bảng được tiết lộ, mỗi lần có bảng mới xuất hiện đều khiến họ vô cùng phấn chấn.

Sắp tới chắc chắn cũng sẽ khiến họ hưng phấn không thôi, vì hiện tại vẫn chưa biết bảng gì, cũng không biết phần thưởng lần này sẽ như thế nào.

Mỗi lần có bảng mới, họ đều được hưởng không ít lợi lộc, nên tự nhiên là vô cùng mong đợi.

Trong lúc chúng sinh đang hồi hộp chờ đợi, vào giờ Ngọ, Hồng Mông Tử Kim Bảng trên không trung bỗng nhiên rung chuyển.

Tử kim nhị khí vô biên vô tận dường như tìm thấy chỗ trút, cuồn cuộn đổ dồn vào thế giới Hồng Hoang.

Trong chớp mắt, toàn bộ bầu trời đã bị tử kim nhị khí bao phủ hoàn toàn, che lấp cả nhật nguyệt, cảnh tượng đó khiến chúng sinh vô cùng kích động.

Bảng xếp hạng mới cuối cùng cũng bắt đầu rồi sao?

Bảng thứ tám của Hồng Mông Tử Kim Bảng cuối cùng cũng sắp lộ diện sao?

Lại qua một lát, khí tức màu tím vô cùng rực rỡ trên không trung cuối cùng cũng ngưng tụ, một hàng văn tự Đại Đạo hiên ngang xuất hiện trên bầu trời. [“Hồng Mông Tử Kim Bảng: Mỹ Nhân Thiên!”] “Mỹ Nhân Thiên?” “Mỹ Nhân Bảng, đây chính là Mỹ Nhân Bảng a.” “Bảng thứ tám quả nhiên là Mỹ Nhân Bảng.” “Mỹ Nhân Bảng cuối cùng cũng xuất hiện rồi sao?” “Chẳng lẽ không biết ta thích nhất là mỹ nhân sao?

Giờ này mới xuất hiện, thật sự là quá muộn rồi!” Mọi người vào lúc này đều xôn xao hẳn lên, sau đó lại là những tiếng kinh hỉ reo hò.

Bởi vì đây là Mỹ Nhân Bảng, là bảng mà tất cả nam nhân Hồng

Hoang đều thích xem.

Đồng thời, bảng này không giống các bảng khác, không mấy kinh tâm động phách, nên tự nhiên là rất được hoan nghênh.

Vừa thích mắt, tính thưởng thức lại cao, lại không có cảm giác tranh đoạt sống chết, ai mà không thích chứ?

Chắc chắn ai cũng sẽ thích bảng này.

Hơn nữa nhìn từ cái tên, chất lượng của bảng này chắc chắn là cực cao.

Ngoài Bảng Chiến Lực và Bảng Nhục Thân, bảng này chắc hẳn cũng là bảng được chúng sinh Hồng Hoang ưa chuộng nhất.

Nó liên quan đến tất cả mỹ nhân của thiên hạ, cũng liên quan đến tâm lý của tất cả nam nhân.

Một bảng xếp hạng đẹp mắt như vậy, họ đương nhiên là cực kỳ hoan nghênh, tiếng reo hò dậy lên từng đợt không ngớt.

Hồi lâu sau, cuối cùng có một đạo năng lượng vô song từ trong u minh đột nhiên giáng xuống đại địa Hồng Hoang.

Cảm nhận được luồng năng lượng này, nhiều người lại bùng nổ một đợt reo hò khác, vì họ cuối cùng lại có lợi lộc để nhận rồi.

Đây đối với họ là một chuyện đáng ăn mừng.

Giờ đây chúng sinh Hồng Mông đều biết một điều, mỗi khi có bảng mới công bố, sẽ có một luồng sức mạnh mới bùng phát giữa trời đất, sau đó gia trì cho toàn bộ Hồng Hoang.

Trong quá trình đó, họ tự nhiên cũng có được lợi ích rất lớn, đây là điều họ luôn mong đợi.

Dù họ không có thực lực lên bảng, nhưng nhận được chút lợi lộc to lớn khi bảng công bố cũng là quá tốt rồi.

Và lúc này, năng lượng mới cuối cùng đã giáng xuống.

Tất cả mọi người vào lúc này đều cảm nhận được một luồng thần uy mênh mông bàng bạc trong u minh.

Nhiều người cảm thấy cơ thể mình bỗng nhiên khựng lại, sau đó từ tận đáy lòng trào dâng một luồng hơi ấm kỳ lạ.

Luồng hơi ấm này dường như có một sức mạnh thần kỳ, đang tẩy rửa nhục thân của họ, khiến họ trở nên trẻ trung hơn một chút.

"Đây là loại năng lượng gì vậy?

Sao ta cảm thấy mình trẻ ra thế này?" "Ta cũng có cảm giác đó, không chỉ thấy trẻ ra mà còn thấy mình đẹp trai hơn nữa!" "Các bệnh ngầm trên người ta lúc này đều đã khỏi hẳn?

Đây rốt cuộc là sức mạnh gì?" Nhiều người đã bắt đầu lẩm bẩm tự hỏi, sự biến hóa này quả thực quá đỗi kinh ngạc.

Dù là cường giả hay kẻ yếu, đều nhận được lợi ích to lớn từ sức mạnh này.

Có người hết bệnh tật lâu năm, có người trẻ ra trông thấy, có người lại trở nên xinh đẹp hơn.

Ngay lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang lại phát hiện ra một chuyện khác, vì toàn bộ thế giới Hồng Hoang vào lúc này cũng trở nên vô cùng thanh tịnh.

Thế giới Hồng Hoang qua bao nhiêu năm tàn phá, cả bầu trời đã mang một màu xám xịt, ngay cả đại địa cũng đầy những đống đổ nát, vương vãi những dấu vết của sự hoang phế.

Thế nhưng dưới sự gia trì của sức mạnh thần kỳ này, toàn bộ Hồng Hoang dường như đã được gột rửa một lần.

Bầu trời xám xịt đã trở nên trong xanh, đại địa vốn hoang tàn cũng

hiện lên sức sống mãnh liệt.

Cả vùng đất Hồng Hoang như được lau chùi một lượt, từ trong ra ngoài toát lên vẻ tươi mới.

Cảm giác như biến một lão già lụ khụ thành một thiếu nữ xinh đẹp trong bộ đồ tân nương.

Sự biến hóa này tự nhiên khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh thán khôn cùng.

Nhìn thế giới Hồng Hoang thay đổi, vô số người lộ ra vẻ mặt trầm trồ.

Không hổ là Mỹ Nhân Bảng, Hồng Hoang vào lúc này cư nhiên cũng được gột rửa, trở nên tươi đẹp hơn.

Luồng năng lượng thần bí này quả nhiên phi thường.

Thấy sự thay đổi này, nhiều người tự nhiên vô cùng vui mừng, thậm chí còn nhìn nhau đầy hân hoan.

Đây tuyệt đối là một chuyện đáng mừng, vì thế giới họ sống trở nên tốt đẹp, tâm trạng họ cũng theo đó mà vui vẻ lên.

Bây giờ Mỹ Nhân Bảng sắp công bố, thần bí năng lượng cũng đã giáng xuống, việc tiếp theo là chờ đợi bảng chính thức lộ diện.

Nghĩ đến đây, nhiều người đã chọn tư thế thoải mái nhất, mang rượu ngon thịt béo ra, ngồi chờ thưởng thức mỹ nữ.

Có người ở trong động phủ, có người trong cung điện, có người ẩn mình ở đạo trường, nhưng nhiều cường giả lại chọn ở ngoài hoang dã, tựa vào một gốc cổ thụ, trước mặt là đống lửa cùng vò rượu, trên lửa đang nướng một con dã vị thơm lừng.

Toàn bộ các đại năng của thế giới Hồng Hoang chưa bao giờ cảm thấy thư thái như lúc này.

Vì bảng sắp công bố là Mỹ Nhân Bảng, khác hoàn toàn với các bảng khác.

Các bảng khác thì căng thẳng và kích thích, còn Mỹ Nhân Bảng đa số không liên quan trực tiếp đến lợi ích của họ, họ chỉ việc thong thả ngồi ngắm nhìn các mỹ nhân của Hồng Hoang mà thôi.

Còn việc gì nhàn nhã hơn thế nữa?

Đúng là trâu hay ngựa thì cứ dắt ra mà xem, bình thường cứ nghe đồn đại năng này mỹ diễm vô song, đại năng kia diễm áp chúng sinh, tiếp theo đây chính là cuộc xếp hạng giữa các mỹ nhân.

Mỹ Nhân Bảng còn chưa chính thức bắt đầu, đã có nhiều người bàn tán xôn xao: "Không biết mỹ nhân nào của Hồng Hoang mới thực sự là tồn tại diễm áp chúng sinh đây?" "Ước chừng chắc là từ Thiên Cơ Lâu rồi." "Thiên Cơ Lâu nhiều mỹ nhân quá mà, ví như Nhân Tộc Thánh Mẫu Tam Thất nương nương, ví như bán bộ Đại Đạo Yêu Yêu, còn có Chu Tước trong Tứ Thánh Thú nữa, ai mà chẳng phải mỹ nhân hàng đầu Hồng Hoang?" "Ngươi nói tuy đúng, nhưng Hồng Hoang chúng ta mỹ nhân cũng không thiếu nha?

Như Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, hay Yêu Hậu Hi Hòa chẳng hạn, ai mà không đẹp nghiêng nước nghiêng thành?" "Mấy chuyện đó với chúng ta không có quan hệ gì lớn, dù họ có làm dáng thì chúng ta cũng chẳng có cơ hội ngắm.

Chương 799

Bây giờ có thể xem kỹ Mỹ Nhân Bảng này đã là tốt lắm rồi." "Nói cũng đúng, thực ra ta lại thích Tây Vương Mẫu hơn, dù sao cũng là mỹ phụ phong vận vẫn còn, trong lòng ta nàng là đẹp nhất." "Tên này chắc là mưu đồ bất chính rồi, ước chừng ngươi là đang nhòm ngó bảo vật trong tay người ta thì có?" "Hồ thuyết bát đạo, ta chỉ đơn thuần là thích Tây Vương Mẫu thôi, lẽ nào ngươi dám bảo nàng không đẹp?" "Ta lại thích Nữ Oa nương nương hơn, bao nhiêu năm qua người thực sự đẹp nhất Hồng Hoang chỉ có một mình nàng mà thôi." "Quả thật là vậy, từ khi khai thiên lập địa đến giờ, người thực sự có tư cách xưng là đẹp nhất Hồng Hoang đúng là chỉ có Nữ Oa nương nương, nàng tự nhiên có tư cách tranh đoạt ngôi đầu." "Nữ Oa nương nương sở dĩ có tiếng tăm như vậy, chẳng qua là vì Tam Thất nhà ta chưa xuất hiện thôi?" "Nếu Tam Thất nhà ta xuất hiện sớm hơn thì làm gì có cửa cho Nữ Oa nương nương chứ?" "Ngươi còn biết xấu hổ không, Tam Thất Thánh nhân mà là của nhà ngươi à?

Lời này mà để Trường Không đạo nhân nghe thấy thì mạng nhỏ của ngươi không còn là chuyện nhỏ, đừng có để liên lụy đến chúng ta." "----------" Mỹ Nhân Bảng còn chưa công bố chính thức, nhiều cường giả thậm chí đã tự đưa ra ý kiến riêng của mình.

Có người còn tự lập ra các loại bảng phụ, xếp những nữ nhân mình thích lên đầu.

Có người xếp Nữ Oa đầu tiên, có người chọn Tam Thất Thánh nhân, còn nhiều người khác lại xếp bán bộ Đại Đạo Yêu Yêu ở vị trí số một.

Thực ra nói một cách nghiêm túc, Nữ Oa nương nương và Tam

Thất Thánh nhân đều có tư cách đẹp nhất Hồng Hoang, nhưng cả hai đều có phần lép vế trước Yêu Yêu.

Vẻ đẹp của Yêu Yêu đã không phải người phàm có thể so sánh, vẻ đẹp thoát tục đó mỗi khi xuất hiện đều khiến người ta không khỏi ngưỡng mộ.

Có lẽ Yêu Yêu ở vị trí thứ nhất là điều hiển nhiên.

Trong lúc cả Hồng Hoang đang bàn tán, một đạo kim quang bỗng xuất hiện trên không trung, theo đó một bóng người chậm rãi hiện ra.

Chúng sinh ngước nhìn, thấy một dáng người mềm mại xinh đẹp.

Đó là một mỹ đạo cô mặc đạo bào màu vàng hạnh.

Dù chỉ là trang phục đạo cô nhưng thân hình và vóc dáng của nàng hoàn toàn không có gì để chê, dung mạo cũng vô cùng xuất sắc.

Nhìn qua, đó là một nữ tử thanh tú, thần thái kiều mị, mỗi nụ cười đều tỏa ra một sức hút kỳ lạ, da dẻ trắng trẻo mịn màng, thực sự là một nữ tử vô cùng nổi bật.

Nữ tử này da dẻ mịn màng như một cô hàng xóm, nhưng lại vận đạo bào, tay cầm phất trần khẽ vẫy, tỏa ra những luồng sáng bạc.

Thần thái của nàng rất nhàn nhã, mắt phượng mày ngài, đôi tai ửng hồng.

Thấy một mỹ đạo cô như vậy, nhiều người không khỏi trầm trồ.

“Không hổ là Mỹ Nhân Bảng, vị trí đầu tiên xuất hiện đã là một đại mỹ nữ như thế này.” “Có ai nhận ra vị đại mỹ nữ này không?” “Không biết đạo cô này từ đâu tới, thật sự là đẹp quá đi mất.” Nhiều người bắt đầu bàn tán về nàng.

Nữ tử này tuy đẹp nhưng lại là một cường giả khá xa lạ.

Từ khí tức có thể thấy nàng đại khái là một cường giả cảnh giới

Đại La Kim Tiên.

Dù cảnh giới này không yếu, thậm chí có thể coi là cường giả, nhưng đối với những đại năng đã quen nhìn thấy Chuẩn Thánh thì cảnh giới này cũng không có gì quá nổi bật.

Bởi vì ở Hồng Hoang hiện tại, Kim Tiên nhiều như chó, Đại La đi đầy đường, chỉ có Chuẩn Thánh mới thực sự có tiếng nói.

Cảnh giới của nàng tuy không yếu nhưng cũng chẳng mạnh, hơn nữa nàng rất xa lạ, không ai biết thân phận thực sự của nàng.

Nhưng nhìn bộ dạng đạo cô đó, ước chừng là môn hạ đệ tử của cường giả nào đó.

Nhiều người đồn đoán nhưng không ai chắc chắn được thân phận cụ thể.

Tuy nhiên, tại Bích Du cung ở Kim Ngao đảo, đột nhiên vang lên những tiếng kinh hô.

Bởi vì người xuất hiện trên không không ai khác chính là sư tỷ của Tiệt giáo họ.

Hình ảnh đó chẳng phải là Hạm Chi Tiên của Tiệt giáo sao?

Nàng là ngoại môn đệ tử của Thông Thiên giáo chủ, quan hệ rất tốt với Triệu Công Minh, Thập Thiên Quân, Tam Tiêu và những người khác.

Không ngờ mỹ nhân đầu tiên lên bảng lại là người của Tiệt giáo, đây đúng là một niềm vui lớn đối với họ.

Thế là toàn thể Tiệt giáo bùng nổ những tiếng hoan hô vang dội không dứt.

Trong một sơn động, có một đạo cô đang ẩn mình, chính là đối tượng đang được các đệ tử Tiệt giáo tung hô.

Lúc này mặt nàng hơi ửng đỏ vì chính nàng cũng không ngờ mình lại có tư cách lên bảng.

Đây đối với nàng là một niềm vui bất ngờ.

Thực ra mà nói, nàng không tính là quá xuất sắc, ngay cả trong Tiệt giáo cũng có nhiều người hơn nàng.

Không ngờ bây giờ nàng lại lọt vào Mỹ Nhân Bảng.

Dù chỉ là vị trí thứ một trăm, thuộc hạng vừa đủ tiêu chuẩn, nhưng đối với nàng cũng đủ để tự hào rồi.

Lợi lộc là chuyện nhỏ, chủ yếu là tiếng tăm vang dội Hồng Hoang.

Từ nay về sau danh tiếng của nàng sẽ lớn hơn trước rất nhiều.

Sau này đi lại trong Hồng Hoang, chỉ cần xưng danh hiệu là người có tên trong Mỹ Nhân Thiên của Hồng Mông Tử Kim Bảng, người khác tự nhiên sẽ nể mặt vài phần.

Nghĩ đến đây, vị đạo cô xinh đẹp không khỏi bật cười.

Chuyện này thực sự quá đỗi hưng phấn, đối với nàng là một niềm vui vô cùng lớn lao, thậm chí khiến nàng có cảm giác muốn rơi lệ.

Nghe những tiếng hoan hô bên ngoài, nàng bỗng thấy mình như được sủng ái mà lo sợ, vì địa vị của nàng trong Tiệt giáo vốn không cao, nay lại lập công danh dự cho giáo phái.

Giữa lúc các đệ tử Tiệt giáo đang reo hò, văn tự Đại Đạo trên không trung đã hiện ra: [“Hạng 100 Mỹ Nhân Bảng Hồng Hoang: Hạm Chi Tiên, môn đồ Tiệt giáo, ngoại môn đệ tử dưới trướng Thông Thiên giáo chủ, cảnh giới Đại La Kim Tiên, sở hữu pháp bảo Huyền Phong Túi.

Dung mạo khuynh thành, vô cùng nổi bật, vì thế được lên Mỹ Nhân Bảng!”] [“Phần thưởng cho Hạm Chi Tiên xếp hạng 100: Vạn

năm tu vi pháp lực, một viên Dưỡng Nhan Đan."] Thấy những dòng chữ này, nhiều người không khỏi kinh hô.

Không ngờ người đầu tiên lên bảng lại là người của Tiệt giáo.

Tiệt giáo nổi tiếng với danh xưng Vạn Tiên Lai Triều, số lượng đệ tử vô cùng đông đảo, không chỉ cường giả nhiều mà mỹ nhân cũng không thiếu.

Mỹ nhân đầu tiên lên bảng đã là của Tiệt giáo, thật khiến người ta hâm mộ.

Nghĩ mà xem, Tiệt giáo có biết bao mỹ nhân nổi danh Hồng Hoang, chắc chắn khi Mỹ Nhân Bảng công bố tiếp, sẽ có thêm nhiều người của Tiệt giáo lọt vào bảng.

Nghĩ đến các đệ tử Tiệt giáo mà thấy ghen tị, hằng ngày được ở bên nhiều mỹ nhân như vậy, nếu có cơ hội còn có thể rước được mỹ nhân về dinh.

Nếu quả thực như vậy, Tiệt giáo đúng là một nơi tuyệt vời để đầu quân.

Có nên tìm cơ hội bái nhập Tiệt giáo không nhỉ?

Dù sao Thông Thiên Thánh nhân thu đồ cũng khá dễ dàng, giáo nghĩa Tiệt giáo là lấy một tia sinh cơ, chắc chắn sẽ cho chúng sinh một cơ hội, nếu không chẳng phải là trái với giáo nghĩa sao?

Nhiều người đã nảy sinh ý định gia nhập Tiệt giáo.

Dù đông người khó được Giáo chủ chú ý, nhưng gia nhập rồi thì như vào một đại gia đình, sau này chắc chẳng ai dám tùy tiện bắt nạt mình nữa.

Nhiều người bỗng nảy ra ý nghĩ như vậy trong đầu.

Nghĩ đi nghĩ lại, gia nhập Tiệt giáo đúng là một lựa chọn không

tồi.

Trong lúc mọi người đang suy nghĩ, hình ảnh trên không trung đã biến mất, văn tự Đại Đạo cũng tan biến theo.

Mọi người đều chấn động, mỹ nhân thứ một trăm đã xuất hiện, quả nhiên không phụ sự kỳ vọng.

Vậy tiếp theo sẽ là mỹ nhân thứ chín mươi chín sao?

Người đó sẽ là ai đây?

Liệu có phải là một mỹ nhân quen thuộc của Hồng Hoang hay không, hay lại là một người xa lạ?

Mọi người đều ngước nhìn, không muốn bỏ lỡ một chi tiết nhỏ nào.

Hồi lâu sau, một đạo kim quang khác lại xuất hiện, sau đó bắt đầu diễn hóa thành hình ảnh một nữ tử.

Nhìn nữ tử hiện ra, nhiều người không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, vì nàng thực sự quá đỗi khêu gợi.

Nữ tử này dường như có chút khác biệt so với những người bình thường, thể hình của nàng có sự khác biệt rõ rệt.

Đôi vai nàng hẹp hơn nhiều so với nữ tử tầm thường, nghĩa là tỉ lệ cơ thể của nàng thanh mảnh hơn hẳn.

Hơn nữa, vòng một nảy nở của nàng có vị trí hơi cao hơn một chút so với bình thường.

Đặc biệt, vòng eo của nàng nhỏ đến mức không tưởng, gần như có thể dùng một bàn tay là ôm trọn, nữ tử thường không thể có vòng eo nhỏ đến thế.

Tỉ lệ đôi chân của nàng cũng có chút khác biệt so với người thường.

Nhưng điều thu hút ánh nhìn nhất chính là mái tóc dài màu đỏ máu với những lọn xoăn lớn trông cực kỳ quỷ mị, tỏa ra một sức hút đặc biệt khiến người ta khó lòng rời mắt.

Nhìn trang phục của nàng cũng vô cùng mát mẻ, quần áo cực kỳ đơn giản, thậm chí có thể nói là thiếu thốn, chỉ che đi những bộ phận quan trọng, phần lớn cơ thể đều lộ ra ngoài.

Đối với một thế giới Hồng Hoang tương đối bảo thủ, phong cách này thực sự là lạc quẻ.

Nàng mặc một chiếc áo bó sát lộ rốn, làm nổi bật thân hình rực lửa, từ vòng một đầy đặn đến vòng eo con kiến đều được phô diễn hoàn hảo.

Một thân hình hoàn mỹ như vậy thực sự vượt xa trí tưởng tượng, khiến nhiều người không khỏi máu nóng sục sôi.

Phải nói rằng, bao nhiêu cường giả Hồng Hoang đã bao giờ thấy kiểu ăn mặc này đâu?

Hạ thân nàng mặc một chiếc quần đùi đen cùng chất liệu, đôi chân dài miên man lộ ra quá nửa, đường cong kinh người, đôi chân thẳng tắp vô cùng đẹp mắt.

Quan trọng nhất là nó còn tỏa ra ánh sáng trắng oánh oánh, trông cực kỳ quyến rũ.

Đôi chân nàng mang một đôi giày rất đơn giản, dường như chỉ bảo vệ lòng bàn chân, còn mu bàn chân chỉ được nối bằng vài sợi dây lụa, đôi bàn chân tinh xảo lộ ra ngoài, móng chân còn sơn màu đỏ thắm!

Trông thật sự là cực kỳ khiêu khích.

Đây là một vẻ đẹp khó tả, có sự khác biệt rõ rệt về bản chất với các nữ tử Hồng Hoang, từ khí tức, dung mạo đến tỉ lệ cơ thể đều hoàn toàn khác biệt.

Tuy nhiên, vẫn có thể cảm nhận được dung mạo của nàng là hạng nghiêng quốc nghiêng thành.

Nếu phải dùng một câu để diễn tả nàng, thì đó là người sở hữu khuôn mặt thiên thần nhưng lại mang thân hình ác quỷ và khí chất yêu tinh.

Chương 800

Thấy nàng xuất hiện, ngọn lửa dục vọng bùng cháy trong lòng nhiều người.

Việc nàng lọt vào Mỹ Nhân Bảng là hoàn toàn xứng đáng.

Dù có khác biệt với nữ nhân thông thường, nhưng dung mạo kinh diễm đó đã chinh phục được tất cả, ngay cả nhiều nữ giới cũng phải trầm trồ.

Đây tuyệt đối là một nữ tử phi thường, đặc biệt là khả năng khơi gợi dục vọng của người khác, nàng thực sự rất biết cách trêu chọc lòng người.

"Nữ tử này là ai vậy?

Sao từ trước tới giờ chưa từng thấy?" "Nữ tử này cấu tạo cơ thể và màu da đều khác thường, quả thực không biết từ đâu chui ra." "Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố đến giờ, vốn tưởng đã phơi bày hết các cường giả ẩn dật rồi chứ, giờ xem ra vẫn chưa phải." "Đúng là như vậy, Hồng Hoang vẫn còn nhiều cường giả chưa lộ diện, đủ thấy nước ở đây sâu lắm." "Nàng ta là ai, chúng ta đến giờ vẫn không biết, cũng không biết từ đâu tới.

Nhìn thân hình khác thường thế kia, chắc là thuộc chủng tộc thần bí nào đó chăng?" Nhiều người bắt đầu bàn tán xôn xao, họ thực sự không đoán ra được thân phận của nàng, cảm giác đó thật khó chịu.

Đúng lúc này, văn tự Đại Đạo mới xuất hiện: ["Hạng 99 Mỹ Nhân Bảng Hồng Hoang: Dục Sắc Thiên.

Sinh ra từ tộc nhân A Tu La dị tộc trong Minh Hà vô tận, do Minh Hà Lão Tổ tạo ra.

Dục Sắc Thiên là một trong Tứ Đại Ma Vương của tộc A Tu La, cũng là tướng tài đắc lực của Minh Hà Lão Tổ.

Thực lực đã đạt cảnh giới Chuẩn Thánh.

Nam giới tộc A Tu La xấu xí lạ thường, nhưng nữ giới lại yêu diễm tuyệt trần, Dục Sắc Thiên cũng không ngoại lệ, vì thế được lên Mỹ Nhân Bảng!"] ["Phần thưởng cho Hạng 99 Mỹ Nhân Bảng - Dục Sắc Thiên: Hai vạn năm tu vi pháp lực, hai viên Hộ Nhan Đan!"] Thấy văn tự Đại Đạo, mọi người đều xôn xao.

Không ai ngờ nàng lại là người của tộc A Tu La.

Tộc A Tu La là do Minh Hà Lão Tổ đích thân tạo ra sau khi thấy Nữ Oa nương nương tạo nhân thành Thánh.

Hắn đã dùng tinh huyết của biển máu vô tận làm căn cơ để tạo ra chủng tộc này.

Tộc A Tu Long đương nhiên có sự khác biệt bản chất với sinh linh Hồng Hoang thông thường, nữ giới của họ ai nấy đều yêu diễm vô song, sắc đẹp của họ vốn đã được truyền tụng rộng rãi từ lâu.

Khắp Hồng Hoang đều đồn rằng nam nhân A Tu La xấu xí khôn cùng, thậm chí còn không bằng dã thú.

Khâm Nguyên tuy là độc nương tử nổi danh nhất Hồng Hoang, nhưng phải nói là nàng ta thực sự rất đẹp.

Không còn được chiêm ngưỡng nữa, quả thực khiến họ vô cùng nuối tiếc.

"Thật không ngờ tiểu nương tử này lại đẹp như vậy, càng nhìn càng thấy có duyên." "Quả thực là vậy, vóc dáng nhỏ nhắn xinh xắn đó thật đáng ghen tị, thật muốn ôm nàng vào lòng mà cưng nựng." "Mỗi người một vẻ thôi.

Mỹ nhân chân dài có sức hút riêng, mỹ nhân nhỏ nhắn cũng có nét duyên riêng, tùy sở thích mỗi người thôi." "Lẽ nào là do ta há sắc sao?

Loại nào ta cũng thích cả!

Chân dài ta thích vì có đôi chân đẹp, nhỏ nhắn ta cũng mê vì thân hình đó cân đối hơn." "Ta cũng thế, sau này tìm đạo lữ cứ theo tiêu chuẩn này mà làm, tìm một người chân dài, một người nhỏ nhắn, ha ha, hoàn hảo." Nghe những lời không biết xấu hổ đó, nhiều người không khỏi trợn trắng mắt.

Đúng là mặt dày thì thiên hạ vô địch, hạng người đó dám nói ra những lời như vậy trước mặt bao nhiêu người, đúng là làm nhục mặt Hồng Hoang.

Nhiều người nhìn hắn với ánh mắt khinh bỉ, mấy chuyện đó cứ nghĩ trong bụng là được, đằng này lại bô bô cái miệng, thật khiến người ta chán ghét.

Đúng lúc đó, một đạo kim quang khác lại xuất hiện, chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa kinh hô.

Mỹ nhân tiếp theo sắp xuất hiện rồi sao?

Người xếp hạng chín mươi sáu sẽ là ai?

Mọi người đều ngước nhìn.

Đến giờ đã có bốn mỹ nhân xuất hiện, mỗi người một vẻ, đều vô cùng tuyệt diệu.

Hạng một trăm Hạm Chi Tiên là một đạo cô mỹ diễm, mang một vẻ đẹp khác lạ.

Hạng chín mươi chín là Dục Sắc Thiên của tộc A Tu La với vẻ đẹp dị vực quyến rũ.

Hạng chín mươi tám là Bách Hoa Tiên Tử, hình mẫu mỹ nhân

chuẩn mực của Hồng Hoang.

Hạng chín mươi bảy là Yêu Thánh Khâm Nguyên, đại diện cho vẻ đẹp nhỏ nhắn đáng yêu, khiến người ta muốn che chở.

Vậy người xếp hạng chín mươi sáu rốt cuộc là ai?

Là một cường giả lừng lẫy hay là một mỹ nhân vẫn luôn ẩn mình?

Nhiều người đã bắt đầu thèm thuồng, không ít người đã uống đến ngà ngà say.

Đúng là rượu không say người mà người tự say, lấy mỹ nhân làm mồi nhậu thì còn gì bằng.

Tất cả đều ngước nhìn trời cao.

Một lúc lâu sau, một bóng người từ trong kim quang rực rỡ hiện ra.

Nhưng thấy bóng dáng này, mọi người đều nghẹn lời, vì xuất hiện trên không không phải là một mỹ nhân, mà là một tiểu nữ hài.

Sự biến cố này khiến chúng sinh Hồng Hoang không biết đường nào mà lần.

Rõ ràng là Mỹ Nhân Bảng, sao tự dưng lại xuất hiện một tiểu nữ hài thế này?

Thật là không phù hợp với tiêu chí của bảng.

Tiểu nữ hài trên không chừng bảy tám tuổi, mặc một bộ đạo bào rộng thùng thình trông có vẻ không được cân đối, thậm chí có phần lạ lẫm.

Đạo bào đó không phải loại thông thường mà có màu hồng phấn, quả là độc nhất vô nhị ở Hồng Hoang, khó mà tìm được cái thứ hai.

Tiểu nữ hài buộc tóc hai bên, trông vô cùng đáng yêu.

Hai bím tóc nhỏ đung đưa sau đầu theo gió, tỏa ra một khí chất vô cùng dễ thương.

Khuôn mặt nhỏ nhắn cũng rất khả ái, đôi mắt to tròn đen láy đảo liên tục, trên mặt vẫn còn nét phúng phính trẻ thơ, vẻ ngây ngô đó khiến người ta không kịp phản ứng.

"Đây là -------" "Đây là Dao Trì đồng nữ bên cạnh Hồng Quân Đạo Tổ ở Tử Tiêu Cung." Nhiều người lúc này không khỏi dở khóc dở cười, xen lẫn sự nghi hoặc.

Đây là Mỹ Nhân Bảng cơ mà, một tiểu nữ hài bảy tám tuổi thế này mà cũng được lên bảng sao?

Thật là ngoài dự đoán của mọi người.

Nên nhớ bốn người trước dù phong cách khác nhau nhưng ai nấy đều là những đại mỹ nữ vạn người mê, khiến bao người thầm thương trộm nhớ.

Thế mà đến hạng chín mươi sáu lại xuất hiện một tiểu oa oa xinh xắn như tạc thế này.

Dù tiểu oa oa này trông rất đáng yêu nhưng bình chọn vào Mỹ Nhân Bảng thì đúng là kỳ quái.

Dù có xinh xắn đến mấy thì ai lại đi tơ tưởng một đứa bé chứ?

Như thế chẳng phải là biến thái sao?

Mọi người đều mù mờ, một tiểu gia hỏa như vậy cũng lên được Mỹ Nhân Bảng sao?

Bắt đầu có những tiếng bàn tán xôn xao: "Chuyện này là thế nào vậy?

Rõ ràng là Mỹ Nhân Bảng, đưa một tiểu oa oa vào tính là thế nào?" "Ngươi đang coi thường tiểu oa oa này đấy à?

Đây là đồng nữ bên cạnh Đạo Tổ đấy, ngươi dám khinh thường sao?

Không muốn sống nữa à?" "Ai khinh thường nàng?

Đừng có chụp mũ lung tung, ta đang nói là đây là Mỹ Nhân Bảng, đưa một tiểu oa oa lên là có ý gì?" "Chắc là lớn lên tiểu oa oa này cũng sẽ là một mỹ nhân thôi?

Ngươi nhìn xem bây giờ nàng cũng đã rất đáng yêu rồi." "Lớn lên thành mỹ nhân mà cũng được tính sao?

Hiện tại nàng đã lớn đâu?" "Ngươi hỏi ta thì ta hỏi ai?" "Ta đâu phải Hồng Mông Tử Kim Bảng, có thắc mắc gì thì đi mà hỏi bảng ấy, xem nó có trả lời ngươi không." "----------" Nghe lời này, người đặt câu hỏi lúc trước im bặt.

Dù vẫn còn đầy thắc mắc nhưng họ cũng chẳng biết nói gì thêm.

Mỹ Nhân Bảng mà lại xuất hiện một tiểu oa oa tám chín tuổi, có lẽ Hồng Mông Tử Kim Bảng đánh giá dung mạo nàng cũng đủ đạt chuẩn mỹ nhân chăng, nếu không thì việc này có ý nghĩa gì chứ?

Ngoài cách giải thích đó ra thì chẳng còn cách nào khác.

Giữa lúc chúng sinh Hồng Hoang đang thắc mắc, văn tự Đại Đạo trên không trung cuối cùng cũng hạ xuống: ["Hạng 96 Mỹ Nhân Bảng Hồng Hoang: Dao Trì.

Thị nữ trong Tử Tiêu Cung, cảnh giới Chuẩn Thánh, bao nhiêu năm qua luôn túc trực tại Tử Tiêu Cung.

Tuy tuổi nhỏ nhưng thiên phú kinh người, tương lai chắc chắn sẽ trở thành người đức cao vọng trọng, là một người đại phúc đức.

Vì thế được lên Mỹ Nhân Bảng!"] ["Phần thưởng cho Hạng 96 Mỹ Nhân Bảng - Dao Trì: Năm vạn năm tu vi pháp lực, năm viên

Dưỡng Nhan Đan!"] "Nếu quả thực như thế, Dương Mi đại tiên xác thực đã nhặt được phúc lớn rồi." "Hiện tại Thiên Cơ Lâu là nơi vô cùng đắt giá, nhìn thế nào thì thực lực của Thiên Cơ Lâu cũng là tồn tại tương đương khủng khiếp.

Nếu có cơ hội gia nhập Thiên Cơ Lâu, tự nhiên là vạn hạnh trong bất hạnh." "Thời điểm Dương Mi đại tiên chưa thể gia nhập Thiên Cơ Lâu thì chỉ là một Thánh nhân phiêu bạt, nhưng sau khi gia nhập Thiên Cơ Lâu đã có thế lực của riêng mình, có nội hàm của riêng mình, lại có chỗ dựa.

Hồng Quân Đạo Tổ nếu muốn ra tay với ông ta thì phải suy nghĩ cho kỹ." "Chúng ta hãy chúc phúc cho ông ta đi, Dương Mi đại tiên dù sao cũng là tồn tại khiến người ta kinh ngạc.

Dương Mi đại tiên gia nhập Thiên Cơ Lâu nói không chừng cũng sẽ dốc sức bảo hộ Hồng Hoang, cũng xem như công đức vô lượng." "Dương Mi đại tiên đã đi theo bên cạnh Thông Thiên Kiến Mộc, Thông Thiên Kiến Mộc tự nhiên sẽ chải chuốt thương thế cho ông ta, đi theo bên cạnh cường giả như vậy tuyệt đối là một chuyện có phúc khí." Rất nhiều người đều bàn tán xôn xao về Dương Mi đại tiên.

Dù sao Dương Mi đại tiên cũng không giống với những người khác, ông ta đã chỉ dạy cho bọn họ rất nhiều điều, là tồn tại được nhiều người kính ngưỡng.

Hiện nay Dương Mi đại tiên gia nhập Thiên Cơ Lâu, quả thực là chuyện khiến người ta hâm mộ.

Nhiều người đối với Thiên Cơ Lâu có thiện cảm tương đương lớn.

Dù sao vô số năm qua, Thiên Cơ Lâu vẫn luôn âm thầm bảo hộ Hồng Hoang.

Bọn họ dường như cũng dần hiểu ra nguyên nhân Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất hiện tại Hồng Hoang.

Có lẽ là Thiên Cơ Lâu cố ý tuyển chọn cao thủ thế giới Hồng Hoang vào Thiên Cơ Lâu lịch luyện, sau khi trở ra sẽ phụ tá Thiên Cơ Lâu bảo hộ Hồng Hoang.

Chương 801

Dù sao Hồng Mông Tử Kim Bảng cùng với chữ đại đạo cũng đã hiển lộ qua nhiều phương diện.

Thiên Cơ Lâu vẫn luôn bảo hộ Hồng Hoang những năm này cũng có chút vất vả.

Do đó, nhiều người đối với Thiên Cơ Lâu đều ôm lòng thiện cảm, thậm chí nói cũng nguyện ý gia nhập Thiên Cơ Lâu, nguyện ý vì Hồng Hoang góp một phần sức lực.

So sánh với mấy vị Thánh nhân chỉ biết cướp đoạt tài nguyên kia, thế lực Thiên Cơ Lâu này đã được coi là tương đương xuất sắc, cũng được coi là nơi ưu tú rồi.

Ít nhất người ta không chiếm dụng tài nguyên thế giới Hồng Hoang, lại còn đang bảo hộ Hồng Hoang, so với mấy vị Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang thì người ta giản trực là phẩm đức cao thượng.

Chúng sinh Hồng Hoang bàn luận về Dương Mi đại tiên một hồi, cuối cùng lại dời tầm mắt nhìn vào nữ tử thiên kiều bách mị trên không trung kia.

"Nếu Dương Mi đại tiên còn ở Hồng Hoang, nhất định sẽ giúp chúng ta vạch trần chân tướng về vị nữ tử này." "Nói cũng đúng, Dương Mi đại tiên không có ở đây, chúng ta cũng chỉ có thể chờ đợi chữ đại đạo." "Mỹ nhân dáng người cao gầy trên không trung kia không biết rốt cuộc là ai." "Nhìn hình dáng nữ tử kia, dường như cũng giống một vị nữ vương nào đó." "Từ hiện tại mà xem, nữ vương cùng với tộc trưởng các loại hình như hơi nhiều rồi phải không?" "Hiện tại công bố là Bảng xếp hạng mỹ nhân, nữ vương, tộc trưởng

các loại tự nhiên sẽ rất nhiều, ngươi hỏi vấn đề gì thế?

Đầu óc có vấn đề à?" Chúng sinh Hồng Hoang vừa ngẩng đầu nhìn mỹ nhân hơi thanh tú trên không trung, vừa bàn tán xôn xao.

Mỹ nhân trên không trung mỹ thì mỹ thật, nhưng lại không biết thân phận cụ thể của nàng.

Những câu chuyện truyền kỳ trên người nàng tổng thấy thiếu đi một chút, không có cảm giác như hai vị Yêu Hồ nữ vương kia mang lại.

Xem ra cũng chỉ có thể đợi khi chữ đại đạo công bố, bọn họ mới có thể biết được thân phận thực sự của người này.

Bao gồm cường giả Nhân tộc, cường giả Vu tộc, cùng với cường giả của Yêu tộc, tất cả đều ngẩng đầu nhìn trời.

Mọi người đều đang chờ đợi chữ đại đạo hé lộ.

Hình bóng mỹ nhân tuy vô cùng chói mắt đoạt mục, nhưng mọi người đều đang chờ đợi thân phận thực sự của người này.

Qua hồi lâu, cuối cùng cũng chậm rãi hiện ra: [Hồng Hoang Mỹ Nhân Bảng, hạng 86: Bạch Hồ Vương.

Yêu Hồ nữ vương núi Hồ Kỳ, bản thể là vạn năm bạch hồ, pháp lực siêu tuyệt, uy lực cường đại, thực lực tiếp cận Bảng xếp hạng thực lực, tướng mạo mỹ diễm, do đó lên Bảng xếp hạng mỹ nhân.] [Phần thưởng cho hạng 86 Hồng Hoang Mỹ Nhân Bảng - Bạch Hồ Vương: Sáu mươi vạn năm tu vi pháp lực, sáu mươi viên Dưỡng Nguyên Đan!] Chữ đại đạo vừa xuất hiện, mọi người đều bị dọa cho nhảy dựng.

Mỗi người đều nhìn chằm chằm vào hư không, trong mắt lưu lộ thần sắc bất khả tư nghị.

Bởi vì bọn họ phát hiện ra một chuyện thực sự khó có thể tưởng tượng.

Mỹ nhân trên không trung này cư nhiên là Bạch Hồ Vương?

Cư nhiên lại là nữ vương của Yêu Hồ nhất tộc?

Trời ạ, chuyện này cũng quá khủng khiếp rồi phải không?

Thế giới Hồng Hoang cư nhiên ẩn giấu nhiều yêu hồ như vậy sao?

Hạng 88 là Đồ Sơn Yêu Hồ nữ vương.

Hạng 87 là Thanh Khâu Yêu Hồ nữ vương.

Hạng 86 lại là nữ vương núi Hồ Kỳ.

Liên tiếp ba vị đều là nữ vương của Yêu Hồ nhất tộc?

Có nghĩa là tại thế giới Hồng Hoang cư nhiên có ba đại thánh địa yêu hồ?

Ba phương thế lực này cộng lại thì thực sự rất khủng khiếp.

Thậm chí có thể nói thế lực đã rất cường đại.

Nhánh Đồ Sơn, nhánh Thanh Khâu, cùng với nhánh núi Hồ Kỳ.

Yêu hồ thế giới Hồng Hoang cư nhiên có ba đại thánh địa, quả thực có chút bất khả tưởng tượng.

Suy nghĩ kỹ một chút, đây tuyệt đối là thực lực tương đương khủng khiếp.

Ai cũng không ngờ Yêu Hồ nhất tộc cư nhiên sở hữu ba phương thế lực khổng lồ như thế.

Có lẽ sở dĩ bọn họ phân hóa ra, chủ yếu là để trốn tránh Thiên Đình trưng thu chăng?

Yêu Hồ nhất tộc bọn họ không muốn gia nhập Thiên Đình, do đó mới chia yêu hồ thành ba đại thánh địa.

Một mặt là thuận tiện ẩn giấu, mặt khác cũng có thể che đậy thực lực thực sự của bọn họ.

Cho dù một phương thế lực bị bộc lộ, cho dù triệt để bị hủy diệt, vẫn còn hai đại thánh địa khác.

Như vậy mà nói, quả nhiên là giảo hoạt.

Không hổ là yêu hồ.

Đều nói thỏ khôn có ba hang, nhưng nói đi cũng phải nói lại, hồ ly mới thực sự là ba hang.

Thanh Khâu, Đồ Sơn, núi Hồ Kỳ.

Ba đại tiên sơn, ba đại thánh địa yêu hồ.

Ước chừng mỗi một nơi đều đã có thế lực tương đương khủng khiếp.

Chữ đại đạo cũng đã giải thích qua, nữ vương của ba đại thánh địa yêu hồ này, mỗi một vị đều sở hữu thực lực tiếp cận bảng xếp hạng.

Điều này rất đáng để thảo luận.

Thực lực như vậy đối với Yêu tộc Thiên Đình mà nói cũng là cực kỳ khan hiếm.

Tuy nhiên hiện nay cứ như vậy quang minh chính đại ẩn giấu đi, ước chừng Yêu tộc Thiên Đình phải làm ra hành động gì đó rồi.

Nếu cứ như vậy để Yêu tộc trôi qua, vậy Yêu Đình chẳng phải có nguy cơ tan rã sao?

Mọi người không khỏi chờ mong Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn rốt cuộc sẽ có phản ứng gì.

Ước chừng tất nhiên là có động thái lớn, thậm chí rất có khả năng

sẽ nhân đó phái binh diệt đi Yêu Hồ nhất tộc.

Nghĩ đến đây, nội tâm nhiều người liền nóng rực lên.

Yêu hồ xưa nay vốn thịnh sản mỹ nữ, nếu ba đại thánh địa yêu hồ này bị triệt để diệt tuyệt, ước chừng sẽ có nhiều nữ tử yêu hồ chật vật chạy trốn.

Đến lúc đó bọn họ chẳng phải có cơ hội rồi sao?

Tùy tiện gặp được một người đều là mỹ kiều nương tương đương xinh đẹp.

Nghĩ tới đây nhiều người đã bắt đầu âm thầm thăm dò ba đại tiên sơn này rốt cuộc nằm ở phương vị nào, bọn họ muốn đi sớm để chuẩn bị.

Cảm nhận được ác ý sâu sắc của mấy người, lão giả đầu trọc này không khỏi đại kinh thất sắc.

Vạn vạn không ngờ mình cư nhiên nguy hiểm như vậy?

Lão mới từ phương Tây đến phương Đông không bao lâu, tự nhiên không biết cường giả phương Đông chán ghét đám đầu trọc phương Tây đến mức nào.

Hiện nay lão ở phương Đông, xác xác thực thực cảm nhận được sự chán ghét của sinh linh phương Đông, không khỏi kinh hãi.

Sinh linh phương Đông thực sự quá khủng khiếp, xem ra phương Đông không phải nơi người có thể ở, phải nhanh chóng về phương Tây mới được.

Nguyên bản lão có tu vi Chân Tiên, ở phương Tây cũng là tồn tại được người kính ngưỡng tôn kính.

Tuy nhiên sau khi đến phương Đông, cư nhiên phát hiện nơi này căn bản không có ai coi Chân Tiên ra gì, hơn nữa tùy tiện là có thể gặp

cường giả như Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên.

Điều này tự nhiên khiến lão kinh hãi, vội vàng cuống cuồng hóa thành một đạo quang mang bay đi.

Nếu còn tiếp tục ở lại đây, chỉ sợ sẽ chết rất thảm.

Ngay lúc đó, tên đại đạo trên không trung cuối cùng cũng xuất hiện. [Hồng Hoang Mỹ Nhân Bảng, hạng 85: Thấp Bà.

Tộc A Tu La do Minh Hà Lão Tổ sáng tạo, là một trong bốn đại ma vương của tộc A Tu La, thực lực cường hãn, tướng mạo dáng người càng mang phong tình dị vực, do đó lên Bảng xếp hạng danh nhân.] [Phần thưởng cho hạng 85 Hồng Hoang Mỹ Nhân Bảng - Thấp Bà: Tám mươi vạn năm tu vi pháp lực, tám mươi viên Dưỡng Nhan Đan.] Thấy thế, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên lại là một hồi kinh hô.

Không ngờ nữ tử này cư nhiên là Thấp Bà.

Thấp Bà là một trong bốn đại ma vương của tộc A Tu La, nghe nói sở hữu thực lực cấp bậc Chuẩn Thánh, thậm chí có người suy đoán bọn họ sở hữu thực lực có thể lên Bảng xếp hạng chiến lực.

Sở dĩ không thể lên Bảng xếp hạng chiến lực, chủ yếu là vì đặc tính tộc A Tu La của bọn họ.

Không chỉ bản thân thực lực vô cùng cường đại, còn sở hữu nhan sắc thịnh thế vô dữ luân bỉ.

Tự nhiên khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh hô không thôi.

Mỹ nhân như vậy cả thế giới Hồng Hoang cũng không thấy nhiều.

“Không ngờ nữ tử này chính là Thấp Bà trong truyền thuyết sao?

Thật muốn cưới nữ tử này về nhà.” “Chỉ bằng cái cảnh giới Thiên Tiên như ngươi mà cũng đòi cưới Thấp Bà cấp bậc Chuẩn Thánh của người ta?

Ngươi nghĩ cái gì thế?" "Ta là chuột tinh thì làm sao?

Ta là cảnh giới Thiên Tiên thì làm sao?

Ít nhất ta có niềm tin, ít nhất ta có tín ngưỡng, có giống ngươi không?

Đến cái tín ngưỡng cũng không có?

Ngươi cái đồ cá mặn tinh đáng chết kia." "Ta là cá mặn tinh thì làm sao?

Ít nhất thực lực ta mạnh hơn ngươi, ít nhất ta là cảnh giới Kim Tiên." "Cái tên gia hỏa đáng chết ngươi, cảnh giới Kim Tiên đã ra đây ra vẻ rồi sao?

Chương 802

Mau biến đi cho khuất mắt.” Nghe thấy lời lẽ khinh thường của chuột tinh, cá mặn tinh cũng trợn trắng cả mắt.

Chuyện gì thế này?

Cảnh giới Thiên Tiên ở thế giới Hồng Hoang đã kiêu căng như vậy rồi sao?

Cư nhiên coi thường một Kim Tiên đại lão đường đường như lão?

Bất quá cá mặn tinh này cũng không nảy sinh sát tâm gì.

Dù sao lúc này bọn họ đang xem Bảng xếp hạng mỹ nhân, làm sao có thể tùy tùy tiện tiện nảy sinh sát tâm được?

Giống như hai người bọn họ, nhiều người vào khắc này đều nảy sinh tranh chấp, nhưng nhiều người hơn lại đã âm thầm hành động.

Cũng có một số người đã bắt đầu kéo bè kết lũ.

Đúng như dự tính trước đó, có người đã chuẩn bị kéo bè kết lũ đi Vô Tận Huyết Hải, cũng có người đã chuẩn bị đi tìm kiếm ba đại thánh địa của Yêu Hồ nhất tộc.

Dù sao tâm động không bằng hành động, dù thế nào cũng phải thử một phen, vạn nhất vận khí tốt có thể bắt được một vị mỹ nhân thì sao?

Trên trời không có chuyện tốt rớt bánh bao xuống đâu, cho dù trên trời thực sự rớt bánh bao, ngươi chạy chậm thì bánh bao cũng rớt vào tay người khác rồi.

Chính là ý đó.

Việc công bố Bảng xếp hạng mỹ nhân đã kích khởi niềm khát cầu

mỹ nữ của chúng sinh Hồng Hoang.

Đây là sở thích chung của nam nữ già trẻ.

Những kẻ kéo bè kết phái này cũng là muốn tìm cầu một cơ hội.

Một khi ba đại thánh địa yêu hồ của thế giới Hồng Hoang bị Yêu tộc công phá, tất nhiên sẽ có số lượng lớn nữ tử yêu hồ chật vật chạy trốn, lúc này chính là cơ hội của bọn họ.

Không chỉ có thể anh hùng cứu mỹ nhân, cũng có thể nhân cơ hội này ôm được mỹ nhân về.

Không thể không nói đây là một chủ ý rất hay.

Có người cư nhiên trong thời gian ngắn ngủi đã lôi kéo được một nhóm thế lực rất lớn.

Không thể không nói những người này thật dị tưởng thiên khai.

Cho dù Yêu Hồ nhất tộc bị người của Yêu tộc công phá, Yêu tộc làm sao có thể để những yêu hồ này tự do lưu lạc vào tay chúng sinh Hồng Hoang được chứ?

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang kinh thán vì diện mạo của Thấp Bà, hình bóng trên không trung đã biến mất không thấy nữa.

Chữ đại đạo đồng dạng cũng đã biến mất không thấy, thay vào đó là một đạo kim quang vô dữ luân bỉ khác.

Đạo kim quang này hiển hiện trực tiếp lại kích phát hứng thú của chúng sinh Hồng Hoang.

Mỹ nhân hạng 84 trực tiếp sắp xuất hiện.

Mỹ nhân hạng 85 đã đủ xinh đẹp rồi, vị này xếp hạng còn ở trên nàng ta, cũng không biết rốt cuộc sẽ sở hữu dung nhan kinh thế như thế nào đây?

Tiếp theo chỉ có thể mỏi mắt mong chờ.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời, mắt không chớp lấy một cái sợ bỏ lỡ bất cứ chi tiết nào.

Dù sao cơ hội như vậy không thấy nhiều, mỹ nhân có thể lên Bảng xếp hạng mỹ nhân cũng chỉ có bấy nhiêu thôi.

Hiện nay đã xếp đến vị trí thứ 85 rồi.

Bất tri bất giác đã xuất hiện mười lăm vị mỹ nhân, bọn họ còn chưa xem đã đời thì đã có mười lăm vị mỹ nhân trôi qua.

Đối với bọn họ tuyệt đối là một tổn thất khổng lồ.

Một lát sau kim quang trên không trung cuối cùng càng thêm nồng đậm, sau đó liền có một vị nữ tử xuất hiện.

Chỉ thấy đó là một hình bóng cực kỳ xinh đẹp, chỉ nhìn dáng người của nàng là có thể thấy được, đây tuyệt đối lại là một mỹ nhân dáng người thướt tha uyển chuyển vô cùng.

Mỹ nhân xuất hiện trên không trung này khoảng chừng hai mươi tuổi, là một khuôn mặt hình trái xoan, nhìn qua chỉ nhỏ bằng lòng bàn tay cực kỳ tinh tế.

Mày như lá liễu, mắt như hạnh thục, một khuôn miệng anh đào nhỏ nhắn vô cùng tươi tắn.

Một mái tóc đen nhánh mượt mà dài được một dải lụa lông trắng muốt buộc lại trên đỉnh đầu.

Nhìn thoáng qua giản trực là xinh đẹp đến cực điểm, còn mang theo một tia hoa quý, mang lại cho người ta cảm giác không thể xem thường.

Trên dáng người nhỏ nhắn linh lung mặc một chiếc trường bào hai màu vàng trắng, phô diễn trọn vẹn vóc dáng hơi đẫy đà của nàng.

Ở eo nàng còn thắt một dải lụa thất thải, khiến dáng người hơi đẫy đà kia nổi bật không gì bằng.

Chỉ cần nhìn một cái chúng sinh Hồng Hoang liền bị nữ tử này hấp dẫn.

Trên người nữ tử này không chỉ sở hữu sự tinh nghịch đáng yêu của người trẻ tuổi, còn sở hữu khí tức cao quý hấp dẫn người như phụ nữ trưởng thành, quả thực là diễm lệ vô song.

Người phụ nữ như vậy đối với chúng sinh Hồng Hoang mà nói tuyệt đối chính là một cô gái như bảo tàng.

Cho dù là nam nữ già trẻ đều có thể tìm thấy điểm yêu thích của mình trên người cô gái này.

Cho dù nam nữ già trẻ đều sẽ vì cô gái như vậy mà rung động con tim.

Lúc này cô gái này xuất hiện trên không trung không chút kiêng dè giải phóng mị lực của mình.

Sau một hồi lâu luồng năng lượng hỗn loạn này cuối cùng mới biến mất không thấy gì nữa.

Minh Hà Lão Tổ cười lớn: "Khổng Tuyên, thật không ngờ ngươi đã trò giỏi hơn thầy." "Cho dù là mẫu thân của ngươi, chiến đấu lực của bà ấy cũng sẽ không mạnh hơn ngươi bao nhiêu, ngươi có thể chiến đấu với ta đến mức độ này đã là khó năng khả quý rồi, ta Minh Hà công nhận ngươi, ha ha ha ha -----" Minh Hà Lão Tổ cười rộ cuồng tứ.

Nói một cách nghiêm túc lão là kẻ cực kỳ thị sát, cũng có thể nói là một phần tử hiếu chiến.

Tuy nhiên vô số năm qua vì lười mà vẫn luôn ẩn nhẫn, nhưng gen hiếu chiến của lão lại chưa từng thay đổi.

Lần trước đại chiến với Khổng Tuyên lão đã công nhận Khổng Tuyên, lần này đại chiến với Khổng Tuyên lão tự nhiên cũng công nhận.

Lúc này lão vừa ha ha đại cười, vừa điên cuồng tấn công.

Thân thể trực tiếp hóa thành một đạo trường hồng huyết sắc thoáng qua rồi biến mất, chỉ trong nháy mắt đã xuất hiện trước mắt Khổng Tuyên, liên tiếp tung ra hàng trăm kiếm chém về phía Khổng Tuyên.

Về ý chí kiếm đạo thì trừ Thông Thiên Giáo Chủ ra lão chính là đệ nhị.

Tuy nhiên hiện tại xuất hiện một Đông Hoa Đế Quân, nhưng lão vẫn cho rằng tạo nghệ kiếm đạo của mình không yếu hơn kẻ khác.

Liên tiếp trảm ra mấy trăm kiếm, mỗi một kiếm đều nhanh đến bất khả tư nghị, mỗi một kiếm đều sở hữu pháp lực ngợp trời, mỗi một kiếm đều trực chỉ vào yếu hại của khổng tước.

Toại Nhân Thị đứng xem từ xa, lúc này ánh mắt cũng hơi ngưng lại.

Động tác của Minh Hà Lão Tổ quá nhanh.

Không hổ là siêu cấp lão quái vật đã sinh tồn vô số năm, động tác của lão tuy cực kỳ đơn giản, nhưng tốc độ này giản trực nhanh đến vô dữ luân bỉ.

Đồng thời mỗi chiêu mỗi thức đều uẩn hàm sức mạnh thị huyết vô cùng khủng khiếp.

Không chỉ tốc độ cực nhanh, năng lượng bộc phát ra cũng cực cường, trực tiếp khiến Toại Nhân Thị kinh tâm động phách.

Ông ta đã xác định mình không phải đối thủ của Minh Hà Lão Tổ.

Tuy ông ta có tư cách giao thủ với Minh Hà Lão Tổ, nhưng cuối cùng người thất bại chắc chắn là mình.

Chính là đạo lý nhìn một đốm biết cả con báo.

Toại Nhân Thị tuy nhận thức được mình không phải đối thủ của Minh Hà Lão Tổ, nhưng ông ta cũng không cho rằng mình yếu hơn đối phương bao nhiêu.

Có lẽ qua một thời gian nữa, ông ta dựa vào truyền thừa thì thực sự có thể cùng tên gia hỏa này phân đình kháng lễ, chỉ là hiện tại vẫn chưa tới lúc.

Đối mặt với những đòn tấn công hùng dũng bành trướng của Minh Hà Lão Tổ, Khổng Tuyên lại không chút sợ hãi.

Một tay cầm Thanh Long Yển Nguyệt Đao khổng lồ kia, trực tiếp xông lên.

Thanh Lãnh Diễm Cứ khổng lồ kia trong tay hắn nhẹ như không, nhìn qua có vẻ tương đương vụng về, nhưng trong tay Khổng Tuyên lại vô cùng linh hoạt.

Một tay cầm lấy, tốc độ đồng dạng rất nhanh.

Mỗi một lần vung đao, tổng có thể cực kỳ xảo diệu hóa giải đòn tấn công của Minh Hà Lão Tổ, thậm chí còn có thể phản công lão.

Mỗi một lần phản kích của Khổng Tuyên tổng có thể khiến Minh Hà Lão Tổ luống cuống tay chân một hồi.

Hai người cứ như vậy giao chiến mâu thuẫn vô cùng với nhau, nhất thời cư nhiên là cục diện phân đình kháng lễ không ai làm gì được đối phương.

Tộc A Tu La ở phía xa nhìn đến mức trợn mắt há mồm, từng kẻ đều ngây dại.

Nếu không phải tận mắt chứng kiến, bọn họ tuyệt đối không tin sẽ có người có thể chiến đấu với Lão tổ đến tình cảnh vô lý như vậy.

Điều này thực sự vượt xa sự tưởng tượng của bọn họ, đối với bọn họ mà nói thực sự quá chấn hạm.

Trong tâm mục của bọn họ Minh Hà Lão Tổ chính là tồn tại như thần, không ngờ có người cư nhiên chiến đấu với Minh Hà Lão Tổ đến cục diện phân đình kháng lễ.

Hai người đại chiến hồi lâu, ai cũng không chiếm được bao nhiêu lợi lộc.

Sau một hồi lâu hai người liền lùi lại, nhìn đối phương với ánh mắt ngưng trọng, đều từ trong mắt đối phương thấy được thần sắc ngưng trọng.

Khổng Tuyên so với Minh Hà Lão Tổ dù sao cũng là bên có chiến đấu lực thấp hơn, thần sắc ngưng trọng trong mắt tự nhiên là tương đương sâu sắc.

Mà trong mắt Minh Hà Lão Tổ tự nhiên cũng tương đương ngưng trọng.

Chương 803

Khổng Tuyên tên gia hỏa này chiến đấu lực rõ ràng kém lão rất lớn, nhưng lại vẫn có thể cùng lão chiến đấu đến cảnh giới sinh tử thế này, xác thực khiến lão không thể không thận trọng.

Minh Hà Lão Tổ chằm chằm nhìn Khổng Tuyên hồi lâu, hít sâu một hơi.

"Huyết Hải Thao Thiên ----------" Hai thanh thần kiếm vung ngược lên, sát na gian liền có một luồng khí tinh huyết vô dữ luân bỉ lại một lần nữa thăng đẳng nhi khởi.

Theo luồng khí tinh huyết này càng thêm nồng đậm, trực tiếp diễn hóa thành một vùng dương huyết hải mênh mông vô tận trên không trung.

Khổng Tuyên nhìn rõ, Toại Nhân Thị cũng nhìn rõ.

Vùng dương huyết hải này rõ ràng là chiêu thức do Minh Hà Lão Tổ sáng tạo ra theo hình tượng của Vô Tận Huyết Hải.

Kỳ thực chiêu thức như vậy là rất có cảm ngộ.

Năm đó Chuẩn Đề Thánh nhân kỳ thực cũng có chiêu thức như vậy, Chuẩn Đề Thánh nhân sâm ngộ Đại Tu Di Sơn, do đó sáng tạo ra chiêu thức của mình là Đại Tu Di Sơn.

Minh Hà Lão Tổ tham ngộ Vô Tận Huyết Hà của chính mình, do đó tham ngộ ra chiêu này Huyết Hải Thao Thiên.

Chiêu kiếm khí huyết hải này trực tiếp diễn hóa thành một đạo huyết hải vô cùng bàng bạc hạo hãn trên không trung.

Đây tuyệt đối là thiên khí huyết hải vô dữ luân bỉ, sinh sinh bất tức vĩnh bất đoạn tuyệt.

Kiếm khí huyết hải vô tận trực tiếp nhấn chìm Khổng Tuyên.

Dù sao chiêu thức như vậy thực sự là quá mức khủng bố rồi.

Toại Nhân Thị thậm chí đang cân nhắc, chiêu kiếm khí huyết hải này liệu có thể nhấn chìm Đại Tu Di Sơn của Chuẩn Đề Thánh nhân không?

Dù sao kiếm khí huyết hải bàng bạc hạo hãn thế này thì người bình thường đúng là không biết xuống tay từ đâu.

Không biết Khổng Tuyên có thể ứng phó được không?

Trong lòng Toại Nhân Thị có chút lo âu, tuy biết rõ Khổng Tuyên có thủ đoạn phá giải, nhưng vẫn lo âu vô cùng.

Dù sao giao thủ với Minh Hà Lão Tổ không phải chuyện tầm thường, chiêu thức này quả thực quá cường hãn.

So với lão quái vật như Minh Hà Lão Tổ, Khổng Tuyên xác thực vẫn còn vẻ hơi non nớt.

Dù sao kiếm khí huyết hải như vậy, sóng đánh ngợp trời xác thực là khủng khiếp đến mức tồi tệ.

Khi một người đối mặt với cả vùng dương đại hải, khó tránh khỏi nảy sinh ảo giác nhỏ bé.

Nếu một khi nảy sinh ảo giác như vậy, tất nhiên sẽ phải đối mặt với thất bại không còn xa nữa, đó chính là điểm lợi hại của chiêu này.

Ngay khi lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đang lo âu, trong vùng huyết hải sóng đánh ngợp trời kia lại mãnh nhiên có một luồng đao khí vô dữ luân bỉ bộc phát ra.

"Phá! !!" Theo một tiếng gầm kinh thiên, một đạo đao khí vô dữ luân bỉ cực kỳ sắc bén trực tiếp từ trong dương huyết hải tuôn trào ra.

Hóa ra Khổng Tuyên đang ở trong dương huyết hải bộc phát ra

thần lực vô thượng, trực tiếp bộc phát ra đạo đao khí khổng lồ như muốn trảm phá thương khung.

Đao khí này vô cùng khổng lồ, kinh thiên động địa trực tiếp chia vùng dương huyết hải này thành hai nửa từ giữa.

Sau đó Khổng Tuyên liền giống như nữ võ thần, từ trong dương huyết hải bước chân ra ngoài.

Uyển như một đại tuyệt thế nữ võ thần, khí thế phi phàm, đấu chí ngang dương!

Nhìn Toại Nhân Thị mắt sáng rực lên.

Bởi vì ông ta phát hiện Khổng Tuyên tuy phương thức chiến đấu không giống phu nhân của mình, nhưng phong cách chiến đấu của hai người lại cực kỳ tương tự, đều thích sự bá đạo vô dữ luân bỉ.

Nghĩ tới đây, Toại Nhân Thị trợn trắng mắt, cũng không biết mấy mụ nương này rốt cuộc là chuyện gì, cư nhiên đều bá đạo như vậy.

Phụ nữ mà bá đạo lên thì quả nhiên không có chuyện của đàn ông nữa rồi.

Hiện nay cuối cùng cũng có thể gặp được Bạch Hổ trong bốn đại thánh thú, Thông Thiên Giáo Chủ tỏ ra cực kỳ hưng phấn, hận không thể lập tức tiến lên đại chiến một trận với Bạch Hổ.

Bởi vì trong mấy vị Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang, Thông Thiên Giáo Chủ chính là chủ sát phạt.

Sát phạt của Thông Thiên Giáo Chủ là cường hãn nhất trong mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang, mà Bạch Hổ trong bốn đại thánh thú đồng dạng cũng là như thế.

Bạch Hổ là thánh thú sát phạt trong bốn đại thánh thú, tin rằng sự va chạm giữa hai người bọn họ ước chừng sẽ rất thú vị.

Thông Thiên Giáo Chủ hứng thú bừng bừng nhìn Bạch Hổ, trong mắt tràn đầy chiến ý, ông ta thực sự muốn khiêu chiến Bạch Hổ.

Kỳ thực nói một cách nghiêm túc, Thánh nhân thuần túy nhất thế giới Hồng Hoang chính là Thông Thiên Giáo Chủ.

Ông ta căn bản không thích những hành vi lông gà vỏ tỏi vụng trộm, cũng không thích âm mưu dương mưu, ông ta thích tính cách thẳng thắn.

Đây cũng là nguyên nhân cuối cùng ông ta quyết liệt với hai vị sư huynh của mình.

Hiện tại ông ta thực sự muốn khiêu chiến Bạch Hổ, không hề có bất kỳ ý nghĩ nào khác.

Có điều hiện tại ông ta cũng chỉ có thể chăm chú quan sát, nếu ông ta đột nhiên ra tay chỉ sợ sẽ chọc giận đến Bạch Hổ.

Hiện tại còn có khả năng sẽ chọc giận đến cả Thiên Cơ Lâu.

Đến lúc đó xung đột giữa Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung triển khai sớm, vậy Thông Thiên Giáo Chủ ông ta chính là một tội nhân rồi.

Do đó ông ta cũng chỉ có thể chăm chú quan sát mà thôi. ---------- Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương đồng dạng cũng mục quang chước chước nhìn Bạch Hổ.

Nàng đối với Bạch Hổ kỳ thực cũng khá cảm hứng thú, bởi vì ngay cả khi nàng đã từng vào Thiên Cơ Lâu nhưng cũng chưa bao giờ thấy qua Bạch Hổ.

Nói một cách nghiêm túc, nàng cũng là lần đầu tiên thấy Bạch Hổ, chỉ là Bạch Hổ quả nhiên không làm nàng thất vọng.

Tùy tiện một cái thần thông liền có thể sở hữu thực lực như thế, điều này chẳng phải đại diện cho việc Bạch Hổ sở hữu sức mạnh cấp

bậc Thánh nhân chế tạo ra Bạch Hổ liên tục không dứt sao?

Mỗi một đạo bạch quang đều có thể hóa thành một con Bạch Hổ, thủ đoạn như vậy có chút khủng khiếp rồi.

Bạch Hổ tuy từ đầu chí cuối chỉ thi triển hạng thần thông này, nhưng nói một cách nghiêm túc thì hạng thần thông này đã tương đương cường hãn rồi.

Qua lỗ nhỏ mà thấy cả con báo, đã đủ để biết Bạch Hổ mạnh mẽ dường nào.

Lúc này trong mắt Nữ Oa nương nương đã có thần sắc hưng phấn.

Nàng thiết tha hy vọng Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung mau chóng khai mào xung đột.

Dù sao tên gia hỏa ở Thiên Cơ Lâu kia không phải thứ gì tốt, vị ở Tử Tiêu Cung kia lại là thứ tốt sao?

Năm xưa khi nàng tạo ra Nhân tộc, Nhân tộc đã thể hiện ra khí vận vô dữ luân bỉ.

Vị ở Tử Tiêu Cung sợ Nữ Oa lại một lần nữa độc hưởng khí vận Nhân tộc, do đó đã âm thầm chỉ thị Thái Thượng Lão Tử, để Thái Thượng Lão Tử sáng lập Nhân Giáo, đạt được thánh bảo của Nhân tộc là Không Động Ấn, tước đoạt lượng lớn khí vận của Nhân tộc.

Sau đó Vu Yêu hai tộc phát hiện ăn thịt người có tác dụng nâng cao tu vi, thế là Vu Yêu hai tộc liền bắt đầu đại tứ ăn thịt người, thậm chí lấy nguyên thần và huyết nhục Nhân tộc luyện chế pháp bảo.

Khi Nữ Oa nương nương muốn ngăn cản thì lại bị các Thánh nhân khác ngăn cản.

Không thể không nói, những người này không có một ai là tốt cả,

bao gồm cả vị ở Tử Tiêu Cung kia cũng thế.

Vị ở Tử Tiêu Cung kia cũng chỉ coi bọn họ như quân cờ mà thôi.

Hiện nay Thiên Cơ Lâu và Tử Tiêu Cung xung đột sắp xảy ra, Nữ Oa nương nương tự nhiên là hưng phấn vô cùng.

Đối với Nữ Oa nương nương mà nói, hai bên náo loạn càng lớn càng tốt, chính là chó cắn chó rách miệng.

Trường Không đạo nhân của Thiên Cơ Lâu kia không phải thứ gì tốt, Hồng Quân Đạo Tổ của Tử Tiêu Cung kia đồng dạng cũng chẳng tốt lành gì.

Nữ Oa nương nương hiện tại thậm chí đều mong cho hai phương thế lực khởi xung đột, Nữ Oa chính hảo có thể nhân cơ hội này ngư ông đắc lợi. ---------- Mà Chuẩn Đề Thánh nhân và Tiếp Dẫn Thánh nhân của Tây Phương Giáo đồng dạng cũng đang quan chú nơi này.

Gần đây Chuẩn Đề Thánh nhân và Tiếp Dẫn Thánh nhân phương Tây có thể nói là vô cùng thấp giọng rồi.

Bởi vì hai người bọn họ thực sự không có vốn liếng để kiêu căng.

Bảng xếp hạng thực lực công bố, xếp hạng của hai người bọn họ trong số các Thánh nhân kỳ thực đều là tồn tại đội sổ.

Hai người bọn họ không chỉ thế lực dưới tay đội sổ, thực lực của hai người bọn họ đồng dạng cũng là tồn tại đội sổ.

Chuẩn Đề Thánh nhân sở dĩ lâm vào trạng thái tu luyện điên cuồng tự nhiên là do bị đả kích.

Bởi vì Thánh nhân Thiên Cơ Lâu và Thánh nhân thế giới Hồng Hoang cộng lại, Chuẩn Đề Thánh nhân vẫn là tồn tại đội sổ.

Không thể không nói đây là bi ai của Chuẩn Đề Thánh nhân.

Trên Bảng xếp hạng chiến lực, Chuẩn Đề Thánh nhân chỉ xếp ở vị

trí thứ 24, chiến đấu lực chỉ có hơn năm ức một ngàn vạn, gần như có thể nói là tồn tại cấp bậc ngưỡng cửa của Thánh nhân.

Ngay cả con súc sinh Godzilla của Thiên Cơ Lâu kia chiến đấu lực cũng có hơn năm ức năm ngàn vạn.

Điều này đối với Chuẩn Đề Thánh nhân mà nói tuyệt đối là một sỉ nhục khổng lồ, Chuẩn Đề Thánh nhân chịu đả kích trọng đại, bấy giờ mới bất chấp tất cả tiến vào trạng thái tu luyện.

Mà Đại Thánh phương Tây Tiếp Dẫn Thánh nhân đồng dạng cũng là như thế.

Tiếp Dẫn Thánh nhân phương Tây hào xưng Đại Thánh phương Tây, xưa nay cực kỳ tự ngạo, đồng thời cũng luôn ẩn giấu thực lực của mình.

Bởi vì ông ta luôn chờ đợi thời cơ bùng nổ cực đoan kia, ông ta thậm chí đem địa vị của mình so sánh với Thái Thượng Lão Tử - thủ lĩnh Huyền môn phương Đông.

Thái Thượng Lão Tử là thủ lĩnh Huyền môn phương Đông, vậy Tiếp Dẫn Thánh nhân ông ta chính là Phật môn Đại Thánh phương Tây.

Chương 804

Tuy phương Tây tương đối nghèo nàn, nhưng ông ta lại không cho rằng thực lực mình yếu hơn Thái Thượng Lão Tử.

Do đó vô số năm qua ông ta vẫn luôn âm thầm bảo tồn thực lực, chính là muốn một lần bùng nổ rồi làm chấn kinh cả thế giới Hồng Hoang.

Tuy nhiên cuối cùng thì sao?

Tuy nhiên cuối cùng Tiếp Dẫn Thánh nhân phát hiện bản thân ông ta kỳ thực chính là một vai hề.

Thực lực ông ta biểu hiện ra ngày thường có chút tương tự với Chuẩn Đề Thánh nhân, thậm chí có thể nói là kỳ cổ tương đương.

Nhưng khi ông ta đem toàn bộ thực lực ẩn giấu lấy ra, kỳ thực cũng chỉ là sáu ức bốn ngàn vạn chiến đấu lực mà thôi.

Có nghĩa là những chiến đấu lực ông ta ẩn giấu ngày thường kỳ thực cũng chỉ là chiến đấu lực cấp độ một ức.

Hơn nữa sáu ức bốn ngàn vạn chiến đấu lực của ông ta thực sự có chút không đủ nhìn.

Xếp hạng thứ 24 là Chuẩn Đề Thánh nhân, chiến đấu lực là năm ức một ngàn vạn.

Xếp hạng thứ 23 là Godzilla, chiến đấu lực là năm ức năm ngàn vạn.

Xếp hạng thứ 22 chính là Dương Mi đại tiên, chiến đấu lực là năm ức chín ngàn vạn.

Chữ đại đạo cũng đã giải thích qua, Dương Mi đại tiên sở dĩ xếp

hạng thấp như vậy, chủ yếu là do ông ta đã đỡ một chưởng của Hồng Quân Đạo Tổ, thân thụ trọng thương gần như hấp hối.

Trong tình huống đó ông ta mới xếp ở vị trí thứ 22 trên Bảng xếp hạng chiến lực.

Nếu thực lực khôi phục rồi thì chiến đấu lực thực sự đạt đến trình độ nào vẫn là một ẩn số.

Mà chiến đấu lực xếp hạng thứ 21 chính là Hậu Thổ.

Hậu Thổ nguyên bản là một trong mười hai Tổ Vu của Vu tộc, được Địa Đạo chọn trúng trở thành Địa Đạo Thánh nhân, hóa thân lục đạo luân hồi.

Là người trẻ tuổi nhất, chiến đấu lực của Hậu Thổ đột phá đến đại quan sáu ức đã là tương đương khó năng khả quý rồi, thậm chí có thể nói đã là tồn tại tương đương khủng khiếp, dù sao một lần đã vượt qua mấy vị Thánh nhân.

Nhiều người nhận ra đã nảy sinh cảm xúc tương đương chán ghét đối với mấy vị Thánh nhân này rồi.

Mấy vị Thánh nhân này thực sự có chút tham lam không chán.

Bởi vì về cơ bản tất cả tài nguyên đỉnh cấp của thế giới Hồng Hoang toàn bộ đều bị mấy vị Thánh nhân này nắm giữ.

Ngay cả một cây tiên đằng trên núi Bất Chu năm xưa kết ra bảy quả hồ lô cũng bị mấy vị Thánh nhân này chia chác.

Rõ ràng đều đã là Thánh nhân, vậy mà ngay cả hồ lô tiên thiên cũng không buông tha, đều phải nắm chặt trong tay mình, điều này đủ để thấy mấy vị Thánh nhân này tham lam vô độ đến mức độ nào.

So sánh ra, Thánh nhân Thiên Cơ Lâu xác thực là tốt hơn mấy vị Thánh nhân này quá nhiều.

Những Thánh nhân Thiên Cơ Lâu này chưa bao giờ tranh giành bao nhiêu tài nguyên tại thế giới Hồng Hoang, nhưng lại vô số năm qua luôn âm thầm bảo hộ Hồng Hoang.

Đồng thời Hồng Mông Tử Kim Bảng của Thiên Cơ Lâu còn tạo ra thay đổi lớn như vậy cho thế giới Hồng Hoang.

Về danh tiếng mà nói, Thánh nhân Thiên Cơ Lâu hiển nhiên là tốt hơn mấy vị Thánh nhân thế giới Hồng Hoang quá nhiều.

Lãnh tụ Nhân tộc hít sâu một hơi, sau đó liền lộ ra một nụ cười mỉm.

Ông ta tự nhiên biết Tây Vương Mẫu nương nương đang lo lắng chuyện gì.

Chuyện Tây Vương Mẫu lo lắng, Minh Hà Lão Tổ và Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên đại tiên cũng đồng dạng đã từng lo âu qua.

Xem ra phải tung ra cho Tây Vương Mẫu một quả bom hạng nặng, nếu không Tây Vương Mẫu rất khó đáp ứng nguyện ý nhập thế giúp đỡ Nhân tộc.

Sau đó ông ta liền mở lời: "Kỳ thực ta đã biết chuyện nương nương lo lắng rồi, nương nương không ngoài việc lo lắng Nhân tộc chúng ta căn bản không phải đối thủ của Vu Yêu hai tộc, cho dù nương nương ra tay giúp đỡ Nhân tộc chúng ta cũng sẽ biến thành bia đỡ đạn trong tay Nhân tộc bị Vu Yêu hai tộc chém giết, nương nương có phải lo lắng tình huống này không?" Nghe thấy lãnh tụ Nhân tộc một lời đã vạch trần nỗi lo sâu thẳm trong lòng mình, Tây Vương Mẫu không nói gì, mà là tĩnh tĩnh đứng đợi ở đó, nàng muốn nghe xem đối phương rốt cuộc là trả lời như thế nào.

Dù sao chuyện nàng lo lắng một điểm cũng không sai.

Nàng chính là lo lắng Nhân tộc căn bản là dựa hơi Thiên Cơ Lâu

để phô trương thanh thế mà thôi.

Nàng chính là lo lắng Nhân tộc vì để đối phó liên minh Vu Yêu mà nghĩ ra cái trò tà môn ngoại đạo này, để nàng đi chịu chết.

Dù sao nếu nàng thực sự xuất sơn, xác thực có thể giúp Nhân tộc giảm bớt một phần áp lực rất lớn.

Tuy xếp hạng của nàng trên Bảng xếp hạng chiến lực không cao lắm, nhưng ít nhất cũng có thể chém giết mấy vị Yêu Thánh của Yêu tộc, không phải sao?

Dù sao những lời đối phương nói thực sự đáng để Tây Vương Mẫu suy xét.

Lãnh tụ Nhân tộc hít sâu một hơi, cuối cùng quyết định bắt đầu tung ra quả bom hạng nặng này.

"Nhân tộc chúng ta tự nhiên biết hiện nay Vu Yêu hai tộc chuẩn bị kết minh, nói đi cũng phải nói lại, hai cái chủng tộc này đúng là hèn nhát, rõ ràng bản thân đều sở hữu thù hận không đội trời chung, nhưng vì sợ hãi Nhân tộc chúng ta mà cư nhiên quyết định đồng minh rồi, thực sự là đủ mất mặt." Nói xong lãnh tụ Nhân tộc lộ ra vẻ khinh bỉ sâu sắc.

Tây Vương Mẫu nhìn biểu tình này của đối phương cũng sâu sắc tán đồng.

Bởi vì bản thân Vu Yêu hai tộc chính là kẻ địch từ vô số năm qua, Yêu tộc quản trời, Vu tộc quản đất, tàn sát lẫn nhau vô số năm, thù hận giữa hai bên giản trực là tồn tại khó có thể hóa giải.

Tuy nhiên vì cái Nhân tộc mới trỗi dậy không lâu này cư nhiên chọn kết minh, thực sự là đủ mất mặt, chẳng trách người ta khinh thường bọn họ.

Cho dù là bản thân Tây Vương Mẫu cũng có chút khinh thường

bọn họ rồi, thực sự là không có khí độ.

"Nói đi cũng phải nói lại việc hai tộc bọn họ kết minh, Nhân tộc chúng ta cũng không phải không có chuẩn bị, hoặc hứa còn vượt xa sự tưởng tượng của nương nương đấy." Nói rồi lãnh tụ Nhân tộc liền dừng lại, cầm lấy một trái cây, tỉ mỉ nếm thử một phen, trực tiếp khiến Tây Vương Mẫu sốt ruột không thôi.

Sau một hồi lâu ông ta mới một lần nữa mở lời: "Nói một cách nghiêm túc, sự chuẩn bị của Nhân tộc chúng ta có cái đã bộc lộ trước mặt thế giới Hồng Hoang, có cái vẫn đang ẩn giấu trong bóng tối, hôm nay ta sẽ cho nương nương biết Nhân tộc chúng ta rốt cuộc có những chuẩn bị nào." "Chuẩn bị đầu tiên của Nhân tộc chúng ta chính là Long tộc, bởi vì Long tộc đã trở thành phụ dung của Nhân tộc chúng ta, triệt để phụ thuộc vào Nhân tộc chúng ta." "Tin rằng chuyện này nương nương cũng biết phải không?

Nếu Vu Yêu hai tộc thực sự liên thủ kéo đến, Long tộc tất nhiên là tiềm long xuất uyên giúp đỡ Nhân tộc chúng ta, điểm này xác thực là tồn tại không cần bàn cãi." Nghe thấy lời của lãnh tụ Nhân tộc, Tây Vương Mẫu gật đầu, chuyện này nàng xác thực biết, cũng biết tương đương rõ ràng.

Bởi vì chuyện Long tộc phụ thuộc vào Nhân tộc, toàn bộ sinh linh cả thế giới Hồng Hoang đã sớm biết hết rồi.

Nói đi cũng phải nói lại chuyện này cũng không thể trách Long tộc, mà phải trách Yêu tộc.

Long tộc bản thân đáng lẽ thuộc về Thiên Đình Yêu tộc quản lý, nhưng hai con Kim Ô của Yêu tộc kia thực sự quá kiêu căng, cư nhiên thỉnh thoảng lại muốn trảm mấy con rồng để ăn thịt.

Long tộc tuy là một trong những chủng tộc viễn cổ, tuy là tộc tội nghiệt viễn cổ, trên thân gánh vác sát kiếp cùng nghiệp lực ngợp trời,

hiện nay con cháu rồng đều gánh vác xiềng xích thiên đạo, nhưng Long tộc lại sở hữu chức vụ từ vũ (ban mưa) trong thiên mệnh, hiển nhiên là không thể tùy tiện ra tay với Long tộc được.

Bởi vì bảo tồn Long tộc lại đối với cả thế giới Hồng Hoang cũng đều là chuyện cực kỳ có lợi.

Nhưng một khoảng thời gian gần đây, hai con Kim Ô vô cùng kiêu căng của Thiên Đình cư nhiên đại tứ đồ sát Long tộc.

Hai con Kim Ô kiêu căng đó không chỉ đồ sát Long tộc, còn đồ sát cả Phượng Hoàng nhất tộc, quả thực là kiêu căng đến cực điểm.

Thậm chí còn làm ra những món mỹ vị như gan rồng chả phượng, thường xuyên lấy đó để yến thỉnh các đại năng của thế giới Hồng Hoang.

Tuy nhiên cuối cùng thì sao?

Cuối cùng Long tộc xác thực bị đồ sát đến đỏ mắt.

Sau khi Nhân tộc đưa cành ô liu ra, Long tộc lập tức đầu quân cho Nhân tộc.

Sự thực chứng minh cách làm này của Long tộc là chính xác, bởi vì sau khi Long tộc đầu quân cho Nhân tộc, Long tộc lập tức xuất hiện hai vị Chân Long.

Đồng thời hai con Chân Long này còn đứng hạng 56 và 57 trên Bảng xếp hạng chiến lực, hiển nhiên đều là tồn tại tương đương khủng khiếp.

Ngoài ra, Long tộc cũng đạt được những lợi ích khổng lồ khác.

Ví dụ như Long tộc đã đạt được quyền khống chế các vùng nước lục địa Hồng Hoang trong lời nói của lãnh tụ Nhân tộc.

Từ đó Long tộc thế giới Hồng Hoang gần như có thể nói là tiến có

thể công, lui có thể thủ, không còn phải chịu sự chế ước của Yêu tộc nữa.

Xác thực là khiến người ta cực kỳ hâm mộ.

Bởi vì các vùng nước lục địa như một mạng lưới thiên la địa võng, tứ thông bát đạt, tuyệt đối là cực kỳ khủng khiếp, thậm chí không kém gì Tứ Hải.

Sau khi Long tộc đạt được các vùng nước lục địa, từ đó tiến có thể công, lui có thể thủ, ngay cả khi Yêu tộc đại cử tiến phạm Long tộc, cũng có thể nương theo mạng lưới thủy vực như thiên võng kia mà triệt để chạy thoát.

Chuyện này Long tộc xác thực đã chiếm được tiên cơ khổng lồ.

Nhưng Tây Vương Mẫu lại có chút không cho là đúng, bởi vì một Long tộc nhỏ nhoi thì có thể hình thành nên khí hậu gì chứ?

Tùy tiện phái ra một vị siêu cấp cường giả là có thể đồ sát sạch sẽ Long tộc.

Cho dù bị Long tộc chạy thoát thì đến lúc đó Long tộc cũng sẽ không tạo ra tác dụng gì lớn.

Bởi vì hai con Chân Long mạnh nhất của Long tộc trên Bảng xếp hạng chiến lực cũng chỉ xếp hạng thứ 57, 58 mà thôi.

Xếp hạng như vậy quả thực là không cao lắm.

Với tư cách là chiến đấu lực đỉnh tiêm mà nói, thậm chí có thể nói là hơi cùi bắp.

Hai con Chân Long này tuy khôi phục huyết mạch Chân Long viễn cổ, nhưng cho đến nay Long tộc tổng cộng cũng chỉ có hai con Chân Long này mà thôi, quả thực là có chút không đủ nhìn.

Nhân tộc đạt được sự chi trì của Long tộc cũng chẳng có tác dụng

gì thực sự lớn.

Nếu Yêu tộc phái Côn Bằng Lão Tổ ra, đám Long tộc đó chỉ sợ cũng chỉ đủ để Côn Bằng Lão Tổ dắt kẽ răng.

Dù sao Yêu tộc xác thực sở hữu đại năng khắc chế Long tộc, nếu Long tộc giúp đỡ Nhân tộc thì rất khó phát huy được tác dụng to lớn hiệu quả.

Đỉnh điểm cũng chỉ được coi là dệt hoa trên gấm mà thôi, thậm chí có thể nói ngay cả dệt hoa trên gấm cũng không tính là được.

Cho dù là hai vị lãnh tụ đỉnh tiêm nhất của Long tộc kia chiến đấu lực kỳ thực cũng chẳng ra sao.

Tuy xếp hạng 57, 58 trên Bảng xếp hạng chiến lực, chiến đấu lực vẫn đang thăng tiến với tốc độ cực kỳ nhanh chóng, nhưng đây xác thực là muối bỏ bể.

Chiến đấu lực cũng mới chỉ có hơn ba ngàn vạn, đối phó với sinh linh phổ thông thì chiến đấu lực như vậy hiển nhiên là tồn tại cực kỳ khủng khiếp, nhưng đối phó với siêu cấp đại tộc như Vu Yêu hai tộc thì tác dụng đã tỏ ra rất nhỏ rồi.

Thậm chí có thể nói là không có tác dụng gì lớn, cùng lắm cũng chỉ có thể đối phó với mấy vị trong thập đại Yêu Thánh của Yêu tộc mà thôi.

Chương 805

Tuy nhiên những kẻ có thực lực cường hãn của Yêu tộc cũng không chỉ có thập đại Yêu Thánh đó, có một số đại yêu chiến đấu lực cực kỳ cận kề thập đại Yêu Thánh, cho dù có mấy vị bị hai con cự long này thu thập mất thì cũng sẽ có các đại yêu khác của Yêu tộc thế chỗ lên, hiển nhiên tác dụng của hai vị Long tộc này thực sự rất bình thường.

Một Long tộc nhỏ bé giúp đỡ Nhân tộc hiển nhiên là không khởi được chút tác dụng nào.

Thấy biểu tình không cho là đúng của Tây Vương Mẫu, lãnh tụ Nhân tộc mỉm cười.

Đã đến đây rồi, ông ta nhất định phải dụ dỗ được Tây Vương Mẫu xuống núi.

Không chỉ vì bản thân thực lực cực kỳ cường đại của Tây Vương Mẫu, mà càng vì trong tay Tây Vương Mẫu còn nắm giữ siêu cấp linh căn kia.

Chỉ cần sở hữu linh căn của Tây Vương Mẫu, đối với Nhân tộc mà nói tuyệt đối lại là một trợ lực tương đương lớn.

Do đó thấy biểu tình không cho là đúng của Tây Vương Mẫu, ông ta tự nhiên chuẩn bị tiếp tục tung ra bom hạng nặng.

Năm xưa Minh Hà Lão Tổ và Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên đại tiên đều bị quả bom hạng nặng của ông ta đánh cho thất điên bát đảo, hiện nay đối mặt với Tây Vương Mẫu, ông ta tự nhiên có thể khiến Tây Vương Mẫu đại kinh thất sắc.

Sau đó ông ta lại tiếp tục nói: “Trên Bảng xếp hạng chiến lực có

vị đại năng, tên của hắn gọi là Khổng Tuyên, xếp hạng thứ 42 trên Bảng xếp hạng chiến lực, chiến đấu lực thậm chí vượt xa nương nương, tin rằng nương nương khá rõ về người này chứ?" Nghe thấy lời này, sắc mặt Tây Vương Mẫu hơi sững lại.

Đối với Khổng Tuyên này, Tây Vương Mẫu hiển nhiên là khá rõ ràng.

Có thể nói Tây Vương Mẫu đã nhìn Khổng Tuyên ra đời.

Bởi vì vào thời kỳ viễn cổ, quan hệ giữa Tây Vương Mẫu và Nguyên Phượng kỳ thực vẫn rất tốt.

Lúc đó Tây Vương Mẫu vẫn chưa có thực lực cường đại như hiện nay, mà Nguyên Phượng lại đã trở thành siêu cấp đại năng danh chấn Hồng Hoang.

Tuy thân phận địa vị thực lực của hai người chênh lệch đều rất lớn, nhưng lúc đó hai người đã trở thành những người bạn tương đương thân thiết.

Sau này ba tộc viễn cổ bị Ma Tổ La Hầu ly gián, Đạo Tổ Hồng Quân cùng những người khác cũng chẳng phải hạng tốt lành gì, từng kẻ đứng sau thêm dầu vào lửa, cuối cùng dẫn đến ba tộc viễn cổ triệt để quyết liệt, sau đó triển khai sát lục kinh thiên, khiến sinh linh cả Hồng Hoang mười không còn một, phạm phải sát nghiệp ngập trời.

Sau này thế lực ba tộc viễn cổ dần suy bại, lãnh tụ ba tộc vì trên mình gánh vác sát ý ngợp trời cũng ngày càng gian nan, cuối cùng từng người toàn bộ đều vẫn lạc.

Địa điểm lãnh tụ Phượng Hoàng nhất tộc là Nguyên Phượng vẫn lạc chính là ở Lạc Phượng Pha, năm đó Nguyên Phượng muốn quay về Núi Lửa Bất Diệt để niết bàn trọng sinh.

Nhưng khi đang ở giữa đường thì gặp phải luồng khí Ngũ Hành

tiên thiên dung hội quán thông, luồng khí Ngũ Hành tiên thiên tiến vào cơ thể bà ta, giao dung với sức mạnh trong cơ thể Nguyên Phượng, cuối cùng sinh ra con khổng tước Khổng Tuyên này.

Khi Khổng Tuyên ra đời, ngũ sắc thần quang chiếu rọi thiên địa, thậm chí còn từng dẫn phát một trận oanh động cực lớn, lúc đó Tây Vương Mẫu cũng từng đi quan sát, muốn giúp một tay, nhưng vì thực lực của mình quá mức yếu nhỏ nên cuối cùng không thể nhúng tay vào được.

Sau này do thân thụ trọng thương lại sinh hạ hài tử, lãnh tụ Phượng Hoàng nhất tộc Nguyên Phượng cuối cùng đã đi đến bước đường cùng, cuối cùng chết tại Lạc Phượng Pha.

Mãi đến lúc đó Khổng Tuyên liền không bao giờ xuất hiện tại thế giới Hồng Hoang nữa, Tây Vương Mẫu từng có lúc tưởng rằng Khổng Tuyên đã tử vong.

Nhưng sau này khi Hồng Mông Tử Kim Bảng bộc lộ Bảng xếp hạng linh căn, công bố một loại siêu cấp linh căn, đó chính là khi công bố cây Ngô Đồng Thần Thụ, liền đem Khổng Tuyên cùng nhau bộc lộ ra luôn.

Lúc đó Tây Vương Mẫu còn cảm thấy vài phần hưng phấn, vì Khổng Tuyên là hậu đại của bạn tốt nàng, nàng tự nhiên khá vui mừng.

Chỉ là diễn biến sự việc sau đó từng khiến nàng cực kỳ căng thẳng.

Bởi vì lão quỷ Minh Hà tên gia hỏa kia cư nhiên nhìn trúng cây Ngô Đồng Thần Thụ trong tay Khổng Tuyên, đích thân tìm đến nơi Khổng Tuyên ở đòi đại chiến với hắn.

Tuy nhiên sự thực chứng minh Khổng Tuyên một điểm cũng

không sợ, cư nhiên chiến đấu với lão quỷ Minh Hà thành một trận hòa, lúc đó khiến cả thế giới Hồng Hoang đều chấn kinh một hồi.

Cũng chính lúc đó Tây Vương Mẫu mới biết hóa ra hài tử của bạn tốt là Khổng Tuyên đã vượt xa mình, lúc đó còn khiến Tây Vương Mẫu vừa kinh vừa hỷ.

Sau đó nữa những chuyện xảy ra với Khổng Tuyên khiến Tây Vương Mẫu cũng phải giật mình, vì Khổng Tuyên cư nhiên ở gần Nhân tộc bị Chuẩn Đề Thánh nhân phương Tây chặn lại, Chuẩn Đề Thánh nhân mạnh mẽ ra tay dục muốn triệt để trấn áp Khổng Tuyên, muốn đưa Khổng Tuyên về phương Tây để làm tọa kỵ cho lão.

Sau đó Khổng Tuyên cùng lão triển khai một trận đại chiến, cuối cùng bị trấn áp, triệt để chiến bại, Tây Vương Mẫu lúc đó còn rất khó chịu, muốn giúp mà giúp không được kết quả.

Không ngờ lãnh tụ Nhân tộc cư nhiên ra tay, không chỉ vì Khổng Tuyên mà đại chiến Chuẩn Đề Thánh nhân, càng là thành công cứu được Khổng Tuyên từ trong tay Chuẩn Đề Thánh nhân ra.

Lúc đó Tây Vương Mẫu đối với mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này còn rất cảm kích, sau này liền không còn tin tức của con khổng tước này nữa.

Hiện nay lãnh tụ Nhân tộc nhắc tới Khổng Tuyên làm gì chứ?

Chẳng lẽ -------- Nghĩ tới đây cơ thể Tây Vương Mẫu chợt rung lên, chẳng lẽ con khổng tước đó cũng kết minh với Nhân tộc rồi sao?

Dù sao Nhân tộc đối với con khổng tước đó mà nói tuyệt đối là sở hữu ơn tái tạo, nếu không có lãnh tụ Nhân tộc ra tay cứu giúp, chỉ sợ con khổng tước này đã bị trấn áp vĩnh viễn tại phương Tây.

Gần như có thể nói là lãnh tụ Nhân tộc đã cho hắn sự tái sinh, đối mặt với ơn đức lớn như vậy, con khổng tước đó giúp đỡ Nhân tộc

hoặc hứa cũng không phải là không thể.

Nếu Nhân tộc có thể đắc được sự giúp đỡ của con khổng tước đó, thực lực chắc chắn sẽ tăng vọt.

Vì khi con khổng tước đó lần đầu xuất hiện tại thế giới Hồng Hoang đã đánh hòa với lão quỷ Minh Hà, sau này tuy bị Chuẩn Đề Thánh nhân phá ngũ sắc thần quang làm tổn thương bản nguyên, nhưng cho dù như thế, vẫn đứng hạng 42 trên Bảng xếp hạng chiến lực.

Đây là vị trí cực kỳ khủng khiếp rồi, nếu Khổng Tuyên đang mang trọng thương mà dưỡng khỏi thương thế thì hoặc hứa chiến đấu lực có thể xếp đến hạng ba mươi mấy.

Nếu quả thực như thế thì thật là quá khủng khiếp, Nhân tộc có vị đại năng này giúp đỡ thực lực tất nhiên là đột phi mãnh tiến, ít nhất cũng có người có thể kháng hành với Phục Hy, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất v.v. một trong số những vị đó.

Hiện tại Nhân tộc phía sau có Thiên Cơ Lâu làm nội hàm, có Thiên Cơ Lâu làm chỗ dựa, Nhân tộc đã thực sự quật khởi.

Viễn cổ Tam tộc hiển nhiên đã nhận ra cơ hội quật khởi của Nhân tộc, có lẽ đây cũng chính là cơ hội cuối cùng của bọn họ.

Chính vì vậy, bọn họ mới lựa chọn trợ giúp Nhân tộc không chút giữ lại, không chỉ có thể mượn sức mạnh của Nhân tộc để liên hệ với Thiên Cơ Lâu, mà còn có thể mượn sức mạnh của Nhân tộc giúp bọn họ tranh đoạt một tia sinh cơ cuối cùng.

Có lẽ đây chính là lần đánh cược cuối cùng, nếu mất đi cơ hội này, dù bọn họ có ẩn giấu bao nhiêu thế lực thì cũng chỉ có thể là cẩu diên tàn suyễn mà thôi.

Sớm muộn gì cũng có ngày bị phát hiện, nếu thực sự đến ngày đó,

đó mới chính là bi ai chân chính, tất nhiên sẽ là một cục diện bị đồ sát triệt để.

Cho nên bọn họ mới nhìn trúng Nhân tộc, nguyện ý cùng Nhân tộc kết minh.

Bởi vì khi Nhân tộc chưa triệt để quật khởi, bọn họ cũng giống như nhau, như chuột chạy qua đường, ai ai cũng đòi đánh.

Có lẽ chính vì có những trải nghiệm tương tự, bọn họ mới càng nguyện ý tin tưởng Nhân tộc, càng nguyện ý giúp đỡ Nhân tộc.

Nhân tộc tự nhiên có thể thấu hiểu sự không dễ dàng của bọn họ, thấu hiểu nỗi bi ai của bọn họ, cho nên so với Vu - Yêu lưỡng tộc, Nhân tộc mới là chủng tộc mà bọn họ dễ dàng tín nhiệm nhất.

Sự thật là Nhân tộc quả thực không làm bọn họ thất vọng.

Khi gặp Bạch Hổ, lĩnh tụ Nhân tộc vừa mở miệng đã đòi tinh huyết của Bạch Hổ.

Có lẽ lĩnh tụ Nhân tộc cũng không chỉ đơn thuần là vì Nhân tộc, mà còn là vì viễn cổ Tam tộc chăng?

Nhân tộc có thủ đoạn khiến Long tộc khôi phục thành Chân Long, khi đó cả Hồng Hoang thế giới đều đang suy đoán đó là thủ đoạn gì, giờ đây xem ra thủ đoạn này dường như đã bộc lộ trong tay lĩnh tụ Nhân tộc.

Hắn tất nhiên nắm giữ Thanh Long tinh huyết, nếu như có đầy đủ tinh huyết của tứ đại Thánh thú, việc giúp Long tộc khôi phục huyết mạch Chân Long hiển nhiên là nằm trong khả năng.

Nhân tộc vừa mở miệng đã đòi tinh huyết của Bạch Hổ, có lẽ bọn họ cũng đã đòi từ Kỳ Lân nhất tộc rồi chăng?

Tuy rằng Bạch Hổ và Kỳ Lân không cùng chủng loại, nhưng đều

thuộc về tẩu thú, hẳn là có nhiều điểm tương đồng.

Tinh huyết của Bạch Hổ đối với Kỳ Lân tất nhiên có tác dụng cực kỳ mạnh mẽ, tương lai nếu có Chân Kỳ Lân xuất hiện, nhất định là nhờ tinh huyết Bạch Hổ mà lĩnh tụ Nhân tộc đã đòi về.

Hiện tại vẫn chưa có một con Phượng Hoàng chân chính nào, có lẽ Phượng Hoàng nhất tộc cũng có suy nghĩ như vậy, bởi vì trong tứ đại Thánh thú còn có một con siêu cấp Thánh thú là Chu Tước.

Phượng Hoàng nhất tộc vốn dĩ có mối quan hệ mập mờ với Thánh thú Chu Tước, nếu Nhân tộc đòi được Chu Tước tinh huyết, Phượng Hoàng nhất tộc hiển nhiên có thể biến thành Phượng Hoàng chân chính.

Đến lúc đó, viễn cổ Tam tộc sẽ toàn bộ xuất hiện huyết mạch chân chính, thực lực ước chừng sẽ đột phi mãnh tiến.

Chính vì vậy, viễn cổ Tam tộc mới quyết định kết minh với Nhân tộc.

Hiện tại, tàn dư của viễn cổ Tam tộc thực sự quá thê thảm, không bị săn sát thì cũng bị lột da rút gân, ăn thịt luyện khí.

Vận khí tốt hơn một chút thì phải vĩnh viễn trở thành tọa kỵ cho kẻ khác, chịu nhục dưới háng, thật là bi ai biết bao.

Giờ đây cơ hội đã ở ngay trước mắt, bọn họ tự nhiên phải liều mạng giúp đỡ Nhân tộc.

Đến lúc này, Tây Vương Mẫu đã nhìn thấu bản chất của sự việc.

Nhưng dù vậy, nàng vẫn vô cùng chấn kinh, thậm chí sắc mặt có chút tái nhợt.

Nàng thực sự không ngờ Nhân tộc lại âm thầm lôi kéo được một thế lực lớn đến mức siêu hồ tưởng tượng như vậy, tàn dư viễn cổ

Tam tộc đã toàn bộ giúp đỡ Nhân tộc.

Không chỉ về chiến lực phổ thông mang lại một sự gia trì cực lớn, mà ngay cả chiến lực đỉnh tiêm cũng được tăng cường mạnh mẽ.

Tàn dư viễn cổ Tam tộc cộng lại, số cao thủ lên bảng đã có tới năm vị, hơn nữa mỗi vị chiến đấu lực đều không hề yếu, đây quả thực là một chuyện cực kỳ khủng bố.

Giữa lúc Tây Vương Mẫu còn đang tái mặt, lĩnh tụ Nhân tộc quyết định tiếp tục tung ra một quả bom hạng nặng.

Hắn quyết định dùng những thông tin liên tiếp để khiến Tây Vương Mẫu choáng váng, có như vậy nàng mới mặc cho hắn yêu cầu.

Chỉ khi khiến nàng hoàn toàn mất phương hướng, người phụ nữ này mới quyết định xuất sơn.

"Ngoài viễn cổ Tam tộc ra, thực tế Nhân tộc còn có những trợ thủ khác." Nói đến đây, Tây Vương Mẫu thoáng ngẩn ngơ, bỗng quay đầu nhìn về phía lĩnh tụ Nhân tộc.

Toại Nhân Thị cười hắc hắc, sau đó nói tiếp: "Thực ra Hồng Mông Tử Kim Bảng còn bộc lộ một vị đại năng, tin rằng vị đại năng này Thánh Mẫu nương nương cũng khá rõ, vì đó là một nhân vật không tầm thường.

Vị đại năng này chính là Kim Sí Đại Bàng xếp hạng thứ sáu mươi mốt trên bảng chiến lực.

Kim Sí Đại Bàng là huynh đệ của Khổng Tuyên, chiến đấu lực hiển nhiên cũng cực kỳ cường hãn." Nghe thấy vậy, Tây Vương Mẫu gật đầu.

Kim Sí Đại Bàng là huynh đệ của Khổng Tuyên, chuyện này nàng tự nhiên biết rõ.

Bởi vì Hồng Mông Tử Kim Bảng đã giải thích rất tường tận, năm đó khi Nguyên Phượng vẫn lạc không chỉ sinh ra một mình Khổng Tuyên mà là hai người con.

Một là Thiên hạ đệ nhất Khổng Tước, người thứ hai chính là Thiên hạ đệ nhất Đại Bàng.

Chỉ là vì tầm ảnh hưởng của Khổng Tước quá lớn nên đã che mờ danh tiếng của Đại Bàng.

Cho đến nay, Hồng Hoang thế giới đều không biết còn có một nhân vật như Kim Sí Đại Bàng, nhưng Hồng Mông Tử Kim Bảng đã bộc lộ hắn ra.

Chương 806

Hơn nữa Kim Sí Đại Bàng này cũng không tầm thường, xếp thứ sáu mươi mốt trên bảng chiến lực, hiển nhiên là một siêu cấp đại năng, lúc đó đã khiến chúng sinh Hồng Hoang một phen kinh hãi.

Lĩnh tụ Nhân tộc nhắc đến hắn làm gì?

Ánh mắt Tây Vương Mẫu bỗng đông cứng lại, dường như nghĩ ra điều gì.

Kim Sí Đại Bàng có huynh trưởng giúp đỡ Nhân tộc, vậy có phải Kim Sí Đại Bàng cũng đã đầu nhập vào Nhân tộc rồi không?

Có lẽ thực sự có khả năng này.

Nghĩ đến đây, sắc mặt nàng không khỏi tái nhợt, Nhân tộc rốt cuộc đã thu phục cả Kim Sí Đại Bàng rồi sao?

Xem ra Nhân tộc ở ngoài sáng lẫn trong tối đã tốn không ít công phu.

Toại Nhân Thị cười hắc hắc, mở miệng giải thích: "Vị đại năng này lợi hại thế nào ta không nói nhiều nữa, chúng ta hãy nói về thế lực mà hắn sở hữu.

Vị đại năng này ẩn mình bấy lâu nay cũng khá vất vả, thực lực tiến bộ không nhanh bằng huynh trưởng Khổng Tuyên, nên vô số năm qua luôn lẩn trốn trong bóng tối, nhưng hắn cũng đã tập hợp được một nhóm cao thủ.

Ví dụ như Ngốc Thứu Vương, Thương Ưng Vương, Biên Bức Vương, vân vân...

Những kẻ này đều là huynh đệ của Kim Sí Đại Bàng, bản thân họ cũng là vương giả của các chủng tộc, chiến đấu lực cực kỳ cường

hãn, thực lực không hề tầm thường.

Hiện tại những kẻ này đều tụ họp quanh Kim Sí Đại Bàng, nhờ vậy dưới trướng hắn có tới mấy chục vạn Phi Cầm nhất tộc.

Giờ đây dưới sự bắc cầu của Kim Sí Đại Bàng, bọn họ cũng đã quyết định phụ trợ Nhân tộc chúng ta, không biết Tây Vương Mẫu cảm thấy thế nào?" Lĩnh tụ Nhân tộc nói liên tục một tràng dài, không chỉ nói về việc Yêu Hồ nhất tộc đã đầu hàng Nhân tộc, mà còn giải thích rõ nguyên nhân.

Nghe xong, Tây Vương Mẫu hiển nhiên cũng bị một vố kinh ngạc.

Lĩnh tụ Nhân tộc nói không sai chút nào.

Sự thực đúng là như vậy, Yêu Hồ nhất tộc rõ ràng có thực lực mạnh mẽ như thế nhưng lại đem sức mạnh của mình ẩn giấu đi, cũng không gia nhập Thiên Đình Yêu tộc, đây đối với Thiên Đình Yêu tộc mà nói tuyệt đối là một tiền lệ xấu.

Nếu không thể xử lý ổn thỏa chuyện này, chỉ sợ Yêu tộc sẽ đối mặt với nguy cơ phân băng ly tích.

Đối mặt với tình huống này, Yêu tộc chắc chắn sẽ không để Yêu Hồ nhất tộc có kết cục tốt đẹp.

Ba con hồ ly tinh của Yêu Hồ nhất tộc hiển nhiên cảm nhận được mối đe dọa nồng đậm này, nên mới chạy đến đầu nhập Nhân tộc trước sao?

Phải nói rằng ba chị em Yêu Hồ này cũng thật có thủ đoạn.

Thời kỳ viễn cổ khi Yêu tộc mới thành lập, có rất nhiều kẻ không muốn gia nhập Yêu tộc, không muốn làm thuộc hạ cho hai con Kim Ô kia.

Dù sao tự mình thống lĩnh chủng tộc của mình, tiêu diêu tự tại

trong Hồng Hoang chẳng phải tốt hơn sao?

Tại sao phải đi làm tay sai cho hai con Kim Ô đó?

Nhưng những kẻ đó đều bị ép buộc bởi thủ đoạn của Kim Ô, chỉ có thể bất đắc dĩ trở thành người của Yêu tộc, gia nhập Thiên Đình.

Thế nhưng ba vị Yêu Hồ này quả thực vô cùng giảo hoạt, lại dám chia Yêu Hồ thành ba phần.

Làm như vậy càng dễ dàng ẩn nấp, đối với Yêu Hồ nhất tộc mà nói đây là một ý tưởng không tồi.

Chỉ có điều hiện tại chuyện này đã bại lộ trước mắt hai con Kim Ô, hiển nhiên bọn chúng sẽ không để chuyện này tiếp diễn, tất nhiên sẽ ra tay với ba con Yêu Hồ này.

Chỉ sợ Yêu Hồ nhất tộc cũng sẽ giống như viễn cổ Tam tộc, triệt để sụp đổ.

Hiện tại luồng thế lực khổng lồ này đã đầu quân cho Nhân tộc, Nhân tộc không chỉ có được chiến lực mạnh mẽ của ba chị em Yêu Hồ mà còn có được rất nhiều chiến lực phổ thông, đối với Nhân tộc mà nói đây là một chuyện cực kỳ tốt, chiến lực tăng vọt.

Không ngờ ba vị Yêu Hồ kia lại có khí phách lớn như vậy.

Nói một cách nghiêm túc, trong cả Hồng Hoang này, ngoại trừ những vị Thánh nhân ra, cũng chỉ có Nhân tộc mới cứu được bọn họ.

Không ngờ bọn họ lại thực sự đầu quân cho Nhân tộc, đúng là lợi hại.

Nhân tộc không chỉ có sự phụ trợ của viễn cổ Tam tộc, mà còn có Phi Cầm nhất tộc, Yêu Hồ nhất tộc, những thế lực này hội tụ lại tuyệt đối là một sự hiện diện khủng bố.

Yêu Hồ nhất tộc cộng thêm chiến lực của Phi Cầm nhất tộc ước

chừng đã tiếp cận cả triệu.

Cộng thêm viễn cổ Tam tộc, chiến lực đỉnh tiêm đó chắc chắn là vô cùng nổi bật.

Tuy rằng những sức mạnh này so với Vu - Yêu lưỡng tộc vẫn còn có chút muối bỏ bể, nhưng liên hợp với Nhân tộc thì thực lực đã tăng mạnh, ít nhất đã có tư bản để đối kháng đồng thời với cả hai tộc Vu - Yêu.

Nhân tộc cùng các thế lực này đối kháng Vu - Yêu vẫn tốt hơn nhiều so với việc Nhân tộc cô lập không nơi nương tựa.

Nói một cách nghiêm túc, sự trợ giúp của Yêu Hồ nhất tộc là rất lớn.

Nghe đồn số lượng Yêu Hồ của ba mạch cộng lại không dưới triệu con, số lượng nhiều như vậy, chiến đấu lực hiển nhiên là cực kỳ đáng sợ, sự giúp đỡ đối với Nhân tộc là vô cùng lớn lao.

Hơn nữa ba vị Yêu Hồ đó bản thân đã có chiến lực không tầm thường, lại có thủ đoạn truyền thừa riêng, quả thực rất đáng sợ.

Phải nói rằng mấy vị lĩnh tụ của Thiên Đình Yêu tộc thật ngu xuẩn, không chủ động đưa ra cành ô liu từ sớm, ngược lại còn ép Yêu Hồ nhất mạch đầu hàng Nhân tộc, đây đúng là tự chặt đứt một cánh tay của mình trước mặt đối thủ.

Sau khi Yêu Hồ nhất tộc đầu quân cho Nhân tộc, cục diện đã thay đổi.

Thiên Đình không còn thủ đoạn để đối phó với Yêu Hồ nhất tộc, điều này rất có thể dẫn đến những phản ứng tiêu cực khác, bởi vì uy tín của Thiên Tôn đối với Yêu tộc đã không còn bao nhiêu.

Thậm chí có thể nói đây là một đòn giáng cực mạnh vào uy tín của Thiên Đình.

Nếu các chủng tộc khác cũng có ý nghĩ như vậy, phản bội Yêu tộc để đầu quân cho Nhân tộc, thì Yêu tộc thực sự không còn cách nào khác.

Yêu Hồ nhất tộc quả thực đã phá vỡ tiền lệ của Thiên Đình Yêu tộc, phải nói rằng đây là một đòn đả kích nặng nề đối với Thiên Đình.

Nhìn thấy thần sắc có chút tán thưởng của Tây Vương Mẫu, lĩnh tụ Nhân tộc quyết định tung thêm một quả bom hạng nặng nữa.

Quả bom này mới thực sự là bom tấn.

Những thứ trước đó chỉ là món khai vị, đây mới là vở kịch chính.

Toại Nhân Thị dừng lại một chút, sắp xếp từ ngữ rồi cuối cùng mới lên tiếng: "Thánh Mẫu đại nhân, thực ra những thứ này cũng chỉ là chút chuyện nhỏ mà thôi.

Nhân tộc còn có một minh hữu khác, đó mới thực sự là siêu cấp minh hữu.

Có được minh hữu này, thực lực Nhân tộc mới thực sự đột phi mãnh tiến.

Nói một cách nghiêm túc, vị minh hữu này đã mang lại sự tự tin cực lớn cho Nhân tộc, sau đây ta sẽ nói cho ngài biết vị minh hữu đó là ai." Nghe những lời này cùng với thần sắc của Toại Nhân Thị, Tây Vương Mẫu không khỏi cảm thấy bối rối, mờ mịt quay đầu lại nhìn hắn.

Số lượng minh hữu khổng lồ như vậy đối với Nhân tộc vẫn chỉ là chuyện nhỏ sao?

Vậy minh hữu khủng bố mà Nhân tộc nhắc đến rốt cuộc là ai?

Là Thiên Cơ Lâu chăng?

Chuyện về Thiên Cơ Lâu chúng sinh Hồng Hoang đều biết, đâu

cần lĩnh tụ Nhân tộc phải mở miệng?

Hơn nữa những người ở Thiên Cơ Lâu cơ bản toàn bộ đều là Thánh nhân, tổng không lẽ lại để Thánh nhân ra tay đồ sát sinh linh phổ thông của Vu - Yêu lưỡng tộc, chuyện này tuyệt đối không thể xảy ra.

Bởi vì một khi chiến tranh bắt đầu, đó sẽ là cục diện binh đối binh, tướng đối tướng.

Nếu cường giả bên mình đi đồ sát kẻ yếu của đối phương, và đối phương cũng làm như vậy, thì chiến tranh còn ý nghĩa gì nữa?

Tình huống này Thiên Đạo hiển nhiên cũng sẽ không cho phép, vì nghiệp lực và nhân quả khổng lồ đó không ai có thể gánh vác nổi.

Hiện tại Tây Vương Mẫu mờ mịt nhìn lĩnh tụ Nhân tộc, chờ đợi hắn lên tiếng.

Nhân tộc đã có được sự giúp đỡ của nhiều thế lực lớn như vậy mà vẫn coi là chuyện nhỏ, thì vị minh hữu chân chính mà Nhân tộc nhắc tới chắc chắn phải là một sự tồn tại vô cùng khủng bố.

Nàng muốn xem thử vị minh hữu đó rốt cuộc là ai mà lại được lĩnh tụ Nhân tộc sùng bái đến thế.

Thực ra trong lòng Tây Vương Mẫu, Nhân tộc đã rất đáng sợ rồi, vì trong lúc âm thầm họ đã tập hợp được rất nhiều sức mạnh của Hồng Hoang.

Khi những sức mạnh này tập hợp lại, Nhân tộc thực sự không phải là không có khả năng đánh một trận.

Bởi vì tàn dư viễn cổ Tam tộc Long, Phượng, Kỳ Lân hiển nhiên là cực kỳ đáng sợ.

Ngoài ra còn có Phi Cầm nhất tộc, còn có Yêu Hồ nhất tộc.

Ngoài ba chủng tộc lớn này ra, lại còn có thủ đoạn khác, điều này thực sự khiến nàng cảm thấy kinh hồn bạt vía.

Bởi vì chiến đấu lực của A Tu La nhất tộc thực sự là một sự tồn tại khủng bố.

Cho dù A Tu La nhất tộc rất ít khi xuất hiện tại Hồng Hoang nhưng vẫn được xưng tụng là chủng tộc lớn thứ ba.

Lúc đó Nhân tộc còn chưa xuất thế, chủng tộc thứ nhất và thứ hai của Hồng Hoang lần lượt là Vu tộc và Yêu tộc, nếu bình chọn chủng tộc lớn thứ ba thì chính là A Tu La nhất tộc của Minh Hà Lão Tổ.

Hơn nữa chủng tộc có tư cách để kháng cự lại Vu - Yêu lưỡng tộc cũng chỉ có A Tu La nhất tộc.

Chúng sinh Hồng Hoang khá hiểu rõ điểm này, dù họ không đi lại nhiều nhưng những truyền thuyết về họ vẫn lưu truyền khắp Hồng Hoang.

Hiện tại Nhân tộc đột ngột quật khởi, nhờ trận Nhân Yêu đại chiến đó mà trực tiếp thiết lập uy tín.

Đặc biệt là trong trận đại chiến đó, Nhân tộc thậm chí đã khiến Yêu tộc phải chịu thiệt thòi lớn, dẫn đến việc Yêu tộc suýt chút nữa không gượng dậy nổi.

Nhờ trận chiến này, Nhân tộc trỗi dậy thành chủng tộc lớn thứ ba của Hồng Hoang: Vu tộc, Yêu tộc, Nhân tộc.

A Tu La nhất tộc tự nhiên bị đẩy xuống một bậc.

Nghĩa là A Tu La nhất tộc có tư cách được gọi là chủng tộc lớn thứ tư, bởi bản thân họ đã sở hữu thực lực cường hãn như vậy, tuyệt đối không thể coi thường.

Đặc biệt dưới sự dẫn dắt của Minh Hà lão quỷ, A Tu La nhất tộc

càng trở nên cứng rắn vô song.

Nếu chủng tộc này quyết định giúp đỡ Nhân tộc, thì chắc chắn sẽ có kịch hay để xem.

Chương 807

Điều này tương đương với việc chủng tộc xếp thứ ba và thứ tư liên minh để đối kháng với chủng tộc xếp thứ nhất và thứ hai.

Từ cục diện hiện tại mà nói, điều này hoàn toàn có khả năng, vì khoảng cách giữa Nhân tộc và Yêu tộc gần như không đáng kể.

Thậm chí có thể nói là không có khoảng cách, vì trong trận Nhân Yêu đại chiến năm xưa, hai tộc gần như đã tung ra toàn bộ tinh nhuệ, nhưng cuối cùng Yêu tộc vẫn chịu thiệt.

Nếu diễn ra trận đại chiến thứ hai, ước chừng Yêu tộc vẫn sẽ thất thế, bởi vì với cục diện hiện tại, Nhân tộc hoàn toàn có tư cách kháng hành với Yêu tộc.

Còn nếu so sánh A Tu La nhất tộc với Vu tộc, quả thực A Tu La nhất tộc yếu thế hơn, dù là về số lượng cường giả hay chiến sĩ phổ thông đều không thể sánh bằng Vu tộc.

Nhưng A Tu La nhất tộc bản tính cường hãn, cực kỳ khủng bố, ít nhất cũng có thủ đoạn kiềm chế được Vu tộc.

A Tu La nhất tộc là huyết tộc của Hồng Hoang, Vu tộc dựa vào Bàn Cổ tinh huyết mà sinh ra, thực ra cũng có thể coi là huyết tộc.

Đây chính là lấy huyết tộc khắc chế huyết tộc.

Cộng thêm sự phụ trợ của ngũ đại chủng tộc: viễn cổ Long tộc, Phượng Hoàng nhất tộc, Kỳ Lân nhất tộc, Phi Cầm nhất tộc, Yêu Hồ nhất tộc.

Liên minh Nhân tộc và A Tu La tuyệt đối có thể khiêu chiến nội hàm của Vu - Yêu lưỡng tộc.

Bởi vì dù Vu - Yêu lưỡng tộc vô cùng cường đại, nhưng những

năm qua chiến tranh liên miên, nội hàm của họ thực ra cũng đã tiêu hao gần hết.

Đặc biệt là Vu tộc, dù mỗi thành viên đều cực kỳ mạnh mẽ nhưng việc sinh sôi của họ lại rất chậm.

Đây là điểm khác biệt giữa Vu tộc và Yêu tộc, dẫn đến việc sau bao nhiêu năm đại chiến, dân số Vu tộc đã giảm sút rất nhiều so với thời kỳ đỉnh cao, thậm chí đã chạm đến điểm giới hạn thu không bù nổi chi.

Hơn nữa vào thời điểm then chốt này, khí vận Vu tộc đã lưu thất sạch sành sanh, cơ bản có thể khẳng định tương lai của Vu tộc sẽ rất gian nan.

Cho dù Vu tộc không sụp đổ ngay lập tức, nhưng chuyện như vậy đối với họ hiển nhiên là rất khó chấp nhận, thậm chí vì vấn đề dân số mà không còn cơ hội trở mình.

Yêu tộc thực tế cũng vậy, vì thất bại trong trận Nhân Yêu đại chiến lần trước, cộng thêm việc Yêu Hồ nhất tộc, Ly Miêu nhất tộc, Hồ Vũ Điệp nhất tộc... bỏ đi, đã khiến uy tín của Yêu tộc giảm xuống mức thấp nhất từ trước tới nay, thậm chí có khả năng tan rã bất cứ lúc nào.

Vu - Yêu lưỡng tộc tuy rằng lúc đỉnh cao vô cùng khủng bố, nhưng suốt bao nhiêu năm qua họ luôn đối kháng lẫn nhau không ngừng nghỉ, dẫn đến việc sức mạnh tiêu hao cực kỳ nghiêm trọng.

Đặc biệt trong tình cảnh khí vận đã cạn kiệt như hiện nay, đối với họ lại càng như tuyết thượng gia sương.

Giờ đây Nhân tộc đột ngột quật khởi, có Thiên Cơ Lâu chống lưng, khí vận ngút trời, trong khi khí vận của Vu - Yêu đã như mặt trời lặn sau núi, gần như không còn gì nữa.

Đối mặt với cục diện này, tương lai của hai tộc ước chừng sẽ rất thê thảm, thậm chí có khả năng sẽ thực sự bại dưới tay Nhân tộc, vì sự chuẩn bị của Nhân tộc là quá mức thâm hậu.

Ngay từ khi Nhân tộc mới quật khởi đã triển khai một trận đại chiến với Yêu tộc.

Thực ra trận chiến đó đã thể hiện rất rõ nhiều điều, khi đó Nhân tộc mới trỗi dậy đã tấn công Yêu tộc, không những không chịu thiệt mà còn chiếm được tiên cơ.

Thập đại Yêu Thánh tử trận một vị, trong thập đại Kim Ô chỉ còn sót lại một con cũng chết trên chiến trường đó.

Đối với Yêu tộc, đây là một đòn đả kích nặng nề, không chỉ tổn thất hai vị đại năng mà còn là một đòn giáng vào niềm tin.

Giờ đây Nhân tộc đã trải qua mấy trăm năm, lĩnh tụ Nhân tộc mỗi ngày đều thăng tiến với tốc độ kinh hồn, tin rằng Nhân tộc phổ thông cũng vậy.

Bây giờ nếu nổ ra trận đại chiến thứ hai, ước chừng Yêu tộc càng không phải là đối thủ.

A Tu La nhất tộc vốn là chủng tộc lớn thứ tư Hồng Hoang, dù về dân số vẫn không thể so bì với ba tộc kia, nhưng cộng thêm các liên quân khác, họ hoàn toàn có thể trực tiếp đối đầu với một chủng tộc.

Bản thân chiến đấu lực của A Tu La đã cực kỳ khủng bố, có nét tương đồng với Vu tộc, lại thêm tính chất bất tử bất diệt, cùng sự phụ trợ của liên quân, A Tu La hoàn toàn có thể kháng hành Vu tộc.

Bởi vì dù là tầng lớp cao thủ đỉnh tiêm hay cao thủ phổ thông, A Tu La nhất tộc cộng thêm liên quân không hề có một điểm yếu nào.

Về chiến đấu lực đỉnh cao nhất, A Tu La nhất tộc cùng Minh Hà Lão Tổ đã có mười vị đủ tư cách lên bảng xếp hạng.

Mà cao thủ bên phía liên quân cũng rất nhiều, đầu tiên là ba chị em xinh đẹp của Yêu Hồ nhất tộc, nghe đồn mỗi vị đều có thực lực tiếp cận bảng xếp hạng chiến lực, ba chị em liên thủ lại ít nhất cũng được tính là một cường giả lên bảng.

Ngoài ra, Kim Sí Đại Bàng của Phi Cầm nhất tộc vốn xếp thứ sáu mươi mốt trên bảng chiến lực, dưới trướng hắn có nhiều Phi Cầm vương giả cũng tiếp cận trình độ lên bảng.

Chưa kể, Ngũ Đức Kỳ Lân của Kỳ Lân nhất tộc xếp thứ năm mươi chín.

Thải Phượng của Phượng Hoàng nhất tộc xếp thứ bảy mươi tư, Khổng Tuyên xếp thứ bốn mươi hai.

Hai con Chân Long của Long tộc xếp thứ năm mươi tám và năm mươi bảy.

Với ngần ấy cường giả đã lên bảng hoặc tiếp cận bảng xếp hạng, ước chừng cũng đã gần mười vị.

Như vậy cộng thêm các cường giả của A Tu La nhất tộc, tổng cộng có gần hai mươi hai vị cường giả có tên trên bảng xếp hạng chiến lực.

Chiến lực đỉnh tiêm khủng bố như vậy, ngay cả Vu tộc ước chừng cũng khó lòng kháng cự.

Nếu những người này thực sự có thể phối hợp hoàn hảo không chút trở ngại, thì cơ bản đã nắm chắc phần thắng.

Bởi nếu luận về chiến lực đỉnh cấp, ngoài Minh Hà lão quỷ ra, còn có một Khổng Tuyên dù đang trọng thương vẫn xếp thứ bốn mươi hai, so sánh như vậy thì chiến lực đỉnh tiêm của liên quân không hề yếu chút nào.

Các cường giả khác cũng vô cùng đáng sợ.

Nghĩ đến đây, tâm tình Tây Vương Mẫu trở nên vô cùng nóng hổi, bởi vì Nhân tộc đã chuẩn bị cực kỳ phong phú, thế mà hiện tại họ vẫn tích cực chuẩn bị thêm, thậm chí còn đích thân tìm đến chỗ nàng để mời nàng xuất sơn, dù xét từ phương diện nào cũng đều thấy khả thi.

Nàng xuất sơn thực ra cũng chỉ được coi là dệt hoa trên gấm, thậm chí còn không được tính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Nếu nàng thực sự xuất sơn, chẳng qua cũng chỉ là thêm cho Nhân tộc một vị cường giả mà thôi, tác dụng thực ra cũng không quá lớn.

Nhưng dù vậy, Nhân tộc vẫn đến đây với lòng tin sắt đá mời nàng xuất sơn, xem ra Nhân tộc vẫn muốn tiếp tục chuẩn bị lâu dài.

Trong tình huống này, dường như thực sự có khả năng chiến thắng Vu - Yêu lưỡng tộc.

Bản thân hai tộc này cũng đã đến lúc phải diệt tuyệt, cùng lắm chỉ là thay vì lưỡng bại câu thương thì bị Nhân tộc tiêu diệt mà thôi, dù quá trình có chút khác biệt nhưng kết quả vẫn vậy.

Tuy trong lòng Tây Vương Mẫu vô cùng nóng hổi, nhưng vẫn còn đôi chút cố kỵ, vì nàng hiểu rằng khi đại chiến thực sự bắt đầu, môn đồ của các Thánh nhân chắc chắn sẽ xuất sơn để giúp đỡ Vu - Yêu lưỡng tộc.

Bởi các Thánh nhân không thích một Nhân tộc thoát khỏi tầm kiểm soát của mình.

Trường Không Đạo Nhân cùng Nhân tộc hiện tại đã có xu hướng làm chủ Hồng Hoang, nếu có thể nằm trong tầm kiểm soát của bọn họ, họ tự nhiên sẽ yêu quý Nhân tộc.

Nhưng hiện tại Nhân tộc này đã thoát ly kiểm soát, quay sang đầu quân cho Thiên Cơ Lâu.

Trong tình cảnh này, bọn họ hiển nhiên không hy vọng Nhân tộc

triệt để đánh bại Vu - Yêu, cục diện tốt nhất là cả ba tộc cùng diệt vong.

Vì vậy đến lúc đó, những đại năng có tên trên bảng chiến lực như Đa Bảo Đạo Nhân, Tam Tiêu nương nương, Triệu Công Minh, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Nam Cực Tiên Ông ước chừng cũng sẽ ra mặt giúp đỡ Vu - Yêu.

Chiến đấu lực của những môn đồ Thánh nhân này hiển nhiên cũng rất khủng bố.

Mỗi chủng tộc Vu, Yêu ban đầu đã có hơn mười vị cường giả lên bảng, cộng lại đã khoảng ba mươi vị.

Nếu tính thêm những môn đồ Thánh nhân đủ sức lên bảng nữa thì sẽ là khoảng bốn mươi vị, số lượng cường giả như vậy quả thực là một sự tồn tại đáng sợ.

Dù Nhân tộc chuẩn bị rất nhiều, thậm chí là sung túc đến mức siêu hồ tưởng tượng, nhưng tổng số cường giả cộng lại cũng chỉ khoảng ba mươi vị, xét về số lượng đúng là có chút lép vế.

Nhưng cường giả phía Nhân tộc dường như có thứ hạng cao hơn, thực tế ba mươi mấy vị cường giả đối kháng với bốn mươi mấy vị cũng không phải là không thể.

Hơn nữa Nhân tộc vẫn đang tích cực chuẩn bị, tương lai thực sự rất đáng mong đợi.

Xem ra cả Hồng Hoang đều đã coi thường Nhân tộc, mọi người đều nghĩ rằng sau khi dựa vào Thiên Cơ Lâu thì Nhân tộc trở nên kiêu ngạo tự đại, đã quên đi quá khứ yếu hèn của mình.

Nhưng thực tế Nhân tộc chưa bao giờ dám quên, thậm chí có thể nói là họ chưa từng quên những nhục nhã đã phải chịu đựng.

Giờ đây lĩnh tụ Nhân tộc chạy khắp Hồng Hoang, đem hết thành ý

đi tìm minh hữu, thực sự Tây Vương Mẫu đã có chút động tâm.

Nếu thực sự giúp đỡ Nhân tộc, để họ làm chủ Hồng Hoang, thì sẽ tốt hơn nhiều so với Vu - Yêu.

Đến lúc mấu chốt, khi thực sự ra tay, những thủ đoạn mà Nhân tộc bộc lộ ra chắc chắn sẽ khiến chúng sinh Hồng Hoang phải rớt cả cằm, bởi vì sự chuẩn bị suốt thời gian qua của họ hiển nhiên là cực kỳ mạnh mẽ.

Chuyện này rõ ràng là rất có khả năng thành công, chỉ là trong lòng nàng vẫn còn chút do dự, nàng không biết liệu có phải lĩnh tụ Nhân tộc đang khua môi múa mép hay không, nếu hắn chỉ giỏi nói suông thì chẳng phải nàng sẽ bị lừa trắng mắt sao?

Lúc này, lĩnh tụ Nhân tộc nhìn Tây Vương Mẫu vẫn còn đang kinh nghi bất định, quyết định bồi thêm một quả bom tấn nữa.

"Thực ra trong lần đi lại khắp Hồng Hoang này, ta đã bái phỏng rất nhiều đại năng, trong đó có gặp một vị đại năng khá đặc biệt.

Vị này từ thời viễn cổ đã danh chấn Hồng Hoang, cũng là một 'lão hảo nhân' nổi tiếng khác bên cạnh Hồng Vân Đạo Nhân.

Vị đại năng này xếp thứ ba mươi chín trên bảng chiến lực, nắm giữ Địa Thư - một trong Thiên Địa Nhân tam thư, đồng thời còn cai quản Nhân Sâm Quả thụ - Mộc linh căn trong tiên thiên ngũ hành linh căn.

Vị này cũng đã hứa với Nhân tộc chúng ta là khi đó sẽ cùng kết minh.

Ông ấy còn đích thân nói với ta rằng, nếu thực sự đến bước đường đó, ông ấy sẽ dẫn dắt những thần thú trong Vạn Thọ Sơn nhập thế, ít nhất cũng không để ai khinh thường." Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán?

Nghĩ đến đây, Tây Vương Mẫu không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Vì nàng biết rõ mười mươi người mà hắn nhắc tới là ai.

Vị đại năng đó chẳng phải là Địa Tiên chi tổ - Trấn Nguyên đại tiên sao?

Lão già đó danh tiếng quả thực rất khá, tuy không thể xưng là lão hảo nhân số một Hồng Hoang nhưng thực sự không có mấy đối thủ.

Ngoại trừ Côn Bằng lão tổ ra, tất cả mọi người trong Hồng Hoang đều khá kính trọng lão già đó, ngay cả những lĩnh tụ không biết xấu hổ của Vu - Yêu cũng nể mặt lão vài phần.

Bởi vì lão nắm giữ tiên thiên linh căn Nhân Sâm Quả thụ, quả Nhân Sâm kết ra hiển nhiên có năng lực cực kỳ khủng bố, ai mà chẳng muốn nếm thử một lần.

Vì vậy, tự nhiên không ai muốn kết oán với Địa Tiên chi tổ.

Trấn Nguyên tử cũng hiểu rõ vị thế của mình nên chưa từng đắc tội với đại năng nào ở Hồng Hoang.

Mối thù duy nhất của lão là vì người bạn thân thiết Hồng Vân đạo hữu.

Chương 808

Năm xưa Hồng Vân và Trấn Nguyên tử là hai lão hảo nhân danh chấn Hồng Hoang.

Vì Hồng Vân đắc tội với Côn Bằng lão tổ, khiến Côn Bằng mất đi vị trí thành Thánh, Côn Bằng hận quá đã ra tay tập kích giết chết Hồng Vân.

Đối mặt với chuyện này, Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên tử hiển nhiên muốn báo thù.

Vì vậy vô số năm qua, kẻ thù duy nhất của lão chính là Côn Bằng lão tổ bên phía Yêu tộc.

Nhìn thấy vẻ mặt kinh hãi tột độ của Tây Vương Mẫu, lĩnh tụ Nhân tộc cuối cùng quyết định tặng một món quà lớn.

Ngay lập tức, hắn phất tay phải, một quả linh quả hiện ra trong lòng bàn tay.

Hắn nhẹ nhàng đưa quả linh quả đó đến trước mặt Tây Vương Mẫu.

"Quả linh quả này chính là món quà mà vị đại tiên đó tặng cho chúng ta.

Đây chính là quả Nhân Sâm từ cây Nhân Sâm Quả - Mộc linh căn trong tiên thiên ngũ hành linh căn.

Nó gặp nước thì tan, gặp lửa thì cháy, gặp đất thì chui vào, gặp kim thì khô héo, gặp mộc thì tán phát.

Thánh Mẫu nương nương hãy mau thu lấy." Nói đoạn, hắn như dâng bảo vật mà đưa quả Nhân Sâm đến trước mặt nàng.

Tây Vương Mẫu nhìn quả Nhân Sâm trước mắt, quả thực lộ ra thần sắc kinh nghi bất định, không ngờ tên này lại thực sự có được Nhân Sâm quả của Trấn Nguyên đại tiên.

Nhân Sâm quả không phải là hạng xoàng, nó là linh quả của siêu cấp linh căn, tác dụng thực sự không thể đong đếm, hầu như cường giả nào trong Hồng Hoang cũng thèm muốn.

Giờ đây cả Nhân Sâm quả cũng bị lĩnh tụ Nhân tộc lấy được, điều này đại diện cho cái gì?

Nó đại diện cho việc Trấn Nguyên đại tiên đã thực sự giao thiệp với Nhân tộc.

Vị Trấn Nguyên đại tiên xếp thứ ba mươi chín trên bảng chiến lực cũng đã trở thành minh hữu của Nhân tộc rồi sao?

Sắc mặt Tây Vương Mẫu vô cùng chấn kinh.

Điều này quả thực vượt xa dự liệu của nàng, không ai ngờ lại có tình huống này xảy ra.

Còn lĩnh tụ Nhân tộc thì ra vẻ cao thâm mạc trắc, bởi vì hiện tại hắn ngày càng thích cảm giác này, cái kiểu trang khang tác thế, thần bí huyền ảo này thực sự khiến người ta mê mẩn.

Nhìn Tây Vương Mẫu vẫn còn chút do dự, lĩnh tụ Nhân tộc không khỏi lắc đầu thở dài, xem ra hắn đã đánh giá nàng quá cao rồi.

Tây Vương Mẫu so với hai vị đại năng kia cũng chẳng khác gì nhau, tu vi càng cao càng tham sống sợ chết, càng sợ vướng vào nhân quả.

Bọn họ sợ rằng một khi xuất thế giúp đỡ Nhân tộc, cho dù không chết thì việc vướng phải nhân quả cũng khiến họ vô cùng khó chịu.

Có lẽ chính vì những lý do đó mà bọn họ mới không nguyện ý xuất

sơn giúp Nhân tộc, đúng là tu luyện càng sâu càng sợ chết.

Năm xưa Minh Hà Lão Tổ cũng vậy, khi hắn thuyết phục lão đã phải tốn bao nhiêu tâm cơ, vừa mắng vừa châm chọc, thậm chí hắn và Khổng Tuyên còn thay nhau đại chiến với Minh Hà, mãi mới thuyết phục được lão.

Sau này tại Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên đại tiên cũng thế, lúc đầu hắn cũng mắng xối xả, sau đó dùng đủ loại dụ dỗ phỉnh phờ mới lôi kéo được Trấn Nguyên về phe Nhân tộc.

Chỉ là không ngờ đến lượt Tây Vương Mẫu, tình huống tương tự lại xảy ra, nàng vẫn nhát gan và thận trọng như vậy.

Trước một Tây Vương Mẫu nhát gan thế này, mọi lời nói đều trở nên nhạt nhẽo, cũng không biết phải dùng thủ đoạn gì mới xua tan được nỗi lo của nàng đây?

Chẳng lẽ lại để hắn đi mỉa mai, châm chọc một người phụ nữ sao?

Đặc biệt đây còn là người phụ nữ mà Đông Hoa Đế Quân yêu mến, nếu hắn bất kính với nàng, chẳng phải Đông Hoa sẽ tìm hắn liều mạng sao?

Toại Nhân Thị không khỏi dở khóc dở cười.

Suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng hắn quyết định tung thêm một quả bom tấn nữa.

Thực ra đây là quả bom cuối cùng của hắn, hắn cũng không biết có thể khiến nàng choáng váng hoàn toàn hay không.

Nếu nàng thực sự quyết định ở lỳ trên Côn Luân Sơn cho đến chết thì hắn nói gì cũng vô dụng.

“Thực ra Nhân tộc chúng ta vẫn còn những sự chuẩn bị khác,

những điều này chắc đủ để xua tan nỗi lo của ngài rồi chứ?" Toại Nhân Thị hít sâu một hơi, nhìn Tây Vương Mẫu đang đầy vẻ kinh dị, hắn quyết định tung ra quả bom tấn cuối cùng.

"Năm xưa trận Nhân Yêu đại chiến, nhiều cường giả của Thiên Cơ Lâu đã xuất hiện tại Nhân tộc, ngay cả chủ nhân Thiên Cơ Lâu - vị Trường Không Thánh Chủ huyền thoại cũng đã xuất hiện, bấy nhiêu đó đủ thấy mức độ coi trọng của Thiên Cơ Lâu đối với Nhân tộc rồi.

Trong tương lai, nếu Nhân tộc thực sự cần đối kháng Vu - Yêu, các Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu tự nhiên không thể tùy tiện xuất hiện, nhưng các cường giả khác của họ thì có thể ra giúp đỡ chúng ta." Nghe vậy, Tây Vương Mẫu lại hít một hơi khí lạnh.

Các cường giả khác của Thiên Cơ Lâu có thể giúp đỡ Nhân tộc sao?

Thiên Cơ Lâu còn có những cường giả nào?

Điều này không khỏi khiến nàng rơi vào trầm tư và nghi hoặc.

Toại Nhân Thị cười hắc hắc: "Thiên Cơ Lâu thực tế cũng có những tồn tại dưới cấp bậc Thánh nhân.

Ban đầu, những tồn tại không phải Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu chỉ có bốn người, đó là bốn con khỉ của Thiên Cơ Lâu.

Sau đó Tam Thất Thánh nhân đã tuyển chọn năm vị cường giả vào Thiên Cơ Lâu, Nữ Oa nương nương và Hậu Thổ nương nương thì không tính, Thường Nga và Huyền Minh vì có chủng tộc riêng cũng bị loại trừ, vậy vẫn còn hai vị cường giả có thể giúp đỡ Nhân tộc.

Hai vị này là ai chắc ta không cần nói nhiều nữa chứ?

Khi đại chiến nổ ra, ít nhất sẽ có sáu vị cường giả từ đó giúp đỡ Nhân tộc, không biết ý của Tây Vương Mẫu thế nào?" Nghe đến đó, đôi mắt nàng trợn tròn vì kinh hãi, nàng cảm nhận được một sự chấn

động sâu sắc.

Nếu đúng như vậy thì thực sự quá khủng bố.

Bởi vì sáu vị cường giả mà lĩnh tụ Nhân tộc nhắc tới đã rất rõ ràng rồi.

Đó chính là bốn con khỉ của Thiên Cơ Lâu, cùng với Cửu Thiên Huyền Nữ và Đông Hoa Đế Quân.

Bốn con khỉ đó thì không cần nói nhiều, chiến đấu lực đã đạt đến mức vô địch dưới cấp Thánh nhân, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất sở hữu Hỗn Độn Chung cũng còn kém xa bốn con khỉ này, đặc biệt là bọn chúng đều tu luyện Đấu Chiến Thánh Pháp.

Nghe nói Đấu Chiến Thánh Pháp càng đánh càng hăng, tu luyện đến cảnh giới cao thâm có thể bộc phát ra công kích tầm cỡ Thánh nhân.

Điều này khiến người ta cảm thấy cực kỳ đáng sợ.

Nếu bốn con khỉ tu luyện Đấu Chiến Thánh Pháp đó giúp đỡ Nhân tộc, thì e rằng Vu - Yêu lưỡng tộc không có bất kỳ cường giả nào có thể chống lại.

Ngoài bốn con khỉ đó, còn hai vị cường giả khác cũng sẽ xuất sơn.

Một trong số đó là Cửu Thiên Huyền Nữ, người có duyên nợ sâu sắc với Trường Không Thánh Chủ.

Bản thân nàng vốn ở cảnh giới Đại La Kim Tiên, sau vài trăm năm vào Thiên Cơ Lâu đã đạt đến đỉnh phong dưới cấp Thánh nhân.

Trên bảng xếp hạng chiến lực, nàng xếp thứ ba mươi mốt, chiến đấu lực đạt tới hai trăm năm mươi triệu, cao hơn cả Đông Hoàng Thái Nhất hai bậc và hơn hai mươi triệu điểm chiến lực.

Ngoài năm vị này ra, quan trọng nhất vẫn là Đông Hoa Đế Quân.

Đông Hoa Đế Quân vốn là Đông Vương Công, sau khi rũ bỏ nhân quả hóa thành Đông Hoa Đế Quân, chiến đấu lực đã đột phi mãnh tiến, vượt lên trở thành vị đệ nhất nhân dưới cấp Thánh nhân.

Chiến đấu lực của hắn đạt tới mức khủng bố là ba trăm ba mươi triệu, xếp thứ hai mươi lăm trên bảng xếp hạng chiến lực, chỉ kém Chuẩn Đề Thánh nhân khoảng một trăm sáu mươi bảy mươi triệu điểm mà thôi.

Nếu hắn thực sự xuất hiện ở Hồng Hoang, e rằng Vu - Yêu không ai có thể địch nổi.

Vì chiến lực của hắn là ba trăm ba mươi triệu, trong khi kẻ mạnh nhất của Vu - Yêu chỉ đạt hai trăm ba mươi triệu.

Khoảng cách hơn một trăm triệu điểm chiến lực thì so sánh kiểu gì?

Chỉ là tên đó có thực sự xuất hiện ở Hồng Hoang không?

Hắn tuyệt tình như vậy, nói bỏ rơi nàng là bỏ rơi nàng, nếu hắn xuất hiện, nàng biết đối mặt với hắn thế nào đây?

Trong lòng Tây Vương Mẫu nổ ra một cuộc đấu tranh dữ dội.

Toại Nhân Thị nhìn vẻ mặt vặn vẹo của nàng, khẽ cười: "Thực ra ta đã sớm nói với ngài, Đông Hoa Đế Quân chưa từng bỏ rơi ngài, có lẽ ngài chính là hòn đá cản đường cuối cùng trên con đường thành Thánh của hắn, vì vậy dù thế nào thì thời gian tới cũng là lúc hắn và ngài phải giao thiệp, hai người có những mối quan hệ không thể cắt đứt.

Ta chắc chắn phải dẫn ngài vào Thiên Cơ Lâu, nếu không thể, ta thà từ bỏ suất của mình, từ bỏ suất của các vị lĩnh tụ Nhân tộc khác để đưa ngài vào.

Ngài không cần phải nghi ngờ điều đó.

Thực ra có một số bí mật nói cho ngài cũng không sao.

Hồng Mông Tử Kim Bảng sở dĩ đột nhiên xuất hiện ở Hồng Hoang, thực ra là do những cường giả của Thiên Cơ Lâu cố ý làm vậy.

Vì những năm qua, áp lực bảo hộ Hồng Hoang của Thiên Cơ Lâu ngày càng lớn, có thể nói đã đến mức miễn cưỡng chống đỡ.

Trong thời khắc gian nan này, họ để bảng xếp hạng xuất hiện trước mắt chúng sinh là có ý đồ cả.

Mục đích chủ yếu là thông qua phương thức này liệt kê ra những đại năng xuất chúng, thiên phú nhất Hồng Hoang, sau đó từ những người này chọn ra những cường giả ưu tú, lợi dụng thủ đoạn của Thiên Cơ Lâu để tạo ra thêm một số Thánh nhân, đó mới là mục đích cuối cùng của Thiên Cơ Lâu.

Bởi vì chỉ dựa vào thủ đoạn của Thiên Cơ Lâu để bảo hộ Hồng Hoang đã thực sự gian nan, có chút quá sức rồi.

Mấy vị cường giả vào Thiên Cơ Lâu vài trăm năm qua đang thăng tiến với tốc độ điên cuồng, thậm chí trực tiếp nghiền ép những người như Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà Lão Tổ, bấy nhiêu đó đã đủ nói lên vấn đề.

Những cường giả của Thiên Cơ Lâu thực chất là đang xây dựng nền tảng cho mấy người đó, coi bọn họ là vật thí nghiệm, nếu mấy người đó thực sự thành Thánh hoàn toàn, thì việc Thiên Cơ Lâu tuyển chọn cường giả hàng loạt để thành Thánh ước chừng là chuyện tất yếu.

Biết đâu trong tương lai không xa, Hồng Hoang sẽ xuất hiện vô số cường giả, thậm chí số lượng Thánh nhân nhiều đến mức khiến ngài phải run sợ.

Chẳng lẽ ngài không muốn nhân cơ hội này để thành Thánh sao?

Chẳng lẽ ngài không muốn nhân cơ hội này để giải thích rõ mọi hiểu lầm với Đông Hoa Đế Quân sao?" Tây Vương Mẫu nghe vậy thì đờ người ra, mắt suýt nữa thì rơi ra ngoài.

Hèn chi Thiên Cơ Lâu chưa bao giờ lộ diện ở Hồng Hoang, ngay cả một chút tiếng gió cũng không có.

Hóa ra là họ đang có ý đồ này.

Hồng Mông Tử Kim Bảng xuất thế trực tiếp phơi bày trước mắt chúng sinh, cũng từ một khía cạnh bộc lộ dần Thiên Cơ Lâu, thực ra nguyên nhân đặc thù chính là muốn tuyển chọn cường giả để tạo Thánh.

Chương 809

Đây là mục đích căn bản nhất của Thiên Cơ Lâu, nói một cách nghiêm túc thì đây là chuyện tạo phúc cho Hồng Hoang.

Chỉ có điều chuyện này lại chạm đến lợi ích của các Thánh nhân Hồng Hoang, và cũng chạm đến lợi ích của vị Thiên Đạo Hồng Quân kia.

Hồng Quân hiển nhiên không hy vọng Hồng Hoang xuất hiện nhiều Thánh nhân như vậy, vì sau khi có nhiều Thánh nhân, lão lấy gì để kiểm soát cả Hồng Hoang?

Lấy gì để coi Hồng Hoang như vườn sau của mình?

Lão tuyệt đối không cho phép chuyện đó xảy ra, vì vậy lão mới ra sức đối kháng Thiên Cơ Lâu, cực lực biểu lộ sự chán ghét.

Thậm chí lão muốn dựa vào mọi sức mạnh để đuổi Thiên Cơ Lâu ra khỏi Hồng Hoang, dù có để Hồng Hoang phơi bày hoàn toàn trước mắt lũ hỗn độn hung thú lão cũng không tiếc.

Chỉ sợ nếu tin tức này tung ra, cả Hồng Hoang sẽ xảy ra một trận động đất mười hai độ, vì đây tuyệt đối là một cơ hội đột phá, các cường giả Hồng Hoang chắc chắn sẽ rơi vào trạng thái điên cuồng.

Bởi vì Thiên Cơ Lâu đang tuyển chọn những đại năng có tư cách thành Thánh để tạo Thánh, những người đã vào đó một khi thực sự thành Thánh nhân, thì lần sau sẽ có một lượng lớn người được tuyển vào.

Nghĩ mà xem, đây đúng là một tráng cử tạo phúc cho Hồng Hoang.

Chỉ là các Thánh nhân khác dường như có suy nghĩ khác, ước chừng đây mới chính là mâu thuẫn cốt lõi giữa họ.

“Chính là câu nói: bất thành Thánh, giai vi lâu nghị (không thành Thánh, đều là kiến hôi).

Chỉ cần Thiên Cơ Lâu công bố tin tức này, e rằng tất cả mọi người ở Hồng Hoang đều chấn kinh, thậm chí cả thế giới này sẽ biến thành cục diện Thiên Cơ Lâu độc tôn, cũng không biết là phúc hay họa?” Nghe những lời cảm khái của Tây Vương Mẫu, Toại Nhân Thị cũng không khỏi bùi ngùi: “Thánh Mẫu nương nương, ngài đừng ở đó mà suy nghĩ lung tung nữa.

So với những kẻ ở Hồng Hoang, Thiên Cơ Lâu đã tốt hơn quá nhiều rồi.

Ít nhất bao nhiêu năm qua họ vẫn luôn thủ hộ Hồng Hoang, nếu không có những cường giả của họ, Hồng Hoang giờ đã biến thành bộ dạng gì rồi không biết, nói không chừng đã thành một đống phế tích.

Chỉ dựa vào những sinh linh ở Hồng Hoang này mà đòi đối kháng với lũ hung thú ở hỗn độn thế giới sao?

Ngài thấy có khả năng không?

Chuyện đó căn bản là không thể.

Đến lúc đó ngài trông chờ mấy vị Thánh nhân kia sẽ bảo vệ Hồng Hoang sao?

Ngài thấy có khả năng không?” Nghe câu hỏi ngược lại của lĩnh tụ Nhân tộc, Tây Vương Mẫu không khỏi rơi vào trầm tư sâu sắc.

Với cái tính cách của mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang, muốn họ bảo vệ thế giới này hiển nhiên là cực kỳ khó khăn, thậm chí có thể nói là không thể nào.

Nếu thực sự đến bước đó, sợ rằng mấy vị Thánh nhân đó chạy còn nhanh hơn bất kỳ ai, bởi vì vì một lũ kiến hôi mà đi đối kháng với cả đàn hỗn độn hung thú, đó hiển nhiên là hành động ngu xuẩn trong

mắt họ.

So với các Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu, mấy vị Thánh nhân thực tế ở Hồng Hoang này quả thực tốt hơn rất nhiều.

Thậm chí Tây Vương Mẫu nương nương còn cảm thấy Thiên Đạo Hồng Quân kia đang muốn khiến thế giới Hồng Hoang đoạn tuyệt truyền thừa.

Dù sao thì, hiện tại cường giả của thế giới Hồng Hoang đã ngày càng ít đi.

Vào thời viễn cổ, tùy tiện một vị Đại năng cũng là Siêu Cấp Chuẩn Thánh, cho dù không thể trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì cũng là cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Về sau, trải qua vài lần đại kiếp, cường giả của thế giới Hồng Hoang đã ngày càng ít đi.

Nếu lại trải qua đại kiếp lần này, chỉ sợ toàn bộ Chuẩn Thánh của thế giới Hồng Hoang đều sẽ trở thành chủng loài cực kỳ hiếm hoi.

Có lẽ Đạo Tổ Hồng Quân muốn chính là hiệu quả này, y muốn biến toàn bộ thế giới Hồng Hoang thành hậu hoa viên của y.

Càng nhiều cường giả trong Hồng Hoang, đối với y mà nói, việc quản lý Hồng Hoang hiển nhiên là chuyện cực kỳ khó khăn.

Vì thế y muốn dần dần làm suy yếu cường giả của thế giới Hồng Hoang, muốn xóa sổ những "kiến hôi" có thực lực cường đại này.

Đây cũng là nguyên nhân Thiên Đạo Hồng Quân nhiều lần tự mình sắp đặt các đại kiếp.

Thực ra mà nói, Vu Yêu Lượng Kiếp này thực chất là do Thiên Đạo Hồng Quân tự mình thiết lập.

Mục đích là để Vu Yêu hai tộc tàn sát lẫn nhau, để Vu Yêu hai tộc

cùng diệt vong, để các cường giả của thế giới Hồng Hoang cùng nhau diệt vong.

Không thể không nói tâm tư của Thiên Đạo Hồng Quân quả thực quá độc ác.

Khi cường giả của toàn bộ thế giới Hồng Hoang ngày càng ít đi, thế giới Hồng Hoang mới thật sự trở thành hậu hoa viên của y.

"Thánh Mẫu nương nương, người hãy nhìn Minh Hà Lão Tổ.

Mặc dù tiền đồ một mảnh đen tối, nhưng y vẫn kiên trì Sát Đạo của mình, hơn nữa còn lập nên tộc A Tu La.

Tiền đồ tuy vô cùng hiểm trở, nhưng niềm tin của y vẫn không diệt, dũng mãnh tiến lên nỗ lực tu hành.

Đến nay tuy vẫn chưa thể thành Thánh, nhưng thực lực đã vô cùng khủng bố rồi.

Đại năng chân chính thực ra nên có niềm tin như vậy.

Nếu ngay cả niềm tin cũng đã mất đi, thì có khác gì cá muối?

Có khác gì kiến hôi?" Nghe những lời này, Tây Vương Mẫu nương nương cuối cùng cũng động lòng.

Trên thực tế, những lời nói này của Nhân tộc lĩnh tụ quả thật đã khiến nàng có chút rung động.

Bởi vì vô số năm qua, điều nàng kiên trì trong lòng thực chất cũng chỉ có hai thứ.

Một trong số đó là thành Thánh.

Mặc dù ý nghĩ thành Thánh trong lòng nàng đã có phần phai nhạt, nhưng thực tế đây quả thật là chấp niệm sâu thẳm nhất trong lòng nàng.

Ngoài ra, chấp niệm thứ hai của nàng là muốn gặp lại Đông Hoa Đế Quân.

Nàng muốn đích thân hỏi thẳng mặt tên kia.

Tên kia có phải đã trở nên sắt đá vô tình rồi không?

Tên kia có phải đã quyết định từ bỏ nàng rồi không?

Rốt cuộc tên kia nghĩ gì, nàng thật sự muốn đích thân hỏi cho ra lẽ tên đáng chết đó.

"Được rồi, đã nói với ta nhiều lời như vậy, lại còn thề thốt nói cho ta biết vô số bí mật không nên tiết lộ, ngươi đã thành ý như thế, vậy ta hy vọng ta cũng không phải kẻ không biết tốt xấu.

Hợp tác với các ngươi Nhân tộc thì cũng được.

Chỉ là không biết Nhân tộc các ngươi sắp xếp cho ta thế nào, chẳng lẽ lại muốn ta, một nữ lưu yếu đuối, đi tranh đấu với Vu Yêu hai tộc, với những kẻ hèn mọn đó sao?" Nghe những lời này, Nhân tộc lĩnh tụ cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm một hơi thật sâu, ánh mắt lộ vẻ vui mừng.

Xem ra chuyện này cuối cùng cũng đã hoàn thành.

Y đã lôi kéo Tây Vương Mẫu nương nương rất lâu rồi, vốn dĩ đã không còn ôm hy vọng.

Dù sao phụ nữ thực sự quá cẩn trọng, nhưng không ngờ vào thời khắc then chốt cuối cùng, Tây Vương Mẫu nương nương cuối cùng cũng quyết định chấp thuận.

Cuối cùng nàng quyết định giúp đỡ Nhân tộc, đối với y tuyệt đối là một niềm vui bất ngờ, hơn nữa tuyệt đối là một niềm vui bất ngờ vô cùng lớn.

Bởi vì Tây Vương Mẫu nương nương không chỉ bản thân có thực

lực vô cùng cường đại, mà còn nắm giữ Côn Lôn Sơn.

Tây Vương Mẫu nương nương có tiếng nói vô cùng lớn ở Côn Lôn Sơn.

Nếu Tây Vương Mẫu nương nương quyết định giúp đỡ Nhân tộc, chỉ sợ rất nhiều cường giả trên Côn Lôn Sơn cũng sẽ quyết định giúp đỡ Nhân tộc.

Hơn nữa, Tây Vương Mẫu nương nương từng là Nữ Tiên chi thủ, có lẽ cũng có thể chiêu mộ lại một nhóm Nữ Tiên cường đại.

Ngoài ra, trong tay Tây Vương Mẫu nương nương còn nắm giữ Tiên Thiên Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ cực kỳ khủng bố kia.

Đây là một bảo vật vô cùng quý giá.

Đối với Nhân tộc mà nói, đây tuyệt đối là một bảo vật đáng sợ.

Dù sao Tiên Thiên Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ có thể hóa thành ba ngàn dặm đào lâm, có thể hóa thành 9999 cây thần thụ.

Đến lúc đó, số lượng Bàn Đào kết ra sẽ vô cùng kinh khủng.

Hoàn toàn có thể dùng làm siêu cấp linh đan diệu dược để Nhân tộc hồi phục thương thế, hồi phục thể lực.

"Thánh Mẫu nương nương nói vậy là sao?

Nhân tộc chúng ta làm sao có thể để Thánh Mẫu nương nương cùng những kẻ ti tiện đó ra trận giết địch chứ?

Nếu thật sự như vậy, Nhân tộc chúng ta cũng chẳng còn ý nghĩa gì.

Nhân tộc chúng ta tự nhiên sẽ không làm những việc khiến Thánh Mẫu nương nương tự làm mất danh tiếng của mình.

Nếu thật sự như vậy, thì Nhân tộc chúng ta cũng không đáng để

Thánh Mẫu nương nương ra tay tương trợ.

Thực lòng mà nói, chúng ta chỉ hy vọng người có thể trông chừng các cường giả nữ tính của Vu Yêu hai tộc mà thôi.

Chẳng hạn như Thiên Hậu Hi Hòa của Yêu tộc, v.v… Ngoài ra, Nhân tộc chúng ta hy vọng cây Tiên Thiên Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ của người phát huy tác dụng nhất định." Có Tây Vương Mẫu nương nương gia nhập, Nhân tộc lĩnh tụ lúc này đã yên tâm.

Đây quả thật là một chuyện vô cùng tốt đẹp.

Mặc dù Tây Vương Mẫu nương nương so với những Đại năng viễn cổ kia thì có hơi bình thường, nhưng dù sao nàng cũng là Đại năng viễn cổ.

Sức chiến đấu bản thân nàng đã vô cùng nổi bật, Tiên Thiên Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ trong tay nàng càng là một điểm cộng.

Đợi đến khi đại chiến thực sự bùng nổ, thực ra cơ bản cũng không cần Tây Vương Mẫu nương nương phải ra tay.

Bởi vì lúc đó Minh Hà Lão Tổ, Khổng Tuyên, Trấn Nguyên Đại Tiên cùng những người khác có thể dẫn liên quân đối kháng Vu tộc.

Còn các lĩnh tụ của Nhân tộc thì dẫn dắt chiến sĩ Nhân tộc, đi cùng Yêu tộc triển khai xung đột kịch liệt, căn bản không cần người khác giúp đỡ.

Chương 810

Nhân tộc tất nhiên sẽ dùng thế sấm sét, với tốc độ nhanh nhất đánh tan Yêu tộc, sau đó dành thời gian cùng liên quân đối phó Vu tộc.

Đây chính là chiến lược chiến thuật của Nhân tộc.

Trong quá trình này, Tây Vương Mẫu nương nương có thể được sử dụng làm hậu viện.

Nếu bất kỳ phương diện nào của Nhân tộc hoặc liên quân xuất hiện vấn đề, Tây Vương Mẫu nương nương đều có thể dẫn một phần lực lượng đến chi viện, như vậy có thể đảm bảo vạn vô nhất thất.

"Thánh Mẫu nương nương, người đã nghe rõ lời ta nói chưa?

Thực ra Nhân tộc chúng ta không hy vọng người làm gì cả, cũng không hy vọng người đại chiến với những kẻ ti tiện đó, bởi vì những chuyện làm ô nhục danh tiếng của người, Nhân tộc chúng ta tuyệt đối sẽ không làm.

Trước khi đại chiến bắt đầu, người cứ việc bế quan tu luyện trong Côn Lôn Sơn là được, mọi thứ đều tùy ý người tự do.

Khi đại chiến thực sự bắt đầu, người cũng không cần quá chú ý, bởi vì đến lúc đó chúng ta sẽ cấp cho người một số lực lượng.

Đến lúc đó người có thể làm lực lượng dự bị để chi viện.

Bất kể chiến trường nào xuất hiện vấn đề, người đều có thể đi chi viện trước." Ngoài ra, chỉ cần trông chừng Thiên Hậu Hi Hòa, Cửu Phượng của Vu tộc và những cường giả nữ tính này là được.

"Trông chừng các cường giả nữ tính đó?" Tây Vương Mẫu nương nương hiển nhiên đã hiểu lời nói của Nhân tộc lĩnh tụ, tựa hồ thở phào nhẹ nhõm một hơi dài.

Bởi vì sự sắp xếp của Nhân tộc cuối cùng cũng khá hợp lý.

Nàng vốn dĩ không thích tàn sát, nếu vì kết minh với Nhân tộc mà phải ra chiến trường tàn sát với những người đó, thì đối với Tây Vương Mẫu nương nương tuyệt đối là một chuyện vô cùng ghét bỏ.

Có lẽ vì vậy mà đạo tâm của nàng sẽ xuất hiện vết nứt, đừng nói là tìm kiếm cơ hội thành Thánh, ngay cả việc duy trì tu vi hiện tại cũng vô cùng khó khăn.

Nghĩ đến đây, nàng liền khẽ mỉm cười.

Cuối cùng cũng lấy lại được sự tự tin của mình.

"Ngươi là Nhân tộc lĩnh tụ, nay đến Côn Lôn Sơn của ta thỉnh ta xuất sơn, hơn nữa còn mang đến cho ta Nhân Sâm Quả, một linh vật như vậy.

Thực ra mà nói, e rằng Nhân tộc các ngươi chẳng thiếu thứ gì cả.

Vừa hay ta cũng không có lễ vật gì tốt để tặng lại, chi bằng tặng cho ngươi một phần tạo hóa." Vừa nói, nàng liền lộ ra một nụ cười nhạt.

Nhân tộc lĩnh tụ lập tức ngẩn ra.

Y chưa bao giờ nghĩ rằng đến Côn Lôn Sơn tìm Tây Vương Mẫu nương nương lại được ban cho tạo hóa gì.

Nhưng nhìn lời nói của Tây Vương Mẫu nương nương tựa hồ là muốn tặng lại y lễ vật?

Chẳng lẽ là ban cho Bàn Đào cực kỳ xuất chúng kia sao?

Nếu quả thật như vậy thì còn gì bằng.

Mặc dù số lượng Bàn Đào khá nhiều, so với tác dụng của Nhân Sâm Quả thì hơi kém hơn một chút, nhưng trên thực tế đó cũng là siêu cấp linh căn nổi bật nhất thế giới Hồng Hoang.

Ai mà có thể ăn được một quả Bàn Đào thì tuyệt đối là đại phúc phận kinh thiên động địa.

Tuy nhiên, Tây Vương Mẫu nương nương lại khẽ mỉm cười.

"Thực ra ta cũng không có gì tốt để tặng.

Dù sao vô số năm qua ta vẫn luôn ở trên Côn Lôn Sơn Hồng Hoang, chưa bao giờ xuống núi.

Những linh quả trên Côn Lôn Sơn này đã bị ngươi hái đi rất nhiều rồi, ta cũng sẽ không tặng cái gọi là linh quả nữa.

Giờ đã đến đây rồi, chi bằng ngươi hãy đi ngâm mình ở Thiên Trì kia một lát, nói không chừng còn có thể khiến tu vi của ngươi tiến thêm một tầng lầu đấy." Nghe những lời này, trong mắt Nhân tộc lĩnh tụ lập tức bùng lên một đạo kim quang, cả người cũng trở nên vô cùng kích động.

Thánh Mẫu nương nương vậy mà lại muốn mời y đến Thiên Trì ngâm mình, đây là tạo hóa cỡ nào, là công đức cỡ nào, đây quả thực là đại phúc phận vô song!

Nghe nói Thiên Trì là một trong những nơi thần kỳ nhất thế giới Hồng Hoang, có sự diệu kỳ tương tự như Dao Trì ở Thiên Đình.

Nghe nói, Bát Bảo Công Đức Trì của Tây Phương Giáo trên núi Đại Tu Di cũng là mô phỏng Thiên Trì mà tạo ra.

Mặc dù cái gọi là Bát Bảo Công Đức Trì, uy lực chân chính so với Thiên Trì còn kém xa đến một phần mười, nhưng dù vậy, Bát Bảo Công Đức Trì vẫn được Tây Phương Giáo coi là thánh địa.

Điều này từ một khía cạnh khác đã chứng minh sự thần kỳ của Thiên Trì.

Thiên Trì sở dĩ được gọi là Thiên Trì, là vì phía trên Thiên Trì treo

lơ lửng những nhũ đá mây trời cực kỳ thần kỳ.

Nghe nói đó là kết tinh tinh hoa nhất của thiên khung thế giới Hồng Hoang.

Nghe nói cái gọi là Lăng Vân Chung Nhũ, cứ mỗi trăm vạn năm mới tích tụ được một giọt siêu cấp tinh hoa.

Cũng không biết đã trải qua bao nhiêu vạn vạn năm mới hình thành nên diện tích Thiên Trì như hiện tại.

Hầu như có thể nói rằng mỗi giọt nước trong Thiên Trì đều sở hữu sức mạnh thần kỳ hóa mục nát thành kỳ diệu.

Nghe nói toàn bộ thế giới Hồng Hoang có tư cách được vào Thiên Trì ngâm mình, chỉ có hai vị.

Một trong số đó là Tây Vương Mẫu nương nương, vị thứ hai chính là Nữ Oa.

Nghe nói ngay cả Đông Vương Công cũng không có tư cách ngâm mình trong đó.

Lúc đầu khi đến Côn Lôn Sơn, Nhân tộc lĩnh tụ cũng từng nhìn Thiên Trì từ xa một lần, quả thật sở hữu ma lực vô cùng thần kỳ.

Bây giờ Tây Vương Mẫu nương nương vậy mà lại cho y cơ hội như vậy sao?

Lại còn để y đi vào ngâm mình sao?

Đây tuyệt đối là đại tạo hóa kinh thiên động địa.

"Thánh Mẫu nương nương, người thật sự muốn ta đi vào đó ngâm mình sao?" Nhân tộc lĩnh tụ đến giờ vẫn khó tin, bởi vì toàn bộ thế giới Hồng Hoang cho đến nay, cũng chỉ có hai người mới có được vận may như vậy.

Ngoại trừ hai người đó ra, không một ai có được kỳ ngộ như vậy,

ngay cả Đông Vương Công sống ở đây vô số năm cũng bị Tây Vương Mẫu nương nương hạ lệnh cấm.

Nhưng không ngờ cơ hội như vậy bây giờ lại rơi vào đầu y, y làm sao có thể không phấn khích chứ?

Tây Vương Mẫu nương nương liếc nhìn Nhân tộc lĩnh tụ, không khỏi khúc khích cười.

"Thiên Trì tràn ngập năng lượng vô biên vô tận, tuyệt đối là một nơi tuyệt hảo để tu luyện.

Vừa hay cũng làm giảm bớt sự thiếu sót nhỏ nhoi của ngươi lúc đầu.

Chỉ có điều, tiến vào Thiên Trì tu luyện cần phải chịu đựng nỗi đau đớn không gì sánh bằng, không biết ngươi có đủ dũng khí để chịu đựng không?" Nghe những lời này, Nhân tộc lĩnh tụ không khỏi hắc hắc cười.

Cái gọi là nỗi đau đớn đối với y mà nói quả thực là chuyện có thể bỏ qua.

Cho dù có đau đến mấy, liệu có thể bằng nỗi đau Nhân tộc bị tàn sát hàng loạt không?

Hiện giờ nhục thân của y bản thân đã đạt đến một tầng thứ cực kỳ khủng bố.

Y tin rằng mình có thể chịu đựng bất kỳ nỗi đau nào.

Lúc này, nội tâm của y trở nên vô cùng sống động.

Dù sao đây là đi vào Thiên Trì để ngâm mình.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, ngoại trừ Tây Vương Mẫu nương nương và Nữ Oa ra, không còn ai có cơ hội như vậy nữa.

Thậm chí có thể nói y đang vô cùng mong đợi.

Dù sao đây là thế giới Hồng Hoang, nơi linh khí nồng đậm nhất, đây là một nơi thần kỳ mà ai cũng không thể phủ nhận.

Y muốn xem thử nơi thần kỳ này rốt cuộc thần kỳ đến mức nào.

Không lâu sau đó, dưới sự dẫn dắt của Tây Vương Mẫu nương nương, Nhân tộc lĩnh tụ đã đến cái gọi là Thiên Trì này.

Khi y đứng bên cạnh Thiên Trì, y quả thực có thể cảm nhận được sự thần kỳ của Thiên Trì.

Nhìn lướt qua, đây đâu phải là hồ nước nào chứ?

Đây căn bản không phải là hồ nước, rõ ràng là kết tinh của nguyên khí thiên địa.

Nhìn kỹ hơn, chỉ thấy toàn bộ mặt hồ đều hiện lên một màu trắng sữa thần dị.

Loại chất lỏng màu trắng sữa này thực chất là linh khí thiên địa được cô đọng, nén ép đến cực hạn.

Chỉ cần hít một hơi ở bên cạnh Thiên Trì này, là có thể cảm nhận được mức độ nồng đậm của linh khí, tuyệt đối đã đạt đến cấp độ biến thái, bất cứ ai cũng khó mà tưởng tượng được.

Nhìn toàn bộ mặt hồ, đều là chất lỏng màu trắng sữa nồng đậm, Nhân tộc lĩnh tụ không khỏi phát ra tiếng cảm thán sâu sắc.

Xem ra mức độ nồng đậm của linh khí thiên địa này tuyệt đối siêu việt tưởng tượng.

Cũng không biết nơi đây rốt cuộc đã trải qua bao nhiêu vạn vạn năm cơ duyên, mà vẫn có thể ngưng tụ ra một Thiên Trì lớn như vậy.

Cần biết rằng tinh hoa linh khí cô đọng trong Thiên Trì này thực sự khiến người ta khó mà tưởng tượng được.

Tây Vương Mẫu nương nương nhìn mặt hồ tĩnh lặng như tờ, hắc

hắc cười.

“Thực ra mà nói, ngươi quả thật đã chiếm tiện nghi lớn rồi.

Bởi vì đúng như lời đồn, trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, quả thật chỉ có hai người có tư cách tiến vào Thiên Trì tu luyện.

Một người là ta, người còn lại là Nữ Oa Thánh nhân.

Bây giờ có lẽ sẽ thêm một người nữa, người đó chính là ngươi ——” Lời nàng nói là sự thật, nàng chưa bao giờ nghĩ rằng có một ngày mình sẽ mời một người đàn ông đến Thiên Trì của mình để tu luyện, quả thật nằm ngoài dự liệu của nàng.

Chương 811

Chỉ có điều, giờ nàng đã quyết định liên minh với Nhân tộc, thì phải thể hiện một chút thành ý.

Bởi vì hiện giờ Côn Lôn Sơn này có lẽ nơi thể hiện thành ý nhất chính là Thiên Trì, đây cũng là chuyện bất đắc dĩ.

Nhân tộc lĩnh tụ không chỉ nói cho mình biết nhiều bí mật không thể cho người ngoài biết, mà còn hứa hẹn với mình rất nhiều.

Ngay cả Nhân Sâm Quả vô cùng quý giá cũng đã được lấy ra, mình cũng phải có chút biểu thị, nếu không biểu thị thì chẳng phải sẽ lộ vẻ nhỏ nhen sao?

Nàng dù sao cũng từng là Nữ Tiên chi thủ, nếu không có biểu thị thì quả thật có chút không thể chấp nhận được.

Vì thế nàng mới suy đi tính lại, cuối cùng đưa Nhân tộc lĩnh tụ đến Thiên Trì này.

Nhân tộc lĩnh tụ quả thật có chút kích động.

"Ở đây chỉ có Thánh Mẫu nương nương và Nữ Oa đã tắm rửa sao?

Ta là một người đàn ông, nếu đi vào tắm rửa, chẳng phải là có chút mạo phạm sao?" Nghe những lời này, Tây Vương Mẫu nương nương không khỏi trợn mắt.

Nhân tộc lĩnh tụ này cái gì cũng tốt, chỉ có điều ăn nói có chút bạt mạng, quả thật khiến người ta khó chịu.

Cái gì mà "tắm rửa" chứ?

Có cần phải nói khó nghe như vậy không?

Nói như vậy dễ khiến người ta nghĩ sai, chẳng lẽ không biết sao?

"Tên này ngươi nói cái gì vậy?

Cái gì mà 'tắm rửa', nói thật khó nghe!

Thực ra mà nói, nếu xét về mức độ linh khí nồng đậm, Thiên Trì này tuyệt đối có thể xếp vào hàng những nơi hàng đầu trong thế giới Hồng Hoang, có lẽ có thể giúp thực lực của ngươi đột phá mãnh liệt.

Cơ duyên không thể có được nhiều lần, ngươi hãy mau chóng vào tu luyện đi, nếu ta đổi ý thì ngươi sẽ không có được kỳ ngộ này đâu ——" Vừa nói, nàng liền liếc đối phương một cái, sau đó lộ ra một biểu cảm hờn dỗi, xoay người rời đi.

Nhìn đối phương rời đi, Nhân tộc lĩnh tụ lúc này mới quay người lại, cẩn thận nhìn kỹ cơ duyên Thiên Trì.

Không thể không nói Tây Vương Mẫu nương nương quả thật rất hào phóng.

Mình chỉ tặng đối phương một quả Nhân Sâm Quả, không ngờ đối phương lại dẫn mình đến Thiên Trì, để mình đến Thiên Trì tu luyện.

Đây đối với y tuyệt đối là một kỳ ngộ vô cùng nổi bật, người bình thường không thể tưởng tượng được.

Đối với y đây quả thật là một động thiên phúc địa, bởi vì điều y thiếu chính là nội tình.

So với các Đại năng khác, thời gian tu luyện của y quả thực quá ngắn ngủi.

Các Đại năng khác không ai không tu luyện trên ức vạn năm.

Còn y chỉ tu luyện vài trăm năm mà thôi.

Thời gian ngắn ngủi như vậy trước mặt các Đại năng khác quả thực là không đáng kể.

Mặc dù thực lực của y đã trở nên rất mạnh mẽ, nhưng đó chỉ là công lao của Vô Thủy Đại Đế truyền thừa mà thôi.

Ngoại trừ công lao truyền thừa ra, nội tình của y quả thực vẫn còn khá nông cạn.

Có thể nhìn ra từ Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, lúc đó thực lực của y đã khá khủng bố, nhưng nhục thân của y lại không lên được Bảng Xếp Hạng Nhục Thân.

Điều này đủ để nói lên rất nhiều vấn đề.

Ngoại trừ nội tình khủng bố kia ra, các phương diện khác quả thật có rất nhiều vấn đề.

Hiện giờ Tây Vương Mẫu nương nương dẫn mình đến đây, chính là nhìn trúng điểm này.

Có lẽ tu luyện trong Thiên Trì có thể bổ sung những thiếu sót khác của mình?

Ít nhất mà nói, từ phương diện nhục thân, nhất định có thể tăng cường năng lượng nhục thân của mình lên rất nhiều.

Đối với Nhân tộc lĩnh tụ mà nói, đây tuyệt đối là một niềm vui bất ngờ vô cùng lớn.

Ánh mắt Nhân tộc lĩnh tụ lóe lên từng đợt, cuối cùng hóa thành một đạo lưu quang, cởi bỏ hoàn toàn quần áo trên người.

Sau đó, y trần truồng tìm một vị trí thích hợp gần Thiên Trì, hít một hơi thật sâu, rồi đi vào Thiên Trì, khoanh chân ngồi xuống, chuẩn bị trạng thái tu luyện.

Tuy nhiên, còn chưa tiến vào trạng thái tu luyện, y đã cảm nhận được một luồng năng lượng xung kích không gì sánh bằng.

Những năng lượng xung kích không gì sánh bằng này trực tiếp hóa

thành linh khí mãnh liệt như thú dữ, lao thẳng vào cơ thể y.

Sự thay đổi đột ngột này lập tức khiến y giật mình.

Y vạn vạn không ngờ linh khí lại bạo ngược đến vậy.

Y chỉ vừa mới tiến vào Thiên Trì mà thôi, hơn nữa còn chưa thực sự tiến vào trạng thái tu luyện.

Nhưng sự thật thì sao?

Sự thật chứng minh những linh khí đáng sợ này như những con rắn khổng lồ, trực tiếp xuyên qua từng tế bào lông tóc trên cơ thể y, điên cuồng tràn vào trong cơ thể y.

Thực ra mà nói, cơ thể y dường như là một miếng bọt biển đã khô héo từ lâu.

Khi miếng bọt biển này được thả vào biển lớn, nó tự nhiên sẽ điên cuồng hấp thụ độ ẩm trong biển.

Hiện tại, nói chính là đạo lý này.

Cơ thể y như một con thú hung dữ đói điên cuồng, lần đầu tiên tiếp xúc với thứ ngon miệng như vậy, hơn nữa số lượng còn lớn đến thế, sớm đã mất kiểm soát, thậm chí tự động điên cuồng hấp thụ, căn bản không chịu sự khống chế của chính Nhân tộc lĩnh tụ.

Không thể không nói mức độ nồng đậm của linh khí ở đây quả thực quá khủng bố.

Y như một miếng bọt biển khô héo từ lâu, ở trong này điên cuồng hấp thụ linh khí thiên địa, căn bản không cần y phải tu luyện đặc biệt.

Thậm chí xung quanh cơ thể y còn hình thành vô số xoáy nước.

Những xoáy nước khổng lồ này ngày càng lớn.

Vô số chất lỏng năng lượng, vô số năng lượng thông qua những

xoáy nước năng lượng này biến hóa thành linh khí sau đó tuôn vào cơ thể y.

Nhìn thấy đã đến tình thế không thể kiểm soát, không thể thu thập được nữa, Nhân tộc lĩnh tụ không khỏi cười khổ.

Y không ngờ phản ứng của cơ thể lại kịch liệt đến vậy, quả thật nằm ngoài sức tưởng tượng của y.

Nhìn thấy đã không thể kiểm soát được nữa, y chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ.

Đã không thể kiểm soát, vậy thì cứ để nó diễn ra đi.

Chờ đến khi nhục thể được tưới nhuần gần đủ, đoán chừng y cũng sẽ có thể khống chế được.

Đồng thời với việc cơ thể y đang điên cuồng hấp thụ linh khí, đột nhiên một nỗi đau vô cùng kịch liệt cũng theo sát mà đến.

Đó là một loại đau đớn từ sâu thẳm linh hồn, là nỗi đau đớn khi cơ thể bị nuốt chửng.

Nỗi đau đớn như vậy quả thực đã vượt quá sức tưởng tượng của y.

Nhất thời không kịp chuẩn bị, lập tức khiến y giật mình, suýt nữa khiến tinh thần của y cũng tan rã.

May mắn là y phản ứng rất nhanh, lập tức tỉnh táo lại, giữ chặt tâm thần, nếu không rất có khả năng sẽ chịu thiệt lớn.

Nỗi đau kịch liệt này thực sự khiến y khó mà tưởng tượng được, lúc đó so với nỗi đau khi y tiếp nhận truyền thừa thì cơ bản cũng tương tự.

Nhưng may mắn là đã có một lần trải nghiệm tương tự, lần này lại chịu đựng nỗi đau lớn như vậy, thì cũng miễn cưỡng có thể chịu

đựng được.

Y giữ chặt tâm thần, vững vàng khống chế cơ thể, không thể để gián đoạn việc cơ thể hấp thụ những năng lượng này.

So sánh mà nói, nội tình của y quả thực khá nông cạn, nội tình của các lĩnh tụ Nhân tộc cũng thực sự khá nông cạn.

Các lĩnh tụ Nhân tộc bao gồm cả y đều sở hữu đại thần thông, nhưng nếu xét về pháp lực đạo hạnh mà nói, quả thực kém hơn nhiều, bởi vì họ.

Y chỉ tu luyện vài trăm năm, so với các Đại năng động một chút là ức vạn năm thì quả thực không có tính so sánh.

Vì thế cơ hội này đối với y tuyệt đối là vô cùng hiếm có và quý giá.

Y phải tu luyện thật tốt, hấp thụ càng nhiều linh khí hùng dũng cuồn cuộn càng tốt.

Với lượng linh khí lớn như vậy tràn vào cơ thể y, một mặt y phải bổ sung pháp lực đạo hạnh trong cơ thể.

Mặt khác, y cũng phải lợi dụng những năng lượng này để tăng cường nhục thân của mình, tăng cường các phương diện khác của mình.

Y phải kiên trì bám trụ, nếu không cơ hội này sẽ bị lãng phí, đây là điều tuyệt đối không được phép xảy ra.

Tây Vương Mẫu nương nương ở đằng xa thực ra vẫn luôn yên lặng quan sát những thay đổi ở bên này.

Nhìn thấy Nhân tộc lĩnh tụ vẫn kiên trì bám trụ ở đó, hơn nữa xung quanh cơ thể y còn sản sinh ra rất nhiều xoáy năng lượng, không khỏi khâm phục gật đầu.

Xem ra Nhân tộc lĩnh tụ quả thực là một vị siêu cấp Đại năng vô cùng khủng bố.

Ý chí lực đó quả thực cực kỳ mạnh mẽ.

Lúc đầu khi nàng lần đầu tiên tiến vào Thiên Trì tu luyện, nàng cũng không thể chịu đựng được nỗi đau biến thái đó, chỉ có thể ở trong đó một thời gian rất ngắn.

Đến nay đã vô số năm, thời gian mình tu luyện trong đó cũng không tính là quá dài.

Nhưng Nhân tộc lĩnh tụ này mới lần đầu tiên tiến vào đây, lần đầu tiên chịu đựng nỗi đau biến thái đó, vậy mà cũng có thể chịu đựng được, điều này thực sự khiến nàng khó mà tưởng tượng được.

Chương 812

Nhân tộc lĩnh tụ vậy mà có thể chịu đựng nỗi đau lớn như vậy, chắc hẳn là một kẻ có ý chí lực cực kỳ mạnh mẽ.

Một kẻ như vậy trong tương lai nhất định sẽ có thành tựu kinh người.

Không thể không nói, Nhân tộc có được một lĩnh tụ như vậy, quả thực là phúc phận của Nhân tộc.

Nàng vừa nhìn Nhân tộc lĩnh tụ tu luyện, vừa nhìn vô số xoáy nước ở phương xa, trong lòng vừa khâm phục lại vừa phức tạp.

Đứng ở đằng xa nhìn một lúc lâu, cuối cùng nàng xoay người rời đi.

Ngay khi Nhân tộc lĩnh tụ đang yên tâm tu luyện trong Thiên Trì, lại có một tin tức kinh thiên động địa khác tràn ngập khắp Hồng Hoang.

Tin tức này đối với những siêu cấp Đại năng kia thực ra không phải là tin tức mới, nhưng đối với những người bình thường trong Hồng Hoang, đây quả thật là một tin tức kinh thiên động địa.

Đó chính là tin tức về việc Vu tộc và Yêu tộc sẽ liên minh, tựa hồ đã có dấu hiệu bại lộ.

Hơn nữa, tin tức này còn do Đại năng Vu tộc công bố ra.

Đại năng Yêu tộc hiện tại cũng không vội vàng phủ nhận, điều này có nghĩa là gì?

Điều này có nghĩa là Vu Yêu hai tộc, thật sự muốn từ đối kháng chuyển sang liên minh.

Điều này thực sự siêu việt tưởng tượng.

Vu Yêu hai tộc vô số năm qua, chưa bao giờ xuất hiện tình cảnh quỷ dị và khó xử như bây giờ.

Điều này thực sự khiến toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều cảm nhận được một ý vị khác thường.

Vu tộc vô số năm qua vẫn luôn nắm giữ đại địa Hồng Hoang.

Yêu tộc vô số năm qua vẫn luôn nắm giữ bầu trời Hồng Hoang.

Hai đại chủng tộc này vô số năm qua vẫn luôn tiến hành đại chiến, thậm chí số lượng Đại năng chết dưới tay đối phương không thể đếm xuể.

Nhưng giờ đây, vậy mà vì Nhân tộc vừa mới quật khởi mà tự mình gác lại thù hận, lựa chọn kết minh.

Điều này thực sự có chút khó mà tưởng tượng được.

Tin tức này quả thực kinh thiên động địa, lan tràn khắp nơi.

Tất cả mọi người bắt đầu bàn tán xôn xao, tất cả mọi người đều đang thảo luận.

Ai cũng không ngờ lại xuất hiện tình cảnh như vậy, chúng sinh thiên hạ đều xôn xao.

Xem ra đại loạn của thế giới Hồng Hoang sắp đến rồi.

Tình cảnh ba tộc Vu tộc, Yêu tộc và Nhân tộc đỉnh lập đã bị phá vỡ hoàn toàn, bởi vì Vu tộc và Yêu tộc đã quyết định liên minh rồi.

Tình cảnh ba chân vạc đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó là Nhân tộc sắp phải đối kháng với Vu Yêu hai tộc.

Điều này thực sự khiến chúng sinh thiên hạ đều xôn xao.

Nhân tộc có thể đồng thời đối kháng Vu Yêu hai tộc sao?

Điều này quả thực là không thể.

Dù sao Nhân tộc mới vừa mới quật khởi, cho dù có Thiên Cơ Lâu chống lưng, thì cũng chỉ có thể đối kháng một trong hai chủng tộc mà thôi.

Nhưng hiện giờ Vu Yêu hai tộc lại quỷ dị liên minh.

Đối mặt với sự im lặng của Vu Yêu hai tộc, điều này có nghĩa là liên minh giữa Vu Yêu hai tộc là chuyện chắc chắn.

Nhân tộc lấy gì để đồng thời đối kháng Vu Yêu hai tộc chứ?

Điều này quả thực là không thể.

Dù sao những cường giả nổi tiếng nhất của Nhân tộc, thực ra cũng chỉ có bảy vị.

Ngoại trừ bảy vị cường giả đó ra, Nhân tộc không có cường giả nào khác có thể ra tay.

Tuy nhiên, đối mặt với Vu Yêu hai tộc như vậy, bảy cường giả này của Nhân tộc làm sao có thể chống lại?

Điều này quả thực là không thể.

Đối với Vu Yêu hai tộc mà nói, bầu không khí cũng thực sự có chút khó xử.

Bởi vì vô số năm qua họ vẫn luôn sống chết tranh đấu, vô số năm qua họ vẫn luôn là tử thù sinh địch, gặp đối phương là lập tức đại chiến.

Thậm chí có một câu nói rất rõ ràng, đó chính là có ta thì không có ngươi.

Vu tộc và Yêu tộc những năm qua vẫn luôn trong cuộc đối kháng kịch liệt.

Bất cứ khi nào Vu tộc và Yêu tộc chạm mặt, tất nhiên sẽ là một cuộc tranh đấu quy mô nhỏ.

Tuy nhiên, hai chủng tộc này cũng chưa từng nghĩ đến, vậy mà có một ngày hai tộc lại liên minh, điều này quả thật rất khó xử.

Đặc biệt là khi người Vu tộc và người Yêu tộc lại chạm mặt, tình cảnh khó xử đó thực sự khiến người ta dở khóc dở cười.

Đánh cũng không phải, không đánh cũng không phải.

Mắng cũng không mắng được, hòa hảo lại không cam tâm.

Tình cảnh khó xử như vậy đang diễn ra khắp thế giới Hồng Hoang.

Có lẽ tình huống này còn phải kéo dài rất lâu.

Trừ khi hai đại chủng tộc này liên thủ lại, hoàn toàn tiêu diệt Nhân tộc sau đó mới có thể trở lại trạng thái ban đầu?

Nhân tộc tuy không thể là đối thủ của Vu Yêu hai tộc, nhưng phía sau Nhân tộc lại có Thiên Cơ Lâu.

Thiên Cơ Lâu làm sao có thể ngồi yên nhìn Nhân tộc bị hai tộc này tiêu diệt chứ?

Vì thế, cho dù hai tộc này có liên hợp lại, thực lực vượt xa Nhân tộc, nhưng cũng chưa thể bắt đầu đại chiến.

Cho dù hai tộc này đã liên hợp lại, nhưng cũng không thể không nói hai tộc này rất cẩn thận.

Chỉ là không biết cái gọi là đại chiến rốt cuộc khi nào mới bắt đầu.

Dù sao đây là đại sự lan tràn khắp Hồng Hoang, tất cả mọi người đều mài quyền sát chưởng chuẩn bị tham chiến, còn có một số người thì hả hê, chuẩn bị xem một vở kịch lớn.

So sánh mà nói, Nhân tộc quả thực đang ở một vị trí yếu thế hơn.

Nhiều sinh linh cũng bày tỏ sự đồng tình với Nhân tộc.

Dù sao vô số năm qua Nhân tộc vẫn luôn ở thế yếu, không chỉ bị Vu Yêu hai tộc sử dụng tùy tiện, thậm chí còn bị tàn sát hàng loạt.

Nhân tộc đường đường vậy mà còn biến thành "hai chân dê".

Sau này Nhân tộc dựa vào Thiên Cơ Lâu cuối cùng cũng quật khởi, nhưng những sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đó, dường như lại không muốn nhìn thấy Nhân tộc quật khởi.

Vu Yêu hai tộc không chỉ đã kết minh, điều này có nghĩa là sẽ đồng thời đối chiến với Nhân tộc.

Không thể không nói cảnh ngộ của Nhân tộc quả thực có chút đáng thương, nhưng đây lại là chuyện không thể tránh khỏi.

Dù sao thế giới Hồng Hoang vốn dĩ là một thế giới cá lớn nuốt cá bé, yếu chính là tội.

Ai bảo ngươi Nhân tộc quá yếu kém chứ?

Hiện giờ Nhân tộc đột ngột trỗi dậy, dựa vào Thiên Cơ Lâu, đột nhiên có được vô số tài nguyên.

Điều này đối với toàn bộ thế giới Hồng Hoang tuyệt đối là một sự tồn tại khiến người ta ghen tị.

Những sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đó, không nhắm vào Nhân tộc thì nhắm vào ai đây?

Đối mặt với tình huống này, nhiều Đại năng dao động đã đổ xô vào vòng tay của Vu tộc hoặc Yêu tộc.

Họ quyết định cùng với Vu Yêu hai tộc đồng thời đối kháng Nhân tộc, có lẽ có thể nhận được rất nhiều lợi ích.

Nhưng cũng có một số người vẫn đang quan sát Nhân tộc.

Mặc dù từ bề ngoài mà nói, Nhân tộc không thể đồng thời đối kháng Vu Yêu hai tộc, nhưng phía sau Nhân tộc lại có Thiên Cơ Lâu, nói không chừng Thiên Cơ Lâu sẽ có hậu chiêu thì sao.

Vì thế, nhiều người đều đang quan sát.

Nhất thời, toàn bộ thế giới Hồng Hoang đã trở nên vô cùng náo nhiệt, thậm chí là sôi sục chưa từng có.

Rất nhiều Đại năng từ trước đến nay chưa từng xuất thế vào thời khắc này cũng lần lượt xuất hiện trở lại trong thế giới Hồng Hoang, khiến thế giới Hồng Hoang đã trầm tịch bấy lâu nay lại trở nên náo nhiệt và sôi sục.

Nhiều sinh linh yếu ớt trở nên hoảng loạn, nhiều sinh linh có thực lực mạnh mẽ thì lại nhiệt huyết sôi trào.

Tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đều đang chờ đợi Nhân tộc biểu thái.

Dù sao Vu Yêu hai tộc đã liên minh, nếu Nhân tộc không biểu thái, chẳng phải là ngồi chờ chết sao?

Có rất nhiều Đại năng dao động vẫn đang âm thầm chờ đợi thái độ của Nhân tộc.

Thực ra Vu Yêu hai tộc đã hoành hành ở thế giới Hồng Hoang nhiều năm như vậy, quả thật đã đắc tội rất nhiều Đại năng.

Có rất nhiều người nhìn Vu Yêu hai tộc đều không thuận mắt, hận không thể Vu Yêu hai tộc sớm ngày diệt vong.

Những Đại năng như vậy hiển nhiên cũng không phải số ít.

Chương 813

Hiện giờ hai chủng tộc này liên hợp lại quả thật khiến những Đại năng đó cảm thấy vô cùng khinh bỉ.

Đồng thời, những Đại năng này cũng lần lượt đang chờ đợi Nhân tộc biểu thái.

Họ muốn xem thử Nhân tộc rốt cuộc là ngồi chờ chết hay là có thủ đoạn khác trong bóng tối, hay nói cách khác, Thiên Cơ Lâu rốt cuộc có thái độ như thế nào.

Dù sao từ Hồng Hoang hiện tại mà nhìn, chỉ có Thiên Cơ Lâu mới có lực lượng tạo Thánh.

Nếu muốn thành Thánh thì vẫn nên nương tựa Thiên Cơ Lâu thì tốt hơn.

Nếu có thể trong đại chiến Nhân tộc đồng thời đối kháng Vu Yêu hai tộc này, làm được cống hiến gì nổi bật, nói không chừng có thể gây sự chú ý của Thiên Cơ Lâu.

Từ đó mà tiến vào Thiên Cơ Lâu, từ đó mà có khả năng thành Thánh.

Dù sao sự thay đổi của mấy cô gái đã tiến vào Thiên Cơ Lâu trong vài trăm năm nay, họ đều nhìn thấy rõ.

Mấy cô gái này đoán chừng thật sự đều có khả năng thành Thánh.

Thường Nga vốn dĩ chỉ là cảnh giới Kim Tiên, sau khi tiến vào Thiên Cơ Lâu, mới chỉ vài trăm năm, sức chiến đấu đã đạt đến hơn 246 triệu, xếp thứ 32 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực.

Thậm chí còn vượt qua cả cha và chú của nàng, điều này thực sự có chút khủng bố.

Còn có Cửu Thiên Huyền Nữ, người có duyên sâu sắc với Trường Không đạo nhân, bản thân vốn dĩ chỉ là cảnh giới Đại La Kim Tiên mà thôi, nhưng hiện giờ sức chiến đấu của nàng đã đạt đến hơn 250 triệu.

Trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực còn đạt đến vị trí thứ 31, điều này quả thật rất khủng bố.

Lại còn có Tổ Vu Huyền Minh của Vu tộc.

Vốn dĩ Huyền Minh là một trong những Tổ Vu yếu nhất trong Mười Hai Tổ Vu, lẽ ra sức chiến đấu của nàng nhiều nhất cũng chỉ xếp khoảng hơn 50 trong thế giới Hồng Hoang.

Tuy nhiên, sau khi tiến vào Thiên Cơ Lâu, sức chiến đấu của nàng trực tiếp đạt đến hơn 277 triệu.

Tốc độ tiến bộ này thực sự quá lớn, vượt xa cả Đế Giang mạnh nhất trong số các Tổ Vu ban đầu.

Sức chiến đấu vượt qua Đế Giang hơn 50 triệu điểm, điều này thực sự có chút khủng bố.

Đương nhiên, đáng sợ nhất vẫn là Đông Hoa Đế Quân kia.

Đông Hoa Đế Quân vốn là Đông Vương Công.

Mặc dù là Nam Tiên chi thủ ngày xưa, nhưng sức chiến đấu không mạnh mẽ như hiện tại.

Thậm chí có thể nói sức chiến đấu của y nhiều nhất cũng chỉ ngang với các Tổ Vu của Vu tộc, đại khái cũng chỉ xếp khoảng thứ 40-50.

Tuy nhiên, sau khi vào Thiên Cơ Lâu vài trăm năm, sức chiến đấu của y đã một bước vọt lên, trực tiếp đạt 330 triệu điểm, xếp thứ 25 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, trở thành đệ nhất nhân dưới Thánh đúng nghĩa, ngay cả Tứ Đại Thần Hầu của Thiên Cơ Lâu cũng bị

Đông Hoa Đế Quân vượt qua.

Đương nhiên, vị Đại Đạo Thánh nhân Hậu Thổ kia thực ra cũng vậy.

Hậu Thổ mới thành Thánh gần đây.

Theo lý mà nói, nàng mới là Thánh nhân yếu nhất.

Nhưng sức chiến đấu của nàng lại đạt đến hơn 600 triệu, trong Bảng Xếp Hạng Thánh nhân, mặc dù xếp hạng không cao, nhưng lại liên tiếp vượt qua Chuẩn Đề, Godzilla, Dương Mi Đại Tiên và những người khác.

Điều này cho thấy sau khi nàng tiến vào Thiên Cơ Lâu, nàng quả thật đã nhận được sự chỉ dẫn mạnh mẽ.

Tiến triển hiển nhiên là cực kỳ khủng bố.

Đây cũng là nguyên nhân mà nhiều Đại năng trong thế giới Hồng Hoang đang quan sát.

Dù sao rất nhiều Đại năng đều mang trong lòng sự tò mò sâu sắc đối với Thiên Cơ Lâu.

Hy vọng mượn cơ hội đại chiến giữa Nhân tộc và Vu Yêu hai tộc này để giúp Nhân tộc thành Thánh, hy vọng có thể nhân cơ hội này tiến vào Thiên Cơ Lâu.

Cho dù không thể trở thành Thánh nhân, ít nhất cũng có thể khiến thực lực của mình đột phá mãnh liệt.

Nhưng hiện giờ Vu Yêu hai tộc đã phóng ra tin tức, đã liên minh.

Bất kể thế nào cũng không thể nhìn ra phần thắng của Nhân tộc rốt cuộc nằm ở đâu.

Nếu không có chút phần thắng nào, thì những Đại năng này gia nhập Nhân tộc chẳng phải là đi chịu chết sao?

Vì thế, nhiều người mới đang quan sát thái độ của Nhân tộc, chờ đợi Nhân tộc chuẩn bị.

Tuy nhiên, cho đến nay, Nhân tộc vẫn không có chút biểu thái nào, không khỏi khiến họ ít nhiều cũng có chút thất vọng.

Hiện giờ toàn bộ thế giới Hồng Hoang đã hoàn toàn sôi sục.

Những Đại năng Hồng Hoang đó vừa chú ý đến việc Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố Bảng Xếp Hạng Mỹ Nhân.

Vừa chú ý đến động thái của ba tộc Vu tộc, Yêu tộc và Nhân tộc.

Rất nhiều Đại năng đã nương tựa vào vòng tay của Vu tộc và Yêu tộc, chuẩn bị trong đại chiến đạt được một số tạo hóa nổi bật.

Cũng có rất nhiều Đại năng vẫn đang quan sát.

Những Đại năng này thực chất muốn mượn cơ hội này để gia nhập Thiên Cơ Lâu, nhưng Nhân tộc hiện tại nhìn không có chút phần thắng nào, vì thế đành phải tiếp tục quan sát.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang dường như đều bước vào một làn sóng chiến đấu.

Tuy nhiên, Nhân tộc vẫn đang giữ im lặng.

Lĩnh tụ lớn nhất của Nhân tộc là Toại Nhân Thị, lúc này vẫn đang tu luyện trong Thiên Trì ở Tây Côn Lôn.

Đối với những biến cố này trong thế giới Hồng Hoang, y không hề hay biết một chút nào, bởi vì y đã tiến vào trạng thái tu luyện chưa từng có.

Y cũng không biết mình đã tu luyện trong Thiên Trì bao lâu rồi, chỉ biết mình đang điên cuồng hấp thụ năng lượng thiên địa.

Cảm giác thực lực tăng cường nhanh chóng đó, thực sự khiến y mê mẩn.

Y chưa bao giờ nghĩ rằng mình vậy mà lại có thể một lần nữa tăng cường thực lực nhanh chóng.

Điều này quả thật khiến y vô cùng tận hưởng, vô cùng đắm chìm.

Kể từ khi y có được truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế, thực lực của y đã bùng nổ cực độ trong nháy mắt, đạt đến một mức độ vô cùng khủng bố.

Rất nhiều Đại năng đã không còn là đối thủ của y nữa, thậm chí ngay cả mười Đại Yêu Thánh của Yêu tộc đơn đấu cũng không phải là đối thủ của y.

Lúc đó y thậm chí còn có khả năng đồng thời đối kháng ba bốn vị Đại Yêu Thánh.

Sự thật chứng minh lúc đó sức chiến đấu của y quả thật vô cùng khủng bố.

Lúc đó y còn từng có một khoảng thời gian tự mãn, nhưng khi y nhìn thấy sức chiến đấu chân chính của lĩnh tụ Yêu tộc, y liền gạt bỏ ý nghĩ tự mãn đó.

Dù sao lĩnh tụ chân chính của Yêu tộc thậm chí còn có thể đấu ngang sức với hai vị Thiên Đế truyền thừa, không thể không nói điều này đã tác động rất lớn đến y.

Sau đó y liền tiến vào trạng thái tu luyện sâu sắc, chưa bao giờ dám lơ là.

Thực lòng mà nói, thực ra không chỉ y, các lĩnh tụ khác của Nhân tộc cũng đều như vậy.

Lúc đó họ mới vừa có được truyền thừa, tự mãn một khoảng thời gian.

Hiển nhiên cũng là bình thường, nhưng sau khi tự mãn, họ đã nhận

ra thực lực của mình còn chưa đủ.

Đặc biệt là sau khi chứng kiến cuộc đối kháng giữa lĩnh tụ Yêu tộc, cùng các Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang và Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu, điều này thực sự đã tác động rất lớn đến họ.

Vì thế họ liền rơi vào trạng thái tu luyện điên cuồng chưa từng có, không một ai dám lơ là.

Sau này, việc Hồng Mông Tử Kim Bảng công bố sức chiến đấu của họ quả thật đã đạt được sự tiến bộ vượt bậc.

Vốn dĩ họ cũng chỉ mạnh hơn mười Đại Yêu Thánh của Yêu tộc một chút mà thôi, nhưng sau vài trăm năm tu luyện, sức chiến đấu của họ đã được nâng cao vượt bậc, ít nhất cũng có thể đối kháng với các Tổ Vu của Vu tộc.

Thậm chí có một số Đại năng có thực lực chân chính còn vượt qua Tổ Vu bình thường, đạt đến trình độ Tổ Vu đỉnh cấp.

Điều này khiến họ thực sự có chút kinh hỉ.

Chỉ có điều sau đó họ lại cảm thấy một nỗi thất vọng sâu sắc và cảm giác bất lực, bởi vì dù đối kháng lĩnh tụ Yêu tộc hay đối kháng lĩnh tụ Vu tộc, họ đều còn kém rất xa.

Bởi vì bất kể là Tổ Vu Đế Giang của Vu tộc, hay Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn của Yêu tộc, sức chiến đấu của họ đều đã đạt đến hơn 220 triệu.

Đây tuyệt đối là một con số vô cùng khủng bố.

Tuy nhiên, Toại Nhân Thị mạnh nhất trong số các lĩnh tụ Nhân tộc, sức chiến đấu cũng chỉ có hơn 170 triệu.

Khoảng cách này có thể nói là cực kỳ lớn.

Tức là Nhân tộc mạnh nhất đối đầu với Vu tộc mạnh nhất và Yêu

tộc mạnh nhất thì không có chút phần thắng nào.

Điều này đối với họ quả thực là một đả kích cực kỳ lớn.

Đặc biệt là đối với Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị, y tuyệt đối không dung thứ cho tình huống này xuất hiện, y tuyệt đối không dung thứ cho việc mình không bằng đối phương.

Vì thế, y đã nhiều lần ẩn mình, âm thầm nỗ lực tu luyện.

Trạng thái tu luyện này thậm chí đã đến mức tẩu hỏa nhập ma.

Lần này xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, thực chất cũng là để tìm kiếm minh hữu mạnh mẽ hơn cho Nhân tộc.

Nếu không phải vì nguyên nhân này, y tuyệt đối không thể tùy tiện xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang này.

Hiện giờ y cuối cùng cũng tìm được một phương pháp có thể nhanh chóng nâng cao tu vi của mình, y tự nhiên liền tiến vào trạng thái si mê điên cuồng.

Chương 814

Y cũng không biết mình đã tu luyện ở đây bao lâu rồi, y chỉ biết mình đang điên cuồng hấp thụ năng lượng trong Thiên Trì.

Cảm giác thực lực nhanh chóng bành trướng đó, thực sự khiến y mê mẩn sâu sắc.

Đồng thời, nỗi đau đớn và sự giày vò trên nhục thể cũng khiến y kiên cường chịu đựng.

Sự giày vò nhục thân không gì sánh bằng và khoái cảm khi thực lực tăng tiến nhanh chóng, khiến y đau đớn nhưng lại hạnh phúc.

Cũng không biết đã qua bao lâu, y đột nhiên cảm thấy tốc độ hấp thụ của mình đã có chút chậm lại.

Cơ thể y dường như đã đạt đến một mức độ bão hòa.

Đối mặt với tình huống này, Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị tự nhiên không chịu bỏ qua.

Y liền bắt đầu điên cuồng nén ép, điên cuồng luyện hóa bản thể của mình.

Cơ thể y vốn không mạnh mẽ lắm, thậm chí còn không lên được Bảng Xếp Hạng Nhục Thân.

Điều này đối với y mà nói, nhục thân chính là một khuyết điểm lớn.

Y phải tăng cường cường độ nhục thân với tốc độ cực nhanh, nếu không rất có khả năng sẽ chịu thiệt lớn vì cường độ nhục thân.

Dù sao những chuyện chịu thiệt lớn vì nhục thân thì nhan nhản khắp nơi.

Ít nhất cũng phải khiến nhục thân của mình có cơ hội thoát thai hoán cốt mới được.

Cho dù không thể lên được Bảng Xếp Hạng Nhục Thân, ít nhất cũng không thể trở thành khuyết điểm của mình.

Lúc này y đang nén ép năng lượng kịch liệt, bắt đầu luyện hóa nhục thân của mình.

Y cũng không biết làm thế nào để tăng cường nhục thân của mình, chỉ có thể dựa theo phương thức luyện khí để rèn luyện nhục thân của mình, trăm tôi ngàn rèn.

Không thể bỏ qua bất kỳ chi tiết nhỏ nhất nào, bất kỳ tế bào nào, bất kỳ cơ quan nào, bất kỳ xương cốt nào đều phải trăm tôi ngàn rèn.

Khi tất cả các bộ phận đều được trăm tôi ngàn rèn hoàn thành, thì nhục thân của y tất nhiên cũng sẽ đạt được một bước nhảy vọt về chất.

Đây là phương pháp thô sơ nhất, nhưng cũng là phương pháp thực dụng nhất.

Y liền dựa theo phương pháp thô sơ và nguyên thủy nhất này, bắt đầu rèn luyện ngũ tạng lục phủ của mình.

Đầu tiên rèn luyện chính là trái tim của mình, dù sao trái tim là khuyết điểm lớn nhất của Nhân tộc.

Dù sao ngũ tạng lục phủ lấy trái tim làm chủ là nơi mềm yếu nhất, dễ tổn thương nhất của cơ thể con người.

Đây tuyệt đối là một khuyết điểm vô cùng lớn.

Nếu trái tim hoặc các ngũ tạng lục phủ khác không được bảo vệ tốt, thì cả người rất có khả năng sẽ chịu trọng thương, thậm chí có thể nhanh chóng tử vong.

Vì thế y đầu tiên rèn luyện chính là ngũ tạng lục phủ lấy trái tim làm chủ của mình.

Bắt đầu rèn luyện ngũ tạng lục phủ của mình một cách điên cuồng.

Phương pháp trăm tôi ngàn rèn tuy thô sơ, nhưng hiển nhiên là một ý tưởng khá tốt.

Cũng không biết đã qua bao lâu, trong cõi u minh đột nhiên có một âm thanh cực kỳ lớn bùng nổ trong tai y.

Âm thanh này như sấm sét gầm vang, suýt nữa đã khiến y bị chấn choáng váng.

"Đông —— đông đông —— đông đông —— đông đông —— đông đông ————" Âm thanh này cực kỳ giống tiếng sấm sét đột ngột nổ tung, quả thật đã khiến y giật mình.

Âm thanh này dường như cực kỳ có quy luật, lại như tiếng trống lôi đình.

Cẩn thận cảm nhận một chút, là có thể cảm nhận được âm thanh này dường như ẩn chứa một loại chí lý Tiên Thiên nào đó, dường như lại ẩn chứa một loại đạo vận Đại Đạo nào đó.

Âm thanh sấm sét gầm vang, mỗi lần đều có thể kéo theo sự biến hóa của thiên địa.

Dường như mỗi lần nhảy vọt đều là âm thanh khai thiên tích địa, mỗi lần nhảy vọt đều là đang tích lũy sức mạnh khủng bố của thiên địa.

Âm thanh này đại diện cho sự huyền diệu vô tận, âm thanh này đại diện cho khởi nguyên của sự biến ảo thiên địa.

Nhân tộc lĩnh tụ thậm chí còn nghe được âm thanh vạn vật khởi

sinh từ trong âm thanh này.

Dường như nghe được sự chuyển biến của vạn vật từ không sang có từ trong đó.

Đây tuyệt đối là âm thanh mỹ diệu và huyền ảo nhất dưới thiên hạ.

Nhất thời cả người y không khỏi mê mẩn.

Rất lâu sau đó, Nhân tộc lĩnh tụ cuối cùng cũng tỉnh lại từ trạng thái tham ngộ không rõ kia, bởi vì y đã hiểu rõ, bởi vì y đã đốn ngộ.

Y đã biết rốt cuộc đây là âm thanh gì, âm thanh này thực chất chính là tiếng tim đập của y.

Nhục thân của y cuối cùng trong linh khí không gì sánh bằng, cuối cùng trong sự rèn luyện không gì sánh bằng đã bắt đầu biến hóa.

Hiện tại nhục thân của y đã đạt đến thời khắc then chốt của sự thuế biến.

Tiếng tim đập của y sở dĩ bùng nổ ra âm thanh như sấm sét thực chất đại diện cho trái tim của y đã tiên phong bắt đầu tiến hóa, từ Hậu Thiên chuyển biến thành Tiên Thiên.

Sự biến hóa đầu tiên chính là trái tim của y, điều này cũng đại diện cho trái tim của y tiên phong bắt đầu đột phá.

Y đã có tâm thái cấp độ Chuẩn Thánh.

Sự chuyển biến như vậy khiến y rơi vào niềm vui sướng sâu sắc, thậm chí có thể nói khiến y rơi vào sự si mê sâu sắc.

Y vạn vạn không ngờ nhục thân của mình vậy mà lại tăng cường nhanh chóng đến vậy, thực sự nằm ngoài dự liệu của y.

Điều này đại diện cho điều gì?

Điều này đại diện cho nhục thân của y, rất có khả năng sẽ toàn diện chuyển biến thành nhục thân Chuẩn Thánh.

Nhục thân cấp độ Chuẩn Thánh là một sự tồn tại vô cùng khủng bố.

Trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, ngoại trừ các Vu tộc ra, không có ai có nhục thân đạt được thành công khủng bố như vậy.

Nếu nhục thân của y thật sự hoàn toàn thuế biến, rất có khả năng sẽ đạt đến trình độ cấp độ Tổ Vu.

Đối với y mà nói, đây tuyệt đối là một tin vui kinh thiên động địa.

Y không khỏi tăng tốc quá trình rèn luyện nhục thân.

Lấy toàn bộ Thiên Trì làm lò luyện, lấy vô số linh khí thiên địa làm cơ sở, bắt đầu rèn luyện nhục thân của mình một cách điên cuồng.

Chỉ có trăm tôi ngàn rèn mới có thể có được nhục thân vô cùng cường hãn.

Chỉ có chịu đựng được nỗi khổ của trăm tôi ngàn rèn, mới có thể có được thứ mình muốn.

Y vẫn đang điên cuồng rèn luyện nhục thân của mình.

Cùng với sự chuyển biến của trái tim, cơ thể y cũng đang tăng lên với tốc độ cực kỳ biến thái.

Dù sao không chỉ bản thân y đang rèn luyện, trái tim cấp độ Chuẩn Thánh của y mỗi lần đập đều có thể mang lại sức mạnh thần kỳ vô cùng khủng bố cho cơ thể y.

Luồng năng lượng khủng bố này, ngay cả Nhân tộc lĩnh tụ cũng có chút run sợ, nhưng lại khiến y hân hoan như điên.

Bởi vì có sự gia nhập của trái tim, tốc độ rèn luyện nhục thân của y chỉ sợ sẽ càng nhanh hơn.

Dù sao nội ngoại giáp kích, phương thức như vậy hiển nhiên là cực kỳ hiệu quả.

Lúc này các xoáy linh lực quanh y cũng ngày càng lớn hơn.

Vô số thánh thủy Thiên Trì trực tiếp được chuyển hóa thành linh khí, điên cuồng tràn vào cơ thể y.

Cùng với việc y trăm tôi ngàn rèn nhục thân của mình, động tĩnh ở đây cũng trực tiếp trở nên ngày càng lớn hơn, thậm chí còn kinh động đến Tây Vương Mẫu nương nương ở đằng xa.

Tây Vương Mẫu nương nương nhìn thấy động tĩnh ở bên này không khỏi lộ ra một nụ cười khổ.

Chẳng qua là để ngươi đến đây tu luyện một chút mà thôi, ngươi lại gây ra động tĩnh lớn như vậy, quả thật một khắc cũng không được yên tĩnh.

Cũng không biết có nên nói tên này là to gan hay có tầm nhìn lớn nữa.

Bởi vì hiện giờ toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều đã náo loạn lên trời.

Tin tức Vu Yêu hai tộc liên minh đã bị bại lộ.

Rất nhiều siêu cấp Đại năng đã gia nhập vào hàng ngũ của Vu Yêu hai tộc.

Điều này trực tiếp khiến sức chiến đấu của Vu Yêu hai tộc có sự tăng cường vô cùng nổi bật.

Thậm chí ngay cả Thiên Hỏa Chân Quân xếp thứ 94 trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực cũng đã gia nhập vào hàng ngũ Yêu tộc, khiến thực lực Yêu tộc tăng mạnh.

Tuy nhiên, Nhân tộc lại không có chút động tĩnh nào.

Lĩnh tụ Nhân tộc này lại trốn ở chỗ mình điên cuồng tu luyện.

Cũng không biết tên này là to gan hay có tầm nhìn lớn.

Nghĩ như vậy xong, nàng lại lộ ra một biểu cảm đau lòng.

Nàng thực sự có chút đau xót.

Thiên Trì của nàng a ——— sự tích lũy vô số năm qua của nàng, hiện giờ lại bị tên này tiêu hao như vậy, nàng thực sự có chút đau lòng.

Chương 815

Thánh thủy Thiên Trì của mình bị tên này nuốt chửng một cách điên cuồng như cá kình hút nước, thực sự khiến nàng đau xót cực độ.

Cũng không biết bao lâu mới có thể bổ sung lại được?

Còn Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị, hiển nhiên không biết gì về tất cả những điều này.

Y đang điên cuồng tu luyện.

Cùng với việc y tu luyện, cùng với việc y điên cuồng nuốt chửng linh khí, nhục thân của y có thể nói là đã đạt được một bước nhảy vọt về chất ở mọi phương diện.

Đầu tiên đột phá tự nhiên là trái tim của y.

Trái tim của y sớm đã đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh.

Hiển nhiên là một trái tim cực kỳ khủng bố.

Mỗi lần đập đều có thể mang lại một luồng sức mạnh thần kỳ không gì sánh bằng cho y.

Dưới sự gia trì của luồng sức mạnh thần kỳ này, tốc độ tu luyện của y cũng ngày càng nhanh, tốc độ rèn luyện nhục thân cũng ngày càng nhanh.

Dưới sự bức xạ của trái tim, các ngũ tạng lục phủ khác dường như cũng đã có dấu hiệu muốn thuế biến thăng hoa.

Tiếng tim đập của trái tim mỗi lần đều như sấm sét, khiến Nhân tộc lĩnh tụ rơi vào sự si mê sâu sắc.

Trong sự si mê này, ngũ tạng lục phủ của y đang đột phá với tốc độ cực nhanh.

Cũng không biết đã qua bao lâu, ngũ tạng lục phủ của y hiển nhiên đã đạt đến một điểm giới hạn.

Chỉ sợ không mất bao lâu, ngũ tạng lục phủ của y cũng sẽ có được sự thăng hoa cực kỳ mạnh mẽ, từ đó đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đây chính là nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh!

Nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh, mạnh hơn rất nhiều lần so với Chuẩn Thánh bình thường.

Ngay lúc này, thức hải nơi mi tâm của Nhân tộc lĩnh tụ, lúc này cũng đang phát ra ánh sáng nhạt nhòa, dường như cũng đang điên cuồng khuếch trương.

Kể từ khi y có được truyền thừa thành tựu Chuẩn Thánh đến nay, thức hải nơi mi tâm đã trở thành vùng cấm của y.

Sở dĩ có sự biến hóa như vậy, thực ra y cũng biết.

Bởi vì truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế ẩn giấu ở đó.

Trước khi mình có được sự chấp thuận của Vô Thủy Đại Đế, có lẽ vĩnh viễn không thể thăm dò thức hải.

Hiện giờ xem ra, thức hải nơi mi tâm cuối cùng cũng từ bỏ phòng ngự đối với mình.

Từ đó toàn diện mở ra cho mình.

Có lẽ y có thể nhân cơ hội này cuối cùng tiến hành nội thị rồi.

Y muốn xem thử linh đài thức hải của mình rốt cuộc đã biến thành dạng gì.

Lúc này Nhân tộc lĩnh tụ tiến vào trạng thái nội thị, lập tức rơi vào trạng thái ngây dại.

Bởi vì linh đài thức hải của y sớm đã trở nên vô biên vô tế.

Thậm chí có thể nói linh đài thức hải của y đã biến thành một Đại Thiên Thế Giới rộng lớn vô bờ.

Chỉ có điều, phiến Đại Thiên Thế Giới này khá kỳ lạ, bởi vì nơi đây mờ mịt, không nhìn rõ bất cứ thứ gì, chỉ có một mảnh sương mù dày đặc.

Nhìn thấy cảnh này, Nhân tộc lĩnh tụ không khỏi tâm thần chấn động.

Y chưa bao giờ biết linh đài thức hải của mình, vậy mà lại trở nên rộng lớn vô bờ bến như vậy.

Bởi vì trước đây linh đài thức hải của y thực chất cũng chỉ là một không gian rất nhỏ mà thôi, thậm chí có thể nói là khá chật chội.

Thần thức chi lực của y chen chúc trong không gian này, thậm chí còn có chút chật hẹp.

Nhưng không ngờ vậy mà đã trở nên bao la vô bờ bến như vậy, thực sự khiến y cảm thấy có chút kinh hồn bạt vía.

Y đối với sự biến hóa của nhục thân mình kỳ thực vẫn tương đối hài lòng.

Nhục thân nhìn qua dường như thon gọn hơn trước một chút.

Thế nhưng cảm giác sức mạnh đã tràn ngập khắp toàn thân, từng ngóc ngách.

Những đường nét của nhục thân trông càng thêm hoàn mỹ, thậm chí có thể nói rằng vóc dáng hoàn mỹ ấy khiến y cũng có một cảm giác say mê sâu sắc.

Dù nhìn qua có phần thon gọn hơn trước, nhưng dường như lại cao thêm một chút.

Vóc dáng trở nên như được thần công quỷ phủ điêu khắc, khiến y vô cùng hài lòng, dù sao ai mà chẳng thích một nhục thân hoàn mỹ như vậy?

Đặc biệt là trong cơ thể y thai nghén sức mạnh vô cùng vô tận, khiến Nhân tộc lĩnh tụ cực kỳ hài lòng.

Giờ đây, y cảm giác một cử động tùy tiện của mình cũng có thể oanh phá không gian.

Tiếp đó, y thử nắm chặt tay, quả nhiên cảm thấy một luồng sức mạnh vô cùng cường hãn dũng mãnh tràn vào nắm đấm.

Luồng lực lượng này dường như có thể thăng hoa bất cứ lúc nào.

Một khi đánh sức mạnh này ra, tất nhiên có thể oanh phá hư không.

Y thử vung tay một cái, quả nhiên liền phát hiện trong không trung xuất hiện từng đạo sóng gợn, dường như lúc nào cũng có dấu hiệu muốn nứt vỡ, điều này đối với y tuyệt đối là cực kỳ vui mừng.

Y không khỏi mừng rỡ, gật đầu.

Giờ đây, nhục thân này của y đã hoàn toàn đạt tới cấp độ Thập Nhị Tổ Vu.

Trừ những cường giả Vu tộc kia ra, thế giới Hồng Hoang hiếm có cường giả nào có thể nâng nhục thân của mình lên đến mức độ kinh khủng như vậy, toàn bộ Nhân tộc càng không ai có.

Thấy cảnh này, y không khỏi cười ha hả.

Y rốt cuộc đã biến nhược điểm của mình thành ưu thế.

Hiện giờ chiến lực của y cũng đã có sự thăng tiến vượt bậc.

Không biết khi mình đối đầu với lĩnh tụ hai tộc Vu Yêu thì sẽ ra sao đây?

Nghĩ đến đây, y không khỏi mong đợi.

Hận không thể lập tức cùng những lĩnh tụ Vu Yêu hai tộc kia triển khai một trận đại chiến.

Dù sao sau khi thực lực tăng mạnh, y tự nhiên muốn tìm đối thủ để thử nghiệm một phen, y không tin thực lực của mình so với hai tên kia của hai tộc Vu Yêu sẽ yếu hơn bao nhiêu.

Thậm chí y còn tin rằng thực lực của mình đã vượt qua hai con Kim Ô của Yêu tộc kia, kỳ thực vô cùng dựa vào xuất thân của chúng.

Dựa vào Bổn Mạng Linh Bảo bẩm sinh của chúng, ngoài Bổn Mạng Linh Bảo của chúng ra, hai người họ kỳ thực cũng tầm thường thôi.

Vị Đế Giang của Vu tộc kia kỳ thực cũng chỉ dựa vào nhục thân vô song và lực lượng pháp tắc mà thôi.

Kỳ thực nếu so sánh kỹ, những lĩnh tụ này đều có khuyết điểm, nhưng giờ đây nhục thân của y đã đại thành, y không tin mình sẽ yếu hơn mấy tên kia bao nhiêu.

Lúc này nhục thân đại thành, y thực sự khẩn thiết muốn tìm một đối thủ để đại chiến, một phen để kiểm chứng thực lực của mình rốt cuộc đạt đến cấp độ nào, nhưng lại không có đối thủ, cũng chỉ có thể khiến y cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

Lúc này, nhục thân đại thành, Toại Nhân Thị vẫn hùng dũng bành trướng tu luyện, tốc độ hấp thu linh khí cũng ngày càng nhanh hơn.

Những xoáy nước quanh cơ thể y lúc này cũng trở nên ngày càng lớn hơn, có thế nuốt trời nuốt đất.

Thấy cảnh này, Tây Vương Mẫu ở xa xa khóe miệng không khỏi co giật mạnh, nàng thực sự cảm thấy có chút đau lòng.

Giờ đây nàng đã cảm thấy có chút hối hận rồi, đây chính là Thiên Trì của nàng mà, không ngờ lại bị tên này tàn phá đến mức này, sao có thể không khiến nàng đau lòng chứ?

Kỳ thực, cho Nhân tộc lĩnh tụ tiến vào Thiên Trì tu luyện cũng chỉ là một lễ vật đáp trả mà thôi, dù sao đối phương đã tặng mình một quả Nhân Sâm Quả, nếu mình đáp lễ bằng Bàn Đào thì dường như có chút nhỏ nhặt.

Thế là nàng mới cho đối phương vào Thiên Trì tu luyện một phen, đồng thời cũng thể hiện thành ý của mình sau khi kết minh với Nhân tộc.

Trong ấn tượng của nàng, Nhân tộc lĩnh tụ có lẽ cũng không ở trong Thiên Trì được bao lâu, nhưng không ngờ Nhân tộc lĩnh tụ lại có thể ở trong Thiên Trì lâu đến vậy, lại còn một mạch đột phá nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh, giờ đây tốc độ hấp thu linh khí càng nhanh hơn, quả nhiên là "nhấc đá đập chân mình" rồi.

Hiện giờ nàng đã chìm sâu vào sự hối hận tột độ, Thiên Trì của nàng trải qua vô số năm mới đạt được quy mô này, giờ đây bị tên này làm loạn một trận, không biết sẽ bị co rút lại thành ra sao nữa.

Đồng thời, khí tức của Nhân tộc lĩnh tụ tuy đã thu liễm lại, nhưng lại có một luồng khí tức khác dần dần bộc lộ ra.

Luồng khí tức này đến từ sâu trong linh hồn trấn áp, luồng sức mạnh vô song cường đại này không thể kìm nén được, như khí tức của bậc thượng vị giả, dần dần lan tỏa.

Bất kỳ sinh linh nào trước mặt đối phương dường như đều trở thành kẻ hạ vị, dường như đều trở thành bên bị trấn áp.

Thấy cảnh này, Tây Vương Mẫu cũng không khỏi bĩu môi.

Mình chỉ là để đối phương đến Thiên Trì của mình tu luyện một

phen, bồi đắp chút nội hàm cho đối phương, nhưng lại không ngờ đối phương mượn cơ hội này một mạch thành tựu nhục thân Chuẩn Thánh, thật sự là một tạo hóa lớn.

Phải biết rằng nàng đã tu luyện trong Thiên Trì bao nhiêu năm nay, nhục thân của nàng cũng chưa đạt đến trình độ này.

Không ngờ Nhân tộc lĩnh tụ lần đầu tiên đến Thiên Trì tu luyện, lại có được kỳ ngộ như vậy, thực sự khiến Tây Vương Mẫu vô cùng hâm mộ.

Đồng thời, nàng cũng không khỏi hâm mộ ý chí lực của Nhân tộc lĩnh tụ, nó thực sự quá cường hãn.

Bởi vì sau khi tiến vào Thiên Trì tu luyện, nỗi đau thực sự quá mãnh liệt.

Phải biết rằng linh khí trong Thiên Trì như xương tủy, điên cuồng chui vào cơ thể.

Nỗi đau như vậy người thường không thể chịu nổi, ngay cả Tây Vương Mẫu cũng không thể chịu đựng được lâu, mỗi lần cũng chỉ có thể bổ sung linh lực của mình mà thôi.

Chương 816

Ấy vậy mà chưa bao giờ nghĩ đến việc dùng linh lực kinh khủng này để rèn luyện nhục thân của mình, lại còn để tên đầu người này hoàn thành, không thể không nói, tên này thực sự cường hãn, đặc biệt là ý chí lực của hắn, quả thực là đến mức kinh thiên động địa.

Trong Thiên Trì trải qua ngàn rèn trăm luyện, lợi dụng linh khí Thiên Trì để rèn luyện nhục thân, không thể không nói tên này thật sự là một kẻ đại biến thái.

Thật là lỗ lớn, Tây Vương Mẫu tim cũng co rút lại.

Đối phương chỉ là tặng mình một quả nhân sâm, mà đã khiến Thiên Trì của mình gặp tai họa đến mức này, thực sự khiến nàng có chút khó chịu.

Mà Nhân tộc lĩnh tụ vẫn hùng dũng bành trướng hấp thu linh khí, mức độ linh khí nồng đậm ở đây quả thực là vượt ngoài sức tưởng tượng.

Linh khí bàng bạc như vậy không hấp thu thì thật phí hoài, phải biết rằng qua thôn này sẽ không còn tiệm nữa, muốn tìm được kỳ ngộ như vậy ở một nơi khác thì gần như là không thể.

Giờ đã đến đây, y tự nhiên phải hấp thu cho đủ.

Giờ nhục thân của y đã thành tựu cảnh giới Chuẩn Thánh, nhục thân phảng phất biến thành một miếng bọt biển khổng lồ hơn, trong tình huống này y tự nhiên điên cuồng hấp thu.

Nguyên lai Thiên Trì ở đây đã hình thành vô số năm, bởi vì những Thánh Thủy này vốn đã cô đặc đến cực điểm, bản thân đã bị nén đến cực hạn.

Thế nhưng trải qua vô số năm, những Thánh Thủy này ở đáy Thiên Trì lại dần dần hình thành Linh Lực Kết Tinh.

Những kết tinh lớn nhỏ này cuối cùng đã tích tụ ở đáy Thiên Trì, nhưng theo thời gian trôi qua lại có những kết tinh mới không ngừng được tạo ra.

Vì thế mới sản sinh ra nhiều kết tinh như vậy, lớn bằng đầu người, nhỏ bằng hạt gạo.

Những kết tinh hình thành này lại không ngừng tán phát linh khí phản bổ, Thiên Trì này có thể nói là tương phụ tương thành, không thể không nói đây tuyệt đối là tạo hóa trời ban.

Sau khi hiểu rõ những điều này, tiếng thở của Nhân tộc lĩnh tụ trở nên nặng nề hơn, y chưa bao giờ nghĩ rằng đến Thiên Trì tu luyện một phen lại còn phát hiện ra bí mật như vậy, lúc này y không khỏi nảy sinh lòng tham.

Nếu có thể mượn cơ hội này thu thập một ít những kết tinh này, chẳng phải có thể tạo ra một bản Thiên Trì thu nhỏ khác sao?

Như vậy, những huynh đệ tỷ muội Nhân tộc kia chẳng phải đều có thể tiến vào Thiên Trì tu luyện sao?

Mình có được tạo hóa tự nhiên cũng không thể quên huynh đệ tỷ muội của mình, đặc biệt là mấy vị lĩnh tụ khác của Nhân tộc, nếu có thể có được cơ hội như vậy, thực lực nhất định sẽ tăng vọt, đến khi đại chiến thật sự bùng nổ, đối với Nhân tộc cũng càng có lợi hơn.

Sau khi hiểu rõ những điều này, tiếng thở của y trở nên nặng nề hơn, dù sao một khi lòng tham nổi lên thì rất khó dập tắt.

Nhưng y lại có chút nghi ngại, nếu thật sự làm như vậy, chẳng phải có lỗi với Tây Vương Mẫu sao?

Tây Vương Mẫu giờ đây đã đồng ý giúp đỡ Nhân tộc, kết minh

với Nhân tộc, lại còn cho mình tiến vào Thiên Trì tu luyện, ban cho mình tạo hóa lớn như vậy, nhưng mình lại âm thầm thèm muốn bảo vật của người ta, điều này thực sự có chút quá đáng, ngay cả bản thân y cũng có chút coi thường chính mình, dù sao hành vi như vậy thực sự khiến người ta khinh bỉ.

Nhưng những kết tinh đầy đất này thực sự khiến y thèm nhỏ dãi, nước miếng sắp chảy ra rồi.

Lúc này, nội tâm của y rơi vào sự giằng xé điên cuồng.

Cơ hội ở ngay trước mắt, nếu cứ thế bỏ qua thì thực sự có chút khó chịu.

Nhưng lén lút đi trộm bảo vật của Tây Vương Mẫu thì ít nhiều cũng có chút bất đạo đức.

Nếu thật sự lén lút lấy bảo vật của Tây Vương Mẫu, vậy thì nhân quả mắc phải sẽ rất lớn, mình sau này liệu có thật sự có cơ hội hoàn trả không?

Nhân tộc lĩnh tụ suy nghĩ rất lâu, cuối cùng vẫn quyết định thu thập một ít bảo vật rồi tính, dù sao hiện tại Nhân tộc cấp thiết cần bảo vật để nâng cao thực lực.

Nếu có thể thu thập về một ít, xây dựng một Thiên Trì cỡ nhỏ, vậy thì đối với mấy người kia của Nhân tộc, tuyệt đối là thiên đại cơ duyên.

Thực lực của mấy người đó nhất định cũng có thể đột phá mãnh liệt, đến lúc đó đối phó với Vu Yêu hai tộc cũng càng có thực lực, càng có nắm chắc hơn. "Xem ra ác nhân này cũng chỉ có thể do ta làm." Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị không khỏi lộ ra một nụ cười khổ.

Cuối cùng y vẫn quyết định lấy trộm một ít bảo vật, dù sao đây

cũng là việc bất đắc dĩ, ác nhân chỉ có thể do chính y làm.

Đại trượng phu không trả hết nhân quả với Tây Vương Mẫu, mình làm trâu làm ngựa cho Tây Vương Mẫu để trả nhân quả cũng không sao cả.

Sau khi nghĩ rõ những điều này, y liền bắt đầu thu thập những kết tinh này, những kết tinh này lấp lánh điểm xuyết khắp đáy Thiên Trì.

Những kết tinh lớn bằng đầu người, cỡ trung bình bằng nắm tay, cỡ nhỏ thì như hạt gạo, lớn nhỏ tản mát khắp nơi, cũng không biết có bao nhiêu viên.

Nhân tộc lĩnh tụ tự nhiên là chỉ nhặt những viên lớn.

Chỉ trong chốc lát, y đã nhặt được mấy nghìn viên kết tinh như vậy, đối với toàn bộ Thiên Trì mà nói dường như không có ảnh hưởng lớn lắm, bởi vì mấy nghìn viên kết tinh này đối với số lượng kết tinh ở đáy Thiên Trì mà nói gần như là có cũng được mà không có cũng chẳng sao.

Sau đó, y thu thập tất cả những kết tinh này, lại lợi dụng ngọc bình pháp bảo mình mang theo, thu thập rất nhiều Thiên Trì chi thủy, như vậy mới dừng lại.

Có những Thiên Trì Thánh Thủy này, lại thêm những kết tinh thu thập được từ đáy Thiên Trì, tuyệt đối có thể tạo thành một Thiên Trì cỡ nhỏ.

Chỉ cần ở Thánh Địa Nhân tộc tạo thành một Thiên Trì cỡ nhỏ, vậy thì mấy vị lĩnh tụ Nhân tộc đều có cơ hội tu luyện ở đó, cho dù không thể khiến bọn họ một mạch đột phá nhục thân Chuẩn Thánh.

Cũng có thể đặt nền tảng vững chắc cho cơ thể bọn họ, tăng cường cơ thể của bọn họ đến mức độ cực kỳ khủng bố.

Nghĩ đến đây, y hài lòng gật đầu, sau đó liền trực tiếp xoay người

bay vút lên trời.

Lúc này, y đã ở đây rất rất lâu rồi, nếu còn ở lại đây nữa, y chỉ sợ nhục thân của mình cũng sẽ sụp đổ, đến lúc đó chẳng phải thật sự "Ô hô ai tai" sao?

Chỉ là trong nội tâm y ít nhiều lại càng cảm thấy có lỗi với Tây Vương Mẫu.

Tây Vương Mẫu đối đãi với y như vậy, lại còn cho y tiến vào Thiên Trì tu luyện, nhưng mình lại lấy trộm bảo vật trong Thiên Trì của Tây Vương Mẫu, cách làm này thực sự có chút hạ đẳng, thực sự có chút vô sỉ rồi.

Chỉ sợ nhân quả lần này mắc phải đủ lớn rồi, nhưng Nhân tộc lĩnh tụ cũng chỉ có thể lắc đầu cười khổ, thực sự là việc bất đắc dĩ.

Nhân tộc giờ đây đối mặt với sự áp bức của Vu Yêu hai tộc, thực sự có chút khó khăn.

Cũng chỉ có thể tạm thời lấy những bảo vật này về sử dụng rồi sau này trả lại nhân quả cho người ta vậy.

Chỉ trong chớp mắt, y đã ra khỏi Thiên Trì, sau đó liền mặc y phục vào, thoáng cái đã đến đại điện khổng lồ của Tây Vương Mẫu.

Lúc này, Tây Vương Mẫu đang ngồi trên ghế trong đại điện, dường như có chút mơ màng, nhìn qua lại có vẻ thảnh thơi.

Nhân tộc lĩnh tụ nhìn dáng vẻ này của Tây Vương Mẫu, không khỏi lộ ra ánh mắt hâm mộ.

Cuộc sống như vậy của người ta mới là cuộc sống thật sự, những ngày tháng như vậy của người ta mới là những ngày tháng thật sự.

Nhớ lại mình bao nhiêu năm qua sống những ngày tháng ra sao chứ, cả ngày dẫn Nhân tộc chật vật chạy trốn, một khi bị Yêu tộc và

Vu tộc phát hiện, tất nhiên lại là sinh tử đại chiến.

Không chỉ dốc toàn lực nâng cao thực lực của mình, mà còn phải dốc sức bảo toàn hỏa chủng Nhân tộc, không thể để hỏa chủng Nhân tộc hoàn toàn diệt tuyệt.

Bấy nhiêu năm nay, với tư cách là Nhân tộc lĩnh tụ, những ngày tháng y trải qua quả thực là không phải ngày tháng của con người.

Giờ thấy người ta sống thảnh thơi như vậy, y sao có thể không hâm mộ chứ?

Chỉ là mình bao giờ mới có thể sống một cuộc sống như vậy đây?

Nhân tộc lĩnh tụ không khỏi rơi vào trầm tư sâu sắc.

Giờ đây, xu thế Vu Yêu hai tộc liên minh đã hiển hiện, về cơ bản có nghĩa là Vu Yêu hai tộc đồng thời muốn ra tay với Nhân tộc.

Mặc dù Nhân tộc đã có rất nhiều đồng minh, nhưng đại chiến còn chưa thực sự bắt đầu, ai biết tương lai sẽ diễn biến thành tình huống như thế nào chứ?

Nói không chừng Nhân tộc sẽ toàn tuyến sụp đổ cũng nên, dù sao Vu Yêu hai tộc chấp chưởng Hồng Hoang vô số năm, nội tình hiển nhiên là Nhân tộc khó mà lường được.

Nói chung, sự chuẩn bị của Nhân tộc kỳ thực cũng coi như ổn.

Dù sao đã có Long tộc, Phượng Hoàng nhất tộc, Kỳ Lân nhất tộc, Yêu Hồ nhất tộc, Phi Cầm nhất tộc, A Tu La nhất tộc, Trấn Nguyên Đại Tiên, v.v... nhiều đồng minh như vậy.

Nhiều đồng minh như vậy đối với Nhân tộc mà nói quả thực là sự tồn tại khó có được, nếu là trước đây thì đừng mơ tưởng.

Chỉ là không biết khi đại chiến thực sự bắt đầu, kết quả chiến đấu có diễn ra theo tưởng tượng của bọn họ không, dù sao Nhân tộc từ khi

quật khởi đến nay chưa từng trải qua đại chiến quy mô như vậy, y tự nhiên có chút lo lắng.

Nhân tộc và Vu Yêu hai tộc khác nhau, hai tộc bao nhiêu năm nay vẫn luôn đối kháng, vẫn luôn chinh chiến, không chỉ nội tình cường hãn, kinh nghiệm chiến đấu của bọn họ cũng tương đối xuất sắc, mà Nhân tộc bao nhiêu năm nay vẫn luôn bị tàn sát, nào có tư cách đối kháng chứ?

Giờ đây, dựa vào Thiên Cơ Lâu, đột ngột quật khởi.

Liệu có thể thật sự chính diện đánh bại Vu Yêu hai tộc hay không, vẫn là một ẩn số.

Dù sao đại chiến giữa Vu Yêu hai tộc không thể nào để Thiên Cơ Lâu ra tay được.

Thiên Cơ Lâu bao nhiêu năm nay vẫn luôn bảo hộ, Hồng Hoang bản thân đã tương đối khó khăn.

Nếu yếu thế đối kháng, Vu Yêu hai tộc lại để Thiên Cơ Lâu ra tay, điều này có chút không nói nổi.

Vì vậy việc đối kháng Vu Yêu hai tộc nhất định phải là do chính Nhân tộc tự mình ra tay mới được.

Thiên Cơ Lâu đã ban cho Nhân tộc nhiều kỳ ngộ đến vậy, đã cầm tay chỉ lối để Nhân tộc hoàn toàn quật khởi rồi, nếu Nhân tộc vẫn không thể đối kháng Vu Yêu hai tộc, vậy Thiên Cơ Lâu phò trợ Nhân tộc còn có tác dụng gì nữa?

Đứng trên đại điện của Vương Mẫu, trong chớp mắt vô số ý niệm thoáng qua trong đầu Nhân tộc lĩnh tụ.

Rất lâu sau y mới hoàn hồn, nhìn Tây Vương Mẫu đang ngồi đó mơ màng, trong mắt y không khỏi lộ ra vẻ áy náy.

Người ta đã lấy thành ý ra đối đãi với mình, mình lại đi trộm tài bảo của người ta, dù nghĩ thế nào cũng có chút không nói nổi, xem ra cũng chỉ có thể sau này trả lại nhân quả này cho người ta vậy.

Nói đến đây, y liền hít sâu một hơi, sau đó hơi cúi người. "Thánh Mẫu nương nương." Nghe lời này, Tây Vương Mẫu mới giật mình tỉnh giấc, mở mắt ra.

Nàng mới phát hiện Nhân tộc lĩnh tụ tu luyện trong Thiên Trì đã kết thúc, lại còn xuất hiện trước mặt mình.

Nhìn Nhân tộc lĩnh tụ trước mắt, cảm nhận khí tức ngút trời tỏa ra từ người y, trong mắt Tây Vương Mẫu không khỏi lộ ra vẻ tán thưởng, quả không hổ là Nhân tộc lĩnh tụ. "Thế nào, tu luyện trong Thiên Trì ra sao?

Giờ nhục thân đã đột phá Chuẩn Thánh, quả nhiên thực lực tăng mạnh, không hổ là Nhân tộc lĩnh tụ a ---------" Nghe những lời này, Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị ít nhiều cũng có chút chột dạ, bởi vì những việc mình đã làm hiển nhiên là có lỗi với người ta.

Chương 817

Giờ đây y lại có cảm giác không dám đứng trước mặt người ta, dù sao những hành động của mình thực sự khiến y có chút khó xử. "Đa tạ Thánh Mẫu nương nương đã coi trọng tại hạ, ban cho tại hạ tạo hóa.

Toại Nhân Thị thực sự cảm kích không dứt, nếu không phải nhờ tạo hóa Thánh Mẫu nương nương ban cho, tại hạ cũng không thể nhục thân thành tựu Chuẩn Thánh, thực lực cũng không thể thăng tiến nhanh chóng đến vậy.

Nhân quả mắc phải thật lớn, vẫn không biết làm thế nào để hoàn trả nhân quả của Thánh Mẫu nương nương đây." Nghe lời này, Tây Vương Mẫu gật đầu, xem ra tên này cũng có chút lương tâm.

Mặc dù tên này cũng tặng mình một quả nhân sâm, nhưng mình có Bàn Đào, Nhân Sâm Quả đối với mình kỳ thực cũng không có tác dụng lớn lắm.

Mình mượn cơ hội này để đối phương vào Thiên Trì tu luyện một phen, cũng coi như là trả xong nhân quả cho đối phương, đối phương có thể thành công tự nhiên cũng là chuyện không tệ. "Dù sao ngươi cũng đã tặng ta Nhân Sâm Quả, hành động này của ta cũng chỉ là một cử chỉ đáp lễ mà thôi, ngươi cũng không cần để trong lòng." Nghe lời này, Nhân tộc lĩnh tụ gật đầu, sau đó liền một lần nữa mở miệng. "Thánh Mẫu nương nương người không cần lo lắng, đúng như ta đã nói với người, khi đại chiến thực sự bắt đầu, Đông Hoa Đế Quân kia cũng sẽ xuất hiện ở Hồng Hoang giúp đỡ Nhân tộc chúng ta." "Đợi khi Đông Hoa Đế Quân một lần nữa xuất hiện tại thế giới Hồng Hoang, ta nhất định sẽ lôi kéo hắn đến Tây Côn Lôn, để hắn gặp người.

Ta biết người có vài lời muốn nói với hắn, kỳ thực Đông Hoa Đế Quân hẳn cũng có vài lời muốn nói với người.

Đến lúc đó, bất luận thế nào, ta cũng sẽ tác hợp hai người người tái hợp." "Thánh Mẫu nương nương cứ việc ở Tây Côn Lôn chờ tin tức tốt là được." Nghe lời này, Tây Vương Mẫu lập tức cảm thấy có chút ngượng ngùng.

Không ngờ đối phương lại nói ra những lời như vậy, thật sự nằm ngoài dự đoán của nàng.

Kỳ thực nàng quả thật cũng muốn gặp Đông Hoa Đế Quân, muốn hỏi tên kia có phải là kẻ tâm ngoan thủ lạt đến vậy không, nàng muốn hỏi tên kia có phải là kẻ lòng dạ sắt đá đến vậy không, lại dám bỏ mặc một người phụ nữ như mình ở Tây Côn Lôn sao?

Giờ đây những kẻ trên núi Tây Côn Lôn, từng tên một đều có hành động bất an phận, dường như muốn chiếm Tây Côn Lôn làm của riêng.

Giờ nàng đã ít nhiều không chống đỡ nổi nữa, nếu không phải vì tên kia, mình làm sao có thể rơi vào kết cục này chứ?

Tuy nhiên, những chuyện này bị Nhân tộc lĩnh tụ nói thẳng ra trước mặt, ít nhiều cũng khiến nàng có chút ngượng ngùng.

Nàng tuy là đại năng thời viễn cổ, nhưng đối với những chuyện này toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều khá kiêng kỵ, giờ lại bị Nhân tộc lĩnh tụ vạch trần trước mặt, đối với nàng mà nói thực sự khiến nàng khó mà đối mặt với tên Nhân tộc này.

Tên này kỳ thực cũng không tệ, biết ơn, nhưng cái miệng của tên này lại có chút "khẩu vô già lan", những lời như vậy, những chuyện như vậy có thể nói thẳng thừng đến thế sao?

Thật sự khiến người ta có chút vừa ngượng vừa giận. "Thánh

Mẫu nương nương, vì chuyện ở đây đã kết thúc rồi, vậy chúng ta xin cáo từ vậy.

Ta kỳ thực còn có một số chuyện khác cần làm, đã ở đây lâu như vậy rồi, nếu không nhanh chóng làm xong những chuyện này, chỉ sợ dị biến sẽ xảy ra." Nghe lời này, Tây Vương Mẫu gật đầu, giờ đây tin tức Vu Yêu hai tộc muốn liên minh quả thật đã được truyền ra, điều này đối với Nhân tộc mà nói thực sự là một chuyện cực kỳ đơn giản.

Nghĩ đến, khoảng thời gian tiếp theo, y chắc chắn sẽ rất bận rộn. "Tiếp theo ngươi muốn về Nhân tộc sao?" Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị hít sâu một hơi, sau đó liền lộ ra một nụ cười lạnh. "Ta chuẩn bị đến Oa Hoàng Cung một chuyến." Nghe những lời này, Tây Vương Mẫu lập tức hít ngược một hơi khí lạnh, tên Nhân tộc này điên rồi sao?

Tên này lại muốn đến chỗ Nữ Oa, giờ đây quan hệ giữa Nhân tộc và Nữ Oa đã trở nên vô cùng cứng nhắc.

Nhân tộc lúc đầu chính là dưới sự dẫn dắt của tên này mới thoát ly quan hệ với Nữ Oa nương nương, khiến Nữ Oa nương nương hoàn toàn mất đi khí vận cuối cùng của Nhân tộc.

Giờ đây tên này lại chủ động muốn đi Oa Hoàng Cung, chẳng lẽ tên này thật sự đi tìm chết sao? "Bạch Trạch?" Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị có thể nói là cực kỳ kinh ngạc.

Bởi vì Bạch Trạch là một trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc, xếp thứ 89 trên bảng xếp hạng chiến lực.

Tuy không phải là chiến lực quá cao cường, nhưng hiển nhiên đặt trong toàn bộ Hồng Hoang cũng là một sự tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Chỉ là Bạch Trạch này tuy đã gia nhập Yêu tộc, nhưng lại chưa bao giờ thích sát lục, thậm chí có thể nói là cực ít tham gia chiến tranh.

Ngay cả khi đại chiến Nhân Yêu, Bạch Trạch cũng không xuất hiện trên chiến trường.

Từ điểm này đủ để thấy Bạch Trạch cũng có địa vị cực kỳ cao trong Yêu tộc.

Từ một khía cạnh khác mà nói, Bạch Trạch không phải yêu thú, Bạch Trạch mà là một thần thú, bởi vì Bạch Trạch là tượng trưng cho điềm lành, là cát tường chi thú có thể khiến người ta hóa hung thành cát, bình thường rất ít xuất hiện.

Chỉ là không biết vì nguyên nhân gì, con Bạch Trạch này rõ ràng là một thần thú, nhưng lại gia nhập Yêu tộc, thật khiến người ta không khỏi cảm thán.

Trong truyền thuyết, khi Bạch Trạch sinh ra đã có thể thông hiểu tiếng người, lại càng thông hiểu tình hình vạn vật, biết được hình thái, dáng vẻ của vạn vật trong thiên hạ.

Tương truyền Bạch Trạch có thể khuy tham Đại Đạo vạn vật, không có bất cứ thứ gì có thể che mắt Bạch Trạch, thậm chí trong truyền thuyết, ngay cả một số bí ẩn giữa các Thánh Nhân Bạch Trạch cũng có thể biết.

Theo lý mà nói, con Bạch Trạch này là một trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc, cũng là trí nang xuất chúng nhất của Yêu tộc, gần như có thể nói là quân sư của Yêu tộc.

Tại sao quân sư của Yêu tộc lại xuất hiện ở đây chứ?

Thật sự khiến y có chút nghi hoặc.

Chẳng lẽ tên này muốn đến truy sát mình sao, nhưng tên này hiển nhiên không phải đối thủ của mình, bởi vì chiến lực của Bạch Trạch này chỉ có hơn bảy trăm vạn.

Chiến lực như vậy hoàn toàn không thể sánh ngang với mình,

thậm chí có thể nói là không có chút gì để so sánh. "Bạch Trạch bái kiến Nhân tộc lĩnh tụ, Bạch Trạch không có ác ý, xin Nhân tộc lĩnh tụ yên tâm." Nhân tộc lĩnh tụ kinh nghi bất định, nhìn thần thú trước mắt, y thực sự không biết tên này xuất hiện trước mặt mình rốt cuộc vì việc gì, bởi vì hai người bọn họ căn bản đang ở trong phe địch đối lập.

Đặc biệt là hiện tại vẫn là thời kỳ nhạy cảm như vậy, tên này xuất hiện trước mặt mình, chẳng phải đang tự tìm đường chết sao?

Nếu mình hiện tại ra tay chém giết con Bạch Trạch này, Yêu tộc chẳng phải sẽ mất đi một trong Thập Đại Yêu Thánh sao?

Nhưng tên này lại đường đường chính chính xuất hiện đối diện mình, chẳng phải điều này có nghĩa là đối phương căn bản không sợ mình sao?

Nhân tộc lĩnh tụ không nói gì, mà là chăm chú lắng nghe, y muốn xem Bạch Trạch này rốt cuộc muốn nói gì.

Bạch Trạch thấy đối phương lộ ra vẻ kinh nghi bất định, không khỏi lộ ra một nụ cười. "Thân phận của ta toàn bộ thế giới Hồng Hoang không ai biết, giờ ta liền nói một câu, ngươi nghe xem sao." Nói rồi Bạch Trạch liền lộ ra một ánh mắt hoài niệm. "Vào thời viễn cổ của thế giới Hồng Hoang, trong thời đại hỗn loạn vô tự, sát lục vô song kia, cuối cùng có ba đại chủng tộc đột ngột quật khởi.

Ba đại chủng tộc này, tin rằng Nhân tộc lĩnh tụ tự nhiên cũng biết, lần lượt là Long tộc, Kỳ Lân nhất tộc và Phượng Hoàng nhất tộc." "Ba đại chủng tộc này, Kỳ Lân nhất tộc chấp chưởng Hồng Hoang đại địa, Long tộc chấp chưởng Hồng Hoang thủy vực, Phượng Hoàng nhất tộc chấp chưởng Hồng Hoang hư không.

Ba đại chủng tộc này có thể nói là nước giếng không phạm nước sông, qua lại hữu lễ, lúc đó cũng không phát sinh cái gọi là sát lục,

cũng không có cái gọi là sát kiếp." "Nhưng ba đại chủng tộc này thực sự quá cường đại, lĩnh tụ của ba đại chủng tộc này cũng thực sự quá cường đại.

Đối mặt với tình huống này, nhiều kẻ có dã tâm liền nảy sinh những ý nghĩ khác, sau đó liền bắt đầu các loại châm ngòi ly gián." Nói đến đây, Bạch Trạch liền lộ ra một nụ cười lạnh, y tự nhiên biết những kẻ châm ngòi ly gián kia rốt cuộc là ai, chỉ là y không thể nói ra tên của người đó.

Bởi vì một khi y nói ra tên của người đó, người đó lập tức sẽ biết, nói không chừng sẽ lập tức giáng xuống trừng phạt. "Hồng Hoang đều đồn rằng Ma Tổ La Hầu đã châm ngòi ly gián ba tộc này, nhưng trên thực tế căn bản không phải La Hầu.

La Hầu là người như thế nào chứ?

Hắn là một kẻ sát phạt quả quyết, hắn nói muốn giết ai thì quang minh chính đại mà giết, tuyệt đối không thèm làm loại chuyện âm mưu quỷ kế này.

Tuy người kia đã đổ trách nhiệm này lên người La Hầu, La Hầu cũng không thèm biện bác, nhưng chuyện này không phải do hắn làm." Nói đến đây, Bạch Trạch lộ ra một nụ cười nhân tính hóa, sau đó ngẩng đầu nhìn lên bầu trời một cái liền dừng lại, y tự nhiên biết Nhân tộc lĩnh tụ có thể hiểu ý của y.

Nhân tộc lĩnh tụ thấy hành động của đối phương, lập tức cũng giật mình, y cuối cùng cũng hiểu ý của đối phương.

Kẻ châm ngòi viễn cổ tam tộc căn bản không phải Ma Tổ La Hầu của Thiên Cơ Lâu.

Mà là vị đại năng trên trời kia.

Vị đại năng trên trời kia rốt cuộc là ai chứ?

Không phải ai khác, chính là Thiên Đạo Hồng Quân, Hồng Quân lão tổ đương kim.

Cũng có nghĩa là, người thực sự gây ra trận sát lục ngút trời của nguyên cổ tam tộc căn bản không phải ai khác, chính là Hồng Quân lão tổ.

Không thể không nói, tên kia thật sự hư ngụy đến cực điểm, hóa ra là tên này giở trò quỷ.

Từ trước đến nay, tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đều cho rằng là Ma Tổ La Hầu giở trò quỷ.

Hóa ra chân tướng sự việc lại là tên kia, thực sự khiến y đại kinh thất sắc.

Bạch Trạch lộ ra một nụ cười lạnh sau đó, liền một lần nữa mở miệng. "Tên kia lén lút giết hại tộc nhân Kỳ Lân, sau đó đổ tội cho Long tộc; giết hại tộc nhân Long tộc, đổ tội cho Phượng Hoàng nhất tộc; sau đó giết hại tộc nhân Phượng Hoàng nhất tộc, đổ tội cho Kỳ Lân nhất tộc." "Lúc đầu, việc sát hại này cũng không quá lớn, lĩnh tụ ba tộc vẫn có thể kiềm chế được." "Nhưng cùng với việc người chết của viễn cổ tam tộc ngày càng nhiều, cuối cùng trực tiếp gây ra sự bất mãn của tất cả tộc nhân ba tộc.

Ngay cả ba vị lĩnh tụ, dù có trấn áp thế nào cũng không thể trấn áp được nữa." "Điều này cuối cùng đã bùng phát, gây chấn động toàn bộ Hồng Hoang thế giới Long Hán Đại Kiếp, có thể nói trận đại kiếp đó căn bản là do vị đại năng kia một tay tạo thành." Nói rồi y dừng lại một lát, lại một lần nữa mở miệng. "Khi Tam tộc đại chiến hỗn chiến ban đầu, về cơ bản là ở trạng thái bình đẳng, bất kể là chủng tộc nào cũng đều tổn thất thảm trọng.

Thế lực ba đại chủng tộc vẫn luôn ở vị trí tương đối cân bằng, nhưng vì Kỳ Lân nhất tộc chưởng khống Hồng Hoang đại địa, cơ

duyên trên Hồng Hoang đại địa cũng là nhiều nhất.

Trải qua một thời gian dài, Kỳ Lân nhất tộc dần dần tạo ra ưu thế lớn, thực lực của Kỳ Lân nhất tộc đã vượt qua thực lực của Long tộc và Phượng Hoàng nhất tộc.

Điều này lập tức khiến Long tộc và Phượng Hoàng nhất tộc nảy sinh sự bất mãn lớn, cuối cùng Long tộc và Phượng Hoàng nhất tộc bắt đầu kết minh, dốc sức tàn sát Kỳ Lân nhất tộc.

Kỳ Lân nhất tộc đối mặt với liên minh Long Phượng hai tộc, hiển nhiên là vô lực chống đỡ." "Ngay cả Kỳ Lân nhất tộc, là chủng tộc có thực lực mạnh nhất trong ba tộc, cuối cùng cũng không chống đỡ nổi.

Kỳ Lân nhất tộc là sự tồn tại đầu tiên sụp đổ trong ba đại chủng tộc, cũng có nghĩa là Kỳ Lân đồng thời đối mặt với Long Phượng hai tộc, cuối cùng thực lực không đủ, hoàn toàn sụp đổ." "Đối mặt với tình huống này, lĩnh tụ Kỳ Lân nhất tộc không có chút biện pháp nào.

Y đã dự cảm được tương lai của Kỳ Lân nhất tộc, thế là liền ở một nơi thần bí, sinh hạ một đứa con, sau đó liền giấu đứa trẻ này đi." "Ngay sau đó, y liền hóa thành Kỳ Lân Nhai dưới chân núi Bất Chu, lấy đó mà hướng Thiên Đạo hứa đại hoành nguyện, phàm nơi nào Kỳ Lân xuất hiện, nhất định sẽ mang theo điềm lành, có thể khiến các sinh linh khác tiêu tai giải nạn, hy vọng dùng cách này để bảo lưu một tia huyết mạch cuối cùng cho Kỳ Lân nhất tộc." "Ngoài ra, trước khi lâm tử, y còn để lại một con Chân Kỳ Lân cuối cùng.

Con Chân Kỳ Lân đó, tuy chiến lực không mạnh lắm, nhưng địa vị trong Kỳ Lân nhất tộc cũng tương đối cao, y hy vọng mượn sức con Chân Kỳ Lân đó, có thể bảo lưu huyết mạch cuối cùng của Kỳ Lân nhất tộc." "Đứa trẻ bị Thủy Kỳ Lân giấu đi, và con Chân Kỳ Lân kia chính là thủ đoạn cuối cùng của Kỳ Lân nhất tộc." Nghe lời này, Nhân tộc lĩnh tụ lập tức giật mình.

Đối với những chuyện này, y tự nhiên khá rõ ràng, cũng khá hiểu biết, bởi vì hiện tại Kỳ Lân nhất tộc đã kết minh với Nhân tộc.

Con Chân Kỳ Lân mà đối phương nói, y tự nhiên đã từng thấy qua, con Chân Kỳ Lân đó kỳ thực chính là Ngũ Đức Kỳ Lân.

Và khi kết minh, con Chân Kỳ Lân đó cũng đã kể cho y rất nhiều bí mật.

Đối với những chuyện này, y tự nhiên khá rõ ràng, chỉ là con Kỳ Lân kia không nói cho y biết chuyện Thủy Kỳ Lân còn có con.

Chương 818

Cũng có nghĩa là, có lẽ Ngũ Đức Kỳ Lân không hề biết Thủy Kỳ Lân thực sự còn có một đứa con.

Chỉ là không ngờ chuyện mà Ngũ Đức Kỳ Lân không biết, con Bạch Trạch này lại biết rõ đến vậy.

Thủ đoạn của Bạch Trạch này quả nhiên là thông thiên triệt địa.

Nhân tộc lĩnh tụ suy tư rất lâu, cuối cùng không khỏi biến sắc.

Bạch Trạch lại biết rõ đến vậy?

Rốt cuộc là vì thủ đoạn của Bạch Trạch sao?

Hay là vì bản thân Bạch Trạch chính là --- Nghĩ đến đây, Nhân tộc lĩnh tụ biến sắc, đột nhiên quay đầu nhìn con Bạch Trạch trước mặt.

Lại thấy Bạch Trạch lộ ra một nụ cười nhàn nhạt. "Ngươi đoán đúng rồi, kỳ thực ta chính là đứa con của Thủy Kỳ Lân kia.

Cái gọi là Kỳ Lân nhất tộc tổng cộng chia thành Thập Sắc Kỳ Lân và các loại Kỳ Lân đặc chủng có màu sắc kỳ lạ khác." "Con Ngũ Đức Kỳ Lân ở thế giới Hồng Hoang kia kỳ thực chính là một trong những Kỳ Lân đặc chủng, tuy nó không giỏi chiến đấu, nhưng thủ đoạn của nó lại tương đối cường hãn, đây cũng là nguyên nhân Thủy Kỳ Lân giữ nó lại.

Còn ta, là con của Thủy Kỳ Lân, thì là Bạch Kỳ Lân thuần chủng nhất trong Thập Sắc Kỳ Lân." Nghe lời này, Nhân tộc lĩnh tụ trong chốc lát như bị sét đánh, không ngờ thân phận thật sự của Bạch Trạch lại là một con Bạch Kỳ Lân, điều này quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng của y.

Chẳng trách trong truyền thuyết Bạch Trạch là thần thú có địa vị

cực cao.

Chẳng trách trong truyền thuyết mọi người đều nói Bạch Trạch là tượng trưng cho điềm lành, ai nếu có thể nhìn thấy Bạch Trạch, nhất định có thể gặp hung hóa cát.

Chẳng trách mọi người đều nói Bạch Trạch là thần thú cát tường.

Hóa ra Bạch Trạch lại là một con Bạch Kỳ Lân chân chính, điều này tuyệt đối nằm ngoài sức tưởng tượng của Nhân tộc lĩnh tụ.

Nếu Bạch Trạch thật sự là Bạch Kỳ Lân, vậy thì biểu hiện của Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc trên bảng xếp hạng chiến lực cũng coi như đã đạt được một sự cân bằng mới.

Kỳ Lân nhất tộc có Bạch Trạch và Ngũ Đức Kỳ Lân, Phượng Hoàng nhất tộc có Thái Phượng và Khổng Tuyên, Long tộc có Ngao Quảng và Ngao Vô Song.

Mỗi một chủng tộc đều có hai vị cường giả lên bảng, không thể không nói, đây quả là một sự cân bằng quỷ dị.

Nhân tộc lĩnh tụ đã có chút kinh ngạc đến không nói nên lời, y thực sự không biết nên nói gì.

Lúc này, Bạch Trạch tiếp tục nói. "Ta tuy là Bạch Kỳ Lân thuần chính, nhưng cũng kế thừa một số thần thông khác của Thủy Kỳ Lân.

Thủy Kỳ Lân bản thân chính là một dị chủng Bảo Sắc Kỳ Lân, y không chỉ cực kỳ thiện chiến, mà còn sở hữu các thủ đoạn khác.

Ta không kế thừa thiên phú chiến đấu của y, nhưng lại kế thừa các thủ đoạn khác của y." "Rốt cuộc là thủ đoạn gì ư?

Kỳ thực chính là sở hữu năng lực Linh Thính Vạn Vật Chi Âm, cũng có thể nhìn thấu quá khứ, hiện tại, tương lai của người khác.

Đương nhiên, nếu thực lực đối phương vượt qua ta quá nhiều, ta

sẽ không thể nhìn thấu quá khứ tương lai của đối phương ---------" Nghe lời này, Nhân tộc lĩnh tụ đột nhiên hít ngược một hơi khí lạnh, lại có năng lực Linh Thính Vạn Vật sao?

Ngoài ra còn có thể nhìn thấu quá khứ, tương lai của người khác, năng lực như vậy cũng quá kinh khủng rồi!

Thủy Kỳ Lân từng có năng lực như vậy sao?

Lúc này, Nhân tộc lĩnh tụ không khỏi trở nên cực kỳ cẩn thận, nếu đối phương thật sự có thể nhìn thấu quá khứ, tương lai của mình thì mình trước mặt đối phương chẳng phải không còn chút bí mật nào sao?

Điều này đối với y tuyệt đối là sự tồn tại không thể chấp nhận được.

Nhìn vẻ mặt vô cùng chấn kinh của Nhân tộc lĩnh tụ, Bạch Trạch không khỏi lộ ra một nụ cười. "Nhân tộc lĩnh tụ không cần quá lo lắng, ta đã nói rồi, nếu chênh lệch thực lực quá lớn, ta cũng không thể nhìn thấy quá khứ, hiện tại, tương lai của người khác.

Nếu là mấy trăm năm trước, ta tự nhiên có thể nhìn thấy quá khứ, hiện tại, tương lai của ngươi, nhưng hiện tại ta đã không còn thực lực như vậy nữa, ngươi không cần lo lắng." "Hiện tại ta tối đa cũng chỉ sở hữu năng lực Linh Thính Vạn Vật Chi Âm mà thôi, năng lực này đối với ngươi kỳ thực cũng không có tác dụng gì lớn lắm, ngươi cũng không cần quá lo lắng." "Ngươi chạy đến đây nói với ta những điều này rốt cuộc có mục đích gì?" Nhân tộc lĩnh tụ hiển nhiên là vô cùng kinh hãi.

Đối phương nói với mình những lời này rốt cuộc có mục đích gì chứ?

Y thực sự không rõ.

Bạch Trạch lại lộ ra một nụ cười nhàn nhạt. "Kỳ thực có một số chuyện ta cũng biết, dù sao ta sở hữu năng lực Linh Thính Vạn Vật Đại Đạo Chi Âm.

Tàn dư viễn cổ tam tộc, hiện tại đều đã quyết định giúp đỡ Nhân tộc các ngươi." "Vậy thì, ta, với tư cách là con của Thủy Kỳ Lân, tự nhiên cũng phải trở về chính thống.

Lần này ta đặc biệt đến đây, kỳ thực cũng chỉ là muốn nói cho ngươi biết tin tức này mà thôi." "Có lẽ sau này ta vẫn sẽ ở trong Yêu tộc, nhưng một số chuyện, một số tin tức, ví dụ như những thứ quan trọng, ta sẽ thông qua một số kênh để nói cho ngươi biết, đây cũng là cống hiến của ta đối với Kỳ Lân nhất tộc vậy." "Sau này đừng quên tiến cử ta vào Thiên Cơ Lâu." Nói đến đây, Bạch Trạch liền quay người, hoàn toàn biến mất tại chỗ.

Những lời này lập tức khiến Nhân tộc lĩnh tụ rơi vào cục diện chấn kinh.

Cũng có nghĩa là Bạch Trạch quyết định đầu quân về phía Nhân tộc.

Dù sao Bạch Trạch là Chân Kỳ Lân của Kỳ Lân nhất tộc, tuy hiện tại y thân là người của Yêu tộc, nhưng y vẫn luôn là người của Kỳ Lân nhất tộc.

Và y cũng đã biết một số sự chuẩn bị của viễn cổ tam tộc và Nhân tộc.

Chính vì thế y mới đặc biệt tìm cơ hội này để gặp mình một lần, và nói ra ý định tìm kiếm hợp tác với mình.

Không thể không nói, Nhân tộc quả thực cần một nhân vật như vậy tồn tại.

Bởi vì Bạch Trạch trong Yêu tộc có thể nói là một sự tồn tại có

địa vị cao.

Trừ một vài người hữu hạn ra, thân phận của Bạch Trạch hiển nhiên là cực kỳ cao.

Trong Yêu tộc, địa vị cao nhất tự nhiên là Yêu Đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai con Kim Ô này tuyệt đối là Yêu tộc, không nghi ngờ gì là kẻ lãnh đạo tuyệt đối, chính là lĩnh tụ chân chính của Yêu tộc.

Trừ hai tên này ra, địa vị của Yêu Hoàng Phục Hy cũng cực kỳ cao.

Yêu Hoàng Phục Hy tuy thời gian dài ở bên cạnh Nữ Oa nương nương, không thường xuyên xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang, nhưng trên thực tế Yêu Hoàng Phục Hy vẫn khá quan tâm đến chuyện của Yêu tộc.

Một khi có chuyện trọng đại gì, Yêu Hoàng Phục Hy đều sẽ xuất hiện.

Trừ Yêu Hoàng Phục Hy ra, Yêu Sư Côn Bằng cũng là một vị tương đối xuất sắc.

Yêu Sư Côn Bằng, tuy quá trình gia nhập Yêu tộc có chút không vui vẻ, nhưng ai cũng không thể phủ nhận, thực lực của Côn Bằng cực kỳ cường đại.

Thậm chí có thể nói là một chút cũng không thua kém ba vị lĩnh tụ phía trước.

Có thể nói bốn người mạnh nhất trong Yêu tộc, chính là bốn tên này.

Lần lượt là Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Hoàng Phục Hy, Yêu Sư Côn Bằng.

Trừ bốn vị đại năng này ra, địa vị cao hơn một chút nữa thì là Thiên Hậu Hi Hòa.

Thiên Hậu Hi Hòa tuy chiến lực không mấy nổi bật, chỉ xếp thứ 87 trên bảng xếp hạng chiến lực, nhưng nàng lại tiếp xúc được với trung tâm quyền lực của Yêu tộc, là đại năng không thể thiếu của Yêu tộc.

Trừ năm vị cường giả này của Yêu tộc ra, những người còn lại có thể tiếp xúc được với trung tâm quyền lực của Yêu tộc, kỳ thực chính là Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc.

Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc cũng là mười vị đại năng danh tiếng lẫy lừng của thế giới Hồng Hoang.

Trong Thập Đại Yêu Thánh này, bất luận là ai cũng đều cực kỳ xuất sắc.

Trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang, đó cũng là những siêu cấp đại năng danh tiếng lẫy lừng.

Nhưng địa vị của Thập Đại Yêu Thánh này cũng có cao có thấp, có mạnh có yếu.

Trong Thập Đại Yêu Thánh, thân phận đặc biệt nhất thì có hai người.

Trong đó một người là Anh Chiêu.

Hắn không chỉ là tồn tại mạnh nhất, mà còn là Tam Quân Thống Soái của Yêu tộc, xưng là Yêu Soái.

Mà trong Thập Đại Yêu Thánh, một người khác tương đối xuất chúng chính là Bạch Trạch.

Bạch Trạch không chỉ vì thân phận thần thú mà cực kỳ đặc biệt, mà chính vì năng lực và trí tuệ của Bạch Trạch.

Bạch Trạch có thể nói là sự tồn tại như trí nang trong Yêu tộc.

Bất kể là ai cũng đều vô cùng kính trọng Bạch Trạch.

Ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Đế Đế Tuấn, v.v... cũng đều vô cùng kính trọng Bạch Trạch.

Điều này đủ để thấy địa vị của Bạch Trạch trong Yêu tộc.

Sự tồn tại xuất chúng nhất trong Yêu tộc, kỳ thực tổng cộng cũng chỉ có mấy vị đó.

Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Hoàng Phục Hy, Yêu Sư Côn Bằng, Thiên Hậu Hi Hòa, Yêu Soái Anh Chiêu, và trí nang Bạch Trạch.

Mấy vị này kỳ thực chính là trung tâm quyền lực của Yêu tộc, mỗi vị đều là một phần không thể thiếu, mỗi vị đều là sự tồn tại tương đối cường đại.

Chỉ là từ tình huống hiện tại mà xem, Bạch Trạch lại là con của Thủy Kỳ Lân.

Như vậy, Nhân tộc chẳng phải sẽ có thêm một đồng minh "nằm vùng" sao?

Có "nằm vùng" này ẩn nấp trong Yêu tộc, đối với Nhân tộc tuyệt đối là một tin tức tốt cực kỳ trọng đại.

Tác dụng mà kẻ "nằm vùng" này tạo ra thậm chí còn vượt xa tác dụng của một vị Nhân tộc lĩnh tụ, dù sao một vị Nhân tộc lĩnh tụ cũng chỉ là đối thủ của một vị Yêu tộc lĩnh tụ mà thôi.

Nhưng nếu "nằm vùng" này có thể đóng vai trò then chốt, nhất định có thể thắng hơn thiên quân vạn mã, thậm chí có thể khiến cục diện chiến đấu chuyển bại thành thắng, một lần định càn khôn.

Chương 819

Kẻ "nằm vùng" này đối với Nhân tộc tuyệt đối là một chuyện cực kỳ quan trọng, không ngờ lần này đi ra lại gặp phải một chuyện đặc biệt như vậy.

Lại biết Bạch Trạch lại là "nằm vùng" của Thủy Kỳ Lân nhất tộc.

Tin tức này e rằng ngay cả Ngũ Đức Kỳ Lân của Kỳ Lân nhất tộc kia cũng không biết.

Giờ đây, toàn bộ thế giới Hồng Hoang biết tin tức này có lẽ cũng chỉ có mình mình thôi.

Nhân tộc lĩnh tụ lẩm bẩm trong lòng, đồng thời trong mắt cũng phóng ra dị dạng quang mang.

Nếu Bạch Trạch thật sự có thể phát huy tác dụng, e rằng chuyện này thật sự có thể "chơi" được.

Thật sự là trời muốn diệt Yêu tộc a, Yêu tộc so với Nhân tộc.

Kỳ thực bản thân đã không chiếm được ưu thế lớn lắm, bởi vì Nhân tộc đã đột ngột quật khởi, sớm đã không sợ Yêu tộc nữa rồi.

Giờ đây trong Yêu tộc lại xuất hiện một "gian tế" trọng yếu đến vậy.

Đến lúc đó, tất cả sự chuẩn bị, tất cả sự sắp xếp của Yêu tộc, e rằng sẽ hoàn toàn bại lộ trước mặt Nhân tộc.

Đến lúc đó, Yêu tộc e rằng nhất định sẽ có một kết cục tan rã, thật sự khiến Nhân tộc lĩnh tụ cảm thấy có chút vui vẻ.

Dù sao chuyện như vậy ai mà chẳng kích động chứ, tự nhiên Nhân tộc lại có thêm một gian tế, không thể không nói thực sự khiến y cảm

thấy cực kỳ sảng khoái.

Suy nghĩ một lát, y liền dứt khoát không dừng lại ở đây nữa, xoay người trực tiếp bay về phía bầu trời.

Mục tiêu tiếp theo của y kỳ thực chính là Oa Hoàng Cung.

Toàn bộ con người y hướng về Oa Hoàng Cung mà bay nhanh, kỳ thực lần này y đi ra cũng phát hiện ra toàn bộ thế giới Hồng Hoang quả thực vô cùng vô tận.

Khu vực mà Nhân tộc có thể chiếm cứ nếu tính kỹ thì thực sự chỉ là "chín trâu mất một sợi lông", ngay cả khu vực mà Nhân tộc cộng thêm Vu tộc chiếm cứ cũng không vượt quá một phần ba thế giới Hồng Hoang.

Điều này đủ để thấy thế giới Hồng Hoang rốt cuộc lớn đến mức nào, lần này đi ra thực sự khiến y cực kỳ cảm khái.

Vừa bay nhanh trên không trung, Nhân tộc lĩnh tụ vừa nhìn xuống thế giới Hồng Hoang phía dưới, non sông ức vạn dặm.

Toàn bộ con người y không khỏi hào khí dâng trào.

Giờ đây Nhân tộc đã quật khởi, cũng đã hoàn toàn trở thành một trong những nhân vật chính của thế giới Hồng Hoang.

Đã như vậy, tuyệt đối không thể phụ lòng Thiên Cơ Lâu và các đại năng, cũng tuyệt đối không thể phụ lòng kỳ vọng của nhiều Nhân tộc đối với những lĩnh tụ như bọn họ.

Thiên Đạo là gì?

Thánh Nhân là gì?

Tất cả đều là cẩu thí!

Nhân tộc sớm đã vứt bỏ những cái gọi là Thánh Nhân, những cái gọi là thần thánh đó.

Trong mắt Nhân tộc hiện tại chỉ có Thiên Cơ Lâu mà thôi.

Thiên Cơ Lâu mới là Thánh Hiền chân chính.

So với các đại năng Thiên Cơ Lâu, những Thánh Hiền của thế giới Hồng Hoang này căn bản không đáng một xu.

Chính vì các đại năng Thiên Cơ Lâu mới khiến Nhân tộc tái sinh, vậy thì tiếp theo Nhân tộc tự nhiên chỉ tôn Thiên Cơ Lâu.

Y vừa nhìn cảnh đẹp phía dưới, vừa rơi vào trầm tư sâu sắc.

Lần này y sở dĩ đi tìm Nữ Oa nương nương kỳ thực là có nguyên nhân.

Nữ Oa nương nương tuy đã thoát ly quan hệ với Nhân tộc, nhưng có một số lời vẫn cần phải nói, có một số chuyện vẫn cần phải tìm hiểu.

Dù sao Nữ Oa nương nương từng cũng là người đã tiến vào Thiên Cơ Lâu.

Tuy Nữ Oa nương nương trên người đã xảy ra biến cố không thể tưởng tượng, nhưng Nữ Oa nương nương nhất định đã có nhiều ràng buộc với các đại năng trong Thiên Cơ Lâu.

Lúc đầu khi đại chiến Nhân Yêu, từng có một nữ cường giả ám trung đánh lén Tam Thất Thánh Nhân.

Kỳ thực nữ cường giả này có chút "yểm nhĩ đạo linh" (bịt tai trộm chuông).

Dù sao toàn bộ thế giới Hồng Hoang trừ Thiên Cơ Lâu có mấy vị nữ tính Thánh Nhân ra, nữ tính Thánh Nhân của thế giới Hồng Hoang kỳ thực cũng chỉ có hai vị, trong đó một vị là Nữ Oa, vị còn lại là Địa Đạo Hậu Thổ nương nương.

Lúc đó Địa Đạo Hậu Thổ nương nương còn đang tu luyện trong

Thiên Cơ Lâu, vậy thì nữ tính Thánh Nhân có thực lực có thể ám trung đánh lén Tam Thất Thánh Nhân kỳ thực cũng chỉ có một vị, đó chính là Nữ Oa nương nương.

Nữ Oa nương nương lại ẩn giấu thân hình, giả thần giả quỷ, thực sự khiến người ta cảm thấy có chút buồn cười.

Nhưng điều khiến y càng chấn kinh hơn lại xảy ra, bởi vì sau khi Tam Thất Thánh Nhân trọng thương, các đại năng Thiên Cơ Lâu tự nhiên nổi trận lôi đình, ngay cả Trường Không Đạo Nhân của Thiên Cơ Lâu cũng xuất hiện, thế nhưng đến cuối cùng Trường Không Đạo Nhân kia lại tha cho Nữ Oa nương nương đã đánh lén, điều này đại biểu cho cái gì chứ?

Điều này đại biểu rằng Nữ Oa nương nương trong Thiên Cơ Lâu, tự nhiên đã xảy ra rất nhiều chuyện không thể miêu tả.

Thậm chí rất có khả năng là vì giữa Nữ Oa nương nương và Trường Không Đạo Nhân đã xảy ra rất nhiều chuyện không thể miêu tả.

Nếu không, Trường Không Đạo Nhân không thể nào nhìn Tam Thất Thánh Nhân trọng thương, mà vẫn tha cho Nữ Oa nương nương đã đánh lén.

Điều này đủ để nói rõ Nữ Oa nương nương và Thiên Cơ Lâu có một mối ràng buộc nhất định.

Ngoài ra, Nữ Oa nương nương còn có được công pháp như "Công Đức Thiên Địa", điều này cũng đủ để nói rõ Thiên Cơ Lâu từng khá coi trọng Nữ Oa nương nương.

Nhân tộc tuy đã nảy sinh bất đồng với Nữ Oa nương nương, hoàn toàn tan rã, thoát ly quan hệ, nhưng có một số lời vẫn cần phải nói rõ.

Dù sao khi đại chiến thực sự bùng nổ, các lĩnh tụ Nhân tộc cũng

không hy vọng Nữ Oa nương nương thật sự đứng ở phe đối lập với Nhân tộc.

Vì vậy, lúc này y chạy đến Oa Hoàng Cung, kỳ thực chủ yếu là để khuyên nhủ Nữ Oa nương nương buông tay đừng quản chuyện của Nhân tộc và Yêu tộc.

Đây chính là mục đích thật sự của chuyến đi này của y.

Nếu Nữ Oa nương nương trong đại chiến làm một khán giả, có lẽ vẫn còn cơ hội trọng nhập Thiên Cơ Lâu, có lẽ vẫn còn cơ hội mượn chuyện này để hóa giải mâu thuẫn với Thiên Cơ Lâu.

Nếu không, Thánh Mẫu Nhân tộc từng ấy mà thật sự rơi vào trải nghiệm bi thảm, kỳ thực cũng thực sự không hay ho gì.

Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị, pháp lực cực cường, tốc độ phi hành hiển nhiên cũng cực nhanh, một đường phù dao thẳng lên.

Rất nhanh đã tiếp cận cung điện khổng lồ trong truyền thuyết kia, dù sao Oa Hoàng Cung là ở trên Tam Thập Tam Thiên, Nhân tộc lĩnh tụ cũng là lần đầu tiên đến đây.

Nơi này kỳ thực đã gần với tinh không thế giới Hồng Hoang, rất nhiều tinh thần chi lực lan tỏa ở đây, Nhân tộc lĩnh tụ cũng khá kiêng kỵ.

Chỉ là nơi này quả nhiên mỹ cảnh vô song, quả nhiên có một cảm giác như lần đầu tiên bước lên thượng giới, đột nhiên lạc vào thiên đường.

Chỉ thấy ở phía xa vạn đạo kim quang rực rỡ, khí lành ngút trời, quả thật cực kỳ đẹp mắt.

Đặc biệt là làn sương khói màu tím nhạt đậm đặc bao quanh, những vì sao lấp lánh, vô số tinh thần chi lực hoành hành ở đây, quả nhiên là cực kỳ đẹp.

Nhân tộc lĩnh tụ từ xa đã nhìn thấy một tòa cung điện cực kỳ khổng lồ.

Bề ngoài cung điện này kỳ thực có chút bình thường, nhưng sau đó liền có thể phát hiện ra những điểm khác biệt của cung điện này, quả thật là lưu ly xanh biếc tạo thành, bảo ngọc vàng rực trang trí.

Nơi chói mắt nhất của cung điện khổng lồ này, chính là chất liệu của cung điện này.

Cung điện này toàn thân trên dưới đều là phỉ thúy hoặc bảo ngọc trong suốt lấp lánh.

Dáng vẻ toàn bộ cung điện tuy nhìn qua có chút bình thường, nhưng chất liệu của cung điện này quả thực cực kỳ trân quý.

Chỉ riêng những phỉ thúy và bảo ngọc này đã là dược liệu luyện khí tuyệt hảo rồi.

Nhân tộc lĩnh tụ thậm chí có thể cảm nhận được linh khí kinh khủng ẩn chứa bên trong những chất liệu này.

Không thể không nói, các Thánh Nhân quả nhiên đều cực kỳ xa xỉ a.

Những dược liệu dùng để luyện khí này lại được dùng để xây dựng thành một cung điện cực kỳ to lớn hùng vĩ, quả nhiên là phong thái Thánh Nhân.

Ngoài ra, nơi chói mắt nhất chính là từng hàng từng hàng cột đá khổng lồ.

Tuy nói là cột đá, nhưng chất liệu của những cây cột này hiển nhiên không phải đá tạo thành, mà là một loại vẫn thiết quỷ dị.

Loại vẫn thiết màu đen này nhìn qua mang theo cảm giác cực kỳ cường hãn và nặng nịch.

Trên những cây cột này lại còn quấn quanh những con Cự Long cực kỳ đơn giản.

Thấy cảnh này, Nhân tộc lĩnh tụ không khỏi thở dài.

Những con Cự Long này vốn là một trong những chúa tể thiên địa.

Vào thời viễn cổ, khi người ta còn chưa thành Thánh, Long tộc đã trở thành một trong những chúa tể thiên địa của thế giới Hồng Hoang rồi.

Thế nhưng, những con Cự Long phi phàm như vậy giờ đây lại trở thành vật trang trí cột trụ, không thể không nói thật sự khiến người ta cảm thấy có chút bi ai a.

Ngươi không biết Đông Hải Long Vương Ngao Quảng sau khi nhìn thấy những thứ này rốt cuộc sẽ có tâm tình gì?

Trong lòng Nhân tộc lĩnh tụ kỳ thực cũng có chút "hận lão quái".

Không phải người ta đều nói "Thánh nhân bất tử, Đại Đạo bất chỉ" sao?

Nói kỹ ra, những Thánh Nhân này mới là đạo tặc mạnh nhất của thế giới Hồng Hoang này.

Bởi vì phàm là bảo vật nào bị những Thánh Nhân này để mắt đến, thì đều bị các Thánh Nhân này cướp đoạt, chia chác hết, để lại tài nguyên tu luyện cho các sinh linh khác trong thế giới Hồng Hoang thì gần như là ít ỏi vô cùng.

Tài nguyên mà mấy vị Thánh Nhân này của thế giới Hồng Hoang chiếm giữ gần như là hơn một nửa thế giới Hồng Hoang, còn tài nguyên mà các sinh linh khác của thế giới Hồng Hoang chiếm giữ lại chỉ vỏn vẹn chưa đến một nửa.

Nói kỹ ra thật sự có chút bi ai a.

Chương 820

Không chỉ Thiên Đạo Hồng Quân muốn biến thế giới Hồng Hoang thành vườn hoa sau nhà của mình, mấy vị Thánh Nhân này kỳ thực cũng muốn biến thế giới Hồng Hoang thành vườn hoa sau nhà của bọn họ.

Từ những hành động của bọn họ có thể nhìn ra được, từng có một dây hồ lô trên Bất Chu Sơn, kết ra bảy quả hồ lô đều bị bọn họ cướp đoạt, chia chác hết.

Điều này đủ để nói rõ mấy vị Thánh Nhân của thế giới Hồng Hoang này rốt cuộc tham lam đến mức nào?

Vỏn vẹn mấy quả hồ lô mà cũng bị các Thánh Nhân kia cướp đoạt.

Từ điểm này có thể thấy những Thánh Nhân này mới là đạo tặc chân chính của thế giới Hồng Hoang.

Nếu không tìm cách tiêu diệt những Thánh Nhân này, e rằng thế giới Hồng Hoang sớm muộn gì cũng sẽ đoạn tuyệt truyền thừa.

Nhân tộc lĩnh tụ đã dự đoán được tương lai của Hồng Hoang sẽ ra sao, có lẽ đến lúc đó truyền thừa thật sự có khả năng sẽ đoạn tuyệt.

Đến lúc đó, Đại La Kim Tiên có lẽ sẽ là sự tồn tại mạnh nhất của thế giới Hồng Hoang, thậm chí còn có khả năng những tồn tại như Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên đã là những đại năng tương đối phi phàm của thế giới Hồng Hoang rồi.

Dù sao, các Thánh Nhân và Đạo Tổ Hồng Quân của thế giới Hồng Hoang, vì muốn biến nơi đây thành vườn hoa sau nhà của mình, thì phải hoàn toàn đoạn tuyệt truyền thừa của thế giới Hồng Hoang.

Đến lúc đó, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên đều là cao thủ mạnh nhất của thế giới Hồng Hoang.

Mà bản thân bọn họ lại là Thánh Nhân vạn cổ bất diệt, hầu như không có thứ gì có thể uy hiếp đến sự tồn tại của bọn họ, bọn họ tự nhiên có thể dễ dàng biến thế giới Hồng Hoang này thành vườn hoa sau nhà.

Khi Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị tiếp cận cung điện khổng lồ này, bỗng nhiên một cảnh tượng khác lạ xuất hiện.

Cánh cửa lớn của cung điện nhẹ nhàng mở ra, và từ bên trong bước ra mấy vị tiên tử dung mạo xinh đẹp.

Các tiên tử này ai nấy đều có vẻ ngoài kiều diễm, áo lụa bay phấp phới, đều là những nữ tiên xuất chúng.

Toại Nhân Thị thấy rõ mồn một rằng, những nữ tiên này có lẽ là các đồng nữ hầu cận trong Oa Hoàng Cung.

Dù sao, Nữ Oa nương nương xưa nay vốn thích thanh tĩnh.

Điều này toàn bộ Hồng Hoang thế giới đều biết, Oa Hoàng Cung này trừ huynh trưởng Phục Hy ra, thì không còn bất kỳ nam tiên nào khác, còn lại chỉ là một số nữ thị nữ mà thôi.

Toại Nhân Thị thấy nhiều nữ tử xuất hiện như vậy cũng hơi kinh ngạc.

Y vừa mới tới gần đây, còn chưa kịp chuẩn bị bái phỏng, sao đã có nhiều người ra vậy?

Chẳng lẽ những người này là đến nghênh đón y sao?

Hay là Nữ Oa nương nương đã sớm nhận ra y đến rồi?

Nghĩ đến đây, Toại Nhân Thị trong lòng rùng mình.

Nữ Oa nương nương dù sao cũng là Thánh nhân của Hồng Hoang

thế giới.

Tạm thời không nói chiến lực của Nữ Oa nương nương trước kia thế nào, chỉ riêng chiến lực hiện tại của Nữ Oa nương nương tuyệt đối là một sự tồn tại cực kỳ khủng bố.

Ngay cả tứ đại Thánh thú của Thiên Cơ Lâu, luận chiến lực còn kém Nữ Oa nương nương một chút, điều này đủ để thấy việc y tới đây có lẽ cũng dễ dàng bị phát hiện.

Sau khi những nữ tử này bước ra, họ liền quay người lại nhìn về phía Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị.

Vốn dĩ mấy vị tiên nữ hơi tươi cười, giờ phút này sắc mặt dần trở nên lạnh nhạt, dường như không mấy ưa thích Toại Nhân Thị.

Y tự nhiên cũng biết vì sao mấy tiểu tiên nữ này không thích mình.

Các tiểu tiên nữ này vốn là người hầu cận Nữ Oa nương nương, tự nhiên đứng trên lập trường của Nữ Oa nương nương mà suy nghĩ vấn đề.

Giờ đây, Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của y đã đoạn tuyệt quan hệ với Nữ Oa nương nương, quan hệ của mấy nữ tử này với y còn tốt thì mới là chuyện lạ.

Việc mấy nữ tử này không trực tiếp xung đột với y đã là một chuyện không tồi, nói thẳng ra là đã cho y chút thể diện rồi.

Tuy nhiên, cuối cùng vẫn có một nữ tử hơi lớn tuổi hơn xuất hiện trước mặt Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị.

“Tiểu nữ tử Bạch Vân bái kiến Thượng tiên đại nhân của Nhân tộc.

Nữ Oa nương nương đã sớm nhận ra Thượng tiên đại nhân đang đến Oa Hoàng Cung, vì vậy sai chúng tiểu nữ tử đến nghênh đón.”

“Mấy tỷ muội này tuổi còn nhỏ, tâm trí chưa hoàn thiện, không hiểu rõ sự phát triển của Hồng Hoang đại sự, vì thế mới có những biểu cảm kia, ngược lại để Thượng tiên chê cười rồi, mong Thượng tiên đừng trách.” “Thượng tiên đại nhân, mau mau đi theo ta, ta sẽ dẫn Thượng tiên đại nhân đi gặp Nữ Oa Thánh nhân.” Lời nói của Bạch Vân tiên nữ quả thật có lý lẽ, cuối cùng cũng có một người hiểu chuyện xuất hiện.

Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị không khỏi gật đầu, vẻ mặt cũng không còn quá khó xử.

Ngay sau đó, y đi theo Bạch Vân tiên nữ vào bên trong.

Sắc mặt của các nữ tử khác vẫn có chút âm trầm, chỉ là không thể phát tác.

Dù sao, tuy họ là nữ tiên hầu cận Nữ Oa Thánh nhân, nhưng so với Nhân tộc lĩnh tụ thì thân phận chênh lệch rất xa, họ tự nhiên cũng không có tư cách hồ ngôn loạn ngữ trước mặt Toại Nhân Thị, chỉ là sắc mặt không tốt mà thôi.

Dưới sự dẫn dắt của các nữ tử này, Nhân tộc lĩnh tụ nhanh chóng bước vào Oa Hoàng Cung.

Thật ra, đây là lần đầu tiên y tiến vào một nơi như Oa Hoàng Cung.

Y tin rằng, toàn bộ nam nhân của Hồng Hoang thế giới, trừ Phục Hy Đại Tiên ra, có lẽ chỉ có y là nam tử duy nhất được vào Oa Hoàng Cung này?

Đặc biệt là khi quan hệ giữa Nhân tộc và Nữ Oa nương nương đang căng thẳng như vậy, mà y vẫn có thể đặt chân vào Oa Hoàng Cung.

Không thể không nói Nữ Oa nương nương đã cho y chút thể diện.

Nếu theo tính khí của Nữ Oa nương nương trước kia, y đã sớm bị đánh chết rồi.

Đương nhiên, điều này có lẽ cũng là Nữ Oa nương nương nể mặt Thiên Cơ Lâu.

Dù sao, Nhân tộc hiện tại đã dựa vào Thiên Cơ Lâu, thực lực cực kỳ cường hãn, không còn là chủng tộc mặc Nữ Oa nương nương tùy ý định đoạt.

Nữ Oa nương nương tự nhiên cũng thận trọng đối đãi.

Oa Hoàng Cung này nhìn từ bên ngoài thật ra có vẻ khá khiêm tốn, nhưng khi thật sự bước vào bên trong, y mới phát hiện nó xa hoa đến cực điểm.

Bất kỳ một nơi nào, bất kỳ một phương hướng nào, bất kỳ một vật thể nào, tất cả đều được đúc từ ngọc thạch vô song.

Mỗi khối ngọc thạch đều ẩn chứa linh khí hùng vĩ và dồi dào.

Đặc biệt là toàn bộ Oa Hoàng Cung, từ khi y vừa bước vào đã suýt chút nữa bị linh khí trong cung làm cho choáng váng.

Mức độ linh khí nồng đậm ở đây đơn giản là vượt xa tưởng tượng.

Không khí trong không trung nồng đậm đến mức dường như hơi sền sệt, tuy nhiên lại khiến y có một cảm giác như cá gặp nước.

Không thể không nói, đây không hổ là đạo trường của Thánh nhân, chỉ riêng mức độ linh khí đã vượt xa tưởng tượng của y.

Y chưa từng nghĩ rằng linh khí lại có thể nồng đậm đến mức này, quả thật đã vượt xa dự liệu của y rất nhiều.

Y cũng là nhân vật từng ở Tây Côn Luân, linh khí ở Tây Côn Luân hiển nhiên đã nồng đậm đến khủng bố rồi, nhưng so với Oa Hoàng

Cung của Nữ Oa nương nương, hiển nhiên là kém xa, thậm chí không có chút nào để so sánh.

Linh khí ở đây nồng đậm, thậm chí đã gần bằng một nửa linh khí của Thiên Trì ở Tây Côn Luân.

Không thể không nói, điều này quả thật là khó tin.

Một nơi như vậy có lẽ chỉ có Thánh nhân mới có tư cách sở hữu.

Nói thẳng ra, trên toàn bộ Hồng Hoang thế giới, nơi có linh khí nồng đậm như vậy ước chừng không quá mười chỗ.

Đạo trường của Tam Thanh có lẽ đều có linh khí nồng đậm như vậy, ngoài ra đạo trường của Nữ Oa nương nương cũng có linh khí nồng đậm như vậy.

Hai vị Thánh nhân của Thế giới phương Tây rốt cuộc có linh khí nồng đậm như vậy không?

Vẫn còn là một ẩn số.

Ngoài ra, những nơi có linh khí nồng đậm như vậy trong Hồng Hoang thế giới ước chừng cũng không nhiều.

Nói thẳng ra, quả thật là Thánh nhân, Đại Đạo bất tử bất diệt, những Thánh nhân này mới là những đạo tặc thực sự của Hồng Hoang thế giới.

Với sự tồn tại của những Thánh nhân này, Hồng Hoang thế giới sẽ mãi mãi không thể tốt đẹp được.

Nhân tộc lĩnh tụ không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh, rồi liền đi vào bên trong.

Ở cuối cung điện có một suối nước nóng khổng lồ, một bóng người đang ở bên cạnh suối nước nóng.

Toại Nhân Thị thấy tình hình này, lập tức giật mình, vội vàng

nhắm mắt lại, không dám nhìn nữa, lỡ mà nhìn thấy thứ gì không nên nhìn, chỉ sợ thật sự sẽ chết không toàn thây ngay tại chỗ.

Dù sao, đây là địa bàn của Nữ Oa nương nương, ai mà dám làm càn ở đây, tất nhiên sẽ chết không có chỗ chôn.

Cho dù y là Nhân tộc lĩnh tụ, y cũng không dám có động tác quá lớn, dù sao đây cũng là địa bàn của người khác.

Tuy nhiên, ngay lúc này lại có một giọng nói cực kỳ du dương truyền ra.

"Ta nên xưng hô ngươi là gì đây?

Nhân tộc lĩnh tụ?

Hay là Toại Nhân Thị?

Hay là đạo hữu?" Nghe những lời nói hơi lạnh nhạt này, Toại Nhân Thị quả thật có chút khó xử.

Y đã biết đối phương là ai rồi.

Đối phương dù sao cũng là Thiên Đạo Thánh nhân, còn là Thánh mẫu Nhân tộc trước kia.

Còn y thì sao?

Y quả thật đã từng làm càn trước mặt đối phương, nhưng đó cũng là điều bất đắc dĩ.

Khi đó, Nhân tộc đã bị dồn vào đường cùng, Nữ Oa nương nương vẫn không chịu ra tay giúp đỡ Nhân tộc.

Chương 821

Nhân tộc còn có thể làm sao đây?

Đó cũng là chuyện bất đắc dĩ, có thể trách y sao?

Nghe giọng Nữ Oa nương nương, y mở mắt ra nhìn, lại phát hiện Nữ Oa nương nương căn bản là đang mặc y phục ngồi bên cạnh suối nước nóng mà thôi.

Lần nữa gặp lại Nữ Oa nương nương quả thật là vô cùng kinh diễm.

Nữ Oa nương nương, xét về dung mạo, một chút cũng không thua kém Tam Thất Thánh nhân, chỉ là về khí chất thì kém hơn một bậc mà thôi.

Nhưng vẻ đẹp và khí chất như vậy, trên toàn bộ Hồng Hoang thế giới, tuyệt đối là đạt đến đỉnh cao.

Giờ đây, bảng xếp hạng mỹ nhân đang được công bố, cũng không biết Nữ Oa nương nương rốt cuộc có thể xếp hạng thứ mấy, nhưng ít nhất cũng là trong top mười hoặc top năm.

Đặc biệt là khí tức thánh khiết pha lẫn lười biếng của Nữ Oa nương nương, càng khiến lòng người rung động.

Toại Nhân Thị lúc này trong lòng có chút kỵ húy, tự nhiên không dám nảy sinh chút ý niệm bất kính nào, nhưng điều đó không hề cản trở y thưởng thức vẻ đẹp của Nữ Oa nương nương.

Quả nhiên không hổ là Nữ Oa nương nương, không hổ là mỹ nhân lấn át cả Hồng Hoang thế giới, điều này quả thật là siêu việt tưởng tượng.

"Nhân tộc Toại Nhân Thị bái kiến Nữ Oa nương nương." Nói rồi,

y còn chắp tay vái chào Nữ Oa nương nương.

Dù sao, y là do Nữ Oa nương nương tạo ra.

Mặc dù Nhân tộc và Nữ Oa nương nương đã hoàn toàn đoạn tuyệt quan hệ, nhưng sự thật rằng y là do Nữ Oa nương nương tạo ra là không thể xóa nhòa.

Vì vậy, khi gặp Nữ Oa, y vẫn khá kính trọng.

Nữ Oa nương nương quay đầu lại nhìn y một cái, trong ánh mắt lộ ra một tia âm trầm.

Ánh sáng rực rỡ trong mắt dường như ẩn chứa tinh thần vũ trụ.

Ánh mắt vừa âm trầm vừa rực rỡ như vậy quả thật có chút mâu thuẫn, nhưng khi ánh mắt này chăm chú nhìn vào Nhân tộc lĩnh tụ, Toại Nhân Thị quả thật có chút căng thẳng.

Nữ Oa nương nương chăm chú nhìn Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị một lúc, rồi lại lười biếng nằm xuống một chiếc ghế dài, tay phải khẽ vung trong hư không, không biết từ đâu đã lấy ra một nắm anh đào nhỏ, sau đó lấy một quả, từ từ đưa vào miệng.

Nhất thời, hai người hoàn toàn chìm vào im lặng, không ai mở lời trước.

Nhân tộc lĩnh tụ không dám tùy tiện mở lời, còn Nữ Oa nương nương lúc này lại chìm vào suy tư sâu sắc.

Nàng thật sự không biết tên này đến tìm mình rốt cuộc có việc gì.

Nói thẳng ra, Nhân tộc đã không còn chút liên quan nào đến Nữ Oa nương nương, bởi vì những tên Nhân tộc kia, dưới sự dẫn dắt của tên này, dường như đã đoạn tuyệt nhân quả với mình.

Sau đó, khi nàng muốn ra tay trừng phạt Nhân tộc, lại bị Tam Thất Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu ngăn cản.

Lúc đó, Tam Thất Thánh nhân đã buông lời cuồng ngôn nói rằng sẽ bảo vệ Nhân tộc, chỉ là không ngờ Tam Thất Thánh nhân không chỉ là lời nói suông, mà là thật sự bảo vệ Nhân tộc.

Thậm chí, vì Nhân tộc, nàng đã nhiều lần xung đột với Nữ Oa.

Ngay cả khi xảy ra Nhân Yêu đại chiến, Tam Thất Thánh nhân cũng đã hao phí rất nhiều công sức.

Không thể không nói, Tam Thất Thánh nhân thật sự đã bảo vệ Nhân tộc rất tốt, ít nhất là Tam Thất Thánh nhân đã mang theo nhiều nội tình của Thiên Cơ Lâu để giúp Nhân tộc quật khởi.

Ngay cả Nữ Oa nương nương cũng không thể không bội phục nàng.

Nhân tộc đã hoàn toàn quy thuận Tam Thất Thánh nhân, hoàn toàn quy thuận Thiên Cơ Lâu, nhưng giờ đây Nhân tộc lại đến tìm mình làm gì?

Rốt cuộc ôm mục đích gì?

Nữ Oa nương nương, cho dù là Thánh nhân, cũng có chút vạn phần khó hiểu.

Điều này quả thật đã vượt xa dự liệu của nàng.

Giờ đây Nữ Oa nương nương thật ra đã không còn ôm bất kỳ hy vọng nào đối với Nhân tộc, cho dù có hy vọng cũng không có cách nào.

Nhưng tên Nhân tộc này lại quỷ dị chạy đến tìm mình?

"Nói xem, ngươi đến đây rốt cuộc vì chuyện gì?

Không phải là muốn đến tìm ta cầu hòa chứ?

Cái khí thế ngạo mạn khi xưa của ngươi đâu?

Cái khí thế ngạo mạn khi ngươi dẫn dắt Nhân tộc đoạn tuyệt nhân

quả với ta đâu?

Lần này sao lại im lặng rồi?

Nói đi, ngươi đến tìm ta rốt cuộc vì chuyện gì?" Nghe lời nói của Nữ Oa nương nương, Nhân tộc lĩnh tụ lúc này lập tức có chút khó xử.

Chuyện này quả thật là do y làm, nhưng y quả thật có lý do bất đắc dĩ.

Giờ đây Nữ Oa nương nương hỏi, y nhất thời không biết phải trả lời thế nào, chỉ có thể chìm vào im lặng hồi lâu.

Nhất thời hai người lại chìm vào một khoảng im lặng kéo dài.

Nữ Oa nương nương hiển nhiên không vội, đối phương đến tìm mình tự nhiên là có chuyện.

Còn Nhân tộc lĩnh tụ thì nhất thời không biết phải mở lời thế nào, vì vậy cũng chìm vào một khoảng im lặng hồi lâu.

Rất lâu, rất lâu sau, y cuối cùng cũng mở lời.

"Thật ra, lần này ta đến tìm Nữ Oa nương nương chủ yếu cũng có nguyên nhân.

Những Thánh nhân kia thật sự đáng ghét, vì lợi ích cá nhân mà bất chấp sinh linh thiên hạ.

Bất kể là Nhân tộc chúng ta, hay Vu tộc, hoặc Yêu tộc, tất cả đều bị những Thánh nhân này đùa giỡn trong lòng bàn tay.

Nếu không có một Thiên Cơ Lâu đột nhiên xuất hiện, chỉ sợ kết cục của Nhân tộc chúng ta sẽ càng thê thảm hơn." "Lần này ta đến tìm Nữ Oa nương nương thật ra cũng có nguyên nhân.

Ta hy vọng Nữ Oa nương nương trong đại chiến sắp tới không ra tay, có thể đứng ngoài cuộc.

Như vậy, mọi chuyện sẽ không đến mức đoạn tuyệt, Thiên Cơ Lâu ít nhất còn có dư địa hòa hoãn, có lẽ tương lai Nữ Oa nương nương có thể một lần nữa tiến vào Thiên Cơ Lâu cũng không chừng." Nghe lời này, sắc mặt Nữ Oa nương nương lập tức tối sầm.

Cái tên này trước mặt mình lại dám nhắc đến Thiên Cơ Lâu?

Thiên Cơ Lâu rốt cuộc có gì tốt chứ?

Nàng tuy rằng đã đạt được một số tài nguyên của Thiên Cơ Lâu, nhưng nàng lại cực kỳ phẫn nộ với nam nhân kia của Thiên Cơ Lâu.

Chuyện mà nam nhân kia đã làm với nàng, nàng cho đến nay vẫn còn nhớ rõ.

Sự trong trắng vạn cổ của nàng đã bị nam nhân kia đoạt mất, nàng làm sao có thể không hận nam nhân kia chứ?

Đặc biệt là sau khi nam nhân kia đoạt mất sự trong trắng của nàng, lại từ đó không thèm đoái hoài gì đến nàng, chỉ lo cưng chiều hai con hồ ly tinh đáng chết kia, nàng làm sao có thể không căm hận chứ?

Cái tên kiến hôi trước mặt này lại còn dám nhắc đến Thiên Cơ Lâu với mình, thật sự là khiến người ta bực bội!

Nghĩ đến đây, sắc mặt Nữ Oa nương nương đã đen kịt đến cực điểm.

Nàng chợt quay người lại, chăm chú nhìn Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị, hận không thể lập tức chém giết Toại Nhân Thị.

Sát ý trong lòng nàng cũng hùng dũng bùng phát, nhưng nàng cuối cùng vẫn nhịn xuống, bởi vì Nhân tộc lĩnh tụ đến đây, nguyên nhân thực sự vẫn chưa nói ra.

Nàng muốn nghe xem Nhân tộc lĩnh tụ rốt cuộc muốn nói gì với mình, y rốt cuộc sẽ khuyên nàng như thế nào, nàng muốn xem tên

Nhân tộc lĩnh tụ này rốt cuộc sẽ nói gì.

Thấy Nữ Oa nương nương trong lòng dâng lên sát ý, Nhân tộc lĩnh tụ trong lòng cũng có chút cay đắng.

Y đã sớm biết lần này đến tìm Nữ Oa nương nương kết cục sẽ không quá tốt đẹp.

Mới vừa nói hai câu, đã trực tiếp kích phát sát ý trong lòng Nữ Oa nương nương.

Y tự nhiên có thể cảm nhận rõ ràng Nữ Oa nương nương thật sự muốn giết y, thậm chí mấy trăm năm trước khi y dẫn dắt Nhân tộc tạo phản, Nữ Oa nương nương lúc đó đã có sát ý với y rồi, chỉ là lúc đó bị Tam Thất Thánh nhân ngăn cản.

Giờ đây, trong Oa Hoàng Cung của Nữ Oa nương nương, Nữ Oa nương nương lại một lần nữa nảy sinh sát ý với y, chỉ sợ Tam Thất Thánh nhân cũng không thể bảo vệ y nữa rồi?

Vậy thì sinh tử của y tiếp theo, hoàn toàn đều nằm trong tay Nữ Oa nương nương.

Nghĩ đến đây, Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị trong sâu thẳm nội tâm quả thật vô cùng cay đắng, thậm chí còn lộ ra sự kỵ húy sâu sắc.

Sau đó, y hít sâu một hơi, rồi trịnh trọng mở lời: "Nữ Oa nương nương tạm thời đừng nổi giận, hãy nghe ta nói hết.

Ta không biết khi Người tiến vào Thiên Cơ Lâu, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì với Trường Không đạo nhân.

Nhưng trong lòng Trường Không đạo nhân ít nhất cũng có một vị trí dành cho Người.

Dù sao, ban đầu khi Người còn chưa tiến vào Thiên Cơ Lâu, Trường Không đạo nhân đã truyền cho Người công pháp thành tựu

Đại Đạo Thánh nhân.

Điều này đủ để nói lên trong lòng Trường Không đạo nhân, Người rốt cuộc có một vị trí quan trọng đến mức nào." Nghe lời nói của Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị, Nữ Oa nương nương không khỏi lộ ra một nụ cười nhạt.

Trong lòng Trường Không đạo nhân thật sự có một chỗ dành cho mình sao?

Đối với điều này, Nữ Oa nương nương thật ra không biết, có lẽ vậy, mình có lẽ trong lòng nam nhân kia thật sự có một chỗ.

Chỉ là nam nhân kia chỉ ham muốn nhan sắc của mình mà thôi, y chỉ thèm khát thân thể mình, chứ không phải thật sự yêu thích mình.

Nghĩ đến đây, sát ý trong mắt Nữ Oa nương nương càng thịnh, hận không thể lập tức giết chết tên kiến hôi trước mặt này.

Tên kiến hôi này lại dám nhắc đến nam nhân kia trước mặt mình, quả thật là muốn chết!

Sát ý trong lòng Nữ Oa nương nương đã không thể kiềm chế được, muốn bùng phát dữ dội.

Chương 822

Nàng thật sự muốn xóa sổ hoàn toàn tên kiến hôi trước mặt này, nhưng nàng cuối cùng vẫn nhịn xuống.

Nàng muốn nghe xem tên kiến hôi trước mặt này rốt cuộc còn muốn nói gì, nàng muốn xem tên kiến hôi này rốt cuộc còn có chuyện gì muốn nói.

Nhân tộc lĩnh tụ thấy sát ý trong lòng Nữ Oa Thánh nhân càng mạnh, y không khỏi lộ ra một nụ cười khổ sâu sắc.

Xem ra lời nói của y thật sự đã chạm đến nỗi đau trong lòng Nữ Oa nương nương rồi.

Dù sao, khi Nữ Oa nương nương tiến vào Thiên Cơ Lâu, không lâu sau đã một mình bước ra khỏi Thiên Cơ Lâu.

Nữ Oa nương nương lúc đó khí tức cực kỳ bất ổn, thậm chí còn có nguy cơ rớt khỏi cảnh giới Thánh nhân.

Cảnh tượng Nữ Oa nương nương lúc đó, chúng sinh Hồng Hoang, tất cả mọi người đều nhìn thấy, ngay cả Nhân tộc lĩnh tụ tự nhiên cũng nhìn thấy.

Y tuy không biết Nữ Oa nương nương đã xảy ra chuyện gì không vui trong Thiên Cơ Lâu, nhưng ít nhất cũng biết Nữ Oa nương nương đã bị làm nhục một trận trong Thiên Cơ Lâu.

Nghĩ đến đây, Nhân tộc lĩnh tụ không khỏi âm thầm oán hận, mình đúng là gãi đúng chỗ ngứa mà.

Nữ Oa nương nương rõ ràng có mối hận sâu sắc với nam nhân kia.

Nữ Oa nương nương rõ ràng có mối hận với Thiên Cơ Lâu, nhưng

mình lại cố tình nhắc đến nam nhân kia trước mặt Nữ Oa nương nương, cố tình nhắc đến Thiên Cơ Lâu.

Không thể không nói mình đúng là tự tìm vết thương mà chọc vào.

Nghĩ đến đây, y hít sâu một hơi, rồi lại một lần nữa mở lời: "Thật ra Nữ Oa nương nương, Người cũng không cần quá phẫn nộ, bởi vì có một số chuyện trời biết đất biết, Người biết ta biết, chúng sinh Hồng Hoang đều biết, ví dụ như Nữ Oa nương nương năm xưa đánh lén Tam Thất Thánh nhân." Nghe lời nói này, sắc mặt Nữ Oa nương nương chợt biến đổi.

Tên kiến hôi đáng chết này lại dám nhắc đến chuyện này trước mặt mình, lại còn biết mình chính là người đã đánh lén Tam Thất Thánh nhân.

Nữ Oa nương nương chợt đứng dậy, chăm chú nhìn Nhân tộc lĩnh tụ, muốn biết Nhân tộc lĩnh tụ rốt cuộc đã biết sự thật của chuyện này như thế nào.

Nhân tộc lĩnh tụ Toại Nhân Thị thì hắc hắc cười một tiếng, trong ánh mắt ít nhiều cũng có vài phần đắc ý.

Sau khi hơi làm khó một chút, y cuối cùng cũng mở lời.

"Thật ra Nữ Oa nương nương, Người đã tự mình đi sai đường, Nữ Oa nương nương đã tự mình làm cho tầm nhìn của mình trở nên hạn hẹp.

Khi đó Nhân Yêu đại chiến, rất nhiều Thánh nhân Hồng Hoang thế giới đều có mặt, Thánh nhân Thiên Cơ Lâu bao gồm Tam Thanh và Chuẩn Đề Thánh nhân.

Lúc đó, chỉ có Nữ Oa nương nương và Tiếp Dẫn Thánh nhân là không có mặt.

Phía Thiên Cơ Lâu thật ra cũng có mấy vị Thánh nhân, ví dụ như

Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu, Huyền Vũ trong Tứ Thánh Thú, và Tam Thất Thánh nhân.

Lúc đó tám vị Thánh nhân đang đối chọi nhau, nhưng vào thời khắc quan trọng, bỗng nhiên lại xuất hiện một nữ Thánh nhân." "Nữ Thánh nhân đột nhiên xuất hiện này tuy đã che giấu hoàn toàn khí tức của mình, nhưng thực tế chúng sinh Hồng Hoang, tất cả sinh linh, phàm là người có chút đầu óc đều biết nữ Thánh nhân này rốt cuộc là ai.

Toàn bộ Hồng Hoang thế giới, những nữ Thánh nhân không có mặt lúc đó chỉ có hai vị, một trong số đó là Người, vị còn lại là Hậu Thổ nương nương của Địa Đạo.

Mà lúc đó Hậu Thổ nương nương vẫn còn đang tu luyện trong Thiên Cơ Lâu, cũng có nghĩa là nữ Thánh nhân có thực lực có thể lặng lẽ tiếp cận Tam Thất Thánh nhân, thật ra chỉ có một người, đó chính là Người." Nghe lời này, sắc mặt Nữ Oa nương nương lập tức đại biến.

Về điểm này, nàng thật sự chưa từng nghĩ tới.

Hóa ra nàng vẫn cho rằng mình làm chuyện thiên y vô phùng, nhưng không ngờ toàn bộ Hồng Hoang thế giới đều biết là do nàng?

Trong lòng Nữ Oa nương nương không khỏi lộ ra một nụ cười khổ.

Tên kiến hôi trước mặt này nói một chút cũng không sai.

Trong cảnh tượng lúc đó, tứ đại Thánh nhân Thiên Cơ Lâu và tứ đại Thánh nhân Hồng Hoang thế giới đang đối chọi gay gắt ở đó.

Trong bảy vị Thánh nhân Hồng Hoang, tổng cộng có ba vị không có mặt, một trong số đó là Tiếp Dẫn Thánh nhân của phương Tây, một vị khác là Hậu Thổ Thánh nhân vừa mới thành Thánh, vị cuối

cùng chính là mình.

Tên kiến hôi này nói một chút cũng không sai, Hậu Thổ Thánh nhân lúc đó quả thật vẫn đang tu luyện trong Thiên Cơ Lâu, tự nhiên không thể dễ dàng xuất hiện ở Hồng Hoang thế giới đó.

Vị nữ Thánh nhân khác thật ra cũng chính là mình.

Mình dù có hóa trang thế nào, dù có thay đổi khí tức thế nào, dù có làm ra vẻ đánh lén thế nào, tất cả mọi người đều biết là mình.

Không chỉ những vị Thánh nhân có mặt lúc đó đều biết là mình, ngay cả những sinh linh bình thường của Hồng Hoang thế giới cũng biết mình đã đánh lén Tam Thất Thánh nhân.

Hóa ra mình lại đã làm một chuyện nực cười như vậy sao?

Trong lòng Nữ Oa nương nương cực kỳ u ám.

Vốn dĩ nàng còn nghĩ mình làm mọi chuyện thiên y vô phùng, nhưng không ngờ toàn bộ Hồng Hoang thế giới đều biết, điều này thật sự khiến Nữ Oa nương nương có chút tức giận.

Tên kiến hôi trước mặt này nhắc lại chuyện này, rốt cuộc là vì chuyện gì?

Rốt cuộc muốn nói gì?

Toại Nhân Thị nhìn sắc mặt Nữ Oa nương nương thay đổi liên tục, cuối cùng mở lời: "Thật ra, đây chính là vấn đề mấu chốt.

Ban đầu Tam Thất Thánh nhân bản thân đã trải qua liên tiếp đại chiến, thậm chí có thể nói là tổn thất nghiêm trọng.

Lúc đó lại bị Người đánh lén, lập tức bị thương tổn đến bản nguyên, thậm chí có khả năng rớt khỏi cảnh giới Thánh nhân.

Trong tình huống đó, Yêu Yêu Thánh nhân và Trường Không Thương Chủ, cùng tất cả mọi người của Thiên Cơ Lâu đều cực kỳ

phẫn nộ, trực tiếp xuất hiện ở Hồng Hoang thế giới, thậm chí có một loại cảm giác muốn đại khai sát giới.

Ta tin rằng Nữ Oa nương nương cũng biết rõ mức độ phẫn nộ của nhiều Thánh nhân Thiên Cơ Lâu lúc đó sâu sắc đến mức nào, Nữ Oa nương nương tự nhiên cũng hiểu." "Trong tình huống đó, bất kể là Yêu Yêu Thánh nhân hay Trường Không đạo nhân, hoặc Ma Tổ La Hầu, Thú Hoàng Thần Nghịch, cùng nhiều Thánh nhân Thiên Cơ Lâu khác, nếu muốn giữ Nữ Oa nương nương lại, đối với họ đơn giản là dễ như trở bàn tay.

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ xuất hiện tại hiện trường cũng không có bất kỳ cách nào.

Bởi vì Hồng Quân Đạo Tổ đối mặt với Trường Không đạo nhân ước chừng cũng đa phần là không bằng, đây cũng là lý do Hồng Quân Đạo Tổ đối mặt với Trường Không đạo nhân đã chửi rủa ầm ĩ nhưng vẫn phải rút lui.

Cũng có nghĩa là, phàm là Trường Không đạo nhân muốn giữ Người lại, chỉ sợ không ai có thể ngăn cản." "Nhưng chính trong tình huống đó, Trường Không đạo nhân vẫn để Người đi.

Người có biết điều này có ý nghĩa gì không, Nữ Oa nương nương?

Một số hàm ý trong đó ta không cần nói nhiều chứ?

Điều này chứng tỏ trong lòng Trường Không đạo nhân tuyệt đối có một chỗ dành cho Người, thậm chí có thể nói trong lòng Trường Không đạo nhân, vị trí mà Người chiếm giữ còn không nhỏ.

Nếu không, Trường Không đạo nhân không thể nào cứ thế mà để Người đi.

Dù sao Người đã đánh lén Tam Thất Thánh nhân, khiến Tam Thất Thánh nhân phải chịu tổn thương nghiêm trọng như vậy." "Theo mức

độ yêu thích của Trường Không đạo nhân đối với Tam Thất Thánh nhân, tuyệt đối không thể nào dễ dàng để Người đi.

Nhưng đối phương lại cố tình để Người đi.

Thậm chí khi Yêu Yêu muốn ra tay với Người, cũng bị Trường Không đạo nhân ngăn cản.

Điều này đủ để nói lên trong lòng Trường Không đạo nhân, Người tuyệt đối chiếm giữ một vị trí cực kỳ quan trọng." "Vì vậy, đây chính là mục đích mấu chốt của ta khi đến đây.

Thật ra ta chỉ muốn Người giữ mình an toàn mà thôi.

Dù sao Người trong lòng Trường Không đạo nhân vẫn chiếm giữ một vị trí cực kỳ quan trọng.

Mặc dù Nhân tộc chúng ta và Người đã không còn bất kỳ liên quan nào.

Tam Thất Thánh nhân đã trở thành Thánh mẫu Nhân tộc, Trường Không đạo nhân đã trở thành Thánh chủ Nhân tộc, nhưng xét kỹ ra, ta vẫn quyết định đến đây khuyên bảo một chút, hy vọng Người trong đại chiến tương lai có thể giữ mình an toàn." "Một mặt, có lẽ Người còn có ngày tái nhập Thiên Cơ Lâu.

Mặt khác, cũng có thể vì Nhân tộc chúng ta, cũng có thể vì Thiên Cơ Lâu mà giảm bớt một kẻ địch, sao lại không làm chứ?

Đây chính là mục đích của ta khi đến đây, đây cũng là những lời ta muốn nói." Nhân tộc lĩnh tụ nói xong những lời này liền im lặng, không nói thêm nữa.

Y tin rằng Nữ Oa nương nương tự nhiên sẽ có thể suy nghĩ thấu đáo nhiều chuyện.

Sự thật quả nhiên chứng minh Nữ Oa nương nương đại kinh.

Nàng thật sự không ngờ Nhân tộc lĩnh tụ, một kẻ nhỏ bé như kiến hôi, lại có thể nói ra những lời như vậy.

Những lời này quả thật là cực kỳ có lý.

Nàng quả thật đã đánh lén Tam Thất Thánh nhân.

Toàn bộ sinh linh Hồng Hoang thế giới đều nhận ra là do Nữ Oa nương nương làm.

Những Thánh nhân của Thiên Cơ Lâu tự nhiên cũng đều nhận ra là do Nữ Oa làm, nhưng nam nhân kia cuối cùng lại thật sự buông tha cho mình.

Tuy rằng ánh mắt nam nhân kia nhìn mình ít nhiều có chút sát ý, ánh mắt nam nhân kia nhìn mình ít nhiều có chút không vui, nhưng nam nhân kia thật sự, quả đúng như tên kiến hôi trước mặt này đã nói, thật sự đã buông tha cho mình.

Từ điểm này mà xem, mình, trong lòng nam nhân kia, dường như thật sự có một chỗ dành cho mình sao.

Chẳng lẽ nam nhân kia thật sự không chỉ tham luyến thân thể của mình sao?

Chẳng lẽ nam nhân kia thật sự trong sâu thẳm nội tâm cũng có một loại khao khát nào đó đối với mình sao?

Trong sâu thẳm nội tâm Nữ Oa nương nương lúc này đã nảy sinh những ý nghĩ như sóng to gió lớn.

Cái thân thể đáng ghét của nam nhân kia cùng khuôn mặt của nam nhân kia một lần nữa lại hiện lên trong đầu nàng.

Ngày ấy ở Thiên Cơ Lâu, nam nhân kia đã làm tổn thương nàng sâu sắc.

Nghĩ đến dáng vẻ điên cuồng của nam nhân kia lúc đó, trong sâu

thẳm nội tâm Nữ Oa nương nương có một loại hận ý vô song, nhưng sau đó khi nàng đánh lén Tam Thất Thánh nhân, nam nhân kia quả thật đã buông tha cho nàng.

Chẳng lẽ trong lòng nam nhân kia thật sự cho rằng mình cũng đã trở thành nữ nhân của y rồi sao?

Chẳng lẽ nam nhân kia thật sự cũng có một chút thiện cảm nào đó đối với mình sao?

Hay nói cách khác, nam nhân kia đối với mình từ trước đến nay đều có một loại chấp niệm sao?

Phải biết rằng, ban đầu Hồng Mông Tử Kim Bảng đã trực tiếp ban thưởng cho nàng một cơ duyên thành tựu Đại Đạo Thánh nhân, chính là bộ công pháp Công Đức Thiên Thê kia.

Lúc đó Nữ Oa nương nương cũng giật mình, bởi vì nàng chưa từng nghe nói qua trên Hồng Hoang thế giới rốt cuộc có ai có thể sở hữu một bộ công pháp như vậy, đây chính là công pháp thành tựu Đại Đạo Thánh nhân.

Chương 823

Hơn nữa tên của bộ công pháp này là Công Đức Thiên Thê, nàng tu luyện hoàn toàn không có chút trở ngại nào.

Nữ Oa nương nương thậm chí cảm thấy bộ công pháp này chính là do nam nhân kia tự mình đo ni đóng giày cho nàng.

Dù sao Công Đức Thiên Thê này, bất kể ai tu luyện cũng đều có một trở lực không nhỏ, nhưng kỳ lạ thay Nữ Oa nương nương tự mình tu luyện lại cực kỳ thuận lợi.

Có lẽ nam nhân kia thật sự đã thích mình từ rất lâu rồi chăng?

Nam nhân kia có phải thật sự vô số năm qua vẫn luôn chú ý đến mình không?

Ngay cả công pháp mình tu luyện, nam nhân kia cũng cực kỳ chú ý, và đích thân sáng tạo ra bộ công pháp Công Đức Thiên Thê như vậy để mình tu luyện.

Có lẽ thật sự có khả năng nam nhân kia từ vô số năm về trước đã luôn chú ý đến mình, và từ năm mươi lăm năm trước đã có một chỗ dành cho mình trong lòng y, thậm chí từ vô số năm về trước nam nhân kia đã có một số ý nghĩ bất chính đối với mình.

Nếu không Công Đức Thiên Thê lại giải thích thế nào chứ?

Bộ công pháp Công Đức Thiên Thê này rất rõ ràng có thể thấy được, hoàn toàn là đo ni đóng giày cho mình.

Người khác tu luyện hiển nhiên đều có những khuyết điểm rất lớn, duy chỉ có nàng tu luyện là thích hợp nhất.

Cũng có nghĩa là bộ công pháp này thật sự là do nam nhân kia đo ni đóng giày cho mình.

Nam nhân kia vì sao lại làm như vậy?

Hiện tại xem ra dường như chỉ có một lý do này có thể nói thông.

Cũng có nghĩa là trong lòng nam nhân kia thật ra chứa đựng mình, trong lòng nam nhân kia thật ra thích mình, thậm chí đã lén lút tự mình sáng tạo ra công pháp thích hợp cho mình.

Hơn nữa còn mượn Hồng Mông Tử Kim Bảng cái thứ quỷ quái gì đó mà lén lút ban thưởng cho mình.

Khi ban thưởng bộ công pháp này cho mình, tất cả mọi người đều giật nảy mình.

Đây chính là công pháp có thể trở thành Đại Đạo Thánh nhân!

Toàn bộ Hồng Hoang thế giới cho đến nay không có một bộ công pháp nào như vậy.

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ có bộ công pháp như vậy không cũng vẫn còn là một ẩn số.

Nhưng bộ công pháp khủng bố như vậy lại được Hồng Mông Tử Kim Bảng ban thưởng cho Nữ Oa nương nương, thật sự là siêu việt tưởng tượng.

Không ai ngờ Nữ Oa nương nương lại có thể đạt được cơ duyên lớn đến vậy.

Ngay cả Nữ Oa nương nương tự mình cũng không ngờ mình lại có được kỳ ngộ như vậy.

Nữ Oa nương nương lúc đó vẫn còn đang thắc mắc, vì sao mình lại có thể đạt được kỳ ngộ khủng bố như vậy?

Bởi vì toàn bộ Hồng Hoang thế giới, không ai có thể đạt được bộ công pháp khủng bố như vậy.

Tuy nhiên Nữ Oa nương nương lại đã đạt được bộ công pháp

khủng bố như vậy.

Giờ đây nghĩ lại, đủ để nói lên nam nhân kia quả thật có ý đồ với mình.

Nghĩ đến điểm này, trong sâu thẳm nội tâm Nữ Oa nương nương không biết vì sao lại nảy sinh một cảm giác mềm mại.

Nam nhân kia yêu mình —— nam nhân kia trong lòng thích mình —— thậm chí có thể nói trong sâu thẳm nội tâm nam nhân kia, đối với mình có lẽ đã có một loại chấp niệm bệnh hoạn —— Chỉ là nam nhân kia yêu mình như vậy, vì sao không nói với mình?

Vì sao không đến theo đuổi mình?

Nam nhân kia, bất kể là dung mạo, vóc dáng, thực lực, bất kỳ phương diện nào mà nói, đều là một sự tồn tại không thể chê vào đâu được, thậm chí còn vượt xa Hồng Quân Đạo Tổ.

Nếu nam nhân kia thật sự đến theo đuổi mình, có lẽ mình thật sự có khả năng đồng ý nam nhân kia, dù sao một nam nhân như vậy tuyệt đối cũng xứng đáng với mình.

Nhưng nam nhân kia vì sao không đến tìm mình?

Nam nhân kia vì sao không đến theo đuổi mình?

Vì sao chứ?

Cho đến nay Nữ Oa nương nương vẫn có chút vạn phần khó hiểu.

Lúc này trong lòng Nữ Oa nương nương thậm chí có chút hận ý.

Trong lòng nam nhân kia rõ ràng có vị trí của mình, nhưng vì sao lại không đến theo đuổi mình?

Vì sao lại cứ phải che giấu như vậy chứ?

Nữ Oa nương nương lúc này trong lòng có chút phẫn nộ, không

biết từ lúc nào mắt cũng hơi ướt.

Tên kiến hôi trước mặt này nói không sai, nam nhân kia quả thật thích mình.

Nhưng ban đầu khi mình tiến vào Thiên Cơ Lâu, nam nhân kia vì sao lại làm nhục mình như vậy?

Vì sao lại nói ghét mình?

Nam nhân kia đã từng công khai nói rằng y ghét mình, muốn đuổi mình ra khỏi Thiên Cơ Lâu.

Nam nhân kia thậm chí còn vì điều này mà trách phạt Tam Thất Thánh nhân một trận.

Nguyên nhân nam nhân kia trách phạt Tam Thất Thánh nhân, chính là vì Tam Thất Thánh nhân đã dẫn mình vào Thiên Cơ Lâu.

Trong lòng nam nhân kia rõ ràng có mình, thậm chí còn vì mình mà lén lút tự mình đo ni đóng giày công pháp Công Đức Thiên Thê như vậy, nhưng khi mình thật sự xuất hiện trước mặt nam nhân kia, nam nhân kia vì sao lại phẫn nộ như vậy?

Hận không thể đuổi mình ra khỏi Thiên Cơ Lâu.

Sau khi đuổi mình đi, lại đi theo sau, cuối cùng thực hiện hành vi bạo hành tàn nhẫn vô nhân đạo đối với mình.

Nghĩ đến cảnh tượng lúc đó, Nữ Oa nương nương liền nghiến răng nghiến lợi.

Nam nhân kia rõ ràng có mình, nam nhân kia rõ ràng thích mình, nhưng khi mình đến trước mặt y, y lại biểu lộ sự ghét bỏ mình sâu sắc.

Khi mình muốn rời đi, nam nhân kia lại cố tình thực hiện hành vi bạo hành tàn nhẫn vô nhân đạo đối với mình.

Nam nhân kia rốt cuộc là vì sao chứ?

Nghĩ đến tất cả những chuyện nam nhân kia đã làm với mình lúc đó, cơ thể Nữ Oa nương nương bỗng nhiên nóng lên một cách kỳ lạ.

Thậm chí mơ hồ còn có một cỗ cảm giác bất thường xuất hiện —— Nữ Oa nương nương không chú ý đến những chuyện này, mà lại đang suy nghĩ, vì sao nam nhân kia lại phản thường như vậy.

Chẳng lẽ là vì nam nhân kia cho rằng mình không xứng với mình sao?

Nam nhân kia âm thầm chuẩn bị cho mình bộ siêu cấp công pháp Công Đức Thiên Thê như vậy, rồi lợi dụng Hồng Mông Tử Kim Bảng ban tặng cho mình, nhưng lại không chuẩn bị tốt cho việc gặp mặt mình sao?

Chấp niệm của nam nhân kia đối với mình đã đạt đến mức biến thái như vậy sao?

Chẳng lẽ nam nhân kia thật sự thích mình đến mức cố chấp, nhưng lại cực kỳ tự ti, không dám bày tỏ với mình, chỉ có thể âm thầm yêu thích?

Khi Tam Thất Thánh nhân đưa mình đến trước mặt y, thật ra là sự tự ti đáng thương của y bùng phát, chứ không phải thật sự muốn trừng phạt Tam Thất Thánh nhân sao?

Lúc đó khi mình muốn rời đi, nam nhân kia lại không đành lòng, cứ thế trơ mắt nhìn mình rời đi, vì thế mới nảy sinh ý nghĩ biến thái, thực hiện hành vi thú tính đối với mình sao?

Nghĩ đến đây, Nữ Oa nương nương cả người ngây ra, dường như chỉ có cách giải thích này mới có thể giải thích vì sao nam nhân kia rõ ràng trong lòng có mình, nhưng lại cố tình đối xử với mình tệ bạc đến vậy.

Dù sao, ban đầu mình ra tay đánh lén Tam Thất Thánh nhân, nam nhân kia cũng thật sự phát hiện là mình, và còn lộ ra một ánh mắt đầy thâm ý.

Nhưng cho dù vậy, nam nhân kia vẫn để mình đi, cũng không ra tay sát hại mình, điều này cũng có nghĩa là nam nhân kia thật sự cực kỳ yêu thích mình.

Nhưng vì tình yêu của y đối với mình thật sự quá sâu đậm, cuối cùng biến thành một loại chấp niệm điên cuồng, điều này đã dẫn đến việc nam nhân kia trở nên vô cùng tự ti trước mặt mình.

Nam nhân kia trước mặt mình trở nên không dám ngẩng đầu lên, vì vậy mới không dám trực diện đối mặt với mình, không dám thật sự theo đuổi mình, nhưng lại không đành lòng để mình cứ thế biến mất khỏi mắt y, vì thế mới ra tay thực hiện hành vi bạo hành.

Đúng rồi, nhất định là như vậy —— Sau khi nghĩ đến những khả năng này, Nữ Oa nương nương không biết vì sao lại nảy sinh một loại khoái cảm cố chấp.

Nàng đột nhiên cảm thấy cực kỳ sảng khoái.

Lời nói của Nhân tộc lĩnh tụ, sau khi nàng suy nghĩ thông suốt, lập tức giống như giữa mùa hè nóng bức, uống một ly nước lạnh thấu xương vậy, quả thật là mát lạnh thấu tim, tâm hồn bay bổng.

Khoảnh khắc này Nữ Oa đột nhiên sảng khoái đến cực điểm.

Hóa ra mình trong mắt nam nhân kia lại có một vị trí quan trọng đến vậy sao, nam nhân kia thích mình thậm chí đã đến mức bệnh hoạn sao?

Như vậy, chẳng phải mình chính là nữ vương trong lòng nam nhân kia sao?

Như vậy, mình hoàn toàn có thể chinh phục hoàn toàn nam nhân

kia, khiến nam nhân kia hoàn toàn quỳ gối dưới chân mình.

Như vậy, chỉ cần mình chinh phục hoàn toàn nam nhân kia, chẳng phải mình sẽ trở thành nữ vương của Thiên Cơ Lâu sao?

Chỉ cần mình nắm giữ được nam nhân kia, chẳng phải mình chính là chúa tể thật sự của Hồng Hoang thế giới sao?

Thần thông thủ đoạn của nam nhân kia đơn giản là có thể gọi là khủng bố, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không nhất định là đối thủ của nam nhân kia.

Nam nhân kia chính là cao thủ số một thực sự của Hồng Hoang thế giới.

Chỉ cần nắm giữ chặt chẽ nam nhân kia trong tay, vậy thì Nữ Oa nương nương chính là nữ vương duy nhất của Hồng Hoang thế giới.

Nghĩ đến đây, toàn thân Nữ Oa nương nương từ trên xuống dưới đều thư thái.

Nàng chưa bao giờ cảm thấy sảng khoái như vậy.

Hóa ra nam nhân kia đối với mình là chấp niệm như vậy, là yêu thích như vậy sao.

Chỉ cần nắm giữ được nam nhân kia, pháp bảo của nam nhân kia tất nhiên sẽ toàn bộ dâng lên.

Chương 824

Cái gì là ngón tay vàng, cái gì là Như Ý Tạo Hóa Bút, cái gì là Càn Khôn Ngũ Hành Đồ, Hồng Mông Phù Đồ Tháp, Thất Thương Ly Hận Đao, Đại Đạo Chí Tôn Kiếm, Hỗn Độn Châu, Hỗn Độn Thánh Kiếm, Hồng Mông Tử Kim Bảng, Diệt Thế Đại Ma, vân vân, những pháp bảo này chẳng phải đều là pháp bảo của mình sao?

Nghĩ đến đây, Nữ Oa nương nương cả người đều kích động.

Nếu thật sự đến ngày đó, chỉ sợ mình chính là cao thủ số một của Hồng Hoang thế giới, mình chính là chúa tể duy nhất của Hồng Hoang thế giới.

Đến lúc đó không ai là đối thủ của mình, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ có muốn đến gây rắc rối cho mình đi chăng nữa, chỉ cần phái nam nhân kia ra, nam nhân kia sẽ dễ dàng trấn áp được Hồng Quân Đạo Tổ.

Có thể trong tình huống thích hợp cho nam nhân kia chút mật ngọt, khiến nam nhân kia mãi mãi quỳ gối dưới chân mình, mãi mãi đến làm chó săn cho mình.

Nghĩ đến đây, Nữ Oa nương nương không khỏi lộ ra nụ cười hắc hắc.

Còn Nhân tộc lĩnh tụ ở xa nhìn Nữ Oa nương nương bỗng nhiên phát cười, lập tức ngây người.

Nữ Oa nương nương rốt cuộc bị sao vậy?

Chẳng lẽ là tu luyện Công Đức Thiên Thê bị tẩu hỏa nhập ma rồi sao?

Vì sao lúc khóc lúc cười?

Thật sự là khiến người ta không thể hiểu nổi.

Mình chẳng qua chỉ nói ra một sự thật mà thôi, Nữ Oa nương nương vì sao lúc khóc lúc cười như vậy?

Người là Thiên Đạo Thánh nhân đường đường chính chính, Người là Nữ Oa nương nương của Hồng Hoang thế giới, sao lại không giữ thể diện như vậy?

Nhân tộc lĩnh tụ không khỏi lộ ra một vẻ mặt dở khóc dở cười.

Thấy Nữ Oa nương nương không có phản ứng lớn gì, Nhân tộc lĩnh tụ cũng chìm vào suy tư sâu sắc.

Y lại hồi tưởng lại cảnh tượng khi Nhân Yêu đại chiến năm xưa.

Trận chiến đó thật sự là Thiên Băng Địa Liệt, Sơn Hà Vô Quang.

Trận đại chiến giữa Nhân Yêu hai tộc đó tuyệt đối là cực kỳ nổi bật.

Ngay cả vô số năm xung đột của Vu Yêu hai tộc, cũng hiếm khi có đại chiến quy mô như vậy.

Mặc dù kết cục cuối cùng của trận đại chiến này bị các Thánh nhân gọi dừng, nhưng nhớ lại cho đến nay vẫn khiến Nhân tộc lĩnh tụ có chút sợ hãi.

Nghĩ đến đây, Nhân tộc lĩnh tụ hoàn hồn, liền một lần nữa mở lời.

"Nữ Oa nương nương, thật ra nếu Người không giữ mình an toàn, chỉ sợ tình hình tương lai sẽ rất thảm đạm.

Dù sao đại kiếp sắp đến, không một ai có thể đứng ngoài cuộc.

Hơn nữa vị kia trên trời cũng không phải là thứ tốt đẹp gì.

Y để các Người thành Thánh, chẳng qua cũng chỉ là muốn biến các Người thành những kiến hôi của y mà thôi.

Đợi đến khi tác dụng của những kiến hôi các Người phát huy hết rồi, chỉ sợ y sẽ nhanh chóng tiêu diệt hoàn toàn các Người thôi.

Nữ Oa nương nương, Người phải suy nghĩ kỹ, thật ra mà nói, quy thuận Thiên Cơ Lâu mới là lối thoát thực sự, nếu không tất nhiên sẽ không có kết cục tốt đẹp." Nhân tộc lĩnh tụ nói đến đây liền dừng lại.

Thấy Nữ Oa nương nương đã hoàn hồn và lắng nghe cẩn thận, y liền một lần nữa nói.

"Thật ra Nữ Oa nương nương, Người và Nhân tộc chúng ta đoạn tuyệt quan hệ, chúng ta cũng biết một số nguyên nhân." "Thật ra chẳng qua là những Thánh nhân kia đố kỵ Người mà thôi.

Nữ Oa nương nương, Người hãy suy nghĩ kỹ, lúc đó Người là Đại năng Yêu tộc, cơ bản có thể nói là Người đã hưởng vận khí Yêu tộc.

Sau đó Nhân tộc được tạo ra, tuy rằng không nổi bật lắm, nhưng vận khí Nhân tộc đã khá cường hãn, thậm chí đã không kém vận khí Vu Yêu hai tộc là bao.

Điều này cũng đại biểu cho việc tương lai Nhân tộc chắc chắn sẽ quật khởi.

Vậy thì đến lúc đó Nữ Oa nương nương vẫn có thể hưởng vận khí Nhân tộc.

Người một Thánh nhân lại liên tiếp hưởng vận khí Yêu tộc và vận khí Nhân tộc, điều này tuyệt đối là một chuyện cực kỳ khủng bố." "Sau khi vận khí Yêu tộc và vận khí Nhân tộc được Người hưởng thụ hoàn toàn, tương lai rốt cuộc đạt đến một tầng thứ nào thì không ai biết, thậm chí có khả năng dựa vào vận khí Yêu tộc và vận khí Nhân tộc, Nữ Oa nương nương Người một lần đột phá, thực lực vượt xa Tam Thanh Thánh nhân cũng là có thể.

Vị kia trên trời hiển nhiên là không muốn Người tiếp tục độc chiếm vận khí Nhân tộc." "Vì vậy, vị kia trên trời mới chỉ thị Thái Thượng Lão Tử, thành lập Nhân Giáo, nói là để giáo hóa Nhân tộc, sau đó phân đi một lượng lớn vận khí Nhân tộc, khiến vận khí mà Người có thể nắm giữ đã đạt đến mức cực kỳ nhỏ bé, phải không?" Nghe lời nói của Nhân tộc lĩnh tụ, Nữ Oa nương nương lập tức giật mình.

Cái tên kiến hôi trước mặt này nói hầu như không sai chút nào.

Mọi chuyện quả thật là tình huống như vậy, cũng quả thật là phát triển như vậy.

Thái Thượng Lão Tử ban đầu thành lập Nhân Giáo nói là để giáo hóa Nhân tộc, sau đó dựa vào đó thành Thánh, phân đi gần một nửa vận khí Nhân tộc, thậm chí ngay cả chí bảo vận khí Nhân tộc là Không Động Ấn cũng bị Thái Thượng Lão Tử nắm giữ trong tay.

Từ lúc đó trở đi, vận khí Nhân tộc trong tay Nữ Oa nương nương đã có thể nói là cực kỳ nhỏ bé.

Sau đó Vu Yêu hai tộc phát hiện ăn Nhân tộc có thể tăng cường thực lực, thật ra cũng là do những Thánh nhân kia âm thầm chỉ thị.

Từ lúc đó trở đi, Nhân tộc đã trở thành "dê hai chân" nổi tiếng của Hồng Hoang thế giới.

Bất kỳ chủng tộc nào, bất kỳ Đại năng nào cũng muốn ăn vài tên Nhân tộc để nếm thử.

Nghe nói ăn thịt người có thể tăng cường tu vi, ai cũng muốn thử một chút.

Nhân tộc lúc đó có thể nói là vô cùng thê thảm, không chỉ Vu tộc và Yêu tộc tàn sát Nhân tộc số lượng lớn, thậm chí còn ăn Nhân tộc, dùng Nhân tộc luyện khí.

Các sinh linh khác trong Hồng Hoang thế giới thật ra cũng có những hành động như vậy.

Nhân tộc lúc đó quả thật là vô cùng thê thảm, cho dù tốc độ sinh sản của Nhân tộc cực nhanh, nhưng vẫn nhiều lần suýt chút nữa bị diệt vong.

Đối mặt với kết cục thê thảm như vậy của Nhân tộc, Nữ Oa nương nương đã bảy mươi lăm lần muốn ra tay ngăn cản.

Dù sao Nhân tộc là chủng tộc do chính nàng tạo ra, nàng làm sao có thể trơ mắt nhìn Nhân tộc thật sự đi đến diệt vong chứ?

Nhưng chuyện quỷ dị lại xuất hiện, mỗi lần đều bị các Thánh nhân khác ngăn cản.

Mỗi lần ra tay đều bị các Thánh nhân khác ngăn cản, đây cũng là nguyên nhân cuối cùng khiến Nữ Oa nương nương không ra tay nữa, bởi vì Nữ Oa nương nương tự mình biết, cho dù nàng có ra tay nữa, cho dù nàng có làm thế nào đi chăng nữa, các Thánh nhân khác cuối cùng cũng sẽ ngăn cản, đó cũng là chuyện bất đắc dĩ.

Bởi vì có một số chuyện nàng đã nhìn thấu rất rõ ràng, không có cách nào nàng cũng chỉ có thể nhìn tất cả mọi người trong Hồng Hoang thế giới đều ăn Nhân tộc.

Cuối cùng thái độ khoanh tay đứng nhìn này của Nữ Oa nương nương đã khiến Nhân tộc cảm thấy tuyệt vọng.

Sau đó, khi Hồng Mông Tử Kim Bảng được công bố, Vu Yêu hai tộc không chỉ tàn sát Nhân tộc số lượng lớn, thậm chí còn dùng Nhân tộc luyện chế Trảm Yêu Kiếm và Đồ Yêu Kiếm.

Điều này tự nhiên đã khiến sự phẫn nộ của Nhân tộc đạt đến cực điểm, điều này đã buộc Nữ Oa nương nương phải bày tỏ thái độ.

Nhưng cho dù đến mức độ này, Nữ Oa nương nương vẫn không

bày tỏ thái độ.

Mặc dù nói Nữ Oa nương nương có nỗi khổ riêng, nhưng Nữ Oa nương nương lại ngồi yên nhìn tình huống này xảy ra.

Không thể không nói Nữ Oa nương nương đã không còn tư cách là Thánh mẫu Nhân tộc, vì vậy Nhân tộc mới hoàn toàn đoạn tuyệt quan hệ với Nữ Oa nương nương, thậm chí có thể nói là đã từ bỏ thần minh.

Không thể không nói, sự chia cắt hoàn toàn cuối cùng giữa Nhân tộc và Nữ Oa nương nương, quả thật là do mấy vị Thánh nhân kia giở trò.

Dù sao, họ không muốn trơ mắt nhìn Nữ Oa nương nương độc chiếm hết vận khí Yêu tộc, rồi lại độc chiếm vận khí Nhân tộc.

Điều này đối với họ tuyệt đối là một mối đe dọa cực kỳ lớn.

Nhân thế nên mới gây trở ngại cho Nữ Oa nương nương, cuối cùng khiến Nhân tộc và Nữ Oa nương nương triệt để tan vỡ, đây mới là kết quả mà bọn họ muốn thấy.

Chỉ có điều không ai ngờ rằng, cuối cùng lại xuất hiện một Tam Thất thánh nhân.

Thậm chí còn xuất hiện một Thiên Cơ Lâu, cuối cùng dẫn đến Nhân tộc hoàn toàn nghiêng về Thiên Cơ Lâu.

Chuyện này đã vượt xa dự liệu của tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang, cũng là điều khiến cho vô số đại năng và thánh nhân phải lo lắng.

Dù sao thì việc Thiên Cơ Lâu đột nhiên xuất hiện quả thực đã vượt xa dự liệu của bọn họ, nay Thiên Cơ Lâu hoành không xuất thế, trực tiếp khiến Nhân tộc trỗi dậy mạnh mẽ.

Sau đó quy mô Vu Yêu Lượng Kiếp đã hoàn toàn biến đổi, từ thế đối đầu giữa Vu và Yêu biến thành thế chân vạc Vu tộc, Yêu tộc, Nhân tộc.

Quả thực đã vượt xa dự liệu của bọn họ.

"Vị trên trời kia quả thực chẳng phải thứ gì tốt đẹp, y dựa vào Thiên Đạo để giúp Thiên Đạo đại thịnh, sau đó lại muốn tiếp tục chiếm đoạt Nhân Đạo và Địa Đạo, đây mới là nguyên nhân căn bản y muốn hoàn toàn khống chế Hồng Hoang." "Nếu vị trên trời kia thật sự giúp Thiên Đạo chiếm đoạt hoàn toàn Nhân Đạo và Địa Đạo, vậy thì cả thế giới Hồng Hoang từ đó về sau sẽ hoàn toàn biến thành hậu hoa viên của y.

Ngươi nghĩ rằng đám thánh nhân các người còn có thể tiếp tục tiêu dao tự tại sao?

Gã kia thực ra chỉ có một mục đích, đó là muốn một lưới bắt hết cao thủ thiên hạ, muốn đoạn tuyệt truyền thừa thiên hạ, muốn khiến tất cả cường giả trong thế giới Hồng Hoang hoàn toàn biến mất, đến lúc đó y mới thật sự trở thành chúa tể của trời đất Hồng Hoang.

Mấy vị thánh nhân các người nói trắng ra, thực chất cũng chỉ là lũ kiến hôi trong thế giới Hồng Hoang mà thôi.

Mấy con kiến hôi các người với Nhân tộc chúng ta chẳng có gì khác biệt, chẳng qua chỉ là mấy con kiến to hơn một chút thôi." "Dù là như vậy, lẽ nào các người vẫn nguyện ý nghe theo sự sắp đặt của y sao?

Dù là như vậy, các người vẫn nguyện ý nghe theo gã kia để đối kháng Thiên Cơ Lâu sao?

Cho dù cuối cùng các người thật sự đối kháng Thiên Cơ Lâu thành công, các người lại có thể nhận được kết cục tốt đẹp gì chứ?

Cái gọi là môi hở răng lạnh, thỏ chết chó săn bị mổ, những đạo lý này ta không cần nói nhiều chứ?" Nghe những lời này, sắc mặt Nữ Oa nương nương cũng trở nên có chút tái nhợt, con kiến hôi trước mắt này lại có thể nhìn thấu triệt đến vậy sao?

Con kiến hôi này nói không sai một điểm nào, quả thực tình hình là như vậy, Thiên Đạo Hồng Quân đúng là có ý định thôn phệ Thiên Đạo.

Thậm chí rất có khả năng sẽ thật sự thành công, bởi vì những chuyện này không cần suy nghĩ cũng có thể biết được.

Chỉ là vì thân phận của Thiên Đạo Hồng Quân quá đặc thù, điều này dẫn đến không ai dám suy đoán về những việc của lão.

Nữ Oa nương nương nàng cũng chưa bao giờ suy đoán, bây giờ lãnh tụ Nhân tộc nói toạc ra những chuyện này, quả thực khiến Nữ Oa nương nương kinh hãi, thậm chí chưa bao giờ nghĩ tới lại có chuyện như vậy.

"Vị trên trời kia tự mình ra tay nghiên cứu nhiều đại kiếp như vậy, rốt cuộc có mục đích gì, không cần nói nhiều cũng biết, y chính là muốn hố sát tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang, sau đó khiến thế giới Hồng Hoang ngày càng suy yếu, chỉ có một mình y là ngày càng mạnh lên." "Thời kỳ viễn cổ, Long Hán đại kiếp, căn bản không phải do Ma Tổ La Hầu làm, mà là do vị trên trời kia làm.

Tất cả mọi người đều cho là Ma Tổ La Hầu, thực tế với tính cách của Ma Tổ La Hầu, căn bản không thèm làm những chuyện như vậy, điều đó cũng có nghĩa là vị trên trời kia, từ lúc đó đã bắt đầu mưu đồ cả thế giới Hồng Hoang, bây giờ gần như đã bị y mưu đồ thành công." "Thế nhưng vào lúc này Thiên Cơ Lâu hoành không xuất thế, điều này mới khiến y cảm nhận được nguy cơ to lớn." "Cho nên mới ẩn nhẫn kiềm chế, không ai biết sau lưng y rốt cuộc đang ủ mưu gì,

không ai biết y rốt cuộc sẽ giở thủ đoạn gì, nói không chừng đến cuối cùng thật sự rất có khả năng sẽ hiến tế các người." "Lão già kia một khi đã hiến tế các người, sau đó rút ra Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể các người để sử dụng, chỉ sợ trong thời gian ngắn thực lực của hắn sẽ tăng vọt.

Chương 825

Nếu hắn muốn dùng cách này để đối kháng với Trường Không đạo nhân, quả thực có khả năng này, vì vậy ta mới khuyên người nhất định phải tĩnh quan kỳ biến, đừng tùy tiện nhúng tay vào, dù sao thì tình cảnh của các thánh nhân các người bây giờ cũng rất nguy hiểm." Nghe những lời này, sắc mặt Nữ Oa nương nương trắng bệch ngay lập tức, nàng quả thực không ngờ tới tình huống này, bây giờ xem ra dường như thật sự có khả năng đó.

Dù sao thì cái gọi là Hồng Quân Đạo Tổ quả thực có chút giả tạo.

Lời nhắc nhở của lãnh tụ Nhân tộc không sai một chút nào, quả thực rất có khả năng, nếu như đám thánh nhân bọn họ đối kháng với thánh nhân Thiên Cơ Lâu thất bại, thấy việc không thể làm, Hồng Quân Đạo Tổ rất có thể sẽ hiến tế bọn họ.

Đến lúc đó, sáu bảy đạo Hồng Mông Tử Khí lại xuất hiện trong tay lão, sau khi sáu bảy đạo Hồng Mông Tử Khí lại được lão sử dụng, thực lực tất nhiên sẽ tăng mạnh, lúc đó có lẽ chính là át chủ bài để lão đối kháng với Trường Không đạo nhân.

Nghĩ đến đây, Nữ Oa nương nương quay mặt lại, không khỏi nhìn lãnh tụ Nhân tộc bằng ánh mắt cảm kích.

Những lời đối phương nói quả thực rất có khả năng xảy ra, lúc này trong mắt nàng vẫn còn có sự kinh hãi sâu sắc, thậm chí còn toát mồ hôi lạnh, nếu không phải tiểu tử này lanh lợi, chỉ sợ chính mình thật sự có khả năng biến thành quân cờ trong tay Hồng Quân Đạo Tổ.

Lãnh tụ Nhân tộc thấy Nữ Oa nương nương lộ ra ánh mắt kinh hãi, trong lòng không khỏi lộ ra vẻ vô cùng vui mừng, xem ra Nữ Oa nương nương dường như cũng đã hiểu ra mấu chốt trong đó, như vậy

quả nhiên là đại sự có thể thành.

Không chỉ có thể khiến Nữ Oa nương nương nảy sinh những suy nghĩ khác, mà còn có thể giúp các thánh nhân Thiên Cơ Lâu giảm bớt một đối thủ có thực lực cực kỳ mạnh mẽ, bất luận là đối với Nhân tộc hay đối với Thiên Cơ Lâu đều là một chuyện khá tốt.

Tin rằng khi đại chiến thật sự bắt đầu, Hồng Quân Đạo Tổ phát hiện không chỉ huy được Nữ Oa nương nương, e là sắc mặt sẽ khá khó coi, đến lúc đó sắc mặt của Hồng Quân Đạo Tổ nhất định sẽ đen đến cực điểm.

Nghĩ đến khả năng đó, trên mặt y lộ ra một nụ cười lạnh.

Lần này y ra mặt không chỉ để lôi kéo đồng minh cho Nhân tộc, mà còn để làm suy yếu thực lực của đối phương, bây giờ Nữ Oa nương nương đã thành công nảy sinh những ý nghĩ khác, vậy thì hoàn toàn có thể tìm một vị thánh nhân khác.

Suy đi nghĩ lại, cuối cùng y vẫn nghĩ đến Thông Thiên giáo chủ, y quyết định sau khi ra khỏi Oa Hoàng Cung, sẽ chạy một chuyến đến Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, gặp vị Thông Thiên giáo chủ kia.

Dù sao thì trong Tam Thanh, Thông Thiên giáo chủ của Kim Ngao Đảo Bích Du Cung vẫn luôn là người chịu thiệt, nói không chừng có thể nhân cơ hội này thành công lôi kéo vị thánh nhân kia qua, cũng có thể dù không lôi kéo được cũng khiến ngài ấy giống như Nữ Oa nương nương nảy sinh những ý nghĩ khác.

Nếu thật sự có thể, điều này tương đương với việc chặt đứt hai cánh tay của Hồng Quân Đạo Tổ.

"Nữ Oa nương nương, nếu đã như vậy, vậy ta cũng không ở lại đây lâu nữa, dù sao thì Oa Hoàng Cung bao nhiêu năm nay chưa từng cho nam nhân vào, Nữ Oa nương nương, người có thể cho ta vào,

điều này đã là phá lệ rồi.

Ta ở đây càng lâu, thực ra đối với người cũng không phải chuyện tốt, vậy ta cũng xin cáo từ." "Nữ Oa nương nương yên tâm, tuy Nhân tộc chúng ta đã thoát ly quan hệ với người, nhưng Nhân tộc chúng ta dù sao cũng là do người tạo ra, một số ân tình chúng ta vẫn còn nhớ.

Sau này nếu có cơ hội, chúng ta nhất định sẽ tiến cử người với Thánh chủ đại nhân, điểm này người không cần quá lo lắng." "Nữ Oa nương nương nếu không muốn giết ta, vậy thì hãy để ta đi, chúng ta núi cao sông dài, hữu duyên gặp lại." Nói xong, lãnh tụ Nhân tộc còn trịnh trọng thi lễ một cái.

Lời này của y quả thực đều là lời từ đáy lòng, đúng là Nhân tộc do Nữ Oa nương nương tạo ra, hơn nữa Nữ Oa nương nương và Trường Không Thánh chủ của Thiên Cơ Lâu ít nhiều cũng có một số chuyện cũ.

Bất luận từ phương diện nào mà nói, y đều phải bày tỏ sự kính trọng nhất định đối với Nữ Oa nương nương, đây cũng là chuyện mà y nghĩ đến sau khi thực lực đại tăng, tâm tình thay đổi.

Nữ Oa nương nương trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, không khỏi nhìn sâu vào lãnh tụ Nhân tộc một cái, sau đó hơi trầm tư, liền mở miệng hỏi.

"Xem ra ngươi còn có mục đích khác, vậy ngươi thử nói xem, mục tiêu tiếp theo của ngươi rốt cuộc là ai?" Nghe lời này, lãnh tụ Nhân tộc không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, không ngờ Nữ Oa nương nương lại một lời nói toạc ra y còn có mục đích khác, không thể không nói đám thánh nhân này không có ai là kẻ dễ đối phó.

"Nữ Oa nương nương, thực ra ta muốn đến Kim Ngao Đảo Bích Du Cung một chuyến, để gặp Thông Thiên thánh nhân…" Lời này vừa nói ra, lập tức khiến Nữ Oa nương nương kinh hãi, không ngờ gã này

lại đi gặp Thông Thiên thánh nhân.

Xem ra lãnh tụ Nhân tộc đã có chủ ý, đi gặp Thông Thiên thánh nhân rốt cuộc là vì chuyện gì, nàng tự nhiên cũng biết rõ ràng, chẳng qua là muốn lôi kéo Thông Thiên giáo chủ xuống nước mà thôi.

Nữ Oa nương nương sắc mặt ngưng trọng nhìn lãnh tụ Nhân tộc một cái, con kiến hôi này thật sự có suy nghĩ, không thể không nói, suy nghĩ của con kiến hôi này quả thực khá chính xác.

Nếu thật sự có thể lôi kéo cả Thông Thiên giáo chủ xuống nước, vậy thì thế giới Hồng Hoang cũng chỉ còn lại bốn người trung thành với Hồng Quân Đạo Tổ.

Bốn gã trung thành với Hồng Quân Đạo Tổ đó, đối kháng với các thánh nhân Thiên Cơ Lâu, rõ ràng là lấy trứng chọi đá.

"Nếu ngươi có cách lôi kéo được cả gã Thông Thiên giáo chủ vừa thối vừa cứng đầu kia xuống nước, vậy thì có một số chuyện ta quả thực cũng nên suy nghĩ kỹ càng.

Nhưng những lời ngươi nói, ta khuyên ngươi tốt nhất là có thể làm được, nếu ngươi không làm được những lời ngươi nói, chỉ là muốn lừa gạt ta, vậy thì đừng trách ta vô tình." Nghe lời của Nữ Oa nương nương, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, tự nhiên là gật đầu lia lịa.

Đồng thời trong lòng cũng có chút vui mừng, Nữ Oa nương nương bây giờ đã có chút động lòng, vậy nếu thật sự lôi kéo được Thông Thiên giáo chủ xuống nước, vậy thì tuyệt đối là đại sự có thể trông mong.

Khi lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị từ Oa Hoàng Cung đi ra, lưng đã cảm thấy hơi ướt đẫm.

Dù sao cũng là đấu trí với Nữ Oa thánh nhân, thực sự khiến y có

chút áp lực.

Nhưng may mắn là kết quả cuối cùng rõ ràng là khá tốt, Nữ Oa nương nương quả thực đã nảy sinh những suy nghĩ khác.

Như vậy, chính mình cũng coi như đã thành công chôn xuống một quả địa lôi.

Quả địa lôi này sớm muộn gì cũng sẽ phát nổ, chỉ xem là nổ sớm hay nổ muộn mà thôi.

Lãnh tụ Nhân tộc vừa bay trên không, vừa suy nghĩ về những ý tưởng trong lòng mình.

Cả người một đường đi về phía đông.

Thế nhưng đúng lúc này, y lại đột nhiên nhìn thấy xa xa có ba đạo lưu quang, lập tức kinh hãi.

Bởi vì y đã nhìn thấy ba bóng người ở phía xa, ba bóng người đó, đều là những nữ tử có vẻ đẹp khuynh quốc khuynh thành, người dẫn đầu mặc một chiếc váy dài màu trắng tinh.

Thân hình yểu điệu, dung mạo như hoa, quả thực là một nữ tử vô cùng xuất sắc, người bên phải thì mặc một chiếc váy dài màu đen, môi đỏ răng trắng, mày ngài mắt sáng, thực sự xinh đẹp vô cùng.

Còn người bên trái thì mặc một chiếc váy dài màu xanh biếc, thiếu nữ này linh động hoạt bát nhất, trông giống như một tiểu tinh linh vô cùng xinh đẹp.

Lúc này ba nữ tử này đang bay nhanh về phía xa, rốt cuộc đi đâu thì không biết.

Sau khi nhìn thấy ba nữ tử này, lãnh tụ Nhân tộc lập tức kinh hãi, ba người này có thể nói là danh tiếng rất lớn, dù sao cũng là đệ tử dưới trướng của Thông Thiên giáo chủ Tiệt giáo, dù là trong đám đệ

tử đó, ba người này cũng là danh tiếng lẫy lừng, bởi vì họ chính là Tam Tiêu lừng danh.

Nghe nói ba vị này là ba chị em sinh ba thần kỳ, còn mẫu thân là ai thì không ai biết, nhưng họ thực sự là những nhân vật nổi tiếng trong thế giới Hồng Hoang.

Hơn nữa ba vị này đều là những người có tên trên Tiên Tư Bảng, nghe nói huynh trưởng của họ là Nguyên Thủy Thiên Tôn, đệ tử ngoại môn lớn, Triệu Công Minh, còn họ là muội muội của Triệu Công Minh.

Ba người này bình thường sống ở Tam Tiên Đảo, Tam Tiên Động, thu thập linh khí trời đất, tinh hoa nhật nguyệt để tu luyện, nghe nói tu vi của họ đã đến tầng thứ rất cao thâm, dù là trong Đại La Kim Tiên cũng là tương đối mạnh mẽ.

Nghe nói trong tay họ còn có rất nhiều pháp bảo, một cái là Kim Giao Tiễn, một cái là Hỗn Nguyên Kim Đấu, một cái khác là Phược Long Tác, ba pháp bảo này trong thế giới Hồng Hoang đều là những pháp bảo lừng danh.

Chỉ là không biết tại sao y lại gặp được ba vị này?

Lãnh tụ Nhân tộc không khỏi lộ ra một nụ cười.

Thực ra y biết kết cục của ba nữ tử này, bởi vì Thánh chủ đại nhân của Thiên Cơ Lâu từng ban cho y một kiện bảo vật, bảo vật này có thể nhìn thấy quá khứ, hiện tại và tương lai của người khác.

Khi đó y đã từng dùng bảo vật đó để nhìn thấy tương lai của rất nhiều người.

Trong đó bao gồm cả ba chị em này.

Nếu thế giới Hồng Hoang không có gì thay đổi, đi theo quỹ đạo ban đầu, sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Nhân tộc sẽ hoàn toàn hưng thịnh,

trở thành chúa tể của trời đất Hồng Hoang, sau đó lượng kiếp tiếp theo chính là Phong Thần Lượng Kiếp do Hồng Quân lão tổ chủ trì.

Nói trắng ra là muốn chém đi tư cách trở thành chúa tể trời đất của Nhân tộc.

Trong trận đại chiến đó, Vân Tiêu bị Thái Thượng Lão Tử dùng Càn Khôn Đồ thu đi, cuối cùng trấn áp dưới Kỳ Lân Nhai, vạn kiếp không được siêu sinh.

Còn Quỳnh Tiêu thì bị Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng Tam Bảo Ngọc Như Ý đánh trúng đầu, chết ngay tại chỗ, ngay cả nguyên thần cũng không còn.

Còn Bích Tiêu cũng chết trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Khi đó Nguyên Thủy Thiên Tôn đã lấy ra một pháp bảo hộp ngọc thần bí, pháp bảo hộp ngọc này cực kỳ thần bí, không ai biết đó là cái gì, sau đó bị pháp bảo đó thu vào, cuối cùng hóa thành máu loãng.

Ba vị tiên tư như hoa như ngọc, cuối cùng lại có kết cục thê thảm như vậy, lãnh tụ Nhân tộc khi đó cũng thở dài không thôi.

Đây cũng là lý do y tự tin đi tìm Nữ Oa nương nương và Thông Thiên giáo chủ, bởi vì trong trận hạo kiếp tương lai đó, thảm nhất chính là Nữ Oa nương nương và Thông Thiên giáo chủ, cho nên y mới nhắm mục tiêu vào hai người này, hy vọng hai người này bây giờ đừng nhúng tay vào.

Nếu hai người này không chịu nghe, y hoàn toàn có thể lấy ra những hình ảnh tương lai, cho hai người này xem, giống như lúc ở chỗ Minh Hà lão tổ vậy.

Chỉ là ở chỗ Nữ Oa nương nương mọi việc diễn ra rất thuận lợi, căn bản không cần y phải đưa ra hình ảnh, Nữ Oa nương nương đã nảy sinh những ý nghĩ khác.

Vậy thì tiếp theo y sẽ đi tìm Thông Thiên giáo chủ, nếu Thông Thiên giáo chủ trong lòng có những ý nghĩ khác, y hoàn toàn có thể lấy những hình ảnh này ra, để Thông Thiên giáo chủ tự mình xem, y không tin Thông Thiên giáo chủ sẽ không nảy sinh những ý nghĩ khác.

Sau đó y không để ý đến ba vị tiên nữ này.

Dù sao y và ba người này cũng không có giao tình gì đặc biệt.

Thế nhưng qua một lúc, y lại phát hiện ba nữ tử kia cũng đang đi về hướng đó, điều đó có nghĩa là ba vị tiên tử này cũng muốn đến Kim Ngao Đảo Bích Du Cung sao?

Thế là y liền nói vọng về phía ba vị tiên tử.

"Gặp qua ba vị tiên tử, không biết các vị muốn đi đâu, chẳng lẽ cũng muốn đến Kim Ngao Đảo Bích Du Cung sao?" Đến lúc này ba vị tiên tử mới phát hiện ra bóng người ẩn thân trên không, quay đầu nhìn lại lại là lãnh tụ Nhân tộc, lập tức kinh hãi.

Bây giờ Nhân tộc đã là một trong những chủng tộc lớn nhất thế giới Hồng Hoang, thân phận của lãnh tụ Nhân tộc tự nhiên cũng nước lên thuyền lên, trở thành một trong những đại năng mạnh nhất thế giới Hồng Hoang.

Không ngờ họ lại gặp được lãnh tụ Nhân tộc ở đây, quả thực khiến họ kinh hãi.

Nếu lãnh tụ Nhân tộc đã chào hỏi họ, họ tự nhiên cũng đáp lễ, không dám có chút chậm trễ, dù sao thân phận của họ và lãnh tụ Nhân tộc có sự khác biệt một trời một vực.

"Tam Tiêu bái kiến Nhân tộc thượng tiên, chúng ta lần này chính là đến Kim Ngao Đảo Bích Du Cung bái kiến lão sư." Nghe lời này, lãnh tụ Nhân tộc gật đầu, quả nhiên là như vậy, ba nữ tử này cũng trở về Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, chẳng phải là thuận đường với y sao?

“Vừa hay ta cũng muốn đến Kim Ngao Đảo Bích Du Cung, bái kiến lão sư của các vị, chúng ta thuận đường.” Tam Tiêu nghe lời này, lập tức nhìn nhau, Nhân tộc và lão sư của họ không có chút liên hệ nào, lão sư của họ ngày thường cũng không đồ sát Nhân tộc, lãnh tụ Nhân tộc đi tìm lão sư của họ rốt cuộc là vì chuyện gì?

“Thưa thượng tiên, nếu đã như vậy, vậy chúng ta cùng đi thôi.” Lãnh tụ Nhân tộc vừa bay theo Tam Tiêu, vừa âm thầm suy nghĩ, nói cho cùng đối phương là Thông Thiên giáo chủ, là người có sát phạt nặng nhất trong sáu vị thánh nhân của thế giới Hồng Hoang, cũng có thể nói là người hiếu sát nhất, tính tình trước nay vẫn luôn vừa thối vừa cứng đầu.

Hầu như có thể nói rất ít người sẽ thích vị thánh nhân cực kỳ đáng sợ này, chuyến đi này rốt cuộc có thành công hay không y cũng không chắc chắn, xem ra chỉ có thể đi một bước xem một bước, đến đâu hay đến đó.

Trong lúc lãnh tụ Nhân tộc đang âm thầm suy tư, ba nữ tử xinh đẹp kia lại không khỏi tò mò đánh giá lãnh tụ Nhân tộc, trên mặt cũng lộ ra vẻ tò mò.

Bởi vì vị đại năng trước mắt này, họ đều đã từng nghe nói qua, truyền thuyết vị đại năng này đã nhận được truyền thừa thần kỳ, chiến đấu lực đột phá mạnh mẽ, thực lực cực kỳ cường hãn, rốt cuộc cường hãn đến mức nào thì không ai biết.

Nhưng từ Bảng Xếp Hạng Chiến Lực mà nói, vị đại năng trước mắt đã xếp ở vị trí thứ ba mươi bảy, ngay cả Côn Bằng lão tổ cũng không lợi hại bằng vị đại năng này, đã là cường giả đỉnh cấp nhất của thế giới Hồng Hoang, cho nên ba người họ đều khá tò mò.

Nghe nói sự quật khởi của Nhân tộc có quan hệ mật thiết với vị đại năng này, và ban đầu cũng chính vị đại năng này đã dẫn dắt Nhân

tộc và Nữ Oa nương nương cắt đứt quan hệ.

Có thể nói tính tình của vị đại năng trước mắt này rất quật cường, chính vì tính khí quật cường như vậy, đã giúp Nhân tộc giữ được khí tiết, mới giữ lại được khí vận của Nhân tộc một cách hoàn chỉnh.

Không thể không nói vị đại năng này quả thực có khí phách, ngay cả với Nữ Oa nương nương cũng nói cắt đứt là cắt đứt, sau này cơ duyên xảo hợp, Nhân tộc mới được Thiên Cơ Lâu công nhận.

Khi Nhân tộc cắt đứt quan hệ với Nữ Oa nương nương, Thiên Cơ Lâu vẫn chưa xuất hiện, điều đó nói lên điều gì?

Chương 826

Điều đó nói lên khí tiết của Nhân tộc quả thực không thể tưởng tượng nổi, chính vì có lãnh tụ như vậy, Nhân tộc có lẽ mới có khí tiết như vậy.

Nếu lãnh tụ Nhân tộc quỳ xuống đất cúi đầu xưng thần, thì làm gì có Nhân tộc bây giờ?

Làm gì có cơ hội quật khởi của Nhân tộc bây giờ?

Không thể không nói, việc Nhân tộc hoàn toàn quật khởi và có quan hệ với Thiên Cơ Lâu, vị siêu cấp đại năng trước mắt rõ ràng có tác dụng không thể lường được, vì vậy ba chị em họ mới lộ ra vẻ mặt cực kỳ tò mò.

Chỉ là vị đại năng trước mắt này dường như có chút trầm mặc ít nói, không thích nói chuyện, hình như đang chìm vào suy nghĩ của riêng mình, ba nữ tử không khỏi nhìn nhau, không ngờ có nam tử ở cùng ba chị em họ, lại có thể bỏ mặc ba chị em họ sang một bên.

Không thể không nói nam tử này quả thực có một sức hút đặc biệt, sức hút này đối với ba chị em họ, rõ ràng có một sức quyến rũ chết người.

Bởi vì khí thế toát ra từ trên người lãnh tụ Nhân tộc, ngay cả huynh trưởng của họ cũng không có, huống chi nam tử này không chỉ khí thế phi phàm, tướng mạo càng anh tuấn, rõ ràng đối với họ có sức quyến rũ đáng kể, ba người nhìn nhau.

Hồi lâu sau, Bích Tiêu hoạt bát nhất cuối cùng cũng thử mở miệng.

"Chào thượng tiên, xin hỏi Nhân tộc các ngài thật sự đã nắm giữ pháp môn thành thánh sao?" Nghe nữ tử hỏi, lãnh tụ Nhân tộc Toại

Nhân Thị lập tức kinh ngạc, sau đó cũng hơi sững sờ, không ngờ nữ tử trước mắt lại hỏi ra vấn đề như vậy, điều này khiến y trả lời thế nào đây?

Nắm giữ pháp môn thành thánh.

Nhân tộc từ khi nào đã nắm giữ pháp môn thành thánh?

Bây giờ cả thế giới Hồng Hoang còn có nơi nào có pháp môn thành thánh, có lẽ cũng chỉ có Thiên Cơ Lâu, ngoài Thiên Cơ Lâu ra không có đại năng nào khác có pháp môn thành thánh, Nhân tộc tự nhiên cũng không có pháp môn thành thánh, chỉ là nữ tử trước mắt hỏi như vậy, rốt cuộc có ý nghĩa gì?

"Ngươi nghe ai nói?" Ba vị nữ tử nghe câu trả lời xong, đều lộ ra vẻ mặt có chút bất mãn, bởi vì lãnh tụ Nhân tộc không thừa nhận, cũng không phủ nhận, mà lại hỏi ngược lại, chẳng phải là lại ném vấn đề trở lại cho ba chị em họ sao.

Bích Tiêu ngây thơ trong sáng, mắt mở to, cẩn thận đánh giá lãnh tụ Nhân tộc trước mắt, trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh nghi bất định.

Thực ra cũng không phải nghe ai nói, chỉ là bây giờ vô số sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đang truyền tai nhau mà thôi.

Rất nhiều người đều đoán rằng lãnh tụ Nhân tộc đã nắm giữ pháp môn thành thánh, bởi vì thực lực của các lãnh tụ Nhân tộc tiến bộ quá nhanh.

Rõ ràng chiến đấu lực của mấy vị lãnh tụ Nhân tộc đó đã mạnh mẽ đến mức đó, nhưng mỗi ngày vẫn đang tăng lên với tốc độ cực nhanh, thậm chí là với tốc độ mấy vạn, mười mấy vạn, mấy chục vạn, đặc biệt là lãnh tụ Nhân tộc Thương Hiệt Thị.

Ban đầu y chỉ xếp hạng thứ năm mươi mốt trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, bây giờ chiến đấu lực của y đã xếp hạng thứ năm mươi,

và đang với tốc độ cực nhanh tiếp cận vị trí thứ bốn mươi chín.

Chiến đấu lực của y bây giờ mỗi ngày đều tăng với tốc độ mấy chục vạn, điều này thực sự có chút đáng sợ, ban đầu chiến đấu lực của y chỉ có hơn bảy ngàn ba trăm vạn.

Nhưng bây giờ chiến đấu lực của y đã là hơn bảy ngàn bảy trăm vạn, người xếp trước y ở vị trí thứ bốn mươi chín chiến đấu lực chỉ có hơn tám ngàn ba trăm vạn, rất nhanh sẽ có thể tiếp cận và vượt qua, các lãnh tụ Nhân tộc khác cũng tương tự như vậy, vì vậy tất cả mọi người đều kinh nghi bất định.

Tất cả mọi người đều đang đoán, Nhân tộc có phải thật sự đã nắm giữ pháp môn thành thánh không?

Dù sao tốc độ tiến bộ này thực sự quá biến thái, quá đáng sợ, không ai có thể tưởng tượng được, các lãnh tụ Nhân tộc đã mạnh mẽ như vậy rồi.

Đương nhiên tốc độ tiến bộ mỗi ngày càng mạnh mẽ hơn, cho nên chúng sinh Hồng Hoang đã dần dần lan truyền cách nói như vậy, cách nói này thậm chí đã truyền đến Tiệt giáo của họ.

Tiệt giáo cũng có rất nhiều người đang đoán, có lẽ Nhân tộc thật sự đã nắm giữ pháp môn thành thánh, ít nhất là mấy vị lãnh tụ Nhân tộc này đã nắm giữ pháp môn thành thánh.

Vì vậy họ mới mở miệng hỏi, chính là muốn nhận được sự thừa nhận của lãnh tụ Nhân tộc, nhưng không ngờ lãnh tụ Nhân tộc không những không thừa nhận, mà còn mở miệng hỏi ngược lại, thật sự khiến ba chị em họ có chút phiền muộn.

"Thực ra chuyện của Nhân tộc các vị sớm đã truyền khắp Hồng Hoang, ở Tiệt giáo chúng ta cũng truyền đi xôn xao, rất nhiều sư huynh sư tỷ đều nói, Nhân tộc dựa vào Thiên Cơ Lâu, có lẽ đã thật sự

nắm giữ pháp môn thành thánh, ai có thể giao hảo với Nhân tộc, có lẽ cũng có thể nhận được cơ duyên thành thánh.

Rất nhiều người đều muốn thiết lập quan hệ tốt với Nhân tộc các vị, dù sao chuyện thành thánh ai mà không thích chứ, cho dù không thể thành thánh, có thể khiến thực lực của mình tăng mạnh, cũng là một chuyện cực kỳ tốt.

Ba chị em chúng ta cũng muốn kết giao với Nhân tộc các vị…" Lời của nàng còn chưa nói xong, đã khiến hai vị nữ tử bên cạnh cảm thấy có chút xấu hổ, vội vàng kéo vị Bích Tiêu ngây thơ trong sáng này ra sau lưng, muội muội của họ cái gì cũng tốt, chỉ là không có tâm cơ, nói năng không kiêng nể, vấn đề như vậy có thể nói thẳng trước mặt người ta sao?

Quả thực là đại bất kính.

Nhìn thấy bộ dạng của ba vị nữ tử, lãnh tụ Nhân tộc không khỏi lộ ra vẻ mặt buồn cười, không ngờ thế giới Hồng Hoang lại đã nhìn nhận Nhân tộc như vậy sao?

Chúng sinh thế giới Hồng Hoang đối với Nhân tộc đã trở nên kiêng dè sâu sắc như vậy sao?

Lại còn đang lan truyền rằng Nhân tộc đã nhận được cơ duyên thành thánh, xem ra tốc độ các lãnh tụ Nhân tộc tăng tu vi đã dọa sợ tất cả sinh linh của thế giới Hồng Hoang.

Nói cho cùng, Nhân tộc căn bản không có cơ duyên thành thánh gì, cho dù có thì cũng không phải là bây giờ.

Bởi vì mấy vị lãnh tụ Nhân tộc, tuy chiến đấu lực đã tương đối mạnh mẽ, nhưng nền tảng vẫn còn có chút không đủ, căn cơ vẫn còn có chút trống rỗng.

Nói cách khác, tốc độ tăng thực lực của họ thực sự quá nhanh,

dẫn đến căn cơ không vững chắc, thời gian gần đây họ đều đang củng cố căn cơ của mình, dù sao căn cơ không ổn định, độ cao trong tương lai cũng sẽ bị hạn chế, vì vậy họ mới dốc toàn lực củng cố nền tảng và căn cơ của bản thân.

Dù sao chỉ có căn cơ vững chắc, mới có thể xây lầu cao vạn trượng từ đất bằng, thời gian này các lãnh tụ Nhân tộc, tuy mỗi vị thực lực tiến bộ đều rất nhanh, nhưng các lãnh tụ Nhân tộc cũng chỉ là đang củng cố căn cơ của mình mà thôi, chỉ cần căn cơ của mình củng cố thêm vài phần, thực lực của họ tự nhiên cũng cao lên vài phần.

Vì vậy họ căn bản không cần phải liều mạng tu luyện, chỉ cần tiếp tục củng cố căn cơ của mình là được, khi đã củng cố hoàn toàn căn cơ của mình rồi mới tu luyện, đó mới thật sự là làm ít công to.

Đồng thời, lãnh tụ Nhân tộc trong lòng cũng âm thầm kinh ngạc, không ngờ vị trí của Nhân tộc trong Kim Giao lại cao như vậy, có rất nhiều người muốn kết giao với Nhân tộc họ, xem ra chuyến đi này sẽ dễ dàng hơn một chút, dù sao có rất nhiều đại năng muốn kết giao với Nhân tộc.

Hơn nữa Nhân tộc và Tiệt giáo, căn bản không có bất kỳ quan hệ lợi ích nào.

Y tin rằng chuyến đi này của mình sẽ tương đối nhẹ nhàng, bởi vì chỉ bằng cái lưỡi ba tấc không xương của mình, muốn thuyết phục Thông Thiên giáo chủ, rõ ràng là tương đối dễ dàng, thậm chí có thể nói là lừa gạt người ta, nhất định có thể lừa Thông Thiên giáo chủ đến ngơ ngác.

Cái lưỡi ba tấc không xương này của y, liên tục lừa gạt mấy vị đại năng đến nay vẫn chưa xảy ra bất kỳ sai sót nào, y tin rằng Thông Thiên giáo chủ cũng là người tương đối dễ lừa, bởi vì Thông Thiên

giáo chủ cũng là người chịu thiệt thòi trong Tam Thanh.

Bởi vì Thông Thiên giáo chủ vốn dĩ vẫn luôn được Hồng Quân Đạo Tổ yêu thích, có thể nói đệ tử mà Hồng Quân Đạo Tổ yêu thích nhất chính là Thông Thiên giáo chủ, nhưng hai vị huynh trưởng của ngài ấy lại không chịu được tình huống đó, thế là liền liên hợp lại bắt nạt Thông Thiên giáo chủ, dẫn đến Thông Thiên giáo chủ làm rất nhiều chuyện kỳ quái, cuối cùng khiến Hồng Quân Đạo Tổ không còn yêu thích Thông Thiên giáo chủ nữa.

Thực ra những chuyện này đều do hai vị huynh trưởng của ngài ấy làm ra, không thể không nói, hai vị huynh trưởng kia quả thực có chút bỉ ổi, đặc biệt là vị Thái Thượng Lão Tử kia, là lão đại trong ba huynh đệ, tự xưng không tranh, không đoạt, không giết, không tham, không sân, không si, tự xưng thanh tịnh vô vi, tự xưng tu tự nhiên đại đạo.

Thế nhưng thực tế lão già đó mới là kẻ bỉ ổi nhất, thậm chí có thể nói lão già đó chính là Thiên Đạo Hồng Quân thứ hai của thế giới Hồng Hoang, lão già đó làm chuyện bỉ ổi không ít.

Hồng Quân Đạo Tổ vốn yêu thích Thông Thiên giáo chủ nhất, kết quả bị lão già đó một phen thao tác, ngược lại có chút chán ghét Thông Thiên giáo chủ, đây đều là do gã kia giở trò.

Hơn nữa sau khi Nữ Oa nương nương tạo ra Nhân tộc, vốn dĩ nên hưởng khí vận của Nhân tộc, nhưng cuối cùng khí vận của Nhân tộc lại bị lão già đó chia đi một nửa lớn, thánh bảo trấn áp khí vận Nhân tộc cũng bị gã đó nắm trong tay, không thể không nói lão già đó thật sự có chút thủ đoạn.

Miệng thì nói mình cái gì cũng không cần, chỉ tu thanh tịnh đại đạo của mình, nhưng thực tế cái gì cũng muốn, đây tuyệt đối là điển hình cho việc vừa làm kỹ nữ vừa muốn lập đền thờ trinh tiết.

Một mặt gã này đang điên cuồng chiếm đoạt tài nguyên của thế giới Hồng Hoang, từ các loại pháp bảo, linh căn, linh khí, v.v., không nơi nào không chiếm đoạt, ngay cả khí vận của Nhân tộc do Nữ Oa nương nương tạo ra cũng bị lão bất tử đó chiếm đoạt đi.

Dẫn đến Nữ Oa nương nương cuối cùng rơi vào kết cục thê thảm như vậy, Nữ Oa rơi vào kết cục này, tuyệt đối có công lao của lão già đó, không thể không nói mức độ bỉ ổi của lão già đó quả thực vượt xa sức tưởng tượng của người khác.

Vậy thì tiếp theo phải xem Thông Thiên giáo chủ có thể nhìn rõ chân tướng của những chuyện này hay không.

Thông Thiên giáo chủ sở dĩ thất sủng, tuyệt đối có quan hệ trọng đại với lão già đó, thậm chí cũng có quan hệ trọng đại với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hơn nữa hai lão già đó vẫn luôn khá kiêng dè Thông Thiên giáo chủ, bởi vì trong tay Thông Thiên giáo chủ nắm giữ Tru Tiên Tứ Kiếm cực kỳ đáng sợ.

Tru Tiên Tứ Kiếm, phối hợp với Tru Tiên Kiếm Trận Đồ, một khi bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, được xưng là phi tứ thánh bất khả phá, ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng rất khó phá giải trận pháp của Thông Thiên giáo chủ.

Có lẽ chính vì kiêng dè Tru Tiên Kiếm Trận này của Thông Thiên giáo chủ, nên hai vị huynh trưởng mới liên hợp lại bài xích huynh đệ của mình, không thể không nói hai vị huynh đệ này đã phát huy bản lĩnh không biết xấu hổ đến cực hạn.

Liên hợp với người ngoài bắt nạt huynh đệ của mình, chuyện như vậy thực ra cũng không phải chỉ xảy ra một hai lần, chúng sinh Hồng Hoang đều nhìn thấy, chỉ là chúng sinh Hồng Hoang đều giữ thái độ việc không liên quan đến mình thì mặc kệ, không ai dám nói mà thôi.

Dù sao ai dám nói chuyện như vậy sẽ đắc tội với các thánh nhân khác, không đáng vì một vị thánh nhân mà đi đắc tội với các thánh nhân khác, dù sao đối với sinh linh bình thường mà nói, những thánh nhân này đều là những tồn tại chỉ có thể nhìn từ xa mà không thể với tới.

Lãnh tụ Nhân tộc lần này đến Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung, thực ra cũng mang theo ý định khiêu khích ly gián, nếu không thể khiêu khích tình cảm giữa họ, vậy thì chuyến đi này của y chắc chắn không có bất kỳ cơ hội thành công nào.

Y phải cược một phen, xem Thông Thiên giáo chủ rốt cuộc có thể nhìn thấu triệt cách làm của hai vị huynh trưởng hay không, nếu Thông Thiên giáo chủ nhìn rất thấu triệt cách làm của hai vị huynh trưởng, vậy thì chuyến đi này của y e là sẽ dễ dàng hơn rất nhiều, nếu Thông Thiên giáo chủ có chút ngốc nghếch, có chút còn chưa nhìn thấu triệt.

E là chuyến đi này của y sẽ công cốc, thậm chí còn rất có khả năng sẽ xuất hiện nguy hiểm nhất định, vì vậy đây mới là nguy hiểm và cơ duyên của chuyến đi này.

Những suy nghĩ này trong đầu y lướt qua trong nháy mắt, sau đó y lại lộ ra một tiếng thở dài.

Quay đầu nhìn ba vị nữ tử xinh đẹp trước mắt, rồi mở miệng hỏi.

"Bình thường Thông Thiên đại lão gia của các vị quản giáo Tiệt giáo có nghiêm khắc không?" Nghe lời này xong, ba vị tiên tử xinh đẹp lập tức sững sờ, không biết phải trả lời thế nào, cũng không hiểu tại sao lãnh tụ Nhân tộc lại đột nhiên hỏi ra câu như vậy, thật sự khiến họ ngây người ra.

Nhưng Vân Tiêu nương nương, người có đức cao vọng trọng nhất trong ba vị nữ tử, đã mở miệng.

“Thực ra cũng không có gì, nói cho cùng, Thông Thiên đại lão gia của Tiệt giáo chúng ta khá hòa ái, ngày thường ngoài việc thúc giục chúng ta tu luyện, gần như không quản đến sinh hoạt của chúng ta, chỉ cần chúng ta không gây rối quá loạn, ngài ấy cũng mặc kệ chúng ta, dù sao ngài ấy cũng là một người không câu nệ tiểu tiết.” Nghe những lời này, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị gật gật đầu, theo lời của nữ tử, tính tình của Thông Thiên thánh nhân hẳn là khá hòa ái, điều này khiến y không ngờ tới.

Trong truyền thuyết, tính tình của vị thánh nhân này khá quái gở, đối với các thánh nhân khác cũng rất không nể mặt, ngay cả hai vị huynh trưởng cũng không chắc đã thật sự để vào mắt.

Bây giờ trong mắt các đệ tử, một vị đại năng như vậy lại không câu nệ tiểu tiết, lại ôn hòa như vậy sao?

Chẳng lẽ thánh nhân thực ra cũng có hai mặt sao?

Cứ mang theo tâm tư như vậy, mấy người một đường bay đi, cũng không biết qua bao lâu, cuối cùng cũng đến gần Kim Ngao Đảo.

Còn cách rất xa, lãnh tụ Nhân tộc đã vô cùng chấn động, bởi vì hòn đảo khổng lồ này trông cực kỳ to lớn, giống như một lục địa nhỏ, quả thực vượt quá sức tưởng tượng của y.

Hòn đảo khổng lồ như vậy, trong cả thế giới Hồng Hoang tuyệt đối là độc nhất vô nhị, và trên hòn đảo này toàn bộ là một màu xanh biếc, rõ ràng thảm thực vật ở đây cực kỳ tươi tốt, phía dưới là đại dương màu xanh thẳm.

Phía trên là bầu trời xanh biếc, kết hợp với màu xanh biếc ở đây, quả thực đẹp vô cùng, mấy đóa mây trôi lững lờ, nhẹ nhàng bay qua, trông đẹp vô cùng, giống như một siêu cấp tiên cảnh thế ngoại.

Hòn đảo tiên rộng lớn như đại lục này, linh khí cực kỳ nồng đậm,

mây mù lượn lờ, dù cách rất xa, lãnh tụ Nhân tộc cũng có thể cảm nhận được một luồng khí tức thánh nhân nhàn nhạt, cùng với linh khí cực kỳ nồng đậm lan tỏa trong hư không.

Mức độ nồng đậm của những linh khí này không hề thua kém cung điện của Nữ Oa nương nương, thậm chí có thể nói là còn hơn thế.

Cảm nhận được bầu không khí ở đây, nhìn thấy cảnh tượng ở đây, lãnh tụ Nhân tộc không khỏi kính nể, Kim Ngao Đảo trông khí phái hơn Đại Tu Di Sơn của phương Tây vô số lần.

Đặc biệt là mức độ nồng đậm của linh khí ở đó quả thực cao hơn Đại Tu Di Sơn của phương Tây ba bốn tầng, tổ đình của Tây Vực là Đại Tu Di Sơn nếu đặt ở phương Đông cũng chỉ là một nơi cực kỳ bình thường.

So với nơi này, Đại Tu Di Sơn của phương Tây căn bản chỉ là một ngọn đồi nhỏ bình thường mà thôi, mức độ nồng đậm của linh khí ở đây quả thực vượt quá sức tưởng tượng, so với Oa Hoàng Cung của Nữ Oa nương nương không hề thua kém, thậm chí còn có vẻ cao hơn một tầng, không hổ là đạo trường của Thông Thiên giáo chủ.

Đặc biệt trong hư không còn lan tỏa vô số đạo vận đại đạo thần bí khó lường, đạo vận không gian dường như hình thành sương khói, hơi bao phủ trên hòn đảo này.

Ngoài ra còn có các loại thần quang lướt qua trên không, trực tiếp khiến không gian này đẹp đến cực hạn, đặc biệt là từng đạo tử khí đông lai lúc ẩn lúc hiện, còn có tinh quang bao quanh trên không hòn đảo này, quả nhiên là đạo trường của thánh nhân thần diệu vô song, ảo diệu vô cùng.

Nơi mà lãnh tụ Nhân tộc cảm khái, thực ra không chỉ là khí tượng vạn thiên ở đây, một phương diện khác mà y cảm khái chính là bản

thể của Kim Ngao Đảo.

Bởi vì hòn đảo này căn bản không phải là một hòn đảo thực sự, mà là một sinh linh, một sinh linh vô cùng to lớn, hùng vĩ.

Sinh linh này xét về hình thể không hề thua kém Côn Bằng lão tổ, sinh linh này chính là con Kim Ngao.

Chương 827

Con Kim Ngao này là một tồn tại phi thường, xếp hạng thứ mười hai trên Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ, là tọa kỵ đáng sợ nhất ngoài thế lực của Thiên Cơ Lâu.

Xếp hạng của con Kim Ngao này vượt xa xếp hạng của tọa kỵ của các thánh nhân khác.

Khi con Kim Ngao này được tiết lộ, thật sự đã làm chấn động cả chúng sinh Hồng Hoang, không ai ngờ rằng Thông Thiên giáo chủ lại còn ẩn giấu một con quái vật khổng lồ như vậy.

Tất cả mọi người đều cho rằng tọa kỵ của Thông Thiên giáo chủ chỉ có con Quỳ Ngưu đó, hóa ra ngoài con Quỳ Ngưu đó ra, lại còn có một con siêu cấp Kim Ngao như vậy, không thể không nói, quả thực đã dọa chúng sinh Hồng Hoang một phen.

Khi công bố Bảng Xếp Hạng Tọa Kỵ, xếp hạng thứ mười sáu là Đẳng Xà và Bạch Ly của Nữ Oa nương nương, xếp hạng thứ mười lăm là Quỳ Ngưu của Thông Thiên giáo chủ, xếp hạng thứ mười bốn là Độc Giác Hủy của Thái Thượng Lão Tử, xếp hạng thứ mười ba là Cửu Long Trầm Hương Niện của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Không ngờ đến xếp hạng thứ mười hai, lại đột nhiên xuất hiện một con Kim Ngao.

Và khi thân thể vô cùng to lớn, cực kỳ khổng lồ của Kim Ngao xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, quả thực đã khiến tất cả mọi người kinh hãi.

Nói cách khác, hòn đảo vô cùng to lớn này, thực ra chính là do con Kim Ngao cực kỳ to lớn kia hóa thành.

Bây giờ nhìn lại quả nhiên là đáng sợ vô cùng, lại đạt đến quy mô của một đại lục nhỏ, thực sự khiến người ta kinh ngạc.

Mà Bích Du Cung nổi tiếng khắp thế giới Hồng Hoang, lại tọa lạc ở chính giữa hòn đảo này, chỉ thấy đó là một quần thể kiến trúc cực kỳ to lớn, quần thể kiến trúc cung điện, các loại màu sắc lấp lánh trên không, nhìn một cái là có thể nhận ra, cung điện này được làm bằng lưu ly cực kỳ quý hiếm.

Lưu ly dưới ánh mặt trời chiếu rọi tự nhiên hiện ra các loại ánh sáng khác nhau, nhìn đến đây lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị không khỏi có chút cảm khái.

Cung điện của Nữ Oa nương nương được làm bằng các loại phỉ thúy ngọc thạch, còn cung điện của Thông Thiên giáo chủ thì được làm bằng lưu ly, quả thực khiến người ta ngưỡng mộ vô cùng.

So sánh lại, thánh địa của Nhân tộc quả thực có vẻ hơi nghèo nàn, thậm chí có thể nói là không có chút khả năng so sánh nào, cung điện mà Nhân tộc xây dựng cho Thánh chủ đại nhân và Thánh mẫu nương nương của Thiên Cơ Lâu dường như cũng có chút nghèo nàn, căn bản không thể thể hiện được địa vị độc đáo của Thánh chủ đại nhân và Thánh mẫu nương nương?

Lãnh tụ Nhân tộc lúc này trong lòng không khỏi chua xót, y đã âm thầm quyết định, sau khi trở về Nhân tộc nhất định phải dùng đại giá để xây dựng lại cung điện cho Thánh chủ đại nhân và Thánh mẫu nương nương, nếu không khi hai người họ đến ở, lại phát hiện cung điện nghèo nàn như vậy, làm sao có thể thể hiện được thành ý của Nhân tộc chứ?

Dưới sự dẫn dắt của ba vị nữ tử, lãnh tụ Nhân tộc rất nhanh đã đến trước cửa Bích Du Cung, y dù sao cũng là lần đầu tiên đến Kim Ngao Đảo, tự nhiên là nhìn đông ngó tây, linh khí và hoàn cảnh ở đây

quả thực đã tạo nên một mỹ cảnh vô song, nhìn đông ngó tây quả nhiên khiến y có chút kinh ngạc.

So với cung điện của Nữ Oa nương nương, nơi này có vẻ khí phái hơn một chút, cũng có một phong cảnh tiên gia hơn.

Thực ra Oa Hoàng Cung của Nữ Oa nương nương không hề nhỏ, thậm chí có thể nói là cũng khí phái như vậy, nhưng đó chỉ là đạo trường của một mình Nữ Oa nương nương, Nữ Oa nương nương cũng không có đệ tử, vì vậy có vẻ hơi lạnh lẽo.

Còn ở đây thì khác, nơi này dù sao cũng tập trung rất nhiều đệ tử của Tiệt giáo.

Hơn nữa Tiệt giáo được xưng là vạn tiên lai triều, nếu đạo trường xây dựng quá nhỏ, sẽ có vẻ hơi keo kiệt, vì vậy cung điện ở đây còn lớn hơn Oa Hoàng Cung của Nữ Oa nương nương rất nhiều.

Nhưng thực ra cũng có một số khuyết điểm, bởi vì so với Oa Hoàng Cung, khí thế có thừa, nhưng lại thiếu một phần tinh xảo.

Bởi vì Oa Hoàng Cung dù sao cũng là nơi Nữ Oa nương nương sinh sống, tự nhiên là cực kỳ tinh xảo, còn nơi này là đạo trường của Thông Thiên giáo chủ, Thông Thiên giáo chủ bản thân là nam tính, tự nhiên không thể xây dựng tinh xảo như vậy, tuy so sánh thì khí thế có thừa, nhưng lại thiếu một phần tinh xảo, tổng thể có thể nói là kẻ tám lạng người nửa cân.

Vừa hay hai cung điện này lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đều đã vào qua.

So sánh ngang như vậy, quả thực có thể so sánh ra một kết quả.

Ba vị nữ tử đi trước dẫn đường cho lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, họ ba người đến trước cửa đại điện, rất nhanh cửa đã được mở ra, trận pháp bao phủ đại điện này sau đó liền dẫn Toại Nhân Thị đi

vào.

Khi y vừa mới đi vào, lại phát hiện đã có một đạo nhân cao lớn, có chút mập mạp đã đợi từ lâu, nhìn thấy người này lãnh tụ Nhân tộc, định thần nhìn lại, sau đó không khỏi cười hắc hắc, bởi vì vị đại năng trước mắt này không phải ai khác, mà là Đa Bảo đạo nhân trong truyền thuyết, Đa Bảo đạo nhân này là một tồn tại phi thường, tuy trông cao lớn mập mạp, vẻ mặt hiền hậu.

Nhưng thực tế đây cũng là một vị đại năng tương đối đáng sợ, trên các bảng xếp hạng hình như đều có danh hiệu của Đa Bảo đạo nhân, bất luận là Bảng Xếp Hạng Nhục Thân hay Bảng Xếp Hạng Tiên Tư, hay Bảng Xếp Hạng Thực Lực, Đa Bảo đạo nhân đều có thể lên được bảng xếp hạng này.

Đây tuyệt đối là một trong những đại năng siêu quần bạt tụy nhất trong Tiệt giáo vạn tiên lai triều.

Không ai có thể xem thường gã này.

Đặc biệt là khi xếp hạng trên Bảng Xếp Hạng Tiên Tư, đại đạo văn tự còn xuất hiện một số miêu tả kỳ lạ, đại đạo văn tự từng nói vị đại năng này cuối cùng sẽ thân ở địa vị cao, chấp chưởng một giáo.

Chỉ là không ngờ vị đại năng này bây giờ đã ở đây đợi từ lâu, lãnh tụ Nhân tộc, nhìn thấy vị đạo nhân mập mạp cười toe toét, lập tức cảm nhận được một cảm giác thân thiết, không thể không nói vị đạo nhân mập mạp này thật sự khiến người ta cảm thấy có chút thoải mái, chẳng trách có thể ngồi lên vị trí này, rõ ràng là cực kỳ đáng sợ.

Vị đạo nhân mập mạp này, Đa Bảo đạo nhân, quả thực đã đợi từ lâu, khi lãnh tụ Nhân tộc đến gần nơi này, y đã phát hiện ra ngay từ đầu, và đã báo cho lão sư, lão sư tự nhiên cũng đã phát hiện ra, vì vậy mới bảo y qua đây đợi chào hỏi, ít nhất cũng không thể để Tiệt giáo vạn tiên lai triều, trông có vẻ mất lễ nghi.

Dù sao lãnh tụ Nhân tộc bây giờ đã là một nhân vật tương đối phi thường, xếp hạng thứ ba mươi bảy trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, Nhân tộc cũng đã trở thành chủng tộc lớn thứ ba của thế giới Hồng Hoang, thân ở địa vị cao như vậy, đại năng như vậy tự nhiên phải được coi trọng, nếu không coi trọng, đắc tội với Nhân tộc tuy không sợ, nhưng e là tương lai cũng sẽ rất phiền phức, vì vậy y đã sớm đợi ở đây.

"Hóa ra là Đa Bảo đạo hữu, không ngờ Đa Bảo đạo hữu lại đợi ở đây, chẳng lẽ đã đợi rất lâu rồi, nếu quả thực như vậy thì có chút thất lễ rồi." Lãnh tụ Nhân tộc cười toe toét chắp tay, coi như đã chào hỏi, dù sao đưa tay không đánh người mặt cười, người ta đã ở đây đợi từ lâu.

Đa Bảo đạo nhân cũng cười toe toét, chắp tay với lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

"Không ngờ lãnh tụ Nhân tộc danh chấn Hồng Hoang bây giờ lại đến đây, nay gặp mặt quả nhiên phong thái hơn xưa, danh tiếng của ngươi sớm đã truyền khắp thế giới Hồng Hoang, Đa Bảo ta đây ngưỡng mộ lắm." Nói xong liền cười ha hả, một tay liền nắm lấy tay lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đi về phía trước, mục đích lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đến đây không cần nói, tự nhiên là đến gặp lão sư.

Vì vậy y tự nhiên đích thân dẫn gã này đi gặp lão sư.

Lãnh tụ Nhân tộc nhìn thấy gã trước mắt này cũng ít nhiều có chút cảm giác thân thiết, chỉ là không ngờ gã này lại tự nhiên như vậy, bị một người đàn ông nắm tay thật sự có chút kỳ quái.

Nhưng y cũng không nghĩ nhiều, Đa Bảo đạo nhân trước mắt này là đại sư huynh của Tiệt giáo, thực lực cực mạnh, ngoài ra thân phận cũng rất cao, trong lòng Thông Thiên giáo chủ địa vị cũng tương đối

cao.

Đã sớm đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, thậm chí có thể đối đầu với Nhiên Đăng đạo nhân của Xiển giáo, đây tuyệt đối là một đại năng tương đối mạnh mẽ.

So sánh lại, gã này tuy không phải là đối thủ của mình, nhưng cũng không thể xem thường, vì vậy hai người liền khách sáo, hai người dắt tay nhau, vừa khách sáo, vừa thân thiết hỏi thăm tình hình gần đây.

Đa Bảo đạo nhân này lại là một vị đạo nhân mập mạp cực kỳ thú vị, trông béo béo mập mập có chút hiền hậu, thực tế lại là một người kín như bưng, tinh ranh vô cùng.

Sau một hồi giao lưu, lãnh tụ Nhân tộc dù hỏi đối phương thế nào, vẫn ứng phó đâu ra đấy, lại không để lãnh tụ Nhân tộc moi được bất kỳ thông tin hữu ích nào, không thể không nói miệng của gã này thật sự kín.

Hai người một đường đi về phía trước, giao lưu với nhau, ra vẻ cực kỳ thân thiết, nhưng thực tế lại là đề phòng lẫn nhau.

Đối với lãnh tụ Nhân tộc mà nói, hòa thượng mập này rất có thể là người phát ngôn của Thông Thiên giáo chủ, tự nhiên không thể xem thường gã này.

Đối với Đa Bảo đạo nhân mà nói, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị tự nhiên cũng càng thận trọng hơn.

Bởi vì đối với Đa Bảo đạo nhân mà nói, lãnh tụ Nhân tộc là tộc trưởng của Nhân tộc trong thế giới Hồng Hoang, bây giờ Nhân tộc không phải là Nhân tộc trước đây, Nhân tộc trước đây là hai chân dê nổi tiếng của thế giới Hồng Hoang.

Bất kỳ sinh linh nào cũng muốn nói, nhưng bây giờ Nhân tộc đã

khác xa xưa, bởi vì bây giờ Nhân tộc đã dựa vào Thiên Cơ Lâu, về cơ bản có thể nói là đã hoàn toàn quật khởi.

Không chỉ có Thiên Cơ Lâu, bản thân thực lực cũng là tồn tại cực kỳ mạnh mẽ, lần trước trong đại chiến Nhân Yêu, thậm chí có thể khiến Yêu tộc chịu một tổn thất cực kỳ lớn, không thể không nói, rốt cuộc đã mạnh mẽ đến mức nào, lãnh tụ Nhân tộc đến Kim Ngao Đảo Bích Du Cung tự nhiên là có chuyện quan trọng muốn bàn.

Y tự nhiên phải cẩn thận đối phó, nếu không đắc tội với đối phương thì không hay.

Hai người đi một đoạn đường, lại gặp rất nhiều đệ tử, điều này đủ để biết Tiệt giáo được xưng là vạn tiên lai triều, không hề giả chút nào, một đoạn đường này lại gặp nhiều đệ tử như vậy, thật sự náo nhiệt phi phàm.

Thậm chí còn có rất nhiều đệ tử tò mò đánh giá lãnh tụ Nhân tộc, dù sao vị này là một đại năng cực kỳ thần kỳ, rõ ràng đã thu hút sự tò mò của tất cả mọi người, thậm chí còn có mấy nữ tử không hiểu chuyện, muốn đến chào hỏi lãnh tụ Nhân tộc, kết quả cuối cùng đều bị Đa Bảo đạo nhân ngăn lại.

Nhưng lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị lại cười hắc hắc, chào hỏi rất nhiều người, dù sao nơi này là Tiệt giáo.

Có thể kết một thiện duyên với những người này, rõ ràng cũng không tệ, lãnh tụ Nhân tộc tự nhiên là không từ chối ai.

Đáng tiếc Đa Bảo đạo nhân lại ít nhiều có chút không hiểu phong tình, một phen quát tháo như vậy, lại không còn ai dám tiến lên chào hỏi mình nữa, lãnh tụ Nhân tộc không khỏi bĩu môi, nói chúng đệ tử đều rất sợ vị đạo nhân mập mạp này, từ điểm này có thể thấy được Đa Bảo đạo nhân rốt cuộc có uy nghiêm đến mức nào.

Ban đầu Thiên Cơ Lâu từng công bố Đa Bảo đạo nhân tương lai sẽ phản bội Tiệt giáo.

Tin tức này xuất hiện càng làm dấy lên sự chú ý của tất cả mọi người trong Tiệt giáo.

Ngay cả Thông Thiên giáo chủ cũng đối với vị đệ tử này ít nhiều nảy sinh một chút đề phòng, nhưng Đa Bảo đạo nhân này vẫn có thể ngồi vững vị trí đại sư huynh của chúng đệ tử Tiệt giáo, từ điểm này có thể thấy được Đa Bảo đạo nhân này tuyệt đối có một số thủ đoạn cực kỳ đáng sợ.

Ai xem thường gã này, chắc chắn sẽ chịu thiệt lớn.

Hai người rất nhanh liền đến cuối đại điện, ở đó chính là nơi sâu nhất của Bích Du Cung, cũng là thánh điện có vị trí cao nhất thực sự của Bích Du Cung.

Đó cũng là hành cung của chính Thông Thiên giáo chủ.

Nhìn thấy cảnh tượng này, lãnh tụ Nhân tộc không khỏi bĩu môi, quả nhiên là cảnh tượng lớn.

Lại còn xây dựng một cung điện khác bên trong cung điện, quả nhiên là phô trương.

Cung điện này tọa lạc ở vị trí cao nhất của Bích Du Cung, trông cực kỳ xa hoa, nói cho cùng, Bích Du Cung này đã đủ xa hoa, tuyệt đối có thể nói là xa hoa đến cực điểm.

Nhưng cung điện này rõ ràng còn xa hoa hơn, khí thế cũng hùng vĩ bàng bạc, lãnh tụ Nhân tộc trong lòng không khỏi có chút rụt rè, Thông Thiên giáo chủ này thật biết hưởng thụ, đám thánh nhân này, một người còn biết hưởng thụ hơn một người, thật là thánh nhân bất tử, đại đạo bất chỉ, thánh nhân mới là cường đạo mạnh nhất thực sự của thế giới Hồng Hoang này.

Lãnh tụ Nhân tộc ngơ ngác nghĩ.

Trong lúc lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị đang ngơ ngác, Đa Bảo đạo nhân đã lên tiếng.

"Đạo hữu, nơi đó chính là đạo trường của đại lão gia Tiệt giáo chúng ta, Thông Thiên giáo chủ, ta chỉ tiễn ngươi đến đây thôi, đi tiếp về phía trước có chút không thích hợp, nếu làm cho Thông Thiên đại lão gia không vui, vẫn là tội của ta, con đường phía trước ngươi vẫn nên tự mình đi qua." Lãnh tụ Nhân tộc trong mắt tuy hơi lóe lên một tia kinh ngạc, nhưng cuối cùng không nói nhiều, sau khi hàn huyên vài câu với Đa Bảo đạo nhân liền không kiêu ngạo không siểm nịnh đi về phía trước.

Y vừa nhìn chằm chằm cung điện phía xa, vừa đi về phía trước, một đường này vẫn luôn kiểm tra, xem có mai phục gì không, nhưng rõ ràng là không có.

Đa Bảo đạo nhân nhìn lãnh tụ Nhân tộc đi một khoảng xa, lúc này mới quay người trở lại, thế nhưng khi y vừa mới quay lại, đã có mười mấy bóng người vây lại, những bóng người này đều là những tồn tại cực kỳ mạnh mẽ, mỗi người thực lực đều cực kỳ đáng sợ, trong đó bao gồm cả Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Triệu Công Minh, Tam Tiêu nương nương, v.v.

Những người này lúc này vây lại, tự nhiên là để dò hỏi thông tin về lãnh tụ Nhân tộc, dù sao lãnh tụ Nhân tộc và họ không có bất kỳ quan hệ nào, thậm chí có thể nói là không có chút liên hệ nào.

Bây giờ thế giới Hồng Hoang sắp đại loạn, lãnh tụ Nhân tộc không ở Nhân tộc chủ trì đại cục lại chạy đến Kim Ngao Đảo Bích Du Cung của họ, chắc chắn là có chuyện lớn sắp xảy ra, cũng không biết gã đó rốt cuộc sẽ nói gì với Thông Thiên đại lão gia, tự nhiên đã gây ra sự tò mò của những người này.

Họ bây giờ vây lại, thực ra cũng là muốn dò hỏi một chút, lãnh tụ Nhân tộc đến đây rốt cuộc là có mục đích gì.

"Đại sư huynh, ngươi cảm thấy lãnh tụ Nhân tộc đó thế nào?

Có cảm ứng được thực lực của gã đó rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào không?" "Kẻ đó lẽ nào thật sự cường hãn đến mức độ kia sao?

Thật sự có thể cùng Không Gian Tổ Vu Đế Giang của Vu tộc và Yêu Đế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc kháng hành ư?

Thủ lĩnh Nhân tộc đó thật sự có tu vi đáng sợ và cường hãn như vậy sao?

Ta xem thế nào cũng cảm thấy không giống." "Đại sư huynh, sao con thấy vị thủ lĩnh Nhân tộc đó có vẻ hiền hòa đáng yêu vậy?

Phải biết rằng tên này cách đây không lâu đã dẫn dắt Nhân tộc cắt đứt quan hệ với Nữ Oa nương nương đó.

Hắn tuyệt đối là một kẻ tâm ngoan thủ lạt, vậy mà giờ lại trông hiền hòa dễ gần đến thế, còn nói chuyện vui vẻ với huynh, lẽ nào tên này thật sự dễ nói chuyện vậy sao?" "Đúng vậy, đúng vậy, con cũng đang tò mò chuyện này.

Thủ lĩnh Nhân tộc này tuyệt đối là một kẻ khó lường, đặc biệt là cách đây không lâu hắn còn từng đại chiến một trận với Chuẩn Đề Thánh nhân.

Không thể không nói, sự tàn nhẫn của tên này tuyệt đối đã đạt đến cấp độ đáng sợ.

Chương 828

Truyền thuyết kể rằng, tính khí của hắn cực kỳ cổ quái, là một kẻ tà khí lẫm liệt, từng mắng chửi thậm tệ các Thánh nhân phương Tây, thậm chí ngay cả Đại lão Xiển Giáo cũng bị hắn mắng.

Huynh nói xem, hắn có mắng Đại lão Tiệt Giáo chúng ta không?

Nếu hắn đến để mắng Đại lão Tiệt Giáo chúng ta, e rằng sẽ không thể rời khỏi Bích Du Cung." "Đại sư huynh, đại sư huynh, huynh mau nói xem, hai người rốt cuộc đã bàn luận chuyện gì?

Lâu như vậy cũng không cho chúng con lại gần, chắc chắn là có bí mật gì đó đúng không?

Đại sư huynh huynh sẽ không phản bội Tiệt Giáo chứ?

Huynh không phải đang ngầm mưu phản bội cùng thủ lĩnh Nhân tộc kia sao?

Chúng con tiến lên chào hỏi một tiếng, mà huynh còn không chịu, còn đuổi chúng con đi?" "————" Mấy vị đại năng lúc này hiển nhiên đã tò mò đến cực điểm, tất cả mọi người đều nhao nhao hỏi han, tiếng ồn ào rất nhanh đã bao trùm lấy Đa Bảo Đạo nhân bị vây giữa, khiến y lập tức cảm thấy da đầu tê dại.

Nhiều vấn đề như vậy, y nên trả lời thế nào đây?

Y nên trả lời ra sao đây?

Thật sự khiến y da đầu tê dại.

Đa Bảo Đạo nhân vẫy vẫy tay, lắc lư thân thể mập mạp, xuyên qua bức tường người mà biến mất.

Nhìn Đa Bảo Đạo nhân đã biến mất, mấy vị đại năng có mặt đều

bĩu môi.

Vị đại sư huynh này chạy thật nhanh, không tiết lộ chút tin tức nào.

Trong hành cung của Thông Thiên Giáo Chủ, thủ lĩnh Nhân tộc Toại Nhân Thị vẫn thong thả bước về phía trước.

Dù sao thì đây là lần đầu tiên hắn đến đây, tuyệt đối không thể làm mất thể diện của thủ lĩnh Nhân tộc, bởi vì hắn đại diện cho Nhân tộc.

Nếu hắn làm mất mặt mình, tương đương với việc làm mất mặt tất cả mọi người trong Nhân tộc, làm sao hắn có thể dung thứ cho chuyện như vậy xảy ra?

Do đó, hắn chắp tay sau lưng, chậm rãi bước đi, vừa đi vừa nhìn ngó xung quanh, đối với bất kỳ thứ gì ở đây cũng đều tán thưởng không thôi.

Bởi vì từ xa, hắn đã nhìn thấy rất nhiều pháp bảo xếp thành hàng dài ở đó.

Đao thương kiếm kích đủ cả, tuy rằng phần lớn những pháp bảo này đều là pháp bảo cảnh giới Hậu Thiên, nhưng trên mỗi kiện pháp bảo đều bao phủ đạo vận cực kỳ cường đại và linh lực đáng sợ.

Hiển nhiên, những pháp bảo này đều là những tồn tại cường hãn vô cùng.

Hơn nữa, chúng được trưng bày thành từng hàng, số lượng có lẽ không dưới vài nghìn kiện.

Việc đặt nhiều pháp bảo như vậy ở đây, mà còn đều là những pháp bảo cực kỳ cường hãn, điều này đủ để thấy rằng Thông Thiên cực kỳ thích nghiên cứu pháp bảo.

Bởi vì trong số nhiều pháp bảo này, không chỉ có vô số pháp bảo

Hậu Thiên, mà còn có rất nhiều pháp bảo Tiên Thiên.

Nhiều pháp bảo như vậy hỗn tạp đặt chung, xếp dọc hai bên hành lang rộng lớn này, hắn đi suốt chặng đường này e rằng đã thấy không dưới vài nghìn kiện.

Thật sự là giàu có a ———— Thủ lĩnh Nhân tộc lúc này không khỏi bĩu môi.

Nếu Nhân tộc có thể có được những pháp bảo này, đối với Nhân tộc tuyệt đối là một chuyện vô cùng vui mừng.

Nhân tộc hiện tại tuy đã đạt được sự đề thăng cực kỳ lớn, nhưng Nhân tộc thiếu thốn chính là đan dược, pháp bảo và những thứ tương tự.

Sở dĩ thủ lĩnh Nhân tộc muốn đến Côn Luân tìm Tây Vương Mẫu, chủ yếu là vì nhìn trúng cây Bàn Đào trong tay Tây Vương Mẫu.

Chỉ cần có Bàn Đào, có lẽ có thể thay thế đan dược.

Nhưng xét về hàng ngũ pháp bảo, Nhân tộc vẫn tương đối khan hiếm, bởi vì bản thân pháp bảo Tiên Thiên vô cùng hiếm có.

Cả Hồng Hoang thế giới, pháp bảo Tiên Thiên thực ra chỉ có bấy nhiêu.

Do đó, muốn có được pháp bảo Tiên Thiên vô cùng khó khăn, pháp bảo Hậu Thiên thì khó khăn hơn.

Mặc dù thực lực cũng không yếu, nhưng muốn luyện chế một kiện pháp bảo Hậu Thiên là vô cùng khó khăn, cần năm dài tháng rộng mới có thể luyện chế ra một kiện pháp bảo Hậu Thiên.

Vì vậy, đến nay pháp bảo của Nhân tộc vẫn tương đối khan hiếm.

Nếu Nhân tộc có thể có được nhiều pháp bảo như vậy, đối với thực lực Nhân tộc, tuyệt đối là một bước đột phá cực kỳ trọng đại.

Thủ lĩnh Nhân tộc hận không thể lập tức thu tất cả những pháp bảo này đi, nhưng suy cho cùng đây vẫn là địa bàn của Thông Thiên Giáo Chủ, hắn chỉ có thể nén nhịn.

Sau một thời gian dài, hắn cuối cùng cũng đi đến cuối đại điện.

Ở cuối đại điện có một đài cao cực kỳ lớn, trên đó đang ngồi ngay ngắn một vị đại năng.

Thủ lĩnh Nhân tộc nheo mắt cẩn thận quan sát một lượt, chỉ thấy đó là một đạo sĩ trung niên.

Đạo sĩ này khoác trên mình một bộ đạo bào màu xanh, trông khá có khí thế, tóc được chải gọn gàng ra phía sau, nhìn có vẻ thanh nhã.

Ngoài ra, chòm râu dài ba sợi của đạo sĩ này rủ xuống ngực, khá có khí thế của một "Mỹ Nhiêm Công" (Quan Vũ).

Chỉ là nhìn dung mạo đạo sĩ này lại có vẻ tầm thường, trông bình thường không có điểm gì nổi bật.

Thủ lĩnh Nhân tộc cũng không cảm nhận được chút dao động đạo vận nào từ đạo sĩ này.

Không thể không nói, đạo sĩ này tuyệt đối là một đại năng cực kỳ đáng sợ.

Thậm chí, chỉ cần cảm nhận được khí tức trên người Thông Thiên Giáo Chủ là có thể biết được vị Thông Thiên Giáo Chủ này quả thực không hề đơn giản.

Bởi vì bản thân hắn lại không thể thu thập được bất kỳ thông tin hữu ích nào từ đối phương, quả thực là kín kẽ không một kẽ hở a.

Thủ lĩnh Nhân tộc không khỏi bĩu môi.

Xem ra đạt đến cấp độ này, sớm đã đạt đến cảnh giới "phản phác quy chân" (trở về với bản chất ban đầu) trong truyền thuyết rồi.

Tất cả khí tức đều bị kẻ này thu liễm lại, đến nỗi không cảm nhận được chút khí tức nào.

Ban đầu Nữ Oa nương nương cũng vậy, giờ Thông Thiên Giáo Chủ cũng thế, thật sự khiến hắn có một cảm giác ấm ức.

Dù sao thì hắn phóng thích khí thế ra ngoài, muốn không bị lép vế, nhưng đối phương lại căn bản không có khí thế nào, cứ như một nhát búa tạ đập vào bông vậy, tự mình bị văng ra.

Quả thực có một cảm giác khó chịu.

Ban đầu Nữ Oa nương nương xinh đẹp vô cùng, nhưng lại không cảm nhận được chút khí tức nào từ nàng.

Giờ Thông Thiên Giáo Chủ cũng vậy, xem ra đạt đến trình độ như bọn họ, quả thực đều thích giả thần giả quỷ a.

Có lẽ đây chính là cái mà các Thánh nhân vẫn nói "Đại Đạo chí giản, hóa phồn vi giản" chăng?

Thủ lĩnh Nhân tộc nhìn Thông Thiên Giáo Chủ trước mặt đang nhắm mắt tu luyện, không khỏi cảm thấy khó chịu, thậm chí trong lòng còn thầm mắng vị Thông Thiên Giáo Chủ chết tiệt này thật biết cách ra vẻ.

Rõ ràng biết mình đã đến, nhưng lại cứ làm bộ làm tịch tu luyện ở đó, thật là giả dối a.

Ban đầu cứ tưởng Thông Thiên Giáo Chủ là người thẳng thắn nhất trong số các Thánh nhân, là người đầu tiên, nhưng giờ xem ra Thông Thiên Giáo Chủ cũng vậy, không có chút khác biệt nào so với những Thánh nhân giả dối khác.

A, thủ lĩnh Nhân tộc bĩu môi.

Kẻ này rõ ràng đã biết mình đến, nhưng lại cố tình im lặng tu

luyện, bỏ lơ mình sang một bên.

Không thể không nói, đám Thánh nhân này ai nấy cũng ra vẻ thật lớn.

Thủ lĩnh Nhân tộc bĩu môi, rồi ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh, cũng nhắm mắt tu luyện.

Dù sao hiện tại đại chiến còn chưa bắt đầu, hắn cũng không cần quá vội vàng.

Thông Thiên Giáo Chủ muốn đấu dai ở đây, vậy hắn cứ đấu dai ở đây, xem ai đấu dai hơn ai.

Còn Thông Thiên Giáo Chủ ngồi trên cao, trong lòng chợt lóe lên một thần sắc kinh ngạc.

Bởi vì khi thủ lĩnh Nhân tộc Toại Nhân Thị quan sát y, y tự nhiên cũng đang quan sát vị thủ lĩnh Nhân tộc trước mặt này.

Vị thủ lĩnh Nhân tộc trước mặt này quả thực có tướng mạo phi phàm, khí phách ngút trời, khí tức trên người cũng cực kỳ hùng hậu.

Trong Tiệt Giáo, không một ai có thể so sánh với vị thủ lĩnh Nhân tộc trước mặt này.

Xét về khí thế bùng phát từ thủ lĩnh Nhân tộc, quả thực đã đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, thậm chí là cấp độ vô địch dưới Thánh Nhân.

Từ trên người hắn, có thể cảm nhận được, kẻ này quả thực đã cực kỳ tiếp cận Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn, thậm chí có thể nói sự chênh lệch cơ bản là không đáng kể.

Sở dĩ trên Bảng xếp hạng chiến lực có chút chênh lệch lớn, chủ yếu là vì Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Đế Đế Tuấn mấy kẻ đó chiếm ưu thế về pháp bảo mà thôi.

Đồng thời, y là Thánh nhân cũng biết rất nhiều bí mật.

Nhân tộc ngay từ khi sinh ra đã bị Thiên Đạo Hồng Quân giáng xuống xiềng xích, cho dù Nhân tộc tu luyện cũng không thể tu luyện đến cảnh giới quá cao.

Nhưng nhờ cậy Thiên Cơ Lâu, Nhân tộc đã đột phá xiềng xích mà Thiên Đạo Hồng Quân giáng xuống.

Quả nhiên, tu luyện vô cùng nhanh chóng.

Kẻ này rõ ràng mới tu luyện vài trăm năm, mà giờ đã đạt đến mức độ đáng sợ như vậy, thật sự khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Ngay cả y là Thánh nhân cũng chưa từng nghĩ tốc độ tu luyện của Nhân tộc lại nhanh đến vậy.

Kẻ này, nền tảng quả thực có chút quá nông cạn.

Nếu nền tảng của kẻ này thâm hậu hơn một chút, e rằng thực lực của kẻ này sẽ càng thêm đáng sợ, thậm chí rất có khả năng trực tiếp đạt đến cấp độ như Đông Hoa Đế Quân cũng không chừng.

Lúc này, kẻ này lại ngay trước mắt mình mà tu luyện.

Hơn nữa, kẻ này lại còn vô tư không kiêng dè hấp thu linh khí ở đây.

Chương 829

Không thể không nói, kẻ này quả thực có khí diễm cực kỳ kiêu căng a.

Y thật sự muốn dạy dỗ tên này một trận, nhưng vì tên này là một trong những thủ lĩnh quan trọng nhất của Nhân tộc, nếu xảy ra bất kỳ vấn đề gì ở đây, chắc chắn sẽ khiến Nhân tộc đứng về phía đối lập với bọn họ.

Nói thật, bọn họ tuy không sợ Nhân tộc, nhưng lại vô cùng kiêng dè Thiên Cơ Lâu đứng sau Nhân tộc.

Bởi vì cường giả cấp Thánh Nhân của Thiên Cơ Lâu có đến gần hai mươi vị, điều này đáng sợ đến mức nào?

Nếu thật sự chọc ra hai vị Thánh nhân đến diệt bọn họ, tuyệt đối là chuyện dễ như trở bàn tay.

Xem ra y cũng chỉ có thể nhẫn nhịn thôi.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên Giáo Chủ dứt khoát mở mắt, ánh mắt sáng rực nhìn thủ lĩnh Nhân tộc trước mặt, trong lòng vô cùng khó chịu.

Còn thủ lĩnh Nhân tộc lúc này cũng cảm nhận được ánh mắt của y, khóe miệng không khỏi nở một nụ cười nhạt.

Xem ra Thông Thiên Giáo Chủ không thâm sâu như mình tưởng tượng a, so ra Thông Thiên Giáo Chủ lại thú vị hơn.

Dường như thấy được nụ cười của đối phương, Thông Thiên Giáo Chủ ít nhiều cũng có chút ngượng ngùng, vội vàng thu ánh mắt lại, rồi lại làm ra vẻ tu luyện.

Nhưng thủ lĩnh Nhân tộc lúc này đã mở mắt, nhìn Thông Thiên

Giáo Chủ đang giả vờ tu luyện, hắn không khỏi cười phá lên.

"Thôi nào, Thông Thiên Thánh nhân, chúng ta cũng đừng làm bộ làm tịch ở đây nữa.

Ta đã đến đây lâu như vậy, tự nhiên có chuyện quan trọng muốn nói với ngươi.

Vậy chúng ta đi thẳng vào vấn đề đi, ngươi thấy sao?" Thông Thiên Giáo Chủ nghe những lời này, khóe miệng khẽ giật giật, lúc này mới chậm rãi mở mắt, nhìn thủ lĩnh Nhân tộc trước mặt, trong mắt cũng lộ ra một tia tức giận.

Bởi vì kẻ này lại vô lễ đến vậy, thật sự khiến y cảm thấy có chút ngượng ngùng.

"Ngươi sao lại vô lễ như thế, lẽ nào ngươi cho rằng dựa vào Thiên Cơ Lâu là có thể muốn làm gì thì làm sao?" Thủ lĩnh Nhân tộc cười hắc hắc.

Hắn tự nhiên biết chừng mực.

Dù sao đối phương cũng là Thánh nhân, hơn nữa còn là một Thánh nhân vừa chính vừa tà.

Dù thế nào thì lễ tiết cần có vẫn phải có, do đó hắn liền đứng dậy hành lễ với Thông Thiên Giáo Chủ ở đằng xa.

"Toại Nhân Thị bái kiến Thông Thiên Giáo Chủ." Thấy thủ lĩnh Nhân tộc coi như còn có chút khách khí, ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ khẽ lóe lên, cuối cùng dần dần trở nên bình thản, rồi thản nhiên mở miệng.

"Không thể không nói Nhân tộc các ngươi quả thực thần kỳ, vậy mà chỉ sau vài trăm năm đã tu luyện đến trình độ này, thật sự khiến Bản thánh phải khen ngợi a.

Cũng không biết các ngươi rốt cuộc tu luyện bằng cách nào.

Vậy mà có thể đạt đến trình độ này, thật sự kỳ lạ.

Công pháp tu hành của các ngươi hiển nhiên là khác biệt hoàn toàn với Hồng Hoang thế giới, thậm chí có thể nói là tự thành một lối đi riêng.

Không thể không nói, các ngươi đã tự mình đi ra một con đường thuộc về mình a ————" Nói đến đây, y vô cùng cảm thán.

Trên thực tế cũng đúng là như vậy.

Nhân tộc quả thực đã nhờ cậy Thiên Cơ Lâu mà đi ra con đường riêng của mình, khác biệt với công pháp tu luyện và Đại Đạo của đa số sinh linh Hồng Hoang thế giới.

Hiển nhiên, Hồng Quân Đạo Tổ đã lừa dối bọn họ một cách nghiêm trọng.

Ban đầu Hồng Quân Đạo Tổ từng nói rằng giữa thiên địa nên có bảy vị Thánh nhân xuất thế, do đó đã cấp ra bảy phần cơ duyên thành Thánh.

Cuối cùng, có sáu cường giả thành Thánh, nhưng nếu tính thêm y nữa thì quả thực là bảy vị Thánh nhân.

Quả nhiên, từ sau đó cả Hồng Hoang thế giới không còn Thánh nhân nào xuất thế nữa.

Nhưng thực tế chứng minh, lời nói của Hồng Quân Đạo Tổ căn bản là sai lầm.

Bởi vì Thiên Cơ Lâu còn ẩn chứa hai ba mươi vị Thánh nhân, còn có Dương Mi Đại Tiên kia cũng vẫn ẩn mình trong Hồng Hoang.

Và Bình Tâm Nương Nương đã lấy thân hợp đạo cũng đã trở thành Thánh nhân.

Nếu nói như vậy, cả Hồng Hoang thế giới hiển nhiên đã có hai ba mươi vị Thánh nhân rồi.

Không thể không nói, chuyện này quả thực đã mang đến một bước ngoặt cực kỳ trọng đại cho Thông Thiên Giáo Chủ.

Bởi vì Thông Thiên Giáo Chủ cũng đã nảy sinh nghi ngờ sâu sắc đối với con đường của Hồng Quân.

Hồng Quân Đạo Tổ vì sao lại nói như vậy?

Lẽ nào y thật sự muốn ngăn cản Hồng Hoang thế giới xuất hiện thêm Thánh nhân khác?

Chủ yếu là việc Hồng Hoang thế giới xuất hiện thêm Thánh nhân khác có phải đã tạo ra mối đe dọa sâu sắc đối với sự thống trị của y không?

Cho nên y mới ngăn cản Hồng Hoang thế giới xuất hiện thêm Thánh nhân khác?

Phải biết rằng, ban đầu khi Đại Đạo ẩn mình, Thiên Đạo hưng thịnh, Thiên Đạo đã trực tiếp phóng ra năm mươi đạo Hồng Mông Tử Khí, Hồng Mông Tử Khí cũng chính là bản nguyên Thiên Đạo.

Cũng có nghĩa là khi Thiên Đạo hưng thịnh, coi như khắp nơi vui mừng, đã ban cho chúng sinh Hồng Hoang năm mươi phần cơ duyên thành Thánh.

Đây cũng chính là Đại Đạo Ngũ Thập trong truyền thuyết.

Cuối cùng, trong năm mươi đạo Hồng Mông Tử Khí, bản nguyên Thiên Đạo này, Hồng Quân Đạo Tổ đã có được bốn mươi chín đạo, còn một đạo bỏ chạy thì dường như đã bị Dương Mi Đại Tiên có được.

Đây chính là Đại Đạo Ngũ Thập, Thiên Diễn Tứ Cửu, Độn Khứ

Kỳ Nhất (Thiên Đạo diễn biến ra 49 phần, ẩn đi 1 phần) nổi tiếng nhất Hồng Hoang thế giới.

Sau này, Hồng Quân Đạo Tổ có được bốn mươi chín đạo Hồng Mông Tử Khí, tự mình dùng hai đạo, sau đó phân ra bảy đạo, rồi bốn mươi đạo Hồng Mông Tử Khí còn lại thì y đã trả lại cho Thiên Đạo, từ đó nhận được sự công nhận của Thiên Đạo, mà lấy thân hợp đạo với Thiên Đạo hóa thân, thực lực đại trướng.

Không thể không nói, bản thân Hồng Quân Đạo Tổ đã hy sinh con đường thành Thánh của rất nhiều đại năng trong Hồng Hoang thế giới, để thành tựu cho chính mình.

Chuyện hợp đạo này Thông Thiên Giáo Chủ đều biết, Thông Thiên Giáo Chủ vẫn bất mãn với chuyện như vậy, đối với sự hèn hạ của Hồng Quân Đạo Tổ.

Mặc dù y chưa bao giờ nói ra, nhưng hiển nhiên y đều biết rõ những chuyện này.

Vốn dĩ năm mươi đạo cơ duyên thành Thánh, năm mươi đạo Hồng Mông Tử Khí, ít nhất cũng có thể tạo ra ba bốn mươi vị Thánh nhân, nhưng cuối cùng lại chỉ đưa ra bảy phần Hồng Mông Tử Khí cho sinh linh Hồng Hoang.

Không thể không nói, Hồng Quân Đạo Tổ đã hy sinh con đường thành Thánh của người khác để thành tựu cho chính mình.

Hơn nữa, còn tung tin rằng Hồng Hoang thế giới nhiều nhất chỉ có thể có bảy vị Thánh nhân xuất thế, nhưng thực tế chứng minh, Hồng Quân Đạo Tổ hiển nhiên chỉ đang nói bậy mà thôi.

Do đó, Thông Thiên Giáo Chủ thực ra vẫn có thiện cảm nhất định với Thiên Cơ Lâu.

Bởi vì Thiên Cơ Lâu hiển nhiên có tất cả các thủ đoạn thành

Thánh, hơn nữa lại không hề keo kiệt.

Có lẽ rất có thể trong một thời gian nữa sẽ tuyên dương những thủ đoạn thành Thánh này ra ngoài.

Thủ lĩnh Nhân tộc nhìn thần sắc dần thay đổi của Thông Thiên Giáo Chủ, không khỏi mỉm cười, sau đó mở miệng nói.

"Không biết Thông Thiên Thánh nhân có cách nhìn nào về đại kiếp lần này không?" Hắn đã quyết định đi thẳng vào vấn đề, vậy tự nhiên sẽ trực tiếp dùng lời lẽ thẳng thắn nhất để bàn bạc với Thông Thiên Giáo Chủ.

Đúng như câu nói 'ngôn đa tất thất' (nói nhiều tất sai), chi bằng đi thẳng vào vấn đề cho sảng khoái.

Nghe thủ lĩnh Nhân tộc hỏi, Thông Thiên Giáo Chủ không khỏi vuốt vuốt chòm râu ba sợi của mình, ngả người ra sau dựa vào chiếc ghế cực kỳ đơn giản kia, khẽ nhíu mày, suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng cũng mở miệng nói.

"Đại kiếp thiên địa ở Hồng Hoang thế giới, thực ra không phải là chuyện gì kỳ lạ.

Đại kiếp Vu Yêu này đã phát sinh vô số năm rồi, chỉ là còn chưa đi đến trận chiến cuối cùng của Vu Yêu Lượng Kiếp mà thôi.

Giờ đây Nhân tộc các ngươi đã quật khởi bất ngờ, chuyện này liên lụy rất rộng, thậm chí rất có khả năng từ Thánh nhân cho đến vạn vật sinh linh trong Hồng Hoang thế giới, đều sẽ bị cuốn vào trận đại chiến này." "Trận đại chiến này cuối cùng sẽ đi theo hướng nào, không ai biết được, cũng chỉ có thể xem trận đại chiến cuối cùng sẽ phát triển đến mức độ nào thôi." Những gì y nói không sai chút nào.

Thực ra những đại kiếp này vốn dĩ đều đã được Hồng Quân Đạo Tổ thiết kế sẵn.

Vô số năm về trước, trận đại chiến Vu Yêu Lượng Kiếp này đã được thiết kế sẵn.

Mục đích chính thực ra là muốn cho Vu Yêu hai tộc hoàn toàn diệt vong.

Bởi vì Vu Yêu hai tộc nắm giữ Hồng Hoang vô số năm đã tạo ra nghiệp sát hiển nhiên đã tương đối đáng sợ rồi.

Nếu không có ai trả giá cho những sự giết chóc này, cả Hồng Hoang thế giới e rằng sẽ biến thành bãi thây.

Đến lúc đó, nếu Thiên Đạo Hồng Hoang bất mãn, vậy thì Hồng Hoang thế giới này e rằng sẽ đón nhận tai họa cực kỳ lớn, thậm chí rất có khả năng vạn vật sẽ đại diệt vong cũng không chừng.

Do đó, Hồng Quân Đạo Tổ liền thiết kế Vu Yêu Lượng Kiếp, để Vu tộc cai quản đất, Yêu tộc cai quản trời.

Đại chiến giữa Vu tộc và Yêu tộc sớm muộn cũng sẽ bùng nổ, sau khi bùng nổ sẽ là một cục diện đồng quy ư tận (cùng chết).

Sau đó, Nhân tộc mới chậm rãi quật khởi.

Dù sao Nhân tộc mang khí vận vô song, khí vận này ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng ghen tị không thôi.

Do đó, đợi sau khi Vu Yêu hai tộc hoàn toàn diệt vong, Nhân tộc lúc đó mới dần dần quật khởi, dần dần xưng là chúa tể tiếp theo của Hồng Hoang thế giới.

Chỉ là sự phát triển của sự việc đã vượt ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Bởi vì giờ đây Nhân tộc đã nhờ cậy Thiên Cơ Lâu mà hoàn toàn quật khởi rồi.

Vu Yêu hai tộc còn chưa diệt vong, Nhân tộc đã quật khởi, hơn

nữa Nhân tộc đã thoát khỏi sự khống chế của bọn họ.

Điều này cũng có nghĩa là cả Hồng Hoang thế giới đã hình thành hai phe thế lực, một phe là Thiên Cơ Lâu và Nhân tộc, phe còn lại là các Thánh nhân Hồng Hoang thế giới và Vu Yêu hai tộc.

Hai phe thế lực này sớm muộn cũng sẽ hình thành một trận đại chiến thật sự.

Hơn nữa, nhìn cục diện hiện tại, trận đại chiến này đã không còn xa nữa.

Đây cũng là lý do vì sao Thông Thiên Giáo Chủ nghi ngờ việc thủ lĩnh Nhân tộc đến tìm y vào thời khắc then chốt này.

Chương 830

Bởi vì nói thật, quan hệ giữa y và Nhân tộc cũng không mấy tốt đẹp.

Ban đầu khi Nhân Yêu đại chiến, Tam Thanh bọn họ còn từng cùng nhau đến khu vực Nhân tộc, muốn cướp đoạt mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc có được truyền thừa.

Chỉ là không ngờ đột nhiên bị Tam Thất Thánh nhân phát hiện, hơn nữa lúc đó Tam Thất Thánh nhân còn từng xảy ra xung đột kịch liệt với Tam Thanh bọn họ.

Tam Thất Thánh nhân đã lần lượt đại chiến kịch liệt với Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử.

Mặc dù y không ra tay, nhưng xét về lập trường, quả thực y đã đứng về phía đối lập với Nhân tộc.

Giờ đây, vào đại kết cục của Hồng Hoang thế giới, kẻ đó lại chạy đến chỗ y, quả thực khiến y cảm thấy có chút nghi hoặc.

Y thật sự không biết kẻ này chạy đến đây, rốt cuộc là vì chuyện gì.

Dường như nhìn ra sự nghi ngờ của Thông Thiên Giáo Chủ, thủ lĩnh Nhân tộc mỉm cười.

“Những gì Thông Thiên Thánh nhân nói không sai.

Giờ đây Hồng Hoang này, quả thực đại loạn sắp đến rồi.” “Vu tộc và Yêu tộc hiện tại dường như đã có dấu hiệu hợp tác, mục đích chính là để cùng nhau đối phó Nhân tộc.

Mà Nhân tộc chúng ta tự nhiên cũng không thể đơn giản khoanh tay chờ chết.

Do đó, Nhân tộc chúng ta tự nhiên cũng đang nghĩ cách đối phó với việc Vu Yêu hai tộc kết minh.

Đây cũng là lý do vì sao Nhân tộc hiện giờ đang trong cảnh gió tanh mưa máu, mà Ta vẫn còn chạy loạn trong Hồng Hoang thế giới.

Bởi vì Nhân tộc chúng ta cũng cần minh hữu, Nhân tộc chúng ta cũng cần kết minh.

Mặc dù thu hoạch không mấy tốt đẹp, nhưng ít nhiều cũng đã có được vài viện quân.

Đối mặt với liên minh Vu Yêu hai tộc, Nhân tộc chúng ta vẫn có thể đối kháng đôi chút." "Nhân tộc chúng ta tự nhiên có thủ đoạn để đối kháng liên quân Vu Yêu hai tộc.

Sở dĩ Vu tộc và Yêu tộc liên hợp lại, thực ra là vì đối phó Nhân tộc chúng ta mà không có nhiều tự tin.

Hơn nữa, giờ đây khí vận của bọn họ đã gần như hao tổn hết.

Trong tình huống này, hai đại chủng tộc này tuy bề ngoài trông mạnh mẽ, nhưng trên thực tế sớm đã đánh mất tất cả sự tự tin rồi." "Vì vậy, vào thời khắc then chốt này, thà rằng từ bỏ mối thù hận giữa hai tộc, cũng phải liên hợp lại cùng nhau đối phó Nhân tộc chúng ta.

Từ một số khía cạnh mà nói, đây cũng là biểu hiện sự chột dạ của bọn họ.

Đối với điểm này, Ta tin rằng Thông Thiên Thánh nhân cũng nhìn rất thấu triệt.

Bọn họ đều đã liên hợp lại, vậy thì Nhân tộc chúng ta tự nhiên cũng không ngốc, tự nhiên không thể khoanh tay chờ chết." "Do đó, Nhân tộc chúng ta tự nhiên cũng đã chuẩn bị rất nhiều thủ đoạn.

Còn về việc Nhân tộc rốt cuộc có thủ đoạn gì, hiện tại Ta cũng

không tiện nói với ngươi.

Hiện tại chủ yếu nói đến là sự đối lập giữa Thánh nhân Hồng Hoang thế giới và Thánh nhân Thiên Cơ Lâu.

Thông Thiên Thánh nhân, lẽ nào ngươi thật sự cho rằng mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang thế giới sẽ là đối thủ của Thánh nhân Thiên Cơ Lâu sao?

Điều này căn bản là một chuyện cực kỳ nực cười.

Cường giả Thiên Cơ Lâu nhiều không kể xiết.

Tùy tiện cử ra một vị cường giả là có thể khiến các ngươi đau đầu nhức óc.

Không biết đối với điểm này Thông Thiên Thánh nhân có công nhận không?" Những lời nói này của thủ lĩnh Nhân tộc quả thực đã đánh đúng trọng tâm.

Bởi vì Vu Yêu hai tộc quả thực có chút chột dạ, Nhân tộc tự nhiên có thủ đoạn đối kháng Vu Yêu hai tộc.

Trận đại chiến thật sự thì còn phải xem đại chiến giữa các Thánh nhân.

Chủ yếu chính là các Thánh nhân Hồng Hoang thế giới và Thánh nhân Thiên Cơ Lâu sẽ xảy ra xung đột.

Trong tình huống này, ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ cũng không có nhiều tự tin vào mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang thế giới kia.

Bởi vì những Thánh nhân Thiên Cơ Lâu kia quả thực có chút biến thái, ngay cả Thảo Nê Mã phun nước bọt kia chiến lực cũng vượt qua Thái Thượng Lão Tử rồi, còn có Công Phu Hùng Miêu kia, và cả Đại Đạo Chi Thư chưa từng lộ mặt kia nữa.

Những thứ này rõ ràng đều có xuất thân không cao sang.

Nhưng cố tình những súc sinh này, chiến lực lại vượt qua tất cả Thánh nhân Hồng Hoang thế giới, ngay cả Thú Thần Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu và những người khác cũng không bằng mấy đầu thần thú này, điều này đủ để nói lên rất nhiều tình hình.

Thông Thiên Giáo Chủ quả thực cũng không có nhiều tự tin.

Bởi vì Thánh nhân Hồng Hoang thế giới tổng cộng chỉ có bấy nhiêu vị, mà Thánh nhân Thiên Cơ Lâu lại nhiều đến mười mấy vị.

Nếu so sánh như vậy, căn bản không có chút tính so sánh nào.

Bất kể là về số lượng hay về chiến lực của cường giả, những Thánh nhân Hồng Hoang thế giới này dường như không có điểm nào vượt trội hơn Thiên Cơ Lâu.

Thiên Cơ Lâu tùy tiện phái ra vài vị Thánh nhân có thực lực yếu nhất, là hoàn toàn có thể kháng hành với bọn họ.

Cường giả Thiên Cơ Lâu thậm chí không cần ra tay, là có thể đánh bại bọn họ.

Ví dụ như Godzilla kia của Hồng Hoang thế giới còn mạnh hơn Chuẩn Đề Thánh nhân.

Ngoài ra, Tứ Đại Thánh Thú của Thiên Cơ Lâu cơ bản đã cực kỳ tiếp cận các Thánh nhân khác, cộng thêm Tam Thất Thánh nhân, Thú Hoàng Thần Nghịch, Ma Tổ La Hầu mấy vị này, hoàn toàn không hề kém cạnh mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang thế giới.

Trong tình huống như vậy, mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang thế giới lấy gì để đối kháng với Thánh nhân Thiên Cơ Lâu đây?

Điều này căn bản là chuyện không thể.

Do đó, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không có nhiều tự tin vào mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang thế giới, thậm chí còn có chút nghi ngờ.

Bởi vì y thực sự không biết Hồng Quân Đạo Tổ lấy tự tin ở đâu mà có thể đối kháng với Thiên Cơ Lâu.

Bởi vì trên Hồng Mông Tử Kim Bảng đã hoàn toàn công bố chiến lực của Thánh nhân Thiên Cơ Lâu và Thánh nhân Hồng Hoang thế giới rồi, hoàn toàn không có chút tính so sánh nào.

Nếu ép Thiên Cơ Lâu đến mức khiến những cường giả này rút lui hoàn toàn, không còn nguyện ý bảo vệ Hồng Hoang nữa, vậy thì chỉ dựa vào mấy người bọn họ có thể bảo vệ Hồng Hoang sao?

Điều này hoàn toàn là chuyện rất khó khăn, thậm chí có thể nói là không chút hy vọng nào.

Do đó, y không muốn xảy ra xung đột với những cường giả Thiên Cơ Lâu kia.

Ban đầu khi Nhân Yêu đại chiến, Tam Thanh bọn họ cùng nhau đến Nhân tộc, đó là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân đi, còn y Thông Thiên Giáo Chủ thì không ra tay.

Thế nhân đều nói Thông Thiên Giáo Chủ tính khí quá cương trực, không biết tùy cơ ứng biến, tính khí lại vừa cứng đầu vừa ương bướng.

Nhưng trên thực tế, tất cả mọi người đã nhìn Thông Thiên Giáo Chủ quá đơn giản.

Thông Thiên Giáo Chủ mới là Thánh nhân thông minh nhất Hồng Hoang thế giới.

Đối với sự thay đổi trên người Nữ Oa nương nương, không một ai có thể phát hiện ra.

Nhưng Thông Thiên Giáo Chủ cố tình lại từ những manh mối nhỏ mà quan sát ra rất nhiều điều.

Một Thánh nhân tâm tư nhạy bén như vậy, có thể nói y ngốc sao?

Điều này hoàn toàn chỉ là bề ngoài mà thôi.

Thủ lĩnh Nhân tộc nhìn sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ dần thay đổi, sau đó không khỏi mở miệng ngâm một bài thơ.

"Vạn Tiên Ác Trận vây núi chằm, Gió lạnh rít gào thổi mặt bay.

Sáng lạn tường quang che Đẩu Bính, Sát khí trùng trùng thấu Linh Đài.

Cá rồng lúc này phân thật giả, Ngọc đá vàng thau hết thay hình.

Bao nhiêu tu sĩ gặp kiếp này, Tam thi trảm hết ngũ vân khai." Nghe bài thơ khó hiểu này, Thông Thiên Giáo Chủ nhíu chặt mày, sắc mặt cũng dần đen lại.

Bởi vì y thực sự không nghĩ ra lời sấm này của thủ lĩnh Nhân tộc rốt cuộc có ý nghĩa gì.

Thủ lĩnh Nhân tộc dường như có ý chỉ a, hai câu đầu không phải nói về Tiệt Giáo của y sao?

Bởi vì Tiệt Giáo của y vẫn luôn xưng là "Vạn Tiên Triều Bái", có danh tiếng của Vạn Tiên.

Nhưng hai câu sau lại nói rõ sát khí ngút trời.

Điều này rốt cuộc có ý nghĩa gì đây?

Có phải có nghĩa là Hồng Hoang thế giới trong tương lai sẽ có một trận chiến cực kỳ đáng sợ không?

Hơn nữa, trận chiến đáng sợ này và trận chiến khó phân thắng bại này, rốt cuộc là cuộc chiến của phe nào?

Y thực sự vắt óc suy nghĩ cũng không hiểu.

Đại chiến đến cuối cùng rốt cuộc ai thắng ai thua, kết cục ra sao, y

cũng không biết.

Chỉ là lời nói này dường như muốn nói rằng trong tương lai sẽ có một trận đại chiến, hơn nữa trận đại chiến này còn có liên quan đến y, Thông Thiên Giáo Chủ.

Điều này tự nhiên khiến Thông Thiên Giáo Chủ cảm thấy có chút khó chịu.

Rất nhanh, y với vẻ mặt khó coi bắt đầu tính toán thiên cơ.

Tuy nhiên, hiện tại thiên cơ lại hỗn loạn một mảnh, căn bản không thể tra ra bất kỳ thiên cơ nào.

Tình huống này tự nhiên khiến Thông Thiên Giáo Chủ có chút khó chịu.

Y nhìn thủ lĩnh Nhân tộc, lại thấy trên mặt thủ lĩnh Nhân tộc lộ ra biểu cảm thần thần bí bí, dường như có ý chỉ.

Thông Thiên Giáo Chủ lúc này trong lòng dường như có chút nghi ngờ, lẽ nào thủ lĩnh Nhân tộc dựa vào Thiên Cơ Lâu, thật sự đã phát hiện ra bí mật động trời nào đó sao?

Chương 831

Dường như có một bí mật chưa biết nào đó, cũng không chừng a.

“Đại kiếp trước mắt này, hiện giờ hiển nhiên đã thành định cục rồi, cũng có nghĩa là việc Nhân tộc đối kháng Vu Yêu hai tộc là không cần nghi ngờ nữa.” “Chúng ta hiện tại tạm thời không nói đến Nhân tộc, cứ nói Hồng Hoang thế giới đi theo hướng cũ.

Nếu vẫn không xuất hiện bất kỳ bất ngờ nào, Vu Yêu hai tộc tự nhiên sẽ vẫn lạc.

Ta tin rằng điểm này Thông Thiên Giáo Chủ cũng rất rõ ràng.” “Đợi sau khi Vu Yêu hai tộc vẫn lạc, chủng tộc tiếp theo quật khởi chính là Nhân tộc chúng ta.

Đây cũng là nguyên nhân thật sự khiến Vu Yêu hai tộc dốc toàn lực tàn sát Nhân tộc chúng ta.

Bởi vì Vu Yêu hai tộc quả thực đều đã cảm giác được Nhân tộc trong tương lai có lẽ sẽ đe dọa đến hai chủng tộc của bọn họ.

Do đó, bọn họ hiện tại bất chấp tất cả để tàn sát Nhân tộc, mục đích chính cũng là muốn kéo dài thời gian quật khởi của Nhân tộc.

Như vậy, bọn họ sẽ có nhiều thời gian hơn để tìm kiếm lợi ích cho chủng tộc của mình.” “Nhưng trên thực tế, mấy vị Thánh nhân các ngươi và Thiên Đạo Hồng Quân, hiển nhiên không muốn để Vu Yêu hai tộc tiếp tục tồn tại.

Vu Yêu hai tộc sớm muộn cũng sẽ gặp phải một kết cục thê thảm.

Ngay cả khi bọn họ hiện tại tàn sát Nhân tộc, đối với hai tộc bọn họ vẫn chẳng có ích gì.” “Mà Nhân tộc chúng ta tuy sau này đã hoàn toàn quật khởi, nhưng kết cục của Nhân tộc chúng ta cũng sẽ không

tốt đẹp hơn.

Bởi vì với tính nết của Thiên Đạo Hồng Quân, tự nhiên sẽ tìm mọi cách chống lại Nhân tộc chúng ta.

Cục diện hiện tại của Vu Yêu hai tộc chính là kết cục tương lai của Nhân tộc chúng ta mà thôi.

Bởi vì sau khi Nhân tộc chúng ta quật khởi, Hồng Quân tự nhiên cũng sẽ đối kháng Nhân tộc chúng ta.

Ta tin rằng điểm này Thông Thiên Giáo Chủ cũng rất hiểu rõ đúng không?" "Có lẽ trong tương lai, Thông Thiên Giáo Chủ, 'Vạn Tiên Triều Bái' của ngươi cũng sẽ bị vị trên trời kia để mắt tới không?

Phải biết rằng một khi bị vị trên trời kia để mắt tới, bất kể là ai cũng sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Viễn Cổ Tam Tộc cũng vậy, Ma Tổ La Hầu cũng vậy, Dương Mi Đại Tiên cũng vậy, Vu Yêu hai tộc cũng vậy, Nhân tộc chúng ta trong tương lai cũng sẽ tương tự như thế.

Đợi sau khi Nhân tộc chúng ta hoàn toàn vẫn lạc, ngươi cho rằng cả Hồng Hoang thế giới, ai sẽ là mối uy hiếp cực kỳ cường đại?" Nghe những lời này, sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên kinh hãi.

Bởi vì ý của thủ lĩnh Nhân tộc dường như là muốn nói, Tiệt Giáo dưới trướng y cũng sẽ là một mối uy hiếp lớn sao?

Giờ nghĩ lại quả thực là như vậy.

Bởi vì theo tính cách của Sư tôn, rất có thể y đã mang ý nghĩ như thế.

Phàm là những cường giả có uy hiếp đối với y, tất cả đều bị Sư tôn Hồng Quân tiêu diệt rồi.

Vậy tiếp theo Sư tôn Hồng Quân quả thực đang coi Hồng Hoang thế giới như vườn sau của y để xử lý.

Phàm là những cường giả nổi bật trong Hồng Hoang thế giới, đều đã bị y tiêu diệt rồi.

Nếu theo quỹ đạo ban đầu, Vu Yêu hai tộc quả thực sắp sửa khai chiến.

Đối với Vu Yêu hai tộc có thực lực cực kỳ tương đương và cân bằng, một khi hai chủng tộc này khai chiến, tất nhiên sẽ là một kết cục cực kỳ thê thảm, thậm chí rất có khả năng là một kết cục cả hai cùng bị thương, hoàn toàn diệt vong.

Đối với điểm này, các Thánh nhân bọn họ hiển nhiên đều cực kỳ hiểu rõ.

Bởi vì Sư tôn Hồng Quân đã nhiều lần đưa ra ý nghĩ như vậy cho bọn họ.

Đại kiếp lần này do Sư tôn Hồng Quân sắp đặt, chính là để tiêu diệt Vu Yêu hai tộc mà chuyên môn sắp đặt.

Đại chiến Vu Yêu đến cuối cùng, bất kể là chủng tộc nào cũng sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Mặc dù trong đó cũng đã xảy ra một số biến cố, Hậu Thổ trở thành Địa Đạo Thánh Nhân, nhưng những biến cố này vẫn nằm trong sự khống chế của Thiên Đạo Hồng Quân.

Y chính là muốn cho Vu Yêu hai tộc đồng quy ư tận.

Chỉ là giờ đây Nhân tộc nhờ cậy Thiên Cơ Lâu, mà quật khởi bất ngờ mà thôi.

Nếu không phải vì Thiên Cơ Lâu, Nhân tộc rất có khả năng sẽ không quật khởi.

Vậy thì chuyện này tuyệt đối sẽ lại quay trở lại đại kiếp do Hồng Quân Lão Tổ thiết kế.

Vu Yêu hai tộc diệt vong xong, Nhân tộc mới quật khởi.

Nếu Nhân tộc nắm giữ Hồng Hoang một thời gian, Hồng Quân Lão Tổ tự nhiên cũng sẽ tìm cách tước đoạt vị trí chúa tể thiên địa của Nhân tộc.

Biến Nhân tộc trở thành kiến hôi.

Vậy thì sau khi Nhân tộc bị đàn áp xuống, cả Hồng Hoang thế giới sẽ không còn thực lực cường hãn nào nữa.

Vậy thì những cường giả nổi bật về thực lực, thực ra chính là Tiệt Giáo Vạn Tiên Triều Bái của y.

Điều này cũng có nghĩa là trong tương lai không xa, Hồng Quân Lão Tổ rất có khả năng sẽ ra tay với Tiệt Giáo của y.

Nghĩ đến đây, sắc mặt y có chút đen lại, thậm chí là khá khó coi.

Mặc dù những người dưới trướng y không có nhiều cao thủ mạnh mẽ, nhưng trên thực tế thắng ở chỗ đông người a, từ lượng biến dẫn đến chất biến.

Khi Nhân tộc hoàn toàn bị đàn áp xuống, thế lực mạnh nhất cả Hồng Hoang thế giới, rất có khả năng chính là bọn họ.

Vậy đối mặt với tình huống này, Hồng Quân Lão Tổ rất có khả năng sẽ xử lý y.

"Ngay cả đệ tử của mình cũng không tha sao?" Thông Thiên Giáo Chủ lúc này lẩm bẩm.

Y thực sự khó tưởng tượng, bản thân mình trong tương lai sẽ gặp phải cục diện khó xử như vậy.

Còn thủ lĩnh Nhân tộc mỉm cười, sau đó mở miệng.

“Ta tin rằng Thông Thiên Thánh nhân, ngươi cũng có thể hiểu rõ nguy cơ mà mình đang đối mặt rồi đúng không?

Tiệt Giáo các ngươi tuy xưng là Vạn Tiên Triều Bái, nhưng trên thực tế cũng chỉ là yên ổn tạm thời mà thôi.

Đợi khi Nhân tộc chúng ta xuất hiện nguy cơ, Tiệt Giáo các ngươi tự nhiên cũng sẽ tương tự xuất hiện nguy cơ.

Bởi vì sau khi Nhân tộc chúng ta sụp đổ, rất nhanh sẽ làm lộ tẩy các ngươi.

Khi các ngươi bị lộ tẩy trước mắt tất cả mọi người trong Hồng Hoang thế giới, đó cũng là lúc Tiệt Giáo các ngươi diệt vong rồi.

Thậm chí rất có khả năng Tiệt Giáo các ngươi và Nhân tộc chúng ta cùng một lúc diệt vong.

Những điều Ta nói này một chút cũng không sai đúng không?” Sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ hơi đen lại, trên thực tế quả thực là như vậy, thậm chí có thể nói nguy cơ còn lớn hơn rất nhiều so với tưởng tượng.

Vu Yêu hai phe thế lực cực kỳ cường đại, lúc này vẫn còn che chắn cho Tiệt Giáo của bọn họ.

Đợi sau khi Vu Yêu hai tộc hoàn toàn sụp đổ, vậy thì thế lực vốn dĩ vẫn luôn ẩn giấu trong Hồng Hoang thế giới, rất có khả năng sẽ hoàn toàn lộ ra trước mắt Hồng Hoang thế giới, cũng sẽ hoàn toàn lộ ra trước mắt Sư tôn.

Vậy thì mục tiêu công kích tiếp theo của Sư tôn, rất có khả năng chính là Tiệt Giáo của bọn họ.

Bởi vì một khi Vu Yêu hai tộc sụp đổ, thế lực lớn nhất Hồng Hoang thế giới chính là Tiệt Giáo của bọn họ.

Nếu không có Thiên Cơ Lâu, Nhân tộc tuy khí vận vô song, rất có khả năng sẽ trở thành chúa tể tiếp theo của Hồng Hoang thế giới, nhưng trên thực tế cao thủ của Nhân tộc thực ra rất ít.

Nhân tộc muốn thật sự tạo ra một số cao thủ tương đối thì rất khó khăn.

Vậy thì Tiệt Giáo tụ tập đại phê cao thủ, rất có khả năng sẽ bị lộ tẩy trước mặt Sư tôn kia.

Bởi vì Đại sư huynh Nhân Giáo chỉ có một đệ tử chân truyền và một đệ tử ngoại môn.

Nói thật, chỉ có hai đệ tử, một là Huyền Đô Đại Pháp Sư, một là Độ Ách Chân Nhân, chỉ có hai đệ tử mà thôi.

Còn Nhị sư huynh Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn Xiển Giáo, tuy cũng xưng là tương đối cường đại, nhưng trên thực tế cả Xiển Giáo cũng chỉ có hai ba mươi người mà thôi.

Mười hai Kim Tiên mạnh nhất cũng chỉ là mười hai vị Đại La Kim Tiên mà thôi.

Mạnh nhất trong Xiển Giáo vẫn là Nhiên Đăng Đạo Nhân vừa mới được thu phục và Nam Cực Tiên Ông, v.v.

Ngoài mấy vị này ra, Xiển Giáo thực ra cũng không có nhiều người mạnh mẽ, hơn nữa số lượng người cũng không nhiều, Sư tôn hiển nhiên sẽ không để mắt tới Xiển Giáo.

Tây Phương Giáo thì càng không cần phải nói, Tây Phương Giáo là thê thảm nhất.

Bởi vì Tây Phương Giáo tuy có hai vị Thánh nhân trấn giữ ở đó, nhưng trên thực tế hai vị Thánh nhân kia chính như thủ lĩnh Nhân tộc đã nói, bất cứ lúc nào cũng có khả năng rơi khỏi Thánh cảnh.

Hai vị Thánh nhân phương Tây đó bản thân thành Thánh đã cực kỳ miễn cưỡng, chiến lực tự nhiên không hề cao.

Mà đệ tử phương Tây thực ra cũng tương đối khan hiếm.

Ngay cả khi miễn cưỡng thu nhận một đám đệ tử, chiến lực cũng cực kỳ yếu ớt, căn bản không có chút sức ảnh hưởng nào.

Cũng có nghĩa là sau khi Vu Yêu hai tộc sụp đổ, Tiệt Giáo của y sẽ trực tiếp bị lộ ra trước mắt Hồng Hoang thế giới.

Đến lúc đó, Sư tôn rất có khả năng sẽ ra tay với mình.

Nhìn sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ thay đổi liên tục, thủ lĩnh Nhân tộc cười ha hả, sau đó lại một lần nữa mở miệng nói.

"Tiệt Giáo các ngươi tuy xưng là Vạn Tiên Triều Bái, nhưng quả thực nguy cơ trùng trùng.

Huống chi nội bộ các ngươi cũng có rất nhiều nguy cơ.

Tuy xưng là có giáo không phân loại, nhưng lại kẻ tốt người xấu lẫn lộn, tai họa ngầm nội bộ rất nhiều.

Thậm chí rất có khả năng mai phục rất nhiều gian tế.

Đến lúc đó Tiệt Giáo các ngươi thậm chí còn có khả năng tự sụp đổ, huống chi còn bị vị trên trời kia chăm chú nhìn chằm chằm.

Đúng như câu 'đê ngàn dặm vỡ vì ổ kiến', nói không chừng sau khi Vu Yêu hai tộc diệt vong, chính là lúc Tiệt Giáo các ngươi đại họa lâm đầu." Nghe những lời này, sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ quả thực lập tức đen lại.

Chương 832

Y vạn vạn không ngờ thủ lĩnh Nhân tộc lại nghiên cứu Tiệt Giáo của y thấu đáo đến vậy.

Bởi vì những gì kẻ này nói không sai chút nào.

Mặc dù hiện tại Tiệt Giáo xưng là vạn huyền lai triều, bề ngoài trông hưng thịnh, một cảnh tượng phồn vinh.

Rất nhiều đại năng Hồng Hoang thế giới vẫn không ngừng muốn gia nhập Tiệt Giáo, nhưng trên thực tế, sau lưng lại có rất nhiều vấn đề, quả thực có thể nói là bốn bề là địch.

Giờ nghe kẻ này nói như vậy, quả thực là đại kiếp sắp đến a, quả thực là vấn đề chồng chất.

Sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ dần trở nên đen lại.

Xem ra bản thân y cũng thật sự nên suy tính tương lai cho mình rồi, nếu không đợi đến thời khắc then chốt cuối cùng, sau khi Nhân tộc, Vu tộc và Yêu tộc diệt vong, Lão Tổ quay lại ra tay với mình, thì chẳng phải là đáng sợ vô cùng sao?

Thủ lĩnh Nhân tộc nhìn sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ dần thay đổi, trong lòng không khỏi mỉm cười.

Xem ra thủ đoạn lung lạc của hắn quả thực rất đáng sợ.

Vậy mà ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ cũng nhất thời bị lung lạc.

Xem ra Thông Thiên Giáo Chủ ước chừng sớm muộn gì cũng sẽ trở thành người của phe hắn a.

Nghĩ đến đây, hắn liền cười hắc hắc, sau đó lại một lần nữa mở miệng.

“Nhân tộc chúng ta thực ra đã có chuẩn bị muốn liên thủ với các ngươi, không biết Thông Thiên Giáo Chủ có suy nghĩ gì không?” Nhân tộc muốn liên minh với chúng ta?

Nghe những lời này, Thông Thiên Giáo Chủ lập tức giật mình kinh hãi.

Kẻ này lại nói ra những lời như vậy, kẻ này lại đến để ly gián mình sao?

Vòng vo một hồi, mục đích cuối cùng lại là muốn chia rẽ mình, muốn kéo mình ra khỏi mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang thế giới sao?

Nhân tộc thật sự thú vị, hắn dựa vào cái gì mà cho rằng mình sẽ đi giúp Nhân tộc chứ?

Tham vọng của Nhân tộc lại lớn đến vậy, thật sự khiến người ta cảm thấy có chút nực cười.

Nhân tộc đây là coi mình là kẻ ngốc sao, muốn mình bán mạng thay Nhân tộc, sau đó ra sức giúp Nhân tộc đối kháng Vu Yêu hai tộc sao?

Mấy vị thủ lĩnh Nhân tộc này thật đúng là tính toán hay.

“Thật không ngờ ngươi lại có thể nói ra những lời như vậy, thật sự có chút kỳ lạ.

Ngươi như vậy mà cũng dám có ý nghĩ như thế sao?

Ngươi dựa vào cái gì mà cho rằng ta, Thông Thiên Giáo Chủ, sẽ giúp đỡ Nhân tộc các ngươi?

Cho dù quan hệ giữa Tam Thanh chúng ta không mấy tốt đẹp, ta cũng không thể từ bỏ bọn họ mà đi giúp Nhân tộc các ngươi đối kháng Vu Yêu hai tộc.

Hơn nữa, Nhân tộc các ngươi đối kháng Vu Yêu hai tộc, đó chỉ là

chuyện giữa các ngươi.

Ngươi đến tìm ta làm gì?

Muốn kéo ta xuống nước sao?

Hay là muốn ta thay thế Nhân tộc các ngươi đối kháng Hồng Quân Đạo Tổ?" Thông Thiên Giáo Chủ một hơi nói ra nhiều như vậy, rất rõ ràng Thông Thiên Giáo Chủ có chút khó chịu.

Dù sao thủ lĩnh Nhân tộc lại nói ra những lời như vậy, quả thực khiến người ta có chút khó chịu.

Thủ lĩnh Nhân tộc dường như thật sự coi mình là kẻ ngốc a?

Nhìn vẻ mặt Thông Thiên Giáo Chủ có vẻ khó chịu, thủ lĩnh Nhân tộc cũng cười hắc hắc, không nói quá nhiều.

Có một số chuyện nói đến đây là đủ rồi.

Vì Thông Thiên Giáo Chủ đã biểu hiện cảm xúc phản cảm như vậy, vậy thì tiếp tục nói chuyện này cũng không còn nhiều ý nghĩa nữa.

Vậy chi bằng nhường một bước, chủ yếu nói về Tiệt Giáo và tương lai của chính Thông Thiên Giáo Chủ đi.

Ta tin rằng đến lúc đó, sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ chắc chắn sẽ trở nên khó coi.

"Thông Thiên Đại lão gia đã không muốn nói về chủ đề này, vậy chúng ta không nói nữa, cũng đành thôi.

Thông Thiên Đại lão gia không cần tức giận, cũng không cần phản cảm.

Tiếp theo chúng ta nói về chuyện khác đi?" "Chúng ta cứ nói về mấy vị Thánh nhân kia đi, hai vị Thánh nhân phương Tây kia hèn hạ, vô sỉ cực độ, mặt dày, giản đơn đã đạt đến cảnh giới không thể tưởng

tượng được.

Đặc biệt là những hành động bẩn thỉu, chó má đằng sau bọn họ, thật sự khiến người ta có chút khinh thường.

Đừng nói là Thông Thiên Giáo Chủ, ngươi khinh thường rồi, ngay cả Nhân tộc chúng ta đối với hai kẻ đó, cũng không một ai khinh thường nổi." Thấy thủ lĩnh Nhân tộc chuyển chủ đề, nói đến hai vị thủ lĩnh phương Tây.

Sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ hơi khá hơn một chút, đồng thời cũng gật đầu.

Bởi vì những gì kẻ này nói quả thực không sai chút nào, hai kẻ phương Tây đó thật sự hèn hạ vô sỉ đến cực điểm, giờ đây giản đơn đã trở thành kẻ bại hoại trong số các Thánh nhân.

Thông Thiên Giáo Chủ thậm chí còn ngại không muốn cùng hai người đó kết giao.

Cùng với hai kẻ đó nằm trong hàng ngũ Thánh nhân, Thông Thiên Giáo Chủ thậm chí còn cảm thấy có chút sỉ nhục.

Trên thực tế quả thực là như vậy, hai kẻ đó cực kỳ không biết xấu hổ, nhiều năm qua vẫn luôn đi lại ở phương Đông, thỉnh thoảng lại trộm cắp một số bảo vật phương Đông, thậm chí còn bắt giữ một số cường giả phương Đông đem về phương Tây, xưng là bảo hộ của phương Tây, xưng là cường giả của phương Tây.

Điều này hoàn toàn là hành vi của kẻ trộm.

Rõ ràng là trộm cắp đồ vật của phương Đông, rõ ràng là lén lút bắt giữ sinh linh phương Đông, cố tình lại không thừa nhận, còn muốn nói là của phương Tây.

Thật sự khiến người ta cảm thấy có chút khinh bỉ.

Đây chính là kẻ trộm.

Đường đường là Thánh nhân mà lại luôn làm những hành vi của kẻ trộm, quả thực khiến người ta khinh thường.

Đặc biệt là sau khi bị Nữ Oa nương nương làm náo loạn một trận, hai người bọn họ ở Hồng Hoang thế giới càng thêm mất sạch mặt mũi.

Sau này, kẻ Chuẩn Đề Thánh nhân đó lại đại chiến một trận với Tam Thất Thánh nhân.

Kết quả cuối cùng lại bị Tam Thất Thánh nhân một lần nữa dễ như trở bàn tay mà trấn áp.

Lúc đó quả thực có thể nói là mặt mũi mất sạch a, ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ cũng cảm thấy có chút khó giữ mặt mũi thay cho hai người bọn họ.

Sau này, kẻ này lại đại chiến một trận với thủ lĩnh Nhân tộc, kết quả cuối cùng lại để thủ lĩnh Nhân tộc cứu Khổng Tuyên ra khỏi tay Chuẩn Đề Thánh nhân.

Từ đó Chuẩn Đề Thánh nhân đã hoàn toàn, triệt để đánh mất hết thể diện Thánh Nhân.

Hiện tại, hai tên gia hỏa phương Tây kia cơ bản đã trở thành mục tiêu bị người người công kích.

Ngay cả những sinh linh bình thường giờ đây cũng bắt đầu bàn tán xôn xao về hai vị Thánh nhân kia.

Cơ bản đã thành đề tài để sinh linh bình thường đàm tiếu, nếu là trước đây, chuyện này quả thực là không thể tưởng tượng nổi, ai dám bàn luận chuyện của Thánh nhân cơ chứ?

Nhưng hiện tại, uy tín của hai vị Thánh nhân đó đã bị tổn hại

nghiêm trọng, không chỉ chịu thiệt lớn trong tay Nữ Oa nương nương, mà còn chịu thiệt lớn trong tay Tam Thất Thánh nhân.

Thậm chí thời gian trước còn chịu thiệt lớn trong tay lãnh tụ Nhân tộc, quả thực khiến người ta khinh thường.

Mà các Đại năng trong Hồng Hoang thế giới, đối mặt với hai vị Thánh nhân phương Tây, tự nhiên càng thêm khinh thường.

Những người này cơ bản đều là cường giả có kiến thức, về những bí mật giữa các Thánh nhân, họ biết nhiều hơn hẳn so với sinh linh bình thường, do đó những Đại năng càng biết rõ nội tình càng khinh thường mấy vị Thánh nhân này, sự khinh miệt trong mắt hiển nhiên không thể che giấu mà lộ rõ ra ngoài.

Ngay cả sinh linh bình thường cũng có chút coi thường hai vị Thánh nhân phương Tây, bọn họ càng khinh thường hơn.

Còn về mấy vị Thánh nhân của Hồng Hoang thế giới, đối với hai tên gia hỏa phương Tây kia thì hiển nhiên khỏi phải nói, quả thực là lấy làm xấu hổ khi ở chung.

Đặc biệt là Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ, những người có tính cách cao ngạo, xem hai tên gia hỏa kia hiển nhiên chỉ là tồn tại như rác rưởi, đây cũng là nguyên nhân khiến tình cảnh của hai vị Thánh nhân phương Tây ngày càng khó khăn.

Đặc biệt hơn, hai tên gia hỏa kia không những thực lực chẳng ra sao, nhưng mặt lại cực dày, ti tiện vô sỉ, lén lút sau lưng làm bao chuyện hèn hạ khiến người ta khinh thường.

Đặc biệt là những chuyện này đều đã bị phơi bày ra hết, đối với hai vị Thánh nhân phương Tây mà nói, đây hoàn toàn là đòn đả kích chí mạng.

Thấy Thông Thiên Thánh nhân dường như có vẻ đồng cảm, lãnh

tụ Nhân tộc lại lần nữa mở miệng.

"Nói thật, trong số các Thánh nhân, trừ hai tên gia hỏa kia ra, hành vi của Xiển Giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là vô cùng ti tiện.

Bề ngoài thích chủ trì công đạo cho Hồng Hoang thế giới, nhưng sau lưng lại mưu cầu rất nhiều lợi ích cho mình, lại còn thích làm ra vẻ thanh cao, hiển nhiên chính là một ngụy quân tử.

Thậm chí tên gia hỏa đó còn liên kết với người ngoài, muốn hãm hại huynh đệ của mình, tự nhiên cũng là một tên cực kỳ ti tiện, kẻ như vậy cũng chẳng tốt hơn hai vị Thánh nhân phương Tây là bao." Nghe những lời này, Thông Thiên giáo chủ trong mắt không khỏi hiện lên một tia thần sắc quỷ dị, thật không ngờ vị lãnh tụ Nhân tộc này lại có kiến thức như vậy, quả thực là anh hùng sở kiến, đại đồng tiểu dị sao?

Nói thật, y quả thực có chút khinh thường vị huynh trưởng này, hơn nữa phong cách làm việc của vị huynh trưởng này quả thực rất giả dối, thậm chí có thể nói là hư ngụy đến cực điểm.

Mặc dù y đã lập ra Xiển Giáo, giáo nghĩa Xiển Giáo là thuận ứng Thiên Đạo, xiển thuật Đại Đạo chí lý.

Nhưng khi thu đồ đệ lại chỉ thu nhận những kẻ xuất thân thanh cao quý hiển, xưa nay vẫn coi thường y, cũng coi thường Tiệt Giáo của y.

Rõ ràng là huynh trưởng của mình, nhưng lại nhiều lần trước mặt y trào phúng đệ tử của y, miệng thì luôn nói đệ tử của y là lũ phi mao đái giáp, nói những kẻ đó không xứng làm đệ tử của y.

Chuyện như vậy quả thực khiến người ta vô cùng tức giận, y cũng vì chuyện này mà tức giận đã lâu.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn rốt cuộc cũng là sư huynh của y,

hơn nữa lại là một vị sư huynh cực kỳ trọng thể diện, y đành mặc kệ y ta nói.

Dù sao Tiệt Giáo cũng không mất đi miếng thịt nào, kỳ thực mâu thuẫn giữa hai người đã có từ lâu, từ khi hai người lập giáo đã có thể thấy rõ cả tính cách, tính khí lẫn lý niệm của họ đều không hoàn toàn giống nhau, đây cũng là nguyên nhân cơ bản khiến Tam Thanh bọn họ cuối cùng phân đạo dương tiêu.

Lý niệm lập giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn chủ yếu là thuận ứng Thiên Đạo, xiển thuật Đại Đạo chí lý, mọi việc đều thuận theo ý trời mà làm.

Còn lý niệm lập giáo của Thông Thiên giáo chủ lại là "trời không tuyệt đường người", rốt cuộc vẫn lưu lại một tuyến sinh cơ, lý niệm Tiệt Giáo của y chính là vì sinh linh thiên hạ mà đoạt lấy một tuyến sinh cơ.

Chương 833

Phàm là kẻ hữu tâm hướng đạo, bất luận xuất thân, đều có giáo hóa mà không phân biệt chủng loại.

Đây cũng là một loại trạng thái cực kỳ lý tưởng mà Thông Thiên giáo chủ trong lòng hằng hướng tới, nhưng một trạng thái như vậy lại bị hai vị sư huynh của y nghiêm khắc ngăn cấm, từng khiến y vô cùng u uất.

Sau này Tam Thanh bọn họ liền triệt để phân đạo dương tiêu, nguyên nhân chủ yếu là y và Nguyên Thủy Thiên Tôn không hợp lý niệm.

Thái Thượng Lão Tử xưa nay giữ vững thanh tĩnh vô vi.

Sau khi hai vị huynh đệ của mình triệt để chia rẽ, Thái Thượng Lão Tử khuyên cũng không khuyên nổi, cuối cùng bất đắc dĩ đành dời Bát Cảnh Cung của mình đến Thiên Ngoại Thiên.

Ý chính là tượng trưng cho sự cân bằng, không thiên vị Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không thiên vị Thông Thiên giáo chủ, dường như trở thành một thế cục trung lập, nhưng người sáng suốt kỳ thực đều có thể nhìn ra Thái Thượng Lão Tử kỳ thực là thiên vị Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thậm chí trong bóng tối vẫn luôn cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn đả áp Tam đệ của mình là Thông Thiên giáo chủ.

Những chuyện này nhiều sinh linh đều có thể nhìn ra, Thông Thiên giáo chủ tự nhiên cũng có thể nhìn ra, chỉ là nể tình huynh đệ mà không tiện mở lời.

Sự tình đến nước này, tình huống hiện tại đã càng ngày càng rõ

ràng, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân hiển nhiên đã bắt tay nhau, cho dù y là Tam đệ của họ, nhưng hai người họ vẫn không mảy may cố kỵ tình diện, thường xuyên hãm hại đệ tử Tiệt Giáo của y.

Nay lãnh tụ Nhân tộc mắng chửi Nguyên Thủy Thiên Tôn xối xả, hiển nhiên là đã giúp Thông Thiên giáo chủ trút được một hơi.

Thông Thiên giáo chủ kỳ thực cũng muốn mắng hai vị huynh trưởng kia, nhưng rốt cuộc vẫn ngại thân phận, ngại cảnh giới Thánh nhân mà không thể mở miệng, nay lãnh tụ Nhân tộc thay y mắng ra tự nhiên khiến y vô cùng sảng khoái.

Lãnh tụ Nhân tộc thấy cảnh này, không khỏi lại một lần nữa mở miệng.

"Thái Thượng Lão Tử quả thực cũng có chút bất công, việc Tam Thanh cuối cùng phân đạo dương tiêu có mối quan hệ không rõ ràng với Thái Thượng Lão Tử, dù sao y là Đại sư huynh mà lại không thể hòa giải tình cảm huynh đệ, cuối cùng dẫn đến Tam Thanh phân gia, đây kỳ thực chính là trách nhiệm của y.

Mặc dù bề ngoài có vẻ không ủng hộ cả hai bên, trên thực tế đây chính là châm ngòi để Nhị đệ và Tam đệ của mình gây náo loạn kịch liệt, nhưng với tư cách là lão đại, y không những không ngăn cản, mà ngược lại còn thờ ơ không can thiệp, xét trên một số khía cạnh, y là kẻ thất trách.

Thậm chí có thể nói y thích nhìn thấy cảnh tượng này, xét từ khía cạnh này, y quả thực là vô cùng không ổn.

Hơn nữa, Thái Thượng Lão Tử, bề ngoài nhìn có vẻ thanh tĩnh vô vi, không thiên vị bất kỳ bên nào, nhưng tất cả mọi người đều có thể nhìn ra, Thái Thượng Lão Tử rõ ràng thiên vị Nhị đệ của mình, thậm chí còn nhiều lần đả áp Thông Thiên Đại lão gia ngươi.

Không thể không nói hai vị Thánh nhân này quả thực có chút ti tiện vô sỉ, hai người họ bây giờ đã ti tiện đến thế, sau này rất có khả năng sẽ liên kết với người ngoài để hãm hại ngươi, loại chuyện như vậy, hai người họ tuyệt đối có thể làm ra được." Nghe lời nói của lãnh tụ Nhân tộc, Thông Thiên giáo chủ trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc, không ngờ tên gia hỏa này nói chuyện lại thiên vị mình đến vậy.

Đứng trên lập trường của mình, vậy mà lại mắng chửi cả hai vị sư huynh của mình một lượt.

Sở dĩ tên gia hỏa này có thể nói ra những lời như vậy, kỳ thực là đứng trên lập trường của mình để phê phán hai vị sư huynh của mình, nhằm đạt được mục đích châm ngòi ly gián.

Mặc dù tên gia hỏa này nói đa phần đều là sự thật, thậm chí còn nói ra những lời trong lòng y.

Nhưng tên gia hỏa này quả thực có ý đồ châm ngòi ly gián, không thể không nói, tên gia hỏa này thật sự giỏi suy đoán lòng người a.

Người giỏi suy đoán lòng người tất nhiên là có tâm cơ cực kỳ sâu xa, kẻ Nhân tộc trước mắt này chắc chắn có thành phủ cực kỳ thâm trầm, nếu không cũng không thể đứng trên lập trường của mình mà nói ra nhiều lời như vậy vì mình.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên giáo chủ không khỏi thoáng lộ ra một tia sáng nhạt.

"Mặc cho ngươi nói vỡ trời, chúng ta cũng không thể hợp tác với ngươi được.

Hiện tại sáu vị Thánh nhân của Hồng Hoang thế giới đã cơ bản bị ngươi mắng một nửa rồi, hai vị Thánh nhân phương Tây ngươi cũng đã mắng, hai vị huynh trưởng của ta ngươi cũng đã mắng.

Thậm chí ngay cả Nữ Oa nương nương cũng từng có xung đột

kịch liệt với ngươi, vậy thì trong Hồng Hoang thế giới này, người duy nhất chưa bị ngươi mắng chính là ta.

Nếu hai bên ngươi và ta thật sự bắt đầu hợp tác, lỡ một ngày nào đó ngươi không vui, ngươi lại mắng cả ta thì sao?

Đến lúc đó ta hợp tác với Nhân tộc các ngươi chẳng phải tự rước lấy nhục sao, hơn nữa trên đầu chúng ta còn có Hồng Quân lão sư, chúng ta làm sao có thể không nghe lệnh Hồng Quân lão sư mà đi hợp tác với Nhân tộc các ngươi được chứ?

Chuyện này quả thực khiến người ta thấy buồn cười a, nếu ta không nghe theo ý chỉ của Hồng Quân lão sư mà đi giúp Nhân tộc các ngươi, ta tin rằng ngay lập tức sẽ nhận được trừng phạt từ Hồng Quân lão sư, ta là đệ tử của Hồng Quân lão sư, làm sao có thể đánh lại Hồng Quân lão sư chứ?

Bề ngoài nhìn ngươi là đang tìm kiếm hợp tác với chúng ta, nhưng thực chất ngươi đây là muốn ta tự tìm đường chết a, tên gia hỏa ngươi rốt cuộc là có ý đồ gì?" Thông Thiên giáo chủ nói liền một tràng như vậy, đồng thời làm rõ bản chất của sự việc, tức là mặc cho Nhân tộc nói vỡ trời, y vĩnh viễn không thể giúp Nhân tộc.

Nguyên nhân cũng đã nói rất rõ ràng, bởi vì trên đầu các Thánh nhân này còn có một vị Đại năng, đó chính là Hồng Quân lão tổ.

Thông Thiên giáo chủ cùng các vị Thánh nhân khác, làm sao có thể không nghe lệnh Hồng Quân Đạo Tổ mà quay sang giúp đỡ Nhân tộc được chứ, đây là chuyện tuyệt đối không thể.

Nghe những lời này, lãnh tụ Nhân tộc hắc hắc cười một tiếng, không khỏi cảm thấy có chút xấu hổ.

Thông Thiên giáo chủ nói vậy, dường như quả thật đúng là như vậy.

Hai vị Thánh nhân phương Tây quả thực đã bị mình mắng một lượt rồi, thậm chí ngay cả Tây Phương Cực Lạc của thế giới phương Tây cũng bị mình chọc thủng rồi, mình hiển nhiên là có mối thù bất tử bất ngưng với hai vị Thánh nhân phương Tây.

Nữ Oa nương nương cũng từng gây náo loạn gay gắt với mình.

Đặc biệt là vào thời kỳ mình dẫn dắt Nhân tộc còn chưa có truyền thừa, Nữ Oa nương nương lại thả mặc Nhân tộc bị hai tộc Vu Yêu ăn thịt.

Mình đã đòi một lời giải thích từ Nữ Oa nương nương, nhưng Nữ Oa nương nương lại không thèm đếm xỉa đến.

Vào lúc đó, mình đã dẫn dắt Nhân tộc cắt đứt quan hệ với Nữ Oa nương nương, thậm chí có thể nói Nhân tộc và Nữ Oa nương nương đã náo loạn đến mức cực kỳ không vui.

Hơn nữa, vừa rồi hai vị Thánh nhân trong Tam Thanh cũng đã bị mình công kích bằng lời lẽ một lượt.

Tức là, mình đã mắng chửi cả sáu vị Thánh nhân của toàn bộ Hồng Hoang thế giới rồi, chỉ có Thông Thiên giáo chủ trước mắt này là mình chưa từng mắng.

Sở dĩ chưa mắng Thông Thiên giáo chủ, chỉ là vì Thông Thiên giáo chủ quả thực thích hành sự phóng khoáng tùy hứng.

Bản thân y không có bao nhiêu bê bối, cho dù muốn mắng cũng không có bao nhiêu nội dung có thể mắng, vì vậy Thông Thiên giáo chủ xem như đã thoát khỏi lưỡi độc của mình vậy.

Hiện tại Thông Thiên giáo chủ lại lấy chuyện này ra nói, quả thực khiến lãnh tụ Nhân tộc một trận xấu hổ, dù sao là tộc trưởng một tộc mà lại cực kỳ giỏi khẩu tài, điều này hiển nhiên không phải là một chuyện đặc biệt tốt.

“Thông Thiên Thánh nhân nói đâu có phải vậy, không phải ta thích mắng Thánh nhân, mà là phong cách hành sự của những Thánh nhân khác quả thực có chút ti tiện.

Đặc biệt là hai tiện nhân phương Tây kia rõ ràng là kẻ trộm.

Những thứ thuộc về phương Đông mà họ lại trộm đi nói là của phương Tây, hơn nữa còn ngoan cố không thừa nhận những hành động hèn hạ, bỉ ổi đó, tự nhiên là khiến người ta khinh bỉ.

Xiển Giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn phong cách làm việc cũng cực kỳ giả dối.

Bề ngoài nhìn có vẻ là một chính nhân quân tử, nhưng thực chất sau lưng lại là một ngụy quân tử, thường xuyên liên kết với người ngoài hãm hại huynh đệ của mình, loại người như vậy, chẳng lẽ còn không đáng mắng sao?

Còn có Thái Thượng Lão Tử kia, nói thật thì Thái Thượng Lão Tử cũng là một kẻ cực kỳ ti tiện, trơ mắt nhìn hai vị huynh đệ của mình trở mặt, lại không ra lời can ngăn, thậm chí còn âm thầm châm ngòi, không thể không nói tên gia hỏa này cũng là một tồn tại khá ti tiện, người như vậy chẳng lẽ không đáng mắng sao?

Nói thật thì sáu vị Thánh nhân của Hồng Hoang thế giới, tất cả đều là hạng hư ngụy ti tiện, nếu không thì họ cũng không thể đạt đến cảnh giới Thánh nhân, hiển nhiên mỗi người đều có tâm cơ cực kỳ sâu xa.

Mỗi người đều là kẻ mặt dày vô sỉ, chỉ có Thông Thiên giáo chủ ngươi, hành sự quang minh chính đại, làm người lỗi lạc, ta thậm chí còn kính phục ngươi, làm sao có thể nhục mạ ngươi được chứ?

Nếu không phải ngươi quang minh lỗi lạc, hành sự thản nhiên chính đáng, e rằng Tru Tiên Tứ Kiếm cũng không thể nhận ngươi làm

chủ, cũng không thể có được sự công nhận của nó, không biết ta nói có đúng không?" Quả nhiên là "ngàn dặm vạn dặm chẳng bằng lời nịnh nọt", lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị hướng Thông Thiên giáo chủ một tràng nịnh bợ, lập tức khiến sắc mặt Thông Thiên giáo chủ dễ nhìn hơn nhiều.

Nghe những lời này, Thông Thiên giáo chủ quả thực cảm thấy vô cùng sảng khoái, y chưa từng được người khác khen ngợi như vậy.

Nay những lời này vừa thốt ra lập tức khiến y vô cùng thoải mái, thậm chí có thể nói khiến y cảm nhận được một niềm vui sâu thẳm tận đáy lòng, vậy mà lại có người hiểu mình đến thế, vậy mà lại có người nhìn mình như thế, điều này làm sao có thể không khiến y cảm thấy vui vẻ chứ?

Quả thật khiến y cảm thấy vô cùng sảng khoái, ánh mắt nguyên thần nhìn lãnh tụ Nhân tộc cũng trở nên vô cùng hòa nhã, tên gia hỏa này tuy không có tâm, nhưng trên thực tế có thể nói ra những lời này, đã giành được hảo cảm của y.

Chẳng trách tên gia hỏa này có thể ngồi vào vị trí lãnh tụ Nhân tộc, chẳng trách mấy vị lãnh tụ Nhân tộc kia đều cần nghe theo hiệu lệnh của tên gia hỏa này, tên gia hỏa này quả thực biết đối nhân xử thế.

Khi cần cúi đầu thì cúi đầu, khi cần ngẩng đầu thì ngẩng đầu, chừng mực này nắm giữ vô cùng thích đáng, có thể nói là khiến Thông Thiên giáo chủ cũng có chút kính phục.

Dù sao tên gia hỏa này rõ ràng là một lãnh tụ Nhân tộc, thân ở vị trí cao, lẽ ra phải có thái độ cao ngạo lắm, nhưng trên thực tế lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị căn bản không có chút thái độ nào.

Khi nói chuyện lại vô cùng hòa nhã, khiến y cảm thấy toàn thân sảng khoái, vô cùng thoải mái.

So với hai con Kim Ô của Yêu tộc và các Tổ Vu của Vu tộc, lãnh tụ Nhân tộc hiển nhiên là linh hoạt hơn nhiều.

Hai con Kim Ô kia tính khí vừa hôi hám vừa cứng đầu, thậm chí có thể nói căn bản chẳng phải thứ tốt đẹp gì.

Dựa vào việc mình thống trị Yêu tộc, có khi còn chẳng thèm để Thánh nhân vào mắt.

Lại nhiều lần chọc Thông Thiên giáo chủ không vui.

Thông Thiên giáo chủ đối với hai tên gia hỏa đó không hề có chút hảo cảm nào, đối với những kẻ Vu tộc kia cũng vậy.

Vu tộc những kẻ đó nói trắng ra kỳ thực chỉ là những thứ tứ chi phát triển đầu óc đơn giản, tự nhiên không thể linh hoạt như Nhân tộc được.

So sánh ra, lãnh tụ Nhân tộc quả thực là lãnh tụ của một chủng tộc khiến y có ấn tượng tốt nhất, cũng là lãnh tụ để lại ấn tượng tốt nhất cho y.

Lãnh tụ Nhân tộc thấy sắc mặt Thông Thiên giáo chủ dần dần hòa hoãn lại, thậm chí có thể nói đã trở nên khá hòa nhã, liền chính thức mở lời khuyên nhủ vào thời cơ tốt, lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị lại một lần nữa mở miệng.

“Kỳ thực cho đến hiện tại, Nhân tộc chúng ta đã tích lũy được rất nhiều sức mạnh, cũng có thể xem như đã hình thành một sức chiến đấu không tầm thường, cộng thêm có rất nhiều người nguyện ý kết minh với Nhân tộc chúng ta, Nhân tộc chúng ta hiển nhiên có thể chiến thắng hai tộc Vu Yêu.

Còn cuộc chiến giữa các Thánh nhân các ngươi, Nhân tộc chúng ta tuy không thể nhúng tay, nhưng lại có thể nhìn rõ được rất nhiều nội dung.

Các Thánh nhân các ngươi hiển nhiên không có sức chống cự, Thiên Cơ Lâu, chỉ cần hơi nghiêm túc một chút, đối với các ngươi tuyệt đối chính là tai họa diệt đỉnh.

Ví dụ như chọc giận Thiên Cơ Lâu, tùy tiện triệu hồi Thông Thiên Kiến Mộc về, chỉ sợ các ngươi sẽ toàn quân bị diệt.

Cần biết sức chiến đấu thực sự của Thông Thiên Kiến Mộc trực tiếp đạt tới hơn hai mươi tỷ.

Sức chiến đấu như vậy rốt cuộc là cấp độ thế nào, không ai biết, mà cường giả mạnh nhất của các ngươi là Thái Thượng Lão Tử sức chiến đấu cũng không đạt tới một tỷ, chênh lệch như vậy hiển nhiên là vô cùng đáng sợ.

Điều này có nghĩa là y tùy tiện một đòn tấn công cũng có thể triệt để trấn áp một vị Thánh nhân, sáu vị Đại Thánh nhân các ngươi kỳ thực cũng chỉ là sáu lần trấn áp mà thôi.

Nếu thực sự đi đến bước đó, bất luận là đối với các Thánh nhân các ngươi, hay đối với nhiều Thánh nhân trong Hồng Hoang thế giới, đây đều là chuyện vô cùng đáng sợ, vô cùng đáng thương, bởi vì nếu Thiên Cơ Lâu một khi đã làm như vậy.

Chắc chắn sẽ có một lượng lớn sinh linh Hỗn Độn tràn vào Hồng Hoang thế giới, như vậy, rất nhiều sinh linh Hồng Hoang thế giới chắc chắn sẽ gặp phải tai họa diệt đỉnh, mà các Thánh nhân Hồng Hoang thế giới các ngươi cũng sẽ gặp phải tai họa diệt đỉnh.

Tình cảnh như vậy hiển nhiên cực kỳ có khả năng xuất hiện, không biết Thông Thiên Đại lão gia rốt cuộc có cảm tưởng gì?

Thà rằng bị rất nhiều Đại năng của Thiên Cơ Lâu triệt để trấn áp, không bằng vào thời khắc mấu chốt này hòa hoãn quan hệ với Thiên Cơ Lâu, từ đó đạt được một mặt từ Thiên Cơ Lâu có thể đạt được cơ

duyên, thực lực tăng gấp bội.

Mặt khác cũng có thể tránh khỏi cục diện bị triệt để trấn áp, chẳng lẽ Thông Thiên giáo chủ đại lão gia đối với những chuyện này một chút cũng không nhìn thấu sao, ta không tin Thông Thiên giáo chủ lại không nhìn thấu những chuyện này.

Lùi một vạn bước mà nói, cho dù các Thánh nhân của Hồng Hoang thế giới này thực sự có thể kiên trì, cuối cùng chiến thắng Thiên Cơ Lâu, nhưng cái kết mà các ngươi phải đối mặt lại là gì?

Chương 834

Thực lực của các ngươi đã ảnh hưởng đến Thiên Đạo và Hồng Quân Đạo Tổ, đúng như câu 'thỏ khôn chết, chó săn bị nấu'.

Các ngươi đối với y cũng chẳng qua chỉ là những con kiến hôi lớn hơn một chút mà thôi.

Nếu Thiên Cơ Lâu thực sự bị diệt, vậy thì các ngươi đối với Hồng Quân Đạo Tổ sẽ trở thành mối đe dọa.

Giống như nội dung ta đã nói trước đây, nếu Nhân tộc, Yêu tộc, Vu tộc đều triệt để bị diệt, nếu Thiên Cơ Lâu cũng triệt để chiến bại, vậy thì thế lực mạnh nhất Hồng Hoang thế giới kỳ thực chính là ngươi, Thông Thiên giáo chủ.

Rất có khả năng họ sẽ ra tay triệt để đối với ngươi, thậm chí rất có thể sẽ triệt để trấn áp ngươi, chẳng lẽ những chuyện này ngươi còn không nhìn thấu sao?" Lãnh tụ Nhân tộc liên tiếp phản bác, lập tức khiến sắc mặt Thông Thiên giáo chủ lúc xanh lúc trắng, y thật sự không biết nên nói thế nào.

Bởi vì lãnh tụ Nhân tộc nói không sai chút nào, nếu Nhân tộc, Yêu tộc và Vu tộc đều triệt để bị diệt vong, vậy thì thế lực mạnh nhất Hồng Hoang thế giới chính là Tiệt Giáo của y, vốn được mệnh danh là vạn tiên triều bái.

Thậm chí rất có thể sẽ bị Hồng Quân để mắt tới, sau đó triệt để trở thành Vu Yêu hai tộc tiếp theo cũng không chừng.

Lãnh tụ Nhân tộc thấy sắc mặt Thông Thiên giáo chủ dần thay đổi, lại một lần nữa mở miệng.

"Hiện tại Nhân tộc chúng ta đã thực sự tích lũy được một sức

mạnh không nhỏ, cũng đã có được một số minh hữu, nếu có thể nhận được sự giúp đỡ hết mình từ Thông Thiên Thánh nhân, vậy thì lần đại kiếp này chúng ta chắc chắn có thể làm nên chuyện.

Ít nhất cũng có thể triệt để chém giết Yêu tộc và Vu tộc, khiến chúng biến mất hoàn toàn khỏi Hồng Hoang thế giới.

Thậm chí có thể mượn cơ hội này để Thông Thiên giáo chủ trực tiếp tiến vào Thiên Cơ Lâu, trở thành cường giả của Thiên Cơ Lâu.

Thiên Cơ Lâu sở hữu thực lực cấp độ Tạo Thánh, thậm chí có thể nói sở hữu thực lực tạo thành Đại Đạo Thánh nhân.

Nói không chừng, có lẽ còn có cơ hội để ngươi tiến vào cảnh giới Đại Đạo Thánh nhân cũng nên, dù sao cũng tốt hơn việc ngươi cứ mãi đi theo Hồng Quân Đạo Tổ.

Chẳng lẽ những chuyện này ngươi còn không nhìn thấu sao?" Không thể không nói, những lời này của lãnh tụ Nhân tộc quả thực khiến y vô cùng động lòng, thậm chí có thể nói là khiến y cảm thấy một sự rung động sâu sắc trong lòng.

Nhưng y rốt cuộc vẫn lắc đầu, y dù sao cũng là một Thiên Đạo Thánh nhân với tâm tư cực kỳ trầm ổn, làm sao có thể dễ dàng bị tên gia hỏa này lừa gạt được chứ?

"Hợp tác kết minh với Nhân tộc các ngươi sao?

Nói ra thật sự có chút buồn cười a.

Nhân tộc các ngươi chẳng qua chỉ là những quân cờ của Thiên Cơ Lâu mà thôi, đã là quân cờ thì phải có giác ngộ của quân cờ, lấy đâu ra tư cách mà kết giao kết minh với chúng ta chứ? " Thông Thiên giáo chủ quả thực có chút coi thường, hiện tại Nhân tộc tuy khá mạnh, thậm chí có thể nói là đã uy hiếp đến Vu tộc và Yêu tộc, nhưng đối với y, một vị Thánh nhân, những sức mạnh này chẳng qua chỉ là

những con kiến hôi lớn hơn một chút mà thôi.

Y tùy tay cũng có thể trấn áp mấy vị Đại năng Nhân tộc này, đồ sát Nhân tộc, đối với y cũng không có chút khó khăn nào.

Những con kiến hôi này vậy mà cũng dám huênh hoang trước mặt mình, cũng dám miệng lưỡi nói muốn hợp tác với mình, điều này quả thực có chút càn rỡ.

Xem ra mình không cho tên gia hỏa này một chút thể diện, xem ra, tên gia hỏa này thật sự cho rằng mình có thể giao đấu với Thánh nhân sao?

Nghĩ đến đây, Thông Thiên giáo chủ không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh, trên mặt cũng lộ ra ý lạnh nhạt.

"Cho dù thật sự muốn kết minh, vậy thì cũng nên là Thánh nhân Thiên Cơ Lâu đến đây, hoặc Tam Thất Thánh nhân hoặc Tứ Đại Thánh thú v.v.

Bọn họ đến đây tìm ta kết minh thì còn có tư cách, nhưng Nhân tộc các ngươi chẳng qua chỉ là những con kiến hôi nhỏ bé của Thiên Cơ Lâu, lấy đâu ra tư cách mà nói chuyện kết minh với ta, Thông Thiên giáo chủ chứ?

Các ngươi chẳng qua chỉ là quân cờ, khi có ích thì là quân cờ.

Khi vô dụng thì các ngươi chính là quân cờ bị bỏ, có tư cách gì mà lớn tiếng trước mặt ta?" Những lời này vừa thốt ra, trên mặt lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị lập tức cũng lộ ra ý lạnh nhạt, không ngờ Thông Thiên giáo chủ này nói chuyện lại bất khách khí đến vậy, miệng thì luôn nói Nhân tộc là quân cờ.

Chẳng trách thế nhân đều nói Thông Thiên giáo chủ tính khí vừa hôi hám vừa cứng đầu, rất khó đối phó, cho dù là hai vị huynh trưởng của y đối mặt với Thông Thiên giáo chủ, khối xương này cũng có chút

khó gặm.

Hiện tại xem ra quả nhiên là vậy a, chẳng trách nhiều Thánh nhân đều có quan hệ không tốt với Thông Thiên giáo chủ, chỉ dựa vào tính khí vừa hôi hám vừa cứng đầu này của Thông Thiên giáo chủ, hiển nhiên rất khó làm người khác vui lòng.

Nghĩ đến đây, lãnh tụ Nhân tộc không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh.

Xem ra nói chuyện đàng hoàng với Thông Thiên giáo chủ hiển nhiên là không thể rồi, nhất định cũng phải nói lời khó nghe với Thông Thiên giáo chủ mới được, nếu không thì thật sự rất khó lay động Thông Thiên giáo chủ.

Lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị hít một hơi thật sâu, sau đó mở miệng.

"Không thể không nói Thông Thiên giáo chủ ngươi thật sự rất buồn cười a, trong mắt ngươi chẳng lẽ chỉ có người khác mà không có chính mình sao?

Ngươi nói Nhân tộc chúng ta là quân cờ, chẳng lẽ ngươi không phải sao?

Cho dù ngươi quý là Thánh nhân, nhưng trước mặt Hồng Quân lão tổ, ngươi cũng chẳng qua chỉ là quân cờ của y mà thôi.

Đừng nói là ngươi, sáu vị Thánh nhân các ngươi, ai mà chẳng phải là quân cờ của y chứ?

Những chuyện này, những vị trí này ta chưa nói, chẳng lẽ ngươi không nhìn rõ sao?

Ngươi và ta đều là quân cờ, vậy thì có tư cách gì để nói ta không có tư cách thương thảo với ngươi chứ?

Chẳng lẽ ngươi chỉ nghĩ rằng chỉ bằng việc ngươi là Thánh nhân, Nhân tộc chúng ta liền không có tư cách thương thảo với ngươi sao?

Nếu ngươi nghĩ như vậy thì quả thực là sai lầm lớn rồi.

Đúng như câu 'môi hở răng lạnh', nếu Nhân tộc chúng ta diệt vong, ngươi nghĩ các Thánh nhân các ngươi lại có kết cục tốt đẹp gì chứ?

Các ngươi sớm muộn cũng sẽ bị Hồng Quân lão tổ bức hại.

Những chuyện này đã bày ra trước mắt ngươi rồi, vậy mà ngươi vẫn không tin.

Không thể không nói các Thánh nhân các ngươi quả thật rất chuẩn, ta vốn tưởng ngươi mạnh hơn bọn họ một chút.

Bọn họ đều là những kẻ cực kỳ ngu xuẩn, ngươi Thông Thiên giáo chủ dù sao cũng có chút đầu óc, hiện tại xem ra hiển nhiên là ta đã đánh giá cao ngươi rồi, bởi vì ngươi cũng giống bọn họ, đầu óc cũng hôn trầm, cũng là quân cờ mà không hề hay biết, thật sự là buồn cười a------" Những lời này của lãnh tụ Nhân tộc có thể nói là không chút khách khí, thậm chí có thể nói là đã khá bất lịch sự rồi.

Sắc mặt Thông Thiên giáo chủ tự nhiên đen đến cực điểm, sắc mặt cũng dần trở nên quái dị.

Trong truyền văn, những tên gia hỏa Nhân tộc kia từng người một khẩu tài cực kỳ sắc bén, trực tiếp mắng cho hai vị Thánh nhân phương Tây tức giận đến độ mặt đỏ tai nứt.

Nay mình cuối cùng cũng xem như được lĩnh giáo thế nào là khẩu tài sắc bén.

Cuộc khẩu chiến của tên gia hỏa lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị này có sức mạnh địch vạn người, chỉ bằng ba tấc lưỡi không nát này của hắn, quả thực có thể sở hữu thủ đoạn khuấy động thế lực Hồng Hoang.

Hơn nữa những lời đối phương nói quả thực không phải không có lý.

Mặc dù họ đều là Thiên Đạo Thánh nhân, sớm đã đạt đến cảnh giới vạn cổ bất tử bất diệt, nhưng họ vẫn ở vị trí quân cờ, rất có khả năng sẽ bị Thiên Đạo Hồng Quân bỏ rơi bất cứ lúc nào.

Không thể không nói, những Thánh nhân này, tuy bề ngoài nhìn có vẻ cực kỳ vinh quang, nhưng sau lưng vẫn chỉ là những quân cờ lớn hơn một chút mà thôi.

Những lời này dường như cũng chạm đến chỗ đau của Thông Thiên giáo chủ.

Thông Thiên giáo chủ lúc này khẽ nheo mắt lại, khí tức vô song trên người cũng hùng dũng bùng nổ, đặc biệt là khí thế che trời lấp nhật kia như Thiên Đế Hồng Hoang, sụp đổ như tháp, trực tiếp áp bức về phía lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

Y muốn cho tên gia hỏa này một bài học.

Dù sao bị tên gia hỏa này sỉ nhục như vậy, nếu y không thể dạy dỗ tên gia hỏa này một trận, thì uy tín và danh tiếng của y chắc chắn cũng sẽ bị tổn hại nghiêm trọng.

Y làm sao có thể dung nhẫn chuyện như vậy xảy ra chứ?

Thế là cảm giác áp bách nguyên từ sâu thẳm linh hồn, hùng dũng bùng nổ từ trên người y.

Trực tiếp áp bức lên người lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị.

Ngoài cảm giác áp bách vô song kia ra, còn có một luồng kiếm khí cực kỳ sắc bén, luồng kiếm khí này cực kỳ sắc bén, phảng phất muốn đâm xuyên bầu trời.

Luồng kiếm khí này cùng với áp bách vô song kia, đồng thời tác

động lên người lãnh tụ Nhân tộc Toại Nhân Thị, lập tức khiến sắc mặt lãnh tụ Nhân tộc đột nhiên biến đổi dữ dội.

Thông Thiên giáo chủ không hổ là Thiên Đạo Thánh nhân, chỉ riêng khí tức của Thông Thiên giáo chủ đã đạt đến bước đầu tiên khiến người ta vượt xa tưởng tượng.

Thực lực của Thông Thiên giáo chủ trên bảng xếp hạng chiến lực Hồng Hoang có thể xếp thứ mười ba.

Thực lực như vậy hiển nhiên là cực kỳ đáng sợ, thậm chí ngay cả Tứ Đại Thánh thú của Thiên Cơ Lâu v.v. cũng không phải là đối thủ của Thông Thiên giáo chủ.

Điều này có thể thấy được thực lực của Thông Thiên giáo chủ rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào.

Cần biết, sức chiến đấu của y là hơn 888 triệu.

Trong số mấy vị Thánh nhân của Hồng Hoang thế giới, chỉ có Thái Thượng Lão Tử mới có thể vững vàng áp chế y một đầu, ngoài Thái Thượng Lão Tử ra, không ai là đối thủ của y.

Cho dù là Nữ Oa nương nương và huynh trưởng của y, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng xa xa không phải đối thủ của Thông Thiên giáo chủ, càng đừng nói đến hai vị Thánh nhân phương Tây kia.

Một vị Đại năng như vậy đột nhiên bùng nổ khí thế của mình, hiển nhiên là chuyện cực kỳ đáng sợ.

Lãnh tụ Nhân tộc tuy sau khi cảm nhận được luồng khí tức này, sắc mặt tự nhiên trở nên vô cùng khó coi, thân thể vào khắc này cũng có chút run rẩy, thậm chí có một loại xung động muốn quỳ sụp xuống đất.

Dù sao khoảng cách thực lực giữa hắn và Thông Thiên giáo chủ thực sự là quá lớn, không có chút gì có thể so sánh.

Sức chiến đấu của hắn chỉ vỏn vẹn 170 triệu, còn sức chiến đấu của Thông Thiên giáo chủ thì trực tiếp đạt tới hơn 880 triệu, hiện tại đã gần chín trăm triệu.

Khoảng cách như vậy cơ bản có nghĩa là hắn ở cấp độ bị miểu sát, bất luận nhìn từ phương diện nào, hắn đều sẽ bị miểu sát.

Nhưng trong sự áp bức của khí thế đối phương, hắn cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ, khí tức trên người hắn cũng đồng thời bùng nổ.

Tuy không đáng sợ như khí tức Thánh nhân, nhưng hắn lại có khí vận Nhân tộc âm thầm che chở, hiển nhiên là có thể miễn cưỡng chống đỡ một khoảng thời gian.

Lúc này, lãnh tụ Nhân tộc đang khổ sở chống đỡ, quay đầu nhìn Thông Thiên giáo chủ một cái, sắc mặt cực kỳ khó coi mà mở miệng.

"Không thể không nói Thông Thiên giáo chủ ngươi thật sự đáng thương a.

Ta vốn tưởng ngươi là một Thánh nhân khai minh, nhưng không ngờ tận xương tủy ngươi cũng là một kẻ cực kỳ bảo thủ.

Hồng Quân lão tổ sớm muộn gì cũng sẽ vứt bỏ các Thánh nhân các ngươi, các ngươi sớm muộn cũng sẽ rơi vào cảnh giới tứ diện thọ địch.

Nhưng tư tưởng của ngươi lại không biết biến thông, chỉ biết giữ quy tắc cũ, cũng đáng đời Thông Thiên giáo chủ ngươi sẽ có đại kiếp, cũng đáng đời Tiệt Giáo của Thông Thiên giáo chủ ngươi sớm muộn sẽ diệt vong."